

PRINCIPAL
W. R. TAYLOR
COLLECTION

1951

Bible. Hebrew

" [The Old Testament in
Hebrew and Yiddish. Bergmann
Yiddish rev. of 1912]

W.R. Taylor 1914.

Bible, Hebrew

Bible
Heb
B

ספר

תורה נביאים וכתובים

דאס איזט

דיא גאנצע הייליגע שריפט

אויפס נייע

איבערזעצט פאן לשון הקודש אויף יודיש-דייטש

פאן

(מרדכי שמואל בערגמאנן.)

Mordecai Samuel Bergmann

געדרוקט אין לאנדאן

בשנת תרע"ב לפ"ק.

1912

522559

15. S. S1

בדיטש אונד אויסלענדישע ביבעל-געזעלשאפט.

1912

ספרות חזקת ישראל

הוצאת ספרים

הוצאת ספרים

הוצאת ספרים

הוצאת ספרים

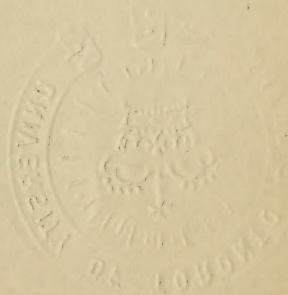
The Old Testament in Hebrew and Yiddish.
Bergmann's Yiddish Revision of 1912.

הוצאת ספרים

הוצאת ספרים

הוצאת ספרים

1912

הוצאת ספרים

ס'נחמנו ס'אינן חזון

חמשה חומשי תורה

בראשית

שמות ויקרא

במדבר דברים

אינהאלטס פערצייכענים פון

תורה נביאים וכתובים.

קאפ.	זייטע.		קאפ.	זייטע.			
3	958	...	50	5	...	בראשית	...
3	961	...	40	93	...	שמות	...
3	964	...	27	166	...	ויקרא	...
2	968	...	36	218	...	במדבר	...
14	971	...	34	291	...	דברים	...
3	986	...	24	356	...	יהושע	...
150	992	...	21	402	...	שופטים	...
31	1087	...	31	446	...	שמואל א	...
42	1119	...	24	503	...	שמואל ב	...
8	1156	...	22	553	...	מלכים א	...
4	1162	...	25	610	...	מלכים ב	...
5	1168	...	66	666	...	ישעיה	...
12	1175	...	52	742	...	ירמיה	...
10	1188	...	48	838	...	יחזקאל	...
12	1204	...	14	922	...	הושע	...
10	1232	...	4	933	...	יואל	...
13	1250	...	9	937	...	עמוס	...
29	1275	...	1	947	...	עבדיה	...
36	1325	...	4	948	...	יונה	...
			7	952	...	מיכה	...

בראשית

- א אִם אֶנְחִיב הָאֵם נָאֵם בְּעֹשֶׂאפֶען
הִמְעֵל אֹנֵד עֶרֶד: 2 אֹנֵד דִּיא עֶרֶד אִיו
בְּעֹנֵעֶען וּוִיסט אֹנֵד לְעֶר, אֹנֵד פִּינֶס־
טֶעֶרנִים אִיו בְּעֹנֵעֶען אוֹיף דָּעם אָפֶגֶרונד,
אֹנֵד דֶּער גֵּיסט פֿון נָאֵם הָאֵם גְּעִשְׁנֵעֶבט
אִיבער דָּעם וואַסער: 3 אֹנֵד נָאֵם הָאֵם
בְּעֹאנְט עִם זָאל וְיִין לִיכט, אֹנֵד עִם אִיו
בְּעֹאנְרען לִיכט: 4 אֹנֵד נָאֵם הָאֵם גְּעִ-
זענען דָּאס לִיכט אַז עִם אִיו בְּעֹנֵעֶען
גוט, אֹנֵד נָאֵם הָאֵם אָפֶגֶעשׂיד צווישען
דָּעם לִיכט אֹנֵד צווישען דֶּער פִּינֶס־
טֶעֶרנִים: 5 אֹנֵד נָאֵם הָאֵם גְּעוּפֶען
דָּאס לִיכט טָאג, אֹנֵד דִּיא פִּיסטֶעֶרנִים
הָאֵם עֶר גְּעוּפֶען נאכט; אֹנֵד עִם אִיו
בְּעֹנֵעֶען אָבענד אֹנֵד עִם אִיו בְּעֹנֵעֶען
מאַרנען אִיו טָאג:
6 אֹנֵד נָאֵם הָאֵם בְּעֹאנְט עִם זָאל וְיִין
אִינע אויסשפּרייטונג אין מיטען פֿון
דָּעם וואַסער, אֹנֵד עִם זָאל וְיִין אִיו אָפֶד
שׂידונג צווישען וואַסער אֹנֵד וואַסער:
7 אֹנֵד נָאֵם הָאֵם גְּעמאַכט דִּיא אויסשפּרייטונג, אֹנֵד עֶר הָאֵם אָפֶגֶעשׂיד צווישען דָּעם
וואַסער וואס אִיו אונטער דֶּער אויסשפּרייטונג אֹנֵד צווישען דָּעם וואַסער וואס אִיו
אִיבער דֶּער אויסשפּרייטונג; אֹנֵד עִם אִיו אַזוי בְּעֹנֵעֶען: 8 אֹנֵד נָאֵם הָאֵם גְּעוּפֶען
דִּיא אויסשפּרייטונג הִמְעֵל; אֹנֵד עִם אִיו בְּעֹנֵעֶען אָבענד אֹנֵד עִם אִיו בְּעֹנֵעֶען
מאַרנען דֶּער צווייטער טָאג:
9 אֹנֵד נָאֵם הָאֵם בְּעֹאנְט אַז דָּאס וואַסער זָאל זיך זאַמעלן אונטער דָּעם הִמְעֵל אין
אִין אָרט פֿרי דָּאס טרוקענע זָאל גְּעזעהען ווערען, אֹנֵד עִם אִיו אַזוי בְּעֹנֵעֶען:
10 אֹנֵד נָאֵם הָאֵם גְּעוּפֶען דָּאס טרוקענע עֶרד, אֹנֵד דִּיא זאַמלונגען פֿון וואַסער
הָאֵם עֶר גְּעוּפֶען ימים; אֹנֵד נָאֵם הָאֵם גְּעזעהען אַז עִם אִיו בְּעֹנֵעֶען גוט: 11 אֹנֵד
נָאֵם הָאֵם בְּעֹאנְט, דִּיא עֶרד זָאל לאָזען אַרױסוואַקסען גֵּרױנעס גֵּראז וואס מאכט
זאַמען, א פֿרוכטבױם וואס גיבט פֿרוכט נאָך וְיִין מִין (אַרץ), וואס וְיִין זאַמען אִיו אין
אִיהם אוֹיף דֶּער עֶרד, אֹנֵד עִם אִיו אַזוי בְּעֹנֵעֶען: 12 אֹנֵד דִּיא עֶרד הָאֵם אַרױס־
גְּעבראַכט גֵּרױנעס גֵּראז וואס מאכט זאַמען נאָך וְיִין מִין, אֹנֵד אַ בױם וואס גיבט
אַרױס פֿרוכט וואס וְיִין זאַמען אִיו נאָך וְיִין מִין, אֹנֵד נָאֵם הָאֵם גְּעזעהען אַז עִם אִיו
בְּעֹנֵעֶען גוט: 13 אֹנֵד עִם אִיו בְּעֹנֵעֶען אָבענד אֹנֵד עִם אִיו בְּעֹנֵעֶען מאַרנען דֶּער
דריטער טָאג:
14 אֹנֵד נָאֵם הָאֵם בְּעֹאנְט עִם זָאל וְיִין לִיכט אין דֶּער אויסשפּרייטונג פֿון
דָּעם הִמְעֵל, אָפֶצוּשׂידען צווישען דָּעם טָאג אֹנֵד צווישען דֶּער נאכט, אֹנֵד
זײַא זאַלען וְיִין צו צײכען, אֹנֵד צו צײמען אֹנֵד צו טעג, אֹנֵד צו יאָרען:
אֹנֵד

24 אונד גאט האט געזאגט דיא ערד זאל ארויפגעבען לעבעדיגע נפשות נאך זייער מין, בהמות אונד קריכענדיגעס אונד לאנד חיות נאך זייער מין, אונד עס איז אזוי געוועזען: 25 אונד גאט האט געמאכט דיא לאנד חיות נאך זייער מין, אונד דיא בהמות נאך זייער מין, אונד אלעס קריכענדיגע פון דער ערד נאך זייער מין, אונד גאט האט געוועהן אז עס איז געוועזען גוט: 26 אונד גאט האט געזאגט לאמער מאכען מענשען אין אונזער בילד, נאך אונזער גליכניס, אונד זייא זאלען געוועלט'דיג גען איבער דיא פיש פון דעם ים, אונד איבער דיא פייגעל פון דעם הימעל, אונד איבער דיא בהמות אונד איבער דיא גאנצע ערד, אונד איבער אלעס קריכענדיגע וואס קריכט אויף דער ערד: 27 אונד גאט האט געשאפען דעם מענש אין זיין בילד, אין דעם בילד פון גאט האט ער איהם געשאפען, א זכר אונד א נקבה האט ער זייא געשאפען: 28 אונד גאט האט זייא געבענשט, אונד גאט האט צו זייא געזאגט, זייט פרוכטבאר אונד פערמעהרט אייך, אונד פילט אן דיא ערד אונד געצווינגט זיא אונד געוועלט'דיג איבער דיא פיש אים ים, אונד איבער דיא פייגעל פון דעם הימעל, אונד איבער אלעס לעבעדיגע וואס קריכט אויף דער ערד: 29 אונד גאט האט געזאגט, זעהט, איך האב צו אייך געגעבען דאס גאנצע גראז וואס האט זאמען, וואס איז אויף דער גאנצער ערד; אונד זעדען בוים אויף וועלכען איז פרוכט פון א בוים וואס האט זאמען, צו אייך זאל עס זיין צו עסען: 30 אונד צו אלע חיות

איבער דער ערד, פאר דער אויסשפרייט
האט בעשאפען דיא גרויסע וואלפיש,
קרייכן, וואס דיא וואסער האבען געווירמעט
האבען פלינעל נאך זייער מין, אונד נאט הא
22 אונד נאט האט זייא געבענשט, אונד גע
איין, אונד פילט אן דיא וואסער אונד דיא
מעהרען אויף דער ערד: 23 אונד עס איז
מארגען דער פינפטער טאג:

458

הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל־רֶמֶשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
בָּהּ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאִכָּלָהּ וְהָרִבָּה׃ וַיֵּרָא 31
אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד וַיִּבְרָכֶם
וַיֹּאמְרוּ יוֹם הַשִּׁשִּׁי׃ פ

ב וַיְהִי הַשְּׁמִימִם וְהָאָרֶץ וּבְלִי־צַבָּאִים׃ וְכָל־אֱלֹהִים בְּיוֹם א 2
הַשְּׁבִיעִי מִלִּמְאֲכָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיְשַׁבֵּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִכָּל־מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם 3
הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר־
בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃ פ

אֱלֹהִי תְהִלּוֹת הַשְּׁמִימִם וְהָאָרֶץ בְּחִבְרָאִם בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְדֵהָ 4
אֱלֹהִים אָרֶץ וּשְׁמִימִם׃ וְכָל־יְהוָה הַשְּׁבִיעִי מִסֵּר יְדֵהָ ה 5
בָּאָרֶץ וּבְלִי־עֵשֶׂב הַשְּׁבִיעִי מִסֵּר יָצִיחַ בִּלְאֵי הַמִּסְטֵר יְדֵהָ
אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ וְאָמַר אֵין לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה׃ וְאָדָם 6
יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־צֶמַח הָאֲדָמָה׃ וַיִּצְרֶךְ ז 7
יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עֹפֶר מִן־הָאֲדָמָה וַיַּפֵּחַ בְּאָפוֹ
נִשְׁמַת חַיִּים וַתְּהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה׃ וַיִּשֶׁל יְהוָה אֱלֹהִים 8
נִדְבָעֵר מִקֶּדֶם וַיִּשֶׁם שֵׁם אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר׃ וַיַּצַּח 9
יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כִּלְעֵץ נִהְיָ לְמִצְרָה וְטוֹב
לְמַאֲכָל וַיִּצַּן הַחַיִּים בְּתוֹךְ הָעֵץ וַיִּצַּן הַחַיִּים טוֹב וְרַע׃
וַתֵּרָא זָא מִצֵּחַ לְחִשְׁקוֹת אֶת־בְּנֵי וּמִשֵּׁם יִסְרָד וְהָיָה י
לְאֶרֶבָּה רֵאשִׁימִם׃ שֵׁם הָאֲדָמָה פִּישֵׁן הוּא הַסֵּבֵב אֵת 11
כִּלְעֵר הַחִיָּלָה אֲשֶׁר־שֵׁם הַחֵבֶב׃ וַתֵּבֶר הָאָרֶץ הָיָה 12
טוֹב שֵׁם הַבְּרָלָח וְאָבִן הַשְּׁמֵם׃ וַשֵּׁם־יִתְגֵּר הַשֵּׁן יִתְחַן 13
הוּא הַסֵּבֵב אֵת כִּלְעֵר בּוֹשׁ׃ וַשֵּׁם־יִתְגֵּר הַשְּׁלִישִׁי 14
חִדְקָל הוּא הַחֵדֶל קִרְמַת אֲשׁוֹר וְהַגֵּר הַרְבִּיעִי הוּא
פֶּרֶת׃ וַתֵּבֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וַתַּשְׁתֵּהוּ בְּגִידֵי 15

4 דִּיא דְאִוִּינֵעַ וַעֲנֵן דִּיא נַעֲבֹרֶט פֿון
דַּעַם הַיִּמְעַל אֹנֶד פֿון דַּעַר עֶרֶד וַעֲנֵן דִּיא נַעֲבֹרֶט פֿון
דַּעַם טָאג וַעֲנֵן דַּעַר הָאָר גָּאט הָאָט נַעֲבֹרֶט פֿון דַּעַר אֹנֶד אַלֵּע 5
פֿלאַנצֹנֶג פֿון דַּעַם פֿעלד אִידֶער עַם אִיו נָאָךְ נַעֲוֹעֶזֶן אִין דַּעַר עֶרֶד, אֹנֶד אַלֵּעס גִּראו
פֿון דַּעַם פֿעלד אִידֶער עַם הָאָט אִויסגַעשפּראַצט וַאֲרִין דַּעַר הָאָר גָּאט הָאָט נָאָךְ נִיט
נַעֲלֶאסֶט רַענַענֶן אִוִּיָּה דַּעַר עֶרֶד, אֹנֶד עַם אִיו נִיט נַעֲוֹעֶזֶן קִיין מַעֲנֵשׁ צוּ בַּעֲאָרְבִיִּי
טַעַן דִּיא עֶרֶד׃ 6 אֹנֶד אַ נַעֲבַעֵל אִיו אִוִּיפֿעגאַנַענֶן פֿון דַּעַר עֶרֶד אֹנֶד הָאָט אָנגַעמֶרֶנֶד
קַעַן דִּיא גאַנצֶע עֶרֶד׃ 7 אֹנֶד דַּעַר הָאָר גָּאט הָאָט דַּעַם מַעֲנֵשׁ בַּעֲשֹׂאפֶען פֿון שְׁטוֹיב
פֿון דַּעַר עֶרֶד, אֹנֶד עַר הָאָט אַרִינַעבֿלאַזֶען אִין זִינַע נֶאָלעכֶער אִיין אָמֶהֶם פֿון לַע־
בַּעַן, אֹנֶד דַּעַר מַעֲנֵשׁ אִיו נַעֲוֹאָרַען צוּ אִינַע לַעֲבַעֲדִינֵעַ זַעֲלַע׃ 8 אֹנֶד דַּעַר הָאָר גָּאט
הָאָט גַּעפֿלאַנצט אַ גָּאָרטֶען אִין עֶדֶן פֿון דַּעַר מִזְח־זִיט, אֹנֶד עַר הָאָט דָּאָרטֶען אַרִיין
נַעֲוֹעֶצט דַּעַם מַעֲנֵשׁ וַאֲם עַר הָאָט בַּעֲשֹׂאפֶען׃ 9 אֹנֶד דַּעַר הָאָר גָּאט הָאָט נַעֲלֶאסֶט
אַרִיִּים שְׁפֿראַצֶען פֿון דַּעַר עֶרֶד יַעֲדֶען בּוֹיִם וַאֲם אִיו גִּלוֹסִיג אָנצוֹעֶהֶען אֹנֶד גּוֹט צוּ
עֶסֶען, אֹנֶד דַּעַם בּוֹיִם פֿון לַעֲבַעַן אִין מִישַׁען פֿון דַּעַם גָּאָרטֶען, אֹנֶד דַּעַם בּוֹיִם צוּ דַּעַר־
קַענַען גּוֹטֶעס אֹנֶד שְׁלַעכֶטֶעס׃ 10 אֹנֶד אִיין טִיף אִיו אַרִיִּים גַּענאַנַענֶן פֿון עֶדֶן אָנצוֹר
טִרִּינַקֶען דַּעַם גָּאָרטֶען, אֹנֶד פֿון דָּאָרטֶען אִיו עַר אָפֿגַעטִיילט נַעֲוֹאָרַען, אֹנֶד עַר אִיו
נַעֲוֹאָרַען צוּ פִּיר הוּיֶפֶט טִיילֶען׃ 11 דַּעַר גָּאָמַען פֿון דַּעַם אִינַענֶן אִיו פִּישֵׁן, דַּעַר וַאֲם
רִינַעֲלֶט אַרום דָּאָם גַּאנצֶע לֶאנֶד חוּלָה, דָּאָרטֶען וַאֲם דָּאָם גָּאָלד אִיו׃ 12 אֹנֶד דָּאָם
גָּאָלד פֿון דַּעַם דָּאָזִינַען לֶאנֶד אִיו גּוֹט, דָּאָרטֶען אִיו דַּעַר קִרִּיסטָאָל, אֹנֶד דַּעַר אָנִיקֶס
שְׁמִיין׃ 13 אֹנֶד דַּעַר גָּאָמַען פֿון דַּעַם אָנֶדֶערֶען טִיף אִיו גִּיחוֹן דַּעַר וַאֲם רִינַ
נַעֲלֶט אַרום דָּאָם גַּאנצֶע לֶאנֶד פֿון בּוֹשׁ׃ 14 אֹנֶד דַּעַר גָּאָמַען פֿון דַּעַם דִּרִּישַׁען
טִיף אִיו חִדְקָל, דַּעַר וַאֲם גִּיט צוּ דַּעַר מִזְח־זִיט פֿון אֲשׁוֹר, אֹנֶד
דַּעַר פִּרְטֶער טִיף אִיו פֶּרֶת׃ 15 אֹנֶד דַּעַר הָאָר גָּאט הָאָט גַּענוּמַען דַּעַם
מַעֲנֵשׁ אֹנֶד עַר הָאָט אִיהֶם אַרִיין גַּעפֿיֶהֶרֶט אִין דַּעַם גָּאָרטֶען פֿון עֶדֶן

קאפיטעל ב

1 אֹנֶד עַם וַעֲנֵן נַעֲעֲנִיגֶט נַעֲוֹאָרַען
דִּיא הַיִּמְעַל אֹנֶד דִּיא עֶרֶד אֹנֶד אַלֵּע
זִיירַע הַעֲרֹשֶׁאפֶטֶען׃ 2 אֹנֶד גָּאט הָאָט
נַעֲעֲנִיגֶט אִין דַּעַם זִיבַעטֶען טָאג זִינַע
אַרְבִּיט וַאֲם עַר הָאָט גַּעמַאכֶט, אֹנֶד
עַר הָאָט גַּערוּהֶט אִין דַּעַם זִיבַעטֶען טָאג
פֿון אַלֵּע זִינַע אַרְבִּיט וַאֲם עַר הָאָט גַּע־
מַאכֶט׃ 3 אֹנֶד גָּאט הָאָט גַּעבַענֶשׁ דַּעַם
זִיבַעטֶען טָאג, אֹנֶד עַר הָאָט אִיהֶם גַּע־
הִיילִיגֶט, וַאֲרִין אִינִיֶהֶם הָאָט עַר גַּערוּהֶט
פֿון אַלֵּע זִינַע אַרְבִּיט וַאֲם גָּאט הָאָט
בַּעֲשֹׂאפֶען צוּ מַאכֶען׃

4 דִּיא דְאִוִּינֵעַ וַעֲנֵן דִּיא נַעֲבֹרֶט פֿון
דַּעַם הַיִּמְעַל אֹנֶד פֿון דַּעַר עֶרֶד וַעֲנֵן דִּיא נַעֲבֹרֶט פֿון
דַּעַם טָאג וַעֲנֵן דַּעַר הָאָר גָּאט הָאָט נַעֲבֹרֶט פֿון דַּעַר אֹנֶד אַלֵּע
פֿלאַנצֹנֶג פֿון דַּעַם פֿעלד אִידֶער עַם אִיו נָאָךְ נַעֲוֹעֶזֶן אִין דַּעַר עֶרֶד, אֹנֶד אַלֵּעס גִּראו
פֿון דַּעַם פֿעלד אִידֶער עַם הָאָט אִויסגַעשפּראַצט וַאֲרִין דַּעַר הָאָר גָּאט הָאָט נָאָךְ נִיט
נַעֲלֶאסֶט רַענַענֶן אִוִּיָּה דַּעַר עֶרֶד, אֹנֶד עַם אִיו נִיט נַעֲוֹעֶזֶן קִיין מַעֲנֵשׁ צוּ בַּעֲאָרְבִיִּי
טַעַן דִּיא עֶרֶד׃ 6 אֹנֶד אַ נַעֲבַעֵל אִיו אִוִּיפֿעגאַנַענֶן פֿון דַּעַר עֶרֶד אֹנֶד הָאָט אָנגַעמֶרֶנֶד
קַעַן דִּיא גאַנצֶע עֶרֶד׃ 7 אֹנֶד דַּעַר הָאָר גָּאט הָאָט דַּעַם מַעֲנֵשׁ בַּעֲשֹׂאפֶען פֿון שְׁטוֹיב
פֿון דַּעַר עֶרֶד, אֹנֶד עַר הָאָט אַרִינַעבֿלאַזֶען אִין זִינַע נֶאָלעכֶער אִיין אָמֶהֶם פֿון לַע־
בַּעַן, אֹנֶד דַּעַר מַעֲנֵשׁ אִיו נַעֲוֹאָרַען צוּ אִינַע לַעֲבַעֲדִינֵעַ זַעֲלַע׃ 8 אֹנֶד דַּעַר הָאָר גָּאט
הָאָט גַּעפֿלאַנצט אַ גָּאָרטֶען אִין עֶדֶן פֿון דַּעַר מִזְח־זִיט, אֹנֶד עַר הָאָט דָּאָרטֶען אַרִיין
נַעֲוֹעֶצט דַּעַם מַעֲנֵשׁ וַאֲם עַר הָאָט בַּעֲשֹׂאפֶען׃ 9 אֹנֶד דַּעַר הָאָר גָּאט הָאָט נַעֲלֶאסֶט
אַרִיִּים שְׁפֿראַצֶען פֿון דַּעַר עֶרֶד יַעֲדֶען בּוֹיִם וַאֲם אִיו גִּלוֹסִיג אָנצוֹעֶהֶען אֹנֶד גּוֹט צוּ
עֶסֶען, אֹנֶד דַּעַם בּוֹיִם פֿון לַעֲבַעַן אִין מִישַׁען פֿון דַּעַם גָּאָרטֶען, אֹנֶד דַּעַם בּוֹיִם צוּ דַּעַר־
קַענַען גּוֹטֶעס אֹנֶד שְׁלַעכֶטֶעס׃ 10 אֹנֶד אִיין טִיף אִיו אַרִיִּים גַּענאַנַענֶן פֿון עֶדֶן אָנצוֹר
טִרִּינַקֶען דַּעַם גָּאָרטֶען, אֹנֶד פֿון דָּאָרטֶען אִיו עַר אָפֿגַעטִיילט נַעֲוֹאָרַען, אֹנֶד עַר אִיו
נַעֲוֹאָרַען צוּ פִּיר הוּיֶפֶט טִיילֶען׃ 11 דַּעַר גָּאָמַען פֿון דַּעַם אִינַענֶן אִיו פִּישֵׁן, דַּעַר וַאֲם
רִינַעֲלֶט אַרום דָּאָם גַּאנצֶע לֶאנֶד חוּלָה, דָּאָרטֶען וַאֲם דָּאָם גָּאָלד אִיו׃ 12 אֹנֶד דָּאָם
גָּאָלד פֿון דַּעַם דָּאָזִינַען לֶאנֶד אִיו גּוֹט, דָּאָרטֶען אִיו דַּעַר קִרִּיסטָאָל, אֹנֶד דַּעַר אָנִיקֶס
שְׁמִיין׃ 13 אֹנֶד דַּעַר גָּאָמַען פֿון דַּעַם אָנֶדֶערֶען טִיף אִיו גִּיחוֹן דַּעַר וַאֲם רִינַ
נַעֲלֶט אַרום דָּאָם גַּאנצֶע לֶאנֶד פֿון בּוֹשׁ׃ 14 אֹנֶד דַּעַר גָּאָמַען פֿון דַּעַם דִּרִּישַׁען
טִיף אִיו חִדְקָל, דַּעַר וַאֲם גִּיט צוּ דַּעַר מִזְח־זִיט פֿון אֲשׁוֹר, אֹנֶד
דַּעַר פִּרְטֶער טִיף אִיו פֶּרֶת׃ 15 אֹנֶד דַּעַר הָאָר גָּאט הָאָט גַּענוּמַען דַּעַם
מַעֲנֵשׁ אֹנֶד עַר הָאָט אִיהֶם אַרִיין גַּעפֿיֶהֶרֶט אִין דַּעַם גָּאָרטֶען פֿון עֶדֶן

איהם צו בעארבייטען אונד צו היטען:
 16 אונד דער האר האט האט געזאגט
 דעם אדם אונד האט צו איהם געזאגט,
 פון ועדעם בוים פון דעם גארטען מענטש
 דוא עסען: 17 אבער פון דעם בוים צו
 דערקענען גוטעס אונד שלעכטעס פון
 דעם זאלסט דוא נישט עסען, ווארען אין
 דעם טאג ווען דוא וועסט פון איהם עסען
 וועסט דוא געוויס שטארבען: 18 אונד
 דער האר האט האט געזאגט, עס איז נישט
 גוט אז דער מענטש זאל זיין אליין, איין
 וועל מאכען פאר איהם איינע הילף:
 19 אונד דער האר האט האט געזאגט
 פון דער ערד אלע חיות פון דעם פעלד,
 אונד אלע פייגעל פון דעם הימעל, אונד
 ער האט זיין געבראכט צו אדם, צו זע-
 הען וואס ער וועט זיין רופען, אונד וואס
 אדם וועט רופען צו יעדע לעבעדיגע זע-
 לע, דאס זאל זיין וויין נאמען: 20 אונד
 אדם האט גערופען נעמען צו אלע
 בהמות אונד צו דיא פייגעל פון
 דעם הימעל, אונד צו אלע חיות
 פון דעם פעלד, אבער פאר דעם
 מענטש האט ער נישט געפונען קיינע
 הילף: 21 אונד דער האר האט

16 לעבקה ולשמרה: וועל דעה אלהים עלההם לאמר
 17 מכל ערדנו אכל תאכל: ומען הדעת טוב ורע לא
 18 תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות: ולאמר
 דעה אלהים לארבות היות האדם לבדו אעשהלו עזר
 19 כנגדו: ויער דעה אלהים מההאמה כליות השדה
 ואת כלעוף השמים ויבא אל האדם לאיזת מהיכרא
 לו וכל אשר יקראלו האדם: נפש חיה הוה הוא שמו:
 כ ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל
 21 חית השדה ולאדם לאמצא עזר כנגדו: ויפל הד-
 אהים: ותרדמה עלההם וישן ויחף אתה מצלעתיו
 22 ויסקר כשר מתקנה: ויבן דעה אלהים ואהיהגלע אשר
 23 לקח מההאדם לאשה ויבאה אל האדם: ויאמר האדם
 זאת הפעם נצם מעצמי ויבשר מבשרי לזאת ויקרא אשה
 24 כי מאיש לכההזאת: עליכן עקבאיש אתאביו ואת-
 כה אמר ודבק באשתו והיו לבשר אחד: מהו שניהם
 שוים האדם ואשתו ולא יחבשו:

ג
 א והקחש הוה ערום מכל חית השדה אשר עשה דעה
 אלהים ויאמר אל האשה אף קראמר אלהים לא תאכלו
 2 מכל עץ הגן: ותאמר האשה אל הנהש מפר ערדנו
 3 נאכל: ומפר העץ אשר בתודידנו אמר אלהים לא
 4 תאכלו ממנו ולא תנשו בו פדחתון: ויאמר הנהש
 5 אל האשה לארבות חמתון: כי ידע אלהים כי ביום
 אכלכם ממנו ונפקדו עיניכם והייתם כאלהים ידע טוב
 6 ורע: ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכן תאנהיה
 לעינים ותחמד העץ להשגיל ותקח מפרו ותאכל ותתן
 7 גם לאשה עמה ונאכל: ותשקחנה עצי שנים וידעו כי

געלאזט פאלען אויף אדם א מיפען שלאף, אונד ער האט
 גענומען איינע פון זיינע ריפען, אונד ער האט איינגעשלאפען, אונד ער האט
 22 אונד דער האר האט האט געבוט פון דיא ריפ וואס ער האט גענומען פון דעם אדם
 צו איין ווייב, אונד ער האט זיא געבראכט צו אדם: 23 אונד אדם האט
 געזאגט, דוועס מאל איז עס א ביין פון מיינע ביינער, אונד פלייש פון מייין פלייש,
 דאריבער זאל זיא גערופען ווערען פרויא, (אשה) ווייל דיא דאזיגע איז גענומען געווארען
 פון דעם מאן (איש): 24 דארום זאל א מאן פערלאזען זיין פאטער אונד זיינע מוטער,
 אונד ער זאל זיך בעהעפטען צו זיין ווייב אונד זיין זאלען ווערען צו איין פלייש: 25 אונד
 זיין זענען ביידע געוועזען, אדם אונד זיין ווייב אונד זיין האבען זיך נישט געשעמט:

קאפיטעל ג

1 אונד דיא שלאנג איז געוועזען קלוגער פון אלע חיות פון דעם פעלד וואס דער האר
 האט האט געמאכט, אונד זיא האט געזאגט צו דעם ווייב, האט דען האט געזאגט אז איהר
 זאלט נישט עסען פון אלע ביימער פון דעם גארטען: 2 אונד דאס ווייב האט געזאגט צו
 דער שלאנג, פון דיא פרוכט פון דיא ביימער פון דעם גארטען מענען מיר עסען:
 3 אבער פון דיא פרוכט פון דעם בוים וואס איז אין מיטען פון דעם גארטען האט האט
 געזאגט, פון איהם זאלט איהר נישט עסען, אונד איהר זאלט איהם נישט אנהררען, אז איהר
 זאלט שטארבען: 4 אונד דיא שלאנג האט געזאגט צו דעם ווייב, איהר וועט געוויס
 נישט שטארבען: 5 נייערט האט ווייס אז אין דעם טאג ווען איהר וועט פון איהם עסען,
 אזוי וועלען איירע אויגען געעפענט ווערען אונד איהר וועט זיין אזוי וויא האט צו דער-
 קענען גוטעס אונד שלעכטעס: 6 אונד דאס ווייב האט געזעהען אז דער בוים איז גוט
 צום עסען, אונד אז ער איז א גלוסטויגקייט צו דיא אויגען, אונד א בעגערענדער
 בוים קלוג צו מאכען, אזוי האט זיא גענומען פון זיינע פרוכט אונד זיא האט געגעסען,
 אונד זיא האט אויך געגעבען צו איהר מאן מיט איהר אונד ער האט געגעסען: 7 אונד
 דיא אויגען פון ביידע זענען אויפגעמאכט געווארען, אונד זיין האבען דערקענט אז

ערמם הם ויתפרו עלה האלה השש להם הערמ:
 השמש את-קול דעה אלהם מתהלך בן לרחם היום
 ותחבא האדם ואשתו מפני דעה אלהם בתוך עץ גן:
 תקרא דעה אלהם אלההם ואמר לו אלה: ואמר
 את-קול ששעתי בן ואמר ברעם אני ואהבא:
 ואמר מי הער לך כי ערם אתה המדעץ אשר צויתך
 לכלתי אלהמם אלהת: ואמר האדם האשה אשר
 נתתה עמדי הוא נתנדלי מדעתי ואכל: ואמר דעה
 אלהם לאשה מרדאת עשית ותאמר האשה נתת
 השאני ואכל: ואמר דעה אלהם אלהתך כי עשית
 זאת ארר אתה מכל-בהמה ומכל חית השדה על
 צנקה תלך ועפר תאכל כל-מי תרד: ואכל אשית
 בקד ובן האשה ובן ורדן ובן ורעה הוא יושפת ראש
 ואספה השופט עקב: ס אלההשה אמר נרבה ארבה
 עצבונך ותרדך בעצב תלך בגם ואליאשך תשוקתך
 והיא ימשלך: ס ולאדם אמר כי ששמה ללך
 אשתך ותאכל מדעתי אשר צויתך לאמר לא תאכל
 מפעו ארובה האדמה בעצבונך בעצבון תאכלה כל ימי
 תרד: וקץ ותרד תצמיח לו ואכלת את-עשב השדה:
 בעת אשר תאכל לחם עד שובך אלההמה
 כי מעתה ללכת ברעפר אתה ואלי-עפר תשוב:
 ויקרא אדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל
 חי: השש דעה אלהם לאדם ולאשתו בתחת ער
 תלשם:

דאס וואס דוא האסט געטהון? אונד דאס נוייב האט געזאגט, דיא שלאנג האט מיך
 אנגערעט אונד איך האב געגעסען: 14 אונד דער האר גאט האט געזאגט צו דער שלאנג,
 ווייל דוא האסט דאס געטהון, פערשאלטען ביסט דוא פון אלע בהמות אונד פון אלע
 חיות פון דעם פעלד, אויף דיין בויך זאלסט דוא גיין אונד שטויב זאלסט דוא עסען אלע
 טעג פון דיין לעבען: 15 אונד איך וועל מאכען א פיינדשאפט צווישען דיר אונד
 צווישען דעם נוייב, אונד צווישען דיין זאמען אונד צווישען איהר זאמען, ער זאל דיר
 דעם קאפ צומערעטען, אונד דוא זאלסט איהם צושטעקען דיא פערשט (טריט): 16 צו
 דעם נוייב האט ער געזאגט, איך וועל פערמעהרען דייע ווייטאג אונד דיין מראגען, מיט
 ווייטאג זאלסט דוא קינדער געווינען, אונד צו דיין מאן זאל זיין דיין גלוסטען, אונד ער
 זאל איבער דיר געוועלטליכען: 17 אונד צו אדם האט ער געזאגט, ווייל דוא האסט גע-
 הערט צו דער שמים פון דיין נוייב, אונד דוא האסט געגעסען פון דעם בוים וואס איך
 האב דיר געבאטען צו זאגען, דוא זאלסט פון איהם ניט עסען, פערפליקט איז דיא ערד
 פון דייעמט-וועגען, מיט ווייטאג זאלסט דוא עסען דערפון אלע טעג פון דיין לעבען:
 18 אונד דערנער אונד דיסטלען זאל צו דיר שפראצען, אונד דוא זאלסט עסען
 דאס גראז פון דעם פעלד: 19 מיט דעם שווייס פון דיין פנים זאלסט דוא ברויט
 עסען ביז דוא וועסט צוריק קערען צו דער ערד, ווארין דוא ביסט פון איהר גענומען
 געווארען, ווארין דוא ביסט שטויב, אונד צו דעם שטויב זאלסט דוא צוריק קערען:
 20 אונד אדם האט גערופען דעם נאמען פון זיין נוייב חוה, ווייל זיא איז געוועזען דיא
 מוטער פון אלע לעבעדיגע: 21 אונד דער האר גאט האט געמאכט צו אדם אונד צו
 זיין נוייב העכער פון פעל אונד ער האט זיי אנגעקליידעט:

22 אונד דער האר גאט האט געזאגט, זעה, דער מענטש איז געווארען גלייך אזוי ווי
 איינער פון אונס, צו דערקענען גוטעס אונד שלעכטעס, אונד אצונד טאמער וועט ער
 אויסשטרעקען זיינע האנד אונד ער וועט אויף נעמען פון דעם בוים פון לעבען, אונד
 ער וועט עסען אונד ער וועט לעבען אויף אייביג: 23 אונד דער האר גאט האט איהם
 ארויס געשיקט פון דעם גן עדן דיא ערד צו בעארבייטען, פון וואנען ער איז גענומען
 געווארען: 24 אונד ער האט פערטריבען דעם מענטש, אונד ער האט געמאכט רוהען

№ 773

שתי נשים שם הארץ עדה ושם השנה צלה: ותלד עדה כ
 אתיבל ואתהאל וישב אלהים בקרב: ושם אחיו יובל וראו²¹
 היה אבי כל חקש כנור וסוג: וצלה נסדוה יקרה את²²
 תיבל קין למש כל הדרש נחשת ובתל ואתה תיבל קין
 נעמה: ויאמר למך לנשו עדה וצלה שמען קול נשו²³
 למך האנה אמרת כי איש הרגתי לפעמי וצלה
 להקרותי: כי שבעתים יקסמן למך שבעים ושבעה: ו²⁴
 ידע אדם עוד אתאשתו ותלד בן ותקרא אתשמו כה
 שת כי שתלי אלהים ורע אחר תחת הבל כי הרג²⁵
 קין: ולשת נסדוה ילד בן וקרא אתשמו אנוש או²⁶
 החל לקרא בשם הנה:

ה
 ויהי ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות *
 אלהים עשה אותו: ובר וקבה בראם הברך אותם²
 וקרא אתשמן אדם ביום הבראם: והיו אדם שלשים³
 ומאת שנה וילד בדמותו כצלמי וקרא אתשמו שת:
 והיו ימראים אתה וילדו אתשת שמנה מאת שנה⁴
 וילד בנים ובנות: והיו כל ימי אדם אשר חי חמש⁵
 מאות שנה ושלשים שנה ומת: ויהי חרשת הקש⁶
 שנים ומאת שנה וילד אתאנוש: ויהי חרשת אתה וילדו⁷
 אתאנוש שבע שנים ושבעה מאות שנה וילד בנים⁸
 ובנות: והיו כל ימי שתים שנים ושבעה מאות שנה וילד⁹
 שנה ומת: ויהי אנוש השנים שנה וילד אתקנון:¹⁰
 ויהי אנוש אתה וילדו אתקנון חמש שנה ושנה¹¹
 ושבעה מאות שנה וילד בנים ובנות: והיו כל ימי¹²
 אנוש חמש שנים וחמש מאות שנה ומת: ויהי קנון¹³
 שבעים שנה וילד אתמחלאל: ויהי קנון אתה וילדו¹³

ויהי האם נערופען ויין נאמען שת וייל האם האם צו מיר דערנעצט איין אנדערען
 נאמען אנשטאט הבל ווארין קין האם איהם טויט געשלאגען: 26 אונד צו שת איז
 אויף איין זיהן געבוירען געווארען, אונד ער האט גערופען ויין נאמען אנוש, דעקסט
 מאל האט מען אנגעהויבען אנצורופען אן דעם נאמען פון האט:

קאפיטעל ה

1 דאס איז דאס בוך פון דער געבורט פון אדם, אין דעם טאג ווען האט האט
 אדם געשאפען, אין דער געשטאלט פון האט האט ער איהם געמאכט: 2 א זכר
 אונד א נקבה האט ער וויא געשאפען, אונד ער האט וויא געבענשט, אונד
 ער האט גערופען ויירע נעמען אדם (מענש) אין דעם טאג ווען וויא זענען
 געשאפען געווארען: 3 אונד אדם האט געלעבט הונדערט אונד דרייסיג
 יאהר, אונד ער האט געבוירען (א זיהן) אין ויירע געשטאלט אזוי וויא
 ויין בילר, אונד האט גערופען ויין נאמען שת: 4 אונד עס זענען געוועזען
 דיא טעג פון אדם נאכדעם אז ער האט געבוירען דעם שת אכט הונדערט יאהר,
 אונד ער האט געבוירען זיהן אונד מעכטער: 5 אונד עס זענען געוועזען אלע טעג
 פון אדם וואס ער האט געלעבט, ניין הונדערט אונד דרייסיג יאהר, אונד ער איז
 געשטארבען: 6 אונד שת האט געלעבט הונדערט אונד פינף יאהר, אונד ער האט
 געבוירען אנוש: 7 אונד שת האט געלעבט נאכדעם אז ער האט געבוירען אנוש,
 אכט הונדערט אונד זיבען יאהר, אונד ער האט געבוירען זיהן אונד מעכטער:
 8 אונד אלע טעג פון שת זענען געוועזען ניין הונדערט אונד צוועלעף יאהר, אונד
 ער איז געשטארבען: 9 אונד אנוש האט געלעבט ניינציג יאהר אונד ער האט
 געבוירען קין: 10 אונד אנוש האט געלעבט נאכדעם אז ער האט געבוירען קין
 אכט הונדערט אונד פופצען יאהר, אונד ער האט געבוירען זיהן אונד מעכטער:
 11 אונד אלע טעג פון אנוש זענען געוועזען ניין הונדערט אונד פינף יאהר, אונד
 ער איז געשטארבען: 12 אונד קין האט געלעבט זיבעציג יאהר, אונד ער
 האט געבוירען מחלאל: 13 אונד קין האט געלעבט נאכדעם אז ער האט געבוירען

דעם מהללאל אכט הונדערט אינד פערציג
יאהר, אינד ער האט געבוירען זיין אינד
טעכטער: 14 אינד אלע טעג פון קיין
זענען געוועזען גיין הונדערט אינד צעהן
יאהר, אינד ער איז געשטארבען:
15 אינד מהללאל האט געלעבט פינף
אינד זעכציג יאהר, אינד ער האט גע-
בוירען ירד: 16 אינד מהללאל האט
געלעבט נאכדעם אז ער האט געבוירען
דעם ירד אכט הונדערט אינד דרייסיג
יאהר, אינד ער האט געבוירען זיין
אינד טעכטער: 17 אינד אלע טעג פון
מהללאל זענען געוועזען אכט הונדערט
אינד פינף אינד גינציג יאהר, אינד ער
איז געשטארבען: 18 אינד ירד האט
געלעבט הונדערט אינד צווייג אינד
זעכציג יאהר, אינד ער האט געבוירען
דעם חנוף: 19 אינד ירד האט געלעבט
נאכדעם אז ער האט געבוירען דעם
חנוף אכט הונדערט יאהר, אינד ער האט
געבוירען זיין אינד טעכטער: 20 אינד
אלע טעג פון ירד זענען געוועזען גיין
הונדערט אינד צווייג אינד זעכציג יאהר,

7378

קאפיטעל ו

ו

ו

וְהָיָה כִּי־יִתְחַלּוּ הָאָדָם לְרֹכֵב עַל־פָּנֵי הָאָרֶץ וְבָנִיתָ לָהֶם: וְהָיָה כִּי־יִתְחַלּוּ אֲתֵּיבָנִית הָאָדָם כִּי־סָבַח הָיָה וְהָיָה לָהֶם לְשֵׁם מְכַל אֲשֶׁר בְּהֵרֵוֹ: וְיֹאמְרוּ הָיָה לֹא־יִדָּן רִחַו בְּאָדָם לְעֵלֶם בְּשֵׁם הָיָה בְּשֵׁר הָיָה וְיָמֵי מֵהָ וְעֲשִׂים שָׁנָה: הַנִּסְלִים הָיוּ בְּאֶרֶץ בִּימֵי הָרֶם וְגַם אֲחֵרִי כֹן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֶל־בָּנוֹת הָאָדָם וְהָלְדוּ לָהֶם הָמָּה הַנִּפְרִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם אִנְשֵׁי הַשָּׁמַיִם: 5
וַיֵּרָא הָיָה כִּי־רָכַב רֶעֶת הָאָדָם בְּאֶרֶץ וְכָל־עֵלִי מִשְׁכָּבָת לְבֹו רַק רַע בְּלִיָּהִים: וְהָיָה הָיָה בְּרֶעֶשָׁה אֲחֵדָאִים בְּאֶרֶץ וְהַעֲבֹב אֶל־לְבֹו: וְיֹאמְרוּ הָיָה אֲמִתָּה אֲחֵדָאִים אֲשֶׁר־בְּרֵאחִי מֵעַל פְּנֵי הָאָרֶץ מֵאִדָּם מֵרֶב בְּהֵמָה עֲרִמְשָׁה וְעֲרִמְשָׁה הַשָּׁמַיִם כִּי־נִתְחַלּוּ כִי־עֲשִׂיתָם: וְגַם מֵצָא חֵן בְּעֵינֵי הָיָה: 8

פ פ פ פ

אֱלֹהִי הַחַלּוּת נָח נָח אִישׁ צִדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָו אֲתֵּיבָנִית הַתְּחַלּוּתָנָח: הַיָּלֵד נָח שְׁלֹשָׁה בָנִים אֲחֵדִים וְאֲחֵדָתָה: וְהַשְׁתָּה אֶרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וְהַמְלָא אֶרֶץ הַסָּם: בְּרָא אֱלֹהִים אֲחֵדָאִים הָיָה וְהַתְּחַלּוּת בְּרֵהֲשִׁית כָּל־בְּשָׁר אֲתֵדְרָכּוּ עַל־הָאֶרֶץ: 5 וְיֹאמְרוּ אֱלֹהִים לֹחַ קֶץ כָּל־בְּשָׁר בָּא לִפְנֵי בְּרֵהֲשִׁית הָאֶרֶץ חָמֵס מִפְּנֵינִים וְהָיָה מִשְׁתַּחֲסֵם אֲחֵדָאִים: 6 עֲשֵׂה לָךְ חֶבֶת עֲצֵרֶנָּה כָּסֶם תַּעֲשֶׂה אֲתֵּיבָנִית וְכַפְרָת אֲתָה מִכִּית וּמְחִין כְּכַפֵּר: וְהָיָה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֲתָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֲמָה אֶדָּךְ הַחֶבֶת חֲמִשִּׁים אֲמָה רֹחֶבָה וּשְׁלֹשִׁים אֲמָה קוֹמָתָה: 7 צִרְוֹתַעֲשֶׂה לַחֶבֶת וְאֶל־אֲמָה תַּבְלִיָּה מִלְּעֵדָה וּפְתַח הַחֶבֶת בְּצֵדָה חֲמִשָּׁה חֲתָחִים שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים תַּעֲשֶׂה: וְאֵלֵי הָיָה מִבְּיָא אֲתֵּיבָנִית מִים עַל־הָאֶרֶץ: 8

1 אֲוִנָד עִם אִיז בַּעֲנוּעֵנִי וְעֵנִי דִיָּא מַעֲנִשְׁעֵן הָאֲבָעֵן זִיָּה אֲנִנְהוּיָבֵעֵן צוֹ מַעֲרֵעֵן אוּיָה דְּעֵר עֵרָה, אֲוִנָד מַעֲכָטֵר זַעֲנָעֵן צוֹ זִיָּא נַעֲבוּרָעֵן נַעֲנוּאָרֵעֵן: 2 אֲוִנָד דִיָּא קִינְדֵּרֵר פֿון נָאט הָאֲבָעֵן נַעֲנוּהֵעֵן דִיָּא מַעֲכָטֵר פֿון דִיָּא מַעֲנִשְׁעֵן אִז זִיָּא זַעֲנָעֵן נַעֲנוּעֵנִי שִׁיין, אִזוּי הָאֲבָעֵן זִיָּא זִיָּה נַעֲנוּמֵעֵן וְיִיבֵעֵר פֿון אֵלֶע נָוִאס זִיָּא הָאֲבָעֵן זִיָּה אוּיָעֵר־וְיִיָּלֵט: 3 אֲוִנָד נָאט הָאֵט נַעֲנָנָט, מִיין גִּיָּסֵט זָאָל נִיט אִיבִיג שְׁטַרַעֲבֵעֵן מִיט דַּעַם מַעֲנִשׁ, וְיִיָּל עֵר אִיז פֿלִיִּישׁ, אֲוִנָד עִם זָאָלֵעֵן זִיין וְיִינַע טַעַג הַנִּנְדֵּרֵט אֲוִנָד צִוּאָנְצִיג נֶאָהֵר: 4 דִיָּא רִיזֵעֵן זַעֲנָעֵן נַעֲנוּעֵנִי אוּיָה דְּעֵר עֵרָה אִין יַעֲנַע טַעַג, אֲוִנָד אוּיָה נֶאָכָרֵעֵם. וְעֵנִי דִיָּא קִינְדֵּרֵר פֿון נָאט זַעֲנָעֵן נַעֲקוּמֵעֵן צוֹ דִיָּא מַעֲכָטֵר פֿון דִיָּא מַעֲנִשְׁעֵן, אֲוִנָד זִיָּא הָאֲבָעֵן נַעֲבוּרָעֵן צוֹ זִיָּא, דִיָּא דָּאזִינַע זַעֲנָעֵן דִיָּא שְׁמֶאָרְקֵע וְנָאס זַעֲנָעֵן נַעֲנוּעֵנִי פֿון אֲלֵטֵר צִיִּיט מַעֲנַעֵר פֿון נֶאָמֵעֵן (בְּעִרְוִהֻמַּט):

5 אֲוִנָד נָאט הָאֵט נַעֲנוּהֵעֵן אִז דִיָּא שְׁלַעֲכ־מִיגִיָּיט פֿון דַּעַם מַעֲנִשׁ אִיז נַעֲנוּעֵנִי גֵרוּים אוּיָה דְּעֵר עֵרָה, אֲוִנָד יַעֲדֵר נַעֲדָאָנֵק פֿון זִיין הָאָרֶץ אִיז נֶאָר שְׁלַעֲכֵט דַּעַם נֶאָנְצֵעֵן טָאָג: 6 אֲוִנָד נָאט הָאֵט בַּעֲדֵעֲנָקֵט וְנָאס עֵר הָאֵט נַעֲמָאָכֵט דַּעַם מַעֲנִשׁ אוּיָה דְּעֵר עֵרָה, אֲוִנָד עֵר הָאֵט זִיָּה בַּעֲטֵרִיבֵט אִין זִיין הָאָרֶץ: 7 אֲוִנָד נָאט הָאֵט נַעֲנָנָט, אִיָּה וְעַל פַּעֲרִטִּילְנֵעֵן דַּעַם מַעֲנִשׁ וְנָאס אִיָּה הָאָב נַעֲמָאָכֵט פֿון אוּיָה דְּעֵר עֵרָה, פֿון מַעֲנִשְׁעֵן בִּיז בַּהֲמוֹת בִּיז וְיִידִמְוֹנָג, אֲוִנָד בִּיז צוֹ פִּינְגֵּל פֿון דַּעַם הִימְעַל, וְנָאָרִין אִיָּה בַּעֲדֵעֲנָק אִז אִיָּה הָאָב זִיָּא נַעֲמָאָכֵט: 8 אָבֵעֵר נָח הָאֵט נַעֲפֹנְעֵן חֵן אִין דִיָּא אוּיָנֵעֵן פֿון נָאט:

נח

9 דִיָּא דָּאזִינַע זַעֲנָעֵן דִיָּא נַעֲשְׁלַעֲכָטֵר (דִּוְרוֹת) פֿון נָח. נָח אִיז נַעֲנוּעֵנִי א נַעֲרֵר־רַעֲכָטֵר אוּיָפִרִיכְטִיגֵר מֵאָן אִין וְיִינַע נַעֲשְׁלַעֲכָטֵר, אֲוִנָד נָח הָאֵט נַעֲנוּאָנְדֵּעֵלֵט מִיט נָאט: 10 אֲוִנָד נָח הָאֵט נַעֲבוּרָעֵן דִּרִיָּא זִיָּה שָׁם, חָם, אֲוִנָד יֶפֶת: 11 אֲוִנָד דִיָּא עֵרָה אִיז פַּעֲרָדָאָרְבֵּעֵן נַעֲנוּאָרֵעֵן פֿאַר נָאט, אֲוִנָד דִיָּא עֵרָה אִיז פֿול נַעֲנוּאָרֵעֵן מִיט רֹיב־עֵרִיָּא: 12 אֲוִנָד נָאט הָאֵט נַעֲנוּהֵעֵן דִיָּא עֵרָה, אֲוִנָד זַעֲה, זִיָּא אִיז נַעֲנוּעֵנִי פַּעֲרָדָאָרְבֵּעֵן, וְנָאָרִין אֵלֶעם פֿלִיִּישׁ הָאֵט פַּעֲרָדָאָרְבֵּעֵן זִיין וְעֵנִי אוּיָה דְּעֵר עֵרָה: 13 אֲוִנָד נָאט הָאֵט נַעֲנָנָט צוֹ נָח, דָּאס עֵנֵד פֿון אֵלֶעם פֿלִיִּישׁ אִיז נַעֲקוּמֵעֵן פֿאַר מִיר, וְנָאָרִין דִיָּא עֵרָה אִיז פֿול נַעֲנוּאָרֵעֵן מִיט רֹיב־עֵרִיָּא דִּוְרָף זִיָּא, אֲוִנָד זַעֲה, אִיָּה וְעַל זִיָּא פַּעֲרָדָאָרְבֵּעֵן, מִיט דְּעֵר עֵרָה: 14 מֵאָף דִּיר א קֶאָסְטֵעֵן פֿון נֶפֶר הָאֱלִין, קֶאָסְטֵרֵעֵן זָאָלֵט דוּא מֶאָכֵעֵן אִין דַּעַם קֶאָסְטֵעֵן, אֲוִנָד דוּא זָאָלֵט אִיהֶם בַּעֲקֵלְעֵבֵעֵן פֿון אִינְעוּוִיָּיג אֲוִנָד פֿון אוּיָסְעוּוִיָּיג מִיט פַּעַף: 15 אֲוִנָד דָּאס אִיז וְיִיָּא דוּא זָאָלֵט אִיהֶם מֶאָכֵעֵן, דִּרִיָּא הַנִּנְדֵּרֵט אִיילֵעֵן דִיָּא לַעֲנָג פֿון דַּעַם קֶאָסְטֵעֵן, פֿופֿצִיג אִיילֵעֵן, דִיָּא בְּרִיִּיט, אֲוִנָד דִּרִיָּסִיג אִיילֵעֵן דִיָּא הִיָּף: 16 אֲוִנָד פֿעֲנִסְטֵר זָאָלֵט דוּא מֶאָכֵעֵן צוֹ דַּעַם קֶאָסְטֵעֵן, אֲוִנָד צוֹ אִיין אִייל זָאָלֵט דוּא אִיהֶם פֿאַרְטִיג מֶאָכֵעֵן פֿון אוּיָבֵעֵן, אֲוִנָד דִיָּא מִיר פֿון דַּעַם קֶאָסְטֵעֵן זָאָלֵט דוּא מֶאָכֵעֵן אִין וְיִינַע זִיָּא, אֲוִנָד אוּיָטֵעֵר־שְׁטַע, צוּוִיָּיטֵעֵן אֲוִנָד דִּרִיָּטֵעֵן שְׁטָאָק קֶאָמֵעֵרֵעֵן זָאָלֵט דוּא אִיהֶם מֶאָכֵעֵן: 17 אֲוִנָד אִיָּה, זַעֲה, אִיָּה וְעַל בַּרַעֲנָנֵעֵן דָּאס מִבּוּל פֿון וְנָאָסֵר אוּיָה דְּעֵר עֵרָה, צוֹ

צו פערדארבען אלעם פלייש וואס האט
א לעבעדיגען גייסט אונטער דעם
הימעל, אלעם וואס איז אויף דער ערד
וועט פערגיין: 18 אונד איך וועל בער
שטעטיגען מיין בונד מיט דיר, אונד דוא
זאלסט קומען אין דעם קאסטען, דוא,
אונד דיינע זיין, אונד דיין ווייב, אונד
דיא ווייבער פון דיינע זיין מיט דיר:
19 אונד פון אלע לעבעדיגע, פון אלעם
פלייש, צווייט פון אלעם זאלסט דוא
ברענגען אין דעם קאסטען לעבען צו
בלייבען מיט דיר, זיין זאלען זיין א
זכר אונד א נקבה: 20 פון דעם פויגעל
נאך זיין מין, אונד פון דיא בהמה נאך
איהר מין, פון יעדע ווידמונג פון דער
ערד נאך איהר מין, צווייט פון יעדען
זאלען צו דיר קומען כדי לעבען צו
בלייבען: 21 אונד דוא זאלסט נעמען
צו דיר פון אלע שפייען וואס ווערט
געעסען אונד דוא זאלסט עס צו דיר
איינזאמעלן, אונד עס זאל זיין פאר דיר
אונד פאר זיין צו עסען: 22 אונד נח האט
אלעם געהוהן בלייבן אזוי וויא האט האט ער געמאכט:

לשנת כל־בשר אשר־בו רוח־חיים מתחת השמים כל
אשר־בארץ נעו: ותקמתי את־בריתי אתך ובאת אל־
18 החבה אתה ובניך ואשתך ושרבך אתך: ומכל־חיו
מכל־בשר שנים מכל חביא אלהיך ללחית אתך
כ־זכר ונקבה יהיו: מהיום למנוח ומידברכה למנוח
מכל־רמש הארמה למנוח שנים מכל־בשר ונאך אלה
21 ללחיות: ואתה קח־לך מכל־מאכל אשר־אכל ואספת
22 אלה ותרם לה ולרם לאכלה: ויש נח ככל אשר־אמר
אתה אליהם כן עשה:

1 ויאמר יְהוָה לֵחַם בָּרֶאשִׁית וְכָל־בְּרִיתְךָ אֶל־הַחֲבֵה
2 אֶתְךָ רֵאשִׁית צִדִּיק לִפְנֵי כִדּוֹר הַזֶּה: מִכָּל־הַבְּהֵמָה
הַמְדוּרָה תִּקַּח־לָךְ שְׁבִיעָה שְׁבִיעָה אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ וּמִכָּל־
3 הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־לֹא מְדוּרָה הִיא שְׁנַיִם אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ: וְגַם־
מִכָּוֶה הַשָּׁמַיִם שְׁבִיעָה שְׁבִיעָה וְכָר וְנִקְבָה לַחַיִּית וְרַע עַל־
4 פֶּנִּי כָל־הָאָרֶץ: כִּי לַיָּמִים עוֹד שְׁבִיעָה אֲנִי־מַמְשֵׁר עַל־
הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לֵילָה וְאַחֲרֵי־כֵן אֶחְדָּל־
5 הַיּוֹקֵם אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי מִעַל פֶּנִּי הָאָדָמָה: וְיֵשׁ נֹחַ כָּכָל־
6 אֲשֶׁר־עָוָה יְהוָה: וְנֹחַ בְּדָשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְהַמְבּוּל הָיָה
7 מִיָּם עַל־הָאָרֶץ: וְנֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְשָׂרְבָתָהּ אִתּוֹ אֶל־
8 הַחֲבֵה מִפְּנֵי כִּי הַמְבּוּל: מִי־דִבְרַתְהָ הַמְדוּרָה וּמִכָּל־
הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־אֵינָה מְדוּרָה וּמִכָּוֶה וְכָל־אֲשֶׁר־רָמַשׁ
9 עַל־הָאָדָמָה: שְׁנַיִם שְׁנַיִם בָּאוּ אֵלֶיךָ אֶל־הַחֲבֵה וְכָר
וְנִקְבָה כָּאֲשֶׁר־אָמַר אֱלֹהִים אֲחִינֹחַ: וְיָדָה לְשִׁבְעַת יָמִים
11 וְיָמֵי הַמְבּוּל הָיוּ עַל־הָאָרֶץ: בַּשָּׁנָה שְׁשִׁמָּאוֹת שָׁנָה לַחַיִּית
נֹחַ בָּחַרְשׁ הַשָּׁנָה בַּשְּׁבִיעִי־עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַזֶּה
נִבְקְעוּ כָל־מַשְׁקַעֹת הַתָּרוֹם רָבָה וְאַרְבַּת הַשָּׁמַיִם נִפְתְּחוּ:
אלעם געהוהן בלייבן אזוי וויא האט האט האט ער געמאכט:

קאפיטעל ז

1 אונד האט האט געזאגט צו נח קום דוא, אונד דיין גאנצעס הויזגעזינד אין דעם
קאסטען אריין, ווארין איך האב דיר געזעהען גערעכט פאר מיר אין דעם דאזיגען
געשעלעכט: 2 פון יעדע ריינע בהמה זאלסט דוא נעמען צו דיר זיבען (אונד) זיבען,
א זכר אונד נקבה, אונד פון דיא בהמה וואס איז נישט ריין, צווייט, א זכר אונד נקבה:
3 אויף פון דעם פויגעל פון דעם הימעל זיבען זיבען אונד זיבען, א זכר אונד נקבה, כדי צו
דערהאלטען אים לעבען זאמען אויף דער גאנצע ערד: 4 ווארין נאך איבער זיבען
טעג וועל איך לאזען רענענען אויף דער ערד פערציג טעג אונד פערציג נעכט, אונד
איך וועל פערטיליגען אלעם וואס געשטייט, אונד וואס איך האב געמאכט אויף דער
ערד: 5 אונד נח האט געהוהן אלעם אזוי וויא האט האט איהם געבאטען: 6 אונד
נח איז אלט געוועזען זעקס הונדערט יארה, אונד דאס מבול איז געוועזען וואסער אויף
דער ערד: 7 אונד נח איז אריין געקומען אונד זיינע זיין, אונד זיין ווייב, אונד דיא
ווייבער פון זיינע זיין מיט איהם אין דעם קאסטען אריין, פון זעבען דיא וואסער פון
דעם מבול: 8 פון דיא ריינע בהמות אונד פון דיא בהמות וואס זענען נישט ריין, אונד
פון דיא פייגעל אונד פון אלעם וואס קריכט אויף דער ערד: 9 צווייט אונד צווייט
זענען וויא אריין געקומען צו נח אין דעם קאסטען, א זכר אונד נקבה, אזוי וויא האט
האט געבאטען דעם נח: 10 אונד עס איז געוועזען נאך דיא זיבען טעג, אזוי זענען
דיא וואסער פון דעם מבול געוועזען אויף דער ערד: 11 אים זעקס הונדערטסטען
יאהר אין דעם לעבען פון נח—אין דעם צווייטען חודש אין דעם זיבעצעטען טאג
פון דעם חודש, אין דריטן טאג זענען געשפאלטען געווארען אלע קוועלען פון דעם
גרויסען אפגרינג, אונד דיא פענסטער פון דעם הימעל זענען אויפגעמאכט געווארען:

12 ויהי הנשם על־הארץ ארבעים יום וארבעים לילה: 12
 בעצם היום הזה בא נח ושמוֹתם ונפת בנִיָּת ונאֶת
 נח ושלשת נשָׁבְדוּ אִתָּם אֶל־הַתְּהֵמָה: הָמָּה וְכָל־הַחַיָּה
 לַמִּינָה וְכָל־הַבְּהֵמָה לַמִּינָה וְכָל־הַרְמֵשׁ הָרֶמֶשׂ עַל־
 הָאָרֶץ לַמִּינָה וְכָל־הַנֶּשֶׁמָה לַמִּינָה: כִּלְבָשֵׁי־כֶסֶף
 כָּבֹא אֶל־נֹחַ אֶל־הַתְּהֵמָה שָׁנִים שְׁלֹשׁ מִכְלֵבֶשֶׁת אֲשֶׁר
 בָּן רֹחַ חַיִּים: וְהַבָּאִים וְכָר וְנִקְבָה מִכְלֵבֶשֶׁת כָּאֵשׁ
 כְּאֶשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים וְסָר הָיָה בָּעֵדוּ: וְיְהי המבול
 ארבעים יום על־הָאָרֶץ וְרַבְּו הַמָּוֶם וְשָׂא אֶת־הַתְּהֵמָה
 וְתָרַם מֵעַל הָאָרֶץ: וַיִּבְרְוּ הַמָּוֶם וַיִּרְבּוּ מֵאֵד עַל־הָאָרֶץ
 וַיִּמָּלֵךְ הַתְּהֵמָה עַל־פְּנֵי הַמָּוֶם: וְהַמָּוֶם וַיִּבְרְוּ מֵאֵד
 עַל־הָאָרֶץ וַיִּכְסּוּ כִלְהֻרֵם הַבָּהִים אֲשֶׁר־תַּחַת כָּל־
 הַשָּׁמַיִם: חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אָמָה מִלְּמַעְלָה וַיִּבְרּוּ הַמָּוֶם וַיִּכְסּוּ
 הָהָרִים: וַיִּמָּלֵךְ כִּלְבָשֵׁת־הָרֶמֶשׂ עַל־הָאָרֶץ בָּעֵדוּ וַיִּכְסּוּ
 וְכָתָה וְכָל־הַשָּׂרָץ הַשָּׂרָץ עַל־הָאָרֶץ וְכָל־הָאֵדָם: כָּל־
 אֲשֶׁר נִשְׁמַת־רוּחַ חַיִּים בָּאֲפִי מִכָּל אֲשֶׁר בַּחַיָּה מֵתוֹ:
 וַיָּמָה אֶת־כִּלְהֻקֹּם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאֲדָם
 עַד־בְּהֵמָה עַד־רֶמֶשׂ וְעַד־עֹף הַשָּׁמַיִם וַיָּמָה מִן־הָאָרֶץ
 וַיִּשָּׂא אֶרְצָהּ וְאֲשֶׁר אִתָּה בַּחַיָּה: וַיִּבְרְוּ הַמָּוֶם עַל־
 הָאָרֶץ חֲמֵשִׁים וּמֵאָת יוֹם:

ח
 וַיִּבְרַח אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֶת כִּלְהֻקֹּם וְאֶת־כִּלְהֻקֹּם
 אֲשֶׁר אִתָּה בַּחַיָּה וְכָל־הָאֵדָם וְכָל־הָאָרֶץ וַיִּשָּׂא
 הַמָּוֶם: וַיִּסְכְּרוּ מִשְׁתֵּי הַיָּם וַיִּרְבּוּ הַשָּׁמַיִם וַיִּכָּלֵא
 הַנֶּשֶׁמָה מִן־הַשָּׁמַיִם: וַיִּשָּׂבּוּ הַמָּוֶם מֵעַל הָאָרֶץ וַיִּלָּךְ וַיָּשׁוּב
 וַיִּסְכְּרוּ הַמָּוֶם מִלְּפָנֶיךָ חֲמֵשִׁים וּמֵאָת יוֹם: וַתִּגַּח הַתְּהֵמָה
 בַּתִּשְׁבַּע הַשְּׁבַע בְּשַׁבְעֵה־עָשָׂר יוֹם לַלַּיְלָה עַל תֵּיב אָרְטוּ:

18 אוֹנֵד דִּיא וואַסער האָבען זיך געשטאַרקט אוֹנֵד
 האט זיך געהר פערמערט אויף דער ערד, אוֹנֵד דער קאסעטן איז געבאָנען
 פון אויבען אויף דעם וואַסער: 19 אוֹנֵד דאס וואַסער איז שטאַרק געוואָרען
 אוֹנֵד האט זיך געהר פערמערט אויף דער ערד, אוֹנֵד זיין האָבען צוגעדעקט אלע
 הויכע בערג וואס זענען אָנגעטער דעם גאנצען הימעל: 20 פופצען איילען פון
 אויבען האָבען זיך דיא וואַסער געשטאַרקט, אוֹנֵד דיא בערג זענען צוגעדעקט גע-
 וואָרען: 21 אוֹנֵד עס איז פערבאָנען אלעם פלייש וואס ווידמעט זיך אויף דער
 ערד, פון דיא פיינעל אוֹנֵד פון דיא בהמות אוֹנֵד פון דיא חיות אוֹנֵד פון אלע
 ווידמונג וואס ווידמעט זיך אויף דער ערד, אוֹנֵד אלע מענשען: 22 אלעם אין וועלכען
 עס איז געוועזן איין אָטהעם פון א לעבעדיגען גייסט אין זיינע נאָלעכער, פון
 אלעם וואס עס איז געוועזן אויף דעם טריקעניס זענען געשטאַרבען: 23 אוֹנֵד ער
 האט פערטילגט דעם גאנצען געשטאַנד וואס איז געוועזן אויף דער ערד, פון דיא
 מענשען ביז צו דיא בהמות ביז צו דיא ווידמונג, אוֹנֵד ביז צו דיא פיינעל פון דעם
 הימעל, אוֹנֵד זיין זענען פערטילגט געוואָרען פון דער ערד, אוֹנֵד עס איז
 נאר איבערגעבליבען נח אוֹנֵד דיא וואס זענען מיט איהם געוועזן אין דעם קאסעטן:
 24 אוֹנֵד דיא וואַסער האָבען זיך געשטאַרקט אויף דער ערד הונדערט אוֹנֵד פופציג טעג:

קאפיטעל ח

1 אוֹנֵד נאט האט געדענקט אָן נח אוֹנֵד אָן אלע חיות אוֹנֵד אָן אלע בהמות וואס זענען
 געוועזן מיט איהם אין דעם קאסעטן, אוֹנֵד נאט האט געלאזט איבערפאַרען א ווידר
 איבער דער ערד אוֹנֵד דיא וואַסער זענען געשטילט געוואָרען: 2 אוֹנֵד עס זענען
 פארשטאַפט געוואָרען דיא קוואלען פון דעם אָפּגרוינד אוֹנֵד דיא פּענסטער פון דעם
 הימעל אוֹנֵד דער רענען פון דעם הימעל האט אויפגעהערט: 3 אוֹנֵד דיא וואַסער
 האָבען צוריק געקערט פון דער ערד אימער מער אוֹנֵד מער, אוֹנֵד דיא
 וואַסער זענען וועניגער געוואָרען: נאך דעם ענד פון הונדערט אוֹנֵד
 פופציג טעג: 4 אוֹנֵד דער קאסעטן האט גערוקט אין דעם זיבעטען
 חֲדָש, אין דעם זיבעטעטען טאג פון דעם חֲדָש אויף דיא בערג אָררט:

הַתָּמִים הָיוּ הַלֵּךְ הַמֵּדָר עַד הַחֹשֶׁךְ הַשְּׁמִיר בְּעֶשְׂרֵי
 6 בָּאֵתֶּךָ לַחֹשֶׁךְ נִרְאָה רֹאשׁ הַדָּרִים: וְהָיָה מִן־הָאָרְבָּעִים
 7 יָמִים וַתִּפְתָּח נֹחַ אֶת־הַלֹּחַן הַחֹבֶה אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיִּשְׁלַח אֶת־
 הָעֶרְבָה וְהָאָה וְהָאֵל וְהַשּׁוֹב עַד־רִבְשֶׁת הַמָּיִם מִעַל הָאָרֶץ:
 8 וַיִּשְׁלַח אֶת־הַיּוֹנָה בְּאֵתֵי לַחֹחַ הַמָּיִם מִעַל פֶּן־
 9 הָאָדָמָה: וְלֹא־מָצְאָהּ הַיּוֹנָה מָנוֹחַ לַכַּף־רִגְלָהּ וַתָּשָׁב
 אֵלָיו אֶל־הַתֵּבָה כִּי מִים עָלְמֵי כָל־הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח יְהוָה
 10 יָמָתָה וְהָאָה אִתָּה אֵלָיו אֶל־הַתֵּבָה: וַיָּחַל עוֹד שְׂבָעַת
 11 יָמִים אַחֲרֵיהֶם וְסָף שָׁלַח אֶת־הַיּוֹנָה מִן־הַתֵּבָה: וַתָּבֹא
 אֵלָיו הַיּוֹנָה לֵּעַת עֶרֶב וְהָיָה צִלְחֹתָי מִתַּרְבּוּת בְּפִיהָ וַיַּעַד
 12 נֹחַ בְּרַקְלֹו הַמָּיִם מִעַל הָאָרֶץ: וַיָּחַל עוֹד שְׂבָעַת יָמִים
 13 אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁלַח אֶת־הַיּוֹנָה וְלֹא־סָפָה שׁוֹבֵר־אֵלָיו עוֹד: וַהֲיָיָה
 בָּאֵתֶּךָ וַתִּשְׁמְרוּמֹת שָׁנָה בְּרֹאשׁוֹן בָּאֵתֶךָ לַחֹדֶשׁ חֲרִבּוֹ
 הַמָּיִם מִעַל הָאָרֶץ וְכִסּוּ נֹחַ אֶת־מִקְבָּהּ הַתֵּבָה וַיֵּרָא וַיֵּהָרָה
 14 חֲרִבּוֹ מִן־הָאָדָמָה: וַיַּחֲדֹשׁ הַשָּׁנָה בְּשִׁבְעָה וַעֲשָׂרִים יוֹם
 15 לַחֹדֶשׁ בְּקֶשֶׁת הָאָרֶץ: ס וַיִּדְבֶּר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ לֵאמֹר:
 16 צֵא מִן־הַתֵּבָה אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ וּבְנֶיךָ וּנְשֵׁי־בְנֶיךָ אִתָּךְ:
 17 כָּל־הַחַיָּה אֲשֶׁר־אֵתָּךְ מִכָּל־בֶּשֶׂר כִּשְׁנֵי וּבְהֵמָה וּבְכָל־
 הָרֶמֶשׂ הָרֶמֶשׂ עַל־הָאָרֶץ הִנֵּה אֵתָּךְ וְשָׂרָא אִתָּךְ וְכָרִץ וְפָרָו
 18 וְרִבּוֹ עַל־הָאָרֶץ: וְהָאָדָם וּבְנֵי וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׁי־בְנֵי אִתָּה:
 19 כָּל־הַחַיָּה כָּל־הָרֶמֶשׂ וְכָל־הָעוֹף כֹּל רוֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ
 כ לְמִשְׁפַּחְתָּהֶם צֵא מִן־הַתֵּבָה: וְהָיוּ נֹחַ מִבְּנֵי לִדְוָה
 וַחֲמֹץ מִכָּל הַבְּהֵמָה הַמְּרִירָה וּמִכָּל הָעוֹף הַשָּׁמַיִם וּמִכָּל
 21 הַחַיָּה בְּמִנְחָה: וַיֵּרָא יְהוָה אֶת־נֹחַ הַיָּחִיד וְאָמַר יְהוָה
 אֶל־לִבּוֹ לֹא אֶסָף עוֹד אֶת־הָאָדָמָה כַּעֲבוּר
 הָאָדָם כִּי עָרַל לֵב הָאָדָם הֵעַ מַעֲשֵׂיו וְלֹא־אֶסָף עוֹד
 22 לְחַיֹּת אֶת־קִלְכֹתָ כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי: עַד כִּלְיֵי הָאָרֶץ

אֲנִידֶרַע זִיבֶעַן טַעַג, אֲנִיד עַר הָאֵם נֶאֱבֹאֲמָל אַרְוִים גַּעֲשִׁיקָט דִּיא מְזִיב פֿון דַּעַם
 קֶאֱסָטֶען: 11 אֲנִיד דִּיא מְזִיב אִיז צו אִיהֶם גַּעֲקוֹמֶען קַעֲנֶען אָבַעַנד צִיִּיט, אֲנִיד זַעַה,
 א בִּלֵּאֵם פֿון אִיִּין אִיִּיל בּוֹיִם פֿרִיש אָפֶּנֶע־רִיקֶען אִיז גַּעֲנוֹעֶזֶען אִיִּין אִיהֶר מוֹיִל, אֲזוֹי הָאֵם
 נַח גַּעֲנוֹאֲקִט אִיז דִּיא וואַסער זַעֲנֶען גִּרִּינְגֶּער גַּעֲנוֹאַרֶען פֿון אוֹיף דַּער עֶרֶד: 12 אֲנִיד
 עַר הָאֵם גַּעֲהֹאַרְט נֶאָךְ אֲנִידֶרַע זִיבֶעַן טַעַג, אֲנִיד עַר הָאֵם דִּיא מְזִיב אַרְוִים־גַּעֲשִׁיקָט,
 אָבַעַר זִיא אִיז נִיט מַעֲהֶר צו אִיהֶם צוֹרִיק גַּעֲקוֹמֶען: 13 אֲנִיד עַם אִיז גַּעֲנוֹעֶזֶען אִיִּין
 דַּעַם זַעֲקִם הֲוִינְדֶּערֶט אֲנִיד עַרשְׁטֶען יֶאֱהֶר, אִיִּין דַּעַם עַרשְׁטֶען חֹדֶשׁ, אִיִּין דַּעַם עַרשְׁטֶען
 טַאָג פֿון דַּעַם חֹדֶשׁ, זַעֲנֶען דִּיא וואַסער אֲוִיסֶנֶע־טִרִיקֶעֶנֶט גַּעֲנוֹאַרֶען פֿון אוֹיף דַּער עֶרֶד,
 אֲנִיד נַח הָאֵם אָפֶּנֶע־טִהוֹן דִּיא זַעֲק פֿון דַּעַם קֶאֱסָטֶען, אֲנִיד עַר הָאֵם גַּעֲנוֹעֶהֶען, אֲנִיד
 נֹחַ דִּיא אָנֶנֶע־זִיכֶט פֿון דַּער עֶרֶד אִיז מְרוֹקֶען גַּעֲנוֹעֶזֶען: 14 אֲנִיד אִיִּין דַּעַם אֲנִידֶרַען
 חֹדֶשׁ, אִיִּין דַּעַם זִיבֶעַן אֲנִיד צוֹוֹאנֶע־זִיכֶטֶען טַאָג פֿון דַּעַם חֹדֶשׁ, אִיז דִּיא עֶרֶד
 מְרוֹקֶען גַּעֲנוֹעֶזֶען: 15 אֲנִיד נֶאָח הָאֵם גַּעֲרַעַט צו נַח אֲזוֹי צו זַאָנֶען: 16 גִּיִּיא
 אַרְוִים פֿון דַּעַם קֶאֱסָטֶען דוּא אֲנִיד דִּיִּין ווִיִּיב, אֲנִיד דִּיִּינֶע זִיִּהֶן אֲנִיד דִּיא ווִיִּיבֶער
 פֿון דִּיִּינֶע זִיִּהֶן מִיט דִּיר: 17 אֵלֶע חַיֹּת וְאָם זַעֲנֶען מִיט דִּיר, פֿון אֵלֶעם פֿלִיִּיש פֿון
 פִּיִּינֶעל אֲנִיד פֿון בְּהֵמוֹת, אֲנִיד פֿון אֵלֶע דִּיא ווִידִמוֹנֶג וְאָם ווִידִמַעַט זִיִּךְ אוֹיף דַּער
 עֶרֶד, בְּרַעַנֶג זִיִּיא אַרְוִים מִיט דִּיר, אֲנִיד זִיִּיא זַאָלֶען זִיִּךְ ווִידִמַעֲנֶען אוֹיף דַּער עֶרֶד,
 אֲנִיד זִיִּיא זַאָלֶען פֿרוֹקִטִּבֶאר זִיִּין, אֲנִיד זִיִּיא זַאָלֶען זִיִּךְ מַעֲהֶרֶען אוֹיף דַּער עֶרֶד:
 18 אֲנִיד נַח אִיז אַרְוִיסֶנֶע־אָנֶנֶען אֲנִיד זִיִּינֶע זִיִּהֶן אֲנִיד זִיִּין ווִיִּיב אֲנִיד דִּיא ווִיִּיבֶער פֿון
 זִיִּינֶע זִיִּהֶן מִיט אִיהֶם: 19 אֵלֶע חַיֹּת, אֵלֶע ווִידִמוֹנֶג אֲנִיד אֵלֶע פִּיִּינֶעל, אֵלֶעם וְאָם
 ווִידִמַעַט זִיִּךְ אוֹיף דַּער עֶרֶד, צו זִיִּיעֶרֶע גַּעֲשִׁלֶּע־כֶּטֶער (בִּאֲמוֹנֶג) זַעֲנֶען זִיִּיא אַרְוִים גַּעֲ
 נֶאָנֶנֶען פֿון דַּעַם קֶאֱסָטֶען: 20 אֲנִיד נַח הָאֵם גַּעֲבוֹיֶעַט א מְזִיב צו נֶאָח, אֲנִיד עַר
 הָאֵם גַּעֲנוֹמֶען פֿון אֵלֶע רִיִּינֶע בְּהֵמוֹת, אֲנִיד פֿון אֵלֶע רִיִּינֶע פִּיִּינֶעל, אֲנִיד עַר הָאֵם
 אֲוִיסֶנֶע־בִּרֶאֱכֶט בְּרֹאנֶד־אַפֶּסֶר אוֹיף דַּעַם מְזִיב: 21 אֲנִיד נֶאָח הָאֵם גַּעֲשִׁמַּעֲקָט דַּעַם
 לִיבִלִּיקֶען גַּעֲשִׁמֶאֱק, אֲנִיד נֶאָח הָאֵם גַּעֲזֹאֲגֶט אִיִּין זִיִּין הָאָרֶץ, אִיִּךְ וועל נִיט מַעֲהֶר
 שַׁעֲלִטֶען נֶאֱבֹאֲמָל דִּיא עֶרֶד וועֲנֶען דִּיא מַעֲנַשֶׁען, וואַרִין דִּיא מְרֶאֱכֶטֶען פֿון
 דַּעַם הָאָרֶץ פֿון דַּעַם מַעֲנַשׁ אִיז שַׁלְעֶכֶט פֿון זִיִּיעֶר יִיגַעַנד אוֹיף, אֲנִיד
 אִיִּךְ וועל נִיט מַעֲרַען נֶאֱבֹאֲמָל צוֹ דַּעֲרשִׁלֶּאנֶען אֵלֶעם לַעֲבַדִּיגֶע אֲזוֹי
 ווִיִּיא אִיִּךְ הָאָב גַּעֲמִהוֹן: 22 אֲזוֹי לֶאֱנֶג עַם זַעֲנֶען אֵלֶע טַעַג פֿון דִּיא עֶרֶד
 זַאָל

וְאֵל נִיט אוֹיִפֶּה־עֶרְעַן צוֹ וַיֵּינַן אוֹנֵד
שְׁנֵיט צִיט, אוֹנֵד קַעֲלֵט אוֹנֵד הִיךְ, אוֹנֵד
וּמַעַר אוֹנֵד וּיְנִטְעַר, אוֹנֵד מֵאָה אוֹנֵד
נֶאֱמַט:

ט

וַיִּבְרָךְ אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֶת־בָּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ
וּמִלְאֵה אֶת־הָאָרֶץ: וּמִזֶּרְעָכֶם תִּחְבֶּקֶם הָאָרֶץ כָּל־בְּלִדְתָּהּ
הָאָרֶץ וְעַל כָּל־עֵשֶׂה הַשָּׂמִים כָּכָה אֲשֶׁר תִּרְמֹשׁ הָאָרֶץ:
וּבְכָל־דֵּי הַיָּם בְּדִבְכֶם תִּתְּנוּ: כָּל־רֶמֶשׂ אֲשֶׁר רֹאֲדִי לָכֶם
וְהָאָדָם לֹא־כָלָה לְקַרֵּץ עֲשֹׁב וְתָחִי לָכֶם אִתְּכֶם: אֲדִבְשֶׁר
תִּנְפֹּשׁוּ דָמִי לֹא תֹאכְלוּ: וְאֵךְ אֶת־דַּמְכֶם לִקְשֹׁתֵיכֶם הִיא
אֲדִישׁ מִדֵּי כָל־חַיָּה אֲדִישָׁה וּמִדֵּי הָאָדָם מִדֵּי אִישׁ אִישׁ:
אֲדִישׁ אֶת־נֶפֶשׁ הָאָדָם: שִׁפְיָ הֵם הָאָדָם בְּאֵתֵם דָּמִי:
וְשִׁפְיָ בִי בְּעַלֵּם אֱלֹהִים עֲשֵׂה אֶת־הָאָדָם: וְאֵתֵם פְּרוּ
וּרְבוּ שְׂרִצֵי הָאָרֶץ וּרְבִרְבֵּה: ס וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־
נֹחַ וְאֶל־בָּנָיו אִתִּי לֹא־מֵרָ: וְאִנִּי הִנֵּנִי מְקֹם אֶת־בְּרִיתִי
אִתְּכֶם וְאִתִּי וּרְעֵכֶם אֶת־רֵיכֶם: וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר
אִתְּכֶם בְּשֵׁף בְּהֵמָה וּבְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ אִתְּכֶם מִכָּל־בְּחַיָּה
וְלֹא־תִכְרֹת כָּל־בְּשָׂרָה עוֹד מִמֶּי הַמַּבּוּל וְלֹא־תִרְבֶּה עוֹד
מִכָּל־חַיַּת הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים וְאֵת אֶת־הַבְּרִית
אֲשֶׁר־אֵנִי נֹחַ בֵּינִי וּבֵינְכֶם וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם
לְדוֹת עוֹלָם: אִתְּכֶם־אֲנִי וְנֹחַ וְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ לְדוֹת בְּרִית
בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ: וְהָיָה בְּעֵינֵי עֲנַן עֲלֵה־אָרֶץ וְהִרְאָתִי
הַקֶּשֶׁת בַּעֲנַן: וְחִרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי וּבֵינְכֶם וּבֵין
כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל־בְּשָׂרָה וְלֹא־תִרְבֶּה עוֹד חֲמִים לְמַבּוּל
לְשַׁחַת כָּל־בְּשָׂרָה: וְהָיָה הַקֶּשֶׁת בַּעֲנַן וְהִרְאִיתִי לִבְרִית
בְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל־בְּשָׂרָה
אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ וְאֶת־בְּרִיתִי
אֲשֶׁר חִקְמְתִי בֵּינִי וּבֵין כָּל־בְּשָׂרָה אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ: פ

קאפיטעל ט

1 אוֹנֵד נֶאֱמַט הָאֵם נֶעֱבַעֲשֵׁט נֹחַ אוֹנֵד
וַיֵּינַע וַיִּהְיֶה, אוֹנֵד עַר הָאֵם נֶעֱזָאָט צוֹ
וַיִּיֵּא, וַיִּיט פֶּרוּכְמַבְאָר אוֹנֵד מַעֲהֶרֶט אִיִּיךְ,
אוֹנֵד דַּעַרְפִּילֵט דִּיא עֶרֶד: 2 אוֹנֵד אִיִּיךְ
פֶּרוּכְמַט אוֹנֵד אִיִּיךְ אַנְגִּט וְאֵל וַיִּין אוֹיִף
אַלֵּע חִיּוֹת פֶּון דַּעַר עֶרֶד, אוֹנֵד אוֹיִף
אַלֵּע פִּינֶעֶל פֶּון דַּעַם הַיִּמְעַל אִיִּבְעַר
אַלֵּעַס נֶאֱמַט דִּיא עֶרֶד וּיְדִמְעַט, אוֹנֵד
אִיִּבְעַר אַלֵּע פִּישׁ פֶּון דַּעַם וַם, אִין אִיִּיךְ
הַעַנֵד וַעֲנַעַן וַיִּיֵּא נֶעֱבַעֲשֵׁט: 3 אַלֵּע
וּיְדִמְמוֹנֵט נֶאֱמַט אִיז לַעֲבַדְדִּיג וְאֵל וַיִּין
צוֹ אִיִּיךְ צוֹ עֲשֵׂק, גִּלְיִף וַיִּיֵּא דֶאָם גִּרְיִנֵּעַ
גִּרְאִז הָאָב אִיף אִיִּיךְ נֶעֱבַעֲשֵׁט אַלֵּעַס:
4 נִיִּיעֶרֶט פִּלְיִישׁ מִיט וַיִּין לַעֲבַדְדִּיג, וַיִּין
בְּלוּט, וְאֵלֵט אִיִּהֶר נִיט עֲשֵׂק: 5 אִיִּבְעַר
אִיִּיךְ אִיִּיעֶר בְּלוּט פֶּון אִיִּיעֶר לַעֲבַדְדִּיג
וְעַל אִיף פַּעַרְלֶאנְגֶּען, פֶּון דַּעַר הָאֵנֵד
פֶּון אַלֵּע חִיּוֹת וְעַל אִיף עַם פַּעַרְלֶאנְגֶּען,
אוֹנֵד פֶּון דַּעַר הָאֵנֵד פֶּון דַּעַם מַעֲנֵשׁ
פֶּון דַּעַר הָאֵנֵד פֶּון אִיטְלִיכֶען מֵאִיִּם
בְּרוּדֶער וְעַל אִיף פַּעַרְלֶאנְגֶּען דֶאָם
לַעֲבַדְדִּיג פֶּון דַּעַם מַעֲנֵשׁ: 6 דַּעַר נֶאֱמַט פַּעַרְגִּיטֵט דֶאָם בְּלוּט פֶּון דַּעַם מַעֲנֵשׁ, דִּוּרֶךְ
דַּעַם מַעֲנֵשׁ וְאֵל וַיִּין בְּלוּט פַּעַרְגִּיטֵט וְעַרְעַן, וַיִּאֲרִין אִין דַּעַם בִּילֵד פֶּון נֶאֱמַט הָאֵם
עַר נֶעֱמַאכֵט דַּעַם מַעֲנֵשׁ: 7 אוֹנֵד אִיִּהֶר, וַיִּיט פֶּרוּכְמַבְאָר אוֹנֵד מַעֲהֶרֶט אִיִּיךְ,
וּיְדִמְעַט אִיִּיךְ אוֹיִף דַּעַר עֶרֶד אוֹנֵד מַעֲהֶרֶט אִיִּיךְ אוֹיִף אִיִּיךְ: 8 אוֹנֵד נֶאֱמַט הָאֵם
נֶעֱזָאָט צוֹ נֹחַ אוֹנֵד צוֹ וַיֵּינַע וַיִּהְיֶה מִיט אִיִּהֶם, אַזִּי צוֹ אִיִּיךְ: 9 אוֹנֵד אִיִּיךְ, זַעֲה אִיִּיךְ
וְעַל בַּעֲשֻׁטְעִיגֶען מִיין בּוּנֵד מִיט אִיִּיךְ, אוֹנֵד מִיט אִיִּיעֶר וְאִמְעַן נֶאֱמַט אִיִּיךְ: 10 אוֹנֵד
מִיט אַלֵּע לַעֲבַדְדִּיגֶען נֶפֶשׁוֹת נֶאֱמַט וַעֲנַעַן מִיט אִיִּיךְ, פֶּון פִּינֶעֶל פֶּון בְּהֵמוֹת, אוֹנֵד פֶּון
אַלֵּע חִיּוֹת פֶּון דַּעַר עֶרֶד מִיט אִיִּיךְ, פֶּון אַלֵּע נֶאֱמַט וַעֲנַעַן אַרוֹיס־נֶעֱזָאָנְגֶּען פֶּון דַּעַם
קֶאסֶטֶן, פֶּון אַלֵּע חִיּוֹת פֶּון דַּעַר עֶרֶד: 11 אוֹנֵד אִיִּיךְ וְעַל בַּעֲשֻׁטְעִיגֶען מִיין בּוּנֵד
מִיט אִיִּיךְ, אוֹנֵד אַלֵּעַס פִּלְיִישׁ וְאֵל נִיט נֶאֱכָאָמַל פַּעַרְשִׁנִיטֶען וְעַרְעַן דִּוּרֶךְ דַּעַם
וְאִמְעַר פֶּון דַּעַם מַבּוּל, אוֹנֵד דֶאָם מַבּוּל וְאֵל נִיט וַיִּין נֶאֱכָאָמַל צוֹ פַּעַרְדֶּארְבֶּען דִּיא
עֶרֶד: 12 אוֹנֵד נֶאֱמַט הָאֵם נֶעֱזָאָנְט, דֶאָם אִיז דֶאָם צִיִּיכֶען פֶּון דַּעַם בּוּנֵד נֶאֱמַט אִיִּיךְ
מֵאָף צוּיִישֶׁן מִיר אוֹנֵד צוּיִישֶׁן אִיִּיךְ, אוֹנֵד צוּיִישֶׁן אַלֵּע לַעֲבַדְדִּיגֶען נֶפֶשׁוֹת נֶאֱמַט
וַעֲנַעַן מִיט אִיִּיךְ, צוֹ אִיִּיבִיגֶען גַּעֲשִׁלֶעכְטֶער: 13 מִיין בּוּיגֶען הָאָב אִיִּיךְ נֶעֱבַעֲשֵׁט אִין
דַּעַם וְאִלְקֶען, אוֹנֵד עַר וְעַט וַיִּין צוֹ אַ צִיִּיכֶען פֶּון דַּעַם בּוּנֵד צוּיִישֶׁן מִיר אוֹנֵד
צוּיִישֶׁן דִּיא עֶרֶד: 14 אוֹנֵד עַם וְעַט וַיִּין, וְעַן אִיִּיךְ וְעַל וְאִלְקֶענֶען אַ וְאִלְקֶען
אוֹיִף דַּעַר עֶרֶד, אַזִּי וְעַט נֶעֱזָאָנְט וְעַרְעַן דַּעַר בּוּיגֶען אִין דַּעַם וְאִלְקֶען: 15 אוֹנֵד
אִיִּיךְ וְעַל גַּעַרְעֶנְקֶען אִין מִיין בּוּנֵד נֶאֱמַט אִיז צוּיִישֶׁן מִיר אוֹנֵד צוּיִישֶׁן אִיִּיךְ אוֹנֵד
צוּיִישֶׁן יַעֲדֵע לַעֲבַדְדִּיגֶען וְעַלֵּע אִין אַלֵּעַס פִּלְיִישׁ, אוֹנֵד דִּיא וְאִמְעַר וְאֵל נִיט וַיִּין
נֶאֱכָאָמַל צוֹ אַ מַבּוּל צוֹ פַּעַרְדֶּארְבֶּען אַלֵּעַס פִּלְיִישׁ: 16 אוֹנֵד דַּעַר בּוּיגֶען וְעַט
וַיִּין אִין דַּעַם וְאִלְקֶען, אוֹנֵד אִיִּיךְ וְעַל אִיִּהֶם וְעַהֲעַן, צוֹ גַּעַרְעֶנְקֶען דַּעַם אִיִּיבִיגֶען בּוּנֵד
צוּיִישֶׁן נֶאֱמַט אוֹנֵד צוּיִישֶׁן אַלֵּע לַעֲבַדְדִּיגֶען נֶפֶשׁוֹת אִין אַלֵּעַס פִּלְיִישׁ, נֶאֱמַט אִיז אוֹיִף
דַּעַר עֶרֶד: 17 אוֹנֵד נֶאֱמַט הָאֵם נֶעֱזָאָט צוֹ נֹחַ דֶאָם אִיז דֶאָם צִיִּיכֶען פֶּון דַּעַם בּוּנֵד
נֶאֱמַט אִיִּיךְ הָאָב אוֹיִפֶּה־עֶרְעַן צוּיִישֶׁן מִיר אוֹנֵד צוּיִישֶׁן אַלֵּעַס פִּלְיִישׁ נֶאֱמַט אִיז
אוֹיִף דַּעַר עֶרֶד:

18 אונד דיא זיהן פון נח וועלכע זענען ארויסגעבאנגען פון דעם קאסטען זענען געוועזען, שם אונד חם אונד יפת. אונד חם ער איז דער פאטער פון כנען: 19 דויע דרייא זענען דיא זיהן פון נח, אונד פון דויע איז דיא גאנצע וועלט פערשפרייט געווארען: 20 אונד נח האט אָנגעהויבען צו ווערען איין אקערמאן, אונד ער האט געפלאנצט א ווינקלארטען: 21 אונד ער האט גע- טרונקען פון דעם וויין, אונד ער האט זיך אָנגעשכורט, אונד ער האט זיך אויפגעדעקט אין מיטען ויין געצעלט: 22 אונד חם דער פאטער פון כנען האט געזעהן דיא שאנד פון ויין פאטער, אונד ער האט עס אָנגעזאגט צו זיינע צווייא ברידער אין דרויסען: 23 אונד שם אונד יפת האבען גענומען דאס קלייד אונד זייא האבען עס געלייגט אויף זייער ביידע אקסעלן, אונד זייא זענען געבאנ- גען הינטערטויילעכס, אונד זייא האבען צוגעדעקט דיא שאנד פון זייער פא- טער, אונד זייער פנים איז געוועזען הינטערטויילעכס, אונד דיא שאנד פון זייער פאטער האבען זייא נישט געזעהען:

18 ויהי ביום ההוא מדרגה שם חם ויפת הם ואבי כנען: שלשה אלה בניה ומאלה נפתח כל הארץ: 19 ויחל נח איש האדמה ויטע כרם: וישת מדינת השכר: 20 ותחל בתוך האלה: ברא חם אבי כנען את צרות אביו: 21 ויחל לשכרותו בחין: ויפת שם ויפת את-השמה: וישמו על-שכרם שניהם וילכו את-נשות אביהם ויפניהם את-נשות אביהם לא ראו: ויחל כה נח מיטע וידע את אשר-עשה לו בנ הקנן: ויאמר ארד כנען עבר עברה דנה לאחיו: ואמר ברוך דנה: 26 אלו שם ויהי כנען עבד למי: יפת אלוהם לפת וישכן באהל-שם ויהי כנען עבד למי: ויחל ארד מבבל: 28 שלש מאות שנה חמשים שנה: ויהי כל-ימיהם תשע מאות שנה חמשים שנה תחת: פ

א ואלה תולדת בניהם שם חם ויפת ויחליו להם בנים ארד מבבל: בני יפת נמר ומען ומדי ונון ותבל ומשך: 2 ותרס: ובני נמר אשכנז ורפח ותנקה: ובני נון: 3 אלישח ותרשיש פתם ותרס: מאלה נפדו אי הנשים: 4 בארבתם איש ללשון למשפחתם כנענים: ובני חם: 5 כוש ומצרים ופוט וקנן: ובני כוש סבא וחרלה וסבחה: 6 ורעמה וסבחה ובני רעמה שבא ודן: וכוש ילד את: 7 נמרד הוא החל להיות נמר בארץ: והארת נברצד: 8 לפני דנה עלפן ואמר כנמרד נבד ציד לפני דנה: ויחל ראשית ממלכתו בבל וארד וארד וכלנה בארץ: 11 שנקר: מדרגהו הוא יצא אשר וכן את-עניה ואת: 12 רחבת עיר ואת-כלה: ואת-רסן בן נעה ובן כלח: 13 הוא העיר היללה: ומגלים ילד את-לודים ואת-עמיס:

24 אונד נח איז אויפגעוואכט פון ויין וויין, רער זיהן האט איהם געטהון: 25 אונד ער האט געזאגט פערשאלטען זאל ויין כנען, א קנעכט פון קנעכטען זאל ער ויין צו זיינע ברידער: 26 אונד ער האט געזאגט, געבענשט זאל ויין דער נאט פון שם אונד כנען זאל ויין א קנעכט צו איהם: 27 נאט זאל דערנויטערן יפת, אונד ער זאל וואוינען אין דיא געצעלטען פון שם, אונד כנען זאל ויין א קנעכט צו איהם: 28 אונד נח האט געלעבט נאך דעם מבול דרייא הונד דערט אונד פופציג יאהר: 29 אונד עס זענען געוועזען אלע טעג פון נח גיין הונדערט אונד פופציג יאהר, אונד ער איז געשטארבען:

קאפיטעל י

1 אונד דויע זענען דיא געשלעכטער פון דיא קינדער פון נח, שם חם אונד יפת, אונד צו זייא זענען געבוירען געווארען קינדער נאך דעם מבול: 2 דיא זיהן פון יפת, נמר אונד מגוג אונד קודי אונד נון אונד תבל אונד כושף אונד תירס: 3 אונד דיא זיהן פון נמר, אשכנז אונד ריפת אונד חנרמה: 4 אונד דיא זיהן פון נון, אלישח אונד תרשיש, פתים אונד דרנים: 5 פון דויע זענען אָפגעטיילט געווארען דיא אינגעלן פון דיא פעלקער אין זייער לענדער, איטליכער צו זיינע שפראך, צו זייער געשלעכטער אונד טער זייער פעלקער: 6 אונד דיא זיהן פון חם, כוש אונד מצרים, אונד פוט, אונד כנען: 7 אונד דיא זיהן פון כוש, סבא אונד חוילה, אונד סבמא, אונד רעמה, אונד סבחה, אונד דיא זיהן פון רעמה, שבא אונד דן: 8 אונד כוש האט געבוירען דעם נמר, ער האט אָנגעהויבען צו ויין א שטארקער אויף דער ערד: 9 ער איז געוועזען א שטארקער יענער פאר נאט, דערווער ווערט געזאגט, אזוי וויא נמרד א שטארקער יענער פאר נאט: 10 אונד דער אָנהייב פון ויין קעניגרייך איז געוועזען בבל, אונד ארף, אונד אפד, אונד כלנה, אין דעם לאנד שנער: 11 פון דעמעלביגען לאנד איז אשור ארויסגעבאנגען, אונד ער האט געבויט נינוה אונד רחבת עיר אונד כלח: 12 אונד רסן צווישען נינוה אונד צווישען כלח, דאס איז דיא גרויסע שטאט: 13 אונד מצרים האט געוואנען דיא לודים אונד דיא עמיס,

וְאֶת־יִלְדָּבִים וְאֶת־נִפְתָּחִים: וְאֶת־פְּתוּרִים וְאֶת־כַּסְלָחִים
 אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִשֶּׁם פְּלִשְׁתִּים וְאֶת־כַּפְתָּרִים: ס וְכֹנֶן טו
 יֶלֶד אֶת־צִדוֹן כִּבְרֹן וְאֶת־תָּתִי: וְאֶת־דִּיבּוּסִי וְאֶת־הָאֶמְלִי
 וְאֶת־הַרְגִּשִׁי: וְאֶת־חֲחִי וְאֶת־הַעֲרֹנִי וְאֶת־הַסִּנִּי: וְאֶת־
 הָאֶתְרִי וְאֶת־הָאֶמְרִי וְאֶת־הַחֲמָרִי וְאֶת־רִפְעֹה וְאֶת־רִפְעֹה
 הַנִּנְעִנִי: וְיִלְדֵי הַבְּנִינִי מִצִּדוֹן בָּאָה נִרְהָה עֲדֵנָה
 בָּאָה קִדְמָה נַעֲמָה וְאֶדְמָה וְצִבְיִים עֲדֵלְשֵׁעִי: אָלֶּה כ
 בְּיִלְדָּם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְשִׁנְתָּם בְּאַרְצָתָם בְּנִינָם: ס
 וְיִלְשֵׁם יֶלֶד נַסְמִיָּה אֲבִי בְּלִיבְנִי עֲבָרִי יֶפֶת הַדּוּלִי:
 בְּנֵי שָׁם עֵלִים וְאֲשִׁיז וְאַרְפַּכְשָׁד וְלֹדִד נָאֶרִם: וְכֵן אָרָם
 עֹזִי וְחֹלִל וְנָחֵר נָמֹשׁ: וְאַרְפַּכְשָׁד יֶלֶד אֶת־שֵׁלָה וְשֵׁלָה
 יֶלֶד אֶת־עֲבָרִי: וְעֲבָרִי יֶלֶד שְׁנֵי בָנִים שָׁם הָאֶחָד פְּלִנְה
 כִּי בְנִינִי נִפְלְגָה הָאֶרֶץ וְשָׁם אֲחִיו יִקְחוּ: וְיִקְחוּ יֶלֶד אֶת־
 אֶלְמוֹדֵד וְאֶת־שֵׁלָה וְאֶת־הַצִּרְקֹת וְאֶת־יִרְחָה: וְאֶת־הַדּוּרִים
 וְאֶת־אֲנֹל וְאֶת־דִּקְלָה: וְאֶת־עֹבֵל וְאֶת־אֲבִימָאֵל וְאֶת־
 שָׂבָא: וְאֶת־אֹפִיר וְאֶת־חִילָה וְאֶת־יֹכָב בְּלִיָּה אָלֶּה כֵּן
 יִקְחוּ: וְכֵן מִשְׁבֵּם מִמֶּשָׁא בָּאָה סָפְרָה תֵּרִי הַדָּם ל
 אָלֶּה בְּרִשְׁם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְשִׁנְתָּם בְּאַרְצָתָם לְנִינָם: 31
 אָלֶּה מִשְׁפַּחַת בְּנֵי־נֹחַ לְחִלְהֵם בְּנִינָם וּמֵאֶלֶּה נִפְדּוּ 32
 הַנִּינִם בְּאֶרֶץ אֲחֵר הַמִּבּוּל: פ

י' יא
 וְכֵן בְּלִיָּה אֶת־דְּבָרִים אֲחֵרִים: וְכֵן בְּנִינָם 2
 מִקְדָּם וּמֵאֶלֶּה בְּקִרְיָה בְּאֶרֶץ שֹׁנֵר בְּשִׁבּוֹ שָׁם: וְאֶמְרִי 3
 אֵשׁ אֲלִירְעוּ הִבָּה וְלִבְנָה לְבָנִים וְנִשְׂרָפָה לְשֹׁרָפָה
 וְתִהְיֶה לָּהֶם הַלְבָּנָה לְאֹלֶם וְתִחַדֵּר הִי לָהֶם לְחָמֵר:
 וְאֶמְרִי הִבָּה וְנִבְדֵּלֵט עֵד וּמִגְדָּל וְרִאשׁוֹ בְּשָׁמִים 4
 וְנִשְׂחַדֵּלֵט שָׁם שְׂרָפִיץ עֲלֵיָּה בְּלִיָּה אֶת־: בְּרִי דִּלְהִי 5
 וְעָנֵן עֵלִים, אֹנֶד אֲשִׁז, אֶרְפַּכְשָׁד, אֹנֶד לֹדִד אֹנֶד אָרָם: 23 אֹנֶד דִּיא קִינְדֵּר
 פֹּון אָרָם, עֹזִי, אֹנֶד חֹלִל, אֹנֶד גִּתֵּר, אֹנֶד מֹשׁ: 24 אֹנֶד אֶרְפַּכְשָׁד הָאֵם גַּעבוּרֵעֵן
 שֵׁלָה, אֹנֶד שֵׁלָה הָאֵם גַּעבוּרֵעֵן עֲבָרִי: 25 אֹנֶד צֹו עֲבָרִי וְעָנֵן גַּעבוּרֵעֵן גַּעבוּרֵעֵן
 צֹוִיָּא וִיחָן, דֵּער נָאָמֵעֵן פֹּון אֵינֵעֵם אִיז גַּעבוּרֵעֵן פֹּלָג, וְוָארִין אִין זִינֵעֵן מַעַג אִיז דִּיא
 עֶרֶד צוּשְׁטִילט גַּעבוּרֵעֵן, אֹנֶד דֵּער נָאָמֵעֵן פֹּון זִיין בְּרוּדֵּער אִיז גַּעבוּרֵעֵן יִקְחוּ:
 26 אֹנֶד אֹנֶד יִקְחוּ הָאֵם גַּעבוּרֵעֵן אֶלְמוֹדֵד, אֹנֶד שֵׁלָה, אֹנֶד חֲצִרְקֹוֹת, אֹנֶד יִרְחָה: 27 אֹנֶד
 הַדּוּרִים, אֹנֶד אֲנֹל, אֹנֶד דִּקְלָה: 28 אֹנֶד עֹבֵל, אֹנֶד אֲבִימָאֵל, אֹנֶד שָׂבָא: 29 אֹנֶד
 אֹפִיר, אֹנֶד חִילָה, אֹנֶד יֹכָב, אֶלֶּע דִּינֵעֵן וְעָנֵן דִּיא קִינְדֵּער פֹּון יִקְחוּ: 30 אֹנֶד וִיירֵע
 וְוָאוּנִיג אִיז גַּעבוּרֵעֵן פֹּון מֶשָׁא וְוָאוּ דִיא קֹומֶסֶט קִיין סָפְרָה, דֵּער בָּאָרָג פֹּון מִזְרַח־
 זִיט: 31 דִּינֵעֵן וְעָנֵן דִּיא קִינְדֵּער פֹּון שָׁם נָאָךְ וִיירֵע גַּעשְׁלֶעכְטֵער, נָאָךְ וִיירֵע שְׁפִראכֶען,
 אִין וִיירֵע לֵעֲנֵדֵער, אִין וִיירֵע פִּעֶלְקֵער: 32 דִּינֵעֵן וְעָנֵן דִּיא גַּעשְׁלֶעכְטֵער פֹּון דִּיא
 זִיחָן פֹּון נֹחַ, נָאָךְ וִיירֵע גַּעבוּרֵעֵן אִין וִיירֵע פִּעֶלְקֵער. אֹנֶד פֹּון דִּינֵעֵן וְעָנֵן דִּיא פִּעֶל־
 קֵער צֶערשְׁטִילט גַּעבוּרֵעֵן אֹיף דֵּער עֶרֶד נָאָךְ דָּעם מִבּוּל:

קאפיטעל יא

1 אֹנֶד דִּיא גִאנְצֵעֵ עֶרֶד אִיז גַּעבוּרֵעֵן פֹּון אֵינֵעֵ שְׁפִראכֶען, אֹנֶד פֹּון אֵינֵער־לִיא וְוֵער־
 טֵער: 2 אֹנֶד עֵם אִיז גַּעבוּרֵעֵן וְעָנֵן זִיָּא הָאָבֵעֵן אַנְטֶעקֶגעצִיגֶען פֹּון מִזְרַח־זִיט, אֹזִי
 הָאָבֵעֵן זִיָּא גַּעפֹונֶען אַ טָאָהֶל אִין דָּעם לֵאנֵד שְׁנֵעֵר, אֹנֶד זִיָּא הָאָבֵעֵן זִיָּךְ דָּאָרֶם
 בַּעֲזֵעֶץ: 3 אֹנֶד זִיָּא הָאָבֵעֵן גַּעזָאָט אֵינֵער צֹום אַנְדֵּערֵען, אָט, לֵאמִיר מֵאָכֵען
 צִיגֶעל, אֹנֶד זִיָּא גֹוֹט דוּרְכַּבְרֵעֵעֵן, אֹנֶד דִּיא צִיגֶעל וְעָנֵן גַּעבוּרֵעֵן צֹו זִיָּא צֹו
 שְׁטִיין אֹנֶד דֵּער לָעָהם אִיז צֹו זִיָּא גַּעבוּרֵעֵן צֹו קֶלֶעבֶען: 4 אֹנֶד זִיָּא הָאָבֵעֵן
 גַּעזָאָט, קֹומֶט, לֵאמִיר בֹּויעֵן צֹו אֹנֶם אַ שְׁטָאט אֹנֶד אַ מוֹרֶעם, אֹנֶד זִיין שְׁפִיץ וְאֵל
 זִיין אִין דָּעם הִיבֶעל, אֹנֶד מִיר וְעֵלֶען אֹנֶם מֵאָכֵען אַ נָאָמֵעֵן טָאָמֵער וְעֵלֶען מִיר
 צוּשְׁפִרִיט וְוֵערֵען אֹיף דֵּער גִאנְצֵער עֶרֶד: 5 אֹנֶד גָּאָט הָאֵם אַראָפּגֶענִידֵערֶם

צו זעהען דיא שטאט אונד דעם טורעם:
וואס דיא מענשען-קינדער האבען גע-
בויט: 6 אונד גאט האט געזאגט, נון,
עס איז איין פאלק, אונד אלע האבען
איינע שפראך, אונד דינעם האבען וויא
אנגעהויבען צו טהון, אונד איצט וועלען
וויא נישט צוריק געהאלטען זעהרען וואס
וויא דענקען צו טהון: 7 קומט לאמיר
אראפנידערען, אונד מיר וועלען דארטען
צומושען וויינע שפראך, אז איינער זאל
נישט פערשטיין דיא שפראך פון זיין
פריינד: 8 אונד גאט האט וויא פער-
שפרייט פון דארטען אויף דער גאנצער
ערד, אונד וויא האבען אויפגעהערט צו
בוינען דיא שטאט: 9 דרום האט מען
גערופען איהר גאמען בגל, טארין
דארט האט גאט צומושט דיא שפראך
פון דער גאנצען ערד, אונד פון דארטען
האט וויא גאט פערשפרייט אויף דער
גאנצער ערד:

לראת את-הקודש ואת-המקדל אשר בו בני האדם:
6 ואמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכולם הנה החלם
לשפות וקהל לארבעה מדום כל אשר הוה לשפות:
7 הנה נרדה וגבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש
8 שפת רעהו: והן יהוה אתם משם עלבון בלתי-אנץ
9 וחדלו לבנות הקיר: עלבון קרא שמה בגל ב-שם
גלל יהוה שפת בלתי-אנץ ומשם הפצם יהוה על-פני
בלתי-אנץ:
פ
אבל ויקלת שם שם בראמת שנה וילד את-ארפכשד
11 שנתים אתר המבול: וחדשם אתר-הילדיו את-ארפכשד
12 המש מאת שנה וילד בנים ובנות: ס וארפכשד
13 חי המש ושלשים שנה וילד את-שלח: וחי ארפכשד
אתר-הילדיו את-שלח שלש שנים וארבע מאת שנה
14 וילד בנים ובנות: ס ושלח חי שלשים שנה וילד
15 את-עבר: וחדשם אתר-הילדיו את-עבר שלש שנים
16 וארבע מאת שנה וילד בנים ובנות: ס וחד-
17 עבר ארבע ושלשים שנה וילד את-פלג: וחד-עבר
אתר-הילדיו את-פלג שלשים שנה וארבע מאת שנה
18 וילד בנים ובנות: ס וחד-פלג שלשים שנה וילד
19 את-רע: וחד-פלג אתר-הילדיו את-רע תשע שנים
כ וימיתם שנה וילד בנים ובנות: ס וחד רע שתיים
21 ושלשים שנה וילד את-טרג: וחד רע אתר-הילדיו
את-טרג שבע שנים וימיתם שנה וילד בנים ובנות:
22 ס וחד טרג שלשים שנה וילד את-נחור: וחד טרג
23 אתר-הילדיו את-נחור מאתים שנה וילד בנים ובנות:
24 ס וחד נחור תשע וישישים שנה וילד את-תרח: וחד
25 נחור אתר-הילדיו את-תרח תשיע-עשרה שנה וימית

10 דינע זענען דיא דורות פון שם, שם איז אלט געוועזען הונדערט יאָהר, אונד
ער האט געבוירען ארפכשד, צוויי יאָהר נאָך דעם מבול: 11 אונד שם
האט געלעבט נאכדעם אז ער האט געבוירען ארפכשד פינף הונדערט יאָהר, אונד
ער האט געבוירען זיין אונד טעכטער: 12 אונד ארפכשד האט געלעבט פינף
אונד דרייסיג יאָהר, אונד ער האט געבוירען שלח: 13 אונד ארפכשד האט געלעבט
נאכדעם אז ער האט געבוירען שלח, פיער הונדערט אונד דריי יאָהר, אונד ער
האט געבוירען זיין אונד טעכטער: 14 אונד שלח האט געלעבט דרייסיג יאָהר,
אונד ער האט געבוירען עבר: 15 אונד שלח האט געלעבט נאכדעם אז ער האט
געבוירען עבר, פיער הונדערט אונד דריי יאָהר, אונד ער האט געבוירען זיין אונד
טעכטער: 16 אונד עבר האט געלעבט פיער אונד דרייסיג יאָהר, אונד ער האט
געבוירען פלג: 17 אונד עבר האט געלעבט נאכדעם אז ער האט געבוירען פלג,
פיער הונדערט אונד דרייסיג יאָהר, אונד ער האט געבוירען זיין אונד טעכטער:
18 אונד פלג האט געלעבט דרייסיג יאָהר, אונד ער האט געבוירען רעו: 19 אונד
פלג האט געלעבט נאכדעם אז ער האט געבוירען רעו, צוויי הונדערט אונד ניון
יאָהר, אונד ער האט געבוירען זיין אונד טעכטער: 20 אונד רעו האט געלעבט
צוויי אונד דרייסיג יאָהר, אונד ער האט געבוירען שרג: 21 אונד רעו האט
געלעבט נאכדעם אז ער האט געבוירען שרג, צוויי הונדערט אונד זיבען יאָהר,
אונד ער האט געבוירען זיין אונד טעכטער: 22 אונד שרג האט געלעבט דרייסיג
יאָהר, אונד ער האט געבוירען נחור: 23 אונד שרג האט געלעבט נאכדעם אז ער האט
געבוירען נחור, צוויי הונדערט יאָהר, אונד ער האט געבוירען זיין אונד טעכטער:
24 אונד נחור האט געלעבט ניון אונד צוואנציג יאָהר, אונד ער האט געבוירען תרח:
25 אונד נחור האט געלעבט נאכדעם אז ער האט געבוירען תרח הונדערט אונד ניינצען

כ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-אַבְרָם לֵדָלֶךָ מִצְרָאִי וּמִמִּצְרַיִם וּמִבְּרֵית
א אֲבִיךָ אֶל-הָעֵרָאִים אֲשֶׁר אֵרָאֶה; וְאַעֲשֶׂה לָּךְ נִדְוָל וְנִבְרָכָה
ב וְנִצְלָה שְׂמֹךְ יְהוָה בְּרָכָה; וְאַבְרָהָם מִבְּרָכָה וּמִצְלָה
ג אֵלָיו וּבְרָכָה בְּךָ כָּל-מִשְׁתַּח הָעֵרָאִים; וַיֵּלֶךְ אַבְרָם בְּאֵשֶׁר
ד דִּבֶּר אֵלָיו יְהוָה וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לֹט וְאַבְרָם בְּיַחְמֹשׁ שָׂנִים
ה וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצִוְּתוֹ מֶלֶכְוּ; וַיָּבֹא אַבְרָם אֶת-שָׂרִי אִשְׁתּוֹ
ו וְאֵת-לֹט בֶּן-אָדָם וְאֶת-בֶּל-רְכֻשׁוֹ אֲשֶׁר רָכָשׁוּ וְאֵת-
ז הַקֶּשֶׁף אֲשֶׁר-עָשׂוּ בְּחָרָן וַיָּבֹאוּ לִלְכֶּת אֶרֶצָה כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ
ח אֶרֶצָה כְּנָעַן; וַיַּעֲבֹד אַבְרָם בְּאֵרָץ עַד מָקוֹם שָׁכֵם עַד
ט אֵלֶּיךָ מֶלֶךְ הַכְּנָעִי אֲשֶׁר אָנֹכִי אֵלָּה; וַיָּבֹא יְהוָה אֶל-אַבְרָם
י וַיֹּאמֶר לוֹ לֵדָךְ אֲנִי אֶת-הָעֵרָאִים וְנִצְלָה שְׂמֹךְ יְהוָה לִדְתָה
יא הַבָּרָא אֵלָּי; וַיִּשְׁתַּח מִשָּׁם הַיּוֹם מִקְדָּם לְבֵיתֵאל וְשָׁם
יב אֶתְּלָה בֵּיתֵאל מִן הַיָּמִין מִקְדָּם וַיַּרְדֵּשׁ מִבֵּיתֵאל לַיְלָה
יג וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה; וַיִּפֶּעַ אַבְרָם הַלָּל וְקָסַם הַנֶּבֱכָה; **פ**

יאָהר, אונד ער האט געבוירען זיין אונד
 טעקטער: 26 אונד תרח האט געלעבט
 זיבעציג יאָהר, אונד ער האט געבוירען
 אבֿרם, נחור אונד הרן: 27 אונד דינע
 גענען דיא דורות פון תרח, תרח האט
 געבוירען אבֿרם, נחור אונד הרן, אונד
 הרן האט געבוירען לוט: 28 אונד הרן
 איז געשטארבען פאר דעם אָננעזיכט
 פון תרח זיין פאטער, אין דעם לאנד
 פון זיינע געבורט, אין אור פשדים:
 29 אונד אבֿרם אונד נחור האבען זיך
 גענומען הויפער, דער נאמען פון אבֿרם'ס
 הויב איז געוועזען שרי, אונד דער נאמען
 פון נחור'ס הויב איז געוועזען מלכא
 דיא טאכטער פון הרן, דער פאטער פון
 מלכא אונד דער פאטער פון יסכא:
 30 אונד שרי איז געוועזען אונגפרוכטבאר
 (גנדרט) זיא האט קיין קינד געהאט:
 31 אונד תרח האט גענומען אבֿרם זיין
 זיין אונד לוט דעם זיין פון הרן, זיין
 זיין זיין אונד שרי זיינע שניור, דאס
 הויב פון אבֿרם זיין זיין, אונד זיין
 זענען ארויסגעגאנגען מיט איהם פון
 אור פשדים, צו גיין צו דעם לאנד כנען,
 אונד זיין זענען געקומען ביז הרן, אונד
 זיין האבען זיך דארט געזעצט: 32
 ענזייא הונדערט אונד פינעף יאָהר, אונד

קאפיטעל יב

子 子

1. אונד גאט האט געזאגט צו אברהם, גיט דיר אונזעק פון דיין לאנד אונד פון דיין
געבורט, אונד פון דיין פאטערס הויז, צו דעם לאנד וואס איך וועל דיר ווייזען;
2. אונד איך וועל דיר מאכען צו א גרויס פאלק, אונד איך וועל דיר גענשען, אונד
יוד וועל גרויס מאכען דיין נאמען, אונד דאס זאלסט זיין א ברכה: 3. אונד איך
וועל גענשען דאס וואס דיר גענשען, אונד דאס וואס דיר שטעלמען וועל איך שטעלמען,
אונד אלע געשטעלטער פון דער ערד וועלען זיך אין דיר גענשען: 4. אונד אברהם
איז געגאנגען אזוי וויא גאט האט צו איהם גערעדט, אונד לוז איז מיט
איהם געגאנגען, אונד אברהם איז אלט געוועזען פינף אונד זיבעציג יאָר ווען ער איז
ארויסגעגאנגען פון חרן: 5. אונד אברהם האט גענומען שריי זיין ווייב, אונד לוז זיין
ברודערס ווייב, אונד זייער גאנץ פארמעגען וואס זיין האבען געווינען, אונד דאס
זעלען וואס זיין האבען ערווארבעט אין חרן, אונד זיין זענען ארויסגעגאנגען צו גיין
צום לאנד כנען, אונד זיין זענען אנגעקומען אים לאנד כנען: 6. אונד אברהם איז
דורכגעפארען אין דעם לאנד ביז צו דעם ארט שכם, ביז צו דעם פלוין פון מורה,
אונד דער כנעני איז דענסמאל געוועזען אין דעם לאנד: 7. אונד גאט האט זיך
געוויזען צו אברהם, אונד האט געזאגט, צו דיין זאמען וועל איך געבען דוועס לאנד,
אונד ער האט דארט געבויעט א מזבח צו גאט וואס האט זיך צו איהם געוויזען:
8. אונד ער האט אונזעקגעצויגען פון דארטען צו דעם בארג פון דער מורחזיט צו
בית-אל, אונד ער האט אויפגעשטעלט זיין געזעלט, בית-אל איז געוועזען פון דער
מערבזייט אונד ער פון דער מורחזיט, אונד ער האט דארט געבויעט א מזבח צו
גאט, אונד ער האט אנגערופען דעם נאמען פון גאט: 9. אונד אברהם האט ווייטער
געצויגען, אונד איז געגאנגען קיין דרוםזייט:

10 אונד עס איז געוועזען א הונגער אין דעם לאנד, אונד אברם איז אראפגעגאנגען קיין מצרים דארטען צו וואוינען, ווארין דער הונגער איז געוועזען שווער אין דעם לאנד: 11 אונד עס איז געוועזען ווען ער האט געזעהנט צו קומען קיין מצרים, אזוי האט ער געזאגט צו שרי ויין ווייב, זעה נון, איך ווייס אז דוא ביסט א פרויא פון שנהנט געשטאלט: 12 אונד עס וועט זיין ווען דיא מצרים וועלען דיך זעהען, אזוי וועלען זיין זאנען, דיוע איז זיין ווייב, אונד זיין וועלען מיך הרגענען אונד דיך וועלען זיין לאזען לעבען: 13 זאג, דאך, אז דוא ביסט מייןע שוועסטער, פדי עס זאל מיר גוט זיין פון דיינעם ווענען, אונד אז איך זאל לעבען בלייבען פון דיינעם ווענען: 14 אונד עס איז געוועזען ווען אברם איז געקומען קיין מצרים, אזוי האבען דיא מצרים געזעהען דיא פרויא דאס זיא איז זעהר שעהן: 15 אונד דיא פירשטען פון פרעה האבען זיא געזעהען, אונד זיין האבען זיא געלויבט צו פרעה, אונד דיא פרויא איז גענומען געווארען אין דעם הויז פון פרעה: 16 אונד צו אברם האט עס איז צו איהם געוועזען שאף, אונד רינדער, אונד אייזעל, אונד קעכט, אונד דינסט מיידען, אונד אייזעלענען, אונד קעמל: 17 אונד האט האט געפלאגט פרעה אונד זיין הויזגעזינד מיט גרויסע פלאנען, וועגען שרי דאס ווייב פון אברם, אונד ער האט געזאגט, וואס איז דאס האסט צו מיר געטהון? פאר וואס האסט דוא מיר נישט געזאגט אז זיא איז דיין ווייב? 19 פאר וואס האסט דוא געזאגט, זיא איז מייןע שוועסטער? אונד איך האב זיא גענומען צו מיר אלס ווייב, אונד איצט, זיא איז דיין ווייב, נעם זיא אונד געה: 20 אונד פרעה האט געפולען פון זיינעם וועגען לויט, אונד זיין האבען איהם אנטעקגעשיקט, אונד זיין ווייב אונד אלעס וואס ער האט געהאט:

קאפיטעל יב

1 אונד אברם איז ארויפגעגאנגען פון מצרים, ער אונד זיין ווייב, אונד אלעס וואס ער האט געהאט, אונד לויט מיט איהם, קיין דרום-זייט: 2 אונד אברם איז זעהר רייף געוועזען, אין פיף, אין זילבער אונד אין גאלד: 3 אונד ער איז געגאנגען אין זיינע ציהונגען, פון דער דרום-זייט ביז קיין בית-אל, ביז צו דעם ארט וואו ער האט זיין געזעלט צום ערשטען געהאט, צווישען בית-אל אונד צווישען עי: 4 צו דעם ארט פון דעם מוצא וואס ער האט דארט צום ערשטען געמאכט, אונד אברם האט דארט אנגערופען דעם נאמען פון האט: 5 אונד אויך צו לויט, וואס איז מיטגעגאנגען מיט אברם, איז געוועזען שאף אונד רינדער אונד געזעלטען: 6 אונד דאס לאנד האט זיין נישט געקאנט דערטראגען דאס זיין זאלען אין איינעם וואוינען, ווארין זייער פארמעגען איז געוועזען גרויס, אונד זיין האבען נישט געקענט אין איינעם וואוינען: 7 אונד עס איז געוועזען קריג צווישען דיא פאסטוכער פון דעם פיף פון אברם, אונד צווישען דיא פאסטוכער פון דעם פיף פון לויט, אונד דער פנעני, אונד דער פריזי האט דענקמאל געוואוינט אין דעם לאנד: 8 אונד אברם האט געזאגט צו לויט, לאז דאך, קיין קריג זיין צווישען מיר אונד צווישען דיר, אונד צווישען מייןע פאסטוכער אונד צווישען דיינע פאסטוכער, ווארין מיר זענען ברידער: 9 איז נישט דאס גאנצע לאנד

י וירי דעם בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כרכב
11 הרעב בארץ: וירי כאשר תקרב לבוא מצרימה ואמר
אלשכר אשתו והנהני נדתי כי אשה ופתמרה את:
12 והנה ברורא אתה המצרים ואמרו אשתו זאת והרנו
13 אתי ואמר נחיו: אמרנו אתי את למען יסביל
14 כעבוד ותתה נפשי בגלגל: וירי כבוא אברם מצרימה
15 וירא המצרים אתהאשה כרעהה הוא מאד: וירא
אתה שרי פרעה והללו אתה אלפרעה ותקח האשה
16 בית פרעה: ולאברם הושב כעבדה והרלו צאנזוכר
17 תמרים ועבדים ושפלות ותחת וקמלים: ונעם דהו
אתפרעה ונעם גדלים ואחיהו עלדבר שרי אשת
18 אברם: ויקרא פרעה לאברם ואמר מהזאת עשית לי
19 למה לאדגרת לי כי אשתך הוא: למה אמרת אתי
הוא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך מח וקד:
כ וצו עליו פרעה אנשים ושלחו אתי ואחיהו ואת
כלאשרלו:

יג

א ויעל אברם מצרים הוא ואשתו וכלאשרלו ולוט עמו
2 הגנה: ואברם גבר מאד במקה כספ וזהב: וילך
למסעיו מנג וערביתאל עדחמקום אשרהנה שם
4 אגלה בתולה בין ביתאל ובין העי: אלמקום המוצא
אשרעשה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם והנה:
ה וגםללוט הרלף אתהאברם הנה צאנזוכר ואחלים:
6 ולאנשא אתם הארץ לשבת ונהו כרעה רכושם רב
7 ולארכלו לשבת ויהו: והרעב בין רע מקנהאברם
ובין רע מקנהלוט והפניו וספרו אז ישב בארץ:
8 ואמר אברם אללוט אלנא הנה מריבה ביני וביך ובין
9 רע ובין רעה כראששים אתם אנחנו: הלא כלהארץ

ער גוטעם געטהון פון איהרעם ווענען, אונד ער
רינדער, אונד אייזעל, אונד קעכט, אונד דינסט מיידען, אונד
קעמל: 17 אונד האט האט געפלאגט פרעה אונד זיין הויזגעזינד מיט גרויסע
פלאנען, וועגען שרי דאס ווייב פון אברם, אונד ער האט געזאגט, וואס איז דאס
האסט צו מיר געטהון? פאר וואס האסט דוא מיר נישט געזאגט אז זיא איז דיין
ווייב? 19 פאר וואס האסט דוא געזאגט, זיא איז מייןע שוועסטער? אונד איך
האב זיא גענומען צו מיר אלס ווייב, אונד איצט, זיא איז דיין ווייב, נעם זיא
אונד געה: 20 אונד פרעה האט געפולען פון זיינעם וועגען לויט, אונד זיין
האבען איהם אנטעקגעשיקט, אונד זיין ווייב אונד אלעס וואס ער האט געהאט:

פאר דיר? שייד דיך נון פון מיר, ווען דוא וועסט געהן אן דער לינקער זייט, וועל איך געהן אן דער רעכטער זייט, אונד ווען דוא וועסט געהן אן דער רעכטער זייט, אזוי וועל איך געהן אן דער לינקער זייט: 10 אונד לוט האט אויפגעהויבען זיינע אויגען, אונד ער האט געזעהען דאס באנצע געגענד (קרייז) פון דעם ירדן דאס עס איז אים באנצען געוואקסען, איידער האט האט פערדארבעטן ס'ס אונד עמרה, אזוי וויא דער גארטען פון גאט, אזוי וויא דאס לאנד מצרים, וואו דוא קומסט קיין צער: 11 אונד לוט האט זיך אויסגע-וויילט דאס באנצע געגענד פון דעם ירדן, אונד לוט האט אנטעקענעצונגען פון דער מורח-זייט, אונד וויא האבען זיך אפ-געשייד איינער פון דעם אנדערען: 12 אברם האט זיך געזעצט אין דעם לאנד כנען, אונד לוט האט זיך געזעצט אין דאס שטעט פון דעם קרייז, אונד ער האט אויפגעשטעלט געזעלשען ביז קיין ס'ס: 13 אונד דאס לייט פון ס'ס זענען געוועזען שלעכט אונד האבען זעהר געווייניג קענען גאט: 14 אונד האט האט געזאגט צו אברם, נאכדעם ווען לויט האט זיך אפגעשייד פון איהם, הייב נון אויף זיינע אויגען, אונד זעה פון דעם ארט וואו דאס ביקט, קיין צפון, אונד קיין דרום, אונד קיין מזרח, אונד קיין מערב: 15 ווארין דאס באנצע לאנד וואס דאס וועל איך עס געבען, אונד צו דיין זאמען ביז אין אייביגקייט: 16 אונד איך וועל מאכען דיין זאמען אזוי וויא דעם שטויב פון דער ערד, אז ווען א מאן וועט קענען ציילען דעם שטויב פון דער ערד, אזוי זאל דיין זאמען אויף געציילט ווערען: 17 שטעה אויף, אונד געה דורך דאס לאנד גאנץ זיינע לענג, אונד נאך זיינע ברייט, ווארין צו דיר וועל איך עס געבען: 18 אונד אברם האט זיין געזעלט אויפגעשטעלט, אונד ער איז געקומען אונד ער האט זיך געזעצט צווישען דאס טענען ביימער פון ממרא, וואס איז אין חברון אונד ער האט דארט געבויעט א מזבח צו גאט:

ברשם מובח ליהוה: פ

יד
והיו בימי אמרפל מלך-שניר אריוך מלך אלכר כדלעמר מלך עלם ותדעל מלך נונים עשו מלכמה אתיברע מלך סדם ואתיברשע מלך עמרה שגאב מלך אדמה ושמאבר מלך צביון ומלך בלע הירצער: בל-אלה חברו אלעמק השדים הוא ים המלח: שמים עשרה שנה עברו אתיברלעמר ושלש-עשרה שנה מדרו: ובארבע עשרה שנה בא כדלעמר ומלכים אשר אתו ובי אתירפאים בעשתרת קרנים ואתיהוים בהם ואל האימים בשנה קריתים: ואתהרר בררם שער עד אל פארן אשר עלהמדר: וישבו ויבאו אלעין משפט הוא קדש ובי אתיברלשנה העמלק ונם

קאפיטעל יד

1 אונד עס איז געוועזען אין דאס טעג פון אמרפל קעניג פון שניר, אריוך קעניג פון אלכר, כדלעמר קעניג פון עלם, אונד תדעל קעניג פון דאס פעלקער: 2 וויא האבען קריג געמאכט מיט ברע קעניג פון סדם, אונד מיט ברשע קעניג פון עמרה, שגאב קעניג פון אדמה, אונד שמאבר קעניג פון צביון, אונד דער קעניג פון בלע, דאס איז צער: 3 אלע דינע האבען זיך פערזאייניגט אין דעם טאהל פון שדים, דאס איז דאס געזאלצענע ים: 4 צוועלף יאהר האבען זייא געדינט דעם כדלעמר, אונד אין דעם דרייצענטען יאהר האבען זייא ווידער געשפעניגט: 5 אונד אין דעם פירצענטען יאהר איז כדלעמר געקומען, אונד דאס קעניג וועלכע זענען מיט איהם געוועזען, אונד זייא האבען געשלאגען דאס רפאים אין עשתרות קרנים, אונד דאס וויזים אין סם, אונד דאס אימים אין שנה קריתים: 6 אונד דעם חורר אין זיידע בערג פון שער, ביז צו דעם פלוין פארן, וואס איז אין דער מדבר: 7 אונד וויא האבען צוריק געקערט אונד וויא זענען געקומען קיין עין משפט, דאס איז קדש, אונד וויא האבען געשלאגען דאס באנצע פעלד פון דעם עמלק, אונד אויף

דעם אמרי וואס האט געוואוינט אין
 חצצן תמר: 8 אונד דער קעניג פון
 סדם אונד דער קעניג פון עמרה און
 ארויסגעגאנגען, אונד דער קעניג פון
 אדמה, אונד דער קעניג פון צבונים, אונד
 דער קעניג פון בלע, דאס איז צער.
 אונד זיין האבען אנגעריכטעט מיט זיין
 א מלחמה אין דעם טאהל פון שדים:
 9 מיט פדרלעמר קעניג פון עילם, אונד
 תדעל קעניג פון דיא פעלקער, אונד
 אמרפל קעניג פון ששער, אונד ארויף
 קעניג פון אלסר, פיער קעניגע קעגען
 פינק: 10 אונד דאס טאהל פון שדים
 איז געוועזן פול מיט לעהם גריבער.
 אונד דיא קעניגע פון סדם אונד עמרה,
 זענען אנטלאפען, אונד זיין זענען
 דארט אריינגעפאלען, אונד דיא
 איבעריגע זענען קעגען דיא געפערג
 אנטלאפען: 11 אונד זיין האבען גע-
 נומען דאס גאנצע פארמעגען פון סדם
 אונד פון עמרה, אונד אלע זייער שפיין,
 אונד זיין זענען אונעקגעגאנגען: 12 אונד
 זיין האבען גענומען לוזט דעם זון פון
 אברם'ס ברודער, אונד זיין פארמעגען,
 אונד זיין זענען אונעקגעגאנגען, אונד
 ער האט געוואוינט אין סדם: 13 אונד עס
 האט עס אנגעוואנט צו אברם דעם עברי, אונד ער
 האט געוואוינט צווישען דיא טענען
 ביימער פון ממרא, דער אמרי, ברודער פון אשכל,
 אונד ברודער פון ענר, אונד זיין
 זענען געוועזן בונדעס-לייט פון אברם: 14
 אונד ווען אברם האט געהערט אז זיין
 ברודער איז געפאנגען געווארען, אזוי האט ער
 געוואפענט זיינע אויפגעצויגענע, דיא
 וואס זענען געבוירען געווארען אין זיין הויז,
 דריי האנדערט אונד אכצען, אונד ער
 האט זיין נאכגעוואנט ביו דן: 15 אונד ער
 האט זיינע קנעכט האבען זיך איינגעטיילט
 קעגען זיין און דער נאכט, אונד ער האט
 זיין געשלאגען, אונד ער האט זיין נאכ-
 געוואנט ביו חובת, וואס איז אן דער לינקער
 זייט פון דמשק: 16 אונד ער האט
 צוריק געבראכט דאס גאנצע פארמעגען,
 אונד אויף לוזט זיין ברודער, אונד זיין
 פארמעגען האט ער צוריק געבראכט, אונד
 אויף דיא ווייבער אונד דאס פאלק: 17
 אונד דער קעניג פון סדם איז קעגען איהם
 ארויסגעגאנגען, נאך זיין צוריק
 קערען פון צו שלאגען פדרלעמר, אונד דיא
 קעניגע וואס זענען געוועזן מיט איהם, דער
 קעניג פון ששער, האט ארויסגעבראכט
 ברויט אונד וויין, אונד ער איז געוועזן א
 כהן צו דעם אויבערשטען נאם: 19 אונד ער
 האט איהם געבענשט, אונד ער האט
 געוואנט געבענשט זאל זיין אברם פון דעם
 אויבערשטען נאם, וואס האט געשאפען
 הימעל אונד ערד: 20 אונד געלויבט איז דער
 אויבערשטער נאם, וואס האט אויבערגעגעבן
 זיינע פינד און זיינע הענד, אונד ער האט
 צו איהם געבענשט דעם צעהנטען טייל
 (מעשור) פון אלעם: 21 אונד דער קעניג
 פון סדם האט געוואנט צו אברם, גיב מיר
 דיא נפשות אונד דאס פארמעגען נעם דיר:
 22 אונד אברם האט געוואנט צו דעם
 אויבערשטען נאם, וואס האט געשאפען
 הימעל אונד ערד: 23 אויב פון א
 פאדים ביו צו א שויד-רימען, אונד אויב
 איך וועל נעמען פון אלעם וואס איז דין,
 פדי דוא וואלטט נישט זאגען, איך האב
 אברם'ן רייד געמאכט: 24 נור חוץ דעם,
 וואס דיא יונגען האבען געזען, אונד דאס
 טייל פון דיא לייט וואס זענען געגאנגען
 מיט ענר, אשכול, אונד ממרא, זיין זאלען
 זייער טייל נעמען:

8 אונד אמרי השב חצצן תמר: וואס מלך-סדם ומלך
 עמרה ואלסר אדמה ומלך צבונים ומלך
 בלע ווארען: 9 מיט פדרלעמר קעניג פון
 עילם, אונד תדעל מלך פון דיא פעלקער, אונד
 אמרפל מלך פון ששער, אונד ארויף קעניג
 פון אלסר, פיער מלכים אונד געווארען: 10
 אונד דאס טאהל פון שדים איז געוועזן
 פול מיט לעהם גריבער: 11 מיט פדרלעמר
 קעניג פון עילם, אונד תדעל קעניג פון דיא
 פעלקער, אונד דאס טאהל פון שדים איז
 געוועזן פול מיט לעהם גריבער: 12 אונד
 זיין האבען אנטלאפען, אונד זיין זענען
 דארט אריינגעפאלען, אונד דיא איבעריגע
 זענען קעגען דיא געפערג אנטלאפען:
 13 אונד עס האט עס אנגעוואנט צו אברם
 דעם עברי, אונד ער האט געוואוינט צווישן
 דיא טענען ביימער פון ממרא, דער אמרי,
 ברודער פון אשכל, אונד ברודער פון ענר,
 אונד זיין זענען געוועזן בונדעס-לייט פון
 אברם: 14 אונד ווען אברם האט געהערט
 אז זיין ברודער איז געפאנגען געווארען,
 אזוי האט ער געוואפענט זיינע אויפגע-
 צויגענע, וואס זענען געבוירען געווארען
 אין זיין הויז, דריי האנדערט אונד אכצען,
 אונד ער האט זיינע קנעכט האבען זיך
 איינגעטיילט קעגען זיין און דער נאכט,
 אונד ער האט זיין געשלאגען, אונד ער
 האט זיין נאכגעוואנט ביו חובת, וואס איז
 אן דער לינקער זייט פון דמשק: 16 אונד
 ער האט צוריק געבראכט דאס גאנצע
 פארמעגען, אונד אויף לוזט זיין ברודער,
 אונד זיין פארמעגען האט ער צוריק
 געבראכט, אונד אויף דיא ווייבער אונד
 דאס פאלק: 17 אונד דער קעניג פון סדם
 איז קעגען איהם ארויסגעגאנגען, נאך
 זיין צוריק קערען פון צו שלאגען פדרלעמר,
 אונד דיא קעניגע וואס זענען געוועזן מיט
 איהם, דער קעניג פון ששער, האט ארויס-
 געבראכט ברויט אונד וויין, אונד ער איז
 געוועזן א כהן צו דעם אויבערשטען נאם:
 19 אונד ער האט איהם געבענשט, אונד ער
 האט געוואנט געבענשט זאל זיין אברם
 פון דעם אויבערשטען נאם, וואס האט
 געשאפען הימעל אונד ערד: 20 אונד
 געלויבט איז דער אויבערשטער נאם, וואס
 האט אויבערגעגעבן זיינע פינד און זיינע
 הענד, אונד ער האט צו איהם געבענשט
 דעם צעהנטען טייל (מעשור) פון אלעם:
 21 אונד דער קעניג פון סדם האט געוואנט
 צו אברם, גיב מיר דיא נפשות אונד דאס
 פארמעגען נעם דיר: 22 אונד אברם האט
 געוואנט צו דעם אויבערשטען נאם, וואס
 האט געשאפען הימעל אונד ערד: 23 אויב
 פון א פאדים ביו צו א שויד-רימען, אונד
 אויב איך וועל נעמען פון אלעם וואס איז
 דין, פדי דוא וואלטט נישט זאגען, איך
 האב אברם'ן רייד געמאכט: 24 נור חוץ
 דעם, וואס דיא יונגען האבען געזען, אונד
 דאס טייל פון דיא לייט וואס זענען געגאנגען
 מיט ענר, אשכול, אונד ממרא, זיין זאלען
 זייער טייל נעמען:

קאפיטעל טו

טו

ט

אמר ויהי ביום ההוא ויהי דבריהם אל אברהם
לאמר אל תירא אברהם אולי מן לד שרדך תרבה
מאד: ואמר אברהם אלדע יהוה מדהתהלך לי ואביר
הלך פדתי וברכשתי ביתי הא רמקש אלעזר: ואמר
אברהם מן לי לא נחתה ורע הנה בדבתי יונס אחי:
והנה דבריהם אלו לאמר לא תירשך זה בראם אשר
נצא ממלך הוא תירשך: ונצא אתו החנה ונאמל
הבטנא השמלחה וספרו המוכבים אסתרפל לספר
אתם ואמר לו זה הנה וישך: והאמן בידה וחסכה
לו עדקה: ואמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאר
פשוים לתת לך אתהחנני תאנת לדשמה: ואמר
אלדע יהוה בפה אתע פי אירשעה: ואמר אליו קחה
לי עולה משלשת וען משלשת ואל משלש ותר ונול:
ונקדלו אתהקלאלה וכתב אתם בלמד ותרן איתפתרו
לקראת רבנו ואתהחנני לא בחר: ונדר השט על
הפנים ושב אתם אברהם: ויהי השמש לבוא ותרדמה
נפלה על אברהם ונהא איהם חשכה גדלה נפלה עליו:
ואמר לאברהם דע חלע ברגי ויהנה ורשך בלד לא
לכם וכתבם וען אתם ארבע מאות שנה: ונח את
הני אשר יעברו מן אביו ואחיהם ונצא ברכש גדול:
ואתה חבוא אל אברהם בשלום חקבר בשביה מוכה: ו
יהי רביעי לשבו הנה כי לאישלם מן האמר עד
הנה: ויהי השמש באה ועלמה הנה ונהא חור ששן
ולפיד אשר עבר מן הנזרים האלה: כיום היום
בית יהוה אתהאברהם בריה לאמר לנדרך נתתי את
הארץ תואת מתת מלזים עדתהקד נקדל בדרפהת:
אתהקד ואתהקדו ואת הפנים: ואתהחנני ואת

1 באף דיא דאוינע זאכען איז דאס ווארט
פון גאט גענועזען צו אברהם אין איינע ער-
שיינונג, אזוי צו זאגן, פארקט דיר נישט
אברהם, איך בין א באשיצער צו דיר, דיין
שכר איז זעהר גרויס: 2 אונד אברהם האט
געזאגט, האר גאט, וואס ווילסט דו א מיר
געבען, ווארין איך געה ארום אהן קינדער,
אונד דער פערטאלטער פון מיין הויז איז
אליעזר פון דמשק? 3 אונד אברהם האט
געזאגט, זעה, צו מיר האסט דו א נישט גע-
געבען קיין זאמען, אונד זעה, דער ווען
פון מיין הויז וועט מיר ערבען (ירשען)
4 אונד זעה, דאס ווארט פון גאט איז
גענועזען צו איהם, אזוי צו זאגן, ווער
וועט דיר נישט ערבען נייערט דער וואס
וועט ארויסגיין פון דיין געדערעם דער
וועט דיר ערבען: 5 אונד ער האט
איהם ארויסגעפירט דרויסען אונד ער
האט געזאגט, בליק אויף קענען דעם
הימעל אונד צייל דיא שטערען, אזוי
דו קענסט וויא ציילען, אונד ער האט
צו איהם געזאגט, אזוי זאל ויין דיין

זאמען: 6 אונד ער האט געלויבט אין גאט, אונד ער האט עס גערעכענט צו
איהם צו א גערעכטיגקייט: 7 אונד ער האט צו איהם געזאגט, איך בין גאט וואס
האט דיר ארויסגעפירט פון אור פשוים דיר צו געבען דינעם לאנד, עס צו ערבען:
8 אונד ער האט געזאגט, האר גאט! וויא וועל איך עס וויסען אז איך וועל עס
ערבען? 9 אונד ער האט צו איהם געזאגט, נעם מיר א קאלב פון דרייא יאהר, אונד
א ציג פון דרייא יאהר, אונד א ווידער פון דרייא יאהר, א מורטעל מויל, אונד א
ינגע מויל: 10 אונד ער האט גענומען צו זיך אלע דיעזע, אונד ער האט זייא צו
שניטען אין דער מיטען, אונד ער האט געלויבט יעדעס שטיק קענען דעם אנדערען,
אבער דיא פיינעל האט ער נישט צושניטען: 11 אונד דיא רויב-פיינעל האבען אראפ
גענידערט אויף דיא מוילע לייבער, אונד אברהם האט זייא אונזען געטריבען:
12 אונד עס איז גענועזען ווען דיא וון האט געזאלט אנגעטרייבן, איז א מופער
שלאף געפאלען אויף אברהם, אונד זעה, א פורקט אונד א גרויסע פונקטערנים איז
געפאלען אויף איהם: 13 אונד ער האט געזאגט צו אברהם, דו זאלסט געוויס וויסען
אז דיין זאמען וועט זיין א פערמאלינג אין א לאנד וואס איז נישט זייערס, אונד
מען וועט זייא מאכען דינען, אונד מען וועט זייא פייניגען פיער הונדערט יאהר:
14 אונד אויף דאס פאלק וואס וועט זייא מאכען דינען וועל איך ריכטען, אונד דער-
נאך וועלען זייא ארויסגיין מיט גרויס פארמעגען: 15 אונד דו וועסט קומען צו
דיינע פעטער אין פרידען, דו וועסט געגראבען ווערען אין א גוטע עלטער: 16 אונד
אין דעם פירטען דור וועלען זייא אהער צוריק קערען, ווארין עס איז נאך נישט באנין
דיא זינד פון דעם אמר בוי אצונד: 17 אונד עס איז גענועזען ווען דיא וון איז אונטער
געגאנגען אזוי איז גענועזען א דיקע פונקטערנים, אונד זעה, איין אויבען מיט רויף, אונד
א פלאם פיער וואס איז דורכגעגאנגען צווישען דיא דאוינע שטיקער: 18 אין דעם
דאזיגען טאג האט גאט געמאכט א ברית מיט אברהם, אזוי צו זאגן, צו דיין קינדער האב
איך געגעבען דינעם לאנד, פון דעם שטראם פון מצרים ביז צו דעם גרויסען שטראם, דעם
שטראם פרת: 19 דעם קיני אונד דעם קניזי אונד דעם קדמוני: 20 אונד דעם חתי אונד

11 ה' פרוץ ואת ה' רפאים: ואת האמר ואת ה' רפאים: ואת
דעם פרוץ ואת רפאים: ואת האמר ואת רפאים: ואת
דעם פרוץ ואת רפאים: ואת האמר ואת רפאים: ואת
דעם פרוץ ואת רפאים: ואת האמר ואת רפאים: ואת

טז

טז

קאפיטעל טז

א ושרי אשת אברהם לא ילדה לו וכל שפחה מצריה
2 ושמה חגר: והאמר שרי אל אברהם והנה לא יצא
דעה מלדת בארץ אל שפחתי איל אברהם מפנה
3 וישמע אברהם לקול שרי: ותקח שרי אשת אברהם
את חגר המצרית שפחתה מקרן עשר שנים לשבת
אברהם בארץ כנען ותקח אתה לאברהם אשה לו לאשה:
4 והלא אלהיך ואתה ואתה לא ילדה ואתה ותקח ואתה
ה בעיניה: והאמר שרי אל אברהם חמסי עשר אלף נתיני
שפחתי בחיך ואתה לא ילדה ואתה ותקח ואתה
6 דעה בעי ובעי: והאמר אברהם אל שרי דעה שפחתך
בחיך עשר לך הטוב בעיך ותעני שרי ותקח משה:
7 וימלאה מלאך דעה על עין המים במדבר על השן
8 בדרך שור: והאמר דעה שפחתי שרי אברהם כאת ואתה
9 מלכי והאמר מלכי שרי וברכי אלהי ברחמי: והאמר
לה מלאך דעה טובי אל וברכתך ותעני פתח דעה:
10 והאמר לה מלאך דעה הריה אברהם אתה ואתה ואתה
11 ויפטר מלכי: והאמר לה מלאך דעה הריה ואתה ואתה
בן וקראת שמו וישמעאל בישמע דעה אל שפחתי:
12 והיא דעה פרא אדם וכל כל בן כל בן וישמעאל כל
13 אחי וישמן: ותקרא שם דעה הריה אלה אלה אל
14 הרי כי אמרה ואתה ואתה ואתה ואתה ואתה ואתה
טו לאמר באר לך ראי הרי בידך וכן ביד: ותקח
הרי לאברהם בן וקרא אברהם שם דעה ואתה ואתה

1 אונד שרי דאס ווייב פון אברהם האט
צו איהם קיין קינד געווינען, אונד זיא
האט געהאט א דינסט פון מצרים,
אונד איהר נאמען איז געוועזען חגר:
2 אונד שרי האט געזאגט צו אברהם, זעה
דאס, האט האט מיך אויפגעהאלטען
פון צו געווינען, קום נון צו מיין דינסט,
טאמער וועל איך געבויעט ווערען דורך
איהר, אונד אברהם האט געהערט צו
דעם קול פון שרי: 3 אונד שרי דאס
ווייב פון אברהם האט גענומען חגר פון
מצרים איהר דינסט אין דעם ענד פון
צעהן יאהר, זינט אברהם האט געוואוינט
אין דעם לאנד פנען, אונד האט זיא
געגעבען צו איהר מאן אברהם פאר א
ווייב: 4 אונד ער איז געקומען צו חגר,
אונד זיא איז שוואנגער געווארען, אונד
ווען זיא האט געזעהען אז זיא איז שוואנגער אזוי איז איהרע הארענטע גרינג
געווארען אין איהרע אויגען: 5 אונד שרי האט געזאגט צו אברהם, מיין אונד
רעכט איז אויף דיר, איך האב געגעבען מיין דינסט אין דיין שוים, אונד ווען זיא
האט געזעהען אז זיא איז שוואנגער, אזוי בין איך אין איהרע אויגען גרינג געווארען,
נאט זאל ריכטען צווישען מיר אונד דיר: 6 אונד אברהם האט געזאגט צו שרי, זעה
דיין דינסט איז אין דייןע האנד טהוא צו איהר וויא עס איז גוט אין דייןע אויגען,
אונד שרי האט זיא געפייניגט, אונד זיא איז אנטלאפען פון איהר: 7 אונד דער
מלאך פון גאט האט זיא געפונען בייא דעם קנאל פון וואסער אין דער מדבר, בייא
דעם קנאל וואס איז אים וועג פון שור: 8 אונד ער האט געזאגט, חגר, דינסט פון
שרי, פון וואסען קוקסט דוא? אונד וואו אהין געהסט דוא? אונד זיא האט געזאגט,
איך אנטלויף פון שרי מייןע הארענטע: 9 אונד דער מלאך פון גאט האט צו איהר
געזאגט, געה, קערך צוריק צו דייןע הארענטע אונד זיין אונטערשטעניג אונטער איהרע
הענד: 10 אונד דער מלאך פון גאט האט צו איהר געזאגט, פיל וועל איך מעהרען
דיין נאמען אז ער זאל נישט געציילט ווערען פון פילחייט: 11 ווייטער האט דער
מלאך פון גאט צו איהר געזאגט, דוא ביסט טראגענדיג, אונד דוא וועסט געווינען א
זון, אונד דוא זאלסט ויין נאמען רופען וישמעאל, ווארין גאט האט געהערט דיין
ליידען: 12 אונד ער וועט ויין א ווילדער מאן, ווינע האנד וועט ויין קענען אלע
אונד דוא האנד פון אלע קענען איהם, אונד פאר דעם אנגענויכט פון אלע ווינע
ברידער וועט ער וואוינען: 13 אונד זיא האט גערופען דעם נאמען פון גאט וואס
האט מיט איהר גערעט, אל ראי (דוא ביסט גאט וואס איז צו זעהען) ווארין זיא
האט געזאגט, אויך דא האב איך געזעהען נאך מיין זעהען: 14 דרום האט מען דעם
ברוינען גערופען (באר לחי ראי), ברוינען פוס לעבעדיגען זעהענדיגען, זעה דאס איז
צווישען קדש אונד צווישען בדר: 15 אונד חגר האט געווינען א זון, אברהם
אונד אברהם האט גערופען דעם נאמען פון זיין זון, וואס חגר האט געווינען
לשמעאל

ישמעאל: 16 אונד אברם איז אלט געוועזען זעקס אונד אכציג יאהר ווען ה' האט דעם ישמעאל געווינען צו אברם:

קאפיטעל יז

1 אונד ווען אברם איז אלט געוועזען ניין אונד ניינציג יאהר, האט זיך האט געווינען צו אברם, אונד האט צו איהם געזאגט, איך בין דער אלטעסטער זון פאר מיר אונד זיין אויפ-ריכטיג: 2 אונד איך וועל מאכען מיין בונד צווישען מיר אונד צווישען דיר, אונד איך וועל דיר זעהר פיל מערערע: 3 אונד אברם איז געפאלען אויף זיין פנים, אונד האט האט מיט איהם גערעט, אזוי צו זאגען: 4 איך (בין עס), זעה, מיין בונד איז מיט דיר, אונד דוא זאלסט ווערען א פאטער פון פילע פעלקער: 5 אונד דיין נאמען זאל נישט מער גערופען ווערען אברם, ניערמ דיין נאמען זאל זיין אברם, ווארין צום פאטער פון פילע פעלקער האב איך דיר געגעבען: 6 אונד איך וועל דיר

ישמעאל: 16 אברם געשמעקט שנה וישע שנים בלתי 16
ה' את-ישמעאל לאברם: 16
והי אברם ברחשעים שנה ותשע שנים בלא ידע
אל-אברם ואמר אליו אניאל שדי התנחף לפני ה' והיה
המים: ותחת בריתי בני ובניו ואברהם אחיך במאד
מאד: ופל אברם על-פניו ודבר אתו אלהים לאמר: 3
אני הנה בריתי אתך היום לאב המין נים: ולא-יורא
עוד את-שמוך אברם והיה שמוך אברם כי אב-המין
נים נתחף: והפתי אתך במאד מאד ותתחף לעים
ומלכם ממך מאד: ותקמתי את-בריתי בני ובניך
ובן ונכד אתך לדתם לדתם עולם ליתת לך
לאלהים ולרעה אברהם: ונתתי לך ולרעה את-ר
את ארץ מגיד את כל-ארץ כנען לאחת עולם והייתי
לך לאלהים: ואמר אלהים אל-אברם ואברהם את-
ברתי חשמו אתה ורעה את-ר לדתם: זאת בריתי
אשר חשמו בני ובניכם ובן ונכד את-ר המל
לכם בלתי: ותמלס את בשר עברתם והיה לאות
ברית בני ובניכם: וכדשמע נים ימל לם בלתי
לדיתם ילד בית ומקדשם מל בלתי אשר לא
מנחם הוא: המל ילד בית ומקדשם בשר
ותחת בריתי בשרכם בלתי עולם: וכל אשר
לא-ימל את-בשר ילדו וברתה נפש הוא משמה
את-ברתי דבר: 8 ואמר אלהים אל-אברם שר
אשר לא-יורא את-שמה שר כי שר שמה: וברכתי
אתה ום נתתי ממך לך בן וברכתי וותה לעים
מלך עמים ממך הוה: ופל אברם על-פניו וצחק

פרוכטבאר מאכען זעהר פיל, אונד איך וועל דיר מאכען צו פעלקער, אונד קעניגע זאלען פון דיר ארויסקומען: 7 אונד איך וועל געשטעטיגען מיין בונד צווישען מיר אונד צווישען דיר, אונד צווישען דיין זאמען נאך דיר צו זייער געשלעכטער צו איין אייביגען בונד, צו זיין דיין האט אונד צו דיין זאמען נאך דיר: 8 אונד איך וועל געבען צו דיר אונד צו דיין זאמען נאך דיר דאס לאנד פון דיינע וואוינונג, דאס גאנצע לאנד כנען, צו איינע אייביגע ערשטאפט, אונד איך וועל זיין זייער האט: 9 אונד האט האט געזאגט צו אברם, אונד דוא זאלסט מיין בונד היטען, דוא אונד דיין זאמען נאך דיר צו זייער געשלעכטער: 10 דאס איז דער בונד וואס איהר זאלט היטען צווישען מיר אונד צווישען אייך אונד צווישען דיינע זאמען נאך דיר, עס זאל געשניידען ווערען יעדער מאנספערזאן (זכר) צווישען אייך: 11 אונד איהר זאלט געשניידען דאס פלייש פון איירע פארהויט, אונד עס זאל זיין צו א צייגען פון דעם בונד צווישען מיר אונד צווישען אייך: 12 אונד א ווהן פון אכט טעג זאל צו אייך געשניטען ווערען, יעדער מאנספערזאן צו איירע געשלעכטער, וואס איז געבוירען אין דעם הויז, אונד וואס איז געקויפט פאר געלד פון יעדעם ווהן פון א פרעמדען וואס איז נישט פון דיין זאמען: 13 ער זאל גענויס געשניטען ווערען, וואס איז געבוירען אין דיין הויז, אונד וואס איז געקויפט פאר דיין געלד, אז מיין בונד זאל זיין אין איינע פלייש צו איין אייביגען בונד: 14 אונד איין אומגעשניטענער מאנספערזאן וואס ער וועט זיך נישט געשניידען דאס פלייש פון זיינע פארהויט, דווע זעלע זאל פערשניטען ווערען פון איהר פאלק, זיא האט מיין בונד צושטערט: 15 אונד האט האט געזאגט צו אברם, שרי דיין ווייב, דוא זאלסט נישט רופען איהר נאמען שרי, ניערמ שרה איז איהר נאמען: 16 אונד איך וועל זיא געזענען, אונד אויף פון איהר וועל איך דיר א ווהן געבען, אונד איך וועל זיא געזענען, אונד זיא זאל זיין צו פעלקער, קעניגע זאלען פון איהר ווין: 17 אונד אברם איז געפאלען אויף זיין פנים, אונד האט געלאכט

אונד ער האט געזאגט אין זיין הארץ, זאל דען געבוירען ווערען צו איינעם וואס איז אלט הונדערט יאָהר, אונד זאל שררה וואס איז אלט ניינציג יאָהר נאָך געווענען? 18 אונד אברקם האט גע- זאגט צו גאט, הלואי זאל ישמעאל לעבען פאר דיר! 19 אונד גאט האט געזאגט, אָבער שררה דיין ווייב וועט צו דיר א זון, געווענען, אונד דוא זאלסט רופען זיין נאמען יצחק, אונד איך וועל בעשטעטיגען מיין בונד מיט איהם צו איין אייביגען בונד, צו זיין זאמען נאָך איהם: 20 אונד פון וועגען ישמעאל האב איך דיר (אויף) געהערט, נון, איך האב איהם געבענשט, אונד איך וועל איהם פרומטמאך מאכען, אונד איך וועל איהם זעהר פיל מעהרען, צוועלעף גשיאים וועט ער געווענען, אונד איך וועל איהם מאכען צו א גרויס פאלק: 21 אָבער מיין בונד וועל איך גע- שטעטיגען מיט יצחק, וואס שררה וועט געווענען צו דיר, צו דינער צייט אין דעם אנדערען יאָהר: 22 אונד ער האט אויפגעהערט מיט איהם צו רעדען, אונד גאט איז אויפגעגאנגען פון אברקם:

וַיֹּאמֶר בְּלִבִּי הָלָבָן מֵאַהֲשֵׁנָה יָלֵד וְאֶשְׁרָה בְּחַד חֲשֹׁשׁ שָׁנָה מִלֵּד: וַיֹּאמֶר אֲבִרְקָם אֶל־אֱלֹהִים לֵאמֹר יִשְׁמָעֵאל הָיָה לְפָנֶיךָ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶבְל שָׁנָה אֲשֶׁרָה יָלֵדְתָּ לָּךְ בְּן וְקִרְאָתָּ אֶת־שְׁמוֹ יִצְחָק וְנִקְרָאתִי אֶת־בְּרִיתִי כִּי אֲתָּה לְבִרְתִּי עֵלֶם לְדֹרֹת עָתִידִי: וְיִשְׁמָעֵאל שְׁמִעְתָּךְ הָיָה בְּרִכְתִּי אֲתָּה וְהַפְרִיתִי אֲתָּה וְדִרְבִּיתִי אֲתָּה בְּמִדְבָּר מִדֶּבֶר אֲשֶׁר־עֲשָׂרָה נְשִׂאִים יֵלֵד וְנָתַתִּי לָהֶּן יָדוּל: וְאֲתָּה בְּרִיתִי אֲקִים אֶת־יִצְחָק אֲשֶׁר מִלֵּד לָּךְ שָׁנָה לְמוֹעֵד הָיָה בְּשָׁנָה הַתְּחִתִּית: וְכָל לְדָבָר אֲתָּה תַעַל אֲלֵהֶם מִעַל אֲבִרְקָם: וְכָל אֲבִרְקָם אֶת־יִשְׁמָעֵאל בֶּן וְאֵת כָּל־יָלֵדֵי בֵיתוֹ וְאֵת כָּל־מִקְנֵת כֶּסֶף כָּל־זָכָר בְּאֵשׁ בֵּית אֲבִרְקָם וְהָיָה אֶת־יִשְׂרָאֵל עֲרֵלְתָם בְּלִעָם הַיּוֹם הַזֶּה כְּאִשֶּׁר דִּבֶּר אֲתָּה אֲלֵהֶם: וְאֲבִרְקָם בְּדַחֲשָׁעִים וְחָשָׂה שָׁנָה בְּהַמְלִי כֶּסֶף עֲרֵלְתוֹ: וְיִשְׁמָעֵאל בֶּן בְּרִשְׁלָשׁ עָשָׂרָה שָׁנָה בְּהַמְלִי אֵת בֶּשֶׁר עֲרֵלְתוֹ: בְּלִעָם הַיּוֹם הַזֶּה נָמַל אֲבִרְקָם וְיִשְׁמָעֵאל בָּנָי: וְכָל־אֲנָשִׁי בֵיתוֹ יָלֵד וְנָמַל וּמִקְנֵת־כֶּסֶף מֵאֵת בְּדֹבָר נָמְלוּ אֹתוֹ:

יח

פר פ ד

א וַיֵּרָא אֵלָיו וַיְהִי בְּאֵלָיו מִמָּרָא וְהוּא יֹשֵׁב בְּחַד־הָאֵהָל 2 בְּהֵם הַיּוֹם: וַיֵּשֶׁא עֵינָיו וַיֵּרָא וַיְהִי שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים יֹשְׁבִים עִלָּיו וַיֵּרָא וַיֵּרָץ לִקְרָאתָם מִפֶּתַח הָאֵהָל וַיִּשְׁתָּח וַאֲרָה: 3 וַיֹּאמֶר אֲלֵיו אִסְמָא מִצְאָתִי בֶן בְּעִינָךְ אֲלֵיָא תִּקְבֵּר מִעַל 4 עֲבָדֶךָ: וְקִדְשָׁה מַעֲשֵׂמִים וְרַבְּצָה רַגְלֵיכֶם וְחֲשַׁעְתִּי תַחַת הַקֶּץ: וְאִקְרָה פֶּתִילָם וְסִעְדִּי לְבָבָם אֲתָּה מַעֲבִדִּי כִּי עֲלִיָן עֲבָרְתָם עֲלֵיבְרָכָם וַיֹּאמְרוּ בֵּן שָׁשָׁה בְּאִשֶּׁר דִּבַּרְתָּ: הַמִּתֵּר אֲבִרְקָם הָאֵהָלָה אֶל־שָׁרָה וַיֹּאמֶר מְהֵרָה

23 אונד אברקם האט גענומען ישמעאל זיין וזהו, אונד אלע וואס זענען געבוירען געווארען אין זיין הויז, אלע וואס ער האט געקויפט פאר זיין געלד, ווערען מאנס-פערוואן צווישען דיא לייט פון דעם הויז פון אברקם, אונד האט געשניטען דאס פלייש פון זיירע פארהויט, אין דעמועלביגען טאג, אזוי וויא גאט האט גערעט מיט איהם: 24 אונד אברקם איז אלט געווענען ניין אונד ניינציג יאָהר ווען ער איז גע- שניטען געווארען אן דעם פלייש פון זיינע פארהויט: 25 אונד ישמעאל זיין וזהו איז אלט געווענען דרייצען יאָהר ווען ער איז געשניטען געווארען אן דעם פלייש פון זיינע פארהויט: 26 אין דעמועלביגען טאג איז אברקם אונד זיין וזהו ישמעאל געשניטען געווארען: 27 אונד אלע מענער פון זיין הויז, וואס זענען געבוירען געווארען אין דעם הויז אונד וואס זענען געקויפט געווארען פאר געלד פון דעם וזהו פון דעם פרעמדען, זענען געשניטען געווארען מיט איהם:

קאפוטעל יח

וירא

1 אונד גאט האט זיך צו איהם געווענען אין דעם פלוין פון ממרא, אונד ער איז געווענען בריא דער טיר פון דעם געצעלט, ווען דער טאג איז געווענען ווארם: 2 אונד ער האט אויפגעהויבען זיינע אויגען אונד ער האט געזעהען, אז דרייא מענער זענען געשטאנען פאר איהם, אונד ווען ער האט געזעהען איז ער געלאפען וויא ענטקעגען, פון דער טיר פון דעם געצעלט, אונד האט זיך געביקט ביז צו דער ערד: 3 אונד ער האט געזאגט, מיין האר, ווען איך האב געפינען וואוילגעפאלען אין דינע אויגען, זאלסט דוא נישט פארבייא גיין פאר דיין קנעכט: 4 עס זאל גענומען ווערען א ביסעל וואסער אונד וואשט איירע פיס אונד לעהנט אייך אונטער דעם בוים: 5 אונד איך וועל ברענגען א שטיק ברויט אונד שטיצט איירע הערצער, דערנאך וועט איהר פארבייא גיין, דען דרום זענט איהר אייער קנעכט פארבייא געגאנגען. אונד וויא האבען געזאגט טהוא אזוי וויא דוא האסט געזאגט: 6 אונד אברקם האט געאילט צום געצעלט צו שררה, אונד ער האט געזאגט, (קעם) געשווינד דרייא

דרייא מאם זעמל-מעהל קנעט אונד מאך קוקען: 7 אונד אברקם איז געלאפען צו דיא רינדער אונד האט גענומען א יונגעס רינד, ווייץ אונד גוט, אונד האט עס געגעבען צום יונג, אונד ער האט עס געשווינד פארטיג געמאכט: 8 אונד ער האט גענומען פוטער אונד מיך אונד דאס יונגע רינד וואס ער האט פארטיג געמאכט אונד האט עס פאר זיין געגעבען, אונד ער איז געשטאנען פאר זיין אונטער דעם בוים, אונד זיין האבען געגעסען: 9 אונד זיין האבען צו איהם געזאגט, וואו איז שרה דיין נוייב? אונד ער האט געזאגט זיא איז אים געגעלט: 10 אונד ער האט געזאגט, איך וועל געוויס צוריק אומקערען צו דיר צו דער צייט ווען זיא ווידער אויפלעבט, אונד דיין נוייב שרה וועט האבען א זוהן, אונד שרה האט עס געהערט בייא דער טיר פון דעם געצעלט, אונד זיא איז געווענען הינטער איהם: 11 אונד אברקם אונד שרה זענען געווענען אלט, געזאגט, אונד צו שרה האט עס אויפגעהערט צו זיין נאך דעם גאנג פון זייערער: 12 אונד שרה האט אין זיך געלאכט, צו זאגען, נאכדעם אז איך בין אלט, זאל איך נאך לוקט האבען, אונד מיין האר איז (אויף) אלט: 13 אונד גאט האט געזאגט צו אברקם, פאר וואס האט שרה איבער דעם געלאכט, אזוי צו זאגען, זאל איך דען פארנווארד געווינען, ווען איך בין אלט? 14 איז דען פאר גאט א זאך וואונדערליך? צו דער צייט וועל איך צו דיר ווידערקערען, צו דער צייט ווען זיא אויפלעבט, אונד שרה וועט האבען א זוהן: 15 אונד שרה האט געלייקענט אונד געזאגט, איך האב ניט געלאכט, ווארין זיא האט זיך געפארקטען, אבער ער האט געזאגט, ניין, דוא האסט געלאכט: 16 אונד דיא מענער זענען אויפגעשטאנען פון דארטען אונד זיין האבען געקוקט אויף סדום, אונד אברקם איז געגאנגען מיט זיין, זיין צו בעגלייטען: 17 אונד גאט האט געזאגט, זאל איך פעהוילען פון אברקם וואס איך טהוא? 18 אונד אברקם זאל געוויס זיין צו א גרויס אונד שטארק פאלק, אונד אלע פעלקער פון דער ערד זאלען אין איהם געבענשט ווערען: 19 ווארין איך האב איהם דאמיט דערקענט אז ער וועט געפעהלען זיינע קינדער אונד זיין הוינגעוונד נאך איהם, אז זיין זאלען היטען דעם וועג פון גאט צו טהון גערעכטיגקייט אונד געריכט, אז גאט זאל גרענגען אויף אברקם וואס ער האט וועגען איהם גערעט: 20 אונד גאט האט געזאגט דאס געשרייא פון סדום אונד עמרה איז גרויס, אונד זייער זינד איז געווען שווער: 21 איך וועל נון אראפנידערען אונד איך וועל זעהען אויב זיין האבען אלעס געטהון, גלייך אזוי וויא איהר געשרייא וואס איז געקומען צו מיר, אונד ווען ניט וועל איך וויסען: 22 אונד דיא מענער האבען זיך פון דארט אנועקגעקערט אונד זיין זענען געגאנגען קיין סדום, אונד אברקם איז נאך געשטאנען פאר גאט: 23 אונד אברקם האט געזעהנט אונד האט געזאגט, וועסט דוא אויף פארדארבען דעם גערעכטען מיט דעם אומגערעכטען? 24 טאמער זענען פופציג גערעכטע אין דער שטאט, וועסט דוא אומברענגען אונד וועסט ניט פערגעבען צו דעם ארט פון וועגען דיא פופציג גערעכטע וואס זענען דארינען? 25 דאס זאל זיין ווייט פון דיר צו טהון אזוי

א וְכֵן שֵׁי הַמַּלְאָכִים סִלְּקוּהָ בְּעֶרְבַּי וְלֹא יָשָׁב בְּשִׁעְרֵי
סֶלֶם הַיְּרֵאִלוֹת וְהָסֵם לִקְרֹאתָם וְשִׁתְּרוּ אִפְסֵי אֶרְצָהּ:
2 וְהָאֵמֶר הַיְּהוּדָא אֱלֹהֵי סוּרֹי נָא אֲלִיבִית עֲבֹדְכֶם וְלִילֵי
וְחֻצֵי הַיְּלִילִים הַשְׁכַּמְתֶּם וְהַלְכְתֶּם לְדִרְכְּכֶם וְהָאֵמֶר
3 לֹא כִי בְּרָחוּב יָלֵן: וְהַפְּעִרְכֶם מֵאֹר הַסּוּרֹי אֱלֹהֵי וְכֵן
4 אֲלִיבִיתוּ וְעַשׂ לָכֵם מִשְׁתֵּה וּמִצֵּת אִפֶּה וְיִאכְלוּ: סֶלֶם
יִשְׁכְּבוּ וְאֵשׁ הַדֵּיר אֲנִשִּׁי סֶלֶם עֲלִיבִית מִנְּעֵר
ה וְשִׁדְּרוּן כִּלְיָתָם מִקֻּבֵּץ: וְיִקְרָא אֲלִילֹת וְיִאמְרוּ לוֹ
אֵלֶּה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־כָּאוּ אֵלֶיךָ הַלֵּילָה הַזֶּה וְיֵצֵאוּ אֱלֹהֵי
6 וְיִדְרֹעַ אִתָּם: וְכֵן אֲדָתָם לֹא הִתְחַה הַתְּחֵלָה כִּנְרֵי
לֹא עִם מִיּוֹן הָאֵרֶץ נִיט פֶּעֶרְדְּרִיסֶען אִינֶד אִיךְ וְעַל רֵעֵדֶען, טֶאמֶר וְעַלְעֵן דָּאָרְט
דְּרִיִּיסִיג גֶּעפֿונֶען וְעֶרֶען, אִינֶד עַר הָאָט גֶּעזָאגְט אִיךְ וְעַל עִם נִיט טְהוּן וְעַן אִיךְ וְעַל
דָּאָרְט גֶּעפֿונֶען דְּרִיִּיסִיג: 31 אִינֶד עַר הָאָט גֶּעזָאגְט, נוֹן, אִיךְ הָאָב מִיר פֶּאָרְגֶּענוֹמֶען
צוֹ רֵעֵדֶען צוֹ מִיּוֹן הָאָר, טֶאמֶר וְעַלְעֵן דָּאָרְט צִינְאנְצִיג גֶּעפֿונֶען וְעֶרֶען, אִינֶד עַר
הָאָט גֶּעזָאגְט אִיךְ וְעַל זִיא נִיט פֶּעֶרְדְּאָרְבֶּען וְעַגֶּען דִּיא צִינְאנְצִיג: 32 אִינֶד עַר הָאָט
גֶּעזָאגְט, לֹא עִם דָּעם הָאֵרֶץ נִיט פֶּעֶרְדְּרִיסֶען, אִינֶד אִיךְ וְעַל נָאָר דָּאָם מֵאֵל רֵעֵדֶען,
טֶאמֶר וְעַלְעֵן דָּאָרְט גֶּעפֿונֶען וְעֶרֶען צֶעקן, אִינֶד עַר הָאָט גֶּעזָאגְט אִיךְ וְעַל זִיא נִיט
פֶּאָרְדְּאָרְבֶּען וְעַגֶּען דִּיא צֶעקן: 33 אִינֶד בָּאָט אִיז אֲוִיעֶקֶגֶענֶאנְגֶּען וְעַן עַר הָאָט
אֲוִיפֶּגֶעֶרְט צוֹ רֵעֵעֶן צוֹ אַבְרָהָם, אִינֶד אַבְרָהָם הָאָט צוּרִיק גֶּעקֶערְט צוֹ זִיין אָרְט:

1 אוינד דיא צווייא מלאכים זענען געקומען קיין סדם אים אָבער, אוינד לוזט
געזעסען אין דעם שויער פון סדם, אוינד לוזט האט זייא געזעהען, אוינד ער איז אויפֿ-
געשטאנען זייא ענטקענען, אוינד ער האט זיך געביקט מיט דעם פנים צו דער ערד:
2 אוינד ער האט געזאגט, זעה, איך בעט מיינע הארען, קהרמט זיין צו דעם הויז פון
אייער קנעכט, אוינד נעכטיגט איבער, אוינד וואשט איירע פיס, אוינד איהר נועט פריה
אויפֿשטיין אוינד איר נועט ביין אייער נועט, אוינד זייא האבען געזאגט ניין, גייערט
מיר וועלען נעכטיגען אויף דער באס: 3 אוינד ער האט זייא שטארק געבעטען,
אוינד זייא זענען איינגעקערט צו איהם אוינד זענען געקומען אין זיין הויז, אוינד ער
האט זייא געמאכט א מאלצייט אוינד ער האט זייא געבאקען קוקען, אוינד זייא האבען
געעסען: 4 אוידער זייא האבען זיך בעלייגט, האבען דיא מענער פון דער שטאט,
דיא מענער פון סדם, ארוםגערינגעלט דאס הויז, פון יונג ביז אלט דאס גאנצע
פאלק פון אלע עקען: 5 אוינד זייא האבען גערופען צו לוזט, אוינד זייא האבען
צו איהם געזאגט, וואו זענען דיא מענער וואס זענען געקומען צו דיר בייא
נאכט? ברענג זייא ארויס צו אונס אז מיר זאלען זייא דערקענען: 6 אוינד לוזט
איז צו זייא ארויסגעגאנגען פאר דער טיר אוינד ער האט דיא טיר צוגעשלאסען

הינמער זיך: 7 אויך ער האט געזאגט, מינע ברידער, מהוּט דאך קיין שלעכטעם ניט: 8 זעהט, איך האב צוויי טעכטער וואס קענען קיין מאן, איך וועל זייא נון צו אייך ארויסברענגען, אויך מהוּט צו זייא וויא עס איז גוט אין איירע אויגען, נאר צו דיא דאזיגע מענער מהוּט ניט קיין ואך, ווייל זייא זענען געקומען אין דעם שטעטען פון מיין באלקען: 9 אויך זייא האבען געזאגט, גיט ווייטער, אויך זייא האבען געזאגט דער איינער איז געקומען היער צו וואוינען אויך ער מהוּט שוין אונס משפטען, אצונד וועלען מיר דיר ערגער מהוּט וויא צו זייא, אויך זייא האבען זעהר געדרונגען אן דעם מאן, אן לויט, אויך זייא האבען געזעהט אום דיא מיר צו צערברעכען: 10 אויך דיא מענער האבען אויסגעשטרעקט זיירע האנד, אויך זייא האבען לויט אריינגעבראכט צו זיך אים הווי, אויך זייא האבען דיא מיר צוגעשלאסען: 11 אויך דיא מענער וואס זענען געוועזען פאר דער מיר, האבען זייא געשלאגען מיט בלינדהייט, פון קליין ביז גרויס, אויך זייא זענען מיר געווארען צו געפינען דיא מיר: 12 אויך דיא מענער האבען געזאגט צו לויט, וועמען האסט דוא נאך דא? אן איידים אויך דינע ווירן אויך דינע טעכטער, אויך אלע וואס געהערען צו דיר אין שטאט מאך ארויסגיין פון דעם ארט: 13 ווארין מיר וועלען פארדארבען דעם דאזיגען ארט, ווארין זייער געשרייא איז גרויס פאר גאט, אויך גאט האט אונס געשיקט זיא צו פארדארבען: 14 אויך לויט איז ארויסגעגאנגען אויך האט גערעט צו זינע איידים, וואס האבען גענומען זינע טעכטער, אויך ער האט געזאגט, שטעהט אויף אויך גייט ארויס פון דיען ארט, ווארין גאט פארדארבט דיא שטאט, אויך ער איז געוועזען אין דיא אויגען פון זינע איידים וויא א שפעטער: 15 אויך אזוי באלד דער מארגען שטערען איז אויסגעגאנגען האבען דיא מלאכים לויט געאייגלט אויך געזאגט, שטעה אויף אויך נעם דיין ווייב אויך דינע צוויי טעכטער וואס געפינען זיך, אז דוא זאלסט ניט אומקומען וועגען דער זינד פון דער שטאט: 16 אויך ווען ער האט זיך פערזויגט, האבען דיא מענער אנגעגריפען אן זינע האנד, אויך אן דיא האנד פון זיין ווייב, אויך אן דיא האנד פון זינע צוויי טעכטער, דורך דיא בארעמט הערציגקייט פון גאט אויף איהם, אויך זייא האבען איהם ארויס געבראכט אויך זייא האבען איהם געלאזען אויסער דער שטאט: 17 אויך עס איז געוועזען ווען זייא האבען איהם ארויסגעבראכט דרויסען, אזוי האט ער געזאגט, אנטרין פאר דיין לעבען! דוא זאלסט ניט צוריקבליקען, אויך דוא זאלסט ניט שטעהן אין דעם גאנצען פלוין, דוא זאלסט צו דיא געבערג אנטלויפען, כדי דוא זאלסט ניט אומקומען: 18 אויך לויט האט געזאגט צו זייא, ניין, איך בעט מיין האר (גאט): 19 זעה, דיין קנעכט האט געפונען גנאד אין דינע אויגען, אויך דוא האסט גרויס געמאכט דינע גנאד, אזוי וויא דוא האסט צו מיר געטהון, מיך לעבען צו לאזען, איך וועל ניט קענען אנטרינען צו דיא געבערג, טאמער וועט מיך דאס אומגליק מרעפען אויך איך וועל שטארבען: 20 זעה, דא איז דינע שטאט, זיא איז געהענט דארט אהין צו לויפען, אויך זיא איז קליין, איך וועל נון דארט אהין אנטרינען אז איך זאל לעבען בלייבען: 21 אויך ער האט צו איהם געזאגט, נון, איך האב דיין אנגעזיכט אנגעזעהען אויף אין דינע ואך, אז איך זאל ניט איבערקערען דיא

22 העיר אשר דברת: מדר המלך שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד בואך שמה עלכן קרא שם העיר 23 צער: השם שצא על הארץ ולוט בא צער: וידע 24 המסיר על כולם ועל עממה ופרת ואש מאת ידוה מכ כה השמים: ויהפך את הערים האל ואת כל הבשר ואת כל-יושב הערים וצמח הארמה: ותבט אשתו מאחרי 26 ותחזי נציב מלח: וישבם אברהם בבלר אל-המקום אשר-עמד שם אחיפז ידוה: וישקף על-פני סדום ועמרה ועל כל-פני ארץ הבקר ורא ויהי עליו קוטר 29 הארץ כקוטר הבשן: ויהי בשחת אלהים את-ערי הכר ויזכר אלהים את-אברהם וישלח את-לוט מיתד ל הרפפה בהפך את-הערים אשר-ישב בהן לוט: ועל לוט מצער וישב בחר ושתו בלתי עמי כי ירא לשבת 31 בצער וישב במערה הוא ושתו בלתי: ותאמר הבכירה אל-השנייה אבתי וכן ואיש אין בלתי לבוא עלינו 32 בדרך כל-הארץ: לכה נשקה את-אבתי ונשקבה עמי ונתנה מאבתי ורע: ונשקון את-אבתי ונ בלילה 33 הוא ותבא הבכירה ותשקב את-אבתי ולא-ידע בשקבה 34 ובקולמה: ויהי מקהלת ותאמר הבכירה אל-השנייה הן-שקבתי ואש את-אבתי נשקנו ונ נסתלקה ובאי לה שקבי עמי ונתנה מאבתי ורע: ונשקון גם בלילה והוא את-אבתי ונ נשקם השנייה ותשקב עמי ולא-ידע 36 בשקבה ובקמה: ותתכן שתי בנות-לוט מאבתי: ותלד 37 הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי-מואב עד היום: והשנייה נסידה גלדה בן ותקרא שמו בן-עמי 38 הוא אבי בן-עמי עד-היום: ם

באנצין לאנד פון פלוין, אונד ער האט געזעהען אז דער רויף פון דעם לאנד איז אויפגעגאנגען וויא דער רויף פון א קאלף אויבען: 29 אונד עס איז געזעהען ווען האט האט פארדארבען דיא שטעט פון דעם פלוין, דאס האט האט געדענקט אן אברהם אונד ער האט ארויסגעשויקט לוט פון דער איבערקערונג, ווען ער האט איבערגעקערט דיא שטעט וואס לוט האט אין וויא געוואונט: 30 אונד לוט איז אויפגעגאנגען פון צוער, אונד ער האט ויף געזעצט אין דיא געבערג, אונד וויינע צווייא מעכטער מיט איהם, ווארין ער האט ויף געפארקמען צו וואוינען אין צוער, אונד ער האט געוואונט אין א הייל, ער אונד וויינע צווייא מעכטער: 31 אונד דיא עלצטע האט געזאגט צו דיא יונגסטע, אונזער פאטער איז אלץ אונד עס איז ניט פערהאנדען קיין מאן אין דעם לאנד צו קומען צו איהם וויא דער שטייגער פון דיא באנצע וועלט: 32 קום, לאמיר אונזער פאטער געטרונקען מיט וויין, אונד מיר וועלען מיט איהם ליבען אונד פון אונזער פאטער דערהאלטען א זאמען: 33 אונד וויא האבען וויינע פאטער געטרונקען מיט וויין אין דער דאזיגער נאכט, אונד דיא עלצטע איז געקומען אונד איז געלעגען מיט איהר פאטער, אונד ער האט ניט געוואוסט פון איהר נידערלייגען אונד פון איהר אויפשטיין: 34 אונד עס איז געזעהען אים אנדערן טאג, האט דיא עלצטע געזאגט צו דיא יונגסטע, נון איף בין געקומען געלעגען מיט מיין פאטער, לאמיר איהם אויף דיא נאכט אנטרינקען מיט וויין, אונד קום ליג דוא מיט איהם, אונד מיר וועלען דערהאלטען אים לעבען זאמען פון אונזער פאטער: 35 אונד וויא האבען אויף אין דער דאזיגער נאכט וויינע פאטער מיט וויין געטרונקען, אונד דיא יונגסטע איז אויפגעשטאנען אונד איז מיט איהם געלעגען, אונד ער האט ניט געוואוסט פון איהר נידערלייגען אונד פון איהר אויפשטיין: 36 אונד ביידע מעכטער פון לוט זענען טראגענדיג געווארען פון וויינע פאטער: 37 אונד דיא עלצטע האט געווינען א וזהר, אונד ויא האט גערויפן ויין נאמען מואב, ער איז דער פאטער פון מואב ביו היינט: 38 אונד דיא יונגסטע, ויא האט אויף געווינען א וזהר, אונד ויא האט גערויפן ויין נאמען בן-עמי, ער איז דער פאטער פון בן-עמי ביו היינט: עמון ביו היינט:

קאפוטעל כ

כ

ב

וַיֵּשֶׁע מִשָּׁם אֲבָרְהָם אֲרָצָה הַגִּבְיָה וַיֵּשֶׁב בְּדִקְלֹשׁ וְכֵן אָשׁוּר נָגַר בְּנֶגֶד: וַיֹּאמֶר אֲבָרְהָם אֶל־שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֲחֹתִי הִיא וְשִׁלְחָה אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ דֵּדַי וַיִּקַּח אֶת־שָׂרָה: וַיְבָא אֱלֹהִים אֶל־אֲבִימֶלֶךְ בְּחִלּוֹם הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הֵנָּה מֵתָה עַל־הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־לָקַחְתָּ וְהָיָה כְּעֵלֶת כְּשֵׁל: וַאֲבִימֶלֶךְ לֹא רָחַב אֶלֶּיָּהּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲנִי נֹסֵף־דָּמִים תִּהְיֶה: וְלֹא הָיָה אֲמִרְלִי אֲחֹתִי הָיָה וְהָיָה־נִסְיָא אֲמָרָה אֵת־הָיָה בְּחֵם לִבִּי וַיִּגְדֹּל בְּפִי עֲשִׂיתִי וְאֵת־וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאֱלֹהִים בְּחִלּוֹם נִסְיָא אֲנִי דַעֲתִי כִּי בְּחֵם לִבִּי בְּעִתִּי וְאֵת וַיִּחַשְׁדֵּךְ נִסְיָא־אֲנִי אֶתְּךָ מִמֶּרְלִי עַל־כֵּן לֹא־תִתְּחֵךְ לִנְנֵעַ אֵלַיָּהּ: וַעֲתָה הֲשֵׁב אֶשְׁת־הָאִשָּׁה כִּי־נָקְבִיא הִיא וְתִפְלַל כַּעֲדָה וְהָיָה וְאִם־אֵינְךָ מֹשִׁיב דַּע כִּי־מֵת תָּמִית אֶתָּה וְכָל־אֲשֶׁר־לָךְ: וַיִּשָּׁם אֲבִימֶלֶךְ בְּכִבְדּוֹ וַיִּקְרָא לְכָל־עַבְדָּיו וַיִּדְבֵּר אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּרְאוּ הָאֲנָשִׁים מֶלֶךְ: וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ לְאֲבָרְהָם וַיֹּאמֶר לוֹ מִדַּעֲשִׂיתִי לָטוֹ וְהָיָה כְּפָאֵתִי לָךְ כִּי־הִבְרָאתָ עָלַי וְעַל־מִמְלַכְתִּי הַמֶּלֶךְ וְהָיָה כְּעֵשִׂים אֲשֶׁר־לֹא־יָשׁוּ עֲשִׂיתָ עִמָּדִי: וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־אֲבָרְהָם מִה רָאִיתָ כִּי עֲשִׂיתָ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: וַיֹּאמֶר אֲבָרְהָם כִּי אֲמַרְתִּי בְּכִי אֶת־הָאֵת אֱלֹהִים בְּחִלּוֹם הַלַּיְלָה: וְהָיָה עַל־דְּבַר אִשְׁתִּי: וְנִסְיָא־נִסְיָא אֲחֹתִי בְּתִדְבָרִי הָיָה אֵת לֹא בְּתִדְבָרִי וְתִדְבָרִי לֹא־שָׂהָה: וְהָיָה כְּאֲשֶׁר־הָיָה אֵתִי אֱלֹהִים מִכֵּת אֵלַי וַיֹּאמֶר לִּי הֵן הַסֹּדֶף אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂי עִמָּדִי אֵל כִּי־תִקְרָא אֲשֶׁר נָקְבִיא שָׂמָה אֲמִרְלִי אֲחֹתִי הָיָה: וַיִּקַּח אֲבִימֶלֶךְ צֹאן וְכֶבֶד וְעֶבְדִּים וְשִׁפְחָת וַיִּתֵּן לְאֲבָרְהָם וַיֵּשֶׁב לוֹ אֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ: וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ הֵנָּה אֶרְצִי לָפָנֶיךָ כְּשֹׁב כְּעַדְךָ עֵבֶד: וְלִשְׂרָה אָמַר

עַם גַּעֲטָהוֹן: 6 אוֹנֵד גָּאֵם הָאֵם גַּעֲטָגֵם צוֹ אִיהֶם אִין דַּעַם חִלּוֹם, אִיךְ וַיִּיִּם אוֹיף אַז אִין אוֹיפֶרִיכטִיגִקִּיט פֿון דִּין הָאָרֶץ הָאָסֵט דִּיא דָאָם גַּעֲטָהוֹן, אוֹנֵד אִיךְ אוֹיף, הָאָב דִּיך פֶּרִימִשְׁעֵן פֿון צוֹ וַיִּנְדִּיגֵן קַעֲנֵן מִיר, דִּרוֹם הָאָב אִיךְ דִּיך נִיט צוֹנַעֲלֹאָט זִיא אָנְצוֹרִירֵעֵן: 7 אוֹנֵד אַצוֹנֵד גִּיב צוֹרִיק דָאָם וַיִּיב פֿון דַּעַם מֶאָן, דַּעַן עַר אִיז אַ גִּבִּיא, אוֹנֵד עַר וַעֲטֵם פֿון דִּינֵעֵם וַעֲנֵנֵן גַּעֲטָעֵן, אוֹנֵד דִּיא וַעֲטֵם לַעֲבָעֵן. וַעֲנֵן דִּיא וַעֲטֵם זִיא אָבַעַר נִיט צוֹרִיק גַּעֲבָעֵן, אַזוֹי וַיִּיִם אַז דִּיא וַעֲטֵם זִיכַעַר שְׁטאַרְבָּעֵן, דִּיא אוֹנֵד אַלַע דִּינֵעֵן: 8 אוֹנֵד אֲבִימֶלֶךְ אִיז אוֹיפֶּגַעֲשְׁטאַנֵן פֿריה אִין דַּעַם מֶאָרְנֵעֵן, אוֹנֵד עַר הָאֵם גַּעֲרופֶּעֵן אַלַע וַיִּינֵעַ קַעֲנֵכֵם, אוֹנֵד הָאֵם גַּעֲרַעַם אִין וַיִּירַע אוֹיֶרֶעֵן אַלַע דִּיא דִאָזִינֵעַ וַעֲרִשְׁטַעַר, אוֹנֵד דִיא מַעֲנַעַר הָאָבֵעֵן זִיךְ וַעֲהַר גַּעֲפֶאָרְכֵטֵעֵן: 9 אוֹנֵד אֲבִימֶלֶךְ הָאֵם גַּעֲרופֶּעֵן צוֹ אֲבָרְהָם אוֹנֵד הָאֵם צוֹ אִיהֶם גַּעֲטָגֵם, וַאֲם הָאָסֵט דִּיא גַּעֲטָהוֹן צוֹ אָוֹם, אוֹנֵד וַאֲם הָאָב אִיךְ גַּעֲוִינְדִיגֵם קַעֲנֵן דִּיר, אַז דִּיא הָאָסֵט גַּעֲבֶאָרְכֵט אִיבַעַר מִיר אוֹנֵד אִיבַעַר מִיין קַעֲנִיגִירִיף אַ גִּרוֹסֵעַ זִינְדֵ? וַעֲרַקַע (מַעֲשִׂים) וַאֲם דִאָרְפֶּעֵן נִיט גַּעֲטָהוֹן וַעֲרַעֵן הָאָסֵט דִיא מִיט מִיר גַּעֲטָהוֹן: 10 אוֹנֵד אֲבִימֶלֶךְ הָאֵם גַּעֲטָגֵם צוֹ אֲבָרְהָם, וַאֲם הָאָסֵט דִיא גַּעֲוִינְדֵעֵן אַז דִּיא הָאָסֵט גַּעֲטָהוֹן דִיא דִאָזִינֵעַ זִאָף? 11 אוֹנֵד אֲבָרְהָם הָאֵם גַּעֲטָגֵם, דַּעַן אִיךְ הָאָב נִיר גַּעֲדֶאָכֵט אַז עַם אִיז אִין דִּיעֵן אָרֶם קִינֵעַ גַּאטְע־פֿורִכֵט, אוֹנֵד וַיִּיא וַעֲלֵעֵן מִיךְ הַרְגִנֵעֵן וַעֲנֵנֵן מִיין וַיִּיב: 12 אוֹנֵד זִיא אִיז אוֹיף גַּאָמֵת מִינֵעַ שְׁוַעֲטִמֶּעַר, מִיין פֶּאטְע־רִים טֶאָכֶטֶעַר אָבַעַר זִיא אִיז נִיט דִיא טֶאָכֶטֶעַר פֿון מִינֵעַ מוֹטְעַר, אוֹנֵד זִיא אִיז גַּעֲוִאָרַעֵן מִיין וַיִּיב: 13 אוֹנֵד עַם אִיז גַּעֲוִינְדֵעֵן וַעֲנֵן גָּאֵם הָאֵם מִיךְ גַּעֲמֶאָכֵט אַוַעַק וַאֲנֶדֶרֶן פֿון מִיין פֶּאטְע־רִים הוֹיזְגֶּעִנֵד, הָאָב אִיךְ צוֹ אִיחַר גַּעֲטָגֵם, דָאָם זָאָל וַיִּין דִיא גִנָּאָד וַאֲם דִיא זָאָלִט מִיט מִיר טָהוֹן, צוֹ יַעֲדֵעֵן אָרֶם וַאֲזוֹ מִיר וַעֲלֵעֵן אֶהֱיֵן קוֹמֶעֵן, זָאָם וַעֲנֵנֵן מִיר אַז עַר אִיז מִיין בְּרִתְדֶּעַר: 14 אוֹנֵד אֲבִימֶלֶךְ הָאֵם גַּעֲנוֹמֶעֵן שְׂאָף אוֹנֵד רִינְדֶּעַר אוֹנֵד קַעֲנֵכֵט אוֹנֵד דִינֶסֶטֵעֵן אוֹנֵד הָאֵם גַּעֲגַעֲבֵעֵן צוֹ אֲבָרְהָם, אוֹנֵד עַר הָאֵם אִיהֶם צוֹרִיק גַּעֲגַעֲבֵעֵן שָׂרָה וַיִּין וַיִּיב: 15 אוֹנֵד אֲבִימֶלֶךְ הָאֵם גַּעֲטָגֵם, זַעֲהָ מִיין לֹאָנֵד אִיז פֶּאָר דִּיר, וַאֲזוֹי וַאֲזוֹ עַם אִיז גוֹט אִין דִּינֵעַ אוֹיֶגֶעֵן: 16 אוֹנֵד צוֹ שָׂרָה הָאֵם עַר גַּעֲטָגֵם,

ועה, איך האב געגעבען מויענד שטיק
זילבער צו דיין ברודער, ועה, עס איז
צו דיר א צודעק צו דיא אויגען, צו
אלע וואס זענען מיט דיר, אונד בייא
אלע ביסט דוא גערעכטפערטיגט:

17 אונד אברהם האט געגעבען צו גאט,
אונד גאט האט געהיילט אבימלך אונד
זיין ווייב אונד זיינע דינסטען אונד זיין
האבען געווינען: 18 דען גאט האט
גאנץ פערהאלטען אלע מוטערלייבער
פון אבימלך'ס הויזגעזינד, וועגען שרה
דאס ווייב פון אברהם:

קאפיטעל כא

1 אונד גאט האט געדענקט אן שרה
אזוי וויא ער האט געזאגט, אונד גאט
האט געטהון צו שרה אזוי וויא ער האט
גערעט: 2 אונד שרה איז טראגענדיג
געווארען אונד זיא האט געווינען א זון
צו אברהם אין זיינע עלטער, צו דער
צייט וואס גאט האט איהם צוגעזאגט:
3 אונד אברהם האט גערופען דעם

נאמען פון זיין זון וואס איז צו איהם געבוירען געווארען, וואס שרה האט צו
איהם געווינען, יצחק: 4 אונד אברהם האט געשניטען יצחק זיין זון, ווען
ער איז אכט טעג אלט געווען, אזוי וויא גאט האט איהם געזאגט: 5 אונד אברהם
איז אלט געוועזען הונדערט יאר, ווען זיין זון יצחק איז צו איהם געבוירען
געווארען: 6 אונד שרה האט געזאגט, א געלעכטער האט גאט מיר געמאכט,
איטליכער וואס הערט וועט איבער מיר לאכען: 7 אונד זיא האט געזאגט, ווער
וואלט עס געזאגט צו אברהם, שרה וועט זיינען קינדער, אז איך זאל געווינען א זון
אויף זיינע עלטער: 8 אונד דאס קינד איז גרויס געווארען, אונד ער איז ענטוויינט
געווארען, אונד אברהם האט געמאכט א גרויסע מאלצייט אן דעם טאג ווען יצחק
איז ענטוויינט געווארען: 9 אונד שרה האט געזעהען דעם זון פון דער דיא מצרית,
וואס זיא האט געווינען צו אברהם, אז ער שפעט: 10 אונד זיא האט געזאגט צו
אברהם, פערטרייב דיא דאזיגע דינסט איהר זון, דען דער זון פון דיא
דאזיגע דינסט זאל נישט נישטען מיט מיין זון, מיט יצחק: 11 אונד דיא זאך איז
דעם אברהם זעהר איבעל געפאלען פון וועגען זיין זון: 12 אונד גאט האט
געזאגט צו אברהם, לאז עס נישט איבעל זיין אין דייןע אויגען וועגען דעם יונג, אונד
וועגען דיין דינסט, אלעס וואס שרה וועט צו דיר זאגען, הער צו איהר קול, דען אין
יצחק וועט דיין זאמען גערופען ווערען: 13 אונד דעם זון פון דער דינסט, אויף
איהם וועל איך מאכען צו א פאלק, ווייל ער איז דיין זאמען: 14 אונד אברהם איז
אויפגעשטאנען גאנץ פריה, אונד האט גענומען ברויט אונד א לאגיל מיט וואסער,
אונד ער האט עס געגעבען צו דער, ער האט עס געלייגט אויף איהרע אקסעל, אונד
דאס קינד, אונד ער האט זיא אונזעק געשיקט, אונד זיא איז געגאנגען, אונד זיא האט
זיך פעראירט אין דער וויסע (מדבר) פון באר שבע: 15 אונד ווען דאס
וואסער פון דעם לאגיל האט זיך אויסגעלאזט, אזוי האט זיא דאס קינד געווארפען
אונטער איינעם פון דיא ביימלעך: 16 אונד זיא איז געגאנגען אונד האט זיך
אנידער געזעצט אנטקעגען פון ווייטען, אזוי ווייט וויא איין שאם פון א

היה נתיי אלף כסף לאחיד היה האלף כסות עינים
לכל אשר אתה ואת כל נקבת: וחפץ אברהם אל
האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואחישתו ואמרתי
18 בחלום: כדעני עשר הנה בעד בלתי להם אבימלך
על דבר שרה אשר אברהם:
כא

א ויהי כדן את שרה כאשר אמר ויש היה לשרה
2 כאשר דבר: ותהי ותלד שרה לאברהם בן להגוי
3 למלך אשר דבר אתו אלהים: ויקרא אברהם את
4 שם בן הולדלו אשר הולדלו שרה יצחק: וכל
אברהם את צחק בן בשמנת ימים כאשר צה אתו
ה אלהים: ואברהם בדמאת שנה בדלד לו את יצחק
6 בן: ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים בלתי שמע
7 יצחקלי: ותאמר מי מלל לאברהם הנה קה בנים שרה
8 קריתתי בן להגוי: ויגדל הולד ויגמל ויש אברהם
9 משנת גדול ביום הגמל את יצחק: ותרא שרה את
י קדור המצרית אשר הולדה לאברהם מצחק: ותאמר
לאברהם נפש האמה הזאת ואחיהני כי לא ירש בד
11 האמה הזאת עסמי עסמי יצחק: וירע דבר מאד בעיני
12 אברהם על אודת בן: ואמר אלהים אל אברהם אל
דע עניני על הנישר ועל אמתך כל אשר תאמר אלך
13 שרה שבע בקלה כי ביצחק יקרא לה רעי: וגם את
14 ברהמה לני אשמי כי ורע הוא: וישכם אברהם
בבקר ויחדל להם וחמת מים וחתן אלכר עם על
שכמה ואתה תלד וישלחה ותלד ותמע במדבר באר
15 שבע: ויכלו המים מהחמת ותשלך את הולדה חרת
16 אתה השמים: ותלך ותשב לה מגד נרחק במדבר

קשת כי אמרה אל ארצה בנות חלד ותשב מנח
 ותשא את יקלה וחקר: ושמע אלהים את קול הנער
 ויקרא מלאך אלהים אל הנער מן השמים ויאמר לה
 מה לך נער אל תיראי קרשמע אלהים את קול הנער
 באשר הואשם: קום שאי אתה נער ותמנך את
 הד כי ברגלי נדל אשימתי: וחקר אלהים את עיניה
 וירא באר מים וחלף והמלא אתה נחלת מים ותשק
 אתה נער: וחקר אלהים את הנער ויגדל וישב במדבר כ
 חקי רבה נקשת: וישב במדבר פאת נחמד לו אמו אשה
 מארץ מצרים: פ

והי בעת הווא ואמר אבימלך ופכל שר צבאו אל
 אברהם לאמר אלהים עמך קבל אשר אהיה עשה:
 ושמע השבעה כי באלהים נהג אברהם ויגדל
 וילכדי פחד אשר עשיתי עמך תעשה עמך ועם
 הארץ אשר נרתה בה: ויאמר אברהם אנכי אשבע:
 ודוכח אברהם את אבימלך על אדות באר המים אשר
 גזל עבד אבימלך: ויאמר אבימלך לא ידעתי כי
 עשה אתה הדבר הזה וגם אהיה לא דוברת לי וגם אנכי
 לא שמעתי בלתי היום: וחקר אברהם צאן ופקד ויחן
 לאבימלך ויברתי שניהם ברות: ויצב אברהם את
 שבע בבשת הנאן לבדו: ויאמר אבימלך אל אברהם:
 מה נהי שבע בבשת האלה אשר העבדת לבדתי:
 ויאמר כי את שבע בבשת חנן מדי קעבור חקורתי ל
 לקחה כי הפרתי אתה באר הנאות: על כן קרא למקום
 הווא באר שבע כי שם נשבעו שניהם: ויברתי ברות
 בבאר שבע ונקם אבימלך ופכל שר צבאו וישבו אל
 ארץ פלשתים: וישע אשל בבאר שבע ויקראשם בשם
 ויהיאל עולם: ויגדל אברהם בארץ פלשתים למסרבים: פ

ער האט געוואוינט אין דער מדבר, אונד ער איז געוועזען א בויגען שיסער:
 21 אונד ער האט געוואוינט אין דער מדבר פון פרו, אונד זיינע מויער
 האט גענומען פאר איהם א ווייב פון דעם לאנד מצרים:

22 אונד עס איז געוועזען אין דער זעלבער צייט, אונד אבימלך האט געזאגט אונד
 פוכל דער פירשט פון זיין הערשאר, צו אברהם, אזוי צו זאגען, האט איז מיט דיר
 אין אלעם וואס דאס מ'האט: 23 אונד איצט שווער מיר בייא האט, אויב דאס וועסט
 צו מיר פאלש זיין, אונד צו מיין זוהן אונד צו מיין אייניקעל, נאך דער גנאד וואס
 איך האב מיט דיר געטהון, זאלסט דאס מ'האט מיר, אונד מיט דעם לאנד וואס
 דאס האט געוואוינט דרינען: 24 אונד אברהם האט געזאגט, איך וועל שווערען:
 25 אונד אברהם האט אבימלך האבען גערויבט: 26 אונד אבימלך האט געזאגט, איך וויל
 נישט ווער עס האט דויען זאך געטהון, אונד אויך דאס, דאס האט מיר נישט דערפון
 געזאגט אונד איך האב אויך נישט געהערט ביז היינט: 27 אונד אברהם האט גענומען
 שאף אונד רינדער, אונד ער האט געגעבען צו אבימלך, אונד זיין ביידע האבען
 פערשניטען איין בונד: 28 אונד אברהם האט געשטעלט זיבען לעמער פון דיא
 שאף בעזונדער: 29 אונד אבימלך האט געזאגט צו אברהם, וואס בעדייטען דאס
 דויען זיבען לעמער, וואס דאס האט געשטעלט בעזונדער? 30 אונד ער האט
 געזאגט, אז דאס זאלסט נעמען דאס זיבען שאף פון מיינע האנד, פרי עס זאל זיין צו
 מיר צום צייגעניס, אז איך האב דויען ברויגען געגראבען: 31 דרום האט מען גערופען
 יענעם ארט באר שבע, דען דארט האבען ביידע געשווארען: 32 אונד ווען זיין
 האבען א בונד פערשניטען אין באר שבע, איז אבימלך אונד פוכל דער פירשט
 פון זיין הער, אויפגעשטאנען אונד האבען זיך צוריק געקערט צו דעם לאנד פון דיא
 פלשתים: 33 אונד ער האט געפלאנצט איין טאמאריסק בוים אין באר שבע, אונד
 ער האט דארט אנגערופען דעם נאמען פון יהוה, דעם אייביגען האט: 34 אונד
 אברהם האט געוואוינט אין דעם לאנד פון דיא פלשתים פילע מעג:

כב

קאפיטעל כב

א וירא את־הדברים האלה ואלהים נסה את־אברהם
 2 ואמר אליו אברהם ואמר הניני ואמר קדנא את־
 בנך את־יחזקאל אשר אברהם את־האלק וכן קד אל־אדני
 3 המירה והגלו שם לעלה על אחד הדדים אשר אמר
 4 אלד: וישבם אברהם בכפר הנחש את־חמלו וחקק
 5 את־שני נעוריו את־יחזקאל בן נחמק עני עלה חקם
 6 חקך את־המקום אשר אמר לו האלהים: ביום השלישי
 7 וישא אברהם את־עינו וראה את־המקום מרחק: ואמר
 8 אברהם אל־נעוריו שברלכם פה עסדת־חמור ואני תלער
 9 לכה עד־פה ונשחטה ונשודה אליכם: וחקק אברהם
 10 את־עני העלה והשם על־יחזקאל בן נחמק קדו את־הקדש
 11 ואת־המאכלת חקקו שנתם ידיו: ואמר ואמר אל־
 12 אברהם אביו ואמר אבי ואמר הניני בן ואמר והנה
 13 האש והנצים ואהי השם לעלה: ואמר אברהם אלהים
 14 יראת־לו השם לעלה בן חקקו שנתם ידיו: והבאו
 15 את־המקום אשר אמר לו האלהים וכן שם אברהם
 16 את־המקום ויקרן את־הנצים ויקרן את־יחזקאל בן נחמק
 17 את־עלה המוקח ממעל לנצים: וישלח אברהם את־
 18 ידו וחקק את־המאכלת לשחט את־בנו: וקרא אליו
 19 מלאך ידו מן־השמים ואמר אברהם ואמר
 20 הניני: ואמר את־השלח דך אל־הנער ואל־תעש לו
 21 מאמה כי ועתה ידעתי כי־רא אלהים את־הולא השקת
 22 את־בנך את־יחזקאל נמי: וישא אברהם את־עינו וראה
 23 והנה אל אחד בכפר בקרניו חקך אברהם וראה
 24 את־האל ושלח לעלה תחת בנו: וקרא אברהם שם
 25 המקום ההוא ידו: וראה אשר ואמר היום בנך ידוה

1 אונד עס איז געוועזען נאך דינע
 זאכען, אזוי האט גאט אברהם געפרופט
 אונד ער האט צו איהם געזאגט, אברהם!
 אונד ער האט געזאגט היר בין איך:
 2 אונד ער האט געזאגט, נעם דאך דיין
 זוהן, דיין איינציגען, וואס דוא האסט
 ליעב, דעם יצחק, אונד געה דיר אהין צו
 דעם לאנד מוריה, אונד ברענג איהם
 אויף דארט פאר א בראנד־אָפּפער, אויף
 איינעם פון דא בערג וואס איך וועל
 דיר זאגען: 3 אונד אברהם איז פריה
 אויפגעשטאנען, אונד ער האט אָנגע־
 זאטעלט זיין אייזעל, אונד ער האט מיט
 זיך גענומען זיינע צווייא יונגען, אונד
 יצחק זיין זוהן, אונד ער האט צושפאלטען
 האלץ פאר דעם בראנד־אָפּפער, אונד
 ער איז אויפגעשטאנען אונד ער איז
 געפאנגען צו דעם אָרט וואס גאט האט
 צו איהם געזאגט: 4 אין דעם דריטען
 טאג האט אברהם אויפגעהויבען זיינע
 אויגען, אונד ער האט געזעהען דעם אָרט פון ווייטען: 5 אונד אברהם האט
 געזאגט צו זיינע יונגען, בלייבט איהר דא מיט דעם אייזעל, אונד איך אונד
 דער יונג, מיר וועלען ביז דארט אהין גיין, אונד מיר וועלען זיך ביקען, אונד מיר
 וועלען צוריק קערען צו אייך: 6 אונד אברהם האט גענומען דאס האלץ פאר דעם
 בראנד־אָפּפער, אונד ער האט עס געלייגט אויף זיין זוהן יצחק, אונד ער האט
 גענומען אין זיינע האנד דאס פייער אונד דאס מעסער, אונד וויא זענען ביידע
 אין איינעם געגאנגען: 7 אונד יצחק האט געזאגט צו זיין פאטער אברהם, אונד ער
 האט געזאגט, מיין פאטער! אונד ער האט געזאגט, היר בין איך מיין זוהן, אונד ער
 האט געזאגט, זעה, דא איז דאס פייער אונד דאס האלץ, אָבער וואו איז דאס לאם
 צום בראנד־אָפּפער? 8 אונד אברהם האט געזאגט, גאט וועט זיך דערווייזען דאס
 לאם צו דעם בראנד־אָפּפער, מיין זוהן. אונד וויא זענען ביידע אין איינעם געגאנגען:
 9 אונד וויא זענען געקומען צו דעם אָרט, וואס גאט האט צו איהם געזאגט, אונד
 אברהם האט דארט געבויט א מזבח, אונד ער האט צוגעברייט דאס האלץ, אונד
 ער האט געבונדען זיין זוהן יצחק, אונד ער האט איהם געלייגט אויף דעם מזבח
 אויבען אויף דעם האלץ: 10 אונד אברהם האט אויסגעשטרעקט זיינע האנד, אונד
 ער האט גענומען דאס מעסער צו שעכטען זיין זוהן: 11 אונד דער מלאך פון גאט
 האט גערופען צו איהם פון דעם הימעל, אונד האט געזאגט, אברהם! אברהם! אונד
 ער האט געזאגט היר בין איך: 12 אונד ער האט געזאגט, דוא זאלסט נישט אויס־
 שטרעקען דייןע האנד צו דעם יונג, אונד דוא זאלסט איהם גארניט טהון, ווארין
 אצונד ווייס איך אז דוא פארקסט גאט, אונד דוא האסט נישט פערמיטען דיין זוהן,
 דיין איינציגען פון מיר: 13 אונד אברהם האט אויפגעהויבען זיינע אויגען, אונד ער
 האט געזעהען, אונד זעה, א ווידער (פאראן) איז געוועזען הויטערוערטס גע־
 האלטען בייא זיינע הערנער אין דא דערנער, אונד אברהם איז געגאנגען אונד ער
 האט גענומען דעם ווידער, אונד ער האט איהם אויפגעבראכט פאר א בראנד־
 אָפּפער אָנשטאט זיין זוהן: 14 אונד אברהם האט גערופען דעמועלביגען אָרט
 ידוה יראה, וואס עס ווערט נאך היינט געזאגט, אויף דעם בארג וואו גאט

וְעָרַט בַּעֲזָעֵהֶן וְעָרַעַן: 15 אוֹנֵד דָּעַר
מִלֵּאָף פּוֹן נָאֵט הָאָט בַּעֲרוּפֶען צו אַבְרָהָם
דָּאס צווייטע מָאָל פּוֹן דָּעם הִימֶעל:
16 אוֹנֵד עַר הָאָט בַּעֲזָאָנֵט, בִּיַּא מִיר
זַעלְבֶּער הָאָב אִיף גַּעשְׁוֹאָרֶען, זָאָנֵט
נָאָט, ווייל דוא האסט דיווע זאָף
בַּעֲטָהוֹן, אוֹנֵד דוא האסט נִיט פֿערמיטען
דיין ווֹהן, דיין איינציגען: 17 דָּאס אִיף
וועל דיך געוויס בענשען, אוֹנֵד אִיף
וועל זעהר פֿערמערען דיין זאָמען,
אזוי וויא דיא שטערען פון דעם הִימֶעל,
אוֹנֵד אזוי וויא דעם זאָנֵד וואס איז בִּיַּא
דעם באַרשען פון דעם ים, אוֹנֵד דיין
זאָמען וועט ירשענען דָּאס טויער פון
זיינע פיינד: 18 אוֹנֵד עס זאלען זיך
בענשען אין דיין זאָמען, אלע פֿעלקער
פון דער ערד, ווייל דוא האסט געהארקט
צו מיין קול: 19 אוֹנֵד אַבְרָהָם הָאָט
צוריק געקערט צו זיינע יונגען, אוֹנֵד
זייא זענען אויפגעשטאנען, אוֹנֵד זייא
זענען געבאנגען צוזאָמען קיין באַר
שָׁבַע. אוֹנֵד אַבְרָהָם הָאָט געוואוינט אין
באר שָׁבַע:

20 אוֹנֵד עס איז געוועזען נאָף דיווע
זאָכען, אוֹנֵד עס איז געזאָגט געוואָרען
צו אַבְרָהָם, אזוי צו זאָגען, זעה מלכה, זיא
ברנדער: 21 עזין ויין ערשטגעבוירענער, אוֹנֵד
בוז זיין ברנדער, אוֹנֵד קמואל דער
פאטער פון אָרם: 22 אוֹנֵד פֿשר, אוֹנֵד חזו, אוֹנֵד
פלדש, אוֹנֵד ידלף, אוֹנֵד בתואל: 23
אוֹנֵד בתואל האט געבוירען רבקה. דיווע אָט
האט מלכה געווינען צו נחור, דער
ברנדער פון אַבְרָהָם: 24 אוֹנֵד זיין קעגסווייב,
אוֹנֵד איהר נאָמען איז געוועזען
ראַזמָה. אוֹנֵד זיא האט אויף געווינען טבת,
אוֹנֵד נחם, אוֹנֵד תחש, אוֹנֵד מעכה:

כ פ פ ה

וְהָיוּ חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעָה שָׁנִים א
שָׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה: וְתָמַת שָׂרָה בְּקִרְיַת אַרְבֶּע הָיָה נְחֻרָן ב
בָּאָרֶץ כְּנָעַן וְיָבֵא אַבְרָהָם לִסְפֹּד לְשָׂרָה וְלִבְתָּתָהּ:
וְיָקָם אַבְרָהָם מִשָּׁל פְּנֵי מֵתוֹ וְנָדָבֵר אֶל־בְּנֵי־חֵת לֵאמֹר:
וְרִיתֹשֶׁב אֲלֵכִי עִמָּכֶם חֵט לִי אֲחֻזַּת־קָבֶר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָהּ
מִתִּי מִלִּפְנֵי: וְהָיוּ בְנֵי־חֵת אֲחֻזַּת־אֲבְרָהָם לֵאמֹר לִי: שְׁמַעְנוּ
אֲדֹנָי וְנִשְׂא אֲלֵהֶם וְאָחֵל בְּתוּלָם בְּמִקְבַּר קִבְּרֵי קָבֶר
אֲחֵי־מִתְנָה אִישׁ מִמֵּנָה אֲתִקְבְּרוּ לֹא־יִהְיֶה מִמֶּנָּה מִקְבֵּר
מִתְנָה: וְיָקָם אַבְרָהָם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לַעֲסֵהָרָץ לְבְנֵי־חֵת:
וְנָדָבֵר אִתָּם לֵאמֹר אֲדִישׁ אֲתֵנָּשְׁכֶם לְקָבֶר אֲחֵי־מִתִּי:

צו אַבְרָהָם, אזוי צו זאָגען, זעה מלכה, זיא
ברנדער: 21 עזין ויין ערשטגעבוירענער, אוֹנֵד
בוז זיין ברנדער, אוֹנֵד קמואל דער
פאטער פון אָרם: 22 אוֹנֵד פֿשר, אוֹנֵד חזו, אוֹנֵד
פלדש, אוֹנֵד ידלף, אוֹנֵד בתואל: 23
אוֹנֵד בתואל האט געבוירען רבקה. דיווע אָט
האט מלכה געווינען צו נחור, דער
ברנדער פון אַבְרָהָם: 24 אוֹנֵד זיין קעגסווייב,
אוֹנֵד איהר נאָמען איז געוועזען
ראַזמָה. אוֹנֵד זיא האט אויף געווינען טבת,
אוֹנֵד נחם, אוֹנֵד תחש, אוֹנֵד מעכה:

קאפיטעל כג

חיי שרה

1 אוֹנֵד דָּאָס לעבען פון שָׂרָה איז געוועזען, הונדערט אוֹנֵד זיבען אוֹנֵד צוואנציג
יָאָהר, דיא לעבענס יאָהרען פון שָׂרָה: 2 אוֹנֵד שָׂרָה איז געשטארבען אין קרית
ארבע, דָּאָס איז חֲבֵרוֹן, אין דעם לאנד פֿנען, אוֹנֵד אַבְרָהָם איז געקומען צו בעקלאָגען
שָׂרָה, אוֹנֵד זיא צו געווינען: 3 אוֹנֵד אַבְרָהָם איז אויפגעשטאנען פון פאר זיין
טויטען, אוֹנֵד ער האט גערעט צו דיא קינדער פון חת, אזוי צו זאָגען: 4 א
פֿרעמדלינג אוֹנֵד איין איינזואוינער בין אִיף מיט אִיף, גיבט מיר דעם בעזיץ פאר א
גענעגעניס בִּיַּא אִיף, אוֹנֵד אִיף וועל מיין טויטען געגראבען פון פאר מיר:
5 אוֹנֵד דיא קינדער פון חת האבען געענטפערט אַבְרָהָם, אוֹנֵד האבען צו איהם
געזאָגט: 6 הער אונס צו מיין האר! דוא ביסט א פירשט פון גאט צווישען אונס,
אין דעם אויסדערטוילסטען פון אונזער גענעגעניס, בעגראב דיין טויטען, קיינער
פון אונס וועט נִיט פֿערמיידען זיין גענעגעניס פון דיר, דיין טויטען צו געגראבען:
7 אוֹנֵד אַבְרָהָם איז אויפגעשטאנען אוֹנֵד ער האט זיך געביקט צו דעם פאלק
פון דעם לאַנד, צו דיא קינדער פון חת: 8 אוֹנֵד ער האט גערעט צו זייא
אזוי צו זאָגען, ווען עס איז אייער ווילען צו געגראבען מיין טויטען

פון פאר מיר, הערש מיך צו, אונד בעט
פון מינעטונענען בייא עפרון וזהן פון
צוחר: 9 אז ער זאל מיר געבען דיא
הייל פון מכפלה, וואס געהערט צו איהם,
וואס איז אין דעם עק פון זיין פעלד,
פאר פולעם געלד זאל ער עס צו מיר
געבען, צווישען אייך, צו א בעזיץ
פון א בעגרעבעניס: 10 אונד עפרון
האט געוואונט צווישען דיא קינדער
פון חת, אונד עפרון דער חתי האט
געענטפערט אברהם'ן אין דיא אויזען
פון דיא קינדער פון חת, צו אלע דיא
וואס זענען געקומען צו דעם טויער פון
זיינע שטאט, אזוי צו זאגען: 11 ניין
מיין האר! הער מיך צו, דאס פעקד גיב
אייך דיר, אונד דיא הייל וואס איז דרינען
זיא וועל אייך דיר געבען, פאר דיא
אויזען פון דיא קינדער פון מיין פאלק
גיב אייך זיא דיר, בעגראב דיין טויטען:
12 אונד אברהם האט זיך געביקט פאר
דעם פאלק פון דעם לאנד: 13 אונד
ער האט גערעט צו עפרון אין דיא
אויזען פון דעם פאלק פון דעם לאנד,
אזוי צו זאגען, ווען דוא ווילסט נור מיך
צוהערען, אזוי גיב אייך דיר געלד, פאר
דעם פעלד, נעם עס פון מיר, אונד אייך

9 מלפני שמעוני ופגערל' בעפרון בדצחר: וחסד'ל את
מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בדפס
'מלא יתנה'ל בתוכם לאחות קבר: ופגרו' ישב בתוך
בגדית ונען עפרון חת' את אברהם באוני בגדית
11 לכל באי שער ערי לאמר: לא ארני שמעוני השדה
נחתי לך והמערה אשר בו לך נתתה לעני בגרעמי
12 ונתתה לך קבר מתד: והשמח אברהם לפני עסד'האין:
13 וידבר אל עפרון באוני עסד'האין לאמר אך אסתתה
לו שמעני נחתי כסף השדה קח ממני ואקברה אתי
14 מתי שמה: ונען עפרון את אברהם לאמר לו: ארני
שמעני ארני ארבע מאת שקל כסף בני ובית מתי
16 הוא ואת מתד קבר: והשמח אברהם אל עפרון וישקל
אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באוני בגדית
17 ארבע מאת שקל כסף עבר לסחר: וקם ושרה עפרון
אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר
18 בן וכל העני אשר בשדה אשר בכל דבלי קביו: לאברהם
19 למקנה לעני בגדית בכל באי שער ערי: ואברכו
קבר אברהם את השדה אשרו אל מערת שדה במכפלה
כ על לפני ממרא הוא חברו בארץ כנען: וקם השדה
והמערה אשר בו לאברהם לאחות קבר מאת בגדית: ס

כד

א ואברהם וכן בא בימים ויהי ברח איתאברהם בכל:
2 ויאמר אברהם אל עברו וכן ביתו המשל בכל אשר
3 לו שישבא דרך תחת ורכי: ואשכנז ביהוה אלתי
השמים ואלתי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבתי
4 הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו: כי אל ארצי ואל
5 מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק: ויאמר אלתי
העבר אילי לאחאבה האשה ללכת אתי אליהאין

וועל דארט בעגראבען מיין טויטען: 14 אונד עפרון האט געענטפערט אברהם'ן
אונד האט צו איהם געזאגט: 15 מיין האר! הער מיך צו, לאנד פון פיער הונדערט
זילבערנע שקלים (ווערט) צווישען מיר אונד צווישען דיר וואס איז עס? בעגראב
דיין טויטען: 16 אונד אברהם האט געהערט צו עפרון, אונד אברהם האט אפגע-
וואונען צו עפרון דאס געלד פון דעם ער האט גערעט אין דיא אויזען פון דיא
קינדער פון חת, פיער הונדערט זילבערנע שקלים, וואס גייט צווישען דיא
סחרים: 17 אונד עס איז געשטעטיגט געווארען דאס פעלד פון עפרון, וואס איז אין
מכפלה, וואס איז פאר ממרא, דאס פעלד אונד דיא הייל וואס איז דרינען, אונד אלע
בייקער וואס זענען אין דעם פעלד, וואס איז ארום אין זיינע גאנצע גרענעץ: 18 צו
אברהם צום אייגענטום, פאר דיא אויזען פון דיא קינדער פון חת, אונד אלע דיא
וואס זענען געקומען אין דעם טויער פון זיינע שטאט: 19 אונד דערנאך האט
אברהם זיין ווייב שרה בעגראבען אין דער הייל פון דעם פעלד מכפלה, וואס איז
פאר ממרא, דאס איז חברון, אין דעם לאנד כנען: 20 אונד עס איז געשטעטיגט
געווארען דאס פעלד אונד דיא הייל וואס איז דרינען, צו אברהם צו איין בעזיץ פון
א בעגרעבעניס, פון דיא קינדער פון חת:

קאפיטעל כד

1 אונד אברהם איז אלט געווארען, אונד ער איז געקומען אין דיא טעג, אונד גאט
האט געבעטשט אברהם'ן אין אלעס: 2 אונד אברהם האט געזאגט צו זיין קנעכט, דעם
עלצטען פון זיין הויז, וואס האט געוועלטיגט איבער אלעס וואס ער האט געהאט,
טהו, איך בעט דיר, זיינע האנד אונטער מיין דיעף: 3 אונד אייך וועל דיר געשונערען
בייא דעם האר, דעם גאט פון דעם הימעל אונד דעם גאט פון דער ערד, אז דוא
זאלסט נישט נעמען א ווייב צו מיין וזהן פון דיא טעכטער פון דעם כנעני, וואס אייך
וואוין צווישען איהם: 4 ניערט דוא זאלסט גיין צו מיין לאנד אונד צו מיין געבויטס
ארט אונד דוא זאלסט נעמען א ווייב צו מיין וזהן צו ליצחק: 5 אונד דער קנעכט
האט צו איהם געזאגט, טאמער וועט דאס ווייב מיר נישט וועלען נאכגיין צו

הואת העשב אשר אתבנה אלחצן אשרתצא
 משם: ואמר אליו אברהם השמר לך פתשבי את
 בני שמה: וזהו אלתי השמים אשר לקחי מבית
 אבי ואמר מזהלתי ואשר דברתי ואשר נשבעתי
 לאמר לנרדף אמן אתהצאן הואת הוא ישלח מלאכי
 לפגוד ולקחת אשה לבני משם: ואםלא תאבה האשה
 ללכת אתיך ונקחת משבתי זאת רק אתבני לא חשב
 שמה: בשם העבר אתיך תחת נדך אברהם ארצו
 נשבע לו עלדברך הזה: ונחן העבר עשרה נמלים
 בעמלי ארצו חלף וכלשוב ארצו בידו ונקם חלף אל
 ארם נכרו: אלעזר נחיו: וברך הנמלים מחיו לעזר
 אלכאר הנמס לעת ערב לעת צאת השאבה: ויאמר
 וזהו אלתי ארצי אברהם הקרדנא לפני הים ותסוד
 חסד עם ארצי אברהם: וזה אנכי נזב עלעין הנמס
 ובטח אנשי העיר יצאת לשאב מים: וזה הנזב אשר
 אמר אליה הקרדנא בידך ואשתה ואמרה שתה וגם
 נמלך אשקה אתה הכותל לעברך לזחוק ובה ארע
 ברעשית חסד עם ארצו: וזההוא טרם כלה לדבר
 וזהרבהקא יצאת אשר יקלה לבתואל ברמלה אשת
 נחור אתי אברהם ובה עלשכמה: והנזב טבת מראל
 מאד בתולה ואש לא דעה ותנח העניה ותמלא כדה
 ותשל: ורץ העבר לקראתה ואמר הנמאני נא מעט
 מים מבקך: ותאמר שתה ארצי ותמלר ותנח כדה על
 ידה ותשקרו: ותכל להשקתו ותאמר גם למלך אשאב
 עד אסבילו לשאת: ותמלר ותער כדה אל השקת ותרוץ
 עוד אליהבאר לשאב ותשאב לקלנמליו: והאיש
 משתאה ליה מחרש לעת הנחלית וזהו דרכו אס

דיועם לאנד, ואל איך דען צוריק ברענגען
 דיין וזהו צו דעם לאנד פון וואנענט דוא
 בויסט ארויסגעגאנגען? 6 אונד אברהם
 האט צו איהם געזאגט, היט דיר, דאס דוא
 זאלסט נישט מיין וזהו דארט אהין צוריק
 ברענגען: 7 דער האר, האט פון דעם
 הימלעל, וואס האט מיר גענומען פון דעם
 הויז פון מיין פאטער, אונד פון דעם
 לאנד פון מייןע געבורט, אונד וואס
 האט צו מיר גערעט, אונד וואס האט
 צו מיר געשווארען אונד האט געזאגט,
 צו דיין זאמען וועל איך דיועם לאנד
 געבען, ער וועט זיין מלאך שיקען פאר
 דיר, אונד דוא זאלסט נעמען א ווייב
 צו מיין וזהו פון דארטען: 8 אונד ווען
 דאס ווייב וועט דיר נישט וועלען נאכגיין,
 אזוי זאלסט דוא פרייא זיין פון דיוע
 מייןע שבוועה, נור מיין וזהו זאלסט דוא
 נישט דארט אהין צוריק ברענגען: 9 אונד
 דער קנעכט האט געלייגט זיינע האנד
 אונטער דעם דיעף פון אברהם זיין האר,
 אונד ער האט צו איהם געשווארען, אויף
 דיוע זאך: 10 אונד דער קנעכט האט
 גענומען צעהן קעמלעל פון דיא קעמלעל
 פון זיין האר, אונד ער איז געגאנגען,

אונד אלעס גושע פון זיין האר איז געוועזען אין זיינע האנד, אונד ער איז אויפגע-
 שטאנען אונד ער איז געגאנגען קיין ארם נהרום, צו דער שטאט פון נחור: 11 אונד
 ער האט געמאכט דיא קעמלעל נידער קניען דרויסען פון דער שטאט, בייא דעם
 ברוגען פון וואסער אין דער אָגענד-צייט, צו דער צייט ווען דיא שעפערס פלעגען
 ארויסגיין: 12 אונד ער האט געזאגט, אזי האר! האט פון מיין האר אברהם, מאך נון
 טרעפען פאר מיר היינט, אונד מהו גנאד מיט מיין האר אברהם: 13 זעה, איך שטעה
 אצינד בייא דעם קוואל פון וואסער, אונד דיא טעכטער פון דיא לייט פון דער שטאט
 גייען ארויס וואסער צו שעפען: 14 אונד עס וועט זיין, דאס מיינעל וואס איך וועל
 צו איהר זאגען, איך בעט דיר, נייג דיין קרוג אונד איך וועל טרינקען, אונד זיא וועט
 זאגען, טרינק, אונד אויף זיינע קעמלעל וועל איך אנטרינקען, דיוע האסט דוא
 אויסדערוויילט פאר דיין קנעכט, פאר וצחק, אונד דורף איהר וועל איך וויסען אז
 דוא האסט געטהון גנאד מיט מיין האר: 15 אונד עס איז געוועזען, איידער ער האט
 אויפגעהערט צו רעדען, זעה, אזוי איז רבקה ארויסגעגאנגען, וואס איז געבוירען
 געווארען צו בתואל וזהו פון מלכה, דאס ווייב פון נחור, אברהם'ס ברודער, אונד
 איהר קרוג איז געוועזען אויף איהרע אקסעל: 16 אונד דאס מיינעל איז געוועזען
 זעהר שעהן פון אָנזעהען, א יונגפרוי (בתולה) אונד קיין מאן האט איהר נישט
 געקאנט, אונד זיא האט אראפגענידערט צו דעם קוואל, אונד זיא האט אָנגעפילט
 איהר קרוג, אונד זיא איז ארויסגעגאנגען: 17 אונד דער קנעכט איז איהר ענט-
 קעגען געלאפען, אונד האט געזאגט, איך בעט דיר, לאז מיר טרינקען א ביסעל
 וואסער פון דיין קרוג: 18 אונד זיא האט געזאגט, טרינק מיין האר, אונד זיא האט
 געאילט, אונד זיא האט אראפגענידערט איהר קרוג, אונד זיא האט איהם אָנגע-
 טרינקען: 19 אונד ווען זיא האט געענדיגט איהם אָנצוטרנקען, האט זיא געזאגט,
 אונד אויף פאר זיינע קעמלעל וועל איך אָנשעפען, ביז זייא וועלען אויפגעהרען צו
 טרינקען: 20 אונד זיא האט געאילט אונד זיא האט אויסגעליידיגט איהר קרוג אין
 דער קארעטע, אונד זיא איז נאכאמאל געלאפען צו דעם קוואל אָנצושעפען, אונד זיא
 האט אָנגעשעפט פאר אלע זיינע קעמלעל: 21 אונד דער מאן האט זיך פארוואונדערט
 איבער איהר, אונד האט געשוויגען, צו וויסען אזיב האט האט באגליקט זיין וועג אדער

ניט: 22 אונד עס איז געוועזען ווען דיא קעמערל האבען געענדיגט צו טרינקען, אזוי האט דער מאן גענומען א גאלדענעם נאדרינג, ויין געזיכט איז געוועזען א האלבער שקל, אונד צוויי ארעמבענדער אויף איהרע הענד, צעהן גאלדענע שקלים זייער געזיכט: 23 אונד ער האט געזאגט, וועמעס טאכטער ביסט דוא, זאג עס מיר, איך בעט דיר? איז אויף אין דיין פאטער'ס הויז דא איין ארט פאר אונס צו איבערנעכטיגען? 24 אונד זיא האט צו איהם געזאגט, איך בין דיא טאכטער פון בתואל, ווען פון מלכה, וואס זיא האט געווינען צו נחור: 25 אונד זיא האט (ווייטער) צו איהם געזאגט, אויף שטרוי אונד פיל פוטער איז בייא אונס, אויף איין ארט צו איבערנעכטיגען: 26 אונד דער מאן האט זיך גענייגט אונד ער האט זיך געביקט צו גאט: 27 אונד ער האט געזאגט, געבענשט איז דער האר, גאט פון מיין האר אברהם וועלכער האט ניט פערלאזען זיינע גנאד, אונד זיינע נאך-הייט פון מיין האר, איך בין, אויף דעם וועג, וואס גאט האט מיך געפיהרט, צו דאס מיידעל איז געלאפען, אונד האט עס דערציילט צו דעם הויזגעזינד פון איהרע מוטער, וויא דויע ווערטער: 29 אונד רבקה האט געהאט א ברודער אונד זיין נאמען איז געוועזען לָבָן, אונד לָבָן איז צו דעם מאן ארויסגעלאפען, צו דעם קוואל: 30 אונד עס איז געוועזען, ווען ער האט געוועהן, דעם נאדרינג, אונד דיא ארעמבענדער אויף דיא הענד פון זיינע שוועסטער, אונד ווען ער האט געהערט דיא ווערטער פון רבקה זיינע שוועסטער, צו זאגען, אזוי האט דער מאן צו מיר גערעט, איז ער געקומען צו דעם מאן, אונד זעה, ער איז געשטאנען בייא דיא קעמערל בייא דעם קוואל: 31 אונד ער האט געזאגט, קום דוא געבענשטער פון גאט, פארנואס שטייט דוא דרויסען? אונד איך האב אויסגערויט דאס הויז, אונד איין ארט פאר דיא קעמערל: 32 אונד דער מאן איז אין דעם הויז אריינגעקומען, אונד ער האט אויפגעבונדען דיא קעמערל, אונד ער האט געגעבען שטרוי אונד פוטער צו דיא קעמערל, אונד וואסער זיינע פיס צו וואשען, אונד דיא פיס פון דיא מענער וואס זענען געוועזען מיט איהם: 33 אונד מען האט פארגעלייגט פאר איהם צום עסען. אבער ער האט געזאגט, איך וועל ניט עסען ביז איך האב גערעט מיינע ווערטער. אונד ער האט געזאגט, רעד: 34 אונד ער האט געזאגט, איך בין דער קנעכט פון אברהם: 35 אונד גאט האט מיין האר זעהר געבענשט, אונד האט איהם גרויס געמאכט, אונד ער האט איהם געגעבען שאף רינדער, זילבער אונד גאלד, אונד קנעכט אונד דינסטען, אונד קעמערל אונד אייזעל: 36 אונד שרה דאס ווייב פון מיין האר, האט געווינען א ווען צו מיין האר גאך אין איהרע עלטער, אונד ער האט איהם געגעבען אלעס וואס געהערט צו איהם: 37 אונד מיין האר האט מיך געשווארען, אזוי צו זאגען, דוא זאלסט ניט נעמען א ווייב צו מיין ווען פון דיא טעכטער פון דעם כנעני, וואו איך וואוין אין זיין לאנד: 38 גייערשט דוא זאלסט גיין צו מיין פאטער'ס הויז, אונד צו מיינע משפחה, אונד דוא זאלסט נעמען א ווייב פאר מיין ווען: 39 אונד איך האב געזאגט, צו מיין האר, טאמער וועט דאס ווייב מיר ניט וועלען נאכגיין: 40 אונד ער האט צו מיר געזאגט, גאט וואס איך בין פאר איהם געגאנגען, ער וועט זיין מלאך מיט דיר שיקען, אונד ער וועט געגליקען דיין וועג, אונד דוא זאלסט נעמען א ווייב פאר מיין ווען פון מיינע משפחה

22 לא: וְהָיָה כַּאֲשֶׁר כָּל־הַנַּמְלִים לַשָּׂחָה וְהָיָה הָאֵשׁ נֹכַח וְהָיָה מִשְׁקָלָהּ וְשֵׁנִי צְמִידִים עַל־יְדֵיהָ וְשָׂרָה וְרָב מִשְׁקָלָהּ: וְיֹאמֶר בְּתוּמִי אֵת הַיָּד נָא לִי וְהָיָה בְּתוּמִי 23 אֲבָד־מָקוֹם לֵט לֵלִי: וְיֹאמֶר אֵלָיו בְּתוּמָאֵל אֲבִי בְךָ כֹּה מַלְכָּה אֲשֶׁר לֵלִי לְחֹרִי: וְיֹאמֶר אֵלָיו נִסְתָּבִן נִסִּי מִסְּפֹא רֶב עֲמֵט נִסְמָקוֹם לָלֶךְ: וְהָיָה הָאֵשׁ וְשֵׁנִי לְיְדֵיהָ: וְיֹאמֶר בְּתוּמִי דָּהָא אֵלָיו אֲבָרְהָם אֲשֶׁר לֹא־עָבַד חֲסֵדוֹ וְאִמְתּוֹ מִעַם אֲדָמִי אֲבִי בְּתוּמִי וְנָתַי דָּהָא בֵּית אֲתִי אֲדָמִי: וְתָרַץ הַגִּבֹּר וְהָיָה לְבֵית אִמְהָ בְּבָרְכִים 29 הָאֵלֹהִי: וְלִרְבָּקָה אֵת וְשֵׁנִי לָבָן הָרַץ לָבָן אֶל־הָאֵשׁ ל הַחַיָּה אֶל־הָעֵץ: וְהָיָה כִּרְאֵת אֲחִידָנוֹם וְאֲחִידָנוֹם עַל־יְדֵי אֲחִתּוֹ וְקִשְׁטוֹ אֲחִידָבָרִי רַבָּקָה אֲחִתּוֹ לֹא־מִדְּבַר אֱלִי הָאֵשׁ וְהָיָה אֶל־הָאֵשׁ וְהָיָה עִמָּד עַל־ 31 הַנַּמְלִים עַל־הָעֵץ: וְיֹאמֶר בּוֹא בְּתוּמִי דָּהָא לְמֶה תַּעֲמִיד בְּחֵץ וְאֲנִי פָנִיתִי הַכִּית וּמָקוֹם לְנַמְלִים: וְיֹבֵא הָאֵשׁ הַכִּיתָהּ וְהַפְּחָה הַנַּמְלִים וְחָסִן תָּבִן וּמִסְּפֹא לְנַמְלִים 33 וְיֹמֶם לְחֵץ הַגִּבֹּר וְהָיָה הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אָתִי: וְיֹשֵׁם לְפָנֶי וְלֹא־לִי יֹאמֶר לֹא אֶכֶל עַד אֲסִידְבְּרִיתִי דְבָרִי וְיֹאמֶר 34 דָּבָר: וְיֹאמֶר עָבַד אֲבָרְהָם אֲבִי: וְהָיָה בְּתוּמִי אֲחִידָנוֹם מִיֵּד וְהָיָה לְחֹרִי צֹא וּבְכֵר וְכִסְתִּי וְהָיָה עִמָּד וְשֵׁנִי לְנַמְלִים וְחֲמָרִים: וְהָיָה שָׂרָה אֲשֶׁת אֲדָמִי בֵּן לֹאֲדָמִי 37 אֲחִרִי וְקִנְיָהּ וְהָיָה אֲחִידָבָרִי: וְשֵׁנִי אֲדָמִי לֹא־מִדְּבַר אֲשֶׁר לָבָן מִכְּשֵׁת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אֲבִי יֵשֵׁב בְּאַרְצוֹ: אֲסִילָא אֶל־בֵּיתִי אֲבִי תָבִן וְלֹא־מִשְׁפַּחְתִּי 39 וְלִקְחָתִי אֲשֶׁת לְבָנִי: וְיֹאמֶר אֶל־אֲדָמִי אֲבִי לֹא־תִלְכֶּה הָאֵשׁ מֵאַרְצִי: וְיֹאמֶר אֲבִי דָּהָא אֲשֶׁר־הִתְקַדַּחְתִּי לְפָנֶי וְשֵׁנִי מִלְּבָבִי אֲתִי וְהָיָה לְחֹרִי וְלִקְחָתִי אֲשֶׁת לְבָנִי מִשְׁפַּחְתִּי

דעם הויז פון מיין הארים ברודער: 28 אונד דאס מיידעל איז געלאפען, אונד האט עס דערציילט צו דעם הויזגעזינד פון איהרע מוטער, וויא דויע ווערטער: 29 אונד רבקה האט געהאט א ברודער אונד זיין נאמען איז געוועזען לָבָן, אונד לָבָן איז צו דעם מאן ארויסגעלאפען, צו דעם קוואל: 30 אונד עס איז געוועזען, ווען ער האט געוועהן, דעם נאדרינג, אונד דיא ארעמבענדער אויף דיא הענד פון זיינע שוועסטער, אונד ווען ער האט געהערט דיא ווערטער פון רבקה זיינע שוועסטער, צו זאגען, אזוי האט דער מאן צו מיר גערעט, איז ער געקומען צו דעם מאן, אונד זעה, ער איז געשטאנען בייא דיא קעמערל בייא דעם קוואל: 31 אונד ער האט געזאגט, קום דוא געבענשטער פון גאט, פארנואס שטייט דוא דרויסען? אונד איך האב אויסגערויט דאס הויז, אונד איין ארט פאר דיא קעמערל: 32 אונד דער מאן איז אין דעם הויז אריינגעקומען, אונד ער האט אויפגעבונדען דיא קעמערל, אונד ער האט געגעבען שטרוי אונד פוטער צו דיא קעמערל, אונד וואסער זיינע פיס צו וואשען, אונד דיא פיס פון דיא מענער וואס זענען געוועזען מיט איהם: 33 אונד מען האט פארגעלייגט פאר איהם צום עסען. אבער ער האט געזאגט, איך וועל ניט עסען ביז איך האב גערעט מיינע ווערטער. אונד ער האט געזאגט, רעד: 34 אונד ער האט געזאגט, איך בין דער קנעכט פון אברהם: 35 אונד גאט האט מיין האר זעהר געבענשט, אונד האט איהם גרויס געמאכט, אונד ער האט איהם געגעבען שאף רינדער, זילבער אונד גאלד, אונד קנעכט אונד דינסטען, אונד קעמערל אונד אייזעל: 36 אונד שרה דאס ווייב פון מיין האר, האט געווינען א ווען צו מיין האר גאך אין איהרע עלטער, אונד ער האט איהם געגעבען אלעס וואס געהערט צו איהם: 37 אונד מיין האר האט מיך געשווארען, אזוי צו זאגען, דוא זאלסט ניט נעמען א ווייב צו מיין ווען פון דיא טעכטער פון דעם כנעני, וואו איך וואוין אין זיין לאנד: 38 גייערשט דוא זאלסט גיין צו מיין פאטער'ס הויז, אונד צו מיינע משפחה, אונד דוא זאלסט נעמען א ווייב פאר מיין ווען: 39 אונד איך האב געזאגט, צו מיין האר, טאמער וועט דאס ווייב מיר ניט וועלען נאכגיין: 40 אונד ער האט צו מיר געזאגט, גאט וואס איך בין פאר איהם געגאנגען, ער וועט זיין מלאך מיט דיר שיקען, אונד ער וועט געגליקען דיין וועג, אונד דוא זאלסט נעמען א ווייב פאר מיין ווען פון מיינע משפחה

ומבית אבי: או תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי
 ואסל לא יתנו לך ויהיה נקר מאלתי: ואבא היום אל
 העין ואמר ויהי אלוהי ארצי אברהם אבי-שך-אלי
 מאלתי דרכי אשר אביו הלך עליה: והנה אנכי נאב
 על-עין העינים ויהי העלמה היצאה לשאב ואמרתי
 אליה השקני רנא מעט-מים מברך: ואמרה אלי גם
 אתה שתה וגם למלכך אשאב הוא האשה אשר-הבית
 יהיה לבראדתי: אני טרם אכלה ללכך אל-לבי ויהי מה
 רבקה יצאה וברה על-שכמה ותרד העינה ותשאב
 ואמר אליה השקני נא: ותמחר ותורד ברה מלכיה
 ותאמר שתה וגם-למלכך אשאב ואשת וגם הנמלים
 השקתה: ואשאב אתה ואמר בת-מי את ותאמר בת
 בתואל בן-חור אשר ל-לדו-ליו מלכה ואשם הנם על-
 אפה והעמידים על-דליה: ואמר ואשתהה ליתרה
 ואברך את-יהוה אלוהי ארצי אברהם אשר הנחיל בנך
 אמת לקחת את-בת-אחי ארצי לבני: ועתה אס-שכם
 עשים חסד ואמת את-אחי הנדוד לי ואסל-לא הנדוד
 לי ואפנה על-ימין או על-שמאל: וכן לבן ובתואל
 ואמרו מידה-נא דבר לא נעל דבר אלה רע או
 טוב: והנדרבקה לפניך כח וזה ותבי אשה לבראד-לך
 כאשר דבר יהוה: ויהי כאשר שמע עבד אברהם את
 דבר-הם וישתחו ארצה ליהוה: ויצא העבד כל-לכסו
 וכלי וזה ובגדים נתן לרבקה ומגדת נתן לאחיה
 ולאמה: ואכלו וישתו הוא והאנשים אשר-עמו ויהי
 נקמו כבקר ואמר שלחני לאדני: ואמר אחיה ואמה
 תשב הנער איתו ימים או עשור אחר תלך: ואמר
 אלם אל-תאחרו אתי ויהי הצליח דרכי שלחני

אונד פון מיין פאטער'ס הויז: 41 דענס
 מאל נעמט דא פרייא זיין פון מיין שבועה
 ווען דא נעמט קומען צו מינע משפחה
 אונד ווען זיין וועלען דיר נישט געבען
 אזוי נעמט דא פרייא זיין פון מיין
 שבועה: 42 אונד איך בין היינט געקומען
 צו דעם קוואל אונד איך האב געזאגט
 אוי האר, גאט פון מיין האר אברהם,
 אויב דא ווילסט נון געגליקען מיין
 וועג וואס איך גייא אויף איהם: 43 זעה
 איך שטעה בייא דעם קוואל פון וואסער,
 אונד עס נעמט זיין, דיא יונגפרוי (עלמה)
 וואס נעמט ארויסקומען צו שעפען, אונד
 איך וועל צו איהר זאגען, איך בעט דיר
 לאז מיר א ביסעל וואסער טרינקען פון
 דיין קרוג: 44 אונד זיא נעמט צו מיר
 זאגען, טרינק, אונד אויף פאר דיינע
 קעמעל וועל איך אן-שעפען, זיא איז
 דאס טוייב, וואס גאט האט געשטימט
 פאר דעם ווען פון מיין האר: 45 איך
 איידער איך האב אויפגעהערט צו רעדען
 אין מיין הארץ, זעה, אזוי איז רבקה
 ארויסקומען, אונד איהר קרוג איז
 געוועזען אויף איהרע אקסעל, אונד זיא
 האט אראפגענידערט צו דעם קוואל
 אונד זיא האט אן-געשעפט, אונד איך

האב צו איהר געזאגט, איך בעט דיר, לאז מיר טרינקען: 46 אונד זיא האט געאיילט,
 אונד זיא האט אראפגענידערט איהר קרוג פון זיך, אונד זיא האט געזאגט, טרינק,
 אונד אויף דיינע קעמעל וועל איך אנטרינקען. אונד איך האב געטרינקען, אונד אויף
 דיא קעמעל האט זיא אן-געטרינקען: 47 אונד איך האב זיא געפרעגט אונד האב
 געזאגט, וועמעס טאכטער ביסט דא? אונד זיא האט געזאגט דיא טאכטער פון
 בתואל ווען פון חור, וואס מלכה האט צו איהם געווינען, אזוי האב איך געטוהן דעם
 גאד-רינג אויף איהרע נאז, אונד דיא ארעמבענדער אויף איהרע הענד: 48 אונד איך
 האב מיך גענייגט אונד האב מיך געביקט צו גאט, אונד איך האב געלויבט דעם האר,
 גאט פון מיין האר אברהם, וואס האט מיך געפירט אויף דעם וואהרען וועג צו געמען
 דיא טאכטער פון מיין האר'ס ברודער פאר זיין ווען: 49 אונד איצט, ווען איהר
 ווילט טוהן גאד אונד ווארשייט מיט מיין האר, זאגט עס מיר, אונד ווען נישט, זאגט
 עס מיר, אונד איך וועל מיך קערען צו דער רעכטע-זייט אדער צו דער לינקע-זייט:
 50 אונד לבן אונד בתואל האבען געענטפערט אונד האבען געזאגט, פון גאט איז דיא
 זאך ארויסגעגאנגען, מיר קענען נישט רעדען צו דיר שלעכטעס אדער גוטעס:
 51 זעה, רבקה איז פאר דיר, געט אונד גיין, אונד זיא זאל זיין א טוייב פאר דעם ווען
 פון דיין האר, אזוי וויא גאט האט גערעמט: 52 אונד עס איז געוועזען, ווען דער
 קנעכט פון אברהם, האט געהערט זייער ווערער, אזוי האט ער זיך ביז צו דער ערד
 געביקט צו גאט: 53 אונד דער קנעכט האט ארויסגענומען זילבערנע פלים אונד
 גאלדענע פלים אונד קליידער, אונד האט געגעבען צו רבקה, אונד טייערע זאכען
 האט ער געגעבען צו איהר ברודער, אונד צו איהרע מוטער: 54 אונד זיין האבען
 געגעסען אונד געטרינקען, ער אונד דיא מענער וואס זענען געוועזען מיט
 איהם, אונד זיין האבען איבערגעקומען, אונד זענען אויפגעשטאנען אין דער
 פרייה, אונד ער האט געזאגט, שיקט מיך צו מיין האר: 55 אונד איהר ברודער אונד
 איהרע מוטער האבען געזאגט, לאז דאס מידעל בייא אונס בלייבען (עטליכע) טעג,
 אדער צעהן, דערנאך זאלסט דא גיין: 56 אונד ער האט צו זיין געזאגט, איהר
 זאלט מיך נישט פערזוימען, ווארין גאט האט געגליקט מיין וועג, שיקט מיך אונעק,

וַיֹּאמֶר לְאֵלֵיוֹ: וַיֹּאמְרוּ נִקְרָא לְעַבְדְּךָ וְשִׁמְעֵלָה אֶת־פִּדְיָהּ: 67
וַיִּקְרְאוּ לְרִבְקָה וְהָאִמְרוּ אֵלֶיהָ תִּחַלְּצִי עִסְהוּאִישׁ מִיָּדָה 68
וְהָאִמְרוּ אִלֶּיהָ: וְיִשְׁלְחוּ אֶת־רִבְקָה אִתָּהֶם וְאֶת־מִנְקֻמָּתָהּ 69
וְאֶת־עֶבֶד אֲבִירָם וְאֶת־אֲשֵׁיוֹ: וַיִּבְרְכוּ אֶת־רִבְקָה וַיֹּאמְרוּ 70
לָהּ אֲחֻשְׁתִּי אֵת דְּנִי לְאִלְפֵי רִבְקָה וַיִּבְרַשׁ וַיִּדְּשׁ וַיִּדְּשׁ אֵת שְׁעַר 71
שְׁמָאֵיוֹ: וְהָיָה רִבְקָה וְעִרְתֹּתֶיהָ וְתִרְכֻּכֶיהָ עַל־גִּמְלוֹת 72
וְתִחַלְּכֶנָּה אַחֲרֵי הָאִישׁ וַיִּקַּח הָעֶבֶד אֶת־רִבְקָה וַיֵּלֶךְ: 73
וַיֵּצֵאָהּ בָּא מִבּוֹא בָּאָר לְדֹר רָאִי וְהָיָה יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנִּגְבִּ: 74
וַיָּצֵא יִצְחָק לְשֵׁית בְּשָׂדֶה לְפָנֶיךָ עֶרֶב וּשְׂאֵי עֵינָיו וַיֵּרָא 75
וְהָיָה נִמְלִים בָּאִים: וְהָשָׂא רִבְקָה אֶת־עֵינֶיהָ וַתֵּרָא אֶת־ 76
יִצְחָק וַתִּחַל מֵעַל הַנִּמְלִ: וְהָאִמְרוּ אֵלֶיהָ עֶבֶד מִי־הָאִישׁ 77
תִּחַלְּצִי מִיָּדָה לְקִרְאָתָהּ וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד וְהָאִישׁ אֲרֵנִי: 78
וַיִּקַּח הָעֵצִיף וַתִּחַמְסֵם: וַיִּסְפֹּר הָעֶבֶד לַיִּצְחָק אֵת כָּל־ 79
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיִּבְאֶה יִצְחָק הָאֵלֶּלָה שָׂרָה אִמּוֹ 80
וַיִּקַּח אֶת־רִבְקָה וַתְּהִי־לִי לְאִשָּׁה וַתְּהָאֲהָבֶנִּי וַיִּתֵּן יִצְחָק 81
אֲחֵרִי אִמּוֹ: 82

א וַיִּסַּף אֲבֹרְדָם וַיִּקַּח אֶשֶׁר

א ויחס אברהם ויקח אשה ושמה קטורה: ותלד לו את
 1 ומר: ואת יקשן: ואת ימין: ואת ימלך: ואת יצחק: ואת
 2 שח: ויקשן ילד את יצחק: ואת ימלך: ויקשן ילד
 3 אשורם: ולמנחם: ולמנחם: ולמנחם: ולמנחם: ולמנחם:
 4 ואברהם ואברהם: כל אלה בני קטורה: וכן אברהם
 5 את כל אשור: ליצחק: ולבני יצחק: אשר
 6 לאברהם נתן אברהם: מנחם: וישראלם: מל יצחק: בנו
 7 בעת: כי יקרה אל ארץ קדם: ואלה ימי שנות
 8 אברהם אשר היו מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים:
 9 ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה: וכן ושבע ויאסף אל-

ברונען לחי ראי, אונד ער האט געוואוינט
 יצחק איז ארויסגעגאנגען נאכצודעקען
 אבדו, אונד ער האט אויפֿגעהויבען זיינע אר
 קעמערל קומען: 64 אונד רבקה האט אויפֿ
 געזעהען יצחק, אונד זיא איז געפאלען (אדער
 זיא האט געזאגט צו דעם קנעכט, ווער אי
 אינס אנטקעגען? אונד דער קנעכט האט גע
 גענומען דעם שליווער אונד האט זיך געדעק
 צו יצחק אלע זאכען וואס ער האט געטהון
 דעם געצעלט פון זיינע מוטער שוה, אונד
 געווארען צו איהם א ווייב, אונד ער האט
 געטריסט נאך זיינע מוטער.

יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל

1 אויגד אברקס האט זיידער גענומען א
קטורה: 2 אויגד זיא האט צו איהם געווינען
אויגד ישבק, אויגד שוח: 3 אויגד קלשן האט
דער פון דין זענען געוועזען אשורים אויגד
פון מדן, עיפה אויגד עפר אויגד חנוף אויגד א
קינדער פון קטורה: 5 אויגד אברקס האט
יצחק: 6 אויגד צו דיא קינדער פון דיא
אברקס, האט אברקס געגעבען מתנות, אויגד
זיין וזהל ווייל ער האט נאך געלעבט, צו דע
דיא טעג פון דיא יאהרען פון דעם לעבען פון
אויגד פינק אויגד זיבעציג יאהר: 8 אויגד אבר
קען, אין א גוטע עלטער, אלט אויגד זאט, אויגד

פאלק

עמנו וקברתו אתו יצחק ושמעאל בןו אל מנחת המכילה 9
אל שרה צפון בן צפון חתני אשר על פני מקרא:
השנה אשר קנה אברהם מאת בגרית שמה קבר
אברהם ושרה אשתו: ויהי אחר מות אברהם ובקד 11
אלהם את יצחק בנו יצחק עסבא לזר ראי: פ
ואלה תולדת יצחק ושמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר 12
המצרית שפת שרה לאברהם: ואלה שמות בני 13
ישמעאל בשמותם לתולדתם בשר: ישמעאל נבית וקדר
ואדבאל ומבשם: ומשכע דומה ומשא: חדר ותמא 14
ומור נפיש וקדמה: אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם 16
במצרים ובמדינתם שנים עשר נשים לאמהם: ואלה 17
שני בן ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים
והנה נמות נאסף אל עמי: והשכנו בחילתה עד אשר 18
אשר על פני מצרים באכה אשתו על פני כל אחיו נפל:

פ פ פ

ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם וילד את 19
יצחק: ויהי יצחק בן צפון שנה בקדמו את יצחק 20
בדכחאל הארמי מפני אדם אחות לבן הארמי לו
לאשה: ונשאר יצחק לדתה לנכח אשתו כי עקרה 21
היא ונשאר לו יחיד ויבדד רבקה אשתו: ויחצצו 22
הבנים בקרבתו ויאמר אסבן למח זה אנכי ותלך לדרש
את ה'ה: ויאמר ה'ה לה שני נשים בבטן ושני 23
לאמהם ממערה יסדו ולאם מלאם יאמל ורב יעבר
צדור: ומלא שנה ללדת ויהי תמים בבטנה: ויצא 24
הראשון אדמוני כלל כהנת שער וקרא שמו עשו:
ואחרי כן יצא אחיו ויהי אדום בעקב עשו וקרא 26
שמו עקב והצחק בן שלשים שנה בלדת אדם: ויברכו 27

פאלק: 9 אונד וצחק אונד ושמעאל
וינע ויהי האבן איהם בענאבן אין
דער הייל מכפלה אויף דעם פעלד פון
עפרון וזהן פון צוחר דעם חתן וואס
איו פאר מקרא: 10 דאס פעלד וואס
אברהם האט געקויפט פון דיא קינדער
פון חתן דארט ווענען בענאבן גע-
ווארען אברהם אונד שרה זיין ווייב:
11 אונד עס איז געוועזען נאך דעם מוים
פון אברהם, דאס גאט האט געגעשט
זיין וזהן וצחק. אונד וצחק האט געוואוינט
בייא דעם ברונען לחי ראי:

12 אונד דיוע ונענען דיא געשלעכטער
פון ישמעאל דער וזהן פון אברהם וואס
הגר דיא מצרית דיא דינסט פון שרה
האט געווינען צו אברהם: 13 אונד דיוע
ונענען דיא נעמען פון דיא קינדער פון
ישמעאל, מוט זיירע נעמען, נאך זיירע
געשלעכטער, דער ערשט-געבוירענער
פון ישמעאל איז נביות, אונד קדר
אדבאל אונד מבשם: 14 אונד משמע
אונד דומה, אונד משא: 15 חדר אונד

דומה, ומור נפיש אונד קדמה: 16 דיוע ונענען דיא קינדער פון ישמעאל, אונד דיוע
ונענען זיירע נעמען אין זיירע הויפער אונד אין זיירע פאלאסטער, צוועלף פירשטען
נאך זיירע פעלקער: 17 אונד דיוע ונענען דיא ווארען פון דעם לעבען פון ישמעאל,
הונדערט אונד זיבען אונד דרייסיג וואר, אונד ער איז פערנאנגען (געשטארבען).
אונד ער איז איינגעוואמעלט געווארען צו זיין פאלק: 18 אונד זיין האבען געוואוינט
פון חילתה ביז שור, וואס איז פאר מצרים וואו דא קומסט קיין אשור, פאר אלע
זיינע ברודער האט ער זיך געוועזען:

תולדת

19 אונד דיוע ונענען דיא געשלעכטער פון וצחק דער וזהן פון אברהם, אברהם האט
געבוירען וצחק: 20 אונד וצחק איז אלט געוועזען פירציג יאָר ווען ער האט
גענומען רבקה דיא טאכטער פון בתואל דעם ארמי פון פרן ארם, דיא שוועסטער
פון לבן ארמי צו זיך פאר א ווייב: 21 אונד וצחק האט געבעטען צו גאט פאר
זיין ווייב, ווארין זיא איז געוועזען איינע עקרה, אונד גאט האט אָנגענומען
זיין געבעט, אונד רבקה האט געטראָגען: 22 אונד דיא קינדער האבען זיך געשטויסען
אין איהר. אונד זיא האט געזאָגט, ווען עס איז אזוי פארנואס בין איך אזוי? אונד
זיא איז גענאָנגען צו פארשען פון גאט: 23 אונד גאט האט צו איהר געזאָגט, צוויי
פעלקער ווענען אין זיין בויך, אונד צוויי נאָנאָגען פון זיינע געדערעס וועלען
אָפגעטיילט ווערען, אונד איין פאלק וועט פון דעם אנדערען שטארקער זיין, אונד
דער עלטערער וועט זינען דעם יונגערען: 24 אונד ווען איהרע טעג ונענען דערפילט
געווארען צו געווינען, אונד זעה א צווייליג איז געוועזען אין איהר בויך: 25 אונד
דער ערשטער איז ארויסגענאָנגען א רויטער, אים גאָנצען וויא א הארניגער
מאנטעל, אונד זיא האבען זיין נאָמען גערופען עשו: 26 אונד דערנאָך איז זיין
ברודער ארויסגענאָנגען, אונד האט זיינע האנד געהאלטען אָן דעם פערשט (טרוט)
פון עשו, אונד מען האט גערופען זיין נאָמען יעקב. אונד וצחק איז אלט געוועזען
זעכציג יאָר, ווען ער האט זיין געבוירען: 27 אונד דיא יונגען ונענען גרויס געווארען.

אונד עשו איז געוועזען א מאן וואס
האט פערשטאנען צו זאגען, א פעלד-
מאן, אונד זעקב איז געוועזען איין
אויפריכטיגער מאן, ער האט געוואוינט
אין געזעלשען: 28 אונד יצחק האט
ליעב געהאט עשו, ווארין געזאגטעס
איז געוועזען אין זיין מויל, אבער רבקה
האט ליעב געהאט זעקב: 29 אונד
זעקב האט געקאכט א געקעכץ, אונד
עשו איז געקומען פון דעם פעלד אונד
ער איז געוועזען מיד: 30 אונד עשו
האט געזאגט צו זעקב לאז מיר פארזוכען
(זופען) פון דעם רויטען, ווארין איז בין
מיד, דאריבער האט מען זיין נאמען
גערופען אדום (רויט): 31 אונד זעקב
האט געזאגט, פערקויפט מיר היינט זיינע
בכורה: 32 אונד עשו האט געזאגט,
זעה, איך גיט צום שטארבען, אונד צו
וואס טויט מיר דיא בכורה: 33 אונד
זעקב האט געזאגט, שווער מיר היינט,
אונד ער האט צו איהם געשוואורען,
אונד ער האט פערקויפט זיינע בכורה
צו זעקב: 34 אונד זעקב האט געגעבען צו עשו ברויט אונד א געקעכץ פון לינזען,
אונד ער האט געגעסען אונד געטרונקען, אונד ער איז אנוועקגעגאנגען. אונד עשו
האט מבזה געוועזען דיא בכורה:

קאפיטעל כו

1 אונד עס איז געוועזען א הונגער אין דעם לאנד, ווי צו ערשטען הונגער וואס
איז געוועזען אין דיא טעג פון אברהם, אונד יצחק איז געגאנגען צו אבימלך, קעניג פון
פלשתיים, קיין גר: 2 אונד גאט האט זיך צו איהם באוויזען, אונד ער האט געזאגט,
דוא זאלסט נישט אראפגיין קיין מצרים, וואוין אין דעם לאנד וואס איך וועל דיר
זאגען: 3 וואוין אין דיעסם לאנד, אונד איך וועל זיין מיט דיר, אונד איך וועל דיר
בעזשען, ווארין צו דיר אונד צו דיין זאמען וועל איך געבען אלע דיעזע לענדער,
אונד איך וועל בעשטעטיגען דיא שבועה, וואס איך האב געשוואורען צו אברהם דיין
פאטער: 4 אונד איך וועל געהערען דיין זאמען אזוי וויא דיא שטערען פון דעם
הימעל, אונד איך וועל געבען צו דיין זאמען אלע דיעזע לענדער, אונד אין דיין זאמען
וועלען זיך בעזשען אלע פעלקער פון דער ערד: 5 ווייל אברהם האט געהערט צו
מיין קול, אונד ער האט געהיט מיינע בעפעהלע מיינע מצות, מיינע געזעצן אונד
מיינע לעהרע: 6 אונד יצחק האט געוואוינט אין גר: 7 אונד דיא לייט פון דעם
ארץ האבען איהם געפרעגט וועגען זיין ווייב, אונד ער האט געזאגט, זיא איז מיינע
שוועסטער, ווארין ער האט מורא געהאט צו זאגען (זיא איז) מיין ווייב, פאמער
וועלען מיר דיא לייט פון דעם ארץ הארגען וועגען רבקה, ווארין זיא איז זעהר
שעהן געוועזען: 8 אונד עס איז געוועזען ווען ער האט זיך דארט לאנג אויפגעהאלטען,
אונד אבימלך דער קעניג פון דיא פלשתיים האט אריינגעקוקט דורך דאס פענסטער,
אונד ער האט געזעהן, אז יצחק האט זיך געשפילט מיט רבקה זיין ווייב: 9 אזוי
האט אבימלך גערופען יצחק אונד האט געזאגט, זעה, זיא איז דאך דיין ווייב,
אונד וויא אזוי האסט דוא געזאגט זיא איז מיינע שוועסטער, אונד יצחק האט צו
איהם געזאגט, ווייל איך האב געדאכט, פאמער וועל איך שטארבען פון איהרעם וועגען:

העלם ווי עשו איז געציד איז שוה זעקב איז
28 הם ישב אהלים: וואהב זתק אתעשו כרציד בפיו
29 ורבקה אהבת את-זעקב: וגיד זעקב וגיד ובה עשו
ל מדרשדה ודוא עיף: וואמר עשו אל-זעקב הלעמי
ל מדרשדה האדם הזה כי עיף אנכי על-בן קרתי
31 שמו אדום: וואמר זעקב מכרה ביום את-בכרתה לי:
32 וואמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמדה לי בכרה:
33 וואמר זעקב השבעה לי ביום השבעה לי וימכר את-
34 בכרתו לזעקב: וזעקב נתן לעשו לחם ויגיד עדשים
והכל נשאת וקם הלך וגבו עשו את-בכרתה: פ

כו

כו

א ויהי רעב בארץ מלכו הרעב הראשון אשר היה בימי
אברהם הלך זתק אל-אבימלך מלך-פלשתיים ויגיד:
2 ודא אליו יהיה וואמר אל-מלך מצרמה שכן בארץ
3 אשר אמר אליך: נור בארץ הזאת ואתה עמך ואברהם
בן-לך ולורשך אתה את-בן-דארת האל ונקמתי את-
4 השבעה אשר נשבעתי לאברהם אבדי: וירביתי את-
ורשך ככוכבי השמים ונתתי לורשך את כל-דארצת
ה האל והתברכו בורשך כל ימי דארץ: עקב אשר שמע
אברהם בקלי ושמר משמרת מצות חפתי וחורתי:
5 וישב זתק בגר: וישאלו אנשי המקום לאשתו וואמר
אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פחדתי אנשי המקום
6 על-רבקה כרעבת מראה הוא: ויהי כי אברהם שלם
המים וישקף אבימלך מלך פלשתיים בעד החלון וירא
7 ויהי זתק מחזק את רבקה אשתו: ויקרא אבימלך
לזתק וואמר אך הנה אשתך היא ואתך אמרת אחתי:
הוא נאמר אליו זתק כי אמרתי פדאמת עליך:

צו זעקב: 34 אונד זעקב האט געגעבען צו עשו ברויט אונד א געקעכץ פון לינזען,
אונד ער האט געגעסען אונד געטרונקען, אונד ער איז אנוועקגעגאנגען. אונד עשו
האט מבזה געוועזען דיא בכורה:

קאפיטעל כו

1 אונד עס איז געוועזען א הונגער אין דעם לאנד, ווי צו ערשטען הונגער וואס
איז געוועזען אין דיא טעג פון אברהם, אונד יצחק איז געגאנגען צו אבימלך, קעניג פון
פלשתיים, קיין גר: 2 אונד גאט האט זיך צו איהם באוויזען, אונד ער האט געזאגט,
דוא זאלסט נישט אראפגיין קיין מצרים, וואוין אין דעם לאנד וואס איך וועל דיר
זאגען: 3 וואוין אין דיעסם לאנד, אונד איך וועל זיין מיט דיר, אונד איך וועל דיר
בעזשען, ווארין צו דיר אונד צו דיין זאמען וועל איך געבען אלע דיעזע לענדער,
אונד איך וועל בעשטעטיגען דיא שבועה, וואס איך האב געשוואורען צו אברהם דיין
פאטער: 4 אונד איך וועל געהערען דיין זאמען אזוי וויא דיא שטערען פון דעם
הימעל, אונד איך וועל געבען צו דיין זאמען אלע דיעזע לענדער, אונד אין דיין זאמען
וועלען זיך בעזשען אלע פעלקער פון דער ערד: 5 ווייל אברהם האט געהערט צו
מיין קול, אונד ער האט געהיט מיינע בעפעהלע מיינע מצות, מיינע געזעצן אונד
מיינע לעהרע: 6 אונד יצחק האט געוואוינט אין גר: 7 אונד דיא לייט פון דעם
ארץ האבען איהם געפרעגט וועגען זיין ווייב, אונד ער האט געזאגט, זיא איז מיינע
שוועסטער, ווארין ער האט מורא געהאט צו זאגען (זיא איז) מיין ווייב, פאמער
וועלען מיר דיא לייט פון דעם ארץ הארגען וועגען רבקה, ווארין זיא איז זעהר
שעהן געוועזען: 8 אונד עס איז געוועזען ווען ער האט זיך דארט לאנג אויפגעהאלטען,
אונד אבימלך דער קעניג פון דיא פלשתיים האט אריינגעקוקט דורך דאס פענסטער,
אונד ער האט געזעהן, אז יצחק האט זיך געשפילט מיט רבקה זיין ווייב: 9 אזוי
האט אבימלך גערופען יצחק אונד האט געזאגט, זעה, זיא איז דאך דיין ווייב,
אונד וויא אזוי האסט דוא געזאגט זיא איז מיינע שוועסטער, אונד יצחק האט צו
איהם געזאגט, ווייל איך האב געדאכט, פאמער וועל איך שטארבען פון איהרעם וועגען:

אונד

- 10 אוֹנֵד אֲבִימֶלֶךְ הָאֵם גְּעֻזָּאָמְ, וְהָאֵם אִיז
דָּאָם וְהָאֵם דּוּא הָאָמֶט צוֹ אוֹנֶם גְּעֻזָּהוֹן,
וְהָאֵם בְּאֵלֶד הָאֵם אִינֶעֶר פּוֹן דְּעֶם פֶּאָלֶק
גְּעֻלֶּעֶנֶן מִיט דִּיין ווייב, אוֹנֵד דּוּא
וְהָאָמֶט גְּעֻזָּאָמֶט אוֹיף אוֹנֶם א וִינֵד:
11 אוֹנֵד אֲבִימֶלֶךְ הָאֵם גְּעֻזָּאָמֶט דְּעֶם
בְּאִנֶּעֶן פֶּאָלֶק אוֹנֵד הָאֵם גְּעֻזָּאָמֶט, וְהָאֵם
עֵם וְהָאֵם דִּינֶען מֵאן אוֹנֵד וִיין ווייב
אָנֶרֶרֶען, דְּעֶר זָאל גְּעֻזָּאָמֶט שְׂטאַרְבֶּען:
12 אוֹנֵד יִצְחָק הָאֵם גְּעֻזָּאָמֶט אִין דְּעֶמֶד
זְעֻלְבֶּען לֵאמֹר, אוֹנֵד עֶר הָאֵם גְּעֻזָּאָמֶט
אִין דְּעֻזָּאָמֶט יֵאמֹר הִינֶדֶרְשֶׁט מֵאָם,
אוֹנֵד הָאֵם הָאֵם אִיהֶם גְּעֻזָּאָמֶט: 13 אוֹנֵד
דְּעֶר מֵאן אִיז רִייד גְּעֻזָּאָמֶט, אוֹנֵד עֶר
אִיז אִימֶר גְּרֶעסֶער גְּעֻזָּאָמֶט, בִּיז עֶר
אִיז זְעֶר רִייד גְּעֻזָּאָמֶט: 14 אוֹנֵד עֵם
אִיז צוֹ אִיהֶם גְּעֻזָּאָמֶט פִּיף פּוֹן שְׂאָף
אוֹנֵד פִּיף פּוֹן רִיידֶער אוֹנֵד א גְּרֻיטֶע
אָרְבִּיטֶעס־קֶראַפֶּט, אוֹנֵד דִּיא פִּלְשְׁתִּים
הָאָבֶען אִיהֶם מִקְנָא גְּעֻזָּאָמֶט: 15 אוֹנֵד
אַלֶּע בְּרֻינֶען וְהָאֵם דִּיא קֶנֶעכֶט
פּוֹן וִיין פֶּאָטֶער הָאָבֶען גְּעֻזָּאָמֶט,
אִין דִּיא טֶעג פּוֹן אָבֶרְהָם וִיין פֶּאָטֶער
הָאָבֶען דִּיא פִּלְשְׁתִּים פֶּאָרשְׂטאַפֶּט, אוֹנֵד
וִיִּיא הָאָבֶען וִיִּיא מִיט עֶרד אָנְגֶּעפִּילֶט:
16 אוֹנֵד אֲבִימֶלֶךְ הָאֵם גְּעֻזָּאָמֶט צוֹ יִצְחָק,
שְׂטאַרְקֶער פּוֹן אוֹנֶם: 17 אוֹנֵד יִצְחָק אִיז פּוֹן דָּאָרְט אָנְגֶּעקֶנֶעבֶנֶט, אוֹנֵד עֶר
הָאֵם גְּעֻזָּאָמֶט אִין דְּעֶם טָאָהֶל פּוֹן גֶּרֶר, אוֹנֵד עֶר הָאֵם דָּאָרְט גְּעֻזָּאָמֶט: 18 אוֹנֵד
יִצְחָק הָאֵם ווִידֶער גְּעֻזָּאָמֶט דִּיא בְּרֻינֶען פּוֹן וואָסֶער וְהָאֵם וִיִּיא הָאָבֶען גְּעֻזָּאָמֶט
אִין דִּיא טֶעג פּוֹן אָבֶרְהָם וִיין פֶּאָטֶער, אוֹנֵד דִּיא פִּלְשְׁתִּים הָאָבֶען וִיִּיא פֶּאָרשְׂטאַפֶּט
כָּאָף דְּעֶם טֻיט פּוֹן אָבֶרְהָם, אוֹנֵד עֶר הָאֵם וִיִּיא גְּעֻזָּאָמֶט גְּעֻזָּאָמֶט, אָזוֹי וִיִּיא דִּיא גְּעֻזָּאָמֶט
וְהָאֵם וִיין פֶּאָטֶער הָאֵם וִיִּיא גְּעֻזָּאָמֶט: 19 אוֹנֵד דִּיא קֶנֶעכֶט פּוֹן יִצְחָק הָאָבֶען
גְּעֻזָּאָמֶט אִין דְּעֶם טָאָהֶל, אוֹנֵד וִיִּיא הָאָבֶען דָּאָרְט גְּעֻזָּאָמֶט, א בְּרֻינֶען פּוֹן
לֶעבֶדֶינֶעם וואָסֶער: 20 אוֹנֵד דִּיא פֶּאָטֶער פּוֹן גֶּרֶר הָאָבֶען וִיִּיא גְּעֻזָּאָמֶט מִיט דִּיא
פֶּאָטֶער פּוֹן יִצְחָק, אוֹנֵד הָאָבֶען גְּעֻזָּאָמֶט, צוֹ אוֹנֶם (גְּעֻזָּאָמֶט) דָּאָם וואָסֶער, אוֹנֵד
עֶר הָאֵם גְּעֻזָּאָמֶט דְּעֶם נָאָמֶען פּוֹן דְּעֶם בְּרֻינֶען עֶשֶׂק (קֶרִיג), ווִיִּיל וִיִּיא הָאָבֶען וִיִּיא
מִיט אִיהֶם גְּעֻזָּאָמֶט: 21 אוֹנֵד וִיִּיא הָאָבֶען אִיין אָנְדֶּערֶן בְּרֻינֶען גְּעֻזָּאָמֶט, אוֹנֵד
וִיִּיא הָאָבֶען אִיבֶער דְּעֶם אוֹיף גְּעֻזָּאָמֶט, אוֹנֵד עֶר הָאֵם גְּעֻזָּאָמֶט וִיין נָאָמֶען שְׂטָנֶה:
22 אוֹנֵד עֶר הָאֵם אָנְגֶּעקֶנֶעבֶנֶט (וִיִּינֶע וואָסֶער), אוֹנֵד עֶר הָאֵם גְּעֻזָּאָמֶט וִיין נָאָמֶען בְּרֻינֶען
גְּעֻזָּאָמֶט, אוֹנֵד וִיִּיא הָאָבֶען נִיט אִיבֶער דִּינֶען גְּעֻזָּאָמֶט, אוֹנֵד עֶר הָאֵם גְּעֻזָּאָמֶט וִיין
נָאָמֶען רַחֲבֹת (דְּעֻזָּאָמֶט), וואָסֶער אִיזֶט הָאֵם אוֹנֶם נָאָם דְּעֻזָּאָמֶט, אוֹנֵד מִיר
וועלען פֶּרֻכֶּטֶבֶר וִיין אִין דְּעֶם לֵאמֹר: 23 אוֹנֵד עֶר אִיז אָרֻיטֶעגֶעבֶנֶט פּוֹן דָּאָרְט
קִיין בָּאָר שְׂבֵע: 24 אוֹנֵד הָאֵם הָאֵם וִיִּיא צוֹ אִיהֶם בְּאָוִינֶען אִין דְּעֻזָּאָמֶט נָאָם,
אוֹנֵד עֶר הָאֵם גְּעֻזָּאָמֶט, אִיף בִּין דְּעֶר נָאָם פּוֹן אָבֶרְהָם וִיין פֶּאָטֶער, דּוּא זָאָלֶט קִיין
מִזְרָא הָאָבֶען וואָסֶער אִיף בִּין מִיט דִּיר, אוֹנֵד אִיף וועל דִּיר גְּעֻזָּאָמֶט, אוֹנֵד אִיף וועל מִעֶרֶן
דִּיין נָאָמֶען, וועלען אָבֶרְהָם מִיין קֶנֶעכֶט: 25 אוֹנֵד עֶר הָאֵם דָּאָרְט גְּעֻזָּאָמֶט א מִזְבֵּחַ, אוֹנֵד
עֶר הָאֵם אָנְגֶּעקֶנֶעבֶנֶט דְּעֶם נָאָמֶען פּוֹן נָאָם, אוֹנֵד עֶר הָאֵם דָּאָרְט אָנְגֶּעקֶנֶעבֶנֶט וִיין
גְּעֻזָּאָמֶט, אוֹנֵד יִצְחָקִים קֶנֶעכֶט הָאָבֶען דָּאָרְט גְּעֻזָּאָמֶט א בְּרֻינֶען: 26 אוֹנֵד אֲבִימֶלֶךְ אִיז
צוֹ אִיהֶם גְּעֻזָּאָמֶט פּוֹן גֶּרֶר, אוֹנֵד אַחֲזֹת וִיין פֶּרִיגֶה, אוֹנֵד פִּיכֶל דְּעֶר פִּירֶשֶׁט פּוֹן וִיין הָאֵם
שְׂאָר: 27 אוֹנֵד יִצְחָק הָאֵם צוֹ וִיִּיא גְּעֻזָּאָמֶט, וואָסֶער וִיִּיא מִיר גְּעֻזָּאָמֶט: אִיהֶר הָאֵם
מִיף דָּאָרְט פִּיגֶה, אוֹנֵד אִיהֶר הָאֵם מִיף אָנְגֶּעקֶנֶעבֶנֶט גְּעֻזָּאָמֶט: 28 אוֹנֵד וִיִּיא הָאָבֶען גְּעֻזָּאָמֶט,
מִיר הָאָבֶען גְּעֻזָּאָמֶט דָּאָם אִיז מִיט דִּיר, אוֹנֵד מִיר הָאָבֶען גְּעֻזָּאָמֶט, לֵאמֹר דָּאָרְט
צוֹוִישֶׁן

צווישען אונס א שבועה זיין צווישען
אונס אונד צווישען דיר, אונד מיר וועלען
מיט דיר בורח ברית זיין: 29 אז דוא
זאלסט אונס קיין שלעכטעם טהון, ווייל
זיין מיר האבען דיר נישט אנגערייט,
אונד ווייל מיר האבען דיר נור גומעס
געטהון, אונד מיר האבען דיר בשלום
אנוועק געשיקט, דוא ביסט נון איצט
געבענשט פון נאט: 30 אונד ער האט
געמאכט צו זיין א מאלצייט אונד
זיין האבען געגעסען אונד געטרונקען:

31 אונד זיין זענען פריה מארגען
אויפגעשטאנען, אונד זיין האבען איינער
צום אנדערען געשווארען, אונד יצחק
האט זיין אנוועק געשיקט, אונד זיין
זענען פון איהם בשלום אנוועקגעגאנגען:
32 אונד עס איז געוועזען אין דעם
זעלבנען טאג, אזוי זענען דיא קנעכט
פון יצחק געקומען אונד זיין האבען
איהם דערציילט, ווענען דעם ברוינען
האט זיין האבען געגראבען, אונד זיין
האבען צו איהם געזאגט, מיר האבען
געפונען וואסער: 33 אונד ער האט עס
גערופען שבעה דארום איז דער
נאמען פון דער שטאט בארשבע

29 אלה בעיתו בענו ובעד וברחה ברית עמך: אט
תעשה עמך רעה כאשר לא נענך וכאשר עשית עמך
לרבות ושלחך בשלום אתה עתה ברך דוד: ויש
לם משחה ויבא וישתי: ושכמו בבקר ושכבו
32 איש לאחי ושלחם יצחק חלבו מאחי בשלום: ויהי
ביום ההוא ויבא עבד יצחק וצרו לו על-אדות הבאר
33 אשר חפר ויאמרו לו מצאנו מים: ויקרא אתה שבעה
34 על-כן שם-העיר באר שבע עד היום הזה: ס ויהי
עשו בדארבעים שנה ויבן ויבן אשה את-חודית בת-באר
לה חתני ואת-בשמת בת-אילן החתי: ויהיו מרת רחל
ליצחק ולרבקה: ס

כו

כז

א ויהי ברובו יצחק ורבקה עניו מאד ויקרא את-עשו
2 בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני: ויאמר
3 ההרגא וקחתי לא דעתי יום מותי: ועתה שארני כלך
4 חלוק וקשתך ונא השנה ונודה לי צידה: וישחל
משעמם כאשר אהבתי ורביאה לי ואקבל בעבור
5 החבוק נפשי בקרם אמות: ורבקה שמעת בדרך יצחק
6 אל-עשו בנו וילך עשו השדה לציד ציד להבוא: ורבקה
אמרה אל-יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את-אביך
7 מדבר אל-עשו ארץ לאמר: הביאה לי ציד וישחל
8 משעמם ואקבל ואברכה לפני דוד לפני מתי: ועתה
9 בני שבע בכלך כאשר אני מצא חסד: לך נא אל-יצחק
והחלי משם שני גדי עזים טובים ואעשה אתם משעמם
10 לאביך כאשר אהב: והבאת לאביך ואכל בעבור אשר
11 יברכה לפני מתי: ויאמר יעקב אל-רבקה אמי הן
12 עשו אחי איש שער ואנכי איש חלק: אולי ימשו אבי

בין אויף דעם היינטיגען טאג:

34 אונד עשו איז פערציג יאהר אלט געוועזען, אונד האט א ווייב גענומען והודית,
דיא טאכטער פון באר, דעם חתן אונד בשמת, דיא טאכטער פון אילון דעם חתן:
35 אונד זיין זענען געוועזען צו א פארביטערונג פון יצחק אונד פון רבקה:

קאפיטעל כז

1 אונד עס איז געוועזען ווען יצחק איז אלט געווארען, אונד זיינע אויגען זענען
טונקעל געווארען אז ער האט נישט געקאנט זעהען, אזוי האט ער גערופען עשו זיין
עלטערען זוהן, אונד ער האט צו איהם געזאגט, מיין זוהן, אונד ער האט צו איהם
געזאגט, היר בין איך: 2 אונד ער האט געזאגט, איך בין נון איצט אלט, אונד איך
ווייס נישט דעם טאג פון מיין טויט: 3 אונד איצט בעט איך דיר, נעם דיינע וואפען,
דיין געהענג, אונד דיין בויגען, אונד גיין ארויס אויף דעם פעלד, אונד נאג פאר מיר
א געיעג: 4 אונד מאך מיר שמאקהאפטע שפיין, אזוי וויא איך האב ליעב, אונד
ברענג עס מיר, אונד איך וועל עסען, כדי מייןע וועלע זאל דיר בענשען איידער איך
וועל שטארבען: 5 אונד רבקה האט געהערט וויא יצחק האט גערעדט צו עשו זיין
זוהן, אונד עשו איז געגאנגען אויף דעם פעלד צו יאנען א געיעג אום עס צו
ברענגען: 6 אונד רבקה האט געזאגט צו יעקב איהר זוהן, אזוי צו יאנען, זעה, איך
האב געהערט דאס דיין פאטער האט גערעדט צו עשו דיין ברודער אונד געזאגט:
7 ברענג מיר געזאגטעם, אונד מאך מיר שמאקהאפטנע שפיין, אונד איך וועל עסען,
אונד איך וועל דיר בענשען פאר נאט פאר מיין טויט: 8 אונד איצט מיין זוהן, הער
צו מיין קול, צו וואס איך וועל דיר בעפעלען: 9 גיין נון צו דיא שאף, אונד נעם
צו מיר פון דארט צוויי גוטע ציגען-בעקעלעך, אונד איך וועל זיין מאכען
שמאקהאפטע שפיין פאר דיין פאטער, אזוי וויא ער האט ליעב: 10 אונד דוא זאלסט
עס ברענגען צו דיין פאטער כדי ער זאל דיר בענשען פאר זיין טויט: 11 אונד
יעקב האט געזאגט צו רבקה זיינע מוטער, עשו מיין ברודער איז א האריגער
מאן, אונד איך בין א גלאטער מאן: 12 טאמער וועט מיר מיין פאטער אנטאפען,

ויהי בעשיו במחצית היום ויהי על קללה ולא ברכה:
 ותאמר לו אמו על קללה בני אך שמע בקלי וקח
 קחלי: וקח וקרא לבנו ופגש אמו במעמיהם
 כאשר אהב אביו: ותקח רבקה את־בניו עשו ויהי
 בגלל המהלות אשר אתה בנית ותקלש את־עקב בגל
 הקשן: ואת ערל גדי העזים הלבישה על־דיו ושל
 חלקת צאנריו: ותקח את־המטעמים ותתלהם אשר
 עשה ביד עקב בגל: הבא אל־אביו ויאמר אביו
 ויאמר הניני מי אתה בני: ויאמר עקב אל־אביו אבני
 עשו בלדי עשיתי כאשר דברת אלי הוסיף אבני
 ואכלה מצדי בצבור תבדכני נפשך: ויאמר יצחק אל
 בני מה־זה מרתך למצא בני ויאמר כי הקנה הנה
 אליך לפני: ויאמר יצחק אל־עקב ושהיה ואמשה
 בני האמה זה בני עשו אסרל: ויש עקב אל־יצחק
 אביו ומשדו ויאמר הקל קול עקב והדים גדי עשו:
 ולא הכירו בידיו דיו ביד עשו אחיו שערת ויבדלו:
 ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אביו: ויאמר הנשה לי
 ואכלה מצדי בני למען תבדכני נפשי ונשלו־וואכל
 הבא לי יין נשתה: ויאמר אליו יצחק אביו ושהיה
 וישקה לי בני: וישלח יצחק ויבדל ויבדלו ויבדלו
 ויאמר ראה ריח בני פריח שדה אשר ברכו וזהו: וישלח
 לך האלוהים משל השמים ומשמני הארץ ויבדל ויתרש:

ויעבדו עמים וישתחו לך לאמים הנה גביר לאחיד
 וישתחו לך בני אמה ארבע אדיר ומבדכך בידו:
 ויהי כאשר בלה יצחק לבדך את־עקב ויהי אך בל
 צא עקב מאת בני יצחק אביו ועשו אלוהים כא מצדו:
 ויהי ויסדא מטעמים הבא לבני ויאמר לבני יקם
 ויעקב האט בעזאגט צו זיין פאטער, איך בין עשו דיין ערשט־געבוירענער, איך האב גע-
 טהן אזוי וויא דא האסט צו מיר גערעמט, שטעה אויף, איך בעט דיר, זעין זיך, אונד עס
 פון מיין געזאגטעם, כדי דיינע זעלע זאל מיך בענשען: 20 אונד יצחק האט געזאגט, צו
 זיין זיך, וואס איז דויעם, וואס דא האסט אזוי געשווינד געפונען, מיין זיך? אונד ער
 האט געזאגט, טייל דער האר, דיין נאם האט עס געמאכט טרעפען פאר מיר: 21 אונד
 יצחק האט געזאגט צו יעקב, קום געהנטער, איך בעט דיר, אונד איך וועל דיר אנטאפען,
 מיין זיך, אויב דא ביסט דויער מיין זיך עשו אדער נישט: 22 אונד יעקב האט געזעהנט
 צו יצחק זיין פאטער, אונד ער האט איהם אנטעמאפט, אונד ער האט געזאגט, דאס קול,
 איז דאס קול פון יעקב, אבער דא הענד זענען דא הענד פון עשו: 23 אונד ער האט
 איהם נישט דערקענט, ווארן זיינע הענד זענען גענוועזן האריג וויא דא הענד פון עשו
 זיין ברודער, אונד ער האט איהם געבענשט: 24 אונד ער האט צו איהם געזאגט, ביסט
 דא דויער מיין זיך עשו? אונד ער האט געזאגט איך בין: 25 אונד ער האט געזאגט, גע-
 נעהן עס צו מיר, אונד איך וועל עמען פון דעם געזען פון מיין זיך, דאס מייןע זעלע זאל
 דיר בענשען, אונד ער האט עס געזעהנט צו איהם, אונד ער האט גענעמען, אונד ער האט
 צו איהם געבראכט זיין אונד ער האט געטרונקען: 26 אונד זיין פאטער יצחק האט צו
 איהם געזאגט, גענעהן צו מיר, אונד קוש מיך, מיין זיך: 27 אונד ער האט גענעהנט, אונד
 ער האט איהם געקושט, אונד ער האט געשטעקט דעם ריח פון זיינע קליידער, אונד ער
 האט איהם געבענשט, אונד ער האט געזאגט, זעה, דער געשמאק פון מיין זיך, איז גלייך
 אזוי וויא דער געשמאק פון א פעלד וואס האט געבענשט: 28 אונד האט זאל
 דיר געבען פון מהו פון דעם הימלעל, אונד פון פעטטיגקייט פון דער ערד, אונד פיל קארן
 אונד אלטען זיין: 29 פעלקער זאלען דיר דינען, אונד פעלקער זאלען זיך צו דיר ביקען,
 וויא א האר צו דיינע ברודער, אונד צו דיר זאלען זיך ביקען דא קינדער פון דיינע מוטער,
 דער וואס וועט דיר שטעלען זאל געשאלטען זיין, אונד דא וואס וועלען דיר בענשען זאלען
 געבענשט זיין: 30 אונד עס איז גענוועזן ווען יצחק האט געענדיגט צו בענשען יעקב,
 אונד עס איז גענוועזן ווען יעקב איז נור ארויסגעגאנגען פון דעם פנים פון יצחק זיין פאטער,
 איז עשו זיין ברודער געקומען פון זיין געזעג: 31 אונד ער האט אויך געמאכט שמאקהאפ-
 טיגע שפייו, אונד האט עס געבראכט צו זיין פאטער, אונד ער האט געזאגט צו זיין פאטער

לאז מיין פאטער אויפֿשטיין אונד לאז
 ער עסען פון דעם געווען פון זיין זוהן.
 כדי דיינע זעלע זאל מיך בענעשען:
 32 אונד יצחק זיין פאטער האט צו
 איהם געזאגט, ווער ביסט דוא? אונד
 ער האט געזאגט איך בין דיין זון, זיין
 ערשטגעבוירענער, עשו: 33 אונד יצחק
 האט זיך דערשראקען מיט א זעהר
 גרויסע שרעק, אונד ער האט געזאגט,
 ווער? וואו איז ער, דער וואס האט
 געזאגט דאס געווען, אונד האט צו מיר
 געבראכט, אונד איך האב געעסען פון
 אלעם איידער דוא ביסט געקומען, אונד
 איך האב איהם געבענשט? ער זאל
 אויך געבענשט זיין: 34 ווען עשו האט
 געהערט דיא ווערטער פון זיין פאטער,
 אזוי האט ער געשרייען מיט א זעהר
 גרויסען אונד ביטערען געשריאי, אונד
 ער האט געזאגט בענש מיך, אויך מיך,
 מיין פאטער: 35 אונד ער האט געזאגט,
 דיין ברודער איז געקומען מיט חכמה
 אונד האט גענומען דיינע ברכה: 36 אונד
 ער האט געזאגט, האט מען נישט מיט
 רעכט גערופען זיין נאמען יעקב? אונד
 ער האט מיך שוין צוויי מאל בעטרוי-

32 אבי־ראכל מציד בנו בעבר חבדו נפשו: ואמר לו
 33 יצחק אביו מִי־אתה ואמר אני בןך בכרך עשו: ויחבר
 יצחק חרדה גדלה ער־מאד ואמר מִי־אפוא הוא הַצֶּדֶד
 צד וְכֵן אֵלִי וְאֵלֶּךָ מִכָּל בְּטָרִם תָּבוֹא וְאֶבְרָכְךָ גִּם־בְּרֶכְךָ
 34 יְהוָה: בְּשִׁמְעוֹ עִשָׂו אֶת־דִּבְרֵי אָבִיו וַיַּעַק עֲצָקָה גְּדֹלָה
 לִה וְהָיָה עֲרֵמָאֵר וְיֹאמֶר לְאָבִיו בְּרַכְנִי גִם־אֵנִי אָבִי: וַיֹּאמֶר
 36 בֶּן־אֵיזֶה בְּמִרְמָה וַיִּחַד בְּרַכְתְּךָ: וַיֹּאמֶר הִבֵּן־קֶרֶב שְׂמוֹ
 יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹבֵהוּ וְהָ פָּנָיו אֶת־בְּרָתִי לָקָח וְהָיָה עִתָּה
 37 לָקָח בְּרַכְתִּי וַיֹּאמֶר הֲלֹא־אֵצֶלֶת לִי בְרַכְתִּי: וַיֵּן יִצְחָק
 וַיֹּאמֶר לְעִשָׂו הֵן גִּבְרִי שְׂמִיתִי לָךְ וְאֶת־כָּל־אֹחֲוֵי נַתַּתִּי
 לוֹ לְעֲבָדִים וְהָיָה וְהָיָה שְׂמִיתִי וְלָכָה אִפְּאִי מִה אֲנִשָּׂה
 38 בְּנִי: וַיֹּאמֶר עִשָׂו אֶל־אָבִיו הִבְרָכָה אֶת־הָאֵלֶּיךָ אָבִי
 39 בְּרַכְנִי גִם־אֵנִי אָבִי וְיֵשָׂא עִשָׂו קֶלֶב וַיִּבְרַךְ: וַיֵּן יִצְחָק אָבִיו
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה מִשְׁמַע הָאָזִן יְהוָה מִשְׁכָּד וּמִשְׁכָּל
 מִשְׁמָעִם מִעַל: וְעַל־בְּרַכְתְּךָ תְּחַיֶּה וְאֶת־אִזְרָךְ תִּשְׁבֵּר וְהָיָה
 41 כְּאִשֵּׁר תִּרְדֹּךְ וְיִרְקַת עָלֶיךָ מִעַל צִוְּיָךְ: וְשָׂמַע עִשָׂו אֶת־
 יַעֲקֹב עַל־הִבְרָכָה אֲשֶׁר בְּרַכֹּו אָבִיו וַיֹּאמֶר עִשָׂו בְּלִבּוֹ
 42 וַיִּרְכָּבוּ וְיִלֵּךְ אָבִי וְאִזְרָתִי אֶת־יַעֲקֹב אִתִּי: וַיֵּד
 לְבָרְכָה אֶת־דִּבְרֵי עִשָׂו בְּעֵת הַגִּדֹל וַיִּשְׁלַח וַיִּתְּנָהּ
 לְעֲבָדָה בְּעֵת הַקָּצֵן וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה עִשָׂו אִזְרָךְ מִתְּנָחֵם
 43 לָךְ לְהַרְבֶּךָ: וְעִתָּה בְּנִי שָׂמַע בְּקֶלֶב וְקוֹם בְּרוּחְךָ אֶל־
 44 לְבָן אִתִּי לְהָנִיחַ: וְשָׂבַת עִמָּי יָמִים אַחֲרַי עַד אֲשֶׁר־
 מִה תִּשׁוּב חֲמַת אֶחָד: עַד־שׁוּב אֶת־אִזְרָךְ מִקֶּדֶן וְשִׁכַּח אֶת־
 אֲשֶׁר־שָׂמִית לוֹ וַיִּשְׁלַחֵהוּ וַיִּלְכְּדֻהוּ מִשָּׁם לְמַה אֲשַׁבֵּל גִּם־
 46 שְׂנֵיכֶם יוֹם אֶחָד: וַתֹּאמֶר רַבָּה אֶל־יִצְחָק קָצִיתִי בְּחַיִּי
 מִפְּנֵי בְּנֵי חַת אֶסְלַחֶנָּה יַעֲקֹב אִשָּׁה מְבוֹנֶה־חַת כְּאֵלֶּה
 מְבוֹנֶה הָאָזִן לְמַה לִּי חַיִּים:

נען, מיינע בכורה האט ער צוגענומען, אונד אצונד האט ער צוגענומען מיינע
 ברכה, אונד ער האט געזאגט, האסט דוא נישט פאר מיר צוריק געהאלטען א ברכה?
 37 אונד יצחק האט געענטפערט אונד האט געזאגט צו עשו, זעה, איך האב איהם
 געמאכט א האר איבער דיר, אונד אלע זיינע ברודער האב איך צו איהם געגעבען צו
 קנעכט, אונד מיט קארן אונד מיט אלטען וויין האב איך איהם אונטערגעלעהנט, אונד
 וואס זאל איך צו דיר מהוין מיין זוהן? 38 אונד עשו האט געזאגט צו זיין פאטער,
 האסט דוא נאר איינע ברכה מיין פאטער? בענש מיך, אויך מיך, מיין פאטער! אונד
 עשו האט אויפגעהויבען זיין קול, אונד האט געוויינט: 39 אונד יצחק זיין פאטער
 האט געענטפערט, אונד האט צו איהם געזאגט, זעה, פון דיא פעטיגקייט פון דער
 ערד זאל זיין דיינע וואוינונג, אונד פון דעם מהוין פון דעם הימל פון אויבען: 40 אונד
 דורך דיין שווערשט זאלסט דוא לעבען, אונד דיין ברודער זאלסט דוא דינען, אונד עס
 וועט זיין אז ווען דוא וועסט הערשען, אזוי וועסט דוא זיין יאך פון דיין האלד
 אפגורפען: 41 אונד עשו האט געהאסט יעקב, וועגען דיא ברכה וואס זיין פאטער
 האט איהם געבענשט, אונד עשו האט אין זיין הארץ געטראכט, עס וועלען גענעהנען
 דיא טרויער־טעג פון מיין פאטער, אזוי וועל איך מיין ברודער יעקב הרגענען:
 42 אונד עס איז אנגעזאגט געווארען צו רבקה דיא ווערטער פון עשו איהר עלטערען
 זוהן, אונד זיא האט געשיקט אונד זיא האט גערופען איהר קלענערען זוהן, אונד זיא
 האט צו איהם געזאגט, זעה, עשו דיין ברודער טרייסט זיך איבער דיר, דיר צו
 הרגענען: 43 אונד נון מיין זוהן, הער צו מיין קול, אונד שטעה אויף אונד אנטלויף
 צו לכן מיין ברודער, קיין הרן: 44 אונד דוא זאלסט וואוינען מיט איהם אייניגע
 טעג, ביז דער גרימזארען פון דיין ברודער וועט זיך אפקערען: 45 ביז עס וועט זיך
 פון דיר אפקערען דיין ברודער'ס צארן, אונד ער וועט פארנעמען וואס דוא האסט צו
 איהם געטהוהן, אונד איך וועל שיקען אונד איך וועל דיר פון דארט נעמען, ווארום
 זאל איך אייך ביידע פערלירען אין איין טאג? 46 אונד רבקה האט געזאגט צו יצחק,
 מיין לעבען איז פערמאוסט וועגען דיא טעכטער פון חת, ווען יעקב זאל נעמען א טויב
 אזוי וויא פון דויע טעכטער פון דעם לאנד, צו וואס טויב מיר דאס לעבען?

72

175

קאפיטעל כח

וַיִּקְרָא יִצְחָק אֶל-עֶשָׂא בְנוֹ וַיֹּדְעוּ אֹתוֹ וַיִּצְחָק וַיֹּאמֶר לוֹ לֹא-
 תִּהְיֶה אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן: כִּי־נָךְ פְּתִיחַ אֲרָם בְּתוּרָה
 בְּתוּרָאֵל אֲבִי אֲמֹךְ וְקִדְלָךְ מִשֵּׁם אִשָּׁה מִבְּנוֹת לְבֵן אֹתִי
 אֲמֹר: וְעַל שְׂדֵי יִבְרָךְ אֶחָד וַיִּסְדֹּף וַיִּסְדֹּף וַיִּתֵּן לְקַבֵּל
 עִמָּם: וַיִּסְדֹּף לֵךְ אֶת-בְּרִית אֲבֹרָם לֵךְ וַיִּלְחֶצֶף אֲמֹר
 לְדִשְׁמֹךְ אֶת-אֶרֶץ מִגִּיד אֲשֶׁר-נָתַן אֱלֹהִים לְאֲבֹרָם:
 וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת-יִצְעָק בְּגֵד פְּתִיחַ אֲרָם אֵל-לְבֵן בָּרִי
 בְּתוּרָאֵל וַהֲרֹא אֹתִי רִבְכָּה אִם-עֶשָׂא וַיֵּשׁוּ: וַיֵּרָא עִשָּׂו
 בֶּן-בְּרָכָה יִצְחָק אֶת-עֶשָׂא וַשְׁלַח אֹתוֹ פְּתִיחַ אֲרָם לְקַחֲתִי
 לִי מִשֵּׁם אִשָּׁה בְּבָרְכוֹ אֹתוֹ וַיָּצֵא עִשָּׂו אֶל-אֲחִיתָקָה
 אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן: וַיִּשְׁמַע יִצְחָק אֶל-אֲבִיו וַיֹּא-
 לֵךְ פְּתִיחַ אֲרָם: וַהֲרֹא עִשָּׂו בֶּן רִשְׁתִּי בְּנוֹת כְּנָעַן בְּעֵינִי
 יִצְחָק אָבִיו: וַיִּלְךְ עִשָּׂא אֶל-יִשְׁמָעֵאל וַיִּקַּח אֶת-יִסְחָק־לְבֹתִי
 וַיִּשְׁמָעֵאל בְּדֹאבְרָם אֲחוֹת בְּכוֹת עַל-נִשְׁוֹ לוֹ לְאִשָּׁה:

7 מ מ מ

וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע חֶלֶף הַדָּגָד׃ וַיִּפְּעַם בְּמִקְוֵם חֶלֶף׃
 שָׁם בִּירְבָּא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מֵאֲבֵנֵי הַמִּקְוֵם וַיִּשֶׂם בְּמַדְאֲשָׁתוֹ׃
 וַיִּשְׁכַּב בְּמִקְוֵם הַהוּא׃ וַיְחַלֵּם וַיִּדְּרֶה סִלְסִים מֵעַבֵּי אֲרָצָה׃
 וַיֵּאֱשׁוּ מִצִּיעַ הַשָּׁמַיְמָה וַיִּדְּרֶה מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים עֲלֵיהֶם וַיִּרְדּוּ׃
 בָּו׃ וַיִּדְּרֶה יִדְּרֶה נֶעֱבַר עֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר אֲנִי יְדֹה אֵלֶיךָ אֲבִירָם׃
 אֲבִירָךְ וְאֵלֶיךָ יִצְחָק הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲהֵא שׁוֹכֵב עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ׃
 אֲתֵנֶנָּה וְלִנְדָּה׃ וַיִּדְּרֶה וַיִּרְדֶּךְ בְּעֶפְרַיִם הָאֶרֶץ וַיִּפְרֹצֶת יָמָה׃
 וַיִּדְּרָמָה וַיִּפְסָה וַיִּנְבְּהָ וַיִּבְרָכֶה בָּהֶּן כְּלִמְשִׁשָּׁתֵּי הָאֲדָמָה׃
 וַיִּבְרָכֶךְ׃ וַיִּדְּרֶה אֲנִלִּי עֲמִיד וַיִּשְׁמַחֲךָ כִּכָּל אֲשֶׁר-חֶלֶף׃
 וַיִּשְׁכַּחֲךָ וַיִּדְּרֶה אֲשֶׁר-חֶלֶף הָאֵת יָאֵה אֲנִיכֶךְ מִדֵּי אֲשֶׁר-חֶלֶף׃
 מִשְׁחִיתִי אֶת אֲשֶׁר-יִדְּרָמָתִי לָךְ׃ וַיִּנְבְּחִי וַיִּפְּעַם מִשְׁחִיתִי וַיֹּאמֶר׃

וְיֵין פֶּדֶן אֲרָם זֶה פֶּן דָּאָרְט אַ חוּיב צו
 עַר אֵיהֶם גֶּבְאָטֶען, אַזוי צו זאַנְען, דוא
 פֶּן פֶּנֶען: 7 אונד יעקב האט געווארמט
 איז געגאנגען קיין פֶּדֶן אֲרָם: 8 אונד
 פֶּן פֶּנֶען זענען געלעבט אין דיא אוינגען
 צו ושמעאל אונד ער האט זיך גענומען
 אַבְרָהָם, דיא שוועסטער פֶּן נָכוֹת, חוּץ

8377

10 אונד יעקב איז ארויסגעגאנגען פון באר שבע, אונד ער איז געגאנגען קיין חרין:
11 אונד ער האט אָנגעטראָפֿען אין איין אָרט, אונד האט דאָרט אָיבערנעכטניגט,
ווארין דיא וון איז אונטערגעגאנגען, אונד ער האט גענומען פון דיא שטיינער פון
דעם אָרט אונד ער האט וויא געלייגט אונטער ויין קאפ, אונד ער האט ויך געלייגט
אויף דעמקעלבען אָרט: 12 אונד ער האט געהלמט, אונד זעה, א ליטער איז גער-
שטאנען אויף דער ערד, אונד ויין שפיץ האט גערייכט ביז צום הימעל, אונד זעה,
דיא מלאכים פון האט זענען אויף איהם ארויפגעגאנגען אונד ארוםגערגעגאנגען:
13 אונד זעה, האט איז געשטאנען געבען איהם, אונד ער האט געזאגט, איך בין דער
האר, דער האט פון אברקס דיין פאטער, אונד דער האט פון יצחק, דאס לאנד וואס
דיא לינקט דרויף, צו דיר וועל איך עס געבען אונד צו דיין זאמען: 14 אונד דיין
זאמען וועט ויין אזוי וויא דער שטייב פון דער ערד, אונד דוא וועסט דיר אויס-
שפרייטען קענען מערבדייט, אונד קענען מזרחדייט, אונד קענען צפוןדייט, אונד
קענען דרוםדייט, אונד עס וועלען ויך גענשען אלע משפחות פון דער ערד, אין דיר
אונד אין דיין זאמען: 15 אונד זעה, איך בין מיט דיר, אונד איך וועל דיר געהיטען
איבעראל וואו דיא אהינגייסט, אונד איך וועל דיר צוריק ברענגען צו דעם דאזיגען
לאנד, ווארין איך וועל דיר גיט פערלאזען ביז איך וועל מיהן דאס וואס איך האב דיר
צוגעזאגט: 16 אונד יעקב איז אויפגעוואכט פון ויין שלאף, אונד ער האט געזאגט,

פארקוואהר, גאט איז אין דיווען אָרט, אונד איך האב עס נישט געוואוסט: 17 אונד ער האט זיך געפארקטען, אונד ער האט געזאגט, וויא פארקטני, איז דיווער אָרט, דיוועס איז נישט אנדערש גייערש דאס הויז פון גאט, אונד דיוועס איז דאס מויער פון דעם הימל: 18 אונד יעקב איז פריה אויפגעשטאנען, אונד ער האט גענומען דעם שטיין וואס ער האט געלייגט אונטער זיין קאפ, אונד ער האט איהם געמאכט צו א דענקמאל (מצבה) אונד ער האט געזאגטען אייל אויף זיינע שפיץ: 19 אונד ער האט גערופען דעם נאמען פון דעמזעלבען אָרט בית אל (הויז פון גאט), אָבער פריהער איז גענוועזען דער נאמען פון דער שטאט לוי: 20 אונד יעקב האט א גדר געטוהן, אונד ער האט געזאגט, ווען גאט וועט מאקי מיט מיר זיין, אונד וועט מיך געהיטען אויף דיווען וועג וואס איך גיירא, אונד וועט מיר געבען ברויט צו עסען אונד קליידער אָנצוקליידען: 21 אונד איך וועל בשלום צוריק קערען צו מיין קאמטערס הויז, אזוי זאל דער האר זיין צו מיר צו איין גאט: 22 אונד דיווער שטיין, וואס איך האב געמאכט צו איין דענקמאל, זאל זיין דאס הויז פון גאט, אונד פון אלעם וואס דא וועקט צו מיר געבען, וועל איך דאס צעהנקטע טייל צו דיר אָפגעבען:

קאפיטעל כט

1 אונד יעקב האט אויפגעוויבען זיינע פיס, אונד איז געגאנגען צו דעם לאנד, פון דיא קינדער פון מורחזיט: 2 אונד ער האט געזעהען, אונד נון א ברוינען וואר אין דעם פעלד, אונד דארט האבען דרייא סטאדעס פון שאף געהויערט דערברייא, דען פון דעמזעלבען ברוינען פלעגען זייא אנטרינקען דיא סטאדעס, אונד דער שטיין איז גרויס גענוועזען אויף דער עפענונג פון דעם ברוינען: 3 אונד עס פלעגען זיך דארט פארזאמלען אלע פאסטווכער אונד זייא פלעגען ארופטאלבערן דעם שטיין פון דער עפענונג פון דעם ברוינען, אונד זייא פלעגען אנטרינקען דיא שאף, אונד זייא פלעגען צוריק ליינען דעם שטיין אויף דער עפענונג פון דעם ברוינען אויף זיין אָרט: 4 אונד יעקב האט צו זייא געזאגט, מינע ברוידער, פון וואנען זייט איהר? אונד זייא האבען געזאגט מיר זענען פון חרן: 5 אונד ער האט צו זייא געזאגט, קענט איהר דעם לבן, ווען פון נחור? אונד זייא האבען געזאגט, מיר קענען איהם: 6 אונד ער האט צו זייא געזאגט, איז שלום צו איהם? אונד זייא האבען געזאגט שלום; אונד זעה רחל זיינע שטאכטער קומט מיט דיא שאף: 7 אונד ער האט געזאגט, זעה, דער טאג איז נאך ברויס, (עס איז נאך) נישט צייט איינגעזאמלען דאס פיה, פרינקט אָן דיא שאף, אונד גייט פישערען: 8 אונד זייא האבען געזאגט, מיר קענען נישט, ביז אלע פאסטווכער וועלען זיך פערזאמלען, אונד וועלען ארופטאלבערן דעם שטיין פון דער עפענונג פון דעם ברוינען, אזוי וועלען מיר אנטרינקען דיא שאף: 9 וויא ער האט נאך גערעט מיט זייא, אזוי איז רחל געקומען מיט דיא שאף וואס געהערען צו איהר פאטער, ווייל זיא איז גענוועזען א פאסטווכערין: 10 אונד עס איז גענוועזען ווען יעקב האט געזעהען רחל, דיא שטאכטער פון לבן דער ברוידער פון זיינע מוטער, אונד דיא שאף פון לבן דער ברוידער פון זיינע מוטער, אזוי האט יעקב געזעהען, אונד ער האט ארום געזאמלעט דעם שטיין פון דער עפענונג פון דעם ברוינען, אונד ער האט אָנגעטרוינקען דיא שאף פון לבן, ברוידער פון זיינע מוטער: 11 אונד יעקב האט רחל געקושט,

17 און ישׁוּעֹה בְּמָקוֹם הַהוּא וְאָבִי לֹא יָדָעְתִּי: וַיֵּרָא וַיֹּאמֶר מַה־נִּרְאֶה בְּמָקוֹם הַהוּא אֵין זֶה בִּי אִם־בֵּית אֱלֹהִים וְהָאֵשׁ שֶׁעַל הַשָּׂמֶיךָ: וַיִּשְׁלֹם יַעֲקֹב בְּבֹקֶר וַיָּקַח אֶת־הַלָּבָן אֲשֶׁר עָם מִרְאֲשֵׁי הַיּוֹשָׁם אֹתָהּ מִצְבָּה וַיָּקַח שָׁמֶן עֶל־רֹאשׁוֹ: 19 וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית־אֵל וְאָלֹהִים לֹא־שָׁמַר בַּחֲשֵׁי הָרֹאשִׁיט: 20 וַיֵּרֶד יַעֲקֹב גֵּדֶר לֵאמֹר אִם־יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי וַיִּמְלִי בְּדֶרֶךְ הַהוּא אֲשֶׁר אָבִי דֹלֵד וְנָתַן לִי לֶחֶם לֵאכֹל וְכֶגֶד לִבְשׁוֹ: וְשָׂכַרְתִּי בְּשָׂלוֹם אֶל־בֵּית אָבִי: 22 הִנֵּה הָיִיתִי לִי לֵאלֹהִים: וְהָאֵן הַזֹּאת אֲשֶׁר־שָׂמִיתִי מִצְבָּה יִהְיֶה בֵּית אֱלֹהִים וְכָל אֲשֶׁר תִּקְדֹּלִי עָשׂוֹר אֲשַׁכֵּנֶה לָךְ:

כט

2 א וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּגִלְדִּי בְּגֵד אֶרֶץ הַבִּירְקָה: וַיֵּרָא וַיִּהְיֶה בָּאֵר בְּשִׂדָּה וַיִּהְיֶה־שָׁם שְׁלֹשֶׁת עֶדְרֵי־צֹאן רֹבְצִים עֲלֶיהָ בִּי מִן־הַבָּאֵר הַהוּא וַיִּשְׁקוּ הַעֲדָרִים וְהָאֵן דֹּלֵד עַל־ 3 פִּי הַבָּאֵר: וַתִּסְפֹּר־שָׂמָה כָּל־הַעֲדָרִים וַחֲלָלָה אֶת־הַלָּבָן מֵעַל פִּי הַבָּאֵר וַיִּשְׁקוּ אֶת־הַצֹּאן וַיִּשְׁבּוּ אֶת־הַלָּבָן עַל־ 4 פִּי הַבָּאֵר לִמְקוֹמָהּ: וַיֹּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב אַתִּי מֵאֵין אִתְּם וַיֹּאמְרוּ מִחֲנֹן אֲנַחְנוּ: 5 וַיֹּאמֶר לָהֶם הַיּוֹדְעִים אֶת־לָבָן בְּדִתְחוֹר וַיֹּאמְרוּ הֵעֵנִי: 6 וַיֹּאמֶר לָהֶם הַשְׁלוֹם לָךְ וַיֹּאמְרוּ שְׁלוֹם וְהִנֵּה רַחֵל בָּתוּלָה עִם־הַצֹּאן: 7 וַיֹּאמֶר הֵן עוֹד הַיּוֹם נִדְחָל לֹא־עֵת הָאֶסֶף הַמִּקְנֶה הַשִּׁקְוִי הַצֹּאן וְלָבִי 8 רָעוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא נִכְלָ עַד אֲשֶׁר יִסְפְּרוּ כָּל־הַעֲדָרִים וְחֲלָלָה אֶת־הַלָּבָן מֵעַל פִּי הַבָּאֵר וַיִּשְׁקִטוּ הַצֹּאן: 9 עָדָה מִדְּבַר עִמָּם וְרַחֵל וְכָל־הָאֶסֶף עִם־הַצֹּאן אֲשֶׁר לְאֵבְתָּהּ בִּי רָעָה יִהְיֶה: 10 וְהִי בְּאֶשְׁרֵי רָאָה יַעֲקֹב אֶת־רַחֵל בְּתִלְכָּן אַתִּי אִמִּי וַאֲדִיצָאן לָבִן אִתִּי וְנִשַּׁן יַעֲקֹב וַיִּגַּל אֶת־הַלָּבָן מֵעַל פִּי הַבָּאֵר וַיִּשְׁקוּ אֶת־הַצֹּאן לָבִן אִתִּי וְנִשַּׁן יַעֲקֹב

דאזער

[illegible]

1 ותראה דתל כ"י לא ילדה לעקב ותקנה דתל באתרה
ותאמר אל-עקב דהדלי ביום ואם-אין מהו אביו:
2 ותראתה עקב דתל ותאמר דתתת אלהים אביו אשר
3 מען מקד פריקשון: ותאמר דהו אמת בלחה כהן אלה
4 ותלד עילברין ואמנה נסאנכי מקנה: ותתדלו אתה
5 בלחה שפחה לאשה ובה אלה עקב: ותשר בלחה
6 ותלד לעקב בן: ותאמר דתל דמי אלהים וכן שמו
7 בקלי ותתל בן עילבר כראה שמו דן: ותשר עוד
8 ותלד בלחה שפחה דתל בן שני לעקב: ותאמר דתל
9 נפתלי אלהים: ונפתלי עסאחתי נסדילתי ותקרא
10 שמו נפתלי: ותראה לאה כי עמדה מולדת ותקח את-
11 ולפה שפחה ותתן אותה לעקב לאשה: ותלד ולפה
12 שפחה לאה לעקב בן: ותאמר לאה בגד ותקרא את-
13 שמו דן: ותלד ולפה שפחה לאה בן שני לעקב:
14 ותאמר לאה באשרי כי אשרתי בנות ותקרא את-שמו
15 אשר: ותלד ראובן בימי קצור-חמים וימאן דקאליה
16 בשורה ובה אלים אלהא אמר ותאמר דתל אל-לאה
17 תרגא נן מידאן בגד: ותאמר לה דמעט קחתיך את-
18 אישי ולקחת נם את-דודא בן ותאמר דתל לבן לשב

1 וְהָיָה כִּחַל הָאֵם בְּעֹנֶהֶן אִזּוּ וְיֵאָמֵר
כִּיט בְּעֹנֶהֶן צוּ יַעֲקֹב, אִזּוּי הָאֵם כִּחַל
הָאֵם בְּעֹנֶהֶן צוּ יַעֲקֹב, יֵב מִיר קִינְדֶּר,
אִנְדֶּר דֶּר צָאָרן פֿון יַעֲקֹב הָאֵם זיך
בִּין אִיךְ אִין דֶּר שְׁטַעל פֿון נָאָם,
דָּעס בִּוּד? 3 אִנְדֶּר וְיֵאָמֵר הָאֵם בְּעֹנֶהֶן,
א זָאל בְּעֹנֶהֶן אִיזֶר מִיִּנֶע קִינְא, אִנְדֶּר
4 אִנְדֶּר וְיֵאָמֵר הָאֵם צוּ אִיזֶס בְּעֹנֶהֶן
וְיֵאָמֵר בְּעֹנֶהֶן: 5 אִנְדֶּר בִּלְהֵא אִזּוּ
א זִוְהֵן צוּ יַעֲקֹב: 6 אִנְדֶּר כִּחַל הָאֵם
אִיזֶר בְּעֹנֶהֶן מִיִּין קוֹל, אִנְדֶּר עֵר הָאֵם
וְיִין נָאָמֶן דן: 7 אִנְדֶּר וְיֵאָמֵר אִזּוּ נָאָכֶר
דִּינִקֶט פֿון כִּחַל הָאֵם א צוּוִישְׁעֵן זִוְהֵן
נָאָם, דָּעס קאָמפֿס פֿון נָאָם הָאָב אִיךְ
זיך בִּינְקֹמֶן, אִנְדֶּר וְיֵאָמֵר הָאֵם בְּעֹנֶהֶן
בְּעֹנֶהֶן אִזּוּ וְיֵאָמֵר אִיזֶר בְּעֹנֶהֶן פֿון צוּ
דִינִקֶט אִנְדֶּר וְיֵאָמֵר הָאֵם זיך בְּעֹנֶהֶן צוּ
זִוְהֵן פֿון לָאָה הָאֵם בְּעֹנֶהֶן א זִוְהֵן צוּ
זִוְהֵן גִּלִּיק, אִנְדֶּר וְיֵאָמֵר הָאֵם בְּעֹנֶהֶן וְיִין
לָאָה הָאֵם א צוּוִישְׁעֵן זִוְהֵן בְּעֹנֶהֶן צוּ
ע גִּלִּיקִיבִקִּיט! וְיֵאָמֵר מִיךְ וְעֵלֶען דִּיא
בְּעֹנֶהֶן וְיִין נָאָמֶן אִשְׁר: 11 אִנְדֶּר
וְיֵאָמֵר דָּעס וְיִין, אִנְדֶּר עֵר הָאֵם
עֵר הָאֵם וְיֵאָמֵר בְּעֹנֶהֶן צוּ לָאָה זִינֶע
מִיר, אִיךְ בְּעֵט דִּיךְ, פֿון דִּיא דִּנְאָים
אִיךְ בְּעֹנֶהֶן, אִזּוּ עֵס דָּען וְיִינֶג
וְיֵאָמֵר אִיךְ נָעֵמֶן דִּיא דִּנְאָים,
דֶּרפֿאר זָאל עֵר מִיט דִּיר לִינֶען

איהרע שוועסטער מקנא געוועזען, אונד זיא
אונד ווען ניט אזוי וועל איך שטארבען:
דערנרימט איבער רחל, אונד ער האט געזא
וואס האט פערמיטען פון דיר דיא פרוקט פ
זעה, מיין דינקט בלעה, קום צו איהר, אונד
איך וועל איך פון איהר אויפגעבויעט ווער
בלעה איהר דינקט פאר א נייב, אונד יעקב
מראגענדג געווארען אונד זיא האט געווינע
געזאגט, נאט האט מיך געריקטעט אונד הא
מיר געגעבען א זעה, דרום האט זיא געווינע
אמאל מראגענדג געווארען, אונד בלעה דיר
געווינען צו יעקב: 8 אונד רחל האט גע
געקעמפט מיט מירע שוועסטער, איך בין
זיין נאמען נפתלי: 9 אונד ווען לאה האט
געווינען, אזוי האט זיא גענומען זלפה איהר
יעקב פאר א נייב: 10 אונד זלפה דיא דיר
יעקב: 11 אונד לאה האט געזאגט, עם ק
נאמען נד: 12 אונד זלפה, דיא דינקט פון
יעקב: 13 אונד לאה האט געזאגט, אין מיר
שעסטער גליקליך לויבען, אונד זיא האט
ראובן איד געזאגט אין דיא מעג וואס פ
געפונען דודאים אויף דעם פעלד, אונד
מוסער, אונד רחל האט געזאגט צו לאה, גי
פון דיין זעה: 15 אונד זיא האט צו
אז דיא האסט גענומען מיין מאן, אונד
פון מיין זעה? אונד רחל האט געזאגט

עמד בלילה תחת דודא בן: וכל עקב: מוסרם: 16
 עשר ותבא לאה לקראתו ותאמר אל תבוא בי ערב
 שכרתיך בנדאי בני משכב עמה בלילה הוא: ושמע
 אליהם אל לאה ותבר ותלד לשקב בן חמישי: ותאמר
 לאה בן אלהים שקר אשר נתתי שפתי לאיש ותקרא
 שמו יששכר: ותבר עוד לאה ותלד בן ששי לשקב: 18
 ותאמר לאה וברני אליהם ואולי נבר טוב הלאם קבלי ב
 אישי בנותי לי ששתי בנים ותקרא את שמי וקלון:
 ואמר קלון בן ותקרא את שמה דירה: וקבר אליהם
 את דודא ושמע אליה אלהים ותפיל את דודא:
 ותבר ותלד בן ותאמר אלהים אלהים פתתי: ותקרא
 את שמו יוסף לאמר יסף דודא לי בן אתר: וזה פאשר
 קרה וכל ויתקרא ותאמר יעקב אלהים שלי ואלה
 אלמקומי ואלפי: וזהו אשר ואת כל אשר עברתי
 אצלך בנה ואלבר: ואת דודא ואת בנותיו אשר עברתי:
 ותאמר אליו לבן אסתר מצאתי בן בעצתך ונשתי
 בברכי דוד בלילה: ותאמר נקבה שקרה עלי ואמנה:
 ותאמר אלי אמה דעת את אשר עברתי ואת אשר
 היה מקרה אתי: כי מש אשר הנה לך לפני ה' 5
 לרב בברך דוד: אתה אלה לרוב ותמה מתי אעשה נס
 אפי לביתי: ותאמר מה אמרתי ותאמר יעקב לאחיהם
 לי מאומה אסתפשה לי בברך ה' אשר אעשה ארצה
 צאתי אשר: ויעבר בבל צאתי היום רב משם כל
 עש ונבר וטלא וכל שוריהם בבשבים וטלא וקלן
 בעם וזה שקר: ותתהפץ וקלתי בנים מחר ב' 8
 תבוא עלי שקר לפני כל אשר אנו נבר וטלא בעם
 ויום בבשבים נס הוא אתי: ותאמר לבן הן לו יתי 34
 אונד גאט האט געדאכט אן רחל, אונד גאט האט
 געזעצט, אונד ער האט געזעצט איהר מוטער לייב: 23 אונד זיא איז
 געווען, אונד זיא האט געווינען א ווהן, אונד זיא האט געזאגט, גאט
 האט געקענט מייןע שאנד: 24 אונד זיא האט גערופען זיין נאמען אזוי צו
 זאגען, גאט וועט מעררען צו מיר איין אנדערען ווהן: 25 אונד עס איז געוועזען
 ווען רחל האט געווינען דעם יוסף, אזוי האט יעקב געזאגט צו לבן, שיק מיר אונזע
 אונד איך וועל גיין צו מיין ארם אונד צו מיין לאנד: 26 גיב מיר מייןע ווייבער
 אונד מייןע קינדער, וואס איך האב בייא דיר פאר וויא געדינט, אונד איך וועל גיין,
 ווארין דא ווייפט דאך מיין דינסט וואס איך האב בייא דיר געדינט: 27 אונד לבן
 האט צו איהם געזאגט, ווען איך האב נון געפונען חן אין דייןע אויגען—איך האב
 ערפאררען דאס גאט האט מיר געבענשט פון דייןעמוועגען: 28 אונד ער האט
 געזאגט, בעשמים (דא) דיין לוי (שכר) אויף מיר, אונד איך וועל עס געבען:
 29 אונד ער האט צו איהם געזאגט, דא ווייפט דאך וויא איך האב דיר געדינט, אונד
 וואס דיין פיד איז געווארען מיט מיר: 30 ווארין דאס ווייניגע וואס דא האסט
 געהאט פאר מיר, האט זיך אויסגעברייטעט צו פיל, אונד גאט האט זיך געבענשט
 פון מייןעמוועגען, אונד איצט ווען זאל איך עס אויף טהון פאר מיין הויזעווענד?
 31 אונד ער האט געזאגט, וואס זאל איך דיר געבען? אונד יעקב האט געזאגט, דא
 זאלסט מיר גארניש געבען, ווען דא ווילסט אבער צו מיר טהון דיוע זאך, וועל איך
 צוריק קערען פאשען דייןע שאף, אונד וועל זיין היטען: 32 איך וועל דורכגיין
 היינט בייא אלע דייןע שאף, טהו אפ פון דארטען אלע לעמער, געשפרענקעלשט
 אונד געפלעקטע, אונד אישליכעס לאס וואס איז רויט אונטער דיא שאף, אונד
 געפלעקט אונד געשפרענקעלט אונטער דיא ציגען, אונד עס זאל זיין מיין לוי (שכר):
 33 אונד מייןע גערעכטיגקייט זאל פאר מיר צייגען אין דעם מארגעדיגען טאג, ווען
 דא וועסט קומען אויף מיין לוי, פאר דיר, אלעס וואס איז נישט געשפרענקעלט אונד
 געפלעקט אין דיא ציגען, אונד רויט אין דיא שאף, איז וויא געגבעט
 בייא מיר: 34 אונד לבן האט געזאגט, הלואי עס זאל זיין אזוי וויא

ויינע רייד: 35 אונד ער האט אפגעטון
אין דעם זעלבען טאג דיא בעק דיא
געשטרייפטע אונד דיא געפלעקטע, אונד
אלע צינען דיא געשטרייפטע אונד דיא
געפלעקטע, אלעס וואס איז ווייס אין
איהם, אונד איינליכעס רויטע אין דיא
שאף, אונד ער האט זייא געגעבען אין
דיא הענד פון זיינע זיידן, אונד ער
האט געטון א וועג פון דריין א טעג
צווישען זיך אונד צווישען זיך, אונד
זעלב האט געפאשעט דיא איינע זיינע שאף
פון לכן: 37 אונד ער האט זיך גענומען
פרישע שטערקען פון זיין ביימער אונד
מאדעל ביימער אונד קאסטאניען
ביימער, אונד האט געשיילט ווייסע
שטרייפען, אויפגעדעקט דאס ווייסע וואס
איז געוועזען אויף דיא שטערקען:
38 אונד ער האט געשטעלט, זיין שטער-
קען וואס ער האט געשיילט, אין א
קארעטעס, דיא קארעטעס פון וואסער
אונד דיא שאף פלענען קומען צו
טרינקען, ענטקענען דיא שאף, אונד זייא
האבען זיך דערהיצט, ווען זייא זענען
געקומען צו טרינקען: 39 אונד דיא שאף
האבען זיך דערהיצט (אדער עמסאנגען)

לא כדברך: ויגר ביום ההוא אחדותיים העקרים המלאים
את כל העצים והקלות המלאות כל אשר לבן וכל
הם בקשבים וזמן כדברך: ויש בידך שלשת ימים
36 בידך וכן יעקב יעקב רעה אתה לא לבן והערת: ויגר
לו יעקב מקל לבנה לו ולו ורמין מפעל לבן פעלות
37 לבנות מחסה לבן אשר על המקלות: וכן את
המקלות אשר פל בידים בעקבות המים אשר
הבאן הבאן לשחות לבנה הבאן וימנה בבאן לשחות:
39 ויגר הבאן אל המקלות ויפלן הבאן עקרים וקדים
מ ומלאים: והבשבים הפריד יעקב וזמן פל הבאן אל עקד
וקלדים הבאן לבן משות לו עדרים לבדו ולא שהם
41 על-באן לבן: וזה בכל-הבאן הבאן המקורות ויש
יעקב את המקלות לעץ הבאן בידים לחמיה
42 במקלות: ויבשמה הבאן לא ימים וזה המספם
43 ללבן והקשים לעקב: ויפרץ האש מאד מאד וידר
לא צאן רבות ושחות ועבדים ומלים חמדים:

לא

א וישמע אחדברי בגלגלן לאמר לקח יעקב את כל
אשר לאבני ומאשר לאבני קשה את כל-הקבר הזה:
2 ויגרא יעקב את-העץ לבן והנה אשנו עמי בתמול שלשום:
3 ויאמר ידוע אל-יעקב שוב אל-ארץ אבותי ולמולדת
4 ואזהר עמך: וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה
ה אל-באנו: ויאמר לזן רעה אנכי את-העץ אבינו כר
6 אשנו אל בתמול שלשם ואלוץ אבי הנה עמך: ואחנה
7 דעמן כי בגלגלתי עברתי את-אבינו: ואבינו תהל כי
והחל את-משקבתי עשרת-מים ולא-התני אלהים להרע
8 עמך: אמרה יאמר וקדים וזה שברך גלגלן כל-הבאן

בייא דיא שטערקענס, אונד דיא שאף האבען געבוירען געשטרייפטע, געשפרענקעל-
טע, אונד געפלעקטע: 40 אונד יעקב האט דיוע לעמער אפגעשייד, אונד זיין האט
געטון דאס פנים פון דיא שאף צו דיא געשפרענקעלטע, אונד אלע רויטע, אונד
דיא שאף פון לכן, אונד ער האט געשטעלט פאר זיך סטאדעס בעווינדער, אונד ער
האט זייא נישט געטון מיט דיא שאף פון לכן: 41 אונד עס איז געוועזען בייא
איינליכען דערהיצען פון דיא שטארקע שאף, אזוי האט יעקב געטון דיא שטערקענס
פאר דיא אויגען פון דיא שאף אין דיא קארעטעס, זייא זאלען זיך דערהיצען בייא
דיא שטערקענס: 42 אבער ווען דיא שאף זענען שטאנען געוועזען האט ער זייא נישט
געטון, אונד דיא שטאנען זענען געוועזען פאר לכן אונד דיא שטארקע פאר יעקב:
43 אונד דער מאן האט זיך גאנץ זעהר אויסגעפרייט, אונד ער האט געהאט פיל
שאף אונד דינקטען אונד קנעכט אונד קעמעל אונד אייזעל:
קאפיטעל לא

1 אונד ער האט געהערט דיא ווערטער פון דיא זיידן פון לכן, אזוי צו זאנען, יעקב
האט אנהעק גענומען אלעס וואס איז געוועזען צו אונזער פאטער, אונד פון דעם וואס
איז געוועזען צו אונזער פאטער האט ער זיך אזוי רייך געמאכט: 2 אונד יעקב האט
געזעהען דאס פנים פון לכן, אונד זעה, ער איז נישט מיט איהם געוועזען אזוי וויא
נעכטען אונד איינער-נעכטען: 3 אונד האט האט געזאגט צו יעקב, קער צוריק צו
דעם לאנד פון זיינע עלטערען אונד צו זיינע געבורט, אונד איך וועל מיט דיר זיין:
4 אונד יעקב האט געשיקט אונד ער האט געלאזט רופען רחל אונד לאה אויף דעם
פעלד בייא זיינע שאף: 5 אונד ער האט צו זייא געזאגט, איך זעה דאס פנים פון
איינער פאטער, דאס ער איז נישט צו מיר אזוי וויא נעכטען אונד איינער-נעכטען, אונד
דער האט פון מיין פאטער איז מיט מיר געוועזען: 6 אונד איהר ווייסט דאך דאס מיט
מיין גאנצע קראפט האב איך איינער פאטער געדינט: 7 אונד איינער פאטער האט מיך
געטוינען, אונד ער האט פארביטען מיין לויז צעהן מאל, אבער האט האט איהם
נישט צוגעלאזט מיר שלעכטעס צו טון: 8 ווען ער האט געזאגט, דאס
דיא געפלעקטע זאל זיין זיין לויז, אזוי האבען אלע שאף געבוירען
געפלעקטע

וַיִּקְרָא וַאֲסִיכָה וַאֲמֵר עֲקָרִים וְהָיָה שְׂרָרָךְ וְהָיָה כָל־
הַצֹּאן עֲקָרִים: וַיֵּלֶךְ אֱלֹהִים אֶת־מִקְנֶה אַבְרָם וְחִסְדֵּי:
וְהָיָה בֵּית חָם הַצֹּאן וַאֲסָא עֵיף וַאֲרָא בְּחִלּוֹם וְהָיָה
הַעֲתִידִים הָעֵלִים עַל־הַצֹּאן עֲקָרִים וְקָרִים וּבְרָדִים:
וַיֹּאמֶר אֵלֵי מֶלֶךְ הָאֱלֹהִים בְּחִלּוֹם יַעֲקֹב וַאֲמֵר רַחֲמֵי:
וַיֹּאמֶר שְׂרָא עֵינֶךָ וְהָיָה בְּלִדְהֶעֱתִידִים הָעֵלִים עַל־
הַצֹּאן עֲקָרִים וְקָרִים וּבְרָדִים כִּי רָאִיתִי אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָבָן
עָשָׂה לָךְ: אֲנִי הֵאֵל בֵּית־אֵל אֲשֶׁר מִשְׁחָת שָׁם מִצְבֶּה
אֲשֶׁר בְּרַחֲתִי לִי שָׁם בְּדֵר עֲשֵׂה קֹם צֵא מִדְּהָרָאִין הִזְאת
וְשׁוּב אֶל־אֶרֶץ מִלְחָמָה: וְהָיָה חֵלֶל לְאֵלֶּה וְהִאֲמִירָה לִי
הַעֲדָה לֵט חֵלֶל וְהָיָה בְּבֵית אֲבִי: הִלֹּא נִכְרִיתִי
וְהִשְׁבַּעְתִּי לִי כִּי מִכְרִי וְאֶכֶל וְסִמְכֹל אֶת־כִּסְפִּי: כִּי
כָל־הָעֶשֶׂר אֲשֶׁר הִצִּיל אֱלֹהִים מֵאִבִּי לֵט הוּא וּלְבָנָי
וְעֵשָׂה כָּל־אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים אֵלַיךְ עָשָׂה: וְהָיָה יַעֲקֹב
וַיֵּשֶׁב אֶת־בְּנָיו וְאֶת־נָשָׁיו עַל־הַנְּחָלִים: וַיִּהְיֶה אֶת־כָּל־
מִקְנֵהוּ וְאֶת־כָּל־דְּבָרָיו אֲשֶׁר רָכַשׁ מִקְנֵהוּ וְהָיָה אֲשֶׁר
רָכַשׁ בְּפָנָי אַרְסָה לְבֹא אֶל־יִצְחָק אֲבִיו אֶרֶצָה כְּנָעַן:
וְלָבָן הִלְךְ לָלוֹא אֶת־בָּנָיו וְהִנֵּג רָחֵל אֶת־הַתְּרֵפִים אֲשֶׁר
לְאֵבְדֵי: וְהִנֵּג יַעֲקֹב אֶת־לֵב לָבָן הָאֲרָמִי עַל־כָּל־הַדָּבָר
לֹא כִּי בָרַח הוּא: מִכְּרָח הוּא וְכָל־אֲשֶׁר־לֹא וְהָיָה וְהָיָה
אֶת־הַתְּרֵפִים וַיִּשֶׁם אֶת־פָּנָיו בְּרֵחַ הַנְּחָלִים: וַיִּהְיֶה לָלוֹא בָּיִם
הַשְּׁלִישִׁי כִּי בָרַח יַעֲקֹב: וַיִּשָּׂא אֶת־אִשְׁתּוֹ עִמָּו וַיִּרְדֶּף
אֶחָדֵי הַרְדִּי שְׁבַע־יָמִים וַיִּדְבֹק אֶת־בְּתֵר הַנְּחָלִים: וַיָּבֹא
אֱלֹהִים אֶל־לָבָן הָאֲרָמִי בְּחִלּוֹם הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר לֹא הִשְׁמַר
לִי פְתִילִי עַם־יַעֲקֹב מִשִּׁב עֲרֵדֵנִי: וַיֵּשֶׁב לָבָן אֶת־כָּתֵי
יַעֲקֹב וַיִּשְׁלַח תִּקְוֵי אֶת־אִשְׁתּוֹ בְּדֵר וְלָבָן תִּקְוֵי אֶת־אִשְׁתּוֹ
בְּדֵר הַנְּחָלִים: וַיֹּאמֶר לָבָן לְיַעֲקֹב מַה עָשִׂיתָ וְהִנֵּג אֶת־כָּתֵי
לְבָבִי וְהִנֵּג אֶת־בְּתֵלִי מִשְׁכִּבֹתִי תָרַב: לָמָּה נִחְבַּאתִי

בְּעֹבְרָתִי: 14 אוֹנֵד רָחֵל אוֹנֵד לֵאָה הַאֲבֵעַן אוֹנֵד הַאֲבֵעַן צוֹ אִיהֶם בְּעֹזְנָמָה אִיז
דָּעַן נָאָה צוֹ אוֹנֵס אִיז מִיִּיל אָדָּעַר עֲרֵב־שֹׁאֲפֵט אִין דָּעַם הָיוּ פֿון אוֹנֵדֶר פֿאטֶער? 15 זַעֲנֵעַן
מִיר דָּעַן נִיט צוֹ אִיהֶם בְּעֲרֵב־כְּנֵט אוֹיז וַיִּי אִיז פֿרַעֲמֶדֶר? וְהָרִין עַר הָאֵט אוֹנֵס פֿערִקוֹפִיט,
אוֹנֵד עַר הָאֵט אוֹיף גְּעוֹוִים אוֹיפֿגעגאַנגֶען אוֹנֵדֶר גֶּלֶד: 16 דָּעַן דָּעַר גאַנְצֶער רִיכְטִיגֶהוּם
וְהָאֵט גַּאט הָאֵט אָפֿגעשטֶעלט פֿון אוֹנֵדֶר פֿאטֶער, דָּאס גֶּהֶעֱרַט צוֹ אוֹנֵס אוֹנֵד צוֹ אוֹנֵדֶר־
רַע קִינֶדֶר, אוֹנֵד אִיצֵט אֶלֶס וְהָאֵט גַּאט צוֹ דִיר גְּעֹזְנָמָה מְהוּ: 17 אוֹנֵד יַעֲקֹב אִיז
אוֹיפֿגעשטאַנֶען אוֹנֵד עַר הָאֵט אוֹיפֿגעוויבֶען וַיִּינֶע קִינֶדֶר אוֹנֵד וַיִּינֶע וַיִּיבֶער אוֹיף דִיא
קֶעמֶעל: 18 אוֹנֵד עַר הָאֵט אָנוּעַק גֶּעפִיהֶרֶט וַיִּין גאַנְצֶעס פֿיף, אוֹנֵד וַיִּין גאַנְצֶעס פֿאַרמֶענֶען
וְהָאֵט עַר הָאֵט גְּרֹוּאָרֶען אִין פֿון אַרְסָה, כְּדִי צוֹ קוֹמֶען צוֹ יִצְחָק וַיִּין פֿאטֶער, צוֹ דָּעַם לֹאנֵד
כְּנֵעַן: 19 אוֹנֵד לָבָן אִיז גֶּעגאַנגֶען צוֹ שְׁעֶרֶען וַיִּינֶע שְׁאָה, אוֹנֵד רָחֵל הָאֵט גֶּעגִנְבֶעט דִיא
גֶּעצֶען־בִּילְדֶּער וְהָאֵט הַאֲבֵעַן גֶּהֶעֱרַט צוֹ אִיהֶר פֿאטֶער: 20 אוֹנֵד יַעֲקֹב הָאֵט גֶּעגִנְבֶעט
דָּאס הָאָרֶץ פֿון לָבָן אֲרָמִי וַיִּיֵל עַר הָאֵט אִיהֶם נִיט גְּעֹזְנָמָה דָּאס עַר וַיִּיֵל אֲנִטְלוֹיפֶען:
21 אוֹנֵד עַר אִיז אֲנִטְלֹאפֶען, אוֹנֵד אֶלֶס וְהָאֵט גַּאט עַר הָאֵט גֶּעגֹהֲט, אוֹנֵד עַר אִיז אוֹיפֿגעשטאַ־
נֶען, אוֹנֵד עַר אִיז אֲרִיבֶער־גֶּעגאַנגֶען אִיבֶּער דָּעַם שְׁמִרָאָה, אוֹנֵד עַר הָאֵט גֶּעשְׁהוּן וַיִּין פֿנים
צוֹ דָּעַם בָּאָרֶג גֶּלֶד: 22 אוֹנֵד אִין דָּעַם דִרִישֶׁען טֹאָ אִיז עַם אָנגֶעזאַמֶט גֶּעוואָרֶען צוֹ לָבָן
דָּאס יַעֲקֹב אִיז אֲנִטְלֹאפֶען: 23 אוֹנֵד עַר הָאֵט מִיט וַיִּף גֶּענוּמֶען וַיִּינֶע בְּרִידֶער, אוֹנֵד עַר
הָאֵט אִיהֶם נָאָכֶגעגאַמֶט, אִיז וְהָיָה פֿון זִיבֶען טֶעג, אוֹנֵד עַר הָאֵט וַיִּף צוֹ אִיהֶם גֶּעֱהֶעפֶט
בִּיא דָּעַם בָּאָרֶג גֶּלֶד: 24 אוֹנֵד גַּאט אִיז גֶּעקוּמֶען צוֹ לָבָן אֲרָמִי אִין דָּעַם חִלּוֹם בִּיא
נָאָכֶט, אוֹנֵד עַר הָאֵט צוֹ אִיהֶם גְּעֹזְנָמָה הִיט דִיךְ, אִיז דוּא זאַלֶסט נִיט רַעֲדֶען מִיט יַעֲקֹב
פֿון גִּישְׁעַם בִּיז שְׁלֶעכְטֶעס: 25 אוֹנֵד לָבָן הָאֵט עֲרַגִירִיכְט יַעֲקֹב, אוֹנֵד יַעֲקֹב הָאֵט אוֹיפֿגֶע־
שטֶעלט וַיִּין גֶּעצֶעלט אוֹיף דָּעַם בָּאָרֶג, אוֹנֵד לָבָן אוֹנֵד וַיִּינֶע בְּרִידֶער הַאֲבֵעַן אוֹיפֿגעשטֶעלט
אוֹיף דָּעַם בָּאָרֶג גֶּלֶד: 26 אוֹנֵד לָבָן הָאֵט גְּעֹזְנָמָה צוֹ יַעֲקֹב, וְהָאֵט הָאֵט דוּא גֶּעשְׁהוּן,
דָּאס דוּא הָאֵט גֶּעגאַנגֶעט מִיין הָאָרֶץ, אוֹנֵד דוּא הָאֵט אָנוּעַק־גֶּעפִיהֶרֶט מִינֶע טֶעכְטֶער
וַיִּיז גֶּעפֿאַנגֶענֶע פֿון דָּעַם שְׁוֹעֶרֶט? 27 וְהָאֵט בִּישְׁט דוּא אִים פֿאַרְבָּאָרֶענֶעס

לברית ותתנב אתי ולא ידעתי לי ואשלחך בשמחה
 28 וקשרים בתך ובבגדך: ולא נמשחתי למשך לבני ולבנותי
 29 עתה הסבילת עשוי: יש ללאל די לעשות עמכם רע ואלו
 30 תביכם אמש: אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עמי
 31 לעקב משב עד דע: ועתה הלך דלכתך בירכשך נכסותה
 32 לבית אביך למה נבכת אתה: וכן עקב ויאמר
 33 ללבו כי ויאתי כי אמרתי פרחנול אתיבטוחי מעמי:
 34 עם אשר תמצא אתה: לא ידעתי נד אחי הדבר
 35 לך מה עמך: וקח לך ולא ידע עקב כי רחל נבכתם:
 36 ויבא לבן באהל עקב: ובאהל לאה ובאהל שתי
 37 האמדות ולא מצא מצא מאהל לאה ובא באהל רחל:
 38 ורחל לקחה אתההרפים ותשמש בבר הנמל ותשב
 39 לה עלית ומשש לבן אתהכלההלא ולא מצא: ותאמר
 40 אליאבה אליה: בשני אדני כי לא אוכל לקום מפניך
 41 בירדך נשים לי ותפש ולא מצא אתההרפים: ויחר
 42 לעקב וירב לבן וישן עקב ויאמר ללבו מהיפשי
 43 מה המאני כי דלכתך אתי: כירמששת אתהכלי
 44 מרמקאת מכל כלי ביתך שים כה נד אתי ואחד
 45 ויכחדו בן שני: זה עשרים שנה אנכי עמך רחלך
 46 ועד לא שקלו ואלי צאנך לא אכלתי: מרפה לא
 47 הבאתי אליך אנכי אפספה מדי תבקשה נבתי יום
 48 וינבתי לילה: היתי ביום אכלתי חרב: וקרה כלילה
 49 ותד שתי מעי: וחדלי עשרים שנה בביתך עבדך
 50 ארבע עשרה שנה בשתי בתיך ושש שנים בצאנך
 51 ותחלף אתמשכתי עשרת מנים: לולי אלתי אבי
 52 אלתי אברהם ופחד יצחק התי לי כי עתה ריבם שלחתי
 53 אתי: ואתניע פני ראה: אלהים ויבא אמש: וישן

אנטלאפען אונד דוא האסט מיך בעננבעט,
 אונד דוא האסט עם מיר ניש געזאגט,
 איך וואלט דיר אנועק געשיקט מיט
 פריידען אונד מיט געזאגט, מיט פויקען
 אונד מיט הארפען? 28 אונד דוא האסט
 מיך ניש צו געלאזען צו קושען מייע
 זיין אונד מייע טעכטער, איצט דוא
 האסט נאריש געטהון: 29 עם איז מייע
 קראפט צו טהון מיט אייך שלעכטעם,
 אבער דער גאט פון איינע פעטער האט
 געכטען צו מיר געזאגט, היט דיר דאס
 דוא וואלט ניש רעדען מיט יעקב פון
 גוטעם ביז שלעכטעם: 30 אונד איצט
 ביסט דוא אנועק געזאגט, ווייל דוא האסט
 זעהר געגלוסט נאך דיין פאטערס הויז,
 פאר וואס האסט דוא געננבעט מיין גאט?
 31 אונד יעקב האט געענטפערט אונד
 ער האט געזאגט צו לבן, ווייל איך האב
 מורא געהאט, ווארין איך האב געמינט,
 טאמער וועסט דוא רויבען דייע טעכטער
 פון מיר: 32 בייא וועמען דוא וועסט
 געפינען דייע טעכטער דער זאל ניש
 לעבען, אין דער געזענזארט פון אונזערע
 ברידער דערקען וואס דיין איז בייא מיר.
 אונד נעם עם צו דיר, ווארין יעקב האט
 ניש געוואוסט דאס רחל האט זיין גע-
 ננבעט: 33 אונד לבן איז געקומען אין דעם
 געזעלט פון יעקב, אונד אין דעם געזעלט
 פון לאה, אונד אין דעם געזעלט פון
 אונד צוויי דנקטען, אונד ער האט ניש געפונען,
 אונד ער איז ארויס געזאגט פון דעם
 געזעלט פון רחל: 34 אונד רחל האט
 גענומען דיא געזען-בילדער אונד האט זיין
 געטהון אין דעם זאטעל פון דעם קעמעל,
 אונד זיא האט זיך אויף געזעצט, אונד
 לבן האט געטאפט דאס נאכצע געזעלט,
 אונד ער האט ניש געפונען: 35 אונד זיא האט
 געזאגט צו איהר פאטער, לאז עם ניש
 פערדריסען אין דיא אויגען פון מיין האר,
 דאס איך קען ניש אויפשמיינן פאר דיר,
 דען עם איז צו מיר נאך דעם שטיינער
 פון דיא ווייבער, אונד ער האט געפונען
 דיא געזען-בילדער: 36 אונד עם האט
 יעקב פערדראסען, אונד ער האט זיך געקריגט
 מיט לבן, אונד יעקב האט געענטפערט
 אונד האט געזאגט צו לבן, וואס איז
 מייע שולד, אונד וואס איז מייע וינד
 וואס דוא האסט מיך אזוי נאכגעזאגט?
 37 ווארין דוא האסט געטאפט אלע
 מייע כלים, וואס האסט דוא געפונען
 פון אלע כלים פון דיין הויז, משהא
 אזאלכעס היר פאר מייע ברידער
 אונד דייע ברידער, אונד לאזען זיין
 ריכטען צווישען אונס ביידע: 38 דיא
 דאזיגע צוואנציג יאהר בין איך בייא
 דיר געוועזען, דייע שאף אונד דייע
 ציגען האבען ניש פערטארפען,
 אונד דיא ווינדער פון דייע שאף האב
 איך ניש גענעסען: 39 א פארצינד-
 טעם (מרפה) האב איך דיר ניש געבראכט,
 מיר האט עם געפעלט, פון מייע האנד
 האסט דוא עם פערלאנגט, וואס איז
 געננבעט געווארען ביא טאג אונד
 וואס עם איז געננבעט געווארען
 ביא טאג פארצעהרט פון דיא היין,
 אונד פון דיא קעלט ביא נאכט, אונד עם
 איז פארטאגעלט געווארען דער
 שלאף פון מייע אויגען: 41 דיא דאזיגע
 צוואנציג יאהר בין איהר האב איך דיר
 געדינט, איך בין געוועזען אין דיין הויז,
 פערצעהן יאהר וועגען דייע צוויי
 טעכטער, אונד זעקס יאהר וועגען דייע
 שאף, אונד דוא האסט פערביטען מיין
 לויז צעהן מאל: 42 ווען עם ווער
 ניש דער גאט פון מיין פאטער, דער
 גאט פון אברהם, אונד דיא פורקט פון
 יצחק וואלט ניש געוועזען מיט מיר,
 אזוי וועסט דוא מיך איצט ליידיג
 אנועק געשיקט, אבער גאט האט גע-
 זעהן מיין פיין אונד דיא ארבייט פון
 מייע הענד, אונד ער האט דיר געכטען
 געשטראפט: אונד

לָבֵן וְאָמַר אֶל-יַעֲקֹב הַבְּנוֹת בְּנֹתַי וְהַבָּנִים בְּנֵי הַתָּאֵן
 זָאֵל וְכָל אֲשֶׁר-אָתָּה רָאָה לִי-הוּא וְלִבְנֹתַי מִה-אֲשֶׁר
 לָאֵלֶּה הַיּוֹם אִי לִבְיֹתָן אֲשֶׁר יִלְדוּ: וְעַתָּה לָבָה נִכְרְתָה 44
 בְּרִית אֵין וְאָתָּה וְהָרָה לִשְׂדֵי בְנֵי וְיִבְנֶה: וַיִּקַּח יַעֲקֹב אֶבֶן 45
 וַיְרִימָה מִצְבֵּה: וְאָמַר יַעֲקֹב לְאֶחָיו לָקְחוּ אֲבָנִים וַיִּקְחוּ 46
 אֲבָנִים וַיַּשְׁתַּדֵּל וַיִּתְּנֵם לְכָל שֵׁם עַל-הָאֵל: וַיִּקְרָא-לוֹ לָבֵן 47
 וְגַם שְׁתַּדְּוָתָא וְיַעֲקֹב כָּרָא לוֹ גִּלְעָד: וְאָמַר לָבֵן הַגִּל 48
 הַזֶּה עַד בְּנֵי וְיִבְנֶה הַיּוֹם עַל-בֵּן כִּי-קָרָא שְׁמוֹ גִּלְעָד:
 וְהַמִּצְבָּה אֲשֶׁר אָמַר יָצָא הָרָה בְנֵי וְיִבְנֶה כִּי נִסְתַּר אִישׁ 49
 מֵרֵעֵהוּ: אֲשֶׁר-עָשָׂה אֶת-בְּנֹתַי וְאֶת-הַקָּח נָשִׁים עַל-בְּנֹתַי 50
 אֵין אִישׁ עָשָׂה רָאָה אֲלֵיהֶם עַד בְּנֵי וְיִבְנֶה: וְאָמַר לָבֵן 51
 לְיַעֲקֹב הֵנָּה הַגִּל הַזֶּה וְהֵנָּה הַמִּצְבָּה אֲשֶׁר רָדִיתִי בְנֵי 52
 וְיִבְנֶה: עַד הַגִּל הַזֶּה וְעַד הַמִּצְבָּה אֲסִיֵּא לֹא-אֶעֱבֹר
 אֵלָיִךְ אֶת-הַגִּל הַזֶּה וְאֶם-אָתָּה לֹא-תִעָבֵר אֵלַי אֶת-הַגִּל 53
 הַזֶּה וְאֶת-הַמִּצְבָּה הַזֹּאת לְרֵעִה: אֲלֹלִי אֲבָרְכֶם וְאֵלֹהֵי 54
 נְחוֹר יִשְׁפֹּט בִּינְטוֹ אֲלֵיכֶם אֲבָרְכֶם וְיִשְׁבַּע יַעֲקֹב בְּפָנָיו
 אֲבִיו יִצְחָק: וַיּוֹפֵחַ יַעֲקֹב (בַּח כְּתוּב וַיִּקְרָא לְאֶחָיו לְאֵלֶּה 55
 לָבֵן וַיִּתְּנֵם לָבֵן וְיִלְטֵי בְרֵד:

לב

לב

וַיִּשְׁלַח לָבֵן בְּכֹרֶךְ וַיִּשְׁלַח לָבֵן וְלִבְנֹתָיו וַיִּבְרַךְ אֹתָם 56
 וַיִּלְךָ וַיִּשָּׁב לָבֵן לְמִקְוֵהוּ: וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְרֵעֵהוּ וַיַּעֲבִירֵהוּ 57
 מִלֵּאכֵי אֲלֵהֶם: וְאָמַר יַעֲקֹב בְּאֶשֶׁר רָאָה מִיְּמֵהוּ אֲלֵהֶם 58
 זֶה וַיִּקְרָא שְׁמֵיהֶם הַיּוֹם מַחְנֵה:

פ פ פ פ

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לָבֵן אֶל-עֲשׂוֹ אֲחִיו אֲרָצָה שְׂעִיר 59
 שְׂעִיר אֲדָמָה: וַיֵּצֵא אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לְאֲחִי עֲשׂוֹ 60
 כֹּה אָמַר עֲבָדֶיךָ יַעֲקֹב עִם-לָבֵן לְרֵעִי וְאֶת-עַד-עַתָּה:

מִצְבָּה (וְאִתְּמַהֲרִים), וְהָאֵרִין עַר הָאֵם גִּלְעָד עַד הָאֵר (גִּלְעָד) זָאֵל וְאִתְּמַהֲרִים צוֹוִישְׁעֵן
 מִיר אִתְּמַהֲרִים דִּיר, וְעַן מִיר וְעַלְעֵן פִּעְרָבָרְנֵן וְיִין אִיִּיעֵר פִּון דְּעַם אִתְּמַהֲרִים:
 50 וְעַן דִּיר וְעַם פִּיִּיעֵר מִיִּיעֵר מִיִּיעֵר, אִתְּמַהֲרִים דִּיר וְעַם וְיִיִּיעֵר עִמֵּן
 גִּלְעָד מִיִּיעֵר מִיִּיעֵר, עַם אִי קִרִּין מִעֵנֶשׁ דָּא מִישׁ אִתְּמַהֲרִים—זַע, גִּלְעָד אִי אִיִּין עִדוּת
 צוֹוִישְׁעֵן מִיר אִתְּמַהֲרִים דִּיר: 51 אִתְּמַהֲרִים לָבֵן הָאֵם גִּלְעָד צוֹוִישְׁעֵן דִּיר
 הוֹפֵעֵן, אִתְּמַהֲרִים זַע, דִּיר מִצְבָּה וְאִם אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין
 צוֹוִישְׁעֵן דִּיר: 52 דִּיר הוֹפֵעֵן אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין
 אִיִּין וְעַל נִישׁ אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין
 דִּיר הוֹפֵעֵן אִיִּין מִצְבָּה, צוֹם שְׁלֵעֲמֵן: 53 דִּיר גִּלְעָד פִּון אִיִּין, אִיִּין דִּיר
 גִּלְעָד פִּון נְחוֹר, זָאֵל רִיבְמֵן צוֹוִישְׁעֵן אִיִּין, דִּיר גִּלְעָד פִּון וְיִיעֵר פִּאֲמֵר; אִיִּין יַעֲקֹב
 הָאֵם גִּלְעָד אִיִּין דִּיר פִּוִּרְכֵם פִּון וְיִין פִּאֲמֵר יִצְחָק: 54 אִיִּין יַעֲקֹב הָאֵם
 גִּלְעָד אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין
 עִסְעֵן בְּרוּיִם, אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין
 דְּעַם בִּאֲרָג:

קאפוטעל לב

1 אִיִּין לָבֵן אִיִּין פִּרִּיה אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין
 וְיִין אִיִּין וְיִיעֵר מִיִּיעֵר, אִיִּין עַר הָאֵם וְיִיא גִּלְעָד, אִיִּין לָבֵן אִיִּין אִיִּין
 גִּלְעָד, אִיִּין אִיִּין צוֹרִיק גִּלְעָד צוֹוִישְׁעֵן: 2 אִיִּין יַעֲקֹב אִיִּין גִּלְעָד, וְיִין
 אִיִּין דִּיר מִלְאָכִים פִּון גִּלְעָד אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין
 וְעַן עַר הָאֵם וְיִיא גִּלְעָד, דָּא אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין
 גִּלְעָד פִּון דִּיר אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין:

וישלח

4 אִיִּין יַעֲקֹב הָאֵם גִּלְעָד שְׁלֹחִים פִּאֲר וְיִין עֲשׂוֹ וְיִין בְּרִדְעֵר, צוֹ דְּעַם לֵאמֹר
 שְׂעִיר, אִיִּין דְּעַם פִּעֲלֵד פִּון אֲדָמָה: 5 אִיִּין עַר הָאֵם וְיִיא גִּלְעָד אִיִּין
 גִּלְעָד, אִיִּין זָאֵל אִיִּין גִּלְעָד צוֹוִישְׁעֵן: צוֹ עֲשׂוֹ; אִיִּין הָאֵם גִּלְעָד וְיִין
 קִנְעֵם יַעֲקֹב, מִישׁ לָבֵן הָאֵם אִיִּין גִּלְעָד אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין אִיִּין:

6 ויהי שור תמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה ליהוד
 7 לאדני למצואהו בענין: ושבו המלאכים אלעזר
 8 לאמר באנו אל-אחיהו אל-עשו ונמלך לך לרעה ולטובה
 9 מצות אש עמו: ויהי יעקב מאד נצור לו ויחז את
 10 הקס אשר אלו ואת-הצאן ואת-הבקר והממלים לשני
 11 מחנות: ואמר אסבוב עשו אלהימנה האחת והבני
 12 והנה המחנה הנשאר לפלשה: ואמר יעקב אלהי
 13 אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהי האמר אלי שוב
 14 לארצה ולמלכות ואיטבה עמך: קטני מכל החסדים
 15 ומכל האמת אשר עשית את-עבדך כי במקלי עברתי
 16 את-הנהר הזה ועתה היתי לשני מחנות: הצילני נא
 17 מיד אדני מיד עשו כדבר אובי אתו פדיוא והפני אם
 18 ערבים: ואתה אמרת הטוב אטיב עמך ושמתי את
 19 ורעך כחול הים אשר לא-יפסד מרב: ואל שם פליטה
 20 יהיה ויחז מדהבא בידו מנחה לעשו אחיו: עשר
 21 מאתים וחמשים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים:
 22 גמלים מניקות ובגדים שלשים פרות ארבעים ופרים
 23 עשרה אחת עשרים וצבים עשרה: ויחז ביד-עבדו
 24 עדר עדר ואמר אל-עבדיו עברו לפני ויחז
 25 חשימו בין עדר ובין עדר: ויצו את-הראשון לאמר כי
 26 יפסד עשו אחי ושאלך לאמר למראה ואתה חלף
 27 ולמי אלה לפניך: ואמר לפניך לעלב מנחה הוא
 28 כשלחה לאדני לעשו והנה נסדוא אחירני: ויצו גם
 29 את-השני גם את-השלשי גם את-כל-הרחלים אחרי
 30 העדרים לאמר בידך הנה תרברכו אל-עשו כמצאכם
 31 אתו: ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחירני כראמר
 32 אכפרה פניו במנחה תלכת לפני ואחריו לא-ארה

אונד פון אלע דא ווארהייט, וואס דוא האסט געטאהן מיט דיין קנעכט, ווארין מיט
 מיין שטעקען בין איך אריבערגעגאנגען דווען ירדן, אונד איצט אָבער בין איך
 געווארען צו צוויי מחנות: 12 וזיא מיך מציל פון דער האנד פון מיין ברודער, פון
 דיא האנד פון עשו, ווארין איך האב פאר איהם מורא, טאמער וועט ער קומען אונד
 מיך דערשלאגען, דא מוטער מיט דא קינדער: 13 אונד דוא האסט געזאגט איך
 וועל זיכער גוטעס טהון מיט דיר, אונד איך וועל מאכען דיינע זאמען, אזוי וויא דעם
 זאנד פון דעם ים, וואס קען נישט געציילט ווערען וועגען פילחייט: 14 אונד ער האט
 דארט דא געלבע נאכט איבערגעקומען, אונד ער האט גענומען פון דעם וואס איז
 געקומען אין זיינע האנד, א געשענק צו עשו זיין ברודער: 15 צוויי הונדערט
 ציגען, אונד צוואנציג בעק, צוויי הונדערט שאף, אונד צוואנציג ווידדער: 16 דרייסיג
 אייזעליגען, אונד צעהן יונגע אייזעל: 17 אונד ער האט וויא געגעבען אין דיא הענד
 פון זיינע קנעכט, אייזעליגע סטארע, געוואנדער, אונד ער האט געזאגט צו זיינע קנעכט,
 גייט איבער פאר מיר, אונד מאכט איינע דערווייטערונג צווישען איינע סטארע, אונד
 צווישען דער אנדערע סטארע: 18 אונד ער האט געפילען דעם ערשטען אזוי צו
 זאגען, ווען מיין ברודער עשו וועט דיר געגעבענען, אונד וועט דיר פרעגען אונד
 זאגען, צו וועמען געהערסט דוא? אונד וואהין גייסט דוא? אונד צו וועמען געהערען
 דיוע פאר דיר? 19 אזוי זאלסט דוא זאגען, צו דיין קנעכט, צו יעקב, דאס איז איין
 געשענק וואס איז געשיקט געווארען צו מיין האר, צו עשו, אונד זעה ער איז אויף
 הינטער אונס: 20 אונד ער האט אויף געפילען דעם צווייטען, אויף דעם דריטען,
 אויף אלע דא וועלכע זענען געגאנגען הינטער דיא סטארעס, אזוי צו זאגען, אזוי
 וויא דיוע ווערטער זאלט איהר רעדען צו עשו ווען איהר וועט איהם אנטרעפען:
 21 אונד איהר זאלט זאגען, זעה אויף דיין קנעכט יעקב איז הינטער אונס,
 ווארין ער האט געטראכט, איך וועל איהם שטיל מאכען (מכפר זיין)
 מיט דעם געשענק וואס גייט פאר מיר, אונד דערנאך וועל איך זעהען

22 פניו אילי ישא פניו: ופניו המטה על פניו הוא לן
 23 בלילה הוא במטה: וכן כלילה הוא ויחל את
 שתי נשיו ואחשתי שפחתי ואת אחד עשר ילדיו
 24 ונעדר את מעבר יבק: ויחלם ונעברם אתה נחל ונעבר
 את אשר לו: וחתר יעקב לבדו ויבקש איש עמו עד כה
 25 עלות השחר: ויאמר לא כלל לו ויגע בבדרכו ויחלם
 26 כה נדך יעקב בהאבק עמו: ויאמר שלחני כי עלה
 27 השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתי: ויאמר אליו
 28 מה שמך ויאמר יעקב: ויאמר לא יעקב יאמר עוד
 29 שמך כי אם ישראל בשרית עסאלים ועסאלים
 30 ותקל: וישאל יעקב ויאמר הנדחית שמך ויאמר ל
 31 למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם: ויקרא יעקב
 שם המקום פניאל כדאיתי אלוהים פנים אל פנים
 32 ותנצל נפשי: ויורדלו השמש כאשר עבר אתה נחל
 33 ויהא צלע על ירכו: עליה לא יאכלו כדאמר אל
 נד הנש אשר עלפת הנד עד היום הנה כי גלי בבתי
 נדך יעקב בנד הנש:

לז

לז
 וישא יעקב עניו וירא וינה עניו בא ועמו ארבע מאות
 אש נחץ אתה נחלים על לילה ועל ירח ועל שתי
 השפחות: וישם את השפחות ואת ילדיו ראשונה ואת
 2 לאה וילדיו אחרים ואת רחל ואת יוסף אחרים
 3 הוא עבר לפניו וישמו ארצה שבע פעמים עד
 4 נשת עד אחיו: ויחץ עשו לקראתו ויבקרו ויפל על
 5 צואו וישקרו ויבקו: וישא את עניו וירא את הנשים
 ואת הילדים ויאמר מלאה לך ויאמר הילדים אשר
 6 תנן אלהם אתה בך: ותגשן השפחות וינה וילדיו

אנועק שיקען, וייערש ווען דוא וועסט מיך בענשען: 28 אונד ער האט צו איהם גע-
 זאגט, וואס איז דיין נאמען, אונד ער האט געזאגט, יעקב: 29 אונד ער האט געזאגט,
 דיין נאמען זאל נישט מעהר הייסען יעקב, וייערש ישראל, ווארין דוא האסט געהערשט
 מיט גאט אונד מיט מענשען, אונד דוא ביזט ביינעקומען: 30 אונד יעקב האט געפרעגט
 אונד האט געזאגט, זאג מיר, איך געט דיר, דיין נאמען, אונד ער האט געזאגט, ווארום
 איז דאס וואס דוא פרעגסט נאך מיין נאמען? אונד ער האט איהם דארט געבענשט:
 31 אונד יעקב האט גערופען דעם נאמען פון דעם ארש פניאל, ווארין איך האב
 געזעהען גאט פון פנים צו פנים, אונד מיינע זעלע איז גערעטעט געווארען: 32 אונד
 דיא וון איז צו איהם אויפגעגאנגען, ווען ער איז אריבערגעגאנגען פניאל, אונד ער
 האט געהוקען אויף זיין דייעך: 33 דארום עסען נישט דיא קינדער ישראל דיא שפאן-
 אדער וואס איז אויף דעם באלען פון דעם דייעך ביז צו דינען טאג, דען ער האט
 אנגערייט אן דעם באלען פון דעם דייעך פון יעקב אן דיא שפאן-אדער:

קאפיטעל לז

1 אונד יעקב האט אויפגעהויבען זיינע אויגען, אונד ער האט געזעהען, אונד נון, עשו
 קומט, אונד מיט איהם פיער הונדערט מאן, אונד ער האט צוטיילט דיא קינדער צו
 לאה אונד צו רחל אונד צו דיא צווייא דינקטען: 2 אונד ער האט געשטעלט דיא
 דינקטען אונד זייער קינדער צום ערשטען, אונד לאה אונד איהרע קינדער הינטער
 זייא, אונד רחל אונד יוסף צום לעצטען: 3 אונד ער איז פאר זייא אריבערגעגאנגען,
 אונד ער האט זיך געבויקט צו דער ערד זיבען מאל, ביז ער האט געעהנגט צו זיין
 ברודער: 4 אונד עשו איז איהם ענטקעגען געלאפען, אונד ער האט איהם אומגע-
 ארעמט אונד איז געפאלען אויף זיין האלד, אונד האט איהם געקושט, אונד זייא
 האבען געוויינט: 5 אונד ער האט אויפגעהויבען זיינע אויגען, אונד האט געזעהען דיא
 ווייבער אונד דיא קינדער, אונד ער האט געזאגט, ווער זענען דינע בייא דיר? אונד ער
 האט געזאגט, דיא קינדער מיט וואס גאט האט בעגאדעגט דיין קנעכט:
 6 אונד דיא דינקטען האבען זיך געעהנגט, זייא אונד זייער קינדער,

7 ותשפתח: ותגש בסלעא גלגליה וישפתו ואמר נגש
8 ויחזק ויחלל וישפתו: ואמר מי לך בלדמחנה הנה
9 אשר פשתי ואמר למעארן בעני ארני: ואמר עשו
10 ישלח רב אחי חזי לך אשרלך: ואמר יעקב אלכא
11 אסנא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מתי כי עלי
12 בן ראיתי פניך בראת פני אלזים ותרגמי: קדמא אתר
13 ברכתי אשר הבאת לך ברחמי אלזים וכי ישלחלל
14 ויפצרונו נחח: ואמר נסעה ונלכה ואלכה לנחח:
15 ואמר אלזי ארני דע ברחללים רבים ותנאן ותפקר
16 עלות עלי ודפקים יום אחד וסתי בלדמחנה: ויפצרו
17 ארני לפני עבדו ואלי אתחלה לאשר ללל המלאכה
18 אשרלפני וללל חוללים עד אשראבא אל ארני
19 שיערה: ואמר עשו אצונידא עמך מרחקים אשר אתר
20 ואמר למה זה אמעארן בעני ארני: השב ביום ההוא
21 עשו לךדכו שיערה: ותעקב נסע ספחה וכן לו בית
22 ולמקדו עשה סבת עלבן קרא שסדמקום סבות: ס
23 ויבא יעקב שלם עיר שקם אשר בארץ פוזן בבאו
24 מפרן אדם ויחז אתרפני העיר: וכן אתחלקת השנה
25 אשר נגדשם אהל מיד ברחמור אבי שקם במאור
26 כ קשישה: ויעבדשם מוסח ויקראלו אל אלתו וישלחל: ס
לד
א ותצא דניה בתלעה אשר גלגלה לעקב לראות בבנות
2 הארץ: וירא אתה שקם ברחמור החי וישא הארץ
3 ויחז אתה ויעקב אתה וינעו: ותדפק נפשו ברחמי
4 בתלעקב ויאב אתחלה ודפד עללך הנעו: ואמר
5 שקם אלחמור אבי לאמר קדלי אתחלה הוצאת
6 לאשה: ותעקב שמע כי ממה אתדיעה בתי ויבניו חזי

בין נעבען דיר: 13 אונד ער האט צו איהם געזאגט, מיין האר טייט, דאס דיא קינדער זענען
צערטליך, אונד דיא שאף אונד דיא רינדער זענען בייא מיר זייגענדיגע, אונד ווען
מען וועט זיין טאג איבערטרייבען אזוי וועלען אלע שאף שטארבען: 14 לאז
נון מיין האר אריבער גיין פאר זיין קעכט, אונד איך וועל מיך פאמעלאך פיהרען,
נאך דעם גאנג פון דיא ארבייט (פוך) וואס איז פאר מיר, אונד נאך דעם גאנג פון
דיא קינדער, ביז איך וועל קומען צו מיין האר קיין שעיר: 15 אונד עשו האט
געזאגט, איך וועל אפשטעלען מיט דיר פון דעם פאלק וואס איז מיט מיר, אונד ער
האט געזאגט, צו וואס איז דאס, איך האב געפונען חן אין דיא אויגען פון מיין האר:
16 אונד עשו האט זיך ווידערנעקערט אין דעמזעלבען טאג צו זיין וועג קיין שעיר:
17 אונד יעקב האט געצויגען קיין סבות, אונד ער האט פאר זיך געבויעט א הויז,
אונד פאר זיין פיך האט ער געמאכט ביידלאך (סבות), דארום האט מען גערופען
דעם נאמען פון דעם ארט סבות: 18 אונד יעקב איז געקומען קיין שלם, א שטאט
אין שקם, וואס איז אין דעם לאנד גנען, ווען ער איז געקומען פון פדן ארם, אונד ער
האט גערוהט פאר דער שטאט: 19 אונד ער האט געקויפט דאס טייל פון דעם
פעלד, וואו ער האט דארט אויפגעשטעלט זיין געצעלט, פון דיא הענד פון דיא קינדער
חמור פאטער פון שקם, פאר ווידערער קשישות: 20 אונד ער האט דארט אויפגעשטעלט
א מזבח, אונד ער האט איהם גערופען, (אל אלהי ישראל) נאט, דער נאט פון ישראל:
קאפיטעל לד

1 אונד דניה דיא טאכטער פון לאה וואס זיא האט געווינען צו יעקב, איז ארויס
געגאנגען צו וועהן דיא טעכטער פון דעם לאנד: 2 אונד עס האט זיא געוועהן שקם
דער זון פון חמור, דער חזי דער פירשט פון דעם לאנד, אונד ער האט זיא גענומען
אונד איז מיט איהר געלעגען, אונד ער האט זיא געדעמיט (פערזאמלייניגט): 3 אונד
זיינע זעלע האט זיך געהעפט אן דניה דיא טאכטער פון יעקב, אונד ער האט דאס
מעדעל ליב געהאט, אונד ער האט גערעט צום הארץ פון דעם מעדעל: 4 אונד שקם האט
געזאגט צו חמור זיין פאטער, אזוי צו זאגען, נעם פאר מיר דויעס מעדעל פאר א טייב:
5 אונד יעקב האט געהערט אז ער האט פערזאמלייניגט זיינע טאכטער דניה, אונד זיינע זיין
זענען

וַעֲנֵן בְּעוֹשֶׁנָּה מִיַּם דָּעַם פִּיךָ אוֹיֵף דָּעַם
 פֻּעַלְהּ אוֹנֵד וַעֲקֵב הָאֵם שְׁמִיל בְּעִשְׂחִיבֵנָה
 בִּיז וִיֵּא זַעֲנֵן בְּעוֹקְמֵעֵן: 6 אוֹנֵד חֲמוֹר
 דָּעַר פֶּאטֶעַר פֿון שְׂכָם אִיז אַרוֹיס־בִּנְאָנֵר
 נָעַן צו וַעֲקֵב מִיַּם אִיהֶם צו רַעֲדֵעֵן:
 7 אוֹנֵד דִּיא קִינְדֶּער פֿון וַעֲקֵב זַעֲנֵן
 בְּעוֹקְמֵעֵן פֿון דָּעַם פֻּעַלְהּ, וְזַעֲנֵן וִיֵּא הָאֵבֶעֱן
 עַם בְּעִהֲרֵט, אַזוי זַעֲנֵן דִּיא מֶעֱנֶער
 בְּעִטְרִיבֵט בְּעוֹאָרֶען, אוֹנֵד עַם הָאֵם וִיֵּא
 זַעֲרָה פֶּער־דְּרֶאסֶען, דָּעֵן אַ שְׁעִנְדִּלִּיקִיט
 אִיז בְּעִטְהוֹן בְּעוֹאָרֶען אִין וְיִשְׂרָאֵל, צו
 לִיבֵעֵן מִיַּם דִּיא טֶאכְטֶער פֿון וַעֲקֵב, אוֹנֵד
 אַזאַלכֶעם זַאל נִיט בְּעִטְהוֹן ווערען:
 8 אוֹנֵד חֲמוֹר הָאֵם מִיַּם וִיֵּא בְּעִהֲרֵט, אַזוי
 צו זַאָנֶען, מִיִּין זוהן שְׂכָם הָאֵם זִינֶע
 וְעַלֶּע בְּעַלֶּוסֶט צו אִייעַר טֶאכְטֶער, בְּעַבֵּט
 וִיא אִיךְ בַּעַט אִייעַ, צו אִיהֶם פֶּאר אַ
 טִיִּיב: 9 אוֹנֵד פֶּער־הִירֶאמֶט אִייעַ מִיַּם
 אוֹנֶם, אִייעַ טֶעכְטֶער זַאלֵט אִיךְ נֶעבֶען
 צו אוֹנֶם, אוֹנֵד אונזערע טֶעכְטֶער זַאלֵט
 אִיךְ נֶעמֶען צו אִייעַ: 10 אוֹנֵד מִיַּם
 אוֹנֶם זַאלֵט אִיךְ וואוינען, אוֹנֵד דָּאס
 לֵאמֹד זַאל זײַן פֶּאר אִייעַ, וואוינט אוֹנֵד
 הַאָנְדֶּעלט דֶּארין, אוֹנֵד נֶעמֵט בְּעוֹזִיץ
 דַּערפֿון: 11 אוֹנֵד שְׂכָם הָאֵם בְּעִזְאָנֵט צו
 אִיךְ פֶּאטֶעַר אוֹנֵד צו אִיךְ רַעֲדֶער,
 לֵאסֵט מִיךְ בְּפִינֶען חֵן אִין אִייעַ אִוְיֶען,
 12 מַעֲהֵר אוֹיֵף מִיר זַעֲרָה דָּעַם נָדָן אוֹנֵד
 בְּעִשְׂעֵנָה, אוֹנֵד אִיךְ וועל עַם
 בְּעַבֶּען, אַזוי וִיא אִיךְ וועט צו מִיר זַאָנֶען,
 13 אוֹנֵד דִּיא זײַן פֿון וַעֲקֵב הָאֵבֶעֱן
 בְּעִנְטֶפֶערט דָּעַם שְׂכָם אוֹנֵד דָּעַם חֲמוֹר
 זײַן פֶּאטֶעַר, מִיַּם בְּעִטְרוֹה, אוֹנֵד וִיא
 הָאֵבֶעֱן בְּעִהֲרֵט דִּינָה: 14 אוֹנֵד וִיא
 הָאֵבֶעֱן צו וִיא בְּעִזְאָנֵט מִיר קֶענען
 נִיט טוֹהן דִּיעַ זאַף, צו בְּעַבֶּען אונזערע
 שְׁוועסטער צו אַ מאַן וואס איז אונזערע
 (אִיין עַרל) ווארן דָּאס אִיז אַ שְׂאנֵד צו
 אוֹנֶם: 15 נִייעַרֵט מִיַּם דִּיעַם וועלען
 מִיר מִיַּם אִייעַ בְּעוֹלִיבֵט ווערען, אוֹיב
 אִיךְ אַזוי וועט זײַן אַזוי וִיא מִיר
 זַעֲנֵן, אַז אַלֶּע מֶעֱנֶער אונזער
 אִייעַ זַאלען זײַן מל זײַן: 16 אוֹנֵד
 אַזוי וועלען מִיר בְּעַבֶּען אונזערע
 טֶעכְטֶער צו אִייעַ, אוֹנֵד אִייעַ וועלען
 מִיר וועלען וואוינען מִיַּם אִייעַ,
 אוֹנֵד מִיר וועלען מִיר נֶעמֶען צו אוֹנֶם,
 17 אוֹנֵד אוֹיב אִיךְ וועט אוֹנֶם נִיט
 צוֹרֶען, אִייעַ מל צו זײַן וועלען מִיר
 נֶעמֶען אונזערע טֶעכְטֶער אוֹנֵד מִיר
 וועלען אַזעקִיין: 18 אוֹנֵד וִייעַ ווער־טֶער
 זַעֲנֵן גוֹט בְּעַפֶּאלֶען אִין דִּיא
 אִוְיֶען פֿון חֲמוֹר: 19 אוֹנֵד דָּער
 יוֹנָן הָאֵם זײַךְ נִיט בְּעוֹזִיבֵט
 דִּיא זאַף צו טוֹהן, ווארן ער
 הָאֵם בְּעִנְדֶּהרֵט דִּיא טֶאכְטֶער
 פֿון וַעֲקֵב, אוֹנֵד ער איז בְּעוֹשֶׁנָּה
 מַעֲהֵר בְּעִהֲרֵט פֿון דָּעַם נֶאָנְצֵעֵן
 הוֹינְעוֹינד פֿון זײַן פֶּאטֶעַר: 20 אוֹנֵד
 חֲמוֹר אוֹנֵד שְׂכָם זײַן זוהן זַעֲנֵן
 בְּעוֹקְמֵעֵן צו דָּעַם מוֹיֶער פֿון זײַרע
 שְׂטאַט, אוֹנֵד וִיא הָאֵבֶעֱן
 בְּעִהֲרֵט צו דִּיא מֶעֱנֶער פֿון זײַרע
 שְׂטאַט, אַזוי צו זַאָנֶען: 21 דִּיעַם
 מֶעֱנֶער זַעֲנֵן פֶּרְדִּילִיךְ מִיַּם אוֹנֶם,
 לֵאזֶען וִיא וואוינען אִין דָּעַם
 לֵאמֹד, אוֹנֵד זַעֲרָה דָּאס
 לֵאמֹד אִיז בְּרִיט פֿון בִּידֶע וִיטֶען
 פֶּאר וִיא, זײַרע טֶעכְטֶער
 וועלען מִיר צו אוֹנֶם נֶעמֶען
 פֶּאר וִייעַר, אוֹנֵד וִייעַר אִיז
 בְּרִיט פֿון בִּידֶע וִיטֶען פֶּאר וִיא,
 זײַרע טֶעכְטֶער וועלען מִיר צו
 אוֹנֶם נֶעמֶען, 22 נִייעַרֵט אִין
 דִּיעַם וועלען דִּיא מֶעֱנֶער
 וויליג זײַן בִּיא אוֹנֶם צו וואוינען,
 צו זײַן צו אִיין פֶּאלֶךְ, ווען
 אִימְלִיכֶער זָכַר פֿון אוֹנֶם
 זַאל בְּמִלַּת ווערען, אַזוי וִיא
 זַעֲנֵן בְּמִלַּת: 23 וִייעַר פִּיךְ
 אוֹנֵד וִייעַר קוִיפֹנָה, אוֹנֵד
 אַלֶּע וִייעַר בְּהִמּוֹת, זַעֲנֵן
 וִיא נִיט צו אוֹנֶם, נִייעַרֵט
 לֵאזֶען אוֹנֶם בְּעוֹלִיבֵט צו וִיא,
 אוֹנֵד וִיא וועלען וואוינען

24 אָתָּה: וַיִּשְׁמָע אֱלֹהִימוֹד וְאֶל־שָׂכֶם בֶּן־כְּלִי־צִיָּא שָׂעַר
 25 עֵדוּ וַיִּמְלֹךְ כְּלִי־צִיָּא שָׂעַר עֵדוּ: וַיְהִי כִּי
 הַשְׂלִישׁ בְּהֻזָּתָם כְּאִבִּים וַיִּקְחוּ שְׁנֵי־בְנֵי־עֶשָׂב שְׁמֵעוֹן
 וְלֹוּ אֲחֵי דִינָה אִישׁ חֲרָב וַיָּבֹאוּ עַל־הָעִיר כְּמֹת חֲרָב
 26 כְּלִי־צִיָּא: וְאֶת־חֲמוֹד וְאֶת־שָׂכֶם בֶּן־הָרֵץ לִפְתָּרִיב וַיִּקְחוּ
 27 אֶת־דִּינָה מִבֵּית שָׂכֶם וַיֵּצְאוּ: בֶּן־עֶשָׂב כָּאֵל עַל־הַחֲלָלִים
 28 וַיָּבֹאוּ הָעִיר אֲשֶׁר מִמָּוָה אֲחֻזָּתָם: אֶת־צֹאֲנָם וְאֶת־בָּקָרָם
 וְאֶת־חֲמֻרָתָם וְאֶת־אֲשֶׁר־בְּעִיר וְאֶת־אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה לִקְחוּ:
 29 וְאֶת־כָּל־הַחֲלָם וְאֶת־כָּל־טָמֵם וְאֶת־נִשְׁרֵם שְׂבוּ וַיָּבֹאוּ וְאֶת־
 ל כְּלִי־צִיָּאֵר בְּבֵית: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־שְׁמֵעוֹן וְאֶל־לֹוּ עֲבַדְתֶּם
 אֹתִי לְהַבְאִישְׁנִי בִישָׁב הָאָרֶץ כִּכְנָעִי וּבְכַפְרִי וְאֵלִי מִתִּי
 31 מִסָּפֶר וְנֹאסְפִי עַל־וַחֲבוּי וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבְיֹחִי: וַיֹּאמְרוּ
 הַכֹּהֲנִים גַּעֲשֶׂה אֶת־אֲחֻזָּתָם: פ

לה

לה

א וַיֹּאמֶר אֲחֻזָּתָם אֶל־עֶשָׂב קוּם עֲדָה בִּית־אֵל וְשִׁבְשִׁים
 וְעִשְׂדֵּשִׁים מִזֶּבֶח לֹאלֹהֵי הָעֲרָאָה אֵלֶיךָ בְּכֹרְחָךְ מִפְּנֵי עֲשׂוֹ
 2 אֲחִיךָ: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־בִּיתוֹ וְאֵל כְּלִי־צִיָּאֵר עִמּוֹ הָסֵרוּ
 אֶת־אֲחֵי הַנָּקֵר אֲשֶׁר בְּחֻכָּם וְהַחֲטִיף וְהַחֲלִיפוּ
 3 שְׂמֹלְחָתָם: וַתְּקוּמָה וַעֲלֶה בִּית־אֵל וְאֶעֱשֶׂה־שֵׁם מִזֶּבֶח
 לֹאלֹהֵי הָעֲרָאָה אֲחִי כִּי־נָסַח וַיְהִי עֲשִׂיף בְּהָרָד אֲשֶׁר
 4 הִלְכָתִי: וַיִּחַן אֶל־עֶשָׂב אֶת־כָּל־אֲחֵי הַנָּקֵר אֲשֶׁר בְּיָדָם
 וְאֶת־הַנְּקֻמִּים אֲשֶׁר בְּאֻזְרֵיהֶם וַיִּשְׁמַן אֹתָם יַעֲקֹב תַּחַת
 5 הָהָלָה אֲשֶׁר עִשְׂשָׁם: וַיִּסַּע וַיְהִי חַמַּת אֱלֹהִים עַל־
 הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם וְלֹא יָדָעוּ אֲחֵרֵי בֶּן־עֶשָׂב:
 6 וַיָּבֹאוּ יַעֲקֹב לִזְחָה אֲשֶׁר בְּצֶאֱרָן מִנֶּחֱ דֹא בִּית־אֵל הָיָה
 7 וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־עִמּוֹ: וַיָּבֹן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לְמָקוֹם
 אֵל בִּית־אֵל כִּי שָׁם נִגְלוּ אֵלָיו הָאֱלֹהִים בְּהָרָד מִפְּנֵי

אֹנֶד אֶלֶּע וַיִּירַע קְלִינֵעַ הַיִּדְעֵר אֹנֶד וַיִּירַע וַיִּיבֵעֵר הָאֶבֶן וַיִּיא נַעֲמָנָעֵן נַעֲמָנָעֵן אֹנֶד
 וַיִּיא הָאֶבֶן נַעֲרִיבֵט אֶלֶּע־וָאֵם אִיז נַעֲוֵעֵנֵן אִין דִּיא הִיזְעֵר: 30 אֹנֶד יַעֲקֹב הָאֵם נַעֲרִיבֵט
 וַאֲנֵט צו שְׁמֵעוֹן אֹנֶד צו לֹוּ אִיחֵר הָאֵם מִיך בַּעֲטְרִיבֵט מִיך שְׁטִינְקֵעֵן צו מֵאכֵעֵן בִּיִּיא דִּיא
 אִיִּינוֹנְאוֹיִנֵּעֵר פֿון דַּעַם לֵאמֹר בִּיִּיא דַּעַם כִּנְעִנִי אֹנֶד בִּיִּיא דַּעַם פֿרוֹז אֹנֶד אִיך בִּין וַיִּינִיגִי אִין
 דַּעַר צֶאֱהֵל אֹנֶד וַיִּיא וַעֲלֵעֵן זִיך אִיזֵך מִיר פֿעֲרִימְלֵעֵן אֹנֶד וַעֲלֵעֵן מִיך דַּעַרשְׁלֵאנֵעֵן
 אֹנֶד אִזִּי וַעֲלֵ אִיך אֹנֶד מִיין הִיזְעִינֵעִינֵד פֿעֲרִימְלִינֵט וַעֲוֵרֵעֵן: 31 אֹנֶד וַיִּיא הָאֶבֶן
 נַעֲוֵאנֵט וְאֵל עַר דַּעַן מֵאכֵעֵן אֹנֶדוֹעֵרֵע שְׁוועֶסֶטֶר וַיִּיא א הִיר (וּזְנָה)?
 קאפֿיטעל לה

1 אֹנֶד גָּאט הָאֵם נַעֲוֵאנֵט צו יַעֲקֹב שְׁטַעֲה אִיזֵך אֹנֶד בִּיִּיא קִיין בִּית־אֵל אֹנֶד וַאֲזִין
 דָּאָרְט אֹנֶד מֵאָך דָּאָרְט א מִזְבֵּחַ צו גָּאט וָאֵם הָאֵם זִיך צו דִּיר בַּעֲוִיזֵעֵן וַעֲוֵן
 דֹּא בִּיקֵט אַנטלֵאפֿעֵן פֿאַר דִּיין בְּרוֹדֵער עֲשׂוֹ: 2 אֹנֶד יַעֲקֹב הָאֵם נַעֲוֵאנֵט צו דִּיין הִיזְעִינֵעִי
 זִינֵד אֹנֶד צו אֶלֶּע וָאֵם וַעֲנֵעֵן נַעֲוֵעֵנֵן מִיט אִיחֵם מְהֵט אָנֶעק דִּיא פֿרַעֲמֵדַע נַעֲטֵער
 וָאֵם וַעֲנֵעֵן צִוִּישְׁעֵן אִיזֵך אֹנֶד רִיִּינִיגֵט אִיזֵך אֹנֶד פֿעֲרִיבִיט אִיזֵך קְלִיִּדֵער:
 3 אֹנֶד מִיר וַעֲלֵעֵן אִוּיפֿשְׁטֵעֵן אֹנֶד מִיר וַעֲלֵעֵן אִוּיפֿגִיין קִיין בִּית־אֵל אֹנֶד אִיך וַעֲלֵ
 דָּאָרְט מֵאכֵעֵן א מִזְבֵּחַ צו דַּעַם גָּאט וָאֵם הָאֵם מִיר בַּעֲנִיפֿטֵערֵט אִין דַּעַם מְאָג פֿון מִיין
 לִיִּדֵעֵן אֹנֶד וָאֵם אִיז מִיט מִיר נַעֲוֵעֵנֵן אִין דַּעַם וַעֲנֵעֵן וָאֵם אִיך בִּין נַעֲמָנָעֵן: 4 אֹנֶד
 וַיִּיא הָאֶבֶן נַעֲעֵבֵעֵן צו יַעֲקֹב אֶלֶּע פֿרַעֲמֵדַע נַעֲטֵער וָאֵם וַעֲנֵעֵן נַעֲוֵעֵנֵן אִין
 זִיִּירַע הַעֲנֵד אֹנֶד דִּיא רִינֵגֵעֵן וָאֵם וַעֲנֵעֵן נַעֲוֵעֵנֵן אִין זִיִּירַע אִוּיִרֵעֵן אֹנֶד יַעֲקֹב הָאֵם וַיִּיא
 בֹּאֶהאַלִּשְׁעֵן אֹנֶטֶער דַּעַם לִינֵדֶע־בֹּיִם וָאֵם אִיז בִּיִּיא שָׂכֶם: 5 אֹנֶד וַיִּיא הָאֶבֶן אָנֶעק
 נַעֲצִינֵעֵן אֹנֶד דִּיא שְׂרַעַק פֿון גָּאט אִיז נַעֲוֵעֵנֵן אִוּיִרֵעֵן אִוּיִרֵעֵן דִּיא שְׁטַעֲט וָאֵם אִיז אַרוֹם וַיִּיא
 אֹנֶד וַיִּיא הָאֶבֶן נִיט נֵאכְנֵעִיאנֵט דִּיא קִינֵדֶער פֿון יַעֲקֹב: 6 אֹנֶד יַעֲקֹב אִיז נַעֲקֹמֵעֵן קִיין
 לֹוּ וָאֵם אִיז אִין דַּעַם לֵאמֹר כִּנְעִי דָּאֵם אִיז בִּית־אֵל עַר אֹנֶד דָּאֵם נַאנְצַע פֿאַלֵק וָאֵם אִיז
 מִיט אִיחֵם נַעֲוֵעֵנֵן: 7 אֹנֶד עַר הָאֵם דָּאָרְט נַעֲבִיזֵט א מִזְבֵּחַ אֹנֶד עַר הָאֵם
 נַעֲרִיפֿעֵן דַּעַם אָרְט (אֵל בִּית־אֵל) גָּאט פֿון דַּעַם הִיזִי פֿון גָּאט וַאֲרִיין דָּאָרְט
 הָאֵם זִיך צו אִיחֵם גָּאט אַנטפֿלֶעקֵט וַעֲוֵן עַר אִיז אַנטלֵאפֿעֵן פֿאַר

וזין ברוּדער: 8 אונד דברה דיא ווייגאם
 פון רבקה איז געשטארבען, אונד זיא איז
 בעגראבען געווארען אונטען צו בית-אל,
 אונטער דעם לינדענ-בוים, אונד מען האט
 גערופען וזין נאמען אלון בכות:
 9 אונד האט האט זיך נאך אמאל געווינען צו
 יעקב ווען ער איז געקומען פון פדן ארם,
 אונד ער האט איהם געבענשט: 10 אונד
 האט האט צו איהם געזאגט, דיין נאמען
 איז יעקב, דיין נאמען זאל נישט מער
 גערופען ווערען יעקב, נישט וישראל
 זאל וזין דיין נאמען, אונד ער האט גע-
 רופען וזין נאמען ישראל: 11 אונד האט
 האט צו איהם געזאגט, איך בין דער
 אלמעכטיגער האט, וויא פרוכטבאר אונד
 מעהר דיך, א פאלק אונד א זאמלונג פון
 פעלקער זאלען וזין פון דיר, אונד קעניג
 זאלען פון דייןע לענדען ארויס גיין:
 12 אונד דאס לאנד וואס איך האב געג-
 בען צו אברהם אונד צו יצחק וועל איך
 צו דיר געבען. אונד צו דייןע זאמען נאך
 דיר וועל איך געבען דאס לאנד: 13 אונד
 האט איז פון איהם ארויף געגאנגען אין
 דעם ארץ וואו ער האט מיט איהם גערעט:
 14 אונד יעקב האט אויפגעשטעלט א
 דענקמאל (מצבה) אין דעם ארץ וואו ער האט
 מיט איהם געווינען, אונד ער האט דארויף געזאגט
 בוים-איל: 15 אונד יעקב האט גערופען דעם
 נאמען פון דעם ארץ וואו האט האט מיט
 איהם דארט גערעט בית-אל: 16 אונד וויא
 האבען אונזעק געצויגען פון בית-אל,
 אונד עס איז נאך געוועזען אזוי וויא איין
 אקער לאנד צו קומען קיין אפרת, אזוי האט
 רחל געווינען, אונד עס איז געוועזען שווער
 אין איהר געווינען: 17 אונד ווען עס איז
 איהר געוועזען שווער צו געווינען אזוי האט
 דיא הייבאם געזאגט צו איהר, האב קיין
 מורא, ווארן דו ער איז אויף צו דיר א זיין:
 18 אונד עס איז געוועזען ביים ארויס
 גיין פון איהרע נשמה, ווארן זיא איז געשטאר-
 בען, אונד זיא איז געשטארבען, אזוי האט זיא
 גערופען וזין נאמען אלון בכות: 19 אונד רחל
 איז געגראבען געווארען אויף דעם וועג
 קיין אפרת, דאס איז בית-לחם: 20 אונד
 יעקב האט אויפגעשטעלט א מצבה איבער
 איהר קבר, דאס איז דיא מצבה פון דעם
 קבר פון רחל בוי צום היינטיגען טאג: 21
 אונד ישראל האט אונזעק געצויגען, אונד ער
 האט געניגט וזין געצעלט נישט ווייט פון
 דעם טהורעם ער: 22 אונד עס איז געוועזען
 ווען ישראל האט געוואוינט אין דעמעלבען
 לאנד, איז ראובן געגאנגען אונד ער איז
 געלעגען ביא בלקה, דאס קעכס-ווייב פון
 וזין פאטער, אונד ישראל האט עס געהערט.
 אונד דיא זיין פון יעקב זענען געוועזען צו-
 העלף: 23 דיא זיין פון לאה זענען גע-
 לעלף דער עלצטער פון יעקב איז ראובן, אונד
 שמעון, אונד לוי, אונד יהודה, אונד יששכר,
 אונד זבולון: 24 דיא זיין פון רחל זענען,
 יוסף אונד בנימין: 25 אונד דיא זיין פון
 בלקה דיא דינסט פון רחל, זענען דן אונד
 נפתלי: 26 אונד דיא זיין פון לאה זענען
 גר אונד אשר, דויע זענען דיא זיין פון
 יעקב, וואס זענען צו איהם געבוירען געווארען
 אין פדן ארם: 27 אונד יעקב איז געקומען
 צו וזין פאטער יצחק, קיין ממרא אין קרית
 ארבע, דאס איז קברו, וואו אברהם אונד
 יצחק האבען געוואוינט:

28 אונד עם זענען געוועזען דיא טעג
פון יצחק הונדערט אונד אכציג יאחר:
29 אונד יצחק איז פערנאנגען אונד ער
איז געשטארבען, אונד ער איז אייניג
געוואמעלט געווארען צו זיין פאלק, אלט
אונד זאט פון טעג, אונד זיינע זיהן עשו
אונד יעקב האבען איהם געגראבען:

קאפיטעל לו

1 אונד דיוע זענען דיא געשלעכטער
פון עשו, ער איז אדום: 2 עשו האט
גענומען זיינע ווייבער פון דיא טעכטער
פון בנען, עדה, דיא טאכטער פון אילון
דעם חתן, אונד אהליבמה, דיא טאכטער
פון זונה, דיא טאכטער פון צבעון דעם
חוי: 3 אונד בשמת, דיא טאכטער פון
ישמעאל, דיא שוועסטער פון נביות:
4 אונד עדה האט געווינען צו עשו
אליפז, אונד בשמת האט געווינען
רעואל: 5 אונד אהליבמה האט געווינען
יעוש אונד יעלם אונד קרח: דיוע זענען
דיא זיהן פון עשו וואס זענען צו איהם
6 אונד עשו האט גענומען זיינע ווייבער
אונד זיינע זיהן אונד זיינע טעכטער, אונד אלע
אונד זיין פיה אונד אלע זיינע בהמות אונד זיין
גאנצעס פארמעגען, וואס ער האט
אנגעשאפט אין דעם לאנד בנען, אונד ער איז
געגאנגען צו איין לאנד פון פאר זיין
ברודער יעקב: 7 הארין ווייזער פארמעגען איז
געוועזען פיל דאס וויא זאלען צוואמען
וואוינען, אונד דאס לאנד וואו וויא האבען זיך
אויפגעהאלטען האט וויא נישט געקענט
דערמאנען וועגען זייער פיה: 8 אונד עשו
האט געוואוינט אויף דעם בארג שעיר,
עשו, ער איז אדום: 9 אונד דיוע זענען דיא
געשלעכטער פון עשו דער פאטער פון
אדום, אויף דעם בארג שעיר: 10 דיוע זענען דיא
נעמען פון דיא זיהן פון עשו, איהם זעהן פון
אליפז וזהן פון עדה דאס ווייב פון עשו, רעואל
דער זון פון עשו זעהן פון בשמת דאס ווייב
פון עשו: 11 אונד עס זענען געוועזען דיא זיהן
פון אליפז, תימן, אומר, צפן אונד געסם
אונד קנז: 12 אונד תמנע איז געוועזען א
קעכס-ווייב פון אליפז דער זון פון עשו,
אונד זיא האט געבוירען צו אליפז דעם עמלק,
דיוע זענען דיא זיהן פון עדה, דאס ווייב
פון עשו: 13 אונד דיוע זענען דיא זיהן פון
רעואל: נחת אונד זרח, שמה אונד מזה: דיוע
זענען געוועזען דיא זיהן פון בשמת דאס ווייב
פון עשו: 14 אונד דיוע זענען געוועזען דיא
זיהן פון אהליבמה דאס ווייב פון עשו, דיא
טאכטער פון זונה, אונד זיא האט געווינען צו
עשו יעוש אונד יעלם אונד קרח: 15 דיוע זענען
דיא פירשטען דיא זיהן פון עשו, דיא זיהן פון
אליפז דער ערשטער געבוירענער פון עשו,
פירשט תימן, פירשט אומר, פירשט צפן, פירשט
קנז: 16 פירשט קרח, פירשט געסם, פירשט עמלק;
דיוע זענען דיא פירשטען פון אליפז אין דעם
לאנד אדום, דיוע זענען דיא זיהן פון עדה: 17
אונד דיוע זענען דיא זיהן פון רעואל דער זון
פון עשו, פירשט נחת, פירשט זרח,

29 ויהי ימי יצחק מאה שנה ושנים שנה: ויהי יצחק
בן מאה אלעמיו וכן תבנה ימים ויקברו אתו עשו
ויעקב בניו:

1 ואלה תולדות עשו הוא אדום: עשו לקח אתיושיו מבנות
בנען את עדה בת אילון החת ואת אהליבמה בת יונה
3 בת צבעון החת: ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות:
4 וסלד עדה לעשו את אליפז ובשמת ילדה את רעואל:
5 ואהליבמה ילדה את-יעיש ואת-יעלם ואת-קנז אלה
6 בני עשו אשר ילדלו בארץ כנען: ויצחק עשו את-יושיו
ואת-קנז ואת-בנותיו ואת-קלנפשות ביתו ואת-מקנהו
והאחיל בהמתו ואת כל-קנזיו אשר רכש בארץ כנען
7 וילך אל-ארץ מצריץ יעקב אחיו: כיהיה רכושם רב
משבת חתו ולא יכלה ארץ מצרים לשאת אתם
8 מפני מקורדם: ושבו עשו בטר שער עשו הוא אדום:
9 ואלה תולדות עשו אבי אדום בטר שער: אלה שמות
בנרעשו אליפז בנרעדה אשת עשו רעואל בנרעמת
11 אשת עשו: ויהי בני אליפז תימן אומר צפן ונעסם
12 וקנז: והתמעו ויהיה פילגש לאליפז בנרעשו וסלד
13 לאליפז את-עמלק אלה בני עדה אשת עשו: ואלה בני
רעואל נחת זרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת
14 עשו: ואלה היו בני אהליבמה בת יונה בת צבעון אשת
15 עשו וסלד לעשו את-יעיש ואת-יעלם ואת-קנז: אלה
אליפז בנרעשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף
16 אומר אלוף צפן אלוף קנז: אלוף קרח אלוף נעסם
אלוף עמלק אלה אלוף אליפז בארץ אדום אלה בני
17 עדה: ואלה בני רעואל בנרעשו אלוף נחת אלוף זרח

פירשט שמה, פירשט מזה; דיוע זענען
דיא פירשטען פון רעואל אין דעם לאנד
אדום, דיוע זענען דיא זיהן פון בשמת
דאס ווייב פון עשו: 18 אונד דיוע
זענען דיא זיהן פון אהליבמה דאס ווייב
פון עשו, פירשט יעשו, פירשט יעלם,
פירשט קרח, דיוע זענען דיא פירשטען
פון אהליבמה דיא טאכטער פון ענה,
דאס ווייב פון עשו: 19 דיוע זענען
דיא זיהן פון עשו, אונד דיוע זענען זייערע
פירשטען, ער איז אדום: 20 דיוע זענען
דיא זיהן פון שעיר דעם חרי, דיא
איינזאמלער פון דעם לאנד, לושן, אונד
שוכל, אונד צבעון, אונד ענה: 21 אונד
דישון אונד אצור אונד דישון, דיוע זענען
דיא פירשטען פון דעם חרי, דיא זיהן
פון שעיר, אין דעם לאנד אדום: 22 אונד
דיא זיהן פון לושן זענען געוועזען חרי
אונד הימם, אונד דיא שוועסטער פון
לושן איז תמנע: 23 אונד דיוע זענען
דיא זיהן פון שובל, עלון אונד מנחת,
אונד עיבל, שפא אונד אונם: 24 אונד
דיוע זענען דיא זיהן פון צבעון, אנה
אונד ענה, דאס איז דער ענה וואס האט
געפונען דיא מויל-איינזעל אין דער

מדבר, ווען ער האט געפונען דיא איינזעל פון צבעון ויין פאטער: 25 אונד דיוע
זענען דיא קינדער פון ענה, דשון אונד אהליבמה דיא טאכטער פון ענה: 26 אונד דיוע
זענען דיא זיהן פון דישון, חמון אונד אשון אונד יתרו אונד כרן: 27 דיוע זענען דיא
זיהן פון אצור, בלהן אונד זעון אונד עקן: 28 דיוע זענען דיא זיהן פון דישון, עוץ אונד
ארן: 29 דיוע זענען דיא פירשטען פון דעם חרי, פירשט לושן, פירשט שובל, פירשט
צבעון, פירשט ענה: 30 פירשט דשון, פירשט אצור, פירשט דישון, דיוע זענען דיא
פירשטען פון דעם חרי, צו זייערע פירשטען אין דעם לאנד שעיר:

31 אונד דיוע זענען דיא קעניגע וואס האבען געקעניגט אין דעם לאנד אדום, איידער א
קעניג האט געקעניגט איבער דיא קינדער ישראל: 32 אונד אין אדום האט
געקעניגט בלע דער זיהן פון בעור, אונד דער נאמען פון זיינע שטאט איז געוועזען
דנהבה: 33 אונד בלע איז געשטארבען, אונד אויף זיינע שטעלע האט יובב דער זיהן
פון זרה, פון בצרה געקעניגט: 34 אונד יובב איז געשטארבען, אונד אויף זיינע
שטעלע האט חשם פון דעם לאנד תמן געקעניגט: 35 אונד חשם איז געשטארבען,
אונד אויף זיינע שטעלע האט הדר דער זיהן געד געקעניגט, וואס האט געשלאגען
מדון אין דעם פעלד פון מואב, אונד דער נאמען פון זיינע שטאט איז געוועזען עוית:
36 אונד הדר איז געשטארבען, אונד אויף זיינע שטעלע האט שמלה פון משרקה
געקעניגט: 37 אונד שמלה איז געשטארבען, אונד אויף זיינע שטעלע האט
שאול פון רחבות הנגר געקעניגט: 38 אונד שאול איז געשטארבען, אונד אויף זיינע
שטעלע האט חנן דער זיהן פון עקבור געקעניגט: 39 אונד בעל חנן דער זיהן פון
עקבור איז געשטארבען, אונד אויף זיינע שטעלע האט הדר געקעניגט, אונד
דער נאמען פון זיינע שטאט איז געוועזען פעה, אונד דער נאמען פון זיין
ווייב איז געוועזען מדיבאל, דיא טאכטער פון מטר, דיא טאכטער פון מי
יוב: 40 דיוע זענען דיא נעמען פון דיא פירשטען פון עשו נאך זייערע
משפחות, צו זייערע ערמער אין זייערע נעמען; פירשט תמנע, פירשט עלון, פירשט יתת:

41 פירשט אהליבמה פירשט אלה
פירשט פינן: 42 פירשט קנה פירשט
תמן, פירשט מבצר: 43 פירשט מדיאל,
פירשט עירם; דיוע זענען דיא פירשטען
פון אדום, נאך זייערע וואוינונגען, אין
דעם לאנד פון זייער בעזיק, ער איז עשו
דער פאטער פון אדום:

קאפיטעל לו

וישב

1 אונד יעקב האט געוואוינט אין דעם
לאנד אונזו ויין פאטער האט זיך אויפֿ-
געהאלטען, אין דעם לאנד געזען: 2 דיוע
זענען דיא געשלעכטער פון יעקב יוסף
איז אלט געוועזען זיבצעהן יאהר, אונד
ער איז געוועזען א פאסטוף מיט זיינע
ברידער בייא דיא שאף, אונד ער איז
געוועזען א יוגן מיט דיא זיהן פון בלהה
אונד מיט דיא זיהן פון זלפה, דיא טויערער
פון זיין פאטער; אונד יוסף האט גע-
בראכט זייערע ביינע רייד צו זייער פאטער:
3 אונד ישראל האט יוסף מעהר געליבט

41 אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן: אלוף קנן
42 אלוף תמן אלוף מבצר: אלוף מדיאל אלוף עירם
אלה אלוף אדום למשבתם בארץ אדום היא עשו
אבי אדום:

לו פ פ פ

2 * וישב יעקב בארץ מערי אביו בארץ כנען: אלהו חללות
יעקב יוסף בדשבעשברה שנה הזה רעה את־אחיו
בצאן וקנא נער את־בני בלהה ואת־בני זלפה נשי אביו
3 וקנא יוסף את־דבתם רעה אל־אביהם: וישראל את־ב
את־יוסף מקל־בניו כד־דוקנאם הוא לו ונעשה לו בנות
4 פסים: וירא אחיו כ־ראתו את־ב אביהם מקל־אחיו
ה ונשנא אתו ולא יכלו דברו לשלום: תכלס יוסף חלום
6 בניו לאחיו ויסקפו עד שנת אחיו: ויאמר אליהם שמעו
7 לא חלום הזה אשר חלמתי: והנה אנכי מאמנם
אלמים בתוך השנה והנה קמה אלמתי וגם־נצחה והנה
8 תסבירה אלמתיכם ותשתחוו לאלמתי: ויאמרו לו אחיו
המלך תמלך עלינו אבימלך תמלך בנו ויסקפו עוד
9 שנת אחיו על־חלמתי ועל־דבריו: תחלס עוד חלום
אחר ונספר אותו לאחיו ויאמר הזה חלמתי חלום עוד
והנה השמש והיָרֵחַ וְהַכּוֹכָבִים משתחווים לי:
* ויספר אל־אביו ואל־אחיו ויגד־בו אביו ויאמר לו מה
תחלום הזה אשר חלמתי הבוא נבוא אלי ואספר ואספר
11 להשפוטנו לך אדעה: ויקרארכו אחיו ויבאו שמי ארץ
12 הבר: ויבאו אחיו לרעות את־צאן אביהם בשכם:
13 ויאמר ישראל אל־יוסף הלא אחיך רעים בשכם לכה
14 ואשכחך אליהם ויאמר לו הני: ויאמר לו לך־נא ראה

וויא אלע זיינע זיהן, טייל ער איז געוועזען א זיהן פון זיינע עלטער צו איהם,
אונד ער האט איהם געמאכט א העמד פון פילע פארבען: 4 זען זיינע ברידער
האבען געזעהען אז זייער פאטער האט איהם מעהר געליבט וויא אלע זיינע ברידער,
אזוי האבען זייא איהם פיינד געהאט, אונד זייא האבען ניט געקאנט מיט איהם רעדען
בשלום: 5 אונד יוסף האט געחלומט א חלום, אונד ער האט עס דערציילט צו זיינע
ברידער, אונד זייא האבען איהם נאך מעהר פיינד געהאט: 6 אונד ער האט צו זייא
געזאגט, הערט, איך בעט אייך, דיוען חלום וואס איך האב געחלומט: 7 זעהט, מיר
האבען געבונדען בינדלעך אין מיטען פון דעם פעלד, אונד זעה, מיין בינדעל איז
אויפגעשטאנען אונד עס איז אויף שטעקן געבליבען, אונד זעה, איירע בינדלעך האבען
עס ארוםגערינגעלט, אונד זייא האבען זיך געביקט צו מיין בינדעל: 8 אונד זיינע
ברידער האבען צו איהם געזאגט, ווילסט דוא באמת איבער אונס קעניגען, אָדער
איבער אונס געוועלטזיגען? אונד זייא האבען איהם נאך מעהר פיינד געהאט, זענען
זיינע חלומות אונד זענען זיינע רייד: 9 אונד ער האט נאך איין אנדערען חלום
געחלומט, אונד ער האט עס דערציילט צו זיינע ברידער, אונד ער האט געזאגט, זעהט
איך האב געחלומט נאך א חלום, אונד זעה, דיא זון מיט דיא לבנה אונד עלף שטערען
האבען זיך צו מיר געביקט: 10 אונד ער האט עס דערציילט צו זיין פאטער, אונד צו
זיינע ברידער; אונד זיין פאטער האט איהם אָנגעשרינען, אונד ער האט צו איהם
געזאגט, וואס איז דויער חלום וואס דוא האסט געחלומט? זאלען מיר דען
קומען, איך אונד זיינע מוטער אונד זיינע ברידער, אונס צו דיר צו ביקען
צו דער ערד? 11 אונד זיינע ברידער האבען איהם מקנא געוועזען, אָבער
זיין פאטער האט געהיט דאס ווארט: 12 אונד זיינע ברידער זענען געגאנגען
צו פישערן דא: שאף פון זייער פאטער אין שכם: 13 אונד ישראל האט געזאגט צו
יוסף, פישערן ניט זיינע ברידער אין שכם? קום, אונד איך וועל דויען צו זייא
שיקען, אונד ער האט געזאגט, היר בין איך: 14 אונד ער האט צו איהם געזאגט, גיין נון, זעה

אחשלים אלה ואת שלום הענין תשכני דבר וישלח
 מעמך בחינן ובה שבעה: ומצאנו איש והנה תהי' לו
 בשנה וישלחו האיש לאמר מה תבקש: ויאמר את
 אתי אני מבקש הנדונה לי איפה הם רעים: ואמר
 האיש קשני מה כי שמעתי אמרים ללכה דתנה וכל
 יוסף אתר אחיו ומצאם בדתו: וירא אתו מרחק
 ובשרם יקרב אליהם ותחבקו אתו לביתו: ויאמרו
 איש אליהו הנה בעל התלמות הלזה בא: ושתדו
 לכו ונהגו ונשלוכו באתר הכרות ואמר חנה רעה
 אכלתו ונראה מדינתו חלמתי: וישמע ראובן ויעליו
 בדם ויאמר לא נכנו נפש: ויאמר אליהם וראובן אל
 תשפוטם השליט אתו אליהם הנה אשר במדבר
 וד אל תשליחוהו למן הציל אתו מידם להשיבו
 אליהו: ויהי כאשר בא יוסף אליהו ופשטו את
 יוסף אתיבתו ואתיבתת הפסים אשר עליו: ויחפרו
 משלבו אתו בגדה וקבור רק אין בו מים: משבו כח
 לאכל להם וישא עיניהם וראו והנה אדת ישמעאלים
 באה מלמד ונמלית נשאים ובת וצרי לט הולכים
 לחורדי מצוריה: ואמר יתרה אליהו וצרי לט הולכים
 נהרג אתיבתו וקסמי אתיבתו: לכו ונמקדו לישמעאלים
 ויהיו אליהם בשרת בשנה הוא ושמעו אחיו:
 ויעברו אנשים מדעים סחרים ומשבו ושלל אתיבת
 מדבור ומקדו אתיבת לישמעאלים בשנים כסף
 תביאו אתיבת מצוריה: וישב ראובן אליהם והנה
 אדיוסף בבדו נקדע אתיבתו: וישב אליהו ויאמר
 תכלו אינני ואני אה אנכי: ויקדו אתיבתת יוסף
 וישתמו שיער עזם וסבלו אתיבתת בדם: וישלחו
 אתיבתת הפסים וביאו אליהם ויאמרו את מצאנו

דעם שלום פון דייע ברדער אונד דעם
 שלום פון דיא שאף, אונד ברענג מיר צוריק
 איין ענטפער, אונד ער האט איהם אונזען
 געשיקט פון דעם טאהל חברון, אונד ער איז
 געקומען קיין שכם: 15 אונד א מאן האט
 איהם געפונען, אונד נון ער איז געוועזען
 פאראירט אין דעם פעלד, אונד דער מאן
 האט איהם געפרעגט אונד געזאגט, וואס
 זוכסט דוא? 16 אונד ער האט געזאגט, איך
 זוך מייע ברדער, איך בעט דיר, זאג מיר
 וואו זייא פישערן: 17 אונד דער מאן האט
 געזאגט, זייא האבען אונזע געצויגען פון
 דאנען. ווארין איך האב געהערט דאס זייא
 האבען געזאגט, מיר וועלען גיין קיין דתן.
 אונד יוסף איז געגאנגען נאך זיינע ברדער,
 אונד ער האט זייא געפונען אין דתן:
 18 אונד ווען זייא האבען איהם דערזעהען
 פון ווייטען, אונד איידער ער האט נאך גע-
 געהט צו זייא-האבען זייא זיך געראטען
 איהם צו מייטען: 19 אונד זייא האבען
 געזאגט איינער צום אנדערן, זעה, דויער
 בעל החלומות קומט: 20 אונד אצינד קומט
 אונד מיר וועלען איהם מייטען, אונד מיר
 וועלען איהם אריין ווארפען אין איינע פון
 דיא גריבער, אונד מיר וועלען זאגען א
 ווילדע חיה האט איהם אויפגעפרעסען, אונד מיר
 וועלען זעהען וואס וועט ווערען פון
 זיינע חלומות: 21 אונד ראובן האט עס געהערט,
 אונד ער האט איהם געזאגט, מיר וועלען איהם נישט מייטען: 22 אונד
 ראובן האט צו זייא געזאגט, איהר זאלט נישט בלוט
 פערניסען, ווארפט איהם אריין אין
 דויע גרוב, וואס איז אין דער מדבר, אבער
 שטרעקט נישט איידע האנד אן איהם, כדי
 ער זאל איהם מציל זיין פון ווידע הענה, איהם
 צוריק צו ברענגען צו זיין פאטער: 23 אונד
 עס איז געוועזען ווען יוסף איז געקומען צו
 זיינע ברדער, אזוי האבען זייא אפגעטון
 יוסף'ס העמד, דאס העמד פון פילע פארבען,
 וואס איז געוועזען אויף איהם: 24 אונד זייא
 האבען איהם גענומען, אונד זייא האבען איהם
 אריינגעווארפען אין דער גרוב, אבער דיא
 גרוב איז געוועזען ליידיג, עס איז נישט געוועזען
 אין איהר קיין וואסער: 25 אונד זייא האבען
 זיך אנדערעגעצט ברויט צו עסען, אונד זייא
 האבען אויפגע- הויבען זייע אויגען אונד זייא
 האבען געזעהן, אונד זעה, א רייזענדיג
 געזעלשאפט פון ישמעאלים זענען געקומען
 פון גלעד, אונד זייע קעמלע האבען געטראגען
 געוויסע אונד באלואם, אונד לאדאנום, זייא
 זענען געגאנגען ארום צו נידערען קיין מצרים:
 26 אונד ויהודה האט געזאגט צו זיינע ברדער,
 וואס פאר א געוויין איז צו אונס ווען מיר
 וועלען הרגענען אונזער ברודער אונד פער-
 הוילען זיין בלוט? 27 קומט, מיר וועלען
 איהם פערקויפן צו דיא ישמעאלים, אבער
 אונזערע האנד זאל נישט זיין אן איהם, ווארין
 ער איז אונזער ברודער, אונזער פלייש: אונד
 זיינע ברדער האבען איהם צו געהערט: 28 אונד
 עס זענען איבערגעפארען מענער פון מדן,
 סחרים, אונד זייא האבען ארויסגעצויגען
 אונד זייא האבען יוסף ארויפגעבראכט פון
 דער גרוב, אונד זייא האבען יוסף'ן פארקויפט
 צו דיא ישמעאלים, פאר צוואנציג שטיק זילבער,
 אונד זייא האבען יוסף געבראכט קיין מצרים: 29 אונד ווען
 ראובן האט ווידערגעקערט צו דער גרוב, אונד
 זעה, יוסף איז נישט געוועזען אין דער גרוב,
 אזוי האט ער צוריקגעקערט צו דער גרוב, אונד
 האט געזאגט, דאס קינד איז נישט דא, ער
 האט צוריק געקערט צו זיינע ברדער, אונד
 האט געזאגט, דאס העמד פון יוסף, אונד זייא
 האבען געשאכטען א ציגען בעקעל, אונד זייא
 האבען איינגעשטעקט יוסף'ס העמד אין דעם
 בלוט: 30 אונד זייא האבען געשיקט דאס העמד
 פון פילע פארבען, אונד זייא האבען עס
 געבראכט צו זיינע פאטער, אונד זייא האבען
 געזאגט, דאס האבען מיר געפונען

דערקען נון, אויב עס איז דאס העמד פון
דיין זון אדער ניט: 33 אונד ער האט עס
דערקאנט, אונד ער האט געזאגט, עס איז
דאס העמד פון מיין זון; א ווילדע חיה האט
איהם אויפגעגעסען, יוסף איז געווען פער-
ציקט געווארען: 34 אונד יעקב האט צו-
ריסען זיינע קליידער, אונד ער האט גע-
טוהן א נאק אויף זיינע לענדען, אונד ער
האט געטרויערט איבער זיין זון פילע טעג:
35 אונד אלע זיינע זון אונד אלע זיינע
טעכטער זענען אויפגעשטאנען איהם צו
טרויסטען, אבער ער האט זיך ניט געלאזט
טרויסטען, אונד ער האט געזאגט, נייערט
אויף וועל נידערען צו מיין זון ווען טרויער-
אין דעם (שאול) גרוב, אונד זיין פאטער
האט איהם געוויינט: 36 אונד דיא מדינים
האבען איהם פערקויפט אין מצרים צו
פויטער דעם הויפדינער פון פרעה, אויבער-
שטער פון דיא שלאכטער(אדער קעכער):

קאפיטעל לח

1 אונד עס איז געוועזען אין דער זעלבער
צייט, אונד יהודה איז אראפגעגאנגען פון
זיינע ברודער, אונד ער האט גענייגט (זיין
געצעלט) ביא א מאן פון ערלם, אונד
זיין נאמען איז געוועזען חירא: 2 אונד
יהודה האט דארט געזעהען דיא טאכטער פון א מאן, א פנעני, אונד זיין נאמען איז געוועזען
שווע, אונד ער האט זיא גענומען אונד ער איז צו איהר געקומען: אונד זיא איז טראגענדיג
געווארען אונד זיא האט געווינען א זון, אונד ער האט גערופען זיין נאמען ער: 4 אונד
זיא איז נאכאמאל טראגענדיג געווארען אונד זיא האט געווינען א זון, אונד זיא האט
גערופען זיין נאמען און: 5 אונד זיא האט נאך געמעהרט, אונד זיא האט געווינען א זון, אונד
אונד זיא האט גערופען זיין נאמען שלה, אונד עס איז געוועזען אין קוים, ווען זיא האט
איהם געווינען: 6 אונד יהודה האט גענומען א ווייב צו ער זיין ערשטגעבוירענעס אונד
איהר נאמען איז געוועזען תמר: 7 אונד ער דער ערשטגעבוירענער פון יהודה איז געווען
זען שלעכט אין דיא אויגען פון נאם, אונד נאם האט איהם געטייטעט: 8 אונד יהודה האט
געזאגט צו און, קום צו דיין ברודער'ס ווייב אונד געשוועגנער זיא (זיא איז מיכס), אונד
ריכטע אויף זאמען צו דיין ברודער: 9 אונד און האט געוואוסט אז דער זאמען וועט
ניט זיין צו איהם, אונד עס איז געוועזען ווען ער איז געקומען צו דעם ווייב פון זיין
ברודער, אזוי האט ער (עס) פארדארבען אויף דער ערד, אז ער זאל ניט געבען קיין
זאמען צו זיין ברודער: 10 אונד דאס וואס ער האט געטהון איז שלעכט געוועזען אין
דיא אויגען פון נאם, אונד ער האט איהם אויף געטייטעט: 11 אונד יהודה האט געזאגט
צו תמר זיינע שונא, בלייב א ווייטע (אלמנה) אין דעם הויז פון דיין פאטער, ביז שלה
מיין זון וועט גרויס ווערען, ווארין ער האט געזאגט, טאמער וועט ער אויף שטארבען
אזוי וויא זיינע ברודער, אונד תמר איז געגאנגען אונד זיא האט געוואוינט אין דעם
הויז פון איהר פאטער: 12 אונד דיא טעג האבען זיך געמעהרט, אונד דיא טאכטער
פון שווע, דאס ווייב פון יהודה איז געשטארבען, אונד יהודה האט זיך געטרויסט, אונד
ער איז ארויפגעגאנגען צו דיא שערער פון זיינע שאף, ער אונד זיין פריינד חירא פון
ערלם, קיין תמנת: 13 אונד עס איז דערציילט געווארען צו תמר אזוי צו זאגען, זעה
דיין שוועהר בייט ארויף קיין תמנת צו שערען זיינע שאף: 14 אונד זיא האט אפגעטהון
פון זיך איהרע ווייטען קליידער, אונד זיא האט זיך געדעקט מיט א שליייער, אונד זיא האט
זיך איינגעהילט, אונד זיא האט זיך געזעצט ביא דער טיר פון עינים, וואס איז אויף דעם
וועג קיין תמנת, דען זיא האט געזעהען דאס שלה איז גרויס געווארען, אונד זיא איז ניט
געגעבען געווארען צו איהם פאר א ווייב: 15 אונד יהודה האט זיא געזעהען,
אונד ער האט זיא גערעכענט פאר א הור (זונה) דען זיא האט צוגעדעקט

33 הכריתא הכתת בקד הוא אמלא: נכיתה נאמר
34 כתת בני חיה רעה אכלתיו טרף טרף יוסף: וקבע
יעקב שמתיו וישם שוק במתיו ותאכל עליכו ומים
לה רבים: וקמו כלביו וכלביתיו לחמם ומאן להנחם
נאמר כראד אלכני אכל שאלה נכד אתו אביו:
36 ותמנים מכרו אתו אלמנים לפויטער קרים פרעה
ער הטבתם: פ

לח לח

א נדו בעת הווא נדד יהודה מאת אהיו נט עראש
2 עדלמי ושמי חירה: וראשם יהיה בחדאש כנעני
3 ושמי שוע וקחה נכא אליה: וסתר ותלד בן וקרא
4 אתשמי ער: וסתר עוד ותלד בן וקרא אתשמי און:
5 ותסף עוד ותלד בן וקרא אתשמי שלה ויהי כסוב
6 בלדחה אתו: וקח יהודה אשה לער ככורי ושמה
7 תמר: ויהי ער כסור יהודה רע בעי ידה ומתו
8 ידה: נאמר יהודה לאון בא אלאת אהר נכס
9 אתה ותקם רע לאחד: נדע און כי לא לו יהיה
10 נדע ידה אכסא אלאת אחו ושתי ארצה בלתי
11 נהדרע לאחיו: נדע בעי ידה אשר עשה נחם נכ
11 אתו: ונאמר יהודה לחמר כלתו שכי אלמנה בית
אבד ענדיל שלה בני כי אמר פרמיט נסדוא
12 כאתו ותלד תמר ותשב בית אביו: ורבו המים ותמת
1 בתשוע אשת יהודה ותקם יהודה ועל עלינו צאו
13 הוא ויהיה רעו עדלמי תמנתה: ויך לחמר לאמר
14 הנה חמד עליה תמנתה לנו צאו: ותסר כנר אלמנתה
מגילה ותבס בצעיה ותתעלה ותשב כפתח עינים אשר
עלדה תמנתה כי ראתה כנדיל שלה ווא לאתנה
טו לו לאשה: וראה יהודה וחשבה לזונה כי כסתר

פניה: וְשֵׁם אֵלֶיהָ אֶלְתֶּרֶדֶד וְאָמַר הַבְּרִיָּה אָבֹא אֵלַיָּךְ
 כִּי לֹא יָדַע כִּי בָלְתָה הִיא וְהָאָמֶר מִדַּחְתָּהּ לֵךְ כִּי תָבוֹא
 אֵלַי: וְיֹאמֶר אָבִי אֲשַׁלֵּחַ בְּרָדְעִים מִן־הַצִּיָּאָן וְהָאָמֶר
 אֶסְתַּחֲתֶן עִבְרָן עַד שְׁלֹחָה: וְיֹאמֶר מֶה תַּעֲרֹבֶנּוּ אִשָּׁר
 אֶתֶּן לָךְ וְהָאָמֶר תִּתְּנֶנּוּ וְיִפְתָּלֶךְ וּמִסָּעָה אִשָּׁר בְּיַד הַיָּד
 לָהּ תָּבֹא אֵלֶיהָ וְתֵרֵד לָהּ: וְתָקַם וְתָלַךְ וְתָסַר צַעֲפָה
 מִעֲלֶיהָ וְתִלְכָּשׁ בְּגָדֶיהָ אֶל־מִטְחָה: וְיִשְׁלַח הַיָּדָה אֶת־בָּרָה
 הַיָּדָה בִּיד רַעֲיוֹהָ הַיָּדָה לָקַחְתָּ הַיָּדָה מִיַּד הָאִשָּׁה
 וְלֹא מִצָּאָהּ: וְיִשְׁאֵל אֶת־אִשָּׁהּ מִקְדָּם לֵאמֹר אֵת הַיָּדָה
 הַיָּדָה בְּעֵינִים עַל־הַיָּדָה וְהָאָמֶר לֹא־הָיָה בְּיָדִי קִדְּשָׁהּ:
 בָּשָׁב אֶל־הַיָּדָה וְהָאָמֶר לֹא מִצָּאָהּ וְגַם אִשָּׁהּ הַמִּקְדָּשׁ
 אָמַר לֹא־הָיָה בְּיָדִי קִדְּשָׁהּ: וְהָאָמֶר הַיָּדָה תִּתְּנֶנּוּ לָהּ
 כִּי נִתְּנָה לָבֹחַ הֵנָּה שְׁלֹחָה הַיָּדָה וְהָאָמֶר לֹא־מִצָּאָהּ
 הַיָּדָה: וְכַשְׁמֶלֶשׁ חֲדָשִׁים וְיָדָה לַיָּדָה לֵאמֹר וְנָתַתָּ תָמִיד
 בְּכֹלֶךָ וְגַם הֵנָּה הַיָּדָה לְעֵינִים וְהָאָמֶר הַיָּדָה הַיָּדָה
 וְתִשְׁתַּף: הוּא מִצָּאָהּ הוּא שְׁלֹחָה אֶל־מִטְחָה לֵאמֹר כֹּה
 לֵאשׁ אֲשֶׁר־אֶלֶה לָּךְ אָבִי הַיָּדָה וְהָאָמֶר הַיָּדָה לָמֶה
 הַיָּדָה וְהַיָּדָה וְהַיָּדָה וְהַיָּדָה: וְכִי הַיָּדָה וְהָאָמֶר
 אֶתֶּן לָךְ מִיָּדִי כִּי־לֹא־מִצָּאָהּ לְשֹׁלֵחַ בְּיָדִי וְלֹא־מִצָּאָהּ
 שִׁדָּה לְעֵינֵיהָ: וְהָיָה בַּעַת לְדַחְתָּהּ וְהָיָה הַיָּדָה בְּעֵינֵיהָ:
 וְהָיָה בְּכֹלֶךָ וְהָיָה תִּתְּנֶנּוּ וְהָיָה שְׁלֹחָה עַל־יָדֶיהָ
 שְׁנֵי לֵאמֹר הֵנָּה רַחֲמֶיהָ: וְהָיָה כַּשְׁמֶלֶשׁ יָדָה וְהָיָה רַחֲמֶיהָ
 אֶתֶּן וְהָאָמֶר מִדַּחְתָּהּ עַל־יָדֶיהָ וְהָיָה שְׁנֵי פָרִיץ וְהָיָה שְׁנֵי פָרִיץ:
 וְהָיָה רַחֲמֶיהָ אֶתֶּן עַל־יָדֶיהָ וְהָיָה שְׁנֵי פָרִיץ: כֹּס ל

לֹא
 וְיֹסֵף הָיָה מִצָּאָהּ וְהָיָה שְׁנֵי פָרִיץ כֹּסִים פָּרִיעַ שֶׁר
 הַיָּדָה אֶתֶּן מִיָּדִי מִיָּדִי הַיָּדָה וְהָיָה שְׁנֵי פָרִיץ
 שְׁנֵי פָרִיץ: וְהָיָה אֶתֶּן וְהָיָה שְׁנֵי פָרִיץ אֶתֶּן מִיָּדִי כֹסִים

אִיֶּהָ פָנִים: 16 אוֹנֶד עַר הָאָמֶר בְּעֵינֵיהָ צו
 אִיֶּהָ צו דַּעַם נֹעַם, אוֹנֶד עַר הָאָמֶר בְּעֵינֵיהָ
 קֹם נֹחַ, אִיֶּהָ נֹעַל צו דִּיר קֹמֶעַ, וְהָיָה
 עַר הָאָמֶר נִיט בְּעֵינֵיהָ אִז זִיא אִז וְיִינַע
 שְׁנֹר, אוֹנֶד זִיא הָאָמֶר בְּעֵינֵיהָ, וְהָאָמֶר נֹעַם
 דוּא מִיר בְּעֵינֵיהָ, אִז דוּא זֹאֲלֶסְט צו מִיר
 קֹמֶעַ? 17 אוֹנֶד עַר הָאָמֶר בְּעֵינֵיהָ, אִיֶּהָ
 נֹעַל דִּיר שְׁיָקֶעַן א צִינַע־בְּעֵקֶל פֹּון דִּיא
 שְׁאָה, אוֹנֶד זִיא הָאָמֶר בְּעֵינֵיהָ, אִיֶּהָ דוּא
 נֹעַם מִיר בְּעֵינֵיהָ א מִשְׁכֹּן בִּיז דוּא
 נֹעַם עִם שְׁיָקֶעַן: 18 אוֹנֶד עַר הָאָמֶר בְּעֵינֵיהָ
 זֹאֲנֶה, וְהָאָמֶר פֹּון א מִשְׁכֹּן זֹאֲלֶסְט אִיֶּהָ דִּיר
 בְּעֵינֵיהָ? אוֹנֶד זִיא הָאָמֶר בְּעֵינֵיהָ, דִּיין וְיִנַע
 רִיגֶה אוֹנֶד דִּיין בֹּאֲנֶד אוֹנֶד שְׁמֵקֶעַן וְהָאָמֶר
 אִז אִין דִּינַע הָאָמֶר, אוֹנֶד עַר הָאָמֶר עִם
 אִיֶּהָ בְּעֵינֵיהָ, אוֹנֶד עַר אִז צו אִיֶּהָ בְּעֵינֵיהָ
 קֹמֶעַ, אוֹנֶד זִיא אִז פֹּון אִיֶּהָ מִטְּרֵא־בְּעֵינֵיהָ
 בְּעֵינֵיהָ: 19 אוֹנֶד זִיא אִז אִיֶּהָ מִיֶּהָ
 שְׁמֵקֶעַן אוֹנֶד זִיא אִז בְּעֵינֵיהָ, אוֹנֶד זִיא
 הָאָמֶר דַּעַם שְׁלִיֶּעַר פֹּון זִיֶּה אֶפְּעֵטֶהּ, אוֹנֶד
 זִיא הָאָמֶר זִיֶּה אֶפְּעֵטֶהּ מִיֶּהָ
 אִיֶּהָ וְיִשְׁמֹעֶל־לִיֶּדֶר: 20 אוֹנֶד וְהָיָה
 הָאָמֶר בְּעֵינֵיהָ דֹאם צִינַע־בְּעֵקֶל דִּירֶה
 דִּיא הָאָמֶר פֹּון זִיין פִּרְיֶה דַּעַם עַל־מִי, צו
 בְּעֵינֵיהָ דֹאם מִשְׁכֹּן פֹּון דַּעַם וְיִיבִים, הָאָמֶר,

אֶבֶר עַר הָאָמֶר זִיא נִיט בְּעֵינֵיהָ: 21 אוֹנֶד עַר הָאָמֶר בְּעֵינֵיהָ דִּיא מִעֵנֶר פֹּון דַּעַם אֶרֶם
 אִז צו זֹאֲנֶה, וְהָאָמֶר אִז דִּיא קִדְּשָׁה (הֹרֶה) וְהָאָמֶר אִז בְּעֵינֵיהָ אִין עֵינֵיהָ, אִיֶּהָ דַּעַם נֹעַם?
 אוֹנֶד זִיא הָאָמֶר בְּעֵינֵיהָ, עִם אִז הִיר נִיט בְּעֵינֵיהָ קִיין קִדְּשָׁה: 22 אוֹנֶד עַר אִז צוֹרִיק
 בְּעֵינֵיהָ צוֹ הַיָּדָה, אוֹנֶד עַר הָאָמֶר בְּעֵינֵיהָ, אִיֶּהָ הָאָב זִיא נִיט בְּעֵינֵיהָ, אוֹנֶד אִיֶּהָ דִּיא
 מִעֵנֶר פֹּון דַּעַם אֶרֶם הָאָבֶן בְּעֵינֵיהָ, עִם אִז הִיר נִיט בְּעֵינֵיהָ קִיין קִדְּשָׁה: 23 אוֹנֶד
 הַיָּדָה הָאָמֶר בְּעֵינֵיהָ, לֹא־זִיא עִם הָאָבֶן, אִז מִיר זֹאֲלֶעַן נִיט זִיין צוֹ שְׁאָנְדֶה, זַעֲה, אִיֶּהָ
 הָאָב אִיֶּהָ בְּעֵינֵיהָ דִּינַע בְּעֵקֶל, אוֹנֶד דוּא הָאָסֶט זִיא נִיט בְּעֵינֵיהָ: 24 אוֹנֶד עִם אִז
 בְּעֵינֵיהָ נֶאֱדָה דִּירִיא חֲדָשִׁים, אוֹנֶד עִם אִז אֶפְּעֵטֶהּ בְּעֵינֵיהָ צוֹ הַיָּדָה, אִז צו זֹאֲנֶה,
 דִּינַע שְׁנֹר תָּמִיד הָאָמֶר מִיֶּהָ בְּעֵינֵיהָ, אוֹנֶד זַעֲה זִיא אִיֶּהָ מִטְּרֵא־בְּעֵינֵיהָ בְּעֵינֵיהָ פֹּון
 הַיָּדָה, אוֹנֶד הַיָּדָה הָאָמֶר בְּעֵינֵיהָ, בְּעֵינֵיהָ זִיא אִיֶּהָ, אִז זֹאֲלֶסְט פֹּון דִּירֶה, אִז צוֹ שְׁנֹעֶהר אִז צו
 25 זִיא אִז אִיֶּהָ בְּעֵינֵיהָ בְּעֵינֵיהָ, אוֹנֶד זִיא הָאָמֶר בְּעֵינֵיהָ צוֹ אִיֶּהָ שְׁנֹעֶהר אִז צו
 זֹאֲנֶה, צו דַּעַם מִאן צו נֹעַלֶכֶן דִּינַע בְּעֵינֵיהָ פֹּון אִיֶּהָ בִּין אִיֶּהָ מִטְּרֵא־בְּעֵינֵיהָ, אוֹנֶד זִיא הָאָמֶר
 בְּעֵינֵיהָ, דִּירֶה אִיֶּהָ בְּעֵינֵיהָ, צו נֹעַם בְּעֵינֵיהָ, אוֹנֶד עַר הָאָמֶר בְּעֵינֵיהָ, זִיא אִז בְּעֵינֵיהָ
 פֹּון מִיר, וְיִיֶּל אִיֶּהָ הָאָב זִיא נִיט בְּעֵינֵיהָ צו מִיין וְהָיָה שְׁלֹחָה, אוֹנֶד עַר הָאָמֶר נִיט בְּעֵינֵיהָ
 זִיא נֶאֱדָה צוֹ דִּירֶה קִנֶּעַן: 27 אוֹנֶד עִם אִז בְּעֵינֵיהָ אִין דֶּר צִיִּים פֹּון אִיֶּהָ בְּעֵינֵיהָ, אוֹנֶד זַעֲה,
 א צוֹיִלֶּה אִז בְּעֵינֵיהָ אִין אִיֶּהָ בִּין: 28 אוֹנֶד עִם אִז בְּעֵינֵיהָ אִין אִיֶּהָ זִיא הָאָמֶר בְּעֵינֵיהָ, אִז צו
 הָאָמֶר אִיֶּהָ בְּעֵינֵיהָ דִּיא הָאָמֶר, אוֹנֶד דִּיא הִיבֹאֶם הָאָמֶר בְּעֵינֵיהָ, אוֹנֶד זִיא הָאָמֶר אִיֶּהָ וְיִינַע
 הָאָמֶר אֶפְּעֵטֶהּ א רִיִּשֶׁן פֹּון אִיֶּהָ, אִז צוֹ זֹאֲנֶה דִּירֶה אִז צוֹ שְׁמֵקֶעַן אִיֶּהָ בְּעֵינֵיהָ:
 29 אוֹנֶד עִם אִז בְּעֵינֵיהָ אִז עַר הָאָמֶר צוֹרִיק בְּעֵינֵיהָ הָאָמֶר, זַעֲה, זִיין בְּעֵינֵיהָ אִז אִיֶּהָ
 בְּעֵינֵיהָ, אוֹנֶד זִיא הָאָמֶר בְּעֵינֵיהָ, אוֹנֶד דִּיר א בְּעֵינֵיהָ? אוֹנֶד מִעַן
 הָאָמֶר בְּעֵינֵיהָ זִיין נֶאֱמֶן פִּרִּץ: 30 אוֹנֶד דֶּרֶךְ אִז זִיין בְּעֵינֵיהָ אִיֶּהָ בְּעֵינֵיהָ, וְהָאָמֶר
 דֶּרֶךְ רִיִּשֶׁן פֹּון אִיֶּהָ בְּעֵינֵיהָ אִין אִיֶּהָ, אוֹנֶד מִעַן הָאָמֶר בְּעֵינֵיהָ זִיין נֶאֱמֶן וְרַח:

קֹמֶעַל לֹא

1 אוֹנֶד יוֹסֵף אִז אִיֶּהָ בְּעֵינֵיהָ בְּעֵינֵיהָ קִיין מִצָּרִים, אוֹנֶד עִם הָאָמֶר אִיֶּהָ בְּעֵינֵיהָ פֹּון
 הַיָּדָה פֹּון פִּרִּעַה, אִיֶּהָ שְׁמֵקֶעַן פֹּון דִּיא שְׁלֹאֲכֶטֶר, א מִאן פֹּון מִצָּרִים, פֹּון דֶּרֶךְ הָאָמֶר פֹּון
 דִּיא וְשְׁמֵקֶעַן, וְהָאָמֶר אִיֶּהָ בְּעֵינֵיהָ דִּיא אִיֶּהָ בְּעֵינֵיהָ, אוֹנֶד נֶאֱמֶן אִז בְּעֵינֵיהָ
 מִיֶּהָ יוֹסֵף, אוֹנֶד עַר אִז בְּעֵינֵיהָ א בְּעֵינֵיהָ מִאן, אוֹנֶד עַר אִז בְּעֵינֵיהָ אִין דַּעַם הִיֶּה
 פֹּון

פון זיין האר, דעם מצרי: 3 אונד זיין האר
האט געזעהען אז גאט איז מיט איהם, אונד
דאס אלעס וואס ער מהנט האט גאט בער
גליקט אין זיינע האנד: 4 אונד יוסף האט
געזעהן דאס וואס ער האט געזעהן, אונד ער האט
איהם געדינט, אונד ער האט איהם געזעהן
אויפער זיין הויז, אונד אלעס וואס ער האט
געהאט האט ער געגעבען אין זיינע האנד:
5 אונד עס איז געוועזען פון דער צייט ווען
ער האט איהם געזעהן אויפער זיין הויז, אונד
אויפער אלעס וואס ער האט געהאט, אזוי
האט גאט געבענשט דאס הויז פון דעם
מצרי וועגען יוסף, אונד דאס ברכה פון
גאט איז געוועזען אין אלעס וואס ער האט
געהאט, אין דעם הויז אונד אויף דעם
פערלד: 6 אונד ער האט פערלאזען אלעס
וואס ער האט געהאט אין דאס האנד פון
יוסף, אונד ער האט נישט געוואוסט פון
קוין שום זאך, נישט דאס ברויט וואס
ער האט געגעסען; אונד יוסף איז גע-
וועזען שעהן פון געשטאלט אונד שעהן
אנגעזעהען: 7 אונד עס איז געוועזען
נאך דאס זאכען, אזוי האט דאס ווייב
פון זיין האר אויפגעהויבען איהרע אויגען
צו יוסף, אונד זיא האט געזאגט, ליג מיט

8 אונד ער האט נישט געוואלט, אונד ער האט געזאגט צו דעם ווייב פון זיין האר, זעה, מיין
האר ווייס נישט וואס איז מיט מיר אין דעם הויז, אונד אלעס וואס ער האט, האט ער געגעבען אין
מינע האנד: 9 קיינער איז נישט געווען פון מיר, אונד ער האט גאנצט פערמיר
טען פון מיר, נישט דאס, ווייל דאס ביסט זיין ווייב, אונד וואס אזוי זאל איך טהון דאס
גרויסע שלעכטקייט אז איך זאל זיך זעהן קענען נאכט? 10 אונד עס איז געוועזען
אז זיא האט גערעט יעדען טאג צו יוסף, אונד ער האט נישט געהערט צו איהר, בייא
איהר צו ליבען, מיט איהר צו זיין: 11 אונד עס איז געוועזען אזוי וואס דאס זאגט, בייא
אונד ער איז געקומען אין דעם הויז צו טהון זיינע ארבייט, אונד קוין מענטש פון דאס
לייטע פון דעם הויז זעהן דאס געזעהן אין דעם הויז: 12 אזוי האט זיא
איהם אנגעהאפט בייא זיין קלייד, אונד געזאגט, ליג מיט מיר, אונד ער האט פערלאז-
זען זיין קלייד אין איהרע האנד, אונד ער איז אונטעקעלאפען, אונד ער איז
ארויסגעגאנגען דרויסען: 13 אונד עס איז געוועזען ווען זיא האט געזעהן אז
ער האט פערלאזען זיין קלייד אין איהרע האנד, אונד ער איז אונטעקעלאפען
דרויסען: 14 אזוי האט זיא גערופען צו דאס לייט פון איהר הויז, אונד זיא האט
צו זייא געזאגט, אזוי צו זאגען, זעהט ער האט צו אונס געבראכט א מאן, איין עברי,
אויפער אונס צו שפעטען, ער איז צו מיר געקומען צו ליבען מיט מיר, אונד איך האב
געווען מיט א גרויס קול: 15 אונד עס איז געוועזען ווען ער האט געהערט אז איך
האב אויפגעהויבען מיין קול אונד איך האב גערופען, אזוי האט ער פערלאזען זיין
קלייד בייא מיר, אונד ער איז אונטעקעלאפען אונד ער איז ארויסגעגאנגען דרויסען:
16 אונד זיא האט געלאזט ליבען זיין קלייד בייא איהר, ביז זיין האר איז געקומען צו זיין
הויז: 17 אונד זיא האט גערעט צו איהם אזוי וואס דאס זאגט, דער קנעכט,
דער עברי, וואס דאס האסט געבראכט צו אונס, איז געקומען צו שפעטען אויפער מיר:
18 אונד עס איז געוועזען ווען איך האב אויפגעהויבען מיין קול אונד איך האב גערופען,
אזוי האט ער פארלאזען זיין קלייד בייא מיר, אונד ער איז אונטעקעלאפען דרויסען:
19 אונד עס איז געוועזען ווען זיין האר האט געהערט דאס ווערטער פון זיין ווייב וואס זיא
האט גערעט צו איהם, אזוי צו זאגען, אזוי וואס דאס זאגט, וואס דאס זאגט, וואס דאס זאגט,
אזוי האט זיין צארגען דערנאכט: 20 אונד יוסף'ס האר האט איהם גענומען,

2

2075

קאפיטעל מ

ᠰᠠᠨ

אויף דיינע שטעל, אונד דוא וועסט
נעבען דעם בעכער פון פרעה אין זיינע
האנד, אזוי וויא נאך דער ערשטער
אָרדענונג ווען דוא ביסט געוועזען זיין
שענקער: 14 נייצט דוא זאלסט אָן
מיר געדענקען ווען עס וועט דיר גוט
זיין, אונד איך בעט דיר, דוא זאלסט
טהון גאד מיט מיר, אונד דוא זאלסט
מיך געדענקען צו פרעה, אונד דוא
זאלסט מיך ארויסברענגען פון דויעם
הויז: 15 ווארן איך בין געגנבעט גע-
ווארען פון דעם לאנד פון דיא עברים,
אונד אויף היער האב איך קיין אונזעכט
געטוהן דאס וויא האבען מיך געלייגט
אין דער גרוב: 16 ווען דער אויבער-
שטער פון דיא בעקער האט געזעהען
דאס ער האט גוט געדייטעט, אזוי האט
ער געזאגט צו יוסף, אויף איך וואר אין
מיין חלום, אונד זעה, דרייא קערב מיט
ווייס ברויט זענען געוועזען אויף מיין קאפ:
17 אונד אין דעם אויבערשטען קארב זע-
נען געוועזען פון אלעלייא שפייזען פאר
פרעה, בעקער-ווערק, אונד דיא פיינעל
האבען וויא געזעסען פון דעם קארב פון
מיין קאפ: 18 אונד יוסף האט געזענטפערט
אונד ער האט געזאגט, דויעם איז זיינע געדייטונג, דיא דרייא קערב זענען דרייא טעג:
19 נאך אין דרייא טעג וועט פרעה אראפנעמען זיין קאפ פון דיר, אונד ער וועט דיר
אויפגענגען אויף א בוים, אונד דיא פיינעל וועלען פון דיר עסען זיין פלייש: 20 אונד
עס איז געוועזען אין דעם דריטען טאג, דער געבורטס-טאג פון פרעה, אזוי האט ער
געמאכט א מאלצייט צו אלע זיינע קנעכט, אונד ער האט אויפגעהויבען דעם קאפ
פון דעם אויבערשטען פון דיא שענקער אונד דעם קאפ פון דעם אויבערשטען פון
דיא בעקער, צווישען זיינע קנעכט: 21 אונד ער האט צוריקגעזעט דעם
אויבערשטען פון דיא שענקער אויף זיין שענק-אמט, אונד ער האט געזענען דעם
בעכער אין דיא האנד פון פרעה: 22 אָבער דעם אויבערשטען פון דיא בעקער האט
ער אויפגעקאנגען, אזוי וויא יוסף האט צו זיין געדייטעט: 23 אָבער דער אויבער-
שטער פון דיא שענקער, האט גיט געדענקט אָן יוסף, נייצט ער האט איהם פערנעסען:

עלכנך ונתת כוספרעה בידו כמשפט הראשון אשר
14 הָיָה מִשְׁקָרוֹ: כִּי אִסְכַּרְתָּנִי אִתָּךְ בְּאֶשֶׁר יִטֵּב לְךָ
וְעִשְׂתָּהּ עִמִּי חֶסֶד וְחַסְדָּמִי אֶל־פְּרִיעַ וְהִנֵּאתִי
15 מִן־מִדְּבוּת הָזֶה: כִּדְגֵב נִבְכִּי מֵאִין הַעֲבָרִים וְנִסְפָּה
16 לֹא־עֲשִׂיתִי מֵאִמֶּה קִישְׁמוֹ אִין כְּבוֹד: וְיֵרָא שֶׁר־הָאִפִּים
בִּרְשִׁיב פֶּתֶר וְיֵאמֶר אֶל־יוֹסֵף אִתָּאִי בְּחִלּוּמִי הָזֶה
17 שְׁלֹשָׁה מַלְּי חֵרֵי עֲלִידָשִׁי: וּבִסָּל הַעֲלִין מִכָּל מֵאֶכֶל
פְּרֵעָה מִשְׁעָה אִפֶּה וְהִנֵּחַ אֶכֶל אֲתָם מִן־הַסָּל מִעַל
18 רֹאשִׁי: וְיֵשֶׁן יוֹסֵף וְהָאֶמֶר וְהַ פִּתְרֵנִי שְׁלֹשָׁה מַלְּי
19 שְׁלֹשָׁה יָמִים הֵם: בְּעוֹד ׀ שְׁלֹשָׁה יָמִים וְיֵאֶר פְּרֵעָה אִתִּי
רֹאשֶׁךְ מִלֵּד וְהִלָּה אִתָּךְ עֲלִיעֵן וְאֶכֶל הָעוֹף אִתִּי
כ־בְּשׂוֹרָה מִלֵּד: וְהִי ׀ בִּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יוֹם הַלֵּלָה אִתִּי
פְּרֵעָה וְנֵשֶׁת מִשְׁעָה לְכָל־עֲבָדָיו וְיֵאֶר אִתִּי־רֹאשׁ ׀ עַד
21 הַמִּשְׁקִים וְאִתִּי־רֹאשׁ עַד הָאִפִּים בְּתוֹךְ עֲבָדָיו: וְיִשָּׁב
אִתִּי־עַד הַמִּשְׁקִים עַל־מִשְׁקֵרוֹ וְהָיָה הַקּוֹם עֲלֵיכָּה פְּרֵעָה:
22 וְאִתִּי עַד הָאִפִּים הִלָּה בְּאֶשֶׁר פֶּתֶר לָהֶם יוֹסֵף: וְלֹא־יִכָּרֵר
23 שֶׁר־הַמִּשְׁקִים אִתִּי־יוֹסֵף וְיִשְׁכַּרְתּוּ:

מא פ פ פ

א ויהי מקץ שנים ימים ופרעה חלם והנה עמד על-
2 הַנָּהָר: וְהִנֵּה מִן־הַנָּהָר עֹלָת שֶׁבַע פְּרוֹת וְיֹפֹת מִרְאֵה
3 וּבְרִיאַת בָּשָׂר וְתַרְשִׁינָה בָּאֵדָה: וְהִנֵּה שֶׁבַע פְּרוֹת אֲחֵרוֹת
עֹלֹת אֲחֵרֵיהֶן מִן־הַנָּהָר רְעוֹת מִרְאֵה וְדָקוֹת בָּשָׂר
4 וְתַרְשִׁינָה אֶעֱלֶה הַפְּרוֹת עַל־שֵׁפֶת הַנָּהָר: וְהִנֵּה הַפְּרוֹת
רְעוֹת הַמִּרְאֵה וְדָקוֹת הַבָּשָׂר אֵת שֶׁבַע הַפְּרוֹת וְיֹפֹת
5 הַמִּרְאֵה וּבְרִיאַת וְיִקַּח פְּרֵעָה: וְיִשָּׁן וְחִלָּם שְׁנֵי
וְהָיָה ׀ שֶׁבַע שָׁבָלִים עֹלֹת בְּמִקְה אִתִּי בְּרִיאַת וְטִבּוֹת:

קאפיטעל מא

מקין

1 אונד עס איז געוועזען אין דעם סוף פון צווייא יאדער צייט, אזוי האט פרעה געחלומט.
אונד זעה, ער איז געשטאנען ביא דעם שטראם: 2 אונד זעה, פון דעם שטראם זענען
ארויסגעגאנגען זיבען קיה, שעהן פון אָנזעהען אונד פעט פון פלייש, אונד וויא
האבען זיך געפיטערט אויף דעם גרינעם גראז: 3 אונד זעה, זיבען אָנזערע קיה
זענען ארויסגעגאנגען נאך וויא פון דעם שטראם, שלעכט פון אָנזעהען אונד מאַנער
פון פלייש, אונד וויא זענען געשטאנען ביא קיה אויף דעם באַרשען פון דעם
שטראם: 4 אונד דיא קיה שלעכט פון אָנזעהען אונד מאַנער פון פלייש האבען
אויפגעזעסען דיא זיבען קיה שעהן פון אָנזעהען אונד פעט, אונד פרעה איז
אויפגעוואכט: 5 אונד ער איז איינגעשלאפען, אונד ער האט געחלומט צום צווייטען-
מאל, אונד זעה, זיבען זאנגען זענען אויפגעגאנגען אויף איין שטענבעל, פעטע אונד גוטע:

והנה שבע שבטים דקות ושדופת קרם צמחות אחרת: 6
 ותכליתה השבטים הדקות את שבע השבטים הבריות 7
 והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום: ויהי כבקר ותקעם 8
 ויהיו וישלח ויקרא את-כל-הממין מערים (ואת-כל-ה) 9
 הקמיה וספר פרעה להם את-חלמו ואין-פחד איהם 10
 לפרעה: וידבר ער המשקים את-פרעה לאמר את- 11
 המא אני מוכיר היום: פרעה קצץ על-קבריו ויהיו את- 12
 במשמר בית שור המבחים אתי ואת שר האפים: 13
 ונחלקה חלום בלילה אחד אני ודוא איש כפתרון 14
 חלמי חלמתי: ושם אתם נער עבדי עבד לשור המבחים 15
 ונספר-לו ויפתר-לנו את-חלמתי: איש בחלמי פתרי: 16
 והנה כאשר פתר-לנו בן הנה אתי השיב על-בני ואני 17
 חלה: וישלח פרעה ויקרא את-יוסף וירצו מן-הבד 18
 ויגלה ויחלף שמלותיו ויבא אל-פרעה: ואמר פרעה 19
 אל-יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתי ואני שמימי 20
 עלהך לאמר תשמע חלום לפתור אתי: ולכן יוסף את- 21
 פרעה לאמר בלעדי אלהים יעשה את-שלום פרעה: 22
 וידבר פרעה אל-יוסף בחלמי הנני עמד על-שפת הנה: 23
 והנה מרעה: עלת שבע פרות בראות בשך ופת 24
 תאר ותרעה: באר: והנה שבע-פחות אחרות עלות 25
 אחרות דלות ורעות: מאד ודקות בשך לאדאתי: 26
 בקנה בכל-ארץ מצרים לרע: ותאכלנה הפחות הרקות כ- 27
 ותרעות את שבע הפרות הראשונות הבריות: ותבאנה 28
 אל-קרבנה ולא נדע כרבאו אל-קרבנה ומראתן רע: 29
 כאשר בחלמי ואיך: וארא בחלמי והנה שבע שבטים 30
 עלת בקנה אחד מלאות וטבות: והנה שבע שבטים 31
 צנומות דקות שדופות קרם צמחות אחרת: ותכליתן 32
 השבטים הדקות את שבע השבטים הטבות ואמר אל-

6 אונד זעה, זיבען זאנגען דינע אונד
 אויסגעקלאפטע פון דעם מזרח-ווינד,
 האבען ארויסגעשפראצט נאך זיין:
 7 אונד דיא דינע זאנגען האבען פער-
 שלונגען דיא פעטע אונד פולע זאנגען,
 אונד פרעה איז אויפגעוואכט, אונד זעה
 עס איז געוועזען א חלום: 8 אונד עס
 איז געוועזען אין דעם מארגען, אזוי איז
 זיין גייסט אומרוהיג געוועזען, אונד ער
 האט געשיקט אונד ער האט גערופען אלע
 צויבערער פון מצרים אונד אלע איהרע
 קלונע (לייט), אונד פרעה האט דערציילט
 צו זיין חלום, אבער קיינער האט זיין
 ניט געקענט בעדייטען צו פרעה: 9 אונד
 דער אויבערשטער פון דיא שטענערס
 האט גערעט צו פרעה, אזוי צו זאגען,
 מיינע וינדען דערמאן איך היינט:
 10 פרעה האט געצארענט אויף זיינע
 קנעכט, אונד ער האט מיך געגעבען אין
 דעם געפענגניס פון דעם הויז פון דעם
 אויבערשטען פון דיא שלאכטער, מיך
 אונד דעם אויבערשטען פון דיא בעקער:
 11 אונד מיר האבען געחלומט א חלום אין
 איין נאכט, איך אונד ער, יעדערער נאך
 דער בעדייטונג פון זיין חלום האבען מיר

געחלומט: 12 אונד דארט איז געוועזען מיט אונס א יונג, איין עבר, א קנעכט פון
 דעם אויבערשטען פון דיא שלאכטער, אונד מיר האבען איהם דערציילט, אונד ער
 האט בעדייטעט צו אונס אונזערע חלומות, יעדען אזוי וויא זיין חלום וואר, האט ער
 בעדייטעט: 13 אונד עס איז געוועזען אזוי וויא ער האט בעדייטעט צו אונס אזוי איז
 געוועזען, מיך האט ער צוריק געוועזט אויף מיינע שטעל, אונד איהם האט ער אויפ-
 געהאנגען: 14 אונד פרעה האט געשיקט אונד ער האט גערופען יוסף, אונד זיין האבען
 איהם ארויסגעבראכט פון דער גרוב, אונד ער האט זיך געלאזט אפשיערען, אונד ער האט
 אויבערגעבישען זיינע קליידער, אונד ער איז געקומען צו פרעה: 15 אונד פרעה האט
 געזאגט צו יוסף, איך האב געחלומט א חלום, אונד קיינער קען איהם ניט בעדייטען, אונד
 איך האב געהערט פון דיר אזוי צו זאגען, אז דוא פערשטייט ארויסצולייגען א חלום:
 16 אונד יוסף האט געזאגט צו פרעה אזוי צו זאגען, עס איז ניט אין מיר, נאט וועט ענט-
 פערען דעם פרויען צו פרעה: 17 אונד פרעה האט געזאגט צו יוסף, אין מיין חלום בין
 איך געשטאנען בייא דעם ברעג פון דעם שטראם: 18 אונד נון פון שטראם זענען
 ארויסגעגאנגען זיבען קיה, פעט פון פלייש, אונד זעהן פון געשטאלט, אונד זיין האבען
 זיך געפישט אויף דעם גרינעם גראז: 19 אונד נון, זיבען אונזערע קיה זענען ארויפ-
 געגאנגען נאך זיין, דין אונד זעהר שלעכט פון געשטאלט, אונד מאנער פון פלייש, אונד
 איך האב ניט געזעהן בלייב וויא זיין אין שלעכטיגקייט אין דעם גאנצען לאנד פון
 מצרים: 20 אונד דיא מאנערע אונד שלעכטע קיה האבען אויפגעגעסען דיא זיבען
 פעטע קיה: 21 אונד זיין זענען אין זיין אריין אונד מען האט ניט געקענט וויסען אז
 זיין זענען אין זיין אריין, אונד זיין האבען אויסגעזעהען אזוי שלעכט וויא פריהער,
 אונד איך בין אויפגעוואכט: 22 אונד איך האב געזעהען אין מיין חלום, אונד
 זעה זיבען זאנגען זענען אויפגעגאנגען אויף איין שטענגעל, פול אונד גוט:
 23 אונד זעה, זיבען (אנדערע) זאנגען, פערדארטע, דינע אונד פערטרוקענט
 פון דעם מזרח-ווינד, זענען אויפגעשפראצט נאך זיין: 24 אונד דיא דינע זאנגען
 האבען פערשלונגען דיא זיבען גוטע זאנגען, אונד איך האב דאס דערציילט צו

דיא צויבערערס אונד קיינער קען מיר
 דאס נישט אויסלייגען: 25 אונד יוסף האט
 געזאגט צו פרעה, דער חלום פון פרעה
 איז איינס, וואס גאט וועט טהון האט ער
 אנטפלעקט צו פרעה: 26 דיא זיבען גוטע
 קיח זענען זיבען יאָהר, אונד דיא זיבען
 גוטע זאנגען זענען זיבען יאָהר, עס איז
 איין חלום: 27 אונד דיא זיבען דינע אונד
 זשעבעטע קיח וואס זענען אויפגעגאנגען
 נאך זיין, זענען זיבען יאָהר אונד דיא
 זיבען ליידניגע זאנגען אונד פערטערקענט
 פון דעם מזרח ווידען וועלען זיין זיבען יאָהר
 פון הונגער: 28 דאס איז דיא זאך וואס
 איך האב גערעט צו פרעה, וואס גאט וויל
 טהון האט ער געוויזען צו פרעה: 29 זעה
 עס קומען זיבען יאָהר פון גרויסע זעטיג-
 קייט אין דעם גאנצען לאנד פון מצרים:
 30 אָבער עס וועלען אויפשטיין זיבען
 יאָהר פון הונגער נאך זיין, אונד דיא
 זעטיגקייט פון דעם לאנד מצרים וועט
 פערנעסען ווערען, אונד דער הונגער וועט
 פארדארבען דאס לאנד: 31 אונד דיא
 זעטיגקייט וועט נישט דערקענט ווערען אין

ס'הערט'מ'ס אין מעד ל': וואָס יוסף אלפרעה חלום
 פרעה אונד האט אַת אשר האלקים עשה הניד לפרעה:
 26 שבע פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע השקלים
 27 הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא: ושבע הפרות
 הבריות הברות העלת אחריהן שבע שנים הנה ושבע
 השקלים הבריות שפוט הקדים הנה שבע שנים רעב:
 28 הוא הדבר אשר דברתי אלפרעה אשר האלקים עשה
 29 והנה אתפרעה: הנה שבע שנים באת שבע גדול
 ל בקלארץ מצרים: וקמו שבע שנים רעב אחריהן ושבע
 31 כל השבע בצרץ מצרים וכלה הרעב אתהארץ: ולא
 ידע השבע בצרץ מפני הרעב הוא אחריו ברעב
 32 הוא מאד: ועל השנות החלום אלפרעה פתחם כר
 נכון הדבר מעם האלקים וממחר האלקים לעשות:
 33 ותהי דיא פרעה אש נכון וחקם וישיחיו על צרץ
 34 מצרים: תעשה פרעה ופקדן פקדים על הצרץ והמש
 לה אתהארץ מצרים בשבע שני השבע: וקבצו אתכל
 אכל השנים הטבות הבאת האלה וצברוהו פחת דר
 36 פרעה אכל בקרים ושמיני: והנה האכל לפרקן לארץ
 לשבע שני הרעב אשר הוצן בצרץ מצרים ולאחרת
 37 הארץ ברעב: ויטב הדבר בעיני פרעה ובניו כל
 38 עבדיו: ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כה אש אשר
 39 רח אלקים בו: ויאמר פרעה אליזסף אחי הוצי
 40 א אלקים אותך אתכל לאת ארצך וחקם כמוד: אתה
 תהיה עליבתי ועל שפי ועל כל צרץ רק הכסף אגבול
 41 מן: ויאמר פרעה אליזסף ראה נתתי אתך על כל
 42 ארץ מצרים: ורס פרעה אתמבעתו מעל ידו וחתן
 אתה עליך יסף חלש אתו בגדרשש חשם רבד
 43 חקב על צרצרו: ורעב אתו במרעבא המשנה אשר

דעם לאנד פון ווענען דעמוזעלבידען הונגער דערנאך, ווארין עס וועט זעהר שווער
 זיין: 32 אונד פון דער פארדאסלונג פון דעם חלום צו פרעה צווייא מאל, איז ווייל
 דיא זאך איז אנגעגרייט פון גאט, אונד גאט איילט זיך דאס צו טהון: 33 אונד אצונד
 זאל זיך פרעה אויסדערנוויילען א פערשטענדיגע אונד קלונגען מאן, אונד ער זאל איהם
 זעצען איבער דעם לאנד מצרים: 34 פרעה זאל אזוי טהון אז ער זאל זעצען
 אויפזעהער איבער דעם לאנד, אונד ער זאל נעמען דאס פינפטע טייל פון דעם לאנד
 מצרים אין דיא זיבען יאָהר פון זעטיגקייט: 35 אונד זיין זאלען איינזאמעלן דיא
 גאנצע שפיץ פון דיא מוקענדיגע זיבען יאָהר, אונד זיין זאלען אויפהויפען קארן
 אונטער דיא האנד פון פרעה, אלס שפיץ אין דיא שטעט, אונד זיין זאלען עס היטען:
 36 אונד דיא שפיץ זאל זיין בעהאלטען אין דעם לאנד פאר דיא זיבען יאָהר פון
 הונגער וואס וועלען זיין אים לאנד פון מצרים, אז דאס לאנד זאל נישט פערשניטען
 ווערען אים הונגער: 37 אונד דיא זאך איז גוט געפאלען אין דיא אויגען פון פרעה,
 אונד אין דיא אויגען פון אלע זיינע קנעכט: 38 אונד פרעה האט געזאגט צו זיינע
 קנעכט, קענען מיר געפינען א מאן גלייך דעם דאזיגען אין וועלכען גאט'ס גייסט איז?
 39 אונד פרעה האט געזאגט צו יוסף, נאכדעם אז גאט האט דיך געמאכט וויסען דאס
 אלעס, עס איז נישט דא קיין פערשטענדיגער אונד קלונגערער מאן וויא דוא ביסט!
 40 דוא זאלסט זיין איבער מיין הויז, אונד נאך דיין בעפעקל נאך זאל זיך מיין
 גאנצעס פאלק שפיטען, וויערט אין דעם (קעניגליכען) שטודל וועל איך זיין גרעסער
 פון דיר: 41 אונד פרעה האט געזאגט צו יוסף, זעה איך האב דיך געזעצט איבער
 דאס גאנצע לאנד פון מצרים: 42 אונד פרעה האט אפגעטהון דעם רינג פון זיינע
 האנד אונד ער האט איהם געגעבען אויף דיא האנד פון יוסף, אונד ער האט איהם
 אנגעקליידעט אין פיינע לייטענע, אונד ער האט דיא גאלדענע קייט געלייגט אויף זיין
 האלז: 43 אונד ער האט איהם געמאכט רייטען אויף זיין צווייטען רייטוואגען,

גייט אראפ דאָרט אהין אונד קויפט
אונס קארן פון דארטען, אז מיר זאלען
לעבען אונד ניט שטארבען: 8 אונד דיא
צעהן ברידער פון יוסף זענען אראפגע-
גאנגען צו קויפען קארן אין מצרים:
4 אבער דעם בנימן יוסף'ס ברודער האט
זיך געשיקט מיט זיינע ברידער,
ווארין ער האט געזאגט, טאמער וועט
איהם איין אומגליק טרעפען: 5 אונד
דיא זיין פון ישראל זענען געקומען צו
קויפען קארן, צווישען דיא וואס זענען
געקומען, ווארין דער הונגער איז געווע-
זען אין דעם לאנד פֿונעם: 6 אונד יוסף
איז געוועזען דער געוועלטיגער איבער
דעם לאנד, ער איז געוועזען דער קארן
פערקויפער צו דעם גאנצען פאלק פון
דעם לאנד, אונד דיא ברידער פון יוסף
זענען געקומען אונד זייא האבען זיך
צו איהם געביקט מיט זייער פנים צו
דער ערד: 7 אונד ווען יוסף האט
געזעהען זיינע ברידער, האט ער זייא
דערקענט, אבער ער האט זיך געמאכט
פֿרעמד צו זייא אונד ער האט גערעדט
זייא געזאגט, פון וואו קומט איהר? אונד זייא האבען געזאגט, פון דעם לאנד
פֿונעם צו קויפען שפייז: 8 אונד יוסף האט דערקענט זיינע ברידער, אבער זייא האבען
איהם ניט דערקענט: 9 אונד יוסף האט געדענקט אן דיא חלמות וואס ער האט גע-
חלומט וועגען זייא. אונד ער האט צו זייא געזאגט, איהר זייט אויסגעהער, איהר זייט
געקומען אויסצוגעהען דיא נאקעטהייט פון דעם לאנד: 10 אונד זייא האבען צו
איהם געזאגט, ניין, מיינ האר, נייערט דייע קנעכט זענען געקומען צו קויפען שפייז:
11 מיר אלע זענען דיא זיין פון איין מאן, מיר זענען עהרליכע לייט, דייע קנעכט זענען
ניט געוועזען אויסגעהער: 12 אבער ער האט צו זייא געזאגט, ניין, נייערט דיא נאקעטהייט
פון דעם לאנד זענט איהר געקומען אויסצוגעהען: 13 אונד זייא האבען געזאגט,
מיר דייע קנעכט זענען צוועלף ברידער, דיא זיין פון איין מאן אין דעם לאנד פֿונעם,
אונד זעה, דער קלענסטער איז היינט בייא אונזער פאטער, אונד דער איינער איז ניט
דא: 14 אונד יוסף האט צו זייא געזאגט, דאס איז וואס איך האב צו אייך געזאגט,
איהר זייט אויסגעהער: 15 מיט דעם דאזיגען זאלט איהר געפרופט ווערען, בייא
דעם לעבען פון פֿרעה, איהר זאלט ניט ארויסגיין פון דאנען, ביז אייער קלענערער ברודער
וועט איהר קומען! 16 שיקט איינעם פון אייך, אז ער זאל ברענגען אייער ברודער אונד
איהר זאלט געבונדען ווערען, אזוי וועלען אייער ווערשטער געפרופט ווערען אויב דיא
ווארהייט איז מיט אייך, אונד ווען ניט, בייא דעם לעבען פון פֿרעה, איהר זייט אויך-
זעהער: 17 אונד ער האט זייא פערזאמעלט אין דיא הימנונג דרייא טעג:
18 אונד יוסף האט געזאגט צו זייא אין דעם דריטען טאג, טהוט דאס אונד לעבט,
ווארין איך פארקט גאט: 19 ווען איהר זייט עהרליך, אזוי זאל איינער פון
אייער ברודער געבונדען זיין אין דעם הויז פון אייער הימנונג אונד איהר, גייט
ברענגט קארן פאר דעם הונגער פון אייער הייזער: 20 אונד ברענגט אייער
קלענסטען ברודער צו מיר, אזוי וועלען אייער ווערשטער געלויבט ווערען,
אונד איהר זאלט ניט שטארבען. אונד זייא האבען אזוי געטהון: 21 אונד
זייא האבען געזעט איינער צום אנדערען, באמת מיר זענען שולדיג
וועגען אונזער ברודער, ווען מיר האבען געזעהען דיא צרות פון זיין לייב
ווען ער האט אונס געזעטען, אונד מיר האבען ניט געהערט, איבער
דעם

3 דורשמה ושרדלעו משם ונתת ולא נות: ונרדו
4 אחריוסף עשה לשבד בר מצרים: ואת בנימן אתי
5 יוסף לא ישלח יעקב אתיו כי אמר פדקראו אסון:
6 ויבא בני ישראל לשבד כחד הבאים כיהיה הרעב
7 במצרים: ויוסף הוא השליט עלהארץ הוא המשביד
8 לכלם הארץ ויבא אתי יוסף ויחשחורלו אפים
9 ארצה: ויהי יוסף אתיו ויבדקם ויחגור אליהם
10 וידבר אתם קשות ואמר אלכם מאין אתם ויאמרו
11 ממצרים: ויבא יוסף ויבדקם ויחגור אליהם
12 ויאמר אלכם מאין אתם ויאמרו ממצרים: ויבדקם
13 ויאמר אלכם מאין אתם ויאמר ממצרים: ויבדקם
14 ויאמר אלכם מאין אתם ויאמר ממצרים: ויבדקם
15 ויאמר אלכם מאין אתם ויאמר ממצרים: ויבדקם
16 ויאמר אלכם מאין אתם ויאמר ממצרים: ויבדקם
17 ויאמר אלכם מאין אתם ויאמר ממצרים: ויבדקם
18 ויאמר אלכם מאין אתם ויאמר ממצרים: ויבדקם
19 ויאמר אלכם מאין אתם ויאמר ממצרים: ויבדקם
20 ויאמר אלכם מאין אתם ויאמר ממצרים: ויבדקם
21 ויאמר אלכם מאין אתם ויאמר ממצרים: ויבדקם

22 בן כהן אליו הצדה קוואת: וימן דאובן אתם לאמר
 הלא אמרתי אליכם: לאמר אל תחמאו כגדל ולא
 שמענתם ונסדקמו הנה נדרש: והם לא ידעו כי שמע
 יוסף כי המלך בניהם: וחסב מעליהם מכה משב
 אלהם וידבר אליהם תבן מאתם איתשמתו ויאמר אתו
 לשניהם: והו יוסף וימלאו איתכיליהם בל וקלשיב מה
 כספיהם איש אלשקו ולתת להם צנה לחרד תיש
 להם בן: וישאו איתשכרם עלהמרתם מלכו משם: 26
 ותפת האחד איתשקו לתת כספוא לחמרו במלחן פרא
 איתכספו ויהיה הוא בפי אמתותיו: ויאמר אל אחיו
 ויעב כספי וגם הנה באמתותי ויצא להם מחרוז איש
 אל אחיו לאמר מהנאת צשה אלהים לנו: ותבאו אל
 יעקב אביהם ארצה כנען ויגדו לו את גלגלת אתם
 לאמר: וידבר האיש אדני הארץ אתו קשות וימן אתו ל
 במרגלים איתדארו: ויאמר אליו בניס אנתו לא היט
 מרגלים: שמיסעשר אנתו אתים בני אביה האחד אינו
 ותבן להם אתאביהם בארץ כנען: ויאמר אליה האיש
 אדני הארץ באת אדני כי בניס אתם איתכם האחד
 היגדו אתי ואתדעבון פתיכם קרו ולטו: וקביאו את
 איתכם הקטן אל ואחריו כי לא מרגלים אתם כי בניס
 אתם אתאיתכם אתן להם ואתדארו חסדיו: ויחיו לו
 בם מרקים שפתים והיה איש צוריקספו בשקו
 מרא איתצרות כספיהם הנה ואיתם ויהא: ויאמר 26
 אליהם יעקב אביהם אתי שפלתם יוסף אינו ושמען
 אינו ואתביטון חקרו עלי הו קלנה: ויאמר ראובן
 אל אביו לאמר נתישע בני תמות איתלא אביש
 אלה תנה אתי על ידי ואני אשיבנו אלך: ויאמר לך 27

דעם איז דיא דאויבע צרה בעקומען צו
 אונם: 22 אונד ראובן האט זיין געד
 ענטשערט אונד געזאגט, האב איך איינ
 נישט געזאגט, זינדיגט נישט אן דעם קינד,
 אונד איהר האט נישט געהערט, אונד נון
 ווערט אויף זיין בלוט פערלאנגט:
 23 אונד זיין האבען נישט געוואוסט אז
 יוסף האט פערשטאנען, ווייל עס איז
 געוועזען א דאלמעטשער צווישען זיין:
 24 אונד ער האט זיך אפגעקערט פון
 זיין, אונד ער האט געוויינט. אונד ער
 איז צו זיין צוריקגעקומען אונד ער
 האט מיט זיין גערעט, אונד ער האט
 גענומען פון זיין שמעון, אונד ער האט
 איהם געפונדען פאר זייער אויבען:
 25 אונד יוסף האט געבאטען, אז זיין
 זאלען אנפאלען זייער פליס מיט קארן,
 אונד צוריק לינגען זייער בעלד איטליכען
 אין זיין זאק, אונד צו זיין געבען שפיוז
 אויף דעם וועג, אונד מען האט זיין אזוי
 געטהון: 26 אונד זיין האבען אויפגע
 הויבען זייער קארן אויף זייער אייזעל,
 אונד זיין זענען אונגעקעגאנגען פון
 דארטען: 27 אונד איינער האט אויפ
 געמאכט זיין זאק צו געבען פוטער צו

זיין אייזעל, אין דער הערבערג, אונד ער
 געוועזען אין דעם מויל פון זיין זאק: 28 אונד ער האט געזאגט צו זיינע ברידער,
 מיין בעלד איז צוריקגעלייגט געווארען, אונד זעה עס איז אויף אין מיין זאק, אונד
 זייער הארץ איז אויסגעגאנגען, אונד זיין האבען געזאגט מיט ציטערניס איינער צום
 אנדערען צו זאגען, וואס איז דאס וואס האט האט צו אונם געטהון? 29 אונד זיין
 זענען בעקומען צו יעקב זייער פאטער אין דעם לאנד כנען, אונד זיין האבען איהם
 דערציילט אלעס וואס האט זיך צו זיין געטראפען, צו זאגען: 30 דער מאן, דער
 האר פון דעם לאנד האט גערעט הארט מיט אונם, אונד ער האט אונם געהאלטען
 גלייך וויא אויסזעהער פון דעם לאנד: 31 אונד מיר האבען צו איהם געזאגט, מיר
 זענען עהרליכע לייט, מיר זענען נישט געוועזען קיינע אויסזעהער? 32 מיר זענען
 צוועלף ברידער, דיא ויהן פון אונזער פאטער, דער איינער איז נישט דא, אונד דער
 קלענסטער איז היינט מיט אונזער פאטער אין דעם לאנד כנען: 33 אונד דער מאן,
 דער האר פון דעם לאנד האט צו אונם געזאגט, מיט דעם וועל איך וויסען אז איהר
 זייט עהרליכע לייט, לאזט איינעם פון איינע ברידער מיט מיר, אונד נעמט פאר דעם
 הונגער פון איינע היינער אונד גייט: 34 אונד ברענגט איינער קלענסטען ברודער
 צו מיר, אונד איך וועל וויסען אז איהר זייט נישט קיינע אויסזעהער נישט איהר זייט
 עהרליכע לייט, איך וועל אייך געבען איינער ברודער, אונד איהר זאלט האנדלען אין
 דעם לאנד: 35 אונד עס איז געוועזען ווען זיין האבען אויסגעליידיגט זייער זעק,
 אונד זעה, איטליכער האט געהאט זיין בינדעל בעלד אין זיין זאק, אונד ווען זיין האבען
 געזעהען דיא בינדעלעך פון זייער בעלד, זיין אונד זייער פאטער, אזוי האבען זיין זיך
 געפארקומען: 36 אונד יעקב זייער פאטער האט צו זיין געזאגט, איהר האט מיך גערויבט
 פון קינדער, יוסף איז נישט דא, אונד שמעון איז נישט דא, אונד דעם בנמין ווילט איהר
 נעמען, דאס אלעס קומט אויף מיר: 37 אונד ראובן האט געזאגט צו זיין פאטער, דאס
 זאלסט טייטשען מיינע צווייא קינדער, ווען איך וועל איהם נישט צו דיר ברענגען, גיב איהם
 אין מיינע האנד אונד איך וועל איהם צו דיר צוריקברענגען: 38 אונד ער האט געזאגט,

מיון וזהו זאל ניש אראפגיין מיט אייך.
דען זיין ברודער איז שוים, אונד ער איז
אליין אויבערנעבליבען, אונד איין אומד
גליק קען איהם טרעפן אויף דעם וועג
אויף וועלכען איהר וועט גיין, אזוי וועט
איהר מאכען נידערען מיינע עלטער מיט
טרויריגקייט צו דער גרוב:

קאפיטעל מג

1 דער הונגער איז געוועזען שווער אין
דעם לאנד: 2 אונד עס איז געוועזען
ווען זיין האבען געענדיגט צו עסען דאס
קארן וואס זיין האבען געברענגט פון
מצרים, אזוי האט זייער פאטער צו זיין
געזאגט, קעהרט ווידער, קויפט פאר אונס
א ביסעל שפייז: 3 אונד יהודה האט צו
איהם געזאגט, דער מאן האט אונס גע-
ווארענט צו זאגען, איהר זאלט ניש זעהען
מיון פנים, עס זיין דען אייער ברודער
איז מיט אייך: 4 ווען דא וועסט שיקען
אונזער ברודער מיט אונס, וועלען מיר
אראפגיין אונד מיר וועלען קויפען שפייז
פאר דיר: 5 אונד ווען דא וועסט ניש
שיקען וועלען מיר ניש אראפגיין, ווייל

יך בין עמכם בראחי מת ווא לכדו נשאר וקראו
אסון בדרך אשר תלכיבה וינדהם אתישיבתי קינן
שאלה:

מג

1 והיה עבר בארץ: וזו כאשר פלו לאכל אתהשבר
אשר הביאו ממצרים ואמר אליהם אביהם שבו שברר
3 לו משטאכל: ואמר אליו יהודה לאמר העד העד
בנו האיש לאמר לאתראו פני בלתי אחיכם אתכם:
4 איששך משלה אתאחתי אתנו גרדה ונשברה לך
ה אכל: ואסיתך משלה לא נרד ברהאיש אמר אלינו
6 לאתראו פני בלתי אחיכם אתכם: ואמר ישראל למה
7 הרעתם לי להגיד לאיש העוד לכם את: ואמרו שאל
שאלהאיש לו ולמולדתו לאמר העוד אביכם חי הוש
לכם את ונשרלו עליהם הדברים האלה הודיע נדע כי
8 יאמר הורידו אתאחיכם: ואמר יהודה אל ישראל
אביו שלחה הנער אתי ונקמה ונבלה ונדה ולא נמות
9 ונשאנו נשאנו נשיטנו: אנכי אעריב מתי תביקשנו
אסלא הביאתיו אליך והצאתיו לפניך ותמאני לך
10 בלתימים: כי לולא התמהמהתי בריעתה שבת נר
11 פנימים: ואמר אליהם ישראל אביהם אסרן אפוא
זאת עשו קרו מוכרת הארץ בכלכם הורידו לאיש
מיתה מעט צר ומעט דבש נבאת ולט במנים ושקרים:
12 וקספ משנה קרו בידכם ואתהקספ המושב בפי
13 אמתותיכם השיבו בידכם אלי משנה הוא: ואת
14 אחיכם קרו וקמו שובו אלדאיש: ואל שדי ימן לכם
בדמים לפני האיש ושלח לכם אתאחיכם אתר ואת
15 בנימין ואלי כאשר שכלתי שכלתי: וקרו האנשים את

דער מאן האט צו אונס געזאגט, איהר זאלט ניש זעהען מיון פנים, עס זיין דען
אייער ברודער איז מיט אייך: 6 אונד ישראל האט געזאגט, פארנואס האט איהר
מיר שלעכטעס געטהון, דעם מאן צו זאגען אז איהר האט נאך א ברודער: 7 אונד
זיין האבען געזאגט, דער מאן האט געפרעגט נאך אונס אונד נאך אונזער געשלעכט,
צו זאגען, לעבט נאך אייער פאטער? האט איהר א ברודער? אונד מיר האבען צו
איהם געזאגט לויט דיא דאזיגע ווערטער, האבען מיר דען געקענט וויסען אז ער וועט
זאגען גרענגט אראפ אייער ברודער? 8 אונד יהודה האט געזאגט צו ישראל זיין
פאטער, שיק דעם יונג מיט מיר, אונד מיר וועלען אויפשטיין אונד מיר וועלען גיין,
אז מיר זאלען לעבען אונד מיר זאלען ניש שטארבען, אויף מיר, אויף דא, אויף
אונזערע קליינע קינדער: 9 איך וועל ערב זיין פאר איהם, פון מיון האנד זאלסט
דא איהם פערלאנגען. ווען איך וועל איהם ניש צוריקברענגען צו דיר אונד איהם
פאר דיר שטעלען, אזוי האב איך געזינדיגט קעגען דיר אלע טעות: 10 דען ווען מיר
וואלטען זיך ניש געזויגט, וואלטען מיר אצינד שוין צוויי מאל צוריקגעוועזען:
11 אונד ישראל זייער פאטער האט צו זיין געזאגט, ווען עס גון אזוי אי, מהומ
דאס דאזיגע, נעמט פון דער פרוקט פון דעם לאנד אין איירע פלים אונד גרענגט
אראפ א מתנה צו דעם מאן, א ביסעל באלזאם אונד א ביסעל האניג, געווירק, אונד
לאדאנוס דאטעלן אונד מאנדעלן: 12 אונד נעמט דאפעלט געלד אין איירע הענד,
אונד דאס געלד וואס איז צוריקגעלייגט געווארען אין דעם מויל פון איירע זעק
זאלט איהר צוריקברענגען אין איירע הענד, טאמער איז עס געוועזען א טעות: 13 אונד
נעמט אייער ברודער, אונד שטעהט אויף אונד קערט צוריק צו דעם מאן: 14 אונד
דער אלמעכטיגער האט זאל אייך געבען בארעמיהעריגקייט פאר דעם מאן, אז ער זאל
שיקען מיט אייך אייער אנדערען ברודער, אונד דעם בנמיין. אונד איך—ווען איך בין
גערויבט פון קינדער אזוי בין איך גערויבט: 15 אונד דיא מענער האבען גענומען דיא

דאזיגע

המנחה הוֹאֵת וּמִשְׁנֵה־כֶּסֶף לְקַדְּוֹ בְּיָדָם וְאֶת־בְּנֵי־יֹסֵף
 וְיָקִימוּ יָרְדוּ מִצָּרַיִם וַעֲמָדוּ לִפְנֵי יוֹסֵף: וְיֵרָא יוֹסֵף
 אֶת־בְּנֵי־יֹסֵף וַיֹּאמֶר לָאֲשֶׁר־עַל־בִּיתוֹ הֲבֵא אֶת־הָאֲנָשִׁים
 הַבָּתוּלָה וְשִׁבְתָּ כָּל־כֹּחַ וְהָיוּ כִּי אֶתִּי וְאֶבְלֵי הָאֲנָשִׁים
 בַּצִּדְדִּים: וַעֲשֵׂה הָאִשׁ כְּאִשֶּׁר אָמַר יוֹסֵף וְהָבָה הָאִשׁ
 אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף: וַיֵּרְאוּ הָאֲנָשִׁים כִּי הִנֵּה־אֵל
 בֵּית יוֹסֵף וַיֹּאמְרוּ עַל־דָּבָר הַכֶּסֶף הַשֶּׁבֶק בְּאִמְתָּהֶנּוּ
 כִּתְחַלָּה אֲנֵחָם מִיָּבָאִים לְהַתְחַלֵּל עָלֵינוּ וּלְהַתְחַפֵּל עָלֵינוּ
 וּלְקַחַת אֶתֶּנּוּ לְעִבְדִּים וְאֶת־מִמְרָטוֹ: וַיָּשׁוּ אֶל־הָאִשׁ
 אֲשֶׁר־עַל־בֵּית יוֹסֵף וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו פֶּתַח הַבַּיִת: וַיֹּאמְרוּ
 כִּי אֲדֹנָי יָדֵינוּ בְּתַחֲלָה לְשִׁבְרָאֲכֶל: וְהִנֵּה כִּרְבָּאֵנוּ
 אֶל־הַמֶּלֶךְ וְנִפְתָּחָה אֶת־אִמְתָּהֶנּוּ וְהִנֵּה כִּסְתֵּי־אִשֵּׁנוּ כְּפִי
 אִמְתָּהֶנּוּ כִּסְסָם בְּמִשְׁכָּל וְנִשָּׁב אֲנוּ בְּיָדָם: וְכִסְתָּ אֶת־
 הַדֶּחַדֶּחַ בְּיָדֶנוּ לְשִׁבְרָאֲכֶל לֹא נַעֲשֶׂה מִרְשָׁם כִּסְסָם
 בְּאִמְתָּהֶנּוּ: וַיֹּאמֶר שְׁלוֹם לָכֶם אֶל־תִּירְאוּ אֶל־הֶרֶם
 וְאֶל־עֲבָדֶיכֶם כִּי לָכֶם מִטְּמֵן בְּאִמְתָּתֵיכֶם כִּסְסָכֶם
 כָּאֵל וְהִנֵּה אֲלֵכֶם אֶתְשַׁמֵּן: וְהָבָה הָאִשׁ אֶת־
 הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף וַיַּחַדְמֵם וַיִּרְחֲצֵם וַיְהַלֵּם וַיִּתֵּן
 מִסָּבִיא לְמִסְרֵיהֶם: וְהִנֵּה אֶת־הַמֶּלֶכָה עֹדְמָה יוֹסֵף כֹּה
 בַּצִּדְדִּים כִּי שָׁמַע בִּישָׁם יִשְׂרָאֵל לָחֵם: וְהָבָה יוֹסֵף הַבָּתוּלָה
 וְהָבִיאוּ אֶל־אֶת־הַמֶּלֶכָה אֲשֶׁר־בְּיָדָם הַבָּתוּלָה וַיִּשְׁמְחוּ־לָהּ
 אֲרָצָה: וַיִּשְׁאֵל לָהֶם לְשִׁלּוֹם הָאִמֶּר הַשְּׁלֹם אֲבִיבָם
 הַזֶּה אֲשֶׁר אֶמְרָתֶם הַעֲדִיתִי מִי: וַיֹּאמְרוּ שְׁלוֹם לְעַבְדְּךָ
 לְאֵבִי עֹדֵשׁ מִי וַיִּקְדוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ: וַיִּצָּא עֲלֵינוּ בְּרָא אֶת־
 בְּנֵי־אֶחָיו בְּדָאָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲחֵיכֶם הֵמָּן אֲשֶׁר
 אֶמְרָתֶם אֵלַי וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֵנָּה בְּנֵי: וַיִּמְדָּר יוֹסֵף כִּי־
 נִקְדְּמוּ רַחֲמֵי אֶל־אֶחָיו וַיִּבְקֹשׁ לִבְכוֹת וְהָבָה הַתְּדַרְדְּרָה

דְּאִזְוִינָע מִתְּנָה אוֹנֵד וַיֵּיָא הָאֲבָעַן גַּעְנוֹמֵעַן
 דְּאִפְעֻלֵּט גַּעְלָד אִין וַיִּירַע הַעֲנָד, אוֹנֵד
 דָּעַם בְּנִימִין, אוֹנֵד וַיֵּיָא זַעֲנֵן אוֹיפֶנְגֶּ-
 שְׁמֵאנֵעַן, אוֹנֵד וַיֵּיָא זַעֲנֵן אֶרֶאפֶּנְגֶּב־אֲנָנֵעַן
 קִיין מִצְרַיִם, אוֹנֵד וַיֵּיָא הָאֲבָעַן וַיִּף גַּע־
 שְׁטַעֲלֵט פֶּאָר יוֹסֵף: 16 אוֹנֵד וַעֲנֵן יוֹסֵף
 הָאִשׁ גַּעְזַהֲעַן מִיֵּשׁ וַיֵּיָא דָּעַם בְּנִימִין,
 הָאִשׁ עַר גַּעְזֵאנֵט צוֹ דָּעַם וְהָאִשׁ אִין גַּע־
 וַעֲזַעֲן אִיבֶעֱר וַיִּין הִיזֵּי, בִּרְעַנָּג דִּיא מַעֲנֶער
 אִין דָּעַם הִזִּיז אֶרִיין, אוֹנֵד שְׁעֵכֵט אֶ-
 שְׁעֵכֵטוֹנָג, אוֹנֵד מֵאָף פֶּעֲרִיטֵי, וְהָאֶרֶין דִּיא
 מַעֲנֶער וְאֵלֵעַן מִיֵּשׁ מִיר צוֹ מִיִּשָּׂא עֲסַעֲן:
 17 אוֹנֵד דָּער מֵאָן הָאִשׁ גַּעְטֵהוֹן אִזְוִי
 וַיֵּיָא יוֹסֵף הָאִשׁ גַּעְזֵאנֵט, אוֹנֵד דָּער מֵאָן
 הָאִשׁ אֶרִינִינְגֶּב־רֵאכֵט דִּיא מַעֲנֶער אִין
 דָּעַם הִזִּיז פֿון יוֹסֵף: 18 אוֹנֵד דִּיא מַעֲנֶער
 הָאֲבָעַן וַיִּף גַּעֲפֶאר־כְּטַעֲן, וַיִּיֵּל וַיֵּיָא זַעֲנֵן
 אֶרִינִינְגֶּב־רֵאכֵט גַּעְזֵאֲרַעֲן אִין יוֹסֵף'ס הִיזֵּי,
 אוֹנֵד וַיֵּיָא הָאֲבָעַן גַּעְזֵאנֵט, פֿון וַעֲזַעֲן
 דָּעַם גַּעְלָד וְהָאִשׁ אִין צוֹרִיק־גַּעְלִיגֵט גַּע־
 וַעֲרַעֲן אִין אוֹנִזֶּערַע זַעֵק אִים אָנְפֵאנָג,
 זַעֲנֵן מִיר אֶרִינִינְגֶּב־רֵאכֵט גַּעְזֵאֲרַעֲן, וַיִּף
 אוֹיף אֹנֵס אֶרִיפ־וְהָרְפֵעַן, אוֹנֵד אֹנֵס צוֹ
 אִיבֶער־פֶּאֲלֵעַן, אוֹנֵד אֹנֵס צוֹ גַּעֲמַעֲן צוֹ
 קֶנְעֵכֵט, אוֹנֵד אוֹנִזֶּערַע אִינִזֶּעֶל: 19 אוֹנֵד
 וַיֵּיָא הָאֲבָעַן וַיִּף גַּעְנֶהֱנֵט צוֹ דָּעַם מֵאָן

וְהָאִשׁ אִין גַּעְזַהֲעַן אִיבֶער יוֹסֵף'ס הִיזֵּי, אוֹנֵד וַיֵּיָא הָאֲבָעַן צוֹ אִיהֶם גַּעֲרַעֲט בִּיָּא דָּער
 מִיר פֿון דָּעַם הִזִּיז: 20 אוֹנֵד וַיֵּיָא הָאֲבָעַן גַּעְזֵאנֵט, אִיף גַּעֲט מִיין הָאָר, מִיר זַעֲנֵן
 אֶרֶאפֶּנְקֻמֵּעַן אִים אָנְפֵאנָג צוֹ קוֹיפֵעַן שְׁפִיזִי: 21 אוֹנֵד עִם אִין גַּעְזַהֲעַן וַעֲנֵן מִיר
 זַעֲנֵן גַּעְקֻמֵּעַן צוֹ דָּער הַעֲרֶב־עַרְג אִזְוִי הָאֲבָעַן מִיר אוֹיפֶּנְגֶּמֶאכֵט אוֹנִזֶּערַע זַעֵק, אוֹנֵד
 נֹן דָּאָם גַּעְלָד פֿון אִימְלִיכֵעַן אִין גַּעְזַהֲעַן אִים מוֹיֵל פֿון וַיִּין זֶאק, אֲנִיזֶער גַּעְלָד מִיֵּשׁ
 וַיִּין גַּעְזִיכֵט, אוֹנֵד מִיר הָאֲבָעַן עִם צוֹרִיק־גַּעְבֶּר־אֲכֵט אִין אוֹנִזֶּערַע הַעֲנָד: 22 אוֹנֵד
 אֲנִדֶּערַעִם גַּעְלָד הָאֲבָעַן מִיר אֶרֶאפֶּנְגֶּב־רֵאכֵט אִין אוֹנִזֶּערַע הַעֲנָד שְׁפִיזִי צוֹ קוֹיפֵעַן, מִיר
 וַיִּסְעֵן נִיט וַעֲזַר עִם הָאִשׁ אֲנִיזֶער גַּעְלָד גַּעְלִיגֵט אִין אוֹנִזֶּערַע זַעֵק: 23 אוֹנֵד עַר הָאִשׁ
 גַּעְזֵאנֵט, שְׁלוֹם צוֹ אִיף, פֶּאֲרֵכֵט אִיף נִיט, אִיזֶער אִיזֶער אֲנִיזֶער דָּער הָאִשׁ פֿון אִיירַע פֶּעֲטֶער,
 הָאִשׁ אִיין אוֹזֶר צוֹ אִיף גַּעְנֶעֱבֵעַן אִין אִיירַע זַעֵק, אִיזֶער גַּעְלָד אִין צוֹ מִיר אֲנִינְקֻמֵּעַן,
 אוֹנֵד עַר הָאִשׁ דָּעַם שְׁמַעוֹן צוֹ וַיֵּיָא אֶרִינִינְגֶּב־רֵאכֵט: 24 אוֹנֵד דָּער מֵאָן הָאִשׁ אֶרִינִינְגֶּ-
 גַּעְבֶּר־אֲכֵט דִּיא מַעֲנֶער אִין יוֹסֵף'ס הִיזֵּי, אוֹנֵד עַר הָאִשׁ וַיֵּיָא גַּעְנֶעֱבֵעַן וְהָאֶסֶר, אוֹנֵד
 וַיֵּיָא הָאֲבָעַן וַיִּף גַּעְזֵאֲשָׁעַן וַיִּירַע פִּיס, אוֹנֵד עַר הָאִשׁ גַּעְנֶעֱבֵעַן פֶּטֶמֶער צוֹ וַיִּירַע אִינִזֶּעֶל:
 25 אוֹנֵד וַיֵּיָא הָאֲבָעַן אָנְגֶּעֱגִרִיט דִּיא מִתְּנָה בִּזִּי יוֹסֵף וַעֲמָד קוֹמֵעַן צוֹ מִיִּשָּׂא, וְהָאֶרֶין
 וַיֵּיָא הָאֲבָעַן גַּעְזַהֲעַר אִין וַיֵּיָא וַעֲלֵעַן דָּאָרְט בְּרוֹיט עֲסַעֲן: 26 אוֹנֵד וַעֲנֵן יוֹסֵף אִין
 אֶרִינִינְגֶּב־קוֹמֵעַן אִין דָּעַם הִיזֵּי, הָאֲבָעַן וַיֵּיָא אִיהֶם גַּעְבֶּר־אֲכֵט דִּיא מִתְּנָה, וְהָאִשׁ אִין גַּעְזַהֲעַן
 אִין וַיִּירַע הַעֲנָד, אִין דָּעַם הִזִּיז אֶרִיין, אוֹנֵד וַיֵּיָא הָאֲבָעַן וַיִּף צוֹ אִיהֶם גַּעְבִּיקֵט צוֹ דָּער
 עַר: 27 אוֹנֵד עַר הָאִשׁ גַּעֲפֶר־עֵגֵט נֵאָף וַיִּיעֶר שְׁלוֹם, אוֹנֵד עַר הָאִשׁ גַּעְזֵאנֵט, אִין שְׁלוֹם
 צוֹ אִיירַעֲן אֲלֶטֶעַן פֶּאֲטֶמֶר, וְהָאִשׁ אִיהֶר הָאִשׁ גַּעְזֵאנֵט, לַעֲבֵט עַר נֵאָף? 28 אוֹנֵד וַיֵּיָא
 הָאֲבָעַן גַּעְזֵאנֵט עִם אִין שְׁלוֹם צוֹ דִּיין קֶנְעֵכֵט אוֹנִזֶּער פֶּאֲטֶמֶר, עַר לַעֲבֵט נֵאָף, אוֹנֵד וַיֵּיָא
 הָאֲבָעַן וַיִּף גַּעְנִיגֵט אוֹנֵד וַיֵּיָא הָאֲבָעַן וַיִּף גַּעְבִּיקֵט: 29 אוֹנֵד וַעֲנֵן עַר הָאִשׁ אוֹיפֶּנְגֶּה־וִיבֵעַן
 וַיִּנֵּעַ אוֹינֵעַן הָאִשׁ עַר גַּעְזַהֲעַן דָּעַם בְּנִימִין וַיִּין בְּרוֹדֶער, דָּער וַהֲן פֿון וַיִּנֵּעַ מוֹטֶער, אוֹנֵד
 עַר הָאִשׁ גַּעְזֵאנֵט, אִין דָּער דְּאִינֶער אִיזֶער קֶלֶענְסֶטֶר בְּרוֹדֶער, פֿון וַעֲלֵכֵעַן אִיהֶר הָאִשׁ צוֹ
 מִיר גַּעְזֵאנֵט? אוֹנֵד עַר הָאִשׁ גַּעְזֵאנֵט, נֵאָם וְאֵל דִּיף לִיטִזֶּעֱלִיגֵעַן מִיין וַהֲן: 30 אוֹנֵד יוֹסֵף
 הָאִשׁ וַיִּף גַּעְאִילֵט, וַיִּיֵּל וַיִּנֵּעַ בֶּאֲרַע־מַהֲעֶרֶץ־גִּינִיטֶעַן הָאֲבָעַן וַיִּף אִין אִיהֶם דָּעֶר־הִיזֵּעַט אִיבֶער
 וַיִּין בְּרוֹדֶער, אוֹנֵד עַר הָאִשׁ גַּעְזַהֲעַר צוֹ וַיִּינֵעַן, אוֹנֵד עַר אִין אֶרִינִינְגֶּב־אֲנָנֵעַן אִים צִימֶער

אונד ער האט דארט געוויינט: 31 אונד ער האט זיך געוואשען זיין פנים, אונד ער איז ארויסגעגאנגען, אונד ער האט זיך איינגעהאלטען, אונד ער האט געזאגט גיבט אהער ברויט: 32 אונד זיין האבען אויפגעגעבען צו איהם געזונדער אונד צו זיין געזונדער, אונד צו דיא

מצרים וואס האבען מיט איהם געגעסען געזונדער, ווייל דיא מצרים האבען ניט געקאנט עסען ברויט מיט דיא עברים, ווייל עס איז איינע אומווייניגקייט צו דיא מצרים: 33 אונד זיין זענען געזען קען פאר איהם, דער עלטערער נאך זיין עלטער, אונד דער יונגערער נאך זיין יונגער נאך, אונד דיא מענער האבען זיך פערוואנדערט איינער צו דעם אנדערען: 34 אונד מען האט געטראגען נאבען פון פאר איהם צו זיין, אונד דאס חלק פון בנמין איז פינף מאל מעהר גענועזען פון דיא חלקים פון זיין אלע, אונד זיין האבען געטרונקען, אונד זיין האבען זיך אנגעשכורט ביין איהם:

קאפיטעל מד

1 אונד ער האט געמאכען דעם וואס איז גענועזען איבער זיין הויז, אזוי צו זאגען, פיל און דעק פון דיא מענער מיט שפיין, אזוי פיל וויא זיין קענען טראגען, אונד לייג דאס געלד פון איטליכען מאן אין דעם מויל פון זיין זאק: 2 אונד מיין בעכער, דעם זילבערנעם בעכער זאלסט דוא לייגען אין דעם מויל פון זאק פון דעם קלענסטען, אונד דאס געלד פון זיין קארן. אונד ער האט געטהון אזוי וויא דאס ווארט פון יוסף וואס ער האט גערעט: 3 אין דעם מארגען ווען עס איז ליכטיג געווארען, זענען דיא מענער אונגעקענעשיקט געווארען, זיין אונד זיירע איינעל: 4 זיין זענען ארויסגעגאנגען פון דיא שטאט, זיין זענען נאך ניט ווייט גענועזען, אזוי האט יוסף געזאגט צו דעם וואס איז גענועזען איבער זיין הויז, שטעה אויף אונד נאך דיא מענער, אונד ווען דוא וועסט זיין גרייכען זאלסט דוא צו זיין זאגען, פארנוואס האט איהר געזאלט שלעכטעס אנשטאט גוטעס? 5 פאר-וואהר, דער דאזיגער בעכער איז וואס מיין האר טרינקט אויס איהם, אונד ער וואהרזאגט מיט איהם, עס איז שלעכט וואס איהר האט געטהון: 6 אונד ער האט זיין דערגרייכט, אונד ער האט צו זיין גערעט דינע ווערטער: 7 אונד זיין האבען צו איהם געזאגט, פארנוואס זאל מיין האר רעדען דינע ווערטער, עס זאל זיין פערמיטען פון דינע קנעכט אזא זאך צו טהון: 8 זעה, דאס געלד וואס מיר האבען גענועזען אין דעם מויל פון איינערע זעק האבען מיר צוריקגעבראכט צו דיר פון דעם לאנד בעזען, אונד וויא אזוי זאלען מיר געבענען גאלד, אדער זילבער פון דעם הויז פון דיין האר: 9 ביין וועמען עס וועט געפונען ווערען פון דינע קנעכט דער זאל שטארבען, אונד מיר זאלען זיין צו מיין האר צו קנעכט: 10 אונד ער האט געזאגט, עס זאל אויף אצונד זיין גלייך אזוי וויא איירע ווערטער, ביין וועמען עס וועט געפונען ווערען דער זאל זיין א קנעכט צו מיר, אונד איהר זאלט זיין ריין: 11 אונד זיין האבען זיך געצויילט, אונד זיין האבען אראפ געלייגט אייט ליכער זיין זאק צו דער ערד, אונד זיין האבען אויפגעמאכט איטליכער זיין זאק: 12 אונד ער האט געזוכט, ביין דעם גרעסטען האט ער אנגעהויבען, אונד ביין דעם קלענסטען האט ער אויסגעלאזט, אונד דער בעכער איז געפונען געווארען אין דעם זאק פון בנמין: 13 אונד זיין האבען צוריסען זיירע קליידער, אונד איטליכער האט אנגעלאדען זיין איינעל, אונד זיין האבען זיך צוריקגעקערט אין דער שטאט; אונד

31 נאך שמה: ורחץ פניו וצא ורחצו וצא שמו 32 לחם: וישמו לו לבדו ולחם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל אתהעברים 33 לחם ברתועה הוא למצרים: וישבו לפניו הכתר בבגדו והציער כצורתו ותמרו האנשים איש אל רעהו: וישא משאת מאת פניו אללם ותרבו משאת בנמן משאת כלם חמש ידות ושתו וישקרו עמו:

מד

א וצא את אשר על ביתו לאמר מלא אתאמתחת האנשים אכל כאשר יכלון שאת ושום כסף איש כפי אמתתו: ב ואתיבילי גביה הכסף חשים כפי אמתת הקטן ואת כסף שכרו ונעש כדבר וספר אשר דבר: ג הכתר אור ותאנשים שיליו המה וחקריהם: דם וצא אתהערה לא ורחצו וצא מלא אשר על ביתו קום רדף אתרי האנשים והשתם ואמר אללם למה שלמתם רעה ה תחת טובה: ה הלא זה אשר ישתה אולי בו הוא נחש ונחש בו בעתם אשר עשיתם: ונשם ודבר אללם אתהעברים האלה: ויאמרו אליו למה דבר אולי כדברים האלה חלילה לעבדך משות כדבר הזה: וק כסף אשר מצאנו כפי אמתתנו השיבט אלה מצרן כנען ואך נגוב מבית ארנד כסף אז נוב: אשר וצא אתו מעבדך ונת ונשראחט נדה לארץ לעברים: י ויאמר נסעתה כדברים כדדיא אשר וצא אתו ודדי לי עבד ואתם תדיו וקום: וימרו ויורדו איש את אמתתו ארצה ופתחו איש אמתתו: ויחפש בנחל החל ויפוקן פלה ונצא הנביע באמתת בנמן: יב ויכרוו שלמתם בעמם איש עלהמרו וישבו העירדי:

2 0 0 0

רש אין דיא אויבערען פון מיין האר, אונד
קענעכט, ווארין דיא ביסט גלייך אזוי וויא
קענעכט אזוי צו זאגען, האט איהר א פאטער
געזאגט צו מיין האר, מיר האבען איין
זען אין זיינע עלטער, אונד זיין ברודער איז
געבליבען פון זיינע מוטער, אונד זיין פאטער
זאגט צו זיינע קענעכט, ברענגט איהם ארום
2 אונד מיר האבען געזאגט צו מיין האר,
ווארין ווען ער וועט פערלאזען זיין פאטער
האסט געזאגט צו זיינע קענעכט, ווען אייער
אראפקומען זאלט איהר נישט מעהר זעהען
מן מיר זענען ארויסגעגאנגען צו זיין קענעכט
ציילט דיא ווערטער פון מיין האר: 25 אונד
צוריק אונד קויפט אונס א ביסעל שפייז:
ען נישט אראפגיין. ווען אונזער קלענסטער
אראפגיין ווארין מיר קענען נישט זעהען דאס
ברודער איז נישט מיט אונס: 27 אונד זיין
איהר ווייסט אז מיין נייב האט מיר צוויי
וויסגעגאנגען פון מיר אונד איך האב געזאגט
איך האב איהם נישט געזעהען ביז אצונד:
מיר געסען, אונד איין אומגליק קען
געדערען מיינע עלטער מיט שלעכטיגקייט
זאל קומען צו מיין פאטער, זיין קענעכט,
זיינע נשמה איז פערבונדען אין זיינע נשמה:
דער יונג איז נישט דא אזוי וועט ער שמארבען,

דיגש

18 אונד יהודה האט זיך צו איהם גע-
נעהט; אונד ער האט געזאגט, איך בעט
מיין האר, לאז דיין קנעכט רעדען א ווא-
לאז דיין צאדן נישט דערגרימען איבער די
פרעה: 19 מיין האר האט געפרעגט ווייניג
אדער א ברודער? 20 אונד מיר האבע
אלטען פאטער, אונד א קליין קינד געבוי-
געשטארבען, אונד ער איז אליין איבערגע-
האט איהם ליעב: 21 אונד דוא האסט גע-
צו מיר אונד איך וועל איהם אנקוקען: 22
דער יונג קען נישט פערלאזען זיין פאטער
אזוי וועט ער שטארבען: 23 אונד דוא
קלענסטער ברודער וועט נישט מיט אייך
מיין פנים: 24 אונד עס איז געוועזען ווי
מיין פאטער, אזוי האבען מיר איהם דער-
אונזער פאטער האט געזאגט, קעהרט
26 אבער מיר האבען געזאגט, מיר קענען
ברודער איז מיט אונס אזוי וועלען מיר
פנים פון דעם מאן ווען אונזער קלענסטער
קנעכט מיין פאטער האט צו אונס געזאגט
געוואנקען: 28 אונד דער איינער איז אונס
באקאנט ער איז פערצונקט געווארען, אונד
29 אונד איהר ווילט אויך דעם פון
איהם שרעפען אזוי וועט איהר אראפ-
אין דיא גרוב: 30 אונד אצונד, ווען איר
אונד דער יונג איז נישט מיט אונס, — ווארן
31 אונד עס וועט זיין ווען ער וועט זעהען

והיחיד עבדך את־שבת עבדך אביט ביום שאלה:
 32 כי עבדך ערב את־הנער מעם אבי לאמר אסלא אביאל
 33 אלד ותמאלי לאבי כל־המים ותמה לשבת עבדך
 34 תחת הנער עבד לארץ הנער של עמאחוי בראד
 אעלה אל־אבי הנער אינני אתי פן ארצה ברע אשר
 ימצא אדאבי:

מה

א ולא־כלל יוסף להתאפק לכל הנשים עליו וקרא
 הוציא כל־איש משלו ולא־עמר איש אתו בהתדע יוסף
 2 אל־אחיו: וכן את־כלו בבני וישמעו מצרים וישמע
 3 בית כרעה: ואמר יוסף אל־אחיו אני יוסף הנער אבי
 4 נד ולא־יכלו אחיו לענות אתו כי נבחרו מפניו: ואמר
 יוסף אל־אחיו נשבעו אלי ונגשו ואמר אני יוסף אחיכם
 ה אשר־מכרתם אתי מצרימה: ותמה ואת־שעביו ואל
 יתר בעיניהם כי־מכרתם אתי הנה כי למחרה שלחני
 6 אלהים לפניכם: כיתה שנותים הרעב בקרב הארץ
 7 ותרד המש שנים אשר אידתחישו וקציר: ושלחני
 אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם
 8 לפליטה גדלה: ותמה לאדמם שלחתם אתי הנה כי
 האל־הם חשימי לאב לפרעה ולא־רון לכל־ביתו ומשל
 9 בכל־ארץ מצרים: מחר ועלו אל־אבי ואמרתם אליו
 10 בזה אמר בנה יוסף שמני אלהים לא־רון לכל־מצרים
 י ויהי אלי אלת־מקד: והשבת בארץ־נשו ויהיה קרוב
 אלי אתה ובניך ובני ובני ונאמן ובכרד וכל־אשר־לך:
 11 וכל־לחתי אתך שם כי־עד המש שנים רעב פדתש
 12 אתה וביתך וכל־אשר־לך: והנה עניכם ראות ועיני
 13 אתי בנזמן כי־פן הקטנר אליכם: והנחתם לאבי
 את־כל־גבולי במצרים ואת כל־אשר ראיתם ומכרתם

אונד דיינע קנעכט וועלען אראפגידערען
 דיא עלטער פון אונזער פאטער, דיין
 קנעכט, מיט טרויריגקייט אין דיא גרוב:
 32 ווארין דיין קנעכט איז איין ערב
 פאר דעם יונג בייא מיין פאטער, אזוי צו
 זאגען, ווען איך וועל איהם נישט צו דיר
 ברענגען אזוי האב איך געווינדנע קענען
 מיין פאטער אלע דיא טעג: 33 אונד
 אצונד בעט איך דיר, לאז דיין קנעכט
 בלייבען אַנשטאט דעם יונג אלס קנעכט
 צו מיין האר, אונד לאז דער יונג ארויפ־
 גיין מיט זיינע ברידער: 34 ווארין וואי
 אזוי זאל איך ארויפגיין צו מיין פאטער,
 אונד דער יונג איז נישט מיט מיר? טאמער
 וועל איך זעהען דאס אומגליק וואס וועט
 מיין פאטער טרעפען:

קאפיטעל מה

1 אונד יוסף האט זיך נישט געקענט איינ־
 האלטען פאר אלע דיא וואס זענען בייא
 איהם געשטאנען, אונד ער האט גערופען,
 לאז אימליכער מאן ארויסגיין פון מיר,
 אונד עס איז קיין מאן שטעהן געבליבען
 מיט איהם ווען יוסף האט זיך דערקענט
 צו זיינע ברידער: 2 אונד ער האט
 אויפגעהויבען זיין קול מיט וויינען. אונד
 דיא מצרים האבען עס געהערשט אונד
 דאס הויזגעזינד פון פרעה האט עס
 געהערשט: 3 אונד יוסף האט געזאגט צו זיינע ברידער, איך בין יוסף. לעבט נאך
 מיין פאטער? אונד זיינע ברידער האבען איהם נישט געקאנט ענטפערען, ווארין זייא
 האבען זיך דערשראקען פאר איהם: 4 אונד יוסף האט געזאגט צו זיינע ברידער,
 גענעהנט צו מיר, איך בעט אייך, אונד זייא האבען זיך גענעהנט, אונד ער האט
 געזאגט, איך בין יוסף איינער ברודער, וואס איהר האט מיך פערקויפט קיין מצרים:
 5 אונד אצונד זייט נישט טרויריג אונד לאז עס נישט אין איינע אויגען פערדריסען טוייל
 איהר האט מיך דא אהער פערקויפט, ווארין האט האט מיך געשיקט אייך אס לעבען
 צו דערהאלטען: 6 ווארין עס איז שוין צווייא יאהר פון דעם הונגער אין דעם לאנד,
 אונד עס זענען נאך פינף יאהר אז עס וועט נישט זיין קיין אקער אונד קיין שניט:
 7 אונד האט האט מיך געשיקט פאר אייך, צו מאכען צו אייך איין איבערבלייבונג
 אין דעם לאנד, אונד אייך צו דערנערען צו א גרויסע אנטרינג: 8 אונד אצונד,
 איהר האט מיך נישט אהערגעשיקט, ניערשט האט. אונד ער האט מיך געמאכט צו א
 פאטער צו פרעה, אונד צו א האר איבער זיין גאנץ הויז, אונד א געוועלטיגער איבער
 דעם גאנצען לאנד פון מצרים: 9 איילט אייך אונד גייט ארויף צו מיין פאטער,
 אונד איהר זאלט צו איהם זאגען, אזוי האט געזאגט דיין ויהן יוסף, האט האט מיך
 געמאכט צו א האר איבער גאנץ מצרים, קום אראפ צו מיר, דוא זאלסט דיר נישט
 זוילען: 10 אונד דוא זאלסט דיר געזעצען אין דעם לאנד גושן אונד דוא זאלסט צו
 מיר גאהנגט זיין, דוא אונד דיינע קינדער אונד דיינע קינדס־קינדער, אונד דיינע שאף
 אונד דיינע רינדער אונד אלעס וואס דוא האסט: 11 אונד איך וועל דיר דארט שפייען,
 ווארין עס זענען נאך פינף יאהר פון דעם הונגער, טאמער וועט איהר פערארעמט
 נערען, דוא אונד דיין הויז אונד אלעס וואס דוא האסט: 12 אונד נון, איינע אויגען
 זעהען, אונד דיא אויגען פון מיין ברודער בנזמן, דאס מיין מויל רעט מיט
 אייך: 13 אונד איהר זאלט דערציילען צו מיין פאטער אלע מיינע הערליכ־
 קייט אין מצרים, אונד אלעס וואס איהר האט געזעהען, אונד איילט אייך.

והורדתם את־אבי הנה: ויפל על־צוארי בני־אחיו ויבך: ויבנו־ם ככה על־צואריו: וינשק ל־כָּל־אחיו ויבך: על־הם מו ואחרי כֵּן דברו אחיו אתו: ויגדל נשמע בית פרעה 16 לאמר באו אחי יוסף מיטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו: ויאמר פרעה אל־יוסף אמר אל־אחך זאת עשו מעט 17 את־בעורכם ולטבואו אֶדְהָא כִנְעָן: ויכרו את־אביכם ואת־בְּמִתָּם וכאוֹ אֶל־וְאִתָּה לָכֵם אֶת־טוֹב אֶרֶץ מִצְרַיִם ויבְּכֻוּ לָכֵם מִצְרַיִם עֲלֹת לטַבְּכֶם ולְנִשְׁכֶּם וּשְׂאֵתֶם: את־אביכם ובאתם: ויעֲלֶם אֶת־הֶם עַל־לִבָּם כִּי כ טוֹב כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם לָכֵם הוּא: ויַעֲשִׂיכֶם בְּעַיִן יִשְׂרָאֵל 21 וְהָיוּ לָהֶם יוֹסֵף עֲלֵיפִי פָרְעָה וְהָיוּ לָהֶם עֲבָדִי: לְדָרְךָ: לְכֶם נָתַן לְאִישׁ חֲלָפֹת שְׂמֹלֹת ויבְּנוּם נָתַן 22 שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת כֶּסֶף וְהָמָּה חֲלָפֹת שְׂמֹלֹת: וילָבְּיוּ שְׂלָחָה בֹּאֵת עֲשָׂרָה חֲמִידִים וְשָׂאִים מִשּׁוֹב מִצְרַיִם וְעֹשֶׂר אֲתָנִי 23 לְשֹׂאת כִּי וְלָהֶם וּמִן לָבְיוּ לְדָרְךָ: וישְׁלַח אֶת־אֶחָיו 24 ויבָּאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן אֶל־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם: ויגִיד לוֹ לאמר עוד 26 יוֹסֵף חַי וְכִרְמָא מִשְׁלַח בְּכִלְאֶרֶץ מִצְרַיִם וְנִגְלַח לָנוּ כִּי־לֹא־ נָאֵסֶן לָהֶם: וידְּבֹרוּ אֵלָיו אֵת כָּל־דְּבַר יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר 27 אֲלֵהֶם וירָא אֶת־הַנְּעֻלֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח יוֹסֵף לְשֹׂאת אֶתוֹ: ויחַי רֵיחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם: ויאֵמַר יִשְׂרָאֵל רַב עֹד־יוֹסֵף 28 בְּעֵינֵי אֶלְהָה וְאֶרְאֶה בְּעֵינֵי אֲמִית:

מו

ויסע יִשְׂרָאֵל וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וְהָאֵלֶּה בְּאֶרֶץ שֶׁבַע וְיִבְחָ וְיִבְחָם *
לְאֵלֵהוּ אֲבִי יַעֲקֹב: ויאֵמַר אֲלֵהֶם: לְיִשְׂרָאֵל בְּמִרְאֵת 2
הַלֵּלָהּ ויאֵמַר יַעֲקֹב: יַעֲקֹב ויאֵמַר הֵנִי: ויאֵמַר אֲבִי 3

אונד ברענגט אראפ מיין פאטער דא
אהער: 14 אונד ער איז געפאלען אויף
דעם האלד פון בנמין ויין ברודער, אונד
ער האט געוויינט, אונד בנמין האט גע-
וויינט אויף ויין האלד: 15 אונד ער
האט געקושט אלע זיינע ברודער, אונד
ער האט געוויינט אויף ויין, אונד דערנאך
האבען זיינע ברודער מיט איהם גערעט:
16 אונד דאס קול איז געהערט געווארען
אין דעם הויז פון פרעה, אזוי צו זאגען,
דיא ברודער פון יוסף זענען געקומען,
אונד עס איז גוט געוועזען אין דיא
אויגען פון פרעה, אונד אין דיא אויגען
פון זיינע קנעכט: 17 אונד פרעה האט
געזאגט צו יוסף, זאג צו זיינע ברודער,
טהוט דיועם, לאדעט אן אייער פייף
אונד גייט קומט צו דעם לאנד כנען:
18 אונד נעמט אייער פאטער אונד אייער
הויזגעזינד אונד קומט צו מיר, אונד איף
וועל צו אייך געבען דאס בעסטע פון
דעם לאנד מצרים, אונד איהר זאלט
עסען פון דיא פעטיגקייט פון דעם
לאנד: 19 אונד דיא ביסט געבאטען
געווארען טהוט דיועם, נעמט צו אייך
פון דעם לאנד מצרים וועגען פאר אייער
קינדער אונד פאר אייער ווייבער, אונד

איהר זאלט ברענגען אייער פאטער אונד
זאלען ניט שוועגן אייער כלים, ווארין דאס
בעסטע פון דעם לאנד צו לאנד
מצרים איז פאר אייך: 21 אונד דיא ווהן פון
ישראל האבען אזוי געהוהן, אונד יוסף
האט געגעבען צו ויין וועגען נאך דעם
בעפעקל פון פרעה, אונד ער האט געגעבען
צו ויין נארהונג אויף דעם וועג: 22 צו אלע
האט ער געגעבען, צו איטליכען מאן
א פערוועקסלונג פון קליידער, אבער צו
בנמין האט ער געגעבען דרייא הונדערט
שטיק וילבער, אונד פינף פערוועקסלונג פון
קליידער: 23 אונד צו ויין פאטער האט
ער אזוי געשיקט צעהן איינעל וואס
האבען געטראגען פון דעם בעסטען פון
מצרים, אונד צעהן איינעל וואס
האבען געטראגען קארן, אונד ברויט, אונד
שפייו פאר ויין פאטער אויף דעם וועג: 24
אונד ער האט אנוועקגעשיקט זיינע
ברודער אונד ויין געאגט, איהר זאלט
ניט צארגען אויף דעם וועג: 25 אונד ויין
זענען ארויפגעגאנגען פון מצרים, אונד
ויין זענען געקומען צו דעם לאנד כנען,
צו יעקב וייער פאטער: 26 אונד ויין
האבען צו איהם געגעבען, אונד ער איז
א געוועלטיגער איבער דעם גאנצן
צען לאנד מצרים, אונד ויין הארץ איז
פערנאנגען, ווארין ער האט ויין ניט
געבליבט: 27 אונד ויין האבען צו איהם
גערעט אלע דיוע ווערטער פון יוסף וואס
ער האט צו ויין גערעט, אונד ווען ער
האט געזעהען דיא וועגען וואס יוסף האט
געשיקט איהם צו ברענגען, אזוי איז
דערקוויקט געווארען דער גייסט פון זייער
פאטער יעקב: 28 אונד ישראל האט
געזאגט, עס איז גענוג, מיין ווהן יוסף
לעבט נאך, איף וועל גיין אונד וועל
איהם זעהען זעהען איידער איף שטארב:

קאפיטעל מו

1 אונד יעקב האט אנוועקגעזויגען אונד
אלעס וואס ער האט געהאט אונד ער איז
געקומען קיין באר שבע, אונד ער האט
מקריב געוועזען שלאכט־אפפער צו דעם
גאט פון ויין פאטער יעקב: 2 אונד גאט
האט געזאגט צו ישראל אין דער
ערשיינונג פון דער נאכט, אונד ער
האט געזאגט, יעקב, יעקב: אונד ער
האט געזאגט, היער בין איף: 3 אונד ער
האט געזאגט, איף בין

האל אליו אבד אליתרא מרה מצרמה קרליו נחל
 4 אשמוק שם: אנכי אבד עמך מצרמה ואנכי אעלה
 ה נסעלה יוסף וישית ידו על צעדי: נקם יעקב מבאר
 שבע וישא בגרשוראל אתיעקב אביהם ואתמסם
 ואתנשיתם בעלות אשרשלה פרעה לשאת אתו:
 6 ויקחו אתמקניהם ואתדרטשם אשר רכשו בארץ כנען
 7 הבאו מצרמה יעקב וכליתיו אתו: בניו ובני בניו אתו
 בתיו ובנות בניו וכליתיו הבאו אתו מצרמה: 8
 8 ואלה שמות בגרשוראל הבאים מצרמה יעקב ובניו
 9 בכר יעקב ראובן: ובני ראובן חנן ופלוא וחצרן וכרמי:
 10 ובני שמעון וימאל וימן ואהר ויחזן ויחזר ושאל בן
 11 הכנענית: ובני לוי גרשון קהת ומררי: ובני יהודה עד
 12 ואון ושלה ופרץ ורחם וזלפח ופון ויחזקאל ויחזקיהו
 13 פרץ חצרן וחמל: ובני יששכר חולע ופזע ויוב ושמרן:
 14 ובני זבולן גד ואלון ויחזקאל: אלה בני אשר ילדה
 15 ליעקב בפניו אלם ואת דעה בתו בלנש בניו ובנותיו
 16 שלשים ושלש: ובני יד צפון וחגי שוני ואצבן ערי
 17 נחור ונחל: ובני אשר ימנה וישור וישור ובריעה
 18 ושרח אחתם ובני בריעה חבר ומלכאל: אלה בני זלפה
 19 אשר נתן לבן לאה בתו ויחל אתיעקב ויסת ובנומן: ויחל
 20 לזוסה בארץ מצרים אשר ילדהו אסנת בתפוזי פרע
 21 כחן אן אתמנשה ואתאפרים: ובני בנימן שלם ובכר
 22 ואשבל גרא ונעמן אתי וראש מפים חפים ואוד: אלה
 23 בני דתל אשר ילד ליעקב בלנש ארבעה עשר:
 24 ובני חשים: ובני נפתלי יחצאל ונטי ויצר ושלם:
 25 אלה בני בלחה אשר נתן לבן לרתל בתו ויחל אתי
 26 אלה ליעקב בלנש שבעה: בלנש הבאה ליעקב
 כרמי: 10 אונד דיא קינדער פון שמעון, וימאל, אונד נמין, אונד אהר, אונד יכין,
 אונד צחר אונד שאול דער זיהן פון א פנענות: 11 אונד דיא זיהן פון לוי, גרשון,
 קהת אונד מררי: 12 אונד דיא זיהן פון יהודה, ער אונד און אונד שלמה אונד פרץ
 אונד זרח, אונד ער אונד און זענען געשטארבען אין דעם לאנד כנען, אונד דיא זיהן
 פון פרץ זענען גענוענען חצרן אונד חמול: 13 אונד דיא זיהן פון יששכר, תולע
 אונד פנה אונד יוב אונד שמרן: 14 אונד דיא זיהן פון זבולן, סרה, אונד אלון אונד
 יחזקאל: 15 דיוע זענען דיא זיהן פון לאה ויא האט געווינען צו יעקב אין פון
 ארם, אונד דניה זיינע טאכטער. אלע זעלען פון זיינע זיהן אונד פון זיינע טעכטער
 דריי אונד דרייסיג: 16 אונד דיא זיהן פון גד, צפון אונד חגי שוני אונד אצבן,
 ערי אונד ארודי אונד אראלי: 17 אונד דיא זיהן פון אשר, ימנה אונד ישור, אונד
 ישור, אונד בריעה, אונד שרח ויירע שוועסטער, אונד דיא זיהן פון בריעה חבר אונד
 מלכאל: 18 דיוע זענען דיא קינדער פון זלפה און לבן האט געגעבען צו זיינע
 טאכטער לאה אונד זיא האט געוואונען צו יעקב דיא דאזיגע זעכצעהן זעלען:
 19 דיא זיהן פון רחל דאס ווייב פון יעקב, יוסף אונד בנימין: 20 אונד עס זענען
 געבוירען געווארען צו יוסף אין דעם לאנד מצרים, וואס אסנת דיא טאכטער פון
 פוזי פרע דער כחן פון אן האט צו איהם געווינען, מנשה אונד אפרים: 21 אונד דיא
 זיהן פון בנימין, בלע אונד בכר אונד אשבל, גרא אונד נעמן אחי אונד ראש, מפים
 אונד חפים אונד ארד: 22 דיוע זענען דיא זיהן פון רחל וואס זענען געבוירען גע-
 ווארען צו יעקב, אלע זעלען זענען גענוענען פערצעהן: 23 אונד דיא זיהן פון דן,
 חשים: 24 אונד דיא זיהן פון נפתלי, יחצאל, אונד גונה, אונד יצר, אונד
 שלם: 25 דיא דאזיגע זענען דיא זיהן פון בלחה וואס לבן האט געגעבען צו
 רחל זיינע טאכטער, אונד זיא האט געווינען דיא דאזיגע צו יעקב, אלע זעלען
 זענען גענוענען זיבען: 26 אלע דיא זעלען וואס זענען געקומען מיט יעקב

באט, דער באט פון דיין פאטער, פארקט
 דיו נישט אראפ צו גיין קיין מצרים, דען
 איך וועל דיו דארט מאכען צו א גרויס
 פאלק: 4 איך וועל מיט דיר אראפגיין
 קיין מצרים, אונד איך וועל דיו אויף
 ארויפברענגען, אונד יוסף וועט לייענען
 זיינע האנד אויף זיינע אויגען: 5 אונד
 יעקב איז אויפגעשטאנען פון באר שבע,
 אונד דיא זיהן פון יעקב האבען געפיהרט
 ישוראל וייער פאטער אונד ויירע קליינע
 קינדער אונד ויירע ווייבער, אין דיא
 וועגען וואס פרעה האט געשיקט איהם
 צו טראגען: 6 אונד זיא האבען גע-
 נומען וייער פיף אונד וייער פארמענען
 וואס זיא האבען דערווארבען אין דעם
 לאנד כנען, אונד זיא זענען געקומען
 קיין מצרים, יעקב אונד אלע זיינע קינדער
 מיט איהם: 7 זיינע זיהן, אונד דיא זיהן
 פון זיינע זיהן מיט איהם, זיינע טעכטער
 אונד דיא טעכטער פון זיינע זיהן, אונד
 אלע זיינע קינדער האט ער געבראכט
 מיט איהם קיין מצרים: 8 אונד דיוע
 זענען דיא געמען פון דיא זיהן פון
 ישוראל, וואס זענען געקומען קיין מצרים,
 יעקב אונד זיינע זיהן, דער עלצטער פון
 יעקב, ראובן: 9 אונד דיא זיהן פון
 ראובן, חנן פלוא אונד חצרן אונד
 כרמי: 10 אונד דיא קינדער פון שמעון, וימאל, אונד נמין, אונד אהר, אונד יכין,
 אונד צחר אונד שאול דער זיהן פון א פנענות: 11 אונד דיא זיהן פון לוי, גרשון,
 קהת אונד מררי: 12 אונד דיא זיהן פון יהודה, ער אונד און אונד שלמה אונד פרץ
 אונד זרח, אונד ער אונד און זענען געשטארבען אין דעם לאנד כנען, אונד דיא זיהן
 פון פרץ זענען גענוענען חצרן אונד חמול: 13 אונד דיא זיהן פון יששכר, תולע
 אונד פנה אונד יוב אונד שמרן: 14 אונד דיא זיהן פון זבולן, סרה, אונד אלון אונד
 יחזקאל: 15 דיוע זענען דיא זיהן פון לאה ויא האט געווינען צו יעקב אין פון
 ארם, אונד דניה זיינע טאכטער. אלע זעלען פון זיינע זיהן אונד פון זיינע טעכטער
 דריי אונד דרייסיג: 16 אונד דיא זיהן פון גד, צפון אונד חגי שוני אונד אצבן,
 ערי אונד ארודי אונד אראלי: 17 אונד דיא זיהן פון אשר, ימנה אונד ישור, אונד
 ישור, אונד בריעה, אונד שרח ויירע שוועסטער, אונד דיא זיהן פון בריעה חבר אונד
 מלכאל: 18 דיוע זענען דיא קינדער פון זלפה און לבן האט געגעבען צו זיינע
 טאכטער לאה אונד זיא האט געוואונען צו יעקב דיא דאזיגע זעכצעהן זעלען:
 19 דיא זיהן פון רחל דאס ווייב פון יעקב, יוסף אונד בנימין: 20 אונד עס זענען
 געבוירען געווארען צו יוסף אין דעם לאנד מצרים, וואס אסנת דיא טאכטער פון
 פוזי פרע דער כחן פון אן האט צו איהם געווינען, מנשה אונד אפרים: 21 אונד דיא
 זיהן פון בנימין, בלע אונד בכר אונד אשבל, גרא אונד נעמן אחי אונד ראש, מפים
 אונד חפים אונד ארד: 22 דיוע זענען דיא זיהן פון רחל וואס זענען געבוירען גע-
 ווארען צו יעקב, אלע זעלען זענען גענוענען פערצעהן: 23 אונד דיא זיהן פון דן,
 חשים: 24 אונד דיא זיהן פון נפתלי, יחצאל, אונד גונה, אונד יצר, אונד
 שלם: 25 דיא דאזיגע זענען דיא זיהן פון בלחה וואס לבן האט געגעבען צו
 רחל זיינע טאכטער, אונד זיא האט געווינען דיא דאזיגע צו יעקב, אלע זעלען
 זענען גענוענען זיבען: 26 אלע דיא זעלען וואס זענען געקומען מיט יעקב

מצרים יצא ורבו מלכד נשי בני יעקב כל נפש ששים
 נפש: ובג' יוסף אשר ילדו במצרים נפש שנים כל
 נפש לבית יעקב הבאה מצרים שבעים: ס ואת
 יהודה שלח לפניו אל יוסף להודות לפניו נשנה ויבאו
 ארבע נשן: ואמר יוסף מדברתו תשל לקראת ישראל
 אביו נשנה תבא אליו ושל על צוואתו ככל על צוואתו
 פד: ואמר ישראל אל יוסף אמחה הפנים אחרי ראיתי
 את פניך כי עוף הי: ואמר יוסף אל אחיו ואליהם
 אביו אעלה ואנדה לפרעה ואמנה אליו אתי ובית אבי
 אשר בארדכונן בא אל: והנאשים רעי גאון כדאנשי
 מקנה היו ונאמם ויבקרם וכל אשר להם הביאו: והיה
 כדקרא להם פרעה ואמר מה מעשיכם: ואמרתם
 אנשי מקנה היו עבדיך מעושרנו ועד עתה נסאנתו נס
 אבותינו בעבוד תשבו בארץ נשן כרת עובת מצרים כל
 רעה גאון:

מז

תבא יוסף ויגד לפרעה ואמר אבי ואחי ונאמם ובקרים *
 וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ נשן: ומקנה
 אחיו לקח חמשה אנשים ונאמם לפני פרעה: ואמר
 פרעה אל אחיו מה מעשיכם ואלמנו אל פרעה רעה
 צא עבדיך נסאנתו נסאנתו: ואמרו אל פרעה
 לנו בארץ באנו כדאנן מרעה לצאן אשר לעבדיך כר
 כדו הרעב בארץ כנען ועתה תשכנע עבדיך בארץ
 נשן: ואמר פרעה אל יוסף לאמר אבדו ואתה באו
 אלד: ארץ מצרים לפניך הוא כמטב הארץ וישב
 את אבדו ואת אבדו ישובו בארץ נשן ואסיר עת ויגש
 בם אנשי חיל ושמעם שר מקנה על אשר ל: ויבא
 איך וועל עם אנטאנען צו פרעה, אונד וועל איהם זאנען, מיינע ברידער אונד דאס
 הויזגעזינד פון מיינ פאטער וואס זענען אים לאנד כנען זענען צו מיר געקומען:
 32 אונד דיא מענער זענען פאסטוכער פון שאף, דען זיין לאנד זענען לייט פון פיף, אונד
 זייער שאף אונד זייער רינדער אונד אלעס וואס זיין האבען, האבען זיין געבראכט:
 33 אונד עם וועט זיין, ווען פרעה וועט אייך רופען אונד ער וועט פרעגן, וואס איז
 אייער ווערק? 34 אזוי זאלט איהר זאנען, דייע קנעכט זענען לייטע פון פיף פון
 אונזער יונגער אן ביז אצינד, אייך מיר אונד אונזערע עלטערע, כדי איהר זאלט
 וואוינען אין דעם לאנד גשן, ווארין דיא שאף פאסטוכער זענען איינע אומווערדדיגקייט
 צו מצרים:

קאפיטעל מז

1 אונד יוסף איז געקומען אונד ער האט דערציילט צו פרעה, אונד ער האט געזאגט,
 מיינ פאטער אונד מיינע ברידער, אונד זייערע שאף אונד זייערע רינדער אונד אלעס
 וואס זיין האבען, זענען געקומען פון דעם לאנד כנען, אונד זיין זענען אים לאנד
 גשן: 2 אונד ער האט גענומען עמליכע פון זיינע ברידער-פינף מענער-אונד ער
 האט זיין פארגעשטעלט פאר פרעה: 3 אונד פרעה האט געזאגט צו זיינע ברידער,
 וואס איז אייער ווערק? אונד זיין האבען געזאגט צו פרעה, דייע קנעכט זענען שאף
 פאסטוכער, מיר אונד אייך אונזערע עלטערע: 4 אונד זיין האבען געזאגט צו
 פרעה, מיר זענען געקומען צו וואוינען אין דעם לאנד, ווייל עם איז קיין פאשע פאר
 דיא שאף וואס געהערען צו דייע קנעכט, ווייל דער הינדער איז שווער אין דעם
 לאנד כנען, אונד איצט לאז דאך דייע קנעכט וואוינען אין דעם לאנד גשן: 5 אונד
 פרעה האט געזאגט צו יוסף, אזוי צו זאנען, דיין פאטער אונד דייע ברידער זענען
 צו דיר געקומען: 6 דאס לאנד מצרים איז פאר דיר, אין דעם בעסטען פון דעם לאנד
 געזען דיין פאטער אונד דייע ברידער, לאזען זיין וואוינען אין דעם לאנד
 גשן, אונד אויב דא ווייסט אז עם איז דא צווישען זיין מעכטיגע מענער,
 זאלסט דא זיין מאכען אויבערשטע איבער דעם פיף וואס אייך האב: 7 אונד

ויֹסֵף אֶת־עֲלֵקָב אָבִיו וַיַּמְסְדֵהוּ לִפְנֵי פָרְעֹה וַיִּבְרַךְ יֹסֵף
 אֶת־פָּרְעֹה׃ וַתֹּאמֶר פָּרְעֹה אֶל־עֲלֵקָב כֹּהָה יְמֵי שְׁעִי חֲדָה׃
 וַתֹּאמֶר עֲלֵקָב אֶל־פָּרְעֹה יְמֵי שְׁעִי מְעֻרִּים שְׁלֹשִׁים וּבָמֹת
 שָׁנָה מֵעַתָּה וְעַתָּה יְמֵי שְׁעִי חָדִי וְלֹא הָיוּ אֲחֵימִי שְׁנֵי
 יָחַי אֲבֹתִי בְיָמֵי מְעֻרִּים׃ וַיִּבְרַךְ עֲלֵקָב אֶת־פָּרְעֹה וַיָּצֵא
 מִלִּפְנֵי פָרְעֹה׃ וַיֵּשֶׁב יֹסֵף אֶתֶּף אֲתָאָבוֹ וְאֶת־אֶחָיו וְחֵן לֵב
 אֶתֶּף אֲתָאָבוֹ מֵעַדְכָּהּ בְּמִסְבֵּחַ הָאָרֶץ בְּאֶרֶץ רַעֲמֶסֶס כְּשֶׁם
 צִוָּה פָּרְעֹה׃ וַיַּכְלִל יֹסֵף אֶת־אֲתָאָבוֹ וְאֶת־אֶחָיו וְאֵת כָּל־
 בֵּית אָבִיו לֶחֶם לֶפֶי הָאָף׃ וְלֶחֶם אֵין בְּבִלְהָאָרֶץ כִּי־
 כָּבֵד הָרָעָב מְאֹד וַחֲלָה אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנָעַן מִפְּנֵי
 הָרָעָב׃ וַיִּקְלַט יֹסֵף אֶת־בְּלִלְהָסָה הַכְּנַעֲנִית בְּאֶרֶץ־מִצְרַיִם
 וּבְאֶרֶץ כְּנָעַן בַּשָּׂבִיב אֲשֶׁר־הֵם שָׁבְרִים וַיָּבֵא יֹסֵף אֶת־
 הַכֶּסֶף בֵּיתָהּ פָּרְעֹה׃ וַחֲמֵם הַכֶּסֶף מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 כְּנָעַן וַיָּבֵאוּ בְּכָל־מִצְרַיִם אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר בְּבִלְהִילֵט לֶחֶם
 נִלְמָה נִמְוֹת נִגְדָה כִּי אֵסֵם כֶּסֶף׃ וַיֹּאמֶר יֹסֵף הֵבוּ מִקְנֵיכֶם
 וְהֵאֵתוּ לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם אֲסֹאֲפֵם כֶּסֶף׃ וַיָּבִיאוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם
 אֶל־יוֹסֵף וַחֲמֵן לֶחֶם יֹסֵף לֶחֶם כְּסוּסִים וּבִמְקָה הַצֹּאֵן
 וּבִמְקָה הַבָּקָר וּבִחֲמֹתִים וּנְחֻלָּם פִּלֹּתִם בְּכָל־מִקְנֵיהֶם
 בַּשֶּׁנָּה הַהִוא׃ וַחֲמֵם הַשֶּׁנָּה הַהִוא וַיָּבֵאוּ אֵלָיו בַּשֶּׁנָּה
 הַשְּׁנִית וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא־נִכְבַּח מֵאֲדֹנֵי כִּי אֲסִיתֶם הַכֶּסֶף
 וּמִקְנֵה הַבְּהֵמָה אֶל־אֲדֹנֵי לֹא נִשְׁאָר לִפְנֵי אֲדֹנֵי בְּלֹתֵי־אִם־
 נָתַתָּ וְאֶדְמַתָּ׃ לָמָּה נָתַתָּ לַעֲבֹד גִּסְאֻלְתָּ גִּסְאֻלְתָּנוּ
 וְאֶת־אֲדֹמְתָנוּ וְאֶת־אֲדֹמְתֵיכֶם פִּלֹּתִם וְנָתַתָּ אֶנְחֵנוּ וְאֶדְמַתָּנוּ
 עֲבָדִים לַפָּרְעֹה וְתִדְרְשֵׁנוּ וְנִתְּנָה לָנוּ נִמְוֹת וְהַאֲדָמָה
 כִּי חֲשֹׁם׃ וַיֹּקֶן יֹסֵף אֶת־בְּלִלְהָסָה מִצְרַיִם לַפָּרְעֹה כִּי־כָבֵד
 מִצְרַיִם אִישׁ שְׂדֵהוּ כִּי־חָזַק עֲלֵיהֶם הָרָעָב וַחֲמֵן הָאֶרֶץ
 לַפָּרְעֹה׃ וְאֶת־הַלֵּוִיִּם הֶעֱבִיר אֹתָם לְעֲבָדִים מִקְנֵה בְּהֵמַת־
 מִצְרַיִם וְעַד־קִצְרוֹ׃ כִּי אֲדָמַת הַלֵּוִיִּם לֹא קָנָה כִּי חֵק

פאר

לכרמים מאת פרעה ואכלו את־הקם אשר נתן להם
 פרעה עליהן לא מקרו את־אדמתם: ויאמר יוסף אל־²³
 העם הן קניתי אתכם היום ואת־אדמתכם לפרעה האר
 לכם ונע ותרעם את־האדמה: והנה בתבואת ונתתם²⁴
 חמישית לפרעה וארבע חיות לכם לזרע השדה
 ולאכלכם ולאשר בקבתכם ולאכל לטפכם: ויאמרו כה²⁵
 החיתנו נמצאנו בעיני אדני ויהי עבדים לפרעה:
 תשם אתה ויוסף לחק ערבים הנה על־אדמת מצרים²⁶
 לפרעה לחמש רק אדמת הקרנים לבדם לא היתה
 לפרעה: תשב ישראל בארץ מצרים בארץ גושן ונחמו²⁷
 בה וספרו וירבו מאד:
 יב
 ויהי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימר²⁸
 יעקב שני חיי שבע שנים וארבעים ומאת שנה: ויחברו²⁹
 ימ־ישראל למות ויקראו ולבנו יוסף ויאמר לו אסניא
 מצאתי חן בעיניך שים־נא ידך תחת עימי
 חסד ואמת אלניא תקברני במצרים: ושכבתי עמי אבותי ל
 וישאתני ממצרים ויקברני בקברתם ויאמר אנכי אעשה
 כדברך: ויאמר השבעה לי נשבע לו וישתחו ישראל³¹
 על־ראש המטה:
 פ

והי

ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר יוסף הנה אבי *
 חלה ונחם את־שני בני עמי את־מנשה ואת־אפרים:
 ויך יעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך וחתולך²
 ישראל תשב עליהם: ויאמר יעקב אל־יוסף אל שני³
 נראה־אלי בלח בארץ כנען ויכרד אתי: ויאמר אלי⁴
 הגני מפרך וירביבך ויחמדך לקבל עמי ותמי את
 הארץ הזאת לזרעך אחריך אחת עולם: ותלה שני ה
 הארץ ויך בעועצט אין דעם לאנד מצרים, אין דעם לאנד גושן, אונד האבען ויך פעסט
 בעועצט אין איהר, אונד וייא זענען פרוקטבאר בעועזען, אונד וייא האבען ויך זעהר
 בעמקערט:

ויהי

28 אונד יעקב האט בעלעבט אין דעם לאנד מצרים זיבעצן ואהר, אונד עם זענען
 בעועזען דא טעג פון יעקב, דא נאָרען פון זיין לעבען, הונדערט אונד זיבען אונד
 פערציג ואהר: 29 אונד דא טעג פון ישראל צו שטארבען האבען בענעהקט, אונד
 ער האט גערופען זיין זון יוסף, אונד ער האט צו איהם געזאגט, אויב איך האב נון
 בעפונען חן אין דייע אונזען, טהי נון דייע האנד אונטער מיין דייע, אונד דוא
 זאלסט מיט מיר טהון גאד אונד נאָרעהייט, דוא זאלסט מיך נישט בעגראבען אין
 מצרים: 30 גייערט איך היל לינען בייא מייע עלטערען, אונד דוא זאלסט מיך
 ארויסטראגען אויס מצרים, אונד דוא זאלסט מיך בעגראבען אין זייער בעגריבעניס.
 אונד ער האט געזאגט, איך וועל טהון גלייך אזוי וויא דיין נאָרם: 31 אונד ער האט
 געזאגט, שווער צו מיר אונד ער האט צו איהם געשווארען, אונד ישראל האט ויך
 געביקט צו קאפענס פון דעם בעט:

קאפיטעל מז

1 אונד עם איז בעועזען נאך דא דאזיגע זאכען, האט מען געזאגט צו יוסף, זעה דיין
 פאטער איז קראנק, אזוי האט ער מיט ויך גענומען זיינע צוויי זיין, דעם מנשה
 אונד אפרים: 2 אונד מען האט דערציילט צו יעקב אונד מען האט געזאגט, זעה דיין
 זון יוסף קומט צו דיר, אונד ישראל האט ויך געשטארקט, אונד ער האט ויך אויפ־
 געזעצט אויף דעם בעט: 3 אונד יעקב האט געזאגט צו יוסף, דער אלטעסטער האט
 האט ויך צו מיר בעוועזען אין לוח, אים לאנד כנען, אונד ער האט מיך געבענשט: 4 אונד ער
 האט צו מיר געזאגט, זעה איך וועל דיר פרוקטבאר מאכען, אונד איך וועל דיר מעהרען
 אונד איך וועל דיר מאכען צו א זאמלונג פון פעלקער, אונד איך וועל געבען דאס
 דאזיגע לאנד צו דייע קינדער נאך דיר, איין אייביגעס בעזיץ: 5 אונד אצונד, דייע צוויי

בְּיָד הַחַיִּים לֵךְ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְיִבְנֵהוּ עִיר מִצְרַתָּה
 6 לְדָבָר אֲפָרַיִם וּמְנַשֶּׁה בְּרֹאבוֹן וּמִשְׁכַּן הָיִדֵל: וּמִלְחָתָהּ
 אֲשֶׁר־חִלְּלָה אֶת־דָּהָם לֵךְ דָּוָד עַל שֵׁם אֲחִיהֶם יִקְרָא
 7 בְּחִלְלָתָם: וְאֶנּוּבָבָא מִשְׁכַּן מִתָּה עָלֶי רֹחַל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
 בְּדֶרֶךְ בְּעֹד כְּבֹרַת־אֶרֶץ לְכָא אֶפְרַתָּה וְאֶקְבֵּהָ שָׁם
 8 בְּדֶרֶךְ אֶפְרַת הָיָא בֵּית לָחֶם: תָּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּנֵי
 9 יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מֵרָחֵל: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֲבֹתָיו בְּנֵי דָם
 אֲשֶׁר־נָתַתִּי אֲלֵיהֶם בְּנֵי וַיֹּאמֶר קְהַסְנָא אֵלַי וְאֶבְרַכֶּם:
 י וַעֲבֵד יִשְׂרָאֵל בְּבֵדוֹ מִזֶּקֶן לֹא יוֹכֵל לְקָרְאוֹת בְּשֵׁם אֲתָם
 11 אֵלָיו וַיִּשָּׂק לָהֶם וַיְבָרֶכֶם לָחֶם: וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף
 רָאָה פָנֶיךָ לֹא פָלַחְתִּי וְהִנֵּה הִרְאָה אֹתִי אֱלֹהִים גַּם
 12 אֶת־רִיעֶיךָ: וַיֹּצֵא יוֹסֵף אֲתָם מִעֵם בְּרָכְיוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ לְאַפְסֵי
 13 אָרְצָה: וַיִּקַּח יוֹסֵף אֶת־שִׁנְתֵּהֶם אֶת־אֶפְרַיִם כִּימֵנו מִשְׁמָאל
 יִשְׂרָאֵל וְאֶת־מְנַשֶּׁה בְּשִׁמְאֵלוֹ מִימֵינו יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁם אֵלָיו:
 14 וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל אֶת־יְמִינוֹ וַיִּשָּׂא עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם וַיֹּא
 הַעֲבִיד וְאֶת־שִׁמְאֵלוֹ עַל־רֹאשׁ מְנַשֶּׁה שְׂכַל אֶת־יְדָיו כִּי
 15 מְנַשֶּׁה הַבְּכוֹר: וַיִּבְרַךְ אֶת־יוֹסֵף וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
 הִתְחַלְּטִי אֲבֹתִי לִפְנֵי אֲבֹתָם הַעֲבִיד הָאֱלֹהִים הַרְבֵּה
 16 אֹתִי מְעוֹדִי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה: הַמֶּלֶאךָ הַגָּאֵל אֹתִי מִכָּל־
 רָע יִבְרַךְ אֶת־דֹּדְיָם וַיִּקְרָא בְּדָם שְׁמוֹ וַיִּשֶׂם אֲבֹתִי
 17 אֲבֹרָהִם וַיִּחַק וַיִּדְעֵי לֵבִי בְּקֶרֶב הָאֶרֶץ: תָּרָא יוֹסֵף כִּי
 יִשָּׂא אֲבֹתִי דִימִי עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם תָּרָע בְּשִׁעְתִּי וַיִּחַקֵּךְ
 18 דִּי־אֲבֹתִי לְהַסִּיד אֲתָהּ מִעַל רֹאשׁ־אֶפְרַיִם עַל־רֹאשׁ מְנַשֶּׁה:
 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֲבֹתָיו לֹאֲבֹן אֲבִי כִּירוֹת הַבְּטָר שֵׁם יִמְיָךְ
 19 עַל־רֹאשׁ: וַיִּמָּן אֲבֹתִי וַיֹּאמֶר תִּדְעִתִּי כִּי יִדְעִתִּי גַם־הָיָא
 יְהוֹדִיעִלֵּם וְגַם־הָיָא יִגְדֵל וְאֵלֶם אֲחֹתִי הַקָּטָן יִגְדֵל מִלְּמֹנִי
 כ וְתָרָע יְהוֹדִיעִלֵּם וְגַם־הָיָא בְּיָם הַרְבֵּה לְאִמּוֹר בְּךָ

צו איהם גענעקנט, אונד ער האט זיין געקושט, אונד האט זיין געהאלט: 11 אונד
 ישראל האט געזאגט צו יוסף, איך האב נישט געדאכט צו זעהען דיין פנים, אונד נון
 האט מיר גאט געמאכט זעהען אויף דיין זאמען: 12 אונד יוסף האט זיין ארויס
 געבראכט פון זיינע קניא, אונד ער האט זיך געביקט מיט זיין פנים צו דער ערד:
 13 אונד יוסף האט גענומען זיין ביידע, דעם אפרים אין זיינע רעכטע האנד, פון
 דער לינקע האנד פון ישראל אונד מנשה אין זיינע לינקע האנד, פון דער רעכטע
 האנד פון ישראל אונד ער האט זיין צו איהם גענעקנט: 14 אונד ישראל האט אויס
 געשטרעקט זיינע רעכטע האנד, אונד ער האט זיין געלייגט אויף דעם קאפ פון
 אפרים, אונד ער איז גענוענען דער יונגסטער, אונד זיינע לינקע האנד אויף דעם
 קאפ פון מנשה, מיט חכמה האט ער געלייגט זיינע הענד, ווייל מנשה איז גענוענען
 דער עלצטער: 15 אונד ער האט יוסף געבענשט, אונד ער האט געזאגט, דער גאט
 וואס מיינע עלטערען אברהם אונד יצחק זענען פאר איהם געזאגט, דער גאט וואס
 האט מיר געשפייזט פון מיין לעבען אן ביז דעם דאזיגען טאג: 16 דער מלאך וואס
 האט מיר דערלייזט פון אלערלייא שלעכטס, זאל געזשען דיא יונגען, אונד מיין
 נאמען זאל גערופען ווערען אויף זיין, אונד דער נאמען פון מיינע עלטערען אברהם
 אונד יצחק, אונד זיין זאלען זיך מעהרען גלייך וויא פיש אין דעם לאנד: 17 אונד
 ווען יוסף האט געזעהען דאס זיין פאטער האט געלייגט זיינע רעכטע האנד אויף
 דעם קאפ פון אפרים, אזוי איז עס איהם שלעכט געפעלען אין זיינע אויגען, אונד
 ער האט אפגעהאלטען דיא האנד פון זיין פאטער, זי אפצוההוון פון דעם קאפ פון
 אפרים אויף דעם קאפ פון מנשה: 18 אונד יוסף האט געזאגט צו זיין פאטער, נישט אזוי
 מיין פאטער, ווארין דער דאזיגער איז דער בכור, לייג דייןע רעכטע האנד אויף זיין קאפ:
 19 אונד זיין פאטער האט נישט געוואלט, אונד ער האט געזאגט, איך ווייס עס מיין וויק, איך
 ווייס. אויף ער וועט זיין צו א פאלק, אונד ער וועט אויף גרויס ווערען, אבער
 זיין קלענערער ברודער וועט גרעסער זיין פון איהם, אונד זיינע קינדער וועלען זיין פיל
 פעלקער: 20 אונד ער האט זיין געבענשט אין דעמועלגען טאג, אזוי צו זאגען, אין דיר

יברך ישראל לאמר ושמך אלהים כאפרים והמנושה
 וישם את-אפרים לפני מנושה: ואמר ישראל אל-יוסף²¹
 הנה אנכי מת והנה אלהים עמכם והשכם אתכם אל-
 ארץ אבותיכם: ואני נתיי לה שכם אחד על-אחך אשר²²
 לקחתני מעד האמרי בחרבי ובקשתי: פ

מט

חקרא יעקב אל-פניו ואמר האספו ואנידה לכם את א
 אשר-יבא אתכם באתרית הימים: הקבצו ושמעו בני²
 יעקב ושמעו אל-ישראל אבותיכם: ראובן בכר אמה בתי³
 וראשית אמי יתר שאת ותר מן: פחו כמים אל-תותב⁴
 כי עלית משכבי אביך אז חללת יצעי עלה: פ
 שמעון ולוי אחים כלי חסם מבריתם: כסדם אל-תבא ה'⁵
 נפשי בקהלים אל-תחד בבד: כי באפם הרעו איש וברצנם
 עקרו-שור: אדור אפם כי עז ועברתם כי קשתה את-חלקם⁷
 בעלבם ואפצם בישראל: פ

יהודה אמה יהודה אחיך ידך בערף אביך ושמעו לה⁶
 בני אביך: יזר ארורה יהודה משרף בני עלית בדר רבץ⁸
 פאריה לבקיא מי יקמנו: לא-יסור שכם מיהודה ומחקה⁹
 מבין רגליו עד כרסא שילה ולי יקלת עמים: אסרי¹¹
 לגוף עירה ולשרקה בני אתה כפם ביין לכשו וכדם-
 ענקים סוה: חכלילי עינים מגן ולכדשנים מחלב: פ¹²
 וביול לחיות ימים ישכון ויהא לחיה איתו וקח על-ידו: פ¹³
 יששכר חמר גרם רבץ בין המשפחים: יזרא מנהל¹⁴
 כי טוב ואת-הארץ כי נעמה חם שכם לסבל ותי למס'¹⁵
 עבר: ס הן ידן עמו כאחד שבטי ישראל: יזר¹⁶
 הן נחש על-הדרך שפיפו על-ראשיה הנשף עקבתם¹⁷
 ופל רכבו אחרי: לישועתה קצתי ידתי: ס יז נהד¹⁸
¹⁹

ואל ידך ישראל בענשען, צו זאנען, נאט
 זאל דיך מאכען וויא אפרים אונד וויא
 מנושה, אונד ער האט געטוהן דעם אפרים
 פאר מנושה: 21 אונד ישראל האט געזאגט
 צו יוסף, זעה, איך שטארב, אונד נאט וועט
 זיין מיט אייך, אונד ער וועט אייך צוריק-
 ברענגען צו דעם לאנד פון איירע עלטער-
 רען: 22 אונד איך האב דיר געגעבען
 א חלק איבער דייןע ברודער, וואס איך
 האב גענומען פון דער האנד פון דעם אמרי,
 מיט מיין שווערד אונד מיט מיין בוינען:

קאפיטעל מט

1 אונד בעלב האט גערופען זיינע זיהן, אונד
 ער האט געזאגט, זאמעלט אייך איין, אונד
 איך וועל אייך זאגען וואס עס וועט אייך
 טרעפען אין דיא לעצטע טעג: 2 זאמעלט
 אייך, אונד הערט איהר קינדער פון בעלב,
 אונד הערט צו ישראל איינער פאטער:
 3 ראובן, דוא ביזט מיין בכור, מיינע
 קראפט אונד מיינע ערשטע מאכט (דיר
 געהערט) מעהר הויכמייט אונד מעהר
 שטארקייט: 4 רוישענדיג אזוי וויא א
 וואסער, דוא זאלסט נישט מעהר דעם פאר-
 צוג האבען, ווייל דוא ביסט ארויפגע-
 גאנגען צו דעם בעט פון דיין פאטער,
 דענסמאל האסט דוא פערשטואכט מיין אויסגעשפרייט געט אין דעם ארויפגיין:
 5 שמעון אונד לוי זענען ברודער, בליס פון ריב איז זייער האנדלונג: 6 אין זייער סוד
 זאל מיינע זעעלע נישט קומען, אין זייער פערזאמלונג זאל ידך מיינע הערליכקייט נישט פער-
 אייניגען, ווארין אין זייער צארן האבען זייא געהרגט א מאן, אונד אין זייער ווילען האבען
 זייא אויסגעריסען איין אָקס: 7 פערשאלטען זאל ווערען זייער צארן, ווייל ער איז
 שטארק, אונד זייער גרימציג, ווייל ער איז הארט, איך וועל זייא צוטיילען אין בעלב,
 אונד איך וועל זייא צושפרייטען אין ישראל:

8 דוא יהודה, — דיך וועלען דייןע ברודער לויבען, דייןע האנד וועט זיין
 אין דעם נאקען פון דייןע פינגער, עס וועלען ידך צו דיר ביקען דיא קינדער
 פון דיין פאטער: 9 יהודה איז א יונגער לייב. פון דיא פערצונקונג מיין וזהך,
 ביסט דוא ארויפגעגאנגען, ער האט געקניגט, ער האט געהויערט גלייך אזוי וויא א
 לייב, אונד גלייך אזוי וויא איין אלטער לייב, ווער וועט איהם מאכען אויפשמייט?
 10 עס וועט נישט אפגעטוהן ווערען קיין רוט (שכט) פון יהודה אונד קיין געזעצגעבער
 פון צווישען זיינע פיס, ביז שילה וועט קומען, אונד צו איהם וועלען ידך פעלקער
 איינזאמלען: 11 ער בינדעט אן דעם ווייניגשטאק זיין יונגען איינזעל, אונד צו דיא ווייני-
 גטווען זיין איינזעלסטיג, ער האט געוואשען אין וויין זיין קלייד, אונד אין דעם בלוט
 פון דיא טרויבען זיינע דעק: 12 זיינע אויגען זענען רויט פון וויין אונד זיינע צעהן
 זענען ווייס פון מילך: 13 זבולן וועט וואוינען ביא דעם בארטען פון דיא ימים, אונד
 ער זאל זיין ביא דעם בארטען פון שופען, און זיין ווייט (גבול) וועט זיין ביא צירן:
 14 יששכר איז א בייניגער איינזעל, ער הויערט צווישען דיא לאסטען: 15 אונד ער
 האט גענועהן דיא רהובות אז זיא איז גוט, אונד דאס לאנד אז עס איז אנגענועהם,
 אונד ער האט גענייגט זיינע אקסעל צו טראגען, אונד ער איז געוועזען דינסטבאר צו
 צינס: 16 דן וועט ריכטען זיין פאלק, גלייך אזוי וויא איינער פון דיא שבטים פון
 ישראל: 17 דן וועט זיין א שלאנג אויף דעם וועג, איינע אטער-שלאנג
 אויף דעם שטעג, וואס בייסט דעם פוס פון דעם פערד, אונד זיין רייטער פאלט
 הינטער זיך: 18 אויף דייןע הילף האב איך געהאפט א נאט! 19 גר, א מחנה

כ יעשה ויהי יקר עקב: 8 מאשר שמנה לחמו והיא
 21 וכן מצדו מלך: 8 נפתלי אלה שלחה נתן אמר
 22 שפר: 8 בן פרת יוסף בן פרת עליון בנות צפורה
 23 על שור: ומהרה ורבו משקמו בעלי חיים: ופשב
 24 באיתן קשתו תפוז ורעי דיו מדי אביר עקב משם
 כה ירש אבן ישראל: מאל אבד ויפוז ואת שדי וברכה
 ברכת שמים מעל ברכת תהום רכצת תחת ברכת
 26 שמים ורחם: ברכת אבדו וברו על ברכת הווי עד
 תמות ובעת שולם תהיו לראש יוסף ולקדך נער אחיו: 8
 27 בנמין ואב יוסף בבקר יאכל עד ולערב תלך שלל:
 28 בלילה שבמי ישראל שנים עשר ואת אשר דבר
 להם אבדום וקדך אותם איש אשר בברכתו בך
 29 אתם: וצו אותם ואמר אלהם אני נאסף אלעמי קבר
 אתי אל אבותי אל המערה אשר בשדה עפרון החמי:
 30 במערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא
 בצרץ כנען אשר קנה אברהם את המערה מאת עפרן
 31 החתי לאבותיו קבר: שמה קברו את אברהם ואת שרה
 אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה
 32 קברתי את לוא: מקנה השדה והמערה אשר בו מאת
 33 בני רחל: וכל עקב לעת את בניו נאסף רגלי אל
 המערה ונגע נאסף אלעמי:

נ

27 וכל יוסף על פני אביו וקדך עליו וישקלו: וצו יוסף
 את עבדיו את הרפאים לחגט את אביו ותקנו הרפאים
 3 את ישראל: ומלאו לו ארבעים יום כי בן ימלאו ימי
 4 הנושם ויבטו אתו מצרים שבטים יום: וקברו ימי
 בכיתו וקבר יוסף אל בית פרתה לאמר אסיה מצאתי
 דיין פאטער האט זיך געשטארקט איבער דיא ברקה פון מיניע עלטערן, ביז צו דער
 גרענעץ פון דיא אייביגע בערג, זייא זאלען זיין אויף דעם קאפ פון יוסף, אונד אויף
 דעם נאקען פון דעם אפגעשיידעטען פון זיינע ברודער:

27 בנמין איז א וואלף וואס פערצוקט, אין דער פריה וועט ער עסען רויב, אונד צו
 אבענד וועט ער צוטיילען רויב: 28 אלע דיא דאזיגע שבטים פון ישראל זענען
 צוועלף, אונד דאס איז וואס זייער פאטער האט גערעט צו זייא, אונד ער האט זייא
 געבענשט, אימליכען נאך זיינע ברקה האט ער זייא געבענשט: 29 אונד ער האט זייא
 געבאטען, אונד ער האט צו זייא געזאגט, איך וועל איינגעזאמעלט ווערען צו מין
 פאלק, בעגראבט מיך בייא מיניע פעטער, אין דער הייל וואס איז אין דעם פעלד
 פון עפרון דעם חתי: 30 אין דער הייל וואס איז אין דעם פעלד פון מכפלה וואס
 איז בייא ממרא אין דעם לאנד כנען, וואס אברהם האט געקויפט, דאס פעלד פון
 עפרון דעם חתי, פאר א בעגרעבנים: 31 דארט האבען זייא בעגראבען אברהם
 אונד שרה זיין ווייב, דארט האבען זייא בעגראבען יצחק אונד רבקה זיין ווייב, אונד
 דארט האבען זייא בעגראבען לוא: 32 דאס געקויפטע פעלד אונד דיא הייל וואס
 איז דרינען, פון דיא זיהן פון חת: 33 אונד יעקב האט געענדיגט צו בעפעהלען
 זיינע זיהן, אונד ער האט אריינגענומען דיא פיס אין דעם בעט אונד ער איז
 פערבאנגען. אונד ער איז איינגעזאמעלט געווארען צו זיין פאלק:

קאפיטעל נ

1 אונד יוסף איז געפאלען אויף דעם פנים פון זיין פאטער, אונד ער האט איבער
 איהם געוויינט, אונד ער האט איהם געקושט: 2 אונד יוסף האט געבאטען זיינע
 קנעכט דיא דאקטוירים זיין פאטער צו באלזאמירען, אונד דיא דאקטוירים האבען
 באלזאמירט ישראל: 3 אונד פערציג טעג זענען דערפילט געווארען צו איהם, ווארין
 אזוי ווערען דערפילט דיא טעג פון דיא וואס זענען באלזאמירט, אונד מצרים האט
 איהם געוויינט זיבציג טעג: 4 אונד דיא טעג פון זיינע בעוויינטע זענען פערבאנגען,
 אונד יוסף האט גערעט צו דעם הויזגעזינד פון פרעה אזוי צו זאגען, ווען איך האב נון

הן בעיניכם דברדנא באוני פרעה לאמר: אבי השבעני ה
לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר קברתי לי בארץ מצר
שמה חקבני ותמה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה:
וַיֹּאמֶר פֶּרֶעַה עֲלֶה וְקַבֵּר אֶת־אֲבִיךָ בְּאֶשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּ:
וַעֲלֵה יוֹסֵף לִקְבֹּר אֶת־אָבִיו וַעֲלֵה אִתּוֹ בְּלִבְעִבֵּר פֶּרֶעַה
וְקָם בֵּיתוֹ וְכָל וְכָל אֲרֻמֵּי־מִצְרָיִם: וְכָל בֵּית יוֹסֵף וְאִתּוֹ
וּבֵית אָבִיו לֹק טָמֵם וְהָאֵם וּבָרְכָם וְהָבִי בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם:
וַיַּעַל עִמּוֹ וּבְסֻרְבָּב נִסְמָרְשִׁים וְהָיוּ הַמִּצְרָיִם כְּבֹד מְאֹד:
וַיָּבֹאוּ עַד־בְּרֶחַךְ הָאָדָם אֲשֶׁר לִבְעִבֵּר וַיִּרְדּוּ וַיִּסְמְדוּ־שָׁם:
מִסְפַּד דָּוִד וְכָבֵד מְאֹד וַיֵּשֶׁב אֲבִל שְׁבַעֲתִי וְיָמָיו:
וַיָּבֹאוּ יוֹשֵׁב הָאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי אֶת־דָּאָבֵל בְּנוֹ הָאָדָם וְיָמָיו:
אֲבִל־כְּבֹד וְהָ לַמִּצְרָיִם עַל־כֵּן קָרָא שְׁמָה אֲבִל מִצְרָיִם
אֲשֶׁר בְּעִבֵּר וַיִּרְדּוּ: וַיֵּשֶׁב בְּנוֹ לִבְן כָּן בְּאֶשֶׁר צִוּם:
וַיֵּשֶׁב אִתּוֹ בְּנוֹ אֲרִיָּה בְּנוֹ וַיִּקְבְּרוּ אִתּוֹ בְּמִסְכַּת שִׁרָה
הַמִּכְסְפָה אֲשֶׁר קָרָא אֲבִרָם אֶת־הַשִּׁירָה לְאֶת־חֲתָנָהּ
מֵאֵת עֶשְׂרֵן חֲתָנֵי עַל־פִּי מִמְרָא: וַיָּשֶׁב יוֹסֵף מִצְרָיִם
הוּא וְאִתּוֹ וְכָל־הָעָלִים אִתּוֹ לִקְבֹּר אֶת־אָבִיו וְאֶת־כָּבֵד
אֶת־אָבִיו: וַיָּבֹאוּ אֶת־יוֹסֵף בְּרִמַּת אֲבִירָם וְיָמָיו לֹ
שְׁמִטָּה יוֹסֵף וְהָשֶׁב יוֹשֵׁב לֵב אֵת כְּלִדְרָה אֲשֶׁר נָמְלַט
אִתּוֹ: וַהֲיוּ אֶל־יוֹסֵף לְאָמֵר אֲבִיךָ צִוָּה לִפְנֵי מוֹתוֹ לֵאמֹר:
בְּדִתְאֲמָרִי לְיוֹסֵף אֵלֵּךְ שָׂא נָא פָשֶׁע אֲחִיד וְחַטָּאתִי
כִּירְדֵּה נִמְלֹךְ וְתִתֵּן שָׂא נָא לִפְשַׁע עֲבִדִּי אֶת־יֹאכֵב
בְּכָד יוֹסֵף בְּדָבָרָם אֵלָיו: וַיָּבֹאוּ נִסְמָרְשִׁים וַיִּפְּלוּ לִפְנֵי
וְיָמָיו הָיוּ לִבְעִבֵּר: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף אֵל־
יִתְרָא כִּי הִתַּחַת אֲלֵהֶם אֵנִי: וְהָאֵם חֲשַׁבְתָּם עָלֶי רָעָה
אֲלֵהֶם חֲשַׁבָה לְטָבָה לִפְנֵי עֵשֶׂה כִּי־סָם הָיוּ לְהַחֲרִית
עֲסֻרָב: וְתִתֵּן אֶת־יִתְרָא אֲנִי אֲכַלְקֵל אֲחֵכֶם וְאֶת־

נַעֲפֻנָעֵן הָיוּ אֵין אִירַע אִירַעֵן רַעֲמִי אִירַע
בַּעֲמִי אֵין דִּיא אִירַעֵן פֻּון פֶּרַעַה אִוּוִי צו
זָאגֶען: 5 מִיִּין פֿאַטֶּטֶר הָאָט מִיך בַּעֲ
שְׁוֹאֲרַעֵן אִוּוִי צו זָאגֶען, זַעֲה אִירַע
שְׁטאַרַב, אֵין מִיִּין בַּעֲנַרְעֵבִים וְהָאָט אִירַע
הָאָב בַּעֲנַרְאָבֵעֵן פֿאַר מִיר, אֵין דַּעַם
לֵאנֵד בְּנַעֲן, דִּארַט זָאָלֶשֶׁט דִּיא מִיך
בַּעֲנַרְאָבֵעֵן, אִוּוִד אֲצִינֵד לֵאֵל מִיך אֲרִוּי־
בִּיִּין, אִירַע בַּעֲמִי, אִוּוִד אִירַע וְעַל מִיִּין
פֿאַטֶּטֶר בַּעֲנַרְאָבֵעֵן, אִוּוִד אִירַע וְעַל וִוִידֶער
צוֹרִיקֶקֶה־רַעֵן: 6 אִוּוִד פֶּרַעַה הָאָט בַּעֲ
זָאגֶט, בִּיא אֲרִוּיָה אִוּוִד בַּעֲנַרְאָבֵעֵן דִּיִּין
פֿאַטֶּטֶר, גְּלִיף אִוּוִי וְיֵאֵר עַר הָאָט דִּיך
בַּעֲשְׁוֹאֲרַעֵן: 7 אִוּוִד יוֹסֵף אִיז אֲרִוּי־פֶּטֶר
בִּאנְגֶּען צו בַּעֲנַרְאָבֵעֵן וִיִּין פֿאַטֶּטֶר, אִוּוִד
עַם זַענֶען מִיט אִיהֶם אֲרִוּי־פֶּטֶר־בִּאנְגֶּען
אַלֶּע קֶנַעֲכִט פֻּון פֶּרַעַה, דִּיא עֲלֻצְטֶע פֻּון
וִיִּין הָיוּ, אִוּוִד אַלֶּע עֲלֻצְטֶע פֻּון דַּעַם
לֵאנֵד מִצְרָיִם: 8 אִוּוִד דִּיא בִּאנְצֶע
הִוּוִנְעִינֵד פֻּון יוֹסֵף אִוּוִד וִינַע בְּרִידֶער,
אִוּוִד דִּיא הִוּוִנְעִינֵד פֻּון וִיִּין פֿאַטֶּטֶר,
נֵאָר וִינַע קִלִּינַע קִנְדֶּער אִוּוִד וִינַע
שָׂאָף אִוּוִד וִינַע רִנְדֶּער, הָאָבֵעֵן וִיִּיא
בַּעֲלֵאָזֶט אֵין דַּעַם לֵאנֵד גִּשֶׁן: 9 אִוּוִד
עַם זַענֶען מִיט אִיהֶם אֲרִוּי־פֶּטֶר־בִּאנְגֶּען

אִוּוִד רִיטְטֶנְעֵעֵן, אִוּוִד רִיטְטֶער, אִוּוִד דִּיא שָׂאָר (מִחֲנֵה) אִיז בַּעֲנֻנְעֵעֵן זַעֲה בְּרִוּיִם: 10 אִוּוִד
וִיִּיא זַענֶען בַּעֲקֻמֵּעֵן בִּיז צו דַּעַר שִׁינַעֵר פֻּון אָטֶר, וְהָאָט אִיז אֵין יַעֲנַעֵר וִיט פֻּון דַּעַם
יִרְדֵּן, אִוּוִד וִיִּיא הָאָבֵעֵן דִּארַט בַּעֲקֻלֵּאָזֶט אֵין זַעֲה בְּרִוּיִסֶע אִוּוִד שְׁוֹעֲרַע קִלֵּאָנִי (הַסְפֵּד),
אִוּוִד עַר הָאָט נַעֲמַאָכֶט צו וִיִּין פֿאַטֶּטֶר אֵין מְרִוּעֶר פֻּון זִבְעֵן טַעג: 11 אִוּוִד וְעַן דִּיא
אִינְוֹוִאִוּינַעֵר פֻּון דַּעַם לֵאנֵד, דַּעַר בְּנַעֲנִי, הָאָט בַּעֲזַעֲהֵעֵן דִּיא מְרִוּיִגִּקִּיט בִּיא דַּעַר
שִׁינַעֵר פֻּון אָטֶר אִוּוִד הָאָבֵעֵן וִיִּיא בַּעֲזָאָזֶט, דִּיא דִּאִוּינַע אִיז אֵין שְׁוֹעֲרַע מְרִוּיִגִּקִּיט
צו דִּיא מִצְרָיִם, דִּארֻם הָאָט מַעַן בַּעֲרֻפֶּעֵן אִיהֶם נִאָמַעַן אֲבֵל מִצְרָיִם, וְהָאָט אִיז אֵין
יַעֲנַעֵר וִיט פֻּון דַּעַם יִרְדֵּן: 12 אִוּוִד וִינַע זִיָּהן הָאָבֵעֵן בַּעֲמַאָכֶט צו אִיהֶם גְּלִיף אִוּוִד
וְיֵאֵר עַר הָאָט וִיִּיא בַּעֲפֹאֲטֵעֵן: 13 אִוּוִד וִינַע זִיָּהן הָאָבֵעֵן אִיהֶם בַּעֲנַרְאָבֵעֵן צו דַּעַם
לֵאנֵד בְּנַעֲן, אִוּוִד וִיִּיא הָאָבֵעֵן אִיהֶם בַּעֲנַרְאָבֵעֵן אֵין דַּעַר הִייל פֻּון דַּעַם פֶּעֶלֶד פֻּון
מִכְסְפָה וְהָאָט אֲבִרָם הָאָט בַּעֲקֻפִּיט דִּיא פֶּעֶלֶד פֿאַר אֵין בַּעֲוִיץ פֻּון אֵין בַּעֲנַרְעֵבִים, פֻּון
עֶפְרֹן דַּעַם חֲתִי פֿאַר מִמְרָא: 14 אִוּוִד יוֹסֵף הָאָט צוֹרִיקֶקֶה־עֲהֶרֶט קִיִּין מִצְרָיִם, עַר
אִוּוִד וִינַע בְּרִידֶער אִוּוִד אַלֶּע וְהָאָט זַענֶען מִיט אִיהֶם אֲרִוּי־פֶּטֶר־בִּאנְגֶּען צו בַּעֲנַרְאָבֵעֵן
וִיִּין פֿאַטֶּטֶר, נִאָכְדַּעַם אִוּוִד עַר הָאָט בַּעֲנַרְאָבֵעֵן וִיִּין פֿאַטֶּטֶר: 15 וְעַן יוֹסֵף־סִי בְּרִידֶער
הָאָבֵעֵן בַּעֲזַעֲהֵעֵן אִוּוִד וִינַע פֿאַטֶּטֶר אִיז בַּעֲשְׁוֹאֲרַעֵן, הָאָבֵעֵן וִיִּיא בַּעֲזָאָזֶט,
שָׂאָמֶער וְעַם יוֹסֵף אִוּוִד פִּינֵד הָאָבֵעֵן, אִוּוִד עַר וְעַם אִוּוִד צוֹרִיקֶקֶה־רַעֵן פֿאַר אַלֶּעם
שְׁלַעֲכֶטֶע וְהָאָט מִיר הָאָבֵעֵן אִיהֶם בַּעֲזָאָזֶט: 16 אִוּוִד וִיִּיא הָאָבֵעֵן בַּעֲפֹזִילֶען צו יוֹסֵף
צו זָאגֶען, דִּיִּין פֿאַטֶּטֶר הָאָט בַּעֲפֹאֲטֵעֵן פֿאַר וִיִּין מִוּיט צו זָאגֶען: 17 אִוּוִד זָאָלֶט אִיהֶם זָאגֶען
צו יוֹסֵף, אִירַע בַּעֲמִי, פֶּרַעַה גִּיבֵנִי דִּיא אִיבַעֲרֶשֶׁר־עִמּוֹנֵה פֻּון דִּינַע בְּרִידֶער אִוּוִד וִינַע
זִינֵד, וְהָאָט וִיִּיא הָאָבֵעֵן דִּיר שְׁלַעֲכֶטֶעם בַּעֲזָאָזֶט, אִוּוִד אֲצִינֵד, פֶּרַעַה בַּעֲזָאָזֶט דִּיא זִינֵד פֻּון
דִּיא קֶנַעֲכִט פֻּון דַּעַם גָּאָט פֻּון דִּיִּין פֿאַטֶּטֶר. אִוּוִד יוֹסֵף הָאָט בַּעֲוִינִיט וְוִייל וִיִּיא הָאָבֵעֵן
בַּעֲרַעֲט צו אִיהֶם: 18 אִוּוִד וִינַע בְּרִידֶער זַענֶען בַּעֲזָאָזֶט אִוּוִד זַענֶען אִוּוִד פֿאַר אִיהֶם
אִנְדֶּער בַּעֲפֹאֲלֶען אִוּוִד וִיִּיא הָאָבֵעֵן בַּעֲזָאָזֶט, זַעֲה מִיר זַענֶען צו דִּיר צו קֶנַעֲכִט: 19 אִוּוִד
יוֹסֵף הָאָט צו וִיִּיא בַּעֲזָאָזֶט פֿאַרְכֶּט אִיִּיך נִיט, בִּיִּין אִירַע דַּעַן אֲנִשְׁטָאָט פֻּון נִאָט? 20 אִיהֶם
הָאָט בַּעֲדַעֲנֶקֶט שְׁלַעֲכֶטֶעם אִוּוִד מִיר, נִאָט הָאָט עַם בַּעֲרַעֲכֶטֶעם צו גִּיטֶען, כְּדִי
צו מַהֲוֹן אִוּוִד וְיֵאֵר עַם אִיז דִּינֶען שָׂאָנִי, פִּיל פֿאַלֶּק בִּיא דַּעַם לַעֲבֹעֵן צו
דַּעֲרַהֲלֶטֶען: 21 אִוּוִד אֲצִינֵד פֿאַרְכֶּט אִיִּיך נִיט, אִירַע וְעַל אִיִּיך שְׁפִיטֶען אִוּוִד אִירַע
קִלִּינַע

קליינע קינדער, אונד ער האט זיין
 געטרייסט אונד ער האט גערעט אויף
 זייער הארץ: 22 אונד יוסף האט
 געוואוינט אין מצרים, ער אונד דאס
 הויזגעזינד פון זיין פאטער, אונד יוסף
 האט געלעבט הונדערט אונד צעהן יאָהר:
 23 אונד יוסף האט געזעהן אפרים
 קינדער ביי צום דריטען געשלעכט, אויף
 קינדער פון מכיר, וזהו פון מנשה, זענען
 געווען געווארען אויף דיא קניא פון
 יוסף: 24 אונד יוסף האט געזאגט צו
 זיינע ברודער, איך שטארב, אונד גאט
 וועט אן אייך געוויס געדענקען, אונד
 ער וועט אייך מאכען ארויפגיין פון
 דעם דאזיגען לאנד צו דעם לאנד וואס
 ער האט געשווארען צו אברהם, צו
 יצחק, אונד צו יעקב: 25 אונד יוסף
 האט געשווארען צו זאנען, גאט וועט אן אייך געוויס
 געדענקען, אזוי ברענגט ארויף מיינע ביינער פון דאנען: אונד יוסף איז געשטארבען
 הונדערט אונד צעהן יאָהר אלט, אונד זיין האבען איהם באלזאמירט אונד מען האט
 איהם אריינגעלייגט אין א קאסטען אין מצרים:

22 טפכם ונתם אותם וידבר על לבם: ושב יוסף במצרים
 23 ויא ויהי אבד ויהי יוסף מאה ועשר שנים: ורא
 יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר עד מנשה וידו
 24 על ברכי יוסף: ואמר יוסף אל אחיו ואבי מת ואלהם
 פקד יפקד אתכם העלה אתכם ממצרים הזאת אל
 25 ה' הארץ אשר נשבע לאברהם ליתן ויצחק ויעקב: וישבע
 יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם
 26 והעלתם את עצמותי מן: ונת יוסף בדיקה וישאר
 שנים ותקנו אתו נשים הארץ במצרים:

ח ז ק

פסוק פסוקי ספר בראשית אלף וחמש מאות ושלשים וארבעה.
 א"ך ל"ד סימן: חציו ועל חרכ תחת: פרשיותי י"ב. זה
 שמי לעלם סימן: וסודו מ"ג. גם כרוך היה סימן: ופרקי
 נ. י"י תש לך קרט סימן: מנין הפתחות שלשה וארבעים
 והפתחות שמנה וארבעים. הכל חששים ואחת פרשיות
 צא אתה וכל הנס אשר ברנליך סימן

חזק:

אלע פסוקים פון דעם ספר בראשית זענען איין טויטענד פֿינף הונדערט אונד
 פֿיער אונד דרייסיג, אונד דיא העלפֿט דאפֿון איז קאפיטעל כ"ו מ'. אונד האט פֿיפֿציג
 קאפיטעל אונד צוועלף פרשיות:

שמות.

1 אונד דיא דאזיגע זענען דיא נעמען פון דיא זיהן פון ישראל, וואס זענען געקומען קיין מצרים מיט יעקב, איטליך נער מאן אונד זיין הויזגעזינד זענען זיין געקומען: 2 ראובן, שמעון, לוי אונד יהודה: 3 יששכר, זבולן אונד בנימין: 4 דן אונד נפתלי, גד אונד אשר: 5 אונד עס זענען גענועזען אלע זעלען וואס זענען ארויסגעגאנגען פון דעם דיעזע פון יעקב, זיבציג זעלען, אונד יוסף איז גענועזען אין מצרים: 6 אונד יוסף איז געשטארבען אונד אלע זיינע ברודער, אונד דאס באנצע זעלבדיגע געשלעכט: 7 אונד דיא קינדער ישראל זענען גע- נעזען פרוקטבאר, אונד זיין האבען זיך געוויקמעט, אונד זיין האבען זיך גע- מעהרט, אונד זיין האבען זיך געהער געשטארקט, אונד דאס לאנד איז פון זיין פול געווארען:

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרָיִם אֶת יַעֲקֹב אִשׁ וְכִיתָ בָּאָה: רְאוּבֵן שְׁמֹעַן לֵוִי יְהוּדָה: וְיִזְחָר וְנַחֲמָן: דָּן וְנַפְתָּלִי גָד וְאָשֵׁר: וְזִמְרֵי בְלָחָשׁ יִצְחָר: וְיָעֶקֶב שִׁבְעִים נֶפֶשׁ יוֹסֵף הָיָה בְּמִצְרָיִם: וְהָיָה יוֹסֵף וְכָל אָחָיו וְכָל הָדָד הָיוּ: וְכֵן יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּרְבּוּ: וַיֵּצֵאוּ מִמִּצְרָיִם מֵאָדָּם וּמִמְלֶכָה הָאָרֶץ אִתָּם: פ

וְהָיָה מִלְכֵּי-חָדָשׁ עַל-מִצְרָיִם אֲשֶׁר לֹא-יָדָע אֶת-יוֹסֵף: וַיֹּאמֶר אֶל-עַמּוּ הָהֵם עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעָזִים מְאֹד: דָּבָר נִתְחַבְּרָה לִי פִדְיוֹנָהּ הִנֵּה בִּרְתִּיקָאָה מִלְכֹּה: וְיוֹסֵף נֹסֵף נֹסֵדָא עַל-שְׂנָאֵי וְעַל-חֲסִידָי וְעַל-הָאָרֶץ:

וַיְשִׁימוּ עָלָיו שְׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עֲנֹתוּ בְּסִבְלָתָם וְכָן צָרָה מִקִּשְׁתּוֹ לְפָרֹעַ אֲדִמְתָּם וְאֲתִדְעֻמָּם: וְכַאֲשֶׁר יֵשֶׁנּוּ אֹתוֹ בֶּן דָּוִד וְכֵן יִפְרֹץ וְיִקְצֹץ מִפֶּנּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּצְבְּרוּ מִצְרָיִם אֲתִיקֵי יִשְׂרָאֵל בְּכֶפֶד: וַיִּמְרֹדוּ אֶת-חֲתָנֵיהֶם בְּעֶבְרָה קָשָׁה בְּחֹמֶר וּבְלִבְנִים וּבְכָל-עֲבָדָה בְּשָׂדֶה אֶת-כָּל-עֲבָדָתָם: אֲשֶׁר-עֲבָדוּ כֹהֵן בְּכֶפֶד: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרָיִם לְמִינְיָתוֹ הַעֲבָדִית אֲשֶׁר שָׁם הָאֶתֶת שְׂפָרָה וְשָׁם הַשְׁנִית פִּינָה: וַיֹּאמֶר בְּיָלְדָתָן אֶת-הַעֲבָדִית וְרִיתָן עַל-הָאֲבָנִים אֲסִיבָן הֵנָּה וְהָיָה מִתְּמָן אֹתוֹ וְאֲסִיבָתָהּ הֵנָּה וְהָיָה: וְהִתְרַאן הַמִּלְחָמָה אֶת-הָאֱלֹהִים וְלֹא-עָשׂוּ כְּאֲשֶׁר דָּבַר אֱלֹהִים:

8 אונד עס איז אויסגעשטאנען א נייער קעניג און נאם האט נישט געקענט דעם יוסף: 9 אונד ער האט געזאגט צו זיין פאלק, זעהט, דאס פאלק פון דיא קינדער ישראל איז מעהר אונד געשטארקער פון אונס: 10 קומט, מיר וועלען קלוג האנדלען מיט איהם, טאמער וועט ער זיך מעהרען אונד עס וועט זיין, ווען א קריג וועט זיך טרעפען, אזוי וועט ער זיך צוגעוועלען צו אונזערע פיינד, אונד ער וועט קענען אונס שטרייטען, אונד ער וועט ארויפגיין פון דעם לאנד: 11 אונד זיין האבען גענוצט איבער איהם פירשטען פון ציגוען, פרי זיין זאלען איהם פייניגען מיט זייערע לאסטען, אונד ער האט געבויעט שטעט פון געהאלטעניס צו פרעה, פתום אונד רעמסס: 12 אונד וויא מעהר זיין האבען זיין געפייניגט, אזוי פיעל מעהר האבען זיין זיך געמעהרט, אונד אזוי האט ער זיך אויסגעברייט, אונד זיין זענען אין אנגסט גענועזען פון ווענען דיא קינדער ישראל: 13 אונד דיא מצרים האבען געמאכט ארבייטען דיא קינדער ישראל מיט הארטיגקייט: 14 אונד זיין האבען פערביטערט זייער לעבען מיט הארשע ארבייט, אין ליים אונד ציגעל, אונד אין אלערלייא דיקט און דעם פעלד, אל ווער דיקט וואס זיין האבען געארבייט מיט זיין מיט הערטיגקייט: 15 אונד דער קעניג פון מצרים האט געזאגט צו דיא יודישע הייבאמען, וואס דער נאמען פון איינער איז גענועזען שפרה, אונד דער נאמען פון דער אנדערער איז גענועזען פועה: 16 אונד ער האט געזאגט, ווען איהר וועט העלפען דיא יודישע ווייבער געוויקען, אונד ווען איהר וועט זיין זעהען אונד דיא ברודער-שטוהלעך, ווען עס איז א וועק, אזוי זאלט איהר איהם שטימען, אונד ווען עס איז א טאכטער אזוי זאל זיין לעבען בלייבען: 17 אבער דיא הייבאמען האבען נאט געפארקטען, אונד זיין האבען נישט געטהון בלייבן אזוי וויא דער קעניג פון מצרים האט צו זיין גערעט,

אונד זיין האבען דיא זיהן געלאזט לעבען: 18 אונד דער קעניג פון מצרים האט גערופען צו דיא הייבאמען אונד ער האט צו זיין געזאגט, פארנוואס האט איהר געטהון דיא דאזיגע זאך, אונד איהר האט געלאזט לעבען דיא קינדער? 19 אונד דיא הייבאמען האבען געזאגט צו פרעה, דיא יודישע ווייבער זענען

18 מלך מצרים ותחנן את־העללים: ויקרא מלך־מצרים למלכות תאמר להן מדוע עשיתם הדבר הזה ותחנן את־העללים: ותאמר המלכות אל־פרעה כי לא כנשים המצריות העבריות כדחתן הנה בשרם תבוא אלהן כ המלכות וילדו: וישב אלהים למלכות ורב העם תעצמו 21 מאד: ויהי כדראו המלכות את־האלהים ועש להם 22 בתים: ויצו פרעה לכל־עמו לאמר כל־הבן־הולד והארה תשליכו וכל־הבת תחנק: פ

ניט גלייך אזוי וויא דיא מצרישע ווייבער, ווארין זיין זענען לעבהאפט, איידער דיא הייבאם קומט צו זיין האבען זיין שוין געווינען: 20 אונד נאט האט גוטעס געטון צו דיא הייבאמען, אונד דאס פאלק האט זיך געמעהרט, אונד זיין האבען זיך זעהר געשמאקט: 21 אונד עס איז געוועזען ווייל דיא הייבאמען האבען געפארקטען נאט, אזוי האט ער פאר זיין געמאכט הייזער: 22 אונד פרעה האט געזאגט צו זיין נאנץ פאלק צו זאגען, אימליכען זעהן וואס וועט געבירען ווערען זאלט איהר אריינגעווארפען אין דעם שטראם, אונד אימליכע טאכטער זאלט איהר לאזען לעבען:

א וילך איש מבית לוי ויבחר את־בת־לוי: ותהר האשה ותלד בן ותראה אותו כ־מִטֹּב הוא ותצפנו שלשה ירחים: 3 ולא־יכלה עוד הצפנו ותקחלו תבת נזם ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את־הילד ותשם בסוף על־ 4 שפת הים: ותחבב אותו מרחק לילה מדי־עשרה ה לוי: ותהר בת־פרעה לרחץ על־היאר וגמלתה הלבנת על־יד הים וראה את־התפתה בן־הסוף ותשלה את־ 6 אמתה ותקחה: ותפסח ותראו את־הילד והנה־נער בבה ותחמל עליו ותאמר מלך־העברים זה: ותאמר אחתו אל־בת־פרעה האלך ונקראתי לך אשה מלכות 8 מן העברית ותען לך את־הילד: ותאמר־לה בת־פרעה לבי ותלך העלמה ותקרא את־אם הילד: ותאמר לה בת־פרעה הילכי את־הילד הזה והנקה לי ואני אתן 1 איש־שכרך ותקח האשה הילד ותניקו: ויגדל הילד ותבארו לבת־פרעה והרלה לבן ותקרא שמו משה 11 ותאמר כי מדרמים משיתיו: ויהי ביום ההם ויגדל משה וצא אל־אחיו וראה בסבלתם וראה איש מצרי 12 מכה איש־עברי מאחיו: ויפן בה ובה וראה כ־ראן איש

קאפיטעל ב

1 אונד א מאן פון דעם הויז פון לוי איז געגאנגען, אונד ער האט גענומען א טאכטער פון לוי: 2 אונד דאס ווייב איז געווארן געווארען אונד זיין האט געווינען א זעהן, ווען זיין האט איהם געזעהען אז ער איז גוט אזוי האט זיין איהם באהאלטען דריי יחדשים: 3 אונד ווען זיין האט איהם נישט געקאנט לענגער באהאלטען, אזוי האט זיין פאר איהם גענומען א קאסטען פון ראהר אונד זיין האט איהם פערקלעבט מיט ליים אונד מיט פעף, אונד זיין האט דאס קינד דרינען אריינגעלייגט אונד זיין האט עס געלייגט אין דעם געמוזיכטס ביין דעם בארמען פון דעם שטראם: 4 אונד זיינע שוועסטער האט זיך געשטעלט פון ווייטען, צו וויסען וואס וועט צו איהם געטון ווערען: 5 אונד דיא טאכטער פון פרעה איז אראפגעגאנגען זיך צו באדען אין דעם שטראם, אונד איהרע מיידלעך זענען געגאנגען ביין דער זייט פון דעם שטראם, אונד ווען זיין האט געזעהען דעם קאסטען צווישען דעם געמוזיכטס, האט זיין געשיקט איהרע דינסט מויד אונד זיין האט איהם גענומען: 6 אונד ווען זיין האט אויפֿגעמאכט, האט זיין געזעהען דאס קינד, אונד זעה דער יונג האט געווינט, אונד זיין האט זיך איבער איהם דערבארקט, אונד זיין האט געזאגט צו דער טאכטער פון פרעה, זאל איך גיין אונד צו דיר רופען א ווייב, א זיינאם פון דיא יודישע ווייבער, אז זיין זאל דאס קינד פאר דיר זיינען? 8 אונד דיא טאכטער פון פרעה האט צו איהר געזאגט, גיין, אונד דיא יונגפרוי איז געגאנגען, אונד זיין האט גערופען דיא מוטער פון דעם קינד: 9 אונד דיא טאכטער פון פרעה האט צו איהר געזאגט, נעם דאס דאזיגע קינד אונד זייג איהם פאר מיר, אונד איך וועל דיר געבען דיין לוי, אונד דאס ווייב האט גענומען דאס קינד אונד זיין האט עס געווינט: 10 אונד דאס קינד איז גרויס געווארען אונד זיין האט עס געבראכט צו דיא טאכטער פון פרעה, אונד ער איז געוועזען צו איהר פאר א זעהן, אונד זיין האט גערופען זיין נאמען משה, ווארין זיין האט געזאגט ווייל איך האב איהם ארויסגעצויגען פון דעם וואסער: 11 אונד עס איז געוועזען אין דיוועלביגע טעג ווען משה איז גרויס געווארען איז ער ארויסגעגאנגען צו זיינע ברודער, אונד ער האט געזעהען זייערע לאסטען, אונד ער האט געזעהען א מאן, א מצרי, האט געשלאגען א מאן איין עברי פון זיינע ברודער: 12 אונד ער האט זיך אויפֿגעקערט אהין אונד אהער, אונד ער האט געזעהען אז עס איז קיין מענטש נישט דא,

דארנבולש פערברענט ניט: 4 אונד ווען
נאט האט געזעהען אז ער האט אפגע-
קערט צו זעהען, אזוי האט נאט גערופען
צו איהם פון צווישען דעם דארנבולש,
אונד ער האט געזאגט, משה משה! אונד
ער האט געזאגט היר בין איך: 5 אונד
ער האט געזאגט, דוא זאלסט ניט אהער
געזעהען, ציה אפ דינע שיף פון
דינע פים, ווארין דער ארש וואו דוא
שטייסט דרויף איז הייליגעס לאנד:
6 אונד ער האט געזאגט, איך בין דער
נאט פון דינע פעטער, דער נאט פון
אברהם, דער נאט פון יצחק, אונד דער
נאט פון יעקב. אונד משה האט באהאל-
טען זיין פנים, ווייל ער האט זיך
געפארעכטען צו קוקען אויף נאט: 7 אונד
נאט האט געזאגט, איך האב געוויס
געזעהען דא פיין פון מיינ פאלק וואס
איז אין מצרים, אונד זייער געשריין
האב איך געהערט פון וועגען זייער
פלאגערס, ווארין איך האב דערקענט
זייער ווייטונגען: 8 אונד איך האב
אראפגענדערט איהם מציל צו זיין פון

4 ובער הסנה: ורא דהו"י כי פה לראות וקרא אלי
אלהים מתוך הסנה ואמר משה משה ואמר דהו"י
ה ואמר אל תקרב הלך שלילך מעל רגלך כי תמלט
6 אשך אתה עומד עליו ארמתך דוא: ואמר אנכי
אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
7 וחסד משה פניו כי ורא מביט אל האלהים: ואמר
ידה דאה ראיתי אתה עני עמי אשר במצרים ואני
צחקם שבעתי מפני גושיו כי ידעתי אתימצאיו:
8 ואור להצילו מיד מצרים ולהצילו מידאצון יהוא
אלאצון טובה ורחבה אלאצון נבט חלב ודבש אל
מקום הנציל ורחמי ואמר וחסד וחסד וחסד:
9 ועתה הנה צחקת בגישוראל באה אלי וגם ראיתי את
י הלחץ אשר מצרים לחצים אתם: ועתה לכה ואשלחך
י אלפרעה ודוא אתה עמי בגישוראל במצרים: ואמר
משה אל האלהים מי אני כי אלה אלפרעה ובי
12 אצני אתה עמי ישראל במצרים: ואמר כי אתה
עמי וידעך האות כי אני שלחך בדוא אתה
העם במצרים תעבדון אתהאלהים על הדר הנה:
13 ואמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אלפני ישראל
ואמרתי להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרלי
14 מדרשמי מה אמר אליכם: ואמר אלהים אל משה אתה
אשר אהיה ואמר לה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני
15 אליכם: ואמר עוד אלהים אל משה אל
בני ישראל וזה אלתי אבותיכם אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם ודרשמי לללם וזה
16 וזה לדר דר: לך ואספך אתחזק ישראל ואמר
אלהם וזה אלתי אבותיכם וראה אלי אלתי אברהם

דיא האנד פון מצרים, אונד איהם ארויף צו ברענגען פון דעמזעלביגען לאנד, צו
א גוט אונד ברייט לאנד, צו א לאנד וואס פליסט מיט מילך אונד האניג, צו דעם
ארט פון דעם פנעני אונד דעם חתני אונד דעם אמרי אונד דעם פרויז אונד דעם
חוי, אונד דעם יבוקי: 9 אונד אצונד זעה, דאס געשריין פון דיא קינדער וישראל איז
צו מיר געקומען אונד איך האב אויף געזעהען דאס צווינגען מיט וואס דיא מצרים
צווינגען זיין: 10 אונד אצונד גיין, אונד איך וועל דיך שיקען צו פרעה, אונד פיהר
ארויס מיין פאלק, דיא קינדער וישראל אויס מצרים: 11 אונד משה האט געזאגט צו
נאט, ווער בין איך, אז איך זאל גיין צו פרעה, אונד אז איך זאל ארויספיהרען דיא
קינדער וישראל אויס מצרים? 12 אונד ער האט געזאגט, איך וועל געוויס זיין מיט
דיי, אונד דאס דאזיגע זאל זיין דאס צייכען צו דיר אז איך האב דיך געשיקט, ווען
דוא וועסט ארויספיהרען דאס פאלק אויס מצרים אזוי וועט איהר נאט דינען
אויף דעם דאזיגען בארג: 13 אונד משה האט געזאגט צו נאט, זעה, ווען איך וועל
קומען צו דיא קינדער וישראל, אונד איך וועל צו זיין זאגען, דער נאט פון איירע
פעטער האט מיך צו אייך געשיקט, אונד זיין וועלען צו מיר זאגען, וואס איז
זיין נאמען? וואס זאל איך צו זיין זאגען? 14 אונד נאט האט געזאגט צו
משה (א הנה אשר אהיה) איך וועל זיין ווער איך וועל זיין, אונד ער האט געזאגט
אזוי זאלסט דוא זאגען צו דיא קינדער וישראל, אהיה האט מיך צו אייך געשיקט:
15 אונד נאט האט נאכאמאל געזאגט צו משה, אזוי זאלסט דוא זאגען צו
דיא קינדער וישראל, דער האר נאט פון איירע פעטער, נאט פון אברהם, נאט פון יצחק,
אונד נאט פון יעקב האט מיך צו אייך געשיקט, דער דאזיגער איז מיין
נאמען צו אייביגקייט, אונד דער דאזיגער איז מיין געדעכטניס-נאמען צו
יעדען דור: 16 גיין, אונד דוא זאלסט איינזאמלען דיא עלצטע פון וישראל, אונד דוא
זאלסט צו זיין זאגען, דער נאט פון איירע פעטער האט זיך צו מיר באוויזען, נאט פון
אברהם

יִצְחָק וַיִּשְׁקֹב לְאִמּוֹ פֶּקֶד פְּקֻדָּתוֹ אֹתָם וְאֶת־הַנְּשִׁוּוֹת
 לָבָם בַּמִּצְרַיִם: וְאִמֶּר אֲשֶׁלָּה אֹתְכֶם מִנְּעִי מִצְרַיִם אֵלַי
 אֶרֶץ הַכְּנָעִי וְהַדְרִי וְהָאֲמָרִי וְהַדְרִי וְהַיִּבְסִי אֵלַי
 אֶרֶץ וְכֵת חֶלֶב וְדִבְשִׁי: וְשָׁמָּה לִקְרֹךְ וּבִלְבָּא אֶתְּחַלֵּךְ
 יִשְׂרָאֵל אֶל־מִלְחָה מִצְרַיִם וְאֶמְרָתָם אֵלָיו דְּהָא אֲלֹתֵי
 הַעֲבָרִיִּים נִקְרָה עָלֵינוּ וְעַתָּה נִלְבְּהֵנָּה תִּרְדָּה שְׁלֹשָׁת יָמִים
 בַּמִּדְבָּר וְנִבְקָה לִדְהָא אֲלֵינוּ: וְאָז יִדְעָתִי כִי לֹא־רָאִיתִי
 אֹתְכֶם מִלֶּךְ מִצְרַיִם לִקְרֹךְ וְלֹא בֶדֶד חִנְקָה: וְשִׁלַּחְתִּי
 אֶת־דָּדִי וְהַבִּיתִי אֶת־מִצְרַיִם כֻּלָּם וְשִׁלַּחְתִּי אֶשְׁשֶׁה
 בִּקְרָבִי וְאֶת־רִכְבִּי וְשִׁלַּח אֹתְכֶם: וְנִתְּתִי אֶת־חֶן הָעֵשֶׂה
 הַזֶּה בְּשֵׁעִי מִצְרַיִם וְהָיָה כִי תִלָּכְבוּ לֹא תִחְלֹט רִיבְכֶם:
 וְשִׁאֲלָה אֲשֶׁה מִשְׁכַּנְתִּיהָ וּמִגֶּרֶת בֵּיתָה כְּלִי־כֶסֶף וְכֹל
 זָהָב וְשִׁמְלֹת וְשִׁמְרָתָם עַל־בְּנוֹתֵיכֶם וְעַל־בָּנוֹתֵיכֶם וְנִצַּלְתֶּם
 אֶת־מִצְרַיִם:

וַיֵּן מִשָּׁה וַיֹּאמֶר חֵן לֹא־אֵמַשׁ לִי וְלֹא יִשְׁמַע כֻּלָּם
 כִּי יֹאמְרוּ לֹא־נִרְאָה אֵלֶיךָ דְּהָא: וַיֹּאמֶר אֵלָיו דְּהָא מִשָּׁה
 בְּמִנְּהָ וַיֹּאמֶר מִשָּׁה: וַיֹּאמֶר הַשְׁלִיכֵדוּ אֶרְצָה וְהַשְׁלִיכֵדוּ
 אֶרְצָה וְהָיָה לְחֹשֶׁשׁ תֵּשֶׁם מִשָּׁה מִפְּנֵי: וַיֹּאמֶר דְּהָא אֵלַי
 מִשָּׁה שְׁלַח דָּדִי וְאֶתְּחַלֵּךְ וְהַשְׁלִיכֵךְ דִּלְ מִסְכָּה בֵּיתִי
 לְמִשָּׁה בְּכֶסֶף: לְמִשָּׁה וַיֹּאמֶר כִּי־נִרְאָה אֵלֶיךָ דְּהָא אֲלֵינוּ
 אֹתְכֶם אֲלֵינוּ אֶבְרָהָם אֲלֵינוּ יִצְחָק וְאֲלֵינוּ יַעֲקֹב: וַיֹּאמֶר
 דְּהָא לֹא עֹד הַבִּיאֵנָה דָּדִי בְּחִנְקָה וְנִבְא דִּלְ בְּחִנְקָה
 וְנִצַּחְתָּה וְהָיָה דִּלְ מִצְרַעַת כְּשִׁלְנִי: וַיֹּאמֶר הָשֵׁב דָּדִי אֵלַי
 חִנְקָה וְיִשְׁכַּב דִּלְ אֶל־חִנְקָה וְנִצַּחְתָּה מִסְכָּה וְהַגִּידֵה שְׁבָרָה
 כְּבִשְׁרֹ: וְהָיָה אֲסִילָא וַיֹּאמֶר לָךְ וְלֹא יִשְׁמַע לְקַל הָאֵת
 הַרְאֵשֶׁת וְהָאֵמַשׁ לְקַל הָאֵת הָאֲחֵרָתִי: וְהָיָה אֲסִילָא

וְעַתָּה עַר אֵיידָּ אֶתְּעַשְׂקִיעֶנָּה: 21 אוֹנֵד אֵיידָּ וְעַל בְּעִבְעֵן דְּעַם דְּאוֹיְבֵנָּ פֹּאֲלֵק חֵן אֵין דִּיא
 אוֹיְבֵנָּ פֻּן דִּיא מִצְרַם, אוֹנֵד וְעַן אֵיידָּ וְעַתָּה אֶתְּעַק גִּיין, וְאֵלֵּט אֵיידָּ נִיט לִיידִיג גִּיין:
 22 אוֹנֵד אֵיטְלִיכֶּע פְּרוּיָא זָאל בְּאַרְבֵּעֵן פֻּן אֵיידָּע נֶאכְבֹּאֲרִין אוֹנֵד פֻּן דְּעַר אֵיידִנְוֹאִיר
 נְעִרִין פֻּן אֵיידָּ הָיוּ וִילְבִּעֶרְנֶע פֻּלִּים אוֹנֵד גְּאֶלְדֶּנְע פֻּלִּים אוֹנֵד קְלִידֶּעַר, אוֹנֵד אֵיידָּ
 זָאלֵט וִיִּיא אָנְטְהוֹן אוֹיף אֵיידֶּע זִיחֵן אוֹנֵד אוֹיף אֵיידֶּע טַעכְטֶעַר, אוֹנֵד אֵיידָּ וְעַתָּה
 מִצְרַם אוֹיטְלִידִיבֵּעֵן:

קאפיטעל ד

1 אוֹנֵד מִשָּׁה הָאָט גְּעֶנְטְשֶׁרְט אוֹנֵד עַר הָאָט גְּעֹאנְט, אוֹנֵד נֵון וִיִּיא וְעַלְעֵן מִיר נִיט
 גְּלִיבֵּעֵן, אוֹנֵד וִיִּיא וְעַלְעֵן נִיט הֶעֱרֵעַן אוֹיף מִיין קוֹל, וְוֹרִין וִיִּיא וְעַלְעֵן זָאנְען, גָּאָט
 הָאָט זיך נִיט צו דִּיר בֹּאוּוֹינֵעֵן: 2 אוֹנֵד גָּאָט הָאָט צו אֵיידָּם גְּעֹאנְט, וְוֹאָס אֵין דָּאָס
 דְּאוֹיְבֶּע אֵין דִּינֶע הָאָנֵד? אוֹנֵד עַר הָאָט גְּעֹאנְט, א שְׁטַעקֶען: 3 אוֹנֵד עַר הָאָט
 גְּעֹאנְט, וְוֹאָרף אֵיידָּם אוֹיף דְּעַר עַרד, אוֹנֵד עַר הָאָט אֵיידָּם אוֹיף דְּעַר עַרד גְּעֹוֹאָרְפֶּען,
 אוֹנֵד עַר אֵין גְּעֹוֹאָרְעֵן צו א שְׁלֹאנֵג, אוֹנֵד מִשָּׁה אֵין אָנְטְלֹאפֶּען פֹּאָר אֵיידָּר: 4 אוֹנֵד
 גָּאָט הָאָט גְּעֹאנְט צו מִשָּׁה, שְׁטַרַּעק אוֹיט דִּינֶע הָאָנֵד אוֹנֵד נֶעם וִיִּיא אָן בִּיִּיא דְּעַם
 שְׁוֹאֲנִיק, אוֹנֵד עַר הָאָט זינֶע הָאָנֵד אוֹיטְשֶׁשְׁטַרַּעקט אוֹנֵד עַר הָאָט וִיִּיא אָנְגֶּענוּמֶען,
 אוֹנֵד עַם אֵין גְּעֹוֹאָרְעֵן צו א שְׁטַעקֶען אֵין זינֶע הָאָנֵד: 5 בְּדִי וִיִּיא זָאלְעֵן גְּלִיבֵּעֵן אֵין
 דְּעַר הָאָר גָּאָט פֻּן וִיִּירֶע פֶּעטֶער הָאָט זיך צו דִּיר בֹּאוּוֹינֵעֵן, דְּעַר גָּאָט פֻּן אֶבְרָהָם,
 גָּאָט פֻּן יִצְחָק אוֹנֵד גָּאָט פֻּן יַעֲקֹב: 6 אוֹנֵד גָּאָט הָאָט נֶאכְבֹּאֲמָל צו אֵיידָּם גְּעֹאנְט,
 שְׁטַעק דִּינֶע הָאָנֵד אֵיידִין אֵין דִּיין שׁוּיט, אוֹנֵד עַר הָאָט זינֶע הָאָנֵד אֵיידִין גְּעֹוֹעֶען
 אֵין זיין שׁוּיט, אוֹנֵד עַר הָאָט וִיִּיא אֵיידִין גְּעֹוֹעֶען, אוֹנֵד זַעה זינֶע הָאָנֵד אֵין גְּעֹוֹעֶען
 קֶרַעצִיג, גְּלִיידָּ אֵין וִיִּיא שְׁנִיִּיא: 7 אוֹנֵד עַר הָאָט גְּעֹאנְט, קֶעֶהר וְוִידֶּער דִּינֶע הָאָנֵד
 אֵין דִּיין שׁוּיט, אוֹנֵד עַר הָאָט וְוִידֶּערְנֶעקֶעֶהֶרְט זינֶע הָאָנֵד אֵין זיין שׁוּיט, אוֹנֵד וְעַן עַר
 הָאָט וִיִּיא אֵיידִין גְּעֹוֹעֶען פֻּן זיין שׁוּיט, אוֹנֵד זַעה אֵין וִיִּיא וְוִידֶּער גְּעֹוֹאָרְעֵן גְּלִיידָּ אֵין
 וִיִּיא זיין פֿלִיִּישׁ: 8 אוֹנֵד עַם וְעַתָּה זיין וְעַתָּה וִיִּיא וְעַלְעֵן דִּיר נִיט גְּלִיבֵּעֵן, אוֹנֵד וִיִּיא
 וְעַלְעֵן נִיט גְּעֹוֹאָרְעֵן צו דְּעַם קוֹל פֻּן דְּעַם עַרְשְׁטֶען ציִיבֶּען, אֵין וְעַלְעֵן וִיִּיא גְּלִיִּיר
 בְּעַן צו דְּעַם קוֹל פֻּן דְּעַם לֶעצְטֶען ציִיבֶּען: 9 אוֹנֵד עַם וְעַתָּה זיין וְעַתָּה וִיִּיא וְעַלְעֵן אוֹיף נִיט
 גְּלִיבֵּעֵן

זאמנו גם לשני האחות האלה ולא ישמען לקלף
 ולקחת ממנו האר ושפכת הדבשה והיו המים אשר
 יתקח מדהאר והיו להם בבישתו ואמר משה אל
 דוד בן אדני לא איש דברים אנכי גם מתמלל גם
 משלשם גם מאז דברך אלעבדך כי כבודך וכבוד
 11 לשון אנכי ואמר דודא אליו מי עם פה לאדם או
 מדיננים אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי דודא
 12 ותהי לך ואנכי אדנה עספדך והוריתך אשר תדבר
 13 ואמר כי אדני שלחנא בדתשלח: והרואה דודא
 14 במשה ואמר הלא אהרן אחיך הלוי דעתי כדבר
 דבר הוא וגם הנדבא יא לקראתך וראא ועמח
 15 בלבד: ודברת אליו ושמת אתהנדברים בפיו ואנכי
 אדנה עספדך ועספדוהוריתי אתכם את אשר תעשו:
 16 ודברדא לך אליהם תהי הוא והדילך לפה ואמח
 17 תהדילו לאלהים: ואתדמטה תהי תחם בנהד אשר
 תעשדכו אתהאחת: פ
 18 וילך משה וישב וליכתר חתנו ואמר לו אליה נא
 ואשובה אליהיו אשרבמערים ואראה העדים היום
 19 ואמר ותרו למשה לך לשלום: ואמר דודא אלמשה
 במחול לך שב מערים כירמלו בלדאנשים המבקשים
 כ אדנפשה: תחם משה אתאשתו ואתדבני וירכבם
 עלהחמר וישב צדצה מצרים ותחם משה אתמשה
 21 האלהים בדי: ואמר דודא אלמשה בלכתך לשוב
 מערומה ראה בלדמפתים אשרשמת בךד ונשיהם
 לפני פרעה ואני אחזק אתלמך ולא ישלח אתהעם:
 22 ואמרת אלפרעה בה אמר דודא בני בכרי ישראל:
 23 ואמר אלדך שלח אתדבני ועבדניומחל לשלחנהאנכי
 24 ורני אתדבנה בכרד: ותי בכרד במלון מחשדו דודא
 גרימט קענען משה, אונד ער האט געזאגט, איז נישט אהרן דער לוי דיין ברויזער? איך
 ווייס אז ער קען גענוים רעדען, אונד אויף נון גייט ער ארויס דיר אנשקענען, אונד
 ווען ער וועט דיך זעהען אזוי וועט ער זיך פרייען אין ויין הארץ: 15 אונד דוא
 זאלסט רעדען צו איהם, אונד דוא זאלסט משהו דיא ווערטער אין ויין מויל, אונד איך
 וועל ויין מיט דיין מויל אונד מיט ויין מויל, אונד איך וועל איך לערנען וואס איהר
 זאלט משהו: 16 אונד ער זאל רעדען פון דיינעשווענען צו דעם פאלק, אונד עס וועט
 ויין, ער וועט ויין צו דיר צו א מויל אונד דוא וועסט ויין צו איהם אנשטאט גאט:
 17 אונד דעם דאזיגען שטעקען זאלסט דוא נעמען אין דיינע האנד, וואס דוא זאלסט
 משהו מיט איהם דיא צייכען:
 18 אונד משה איז געגאנגען אונד ער איז צוריק געקעהרט צו יתרו ויין שוועהר אונד
 ער האט צו איהם געזאגט, לאז מיר גיין, איך בעט, אונד איך וועל ווידערקעהרען צו
 מיינע ברידער, וואס זענען אין מצרים, אונד איך וועל זעהען אויב זייא לעבען נאך,
 אונד יתרו האט געזאגט צו משה, גיט בשלום: 19 אונד גאט האט געזאגט צו משה
 אין מדן, גיט, קעהר ווידער קיין מצרים, ווארין אלע מענער זענען געשטארבען
 וואס האבען געטראכט נאך דיין לעבען: 20 אונד משה האט גענומען ויין ווייב אונד
 זיינע זיהן, אונד ער האט זייא געמאכט רייטען אויף דעם אייזעל, אונד ער איז צוריק
 געקעהרט צו דעם לאנד מצרים, אונד משה האט גענומען דעם שטעקען פון גאט אין
 זיינע האנד: 21 אונד גאט האט געזאגט צו משה, ווען דוא גייסט צוריק צו קעהרען
 קיין מצרים, זעה אלע וואונדער וואס איך האב געטוהן אין דיינע האנד, אז דוא
 זאלסט זייא משהו פאר פרעה, אונד איך וועל הארט מאכען ויין הארץ, אונד ער וועט
 דאס פאלק נישט אנוועקשיקען: 22 אונד דוא זאלסט זאגען צו פרעה, אזוי האט גאט
 געזאגט, מיין זעהן מיין בכור, איז ישראל: 23 אונד איך זאג צו דיר, שיק אנוועק מיין
 זעהן, אז ער זאל מיר דינען, אונד ווען דוא וועסט איהם נישט וועלען אנוועקשיקען,
 זעה אזוי וועל איך דערשלאגען דיין זעהן דיין בכור: 24 אונד עס איז געוועזען
 אויף דעם וועג אין דער נאכטהערבערע, אזוי האט איהם גאט געענענט,

והקטן דמיתו: ותקח משה ציור ותקרה את צדלת בנה כה
 ונעז לנגלו ותאמר כי תתקדמים אתה לי: ותרץ משה
 אז אמרה חזן דמים למולח: 5
 ואמר דיה אל אברך לו לקרוא משה ויהי בנה ויהי
 ויפגשו בנה האלוקים וישקלו: ויהי משה לזכרון
 את בלדבר דיה אשר שלחו ואת בלדארת אשר
 צוה: ויהי משה ואהרן ואסא את בלדקני בני ישראל: 29
 ויהי משה ויהי בלדבר דיה אשר דבר דיה אל ל
 משה ויעש הארת לצני העם: ויאמר העם וישמעו כי
 פקד דיה אתיבני ישראל ופי דיה אתעניס מקד
 וישקחו:

7
 ואמר באו משה ואהרן ותאמרו אל פרעה כה אמר
 דיה אלני ישראל שלח את עמי ויהיו לי במדבר:
 ואמר פרעה מי דיה אשר אשמע בקלו לשלח אתי
 ישראל לא ידעתי את דיה וגם את ישראל לא אשכח:
 ואמר אלני העברים וקרא עליי ונלכה ואיך
 שלחתי ימים במדבר ונזכרה לדיה אלהי פריפוע
 בדרך או בדרך: ואמר אלני מלך מצרים למה משה
 ואהרן תפריעו את דיהם ממעשי לכו לסבלת דיהם:
 ואמר פרעה הקדשים ענה עם הארץ והשפלים אתם
 מסבלתם: ויהי פרעה ביום ההוא את דיהם ביום
 ואת דיהם לאמר: לא תאספו ללח חזן קצו לעם ללח
 הלכנים בחמול קלשם הם ילכו וקששו ללח חזן:
 ואת דיהם חמול קלשם אשר הם עשים חמול קלשם
 חמול קלשם לא תגרעו מלך פריפועם הם עליו
 הם צעקו לאמר נלכה נזכרה לאלהי: ותבד העבדה
 על האנשים העשרה ואלישו בדרך עקר: ויאמר

אמר ער האם בענה הרמ איהם צו מייטען:
 25 אומר צפרה האם גענומען א שטיין
 אומר זיא האם בעשניטען דיא פארהויט
 (ערלה) פון איהר וזהו, אומר זיא האם
 געווארפען צו ויינע פיס, אומר זיא האם
 געוואגט, דען א בלוט שולדיגער ביסט
 דוא צו מיר: 26 אומר ער האם אפגע
 לאזט פון איהם, דענצמאל האט זיא
 געוואגט, א בלוט שולדיגער פון וועגען
 דער בעשניידונג (מלה):

27 אומר האט האט געוואגט צו אהרן
 גיט ענטקענען משה צו דער מדבר
 אומר ער איז געבאנגען, אומר ער האט
 איהם בעגענענט אויף דעם בארג פון
 גאט, אומר ער האט איהם געקישט:
 28 אומר משה האט אנגעוואגט צו אהרן
 אלע ווערשער פון גאט, וואס ער האט
 איהם געשיקט, אומר אלע צייכען וואס
 ער האט איהם געבאטען: 29 אומר משה
 אומר אהרן וועגן געבאנגען אומר ויזיא
 האבען איינגעוואמעלט אלע עלצטע פון
 דיא קינדער ישראל: 30 אומר אהרן
 האט גערעט אלע ווערשער וואס
 האט גערעט צו משה, אומר ער האט
 געמוהן דיא צייכען פאר דיא אויגען פון
 דעם פאלק: 31 אומר דאס פאלק האט
 געגלייבט, ווען ויזיא האבען געהערט אז
 אומר אז ער האט געענען ויער פון, אומר ויזיא האבען זיך
 גענומען:

קאפיטעל ה

1 אומר דערנאך וועגן משה אומר אהרן געקומען, אומר ויזיא האבען געוואגט צו פרעה,
 אזוי האט דער האר, גאט פון ישראל געוואגט, שיק אונזען מין פאלק, אז ויזיא זאלען
 מאכען א פיינשטאט צו מיר אין דער מדבר: 2 אומר פרעה האט געוואגט, ווער איז
 גאט אז איך זאל הערשן אויף ויינע שטים אונזען צו שיקען ישראל? איך קען נישט
 גאט, אומר איך וועל אויף נישט ישראל אונזען שיקען: 3 אומר ויזיא האבען געוואגט,
 דער גאט פון דיא עברים האט אונס בעגענענט, לאז אונס נון גיין א וועג פון דריי
 טעג רייז אין דיא מדבר אומר מיר וועלען אפפערן צו דעם האר אונזער גאט, טאמער
 וועט ער אונס בעגענענען מיט דיא פעסט, אדער מיט דעם שווערשט: 4 אומר דער
 קעניג פון מצרים האט צו ויזיא געוואגט, פאר וואס זאלט איהר, משה אומר אהרן
 שטערען דאס פאלק פון ויינע ארבייט, גיט צו איירע לאסטען: 5 אומר פרעה האט
 געוואגט, נון אצונד דאס פאלק פון דעם לאנד איז פיל, אומר איהר מאכט ויזיא רועהן
 פון ויירע לאסטען: 6 אומר פרעה האט געבאטען אין דעם זעלביגען טאג דיא
 בעצווינגערס אונטער דעם פאלק אומר ויינע געוועלטיגער, אזוי צו זאגען: 7 איהר
 זאלט נישט מעהר געבען קיין שטרוי צו דעם פאלק, ציגעל צו מאכען אזוי ויזיא נעכטען
 אומר אייגנעכטען, ויזיא זאלען אליין גיין, אומר זאלען פאר זיך שטרוי זאמעלן:
 8 אבער דיא צאל פון ציגעל וואס ויזיא האבען געמאכט נעכטען אומר אייגנעכטען,
 זאלט איהר לייגען אויף ויזיא איהר זאלט נישט פערמינדערן דאפון, ווייל ויזיא וועגן
 נאכלעסיג, דארום שרייען ויזיא צו זאגען, לאז אונס גיין מיר וועלען אפפערן צו
 אונזער גאט: 9 דער דינסט זאל שווער זיין אויף דיא מענער, אומר ויזיא זאלען
 ארבייטען דרינען, אזוי וועלען ויזיא זיך נישט קערען צו פאלשע ווערשער: 10 אומר

דיא בעצווינגערס פון דעם פאלק אונד
זיינע געוועלטיגער זענען ארויסגעגאנגען,
אונד זיין האבען געזאגט צו דעם פאלק
אזוי צו זאגען, אזוי האט פרעה געזאגט,
איך וועל אייך נישט געבען קיין שטרוי:
11 איהר זאלט אליין גיין, נעמט אייך
שטרוי אזויאז איהר וועט עס געפינען,
נייערט עס וועט גארניש פערמינדערט
ווערען פון איירע ארבייט: 12 אונד דאס
פאלק האט זיך צושפרייט אין דעם גאנצען
לאנד מצרים צו זאמעלן שטאפעלן צו
שטרוי: 13 אונד דיא בעצווינגערס
האבען געדרינגען צו זאגען, ענדיגט
איירע טעגליכע ארבייט גלייך אזוי וויא
ווען עס איז געוועזען שטרוי: 14 אונד
עס זענען געשלאגען געווארען דיא
געוועלטיגער פון דיא קינדער ישראל,
וואס דיא בעצווינגערס פון פרעה האבען
געשטעלט איבער זיין, צו זאגען, ווארום
האט איהר נישט פארטיג געמאכט געקטען
אונד היינט איירע געזעטצטע ארבייט,
פון צינעל, גלייך אזוי וויא געקטען אונד
אייער געקטען? 15 אונד דיא געוועלטיגער
פון דיא קינדער ישראל זענען געקומען
אונד זיין האבען געשריגען צו פרעה,
צו זאגען, פארנואס מוהקס דוא אזוי צו
דיינע קנעכט? 16 קיין שטרוי איז נישט
געגעבען געווארען צו דיינע קנעכט, אונד זיין
זאגען צו אונס, מאכט צינעל, אונד ועה, דיינע
קנעכט ווערען געשלאגען, אונד דיין
פאלק זינדיגט: 17 אונד ער האט געזאגט,
נאכלעסיג זייט איהר, נאכלעסיג, דארום
זאגט איהר לאז אונס גיין וויר וואלען
שעקטען (קרבות) צו גאט: 18 אונד אזינד
גייט ארבייטען, קיין שטרוי זאל צו אייך
נישט געגעבען ווערען, אבער דיא צאל פון
צינעל זאלט איהר געבען: 19 אונד ווען
דיא געוועלטיגער פון דיא קינדער ישראל
האבען געזעהען, אז עס איז שלעכט מיט
זיין, צו זאגען, איהר זאלט נישט פערמינדערן
פון איירע צינעל איינליכען טאג ווערן
אין זיין טאג: 20 אונד זיין האבען
געגעגענט משה אהרן ווען זיין געקענען
זיין ווען זיין געזאגט, גאט זאל
זעהען אויף אייך, אונד ער זאל
ריכטען, ווייל איהר האט געמאכט
שטינקען אונזער גערויף אין דיא
אויגען פון פרעה אונד אין דיא
אויגען פון זיינע קנעכט, א שווער
אין זייער האנד צו געבען אונס
צו הרבינען: 22 אונד משה
האט ווידערגעקערט צו גאט אונד
ער האט געזאגט, מיין האר, פאר
וואס האסט דוא שלעכטס געטוהן
צו דעם דאזיגען פאלק, אונד דוא
האסט דיין פאלק גארניש מציל
געוועזען:

נשי העם ושמרו ואמר אלהים לאמר מה אמר
11 פרעה אני נתן לכם תבן: אםם לכו קחו לכם תבן
12 מאשר תמצאו כי אין נגרע מקברתכם דבר: ונשי העם
13 בקל ראין מצרים לקשש קש לתבן: והנשים אצוים
לאמר כלו בשעיתם דברוים בימיו כאשר בדויות
14 התבן: וכו שטרי בני ישראל אשר עשו עליהם נשי
פרעה לאמר מרוע לא כליתם חקכם ללבו כתמול
15 שלשם גסתמול גסדיוים: ויבאו שטרי בני ישראל
16 ויצעקו אלפרעה לאמר למה תעשה כה לעבדך: תבן
אין נתן לעבדך ולבנים אמרים לט עשו ויהי עבדך
17 מכים וקטאת עמך: ואמר נרפים אתם נרפים עלכו
18 אתם אמרים נלכה נובתה לדתה: ועתה לכו עבדו
19 ותבן לאינתן לכם ותבן לבנים תפתי: וראו שטרי בני
ישראל אתם ברע לאמר לאתגרעו מלבונכם דברוים
כ בימיו: ופגשו אתמשה ואתאהרן נכים לקראתם
21 בצאתם מאת פרעה: ואמר אלהם ראי ויהי עליכם
רשפט אשר הבאשכם אתידתו בעני פרעה ובעני
22 עבדיו לתתהרוב בידם לחרגו: ותשב משה אליהו
ואמר איני למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתני:
23 ומאן באתי אלפרעה לדבר בשמך ברע לעם הזה ותצל
לאדעתה אתיעמד:

ו ואמר יהוה אלמשה עתה תראה אשר אעשה לפרעה
כי ביד תוקה ושלחם וביד תוקה יגרשם מארצו:

ס ס ז

2 ודבר אלהים אלמשה ואמר אליו אני יהוה: וארא
אלאברהם אליצק ואליצקב באל שדי ושמי יהוה
4 לא נהצתי להם: וגם הקמתי אתדברתי אתם לתת

דיינע קנעכט? 16 קיין שטרוי איז נישט
געגעבען געווארען צו דיינע קנעכט, אונד זיין
זאגען צו אונס, מאכט צינעל, אונד ועה, דיינע
קנעכט ווערען געשלאגען, אונד דיין
פאלק זינדיגט: 17 אונד ער האט געזאגט,
נאכלעסיג זייט איהר, נאכלעסיג, דארום
זאגט איהר לאז אונס גיין וויר וואלען
שעקטען (קרבות) צו גאט: 18 אונד אזינד
גייט ארבייטען, קיין שטרוי זאל צו אייך
נישט געגעבען ווערען, אבער דיא צאל פון
צינעל זאלט איהר געבען: 19 אונד ווען
דיא געוועלטיגער פון דיא קינדער ישראל
האבען געזעהען, אז עס איז שלעכט מיט
זיין, צו זאגען, איהר זאלט נישט פערמינדערן
פון איירע צינעל איינליכען טאג ווערן
אין זיין טאג: 20 אונד זיין האבען
געגעגענט משה אהרן ווען זיין געקענען
זיין ווען זיין געזאגט, גאט זאל
זעהען אויף אייך, אונד ער זאל
ריכטען, ווייל איהר האט געמאכט
שטינקען אונזער גערויף אין דיא
אויגען פון פרעה אונד אין דיא
אויגען פון זיינע קנעכט, א שווער
אין זייער האנד צו געבען אונס
צו הרבינען: 22 אונד משה
האט ווידערגעקערט צו גאט אונד
ער האט געזאגט, מיין האר, פאר
וואס האסט דוא שלעכטס געטוהן
צו דעם דאזיגען פאלק, אונד דוא
האסט דיין פאלק גארניש מציל
געוועזען:

קאפיטעל ו

1 אונד גאט האט געזאגט צו משה, אצונד וועסט דוא
זעהען וואס איך וועל טוהן צו
פרעה ווארין דורך א שטארקע האנד וועט ער זיין
אנוועקשיקען, אונד דורך א
שטארקע האנד וועט ער זיין פארטרייבען פון זיין
לאנד:

2 אונד גאט האט גערעט צו משה, אונד ער האט צו
איהם געזאגט, איך בין גאט:
3 אונד איך האב מיך געווינען צו אברהם, צו
יצחק אונד צו יעקב אלס דער
אלמעכטיגער גאט (אל שדי) אבער ביין
מיין נאמען יהוה בין איך נישט געקאנט
געווארען צו זיין: 4 אונד איך האב אויף
געשטעטיגט מיין בונד מיט זיין, צו געבען
צו

צו ויִיָא דָאס לאַנד כּנען, דָאס לאַנד פֿון
וִיירע וואַנדערשאַפט, וואָס ויִיָא וואַרען
פֿרעמד: 5 אונד איף האַב אייף גע-
הערט דָאס געשריִיא פֿון דיא קינדער
ישראל, ווייל דיא מצרים מאַכען ויִיָא
ארבייטען, אונד איף האַב געדענקט
אָן מיין ברית: 6 דאָרום זאָג צו דיא
קינדער ישראל, איף בין יהוה, אונד איף
וועל אייף אַרויסברענגען פֿון אונטער
דיא לאַסט פֿון מצרים, אונד איף וועל
אייף מציל זיין פֿון וייער דינסט, אונד
איף וועל אייף דערלייזען מיט איין
אויסגעשטרעקטען אַרעם, אונד דורך
גרויסע געריכטען: 7 אונד איף וועל
אייף געמען צו מיר פֿאַר אַ פֿאַלק,
אונד איף וועל זיין צו אייף צו אַ גאט,
פֿרי איהר וואָלט וויסען אז איף בין דער
האר אייער גאט, וואָס האַט אייף אַרויס-
געבראַכט פֿון אונטער דיא לאַסט פֿון
מצרים: 8 אונד איף וועל אייף ברענגען
צו דעם לאַנד וואָס איף האַב אויסגעווי-
גען מייןע האַנד עס צו געבען צו אַברָהָם,
צו יצחק אונד צו יעקב, אונד איף וועל
עס אייף געבען צו איינע ערבשאַפט,
אייף בין גאט: 9 אונד משה האַט אזוי
גערעט צו דיא קינדער ישראל, אַבער
זיִיא האַבען נישט געהאַרקט צו משה, פֿון
וועגען קורצען אַמעם אונד פֿון וועגען
שטערע אַרבייט:

10 אונד גאט האַט גערעט צו משה אזוי צו זאָגען: 11 קום, רעד צו פֿרעה, דעם
קעניג פֿון מצרים, אז ער זאל אַנוועקשיקען דיא קינדער ישראל פֿון זיין לאַנד:
12 אונד משה האַט גערעט פֿאַר גאט אזוי צו זאָגען, זעה, דיא קינדער ישראל האַבען
נישט געהאַרקט צו מיר, אונד ויִיא אזוי זאל פֿרעה צו מיר געהאַרקען, אונד איף האַב
פֿערשטאַפטע לעפֿצען:

13 אונד גאט האַט גערעט צו משה אונד צו אַהרן, אונד ער האַט ויִיא געבאַטען צו
דיא קינדער ישראל אונד צו פֿרעה דעם קעניג פֿון מצרים, אַרויס צו ברענגען דיא
קינדער ישראל פֿון דעם לאַנד מצרים: 14 דיא דאָזיגע זענען דיא הויפטלייט פֿון
דעם הויז פֿון ויירע פֿעטער, דיא זיהן פֿון ראובן, דער בכור פֿון ישראל, חנוך אונד
פֿלוא, חצרון אונד כרמי, דיא דאָזיגע זענען דיא משפחות פֿון ראובן: 15 אונד דיא
זיהן פֿון שמעון, ומואל אונד זמין אונד אהר אונד יכין אונד צחר אונד שאול, דער
זיהן פֿון איינע כּנעניט, דיא דאָזיגע זענען דיא משפחות פֿון שמעון: 16 אונד דיא
דאָזיגע זענען דיא געמען פֿון דיא זיהן פֿון לוי, צו ויירע געבורט, גרשון קהת אונד
מרי, אונד דיא לעבענים נאָהר פֿון לוי זענען געוועזען הונדערט אונד זיבען אונד
דרייסיג נאָהר: 17 דיא זיהן פֿון גרשון, לנטי אונד שמעי, צו ויירע משפחות:
18 אונד דיא זיהן פֿון קהת, עמרם, יצחק, חבורן אונד צוואל, אונד דיא לעבענים
נאָהר פֿון קהת זענען געוועזען הונדערט אונד דריי אונד דרייסיג נאָהר: 19 אונד
דיא זיהן פֿון מרי, מחלי אונד מושי, דיא דאָזיגע זענען דיא משפחות פֿון לוי צו
וירע געבורט: 20 אונד עמרם האַט גענומען יוכבד וויינע מומע צו זיף
פֿאַר אַ ווייב, אונד זיא האַט געווינען צו איהם אַהרן אונד משה, אונד
דיא לעבענים נאָהר פֿון עמרם זענען געוועזען הונדערט אונד זיבען אונד
דרייסיג נאָהר: 21 אונד דיא זיהן פֿון יצחק, קרח אונד נפֿג אונד זכרי:

22 אונד דא זיין פון עזראל, מישאל
אקצפן אונד סתרי: 23 אונד אהרן האט
גענומען אלישבע, דא טאכטער פון
עמינדב, דא שוועסטער פון נחשון, צו
זיך פאר א טויב, אונד זיא האט צו איהם
געווינען, נדב, אונד אביהוא אלעזר אונד
איתמר: 24 אונד דא זיין פון קרח,
אסיר אלמנה אונד אביאסף, דא דאזיגע
זענען דא משפחות פון קרח: 25 אונד
אלעזר דער זון פון אהרן האט צו זיך
גענומען פון דא טעכטער פון פוטאל
פאר א טויב, אונד זיא האט צו איהם
געווינען פנחס, דא דאזיגע זענען דא
הויפטלייט פון דא פעטער פון דא לויס
צו זייער משפחות: 26 דאס איז אהרן
אונד משה, וואס האט האט צו זיין
געזאגט, ברענגט ארויס דא קינדער
ישראל פון דעם לאנד מצרים מיט זייער
הערשארען: 27 זיין זענען עס וואס
האבען גערעט צו פרעה, דעם קעניג פון
מצרים, ארויס צו ברענגען דא קינדער
ישראל פון מצרים, דאס איז משה אונד
אהרן: 28 אונד עס איז געוועזען אין
דעם טאג ווען האט האט גערעט צו משה אין דעם
לאנד מצרים: 29 אונד
האט האט גערעט צו משה אזוי צו זאגען, איך בין גאט,
דעם קעניג פון מצרים אלעס וואס איך רעד צו דיר: 30 אונד משה האט
געזאגט פאר גאט, זעה, איך האב פערשטאפטע לעפעזען, אונד וויא אזוי זאל
מיך פרעה צוהערען?

22 וְהָיָה עֲדָלִי מִשָּׁאֵל וְאַלְעָזָר וְסֹתְרִי: וְהָיָה אֶחָד אֶחָד
אֶלְעִזֵּב בְּתוּעִמְנֵב אֶתוֹת נָחִשׁוֹן לוֹ לְאִשָּׁה וְתֹלַד לוֹ
23 אֶחָד אֶחָד אֶבִּיהוּא אֶת־אֶלְעָזָר וְאֶת־אִיתְמָר: וְכֵן קָרָח
24 אֶסִּיר וְאַלְמָנָה אֶבְיָאֵסָף אֶלֶף מִשְׁפַּחַת קִרְיָתִי: וְאַלְעָזָר
בְּרֵאשִׁית לְקַח לוֹ מִכֶּתֶם פּוּטָאֵל לוֹ לְאִשָּׁה וְתֹלַד לוֹ
25 אֶת־פְּנִיחָס אֶלֶף רֹאשִׁי אֲבוֹת הַלְוִיִּם לְמִשְׁפָּחוֹתָם: וְהָיָה
אֶחָד וּמִשָּׁה אִשָּׁר אִמֵּר דָּוִדָה לָהֶם הִזְעִי: אֶת־בְּנֵי
27 יִשְׂרָאֵל מֵאֵרֶץ מִצְרַיִם עַל־צִבְאוֹתָם: הֵם הַמְדַבְּרִים אֶל־
פְּרֹעֶה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם
28 הָיָה מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: וְהָיָה בְּיוֹם דִּבְרֵי דָוִדָה אֶל־מֹשֶׁה בְּאֶרֶץ
29 מִצְרַיִם: ס וְיַדְבֵּר דָּוִדָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר אֲנִי דָוִדָה
דִּבַּר אֶל־פְּרֹעֶה מֶלֶךְ מִצְרַיִם אֶת־כָּל־אִשָּׁר אֲנִי דִבַּר אֵלָיו:
ל וְהָאִמֵּר מֹשֶׁה לִפְנֵי דָוִדָה כֹּן אֲנִי צָרִל שְׂפָחוֹת וְאִדִּי יִשְׁכַּם
אֵלַי פְּרֹעֶה:
א וְהָאִמֵּר דָּוִדָה אֶל־מֹשֶׁה רֵאדָה נִתְתַּד אֵלָיוֹם לְפָרְעָה וְאַהֲרֹן
2 אֶחָד דָּוִדָה נִבְיָאד: אֵתָה תִּדְבֹּר אֶת כָּל־אִשָּׁר אֲצַנֵּן
וְאַהֲרֹן אֶחָד דִּבַּר אֶל־פְּרֹעֶה וְשִׁלָּה אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
3 מֵאֶרֶץ: וְאֲנִי אֶקְשֶׁה אֶת־יְלִב פְּרֹעֶה דִּרְבִּיתִי אֶת־אֵתָתִי
4 וְאֶת־מִסְפִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: וְלֹא־יִשְׁמַע אֲלֵכֶם פְּרֹעֶה
5 וְנָתַתִּי אֶת־יָדִי בְּמִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת־עַמִּי
6 מִבְּרֵית־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשָׁפְטִים גְּדוֹלִים: וְהָיָה מִצְרַיִם
בְּרֹאשִׁי דָוִדָה בְּנִתִּי אֶת־יָדִי עַל־מִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת־
6 מִבְּרֵית־יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם: וְנָעַם מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כְּאִשָּׁר צִוָּה דָּוִדָה
7 אֲתָם כֹּן עָשׂוּ: וּמֹשֶׁה בְּדִשְׁמֹנִים שָׁנָה וְאַהֲרֹן בְּדִשְׁלֹשׁ
וּשְׁמֹנִים שָׁנָה בְּבִרְכָם אֶל־פְּרֹעֶה:
8 וְהָאִמֵּר דָּוִדָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַל־אֶהְרֹן לֵאמֹר: כִּי דִבַּר
אֲלֵכֶם פְּרֹעֶה לֵאמֹר הֵנִי לָכֶם מִפֶּת וְאִמְרָת אֶל־אֲחֵרִי

קאפיטעל ז

1 אונד גאט האט געזאגט צו משה, זעה, איך האב דיך געמאכט א גאט צו פרעה, אונד
אהרן דיין ברודער זאל זיין דיין נביא: 2 דא וואלסט רעדען אלעס וואס איך וועל
דיר געביטען, אונד אהרן דיין ברודער זאל רעדען צו פרעה, אז ער זאל אנוועקשיקען
דיא קינדער ישראל פון זיין לאנד: 3 אונד איך וועל הארט מאכען דאס הארץ פון
פרעה, אונד איך וועל פערמעהרען מיינע צייכען אונד מיינע וואונדער אין דעם לאנד
מצרים: 4 אונד פרעה וועט אייך ניט צוהערען, אונד איך וועל מיינע האנד לייגען
אויף מצרים, אונד איך וועל ארויסברענגען מיינע הערשארען, מין פאלק דא קינדער
ישראל אויס דעם לאנד מצרים מיט גרויסע גערוכטען: 5 אונד דא מצרים זאלען
וויסען אז איך בין גאט, ווען איך גיי מיינע האנד אויף מצרים, אונד איך וועל
ארויסברענגען דא קינדער ישראל פון צווישען זיין: 6 אונד משה אונד אהרן
האבען געטהון גלייך אזוי וויא גאט וויא געבאטען, אזוי האבען זיין געטהון:
7 אונד משה איז אלט געוועזען אכציג יאהר, אונד אהרן איז אלט געוועזען דרייג
אונד אכציג יאהר, ווען זיין האבען גערעט צו פרעה:

8 אונד גאט האט געזאגט צו משה אונד צו אהרן, אזוי צו זאגען: 9 ווען פרעה וועט
צו אייך רעדען אונד זאגען, גיבט א וואונדער־צייכען, אזוי וואלסט דא זאגען צו אהרן

נעם דיין שטעקען אויך ווארף פאר
 פרעה, ער זאל ווערען א שלאנג: 10 אויך
 משה אויך אהרן ווענען געקומען צו
 פרעה, אויך וייל האבען אזוי געטהון,
 גלייך אזוי ווייל נאט האט געפאטען,
 אויך אהרן האט געווארפען זיין שטעקען
 פאר פרעה אויך פאר זיינע קנעכט,
 אויך ער איז געווארען א שלאנג: 11 אויך
 פרעה האט אויך גערופען דיא קלוגע
 אויך דיא בישוף מאכערס, אזוי האבען
 דיא בישוף מאכערס פון מצרים אויך
 אזוי געטהון דורך זייער בישוף: 12 אויך
 וייל האבען געווארפען איטליכער זיין
 שטעקען, אויך וייל ווענען געווארען צו
 שלאנגען, אבער אהרן'ס שטעקען האט
 פערשלונגען זייער שטעקענס: 13 אויך
 דאס הארץ פון פרעה איז הארט געווארען
 אויך ער האט נישט געהארכט צו וייל,
 גלייך אזוי ווייל נאט האט גערעט:
 14 אויך נאט האט געזאגט צו משה,
 דאס הארץ פון פרעה איז שווער, ער
 וויל נישט אונעקשיקען דאס פאלק: 15 וייל
 צו פרעה אין דעם מארגען, זעה, ער גייט
 ארויס צו דעם וואסער, אויך דוא זאלסט
 דיר שטעלען געטקענען איהם, בייל דעם
 בארטען פון דעם שטראם, אויך דעם שטעקען וואס איז פערקעהרט געווארען צו א
 שלאנג זאלסט דוא נעמען אין זיינע האנד: 16 אויך דוא זאלסט צו איהם זאגען,
 דער האר, דער נאט פון דיא עגרים האט מיך צו דיר געשיקט אויך געזאגט, שיק
 אונעם מיין פאלק אז וייל זאלען מיר דינען אין דער מדבר, אויך זעה, דוא האסט נישט
 געהארכט ביז אהער: 17 אזוי האט נאט געזאגט, מיט דעם דאווענען זאלסט דוא
 וויסען אז איך בין נאט, זעה איך וועל שלאגען מיט דעם שטעקען וואס איך האב אין
 מיינע האנד אויף דיא וואסער וואס ווענען אין דעם שטראם, אויך וייל זאלען פער-
 קעהרט ווערען צו בלוט: 18 אויך דיא פיש וואס ווענען אין דעם שטראם זאלען
 שטארבען, אויך דער שטראם זאל שטינקען, אויך דיא מצרים זאלען זיך עקלען
 וואסער צו טרינקען פון דעם שטראם: 19 אויך נאט האט געזאגט צו משה, זאג צו
 אהרן, נעם דיין שטעקען אויך גיי דינע האנד איבער דיא וואסער פון מצרים, איבער
 זייער שטראמען אויך איבער זייער שטיקען, אויך איבער זייער וואספסען, אויך איבער
 איטליכע מקוה פון זייער וואסערן, אויך וייל זאלען ווערען בלוט, אויך עס וועט זיין
 בלוט אין דעם גאנצען לאנד מצרים, אויך אין האלצערנע אויך אין שטיינערנע (פלים):
 20 אויך משה אויך אהרן האבען אזוי געטהון, גלייך ווייל נאט האט געפאטען, אויך
 ער האט אויפגעהויבען דעם שטעקען אויך ער האט געשלאגען דיא וואסער וואס
 ווענען געוועזען אין דעם שטראם פאר דיא אויבען פון פרעה אויך פאר דיא אויבען
 פון זיינע קנעכט, אויך אלע וואסערן וואס ווענען געוועזען אין דעם שטראם ווענען
 פערקעהרט געווארען צו בלוט: 21 אויך דיא פיש וואס ווענען געוועזען אין דעם שטראם,
 ווענען געשטארבען, אויך דער שטראם האט געשטונקען, אויך דיא מצרים האבען נישט
 געקאנט וואסער טרינקען פון דעם שטראם, אויך דאס בלוט איז געוועזען אין דעם
 גאנצען לאנד מצרים: 22 אויך דיא בישוף מאכער פון מצרים האבען אזוי געמאכט מיט
 זייער בישוף, אויך דאס הארץ פון פרעה איז הארט געווארען, אויך ער האט נישט גע-
 הארכט צו וייל, גלייך אזוי ווייל נאט האט גערעט: 23 אויך פרעה האט זיך אומגעקעהרט
 אויך ער איז געקומען צו זיין הויז, אויך ער האט אויך דינעם נישט צו זיין הארץ צוגעטהון:
 24 אויך אלע מצרים האבען געגראבען רינגס אום דעם שטראם, נאך וואסער צו טרינקען,

ניט אונעק צו שיקען דאס פאלק צו אפי-
פערן צו גאט: 26 אונד משה איז
ארויסגעגאנגען פון פרעה, אונד ער האט
געבעטען צו גאט: 27 אונד גאט האט
געטהון נאך דעם ווארט פון משה, אונד
דיא מישונג האט זיך אפגעטהון פון
פרעה, פון זיינע קנעכט, אונד פון זיין
פאלק, עס איז נישט קיין איינציגעס
איבערגעבליבען: 28 אבער פרעה האט
שטוער געמאכט זיין הארץ אויף דאס
דאזיגע מאל, אונד ער האט נישט אונעק-
געשיקט דאס פאלק:

קאפיטעל ט

1 אונד גאט האט געזאגט צו משה, קום
צו פרעה, אונד דוא זאלסט צו איהם
רעדען. אזוי האט געזאגט דער האר
גאט פון דיא עברים, שיק אונעק מיין
פאלק, אז זייא זאלען מיר דינען: 2 ווארין
ווען דוא וועסט נישט וועלען אונעקשיקען,
אונד דוא וועסט זייא נאך אנהאלטען:
3 זעה, דיא האנד פון גאט וועט זיין אן
זיין פיף, וואס איז אין דעם פעלד, אן
דיא פערד, אן דיא אייזעל, אן דיא
קעמעל, אן דיא רינדער, אונד אן דיא
שאף, א ווער שטוערעט פעסט: 4 אונד
גאט וועט אפשיידען צווישען דעם פיף
פון ישראל אונד צווישען דעם פיף פון מצרים, אז עס זאל נישט שטארבען פון
אלעס וואס געהער צו דיא קינדער ישראל: 5 אונד גאט האט געשטעלט א
געשטימטע צייט צו זאגען, מארגען וועט גאט טהון דיא דאזיגע זאך אין דעם לאנד:
6 אונד גאט האט געטהון דיא דאזיגע זאך אן דעם מארגען, אונד דאס גאנצע פיף
פון מצרים איז געשטארבען, אבער פון דעם פיף פון דיא קינדער ישראל איז קיין
איינציגעס געשטארבען: 7 אונד פרעה האט געשיקט, אונד זעה קיין איינציגעס פון
דעם פיף פון ישראל איז נישט געשטארבען, אונד דאס הארץ פון פרעה איז שטוער
געווארען, אונד ער האט נישט אונעקגעשיקט דאס פאלק:

8 אונד גאט האט געזאגט צו משה, אונד צו אהרן, נעמט אייף איירע הויפען פול פון
אש פון דעם קאלף-אויפען, אונד משה זאל עס ווארפען צום הימעל פאר דיא אויגען
פון פרעה: 9 אונד עס זאל ווערען צו שטויב אויף דעם גאנצען לאנד מצרים, אונד
עס וועט זיין אויף מענשען אונד אויף בהמות צו גרינד, אויסשלאגענדע בלאטערן,
אין דעם גאנצען לאנד מצרים: 10 אונד זייא האבען גענומען דיא אש פון זיעס
קאלף-אויפען, אונד זייא האבען זיך געשטעלט פאר פרעה, אונד משה האט עס
געווארפען צום הימעל, אונד עס איז געווארען גרינד פון בלאטערן, אויסשלאגענד
אויף מענשען אונד אויף בהמות: 11 אונד דיא פישוף מאכערס האבען נישט געקאנט
שטעהן פאר משה, וועגען דעם גרינד, ווייל דער גרינד איז געוועזען אויף דיא
פישוף מאכערס אונד אויף גאנץ מצרים: 12 אונד גאט האט פארהארשט דאס
הארץ פון פרעה, אונד ער האט נישט געהארקט צו זייא, אזוי וויא גאט האט גערעט
צו משה: 13 אונד גאט האט געזאגט צו משה, שטעה אויף פריה אין דעם
מארגען אונד שטעל דיך פאר פרעה, אונד דוא זאלסט צו איהם זאגען, אזוי
האט געזאגט דער האר גאט פון דיא עברים, שיק אונעק מיין פאלק אז
זייא זאלען מיר דינען: 14 ווארין דאס דאזיגע מאל וועל איך שיקען

26 לבבתי שלח אתיהם ללכת ליהודה: וצא משה מעם
27 פרעה ויעמר אל-יהודה: וישלח יהודה כדבר משה ויסר
28 הקרב מפרעה מפקדיו ומעמי לא ושאר אחיו: וכבר
פרעה את-לבו גם בפעם הזאת ולא שלח אתיהם: פ

ט

א ויאמר יהוה אל-משה בא אל-פרעה ודברת אליו כה-
2 אמר יהוה אליו העברים שלח את-עמי ויעבדני: כי
3 אס-באן אתה לשלח ועודך מחזיק בם: הנה יד-יהוה
היה במקף אשר בשנה בסוסים בקמרים בגמלים
4 בכקר ובצאן כדבר מוא: והשלח יהוה בין מקנה
ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מקל-לבי ישראל
ה דבר: וישם יהוה מעד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר
6 הזה בארץ: וישלח יהוה את-הדבר הזה מחרית וימת
קל מקנה מצרים וממקנה בני-ישראל לא-ימת אחד:
7 וישלח פרעה ויהוה לא-ימת ממקנה ישראל עד-אחד
וכבר לב פרעה ולא שלח אתיהם: פ
8 ויאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן קוה לכם מלא הפנים
9 פיה בבקש חרקן משה השמיעה לפני פרעה: והיה
לאבק על כל-ארץ מצרים יהוה על-האדם ועל-הבהמה
י לשחין פרע אבעקת כל-ארץ מצרים: ויקרו את-
פיה הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויורק אתו משה:
השמיעה יהוה שחין אבעקת פרע בארץ ובבהמה:
11 ולא-יבול החרטמים לעד לפני משה מפני השחין כי
12 היה השחין בחרטוםם ובכל-מצרים: ויחנק יהוה את-
לב פרעה ולא שמע אלם כאשר דבר יהוה אל-
13 משה: ס ויאמר יהוה אל-משה ובכדבר
והתאב לפני פרעה ואמר אליו כה-אמר יהוה אליו
14 העברים שלח את-עמי ויעבדני: כי בפעם הזאת אני

שלח את־בְּלִמְסֵפִי אֶל־בְּנֵי וְכַעֲבָדְךָ וְכַעֲמֵד עֲבָדְךָ
 חַדֵּשׁ כִּי אֵין כְּמִי בְּכֹל־דָּאָרְי: כִּי עֲתָה שְׁלַחְתִּי אֶת־
 יְדִי וְאֵךְ אִתְּךָ וְאִתְּעִמְךָ בְּבֶרֶךְ וְתַחֲבֹד מִדָּאָרְי:
 וְאִלֵּים בְּעֲבָדְךָ וְאֵת הַעֲמִידְךָ בְּעֲבָדְךָ תִּרְאֶה אֶת־בְּנֵי
 וְלִמְעַן סַפֵּר שְׁמִי בְּכֹל־דָּאָרְי: עֲדָה מִסְחֹלֵל בְּעַמִּי
 לְבִלְתִּי שְׁלֹחַם: הֵנִי מִמְּטִיר כֶּסֶף מִלֶּךְ בְּכָד מִלֶּךְ מִלֶּךְ
 אֲשֶׁר לֹא־תֵדָע כְּמֹדוֹ בְּמִצְרַיִם לְמִדְּהֵם הַנִּסְיָה וְעַד
 עֲתָה: וְעֲתָה שְׁלַח הֵנִי אֶת־מִקְנֶךָ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר לָךְ
 בַּשָּׂדֶה כֹּל־הָאֲדָמָה וְהַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־יִצְאָה בַּשָּׂדֶה וְלֹא יֵאָסֶף
 הַבְּהֵמָה וְעַד עֲלֵהם הַבֶּרֶךְ וְנִתְּנוּ: הִנֵּה אֶת־דְּבַר יְהוָה כִּי
 מַעֲבָדִי פִּרְעָה הֵינִי אֶת־עֲבָדְךָ וְאִתְּמַקְנֶךָ אֶל־בְּנֵי־הָאָדָם:
 וְאֲשֶׁר לֹא־שֵׁם לְבִי אֶל־דְּבַר יְהוָה וְעַתָּה אֶת־עֲבָדְךָ וְאֶת־
 מִקְנֶךָ בַּשָּׂדֶה:
 פ

וְאִמַּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נִסָּה אֶת־יִדְּךָ עַל־הַשָּׂמַיִם וְיָדִי
 בְּכָד בְּכֹל־אֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל־כָּל־
 עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: וְנִסָּה מֹשֶׁה אֶת־מִשְׁטֵהוּ עַל־
 הַשָּׂמַיִם וְיָהוָה נָסָה קֶלֶת וּבְכָד וְתַחֲבֹד־אֵשׁ אֶרְצָה וְיִמְטֵר
 יְהוָה בְּכָד עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: וְיָדִי בְכָד וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת
 בַּתֶּדֶךְ הַבֶּרֶךְ בְּכָד מִלֶּךְ אֲשֶׁר לֹא־תֵדָע כְּמֹדוֹ בְּכֹל־אֶרֶץ
 מִצְרַיִם מִזֶּה הַיּוֹם לְעוֹ: וְכִּי הַבֶּרֶךְ בְּכֹל־אֶרֶץ מִצְרַיִם כִּי
 אֵת כָּל־אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה וְאִתְּמַקְנֶה וְעַד־בְּהֵמָה וְאֵת כָּל־עֵשֶׂב
 הַשָּׂדֶה הִכָּה הַבֶּרֶךְ וְאִתְּבִלְעַץ הַשָּׂדֶה שֶׁכֶר: בְּכֹל־אֶרֶץ
 נִשָּׁן אֲשֶׁר־שֵׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יָדָה בְּכָד: מִשְׁלַח פִּרְעָה
 וְהִקְרָא לְמֹשֶׁה וְלֹא־תֵדָע וְאִמַּר אֲלֵיהֶם הִמַּטִּי הַנֶּסֶם יְהוָה
 הַבְּדִיק וְנָסִי הַרְשָׁעִים: הַעֲתִירוּ אֶל־יְהוָה וְרַב־מִחֻת
 קֶלֶת אֲלֵיהֶם וּבְכָד וְאִשְׁלַחֵה אֲתָכֶם וְלֹא תִסְפֹּן לְעַמִּי:
 וְאִמַּר אֵלָיו מֹשֶׁה כִּצְאֵתִי אֶת־הַיָּדִים אֶפְרַשׁ אֶת־כַּפִּי אֶל־
 יְהוָה הַקְּלֹת תִּדְלֹק הַבֶּרֶךְ לֹא תִהְיֶה־עוֹד לְפָנַי חַדֵּשׁ

אֶרְצִי, אוֹיֵף וְיִיא וְעַתָּה דְּעַר הַאֲנֵעַל אֶרְאֵפְּאֵלְעַן אוֹנֵד וְיִיא וְעַלְעַן שְׁמֵאֶרְבַּעַן:
 20 דְּעַר פֹּן דִּיא קֶנְעֵכְט פֹּן פִּרְעָה, וְזֵאם הָאֵם גַּעֲפֹאֲרֵכְטֵן דָּאם וְזֵאֵרְט פֹּן גָּאט, הָאֵם
 גַּעֲמַאכְט אָנְטְלוֹפִיעַן וְיִינֵעַ קֶנְעֵכְט אוֹנֵד וְיִין פִּיף, אֵין דִּיא הֵינְדֵער אֶרְיִין: 21 אוֹנֵד דְּעַר
 וְזֵאם הָאֵם נִיט גַּעֲמַהוּן וְיִין הָאֶרֶץ צוֹ דְּעַם וְזֵאֵרְט פֹּן גָּאט, דְּעַר גָּאט פִּעַרְלֵאזֵט וְיִינֵעַ
 קֶנְעֵכְט אוֹנֵד וְיִין פִּיף אוֹיֵף דְּעַם פִּעַלְדִּי:

22 אוֹנֵד גָּאט הָאֵם גַּעֲזֵאנְט צוֹ מֹשֶׁה, נִיין דִּינֵעַ הָאֵנֵד קֶעֶגֶן דְּעַם הַיִּמְעַל, אוֹנֵד עַם
 וְעַתָּה וְיִין הַאֲנֵעַל אֵין דְּעַם גַּאנְצֵעַן לֵאנֵד מִצְרַיִם, אוֹיֵף מַעֲנִשְׁעַן אוֹנֵד אוֹיֵף בְּהֵמֹת,
 אוֹנֵד אוֹיֵף אֵלֶעם קְרוֹיט פֹּן דְּעַם פִּעַלְדִּי אֵין דְּעַם לֵאנֵד מִצְרַיִם: 23 אוֹנֵד מֹשֶׁה הָאֵם
 גַּעֲנִיגֵט וְיִין שְׁטַעקֵען קֶעֶגֶן הַיִּמְעַל, אוֹנֵד גָּאט הָאֵם גַּעֲנֵעֵבֶען דִּוְנֵער אוֹנֵד הַאֲנֵעַל,
 אוֹנֵד דָּאם פִּייעַר אֵין גַּעֲזֵאנְטֵעַן צוֹ דִּיא עֶרֶךְ, אוֹנֵד עַם אֵין גַּעֲזֵעֵנְען הַאֲנֵעַל אוֹנֵד פִּלֵּאקֶערֶדִיג פִּייעַר
 צוֹוִישְׁעַן דְּעַם הַאֲנֵעַל זַעֲהַר שְׁוֹעַר, וְזֵאם אֲזֵאלְכֵער אֵין נִיט גַּעֲזֵעֵנְען אֵין דְּעַם גַּאנְצֵעַן
 לֵאנֵד מִצְרַיִם, פֹּן דְּעַר צִיט אָן וְעַתָּה עַם אֵין גַּעֲזֵאנְטֵעַן צוֹ א פִּאָלֵק: 25 אוֹנֵד דְּעַר הַאֲנֵעַל
 הָאֵם דַּעֲרִשְׁלֵאנְעַן אֵין דְּעַם גַּאנְצֵעַן לֵאנֵד מִצְרַיִם, אֵלֶעם וְזֵאם אֵין גַּעֲזֵעֵנְען אוֹיֵף דְּעַם
 פִּעַלְדִּי, פֹּן מַעֲנִשְׁעַן בִּיז פִּיף, אוֹנֵד דָּאם גַּאנְצֵעַ קְרוֹיט פֹּן דְּעַם פִּעַלְדִּי הָאֵם דְּעַר
 הַאֲנֵעַל גַּעֲשְׁלֵאנְעַן, אוֹנֵד אֵלֶע בִּימֵעַר פֹּן דְּעַם פִּעַלְדִּי הָאֵם עַר צוֹיִבְרֵאכְעֵן:
 26 נִייעֶרְט אֵין דְּעַם לֵאנֵד גִּשָּׁן, וְזֵאם דִּיא קִינְדֵער יִשְׂרָאֵל זַעֲנֵעַן גַּעֲזֵעֵנְען, אֵין
 קִיין הַאֲנֵעַל נִיט גַּעֲזֵעֵנְען: 27 אוֹנֵד פִּרְעָה הָאֵם גַּעֲשִׁיקֵט, אוֹנֵד עַר הָאֵם גַּעֲרֹפֶען
 מֹשֶׁה אוֹנֵד אַחֲרָן, אוֹנֵד עַר הָאֵם צוֹ וְיִיא גַּעֲזֵאנְט, אֵיף הָאֵב דָּאם כָּאֵל גַּעֲזִינְדִיגֵט, גָּאט
 אֵין דְּעַר גַּעֲרֵעֵכְטֵער, אוֹנֵד אֵיף אוֹנֵד מִיין פִּאָלֵק זַעֲנֵעַן דִּיא רִשְׁעִים: 28 גַּעֲטַעַט צוֹ
 גָּאט, וְזֵאֶרְיִן עַם אֵין גַּעֲנִיגֵט, אֵין עַם זֵאל נִיט מַעֲהַר וְיִין דִּיא דִּוְנֵער פֹּן גָּאט אוֹנֵד
 הַאֲנֵעַל, אוֹנֵד אֵיף וְעַל אֵיף אֲזֵעֵקְשִׁיקֵעַן, אוֹנֵד אֵיחֵר זֵאלֵט נִיט מַעֲהַר בְּלִיבִיעַן:
 29 אוֹנֵד מֹשֶׁה הָאֵם צוֹ אֵיחֵם גַּעֲזֵאנְט, וְעַתָּה אֵיף וְעַל אֲרוֹיסְגִיין פֹּן דְּעַר שְׁטֵאט וְעַל
 אֵיף אוֹיסְשְׁפִּרִיטֵעַן מִינֵעַ הָאֵנֵד צוֹ גָּאט, אֵין דְּעַר דִּוְנֵער זֵאל אוֹיִפִּהֶערֶען,
 אוֹנֵד דְּעַר הַאֲנֵעַל זֵאל נִיט מַעֲהַר וְיִין, בְּכִי דִיא וְזֵאלֵכְט וְיִינֵעַן, אֵין צוֹ

נאמ' בעהערט דיא ערד: 30 אָבער דוא
אונד דיינע קנעכט—איך ווייס אז איהר
וועט אייך נאך נישט פארקמען פאר דעם
האר נאמ': 31 אונד דער פלאקס אונד
דיא בערשטען זענען געשלאנען געווא-
רען, ווארין דיא בערשטען זענען געוועזען
צייטיג אונד דער פלאקס איז געוועזען
אין שטאנען: 32 אָבער דער ווייץ
אונד דער טונקעל ווייץ זענען נישט
געשלאנען געווארען, ווייל זייא זענען
געוועזען אומצייטיג: 33 אונד משה איז
ארויסגעגאנגען פון פרעה אויס דער
שטאט, אונד ער האט אויסגעשפרייט
זיינע הענד צו נאמ', אזוי האבען אויפ-
געהערט דיא דונער אונד דער האנעל,
אונד דער רענען איז נישט געגאסען
געווארען אויף דיא ערד: 34 אונד ווען
פרעה האט געזעהען אז דער רענען,
דער האנעל, אונד דיא דונער, האבען
אויפגעהערט, אזוי האט ער נאך מעהר
געזינדיגט, אונד ער האט הארט געמאכט
זיין הארץ, ער אונד זיינע קנעכט:
35 אונד דאס הארץ פון פרעה איז הארט
געווארען, אונד ער האט נישט אנהער-
געשיקט דיא קינדער ישראל, אזוי וויא
נאמ' האט געזעט דורך משה:

ע'י ליהוה הארץ: ואתה עבדך יצחיק בי מים וידאנ
מ'י דיה אלמים: תפשתה תשערה נכחה בי השערה:
א'כ'י תפשתה נכעל: תחפשה ותקפחתי לא נכו כי
אפילת נחה: יצא משה מים פרעה אתה עבדך תפשת
כפיו אלהיה ויחלול הקלות תבדל ומר לאתפך
א'רעה: ורא פרעה כידול המר תבדל ותקפח
ה' תמר לחטא תבדל לכו הוא עבדך: תחוק לב פרעה
ולא שלח אתה יגן ישראל כאשר דבר דיה ב'ר'משה:

פ פ פ

א' נאמר דיה אלמשה בא אלפרעה כרא'י הכבדתי
אתלבו ואתלב עבדך למען שתי אתי אלה בקרב:
ב' ולמען תספד באוני כהן ודבדך את אשר תעללתי
במצרים ואת אתי אשורעמתי כם וידעם כרא'י
ג' דיה: ויבא משה ויחזן אלפרעה ואמר אליו כה
אמר דיה אל'י העבדתי ערמתי מאת לשתי מלך
לשתי עמי ועבדתי: כי אסמאן אתה לשלח אתעמי
ה' הני מביא מרד ארפה כבדך: וכסה אתעמי הארץ
ולא יוכל לראת אתהארץ ואכל: אתהמר הפלטה
הנשאת לבם מןהבדל ואכל אתכלהני העמל לבם
מ'ר'היה: ופלא כהן ובתי כלעבדך ובתי כל
מצרים אשר לאראו אכחד ואכות אכחד מיום
היותם עליהארץ עד היום הנה תפן נצא מים פרעה:
י' ואמר עבד פרעה אל'י ערמתי דיה ה' לט למקש
שלח אתהאנשים ועבדו אתיהיה אליתם הקדם פרע
כ' אברה מצרים: וישוב אתמשה ואתאחזן אל'
פרעה ואמר אללהם לכו עבדו אתיהיה אליתם מ'י
ה'הלקים: ואמר משה בקרתי ובקנתי נלך בגנתי

קאפוטעל י

בא

1 אונד נאמ' האט געזאגט צו משה, קום צו פרעה, ווארין איך האב הארט געמאכט
זיין הארץ, אונד דאס הארץ פון זיינע קנעכט, כדי איך זאל מהון דיא דאזיגע מיינע
צייכען אין איהם: 2 אונד כדי דוא זאלסט דערציילען אין דיא אויערען פון זיין זיהן
אונד זיין זיהן וזהו, וואס איך האב גרויסעס געטהון אין מצרים אונד מיינע צייכען
וואס איך האב געטהון אן וויא, אונד איהר זאלט וויסען אז איך בין נאמ': 3 אונד
משה אונד אהרן זענען געקומען צו פרעה, אונד וויא האבען צו איהם געזאגט, אזוי
האט דער נאמ' פון דיא עברים געזאגט, ביז וויא לאנג ווילסט דוא דיך נישט
אונטערשטענען פאר מיר, שיק אונזען מיינ פאלק כדי וויא זאלען מיר דינען:
4 אָבער ווען דוא וועסט נישט וועלען מיינ פאלק אונזערשטיקען, זעה, אזוי וועל איך
ברענגען פארנען היישרעקען אין דיינע ברענען: 5 אונד ער זאל בעדעקען דאס
געשיין פון דעם לאנד, אונד מען וועט נישט קענען זעהען דאס לאנד, אונד ער וועט
אויפברעסען דאס איברגע פון דיא אנטרינג, וואס איז איבערגעבליבען צו אייך פון
דעם האנעל, אונד ער וועט אויפברעסען אלע ביימער וואס שפראצט צו אייך אויף
דעם פעלד: 6 אונד וויא וועלען אנפילען דיינע הייזער, אונד דיא הייזער פון אלע
דיינע קנעכט, אונד דיא הייזער פון אלע מצרים, וואס דיינע פעטער האבען נישט גע-
זעהען, אונד דיינע פעטערס פעטער, פון דעם טאג אן ווען וויא זענען געוועזען אויף
דער וועלט ביז אויף דעם דאזיגען טאג, אונד ער האט זיך אונזערקעקערט אונד ער
איז ארויסגעגאנגען פון פרעה: 7 אונד דיא קנעכט פון פרעה האבען צו איהם
געזאגט, ביז וויא לאנג וועט דער דאזיגער זיין צו אונס צו א שטרויכלונג, שיק אונזען
דיא לייט כדי וויא זאלען דינען נאמ' ווייזער האר. ווייסט דוא נאך נישט אז מצרים איז
פערלויזערען? 8 אונד משה אונד אהרן זענען צוריק געבראכט געווארען צו
פרעה, אונד ער האט צו וויא געזאגט, ווייט דינט דעם האר אייזער נאמ'.
ווער אונד ווער זאלען גיין? 9 אונד משה האט געזאגט, מיט אונזערע
יונגען אונד מיט אונזערע אלטען וועלען מיר גיין, אונד מיט אונזערע זיהן
אונד

וכתבתי בנאש ובקדש גלד כי חניניה לני: ואמר
 אלם יד בן יהוה עמכם באשר אשלה אתכם ואת
 טפכם לא כי רעה נד פניכם: לא כן לו נא הנבאים
 יעבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים תגרש אתם מצת
 פני פרעה: ויאמר יהוה אל משה ומה דך על ארץ
 מצרים בארצה ויכל על ארץ מצרים ואכל את כל
 עשב הארץ את כל אשר השאר הכרד: וט משה את
 משה על ארץ מצרים ויהוה נדו ויהוה קדש כל
 היום והוא וכל הילול הכרד יהוה ויהוה הקדש ושא
 את הארצה: ויכל הארצה על כל ארץ מצרים ויהוה קדש
 ויכל מצרים קדש מאד לפניו לא היה בן ארצה כמור
 וחריו לא היה: והם את צען כל הארץ ותחשד
 הארץ ואכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי הוצ אשר
 הוציר הכרד ולא נותר כל ירק בצץ ובקשב השדה
 בכל ארץ מצרים: ומחר פרעה לקרא למשה ולאהרן
 ויאמר תמאני ליהוה אל יקסו לכם: ותעל שא נאחזתי
 אך הפסע ותעמדו ליהוה אל יקסו וסר מעלי רק את
 המות הזה: ונא מעם פרעה וימר אל יהוה: ותפץ
 יהוה ויהוה חנק מאד ושא את הארצה ותקדש ויהוה
 סוף לא נשאר ארצה אחד בכל ויכל מצרים: ותחזק יהוה
 את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל: פ
 ויאמר יהוה אל משה ומה דך על השמים ויהוה קדש על
 ארץ מצרים וימחשד: וט משה את יהוה על השמים
 ויהוה קדש אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים: לא ירא
 אש את אהרן ולא קמו אש מתחתיו שלשת ימים ולכל
 בני ישראל היה אור במשבתם: וקרא פרעה אל משה
 ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם ובקדשם וצנני
 שפכם בך עמכם: ויאמר משה ונא אתה תפץ בדת ויהוה כח
 ארופע ונאנען איבער דעם באנען לאנד מצרים, אונד ער האט געוהט אין דער באנען
 גרענעץ פון מצרים ועהר שווער, פאר איהם איז ניש געוועזען אזוי א היישרעק וויא
 ער, אונד נאך איהם וועט ניש זיין אונאלכער: 15 אונד ער האט באדעקט דאס געשיין
 פון דעם באנען לאנד, אונד דאס לאנד איז געווארען פינסטער, אונד ער האט אויפֿֿ
 געפרעסען דאס באנען קרויט פון דעם לאנד, אונד אלע פרוכט פון דיא ביימער וואס
 דער האנעל האט איבערגעלאזט, אונד נאר קיין גרינעס איז ניש איבערגעבליבען אן
 דיא ביימער אונד אן דעם קרויט פון דעם פעלד, אין דעם באנען לאנד מצרים:
 16 אונד פרעה האט געאייגלט צו רופען משה אונד אהרן, אונד ער האט געזאגט, איך
 האב געווינדט קענען דעם האר איינער האט, אונד קענען אייך: 17 אונד אונד בעט
 איך, פארגיב מיין זינד נאך דוועס מאל אונד בעטעט צו דעם האר איינער האט אז
 ער זאל אפטהון פון מיר נייערט דעם דאזיגען שוויט: 18 אונד ווען ער איז ארויסגע
 באנגען פון פרעה, אזוי האט ער געבעטען צו האט: 19 אונד האט אומגעקערט
 א ועהר שטארקען מערבֿֿווינד, אונד ער האט אונגעקערט דאס היישרעקען אונד
 ער האט זיין אריינגעשטעקט אין דעם ים סוף, עס איז ניש איבערגעבליבען איין
 היישרעק אין דיא באנען גרענעץ פון מצרים: 20 אונד האט האט פערהארגעט דאס
 הארץ פון פרעה, אונד ער האט ניש אונגעקערט דאס היישרעקען אונד ער האט
 21 אונד האט האט געזאגט צו משה, נייג דיינע האנד קענען הימל אונד עס זאל זיין
 פינסטערניס אין דעם לאנד מצרים, אונד מען וועט טאפען דיא פינסטערניס: 22 אונד
 משה האט געניגט זיינע האנד קענען הימל, אונד עס איז געווארען א דיקע
 פינסטערניס אין דעם באנען לאנד מצרים דריי טעג לאנג: 23 זיין האבען
 ניש געוועהן איינער דעם אנדערן, אונד קיינער איז ניש אויפגעשטאנען פון
 זיין ארט דריי טעג לאנג, אבער צו אלע קינדער ישראל איז געוועזען ליכט אין
 זייער וואוינונגען: 24 אונד פרעה האט גערופען משה אונד ער האט געזאגט, גייט
 דינט האט, נייערט איירע שאף אונד איירע רינדער זאלען בלייבען, אייך
 איירע קליינע קינדער זאלען מיט אייך גיין: 25 אונד משה האט געזאגט,
 דא זאלסט אייך געבען אין אונזערע הענד שלאכטֿֿאפער אונד בראנדֿֿאפער,

אונד מיר וועלען מקריב זיין צו דעם
האר אונזער גאט: 26 אונד אויף אונזער
פינג זאל גיין מיט אונס, עס זאל נישט
איבערבלייבען א קלוא, ווייל דערפון
וועלען מיר נעמען צו דינען דעם האר
אונזער גאט, אונד מיר וויסען נישט מיט
וואס מיר וועלען דינען גאט, ביז מיר
וועלען דארט אהינקומען: 27 אונד גאט
האט פערהארטעט דאס הארץ פון פרעה,
אונד ער האט זיין נישט געוואלט אנוועק
שיקען: 28 אונד פרעה האט צו איהם
געזאגט, גייט אנוועק פון מיר, הייט דיך
אז דוא זאלסט נישט מעהר זעהען מיין
פנים, ווארין אין דעם טאג ווען דוא
וועסט זעהען מיין פנים, זאלסט דוא
שטארבען: 29 אונד משה האט געזאגט,
דוא האסט רעכט גערעט, איך וועל נישט
מעהר זעהען דיין פנים:

קאפוטעל יא

1 אונד גאט האט געזאגט צו משה, גאך
זיין פלאג וועל איך ברענגען אויף פרעה
אונד אויף מצרים, דערנאך וועט ער
אויף אנוועקשיקען וועט ער אייך
נאכן אונד גאר פערטרייבען פון דאנען: 2 רעד נון אין דא אונד אונד
פאלק, אז זיי זאלען זיך אנלייען איינליכער פון זיין חבר, אונד איינליכע פרויא פון
איהר חבר'שע זילבערנע פלים אונד גאלדענע פלים: 3 אונד גאט האט דעם פאלק
געגעבען חן אין דא אונד פון מצרים, אויף איז דער מאן משה זעהר גרויס געווען
זען אין דעם לאנד מצרים, אין דא אונד פון דא קנעכט פון פרעה, אונד אין
דא אונד פון דעם פאלק: 4 אונד משה האט געזאגט, אזוי האט גאט געזאגט, גלייך
אזוי ווי אין מיטען דער נאכט וועל איך ארויסגיין אין צווישען מצרים: 5 אונד
איינליכער בכור זאל שטארבען אין דעם לאנד מצרים, פון דעם בכור פון פרעה
וואס וועט אויף זיין שטוהל, ביז צו דעם בכור פון דא דיקסט'מור וואס איז הינטער
דא מיל, אונד אלע בכורים פון בהמות: 6 אונד עס וועט זיין א גרויס געשעוויא אין
דעם גאנצען לאנד מצרים, וואס אונאלכעס איז נישט געוועזען, אונד אונאלכעס וועט
נישט מעהר זיין: 7 אונד צו אלע קינדער ישראל וועט קיין הונד נישט געווענען
זיינע צונג, פון מענטשען ביז צו בהמות, כדי איהר זאלט וויסען, אז גאט וועט
אפשיידען צווישען מצרים אונד צווישען ישראל: 8 אונד אלע דא אונד
דיינע קנעכט וועלען אראפגייען צו מיר, אונד זיי זאלען זיך בוקען צו מיר
אזוי צו זאגען, גייט ארויס, דוא אונד דאס גאנצע פאלק וואס איז בייא דיר,
אונד דערנאך וועל איך ארויסגיין, אונד ער איז ארויסגעגאנגען פון פרעה מיט
א גרויסארן: 9 אונד גאט האט געזאגט צו משה, פרעה וועט נישט הערען צו
אייך, כדי צו מעהרען מיינע וואונדער אין דעם לאנד מצרים: 10 אונד משה
אונד אהרן האבען געטהון אלע דא אונד וואונדער פאר פרעה, אבער
גאט האט פערהארטעט דאס הארץ פון פרעה, אונד ער האט נישט אנוועקשיקט
דיא קינדער ישראל פון זיין לאנד:

28 וועל וועט לידה אלתי: ונסמקנש ידך עמי לא
תשאיר פרה בי מיני נחם לעבר אתידה אלתי
27 ונקחט לאנדע מדהנבל אתידה עדבאט עמה: ותחנן
28 דנה אתילב פרעה ולא אבה לשלחם: ונאמרלו פרעה
לך מעלי השמר לך אתחסף ראות פני בי ביום
29 ראות פני ממות: ונאמר משה בן דהרם לאאסא עוד
ראות פנה:

א ונאמר דנה אלמשה עוד ננע אתה אביא ערפרעה
ועלמרים אתידה: ושלח אתחם מנה בשלח כלח
2 גרש וגרש אתחם מנה: דברנא באני העם ושאלו
אישל מנת רעדו ונאשה מנת רעתה כלדסס וכל
3 ונב: חנן דנה אתידה העם בעני מצרים נס: האיש
משה גדול מאד בארץ מצרים בעני עברפרעה ובעני
4 העם: ס ונאמר משה לה אמר דנה כחנת הלילה אני
5 ונא אתך מצרים: ונת כלבכור בארץ מצרים
מבכור פרעה הישב עלססא עד בכור השפחה אשר
6 אתר הדנים וכל בכור בהמה: ותחתה צעה גילה
בכלארץ מצרים אשר כלמו לא נחמה וקמרו לא
7 חספ: וכללו בני ישראל לא תהיך כלל לשנו למאיש
ועדבהמה למען תדען אשר יפלה דנה בן מצרים
8 ובן ישראל: ודרו כלעכרדך אלה אלי ותשפתחולי
לאמר צא אתה וכלהעם אשרברגליך ואתרנן אצא
9 ונא מעםפרעה בחרדאף: ס ונאמר דנה אלמשה
לאישמע אליכם פרעה למען רבות מפתי בארץ
מצרים: ומשה ואתרן עשו אתכלתמפתים האלה
לפני פרעה ותחנן דנה אתילב פרעה ולאשלח אתי
בגריעל מצרים:

וַאֲמַר יְהוָה אֱלֹהֵי מִצְרָיִם וְאֶל־אֶחָד בְּאָרְץ מִצְרָיִם לֵאמֹר: ^א הֲדָרְשׁ הָיָה לָכֶם רֹאשׁ חֲדָשִׁים רְאשֵׁי חֹדֶשׁ לָכֶם לְחֹדֶשׁ הַשָּׁנָה: ^ב דַּבְּרוּ אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בְּעָשֶׂר לַחֹדֶשׁ הָיָה וְקָרְתָּ לָכֶם אִישׁ שֶׁהָ לִבְתֹּחֲבֹתָ עֹה לָבוֹת: ^ג וְאָמַר יִמְעֹט הַבֹּת מִחֵזֶק מִשָּׁה וְלָקַח וְיָאֵל וְשָׂכְנוּ הַקֶּרֶב אֶל־בֵּיתוֹ בְּמִכְסֵת נִפְשָׁת אִישׁ לְפִי אִבְלוֹ חֲכָסוֹ עַל־הַשָּׂה: ^ד שֶׁהַ תַּמִּים וְכָר בְּדִשְׁנָה וְהָיָה לָכֶם מִדְּבַקְבָּשִׁים וּמִן הַחֹזֶם תִּקְחוּ: ^ה וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמַרֵת עַד אֲרִבְעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הָיָה וְשָׂכְנוּ אִתּוֹ כָּל קָרֵב עַד־יִשְׂרָאֵל בֵּין הָעָרְבִים: ^ו וְלָקַחוּ מִדְּהֵלֶם וְהָיָה עַל־שְׁתֵּי הַמְּוֹת וְעַל־הַמִּשְׁקָף עַל הַתַּמִּים אֲשֶׁר־יִאֲכָלוּ אִתּוֹ בְּהֵם: ^ז וְאִבְלוּ אֶת־הַבָּשָׂר בְּלִילָה הָיָה צִלְיָאֵשׁ וּמִצֹּת עַל־מִרְרִים: ^ח יִאֲכָלוּ: ^ט אֶל־תִּאֲכָלוּ מִמֶּנּוּ לֹא וּבָשָׂר מִבָּשָׂל בְּיָמֵם כִּי אִם־צִלְיָאֵשׁ רֹאשׁוֹ עַל־כַּרְפוֹ וְעַל־קֶרֶב: ^י וְלֹא־תֹתִירוּ מִקֶּשׁ עַד־בֹּקֶר וְהָיָה מִקֶּשׁ עַד־בֹּקֶר בָּאֵשׁ תִּשְׂרָפוּ: ^{יא} וְכָל־הָאֲכָלוּ אִתּוֹ מִתְנַגֵּם חֲגָרִים נְעִלִים בְּרִנְלִים וּמִקְלָכִם בְּדָבָרם וְאֲכָלְתֶּם אִתּוֹ בַּחֲפוּץ פֶּסַח הוּא לִדְחָה: ^{יב} וְעִבְרָתִי בְּאָרְץ־מִצְרַיִם בְּלִילָה הָיָה וְהָיָה לְכַבֹּד בְּאָרְץ מִצְרַיִם מֵאָתָּה וְעַד־בְּהַמָּה וּבְכָל־אֲלוֹת מִצְרַיִם אֲשֶׁה: ^{יג} שְׁפָטִים אֵין דְּחָה: ^{יד} וְהָיָה הָרֹם לָכֶם לָאֵת עַל הַתַּמִּים אֲשֶׁר אָתָּם שֶׁם וְרֹאשֵׁי אֶת־הֵדֶם וּפְסַחְתִּי שְׁלָכֶם וְלֹא־הָיָה כֶּכֶם נֶגֶד לְמִשְׁחֵת בְּהַבְתִּי בְּאָרְץ מִצְרַיִם: ^{טו} וְהָיָה חֶזֶק עֲלֵיכֶם תִּקְחוּ: ^{טז} שְׂבַע־יָמִים מִצֹּת תִּאֲכָלוּ אֵד בְּיָמֵם הָרִאשֹׁן תִּשְׁבִּיתוּ שָׂאֵר מִבְּתִיכֶם כִּי לֹא־אֵלֶּה הַמָּזֶן וְקִרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת מִיִּשְׂרָאֵל מִיָּוֶם הָרִאשֹׁן עַד־יוֹם

1 אונד נאט האט געזאגט צו משה אונד צו אהרן אין דעם לאנד מצרים אזוי צו זאגען: 2 דער דאזיגער חודש זאל זיין צו אייך דער אנפאנג פון דיא חדשים, ער זאל צו אייך זיין דער ערשטער צו דיא חדשים פון דעם יאהר: 3 רעט צו דער גאנצער געמיינדע פון ישראל אזוי צו זאגען, אין דעם צענטען פון דעם דאזיגען חודש זאלען זיין געמען צו זיך אימליכער א לאם צו דעם הויז פון דיא פעטער, א לאם צו איין הויזגעזינד: 4 אונד ווען דאס הויזגעזינד איז צו ווייניג צו איין לאם, אזוי זאל ער עס געמען אונד זיין שכן וואס איז גאנצט צו זיין הויז, נאך דיא צאהל פון דיא זעלען, אימליכער מאן נאך זיין עסען נאך, זאלט איהר ציילען אויף דעם לאם: 5 א לאם אהן פעהלער, א זכר, איין יאהר אלט זאל עס זיין צו אייך, פון דיא לעמער אדער פון דיא ציגען זאלט איהר עס געמען: 6 אונד עס זאל זיין צו אייך צו א היטונג ביז צו דעם פירצענטען טאג פון דעם דאזיגען חודש, אונד דיא גאנצע איינגעמלונג פון דער געמיינדע פון ישראל זאלען עט שעכטען צווישען דיא צוויי אגענדען: 7 אונד זיין זאלען געמען פון דעם בלוט אונד זיין זאלען עס שפריצען אויף דיא צוויי ביישטידעל אונד אויף דער איבערמיר, אויף דיא הייזער וואס זיין זעלען עס אין זיין עסען: 8 אונד זיין זאלען עסען דאס פלייש אין דער דאזיגער נאכט, געבראטען אין פייער, מיט מצות אונד ביטערע קרייטער זאלען זיין עס עסען: 9 איהר זאלט ניט עסען פון איהם האלב געבראטען אדער געזאטען אין וואסער, גייערט געבראטען אין פייער, זיין קאפ מיט זיינע קניא אונד מיט זיין איינגענוייד: 10 אונד איהר זאלט פון איהם ניט איבערלאזען ביז מארגען, אונד וואס איז איבערגעלאזט פון איהם ביז מארגען זאלט איהר פערברענען אים פייער: 11 אונד אזוי זאלט איהר עס עסען, איירע לענדען געגורט, איירע שיף אויף איירע פיס, אונד אייער שטעקען אין איירע האנד, אונד איהר זאלט עס עסען מיט אייליגקייט, דאס איז דאס פסח צו נאט: 12 אונד איך וועל איבערפאהרען אין דעם לאנד מצרים אין דער דאזיגער נאכט, אונד איך וועל דערשלאגען אימליכען בכור אין דעם לאנד מצרים, פון דעם מענש ביז צו דיא בהמות, אונד אן אלע געטער פון מצרים וועל איך טהון געריכט, איך בין גאט: 13 אונד דאס בלוט זאל זיין צו אייך פאר א צייכען אויף דיא הייזער וואס איהר זינט דרינגען, אונד ווען איך וועל זעהען דאס בלוט, אזוי וועל איך איבערהויפען איבער אייך, אונד עס וועט קיין פלאג אונטער אייך ניט זיין, אייך צו פערדארבען ווען איך וועל שלאגען אין דעם לאנד מצרים: 14 אונד דער דאזיגער טאג זאל זיין צו אייך פאר א געדעכטניס, אונד איהר זאלט איהם פייערן א פייערשאט צו נאט, איהר זאלט איהם פייערן אין איירע דורות איין אייביגעס געזעץ: 15 זיבען טעג זאלט איהר עסען מצות אבער אן דעם ערשטען טאג זאלט איהר פערשטערען דאס ווייערטייג פון איירע הייזער, ווארין אימליכער וואס עסט געווייערשעם, דיא זעלע זאל פארשניטען ווערען פון ישראל, פון דעם ערשטען טאג ביז צו דעם

16 השבועי: וביום הראשון מקראתךש וביום השבועי
מקראתךש ויהי לכם כלמלאכה לאתעשה ביום
אך אשר יאכל לכלנפש הוא לבדו תעשה לכם:
17 ושמרתם אתהמצות כי בלעם היום הזה חוצאתי את
עבאיתכם מארץ מצרים ושמרתם אתהיום הזה
18 לזרתכם הקת עולם: בראשון בארבעה עשר יום לחדש
בחדש תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש
19 בחדש: שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כיו כל
אכל מהמצת ונתרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בחד
ב ובאורח הארץ: כלמהמעת לא תאכלו בכל משבתים
תאכלו מצות: פ

21 ויקרא משה לכליזקני ישראל ואמר אליהם משבו וקחי
22 לכם צאן למשפחתכם ושחטו הפסח: ולקחתם אגרת
אזוב ושבחתם ביום אשר בסקת ודעתם אליהמשקוף
ואלשתי המזוזות מדרהם אשר בסקת ואחם לא תצאו
23 איש מפתחביתו עדבקר: ועבר יהיה לנגף אתמצרים
וראה אתהיהם עליהמשקוף ועל שתי המזוזות ופסח
יהיה עליהםחולא ותן המשחת לבא אלבתיכם לנגף:
24 ושמרתם אתהחדש הזה לחקלקל ולקנוד עדעולם:
בה יהיה כיתבאו אליהארץ אשר נתן יהיה לכם כאשר
26 דבר ושמרתם אתהעברה הזאת: יהיה בראשו
27 אליהם ביוםם מה העברה הזאת לכם: ואמרתם נבחר
פסח הוא ליהיה אשר פסח עליבתי בניישראל במצרים
בנגפו אתמצרים ואחתיבתי היל וחד היום וישתחו:
28 וכלו תעשו בני ישראל כאשר צוה יהיה אתימשה
29 ואחריו כועשו: ויהיובחי הלילה הזה כלבבכו
בארץ מצרים מבקר פרעה הישב עליבסאי עד בכור
פון וישראל אן דעם גר אונד אן דעם אייגעבוירענעם פון דעם לאנד: 20 קיינ
ערלייא חמין זאלט איהר נישט עסען, אין אלע איירע וואויננען זאלט איהר
עסען מצות:

21 אונד משה האט גערופען אלע עלצטע פון וישראל, אונד ער האט צו זיין
געזאגט, ציהט אויס אונד נעמט צו אייך שאף פאר איירע משפחות, אונד שעכט
דאס פסח: 22 אונד איהר זאלט נעמען א בינדעל אזוב, אונד איהר זאלט איינשטעקען
אין דעם בלוט וואס איז אין דעם בעקען, אונד איהר זאלט אנריירען דיא איבערטהור
אונד דיא צווייא ביישטידעל, מיט דעם בלוט וואס איז אין דעם בעקען, אונד איהר
זאלט נישט ארויסגיין קיינער פון דיא טהור פון זיין הויז ביז מארגען: 23 אונד גאט
וועט איבערפאהרען צו פלאנען דיא מצרים, אונד ער וועט זעהען דאס בלוט אויף
דיא איבערטהור אונד אויף דיא צווייא ביישטידעל, אונד גאט וועט איבערהיפפען
איבער דיא טהור, אונד ער וועט דעם פארדארבער נישט לאזען קומען צו איירע
היינער צו פלאנען: 24 אונד איהר זאלט היטען דיא דאזיגע זאך, פאר א געזעץ צו
דיר אונד צו דייער קינדער אויף אייביג: 25 אונד עס וועט זיין ווען איהר וועט
קומען אין דעם לאנד וואס גאט וועט אייך געבען, גלייך אזוי וויא ער האט גערעמט,
אזוי זאלט איהר היטען דעם דאזיגען דינסט: 26 אונד עס וועט זיין ווען איירע
קינדער וועלען צו אייך זאגען, וואס איז דער דאזיגער דינסט צו אייך? 27 אזוי זאלט
איהר זאגען, דאס איז דאס קרבן פסח צו גאט, ווייל ער האט איבערגעהיפט איבער
דיא היינער פון דיא קינדער וישראל אין מצרים, ווען ער האט געפלאגט דיא מצרים,
אונד אונזערע היינער האט ער באשיצט. אונד דאס פאלק האט זיך גענייגט, אונד
זיין האבען זיך געבוקט: 28 אונד דיא קינדער וישראל זענען געזאגט, אונד זיין
האבען געטהון אזוי וויא גאט האט געזאגט, אונד אחרן, אזוי האבען
זיין געטהון: 29 אונד עס איז געוועזען אין דער האלבער נאכט, אזוי האט
גאט דערשלאגען איינליכען בכור אין דעם לאנד מצרים, פון דעם בכור פון
פרעה וואס איז געוועזען אויף זיין שטוקל, ביז צו דעם בכור פון דעם

השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה: וקם פרעה ל
לילה הוא וכל־עבדיו וכל־מצרים וחרו צעקה גדלה
במצרים כראון בית אשר אדשם מת: ויקרא למשה
ולאהרן לילה ואמר קמו צאו מתוך עמי ונסאתם נס
בני ישראל ולכו עבדו את־יהוה כדברכם: ונסצאתם נס
נס־בכרכם קחו כאשר דברתם ולכו ויכרתם נס־אתי:
ותחוק מצרים על־הם למחר לשלחם מִדִּבְרָאֵר כִּי
אמר כלנו מתים: וישא העם את־בצקו טרם יחמץ
משאתם צדרת בשמלתם על־שבכמם: ובגד־ישראל לה
ישו כדבר משה וישאלו ממצרים בל־רִשְׁפָה וכל יִהְיֶה
ושמלת: וידה נתן את־הן העם בעני מצרים וישאלום
ונצלו את־מצרים: פ

ויסעו בגד־ישראל כרעמסם סבתה כש־שמאות אלה
רגל הבכרים לבד משף: ונס־ערב רב עלה אתם וצאן
ובכר מקנה בכר מאד: ויאפו את־בצקם אשר רוצאו
ממצרים ענת משות כי לא חמץ כד־רשו ממצרים ולא
יכלו להתחממה ונס־צדה לא־עשו להם: ומישב בני
ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות
שנה: וידו מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה וידו
בשנים היום הזה יצאו בל־צבאות ידה מארץ מצרים:
ליל שמרים הוא לילה להוציאם מארץ מצרים הוא
ללילה הזה לילה שמרים וכל־בני ישראל לדרתם: ויאמר
יהוה אל־משה ואהרן זאת חפת הפסח כל־בך
גפר לא־יאכל בו: וכל־עבד איש מקדש־קדש ומלתה
אתו אז יאכל בו: וחשב ושב־ל־לא־יאכל בו: בבית אחר
יאכל לא־תוציא מקדש־בית מקדש־בשר הוצה ועצם לא־
חשברדבו: בל־עדת ישראל ישו אתו: וב־יגור אתו: 48

נעפאנענעם וואס איז אין דעם נעפענג־
ניס, אונד איטליכען בכור פון בהמות:
30 אונד פרעה איז אויפגעשטאנען ביזא
נאכט, ער אונד אלע זיינע קנעכט אונד
אלע מצרים, אונד עס איז געוועזען א
גרויס געשרייע אין מצרים. ווארין עס
איז ניט געוועזען קיין הויז וואו עס איז
ניט דארט געוועזען א שוויטער: 31 אונד
ער האט גערופען משה אונד אהרן ביזא
נאכט, אונד ער האט געזאגט, שטייט
אויף, גייט ארויס פון צווישען מיין פאלק,
איהר אונד אויף דיא קינדער וישׂראל,
אונד גייט דיקט גאט, אזוי וויא איהר
האט גערעט: 32 נעמט אויף איירע
שאף אונד איירע רינדער אזוי וויא איהר
האט גערעט, אונד גייט, אונד איהר
זאלט אויף מיך גענשען: 33 אונד מצרים
האט געדרוינגען אויף דעם פאלק, וויא
געשווינד אונד עקצזשליקען פון דעם לאנד,
ווארין וויא האבען געזאגט מיר וועלען
אלע שטארבען: 34 אונד דאס פאלק
האט אויפגעווינגען זיין טייג איידער עס
איז געווייגערט געווארען, ווייטער איבער
בלייבונג איז געוועזען איינגעבונדען,
אין זייער קליידער אויף זייער אקסעל:
35 אונד דיא קינדער וישׂראל האבען

געמהן אזוי וויא דאס ווארט פון משה,
מצרים וילבערנע פלים אונד גאלדענע פלים אונד קליידער: 36 אונד גאט האט דעם
פאלק גענעבען חן אין דיא אויגען פון דיא מצרים אונד וויא האבען וויא געפארנט,
אונד וויא האבען אויסגעליידיגט דיא מצרים:

37 אונד דיא קינדער וישׂראל האבען געצויגען פון רעמסס קיין סכות אן ערף פון
זעקס הונדערט טויזענד מאן צו פוס, חוץ קליינע קינדער: 38 אונד אויף פיל פאר
מישט פאלק איז מיט וויא ארויסגעגאנגען, אונד שאף אונד רינדער זעהר פיל פוף:
39 אונד וויא האבען געבאקען אויס דעם טייג, וואס וויא האבען ארויסגעפראכט
אויס מצרים קוכען מצות, ווארין עס איז ניט געווייגערט געוועזען, ווייל וויא זענען
פארטריבען געווארען פון מצרים, אונד וויא האבען זיך ניט געקאנט זוימען, אונד
וויא האבען אויף פאר זיך ניט פארטיג געמאכט קיינע שפייז: 40 אונד דיא וואוינונג
פון דיא קינדער וישׂראל וואס וויא האבען געוואוינט אין מצרים, איז געוועזען פיער
הונדערט אונד דרייסיג יאהר: 41 אונד עס איז געוועזען נאך דעם ענד פון פיער
הונדערט אונד דרייסיג יאהר, — אונד עס איז געוועזען אין דעם געמליכען דאזיגען
טאג, זענען ארויסגעגאנגען אלע הערשאַרען פון גאט אויס דעם לאנד מצרים: 42 דאס
איז א נאכט פון היטונג צו גאט, אז ער האט וויא ארויסגעפראכט אויס דעם לאנד
מצרים, דאס איז דיא דאזיגע נאכט צו גאט, א היטונג צו אלע קינדער וישׂראל
צו זייער דרות:

43 אונד גאט האט געזאגט צו משה אונד צו אהרן, דאס דאזיגע איז דאס געזעץ פון
פסח, קיין פרעמדער זאל ניט דערפון עסען: 44 אונד אלע קנעכט, איטליכער וואס
איז געקויפט מיט געלד, ווען דאס וועסט איהם מל זיין, דענסמאל מעג ער דערפון
עסען: 45 אין איינזואויגער אונד א געדונגענער פאר דערפון ניט עסען: 46 אין איין
הויז זאל עס גענעסען ווערען, דאס זאלסט ניט פון דעם פלייש ארויסגענען פון דעם
הויז ארויס, אונד קיין ביין זאלט איהר ניט צוגרעכען אין איהם: 47 דיא גאנצע
געמיינדע פון וישׂראל זאל עס מאכען: 48 אונד ווען עס וועט וואוינען ביא דיר

א גר, אונד ער וועט מאכען פסח צו
נאט, אזוי זאל ג' מלות ווערען צו איהם
איטליכע מאנספערזאן, אונד דענצמאל
זאל ער גענועהנען עס צו מאכען, אונד
ער זאל זיין גלייך אזוי וויא איין איינ-
געפארענער פון דעם לאנד, אונד קיין
ערל זאל נישט דערפון עסען: 49 איין
געזעץ זאל זיין צו דעם איינגעפארענעם,
אונד צו דעם גר וואס וואוינט צווישען
איינ: 50 אונד אלע קינדער ישראל
האבען געטהון גלייך אזוי וויא נאט האט
געפארעט צו משה אונד אהרן, אזוי האבען
זיין געטהון: 51 אונד עס איז געוועזען
אין דעם נעמליכען דאזיגען טאג, האט
נאט ארויסגעבראכט דיא קינדער ישראל
פון דעם לאנד מצרים מיט זייער
הערשארען:

קאפיטעל יב

1 אונד נאט האט גערעט צו משה, אזוי צו
זאנען: 2 מאך הייליג צו מיר איטליכען
בכור, דיא עפנונג פון איטליכער גר
בערמוטער אונטער דיא קינדער ישראל,
אונטער מענטשען אונד אונטער בהמות,
צו מיר זאל עס זיין: 3 אונד משה האט
געזאגט צו דעם פאלק, געדענק דעם
דאזיגען טאג, ווען איהר זינט ארויס-
געגאנגען אויס מצרים פון דעם דינסט
הווי, ווייל מיט שטארקע מאכט האט אייך נאט
ארויסגעבראכט פון דאנען, אונד קיין
המין זאל נישט גענעסען ווערען: 4 היינט זינט
איהר ארויסגעגאנגען אין דעם חדש
אביב: 5 אונד עס וועט זיין, ווען נאט וועט
אייך ברענגען אין דעם לאנד פון דעם
גנעג, אונד דעם חתי אונד דעם אמרי אונד
דעם עמי אונד דעם קנעז אונד דעם קנעז
האני, אזוי זאלקט דא דינען דעם דאזיגען
דינסט אין דעם דאזיגען חדש: 6 זיבען
טעג זאלקט דא עסען מצות, אונד דעם
זיבעטען טאג זאל זיין א פייערטאג צו נאט:
7 מצות זאל גענעסען ווערען זיבען טעג,
אונד קיין המין זאל בייא דיר נישט גענועהן
ווערען, אונד קיין וויערטיג זאל בייא דיר
נישט גענועהן ווערען אין דיינע גאנצע
גרענעץ: 8 אונד דא זאלקט דערציילען צו
דיין זון, ווען נאט האט געטהון צו מיר,
ווען איך בין ארויסגעגאנגען אויס מצרים: 9
אונד עס זאל צו דיר זיין צו א צייכען אויף
דיינע האנד, אונד צו א געדענקניש צווישען
דיינע אויגען, כדי נאט'ס תורה זאל זיין
אין דיין מויל, ווייל מיט א שטארקע האנד,
האט דיר נאט ארויסגעבראכט אויס
מצרים: 10 אונד דא זאלקט היטען דאס
דאזיגע געזעץ, צו זיינע געזעצטע צייט,
פון נאך צו נאך: 11 אונד עס וועט זיין,
ווען נאט וועט דיר ברענגען אין דעם
לאנד פון דעם גנעג, אזוי וויא ער האט
געשווארען צו דיר אונד צו דיינע פעטער,
אונד ער וועט עס צו דיר געבען: 12 אזוי
זאלקט דא אפשיידען צו נאט, איטליכע
עפנונג פון דיא געפערמוטער, אונד
איטליכע עפנונג פון דיא ווארפונג פון א
בהמה, וואס וועט זיין צו דיר, דיא זכרים
זאלען זיין צו נאט: 13 אונד איטליכע
עפנונג פון איין איינעל זאלקט דא אויסלייזען
מיט א לאם. אונד ווען דא וועסט איהם
נישט אויסלייזען, אזוי זאלקט דא זיין
געניק ברעכען, אונד איטליכען בכור פון
מענטשען אונטער דיינע זון, זאלקט דא
אויסלייזען: 14 אונד עס וועט זיין,
ווען דיין זון וועט דיר פרעגען מארגען,
אונד זאנען, וואס איז דאס דאזיגע?
אזוי זאלקט דא צו איהם זאנען, מיט א
שטארקע האנד האט אונס נאט ארויסגעבראכט
אויס

גר וועט פסח ליהיה המלך לי בלילה וזה יקרב
49 לעשותו וזה כאורה הארץ וכלשעל לא יאכל בו: תורה
נאט וזה לאורה וזה דבר בחובם: וזהו בלילה
ישראל כאשר צוה וזה אתמשה ואתאמרן בו עשו:
51 וזה בעצם היום הזה הוציא וזה אתבני ישראל
ממצרים עלצבאם: פ

א וידבר ה' אלמשה לאמר: קדשילי בלילה פסח
3 בלילה בבני ישראל בארץ ובקדמה לי הוא: ולאמר
משה אלעלם וכו' אתהיום הזה אשר וצאתם מערים
מבית עבדים כי בתוך יד הוציא וזה אתכם מנה ולא
4 יאכל חמץ: היום אתם וצאתם בחדש האביב: וזה
בירבאך וזה אלצרץ הבגשי ותחלי והאמרי ותחלי
ותוכיט אשר נשבע לאבתך ללח לך ארץ ובה חלב
6 ודבש ועבדת אתהעבדה הזאת בחדש הזה: שבעת
7 ויום תאכל מצה וימים השבילי חג ליהוד: מצות
יאכל את שבעת וימים ולא יאכל לך חמץ ולא יאכל
8 לך שאר בלילהלך: ותנתן לבני ביום הזה לאמר
9 פסח זה עשה וזה לי בצאתי ממצרים: וזהו לך
לאת עלהך ולקרבן בן ענין למען תהיה תורה וזה
בפך כי בך תהיה הוצאת וזה ממצרים: ועמדת
אתהעבדה הזאת למעדה ימים ימים: פ
11 וזה בירבאך וזה אלצרץ הבגשי כאשר נשבע לך
12 ולאבתך ותנתן לך: ותעבדת בלשערהם ליהוד
וקלפטרו עשר בהמה אשר וזה לך חובם ליהוד:
13 ובלשערה חמר תפדה בשה ואם ללא תפדה תרשמוכל
14 בכור אתם בבןך תפדה: וזה כישלאלך בך חמר
לאמר מזהות ואמר אלך בתוך יד הוצאת וזה

מַצְרַיִם מִכֵּת עֲבָדֶיךָ: וְהָיָה כִּי־דִקְדָּשְׁתָּ פְרֹעֶה לְשַׁלְּחֵנוּ 13
 תִּהְיֶה יְהוָה לְבִבְכוּר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר אֶחָד וְעוֹד־
 בְּכֹר בְּהֵמָה עֲלֵיכֶם אֹיֵי וְכֹחַ לַיהוָה כִּלְפֹּטֵר לָהֶם 14
 הַזֵּכֶר וְכִלְפֹּטֵר בְּנֵי אִפְרַיִם: וְהָיָה לְאוֹת עֲלֵי־יָדְכֶם 15
 וּלְטוֹפֶת בֶּן עֶזְרָא בִּי בְּחֹקֶיךָ הַצִּדִּיקִי יְהוָה מִמִּצְרַיִם:

ס ס ס

יְהוָה בִּשְׁלַח פְּרֹעֶה אֶת־הָעָם וּלְאֹתָם אֱלֹהִים יִרְדָּךְ אֶרֶץ 17
 פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא כִּי אֶמֶר אֱלֹהִים פְּרִינָתָם הָעָם 18
 בְּרַאשֵׁי מַלְחָמָה וְשָׂבוּ מִצְרַיִם: וְיֹסֵב אֱלֹהִים אֶת־הָעָם 19
 יִרְדָּךְ הַמִּדְבָּר יִסְסֹף וְחַמְשִׁים עָלָיו בְּנִי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ 20
 מִצְרַיִם: וְחָק מִשְׁחָה אֶת־עֲצָמֹת יֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבַּע 21
 הַשִּׁבְעִי אֲתִיבִי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פֶּקֶד אֱלֹהִים אֲחִיכֶם 22
 וְהַעֲלִיתֶם אֶת־עֲצָמֹתַי מִן־הָאָדָם: וְיֹסֵף מִסְכַּת וַחֲנֹנִי כ־
 בָּאתִם בְּקֶדֶר הַמִּדְבָּר: וְהָיָה הַלֵּךְ לַפְּנִימָה יוֹמָם בְּעֶמֶד 23
 עֵץ לַחֲמֹם הַיָּרֵד וְלֵילָה בְּעֶמֶד אֵשׁ לְהָאִיר לָהֶם 24
 לַלַּיְלָה יוֹמָם וְלֵילָה: לֹא־יִשָּׁע עֶמֶד הָעֵץ יוֹמָם וְעֶמֶד 25
 הָאֵשׁ לַלַּיְלָה לִפְנֵי הָעָם:

פ

יְהוָה בִּשְׁלַח פְּרֹעֶה אֶת־הָעָם וּלְאֹתָם אֱלֹהִים יִרְדָּךְ אֶרֶץ 17
 פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא כִּי אֶמֶר אֱלֹהִים פְּרִינָתָם הָעָם 18
 בְּרַאשֵׁי מַלְחָמָה וְשָׂבוּ מִצְרַיִם: וְיֹסֵב אֱלֹהִים אֶת־הָעָם 19
 יִרְדָּךְ הַמִּדְבָּר יִסְסֹף וְחַמְשִׁים עָלָיו בְּנִי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ 20
 מִצְרַיִם: וְחָק מִשְׁחָה אֶת־עֲצָמֹת יֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבַּע 21
 הַשִּׁבְעִי אֲתִיבִי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פֶּקֶד אֱלֹהִים אֲחִיכֶם 22
 וְהַעֲלִיתֶם אֶת־עֲצָמֹתַי מִן־הָאָדָם: וְיֹסֵף מִסְכַּת וַחֲנֹנִי כ־
 בָּאתִם בְּקֶדֶר הַמִּדְבָּר: וְהָיָה הַלֵּךְ לַפְּנִימָה יוֹמָם בְּעֶמֶד 23
 עֵץ לַחֲמֹם הַיָּרֵד וְלֵילָה בְּעֶמֶד אֵשׁ לְהָאִיר לָהֶם 24
 לַלַּיְלָה יוֹמָם וְלֵילָה: לֹא־יִשָּׁע עֶמֶד הָעֵץ יוֹמָם וְעֶמֶד 25
 הָאֵשׁ לַלַּיְלָה לִפְנֵי הָעָם:

ד

יְהוָה בִּשְׁלַח פְּרֹעֶה אֶת־הָעָם וּלְאֹתָם אֱלֹהִים יִרְדָּךְ אֶרֶץ 17
 פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא כִּי אֶמֶר אֱלֹהִים פְּרִינָתָם הָעָם 18
 בְּרַאשֵׁי מַלְחָמָה וְשָׂבוּ מִצְרַיִם: וְיֹסֵב אֱלֹהִים אֶת־הָעָם 19
 יִרְדָּךְ הַמִּדְבָּר יִסְסֹף וְחַמְשִׁים עָלָיו בְּנִי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ 20
 מִצְרַיִם: וְחָק מִשְׁחָה אֶת־עֲצָמֹת יֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבַּע 21
 הַשִּׁבְעִי אֲתִיבִי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פֶּקֶד אֱלֹהִים אֲחִיכֶם 22
 וְהַעֲלִיתֶם אֶת־עֲצָמֹתַי מִן־הָאָדָם: וְיֹסֵף מִסְכַּת וַחֲנֹנִי כ־
 בָּאתִם בְּקֶדֶר הַמִּדְבָּר: וְהָיָה הַלֵּךְ לַפְּנִימָה יוֹמָם בְּעֶמֶד 23
 עֵץ לַחֲמֹם הַיָּרֵד וְלֵילָה בְּעֶמֶד אֵשׁ לְהָאִיר לָהֶם 24
 לַלַּיְלָה יוֹמָם וְלֵילָה: לֹא־יִשָּׁע עֶמֶד הָעֵץ יוֹמָם וְעֶמֶד 25
 הָאֵשׁ לַלַּיְלָה לִפְנֵי הָעָם:

בשלח

אֹהִים מִצְרַיִם פֶּן דָּעַם דִּינִסְט הַיּוֹד: 15 אִינֶד
 עַם אִיז גִּעֲוֹעֹעֶן וְעֵן פְּרֹעֶה הָאֵם זִיךְ
 פֶּאֶרְהֶאָרְטֵט אֹהִם אֲנֹעַק צו שִׁיקֶען,
 אַזוי הָאֵם גָּאָט דֶּרֶשְׁלָאָנֶען אִיטְלִיכֶען
 בְּכֹר אִין דָּעם לֵאנֶד מִצְרַיִם, פֶּן דָּעם
 בְּכֹר פֶּן מִעֲנִשֶׁן, בִּיז צו דָּעם בְּכֹר
 פֶּן בְּהִמּוּת, דָּאָרום בִּין אִיךְ מִקְרִיב צו
 גָּאָט אִיטְלִיכֶע עֲפֻעֶנוּג פֶּן דִּיא גִעֲבֶער־
 מוֹטֶער—דִּיא זָכָרִים—אִינֶד אִיטְלִיכֶען
 בְּכֹר פֶּן מִינֶע זִיךְ, לִיז אִיךְ אֹהִים:
 16 אִינֶד עַם זָאל וִיין צו אַ צִיכֶען אִוִּיךְ
 דִּינֶע הָאנֶד אִינֶד צו טוֹפֶת צוֹוִישֶׁן
 דִּינֶע אִוִּינֶען, וִוִּיל מִיט אַ שְׁטאַרְקֶע
 הָאנֶד הָאֵם אֹהִם גָּאָט אַרויסְגֶּע־בְּרַאָמֶט
 אֹהִים מִצְרַיִם:

17 אִינֶד עַם אִיז גִּעֲוֹעֹעֶן וְעֵן פְּרֹעֶה
 הָאֵם אֲנֹעַקְגֶּע־שִׁיקֶט דָּאָם פֶּאָלֶךְ, אַזוי
 הָאֵם גָּאָט וִוִּיא נִיט גִּעֲפִיחֶרְט דָּעם וְעֵן
 פֶּן דָּעם לֵאנֶד פִּלְשְׁתִּים, הָאָמְשֶׁע עַם אִיז
 גָּאָט גִּעֲוֹעֹעֶן, וִוִּיל גָּאָט הָאֵם גִּעֲוֹאָנֶט,
 טֶאָמֶער וְעֵט דָּאָם פֶּאָלֶךְ הַרְשָׁה הָאָבֶען,
 וְעֵן וִוִּיא וְעֵלֶען זֶעֱהֶען אַ מַלְחָמָה, אִינֶד
 וִוִּיא וְעֵלֶען צוֹרִיק קֶעֱדֶרען קִיין מִצְרַיִם:
 18 אִינֶד גָּאָט הָאֵם גִּעֲמַאכֶט דָּאָם פֶּאָלֶךְ
 זָאל אַרוֹמְקִינֶעלֶן דָּעם וְעֵן פֶּן דֶּער
 מִדְּבָר פֶּן יִם סוֹף, אִינֶד דִּיא קִינֶדֶר וְיִשְׂרָאֵל זֶענֶען
 אַרויסְגֶּע־אָנֶגען גִּעֲוֹאָפֶענֶט אֹהִים
 דָּעם לֵאנֶד מִצְרַיִם: 19 אִינֶד מִשָּׁה הָאֵם מִיט זִיךְ
 גִּעֲנוֹמֶען דִּיא בִּינֶעֶר פֶּן יוֹסֵף, וִוִּיל
 עַר הָאֵם גִּעֲשְׁוֹאָרֶען דִּיא קִינֶדֶר וְיִשְׂרָאֵל צו זָאָנֶען,
 גָּאָט וְעֵט אֵן אִיךְ גִּעֲוִים גֶּע־
 דֶּענֶקֶן, אַזוי זָאלֶט אִיךְ אַרויסְגֶּע־פֶּרֶענֶען
 מִינֶע בִּינֶעֶר פֶּן דָּאָנֶען מִיט אִיךְ: 20 אִינֶד
 וִוִּיא הָאָבֶען גִּעֲצוֹינֶען פֶּן סְכּוּת, אִינֶד וִוִּיא
 הָאָבֶען גִּעֲדוּהֶט אִין אִיֶּתֶם, אֵן דָּעם עַק פֶּן
 דֶּער מִדְּבָר: 21 אִינֶד גָּאָט אִיז פֶּאָר וִוִּיא
 גִּעֲבֹאָנֶען בִּיִּיא טָאָג מִיט אַ וְאֶלְקֶען־וִוִּיל,
 וִוִּיא צו פִּיֶּהֶרען דָּעם וְעֵן, אִינֶד בִּיִּיא נֶאָכֶט
 מִיט אַ פִּיֶּער־וִוִּיל, וִוִּיא צו לִיכֶטֶען, פֶּרֶד
 צו גִּיין בִּיִּיא טָאָג אִינֶד בִּיִּיא נֶאָכֶט: 22 עַר
 הָאֵם נִיט אָפֶּגע־טוֹהֶן דִּיא וְאֶלְקֶען־וִוִּיל
 בִּיִּיא טָאָג, אִינֶד דִּיא פִּיֶּער־וִוִּיל בִּיִּיא
 נֶאָכֶט פֶּאָר דָּעם פֶּאָלֶךְ:

קאפיטעל יד

1 אִינֶד גָּאָט הָאֵם גִּעֲרֶעט צו מִשָּׁה אַזוי צו זָאָנֶען: 2 רֶעֶד
 צו דִּיא קִינֶדֶר וְיִשְׂרָאֵל, אַז
 וִוִּיא זָאלֶען צוֹרִיקֶעֱדֶרען אִינֶד וִוִּיא זָאלֶען זִיךְ
 לֵאָנֶען פֶּאָר פִּי הַחִירוֹת, צוֹוִישֶׁן
 מִגְּדַל אִינֶד צוֹוִישֶׁן דָּעם יִם, פֶּאָר בַּעַל צָפֹן,
 קֶענֶע־נֶאָיֶער אִיֶּהֶם זָאלֶט אִיךְ רוֹהֶען
 בִּיִּיא דָּעם יִם: 3 וְאִרִּין פְּרֹעֶה וְעֵט זָאָנֶען
 אִוִּיךְ דִּיא קִינֶדֶר וְיִשְׂרָאֵל, וִוִּיא זֶענֶען
 פֶּאָר אִירִיט אִין דָּעם לֵאנֶד, דִּיא מִדְּבָר הָאֵם
 וִוִּיא אִינֶע־שְׁלָאָסֶען: 4 אִינֶד אִיךְ וְעֵל
 פֶּעֶרְהֶאָרְטֵט דָּאָם הָאָרֶץ פֶּן פְּרֹעֶה, אִינֶד עַר
 וְעֵט וִוִּיא גָּאָבֹאָנֶען, אִינֶד אִיךְ וְעֵל
 גִּעֲדֶרְט וְעֵרען אֵן פְּרֹעֶה אִינֶד אֵן וִוִּינֶע
 גָּאָנֶע־הַעֲרָשָׁר, אִינֶד דִּיא מִצְרַיִם זָאלֶען
 וִוִּיסֶען אַז אִיךְ בִּין גָּאָט, אִינֶד וִוִּיא
 הָאָבֶען אַזוי גִּעֲטוֹהֶן: 5 אִינֶד עַם אִיז
 גִּעֲוֹאָנֶט צו דָּעם קֶענִיג פֶּן מִצְרַיִם אַז
 דָּאָם פֶּאָלֶךְ אִיז אָנְטְלָאָפֶען, אִינֶד
 דָּאָם הָאָרֶץ פֶּן פְּרֹעֶה אִינֶד פֶּן וִוִּינֶע
 קֶענֶכֶט אִיז פֶּאָרְקֶעֱדֶרְט גִּעֲוֹאָרֶען
 קֶענֶען דָּעם פֶּאָלֶךְ, אִינֶד וִוִּיא הָאָבֶען
 גִּעֲוֹאָנֶט, וְעֵט אִיז דָּאָם דָּאָוִינֶע וְעֵט
 מִיר הָאָבֶען גִּעֲטוֹהֶן, אַז מִיר הָאָבֶען
 אֲנֹעַקְגֶּע־שִׁיקֶט וְיִשְׂרָאֵל פֶּן אִוִּינֶען
 דִּינִסְט? 6 אִינֶד עַר הָאֵם אִינֶע־שְׁפֹאָנֶט
 וִוִּין רִיט־וִוִּיאָנֶען אִינֶד עַר הָאֵם מִיט
 זִיךְ גִּעֲנוֹמֶען וִוִּין פֶּאָלֶךְ: 7 אִינֶד עַר
 הָאֵם גִּעֲנוֹמֶען וְעֵקֶס הַיָּדֶעֱרֶט
 אִוִּיסְדֶּער־וִוִּילֶשֶׁט רִיט־וְעֵנֶען

אונד אלע רייט־וועגן פון מצרים, אונד
הויפטלייט איבער אימליכען: 8 אונד
נאט האט געשטארקט דאס הארץ פון
פרעה, קעגן פון מצרים, אונד ער האט
דיא קינדער ישראל נאכגעיאנט, אונד
דיא קינדער ישראל זענען ארויסגעגאנגען
מיט א הויכע האנד: 9 אונד דיא מצרים
האבען זיין נאכגעיאנט, אונד זיין האבען
זיין געגרייכט, ווען זיין האבען גערוקט
בייא דעם ים, אלע פערד אונד רייט־
וועגן פון פרעה, אונד זיינע רייטער,
אונד זיינע הערשאר בייא פון היירות,
פאר בעל צפון: 10 אונד פרעה האט
זיך געענהנט, ווען דיא קינדער ישראל
האבען אויפגעוויפן זייער אויגען, אונד
זעה מצרים האט געצויגען נאך זיין,
אזוי האבען זיין זעהר מורא געהאט,
אונד דיא קינדער ישראל האבען גע-
שרינען צו נאט: 11 אונד זיין האבען
געזאגט צו משה, איז עס ווייל עס זענען
ניט דא קיינע קברים אין מצרים, דאס
דוא האסט אונס גענומען צו שטארבען
אין דער מדבר, וואס איז דאס דאזיגע וואס
אונס געטוהן, אונס
ארויס צו ברענגען אויס מצרים? 12 איז ניט
דיא דאזיגע זאך וואס מיר האבען
צו דיר גערעט, צו זאגען, דער אויף פון אונס,
אונד מיר וועלען דינען דיא מצרים,
ווארין עס איז געסער פאר אונס, צו דינען דיא
מצרים איידער צו שטארבען אין
דער מדבר: 13 אונד משה האט געזאגט צו
דעם פאלק, האט ניט קיין מורא, בלייבט
שטיין אונד זעהט דיא הילף פון נאט, וואס
ער וועט היינט טוהן צו אייך, דען וויא
אייר האט היינט דיא מצרים געזעהן, וועט
אייר וויא ניט מער זעהן ביז אויף
אייביג: 14 נאט וועט פאר אייך שטרייטען,
אונד אייר זאלט שטילשטוינען:

15 אונד נאט האט געזאגט צו משה, וואס
שרייסט דוא צו מיר? רעד צו דיא קינדער
ישראל אז זיין זאלען ציהען: 16 אונד דוא,
הייב אויף דיין שטעקען אונד גייג זיינע
האנד איבער דעם ים, אונד שפאלט עס,
אונד שפאלט עס, אונד דיא קינדער ישראל
זאלען קומען אין מיטען ים, אין דער
טרוקעניס: 17 אונד איך, זעה איך וועל
שטארקען דאס הארץ פון דיא מצרים,
אונד זיין וועלען קומען נאך זיין, אונד
איך וועל געעהרט ווערען אן פרעה
אונד אן זיינע באנצע הערשאר, אן זיינע
רייט־וועגן אונד אן זיינע רייטער: 18 אונד
דיא מצרים זאלען וויסען אז איך בין נאט,
ווען איך וועל געעהרט ווערען אן
פרעה אונד אן זיינע רייט־וועגן, אונד
אן זיינע רייטער: 19 אונד דער מלאך
פון נאט איז געגאנגען פאר דער מלכה
פון ישראל האט געצויגען פאר זיין,
אונד האט געזאגט דינער זיין, אונד דיא
זיך געשטעלט דינער זיין: 20 אונד ער
איז געקומען צווישען דער מלכה פון
מצרים אונד צווישען דער מלכה פון
ישראל, אונד עס איז געוועזען דער
וואלקען אונד דיא פֿינסטערניס (צו דיא
מצרים) אבער עס האט געלייכט (צו דיא
ישראל) בייא נאכט, אונד איינער האט
ניט געזעהט צו דעם אנדערן דיא
באנצע נאכט: 21 אונד משה האט
גענייגט זיינע האנד אויף דעם ים, אונד
נאט האט געמאכט אונזען קיין דאס
ים מיט א שטארקען מורח ווינד, דיא
באנצע נאכט, אונד ער האט געמאכט
דאס ים צו טרוקעניס אונד דיא וואסערן
זענען געשפאלטען געווארען: 22 אונד דיא

בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חמה מימים ומשמאלם: וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס²³ פרעה רכבו ופרשיו אלתוך הים: ויהי באשמרת הבקר²⁴ ישקף הים אלמחנה מצרים בעמד אש וגשן והם את מחנה מצרים: וסר את אפן מרכבתו וינהיגו בכבדת כח ואמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהיה נלחם להם במצרים:
פ
וואמר יהוה אלמשה נקח אתיך עליהם וישבו המים עלמצרים עלרכבו ועלפרשיו: ויט משה אתידיו²⁷ עליהם וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינצר יהוה אתמצרים בתוך הים: וישבו המים ויכסו אתהרכב ואתהפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם כים לאישאר בהם עדאחר: ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חמה מימים ומשמאלם: וישע יהוה ביום ההוא אתישראל מיד מצרים ורא ישראל אתמצרים מת עלשפת הים: ורא ישראל אתיהוה הנהלח אשר עשה יהוה במצרים ויראו הים אתיהוה ואמרו ידוה ובמשה עבדו: פ

טו

אוישירמשה ובני ישראל אתהשדה הזאת ליהוה ואמרו לאמר אשירה ליהוה כרבאה נאה סוס ורכבו רמה כים: עת וזמרת יה ויהיה לישירה יה אלי ואנחנו יה אלתי אבי וארמנותי: יהוה איש מלחמה יהוה שמו: מרכבת פרעה וחילו ירה כים ומכתר שלשיו לבעש בים סוף: תולדת יכסמי ידיו במצולת כמר אבו: ימנה יהוה נאדרי בים ימנה

קינדער ישראל זענען געקומען אין דער מיטען פון דעם ים אין דיא טרוקענים, אונד דיא וואסערן זענען צו וויא געווען זען פאר א מויער פון ווירע רעכטער האנד אונד פון ווירע לינקער האנד: 23 אונד דיא מצרים האבען וויא נאכגעזאגט אונד וויא זענען געקומען נאך וויא, אלע פערד פון פרעה, ווינע רייטוועגען אונד ווינע רייטער, אין דעם מיטען פון דעם ים: 24 אונד עס איז געוועזען אין דער מארגען וואך, אזוי האט גאט אראפגע קוקט אויף דיא מחנה פון מצרים, דורך דיא פויער וויל אונד פון וואלקען, אונד ער האט פערטומעלט דיא מחנה פון מצרים: 25 אונד ער האט אפגעטהון דיא רעדער פון ווינע רייטוועגען, אונד ער האט איהם געמאכט שווער צו פיהרען, אונד מצרים האט געזאגט, איך וועל אנטלויפען פאר ישראל, ווארין גאט שטרייטעט פאר וויא קענען מצרים: 26 אונד גאט האט געזאגט צו משה, גייב דיינע האנד איבער דעם ים, אז דיא וואסערן זאלען צוריקקעהרען אויף מצרים, אויף ווינע רייטוועגען אונד אויף ווינע רייטער: 27 אונד משה האט גענייגט ווינע האנד איבער

דעם ים, אונד דאס ים האט צוריקגעקעהרט קענען דעם מארגען אין ווינע שטארקייט, אונד דיא מצרים זענען אנטלאפען אנטקעגען איהם, אונד גאט האט אויפגעווארפען דיא מצרים אין דעם ים: 28 אונד דיא וואסערן האבען צוריקגע קעהרט, אונד וויא האבען באדעקט דיא רייטוועגען אונד דיא רייטער פון דער גאנצער הערשאר פון פרעה, וואס זענען געקומען נאך וויא אין דעם ים אריין, עס איז נישט איבערגעבליבען פון וויא קיין איינציגער: 29 אונד דיא קינדער ישראל זענען אויף דער טרוקענים געזאנגען, אין מיטען פון דעם ים, אונד דיא וואסערן זענען צו וויא געוועזען פאר א מויער פון ווירע רעכטער האנד אונד פון ווירע לינקער האנד: 30 אונד גאט האט געהאלפען ישראל אין דעמוועלדיגען שאג, פון דער האנד פון מצרים, אונד ישראל האט געזעהען דיא מצרים טויט אויף דעם בארטען פון דעם ים: 31 אונד ישראל האט געזעהען דיא גרויסע האנד וואס גאט האט געטהון אן דיא מצרים, אונד דאס פאלק האט זיך געפארקטען פאר גאט, אונד וויא האבען געגלויבט אן גאט, אונד אן משה זיין קנעכט:

קאפיטעל טו

1 דענסמאל האט משה געזונגען אונד דיא קינדער ישראל, דעם דאזיגען געזאנג צו גאט, אונד וויא האבען געזאגט, אזוי צו זאגען—איך וועל זינגען צו גאט ווארין ער איז הויף דערהייכט, דאס פערד אונד ווינע רייטער האט ער געווארפען אין דעם ים: 2 גאט איז מינע שטארקייט אונד מיין לויבגעזאנג, אונד ער איז געווארען צו מיר צו א הילף, דער דאזיגער איז מיין גאט, אונד איך וועל איהם א וואוינונג מאכען, גאט פון מיין פאטער, אונד איך וועל איהם דערהייכען: 3 גאט איז א קריגסמאן, גאט איז זיין נאמען: 4 דיא רייטוועגען פון פרעה אונד ווינע הערשאר, האט ער אין דעם ים אריינגעווארפען, אונד דיא אויסדערטוילטע פון ווינע הויפטלויט זענען פארזונקען געווארען אין ים סוף: 5 דיא אפגרינדען האבען וויא באדעקט, וויא זענען אראפגענידערט אין דיא טיפענים אזוי ווא א שטיין: 6 דיינע רעכטע האנד, אוי

- 7 דהו' תרעין אייב: וברכ נאנך תהרס
8 קמך: תשלח נרנך: אכלמו בקש: וברח
9 נולס: אפך נערמרים: נאכו במרד
10 איב ארדח אשני: קפאו תדמח כלבכים: אמר
11 נפשי: ארץ חרבי תורישמו דיי: נשפת
12 ברחוק כסמי ים: אללו כעפרת בסיס
13 אדירים: מירמכה באלם דיה: כי
14 קמכה נאנך בקרש: מורא תהלת עשור
15 פלא: גמית ימנך תכלעמו ארץ: וחת
16 בחסדך עסני נאלת: נחלת בשחך אלנה
17 קרשך: קשמו עמי דננח: תיל
18 מו אחי ישרי פלשת: או נהלו אלפי
19 אדום: אלי מואב יתנומי רער: נלט
20 כל ישרי הננ: תפל עליהם איתח
21 ופחד: בגלל ורועה דמי קאכו: עד
22 יעבר עמך דיה: ערעבר עסני
23 קתית: תבאמו ותעלמו בדר נחלתך: קכו
לשבתך פלשת דיה: מקדש אדני קונו
18 דיה: דתה: ומלך עללם ועד: כי
19 כא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בלם תשב דיה עללם
איתמי תם ובני ישראל הלכו בבישה בדרך תם: פ
20 ב ותחזק מרים הנביאה אחות מרים איתחיה ברה ותצאן
21 בלתישים אחיהן בתים ובמחלת: ומנן להם מרים
שירי לדתה ברהא נאח סוס ורכב דמה בים: ס
22 תפע משה איתשראל מססוף נאח אלמברשור
23 חללי שלשת ימים במדבר ולא ימצא מים: וקאו
- געוונג וואס טהוט וואונדער? 12 דוא האסט געניגט דיינע רעכטע האנד, דא ערד האט זיין פערשלונגען: 13 דוא האסט געפיהרט מיט דיין חסד דאס דאזיגע פאלק, וואס דוא האסט דערלייזט, דוא האסט זיין געפיהרט מיט דיינע שטארקייט, צו דיינע הייליגע וואוינונג: 14 דא פעלקער האבען עס געהערט, זיין דערשרעקען ויף, א ציטערניס האט אנגעחאפט דא איינוואוינער פון פלשת: 15 דענסמאל זענען דערשראקען געווארען דא פירשטען פון אדום, א ציטערניס האט אנגעחאפט דא הארען פון מואב, אלע איינוואוינער פון כנען זענען צושמאלצען געווארען: 16 שרעקען אונד פורכט פאלען אויף זיין דורך דא גרויסהייט פון דיין ארעם זענען זיין שטיל, אזוי ווי א שטיין, ביז דיין פאלק וועט איבערפאהרען אוי גאט! ביז דאס דאזיגע פאלק וועט איבערפאהרען וואס דוא האסט געקויפט: 17 דוא וועסט זיין ברענגען אונד דוא וועסט זיין פלאנצען, אין דעם בארג פון דיינע ערבשאפט, אין דעם ארט וואס דוא גאט האסט געמאכט צו דיינע וואוינונג, דאס הייליגטהום אוי האר, וואס דיינע הענד האבען אנגעברייט: 18 גאט קעניגט אימער אונד אייביג: 19 ווארין דאס פערד פון פרעה מיט זיינע רייטנעגען אונד מיט זיינע רייטער זענען געקומען אין דעם ים, אונד גאט האט צוריקגעבראכט איבער זיין וואסערן פון דעם ים, אונד דא קונדער ישראל זענען געגאנגען אויף דער טרוקעניס, אין מיטען פון דעם ים:
- 20 אונד מרים דא גביאה, דא שוועסטער פון אהרן האט גענומען דא פויק אין איהרע האנד, אונד עס זענען ארויסגעגאנגען אלע ווייבער נאך איהר מיט פויקען אונד מיט טאנצען: 21 אונד מרים האט געענטפערט צו זיין, וינט צו גאט, ווארין ער איז הויף דער הויכט, דאס פערד אונד זיין רייטער האט ער געווארפען אין דעם ים אריין: 22 אונד משה האט געמאכט ציהען דא קונדער ישראל פון ים סוף אונד זיין זענען ארויסגעגאנגען צו דא מדבר פון שור, אונד זיין זענען געגאנגען דריי טעג ריז אין דער מדבר, אונד זיין האבען נישט געפונען קיין וואסער: 23 אונד זיין זענען געקומען

קריין מרה אונד זיין האבען נישט געקאנען
טרינקען דיא וואסערן פון מרה ווייל
זיין זענען געוועזען ביימער, דארום האט
מאן געווארפן איהר נאכען מרה: 24 אונד
אס פאלק האט געמוזטעלט קענען
משה אזוי צו זאגען, וואס זאלען מיר
טרינקען? 25 אונד ער האט געשריגען
צו נאט, אונד נאט האט איהם געוויזען
א בוים, אונד ווען ער האט עס אריינגע-
געווארפען אין דיא וואסערן, אזוי זענען
דיא וואסערן זיס געווארען, דארט האט
ער געמאכט צו איהם א געזעץ אונד א
געריכט, אונד דארט האט ער איהם
געפריפט: 26 אונד ער האט געזאגט,
ווען דוא וועסט פלייסן גערען צו דעם
קול פון דעם האר דיין נאט, אונד דוא
וועסט משה וואס איז רעכט אין זיינע
אויגען אונד דוא וועסט הארפען צו זיינע
מצות, אונד דוא וועסט היטען אלע זיינע
געזעץ, אל דיא קראנקהייט וואס איז
האב געטהון אויף דיא מצרים, וועל איז
נישט אויף דיר משה, קארין איז בין נאט
וואס היילט דיר: 27 אונד זיין זענען
געקומען קיין אילום, אונד דארט זענען
געוועזען צוועלף קהאל ברוגען פון
וואסער, אונד זיבציג דייטעל ביימער, און
וואסערן:

וואסער, אונד זיבציג דייטשעל פייסער, אונד זיין האפן דאס פערדעט פייא דיא
וואסער:

- 444

9 ויהי: ואמר משה לאהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני ד' כי שמע את תלונתכם: ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפני אל המדבר ויהי כבוד ד' וראה בעיניו: 10 וידבר ד' אל משה לאמר: שמעתי את תלונת בני ישראל דבר אללם לאמר כח הערבים תאכלו בשר ובבקר חשבועיהם ודעתם כי אני ד' אלהיהם: ויהי כשרם ותפל השלל וחסם את המנה ובבקר הותל 13 שכבת המל סביב למחנה: ותפל שכבת המל והיה על פני המדבר רק מחספס רק בבשר על הארץ: 14 ויראו בני ישראל ואמרו איש אל אחיו מן היום כי לא ידע מה יהיה ואמר משה אללם הוא הלחם אשר נתן 16 ד' לכם לאכלה: ויהי הדבר אשר צוה ד' לקחו מלפני איש לפי אבדו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם 17 איש לאשר באהלו חקרו: בעשרה בני ישראל חלקם המדבר והממקט: חקרו כלמר ולא העדו המדבר 18 והממקט לא החקיר איש לפי אבדו לקחו: ואמר כ משה אללם איש אליהם מלפני ערבה: ולא שמעו אל משה ויחרו אנשים מלפני ערבה תלעים 21 הבאש חקצו עליהם משה: חלקו אתו בבקר בבקר איש כפי אבדו תם השמם וחסם: ויהי כיום הששי לקחו 22 לחם משנה שני העמר לאחר תבואו כל נשיא העדה בניו למשה: ואמר אללם הוא אשר דבר ד' ד' שבתו שבת קדש לד' את אשר תאפו אפי 23 ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל תלונתו הניחו לכם למשמרת ערבה: ויניחו אתו ערבה בבקר כאשר צוה 24 כה משה ולא הבאש ורמה לאותה ב: ואמר משה אויף דער מדבר גענוענען עפעס דינעם רונדעם, דין גלייך אזוי וויא פראקט אויף דער ערד: 15 אונד ווען דיא קינדער ישראל האבען עס גענועהן, אזוי האבען זייא גענוגט איינער צו דעם אנדערן עס איז מן, ווייל זייא האבען נישט געוואוסט וואס עס איז, אונד משה האט צו זייא גענוגט, דאס איז דאס ברויט, וואס האט האט אייך געגעבען צו עסן: 16 דאס דאזיגע איז דאס ווארט וואס האט האט געבאטען, קלויבט דערפון איטליכער נאך זיין עסען נאך, איין עמר צו א קאפ, נאך דיא צאל פון איינע זעלען, זאלט איהר נעמען איטליכער צו דיא וואס זענען אין זיין געזעלט: 17 אונד דיא קינדער ישראל האבען אזוי געטהון, אונד זייא האבען געקליבען, איינער פיל, דער אנדערער ווייניג: 18 אונד זייא האבען עס געמאקטען מיט איין עמר, אונד דער וואס האט פיל געקליבען, האט נישט איבריג געהאט, אונד דער וואס האט ווייניג געקליבען, דעם האט נישט געפעהלט, איטליכער נאך זיין עסען נאך האבען זייא געקליבען: 19 אונד משה האט צו זייא גענוגט, קוינער זאל נישט דערפון איבער לאזען ביז מארגען: 20 אבער זייא האבען נישט געהארקט צו משה, אונד מאנקע מענער האבען דערפון איבערגעלאזט ביז מארגען, אונד עס זענען ווערס דערפון געווארען, אונד עס האט געשטונקען. אונד משה האט איבער זייא געצארנט: 21 אונד זייא האבען געקליבען איטליכען מארגען, איטליכער נאך זיין עסען נאך, אונד ווען דיא וון האט זיך דערהיפט, אזוי איז עס צושמאלצען געווארען: 22 אונד עס איז גענוענען אן דעם זעקסטען טאג, האבען זייא געקליבען צווייפאכעדיג ברויט, צווייא עמר פאר איטליכען. אונד עס זענען געקומען אלע זעלעטע פון דער געמיינדע, אונד זייא האבען עס אנגענוגט צו משה: 23 אונד ער האט צו זייא גענוגט, דאס איז עס וואס האט האט גערעט, מארגען איז דיא רוהונג, דער הייליגער שבת צו האט, וואס איהר וואלט באקען באקט, אונד וואס איהר וואלט קאכען קאכט, אונד אלעס וואס איבריג איז, לאזט לינען פאר אייך צו א היטונג ביז אויף מארגען: 24 אונד זייא האבען עס געלאזט לינען ביז אויף מארגען, אזוי וויא משה האט געבאטען, אונד עס האט נישט געשטונקען אונד קיינע ווערס זענען נישט דרינען גענוענען: 25 אונד משה האט גענוגט,

אֶלֶּלֶיךָ הַיּוֹם כִּרְשֶׁבֶת הַיּוֹם לִדְרוֹת הַיּוֹם לֹא תִמְצָאוּהוּ
 בְּשֶׁבֶת: עֲשֵׂת יָמִים תִּלְקַדְּתוּ וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבֶת לֹא
 יִהְיֶה: וְהָיוּ בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי יָצָא מִדְּרָגָם לִלְקֹט וְלֹא
 מִצָּאוֹ: ס וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־מֹשֶׁה עַד־אֵיךְ מֵאֲנִתֶם
 לַשָּׁמַיִם מִצֹּטֵי וְחֹרֹתֵי: רָאוּ בִּדְרוֹתָי נָתַן לָכֶם הַשֶּׁבֶת
 עַל־כֵּן הָיָא נָתַן לָכֶם בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי לָחֶם יָמִים שְׁבֹר וְאִישׁ
 תִּחְתִּי וְאֶל־יָצָא אִישׁ מִמָּקוֹמוֹ בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי: וּשְׁבֶתָה דָּעָם ל
 בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי: וַיִּקְרָאוּ בְּיִשְׂרָאֵל אֶת־שְׁמִי מִן הַיּוֹם
 כְּזֶרַע יָד לָבוֹן וְשִׁמְיָא כְּצִפְרֹת בְּדָבָשׁ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְהַ
 הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה דָּוִד מֶלֶךְ הָעָמָל מִמֶּנִּי לְמִשְׁמֶרֶת
 לְדִרְתִּיכֶם לִמְנוֹ: וְרָאוּ אֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הֵאֱכַלְתִּי אִתְּכֶם
 בַּמִּדְבָּר בְּדוֹרֵיכֶם אִתְּכֶם מֵאֵין מִצְרַיִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־
 אֶחָד מִן הָעָמָל אֶת־דָּוִד וְהַדָּבָר מִלִּי הָעֵמֶר מִן הַיּוֹם
 אֲתוֹ לִפְנֵי דָוִד לְמִשְׁמֶרֶת לְדִרְתִּיכֶם: כֹּאֲשֶׁר צִוָּה דָּוִד
 אֶל־מֹשֶׁה וְהָיָה אֶת־כָּל־לִפְנֵי הַעֲדָת לְמִשְׁמֶרֶת: וּבְיִשְׂרָאֵל
 אָבְלוּ אֶת־דָּמָן אֶרְבָּעִים שָׁנָה עַד־בָּאָם אֶל־אֶרֶץ נוֹשָׁבִת
 אֶת־דָּמָן אָבְלוּ עַד־בָּאָם אֶל־קִצְחָה אֶרֶץ כְּנָעַן: וְהָעֵמֶר
 שְׁשִׁירֹת הָאֶפֶס הָיוּ: פ

וְכִסְּוּ כְּלִי־זֶרַח בְּיִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּר־סִין לְמִשְׁעִיהֶם עַל־
 פִּי דָוִד וְהָיוּ בְּרַפְדִּים וְאֵין מִים לְשִׁתָּה דָּעָם: וְכִבֵּד
 דָּעָם עִם־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ תִּנְחַלְנוּ מִים וְנִשְׁתֶּה וַיֹּאמֶר לָחֶם
 מֹשֶׁה מִדְּתָרִיבִין עָמְדִי מִדְּתָרִסָן אֶת־יְהוָה: וַיִּצְאָה שֵׁם
 הָעָם לִפְנֵי וְהָיוּ דָּעָם עִם־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לָחֶם הַיּוֹם
 מִצְרַיִם לְהַמִּית אֹתִי וְאֶת־בְּנֵי וְאֶת־מִתְּנֵי בְּכָמָא: וַיִּצְעַק
 מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר מַה אֲעֲשֶׂה לָּעָם הַזֶּה עוֹד מִמֶּנִּי
 וְסִקְלֵנִי: וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־מֹשֶׁה עֲבֹר לִפְנֵי הָעָם וְקַח הַ
 אֶתֶךָ מִקֶּץ יִשְׂרָאֵל וּמִשָּׁה אֲשֶׁר הָבִית בּוֹ אֶת־הַנֶּזֶר קַח

פִּיל אֵיין עֵמֶר דְּעָרְפוֹן פֹּאָר אַ הִיטונג צו
 אִירֵע דוֹרוֹת, פִּדִי וַיֵּאֱלֶען זַעֲהֶען דָּאָם בְּרוּיט, וְהָאָם אֵיךְ הָאָב אִיךְ גַּעֲמֵאכְט
 עֲסֵען אֵין דַּעַר מִדְבָּר, וְעַן אֵיךְ הָאָב אִיךְ אַרוֹיִסְגַּעֲבֵרֵאכְט אוֹיִם דָּעָם לֵאנֵד מִצְרַיִם:
 33 אֵנֵד מֹשֶׁה הָאָם גַּעֲנָאָמְט צוֹ אַהֲרֹן, נַעַם אַ גִּלְאָו (פִּלִּי) אֵנֵד לִיג דְּאָרְטֵען אַהֲרֹן אֵיין
 עֵמֶר פִּיל מִן, אֵנֵד לִיג עִם פֹּאָר הָאָם צוֹ אַ הִיטונג פֹּאָר אִירֵע דוֹרוֹת: 34 גִּלְיָה אֵוֹי
 וַיֵּאֱמַר הָאָם גַּעֲבֵאֲטֵען צוֹ מֹשֶׁה. אֵנֵד אַהֲרֹן הָאָם עִם גַּעֲלִיגְט פֹּאָר דָּעָם צִיגִיגִים
 צוֹ אַ הִיטונג: 35 אֵנֵד דִּיא קִינְדַּעַר יִשְׂרָאֵל הָאָבֵען גַּעֲעֵסֵען דָּעָם מִן פֶּעֶרְצִיג וְאֶהֱרָ,
 בִּיז וַיֵּאֱמַר זַעֲנֵען גַּעֲקוּמֵען צוֹ אַ בֵּאוּוֹאִיגְטֵען לֵאנֵד; דָּעָם מִן הָאָבֵען וַיֵּאֱמַר גַּעֲעֵסֵען בִּיז
 וַיֵּאֱמַר זַעֲנֵען אָנְגַּעֲקוּמֵען צוֹ דָּעָם עַק פִּון דָּעָם לֵאנֵד פִּנְעֵן: 36 אֵנֵד דַּעַר עֵמֶר אֵיז
 דַּעַר צַעֲהֵנְטֵע טִייל פִּון אֵיין אָפֶה:

קאפיטעל יז

1 אֵנֵד דִּיא בֵּאנְצַע גַּעֲמִיגְדַּע פִּון דִּיא קִינְדַּעַר יִשְׂרָאֵל הָאָם גַּעֲצִיגְען פִּון דַּעַר מִדְבָּר
 סִין צוֹ וִירֵע צִיגִיגְען, נֶאָךְ דָּעָם וְהָאָרֶץ פִּון הָאָם, אֵנֵד וַיֵּאֱמַר הָאָבֵען גַּעֲרוּהֵט אֵין
 רַפְדִּים, אֵנֵד עִם אֵיז נִיט גַּעֲנוּעֵען קִיין וְהָאָסַעַר פֹּאָר דָּעָם פֹּאָלֵק צוֹ טִרִיגְען:
 2 אֵנֵד דָּאָם פֹּאָלֵק הָאָם זִיךְ גַּעֲקִרִיגְט מִיט מֹשֶׁה, אֵנֵד וַיֵּאֱמַר הָאָבֵען גַּעֲנָאָמְט, גִּיב
 אוֹנִם וְהָאָסַעַר אֵז מִיר זַעֲלֵען טִרִיגְען. אֵנֵד מֹשֶׁה הָאָם צוֹ וַיֵּאֱמַר גַּעֲנָאָמְט, וְהָאָם
 קִרִיגְט אִיךְ אִיךְ מִיט מִיר? פֹּאָרְוֵאָם וְהָאָסַעַר אִיךְ הָאָם פִּרִיגְען? 3 אֵנֵד דָּאָם פֹּאָלֵק
 הָאָם דָּאָרֶץ גַּעֲדוּרְשִׁטֵעַט נֶאָךְ וְהָאָסַעַר, אֵנֵד דָּאָם פֹּאָלֵק הָאָם גַּעֲמִירְמַעֲלֵט קַעֲנֵען
 מֹשֶׁה, אֵנֵד הָאָבֵען גַּעֲנָאָמְט, פֹּאָרְוֵאָם הָאָסַעַר דִּיא אוֹנִם אַרוֹיִסְגַּעֲבֵרֵאכְט פִּון מִצְרַיִם צוֹ
 טִיגִיגְען מִיךְ אֵנֵד מִיגֵע קִינְדַּעַר אֵנֵד מִיין פִּיךְ מִיט דוּרְשִׁט? 4 אֵנֵד מֹשֶׁה
 הָאָם גַּעֲשִׁרִיגְען צוֹ הָאָם אֵוֹי צוֹ זַעֲנֵען, וְהָאָם זַעֲל אֵיךְ טִהֵען צוֹ דָּעָם דְּאִוִיגְען
 פֹּאָלֵק? נֶאָךְ אַ בִּיִסְעֵלֵע אֵוֹי זַעֲלֵען וַיֵּאֱמַר מִיךְ פֹּאָרְשִׁטִיגְען: 5 אֵנֵד הָאָם הָאָם
 גַּעֲנָאָמְט צוֹ מֹשֶׁה, גִּיֵּא פֹּאָרְבִיֵּא פֹּאָר דָּעָם פֹּאָלֵק, אֵנֵד נַעַם מִיט דִּיר פִּון דִּיא
 עֲלִצְטֵע פִּון יִשְׂרָאֵל, אֵנֵד דִּיין שְׁטַעֲקֵען מִיט וְהָאָם דִּיא הָאָסַעַר גַּעֲשִׁלֵאנְען דָּעָם טִיגֵע, נַעַם

אין דייעק האנד, אונד דוא זאלסט גיין:
6 זעה, איך וועל דארט פאר דיר שטיין
אויף דעם פעלז אין חרב, אונד דוא
זאלסט דעם פעלז שלאנען אונד עס
וועט פון איהם ארויסגיין וואסער, כדי
דאס פאלק זאל טרינקען. אונד משה
האט אזוי געטהון פאר דיא אויגען פון
דיא עלצטע פון ישראל: 7 אונד ער
האט גערופען דעם נאמען פון דעם אָרם
משה אונד מריבה, וועגען דעם קריגען
פון דיא קינדער ישראל, אונד וועגען
דעם נאם זיין האבען, געפרובט גאט,
אזוי צו זאגען, איז גאט צווישען אונם
אָדער נישט?

8 אונד עמלק איז געקומען אונד ער
האט מלחמה געהאלטען מיט ישראל אין
רפידים: 9 אונד משה האט געזאגט צו
יהושע, דערווייל צו אונם מענער, אונד
גיין ארויס, האלט מלחמה מיט עמלק,
מארגען וועל איך שטיין אויף דער שפיץ
פון דעם בארג. אונד דער שטעקען פון
גאט אין מיניע האנד: 10 אונד יהושע
האט געטהון גלייך אזוי וויא משה
האט צו איהם געזאגט, מלחמה צו האל-
טען מיט עמלק, אונד משה אהרן אונד
חור זענען ארויף געגאנגען אויף דער
שפיץ פון דעם בארג: 11 אונד עס איז געוועזען ווען משה האט אויפגעהויבען זיינע
האנד, אזוי איז ישראל שטארק געוועזען,
געלאזט אזוי איז עמלק שטארק געווארען:
12 אונד דיא הענד פון משה זענען
שווער איהם, אונד ער איז דרויף געוועזען,
געלעהנט זיינע הענד, איינער פון דער זייט, דער אנדערער פון רענער זייט, אונד זיינע
הענד זענען געפעסטונג געוועזען ביז דיא זון איז אונטערגעגאנגען: 13 אונד יהושע
האט דעם עמלק אונד זיין פאלק שלאף געמאכט, מיט דיא שארף פון זיין שווערט:
14 אונד גאט האט געזאגט צו משה, שרייב דאס דאזיקע אלס געדעכטניס אין דעם
בוך, אונד משהו עס אין דיא אויערען פון יהושע, ווארין איך וועל געוויס אפגעקען
דאס געדעכטניס פון עמלק פון אונטער דיא הימלעל: 15 אונד משה האט געבויעט א
מזבח, אונד ער האט גערופען זיין נאמען יהוה נסיו: 16 אונד ער האט געזאגט,
ווארין דיא האנד איז אויף דעם טרוין-שטייגל פון גאט, גאט וועט האבען מלחמה מיט
עמלק פון דור צו דור:

6 בדרך חלקם: ווי ער' לפיך עס' עליהם בדרך
חלקם בער וזאגו ממו מים ושתה הקם נעש בן משה
7 לעזי וקן ישראל: וקרא עס המקום משה ומריבה
על-יבם: וכן ישראל ועל גמקם את-הנה לאמר הקם
ינה בקרבם אמרן:
8 ובה עמלק ויחם עמי-ישראל ברפידים: ואמר משה
אל-יהושע בחרלני אנשים וזא חלקם בעמלק מחר
י אנכי נאב על-ראש הנבקה וימשה האלום ביד: ונעש
יהושע כאשר אמרלו משה לחלקם בעמלק ומשה
11 אהרן חור ערו ראש הנבקה: ויהי כאשר ירים משה
12 ידו ויברך ישראל וכאשר יניח ידו ויברך עמלק: ויהי
משה בדרים ויחרטבו וישימו תחתיו נעש עליו ואחר
והור תמכו בידיו מזה אחר ומזה אחר ויהי ידיו אמונה
13 עד-בא השמש: ויחלש יהושע את-עמלק ואת-עמו
לפניהם:
14 ואמר יהוה אל-משה בלב זאת וזכרן בספר ושים באזני
יהושע בקרמחה אמה את-זכר עמלק מפתח השמים:
15 וכן משה מזה ויקרא שמו יהוה נסיו: ואמר בידו על
בס יה מלחמה ליהוה בעמלק מחר דר:

פ פ פ

א השמע יתרו בן מדין חתן משה את כל-אשר עשה
אלהים למשה ולשכאל עמו בירדן-אדמה את-ישראל
2 ממצרים: ויחן יתרו חתן משה את-צפרה אשת משה
3 אחר שלחיה: ואת שני בניה אשר עס האחר גרשם
4 כי אמר גר היתי בארץ נכריה: ושם האחד אליעזר
ה כראלתי אבי בקורי ובעלי מדרב פרעה: ובה יתרו
חתן משה ובניו ואשתו אל-משה אל-המדבר אשר-הוא
שפיץ פון דעם בארג: 11 אונד עס איז געוועזען ווען משה האט אויפגעהויבען זיינע
האנד, אזוי איז ישראל שטארק געוועזען,
געלאזט אזוי איז עמלק שטארק געווארען:
12 אונד דיא הענד פון משה זענען
שווער איהם, אונד ער איז דרויף געוועזען,
געלעהנט זיינע הענד, איינער פון דער זייט, דער אנדערער פון רענער זייט, אונד זיינע
הענד זענען געפעסטונג געוועזען ביז דיא זון איז אונטערגעגאנגען: 13 אונד יהושע
האט דעם עמלק אונד זיין פאלק שלאף געמאכט, מיט דיא שארף פון זיין שווערט:
14 אונד גאט האט געזאגט צו משה, שרייב דאס דאזיקע אלס געדעכטניס אין דעם
בוך, אונד משהו עס אין דיא אויערען פון יהושע, ווארין איך וועל געוויס אפגעקען
דאס געדעכטניס פון עמלק פון אונטער דיא הימלעל: 15 אונד משה האט געבויעט א
מזבח, אונד ער האט גערופען זיין נאמען יהוה נסיו: 16 אונד ער האט געזאגט,
ווארין דיא האנד איז אויף דעם טרוין-שטייגל פון גאט, גאט וועט האבען מלחמה מיט
עמלק פון דור צו דור:

יתרו

קאפיטעל יח

1 אונד יתרו דער פֿון מדין, משה'ס שווער, האט געהערט אלעס וואס גאט
האט געטהון צו משה אונד צו ישראל זיין פאלק, ווען גאט האט ארויסגעבראכט
ישראל אויס מצרים: 2 אונד יתרו משה'ס שווער, האט גענומען צפרה, משה'ס
ווייב, נאכדעם אז ער האט זיא אונטעקגעשיקט: 3 אונד איהרע צווייא זיהן,
וואס דער נאמען פון איינעם איז גרשם, ווייל ער האט געזאגט איך בין געוועזען
א גר אין א פרעמד לאנד: 4 אונד דער נאמען פון דעם אנדערן (איז געוועזען)
אליעזר, ווארין דער גאט פון מיין פאטער איז געוועזען מיניע הילף, אונד ער האט
מיד באשיצט פון דעם שווערט פון פרעה: 5 אונד יתרו, משה'ס שווער איז
געקומען, אונד זיינע זיהן, אונד זיין ווייב צו משה אין דער מדבר וואו ער
האט

האם דאָרט געוועהט אויף דעם באַרג
פון גאט: 6 אונד ער האט געזאגט צו
משה איך וותרו דיין שוועהר קום צו
דיר, אונד דיין נויב אונד איהרע צוויי
ויהן מיט איהר: 7 אונד משה איז ארויס
געגאנגען געטקענען זיין שוועהר, אונד
ער האט זיך געבוקט, אונד ער האט
איהם געקושט, אונד זיי האבען גע-
פרעגט איינער דעם אנדערן נאך שלום,
אונד זיי זענען אריינגעקומען אין דעם
געצעלט: 8 אונד משה האט דערציילט
צו זיין שוועהר, אלעס וואס האט האט
געטהון צו פרעה, אונד צו דיא מצרים
וועגען ישראל, אלע מירדיקייט וואס
האט זיי געטראפען אויף דעם וועג,
אונד גאט האט זיי מציל געוועזען:
9 אונד וותרו האט זיך געפרייט איבער
אל דאס גוטע וואס גאט האט געטהון
צו ישראל אז ער האט איהם מציל גע-
וועזען פון דיא הענד פון דיא מצרים:
10 אונד וותרו האט געזאגט, געבענשט
זייא גאט וואס האט אייך מציל געוועזען
פון דיא הענד פון דיא מצרים, אונד פון

הנה שם ה' האלהים: ואמר אלמשה אני חתנו
יתרו בא אלך ואשחק ושני בנות עמה: וצא משה
לקראת ותרנו וישתחו וישקלו וישאלו איש לחברו
לשלום ויבאו האלהים: ויספר משה לחתנו את כל
אשר עשה ה' לפרעה ולמצרים על אודת ישראל
את כליתללחא אשר מצאתם בדרך וצלם ותרנו: ויחזק
יתרו על כליתללחא אשר עשה ה' לישראל אשר
הצילו מיד מצרים: ויאמר יתרו ברוך ה' אשר הציל
אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל אתהם
ממדת ידמצרים: עתה ידעתי כי גדול ה' מכל
האלהים כי בדרך אשר דר עליהם: ויחזק יתרו חתן
משה ללח ויבאים אליו ויבאו חתנו וכל ויקני ישראל
לאכל לחם עמדתו משה לפני האלהים: ויהי מחלת
לשון משה לשפט אתהם ונעמד העם עלמשה מן
הבקר עדערב: וירא חתן משה את כלאשרעוהו
עשה לעם ויאמר מידהבקר הנה אשר אתה עשה לעם
מדוע אתה יושב לבדך וכלההם נאב עליך מידבקר
עדערב: ויאמר משה לחתנו קריבא אלי העם לדרש
אלהים: כיידה להם דבר בא אלי ושפתי בן אש
ובן רעור וידעתי אתההן האלהים ואתחורתי:
ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה:
וכל חבל גמאתה גמדתם הנה אשר עמך כידבר
מאד הדבר לאתחבל עשור לבקר: עתה שמע בקולי
איעזב ויהי אליהם עמך הנה אתה לעם מל האלהים
והבאת אתה אתההם ואתחורתי וידעתי להם אתההם
אלהם אתההם ואתחורתי וידעתי להם אתההם
לבו בה ואתההם אשר יעשו: ואתה חתנו מכל
העם אשרחל ידני אלהים אנשי אמת שניא בצע

דיא האנד פון פרעה, ווען ער האט מציל געוועזען דאס פאלק פון אונטער דיא
האנד פון מצרים: 11 אונד זייס איך אז גאט איז גרעסער פון אלע געטער,
ווארן אין דער וואך וואס זיי האבען געמוטויליגט איז ער איבער זייא: 12 אונד
וותרו משה'ס שוועהר האט גענומען א בראנדאפער אונד שטעמטאפער צו גאט,
אונד אהרן איז געקומען אונד אלע עלצטע פון ישראל ברויט צו עסען מיט משה'ס
שוועהר פאר גאט: 13 אונד עס איז געוועזען אן דעם מארגעדיגען טאג, ווען משה
איז געזעסען צו ריכטען דאס פאלק, אונד דאס פאלק איז געשטאנען ביא משה פון
דעם מארגען ביז צו דעם אבענד: 14 אונד דער שוועהר פון משה האט געזעהען
אלעס וואס ער האט געטהון צו דעם פאלק, אונד ער האט געזאגט, וואס איז דיא
דאזיגע וואך וואס דיא טהוקט צו דעם פאלק? ווארום טהוקט דיא אליין ויצען, אונד
דאס גאנצע פאלק שטייט ביא דיר פון מארגען ביז אבענד? 15 אונד משה האט
געזאגט צו זיין שוועהר, ווייל דאס פאלק קומט צו מיר נאך צו פארשען ביא גאט:
16 ווען זיי האבען א וואך, קומען זיי צו מיר, אונד איך משפט צווישען איינעם
אונד צווישען דעם אנדערן, אונד איך לאז זייא וויסען דיא געזעץ פון גאט אונד
זיינע חוקה: 17 אונד משה'ס שוועהר האט צו איהם געזאגט, דיא וואך איז גיט גוט
וואס דיא טהוקט: 18 דיא וועסט גאנץ מיד ווערען, אויף דיא אויף דאס דאזיגע
פאלק וואס איז ביא דיר, ווייל דיא וואך איז דיר צו שווער, דיא קענסט עס גיט אליין
טהון: 19 אונד דער צו מין קול, איך וועל דיר ראטען, אונד גאט וועט מיט דיר
זיין, זייא דיא צו דעם פאלק אפירשפרעכער פון גאט, אונד דיא וואלט דיא וואכען ברענגען
צו גאט: 20 אונד דיא וואלט זייא לערנען מיט ווארונג דיא געזעץ, אונד דיא לערנונגען,
אונד וואלט זייא לאזען וויסען דעם ווען וואס זייא וואלען אין איהם גיין, אונד דאס ווערן
וואס זייא וואלען טהון: 21 אונד דיא וואלט אויסדערוויילען פון דעם גאנצען פאלק
מעטטיגע מענער, וואס פארקומען גאט, מענער פון ווארהייט, וואס האבען פיינד גייציקייט,

אונד דוא זאלסט איבער וויא זעצן פירשטען פון שווענד, פירשטען פון הונדערט, פירשטען פון פופציג, אונד פירשטען פון צעהן: 22 אונד וויא זאלען משפטען דאס פאלק אלע צייט, אונד עס וועט זיין איטליכע גרויסע זאך זאלען וויא צו דיר ברענגען, אונד אייז ליכע קליינע זאך זאלען וויא משפטען, אונד עס וועט פאר דיר לייכטער זיין, אונד וויא זאלען טראגען (דיא לאסט) מיט דיר: 23 ווען דוא וועסט דיא דאזיגע זאך טהון, אונד גאט וועט דיר בעטישען, אזוי וועסט דוא קענען בע- שטיין, אונד אויף דאס גאנצע דאזיגע פאלק וועט קומען אויף זיין אָרט בשלום: 24 אונד משה האט געהערט צו דעם קול פון זיין שווענד, אונד ער האט געטהון אלעס וואס ער האט געזאגט: 25 אונד משה האט אויסדערנוויילט מעכ- טיגע לייט פון גאנץ ישראל, אונד ער האט וויא געמאכט הויפטלייט איבער דעם פאלק, פירשטען פון שווענד, פירשטען פון הונדערט, פירשטען פון פופציג, אונד פירשטען פון צעהן: 26 אונד וויא האבען דאס פאלק גע- טהון, אונד וויא געבראכט צו משה, אונד 27 אונד משה האט אנוועקגעשיקט זיין שווענד, אונד ער איז געגאנגען צו זיין אייגען לאנד:

וַשִּׁמַּת יְהוָה שָׁרֵי אֲלֵפִים שָׁרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׁרֵי עֶשְׂרֵת: וַשִּׁמַּת אֶת־הֵעָם בְּכֹל־עֹלָה וְהָיָה כֹּל־הַדָּבָר הַזֶּה לְיָבוֹא אֵלֶיךָ וְכֹל־הַדָּבָר הַזֶּה לְשִׁפְטָתָם וְהָיָה מִלִּדְּוָם וְנִשְׁאָא אִתָּךְ: אִם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה תַּעֲשֶׂה וְעוֹד אֱלֹהִים וְהָיָה עִמָּךְ וְגַם בְּלִדְוָם הָיָה עִלְמָקְמוֹ וְגַם בְּשָׁלוֹם: וַשִּׁמַּע מֹשֶׁה לְקוֹל הַתָּנִי וַעֲשֵׂה כֹל אֲשֶׁר אָמַר: וַתְּבַר מֹשֶׁה אֶנְשֵׁי־חֵייל מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ אִתָּם רֹאשִׁים עַל־כֹּה הָעָם שָׁרֵי אֲלֵפִים שָׁרֵי מֵאוֹת שָׁרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׁרֵי עֶשְׂרֵת: וַשִּׁמַּת אֶת־הֵעָם בְּכֹל־עֹלָה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה לְיָבוֹא אֵלֶיךָ מֹשֶׁה וְכֹל־הַדָּבָר הַזֶּה לְשִׁפְטָתָם: וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה אֶת־הַתָּנִי לְיָ אֱלֹהֵי: פ

יִתְרוֹ

א בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לָצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִצֵּרָתֵּם מִצְרַיִם בְּיוֹם הַזֶּה בָּא מִדְבַּר סִינִי: וַחֲסֵי מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ מִדְבַּר סִינִי וַהֲנִי בְּמִדְבַּר וַיְחַדְּשֵׁם יִשְׂרָאֵל עַד הַהִי: וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו וַיְהִי מִדְבַּר לֵאמֹר כֹּה תֵאמַר לְבָתִּי וְעַלֶּיךָ וְעוֹד לְבֵנֵי יִשְׂרָאֵל: אֲתֵם רִאשֵׁי אֶשֶׁר עֲשִׂיתִי לְמִצְרַיִם וְאֵשֶׁת אֲתֵכֶם עִלְכֶנּוּ נְשִׁוּיִם: ה וַיָּבֹא אֲתֵכֶם אֵלַי: וְעַתָּה אֲדִשְׁמוֹעַתְשֶׁמֶן בְּקִלְיוֹשְׁמִרְתָּם אֶת־בְּרִיתִי וְהָיִיתִם לִי סֹגְלָה מִבְּנֵי־הָעָם כִּי־לִי הָאָרֶץ: וְאֲתֵם תְּהוֹדִלּוּ מִמִּלְכַּת כְּהֵנִים וְהָיָה קְדוֹשׁ אֶלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר אֵלַיִכִּי יִשְׂרָאֵל: וְכָאֵל מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְקוֹנֵי הָעָם וַשִּׁמַּע לִפְנֵיהֶם אֶת כֹּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: וַעֲשֵׂה כֹל־הָעָם וַיָּאמְרוּ כֹל אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה וַעֲשֵׂה נָשָׂא מֹשֶׁה אֶת־דְּבָרֵי הָעָם אֶל־יְהוָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנִי בָא אֵלֶיךָ בְּעָבֹה הָעָן בְּעִבְוֹה וַשִּׁמַּע הָעָם דְּבָרֵי עַמָּךְ וְנִסְכַּךְ וַיִּמְנוּ לְעוֹלָם וְעַד מִשְׁפָּט צוֹ אֵלֶּע צִיִּים, א שווענדע זאך האבען וויא אליין געמשפט: 27 אונד משה האט אנוועקגעשיקט זיין שווענד, אונד ער איז געגאנגען צו זיין אייגען לאנד:

קאפיטעל יט

1 אין דעם דריטען חֹדֶשׁ, ווען דיא קינדער וישראל זענען ארויסגעגאנגען אויס דעם לאנד מצרים, אין דעם דאזיגען טאג זענען וויא געקומען צו דער מדבר סיני: 2 אונד וויא האבען געצויגען פון רפידים, אונד וויא זענען געקומען צו דער מדבר סיני, אונד וויא האבען גערוהט אין דער מדבר, אונד וישראל האט דארטען גערוהט פאר דעם בארג: 3 אונד משה איז ארויסגעגאנגען צו גאט, אונד גאט צו איהם גערופען פון דעם בארג אזוי צו זאגען, אזוי זאלסט דוא זאגען צו דעם הונדעצינד פון יעקב, אונד דוא זאלסט עס אָנזאגען צו דיא קינדער וישראל: 4 איהר האט גע- זעהען וואס איף האב געטהון צו מצרים, אונד איף האב אייף געטראגען אויף אַדלער'ס פליגעל, אונד איף האב אייף געבראכט צו מיר: 5 אונד אזונד, ווען איהר וועט פלייסג הערען צו מיר קול, אונד איהר וועט היטען מיר ברית, אזוי זאלט איהר זיין צו מיר איין אייגענטום (סגולה) מעהר פון אלע פעלקער, ווארין צו מיר געהערט דיא גאנצע וועלט: 6 אונד איהר זאלט זיין צו מיר א קעניגרייך פון פֿהנים, אונד א הייליגעם פאלק: דיא דאזיגע זענען דיא ווערטער וואס דיא זאלסט רעדען צו דיא קינדער וישראל: 7 אונד משה איז געקומען אונד ער האט גערופען דיא עלצטע פון דעם פאלק, אונד ער האט פאר וויא פארעלייגט אלע דיא דאזיגע ווערטער וואס גאט האט איהם געזאגט: 8 אונד דאס גאנצע פאלק האט געענטפערט מיט איינאנ- דער, אונד וויא האבען געזאגט, אלעס וואס גאט גערעט וועלען מיר טהון, אונד משה האט צוריקגעבראכט דיא ווערטער פון דעם פאלק צו גאט: 9 אונד גאט האט געזאגט צו משה, זעה, איף קום צו דיר אין א דיקען וואלקען, כדי דאס פאלק זאל הערען וויא איף רעד מיט דיר, אונד וויא זאלען אויף גלויבען אן דיר צו אייביגקייט. אונד

משה

מִשֶּׁה אֶת־דָּבָר הַזֶּה אֶל־יְהוָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 לֵךְ אֶל־הָעָם וְקִדְשָׁם הַיּוֹם וְיִמָּחַר וּבִקְשׁוּ שְׁמֹלֶתָם: וְהָיָה
 נִכְרִים לִפְנֵי הַשָּׁלִישִׁי כִּי וּבָנִים הַשָּׁלִישִׁי יִבְרַח וְהָיָה לַעֲנִי
 כֹּל־הָעָם עֲלֵי־רֹגֶל סִינַי: וְהַגְדַּלְתָּ אֶת־הָעָם סָבִיב לֹאֲמֹר
 הִשְׁמָר לָכֵם עֲלֹת בְּהָר וְנָשָׂא בְּקִרְבּוֹ כִּלְהֻנֵּה בְּהָר
 מִזֶּה יִצְמָח: לֹאֲתֵנִי בִּי יְדִי בְּרִסְקוֹל וּפָקֵל אֶת־רֹגְלִי וְהָיָה
 אִם־יִבְרָכָה אִמִּי־אִשִּׁי לֹא יִחַתָּ בְּמִשְׁפַּח הַכֹּלֵל הַזֶּה: עֲלֵי
 בְּהָר: וְהָרָה מֹשֶׁה מִדֶּהֱרָר אֶל־הָעָם וַיְקַדֵּשׁ אֶת־הָעָם
 וּבִקְשׁוּ שְׁמֹלֶתָם: וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם הַזֶּה זְכֻנִים לִשְׁלֵשֶׁת
 יָמִים אֶל־חֲנֻשׁוֹ אֶל־אִשְׁתּוֹ: וְהָיָה בַּיּוֹם הַשָּׁלִישִׁי בְּדֹתָי
 הַבְּכֹרָה וְהָיָה קָלֹת וּבָרָקִים וְנָשָׂא בְּכֹר עֲלֵיהֶר וְקָל שֹׁפָר
 חֹק מֵאֵר וְחִדָּר כִּלְהֻנֵּה אֶשֶׁר בְּמִתְנָה: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה
 אֶת־הָעָם לִקְרַאת הָהָרִים הַהֵלֶם וְהִתְקַבְּלוּ וַיִּתְּאֲבֹו בְּחֻמֹּתָיו
 הָהָר: וְהָרַם סִינַי עָשָׂן כִּלְוָה מִפְּנֵי אִשֶּׁר יָרָד עָלָיו וְהָיָה
 בָּאֵשׁ וְנֶעַל צִשְׁטָה כְּעָשָׁן הַכִּבְשָׁן וַיִּחַדֵּר כִּלְהֻנֵּה מֵאֵר:
 וְהָיָה קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחֹק מֵאֵר מֹשֶׁה וְדָבָר הָהָרִים
 יִצְמָחוּ בְּקוֹל: וַיְהִי וְהָיָה עֲלֵי־רֹגֶל סִינַי אֶל־רֹאשׁ הַבְּהָר
 וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל־רֹאשׁ הַבְּהָר וְנֶעַל מֹשֶׁה: וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כִּד הַעֲדָה בְּעַם פְּרִי־הָאָדָם אֶל־יְהוָה לִרְאוּת
 וּפָקֵל מִשְׁנֵי רֹב: וְהָם הַבְּהָרִים הַהֵלֶם אֶל־יְהוָה וַיִּבְרָשׁוּ
 פְּרִי־הָאָדָם בָּהֶם יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֹא־יִכְבֹּד
 הָעָם לַעֲלֹת אֶל־הָר סִינַי כִּי־אֲמַלְתָּ תַעֲבֹדָה בְּטֹו לֹאֲמֹר
 הַגְּבֹל אֶת־הַדֶּהֱרָר וְקִדְשָׁתוֹ: וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ יְהוָה לִדְבָר
 וְעֲלִיתָ אִתָּהּ וְאֶתְּרָן עֹמֵד וְהַבְּהָרִים הָהֵלֶם אֶל־הָרֹם
 לַעֲלֹת אֶל־יְהוָה: פְּרִי־הָאָדָם בָּהֶם: וְהָרָה מֹשֶׁה אֶל־הָעָם
 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם: ׀

וַיְהִי וְהָיָה אֶת כִּלְהֻנֵּה הָהָרִים הָהֵלֶם לֹאֲמֹר: ׀ אֲנִי־אֶ

אִיֹּף דָּעַם דְּרִישְׁעַן שָׂאָה, אִיֹּהֶר זָאֵלֵט נִישׁ
 גַּעַנְהֶנֶעֶן צו אַ ווייב: 16 אונד עס איז גַּעַנְהֶנֶעֶן אָן דָּעַם דְּרִישְׁעַן שָׂאָה ווען עס איז
 גַּעַנְהֶנֶעֶן מֵאָרְנֶען, אזוי וועגן גַּעַנְהֶנֶעֶן דוּגֶער אונד בִּלְעֶען, אונד אַ שְׁנֹועֶער
 וואַלְקֶען אִיֹּף דָּעַם בֵּאָרְג, אונד דאס קול פון דָּעַם שוֹפֶער איז זַעֶהר שְׁמֵאָרְק גַּעַנְהֶנֶען,
 אונד עס האט זיך דַּעַרְשְׁרֵאָקֶען דאס גאַנְצֶע פֵּאָלֵק וואס איז גַּעַנְהֶנֶען אין דַּעַר
 מִתְּנָה: 17 אונד מֹשֶׁה האט אַרױסגַּעֲבֵרֵאָכֵט דאס פֵּאָלֵק פון דַּעַר מִתְּנָה אַנְטְקֶעֶנֶן
 גאַט, אונד זיין האָבֶען זיך גַּעַשְׁטֶע֨לֵט אָן דַּעַר אַנְטְקֶערֶשְׁטֶער זייט פון דָּעַם בֵּאָרְג:
 18 אונד דַּעַר גאַנְצֶער בֵּאָרְג סִינַי האט גַּעֲרױכֵט, ווייל גאַט האט אַראָפּגַעֲנִידֶערֶט אִיֹּף
 אִיֹּהֶם אִים פִּיעֶר, אונד זיין רױף איז אַרױסגַּעֲנאַנְגֶען בִּלְיִף אזוי וויא דַּעַר רױף פון
 דָּעַם קאַל־אִיֹּפֶען אונד דַּעַר גאַנְצֶער בֵּאָרְג האט זַעֶהר גַּעַצִיטֶערֶט: 19 אונד דאס
 קול פון דָּעַם שוֹפֶער האט זיך אַלֶּע מַאל מַעֶהר גַּעַשְׁמֵאָרְקֵט, מֹשֶׁה האט גַּעֲרֶע֨ט אונד
 גאַט האט אִיֹּהֶם גַּעַנְטְשְׁעֶרֶט מיט אַ קול: 20 אונד גאַט האט אַראָפּגַעֲנִידֶערֶט אִיֹּף
 דָּעַם בֵּאָרְג סִינַי אִיֹּף דַּעַר שְׁפִירָן פון דָּעַם בֵּאָרְג, אונד מֹשֶׁה איז אַרױסגַּעֲנאַנְגֶען:
 21 אונד גאַט האט גַּעַנְאָגֵט צו מֹשֶׁה, נִידֶער אַראָפּ, וואָרען דאס פֵּאָלֵק, שְׂאָמֶער
 מַעַכְשָׁען זיין דוּרְכְּבֶרֶעכֶען צו גאַט פִּדִי צו זַעֶהען, אונד פִּיל פון זיין מַעַכְשָׁען
 פֵּאָלֶען: 22 אונד אִיֹּף דִיא פִּהֲנִים וואס גַּעַנְהֶנֶען צו גאַט זָאֵלֶען זיך הִילִלֶנֶען,
 שְׂאָמֶער וועט גאַט אָן זיין אִינְבֶרֶעכֶען: 23 אונד מֹשֶׁה האט גַּעַנְאָגֵט צו גאַט, דאס
 פֵּאָלֵק קען נישט אַרױפִגֵיין צו דָּעַם בֵּאָרְג סִינַי ווייל דוא האָסט אונס גַּעַנְהֶנֶען
 אזוי צו זָאָנֶען, גַּרְעַנְעֶץ אָפּ דָּעַם בֵּאָרְג אונד הִילִלֵג אִיֹּהֶם: 24 אונד גאַט האט
 צו אִיֹּהֶם גַּעַנְאָגֵט, גיין נִידֶער אַראָפּ, אונד דוא זָאֵלֵסט אַרױפִקוֹמֶען, דוא אונד
 אַתְּרָן מיט דִיר, אָבֶער דִיא פִּהֲנִים אונד דאס פֵּאָלֵק, זָאֵלֶען נישט דוּרְכְּבֶרֶעכֶען
 אַרױף צו גֵיין צו גאַט, שְׂאָמֶער וועט ער אָן זיין אִינְבֶרֶעכֶען: 25 אונד מֹשֶׁה
 האט אַראָפּגַעֲנִידֶערֶט צו דָּעַם פֵּאָלֵק אונד ער האט צו זיין גַּעַנְאָגֵט:

קאפּיטעל ב

1 אונד גאַט האט גַּעֲרֶע֨ט אַלֶּע דִיא דִאָזִיגֶע ווערְשְׁטֶער אזוי צו זָאָנֶען: 2 אִיֹּף בֵּין
 דַּעַר

דער האר דיין נאט, וואס איז האב דיך
ארויסגעבראכט פון דעם לאנד מצרים,
פון דעם דינסט הויה: 3 עס זאלען קיינע
אנדערע געטער נישט זיין צו דיר, פאר
מיין פנים: 4 דוא זאלסט דיר נישט מאכען
קוין געשניצטעם בילד, אונד קיינערליי
גלייכניס וואס איז אים הימעל פון אויבען
אדער וואס איז אויף דער ערד פון
אונטען, אדער וואס איז אין דעם וואסער
אונטער דיא ערד: 5 דוא זאלסט דיך
נישט צו זיין בונקען, אונד דוא זאלסט
זיין נישט דינען, קווארין איז בין דער האר
דיין נאט איין ראבעדיגער נאט, וואס
געדענקט דיא זינד פון דיא פעטער אויף
דיא קינדער, אויף דאס דריטע אונד
אויף דאס פירטע געשלעכט צו מיינע
פיינד: 6 אונד וואס טהוט פארעם
הערציקייט צו טויענע, צו דיא וואס
ליבען מיך, אונד צו דיא וואס היטען
מיינע מצות: 7 דוא זאלסט נישט אויפ-
געמען דעם נאמען פון דעם האר דיין
נאט אומזאגט, קווארין נאט וועט נישט
אומשולדיג לאזען דעם וואס געמט אויף
זיין נאמען אין פאלשקייט:

8 געדענק אן דעם שבת טאג, איהם צו הייליגען: 9 זעקס טעג זאלסט דוא
ארבייטען, אונד דוא זאלסט טהון אלע דינע ארבייט: 10 אבער דער זיבעטער טאג
איז שבת צו דעם האר דיין נאט, דוא זאלסט קיינערליי ארבייט נישט טהון, דוא אדער
דיין זון אונד דינע טאכטער, דיין קנעכט אונד דינע דינסט מויד, אונד דינע בהמה,
אונד דיין גר וואס איז אין דינע טויערן: 11 ווייל אין זעקס טעג האט נאט געמאכט
הימעל אונד ערד, דאס ים אונד אלעס וואס איז אין זיין, אונד ער האט גערוהט אן
דעם זיבעטען טאג, דארום האט נאט געבענשט דעם שבת טאג, אונד ער האט איהם
געהייליגט: 12 עהר דיין פאטער אונד דינע מוטער, פדי דינע טעג זאלען זיך
דערלענגערן אויף דער ערד, וואס דער האר דיין נאט גיבט צו דיר: 13 דוא זאלסט
נישט טוים שלאגען: 14 דוא זאלסט נישט מנאף זיין: 15 דוא זאלסט נישט גנבען:
16 דוא זאלסט נישט פאלש עדות זאגען קעגען דיין געזעלען: 17 דוא זאלסט נישט
גלוקטען דאס הויה פון דיין געזעלען, דוא זאלסט נישט גלוקטען דאס ווייב פון דיין
געזעלען, אדער זיין קנעכט, אדער זינע דינסט מויד, אדער זיין אקס, אדער זיין
איוועל, אונד קיינע שום זאך וואס געהערט צו דיין געזעלען:

18 אונד דאס נאנצע פאלק האבען געזעהען דיא דונערן אונד דיא פלאמען אונד דיא
שמים פון דעם שופר, אונד דעם רויבעדיגען בארג, אונד דאס פאלק האט געזעהען,
אונד זיין האבען געצויטערט, אונד זיין זענען פון ווייטען געשטאנען: 19 אונד זיין
האבען געזאגט צו משה, רעד דוא מיט אונס אונד מיר וועלען הערען, אבער נאט זאל
נישט מיט אונס רעדען, אז מיר זאלען נישט שטארבען: 20 אונד משה האט געזאגט צו דעם
פאלק, פארקט אייך נישט, ווייל נאט איז געקומען פדי אייך צו פרובען אונד פדי זינע
פונקט זאל זיין אויף אייך אז איהר זאלט נישט זינדיגען: 21 אונד דאס פאלק איז געשטאנען
פון ווייטען, אונד משה האט זיך געענהט צו דעם געבעל וואו נאט איז דארטען געזענען:

והיה אליהם אש ונאדון מארן מערים נבית עבדים:
3 לא ידעו קד אלהים אחרים עלי: לא תעשה לך
4 פסל וכל תמונה אשר בשמים ומעל ואשר בארץ
המתחת ואשר במים מתחת לארץ: לא תשתחוה להם
ולא תעבדם כי אני יהוה אלהי אל קנא פקר עין
6 אבת עליבנים על שלשים ועל רבנים לשונא: ועשה
7 חסד לאלפים לאבני ולשמרי מצותי: לא תשא
את שמ ידוה אלהיך לשוא כי לא ינקד ידוה את אשר
ישא את שמו לשוא:
8 וכוז אתיום השבת לקדשו: ששת ימים תעבד ותשת
9 כל מלאכתך: ויום השביעי שבת לידיה אלהיך לא
תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובהמה עבדך ואמתך
10 ובהמתך ורדך אשר בשעריך: כי ששת ימים עשה
יהוה את השמים ואת הארץ ואת הים ואת כל אשר בהם
11 ונח ביום השביעי עליהן פקר ידוה אתיום השבת
12 וקדשו: לא תבד את אבך ואחיאך למען ארבען
13 ימד על הארץ אשר יהיה אלהיך נתן קד: לא
14 תרע: לא תנאף: לא תגב: לא
15 תענה ברעך עד שקר: לא תמר בית רעך
16 לא תמר אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמורו
וכל אשר לרעך:
17 וכל ימים ראים אתה וקולות ואת הללם ואת קול
השפר ואת החרק עין ויהי העם ויגו ויגמדו מרחק:
18 ואמר אל משה וברא אתה עמנו ושמע ואל תבד
19 כעמנו אלהים פרומות: ואמר משה אלהים אליהרא
20 כי לבטור נות אתכם בא האלהים ויגבור תהיה
21 יראתי עליכם לכלתי תמא: ויגמד העם מרחק
ומשה נש אל הערפל אשר שם האלהים:

א מאן וועט לויזערען אויף זיין חבר
 איהם צו הרג'ען מיט ליטשטיקקייט, אפילו
 פון מירן מוזט זאלסט דא איהם אונזער-
 קעמען צו שטייטען: 15 אונד דער וואס
 שלאגט זיין פאטער אדער זיינע מוטער,
 זאל געוויס געשטייט ווערען: 16 אונד
 דער וואס גנבעט א מענטש אונד פערקויפט
 איהם אונד ער וועט זיך געפינען אין
 זיינע האנד, ער זאל געוויס געשטייט
 ווערען: 17 אונד דער וואס שעלט
 זיין פאטער אדער זיינע מוטער, זאל
 געוויס געשטייט ווערען: 18 אונד ווען
 מענער וועלען זיך קריגען, אונד איינער
 וועט שלאגען דעם אנדערן מיט א שטיין
 אדער מיט דער פויסט, אונד ער וועט
 נישט שטארבען נייערט ער פאלט צו
 געט: 19 ווען ער וועט אויפשמייטן אונד
 ער וועט דרויסען גיין אויף זיין אהן-לעהן,
 אזוי זאל דער שלענגער אויסשולדיג זיין,
 נייערט פאר זיינע ליידיגע צייט זאל ער
 געבען, אונד ער זאל איהם לאזען נישט
 אויסהיילען: 20 אונד ווען א מאן וועט
 שלאגען זיין קנעכט אדער זיין דינסט
 מיט א רוט, אונד ער וועט שטארבען
 אונטער זיינע האנד, דער זאל גערעכענט
 ווערען: 21 נייערט ווען ער וועט בליי-
 בען איין טאג אדער צוויי טעג, זאל ער נישט
 גערעכענט ווערען, ווייל ער איז
 זיין געלד: 22 אונד ווען מענער וועלען זיך
 קריגען אונד זיי וועלען שטייטען א
 טראגעדיגעס ווייב, אונד איהרע קינדער
 וועלען ארויסגיין, אונד עס וועט נישט זיין
 קיין שאדען, זאל ער געשטראפט ווערען,
 גלייך אזוי וויא דער מאן פון דעם ווייב וועט
 אויף איהם לייגען, אונד ער זאל עס געבען
 דורך דיא דינים: 23 אונד ווען עס וועט
 א שאדען זיין, אזוי זאלסט דא געבען א
 נפש פאר א נפש: 24 אויב פאר אויב,
 צאהן פאר צאהן, האנד פאר האנד, פוס
 פאר פוס: 25 בראנד פאר בראנד, וואונד
 פאר וואונד, בייל פאר בייל: 26 אונד ווען
 א מאן וועט שלאגען דאס אויב פון זיין
 קנעכט אדער דאס אויב פון זיין דינסט, אונד
 ער וועט עס פערדארבען, זאל ער איהם
 פרייא אונזערקשיקען פאר זיין אויב: 27 אונד
 ווען ער מאכט ארויספאלען דעם צאהן פון
 זיין קנעכט, אדער דעם צאהן פון זיין דינסט,
 זאל ער איהם פרייא אונזערקשיקען פאר
 זיין צאהן: 28 אונד ווען איין אקס וועט
 שטייטען א מאן אדער א ווייב, אונד ער
 וועט געשטייגט ווערען, אונד זיין פלייש
 זאל נישט געגעסען ווערען, אונד
 דער האר פון דעם אקס איז אויסשולדיג: 29
 אדער ווען דער אקס האט געשטייטען פון
 געשטען אונד אייגערעכטען, אונד מען
 האט עס אנגעצייגט צו זיין האר, אונד ער
 האט איהם נישט געהיט, אונד ער וועט
 שטייטען א מאן אדער א ווייב, זאל דער
 אקס געשטייגט ווערען: 30 ווען איינע
 אויסלייונג וועט אויף איהם געלייגט ווערען,
 אזוי זאל ער געבען איינע אויסלייונג
 פאר זיין נפש, גלייך אזוי וויא אלעס
 וואס וועט אויף איהם געלייגט ווערען: 31
 ווען ער וועט שטייטען א ווהן אדער ער
 וועט שטייטען א טאכטער, נאך דעם דאזיגען
 משפט זאל צו איהם געטהון ווערען: 32
 ווען דער אקס וועט שטייטען א קנעכט
 אדער א דינסט-מוד, זאל ער געבען דרייסיג
 שקלים געלד צו זיין האר, אונד דער
 זאל געשטייגט ווערען: 33 אונד ווען
 א מאן וועט עפענען א גרוב, אדער א
 גרוב א מאן וועט גראבען א גרוב, אונד
 ער וועט זיא נישט צוהעקען, אונד איין
 אקס זאל איינעל וועט דארט ארויספאלען: 34
 דער האר פון דער גרוב זאל געצאלען
 געלד זאל ער געבען צו זיין האר, אונד
 דאס שטייטען זאל צו איהם זיין: 35 אונד
 ווען א מאן אקס וועט שטייטען דעם אקס
 פון זיין חבר, אונד ער וועט שטארבען,
 אזוי זאלען זייא פערקויפטען דעם

דער איש עלהרשו לחרו בערמה מעם מבחי תקחם
 16 למות: אם ומכה אביו ואמו מות יומת: אם וגנב
 17 איש ומקדו ומצא קדו מות יומת: אם ומקלל אביו
 18 ואמו מות יומת: אם וכדוריו אשם והכה איש
 אתהרשו באבן או באגרף ולא זמית והפל למשכב,
 19 אסירום והתחלך בדחי עלמשעתו וקרה המכה רק
 כשכתי יתן ורפא ורפא: אם וכרעה איש אתעבדו
 21 או אתאמתו בשבט ומת תחת ידו נקם נקם: אך אם
 22 יום או ימים יעמד לא נקם כי כספו הוא: אם וכר
 יצא אשם וגופו אשה חרה וצאו ללדיה ולא יהיה אסון
 עניו יגוש באשר וישת עליו בעל האשה ונתן כפלים:
 23 ואסירן ויהי ונתתה נפש תחת נפש: עין תחת עין שן
 24 תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל: כורה תחת כורה
 25 פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה: אם וכרעה איש
 אתעבדו ועבדו ארצתינו אמתו ושחתה לחפשי ושלחתי
 27 תחת עינו: ואסירן ועבדו ארצנו אמתו יגל לחפשי ושלחתי
 תחת שניו: אם
 28 וכיניח שורו אתהאיש או אתהאשה ומת סקול וסקל
 29 השור ולא יאכל אתבשרו ובעל השור נקי: ואם שור
 נזח הוא מתקל שלשם וזהו בקולו ולא ישמרנו
 והמות איש או אשה והשור וסקל ונתבעלו יומת:
 ל אסדקפר וישת עליו ונתן פדן נפשו ככל אשר-ושת
 31 עליו: ארבו ונת ארבת ונת כמשפט הנה יעשה לו:
 32 אסדקפר ונת השור או אמה כסף ושלשים שקלים ונת
 33 לארצו והשור וסקל: אם וכרפתת איש בור או כר
 יכרה איש בור ולא יקפו והפל שמה שור או חמור:
 34 בעל הבור ושלם כסף ישיב לבבעלו ונתת והיה לו:
 לה אם וכרעה שוראיש אתשור דגדו ומת ומקדו את

השור תחילתו תשחית את-בשרו וגם את-בשרו תשחית: כי שור נח הוא מחמול שלשם ולא ישמרנו בקליו שלם שלם שור תחת השור ותחת התחילתו: כי יגב-איש שור ארשה וקבחו או מקרו המשה בלך ושלם תחת השור וארבע-אנן תחת השור:

כב

כב

אם-במחטרת ימצא הנגב והנה ונתן אין לו דמים: אם-במחטרת השמש עליו דמים לו שלם ושלם אם-בין לו ונקבר בנגבתו: אם-במחטרת חמץ בלד הנגבה: משור עד-חמור עד-שה חים שנים ושלם: כי יקבר-איש שור או-אדם ושלם את-בשרו ובער בשורה אחר מיטב שרדו ומיטב כרמיו ושלם: כי קרצא אש ומצאה קצים ונאכל גרש או הקמה או השורה שלם ושלם המקור את-הבשרה: כי קרית אש אל-לדו כסף ארבלים לשמור נגב מכות האיש אם ימצא הנגב ושלם שנים: אם-לא ימצא הנגב ונקרב בעל-הבית אל-האלהים אם-לא שלח דו במלאכת רעו: על-בד-דבר-ששע על-שור על-חמור על-שה על-שלמה על-בד-למבדה אשר יאמר בידו זה עד האלהים וכן דבר-שניהם אשר ירשעו אלהים ושלם שנים לרעו: כי קרית אש אל-לדו חמור או-שור או-שה וכל-במחטרת לשמור ונתן או-שור או-שה דא: שבעת-ותיה תחתיו בין שניהם אם-לא שלח דו במלאכת רעו ולקח בקליו ולא ושלם: ואם-נגב יגב מעמו ושלם לבקליו: אם-נקה ונקרה יבארו עד המרה לא ושלם: פ

והי-שאל איש בעם רעו ושפר ארצת בעליו אך בעדו, ואל ער דאפעלט צאלען: 4 ווען א מאן וועט מאכען אפשוידען א פעלד אדער א וויינבארטען, אונד ער וועט שיקען ויין פיה, אונד ער וועט לאזען וויידען אין דעם פעלד פון איין אנדערן, ואל ער באצאלען מיט דעם בעסטען פון ויין פעלה, אונד מיט דעם בעסטען פון ויין וויינבארטען: 5 ווען א פייער וועט אויסברעכען, אונד עס וועט אנגערייכען דערנער, אונד עס וועט פערברענט ווערען דער קארן הויפען אדער דאס שטייגעריגע קארן, אדער דאס פעלה, דער וואס האט אנגעצוינדען דעם בראנד ואל געוויס באצאלען: 6 ווען א מאן וועט געבען צו ויין חבר בעלד אדער פלים צו היטען, אונד עס וועט גענגבת ווערען פון דעם הויז פון דעם מאן, ווען דער גב וועט געפונען ווערען ואל ער באצאלען דאפעלט: 7 ווען דער גב וועט נישט געפונען ווערען, אזוי ואל דער האר פון דעם הויז געפיהרט ווערען צו דיא דיינים, ווען ער האט נישט אויסגעשטרעקט זיינע האנד אן דעם גוט פון ויין חבר: 8 איבער אימליכע וואך פון אומרעכט, איבער איין אקס, איבער איין אייזעל, איבער א לאם, איבער א קלייד, איבער אלעם פערלויבענע, דער וואס וועט זאגען אז דאס דאזיגע איז ויין, דיא וואך פון ביידע ואל קומען ביז צו דיא דיינים, דער וועמען דיא דיינים וועלען בעשולדיגען, דער ואל באצאלען דאפעלט צו ויין חבר: 9 ווען א מאן וועט געבען צו ויין חבר איין אייזעל, אדער איין אקס, אדער א לאם, אדער אלערלייא בהמות צו היטען, אונד עס וועט שטארבען, אדער עס ווערט געבראכען, אדער עס ווערט געפאנגען, (אנוועק געטריבען) אונד קיינער האט נישט געזעהען: 10 ואל א שבועה פון גאט ויין צווישען ויין ביידע, אויב ער האט נישט אויס-געשטרעקט זיינע האנד אן דעם גוט פון ויין חבר, אונד ויין האר ואל עס אנגעמען אונד יענער ואל נישט באצאלען: 11 אונד ווען עס וועט פון איהם גענגבת ווערען, ואל ער באצאלען צו ויין האר: 12 ווען עס וועט פערצוקומט ווערען, ואל ער עס ברענגען אלס עדות, ער ואל נישט באצאלען דאס פערצוקומט:

13 אונד ווען א מאן וועט זיך בארען פון ויין חבר, אונד עס וועט גע-בראכען ווערען, אדער עס וועט שטארבען, אונד ויין האר איז נישט מיט

14 עמי שלם ושלם: אִם־עָלֶיךָ עָמִי לֹא־יִשְׁלַם אִם־שָׁכַר
 15 מִי־הוּא בֹא בִשְׁכָרֹוֹ: ׀ וְכִרְפֹּתָהּ אִישׁ בְּתוֹלָהּ אִשְׁרֵי
 16 לֹא־תִקְרָה וְשָׂכַר עָמָה מִקֹּדֶרֶת וּמִדְּבָרָהּ לֹא־יִשְׁלַם: אִם־
 17 מָאֵן וְיָמָן אִכְרִי לְתַתָּהּ לֹא־יִשְׁלַם בְּמִסְחָהּ בְּתוֹלָתָהּ:
 18 ׀ מִבְּשָׂפָהּ לֹא־תִחַד: כִּלְשָׁכָה עִסְבֵּרְמָה מִת־
 19 יוֹמָתָ: ׀ וְזָכַר לְאֵלֶיךָ יִחַדְסָה בְּתוֹתֶיךָ לְכָדֹוֹ:
 20 בִּגְדֵי־לְאִתְּנָהּ וְלֹא־תִלְחֶצֶנָּה בִּרְגָלֶיהָ הַיּוֹתֶם בְּאֶרֶץ־מִצְרַיִם:
 21 כִּלְשָׁלְמָהּ וְהָיָה לֹא־נִשְׁוֹן: אִם־נִשְׁוֹתָ תִּשְׁוֶה אִתּוֹ כִּי־
 22 אִם־נִשְׁוֹתָ תִּשְׁוֶה אִתּוֹ כִּי־נִשְׁוֹתָ תִּשְׁוֶה אִתּוֹ כִּי־
 23 וְהָיָה אִתְּכֶם בְּהִרְבֵּי־נָשִׁים אֲלֵמֶת וּבְנֵי־מִתְרָמִים:
 24 אִם־נִשְׁוֹתָ תִּשְׁוֶה אִתּוֹ כִּי־נִשְׁוֹתָ תִּשְׁוֶה אִתּוֹ כִּי־
 25 כֹּה־נִשְׁוֹתָ לֹא־תִשְׁוֹן עָלֶיךָ נִשְׁוֹתָ: אִם־נִשְׁוֹתָ תִּשְׁוֶה אִתּוֹ כִּי־
 26 רָעָה עֲרֹבָה שְׁמִשְׁתׁ מִשְׁכָּבֹוֹ לֹא־יִשְׁלַם בְּתוֹלָתָהּ לְכָדֹוֹ:
 27 הוּא שְׁמִלְתָּ לְעֹרֹב בְּמִתְרָמִים וְהָיָה כִּי־נִשְׁוֹתָ תִּשְׁוֶה אִתּוֹ כִּי־
 28 כִּי־נִשְׁוֹתָ תִּשְׁוֶה אִתּוֹ כִּי־נִשְׁוֹתָ תִּשְׁוֶה אִתּוֹ כִּי־
 29 כִּי־נִשְׁוֹתָ תִּשְׁוֶה אִתּוֹ כִּי־נִשְׁוֹתָ תִּשְׁוֶה אִתּוֹ כִּי־
 30 לְהַשְׁמִיטָהּ תִּתְּנֶהּ לִי וְיִשְׁכַּח אִתּוֹ כִּי־נִשְׁוֹתָ תִּשְׁוֶה אִתּוֹ כִּי־
 31 טָרָה לֹא־תִשְׁכַּח לְכָל־שָׂכָר אִתּוֹ: ׀

כג

כג

א לֹא־תִשְׁכַּח שְׁמִיתָ שְׁוֹת אֲלֵמֶת יִדֶּךָ עִסְבֵּרְמָה לְכָדֹוֹ עַד
 2 הַמָּסִ: לֹא־תִקְרָה אֲחֵרִי־רָבִים לְרַעַת וְלֹא־תִשְׁוֹתָ עֲלֵי־רֹב
 3 לְמִסְתָּ אֲחֵרִי־רָבִים לְמִסְתָּ: וְלֹא־תִקְרָה בְּרִיבֹוֹ: ׀
 4 כִּי־תִפְנֶה שׁוֹר אִיבֶךָ אִם־מִמְרֹוֹתָהּ הַשֶּׁבַע תִּשְׁכַּח לֹא־
 5 כִּי־תִקְרָה חֲמֹור שְׁוֹתָ רֹבֵן תִּתְּנֶה מִשְׁכָּבֹוֹ תִּתְּנֶה
 6 מִשְׁכָּבֹוֹ לִי עֹבֵת תִּשְׁכַּח עָמִי: ׀ לֹא־תִשְׁכַּח מִשְׁכָּבֹוֹ אִיבֶךָ
 7 בְּרִיבֹוֹ: פִּדְרֵשְׁשָׁר חֲמֹור וְזָכַר אֲלֵמֶת:
 נועם דַּעֲרִימָעֵן, אֹנֶד אִיף נועל אִיף הַרְבֵּעֵן מִיט דַּעַם שְׁוֹעֶרָה, אֹנֶד אִיִּרְעָ וְנִיבְעֶר
 נועלען זיין אַלְסֶט אֹנֶד אִיִּרְעָ קִנְדֶּר וְתָמִים:
 24 נוען דוא נועסֶט גַּעֲלֶד לִיִּיעֵן צו מִיין פֶּאָלֶק, צו דַּעַם אַרְעֵמֶען בִּיִּיא דִיר, זַלְסֶט דוא נִיט
 זיין צו אִיהֶם גְּלִיִּיף אַזוי הוּא א לִיִּיעֶר, דוא זַלְסֶט אִיהֶם נִיט אִיפֿלִינְעֵן קִינְעָה רַחֲמִים:
 25 נוען דוא נועסֶט דַּאס קִלִּיד פֿון דִּיין חֶבֶר נַעֲמֶען פֿאַר א מִשְׁכָּבֹוֹ, בִּיז דוא זֶהן גִּיט
 אִינְטֶער זַלְסֶט דוא עַם צו אִיהֶם צוֹרִיק גַּעֲבֶען: 26 וואַרִין דַּאס איז זינְעֶה אִינְצִיגֶע
 דַּעַק, דַּאס איז זיין קִלִּיד פֿאַר זיין לִיב, אויף וואָס זַל עַר לִינְעָן? אֹנֶד עַם נועט
 זיין, נוען עַר נועט צו מִיר שְׁרִייעֵן, אַזוי נועל אִיף הַעֲרֵעֵן וואַרִין אִיף בִּין לִיִּיזְוֶעֲלִיג:
 27 דִיא דִינִים זַלְסֶט דוא נִיט שְׁעֵלְטֶען, אֹנֶד דַּעַם אִיבְּעֶרשְׁטֶען אִין דִּיין פֶּאָלֶק
 זַלְסֶט דוא אויף נִיט שְׁעֵלְטֶען: 28 דוא זַלְסֶט נִיט פֿערזִימֶען דִינְעֶה תְּבוּאָה אֹנֶד
 דִּיין גַּעֲקֵלְטֶערטֶעם, דַּעַם בְּכוֹר פֿון דִינְעֶה זיין זַלְסֶט דוא צו מִיר גַּעֲבֶען: 29 אַזוי
 זַלְסֶט דוא טָהוּן צו דִינְעֶה אַקֶּסֶען, צו דִינְעֶה שְׁאָף, זיבֶּען טַעג זַל עַם זיין בִּיִּיא זינְעֶה
 מוֹטֶער, אָן דַּעַם אַקֶּטֶען טַאג זַלְסֶט דוא אִיהֶם צו מִיר גַּעֲבֶען: 30 אֹנֶד אִיהֶם זַלְסֶט
 צו מִיר זיין הִיילִיגֶע מַעֲנֶה, אֹנֶד פֿלִישׁ וואָס איז פֿערצוֹקט אִין דַּעַם פֿעֲלֶד זַלְסֶט
 אִיהֶם נִיט עַסֶען, אִיהֶם זַלְסֶט עַם וואַרְפֶּען צו דַּעַם הַנֶּדֶר:

קאפיטעל כג

1 דוא זַלְסֶט נִיט אָנְנַעֲמֶען א פֶּאָלְשֶׁה הַעֲרֹנָה, דוא זַלְסֶט נִיט טָהוּן דִינְעֶה הַאֲנֶד מִיט
 דַּעַם רָשָׁע, צו זיין אִיין עֲדוּת צו אומֶרְעֶכֶט: 2 דוא זַלְסֶט נִיט נֶאֱכָפֶאלְנֶען פֿילַע
 שְׁלַעֲכֶטֶס צו טָהוּן, דוא זַלְסֶט נִיט עֲנִשְׁפֶּערן אִין א קִרְיָה נֶאֱכָפֶאלְנֶען נֶאֱךָ פֿילַע, צו
 מֶאֱכֶען אָפִינְינְען: 3 אֹנֶד דַּעַם אַרְעֵמֶען זַלְסֶט דוא נִיט פֿערשְׁוִינֶען אִין זיין קִרְיָה: 4 נוען
 דוא נועסֶט טֶרַעֲפֶען דַּעַם אָקֶס פֿון דִּיין פִּינְד אַדֶּער זיין אִיזְוֶעֲלֶה וואָס איז פֿערֶאִירֶט,
 זַלְסֶט דוא אִיהֶם גַּעֲוִים צוֹרִיקֶהֶרֶען צו אִיהֶם: 5 נוען דוא נועסֶט זַעֲהֶען דַּעַם אִיזְוֶעֲלֶה
 פֿון דִּיין פִּינְד הוּיֶערן אֹנְטֶער זינְעֶה לֶאֱסֹם, אֹנֶד דוא ווִילְסֶט דִּיך פֿערמִידֶען פֿון אִיהֶם
 צו הַעֲלֶפֶען, זַלְסֶט דוא אִיהֶם דֶּאֱךָ הַעֲלֶפֶען: 6 דוא זַלְסֶט נִיט אָפִינְינְען דַּאס גַּעֲרִיבֶט
 פֿון דִּיין אַרְעֵמֶען אִין זיין קִרְיָה: 7 דוא זַלְסֶט נִיט פֿון א פֶּאָלְשֶׁה זַאף,
 אֹנֶד דַּעַם אֹמְשׁוֹלִידִיעֵן אֹנֶד דַּעַם גַּעֲרַעֲכֶטֶען זַלְסֶט דוא נִיט דַּעַם שְׁלֶאֱנֶען,
 וואַרִין

וַיֹּאמְרוּ אֵיךְ וְהֵעַל נִיט רַעַמְתַּפְּאָרְטִינֶען
 דַּעַם רָשָׁע: 8 דוא זאַלסט נִיט נַעַמֶען
 קִיין גַּעשְׁעַנְק, וְיִייל דאַס גַּעשְׁעַנְק מאַכט
 בְּלִינד דִיא זַעֲהַענְדִינֶע, אונד פֿאַרְקִירומט
 דִיא רִייד פֿון דִיא גַּעַרעכטע: 9 אונד
 אַ גר זאַלסט דוא נִיט אונטֶער־דִירֶקטן,
 וַיֹּאמְרוּ אֵיהֶר קַענט דאַס לעבֶען פֿון אַ גר,
 וְיִייל אֵיהֶר זַענט גַעוועזֶען גֵרִים אִיין דַּעַם
 לֵאנֵד מִצְרַיִם: 10 אונד זַעסט נאָהר זאַלסט
 דוא וְיִיעֵן דִיין לֵאנֵד, אונד דוא זאַלסט
 אֵינגֶזאַמלֶען וְיִיין תְּבוּאָה: 11 אָבער דאַס
 זִיבעטע (נאָהר) זאַלסט דוא עס לֹאזֶען
 רוהֶען אונד פֿער־לֹאזֶען, אַז דִיא אָרעמע
 פֿון דִיין פֿאַלק זאַלען עסֶען, אונד דאַס
 אֵיבִרִיגֶע זאַלען דִיא חַיִּים פֿון דַּעַם פֿעלד
 עסֶען, אַזוי זאַלסט דוא מַהֲוֹן צו דִיין
 וְיִינגֶאָרְטֶען, אונד צו דִיין אֵיילֶגאַרְטֶען:
 12 זַעסט טַעג זאַלסט דוא מַהֲוֹן דִינֶע
 אַרְבִּיט, אונד אַן דַּעַם זִיבעטען טַאג
 זאַלסט דוא רוהֶען, כִּדִי דִיין אָקס אונד
 דִיין אֵיזֶעל זאַל רוהֶען, אונד דַּער זִייד
 פֿון דִיין דִינסט, אונד דַּער גר זאַלען זִיך
 דַּערקוויקֶען: 13 אונד אִין אַלֶעם וואָס
 אֵיךְ קאַב צו אֵיךְ גַּעזאַגט זאַלט אֵיהֶר
 אֵיךְ הִישָׁען, אונד דַּעַם נֶאמֶען פֿון פֿרעמדֶע
 גַּעטֶער זאַלט אֵיהֶר נִיט גַּעדענקֶען, ער
 זַאל נִיט גַּעהֶערט ווערֶען אֵיךְ דִיין מוֹיֵל: 14 דִרייט מַאל אִין דַּעַם נאָהר זאַלסט דוא
 פֿייערֶען צו מִיר: 15 דִיא פֿייערֶטֶעג פֿון מִצוֹת זאַלסט דוא הִישָׁען, זִיבען טַעג זאַלסט
 דוא עסֶען מִצוֹת אַזוי וְיִיא אֵיךְ קאַב דִיר גַּעפֿאַטֶען, צו דִיא גַּעשְׁטִימְטֶע צִיט, אִין דַּעַם
 חֹדֶשׁ אָבִיב, וְיִייל אִין אֵיהֶם בִּקֶּט דוא אַרויס־גַּעזאַנגֶען אִוּם מִצְרַיִם, אונד וְיִיא זאַלען
 זִיך נִיט לַעַר וְיִיזֶען פֿאַר מִיר: 16 אונד דִיא פֿייערֶטֶעג פֿון שְׁנֵיט, דִיא ערֶשְׁטֶע
 פֿרוקט פֿון דִינֶע אַרְבִּיט וואָס דוא וועסט זִיעֵן אִין דַּעַם פֿעלד, אונד דִיא פֿייערֶטֶעג
 פֿון אֵינגֶזאַמלֶונג, וְיִען דאַס נאָהר ענְדִיגט זִיך, וְיִען דוא זאַמלֶעסט אִיין דִינֶע אַרְבִּיט פֿון
 דַּעַם פֿעלד: 17 דִרייט מַאל אִין דַּעַם נאָהר זאַלען זִיך אַלֶע דִינֶע מאַנספֿער־זאַנגֶען וְיִיזֶען
 פֿאַר דַּעַם הָאָר גַּאט: 18 דוא זאַלסט נִיט מִקְרִיב וְיִיין מִיט חֶמֶץ דאַס בלוט פֿון מִיין קרָבִּי,
 אונד עס זַאל נִיט אֵיבער־נַעכטִינֶען דאַס פֿעט פֿון מִיין קרָבִּי בִּיז מֶאָרגֶען: 19 דִיא ערֶשְׁטֶע
 פֿרוקט פֿון דִיין לֵאנֵד זאַלסט דוא גַּרענגֶען צו דַּעַם הַזֶּה פֿון דַּעַם הָאָר דִיין גַּאט. דוא
 זאַלסט נִיט קאַכֶען דאַס גַּעקעל אִין דַּער מִילֶך פֿון זִינֶע מוֹטֶער:
 20 זַעֵה אֵיךְ שִׁיק אַ מֶלֶאך פֿאַר דִיר, דִיך צו הִישָׁען אֵיךְ דַּעַם וועג, אונד דִיך צו
 גַּרענגֶען צו דַּעַם אָרְט וואָס אֵיךְ קאַב אָנגַעבִרייט: 21 הִיט דִיך פֿאַר אֵיהֶם, אונד
 גַּעהאַרף וְיִינֶע שְׂטִימ, דוא זאַלסט נִיט ווידֶערשְׁפּענִיגֶען קעגֶען אֵיהֶם, וַיֹּאמְרוּ עַר וועט
 נִיט פֿאַרטראָגֶען אֵיירֶע זִייד, וְיִייל מִיין נֶאמֶען אִיז אִיךְ: 22 אָבער וְיִען דוא
 וועסט פֿלייסִיג גַּעהאַרְכֶען צו זִינֶע שְׂטִימ אונד דוא וועסט מַהֲוֹן אַלֶעם וואָס אֵיךְ וועל
 רַעֲדֶען, אַזוי וועל אֵיךְ פֿינדֶה קאַבען דִינֶע פֿינדֶה, אונד אֵיךְ וועל דַּרענגֶען דִינֶע
 דַּרענגֶערס: 23 וַיֹּאמְרוּ מִיין מֶלֶאך וועט גִיין פֿאַר דִיר, אונד ער וועט דִיך גַּרענגֶען
 צו דַּעַם אָמֶר, אונד דַּעַם חֵת, אונד דַּעַם פֿרוֹז, אונד דַּעַם גַּנְעִי, דַּעַם חוֹי, אונד
 דַּעַם גִּבּוֹרִי, אונד אֵיךְ וועל וְיִיא פֿער־דאַרְכֶען: 24 דוא זאַלסט דִיך נִיט בּוֹקֶען
 צו זִיירֶע גַּעטֶער, אונד דוא זאַלסט וְיִיא נִיט דִינֶען, אונד דוא זאַלסט נִיט מַהֲוֹן
 גִּלְיִף, אַזוי וְיִיא זִייער ווערֶק, נִייערֶט דוא זאַלסט וְיִיא גַּאנץ אֵוִיסֶרייטֶען, אונד
 דוא זאַלסט גַּאנץ צִיפֿערֶעכֶען זִיירֶע שְׂטאַנד־וְיִילֶען (מִצְבּוֹת): 25 אונד אֵיהֶר זאַלט
 דִינֶען דַּעַם הָאָר אֵייער גַּאט, אונד ער וועט גַּענֶשֶׁן דִיין בְּרוּיט אונד דִיין
 וַיֹּאמְרוּ, אונד אֵיךְ וועל אָפּטֶהוֹן קֶראַנקֶהייט פֿון צווישֶׁן דִיר: 26 עס זַאל נִיט

זיין קיינע פארנווערפערין אונד קיינע
אומטראכטערין אין דיין לאנד, דיא צאל
פון דייןע טעג וועל איך דערפילען:
27 מיין שרעקען וועל איך פאר דיר
שיקען, אונד איך וועל פערטומעלן
איטליכעס פאלק וואס דוא וועסט אונטער
זיין קומען, אונד איך וועל מאכען אז
אלע דייןע פיינד זאלען צו דיר קעהרען
דעם נאכען: 28 אונד איך וועל פאר
דיר שיקען דיא וועקסע, אונד זיא וועט
פערטרייבען דעם חוי, דעם פנעג, אונד
דעם חתי פאר דיר: 29 איך וועל זיין
ניט פאר דיר פערטרייבען אין איין
נאך, טאמער וועט דאס לאנד וויסט
ווערען, אונד דיא חיות פון דעם
פעלד וועלען זיך קענען דיר מעהרען:
30 ביסלעכטווייז וועל איך פאר דיר
פארטרייבען, ביז דוא וועסט פרוכטבאר
ווערען, אונד דוא וועסט ערבען דאס
לאנד: 31 אונד איך וועל זעצען דייןע
גרענעץ פון דעם ים סוף אונד ביז צום
ים פלשתים, אונד פון דער מדבר ביז
צו דעם שטראם, ווארין איך וועל געבען
אין איירע האנד דיא איינוואוינער פון
דעם לאנד, אונד דוא זאלסט זיין פאר-
טרייבען פאר דיר: 32 דוא זאלסט ניט
מיט זיירע מיט זיירע נעטער כורת ברית זיין: 33 זיין זאלען ניט וואוינען אין
דיין לאנד, טאמער וועלען זיין דיך מאכען זינדנען קעגען מיר ווען דוא וועסט
זיירע נעטער דינען, ווארין עס וועט זיין צו דיר צו א שטרויכלונג:

קאפיטעל כד

1 אונד צו משה האט ער געזאגט, זיין ארויף צו גאט, דוא אונד אהרן, אונד נדב
אונד אביהו, אונד זיבעציג פון דיא עלצטע פון ישראל, אונד איהר זאלט אייך בוקען
פון ווייטען: 2 אונד משה זאל אליין גענעהנען צו גאט, אונד זיין זאלען זיך ניט
גענעהנען, אונד דאס פאלק זאל ניט ארויפגיין מיט איהם: 3 אונד משה איז געקומען,
אונד ער האט דערציילט צו דעם פאלק אלע ווערטער פון גאט, אונד אלע משפטים,
אונד דאס גאנצע פאלק האבען געענטפערט מיט איין קול אונד זיין האבען געזאגט,
אלע ווערטער וואס גאט האט גערעט וועלען מיר טהון: 4 אונד משה האט געשריבען
אלע ווערטער פון גאט, אונד ער איז פריה אויפגעשטאנען, אונד ער האט געבויעט
א מזבח אונטער דעם בארג, אונד צוועלף שטאנד-זיילען פאר דיא צוועלף שבטים
פון ישראל: 5 אונד ער האט געשיקט דיא יונגען פון דיא קינדער ישראל, אונד זיין
האבען אויפגעבראכט בראנד-אפפער, אונד זיין האבען געשאכטען פריד-אפפער צו
גאט, אקסען: 6 אונד משה האט גענומען דיא העלפט פון דעם בלוט, אונד ער האט
עס געטהון אין בעקען, אונד דיא העלפט פון דעם בלוט האט ער געשפרענגט אויף
דעם מזבח: 7 אונד ער האט גענומען דאס בוך פון דעם ברית, אונד ער האט געלייגט
אין דיא אויערן פון דעם פאלק, אונד זיין האבען געזאגט, אלעס וואס גאט האט
גערעט וועלען מיר טהון אונד מיר וועלען געהארקען: 8 אונד משה האט גענומען
דאס בלוט, אונד האט עס געשפרענגט אויף דעם פאלק, אונד ער האט געזאגט דאס
איז דאס בלוט פון דעם ברית, וואס גאט האט געמאכט מיט אייך איבער אלע דיא
דאזיגע ווערטער: 9 אונד משה איז ארויפגעגאנגען, אונד אהרן, נדב אונד אביהו, אונד
זיבעציג פון דיא עלצטע פון ישראל: 10 אונד זיין האבען געזעהנען דעם גאט פון ישראל,

הנה משה ונבדו בארבע אתמספר יום אמלא:
27 אתאימתי אשלח לפני תמתי אתכלהעם אשר
28 תבא בכם ותמתי אתכלאיבד אלק ערף: ושלחתי
אתהצדקה לפני ונרשה אתהחיו אתההנען וארתי
29 תמתי מלפני: לא אגרשע מפניך בשעה אחת פד
ל תהיה הארץ שממה ורבה עלך חת השדה: מעט
מעט אגרשע מפניך עד אשר תפרי ותרל אתהארץ:
31 ושמתי אתהכלך מיסדת ונדים פלשתים וממדבר
עדהנה כי אמן בידכם את לשכי הארץ ונרשעמו
32 מפניך: לאתכרת להם ולאלתם ברת: לא ישבו
33 בארבע פדחטיו אתה ל: כי תעבר אתאלהתם כי
יתה לך למנוח:
כד

כד ואל-משה אמר עלה אל-יהוה אתה ואהרן נדב ואביהו
2 ושבעים מזבני ישראל והשפחותם מרחק: ונש משה
3 לבדו אל-יהוה וחס לא גשו וקם לא יעלו עמי: וקבא
משה וחספר להם את כלדברי יהוה ואת כלמשפטים
והן כלתקם קול אחד ונאמרו כלדברים אשר דבר
4 יהוה נעשה: ותבא משה את כלדברי יהוה בשכם
כבקר יבין מזבח תחת ההר ושמים עשנה מצבה
ה לשנים עשר שבטי ישראל: ושלח אתהנעלי בני ישראל
6 ויעלו עלת ויבדו ויבדו שלמים ליהוה פרים: ותקח
משה חצי הדם ושם באגנת חצי הדם ורק על
7 המזבח: ותקח ספר הברית וקרא באזני העם ונאמרו
8 כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע: ותקח משה אתהדום
וירק מלנעם ונאמרה וסדכרת אשתכרת יהוה
9 עמכם על כלדברים האלה: ושלח משה ואהרן נדב
וואביהו ושבעים מזבני ישראל: וקבא את אל-ישראל

ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר ובעצם השמים
 לטור: ואל-אציל בני ישראל לא שלח דוד חזו את
 האלונים ואכלו ושתו: 8 ויאמר יהוה אל-משה
 עלה אלי הנה יהיה הוה-שם ואתנה לך את-לחת האבן
 ותתורה והמצוה אשר כתבתי לחזרתם: 9 וקם משה
 והושע משרתו ועל משה אלהר האלהים: 10 ואל-
 הזקנים אמר שברלט כזה עד אשר-נשיב אליכם יהוה
 אלהי ויהי עמכם מרבשל דברים יגש אליהם: ועל
 משה אלהר וקם העני את-יהוה: ושכן בבד-יהוה
 על-תו סיני ויכפרו העני עשת ימים וקרא אל-משה
 ביום השביעי מתוך העני: וימראה כבוד יהוה כאשר
 אכלת בראש הדר לעני בני ישראל: וקם משה
 מתוך העני ועל אלהר יהוה משה בדר ארבעים יום
 וארבעים לילה:

כה

פ פ פ פ פ

וכפר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל
 ויחזקו תרומה מאת בל-איש אשר ידבנו לבו תתרו
 את-תרומתו: ואת התרומה אשר תתרו מאתם ויהי
 וקם ויהשת: ותכלת וארזמן ותולעת שני ושש ותקם: 4
 וערת אילם מאדקים וערת תחשים ותצי ששים: שמן
 למאור בשמים לשמן המשחה ולקמח הסמים: אבני
 שרם ואבני מלאים לאפר ולחשן: ותצו לי מקבש
 ושכנתי בתוכם: ככל אשר אני מצא אותך את חבנית
 המשכן ואת חבנית בל-בלי וכן תעשו: 5 ותצו
 ארון צי שמים אמתים ותצי ארזו ואמה ותצי רחבו
 ואמה ותצי קמחו: ותצית אתו ויהי כבוד מלכות רחבו
 תעצו ושית עליו וד יהי סביב: ותצק לי ארבע
 הערליבקיט פון נאט האט גערוהט אויף דעם בארג כיני, אונד דער וואלקען האט
 איהם געדעקט זעקס טעג, אונד ער האט גערופען צו משה אין דעם זיבעטען טאג
 פון צווישען דעם וואלקען: 17 אונד דיא געשטאלט פון דיא הערליבקיט פון נאט
 איז געוועזן גלייך אזוי וויא א ברענענדיג פייער אן דער שפיץ פון דעם בארג, פאר
 דיא אויגען פון דיא קינדער וישראל: 18 אונד משה איז געקוקען אין צווישען דעם
 וואלקען, אונד ער איז ארויפגעגאנגען אויף דעם בארג, אונד משה איז געוועזן אויף
 דעם בארג פירציג טעג אונד פירציג נעכט:

תרומה

קאפיטעל כה

1 אונד נאט האט גערעט צו משה אזוי צו זאגען: 2 רעד צו דיא קינדער וישראל,
 אז וויא זאלען צו מיר נעמען איינע אפשיידונג, פון איינליכען מאן וואס זיין הארץ
 וועט איהם וויליג מאכען, זאלט איהר נעמען איינע אפשיידונג: 3 אונד דאס דאוונע
 איז דיא אפשיידונג וואס איהר זאלט נעמען פון וויא, גאלד אונד זילבער אונד קופער:
 4 אונד בלווא אונד פורפור אונד קארמעזין אונד ליינען, אונד צינען האר: 5 אונד
 רויט געפארבטע פעל פון ווידער, אונד פעל פון תחשים, אונד שטיס-האלץ: 6 אייל
 צו דיא לייבטונג, געווערץ צו דעם אייל פון דיא זאלבונג, אונד צו דעם רויבונערק
 פון וואוילשמעקענדע געווערץ: 7 אונד קיל שטיינער, אונד דערפילונג שטיינער, צו
 דעם אפוד אונד צו דעם ברוסט שפאן: 8 אונד וויא זאלען מיר מאכען א מקדש, אונד
 איך וועל צווישען וויא וואוינען: 9 גלייך אזוי וויא אלעס וואס איך וועל דיר ווייזען, דיא
 געשטאלט פון דעם משכן, אונד דיא געשטאלט פון אלע זיינע פלים, אונד אזוי זאלט
 איהר עס מאכען: 10 אונד וויא זאלען מאכען א קאסמען פון שטיס-האלץ, דריטהאלב
 איילען זאל זיין זיינע לענג, אונד אנדערהאלב איילען זיינע ברייט, אונד אנדערהאלב
 איילען זיינע הויך: 11 אונד דוא זאלסט איהם איבערציהען מיט ריין גאלד, פון
 אינעווייניג אונד פון אויסעווייניג זאלסט דוא איהם איבערציהען, אונד דוא זאלסט מאכען
 אויף איהם א גאלדענעם קראנץ רינגס ארום: 12 אונד דוא זאלסט גיסען צו איהם פיער

גאלדענע

טבעת וקרב ונתתה על ארבע פיגמיו ושתי טבעת על צללו האחת ושתי טבעת על צללו השנית: ועשית כן 13
 עצי שטים וצפית אתם וקרב: והבאת אתהבדים בטבעת 14
 טו על צללת הארץ לשאת אתהארץ בהם: בטבעת הארץ 15
 דוד הבדים לא יסרו ממנו: ונתת אלחארץ את הקרב 16
 אשר אתן אלד: ועשית כפרת וקרב סדור אמתיםהצי 17
 ארבה ואמה וקצי רחבה: ועשית שעם קרבים וקב 18
 מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת: ועשה כרוב 19
 אחד מקצה מזה וקרבואחד מקצה מזה מןהכפרת
 כ תעשו אתהקרבים עלשני קצותיו: וקו הקרבים 20
 קרשי קנים למעלה סככים בכנפיהם עלהכפרת
 וסגרתם איש אלחצו אלהכפרת וקו פני הקרבים: 21
 ונתת אתהכפרת עלהארץ מלמעלה ואליהארץ תתן 22
 אתהקלות אשר אתן אלד: ותעשית קו שם ודברתי
 אתך מעל הכפרת מבין שני הקרבים אשר עלארץ
 העדה את כלאשר אצוה אותך אלדע ישראל: פ 23
 ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארבו ואמה רחבו ואמה 24
 וקצי קמתו: וצפית אתו וקב סדור ועשית לו קרוב 25
 כה סכב: ועשית לו מסגרת טפח סכב ועשית ויורהב 26
 למסגרתו סכב: ועשית לו ארבע טבעת וקב ונתת
 אתהטבעת על ארבע הכפאת אשר לארבערגליו: למעלה 27
 המסגרת תהיה המכנה לכתים לבדים לשאת אתי
 השלחן: ועשית אתהבדים עצי שטים וצפית אתם 28
 וקב ותשארם אתהשלחן: ותשום קצותיו וכפתיו 29
 וקשותיו ומנקולתיו אשר יסך בהן וקב סדור תעשה אתם: 30
 ל ונתת עלהשלחן לחם פנים לפני תמיד: פ
 ועשית מערת וקב סדור מקשה תעשה המערה וקב 31

דעם אנדערן עק, פון דעם איבערדעקעל (בפּרַת) זאלט איהר מאכען דיא ברובים
 אויף זיינע צווייא עקען: 20 אונד דיא ברובים זאלען אויסשפרייטען דיא פליגעל אין
 דיא הייף, זייא זאלען באדעקען מיט זייער פליגעל דאס איבערדעקעל (בפּרַת), אונד
 זייער פנים זאל זיין איינער צו דעם אנדערן, צו דעם איבערדעקעל (בפּרַת) זאל זיין
 דאס פנים פון דיא ברובים: 21 אונד דיא זאלט לייענען דאס איבערדעקעל (בפּרַת)
 אויף דעם קאסטען פון אויבען, אונד אין דעם קאסטען זאלט דיא אריינלייענען דאס
 צייגנים וואס איך וועל צו דיר געבען: 22 אונד איך וועל דארט מיט דיר צוזאמען
 קומען, אונד איך וועל מיט דיר רעדען פון איבער דעם איבערדעקעל (בפּרַת), פון
 צווישען דיא צווייא ברובים וואס זענען אויף דעם קאסטען פון דעם צייגנים, אלעס
 וואס איך וועל דיר געבוטען צו דיא קינדער ישראל:

23 אונד דיא זאלט מאכען א טיש פון שטיםהאלץ, צווייא איילען זיינע לענג, אונד
 איינע אייל זיינע ברייט, אונד אנדערהאלב איילען זיינע הייף: 24 אונד דיא זאלט
 איהם איבערציהען מיט ריין גאלד, אונד דיא זאלט צו איהם מאכען א גאלדענעם
 קראנץ רינגס ארום: 25 אונד דיא זאלט צו איהם מאכען א ראנד, איינע האנד
 ברייט, רינגס ארום, אונד דיא זאלט מאכען א גאלדענעם קראנץ צו זיין ראנד
 רינגס ארום: 26 אונד דיא זאלט צו איהם מאכען פיער גאלדענע רינגען, אונד דיא
 זאלט זעצען דיא רינגען אויף דיא פיער עקען וואס זענען צו זיינע פיער פיס:
 27 קענענאיבער דעם ראנד זאלען זיין דיא רינגען צו היינער צו דיא טראגשטאנען,
 דעם טיש צו טראגען: 28 אונד דיא זאלט מאכען דיא טראגשטאנען פון שטים
 האלץ, אונד דיא זאלט זייא איבערציהען מיט גאלד, אז דער טיש זאל מיט זייא
 געטראגען ווערען: 29 אונד דיא זאלט מאכען זיינע שיקעלן, אונד זיינע לעפעל,
 אונד זיינע האלבע ראהרען, אונד זיינע אפפערשאלען וואס עס ווערט מיט זייא גע-
 באסען, פון ריין גאלד זאלט דיא זאלט מאכען: 30 אונד דיא זאלט זעצען אויף דעם
 טיש דאס לחם הפנים פאר מיר בעשטענדיג: 31 אונד דיא זאלט מאכען אלייכטער
 פון ריין גאלד, פון געהעמערט ווערק זאל דער לייכטער געמאכט ווערען, זיין דיעק

וְקָנָה גְבִיעַת כְּפָתוּרִית וּפְתִירָהּ מִגָּזָה דָּוָי: וְשִׁשָּׁה
 קָנִים זָאִים מִצִּדֵּי שְׁלֹשָׁה קָנֵי מִנְהָ מִנְהָ הָאֶחָד
 וְשִׁלְשָׁה קָנֵי מִנְהָ מִנְהָ הַשֵּׁנִי: שְׁלֹשָׁה גְבָעִים מִשְׁקָלָם
 בְּקֶנֶה הָאֶחָד כְּפָתִיר וּפְתִיר וְשִׁלְשָׁה גְבָעִים מִשְׁקָלָם
 בְּקֶנֶה הָאֶחָד כְּפָתִיר וּפְתִיר בֶּן לִשְׁשֶׁת הַקָּנִים הַזֵּאִוִם
 מִן־הַמִּנְהָ: וּבְמִנְהָ אֲרֻבָּה גְבָעִים מִשְׁקָלָם כְּפָתִירָה
 וּפְתִירָה: וּכְפָתִיר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִנְהָ וּכְפָתִיר תַּחַת לֹו
 שְׁנֵי הַקָּנִים מִנְהָ וּכְפָתִיר תַּחַת־שְׁנֵי הַקָּנִים מִנְהָ לִשְׁשֶׁת
 הַקָּנִים הַזָּאִים מִן־הַמִּנְהָ: כְּפָתִירִים וּקְנָתִים מִנְהָ
 דָּוָי כֹּלָה מִקִּשָּׁה אֶחָת וְהֵב טָוֹר: וְעִשִּׂית אֲזִיזֹתֶיהָ
 שְׂבָעָה תַּשְׁלֵל אֲזִיזֹתֶיהָ אֶרְבָּעַת עָלֶיךָ פִּתִּי: וּמִלְּכִתֶּיהָ
 וּמִחֲתִיתֶיהָ וְהֵב טָוֹר: כִּכֵּר וְהֵב טָוֹר עֲשֵׂה אֶתָּה אֵת
 כָּל־הַכֵּלִים הָאֵלֶּה: וְרָאָה וְעָשָׂה כְּתִנְיָתָם אֲשֶׁר־אָמַר
 מִדָּבָר כִּכֵּר:

ס

וְאֲזִיזֵי־מִשְׁקָן תַּשְׁלֵל עֶשֶׂר וְרִיעַת עֶשֶׂר מִשְׁוֹר וְחִבְלֹת *
 וְאֲזִיזֵי־תַלְעֵת שְׁנֵי כָרִבִּים מִנְהָ חֹשֶׁב מִנְהָ אֶחָד:
 אֶרֶב הַדִּירָה הָאֶחָת שְׂמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בָּאָמָה וְרֹחֵב *
 אֶרְבֵּעַ בָּאָמָה הַדִּירָה הָאֶחָת מִנְהָ אֶחָת לְכָל־הַדִּירָת:
 חֹמֶשׁ הַדִּירָת תַּרְלִין חִבְרַת אִשָּׁה אֶל־אֶחָתָהּ וְחֹמֶשׁ וְרִיעַת *
 חִבְרַת אִשָּׁה אֶל־אֶחָתָהּ: וְעִשִּׂית לָלֶאֱת חִבְלֹת עַל שֹׁפֶת *
 הַדִּירָה הָאֶחָת מִנְהָ כַּחֲבֵרֶת וְכֹן מִנְהָ בַּשֹּׁפֶת הַדִּירָה
 הַקְּטָנָה בְּמַחְבֶּרֶת הַשְּׁנִי: חֹמֶשִׁים לָלֶאֱת מִנְהָ *
 מִדִּירָה הָאֶחָת וְחֹמֶשִׁים לָלֶאֱת מִנְהָ בְּקֶנֶה הַדִּירָה
 אֲשֶׁר בְּמַחְבֶּרֶת הַשְּׁנִי מִקְבִּילֹת הַלָּלֶאֱת אִשָּׁה אֶל־
 אֶחָתָהּ: וְעִשִּׂית חֹמֶשִׁים כָּרִבִּי וְהֵב חִבְרַת אֲזִיזֹתֶיהָ *
 אִשָּׁה אֶל־אֶחָתָהּ בְּקָרָסִים וְהֵב מִשְׁקָן אֶחָד: וְעִשִּׂית *
 כו

36 וְיִירַע קִנְעָם אֹנֶד וְיִירַע רָאֲהָרֵן וְיִינַע בַּעֲבָרָם, וְיִינַע
 קִנְעָם אֹנֶד וְיִינַע בְּלוּמָעַן, פֹּון אִיהֶם
 וְאֵלֶעֶן זִיִּיא וְיִיִּן: 32 אֹנֶד זַעֲקָם רָאֲהָרֵן
 וְאֵלֶעֶן אֲרוֹיסִגְיִין פֹּון זִיִּנַע וְיִיטַעַן, דְּרִיִּיא
 רָאֲהָרֵן פֹּון דַּעַם לִיִּבְטָעַר פֹּון אִיִּנַע וְיִיטַעַן,
 אֹנֶד דְּרִיִּיא רָאֲהָרֵן פֹּון דַּעַם לִיִּבְטָעַר
 פֹּון דִּיא אֲנִדְעָרַע וְיִיטַעַן: 33 דְּרִיִּיא
 בַּעֲבָרָם, מֵאֲנִדְעַל־פַּעַרְמִינַע וְאֵלֶעֶן וְיִיִּן
 אֶן אִיִּן רָאֲהָרֵן א קִנְאֵם אֹנֶד א בְּלוּם,
 אֹנֶד דְּרִיִּיא בַּעֲבָרָם, מֵאֲנִדְעַל־פַּעַרְמִינַע,
 וְאֵלֶעֶן וְיִיִּן אֶן אִיִּן רָאֲהָרֵן א קִנְאֵם אֹנֶד
 א בְּלוּם, אֹזִי צִוִּי דִּיא זַעֲקָם רָאֲהָרֵן
 וְנָאֵם גִּיִּיעֵן אֲרוֹיס פֹּון דַּעַם לִיִּבְטָעַר:
 34 אֹנֶד אֶן דַּעַם לִיִּבְטָעַר וְאֵלֶעֶן וְיִיִּן
 פִּיעַר בַּעֲבָרָם, מֵאֲנִדְעַל־פַּעַרְמִינַע, וְיִינַע
 קִנְעָם אֹנֶד וְיִינַע בְּלוּמָעַן: 35 אֹנֶד אִיִּן
 קִנְאֵם אֹנֶטָעַר צִוִּיִּיא רָאֲהָרֵן פֹּון אִיהֶם,
 אֹנֶד אִיִּן קִנְאֵם אֹנֶטָעַר צִוִּיִּיא רָאֲהָרֵן
 פֹּון אִיהֶם, אֹנֶד אִיִּן קִנְאֵם אֹנֶטָעַר צִוִּיִּיא
 רָאֲהָרֵן פֹּון אִיהֶם, צִוִּי דִּיא זַעֲקָם רָאֲהָרֵן
 וְנָאֵם גִּיִּיעֵן אֲרוֹיס פֹּון דַּעַם לִיִּבְטָעַר:

36 וְיִירַע קִנְעָם אֹנֶד וְיִירַע רָאֲהָרֵן וְיִינַע בַּעֲבָרָם, וְיִינַע
 קִנְעָם אֹנֶד וְיִינַע בְּלוּמָעַן, פֹּון אִיהֶם, וְאֵלֶעֶן זִיִּיא וְיִיִּן:
 37 אֹנֶד דִּיא וְאֵלֶסְט מֵאֲכַעַן
 וְיִינַע וְיִינַע לֵאמֹפֶעַן, אֹנֶד מֵעַן וְאֵל זִיִּיא
 מֵאֲכַעַן לִיִּבְטָעַן קִנְעָן דִּיא פִּאֲדַעַרְזִיִּיט:
 38 אֹנֶד וְיִינַע צִוִּיעַנְגִּלִּיף אֹנֶד וְיִינַע פִּייעַר
 פִּאֲנַעַן וְאֵלֶעֶן וְיִיִּן רִיִּין גֵּאֶלְד: 39 אִוִּים אִיִּן צַעַנְגִּמְנַעַר רִיִּין גֵּאֶלְד וְאֵל מֵעַן עַם מֵאֲכַעַן,
 מִיט אֵלַע דִּיא דִּאִוִּינַע בָּלִים: 40 אֹנֶד זַעַה, אֹנֶד מֵאָף וְיִיִּיא אִין וְיִירַע גַּעֲשִׁטְאֶלְט וְנָאֵם
 אִיז דִּיר גַּעֲוִינְזֵעַן גַּעֲוִאָרֵעַן אִוִּף דַּעַם בֶּאָרְג:

קאפיטעל כו

1 אֹנֶד דָּאָם מִשְׁכָּן וְאֵלֶסְט דִּיא מֵאֲכַעַן פֹּון צַעַהן פֶּאָרְהַעֲנַנַע פֹּון גַּעֲוִינְזִינְטֵעַ לִיִּנַעַן,
 אֹנֶד בְּלוּיא, אֹנֶד פִּוּרְפֹּור, אֹנֶד קֶאָרְמִיזִין, כְּרוּבִים פֹּון קִנְטִילִיף, וְזַעַרְק וְאֵלֶסְט דִּיא
 וְיִיִּיא מֵאֲכַעַן: 2 דִּיא לַעֲגַג פֹּון אִיִּן פֶּאָרְהַאָנַג וְאֵל וְיִיִּן אָכַט אֹנֶד צִוִּיאָנְצִיג אִיִּילֶעַן,
 אֹנֶד דִּיא בְּרִיִּיט פֹּון אִיִּן פֶּאָרְהַאָנַג פִּיעַר אִיִּילֶעַן, אִיִּין מָאָם צִוִּי אֵלַע פֶּאָרְהַעֲנַג: 3 פִּינַף
 פֶּאָרְהַעֲנַג וְאֵלֶעֶן גַּעֲהַעֲפִטְטֵעַ וְיִיִּן, אִיִּינַע צִוִּי דִּיא אֲנִדְעָרַע, אֹנֶד פִּינַף פֶּאָרְהַעֲנַג וְאֵלֶעֶן
 גַּעֲהַעֲפִטְטֵעַ וְיִיִּן אִיִּינַע צִוִּי דִּיא אֲנִדְעָרַע: 4 אֹנֶד דִּיא וְאֵלֶסְט מֵאֲכַעַן שְׁלִיפִלְעָף פֹּון בְּלוּיא,
 אִוִּף דַּעַם וְיִיִּן אִיִּין פֶּאָרְהַאָנַג, פֹּון אִוִּיסַעֲנִוִּינַג אִין דִּיא גַּעֲהַעֲפִטְטִינַג, אֹנֶד אֹזִי וְאֵלֶסְט
 דִּיא מֵאֲכַעַן אֶן דַּעַם וְיִיִּן פֹּון דַּעַם אִוִּיסַעֲנִוִּינַג פֶּאָרְהַאָנַג אֶן דִּיא אֲנִדְעָרַע גַּעֲהַעֲפִטְטִינַג:
 5 פּוּפְצִיג שְׁלִיפִלְעָף וְאֵלֶסְט דִּיא מֵאֲכַעַן אֶן אִיִּינַע פֶּאָרְהַאָנַג, אֹנֶד פּוּפְצִיג שְׁלִיפִלְעָף
 וְאֵלֶסְט דִּיא מֵאֲכַעַן אֶן דַּעַם וְיִיִּן פֹּון דַּעַם פֶּאָרְהַאָנַג וְנָאֵם אִיז אֶן דִּיא אֲנִדְעָרַע גַּעֲהַעֲפִטְטִינַג,
 דִּיא שְׁלִיפִלְעָף וְאֵלֶעֶן גַּעֲפִיגְט וְיִיִּן אִיִּינַע צִוִּי דִּיא אֲנִדְעָרַע: 6 אֹנֶד דִּיא וְאֵלֶסְט מֵאֲכַעַן
 פּוּפְצִיג גֵּאֶלְדֵּנַע הַעֲקַלְעָף, אֹנֶד דִּיא וְאֵלֶסְט גַּעֲהַעֲפִטְטֵעַן דִּיא פֶּאָרְהַעֲנַג אִיִּינַע צִוִּי דִּיא
 אֲנִדְעָרַע, מִיט־דִּיא הַעֲקַלְעָף, אֹנֶד דָּאָם מִשְׁכָּן וְנָעַם וְיִיִּן אִיִּינַג: 7 אֹנֶד דִּיא וְאֵלֶסְט מֵאֲכַעַן

יִרְעֶה עַם לֵאמֹר עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַעֲרֹכָה וְעַל־
 6 הַמִּצֵּחַ אֲתָם: אוֹד | הַיָּדֵיךְ הָאֵחָת שְׁלֹשִׁים בָּאֶמְרָה
 וְיִחַב אֶרְבֶּעַ בָּאֶמְרָה הַיָּדֵיךְ הָאֵחָת מִדָּה אֵחָת לַעֲשִׂי
 9 עֲשֵׂהָ יָדֶיךָ: וְחִבְרָה אֶת־הַמִּשְׁכָּן הַיָּדֶיךָ לְבֶד וְאֶת־
 שֵׁשׁ הַיָּדֶיךָ לְבֶד וּבִפְלֵא אֶת־הַיָּדֵיךְ הַשְּׂשִׁית אֶל־כַּמֶּל
 • פֶּנִּי הָאֵחָל: וְעֲשִׂיתָ הַמִּשְׁעִים לָלֶאֱת עַל שַׁפְתֵי הַיָּדֶיךָ
 הָאֵחָת וְהַקִּנֵּיךְ בַּחֲבֵרֶת וְהַמִּשְׁעִים לָלֶאֱת עַל שַׁפְתֵי
 11 הַיָּדֵיךְ הַחֲבֵרֶת הַשְּׂנִית: וְעֲשִׂיתָ קִרְסִי נְחֹשֶׁת הַמִּשְׁעִים
 וְהַבָּתָּה אֶת־הַקִּרְסִים בְּלִילִיָּה וְחִבְרָה אֶת־הָאֵחָל וְהָיָה
 12 אֶחָד: וְסִרְחָ הַעֲרֹכָה בַּיָּדֶיךָ הָאֵחָל הָיָה הַיָּדֶיךָ הַעֲרֹכָה
 13 חִסְרָה עַל אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן: וְהָאֶמְרָה מִדָּה וְהָאֶמְרָה מִדָּה
 בַּעֲרֹכָה בְּאֹדֶר יָדֶיךָ הָאֵחָל יָדֶה סִרְחָ עַל־גִּיד הַמִּשְׁכָּן
 14 מִדָּה וּמִדָּה לְבִסְתָּה: וְעֲשִׂיתָ מִכְשֶׁה לְאֹהֶל עֹרֹת אֶלֶם
 מִאֲדָמָה וּמִכְשֶׁה עֹרֹת תַּחֲשִׁים מִלְּמַעְלָה: פ
 15 וְעֲשִׂיתָ אֶת־הַקִּרְסִים מִשְׁכָּן וְעַי שְׁשִׁים קִרְסִים: עֲשֹׂר
 16 אֲמֹת אוֹד הַקִּרְסִי וְהָאֵמְרָה חֲמִישֵׁי הַקִּרְסִי
 17 הָאֲדָר: שְׁתֵּי יָדָיו לְקִרְסֵי הָאֲדָר מִשְׁלֵבֹת אֶשֶׁה אֶל־
 18 אֶת־הָהָרָה בְּתַפְשָׁה לְכָל־קִרְסֵי הַמִּשְׁכָּן: וְעֲשִׂיתָ אֶת־הַקִּרְסִים
 19 לְמִשְׁכָּן עֲשִׂרִים קִרְסִי לַפֶּתַח נֹגֵדָה חֲמִישֵׁה: וְאֶרְבָּעִים
 אֶת־הַקִּרְסֵי הַתְּשֻׁבָּה חֲמִישֵׁה עֲשִׂרִים הַקִּרְסִי שְׁנֵי אֲדָמָה חֲמִישֵׁה
 20 הַקִּרְסִי הָאֲדָר לְשְׁתֵּי יָדָיו וְשְׁנֵי אֲדָמָה חֲמִישֵׁה חֲמִישֵׁה
 כ הָאֲדָר לְשְׁתֵּי יָדָיו: וְלִפְלֵעַ הַמִּשְׁכָּן הַשְּׂנִית לַפֶּתַח צִפּוֹן
 21 עֲשִׂרִים קִרְסִי: וְאֶרְבָּעִים אֲדָמָה כִּסָּה שְׁנֵי אֲדָמָה חֲמִישֵׁה
 22 הַקִּרְסִי הָאֲדָר וְשְׁנֵי אֲדָמָה חֲמִישֵׁה חֲמִישֵׁה הָאֲדָר: וְלִרְבָּעִי
 23 הַמִּשְׁכָּן יָדָה תְּשֻׁבָּה שְׁשֵׁה קִרְסִים: וְשְׁנֵי קִרְסִים תְּשֻׁבָּה
 24 לְמִקְרָאֵת הַמִּשְׁכָּן בְּדִרְבָּתִּים: וְהָיָה תֹאכֶם מִלְּמַעְלָה וְהָיָה
 יָדָה חֲמִישֵׁה עַל־רֹאשׁוֹ אֶת־הַתְּשֻׁבָּה הָאֵחָת בֶּן יָדֶיךָ
 פֶּאֶרְהָאֲנִיךְ פֹּה דָעִם נַעֲצֵעֶלְתָּ דִּיא הַעֲלֶפְתָּ פֹּה דָעִם פֶּאֶרְהָאֲנִיךְ פֹּה דָעִם
 וְאַלְכֶם דִּיא אִיבַעֲרִשְׁלֶאֱנֶעֱן אוֹיֶף דָעִם אונְטֶערשְׂטֶען טייל פֹּה דָעִם מִשְׁכָּן:
 13 אונְד אִינַע אִייל פֹּה דִיא וִיט, אונְד אִינַע אִייל פֹּה דִיא אונְדֶערע וִיט, אִין דָעִם
 וְאִם אִיז אִיבַרִיג אִין דִיא לַעֲנֵג פֹּה דִיא פֶּאֶרְהָעֲנִיךְ פֹּה דָעִם נַעֲצֵעֶקְטָ וְאִל וִיין
 אִיבַעֲרִשְׁלֶאֱנֶעֱן אוֹיֶף דִיא וִיט פֹּה דָעִם מִשְׁכָּן, פֹּה דִיא וִיט אונְד פֹּה דֶער אונְדֶערער
 וִיט, בְּדִי עִם צו בַּעֲדֶעקֶען: 14 אונְד דִיא וְאַלְכֶם מִאֲכֶען א דַּעַק צו דָעִם
 נַעֲצֵעֶלְתָּ, רוֹיטֶנְעֶפֶאֶרְבָּטֶע פֶּעל פֹּה וִוִידֶער, אונְד א דַּעַק פֹּה תַּחֲשִׁים־פֶּעל פֹּה
 אוֹיבֶען:

15 אונְד דִיא וְאַלְכֶם מִאֲכֶען דִיא בַּרַעֲטֶער צו דָעִם מִשְׁכָּן, פֹּה שְׂטִים־הָאֵלֶךְ,
 שְׂטִים־עֲנִידִי: 16 צֶעֱהֵן אִיילֶען דִיא לַעֲנֵג פֹּה אִיין בַּרַעֲטָ, אונְד אונְדֶערֶהָלֵב
 אִיילֶען דִיא בְּרִיט פֹּה אִיין בַּרַעֲטָ: 17 צוֹוִיִּיא שְׂפִיצֶען צו אִיין בַּרַעֲטָ, נַעֲפִיגְט
 אִינֶם צו דָעִם אונְדֶערֶן, אִוִּי וְאַלְכֶם דִיא מִאֲכֶען צו אַלֶע בַּרַעֲטֶער פֹּה דָעִם מִשְׁכָּן:
 18 אונְד דִיא וְאַלְכֶם מִאֲכֶען דִיא בַּרַעֲטֶער צו דָעִם מִשְׁכָּן, צוֹנֶאֱנֶציג בַּרַעֲטֶער קֶענֶען
 דְּרום־וִיט: 19 אונְד פִּירְצִיג וִילְבֶּעֲרֶנֶע שְׁוֹעֵל וְאַלְכֶם דִיא מִאֲכֶען אונְטֶער
 דִיא צוֹנֶאֱנֶציג בַּרַעֲטֶער, צוֹוִיִּיא שְׁוֹעֵל אונְטֶער אִיין בַּרַעֲטָ צו וִינַע צוֹוִיִּיא שְׂפִיצֶען,
 אונְד צוֹוִיִּיא שְׁוֹעֵל אונְטֶער אִיין בַּרַעֲטָ צו וִינַע צוֹוִיִּיא שְׂפִיצֶען: 20 אונְד
 צו דִיא אונְדֶערע וִיט פֹּה דָעִם מִשְׁכָּן קֶענֶען צִפּוֹן צו צוֹנֶאֱנֶציג בַּרַעֲטֶער: 21 אונְד
 שְׁוֹעֵל אונְטֶער אִיין בַּרַעֲטָ: 22 אונְד צו דִיא וִיטֶען פֹּה דָעִם מִשְׁכָּן קֶענֶען מַעֲרָב,
 וְאַלְכֶם דִיא מִאֲכֶען זַעֲקֶם בַּרַעֲטֶער: 23 אונְד צוֹוִיִּיא בַּרַעֲטֶער וְאַלְכֶם דִיא
 מִאֲכֶען צו דִיא וִוִינְקֶעל פֹּה דָעִם מִשְׁכָּן אֶן דִיא צוֹוִיִּיא וִיטֶען: 24 אונְד
 וִיִּיא וְאַלֶען וִיין דֶאפֶּעלְט פֹּה אונְטֶען, אונְד וִיִּיא וְאַלֶען וִיין צוֹנֶאֱ
 מֶען נַעֲפִיגְט אִיבַער וִינַע שְׂפִיץ צו דָעִם אִינֶעם רִינֵג, אִוִּי וְאִל וִיין צו

4 ומלתיו ומחלתיו לכל־כליו תעשה נחשת: ותשת
 לו מכבר מעשה רשת נחשת ותשת על־הרשת ארבע
 ז טבעת נחשת על ארבע קצותיו: ותתה אלה תתת
 ברקב המזבח מלמטה ותתה הרשת עד חצי המזבח:
 6 ותשת בדים למזבח בדי עצי שטים וצפת אתם נחשת:
 7 וקבא אחידיו בטבעת והיו הבדים על־שתי צלעות
 8 המזבח בשאת אתו: וקב לוח תעשה אתו באשור
 9 ורעה אתך בחר כן עשוי: 10 ותשת את חצר
 11 ומשכן לפאת נגב־תימנה קלעים קלעים עש משור
 12 מאה באמה ארך לפאת האחת: ועמרו עשרים וארבע
 13 עשרים נחשת ווי העמודים ותשקיהם כסף: וכן לפאת
 14 צפון בארך קלעים מאה ארך ועמרו עשרים וארבע
 15 עשרים נחשת ווי העמודים ותשקיהם כסף: ורחב החצר
 16 לפאת־ים קלעים חמשים אמה עמודים עשרה וארבע
 17 עשרה: ורחב החצר לפאת קדמה מנחת־המשים
 18 אמה: וחמש עשרה אמה קלעים לבתה עמודים
 19 שלשה וארבעה שלשה: ולבתה השנית חמש עשרה
 20 קלעים עמודים שלשה וארבעה שלשה: ולשער החצר
 21 מסך: עשרים אמה חבלת וארמון ותולעת שני ועש
 22 משור מעשה רבם עמודים ארבעה וארבעה ארבעה:
 23 כל־עמודי החצר סביב מחשקים כסף ורחב כסף
 24 וארבעה נחשת: ארך החצר מאה באמה ורחב: חמשים
 25 בחמשים וקמה חמש אמות עש משור וארבעה נחשת:
 26 לכל כלי המשכן בכל עבודתו וכל־תחתיו וכל־תורת
 27 ההצר נחשת:

ס ס ס ס

1 ואתה תצוה ואתבני ישראל וקרו אלה שמן ותה
 2 פתית למאור להנחל נר תמיד: באהל מעד מחץ
 3 זאלען ויין בעצור־נפט לייען, הונדערט
 4 10 אונד זיינע צוואנציג זיילען אונד זיירע גורט־בענדער זאלען זין זילבער:
 5 11 אונד אזוי אן דיא זיילען אונד זיירע גורט־בענדער זאלען זין זילבער:
 6 12 אונד דיא ברייט פון דעם פארהויף זיין זיירע גורט־בענדער זאלען זין זילבער:
 7 13 אונד זיין פופציג איילען, זיינע צעהן זיילען אונד זיירע צעהן שוועל:
 8 14 אונד דיא ברייט פון דעם פארהויף זיין זיירע גורט־בענדער זאלען זין זילבער:
 9 15 אונד זיירע דרייא שוועל: 16 אונד דיא אומהענג זיין זיירע דרייא שוועל:
 10 17 אונד זיירע גורט־בענדער זאלען זין זילבער:
 11 18 אונד דיא ברייט פון דעם פארהויף זיין זיירע גורט־בענדער זאלען זין זילבער:
 12 19 אונד זיירע שוועל קופער: 20 אונד דיא אומהענג זיין זיירע שוועל קופער:
 13 21 אונד זיירע שוועל קופער: 22 אונד דיא אומהענג זיין זיירע שוועל קופער:
 14 23 אונד זיירע שוועל קופער: 24 אונד דיא אומהענג זיין זיירע שוועל קופער:
 15 25 אונד זיירע שוועל קופער: 26 אונד דיא אומהענג זיין זיירע שוועל קופער:
 16 27 אונד זיירע שוועל קופער: 28 אונד דיא אומהענג זיין זיירע שוועל קופער:

תצוה

20 אונד דיא זאלסט געביטען דיא קינדער ישראל אז זיין זאלען נעמען צו
 21 דיר ריינעם בוימ־אייל געשטויסען, צו דיא לייכטונג, דיא לאמפע געשטענדיג
 22 אנצונדען: 23 אין דעם געצעלט פון דיא פערזאמלונג אויסגענווייגט פון דעם

לפרכה אשר על העוה' יצא' אתו אהרן ובעז מצרע
בקר לפני דעה ודעה עולם לדרתם מאת בני ישראל: ס

כח

ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך
בני ישראל לכהנול' אהרן נזב ואביוהו אלעזר ואיתמר
בני אהרן: ועשית בגדי קדש לאהרן ואהרן לבדו
ולתפארת: ואתה תדבר אל כל יחזקאלב אשר מלאוהו
רוח חכמה ועשוי אתה תבד' אהרן לקדשו לכהנול':
ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת
חשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך
ולבניו לכהנול': וזה יקחו אתה ויהוה ואתה תבטלת
ואתה תאמין ותחזקת השני ואתה תשש: ס
ועשו אתה אפוד וזה תכלת וארזמן חולעת שני ועש
משוך מעשה חשב: וסעי כחפת חכרת ויהיו אל
שני קצותיו והקר: וחשב אפדתו אשר עליו כמעשה
מגן יהוה וזה תכלת וארזמן ותולעת שני ועש
משוך: ולקחת את השתי האבנים ופתחת עליהם
שמות בני ישראל: ששה משמם על האבן האחת
ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית כחולתם:
מעשה חדש אבן פתחי חתם תפתח את השתי האבנים
על שמות בני ישראל מסכת משבצות וזה תעשה
אתם: ושמת את השתי האבנים על כתפת האפוד אבני
זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה:
על השתי כתפי לזכרון: ס ועשית משבצת וזה:
ושתי שרשרת וזה סודר מנבלת תעשה אתם מעשה
עבת ותחתה את שרשרת העבתת עליה משבצת: ס
ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפוד תעשה
וזה תכלת וארזמן ותולעת שני ועש משוך תעשה:

קליידער פאר אהרן דיין ברודער, אונד פאר זיינע זיהן, כדי ער זאל צו מיר
זיין א פהן: 5 אונד זיין זאלען נעמען דאס גאלד אונד דאס בלוי, אונד דאס פורפור,
אונד דאס קארמיון אונד דיין ליינען:

6 אונד זיין זאלען מאכען דעם אפוד פון גאלד, בלויא אונד פורפור, קארמיון
אונד געצווירנטע ליינען, געקניקטעלעטעם ווערק: 7 צוויי אקסעל-גענדער,
געעפנטע זאלען זיין צו איהם, צו זיינע צוויי ענדען, אז עס זאל זיין געהעפטעט:
8 אונד דער נארטעל פון זיין אפוד וואס איז אויף איהם, גלייך אזוי ווי זיינע
ארבייט זאל ער זיין פון איהם, פון גאלד, בלויא, אונד פורפור, אונד קארמיון אונד
געצווירנטע ליינען: 9 אונד דאס זאלעט נעמען צוויי אוינקעל שטיינער, אונד דאס
זאלעט איינקריצעלן אויף זיין דאס נעמען פון די קינדער ישראל: 10 זעקס פון
זייער נעמען אויף איין שטיין, אונד דאס נעמען פון די זעקס איבריגע אויף דעם
אנדערן שטיין, גלייך אזוי ווי זייער געבורט: 11 דאס ווערק פון א שטיין-קריצער,
גלייך אזוי ווי די איינקריצלונג פון א זיגעל-רינג זאלעט דאס איינקריצעלן די
צוויי שטיינער מיט די נעמען פון די קינדער ישראל, אומגערינגעלט אין גאלד-
נע קאסעטען זאלעט דאס זיין מאכען: 12 אונד דאס זאלעט זעצען די צוויי
שטיינער אויף די אקסעל-גענדער פון דעם אפוד, שטיינער פון געדעכטניס צו די
קינדער ישראל, אונד אהרן זאל טראגען זייער נעמען פאר גאט אויף זיינע צוויי
אקסעלן צו א געדעכטניס: 13 אונד דאס זאלעט מאכען גאלדענע קאסעטען:
14 אונד צוויי קייטען פון ריין גאלד געמערקט, זאלעט דאס זיין מאכען,
געפלאכטען ווערק, אונד דאס זאלעט זעצען די געפלאכטענע קייטען אין
די קאסעטען: 15 אונד דאס זאלעט מאכען די ברוסט-שפאן פון געריקט
(חשן משפט) געקניקטעלט ווערק, גלייך אזוי ווי דאס ווערק פון
דעם אפוד זאלעט דאס איהם מאכען, פון גאלד, בלויא, אונד פור-
פור, אונד קארמיון אונד געצווירנטע ליינען, זאלעט דאס איהם מאכען:

16 עם זאל ויין פיערעקערדיג, געדאפעלט, איין דוימקען זיינע לענג, אונד איין דוימקען זיינע ברייט: 17 אונד דוא זאלסט דערפילען איינע דערפילונג, פון שטיין, פיער ציילען פון שטיין, איין צייל, רובין, פרוזאנד, אונד איין קארפניקעל, דאס איז דא ערשטע צייל: 18 אונד דא אנדערע צייל א סמארנאד, א ספיר, אונד דאמאנט: 19 אונד דא דריטע צייל, א טירקאס א טאפאס, אונד א קריסטאל: 20 אונד דא פירטע צייל, א נאכצום, אונד אוניקול, אונד נאספוס, זיין זאלען ויין איינגעפאסט מיט גאלד, אין ווירע דערפילונג: 21 אונד דא שטיינער זאלען ויין נאך דא נעמען פון דא קינדער ושראל צוועלף נאך ווירע נעמען, גלייך אזוי ווא דא איינקרייצלונג פון א זינגעל-רינג, אימליכער נאך ויין נאמען נאך זאלען זיין צו דא צוועלף שבטים: 22 אונד דוא זאלסט מאכען אויף דא ברוסט-שפאן גערקטע קייטען געפלאכטען ווערק, ריין גאלד: 23 אונד דוא זאלסט מאכען אויף דא ברוסט שפאן צוויי גאלדענע רינגען, אונד דא זאלסט טהון דא צוויי רינגען אויף דא צוויי ענדען פון דא ברוסט-שפאן: 24 אונד דא זאלסט טהון דא צוויי געפלאכטענע גאלדענע קייטען אויף דא צוויי רינגען, צו דא ענדען פון דא ברוסט שפאן: 25 אונד דא צוויי עקען פון דא צוויי געפלאכטענע קייטען זאלסט דא טהון אויף דא צוויי קאסטען, אונד דא זאלסט זיין זעצען אויף דא אקסעל בענדער פון דעם אפוד, קענען דא פארדערשטע זייט: 26 אונד דא זאלסט מאכען צוויי גאלדענע רינגען, אונד דא זאלסט זיין זעצען אויף דא צוויי עקען פון דא ברוסט שפאן, אויף זיין זויס וואס איז אן דא זייט פון דעם אפוד אינווייניג: 27 אונד דא זאלסט מאכען צוויי גאלדענע רינגען, אונד דא זאלסט זיין זעצען אויף דא צוויי אקסעל-בענדער פון דעם אפוד פון אונטען, קענען דא פאר-דערשטע זייט פון קענענאיבער זיינע בעהעפטונג, פון אויבען צו דעם גארשעל פון דעם אפוד: 28 אונד זיין זאלען אנגינדען דא ברוסט שפאן מיט זיינע רינגען, צו דא רינגען פון דעם אפוד מיט א בלויז שנוור, צו זיין אויף דעם גארשעל פון דעם אפוד, אז דא ברוסט שפאן זאל ניט אנוועק געריקט ווערען פון דעם אפוד: 29 אונד אהרן זאל טראגען דא נעמען פון דא קינדער ושראל אן דא ברוסט-שפאן פון גער (חשן משפט) אויף זיין הארץ ווען ער וועט קומען אין דעם הייליגטום, צו איין געדעכטנים פאר גאט בעשטענדיג: 30 אונד דא זאלסט טהון אין דא ברוסט-שפאן פון געריכט דא אורים אונד חמים, אונד זיין זאלען זיין אויף דעם הארץ פון אהרן ווען ער וועט קומען פאר גאט, אונד אהרן זאל טראגען דאס געריכט פון דא קינדער ושראל אויף זיין הארץ פאר גאט בעשטענדיג: 31 אונד דא זאלסט מאכען דאס אויבערהעמד פון דעם אפוד גאנץ בלויז: 32 אונד זיין קאפ לאך זאל זיין אין זיינער מיטטע, איין זויס זאל זיין צו זיין לאך רינגס ארום, גענועבט-ווערק גלייך אזוי ווא דאס לאך פון א פאנצער זאל זיין צו איהם, פרי עם זאל ניט צוריקען ווערען: 33 אונד דא זאלסט מאכען אויף זיין זויס מילגרוימען פון בלויז אונד פורפור אונד קארמיוין, אויף זיין זויס רינגס ארום, אונד גאלדענע גלעקליך

17 אחי: רכש דהו כפול ורח ארץ ורח רחי: ומלאך
18 בו מלאך אבו ארבעה טורים אבו טור אדם פסדה
19 וכלית המור האחד: המור השני נפד ספר הדלים:
20 המור השלישי לשם שבו ואחלקה: המור הרביעי
21 תרשש ושרם ושרם משבצים ורב דיו במלואתם:
22 ודאבים הדין על שמות בגדי ישראל שתי עשרה על
שמות פתחי דותם אש על שמות הדין לשני עשר
23 שבת: ועשת על החשן ששה נבלת משעה עבת ורב
24 סוד: ועשת על החשן שתי טבעות ורב ונתת את
25 שתי טבעות על שני קצות החשן: ונתת את השתי
כה עבת דהב על שתי טבעות אל קצות החשן: ואת
שתי קצות שתי העבות הדין על שתי המשבצות ונתת
26 על בכתפות האפוד אל גל פניו: ועשת שתי טבעות ורב
ושמת אלה על שני קצות החשן על שפתי אשר אל
27 עבר האפוד בות: ועשת שתי טבעות ורב ונתת
אלהם על שתי כתפות האפוד מלמטה ממול פניו למטה
28 מהכתף ממעל לחשב האפוד: וורקסו את החשן
מטבעת אל טבעת האפוד כפול ככלת להיות על
29 חשב האפוד ולא ירח החשן מעל האפוד: ונשא אהרן
את השמות בגדי ישראל בהשן המשפט על לבו בבוא אל
30 ה' להקדש להקדש ולפני ה' תמיד: ונתת אל חשן המשפט
את האורים ואת החמים ודיו על לב אהרן בבוא לפני
ה' ונשא אהרן את המשפט בגדי ישראל על לבו לפני
31 ה' תמיד: ׀ ועשת את המעיל האפוד ככל תכלת:
32 והיה פידאש בותו שפה יהיה לפי סביב משעה
33 ארץ כפי תורא ויהיה לו לא קרע: ועשת על שולד
דמגל תכלת וארמן ותולעת שני על שולדו סביב ופגמנו

והב בתוכם סביב: פָּעֵן וְהָב וְרָמַן פָּעֵן וְהָב וְרָמַן וְרָמַן
 עֲלֵשׁוּל הַמֶּלֶךְ סָבִיב: וְהָב עֲלֵאֲהָרָן לְשִׁמֹּת וְתִשְׁמַע לָהּ
 קֹלָו כְּבֹאֵל אֶל־הַקֹּדֶשׁ לִפְנֵי יְהוָה וְכַעֲשֵׂתָ וְלֹא מוֹת: 34
 וְעֵשֶׂת אִין וְהָב קִדְרֹר וְשִׁמְרָה עֲלֶיהָ פִּתְחֵי חֶלֶם קֹדֶשׁ 35
 לַיהוָה: וְשִׁמְתָּ אֹתָהּ עַל־פֶּתֶל חֶלֶלֶת הַתֵּהָ עַל־רִמְזֵינֶפֶת 36
 אֶל־מֶלֶךְ פְּרִיזְמַנְפֶּת הַתֵּהָ: וְהָב עֲלֵמֶנֶח אֲהָרָן וְנָשָׂא 37
 אֲהָרָן אֶת־עֲנַן הַקֹּדֶשִׁים אֲשֶׁר יִקְרָשׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל־
 מִתְּנֵי קֹדֶשֶׁהֶם וְהָב עֲלֵמֶנֶח חֶמֶד לְרֹצֵן לְכָל־לִפְנֵי
 יְהוָה: וְשִׁבְצָתָהּ כִּתְּבֵת שֵׁשׁ וְעֵשֶׂת מִנְּפֶת שֵׁשׁ וְעֵשֶׂת 38
 תַּעֲשֶׂה מִעֲשֶׂה רָקִים: וְלִבְנֵי אֲהָרָן תַּעֲשֶׂה כִתְּבֵת וְיִחַפְּאֲרֻהּ 39
 לְכָל־אֲבוֹנִים וּמִנְּבִשֹׁת תַּעֲשֶׂה לָהֶם לְקִבּוֹד וְיִחַפְּאֲרֻהּ:
 וְהַלְבִּשְׁתָּ אֹתָם אֶת־אֲהָרָן אֶחָד וְאֶת־בָּנָיו אֹתָם וְשִׁמְתָּ 40
 אֹתָם וּמִלֵּאֵם אֶת־הֶם וְקִדְשְׁתָּ אֹתָם וְכִהְיִתְּלִי: וְעֵשֶׂה 41
 לָהֶם מִכְסֵּי־כֹד לְכֹשֶׁת כְּשֶׁר עֲרֹה מִתְּנִים וְעִדְדִיכֶם
 יְהוָה: וְהוּ עֲלֵאֲהָרָן וְעַל־בָּנָיו כְּבָאֵם אֶל־אֶהָרָל מִלֵּד 42
 בְּנִשְׁתָּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשִׁמֹּת בַּקֹּדֶשׁ וְלֹא־שָׂא עִן וּמִדָּה
 תִּקַּח שֵׁלֶם לֹא וְלֹדְעָ אֲהָרִיו: 43

כט

וְהָב תִּדְבָּר אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה לָהֶם לְקֹדֶשׁ אֹתָם לְכֹתֵן לִי לְכָל־
 פֶּר אֶחָד בְּדִבְרָךְ וְאִלֵּם שִׁנִּים תִּמְכִּים: וְלָהֶם מִנְּפֶת 44
 וְחֶלֶת מִנְּפֶת בְּלֹלֶת בְּשֵׁם וְיִקְרָן מִנְּפֶת מִשְׁתָּם 45
 סֶלֶת חִסִּים תַּעֲשֶׂה אֹתָם: וְתִתָּם אֹתָם עַל־סֶל אֶחָד 46
 וְהַקְבֵּיתָ אֹתָם כִּסֵּל וְאֶת־דִּבְרָךְ וְאֶת־שֵׁן הָאֵלִם: וְאֶת־
 אֲהָרָן וְאֶת־בָּנָיו מִקְדִּים אֶל־פֶּתַח אֶהָרָל מִזֵּד וְהַחֲצֵתָ 47
 אֹתָם בְּכִים: וְלִקְחָתָם אֶת־הַקְּדִים וְהַלְבִּשְׁתָּ אֶת־אֲהָרָן 48
 אֶת־הַקְּדִים וְאֶת־מֶלֶךְ הָאֶפֶר וְאֶת־הָאֶפֶר וְאֶת־הַחֲצֵתָ 49
 וְאֶת־הַחֲצֵתָ לֹא בְּחֶשֶׁב הָאֶפֶר: וְשִׁמְתָּ הַמִּנְּפֶת עַל־רִאשׁוֹ וְתִתָּם 50

לִינְעָנֶע הַעֲמָד, אֹהֶר דֹּא וְאַלְכֶם מֵאֲכֶן אֶ לִינְעָנֶע הוֹיב, אֹהֶר אֶ בֶּאֲרֶשֶׁל וְאַלְכֶם דֹּא
 מֵאֲכֶן גְּעִשְׁמִיקֹת וְעֶרֶק: 40 אֹהֶר פֶּאֶר דִּיא זִיָּהן פֹּון אֶהָרָן וְאַלְכֶם דֹּא מֵאֲכֶן
 הַעֲמָדֶר, אֹהֶר דֹּא וְאַלְכֶם מֵאֲכֶן פֶּאֶר זִיָּא בֶּאֲרֶשֶׁל, אֹהֶר הוֹיבֶע הוֹיבֶען וְאַלְכֶם דֹּא
 מֵאֲכֶן פֶּאֶר זִיָּא, צוֹ הַעֲרִלִּיקִיט אֹהֶר צוֹ שִׁינְהִיט: 41 אֹהֶר דֹּא וְאַלְכֶם זִיָּא
 אֶנְקִלִידֶען אֶן אֶהָרָן דִּיין בִּרְוֹדֶע, אֹהֶר אֶן זִינְע זִיָּהן מִיט אִיָּהֶם, אֹהֶר דֹּא וְאַלְכֶם
 זִיָּא וְאַלְבֶּען, אֹהֶר דֹּא וְאַלְכֶם דְּעֶרֶפִּילֶען זִינְע הַעֲנָד, אֹהֶר זִיָּא וְאַלְכֶם זִיָּא הִיילִיבֶען,
 אֹהֶר זִיָּא וְאַלְען זִיין בְּהִינִים צוֹ מִיר: 42 אֹהֶר מֵאֶפֶר פֶּאֶר זִיָּא לִינְעָנֶע הוֹיבֶען צוֹ
 בַּעֲדֶעקֶען דָּאס פֿלִיז פֹּון דִּיא שֶׁאֵנֶה, זִיָּא וְאַלְען זִיין פֹּון דִּיא לַעֲנָדֶען בִּיז צוֹ דִּיא
 דִּיעֶכֶען: 43 אֹהֶר זִיָּא וְאַלְען זִיין אוֹיף אֶהָרָן אֹהֶר אוֹיף זִינְע זִיָּהן, וְעֵן זִיָּא קוֹמֶען
 צוֹ דָּעס גַּעֲצֶעלֶט פֹּון דִּיא פֶּעֶרֶזֶמֶלֶנֶג, אֶדֶר וְעֵן זִיָּא גַּעֲנֶעֲהֶנֶען צוֹ דָּעס מִזְבֵּחַ צוֹ
 דִּינֶען אִין דָּעס הִיילִיבֶעס, אֹהֶר זִיָּא וְאַלְען נִיט מֵאֶפֶר קִינֶע זִינְד אֹהֶר שְׁמֵאֲרֶען,
 עֵם זָאל זִיין אִיין אִיבִיבֶעס גַּעֲנֶען צוֹ אִיָּהֶם אֹהֶר צוֹ זִיין זָאמֶען נָאָף אִיָּהֶם:

קאפיטעל כט

1 אֹהֶר דָּאס דִּאזִינֶע אִין דִּיא זָאָךְ וְאָם דֹּא וְאַלְכֶם מֵהוּן צוֹ זִיָּא, זִיָּא צוֹ הִיילִיבֶען,
 אֹהֶר זִיָּא וְאַלְען זִיין בְּהִינִים צוֹ מִיר, נֶעם אֶ יִנְגֶּען שְׁמִירֶר אֹהֶר צוֹיָא וְיִדֶּר אֶהָרָן
 פֶּעֶהָלֶר: 2 אֹהֶר בְּרוֹיט פֹּון מִצּוֹת, אֹהֶר קוֹכֶען פֹּון מִצּוֹת, גַּעֲמִישֵׁט מִיט אִייל, אֹהֶר
 דִּינֶע קוֹכֶען פֹּון מִצּוֹת גַּעֲשְׁמִירִט מִיט אִייל, אִוִּים וְיִינְעֶען מַעְהָל וְאַלְכֶם דֹּא זִיָּא
 מֵאֲכֶען: 3 אֹהֶר דֹּא וְאַלְכֶם זִיָּא לִינְעָנֶע אִין אֶ קֶאָרַב, אֹהֶר דֹּא וְאַלְכֶם זִיָּא גַּעֲ
 נֶעֲהֶנֶען אִין דָּעס קֶאָרַב, מִיט דָּעס שְׁמִירֶר אֹהֶר דִּיא צוֹיָא וְיִדֶּר: 4 אֹהֶר אֶהָרָן
 אֹהֶר זִינְע זִיָּהן וְאַלְכֶם דֹּא גַּעֲנֶעֲהֶנֶען צוֹ דֶּער מִהִיר פֹּון דָּעס גַּעֲצֶעלֶט פֹּון דִּיא פֶּעֶרֶז
 זָאמֶלֶנֶג, אֹהֶר דֹּא וְאַלְכֶם זִיָּא וְאֶשֶׁען מִיט וְאֶסֶר: 5 אֹהֶר דֹּא וְאַלְכֶם גַּעֲמֶען
 דִּיא קֶלִידֶר, אֹהֶר דֹּא וְאַלְכֶם אֶנְקִלִידֶען אֶהָרָן מִיט דָּעס הַעֲמָד, אֹהֶר דָּאס
 אוֹיבֶעֲרֶהֶמֶד פֹּון דָּעס אֶפֹּד, אֹהֶר מִיט דָּעס אֶפֹּד, אֹהֶר מִיט דִּיא בְּרוֹסֶט
 שְׁפֶאָן, אֹהֶר דֹּא וְאַלְכֶם אִיָּהֶם בֶּאֲרֶשֶׁל מִיט דָּעס בֶּאֲרֶשֶׁל פֹּון דָּעס אֶפֹּד:
 6 אֹהֶר דֹּא וְאַלְכֶם מֵהוּן דִּיא הוֹיב אוֹיף זִיין קֶאָפֶּ, אֹהֶר דֹּא וְאַלְכֶם גַּעֲבֶען

ד אהרן הקדש עלהמנחה ולקחה אתשמן המשתה
 8 וצקת עלראשו ומשתה אתי: ואתבגיו סקרה
 9 ותלכשם כחמ: ותרת אתם אבנט אהרן ובגיו
 ותכשם להם מגבעת: ותתה להם כרה לחת שולם
 ימלאה ד אהרן וידבנו: ותקבת אתהכר למג אהל
 ומער וסמך אהרן ובגיו אתידים עלראש הכר:
 11 ולחשת אתהכר למג ויהי פתח אהל מועד: ולקחה
 12 מים הכר ותתה עלקרנת המזבח באצבעה ואתהכר
 13 הכם תשפך אלסוד המזבח: ולקחה אתהכר ואת
 המספה אתהכר ואת היורה עלהכבד ואת שמי
 14 הקליף ואתהכר אשר עליה והקשרת המזבח: ואת
 בשר הכר ואתער ואתפרשו תשרף באש מזבח למחנה
 15 והקטן הוא: ואתהכר האחד תקח וסמך אהרן ובגיו
 16 אתידים עלראש האל: ושחטם אתהכר ולקחה
 17 אתדמו וזרקת עליהמזבח סביב: ואתהכר העם
 18 לתתיו ורסם כרבו ובגיו ותת עלתתיו ועל
 19 ראשו: והקשרת אתהכר האל המזבח עלה ואת
 20 ריח נחום אשה ליהוה הוא: ולקחה את האל השני
 כ וסמך אהרן ובגיו אתידים עלראש האל: ושחטם
 אתהכר ולקחה ממו ותתה עלתתיו אן אהרן ועל
 תתיו אן בגיו ותמית ועליתו דם המית ועליתו
 21 ורקם המית וזרקת אתהכם עליהמזבח סביב: ולקחה
 מידים אשר עליהמזבח ומשמן המשתה וזית על
 אהרן ועל בגיו ועל בגיו ועל בגיו כגו אתי וקדש
 22 הוא ובגיו ובגיו ובגיו כגו אתי: ולקחה מהכאל
 החלב והאליה ואתהכר: המספה אתהכר ואת
 יורת הכבד ואת שמי הקליף ואתהכר אשר עליה
 23 ואת שוק וזמן כי אל מלאם הוא: וכבר להם את

אונד דאם גאנצע בלוט זאלסט דוא אויסמיסען אן דעם גרונד פון דעם מזבח:
 13 אונד דוא זאלסט נעמען דאם גאנצע אינשליט וואס בעדעקט דאם איינגענוייד,
 אונד דאם רויטפלייש מיט דא לעבער, אונד דא צוויי נערען, אונד דאם אינשליט
 וואס איז אויף זיין, אונד דוא זאלסט דעמפען אויף דעם מזבח: 14 אָבער דאם
 פלייש פון דעם שטייער אונד זיין פעל אונד זיין מיסט, זאלסט דוא פערברענען מיט
 פיייער, אויסגענויניג פון דער מחנה, עס איז א קרבן חטאת: 15 אונד דעם איינעם
 ווידער זאלסט דוא נעמען, אונד אהרן אונד זיינע זיהן זאלען לייגען זייער הענד אויף
 דעם קאפ פון דעם ווידער: 16 אונד דוא זאלסט שעכטען דעם ווידער, אונד דוא
 זאלסט נעמען זיין בלוט, אונד דוא זאלסט עס שפרענגען אויף דעם מזבח רינגס
 ארום: 17 אונד דעם ווידער זאלסט דוא צוטיילען צו זיינע שטיקער, אונד דוא
 זאלסט וואשען זיין איינגענוייד אונד זיינע שענקעל, אונד דוא זאלסט עס לייגען מיט
 זיינע שטיקער אונד מיט זיין קאפ: 18 אונד דוא זאלסט דעמפען דעם גאנצען
 ווידער אויף דעם מזבח, עס איז א בראנד אפפער צו גאט, א ליבליכער געשמאק, א
 פיייער אפפער צו גאט: 19 אונד דוא זאלסט נעמען דעם אנדערן ווידער, אונד אהרן
 אונד זיינע זיהן זאלען לייגען זייער הענד אויף דעם קאפ פון דעם ווידער: 20 אונד
 דוא זאלסט שעכטען דעם ווידער, אונד דוא זאלסט נעמען פון זיין בלוט, אונד דוא
 זאלסט עס טהון אויף דעם רעכטען אויער-לאפען פון אהרן אונד אויף דעם רעכטען
 אויער-לאפען פון זיינע זיהן, אונד אויף דעם דוימען פון זייער רעכטע האנד, אונד
 אויף דעם דוימען פון זייער רעכטען פוס, אונד דוא זאלסט שפרענגען דאם בלוט
 אויף דעם מזבח רינגס-ארום: 21 אונד דוא זאלסט נעמען פון דעם בלוט וואס איז אויף
 דעם מזבח, אונד פון דעם אייל פון דא זאלבונג, אונד דוא זאלסט עס שפרענגען אויף
 אהרן אונד אויף זיינע קליידער, אונד אויף זיינע זיהן אונד אויף זיינע זיהן קליידער מיט
 איהם, אונד ער זאל הייליג זיין, אונד זיינע קליידער, אונד זיינע זיהן, אונד דא קליידער
 פון זיינע זיהן מיט איהם: 22 אונד דוא זאלסט נעמען פון דעם ווידער, דאם אינשליט אונד
 דאם ווידער, אונד דאם אינשליט וואס בעדעקט דאם איינגענוייד, אונד דאם רויטפלייש
 מיט דער לעבער, אונד דאם צוויי נערען, אונד דאם אינשליט וואס איז אויף זיין, אונד
 דא רעכטע שולטער, ווייל עס איז א ווידער פון דערפילונג: 23 אונד א ליבעל ברויט,

תחילת לחם שמן אחת ודקיק אחד מסל המצות אשר
 לפני דהו: ושמת הכל על כפר אהרן ועל כפר כהן
 והנפת אתם תעשה לפני דהו: ולקחתם אתם מידם כח
 והקדשת המזבחה עלה העלה לריח ניחוח לפני דהו
 אשר הוא לדהו: ולקחתם אתה הקדוה מאל המלאים
 אשר לאהרן והנפת אתה תעשה לפני דהו והנה לך
 למנה: וקדשת את חנה התעפה ואת שוק התרומה
 אשר הניף ואשר הרים מאל המלאים מאשר לאהרן
 מאשר לבניו: והנה לאהרן ולבניו לקדשולם מאת
 בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני
 ישראל מובתי שלמים תרומתם ליהו: ובגדי בדקש
 אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשתה בהם ולמלאי
 בהם אתה: שבעת ימים יקדשם בהקדוה תחתיו מבעד
 אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש: ואת אל המלאים
 הקדו ובשלת אתה בשרו בהקדש קדש: ואכל אהרן ובניו
 אתה בשר האל ואתה תלחם אשר ככל פתח אהל מועד:
 ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא אתהם לקדש אתם
 חר לאהרל כדקדש בהם: ואם יתיר מבשר המלאים
 ומתהם עד הבקר תשרפת אתה ואתה באש לא יאכל
 כדקדש הוא: ועשת לאהרן ולבניו ככה ככל אשר
 צויתי אותה שבעת ימים המלאים: ופר תטא תעשה
 ליום עלה הכפרים ואתה תמלא על המזבח כדקדש עליו
 ומשתה אתה לקדש: שבעת ימים תכפר על המזבח
 וקדשת אתה יהיה המזבח קדש קדשים קדש על המזבח
 יקדש: ויהי אשר תעשה על המזבח כדקדש כדקדש
 שנה שנים ליום תמיד: אתה תכש האחד תעשה
 כדקדש ואת הכבש השני תעשה בין השנים: ועשרו
 סלת כלול בשמן כתיב רבע הלח וסד רבעת הלח

אונד איין אייל-קוקען פון ברויט, אונד
 איין דינען קוקען פון דעם קארב פון
 דיא מצות, וואס איז פאר גאט: 24 אונד
 דוא זאלסט דאס גאנצע ליינען אויף דיא
 הענד פון אהרן, אונד אויף דיא הענד פון
 זיינע זיהן, אונד דוא זאלסט זיין אויף-
 הייבען איינע אויפהייבונג פאר גאט:
 25 אונד דוא זאלסט זיין נעמען פון זייער
 הענד, אונד דוא זאלסט זיין דעמפען אויף
 דעם מזבח אויף דעם גראנד-אפסער, צו
 א ליבליכען געשמאק פאר גאט, עס איז
 א פייער-אפסער צו גאט: 26 אונד דוא
 זאלסט נעמען דיא ברוסט פון דעם ווידער
 פון דערפילונג וואס איז פאר אהרן, אונד
 דוא זאלסט זיין אויפהייבען איינע אויף-
 הייבונג פאר גאט, אונד עס זאל זיין צו
 דיר פאר א גאט: 27 אונד דוא זאלסט
 הייליגען דיא ברוסט פון דיא אויפהייבונג,
 אונד דיא שולטער פון אפשיידונג, וואס
 איז אויפגעהייבען געווארען, אונד וואס
 איז אפגעשניטן געווארען, פון דעם ווידער
 פון דערפילונג, פון דעם וואס איז פאר
 אהרן, אונד פון דעם וואס איז פאר זיינע
 זיהן: 28 אונד עס זאל זיין צו אהרן אונד
 צו זיינע זיהן פאר איין אייביגעם גענוץ

פון דיא קינדער ישראל, ווייל עס איז
 זיין פון דיא קינדער ישראל, פון זייער
 29 אונד דיא הייליגע קליידער וואס זענען פאר אהרן, זאלען זיין פאר זיינע זיהן גאט
 איהם, מיט זיין צו זאלען אונד מיט זיין זייער הענד צו דערפילען: 30 דער פון
 זיינע זיהן, וואס איז א כהן אן זיינע שטעל, זאל זיין אנקליידען זיגען טעג, ווען ער
 וועט קומען אין דעם געצעלט פון דיא פערזאמלונג צו דינען אין דיא הייליגקייט:
 31 אונד דעם ווידער פון דערפילונג זאלסט דוא נעמען, אונד דוא זאלסט קאכען זיין
 פלייש אין דעם הייליגען ארט: 32 אונד אהרן אונד זיינע זיהן זאלען עסען דאס פלייש
 פון דעם ווידער, אונד דאס ברויט וואס איז אין דעם קארב, בייא דיא טהור פון דעם
 געצעלט פון דיא פערזאמלונג: 33 אונד זיין זאלען דאס עסען מיט וואס מען האט מכפר
 געוועזען צו דערפילען זייער הענד, אונד זיין צו הייליגען, אונד א פערעמקער זאל עס נישט
 עסען, ווארין זיין זענען הייליג: 34 אונד ווען עס וועט איבריג בלייבען פון דעם פלייש
 פון דיא דערפילונג אונד פון דעם ברויט ביז מארגען, אזוי זאלסט דוא מיט פייער פער-
 ברענען דאס איבערגעבליבענע, עס זאל נישט געגעסען ווערען, ווארין עס איז הייליג:
 35 אונד דוא זאלסט מאכען צו אהרן אונד צו זיינע זיהן, גלייך אזוי ווי אלעס וואס איז
 האב דיר געבאטען, זיבען טעג זאלסט דוא דערפילען זייער הענד: 36 אונד איין שטייער
 פון דעם זינד-אפסער זאלסט דוא טעגליך אנבערייטען פון וועגען דיא פערזענלונג
 (פפורים) אונד דוא זאלסט רייניגען אויף דעם מזבח, ווען דוא האסט אויף איהם מכפר
 געוועזען, אונד דוא זאלסט איהם זאלען איהם צו הייליגען: 37 זיבען טעג זאלסט דוא
 מכפר זיין אויף דעם מזבח, אונד דוא זאלסט איהם הייליגען, אונד דער מזבח זאל
 גאנץ הייליג זיין, אלעס וואס ריהרט אן דעם מזבח זאל זיין הייליג: 38 אונד דאס
 דאזיקע איז וואס דוא זאלסט מקריב זיין אויף דעם מזבח, צווייא לעמער, איין יאהר
 אלץ, טעגליך, בעשטענדיג: 39 איין לאם זאלסט דוא מקריב זיין צווישען
 אין דעם מארגען, אונד דאס אנדערע לאם זאלסט דוא מקריב זיין צווישען
 דיא צווייא אבענדען: 40 אונד איין צעהנטעל נעמעל-מעל געמישט
 מיט א פירטעל הין געשטויסען אייל, אונד צו דיא מישונג א פירטעל הין

41 בַּת לִבְכַּשׁ הָאֵדִיד: וְאֵת הַבְּכֹשׁ הַשֵּׁנִי מִצֶּשֶׁה בֶּן הָעִירִים
 בְּמִנְתֵּי הַבְּקָר: וּבְנִסְכָּהּ תַּעֲשֶׂה לָּהּ לָרֶחֱלָה לְרֵחַח אִשָּׁה
 42 לְדָהָה: עֵלֶת תְּמוֹד לְדֹתֵיכֶם פָּתַח אֱהֲל־מִצֵּד לִפְנֵי
 43 דָּהָה אִשָּׁה אֶנְדָּה לָכֶם שָׁמָּה לְדָבָר אֵלֶיךָ שָׁם: וְנִעֲדֹתִי
 44 שָׁמָּה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְתִקְדַּשׁ בְּכִבְדּוֹ: וְקִדְשֹׁתִי אֲתִיחַל
 מִצֵּד וְאֲתִיחַבֶּקֶה וְאֲתִיחַרֵּץ וְאֲתִיבְנוֹי אֶקְדַּשׁ לָכֶם
 45 מִיָּלִי: וְשִׁכְנֹתִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיָחִיתוּ לָכֶם לְאֵלֵיהֶם:
 46 יִדְעוּ כִּי אֲנִי דָּהָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הִצַּאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם לִשְׁכֵנִי בְּתוֹכָם אֲנִי דָּהָה אֱלֹהֵיהֶם:

א וְעִשִׂית מִכֹּכָה מִקֶּדֶר קִמְצַת עֲצֵי שִׁטִּים תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ׃
 ב אֲמֹה אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחֲבּוֹ רִבְעֵי דָלָה וְאַמְטִים קִמְצֹתוֹ
 ג מִמֶּנּוּ קִרְתָּנּוּ׃ וְנִצִּית אֹתוֹ וְהָב שְׂדֵדֹר אֲתִיבּוֹ וְאִתְּ
 ד קִירָתִי קִבִּיב וְאִתְּקִרְתָּיו וְעִשִׂית לִּי יָר וְהָב סָבִיב׃
 ה וְשִׁתִּי טֹבֶלֶת וְהָב תַּעֲשֶׂה־לִּי ׀ מִתַּחַת לְזִרְיָ עַל שְׁתֵּי
 ו צִלְעָתָיו תַּעֲשֶׂה עֲלֵשֶׁנִּי עֲדִי וְהָלֵךְ לִבְרִים לְשֹׂאֵת
 ז אֹתוֹ בְּהִמָּה׃ וְעִשִׂית אֲתִידְבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וְנִצִּית אֹתָם
 ח וְהִתַּחֵה אֹתוֹ לִפְנֵי הַפָּרִכָּה אֲשֶׁר עַל־אֶרֶץ הַעֲזָת לִפְנֵי
 ט הַכַּפְרָת אֲשֶׁר עַל־הַעֲזָת אֲשֶׁר אֲנִיעַ לָךְ שָׁמָּה׃ וְהַקְטִיד
 י עֲלָיו אֲדָרֹן קִמְצַת סָמִים בְּבִקְר בְּבִקְר בְּהִשְׁבִּיב אֲתִידְבָּרֹת
 יא וְשִׁמְרֵהוּ׃ וְבִהְעֵלֹת אֹתָם בְּכַן הַצִּירִים יִקְשְׁדֵהָ
 יב קִמְצַת מִקְדֵּל לִפְנֵי יָדָה לְדוֹמִיכִים׃ כִּי תִשְׁלַל עָלָיו קִמְצֹת
 יג וְהָה וְעֵלָה וּמִנְחָה וְנֹסֶךְ לֹא תִסַּס עָלָיו׃ וְכִסֵּר עָלָיו עַל־
 יד קִרְתָּנּוּי אֲחֵת מִשְׁנֵה מִדֵּם הַמָּאֵת הַכַּפְרִים אֲחֵת בִּשְׁנֵה
 טו אֲסַר עָלָיו לְדוֹמִיכִים קִרְשִׁי־רָשָׁם הֵאָּ לִּיהֵא׃

פ פ פ פ
 11 ידבר יהוה אל משה לאמר: כי תשא את ראש בני
 12 דעם לאגד מצרים, כדרי אידך ואל צווישען זיין

1 אוֹנֵד דוּא זאַלֶסט מאַכען אַ מוֹזֶח צו דעמפּען רויד־נוערק, פון שטויס־האַלץ זאַלֶסט דוּא איהם מאַכען: 2 אײַנע אײַל זאַל זײַן זײַנע לענג, אונד אײַנע אײַל זײַנע ברויט, פיערעקענדיג זאַל ער זײַן, אונד צוויי אײַלען זײַנע הויף, זײַנע הערנער זאַלען זײַן. זון איהם: 3 אונד דוּא זאַלֶסט איהם אײַבערציהען מיט רײן גאַלד, זײן דאָך אונד זײַנע נענד רינגסאַרום, אונד זײַנע הערנער, אונד דוּא זאַלֶסט מאַכען צו איהם אַ גאַלדענעם קראַנץ רינגסאַרום: 4 אונד צוויי גאַלדענע רינגען זאַלֶסט דוּא מאַכען צו איהם, פון אונטשען צו זײן קראַנץ, אונד זײַנע צוויי עקען זאַלֶסט דוּא מאַכען אויף זײַנע צוויי זײטען, אונד זײַא זאַלען זײן צו הייזער צו דײַ טראג־שטאַנגען, איהם מיט זײַא צו טראַגען: 5 אונד דוּא זאַלֶסט מאַכען דײַ טראג־שטאַנגען פון שטויס־האַלץ, אונד דוּא זאַלֶסט זײַא אײַבערציהען מיט גאַלד: 6 אונד דוּא זאַלֶסט איהם זעצען פאַר דעם פאַרהאַנג נאָם אײַ בײַא דעם קאַסטען פון דעם צײַגניס, פאַר דעם אײַבער־דעקעל (פּפּלֶת) נאָם אײַ בײַא דעם צײַגניס, וואָז אײַך נעל מיט דיר דאַרט צוזאַמענקומען: 7 אונד אַהרן זאַל אויף איהם דעמפּען רויד־נוערק פון וואוילשטעקענדע גענוערק, אלע מאַרגען, נען ער מאַכט צוועכט דײַא לאמפּען, זאַל ער עס דעמפּען: 8 אונד נען אַהרן צינדעט אָן דײַא לאמפּען צווישען דײַא צוויי אַבענדען, זאַל ער עס דעמפּען אַ בעשטענדיג רויד־נוערק פאַר נאָם צו אײַרע געשלעכטער: 9 איהר זאַלֶסט נישט מקריב זײן אויף איהם קײן פּרעמדעם רויד־נוערק, אונד קײן בראנד־אַפּפער, אונד קײן שפּײז־אַפּפער, אונד קײנע גיסונג זאַלֶסט איהר אויף איהם נישט גיסען: 10 אונד אַהרן זאַל מכסר זײן אײַנקאַל אין דעם נאָהר אויף זײַנע הערנער פון דעם בלוט פון דעם זינד־אַפּפער פון דײַא פערזעהנונג (הכפּוּרִים), אײַנקאַל אין דעם נאָהר זאַל ער מכסר זײן אויף איהם צו אײַרע געשלעכטער, דאָס אײַז גאַנץ הייליג צו נאָם:

11	אונד	גאט	האט	גערעט	צו	משה	אזוי	צו	זאגן:	12	ווען
דאס	וועסט	אויפגעמען	(איבערצייילען)	דיא	קעם	פון	דיא	קונדער	ישראל		

ישראל לפרקיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהודה בפקד
 אתם ולא ידעה בהם נגף בפקד אתם: וְהָיָה כָל־
 העֹבֵר עַל־הַפְקָדִים מִחַצִּית הַשָּׂקָל בְּשָׂקָל הַקֹּדֶשׁ עֲשָׂרִים
 גֵּרָה הַשָּׂקָל מִחַצִּית הַשָּׂקָל תְּרוּמָה לַיהוָה: כָּל־הָעֹבֵר
 עַל־הַפְקָדִים מִכֹּחַ עֲשָׂרִים שָׁנָה וְעַד־שְׁנָה וְחֹמֶשׁ הַיָּמִים
 הַקָּדָשׁ לַאֲדֹמָה וְהַדָּל לֹא יִמָּעַשׂ מִמִּחַצִּית הַשָּׂקָל
 לַחֹמֶשׁ אֲתֵּירוֹמֹת יְהוָה לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם: וְלִקְרֹאת אֶת־
 כֶּסֶף הַכֹּהֲנִים מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתְּ אֹתוֹ עַל־עֲבֹדַת
 אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה לְכֹהֵן יִשְׂרָאֵל לִזְכָּרוֹן לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר
 עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם: פ

וַתְּדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְעָשִׂיתָ כִּי־דָבָר נִחַשְׁתָּ וְכֵן
 נִחַשְׁתָּ לַיהוָה וְנָתַתָּ אֹתוֹ בְּדָאֵהֶל מוֹעֵד וּבִכַּח הַמִּזְבֵּחַ
 וְנָתַתָּ שָׁמָּה כֹּהֵן: וְהִנֵּחְוּ אֲדָרָן וּבְכִיָּו מִמֶּנּוּ אֲתִירֹתֶיךָ
 וְאֲתִירֹתֶיךָ: כְּבֹאֵם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וְרָחֲצִימֶם וְלֹא כ
 יָמֵיכֶם אִם בְּנִשְׁתֶּם אֶל־מִזְבֵּחַ לְשֵׁרֹת לְהַקְטִיר: אִשָּׁה
 לַיהוָה: וְהִנֵּחְוּ יָדֵיכֶם וְיִגְדַּלְתֶּם וְלֹא יָמֵיכֶם וְהָיָה לָכֶם
 חֲקֻשָׁה לִּי וְלִדְרוֹשׁ לְדֹתֵיכֶם: פ

וַתְּדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְאָתַתָּ כֹּהֵלֶךָ בְּשִׁמְיָם
 רֹאשׁ מִדְּרוֹד חֶמֶשׁ מֵאוֹת וּקְוֹמֵדֶשֶׁם מִחַצִּית הַחֲמִישִׁים
 וּמֵאֲתָיִם וּקְוֹדֶשֶׁם חֲמִישִׁים וּמֵאֲתָיִם: וְקִדְּהָ חֶמֶשׁ
 מֵאוֹת בְּשָׂקָל הַקֹּדֶשׁ וְעָמֹן וְחֵן הָיוּ: וְעָשִׂיתָ אֹתוֹ שָׁמֹן מִ
 מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ רַחֵם מִקְרָחַת מִשְׁחָה רַחֵם שָׁמֹן מִשְׁחַת
 קֹדֶשׁ יְהוָה: וּמִשְׁחָתָּ בִּי אֲתִדְאֶהֱלָה מוֹעֵד וְאֵת אֲרֹן הַעֲדוּת:
 וְאֲתִדְשָׁלֶחַן וְאֲתִדְבִּלְבָּיו וְאֲתִדְמַקְרָה וְאֲתִדְבִּלְהָ וְאֵת
 מִזְבֵּחַ הַקָּהָל: וְאֲתִדְמַקְרָה הַעֲלָה וְאֲתִדְבִּלְבָּיו וְאֵת
 הַבֵּיָר וְאֲתִדְבִּי: וְקִדְּשֵׁת אֶת־וְהָיָה קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ כָּל־
 הַנֶּחֱזֵק בָּהֶם יִקְדָּשׁ: וְאֲתִדְאֶרְחֵן וְאֲתִדְבִּי חֲמִשָּׁה וְקִדְּשֵׁת ל
 אֶת־לְבָבוֹ לִי: וְאֲלִבְנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר שָׁמֹן
 17

17 אוֹנֵד גָּאֵת הָאֵת נְעָרְעֵת צוּ מִשָּׁה אֲזוּי צוּ זָאֲנֵעַן: 18 אוֹנֵד דּוּא זָאֲלֵשֵׁת מֵאֲכֵעַן א
 הַאֲנִדְבָּעֵקֶען פֿון קוֹפֶעֶר, אוֹנֵד זַיִן פֿוֹם פֿון קוֹפֶעֶר, צוּ וּנְאִשְׁעַן, אוֹנֵד דּוּא זָאֲלֵשֵׁת אִיהֶם
 זַעֲצֵעַן צוֹוִישְׁעַן דָּעם גַּעֲצֵעֶלֶם פֿון דִּיא פֿערזאמלונג, אוֹנֵד צוֹוִישְׁעַן דָּעם מִזְבֵּחַ, אוֹנֵד
 דּוּא זָאֲלֵשֵׁת דָּאָרְט אַרײַנגִיסען וּנְאִסֶּר: 19 אוֹנֵד אֲהָרֹן אוֹנֵד זַיִנֵּע זַיִן זָאֲלֵעַן זַיִן
 וּנְאִשְׁעַן אִוִּים אִיהֶם זַיִרֵּע הָעֵנֵד אוֹנֵד זַיִרֵּע פֿוֹם: 20 וְעַן זַיִיא קוֹמֵעַן אִיִּן דָּעם גַּעֲ
 צֵעֶלֶם פֿון דִּיא פֿערזאמלונג, זָאֲלֵעַן זַיִיא זַיִן וּנְאִשְׁעַן מִיִּשׁ וּנְאִסֶּר, אִז זַיִיא זָאֲלֵעַן נִיִּשׁ
 שְׁטאַרְבֵּעַן, אָדֶּער וְעַן זַיִיא גַּעֲנֶהֱנֵעַן צוּ דָּעם מִזְבֵּחַ, צוּ דִינֵעַן, צוּ דַּעֲמַפֶּען א פֿייעֶר
 אָפֶּפֶּר צוּ גָאֵט: 21 אוֹנֵד זַיִיא זָאֲלֵעַן וּנְאִשְׁעַן זַיִירֵּע הָעֵנֵד אוֹנֵד זַיִירֵּע פֿוֹם, אִז זַיִיא
 זָאֲלֵעַן נִיִּשׁ שְׁטאַרְבֵּעַן, אוֹנֵד עֵם זָאֵל זַיִין צוּ אִיִּן אִיִּבִּינֵעִם גַּעֲזֵעַן, צוּ אִיהֶם אוֹנֵד צוּ
 זַיִין זָאֲמֵעַן צוּ זַיִירֵּע גַּעֲשָׁלֶעכְטֶער:

22 אוֹנֵד גָאֵט הָאֵט גַּעֲרַעֲט צוּ מִשָּׁה אֲזוּי צוּ זָאֲנֵעַן: 23 אוֹנֵד דּוּא, גַּעֲם דִּיר דִּיר דִּיא
 פֿאַרנֶעמֶסֶטֶע גַּעֲנוּעֶרֶךְ, רִינֵע גַּעֲנִלִיךְ פֿינף הונדערט (שקלים), אוֹנֵד פֿון וואוֹיִל
 שְׁמַעֲקֵנְדֶּע צִימֶרִינֵד זַיִנֵּע הַעֲלָמֵת, צוֹוִיִיא הונדערט אוֹנֵד פּוֹפֶצִיג (שקלים) אוֹנֵד
 גַּעֲנוּעֶרֶךְ רֶאֶהֲרֵעַן צוֹוִיִיא הונדערט אוֹנֵד פּוֹפֶצִיג (שקלים): 24 אוֹנֵד קֶאסִיָּא פֿינף
 הונדערט (שקלים) נָאךְ דָּעם הִיילִיגֶען שָׂקָל נָאךְ, אוֹנֵד בּוֹיִמ־אִיִּיל אִיִּין הָיוּ: 25 אוֹנֵד
 דּוּא זָאֲלֵשֵׁת דָּאָרְט מֵאֲכֵעַן דָּאֵם אִיִּיל צוּ דִיא הִיילִיגֶע זָאֲלֵבּוֹנֵג, גָאנִץ קוֹנְסְטִלִיךְ
 גַּעֲמֵאכֵט, נָאךְ דִיא קוֹנְסֵט פֿון דָּעם אָפֶּאטֶעקֶער, עֵם זָאֵל זַיִין אִיִּיל צוּ דִיא הִיילִיגֶע
 זָאֲלֵבּוֹנֵג: 26 אוֹנֵד דּוּא זָאֲלֵשֵׁת מִיִּשׁ אִיהֶם זָאֲלֵבּען דָּאֵם גַּעֲצֵעֶלֶם פֿון דִיא פֿערזאמלונג,
 אוֹנֵד דָּעם קֶאָסֶטֶען פֿון דָּעם צִינִיגִים: 27 אוֹנֵד דָּעם טִיש אוֹנֵד אֵלֶע זַיִינֵע בָּלִים, אוֹנֵד
 דָּעם לִיכְטֶער אוֹנֵד זַיִינֵע בָּלִים, אוֹנֵד דָּעם מִזְבֵּחַ פֿון רוֹיִף הָעֶרֶק: 28 אוֹנֵד דָּעם מִזְבֵּחַ פֿון
 בְּרֶאנְד־אָפֶּפֶּר, אוֹנֵד אֵלֶע זַיִינֵע בָּלִים אוֹנֵד דָּעם הַאֲנִדְבָּעֵקֶען אוֹנֵד זַיִין פֿוֹם: 29 אוֹנֵד
 דּוּא זָאֲלֵשֵׁת זַיִיא הִיילִיגֶען, אוֹנֵד זַיִיא זָאֲלֵעַן גָאנִץ הִיילִיג זַיִין, אִיִּטְלִיכֶער וְעַם רִיִּהֶרֶט זַיִיא
 אָן זָאֵל זַיִין הִיילִיג: 30 אוֹנֵד אֲהָרֹן אוֹנֵד זַיִינֵע זַיִין זָאֲלֵשֵׁת דּוּא זָאֲלֵבּען, אוֹנֵד דּוּא זָאֲלֵשֵׁת
 זַיִיא הִיילִיגֶען פֶֿהֱנִים צוּ מִיר צוּ זַיִין: 31 אוֹנֵד צוּ דִיא קִינְדֶּער יִשְׂרָאֵל זָאֲלֵשֵׁת דּוּא זָאֲנֵעַן,

דאס דאזיגע זאל זיין צו מיר דאס אייל
פון דיא הייליגע זאלבונג צו איירע
געשעלעכטער: 32 אויף דעם פלייש פון
מענשען זאל עס נישט גענאסען ווערען,
אונד איהר זאלט דערגלייכען קיינעם
נישט מאכען אין זיינע צוגערייטונג, דאס
איז הייליג, עס זאל צו אייך הייליג זיין:
33 דער מענש זאגט וואס וועט דערגלייכען
צוגערייטען, אונד וואס וועט עס שמיצען
אויף א פערעמדען, ער זאל פארשניטען
ווערען פון זיין פאלק: 34 אונד נאט
האט געזאגט צו משה, נעם צו דיר
גענוערקן, גוימ, אונד באלזאם, אונד
אונזער, אונד גאלבאנוס גענוערקן, אונד
ריין וויירויף, פון גלייך גענויכט זאל עס
זיין: 35 אונד דא זאלסט דרויס מאכען
קינסטליך רויף-ווערק, דאס ווערק פון
אפאטעקער, וואויל געמישט, ריין אונד
הייליג: 36 אונד דא זאלסט דאפון
צורייבען גאנץ דין, אונד דא זאלסט
געבען דאפון פאר דעם צייגניס אין דעם
געצעלט פון דיא פערזאמלונג, וואו אייך
וועל מיט דיר דארט צוזאמענקומען, עס
זאל צו אייך גאנץ הייליג זיין: 37 אונד
דאס רויף-ווערק, וואס דא וועסט מאכען
נאך זיירע צוגערייטונג, זאלט איהר נישט מאכען צו אייך, עס זאל צו דיר זיין הייליג,
צו נאט: 38 דער מאן וואס וועט מאכען דערגלייכען עס צו שמועקען, דער זאל
פארשניטען ווערען פון זיין פאלק:

32 משחתך לך דמה נה לך לרבותם: עליבשר אדם
לא יסך ובמתנותיו לא תעשו קמור קדש הוא קדש
33 דמה לכם: איש אשר ידבק במו ואשר יתן משו על
34 נר ונקרת מעמו: 35 ואמר דמה אלמשה קדשך
סמים נמה ושלחל חלכנה סמים ולבנה ונה בר בכר
לה נעה: ועשית אתה קשרת רחם מעשה רחם ממלח
36 סהור קדש: ושחפת ממנה הדק ותחת ממנה לפני
העדת באהל מועד אשר אנכי לך שמה קדש קדשים
37 תהיה לכם: ותקשרת אשר תעשה במתנותיה לא
38 תעשו לכם קדש תהיה לך ליהודי: איש אשר יעשה
קמור להרים בה ונקרת מעמו: 39

לא
א נדבר דמה אלמשה לאמר: דאך קראתי בשם בצלאל
3 בדאורי ברהור למשה יהודה: ואמלא אתו רוח אלהים
4 בקמור ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה: לחשב מחשבת
ה לעשות בזה ובכסף ובנחשת: ובתשת אבן למלאה
6 ובתשת עץ לעשות בכל מלאכה: ואני הנה נתתי את
את אהליא בדאססמך למשה וכלב בלחם כלב
7 נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתך: את אהל מועד
ואת הארץ לקדש ואת הכפרת אשר עלי ואת כלכל
8 האהל: ואת השלחן ואת כלי ואת המזבח והמזרה
9 ואת כלכליה ואת מזבח הקטרת: ואת המזבח העלה
• ואת כלכליו ואת הבזר ואת הכסף: ואת בגדי השדר ואת
11 בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ואת
שמן המשחה ואת הקטרת הסמים לקדש כל אשר
צויתך ועשו: 39

12 ואמר דמה אלמשה לאמר: ואני דבר אלבע ישראל
13 לאמר אך אתשבתתי חשמו בי את הוא בני ובעיכם

קאפיטעל לא

1 אונד נאט האט גערעט צו משה אזוי צו זאגען: 2 זעה אייך האב גערופען מיט
נאמען בצלאל, זיהן פון אורי, זיהן פון חור, פון דעם שבט יהודה: 3 אונד אייך האב
איהם דערפילט מיט דעם רוח אלהים, מיט קלוגהייט אונד מיט פערשטאנד אונד מיט
וויסענשאפט, אונד מיט אלערלייא ווערק: 4 אויס צו דענקען קינסטליך ווערק צו
ארבייטען מיט גאלד אונד מיט זילבער אונד מיט קופער: 5 אונד אין שטיינשניידען
צו דערפילען (דעם קאסטען), אונד אין האלץ שניידען, צו ארבייטען אין אלערלייא
ווערק: 6 אונד אייך, זעה אייך האב צו איהם געגעבען דעם אהליאב זיהן פון אחיסאף,
פון דעם שבט דן, אונד אין דאס הארץ פון איטליכען קלוג הארציגען האב אייך
געגעבען קלוגהייט, אז וויא זאלען מאכען אלעס וואס אייך האב דיר געבאטען:
7 דאס געצעלט פון דיא פערזאמלונג, אונד דעם קאסטען פון דעם צייגניס, אונד
דאס איבערדעקעל (כפרת) וואס איז אויף איהם, אונד אלע פלים פון דעם געצעלט:
8 אונד דעם טיש אונד זיינע פלים, אונד דעם ריינען לייכטער אונד אלע זיינע פלים,
אונד דעם מזבח פון רויף ווערק: 9 אונד דעם מזבח פון דעם גראנדיאפער אונד
אלע זיינע פלים, אונד דעם האנדעקען אונד זיין פוס: 10 אונד דיא דינסטקליידער,
אונד דיא הייליגע קליידער פאר אהרן הכהן, אונד דיא קליידער פאר זיינע זיהן
כהנים צו זיין: 11 אונד דאס אייל פון דיא זאלבונג, אונד דאס רויף ווערק פון
וואוילשמעקענדע גענוערקן צו דיא הייליגקייט, אלעס אזוי וויא וואס אייך האב דיר
געבאטען זאלען וויא מאכען:
12 אונד נאט האט געזאגט צו משה אזוי צו
13 זאגען: 13 אונד דא רעד צו דיא קינדער ישראל אזוי צו זאגען, נייערט מיינע
שבתים זאגט איהר היטען, ווארן דאס איז א צייכען צווישען מיר אונד צווישען אייך

צו איירע געשלעכטער, צו וויסען אז
 איך בין גאט וואס הייליגט אייך: 14 אונד
 איך וואלט היטען שבת ווייל ער איז
 הייליג צו אייך, ווער עס וועט איהם
 מחלל ווין זאל געוויס געמיינטעט ווערען,
 ווארין אימליכער וואס טהוט ארבייט אן
 איהם, דער זעלבער זאל פארשניטען
 ווערען פון צווישען ווין פאלק: 15 זעקס
 טעג זאל ארבייט געטהון ווערען, אבער
 אן דעם זיבטען טאג איז שבת, א הייליגע
 רוהונג צו גאט, אימליכער וואס טהוט
 ארבייט אן דעם שבת טאג זאל געוויס
 געמיינטעט ווערען: 16 אונד דיא קינדער
 ישראל זאלען היטען שבת, צו מאכען דעם
 שבת צו ווירע געשלעכטער איין אייביג
 גער בונד: 17 צווישען מיר אונד צווישען
 דיא קינדער ישראל, דאס איז א צייכען
 אין אייביגקייט, ווייל אין זעקס טעג האט
 גאט געמאכט הימל אונד ערד, אונד אן
 דעם זיבטען טאג האט ער גערוהט, אונד
 האט זיך דערקוויקט: 18 אונד ער האט
 געגעבען צו משה ווען ער האט פולענט
 מיט איהם צו רעדען אויף דעם בארג
 סיני, צווייא לחת פון דעם צייגנים, שטיי-
 נערנע לחת, געשריבען מיט דעם פינגער
 פון גאט:

לב

לב

ברא העם כייבש משה ללדת מדהר נקחא העם *
 על אהרן ויאמר אליו קום י עשה לנו אלהים *
 ילכו לפנינו ביום משה האיש אשר העלת מארץ
 מצרים לא ידענו מדהיה לו: ויאמר אהרן *
 פרקו נמי היום אשר באנו לשכם וכלתם *
 והביאו אלי: ויתפרקו כל העם את נזמי היום אשר *
 באוניהם וביאו אל אהרן: וקח מקדם וזר אתו בחרט *
 בעשור עול מסכה ויאמר אלה אלהיך ישראל אשר *
 העלך מארץ מצרים: וירא אהרן וכן מוסר לפניו וקרא *
 אהרן ויאמר תג לדתה מחר: וישכמו מחרת ויעלו עלת *
 ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו וקמו לצחק: פ *
 ודבר דתה אל משה לדבר כי שנת עמך אשר העלית *
 מארץ מצרים: פרו מחר מחרתך אשר צויתם עשו *
 להם עול מסכה וישתחוו לה ויבחרו ויאמרו אלה *
 אלהיך ישראל אשר העלך מארץ מצרים: ויאמר דתה *
 אל משה ראיתי את העם הזה ורגז עמי קשה ערף הוא:

קאפיטעל לב

1 אונד ווען דאס פאלק האט געזעהען אז משה האט זיך געוויקט אראפצונידערן פון
 דעם בארג, אזוי האט זיך דאס פאלק פערואמעלט צו אהרן, אונד זיין האבען צו
 איהם געזאגט, שטיי אויף, מאך צו אונס געטער, וואס זאלען פאר אונס גיין, ווארין
 דער דאזיגער משה, דער מאן וואס האט ארויסגעבראכט אונס דעם לאנד מצרים,
 מיר וויסען נישט וואס איז צו איהם געשעהען: 2 אונד אהרן האט צו זיין געזאגט, לייגט
 אפ דיא גאלדענע רינגען וואס זענען אין דיא אויזערן פון איירע ווייבער איירע זיהן
 אונד איירע טעכטער, אונד ברענגט זיין צו מיר: 3 אונד דאס גאנצע פאלק האט
 פון זיך אפגעלייגט דיא גאלדענע רינגען, וואס זענען געווען אין ווירע אויזערן, אונד זיין
 האבען זיין געבראכט צו אהרן: 4 אונד ער האט זיין גענומען פון ווירע האנד, אונד
 ער האט עס געצייכענט מיט א גריפעל, אונד ער האט פון דעם געמאכט א געזאכט-
 נעם קאלב. אונד זיין האבען געזאגט, דיא דאזיגע זענען דייןע געטער ישראל, וואס
 האבען דיך ארויסגעבראכט אונס דעם לאנד מצרים: 5 אונד ווען אהרן האט עס
 געזעהען, אזוי האט ער געבויט א מזבח פאר איהם, אונד אהרן האט אויסגערופען
 אונד ער האט געזאגט, מארגען איז א פייער-טאג צו גאט: 6 אונד זיין זענען אין
 דעם מארגען פריה אויפגעשטאנען, אונד זיין האבען מקריב געוועזען בראנד-אפפער,
 אונד זיין האבען גענעהנט פריד-אפפער, אונד דאס פאלק האט זיך געזעצט צו עסען
 אונד צו טרינקען, אונד זיין זענען אויפגעשטאנען צו שפילען:

7 אונד גאט האט גערעט צו משה, גיין נידער אראפ, ווארין דיין פאלק וואס דוא האסט
 ארויסגעבראכט פון דעם לאנד מצרים האט זיך פערדארבעט: 8 זיין האבען געשווינד
 אפגעקערט פון דעם וועג וואס איך האב זיין געבאטען, זיין האבען זיך געמאכט א געזא-
 סענעם קאלב, אונד זיין האבען זיך צו איהם געבויט, אונד זיין האבען צו איהם מקריב
 געוועזען אונד זיין האבען געזאגט, דיא דאזיגע זענען דייןע געטער, ישראל, וואס האבען
 דיך ארויסגעבראכט אונס דעם לאנד מצרים: 9 אונד גאט האט געזאגט צו משה, איך
 האב געזעהען דאס דאזיגע פאלק, אונד זעה, עס איז א הארשטיקניגעם פאלק:

10 אונד אצונד לאז מ״ך צו רוח, אז
 מיין צארן זאל דערגרימען איבער זיין,
 אונד איך וועל זיין פערטילגען, אונד
 איך וועל דיך מאכען צו א גרויס פאלק:
 11 אונד משה האט געבעטען צו דעם
 האר זיין גאט, אונד ער האט געזאגט,
 פארוואס אזוי גאט זאל דיין צארן דער-
 גרימען איבער דיין פאלק וואס דוא האסט
 ארויסגעבראכט אויס דעם לאנד מצרים
 מיט גרויסע קראפט אונד מיט א שטאר-
 קע האנד? 12 פארוואס זאלען דיא מצרים
 זאנען אזוי צו זאנען, וועגען שלעכטעס
 האט ער זיין ארויסגעבראכט, זיין צו
 דערשלאגען בייא דיא בערג, אונד זיין
 צו פערטילגען פון פאר דער ערד? לאז
 אפ פון דיין גרימציגן, אונד בעדענק
 דיך איבער דאס שלעכטע קענען דיין
 פאלק: 18 בעדענק דאך אן אברהם,
 יצחק, אונד ישראל דייע קנעכט וואס
 דוא האסט צו זיין בייא דיר געשוואר-
 רען, אונד דוא האסט צו זיין געזאגט,
 איך וועל מעהרען דייע זאמען אזוי וויא
 דיא שטערען פון הימעל, אונד דאס
 דאזיגע באנצע לאנד וואס איך האב צו-
 געזאגט, וועל איך געבען צו אייער
 זאמען, אונד זיין זאלען עס ערבען אין אייביגקייט: 14 אונד גאט האט זיך בעדאכט
 איבער דאס שלעכטע וואס ער האט געענקט צו טהון צו זיין פאלק:

15 אונד משה האט זיך אפגעקערט אונד האט אראפגענידערט פון דעם בארג, אונד
 דיא צווייא לחת פון דעם צייגנים זענען געוועזען אין זיינע האנד, דיא לחת געשריבען
 פון ביידע זייטען, פון דיזער זייט אונד פון יענער זייט זענען זיין געוועזען געשריבען:
 16 אונד דיא לחת זענען געוועזען דיא ארבייט פון גאט, דאס שרייבען איז געוועזען
 דאס געשריפט פון גאט, איינגעקריצט אויף דיא לחת: 17 אונד יהושע האט געהערט
 דאס קול פון דעם פאלק אין זיין זאלען, אונד ער האט געזאגט צו משה, עס איז א
 קול פון קריג אין דער מחנה: 18 אונד ער האט געזאגט, עס איז נישט דאס קול פון
 דעם געשרייא פון שטארקייט, אונד עס איז נישט דאס קול פון דעם געשרייא פון שוואכ-
 הייט איך הער א קול פון געזאגט: 19 אונד עס איז געוועזען אז ער האט זיך געעקנט
 צו דער מחנה, אזוי האט ער געזעהען דאס קאלב אונד דאס טאנצען, אונד דער
 צארן פון משה האט דערגרייכט, אונד ער האט אונטעקגענווארפען דיא צווייא לחת פון
 זיינע הענד, אונד ער האט זיין צוגבראכען אונטער דעם בארג: 20 אונד ער האט
 גענומען דאס קאלב וואס זיין האבען געמאכט אונד ער האט עס פערברענט מיט פיייער,
 אונד ער האט עס צומאלט ביז עס איז זעהר דין געווארען, אונד ער האט עס פער-
 שפרייט אויף דעם וואסער, אונד ער האט אנגעטרונקען דיא קינדער ישראל: 21 אונד
 משה האט געזאגט צו אהרן, וואס האט דאס דאזיגע פאלק דיר געטהון, דאס דוא האסט
 געבראכט אויף איהם א גרויסע זינד? 22 אונד אהרן האט געזאגט, לאז נישט דער צארן פון
 מיין האר דערגריימען, דוא קענסט דאס פאלק אז עס איז שלעכט: 23 אונד זיין האבען צו
 מיר געזאגט, מאך אונס געטער וואס זאלען פאר אונס גיין ווארין דער דאזיגער משה,
 דער מאן וואס האט אונס ארויסגעבראכט אויס דעם לאנד מצרים, מיר ווייסען נישט וואס
 איז צו איהם געשעהען: 24 אונד איך האב צו זיין געזאגט, ווער עס האט גאלד דער זאל
 עס פון זיך אפלייגען, אונד זיין האבען צו מיר געבראכט, אונד איך האב עס גענווארפען
 אין דעם פיייער, אונד דאס דאזיגע קאלב איז ארויסגעקומען: 25 אונד ווען משה האט געזע-
 הען דאס פאלק אז עס איז געוועזען אויפגעדעקט, ווארין אהרן האט זיין אויפגעקעמט צו א

שנאמר אונקער ויירע פיינד: 26 אזוי האט זיך משה געשטעלט ביים דעם טהאר פון דער מחנה, אונד ער האט געזאגט, ווער עס איז צו גאט דער זאל צו מיר קומען, אונד עס האבען זיך צו איהם פערזאמעלט אלע קינדער פון לוי: 27 אונד ער האט צו זייא געזאגט, אזוי האט געזאגט דער האר גאט פון ישראל, טהוט איטליכער זיין שווערמ אויף זיין דיעז, נייט אהין אונד קעהרט צוריק פון איין טהאר צו דעם אנדערן טהאר אין דער מחנה, אונד דערשלאגט איטליכער זיין ברודער אונד איטליכער זיין חבד אונד איטליכער זיין קרוב: 28 אונד דיא קינדער פון לוי האבען געטהון גלייך אזוי וויא דאס נארט פון משה, אונד עס איז געפאלען פון דעם פאלק אן דעמזעלכער גען טאג איין ערף פון דרייא טויזענד מאן: 29 אונד משה האט געזאגט דערפילט איירע הענד היינט צו גאט, אז איטליכער זאל זיין קעגען זיין ווהן אונד קעגען זיין ברודער, אונד עס וועט אייף היינט א ברכה געגעבען ווערען: 30 אונד עס איז געוועזען אן דעם אנדערן טאג, אזוי האט משה געזאגט צו דעם פאלק, איהר האט געזינדיגט א גרויסע זינד, טאמער וועל איך מכפר זיין פאר איירע זינד: 31 אונד משה האט צוריקגעקעהרט צו גאט, אונד ער האט געזאגט, איך בעט, דאס דאזיגע פאלק האט געזינדיגט א גרויסע זינד, אונד זייא האבען זיך געמאכט געטער פון גאלד: 32 אונד אצונד אויב דא וועסט פארקעגען ויירע זינד, אונד ווען נישט, בעט איך, מעק מיך אפ פון דיין בוך וואס דאס האסט געשריבען: 33 אונד גאט האט געזאגט צו משה, דער וואס האט געזינדיגט קעגען מיר, דעם וועל איך אפמעקען פון מיין בוך: 34 אונד אצונד גייא פיהר אהין דאס פאלק וואו אהין איך האב צו דיר גערעט, ועה, מיין מלאך זאל גיין פאר דיר, אונד אין דעם טאג אז איך וועל געדענקען, אזוי וועל איך געדענקען אויף זיין ויירע זינד: 35 אונד גאט האט געפלאגט דאס פאלק, וועגען דעם וואס זייא האבען געמאכט דאס קאלב, וואס אהרן האט געמאכט:

קאפוטעל לב

וידבר דעה אלמשה לך עזה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אלבראין אשר נשבעתי לאבותיך לאמך ולעמך לאמר לך עזה אתה: ושלחתי לפניך מלאך וברשתי אתהנגעני האמרי וחסתי וחסתי וחסתי: ויבוס: אלבראין וכת חלב ודבש בלא אעלה בקרבך כי עסקשהערה אתה פדאקלך פדדך: וישמע העם אתהדבר הרע הזה ותאכלו ולא שנו איש עדי: עליו: ואמר דעה אלמשה אמר אלבראיןאל אתם עבדי קשהערהנגעני אתה אעלה בקרבך וכליתך ועתה ועתה

קאפוטעל לב

1 אונד גאט האט גערעט צו משה גייא ארויף פון דאנען, דא אונד דאס פאלק וואס דא האסט ארויסגעבראכט אויס דעם לאנד מצרים, צו דעם לאנד וואס איך האב גע- שוואוירען צו אברהם, צו יצחק אונד צו יעקב, אזוי צו זאגען, צו דיין זאמען וועל איך עס געבען: 2 אונד איך וועל שיקען פאר דיר א מלאך, אונד איך וועל פערטרייבען דעם גנעני, דעם אמרי, דעם חתי, אונד דעם פרזי, דעם חוי אונד דעם ובוסי: 3 צו א לאנד וואס פליסט מיט מילך אונד האניג, ווארין איך וועל נישט אויפגיין אין צווישען דיר, ווייל דא ביסט איין הארטנאקגעס פאלק, טעמער וועל איך דיר פערדארבען אויף דעם וועג: 4 אונד דאס פאלק האט געהערט דאס דאזיגע שלעכטע ווארט, אונד זייא האבען געטרויערט, אונד זייא האבען נישט אנגעטהון איטליכער זיין צירונג אויף זיך: 5 אונד גאט האט געזאגט צו משה, זאג צו דיא קינדער ישראל, איהר זענט איין הארטנאקגעס פאלק, אין איין אויגענבליק וועל איך אויפגיין פון צווישען דיר, אונד איך וועל דיר פערטילגען, אונד אצונד טהוא אפ

דיינע צירונג פון דיר, אונד איך וועל וויסען
 וואס איך זאל צו דיר טהון: 6 אונד דיא
 קינדער ישראל האבען אפגעלייגט זייערע
 צירונג בייא דעם בארג הרב: 7 אונד משה
 האט גענומען דאס געצעלט אונד ער האט
 עס אויפגעשטעלט אויסעווייניג פון דער
 מחנה, ווייט פון דעם לאגער, אונד ער האט
 עס גערופען דאס געצעלט פון דיא פער-
 זאמלונג אונד עס איז געוועזען, איטליכער
 וואס האט געפרעגט בייא גאט איז ארויס-
 געגאנגען צו דעם געצעלט פון דיא פער-
 זאמלונג, וואס איז געוועזען אויסעווייניג
 פון דער מחנה: 8 אונד עס איז געוועזען
 ווען משה איז ארויסגעגאנגען צו דעם גע-
 צעלט, איז דאס גאנצע פאלק אויפגע-
 שטאנען, אונד זייא זענען געבליבען שטיין
 איטליכער בייא דיא טיר פון זיין געצעלט,
 אונד זייא האבען געקוקט נאך משה ביז
 ער איז אריינגעגאנגען אין דעם געצעלט:
 9 אונד עס איז געוועזען ווען משה איז
 אריינגעקומען אין דעם געצעלט האט דיא
 וואלקען-זייל אראפגענודערט, אונד איז
 געשטאנען בייא דיא טיר פון דעם גע-
 צעלט, אונד ער האט גערעט מיט משה:
 10 אונד דאס גאנצע פאלק האט געוועזען
 דיא וואלקען-זייל אז זיא איז געשטאנען

6 ערף מלך וארעה מה אשור-לך: ותנצלו בני
 7 ישראל אתהדים מדר חורב: ומשה יקח אתהדאכל
 ונתהילו: 8 מתוך למחנה הרתל מנתחנה וקרא לו
 אהל מעד ויהי בלמבקש יהוה צא אל-אהל מעד
 9 אשר מתוך למחנה: ויהי בצאת משה אל-האהל
 יקמו כל-העם וינצבו איש פתח אהלו ורביבו את
 10 משה ערבאו האהלה: ויהי כבא משה האהלה ויד
 11 עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם-משה: וראה
 כל-העם אתעמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל-העם
 12 והשתחויו איש פתח אהלו: ודבר יהוה אל-משה פנים
 אל-פנים כאשר דבר איש אל-עדרו ושב אל-מחנה
 וישחרתו יהושע בדת נער לא ימש מתוך האהל: פ
 13 ואמר משה אל-יהוה ראה אמה אמר אלי העל את-
 העם הזה ואמרו לא הודעתי את אשר-תשלח עמי ואמרו
 14 אמרת ועתה בשם וגם-מצאת חן בעיני: ועתה אבי
 נא מצאתי חן בעיניך הודעני נא אתהדרכך ואצטרף למען
 15 אמצאתיך בעיניך וראה כי עמך תהי הוה: ואמר פני
 16 ילכי והנחתי לך: ואמר אלי אסאך פניך הליכס אל-
 17 תעלה מזה: וכמתי וידע אפוא כי-מצאתי חן בעיניך אני
 18 ועמד הלוא בלבכת עמך ותפלטי אני ועמד מכל-העם
 19 אשר על-פני האדמה: פ
 20 ואמר יהוה אל-משה גם אתהדברך יהוה אשר דברת
 21 אעשה כי-מצאת חן בעיני ואצטרף בשם: ואמר וראני
 22 נא אתהכבוד: ואמר אני אעביר כל-טובי על-פניך
 23 וקראתי בשם יהוה לפניך ותתי את-אשר-אני ויהמתי
 24 כ את-אשר ארחם: ואמר לא תוכל לראת אתפני כי
 25 לא-ראני האדם הוה: ואמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת
 26 על-ההר: ויהי בעבר בעבר ושמחת בנקבת הוצר

בייא דער טיר פון דעם געצעלט, אונד דאס גאנצע פאלק איז אויפגעשטאנען אונד
 זייא האבען זיך געביקט איטליכער בייא דער טיר פון זיין געצעלט: 11 אונד גאט
 האט גערעט צו משה פנים אל פנים, בלייף אזוי, וזיא א מאן רעט צו זיין געוועל,
 אונד ער האט צוריקגעקערט צו דער מחנה אונד זיין דינער יהושע דער וזהן פון
 נון, א יונג איז נישט אפגעוויכען פון דעם געצעלט: 12 אונד משה האט געזאגט
 צו גאט, זעה, דוא האסט צו מיר געזאגט, ברענג ארויף דאס דאזיגע פאלק, אונד דוא האסט
 מיר נישט געקאנט געמאכט וועמען דוא וועסט מיט מיר שיקען, אונד דוא האסט געזאגט,
 איך האב דיך דערקענט מיט דעם נאמען, אונד דוא האסט אויך געפונען חן אין מיינע
 אויגען: 13 אונד אזאונד ווען איך האב געפונען חן אין דיינע אויגען, לאז מיר וויסען,
 איך בעט דיך, דיין וועג, כדי איך זאל דיך קענען, אז איך האב געפונען חן אין דיינע
 אויגען, אונד זעה, אז דאס דאזיגע פאלק איז דיין פאלק: 14 אונד ער האט געזאגט, מיין
 פנים זאל גיין אונד איך וועל דיך לאזען רוהען: 15 אונד ער האט צו איהם געזאגט ווען
 דיין פנים וועט נישט גיין, ברענג אונס נישט ארויף פון דאנען: 16 אונד מיט וואס זאל עס
 דערקענט ווערען, אז איך האב געפונען חן אין דיינע אויגען, איך אונד דיין פאלק, איז
 עס נישט ווען דוא גייסט מיט אונס? אז מיר זאלען אפגעזאגערט ווין, איך אונד דיין פאלק
 פון איטליכעם פאלק וואס איז אויף דער ערד: 17 אונד גאט האט געזאגט צו משה,
 אויך דיא דאזיגע זאך וואס דוא האסט גערעט וועל איך טהון, ווארין דוא האסט געפונען
 חן אין מיינע אויגען, אונד איך האב דיך דערקענט מיט דעם נאמען: 18 אונד ער האט
 געזאגט, לאז מיר זעהען, איך בעט, דיינע הערליכקייט: 19 אונד ער האט געזאגט, איך
 וועל לאזען איבערפאררען אלע מיינע גיטטיקייט פאר דיין פנים, אונד איך וועל אנהערפען
 דעם נאמען פון גאט, פאר דיר, אונד איך וועל לייטוועלדיגען וועמען איך וועל לייטוועלדיגען
 אונד איך וועל מיר דערבארמען איבער וועמען איך וועל מיר דערבארמען: 20 אונד ער
 האט צו איהם געזאגט, דוא קענט נישט זעהען מיין פנים, ווייל קיין מענטש קען מיר זעהען
 אונד לעבען: 21 אונד גאט האט געזאגט, זעה, עס איז איין ארט בייא מיר, אונד
 דוא זאלסט שטיין אויף דעם פעלז: 22 עס וועט זיין ווען מיינע הערליכקייט
 וועט איבערפאררען אזוי וועל איך דיך שטעלען אין דעם שפאלט פון דעם פעלז,

ושכתי כפי ענך ערעבתי: וקראתי אתכם וראיתם
את אלהי ופני לא ראי: פ

לך

וואמר יהוה אל משה פסל לך שני לוחות אבנים כראשונים
וכתבתי עליהם את הדברים אשר הווי עליהם
הראשונים אשר שברתי: והנה וכן לבקר ועלית בבקר
אלהר סיני ועצבת לי שם על ראש ההר: ואיש לא
יעלה עמך ונסאיש אל ראב בקל ההר: ונסאיש ויהי
אלהר אל מל ההר והוא: ופסל של לוח אבנים
כראשונים וישכם משה בבקר ועל אלהר סיני כאשר
צוה יהוה אתו ויבא בליל שני ללוח אבנים: וברד יהוה
עליו ויכתב עמו שם ויקרא בשם יהוה: ויעבר יהוה
על פניו ויקרא: יהוה יהוה אל רחום וחנו ארך אפים
ורב רחמים ואמת: נצח חסד לאלפים נשוא עון ופושע
והסאת עברה לא נקה פקד: עון אבות על בנים ועל
בני בנים על שלשים ועל רבעים: וימחר משה ויבא
ארצה וישתחו: ויאמר אסנא מצאתי חן בעיניך אלהי
קדוש יא אלהי בקרבני כי עסקה עברה הוא וסלחת
לעונו וחסאתו ונתתנו: ויאמר יהוה אלהי ברת
ברית נד כל עמך אעשה נפלאות אשר לא יזכרן בכל
הארץ ובכל הדתים וראו כל העם אשר אתה בקרב
את מצוה יהוה כי יטרא הוא אשר אני עשה עמך:
שמר לך את אשר אנכי מצוה ביום הזה נדני נדני
את ראשי וכתבתי ונתתי ונתתי ונתתי: ויבוס:
דשמר לך פתחת ברת לי עבד הארץ אשר אתה בא
עליה פתחת למקוש בקרבך: כי אתי מובחם תחנן
ואת מובחם תשפח ואת אשריו תהרת: כי לא

אונד איך וועל בערעקען מיינע האנד
אויף דיר, ביז איך בין איבערגעפארען:
23 אונד ווען איך וועל אונדעקעמען מיינע
האנד, אזוי זאלסט דוא מיך זעהען פון
הינטען, אבער מיין פנים זאל נישט גע-
זעהען ווערען:

קאפיטעל לך

1 אונד נאט האט געזאגט צו משה האק
דיר אויס צוויי שטיינערנע מאבעלן
(לחת), גלייך אזוי וויא דיא ערשטע,
אונד איך וועל שרייבען אויף דיא
מאבעלן דיא ווערטער וואס זענען גע-
וועזען אויף דיא ערשטע מאבעלן, וואס
דוא האסט צוגראכען: 2 אונד וויא
אנגעברייט אויף מארגען אונד דוא זאלסט
מארגען ארויפגיין אויף דעם בארג סיני,
אונד דוא זאלסט דיך שטעלען ביא מיר
דארטען אויף דער שפיץ פון דעם
בארג: 3 אונד קיין מענש זאל נישט
ארויפגיין מיט דיר, אויף קיין מענש זאל
נישט געזעהען ווערען אויף דעם בארגען
בארג, אויף קיין שאף אונד קיינע
רינדער זאל נישט ווידען קענען איבער
דעמועלביגען בארג: 4 אונד ער האט
אויסגעהאקט צוויי שטיינערנע מאבעלן,
גלייך אזוי וויא דיא ערשטע, אונד משה איז
ארויפגעגאנגען אויף דעם בארג סיני, אזוי וויא
האט געזאגט אין ווינע האנד דיא צוויי שטיינערנע מאבעלן: 5 אונד נאט האט
אראפגענידערט אין דעם וואלקען, אונד ער איז מיט איהם דארטען געשטאנען,
אונד ער האט אנגערופען דעם נאמען פון יהוה: 6 אונד נאט איז איבערגעפארען
פאר ויין פנים, אונד ער האט גערופען, נאט, נאט, בארמהרציגער אונד געענדיגער
נאט, לאנגזאם צו דערצערנען, אונד גרויס אין דערבארמונג אונד וואהרהייט: 7 וואס
האלט דערבארמונג צו מוידענדע, וואס פארטראגט אונגעזעכטקייט אונד דיא
מוזטויליגקייט אונד וינד, אונד ער לאזט נישט פרייא, ער געדענקט דיא וינד פון
דיא פעטער אויף דיא קינדער, אונד אויף דיא קינדערס קינדער, ביז צו דעם דריטען
אונד פירטען געשלעכט: 8 אונד משה האט ויך געשווינד געניגט צו דיא ערד, אונד
ער האט ויך געבוקט: 9 אונד ער האט געזאגט, ווען נון איך האב געפונען חן אין
דיינע אויגען, האר! לאז נון דער האר גיין צווישען אונס, ווייל עס איז איין הארט
געקונעם פאלק, אונד דוא וועסט פארגעבען אונזערע איבערטריטונג אונד אונזערע
זינד, אונד דוא זאלסט אונס מאכען צו דיין ערבטייל: 10 אונד ער האט געזאגט,
זעה, איך בין בורת ברית פאר דעם גאנצען פאלק, איך וועל טהון וואונדער, וואס
זענען נישט באשאפען געווארען אין דיא גאנצע ערד, אונד אונטער אלע פעלקער,
אונד דאס גאנצע פאלק, וואס דוא ביסט צווישען איהם, זאל זעהען דאס ווערק פון
נאט, אז דאס איז פורקטבאר וואס איך טהאט מיט דיר: 11 היט צו דיר אלעס וואס
איך האב דיר היינט געבאטען, זעה, איך וועל פאר דיר פארטרייבען דעם אמרי, אונד
דעם פנעני, אונד דעם חתי, אונד דעם פרוי, אונד דעם חוי, אונד דעם גבסי: 12 היט
דיך אז דוא זאלסט נישט בורת ברית ויין מיט דעם איינוואוינער פון דעם לאנד וואס
דוא קומסט דרויף, אז ער זאל נישט ויין צו א שטרויכלונג אין צווישען דיר:
13 גייערט ויירע מזבחות זאלט איהר צערווארפען, אונד ויירע שטאנד ווילען זאלט איהר
צוברעכען, אונד איהר זאלט אפהאקען ויירע וועלדער: 14 ווארין דוא זאלסט דיך נישט

בוקען צו א פרעמדען גאט, ווייל יהוה
 ראכענדיגער איז ויין נאמען, ער איז
 איין ראכענדיגער גאט: 15 טאמער
 נועסט דוא כורת ברית זיין מיט דעם
 איינזאמיגער פון דעם לאנד, אונד זיין
 מעכטען מונה זיין נאך ווירע געטער,
 אונד מקריב זיין צו ווירע געטער, אונד
 מען נועט דין רופען, אונד דוא נועסט
 עסען פון זיינע קרבנות: 16 אונד דוא
 נועסט נעמען פון זיינע טעכטער צו
 זיינע זיהן, אונד זיינע טעכטער וועלען
 מונה זיין נאך ווירע געטער, אונד זיין
 וועלען זיינע זיהן מאכען מונה זיין נאך
 ווירע געטער: 17 דוא זאלסט צו דיר
 נישט מאכען קיינע געגאסענע געטער:
 18 דיא פייערטעג פון מצות זאלסט דוא
 היטען, זיבען טעג זאלסט דוא עסען
 מצות, וואס איך האב דיר געבאטען צו
 דיא בעשטימטע צייט, אין דעם חדש
 אביב, ווארין אין דעם חדש אביב ביסט
 דוא ארויסגעגאנגען פון מצרים: 19 אלעס
 וואס עפענט דיא געבערמוטער איז מוין,
 אונד דיין גאנצעס פוף וואס איז מעגליך,
 וואס איז איינע עפנונג, אקס אדער לאס:
 20 אונד דיא עפנונג פון איין איינעל,
 זאלסט דוא אויסלייזען מיט א לאס, אונד נוען דוא נועסט עס נישט אויסלייזען, אזוי
 זאלסט דוא זיין גענוי גרעכען, אימליכען בכור פון זיינע זיהן זאלסט דוא אויסלייזען,
 אונד מיין פנים זאל נישט געוועהען ווערען לייד: 21 נעקס טעג זאלסט דוא ארבייטען,
 אבער אין דעם זיבעטען טאג זאלסט דוא רוהען, מיט אקערען אונד מיט שניידען
 זאלסט דוא רוהען: 22 אונד דיא פייערטעג פון שבוועות זאלסט דוא מאכען צו דיר,
 דיא ערשטע פרוכט פון ווייץ שניט, אונד דיא פייערטעג פון איינזאמלונג, דעם
 אויסגאנג פון דעם נאך: 23 דרייא מאל אין דעם נאך זאל אימליכען פון זיינע
 מאנספערזאנען זיך ווייזען פאר דעם האר גאט, דעם גאט פון ישראל: 24 ווארין
 איך וועל פערטרייבען דיא פעלקער פון פאר דיר, אונד איך וועל ברייט מאכען זיינע
 גרענעץ, אונד קיין מענש זאל נישט באגעהרען זיין לאנד, ווען דוא גייסט ארויף דין
 צו ווייזען פאר דעם האר, זיין גאט, דרייא מאל אין דעם נאך: 25 דוא זאלסט נישט
 שעכטען (אפסערן) מיט חמץ דאס בלוט פון מיינע קרבנות, אונד דאס אפסער פון
 דיא פייערטעג פון פסח (קרפן פסח) זאל נישט איבערנעכטיגען ביז מארגען: 26 דיא
 ערשטע פרוכט פון זיין לאנד זאלסט דוא גרענען צו דעם הויז פון דעם האר זיין
 גאט. דוא זאלסט נישט קאכען א בעקעלע אין דיא מילך פון זיינע מוטער:
 27 אונד גאט האט געזאגט צו משה, שרייב דיר אויף דיא דאוונע ווערטער, ווייל
 דורך דיא דאוונע ווערטער האב איך כורת ברית געוועזען מיט דיר אונד מיט ישראל:
 28 אונד ער איז דארט געוועזען מיט גאט פערציג טעג אונד פערציג נעכט, קיין
 ברויט האט ער נישט געגעסען, אונד קיין וואסער האט ער נישט געטרונקען, אונד ער
 האט געשריבען אויף דיא טאבעלן דיא ווערטער פון דעם ברית, דיא צעהן ווערטער:
 29 אונד עס איז געוועזען ווען משה האט אראפגענידערט פון דעם בארג סיני, אונד
 דיא צווייא טאבעלן פון דעם צייגונגס זענען געוועזען אין דער האנד פון משה, אז ער
 האט אראפגענידערט פון דעם בארג, אזוי האט משה נישט געוואוסט אז דיא הויט פון
 זיין פנים האט געלייכטעט ווען ער האט מיט איהם גערעדט: 30 אונד אהרן אונד
 אלע קינדער ישראל האבען געזעהען משה, אונד זעה, דיא הויט פון זיין
 פנים האט געלייכטעט, אונד זיין האבען מוכא געהאט צו איהם צו גענעהנען:

אונד

השתתף לאל אהרן כי דחה קנא שמו אל קנא הוה:
 10 פרחתה ברית ליתב הארץ חט. אחרי אליהם
 16 תבחו לאליהם וקרא לך ואכלת מזבחי: ולקחת
 מביתו לבנד חט בתי אחרי אליהם חט את
 17 לנד אחרי אליהם: אלו מסכה לא תעשה לך: את
 18 הן המצות חשבר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך
 למיטע חדש האביב כי בחדש האביב תאמץ ממצרים:
 19 כל פטר חסם לי וכל מקנה חסר פטר שור ושה:
 כ ופטר חסור חסרה בשו ואסלא חסרה ופרפתו כל
 21 בביר לנד חסרה ולא יראו פני ריבם: ששת ימים
 תעבד וביום השביעי תשבת כתרשו ובקציר תשבת:
 22 חט שבעת תעשה לך בכורי קציר חסם חט האסף
 23 תקופת השנה: שלש פעמים בשנה יראה כלבדך
 24 אתפני הארץ ויהי אלו ישראל: כראש גוים
 מפניך תרחבתי אתגלך ולא ירחק איש אתגלך
 בעלתך לראות אתפני דיה אליך שלש פעמים בשנה:
 כה לא תשחט על חמץ חסוכו ולא ילך לבקר נבח חט
 26 הפסח: ראשית בכורי ארמך תביא בית דיה אליך
 לא תחבשל גר בחלב אמו: פ
 27 ואמר דיה אל משה כתב לך אתה וברכים האלה כי
 על ידיך תיברך האלה ברחי אתך ברית ואת ישראל:
 28 ותרשם עמידה ארבעים יום וארבעים לילה לחם
 לא אכל ומים לא שתה עלה הלוח את דברי
 29 הברית עשרת הדברים: ודור כדת משה מיד סיני
 ושני לוח העדת ביד משה בדתו משה ומשה לא
 ל דע כי קדו עור פניו בברך אתי: ורא אתך וכלב
 וישראל את משה ויהי קדו עור פניו ויראו משה

31 אוֹנֵד מֹשֶׁה הָאֵם צוֹ זִיּא גַעְרֻנְעָן.
 אוֹנֵד זִיּא הָאָבֶען צוֹ אִיהֶם צוֹרִיקֶנֶר
 קַעֲהֶרְט, אַהֲרֹן אוֹנֵד אַלֶּע נִשְׁאִים פֿון
 דָּער גַּעמִינְדֶּע, אוֹנֵד מֹשֶׁה הָאֵם מִיט זִיּא
 גַּעְרַעט: 32 אוֹנֵד דָּעִרְנאַף הָאָבֶען אַלֶּע
 קִינְדֶּער יִשְׂרָאֵל גַּענֶעֱהֶנְט, אוֹנֵד עַר הָאֵם
 זִיּא גַּעבֹאטֶען אַלֶּעס וואָס גָאט הָאֵם
 מִיט אִיהֶם גַּעְרַעט אוֹיף דָּעם באַרג סִינִי:
 33 אוֹנֵד ווען מֹשֶׁה הָאֵם גַּעענְדִּיגט מִיט
 זִיּא צוֹ רַעֲדֶען, אַזוי הָאֵם עַר גַּעלִיגט
 אַ דָּעק אוֹיף ווִין פֿנים: 34 אוֹנֵד ווען
 מֹשֶׁה איז גַּעקומען פֿאַר גָאט מִיט אִיהֶם
 צוֹ רַעֲדֶען, הָאֵם עַר אָפֿגַּעטֶהוּן דִּיא דָּעק
 בִּיז עַר איז אַרויסגעגאַנגען, אוֹנֵד ווען
 עַר איז אַרויסגעגאַנגען, אַזוי הָאֵם עַר
 גַּעְרַעט צוֹ דִּיא קִינְדֶּער יִשְׂרָאֵל וואָס איז
 אִיהֶם גַּעבֹאטֶען גַּעוואָרען: 35 אוֹנֵד דִּיא
 קִינְדֶּער יִשְׂרָאֵל הָאָבֶען גַּעוועֶהען דָאָס
 פֿנים פֿון מֹשֶׁה אַז דִּיא הוּיט פֿון מֹשֶׁה'ס
 פֿנים הָאֵם גַּעלִיכטעט, אוֹנֵד מֹשֶׁה הָאֵם
 ווידֶערגעקֶהֶרְט דִּיא דָּעק אוֹיף ווִין פֿנים
 בִּיז עַר איז אַריינגַעקומען מִיט אִיהֶם צוֹ
 רַעֲדֶען:

ס ס ס
 לֵה
 הִקְהֵל מֹשֶׁה אֶת־לִעֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲמַר אֲלֵהֶם א
 אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־עָזָה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אִתְּכֶם: עֲשׂוּת יָמֹם 2
 חֲדָשָׁה מִלֵּאכֶה וּבָיִים הַשְּׂבִיעִי יְהוָה לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבָּת
 שַׁבְּתוֹן לַיהוָה דַּלְהֻעָה בִּי מִלֵּאכָה יוֹמָת: לֹא־תַבְשִׁעוּ 3
 אֵשׁ בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם בָּיִם הַשַּׁבָּת: פ
 וַאֲמַר מֹשֶׁה אֶל־בְּלִעֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר וְהַדְּבָר 4
 אֲשֶׁר־עָזָה יְהוָה לֵאמֹר: קִדּוּ מֵאֲתָנֶם תְּרוּמַת לַיהוָה כֹּל ה
 דָּבָר לְבִי יַעֲזֹרֶה אֶת תְּרוּמַת יְהוָה וְהָב וּבִשָּׁה וְחֻשֶׁת: 5
 וְהַבֵּלְת וְאַרְבָּן וְתוֹלַעַת שֶׁנִּי וְשֵׁשׁ וְעֹנִם: וְעֹרֹת אֵילִם 6
 מֵאֲדָמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים וְעֹצֵי שִׁטִּים: וְשִׁמֹן לְמָאֹר 7
 וּבִשְׂמִים לְשִׁמֹן הַמִּשְׁחָה וּלְקִמְדַת הַפִּמִּים: וְאֶבְרִשְׁתֶּם 8
 וְאֶבְנֵי מִלֵּאִם לְאֹפֶד וְלִחֹשֶׁן: וְכָל־חֲסִידֵיכֶם בְּכֶם יָבֹאוּ 9
 וַעֲשׂוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: אֶת־מִשְׁכַּן אֶת־אֹהֶל־ו 10
 וְאֶת־מִסְכּוֹ אֶת־קִרְסֹו וְאֶת־קִרְסֹו אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־עֲקֻדֹּתָיו 11
 וְאֶת־אֲדָנָיו: אֶת־הָאָרֶן וְאֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־הַכֹּפֶרֶת וְאֶת פֶּרֶךְ 12
 הַמִּסְכָּה: אֶת־שֻׁלְחָנוֹ וְאֶת־בְּרִיתוֹ וְאֶת־לִבְנָיו וְאֶת לֶחֶם 13
 הַפָּנִים: וְאֶת־מִנְחַת הַמָּאֹר וְאֶת־בְּרִיתוֹ וְאֶת־עֲרִיתָהּ וְאֶת 14

קאפיטעל לה

ויקהל

1 אוֹנֵד מֹשֶׁה הָאֵם פֿאַרזאַמעלט דִּיא גאַנצע גַּעמִינְדֶּע פֿון דִּיא קִינְדֶּער יִשְׂרָאֵל, אוֹנֵד
 עַר הָאֵם צוֹ זִיּא גַּעזאַגט, דִּיא דֹאזיגע זַענען דִּיא ווערמער וואָס גָאט הָאֵם גַּעבֹאטֶען זִיּא
 צוֹ טֶהוּן: 2 זַעקס טעג זאל אַרבייט גַעטֶהוּן ווערען, אָבער אַן דָּעם זיבעטען טאָג זאל
 זיין צוֹ אִיין אַ הייליגער שַׁבָּת, אַ רוהונג צוֹ גָאט, אִיטליכער וואָס טֶהוּט אַרבייט אַן
 אִיהֶם זאל גַעטֶייט ווערען: 3 אִיהֶר זאַלט נִיט אַנצִינדען קיין פֿייער אין אַלֶּע אִייערע
 וואוינונגען אַן דָּעם שַׁבָּת טאָג:

4 אוֹנֵד מֹשֶׁה הָאֵם גַּעזאַגט צוֹ דִּיא גאַנצע גַּעמִינְדֶּע פֿון דִּיא קִינְדֶּער יִשְׂרָאֵל, אַזוי צוֹ
 זאַנען, דָאָס דֹאזיגע איז דָאָס וואָרט וואָס גָאט הָאֵם גַּעבֹאטֶען אַזוי צוֹ זאַנען:
 5 נַעמט פֿון אִיין אִייער אָפֿשִׁידונג פֿאַר גָאט, אִיטליכער וואָס הָאֵם אַ ווילניגליך
 האַרץ זאל בִּרַענגען דִּיא אָפֿשִׁידונג פֿון גָאט, גאַלד אוֹנֵד זילבער אוֹנֵד קופֿער:
 6 אוֹנֵד בָּלוּיא, אוֹנֵד פּוֹרפֿור, אוֹנֵד קאַרמִיזין אוֹנֵד לִינֶען אוֹנֵד צִינֶען־האַר:
 7 אוֹנֵד פֶּעל פֿון ווידֶער, רויט־נעפֿאַרבעט, אוֹנֵד תְּחָשִׁים פֶּעל אוֹנֵד שְׁטִים־האַלץ:
 8 אוֹנֵד אֵייל צוֹ לִיכטען, אוֹנֵד גַעווערץ פֿאַר דָּעם אֵייל פֿון דִּיא זאַלבוֹנֵג, אוֹנֵד פֿאַר
 דָּעם רויף־ווערק פֿון וואַילשִׁמעקענדע גַעווערץ: 9 אוֹנֵד אויניקעל־שטיינער,
 אוֹנֵד דָּערפֿילונג־שטיינער, פֿאַר דָּעם אָפֿוד, אוֹנֵד פֿאַר דִּיא בְּרוּס־שִׁשְׁפֿאַן:
 10 אוֹנֵד אַלֶּע קלונג־האַרציגע אונטער אִיין, זִיּא זאַלען קומען אוֹנֵד זאַלען
 מאַכען אַלֶּעס וואָס גָאט הָאֵם גַּעבֹאטֶען: 11 דָאָס מִשְׁכָּן, ווִין גַּעזעלט, אוֹנֵד
 ווִין גַּעדֶעק, ווִינע העקעלעך, ווִינע בִּרַעטער, ווִינע רינגלעך, ווִינע ווילעך, אוֹנֵד
 ווִינע שוועלן: 12 דָּעם קאַסטען אוֹנֵד ווִינע טראַג־שטאַנגען, דָאָס אִיבער־דַּעקעל
 (פֿפֿרֶחַת), אוֹנֵד דִּיא פֿאַרֶהענג פֿון דִּיא דָּעק: 13 דָּעם טיש אוֹנֵד ווִינע
 טראַג־שטאַנגען, אוֹנֵד אַלֶּע ווִינע בָּלוּים, אוֹנֵד דָאָס לֶחֶם הַפָּנִים: 14 אוֹנֵד
 דָּעם לִיכטער וואָס לִיכטעט, אוֹנֵד ווִינע בָּלוּים, אוֹנֵד ווִינע לאַמפֿען, אוֹנֵד דָאָס

אילל פון דיא לייכטונג: 15 אונד דעם
 מזבח פון רויף־ווערק, אונד זיינע טראג־
 שטאנגען, אונד דאס אילל פון דיא
 זאלבונג, אונד דאס רויף־ווערק פון וואויל־
 שטעקענדע גענוערק, אונד דיא דעק פון
 דיא טיר צו דיא טיר פון דעם משכן:
 16 דעם מזבח פון דעם בראנד־אפפער
 אונד דאס געניטער פון קופער וואס
 געהער צו איהם, זיינע טראג־שטאנגען
 אונד אלע זיינע פלים, דעם האנד־בעקען,
 אונד זיין פוס: 17 דיא אומהענג פון דעם
 פארהויף, זיינע זיילען אונד זייער שוועל,
 אונד דיא דעק פון דעם טויער פון דעם
 פארהויף: 18 דיא גענעל פון דעם משכן,
 אונד דיא גענעל פון דעם פארהויף, אונד
 זייער שטריק: 19 דיא דיקט־קליידער
 צו דינען אין דיא הייליגקייט, דיא הייליגע
 קליידער פאר אהרן דעם כהן, אונד דיא
 קליידער פון זיינע זיהן, פלגים צו זיין:
 20 אונד דיא גאנצע געמיינדע פון דיא
 קינדער ישראל זענען ארויסגעגאנגען פון
 פאר משה: 21 אונד זייא זענען געקומען
 איטליכער וואס זיין הארץ האט איהם
 אנגערעגט, אונד איטליכער וואס זיין
 געמיט האט איהם וויליג געמאכט, האבען
 זייא געברענגט דיא אפשיידונג פון גאט
 צו דעם ווערק פון דעם געזעצט פון
 ארבייט, אונד פאר דיא הייליגע קליידער: 22
 אונד דיא מענער זענען געקומען מיט
 דיא ווייבער, איטליכער וואס האט א וויליגליך הארץ, זייא האבען געברענגט איהרע
 רינגען, אונד גאורדינגען, אונד שלעסלעך, אונד אויפגעהויבען איינע אויפהייבונג פון גאלד צו גאט: 23 אונד
 איטליכער וואס עס איז ביא איהם געפונען געווארען בלוזא, אונד פורפור, אונד
 קארמיוין, אונד ליינען, אונד ציגען־האר, אונד רויט געפארבטע פעל פון ווידער,
 אונד תחשים־פעל, האבען זייא געברענגט: 24 איטליכער וואס האט אפגעשייד איינע
 אפשיידונג פון זילבער אונד קופער, האבען זייא געברענגט דיא אפשיידונג פון גאט,
 אונד איטליכער וואס עס איז ביא איהם געפונען געווארען שטיס־האלץ, צו איטליך
 כען ווערק פון דיא ארבייט האבען זייא עס געברענגט: 25 אונד יעדעס קלוג־הערציגע
 ווייב האט געשפינט מיט איהרע הענד, אונד זייא האבען געברענגט דאס געשפינטע,
 דאס בלוזא, אונד פורפור, קארמיוין, אונד ליינען: 26 אונד אלע ווייבער וואס זייער
 הארץ האט זייא אנגערעגט מיט חכמה, האבען געשפינט דיא ציגען־האר: 27 אונד
 דיא פירשטען האבען געברענגט דיא אויניקעל־שטיינער, אונד דיא דערפילונג־שטיינער,
 פאר דעם אפוד אונד פאר דיא ברוסט־שפאן: 28 אונד דאס גענוערק, אונד דאס אילל
 צו דער לייכטונג, אונד צו דעם אילל פון דיא זאלבונג, אונד צו דעם רויף־ווערק פון
 וואויל־שטעקענדע גענוערק: 29 איטליכער מאן אונד ווייב וואס זייער הארץ האט
 זייא וויליג געמאכט צו ברענגען צו דיא גאנצע ארבייט וואס גאט האט געבאטען צו
 מאכען דורך דיא האנד פון משה, האבען דיא קינדער ישראל געברענגט,
 א פרייוויליג געשענק צו גאט: 30 אונד משה האט געזאגט צו דיא קינדער ישראל, זעהט, גאט האט גערופען
 מיט דעם נאמען בצלאל, זעהן פון אור, זעהן פון חור, פון דעם שבט
 יהודה: 31 אונד ער האט איהם דערפילט מיט דעם רוח אלהים, מיט
 חכמה, מיט פערשטאנד, אונד מיט וויסענשאפט, אונד מיט אלערלייא ווערק:

10 שכן המאור: ואחריכך הקמרת ואחריכך ואת שכן
 המשחה ואת קמרת הסמים ואחריכך הפתח לפתח
 16 המשכן: את מנבח העלה ואחרימכך הנחשת אשר
 17 לו אחריכך ואחריכלכלו אחריכך ואחריכך: את כלע
 החצר אתעמקו ואחריכך ואת מסך שער החצר:
 18 אחריכך המשכן ואחריכך החצר ואחריכך:
 19 אחריכך השדר לשדר בקדש אחריכך הקדש לאהרן
 כ הכהן ואחריכך בני הכהן: וצא כלעדת בני ישראל
 21 מלפני משה: וצאו כל־איש אשר־ישאו לבו וכל אשר
 נדבה רוחו אתו וצאו אחריכך וצאו למלאכת אהל
 22 מעד ולכלעכדתי ולבני הקדש: וצאו האנשים
 עלהנשים כל י נדב לב הביאו ח ונס וטבעת וטמן
 כלכל וקב וכלאיש אשר הנה תנופת וקב ליהוד:
 23 וכלאיש אשר־נמצא אתו חכלת וארמן ותולעת שני
 ושש וענס וערת אילם מאדמים וערת תחשים הביאו:
 24 כלמרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת דה
 וכל אשר נמצא אתו עצי שטים כלכלמלאכת העכרה
 כה הביאו: וכלאשה כלכלתלב בדה סן וצאו משה
 אחריכך ואתהארמן ואתהולעת השני ואתהשש:
 26 וכלהנשים אשר נשא לבן אחיה בחכמה ואת
 27 הונם: ותנשם הביאו את אבני השדה ואת אבני
 28 המלאים לאפוד ולחשן: ואתהבשם ואתהשמן למאור
 29 ולשמן המשחה ולקמרת הסמים: כלאיש ואשה אשר
 נדב לבם אהם להביא כלכלמלאכה אשר צוה דה
 לעשות בדהמשה הביאו בני ישראל ראו קרא דה בשם
 ל יאמר משה אלבני ישראל ראו קרא דה בשם
 31 בצלאל בראור בדהר למטה יהודה: וצלא אתו
 רוח אלהים בחכמה בתבונה ובקדש ובכלמלאכה:

והחשב מחשבת לשטת בזה ובכח חכמתו ובהנהיגותו ובהנהיגותו
 32 אכן למלאות חכמתו ולשטת בכל מלאכת מחשבתו
 33 הנהיגו את כל בני ישראל בזה ובכח חכמתו ובהנהיגותו
 34 מלא אתם חכמת לב לשטת כל מלאכת חכש וחשב לה
 ורקם בתכלת ובארנמן בתולעת השע ובעש וארנן
 עש כל מלאכה חכשית מחשבת:

לו

ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכמ לב אשר נתן
 1 יהוה חכמה וחכמה בהמה להשת לעשת את כל
 2 מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה ויקרא משה
 3 אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכמ לב אשר
 4 נתן יהוה חכמה בלבבו כל אשר נשאו לב לקרבה אל
 5 המלאכה לעשת אותה ויקחו מלפני משה את כל
 6 התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש
 7 לעשת אותה והם הביאו אליו עוד נדבה בפקד בפקד
 8 תבוא כל יד חכמים העלום את כל מלאכת הקדש אשר
 9 איש ממלאכתו אשר דברה עשיו ויאמרו אל משה
 10 לאמר מרבים חכם להביא מדי העבודה למלאכה אשר
 11 צוה יהוה לעשת אותה ויצו משה תבדו קול בכתה
 12 לאמר איש ואשה אליעזר עוד מלאכה לתרומת הקדש
 13 ויקבל חכם מקריא ותמלאכה הנהיגו כל מלאכה
 14 לעשות אותה ודבר: 5 תעשו כל יד חכמ לב בעש
 15 המלאכה אתה המשקן עשר ירעל עש משור ותכלת
 16 וארנמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אחם:
 17 אך הורעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע
 18 באמה הורעה האחת מדה אחת לכל הורעת: ותכל
 19 את המשקן הורעת אחת אל אמת וחמש ירעל חקר אחת

32 אונד אויסצודענקען קונסטליכע אר-
 בייט, צו ארבייטען אין גאלד אונד אין
 זילבער אונד אין קופער: 33 אונד אין
 שטיין שניידען, איינצופאסען, אונד אין
 האלץ שניידען, צו ארבייטען אין אלער-
 לייט קונסטליכע ארבייט: 34 אונד צו
 אונטערנווייזען האט ער געגעבען אין זיין
 הערץ, ער אונד אהליאב וזהו פון אחיסמך
 פון דעם שבט דן: 35 ער האט וויא
 דערפילט מיט א קלוג הארץ צו מאכען
 אלערלייא ארבייט פון דעם ווערק-
 מייסטער אונד פון דעם קונסטלער אונד
 פון דעם שטיקער מייסטער, מיט בלוזא
 אונד מיט פורפור, מיט קארמיוון אונד
 מיט ליינען אונד מיט וועבען, וואס מאכען
 אלערלייא ארבייט, אונד וואס דענקען
 אזויס קונסטליך ווערק:

קאפיטעל לו

1 אונד עס האט געארבייט בצלאל אונד
 אהליאב, אונד איטליכער קלוג הערציגע-
 מאן, וואס גאט האט געגעבען קלוגהייט
 אונד פערשטאנד אין וויא צו וויסען, צו
 הייליגען דינקט, צו אלעס וואס גאט האט
 בצלאל אונד אהליאב אונד איטליכען קלוג הערציגען מאן, וואס גאט האט געגעבען
 קלוגהייט אין זיין הערץ, איטליכער וואס זיין הערץ האט איהם אנגערעגט צו גענעהקען
 צו דיא ארבייט ווא צו מאכען: 3 אונד וויא האבען גענומען פון משה דיא גאנצע
 אפשיידונג וואס דיא קינדער ישראל האבען געברענגט, צו דעם ווערק פון דעם
 הייליגען דינקט ווא צו מאכען, אונד וויא האבען געברענגט צו איהם גאנץ איין
 פרייוויליג געשענק, איטליכען מארגען: 4 אונד אלע קלוגע זענען געקומען, וואס
 מאכען אלערלייא הייליגע ארבייט, איטליכער גאנץ וויין ארבייט גאנץ וואס וויא האבען
 געמאכט: 5 אונד וויא האבען געזאגט צו משה אזוי צו זאגען, דאס פאלק מעהרט
 צו ברענגען וויא עס איז גענוג פאר דעם דינקט צו דעם ווערק וואס גאט האט גע-
 זאמען עס צו מאכען: 6 אונד משה האט געזאגט אונד וויא האבען געלאזט
 אויסרופען א קול אין דער מחנה אזוי צו זאגען, קיין מאן אונד קיין ווייב זאלען נישט
 מעהר מאכען ווערק פאר דיא הייליגע אפשיידונג, אונד דאס פאלק האט אויפגעהערט
 צו ברענגען: 7 אונד דאס ווערק איז גענוג געוועזען פאר דעם גאנצען ווערק עס צו
 מאכען, אונד מען האט איבריג געהאט: 8 אונד אלע קלוג הערציגע וואס האבען
 געמאכט דאס ווערק, האבען געמאכט דאס משקן, צעהן איבערהענג, געצווינגטע
 ליינען, אונד בלוזא אונד פורפור אונד קארמיוון, מיט כרוזים, קונסטליך ווערק
 האט מען וויא געמאכט: 9 דיא לענג פון איינע איבערהענג, אכט אונד צוואנציג
 איילען, אונד דיא ברייט פיער איילען פון איינע איבערהענג, איין מאס איז געוועזען
 צו אלע איבערהענג: 10 אונד מען האט געהעפטעט דיא פינף איבערהענג
 איינע צו דיא אנדערע, אונד פינף איבערהענג האט מען געהעפטעט איינע

צו דיא אנדערע: 11 אונד מען האט
נעמאכט דיא שלייפלעך פון בלויא אויף
דעם ווים פון איינע איבערהנג, פון
דעם ענד אן דיא בעהעפטונג, אזוי
האט מען נעמאכט אן דעם ווים פון
דיא אויסעווייניגסטע איבערהאנג, אן
דיא אנדערע בעהעפטונג: 12 פופציג
שלייפלעך האט מען נעמאכט אן דיא
איינע איבערהאנג, אונד פופציג שלייפ-
לעך האט מען נעמאכט אן דעם ענד
פון דיא איבערהאנג וואס איז אין דיא
אנדערע בעהעפטונג, דיא שלייפלעך
זענען געפינט געווארען איינע צו דיא
אנדערע: 13 אונד מען האט נעמאכט
פופציג גאלדענע העקעלעך, אונד מען
האט בעהעפטעט דיא איבערהאנג איינע
צו דיא אנדערע מיט דיא העקעלעך,
אונד דאס משכן איז געווארען איינס:

14 אונד מען האט געמאכט דיא איבער-
הענג פון צינען האר צו דעם געצעלט
איבער דעם משכן, עלעף איבערהענג
האט מען וויא געמאכט: 15 דיא לענג
פיער איילען דיא ברייט פון איין
ערהענג: 16 אונד מען האט גע-
עקס איבערהענג בעזונדער: 17 אונד
מען האט וויס פון דעם אויסענווינגסטען
שלייפען האט מען געמאכט אויף
בעהפטעט: 18 אונד ער האט געמאכט
דאס געצעלט אז עס זאל איינס ווערען:
ווי דעם געצעלט, רויט געפארבעט פֿעל
פעל פון אויבען: 20 אונד ער האט
שמים האלץ, שטייענדיג: 21 צעהן
ערטהאלב איילען דיא ברייט פון איין
עט, געפינט איינס צו דעם אנדערען,
דעם משכן: 23 אונד ער האט געמאכט
ער אן דיא ווייט קענען דרום: 24 אונד
דיא צוואנציג ברעטער, צווייא שוועל
אונד צווייא שוועל אונטער איין ברעט
געדערע ווייט פון דעם משכן קענען צפון.
אונד ווירע פערציג וילבערנע שוועל צווייא
אונטער איין ברעט: 27 אונד צו דיא
געמאכט וועקס ברעטער: 28 אונד צווייא
פון דעם משכן אן דיא ווייטען: 29 אונד
וויא ווענען געוועזען צוואמען געפינט צו

11 אֶל־אֶחָת׃ וַיֵּשׁ לָלֶאֱת חֲבֵלָתָהּ עַל שֵׁפֶת הַיַּרְדֵּיף הָאֵת
מִקֶּדָּה בַּמַּחְבֶּרֶת בֵּן עֶשְׂרֵה בַּשָּׁפֶת הַיַּרְדֵּיף הַקְּצוּצָה
12 בַּמַּחְבֶּרֶת הַשְּׁנוּי׃ הַמֵּשִׁים לָלֶאֱת עֶשְׂרֵה כֹּרֵעֵה הָאֵת
וַהֲמֵשִׁים לָלֶאֱת עֶשְׂרֵה בִּקְצֵה הַיַּרְדֵּיף אֲשֶׁר בַּמַּחְבֶּרֶת
13 הַשְּׁנוּי מִקְבִּילָה הַלְּלֵאֶת אֶחָת אֶל־אֶחָת׃ וַיֵּשׁ הַמֵּשִׁים
קִרְדֵּי וְהָב וְחֹמֶר אֶת־הַיַּרְדֵּיף אֶת־אֶלְעָזָר בְּקִרְסִים
וְיָדֵי הַמֵּשִׁבִּים אֶחָד׃ פ

14 וַיֵּשֶׁב יִרְמְיָהּ עִם לְאֹהֶל עַל־דַּמְשֶׁק עִשְׂתֵּי־עָשָׂר וַיִּרְשֵׁתָּהּ וַיִּרְשֵׁתָּהּ
15 עֵשָׂה אֹהֶם: אֲדָרְךָ הַיְּרֵיכָה הָאֵחָת שְׁלֹשִׁים כְּאֵמֶה וְאֲרַבַּע
16 אֲמוֹת רָחֹב הַיְּרֵיכָה הָאֵחָת מִקֵּדָה אֵחָת לְעֶשְׂתֵּי עָשָׂרָה
17 וַיִּרְשֵׁתָּהּ: וַיַּחְבֵּר אֶת־חֹמֶשׁ הַיְּרֵיכָת לְבָדָּר וְאֶת־שֵׁשׁ הַיְּרֵיכָת
18 לְבָדָּר: וַיַּעַשׂ לְלֹאֶת חֲמִשִּׁים עַל־שֵׁשֶׁת הַיְּרֵיכָה הַחֹבֶרֶת
19 הַשְּׂנִית: וַיַּעַשׂ קֶרֶס׃ נִחֲשֶׁת חֲמִשִּׁים לְחֹבֶר אֶת־הָאֹהֶל
20 לְהִתָּת אֹהֶי: וַיַּעַשׂ מִכְסָּה לְאֹהֶל עֵרֹת אֵילִים מִקְדָּמִיּוֹ
21 כּ וּמִכְסָּה עֵרֹת תַּחֲשִׁים מִלְּמַעְלָה: ׀ וַיַּעַשׂ אֶת־הַקְּרָשִׁים
22 לְמִשְׁכָּן עֵצִי שִׁטִּים עֲמֻדִים: עֵשָׂר אֲמוֹת אֲדָרְךָ הַקְּרָשׁ
23 וְאֵמֶה חֲצִי הָאֵמֶה רָחֹב הַקְּרָשׁ הָאֹהֶי: שְׁתֵּי יָתֵד לְקֶרֶס
24 הָאֹהֶי מְשֻׁלָּכֶת אֵחָת אֶל־אֵחָת כֹּן עֵשָׂה לְכָל קֶרֶס
25 הַמִּשְׁכָּן: וַיַּעַשׂ אֶת־הַקְּרָשִׁים לְמִשְׁכָּן עֲשָׂרִים קְרָשִׁים
26 לְפָאֵת נֶגֶב תִּמְנִיָּה: וְאֲרַבְעִים אֲדָנִירְבָּסָף עֵשָׂה לְשִׁתֵּי
27 עֲשָׂרִים הַקְּרָשִׁים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקְּרָשׁ הָאֹהֶי לְשִׁתֵּי
28 יָתֵדָיו וְשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקְּרָשׁ הָאֹהֶי לְשִׁתֵּי יָדָיו: וַיְהִי
29 כֹּה וַיִּלְבַּע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׂנִית לְפָאֵת עֶצֶן עֵשָׂה עֲשָׂרִים קְרָשִׁים:
30 וְאֲרַבְעִים אֲדָנִים כֶּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקְּרָשׁ הָאֹהֶי
31 וְשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקְּרָשׁ הָאֹהֶי: וַיִּלְבְּדֵתִי הַמִּשְׁכָּן גִּמָּה
32 עֵשָׂה שְׁשֶׁת קְרָשִׁים: וְשְׁנֵי קְרָשִׁים עֵשָׂה לְמַקְצֵעַת הַמִּשְׁכָּן
33 בְּיַרְדֵּיתָם: וַיְהִי וַתֵּאֵם מִלְּמִטָּה וַיְהִי וַיְהִי תִמִּים אֶל־

נאך אויבען זיין האבען בעדעקט מיט זייער פלינעל דאס איבערדעקעל (פסרת), אונד זייער פנים איז געוועזן איינער קענען דעם אנדערן, צו דעם איבערדעקעל (פסרת) איז געוועזן דאס פנים פון דיא פרויבוס:

10 אונד ער האט געמאכט דעם טיש פון שטיי-האלץ, צוויי אילען זיינע לענג אונד איינע אייל זיינע ברייט אונד אנדערשט האלב אילען זיינע הייף: 11 אונד ער האט איהם איבערצויגען מיט ריין גאלד, אונד ער האט געמאכט צו איהם א קראנץ פון גאלד רינגסארום: 12 אונד ער האט געמאכט צו איהם א רינגסארום, אונד ער איינע האנד ברייט, רינגסארום, אונד ער האט געמאכט א גאלדענעם קראנץ צו זיין ראנד רינגסארום: 13 אונד ער האט געמאכט צו איהם פיער גאלדענע רינגען, אונד ער האט געזעצט דיא רינגען אויף דיא פיער עקען וואס זענען געוועזן אויף זיינע פיער פיס: 14 קענענאיער דעם ראנד זענען געוועזן דיא רינגען, הייזער צו דיא טראג-שטאנגען, דעם טיש צו טראגען: 15 אונד ער האט גע-מאכט דיא טראג-שטאנגען פון שטיי-האלץ, אונד ער האט זיין איבערצויגען

למעלה סבכים בגופיהם עליהם פסרת ופניהם איש אל-אחיו אליהם פסרת היו פני הסבכים: פ
11 ונעש אתהשלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה תצו קמחו: וצף אתו וקב טהור ונעש לו זה וקב סבוב: ונעש לו מסגרת סבוב סבוב ונעש וזה וקב למסרתו סבוב: וצף לו ארבע טבעת וקב וזה את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: למעלה המסגרת היו הטבעת כתיים לבדים לשאת אתהשלחן: טו ונעש אתהבדים עצי שטים וצף אתם וקב לשאת את השלחן: ונעש אתהבליים אשר עליהשלחן אתהקורתיו ואתהפתיו ואת מעקותיו ואתהקששות אשר יסד בגו וקב טהור: פ
17 ונעש אתהמנורה וקב טהור מקשה עשה אתהמנורה וקב וקנה נביעה כפתורה ופרחה ממנה היו: וששה קנים וצאים מצודה שלשה קני מנה מצודה האחד ושלשה קני מנה מצודה השני: שלשה זבועים משקלים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה נביעים משקלים בקנה אחד כפתר ופרח בן לששת הקנים וצאים מן המנורה: ובמנורה ארבעה נביעים משקלים כפתורה ופרחה: ובפתר תחת של הקנים ממנה ובפתר תחת של הקנים ממנה ובפתר תחת של הקנים ממנה ובפתר תחת של הקנים ממנה: 22 לששת הקנים וצאים ממנה: כפתורה וקנים ממנה היו כלה מקשה אחת וקב טהור: ונעש אתהמנורה שבעה ופלחה ופחתה וקב טהור: כפר וקב טהור עשה אתה ואת כלכלה: פ

כונעש אתהמנורה הקשרת עצי שטים אמה ארכו ואמה רחבו רבע ואמתים קמחו ממנו היו קורתיו: וצף אתו וקב טהור אתה ואתהקורתיו סבוב ואתהקורתיו נעש

מיט גאלד, דעם טיש צו טראגען: 16 אונד ער האט געמאכט דיא פליס וואס זענען געוועזן אויף דעם טיש, זיינע שוסעל, אונד זיינע לעפעל, אונד זיינע בעקען, אונד דיא שאלען, וואס עס איז מיט זיין געמאכט געווארען ריין גאלד:

17 אונד ער האט געמאכט דעם לייכטער פון ריין גאלד, געהעמערט ווערק האט ער געמאכט דעם לייכטער, זיין דיעף אונד זיין ראנד, זיינע בעכער, זיינע קנעפ אונד זיינע בלומען, זענען געוועזן פון איהם: 18 אונד זעקס ראהרען זענען ארויסגעגאנגען פון זיינע זייטען, דרייא ראהרען פון דעם לייכטער פון זיינע זייטען זייט, אונד דרייא ראהרען פון דעם לייכטער פון זיינע אנדערע זייט: 19 דרייא בעכער, מאנדעל-פעקריג, אין איינעם ראהר, א קנאפ אונד א בלום, אזוי צו דיא זעקס ראהרען וואס זענען ארויסגעגאנגען פון דעם לייכטער: 20 אונד אין דעם לייכטער ווארען פיער בעכער, מאנדעל-פעקריג, זיינע קנעפ אונד זיינע בלומען: 21 אונד א קנאפ אונטער צווייא ראהרען פון איהם, אונד א קנאפ אונטער צווייא ראהרען פון איהם, צו דיא זעקס ראהרען וואס זענען ארויסגעגאנגען פון איהם: 22 זייער קנעפ אונד זייער ראהרען זענען געוועזן פון איהם, דאס גאנצע איין געהעמערט ווערק פון ריין גאלד: 23 אונד ער האט געמאכט זיינע זיבען לאמפען, אונד זיינע צאנגען, אונד זיינע פייער-פאנען פון ריין גאלד:

24 אויס איין צענטנער גאלד האט ער איהם געמאכט, אונד אלע זיינע פליס: 25 אונד ער האט געמאכט דעם מזבח פון רויף-ווערק, שטיי-האלץ, איינע אייל זיינע לענג, אונד איינע אייל זיינע ברייט, פיער עקערדיג, אונד צווייא אילען זיינע הייף, זיינע הערנער זענען געוועזן פון איהם: 26 אונד ער האט איהם איבערצויגען מיט ריין גאלד, זיין דאך אונד זיינע ווענד רינגסארום, אונד זיינע הערנער, אונד ער האט

לך וְהָבָה סָמִיךְ: וְשָׂחִי טַבַּעַת וְהָבָה עֲשֻׁדֵּי־לֶךָ מִתַּחַת
לְרֹאשׁוֹ עַל שְׁתֵּי צִלְעָיו עַל שְׁנֵי צִדָּיו לְבָתִּים לְבָדִים לְשֹׁאת
אֹתָם בָּהֶם: וְעָשָׂה אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וְצָף אֹתָם
וְהָבָה: וְעָשָׂה אֶת־שֹׁמֵן הַמִּשְׁחָה לְרֹשׁ וְאֶת־קִמְצַת הַסָּמִים
סָדֵד מִשְׁחָה רַחֵם:

לח

לח

וְעָשָׂה אֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה עֲצֵי שִׁטִּים הַמֵּשׁ אֲמוֹת אֶרְכּוֹ *
וְהַמֵּשׁ אֲמוֹת רַחְבּוֹ רְבֹעַ וְשִׁלֵּשׁ אֲמוֹת קָמְתוֹ: וְעָשָׂה
קַרְנָיו עַל אַרְבַּע פְּנָיו מִמֵּשׁ הָיוּ קַרְנָיו וְצָף אֹתָם
נְחֹשֶׁת: וְעָשָׂה אֶת־לְבָבֵי הַמִּזְבֵּחַ אֶת־הַסִּרְתָּ וְאֶת־הַיָּסוֹד
וְאֶת־הַמְּזוֹלָת אֶת־הַמְּזוֹלָת וְאֶת־הַמְּזוֹלָת לְבָבָיו עֹשֶׂה
נְחֹשֶׁת: וְעָשָׂה לַמִּזְבֵּחַ מִכְבַּר מִשְׁחָה רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת פָּרֹת
כֹּרֶכְיוֹ מִלְמָשָׁה עֲדִי־צִוֹ: וְצָף אֶרְכּוֹ טַבַּעַת בְּאַרְבַּע
הַקְּצוֹת לְמִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת בָּתִּים לְבָדִים: וְעָשָׂה אֶת־הַבָּדִים
עֲצֵי שִׁטִּים וְצָף אֹתָם נְחֹשֶׁת: וְהָבָה אֶת־הַבָּדִים בְּטַבַּעַת
עַל צִלְעֹת הַמִּזְבֵּחַ לְשֹׁאת אֹתָם בָּהֶם נְקִיב לֶחֶת עֹשֶׂה
אֹתָם: * וְעָשָׂה אֶת הַבִּינִי נְחֹשֶׁת וְאֶת כַּנּוֹ נְחֹשֶׁת
בְּמִרְאֵת הַנִּזְבָּאת אֲשֶׁר צָבְאוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד: *
וְעָשָׂה אֶת־הַחֲזֵר לְפָתָה * נֹבֵב תִּמְנֶה קִלְעֵי הַחֲזֵר שֵׁשׁ
מִשְׁנֵר מֵאָה בָּאֵמָה: עֲמֻדֹתֶיךָ עֲשִׂים וְאֶדְנֵיהֶם עֲשִׂים *
נְחֹשֶׁת וְהָעֲמֻדִים תְּשַׁקֶּתֶם כֶּסֶף: וּלְפָתָה צִפּוֹן מֵאָה
בָּאֵמָה עֲמֻדֹתֶיךָ עֲשִׂים וְאֶדְנֵיהֶם עֲשִׂים: וְנְחֹשֶׁת וְהָעֲמֻדִים
תְּשַׁקֶּתֶם כֶּסֶף: וּלְפָתָה קֶרֶמָה מִקְרָה הַמִּשְׁמִים אֵמָה: *
קִלְעִים מִשְׁעָשֶׂה אֵמָה אֶל־הַכְּתָף עֲמֻדֹתֶיךָ שְׁלֹשָׁה
וְאֶדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה: וּלְכְתָף הַשְּׂמִינִי מִנָּה וּמִנָּה לְשֹׁמֵר
וְהַחֲזֵר קִלְעִים מִשְׁעָשֶׂה אֵמָה עֲמֻדֹתֶיךָ שְׁלֹשָׁה

נַעֲמַאכְט צוֹאִיהֶם אֶגְלֵעֲנַע קְרֹאנְקִירִינְגס
אָרום: 27 אונד צוויי רינגען פון גאלד
האט ער געמאכט צו איהם פון אונטערן
צו זיין קראנק אויף זיינע צוויי ווינקעל
אויף זיינע צוויי זייטען, צו הייזער צו
דיא טראג שטאנען, איהם מיט זיין צו
טראגען: 28 אונד ער האט געמאכט
דיא טראג שטאנען פון שטים האלץ,
אונד ער האט זיין איבערצויגען מיט
גאלד: 29 אונד ער האט געמאכט דאס
אייל פון דיא הייליגע ואלבונג, אונד דאס
ריינע רויף ווערק פון דיא וואוילשמע
קענדע געווערן פון דעם אפאטעקער:

קאפיטעל לח

1 אונד ער האט געמאכט דעם מזבח
פון בראנד־אפסער, פון שטים האלץ,
פינף איילען זיינע לענג, אונד פינף
איילען זיינע ברייט, פיער עקערדיג אונד
דריי איילען זיינע הויך: 2 אונד ער
האט געמאכט זיינע הערנער אויף זיינע
פיער ווינקעל, זיינע הערנער זענען גע-
וועזן פון איהם, אונד ער האט איהם
איבערצויגען מיט קופער: 3 אונד ער
דיא טעם אונד דיא שויעלען אונד דיא בעקען, דיא גאפעל אונד דיא פיער-
פאנען, אלע זיינע פלים האט ער געמאכט פון קופער: 4 אונד ער האט געמאכט צו
דעם מזבח איין געניטער, איין געץ ווערק פון קופער, אונטער זיין אומלויף פון
אונטערן ביז צו זיינע העלפט: 5 אונד ער האט געמאכט פיער רינגען אן דיא פיער
עקען פון דעם געניטער פון קופער, הייזער צו דיא טראג שטאנען: 6 אונד ער
האט געמאכט דיא טראג שטאנען פון שטים האלץ, אונד ער האט זיין איבערצויגען
מיט קופער: 7 אונד ער האט געברענגט דיא טראג שטאנען אין דיא רינגען, אויף
דיא זייטען פון דעם מזבח, איהם מיט זיין צו טראגען, הויל מיט ברעטער האט ער
איהם געמאכט: 8 אונד ער האט געמאכט דעם האנד בעקען פון קופער, אונד זיין
פוס פון קופער, אויס דיא שפינקעל פון דיא זייבער וואס האבען זיך פערזאמעלט
בייא דיא טיר פון דעם געצעלט פון דיא פערזאמלונג: 9 אונד ער האט געמאכט
דעם פארהויף אן דיא זייט קענען דרום, דיא אומהענג פון דעם פארהויף זענען
געוועזן פון געצויקעטע ליינען הונדערט איילען: 10 זייער צוואנציג זיילען אונד
זייער צוואנציג שוועל פון קופער, דיא העקעלעך פון דיא זיילען, אונד זייער גורט-
בענדער, פון זילבער: 11 אונד אן דיא זייט קענען צפון, הונדערט איילען, זייער
צוואנציג זיילען אונד זייער צוואנציג שוועל פון קופער, דיא העקעלעך פון דיא זיילען,
אונד זייער גורט־בענדער, פון זילבער: 12 אונד אן דיא זייט קענען מערב צו דיא
אומהענג פופציג איילען, זייער צעהן זיילען אונד זייער צעהן שוועל, דיא העקעלעך פון
דיא זיילען, אונד זייער גורט־בענדער, פון זילבער: 13 אונד אן דיא מזרח זייט פופציג
איילען: 14 דיא אומהענג פופצען איילען צו דיא איינע זייט, זייער דריי איילען אונד
זייער דריי שוועל: 15 אונד צו דיא אנדערע זייט, פון דער זייט אונד פון זענער זייט,
צו דעם טויער פון דעם פארהויף, דיא אומהענג פופצען איילען, זייער דריי איילען

אונד זייער דרייא שוועל: 16 אלע אומהענג פון דעם פארהויף רינגס ארום זענען געוועזען געצווינגטע ליינען: 17 אונד דיא שוועל צו דיא זיילען זענען געוועזען פון קופער, דיא העקעלעך פון דיא זיילען אונד זייער גורט-גענדער זענען געוועזען פון זילבער, אונד דער איבערצוג פון זייער שפיצען פון זילבער, אונד עס זענען געוועזען געגורט מיט זילבער אלע זיילען פון דעם פארהויף: 18 אונד דיא דעק פון דעם טויער פון דעם פארהויף, געשטיקט ווערק, בלויא, אונד פורפור, אונד קארמיון, אונד גע-צווינגטע ליינען, צוואנציג איילען דיא לענג, אונד דיא הייך מיט דיא ברייט פינג איילען, נאך דעם מאס נאך פון דיא אומהענג פון דעם פארהויף: 19 אונד זייער פיער זיילען אונד זייער פיער שוועל פון קופער, זייער העקעלעך פון זילבער, אונד דער איבערצוג פון זייער שפיצען, אונד זייער גורט-גענדער פון זילבער: 20 אונד אלע גענעל צו דעם משכן אונד צו דעם פארהויף רינגס ארום פון קופער:

פקודי

21 דאס דאוונגע איז דיא צאל פון דעם משכן, דאס משכן פון דעם צייגענים וואס איז געציילט געווארען דורך משה, דער דינסט פון דיא לויס, דורך דיא האנד פון איתמר זון פון אהרן הכהן: 22 אונד בצלאל דער זון פון אורי, זון פון חור, פון דעם שבט יהודה, האט געמאכט אלעס וואס האט געבאטען דעם משה: 23 אונד מיט איהם אהליאב זון פון אחיסאף, פון דעם שבט דן א ווערק מייסטער אונד א קינסטלער אונד א שטיקער מייסטער אין בלויא, אונד אין פורפור, אונד אין קארמיון, אונד אין ליינען: 24 דאס באנצע גאלד וואס איז פערארבייט געווארען צו דעם ווערק, אין אלעלייא ווערק פון דיא הייליגקייט, אונד עס איז געוועזען דאס גאלד פון דיא אויפהעבונג (תרומה), גיין אונד צוואנציג צענטנער אונד זיבען הונדערט אונד דרייסיג שקלים, נאך דעם הייליגען שקל נאך: 25 אונד דאס זילבער פון דיא ציילונג פון דיא געמיינדע, איז געוועזען הונדערט צענטנער אונד זיבען הונדערט אונד פינף אונד זיבעציג שקלים, נאך דעם הייליגען שקל נאך: 26 איין בעקע פאר א קאפ, א האלבער שקל, נאך דעם הייליגען שקל נאך, צו איינליכען וואס איז געבאנען וועגען דיא ציילונג, פון צוואנציג יאָהר אלט אונד דריבער, צו זעקס הונדערט טויזענד אונד דרייא טויזענד, אונד פינף הונדערט אונד פופציג: 27 אונד עס איז געוועזען הונדערט צענטנער זילבער צו גיסען דיא שוועל פון דיא הייליגקייט, אונד דיא שוועל פון דיא פארהענג, הונדערט שוועל צו הונדערט צענטנער, א צענטנער פאר א שוועל: 28 אונד טויזענד אונד זיבען הונדערט אונד פינף אונד זיבעציג (שקלים) האט ער געמאכט דיא העקעלעך צו דיא זיילען, אונד ער האט איבערצויגען זייער שפיצען, אונד ער האט וויי געגורטעט: 29 אונד דאס קופער פון דיא אויפהייבונג איז געוועזען זיבעציג צענטנער, אונד צווייא טויזענד אונד פיער הונדערט שקלים: 30 אונד ער האט דערפון געמאכט דיא שוועל פון דיא טיר פון דעם געצעלט פון דיא פערזאמלונג, אונד דעם מזבח פון קופער, אונד דאס געניטער פון קופער וואס איז געוועזען צו איהם, אונד אלע בלייס פון דעם מזבח: 31 אונד דיא שוועל פון דעם פארהויף רינגס ארום,

16 ואנתיכם שלשה: כל־קלע־החצר סביב שש קשור: 17 והאנתי לעמודים נחשת ויר העמודים תשוקתם כסף וצפוי ראשיהם כסף והם מחשבים כסף כל עמדי החצר: ומסך שער החצר מעשה רלם כהלת וארנמן ותולעת שני ויש משור ועשרים אמה ארך נקומה ברחב חמש אמות לעמת קלע החצר: ועמודיהם ארבעה ואנתיהם ארבעה נחשת ויהם כסף וצפוי ראשיהם כ תשוקתם כסף: וכל־היחלת למשכן ולחצר סביב־נחשת:

ס ס ס כ

21 אלה פקודי המשכן משכן הנדח אשר פקד עלי פי משה עבד ה' ליום ביד איתמר בן־אהרן הכהן: ובצלאל בן־אורי בן־חור למטה יהודה עשה את כל־אשר־צוה ה' את־משה: ואחז אהליאב בן־אחיסאף למטה דן הדרש חשב ורלם כהלת ובארנמן ובתולעת השני ובשש: ס כל־הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש וזהו זהב התנופה תשע ועשרים ככר ושבע כה מאות ושלשים שקל בשקל הקדש: וכסף פקודי הנדח מאח ככר ואף ושבע מאות תמשה ושבעים שקל בשקל הקדש: בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על־הפקדים מן עשרים שנה ומעלה לשש־מאות אף ושלשת אלפים וחמש מאות תמשים: וזהו מאח ככר הכסף לצכת את ארעי הקדש ואת ארעי הפרכת מאח אדנים למאת הככר ככר לארן: ואחז האלף ושבע המאות תמשה ושבעים עשה ויום לעמודים וצפה ראשיהם וחשק אהם: ונחשת התנופה שבעים ל ככר ואלפים וארבע־מאות שקל: ונש כה את־אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת־מקבר הנחשת אשר־לו ואת כל־כלי המזבח: ואת־ארעי החצר סביב

ואת הארץ אשר החצר ואת כל תולדות המשכן ואת כל
תולדות החצר קביו:

לט

לט

ומהתחלת והארמון ותולדות השני עשו בגד-שרר *
לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן באשר
צוה ד' את משה:

פ

ויעש את האפר וזה תכלת וארמון ותולדות שני ועש
משור: וירקנו את-פתי הקרב וקצץ פתילים לעשות
בתוך התכלת ובתוך הארמון ובתוך תולדות השני
ובתוך העש מעשה חשב: בתפת עשורלו חכרת על-שני
קצותיו הקר: וחשב אפדתו אשר עליו מבט הוא
במעשהו זה תכלת וארמון ותולדות שני ועש משור
כאשר צוה ד' את משה: ס ויעשו את-בגדי השנים
ססבת משבצת זהב ססבת פתותי חותם על-שמות
בני ישראל: ושם אתם על בתפת האפר אבני זכרן *
לבני ישראל כאשר צוה ד' את משה: פ

ויעש את-החושן מעשה חשב במעשה אפר זהב תכלת
וארמון ותולדות שני ועש משור: רבוע היה כפול עשו
את-החושן וזה ארסו וזה רחבו כפול: ומלארבו *
ארבעה טורי אבן מור ארם פסדה ובקרת הסור האחד:
והסור השני נפך ספיר וזהלם: והסור השלישי לשם
שבו ואחלקה: והסור הרביעי תרשיש שהם ושפפה
מוסבת משבצת זהב במלאתם: והאבנים על-שמות
בני-ישראל הנה ששים עשרה על-שמותם פתותי חתם
איש על-שמו לשנים עשר שבט: ויעשו על-החושן
שרשרת נבלת מעשה צבת זהב סדור: ויעשו שתי
משבצת זהב ושתי טבעת זהב ויתנו את-שתי הטבעת

אונד דא שנועל פון דעם שויער פון
דעם פארהויף, אונד אלע גענעל פון
דעם משכן, אונד אלע גענעל פון דעם
פארהויף רינגס ארום:

קאפיטעל לט

1 אונד פון דעם בלוויא אונד פורפור,
אונד קארמיון, האבען זיין געמאכט
דיא דיקסט קליידער צו דינען אין דיא
הייליגקייט, אונד זיין האבען געמאכט
דיא הייליגע קליידער וואס זענען גע-
וועזען פאר אהרן, אזוי וויא גאט האט
געבאטען דעם משה:

2 אונד מען האט געמאכט דעם אפוד,
גאלד, בלוויא אונד פורפור אונד קארמיון,
אונד געצווירנעטע ליינען: 3 אונד זיין
האבען אויסגעהאמערט דינע בלעכען
פון גאלד, אונד מען האט עס געשוניטען
אין דראט צו מאכען אין צווישען דעם
בלוויא, אונד אין צווישען דעם פורפור,
אונד אין צווישען דעם קארמיון אונד
אין צווישען דיא ליינען, קינסטליך

ווערק: 4 אקסעלבוענדער האבען זיין געמאכט צו איהם, געהעפטעט, אויף
זיינע צווייא עקען איז עס געהעפטעט געווארען: 5 אונד דעם גארטעל פון
זיין אפוד וואס איז דרויף געוועזען, פון איהם איז עס געוועזען, גלייך אזוי וויא זיין
ווערק, גאלד, בלוויא אונד פורפור אונד קארמיון, אונד געצווירנעטע ליינען, אזוי וויא
גאט האט געבאטען דעם משה: 6 אונד זיין האבען געמאכט דיא אוניקעל שטיינער,
אומגערינגעלט, איינגעפאסט אין גאלד, איינגעקריצעלט, גלייך אזוי וויא דיא איינ-
קריצלונג פון א זינעל-דינג, מיט דיא געמען פון דיא קינדער ישראל: 7 אונד ער
האט זיין געזעצט אויף דיא אקסעלבוענדער פון דעם אפוד, אלס שטיינער פון דעם
געדעכטניס פאר דיא קינדער ישראל, אזוי וויא גאט האט געבאטען דעם משה:

8 אונד מען האט געמאכט דיא ברוסט-שפאן, קינסטליך ווערק, גלייך אזוי וויא דאס
ווערק פון דעם אפוד, גאלד, בלוויא, אונד פורפור, אונד קארמיון אונד געצווירנעטע
ליינען: 9 פיער עקעדיג איז עס געוועזען, דאפעלט האבען זיין דיא ברוסט-שפאן
געמאכט, איין דוים זיינע לענג, אונד איין דוים זיינע ברייט, דאפעלט: 10 אונד זיין
האבען דערפילט אין פיער ציילען פון שטיינער, איין צייל א רובין, א פריזאנד, אונד
א קארבונקעל זענען געוועזען דיא ערשטע צייל: 11 אונד דיא אנדערע צייל, א
סמארנאד, א סאפיר אונד א דיאמאנט: 12 אונד דיא דריטע צייל, א טורקאס א
טאפאז, אונד א קריסטאל: 13 אונד דיא פיערטע צייל, א יאכצונג, איין אוניקעל,
אונד א יאספיר, אומרינגעלט, איינגעפאסט אין גאלד, מיט זייער דערפילונגען: 14 אונד
דיא שטיינער מיט דיא געמען פון דיא קינדער ישראל, זיין זענען געוועזען צוועלף מיט
זייער געמען, דיא איינקריצלונג פון א זינעל-דינג, איסליכער מיט זיין גאמען פון דיא
צוועלף שבטים: 15 אונד זיין האבען געמאכט אויף דיא ברוסט-שפאן, קייטען, געמערקט,
געפלאכטען ווערק, פון ריין גאלד: 16 אונד זיין האבען געמאכט צווייא איינפאסטונגען
פון גאלד, אונד צווייא גאלדענע רינגען, אונד זיין האבען געזעצט דיא צווייא רינגען

17 על־שני קצות החֹשֶׁן: וַתְּהֵי שְׁתֵּי הַעֲבֹתָהּ הַזֹּהֶב עַל־
 18 שְׁתֵּי הַטְּבִעֹת עַל־קְצוֹת הַחֹשֶׁן: וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת שְׁתֵּי
 הַעֲבֹתָהּ נָתַן עַל־שְׁתֵּי הַמִּשְׁבָּצֹת וַתְּהִי עַל־כַּחֲפָזֵי
 19 הָאֶפֶד אֶל־מִלּוֹל פָּנָיו: וַיַּעַשׂ שְׁתֵּי טַבְעֹת זָהָב וַיִּשְׂמֵן עַל־
 שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן עַל־שְׁתֵּי אֶפְרָאֵל עֲבֹד הָאֶפֶד בְּיָמָיו:
 כ וַיַּעַשׂ שְׁתֵּי טַבְעֹת זָהָב וַתְּהִי עַל־שְׁתֵּי כַתְּפֵי הָאֶפֶד
 מִלְּמַטָּה מִמּוֹל פָּנָיו לַעֲמֹת מִחֲבֻרָתוֹ מִמַּעַל לַחֹשֶׁב הָאֶפֶד:
 21 וַיִּרְכְּסוּ אֶת־הַחֹשֶׁן מִטְּבִעָתוֹ אֶל־טַבְעֹת הָאֶפֶד בַּתִּיל
 חֲבֵלֹת לְהוֹת עַל־הַחֹשֶׁב הָאֶפֶד וְלֹא־יִחַץ הַחֹשֶׁן מִגַּל הָאֶפֶד
 כְּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: פ
 22 וַיַּעַשׂ אֶת־מִעֲטֵי הָאֶפֶד מִעֲשֵׂה אָרָג כְּלִיל תְּכֵלֶת: וְכִי
 23 הַמַּעֲלֵל בְּחֹבוֹ כִּי חֲרָא שָׁפָה לָפָיו סָבִיב לֹא יִקְרַע:
 24 וַיַּעַשׂ עַל־שׁוּלֵי הַמַּעֲלֵל רִמּוֹן תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתִלְעָת
 כה שְׁנֵי מִשְׁוֹר: וַיַּעַשׂ פָּעֵמָן זָהָב טָהוֹר וַתְּהִי אֶת־הַפָּעֵמָן
 כֶּתֶד הַרְמִינִים עַל־שׁוּלֵי הַמַּעֲלֵל סָבִיב בְּתוֹךְ הַרְמִינִים:
 26 פָּעֵמָן וְהֵמָּן פָּעֵמָן וְהֵמָּן עַל־שׁוּלֵי הַמַּעֲלֵל סָבִיב לְשֹׁדֶרֶת
 27 כְּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ס וַיַּעַשׂ אֶת־הַתְּכֵתֹת
 28 שֵׁשׁ מִעֲשֵׂה אָרָג לְאַרְבָּן וּלְכָנִי: וְאֵת הַמַּעֲנֶפֶת שֵׁשׁ
 וְאֶת־הַפָּאָר הַמִּנְבֶּסֶת שֵׁשׁ וְאֶת־מִכְסֵי הַכֹּדֶשׁ שֵׁשׁ מִשְׁוֹר:
 29 וְאֶת־הַבִּגְדֹת שֵׁשׁ מִשְׁוֹר וְתְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתִלְעָת שְׁנֵי
 ל מִעֲשֵׂה רָקָם כְּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶ׈ה: ס וַיַּעַשׂ אֶת־
 עֵצִי גֹו־הַקֹּדֶשׁ זָהָב טָהוֹר וַיַּכְתְּבוּ עָלָיו מִכְתָּב פִּתּוּחַ
 31 חֻתָּם קֹדֶשׁ לַיהוָה: וַתְּהֵי עָלָיו פִּתִּיל תְּכֵלֶת לְהוֹת עַל־
 32 הַמַּעֲנֶפֶת מִלְּמַטָּה כְּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ס וְהָכֵל
 כֶּל־עֲבֹדֹת מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד וַיַּעַשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל
 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּן־עֶשְׂרִי: פ
 33 וַתֵּבֵאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶל־מֹשֶׁה אֶת־הָאֹהֶל וְאֶת־כִּלְבָּיו
 34 קִרְסֵי קִרְשֵׁי בְרִיתוֹ וַיִּמְכְּרוּ וַיִּתְּנוּ: וְאֶת־מִכְסֵּה עִירַת
 דִּיא בְּרוּסֶט־שִׁפָּאן זָאֵל נִיט אַוּעַקְעָרִיקט וַתַּעֲרֶעַן פֿון דָּעם אַפֿוד, אַזוי וויא נִיט אַמט האַט
 גַּעבֿאַטען דָּעם מִשָּׁה:

22 אֹהֶד כְּעֵן הָאֵט גַּעמאַכט דָאָם אויבֿע־הַעמֵד פֿון דָּעם אַפֿוד, גַּעוועבט ווע־רָק, גַאנץ
 פֿון בִּלּוּיא: 23 אֹהֶד דָאָם לֹאָף פֿון דָּעם אויבֿע־הַעמֵד אין צווישען איהם, גלייף אַזוי
 וויא דָאָם לֹאָף פֿון אַ פּאַנצער, אַ זויס צו זיין לֹאָף רִינגס אַרום, אַז עַר זָאל נִיט
 צו־רִיקען ווע־רָען: 24 אֹהֶד וויא האַבען גַעמאַכט אויף דָעם זויס פֿון דָּעם אויבֿע־הַעמֵד
 מילג־רוימען, פֿון בִּלּוּיא אֹהֶד פֿון פּו־רפּו־ר אֹהֶד פֿון קאַרמ־זיין, גַעצו־וִירנט: 25 אֹהֶד
 וויא האַבען גַעמאַכט גַלעקלעך פֿון ריין גָאָלד, אֹהֶד וויא האַבען גַעוועבט דִיא
 גַלעקלעך צווישען דִיא מילג־רוימען, אויף דָעם זויס פֿון דָּעם אויבֿע־הַעמֵד רִינגס
 אַרום, צווישען דִיא מילג־רוימען: 26 איין גַלעקעל אֹהֶד איין מילג־רוי, איין גַלעקעל
 אֹהֶד איין מילג־רוי, אויף דָעם זויס פֿון דָּעם אויבֿע־הַעמֵד, רִינגס אַרום, צו דינען,
 אַזוי וויא גַאט האַט גַעבֿאַטען דָּעם מִשָּׁה: 27 אֹהֶד וויא האַבען גַעמאַכט דִיא
 הַעמֵדֶער, גַעוועבט ווע־רָק, ליינען, פֿאַר אַרְבָּן אֹהֶד זיינע זיהן: 28 אֹהֶד דִיא הויב פֿון
 ליינען, אֹהֶד דִיא שיינע הויבֿע הויבען פֿון ליינען, אֹהֶד דִיא ליינענע הויזען פֿון
 גַעצו־וִירנטע ליינען: 29 אֹהֶד דָּעם גַאָרשעל פֿון גַעצו־וִירנטע ליינען, אֹהֶד בִּלּוּיא, אֹהֶד
 פּו־רפּו־ר, אֹהֶד קאַרמ־זיין, גַעשטיקט ווע־רָק, אַזוי וויא גַאט האַט גַעבֿאַטען דָּעם מִשָּׁה:
 30 אֹהֶד וויא האַבען גַעמאַכט דָאָם בִּלְעָף, דִיא הייליגע קרוין, פֿון ריין גָאָלד, אֹהֶד
 וויא האַבען דִרויף גַעשריבען אַ שְׁרִיפֵט, דִיא איינקריצ־לונג פֿון אַ זינע־לִירִינג, קֹדֶשׁ
 לַיהוָה: 31 אֹהֶד וויא האַבען דִרויף גַעוועבט אַ שְׁנוֹר פֿון בִּלּוּיא אויפֿצו־וועבן דִיא
 הויב פֿון אויבען, אַזוי וויא גַאט האַט גַעבֿאַטען דָּעם מִשָּׁה: 32 אֹהֶד עַס איז פֿאַלענט
 גַעוואָרען דָאָם גַאנצע ווע־רָק פֿון דָּעם מִשְׁכָּן פֿון דָּעם גַעצעלט פֿון דִיא פֿע־רוא־מלונג,
 אֹהֶד דִיא קינד־ער יִשְׂרָאֵל האַבען גַעמאַכט אַלעס וואָס גַאט האַט גַעבֿאַטען דָּעם מִשָּׁה,
 אַזוי האַבען וויא גַעמאַכט:

33 אֹהֶד וויא האַבען גַעברענגט דָאָם מִשְׁכָּן צו מִשָּׁה, דָאָם גַעצעלט אֹהֶד
 אַכֶּע זיינע פֿלִים, זיינע הַעקעלעך, זיינע בִּרע־טער, זיינע רִינעל אֹהֶד
 זיינע זיילען אֹהֶד זיינע שְׁוועל: 34 אֹהֶד דִיא דַּעַק פֿון רויט־נעפֿאַר־בֶּטע פֿעל
 פֿון

פון ווידער, אונד דא דעק פון תחשים
פעל, אונד דא פארהאנג פון דא דעק:
35 דעם קאסטען פון דעם צייגעניס, אונד
זיינע טראג-שטאנגען אונד דאס איבער-
דעקעל (פפרת): 36 דעם טיש, אלע
זיינע כלים, אונד דאס דעם לחם הפנים:
37 דעם ריינעם לייכטער, זיינע לאמפען,
דיא לאמפען פון דיא אפריכטונג, אונד
אלע זיינע כלים, אונד דאס אייל פון
דיא לייכטונג: 38 אונד דעם גאלדענעם
מזבח, אונד דאס אייל פון דיא זאלבונג,
אונד דאס רויך-ווערק פון וואוילשמע-
קענדע געווערן, אונד דא דעק פון דיא
טיר פון דעם געצעלט: 39 דעם מזבח
פון קופער אונד דאס געניטער פון קופער,
וואס איז געוועזען צו איהם, זיינע טראג-
שטאנגען אונד אלע זיינע כלים, דעם
האנד-בעקען אונד זיין פוס: 40 דיא
אומהענג פון דעם פארהויף, זיינע זיילען
אונד זיינע שוועל, אונד דיא דעק פאר
דעם טויער פון דעם פארהויף, זיינע
שטריק אונד זיינע געבעל, אונד אלע
כלים פון דעם דינקט פון דעם משכן צו
דעם געצעלט פון דיא פערזאמלונג:
41 דיא דינקט-קליידער צו דינען אין דיא
הייליגקייט, דיא הייליגע קליידער פאר

האלס האדמם וואס דינען ערשט וואס פרייט
המשכן: און דאס הערש וואס דינען: און
השלח און דאס פנים: און דינען:
המורה און דאס פנים וואס דינען וואס
שמן המאיר: וואס מוזב הנדב וואס שמן המשחה וואס
קטרת הפנים וואס משך פתח האהל: און מוזב
הנחשת וואס דינען הנחשת אשר לו און דינען:
כליו און דינען: און קליי הנחש און דינען:
וואס דינען וואס דינען לשער הנחש און דינען וואס דינען:
וואס כלכלי עבדת המשכן לאהל מועד: און דינען:
השדה לשבת בקדש און דינען הקדש לאהרן הכהן
וואס דינען: כניי לכהן: ככל אשר צוה דעה און דינען:
כנ עשו בני ישראל את כל-העבודה: ורא משה את-
כל-העבודה וזה עשו אלה כאשר צוה דעה כנ עשו
ונכר אתם משה:

מ
מ
נדבר דעה אל-משה לאמר: ביום-החדש הראשון א
באחד לחדש תקים את-משכן אהל מועד: ושמת שם
את ארון העדות וסבת על-דאון את-הפרכת: והבאת
את-השלח ופרכת את-שריו והבאת את-המנורה והשליח
את-נרותיה: ונתתה את-מזבח הנדב לקטרת לפני ארון
העדות ושמת את-משך פתח האהל למשכן: ונתתה את-
מזבח העלה לפני פתח משכן אהל-מועד: ונתת את-
הכיר בד-אהל מועד ובין המזבח ונתת שם מים: ושמת
את-הנחש סביב ונתת את-משך שער הנחש: ולקחת
את-שמן המשחה ומשחת את-המשכן ואת-כל-אשר-בו
וקדשת אתו ואת-כלכליו וזה קדש: ומשחת את-
מזבח העלה ואת-כלכליו וקדשת את-המזבח וזה

אחרון הכהן, אונד דיא קליידער פאר זיינע זיין: 42 גלייך אזוי וויא
אלעס וואס גאט געבאטען משה, אזוי האבען דיא קינדער ישראל געמאכט דיא
גאנצע ארבייט: 43 אונד משה האט געוועהן דיא גאנצע ארבייט, אונד זעה, וויא
האבען עס געמאכט, גלייך אזוי וויא גאט האט געבאטען, אזוי האבען וויא געמאכט,
אונד משה האט זיין געבענשט:

קאפיטעל מ

1 אונד גאט האט גערעש צו משה אזוי צו זאגען: 2 אין דעם ערשטען טאג פון
דעם ערשטען חדש, זאלסט דא אויפשטעלען דאס משכן, דאס געצעלט
פון דיא פערזאמלונג: 3 אונד דא זאלסט דארט אהינשטעלען דעם קאסטען
פון דעם צייגעניס, אונד דא זאלסט צוידעקען דעם קאסטען מיט דעם פארהאנג: 4 אונד
דא זאלסט אריינברענגען דעם טיש, אונד דא זאלסט אנריכטען זיינע ארדנונג, אונד דא
זאלסט אריינברענגען דעם לייכטער, אונד דא זאלסט אנצינדען זיינע לאמפען: 5 אונד
דא זאלסט שטעלען דעם גאלדענעם מזבח פאר רויך-ווערק, פאר דעם קאסטען פון דעם
צייגעניס, אונד דא זאלסט טהון דיא דעק פון דיא טיר צו דעם משכן: 6 אונד דא זאלסט
שטעלען דעם מזבח פון גראנד-אפסער פאר דיא טיר פון דעם משכן פון דעם געצעלט
פון דיא פערזאמלונג: 7 אונד דא זאלסט שטעלען דעם האנד-בעקען צווישען דעם
געצעלט פון דיא פערזאמלונג, אונד צווישען דעם מזבח, אונד דא זאלסט אריינשטעלען
וואסער: 8 אונד דא זאלסט שטעלען דעם פארהויף רינגסארונם, אונד דא זאלסט
אויפהענגען דיא דעק פון דיא טיר פון דעם פארהויף: 9 אונד דא זאלסט געמען
דאס אייל פון דיא זאלבונג, אונד דא זאלסט זאלבען דאס משכן, אונד אלעס וואס
איז אין איהם אונד דא זאלסט איהם הייליגען, אונד אלע זיינע כלים, אונד
עס זאל הייליג זיין: 10 אונד דא זאלסט זאלבען דעם מזבח פון גראנד-
אפסער אונד אלע זיינע כלים, אונד דא זאלסט הייליגען דעם מזבח, אונד דער

פון דיא פערזאמלונג, אונד ווען זיין האבען זיך גענעהנט צו דעם מזבח האבען זיין געוואשען, גלייך אזוי וויא גאט האט געבאטען משה: 33 אונד ער האט אויפגעשטעלט דעם פארהויף רינגסארום צו דעם משכן אונד צו דעם מזבח, אונד ער האט אויפגעהאנגען דיא דעק פון דעם טויער פון דעם פארהויף, אונד משה האט געענדיגט דאס ווערק: 34 אונד דער וואלקען האט בעדעקט דאס געצעלט פון דיא פערזאמלונג, אונד דיא הערליכקייט פון גאט האט דערפילט דאס משכן: 35 אונד משה האט געקאנט אריינקומען אין דעם געצעלט פון דיא פערזאמלונג, ווייל דער וואלקען האט גערוהט אויף איהם, אונד דיא הערליכקייט פון גאט האט דערפילט דאס משכן: 36 אונד ווען דער וואלקען איז אויפגעגאנגען פון דעם משכן, האבען דיא קינדער ישראל געצויגען אין אלע זייער ציהונגען: 37 אונד ווען דער וואלקען איז געצויגען, אזוי האבען זיין געצויגען, ביז דעם טאג ווען ער איז אויפגעגאנגען: 38 ווארין דער וואלקען פון גאט איז געוועזען אויף דעם משכן ביא טאג, אונד פייער איז געוועזען אויף איהם ביא נאכט, פאר דיא אויגען פון דעם גאנצען הויז ישראל, אין אלע זייער ציהונגען:

ח ז ק

סכום פסוקי דספר ואלה שמות אלף ומאתים ותשעה. אר"ם סימן: וחציו אלהים לא תקלל: ופרשיותיו אחד עשר. א"ו זה בית אשר תבנו לי סימן: וסדריו עשרים ותשעה. ולילה ללילה יחזה דעת סימן: ופרקיו ארבעים. תורת אלהיו בלבו סימן: מנין הפתוחות תשע וששים. והסחומות חמש ותשעים. הכל מאה וששים וארבע פרשיות: ישלח עורך מקדש ומצות יסעודך סימן:

דיא קינדער ישראל געצויגען אין אלע זייער ציהונגען: 37 אונד ווען דער וואלקען איז געצויגען, אזוי האבען זיין געצויגען, ביז דעם טאג ווען ער איז אויפגעגאנגען: 38 ווארין דער וואלקען פון גאט איז געוועזען אויף דעם משכן ביא טאג, אונד פייער איז געוועזען אויף איהם ביא נאכט, פאר דיא אויגען פון דעם גאנצען הויז ישראל, אין אלע זייער ציהונגען:

ח.ז.ק.

אלע פסוקים פון דעם ספר שמות זענען איין טויזענד צווייג הונדערט אונד נייף. דיא העלפט דאפון איז קאפיטעל כ"ב, כ"ו. אונד עס האט פריציג קאפיטעל, אונד עלף פרשיות.

ויקרא

- 1 אונד נאט נאט האט גערופען צו משה
אונד ער האט צו איהם גערעט פון דעם
געצעלט פון דיא פערזאמלונג, אזוי צו
זאגען: 2 רעד צו דיא קינדער ישראל
אונד דיא זאלסט צו זיין זאגען, ווען
א מענש וועט פון איינע מקריב זיין א
קרוב צו נאט, פון דיא בהמות פון דיא
רינדער אונד פון דיא שאף זאלט איהר
מקריב זיין איינע קרבנות: 3 ווען זיין
קרוב איז א בראנד-אפפער פון דיא
רינדער אזוי זאל ער מקריב זיין א זכר
און א פעהלער, צו דיא טיר פון דעם
געצעלט פון דיא פערזאמלונג זאל ער
עס מקריב זיין, צו איין וואוילגעפאלען
פאר נאט: 4 אונד ער זאל לייגען זיינע
האנד אויף דעם קאפ פון דעם בראנד-
אפפער, אזוי וועט עס אָנגענעקט זיין
פון זיינעם וועגען, פאר איהם מכפר צו
זיין: 5 אונד ער זאל שעכטען דאס
יונגע רינד פאר נאט, אונד דיא זיין פון אהרן,
דיא כהנים, זאלען מקריב זיין דאס
בלוט, אונד זיין זאלען שפרענגען דאס בלוט
אויף דעם מזבח רינגסארום, וואס איז
בייא דיא טיר פון דעם געצעלט פון דיא
פערזאמלונג: 6 אונד מען זאל דאס פעל
אפציהען פון דעם בראנד-אפפער, אונד
מען זאל עס צושניידען צו זיינע שטיקער:
7 אונד דיא זיין פון אהרן הכהן זאלען
לייגען פיינער אויף דעם מזבח, אונד זיין
זאלען אָנריכטען דיא העלצער אויף דעם
פיינער: 8 אונד דיא זיין פון אהרן דיא
כהנים, זאלען אָנריכטען דיא שטיקער, דעם
קאפ אונד דאס פעט, אויף דיא
העלצער וואס זענען אויף דעם פיינער, וואס
איז אויף דעם מזבח: 9 אָבער זיין
איינגעוויינד אונד זיינע שענקעל זאל מען
וואשען אים וואסער, אונד דער כהן זאל
דאס אלעס דעמפפן אויף דעם מזבח, עס
איז א בראנד-אפפער א פיינער-אפפער, א
ליבליכער געשמאק צו נאט: 10 אונד ווען
זיין קרוב איז פון דיא שאף, פון דיא
לעמער, אָדער פון דיא ציגען, פאר א
בראנד-אפפער, אזוי זאל ער מקריב זיין א
זכר און א פעהלער: 11 אונד ער זאל עס
שעכטען אויף דיא צפון-זייט פון דעם
מזבח, פאר נאט, אונד דיא זיין פון אהרן
דיא כהנים, זאלען שפרענגען זיין
בלוט אויף דעם מזבח רינגסארום: 12
אונד מען זאל איהם צושניידען צו
זיינע שטיקער, אונד זיין קאפ אונד זיין
פעט, אונד דער כהן זאל זיין אָנריכטען
אויף דיא העלצער וואס זענען אויף דעם
פיינער, וואס איז אויף דעם מזבח:

א ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מעד לאמר:
2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כריתתו מקרב
קרבו ליהוה מדיבתוהו מדבקקר ומדבצאן מקריבו
3 את קרבותם: אסעלה קרבו מדבקקר וקר תמים
יקרבו אל פתח אהל מעד יקריב אתו לרצו לפני
4 יהוה: וסמך ידו על ראש העלה וקצה לו לכפר עליו:
5 וקחט את לבו הבקר לפני יהוה ויקריבו בני אהרן
הכהנים אתהם וקרבו אתהם על המזבח סביב
6 אשר פתח אהל מעד: והקישט אתהעלה ונתח אתה
7 לתחתיה: ונתח בני אהרן הבתן אש על המזבח וקרבו
8 עצים עלהאש: וקרבו בני אהרן הכהנים את הבתנים
את הראש ואת הפרד על העצים אשר עלהאש אשר
9 על המזבח: וקרבו וקרבו ידמין כמים והקמיד הבתן
אתהכל המזבחה עלה אשה ריח ניחוח ליהוה: 10
11 ואם מדבצאן קרבו מן הכשבים או מן העצים לעלה
וקר תמים יקרבו: וקחט אתו על יד המזבח צפנה
לפני יהוה וקרבו בני אהרן הכהנים אתהם על המזבח
12 סביב: ונתח אתו לתחתיו ואת הראש ואת הפרד וקרבו
הבתן אתם על העצים אשר עלהאש אשר על המזבח:

13 תִּקְרַב וְהִקְרַעְשׁ יָדָיו בְּמִסַּח הַקְּרִיב הַבֵּן אֶת־הַבֵּל
וְהִקְרַע הַמִּזְבֵּחַ עָלָה הוּא אֲשֶׁר רִיחַ נִיחָח לַיהוָה: פ
וְאֵם מִדְּהִינָה עָלָה קִרְבֵּנָה לַיהוָה וְהִקְרִיב מִדְּהִינָה: 14
אִי מִדְּבַע הַיּוֹנָה אֶת־קִרְבֵּנָה: וְהִקְרִיב הַבֵּן אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
וְיִסָּק אֶת־רֹאשׁוֹ וְהִקְרַע הַמִּזְבֵּחַ וְנִמְצָה דָּמוֹ עַל קִיר
הַמִּזְבֵּחַ: וְחִסֵּר אֶת־מִקְרָאָהּ בְּנִצְחָהּ וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֶצְלֵי
הַמִּזְבֵּחַ קִרְמָה אֶל־מִקְוֹם הַדָּשָׁן: וְשָׁסַע אֹתוֹ בִּכְנָפָיו לֹא
יִבְדִּיל וְהִקְרַע אֹתוֹ הַבֵּן הַמִּזְבֵּחַ עַל־הַדָּשָׁן אֲשֶׁר
עַל־הָאֵשׁ עָלָה הוּא אֲשֶׁר רִיחַ נִיחָח לַיהוָה: ס

ב
וְנָפַשׁ בְּתִקְרִיב קִרְבֵּן מִנְחָה לַיהוָה סֶלֶת לֶחֶם קִרְבֵּן א
וְהָעֵץ עָלָה שָׁמֶן וְנָתַן עָלָה לִבְנֵה: וְהִבְאִיָּה אֶל־בֵּן
אֶחָד הַבָּנִים וְקִמָּץ מִשֶּׁם מֵלֵא קִמָּץ מִסֶּלֶת וּמִשְׁמֵנָה
עַל כָּל־לִבְנֵיהֶם וְהִקְרַע הַבֵּן אֶת־אֹפְקֵרְתָהּ הַמִּזְבֵּחַ
אֲשֶׁר רִיחַ נִיחָח לַיהוָה: וְהִתְחַרַּת מִדְּמִמָּנָה לִאֶחָד
וּלְבָנָיו קֶדֶשׁ קִדָּשִׁים מֵאִשׁ יְהוָה: ס וְכִי תִקְרַב
קִרְבֵּן מִנְחָה מֵאִפֶּה הַיָּד הַזֹּאת סֶלֶת בְּשֶׁם מִצָּה בְּלִילֹת בְּשֶׁם
וּרְקִי מִצֹּת מִשְׁחָם בְּשֶׁם: ס וְאִם־מִנְחָה עַל־
הַמִּזְבֵּחַ קִרְבֵּנָה סֶלֶת בְּלִילֹת בְּשֶׁם מִצָּה תִּחְדָּה: פָּחוֹת
אֹתָהּ פָּחוֹת וְהִקְרַע עָלָה שָׁמֶן מִנְחָה הוּא: ס וְאִם
מִנְחָה מִדְּהִינָה קִרְבֵּנָה סֶלֶת בְּשֶׁם מִשְׁחָה: וְהִבְאִיָּה
אֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יִנְשָׂה מֵאִלָּה לַיהוָה וְהִקְרִיבָה אֶל־
הַבֵּן וְהִנְשִׂיָּה אֶל־הַמִּזְבֵּחַ: וְהִרִים הַבֵּן מִדְּמִמָּנָה
אֶת־אֹפְקֵרְתָהּ וְהִקְרַע הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר רִיחַ נִיחָח לַיהוָה:
וְהִתְחַרַּת מִדְּמִמָּנָה לִאֶחָד וּלְבָנָיו קֶדֶשׁ קִדָּשִׁים מֵאִשׁ
יְהוָה: בְּלִי־מִנְחָה אֲשֶׁר תִּקְרִיב לַיהוָה לֹא תִשְׁעָה
חֶמֶץ כִּי בִלְשָׂאֵל וּבִלְדִּבֵּשׁ לֹא־תִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֲשֶׁר
לַיהוָה: קִרְבֵּן רֵאשִׁית תִּקְרִיב אֹתָם לַיהוָה וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ

קאפוטעל ב

1 אוֹנֵד וְעֵן אִינְעֶר וְעֵט מִקְרִיב זֵיין א שפיי־אָפּפער צו גאט, זעמל־מעהל זאל זיין
קִרְבֵּן זֵיין, אוֹנֵד עַר זאל דרויף גיסען אייל, אוֹנֵד עַר זאל דרויף טהון ווייהרויף: 2 אוֹנֵד
עַר זאל עס ברענגען צו דיא זיהן פון אהרן דיא פֿהנים, אוֹנֵד עַר זאל פון דאָרט
נעמען זיינע האַנד פול פון זיין זעמל־מעהל, אוֹנֵד פון זיין אייל מיט זיין גאנצען
ווייהרויף, אוֹנֵד דער פֿהן זאל דעמפּען זיין געדעכטניס אויף דעם מִזְבֵּחַ, א פיייער־
אָפּפער, א ליבליכער געשמאק צו גאט: 3 אוֹנֵד וואס בלייבט איבער פון דעם
שפיי־אָפּפער, זאל זיין פאר אהרן אוֹנֵד פאר זיינע זיהן, עס איז גאנץ הייליג פון דיא
פיייער־אָפּפער פון גאט: 4 אוֹנֵד ווען דוא וועסט מִקְרִיב זיין א שפיי־אָפּפער פון
דעם וואס איז געבאקען אין דעם אויפּען, אזוי זאל עס זיין קובען פון זעמל־מעהל,
מִצֹּת געמישט מיט אייל, אוֹנֵד דינע מִצֹּת געשמירט מיט אייל: 5 אוֹנֵד ווען דיין
קִרְבֵּן איז א שפיי־אָפּפער, עפעס געבאקען אין א פאן, אזוי זאל עס זיין זעמל־מעהל
געמישט מיט אייל, מִצָּה זאל עס זיין: 6 דוא זאלסט עס טיילען אין שטיקער, אוֹנֵד
דוא זאלסט דרויף גיסען אייל, דאס איז א שפיי־אָפּפער: 7 אוֹנֵד ווען דיין קִרְבֵּן איז
א שפיי־אָפּפער געזאמען אין א קעסעל, אזוי זאל עס געמאכט ווערען פון זעמל־
מִעַהל מיט אייל: 8 אוֹנֵד דוא זאלסט ברענגען דאס שפיי־אָפּפער וואס איז געמאכט
פון דיא דאזינע זאכען צו גאט, אוֹנֵד מען זאל עס גענעהנען צו דעם פֿהן, אוֹנֵד עַר
זאל עס גענעהנען צו דעם מִזְבֵּחַ: 9 אוֹנֵד דער פֿהן זאל אָפּשיידען פון דעם
שפיי־אָפּפער זיין געדעכטניס, אוֹנֵד עַר זאל עס דעמפּען אויף דעם מִזְבֵּחַ, א פיייער־
אָפּפער, א ליבליכער געשמאק צו גאט: 10 אוֹנֵד וואס בלייבט איבער פון דעם
שפיי־אָפּפער, זאל זיין פאר אהרן אוֹנֵד פאר זיינע זיהן, גאנץ הייליג פון דיא
פיייער־אָפּפער פון גאט: 11 קיין שפיי־אָפּפער וואס איהר וועט מִקְרִיב זיין צו גאט,
זאל נישט געמאכט ווערען פון חֶמֶץ, ווארין קיין חֶמֶץ אוֹנֵד קיין האניג זאלט איהר נישט
דעמפּען דאפון אין א פיייער־אָפּפער צו גאט: 12 צו דעם אָפּפער פון דיא
קִרְבֵּן־לִינֵג זאלט איהר וויא גענעהנען צו גאט, אָבער צו דעם מִזְבֵּחַ

זאלען

זאלען זיין נישט אויפגיין צו א ליבליכען
געשמאק: 13 אונד איזליכעס אפפער
פון דיינע שפייו אפפער זאלסט דוא
זאלצען מיט זאלץ, אונד דוא זאלסט נישט
אפטוהן דאס זאלץ פון דעם בונד פון
דיין נאם, פון דיינע שפייו אפפער, מיט
אלע דיינע אפפער זאלסט דוא זאלץ
גענעהענען: 14 אונד ווען דוא וועסט
מקריב זיין א שפייו אפפער פון דוא
ערשטע פרוכט צו נאם, דיינע זאנגען,
געדארט אין פייער, קליין געשטויסען,
זאלסט דוא מקריב זיין דאס שפייו אפפער
פון דיינע ערשטע פרוכט: 15 אונד דוא
זאלסט געבען דרויף אייל, אונד דוא
זאלסט טוהן דרויף ווייהרויף, דאס איז א
שפייו אפפער: 16 אונד דער פהן זאל
דעמפען זיין געדעכטניס פון דעם קליין
געשטויסענעם אונד פון איהר אייל מיט
זיין גאנצען ווייהרויף, עס איז א פייער
אפפער צו נאם:

קאפיטעל ג

1 אבער ווען זיין אפפער איז א פריד
אפפער, ווען ער איז מקריב פון דוא
רינדער, אויב א זכר אדער נקבה, אזוי זאל
פאר נאם: 2 אונד ער זאל לייגען זיינע האנד אויף דעם קאפ פון זיין אפפער,
אונד ער זאל עס שעכטען בייא דאס טיר פון דעם געצעלט פון. דוא פערזאמלונג,
אונד דאס זיין פון אהרן, דאס פהנים, זאלען שפרענגען דאס בלוט אויף דעם מזבח
רינגס ארום: 3 אונד ער זאל גענעהענען פון דעם פריד אפפער, א פייער אפפער צו
נאם, דאס אינשליש וואס געדעקט דאס איינגעווייד, אונד דאס גאנצע אינשליש וואס
איז אויף דעם איינגעווייד: 4 אונד דאס צווייא ניערען, אונד דאס אינשליש וואס איז
אויף זיין, וואס איז אויף דאס לענדען, אונד דאס רויטפלייש איבער דער לעבער מיט
דאס נירען זאל ער עס אפטוהן: 5 אונד דאס זיין פון אהרן זאלען עס דעמפען אויף
דעם מזבח אויף דעם בראנד אפפער, וואס איז אויף דאס העלצער וואס זענען אויף
דעם פייער, עס איז א פייער אפפער, א ליבליכער געשמאק צו נאם:

6 אונד ווען זיין אפפער איז פון דאס שאף פאר א פריד אפפער צו נאם, א זכר אדער
נקבה, זאל ער עס מקריב זיין אהן א פעהלער: 7 ווען ער איז מקריב א לאם צו זיין
אפפער, אזוי זאל ער עס גענעהענען פאר נאם: 8 אונד ער זאל לייגען זיינע האנד
אויף דעם קאפ פון זיין אפפער, אונד ער זאל עס שעכטען פאר דעם געצעלט פון
דאס פערזאמלונג, אונד דאס זיין פון אהרן זאלען שפרענגען זיין בלוט אויף דעם
מזבח רינגס ארום: 9 אונד ער זאל מקריב זיין פון דעם פריד אפפער א פייער
אפפער צו נאם, זיין אינשליש, דאס גאנצע וויידעל איבער דעם ריקענביין זאל ער
עס אפטוהן, אונד דאס אינשליש וואס געדעקט דאס איינגעווייד, אונד דאס גאנצע
אינשליש וואס איז אויף דעם איינגעווייד: 10 אונד דאס צווייא נירען, אונד דאס
אינשליש וואס איז אויף זיין, וואס איז אויף דאס לענדען, אונד דאס רויטפלייש
איבער דער לעבער, מיט דאס נירען זאל ער עס אפטוהן: 11 אונד דער פהן זאל
עס דעמפען אויף דעם מזבח, עס איז דאס שפייו פון דעם פייער אפפער צו נאם:

13 לא-על קרית נחת: ובלקרבן מנחתך במלח חמלא
ולא תשבת מלח קרית אלהך משל מנחתך על כל
14 קרבנות הקריב מלח: ואתה קריב מנחת בפורים
לדודא אביב קדל באש נרש כרמל הקריב את מנחת
ט בטרד: ותחת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה
16 דוא: ונקטור הכהן אתה וקריתא מרשה ומשמנה
על בללכנתה אשר לדוד: פ

ג

א ואסנכה שלמים קרבנו אם מדבקך הוא מקריב אם
2 זכר אסנכה: תמים יקריבנו לפני יהוה: וסמך דוד
על ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו בנו
3 אהרן הכהנים אתהם על המזבח סביב: והקריב
מזבח השלמים אשר לדוד אתה ואתה ואתה ואתה
4 הקריב ואת בללכנת אשר על הקריב: ואת שתי הכלית
ואתה ואתה ואתה ואתה ואתה ואתה ואתה ואתה
ה על הקריב על הכלית וסמך: והקטירו אתו בגר
אהרן המזבח על העלה אשר על העצים אשר על
האש אשר ריח נחת לדוד: פ
6 ואסמך ואת קרבנו שלמים לדוד וזכר ואתה ואתה
7 תמים יקריבנו: אסנכש ואתה ואתה ואתה ואתה ואתה
8 אתו לפני יהוה: וסמך אתה ואתה ואתה ואתה ואתה
אתו לפני אהל מועד וזרקו בנו אהרן אתה ואתה על
9 המזבח סביב: והקריב מזבח השלמים אשר לדוד
חלבו האלה תמימה לעמת העצה וסמך ואתה ואתה
ה המזבח אתה ואתה ואתה ואתה ואתה ואתה ואתה
י ואת שתי הכלית ואתה ואתה ואתה ואתה ואתה ואתה
ה כללים ואתה ואתה ואתה ואתה ואתה ואתה ואתה
י ואתה ואתה ואתה ואתה ואתה ואתה ואתה ואתה

ואסו קרבנו ודקרבנו לפני דהו: וסמך אתהו על¹²
 ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בנו אהרן את¹³
 דמו על המזבח סביב: ודקרב ממש קרבנו אשה ליהוה¹⁴
 אתהחלב המכסה אתהקרב ואת כלתהחלב אשר על-
 הקרב: ואת שתי הכלית ואתהחלב אשר עלהן אשר¹⁵
 עלהבססלים ואתהזאת עלהבבקר עלהכלית וסירנה:
 ודקטרים הבקן המזכחה לחם אשה לרית ידחכלתלב¹⁶
 ליהוה: תקח עולם לדרתיםם בכל משבתיםם כלתהלב¹⁷
 וכלתם לא תאכלו: פ

ד

ודבר דהו אלמשה לאמר: דבר אלבני ישראל¹
 לאמר נפש ברתחמא בשנה מכל מצות דהו אשר
 לא תעשנה ופשה מאתה מקנה: אם הבקן המשיח²
 חמא לאשמת דעם ודקרב על חמאתו אשר חמא
 פר בדבקר חמים ליהוה לחמאת: ודבא אתהפר³
 אלפתח אהל מועד לפני דהו וסמך אתהו עלראש
 הפר ושחט אתהפר לפני דהו: ולקח הבקן המשיח⁴
 מדם הפר ודבא אתו אלאהל מועד: וטבל הבקן את-⁵
 אצבעו בדם דהו מדהדם שבע פגמים לפני דהו
 אתפני פרשת הקדש: ונתן הבקן מדהדם עלפרשת⁶
 מזבח קטרת חמים לפני דהו אשר באהל מועד ואתו
 כלתם הפר יספד אלסוד מזבח העלה אשרפתח
 אהל מועד: ואתכלתהלב פר החטאת ירים ממש את-⁷
 החלב המכסה עלהקרב ואת כלתהחלב אשר על-
 הקרב: ואת שתי הכלית ואתהחלב אשר עלהן אשר⁸
 עלהבססלים ואתהזאת עלהבבקר עלהכלית וסירנה:
 כאשר ירים משור נבח השלמים ודקטרים הכלה על-⁹

אין אלע איירע וואוינטנען, קיין אינשליט אונד קיין בלוט זאלט איהר ניש עסען:

קאפיטעל ד

1 אונד גאט האט גערעט צו משה אזוי צו זאגען: 2 רעד צו דיא קינדער וישראל
 אזוי צו זאגען, ווען איינער וועט אומגעזען זינדיגען קעגען אלע דיא געבאטע פון
 גאט וואס זאלען ניש געטהון ווערען, אונד ער וועט טהון איינס פון זייא: 3 ווען דער
 געזאלבטער פון וועט זינדיגען וויא דיא שולד פון דעם פאלק, אזוי זאל ער מקריב
 זיין וועגען זיינע זינד וואס ער האט געזינדיגט, א יונגען שטייער אהן פעהלער צו גאט
 פאר א זינדאפסער: 4 אונד ער זאל ברענגען דעם שטייער צו דיא מיר פון דעם
 געצעלט פון דיא פערזאמלונג, פאר גאט, אונד ער זאל לייגען זיינע האנד אויף דעם
 קאפ פון דעם שטייער, אונד ער זאל שעקטען דעם שטייער פאר גאט: 5 אונד דער
 געזאלבטער פון זאל נעמען פון דעם בלוט פון דעם שטייער, אונד ער זאל עס
 אריינברענגען צו דעם געצעלט פון דיא פערזאמלונג: 6 אונד דער פון פון זאל איינ-
 טינקען זיין פינגער אין דעם בלוט, אונד ער זאל שפרענגען פון דעם בלוט זיבען
 מאל פאר גאט, פאר דעם פארהאנג פון דיא הייליגקייט: 7 אונד דער פון זאל טהון
 פון דעם בלוט אויף דיא הערנער פון דעם מזבח פון רוף ווערק פון וואוילשעמעקענדע
 געווערן, פאר גאט, וואס איז אין דעם געצעלט פון דיא פערזאמלונג, אונד דאס
 גאנצע בלוט פון דעם שטייער זאל ער אויסניסען אן דעם גרונד פון דעם מזבח פון
 בראנד אפסער, וואס איז ביא דיא מיר פון דעם געצעלט פון דיא פערזאמלונג:
 8 אונד דאס גאנצע אינשליט פון דעם שטייער פון דעם זינד אפסער, זאל ער
 אפשיידען פון איהם, דאס אינשליט וואס בעדעקט דאס איינגעווייד, אונד דאס גאנצע
 אינשליט וואס איז אויף דעם איינגעווייד: 9 אונד דיא צווייא נירען, אונד דאס
 אינשליט וואס איז אויף זייא, וואס איז אויף דיא לענדען, אונד דאס רויטפלייש איבער
 דער לעבער, מיט דיא נירען זאל ער עס אפטהון: 10 גלייך אזוי וויא עס איז אפגעשייד
 געווארען פון דעם אקס פון דעם פריד אפסער, אונד דער פון זאל זיא דעמפען אויף

דעם מזבח פון דעם בראנד־אפפער:

11 אָבער דיא הויט פון דעם שטייער
אונד זיין גאנצעם פלייש מיט זיין קאפ
אונד מיט זיינע שטענקעל, אונד זיין אייגן
געווייד אונד זיין מיסט: 12 אונד ער
זאל ארויסברענגען דעם גאנצען שטייער
אויסענווייניג צו דעם לאגער, צו א ריין
אָרט, וואו מען שיט ארויס דיא אש,
אונד ער זאל איהם פערברענען אויף
דיא העלצער מיט פייער, וואו מען שיט
ארויס דיא אש זאל ער פערברענט
ווערען:

13 אונד ווען דיא גאנצע געמיינדע פון
ישראל וועט אומגענערן זינדיגען, אונד
דיא זאך וועט פערבארגען זיין פון דיא
אויגען פון דיא פערזאמלונג, אונד זיין
וועלען טהון איינס פון אלע מצות פון
גאט וואס זאלען נישט געטהון ווערען,
אונד זיין וועלען שולדיג ווערען: 14 אונד
ווען דיא זינד וועט געקאנט ווערען וואס
זיין האבען געזינדיגט, אזוי זאל דיא
געמיינדע מקריב זיין א יונגען שטייער
פאר א זינד אפפער, אונד זיין זאלען
איהם ברענגען פאר דעם געצעלט פון
דיא פערזאמלונג: 15 אונד דיא עלצטע
פון דיא געמיינדע זאלען לייגען זייערע
הענד אויף דעם קאפ פון דעם שטייער

פאר גאט, אונד ער זאל שעכטען דעם שטייער פאר גאט: 16 אונד דער געזאלבטער
כהן זאל ברענגען פון דעם בלוט פון דעם שטייער צו דעם געצעלט פון דיא פערזאמ-
לונג: 17 אונד דער כהן זאל איינטונקען זיין פינגער אין דעם בלוט, אונד ער זאל
עס שפרענגען זיבען מאל פאר גאט, פאר דעם פארהאנג: 18 אונד פון דעם בלוט
זאל ער טהון אויף דיא הערנער פון דעם מזבח וואס איז פאר גאט, וואס איז אין דעם גע-
צעלט פון דיא פערזאמלונג, אונד דאס גאנצע בלוט זאל ער אויסגיטען אן דעם גרונד פון
דעם מזבח פון בראנד־אפפער, וואס איז ביין דיא מיר פון דעם געצעלט פון דיא פער-
זאמלונג: 19 אונד זיין גאנצעם אינשליט זאל ער אפשיידען פון איהם, אונד ער זאל עס
דעמפען אויף דעם מזבח: 20 אונד ער זאל טהון צו דעם שטייער גלייך אזוי וויא ער האט
געטהון צו דעם שטייער פון דעם זינד־אפפער, אזוי זאל ער טהון צו איהם, אונד דער כהן
זאל אויף זיין מכסר זיין, אונד עס וועט צו זיין פארנעבען ווערען: 21 אונד ער
זאל ארויסברענגען דעם שטייער אויסענווייניג פון דער מִחֵנָה, אונד ער זאל איהם פאר-
ברענען גלייך אזוי וויא ער האט פארברענט דעם ערשטען שטייער, דאס איז דאס
זינד־אפפער פון דיא געמיינדע:

22 ווען א נשיא וועט זינדיגען, אונד ער וועט טהון איינס פון אלע געבאטע פון דעם האר
זיין גאט וואס זאל נישט געטהון ווערען, אומגענערן אונד ער וועט פארשולדען: 23 ווען עס
איז געקאנט געווארען צו איהם זיינע זינד וואס ער האט געזינדיגט דראן, אזוי זאל ער
ברענגען זיין אפפער, א בעקעל פון דיא צינען, א זכר, אָהן א פעהלער: 24 אונד ער זאל
לייגען זיינע האנד אויף דעם קאפ פון דעם בעקעל, אונד ער זאל עס שעכטען אין דעם
אָרט וואו מען שעכט דאס בראנד־אפפער פאר גאט, דאס איז א זינד־אפפער: 25 אונד
דער כהן זאל נעמען פון דעם בלוט פון דעם זינד־אפפער מיט זיין פינגער, אונד ער זאל
טהון אויף דיא הערנער פון דעם מזבח, אונד זיין בלוט זאל ער אויסגיטען אן דעם גרונד
פון דעם מזבח פון בראנד־אפפער: 26 אונד זיין גאנצעם אינשליט זאל ער דעמפען אויף
דעם מזבח, גלייך אזוי וויא דאס אינשליט פון דעם פריד־אפפער, אונד דער כהן זאל
וועגען איהם מכסר זיין זיינע זינד, אונד עס וועט צו איהם פארנעבען ווערען:

11 מזבח העֹלָה: ואת־עוד הָפֵךְ ואת־כִּלְבֵּשׁוֹ עַל־ראשׁוֹ
12 וְעַל־כַּרְצֵי וְקִרְבּוֹ וּפְדֻשׁוֹ: וְהִצִּיֵא אֶת־כִּלְבֵּשׁ אֱלֹהֵי
כֹהֵן לַמִּזְבֵּחַ אֶל־מָקוֹם מִדֹּר אֲשֶׁר־פָּנָה דָרְשֵׁן וְשָׂרָף
אֹתוֹ עַל־עֵצִים בָּאֵשׁ עַל־עֵשֶׂךְ דָרְשֵׁן יִשְׂרָאֵל: פ
13 וְאִם כֹּל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל יִשְׁוּ תִּשְׁלֵם דָּבָר מִעֵץ הַקֹּהֵל
וְיִשּׁוּ אֹתָם מִכִּלְמִצוֹת דָּהָא אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁטָה וְאִשְׁמִי:
14 וְיִדְעָה הַחֲסִיטָא אֲשֶׁר חֲטָא עֲלֶיהָ וְהִקְרִיבוּ הַקֹּהֵל פֶּרֶךְ
טו בְּדִבְכָּךְ לַחֲסִיטָא וְהִבִּיאוּ אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד: וְסָמְכוּ
וְקָנִי הַעֲדָה אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָפֵךְ לִפְנֵי דָהָא וְשָׂמְכוּ
16 אֶת־הָפֵךְ לִפְנֵי דָהָא: וְהִבִּיאוּ הַכֹּהֵן הַמִּשְׁחָה מִדָּם הָפֵךְ
17 אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד: וְסָבֵל הַכֹּהֵן אֶצְבָּעוֹ מִדָּמָם וְדָהָא
18 שִׁבְעָה פְעָמִים לִפְנֵי דָהָא אֶת־פְּנֵי הַפְּרִיטָה: וְזָרְהֵיהֶם
יָפוּ: עַל־כִּרְתָּת הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי דָהָא אֲשֶׁר בְּאֹהֶל
מוֹעֵד וְאֵת כִּלְהֵם יִשְׁפֹךְ אֶל־יָסוֹד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה אֲשֶׁר
19 פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְאֵת כִּלְהֵלְכוֹ רִיִּים מִמֶּנּוּ וְהִקְטִיר
כ הַמִּזְבֵּחַ: וְעִשָּׂה לֶפֶךְ בָּאֵשׁ עִשָּׂה לֶפֶךְ הַחֲסִיטָא כֹּן
21 גִּישׁוּהֵלְוָה וְכִפֹּר עֲלֵיהֶם הַכֹּהֵן וְסָלַח לָהֶם: וְהִצִּיֵא אֶת־
הָפֵךְ אֶל־מִדְּחַן לַמִּזְבֵּחַ וְשָׂרָף אֹתוֹ בָּאֵשׁ־שָׂרָף אֵת הָפֵךְ
בְּרִאשׁוֹן חֲטָאת הַקֹּהֵל: פ

22 אֲשֶׁר נָשִׂיא חֲטָא וְעִשָּׂה אֹתָם מִכִּלְמִצוֹת דָּהָא אֵלֶיהֶן
23 אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁטָה בִּשְׁטָהָה וְאִשְׁמִי: אִידְעָה אֵלֶי חֲטָאתוֹ
אֲשֶׁר חֲטָא בָּהּ וְהִבִּיאוּ אֶת־כִּרְצֵנָה שְׂעִיר עִזִּים וְזֶר תַּמִּים:
24 וְסָמְכוּ יָדוֹ עַל־רֹאשׁ הַשְּׂעִיר וְשָׂמְכוּ אֹתוֹ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר
כ הַיָּשָׁם אֶת־הָעֹלָה לִפְנֵי דָהָא חֲטָאת הָאֵם: וְלָקַח הַכֹּהֵן
מִדָּם הַחֲטָאת בְּאֶצְבָּעוֹ וְיָפוּ עַל־כִּרְתָּת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֵת
26 דָּמֹו יִשְׁפֹךְ אֶל־יָסוֹד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה: וְאֵת־כִּלְהֵלְכוֹ וְקִטְר
הַמִּזְבֵּחַהּ מִכִּלְבֵּהֶם הַשְּׁלֵמִים וְכִפֹּר עֲלֵיהֶם הַכֹּהֵן מִחֲטָאתוֹ
וְסָלַח לָו: פ

27 ואם־נפש אחת חטאת בשגגה מעם הארץ כעשתה
אחת ממעלות דוה אשר לאתעשייה ואשם: או הודע
אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעריה עולם
המימה וקבה עלחטאתו אשר חטא: וסמך את־ידו
על ראש החטאת ושחט את־החטאת במקום העלה:
ולקח הבהן מדרמה באצבעו ותלן על־קרנת מזבח העלה
ואת־בל־דמה ישפך אל־סוד המזבח: ואת־בל־חלב
יסיר כאשר יסיר חלב מלח מעל נבח השלמים והקטיר
הבהן המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הבהן
ונסלח לו: פ

ואם־כבש יביא קרבנו לחטאת וקבה תמימה וביאה: 32
וסמך את־ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת
במקום אשר ישחט את־העלה: ולקח הבהן מלח 33
החטאת באצבעו ותלן על־קרנת מזבח העלה ואת־בל־
דמה ישפך אל־סוד המזבח: ואת־בל־חלב יסיר 34
כאשר יסיר חלב השבם מנבח השלמים והקטיר הבהן
אתם המזבחה על אשר יהיה ויכפר עליו הבהן על
חטאתו אשר־חטא ונסלח לו: פ

ה

ה ונפש ברתחמא ושמה קול אלה יהוא עד או ראה *
או דע אסלואניד ונשא עני: או נפש אשר תגע בכל־ 2
דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה
טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו יהוא טמא
ואשם: או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר וטמא 3
בה ונעלם ממנו יהוא דע ואשם: או נפש כי תשבע 4
לבטא בשפתים להרע או להטיב לכל אשר יבטא
האדם בשפתיו ונעלם ממנו והוא־ידע ואשם לאחת
מאלה: והיה כרתאשם לאחת מאלה והתעודה אשר־ה

ה

32 אונד ווען ער וועט ברענגען א לאם זיין אָפּפּער פאר א זינד־אָפּפּער, אזוי זאל ער
עס ברענגען א נקבה אָהן א פעהלער: 33 אונד ער זאל לייגען זיינע האנד אויף
דעם קאפ פון דעם זינד־אָפּפּער אונד ער זאל עס שעכטען פאר א זינד־אָפּפּער אין
דעם אָרט וואו מען שעכט דאס בראנד־אָפּפּער: 34 אונד דער פהן זאל נעמען פון
דעם בלוט פון דעם זינד־אָפּפּער מיט זיין פינגער אונד ער זאל טהון אויף דיא הער־
נער פון דעם מזבח פון בראנד־אָפּפּער, אונד איהר גאנצעם בלוט זאל ער אויסגיסען
אן דעם גרונד פון דעם מזבח: 35 אונד איהר גאנצעם אינשליט זאל ער אָפּטהון
גלייך אזוי וויא עס איז אָפּגעטהון געווארען דאס אינשליט פון דעם
פריד־אָפּפּער, אונד דער פהן זאל וויי דעמפען אויף דעם
פון גאט, אונד דער פהן זאל מכפר זיין אויף איהם, וועגען זיינע זינד וואס ער האט
געזינדיגט, אונד עס וועט איהם פאררענגען ווערען:

קאפיטעל ה

1 אונד ווען איינער וועט זינדיגען אונד וועט הערען דאס קול פון א פלוג, אונד ער
איז איין עדות, ענטוועדער ער האט געוועהן אָדער ער האט געוואוסט, ווען ער וועט
עס נישט אָנזאגען, אזוי זאל ער טראגען זיינע זינד: 2 אָדער איינער וואס וועט אָנרירען
אן אימליכע אומריינע זאך, ענטוועדער אן דיא גבלה פון איינע אומריינע חיה, אָדער
אן דיא גבלה פון איינע אומריינע בהמה, אָדער אן דיא גבלה פון איין אומריין שרץ,
אונד עס וועט פארבארגען ווערען פון איהם, אזוי איז ער אומריין, אונד ער וועט
פארשולדען: 3 אָדער ווען ער וועט אָנרירען אן דיא אומרייניגקייט פון מענשען צו
אלע זיינע אומרייניגקייט, דורך וואס ער וועט אומריין ווערען, אונד עס וועט פאר־
בארגען ווערען פון איהם, אונד ער האט עס געוואוסט, אזוי וועט ער פארשולדען:
4 אָדער ווען איינער וועט שווערען, אויסרעדען מיט דיא לעפצען שלעכטעם, צו טהון
אָדער גוטעם, צו טהון אלעס וואס דער מענש וועט אויסרעדען מיט דער שבוועה,
אונד עס וועט פארבארגען ווערען פון איהם, אָדער ער האט געוואוסט, אזוי וועט
ער פארשולדען אין איינעם פון דיא דאזיגע: 5 אונד עס וועט זיין, ווען ער
ווערט פארשולדעט אין איינעם פון דיא דאזיגע, אונד ער וועט מתודה זיין וואס

הָטָא עֲלֵיהֶּ: וְהִבִּיא אֶת־אֲשָׁמוֹ לַיהוָה עַל הַטָּהוֹת אֲשֶׁר
הָטָא נִקְבָּה מִדְּחִצָּאן כְּשֶׁבָה אֶרְשֻׁעִית עִינִם לַחֲטָאֹת
7 וְכֹפֶר עָלָיו כִּכְוֹן מִחֲטָאוֹ: וְאִם־לֹא תִנֶּה יָדֶיךָ שֶׁ
וְהִבִּיא אֶת־אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר הָטָא שְׁנֵי תָרִים אֶרְשֻׁעֵי כִּנֹּר
8 יִנֶּה לַיהוָה אֶת־לַחֲטָאוֹ וְאֶת־דָּעֵלָה: וְהִבִּיא אֹתָם
אֶל־כִּכְוֹן וְהִקְרִיב אֶת־אֲשֶׁר לַחֲטָאוֹת רֵאשׁוֹנָה וּמִלֵּק אֶת־
9 רֵאשׁוֹ מִמֶּיֶל עֶרְפוֹ וְלֹא יִבְדִּיל: וְהָיָה מִדָּם הַחֲטָאוֹת עַל־
קִיר הַמִּזְבֵּחַ וְהַנֶּשֶׁאֵר בְּדָם יִצְחָה אֶל־סֹדֶר הַמִּזְבֵּחַ הַטָּהוֹת
י וְהָיָה שְׁנֵי יָצָחָה עָלָה כְּמִשְׁפַּט וְכֹפֶר עָלָיו כִּכְוֹן
11 מִחֲטָאוֹת אֲשֶׁר־הָטָא וְנִסְלַח לוֹ: ס וְאִם־לֹא תִשְׁנֵי
יָדֶיךָ שְׁנֵי תָרִים אֵל שְׁנֵי כְּנִיזָה וְהִבִּיא אֶת־קִרְבָּנוֹ
אֲשֶׁר הָטָא עֲשִׂיתָהּ הַאֲפָה סֵלֶת לַחֲטָאוֹת לֹא־שִׁינִם עָלֶיהָ
12 שָׁמֶן וְלֹא־יִתֵּן עָלֶיהָ לִכְנֹה כִּי הַטָּהוֹת הִוא: וְהִבִּיאָה אֶל־
כִּכְוֹן וּקְמִץ כִּכְוֹן מִמֶּנָּה מִלּוֹא קִמְצוֹ אֶת־אֹבֶרְתָּהּ
13 וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ עַל אֲשֶׁר יִהְיֶה הַטָּהוֹת הִוא: וְכֹפֶר
עָלָיו כִּכְוֹן עַל־חֲטָאוֹת אֲשֶׁר־הָטָא מֵאֲחַת מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח
14 לוֹ וְהִזְחָה לִכְנֹחַ כְּמִנְחָה: ס וְיִדְבַּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
15 לֵאמֹר: נֶפֶשׁ כִּי־תִמְעַל מִעַל וְהִטָּאָה בְּשִׁנְיָה מִקִּדְשִׁי
יְהוָה וְהִבִּיא אֶת־אֲשָׁמוֹ לַיהוָה אֶל־הַמִּים מִדְּחִצָּאן בְּעֶרְכָּהּ
16 כֶּסֶף־שֶׁקֶלִים בְּשֶׁקֶל־הַקֹּדֶשׁ לְאֵשָׁם: וְהָיָה אֲשֶׁר הָטָא
מִדְּהַקְדָּשׁ וְשִׁלֵּם וְאֶת־הַמִּיּוֹשָׁנוֹ יוֹסֵף עָלָיו וְתֵּן אֹתוֹ לִכְוֹן
וְכִכְוֹן יִכְפֹּר עָלָיו בְּאֵיל הָאֵשָׁם וְנִסְלַח לוֹ: פ
17 וְאִם־נֶפֶשׁ כִּי־תִחָא וְעִשְׂתָּה אֲחֵת מִכֶּל־מַעֲוֹת יְהוָה אֲשֶׁר
18 לֹא תַעֲשִׂינָה וְלֹא־יִדַּע וְאֵשָׁם וְנֶשֶׁא עִינֵי: וְהִבִּיא אֶל־
הַמִּים מִדְּחִצָּאן בְּעֶרְכָּהּ לְאֵשָׁם אֶל־כִּכְוֹן וְכֹפֶר עָלָיו כִּכְוֹן
19 עַל שְׁנֵיתָיו אֲשֶׁר־שָׁנָה וְהָיָה לֹא־יִדַּע וְנִסְלַח לוֹ: אֵשָׁם הִוא
אֵשָׁם אֵשֶׁם לַיהוָה: פ

בְּרֹאנֶד־אֶפְסֶפֶר, גְּלִיזָה אוֹזִי וְהָיָה דָּאם נַעֲרִיכָם, אוֹנֶד דָּעֵר כִּכְוֹן וְאֵל אוֹיָה אִיהֶם מִכְפֹּר
זִינִן וְעִנְעֵן וְיִינַע זִינֶד וְהָיָה עַר הָאֵם נַעֲוִינֶדִינִם, אוֹנֶד עִם וְעֵשׂ צוֹ אִיהֶם פֶּאֶרְנַעֲבֵעֵן
וְעֶרְעֵן: 11 אוֹנֶד וְעֵן עַר וְעֵשׂ נִיט נַעֲנוֹג הַאֲבֵעֵן פֶּאֶר צוֹוִיִּיא מוֹרְטוּל־מִזְיָבֵעֵן, אֶדְעֵר
פֶּאֶר צוֹוִיִּיא יִנְגַּע מִזְיָבֵעֵן, אוֹזִי וְאֵל עַר בְּרַעֲנֵנֵעֵן פֶּאֶר זִינִן אֶפְסֶפֶר וְהָיָה עַר הָאֵם נַעֲ
וְיִנְדִּינִם, דָּאם צַעֲהֶנְטֵעַ מִיִּיל פִּון אִיִּין אָפָה זַעֲמַע־מַעֲהָל אֵלֶם א וְיִנְד־אֶפְסֶפֶר, עַר וְאֵל
נִיט מְהוֹן דְּרוֹיָה קִיִּין אִיִּיל, אוֹנֶד עַר וְאֵל נִיט דְּרוֹיָה מְהוֹן קִיִּין וְיִיִּהֲרוּזָה, וְיִיִּיל עִם אִיִּז א
וְיִנְד־אֶפְסֶפֶר: 12 אוֹנֶד עַר וְאֵל עִם בְּרַעֲנֵנֵעֵן צוֹ דָּעֵם כִּכְוֹן, אוֹנֶד דָּעֵר כִּכְוֹן וְאֵל נַעֲמַעֵן
דֶּאפֹּון וְיִינַע הַאֲנֶדְפוֹל אִיהֶר נַעֲדַעֲכִמְנִים, אוֹנֶד עַר וְאֵל עִם דַּעֲמַפֵּעֵן אוֹיָה דָּעֵם מִזְבֵּחַ מִיט
דִּיא פִּיִּיעֶר־אֶפְסֶפֶר פִּון גָּאֵם, דָּאם אִיִּז א וְיִנְד־אֶפְסֶפֶר: 13 אוֹנֶד דָּעֵר כִּכְוֹן וְאֵל אוֹיָה אִיהֶם
מִכְפֹּר זִינִן וְעִנְעֵן וְיִינַע זִינֶד וְהָיָה עַר הָאֵם נַעֲוִינֶדִינִם אִין אִיִּינַעִם פִּון דִּיא דֶּאזִּינַע, אוֹנֶד עִם
וְעֵשׂ צוֹ אִיהֶם פֶּאֶרְנַעֲבֵעֵן וְעֶרְעֵן, אוֹנֶד עִם וְאֵל זִינִן צוֹ דָּעֵם כִּכְוֹן גְּלִיזָה אוֹזִי וְהָיָה דָּאם שְׁפִיז
אֶפְסֶפֶר: 14 אוֹנֶד גָּאֵם הָאֵם נַעֲרַעֲט צוֹ מִשָּׁה אוֹזִי צוֹ זָאנַעֵן: 15 וְעֵן אִיִּינַעֵר וְעֵשׂ אִיִּבַּעֵר
מִרַעֲטֵעֵן אִיִּינַע אִיִּבַּעֲרַמְרַעֲטוֹנִג, אוֹנֶד וְעֵשׂ אוֹמְבַּעֲרַעֵן וְיִנְדִּינַעֵן אִין דִּיא הִיִּילִיגִקִּיִּיטֵעֵן פִּון
גָּאֵם, אוֹזִי וְאֵל עַר בְּרַעֲנֵנֵעֵן פֶּאֶר זִינִן שׁוֹלֶד אֶפְסֶפֶר צוֹ גָּאֵם, א וְיִדְעֵר אֶהֱן א פַּעֲהֶלַעֲר, פִּון
דִּיא שְׁאָה, נֶאָה דִּיִּין שַׁעֲצֵעֵן נֶאָה, וְיִלְבַּעֲרַנַע שְׁקִלִים, נֶאָה דָּעֵם הִיִּילִיגִקִּיִּיטֵעֵן שְׁקֶל נֶאָה, פֶּאֶר א
שׁוֹלֶד־אֶפְסֶפֶר: 16 אוֹנֶד וְהָיָה עַר הָאֵם נַעֲוִינֶדִינִם אִין דִּיא הִיִּילִיגִקִּיִּיטֵעֵן וְאֵל עַר בֶּאֲצֶאֱלֵעֵן,
אוֹנֶד זִינִן פִּינַפְטֵעֵם מִיִּיל וְאֵל עַר מַעֲהֶרַעֵן דֶּאצִּה, אוֹנֶד עַר וְאֵל עִם נַעֲבֵעֵן צוֹ דָּעֵם כִּכְוֹן, אוֹנֶד
דָּעֵר כִּכְוֹן וְאֵל אוֹיָה אִיהֶם מִכְפֹּר זִינִן, מִיט דָּעֵם וְיִדְעֵר פִּון דָּעֵם שׁוֹלֶד־אֶפְסֶפֶר, אוֹנֶד עִם
וְעֵשׂ צוֹ אִיהֶם פֶּאֶרְנַעֲבֵעֵן וְעֶרְעֵן:

17 אוֹנֶד וְעֵן אִיִּינַעֵר וְעֵשׂ וְיִנְדִּינַעֵן, אוֹנֶד וְעֵשׂ מְהוֹן אִיִּינַם פִּון דִּיא נַעֲבֶאֱטֵעֵן פִּון גָּאֵם וְהָיָה
זָאֲלֵעֵן נִיט נַעֲמְהוֹן וְעֶרְעֵן, אוֹנֶד עַר וְיִיִּים נִיט, אוֹזִי וְעֵשׂ עַר פֶּאֶר־שׁוֹלֶדֶעֵן, אוֹנֶד עַר וְעֵשׂ
מִרַאֲנַעֵן וְיִינַע אוֹמְבַּעֲרַעֲכִמְיִיגִיִּיט: 18 אוֹנֶד עַר וְאֵל בְּרַעֲנֵנֵעֵן א וְיִדְעֵר אֶהֱן א פַּעֲהֶלַעֲר,
פִּון דִּיא שְׁאָה, נֶאָה דִּיִּינַע שַׁעֲצוֹנִג נֶאָה, פֶּאֶר א שׁוֹלֶד־אֶפְסֶפֶר צוֹ דָּעֵם כִּכְוֹן, אוֹנֶד דָּעֵר כִּכְוֹן
וְאֵל אוֹיָה אִיהֶם מִכְפֹּר זִינִן וְעִנְעֵן זִינִן שׁוֹנִג וְהָיָה עַר הָאֵם אוֹמְבַּעֲרַעֵן נַעֲוִינֶדִינִם, אוֹנֶד עַר הָאֵם
נִיט נַעֲוִוֹאֶסֶם, אוֹנֶד עִם וְעֵשׂ צוֹ אִיהֶם פֶּאֶרְנַעֲבֵעֵן וְעֶרְעֵן: 19 דָּאם אִיִּז א שׁוֹלֶד־אֶפְסֶפֶר,
עַר הָאֵם פֶּאֶר־שׁוֹלֶדֶעֲט קַעֲנַעֵן גָּאֵם:

וידבר יהוה אל־משה לאמר: נפש כי תחטא ומעלה ²¹
 מעל בידה וכוש בעמיתו בפקדון ארבת־שומות יד ²²
 בגול או עשק את־עמיתו: אי־מצא אברה וכוש בה ²³
 וישבע על־שקר על־אחת מכל אשר־עשה האדם לחטא ²⁴
 בה: הנה כרת־מא ואשם והשיב את־הגולה אשר ²⁵
 גול או את־העשק אשר עשק או את־הפקדון אשר הפקד ²⁶
 אתו או את־האברה אשר מצא: או מכל אשר־ישבע ²⁷
 עליו לשקר לשלם אתו בראשו ומשחתו יספ עליו לאשר ²⁸
 הוא לו ויתן ביום אשמתו: ואת־אשמו יביא ליהוה איל ²⁹
 חמים מן־הצאן בערבף לאשם אל־הכהן: וכפר עליו ³⁰
 הכהן לפני יהוה ונסלח לו על־אחת מכל אשר־עשה ³¹
 לאשמה בה:

פ פ פ ב

וידבר יהוה אל־משה לאמר: צו את־אהרן ואת־בניו ²
 לאמר זאת תורת העלה והא העלה על פוקדה על ³
 המזבח כלהלילה עד־הבקר ואש המזבח תוקד בו: ⁴
 ולבש הבן מדי כד ומכנס־כד ילבש על־בשרו ⁵
 והרים את־הדשן אשר חאכל האש את־העלה על ⁶
 המזבח ושמו אצל המזבח: וששם את־בגדיו ולבש ⁷
 בגדים אחרים ויציא את־הדשן אל־מחוץ למחנה אל־ ⁸
 מקום טהור: והאש על־המזבח תוקד בו לא תכבה ⁹
 ובער עלה הבתן עצים בבקר בבקר ועד עלה העלה ¹⁰
 ותקטר עלה: חלב השלמים: אש חמדת תוקד על ¹¹
 המזבח לא תכבה: ס וזאת תורת המנחה הקרב ¹²
 אתה בגיאתך לפני יהוה אל־פני המזבח: והרים ¹³
 מנחם בקמצו מסלת המנחה ומשקנה ואת כלהלכה ¹⁴

נעהערט אין דעם טאג פון זיינע שולד: ²⁵ אונד פאר זיין שולד אפפער זאל ער ברענגען ²⁶
 צו נאט, א ווידער אהן פערלער, פון דיא שאף, נאך דיינע שאצונג נאך, פאר א ²⁷
 שולד אפפער, צו דעם כהן: ²⁸ אונד דער כהן זאל מכפר זיין אויף איהם פאר נאט, ²⁹
 אונד עס וועט צו איהם פארנעבען ווערען, איבער איינעם פון אלעם וואס ער וועט ³⁰
 טהון צו פארשולדען דראן:

צו

קאפיטעל ו

1 אונד נאט האט גערעט צו משה אזוי צו זאגען: 2 געביט דעם אהרן אונד זיינע ³
 זיהן צו זאגען, דאס דאזיגע איז דיא לערנונג פון דעם בראנד אפפער, דאס איז דאס ⁴
 בראנד אפפער, אויף דעם ברען־ארט אויף דעם מזבח, דיא נאנצע נאכט בוי צו דעם ⁵
 מארגען, אונד דאס פייער פון דעם מזבח זאל דרויף ברענען: 6 אונד דער כהן זאל ⁷
 אנקליידען זיין ליינענעם העמד, אונד זיינע ליינענע הויזען זאל ער אנקליידען אויף ⁸
 זיין פלייש, אונד ער זאל אראפ נעמען דיא אש, ווען דאס פייער וועט פארברענען ⁹
 דאס בראנד אפפער אויף דעם מזבח, אונד ער זאל עס אהינליינען בייא דעם מזבח: ¹⁰
 4 אונד ער זאל אויסציהען זיינע קליידער, אונד ער זאל אנקליידען אנדערע קליידער, ¹¹
 אונד ער זאל ארויסברענגען דיא אש אויסעווייניג פון דער מחנה אין א ריינעם ארט: ¹²
 5 אונד דאס פייער אויף דעם מזבח זאל אויף איהם ברענען, עס זאל ניט פארלעשען, ¹³
 אונד דער כהן זאל ברענען העלצער אויף איהם, אישליכען מארגען, אונד ער זאל ¹⁴
 אנריכטען אויף איהם דאס בראנד אפפער, אונד ער זאל דעמפען אויף איהם דאס ¹⁵
 אינשליט פון דעם פריד אפפער: 6 א בעשטענדיג פייער זאל ברענען אויף דעם ¹⁶
 מזבח, עס זאל ניט פארלאשען ווערען: 7 אונד דאס דאזיגע איז דיא לערנונג פון ¹⁷
 דעם שפייו אפפער, דיא זיהן פון אהרן זאלען עס מקריב זיין פאר נאט, אויף דעם ¹⁸
 מזבח: 8 אונד ער זאל אפשיידען פון איהם מיט זיינע פויסט פון דעם זעמעל ¹⁹
 מעהל פון דעם שפייו אפפער, אונד פון זיין אייל, אונד דאס נאנצע ווייטהויף ²⁰

וְאִם אִיז אוֹיף דעם שְׁפִיז אָפּפּער, אונד
ער זאל דעמפּען אוֹיף דעם מִזְבֵּחַ א
לִיבליכען געשמאק, זיין געדעכטניס צו
נאט: 9 אונד דאס איבריג בלייבט פון
איהם זאלען אהרן אונד זיינע זיהן עסען,
מיט מצות זאל עס גענעסען ווערען אין
דעם הייליגען אָרט, אין דעם פארהויף
פון דעם געצעלט פון דיא פערזאמלונג
זאלען זיין עס עסען: 10 עס זאל נישט
געפאקען ווערען מיט חמץ, זייער טייל
האב איף עס גענעבען פון מיינע פייער-
אָפּפּער, דאס איז נאנץ הייליג גלייך אזוי
וויא דאס זינד אָפּפּער אונד גלייך אזוי
וויא דאס שולד אָפּפּער: 11 איטליכער
מאנספּערזאן אונטער דיא קינדער פון
אהרן זאל עס עסען, עס זאל זיין איין
אייביגעס געזעץ צו איירע געשלעכטער
פון דיא פייער אָפּפּער פון נאט, איטלי-
כער דאס וועט זיין אנדערען זאל זיין
הייליג:

12 אונד נאט האט גערעט צו משה אזוי
צו זאגען: 13 דאס דאזיגע איז דאס
אָפּפּער פאר אהרן אונד זיינע זיהן וואס
זיין זאלען מקריב זיין צו נאט, אין דעם
טאג ווען ער וועט געזאלבט ווערען,
דאס צעהנטע טייל פון איין איפה וועמעל
מעהל א געשטענדיג שפייז אָפּפּער,
14 אויף א פאן מיט אייל
דעם שפייז ווערען, געמישט זאלסט דוא עס גרענענען, געבאקענע שטיקער פון
דער כהן פון זיינע זיהן וואס איז אין זיינע שטעל געזאלבט, זאל עס מאכען, עס זאל
זיין איין אייביגעס געזעץ צו נאט, עס זאל נאנץ געדעכטען ווערען: 16 אונד איטלי-
כעס שפייז אָפּפּער פון א כהן זאל נאנץ (פערברענט) זיין, עס זאל נישט גענעסען ווערען:

17 אונד נאט האט גערעט צו משה, אזוי צו זאגען: 18 רעד צו אהרן אונד צו זיינע זיהן
אזוי צו זאגען, דאס דאזיגע איז דיא לערנונג פון דעם זינד אָפּפּער, אין דעם אָרט וואו
דאס בראנד אָפּפּער וועט געשאכטען ווערען זאל דאס זינד אָפּפּער געשאכטען ווערען,
פאר נאט, דאס איז נאנץ הייליג: 19 דער כהן וואס רייניגט עס דער זאל עס עסען, אין
דעם הייליגען אָרט זאל עס גענעסען ווערען, אין דעם פארהויף פון דעם געצעלט פון
דיא פערזאמלונג: 20 איטליכער וואס וועט אנדערען אן זיין פלייש זאל הייליג זיין, אונד
דער וואס וועט שפּרענגען פון זיין בלוט אויף דעם קלייד וואס ער וועט דרויף שפּרענגען,
זאלסט דוא וואשען אין דעם הייליגען אָרט: 21 אונד דאס איךדענע כלי אין
וועלכעס עס וועט געקאכט ווערען, זאל ציבראכען ווערען, אונד ווען עס איז געקאכט
געווארען אין א קופערנעם כלי, אזוי זאל עס גערייניגט ווערען, אונד עס זאל גע-
שווענקט ווערען מיט וואסער: 22 איטליכער מאנספּערזאן אונטער דיא כהנים מעג
עס עסען, דאס איז נאנץ הייליג: 23 אונד איטליכעס זינד אָפּפּער, וואס פון זיין בלוט
איז געבראכט געווארען צו דעם געצעלט פון דיא פערזאמלונג מכפר צו זיין אין
דיא הייליגקייט, זאל נישט גענעסען ווערען, עס זאל פערברענט ווערען מיט פייער:

קאפיטעל ז

1 אונד דאס דאזיגע איז דיא לערנונג פון דעם שולד אָפּפּער עס איז נאנץ הייליג:
2 אין דעם אָרט וואו זיין שטעכטען דאס בראנד אָפּפּער, זאלען זיין שטעכטען דאס
שולד אָפּפּער, אונד זיין בלוט זאל ער שפּרענגען אויף דעם מִזְבֵּחַ רינגס
ארום: 3 אונד זיין גאנצעס אינשליט זאל ער גענעקען פון איהם, דאס
וויידעל

אשר על־המזבח והקמיר המזבח בית יתום ואחרתה
9 לידו: והערתה מנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל
במקום קדש כחצר אהל־מועד יאכלו: לא תאפה
חמץ חלקם נתתי אלה מאש קדש קדשים הוא כהנאות
11 ובאשם: כל־זר כבני אהרן יאכלנה הקדשם לדרת־תכם
מאש ידוה כל א־ש־יגע בהם יקדש: פ

12 וידבר יהוה אל־משה לאמר: זה קרבן אהרן ובניו
13 אשר־יקריבו ליהוה ביום המשיח אתי עשית האפה
קלת מנהח תמיד מחציתה בכלקר ומחציתה בקרב:
14 על־מחבת בשמן תעשה מרבבת הבאנה תפיל מנתח
15 פתום מקריב ריח־נחת ליהוה: והכהן המשיח תחתיו
16 מבניו יעשה אלה הקדשם ליהוה כליל תקמיר: וכל־
מנתח כהן כליל תהיה לא תאכל: פ

17 וידבר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־אהרן ואל־
18 בניו לאמר זאת תורת ההנאות במקום אשר תשחט
העלה תשחט ההנאות לפני יהוה קדש קדשים הוא:
19 הכהן המהמא אלה יאכלנה במקום קדש תאכל
20 כחצר אהל מועד: כל א־ש־יגע בבשרה יקדש
ואשר יהי מדרמה על־הבגד אשר יהי על־תהכסם במקום
21 קדש: וכל־יתרש אשר תבשלו ישרק ואם־בכלי
22 נחשת בשלה ומרק ושטר במים: כל־זר כבני־
23 יאכל אלה קדש קדשים הוא: וכל־הנאות אשר
יתבא מדרמה אל־אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל
באש תשרף: פ

1 וְזאת תורת האשם קדש קדשים הוא: במקום אשר
2 יִשְׁחטו את־העלה יִשְׁחטו את־האשם ואת־דמו יזרק
3 על־המזבח קרוב: ואת כל־חלבו יקריב מש אֶת־

האלה ואת החלב המכסה את הנקבה: ואת שתי
הנקלות ואת החלב אשר עליהן אשר על הבסקים ואת
היתרת על הנקבה על הנקלות יסירה: והקמיר אתם
הבהן המזבחה אשר ליהוה אשם הוא: כל קרבן
בבהנים יאכלו במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא:
בהטאת באשם תודה אחת להם הבהן אשר יכפרו
לו יתה: והבהן המקריב את עצלת איש צור העלה אשר
הקריב לבחן לו יתה: וכל מנחה אשר תאפה בתנור
וכל גשעה במרחשת ועל מחבת לבחן המקריב אותה
לו יתה: וכל מנחה בלולה בשמן ותרכה לכלבני
אתה תתה איש באונו: פ

ותא תתה ובה השלמים אשר יקריב ליהוה: אם על-
תודה יקריב וקריב וקריב: על תודה תתה חלות מצות
בלולת בשמן וקריב מצות משחים בשמן וסלת מרבית
חלות בלולת בשמן: על חלות להם חמץ יקריב קרבן
על תודה תתה שלמים: וקריב מצות אחד מקרבן
תרוסה ליהוה לבחן חוקק אתכם השלמים לו יתה:
ובשר ובה תתה שלמי ביום קרבן יאכל לא-ית
מצת ערבך: ואם ער לא יתה ובה קרבן ביום
הקריב את זבחו יאכל וממחרת ותותר מצת יאכל:
ותותר מבשר תודה ביום השלישי באש ישרה: ואם
יאכל יאכל מבשר ובה שלמי ביום השלישי לא
ישרה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יתה ותקש
האכלת מצת ענה תשא: והבשר אשר יע
בבלתמא
לא יאכל באש ישרה והבשר בליתמור יאכל בשר:
ותקש אשר תאכל בשר מבהן השלמים אשר ליהוה כ
ושמאני עלי ותתה תקש תהא מעמה: ותקש כר
תע בבלתמא בתמא אתם לא בבהמה תמא לא

וידעל, אונד דאם אינשליט וואס בער
דעקט דאס איינגעוויי: 4 אונד דיא
צווייא נירען, אונד דאם אינשליט וואס
איז אויף זיין, וואס איז אויף דיא לענדען,
אונד דאם רויטפלייש אויף דער לעבער,
מיט דיא נירען זאל מען עס אפטהון:
5 אונד דער פהן זאל זיין דעמפען אויף
דעם מזבח, א פייער אפפער צו גאט,
דאס איז א שולד אפפער: 6 איטליכער
מאנספערזאן אונטער דיא פהנים זאלען
עס עסען, אין דעם הייליגען ארט זאל
עס גענעסען ווערען, עס איז גאנץ הייליג:
7 גלייך אזוי וויא דאס זינד אפפער,
אזוי זאל אויף דאס שולד אפפער זיין
איינע לערנונג צו זיין, דער פהן וואס
נעמט מכפר זיין מיט איהם, צו איהם זאל
עס זיין: 8 אונד דער פהן וואס איז
מקריב דאס בראנד אפפער פון א מענש,
דיא הויט פון דעם בראנד אפפער וואס
ער האט מקריב געוועזען זאל געהערען
צו דעם פהן: 9 אונד איטליכעם שפיז
אפפער וואס נעמט געבאקען ווערען אין
דעם אויפען, אונד איטליכעם וואס איז
געמאכט אין דעם קעסעל, אונד אויף
דיא פאן, צו דעם פהן וואס איז עס
מקריב צו איהם זאל עס זיין: 10 אונד איינע
ליכעם שפיז אפפער געמישט מיט אייל

אדער מרוקען, זאל זיין צו אלע זיין פון אהרן, איינער גלייך אזוי וויא דער אנדערער:

11 אונד דאס דאזיגע איז דיא לערנונג פון דעם פריד אפפער וואס מען נעמט מקריב
זיין צו גאט: 12 ווען מען נעמט עס מקריב זיין פון וועגען א דאנק אפפער, אזוי זאל
מען מיט דעם דאנק אפפער מקריב זיין קובען, מצות געמישט מיט אייל, אונד דינע
קובען געשמיט מיט אייל אונד געמעל מעהל געמישט, חלות געמישט מיט אייל:
13 מיט דיא חלות פון געוויצט ברויט זאל ער זיין אפפער גענעגען מיט דעם דאנק
אפפער פון זיינע פריד אפפער: 14 אונד ער זאל פון איהם מקריב זיין איינס פון
איטליכעם אפפער, איינע אפשיידונג צו גאט, צו דעם פהן וואס שפרענגט דאס בלוט
פון דעם פריד אפפער, צו איהם זאל עס זיין: 15 אונד דאס פלייש פון דעם דאנק
אפפער פון זיינע פריד אפפער, זאל גענעסען ווערען אין דעם טאג פון זיין אפפער,
ער זאל נישט דערפון איבערלאזען ביז מארגען: 16 אונד ווען זיין אפפער איז א
נדר אדער א פרייזויליגעס אפפער, אין דעם טאג ווען ער איז מקריב זיין אפפער זאל
עס גענעסען ווערען, אונד אויף אין דעם מארגענדען טאג זאל דאס איבערגעבליבענע
פון איהם גענעסען ווערען: 17 אבער דאס איבערגעבליבענע פון דעם פלייש פון
דעם אפפער אין דעם דריטען טאג זאל פערברענט ווערען מיט פייער: 18 אונד ווען
עס נעמט גענעסען ווערען פון דעם פלייש פון דעם פריד אפפער אין דעם דריטען
טאג, אזוי וועט דער נישט וואוילגעפליג זיין וואס האט עס מקריב געוועזען, עס וועט
נישט גערעכענט ווערען צו איהם, עס זאל אומוויידיג זיין, אונד דער וואס נעמט דערפון
עסען, זאל טראגען זיינע אומגערעכטיגקייט: 19 אונד דאס פלייש וואס נעמט אים
ויהרען אן איטליכע אומרייניגקייט זאל נישט גענעסען ווערען, מיט פייער זאל עס
פערברענט ווערען, אונד דאס פלייש, איטליכער וואס איז ריין מעג עסען דאס פלייש:
20 אונד דער וואס נעמט עסען דאס פלייש פון דעם פריד אפפער, וואס איז צו גאט,
אונד זיינע אומרייניגקייט איז אויף איהם, אזוי זאל דערעלבער פערשניטען ווערען
פון זיין פאלק: 21 אונד ווען איינער נעמט אנדערען אן אלערלייא אומרייניעס,
אן דיא אומרייניגקייט פון א מענש, אדער אן איינע אומרייניע בהמה, אדער

אָן אלערלייאַ אומריינע אומווייניקייט,
אונד נעמט עסען פון דעם פלייש פון
דעם פריד־אָפּפער וואס איז צו גאט, אזוי
זאל דערנעלכער פערשניטען ווערען פון
זיין פאלק: 22 אונד גאט האט גערעמט
צו משה אזוי צו זאגען: 23 רעד צו
דיא קינדער ישראל אזוי צו זאגען, קיין
אינשליש פון אַקס אָדער פון לאס אָדער
פון ציגען, זאלט איהר נישט עסען: 24 אונד
דאס אינשליש פון א נבלה, אונד דאס
אינשליש פון א פערצוקסעם, זאל גע-
מאכט ווערען צו אלערלייאַ ווערק, אָבער
איהר זאלט עס נישט עסען: 25 ווארין
איטליכער וואס עסט אינשליש פון דער
בהמה וואס מען נעמט דערפון מקריב
זיין א פייער־אָפּפער צו גאט, אזוי זאל
דער וואס עסט עס פערשניטען ווערען
פון זיין פאלק: 26 אונד קיין בלוט זאלט
איהר נישט עסען אין אלע איירע וואוינוג-
גען, פון פינגעל אָדער פון א בהמה:
27 איטליכער וואס נעמט עסען אלערלייאַ
בלוט, דערנעלכער זאל פארשניטען
ווערען פון זיין פאלק:

28 אונד גאט האט גערעמט צו משה, אַזוי צו זאגען: 29 רעד צו דיא
קינדער ישראל אזוי צו זאגען, דער וואס וויל מקריב זיין פריד־אָפּפער
צו גאט, זאל ברענגען זיין אָפּפער צו גאט פון זיין פריד־אָפּפער: 30 זיינע
הענד זאלען ברענגען דיא פייער־אָפּפער פון גאט, דאס אינשליש אויף דיא
ברוקט זאל ער ברענגען, דיא ברוקט, עס אויפצוהייבען איינע אויפצוהייבונג
פאר גאט: 31 אונד דער פֿהן זאל דעמפּען דאס אינשליש אויף דעם מזבח, אונד דיא
ברוקט זאל זיין פאר אהרן אונד פאר זיינע זיהן: 32 אונד דיא רעכטע שולטער זאלט
איהר געבען איינע אָפּשיידונג צו דעם פֿהן פון איירע פריד־אָפּפער: 33 דער פון
דיא זיהן פון אהרן וואס איז מקריב דאס בלוט פון דיא פריד־אָפּפער אונד דאס
אינשליש, צו איהם זאל זיין דיא רעכטע שולטער צו א טייל: 34 ווארין
דיא ברוקט פון דיא אויפצוהייבונג, אונד דיא שולטער פון דיא אָפּשיידונג האב
איך גענומען פון דיא קינדער ישראל פון זיירע פריד־אָפּפער, אונד איך
האב זייא געגעבען פאר אהרן דעם פֿהן, אונד פאר זיינע זיהן, צו איין
אייביגעס געזעץ פאר דיא קינדער ישראל: 35 דאס איז דיא זאלבונג פון
אהרן אונד דיא זאלבונג פון זיינע זיהן פון דיא פייער־אָפּפער פון גאט,
אין דעם טאג ווען ער האט זייא גענעהנט פֿהנים צו זיין צו גאט:
36 וואס גאט האט געבאטען צו געבען צו זייא, אין דעם טאג ווען ער
האט זייא געזאלבט, פון דיא קינדער ישראל, איין אייביגעס געזעץ צו
זיירע געשלעכטער: 37 דאס איז דיא לערנונג פון דעם בראנד־אָפּפער,
אונד פון דעם שפייז־אָפּפער, אונד פון דעם זינד־אָפּפער, אונד פון דעם
שולד־אָפּפער אונד פון דיא ערפילונג אונד פון דעם פריד־אָפּפער: 38 וואס
גאט האט געבאטען צו משה אויף דעם בארג סיני, אין דעם טאג וועלכען
ער האט געבאטען דיא קינדער ישראל מקריב צו זיין זיירע קרבנות צו
גאט אין דער מדבר סיני:

בבלישקן טאג וואָל מבשר נבש השלמים אשר ליהוה
22 ונכרתה הנפש והוא מעמדה: ודבר יהוה אלמשה
23 לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר כל־הלב שור וקשב
24 ושו לא תאכלו: תחלב ונבלה ותלב טרפה ועשה לכל
25 כה קל־אכה ואכל לא תאכלו: כי כל־אכל חלב מן
הבהמה אשר יקריב ממנה אשר ליהוה ונכרתה הנפש
26 האכלת מעמדה: וכל־דם לא תאכלו בכל מושבתכם
27 לשון ולבהמה: כל־נפש אשר־תאכל בל־דם ונכרתה
הנפש והוא מעמדה:

פ

28 ודבר יהוה אלמשה לאמר: דבר אל בני ישראל
29 לאמר המקריב את־זבח שלמים ליהוה יביא את־קרבנו
ל יהוה מבית שלמים: ודיו תביאנה את אשר יהיה את
החלב על־החזה וביאנו את החזה להקין אתו תעשה
31 לפני יהוה: והקטיר הבתן את־החלב המזבח ויהיה
32 החזה לאהרן ולבניו: ואת שוק תניח תחת תרומה
33 לכלה מוכרת שלמים: המקריב את־דם השלמים ואח
34 החלב מבית אהרן לו תתנה שוק תניח להקין: כי
את־חזה התעשה ואת שוק התרומה לל־חתי מאת
בני־ישראל מוכר: שלמים נתן אתם לאהרן הבתן
לה ולבניו להקטירם מאת בני ישראל: ואת משחת אהרן
ומשחת בני מאשי יהוה ביום הקריב אתם לשמן
36 ליהוה: אשר צוה יהוה לתת לחם ביום משחו אתם
37 מאת בני ישראל קחת עליכם לדרתם: ואת התורה
לעלה למנחה ולחמאת ולאשם ולמליאם וקרבן
38 השלמים: אשר צוה יהוה את־מישה בדר שני ביום
צוה את־בני ישראל להקריב את־קרבנותם ליהוה
במדבר סיני:

פ

ח

וידבר ד' אל משה לאמר: קח את־הזרן ואת־בניו ^א 2
 אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת
 ואת שני האילים ואת כל המצות: ואת כל־העדה ^ב
 הקהל אל־פתח אהל מועד: ונשם משה כאשר צוה ^ג
 ד' אתו ותקהל העדה אל־פתח אהל מועד: ויאמר ^ד
 משה אל־העדה הן הדבר אשר־צוה ד' לעשות:
 ותקרב משה את־הזרן ואת־בניו ורחץ אתם במים: ^ה
 וחתן עליו את־הכתנת ותחגור אתו באבנט וילבש אתו ^ו
 את־המעיל וחתן עליו את־האפר ויחגור אתו באבנט ^ז
 האפר ויאפר לו ביו: ונשם עליו את־החשן וחתן אל ^ח
 החשן את־האורים ואת־התמים: ונשם את־המענטף על ^ט
 ראשו ונשם על־המענטף אל־מל פניו את ציצת תהוב ^י
 גור הכרש כאשר צוה ד' את־משה: ותקח משה ^{יא}
 את־שמן המשחה וימשה את־המשכן ואת־כל־אשר־בו ^{יב}
 ויחנך אתם: וכן מנעו על־המזבח שכב פנים ומשח ^{יג}
 את־המזבח ואת־כל־כליו ואת־הזבן ואת־בניו לקדשם:
 ויצל מנעמן המשחה על ראש הזרן ומשה אתו ^{יד}
 לקדשו: ותקרב משה את־בניו ורחץ אתם במים ^{טו}
 ויחגור אתם באבנט ויחבש להם מגבעות כאשר צוה ^{טז}
 ד' את־משה: ונשם את פר החטאת ויחמך את־הזרן ^{יז}
 ובניו ואת־הזרים על־ראש פר החטאת: וישחט ויחך ^{יח}
 משה את־הזרים וחתן על־קרנות המזבח סביל באבנטו ^{יט}
 ויחטא את־המזבח ואת־הזרים וצק אל־סוד המזבח ^כ
 ויחידשו לכפר עליו: ויחך את־כל־החלב אשר על ^{כא}
 הכרש ואת תררת הכרש ואת־שתי הכלית ואת־החלבון ^{כב}
 ויחמך משה המזבח: ואת־הכרש ואת־עורו ואת־בשרו ^{כג}

1 אונד גאט האט גערעט צו משה אזוי
 צו זאגן: 2 נעם אהרן אונד זיינע זיהן
 מיט איהם, אונד דיא קליידער אונד דאס
 אייל פון דיא זאלבונג, אונד דעם שטייער
 פון דעם זינד־אפפער אונד דיא צווייא
 ווידער, אונד דעם קארב פון מצות:
 3 אונד פערזאמעל דיא גאנצע געמיינדע
 צו דער טיר פון דעם געצעלט פון דיא
 פערזאמלונג: 4 אונד משה האט געטהון
 גלייך אזוי וויא גאט האט איהם געבא־
 טען, אונד דיא געמיינדע האט זיך
 פערזאמעלט צו דער טיר פון דעם
 געצעלט פון דיא פערזאמלונג: 5 אונד
 משה האט געזאגט צו דיא געמיינדע,
 דאס איז דאס ווארט וואס גאט האט
 געבאטען צו טהון: 6 אונד משה האט
 גענעהנט אהרן אונד זיינע זיהן, אונד ער
 האט וויא געוואשען מיט וואסער: 7 אונד
 ער האט איהם אנגעטוהן דאס העמר,
 אונד ער האט איהם אנגענארטעלט מיט
 דעם נארטעל, אונד ער האט איהם אנ־
 געקליידעט מיט דעם אויבער־העמר,
 אונד ער האט איהם אנגעטוהן דעם אפר,
 אונד ער האט איהם אנגענארטעלט מיט
 דעם נארטעל פון דעם אפר אונד ער

האט איהם גענארטעלט דאמיט: 8 אונד ער האט אויף איהם געטהון דיא ברוסט־שפאן,
 אונד ער האט געלייגט אויף דיא ברוסט־שפאן דיא אורים אונד תמים: 9 אונד ער האט
 געטהון דיא הויב אויף זיין קאפ, אונד ער האט געטהון אויף דיא הויב, קעגענאיבער
 דיא פארדערשטע זייט, דאס גאלדענע בלעך, דיא הייליגע קרוין, גלייך אזוי וויא גאט
 האט געבאטען משה: 10 אונד משה האט גענומען דאס אייל פון דיא זאלבונג, אונד ער
 האט געזאלבט דאס משכן אונד אלעס וואס איז דארין געוועזען, אונד ער האט
 זיין געהייליגט: 11 אונד ער האט דאפון געשפרענגט אויף דעם מזבח זיבען מאל,
 אונד ער האט געזאלבט דעם מזבח אונד אלע זיינע כלים, אונד דעם האנד־בעקען
 אונד זיין געשטעל, זיין צו הייליגען: 12 אונד ער האט געזאגט פון דעם אייל פון
 דיא זאלבונג אויף דעם קאפ פון אהרן, אונד ער האט איהם געזאלבט איהם צו
 אנגעקליידעט העמדער, אונד ער האט זיין אנגעפונדען דיא הויכע הויבען, אזוי וויא גאט
 האט געבאטען משה: 14 אונד ער האט גענעהנט דעם שטייער פון דעם
 זינד־אפפער, אונד אהרן אונד זיינע זיהן האבען געלעגט זייער הענד אויף
 דעם קאפ פון דעם שטייער פון דעם זינד־אפפער: 15 אונד ער האט
 איהם געשאכטען, אונד משה האט גענומען דאס בלוט, אונד ער האט עס
 געטהון אויף דיא הערנער פון דעם מזבח רינגסארום מיט זיין פינגער,
 אונד ער האט גערייניגט דעם מזבח, אונד דאס בלוט האט ער אויסגע־
 גאסען אן דעם גרונד פון דעם מזבח, אונד ער האט איהם געהייליגט אויף
 איהם מכפר צו זיין: 16 אונד ער האט גענומען דאס גאנצע אינשליט
 וואס איז געוועזען אויף דעם איינגעווייז, אונד דאס רויט־פלייש פון דער
 לעבער, אונד דיא צווייא נירען אונד זייער אינשליט, אונד משה האט עס
 געדעמפט אויף דעם מזבח: 17 אונד דעם שטייער אונד זיינע הויט אונד זיין פלייש

ואת־פרשו שרף באש מניח למזבח כאשר צוה ה' וְהָיָה
 18 אֶת־מִשְׁחָה: וְקָרַב אֶת אֵל הַעֲלֵה חֲסִמָּה אֶתֶּן וּבָנָה
 19 אֶת־דָּרְגָה עַל־רֹאשׁ הָאֵל: וְשֵׁשֶׁת חֻרֵק מִשֶּׁה אֶתֶּן
 כ הָרָם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְאֶת־הָאֵל נָחָל לִתְחִיבָהּ חֲסִמָּה
 21 מִשֶּׁה אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַתְּחִיבָהּ אֶת־הַדָּרְגָה: וְאֶת־חֲסִמָּה
 וְאֶת־הַרְעָם רָחֵץ בְּמֵי חֲסִמָּה מִשֶּׁה אֶת־כָּל־הָאֵל
 הַמִּזְבֵּחַ עָלָה הָיָה לִכְתִּיב־נִחֻחַ אִשֶּׁה הָיָה לִדְוָה
 22 כֹּאשֶׁר צִוָּה ה' וְהָיָה אֶת־מִשְׁחָה: וְקָרַב אֶת־הָאֵל הַשֵּׁנִי
 אֵל הַמִּלֵּאִים חֲסִמָּה אֶתֶּן וּבָנָה אֶת־דָּרְגָה עַל־רֹאשׁ
 23 הָאֵל: וְשֵׁשֶׁת חֻרֵק מִשֶּׁה אֶתֶּן וּבָנָה חֲסִמָּה אֶתֶּן
 אֶתֶּן הַמִּזְבֵּחַ וְעַל־כִּתְּלֵהוּ חֻרֵק מִשֶּׁה וְעַל־כִּתְּלֵהוּ חֻרֵק
 24 הַמִּזְבֵּחַ: וְקָרַב אֶת־כִּתְּלֵהוּ אֶתֶּן חֲסִמָּה מִשֶּׁה מִדָּרְגָה עַל־
 כה הַמִּזְבֵּחַ חֲסִמָּה וְעַל־כִּתְּלֵהוּ חֻרֵק מִשֶּׁה וְעַל־כִּתְּלֵהוּ חֻרֵק
 אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הָאֵל וְאֶת־כָּל־הַחֲסִמָּה אֶתֶּן עַל־הַמִּזְבֵּחַ
 וְאֶת־הַתְּחִיבָהּ וְאֶת־הַרְעָם אֶתֶּן וְאֶת־הַחֲסִמָּה וְאֶת־
 26 שֹׁק הַמִּזְבֵּחַ: וְהָיָה הַמִּשְׁחָה אֶתֶּן וְלִפְנֵי ה' לִקְחֵהּ חֲסִמָּה
 מִשֶּׁה אֶתֶּן וְעַל־כִּתְּלֵהוּ חֻרֵק מִשֶּׁה וְעַל־כִּתְּלֵהוּ חֻרֵק
 27 עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְעַל־כִּתְּלֵהוּ חֻרֵק מִשֶּׁה: וְהָיָה אֶת־הַחֲסִמָּה עַל־כִּתְּלֵהוּ
 28 אֶתֶּן וְעַל־כִּתְּלֵהוּ חֻרֵק מִשֶּׁה אֶתֶּן חֲסִמָּה לִפְנֵי ה': וְהָיָה
 מִשֶּׁה אֶתֶּן מִשֶּׁה כִּפְרִים וְקָרַב הַמִּזְבֵּחַ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
 29 מִלֵּאִים רַם לִרְחַם נִחֻחַ אִשֶּׁה הָיָה לִדְוָה: וְהָיָה מִשֶּׁה
 אֶת־הַתְּחִיבָהּ וְהַמִּשְׁחָה חֲסִמָּה לִפְנֵי ה': מִלֵּאִים
 ל מִשֶּׁה הָיָה לִקְחֵהּ כֹּאשֶׁר צִוָּה ה' אֶת־מִשְׁחָה: וְהָיָה
 מִשֶּׁה מִשְׁמֵן הַמִּשְׁחָה וְהַמִּזְבֵּחַ אֶתֶּן עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְעַל־
 אֶתֶּן עַל־כִּתְּלֵהוּ וְעַל־כִּתְּלֵהוּ חֻרֵק מִשֶּׁה אֶתֶּן וְקָרַב
 אֶת־הַחֲסִמָּה אֶת־כִּתְּלֵהוּ וְאֶת־כִּתְּלֵהוּ חֻרֵק מִשֶּׁה אֶתֶּן:

אונד זיין מיכט האט ער פערברענט אים
 פייער, אויסענווייגט פון דער מחנה,
 גלייך אזוי וויא האט האט געבאטען
 משה: 18 אונד ער האט געענהנט דעם
 ווידער פון דעם בראנד אפסער, אונד
 אהרן אונד זיינע זיהן האבען געלייגט
 זייער הענד אויף דעם קאפ פון דעם
 ווידער: 19 אונד ער האט איהם גע-
 שאכטען, אונד משה האט געשפרענגט
 דאס בלוט אויף דעם מזבח רינגס ארום:
 20 אונד דעם ווידער האט ער צוטיילט
 אין זיינע שטיקער, אונד משה האט גע-
 דעמפט דעם קאפ אונד דיא שטיקער
 אונד דאס פעט: 21 אונד דאס איינגעווינד
 אונד דיא שענקעל האט ער געוואשען
 מיט וואסער, אונד משה האט געדעמפט
 דעם נאנצען ווידער אויף דעם מזבח
 דאס איז דאס בראנד אפסער פאר א
 ליבליכען געשמאק, דאס איז א פייער
 אפסער צו גאט, אזוי וויא האט האט
 געבאטען משה: 22 אונד ער האט
 געענהנט דעם אנדערען ווידער, דעם
 אונד פון דער דערפילונג, אונד אהרן
 הענד אויף דעם קאפ פון דעם ווידער: 23 אונד ער האט איהם געשאכטען, אונד
 משה האט גענומען פון זיין בלוט, אונד ער האט עס געטהון אויף דעם רעכטען אהר-
 לאפען פון אהרן, אונד אויף דעם דוימען פון זיינע רעכטע האנד אונד אויף דעם דוימען
 פון זיין רעכטען פוס: 24 אונד ער האט געענהנט דיא זיהן פון אהרן, אונד משה
 האט געטהון פון דעם בלוט אויף זייער רעכטע אהר-לאפען, אונד אויף דעם דוימען
 פון זייער רעכטע האנד, אונד אויף דעם דוימען פון זייער רעכטע פוס, אונד משה
 האט געשפרענגט דאס בלוט אויף דעם מזבח, רינגס ארום: 25 אונד ער האט גע-
 נומען דאס אינשליט אונד דאס ווידערעל אונד דאס נאנצע אינשליט וואס איז געוועזען
 אויף דעם איינגעווינד, אונד דאס רויטפלייש פון דער לעבער, אונד דיא צווייא נירען,
 אונד זייער אינשליט, אונד דיא רעכטע שולטער: 26 אונד פון דעם קארב מצות
 וואס איז געוועזען פאר גאט, האט ער גענומען איינע מצה-חלה, אונד איינע חלה פון
 דעם אייל-ברויט, אונד א דינען קוכען, אונד ער האט זייא געלייגט אויף דעם
 אינשליט אונד אויף דער רעכטע שולטער: 27 אונד ער האט דאס אלעס געלייגט
 אויף דיא הענד פון אהרן אונד אויף דיא הענד פון זיינע זיהן, אונד ער האט זייא
 אויפגעהויבען איינע אויפהייבונג פאר גאט: 28 אונד משה האט זייא אפגענומען פון
 זייער הענד, אונד ער האט עס געדעמפט אויף דעם מזבח אויף דעם בראנד אפסער,
 דאס זענען דיא דערפילונג פאר א ליבליכען געשמאק, דאס איז א פייער אפסער צו
 גאט: 29 אונד משה האט גענומען דיא ברוסט, אונד ער האט זייא אויפגעהויבען
 איינע אויפהייבונג פאר גאט, פון דעם ווידער פון דער דערפילונג פאר משה איז עס
 געוועזען א גאב, וויא גאט האט געבאטען משה: 30 אונד משה האט גענומען פון
 דעם אייל פון דיא זאלבונג אונד פון דעם וואס איז געוועזען אויף דעם מזבח, אונד
 ער האט עס געשפרענגט אויף אהרן אויף זיינע קליידער, אונד אויף זיינע זיהן, אונד
 אויף דיא קליידער פון זיינע זיהן מיט איהם, אונד ער האט געהייליגט אהרן,
 זיינע קליידער אונד זיינע זיהן, אונד דיא קליידער פון זיינע זיהן מיט איהם:

31 ואמר משה אל־אֶהְרֹן ואל־בָנָיו כְּשֶׁלֹּא אֶתְּחַבֵּשׂ בַּתָּחַת
 אֹהֶל מוֹעֵד וְשֵׁם תֹּאכְלוּ אֹתוֹ וְאֶתְּחַלְּלֶם אֲשֶׁר בְּכַל
 32 הַמִּלֻּאִים כְּאֲשֶׁר צִוִּיתִי לֵאמֹר אֶהְרֹן וּבָנָיו וְאֶכְלֹדוּ: וְהִנֵּה עֹתָר
 33 בְּכִשּׁוֹר וּבְלֶחֶם בָּאֵשׁ תִּשְׂרָפוּ: וּמִפֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא
 תֵצְאוּ שִׁבְעַת יָמִים מִדֶּם זֶם מִלֵּאֲתָ יְמֵי מִלֻּאֵיכֶם כִּי שִׁבְעַת
 34 יָמִים יִמָּאֵל אֶת־דִּמְכֶם: כְּאֲשֶׁר צִוִּיתִי בְּיוֹם הָהָּ צִוִּיתִי דָוָה
 35 לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: וּפֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד תִּשְׁבּוּ יָמִים
 36 וְלֵילָה שִׁבְעַת יָמִים וְשִׁמְרַתְּם אֶת־מִשְׁמֶרֶת דָּוָה וְלֹא
 תִמָּוֹתוּ בִּדְרֹג צִוִּיתִי: וְעַשׂ אֶהְרֹן וּבָנָיו אֶת בְּלִיַּתְדֵּיכֶם
 אֲשֶׁר־צִוִּיתִי דָוָה בְּדֶרֶם־מֹשֶׁה:

ט

וְהָיוּ בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאֶהְרֹן וּלְבָנָיו וּלְקָנָן
 1 וְשָׂרָאֵל: וַאֲמַר אֶל־אֶהְרֹן קְדֹלֶךָ עַל בִּדְבָרְךָ לְחַטָּאת
 2 וְאֵיל לַעֲלֹה תִמְיָמָם וְהִקְרַב לִפְנֵי דָוָה: וְאֶל־בְּנֵי שָׂרָאֵל
 3 תְּדַבֵּר לֵאמֹר קָנוּ שְׂעִיר־עִזִּים לְחַטָּאת וְעֹל וְכֹבֶשׂ בֶּגֶד
 4 שָׂגָה תִמְיָמָם לַעֲלֹה: וְשׁוֹר וְאֵיל לְשִׁלְמִים לִזְבֹּחַ לִפְנֵי
 5 דָּוָה וּמִנְחָה בְּלוּלָה בְשָׁמֶן כִּי בְיוֹם הַזֶּה יִרְאֶה
 6 אֲלֵיכֶם: וְקִדְּוּ אֵת אֲשֶׁר צִוִּיתִי מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד
 7 וְהִקְרְבוּ בְּלִיַּתְדֵּיהֶם וְנִמְכְּרוּ לִפְנֵי דָוָה: וַאֲמַר מֹשֶׁה
 8 וְהַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוִּיתִי דָוָה תַּעֲשׂוּ וְנָא אֲלֵיכֶם כְּכֹד
 9 דָּוָה: וַאֲמַר מֹשֶׁה אֶל־אֶהְרֹן קְרַב אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַעֲשֵׂה
 10 אֶת־חַטָּאתְךָ וְאֶת־עֹלֶתְךָ וּכְפֹר בְּעֵדֶךָ וּכְפֹר הָעָם וַעֲשֵׂה
 11 אֶת־קָרְבַּן הָעָם וּכְפֹר בְּעֵדֶם כְּאֲשֶׁר צִוִּיתִי: וְהִקְרַב
 12 אֶהְרֹן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשָּׁחַט אֶת־עֹלֶת חַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ:
 13 וְהִקְרְבוּ בָנָיו אֶהְרֹן אֶת־הַדָּמָם אֵלָיו וְהַטֵּבֵל אֶצְבָּעוֹ בְּדָם
 14 וַיִּסַּח עַל־קַרְעוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַדָּמָם לָצֵק אֶל־יִסּוּד הַמִּזְבֵּחַ:
 15 וְאֶת־הַטֵּבֵל וְאֶת־הַקִּלְיָת וְאֶת־הַיִּמְרֵת מִדְּהָבָבֶךָ בְּדָם
 16 אֶהְרֹן וְאֶהְרֹן וְיִינֵעַ זִיהֶן הָאֲבָעֵן גַּעֲטָהוֹן אֶלֶּע זֹאכֵעֵן וְנֹאם גָּאֵט הָאֵט גַּעֲבֹאטֵעֵן דִּוְרָף
 17 מֹשֶׁה:

שמיני

קאפיטעל ט

1 אונד עס איז געוועזען אין דעם אכטען טאג, האט משה גערופען אהרן אונד זיינע
 2 זיהן אונד דיא עלצטע פון ישראל: 2 אונד ער האט געזאגט צו אהרן נעם
 פאר דיר א יונגעס קאלב פאר א יונד אפפער, אונד א ווידער פאר א בראנד אפפער,
 און פעהלער, אונד גענעהן עס פאר גאט: 3 אונד צו דיא קינדער ישראל זאלסט
 דא רעדען צו זאגען, נעמט א צינענבעקעל פאר א יונד אפפער אונד א קאלב אונד
 א לאם איין יאהר אלט, און פעהלער, פאר א בראנד אפפער: 4 אונד איין אקס,
 אונד איין ווידער פאר א פריד אפפער, מקריב צו זיין פאר גאט, אונד א שפיז
 אפפער געמישט מיט אייל, ווייל היינט וועט זיך גאט צו אייך געווייזען: 5 אונד
 זייא האבען גענומען דאס וואס משה האט געזאגט פאר דעם געצעלט פון דער
 פערזאמלונג, אונד דיא גאנצע געמיינדע האבען זיך געעהנט, אונד זייא האבען זיך
 געשטעלט פאר גאט: 6 אונד משה האט געזאגט, דאס איז דיא זאך וואס גאט האט
 געזאגטען איהר זאלט טהון, אונד דיא הערליכקייט פון גאט וועט זיך צו אייך
 געווייזען: 7 אונד משה האט געזאגט צו אהרן, גענעהן צו דעם מזבח אונד מאך דיין
 יונד אפפער אונד דיין בראנד אפפער, אונד זייא מכפר וועגען דיר אונד וועגען דעם
 פאלק, אונד מאך דאס אפפער פון דעם פאלק, אונד זייא מכפר וועגען זייא, אזוי וויא
 גאט האט געזאגטען: 8 אונד אהרן האט זיך געעהנט צו דעם מזבח, אונד ער האט
 געשאכטען דאס קאלב פון דעם יונד אפפער וואס איז פאר איהם געוועזען: 9 אונד
 דיא זיהן פון אהרן האבען געעהנט דאס בלוט צו איהם, אונד ער האט איינגעטונקט
 זיין פינגער אין דעם בלוט, אונד ער האט עס געטהון אויף דיא הערנער פון דעם
 מזבח, אונד דאס בלוט האט ער אויסגעגאסען אן דעם גרונד פון דעם מזבח:
 10 אונד דאס אינשליט, אונד דיא נירען אונד דאס רויטפלייש פון דער לעבער פון

דעם זינד־אָפּפּער האט ער געזעמפּט אויף דעם מזבח, אזוי וויא האט האט געבאטען משה: 11 אונד דאס פלייש אונד דיא הויט האט ער פארברענט אים פייער אויסעווייניג פון דער מחנה: 12 אונד ער האט געשאכטען דאס בראנד־אָפּפּער, אונד דיא זיין פון אהרן האבען צו איהם געבראכט דאס בלוט, אונד ער האט עס געשפרענגט אויף דעם מזבח רינגסארום: 13 אונד זיין האבען צו איהם געבראכט דאס בראנד־אָפּפּער מיט זיינע שטוקער, אונד דעם קאפ, אונד ער האט געזעמפּט אויף דעם בראנד־אָפּפּער אויף דעם מזבח: 14 אונד ער האט געוואשען דאס איינגעזוייד אונד דיא שענקעל, אונד ער האט עס געזעמפּט אויף דעם בראנד־אָפּפּער אויף דעם מזבח: 15 אונד ער האט מקריב געוועזען דאס קרבן פון דעם פאלק, אונד ער האט גענומען דאס בעקעל פון דעם זינד־אָפּפּער פער וואס האט געהערט צו דעם פאלק,

אונד ער האט עס געשאכטען, אונד ער האט עס געריינגט, גלייך וויא דאס ערשטע: 16 אונד ער האט מקריב געוועזען זען דאס בראנד־אָפּפּער, אונד ער האט עס געמאכט גלייך וויא דאס געריכט: 17 אונד ער האט מקריב געוועזען דאס שפייד־אָפּפּער, אונד ער האט דערפילט זיינע הענד דאפון, אונד ער האט עס געזעמפּט אויף דעם מזבח, חוץ דעם בראנד־אָפּפּער פון דעם מארגען: 18 אונד ער האט געשאכטען דעם אָקס אונד דעם ווידער פון דיא פריד אָפּפּער וואס האט געהערט צו דעם פאלק, אונד דיא זיין פון אהרן האבען צו איהם געבראכט דאס בלוט, אונד ער האט עס געשפרענגט אויף דעם מזבח רינגסארום: 19 אונד דאס אינשליט פון דעם אָקס אונד פון דעם ווידער, דאס ווידעל, אונד וואס געדעקט עס, אונד דיא נירען, אונד דאס רויטפלייש פון דער לעבער: 20 אונד זיין האבען געלייגט דאס אינשליט אויף דיא ברוסט, אונד ער האט געזעמפּט דאס אינשליט אויף דעם מזבח: 21 אונד דיא ברוסט, אונד דיא רעכטע שולטער האט אהרן אויפגעהויבן גען איינע אויפהייבונג פאר גאט, אזוי וויא משה האט געבאטען: 22 אונד אהרן האט אויפגעהויבען זיינע הענד צו דעם פאלק, אונד ער האט זיין געבענטשט, אונד ער האט אראפגענידערט פון צו מאכען דאס זינד־אָפּפּער אונד דאס בראנד־אָפּפּער אונד דיא פריד אָפּפּער: 23 אונד משה אונד אהרן זענען געקומען פאר דעם געזעלשט פון דער פערזאמלונג, אונד זיין זענען ארויסגעגאנגען אונד זיין האבען געבענטשט דאס פאלק, אונד דיא הערליכקייט פון גאט האט זיך באוויזען צו דעם גאנצען פאלק: 24 אונד א פייער איז ארויסגעגאנגען פון גאט, אונד עס האט פארזעהרט אויף דעם מזבח דאס בראנד־אָפּפּער אונד דאס אינשליט, אונד זען דאס גאנצע פאלק האט עס געזעהען האבען זיין געזונגען, אונד זיין זענען געפאלען אויף זייער פנים:

קאפיטעל י

1 אונד דיא זיין פון אהרן, נדב אונד אביהו, האבען גענומען יעדער זיינע פייער־פאן אונד זיין האבען פייער אריינגעלייגט, אונד זיין האבען רויז־ווערק דארויף געלייגט, אונד זיין האבען מקריב געוועזען פאר גאט פרעמדעס פייער, וואס ער האט זיין נישט געבאטען: 2 אונד א פייער איז ארויסגעגאנגען פון גאט אונד האט זיין פארברענט, אונד זיין זענען געשטארבען פאר גאט: 3 אונד משה האט געזאגט צו אהרן, דאס איז וואס גאט האט גערעט אזוי צו זאגען, איך וויל געהייליגט ווערען דורך דיא וואס געזעהען זיך צו מיר, אונד פאר דעם גאנצען פאלק וויל איך

הקטאת הקטור המזבחה כאשר צוה ידוע אתי 11 משה: ואת־הקטור ואת־העור שרף כאש מחוץ למחנה: 12 וישתט את־העלה וימצאו בני אהרן אליו את־הדם 13 ויזרקו על־המזבח סביב: ואת־העלה המצאו אליו 14 לנתחה ואת־הראש וקטור על־המזבח: ויתחן את־ 15 הקרב ואת־הכרעס וקטור על־העלה המזבחה: ויקרב את קרבן העם וימח את־שעיר הקטאת אשר לעם 16 וישחטו ויחטטו בראשון: ויקרב את־העלה וישחטו 17 במשפט: ויקרב את־המנחה וימלא כפו ממנה וקטור 18 על־המזבח מלבד עלת הקרב: וישחט את־השור ואת־ האיל ובה השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את־ 19 הדם אליו ויזרקו על־המזבח סביב: ואת־החלבים מן־השור ומן־האיל האלה והמכסה והכלית ויתחת 20 כ הקרב: וישמי את־החלבים על־החיות וקטור החלבים המזבחה: ואת החיות ואת שוק תימן הניף אהרן 21 הנשפה לפני ידוע כאשר צוה משה: וישא אהרן את־ ידיו אליהם ויברכם ויד משיח הקטאת והעלה 22 והשלמים: ויבא משה ואהרן אל־אהל מועד וצאו ויברכו 24 את־העם וירא כבוד ידוע אל־כל־העם: ותצא אש מלפני ידוע ותאכל על־המזבח את־העלה ואת־החלבים וירא כל־העם ויראו ויפלו על־פניהם:

א ויקחו בני־אהרן נדב ואביהוא אש מהחית ויתנו כהן אש וישמי עליה קטרת ויזרקו לפני ידוע אש ודב 2 אשר לא צוה אתם: ותצא אש מלפני ידוע ותאכל 3 אותם וימתו לפני ידוע: ויאמר משה אל־אהרן הלא אשר־דבר ידוע לאמר בקרבי אקדש ועלפני כל־העם

בעֲשֶׂהְרָט וְעֶרְעַן, אֹנֶד אֶהְרֹן הָאֵם שְׁטִיל
 גַּעֲשׂוּיָנֶעַן: 4 אֹנֶד מֹשֶׁה הָאֵם גַּעֲרֹפֶעַן
 מִשְׁאֵל אֹנֶד אֶלְצֶפֶן, דִּיא זִיהֶן פֿון צִוְיָאֵל,
 אֶהְרֹן־ס פֿעטער, אֹנֶד עַר הָאֵם צו זיין
 גַּעזָאגט, גַּענֶהגט אִיין, אֹנֶד מִרְאגֶט
 אַוועק אִיירע בְּרִידער, פֿון פֿאר דִּיא
 הֵייל־קִיט אױסעווייניג צו דַּער מִחֶגֶה:
 5 אֹנֶד זיין הָאבֶּען זיך גַּענֶהגט, אֹנֶד
 זיין הָאבֶּען זיין אַוועקגעטראָגען אִין
 זיך־ע הַעמְדער, אױסעווייניג צו דַּער מִחֶגֶה,
 אַזוי זיין מֹשֶׁה הָאֵם גַּעֲרַעט: 6 אֹנֶד
 מֹשֶׁה הָאֵם גַּעזָאגט צו אֶהְרֹן, אֹנֶד צו
 אַלְעזר אֹנֶד אִיתְמֹר זיינע זיין, דַּעקט נִיט
 אױף אִיירע קַעפּ, אֹנֶד אִיירע קְלִידער
 זַאלט אִיהֶר נִיט רִייסען, כְּדִי אִיהֶר זַאלט
 נִיט שְׂמאַרבען, אֹנֶד עַר וועט צָארנען
 אַיבער דִּיא נֶאנְצֶע גַעמיינדע, אַבער
 אִיירע בְּרִידער, דָּאס גַּאנְצֶע הִזִּיז וְיִשְׂרָאֵל
 זַאלען באַוויינען דִּיא פֿארברענונג וְדָאס
 הָאֵם הָאֵם פֿארברענט: 7 אֹנֶד פֿון דִּיא
 טִיר פֿון דַּעס גַּעצֶעלט פֿון דִּיא פֿערזאָמֶד
 לֹונג זַאלט אִיהֶר נִיט אַרויסגיין, כְּדִי אִיהֶר
 זַאלט נִיט שְׂמאַרבען, ווייל דָּאס אִייל פֿון
 דִּיא זַאלבונג פֿון הָאֵם איז אױף אִיין,
 אֹנֶד זיין הָאבֶּען גַעטוהן גְּלִיף אַזוי
 זיין דָּאס וואָרט פֿון מֹשֶׁה:

8 אֹנֶד הָאֵם הָאֵם גַּעֲרַעט צו אֶהְרֹן אַזוי צו זאָגען: 9 וויין אֹנֶד שְׂאָרְפֶּע גַעטֶרענק
 זַאלט דִּיא נִיט מִרִינקען, דִּיא אֹנֶד דִּינע זיין מִיט דִּיר, ווען אִיהֶר קומט צו דַּעס גַּע־
 צַעלט פֿון דַּער פֿערזאָמלונג, אז אִיהֶר זַאלט נִיט שְׂמאַרבען, עס זַאל זיין אִיין אַייביגעס
 גַעזעץ פֿאר אִיירע גַעשְׁלעכטער: 10 כְּדִי צו אַונטערשיידען צווישען דַּעס הֵייל־נען
 אֹנֶד צווישען דַּעס אַוהֵייל־נען, אֹנֶד צווישען דַּעס אַוּמִרִינען אֹנֶד צווישען דַּעס
 רִינען: 11 אֹנֶד דִּיא קִינדער וְיִשְׂרָאֵל צו לַעֲרַען אַלע גַעזעץ וְדָאס הָאֵם הָאֵם גַּעֲרַעט צו
 זיין דִּיר מֹשֶׁה: 12 אֹנֶד מֹשֶׁה הָאֵם גַּעֲרַעט צו אֶהְרֹן, אֹנֶד צו אַלְעזר, אֹנֶד צו
 אִיתְמֹר, זיינע זיין, וְעַתָּה אַיבערנעגליבען, גַעמט דָּאס שְׁפִיז אַפּסער וְדָאס איז
 אַיבערנעגליבען פֿון דִּיא פֿייער אַפּסער פֿון הָאֵם, אֹנֶד עֶסְט עֶס מִיט מִצֹּות גַּעבֶּען
 דַּעס מִזְבֵּחַ, וואָרין דָּאס איז גַּאנץ הֵיילִיג: 13 אֹנֶד אִיהֶר זַאלט עס עֶסְען אִין דַּעס
 הֵייל־נען אָרט, וואָרין דָּאס איז דִּיין גַעשְׁטִימטער טייל, אֹנֶד דַּער גַעשְׁטִימטער טייל
 פֿאר דִּינע זיין, פֿון דִּיא פֿייער אַפּסער פֿון הָאֵם, וואָרין אַזוי בִּין אִיך גַעבֶּאטען
 גַעטוואָרען: 14 אֹנֶד דִּיא בְּרוּקט פֿון דִּיא אױפֿהייבונג, אֹנֶד דִּיא שוּלְמֶער פֿון דִּיא
 אַפּשיידונג זַאלט אִיהֶר עֶסְען אִין א רִינעס אָרט, דִּיא אֹנֶד דִּינע זיין אֹנֶד דִּינע
 טַעכטער מִיט דִּיר, וואָרין דָּאס איז דִּיין גַעשְׁטִימטער טייל, אֹנֶד דַּער גַעשְׁטִימטער
 טייל פֿאר דִּינע זיין, וְדָאס ווענען גַעגֶעבֶּען גַעטוואָרען פֿון דִּיא פֿריד אַפּסער פֿון דִּיא
 קִינדער וְיִשְׂרָאֵל: 15 דִּיא שוּלְמֶער פֿון דִּיא אַפּשיידונג אֹנֶד דִּיא בְּרוּקט פֿון דִּיא
 אױפֿהייבונג מִיט דַּעס פֿייער אַפּסער פֿון דַּעס אִינשְׁלִיט, זַאלען זיין גַרענגען אױפֿצו־
 הֵיבען אַינע אױפֿהייבונג פֿאר הָאֵם, אֹנֶד עס זַאל זיין פֿאר דִּיר אֹנֶד פֿאר דִּינע זיין
 מִיט דִּיר צו אִיין אַייביגעס גַעזעץ, אַזוי זיין הָאֵם הָאֵם גַעבֶּאטען: 16 אֹנֶד מֹשֶׁה הָאֵם
 זיך גַאכגעפֿרענט ווענען דַּעס גַעקעל פֿון דַּעס זינד אַפּסער, אֹנֶד ווע, עס איז פֿאר־
 גַרענט גַעטוואָרען, אֹנֶד עַר הָאֵם גַעצָארנט אַיבער אַלְעזר אֹנֶד אַיבער אִיתְמֹר, דִּיא
 אַיבערנעגליבענע זיין פֿון אֶהְרֹן, אַזוי צו זאָגען: 17 פֿאַרְוָאס הָאֵם אִיהֶר נִיט
 גַעעסען דָּאס זינד אַפּסער אִין דַּעס הֵייל־נען אָרט? וואָרין דָּאס איז גַאנץ
 הֵיילִיג, אֹנֶד דָּאס הָאֵם עַר גַעגֶעבֶּען צו אִיין כְּדִי צו מִרְאגֶען דִּיא זינד

[illegible]

קאפיטעל יא

७८३

נאך ויין מין: 17 דא קליינע אייל, אונד
 דעם שטורץ־פעליקאן (האביבט) אונד
 דעם טויבע־גוייער: 18 דעם שטואן,
 אונד דא האביבט, אונד דעם אאזנייער:
 19 אונד דעם שטארך, דעם ווידערקאפ
 צו ויין מין, דעם אויער־האפן אונד דא
 שטואלב: 20 איטליכע ווידמענונג פון
 דא פייגעל וואס גייען אויף פיער, דאס
 זאל ויין איינע אומווירדנאקייט צו איינע:
 21 נאר דויע מענט איהר עסען פון
 איטליכע ווידמענונג פון דא פייגעל וואס
 גייען אויף פיער, דאס וואס האט שענקעל
 איבער זיינע פיס, דאס צו היפען מיט זיין
 אויף דא ערד: 22 דויע פון זיין מענט
 איהר עסען, דעם וויישרעק צו ויין מין,
 אונד דעם סלעם צו ויין מין, אונד חרגול
 צו ויין מין, אונד דעם חגב צו ויין מין:
 23 אונד אלע ווידמענונג פון פייגעל
 וואס האט פיער פיס, דאס זאל ויין איינע
 אומווירדנאקייט צו איינע: 24 אונד וועגען
 דויע וועט איהר איינע פערזאנלייגען,
 איטליכער וואס ריהרט אן ווירע נבלות
 איטליכער וואס טראגט פון ווירע נבלות זאל
 אומריין ויין ביז אָבענד: 26 אלערליי
 קלויזען, אָבער האט נישט דא שפאלטונג, אונד
 ווידערקויפט נישט, זיין זאלען ויין
 אומריין צו איינע איטליכער וואס ריהרט זיין
 אן זאל אומריין ויין: 27 אונד איטליכעס
 וואס גייט אויף ויין באלען אונטער אלע חיות
 וואס גייען אויף פיער, זיין זאלען
 אומריין ויין צו איינע, איטליכער וואס ריהרט
 אן ווירע נבלות זאל אומריין ויין ביז
 אָבענד: 28 אונד דער וואס טראגט ווירע
 נבלות זאל וואשען זיינע קליידער אונד
 זאל אומריין ויין ביז אָבענד, זיין זאלען
 ויין צו איינע אומריין אונטער דא ווידמענונג
 וואס ווידמעט זיך אויף דער ערד, דאס
 ווידעל, אונד דא מויה, אונד דער שילט־קרעט
 צו ויין מין: 30 אונד דער אייגעל,
 אונד דאס אייבערהאך, אונד דער אילטעם,
 אונד דא שנקס אונד דער מעל־וואורף:
 31 דויע זענען דא אומריינע צו איינע, אונטער
 אלע ווידמענונג, איטליכער וואס ריהרט
 זיין אן, ווען זיין זענען טויט, זאל אומריין
 ויין ביז אָבענד: 32 אונד אלעס אויף
 וואס איינס פון זיין פאלט, ווען זיין זענען
 טויט, זאל אומריין ויין, פון אלע פליס
 פון האליק, אָדער קלייד, אָדער הויט, אָדער
 זאק, אלערליי פליס וואס מען ארבייט
 מיט זיין, עס זאל אים וואסער געלייגט
 ווערען אונד זאל אומריין ויין ביז אָבענד,
 אונד עס וועט ריין ויין: 33 אלערליי
 אירדישע פליס אין וואס איינס פון זיין
 פאלט אריין, אלעס וואס איז דאריין זאל
 אומריין ויין, אונד איהר זאל עס צערברעכען:
 34 פון אלערליי שפייז וואס ווערט געגעסען,
 וואס וואסער קומט דארויף זאל
 אומריין ויין, אונד אלערליי געטרענק
 וואס ווערט געטרענק אין אלערליי
 פליס, זאל אומריין ויין: 35 אונד אלעס
 וואס איינס פון ווירע נבלות וועט
 דארויף פאלען זאל אומריין ויין, איין
 אויפן, אונד א קוימען, עס זאל צער־
 נארפען ווערען, זיין זענען אומריין, אונד
 זיין זאלען אומריין ויין צו איינע: 36 ניייערמ

יִהְיֶה וְכִדּוּר מִקִּדְשֵׁי הַיְדֹד וְנִגַּע מִבְּלֹתָם יִשְׁמָאֵם
 37 וְכִי יִפֹּל מִבְּלֹתָם עַל־בִּלְעֵנֶה וְרוּחַ אֲשֶׁר וְנִגַּע שְׂדֵדוֹ
 38 הָיָאֵם וְכִי יִסְמְרִים עַל־וֶדֶה וְנִפֹּל מִבְּלֹתָם עֲלֵיו מִמָּא
 39 הָיָא לָבָםֹם וְכִי יִמּוֹת מִדְּהִבְהִמָּה אֲשֶׁר־יָרָא לָבָם
 40 לֹא־בִלְהֵה הִנֵּנִי מִבְּלֹתָה וְשִׁמְאָה עַד־הַעֲרָבֹם וְהִאֱבֹל מִבְּלֹתָה
 41 יִכְבֹּם בְּהָרֵיו וְשִׁמְאָה עַד־הַעֲרָבֹם וְהִנֵּנִי אֶת־נִבְלָתָה וְכִבֹּם
 42 בְּהָרֵיו וְשִׁמְאָה עַד־הַעֲרָבֹם וְכִל־הַשֶּׁשֶׁן הַשֶּׁשֶׁן עַל־הָאֶרֶץ
 43 שֶׁשֶׁן הָיָא לֹא יִאֲבֹלֹם כֹּל הַזֶּה עַל־זֶהוּ וְכִל־וְהַזֶּה
 44 עַל־אֶרֶץ עַד כִּל־מִדְּבַר וְהַזֶּה לִכְל־הַשֶּׁשֶׁן הַשֶּׁשֶׁן עַל־
 45 הָאֶרֶץ לֹא תִאֲבֹלֹם כִּי־שֶׁשֶׁן הֵםֹם אֶל־הַשֶּׁשֶׁן אֶת־
 46 נִפְשֵׁיכֶם בְּכִל־הַשֶּׁשֶׁן הַשֶּׁשֶׁן וְלֹא תִשְׁמָאֵם בָּהֶם וְנִפְשֵׁיכֶם
 47 בָּהֶםֹם כִּי אֵין יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהַתְּקַדְשֵׁתֶם וְהִתְרַם קִדְשֵׁיכֶם
 48 כִּי קִדְשֵׁי אֵין וְלֹא תִשְׁמָאֵם אֶת־נִפְשֵׁיכֶם בְּכִל־הַשֶּׁשֶׁן
 49 מִהֶרֶשׁ הַזֶּה הָאֶרֶץֹם כִּי אֵין יְהוָה הַמַּעֲלֵה אֲחִיכֶם מִצִּיּוֹן
 50 מִצִּיּוֹן לְהָרֵה לָבָם לֹא־לֹהֵם הָרִימֹם קִדְשֵׁיכֶם כִּי קִדְשֵׁי
 51 אֵיןֹם וְזֹאת תִּזְכֹּר מִבְּהִמָּה הַזֶּה וְכִל־נֶפֶשׁ הַזֶּה הַרְמֵשֶׁת
 52 בְּמִים וְכִל־נֶפֶשׁ הַשֶּׁשֶׁן עַל־הָאֶרֶץֹם לְהַבְדִּיל בֵּין
 53 הַמָּמָא וּבֵין הַשְּׂדֵד וּבֵין הַתְּהִל הַנֶּאֱבֹלֹת וּבֵין הַתְּהִל אֲשֶׁר
 54 לֹא תִאֲבֹלֹםֹם

פ. פ. כ.

קאפיטעל יב

1 אוינד גאט האט גערעט צו משה אזוי צו זאגן: 2 רעד צו דיא קינדער ישראל אוינד זאג זען א נויב וועט מורע זיין, אוינד וועט געוויקען א זכר, אזוי זאל זיא אומריין זיין זיבען טעג, גלייך ווירא דיא טעג פון דיא אפזונדערונג פון איהרע קראנקהייט זאל זיא אומריין זיין: 3 אוינד אין דעם אכטען טאג זאל דאס פלייש פון זיינע ערלה בעשניטען ווערען: 4 אוינד דרייא אוינד דרייסיג טעג זאל זיא בלייבען אין דעם בלוט פון איהרע רייניגונג, אן קיינערלויא הייליגקייט זאל זיא נישט אנריהרען, אוינד צו דעם הייליגהום. זאל זיא נישט קומען ביז עס ווערען דערפילט ווערען דיא טעג פון איהרע רייניגונג: 5 אוינד ווען זיא וועט געוויקען א נקבה, אזוי זאל זיא אומריין זיין צווייא וואכען, גלייך ווירא איהרע אפזונדערונג,

כהן ונעט זעהען דיא פלאג, אונד זעה
 איהר אויסזעהען איז טיפער פון דיא
 הויט, אונד עס איז דרינען דינע גאלד-
 פארבינע האר, זאל איהם דער כהן
 דערקלערען פאר אומריין, עס איז נתק,
 עס איז דיא קרעץ פון דעם קאפ אדער
 פון דעם בארט: 31 אונד ווען דער כהן
 וועט זעהען דיא פלאג פון נתק, אונד
 זעה איהר אנועהען איז נישט טיפער פון
 דיא הויט, אונד קיין שווארץ האר איז
 נישט דרינען, זאל דער כהן פארשליסען
 דיא פלאג פון נתק אויף זיבען טעג:
 32 אונד דער כהן זאל זעהען דיא פלאג
 אויף דעם זיבעטן טאג, אונד זעה, דיא
 נתק האט זיך נישט אויסגעשפרייט, אונד
 עס איז נישט דרינען קיין גאלדפארבינע
 האר, אונד דאס אנועהען איז נישט טיפער
 פון דיא הויט: 33 אזוי זאל ער אפגעד-
 שוירען ווערען, אבער דיא נתק זאל ער
 נישט אפשמערען, אונד דער כהן זאל
 פארשליסען דיא נתק אויף אנדערע זיבען
 טעג: 34 אונד דער כהן זאל זעהען דיא
 נתק אויף דעם זיבעטן טאג, אונד זעה
 דיא נתק האט זיך נישט אויסגעשפרייט
 אין דיא הויט, אונד איהר אנועהען איז
 נישט טיפער פון דיא הויט, אזוי זאל איהם דער כהן
 דערקלערען פאר ריין, אונד ער
 זאל וואשען זיינע קליידער אונד ער זאל ריין זיין: 35
 אבער ווען דיא נתק האט זיך אויסגעשפרייט אין דיא הויט,
 דער כהן זאל נישט זוכען פאר גאלדפארבינע האר, ער איז אומריין: 37
 אבער ווען דיא נתק איז נאך זיינע אויגען
 נאך שטיין געבליבען, אונד שווארצע האר האט
 געשפראצט דרינען, אזוי איז דיא נתק
 געהיילט, ער איז ריין, אונד דער כהן זאל איהם
 דערקלערען פאר ריין: 38 אונד א מאן אדער א
 ווייב, ווען עס וועט זיין אין דיא הויט פון זייער
 פלייש גרינדטויסע גרינדע: 39 אונד דער כהן
 וועט זעהען, אונד זעה, אין דיא הויט פון זייער
 פלייש זענען שווערע ווייסע גרינדע, עס איז
 בהק, עס איז אויסגעשלאגען אין דיא הויט
 ער איז ריין: 40 אונד ווען א מאן וועט
 אויסקריבען פון קאפ, ער איז קאהל, ער איז ריין:
 41 אונד ווען פון דיא ווישען פון זיין פנים
 וועט זיין קאפ-האר אויסקריבען, ער איז ריין:
 42 אבער ווען עס וועט זיין אין וויינע קאהלטייט,
 אדער אין וויינע פארדער-קאהלטייט, א פלאג
 ווייס-רויטלעך, עס איז דיא פלאג, ווייס-רויטלעך
 אין וויינע קאהלטייט, אדער אין וויינע
 פארדער-קאהלטייט, גלייך אזוי וויא דאס
 אויסזעהען פון דיא קרעץ פון דיא הויט
 פון דעם פלייש: 44 ער איז א קרעציגער
 מאן, ער איז אומריין, דער כהן זאל איהם
 גענויס דערקלערען פאר אומריין, דיא פלאג
 איז אן איהם, וויינע קליידער זאלען צוריסען
 ווערען, אונד זיין קאפ זאל זיין אויפגעדעקט,
 אונד איבער וויינע לעפצען זאל ער צודעקען
 אונד ער זאל אויסקרעפן, טמא! טמא!
 46 אלע טעג וואס דיא פלאג איז אן איהם
 זאל ער וויינע וואוינונג זאל זיין אויסווייניג
 פון דער מחנה: 47 אונד דאס קלייד ווען עס
 וועט זיין אן איהם דיא פלאג פון דיא קרעץ,
 אין א קלייד פון טאל,

אָדער אין אַ קלייד פון ליינען: 48 אויב
אין דיא ברייט אָדער דיא לענג פון ליינען
אָדער פון וואל אָדער פון פעל אָדער
פון אלערלייא ווערק פון פעל: 49 אונד
דיא פלאג וועט זיין גרינלעך אָדער
רויטלעך אין דעם קלייד אָדער אין דעם
פעל אָדער אין דיא לענג אָדער אין
דיא ברייט אָדער אין אלערלייא צייג
פון פעל, עס איז דיא פלאג פון דיא
קרעץ, אונד עס זאל געוועזן ווערען צו
דעם פֿהן: 50 אונד ווען דער פֿהן וועט
זעהען דיא פלאג, אזוי זאל ער פער-
שליסען דיא פלאג אויף זיבען טעג:
51 אונד ער זאל זעהען דיא פלאג אן
דעם זיבטען טאג, ווען דיא פלאג האט
זיך נישט אויסגעשפרייט אין דעם קלייד
אָדער אין דיא לענג אָדער אין דיא
ברייט אָדער אין דעם פעל אין אלער-
לייא ווערק וואס דאס פעל איז געמאכט
געווארען, דיא פלאג איז א שולעכטע
קרעץ, עס איז אומגרייך: 52 אונד מען
זאל פערברענגען דאס קלייד, אָדער דיא
ברייט אָדער דיא לענג אין ליינען, אָדער
אלערלייא צייג פון הויט וואס עס וועט
זיין דרינען דיא פלאג טייל עס איז א
שולעכטע קרעץ, עס זאל פארברענט

48 אין בשר פשתים: או בשת או בערב לפשתים ולצמר
49 או בעור או בכלימלאכת עור: וזהו הנעץ ודקק או
אומקום בבשר או בעור איבשתי ארבער או בכלי
: עור נעץ צרעת הוא וזהו אתהבחה: וזהו הבח אתי
51 הנעץ והמקור אתהנעץ שבעת ימים: וזהו אתהנעץ
ביום השביעי ירפשת הנעץ בבשר איבשתי ארבער
או בעור לכל אשר יעשה העור למלאכה צרעת ממארת
52 הנעץ טמא הוא: ושרף אתהבחה או אתהשתי וזו אתי
הערב בצמר או בפשתים או אתהבחה העור אשר
53 וזהו בו הנעץ ירפשת ממארת הוא באש תשרף: ואם
ירפח הבח וזהו לארפחה הנעץ בבשר או בשתי או
54 בערב או בכלי עור: וזהו הבח וכלבו את אשר
ה בו הנעץ והמקור שבעת ימים: וזהו הבח אחר
הבס אתהנעץ וזהו לארפחה הנעץ אתהנעץ לאר
פשוט טמא הוא באש תשרף פחתת הוא בקרחתו או
56 גפחתו: ואם ירפח הבח וזהו בכה הנעץ אחר הבס
אתי וקרב אתי מירפח או מרפח או מרפח או
57 מרפח: ואם ירפח עוד בבשר איבשתי ארבער
או בכלי עור פחתת הוא באש תשרף את אשר
58 בו הנעץ: והבשר או השתי ארבער אוכלי העור
59 אשר תכסם ושרף מים הנעץ וקבם שנת וקשר: וזהו
תורת נעצ צרעת בשר בצמר או בפשתים או בשתי או
הערב או בכלי עור לשרף או לטמא:

ד

י פ פ פ

2 א וידבר דתן אלימשה לאמר: זאת תורה תורת המצורע
3 ביום שחרתו ויבוא אליהבחה: וזהו הבח אלימשה
לפניה וזהו הבח וזהו נרפא נעצ צרעת מרפח:

ווערען מיט פייער: 53 אונד ווען דער פֿהן וועט
זיך נישט אויסגעשפרייט אין דעם קלייד אָדער אין דיא
אָדער אין אלערלייא צייג פון פעל: 54 אזוי זאל דער פֿהן
זאלען וואשען דאס קלייד וואס דיא פלאג איז דרינען, אונד ער זאל איהם פער-
שליסען אויף אנדערע זיבען טעג: 55 אונד דער פֿהן וועט זעהען נאכדעם אז דיא
פלאג איז געוואשען געווארען, אונד דיא פלאג האט נישט פערקערט איהר שייך, אונד
דיא פלאג האט זיך נישט אויסגעשפרייט, עס איז אומגרייך, דא וואלסט עס פארברענען
אים פייער, עס איז א פוילינג אינווייניג אין זיינע קאהלהייט אָדער זיינע פארדער
קאהלהייט: 56 אונד ווען דער פֿהן וועט זעהען אונד זעה, דיא פלאג איז טונקעל
געווארען נאכדעם אז עס איז געוואשען געווארען, אזוי זאל ער עס אויסגרייסען פון
דעם קלייד, אָדער פון דעם פעל, אָדער פון דער לענג אָדער פון דיא ברייט:
57 אונד ווען עס וועט נאכגעזעהען ווערען אין דעם קלייד אָדער אין דיא לענג אָדער
אין דיא ברייט, אָדער אין אלערלייא צייג פון פעל, עס איז איינע אויסשלאגעדיגע
קרעץ, דא וואלסט אים פייער פערברענען וואס דיא פלאג איז דרינען: 58 אונד דאס
קלייד אָדער דיא לענג אָדער דיא ברייט, אָדער אלערלייא צייג פון פעל וואס דא
וועסט וואשען, אונד דיא פלאג ווערט דערפון אפגעטוהן, זאל געוואשען ווערען
צום אנדערען מאל, אונד עס זאל ריין זיין: 59 דאס דאזיגע איז דיא לערנונג פון
דיא פלאג פון דיא קרעץ אין א קלייד פון וואל אָדער פון ליינען, אָדער לענג אָדער
ברייט אָדער אלערלייא צייג פון פעל, עס צו דערקלערען פאר ריין אָדער פאר אומגרייך:

מצורע

קאפיטעל יד

1 אונד נאט האט גערעט צו משה אזוי צו זאגען: 2 דאס דאזיגע זאל זיין דיא לערנונג
פון דעם קרעציגען, אין דעם טאג פון זיינע רייניגונג, אונד ער זאל געבראכט ווערען
צו דעם פֿהן: 3 אונד דער פֿהן זאל ארויסגיין אויסגעווייניג פון דער מוחה, אונד דער פֿהן
וועט זעהען, אונד זעה, ווען דיא פלאג פון דיא קרעץ איז געהיילט פון דעם קרעציגען:

4 וְאֵל דָּעַר כֹּהֵן בַּעֲפֻשְׁהֶלֶן אוֹנֵד מֵעַן
 זָאָל נַעֲמֵקֵן פֶּאָר דָּעַם וְזָאָל גַּעֲרִינִיגֵט
 וְנִעְרַעַן צְוויא לַעֲבֻדֵּינֵיגֵעַ רִינֵינֵעַ פִּינֵינֵעַל,
 אוֹנֵד צַעֲדֵר הָאֵלֶּין אוֹנֵד קֶאֱרַמְזִין אוֹנֵד
 אוֹזוֹב: 5 אוֹנֵד דָּעַר כֹּהֵן זָאָל בַּעֲפֻשְׁהֶלֶן
 אוֹנֵד מֵעַן זָאָל שְׁעֻבְקֻטֵּן אִיין פּוֹינֵעַל
 אִיבֵעַר אִיין אִירְדֵּנֵעַם כֹּלֵל אִיבֵעַר
 קוֹנְאֵלֵעֵדִינֵעַם וְזָאָסֵעַר: 6 דָּעַם לַעֲבֵד
 דִּינֵעַן פּוֹינֵעַל זָאָל עַר נַעֲמֵקֵן, אוֹנֵד דָּאָם
 צַעֲדֵר הָאֵלֶּין, אוֹנֵד דָּאָם קֶאֱרַמְזִין אוֹנֵד
 אוֹזוֹב, אוֹנֵד עַר זָאָל זִיִּיא אוֹנֵד דָּעַם
 לַעֲבֻדֵּינֵיגֵעַ פּוֹינֵעַל אִינִיטוֹנֵקֵעַן אִין
 דָּעַם בְּלוּט פֿון דָּעַם פּוֹינֵעַל וְזָאָם אִין
 גַּעֲשֻׁאָבְקֻטֵּן גַּעֲזוֹאָרֵעַן אִיבֵעַר דָּעַם קוֹנְאֵ
 לַעֲדִינֵעַן וְזָאָסֵעַר: 7 אוֹנֵד עַר זָאָל
 שְׁפֻרַעֲנֵנֵעַן אוֹיֵף דָּעַם, וְזָאָם אִין צו
 רִינִינֵעַן פֿון דִּיא קֶרַעַן זִיבֵעַן מָאָל אוֹנֵד
 עַר זָאָל אִיהֶם, דַּעֲרַקֵּלֵעַרֵּן פֶּאָר רִיין,
 אוֹנֵד עַר זָאָל דָּעַם לַעֲבֻדֵּינֵיגֵעַ פּוֹינֵעַל
 לַאֲזֵעַן אַנְטוֹקְפִלִּיהֵעַן אוֹיֵף דָּעַם פִּרִּינֵעַן
 פֻּעֵל: 8 אוֹנֵד דָּעַר וְזָאָם זָאָל גַּעֲרִינִיגֵט
 זִיין זָאָל וְזָאָשֵׁעַן זִינֵעַ קִלִּידֵעַר, אוֹנֵד
 עַר זָאָל אָפֻשְׁעֵרֵעַן אֵלֶּע זִינֵעַ הָאָר, אוֹנֵד
 עַר זָאָל זִיף וְזָאָשֵׁעַן אִים וְזָאָסֵעַר, אוֹנֵד
 עַר זָאָל רִיין זִיין, אוֹנֵד דַּעֲרָנָף מֵעַן עַר
 אִרִּינִקוֹטֵעַן אִין דָּעַר מַחֲנֵה, אוֹנֵד עַר
 זָאָל בְּלִיבֵעַן אוֹיסֶעֱוִינִיגֵט פֿון זִיין גַּעֲצֵלֵט זִיבֵעַן טַעַן: 9 אוֹנֵד אָן דָּעַם זִיבְטֵעַן טָאָב
 זָאָל עַר אָפֻשְׁעֵרֵעַן אֵלֶּע זִינֵעַ הָאָר, זִיין קָאָפּ הָאָר אוֹנֵד זִיין בָּאָרֵד, אוֹנֵד זִינֵעַ אוֹיֵבֵעַן
 בְּרַעֲמֵקֵן, אוֹנֵד אֵלֶּע זִינֵעַ הָאָר זָאָל עַר אָפֻשְׁעֵרֵעַן, אוֹנֵד עַר זָאָל וְזָאָשֵׁעַן זִינֵעַ קִלִּידֵעַר,
 אוֹנֵד זָאָל וְזָאָשֵׁעַן זִיין לִיבֵי אִים וְזָאָסֵעַר, אוֹנֵד עַר זָאָל זִיין רִיין: 10 אוֹנֵד אָן דָּעַם
 אָבְטֵעַן טָאָב זָאָל עַר נַעֲמֵקֵן צְוויא לַעֲמֵר אֶהֱן פֻּעֵהֶלֶר אוֹנֵד אִיין שְׂאָף אַ יָאָהֵר
 אֵלֶּט אֶהֱן פֻּעֵהֶלֶר, אוֹנֵד דִּרִּיא צַעֲנֻטֵּל זַעֲמֵעַל מַעֲהֵל, פֶּאָר אַ שְׁפִיז אָפֻסֵּר גַּעֲמִישֵׁט
 מִישׁ אִייל אוֹנֵד אִיין לִיבֵי אִייל: 11 אוֹנֵד דָּעַר כֹּהֵן וְזָאָם רִינִינִיגֵט זָאָל שְׁטַעֲלֵעַן
 דָּעַם מֵאָן וְזָאָם זָאָל גַּעֲרִינִיגֵט וְנִעְרַעַן, אוֹנֵד זִיִּיא פֶּאָר גָּאָט בִּיִּיא דִּיא מִיר פֿון דָּעַם
 גַּעֲצֵלֵט פֿון דִּיא פֻּעֵרֶאֱמִלוֹנֵג: 12 אוֹנֵד דָּעַר כֹּהֵן זָאָל נַעֲמֵקֵן דָּאָם אִינֵעַ לֵאָם אוֹנֵד
 עַר זָאָל עַם גַּעֲנֵהֶנֵעַן פֶּאָר אַ שְׁוֹלֵד אָפֻסֵּר, אוֹנֵד דָּעַם לִיבֵי אִייל אוֹנֵד עַר זָאָל
 זִיִּיא אוֹיסֶהִיבֵעַן אִינֵעַ אוֹיסֶהִיבֵנִיגֵט פֶּאָר גָּאָט: 13 אוֹנֵד עַר זָאָל שְׁעֻבְקֻטֵּן דָּאָם לֵאָם
 אִין דָּעַם אָרֵט וְזָאָם מֵעַן שְׁעֻבְקֻטֵּן דָּאָם זִינֵד אָפֻסֵּר, אוֹנֵד דָּאָם בְּרָאנֵד אָפֻסֵּר, אִין דָּעַם
 הִיילִינֵעַן אָרֵט, וְזָאָרִין אַזִּי וְזִיִּיא דָּאָם זִינֵד אָפֻסֵּר אִין דָּאָם שְׁוֹלֵד אָפֻסֵּר צו דָּעַם כֹּהֵן,
 עַם אִין גָּאָנֶץ הִיילִיג: 14 אוֹנֵד דָּעַר כֹּהֵן זָאָל נַעֲמֵקֵן פֿון דָּעַם בְּלוּט פֿון דָּעַם שְׁוֹלֵד
 אָפֻסֵּר, אוֹנֵד דָּעַר כֹּהֵן זָאָל עַם מִהֵן אוֹיֵף דָּעַם רַעֲבֻטֵּן אֶהֱרִילֵאָפֵעַן פֿון דָּעַם וְזָאָם
 אִין צו רִינִינֵעַן, אוֹנֵד אוֹיֵף דָּעַם דִּוִּמֵּעַן פֿון זִינֵעַ רַעֲבֻטֵּן הָאָנֵד אוֹנֵד אוֹיֵף דָּעַם
 דִּוִּמֵּעַן פֿון זִיין רַעֲבֻטֵּן פֿוס: 15 אוֹנֵד דָּעַר כֹּהֵן זָאָל נַעֲמֵקֵן פֿון דָּעַם לִיבֵי אִייל אוֹנֵד
 עַר זָאָל עַם גִּטֵּעַן אוֹיֵף דִּיא לִינֵקֵה הָאָנֵד פֿון דָּעַם כֹּהֵן: 16 אוֹנֵד דָּעַר כֹּהֵן זָאָל
 אִינִיטוֹנֵקֵעַן דָּעַם פִּינֵגֵר פֿון זִינֵעַ רַעֲבֻטֵּן הָאָנֵד אִין דָּעַם אִייל וְזָאָם אִין אוֹיֵף זִינֵעַ
 לִינֵקֵה הָאָנֵד, אוֹנֵד עַר זָאָל שְׁפֻרַעֲנֵנֵעַן פֿון דָּעַם אִייל מִישׁ זִיין פִּינֵגֵר זִיבֵעַן מָאָל פֶּאָר
 גָּאָט: 17 אוֹנֵד פֿון דָּעַם אִיבֵעַרֶנְגֵּלִיבֵעַנֵעַם אִייל וְזָאָם אִין אוֹיֵף זִינֵעַ הָאָנֵד, זָאָל
 דָּעַר כֹּהֵן מִיִּהֵן אוֹיֵף דָּעַם רַעֲבֻטֵּן אֶהֱרִילֵאָפֵעַן פֿון דָּעַם וְזָאָם אִין צו רִינִינֵעַן
 אוֹנֵד אוֹיֵף דָּעַם דִּוִּמֵּעַן פֿון זִינֵעַ רַעֲבֻטֵּן הָאָנֵד אוֹנֵד אוֹיֵף דָּעַם דִּוִּמֵּעַן פֿון זִיין
 רַעֲבֻטֵּן פֿוס, וְנִעֲנֵעַן דָּעַם שְׁוֹלֵד אָפֻסֵּר: 18 אוֹנֵד וְזָאָם אִין אִיבֵעַרֶנְגֵּלִיבֵעַן פֿון
 דָּעַם אִייל וְזָאָם אִין אוֹיֵף דִּיא הָאָנֵד פֿון דָּעַם כֹּהֵן דָּאָם זָאָל עַר מִיִּהֵן אוֹיֵף דָּעַם

18 ראש המטה וכפר עליו הכהן לפני דעה: ונעשה הכהן
 אתהחמאת וכפר עלהמטה ממאמרו ואחר ונעשה
 ב אתהעלה: ונעשה הכהן אתהעלה אתהמטה המוקבה
 21 וכפר עליו הכהן וסדר: ס ואסידל הוא וצין יד
 משנת ולקח כבש אחד ואשם לחטפה לכפר עליו ונעשה
 22 סלת אחד בלול בשמן למחיה ול שמן: ושתי תרים
 או שני בני יונה אשר חשני דיו ודמה אחד חמאת והאחד
 23 עלה: והביא אתם ביום השמיני למזרת אל הכהן
 24 אל פתח אהל מועד לפני דעה: ולקח הכהן אתכבש
 האשם ואתליל השמן והלף אתם הכהן תעשה לפני
 כה דעה: ונעשה אתכבש האשם ולקח הכהן מדם האשם
 ונתן עלתנדך אוןהמטה הנקמת ועלכחן דיו הנקמת
 25 ועלכחן רגלי הנקמת: ומדשמן יצק הכהן עלכר
 27 הכהן השמאלית: ודמה הכהן באצבעו הנקמת מדהשמן
 28 אשר עלכפו השמאלית שבע פעמים לפני דעה: ונתן
 הכהן מדהשמן אשר עלכפו עלתנדך און המטה
 הנקמת ועלכחן דיו הנקמת ועלכחן רגלי הנקמת על
 29 מקום דם האשם: ותטח מדהשמן אשר עלכר הכהן
 ל ידיו עלראש המטה לכפר עליו לפני דעה: ונעשה
 אתהאחד מדהתרים או מדבני דמה מאשר חשני דיו:
 31 את אשרחשני דיו אתהאחד חמאת ואתהאחד עלה
 32 עלהמטה וכפר הכהן על המטה לפני דעה: ואתחורת
 אשרדבני נע צרעת אשר לאחשני דיו במזרתו: פ
 33 וידבר דעה אלמשה ואלאהרן לאמר: כי תבאו אל
 34 ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נע צרעת
 לה בבית ארץ אחרתכם: ובא אשרלו הבית ויגד לבן
 36 לאמר כנע נראה לי בבית: וציה הכהן ופני אתהבית
 כפרם ובא הכהן לראות אתהנע ולא וטמא בל אשר
 דאם לאם פון דעם שולדאספער, אונד דאם לוג אייל, אונד דער כהן זאל זיין
 אויפהייבען איינע אויפהייבונג פאר גאט: 25 אונד ער זאל שעכטען דאם לאם פון
 דעם שולדאספער, אונד דער כהן זאל נעמען פון דעם בלוט פון דעם שולדאספער,
 אונד ער זאל עס טהון אויף דעם רעכטען אהרלאפען פון דעם וואס איז צו רייניגען,
 אונד אויף דעם דוימקען פון זיינע רעכטע האנד, אונד אויף דעם דוימקען פון זיין
 רעכטען פוס: 26 אונד פון דעם אייל זאל דער כהן גיטען אויף דיא לינקע האנד פון
 דעם כהן: 27 אונד דער כהן זאל שפרענגען מיט דעם פינגער פון זיינע רעכטע
 האנד פון דעם אייל וואס איז אויף זיינע לינקע האנד, וזבען מאל פאר גאט: 28 אונד
 דער כהן זאל טהון פון דעם אייל וואס איז אויף זיינע האנד אויף דעם רעכטען
 אהרלאפען פון דעם וואס איז צו רייניגען, אונד אויף דעם דוימקען פון זיינע רעכטע
 האנד, אונד אויף דעם דוימקען פון זיין רעכטען פוס, אויף דעם ארש פון דעם בלוט
 פון דעם שולדאספער: 29 אונד וואס איבערבלייט פון דעם אייל וואס איז אויף דיא
 האנד פון דעם כהן, זאל ער טהון אויף דעם קאפ פון דעם וואס איז צו רייניגען,
 פאר איהם מכפר צו זיין פאר גאט: 30 אונד ער זאל מאכען איינע פון דיא מוטרול
 מויבען אדער פון דיא יונגע מויבען, פון דעם וואס זיינע האנד וועט גרייכען: 31 וואס
 זיינע האנד וועט גרייכען, איינס א זינדאספער, אונד דאם אנדערע א בראנדאספער,
 אונד דער כהן זאל מכפר זיין פאר דעם וואס זאל גערייניגט ווערען פאר גאט: 32 דאם
 איז דיא לערנטונג וועגען דעם וואס דיא פלאג פון דיא קרעץ איז אויף איהם, וועמעם
 האנד וועט נישט גרייכען אין זיינע רייניגונג: 33 אונד גאט האט גערעט צו משה
 אונד צו אהרן אזוי צו זאגען: 34 ווען איהר וועט קומען אין דעם לאנד כנען, וואס איז
 וועל צו אייך געבען פאר א בעזיץ, אונד איך וועל טהון דיא פלאג פון דיא קרעץ
 אין א הויז פון דעם לאנד פון אייער בעזיץ: 35 אזוי זאל דער וואס דאס הויז געהערט
 צו איהם קומען, אונד ער זאל עס אנטאנען צו דעם כהן, אזוי צו זאגען, עס האט זיך
 צו מיר געווען בלייב וואס א פלאג אין דעם הויז: 36 אונד דער כהן זאל באפעה
 לען אז זיין זאלען דאס הויז אויסרוימען, איידער דער כהן וועט קומען צו זעהען
 דיא פלאג, אז עס זאל נישט אויסקריין ווערען אלעס וואס איז אין דעם

בבית ואחר כן יבא הבוה לראות אתהבית: וראה את
הנגע והנה הנגע בקורת הבית ששקצוהו ירקקת או
אדמדת ומראיתו שפל מן הקיר: וראה הבוה מן הבית
אלפתח הבית והסגר אתהבית שבעת ימים: ואם
הבית כיום השביעי וראה והנה הנגע בקורת הבית:
וזה הבוה חלצו אתהביתו אשר בהו הנגע והשליט
אתהו אלמרחו לעיר אלמקום טמא: ואתהבית יקצו
מבית סביב ושפכו אתהנפשו אשר הקצו אלמרחו
לעיר אלמקום טמא: ולקחו אבנים אחרות והביאו
אלפתח האבנים ושפר אתר יקח וסח אתהבית: ואם
שוב הנגע וסרח בבית אחר חלץ אתהביתו ואחר
הקצות אתהבית ואחר המוח: ובה הבוה וראה והנה
פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא:
ותחז אתהבית אתאבניו ואתעציו ואת כלעפר הבית מה
הוציא אלמרחו לעיר אלמקום טמא: והבא אל הבית
כלימי הסוד אתו וטמא עדוערב: והשקב בבית
יכבס אתהביתוהואכל בבית יכבס אתהביתו: ואםבא
יבא הבוה וראה והנה לאפשה הנגע בבית אחר המוח
אתהבית וסרח הבוה אתהבית כי נרפא הנגע: ולקח
לחטאת אתהבית שתי צפרים ועץ ארזושני חולצת ואוב:
ושחט אתהנפשו האחת אלכליחיש שלמים חיים: ו
ולקח אתהנפשו האחר ואתהואב ואתו שני החולצות ואת
הנפשו החיה ושכל אחם בדם הנפשו השחטה ובמים
החיים והנה אתהבית שבע פעמים: וחטא אתהבית
בדם הנפשו ובמים החיים ובנפשו החיה ובקץ הקור
ובאוב ובשני החולצות: ושלח אתהנפשו החיה אל
מרחו לעיר אלמקום טמא וכפר עלהבית וסרח: ואת
החיה לכליגע הנצטת ולחנק: ולצרעת הסגר ולבית: ה

ברענעו אנשטאט דיא שטיינער, אונד מען זאל נעמען אנדערן שטויב אונד מען
זאל באקלעבען דאס הויז: 37 אונד ווען דיא פלאג וועט ווידערקערען, אונד וועט
אויסשלאגען אין דעם הויז, נאכדעם מען האט אויסגעבראכען דיא שטיינער, אונד
נאכדעם מען האט אפגעקראצט דאס הויז אונד נאכדעם מען האט באקלעבעט:
44 אזוי זאל דער פהן קומען אונד עס באזעהען, אונד זעה, דיא פלאג האט זיך
אויסגעשפרייט אין דעם הויז, דאס איז א שלעכטע קרעץ אין דעם הויז, עס איז
אומריין: 45 אונד מען זאל איינמארשען דאס הויז, זיינע שטיינער אונד זיינע העלצער,
אונד דעם גאנצען שטויב פון דעם הויז, אונד מען זאל עס ארויסברענגען אויסעווייניג
פון דער שטאט אויף איין אומריינעם ארט: 46 אונד דער וואס קומט אריין אין דעם
הויז אלע דיא טעג וואס מען האט עס פארשלאסען, דער זאל אומריין זיין ביז
אבענד: 47 אונד דער וואס ליגט אין דעם הויז זאל וואשען זיינע קליידער, אונד
דער וואס עסט אין דעם הויז זאל וואשען זיינע קליידער: 48 אונד ווען דער פהן
וועט אריינקומען אונד וועט זעהען, אונד זעה דיא פלאג האט זיך ניט אויסגעשפרייט
אין דעם הויז, נאכדעם מען האט דאס הויז בעקלעבעט, אזוי זאל דער פהן דערקלערען
דאס הויז פאר ריין, ווארין דיא פלאג איז געהיילט געווארען: 49 אונד ער זאל נעמען
צו רייניגען דאס הויז, צוויי פויגעל אונד צעדער-האלץ אונד קארמיוין אונד אזוב:
50 אונד ער זאל שעכטען איין פויגעל איבער איין אירדערנע בלי, איבער קוואלעדיגעס
וואסער: 51 אונד ער זאל נעמען דאס צעדער-האלץ אונד אזוב אונד קארמיוין אונד
דעם לעבעדיגען פויגעל אונד ער זאל זיין איינגעקען אין דעם בלוט פון דעם פויגעל
וואס איז געשלאכטען געווארען, אונד אין דיא קוואלעדיגע וואסער, אונד ער זאל דאס
הויז בעשפרענגען זיבען מאל: 52 אונד ער זאל דאס הויז רייניגען מיט דעם בלוט פון
דעם פויגעל, אונד מיט דיא קוואלעדיגע וואסער, אונד מיט דעם לעבעדיגען פויגעל,
אונד מיט דעם צעדער-האלץ, אונד מיט דעם אזוב, אונד מיט דעם קארמיוין: 53 אונד
ער זאל דעם לעבעדיגען פויגעל לאזען אוועקפליהען אויף דעם פרייען פעלד,
אויסעווייניג פון דער שטאט, אונד ער זאל מכפר זיין אויף דעם הויז, אונד עס זאל ריין
זיין: 54 דאס דאזיגע איז דיא לערנונג פון אלערליי פלאג פון דיא קרעץ
אונד פון דעם נחק: 55 אונד פון דיא קרעץ אן א קלייד אונד פון דעם הויז:

56 אונד פאר א געשווילעכטם, אונד פאר
א בעהעפטונג, אונד פאר א ווייסען גרינד:
57 צו לערנען אין דעם טאג פון דעם
אומריינעם, אונד אין דעם טאג פון דעם
ריינעם, דאס דאזיגע איז דיא לערנונג
פון דיא קרעץ:

קאפיטעל טו

1 אונד נאט האט גערעט צו משה אונד
צו אהרן, אזוי צו זאגען: 2 רעט צו
דיא קינדער ישראל, אונד איהר זאלט צו
זיין זאגען, איטליכער מאן, ווען עס וועט
פליסען פון זיין פלייש א פליסונג, ער
איז אומריין: 3 אונד דאס דאזיגע זאל
זיין זיינע אומריינגקייט אין זיינע פליי-
סונג, ווען זיין פלייש פליסט זינע פליסונג,
אדער זיין פלייש איז פערשטאפט פון
זיינע פליסונג, עס איז זיינע אומרייניק-
קייט: 4 איטליכעס געלענער וואס דער
פליסיגער וועט דרויף ליגען זאל זיין
אומריין, אונד איטליכעס בלי וואס ער
וועט דרויף זיצען זאל זיין אומריין:
5 אונד איטליכער וואס וועט אנרירען אן
זיין געלענער זאל וואשען זיינע קליידער,
אונד זאל זיך וואשען אים וואסער, אונד
זאל זיין אומריין ביז אָבענד: 6 אונד

דער וואס זיצט אויף א בלי וואס דער פליסיגער איז דרויף געוועסען, זאל וואשען
זיינע קליידער אונד זאל זיך וואשען מיט וואסער, אונד זאל זיין אומריין ביז אָבענד:
7 אונד דער וואס רירט אן אן דעם פלייש פון דעם פליסיגן, זאל וואשען זיינע קליידער
אונד זאל זיך וואשען אים וואסער, אונד זאל זיין אומריין ביז אָבענד: 8 אונד ווען
דער פליסיגער וועט שפיינען אויף א ריינעם, אזוי זאל ער וואשען זיינע קליידער,
אונד ער זאל זיך וואשען אים וואסער, אונד ער זאל זיין אומריין ביז אָבענד: 9 אונד
איטליכער זאמעל וואס דער פליסיגער רייט דארויף זאל זיין אומריין: 10 אונד איטלי-
כער וואס רירט אן אן אלעס וואס איז אונטער איהם, זאל זיין אומריין ביז אָבענד, אונד
דער וואס טראגט זיין זאל זיינע קליידער וואשען, אונד זאל זיך וואשען אים וואסער,
אונד זאל זיין אומריין ביז אָבענד: 11 אונד איטליכער וואס וועט אן דעם פליסיגן
אָנרירען, אונד ער האט נישט אָפגעשווענקט זיינע הענד אים וואסער, דער זאל זיין
קליידער וואשען, אונד זאל זיך וואשען אים וואסער, אונד זאל זיין אומריין ביז אָבענד:
12 אונד איין אירדענעם בלי פון האלץ זאל מיט וואסער געשווענקט ווערען: 13 אונד ווען
דער פליסיגער וועט ריין זיין פון זיינע פליסונג, זאל ער ציילען צו זיך זיבען טעג פאר
זיינע רייניגונג, אונד ער זאל וואשען זיינע קליידער, אונד זאל וואשען זיין פלייש אין
קוואלעדריג וואסער אונד ער זאל זיין ריין: 14 אונד אן דעם אכטען טאג זאל ער
נעמען פאר זיך צווייא טוטטול-טויבען, אדער צווייא זינגע טויבען, אונד ער זאל קוי-
פען פאר נאט צו דיא טיר פון דעם געצעלט פון דיא פערזאמלונג, אונד ער זאל
זיין געבען צו דעם פֿהן: 15 אונד דער פֿהן זאל זיין מאכען, איינס פאר א זינד-אָפפער
אונד דאס אנדערע פאר א בראנד-אָפפער, אונד דער פֿהן זאל פאר איהם מכפר זיין
פאר נאט, וועגען זיינע פליסונג: 16 אונד ווען עס וועט פון א מאן ארויסגיין שכתב-
זרע, זאל ער זיין גאנצעם פלייש וואשען אונד זאל זיין אומריין ביז אָבענד: 17 אונד
איטליכעס קלייד אונד איטליכעס פעל וואס דער שכתב-זרע וועט דרויף
זיין, זאל געוואשען ווערען אים וואסער, אונד ער זאל זיין אומריין ביז

העֵרֹב: ואִשֶׁה אִשְׁרֵי יִשְׁכָּב אִשָּׁה אֲחֵהּ שִׁכְבַּת צֶרַע וְנָחָז: 18
 בָּמִים וְשָׁמָּה עַד הָעֵרֹב: פ
 וְאִשֶׁה בִּדְחֻתָּהּ וְכִי דָם יֵצֵא וְכִי כִבְשָׁה שִׁבְעַת יָמִים: 19
 חֲתֹתָ בְּנִתְהָה וְכִלְדָּנֶנּוּ בָּהּ וְשָׁמָּה עַד הָעֵרֹב: וְכָל אִשֶׁר כ
 חֲשֵׁבָב עָלֶיהָ בְּנִתְהָה יִטְמָא וְכָל אִשֶׁר חֲשֵׁב עָלֶיהָ יִטְמָא:
 וְכִלְדָּנֶנּוּ בְּמִשְׁכָּבָהּ וְכִבְשָׁה בְּגִדָּו וְרִחָן בָּמִים וְשָׁמָּה עַד: 21
 הָעֵרֹב: וְכִלְדָּנֶנּוּ בְּכִלְדָּל אִשְׁרֵי חֲשֵׁבָב עָלֶיהָ וְכִבְשָׁה בְּגִדָּו
 וְרִחָן בָּמִים וְשָׁמָּה עַד הָעֵרֹב: וְאִם עַל הַמִּשְׁכָּב הָיָה אִי
 עַל הַכִּלְדָּל אִשְׁרֵי הָיָה שִׁכְבָּתָהּ עָלָיו בְּנִתְהָה יִטְמָא עַד
 הָעֵרֹב: וְאִם שָׁכַב אִשָּׁה אֲחֵהּ וְחֲתֹתָ עָלֶיהָ: 24
 וְשָׁמָּה שִׁבְעַת יָמִים וְכִלְדָּמִשְׁכָּב אִשְׁרֵי חֲשֵׁבָב עָלֶיהָ יִטְמָא:
 פ וְאִשֶׁה בְּרִחוּבָהּ וְכִי דָם יֵצֵא יָמִים רַבִּים כֹּל אֲשֶׁר עֲתִידָהּ לֵה
 אִי בְּרִחוּבָהּ עַל נִתְהָה כִּלְדָּמִי וְכִי שָׁמָּה שִׁבְעַת יָמִים וְנִתְהָה
 חֲתֹתָ שָׁמָּה הָיָה: כִּלְדָּמִשְׁכָּב אִשְׁרֵי חֲשֵׁבָב עָלֶיהָ כֹּל: 26
 יָמִי וְכִי חֲשֵׁבָב נִתְהָה חֲתֹתָ לָהּ וְכִלְדָּל אִשְׁרֵי חֲשֵׁב
 עָלֶיהָ יִטְמָא חֲתֹתָ בְּמִטָּתָהּ נִתְהָה: וְכִלְדָּנֶנּוּ בָּהּ וְשָׁמָּה
 וְכִבְשָׁה בְּגִדָּו וְרִחָן בָּמִים וְשָׁמָּה עַד הָעֵרֹב: וְאִם שִׁכְבָּהּ
 מִזִּבְחָהּ וְשִׁפְתָּהּ לֹחַ שִׁבְעַת יָמִים וְחֲתֹתָ חֲתֹתָ: וְכִי
 הַשְׁמִיטָהּ מִקִּדְוָתָהּ שְׁתֵּי חֲרִים אִי שָׁנָה בְּנִי וְיִתְּנָהּ
 אִתָּם אֶל הַבֶּטֶן אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְעִשָּׂה הַבֶּטֶן ל
 אֶת־הָאֹהֶל חֲסִידָהּ וְאֶת־הָאֹהֶל עָלָהּ וְכִפֹּר עָלֶיהָ הַבֶּטֶן
 לִפְנֵי יְהוָה מִזִּבְחָהּ: וְחֲתֹתָ אֶת־בְּגֵדֶיהָ אֶת־בְּגֵדֶיהָ אֶת־בְּגֵדֶיהָ
 מִשְׁמָתָם וְלֹא יִמָּתוּ בְּמִטָּתָם כִּמְטָא אֶת־מִשְׁכָּב אִשְׁרֵי
 בְּתוֹכָם: וְאִת חֲתֹתָ הַבֶּטֶן וְאִשְׁרֵי חֲתֹתָ מִמֶּנּוּ שִׁבְכַת צֶרַע
 לְשִׁמְאֻתָּהּ: וְחֲתֹתָ בְּגֵדָהּ הַבֶּטֶן אֶת־זִבְחָהּ לִכְבֹּד וְלִנְקָמָהּ: 33
 וְלֹאִישׁ אִשְׁרֵי יִשְׁכָּב עַד־שִׁמְאֻתָּהּ:

אִיֶּהָ נִעְלָעָנָה, אֲדָעָר אוֹיֶהָ דָּעָר כִּלְיָהּ וְאִם זֶה הָיָה עִם אֲנָנִי-
 רִיט, זָל עַד זֵין אוֹמְרִין בִּז אֲבָעָד: 24 אוֹנָד נִעַן א מֵאן נִעַם בִּיָּא אִיֶּהָ לִינֶעַן,
 אוֹנָד אִיֶּהָ אֲפִזְנֶעֱרֹנָה נִעַם זֵין אוֹיֶהָ אִיֶּהָ, אוֹזִי זָל עַד זֵין אוֹמְרִין זִיבֶעַן טַעַה,
 אוֹנָד אִיֶּשְׁלִיכֶם נִעְלָעָנָה נִעַם עַד נִעַם דְּרוֹף לִינֶעַן זָל זֵין אוֹמְרִין: 25 אוֹנָד א
 חֲיִיב נִעַן אִיֶּהָ בְּלוּט נִעַם פִּלִּסְעֵן טַעַה נִיט אִין דָּעָר צִיט פִּזְנֵן פִּזְנֵן אִיֶּהָ אֲפִ-
 זְנֶעֱרֹנָה, אֲדָעָר נִעַן עִם נִעַם פִּלִּסְעֵן נִאָּה אִיֶּהָ אֲפִזְנֶעֱרֹנָה, אֲלַע טַעַה פִּזְנֵן דִּיא
 פִּלִּסְעֵן פִּזְנֵן אִיֶּהָ אֲפִזְנֶעֱרֹנָה זָל זֵין גְּלִיף אוֹזִי וְיָא דִּיא טַעַה פִּזְנֵן אִיֶּהָ
 אֲפִזְנֶעֱרֹנָה, זֵין אִיֶּהָ אֲפִזְנֶעֱרֹנָה: 26 אִיֶּשְׁלִיכֶם נִעְלָעָנָה נִעַם זֵין לִינֶעַן דְּרוֹף אֲלַע
 טַעַה פִּזְנֵן אִיֶּהָ פִּלִּסְעֵן זָל זֵין צִי אִיֶּהָ גְּלִיף אוֹזִי וְיָא דִּיא נִעְלָעָנָה פִּזְנֵן אִיֶּהָ
 אֲפִזְנֶעֱרֹנָה, אוֹנָד אִיֶּשְׁלִיכֶם כִּלְיָהּ וְאִם זֶה נִיט דְּרוֹף זָל זֵין אוֹמְרִין גְּלִיף אוֹזִי
 וְיָא דִּיא אֲפִזְנֶעֱרֹנָה פִּזְנֵן אִיֶּהָ אֲפִזְנֶעֱרֹנָה: 27 אוֹנָד אִיֶּשְׁלִיכֶם נִעַם רִיט עִם
 אֲן זָל זֵין אוֹמְרִין, אוֹנָד עַד זָל נִעַם זֵין אֲפִזְנֶעֱרֹנָה עַד זָל זֵין נִעַם זֵין
 מִיט וְאִסְעָר, אוֹנָד עַד זָל זֵין אוֹמְרִין בִּז אֲבָעָד: 28 אוֹנָד נִעַן זֵין אִיֶּהָ רִיט פִּזְנֵן
 אִיֶּהָ פִּלִּסְעֵן אוֹזִי זָל זֵין צִיִּלְעֵן צִי זֵין זִיבֶעַן טַעַה אוֹנָד דְּעָרָאָה זָל זֵין
 רִיט: 29 אוֹנָד אִין דָּעַם אֲכֻשְׁעֵן טַעַה זָל זֵין נִעַם פִּזְנֵן פִּזְנֵן צִיִּילֵן מִיט פִּזְנֵן
 אֲדָעָר צִיִּילֵן יִנְכָּע מִיט אוֹנָד זֵין זָל זֵין בְּרַעֲנֶעֱנֵן צִיט כֶּהָ, צִי דִיא מִיט פִּזְנֵן
 דָּעַם נִעְלָעֵל פִּזְנֵן דִּיא פִּעֲרוֹמְלֹנָה: 30 אוֹנָד דָּעָר כֶּהָ זָל מִאֲכֻשֵׁן אִיֶּהָ פִּזְנֵן א
 זִינָד אֲפִסְעָר, אוֹנָד דִּיא אֲנֶדְרַע פִּזְנֵן א בְּרַאנָד אֲפִסְעָר, אוֹנָד דָּעָר כֶּהָ זָל פִּזְנֵן
 אִיֶּהָ מִכְּפָר זֵין פִּזְנֵן פִּזְנֵן דִּיא פִּלִּסְעֵן פִּזְנֵן אִיֶּהָ אֲפִזְנֶעֱרֹנָה: 31 אוֹנָד
 אִיֶּהָ זָלֵט אֲפִשְׁיִדֶעַן דִּיא קִינֶדְרֵר וְשָׁרָל פִּזְנֵן זִיֶּרַע אֲפִזְנֶעֱרֹנָה, כִּדִּי זֵין זָלֵט
 נִיט שְׁמָרְבֶּעַן אִין אֲפִזְנֶעֱרֹנָה, נִעַן זֵין נִעְלָעֵן פִּזְנֵן אֲפִזְנֶעֱרֹנָה מִיט מִשְׁכָּן וְאִם
 אִיֶּהָ צִיִּילֵן זֵין: 32 דָּעַם דָּעָרָה אִיֶּהָ דִּיא לִעֲרֹנָה פִּזְנֵן דָּעַם פִּלִּסְעֵן, אוֹנָד פִּזְנֵן
 דָּעַם נִעַם גִּיט פִּזְנֵן אִיֶּהָ אֲרוֹס שִׁכְבַת נִעַם זֵין דְּעָרְמִיט צִי פִּעֲרוֹמְלֶעֱנֵן:
 33 אוֹנָד דִּיא נִעַם אִיֶּהָ קִרָּאָה אִין אִיֶּהָ אֲפִזְנֶעֱרֹנָה, אוֹנָד פִּזְנֵן דָּעַר נִעַם פִּלִּסְעֵן א
 פִּלִּסְעֵן, פִּזְנֵן א זָכָר אֲדָעָר פִּזְנֵן א נִקְבָּה, אוֹנָד פִּזְנֵן דָּעַם מֵאן נִעַם נִעַם לִינֶעַן בִּיָּא
 דָּעָר אוֹמְרִינֵעַ:

קאפיטעל מז

מז

פ פ כט

מז

אחרי מות

א וידבר יהוה אל משה אחר מות שני בני אהרן בקרבם
 ב למחרת ויהי קול יהוה אל משה וידבר אל אהרן
 ג אחרי ואליבא בקלעת אל תדבק מכות לקרבת אלי
 ד בני הכפרת אשר עלה אהרן ולא ימות כי בעני ארצה
 ה על הכפרת: כונת וכן אהרן אל תדבק בשר בשר
 ו בקרב להטאת ואיל לעלה: בתהיבדו קדש ילקש ומכוסר
 ז בל יתן על בשרו ובאבנט בל יתן ובמנפת בל יתן
 ח בגידתקדש הם ויתן במים את בשרו ולבשם: ומאת
 ט עדת בני ישראל יקח שני שערין שנים להטאת ואיל
 י אהרן לעלה: והקריב אהרן את שר החטאת אשר לו
 יא וכפר בעדו ובעד ביתו: ולקח את שני השערים והשמיד
 יב אתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ויתן אהרן על שני
 יג השערים גזרות וטבל אהרן ליהוה וטבל אהרן לעזאזל:
 יד והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו העזל ליהוה
 טו וישורו חטאת: והשעיר אשר עלה עליו העזל לעזאזל
 יז ימרחו לפני יהוה להכפר עליו לשלח אתו לעזאזל
 יח המדבריה: והקריב אהרן את שר החטאת אשר לו
 יט וכפר בעדו ובעד ביתו וישורו את שר החטאת אשר לו:
 כ ולקח מלא מרחקה חזלאש מעל המזבח מלפני יהוה
 כא ומלא חמיו קמרת סמים דקה ותביא מכות לקרבת:
 כב ויתן אתה קמרת על הראש לפני יהוה וכסה וצנ הקמרת
 כג את הכפרת אשר על העזות ולא ימות: ולקח מים
 כד ויהוה באבנטו על שני הכפרת קדמה ולפני הכפרת
 כה שבע פעמים מרחם באבנטו: וישורו את השעיר
 כו החטאת אשר לשם ויביא את דמו אל מבית לקרבת
 לו יינענע הויב זאל ער אויפגעצען, ויזא זענען דיא הייליגע קליידער, אונד ער
 זאל וואשען ויין לייב מיט וואסער, אונד ער זאל ויזא אונקליידען: 5 אונד פון דיא
 געמיינדע פון דיא קינדער ישוראל זאל ער נעמען צוויי צינגעלעך פאר א זינד
 אפסער אונד א ווידער פאר א בראנד אפסער: 6 אונד אהרן זאל מקריב ויין דעם
 שטייער פאר דעם זינד אפסער, וואס איז פאר איהם, אונד ער זאל מכפר ויין נענען
 זיך אונד נענען ויין הויזגעזינד: 7 אונד ער זאל נעמען דיא צוויי צינגעלעך, אונד ער
 זאל ויזא שטעלען פאר נאט בייא דיא טיר פון דעם געצעלט פון דיא פערנאמלונג:
 8 אונד אהרן זאל גורל ווארפען איבער דיא צוויי צינגעלעך, איין גורל פאר נאט,
 אונד דאס אנדערע גורל פאר עזאזל: 9 אונד אהרן זאל מקריב ויין דאס בעקעל
 וואס דער גורל איז אויף איהם געפאלען פאר נאט, אונד ער זאל עס מאכען א זינד
 אפסער: 10 אונד דאס בעקעל וואס דער גורל איז אויף איהם געפאלען פאר עזאזל,
 זאל לעבעדיג געשטעלט ווערען פאר נאט מיט איהם מכפר צו ויין, איהם אונזע צו
 שיקען צו עזאזל, אין דער מדבר אריין: 11 אונד אהרן זאל גענענען דעם שטייער
 פון דעם זינד אפסער פאר זיך אונד זאל מכפר ויין פון ווייגעטונגען אונד פון נענען
 ויין הויזגעזינד, אונד ער זאל שעכטען דעם שטייער פון דעם זינד אפסער פאר זיך:
 12 אונד ער זאל נעמען דיא פול מיט ברענעדיגע קוילען, פון דעם מזבח, פון פאר
 נאט, אונד וויינע הענד פול מיט ווייהרויף פון וואוילשמעקענדע געווייץ, דין געשטויסען:
 13 אונד ער זאל עס ברענען אינווייניג פון דעם פארהאנג אונד ער זאל ליינען דאס רויף
 ווערק אויף דעם פייגער פאר נאט, אונד דער וואלקען פון רויף ווערק זאל בעדעקען דאס
 כפרת וואס איז אויף דעם צייגנים, כדי ער זאל נישט שטארבען: 14 אונד ער זאל
 נעמען פון דעם בלוט פון דעם שטייער, אונד ער זאל עס שפרענגען מיט ויין פינגער
 אויף דעם כפרת אין מוזה ווייט, אונד פאר דעם כפרת זאל ער שפרענגען זיבען מאל פון
 דעם בלוט מיט ויין פינגער: 15 אונד ער זאל שעכטען דאס בעקעל פון דעם זינד אפסער
 וואס איז פאר דעם פאלק, אונד ער זאל ברענגען ויין בלוט אינווייניג פון דעם פארהאנג,

אונד

ועשה אחדות כאשר עשה לך ה' והיה אתו על הכפרת ולפני הכפרת: וכפר על הקדש משמאל בני ישראל ומשפחתם לכל חטאתם וכן עשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם: וכל אדם לא ידחה: באהל מועד בבואו לכפר בקדש עד אצותו וכפר בקדו ובקדו ביתו ובקדו בליקול ישראל: והוא אל המזבח אשר לפני ה' ובקדו ולקח מדם ה' ומדם השעיר ונתן על הקרנות המזבח סביב: והוא עליו מן הדם: באצבעו שבע פעמים וסדרו וקדשו משמאל בני ישראל: וכלה מכפר את הקדש ואת האהל מועד ואת המזבח והקרוב את השעיר החי: וסמך אתו את השעיר החי על ראש השעיר החי והתקדש עליו את כל קרנות בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד אש עת המדברה: וקרא השעיר עליו את כל קרנותם אל ארץ נורה ושלח את השעיר במדבר: וכן אתו אל האהל מועד וקדש את המזבח הקדש אשר לקדש בבואו אל הקדש והיה שם: ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולקח את בשרו והוא ועשה את עולתו ואת עולת ה'ם ובקדו ובקדו ה'ם: ואת חלב הקטאת וקטר המזבח: והשפך אתו: ²⁶ השעיר לעזאזל וכבש בגדיו ורחץ את בשרו במים ואת ריביו יבוא אל המזבח: ואת כל חטאתו ואתו: ²⁷ שער חטאת אשר יקרא את דמם לכפר בקדש ויצא אל מזבח למחנה ושרפו באש את עורם ואת בשרם ואת פרשם: והשרף אתם וכבש בגדיו ורחץ את בשרו במים ואת ריביו יבוא אל המזבח: והיה לך לזכרת ²⁸ עולם בתורש השביעי בשעורו לחדש חשני את נפש חכם

אונד ער זאל מאכען מיט זיין בלוט אזוי וויא ער האט געמאכט מיט דעם בלוט פון דעם שטיער, אונד ער זאל עס שפרענגען אויף דעם כפרת אונד פאר דעם כפרת: 16 אונד ער זאל מכפר זיין וועגען דעם הייליגען ארט, וועגען דיא אומרייניגקייטען פון דיא קינדער ישראל, אונד וועגען זייער איבערטערטע שונגען פון אלע זייער זינד, אונד אזוי זאל ער מאכען צו דעם געצעלט פון דיא פערזאמלונג, וואס רוהט מיט זיין צווישען זייער אומרייניגקייטען: 17 אונד קיין מענטש זאל נישט זיין אין דעם געצעלט פון דיא פערזאמלונג, ווען ער וועט קומען מכפר צו זיין אין דעם הייליגען ארט, ביז ער וועט ארויסגיין, אונד ער זאל מכפר זיין ווינעטוועגען אונד וועגען זיין הויזגעזינד, אונד פאר דיא גאנצע געד מיידע פון ישראל: 18 אונד ער זאל ארויסגיין צו דעם מזבח וואס איז פאר גאט, אונד ער זאל וועגען איהם מכפר זיין, אונד ער זאל נעמען פון דעם בלוט פון דעם שטיער, אונד פון דעם בלוט פון דעם בעקעל, אונד ער זאל עס טהון אויף דיא הערנער פון דעם מזבח רינגס

ארום: 19 אונד ער זאל שפרענגען אויף קאל, אונד ער זאל איהם רייניגען, אונד ער זאל הייליגען וועגען דיא אומרייניגקייטען פון דיא קינדער ישראל: 20 אונד ווען ער וועט אויפהערען מכפר צו זיין וועגען דעם הייליגען ארט אונד דעם געצעלט פון דיא פערזאמלונג אונד דעם מזבח, אזוי זאל ער געענקען דאס לעבעדיגע בעקעל: 21 אונד אהרן זאל לייגען זיינע צוויי הענד אויף דעם קאפ פון דעם לעבעדיגע בעקעל, אונד ער זאל מתודה זיין איבער איהם אלע מיסטהאטען פון דיא קינדער ישראל אונד אלע זייער איבערטעטע שונגען פון אלע זינד, אונד ער זאל זיין טהון אויף דעם קאפ פון דער מדבר אריין: 22 אונד דאס בעקעל זאל אויף זיך טראגען אלע זייער מיסטהאטען אין א וויסט לאנד, אונד ער זאל אונעקשיקען דאס בעקעל אין דער מדבר: 23 אונד אהרן זאל קומען צו דעם געצעלט פון דיא פערזאמלונג אונד ער זאל אויסטהון דיא לייגענע קליידער וואס ער האט אים געקלייד ווען ער איז אריינגעקומען אין דעם הייליגען ארט, אונד זאל זיין דארט לאזען: 24 אונד ער זאל וואשען זיין לייב מיט וואסער אין דעם הייליגען ארט, אונד ער זאל אנקליידען זיינע קליידער, אונד ער זאל ארויסגיין, אונד ער זאל מאכען זיין בראנד-אפ פער, אונד דאס בראנד-אפסער פון דעם פאלק, אונד ער זאל מכפר זיין ווינעטוועגען אונד וועגען דעם פאלק: 25 אונד דאס פעט פון דעם זינד-אפסער זאל ער דעמפען אויף דעם מזבח: 26 אונד דער וואס האט אונעקגעשיקט דאס בעקעל צו עזאזל זאל וואשען זיינע קליידער, אונד זאל וואשען זיין לייב מיט וואסער, אונד דערנאך זאל ער אריינקומען אין דער מחנה: 27 אונד דעם שטייער פון דעם זינד-אפסער, אונד דאס בעקעל פון דעם זינד-אפסער, וואס ווער בלוט איז געבראכט געווארען מכפר צו זיין אין דעם הייליגען ארט, זאל ער ארויסברענגען אויסגעווייניג פון דער מחנה, אונד זאל זיין דארט פארברענט פויער, ווער פעל אונד ווער פלוש אונד ווער מיסט: 28 אונד דער וואס פארברענט זיין זאל וואשען זיינע קליידער, אונד זאל וואשען זיין לייב מיט וואסער, אונד דערנאך זאל ער קומען אין דער מחנה: 29 אונד עס זאל זיין צו אייף פאר איין אייביגעס געווען אין דעם ווישען חדש אס צענטשען פון דעם חדש וואלט איהר פייניגען איידע לייבער,

אונד קיינערלייא ארבייט זאלט איהר נישט
טהון, דער אייגענעבוירענער אונד דער
פרעמדער וואס וואוינט צווישען אייך:
30 טארין אין דעם דאזיגען מאן וועט
ער מכפר ויין אויף אייך, אייך צו ריי-
ניגען אז איהר זאלט ויין ויין פון אלע
איירע זינד פאר נאט: 31 דאס איז א
שבת פון רוהונג צו אייך, אונד איהר
זאלט פייניגען איירע לייבער, עס איז
איין אייביגעס געזעץ: 32 אונד דער
כהן וואס מען האט איהם געזאלבט,
זאל מכפר ויין, אונד וואס מען האט דער-
פילט זיינע האנד צו ויין א פהן אנשטאט
ויין פאטער, ער זאל אנקליידען דיא
לייגענע קליידער, דיא הייליגע קליידער:
33 אונד ער זאל מכפר ויין פאר דעם
הייליגען הייליגהום (מקדש הקדש) אונד
פאר דעם געצעלט פון דיא פערזאמלונג,
אונד דעם מזבח זאל ער מכפר ויין, אונד
פאר דיא כהנים, אונד פאר דיא באנצע
פערזאמלונג פון דעם פאלק זאל ער
מכפר ויין: 34 אונד דיועס זאל ויין צו

ויקרא טז לא תשנו תאמרו וזה הנה בתקנים:
ל כרבים וזה ויכפר עליכם לשון אהבה מכל המאכלים
31 לפני דעה וזהו: שבת שבתון היא לכם ועומם
32 אתונשתיכם חת עולם: וכפר הכהן אשר ימשח
אתו ואשר ימלא אתידו לבנות חות אבד ולבש אתי-
33 בנדר הקדש הקדש: וכפר אתמקדש הקדש ואת
אזול מעד ואתמזבח: וכפר ועל הכהנים ועל כל עם
34 הקהל: וכפר: והתהודאת לכם לחבת עולם לכפר על
כע ישראל מכל המאכלים אתה בשנת חמש פאשר ציה
דעה אתמשה:

א ודבר דעה אלמשה לאמר: דבר אלכיהו ואלכיהו
ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם: הנה אנש-
3 עה דעה לאמר: איש איש מבית ישראל אשר ישלח
שור ארבע ארבע בקנה או אשר ישלח מתוך
4 למטה: ואלפסח אתה מעד לא תבאו להקריב
קרן לדעה לפני משכן דעה דם חלב לאש הדוא
5 דם שפך ונקרת האש הדוא מקרב עמי: למען אשר
יבאו בני ישראל אתונשתיכם אשר הם וקתם על-
פני הקדש והבאים לדעה אלפסח אתה מעד אל-
6 הכהן וקתו ודבר שלמים לדעה אותם: וזה הכהן
אתה יתם על מזבח דעה פסח אתה מעד הקטור החלב
7 לרע יתם לדעה: ולא תבדו עד אתונשתיכם לשערים
אשר הם ועם אתונשתיכם חת עולם וזהו זאת לכם
8 לדקתם ואלהם ואמר איש מבית ישראל ומד
9 דבר אשר ידבר בתוכם אשר יעלה אונבת: ואל
פסח אתה מעד לא יבאנו לעשות און לדעה תבדו

אייך פאר איין אייביגעס געזעץ, מכפר צו ויין פאר דיא קינדער ישראל וועגען אלע
זינדע זינד איין מאל אים יאהר, אונד ער האט געטהון גלייך וויא נאט האט
געבאטען צו משה:

קאפיטעל יז

1 אונד נאט האט גערעט צו משה, אזוי צו זאגען: 2 רעד צו אהרן אונד צו זיינע זיהן
אונד צו אלע קינדער פון ישראל, אונד דוא זאלסט צו ויין זאגען, דאס דאזיגע איז
דאס ווארט וואס דער האר האט געבאטען אזוי צו זאגען: 3 אישליכער מאן
פון דעם הויז ישראל וואס וועט שעקטען איין אקס אדער א לאם, אדער א ציג, אין
דער מחנה, אדער וואס וועט שעקטען אויסעווייניג פון דער מחנה: 4 אונד ער וועט
עס נישט ברענגען צו דיא טיר פון דעם געצעלט פון דיא פערזאמלונג, דאס קרין
מקריב צו ויין צו נאט, פאר דעם משכן פון נאט, אזוי זאל בלוט-שולד גערעכענט
ווערען צו דעמעלביגען מאן, ער האט בלוט פארנאסען, אונד דערזעלביגער
מאן זאל פארשניטען ווערען פון צווישען ויין פאלק: 5 ווייל דיא קינדער
ישראל זאלען ברענגען זינדע קרבנות וואס ויין זענען מקריב אויף דעם פעלה, אונד
זיין זאלען ויין ברענגען צו נאט, צו דיא טיר פון דעם געצעלט פון דיא פערזאמ-
לונג, צו דעם כהן, אונד ויין זאלען ויין שעקטען פריד-אפפער צו נאט: 6 אונד
דער כהן זאל שפרענגען דאס בלוט אויף דעם מזבח פון נאט, ביין דיא טיר
פון דעם געצעלט פון דיא פערזאמלונג, אונד ער זאל דעמאפען דאס אינשליט
צו איין ליבליכען געשמאק פאר נאט: 7 אונד ויין זאלען נישט מעהר מקריב ויין
זינדע אפפער צו דיא שדים וואס ויין האבען זיך נאכגעהורט נאך ויין, דאס דא-
זיגע זאל ויין איין אייביגעס געזעץ צו ויין צו זינדע געשלעכטער: 8 אונד
דוא זאלסט צו ויין זאגען, אישליכער מאן פון דעם הויז ישראל, אדער פון
דעם גר וואס וואוינט צווישען ויין, וואס וועט מקריב ויין א בראנד-אפפער
אדער א שעכט-אפפער: 9 אונד וועט עס נישט ברענגען צו דיא טיר פון דעם געצעלט
פון דיא פערזאמלונג, עס צו טהון צו נאט, ערזעלביגער מאן זאל פערשניטען ווערען

האיש ההוא ממנו: ואיש איש מבית ישראל ומדי
הער נהר בתוכם אשר יאכל בלדנם ונתתי פני בנפש
האכלת את-לדנם והברתי אותה מקרב עמה: כ"א
נפש הבשר בדם הוא ואני נתתי לכם על-המזבח
לדבר על-נפשתיכם בלדנכם הוא בנפש ובשר: על-כן
אמרתי לבני ישראל כל-נפש מקום לאתאכל בדם ותהי
הער בתוכם לא-ראכל בדם: ואיש איש מבני ישראל
ומדבר נהר בתוכם אשר יציד ציד חיה ארסוף אשר
יאכל וישפך את-דמו ובשרו בשפך: כ"ב נפש כל-בשר לא
תאכל כי נפש כל-בשר דמו הוא כל-אכלו ופירות
וכל-נפש אשר תאכל נבלה ושרפה בארץ ובבשר ובדם
בגדיו ורחצו במים ושמו עד-הערב ושדר: ואם לא יבשם
ובשרו לא ירחצו ונשא מותו: פ

יח

וידבר ה' אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל א'
ואמרת אליהם אני ה' אלהיהם: כמנעו את-דמעותיכם
אשר תשבתם בה לא תעשו וכמנעו את-דמכם אשר
אני מבא אתכם שמה לא תעשו ובהקמתם לא תחלו:
את-משפט מעשו ואת-חוקי חשקו ללכת בדם אני
ידבר אל-הם: ושמרתם את-חוקי ואת-משפט אשר
יעשה אתם ה' אלהי ותי בדם אני דבר: ס איש איש
אל-בשרו יאמר בשוה לא תהרגו לנלות שוה אני דבר:
ס שרת אבדו ושרת אמה לא תגלה אמה הוא לא
תגלה שרתה: ס שרת אשת-אבדו לא תגלה:
שרת אבדו הוא: ס שרת אהותך בת-אבדו אי
בת-אמה מולדת בתי אי מולדת הין לא תגלה שרתה:
ס שרת בת-אבדו אי בת-אבדו לא תגלה שרתה כ'

מיט שטוב: 14 וייל דאס נפש פון איטליכעם פלייש איז ויין בלוט, אונד
איך האב געזאגט צו דיא קינדער ישראל דאס בלוט פון איטליכעם פלייש זאלט
איהר נישט עסען, ווייל דאס נפש פון איטליכעם פלייש איז ויין בלוט, איטליכער וואס
עסט עס זאל פערשניטען ווערען: 15 אונד איטליכער וואס וועט עסען א נבלה
אדער פערצוקטעס, אונטער דעם איינגעבויענען, אדער אונטער דעם גר, דער זאל
וואשען ווייניג קליידער, אונד זאל זיך באדען אין דעם וואסער, אונד ער זאל אומריין
ויין ביז אבענד, אונד דערנאך זאל ער ריין ויין: 16 אבער ווען ער וועט נישט וואשען
(ווייניג קליידער) אונד וועט זיך נישט באדען זאל ער שטראפן ווייניג וינד:

קאפיטעל יח

1 אונד נאט האט גערעט צו משה אזוי צו זאגען: 2 רעד צו דיא קינדער ישראל
אונד דא זאלסט צו וויי זאגען איך בין דער האר אייער גאט: 3 נאך דעם מהוון פון
דעם לאנד מצרים, וואס איהר האט דרינען געוואוינט זאלט איהר נישט מהוון, אונד נאך
דעם מהוון פון דעם לאנד געגען, וואס איך ברענג אייך אהין, זאלט איהר נישט מהוון,
אונד נאך ווירע געזעץ זאלט איהר נישט נאכגיין: 4 מיינע משפטים זאלט איהר מהוון,
אונד מיינע געזעץ זאלט היטען אין וויי צו גיין, איך בין דער האר אייער גאט:
5 אונד איהר זאלט היטען מיינע געזעץ אונד מיינע משפטים, וואס ווען דער מענש
טהוט וויי זאל ער דורך וויי לעבען, איך בין גאט: 6 קיין מאן זאל זיך נישט גענעהנען
צו זיין נאנהעטען פריינד אויפצודעקען א שאנד, איך בין גאט: 7 דיא שאנד פון דיין
פאטער, אונד דיא שאנד פון דייןע מוטער זאלסט דא נישט אויפדעקען, זיא איז דייןע
מוטער, דא זאלסט נישט אויפדעקען איהרע שאנד: 8 דיא שאנד פון דיין פאטערס
ווייב זאלסט דא נישט אויפדעקען, עס איז דיא שאנד פון דיין פאטער: 9 דיא שאנד
פון דייןע שוועסטער, דיא טאכטער פון דיין פאטער אדער דיא טאכטער פון דייןע
מוטער, געבוירען אין דעם הויז אדער געבוירען אויסעווייניג, ווירע שאנד זאלסט
דא נישט אויפדעקען: 10 דיא שאנד פון דיא טאכטער פון דיין ווין, אדער
דיא טאכטער פון דייןע טאכטער, ווירע שאנד זאלסט דא נישט אויפדעקען וואריין

11 עריות הנה: ס ערות בתיאשת אביך מלכת
 12 אביך אחותך היא לא תגלה ערותה: ס ערות
 13 אחות אביך לא תגלה שאר אביך הוא: ס ערות
 14 אחות אביך לא תגלה בישא אמה הוא: ס ערות
 15 אחת אביך לא תגלה אליהו לא תגלה הנה הוא:
 16 ערות בלתי לא תגלה אשת בן לא תגלה
 17 אחיך הוא: ס ערות אשה ובתה לא תגלה אחי
 18 בתי בלתי ואחיות בלתי לא תגלה לנלות ערותה שאר:
 19 הנה ומה הוא: ואשה אחותה לא תגלה לעד לנלות
 20 ערותה עליה בנדה: ואליה ענת טמאתה לא תקרב
 21 כ לנלות ערותה: ואליה ענת לא תעון שבבית
 22 לרע לטמאה בה: ומרע לא תתן להעביר למלך ולא
 23 מחלל את שם אביך אני יהיה: ואחזק לא תשכב
 24 משכבי אשה העובדה: ובכל ביהמה לא תתן שבבית
 25 לטמאה בה ואשה לא תשמה לפני בהמה לרבעה הכל
 26 הוא: ואחזק לא תשמה בכל אלה כי בכל אלה נשמה נעים
 27 כה אשר אני משלה מפניהם: ותשמה הארץ ואפך עליה
 28 עליה ותקא הארץ אתי שביה: ושמתם אתם את דמתי
 29 ואחזק משמי ולא תשמה מכל התועבת האלה הארץ
 30 והארץ תרד בתוכם: כי את כל התועבת האלה עשו אנשי
 31 הארץ אשר לפניכם ותשמה הארץ: ולא תקרא הארץ
 32 אתכם בטמאתם אתה כאשר קאה אתי דמי אשר
 33 לפניכם: כי כל אשר עשו מכל התועבת האלה ובכרתו
 34 ל הנפשות העשות מקרב עמם: ושמתם אתי משמתי
 35 לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא
 36 תשמה בהם אני יהיה אלהיכם:

איהרע שאנד, ויזא וענען פריינד, עם איז א זינד: 18 אנד א ווייב זאלסט דוא ניש
 נעמען מיט איהרע שוועסטער, ויז צו בעליידיגען, אויפצודעקען איהרע שאנד מיט
 איהר ווייל ויז לעבט: 19 אנד צו א ווייב אין דער אפונדערונג אין איהרע אויג-
 רייניגקייט, זאלסט דוא ניש נענעקען איהרע שאנד אויפצודעקען: 20 אנד צו א
 ווייב פון דיין חבר זאלסט דוא ניש נעבען דאס ליגען פון זרע, דף מיט איהר צו
 פאראומרייניגען: 21 אנד פון דיין זאמען זאלסט דוא ניש נעבען (מאכען) איבערצו-
 פארען צום מלך, אנד דוא זאלסט ניש מחלל זיין דעם זאמען פון דיין גאט, איך בין
 גאט: 22 אנד מיט א זכר זאלסט דוא ניש ליגען ווי דאס ליגען פון א ווייב, דאס איז
 איינע אומזיידדיקייט: 23 אנד מיט קיינע ביהמה זאלסט דוא ניש ליגען דף צו פער-
 אומרייניגען דראן, אנד א ווייב זאל ניש שטיין פאר א ביהמה מיט איהר מונה צו זיין,
 דאס איז א פערמישונג: 24 איהר זאלט אייך ניש פאראומרייניגען אן אלע דיא
 זאונע זאכען, ווארין אן אלע דיא זאונע זאכען האבען זיך דיא פעלקער פאראומ-
 רייניגט, וואס איך וועל פערטרייבען פאר אייך: 25 אנד ויז האבען פאראומרייניגט
 דאס לאנד אנד איך האב געדענקט אן דער זינד דערפון, אנד דאס לאנד וועט
 אויסשפייען איהרע אייגנזאונער: 26 אנד איהר זאלט היטען מינע געזעץ אנד
 מינע משפטים, פון אלע דיא זאונע אומזיידדיקייטען זאלט איהר ניש טהון, דער
 אייגענזאונער אנד דער וואס וואוינט צווישען אייך: 27 ווארין אלע דיא זאונע
 אומזיידדיקייטען האבען געטהון דיא לייט פון דעם לאנד וואס זענען פאר אייך, אנד
 דאס לאנד איז אומריין געווארען: 28 אז דאס לאנד זאל אייך ניש אויסשפייען,
 ווען איהר וועט עם פאראומרייניגען, גלייך אזוי וויא עם האט אויסגעשפייען
 דאס פאלק וואס איז פאר אייך געוועזען: 29 ווארין אויפליכער וואס וועט
 טהון אלע דיא זאונע אומזיידדיקייטען, דיא נפשות וואס טהון ויז זאלען
 פערשניטען ווערען פון צווישען וייער פאלק: 30 אנד איהר זאלט היר
 טען מינע היטונג אנד ניש טהון דיא געזעץ פון דיא אומזיידדיקייטען וואס
 זענען געטהון געווארען פאר אייך, אז איהר זאלט אייך ניש פאראומרייניגען
 אן ויזא, איך בין דער האר אייער גאט:

קאפיטעל יט

קדושים

פ פ פ פ פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדוֹשִׁים תִּהְיוּ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אִישׁ אָמוּ וְאָבוֹי תִּירָאוּ וְאֶת־שִׁבְתֹּתֵי תִשְׁמְרוּ: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אֲלֹהֵיכֶם אֲלֹהֵיכֶם וְאֵלֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֵן אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וְכִי תִזְכְּרוּ וְכִי תִשְׁלַמְתֶּם לַיהוָה לְרִצּוֹנָם תִּזְכְּרוּ: בְּיוֹם וּבְחֶגְגְּכֶם וְאָכַל וּבְמִקְוֹת וּתְהַלַּח עֲרִיזִים הַשְׁלִישִׁי בָאֵשׁ יִשְׂרָאֵל: וְאָם הָאָכַל וְאָכַל בְּיוֹם הַשְׁלִישִׁי פָּעוּל הוּא לֹא יִרְצֶה: וְאָכַל וְשָׁוִי יֵשׂא בִּירְאֵת־קֹדֶשׁ יְהוָה חָלָל וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִעַמִּיהָ: וּבְקִצְרֹכֶם אֶת־קִצְרֹכֶם לֹא תִכְלֶה פֶתַח שַׂדֶּה לְקַצֹּר וּלְקַטֹּף קִצְרֹה לֹא תִחַלְקֶם: וְכִרְמֶךָ לֹא תִחְסֹל וְיִפְרַת כִּרְמֶךָ לֹא תִחַלְקֶם לַעֲזֵי וְלֹהֵר תַּעֲבֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: לֹא תִגְבוּ וְלֹא־תִכְבְּדוּ וְלֹא־תִשְׁקָרוּ: אִישׁ בְּעַמִּיתוֹ: וְלֹא־תִכְבֹּשׁ בְּשֵׁמִי לְשָׁקֵר וְחִלְלֵת אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה: לֹא־תַעֲשֶׂק אֶת־דִּינֶךָ וְלֹא־תִגְזֹל לֹא־ תִלָּן פְּעֻלַּת שְׂכִיר אֶתֶּךָ עֲרֵב־בְּקֶרֶךְ: לֹא־תִקְבֹּל חֶלֶשׁ וּלְפָנֶי עוֹר לֹא תִתֵּן מִכְשָׁל וְרָאִיתָ מִאֲלֻכָּה אֲנִי יְהוָה: לֹא־תַעֲשֶׂה עוֹל בְּמִשְׁפַּח לֹא־תִשָּׂא פִגְרֵל וְלֹא תִהְיֶה פִּגְרֵל בְּבֶרֶךְ מִשְׁפַּח עַמִּית: לֹא־תִלָּךְ כָּבִיל בְּעַמִּית לֹא־תִעֲמֹד עַל־רֵגְלֵי אֲנִי יְהוָה: לֹא־תִשָּׂא אֶת־אֶזְרֶךְ בְּלִבְּךָ חֹכֶם תִּכְבֹּד אֶת־עַמִּיתֶךָ וְלֹא־תִשָּׂא עָלָיו חָטָא: לֹא־ תִתֵּן וְלֹא־תִחַסֹּר אֶת־בְּנֵי עַמֶּךָ וְהַבֵּית לְבָרְכָה בְּקֹדֶשׁ אֲנִי יְהוָה: אֶת־חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ בְּהִמָּחֶה לֹא־תִרְבֹּשׁ בְּלֹאִים: שַׂדֶּה לֹא־תִרְבֶּה בְּלֹאִים וְכֶרֶם בְּלֹאִים שְׁעָטָה לֹא יִצְלָה עָלֶיךָ: וְאִישׁ כִּי־יִשָּׁבֵב אֶת־אִשְׁתּוֹ שִׁכְבַּת־נָרְעָה וְהָיָה שְׁפָחוֹת כִּי־נִכְרְשָׁת לֹא־שָׁוִי וְהִפְדָּה לֹא נִפְדְּתָה אִי הַפֶּשֶׁה לֹא נִתָּן

1 אונד נאט האט גערעט צו משה אזוי צו זאגן: 2 רעד צו דיא גאנצע געמיינדע פון דיא קינדער ישראל אונד דוא זאלסט צו זיין זאגן, איהר זאלט הייליג זיין ווארין איך דער האר אייער נאט בין הייליג: 3 איהר זאלט פארקטען איטליכער זיין פאטער אונד זיינע מוטער, אונד איהר זאלט היטען איטליכער מייענע שבתים, איך בין דער האר אייער נאט: 4 איהר זאלט אייך ניש קעררען צו דיא אפגעטער, אונד איהר זאלט צו אייך ניש מאכען געגאסענע אפגעטער, איך בין דער האר אייער נאט: 5 אונד ווען איהר וועט שעכטען א פריד אפפער צו נאט צו אייער וואוילגעפאלען זאלט איהר עס אפפערן: 6 אין דעם טאג ווען איהר שעכט עס זאל עס גענעסען ווערען, אונד אין דעם מארגענדיגען טאג, אבער וואס איבריג בלייבט ביז צו דעם דריטען טאג זאל פערברענט ווערען מיט פייער: 7 אבער ווען עס וועט גענעסען ווערען אין דעם דריטען טאג, איז עס אומווינדיג עס וועט ניש וואוילגעפעליג זיין: 8 אונד דער וואס וועט עס עסען זאל טראגען

זיינע זינד, ווייל ער האט פערשונעכט דיא הייליגקייט פון נאט, אונד דאס זעלביגע נפש זאל פערשונעטען ווערען פון איהר פאלק: 9 אונד ווען איהר וועט שניידען דעם שניש פון אייער לאנד, זאלסט דוא ניש גאנץ אפשוניידען דאס עק פון דיין פעלד, אונד דיא אויפקלויבונג פון דיין שניש זאלסט דוא ניש אויפקלויבען: 10 אונד דיין וויינ-נארטען זאלסט דוא ניש אפשווערנען, אונד דיא אפגעפאלענע פרוכט פון דיין ווייננארטען זאלסט דוא ניש אויפקלויבען, דוא זאלסט זיין לאזען פאר דיא ארעמע אונד פאר דעם בר איך בין דער האר אייער נאט: 11 איהר זאלט ניש גנבענען, אונד איהר זאלט ניש ליגען זאגען, איהר זאלט ניש פאלשעס רעדען אייער קעגען זיין געזעלען: 12 אונד איהר זאלט ניש שווערען ביא מיין נאמען פאלש, אונד דוא זאלסט ניש מחלל זיין דעם נאמען פון דיין נאט, איך בין נאט: 13 דוא זאלסט ניש רויבען דיין געזעלען, אונד דוא זאלסט ניש גזלען, דוא זאלסט ניש לאזען דעם לוי פון דעם געדונגענעם ביא דיר איבערנעכטיגען ביז דעם מארגען: 14 דוא זאלסט ניש שעלטען א טויבען, אונד פאר א בלינדען זאלסט דוא ניש טהון קיינע שטויכלונג, אונד דוא זאלסט דיר פארקטען פאר דיין נאט, איך בין נאט: 15 איהר זאלט ניש טהון אומרעכט אים געריכט, דוא זאלסט ניש אנגעמען דאס פנים פון איין ארעמאן, אונד דוא זאלסט ניש שווערען דאס פנים פון דעם גרויסען מאן, מיט גערעכטיגקייט זאלסט דוא ריכטען דיין געזעלען: 16 דוא זאלסט ניש קיין רכילות טרייבען אונטער דיין פאלק, דוא זאלסט ניש שטיין קעגען דאס בלוט פון דיין געזעלען, איך בין נאט: 17 דוא זאלסט ניש פינד האבען דיין ברודער אין דיין הארץ, דוא זאלסט געוויס שטראפען דיין געזעלען אונד דוא וועסט ניש טראגען קיינע זינד פון זיינעטווענען: 18 דוא זאלסט דיר ניש נוקם זיין, אונד דוא זאלסט ניש געהאלטען קיינע פינדשאפט קעגען דיא קינדער פון דיין פאלק, אונד דוא זאלסט ליב האבען דיין געזעלען גלייך אזוי וויא דיר אליין, איך בין נאט: 19 מייענע געזען זאלט איהר היטען, אין דיין פיד זאלסט דוא ניש לאזען הויערען קיינע פערמישונג, דיין פעלד זאלסט דוא ניש זיינען מיט פערמישונג, אונד א קלייד פון שעטנז זאל ניש אויפגיין אויף דיר: 20 אונד ווען א מאן וועט ליגען ביא א ווייב מיט דעם שכתת זרע, אונד זיא איז א דינסט ענטשפויזט צו א מאן אונד זיא איז ניש אויסגעלייזט געווארען, אדער פרייהייט איז ניש צו איהר געגעבען געווארען, דאס

דאס זאל זיין א שטראף, זיין זאלען
ניט געטייט ווערען, ווארין זיא איז ניט
פרייא געווען: 21 אונד ער זאל ברענגען
זיין שולד-אפפער צו גאט, צו דיא טיר
פון דעם געצעלט פון דיא פערזאמלונג,
א ווידער פאר א שולד-אפפער: 22 אונד
דער פון זאל פאר איהם מכפר זיין מיט
דעם ווידער פון דעם שולד-אפפער פאר
גאט וועגען זיינע זינד וואס ער האט
געזינדיגט, אונד עס וועט איהם פערקע-
נען ווערען פאר זיינע זינד וואס ער
האט געזינדיגט:

23 אונד ווען איהר וועט קומען צו דעם
לאנד אונד איהר וועט פלאנצען אלער-
לייא ביימער, אזוי זאלט איהר האלטען
זייער פרוכט פאר פערשטאפט, דרייא
יאהר זאל עס פערשטאפט זיין צו אייך,
עס זאל ניט גענעסען ווערען: 24 אונד
אין דעם פינפטען יאהר זאל זיין אלע
זיינע פרוכט הייליגע לויבונג צו גאט:
25 אונד אין דעם פיפטען יאהר זאלט
איהר עסען זיינע פרוכט, צו מעהרען צו
אייך זיינע תבואה, איך בין דער האר
איינער גאט: 26 איהר זאלט ניט עסען
מיט דעם בלוט, איהר זאלט ניט רע-
טילען אונד איהר זאלט ניט שטונדעלען:

פון אייער קאפ האר, אונד דא זאלסט
28 אונד מיין אייגנטיג זאלט איהר ניט
אונד קיינע אייגענדיגענע שריפט זאלט
29 דא זאלסט ניט פערשונעכען דייןע
טאכטער זיא פאר איינע זונה צו מאכען, אז דאס לאנד זאל ניט מזנה זיין, אונד דאס
לאנד זאל ניט פול ווערען פון זינד: 30 מיינע שבתים זאלט איהר היטען, אונד מיין
הייליגטהום זאלט איהר פארטען, איך בין גאט: 31 איהר זאלט אייך ניט
קעהרען צו דיא שוועגער-עכטער, אונד נאך צויערער זאלט איהר ניט נאכזוכען,
אייך מיט זיין צו פערזאמלינגען, איך בין דער האר אייער גאט: 32 פאר א גרויען
מאן זאלסט דא אויפשווייך, אונד דא זאלסט בעשיינען דאס פנים פון דעם אלטען
מאן, אונד דא זאלסט מורא האבען פאר דיין גאט, איך בין גאט: 33 אונד ווען א גר
וועט בייא דיר וואוינען אין אייער לאנד, זאלט איהר איהם ניט אויטערדריקען:
34 גלייך אזוי וויא דער אייגענדיגענער פון אייך זאל דער גר צו אייך זיין וואס
וואוינט בייא אייך, אונד דא זאלסט איהם ליב האבען גלייך וויא דיך זעלבסט, ווארין
איהר זענט געוועזען גרים אין דעם לאנד מצרים, איך בין דער האר אייער גאט:
35 איהר זאלט ניט טהון אומרעכט אים געריכט, מיט מאס, מיט געוויכט, אונד מיט
דער נאסער מאס: 36 גערעכטע וואג-שאלען, גערעכטע געוויכט-שטיינער, א גע-
רעכטע איפה, אונד א גערעכטעס היין זאל זיין צו אייך, איך בין דער האר אייער גאט,
וואס איך האב אייך ארויסגעברענגט אויס דעם לאנד מצרים: 37 אונד איהר זאלט
היטען אלע מיינע געזעץ אונד אלע מיינע משפטים, אונד איהר זאלט זיין טהון, איך
בין גאט:

21 לך בקרת תורה לאומית בלתי חפשה: והביא את-
22 אשמו לתורה אלפסות ואחר מזה אל אשם: וכפר
עליוהבחן באל דאשם לפני דיה פליחמאנו אשר
האט ונסלח לו מחמאתו אשר האט:
23 וכרחבא אלהאמן נטעמם בלען מאכל ועדלמם
ערלסו אתפירו שלש שנים ויהלכם ערלסו לא יאכל:
24 ובשנה הרביעית יהיה כלפסין קדש הוליס ליהיה:
כה ובשנה החמישית האכלו אתפירו לזוסף לכם תבואתו
26 אין דיה אלהיכם: לא תאכלו עלהם לא תחשו
27 ולא תענו: לא תלכו פאת דאשכם ולא תשחית את
28 פאת זקנה: וערט למש לא תחטו בבשרכם ותכת
29 קנעק לא תחטו בכם אין דיה: אלהחלל אתיבתך
ל להוניתה ולא תונה הארץ ומלכה הארץ ומה: אתי
31 שבתך תשמרו ומקדשי תירא אין דיה: אלהפני
אלהאבת ואלהדענים אלהחלש לשמא בכם אין
32 דיה אלהיכם: מפני שיהיה מקום ויהיה פני ויהיה
33 מאלדך אין דיה: ס ויהיה אתך נר בארעכם לא
34 תנו אתי: באורחכם יהיה לכם הנהיג אתי דיה
לה אלהיכם: לא תעשו ציל במשפט במדה במשקל
36 ובמשורה: מאני צדק אבירצדק אפת צדק ויהי צדק
דיה לכם אין דיה אלהיכם אשר העצתי אהכם מארץ
37 מצרים: ושמרתם אתכל דקתי ואתכל משפטי
תשימם אהם אין דיה:

כ

ב ודבר דיה אלמשה לאמר: ואלבני ישראל תאמר
איש איש מבני ישראל ומדבר ודבר בשראל אשר
יסן מורעו למלך מות ימות עם הארץ ויהיה דאבו:

27 איהר זאלט ניט ארום שערען דיא עקען
ניט פערדארבען דיא עקען פון דיין בארד:
מאכען אין אייער פלייש וועגען א שוועקען,
איהר ניט מאכען אין אייך, איך בין גאט:
טאכטער זיא פאר איינע זונה צו מאכען, אז דאס לאנד זאל ניט מזנה זיין, אונד דאס
לאנד זאל ניט פול ווערען פון זינד: 30 מיינע שבתים זאלט איהר היטען, אונד מיין
הייליגטהום זאלט איהר פארטען, איך בין גאט: 31 איהר זאלט אייך ניט
קעהרען צו דיא שוועגער-עכטער, אונד נאך צויערער זאלט איהר ניט נאכזוכען,
אייך מיט זיין צו פערזאמלינגען, איך בין דער האר אייער גאט: 32 פאר א גרויען
מאן זאלסט דא אויפשווייך, אונד דא זאלסט בעשיינען דאס פנים פון דעם אלטען
מאן, אונד דא זאלסט מורא האבען פאר דיין גאט, איך בין גאט: 33 אונד ווען א גר
וועט בייא דיר וואוינען אין אייער לאנד, זאלט איהר איהם ניט אויטערדריקען:
34 גלייך אזוי וויא דער אייגענדיגענער פון אייך זאל דער גר צו אייך זיין וואס
וואוינט בייא אייך, אונד דא זאלסט איהם ליב האבען גלייך וויא דיך זעלבסט, ווארין
איהר זענט געוועזען גרים אין דעם לאנד מצרים, איך בין דער האר אייער גאט:
35 איהר זאלט ניט טהון אומרעכט אים געריכט, מיט מאס, מיט געוויכט, אונד מיט
דער נאסער מאס: 36 גערעכטע וואג-שאלען, גערעכטע געוויכט-שטיינער, א גע-
רעכטע איפה, אונד א גערעכטעס היין זאל זיין צו אייך, איך בין דער האר אייער גאט,
וואס איך האב אייך ארויסגעברענגט אויס דעם לאנד מצרים: 37 אונד איהר זאלט
היטען אלע מיינע געזעץ אונד אלע מיינע משפטים, אונד איהר זאלט זיין טהון, איך
בין גאט:

קאפיטעל כ

1 אונד גאט האט גערעט צו משה אזוי צו זאגען: 2 אונד צו דיא קינדער ישראל זאלסט
דוא זאגען, פון דעם גר וואס וואוינט אין ישראל וואס וועט געבען פון זיין זאמען צו מלך,
זאל געוויס געטייטעט ווערען, דאס פאלק פון דעם לאנד זאל איהם שטייניגען מיט שטיינער:

8 אונד איף וועל מיין פנים טהון קענען דעמוועלביגען מאן, אונד איף וועל איהם פערטיליגען פון צווישען זיין פאלק, ווייל ער האט געגעבען פון זיין זאמען צום מלך דערמיט צו פערזאמלונגען מיין הייליגהייט (מקדשיו) אונד מיין הייליגען נאמען מחלל צו זיין: 4 אונד ווען דאס פאלק פון דעם לאנד וועט פערטיליגען זייער אויגען פון דעמוועלביגען מאן, ווען ער האט געגעבען פון זיין זאמען צום מלך, איהם נישט צו טייטשען: 5 אזוי וועל איף מיין פנים טהון קענען דעמוועלביגען מאן אונד קענען זיין געשלעכט (משפחה) אונד איף וועל איהם פערשניידען אונד אלע דיא וואס זענען מזנה נאך איהם, מזנה צו זיין נאך מלך, פון צווישען זייער פאלק: 6 אונד דאס נפש וואס וועט זיך קעהרען צו דיא טויטענדיגער שווערער אונד צו דיא צוויבערער, מזנה צו זיין נאך זיין, וועל איף מיין פנים טהון קענען דעמוועלביגען נפש, אונד איף וועל איהם פערשניידען פון צווישען זיין פאלק: 7 אונד איהר זאלט אייך הייליגען, אונד איהר זאלט הייליג זיין, ווארין איף בין דער האר איינער נאט: 8 אונד איהר זאלט היטען מייע געזען, אונד איהר זאלט זיין טהון, איף בין דער האר וואס הייליגט אייך: 9 ווארין איינליכער וואס וועט שעלמען זיין פאטער אָדער זיינע מוטער, זיינע בלוט-שוולד זאל זיין אויף איהם: 10 אונד דער וואס וועט מנאף זיין מיט דעם טויב פון א מאן, וואס וועט מנאף זיין מיט דעם טויב פון זיין חבר, דער נואף אונד דיא נואפפה זאלען געוויס געטייטשט ווערען: 11 אונד דער מאן וואס וועט ליגען בייא דעם טויב פון זיין פאטער, ער האט אויפגעדעקט דיא שאנד פון זיין פאטער, זיין זאלען ביידע געוויס געטייטשט ווערען, זייער בלוט-שוולד זאל זיין אויף זיין: 12 אונד דער מאן וואס וועט ליגען בייא זיינע שונד, זיין זאלען ביידע געטייטשט ווערען, זיין האבען געמאכט פערמישונג, זייער בלוט-שוולד זאל אויף זיין זיין: 13 אונד דער מאן וואס וועט ליגען בייא א זכר, גלייך אזוי וויא דאס ליגען פון א טויב, זיין ביידע האבען געמאכט אומווייניגקייט, זיין זאלען געוויס געטייטשט ווערען, זייער בלוט-שוולד זאל אויף זיין זיין: 14 אונד דער מאן וואס וועט נעמען א טויב אונד איהרע מוטער, דאס איז א זינד, זיין זאלען מיט פייער פערברען נען איהם אונד זיין אונד עס זאל נישט זיין קיין זינד צווישען אייך: 15 אונד דער מאן וואס וועט ליגען בייא א בהמה זאל געוויס געטייטשט ווערען, אונד דיא בהמה זאלט איהר דערשלאגען: 16 אונד דאס טויב וואס וועט גענעהנען צו אלערלייא בהמה זיך מיט איהר מזנה צו זיין, אזוי זאלסט דא דערשלאגען דאס טויב אונד דיא בהמה, זיין זאלען געוויס געטייטשט ווערען, זייער בלוט-שוולד זאל אויף זיין זיין: 17 אונד דער מאן וואס וועט נעמען זיינע שוועסטער, דיא טאכטער פון זיין פאטער, אָדער דיא טאכטער פון זיינע מוטער, אונד ער וועט זעהען איהרע שאנד, אונד זי וועט זעהען זיינע שאנד, עס איז א שענדליכע זאך, זיין זאלען פערשניטען ווערען פאר דיא אויגען פון דיא קינדער פון זייער פאלק, ער האט אויפגעדעקט דיא שאנד פון זיינע שוועסטער, ער זאל טראגען זיינע זינד: 18 אונד א מאן וואס וועט ליגען מיט א טויב אין איהרע קראנקהייט, דער האט אויפגעדעקט איהרע שאנד ער האט אויפגעדעקט איהרע קוועל, אונד זי האט אויפגעדעקט דיא קוועל פון איהר בלוט, זיין זאלען ביידע פערשניטען ווערען פון צווישען זייער פאלק: 19 אונד דיא שאנד פון דיא שוועסטער

פון דיינע מוטער, אונד פון דיא שוועסטער
פון דיין פאטער, זאלסט דוא נישט אויפֿ-
דעקען, ווארין ער האט אויפֿגעדרעקט
זיינע גאנצע שוועסטער, וויא זאלען
טראגען זייערע זינד: 20 אונד דער
מאן וואס נעמט לינגען בייא זיינע מומע,
האט אויפֿגעדרעקט דיא שאנד פון זיין
פעטער, וויא זאלען טראגען זייערע זינד,
און קינדער זאלען וויא שטארבען:
21 אונד ווען א מאן נעמט נעמען דאס
ווייב פון זיין ברודער, עס איז איינע
אפזונדערונג, ער האט אויפֿגעדרעקט דיא
שאנד פון זיין ברודער, וויא זאלען
בלייבען און קינדער: 22 אונד איהר
זאלט היטען אלע מינע געזעצן, אונד
אלע מינע משפטים, אונד איהר זאלט
זיין טהון, אז דאס לאנד זאל אייך נישט
אויסשפיעצן, וואס איך ברענג אייך דארט
אריין דרינגען צו וואוינען: 23 אונד
איהר זאלט נישט גאנצין דיא געזעצן פון
דעם פאלק וואס איך פערטרייב פאר
אייך, ווארין אלע דיא דאזיגע זאכען
האבען זיין געטהון, אונד איך האב זיין
פערטרייבן: 24 אונד איך האב
אייך געזאגט, איהר זאלט ערבען זייער

אונד וואס אפֿד לא תגלה כי אתשארך העדה ונחם
כ תשא: ואש אשר ישבב אתידלתו ערות דוד גלה
21 תמאם ושא עירום ימחו: ואש אשר יקח אתאשת
22 אחיו נדה הוא ערות אחיו גלה עירום דוד: ושמתם
אתכלי חמלי ואתכלי משפט נעשתם אתם ולא תחיו
אתכם הארץ אשר אני מקיא אתכם שמה לשבת בה:
23 ולא תלכו בקות דוד אשר אני משלח מפניכם כי
24 אתכלי אלה עשו ואקץ בם: ואמר לכם אתם תירשו
אתארמכם ואני אתנהג לכם לשבת אתה ארץ ובר
חלב ודבש אני יהיה אליהם אשר יהבולתי אתכם
כה מדינעם: ותבדלכם בדיבהמה הטהרה לשמארה
ובידעוהם השמר לשמר ולא תשקעו אתנפשותיכם
בבהמה ובעורובל אשר תרמש הארמה אשר יהבולתי
25 לכם לשמארה: ותחתם לי קדשים כי קדוש אני יהיה
27 ואבדל אתכם מדינעם לתחת לי: ואש אראשה בה
יהיה בהם אוב אז ידעו מות ימחו בארץ ודמי אתם
דמיתם בם:

כא

פ פ פ לא

כא

א ואמר יהוה אל-משה אמר אליהם בני אתון
2 ואמרת אליהם לנפש לאישמא בעמיו: כי אסילשאר
3 הערב אלו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו: ולאחיו
התולדה הקרובה אלו אשר לאתתה לאש לה שמה:
4 לא ישמא בעל בעמיו לתחיל: לא יקרנהו קרנהאישם
ופאת וקום לא יגלו ויבשרם לא ירשו שרטי:
6 קדשים יהיו לאלהיהם ולא תחלו שם אלהיהם כי
אתאשי יהוה לכם אלהיהם הם מקריבם ויהי קדש:

לאנד, אונד איך וועל עס אייך געבען עס צו ערבען, א לאנד וואס פליסט מיט מילך
אונד האניג, איך בין דער האר איינער נאט, וואס איך האב אייך אפגעשייד פון דיא
פעלקער: 25 אונד איהר זאלט אונטערשיידען צווישען דיא ריינע בהמות אונד דיא
אומריינע, אונד צווישען דיא אומריינע פייגעל אונד דיא ריינע, אונד איהר זאלט נישט
פערטרייבן דיא ריינע פייגעל, אונד מיט פייגעל, אדער מיט אלעס
וואס דיא ערד ווייזט, וואס איך האב אפגעשייד פון אייך אלס אומריין: 26 אונד
איהר זאלט הייליג זיין צו מיר, ווארין איך האב בין הייליג, אונד איך האב אייך אפֿ-
געשייד פון דיא פעלקער אז איהר זאלט מיין זיין: 27 אונד ווען א מאן אדער א
ווייב אונטער זיין, נעמט זיין א מויטען געשווערער, אדער א צוויבער, וויא זאלען
געוויס געמיינטע ווערען, מיט שטיינער זאלען זיין וויא שטייניגען, זייער בלוטשולד
זאל זיין אויף וויא:

אמור

קאפיטעל כא

1 אונד נאט האט געזאגט צו משה, זאג צו דיא כהנים, דיא זיהן פון אהרן, אונד דוא
זאלסט צו זיין זאגען, קיינער זאל זיך נישט פערטריינען אין זיין פאלק, נעמען א
מויטען: 2 זייערע נעמען זיין פריינד, וואס איז גאנצט צו איהם, נעמען זיינע מוטער,
אדער נעמען זיין פאטער, אדער נעמען זיין ווהן, אדער נעמען זיינע טאכטער, אדער
נעמען זיין ברודער: 3 אונד נעמען זיינע שוועסטער, א יונגפרוי, וואס איז גאנצט
צו איהם, וואס איז נישט גענועזען צו קיין מאן, נעמען איהר מעג ער זיך פערטריינען:
4 ער איז איין אויבערשטער אין זיין פאלק, ער זאל זיך נישט פערטריינען זיך צו
פערשטענען: 5 וויא זאלען נישט מאכען קאהלטיט אין זייער קאפ, אונד דיא עקען
פון זייער בארד זאלען זיין נישט אפֿשערען, אונד אין זייער פלייש זאלען זיין נישט
איינשניידען קיינע איינשניידונג: 6 וויא זאלען הייליג זיין צו זייער נאט, אונד זיין
זאלען נישט מחלל זיין דעם נאמען פון זייער נאט, ווייל וויא גענעהען דיא
פייגל אפפער פון נאט, דאס ברויט פון זייער נאט, אונד זיין זאלען הייליג זיין:

זיין

אשה וזה וחללה לא יקח ואשה גרושה מאשה לא יקח בירקוש הוא לאלהיו וקדשו כי את כלם אלהיו
 הוא מקרב קדש ויהיה כי קדוש את יהוה מקדשם
 וזה איש כהן כי חלל לגנות את אביו וזה מחללת
 פאש תשרף: ם תבחר הגדול מאיו אשר יצק
 על ראשו ושמן המשחה ומלא אתיו ללבש את
 הבגדים אתראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרס: ועל
 כל נפש מת לא יבא לאביו ולאמו לא וטמא: ומד
 המקדש לא יבא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר
 שמן משחת אלהיו עליו את יהוה: וזה אשה בבחוליה
 יקח: אלהיה וגרושה וחללה וזה את אלה לא יקח
 כי אסבתוה מעמיו יקח אשה: ולא יחלל ויש בעמיו
 כי את יהוה מקדשו: ם ונדבר דעה אל משה
 לאמר: דבר אל אלהיו לאמר איש מורע לדתם אשר
 יהיה בו מים לא יקרב להקריב לחם אלהיו: כי כל
 איש אשר בו מים לא יקרב איש עזר או פסח או חרם
 או שרץ: או איש אשר ידיו בו שבר רגל או שבר
 די: או יבן אידם או חבלל בעינו או גרב או ילפת
 או מרח אשף: כל איש אשר בו מים מורע אלהיו
 חבול לא יבא להקריב אתראשו יהיה מים בו את לחם
 אלהיו לא יבא להקריב: לחם אלהיו מקדש הקדשים
 ומקדשים אכל: אך אלה פקדת לא יבא ואל
 המזבח לא יבא שרימם בו ולא יחלל את מקדשיו
 את יהוה מקדשם: ונדבר משה אל אלהיו ואל בני
 ואל כל בני ישראל:

פ

כב
 ונדבר דעה אל משה לאמר: דבר אל אלהיו ואל בני

7 ויבא ואלען נים נעמען פאר א נויב א
 וזה אדער איינע אומהיליגע, אונד א
 גרושה פון איהר מאן ואלען ויבא נים נע-
 מען, ווארין ער איז הייליג צו ויין נאט:
 8 אונד דא ואלסט איהם הייליגע, ווארין
 ער איז מקריב דאס ברויט פון דיין נאט,
 ער זאל הייליג ויין צו דיר, ווארין איך
 נאט בין הייליג וואס הייליגע אייך:
 9 אונד ווען דא טאכטער פון א מאן,
 וואס איז א כהן, וועט ויך פערשונעקען
 מונה צו ויין, ווא האט מחלל געווען איהר
 פאטער, ווא זאל מיט פייער פערברענט
 ווערען: 10 אונד דער כהן וואס איז
 גרעסער פון זיינע ברודער, וואס דאס
 אייל פון דא ואלבונג איז אויף ויין קאפ
 גענאסען געווארען, אונד מען האט דער-
 פילט זיינע האנד אנצוקליידען דא
 קליידער, ער זאל נים אויפדעקען ויין
 קאפ, אונד זיינע קליידער זאל ער נים
 צורייסען: 11 אונד צו קיינע מוטער
 לייבער זאל ער נים קומען, ער זאל ויך
 נים פעראמרייניגען וועגען ויין פאטער
 אדער וועגען זיינע מוטער: 12 אונד
 פון דעם הייליגהום (מקדש) זאל ער
 נים ארויסגיין, כדי ער זאל נים מחלל

וין דאס הייליגהום (מקדש) פון ויין נאט, ווארין דא קרוין פון דעם אייל פון דא
 זאלבונג פון ויין נאט איז אויף איהם, איך בין נאט: 13 אונד ער זאל נעמען א נויב
 אין איהרע וינגפרוישאפט: 14 איינע אלמנה אדער א גרושה, אדער איינע אומהיליגע, א
 וזה, דא דאזיגע זאל ער נים נעמען, נייערט א בחולה פון ויין פאלק זאל ער נעמען
 פאר א נויב: 15 אונד ער זאל נים פערשונאכען ויין זאמען אין ויין פאלק, ווארין
 איך בין נאט וואס הייליגט איהם: 16 אונד נאט האט גערעט צו משה אזוי צו
 זאגען: 17 רעד צו אהרן אזוי צו זאגען, קיין מאן פון דיין זאמען צו ווירע געשלעכט
 טער, וואס וועט אין איהם ויין א מום, זאל ויך נים גענעקען מקריב צו ויין דאס
 ברויט פון ויין נאט: 18 ווארין אויטליכער מאן וואס וועט אין איהם ויין א מום זאל
 ויך נים גענעקען, א בלינדער אדער א הינקעדיגער, אדער א שטומפפ-נאזיגער, אדער
 איינער וואס האט א גליד צו פיל: 19 אדער א מאן וואס וועט אן איהם ויין א מום
 אן דעם פוס, אדער א מום אן דא האנד: 20 אדער א הויקערדיגער, אדער א
 דינע הויט, אדער וואס האט א שטרייף אין ויין אויג, אדער דאס גרינד,
 אדער גרינע גרינד, אדער צוקעטשט אין ויין געמעכט: 21 אויטליכער מאן
 פון דעם זאמען פון אהרן הכהן, וואס איז אן איהם א מום, זאל ויך נים גענעקען
 נען מקריב צו ויין דא פייעראפפער פון נאט, עס איז אן איהם א מום, ער זאל
 ויך נים גענעקען מקריב צו ויין דאס ברויט פון ויין נאט: 22 דאס ברויט פון ויין נאט,
 פון דעם נאנץ הייליגען אונד פון דעם הייליגען, מעג ער עסען: 23 נייערט
 צו דעם פארהאנג זאל ער נים קומען אונד צו דעם מזבח זאל ער ויך נים
 גענעקען, ווארין עס איז א מום אין איהם, אז ער זאל נים פערשונעקען מיין
 הייליגהום, ווארין איך בין נאט וואס הייליגט ויין: 24 אונד משה האט עס
 געזאגט צו אהרן, אונד צו זיינע ויהן, אונד צו אלע קינדער ישראל:

קאפיטעל כב

1 אונד נאט האט גערעט צו משה אזוי צו זאגען: 2 רעד צו אהרן אונד צו זיינע ויהן,

אז ויבא זאלען זיך אפשיידען פון דיא הייליגקייטען פון דיא קינדער ישראל, אז ויבא זאלען נישט מחלל זיין מיין הייליג-
קייטען, איין וואס ויבא זאלען צו מיר גע-
הייליגט, איין בין גאט: 3 זאג צו ויבא, צו זייערע געשלעכטער, איינליכער מאן פון זייער זאמען וואס וועט זיך גענעהען צו דיא הייליגקייטען וואס דיא קינדער ישראל וועלען הייליגן צו גאט, ווען זיינע אומרייניגקייט איז אויף איהם, דאס זעלביגע נפש זאל פערשניטען ווערען פאר מיר, איין בין גאט: 4 איינליכער מאן פון דעם זאמען פון אהרן, ווען ער איז קרעציג אדער פליסיג, זאל נישט עסען פון דיא הייליגקייטען ביז ער וועט ריין זיין, אונד דער מאן וואס ריירט אן איינ-
ליכעס אומרייניגע נפש, אדער א מאן וואס דאס שבת וועט איז פון איהם ארויסגענאנגען: 5 אדער א מאן וואס וועט אנריהרען אן אלערליי ווידמענונג פון וואס ער וועט פון זיינעטוועגען אונד ריין זיין, אדער אן א מענטש פון וואס ער וועט זיינעטוועגען אומריין זיין אין אלע זיינע אומרייניגקייט: 6 דער וואס וועט ביז אבענד, אונד ער זאל נישט עסען פון דיא הייליגקייטען, נייערט ביז ער וועט וואשען זיין פלייש אים וואסער: 7 ווען דיא זון וועט אנטערניין זאל ער ריין זיין, אונד דערנאך מעג ער עסען פון דיא הייליגקייטען, ווארן עס איז זיינע שפייז: 8 א גבלה אדער פערצוקטעס טאר ער נישט עסען, זיך דערמיט צו פעראומרייניגען, איין בין גאט: 9 אונד ויבא זאלען היטען מינע היטונג, אז ויבא זאלען נישט טראגען זינד אויף זיך, אונד דארניין שטארבען, ווען ויבא וועלען איהם פערשטועבען, איין בין גאט וואס הייליגט ויבא: 10 אונד קיין פרעמדער זאל נישט עסען דאס הייליגע, דער איינ-
וואוינער ביא דעם פהן, אונד דער געווינענער זאל נישט עסען דאס הייליגע: 11 אבער ווען דער פהן וועט קויפען א נפש דיא קויפונג פון זיין געלד, ער מעג דערפון עסען, אונד דיא וואס זענען געבוירען אין זיין הויז, ויבא מענען עסען פון זיין ברויט: 12 אונד דיא טאכטער פון איין פהן ווען זיא איין פרעמדען מאן, זיא זאל נישט עסען פון דיא אפשיידונג פון דיא הייליגקייטען: 13 אונד דיא טאכטער פון א פהן ווען זיא וועט זיין איינע אלמנה אדער א גרושה, אונד זיא האט קיין זאמען נישט, אונד ווען זיא וועט צוריק קעהרען צו דעם הויז פון איהר פאטער, ויבא אין איהרע ווינענד, אזוי מעג זיא עסען פון דעם ברויט פון איהר פאטער, אבער קיין פרעמדער טאר נישט דערפון עסען: 14 אונד ווען א מאן וועט עסען עטנאס הייליגעס אומהויסגיליג, אזוי זאל ער מעהרען זיין פינפטעס טייל דארויף, אונד ער זאל עס געבען צו דעם פהן מיט דעם הייליגען: 15 אונד ויבא זאלען נישט מחלל זיין דיא הייליגקייטען פון דיא קינדער ישראל וואס ויבא וועלען אפשיידען צו גאט: 16 אונד ויבא וועלען אויף זיך טראגען דיא מיסעטהאט פון שולד, ווען ויבא וועלען עסען זייערע הייליגקייטען, ווארן איין בין גאט וואס הייליגט ויבא:

ווען מעדער בגיטוראל וואס וועלן איהם קען
אשר הם מקדשים לי אני יהוה: אמר אללהם ליהוה
כל ראש אשר יקרב מקדשכם אל המקדש אשר
יקדשו בגיטוראל ליהוה וממאתו עליו ונקרחה הנפש
הוא מלפני אני יהוה: איש איש מנרע אהרן והוא
ידוע אז זב בקדשים לא יאכל עד אשר יסדר והנעל
בקדש מאנוש אז איש אשר תצא ממנו שבת-דור:
ה אראש אשר יע בקדשין אשר יטמא לו או באדם
אשר יטמא לו לכל סמאתו: נפש אשר תנערבו וטמאה
ערה-עבד ולא יאכל מקדש-קדשים כי אס-תחת בשור
במים: ובא השמש וסדר ואחר יאכל מקדש-קדשים
כי לחמו הוא: גבלה וספרה לא יאכל לממאה-בה
אני יהוה: ושמרו את-משמרתיו ולא-ישאו עליו חטא
ינעו בו כי תחללו אני יהוה מקדשם: וקלור לא
יאכל קדש תועב כהן ושכיר לא-יאכל קדש: וכהן
קייקה נפש כהן כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו הם
יאכלו בלחמו: ובתחתיו כי תחת לאיש נר הוא בתרומת
הקדשים לא תאכל: ובתחתיו כי תחת אלמנה וגרשה
ונרע אין לה ושבה אל-בית אביה כנעניה מלחם
אביה תאכל וקלור לא-יאכל בו: ואיש כהן אשר
בשגה וספח חמשתו עליו נתן לכהן את-הקדש: ולא
תחללו את-קדשי בני ישראל את אשר-הימו ליהוה:
והשיאו אותם עין אשמה באכלם את-קדשם כי אני
יהוה מקדשם:

וידבר יהוה אלימשה לאמר: דבר אליהרן ואליהו
ואל כלביע ישראל ואמרת אללהם איש איש מבית
ישראל ומדבר בגיטוראל אשר יקרב קרבנו לכל-

17 אונד גאט האט גערעט צו משה אזוי צו זאגען: רעד צו אהרן אונד צו זיינע זיהן אונד צו אלע קינדער ישראל, אונד דאס זאלסט צו ויבא זאגען, איינליכער מאן פון דעם הויז ישראל אונד פון דעם גר אין ישראל, וואס וועט גענעהען זיין קרבן צו אלע זייערע

זיירע נדרים, אונד צו אלע זיירע פריי-
 וויליגקייטען, וואס זיין וועלען מקריב
 זיין צו גאט פאר א בראנד-אפפער:
 19 נאך אייער וואוילגעפאלען, א נדר
 און א פעהלער, פון דיא רינדער, פון
 דיא לעמער, אונד פון דיא ציגען:
 20 אלעס וואס עס איז אן איהם א מום
 זאלט איהר נישט מקריב זיין, ווארין עס
 וועט נישט זיין צו אייך א וואוילגעפאלען:
 21 ווען א מאן וועט מקריב זיין א פרייד-
 אפפער צו גאט, אפצונונדערען א נדר,
 אדער צו א פרייוויליגעס אפפער פון
 דיא רינדער, אדער פון דיא שאף, עס
 זאל זיין און א פעהלער, קיין מום זאל
 נישט זיין דארין: 22 בלינד, אדער נע-
 בראכען, אדער פערנוואונדעט, אדער
 מיט א טארצעל, אדער מיט דעם גרינד,
 אדער מיט דעם גרינעס גרינד, דיא
 דאזיגע זאלט איהר נישט מקריב זיין צו
 גאט, אונד א פייער-אפפער זאלט איהר
 נישט ברענגען פון זיין אויף דעם מזבח
 צו גאט: 23 אבער איין אקס אדער א
 לאם וואס האט א גליד צו גרויס אדער
 צו קליין, צו איין פרייוויליגעס אפפער
 קאנט דוא עס מאכען, אבער צו א
 נדר וועט עס נישט וואוילגעפעליג זיין:
 24 אבער דאס צוקוועטשטע אדער צושטויסענע אדער פעררוקטע אדער פערשניטע-
 נע, זאלט איהר נישט מקריב זיין צו גאט, אונד אין אייער לאנד זאלט איהר עס נישט
 מאכען: 25 אונד פון דיא האנד פון א פערעמדען זאלט איהר נישט מקריב זיין דאס
 גרויט פון אייער גאט, פון אלע דיא דאזיגע, ווארין זיירע פערדארבונג איז אן זיין,
 א מום איז אן זיין, זיין זאלען נישט וואוילגעפעליג זיין פון איירעטוועגען: 26 אונד
 גאט האט גערעט צו משה אזוי צו זאגען: 27 ווען איין אקס אדער א לאם אדער א
 בעקעל וועט געבוירען, אזוי זאל עס זיין זיבען טעג בייא זיינע מוטער, אונד נאך דעם
 אכטען טאג אונד נויטער, זאל עס וואוילגעפעליג זיין פאר א פייער-אפפער צו גאט:
 28 אונד איין אקס אדער א שאף איהם אונד זיין יונגעס זאלט איהר נישט שעכטען
 אין איין טאג: 29 אונד ווען איהר וועט מקריב זיין א דאנק-אפפער צו גאט, צו איין-
 רעם וואוילגעפאלען זאלט איהר עס שעכטען: 30 אין דעמאלטליגען טאג זאל עס
 גענעסען ווערען, איהר זאלט נישט דערפון איבערלאזען ביז מארגען, איך בין גאט:
 31 אונד איהר זאלט היטען מינע מצות, אונד איהר זאלט זיין טהון, איך בין גאט:
 32 אונד איהר זאלט נישט מחלל זיין מיין הייליגען נאמען, אונד איך וועל געהייליגט
 ווערען צווישען דיא קינדער ושראל, איך בין גאט וואס הייליגט אייך: 33 דער וואס
 האט אייך ארויסגעברענגט פון דעם לאנד מצרים, צו זיין צו אייך גאט, איך בין
 גאט:

אין דעה:

כג

כג
 ודבר דעה אלמשה לאמר: דבר אל-בני ישראל א
 ואמרם אליהם מוצאי דעה אשרתקראו אתם מקראי
 קדש אלה הם מוצאי: ששת ימים תעשה מלאכה וביום
 השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל-מלאכה לא תעשו
 שבת דוא ליהיה בכל מושבתכם: פ
 אלה מוצאי דעה מקראי קדש אשרתקראו אתם

אין דעה:

כג

24 אבער דאס צוקוועטשטע אדער צושטויסענע אדער פעררוקטע אדער פערשניטע-
 נע, זאלט איהר נישט מקריב זיין צו גאט, אונד אין אייער לאנד זאלט איהר עס נישט
 מאכען: 25 אונד פון דיא האנד פון א פערעמדען זאלט איהר נישט מקריב זיין דאס
 גרויט פון אייער גאט, פון אלע דיא דאזיגע, ווארין זיירע פערדארבונג איז אן זיין,
 א מום איז אן זיין, זיין זאלען נישט וואוילגעפעליג זיין פון איירעטוועגען: 26 אונד
 גאט האט גערעט צו משה אזוי צו זאגען: 27 ווען איין אקס אדער א לאם אדער א
 בעקעל וועט געבוירען, אזוי זאל עס זיין זיבען טעג בייא זיינע מוטער, אונד נאך דעם
 אכטען טאג אונד נויטער, זאל עס וואוילגעפעליג זיין פאר א פייער-אפפער צו גאט:
 28 אונד איין אקס אדער א שאף איהם אונד זיין יונגעס זאלט איהר נישט שעכטען
 אין איין טאג: 29 אונד ווען איהר וועט מקריב זיין א דאנק-אפפער צו גאט, צו איין-
 רעם וואוילגעפאלען זאלט איהר עס שעכטען: 30 אין דעמאלטליגען טאג זאל עס
 גענעסען ווערען, איהר זאלט נישט דערפון איבערלאזען ביז מארגען, איך בין גאט:
 31 אונד איהר זאלט היטען מינע מצות, אונד איהר זאלט זיין טהון, איך בין גאט:
 32 אונד איהר זאלט נישט מחלל זיין מיין הייליגען נאמען, אונד איך וועל געהייליגט
 ווערען צווישען דיא קינדער ושראל, איך בין גאט וואס הייליגט אייך: 33 דער וואס
 האט אייך ארויסגעברענגט פון דעם לאנד מצרים, צו זיין צו אייך גאט, איך בין
 גאט:

קאפיטעל כג

1 אונד גאט האט גערעט צו משה אזוי צו זאגען: 2 רעד צו דיא קינדער ושראל
 אונד דוא זאלסט צו זיין זאגען, (דאס זענען) דיא פייער-טעג פון גאט וואס איהר
 זאלט זיין אויסרופען דיא הייליגע פערזאמלונגען, דיא דאזיגע זענען מינע פייער-
 טעג: 3 זעקס טעג זאל ארבייט געטהון ווערען, אבער אן דעם זיבעטען טאג איז א
 שבת פון רוהונג, א הייליגע פערזאמלונג, קיינערלייא ארבייט זאלט איהר נישט טהון,
 עס איז שבת צו גאט, אין אלע איירע וואוינונגען:
 דיא פייער-טעג פון גאט, דיא הייליגע פערזאמלונגען וואס איהר זאלט זיין אויסרופען

ה במעמם: בחדש הראשון בארבעה עשר לחודש בין
 6 הערבים פסח לדתה: ובחמשה עשר יום לחודש הזה
 7 ית העשית לדתה שבעת ימים מצות האכלו: ביזם
 הראשון מקראתש הזה לכם כלימלאכת עברה לא
 8 תעשו: והקרבתם אשה לדתה שבעת ימים ביזם
 השביעי מקראתש כלימלאכת עברה לא תעשו: פ
 9 ודבר הזה אלמשה לאמר: דבר אלבני ישראל
 ואמרת אלם כדיתבא אלדארץ אשר אני נתן לכם
 וקצרתם אתקצירה ותבאתם אתעמר ראשת קצרכם
 11 אלדבוק: ותקף אתהעמר לפני הזה לדבוקם
 12 ממחרת השבת יקפו הבקן: ותשילם ביום העקם
 13 אתהעמר כבש תמים בךשנתו לעלה לדתה: ומחרת
 שני עשרים סלת בלולה בשמן אשה לדתה רית
 14 יתח ונסבל ין רבעת התן: ולחם וקל וברמל לא
 תאכלו עדעצם היום הזה עד הבאכם אתקרבן
 אללכם תקח שלם לדתתכם בכל משבתכם: פ
 15 וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הבאכם אתהעמר
 16 תעשה שבע שבתות המימת חרונה: עד ממחרת
 השבת השביעת תספור תמיש ים והקרבתם מחרת
 17 חרשת לדתה: ממשבתכם תבאו: ולחם תעפר
 שמים שני עשרים סלת חרונה תקח תאפינה בבורים
 18 לדתה: והקרבתם עליהלם שבעת כבשים תמימים
 בני שנה ופר בדקקר אחר ואלם שנים היו עליה
 לדתה ומנתתם ונסבלם אשה דתיתחם לדתה:
 19 ותשילם שבעהערים אחר לחפאת ושני כבשים בני
 כ שנה לבוש שלמים: ותקף הבקן: ואם על לחם
 הבקרים תעפה לפני הזה עלשני כבשים קדש היו

ער זאל אויפהייבען דעם עמר פאר גאט ווענען אייער וואוילנעפאלען, פון דעם
 בארנדיגען טאג פון דעם שבת, זאל עס דער כהן אויפהייבען: 12 אונד איהר
 זאלט מקריב זיין אן דעם טאג ווען איהר וועט אויפהייבען דעם עמר, א לאם אהן א
 פעהלער, איין ואהר אלט, פאר א בראנד־אפפער צו גאט: 13 אונד זיין שפייד־אפפער
 צוויי צענטעל זעמל־מעהל געמישט מיט אייל, א פייער־אפפער צו גאט, א ליב־
 ליכער געשמאק, אונד זיינע גיסונג איין פירטעל הין וויין: 14 אונד ברויט,
 אונד געברענטע זאגנען, אונד גרינע זאגנען זאלט איהר ניט עסען ביז דעם געמליכען
 דאזיגען טאג, ביז איהר וועט ברענגען דאס אפפער פון אייער גאט, עס זאל זיין איין
 אייביגעס געזעץ צו אלע איירע געשלעכטער אין אלע איירע וואוינונגען: 15 אונד
 איהר זאלט ציילען צו אייך פון דעם בארנעדיגען טאג פון שבת, ווען איהר
 האט געברענגט דעם עמר פון דיא אויפהייבונג, זיבען שבתים, זיין זאלען זיין
 גאנצע: 16 ביז צו דעם בארנעדיגען טאג פון דעם זיבעטען שבת זאלט
 איהר ציילען פופציג טעג, אונד איהר זאלט מקריב זיין א גייעס שפייד־
 אפפער צו גאט: 17 פון איירע וואוינונגען זאלט איהר ברענגען דאס ברויט
 פון דיא אויפהייבונג, צוויי (ברויט) פון צוויי צענטעל זעמל־מעהל זא־
 לען זיין זיין, מיט חמץ זאלען זיין געבאקען ווערען, זיין זענען דיא
 ערשטע פרוכט פון גאט: 18 אונד איהר זאלט מקריב זיין מיט דעם ברויט
 זיבען לעמער אהן א פעהלער, איין ואהר אלט, אונד א יונגען שטייער, אונד
 צוויי ויידער, זיין זאלען זיין א בראנד־אפפער צו גאט, אונד זייער שפייד־
 אפפער אונד זייער גיסונג, א פייער־אפפער, א ליבליכער געשמאק צו גאט:
 19 אונד איהר זאלט מאכען איין ציגען־בעקעל פאר א זינד־אפפער, אונד
 צוויי לעמער, איין ואהר אלט, פאר א פריד־אפפער: 20 אונד דער כהן
 זאל זיין אויפהייבען מיט דעם ברויט פון דיא ערשטע פרוכט, איינע
 אויפהייבונג פאר גאט, מיט דיא צוויי לעמער, זיין זאלען זיין הייליג צו
 גאט

נאמ, פאר דעם כהן: 21 אונד איהר זאלט אויסרופען אין דעם געמליכען דאוונגען טאג, עס זאל זיין א הייליגע פערזאמלונג צו אייף, קיינערלייא ארבייט פון דינסט זאלט איהר נישט טהון, עס זאל זיין איין אייביגעס געזעץ אין אלע איירע וואויננען צו איירע געשלעכטער: 22 אונד ווען איהר שניידעט דעם שניט פון אייער לאנד, זאלסט דוא נישט אים גאנצען אפשניידען דיא ווינקעל פון דיין פעלד ווען דוא שניידסט, אונד דיא קלויבונג פון דיין שניט זאלסט דוא נישט אויפקלויבען, פאר דעם. ארעמאן אונד פאר דעם גר זאלסט דוא זיין לאזען, איף בין דער האר אייער נאמ:

23 אונד נאמ האט גערעט צו משה אזוי צו זאגען: 24 רעד צו דיא קינדער ישראל אזוי צו זאגען, אין דעם זיבטען חדש, אין דעם ערשטען פון דעם חדש, זאל זיין צו אייף א רוהונג, דאס גערעכטניס פון שאלונג (תרועה), א הייליגע פערזאמלונג: 25 קיינערלייא ארבייט פון דינסט זאלט איהר נישט טהון, אונד איהר זאלט מקריב זיין א פייער-אפסער צו נאמ: 26 אונד נאמ האט גערעט צו משה אזוי צו זאגען: 27 אויף אן דעם צענטען פון דעם דאוונגען זיבטען חדש איז דער יום הכפרים, עס זאל צו אייף זיין א הייליגע פערזאמלונג, אונד איהר זאלט פייניגען אייער נפש, אונד איהר זאלט מקריב זיין א פייער-אפסער צו נאמ: 28 קיינערלייא ארבייט זאלט איהר נישט טהון אין דעם געמליכען דאוונגען טאג, ווארין אייער נאמ: 29 ווארין אייזליכער וואס וועט זיך נישט שלאגען אין דעם געמליכען דאוונגען טאג, זאל פארשניטען ווערען פון זיין פאלק: 30 אונד אייזליכער וואס וועט טהון אלערלייא ארבייט אין דעם געמליכען דאוונגען טאג, וועל איף דעמועלביגען פערטילגען פון צווישען זיין פאלק: 31 קיינערלייא ארבייט זאלט איהר נישט טהון, עס זאל זיין איין אייביגעס געזעץ צו איירע געשלעכטער אין אלע איירע וואויננען גען: 32 עס איז א שבת פון רוהונג צו אייף, אונד איהר זאלט פייניגען אייער נפש, אן דעם ניינטען פון דעם חדש, אין דעם אבענד, פון אבענד ביז אבענד זאלט איהר רוהען אייער שבת:

33 אונד נאמ האט גערעט צו משה אזוי צו זאגען: 34 רעד צו דיא קינדער ישראל אזוי צו זאגען, אן דעם פופצענטען טאג פון דעם דאוונגען זיבטען חדש איז דער פייער-טאג פון סבות, זיבען טעג צו נאמ: 35 אין דעם ערשטען טאג זאל זיין א הייליגע פערזאמלונג, קיינערלייא ארבייט פון דינסט זאלט איהר נישט טהון: 36 זיבען טעג זאלט איהר מקריב זיין א פייער-אפסער צו נאמ, אן דעם אכטען טאג, זאל זיין א הייליגע פערזאמלונג צו אייף, אונד איהר זאלט מקריב זיין א פייער-אפסער צו נאמ, עס איז עצרת, קיינערלייא ארבייט פון דינסט זאלט איהר נישט טהון: 37 דיא דאוונגע זענען דיא פייער-טעג פון נאמ, וואס איהר זאלט זיין אויסרופען הייליגע פערזאמלונגען, מקריב צו זיין א פייער-אפסער צו נאמ. א בראנד-אפסער, אונד א שפייז-אפסער, א שעכט-אפסער, אונד דיא גיסונגען, דיא זאך פון אייזליכען טאג אין זיין טאג:

38 חוץ היא שבתים פון גאט, אונד חוץ
אירע גאבען, אונד חוץ אלע אירע נדרים
אונד חוץ אלע אירע פרייזויליגע אפפער
וואס איהר וועט געבען צו גאט: 29 אויף
אן דעם פופצענטען טאג פון דעם זיבטען
חדש, ווען איהר זאמעלט איין דיא תבואה
פון דעם לאנד, זאלט איהר פייערען דיא
פייער-טעג פון גאט זיבען טעג, אן דעם
ערשטען טאג איז א רוהונג אונד אן
דעם אכטען טאג איז א רוהונג: 40 אונד
איהר זאלט געמען צו אייך אן דעם
ערשטען טאג פרוכט פון א שיינעם
בוים, בלעטער פון שייטעל ביימער, אונד
א צווייג פון א דיק געפלאכטענעם בוים,
אונד ערבות, פון דעם באך, אונד איהר
זאלט אייך פרייען פאר דעם האר אייער
גאט זיבען טעג: 41 אונד איהר זאלט
איהם פייערען פייערטעג צו גאט זיבען
טעג אין דעם יאהר, עס זאל זיין איין
אייביגעס געזעץ צו איירע געשלעכט-
טעג, אין דעם זיבטען חדש זאלט איהר
איהם פייערען: 42 זיבען טעג זאלט
איהר וואוינען אין סבות, אלע איינ-
געבוירענע אין ישראל זאלען ווינען
אין סבת: 43 כדי איירע געשלעכטער

38 מקרב שבתת דתו ומלכד מתחילתם ומלכד כל ידריכם
39 ומלכד כל ידריכם אשר תתן ליהוה: אך בחמשה
עשר זם לחדש השבעי באספכם את תבואת הארץ
תתנו את חגיגתה שבעת ימים ביום הראשון שבתו
ס ובוים השמיני שבתו: ולקחתם לכם ביום הראשון
פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עזרבה ותרבה
41 ושמחתם לפני ה' אלהיכם שבעת ימים: ותחתם את
תנ ליהוה שבעת ימים בשנה זכת עולם לירחיכם
42 בחדש השבעי תתנו אתו: בסבת השבו שבעת ימים
43 כל הארץ בישראל שבו בסבת: למען דעו דרתיכם
כי בסבת דושבתי אדבק ישראל בקוצאי ארצם
44 מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: ודבר משה את-
משה דתו אל בני ישראל: פ

כד

כד ודבר יהוה אל משה לאמר: צו אדבק ישראל ויקחו
אלף עמון וצו וך קחת למאור להשילת נר תמיד:
3 מתוך לפרכת הקחת באהל מעד ערף אתו אהרן
מערב ערבה למען דתו תמיד הקחת עולם לירחיכם:
4 על המערה השדרה ערף את הדורות למען דתו תמיד: פ
ה ולקחת סלת ונפתח אלה שמים עשרה חלות שני
6 עשורים דתו חלות האחת: ושמת אתם שמים
מערות עש המערות על השילת הקדר לפני יהוה:
7 ותחת על המערות לפני וכה ותחת ללחם לאוניה
8 משה ליהוה: ביום השבת ביום השבת ישרכו לפני
9 דתו תמיד מאת בני ישראל ביום עולם: ויהיה לאהרן
ולבניו ואלהו במקום דרש כי קדש גדשים הוא לו
י מאת דתו הקדש: ס וצא בדאש ישראל
והא בדאש מצר בתוך בני ישראל נעז במהרה

זאלען וויסען אז איך האב געמאכט וואוינען דיא קינדער ישראל אין סבת,
ווען איך האב זיין ארויסגעברענגט פון דעם לאנד מצרים, איך בין דער האר
איינער גאט: 44 אונד משה האט גערעט דיא פייערטעג פון גאט צו דיא
קינדער ישראל:

קאפיטעל כד

1 אונד גאט האט גערעט צו משה אזוי צו זאגען: 2 געפעל דיא קינדער
ישראל אז זיין זאלען צו דיר געמען אייל פון איילגעריבויס צושטויסען פאר
דיא בעלייכטען, אנצוצינדען דעם נר תמיד: 3 אויסעווייניג פון דעם פארהאנג
פון צייגנים, אין דעם געצעלט פון דיא פערזאמלונג זאל עס אהרן אנריכטען,
פון אבענד ביז מארגען, שטענדיג פאר גאט, עס זאל זיין איין אייביגעס געזעץ
צו איירע געשלעכטער: 4 אויף דעם ריינעם לייכטער זאל ער אנריכטען דיא
לאמפען, פאר גאט שטענדיג:

5 אונד דיא זאלסט געמען זעמעל-מעהל, אונד דוא זאלסט דערפון באקען
צוועלף חלות, צוויי זענקטעל זאל זיין איין חלה: 6 אונד דוא זאלסט זיין
טהון צוויי אין שורות, וועקס אין איין שורה, אויף דעם ריינעם טיש פאר
גאט: 7 אונד דוא זאלסט געבען אויף דיא שורה ריינעם טוהירוף, אונד
עס זאל זיין צו דעם ברויט פאר א געדעכטניס, א פייער-אפפער צו גאט:
8 אין דעם טאג פון שבת זאל ער עס אנריכטען פאר גאט שטענדיג, עס איז
איין אייביגער ברית, פון דיא קינדער ישראל: 9 אונד עס זאל זיין פאר
אהרן אונד פאר זיינע זיהן, אונד זיין זאלען עס עסען אין דעם הייליגען
ארט, ווארין דאס איז נאך הייליג צו איהם פון דיא פייער-אפפער פון גאט,
עס איז איין אייביגעס געזעץ: 10 אונד עס איז ארויסגעגאנגען דער ווהן פון
א טייב, א ישראלית, אונד ער איז געוועזען דער ווהן פון א מאן א מצרי,
צווישען דיא קינדער ישראל, אונד זיין האבען זיך געקריגט אין דער מלחה
דער

בן ישראלית ואיש חושאל: ונקב בן-האשה
 11 החושאלית את-השם ונקלל וביאו אתו אל-משה ושם
 12 אמו שלמים בת-דבורי למטה-דן: ונחיתו במשפט
 13 לפרש להם על-פי דתו: פ
 14 וידבר יהוה אל-משה לאמר: הוצא את-המקלל אל-
 15 מחוץ למחנה וסמכו כל-השומעים את-ידיהם על-ראשו
 16 והגמו אתו כל-העדה: ואל-בעי ישראל חרבך לאמר
 17 איש איש כירקלל אלקיו ונשא חטאו: ונקב שם-יהוה
 18 מות יומת רגום ורגמך כל-העדה כנר כאורה קנקבו
 19 שם יומת: ואיש כי יקח כל-נפש אדם מות יומת: ומכה
 20 נפש-בהמה ושלמנה נפש תחת נפש: ואיש כרתו
 21 מום בעמיתו כאשר עשה בן עשה לו: שבר תחת כ
 22 שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר ותן מום באדם
 23 בן ונתן בו: ומכה בהמה ושלמנה ומכה אדם וימת:
 24 משפט אחד יהיה לכם כנר כאורה יהיה כי אני
 25 יהוה אלהיכם: וידבר משה אל-בעי ישראל ויצאו
 26 את-המקלל אל-מחוץ למחנה והגמו אתו אכן וברך
 27 ישראל עשו כאשר צוה יהוה את-משה:

כה

כ פ פ לב
 2 וידבר יהוה אל-משה בדר סיני לאמר: ודבר אל-בעי *
 3 ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אלה-ארץ אשר אני
 4 נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה: שש שנים תורע
 5 שדך ושש שנים תומר פרקה ואספת את-הבואה:
 6 ובשנה השביעית שבת שבתו יהיה לארץ שבת ליהוה
 7 שדך לא תורע ופרקה לא תומר: את ספח קצירך
 8 לא תקציר ואת-ענבי תורך לא תבצר שנת שבתו יהיה

איינבעבוריענער, ווען ער וועט לעסטערען דעם שם זאל געמיינטעט ווערען: 17 אויך
 ווען א מאן וועט דערשלאגן א מענשליכעם לייב, ער זאל גענוים געמיינטעט ווערען:
 18 אויך דער וואס דערשלאגט דאס לייב פון א בהמה זאל ער באצאלען, א נפש
 פאר א נפש: 19 ווען א מענש וועט מאכען א מום אן ווין חבר, גלייך וויא ער האט
 געטהון, אזוי זאל עס צו איהם געטהון ווערען: 20 געברעך פאר געברעך, אויג פאר
 אויג, א צאהן פאר א צאהן, גלייך וויא דער מום וואס ער האט געטהון אן דעם
 מענש, אזוי זאל עס געטהון ווערען אן איהם: 21 אויך דער וואס דערשלאגט א
 בהמה זאל באצאלען, אויך דער וואס דערשלאגט א מענש זאל געמיינטעט ווערען:
 22 עס זאל צו אייך ווין איין געריכט, דער פרעמדער זאל ווין גלייך וויא דער אייג
 געבורענער, ווארין איך בין דער האר אייער גאט: 23 אויך משה האט גערעט צו
 דיא קינדער וישראל אויך וויא האבען ארויסגעברענגט דעם פלוצער אויסגעווייניג פון
 דער מחנה, אויך וויא האבען איהם געשטייגט מיט שטייגער, אויך דיא קינדער
 וישראל האבען געטהון אזוי וויא גאט האט געבאטען משה:

בהר

קאפוטעל כה

1 אויך גאט האט גערעט צו משה אויף דעם בארג סיני אזוי צו זאגען:
 2 רעד צו דיא קינדער וישראל, אויך דוא זאלסט צו וויא זאגען, ווען איהר
 וועט אריינקומען אין דעם לאנד וואס איך גיב צו אייך, אזוי זאל דאס
 לאנד רוהען א שבת צו גאט: 3 זעקס יאהר זאלסט דוא דיין פעלד וויען,
 אויך זעקס יאהר זאלסט דוא שניידען דיין וויינגארטען, אויך דוא זאלסט אייג
 זאמלען איהרע תבואה: 4 אבער אין דעם זיבעטן יאהר זאל ווין א שבת פון
 רוהונג צו דעם לאנד, א שבת צו גאט, דיין פעלד זאלסט דוא גיט וויען אויך
 דיין וויינגארטען זאלסט דוא גיט שניידען: 5 דאס ווידער-וואקסונג פון דיין
 שניט זאלסט דוא גיט אפשוניידען, אויך דיא גרויבען פון דיינע אפשייר
 דונג זאלסט דוא גיט איינזאמלען, עס זאל ווין איין יאהר פון רוהונג

צו

צו דעם לאנד: 6 אונד (דיא תבואה) פון דעם שבת פון דעם לאנד זאל זיין פאר איינע צו שפייזן, פאר דיר אונד פאר דיין קנעכט אונד פאר דייןע דינסטמאיד אונד פאר דיין געדינסטענעם אונד פאר דיין אייגנזאמלעך, וואס וואוינען ביא דיר: 7 אונד פאר דייןע ביהמות אונד פאר דייןע חיות וואס זענען אין דיין לאנד, זאל זיין איהרע גאנצע תבואה צו עסען: 8 אונד דא זאלסט ציילען צו דיר זיבען שמיטות פון יאהרען, זיבען יאהר זיבען מאל, אונד דא טעג פון דא זיבען שמיטות פון יאהרען זאלען זיין צו דיר זיין אונד פערציג יאהר: 9 אונד דא זאלסט לאזען אויסרופען מיט דעם שופר פון שאלונג (תרועה) אין דעם זיבטען חדש, אין דעם צענטען פון דעם חדש, אין דעם יום הכפרים זאלט איהר לאזען אויסרופען מיט א שופר דורך איינער גאנצעם לאנד: 10 אונד איהר זאלט הייליגען דאס גאנצע פופציגסטע יאהר, דעם לאנד צו אלע זיינע אייגנזאמלעך, זאלט צוריקקערען איינליכער צו זיין בעזיך, אונד איינליכער צו זיין געשלעכט זאלט איהר צוריקקערען: 11 דאס גאנצע פופציגסטע יאהר זאל זיין ביא איינע יובל, איהר זאלט נישט זייען אונד נישט שניידען זיינע ווידערנאקסונג, אונד איהר זאלט נישט זאמלען זיינע אומגעשניטענע טרויבען: 12 ווארן עס איז יובל, עס זאל זיין הייליג צו איינע, פון דעם פעלד מענט איהר עסען זיינע תבואה: 13 אין דעם דאזיגען יובל יאהר זאלט איהר צוריקקערען איינליכער צו זיין בעזיך: 14 אונד ווען איהר וועט פערקויפען א פערקויפונג צו דיין געזעלען אדער דא וועסט קויפען פון דא האנד פון דיין געזעלען, זאלט איהר נישט נארען איינער דעם אנדערען: 15 גאך דא צאהל גאך פון דא יאהרען פון תבואות, זאל ער צו דיר פערקויפען: 16 גאך דא פיליהייט גאך פון דא יאהרען זאלסט דא מערערען זיין קויף געלד, אונד גאך דא ווייניגקייט גאך פון דא יאהרען זאלסט דא מינירען זיין קויף געלד, ווארן גאך דא צאל פון דא יאהרען פערקויפט ער צו דיר: 17 אונד איהר זאלט נישט נארען איינער דעם אנדערען, אבער דא זאלסט דיר פארקטען פאר דיין גאט, ווארן איינע בין דער האר איינער גאט: 18 אונד איהר זאלט טהון מיניע געזעצע, אונד איהר זאלט היטען מיניע משפטים, אונד איהר זאלט זיין טהון, אז איהר זאלט וואוינען אין דעם לאנד אין זיכערהייט: 19 אונד דאס לאנד וועט געבען זיינע פרוכט, אונד איהר וועט עסען צור זעטיגקייט, אונד איהר זאלט דארויף וואוינען אין זיכערהייט: 20 אונד ווען איהר וועט זאגען, וואס וועלען מיר עסען אין דעם זיבעטען יאהר? וועט, מיר וועלען נישט זייען, אונד נישט אייגנזאמלען אונזערע תבואה: 21 אזוי וועל איינע געביטען מיניע ברכה צו איינע אין דעם זעקסטען יאהר, אונד עס וועט לאזען וואקסען תבואה פאר דרייא יאהר: 22 אונד איהר זאלט זייען אין דעם אכטען יאהר, אונד איהר זאלט עסען פון דא אלטע תבואה ביז צו דעם ניינטען יאהר, ביז איהר תבואה וועט אנקומען זאלט איהר דאס אלטע עסען:

6 לארץ: וְהָיְתָה שִׁבְתִּי הָאָרֶץ לָכֶם לְאֶבְלָה לָךְ וּלְעֶבֶדְךָ
7 וְלָאִמְתְּךָ וּלְעֶבְדְּךָ וּלְתוֹשֶׁבֶת הָאָרֶץ עִמָּךְ: וּלְכַתְּמֶתְךָ
וְלַחֲדָה אֲשֶׁר בְּאַרְצְךָ תִּהְיֶה כְּלִי־תְבוּאָתָהּ לְאֶבְלָה: 8
8 וּסְפַרְתָּ לָךְ שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים
וְהָיָה לָךְ יוֹם שִׁבְעַת שָׁבָתֹת הַשָּׁנִים תִּשַׁע וָאַרְבָּעִים שָׁנָה:
9 וְהִצְבַּרְתָּ שׁוֹפָר תְּרוּעָה בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּעֶשְׂרִי לַחֹדֶשׁ
י יוֹם הַכִּפּוּרִים תִּעְבְּדוּ שׁוֹפָר בְּכָל־אַרְבָּעִים: וְקִדְשְׁתֶּם
אֶת־שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וְקִרְאתֶם דְּרוֹר בְּאַרֶץ לְכָל־
יִשְׂרָאֵל יוֹבֵל הוּא תִּהְיֶה לָכֶם וּשְׁבָתָם אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ
11 וְאִישׁ אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ תִּשְׁבּוּ: יוֹבֵל הוּא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים
שָׁנָה תִּהְיֶה לָכֶם לֹא תִּהְיֶה וְלֹא תִּקְרָוּ אֶת־סִפְרֶיהָ
12 וְלֹא תִּבְרָאוּ אֶת־זִמְרָתָהּ: בִּי יוֹבֵל הוּא קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָכֶם
13 מִבְּהֶמְתָּהּ תִּאֲכָלוּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ: בִּשְׁנַת הַיּוֹבֵל הַזֶּה
14 תִּשְׁבּוּ אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ: וְכִרְמִיתְכֶם מִמֶּכֶר לְעַמִּיתְכֶם
15 אִם קָנָה מִיָּד עַמִּיתְכֶם אֶל־חֻזּוֹ אִישׁ אֶת־חֻזּוֹ: בַּמִּסְפָּר
שָׁנִים: אַחֲרֵי הַיּוֹבֵל תִּקְנֶה מֵאֵת עַמִּיתְכֶם בַּמִּסְפָּר שָׁנִים
16 תְּבוּאָתוֹ יִמְכְּרֶנָּה: לָפִי רַב הַשָּׁנִים כִּרְבֵּה מִקְנֵהוּ וּלְפִי
מִעֵט הַשָּׁנִים מִמֶּעֵט מִקְנֵהוּ בִּי מִסְפַּר תְּבוּאָתוֹ הוּא
17 מִכֶּר לָךְ: וְלֹא חֲזוּ אִישׁ אֶת־עַמִּיתוֹ וְרֵאתָ מֵאֲחֻזָּתְךָ כִּי
18 אָנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַעֲשִׂיתֶם אֶת־הַדָּבָר וְאֶת־מִשְׁפָּטִי
19 תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְיִשְׁבָּתֶם עַל־הָאָרֶץ לְבִטָּח: וְהָיְתָה
הָאָרֶץ פְּרוּיָה וְנֹאכָלָה בְּשָׁנָה הַשְּׁבִיעִת הֵן לֹא נִזְרַע
20 וְלֹא נִאֲסָה אֶת־תְּבוּאָתָהּ: וְצִוִּיתִי אֶת־יִצְחָרְכִּי לָכֶם
כַּשֵּׁנָה הַשְּׁשִׁית וְעָשָׂתָה אֶת־תְּבוּאָתָהּ לְשָׁלֹשׁ הַשָּׁנִים:
21 וְיִרְעָתֶם אֶת־הַשָּׁנָה הַשְּׁמִינִית וְנֹאכְלֶתֶם מִתְּבוּאָתָהּ וְשָׁן
עַל־הַשָּׁנָה הַחֲשִׁישִׁית עֲדִיבֹא תְּבוּאָתָהּ תִּאֲכָלוּ וְשָׁן:

אונד איהר זאלט אויסרופען בעפרייאונג אין דאס זאל זיין א יובל צו איינע, אונד איהר זאלט צוריקקערען איינליכער צו זיין בעזיך, אונד איינליכער צו זיין געשלעכט זאלט איהר צוריקקערען: 11 דאס גאנצע פופציגסטע יאהר זאל זיין ביא איינע יובל, איהר זאלט נישט זייען אונד נישט שניידען זיינע ווידערנאקסונג, אונד איהר זאלט נישט זאמלען זיינע אומגעשניטענע טרויבען: 12 ווארן עס איז יובל, עס זאל זיין הייליג צו איינע, פון דעם פעלד מענט איהר עסען זיינע תבואה: 13 אין דעם דאזיגען יובל יאהר זאלט איהר צוריקקערען איינליכער צו זיין בעזיך: 14 אונד ווען איהר וועט פערקויפען א פערקויפונג צו דיין געזעלען אדער דא וועסט קויפען פון דא האנד פון דיין געזעלען, זאלט איהר נישט נארען איינער דעם אנדערען: 15 גאך דא צאהל גאך פון דא יאהרען פון תבואות, זאל ער צו דיר פערקויפען: 16 גאך דא פיליהייט גאך פון דא יאהרען זאלסט דא מערערען זיין קויף געלד, אונד גאך דא ווייניגקייט גאך פון דא יאהרען זאלסט דא מינירען זיין קויף געלד, ווארן גאך דא צאל פון דא יאהרען פערקויפט ער צו דיר: 17 אונד איהר זאלט נישט נארען איינער דעם אנדערען, אבער דא זאלסט דיר פארקטען פאר דיין גאט, ווארן איינע בין דער האר איינער גאט: 18 אונד איהר זאלט טהון מיניע געזעצע, אונד איהר זאלט היטען מיניע משפטים, אונד איהר זאלט זיין טהון, אז איהר זאלט וואוינען אין דעם לאנד אין זיכערהייט: 19 אונד דאס לאנד וועט געבען זיינע פרוכט, אונד איהר וועט עסען צור זעטיגקייט, אונד איהר זאלט דארויף וואוינען אין זיכערהייט: 20 אונד ווען איהר וועט זאגען, וואס וועלען מיר עסען אין דעם זיבעטען יאהר? וועט, מיר וועלען נישט זייען, אונד נישט אייגנזאמלען אונזערע תבואה: 21 אזוי וועל איינע געביטען מיניע ברכה צו איינע אין דעם זעקסטען יאהר, אונד עס וועט לאזען וואקסען תבואה פאר דרייא יאהר: 22 אונד איהר זאלט זייען אין דעם אכטען יאהר, אונד איהר זאלט עסען פון דא אלטע תבואה ביז צו דעם ניינטען יאהר, ביז איהר תבואה וועט אנקומען זאלט איהר דאס אלטע עסען:

והאין לא תמכר לצמלות כדל' האין כדנ' 23
 ותושבים אתם עמדי: ובכל צד אחרתם נאכל חתני 24
 לאין: 25 כדנ' אחר וקבר מאחוריו ובא נאכל כה
 הקרב אליו ונאל את ממכר אחר: ואיש כי לא תהיה 26
 לו נאל תשעה ידו ומאן קר נאלו: וחשב אר 27
 שני ממכרו ותשוב אתה לך לאיש אשר ממכר לו
 ושב לאחור: ואם לאמצא יד די תשוב לו תהיה 28
 ממכרו: ודי הקנה אתו עד שנת הובל ונא ככל ושב 29
 לאחור: 30 ואיש כדנ' כדנ' ער חמה
 והיה נאלו ערשם שנת ממכרו ימים תהיה נאלו:
 ואם לאמצא ערמלאה לו שנה חמשה וקם הבית 31
 אשר-בשר אשר לא חמה לצמלות לקנה אתו לדרתיו
 לא נא ככל: ובתי החצרים אשר אצלם חמה 32
 כבד עלשה האין חשב נאלו תהיה לו ובכל
 נא: וער חלום בתי ער אחרתם נאלו עולם תהיה 33
 ללום: ואשר נאל מן-חלום ונא ממכר-בית וער 34
 אחרת ככל כי בתי ער חלום הוא אחרתם כדנ'
 בני ישראל: ושנה מבשר ערשם לא ימכר כדנ' 35
 עולם הוא ללום: 36 וכדנ' אחר ונא יד עמך
 וחנותו בו קר ותושב יד עמך: אלתקח מאחור נשך 37
 ותרכיח וקמא מאלו יד אחר עמך: אלתקח 38
 לאתתו לו כנשך ובמכרית לאתתו אכלו: אני ידו
 אלתום אשר-דנא אתכם מארץ מצרים לתת לכם
 אדנ' כנען לחיות לכם לאלהים: 39 וכדנ'
 אחר עמך ונמסר לך לאתמכר בו עבדת עבד: 40
 כשכר כתושב ידו עמך ערשית חובל עבד עמך: 41
 ונא ממכד הוא יבני עמי ושב אלמשפחתו ואר

23 אונד דאם לאנד זאל ניש פערקויפט
 נוערען אויף אייביג, ווארין דאס לאנד
 איז מיין, ווארין איהר זענט גרים אונד
 איינזואונער בייא מיר: 24 אונד אין
 דעם באנצען לאנד פון אייער בעזין
 זאלט איהר געבען איינע דערליוונג צו
 דעם לאנד: 25 ווען דיין ברודער וועט
 פערארעמט נוערען, אונד ער וועט פער-
 קויפען פון זיין בעזין, אזוי זאל זיין גואל
 קומען דער נאכמער פריינד פון איהם,
 אונד ער זאל אויסלייזען דיא פערקויפונג
 פון זיין ברודער: 26 אונד ווען א מאן
 וועט ניש האבען קיין גואל, אונד זיינע
 האנד וועט גערייכען אונד ער וועט
 געפינען גענוג עס אויסצולייזען: 27 אזוי
 זאל ער ציילען דיא נאכרען פון זיינע
 פערקויפונג, אונד ער זאל צוריק געבען
 דאס איבריגע צו דעם מאן וואס ער האט
 צו איהם פערקויפט, אונד ער זאל צוריק
 קעהרען צו זיין בעזין: 28 אבער ווען
 זיינע האנד האט ניש געפונען גענוג איהם
 צוריק צו קעהרען, אזוי זאל זיינע פער-
 קויפונג זיין אין דיא האנד פון דעם וואס
 האט עס געקויפט ביז צו דעם יובל נאך,
 אונד עס זאל ארויסגיין אין דעם יובל

אונד ער זאל צוריק קעהרען צו זיין בעזין: 29 אונד ווען א מאן וועט פערקויפען
 א וואוינהויז אין א שטאט מיט א מויער, אזוי זאל זיינע אויסלייזונג זיין ביז דאס
 נאך פון זיינע פערקויפונג לאזט זיך אויס, א באנצעס נאך זאל זיינע אויסלייזונג
 זיין: 30 אונד ווען עס וועט ניש אויסגעלייזט נוערען ביז זיין באנצעס נאך האט זיך
 אויסגעלאזט, אזוי זאל דאס הויז געשטעטיגט נוערען, וואס איז אין דער שטאט וואס
 האט א מויער, אויף אייביג צו דעם וואס האט עס געקויפט, צו זיינע געשלעכטער,
 עס זאל ניש ארויס גיין אין דעם יובל: 31 אבער דיא היינער פון דיא דערפער וואס
 האבען ניש קיינע מויער רינגס ארום זאלען גערעכענט נוערען פאר דאס פערל פון דעם
 לאנד, עס זאל זיין איינע אויסלייזונג צו איהם. אונד אין דעם יובל זאל עס ארויס גיין:
 32 אבער דיא שטעט פון דיא לויס דיא היינער פון דיא שטעט פון זייער בעזין, זאל זיין
 איינע עבינע אויסלייזונג צו דיא לויס: 33 אונד ווען איינער וועט קויפען פון דיא לויס,
 אזוי זאל דיא פערקויפונג פון דעם הויז, אונד דיא שטאט פון זיין בעזין ארויסגיין אין
 דעם יובל. ווארין דיא היינער פון דיא שטעט פון דיא לויס איז זייער בעזין צווישען דיא
 קינדער ושראל: 34 אונד דאס פערל פון זייער שטעט זאל ניש פערקויפט נוערען,
 ווארין עס איז איין עבינער בעזין צו זיין: 35 אונד ווען דיין ברודער וועט פער-
 ארעמט נוערען, אונד זיינע האנד וועט שונאך נוערען בייא דיר, אזוי זאלסט דוא איהם
 שטערקען, א גר אדער איין איינזואונער, אז ער זאל לעבען בייא דיר: 36 דוא
 זאלסט ניש נעמען פון איהם נשך אדער מעהרונג, אונד דוא זאלסט דיר פארקומען
 פאר דיין גאט, אז דיין ברודער זאל לעבען בייא דיר: 37 דיין פערל זאלסט דוא ניש
 געבען צו איהם אויף נשך, אונד דוא זאלסט ניש געבען זייער שפיין אויף מעהרונג:
 38 איך בין דער האר אייער גאט וואס האט אייך ארויסגעבראכט אויס דעם לאנד
 מצרים, צו אייך צו געבען דאס לאנד כנען, צו זיין צו אייך א גאט: 39 אונד ווען
 דיין ברודער וועט פערארעמט נוערען בייא דיר, אונד וועט זיך פערקויפען צו דיא,
 זאלסט דוא ניש מיט איהם ארבייטען דעם דנקט פון א קנעכט: 40 אזוי וויא א
 געדונגענער, אונד אזוי וויא איין איינזואונער זאל ער זיין בייא דיר, ביז צו דעם
 יובל נאך זאל ער בייא דיר דינען: 41 אונד ער זאל ארויסגיין פון דיר, ער
 אונד זיינע קינדער מיט איהם אונד ער זאל צוריקקעהרען צו זיין געשלעכט, אונד צו

42 אחת אמתו ישוב: קרבני הם אשר יצאתי אתם
43 מערך מצרים לא יקרב ממקרב עבד: לא תהרהר בו
44 בפרד נראת כאלוהי: ועבדו ואמנתו אשר יורד
מאת הרים אשר סביבתם מים חקנו קרב ואמרו:
מה לנו מבני התושבים אשר עמכם מים חקנו ונמשחתם
אשר עמכם אשר יורדו בארצכם היו לכם לאהבה:
46 והתחללם אדם לבנים אחרים לרשת אחוה ללם
בתם תעבדו ובאחיהם בנ־ישראל איש באחו לא
47 תהרהר בו בפרד: ס וכן חשיב יד נר ותושב עמך
ומד אחוה עמי ומלך לר תושב עמך או לעבד
48 משפחת נר: אחרי נפשו נאלה תהרהר אחי מאחיו
49 ינאלט: אידיו או קרדו ינאלט ארמשר בשני
ממשפחתו ינאלט ארשיתו יד ונאלט: חשב עבד
קרדו משנת הפרד לו עד שנת הבל תהיה בפה מפרד
51 במפרד שנים כימי שקר דהו עמי: אסיעד רבות
52 בשנים לפרתו ישוב נאלטו מפרד מפרדו: ואסמלט
נשאר בשנים חרשת הבל וחשבדו בפי שני ישוב
53 ארנאלטו: בשקיר שנה בשנת דהו עמי לארדו
54 בפרד לענד: ואסלא נאל באלה ונאל בשנת הבל
ה הוא וקני עמי: כרלי בנ־ישראל עבדים עבדו הם
אשר יצאתי אתם מערך מצרים אני דהו אלהיהם:

כז

א לא תעשלו לכם אילים ופסל וצבחה לא תקמו לכם
ואכן משכית לא תתנו בארצכם להשפחות עליה כי
2 אני דהו אלהיהם: אתעבדתו תשמדו ומקדשי תבאו
אני דהו:

פ פ פ

א אסמלתי חלבו וארמונותי תשמדו ופשיהם אתם:

דעם בעוין פון ויינע פעטער זאל ער
צוריקקערען: 42 טארין זיין זענען
מיינע קנעכט, וואס איף האב זיין ארויס
געבראכט פון דעם לאנד מצרים, זיין
זאלען נישט פערקויפט ווערען אזוי וויא
דיא פערקויפט פון א קנעכט: 43 דוא
זאלסט נישט געוועלטונען איבער איהם
מיט הארטיגקייט, אונד דוא זאלסט דיך
פארקטען פאר דיין נאט: 44 אונד דיין
קנעכט אונד זיינע דינסט־מויד וואס
וועלען זיין צו דיר, פון דיא פעלקער
וואס זענען אום אייף ריגנס־ארום, פון
זיין זאלט איהר קויפען א קנעכט אונד
א דינסט־מויד: 45 אונד אויף פון דיא
זיהן פון דיא איינוואוינער וואס וואוינען
בייא אייף וואס זיין געווינען אין אייער
לאנד, פון זיין מענט איהר קויפען, אונד
פון ווירע משפחות וואס זענען מיט אייף,
זיין זאלען צו אייף זיין פאר א בעוין:
46 אונד איהר זאלט זיין מאכען ערבען
צו איינע קינדער נאך אייף, צו ערבען
אין בעוין, אייביג זאלט איהר מיט זיין
ארבייטען, אבער אינע ברדער, דיא
קינדער פון ישראל, איינער איבער דעם
אנדערען זאל נישט געוועלטונען איבער
איהם מיט הארטיגקייט: 47 אונד ווען

עס וועט גערייכען דיא האנד פון א גר אדער פון איין איינוואוינער בייא איהם, אונד ער וועט זיך פערקויפען צו
דעם גר וואס איז איין איינוואוינער בייא דיר, אדער צו דעם וואס קומט ארויס פון
דעם געשלעכט פון א גר: 48 נאכדעם ער האט זיך פערקויפט, זאל זיין איינע
אויסלייוונג צו איהם, איינער פון ויינע ברדער זאל איהם אויסלייווען: 49 ענטוועדער
זיין פעטער אדער דער ווהן פון זיין פעטער זאל איהם אויסלייווען, אדער זיין נאָהד
טער פריינד פון זיין געשלעכט זאל איהם אויסלייווען, אדער ווען ויינע האנד וועט
גערייכען, אזוי זאל ער זיך אליין אויסלייווען: 50 אונד ער זאל רעכנען מיט זיין
קויפער פון דעם נאָהד אן ווען ער האט זיך צו איהם פערקויפט ביז צו דעם יובל
נאָהד, אונד דאס געלד פון ויינע פערקויפטונג זאל זיין נאָהד דיא צאל נאָהד פון דיא
נאָהדען, גלייך וויא דיא מענ פון איין געדונגענעם זאל ער בייא איהם זיין: 51 ווען
פילע נאָהדען זענען נאָהד איבריג, אזוי זאל ער צוריק געבען נאָהד זייער ערף נאָהד זיינע
אויסלייוונג פון דעם געלד פון ויינע קויפטונג: 52 אונד ווען ויינע נאָהדען זענען
ווינציג ביז צו דעם יובל־נאָהד, אזוי זאל ער צו איהם רעכענען, נאָהד דעם ערף פון
זיינע נאָהדען זאל ער צוריק געבען זיינע אויסלייוונג: 53 גלייך אזוי וויא איין
געדונגענער פון נאָהד צו נאָהד זאל ער בייא איהם זיין, ער זאל איבער איהם נישט גע-
וועלטונען מיט הארטיגקייט פאר זיינע אויגען: 54 אונד ווען ער וועט נישט אויסגעלייזט
ווערען אויף אזוי איין ארט, אזוי זאל ער ארויסגיין אין דעם יובל־נאָהד ער אונד זיינע קינדער
מיט איהם: 55 ווארין דיא קינדער ישראל זענען קנעכט צו מיר, זיין זענען מיינע קנעכט,
וואס איף האב זיין ארויסגעבראכט אויס דעם לאנד מצרים, איף בין דער האר אייער נאט:

האפטעל כו

1 איהר זאלט נישט מאכען צו אייף אפגעטער, אונד קיין פסל אונד קיין מצבה זאלט איהר
נישט אויפשטעלען צו אייף, אונד א בילד פון שטיין זאלט איהר נישט מאכען אין אייער לאנד
בד' זיך דערצו צו ביקען, ווארין איף בין דער האר אייער נאט: 2 מיינע שבתים זאלט
איהר היטען, אונד מיין הייליגטום זאלט איהר פארקטען איף בין דער האר:

בחוקתי

3 ווען איהר וועט נאכגיין אין מיינע געזעץ אונד איהר וועט היטען מיינע מצות אונד איהר
וועט

[illegible]

איהר וועט נישט הארבען צו מיר, אונד איהר
איך גיין מיט גרימץארן אייך צו ווידער, און
וועגען איירע זינד: 29 אונד איהר וועט עס
פלייש פון איירע טעכטער וועט איהר עפע
במות, אונד איך וועל פערשניידען איירע זיין
אויף דאס פנים פון איירע אפגעטער, אונד
31 אונד איך וועל געבען איירע שטעט צו
איירע הייליגקייטען, אונד איך וועל נישט שמו
איך וועל פערנוויסען דאס לאנד, אונד עס וו
פינדט וואס וואונדערן דרינען: 33 אונד א
פעלקער, אונד איך וועל ארויסציהען א שווער
וויסן, אונד איירע שטעט וועלען זיין פער
בעויליגטען זיינע שבתים אלע טעג פון דער
לאנד פון איירע פינד, דעסמאל וועט דא
זינע שבתים: 35 אלע טעג פון דער פער
בערוהט אין איירע שבתים ווען איהר האט
איבערגעבליבענע פון אייך, וועל איך ברענג
אין דאס לענדער פון זיירע פינד, אונד דאס
זיין נאמען, אונד זיין וועלען אנטלויפען גל
שווערד אונד זיין וועלען פאלען ווען קיינע
זיך שטרוכלען איינער אן דעם אנדערען, גל
וועט נישט נאמען, אונד עס וועט נישט זיין צו איין
איהר וועט אומקומען אונטער דאס פעלקער
פרעסען: 39 אונד דאס איבערגעבליבענע און
אין דאס לענדער פון איירע פינד, אונד אויף
וועלען זיין פערניין: 40 אונד זיין וועלען מ
פעטער, אונד זיירע איבערטעטונג וואס זי
אויף וויי זיין זענען געבאנען מיר צו ווידער

דבר ובהבאתי אתם בארץ אביהם ארצו יבנה לבבם
הפרל ואז ירש אתישעם: תברתי אתבריתי עינכם
ואף אתבריתי תחזק ואף אתבריתי אברהם אברהם
והארץ אברהם: והארץ תעב מלח ותרץ אתשבתיה
בשמה מלח תמ ירש אתישעם יען ויבנה במשפט
מאסו ואתבריתי יעלה נפשים: ואף נסאות ברוחם
בארץ אביהם לארמאסותם ולאנשלותם לכלתם להפר
ברית אתם כי אני הנה אלהיהם: תברתי להם ברית מה
ראשנים אשר הוצאתיאתם מארץ מצרים לעני העוים
להיות להם לאלהים אני הנה: אלה תחזקו ותמשפטם
ותחזקו אשר נתן הנה ביני וביני בני ישראל בבר סיני
בדמשה: פ

כו

כז

ונדבר הנה אלמשה לאמר: דבר אלבני ישראל
ואמרת אליהם איש כי יפלא נדר בשרבד נפשת ליהוה:
והנה ערבד הנדר מבין עשרים שנה ועד בןששים שנה
והנה ערבד חמשים שקל כסף בשקל הקדש: ואם
נקבה תא והנה ערבד שלשים שקל: ואם מבןחמש
שנים ועד בןששים שנה והנה ערבד הנדר עשרים
שקלים ולנקבה עשרת שקלים: ואם מבןחדש ועד
בןחמש שנים והנה ערבד הנדר חמשה שקלים כסף
ולנקבה ערבד שלשת שקלים כסף: ואם מבןששים
שנה ומעלה אסור והנה ערבד חמשה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים: ואםיבד רוא מבןשנה ועדמיו
לפני הכהן ויחזקו אתו הכהן עלפי אשר תשיג יד הנדר
יעריקו הכהן: פ ואםיבדמה אשר יקריבו ממנה
קרבו ליהוה כל אשר יתן ממש ליהוה ויהיהקדש: לא

מיו בונד מיט ויאי, תארין איף בין דער האר וייער גאט: 45 אונד איף וועל געדענד
קען צו איינע דעם בונד פון דיא ערשטע (אבות), וואס איף האב ויאי ארויסגעבראכט
אויס דעם לאנד מצרים, פאר דיא אוינען פון דיא פעלקער, צו ויין צו ויאי א גאט,
איף בין דער האר: 46 דיא דאזיגע ויען דיא גענען, אונד דיא געריכטע, אונד
דיא לערנונגען וואס גאט האט געגעבען צווישען ויף אונד דיא קינדער וישראל אויף
דעם בארג סיני דורך משה:

קאפיטעל כז

1 אונד גאט האט גערעט צו משה אזוי צו זאגען: 2 רעד צו דיא קינדער וישראל,
אונד רוא זאלסט צו ויאי זאגען, ווען א מאן וועט אפונדערען א נדר צו גאט, זאל
עס ויין נאך דיינע שאצונג נאך פון זעלען: 3 אונד דיינע שאצונג זאל ויין, פאר א
זכר, פון צוואנציג יאהר אלט אונד ביז זעכציג יאהר אלט, אונד דיא שאצונג זאל ויין
פופציג שקל וילבער נאך דעם הייליגען שקל נאך: 4 אונד ווען עס איז א נקבה,
אזוי זאל דיינע שאצונג ויין דרייסיג שקל: 5 אונד ווען עס איז פון פינף יאהר אלט
אונד ביז צוואנציג יאהר, אזוי זאל דיינע שאצונג ויין פאר א זכר צוואנציג שקלים,
אונד פאר א נקבה צעהן שקלים: 6 אונד ווען פון איין חדש אלט אונד ביז פינף יאהר
אלט, אזוי זאל דיינע שאצונג ויין פאר דעם זכר פינף שקלים וילבער, אונד פאר דיא
נקבה זאל דיינע שאצונג ויין דרייסיג שקלים וילבער: 7 אונד ווען פון זעכציג יאהר
אלט אונד דריבער, ווען עס איז פאר א זכר אזוי זאל דיינע שאצונג ויין פופצען
שקלים, אונד פאר א נקבה צעהן שקלים: 8 אונד ווען ער איז ארעמער פון דיינע
שאצונג אזוי זאל ער ויף שטעלען פאר דעם כהן, אונד דער כהן זאל איהם שאצען
נאך דעם נאך אז עס וועט רייכען דיא האנד פון דעם וואס האט א נדר געטוהן,
זאל דער כהן איהם שאצען: 9 אונד ווען עס איז א ביהמה וואס מאן קען מקריב ויין
דערפון א קרבן צו גאט, אלעס וואס מאן זאל געבען דערפון צו גאט זאל ויין הייליג:

ער

10 ער זאל עס נישט פערנוועקסלען, אונד
ער זאל עס נישט פערטוישען, נישט פאר
שלעכט, אָדער שלעכט פאר גוט, אונד
ווען ער וועט פערטוישען בהמה פאר
בהמה, אזוי זאל ער אונד זיינע פערטויר-
שונג הייליג זיין: 11 אונד ווען עס איז
אלערליי אומריינע בהמה, וואס מען
קען נישט דערפון מקריב זיין א קרבן צו
נאט, אזוי זאל מען שטעלען דיא בהמה
פאר דעם כהן: 12 אונד דער כהן זאל
זיא אפשאצען צווישען גוט אונד צווישען
שלעכט, נאך דער שאצונג נאך פון דעם
כהן אזוי זאל עס זיין: 13 אונד ווען ער
ווייל עס אויסלייזען, אזוי זאל ער מעהרען
זיין פינפטעס טייל אויף זיינע שאצונג:
14 אונד ווען א מאן וועט זיין הויז הייר
ליגען צו נאט, אזוי זאל עס דער כהן
אפשאצען צווישען גוט אונד צווישען
שלעכט, אונד אזוי וויא דער כהן וועט
עס שאצען אזוי זאל עס בלייבען:
15 אונד ווען דער וואס הייליגט ווייל
אויסלייזען זיין הויז, אזוי זאל ער מעהר-
רען דאס פינפטע טייל פון דעם געלד פון
זיינע שאצונג דרויף, אונד עס זאל זיין
צו איהם: 16 אונד ווען א מאן וועט

הילף וילאמיר אוימיש פאר אירע שטוב ואסדמר
זימר בהמה בהמה וזהוהוא ותמורתו ותמורתו:
11 ואם בלהמה פמאא אשר לא יקריבו ממה קרבן
לדוה תעמד אתהבהמה לפני הכהן: תעמד הכהן
12 אהה בין שוב ובין גע בערקה הכהן בין ידוה ואס
13 זאל תאלה חספ המשוה עלערקה: ואס פריקיש
אתיבתי קיש לדוה תשריו הכהן בין שוב ובין דס
14 טו באשר יקריד אתו הכהן בין קום: ואסמקיש זאל
15 אתיבתי חספ המשוה כסדערקה עליו וזהוה לוי ואם
משנה אחוהו יקיש אש לדוה תהה ערקה לפי ורעו
17 ורע חמר שערם בהמשים שקל כסף: אסמשנה
18 היכל יקיש שריו בערקה קום: ואסאמר היכל
יקיש שריו וחשבילו הכהן אתהכסף עלפי השנים
19 הנותרת עד שנת היכל ונקע מערקה: ואסזאל זאל
אתהשנה המקיש אתו חספ המשוה כסדערקה עליו
20 כ קם לוי: ואסלא זאל אתהשנה ואסמק אתהשנה
21 לאש אתר לאיזאל עוד: וזה השנה בצאתו ביכל
22 קיש לדוה כשנה בחסם לבחן וזהה אחוהו: ואם
אתהשנה מקרתו אשר לא משנה אחוהו יקיש לדוה:
23 וחשבילו הכהן את מכסת הערקה עד שנת היכל וזהו
24 אתהערקה בינם הווא קיש לדוה: בשנת היכל ישוב
כה השנה לאשר קנימאמי לאשרלו אחת הארץ: וכל
ערקה וזה בשקל הקיש שערם וזהה השקל:
25 אדכטור אשר יקיש לדוה בהמה לאיקיש אש
26 אתו אסשור אסשה לדוה ווא: ואם בהמה הממא
27 ופדה בערקה חספ המשוה עליו ואסלא זאל תמקד
28 בערקה: אד כליחם אשר תרם אש לדוה מכל

הייליגען פון דעם פעלד פון זיין בעזיון צו נאט, אזוי זאל זיינע שאצונג זיין נאך
זיין זאמען נאך, דער זאמען פון איין חמר בערשט פאר פופציג שקל זילבער: 17 ווען
ער וועט פון דעם יובל יאהר אן הייליגען זיין פעלד, נאך זיינע שאצונג נאך זאך עס
בלייבען: 18 אונד ווען ער וועט נאך דעם יובל הייליגען זיין פעלד, אזוי זאל דער
כהן רעכענען צו איהם דאס געלד נאך דיא יאהרען נאך וואס זענען איבריג ביי צו
דעם יובל-יאהר, אונד עס זאל פערמינערט ווערען פון דער שאצונג: 19 אונד ווען
ער וועט אויסלייזען דאס פעלד, דער וואס הייליגט עס, זאל מעהרען איין פינפטעס
טייל פון דעם געלד פון זיינע שאצונג דערצו, אונד עס זאל בלייבען צו איהם:
20 אונד ווען ער וועט נישט אויסלייזען דאס פעלד, אָדער ווען ער האט פערקויפט
דאס פעלד צו איין אנדערען מאן, זאל עס נישט מעהר אויסגעלייזט ווערען: 21 אונד
דאס פעלד ווען עס גייט ארויס אין דעם יובל זאל עס הייליג זיין צו נאט, גלייך אזוי
וויא דאס פעלד פון חרם, זיין בעזיון זאל געהערען צו דעם כהן: 22 אונד ווען ער
וועט הייליגען צו נאט א פעלד פון זיינע קויפונג, וואס איז נישט פון דעם פעלד פון
זיין בעזיון: 23 אזוי זאל דער כהן רעכענען צו איהם דעם ווערט פון זיינע שאצונג
ביי צו דעם יובל-יאהר, אונד ער זאל געבען זיינע שאצונג אין דעמזעלבען טאג
א הייליגקייט צו נאט: 24 אין דעם יובל-יאהר זאל דאס פעלד צוריקקעהרען צו
דעם וואס האט עס געקויפט פון איהם, צו וועמען דער בעזיון פון דעם לאנד איז גע-
וועזען: 25 אונד זיינע באנצע שאצונג זאל זיין נאך דעם הייליגען שקל נאך
צוואנציג גרה זאל זיין איין שקל: 26 נייערט דער בכור אוינטער דיא
בהמה וואס איז געשטימט צו נאט, קיין מאן זאל עס נישט הייליגען, ענט-
וועדער אקס אָדער לאם, עס געהערט צו נאט: 27 אונד ווען עס איז פון
דיא אומריינע בהמות, אזוי זאל ער עס אויסלייזען נאך זיינע שאצונג נאך,
אונד ער זאל מעהרען זיין פינפטעס טייל דערצו, אונד ווען עס וועט נישט
אויסגעלייזט ווערען, אזוי זאל עס פערקויפט ווערען נאך זיינע שאצונג
נאך: 28 נייערט אלערליי חרם וואס א מאן וועט מקריב זיין צו נאט פון אלעם

וְהָאֵם עַר הָאֵם, פֶּה מִעֵשׂ אֹנֶד בְּהֶמָּה,
 אֹנֶד פֶּה דַעַם פֶּעֶלֶד פֶּה זִיין בַּעֲזוּיָן, דָּאָם
 זָאָל נִיט פֶּעֶרְקוּפֶט ווערען, אֹנֶד עִם זָאָל
 נִיט אױסגַעלִיזט ווערען, אַלערלִיז אַרְם
 אִיז גאַנץ הִילִיג צו גָאָט: 29 קױנערלִיז
 חֶרֶם וְהָאֵם אִיז מַחֲרִים גַּעוואָרען פֶּה
 מִעֵשׂען, זָאָל נִיט אױסגַעלִיזט ווערען,
 עִם זָאָל גַּעוויס גַּעטײט ווערען: 30 אִיטֶר
 לִיכער צַעֲהַנְטֶער טײל פֶּה דַעַם לֵאנֶד,
 פֶּה דַעַם זָאָמֶען פֶּה דַעַם לֵאנֶד, פֶּה דִיא
 פֶּרוֹכֶט פֶּה דִיא בִימֶער זָאָל זִיין צו גָאָט,
 עִם אִיז הִילִיג צו גָאָט: 31 אֹנֶד ווען
 אִיין מֶאָן וועט אױסלִיזען פֶּה זִיין צַעֲהַבֶּ
 טֶען טײל, אִזױ זָאָל עַר מַעֲהָרֶען זִיין
 פִּינפֶטען טײל דַּעֲרָצוּ: 32 אִמְלִיכֶער
 צַעֲהַנְטֶער טײל פֶּה רִינְדֶער אֹנֶד פֶּה
 שָׂאָף, אַלֶּעס וְהָאֵם אִיבֶערפֶּאָהֶרֶט אֹנֶטֶער
 דַּער רוט, דַּער צַעֲהַנְטֶער טײל זָאָל הִילִיג זִיין צו גָאָט: 33 עַר זָאָל נִיט זוכען
 צווישען גוט אֹנֶד שְׁלֶעכֶט, אֹנֶד עַר זָאָל עִם נִיט פֶּעֶרְטוּישֶׁען, אֹנֶד ווען עַר וועט עִם
 פֶּעֶרְטוּישֶׁען, אִזױ זָאָל דָּאָם אֹנֶד זִיין פֶּעֶרְטוּישֶׁעס הִילִיג זִיין, עִם זָאָל נִיט אױסגַעלִיזט
 ווערען: 34 דִיא דֶאָזִיגֶע זַענען דִיא מִצֻּוֹת וְהָאֵם גָאָט גַּעבֶאָטען צו מִשֶּׁה פֶּאָר
 דִיא קִנְדֶער וְשָׂרָאָל אױף דַּעַם בֶּאָרֶג סִינִי:

חוק

מכוס פסוקי רספר ויקרא שמונה מאות וחמשים ותשעה. סימן
 סימן: וחציו והגנע בכשרי חוב: ופרשיותיו עשרה, בא נר סימן:
 וסדריו שלשה ועשרים, ובתורתו יגה יזם ולילה סימן:
 ופרקיו שבעה ועשרים, ואורח עמך ואברך סימן: מיין
 הפתוחות שנים וחמשים, והסתומות ששה וארבעים, הכל
 שמונה ותשעים פרשיות. ורד"צ צח וארום סימן:

דַּער רוט, דַּער צַעֲהַנְטֶער טײל זָאָל הִילִיג זִיין צו גָאָט: 33 עַר זָאָל נִיט זוכען
 צווישען גוט אֹנֶד שְׁלֶעכֶט, אֹנֶד עַר זָאָל עִם נִיט פֶּעֶרְטוּישֶׁען, אֹנֶד ווען עַר וועט עִם
 פֶּעֶרְטוּישֶׁען, אִזױ זָאָל דָּאָם אֹנֶד זִיין פֶּעֶרְטוּישֶׁעס הִילִיג זִיין, עִם זָאָל נִיט אױסגַעלִיזט
 ווערען: 34 דִיא דֶאָזִיגֶע זַענען דִיא מִצֻּוֹת וְהָאֵם גָאָט גַּעבֶאָטען צו מִשֶּׁה פֶּאָר
 דִיא קִנְדֶער וְשָׂרָאָל אױף דַּעַם בֶּאָרֶג סִינִי:

חוק:

אלע פסוקים פֿון ויקרא זענען אכט הונדערט אונד ניין אונד פֿופֿציג, אונד
 דִיא העלפֿטע ראפֿון אִיז קאפיטעל ט"ו, אונד האט זיבען אונד צוואנציג קאפיטעל
 אונד צעהן פרשיות:

במדבר

- 1 אונד נאט האט האט גערעט צו משה אין דיא וויסגענייא סיני אין דעם געצעלט פון דער פערזאמלונג, אין דעם ערשטען טאג פון דעם אנדערען חדש, אין דעם אנדערען יאהר ווען וייא זענען ארויס געגאנגען אויס דעם לאנד מצרים, אזוי צו זאנען: 2 נעמט אויף דיא הויפטצאל פון דיא גאנצע געמיינדע פון דיא קינדער ישראל צו ווירע געשלעכטער, צו דעם הויז פון ווירע פעטער מיט דיא צאל פון דיא נעמען פון איטליכען זכר צו ווירע קעפ: 3 פון צוואנציג יאהר אלט אונד דריבער אלע וואס גייען ארויס אין דער הערשאר אין ישראל, איהר זאלט וייא ציילען צו ווירע הערשארען, דוא אונד אהרן: 4 אונד מיט אייך זאל ויין א מאן פון איטליכעם שבט, איטליכער זאל ויין דער אויבערשטער צו דעם הויז פון ווינע פעטער: 5 אונד דיא דאזיגע זענען דיא נעמען פון דיא מענער וואס זאלען מיט אייך שטעלען, פון ראובן, אליצור ווהן פון שדיאור: 6 פון שמעון, שלמיאל ווהן פון צורישידי: 7 פון יהודה, נחשון ווהן פון עמינדב: 8 פון יששכר, נתנאל ווהן פון צוער: 9 פון זבולן, אליאב ווהן פון חלון: 10 פון דיא זיהן פון יוסף, פון אפרים, אלישמע דער ווהן פון עמיהוד, צו מנשה, גמליאל ווהן פון פודהצור: 11 פון בנימין, אבידן ווהן פון גדעני: 12 פון דן, אחיעזר ווהן פון עמישדי: 13 פון אשר, פגעניאל ווהן פון עכרן: 14 פון גר, אלסף ווהן פון רעואל: 15 פון נפתלי, אחירע ווהן פון עינן: 16 דיא דאזיגע זענען דיא פארנעמסטע פון דער געמיינדע, דיא פירשטען פון דיא שבטים פון ווירע פעטער, וייא זענען דיא הויפטלייט פון דיא מוידענדע פון ישראל: 17 אונד משה אונד אהרן האבען גענומען דיא דאזיגע מענער וואס זענען געצייענט געווארען מיט ווירע נעמען: 18 אונד וייא האבען פערזאמעלט דיא גאנצע געמיינדע אין דעם ערשטען טאג פון דעם אנדערען חדש, אונד וייא האבען געוויזען וויער יחוס נאך ווירע געשלעכטער נאך, צו דעם הויז פון ווירע פעטער, מיט דיא צאל פון דיא נעמען פון צוואנציג יאהר אלט אונד דריבער, צו ווירע קעפ: 19 אזוי וייא נאט האט געבאטען צו משה, אזוי האט ער וייא געציילט אין דער וויסגענייא: 20 אונד עס זענען געוועזען דיא זיהן פון ראובן, דער עלצטער

א וידיבר יהוה אלמשה במדבר סיני באהל מעד באהל
לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים
2 לאמר: שאו את־ראש בלעזת בני־ישראל למשפחתם
3 לבית אבתם במספר שמות בל־זכר לגלגלתם: מִבֶּן
עשרים שנה ומעלה בל־יצא צבא בישראל תפקדו אתם
4 לעבאתם אתה ואהרן: ואחתם יהו איש איש למשפחה
ה איש ראש לבית־אבתיו הוא: ואלה שמות האנשים
6 אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן־שדיאור: לשמעון
7 שלמיאל בן־צורישידי: ליהודה נחשון בן־עמינדב:
8 ליששכר נתנאל בן־צוער: לזבולן אליאב בן־חלון:
9 לביני יוסף לאפרים אלישמע בן־עמיהוד למנשה גמליאל
11 בן־פודהצור: לבנימין אבידן בן־גדעני: לדן אחיעזר בן־
12 עמישדי: לאשר פגעניאל בן־עכרן: לגר אלסף בן־
13 רעואל: לנפתלי אחירע בן־עינן: אלה קראי העדה:
14 נשיא־משות אבותם ראשי אלפי־ישראל הם: ויהו
15 משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות:
16 זאת בל־העדה דקהילו באהל לחדש השני חתגלו
על־משפחתם לבית אבתם במספר שמות מִבֶּן עשרים
17 שנה ומעלה לגלגלתם: כאשר צוה יהוה את־משה
כ ויפקדם במדבר סיני: ויהו בני־ראובן בכר

ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לנולדתם בלזכר מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה ראובן ששה וארבעים אלף וחמש מאות: פ

לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיהם במספר שמות לנולדתם בלזכר מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה שבעה חמשים וחמשים אלף ושלש מאות: פ

לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לנולדתם בלזכר מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה יהודה חמשים אלף ושש מאות וחמשים: פ

לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה ירכה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: פ

לבני יושבר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה ששבר ארבעה חמשים אלף וארבע מאות: פ

לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה זבולן שבעה חמשים אלף וארבע מאות: פ

לבני יוסף תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה אפרים חמשים אלף וארבע מאות: פ

לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף וקאחים: פ

לבני בנימין תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות: פ

לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות: פ

לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות: פ

לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות: פ

לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות: פ

לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות: פ

לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות: פ

פון ישראל, נאך ויירע געבורט צו ויירע געשלעכטער צו דעם הויז פון ויירע פעטער, מיט דיא צאל פון דיא געמיינדע צו ויירע קעפ, איטליכער זכר פון צוואנציג יאהר אלט אונד דריבער, איטליכער וואס איז ארויסגעגאנגען אין דער הערשאר: 21 ויירע געציילטע פון דעם שבט ראובן, זעקס אונד פירציג טויזענד אונד פינף הונדערט:

22 פון דיא קינדער שמעון, ויירע געבורט נאך ויירע געשלעכטער צו דעם הויז פון ויירע פעטער, ויירע געציילטע מיט דיא צאל פון דיא געמען צו ויירע קעפ, איטליכער זכר פון צוואנציג יאהר אלט אונד דריבער, איטליכער וואס איז ארויסגעגאנגען אין דער הערשאר: 23 ויירע געציילטע פון דעם שבט שמעון, ניון אונד פופציג טויזענד אונד דרייסיג דערט:

24 פון דיא קינדער דן, ויירע געבורט נאך ויירע געשלעכטער צו דעם הויז פון ויירע פעטער, מיט דיא צאל פון דיא געמען פון צוואנציג יאהר אלט אונד דריבער, איטליכער וואס איז ארויסגעגאנגען אין דער הערשאר: 25 ויירע געציילטע פון דעם שבט יהודה, פיער אונד זיבציג טויזענד אונד זעקס הונדערט:

26 פון דיא קינדער ויירע געבורט נאך ויירע געשלעכטער צו דעם הויז פון ויירע פעטער, מיט דיא צאל פון דיא געמען, פון צוואנציג יאהר אלט אונד דריבער, איטליכער וואס איז ארויסגעגאנגען אין דער הערשאר: 27 ויירע געציילטע פון דעם שבט אונד זיבציג טויזענד אונד זעקס הונדערט:

28 פון דיא קינדער יושבר, ויירע געבורט נאך ויירע געשלעכטער צו דעם הויז פון ויירע פעטער, מיט דיא צאל פון דיא געמען פון צוואנציג יאהר אלט אונד דריבער, איטליכער וואס איז ארויסגעגאנגען אין דער הערשאר: 29 ויירע געציילטע פון דעם שבט יושבר, פיער אונד פופציג טויזענד אונד פיער הונדערט:

30 פון דיא קינדער זבולן, ויירע געבורט נאך ויירע געשלעכטער צו דעם הויז פון ויירע פעטער, מיט דיא צאל פון דיא געמען, פון צוואנציג יאהר אלט אונד דריבער, איטליכער וואס איז ארויסגעגאנגען אין דער הערשאר: 31 ויירע געציילטע פון דעם שבט זבולן, זיבען אונד פופציג טויזענד אונד פיער הונדערט:

32 פון דיא קינדער יוסף, צו דיא קינדער אפרים, ויירע געבורט נאך ויירע געשלעכטער צו דעם הויז פון ויירע פעטער, מיט דיא צאל פון דיא געמען פון צוואנציג יאהר אלט אונד דריבער, איטליכער וואס איז ארויסגעגאנגען אין דער הערשאר: 33 ויירע געציילטע פון דעם שבט אפרים, פירציג טויזענד אונד פינף הונדערט:

34 פון דיא קינדער מנשה, ויירע געבורט נאך ויירע געשלעכטער צו דעם הויז פון ויירע פעטער, מיט דיא צאל פון דיא געמען, פון צוואנציג יאהר אלט אונד דריבער, איטליכער וואס איז ארויסגעגאנגען אין דער הערשאר: 35 ויירע געציילטע פון דעם שבט מנשה, צוויי אונד דרייסיג טויזענד אונד צוויי הונדערט:

פון דיא נעמען, פון צוואנציג יאהר אלט
אונד דריבער, איטליכער וואס איז
ארויסגעגאנגען אין דער הערשאר:
37 זייער געציילטע פון דעם שבט בנימין,
פינף אונד דרייסיג טויזענד אונד פיער
הונדערט:

38 פון דיא קינדער דן, זייער געבורט
נאך זייער געשלעכטער צו דעם הויז
פון זייער פעטער, מיט דיא צאל פון דיא
נעמען, פון צוואנציג יאהר אלט אונד
דריבער, איטליכער וואס איז ארויס-
געגאנגען אין דער הערשאר: 39 זייער
געציילטע פון דעם שבט דן צוויי אונד
זעכציג טויזענד אונד זיבען הונדערט:

40 פון דיא קינדער אשר, זייער געבורט
נאך זייער געשלעכטער, צו דעם הויז
פון זייער פעטער, מיט דיא צאל פון
דיא נעמען, פון צוואנציג יאהר אלט
אונד דריבער, איטליכער וואס איז ארויס-
געגאנגען אין דער הערשאר: 41 זייער
געציילטע פון דעם שבט אשר, איין אונד
פירציג טויזענד אונד פינף הונדערט:

42 דיא קינדער נפתלי, זייער געבורט
נאך זייער געשלעכטער צו דעם הויז פון
זייער פעטער, מיט דיא צאל פון דיא

נעמען, פון צוואנציג יאהר אלט אונד דריבער,
איטליכער וואס איז ארויסגעגאנגען
אין דער הערשאר: 43 זייער געציילטע פון דעם שבט נפתלי, דריי אונד פופציג
טויזענד אונד פיער הונדערט:

44 דיא דאזיגע זענען דיא געציילטע וואס משה אונד אהרן האבען געציילט אונד דיא
צוועלף פירשטען פון ישראל, זיי זענען גענועזען איטליכער מאן צו דעם הויז
פון זייער פעטער: 45 אונד עס זענען גענועזען אלע געציילטע פון דיא קינדער
ישראל פון דעם הויז פון זייער פעטער, פון צוואנציג יאהר אלט אונד דריבער, איי-
ליכער וואס איז ארויסגעגאנגען אין דער הערשאר אין ישראל: 46 אונד עס זענען
גענועזען אלע דיא געציילטע זעקס הונדערט טויזענד אונד דריי אונד פופציג
הונדערט אונד פופציג: 47 אונד דיא לויס נאך דעם שבט פון זייער פעטער זענען
ניט געציילט געווארען צווישען זייא:

48 אונד נאט האט גערעט צו משה אזוי צו זאגען: 49 נאר דעם שבט לוי זאלסט דוא
ניט ציילען, אונד זייער הויפט צאל זאלסט דוא ניט אויפנעמען צווישען דיא קינדער
ישראל: 50 אבער דוא זאלסט זעצען דיא לויס איבער דעם משכן פון דעם צייגעניס,
אונד איבער אלע זיינע בלוים, אונד איבער אלעס וואס געהערט דערצו, זייא זאלען
טראגען דאס משכן אונד אלע זיינע בלוים, אונד זייא זאלען עס בעדינען, אונד זייא
זאלען זיך לאגערען רינגס ארום ביא דעם משכן: 51 אונד ווען דאס משכן ציהט
זאלען דיא לויס עס ארונטער געמען, אונד ווען דאס משכן רוהט זאלען עס דיא לויס
אויפשמעלען, אבער דער פרעמדער וואס וועט זיך גענעהען זאל געמיט ווערען:
52 אונד דיא קינדער ישראל זאלען זיך לאגערען, איטליכער ביא זיין לאגער, אונד
איטליכער ביא זיין פאך נאך זייער הערשארען: 53 אונד דיא לויס זאלען זיך
לאגערען רינגס ארום ביא דעם משכן פון דעם צייגעניס, אז קיין צאך זאל ניט זיין
אויף דיא געמינדע פון דיא קינדער ישראל, אונד דיא לויס זאלען היטען דיא היטונג
פון דעם משכן פון דעם צייגעניס: 54 אונד דיא קינדער ישראל האבען געטהון אלעס
וויא נאט האט געבאטען צו משה, אזוי האבען זייא געטהון:

37 שמת מכן עשרים שנה ומעלה כל יציא צבא: פקדיתם
למטה בנגן המשק ושלושים אלף וארבע מאות: פ
38 לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
39 שמת מכן עשרים שנה ומעלה כל יציא צבא: פקדיתם
למטה דן שנים ושישים אלף ושבע מאות: פ

מ לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
41 שמת מכן עשרים שנה ומעלה כל יציא צבא: פקדיתם
למטה אשר אחר וארבעים אלף חמש מאות: פ

42 בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
43 שמת מכן עשרים שנה ומעלה כל יציא צבא: פקדיתם
למטה נפתלי שלשים וחמשים אלף וארבע מאות: פ

44 אלף הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיא ישראל
מה שנים עשר איש איש אחת לבית אבתיו היו: ויהיו כל
פקדי בני ישראל לבית אבתם מכן עשרים שנה ומעלה
46 בל יציא צבא בישראל: ויהיו כל הפקדים שש מאות

47 אלף ושלשת אלפים חמס מאות וחמשים: ותלתם
למטה אבתם לא תפקדו בתוכם: פ

48 ויהי דתו אל משה לאמר: אך אדמה לוי לא תפקד
והאדמה לא תשא בתוך בני ישראל: ואחרי הפקד
את הלויים על משכן העדות ועל כל בליו ועל כל אשר

לוי יהיה וישא את המשכן ואת כל בליו הם ישרתו
51 וסביב למשכן חנו: ובנגד המשכן ירדו את הלויים
ובחנת המשכן יקמו אתו דרים ויהי הקרב יומת:

52 וחנו בני ישראל איש על מנתת ואיש על דגלו לעבאדם:
53 ותלויים חנו סביב למשכן העדות ולא ידחה קצה על

צרת בני ישראל ושמרו הלויים את משמרת משכן
54 העדות: וישאו בני ישראל בכל אשר צוה יהוה אר

משה כן עשו: פ

נעמען, פון צוואנציג יאהר אלט אונד דריבער,
איטליכער וואס איז ארויסגעגאנגען
אין דער הערשאר: 43 זייער געציילטע פון דעם שבט נפתלי, דריי אונד פופציג
טויזענד אונד פיער הונדערט:

קאפיטעל ב

1 אונד נאט האט גערעט צו משה אונד
צו אהרן אזוי צו זאגן: 2 דיא קינדער
ישׂראל זאלען זיך לאגערן איטליכער
בייא זיין פאהן, מיט דיא צייכען פון דעם
הויז פון זיינע פעטער, קענענאריכער,
רינגס-ארום בייא דעם געצעלט פון דיא
פערזאמלונג זאלען זיין זיך לאגערן:
3 אונד דיא וואס לאגערען זיך אן דער
מזרח-זייט, זאל זיין דער פאהן פון דער
מחנה יהודה צו זיירע הערשאַרען, אונד
דער פירשט פון דיא קינדער יהודה זאל
זיין נחשון זון פון עמינדב: 4 אונד
זיינע הערשאר אונד זיינע געציילטע
ווארען, פיער אונד זיבציג טויזענד
אונד זעקס הונדערט: 5 אונד דיא וואס
לאגערען זיך געגען איהם זאלען זיין
דער שבט יששכר, אונד דער פירשט פון
דיא קינדער יששכר זאל זיין נתנאל זון
פון צוער: 6 אונד זיינע הערשאר אונד
זיינע געציילטע ווארען, פיער אונד פופ-
ציג טויזענד אונד פיער הונדערט: 7 דער

שבט זבולן, אונד דער פירשט פון דיא קינדער זבולן וואר אליאב זון פון חלי:
8 אונד זיינע הערשאר אונד זיינע געציילטע ווארען, זיבען אונד פופציג טויזענד
אונד פיער הונדערט: 9 אלע געציילטע פון דער מחנה יהודה ווארען, הונדערט אונד
זעקס אונד אכציג טויזענד אונד פיער הונדערט צו זיירע הערשאַרען, זיין זאלען צו-
ערשט ציהען: 10 דער פאהן פון דער מחנה ראובן, זאל זיין קענען דרום-זייט צו
זיירע הערשאַרען, אונד דער פירשט פון דיא קינדער ראובן וואר אליצור זון פון
שריאר: 11 אונד זיינע הערשאַרען אונד זיינע געציילטע ווארען, זעקס אונד פירציג
טויזענד אונד פינף הונדערט: 12 אונד דיא וואס לאגערען זיך געגען איהם זאלען
זיין דער שבט שמעון, אונד דער פירשט פון דיא קינדער שמעון זאל זיין שלמיאל
זון פון צורישטי: 13 אונד זיינע הערשאר אונד זיינע געציילטע ווארען, גיין אונד
פופציג טויזענד אונד דרייא הונדערט: 14 אונד דער שבט גר, אונד דער פירשט
פון דיא קינדער גר, וואר אליסף זון פון רעואל: 15 אונד זיינע הערשאר אונד
זיינע געציילטע ווארען, פינף אונד פירציג טויזענד אונד זעקס הונדערט אונד
פופציג: 16 אלע געציילטע פון דער מחנה פון ראובן ווארען, הונדערט אונד איין
אונד פופציג טויזענד אונד פיער הונדערט אונד פופציג צו זיירע הערשאַרען, אונד
זיין זאלען ציהען צום צווייטען: 17 אונד דאס געצעלט פון דיא פערזאמלונג,
דיא מחנה פון דיא לויס זאל ציהען צווישען דיא מחנות, גלייך אזוי וויא זיין
לאגערען זיך אזוי זאלען זיין ציהען, איטליכער אין זיין ארט צו זיירע פעהער:
18 דער פאהן פון דער מחנה פון אפרים פון זיירע הערשאַרען, זאל זיין קענען
מערב-זייט, אונד דער פירשט פון דיא קינדער אפרים זאל זיין אלישמע
זון פון עמיהוד: 19 אונד זיינע הערשאר אונד זיירע געציילטע ווארען,
פירציג טויזענד אונד פינף הונדערט: 20 אונד געגען איהם דער שבט
מנשה, אונד דער פירשט פון דיא קינדער מנשה זאל זיין, גמליאל זון
פון פדהצור: 21 אונד זיינע הערשאר אונד זיינע געציילטע ווארען, צווייא
אונד דרייסיג טויזענד אונד צווייא הונדערט: 22 אונד דער שבט בנימין,
אונד דער פירשט פון דיא קינדער בנימין, זאל זיין אבידן זון פון גרעני:

23 אונד זיינע הערשאר אונד זיינע
געציילטע הארען, פינף אונד דרייסיג
טויזענד אונד פיער הונדערט: 24 אלע
געציילטע פון דער מנהג אפרים הארען,
הונדערט אונד אכט טויזענד אונד איין
הונדערט צו זייער הערשארען, אונד
זיין זאלען ציהען צום דריטען: 25 אונד
דער פאהן פון דער מנהג פון דן זאל
זיין קענען צפון-זייט נאך זייער הער-
שארען, אונד דער פירשט פון דא
קינדער פון דן זאל זיין אחיעזר וזהן פון
עמישדי: 26 אונד זיינע הערשאר אונד
זייער געציילטע הארען, צוויי אונד
זעכציג טויזענד אונד זיבען הונדערט:
27 אונד דא זאלס לאנגערען זיך קענען
איהם זאלען זיין דער שבט אשר, אונד
דער פירשט פון דא קינדער פון אשר
זאל זיין פגעיאל וזהן פון עכרן: 28 אונד
זיינע הערשאר אונד זייער געציילטע
הארען, איין אונד פופציג טויזענד אונד
פינף הונדערט: 29 אונד דער שבט
נפתלי, אונד דער פירשט פון דא קינדער
נפתלי זאל זיין אחיעזר וזהן פון עינן:
30 אונד זיינע הערשאר אונד זייער גע-
ציילטע הארען, דריי אונד פופציג
טויזענד אונד פיער הונדערט: 31 אלע

23 בדרעני: וצבאו ופקדיהם משלהם ושלשים אלף וארבע
24 מאות: כל-דפקיהם למנהג אפרים מאת אלף ושמנת
25 כה אלפים ומאת לצבאתם ושלשים יסמי: ס הנל
26 מנהג דן עשרה לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר בן
27 עמישדי: וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף ושבס
27 מאות: ותתעם עליה משה אשר ונשיא לבני אשר
28 פגעיאל בדרעני: וצבאו ופקדיהם אחד וארבעים אלף
29 וחמש מאות: ומשה נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחיעזר
ל בדרעני: וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע
30 מאות: כל-דפקיהם למנהג דן מאת אלף ושבס
31 וחמשים אלף ושלש מאות לאחיעזר יסמי לדגליהם: פ
32 אלה פקדי בנ-ישראל לבית אבתם כל-פקדי המנהג
לצבאתם שש-מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות
33 וחמשים: ותלוסם לא התפקדו בתוך בני ישראל כאשר
34 צוה דוד את-משה: ונעשו בני ישראל ככל אשר-צוה
דוד את-משה בפקדי לדגליהם וכוונתו אל למשפחותיו
על-בית אבתיו: פ

ג
א ואלה תולדות אהרן ומשה ביום דבר דוד את-משה
2 בדר סיני: ואלה שמות בנ-יהוה הכהן: ונבב ואביהוא
3 אלעזר ואיתמר: אלה שמות בני אהרן הכהנים
4 המשוחים אשר-מלא דם לכהן: תמח נבב ואביהוא
לפני דוד, בדרקדם אל וזה לפני דוד במדבר סיני
וכנים לא-היו להם ונבב אלעזר ואיתמר על-פני אהרן
אביהם: פ
ג וידבר דוד את-משה לאמר: הקרב את-משה לך
והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו: ושמו

טויזענד אונד פיער הונדערט: 31 אלע
הונדערט אונד זיבען אונד פופציג טויזענד אונד
זעקס הונדערט זיין זאלען ציהען
צולעצט מיט זייער פעהקער:

32 דא דאזינע זענען דא געציילטע פון דא קינדער ישראל נאך דעם הויז פון זייער
פעטער, אלע געציילטע פון דא מנהג צו זייער הערשארען הארען, זעקס הונדערט
אונד דריי טויזענד אונד פינף הונדערט אונד פופציג: 33 אונד דא לויס זענען ניש
געציילט געווארען צווישען דא קינדער ישראל, אזוי וויא גאט האט געבאטען צו
משה: 34 אונד דא קינדער ישראל האבען געטוהן נאך אלעם וואס גאט האט
געבאטען צו משה, אזוי האבען זיין זיך געלאנגערט ביין זייער פעהקער, אונד אזוי
האבען זיין געצויגען איטליכער נאך זיינע געשלעכטער נאך דעם הויז פון
זייער פעטער:

קאפיטעל ג

1 אונד דאס זענען דא געשלעכטער פון אהרן אונד משה, אין דעם טאג ווען גאט
האט גערעט מיט משה אויף דעם בארג סיני: 2 אונד דא דאזינע זענען דא געמען
פון דא זיין פון אהרן, דער עלצטער נדב, אונד אביהוא, אלעזר אונד איתמר:
3 דא דאזינע זענען דא געמען פון דא זיין פון אהרן, וואס זענען געוואלט
געווארען, וואס מען האט דערפילט זייער הענד פהנים צו זיין: 4 אונד נדב
אונד אביהוא זענען געשטארבען פאר גאט, ווייל זיין האבען געענהט פרעמדעס
פיער פאר גאט אין דער מדבר סיני, אונד זיין האבען ניש געהאט קיינע
קינדער, אונד אלעזר אונד איתמר זענען געוועזען פהנים מיט אהרן זייער
פאטער:

5 אונד גאט האט גערעט צו משה אזוי צו זאגען: 6 גענעהן דעם שבט לוי, אונד דא
זאלסט איהם שטעלען פאר אהרן הכהן אז זיין זאלען איהם דיענען: 7 אונד זיין זאלען היטען

וַיִּנֶּעַ הַיְּהוֹנָן, אֹנֶדֶר דִּיא הַיְּהוֹנָן פֹּון דָּער
בִּאנְצֶע גַּעמיינדיע פֿאר דעם גַּעצֶעלט פֿון
דָּער פֿערזאמלונג צו דינען דעם דינסט
פֿון דעם מִשְׁכָּן: 8 אֹנֶדֶר וַיִּיא זְאֵלֶען
הַיְּשֻׁעַן אֵלע בָּלִים פֿון דעם גַּעצֶעלט פֿון
דָּער פֿערזאמלונג, אֹנֶדֶר דִּיא הַיְּהוֹנָן פֿון
דִּיא קִינְדֶּער יִשְׂרָאֵל, צו דינען דעם דינסט
פֿון דעם מִשְׁכָּן: 9 אֹנֶדֶר דִּיא זְאֵלֶסט
גַּעבֶּען דִּיא לִוִּים צו אַהֲרֹן אֹנֶדֶר צו
וַיִּנֶּעַ וַיִּהֵן, וַיִּיא זְאֵלֶען בִּאנְיָן גַּעבֶּעבֶּען
וַיִּין צו אֵיהֶם פֿון דִּיא קִינְדֶּער יִשְׂרָאֵל:
10 אֹנֶדֶר דִּיא זְאֵלֶסט גַּעפֶּעהֶלֶען אַהֲרֹן
אֹנֶדֶר וַיִּנֶּעַ וַיִּהֵן וַיִּיא זְאֵלֶען הַיְּשֻׁעַן
וַיִּירֶע בְּהוֹנָה, אֹנֶדֶר דָּער פֿרעמדיער
נָאם וועט זיך גַּענעהֶנען זְאֵל גַּעמיינט
ווערען:
11 אֹנֶדֶר נָאם הָאָט גַּערעמט צו מִשָּׁה אַזוי
צו זאָנען: 12 זַעה, אִיךְ הָאָב גַּענומען
דִּיא לִוִּים פֿון צווישען דִּיא קִינְדֶּער יִשְׂרָאֵל
אנשטאט אַיטליכען בָּכֹר נָאם עפענט
דִּיא גַּעבערמוטער פֿון דִּיא קִינְדֶּער
יִשְׂרָאֵל, אֹנֶדֶר דִּיא לִוִּים זְאֵלֶען גַּעהערען
צו מִיר: 13 וְהָאִין צו מִיר גַּעהערען
אַלע בָּכֹרִים, אִין דעם טאָג ווען אִיךְ
הָאָב גַּעשלאָנען אַיטליכען בָּכֹר אִין דעם
לאַנד מִצְרַם הָאָב אִיךְ מִיר גַּעהייליגט
אַיטליכען בָּכֹר אִין יִשְׂרָאֵל פֿון גַּענשען בִּזֵּי בְּהֵמָה, וַיִּיא זְאֵלֶען וַיִּין צו מִיר, אִיךְ
בִּין נָאָם:

14 אֹנֶדֶר נָאָם הָאָט גַּערעמט צו מִשָּׁה אִין דָּער מִדְבָּר סִיני אַזוי צו זאָנען: 15 צִייל דִּיא
קִינְדֶּער לִוִּי נָאָף דעם הָיִז פֿון וַיִּירֶע פֿעטער, נָאָף וַיִּירֶע גַּעשלאַכטער, אַיטליכען זָכָר
פֿון אִיין חֹדֶשׁ אַלט אָן אֹנֶדֶר דִּרְיֶבֶר זְאֵלֶסט דִּיא וַיִּיא צִיילֶען: 16 אֹנֶדֶר מִשָּׁה הָאָט
וַיִּיא גַּעצִיילט נָאָף דעם וואָרט פֿון נָאָם אַזוי וַיִּיא עַר אִזֵּי גַּעבִיאטען גַּעוואָרען:
17 אֹנֶדֶר דִּיא דִּאָוִינֶע זַנֶּען גַּעוועזען דִּיא וַיִּהֵן פֿון לִוִּי מִיט וַיִּירֶע גַּעמען, גִּרְשֹׁן, אֹנֶדֶר
קָהֵת, אֹנֶדֶר מְרָרִי: 18 אֹנֶדֶר דִּיא דִּאָוִינֶע זַנֶּען דִּיא גַּעמען פֿון דִּיא וַיִּהֵן פֿון גִּרְשֹׁן
נָאָף וַיִּירֶע גַּעשלאַכטער, לִבְנֵי אֹנֶדֶר שְׁמֵעִי: 19 אֹנֶדֶר דִּיא וַיִּהֵן פֿון קָהֵת נָאָף וַיִּירֶע
גַּעשלאַכטער, עמרם אֹנֶדֶר יִצְהָר, חִבְרוֹן אֹנֶדֶר עִזִּיאֵל: 20 אֹנֶדֶר דִּיא וַיִּהֵן פֿון מְרָרִי נָאָף
וַיִּירֶע גַּעשלאַכטער, מִחֵלִי אֹנֶדֶר מוֹשֶׁה, דִּיא דִּאָוִינֶע זַנֶּען דִּיא גַּעשלאַכטער פֿון לִוִּי
נָאָף דעם הָיִז פֿון וַיִּירֶע פֿעטער: 21 פֿון גִּרְשֹׁן דָּאָס גַּעשלאַכט פֿון לִבְנֵי אֹנֶדֶר דָּאָס
גַּעשלאַכט פֿון שְׁמֵעִי, דִּיא דִּאָוִינֶע זַנֶּען דִּיא גַּעשלאַכטער פֿון דעם גִּרְשֹׁן: 22 וַיִּירֶע
גַּעצִיילטע מִיט דִּיא צָאל פֿון אַיטליכען זָכָר פֿון אִיין חֹדֶשׁ אַלט אָן אֹנֶדֶר דִּרְיֶבֶר,
וַיִּירֶע גַּעצִיילטע זַנֶּען גַּעוועזען זיבען טויזענד אֹנֶדֶר פִּינֶף הִונְדֶּערט: 23 דִּיא גַּע־
שלאַכטער פֿון דעם גִּרְשֹׁן זְאֵלֶען זיך לאַגערען הִינטער דעם מִשְׁכָּן קעגען מערב־זייט:
24 אֹנֶדֶר פֿון לָאָל: 25 אֹנֶדֶר דִּיא הַיְּהוֹנָן פֿון דִּיא וַיִּהֵן פֿון גִּרְשֹׁן אִין דעם גַּעצֶעלט פֿון
דָּער פֿערזאמלונג זְאֵל וַיִּין דִּיא מִשְׁכָּן, אֹנֶדֶר דָּאָס גַּעצֶעלט, וַיִּנֶּעַ דַּעק אֹנֶדֶר דִּיא דַּעק
פֿון דָּער מִיר פֿון דעם גַּעצֶעלט פֿון דָּער פֿערזאמלונג: 26 אֹנֶדֶר דִּיא אֹמְהֶענֶג פֿון דעם
פֿאַרהוּף, אֹנֶדֶר דִּיא דַּעק פֿון דָּער מִיר פֿון דעם פֿאַרהוּף, וְהָאָט אִזֵּי בִּיא דעם מִשְׁכָּן אֹנֶדֶר
דעם מִזְבֵּחַ רִיבֶנֶם אַרום, אֹנֶדֶר וַיִּנֶּעַ שְׁמִירָה, צו וַיִּין בִּאנְצֶען דינסט: 27 אֹנֶדֶר צו קָהֵת אִזֵּי
גַּעוועזען דָּאָס גַּעשלאַכט פֿון דעם עמרם, אֹנֶדֶר דָּאָס גַּעשלאַכט פֿון דעם יִצְהָר, אֹנֶדֶר
דָּאָס גַּעשלאַכט פֿון דעם חִבְרוֹנִי, אֹנֶדֶר דָּאָס גַּעשלאַכט פֿון דעם עִזִּיאֵלִי, דִּיא דִּאָוִינֶע זַנֶּען

דיא געשלעכטער פון דעם קהתי: 28 אונד
דיא צאל פון איטליכען זכר פון איין
חדש אלט אן אונד דריבער, וואר אכט
טויזענד אונד זעקס הונדערט וואס האבען
געהיט דיא היטונג פון דעם הייליגטום:
29 דיא געשלעכטער פון דיא זיהן פון
קהת זאלען זיך לאגערען אויף דיא זייט
פון דעם משכן קעגען דרום־זייט:
30 אונד דער פירשט פון דעם הויז פון
דעם פאטער פון דיא געשלעכטער פון
דעם קהתי זאל זיין אליצפן זוהן פון
עזיאל: 31 אונד זייער היטונג זאל זיין
דער קאסטען, אונד דער טיש אונד דעם
לייכטער (מנרה) אונד דיא מזבחות אונד
דיא הייליגע כלים וואס זייא זאלען מיט
זייא דינען, אונד דיא פארהענג אונד זיין
גאנצער דינקסט: 32 אונד דער פירשט
פון דיא פירשטען פון לוי זאל זיין אליעזר
דער זוהן פון אחריה הכהן, ער זאל געזעצט
זיין איבער דיא היטער פון דיא היטונג
פון דעם הייליגטום: 33 פון מררי אזוי
געזעזען דאס געשלעכט פון מחלי, אונד
דאס געשלעכט פון מוש, דיא דאזיגע
זענען זייא געשלעכטער פון מררי:
34 אונד זייער געציילטע מיט דיא צאל

משפחת הקהתי: במספר כל־זכר מבדולח ומעלה
שנת אלפים ושלש מאות שמרי משמרת, וקדש:
משפחת בגדיקת יצו על יד המשכן תמנה: וישא
ביתאב למשפחת הקהתי אלצפן בדצאל: ומשמרתם
הארץ והשלחן והמזבח וכל הקדש אשר
ישרתו בהם והקדש וכל עבדתו: וישא וישא הלוי
אלצפן בדארתן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש:
למררי משפחת המחלי ומשפחת המוש אלה הם
משפחת מררי: ופקדתם במספר כל־זכר מבדולח
למעלה שלש אלפים ומאתים: וישא ביתאב למשפחת
מררי צוראל בדאכחיל על יד המשכן יצו צפני:
ומקדת משמרת בני מררי קדש המשכן ובדחיו
ועמדי ואדניו וכלכליו וכל עבדתו: ועמדי הוצר
סביב ואדניו ותחתם ומתחתם: ותחתם לפני המשכן
קדמה לפני אהל־מועד ומזבחה משה: ואהרן ובניו
שמרים משמרת המקדש למשמרת בני ישראל והקר
הקרב וימת: כל־פקדת הקדש אשר פקד משה ואהרן
על־פי דתו למשפחתם כל־זכר מבדולח ומעלה
משנים ושמרים אלה: ס ויאמר יהוה אל־משה פקד
כל־זכר וכל לבני ישראל מבדולח ומעלה ושא את
מספר שמרתם: ולקחתם את־הכלים ל־אזי דתו תחת כל
זכר בני ישראל ואת בדמת הכלים תחת כל־זכר
בדמת בני ישראל: ופקד משה כאשר צוה יהוה
אתו את־כל־בכור בני ישראל: וידו כל־בכור וזכר
במספר שמת מבדולח ומעלה לפקדתם שלש ושמרים
אלף שלשה ושמרים ומאתים:
וידבר יהוה אל־משה לאמרי: קח את־הכלים תחת כל־

פון איטליכען זכר פון איין חדש אלט אונד דריבער, זענען געזעזען זעקס טויזענד
אונד צוויי הונדערט: 35 אונד דער פירשט פון דעם הויז פון דעם פאטער פון דיא
געשלעכטער מררי וואר צוראל זוהן פון אביחיל זייא זאלען זיך לאגערען אויף דער
זייט פון דעם משכן קעגען צפון־זייט: 36 אונד דער דינקסט פון דיא היטונג פון דיא
זיהן פון מררי זאל זיין דיא ברעטער פון דעם משכן, אונד זיינע רינגעל, אונד זיינע
זיילען, אונד זיינע שוועל, אונד אלע זיינע כלים, אונד זיין גאנצער דינקסט: 37 אונד
דיא זיילען פון דעם פארהויף רינגס ארום, אונד זייער שוועל, אונד זייער גענעל,
אונד זייער שטריק: 38 אבער דיא וואס לאגערן זיך פאר דעם משכן, קעגען
מזרח־זייט פון דעם געזעצט פון דער פערזאמלונג, קעגען מזרח־זייט, זאל זיין משה
אונד אהרן אונד זיינע זיידן, וואס היטען דיא היטונג פון דעם הייליגטום (מקדש) צו
דיא היטונג פון דיא קינדער ישראל, אונד דער פערמער וואס וועט זיך גענעהען
זאל געטייט ווערען: 39 אלע דיא געציילטע פון דיא לויס וואס משה אונד אהרן
האבען געציילט נאך דעם ווארט פון גאט, נאך זייער געשלעכטער, איטליכער זכר
פון איין חדש אלט אן אונד דריבער, זענען געזעזען צוויי אונד צוואנציג טויזענד:
40 אונד גאט האט געזאגט צו משה, צייל איטליכען בכור וואס איז א זכר פון דיא
קינדער ישראל, פון איין חדש אלט אן אונד דריבער, אונד נעם אויף דיא צאל פון
זייער געמען: 41 אונד דא זאלסט געמען דיא לויס צו מיר, איך בין גאט,
אנשטאט איטליכען בכור אונטער דיא קינדער ישראל, אונד דיא בהמות פון דיא לויס
אנשטאט פון איטליכען בכור אונטער דיא בהמות פון דיא קינדער ישראל:
42 אונד משה האט געציילט אזוי וויא גאט האט איהם געבאטען, איטליכען בכור
אונטער דיא קינדער ישראל: 43 אונד עס זענען געזעזען איטליכער בכור, וואס
איז א זכר, מיט דיא צאל פון דיא געמען פון איין חדש אלט אן אונד דריבער צו
זייער געציילטע, צוויי אונד צוואנציג טויזענד, צוויי הונדערט אונד דריי
אונד זיבעציג:

44 אונד גאט האט גערעט צו משה אזוי צו זאגען: 45 נעם דיא לויס אנשטאט איטליכען

בכור אונסער דיא קינדער ישראל אונד
דיא בהמות פון דיא לויס אנשטאט וירע
בהמות, אונד דיא לויס זאלען זיין מין,
איך בין נאט: 46 אונד דיא דערלייזטע
פון דיא צווייטא הונדערט דרייא אונד
ווייציג וואס זענען איבריג מעהר פון דיא
לויס, פון דיא בכורים פון דיא קינדער
ישראל: 47 אונד דוא זאלסט נעמען
פינף שקלים פאר איינליכען קאפ, נאך
דעם הייליגען שקל נאך זאלסט דוא
נעמען, צוואנציג ברה איז דער שקל:
48 אונד דוא זאלסט נעמען דאס געלד
צו אהרן אונד צו זיינע זיהן, דיא דער-
לייזטע וואס זענען איבריג מעהר פון
זייא: 49 אונד משה האט גענומען דאס
געלד פון דיא דערלייזונג פון דיא וואס
זענען איבריג מעהר פון דיא דערלייזטע
פון דיא לויס: 50 פון דיא בכורים פון
דיא קינדער ישראל האט ער גענומען
דאס געלד, איין טויזענד דרייא הונדערט
אונד פינף אונד זעכציג, נאך דעם היי-
ליגען שקל נאך: 51 אונד משה האט
געגעבען דאס געלד פון דיא דערלייזטע
צו אהרן אונד צו זיינע זיהן נאך דעם
ווארט פון נאט, אזוי וויא נאט האט
געבאטען צו משה:

כטו בבני ישראל ואחיהם הלוי תחת כהתם
ותירל הלוי את דתו: ואת פדיו השלשה וחשבעים
המאתים הערפים על הלוי מכבוד בני ישראל: ולקחת
המטת המטה שקלים ללולאת בשקל הכסף הקח
עצרים נדה השקל: ונתת הכסף לאהרן ולבניו פדיו
הערפים בהם: וקח משה את כסף הפדיוס מאת
הערפים על פדיו הלוי: מאת בכור בני ישראל לקח:
ואת הכסף המשה וששים ושלש מאות ואסף בשקל
הכסף: ונתן משה את הכסף הפדיוס לאהרן ולבניו על:
פי דתו כאשר צוה ה' את משה:
ד
וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמור: נטא אתראש
בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם: מכן
שלישם שנה ומעלה ועד בדחשים שנה קלכא לזכא
לעשות מלאכה באהל מעד: זאת עבדת בני קהת:
באהל מעד קדש הקדשים: וזא אהרן ובניו בנספת
המחנה חורזו את פרשת הכסף ונספתה את אהרן
השנה: ונתנו עליו כסיו עוד תחש ופרשו בגדיהם
תכלת מלמעלה ושמם בדיו: ועל שקלת הפנים יפרשו:
בגד תכלת ותנו עליו את התקנות ואת הכסף ואת
המעקח ואת קשות הכסף ואתם תמקד עליו דתו:
ופרשו עליהם בגד תכלת שני וכפו אתו במכסה עוד
תחש ושם את בדיו: ולקח: בגד תכלת וכפו אתי:
מלת-המאור ואת תכלת ואת המלקחה ואת מחותמה
ואת כלכלי שמנה אשר שרתה להם בהם: ותנו אתה
ואת כלכליה אל מכסה עוד תחש ותתנו על המוט:
ועל מוטותיהם יפרשו בגד תכלת וכפו אתו במכסה:

קאפיטעל ד

1 אונד נאט האט גערעט צו משה אונד צו אהרן אזוי צו זאגן: 2 נעם אויף דיא
צאל פון דיא קינדער קהת פון צווייטען דיא קינדער לוי, צו וירע געשלעכטער נאך
דעם הויז פון וירע פעטער: 3 פון דרייסיג יאהר אלט אן אונד דאריבער ביז פופציג
יאהר אלט, איינליכער וואס קומט צו דיא הערשאר צו טהון ארבייט אין דעם
געצעלט פון דיא פערזאמלונג: 4 דאס זאל זיין דער דינסט פון דיא קינדער קהת אין
דעם געצעלט פון דיא פערזאמלונג, וואס איז באנק הייליג: 5 אונד אהרן אונד זיינע
זיהן זאלען קומען ווען דיא מחנה ציהט, אונד זייא זאלען ארוינטער נעמען דעם פאר-
האנג, דיא דעק, אונד זייא זאלען דערמיט צוועקען דעם קאסטען פון דעם
צייגנים: 6 אונד זייא זאלען אויף איהם טהון דיא דעק פון תחשים-פעל, אונד
זייא זאלען אויסשפרייטען דאס באנק בלויז טוץ פון אויבען, אונד זייא זאלען
אנלייגען זיינע טראגשטאנגען: 7 אונד אויף דעם טיש פון דעם לחם הפנים
זאלען זייא אויסשפרייטען א בלויזעם טוץ, אונד זייא זאלען דרויף טהון דיא
שיסעל אונד דיא לעפעל אונד דיא אפסער-שאלען אונד דיא גיס-בעקען,
אונד דאס שטענדיגליכע ברויט זאל דרויף זיין: 8 אונד זייא זאלען אויסשפרייטען
אויף זייא א קארמזין טוץ, אונד זייא זאלען עס צוועקען מיט א דעק
פון תחשים-פעל, אונד זייא זאלען אנלייגען זיינע טראגשטאנגען: 9 אונד
זייא זאלען נעמען א בלויזעם טוץ אונד זייא זאלען צוועקען דעם לייכטער
פון דער מנרה, אונד זיינע לאמפען, אונד זיינע צוואנגען אונד זיינע פייער
פאנען, אונד אלע פלים פון זיין אייל, וואס זייא באדינען איהם מיט זייא:
10 אונד זייא זאלען עס אריינמהן אונד אלע זיינע פלים, אין דיא דעק פון תחשים-
פעל, אונד זייא זאלען זייא טהון אויף א שטאנג: 11 אונד אויף דעם גאלדענעם מזבח
זאלען זייא אויסשפרייטען א בלויזעם טוץ, אונד זייא זאלען איהם באדעקען מיט א דעק

פון תחשים פעל אונד זיין זאלען אַנד-
ליינען זייערע טראג-שטאנגען: 12 אונד
זיין זאלען נעמען אלע דיא פלים פון
דעם דינקסט וואס זיין דינען מיט זיין
אין דעם הייליגטום אונד זיין זאלען
זיין טהון אין א בלויזעם טונד אונד זיין
זאלען זיין צודעקען מיט דער דעק פון
תחשים פעל אונד זיין זאלען זיין טהון
אויף א שטאנג: 13 אונד זיין זאלען
אפדעקען דיא אש פון דעם מזבח אונד
זיין זאלען אויסשפרייטען דרויף א
פונדפור טונד: 14 אונד זיין זאלען טהון
אויף איהם אלע זיינע פלים וואס זיין
דינען איהם מיט זיין דיא פויער פאנען,
דיא באפעל אונד דיא שויעפל אונד דיא
שפרענג בעקען, אלע פלים פון דעם
מזבח אונד זיין זאלען אויסשפרייטען
אויף איהם דיא דעק פון תחשים פעל,
אונד זיין זאלען אַנליינען זיינע טראג-
שטאנגען: 15 אונד ווען אהרן אונד
זיינע זיהן האבען געענדיגט צו באדעקען
דאס הייליגטום אונד אלע הייליגע פלים
ווען דיא מכה ציהט, דערנאך זאלען
דיא קינדער פון קהת קומען צו טראגען,
אָבער זיין זאלען נישט אַנרירען אָן דעם
הייליגטום, כדי זיין זאלען נישט שטאר-
בען, דיא דאזיגע זאכען זענען דיא לאסט פון
דיא פערזאמלונג: 16 אונד דאס אָמט פון
אליל פון דיא לייכטונג, אונד דאס רויף-ווערק פון
דיא וואוילשטעקענדע געווייך, אונד דאס
שטענדיגליכע שפייז-אָפּפער, אונד דאס אליל פון
דיא זאלבונג, דאס אָמט פון דעם באַנצען
מושקן, אונד אלעס וואס איז אין איהם, אין דעם
הייליגטום אונד אין דעם שטארבען:

12 עור תחש ושמו את־בָּדִי: וְלָקְחוּ אֶת־כִּלְכִּיל הַשָּׂרָח
אֲשֶׁר יִשְׁתַּרְבֵּם בְּקֹדֶשׁ וְהָיָה אֶל־בָּגְדֵי תְכֵלֶת וְכִסּוּ
15 אוֹתָם בְּמִכְסָּה עֹר תַּחֲשׁ וְהָיָה עַל־הַמִּטָּה: וְהָיָה אֶת־
14 הַמִּזְבֵּחַ וְכָרְשׁוֹ עֲלָיו כְּגֵר אֶרְצָמוֹ: וְהָיָה עָלָיו אֶת־כִּלְכִּיל
כָּלִי אֲשֶׁר יִשְׁרָתוּ עָלָיו כָּלֵם אֶת־דִּמְחֹתָהּ אֶת־מִזְבְּחָהּ
וְאֶת־הַיָּדָיִם וְאֶת־הַמִּזְבְּחֹת לֵל כָּלִי הַמִּזְבֵּחַ וְכָרְשׁוֹ עֲלָיו
16 כְּסִי עֹר תַּחֲשׁ וְשָׂמוּ בָדִי: וְכֵלָה אֶתֶּן וְכִנּוּ לְכַסֹּת
אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־כִּלְכִּיל הַקֹּדֶשׁ בְּכֹסֶם הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּרְשׁוֹ
כִּבְיֵא בְּנִרְקָתָה לְשֹׂאת וְלֹא־יִנָּעוּ אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְהָיָה אֶל־הָאֵלֹהִים
17 מִשְׁלֵל בְּנִרְקָתָה בְּאֶתֶל מוֹעֵד: וְהָקִדְתָּ אֶלְעָזָר וְכָד
18 אֶתֶּן הַכֹּהֵן עֲמֹן הַמִּזְבֵּחַ וְהָקִדְתָּ הַסֹּמֵם וּמִתַּת הַמִּזְבֵּחַ
וְעֲמֹן הַמִּשְׁחָה קִדְּשָׁה עֲלֵיהֶם וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ בְּקֹדֶשׁ
וְכֵלָיו: פ

17 וְכָדִי דָוָה אֶל־מִשְׁחָה וְאֶל־אֶתֶּן לְאֶמֶר: אֶל־תִּכְרִיתוּ
18 אֶת־שִׁבְטֵי מִשְׁפַּחַת הַקֹּדֶשׁ מִתַּת הַלֵּחִם: וְהָיָה וְעָשׂוּ
19 לָהֶם חֵיוֹ וְלֹא יִהְיוּ בְּנִשְׁתָּם אֶת־הַקֹּדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ אֶתֶּן
וְכָדִי וְכָדִי וְשָׂמוּ אוֹתָם אֵשׁ אֵשׁ עַל־כִּלְכִּיל וְאֶל־מִשְׁחָה:
ב וְלֹא־יִנָּעוּ לְקָדוֹת כִּבְלֵי אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְהָיָה:

פ פ פ

21 וְכָדִי דָוָה אֶל־מִשְׁחָה לְאֶמֶר: נִשָּׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי נִרְשָׁן
22 בְּיָדָם לְבֵית אֲבוֹתָם לְמִשְׁפַּחָתָם: מִן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וְעַד־כִּדְּמִשְׁעִים שָׁנָה תַּפְקֹד אוֹתָם לְהִבְדִּיל לְבָבָא
24 צָבָא לְכָדִי עֲבָדָה בְּאֶתֶל מוֹעֵד: וְהָיָה עֲבָדָה מִשְׁפַּחַת
25 הַקֹּדֶשׁ לְכָדִי וְלְמִשְׁחָה: וְהָיָה אֶת־רִשְׁתָּהּ הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־
אֶתֶל מוֹעֵד בְּכָסֶדֶר וּבְכָסֶדֶר הַקֹּדֶשׁ אֶת־רִשְׁתָּהּ לְמִשְׁכָּנָהּ
26 וְאֶת־מִסְדָּהּ פִּתַּח אֶתֶל מוֹעֵד: וְאֶת־קִלְעֵי הַחֹצֵר וְאֶת־מִסְדָּוָהּ
פִּתַּח וְעַד־הַחֹצֵר אֶת־עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ כִּבְדִּי
וְהָיָה מִתְרֵיהֶם וְאֶת־כִּלְכִּיל עֲבָדָתָם וְהָיָה כִּלְכִּיל עֲשֵׂה

נשא

21 אונד באט האט גערעט צו משה אזוי צו זאגען: 22 נעם אויף דיא הויפט-צאל פון
דיא קינדער גרשון אויף פון זיין, צו דעם הויז פון זייערע פעטער נאך זייערע געשלעכט-
טער 23 פון דרייסיג אהר אלט אן אונד דריבער, ביז פופציג יאהר אלט זאלסט דוא
זיין ציילען איטליכער וואס קומט צו דינען אין דיא הערשאַר, צו דינען דעם דינקסט
אין דעם געצעלט פון דיא פערזאמלונג: 24 דאס דאזיגע איז דער דינקסט פון דיא
געשלעכטער פון דעם גרשון, צו דינען אונד צו טראגען: 25 זיין זאלען טראגען
דיא איבערהענג פון דעם מושקן אונד דאס געצעלט פון דיא פערזאמלונג, זיינע דעק,
אונד דיא דיא דעק פון תחשים פעל וואס איז אויבען דארויף, אונד דיא דעק פון
דער מיר פון דעם אהל מועד: 26 אונד דיא אומהענג פון דעם פאר-הויף אונד דיא דעק פון
דיא מיר פון דעם מויער פון דעם פאר-הויף, וואס איז בריא דעם מושקן אונד בריא דעם מזבח
רינגסארום, אונד זייערע שטריק אונד אלע פלים פון זייערע דינקסט, פון אלעס וואס איז געמאכט

פאר

לָסֵם וְאָבְדוּ: עֲלִפֵּי אֶחָד וּבְלֵוִי תִּהְיֶה בְּלִעְבֹּד בְּנֵי 27
הַרְשֵׁנִי לְלִמְשָׁאִם וְלָכֵל עֲבֹדָתָם וּפְקֻדָּתָם עֲלֵהֶם
בְּמִשְׁמֶרֶת אֶת כְּלִמְשָׁאֵם: זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי 28
הַרְשֵׁנִי בְּאֶהֱל מוֹעֵד וּמִשְׁמֶרֶתָם בֵּד אִתָּמֶר בְּדֹאמֶר
הַכֹּהֵן: ס בְּנֵי מִרְיָ לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם תִּפְקֹד 29
אֹתָם: מִכֵּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעֲלָה וְעַד בְּרַחֲמֵשִׁים שָׁנָה 5
תִּפְקֹדֵם בְּלִהְיָא לְצִבָּא לְעֵבֶד אֲתִיעֲבֹדַת אֶהֱל מוֹעֵד: 31
וְזֹאת מִשְׁמֶרֶת מִשָּׂאֵם לְכָל־עֲבֹדָתָם בְּאֶהֱל מוֹעֵד כִּרְשִׁי 32
הַמִּשְׁכָּן וּבְרִחְוִי וְעִמְדָּיו וְאֶרְצוֹ: וְעִמְדֵי הַחֲצֵר כִּסִּים 33
וְאֶרְצוֹתֵם וְיִתְדֵיהֶם וּמִתְרֵיהֶם לְכָל־קִלְיָנֵם וְלָכֵל עֲבֹדָתָם 34
וּבִשְׁמֵת תִּפְקֹדוּ אֶת־כָּל־י מִשְׁמֶרֶת מִשָּׂאֵם: זֹאת עֲבֹדַת 35
מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מִרְיָ לְכָל־עֲבֹדָתָם בְּאֶהֱל מוֹעֵד בֵּד אִתָּמֶר
בְּדֹאמֶר הַכֹּהֵן: וּפְקֹד מִשָּׂה וְאֶחָד וְתִשָּׂא הַעֲנָה אֶת־ 36
בְּנֵי הַקֹּהֵל לְמִשְׁפַּחְתָּם וּלְבֵית אֲבֹתָם: מִכֵּן שְׁלֹשִׁים 37
שָׁנָה וּמַעֲלָה וְעַד בְּרַחֲמֵשִׁים שָׁנָה בְּלִהְיָא לְצִבָּא 38
לְעֵבֶדָה בְּאֶהֱל מוֹעֵד: וְהָיוּ פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפַּחְתָּם אֲלֵפִים 39
שֶׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים: אֵלֶּה פְקֻדֵי מִשְׁפַּחַת הַקֹּהֵל כֹּל 40
הָעֵבֶד בְּאֶהֱל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקֵד מִשָּׂה וְאֶחָד עֲלֵפֵי יִדְהָ: 41
בְּדִמְשָׁה: ס וּפְקֹד בְּנֵי מִרְיָ לְמִשְׁפַּחְתָּם וּלְבֵית 42
אֲבֹתָם: מִכֵּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעֲלָה וְעַד בְּרַחֲמֵשִׁים 43
שָׁנָה בְּלִהְיָא לְצִבָּא לְעֵבֶדָה בְּאֶהֱל מוֹעֵד: וְהָיוּ 44
פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפַּחְתָּם אֲלֵפִים וּמֵאוֹת: אֵלֶּה פְקֻדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מַח 45

פֶּאֶר זִינָא, אֹנֶד זִינָא וְאֵלֶּען דִּינֵעֵן: 27 נֶאָךְ
דַּעַם בַּעַפֵּל פֹּון אֶחָד אֹנֶד זִינֵע זִינֵע וְיִהֵן
זֵאל זִינֵן דַּעַר נֶאנְעֶר דִּינֶסֶט פֹּון דִּיא
קִינְדֶּר פֹּון דַּעַם בְּרִשְׁנִי צו אֵלֶּע זִינֵע
לֶאסֶט אֹנֶד צו זִינֵר נֶאנְעֶען דִּינֶסֶט
אֹנֶד אִיֶּהר זֵאלֶט בַּעַפֵּלֶען אֹיֶה זִינָא
אִין דִּיא הִיטונג זִינֵר נֶאנְעֶע לֶאסֶט:
28 דֶאס דֶאזִינֵע אִיז דַּעַר דִּינֶסֶט פֹּון דִּיא
נַעַשְׁלֶעכְטֶער פֹּון דִּיא קִינְדֶּר פֹּון דַּעַם
בְּרִשְׁנִי אִין דַּעַם נַעַשְׁלֶעט פֹּון דִּיא פֶּעֶר־
וּאָמְלוֹנֵג, אֹנֶד זִינֵר הִיטונג דוּרְךְ אִיֶּתָמֶר
וְיִהֵן פֹּון אֶחָד הַכֹּהֵן: 29 דִּיא קִינְדֶּר
מִרְיָ צו זִינֵר נַעַשְׁלֶעכְטֶער נֶאָך דַּעַם
הָיוּ פֹּון זִינֵר פֶּעטֶער זֵאלֶט דֹא זִינָא
צִיילֶען: 30 פֹּון דִּרִיסיג יֶאֱהֶר אֵן אֹנֶד
דִּרְבֶּער אֹנֶד בִּיז פּוּפֶציג יֶאֱהֶר אֵלֶט
זֵאלֶט דֹא זִינָא צִיילֶען, אִיטְלִיכֶער וְזֵאס
קֹמֶט צו דִּיא הַעַרְשָׁאר צו דִּינֵען דַּעַם
דִּינֶסֶט פֹּון דַּעַם נַעַשְׁלֶעט פֹּון דִּיא פֶּעֶר־
וּאָמְלוֹנֵג: 31 אֹנֶד דֶאס דֶאזִינֵע אִיז דִּיא
הִיטונג פֹּון זִינֵר לֶאסֶט צו זִינֵר נֶאנְעֶען
דִּינֶסֶט אִין דַּעַם נַעַשְׁלֶעט פֹּון דִּיא פֶּעֶר־
וּאָמְלוֹנֵג, דִּיא בְּרַעטֶער פֹּון דַּעַם מִשְׁפָּן,
אֹנֶד זִינֵע רִינֶעל, אֹנֶד זִינֵע זִיילֶען, אֹנֶד
זִינֵע שְׁוֹעֵל: 32 אֹנֶד דִּיא זִיילֶען פֹּון
דַּעַם פֶּאֶרְהוּף רִינֶגסֶאָרֹם, אֹנֶד זִינֵר

שְׁוֹעֵל אֹנֶד זִינֵר נַעַנְעֵל, אֹנֶד זִינֵר שְׁטִרִיק, אֵלֶּע זִינֵר פֹּלים, אֹנֶד זִינֵרֶן נֶאנְעֶען
דִּינֶסֶט, אֹנֶד מִיט נַעַמֶען זֵאלֶט אִיֶּהר בַּעַפֵּלֶען דִּיא פֹּלים פֹּון דִּיא הִיטונג פֹּון זִינֵר
לֶאסֶט: 33 דֶאס דֶאזִינֵע אִיז דַּעַר דִּינֶסֶט פֹּון דִּיא נַעַשְׁלֶעכְטֶער פֹּון דִּיא קִינְדֶּר מִרְיָ,
צו זִינֵרֶן נֶאנְעֶען דִּינֶסֶט אִין דַּעַם נַעַשְׁלֶעט פֹּון דַּעַר פֶּעֶר־וּאָמְלוֹנֵג, דוּרְךְ אִיֶּתָמֶר וְיִהֵן
פֹּון אֶחָד הַכֹּהֵן: 34 אֹנֶד מִשָּׂה אֹנֶד אֶחָד דִּיא פִּירִשְׁטֶען פֹּון דִּיא נַעַמִינֶדֶע
הֶאָבֶען נַעַצִיילֶט דִּיא קִינְדֶּר פֹּון דַּעַם קֹהֵל נֶאָך זִינֵר נַעַשְׁלֶעכְטֶער, אֹנֶד נֶאָך דַּעַם
הָיוּ פֹּון זִינֵר פֶּעטֶער: 35 פֹּון דִּרִיסיג יֶאֱהֶר אֵלֶט אֵן אֹנֶד דִּרְבֶּער, אֹנֶד בִּיז פּוּפֶציג
יֶאֱהֶר אֵלֶט, אִיטְלִיכֶער וְזֵאס אִיז נַעַקֹמֶען צו דַּעַר הַעַרְשָׁאר צו דַּעַם דִּינֶסֶט אִין דַּעַם
נַעַשְׁלֶעט פֹּון דִּיא פֶּעֶר־וּאָמְלוֹנֵג: 36 אֹנֶד עַם זַענֶען נַעַנְעֶעזֶען זִינֵר נַעַצִיילֶט צו
זִינֵר נַעַשְׁלֶעכְטֶער צוֹוִינָא מוֹיזֶענְד זִינֵר הִינְדֶּערט אֹנֶד פּוּפֶציג: 37 דִּיא דֶאזִינֵע
זַענֶען דִּיא נַעַצִיילֶט פֹּון דִּיא נַעַשְׁלֶעכְטֶער פֹּון דַּעַם קֹהֵל, אִיטְלִיכֶער וְזֵאס הֶאָט
נַעַרִינֶט אִין דַּעַם נַעַשְׁלֶעט פֹּון דִּיא פֶּעֶר־וּאָמְלוֹנֵג, וְזֵאס מִשָּׂה אֹנֶד אֶחָד הֶאָבֶען נַעַצִיילֶט
נֶאָך דַּעַם וְזֵאס פֹּון נֶאָט דוּרְךְ מִשָּׂה: 38 אֹנֶד דִּיא נַעַצִיילֶט פֹּון דִּיא וְיִהֵן פֹּון
בְּרִשְׁוֹן, נֶאָך זִינֵר נַעַשְׁלֶעכְטֶער אֹנֶד נֶאָך דַּעַם הָיוּ פֹּון זִינֵר פֶּעטֶער: 39 פֹּון
דִּרִיסיג יֶאֱהֶר אֵלֶט אֵן אֹנֶד דִּרְבֶּער אֹנֶד בִּיז פּוּפֶציג יֶאֱהֶר אֵלֶט, אִיטְלִיכֶער וְזֵאס אִיז
נַעַקֹמֶען צו דַּעַר הַעַרְשָׁאר צו דַּעַם דִּינֶסֶט אִין דַּעַם נַעַשְׁלֶעט פֹּון דִּיא פֶּעֶר־וּאָמְלוֹנֵג:
40 אֹנֶד עַם זַענֶען נַעַנְעֶעזֶען זִינֵר נַעַצִיילֶט צו זִינֵר נַעַשְׁלֶעכְטֶער נֶאָך דַּעַם הָיוּ
פֹּון זִינֵר פֶּעטֶער, צוֹוִינָא מוֹיזֶענְד אֹנֶד זַעַקס הִינְדֶּערט אֹנֶד דִּרִיסיג: 41 דִּיא דֶאזִינֵע
זַענֶען דִּיא נַעַצִיילֶט פֹּון דִּיא קִינְדֶּר בְּרִשְׁוֹן, אִיטְלִיכֶער וְזֵאס הֶאָט נַעַרִינֶט אִין דַּעַם
נַעַשְׁלֶעט פֹּון דִּיא פֶּעֶר־וּאָמְלוֹנֵג, וְזֵאס מִשָּׂה אֹנֶד אֶחָד הֶאָבֶען נַעַצִיילֶט נֶאָך דַּעַם וְזֵאס
פֹּון נֶאָט: 42 אֹנֶד דִּיא נַעַצִיילֶט פֹּון דִּיא נַעַשְׁלֶעכְטֶער פֹּון דִּיא קִינְדֶּר מִרְיָ נֶאָך
זִינֵר נַעַשְׁלֶעכְטֶער נֶאָך דַּעַם הָיוּ פֹּון זִינֵר פֶּעטֶער: 43 פֹּון דִּרִיסיג יֶאֱהֶר אֵלֶט אֵן
אֹנֶד דִּרְבֶּער אֹנֶד בִּיז פּוּפֶציג יֶאֱהֶר אֵלֶט, אִיטְלִיכֶער וְזֵאס אִיז נַעַקֹמֶען צו דַּעַר
הַעַרְשָׁאר צו דַּעַם דִּינֶסֶט אִין דַּעַם נַעַשְׁלֶעט פֹּון דִּיא פֶּעֶר־וּאָמְלוֹנֵג: 44 אֹנֶד עַם זַענֶען
נַעַנְעֶעזֶען זִינֵר נַעַצִיילֶט נֶאָך זִינֵר נַעַשְׁלֶעכְטֶער דִּרִינָא מוֹיזֶענְד אֹנֶד צוֹוִינָא
הִינְדֶּערט: 45 דִּיא דֶאזִינֵע זַענֶען דִּיא נַעַצִיילֶט פֹּון דִּיא נַעַשְׁלֶעכְטֶער פֹּון דִּיא קִינְדֶּר

מִרְיָה אִשְׁרָף מִשֶּׁה וְאֶתֶּן עֲלֵיהֶם יְהוָה בְּדִמְשָׁה: כֹּל
הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בְּיָד מִשֶּׁה וְאֶתֶּן וְנִשְׂאִי יִשְׂרָאֵל אֶת־
הַלֵּל לְמִשְׁפַּחְתָּם לְכֹלֹת אֲבֹתָם: מִכֹּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְנִמְעַלָה
וְעַד בְּרַחֲמֵשׁ שָׁנָה כִּלְדָּהָ לַעֲבֹד עֲבָדָה וְנִמְעַלָה
מִשָּׂא בְּאֶהֱל מִזֶּדֶד: וְהָיוּ פְקֻדֵיהֶם שְׁמֵעַת אֲלֵפִים וְחֲמִשׁ
מֵאוֹת וּשְׁמֹנִים: עֲלֵיהֶם יְהוָה פָּקֵד אֹתָם בְּדִמְשָׁה אִשְׁשׁ
עַל עֲבָדָתָהּ וְעַל מִשְׁאֹפְקָהּ וְאִשְׁרָצָהּ וְהָיָה דִּמְשָׁה: פ

וְיָדָבָר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צִו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְשִׁלְחוּ מִדֶּהֱמָנָה כֹּל־צֹרֶעַ וְכֹל־נֹב וְכֹל טָמֵא לְנֶפֶשׁ:
מִזֶּרַע עֲדִינָבָה וְשִׁלְחוּ אֶל־מִחֹן לַמִּחֲנֶה וְשִׁלְחוּם וְלֹא
יָטֵמְאוּ אֶת־מִחֲנֵיהֶם אֲשֶׁר אֵין שָׁכֵן בְּתוֹכָם: וְהִשְׁרִיכוּ כָּעַן
יִשְׂרָאֵל וְשִׁלְחוּ אֹתָם אֶל־מִחֹן לַמִּחֲנֶה כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בִּן עֶשְׂרֵי בָּעַר יִשְׂרָאֵל: פ

וְיָדָבָר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דִּבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ
אֶרְאֵשָׁה כִּי יַעֲשֶׂה מְכֻלִּתָּוָת הָאָדָם לְמַעַל מַעַל בְּיְהוָה
וְאִשְׁמָה נֶפֶשׁ הָהוּא: וְהִנְעִיו אֶת־הַטָּמֵאִים אֲשֶׁר עִשְׂוּ
וְהִשְׁבִּי אֶת־אֲשָׁמָם בְּרֹאשׁוֹ חֲמִישָׁתוֹ יִסַּף עָלָיו וְהָיָה לְאִשָּׁר
אֲשֶׁם לוֹ: וְאִם־אִין לֹאִישׁ נָאֵל לְהִשְׁבִּי הָאֲשָׁם אֱלֹהֵי הָאֲשָׁם
הַמֹּשִׁב לִיהוָה לִכְפֹּן מִלְכָּד אֵיל הַכִּפֻּרִים אֲשֶׁר יִכְפֹּר
בּוֹ עָלָיו: וְכִלְתוּהֶם לְכֹל־קֹדֶשׁ בְּגֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
יִקְרְבוּ לִכְפֹּן לוֹ יְהוָה: וְאִישׁ אֶת־קֹדְשׁוֹ לוֹ יִהְיֶה אִישׁ
אֲשֶׁר־יִתֵּן לִכְפֹּן לוֹ יִתֵּן: פ

וְיָדָבָר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דִּבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּרְחֻשָּׁה אֲשֶׁה וְנִמְעַלָה בּוֹ
מַעַל: וְשָׁכַב אִישׁ אִתָּהּ שִׁכְבַּת־זָרָה וְנָעַל מִשְׁעֵי אִישָׁה
וְנִסְתַּחֲדָה וְהָיָה נִטְמָאָה וְעַד אֵין בָּהּ הוּא לֹא נִתְפַּשֵּׁר:

אֹמְרִיין וְנִעֲנֵן אַ מוֹיִטֵּעַן: 3 פֹּון א זָכָר בִּיד נִקְבָה זָאֵלְט אִיהֶר אֲנוּעִקְשִׁיקֶען,
אויסווייניג פֹּון דער מִחְנָה זָאֵלְט אִיהֶר זיִיא אֲנוּעִקְשִׁיקֶען, כִּדִּי זיִיא זָאֵלְט נִיט פֿער־אֹמֶר
רייניגֶען דיא מִחְנָה וְנָאם אִיךָ רִיז צווישֶׁען זיִיא: 4 אֹנֶד דיא קִינְדֶער יִשְׂרָאֵל הָאָבֶען
אזוי גַּעטְהוּן, אֹנֶד זיִיא הָאָבֶען זיִיא אֲנוּעִקְשִׁיקֶען אויסווייניג פֹּון דער מִחְנָה, אזוי
וְיִיא נָאם הָאָם גַּעֲרַעט צו מֹשֶׁה, אזוי הָאָבֶען דיא קִינְדֶער יִשְׂרָאֵל גַּעטְהוּן:

5 אֹנֶד נָאם הָאָם גַּעֲרַעט צו מֹשֶׁה אזוי צו זָאָנֶען: 6 רַעֲד צו דיא קִינְדֶער יִשְׂרָאֵל אַ
מֵאן אָדֶער אַ ווייב ווען זיִיא וועלֶען טְהוּן אִיר־גַּעֲדֶר א זינֶד פֹּון דַּעם מַעֲנִשֶׁען, אִיבֶר־צו־
טַרַעטֶען אִינֶע אִיבֶר־טַרַעטֶען קַעֲנֶען נָאם, אזוי הָאָם דָאס זַעלְבִיגֶע נֶפֶשׁ פֿער־שולְדִיגֶט:
7 אֹנֶד זיִיא זָאֵלְט גַּעֲקַעֲנֶען זיִירֶע זינֶד וְנָאם זיִיא הָאָבֶען גַּעטְהוּן, אֹנֶד עַר זָאֵל
צוריק־גַּעֲבֶען זיִינֶע שוּלְד מִיט זיִינֶע הויפּט־צָאֵל, אֹנֶד זיִין פִּינְטֶמַעס טייל זָאֵל עַר
מַעֲהֶרֶען דַּעֲרָצָה, אֹנֶד עַר זָאֵל עַם גַּעֲבֶען צו דַּעם וְנָאם עַר הָאָם קַעֲנֶען אִיהֶם
פֿער־שולְדִיגֶט: 8 אֹנֶד ווען דער מֵאן הָאָם נִיט קיין דַּעֲרִיליזֶער צו אִיהֶם צוריק צו
גַּעֲבֶען דיא שוּלְד, אזוי זָאֵל דיא שוּלְד צוריק גַּעֲנֶעֲבֶען ווערֶען צו נָאם, צו דַּעם כְּהֵן,
אויסֶער דַּעם ווידֶער פֹּון דער פֿער־וועגֶנונג (כַּפֻּרִים) וְנָאם עַר זָאֵל דַּעֲרִמיט וועֲנֶען
אִיהֶם מִכְפֹּר זיִין: 9 אֹנֶד אִיטְלִיכֶע אָפְשִׁידִיג פֹּון אַלֶע הייליגֶע זָאָכֶען פֹּון דיא
קִינְדֶער יִשְׂרָאֵל, וְנָאם זיִיא וועלֶען גַּענֶעֲהֶען צו דַּעם כְּהֵן, צו אִיהֶם זָאֵל עַם זיִין:
10 אֹנֶד דיא הייליגֶע זָאָכֶען פֹּון אִיטְלִיכֶען מֵאן זָאֵלְט זיִין צו אִיהֶם, וְנָאם אַ מֵאן
גִּיבֶט צו דַּעם כְּהֵן צו אִיהֶם זָאֵל עַם זיִין:

11 אֹנֶד נָאם הָאָם גַּעֲרַעט צו מֹשֶׁה אזוי צו זָאָנֶען: 12 רַעֲד צו דיא קִינְדֶער יִשְׂרָאֵל
אֹנֶד דיא זָאֵלְט צו זיִיא זָאָנֶען, ווען דָאס ווייב פֹּון אַ מֵאן וועט אָפְקֶערֶען
אֹנֶד וועט אִיבֶר־טַרַעטֶען אִינֶע אִיבֶר־טַרַעטֶען קַעֲנֶען אִיהֶם: 13 אֹנֶד אַ מֵאן
וועט ליגֶען בייא אִיהֶר מִיט דַּעם ליגֶען פֹּון זַרֶע אֹנֶד עַם איז פֿער־הוילֶען
פֹּון אִיהֶר מֵאן אֹנֶד עַם איז פֿער־בָּאָרֶען, אֹנֶד זיא איז פֿער־אֹמְרִיניג גַּעטְהֶרֶען,
אֹנֶד עַם איז נִיט דא קיין עֲדוּת קַעֲנֶען אִיהֶר, אֹנֶד זיא איז נִיט גַּעפֿאַנֶען גַּעטְהֶרֶען:

14 **אונד עם נועט איבער איהם קומען ארום קנאה** (אויפערזוכט) **אונד ער נועט האבען א קנאה אויף זיין נוייב, אונד זיא איז פער-אומרייניגט געווארען, אדער עם נועט איבער איהם קומען א רוח קנאה, אונד ער נועט האבען א קנאה אויף זיין נוייב אונד זיא איז נישט פערזאמלייניגט געווארען:**
 15 **אזוי זאל דער מאן ברענגען זיין נוייב צו דעם כהן, אונד ער זאל ברענגען איהר קרבן פון איהרעם נועגען, א צעהנטעל פון איין איפה גערשטען מעהל, ער זאל דרויף נישט נוסען קיין אייל, אונד ער זאל דרויף נישט טהון קיין נוייהרונג, ווארן עם איז א שפייזאפפער פון קנאה, עם איז א שפייזאפפער פון געדעכטניס וואס מאכט געדענקען דיא זינד:** 16 **אונד דער כהן זאל זיא גענעגען אונד זאל זיא שטעלען פאר גאט:** 17 **אונד דער כהן זאל נעמען הייליג וואסער אין איין אירדענע בלי, אונד פון דעם שטויב וואס איז אויף דער ערד פון דעם משכן, זאל דער כהן נעמען אונד ער זאל עם טהון אין דעם וואסער:** 18 **אונד דער כהן זאל שטעלען דאס ווייב פאר גאט, אונד ער זאל אויפדעקען דעם קאפ פון דעם ווייב, אונד ער זאל טהון אויף איהרע הענד דאס שפייזאפפער פון געדעכטניס, דאס**

איז דאס שפייזאפפער פון קנאה, אונד אין דיא האנד פון דעם כהן זאלען זיין דיא ביטערע וואסער וואס מאכען פערפלוכט: 19 **אונד דער כהן זאל זיא געשווערען אונד ער זאל זאגען צו דעם ווייב, ווען קיין מאן איז נישט געלעגען בריא דיר, אונד ווען דוא האסט נישט אפגעקערט צו אומרייניגקייט מיט איין אנדערען אנשטאט מיט דיין מאן, אזוי וויא פרייא פון דיא דאזיגע ביטערע וואסער וואס מאכען פערפלוכט:** 20 **אבער ווען דוא האסט אפגעקערט צו איין אנדערען אנשטאט דיין מאן, אונד ווען דוא ביסט פערזאמלייניגט געווארען, אונד איין אנדערער מאן האט מיט דיר געלעגען אויסער דיין מאן:** 21 **אזוי זאל דער כהן געשווערען דאס ווייב מיט דיא שבוועה פון דעם פלוף, אונד דער כהן זאל זאגען צו דעם ווייב גאט זאל דיר מאכען צו א פלוף אונד צו א שבוועה צווישען דיין פאלק, אז גאט זאל מאכען דיין דיעף אפפולען אונד דיין בויף געשוואלען:** 22 **אונד דיא דאזיגע וואסער וואס מאכען פערפלוכט זאלען אין דייע געדערעם אריינקומען, דעם בויף געשוואלען צו מאכען, אונד דעם דיעף אפפולען צו מאכען, אונד דאס ווייב זאל זאגען אמן, אמן:** 23 **אונד דער כהן זאל שרייבען דעם דאזיגען פלוף אין דעם בויף, אונד ער זאל עם אפמעקען מיט דיא ביטערע וואסער:** 24 **אונד ער זאל אנטייניקען דאס ווייב מיט דיא ביטערע וואסער וואס מאכען פערפלוכט, אונד דיא וואסער וואס מאכען פערפלוכט זאלען אין איהר אריינקומען צו ביטערקייט:** 25 **אונד דער כהן זאל נעמען פון דיא האנד פון דעם ווייב דאס שפייזאפפער פון קנאה, אונד ער זאל אויפהייבען דאס שפייזאפפער פאר גאט, אונד ער זאל עם גענעגען צו דעם מזבח:** 26 **אונד דער כהן זאל נעמען א האנד פול פון דעם שפייזאפפער איהר געדעכטניס, אונד ער זאל עם דעמפען אויף דעם מזבח, אונד דערנאך זאל ער אנטייניקען קען דאס ווייב מיט דעם וואסער:** 27 **אונד נאכדעם ער האט זיא אנגעטרינקען מיט דעם וואסער אזוי נועט עם זיין, ווען זיא איז פערזאמלייניגט געווארען, אונד זיא האט איבערטריקען אייגע איבערטריקען קעגען איהר מאן, אזוי וועלען דיא וואסער וואס מאכען פערפלוכט אין איהר אריינקומען צו ביטערקייט אונד איהר בויף נועט געשוואלען לען ווערען אונד איהר דיעף נועט אפפולען, אונד דאס ווייב וועט ווערען צו א פלוף צווישען איהר פאלק:** 28 **אונד ווען דאס ווייב איז נישט פערזאמלייניגט געווארען,**

מצות סלת סלת חלת כוללת בשמן ורקוקי מצות משתים
 נשמן ומנהגם ונסבחים: והקריב הכהן לפני יהוה ועשה¹⁶
 את־הטאתו ואת־עלתו: ואת־החלל יעשה ובח שלמים¹⁷
 ליהוה על כל המצות ועשה הכהן את־מחתו ואת־נסקו:
 וגלת הנזיר פתח אהל מועד את־ראש נזרו ולקח את־¹⁸
 שער ראש נזרו ונתן על־ראש אֶשֶׁר־תחת נבח השלמים:
 ולקח הכהן את־הנזר בשלה מן־החלל וקללת מצה אחת¹⁹
 מן־הסל ורקוקי מצה אחד ונתן על־שפי הנזיר אחד
 התולדו את־נזרו: והניח אותם הכהן והטפה לפני יהוה: כ
 קדש הוא לכלו על חנה התנפה ועל שוק התרומה:
 ואחר ושתה הנזיר יין: זאת תורת הנזיר אשר ידרקרקנו²¹
 ליהוה על־נזרו מלבד אשר־תשני דיו כפי נזרו אשר
 ידר בן יעשה על תורת נזרו: פ

וידבר יהוה אל־משה לאמרו: דבר אליהוהן ואל־בניו²²
 לאמר כה תדרשו את־בני ישראל אמרו להם: ס
 ידרש יהוה וישמרד: ס יאר יהוה פניו אלד²⁴
 ויהד: ס ישא ויהוה פניו אלד וישם לה שלום: ס²⁶
 ושמ את־שמי על־בני ישראל ואני אברכם: ס²⁷

והיו ביום כלות משה להקים את־המשכן וישלח אתו²⁸
 ויברש אתו ואת־לכליו ואת־המוקם ואת־לכליו
 במשכן ויקדש אתם: ויקריבו נשיא ישראל ראשי²
 בית אבתם הם נשיא המטת הם העמדים על־הפקדים:
 תביאו את־קרבנם לפני יהוה שש־עולות צב ושני עשר³
 בקר עולה על־שני הנשאים ושור לאחד בקריבו אותם
 לפני המשכן: ויאמר יהוה אל־משה לאמר: כח מאתם⁴
 והיו לעבד את־עבדתי אהל מועד ונתתם אותם אל־
 דער כהן זאל ויאי אויפהייבען איינע אויפהייבונג פאר גאט, דאס איז הייליג צו דעם
 כהן מיט דיא ברוקט פון דיא אויפהייבונג אונד מיט דיא שולטער פון דיא אפשיידונג,
 אונד דערנאך מעג דער נזיר וויין טרינקען: 21 דאס דאזינע איז דיא לערנונג פון
 דעם נזיר וואס האט געמאכט א נדר, ויין אפסער צו גאט מיט ויינע אפשיידונג,
 אויפער וואס ויינע הענד נעמט גרייכען אזוי וויא ויין נדר וואס ער נעמט מנדר ויין
 אזוי זאל ער טהון נאך דיא לערנונג נאך פון ויינע אפשיידונג:

22 אונד גאט האט גערעט צו משה אזוי צו זאגען: 23 רעד צו אהרן אונד צו ויינע
 זיהן אזוי צו זאגען, אזוי זאלט איהר בענשען דיא קינדער ישראל, אונד צו ויאי
 זאגען: 24 יהוה זאל דיך בענשען, אונד ער זאל דיך היטען: 25 יהוה זאל לייכטען
 ויין פנים אויף דיר, אונד ער זאל דיך לייטעלינגען: 26 יהוה זאל אויפהייבען ויין
 פנים אויף דיר אונד ער זאל דיר בעבען שלום: 27 אונד ויאי זאלען טהון מיין נאמען
 אויף דיא קינדער ישראל, אונד איך וועל ויאי בענשען:

קאפיטעל ז

1 אונד עס איז געוועזען אין דעם טאג ווען משה האט געענדיגט אויפצושטעלען דאס
 משכן, אזוי האט ער עס געזאלבט, אונד ער האט עס געהייליגט אונד אלע ויינע
 פלים, אונד דעם מוזנא אונד אלע ויינע פלים, אונד ער האט ויאי געזאלבט, אונד ער
 האט ויאי געהייליגט: 2 אזוי האבען בענעהנט דיא פירשטען פון ישראל, דיא הויפט־
 לייט פון דעם הויז פון ישראל, דיא הויפטלייט פון דעם הויז פון ויירע פעטער, ויאי
 זענען דיא פירשטען פון דיא שבטים וואס זענען אָנגעשטעלט געווארען אויפער דיא
 געציילטע: 3 אונד ויאי האבען געבראכט ויירע אפסער פאר גאט, זעקס בעדעקסטע
 וועגען, אונד צוועלף רינדער, איין וואגען פאר צוויי פירשטען, אונד איין אקס פאר
 איינעם, אונד ויאי האבען ויאי בענעהנט פאר דעם משכן: 4 אונד גאט האט געזאגט
 צו משה אזוי צו זאגען: 5 נעם פון ויאי אונד ויאי זאלען ויין צו דינען דעם
 דיינסט פון דעם געזעלט פון דיא פערזאמלונג, אונד דוא זאלסט ויאי געבען צו

דיא ליום, איטליכען נאך זיין דינקסט נאך:
6 אונד משה האט גענומען דיא וועגען
אונד דיא רינדער, אונד ער האט זייא
געגעבען צו דיא ליום: 7 צווייא וועגען
אונד פיער רינדער, האט ער געגעבען
צו דיא קינדער גרשון, נאך זייער דינקסט
נאך: 8 אונד פיער וועגען אונד אכט
רינדער האט ער געגעבען צו דיא
קינדער מררי, נאך זייער דינקסט נאך,
דורך איתמר, וזהן פון אהרן הכהן:
9 אונד צו דיא קינדער קהת האט ער
גוט געגעבען, טייל דער הייליגער דינקסט
איז אויף זייא צו טראגען אויף דיא
אקסעלן: 10 אונד דיא נשאים האבען
געעהנט דיא אייגנווייזונג פון דעם מזבח
אין דעם טאג ווען ער איז געוואלט
געווארען, אונד דיא נשאים האבען
געעהנט זייער אפפער פאר דעם מזבח:
11 אונד האט האט געזאגט צו משה,
איטליכער נשיא פאר איטליכען טאג
זאלען זייא געעהנען זייער אפפער צו
דער אייגנווייזונג פון דעם מזבח: 12 אונד
דער וואס האט געעהנט זיין אפפער אין דעם
נחשון וזהן פון עמינדב פון דעם שבט יהודה: 13 אונד זיין אפפער איז גע-
וועזן א זילבערנע שיסעל, איהר געוויכט וואר הונדערט אונד דרייסיג שקל, איין
זילבערנעם שפרענג בעקען, זיבציג שקל שווער, נאך דעם הייליגען שקל נאך ביידע
פול מיט זעמעל מעהל געמישט מיט אייל פאר איין שפייז אפפער: 14 א נאלדענעם
לעפעל, צעהען שקל שווער, פול מיט רויכנערק: 15 א יונגען שטייער, איין ווידער
איין לאם, איין יאהר אלט, פאר א בראנד אפפער: 16 איין ציגען בעקעל פאר א
זינד אפפער: 17 אונד פאר א פריד אפפער צווייא רינדער, פינף ווידער, פינף בעק,
פינף לעמער, איין יאהר אלט, דאס דאזיגע איז דאס אפפער פון נחשון וזהן פון
עמינדב:

18 אין דעם צווייטען טאג האט געעהנט נתנאל וזהן פון צוער, נשיא פון יששכר:
19 ער האט געעהנט זיין אפפער א זילבערנע שיסעל, הונדערט אונד דרייסיג שקל
איהר געוויכט, איין זילבערנעם שפרענג בעקען, זיבציג שקל שווער, נאך דעם
הייליגען שקל נאך ביידע פול מיט זעמעל מעהל געמישט מיט אייל פאר א שפייז
אפפער: 20 א נאלדענעם לעפעל, צעהען שקל שווער, פול מיט רויכנערק: 21 א
יונגען שטייער, א ווידער, איין לאם, איין יאהר אלט פאר א בראנד אפפער: 22 איין
ציגענבעקעל פאר א זינד אפפער: 23 אונד פאר א פריד אפפער צווייא רינדער,
פינף ווידער, פינף בעק, פינף לעמער איין יאהר אלט, דאס דאזיגע איז דאס אפפער
פון נתנאל וזהן פון צוער:
24 אין דעם דריטען טאג דער נשיא פון
דיא קינדער זבולן, אליאב וזהן פון חלן: 25 זיין אפפער איז געוועזן א זילבערנע
שיסעל, הונדערט אונד דרייסיג שקל איהר געוויכט, א זילבערנעם שפרענג בעקען,

6 הלום איש כפי עבודתו: וחק משה אתהוצלת ואת-
7 הבקר וחק אותם אלהלתם: את שתי הצולות ואת
8 ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבודתם: ואת
9 ארבע הצולות ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי
עבודתם כד איתמר ברארן הכהן: ולבני קהת לא
י נתן כעבודת הקדש עלהם ככתף ישאו: וקריבו
הנשאים את חובת המזבח בזים הפועה אתו וקריבו
11 הנשאים את קריבתם לפני המזבח: ויאמר דוד אל-
משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את-
12 קריבתם לחבת המזבח: ס וחי המקריב בזים הראשון
13 את קריבתו נחשון בן עמינדב למטה יהודה: וקריבו
קצרת כסף ארז שלשים ומאה משקלה מורק אחד
כסף שבעים שקל בעסקל הקדש שניהם ומלאים סלת
14 בלולה בשמן למנחה: כף אחת צערה וקב מלאה
15 ס קטרת: פר אחד בדיבך אל אחד בבשר אחד בדישנתו
16 לעלה: שיערנים אחד לחטאת: ולקוב השלמים כקר
17 שנים אלים חמשה עתידים חמשה כבשים בגרשון
חמשה נח קרבן נחשון בן עמינדב: פ
18 ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר: הקרב
19 את קריבתו קצרת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מורק אחד כסף שבעים שקל בעסקל הקדש שניהם
כ מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת צערה
20 וקב מלאה קטרת: פר אחד בדיבך אל אחד בבשר
21 אחד בדישנתו לעלה: שיערנים אחד לחטאת: ולקוב
22 השלמים כקר שנים אלים חמשה עתידים חמשה כבשים
23 בגרשון חמשה נח קרבן נתנאל בן צוער: פ
24 ביום השלישי נשיא זבולן אליאב בן חלן: קריבו
קצרת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד

בסוף שבועים שקל בשקל הקדש שנתם ומלאים סלת
בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה וזב מלאה
קמרת: פר אחד בדבקר איל אחד בבש-אחד בדשנתו
לעלה: שש-עשרים אחד לחמאת: ולקב השלמים בקר
שנים אולם חמשה עתרים חמשה בקשים בני-שנה
חמשה נה קרבן אליאב בן-הלז: פ

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן-שדיאור: ל
קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק
אחד כסף שבועים שקל בשקל הקדש שנתם ומלאים
סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה וזב מלאה
קמרת: פר אחד בדבקר איל אחד בבש-אחד בדשנתו
לעלה: שש-עשרים אחד לחמאת: ולקב השלמים בקר
שנים אולם חמשה עתרים חמשה בקשים בני-שנה
חמשה נה קרבן אליצור בן-שדיאור: פ

ביום חמשי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן-דורישדי:
קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק
אחד כסף שבועים שקל בשקל הקדש שנתם ומלאים
סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה וזב מלאה
קמרת: פר אחד בדבקר איל אחד בבש-אחד בדשנתו
לעלה: שש-עשרים אחד לחמאת: ולקב השלמים בקר
שנים אולם חמשה עתרים חמשה בקשים בני-שנה
חמשה נה קרבן שלמיאל בן-דורישדי: פ

ביום הששי נשיא לבני נח אלקם בן-דעואל: קרבנו
קצרת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד
כסף שבועים שקל בשקל הקדש שנתם ומלאים סלת
בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה וזב מלאה קמרת:
פר אחד בדבקר איל אחד בבש-אחד בדשנתו לעלה: פה
שש-עשרים אחד לחמאת: ולקב השלמים בקר שנים

שש-עשרים אחד לחמאת: ולקב השלמים בקר שנים
חמשה נה קרבן שלמיאל בן-דורישדי: פ
ביום חמשי נשיא לבני ראובן אליצור בן-שדיאור: ל
קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק
אחד כסף שבועים שקל בשקל הקדש שנתם ומלאים
סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה וזב מלאה
קמרת: פר אחד בדבקר איל אחד בבש-אחד בדשנתו
לעלה: שש-עשרים אחד לחמאת: ולקב השלמים בקר
שנים אולם חמשה עתרים חמשה בקשים בני-שנה
חמשה נה קרבן שלמיאל בן-דורישדי: פ

ביום חמשי נשיא לבני ראובן אליצור בן-שדיאור: ל
קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק
אחד כסף שבועים שקל בשקל הקדש שנתם ומלאים
סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה וזב מלאה
קמרת: פר אחד בדבקר איל אחד בבש-אחד בדשנתו
לעלה: שש-עשרים אחד לחמאת: ולקב השלמים בקר
שנים אולם חמשה עתרים חמשה בקשים בני-שנה
חמשה נה קרבן שלמיאל בן-דורישדי: פ
ביום חמשי נשיא לבני ראובן אליצור בן-שדיאור: ל
קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק
אחד כסף שבועים שקל בשקל הקדש שנתם ומלאים
סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה וזב מלאה
קמרת: פר אחד בדבקר איל אחד בבש-אחד בדשנתו
לעלה: שש-עשרים אחד לחמאת: ולקב השלמים בקר
שנים אולם חמשה עתרים חמשה בקשים בני-שנה
חמשה נה קרבן שלמיאל בן-דורישדי: פ

ביום חמשי נשיא לבני ראובן אליצור בן-שדיאור: ל
קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק
אחד כסף שבועים שקל בשקל הקדש שנתם ומלאים
סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה וזב מלאה
קמרת: פר אחד בדבקר איל אחד בבש-אחד בדשנתו
לעלה: שש-עשרים אחד לחמאת: ולקב השלמים בקר
שנים אולם חמשה עתרים חמשה בקשים בני-שנה
חמשה נה קרבן שלמיאל בן-דורישדי: פ
ביום חמשי נשיא לבני ראובן אליצור בן-שדיאור: ל
קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק
אחד כסף שבועים שקל בשקל הקדש שנתם ומלאים
סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה וזב מלאה
קמרת: פר אחד בדבקר איל אחד בבש-אחד בדשנתו
לעלה: שש-עשרים אחד לחמאת: ולקב השלמים בקר
שנים אולם חמשה עתרים חמשה בקשים בני-שנה
חמשה נה קרבן שלמיאל בן-דורישדי: פ

ויבציו שקל שווער, בידע נאף דעם
הייליגען שקל נאף, פול מיט זעמעל
מעהל נעמישט מיט אייל פאר א שפייד
אפסער: 26 א גאלדענעם לעפעל
צעהן שקל שווער, פול מיט רויכנוערק:
27 א יונגען שטיער, איין ווידער, איין
לאם, א נאך אלט פאר א בראנד
אפסער: 28 איין ציגען-בעקעל פאר א
זינד-אפסער: 29 אונד פאר א פריד-
אפסער, צוויי רינדער, פינף ווידער,
פינף בעק, פינף לעמער איין נאך אלט
דאס דאזיגע איז דאס אפסער פון אליאב
וזהן פון חלז:

30 אין דעם פירמען טאג, דער נשיא פון
דיא קינדער ראובן, אליצור וזהן פון
שדיאור: 31 זיין אפסער איז גענועזען,
א זילבערנע שישעל, הונדערט אונד
דרייסיג שקל איהר געוויכט, א זילבער-
נעם שפרענג בעקען, ויבציו שקל שווער,
נאך דעם הייליגען שקל נאף, בידע פול
מיט זעמעל-מעהל נעמישט מיט אייל
פאר א שפייד-אפסער: 32 א גאלדענעם
לעפעל, צעהן שקל שווער פול מיט
רויכנוערק: 33 א יונגען שטיער, איין ווידער, איין
לאם פאר א בראנד-אפסער: 34 איין ציגען-בעקעל פאר א זינד-אפסער:
35 אונד פאר א פריד-אפסער, צוויי רינדער, פינף ווידער, פינף בעק,
פינף לעמער איין נאך אלט, דאס דאזיגע איז דער אפסער פון אליצור וזהן
פון שדיאור:

36 אין דעם פירמען טאג, דער נשיא פון דיא קינדער שמעון, שלמיאל וזהן פון
דעואל: 37 זיין אפסער איז גענועזען א זילבערנע שישעל, הונדערט אונד דרייסיג
שקל איהר געוויכט, א זילבערנעם שפרענג בעקען, ויבציו שקל שווער, בידע
נאך דעם הייליגען שקל נאף, פול מיט זעמעל-מעהל נעמישט מיט אייל פאר א
שפייד-אפסער: 38 א גאלדענעם לעפעל, צעהן שקל שווער פול מיט רויכנוערק:
39 א יונגען שטיער, איין ווידער, איין לאם פאר א בראנד-אפסער:
40 איין ציגען-בעקעל פאר א זינד-אפסער: 41 אונד פאר א פריד-אפסער,
צוויי רינדער, פינף ווידער, פינף בעק, פינף לעמער, איין נאך אלט,
דאס דאזיגע איז דאס אפסער פון שלמיאל וזהן פון דורישדי:

42 אין דעם זעקסטען טאג, דער נשיא פון דיא קינדער נח, אלקם וזהן פון
דעואל: 43 זיין אפסער איז גענועזען א זילבערנע שישעל, הונדערט אונד
דרייסיג שקל איהר געוויכט, א זילבערנעם שפרענג בעקען, ויבציו שקל
שווער, נאך דעם הייליגען שקל נאף, בידע פול מיט זעמעל-מעהל נע-
מישט אייל פאר א שפייד-אפסער: 44 א גאלדענעם לעפעל, צעהן שקל
שווער, פול מיט רויכנוערק: 45 א יונגען שטיער, איין ווידער, איין לאם,
איין נאך אלט, פאר א בראנד-אפסער: 46 איין ציגען-בעקעל
פאר א זינד-אפסער: 47 אונד פאר א פריד-אפסער, צוויי רינדער,

פינף ויידער, פינף בעק, פינף לעמער
איין יאהר אלט, דאס דאזיגע איז דאס
אָפּפּער פון אלסוף וזהו פון דעואל:

48 אין דעם זיבטען טאג, דער נשיא
פון דיא קינדער אפרים, אלישמע וזהו
פון עמיהוד: 49 זיין אָפּפּער איז געוועזן
א זילבערנע שיסעל, הונדערט אונד
דרייסיג שקל איהר געוויכט, א זילבער-
נעם שפרענג-בעקען, זיבציג שקל שווער,
נאך דעם הייליגען שקל נאך, ביידע פול
מיט זעמעל-מעהל געמישט מיט אייל
פאר א שפייז-אָפּפּער: 50 א גאלדענעם
לעפעל צעהן שקל שווער פול מיט
רויכנווערק: 51 א יונגען שטייער, איין
וידער, איין לאס איין יאהר אלט פאר א
בראנד-אָפּפּער: 52 איין צינען-בעקעל
פאר א זינד-אָפּפּער: 53 אונד פאר א
פריד-אָפּפּער, צוויי רינדער, פינף וויר-
דער, פינף בעק, פינף לעמער, איין
יאהר אלט, דאס דאזיגע איז דאס אָפּפּער
פון אלישמע וזהו פון עמיהוד:

54 אין דעם אכטען טאג, דער נשיא פון
דיא קינדער מנשה, גמליאל וזהו פון
פדהצור: 55 זיין אָפּפּער איז געוועזן א
זילבערנע שיסעל, הונדערט אונד
דרייסיג שקל איהר געוויכט, א זילבער-
נעם שפרענג-בעקען, זיבציג שקל שווער, נאך
דעם הייליגען שקל נאך, ביידע פול
מיט זעמעל-מעהל געמישט מיט אייל
פאר א שפייז-אָפּפּער: 56 א גאלדענעם
לעפעל צעהן שקל שווער פול מיט
רויכנווערק: 57 א יונגען שטייער, איין
וידער, איין לאס איין יאהר אלט, פאר
א בראנד-אָפּפּער: 58 איין צינען-בעקעל
פאר א זינד-אָפּפּער: 59 אונד
פאר א פריד-אָפּפּער, צוויי רינדער, פינף
וידער, פינף בעק, פינף לעמער, איין
יאהר אלט, דאס דאזיגע איז דאס אָפּפּער
פון גמליאל וזהו פון פדהצור:

60 אין דעם ניינטען טאג, דער נשיא פון
דיא קינדער בנימין, אבירן וזהו
פון גדעני: 61 זיין אָפּפּער איז געוועזן א
זילבערנע שיסעל, הונדערט אונד
דרייסיג שקל איהר געוויכט, א זילבער-
נעם שפרענג-בעקען, זיבציג שקל שווער,
נאך דעם הייליגען שקל נאך, ביידע פול
מיט זעמעל-מעהל געמישט מיט אייל
פאר א שפייז-אָפּפּער: 62 א גאלדענעם
לעפעל צעהן שקל שווער, פול מיט
רויכנווערק: 63 א יונגען שטייער, איין
וידער, איין לאס, פאר א בראנד-אָפּפּער:
64 איין צינען-בעקעל פאר א זינד-אָפּפּער:
65 אונד פאר א פריד-אָפּפּער, צוויי רינדער,
פינף וידער, פינף בעק, פינף לעמער,
איין יאהר אלט, דאס דאזיגע איז דאס אָפּפּער
פון אבירן וזהו פון גדעני:

66 אין דעם צעהנטען טאג, דער נשיא פון
דיא קינדער דן, אחיעזר וזהו
פון עמישדי: 67 זיין אָפּפּער איז געוועזן א
זילבערנע שיסעל, הונדערט אונד
דרייסיג שקל איהר געוויכט, א זילבער-
נעם שפרענג-בעקען, זיבציג שקל שווער,
נאך דעם הייליגען שקל נאך, ביידע פול
מיט זעמעל-מעהל געמישט מיט אייל
פאר א שפייז-אָפּפּער: 68 א גאלדענעם
לעפעל צעהן שקל שווער פול מיט
רויכנווערק: 69 א יונגען שטייער, איין
וידער, איין לאס איין יאהר אלט, פאר
א בראנד-אָפּפּער: 70 איין צינען-בעקעל
פאר א זינד-אָפּפּער: 71 אונד פאר א
פריד-אָפּפּער, צוויי רינדער, פינף וידער,
פינף בעק, פינף לעמער, איין יאהר אלט,
דאס דאזיגע איז דאס אָפּפּער פון אחיעזר
וזהו פון עמישדי:

אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בגרשנה חמשה
זה קרבן אלסוף בדעואל: פ
48 ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בדעמיהוד:
49 קרבנו קצרת-בסוף אחת שלשים ומאה משקלה מורה
אחד בסוף שבועים שקל בשקל הקדש שניתי ומלאים
נ סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה וזהב מלאה
6 קמרת: פה אחד בדבקר איל אחד כבש אחד בדשנתו
52 לעלה: שציר-ענים אחד לחמאת: ולקוב השלמים בכר
53 שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בגרשנה
חמשה זה קרבן אלישמע בדעמיהוד: פ
54 ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בדפדהצור:
זה קרבנו קצרת-בסוף אחת שלשים ומאה משקלה מורה
אחד בסוף שבועים שקל בשקל הקדש שניתי ומלאים
56 סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה וזהב מלאה
57 קמרת: פה אחד בדבקר איל אחד כבש אחד בדשנתו
58 לעלה: שציר-ענים אחד לחמאת: ולקוב השלמים בכר
59 שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בגרשנה
חמשה זה קרבן גמליאל בדפדהצור: פ
61 ביום התשיעי נשיא לבני בנימין אבירן בדעני:
קרבנו קצרת-בסוף אחת שלשים ומאה משקלה מורה
אחד בסוף שבועים שקל בשקל הקדש שניתי ומלאים
62 סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה וזהב מלאה
63 קמרת: פה אחד בדבקר איל אחד כבש אחד בדשנתו
64 לעלה: שציר-ענים אחד לחמאת: ולקוב השלמים בכר
65 שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בגרשנה
חמשה זה קרבן אבירן בדעני: פ
66 ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בעמישדי: קרבנו
67 קצרת-בסוף אחת שלשים ומאה משקלה מורה אחד

כסף שבעים שקל בשקל הקדש שנתם ומלאים קלח
 בלילה בשמן למנחה: כף אחת עשרה וקב מלאה
 קמחת: פר אחד בדבקר אל אחד בבשר אחד בדשנתו
 לעלה: שיער עזים אחד לחמאת: ולקרב השלמים בכר
 שנים אילים המשה עתרים המשה בבשים בגרשנה
 המשה וזו קרבן אחיעזר בדשנתו: פ

ביום עשתי עשר וזו נשיא לבני אשר פנציאל בדעכר:
 קרבנו קצרת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק
 אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שנתם ומלאים
 קלח בלילה בשמן למנחה: כף אחת עשרה וקב מלאה
 קמחת: פר אחד בדבקר אל אחד בבשר אחד בדשנתו
 לעלה: שיער עזים אחד לחמאת: ולקרב השלמים בכר
 שנים אילים המשה עתרים המשה בבשים בגרשנה
 המשה וזו קרבן פנציאל בדעכר: פ

ביום עשירי עשר וזו נשיא לבני נפתלי אחיעזר בדעכר:
 קרבנו קצרת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק
 אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שנתם ומלאים
 קלח בלילה בשמן למנחה: כף אחת עשרה וקב מלאה
 קמחת: פר אחד בדבקר אל אחד בבשר אחד בדשנתו
 לעלה: שיער עזים אחד לחמאת: ולקרב השלמים בכר
 שנים אילים המשה עתרים המשה בבשים בגרשנה
 המשה וזו קרבן אחיעזר בדעכר: פ

ביום חמשה עשר וזו נשיא לבני יהודה וזו נשיא ישראל
 קצרת כסף שנים עשרה מורק כסף שנים עשר כפות
 וקב שנים עשרה: שלשים ומאה הקצרה האחת כסף פח
 ושבעים המורק האחד כל כסף הכלים אלפים וארבע
 מאות בשקל הקדש: כפות וקב שנים עשרה מלאה
 קמחת עשרה עשרה הכף בשקל הקדש כל וקב הכפות

לעפעל צעהען שקל שווער, פול מיט רויכנווערק: 75 א יונגען שטייער, איין
 ווידער, איין לאם איין יאהר אלט פאר א בראנד אפפער: 76 איין ציגען בעקעל
 פאר א זינד אפפער: 77 אונד פאר א פריד אפפער, צוויי רינדער, פינף ווידער,
 פינף בעק, פינף לעמער, איין יאהר אלט, דאס דאזיגע איז דאס אפפער פון פנציאל
 וזהו פון עכרן:

78 אין דעם צוועלפטען טאג, דער נשיא פון דיא קינדער נפתלי, אהירע וזהו פון
 עינן: 79 ויין אפפער איז געוועזען א זילבערנע שיקעל הונדערט אונד דרייסיג שקל
 איהר געוויכט, א זילבערנע שפרענג בעקען, זיבציג שקל שווער, נאך דעם הייליגען
 שקל נאך, ביידע פול מיט זעמל מעהל געמישט מיט אייל פאר א שפיוו אפפער:
 80 א גאלדענעם לעפעל צעהען שקל שווער פול מיט רויכנווערק: 81 א יונגען
 שטייער, איין ווידער, איין לאם, איין יאהר אלט, פאר א בראנד אפפער: 82 איין
 ציגען בעקעל פאר א זינד אפפער: 83 אונד פאר א פריד אפפער, צוויי רינדער,
 פינף בעק, פינף לעמער, איין יאהר אלט, דאס דאזיגע איז דאס אפפער פון אחיעזר
 וזהו פון עינן:

84 דאס דאזיגע איז געוועזען דאס חנכת המזבח, אין דעם טאג ווען ער איז געזאלבט
 געווארען, פון דיא נשיאים פון ישראל צוועלף זילבערנע שיקעל, צוועלף זילבערנע
 שפרענג בעקען, צוועלף גאלדענע לעפעל: 85 איטליכע זילבערנע שיקעל הונדערט
 אונד דרייסיג שקל (שווער), אונד איטליכער שפרענג בעקען זיבציג שקל (שווער),
 דאס גאנצע זילבער פון דיא כלים, צוויי טויזענד אונד פער הונדערט (שקל) נאך דעם
 הייליגען שקל נאך: 86 צוועלף גאלדענע לעפעל פול מיט רויכנווערק איטליכער לעפעל
 צעהען שקל שווער, נאך דעם הייליגען שקל נאך, דאס גאנצע גאלד פון דיא לעפעל

וואר הונדערט אונד צוואנציג (שקל):
87 אלע רינדער פאר דעם בראנד אפפער
צוועלף שטייער, צוועלף ווידער, צוועלף
לעמער, איין נאָהר אלט, מיט זייער
שפייו אפפער, אונד צוועלף ציגען
בעקלעך פאר זינד אפפער: 88 אונד
אלע רינדער פון דיא פריד אפפער פיער
אונד צוואנציג שטייער, זעכציג ווידער,

זעכציג בעק, זעכציג לעמער, איין נאָהר
אלט, דאס דאזיגע איז גענווען דאס
חנפת המזבח נאכדעם ווען ער איז
געזאלבט געווארען: 89 אונד ווען משה
איז געקומען אין דעם געצעלט פון דיא
פערזאמלונג צו רעדען מיט איהם, אזוי
האט ער געהערט דאס קול פון דעם
וואס האט צו איהם גערעט, פון דעם
איבערדעקעל (כפֿות) וואס איז אויף
דעם קאסטען פון דעם צייגנים, פון
צווישען דיא צוויי פרוכים, אונד ער
האט צו איהם גערעט:

קאפוטעל ח

בהעלתך

1 אונד גאט האט גערעט צו משה אזוי
צו זאגען: 2 רעד צו אהרן אונד דוא זאלסט צו איהם זאגען, ווען דוא צינדסט
אן דיא לאמפען, אזוי זאלען דיא זיבען לאמפען קעגענאיבער דעם לייכטער:
3 אונד אהרן האט אזוי געטהון, ער האט אנגעצונדען זיינע לאמפען קעגענאיבער
דעם לייכטער, אזוי וויא גאט האט געזאגט משה: 4 אונד דאס דאזיגע איז דאס
ווערק פון דעם לייכטער, געהאמערט גאלד בוי זיין דייער, בוי זיינע בלומען, איז עס
גענוועזן געהאמערט, גלייך אזוי וויא דיא געשטאלט וואס גאט האט גענוועזן משה
אזוי האט ער געמאכט דעם לייכטער:

5 אונד גאט האט גערעט צו משה אזוי צו זאגען: 6 נעם דיא לויס פון צווישען דיא
קינדער ישראל, אונד דוא זאלסט זייא רייניגען: 7 אונד אזוי זאלסט דוא צו זייא
טהון זייא צו רייניגען, שפּרענג אויף זייא דאס וואסער פון רייניגונג, אונד זייא זאלען
איבערפארען מאכען א שערמקסער איבער זייער גאנצעם פלייש, אונד זייא זאלען
וואשען זייער קליידער, אונד זייא זאלען זיך רייניגען: 8 אונד זייא זאלען געקען א
יונגען שטייער, אונד זיין שפייו אפפער, זעמעל מעהל געמישט מיט אייל, אונד איין
אנדערן יונגען שטייער זאלסט דוא געמען פאר א זינד אפפער: 9 אונד דוא זאלסט
גענעהענען דיא לויס פאר דעם געצעלט פון דיא פערזאמלונג, אונד דוא זאלסט פער-
זאמעלן דיא גאנצע געמיינדע פון דיא קינדער ישראל: 10 אונד דוא זאלסט גענעהענען
דיא לויס פאר גאט, אונד דיא קינדער ישראל זאלען לייגען זייער הענד אויף דיא
לויס: 11 אונד אהרן זאל אויפהייבען דיא לויס איינע אויפהייבונג פאר גאט פון דיא
קינדער ישראל, אונד זייא זאלען צו זייא דינען דעם דינסט פון גאט: 12 אונד דיא
לויס זאלען לייגען זייער הענד אויף דעם קאפ פון דיא שטייער אונד זאלען מאכען איינעם
פאר א זינד אפפער, אונד דעם אנדערען פאר א בראנד אפפער צו גאט, מכפר צו זיין
וועגען דיא לויס: 13 אונד דוא זאלסט דיא לויס שטעלען פאר אהרן אונד פאר זיינע זיהן,

אונד

87 עשרים ומאת: כלהבקר לעלה שנים עשר פרים אלה
שנים עשר בקשים כגרשנה שנים עשר ומתתם ושעיר
88 ענים שנים עשר לחמאת: וכל בקר וכתהשלמים עשרים
וארבעה פרים אלה ששים עתרים ששים בקשים כגר
89 שנה שנים זאת חנפת המזבח אחר הקשה אתו: וכלא
משה אל אהרן מיד לדבר אתו ושמע אתהכלל מדבר
אליו מצל הכפרה אשר על און העדות מכן שע הבקרים
דבר אלי

ח

פ פ פ פ

2 * וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואמר
אליו בהעלתך אתהנרות אל מול פני המנורה ואירושבעת
3 הנרות: נעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרותיה
4 באשור צהר יהוה אתהמשה: וזה מקשה המנורה מקשה
והבדלה ודבר עדיפותה וזה מקשה הוא כפי מה אשר נראה
יהוה את משה כן עשה אתהמנורה: פ
5 וידבר יהוה אל משה לאמר: כח אתהללם מתוך בני
7 ישראל וטרת אתם: וכדתעשה להם לטהרם הור
עליהם מי טהא והצביו חער על בל בשמים וכבשו
6 בגדיהם וטהרו: ולקחו פר בדבקר ומתתו מלת בלויה
9 בשמן פרישני בדבקר תפח לחמאת: והקרב את
הלויס לפני אהל מיד והקדלה אתהללציה בני
ישראל: והקרב אתהללם לפני יהוה וקמיו בני
11 ישראל אתהידים עלהללם: והנה אהרן אתהללם
חטפה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעד אתי
12 עבדת יהוה: והלויס יקמיו אתהידים על ראש הפרים
לעשה אתהידהי טהא ואתהאחד עלה ליהוה לבפר
13 עלהללם: והעמדת אתהללם לפני אהרן ולפע כע

והנפת אתם תעשה ליהוה: והכרלת את הלויים מתוך
 בני ישראל והיו לי כלויים: ואחרכין וכו' הלויים
 לעבד אתהאל מועד ושחרת אתם והנפת אתם תעשה:
 כי נתנים נתנים להם לי מתוך בני ישראל תחת פטרת
 כל־הם בכור כל מבני ישראל לקחתי אתם לי: כי
 לי כל־בכור בבני ישראל כאשר ובכרמה ביום הבחי
 כל־בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי: ואקח אתי
 הלויים תחת כל־בכור בבני ישראל: ואחנה אתי
 הלויים נתנים: לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד
 את־עבדתי בגר־ישראל באהל מועד ולבקר על־בני
 ישראל ולא יהיה בבני ישראל נזף בגשת בגר־ישראל
 אל־הקדש: ויש משח ואהרן וכל־עבדתי בגר־ישראל כ
 ללויים ככל אשר־צוה יהוה את־משח ללויים כד־עשו
 להם בני ישראל: ויחשטאו כלויים וכבדו בגדרתם
 ונתן אהרן אתם תעשה לפני יהוה וכבד עולתם אהרן
 לשחרתם: ואחרכין וכו' הלויים לעבד את־עבדתי באהל
 מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את־משח
 על־הלויים כן עשו להם: ם ונדבר יהוה אל־משח
 לאמר: ואת אשר ללויים מבין חמש ועשרים שנה ומעלה
 וכו' לעבד אצבא בעבדת אהל מועד: ומבין חמשים כה
 שנה ישבו מבין העבדה ולא יעבד עוד: ושרת אתי
 אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד בבחי
 תעשה ללויים במשמרתם: פ

ט

נדבר יהוה אל־משח במדבר־סיני בשנה השנית א
 לצאתם מארץ מצרים בתוך חמש ועשרים שנה
 בגר־ישראל את־הפסח בקדש: בארבעה עשרים
 צווישען דיא קינדער ישראל, צו דינען דעם דינסט פון דיא קינדער ישראל
 אין דעם געצעלט פון דיא פערזאמלונג, אונד מכפר צו זיין וועגען דיא קינדער
 ישראל, אז עס זאל נישט זיין קיין פלאג אונטער דיא קינדער ישראל ווען דיא
 קינדער ישראל געהנגען צו דיא הייליגקייט: 20 אונד משה אונד אהרן
 אונד דיא גאנצע געמיינדע פון דיא קינדער ישראל האבען געטהון צו דיא
 לויים אזוי וויא נאט האט געבאטען משה פון וועגען דיא לויים, אזוי האבען
 דיא קינדער ישראל צו זיין געטהון: 21 אונד דיא לויים האבען זיך גערייניגט
 אונד זיין האבען געוואשען זייערע קליידער, אונד אהרן האט וועגען זיין מכפר
 געוועזען, זיין צו רייניגען: 22 אונד דערנאך זענען דיא לויים געקומען
 צו דינען זייער דינסט אין דעם געצעלט פון דיא פערזאמלונג, פאר אהרן
 אונד פאר זיינע זיין, אזוי וויא נאט האט געבאטען משה וועגען דיא לויים
 אזוי האבען זיין צו זיין געטהון: 23 אונד נאט האט גערעט צו משה
 אזוי צו זאגען: 24 דאס דאזיגע איז וואס געהערט צו דיא לויים, פון פינף
 אונד צוואנציג יאהר אלט אן אונד דרייבער, זאל ער קומען צו דיא הערשאר
 אין דעם דינסט פון דעם געצעלט פון דיא פערזאמלונג: 25 אונד פון
 פופציג יאהר אלט אן זאל ער צוריקהערען פון דיא הערשאר פון דעם
 דינסט, אונד ער זאל נישט מעהר דינען: 26 אונד ער זאל בעדינען זיינע
 ברידער אין דעם געצעלט פון דיא פערזאמלונג, צו היטען דיא היטונג,
 אבער קיין דינסט זאל ער נישט דינען, אזוי זאלסט דא טהון צו דיא לויים
 אין זייער היטונגען:

קאפיטעל ט

1 אונד נאט האט גערעט צו משה אין דער מדבר סיני, אין דעם אנדערן
 יאהר ווען זיין זענען ארויסגעגאנגען אויס דעם לאנד מצרים, אין דעם
 ערשטען חודש, אזוי צו זאגען: 2 אונד דיא קינדער ישראל זאלען מאכען
 דאס קרבן פסח אין זיינע געשטימטע צייט: 3 אין דעם פירצענטען טאג
 פון

פון דעם דאזיגען חודש, צווישען דיא צווייא אבענדען זאלט איהר עס מאכען אין זיינע בעשטימטע צייט, גלייך אזוי וויא אלע זיינע געזעץ, אונד נאך זיין באנצען רעכט זאלט איהר עס מאכען: 4 אונד משה האט גערעט צו דיא קינדער ישראל צו מאכען פסח: 5 אונד וויא האבען געמאכט פסח אין דעם ערשטען חודש אין דעם פירצענטען טאג פון דעם חודש, צווישען דיא אבענדען, אין דער מדבר סיני, אזוי וויא האט געמאכט משה אזוי האבען דיא קינדער ישראל געטהון: 6 אונד עס זענען געוועזען מענער וואס זענען געוועזען אויפריין וועגען א שוויטען מענטש, אונד וויא האבען ניט געקאנט מאכען פסח אין דעם זעלביגען טאג, אונד וויא האבען זיך גענעהנט פאר משה אונד פאר אהרן אין דעמועלביגען טאג: 7 אונד דיא זעלביגע מענער האבען צו איהם געזאגט, מיר זענען אויפריין וועגען א שוויטען מענטש, פארנוואס זאלען מיר אפגעהאלטען ווערען אז מיר זאלען ניט מקריב זיין דאס קרבן פון נאט אין זיינע בעשטימטע צייט, צווישען דיא קינדער שטייט אונד איך וועל הערען וואס נאט וועט וועגען אייך געפעהלען:

9 אונד האט האט גערעט צו משה אזוי צו זאגען: 10 רעד צו דיא קינדער ישראל אזוי צו זאגען, אימליכער מאן וואס וועט זיין אויפריין וועגען א שוויטען, אדער אויף א ווייטען וועג, צו אייך אדער צו איירע געשלעכטער, אזוי זאל ער מאכען פסח צו נאט: 11 אין דעם אנדערן חודש אין דעם פירצענטען טאג, צווישען דיא אבענדען זאלען וויא עס מאכען, מיט מצות אונד ביטערע קרייטער זאלען וויא עס עסען: 12 וויא זאלען ניט דערפון איבערלאזען ביז מארגען, אונד א ביין זאלען וויא ניט דערפון צוברעכען, אזוי וויא דאס באנצע געזעץ פון דעם פסח זאלען וויא עס מאכען: 13 אבער דער מאן וואס איז ריין, אונד ער איז ניט אויף דעם וועג, אונד ווען ער וועט פערמיידען צו מאכען פסח, אזוי זאל דאס זעלביגע נפש פערשניטען ווערען פון איהר פאלק, ווייל ער האט ניט מקריב געוועזען דאס קרבן פון נאט אין זיינע בעשטימטע צייט, דער זעלביגער מאן זאל טראגען זיינע זינד: 14 אונד ווען א גר וועט בייא אייך וואוינען אונד ער וויל האלטען פסח צו נאט, אזוי וויא דאס געזעץ פון פסח אונד אזוי וויא עס איז רעכט זאל ער עס מאכען, איין געזעץ זאל זיין צו אייך אונד צו דעם גר, אונד צו דעם איינגעבוירענעם אין דעם לאנד: 15 אונד אין דעם טאג ווען מען האט אויפגעשטעלט דאס משכן, אזוי האט דער וואלקען געדעקט דאס משכן פון דעם געזעלט פון דעם צייגנס, אונד אין דעם אבענד איז געוועזען אויף דעם משכן גלייך אזוי וויא דאס געשטאלט פון פייער, ביז מארגען: 16 אזוי איז עס געוועזען שטענדיג, דער וואלקען האט עס געדעקט, אונד דיא געשטאלט פון פייער ביא נאכט: 17 אונד נאכדעם ווען דער וואלקען איז אויפגעגאנגען פון דעם געזעלט, אזוי האבען דיא קינדער ישראל געזויגען, אונד אויף דעם ארט וואו דער וואלקען האט דארט גערוהט דארט האבען זיך דיא קינדער ישראל געלאגערט: 18 נאך דעם

בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במעמד ככל חקתי וכל משפטו תעשו אתו: ודבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח: ויעשו את הפסח כראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את משה בן עשו בני ישראל: ויהי אנשים אשר היו ממאים לגפש אדם ולא יכלו לעשת הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ואלה שמותיהם: ויאמרו האנשים ההמה אליו אנהו ממאים לגפש אדם למד נלמד לבלתי מקריב את קרבן יהוה במעמד בתוך בני ישראל: ויאמר אליהם משה עמדו ואשמע מה יצוה יהוה לכם: 9 וידבר יהוה אל משה לאמר: ודבר אל בני ישראל לאמר איש איש כדתה טמא לגפש או כדת רחוקה לכם או לדת חכם ועשה פסח לדתו: בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות ומררים ואכלו: לא יאשימו מעט ערבך וצא לא יקריבו ככל חקת הפסח תעשו אתו: ואיש אשר יהא טהור ובקרבו לא יתיר וחדל לעשות הפסח וזכרהו לגפש יהיה מעמדה כי קרבן יהוה לא מקריב במעמד השני וישא ראש יהוה: ובינו אתכם גר ועשרה פסח ליהוה כחקת הפסח ובמשפטו בן עשרה חנה ואתה יהיה לכם ולגר ולא יזכר הארץ: 10 ובימים הקום את המושב בטה העני את המושב לאהל העדת ובקרב יהיה על המושב כמראהו אשר ערבך: בן יהיה חמור העני ויכסו ומראהו ליהוה: וכל העלות העני מעל האהל ואחר כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישקדם העני שם יהיה בני ישראל: 11 וישא ראש: 8 אונד משה האט צו זיין געזאגט, וועט וועגען אייך געפעהלען:

פון דעם משכן פון דעם צייגונגס: 12 אונד
דיא קינדער ישראל האבען געצויגען
אין זייער ציהונגען, פון דער מדבר סיני
אונד דער וואלקען האט גערוקט אין
דער מדבר פון: 13 אונד זיין האבען
צום ערשטען מאל נאך דעם בעפעל פון
גאט דורך משה געצויגען: 14 אונד
דער פאהן פון דער מחנה פון דיא קינדער
יהודה האט געצויגען צו ערשט צו זיינע
הערשארען, אונד איבער זיינע הערשאר
איז געוועזען נחשון וזהן פון עמינדב:
15 אונד איבער דער הערשאר פון דעם
שבט פון דיא קינדער יששכר, איז גע-
וועזען נתנאל וזהן פון צוער: 16 אונד
איבער דיא הערשאר פון דעם שבט פון
דיא קינדער זבולן איז געוועזען אליאב
וזהן פון חלץ: 17 אונד דאס משכן איז
ארויסגעצויגען געווארען, אונד דיא
קינדער גרשון אונד דיא קינדער מררי
האבען געצויגען, וואס האבען געמאכט
דאס משכן: 18 אונד דער פאהן פון
דער מחנה פון ראובן האט געצויגען
נאך זייער הערשארען, אונד איבער זיינע
הערשאר וואר אליצור וזהן פון שדיאור:
19 אונד איבער דער הערשאר פון דעם
שבט דער קינדער פון שמעון וואר שלמיאל
הערשאר פון דעם שבט דער קינדער גד וואר אליסף וזהן פון דעואל: 21 אונד דיא
קהנים וואס האבען געמאכט דיא הייליגע וואס האבען געצויגען אונד זיין האבען
אויפגעשטעלט דאס משכן ביו (דיא אנדערע) זענען אנגעקומען: 22 אונד דער
פאהן פון דער מחנה דער קינדער פון אפרים האט געצויגען נאך זייער הערשארען,
אונד איבער זיינע הערשאר וואר אלישמע וזהן פון עמיהוד: 23 אונד איבער דער
הערשאר פון דעם שבט דער קינדער פון מנשה וואר גמליאל וזהן פון פדהצור:
24 אונד איבער דער הערשאר פון דעם שבט דער קינדער פון בנימין וואר אבידן
וזהן פון גדעני: 25 אונד דער פאהן פון דער מחנה דער קינדער פון דן האט גע-
צויגען ער איז געוועזען דער איינזאמלער פון אלע מחנות צו זייער הערשארען, אונד
איבער זיינע הערשאר וואר אחיצור וזהן פון עמישדי: 26 אונד איבער דער הערשאר
פון דעם שבט דער קינדער פון אשר וואר פנעאל וזהן פון עכרן: 27 אונד איבער
דער הערשאר פון דעם שבט דער קינדער נפתלי וואר אחירע וזהן פון עינן: 28 דיא
דאזיגע ווארען דיא ציהונגען פון דיא קינדער ישראל צו זייער הערשארען, אונד אזוי
האבען זיין געצויגען: 29 אונד משה האט געזאגט צו חבב וזהן פון רעואל דעם
מדגני משה'ס שווער, מיר ציהען צו דעם ארט וואס גאט האט געזאגט, איך וועל עס
צו אייך געבען, קום מיט אונס אונד מיר וועלען דיר גומעס מדינה, ווארין גאט האט
געזעט גומעס וועגען ישראל: 30 אונד ער האט צו איהם געזאגט, איך וויל נישט גיין,
נייערט צו מיין לאנד אונד צו מיין געבורט וועל איך גיין: 31 אונד ער האט געזאגט,
איך בעט דיר, פערלאז אונס נישט, ווארין דא ווייסט אונזערע רהונגען אין דער
מדבר אזוי זאלקט דא צו אונס זיין אלס אויגען: 32 אונד עס וועט זיין ווען דא וועסט
מיט אונס גיין, אזוי זאל דאסעלביגע גומע וואס גאט וועט אונס מדינה דיר אויך געמדיהן
ווערען: 33 אונד זיין זענען אנדעק געצויגען פון דעם בארג פון גאט, א וועג פון דרייא
מעג, אונד דער ארון פון דעם בונד פון גאט האט פאר זיין געצויגען, א וועג פון
דרייא מעג, אויס צו וועגען פאר זיין א רהונגען ארט: 34 אונד דער וואלקען פון גאט

הען מעל משכן העדת: וסעו בגישוראל למסעותם
18 במדבר סיני וישכן הען במדבר פארן: וסעו בראשונה
19 עליו וזהו בראשונה: וסעו דגל מחנה בגישוראל
20 סו בראשונה לעבאתם וילצבאו מחשך בדעמיה: וסעו
16 צבא משה בני יששכר נתנאל בדעמיה: וילצבא משה
17 בני זבולן אליאב בדחלן: וסעו דגל מחשך בני
18 גרשון וכן מררי וסעו דגל מחנה ראובן
19 לעבאתם וילצבאו אליצור בדעמיה: וילצבא משה
20 כ בני שמעון שלמיאל בדעמיה: וילצבא משה בני
21 גד אליסף בדעמיה: וסעו דגל מחנה נפתלי המהרש
22 וסעו דגל מחנה בני אשר פנעאל בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
23 אפרים לעבאתם וילצבאו אלישמע בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
24 מנשה בני מנשה גמליאל בדעמיה: וילצבא
25 בני בנימין אבידן בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
26 דן מאסף לכל המחנה לעבאתם וילצבאו אחיצור
27 בדעמיה: וילצבא משה בני אשר פנעאל בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
28 אפרים לעבאתם וילצבאו אלישמע בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
29 מנשה בני מנשה גמליאל בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
30 בנימין אבידן בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
31 דן מאסף לכל המחנה לעבאתם וילצבאו אחיצור
32 בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני אשר פנעאל בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
33 אפרים לעבאתם וילצבאו אלישמע בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
34 מנשה בני מנשה גמליאל בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
35 בנימין אבידן בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
36 דן מאסף לכל המחנה לעבאתם וילצבאו אחיצור
37 בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני אשר פנעאל בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
38 אפרים לעבאתם וילצבאו אלישמע בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
39 מנשה בני מנשה גמליאל בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
40 בנימין אבידן בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
41 דן מאסף לכל המחנה לעבאתם וילצבאו אחיצור
42 בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני אשר פנעאל בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
43 אפרים לעבאתם וילצבאו אלישמע בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
44 מנשה בני מנשה גמליאל בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
45 בנימין אבידן בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
46 דן מאסף לכל המחנה לעבאתם וילצבאו אחיצור
47 בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני אשר פנעאל בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
48 אפרים לעבאתם וילצבאו אלישמע בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
49 מנשה בני מנשה גמליאל בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
50 בנימין אבידן בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
51 דן מאסף לכל המחנה לעבאתם וילצבאו אחיצור
52 בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני אשר פנעאל בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
53 אפרים לעבאתם וילצבאו אלישמע בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
54 מנשה בני מנשה גמליאל בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
55 בנימין אבידן בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
56 דן מאסף לכל המחנה לעבאתם וילצבאו אחיצור
57 בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני אשר פנעאל בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
58 אפרים לעבאתם וילצבאו אלישמע בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
59 מנשה בני מנשה גמליאל בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
60 בנימין אבידן בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
61 דן מאסף לכל המחנה לעבאתם וילצבאו אחיצור
62 בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני אשר פנעאל בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
63 אפרים לעבאתם וילצבאו אלישמע בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
64 מנשה בני מנשה גמליאל בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
65 בנימין אבידן בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
66 דן מאסף לכל המחנה לעבאתם וילצבאו אחיצור
67 בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני אשר פנעאל בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
68 אפרים לעבאתם וילצבאו אלישמע בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
69 מנשה בני מנשה גמליאל בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
70 בנימין אבידן בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
71 דן מאסף לכל המחנה לעבאתם וילצבאו אחיצור
72 בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני אשר פנעאל בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
73 אפרים לעבאתם וילצבאו אלישמע בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
74 מנשה בני מנשה גמליאל בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
75 בנימין אבידן בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
76 דן מאסף לכל המחנה לעבאתם וילצבאו אחיצור
77 בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני אשר פנעאל בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
78 אפרים לעבאתם וילצבאו אלישמע בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
79 מנשה בני מנשה גמליאל בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
80 בנימין אבידן בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
81 דן מאסף לכל המחנה לעבאתם וילצבאו אחיצור
82 בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני אשר פנעאל בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
83 אפרים לעבאתם וילצבאו אלישמע בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
84 מנשה בני מנשה גמליאל בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
85 בנימין אבידן בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
86 דן מאסף לכל המחנה לעבאתם וילצבאו אחיצור
87 בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני אשר פנעאל בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
88 אפרים לעבאתם וילצבאו אלישמע בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
89 מנשה בני מנשה גמליאל בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
90 בנימין אבידן בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
91 דן מאסף לכל המחנה לעבאתם וילצבאו אחיצור
92 בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני אשר פנעאל בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
93 אפרים לעבאתם וילצבאו אלישמע בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
94 מנשה בני מנשה גמליאל בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
95 בנימין אבידן בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
96 דן מאסף לכל המחנה לעבאתם וילצבאו אחיצור
97 בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני אשר פנעאל בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
98 אפרים לעבאתם וילצבאו אלישמע בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
99 מנשה בני מנשה גמליאל בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני
100 בנימין אבידן בדעמיה: וסעו דגל מחנה בני

עליהם ימים בנסים מן המדבר: ז ס ויהי בנס ית
הארץ ואמר משה קוּמָה ו יתה ופנץ איבדך ונסו
משנאך מן קד: ובהה יאמר יתה ויהי רבבות 36
אלפי ישראל: ז ס

יא ויהי היום כמתאננים כע פאנץ דתה נישמע ויהי ותר א
אפו ותבערם אש דתה ותאכל בקעה המנה: 1
ויצק העם אלמשה ותפלל משה אליהוה ותשקב 2
דאש: ויקרא שםיהמקום הווא תבערה כירבערה כם 3
אש דתה: ותאספסא אשר בקרבו התאו מאה ויטבו 4
וכבו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו כשר: נכרתה 5
אזרהנה אשר-נאכל במערים היום את הקשאים ואת
האבטחים ואחיהחציר ואחיהכצלים ואחיהשומים: 6
ועתה נפשע יבשה אין כל בלת: אליהמן ענינו: והמן 7
כורעני דוא ועינו קצין כבולח: שמו העם ולקחו 8
והשו ברתים אי רבו במדבה ובשלו כפרוה וישו אתו
עצת ויהי טעמו כטעם לשע השמן: וכרתת המל 9
עליהמנה לילה ביד המן עליו: וישמע משה אתי 10
העם בכה למשפחתיו אש לפתח אהליו וחרצאף ויהי 11
מאר ובעני משה רע: ויאמר משה אליהוה למר 12
דעלת לעבדך ולמה לא-מצתי חן בעיניך לשום אתי
משא כליהעם הנה עלי: האלכי הריני את כליהעם 13
הנה אס-אנכי ולתתיו כרחמך אלי שואו בחיך 14
כאשר ישא ראמן אתהחוק על הארמה אשר נשבעת
לאבותיו: מאין לי כשר לתת לכליהעם הנה כייבני 15
עלי לאמר תהדלנו כשר ונאכלה: לא-איכל אנכי 16
לכלי לשאת אזדליהעם הנה כי כבד מני: ואבד 17

אשר תבערה ווארין עם האט אין וייה בעברענט א פייער פון האט: 4 אונד
דאס געמישטע פאלק וואס איז צווישען וייה געוועזען האבען געגליסט א גליסטונג.
אונד דיא קינדער ישראל האבען ווידער געקערט, אונד וייה האבען אויף געוויינט,
אונד האבען געזאגט, ווער וועט אונס געבען פלייש צו עסען? 5 מיר געדענקען דיא
פיש וואס מיר פלעגען עסען אין מצרים בחנם, דיא גורקען אונד מעלאנען, אונד דאס
קרויט, אונד דיא ציגעלעס אונד קנאבעל: 6 אונד אצונד זענען אונזערע לייבער
פערדארט, אונד עם איז גאר נישט דא, נייערט דער מן איז פאר אונזערע אויגען:
7 אונד דער מן איז געוועזען וויא זאמען פון גליינדער, אונד וויינע געשטאלט וויא
קריסטאל: 8 דאס פאלק האט ויף פערשפרייט אונד וייה האבען געקליבען, אונד
האבען עם געמאלען אין א מיהל, אדער געשמויסען אין א שטייסעל, אונד וייה
האבען עם געקאכט אין טעפ אונד האבען דארויס געמאכט קוקען, אונד ויין טעם
איז געוועזען וויא דער טעם פון איין אייל קוקען: 9 אונד ווען דער טהוי (טל) איז
ארויפגעקומען אויף דער מחנה בייה נאכט, אזוי איז דער מן אויף איהם ארויפגער
געקומען: 10 אונד משה האט געהערט דאס פאלק וויינען נאך ווידע משפחות
אישליכער אין דער טיר פון ויין געצעלט, אונד דער צארן פון האט האט זעהר
געגרייט, אונד דאס איז איבעל געפאלען אין דיא אויגען פון משה: 11 אונד משה
האט געזאגט צו האט, ווארום האסט דוא שלעכטעס געטוהן צו דיין קנעכט? אונד
ווארום האב איך נישט געפונען גנאד אין דייןע אויגען? אז דוא האסט דיא משא פון
דעם דאזיגען גאנצען פאלק אויף מיר געליינט: 12 האב איך דען געטראגען דאס
דאזיגע גאנצע פאלק? אדער האב איך עם געבוירען? אז דוא זאגסט צו מיר טראג
וייה אין דיין שוים, אזוי וויא א זיינאם טראגט א זיילינג, אויף דעם לאנד וואס דוא
האסט געשוואוירען צו וויינע אבות: 13 פון וואנען זאל איך נעמען פלייש צו דעם
דאזיגען גאנצען פאלק צו געבען? ווארין וייה וויינען איבער מיר, אונד זאגען געב
אונס פלייש אז מיר זאלען עסען: 14 איך בין נישט אים שטאנד אליין צו טראגען
דאס דאזיגע גאנצע פאלק, ווארין עם איז צו שווער פאר מיר: 15 אונד ווען

דוא ווילסט מיר אזוי טהון, בעט איך
דיך אז דוא זאלסט מיך הרגענען, ווען
איך האב געפונען חן אין דיינע אויגען
אזוי לאז מיך נישט זעהען מיין שלעכט-
טעם:

16 אונד גאט האט געזאגט צו משה,
זאמעל מיר איין זיבציג מענער פון דא
עלצטע פון ישראל, וואס דוא ווייסט אז
זייא זענען דא עלצטע פון דעם פאלק
אונד זייערע בעאמטע, אונד דוא זאלסט
זייא נעמען צו דעם געזעלט פון דא
פערזאמלונג, אונד זייא זאלען זיך דארט
מיט דיר אנדערשטעלען: 17 אונד איך
וועל ארופגיידען אונד איך וועל מיט
דיר דארט רעדען, אונד איך וועל נעמען
פון דעם רוח וואס איז אויף דיר אונד
איך וועל איהם טהון אויף זייא, אונד
זייא וועלען מיט דיר טראגען דא משא
פון דעם פאלק, כדי דוא זאלסט עס
נישט אליין טראגען: 18 אונד צו דעם
פאלק זאלסט דוא זאגען, הייליגט אייך
אויף מארגען, אונד איהר וועט עסען
פלייש, טארק איהר האט געוויינט אין
דא אויזען פון גאט אזוי צו זאגען,
ווער וועט אונס געבען פלייש צו עסען?

ווארין עס איז אונס בעסער געוועזען אין מצרים,
אונד איהר וועט עסען: 19 נישט איין טאג
אונד נישט פינף טעג אונד נישט צעהן טעג,
אונד נישט צוואנציג טעג: 20 ביז א
חודש פון טעג, ביז עס וועט ארויסגיין פון
פאר אייך וויין צו עקעל ווייל איהר האט
פערזאמליד דיגט גאט וואס איז צווישען
אייך, אונד איהר האט פאר איהם געוויינט
אזוי צו זאגען, פארנום זענען מיר ארויס
געגאנגען פון מצרים? 21 אונד משה האט
געזאגט, אונד נישט פאר אייך גענוג וויין?
זאלען פאר וויי געשאקטען ווערען וועט
דאס פאר וויי גענוג וויין? אדער ווען אלע
פיש פון דעם ים זאלען פאר וויי איינגעזאמעלט
ווערען וועט דאס פאר וויי גענוג וויין?
23 אונד גאט האט געזאגט צו משה, איז
דען גאט האט קורץ? אונד וועסט דוא
זעהען אויב מיינע ווערשער וועלען דיך
טרעפען אדער נישט? 24 אונד משה איז
ארויסגעגאנגען אונד ער האט גערעט צו
דעם פאלק דא ווערשער פון גאט, אונד ער
האט איינגעזאמעלט זיבציג מענער פון דא
עלצטע פון דעם פאלק, אונד ער האט
זייא געשטעלט ארום דעם געזעלט: 25
אונד גאט האט ארופגעגידעט אין דעם
וואלקען אונד ער האט צו איהם גערעט,
אונד ער האט אפגעשייד פון דעם רוח וואס
איז אויף איהם געוועזען אונד האט איהם
געגעבען אויף דא זיבציג מענער, דא
זקנים, אונד עס איז געוועזען אזוי לאנג
וויא דער רוח האט אויף זייא גערוהט האבען
זייא נבואות געזאגט, אבער נישט לענגער: 26
אונד צוויי מענער זענען איבערגעבלי-
בען אין דער מחנה, דער נאמען פון איינעם
איז געוועזען אלדד אונד דער נאמען פון
דעם אנדערן מדה, דער רוח האט אויף זייא
גערוהט, אונד זייא זענען געוועזען צווישען
דא איינגעשריבענע אונד זייא זענען נישט
ארויסגעגאנגען אויס דעם געזעלט, נייערט
זייא האבען נבואות געזאגט אין דער מחנה: 27
אונד דער יונג איז געלאפען אונד האט
עס דערציילט צו משה אונד ער האט געזאגט,
אלדד אונד מדה זאגען גביאות אין דער מחנה: 28 אזוי האט יהושע
בן נון, דער משרת פון משה,

געהאט אומגעטון דעם ים, וואס אומגעטון
וואס אומגעטון:

16 נאך דאס אלמשה אספדלי שבקים איש
מוקני ישראל אשר דעת בידם וקני השם ושקרו ולקחת
17 אתם אלמשה מיד והתעבבו שם עמך: וידעתי וידעתי
עמך שם ואצלתי מן הרבה אשר עלך ושמי עליהם
18 ונשאו אתך במשא השם ולאחשאו אתך לבקד: ואל
השם תאמר התקדשו למח' ואכלתם: בשר כי בידם
באנו וידע לאמר מי יאכלנו בשר כרשוב לנו במצרים
19 ונתן וידע לבם בשר ואכלתם: לא יום אחד תאכלון
ולא ימים ולא המשה ימים ולא עשרה ימים ולא
כ עשרים יום: עד וידע ימים עד אשר יצא מאפסם וידע
לבם לורא יצא בידם את הודו אשר בקרבם
21 ותבכו לפני לאמר למח זה יצאנו ממצרים: ויאמר
משה ששמואת אלף רגלי השם אשר אנכי בקרב
22 ואמה אמרת בשר אתן לכם ואכלו חדש ימים: הוצא
ובקר ישחט לכם ויבצא לכם אם איש ידעו יום אסף
לכם ויבצא להם:

23 נאמר וידע אלמשה וידע וידע תקצר עתה תראה
24 וידע דברי אסלד: ויצא משה וידע אל השם את
דברי וידע ויאסף שבקים איש מוקני השם עמך אתם
כה סביתו האדל: וידע וידע: בקני וידע אלף ואצל
מדינת אשר עליו וידע על שבקים איש וקני וידע
26 בקני עליהם הודו ותנאן ולא יספ: וישארו שגר
אנשים: במנה שם האדל: אלדד ושם השני מיד
ותנן עליהם הודו ותנן בקרבם ולא יצאו האדל
27 ותנאן במנה: וידע השגר וידע למשה ויאמר אלדד
28 ומיד מתבאס במנה: וידע וידע בקני משרת

משה מִבְּחֵרֵי הָאָמָר אֶרֶץ מִשָּׁה בָּלָאִם: וַאֲמַר לוֹ מֹשֶׁה
הִמָּנָה אֶתְּחַלּוּ וְיִמְלִיכוּ בְלִיָּהִם יְהוָה נְבִיאִים בְּיָמֶיךָ יְהוָה
אֶתִּירְחוּ עֲלֵיהֶם: וְאָמַר מֹשֶׁה אֶל־הַמָּחֵנֶה הוּא וְחָקֵן לִי
יִשְׂרָאֵל: וְרוּחַ נָסַח מֵעַל יְהוָה וַתָּבֹא שְׁלֹמֹה מִבְּחֵרֵי מִשָּׁה
עַל־הַמָּחֵנֶה בְּדֹרֶךְ יוֹם כֹּה וּבְדֹרֶךְ יוֹם כֹּה סְבִיבוֹת הַמָּחֵנֶה
וּבְכַאֲתוֹם עֲלֵי־פָנֵי הָאָרֶץ: וְהָיָה הָעָם כִּלְדֵּי־הַיָּם הָיוּ וְקָלָה
הַלֵּלָה וְלָלוּסִים הַמָּחֵנֶה וְאֶסְפִּי אֶת־הַשָּׁלָה הַמִּמְלִיכָה אֶסְפִּי
עֲשֵׂרֶה הַמָּרִים וְיִשְׁתַּדּוּ לָהֶם סְבִיבוֹת הַמָּחֵנֶה:
הַבִּשְׁוֹר עֲשֵׂה בֶן־שִׁנְיָה מֵרֵם יִכְרַח וְאֶת־יְהוָה תִּהְיֶה בָּעֵם
נִיחַ יְהוָה בָּעֵם מִכָּה רַבָּה מְאֹד: וְיִקְרָא אֶת־שְׁמֵי־הַמָּקוֹם
הַזֶּה קְבֻרוֹת הַמָּאֲוָה כִּי־שֵׁם קְבֻרֵי אֶת־הָעָם הַמִּתְאַוִּים:
מִקְבֻרוֹת הַמָּאֲוָה וְשֵׁם הַצִּירוֹת וְהָיָה קְבֻרוֹת: פ' ל"ה

יב
וְהַדְבָר מֵרֵם וְאֶחָד־בְּמִשְׁה עַל־אֲדָמוֹת הָאֶשֶׁה הַכְּשִׁית
אֲשֶׁר לָקַח כִּי־אֶשֶׁה כְּשִׁית לָקַח: וַאֲמַדוּ בְּכָן אֶת־בְּמִשְׁה
דְּבַר יְהוָה הָלָא נִסְבְּנוּ דְבַר וְשִׁמְעוּ יְהוָה: וְהָאִישׁ
מִשָּׁה עָנָה מְאֹד מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עֲלִיָּהִם הָאֲדָמָה: ס
וַאֲמַר יְהוָה פִּתְּאֵם אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־מִרְיָם
צֹא שְׁלִשְׁתֶּכֶם אֶל־אַהֲרֵל מִדֶּרֶךְ וַיֵּצֵא שְׁלִשְׁתֶּכֶם: וַיֵּרֶד
יְהוָה בְּעֶמֶד עָנָן וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הָאֹהֶל וַיִּקְרָא אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
וַיֵּצֵא שְׁנֵיהֶם: וַאֲמַר שְׁמַעְנָה דְּבַר אֲמִרְתִּי נְבִיאִים
יְהוָה בְּמִרְאֵה אֱלֹהִים אֶתְּחַדֵּשׁ כְּחֹלֶם אֲדַבֵּר־בּוֹ: לֹאֲכֹן
עָבַדְתִּי מִשָּׁה בְּכִלְבִּיּוֹתִי נֶאֱמָן הוּא: פ'ה אֶל־פֶּתַח אֲדַבֵּר
בּוֹ וּמִרְאֵה וְלֹא בְּחִדּוֹת וְחִמְתָּ יְהוָה יִכְשֵׁם וּמִדֶּה לֹא
דִּאֲמָה לְדַבֵּר בְּנִבְיָה בְּמִשְׁה: וְהִירָאָה יְהוָה בּוֹ
בְּלֵךְ: וְהָיָה כִּי מִעַל הָאֹהֶל וַיְהִי מֵרֵם מַעֲרַת כְּשִׁלָּה
וַיִּפֹּן אֶת־בְּנֵי־אֶלְמִדָּהִם וַיְהִי מַעֲרַת: וַאֲמַר אֶת־בְּנֵי־אֶל־

33 דָּאִם פְּלִישִׁי אִיז נֶאֱמָר גְּעוֹזְעוּן צוֹוִישְׁעוּן וַיִּרְעֶה צָעֵהָן אִיידְעֶר עִם אִיז גְּעִקִּישׁ
גְּעוֹזָרְעוּן אִיזוּי הָאֵם דְּעֶר צָאָרן פֿון גָּאט גְּעִרִימֵשׁ אוֹיף דְּעִם פֿאַלְק, אֹנֶד גָּאט הָאֵם
גְּעִשְׁלָאָנֶען דָּאם פֿאַלְק מִיט אַ זְעֵר גְּרוֹיסֶע פֿלאָג: 34 אֹנֶד עֶר הָאֵם גְּעוֹזְפֶען דְּעִם
נֶאֱמָען פֿון דְּעִמְזֶלְבִּינֶען אָרֶשׁ קְבֻרוֹת הַמָּאֲוָה, וַיִּיל וַיִּיא הָאָבֶען דָּאָרֶשׁ בִּאָרָאָבֶען
דָּאם פֿאַלְק וְאִם הָאָבֶען גְּעִלֹקֶשׁ: 35 פֿון קְבֻרוֹת הַמָּאֲוָה הָאֵם דָּאם פֿאַלְק גְּעוֹזְפֶען
קִיין חֲצֻרוֹת, אֹנֶד וַיִּיא זְעֶנֶן גְּעוֹזְעוּן אִין חֲצֻרוֹת:

קאפיטל יב

1 מֵרֵם אֹנֶד אַחֲרָן הָאָבֶען גְּעִרְעֵשׁ קֶענֶען מִשָּׁה, וְזַענֶען דְּעִם וַיִּיבֹה, דִּיא כְּשִׁית, וְאִם
עֶר הָאֵם גְּעוֹזְמֶען, וְאִרִין עֶר הָאֵם גְּעוֹזְמֶען אַ וַיִּיבֹה אִיידֶע פֿון כּוֹשׁ: 2 אֹנֶד וַיִּיא
הָאָבֶען גְּעוֹזָאָמֶה, הָאֵם דְּעֶן גָּאט גְּעִרְעֵשׁ דּוֹרֶךְ מִשָּׁה אֲלִיין? הָאֵם עֶר נִיט גְּעִרְעֵשׁ אוֹיף
דּוֹרֶךְ אֹנֶם? אֹנֶד גָּאט הָאֵם עִם גְּעִהֶרֶשׁ: 3 אָבֶער דְּעֶר מֵאָן מִשָּׁה אִיז גְּעוֹזְעוּן זְעֵר
דְּעִמִּישׁוֹ, מְעֵהר פֿון אֶלֶע מְעִשְׁשֶׁן וְאִם זְעֶנֶן אוֹיף דְּעֶר עֶר: 4 אֹנֶד גָּאט הָאֵם
פֿלֹזְצִלִּיג גְּעוֹזָאָמֶה צו מִשָּׁה אֹנֶד צו אַהֲרֹן אֹנֶד צו מֵרֵם, נִיט אִיֶּהר דְּרִיִּיא אַרוֹם צו
דְּעִם אֶהֱל מוֹעֵד, אֹנֶד וַיִּיא דְּרִיִּיא זְעֶנֶן אַרוֹם גְּעוֹזָאָנֶען: 5 אֹנֶד גָּאט הָאֵם אַרוֹסֶנֶר
נִידְעֶרֶשׁ אִין דְּעֶר וְאֶלְקֶען־זִייל, אֹנֶד עֶר אִיז גְּעִשְׁטָאָנֶען בִּיִּיא דְּעֶר מִיר פֿון דְּעִם
גְּעִעֶלֶשׁ, אֹנֶד עֶר הָאֵם גְּעוֹזְפֶען אַהֲרֹן אֹנֶד מֵרֵם, אֹנֶד וַיִּיא בִּידֶע זְעֶנֶן
אַרוֹם גְּעוֹזָנֶען: 6 אֹנֶד עֶר הָאֵם גְּעוֹזָאָמֶה, הָעֶרֶשׁ נֹזן מִיידֶע וְעֶרְשֶׁר, וְזַענֶן עִם וְזַענֶן
אֹנֶטְעֶר אִיידֶע וַיִּין אַ נְבִיא, וְזַעל אִיף יְהוָה מִיף צו אִיֶּהם דְּעֶרְקֶענֶען גְּעִבֶען אִים גְּעוֹזִכֶם,
אִין אַ חֲלוֹם וְזַעל אִיף מִיט אִיֶּהם רַעֲדֶען: 7 מִיין קֶעכֶם מִשָּׁה אִיז נִיט אִיזוּ, עֶר אִיז
טִרִּיא אִין מִיין גְּעוֹזָנֶען הִיז: 8 מוֹיִל צו מוֹיִל וְזַעל אִיף מִיט אִיֶּהם רַעֲדֶען, אֹנֶד
דּוֹרֶךְ גְּעוֹזִכֶם אָבֶער נִיט מִיט רַעֲטֶענִישׁ, אֹנֶד דִּיא גְּעִשְׁטָאָלֶשׁ פֿון יְהוָה זַעל עֶר
זְעֵהָן, אֹנֶד פֿאַרוֹזָאם הָאֵם אִיֶּהר נִיט מוֹרָא גְּעוֹזָאָמֶה צו רַעֲדֶען קֶענֶען מִיין קֶעכֶם
מִשָּׁה? 9 אֹנֶד דְּעֶר צָאָרן פֿון גָּאט הָאֵם אִיבֶער וַיִּיא דְּעֶרְגִּרִּמֶה, אֹנֶד עֶר אִיז
אֶתְּקֶעָנֶען: 10 אֹנֶד וְזַענֶן דְּעֶר וְאֶלְקֶען אִיז אָפֶטְשֶׁהוֹן גְּעוֹזָרְעוּן פֿון דְּעִם
גְּעִעֶלֶשׁ, זְעֵה, אִיזוּ אִיז מֵרֵם גְּעוֹזְעוּן קֶרַעֲצִיג וַיִּיִם וַיִּיא שְׁנִיִּיא, וְזַענֶן אַהֲרֹן הָאֵם יוֹף
גְּעִקְעֶרֶשׁ צו מֵרֵם, זְעֵה, אִיזוּ אִיז זַע גְּעוֹזְעוּן קֶרַעֲצִיג: 11 אֹנֶד אַהֲרֹן הָאֵם גְּעוֹזָאָמֶה צו

במדבר יב יג בהעלתך שלח לך

משה, איך בעמ דרך מיון האר, דוא
זאלסט אויף אונס נישט לייגען דיא זינד
וואס מיר האבען נארעש געטוהן, אונד
וואס מיר האבען געזינדיגט: 12 לאז
זיא נישט זיין אזוי וויא א שווער, ווען
ער קומט ארויס פון זיין מוטערס
לייב איז זיין פלייש האלב פער-
צערט: 13 אונד משה האט געשריבען
צו האט, אזוי צו זאגען, א האט הייל
זיא, איך בעמ דרך!

14 אונד האט האט געזאגט צו משה,
ווען איהר פאטער וואלט איהר אין
איהר פנים געשפיגען וואלט זיא דאך
פערשעמט געוועזען זיבען טעג, זיא זאל
פערשלאסען ווערען זיבען טעג אויסער-
ווייניג פון דער מחנה, אונד דערנאך
זאל זיא איינגעזאמעלט ווערען: 15 אונד
מרים וואר אויסגעשלאסען אויסעווייניג
פון דער מחנה זיבען טעג, אונד דאס
פאלק האט נישט אנועקגעזיגען ביז
מרים איז איינגעזאמעלט געווארען:
16 אונד נאכדעם האט דאס פאלק

משה ב' ארץ אלנא השם עליו השמא אשר נאלט
12 ואשר השמא: אלנא תרץ במח אשר בצאתו מרחם
13 אמר ואלקל חצי בשור: הצעם משה אלדונה לאמר אל
נא רפא נא לה:
14 ואמר דנה אלמשה ואביר דרך בפניה הלא
תקלם שבעת ימים תסור שבעת ימים מרחץ למחנה
15 ואחר תאסף: ותסער מרים מרחץ למחנה שבעת ימים
16 ותקם לאס נעס עד האסף מרים: ואחר נעסו העם מצרות
נעס במדבר פארן:

י

פ פ פ פ

2 א וידבר דנה אלמשה לאמר: שלדלך אנשים ותרץ
אתארץ נענן אשראני נתן לבני ישראל איש אחי
3 איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם: ושלח
אתם משה ממדבר פארן עלפי דנה כלם אנשים
4 ראשי בניישראל קמה: ואלה שמותם למטה ראובן
5 שמש דבוקור: למטה שמעון שפט ברהורי: למטה
6 יהודה כלב בדיפנה: למטה יששכר נאלי בדיוסף:
7 למטה אפרים הושע בדינן: למטה בנימן פלטי בדי
8 רפוא: למטה זבולן נדיאל בדיסודי: למטה יוסף
9 למטה מנשה נדי בדיסודי: למטה דן עמיאל בדינמלי:
10 למטה אשר סתור בדימקאל: למטה נפתלי נחבי
11 בדינפסי: למטה גד נואל בדימבי: אלה שמות
12 האנשים אשרשלח משה לתור אתארץ וקרא
13 משה לדושע בדינן הושע: ושלח אתם משה לתור
אתארץ נענן ואמר אלהם עליו זה בנב ועתה
14 אתהקרה: וראיתם אתהארץ מההוא ואחיהם הושע

געזיגען פון הצרות, אונד זייא האבען גערוהט אין דער מדבר פון:

קאפיטעל יג

שלח לך

1 אונד האט גערעמט צו משה אזוי צו זאגען: 2 שיק דיר ארויס מענטשען אז
זייא זאלען אויספארשען דאס לאנד פנען וואס איך גיב צו דיא קינדער וישראל, איין
מאן פון אימליכען שבט פון זיינע פעטער זאלט איהר שיקען, אימליכער וואס איז א
נשיא אונטער זייא: 3 אונד משה האט זייא געשיקט פון דער מדבר פון דורך דעם
בעפעל פון האט, אלע הויפטלייט אונטער דיא קינדער וישראל: 4 אונד דאס זענען
זיירע נעמען, פון דעם שבט ראובן, שמוע זיהן פון זכור: 5 פון דעם שבט שמעון,
שפט זיהן פון חורי: 6 פון דעם שבט יהודה, כלב זיהן פון יפנה: 7 פון דעם שבט
יששכר, נאלי זיהן פון יוסף: 8 פון דעם שבט אפרים, הושע זיהן פון נון: 9 פון
דעם שבט בנימן, פלטי זיהן פון רפוא: 10 פון דעם שבט זבולן, נדיאל זיהן פון
סודי: 11 פון דעם שבט יוסף, פאר דעם שבט מנשה, נדי זיהן פון סודי:
12 פון דעם שבט דן, עמיאל זיהן פון נמלי: 13 פון דעם שבט אשר, סתור זיהן
פון מיכאל: 14 פון דעם שבט נפתלי, נחבי זיהן פון נפסי: 15 פון דעם שבט
גד, נואל זיהן פון מבי: 16 דיא דאזיקע זענען דיא נעמען פון דיא מענער וואס משה
האט געשיקט אויסצופארשען דאס לאנד, אונד משה האט גערופען הושע זיהן פון נון
הושע: 17 אונד משה האט זייא געשיקט אויסצופארשען דאס לאנד פנען,
אונד ער האט צו זייא געזאגט, גייט ארויף דעם וועג וואס איז קעגען דרום-זייט,
אונד איהר זאלט ארויפגיין אויף דעם בארג: 18 אונד איהר זאלט זעהען
וואס דאס לאנד איז, אונד וואס דאס פאלק איז וואס וואונט דרויף,

אויב עם איז שטארק אדער שוואך
 אויב עם איז ווייניג אדער פיל: 19 אונד
 וואס דאס לאנד איז וואס זיין וואוינען
 דרום, אויב עם איז גוט אדער שלעכט,
 אונד וואס דיא שטעט זענען וואס זיין
 וואוינען דרום, אויב אין מזנות אדער אין
 פעסטע שטעט: 20 אונד וואס דאס
 לאנד איז, אויב עם איז פעט אדער
 מאנער, אויב עם זענען ביימער דרום
 אדער נישט, אונד איהר זאלט אייך שטארק
 קען אונד נעמען פון דיא פרוכט פון
 דעם לאנד. אונד דיא צייט איז געוועזען
 דיא טעג פון דיא ערשטלינגע פון דיא
 וויינטרויבען: 21 אונד זיין זענען
 ארויפגעגאנגען אונד זיין האבען אויס-
 געפארשט דאס לאנד, פון דער מדבר
 צו ביז רחוב וואו מען קומט קיין חמת:
 22 אונד זיין זענען ארויפגעגאנגען קעגען
 דרום-זייט, אונד זיין זענען געקומען
 ביז חברון, אונד דארט זענען געוועזען
 אחימן, ששי אונד חלמי דיא קינדער פון
 ענק, אונד חברון איז געבויט געווארען
 זיבען יאהר פאר צען אין מצרים: 23 אונד
 זיין זענען געקומען צו דעם
 מאהל אשבל, אונד זיין האבען פון דארט
 אפגעשניטען א צווייג אונד א הענגעל
 וויינטרויבען, אונד זיין האבען עם געמאכט
 אונד פון דיא מילגרומען אונד פון דיא פייגען: 24
 צו דעמאלטענען ארט האט מען
 גערופען נחל אשכול, ווייל דיא קינדער
 וואוינען דאס אפגעשניטען דאס
 הענגעל וויינטרויבען: 25 אונד זיין האבען
 צוריקגעקערט פון דארט אפגעשניטען דאס
 לאנד אין דעם ענד פון פירצייג טעג: 26
 אונד זיין זענען געגאנגען אונד זיין זענען
 געקומען צו משה אונד צו אהרן, אונד צו
 דיא גאנצע געמיינדע פון דיא קינדער
 ישראל צו דיא מדבר פון קיין קדש, אונד
 זיין האבען צוריקגעבראכט איין ענטפער
 צו דיא גאנצע געמיינדע, אונד האבען זיין
 געוויזען דיא פרוכט פון דעם לאנד: 27
 אונד זיין האבען צו איהם דערציילט אונד
 האבען געזאגט מיר זענען געקומען
 צו דעם לאנד וואס דיא האסט אינס
 אהינגעשיקט, אונד עם פליקט אויף מיט
 מילך אונד האניג, אונד דאס דאזיגע איז
 זייער פרוכט: 28 נייצערט דאס פאלק
 איז שטארק וואס וואוינט אין דעם
 לאנד, אונד דיא שטעט זענען פעסט
 אונד זעהר גרויס, אונד אויף דיא קינדער
 פון ענק האבען מיר דארט געוועהן: 29
 עמלק וואוינט אין דעם לאנד קעגען
 דרום-זייט, אונד דער חתני, אונד דער
 יבוס, אונד דער אמרי, וואוינען
 אויף דיא בערג, אונד דער פנעני וואוינט
 בייא דעם ים אונד בייא דיא זייט פון
 ירדן: 30 אונד כלב האט געמאכט דאס
 פאלק שטילשטוינען פאר משה, אונד
 ער האט גע-
 זאגט, מיר וועלען ארויפגיין אונד מיר
 וועלען עם ערבען, ווארן מיר וועלען
 עם געוויס בייקומען: 31 אונד דיא מענער
 וואס זענען ארויפגעגאנגען ארויס
 פארשט א זוי צו זאגען, דאס לאנד
 וואס מיר זענען אריבערגעגאנגען
 ארויסצופארשען, איז א לאנד וואס
 פערצעהרט דיא איינוואוינער דאפון,
 אונד דאס גאנצע פאלק וואס מיר
 האבען דארין געוועהן זענען מענער
 פון (גרויסען) מאס: 33 אונד דארט
 האבען מיר געוועהן

אחיהוֹשִׁילִים בְּעֵץ עֵץ מִן הַיַּעַר וְהָיוּ לְעֵץ בְּתָנִים
וְכֹן הָיוּ בְּעֵינֵיהֶם:

י

י

א וְהָיָה כִּלְהֻמָּה וְהָיָה אֶת־קֹלֶם וְכִבְי הָעֵץ בְּלִילָה
ב הָיָה: וְיָלֵט עַל־מִשְׁחָה וְעַל־אֶהָרָן כָּל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ
אֲלֵהֶם כִּלְהֻמָּה לְרַמְתָּם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אִם בְּמִדְבָּר
ג הָיָה לְרַמְתָּם: וְלִמָּה הָיָה מִכִּיָּה אֲתָם אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת
לְקַל בְּדָרִב נָשִׁי וְטָפֵט הָיוּ לָבוּ הָלָא טוֹב לָט טוֹב
ד מִצְרַיִם: וְאָמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחָיו נִחַנְהוּ רֹאשׁ תְּשׁוּבָה
ה מִצְרַיִם: וְיָפֵל מִשָּׁה וְאֶהָרָן עַל־פִּנְיָתָם לִפְנֵי כִלְהֻמָּה
ו עָתָּה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְהוֹשַׁע בְּדָתָן וְקָלָם בְּדָפְתָן מִן
ז הַתָּרִים אֶת־הָאָרֶץ כִּרְשׁ בְּעֵינֵיהֶם: וְאָמְרוּ אֶל־כִּלְהֻמָּה
ח בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־מֵר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְדֶם בָּהּ לְחֹדֶר אֶתָּה
ט טוֹבָה הָאָרֶץ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: אֲדִי־הָיָה בְּטֵה הָיָה וְהָיָה
אֲתָם אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְנִחַנְהוּ לָט אֶרֶץ אֲשֶׁר־הוֹדוּתָם חֶלֶב
י וְהָיָה: אֵךְ בִּדְהָ אֶל־הַמִּדְבָּר וְאָתָם אֶל־הַמִּדְבָּר אֲתָם
יֵאָרֶץ כִּי לֹחֲמֵי הֵם כִּי עַל־ם מַלְאֲכֵי יְהוָה אֲתָם אֶל־
יִתְרֵיהֶם: וְאָמְרוּ כִלְהֻמָּה לְרַמְתָּם אֲתָם כַּאֲבָנִים וְכִבְדֹּר
יֵהָיָה נִרְאָה כַּאֲבָנִים מִיֶּדֶד אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: פ
יא וְאָמְרוּ הָיָה אֶל־מִשְׁחָה עַד־אֶהָרָן יִנְאָצִי הָעֵץ הָיָה וְהָיָה
יב אֶת־לֹא־אֲמַנְתִּי כִי כָּל־הָרֹאשׁ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּקִרְבִּי:
יג אָבִי בְּקִרְבִּי וְאֶוֹשַׁע וְאֶעֱשֶׂה אֲתָךְ לְטִירְיָוֹל וְעִצִּים
יד מִמֶּנִּי: וְאָמְרוּ מִשָּׁה אֶל־יְהוָה וְשָׁמַע מִצְרַיִם כִּלְהֻמָּה
טו כִּכְחַד אֶת־הָעֵץ הָיָה מִקְרָבוֹ: וְאָמְרוּ אֶל־יִשְׁשָׁכָר הָאָרֶץ
טז הַזֹּאת שְׁמֵהּ כִּי־אֶתָּה הָיָה בְּקִרְבִּי הָעֵץ הָיָה אֲשֶׁר־עָצָן
יז בְּעֵץ נִרְאָה: אֶתָּה הָיָה וְנִחַנְהוּ עַמְדַּת עַל־ם וְכַעֲמַד עָלָן
יח אֶתָּה הָיָה לְפִנְיָתָם יוֹם וּבְעֶמְדַת אֵשׁ לִילָה: וְהִמְתִּיר
יט אֶת־הָעֵץ הָיָה כַּאֲשֶׁר אֲתָךְ וְאָמְרוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־שָׁמְעוּ אֶת־

דִּיא רִיזֶען, דִּיא קִינְדֶער פֿון עֵנֶן פֿון דִּיא
(נפאלענע) רִיזֶען, אונד מיר זענען גע-
וועזען אין אונזערע אויגען וויא דִּיא
היישרעקען, אונד אזוי זענען מיר גע-
וועזען אין זייער אויגען:

קאפיטעל יד

1 אונד דִּיא גאנצע געמיינדע האבען
אויפגעהויבען זייער קול, אונד דאס
פאלק האט געוויינט דיועלביגע נאכט:
2 אונד אלע קינדער ישראל האבען
געמוזעלט קענען משה, אונד אהרן,
אונד דִּיא גאנצע געמיינדע האבען צו-
זיין געזאגט, הלואי וואלטען מיר
געשטארבען אין דעם לאנד מצרים,
אדער הלואי וואלטען מיר געשטארבען
אין דִּיא דאזיגע מדבר! 3 אונד פאר-
וואס האט אונס גאט געבראכט אין דעם
דאזיגען לאנד, אז מיר זאלען פאלען
דורך דעם שווערד, אז אונזערע זייער
אונד קינדער זאלען זיין צו רויב? ווער
עס נים בעסער פאר אונס צוריקצוקעה-
רען קיין מצרים: 4 אונד זיין האבען
געזאגט איינער צום אנדערן, מיר וועלען
איבער אונס זעצען אן עלצטען, אונד
מיר וועלען צוריקקעהרען קיין מצרים:
5 אונד משה אונד אהרן זענען געפאלען אויף זייער פנים פאר דער גאנצער פער-
זאמלונג פון דער געמיינדע פון דִּיא קינדער ישראל: 6 אונד יהושע בן נון אונד
פלב וזהר פון יפנה, פון דִּיא אויספארשערס פון דעם לאנד, האבען צוריקען זייער
קליידער: 7 אונד זיין האבען געזאגט צו דער גאנצער געמיינדע פון דִּיא קינדער
ישראל אזוי צו זאגען, דאס לאנד וואס מיר זענען דארין אריבערגעגאנגען אויסצו-
פארשען, איז א זעהר גוט לאנד: 8 אונד ווען גאט האט א בענעהר אין אונס, אזוי
וועט ער אונס אריינברענגען צו דעם דאזיגען לאנד, אונד וועט עס צו אונס געבען;
עס איז א לאנד וואס פליסט מיט מילך אונד האניג: 9 גייערט קענען גאט זאלט
איהר נישט ווידערשפעניגען, אונד איהר ברויכט אייך נישט צו פארברענען פאר דעם פאלק
פון דעם לאנד ווארין זיין זענען אונזער ברויט, זייער שאטען האט זיך פון זיין אפ-
געטהן, אונד גאט איז מיט אונס איהר זאלט אייך פאר זיין נישט פארברענען: 10 אבער
דִּיא גאנצע געמיינדע האבען געזאגט, אז מען זאל זיין שטיינען מיט שטיינער, אונד
דִּיא הערליכקייט פון גאט האט זיך באוויזען אין דעם אהל מועד צו אלע קינדער ישראל:
11 אונד גאט האט געזאגט צו משה, ביז וויא לאנג וועט מיך נאך דאס דאזיגע פאלק
דערצארנען? אונד ביז וויא לאנג וועט מיר דאס דאזיגע פאלק נאך נישט גלייבען וועגען
אלע צייכען וואס איך האב צווישען זיין געטהן? 12 איך וועל זיין שלאגען מיט
א פעסטילענץ, אונד איך וועל זיין פערטריבען, אונד איך וועל דיך מאכען פאר א
גרויס פאלק אונד שטארקער פון זיין: 13 אונד משה האט געזאגט צו גאט, ווען דִּיא
מצרים וועלען הערען—ווארין דוא האסט דאס דאזיגע פאלק ארויסגעבראכט מיט דיין
כח פון צווישען זיין: 14 אזוי וועלען זיין עס אגאנצען צו דִּיא געוואוינער פון דעם
דאזיגען לאנד, זיין האבען געהערט דאס דוא, א גאט, ביזט געוועזען צווישען דעם
דאזיגען פאלק, וואס דוא, א גאט, האסט דיך בעשיינפערלעך צו זיין געוויזען, אונד
דיין וואלטען איז איבער זיין געשטאנען, אונד מיט א וואלקען־ווייל ביזט דוא פאר זיין
געגאנגען ביין טאג, אונד מיט א פויער־ווייל ביין נאכט: 15 אונד ווען דוא וועסט דאס־דא-
זיגע פאלק שטימען וויא איין מאן, אזוי וועלען דִּיא גוים זאגען וואס האבען געהערט דיין

שם אזוי צו זאגן: 16 ווייל נאט האט
 נישט געקענט אריינברענגען דאס דאזיגע
 פאלק אין דעם לאנד וואס ער האט צו
 זיין געשווארען אזוי האט ער זיין
 אויסגעשאקטען אין דער מדבר: 17 אונד
 אצונד לאז דער פֿך פון מיין האר גרויס
 ווערען אזוי וויא דא האסט גערעט, צו
 זאגן: 18 נאט איז לאנגמיטיג אונד
 פון גרויסער גנאה, וואס פערנעבט דיא
 זינד אונד מיסעטיהאט, אָבער ער וועט
 נישט פרייא לאזען, ער געדענקט דיא זינד
 פון דיא אבות אויף דיא קינדער ביז צום
 דריטען אונד פירטען (דור): 19 פאר
 געב דאך דיא זינד פון דעם דאזיגען
 פאלק, נאך דיינער גרויסען גנאה, אונד
 אזוי וויא דא האסט פערטראגען צו
 דעם דאזיגען פאלק פון מצרים אן ביז
 אהער: 20 אונד נאט האט געזאגט
 איך האב פערנעגען נאך דיין ווארט:
 21 אָבער פארנואהר אזוי וויא איך לעב,
 דיא גאנצע וועלט זאל פול ווערען מיט
 דיא הערליכקייט פון נאט: 22 ווייל
 אלע דיא מענער האבען געוועהן מיינע
 הערליכקייט אונד מיינע וואונדער וואס
 איך האב געטוהן אין מצרים, אונד אין
 דער מדבר, אונד זיין האבען מיך געפרופט דינע צעהן מאל אונד זיין האבען נישט
 געהאקט צו מיינע שטים: 23 אזוי וויא וועלען זעהען דאס לאנד וואס איך האב
 געשווארען צו זייער אבות, אונד אלע דיא וואס האבען מיך דערצאגט וועלען עס
 (אויף) נישט זעהען: 24 אָבער מיין קנעכט בלב, דערטווייל עס איז אין איהם איין
 אנדערער גייסט, אונד ער האט מיר גאנץ נאכגעפאלגט, אזוי וועל איך איהם אריינ-
 ברענגען צו דעם לאנד וואו ער איז דארט געקומען אונד זיין זאמען זאל עס
 גרשענען: 25 דער עמלקי אונד דיא כנענים וואוינען אין דעם טהאל. מארגען
 קעהרט אום אונד ציהט אייך אין דער מדבר אריין אויף דעם וועג פון
 ים סוף:

26 אונד נאט האט גערעט צו משה אונד צו אהרן אזוי צו זאגן: 27 ביז וויא לאנג
 זאל איך אויסהאלטען מיט דיא דאזיגע שלעכטע געמיינדע, וואס מורמעלן קענען
 מיר? דאס מורמעלן פון דיא קינדער ישראל וואס זיין מורמעלן קענען מיר האב
 איך געהערט: 28 זאג צו זיין, אזוי וואהר וויא איך לעב, זאגט נאט, אזוי וויא איהר
 האט גערעט אין מיינע אויפגעדען, אזוי וועל איך צו אייך טוהן: 29 אין דער דאזיגער
 מדבר וועלען איירע קערפער פאלען, אלע וואס זענען געצויילט געווארען נאך דער
 גאנצען צאל, פון צוואנציג יאהר אלט אן אונד דאריבער, ווייל זיין האבען גע-
 מורמעלט קענען מיר: 30 איהר זאלט נישט אריינקומען צו דעם לאנד אָבער וועלכעס
 איך האב אויפגעהויבען מיינע האנד אום אייך דארט ווהען צו מאכען, גייערט נאר
 בלב ווהן פון ופנה אונד ווושע ווהן פון נון: 31 אונד איירע קליינע קינדער, וואס
 איהר האט געזאגט זיין וועלען זיין צו רויב, זיין וועל איך אריינברענגען, אונד זיין
 וועלען קענען דאס לאנד וועלכעס איהר האט פערצאכטעט: 32 אָבער איהר, איירע
 קערפער וועלען פאלען אין דער דאזיגע מדבר: 33 אונד איירע קינדער זאלען ארום
 וואנדערן אין דער מדבר פירציג יאהר, אונד וועלען ליידען וועגען איירע הורערייא, ביז
 איירע לייבער וועלען אומקומען אין דער מדבר: 34 נאך דער צאל פון דיא טעג וואס

איהר האט אויסגעפארשט דאס לאנד,
פירציג טעג, א טאג פאר אימליכען
נאחר, פירציג נאחר זאלט איהר טראגען
(אדער לייזען פאר) איירע זינד, אונד
איהר זאלט וויסען אז איך האב מיך פון
איך אפגעקערט: 35 איך וויל האב
דאס גערעט, איך וועל עס גענוס מוזן
צו דער דאזיגען גאנץ שלעכטען גע-
מיינדע, וואס האבען זיך קעגען מיר
איינגעזאמעלט, אין דויער מדבר זאלען
זיין אומקומען, אונד דארט זאלען זיין
שטארבען: 36 אונד דיא מענער וואס
משה האט אויסגעשיקט דאס לאנד אויס-
צופארשען, אונד זענען צוריקגעקומען
אונד האבען געמאכט דיא גאנצע גע-
מיינדע מורעלן קעגען איהם, אונד
האבען ארויסגעבראכט לשון הרע אויף
דעם לאנד: 37 דיא מענער וואס האבען
ארויסגעבראכט לשון הרע אויף דעם
לאנד זענען געשטארבען דורך א פלאג
פאר גאט: 38 אבער יהושע וויל פון
גון אונד פלב וויל פון ופנה זענען גע-
בליבען לעבען פון דיא דאזיגע מענער
וואס זענען געגאנגען אויסצופארשען
דאס לאנד: 39 אונד משה האט גערעט
דינע ווערטער צו אלע קינדער ישראל, אונד
דאס פאלק האט זעהר געטרויערט:
40 אונד זיין זענען אין דער פריה אויפגעשטאנען, אונד
ארויפגעגאנגען אויף דער
שפיץ פון דעם בארג, אונד געזאגט, זעה מיר זענען דא, אונד מיר וועלען ארויפגיין
צו דעם ארט וואס גאט האט אונס צוגעזאגט, ווארין מיר האבען געזינדגט: 41 אונד
משה האט געזאגט, פארנוואס מוהט איהר איבערטקעמען דעם געפעל פון גאט? דאס
וועט נישט געליקען: 42 גייט נישט ארויף, ווארין גאט איז נישט צווישען אייך, אז איהר
זאלט נישט געשלאגען ווערען פאר איירע פינד: 43 ווארין דער עמלקי אונד דער
כנעני איז דארטען פאר אייך, אונד איהר וועט פאלען דורך דעם שווערד, ווייל איהר
האט אייך אפגעקערט פון גאט, דאריבער וויל גאט נישט זיין מיט אייך: 44 אבער
זיין האבען זיך פארגענומען ארויפצוגיין צו דער שפיץ פון דעם בארג, אבער דער
ארום פון דעם בונד פון גאט אונד משה האבען זיך נישט אפגעטהון פון צווישען דער
סנחה: 45 אונד דער עמלקי אונד דער כנעני וואס וואוינען אויף דעםעלביגען בארג
האבען זיין געשלאגען, אונד האבען זיין פארשטויסען ביז נאך הרקם:

קאפיטעל טו

1 אונד גאט האט גערעט צו משה, אזוי צו זאגען: 2 רעד צו דיא קינדער ישראל,
אונד דוא זאלסט צו זיין זאגען, ווען איהר וועט אריינקומען צו דעם לאנד פון
אייער בעזיך, וואס איך וועל צו אייך געבען: 3 אונד ווען איהר וועט מאכען א
פייער אפפער צו גאט, א בראנד אפפער, אדער א שעכט אפפער, אפצושיידען א
קדר אדער מיט א בעוויליגונג, אדער אן איירענוים טויבס, צו מאכען איין אנגענומען
בערוף צו גאט, פון דיא קינדער אדער פון דיא שאף: 4 דער וואס איז מקריב זאל
זיין קרבן מקריב זיין צו גאט א מנחה פון זעמעל מעהל, איין צעהנטעל, געמישט
מיט איין פירטעל הין אייל: 5 אונד איין פירטעל הין וויין צו גיסען זאלסט דוא
מאכען צו דעם בראנד אפפער, אדער צו דעם שעכט אפפער, פאר איין לעמעלע:

התם אתהארץ ארבעים יום לשנה יום לשנה
השאו אתענותכם ארבעים שנה ודעתם אתהנאחי:
לה אני ויהי דברתי אסלא ונאת אעשה לכלהעדה דרעה
הואת הנעדים עלי במדבר הנה יתנו ועם יתנו:
36 והאנשים אשרשלח משה לתור אתהארץ השבו
וחלו עליו אתהעדה להוציא דבה על הארץ:
37 ויתנו האנשים מצאי דבתהארץ רעה במעפה לפני
38 הנה: ויהושע ברטן וכלב ברנפה היו מנדאשים הרים
39 והלקים לתור אתהארץ: וידבר משה אתהדברים
5 האלה אלכלבי ישראל ונתאבלו העם מאד: וישכמו
בבקר ועלו אלראשההר למאר הנשועלש אלבהמון
41 אשראמר יהוה כי האט: ויאמר משה למה והאתם
42 עזבים אתפי יהוה הוא לא תצלה: אלתעלו כי אין
43 יהוה בקרבכם ולא תנצחו לפני איביכם: כי השליכן
והבנעני שם לפניכם ופלתם בחרב קרעליכן שבתם
44 מאתפי יהוה ולאיתיהוה יהוה עמכם: ונעלו לעלות אר-
ראש ההר וארון ברתיהוה ונשה לארששו מקרב
מהמחנה: ותר העמלקי והכנעני הישב ברג ההוא ויביס
בכתום צדיתיהוה:
טו

2 * וידבר יהוה אלמשה לאמר: דבר אליבני ישראל
ואמרת אליהם כי תבאו אלארץ מושבותכם אשר אני
3 נתן לכם: ונשחתם אשר לדוד עלי אפכת לפלאר
הר או בנדבה או במעדים לעשות דוד נחת לדוד
4 כהדבקר או מרצאן: והקריב המקריב קרבן לדוד
5 מנחה סלה עשרן כלול ברבעית הין שמן יין
לסוך הכעיה הין תעשה עליהעלה אי לנחם לבבש

האחד: או לאל תעשה מנחה סלת שני עשרונים בלילה 6
 בשמן שלשת היין: וכן לנסך שלשית היין מקריב 7
 ריחניהם ליהוה: וכי תעשה דברך עליה ארובה 8
 לפלאגד ארשלים ליהוה: והקריב על־דבר־הקריב 9
 מנחה סלת שלשה עשרונים בקלל בשמן חצי היין:
 וכן מקריב לנסך חצי היין אשה ריחניהם ליהוה: 10
 ככה תעשה לשור האחד או לאל האחר ארשלה 11
 בכבשים או בקנים: כמספר אשר תעשו ככה תעשו 12
 לאחד כמספרם: בליל־אונתה תעשה־קבה את־אלה 13
 להקריב אשה ריחניהם ליהוה: וכי־יער אתכם נר או 14
 אשר־בתוככם לליתמים וטעם אשה ריחניהם ליהוה
 באשר תעשו כן תעשו: הקהל חקה אחת לכם ולנר נר 15
 חקת שלם לליתמים ככם כנר חקת לפני יהוה: ויהי 16
 אתה ומשפט אחד יהיה לכם ולנר נר אתכם: פ 17
 ונדבר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־בני ישראל 18
 ואמרת אליהם בבאכם אל־הארץ אשר אני מקרא אתכם
 שמה: והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרימה 19
 ליהוה: ראשית ערסחכם חלה תרימו תרימה בתרומת כ 20
 נר כן תרימו אתה: בראשית ערסחכם תתן ליהוה 21
 תרימה לליתמים: ס וכן תשנו ולא תשנו את 22
 בליתמים האלה אשר־דבר יהוה אל־משה: את כל 23
 אשר צוה יהוה אליכם ביד־משה מן־היום אשר צוה
 יהוה וקראה לליתמים: והיה אם משיע העדה נעשתה 24
 לשגגה ותשנו בליתמים פד דברך אתה לעלה ליהוה
 נחל ליהוה ומחלתו ונקטו כמשפט טעור־ענים אחד
 לחטא: וכפר בהם על־לשונת בני ישראל ותסלח להם
 להם בלשונת הוא הם הביאו את־קרבנם אשה ליהוה

6 אָדער פאר איין ווידער זאלסט דוא
 מאכען א מנחה פון צוויי צעהנטעל
 זעמעל מעהל געמישט מיט איין דריטעל
 הין אייל: 7 אונד איין דריטעל הין ווין
 צו א גיס אפפער זאלסט דוא מקריב ווין
 איין אונגענעמען גערוד צו גאט: 8 אונד
 ווען דוא וועסט מאכען פון יונגע רינדער
 א בראנד אפפער אָדער א שעכט אפפער
 אפצושיידען א נר, אָדער א פריד
 אפפער צו גאט: 9 אזוי זאל ער מקריב
 ווין מיט דעם יונגען רינד א מנחה פון
 דריי צעהנטעל זעמעל מעהל געמישט
 מיט א האלבען הין אייל: 10 אונד צו
 א גיס אפפער זאלסט דוא מקריב ווין א
 האלבען הין ווין, עס איז א פייער
 אפפער, איין אונגענעמער גערוד צו גאט:
 11 אזוי זאל אויף געטהון ווערען צו
 איין אקס, אָדער צו א ווידער, אָדער צו
 א לעמעלע אין דא שאף אָדער אין
 דא ציגען: 12 אין דא זאל וואס איהר
 וועט מאכען, זאלט איהר אזוי טהון צו
 איטליכען (קרבן) נאך ווירע צאל:
 13 איטליכער אלט־גענועסער זאל אזוי
 טהון מיט דא דאזיגע (קרבנות) מקריב
 צו ווין א פייער אפפער, איין אונגענעמען
 גערוד צו גאט: 14 אונד ווען עס וועט בייא
 אייף וואוינען א נר, אָדער ער וועט
 צווישען אייף ווין אין איירע דרות אונד ער וויל
 מאכען א פייער אפפער, איין אונגענעמען
 גערוד צו גאט, אזוי וויא איהר טהוט זאל ער
 אויף טהון: 15 אין דער געמיינדע זאל
 ווין איין געווען צו אייף אונד צו דעם נר וואס
 וואוינט בייא אייף, איין אייביגעס
 געווען פאר אלע איירע דורות, וויא איהר
 זייט אזוי איז דער נר פאר גאט: 16 איינע
 לערנט אונד איין געריכט זאל ווין צו אייף
 אונד צו דעם נר וואס וואוינט
 בייא אייף:

17 אונד גאט האט גערעט צו משה אזוי צו זאגען: 18 רעד צו דא קינדער ישראל,
 אונד דוא זאלסט צו זייא זאגען, ווען איהר וועט קומען אין דעם לאנד וואס איך וועל
 אייף דארט אהין גרענעגן: 19 אונד עס וועט ווין ווען איהר וועט עסען פון דעם
 ברויט פון דעם לאנד, זאלט איהר אפשיידען איינע אפשיידונג צו גאט: 20 דאס
 ערשטע פון אייער טייג זאלט איהר אפשיידען איינע אפשיידונג פון חלה, וויא דא
 אפשיידונג פון שויער אזוי זאלט איהר דאס אפשיידען: 21 פון דעם ערשטען פון
 אייער טייג זאלט איהר דא אפשיידונג געבען צו גאט, פאר אלע איירע דורות:
 22 אונד ווען איהר וועט זינדיגען בשונג אונד איהר וועט נישט טהון אלע דאזיגע
 מצות וואס גאט האט גערעט דורך משה: 23 אלעס וואס גאט האט אייף געבאטען
 דורך משה, פון דעם טאג וואס גאט האט געבאטען אונד ווייטער צו איירע דורות:
 24 אונד עס וועט ווין ווען אין דא אויגען פון דער געמיינדע איז עס געטהון
 געווארען אומגערען, זאל דא גאנצע געמיינדע מאכען איין יונגען שויער פאר
 א בראנד אפפער צו א ליבליכען געשמאק צו גאט, אונד ווין שפייז אפפער
 אונד זיינע גיסונג גלייף אזוי וויא דאס געריכט, אונד איין ציגען בעקעל פאר
 א זינד אפפער: 25 אונד דער פהן זאל מכפר ווין פאר דא גאנצע געמיינדע
 פון דא קינדער ישראל אונד עס זאל זייא פערענבען ווערען, ווייל עס איז איין
 ארשטום, אונד וויא האבען געבראכט אלס וויער אפפער א פייער אפפער צו גאט,

אונד זייער זינד אפפער פאר נאט, ווענען
 זייער אירטהום: 26 אונד עס זאל פער-
 געבען ווערען צו דיא נאנצע געמיינדע
 פון דיא קינדער ישראל אונד צו דעם
 פרעמדען וואס וואוינט אונטער זיין,
 ווייל עס איז איין אירטהום צו דעם
 נאנצען פאלק: 27 אונד ווען א נפש
 וועט זינדיגען אונגעזען, זאל ער ברענג-
 ען א ציג איין ואהר אלט פאר א זינד
 אפפער: 28 אונד דער כהן זאל מכפר
 זיין פאר דעם נפש וואס אירט, ווייל ער
 האט געזינדיגט אונגעזען פאר נאט,
 מכפר צו זיין פאר איהם, אונד עס זאל
 איהם פערנעבען ווערען: 29 צו דעם
 איינגעבוירענעם אונטער דיא קינדער
 ישראל אונד דעם פרעמדען וואס וואוינט
 אונטער אייך זאל זיין איין געזעץ צו
 אייך צו דעם וואס זינדיגט אונגעזען:
 30 אונד דאס נפש וועלכער עס וועט
 טהון במויד, עס זיין פון דעם איינגע-
 בורענעם אדער פון דעם גר, ווען ער לעסטערט נאט, אזוי זאל דער דאזיגער
 נפש פערשניטען ווערען פון צווישען זיין פאלק: 31 ווייל ער האט פער-
 אכטעט נאטעס ווארט, אונד האט פארשטערט זיין געבאט ער זאל געוויס
 פערשניטען ווערען, זיינע זינד איז אן איהם:
 32 אונד דיא קינדער ישראל זענען געוועזען אין דער מדבר, אונד זיין האבען גע-
 פונען א מאן וואס האט געקליבען האלץ אס שבת: 33 אונד דיא וואס האבען איהם
 געפונען האלץ קלויבען האבען איהם געבראכט צו משה אונד צו אהרן אונד צו דער
 נאנצער געמיינדע: 34 אונד זיין האבען איהם געלייגט אין תפיסה ווייל עס וואר
 נישט געשיידען וואס מען זאל צו איהם טהון: 35 אונד נאט האט געזאגט צו משה,
 דער מאן זאל געוויס שטארבען דיא נאנצע געמיינדע זאל איהם שטיינען מיט
 שטיינער אויסגעווייניג פון דער מחנה: 36 אונד דיא געמיינדע האט איהם ארויס-
 געבראכט אויסגעווייניג פון דער מחנה אונד זיין האבען איהם געשטיינעט
 מיט שטיינער אונד ער איז געשטארבען, אזוי וויא נאט האט געבאטען צו משה:
 37 אונד נאט האט געזאגט צו משה אזוי צו זאגען: 38 רעד צו דיא קינדער ישראל
 אונד דא זאלסט צו זיין זאגען אז זיין זאלען מאכען ציצית אויף דיא עקען פון
 זייער קליידער, צו זייער געשלעכטער, אונד זיין זאלען טהון אויף דיא ציצית פון
 דעם וויס א בלויען פאדים: 39 אונד זיין זאלען צו אייך זיין פאר ציצית, אונד
 איהר זאלט זיין זעהען, אז איהר זאלט געדענקען אלע מצות פון נאט אונד איהר
 זאלט זיין טהון, אונד איהר זאלט אייך נישט אפגעקען נאך איירע הערצער אונד נאך
 איירע אויגען וואס איהר קענערט אפ נאך זיין: 40 דאס איהר זאלט געדענקען אונד
 איהר זאלט טהון אלע מיניע מצות, אז איהר זאלט זיין הייליג צו אייער נאט:
 41 איך בין דער האר אייער נאט וואס איך האב אייך ארויסגעבראכט פון דעם לאנד
 מצרים, צו אייך זיין צו א נאט, איך בין דער האר אייער נאט:

26 וחסאתם לפני דתה עלשונתם: וחסתה לגלגלת בני
 ישראל ולגר תגר בתוכם כי לגלגתם בשננה: 27
 ואסרפש אתה חסאת בשננה ודקרה עז בתשנה
 28 לחסאת: וכפר הכהן עלהפש השננה בחסאת בשננה
 29 לפני דתה לכפר עליו וחסתה לו: האורה בבני ישראל
 ולגר תגר בתוכם תורה אתה דתה לכם לעשה בשננה:
 ל ופש אשרתשנה: כד רמה מדהאורה ומדגר את
 דתה הוא מנהג תכרתה הנפש הווא מנהג עמה:
 31 כי דבריהך קדו ואחמדותי הפך הכרת: וכתרת הנפש
 הווא עניה כה:
 32 ודתו בגירשאל במדבר וימצא איש מקוש עצים
 33 בחם השבת: וקריבו אתו המצאים אתו מקוש עצים
 34 אלמשה ואליהם ואל כל העדה: וידו אתו במשקל
 להבי לא פרש מדרגשה לו: 35 ויאמר דתה אלמשה
 מות וימת האיש רגום אתו באבנים כל העדה מחץ
 36 למתנה: ויצאו אתו כל העדה אלמחץ למתנה ורגמו
 אתו באבנים וימת כאשר צוה דתה אלמשה: 37
 ויאמר דתה אלמשה לאמר: דבר אל בני ישראל
 38 ואמרת אליהם ועשו לכם ציצת עלכספי בגדיהם לזרעם
 39 ונתנו על ציצת הגוף פתיל תבלת: דתה לכם לציצת
 ויאתם אתו וכתרתם את כל מצות דתה ועשיתם אתם
 ולא תחזו אתי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם
 40 וגם את דתה: למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי
 41 והייתם קדשים לאלהיכם: אני דתה אלהיכם אשר
 הוצאתי אתכם מצרים מצרים להיות לכם לאלהים אני
 דתה אלהיכם:

קאפיטעל מז

קרח

1 אונד עס האט גענומען קרח ווהן פון
צדק, ווהן פון קרח, ווהן פון לוי, אונד
דאן אונד אביהם דיא קינדער פון אליאב,
אונד און ווהן פון פלח פון דיא קינדער
ראובן: 2 אונד זייא זענען אויפגעשטא-
נען פאר משה אונד פאר דיא לייט פון
דיא קינדער ישראל, צווייא הונדערט
אונד פופציג נשיאים פון דער געמיינדע,
בערופענע פון דער פערזאמלונג, בערייכ-
טע מענשען: 3 אונד זייא האבען זיך
פערזאמעלט קענען משה אונד קענען
אהרן, אונד זייא האבען צו זייא געזאגט,
עס איז צו פיל פאר אייך, ווארין דיא
גאנצע געמיינדע זענען אלע הייליג אונד
נאט איז צווישען זייא, אונד ווארום זאלט
איהר אייך דען העכער מאכען איבער
דער פערזאמלונג פון נאט? 4 אונד
זען משה האט דאס געהערט, איז ער
געפאלען אויף זיין פנים: 5 אונד ער

האט געערט צו קרח אונד צו זיינע גאנצע געמיינדע, מאַרען פריה וועט
נאָם לאָזען וויסען וועלכע זענען זיינע, אונד ווער עס איז הייליג זאל צו איהם
געגעהנען, אונד דעם וואס ער וועט אויסדערנוויילען וועט צו איהם מקרב זיין:
6 דאָס זאלט איהר טהון, געמט אייך פייַערפאנען, קרח אונד זיינע גאנצע געמיינדע:
7 אונד איהר זאלט דרינגען טהון פייַער, אונד טהונט דרויף קטרת פאר נאָם, מאַרען
פריה, אונד עס וועט זיין, דער מאן וואס נאָם וועט איהם אויסדערנוויילען דערזעלבר
גער איז הייליג, עס איז צופיל פאר אייך איהר קינדער פון לוי: 8 אונד משה האט
געזאגט צו קרח, הערט צו איך בעט אייך, קינדער פון לוי: 9 איז עס פאר אייך
ווייניג אז נאָם פון ישׂראל האט אייך אָפּגעשויט פון דער געמיינדע פון ישׂראל, אייך
נאָהענט צו ברענגען צו איהם, צו דינען דעם דינסט אין דעם משכן פון נאָם, אונד צו
שטיין פאר דער געמיינדע וויא צו דינען: 10 אונד ער האט דך נאָהענט געבראכט
מיט אלע זיינע ברידער דיא קינדער פון לוי מיט דיר, אונד איהר האט אויף דיא
פּהנה געזערט? 11 דארום, דוא אונד זיינע גאנצע געמיינדע וואס האָבען זיך
פּערוואַמלט, עס איז קענען נאָם. אונד וואס איז אהין דאָס איהר מורמעלט קענען
איהם? 12 אונד משה האט געשיקט צו רופען דתן אונד אבירם דיא זיהן פון אליאַב,
אונד וויא האָבען געזאגט, מיר וועלען נישט ארויפגיין: 13 איז עס ווייניג דאָס דוא
האָסט אונם ארויסגעבראכט פון א לאנד וואס רינט מיט מילך אונד האניג אונם צו
שטייען אין דער מדבר, דאָס דוא טהונט אויף הערשען איבער אונם מיט הערשע־
רייא? 14 דוא האָסט אונם אויף נישט געבראכט צו דעם לאנד וואס רינט מיט מילך
אונד האניג, אונד האָסט אונם נישט געגעבען דיא נחלה פון פעלד אונד ווינגערטען,
וויילסט דוא אויסשטאכען דיא אויגען פון דיא דאזיגע מענשען? מיר
וועלען נישט ארויפגיין: 15 אונד עס האט משה זעהר פערדראסען, אונד ער
האט געזאגט צו נאָם, דוא זאלסט דך נישט קערען צו זייער שפייזאָפּפּער,
איך האב נישט איין איינציגען אייזעל פון זייא אָנגענומען, אונד איך האב
איינעם פון זייא קיין שלעכטם געטהון: 16 אונד משה האט געזאגט

צו קרח, דוא אונד זיינע באנצע נעמינדע
זייט פאר נאט מארנען, דוא אונד זייא
אונד אהרן: 17 אונד נעמט איטליכער מאן
זיינע פייער-פאן אונד איהר זאלט דרויף
טהון קטרת, אונד איהר זאלט נענעקען
פאר נאט, איטליכער מאן מיט זיינע
פייער-פאן, צווייא הונדערט אונד פופציג
ליכער מיט זיינע פייער-פאן: 18 אונד
זייא האבען גענומען איטליכער מאן
זיינע פייער-פאן אונד זייא האבען דרויף
גענעבען פייער, אונד זייא האבען דרויף
נעשטעלט בייא דער טיר פון דעם גע-
צעלט פון דער פערזאמלונג, אויף משה
אונד אהרן: 19 אונד קרח האט אויף
זייא פערזאמעלט דיא באנצע נעמינדע
צו דער טיר פון דעם געצעלט פון דער
פערזאמלונג, אונד דער קבוד פון נאט
האט זיך באזונדען צו דער באנצער גע-
מינדע: 20 אונד נאט האט גערעט צו
משה אונד צו אהרן אזוי צו זאנען:
21 שייט אויף אפ פון דער דאזיגער
נעמינדע, אונד אויף וועל זייא פער-
צעהרען אין איין אויגענבלויק: 22 אונד
זייא זענען געפאלען אויף זייער פנים

אליכער אהר וכל עשרתו היו לפני דתה אתה וחס
17 ואחריו קרח: וקחו איש מחתו ותתם עליהם קטרת
הקרבנות לפני דתה איש מחתו משמים ומאחור
18 מחתו ואתה ואחריו איש מחתו: וקחו איש מחתו
ותתו עליהם אש קטרת עליהם קטרת ותתו פתח
19 אהל מועד ומשה ואהרן: וקחל עליהם קרח אתכל
העדה אלפסת אהל מועד ונרא כבוד דתה אליכל
20 העדה: וס וידבר דתה אלמשה ואלאהרן לאמר:
21 הדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם קרענו: ופלו
עלפניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל דעו האיש
22 אחר וסא ועל כל העדה חקאנו: וס וידבר דתה
23 אלמשה לאמר: דבר אליהעדה לאמר העלו מסביב
24 למשכן קרח דתו ואבירם: נקם משה וכל אלה
25 דתו ואבירם וכלו אתהו וקח ישראל: וידבר אל
העדה לאמר טרו נא מעל אלהי האנשים הרשעים
האלה ואלתתנו ככל אשר להם פדחטנו ככל-
27 חטאתם: ועלו מעל משדן קרח דתו ואבירם מסביב
דתו ואבירם ונצו נעלים פתח אהלים וישידם
28 ובניהם וספם: ויאמר משה באת דענו כדעתה שלחני
29 לעשות את כל העשקים האלה ככלא מלכי: אסכמות
כל האדם יתחן אלה ויקחת כל האדם יקח עליהם
30 ל דתה שלחני: ואסכמות יברא דתה ופצתה
האדמה אתה וכל העדה אתם ואת כל אשר להם וידבר
31 חים שאלה ודעתם כי נאצי האנשים האלה אתי
ידבר: ויהי ככלל דלבר את כל הדברים האלה ותבקע
32 האדמה אשר תחתיהם: ותפתח הארץ אתה ואת כל
אתם ואת בניהם ואת כל האדם אשר לקח את כל
33 הרשע: ויחיד דם וכל אשר להם חים שאלה ותכס

אונד זייא האבאן געזאגט, א נאט, דער נאט פון דיא גייסער פון אלע מענשען,
איין מענש האט געזונדעט ווילסט דוא צארניג זיין אויבער דער באנצער נעמינדע?
23 אונד נאט האט גערעט צו משה אזוי צו זאנען: 24 רעד צו דיא נעמינדע אזוי
צו זאנען, גייט ארויף פון רינגסארום פון דיא וואוינונגען פון קרח אונד דתן אונד
אבירם: 25 אונד משה איז אויפגעשטאנען אונד ער איז געבאנען צו דתן אונד
אבירם, אונד נאך איהם זענען געבאנען דיא עלצטע פון ישראל: 26 אונד ער האט
גערעט צו דער נעמינדע אזוי צו זאנען, גייט אוועק פון דיא געצעלטען פון דיא
דאזיגע שלעכטע מענשען, אונד איהר זאלט ניט אנדירען אן עטוואס וואס איז
זייערס, טאמער וועט איהר אומקומען ווענען אלע זייער זינד: 27 אונד זייא
זענען אונגעקעגאנגען פון רינגסארום פון דיא וואוינונג פון דתן אונד אבירם,
אונד דתן אונד אבירם זענען ארויסגעקומען אונד זענען געשטאנען בייא דיא
טירען פון זייער געצעלטער, מיט זייער ווייבער אונד מיט זייער זיין אונד
קליינע קינדער: 28 אונד משה האט געזאגט דערמיט זאלט איהר וויסען
אז נאט האט מיך געשיקט צו טהון אלע דיעזע זאכען, אז עס איז ניט פון
מיין הארץ: 29 ווען דיעזע וועלען שטארבען וויא אלע אנדערע מענשען,
אונד דיא געפעלונג פון אלע מענשען וועט אויף זייא געפעלט ווערען,
אזוי האט מיך נאט ניט געשיקט: 30 אבער ווען נאט וועט געשאפען
א געשעפעניש, אונד דיא ערד וועט אויפמאכען איהר מויל אונד וועט
זייא איינשלינגען אונד אלעס וואס איז זייערס, אונד זייא וועלען לעבעדיג
געהייט אריין אין דיא גרוב, וועט איהר וויסען אז דיעזע מענשען האבען נאט
דערצאגט: 31 אונד עס איז געוועזען ווען ער האט אויפגעהערט צו
רעדען אלע דיא דאזיגע ווערטער, האט זיך דיא ערד אונטער זייא צו-
שפאלטען: 32 אונד דיא ערד האט אויפגעמאכט איהר מויל אונד האט
זייא אונד זייער הייזער איינגעשלונגען, אונד אלע מענשען וואס זענען
געוועזען מיט קרח, אונד דאס באנצע פארמענען: 33 אונד זייא אונד אלעס
וואס איז זייערס איז ארופגענדערט געווארען לעבעדיג אריין אין דיא גרוב, אונד
דיא

עליהם הארץ ונאבדו מעדף הקהל: וכל־ישראל אשר³⁴
 סביבתיהם נסו לקלם כי אמרו פחדכלעט הארץ:
 ואש נאפה מאת דעה והאכל את החמשים ומאתים איש לה
 מקריב הקטרת: ם

יז
 וידבר דעה אל־משה לאמר: אמר אליאלעזר בן־אהרן²
 הבן ונחם את־המחתות מבין השרפה ואת־האש וזהו
 הקלח כי קדשו: את מקחתות החמאם האלה בנפשותם³
 ועשו אלהם רקני פחים צפוי למזבח כדבר־קרבם למזב
 דעה ויקדשו וזהו לאות לבני ישראל: וקח אלעזר⁴
 הבן את מקחתות הנחשת אשר דבר־יטו השרפים
 ויקדשם צפוי למזבח: וקדו לבני ישראל למען אשר⁵
 לא יקריב איש זר אשר לא מנע אהרן הוא להקטיר
 קטרת לפני דעה ולא ידנה בקרב ופעלתו כאשר דבר
 דעה ביד־משה לו: ם

חלט בלעזרת בנ־ישראל משרתת על־משה ועל־אהרן⁶
 לאמר אתם המהם את־עם דעה: וזהו בהקהל העדה⁷
 על־משה ועל־אהרן ופסע אל־אהל מועד ודעה כסרו
 העצו וזאת בבד דעה: וזאת משה ואהרן אל־פני אהל⁸
 מועד: ם וידבר דעה אל־משה לאמר: הרמו מתוך⁹
 העדה הזאת ואכלה אתם כרנע וסליו על־פניהם: ואמר¹⁰
 משה אל־אהרן קח את־המחתות ותדעליה אש מעל
 המזבח ושים קטרת חולד מכהה אלה העדה וכסר
 עליהם כר־צא הקצף מלפני דעה החל הקנף: ויקח¹²
 אהרן כאשר־דבר משה וקח אל־יחד הקהל ודעה החל
 הקנף בעם וזמן את־הקטרת וכסר עליהם: וקח¹³
 ביד־מחטים וכן החים ותעצר המנפה: וזהו המהם¹⁴
 כמנפה ארבעה עשר אלה ושבוע מאות מלבד המהם

קינדער ישראל: 4 אונד אלעזר הבן האט גענומען דיא קופערנע פייערפאנען וואס
 דיא וועלכע זענען פערברענט געווארען האבען גענעהנט, אונד ער האט זיין דין
 געמאכט פאר איין איבערדעק צו דעם מזבח: 5 פאר א געדעכטניס צו דיא קינדער
 ישראל בדי א פערמדרע וואס איז נישט פון דיא קינדער פון אהרן זאל נישט מקריב זיין
 קטרת פאר גאט, אונד ער זאל נישט זיין וויא קרח אונד זיינע געמיינדע, אזוי וויא גאט
 האט גערעט צו איהם דורך משה:

6 אונד דיא גאנצע געמיינדע האט אויף דעם מארגען געמוקמלט קענען משה אונד
 אהרן אזוי צו זאגען, איהר האט געשייט דאס פאלק פון גאט: 7 אונד עס איז
 געוועזען ווען דיא גאנצע געמיינדע האט זיך פערזאמלט קענען משה אונד אהרן
 אזוי האבען זיין זיך געקערט צו דעם געצעלט פון דער פערזאמלונג, אונד נון דער
 וואלקען האט איהם געדעקט, אונד דער פבוד פון גאט האט זיך געוויזען: 8 אונד
 משה אונד אהרן זענען געקומען פאר דעם געצעלט פון דער פערזאמלונג: 9 אונד
 גאט האט גערעט צו משה אזוי צו זאגען: 10 שייט אייך אפ פון צווישען דיא
 דאוונע געמיינדע, אונד איך וועל זיין, פערטילגען אין איין אויגענבלוק, אונד זיין
 זענען געפאלען אויף זייער פנים: 11 אונד משה האט געזאגט צו אהרן געם א
 פייערפאן אונד געב דרויף רויכטוערק אונד זיין געשווינד צו דער געמיינדע אונד
 זיין מכסר פאר זיין, ווארין דער צארן פון גאט איז אויסגעזאגען, דיא פלאג האט
 אנגעהויבען: 12 אונד אהרן האט גענומען אזוי וויא משה האט געזאגט, אונד איז
 געלאפען אין דער פערזאמלונג, אונד דיא פלאג האט שוין אנגעהויבען צווישען דעם
 פאלק, אונד ער האט אריין געטהון רויכטוערק אונד ער האט מכסר געוועזען פאר
 דעם פאלק: 13 אונד ער האט זיך געשטעלט צווישען דיא לעבעדיגע אונד שוועטע
 אונד דיא פלאג איז איינגעהאלטען געווארען: 14 אונד דיא שוועט דורך דער פלאג
 זענען געוועזען פירצעהן טויזענד אונד זיבען הונדערט, חוץ דיא וואס זענען געשטארבען

דורך קרח: 15 אונד אהרן האט זיך צוריקגעקערט צו משה צו דער מיר פון דעם געצעלט פון דער פערזאמלונג, אונד דיא פלאג איז איינגעהאלטען גע-
ווארען:

16 אונד גאט האט גערעט צו משה אזוי צו זאגען: 17 רעד צו דיא קינדער ישראל, אונד נעם פון וויא א שטעקען, פון איטליכען הויזפאטער, פון אלע ווירע נשיאים צו ווירע הויזפאטער, צוועלף שטעקען, איטליכען מאנ'ס נאמען וואלטט דא שרייבען אויף ווין שטעקען: 18 אונד דעם נאמען פון אהרן וואלטט דא שרייבען אויף דעם שטעקען פון לוי, ווארין עס איז איין שטעקען צו דעם עלצטען פון וויער הויזפאטער: 19 אונד איהר וואלט וויא לייגען אין דעם געצעלט פון דער פערזאמלונג פאר דעם צייגנים וואו איך בעווייז מיך דארט צו אייך: 20 אונד עס וועט ווין, דער מאן וואס איך וועל אין איהם אויסדערוויילען, ווין שטעקען וועט בליי-
בען, אונד איך וועל שטיל מאכען פון דאס מורמלען פון דיא קינדער ישראל וואס וויא מורמלען קענען אייך: 21 אונד

טו עלדבר-קרח: וישב אהרן אלמשה אלפתה אתל
מיעד והמנפה נעצרה:

16 וידבר יהוה אלמשה לאמר: דברואלפי ישראל
17 וקח מאתם משה משה לבית אב מאת כלנשיאיהם
לבית אבתם שנים עשר משה איש אחישמו חכתב על
18 מקדו: ותא שם אהרן חכתב עלמשה לוי כי משה אחד
19 לראש בית אבותם: ותחתם באהל מיעד לפני העדות
כ אשר אעזר לכם שמה: יהוה האיש אשר אבחרבו
מקדו: וקח חשכתי מעלי אתחלטת בני ישראל אשר
21 הם מליים עליכם: וידבר משה אלבני ישראל וחתן
אליהו פלנשיאיהם משה לנשיא אחד משה לנשיא אחד
לבית אבתם שנים עשר משה ומשה אהרן בתוך משהם:
22 וכתב משה אתהמכות לפני יהוה באהל העדות: ויהי
23 מכתבת נבא משה אלמשה אלמשה יהוה פחד משה
24 אהרן לבית לוי נבא פחד פחד איך ויגל שקדים: ונבא
משה אתכלהמכות מלפני יהוה אלכלבני ישראל
ויהי וקחתי איש מקדו:

כ ויאמר יהוה אלמשה השב אתמשה אהרן לפני העדות
למשמרת לאות לבנימדי ותכל חלונתם מעלי ולא
ימתו: וישב משה כאשר צוה יהוה אתו כן עשה: פ
26 ויאמר בני ישראל אלמשה לאמר הן נעט אברט כלט
28 אברט: כל הקרב הקרב אלמשכן יהוה ימת האם
קמט לנוע:

יח
א ואמר יהוה אלאהרן אתהובנך וביתאביך אתחשאו
אתעני המקדש ואתהובנך אתחשאו אתעני בפתחם:
2 ונס אתמחשד משה לוי שבט אביך הקרב אתך ואלו

משה האט גערעט צו דיא קינדער ישראל אונד אלע ווירע נשיאים האבען צו איהם געגעבען איין שטעקען פאר איטליכען נשיא, נאך ווירע הויזפאטער, צוועלף שטעקען, אונד דער שטעקען פון אהרן איז געוועזען צווישען ווירע שטעקען: 22 אונד משה האט געלייגט דיא שטעקען פאר גאט אין דעם געצעלט פון דעם צייגנים: 23 אונד עס איז געוועזען אויף מארבען, ווען משה איז געקומען אין דעם געצעלט פון דעם צייגנים, זעה דער שטעקען פון אהרן צו דעם הויז-
פאטער פון לוי האט געבליהט, אונד ער האט ארויסגעבראכט א בלוט אונד האט געשפראצט א שפראצונג, אונד האט געמאכט צייטיגע מאנדעל: 24 אונד משה האט ארויסגעבראכט אלע דיא דאזיגע שטעקען פון פאר גאט צו אלע קינדער פון ישראל, אונד וויא האבען זיך געפארקשען אונד וויא האבען גענומען איטליכער ווין שטעקען:

25 אונד גאט האט געזאגט צו משה לייג צוריק דעם שטעקען פון אהרן פאר דעם צייגנים פאר א הויטונג, צו א צייגען פאר דיא ווידערשפעניגע קינדער, אונד וויער מורמלען קענען מיר ואל אויפהערען אז וויא וואלען נישט שטארבען: 26 אונד משה האט געטהון, אזוי וויא גאט האט איהם געפאטען אזוי האט ער געטהון:

27 אונד דיא קינדער ישראל האבען געזאגט צו משה אזוי צו זאגען, זעה מיר פערניין! מיר זענען פערלוירען, אלע זענען פערלוירען: 28 איטליכער וואס גענעהנט זיך צום משכן פון גאט וועט שטארבען, וואלען מיר דען אים נאנצען פערניין?

קאפיטעל יח

1 אונד גאט האט גערעט צו אהרן, דא אונד דיינע זיהן אונד דיין הויזגעזינד מיט דיר, איהר וואלט שטארבען דיא זינד פון דעם הייליגטהום, אונד דא אונד דיינע זיהן מיט דיר איהר וואלט שטארבען דיא זינד פון איירע פהנה: 2 אויך דיינע ברידער פון דעם שבט לוי, דער שבט פון דיין פאטער, גענעהן מיט דיר, אונד וואלען זיך אן דיר געהעפטען פערניין?

עליו וישרתו ואתה ובנך אתה לפני אהל העדות:
 ושמו משמרתו ומשמרתו כל־ההלך אל־כל־הקדש
 ואל־המזבח לא יקדשו ולא ימיתו נסדסם ונסדסם: וכלו
 עליו ושמו את־משמרת אהל מזל לכל עבדת האהל
 תר לא־קרב אל־בם: ושמרתם את משמרת הקדש
 ואת משמרת המזבח ולא־תהו עד־קצף על־בני־ישראל:
 ואני הנה ללחתי את־אדוםכם הליום מתוך בני ישראל
 לכם מתנה נתנם ליהוה לעבד את־עבדת אהל מעד:
 יאתה ובנך אתה תשמרו את־העדותם לכל־דבר המצוה
 ולמכות לפקדת ועבדתם עבדת מתנה אתם את־העדותם
 הוה קרב זמח: פ

וידבר יהוה אל־אהרן ואני הנה נתתי לך את־משמרת
 תרומתי לכל־קדש בני־ישראל לך נתנים למשחות
 ולבגד ללבושם: ונה יהוה לך מקדש בקדשם מן
 האש כל־לבושם כל־לבושם וכל־לבושם וכל־
 אשם אשר ישבו לי קדש קדשם לך הוה ולבגד:
 בקדש הקדשם תאכלו כל־לבוש יאכל אתו קדש יהוה
 לך: ותהי לך תרומת מתנם לכל־העדות בני ישראל לך
 נתנים ולבגד ולבגד אתה ללבושם כל־שנה
 בביתך יאכל אתו: כל חלב קדש וכל־חלב תרומה
 וכל־ראשיתם אשר־תש ליהוה לך נתנים: בסוף כל
 אשר בארץ אשר־ביא ללבוש לך הוה כל־שנה
 בביתך יאכלו: כל־לבוש בני־ישראל לך יהוה: כל־שנה
 לכם כל־לבוש אשר־קדש ליהוה באתם ובקדשה
 תהיה לך: ופרה תפדה את בכוה האדם ואת בכוה
 הבקדשה תמאנה תפדה: ופרוה מבקדש תפדה: 16
 בערבך כסה תמאנה שקלים בשקל הקדש עשרים

אונד וייה זאלען דיר בעדינען, אבער
 דוא אונד דייע זיהן מיט דיר זאלען
 דינען פאר דעם געצעלט פון דעם צייג
 נים: 3 אונד וייה זאלען היטען דייע
 היטונג אונד דיא היטונג פון דעם גאנצען
 געצעלט, גייערש צו דיא הייליגע כלים
 אונד צו דעם מזבח זאלען וייה ניש
 גענעהנען, פרי וייה זאלען ניש שטארבען,
 ענטווערער וייה אדער איהר: 4 אונד
 וייה זאלען זיך אן דיר געהעפטען אונד
 וייה זאלען היטען דיא היטונג פון דעם
 געצעלט פון דער פערזאמלונג צו אלע
 דינסטען פון דעם געצעלט, אונד קיין
 פרעמדער זאל ניש גענעהנען צו איהר:
 5 אונד איהר זאלט היטען דיא הייליגע
 היטונג אונד דיא היטונג פון דעם מזבח,
 אז עס זאל ניש מעהר זיין קיין צארן
 אויף דיא קינדער וישראל: 6 זעה, איהר
 האב גענומען איירע ברידער דיא לויים
 פון צווישען דיא קינדער וישראל, וייה
 זענען צו איהר געגעבען געווארען פאר
 א געשענק צו גאט, צו דינען דעם דינסט
 פון דעם געצעלט פון דער פערזאמלונג:
 7 אונד דוא אונד דייע זיהן מיט דיר,
 איהר זאלט היטען דיא בהנה, צו אלעם

זאם געהערט צו דעם מזבח, אונד פון איינווייניג פון דעם איבערהאנג זאלט איהר
 דינען, איין פרייען דינסט געב איהר איירע בהנה, אונד איין פרעמדער זאם נעמט זיך
 גענעהנען זאל שטארבען:

8 אונד גאט האט געזאגט צו אהרן, אונד זעה, איהר האב דיר געגעבען דיא היטונג פון
 מייע אפשיידונג צו אלע הייליגע פון דיא קינדער וישראל, איהר האב וייה צו דיר
 געגעבען זענען דיא זאלבונג, אונד צו דייע זיהן פאר איין אייביגעס געזען:
 9 דאס דאזיגע זאל זיין צו דיר פון דעם גאנץ הייליגען פון דעם פייער, אלע ויירע
 קרבנות, אלע ויירע שפיידאפסער, אונד אלע ויירע זינדאפסער, אונד אלע ויירע
 שולדאפסער, וואס וייה זעלען צוריקברענגען צו מיר, זאלען זיין גאנץ הייליג צו
 דיר אונד צו דייע זיהן: 10 אין דעם גאנץ הייליגען ארט זאלט איהר עס עסען,
 אישליכער זיך זאל עס עסען, עס זאל הייליג זיין צו דיר: 11 אונד דאס דאזיגע
 זאל זיין דיין, דיא אפשיידונג פון ויירע גאבען צו אלע אויפהייבונג פון דיא קינדער
 וישראל, צו דיר האב איהר וייה געגעבען, צו דייע זיהן אונד טעכטער מיט דיר, פאר
 איין אייביגעס געזען, אישליכער וואס איז ריין אין דיין הויז זאל עס עסען:
 12 אלעם געטטע פון דעם אישליכערט, אונד אלעם געטטע פון דעם ווייני
 שטאק, אונד פון קארן, דאס ערשטע וואס וייה זעלען געבען צו גאט, האב
 איהר צו דיר געגעבען: 13 דיא ערשטע פרוכט פון אלעם וואס איז אין וייער
 לאנד, וואס וייה זעלען ברענגען צו גאט, זאל זיין פאר דיר, אישליכער וואס
 איז ריין אין דיין הויז זאל עס עסען: 14 אלעם וואס איז חרם אין
 וישראל זאל צו דיר געהערען: 15 אלע דיא וואס אויפמאכען דיא געבער
 מוטער אין אלעם פלייש, וואס וייה זעלען מקריב זיין צו גאט, עס וייה
 פון מענשען אדער פון בהמות, זאל זיין פאר דיר, אבער דוא זאלסט געוויס
 אויסלייזען דעם בכור פון דעם מענש, אונד דעם בכור פון דיא אומריינע
 בהמה זאלסט דוא אויסלייזען: 16 אונד וייער אויסלייזונג פון איין
 מאנאט זאלט זאלסט דוא עס אויסלייזען, נאך דייער שאצונג נאך,
 פינף זילבערנע שקלים נאך דעם הייליגען שקל נאך, וואס איז צוואנציג

נָחָה: 17 אָבִיעַר דָּעם בְּכוֹר פֿון אַיִן
אָקס, אָדער דָּעם בְּכוֹר פֿון אַ שְׂאֵף,
אָדער דָּעם בְּכוֹר פֿון אַ צִיג, זאַלסט דוא
ניט אויסלייזען, זיין זענען הייליג, זייער
בלוט זאַלסט דוא שפּרענקלען אויף
דעם מזבח, אונד זייער פֿעט זאַלסט דוא
דעמפּען א פֿייער אָפּפער פאר א ליב־
ליכען געשמאק צו גאט: 18 אונד
זייער פֿלייש זאל זיין פאר דיר, גלייך
אזוי וויא דיא ברוסט פון דער אויפ־
הויבונג, אונד וויא דיא רעכטע שולטער
זאל זיין פאר דיר: 19 אלע אָפּשיידונג
פון דיא הייליגקייט וואס דיא קינדער
ישראל וועלען אָפּשיידען צו גאט, האב
איך געגעבען צו דיר אונד צו דייןע זיהן
אונד צו דייןע טעכטער מיט דיר פאר
איין אייביגעס געזעץ, עס איז א בונד
פון זאלץ אויף אייביג פאר גאט, צו
דיר אונד צו דייןע קינדער נאך דיר:
20 אונד גאט האט געזאגט צו אהרן אין
זייער לאנד זאַלסט דוא ניט נישטענען

17 נָחָה: אֵךְ בְּכוֹר־שׁוֹר אֶל בְּכוֹר כֶּשֶׂב אֶרֶבְכוֹר עַל
לֹא תִסְדֹּךְ קֹדֶשׁ כֹּהֱ אֲנִי־דָלִים תֹּרֵךְ עַל־מִזְבֵּחַ וְאֵת
18 הַלֶּכֶם תִּקְשֹׁר אֵשֶׁה לָדֹם נִזְחַל לִדְחָה: וְכִשְׂרָם וְחֵדֶה
19 לָךְ פִּתְחָה וְתַעֲסֶה וְכִשְׂרָם וְכִשְׂרָם לָךְ יִתְּנֶה: כְּלֹת־זִמְתָּ
הַקְּדִישִׁים אֲשֶׁר יִרְמֹז בְּגִיד־יִשְׂרָאֵל לִדְחָה־נִּתְּנִי לָךְ וְלִבְנֶךָ
וְלִבְנִיתְךָ אֲתָךְ לְחִקְעוֹלֶם בְּרִית מִלַּח מִלַּח עוֹלָם דּוּא לִפְנֵי
כ יִזְחַל לָךְ וְלִפְנֵי אֲתָךְ: וְאָמַר דָּחָה אֶל־אֲחֵרֶן בְּאַרְצָם
לֹא תִנְחַל וְחֵלֶק לֹא־יִתְּנִי לָךְ בְּזִמְתָּם אֵי תִחְלֹךְ
21 וְתִחְלֹךְ בִּזְחָךְ בֶּן־יִשְׂרָאֵל: מ וְלִבְנֵי לֵוִי וְהֵי־נִתְּנִי
כֹל־מַעֲשֵׂר בְּיִשְׂרָאֵל לְחֵלֶה מִלָּךְ עֲבָדְתָם אֲשֶׁר־נָתַן
22 עֲבָדִים אֲתִעֲבֹדְתָ אֹהֶל מוֹעֵד: וְלִאֲרִיכְרָבֹ עוֹד בֶּן
23 יִשְׂרָאֵל אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לְשֹׂאֵת חֶטָּא לְמֹת: וְעַבְד־הַלֵּוִי
דּוּא אֲתִעֲבֹדְתָ אֹהֶל מוֹעֵד וְהֵם יִשְׂאֹוּ עֲוֹנֵם חֶטָּא עוֹלָם
24 לְדִרְתֵּיכֶם וְכִתּוּב בֶּן־יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחַל וְחֵלֶק: כִּי־אֵתִי
מַעֲשֵׂר בְּגִיד־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִרְמֹז לִדְחָה תְרוּמָה נִתְּנִי
לָלֶכֶם לְחֵלֶה עֲלֵיכֶם אֲמַרְתִּי לָכֶם בְּתוֹךְ בֶּן־יִשְׂרָאֵל
לֹא יִנְחַל וְחֵלֶה: פ

25 וְדָחֵךְ דָּחָה אֶל־מִשְׁחָה לְאֹמֶר: וְאֶל־הַלֵּוִים תְּרֹבֶה וְאֲמַרְתָּ
אֶל־לֶכֶם בְּרִיתְכֶם מֵאֵת בְּגִיד־יִשְׂרָאֵל אֲתִעֲבֹדְשֶׁר אֲשֶׁר
נִתְּנִי לָכֶם מֵאֵתִם בְּנִחְלָתְכֶם וְתִרְמָתָם מִמֶּשֶׁ תְרוּמָה
27 דָּחָה מַעֲשֵׂר מִדְּמַעֲשֶׁר: וְתַחֲשֹׁב לָכֶם תְּרוּמָתְכֶם כִּדְחָן
28 מִדְּחָן וְכִמְלָאָה מִדְּחָן: בֶּן־תְּרִמֹז נִסְחָתָם תְּרוּמָה
דָּחָה מִכֹּל מַעֲשֵׂרֵיכֶם אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת בֶּן־יִשְׂרָאֵל
29 וְתַחֲשֹׁב מִמֶּשֶׁ אֲתִעֲבֹדְתָ דָּחָה לְאֹהֶל הַכֹּהֵן: מִכֹּל
מִתְּנֵיכֶם תְּרִמֹז אֵת כְּלִי־תְרוּמָה דָּחָה מִכֹּל־חֵלֶף אֲתִי
ל מִקְדָּשׁ מִמֶּשֶׁ: וְאֲמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּהִרְמָכֶם אֲתִעֲבֹדְכֶם
מִמֶּשֶׁ וְתַחֲשֹׁב לָלֶכֶם כְּתֹבָאָת גִּזְרֹת וְכְתֹבָאָת זָבִב:

אונד צו דיר זאל ניט זיין א חלק צווישען זיין, איך בין דיין חלק אונד
דיין נחלה צווישען דיא קינדער ישראל: 21 אונד צו דיא קינדער פון לוי זעה
האב איך געגעבען דאס גאנצע מעשור פון ישראל אלס א נחלה, א פערבייטונג, זייער
דינסט וואס זיין דינען דעם דינסט פון דעם אהל מועד: 22 אונד דיא קינדער ישראל
זאלען ניט מעהר גענענענען צו דעם אהל מועד צו טראגען (אדער ליידען) זינד צו
שטארבען: 23 אונד דער לוי זאל דינען דעם דינסט פון דעם אהל מועד, אונד זיין
זאלען טראגען זייער זינד, עס זאל זיין איין אייביגעס געזעץ צו איירע געשלעכטער,
אונד צווישען דיא קינדער ישראל זאלען זיין ניט ערגען א נחלה: 24 ווארין דאס
מעשור פון דיא קינדער ישראל וואס זיין וועלען אָפּשיידען צו גאט אן אָפּשיידונג
דאס האב איך געגעבען צו דיא לויס פאר א נחלה, דאריבער האב איך צו זיין
געזאגט, צווישען דיא קינדער ישראל זאלט איהר ניט ערגען א נחלה:

25 אונד גאט האט גערעט צו משה אזוי צו זאגען: 26 אונד דוא זאלסט רעדען צו
דיא לויס, אונד דוא זאלסט צו זיין זאגען, ווען איהר וועט געמען מעשור פון דיא
קינדער ישראל וואס איך האב צו אייך געגעבען פון זיין פאר איין ערבטייל, אזוי
זאלט איהר אָפּשיידען דאפון אן אָפּשיידונג פאר גאט, מעשור פון מעשור: 27 אונד
איירע אָפּשיידונג זאל צו אייך גערעכענט ווערען אזוי וויא דאס קארן פון דיא
שייער, אונד וויא דיא דערפילונג פון דער קעלטער: 28 אזוי זאלט איהר אויך
אָפּשיידען דיא אָפּשיידונג צו גאט פון אלע איירע מעשורות וואס איהר וועט געמען
פון דיא קינדער ישראל, אונד איהר זאלט געבען פון גאטס אָפּשיידונג צו אהרן
הכהן: 29 פון אלע איירע גאבען זאלט איהר מאכען אן אָפּשיידונג פון גאטס וועגען,
פון אלעס געסטען זייער הייליגקייט דאפון: 30 אונד דוא זאלסט צו זיין זאגען, ווען
איהר וועט דאס געסטע דאפון אָפּשיידען, אזוי זאל עס גערעכענט ווערען צו דיא לויס,
אזוי וויא דיא תבואה פון דער שייער, אונד אזוי וויא דאס איינקומען פון דער קעלטער:

ואכלתם אתו כל ימיהם אתם וביתכם כרשעם וזא"ל
לכם חלה עבדתכם באהל מועד: ולא תשא עליו
לשון בדרבכם את חלקי מנחם ואת קדשי ברייתו על
לא תחלל ולא תמות:

יט

פ פ פ

וידבר יהוה אל משה ואליהוואן לאמר: זאת חקת
התורה אשר יעשה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל
ויקחו אלף פרה אדמה תמימה אשר אדברה מים
אשר לא יעלה עליה על: ותתם אתה אל אלעזר הכהן
והוציא אתה אל מרחץ למחנה ושטת אתה לפני: ולקח
אלעזר הכהן מדרמה באגביו ויהוה אל נבחר פני אהל
מועד מדרמה שבע פעמים: וישרף את הפרה לעינו
את עורה ואת בשרה ואת דמה על פרישה ישראל: ולקח
הכהן עץ אהרן ואובב ושני תולעת חושלף אל התוך
שורפת הפרה: וכבש בגדי הכהן ורחץ בשורו במים:
ואחר כלא אל המזבח ושטת הכהן עד הערב: והשקה
אתה וכבש בגדי כבש ורחץ בשורו במים ושטת עד
הערב: ואם איש טהור את אפר הפרה הוציא
מתוך המזבח במקום טהור וזייתה לעדת בני ישראל
למשמרת למי נדה חסאת הוא: וכבש האסף את אפר
הפרה את בגדיו ושטת עד הערב וזייתה לבני ישראל
ולער רצו בתוכם לחקת עולם: הנני כמת לכל רשע:
אתם ושטת שבעת ימים: הוא ותחטאו ביום השלישי
וביום השביעי יטבר ואם לא יתחטא ביום השלישי
וביום השביעי לא יטבר: כל רשע כמת בנפש האדם
אשר ימות ולא יתחטא את משכן יהוה טמא ונקרות
בנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא יבא עליו טמא

אונד ער זאל שפרענענען פון איהר בלוט
אונד דיא קוה זאל פערברענגט ווערען פאר
זיינע אויגען מיט איהר פעל, אונד מיט
איהר מיסט זאל מען זיא פערברענען: 6 אונד דער פהן זאל נעמען טענענ
האלץ אונד אויב, אונד א רויטען פאדעם אונד זאל זיין אריינגעארפען צווישען דעם
בראנד פון דער קוה: 7 אונד דער פהן זאל וואשען זיינע קליידער, אונד באדען זיין
לייב אים וואסער, אונד דערנאך זאל ער אריינקומען צו דער מחנה; אונד דער פהן
זאל זיין אומריין ביז אבענד: 8 אונד דער וואס פערברענט זיא, זאל וואשען
זיינע קליידער אים וואסער, אונד באדען זיין לייב אים וואסער, אונד זאל זיין
אומריין ביז אבענד: 9 אונד א ריינער מאן זאל איינזאמעלן דיא אש פון
דער קוה, אונד זאל זיא לייגען אויסגעווייניג פון דער מחנה אויף א ריינעם
ארט, אונד עס זאל זיין פאר דער געמינדע פון דיא קינדער ישראל צו א
הויז, צו שפרענגעדיג וואסער, אונד דאמיט צו רייניגען: 10 אונד דער
וואס זאמעלט איין דיא אש פון דער קוה זאל וואשען זיינע קליידער
אונד ער זאל זיין אומריין ביז אבענד, אונד עס זאל זיין צו דיא קינדער
ישראל אונד צו דעם גר וואס וואוינט צווישען אייה איין אייביגעס געזעץ:
11 דער וואס רירט אן אימליכען שוויטען לייב פון א מענטש, זאל זיין אומריין
זיבען טעג: 12 ער זאל זיך רייניגען אן דעם דרושען טאג, אונד אן דעם
זיבעטן טאג זאל ער זיין ריין; אונד ווען ער האט זיך נישט גערייניגט אן דעם
דריטען טאג אונד אין דעם זיבעטן טאג, אזוי זאל ער נישט ריין זיין: 13 אימ
ליכער וואס רירט אן א שוויטען מענטש וואס איז געשטארבען, אונד ער וועט
זיך נישט רייניגען, דער האט פערזאמליניגט דאס משכן פון גאט, דער
זעלביקער מענטש זאל פערשניטען ווערען פון ישראל; ווארין דאס שפרענגט
וואסער איז נישט אויף איהם געשפרענגט געווארען, דער זאל זיין אומריין

31 אונד איהר מענטש עס עסען אויף
אימליכען ארט, איהר אונד אייער הויז
בעינד, ווארין עס איז אייער לויף, א
פערבייטונג פאר אייער דינסט אין דעם
אהל מועד: 32 אונד איהר זאלט נישט
דערפאר לידען קיינע זינד ווען איהר
וועט אפשיידען דאס געסטע, אונד דיא
הייליגקייטען פון דיא קינדער ישראל
זאלט איהר נישט פערשטארבען, אז איהר
זאלט נישט שטארבען:

קאפיטעל יט

חקת

1 אונד גאט האט גערעט צו משה אונד
צו אהרן אזוי צו זאגען: 2 דאס איז
דאס געזעץ פון דער תורה וואס גאט
געבאטען אזוי צו זאגען, רעד צו
דיא קינדער ישראל אז זיין זאלען
צו דיר נעמען א גאנץ רויטע קוה
וואס האט נישט קיין פעהלער, אונד
אויף וועלכער עס איז גאנץ נישט
געוועזען קיין נאך: 3 אונד איהר זאלט
זיא געבען צו אלעזר הכהן, אונד ער
זאל זיא ארויסברענגען אויסגעווייניג פון
דער מחנה, אונד מען זאל זיא שעכטען
פאר איהם: 4 אונד אלעזר הכהן זאל

נעמען פון איהר בלוט מיט זיין פינגער
קענען דעם אהל מועד זיבען מאל: 5
זיינע אויגען מיט איהר פעל, אונד מיט
איהר מיסט זאל מען זיא פערברענען:
האלץ אונד אויב, אונד א רויטען פאדעם אונד זאל זיין אריינגעארפען צווישען דעם
בראנד פון דער קוה: 7 אונד דער פהן זאל וואשען זיינע קליידער, אונד באדען זיין
לייב אים וואסער, אונד דערנאך זאל ער אריינקומען צו דער מחנה; אונד דער פהן
זאל זיין אומריין ביז אבענד: 8 אונד דער וואס פערברענט זיא, זאל וואשען
זיינע קליידער אים וואסער, אונד באדען זיין לייב אים וואסער, אונד זאל זיין
אומריין ביז אבענד: 9 אונד א ריינער מאן זאל איינזאמעלן דיא אש פון
דער קוה, אונד זאל זיא לייגען אויסגעווייניג פון דער מחנה אויף א ריינעם
ארט, אונד עס זאל זיין פאר דער געמינדע פון דיא קינדער ישראל צו א
הויז, צו שפרענגעדיג וואסער, אונד דאמיט צו רייניגען: 10 אונד דער
וואס זאמעלט איין דיא אש פון דער קוה זאל וואשען זיינע קליידער
אונד ער זאל זיין אומריין ביז אבענד, אונד עס זאל זיין צו דיא קינדער
ישראל אונד צו דעם גר וואס וואוינט צווישען אייה איין אייביגעס געזעץ:
11 דער וואס רירט אן אימליכען שוויטען לייב פון א מענטש, זאל זיין אומריין
זיבען טעג: 12 ער זאל זיך רייניגען אן דעם דרושען טאג, אונד אן דעם
זיבעטן טאג זאל ער זיין ריין; אונד ווען ער האט זיך נישט גערייניגט אן דעם
דריטען טאג אונד אין דעם זיבעטן טאג, אזוי זאל ער נישט ריין זיין: 13 אימ
ליכער וואס רירט אן א שוויטען מענטש וואס איז געשטארבען, אונד ער וועט
זיך נישט רייניגען, דער האט פערזאמליניגט דאס משכן פון גאט, דער
זעלביקער מענטש זאל פערשניטען ווערען פון ישראל; ווארין דאס שפרענגט
וואסער איז נישט אויף איהם געשפרענגט געווארען, דער זאל זיין אומריין

וַיֹּדֶבֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: כֹּחַ אֲתִיבֶשֶׁתָּה וְהִקְדַּלְתָּ
 אֶת־הַעֲבָדָה אֲתָה וְאַחֲרָיִךְ אַחֲדָה וְדִרְבַּתְּם אֶל־הַפֶּלֶעַ
 לַעֲשֵׂיהֶם וְתַן מִיָּמֶיךָ וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מֵיִם מִן־הַפֶּלֶעַל וְהִשְׁקִיתָ
 אֶת־הָעָם וְאֶת־הַבְּעִירִים: וַיָּחַךְ מֹשֶׁה אֶת־הַמִּשְׁכָּה מִלְּפָנֶיךָ
 יְהוָה כְּאִשֶּׁר צִוִּיתָ: וַיִּקְרָאוּ מֹשֶׁה וְאַחֲרָיו אֶת־הַפֶּלֶעַל
 אֶל־פְּנֵי הַפֶּלֶעַל וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמַעְתֶּם הַמִּים הַמִּדְּהַפֶּלֶעַל
 הַזֶּה טָעַף לָכֶם מִיִּם: וְכֹחַ מֹשֶׁה אֶת־יְדוֹתָיִךְ אֶת־הַפֶּלֶעַל
 בְּמִשְׁחֵי פַעֲמֶיךָ וַיֵּצֵא מִסִּרְבִּים וְתוֹשֶׁת הַעֲבָדִים וּבְעִירֵם: ס
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַחֲרָיו יֵצֵא לֹא־תֵצְאֵנָם בְּיָד
 לְהַקְדִּישֵׁנִי לַעֲשֵׂי כֹחַ יִשְׂרָאֵל לָכֵן לֹא תִבְאוּ אֶת־הַפֶּלֶעַל
 הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָכֶם: הִנֵּה מִי מֵרִיבָה אֲשֶׁר־
 רָכִי בְּיִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה וְיִקְדֹּשׁ בָּם: ס וַיִּשְׁלַח
 מֹשֶׁה מַלְאָכִים מִקִּדְשׁ אֶל־מִקְדָּשׁ אֲדֹם כֹּה אָמַר אַחֲדָה
 יִשְׂרָאֵל אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת קִלְת־הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר מַעֲזַנְתִּי:
 וַיִּרְדּוּ אֲבֹתֵינוּ מִצִּירָתָה וַיִּשְׁפּוּ בְּמַצְרַיִם יָמִים רַבִּים וְ
 יָרְדוּ לֵט מִצְרַיִם וְלֹא־בָתִּי: וַיִּצְעַק אֶל־יְהוָה וַיִּשְׁמַע קוֹלָם
 וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ וַיֵּצֵא מִמִּצְרַיִם וְהִנֵּה אֲנִי בְּקִדְשׁ עֵד קָדֹה
 בְּגִלְדִּי: וְעַבְדֶּיךָ בְּאֶרֶץ לֹא נִעְבְּרָה בְּשָׂרָה וּבְכֶסֶד וְלֹא
 נִשְׁתָּה מִי בְּאֶרֶץ הַקִּדְשׁ לֹלֵךְ לֹא נָשָׂה וְיָמִן וְשְׂמָאל
 עַד אֲשֶׁר־נִעְבְּרָה בְּגִלְדִּי: וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹם לֹא תִעֲבֹר
 בִּי שֹׁךְ־כֶּתֶב אֵצֶל לְקִרְיָתָךְ: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 בְּמִסְלַח עֲלֵה וְאִם־מִי־יִשְׁתָּה אֲנִי וּמִקֵּץ וְנָתַתִּי מִכְרָם
 כֹּס אֶדְדָּךְ בְּגִלְדִּי אֲעִלְתִּי: וַיֹּאמֶר לֹא תִעֲבֹר וַיֵּצֵא
 אֲדֹם לְקִרְיָתוֹ בַּעַם קֶבֶד וּבְדֵר חֹקְרִי: וַיִּמְאֵן אֲדֹם וַיֹּאמֶר
 אֶת־יִשְׂרָאֵל עֲבֹר בְּגִלְדִּי וְיִשְׂרָאֵל מַעֲלִי: ס
 וַיִּשָּׂא מִקְדָּשׁ תִּבְאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כִּלְהִיעָה הִנֵּה הָהָר:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַחֲרָיו כִּדְרֵי הָהָר עֲלֵי־בִגְדְּכֶם

צו הַיִּילִינֵינָם פֶּאֶר דִּיא אוֹיִנֵינָם פֶּון דִּיא קִינְדֶּר וְיִשְׂרָאֵל דָּארוֹם זַאלט אִיהֶר נִיט אַרִיין
 בְּרַענֵנְען דִּיעַ נַעֲמִינְדֶּע אִין דַּעַם לֵאנֶד וְנָאם אִיךְ הָאב צו זיִיא נַענְעֵנְען: 13 זיִיא
 זַענֵנְען דִּיא קִרְיֶנְעֶנְדִּינֶע וְנָאסֶר אִיבֶּער וְעַלְכֶּם דִּיא קִינְדֶּר וְיִשְׂרָאֵל הָאבֵּען נַעֲקִירִינִט
 קַענֵנְען נָאט, אונֶד עַר אִין נַעֲהִילִיגִט נַעוֹאָרֶען אִין זיִיא: 14 אונֶד מֹשֶׁה הָאט נַעֲשִׂיקֻט
 שְׁלֹחִים פֶּון קִדְשׁ צו דַּעַם פֶּון מִלָּךְ אֲדֹם, אַזוי זַאגְט דִּיין בְּרִידֶר וְיִשְׂרָאֵל, דִּיא וויִיסט
 דָּאךְ דִּיא נֶאנְצֶע מִידִּנְקִירִיט וְנָאם הָאט אונֶם נַעֲטָרֶאפֶּען: 15 אונֶזֶערֶע אָבֹת הָאבֵּען
 אַרױפֿגעִינְדֶּרשֶׁט קיין מִצְרַם, אונֶד הָאבֵּען נַעוֹוִאיוֹנִט אִין מִצְרַם פִּילֶע וְאַהֲרֵ, אונֶד דִּיא
 מִצְרַם הָאבֵּען צו אונֶם אונֶד צו אונֶזֶערֶע אָבֹת שְׁלַעֲכֶטֶם נַעֲטָהוּן: 16 אונֶד מִיר
 הָאבֵּען נַעֲשִׂרִינֵנְען צו נָאט, אונֶד עַר הָאט נַעֲהֶערט אונֶזֶער קוֹל, אונֶד עַר הָאט נַעֲשִׂיקֻט אַ
 מִלָּאךְ, אונֶד עַר הָאט אונֶם אַרױסגעִבֶּראַקֻט אִים מִצְרַם, אונֶד זַעה, מִיר זַענֵנְען אִין קִדְשׁ.
 דִּיא שְׁטאַט וְנָאם אִין אִים עַק פֶּון דִּיענֶע גֶרַענֵעִץ: 17 אַזוי נַעֲטָען מִיר דִּיך, לֹאז אונֶם
 אִיבֶּערפֿאַהֲרֶען דִּוּךְ דִּיין לֵאנֶד, מִיר וועלֶען נִיט אִיבֶּערפֿאַהֲרֶען דִּוּךְ אַ פֶּעלֶד אַדֶּער
 אַ וויִינֶגֶאָרשֶׁען, אונֶד מִיר וועלֶען נִיט טִרִינקֶען קיין וְנָאסֶר פֶּון דַּעַם בְּרוֹנֵנֶען, אוֹיף דַּעַם
 מִלְּכֶם וְנַעַן וועלֶען מִיר בִּיין, מִיר וועלֶען זִיךְ נִיט אַפִּינִינֵנְען צוֹר רַעֲכֶטֶען אַדֶּער צוֹר
 לִינקֶען, בִּיז מִיר זַענֵנְען אַרױפֿגעִנֶאנְנֵנְען דִּיענֶע גֶרַענֵעִץ: 18 אונֶד אֲדֹם הָאט צו
 אִיהֶם נַעוֹאָנֵט, דִּיא זַאלט נִיט אִיבֶּערפֿאַהֲרֶען דִּוּךְ בִּיין לֵאנֶד, אַז אִיךְ זַאל נִיט קַע־
 נֵען דִּיר אַרױסגִיין מִיט דַּעַם שְׁוֹעֶרֶד: 19 אונֶד דִּיא קִינְדֶּר וְיִשְׂרָאֵל הָאבֵּען צו אִיהֶם
 נַעוֹאָנֵט, מִיר וועלֶען אַרױפֿגִיין בִּיז דִּיא שְׁטַענֵנְען, אונֶד ווען מִיר וועלֶען טִרִינקֶען פֶּון
 דִּיין וְנָאסֶר, אִיךְ אונֶד בִּיין פִּיךְ, אַזוי וועלֶען מִיר דַּערפֿאַר בַּעֲזַאלֶען, נִיעֶרשֶׁט אִין קיין
 שׁוֹם זַאךְ וועלֶען מִיר שְׁאדֶּען טָהוּן, צו פֹּם וועלֶען מִיר אַרױפֿעֶרנִיין: 20 אונֶד עַר הָאט
 נַעוֹאָנֵט, דִּיא זַאלט נִיט אִיבֶּערפֿאַהֲרֶען: אונֶד אֲדֹם אִין עֲנִטקֶענֵנְען אִיהֶם אַרױסגעִנֶאנְנֵנְען
 נַעַן מִיט אַ גִּרױם פֶּאלֶק, אונֶד מִיט אַ שְׁטאַרקֶע הָאנֶד: 21 אונֶד אֲדֹם הָאט נִיט
 נַעוֹאָלֵט צוגֶעבֶען אַז וְיִשְׂרָאֵל זַאל אִיבֶּערפֿאַהֲרֶען דִּוּךְ זיִינֶע גֶרַענֵעִץ, אַזוי הָאט זיך
 יִשְׂרָאֵל אַפֶּגעִנוֹיגֶט פֶּון אִיהֶם: 22 אונֶד זיִיא הָאבֵּען אַנְעקֶעצִינֵנְען פֶּון קִדְשׁ,
 אונֶד דִּיא נֶאנְצֶע פֶּערזאַמלונֶג פֶּון דִּיא קִינְדֶּר וְיִשְׂרָאֵל זַענֵנְען נַעֲקוֹמֶען צו דַּעַם בֶּאָרַג הָר:
 23 אונֶד הָאט הָאט נַעוֹאָנֵט צו מֹשֶׁה אונֶד צו אַהֲרֹן בִּיז דַּעַם בֶּאָרַג הָר, אֵן דַּער גֶרַענֵעִץ

פון דעם לאנד אדום, אזוי צו זאגן:
 24 אהרן זאל איינגעזאמעלט ווערען צו
 זיין פאלק; ווארין ער זאל נישט אריינגיין
 קומען אין דעם לאנד וואס איך האב
 געגעבען צו דיא קינדער ישראל, ווייל
 איהר האט ווידערגעשפעניגט קעגן מיר
 בייא דעם מי מריבה: 25 נעם אהרן
 אונד אלעזר זיין זוהן, אונד ברעגב זיין
 ארויף אויף דעם בארג הר: 26 אונד
 דוא זאלסט אפציהען דיא קליידער פון
 אהרן אונד דוא זאלסט זיין אנטהון אויף
 אלעזר זיין זוהן, אונד אהרן זאל איינגע-
 זאמעלט ווערען, אונד דארט שטארבען:
 27 אונד משה האט געטהון אזוי וויא
 האט האט געבאטען; אונד זיין זענען
 ארויפגעגאנגען אויף דעם בארג הר פאר
 דיא אויגען פון דער גאנצען געמיינדע:
 28 אונד משה האט אפגעצויגען דיא
 קליידער פון אהרן, אונד ער האט זיין
 אנטההון אויף אלעזר זיין זוהן, אונד
 אהרן איז דארט געשטארבען, אן דער
 שפיץ פון דעם בארג; אונד משה אונד
 אלעזר זענען ארופגעקומען פון דעם
 בארג: 29 אונד ווען דיא גאנצע גע-
 מיינדע האט געזעהען אז אהרן איז
 געשטארבען, אזוי האט דאס גאנצע הוינגעוונד פון ישראל אהרן געוויינט

דרייסיג טעג:

קאפיטעל כא

1 אונד דער כנעני האט געהערט, דער מלך פון עדר, וואס וואוינט קעגן דרום זייט,
 אז ישראל זענען געקומען דעם וועג פון דיא אויספארשעס (מרגלים) אזוי האט ער
 מלחמה געהאלטען מיט ישראל, אונד ער האט פון זיין געפאנגען א געפענגעניס:
 2 אונד ישראל האט א נדר געטהון צו גאט, אונד געזאגט, ווען דוא וועסט געבען
 דאס דאזיגע פאלק אין מיניע האנד, אזוי וועל איך פערוויסען זיירע שטעט:
 3 אונד גאט האט געהערט דאס קול פון ישראל, אונד ער האט צו זיין געגעבען
 דעם כנעני; אונד זיין האבען זיין פערוויסטעט אונד זיירע שטעט, אונד מען האט
 גערופען דעם ארם חרמה:

4 אונד זיין האבען אונעקגעצויגען פון דעם בארג הר, אויף דעם וועג פון ים סוף,
 ארוםצוריקגעלויפן דאס לאנד פון אדום; אונד דאס געמיט פון דעם פאלק איז קורץ
 געווארען אויף דעם וועג: 5 אונד זיין האבען גערעט קעגן גאט אונד קעגן משה,
 פארוואס האסט דוא אונס ארויפגעברענגט פון מצרים אז מיר זאלען שטארבען אין
 דער מדבר? ווארין עס איז נישט דא קיין ברויט אונד קיין וואסער, אונד אונזערע
 לייבער עקעלט ווענען דעם לייכטען ברויט: 6 אונד גאט האט געשיקט אונטער
 דעם פאלק דיא ברענענדיגע שלאנגען, אונד זיין האבען געביסען דאס פאלק, אונד
 פיל פאלק פון ישראל איז געשטארבען: 7 אונד דאס פאלק איז געקומען צו משה,
 אונד זיין האבען געזאגט, מיר האבען געווינדט, ווייל מיר האבען גערעט קעגן
 גאט אונד קעגן דיר; געט צו גאט אז ער זאל אפטהון פון אונס דיא שלאנג, אונד
 משה האט געבעטען פאר דעם פאלק: 8 אונד גאט האט געזאגט צו משה, מאך דיר
 א ברענענדיגע שלאנג, אונד מהוא זיא אויף א שטאנג, אונד עס וועט זיין אז
 איינליכער וואס איז געביסען געווארען, ווען ער וועט זיא אנטההון אזוי וועט ער לעבען:
 9 אונד משה האט געמאכט א קופערנע שלאנג אונד ער האט זיא געטהון אויף

א קופערנע שלאנג; וואס אהרן אלעמען בי לא באאל-
 הארן אשר נחילי בני ישראל על אשר מיתם אתפי
 26 למי מריבה: קח אתאהרן ואתאלעזר בני העל אהם
 27 הר הרד: ותפשט אתאהרן אתבגדיו ותלבשם את
 28 אלעזר בני ווארין ואתפי ומת שם: תשט משה באשר
 29 צה דיה תעל אלדיר הרד לעני בלתינדה: ותשט
 משה אתאהרן אתבגדיו בלבש אתם אתאלעזר בני
 תמת אהרן שם בראש הרד ביד משה ואלעזר מדיהר:
 30 ויהא כלתהנדה כי נע אהרן ותבט אתאהרן שלשים
 יום כל בית ישראל:

כא

1 ותשמע הכנעני מלךעדר ישוב הנגב כי בא ישראל
 2 הרד האחרים וילחם בישראל ותשכ: ומש שבי: ויהי
 3 ישראל נדר לדת ויאמר אסנתן תמן אתהנעם הוד
 4 בדי ותברמתי אתצריהם: ותשט דיה בקול ישראל
 5 ויהא אתהנעני תברם אתהם ואתצריהם וקרא שם
 6 חרמה:
 7 ותשט מיר הרד הרד יסחף לסבב אתאהרן אדום
 8 ותקצר נפשיהם בחרד: ויהי העם באלהם וקמשה
 9 למה העליתם ממצרים למות במדבר כי אין לחם
 10 ואין מים ותשט קצה בלחם הקלקל: וישלח דיה
 11 בעם את הנחשים השרפים ויושטו אתהנעם תמת עמי
 12 רב מישראל: ויבא העם אלמשה ואמריו האט בר
 13 דברט ביהודי ויבד התפלל אליהו ויקר מלכט את
 14 הנהש ותתפלל משה בעד העם: ויאמר דיה אל
 15 משה עשה קץ שרף ועים אלו עליגם תיה בלתינדה
 16 ויהא אלו חיי: ותשט משה תש נחשת ותשמה על

- א שטאנב, אונד עס איז געוועזען זען א שלאנג האט איינעם געביסען אונד ער האט געקוקט אויף דער קופערנע שלאנג אזוי איז ער געבליבען לעבען: 10 אונד דיא קינדער ישראל זענען אונגעקעצונגען אונד זייא האבען גערוהט אין אבת: 11 אונד זייא זענען אונגעקעצונגען פון אבת אונד זייא האבען גערוהט אין עני העברים, אין דער מדבר, וואס איז פאר מואב, וואו דיא זון גייט אויף: 12 פון דארט האבען זייא אונגעקעצונגען, אונד זייא האבען גערוהט אין נחל זרד: 13 פון דארט האבען זייא אונגעקעצונגען, אונד זייא האבען גערוהט אויף דער אנדערע זייט ארנון, וואס איז אין דער מדבר וואס גייט ארויס פון דער גרענעץ פון דעם אמרי. ווארין ארנון איז דיא גרענעץ פון מואב צווישען מואב אונד צווישען דעם אמרי: 14 דאריבער ווערט עס געזאגט אין דעם סדר מלחמות פון נאט, נחב אין סופה, אונד דיא בעף פון ארנון: 15 אונד דער אויפגאנג פון דיא בעבער וואס גייען זיך צו דיא וואוינונגען פון ער, אונד לעהנען זיך צו דער גרענעץ פון מואב: 16 אונד פון דארט איז דער ברונען פון וועלכען נאט האט געזאגט צו משה וואמעל איין דאס פאלק אונד איף וועל צו זייא געבען וואסער: 17 דענסמאל האט ישראל געוונגען דעם דאזיגען געזאנג, גיט אויף דוא ברונען, ענטפערט צו איהר: 18 דעם ברונען האבען פירשטען אויסגעגראבען, דיא הארען פון דעם פאלק דורך דעם מחזק האבען געגראבען מיט זייערע שטעקען, אונד פון דער מדבר קיין מסינה: 19 אונד פון מסינה קיין נחליאל אונד פון נחליאל קיין גמות: 20 אונד פון גמות צו דעם טהאל וואס איז אין דעם פעלד מואב, אויף דער שפיץ פון פסגה, וואו מען קוקט קעגען ישימון: 21 אונד ישראל האט געשיקט שלוחים צו סיחון קעניג פון אמורי, אזוי צו זאגען: 22 לאז מיך איבערפארען דיין לאנד, מיר וועלען גיט אפגעבען אין דעם פעלד אדער וויינגארטען; מיר וועלען גיט פרינקען וואסער פון ברונען. מיר וועלען גיין אויף דעם מלך'ס וועג ביי מיר וועלען איבערפארען זיינע גרענעצן: 23 אונד סיחון האט גיט געלאזט ישראל איבערפארען דורך זיינע גרענעצן. אונד סיחון האט איינגענומען זיין גאנצעס פאלק אונד איז ארויסגעגאנגען ענטפערען ישראל צו דער מדבר, אונד ער איז געקומען קיין יהודה, אונד ער האט געשטריטען קעגען ישראל: 24 אונד ישראל האט איהם געשלאגען מיט דער שארף פון דעם שווערד, אונד ער האט איינגענומען זיין לאנד, פון ארנון ביז יבוק, ביז צו דיא קינדער פון עמון, ווארין דיא גרענעץ פון דיא קינדער עמון איז שטארק געוועזען: 25 אונד ישראל האט אונטער גענומען אלע דיא דאזיגע שטעט, אונד ישראל האט זיך געזעצט אין אלע שטעט פון דעם אמורי, אין חשבון אונד אין אלע איהרע דערפער: 26 ווארין חשבון איז דיא שטאט פון סיחון קעניג פון אמורי, אונד ער האט געשטריטען מיט דעם ערשטען קעניג פון מואב, אונד ער האט אונגעקענטומען זיין גאנצעס לאנד פון זיינע האנד, ביז ארנון: 27 דארום זאגען דיא וואס מאכען משלים, קומט קיין חשבון; דיא שטאט פון סיחון וואל געבויט ווערען אונד אנגעפרייט ווערען: 28 ווארין א פייער איז ארויסגעגאנגען

מִהַשְׁמִינִי לְהִבָּה מִקִּרְיַת סִיחֹן אֲכָלָה עַד מוֹאָב כְּעַלִּי
 29 בְּמֹת אֶרֶץ: אוֹרֶלֶךְ מוֹאָב אֲבָדָה עִבְדִּימוֹשׁ נָתַן בְּנִי
 לִפְלִיטָה וּבְנֵינִי בְּשִׁבְתָּה לְמַלְךְ אֶמְרִי סִיחֹן: וַיִּרְס אֲבָד
 31 הַשְׁבֹּן עַד־רִיבֹן וְנָשִׁים עַד־נֶפֶת אֲשֶׁר עַד־מִדְבָּא: וַיִּשָּׁב
 32 יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הָאֲמֹרִי: וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְדַלֵּל אֶת־יַעֲזֹר
 33 וְלִכְדֹּר בְּתוֹרָה וַיִּדָּשׁ אֶת־הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר־שָׁם: וַיִּפְטוּ וַעֲלֹ
 הָרָד הַבָּשָׁן וַיָּצֵא עֹז מִלִּדְּהַבְשָׁן לִקְרֹאתָם הוּא וְכָל־
 34 עַמּוֹ לְמַלְחָמָה אֲדָרְעִי: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֲלֵי־תִרְאֵה
 אֹתוֹ כִּי בְּרָדָה נָתַתִּי אֹתוֹ וְאֶת־דְּלִיָּעִי וְאֶת־אֲרָצוֹ וְעֵשֶׂת
 לוֹ כַּאֲשֶׁר עֲשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֻשְׁבּוֹן:
 לֹה וְנָתַן אֹתוֹ וְאֶת־בְּנָיו וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ עַד־גִּלְתֵּי הַשְּׂאִירִלָּה
 שְׂרֵדָה וַיִּרְשֵׁה אֶת־אֲרָצוֹ:

כב

כב

א וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַחֲתָה בַּעֲרֹבָת מוֹאָב מַעֲכָר לְרֹדֹן
 וַיְרֻחוּ:

ס ס ס מ

2 וַיֵּרָא בְּלָק בְּדַעְפּוֹר אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־רָצָה יִשְׂרָאֵל לֵאמֹרִי:
 3 וְהָרַד מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם מֵאֵד כִּי רִבְדִּיהוּ וַתִּקֵּן מוֹאָב מִפְּנֵי
 4 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֶל־קֹדֶקֶץ מִדֹּן עֲתָה יִלְחָבוּ
 הַקְהָל אֶת־כָּל־סִבְיָתָיו כְּלַחֵד הַשּׁוּר אֶת־רֶגֶל הַשְּׂדֵה
 ה וְיִבְלַע בְּדַעְפּוֹר מֶלֶךְ לְמוֹאָב בְּעַת הַהוּא: וַיִּשְׁלַח מֶלְאָכִים
 אֶל־בָּלָעַם בְּדַעְפּוֹר פְּתוּרָה אֲשֶׁר עַל־הַנָּהָר אֶרֶץ בְּנֵי־
 עַמִּי לִקְרֹאֵלָה לֵאמֹר הִנֵּה עָם וַיָּצֵא מִמֶּנִּים הִנֵּה כִסְרָה
 6 אֶתְּעֵן הָאֵרֶץ וְהוּא יֹשֵׁב מִמֶּלֶךְ: וַעֲתָה לִכְהֹנֵה אֲדָרְעִי
 לִי אֶת־הָעָם הַזֶּה כִּי־רָצִיתִם הוּא מִמֶּנִּי אוֹלֵי אוֹכֵל נִבְרָד
 7 בּוֹ וְאֶתְּשִׁינִי מִדְּהָאֶרֶץ כִּי יִדְעִתִּי אֶת־אֲשֶׁר־תִּבְרָךְ מִבְּרָךְ
 וְאֲשֶׁר תֵּאֲרִי וְאֶרֶץ וְלִלְטוֹקֶנִי מוֹאָב וְלִקְדֹּקֶסִים בְּהֵם

נִישׁ מוֹרָא הָאֲבֵעֵן, וַיֵּאֲרִין אִידָה הָאֵב אִיהֶם אוֹנֵד וַיִּין נֶאֱבָעֶם פֶּאֶלֶק אוֹנֵד וַיִּין לֵאנֵד אִין
 דִּינֵעֵ הָאנֵד נֶעֱנֶעֱבֵעֵן, אוֹנֵד דִּיא וְאֶלֶסֶט צוֹ אִיהֶם טֶהֱוֵן אֲזוֹי וַיִּיא דִּיא הָאֶסֶט נֶעֱמָהוֹן
 צוֹ סִיחֹן דָּעֵם קַעֲנִיג פֹּון אֲמֹרִי, וְהָאֶסֶט נֶעֱוֹאֲוִיט אִין חֻשְׁבּוֹן: 35 אוֹנֵד וַיִּיא
 הָאֲבֵעֵן אִיהֶם נֶעֱשְׁלֶאנֶעֵן אוֹנֵד וַיִּנֵּעֵ וַיִּהֵן, אוֹנֵד וַיִּין נֶאֱבָעֶם פֶּאֶלֶק, בִּיז עֵם אִין אִיהֶם
 קִיין אִיבֶעֱרַגְלִיבֹונֵג נִישׁ אִיבֶעֱרַגְעִבְלִיבֵעֵן, אוֹנֵד וַיִּיא הָאֲבֵעֵן נֶעֱרִשֶׁת וַיִּין לֵאנֵד:

קאפישעל כב

1 אוֹנֵד דִּיא קִינדֶער יִשְׂרָאֵל הָאֲבֵעֵן נֶעֱצוֹינֶעֵן אוֹנֵד וַיִּיא הָאֲבֵעֵן נֶעֱרוֹהֶט אִין עֲרֹבָת
 מוֹאָב אֵן דָּער אַנדֶערֶע וַיִּישׁ פֹּון דָּעֵם נִרְדֹן וַיְרֻחוּ:

בלק

2 אוֹנֵד וַעֲן בְּלָק וַיִּהֵן פֹּון צִפּוֹר הָאֶסֶט נֶעֱוֶהֶעֵן אֶלֶעם וְהָאֶסֶט נֶעֱמָהוֹן צוֹ
 דָּעֵם אֲמֹרִי: 3 אֲזוֹי הָאֶסֶט מוֹאָב וַעֲהָר מוֹרָא נֶעֱהָאט פֶּאֶר דָּעֵם פֶּאֶלֶק, וַיִּייל עֵם אִין
 נֶעֱוֶהֶעֵן גְּרוֹים, אוֹנֵד מוֹאָב הָאֶסֶט וַיִּף פֶּעֲרַמִּיאֹסֶט פֶּאֶר דִּיא קִינדֶער יִשְׂרָאֵל: 4 אוֹנֵד
 מוֹאָב הָאֶסֶט נֶעֱוֹאֲט צוֹ דִּיא עֲלֶצֶט פֹּון מִדֹּן יַעֲצָט וַעֲלֶעֵן דִּיא נֶעֱמִינדֶע אָפֶסֶעֵן
 אֶלֶעם וְהָאֶסֶט אִין רִינֶגֶם אֲרוֹם אֲזוֹי וַיִּיא אִיין אָקס עֵסֶט אָפֶ דָּאס גְּרִינֶע גְּרָאז פֹּון פֶּעֶלְדָה,
 אוֹנֵד בְּלָק דָּער וַיִּהֵן פֹּון צִפּוֹר אִין דֶּעֱנֶסֶמָאל נֶעֱוֶהֶעֵן קַעֲנִיג אִיבֶער מוֹאָב: 5 אוֹנֵד
 עַר הָאֶסֶט נֶעֱשִׁיקֶט שְׁלוּחִים צוֹ בָּלָעַם וַיִּהֵן פֹּון בַּעֲזֹר קִיין פְּתוּרָה וְהָאֶסֶט אִין בִּיִיא דָּעֵם
 טִיִּיף אִין דָּעֵם לֵאנֵד פֹּון וַיִּין פֶּאֶלֶק, אִיהֶם צוֹ רֹפֶשֶׁן, אֲזוֹי צוֹ וַאֲבֵעֵן, וַעֲה א פֶּאֶלֶק אִין
 אֲרוֹסֶנֶעֱקוֹמֶעֵן פֹּון מִצְרַים, אוֹנֵד עֵם הָאֶסֶט צוֹנֶעֱדֶעקֶט דָּעֵם שִׁיין פֹּון דָּעֵם לֵאנֵד, אוֹנֵד
 עַר וַיִּצָּט קַעֲנֵן אִיבֶער מִיר: 6 אִיף בַּעֲט דִּיף קוֹם אֲצוֹנָה, שְׁעֶלֶט מִיר דָּאס דֶּאזִיבֵע
 פֶּאֶלֶק וַיִּייל עַר אִין שְׁטאַרְקֶער פֹּון מִיר, טֶאֱמֶער וַעֲלֵ אִיף אִיהֶם קַעֲנֵן שְׁלֶאנֶעֵן אוֹנֵד
 אִיהֶם פֶּעֲרַטִירִיבֵעֵן פֹּון דָּעֵם לֵאנֵד, וַיִּייל אִיף וַיִּוִּים אֲזוֹ וַעֲמֶעֵן דִּיא בַּעֲנֶשֶׁסֶט אִין גַּעֲרִי
 בַּעֲנֶשֶׁט, אוֹנֵד וַעֲמֶעֵן דִּיא שְׁעֶלֶסֶט אִין גַּעֲשְׁאֶלֶטֶען: 7 אוֹנֵד דִּיא עֲלֶצֶט פֹּון מוֹאָב אוֹנֵד פֹּון
 מִדֹּן וַעֲנֵן נֶעֱבֶאנֶעֵן, אוֹנֵד וַיִּיא הָאֲבֵעֵן נֶעֱהָאט אִין וַיִּירֶע הָאנֵד, דִּיא צֶאל פֶּאֶר צוֹיבֶעֱרִיא

וּבָא אֶל־בִּלְעָם וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו דְּבַר בָּלָק: וַיֹּאמֶר אֵלָיוֹם
 לֵטוּ פֹה הַלֵּלָהּ תִּשְׁכַּחְתִּי אֲחֵכֶם דְּבַר כְּאִשֶּׁר דְּבַר דִּתָּהּ
 אֵלַי וַיִּשְׁבוּ שִׁיר־מוֹאָב עַם־בִּלְעָם: וַיָּבֹא אֵלֵיהֶם אֶל־
 בִּלְעָם וַיֹּאמֶר מִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה עִמָּךְ: וַיֹּאמֶר בִּלְעָם
 אֶל־הָאֲנָשִׁים בָּלָק בֶּן־צֹפֹר מֶלֶךְ מוֹאָב שָׂלַח אֵלַי: הֲיֵהָ
 הֵשֶׁם הֵיכָּא מִמֶּעֲדֹם וְהֵם אֲמִיעִין הָאֲרִץ מִתַּחַת לְבֶהֱ קְבֹר־
 לִי אֲנִי אֵלַי אֵיכָל לְחֹלְהֶם בִּי וַיִּשְׁתַּחֲוּ: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 אֶל־בִּלְעָם לֹא תִלְךָ עִמָּכֶם לֹא תֵּאֵר אֲתֵּיכֶם בִּי בִּדְרֹךְ
 הַזֶּה: וְהֵם בִּלְעָם בִּפְתָךְ וַיֹּאמֶר אֶל־שָׂרֵי בָלָק לְכוּ אִלַּי
 אֲרַצְכֶם בִּי מֵאֵן דִּתָּהּ לְחַתִּי לְחֹלְךָ עִמָּכֶם: וַיָּקֻמוּ שָׂרֵי
 מוֹאָב וַיָּבֹאוּ אֶל־בִּלְעָם וַיֹּאמְרוּ מֵאֵן בִּלְעָם חֹלְךָ עִמָּכֶם:
 וַיִּסָּף עִיר בָּלָק שָׂלַח שָׂרִים רַבִּים וַיַּכְּרִים מִאֲחֵה: וְהֵם
 וַיָּבֹאוּ אֶל־בִּלְעָם וַיֹּאמְרוּ לוֹ כֹּה אָמַר בָּלָק בֶּן־צֹפֹר אֵלֶי
 נָא תִמְנַע מִחֲלָדֶי אֵלַי: כִּי־כַד אֲכַבְּדְךָ מֵאֵד וְכָל אֲשֶׁר
 תֹּאמַר אֵלַי אֲעֲשֶׂה וּלְכֹה־נָא קְבֹרְחֵלִי אֶת הָעָם הַזֶּה: וַיֵּצֵן
 בִּלְעָם וַיֹּאמֶר אֶל־עַבְדֵּי בָלָק אֲמִיתְּחֵלִי בָלָק מֵלֹא בֵּיתוֹ
 כִּסֵּף וְחֶבֶד לֹא אֵיכָל לְעֹבֵד אֲדֹתִי דִּתָּהּ אֲלֵהִי לַעֲשֹׂת
 כְּמִתָּה אֲנִי וַיֹּחֲלֶה: וְעַתָּה שָׁבוּ נָא בָּהֶם נִסְתַּחֵם הַלֵּלָהּ
 וְאֲדַלָּה מִדִּיכָּהּ וְדִתָּה דְבַר עִמִּי: וַיָּבֹא אֵלֵיהֶם אֶל־
 בִּלְעָם לֵלְחָה וַיֹּאמֶר לוֹ אֲסַלְכְּנָה לָךְ כֹּה־נֹאֵם הָאֲנָשִׁים קֹם
 לָךְ אֲתָם וְאֵךְ אֲתֵּי־דְכָר אֲשֶׁר־אָבְדָר אֶלְכָּ אֲתִי תִשְׁשֶׁה:
 וְהֵם בִּלְעָם בִּפְתָךְ וַיַּכֵּשׁ אֲתֵּי־אֲתֵּנוּ לְחֹלְךָ עַם־שָׂרֵי מוֹאָב:
 וַיַּחֲרֹצֵה אֲלֵיהֶם כִּי־חֹלְךָ הוּא וְהַתְּלָב מִלֶּאֶךְ דִּתָּה בְּדֶרֶךְ
 לְשֹׁטֵן לוֹ וְדוֹא רַבֵּב עַל־אֲתֵנוּ וְשֹׁטֵן נִקְרִי עִמִּי: וַתֵּרָא
 הָאֲתֵן אֲתִי־מִלֶּאֶךְ דִּתָּה נֶגֶב בְּדֶרֶךְ וַיִּרְבוּ שְׁלוּחֵי בְּרֹד־
 וְתַם הָאֲתֵן מִדִּי־בְרֹד־וְתִלְךָ בְּשֹׁחַד־בְּרֹד בִּלְעָם אֲתֵי־הָאֲתֵן
 לְחַתֵּם הַדֶּרֶךְ: וַיַּעֲמֵד מִלֶּאֶךְ דִּתָּה בְּמִשְׁעֹל הַכְּרָמֹם
 נִיט צוֹנְעֵבֶען דָּאם אִיף זָאל מִיט אִיף גִּיין: 14 אוֹנֵד דִּיא פִּיר־שְׁטֵטען פֿון מוֹאָב זַענען
 אויפֿגעשטאַנען אוֹנֵד זַענען געקומען צו בָּלָק אוֹנֵד האָבען געזאָגט, בִּלְעָם ווִיל נִיט
 מִיט אונם גִּיין: 15 אוֹנֵד בָּלָק האָט נאָכאָמאַל געשִׁיקט, גִּרעסערע אוֹנֵד מעהר גער
 עהרשט פִּיר־שְׁטֵטען פֿון דִּיא דאָזיגע: 16 אוֹנֵד זַיִא זַענען געקומען צו בִּלְעָם אוֹנֵד
 זַיִא האָבען צו אִיהם געזאָגט, אזוי האָט געזאָגט בָּלָק ווִהן פֿון צפֿור, אִיף געט דִּיך,
 דוּא זָאלסט נִיט פֿערמִידען צו מִיר צו קומען: 17 וואָרין אִיף וועל דִּיך זעהר עהרען,
 אוֹנֵד אַלעס וואָס דוּא וועסט צו מִיר זאָגען וועל אִיף טהון, קום נור אוֹנֵד שְׁעֵלֵט מִיר
 דָּאם דאָזיגע פֿאַלק: 18 אוֹנֵד בִּלְעָם האָט געענטפֿערט אוֹנֵד געזאָגט צו דִּיא קנעכט
 פֿון בָּלָק, ווען בָּלָק זָאל מִיר געבען זיין הויז פֿול מִיט זילבער אוֹנֵד גָּאָלד אזוי קען
 אִיף נִיט איבערטרעטען דעם געפֿעהל פֿון דעם האָר מיין גָּאָט, צו טהון אַ קליינע
 אָדער אַ גרויסע זאַך: 19 אוֹנֵד אַצונד בלייבט דאָך דא אִיף דִּינע נאָכט, אז אִיף
 זָאל וויסען וואָס גָּאָט וועט זאָך מעהר מִיט מִיר רעדען: 20 אוֹנֵד גָּאָט איז געקומען
 צו דִּיר געקומען רופֿען דִּיך, שְׁטעה אויף אוֹנֵד גיִיא מִיט זַיִא, אָבער דִּיא זאָך וואָס
 אִיף וועל צו דִּיר רעדען דָּאם זָאלסט דוּא טהון: 21 אזוי איז בִּלְעָם אויפֿגעשטאַנען
 אין דער פֿריה אוֹנֵד האָט אָנגעזאַמלט זיין אייזעל, אוֹנֵד איז געגאַנגען מִיט
 דִּיא פִּיר־שְׁטֵטען פֿון מוֹאָב: 22 אוֹנֵד דער צאָרן פֿון גָּאָט האָט געגרימט ווִיל
 ער איז מִיט זַיִא געגאַנגען, אוֹנֵד דער מִלֶּאֶךְ פֿון גָּאָט האָט זיך געשטעלט
 אין דעם וועג ווינע צוויי יונגען מִיט אִיהם: 23 אוֹנֵד ווען דער אייזעל האָט
 געוועזען דעם מִלֶּאֶךְ פֿון גָּאָט שטיין אין דעם וועג אוֹנֵד זיין בלויעס שווערד
 אין זיינע האַנד, אזוי האָט זיך דער אייזעל אָפֿגענייגט פֿון דעם וועג, אוֹנֵד
 איז געגאַנגען אויף דעם פֿעהל, אוֹנֵד בִּלְעָם האָט דעם אייזעל געשלאָגען
 פֿרי אִיהם צוריקצונייגען אויף דעם וועג: 24 אזוי האָט זיך דער מִלֶּאֶךְ
 פֿון גָּאָט געשטעלט אין דִּיא שטענען פֿון דִּיא וויינערשטען, אַ צוים איז

כה נדר מה ונדר מה: וטרא האתון את-מלאך ד' ויהי
 ותלחץ אליהו ויתלחץ את-רגל בלעם אליהו ויפס
 26 להביתה: ויוסף מלאך-יהוה עבדו נצמד במקום צד
 27 אשר אירדו לנשות ימין ושמאל: וטרא האתון את
 מלאך יהוה ותרפץ תחת בלעם ותרצף בלעם ביד
 28 את-האתון במגל: ויפתח יהוה את-פי האתון ויאמר
 לבלעם מה-עשיתי לך כי הובאתי זה שלש רגלים:
 29 ואמר בלעם לאתון כי התעללת בי לו ישתדכ בדי
 ל כי עתה הרגתיו: ויאמר האתון אל-בלעם הלא אנכי
 אתה אשר-דבקת עלי מעוד ער-היום הזה ההספן
 31 הסבתי לעשות לך כה ואמר לא: ויגל יהוה את-עינו
 בלעם וטרא את-מלאך יהוה ונצב בדרך ותרבו שלפה
 32 בידו ויפח ויאמר אליו מלאך יהוה על-
 מה הובית את-המלך זה שלוש רגלים הנה אנכי ואתי
 33 לשלש רגלים הדרך לנגדי: ותראני האתון ותם לפני
 זה שלש רגלים אלי נטתה מפי כי עתה נסחאתה
 34 הרגתי ואתה הרגתי: ואמר בלעם אל-מלאך יהוה
 הסאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה
 לה אסירע בעיניך אשובה לך: ויאמר מלאך יהוה אל-
 בלעם לך עשרת-אנשים ואפס את-הדבר אשר-אמר
 36 אליך אותו ותרבו בידך בלעם עמדו בלך: וישמע
 בלעם ברבא בלעם וצא לקראתו אל-עיר מואב אשר
 37 על-גבול ארץ אשר בקצה הגבול: ויאמר בלעם אל-
 בלעם הלא שלח שלחתי אליך לקרא לך למה לא
 38 בלכת אלי האנשים לא אכל בדרך: ואמר בלעם אל-
 בלעם הנה-באתי אליך עתה הנה אכל דבר מאומה
 39 הדרך אשר ישים אלהים בפי אתו אדבר: ויגל בלעם
 ויעזבן א שווערד אין מיינע האנד אזוי וואלט איך דיך געהרגעט: 30 אונד דער
 איינעל האט געזאגט צו בלעם, בין איך נישט דיין איינעל, וואס דוא האסט אויף מיר
 געריטען פון דינע יונגענד אן ביז צום היינטיגען טאג? בין איך דען געוואוינט דיר
 אזוי צו טהון? אונד ער האט געזאגט, גיין: 31 אונד גאט האט אויפגעמאכט דא
 אויגען פון בלעם אונד ער האט געזעהן דעם מלאך פון גאט שטיין אויף דעם וועג,
 אונד זיין בלויעס שווערד אין זיינע האנד; אונד ער האט זיך געביקט, אונד איז
 געפאלען אויף זיין פנים: 32 אונד דער מלאך פון גאט האט צו איהם געזאגט, פאר-
 וואס האסט דוא דיין איינעל געשלאגען דינע דרייא מאל? זעה, איך בין ארויסגע-
 גאנגען דיך צו היינערן ווייל דיין וועג איז ענטקעגען מיר: 33 אונד ווען דער
 איינעל האט מיך געזעהן האט ער זיך פאר מיר אפגענייגט דינע דרייא מאל; ווען
 זיא וואלט זיך נישט אפגענייגט פון מיר אזוי וואלט איך דיך אצונד אויף גענוים
 געהרגעט, אָדער זיא וואלט איך געלאזט לעבען: 34 אונד בלעם האט געזאגט
 צו דעם מלאך פון גאט, איך האב געזינדיגט, ווארין איך האב נישט געוואוסט אז דוא
 ביזט געשטאנען ענטקעגען מיר אויף דעם וועג, אונד אצונד ווען עס געפעלט דיר
 נישט אזוי וועל איך מיך אומקערען: 35 אונד דער מלאך פון גאט האט געזאגט צו
 בלעם, גיט מיט דא מענער, אָדער נור דא ווערטער וואס איך וועל צו דיר רעדען
 דאס וואלט דוא רעדען; אונד בלעם איז געגאנגען מיט דא פירשטען פון בלק:
 36 אונד ווען בלק האט געהערט אז בלעם קומט, אזוי איז ער ענטקעגען איהם
 ארויסגעגאנגען צו דער (הויפט) שטאט פון מואב, ביז צו דער גרענעץ פון ארץ,
 וואס איז אן דעם עק פון דער גרענעץ: 37 אונד בלק האט געזאגט צו בלעם, האב
 איך נישט ערנסטליך נאך דיר געשיקט דיך צו רופען? פארטואם ביזט דא נישט צו מיר
 געקומען? בין איך דען נישט אים שטאנד דיך צו עהרען? 38 אונד בלעם
 האט געזאגט צו בלק, זעה, איך בין שוין צו דיר געקומען, מיינסט דוא
 אז איך וועל קענען עפעס רעדען? דאס ווארט וואס גאט וועט געבען
 אין מיין מויל דאס וועל איך רעדען: 39 אונד בלעם איז געגאנגען

עם בלק ויבא קרית היות: ויזכר בלק בשר וצאן וישלח מ
לבלעם ולשרים אשר אתו: ויהי בבלק ויזכה בלק אתי 41
בלעם ויעליו במות בעל ברא משם קצה הקס:

כב

ויאמר בלעם אל-בלק בנהלילי בנה שבועה מזבחת והנח 8
לי בנה שבועה פרים ושבועה אילים: ויש בלק באשר 2
דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואל במזבח: ויאמר 3
בלעם לבלק התעבב על-עלתך ואלכה אולי יקרתי
יהוה לקראתי ודבר מהרדאי והרדאי לך ויגד שפי: 4
ויקר אלהים אל-בלעם ויאמר אליו את-שבועת המזבחת 4
ערכתי ואלל פר ואל במזבח: וישם יהוה דבר בפי 5
בלעם ויאמר שוב אל-בלק וכה תדבר: וישב אליו 6
והנה נאם על-עלתו הוא וכל-שרי מואב: וישא משלו 7
ויאמר מואב יחלי בלק מלך-מואב מהררי-קדם
לכה אהלילי יעקב ולכה וצמח ישראל: מה אקב לא 8
קבה אל ומה אולם לא וסם יהוה: כי-מראש צרים 9
אראנו ומבטות אשורנו הקדם לבקר ישכן ובנוס לא
ותחשב: מי מנה עפר יעקב ומספר את-דבצי ישראל: 10
חמת נפשי מות ישרים ותחי אחריתי כמות: ויאמר 11
בלק אל-בלעם מה עשית לי לבק אולי לקחתיך והנה
ברכת כרד: וכן ויאמר הלא את אשר ישם יהוה 12
בפי אתו אשמר לדבר: ויאמר אליו בלק לך לא אתי 13
אל-מקום אחר אשר תראני משם אפס קצרו תראה
ובל לא תראה וקבנולי משם: ויקחלו שנה צפים 14
אל-ראש הסנה וכן שבועה מזבחת ויעל פר ואל
במזבח: ויאמר אל-בלק התעבב כה על-עלתך ואני 15
אקרה כה: ויקר יהוה אל-בלעם וישם דבר בפי 16

אנאנא, אונד ער איז געזאגטן אויף א הויכען ארמ: 4 אונד גאט האט זיך געטראפן
מיט בלעם, אונד ער האט צו איהם געזאגט, איך האב צוגערייט זיבען מזבחות אונד
איך האב אויף אישליכען מזבח מקריב געוועזען איין אקס אונד איין הויכער: 5 אונד
גאט האט געטהון א נאךט אין דעם מויל פון בלעם, אונד ער האט געזאגט, גיט
צוריק צו בלק, אונד אזוי זאלסט דא רעדען: 6 אונד ער האט זיך צו איהם צוריק-
געקערט, אונד זעה, ער איז געשטאנען ביא זיינע בראנד אפפער, ער אונד אלע
פירשטען פון מואב: 7 אונד ער האט אויפגעהויבען זיין קאשאל אונד האט געזאגט,
בלק דער קעניג פון מואב האט מיך געפיהרט פון ארם, פון דא בערג פון מזרח זייט
(אונד האט געזאגט) גיט שעלט מיר יעקב, אונד גיט דערצאן מיך אויף ישראל:
8 ויט זאל איך שעלטען וועמען גאט האט נישט געשאלטען, אונד וואס זאל איך
דערצאנען איבער וועמען גאט האט זיך נישט דערצאנעט? 9 ווארן פון דער שפיין
פון דעם פעלז זעה איך איהם, אונד פון דא היגעלן דערבליק איך איהם, זעה, דאס
פאלק וועט ביא זיך אליין וואוינען, אונד וועט זיך נישט רעכנען צווישען דא פעלקער:
10 ווער קען ציילען דעם שטויב פון יעקב, אונד דא צאל פון דעם פירשטען טייל פון
ישראל? לאז מיך שטארבען דעם טויט פון דא רעכטשאפענע, אונד לאז מיין ענד זיין
אזוי ווי זיינס: 11 אונד בלק האט געזאגט צו בלעם, וואס האסט דא מיר געטהון? איך
האב דיך אהער געבראכט אז דא זאלסט מיר שעלטען מייןע פיינד, אונד זעה, דא האסט
זיך געבענשט: 12 אונד ער האט געענטשערט אונד געזאגט, איז עס נישט רעכט, אז דאס
וואס גאט האט געטהון אין מיין מויל דאס מוז איך מיך היטען צו רעדען? 13 אונד בלק
האט צו איהם געזאגט, איך בעט דיך, קום מיט מיר צו איין אנדערן ארמ, וואס דא קענסט
זיין פון דארט זעהן: דא זאלסט נאר דעם עק טייל פון זיך זעהן, אבער אים
נאנצען זאלסט דא זיין נישט זעהן, אונד שעלט זיין מיר פון דארט: 14 אונד ער
האט איהם געבראכט צו דעם פעלד צופים, צו דער שפיין פון פסקה; אונד ער האט
געבויעט זיבען מזבחות, אונד ער האט אויף אישליכען מזבח מקריב געוועזען איין אקס
אונד איין הויכער: 15 אונד ער האט געזאגט צו בלק בלייב דא שטיין ביא זיינע
בראנד אפפער, אונד איך וויל מיך דארט צוואמען טרעפען (מיט גאט): 16 אונד גאט
האט זיך געטראפן מיט בלעם, אונד ער האט א נאךט אריינגעטהון אין זיין מויל,

אונד

מיט בלק, אונד זיין זענען געקומען קיין
קרית הצות: 40 אונד בלק האט גע-
שאכטען רינדער אונד שאף, אונד ער
האט געשיקט צו בלעם אונד צו דא
פירשטען וואס זענען מיט איהם געוועזען:
41 אונד עס איז געוועזען אס מארנען
אזוי האט בלק גענומען בלעם אונד ער
האט איהם ארויפגעבראכט אויף דא
הויך פון בעל אונד ער האט פון דארט
געוועהן דעם אייגערסטען טייל פון
דעם פאלק:

קאפיטעל כב

1 אונד בלעם האט געזאגט צו בלק
בויע מיר דא זיבען מזבחות, אונד ברייט
מיר דא צו זיבען אקסען אונד זיבען
הויכער: 2 אונד בלק האט געטהון אזוי
וויא בלעם האט גערעט, אונד בלק אונד
בלעם האבען מקריב געוועזען איין אקס
אונד איין הויכער אויף אישליכען מזבח:
3 אונד בלעם האט געזאגט צו בלק,
בלייב שטיין ביא זיינע בראנד אפפער
אונד איך וועל גיין, מאמער וועט
זיך גאט מיר בעגעגעבן אונד וועט
מיר עפעס זאגען אונד דא זאך וואס
ער וועט מיר ווייזען וועל איך דיר

17 ואמר שוב אל בלק וכה תדבר: וכה אלו והיו נצב על עולותיו ושירי מואב אתו ואמר לו בלק מדדבר ידוע: וישא משלו ואמר קום בלק ושמע האנוחה 18 עדי כעני צפר: לא אש אל וכוז ובדאס ויתנתם כ הווא אמר ולא עשה ודבר ולא יקומה: הנה ברכך 21 לקוחי וברך ולא אשיבנה: לא חבט און בעיניו ולא ראה עמל בישראל ודנה אלהיו עמו ותרועת מלך בו: אל מציאם ממצרים בתועפת ראם לו: כי לא יחש 22 בעיניו ולא יקסם בישראל פעת ואמר לעקבם ולישראל 23 מדרשעל אל: הדינם בלבאי יקום וכארי ותנשא לא כה לשבב עד יאכל מרר ודסחללים ושהו: ואמר בלק 26 אל בלקם נסרב לא תקבנו נסרבך לא תברכנו: וכן בלקם ואמר אל בלק הלא דברתי אליך לאמר כל 27 אשר ידבר יהוה אתו אעשה: ואמר בלק אל בלקם לקחתי אפקד אל בלקם אתר אולי ישר בשעי האלהים 28 וקבולתי לי משום: וכן בלק את בלקם ראש הפעור הנשקפה על פני הושימו: ואמר בלקם אל בלק בנה 29 לי בנה שבעה מזבחות ודון לי בנה שבעה פרים ל ושבעה אילים: תיש בלק כאשר אמר בלקם וישל פו ואיל במזבח:

כד

כד

א וברא בלקם כי טוב בשעי יהוה לברך את ישראל ולא הלך בפסעם בפסעם לקראת נחשים ונשת אל המדבר 2 פניו: וישא בלקם את עיניו ורא את ישראל שכן לשבטיו ותחי עליו רוח אלהים: וישא משלו ואמר 3 ואם בלקם בנו כער ונאם הנבר שתם העין: ואם שמע אמר אל אשר מחות שדי יחיה נפל וקלי 4 פון איין איינהארן (ראם): 23 וארון עם איז ניש פעהאנדען קיין פישות מאכער אין יעקב, אונד קיינע צויבערייא אין ישראל, אזוי וויא דיא צייט וואס נועט געזאגט ווערען צו יעקב, אונד צו ישראל וואס האט געטהון? 24 זעה, דאס פאלק נועט אויפשוטיין וויא א לעמפערט, אונד וויא א לייב נועט ער זיך דערהייבען, ער נועט זיך נישט אנדערלייגען ביז ער נועט אויפגעסען דאס פערצוקטע אונד טרינקען דאס בלוט פון דיא דערשלאגענע: 25 אונד בלק האט געזאגט צו בלקם, דוא זאלסט זיין נאך נישט שעלטען אונד אויף בארניט גענשען: 26 אונד בלקם האט געענטפערט אונד האט געזאגט צו בלק, האב אויף נישט צו דיר גערעט אונד געזאגט, אז אלעס וואס גאט נועט רעדען וועל אויף טהון? 27 אונד בלק האט געזאגט צו בלקם, קום אויף וועל דיר געמען צו איין אנדערן ארט, טאמער נועט עם רעכט זיין אין דיא אויגען פון גאט, אז דוא זאלסט זיין פון דארט פאר מיר שעלטען: 28 אונד בלק האט גענומען בלקם אויף דער שפיץ פון פעור וואס בליקט אויף דער וויסשענייא (ושימון): 29 אונד בלקם האט געזאגט צו בלק בויג מיר דא זיבען מזבחות, אונד ברייט מיר דא צו זיבען אקסען אונד זיבען ווידער: 30 אונד בלק האט געטהון אזוי וויא בלקם האט געזאגט; אונד ער האט מקריב געוועזען איין אקס אונד איין ווידער אויף איטליכען מזבח:

קאפיטעל כד

1 אונד נוען בלקם האט געזעהען אז עם איז וואוילגעפאלען אין דיא אויגען פון גאט ישראל צו גענשען, אזוי איז ער נישט מעהר געזאגנען וויא דיא (ערשטע) צווייא מאל גענטקעגען מיט בישוף, גייערט ער האט געטהון זיין פנים גאך דער מדבר צו: 2 אונד נוען בלקם האט אויפגעהויבען זיינע אויגען אזוי האט ער געזעהען אז ישראל האט גערוהט נאך זיינע שבטים נאך, אונד דער גייסט פון גאט איז אויף איהם געוועזען: 3 אונד ער האט אויפגעהויבען זיין משל אונד ער האט געזאגט; דאס איז דיא רייד פון בלקם וזהו פון בעור, אונד דאס איז דיא רייד פון דעם מאן וואס זיין אויג איז אויפגעמאכט: 4 דאס איז דיא רייד פון דעם וואס הערט וואס גאט זאגט, וואס זעהט דעם שוין פון דעם אלמעכטיגען, פאלט אנדער אונד זיינע אויגען ווערען איהם אויפגעמאכט:

ער וועט אויף אויף אויפג פערלורען
ווערען: 25 אונד בלעם איז אויפגעשטא-
נען אונד איז אונעקגענאנען, אונד האט
צוריקגעקערט צו זיין ארט, אונד בלק
איז אויף גענאנען צו זיין וועג:

קאפיטעל כה

1 אונד ישראל איז געבליבען אין שטים,
אונד דאס פאלק האט אָנגעהויבען מזנה
צו זיין מיט דיא טעכטער פון מואב:
2 אונד זיין האבען גערופען דאס פאלק
צו דיא שעכטונג פון זייערע אָפגעטער,
אונד זיין האבען געענעטען, אונד זיין
האבען זיך געביקט צו זייערע אָפגעטער:
3 אונד ישראל האט זיך געהעפט צו
בעל פעור, אונד דער צארן פון גאט
האט געגרימט איבער ישראל: 4 אונד
גאט האט געזאגט צו משה, געם אלע
עלצטע פון דעם פאלק אונד הענג זיין
אויף פאר גאט קענען דער זון, אז דער
גרימציארן פון גאט זאל זיך אָפגעקערען
פון ישראל: 5 אונד משה האט געזאגט
צו דיא ריכטער פון ישראל, דערשלאגט
איטליכער זיינע לייט וואס האבען זיך
געהעפט צו בעל פעור: 6 אונד זעה,

כה דא ער אבד: ונקם בלעם וילך וישב למקמו ונקם
בלק הילך לדרכו:

כה

א וישב ישראל בשמים ויחל העם לזנות אליבנות מואב:
2 ותקראן לעם לבנות אלהיהן ויאכל העם וישתחוו
3 לאלהיהן: ותקרא ישראל לבעל פעור ויחראף יתרה
4 בישראל: ויאמר יתרה אלימשה קח אתכליךאתי העם
והקע אתם ליתרה עני השמש וישב הרון ארץיתרה
5 מישראל: ויאמר משה אלשפט ישראל הרנו איש
6 אנשיו הנעמדים לבעל פעור: והנה איש מבני ישראל
7 בא ויקרב אליאדיו אתהמרגלות לעני משה ולעני כל
8 עדת בניישראל והמה בכים פתח אהל מועד: וירא
9 פינחס בדאלעזר בןאהרן הכהן ונקם מתוך העדה ויקח
8 רמח בידו: ויבא אחר איש ישראל אלחבקיה וידקר
אתשניהם את איש ישראל ואתהאשה אלחבקיה
9 ותקצר המכה מעל בני ישראל: ויהיו המתים כמנפה
ארבעה ועשרים אלה:

פ פ מא

11 וידבר יהוה אלימשה לאמר: פינחס בדאלעזר בן
אהרן הכהן השב אתהחמתי מעל בניישראל בקנאו
אתקנאתי בתוכם ולאכלתי אתבניישראל בקנאתי:
12 לכן אמר הני נתן לו אתבריתי שלום: והיתה לו
13 ולתריו אהריו ברית עולם פחת אשר קנא לאלהיו
14 וכבד ערבי ישראל: ושם איש ישראל המכה אשר
הכה אתהמרגלות ומרי בדסלא נשיא ביתאב לשמעני:
15 ושם האשה המכה המרגלות כזבי בתצור ראש אמות
ביתאב במדון הוא:

א מאן איז געקומען פון דיא קינדער ישראל,
מיט א מרגלות פאר דיא אויגען פון משה אונד פאר דיא אויגען פון דיא נאנצע
געמיינדע פון דיא קינדער ישראל, אונד זיין האבען געוויקט ביין דער טיר פון
דעם אהל מועד: 7 אונד ווען פינחס דער זון פון אלעזר, וזהן פון אהרן הכהן האט
עס געזעהען, איז ער אויפגעשטאנען פון צווישען דער געמיינדע, אונד ער האט
גענומען א שפיז אין זיינע האנד: 8 אונד ער איז געקומען הינטער דעם מאן פון
ישראל אין דעם געזעלט אריין, אונד ער האט זיין ביינע, דעם מאן פון ישראל
אונד דיא פרויא געשטאכען אין בויך: אזוי איז דיא מנפה אויפגעהאלטען געווארען
פון דיא קינדער ישראל: 9 אונד דיא וואס זענען געשטארבען אין דער מנפה
זענען געוועזען פיער אונד צוואנציג טויזענד:
פנחס

10 אונד גאט האט גערעט צו משה אזוי צו זאנען: 11 פינחס דער זון פון
אלעזר, דער זון פון אהרן הכהן האט צוריקגעקערט מיין גרימציארן פון דיא
קינדער ישראל, אינדעם ער האט געאייפערט מיט מיין קנאה צווישען זיין,
אונד איך האב נישט פערטיליגט דיא קינדער ישראל אין מיין קנאה: 12 דרום
זאג צו איהם, זעה, איך געב צו איהם מיין ברית פון שלום: 13 אונד עס
וועט זיין צו איהם אונד צו זיינע קינדער נאך איהם א ברית פון אן אייביגע
בנה, ווייל ער האט זיך מקנא געוועזען פאר זיין גאט, אונד ער האט מכפר
געוועזען פאר דיא קינדער ישראל: 14 אונד דער נאמען פון דעם מאן
פון ישראל וועמען ער האט דערשלאגען, ווען ער האט געשלאגען דיא
מרגלות, איז געוועזען ומרי פון סלוא, ער איז געוועזען א נשיא פון
דעם פעטערליכען הויז פון שמען: 15 אונד דער נאמען פון דער פרויא
וואס ער האט דערשלאגען, דיא מרגלות, איז געוועזען כזבי דיא טאכטער
פון צור, ער איז געוועזען איין עלצטער איבער דיא פעלקער, אונד פון א
פעטערליכען הויז אין מדון:

וידבר יהוה אל משה לאמר: צור את המדינות והבתים
 אותם: כי צורים הם לכם בנגלותם אשר יקלו לכם על-
 דבר פסוק ועל דבר קובי בתנישוי מדין אותם המכה
 בזוים המנפה על דבר פסוק: וזה אתר המנפה: פ

כה
 ויאמר יהוה אל משה אל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר: א
 שא את ראש כל עדת בני ישראל מן עשרים שנה
 ומעלה לבית אבתם בליצא צבא בישראל: וידבר
 משה ואלעזר הכהן אתם בערבת מאב על ידיו ויהו
 לאמר: מן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את-
 משה ובני ישראל הנאצים מארץ מצרים: ראובן בכור ה
 ישראל בני ראובן חטף משפחת חתני לפלוא משפחת
 הפלזי: להוציא משפחת החזרונגי לכרמי משפחת
 הכרמי: אלה משפחת דרואבני ויהיו פקודיהם שלשה
 וארבעים אלף ושבע מאות ושלשים: ובני פלוא אליאב:
 ובני אליאב נמואל ויהיו ואבדום ויהיו ויבדלם קרואי
 העדה אשר הצו על משה ועל אהרן בעדת-קרח
 בנצחם על ידיו: ותפחת הארץ את פיה ותבלע אתם
 ואת קרח במות העדה פאכל האש את חמשים ומאתים
 איש ויהיו להם: ובני קרח לאמתו: ס בני שמעון
 למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי לזמן משפחת
 הנמיני לזמן משפחת הנביני: לזרח משפחת הזרחי
 לשאל משפחת השאלי: אלה משפחת השמעני שנים
 ועשרים אלף ומאתים: ס בני גד למשפחתם לצפון
 משפחת הצפוני לחג משפחת החגי לשוני משפחת
 השוני: לאוני משפחת האוני לערי משפחת הערי:
 לארוד משפחת הארודי לארלי משפחת הארלי:

16 אונד נאט האט גערעט צו משה אזוי
 צו זאגן: 17 בעררענג דיא מדינות
 אונד דערשלאג זייא: 18 טארין זייא
 האבען אייך בעררענגט דורך זייער
 שלעכטיגקייטען וואס זייא האבען געגען
 אייך אויסגעטראכט, וועגען דער זאך
 פון פער, אונד וועגען דער זאך
 פון קובי דיא טאכטער פון דעם נשיא
 פון מדין, זייער שוועסטער וואס איז
 דערשלאגען געווארען אין דעם טאג פון
 דער מנפה וועגען דער זאך פון פער:
 19 אונד עס איז געוועזען נאך דער
 מנפה:

קאפיטעל כו

1 אונד נאט האט געזאגט צו אלעזר
 וזהן פון אהרן הכהן אזוי צו זאגן:
 2 נעם אויף דיא הויפטצאל פון דער
 גאנצער געמיינדע פון דיא קינדער
 ישראל פון צוואנציג יאהר אלט אונד
 דארבער, נאך דעם הויזגעזינד פון זייער
 פעטער, אימליכער וואס גייט ארויס צו
 דער מלחמה אין ישראל: 3 אונד משה
 אונד אלעזר הכהן האבען מיט זייא
 דעם ירדן פון ירחו, אזוי צו זאגן: 4
 אזוי וויא נאט האט געפאטען משה אונד דיא
 גאנצען אויס דעם לאנד מצרים: 5 ראובן דער
 בכור פון ישראל; דיא זיהן פון
 ראובן חנוף, פון איהם איז ארויסגעקומען דיא
 משפחה פון חנכי, פון פלוא איז
 ארויסגעקומען דיא משפחה פון דעם פלזי: 6
 צו כרמי דיא משפחה פון כרמי: 7 דיא דאזיגע
 זענען דיא משפחת פון ראובני אונד
 זייער געציילטע זענען געוועזען דרייא אונד
 פירציג טויזענד זיבען הונדערט אונד
 דרייסיג: 8 אונד דיא זיהן פון פלוא אליאב:
 9 אונד דיא זיהן פון אליאב, נמואל אונד
 דתן אונד אבירם, דאס זענען דתן אונד אבירם,
 דיא בעררענגע פון דיא געמיינדע, וואס
 האבען געקריגט קעגען משה אונד קעגען
 אהרן אין דיא געמיינדע פון קרח ווען
 זייא האבען געקריגט מיט נאט: 10 אונד דיא
 ערד האט אויפגעמאכט איהר מויל אונד
 האט איינגעשלונגען זייא אונד קרח, ווען
 דיא געמיינדע איז געשטארבען, אזוי האט
 דאס פייער פערצעהרט דיא צווייא הונדערט
 אונד פופציג מאן, אונד עס איז געוועזען
 צו איין צייכען: 11 אונד דיא זיהן פון קרח
 זענען ניט געשטארבען: 12 דיא זיהן פון
 שמעון צו זייער משפחת, צו נמואל דיא
 משפחה פון נמואלי, צו ימין, דיא משפחה
 פון דעם ימיני, צו יכין דיא משפחה פון יכני:
 13 צו זרח דיא משפחה פון זרחי צו שאול דיא
 משפחה פון שאולי: 14 דאס זענען דיא
 משפחת פון שמעוני צווייא אונד צוואנציג
 טויזענד אונד צווייא הונדערט: 15 דיא
 זיהן פון גד צו זייער משפחת, צו צפון דיא
 משפחה פון צפוני, צו חגי דיא משפחה פון חגי,
 צו שוני דיא משפחה פון שוני: 16 צו אָזני
 דיא משפחה פון אָזני, צו ערי דיא משפחה
 פון ערי: 17 צו ארוד דיא משפחה פון ארודי,
 צו ארלי דיא משפחה פון ארלי:

18 דאס זענען דיא משפחות פון דיא זיהן פון גד צו זיירע געציילטע, פערציג טויזענד אונד פינף הונדערט: 19 דיא זיהן פון יהודה, ער אונד אונד, זעלבכע זענען געשטארבען אין דעם לאנד בנין: 20 אונד דיא זיהן פון יהודה זענען גענוועזען צו זיירע משפחות, צו שלח דיא משפחה פון שלני, צו פרץ דיא משפחה פון פרצי, צו זרח דיא משפחה פון זרחי: 21 אונד דיא זיהן פון פרץ זענען גענוועזען, צו חצרון דיא משפחה פון חצרוני, צו חמול דיא משפחה פון חמולי: 22 דאס זענען דיא משפחות פון יהודה צו זיירע געציילטע, זעקס אונד זיבעציג טויזענד אונד פינף הונדערט: 23 דיא זיהן פון יששכר צו זיירע משפחות, תולע דיא משפחה פון תולעי, צו פנה דיא משפחה פון פוני: 24 צו ישוב דיא משפחה פון ישובי, צו שמרון דיא משפחה פון שמרוני: 25 דאס זענען דיא משפחות פון יששכר צו זיירע געציילטע, פיער אונד זעכציג טויזענד אונד זיבן פון זיירע משפחות, צו סרד דיא משפחה פון סרדי, צו איכון דיא משפחה פון אילוני, צו יחלאל דיא משפחה פון יחלילי: 27 דאס זענען דיא משפחות פון זבולוני צו זיירע געציילטע, זעכציג טויזענד אונד פינף הונדערט: 28 דיא זיהן פון יוסף דיא משפחות, מנשה אונד אפרים: 29 דיא זיהן פון מנשה, צו מכיר דיא משפחה פון מכירי, אונד מכיר האט געבוירען גלעד, אונד צו גלעד דיא משפחה פון גלעדי: 30 דיא דאזיגע זענען דיא זיהן פון גלעד, איצור דיא משפחה פון איצורי, צו חלק דיא משפחה פון חלקי: 31 אונד אשריאל דיא משפחה פון אשריילי, אונד שכם פון דער משפחה פון שכמי: 32 אונד שמידע פון דער משפחה פון שמידעי, אונד חפר פון דער משפחה פון חפרי: 33 אונד צלפחד דער זיהן פון חפר האט נישט געהאט קייןע זיהן, נייערט מעכטער, אונד דיא נעמען פון דיא מעכטער פון צלפחד, נוארען מחלה, אונד נעה אונד חגלה, אונד מלכה אונד תרצה: 34 דיא דאזיגע זענען דיא משפחות פון מנשה אונד זיירע געציילטע נוארען צוויי אונד פופציג טויזענד אונד זיבען הונדערט: 35 דיא דאזיגע זענען דיא זיהן פון אפרים צו זיירע משפחות, צו שותלח דיא משפחה פון שותלחי, צו בכר דיא משפחה פון תחני: 36 אונד דיא דאזיגע זענען דיא זיהן פון שותלח, צו ערן, דיא משפחה פון ערני: 37 דיא דאזיגע זענען דיא משפחות פון דיא זיהן אפרים, צו זיירע געציילטע, צוויי אונד דרייסיג טויזענד אונד פינף הונדערט, דיא דאזיגע זענען דיא זיהן פון יוסף צו זיירע משפחות: 38 דיא זיהן פון בנימן צו זיירע משפחות, צו בלע, דיא משפחה פון בלעי, צו אשבל דיא משפחה פון אשבלי, צו אחירם דיא משפחה פון אחירמי: 39 צו שפופם

18 אלה משפחת בני גד לפקדיהם ארבעים אלה חמש מאות: 19 בני יהודה ער ואינו חמת ער ואינו בארץ בנין: 20 יהוה בני יהודה לפקדיהם ארבעים אלה משפחת הורחי: 21 יהוה בני פרץ לחצור משפחת החצרני ששה ושבעים אלה משפחת הורחי: 22 אלה משפחת הורחי לפקדיהם ששה ושבעים אלה חמש מאות: 23 בני יששכר למשפחתם תולע משפחת התולעי לפנה משפחת פוני: 24 לשוב משפחת הכישי לשמן משפחת השמרני: 25 אלה משפחת יששכר לפקדיהם ארבעה ושישים אלה ושלש מאות: 26 בני זבולן למשפחתם לסרד משפחת הסרדי לאלון משפחת האלני לחלאל משפחת החלילי: 27 אלה משפחת החבילני לפקדיהם ששים אלה וחמש מאות: 28 בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים: 29 בני מנשה משפחת מכיר ומכיר הוליד אחיגלעד לגלעד משפחת הגלעדי: 30 אלה בני גלעד איצור משפחת האיצורי לחלק משפחת החלקי: 31 ואשריאל משפחת האשריילי ושכם משפחת השכמי: 32 ושמידע משפחת השמידעי וחפר משפחת החפרי: 33 וצלפחד בן חפר לא היו לו בנים כי אסתר בנות ושמ בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה: 34 אלה משפחת מנשה ופקדיהם שנים וחמשים לה אלה ושבע מאות: 35 אלה בני אפרים למשפחתם שותלח משפחת השותלחי לבכר משפחת הבכרי לתן משפחת תחני: 36 ואלה בני שותלח לערן משפחת הערני: 37 אלה משפחת בני אפרים לפקדיהם שנים ושלשים אלה וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם: 38 בני בנימן למשפחתם בלעל משפחת הבלעי לאשבל משפחת האשבלי לאחירם משפחת האחירמי: 39 לשפופם

דיא משפחה פון שופטא צו חופם דיא
משפחה פון חופמי: 40 אונד עס זענען
גענוועזן דיא זיהן פון בלע, ארד אונד
נעמן. דיא משפחה פון ארדי, צו נעמן
דיא משפחה פון נעמי: 41 דיא דאזיגע
זענען דיא זיהן פון בנמן צו זיירע
משפחות, אונד זיירע געציילטע פינף
אונד פערציג טויזענד אונד זעקס
הונדערט: 42 דיא דאזיגע זענען דיא
זיהן פון דן צו זיירע משפחות, צו שוחם
דיא משפחה פון שוחמי, דיא דאזיגע
זענען דיא משפחות פון דן צו זיירע
משפחות: 43 אלע משפחות פון דעם
שוחמי צו זיירע געציילטע, פיער אונד
זעכציג טויזענד אונד פיער הונדערט:
44 דיא זיהן פון אשר צו זיירע משפחות,
צו ימנה דיא משפחה פון ימנה, צו
ישוי דיא משפחה פון ישוי, צו בריעה
דיא משפחה פון בריעי: 45 צו דיא זיהן
פון בריעה, צו חבר דיא משפחה פון
חברי, צו מלכיאל דיא משפחה פון
מלכיאלי: 46 אונד דער נאמען פון דיא
טאכטער פון אשר, נואר ענה: 47 דיא

דאזיגע זענען דיא משפחות פון דיא זיהן פון אשר צו זיירע געציילטע, דרייא אונד
פופציג טויזענד אונד פיער הונדערט: 48 דיא זיהן פון נפתלי צו זיירע משפחות, צו
נחצאל דיא משפחה פון נחצאלי, צו גוני דיא משפחה פון גוני: 49 צו יצר דיא
משפחה פון יצרי, צו שלם דיא משפחה פון שלמי: 50 דיא דאזיגע זענען דיא
משפחות פון נפתלי צו זיירע משפחות, אונד זיירע געציילטע פינף אונד פערציג
טויזענד אונד פיער הונדערט: 51 דיא דאזיגע זענען דיא געציילטע פון דיא קינדער
ישראל, זעקס הונדערט טויזענד אונד איין טויזענד זיבען הונדערט אונד דרייסיג:

52 אונד האט האט גערעט צו משה אזוי צו זאגען: 53 צו דיא דאזיגע זאל דאס
קאנד צוטיילט ווערען אלס ערבטייל, נאך דער צאל פון זיירע נעמען: 54 דער וואס
האט פיל (לויט) צו דעם זאלקט דא זיין ערבטייל מערער, אונד צו דעם וואס האט
ווייניג (לויט) צו דעם זאלקט דא זיין ערבטייל ווייניג מאכען: אימליכען נאך זייע גע-
ציילטע זאלקט דא געבען זיין ערבטייל: 55 נאר דורך א גורל זאל דאס לאנד
צוטיילט ווערען; נאך דיא נעמען פון דיא שבטים פון זיירע אבות זאלען זייא עס
ערבען (נרשין): 56 נאך דעם גורל נאך זאלקט דא אויסטיילען זיין ערבטייל,
צווישען פיל אונד ווייניג: 57 אונד דיא דאזיגע זענען דיא געציילטע פון לוי, נאך
זיירע משפחות, פון גרשון דיא משפחה פון גרשני; צו קהת דיא משפחה פון קהתי;
צו מררי דיא משפחה פון מררי: 58 דיא דאזיגע זענען דיא משפחות פון לוי, דיא
משפחה פון לבני, דיא משפחה פון חברוני, דיא משפחה פון מחלי, דיא משפחה פון
מושי, דיא משפחה פון קרחי, אונד קהת האט געבוירען דעם עמרם: 59 אונד דער
נאמען פון עמרם'ס ווייב נואר יוכבד דיא טאכטער פון לוי, וואס ער האט זיא גע-
בוירען צו לוי אין מצרים, אונד זיא האט געבוירען צו עמרם אהרן אונד משה אונד
מרים, זיירע שוועסטער: 60 אונד אהרן האט געבוירען נדב אונד אביהוא,

11

פ

בַּעֲבִלְיָבֶעַן אַ מֶמֶן נִייעֶרשט נאר פֿלֶב זעהן פֿון יפֿנה, אונד ירוּשָׁלַם זעהן פֿון נוד:

קאפיטעל כז

זייער משפּט פאר גאט:

7272

7 ליהו נחם אשה ליהוה: ונסכו רביעת ההין לבבש
8 האחד בקדש הקדש נסך שבר ליהוה: ואל הבבש השני
תעשה בין הערבים כמנחת הבקר ונסכו תעשה אשה
ריח נחם ליהוה: פ
9 וביום השבת שגרבקשים בגרשנה תמימם ושני עשרונים
10 סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו
עלעלת התמיד ונסכו: פ
11 ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בגרבקר
שנים ואיל אחד קבשים בגרשנה שבעה תמימם:
12 ושלשה עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד
ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד:
13 ועשרון עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לבבש האחד
14 עלה ריח נחם אשה ליהוה: ונסבתם חצי ההין דהה
לפר ושלשית ההין לאיל ורביעת ההין לבבש וין זאת
15 עלת חדש בחדשו לחדשי השנה: ושעיר עזים אחד
לחטאת ליהוה עלעלת התמיד יעשה ונסכו: פ
16 ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה:
17 ובחמשה עשר יום לחדש הנה חג שבועת ימים מצות
18 ואיל: ביום הראשון מקראקדש בלמלאכת עבודה לא
19 תעשו: והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בגרבקר
שנים ואיל אחד ושבעה קבשים בגרשנה תמימם והיו
20 כ לבם: ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים
21 לפר ושני עשרונים לאיל תעשו: עשרון עשרון תעשה
22 לבבש האחד לשבעת הבבשים: ושעיר חטאת אחד
23 לבבש עליכם: מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד
24 תעשו אהאלה: כאלה תעשו ליום שבועת ימים לחם
אשה החדשה ליהוה עלעולת התמיד יעשה ונסכו:

9 אונד אם שבת צווייא שעפעלעך פון
איין נאחר אלט, אהן א פעהלער, אונד
צווייא צענטעל זעמעל מעהל אלס קרבן
מנחה נעמישט מיט אייל, אונד זיין
טרינק אפפער: 10 עס איז דאס קרבן
עולה פון שבת אין זיין שבת, נעבען
דעם בעשטענדיגען קרבן עולה אונד
איהר טרינק אפפער:

11 אונד אן איירע ראשי חדשים זאלט
איהר מקריב זיין פאר נאט צווייא יונגע
רינדער, אונד איין ווידער, אונד זיבען

שעפעלעך אהן א פעהלער, איין נאחר אלט: 12 אונד דרייא צענטעל זעמעל
מעהל אלס קרבן מנחה נעמישט מיט אייל צו איין אקס, אונד צווייא צענטעל
זעמעל מעהל אלס קרבן מנחה נעמישט מיט אייל צו איין ווידער: 18 אונד איין
צענטעל, איין צענטעל זעמעל מעהל אלס שפיוו אפפער נעמישט מיט אייל צו
איין שאף, איין בראנד אפפער א ליבליכען געשמאק א פייער אפפער צו נאט:
14 אונד זיין טרינק אפפער איין האלבען הין צו איין אקס אונד א דריטעל הין צו א
ווידער, אונד א פירטעל הין וויין צו איין שעפעלעך; דאס איז דאס קרבן עולה פאר
איטליכען חודש, נאך דעם חודש פון דעם נאחר: 15 אונד איין צינגען בעקעל אלס
זינד אפפער פאר נאט, חוץ דעם בעשטענדיגען קרבן עולה, אונד זיין טרינק אפפער
זאל עס געמאכט ווערען: 16 אונד אין דעם ערשטען חודש, אין דעם פירצענטען
טאג פון דעם חודש איז פסח צו נאט: 17 אונד אין דעם פופצענטען טאג פון דעם
זעלביגען חודש איז א פייערשאג; זיבען טעג זאל מצות נענעסען ווערען: 18 דער
ערשטער טאג זאל אויסגערופען ווערען הייליג, איהר זאלט קיין שום מלאכה ניש
טהון: 19 אונד איהר זאלט מקריב זיין א פייער אפפער פון אן עולה צו נאט צווייא
יונגע רינדער אונד איין ווידער, אונד זיבען שעפעלעך פון איין נאחר אלט, זייא
זאלען צו אייך זיין אהן א מוס: 20 אונד זייער קרבן מנחה זאל זיין זעמעל מעהל
נעמישט מיט אייל, דרייא צענטעל צו איין אקס, אונד צווייא צענטעל צו איין
ווידער זאלט איהר עס מאכען: 21 צו איטליכען שעפעלעך זאלט איהר מאכען איין
צענטעל, אזוי צו דיא זיבען שעפעלעך: 22 אונד איין צינגענדיק אלס קרבן
חטאת כדי פאר אייך מכפר צו זיין: 23 דיא דאזיגע זאלט איהר מקריב זיין חוץ
דעם קרבן עולה אין דער פריה מארגען וואס איז דאס בעשטענדיגע קרבן
עולה: 24 אזוי וויא דיא דאזיגע זאלט איהר טעגליך מקריב זיין אלע זיבען
טעג, דאס שפיוו אפפער דורך פייער א געשמאקען ריח צו נאט, עס זאל געד
מאכט ווערען נעבען דעם בעשטענדיגען קרבן עולה, אונד זיין טרינק אפפער:

וביום השביעי מקרא יקדש ידו לכם כל מלאכת עבודה
 לא תעשו: ²⁶ ס וביום השבועים בהקרבכם מנחה
 חדשה לדוה לשבעתכם מקרא יקדש ידו לכם כל
 מלאכת עבודה לא תעשו: והקרבתם עולה לדוה יחוד ²⁷
 לדוה פרים בגדיבקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני
 שנה: ומנחתם סלת כלולה בשמן שלשה עשרים לפר ²⁸
 האחד שני עשרים לאיל האחד: עשרון עשורן לכבש ²⁹
 האחד לשבעת הכבשים: שעיר עזים אחד לכפר עלכם: ³⁰
 מלכד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימים ידו לכם ³¹
 ונסבירם:

כט

כט

ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא יקדש ידו לכם
 כל מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה ידו לכם:
 ועשתם עולה לדוה יחוד פרי בדבקר אחד איל ²
 אחד כבשים בגדיבקר שבעה כבשים: ומנחתם סלת ³
 כלולה בשמן שלשה עשרים לפר שני עשרים לאיל:
 ועשורן אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים: ושעיר ⁴
 עזים אחד חטאת לכפר עלכם: מלכד עלת החדש ⁵
 ונחתה עלת התמיד ומנחתה ונסבירם כמשפטם לדוה
 יחוד אשה לדוה: ⁶ ס ובששור לחדש השביעי הזה
 מקרא יקדש ידו לכם ועשתם אתנפשותיכם כל
 מלאכת לא תעשו: והקרבתם עולה לדוה ריח יחוד ⁸
 פרי בדבקר אחד איל אחד כבשים בגדיבקר שבעה
 תמימים ידו לכם: ומנחתם סלת כלולה בשמן שלשה ⁹
 עשרים לפר שני עשרים לאיל האחד: עשרון עשורן ¹⁰
 לכבש האחד לשבעת הכבשים: שעיר עזים אחד חטאת ¹¹
 מלכד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונסבירם:
¹² ס ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא יקדש

25 אוגד אן דעם זיבטען טאג זאל צו
 אייף זיין א הייליגע צוזאמענרופונג.
 קיינערלייא ארבייט זאלט איהר ניט
 טהון: 26 אוגד אן דעם טאג פון דיא
 ערשטע צייטונג פרוכט, ווען איהר וועט
 מקריב זיין א נייעס קרבן מנחה צו גאט,
 אין אייער שבעת, זאל צו אייף זיין
 א הייליגע צוזאמענרופונג, קיינערלייא
 ארבייט זאלט איהר ניט טהון: 27 אוגד
 איהר זאלט מקריב זיין א קרבן עולה
 פאר א געשמאקען ריח צו גאט, צווייא
 יונגע אקסען, איין ווידער, זיבען שעפע-
 לעף איין נאך אלט: 28 אוגד זייער
 קרבן מנחה, דרייא צענטעל זעמל-
 מעהל געמישט מיט אייל פאר איין
 אקס, אוגד צווייא צענטעל פאר איין
 ווידער: 29 צו איטליכען שאף פון דיא
 זיבען שעפעלעך איין צענטעל: 30 איין
 ציגענ-באק, כדי פאר אייף מכפר צו
 זיין: 31 חוץ דעם שטענדיגען קרבן
 עולה אוגד זיין קרבן מנחה זאלט איהר
 עס מקריב זיין, זייא זאלען צו אייף זיין
 אהן א מום, אוגד זייער טרינק-אפפער:

קאפיטעל כט

1 אוגד אין דעם זיבטען חדש, אים ערשטען טאג פון חדש זאל צו אייף זיין א היר
 ליגע צוזאמענרופונג, קיינערלייא ארבייט זאלט איהר ניט טהון, עס זאל צו אייף זיין
 א טאג פון שאלונג (יום תרועה): 2 אוגד איהר זאלט מקריב זיין פאר א קרבן עולה
 צו א געשמאקען ריח פאר גאט, איין יונגען אקס, איין ווידער, אוגד זיבען שאף איין
 נאך אלט אהן א מום: 3 אוגד זייער קרבן מנחה זאל זיין דרייא צענטעל זעמל-
 מעהל געמישט מיט אייל צו איין אקס, אוגד צווייא צענטעל צו איין ווידער:
 4 אוגד איין צענטעל צו איטליכען פון דיא זיבען שעפעלעך: 5 אוגד איין
 ציגענ-באק פאר א קרבן חטאת, כדי פאר אייף מכפר צו זיין: 6 חוץ
 דעם קרבן עולה פון ראש חדש אוגד איהר קרבן מנחה, אוגד דאס שטענדי-
 גע קרבן עולה אוגד איהר קרבן מנחה, אוגד זייער טרינק-אפפער נאך
 זייער רעכט, צו א געשמאקען ריח א פייער-אפפער צו גאט: 7 אוגד אן
 דעם צעהנטען טאג פון דעם דאזיגען זיבטען חדש, זאל צו אייף זיין א
 הייליגע צוזאמענרופונג, אוגד איהר זאלט פייניגען איירע לייבער, קיינערלייא
 ארבייט זאלט איהר ניט טהון: 8 נייערשט איהר זאלט מקריב זיין פאר א
 קרבן עולה צו גאט א געשמאקען ריח, איין יונגען אקס, איין ווידער, זי-
 בען שאף איין נאך אלט, זייא זאלען צו אייף זיין אהן א מום: 9 אוגד
 זייער קרבן מנחה זאל זיין דרייא צענטעל זעמל-מעהל געמישט מיט
 אייל צו איין אקס, אוגד צווייא צענטעל צו איין ווידער: 10 אוגד איין
 צענטעל צו איטליכען פון דיא זיבען שעפעלעך: 11 איין ציגענ-באק פאר
 א קרבן חטאת, חוץ דעם קרבן חטאת פון יום כפור, אוגד דעם שטענדיגען קרבן
 עולה, אוגד איהר קרבן מנחה אוגד זייער טרינק-אפפער: 12 אוגד אן דעם פופצנ-
 טען טאג פון דעם זיבטען חדש, זאל צו אייף זיין א הייליגע צוזאמענרופונג,

ויהי לכם כלמלאכת עבודה לא תעשו ותחזקו תג לידה
 13 שבעת ימים: והקרבתם עליה אשה ריח ניחח ליהוה פרים
 בגרדך שלשה עשר אילים שנים בבשים בגרשנה
 14 ארבעה עשר תמים דיו: ומנחתם סלת כלולה בשמן
 שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני
 15 עשרנים לאל האחד לשני האילים: ועשרון עשרון לכבש
 16 האחד לארבעה עשר בבשים: ושעיר עזים אחד חטאת
 17 מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה: ס וביום השני
 פרים בגרדך שנים עשר אילים שנים בבשים בגר
 18 שנה ארבעה עשר תמים: ומנחתם ונסכים לפרים
 19 לאלים ולבבשים במספרם במשפט: ושעיר עזים אחד
 כ חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכים: ס וביום
 השלישי פרים עשרה עשר אילים שנים בבשים בגרשנה
 21 ארבעה עשר תמים: ומנחתם ונסכים לפרים לאלים
 22 ולבבשים במספרם במשפט: ושעיר חטאת אחד
 23 מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: ס וביום
 הרביעי פרים עשרה אילים שנים בבשים בגרשנה
 24 ארבעה עשר תמים: מנחתם ונסכים לפרים לאלים
 כה ולבבשים במספרם במשפט: ושעיר עזים אחד חטאת
 26 מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה: ס וביום החמישי
 פרים חשנה אילים שנים בבשים בגרשנה ארבעה
 27 עשר תמים: ומנחתם ונסכים לפרים לאלים ולבבשים
 28 במספרם במשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת
 29 התמיד ומנחתה ונסכה: ס וביום הששי פרים שמה
 אילים שנים בבשים בגרשנה ארבעה עשר תמים:
 ל ומנחתם ונסכים לפרים לאלים ולבבשים במספרם
 31 במשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
 צו דיא אקסען, צו דיא ווידער אונד צו דיא שעפעלעך נאך וייער צאל אונד
 נאך וייער רעכט: 19 אונד איין ציגען-באק פאר א קרבן חטאת, חוץ דעם
 שטענדיגען קרבן עולה, אונד איהר קרבן מנחה אונד וייער טרינק-אפסער:
 20 אונד אן דעם דריטען טאג עלף אקסען, צוויי ווידער, פירצעהן שאף איין
 יאהר אלט און א מום: 21 אונד וייער קרבן מנחה אונד וייער טרינק-אפסער
 זאל ויין, צו דיא אקסען, צו דיא ווידער אונד צו דיא שעפעלעך נאך וייער
 צאל אונד נאך וייער רעכט: 22 אונד איין באק פאר א קרבן חטאת,
 חוץ דעם שטענדיגען קרבן עולה, אונד איהר קרבן מנחה אונד איהר טרינק-
 אפסער: 23 אונד אן דעם פירטען טאג צעהן אקסען, צוויי ווידער, פירצעהן
 שאף איין יאהר אלט און א מום: 24 אונד וייער קרבן מנחה אונד וייער
 טרינק-אפסער זאל ויין, צו דיא אקסען, צו דיא ווידער, אונד צו דיא
 שעפעלעך נאך וייער צאל אונד נאך וייער רעכט: 25 אונד איין ציגען-
 באק פאר א קרבן חטאת, חוץ דעם שטענדיגען קרבן עולה, איהר קרבן
 מנחה אונד איהר טרינק-אפסער: 26 אונד אן דעם פינפטען טאג ויין
 אקסען, צוויי ווידער, פירצעהן שאף איין יאהר אלט און א מום: 27 אונד
 וייער קרבן מנחה, אונד וייער טרינק-אפסער זאל ויין, צו דיא אקסען, צו
 דיא ווידער אונד צו דיא שעפעלעך נאך וייער צאל אונד נאך וייער רעכט:
 28 אונד איין באק פאר א קרבן חטאת, חוץ דעם שטענדיגען קרבן עולה,
 איהר קרבן מנחה אונד איהר טרינק-אפסער: 29 אונד אן דעם זעקסטען
 טאג אכט אקסען, צוויי ווידער, פירצעהן שאף איין יאהר אלט און א
 מום: 30 אונד וייער קרבן מנחה אונד וייער טרינק-אפסער זאל ויין, צו דיא
 אקסען, צו דיא ווידער אונד צו דיא שעפעלעך נאך וייער צאל אונד נאך וייער
 רעכט: 31 אונד איין באק פאר א קרבן חטאת, חוץ דעם שטענדיגען קרבן עולה

איהר קרָבֵן מִנְחָה אוֹנֵד איהר טְרִינְקֶר
 אָפְסֶער: 32 אוֹנֵד אֵן דַּעַם זיבִטען טאג
 זיבִטען אָקסען, צוויי ווידער, פֿירצעהן
 שאַף איין נאָר אלט אַהן אַ מוֹם:
 33 אוֹנֵד וויער קרָבֵן מִנְחָה, אוֹנֵד וויער
 טְרִינְקֶאָפְסֶער זאל ווין צו דיא אָקסען,
 צו דיא ווידער אוֹנֵד צו דיא שְׁעִפֶּלֶעף
 נאָך וויער צאל אוֹנֵד נאָך וויער רַעכט:
 34 אוֹנֵד איין באַק פאר אַ קרָבֵן חֲטָאת,
 חוץ דַּעַם שְׁטַענדיגען קרָבֵן עוֹלָה, איהר
 קרָבֵן מִנְחָה אוֹנֵד איהר טְרִינְקֶאָפְסֶער:
 35 אוֹנֵד אֵן דַּעַם אָכטען טאג זאל בייא
 אייך ווין אַ טאג פון פֿערזאמלונג,
 קיינערלייא אַרבייט זאלט איהר ניש
 טהון: 36 אוֹנֵד איהר זאלט מקריב ווין
 פאר אַ קרָבֵן עוֹלָה דורך פֿיער, אַ גַּעֲר
 שְׂמאַקען ריח צו גאט, איין אָקס, איין
 ווידער, איין שאַף איין נאָר אלט אַהן
 מוֹם: 37 וויער קרָבֵן מִנְחָה אוֹנֵד וויער
 טְרִינְקֶאָפְסֶער זאל ווין, צו דַּעַם אָקס,
 צו דַּעַם ווידער, אוֹנֵד צו דיא שְׁעִפֶּלֶעף
 נאָך וויער צאל אוֹנֵד נאָך וויער רַעכט:
 38 אוֹנֵד איין באַק פאר אַ קרָבֵן חֲטָאת, חוץ דַּעַם שְׁטַענדיגען קרָבֵן עוֹלָה אוֹנֵד איהר
 טְרִינְקֶאָפְסֶער: 39 דיא דאזיגע (קרָבֵנוֹת) זאלט איהר מקריב ווין צו גאט אין איינע
 ימים טובים, חוץ פון איינע נָדָרִים אוֹנֵד איינע נָדָבוֹת צו איינע עלות אוֹנֵד מִנְחֹת
 אוֹנֵד איינע טְרִינְקֶאָפְסֶער, אוֹנֵד איינע פֿריד־אָפְסֶער:

ל

וְאָמַר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֹתִי *
 מֹשֶׁה:

פ פ פ מכ

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־דָּאָשִׁי הַמַּטֹּת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הִנֵּה
 הַדִּבָּר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: אִישׁ כִּי־יִדְרֹךְ נָדָר ליהוָה אֵד
 הַשֹּׁבַע שְׂבָעָה לֵאמֹר אֶסֶר עַל־נַפְשִׁי לֹא יִחַל דְּבָרוֹ כָּל־
 חַיָּצָא מִפִּי עֲשֹׂה: וְאִשָּׁה כִּי־תִדְרֹךְ נָדָר ליהוָה וְאָסְרָה
 אֶסֶר בְּכֵת אִמָּהּ בְּנִצְרָה: וְשָׁמַע אֲבִיהָ אֶת־נִדְרָהּ *
 וְאָסְרָה אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ וְהִחְרִישׁ לָהּ אִמָּהּ וְקָמוּ
 בְּלִיַּדְתָּהּ וְקָלֵאָהּ אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ קוֹם: וְאִם *
 הָיָא אִמָּהּ אִתָּהּ בְּיוֹם שָׁמָּה בְּלִיַּדְתָּהּ וְאָסְרָה אֲשֶׁר
 אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ לֹא קוֹם וְהָיָה וְסִלַּח־לָהּ כִּי־הָיָא אִמָּהּ
 אִתָּהּ: וְאִם־הָיָה תִּהְיֶה לֹאִישׁ וְנִדְרָהּ עָלֶיהָ אוֹ מִבְּמָה *
 שִׁפְתֶּיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ: וְשָׁמַע אִשָּׁהּ בְּיוֹם שָׁמָּה *
 38 אוֹנֵד איין באַק פאר אַ קרָבֵן חֲטָאת, חוץ דַּעַם שְׁטַענדיגען קרָבֵן עוֹלָה אוֹנֵד איהר
 טְרִינְקֶאָפְסֶער: 39 דיא דאזיגע (קרָבֵנוֹת) זאלט איהר מקריב ווין צו גאט אין איינע
 ימים טובים, חוץ פון איינע נָדָרִים אוֹנֵד איינע נָדָבוֹת צו איינע עלות אוֹנֵד מִנְחֹת
 אוֹנֵד איינע טְרִינְקֶאָפְסֶער, אוֹנֵד איינע פֿריד־אָפְסֶער:

קאפיטעל ל

1 אוֹנֵד מֹשֶׁה הָאֵם גְּעֹאגֵט צו דיא קינדער יִשְׂרָאֵל נאָך אַלעם וואָס גאט האט
 געבאטען צו מֹשֶׁה:

מטות

2 אוֹנֵד מֹשֶׁה הָאֵם גְּעֹרַעט צו דיא עלצטע פון דיא שְׂבָטִים פון דיא קינדער יִשְׂרָאֵל
 אזוי צו זאָגען, דאָס איז דיא נאָך וואָס גאט האט געבאטען: 3 ווען אַ מענשׁ וועט אַ
 נָדָר טהון צו גאט, אָדער ער וועט שְׁנוּעֶרען אַ שְׂבָעָה צו מאַכען אַן אָסר אויף זיך
 זעלבסט, אזוי זאל ער נישׁ פֿערשטראַכען זיין וואָרט, נאָך אַלעם וואָס איז אַרויסגע־
 באַנגען פון זיין מויל אזוי זאל ער טהון: 4 אוֹנֵד ווען אַ פֿרוי וועט טהון אַ נָדָר צו
 גאט, אוֹנֵד וועט אויף זיך געמען אַן אָסר ווען זיא איז אין איהר פֿאטער'ס הויז אין
 איהרע יוגענד: 5 אוֹנֵד ווען איהר פֿאטער וועט הערען איהר נָדָר אוֹנֵד דַּעַם אָסר וואָס
 זיא האט אויף זיך געאַכצט, אוֹנֵד איהר פֿאטער וועט איהר שטיל שווייגען, אזוי
 זאלען אַלע איהרע נָדָרִים אוֹנֵד אַלע אָסְרִים וואָס זיא האט אויף זיך גענומען געשטע־
 טיגט ווערען: 6 אָבער ווען איהר פֿאטער האט עס איהר פֿערנוועהרט אין דַּעַם טאג
 ווען ער האט עס געהערט, אזוי זאלען אַלע איהרע נָדָרִים אוֹנֵד אַלע איהרע אָסְרִים
 וואָס זיא האט אויף זיך גענומען נישׁ געשטעטיגט ווערען, גייערשׁ גאט זאל איהר
 פֿערנעגען, וואָרין איהר פֿאטער האט עס איהר פֿערנוועהרט: 7 אוֹנֵד ווען זיא
 איז פֿערהייראטעט צו אַ מאַן אוֹנֵד זיא האט אויף זיך נָדָרִים, אָדער זיא האט
 עפעס אויסגעזאגט מיט איהרע ליפֿען וואָס זיא האט אויף זיך געאַכצט: 8 אוֹנֵד
 איהר מאַן האט עס געהערט, אוֹנֵד אין דַּעַם טאג ווען ער האט עס געהערט

האט ער שטיל געשוויגן, אזוי זאלען
איהרע נדרים אונד איהרע אסרים וואס
זיא האט אויף זיך גענומען געשטע-
טיגט ווערען: 9 אונד ווען אין דעם טאג
וואס איהר מאן וועט עס הערען וועט
ער עס איהר פערנוועהרען אונד וועט
פערשטערען איהר נדר וואס איז אויף
איהר, אונד דאס וואס איז ארויסגעגאנגען
פון איהרע ליפּען וואס זיא האט אויף
זיך געאסרעט, אזוי זאל גאט איהר פער-
געבען: 10 אָבער א נדר פון איינע
אלמנה אונד א גרושה, אלעס וואס זיא
האט אויף זיך געאסרעט זאל אויף איהר
געשטעטיגט ווערען: 11 אונד ווען זיא
האט אין דעם הויז פון איהר מאן א נדר
געטוהן, אָדער זיא האט אויף זיך געאסרעט
מיט א שבעה: 12 אונד איהר מאן ווען
ער האט עס געהערט האט איהר שטיל
געשוויגן ער האט עס איהר נישט פער-
נועהרט, אזוי זאלען אלע איהרע נדרים
אונד אלע איהרע אסרים וואס זיא האט
אויף זיך גענומען געשטעטיגט ווערען:
13 אָבער ווען איהר מאן האט עס איהר
פערשטערט אין דעם טאג ווען ער האט
עס געהערט, אלעס וואס איז ארויסגע-
גאנגען פון איהרע ליפּען, צו איהרע

ווערשט לך וקמו נדרה ואסרה אשר אסרה על נפשה
9 וקמו: ואם ביום שמע אישה: יניא אותה והפך אתה נדרה
אשר עלה ואת מהא שפיה אשר אסרה על נפשה
י נדרה יסלחה: ותר אלמנה גרושה כל אשר אסרה
על נפשה וקמו עליה: ואסרית אישה נדרה ואסרה
11 אסר על נפשה בשבעה: ושמע אישה והפך לך לא
הניא אתה וקמו כל נדרה וכל אשר אשר אסרה על
13 נפשה וקמו: ואסרה: ובר אתם: אישה ביום שמעו
כל מהא שפיה לנדרה ולאסר נפשה לא וקמו אישה
14 הפך נדרה יסלחה: כל נדר וכל שבועת אסר לענת
מו נפש אישה וקמו ואישה יפכו: ואסרה נדרה ופך
אישה מיום אליו: וקמו אתה נדרה או אתה
אסרה אשר עליה וקמו אתם כה נדרה לך ביום שמעו:
15 ואסרה: ובר אתם אתה שמעו וקמו אתה: אלה
17 ההקום אשר צוה יהוה את משה בן אשל לאשתו כד
אב לבתו בנדרה בית אברה: פ

לא

א ודבר יהוה אל משה לאמר: וקמו נקמת בני ישראל
2 מאת המדינים אשר תאסר אלעמך: ודבר משה אל
העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא יהוה על
4 מדין למת נקמת יהוה במדין: אלה למשה אלה למשה
ה לכל מפות ישראל חשלו לצבא: וימסרו מאלי
6 ישראל אלה למשה שנים עשר אלה חלוצי צבא: וישלח
אתם משה אלה למשה לצבא אתם ואחיהם כד
אלתר הבהן לצבא וכל הקדש חלוצות המדינה
7 בדין: ויצא אל מדין כאשר צוה יהוה את משה
8 ויבדו כל נדר: ואחמל מדין הרע על חלוציהם את
אז ואחזקם ואחזרו ואחזרו ואת נדבכ המשת מלכי
נדרים אונד אסרים וואס זיא האט אויף זיך גענומען זאלען נישט געשטעטיגט ווערען,
איהר מאן האט עס איהר פערשטערט, אונד גאט זאל איהר פערגעבען: 14 איטליכען
נדר, אונד איטליכע שבעה וואס זיא האט אויף זיך געאסרעט צו פייניגען איהר לייב,
דאס מעג איהר מאן לאזען געשטעטיגט ווערען, אָדער איהר מאן מעג עס פערשטע-
רען: 15 אָבער ווען איהר מאן וועט איהר שטיל שווייגען פון טאג צו טאג, אזוי
זאלען אלע איהרע נדרים אונד אלע איהרע אסרים וואס זיא האט אויף זיך גענומען
געשטעטיגט ווערען, ווייל ער האט איהר געשווייגען אין דעם טאג ווען ער האט עס
געהערט: 16 אָבער ווען ער האט זיין פערשטערט נאכדעם ער האט עס געהערט,
אזוי זאל ער טראגן, (אָדער ליידען) איהרע זינד: 17 דיא דאזיגע זענען דיא געזעץ
וואס גאט האט געבאטען משה, צווישען א מאן אונד זיין ווייב, צווישען א פאטער
אונד זיינע טאכטער, אין איהרע וויגענד ווען זיא איז נאך אין איהר פאטער'ס הויז:

קאפיטעל לא

1 אונד גאט האט גערעט צו משה אזוי צו זאגען: 2 ויניא נזקם דיא נקמה דער קינדער
ישראל פון דיא מדינים, דערנאך זאלסט דוא איינגעזאמעלט ווערען צו דיין פאלק:
3 אונד משה האט גערעט צו דעם פאלק אזוי צו זאגען, וואפענט פון אייך מענער צו
דער הערשאר, אונד ויניא זאלען זיין (בערייט) קענען מדין, צו געבען דיא נקמה פון
גאט אן מדין: 4 פון איטליכען שבט מויענד, פון אלע שבטים פון ישראל זאלט
איהר ויניא שיקען צו דער הערשאר: 5 אונד ויניא זענען איבערגעשטערט געווארען
פון דיא מויענדע פון ישראל, פון איטליכען שבט א מויענד, צוועלף מויענד גע-
וואפענטע צו דער הערשאר: 6 אונד משה האט ויניא געשיקט פון איטליכען שבט א
מויענד צו דער הערשאר, ויניא אונד פינחס וזהן פון אלעזר הבהן צו דיא הערשאר,
אונד דיא הייליגע כלים, אונד דיא טראמפייטען פון שאלונג אין ווינע האנד:
7 אונד ויניא האבען געשטריטען קעגען מדין, אזוי וניא גאט האט געבאטען משה, אונד
ויניא האבען דערשלאגען איטליכען זכר: 8 אונד דיא מלכים פון מדין האבען ויניא דער-
שלאגען, חוץ דיא דערשלאגענע, אזי אונד רקם, אונד צור אונד חור, אונד רבע, פינחס מלכים

מִדָּוָן וְאֵת בִּלְעָם בְּדֹבְעוֹ הָרִי בְּחֶרֶב: וַיִּשְׁקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־נִשְׁוֵי מִדָּוָן וְאֶת־טֶמֶס וְאֵת כְּלִי־הַמָּטָה וְאֵת כְּלִי־מִקְנֵהם וְאֶת־כְּלִי־חֵלֶם כְּנוֹן: וְאֵת כְּלִי־עֵרֹסִי בְּמִשְׁבָּחָם וְאֵת כְּלִי־שִׁירָתָם שְׂרָפָה בָּשָׂה: וַיִּקְרָא אֶת־כָּל־הַשָּׁלָל וְאֵת כְּלִי־הַמַּלְקוֹת כְּאֵדָם וּבִהְמֹתָם: וַיָּבֵאוּ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל־עֵזֶרֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשָּׁבִי וְאֶת־הַמַּלְקוֹת וְאֶת־הַשָּׁלָל אֲלֵהֶם־מִן־הָאֵלֶּיךָ מִזֶּה־אֲשֶׁר עָלִיתְכֶם יְרֵחוֹ: ס וַיָּצֵאוּ מֹשֶׁה וְאַלְעָזֶר הַכֹּהֵן וְכָל־נִשְׁוֵי־הָעָדָה לִקְרָאתָם אֶל־מִדְּוָן לְמַחֲנֶה: וַיִּקְרָא מֹשֶׁה עַל פִּקְחֵי הָעָדָה שְׂרָפָה הַגַּלִּית וְשָׂרָה הַמִּדְיָנִית וְהַכִּנְזִי מִצְבָּא הַמִּלְכָּמָה: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֹשֶׁה חַיִּימָה כְּלִי־נָקִיבָה: הִן הִנֵּה הֵן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּדֹבֵר בִּלְעָם לְמַסֵּר מַעַל בְּיָדָהּ עַל־דְּבַר־פִּטְוֹר וְהִנֵּה הַמִּנְפָּה בְּעֵת יְרֵחוֹ: וְעֵתָה הָרִי בְּלֹבֵד בָּשָׂה וְכָל־אִשָּׁה יָדַעַת אִישׁ לְמַשְׁכָּב וְזָכָר הָרִי: וְכָל־הָעָם בְּנִשְׁוִים אֲשֶׁר לֹא־יָדָע מַשְׁכָּב וְזָכָר הָרִי לָכֵן: וְאַתֶּם הֵנּוּ מִדְּוָן לְמַחֲנֶה שִׁבְעַת יָמִים כָּל־הַיּוֹם נָפְשׁ וְכָל־נֶפֶשׁ כָּחָל תַּחֲשֹׂא בְּיָם הַשְּׁלִישִׁי וּבְיָם הַשְּׁבִיעִי אַתֶּם וְשִׁבְכֶם: וְכָל־כֹּהֵן וְכָל־בִּלְעָזוֹר וְכָל־כֹּהֵן מַעֲשֶׂה עֵינִים וְכָל־כְּלִי־עֵרֹסִי תַּחֲשֹׂא: ס וַיֹּאמֶר אֶלְעָזֶר הַכֹּהֵן אֶל־אֲנִישֵׁי הָעָדָה הַכֹּהֵם לְמַלְכָּה וְאֵת חֶרֶת הַיְהוּדָה אֲשֶׁר־עָתָה יְרֵחוֹ אֶת־מִשְׁחָה: אַךְ אֶת־הַחֹקֶב וְאֶת־הַכֶּסֶף אֶת־הַנְּחֹשֶׁת אֶת־הַכִּזְבִּיחַ אֶת־הַכֹּהֵל וְאֶת־הַעֲפָרָה: כָּל־דָּבָר אֲשֶׁר־יָבֵא בָאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בָאֵשׁ וְשֹׁמֵר אֵךְ בְּמִן־נֶדֶה יַחֲשֹׂא וְכָל־אֲשֶׁר לֹא־יָבֵא בָאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בְּכִיֹּם: וּבְכִיֹּם בְּיָם הַשְּׁבִיעִי וְשִׁירָתָם וְאֶת־תְּבֹאֵי אֶל־הַמִּחֲנֶה: ס וַיֹּאמֶר יְרֵחוֹ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: שָׂא אֵת רֹאשׁ מַלְקוֹתָ הַשָּׁבִי כְּאֵדָם וּבִהְמֹתָ אֹתָם וְאַלְעָזֶר הַכֹּהֵן וְרֹאשֵׁי אֲבוֹת הָעָדָה: וְחֵצֵית אֶת־הַמַּלְקוֹת בֵּין חֲפְשֵׁי הַמַּלְקוֹתָ

פֶּן מִדָּוָן, אֲוֹד בִּלְעָם וְיִהְיֶה פֶּן בְּעוֹר הָאֲבֵעֵן וְיִיָּא אוֹיֵף דַּעַרְשְׁלָאנֶען מִיט דַּעַם שְׁוֹעֵרֶד: 9 אֲוֹד דִּיא קִינְדַּער יִשְׂרָאֵל הָאֲבֵעֵן גַּעפֿאַנגֶען דִּיא טײַבער פֿון מִדָּוָן, אֲוֹד זײַרע קלײנע קִינְדַּער, אֲוֹד אַלע זײַרע בַּהֲמוֹת אֲוֹד זײַער גאַנצֶעס פֿיף, אֲוֹד זײַער גאַנץ פֿערמֶענֶען הָאֲבֵעֵן וְיִיָּא גַערוֹיבט: 10 אֲוֹד אַלע זײַרע שְׁטֵטט אִין וועלכֶּע וְיִיָּא הָאֲבֵעֵן גַּעוואָונט, אֲוֹד אַלע זײַרע פֿאַלאַקטֶען הָאֲבֵעֵן וְיִיָּא פֿער־בֶּרענט מִיט פֿייער: 11 אֲוֹד וְיִיָּא הָאֲבֵעֵן גַּענוֹמֶען דַּעַם גאַנצֶען רוֹיב, אֲוֹד דַּעַם טִרײַב־רוֹיב פֿון מַענְשֶׁען אֲוֹד פֿון בַּהֲמוֹת: 12 אֲוֹד וְיִיָּא הָאֲבֵעֵן גַּעבֶּראַכט צו מֹשֶׁה, אֲוֹד צו אַלְעָזֶר הַכֹּהֵן, אֲוֹד צו דַּער גַּעמײנדֶע פֿון דִּיא קִינְדַּער יִשְׂרָאֵל, דִּיא גַּעפֿאַנגֶענע, אֲוֹד דַּעַם טִרײַב־רוֹיב אֲוֹד דַּעַם רוֹיב צו דַּער מַחֲנֶה אִין דַּעַם פֿלוֹין פֿון מוֹאָב, וְהָאֵם אִיז בײַם יַרְדֵּן וְיִרְחוֹ: 13 אֲוֹד מֹשֶׁה אֲוֹד אַלְעָזֶר הַכֹּהֵן אֲוֹד דִּיא גַּאנצֶע גַּעמײנדֶע זַענֶען אַרױסגַּע־גאַנגֶען וְיִיָּא עַמְטקֶענֶען, אױסֶעווייניג פֿון דַּער מַחֲנֶה: 14 אֲוֹד מֹשֶׁה הָאָט גַּע־צאַרנט אַיבער דִּיא גַּעפֿעֿהלֶערס פֿון דַּעַם הַעַר, אַיבער דִּיא פֿירשְׁטֶען אַיבער טױזֶענדֶע אֲוֹד דִּיא פֿירשְׁטֶען אַיבער

הונדערטֶע וואָס זַענֶען גַּעקומֶען פֿון דַּער מַלְכָּה: 15 אֲוֹד מֹשֶׁה הָאָט צו וְיִיָּא גַּעזאַנט, הָאָט אַיהר גַּעלאָזט לעבֶּען אַלע נַקְבוֹת? 16 זַעֲה, וְיִיָּא זַענֶען גַּעוועזֶען צו דִּיא קִינְדַּער יִשְׂרָאֵל דִּיא אַרױפֿאָ דורך דַּעַם וואָס בִּלְעָם הָאָט וְיִיָּא אַיבערלִיפֶּערט צו זײַנדיגֶען קעגֶען גָּאט וועגֶען דַּער זאַף פֿון פֿעור, אֲוֹד עַם וואָר אַ מַגִּפָּה אִין דַּער גַּעמײנדֶע פֿון גָּאט: 17 אֲוֹד אַצינד דַּעַרשְׁלָאנט אַיטליכֶען זָכָר אונטֶער קלײנע קִינְדַּער, אֲוֹד אַיטליכֶעס וְיִיָּב וואָס הָאָט גַּעקאַנט אַ מאַן מִיט אַיהם צו לײַגֶען זַאלט אַיהר (אױף) דַּעַרשְׁלָאנֶען: 18 אַבער אַלע קלײנע קִינְדַּער אונטֶער דִּיא וְיִיָּבער וואָס הָאֲבֵעֵן נִיט גַּעקאַנט אַ מאַן מִיט אַיהם צו לײַגֶען, זַאלט אַיהר צו אַיף לעבֶּען: 19 אַבער לאַגֶערט אַיף אױסֶעווייניג פֿון דַּער מַחֲנֶה זײַבען טַעג, אַיטליכֶער וואָס הָאָט אַיינעם דַּעַרשְׁלָאנֶען, אַדַּער וואָס הָאָט אַנגַעריט אָן אַ דַּעַרשְׁלָאנֶענס, דַּער זַאל זײַף רײניגֶען אָן דַּעַם דִּרִישֶׁן טַאג אֲוֹד אַם זײַבענטֶען טַאג, בײַדֶּע אַיהר אֲוֹד אַיירֶע גַּעפֿאַנגֶענע: 20 אַיטליכֶעס קלײד, אֲוֹד אַיטליכֶעס כְּלִי פֿון פֿעל, אֲוֹד אַיטליכֶעס וואָס אִיז גַּעמאַכט גַּעוואָרען פֿון צײַגֶען הָאָר, אֲוֹד אַיטליכֶעס כְּלִי פֿון הָאָלץ זַאלט אַיהר רײניגֶען: 21 אֲוֹד אַלְעָזֶר הַכֹּהֵן הָאָט גַּעזאַנט צו דִּיא הַעֲשֶׂר־לײט וואָס זַענֶען גַּעקומֶען צו דַּער מַלְכָּה, דָּאס אִיז דָּאס גַּעזַעץ פֿון דַּער תּוֹרָה וואָס גָּאט הָאָט גַּע־באַשֶׁען מֹשֶׁה: 22 גײַערט דָּאס גַּאָלד, אֲוֹד דָּאס זילבער, דָּאס קופֶּער, דָּאס אַייזֶען, דָּאס צין אֲוֹד דָּאס בלײַא: 23 אַיטליכֶע זאַף וואָס קען קומֶען דורך דַּעַם פֿייער זַאלט אַיהר דורך בֶּרענגֶען דורך דַּעַם פֿייער אֲוֹד עַם זַאל זײַן רײן, גײַערט עַם זַאל גַּערייניגט ווערֶען מִיט שְׁפֶרענג־וואַסער, אֲוֹד אַלעס וואָס קען נִיט קומֶען דורך דַּעַם פֿייער זַאלט אַיהר אַיבערפֿיהרֶען דורך דַּעַם וואַסער: 24 אֲוֹד אַיהר זַאלט וואַשֶׁן אַיירֶע קלײדֶער אָן דַּעַם זײַבענטֶען טַאג, אֲוֹד אַיהר זַאלט זײַן רײן, דַּעַרנאַך מַעֲגֵט אַיהר אַרײַנקומֶען אִין דַּער מַחֲנֶה: 25 אֲוֹד גָּאט הָאָט גַּעזאַנט צו מֹשֶׁה אַזױ צו זַאָגֶען: 26 גַּעם אױף דִּיא הוֹפֶטצַאל פֿון דַּעַם טִרײַב־רוֹיב פֿון מַענְשֶׁען אֲוֹד פֿון בַּהֲמוֹת, דִּיא אֲוֹד אַלְעָזֶר הַכֹּהֵן, אֲוֹד דִּיא הוֹפֶט אֲבוֹת פֿון דַּער גַּעמײנדֶע: 27 אֲוֹד דִּיא זַאלט צוטיילֶען דַּעַם טִרײַב־רוֹיב צווישֶׁן דִּיא וואָס הָאֲבֵעֵן מַלְכָּה גַּעהאַלטֶען,

דיא וואס זענען ארויסגעגאנגען צו דיא
הערשאר, אונד צווישען דער גאנצען
געמיינדע: 28 אונד דוא זאלסט אפ-
שיידען א צאל (מכס) צו גאט פון דיא
מלחמה-לייט וואס זענען ארויסגעגאנגען
צו דיא הערשאר, איינעם פון פינף
הונדערט, פון דיא מענשען, אונד פון
דיא רינדער, אונד פון דיא אייזעל, אונד
פון דיא שאף: 29 פון זייער העלפט
זאלט איהר עס נעמען, אונד איהר זאלט
עס געבען צו אלעזר הכהן, אלס א תרומה
פון גאטס וועגען: 30 אונד פון דיא
העלפט פון דיא קינדער ישראל זאלסט
דוא נעמען איינעם ערנריפען פון פופציג,
פון מענשען, פון רינדער, פון אייזעל
אונד פון דיא שאף, פון אלערלייא
בהמות, אונד דוא זאלסט וויי געבען צו
דיא לויס וואס היטען דיא היטונג פון
דעם משכן פון גאט: 31 אונד משה
אונד אלעזר הכהן האבען געטוהן אזוי
וויא גאט האט געבאטען משה: 32 אונד
דאס טרייברויב, דאס איבערגעבליבענע

28 הַנָּאִים לָעֵבֶר וְכֵן בְּלִהְיֶה: וְהָרַחַם מִכֶּסֶּ לְיִדְּהָ
מֵאֵת אִישׁ מִלְחָמָה יִצְאִים לָעֵבֶר אֶחָד נֶפֶשׁ מִחֶמֶשׁ
הַמָּאוֹת מִדָּהָרִם וּמִדָּהֶמְרִים וּמִדָּהֶצֶאן:
29 מִמִּצְוֹתֵיךָ תִּקְחֶה לְאַלְעָזָר הַכֹּהֵן תְּרֹמַת יִדְּהָ:
ל וּמִמִּצְוֹת בְּרִיתִי אֶל תִּקַּח וְאֵת מִדָּהֶמְשִׁים
מִדָּהָרִם מִדָּהֶמְרִים וּמִדָּהֶצֶאן מִבְּלִי־הַבְּהֵמָה
31 וְתִתְּתָה אֹתָם לְלוֹיִם שְׂמֵרֵי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן יִדְּהָ: וַיַּעַשׂ
32 מֹשֶׁה וְאַלְעָזָר הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱתֵּי־מֹשֶׁה: וְהָיָה
הַמִּלְקוֹת וְהָרֶבֶץ אֲשֶׁר בָּנוּ עִם הָעֵבֶר צֵאֵן שֵׁשׁ־מֵאוֹת
33 אֶלֶף וּשְׁבַעִים אֶלֶף חֲמִשָּׁת אֶלֶפִּים: וְכָל־רֶגֶל שְׁנֵים וּשְׁבַעִים
34 אֶלֶף: וְהַמֵּרִים אֶחָד וְשֵׁשִׁים אֶלֶף: וַנֶּפֶשׁ אִישׁ מִדָּהֶמְשִׁים
אֲשֶׁר לֹא־יָדָע מִשְׁבֵּב נָבֵר בְּלִנְפֶשׁ שְׁנֵים וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף:
35 וְהָיָה הַמִּצְוָה הַזֶּה הַנָּאִים בְּעֵבֶר מִסְּפָר הַצֵּאֵן שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּשְׁבַעִת אֶלֶפִּים חֲמִשָּׁת מֵאוֹת:
37 וְהָיָה הַמֶּכֶס לִידְּהָ מִדָּהֶצֶאן שֵׁשׁ מֵאוֹת חֲמֵשׁ וּשְׁבַעִים:
38 וְהַבֶּקֶר שְׁשֶׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמִכְסֵם לִידְּהָ שְׁנֵים וּשְׁבַעִים:
39 וְהַמֵּרִים שְׁלֹשִׁים אֶלֶף חֲמֵשׁ מֵאוֹת וּמִכְסֵם לִידְּהָ אֶחָד
ס וְשֵׁשִׁים: וַנֶּפֶשׁ אִישׁ שְׁשֶׁה עָשָׂר אֶלֶף וּמִכְסֵם לִידְּהָ:
41 שְׁנֵים וּשְׁלֹשִׁים נֶפֶשׁ: וְהָיוּ מֹשֶׁה אֶת־מִכְסֵם תְּרֹמַת יִדְּהָ
42 לְאַלְעָזָר הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱתֵּי־מֹשֶׁה: וּמִמִּצְוֹת
בְּרִיתִי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר תִּצְוֶה מֹשֶׁה מִדָּהֶמְשִׁים הָעֵבֶרִים:
43 וְהָיוּ מִתְּצֵת הַעֲדָה מִדָּהֶצֶאן שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשִׁים
44 אֶלֶף וּשְׁבַעִת אֶלֶפִּים חֲמֵשׁ מֵאוֹת: וְכָל־רֶגֶל שְׁשֶׁה וּשְׁלֹשִׁים
45 אֶלֶף: וְהַמֵּרִים שְׁלֹשִׁים אֶלֶף חֲמֵשׁ מֵאוֹת: וַנֶּפֶשׁ אִישׁ
47 שְׁשֶׁה עָשָׂר אֶלֶף: וְהָיוּ מֹשֶׁה מִמִּצְוֹת בְּרִיתִי־יִשְׂרָאֵל אֶת־
הַנָּאִים אֶת־מִדָּהֶמְשִׁים מִדָּהָרִם וּמִדָּהֶבְהֵמָה וְהָיוּ
אֹתָם לְלוֹיִם שְׂמֵרֵי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן יִדְּהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְיָ אֱתֵּי־מֹשֶׁה: וַיִּקְרְבוּ אֶל־מֹשֶׁה הַקֹּהֲלִים אֲשֶׁר בְּאַלְפֵי

פון דעם רויב, וואס דאס פאלק פון דער הערשאר האט גערויבט איז געוועזען
זעקס מאל הונדערט אונד פינף אונד זיבציג טויזענד: 33 אונד רינדער צווייא
אונד זיבציג טויזענד: 34 אונד אייזעל איין אונד זעכציג טויזענד: 35 אונד פון
מענשען, פון ווייבסבילדער דיא וואס האבען ניט געוויסט דאס געלענער פון א זכר,
אלע נפשות זענען געוועזען צווייא אונד דרייסיג טויזענד: 36 אונד דאס האלבע
חלק פון דיא וואס זענען ארויסגעגאנגען אין דיא הערשאר, דיא צאל פון דיא שאף
זענען געוועזען דרייא מאל הונדערט אונד זיבען אונד דרייסיג טויזענד אונד פינף
הונדערט: 37 אונד דאס מכס צו גאט איז געוועזען, פון דיא שאף זעקס אונד
אונד פינף אונד זיבציג: 38 אונד פון דיא רינדער זעקס אונד דרייסיג טויזענד; אונד
זייער מכס צו גאט וואר צווייא אונד זיבציג: 39 אונד פון אייזעל דרייסיג טויזענד
אונד פינף הונדערט; אונד זייער מכס צו גאט וואר איין אונד זעכציג: 40 אונד פון
מענשען זעכצען טויזענד; אונד זייער מכס צו גאט וואר צווייא אונד דרייסיג נפשות:
41 אונד משה האט געגעבען דאס מכס אלס תרומה פון גאטס וועגען צו אלעזר
הכהן, אזוי וויא גאט האט געבאטען משה: 42 אונד פון דער העלפט דער קינדער
ישראל, וואס משה האט צוטיילט פון דיא מענער וואס זענען געוועזען אין דער
הערשאר: 43 אונד דיא העלפט פאר דער געמיינדע איז געוועזען, פון שאף דרייא
מאל הונדערט זיבען אונד דרייסיג טויזענד אונד פינף הונדערט: 44 אונד פון רינדער
זעקס אונד דרייסיג טויזענד: 45 אונד אייזעל דרייסיג טויזענד אונד פינף הונדערט:
46 אונד מענשען זעכצען טויזענד: 47 אונד משה האט גענומען פון דער העלפט
פון דיא קינדער ישראל, וואס וויא האבען ערנריפען, איינעם פון פופציג, פון
אונד פון בהמות; אונד ער האט וויא געגעבען צו דיא לויס וואס היטען דיא היטונג
פון דעם משכן פון גאט, אזוי וויא גאט האט געבאטען צו משה: 48 אונד עס האבען
זיך געגענקט צו משה דיא וואס האבען געהאט צו שאפען איבער דיא טויזענדע

הצבא שר האלפים ושרי המאות: ויאמרו אלימשה
עבדך נשאו אתידאש אנשי מלחמה אשר בדתו ולא
נפקד ממו אש: ונקרב אתדקרון ויהי אש אשר מצא
כלדונב אצעה וצמיד טבעת עגול וכוון לכפר על
נפשתי לפני ידו: ונקח משה ואלקהר הכהן אתהההב
מאתם כל כלי מעשה: ויהי כלדונב התרוקח אשר
הימל ויהי ששה עשר אלף שבטמאות וחמשים שקל
מאת שר האלפים ומאת שרי המאות: אנשי הצבא
בזו אש לו: ונקח משה ואלקהר הכהן אתהההב מאת
שרי האלפים והמאות וקבו אתו אלאהל מועד וקרון
לבנישראל לפני ידו: פ

לב

ומקנה ורב לה לבני ראובן ולבנידן עמים מאד ויראו א
אתארץ יעור ואתארץ גלעד והנה המקום מקום מקנה:
והבאו בנידן ובני ראובן ויאמרו אלימשה ואלאהל
הכהן ואלישיאי העדה לאמר: עשרות דיבן ויעור
ונמרה וחשבון ואעלה ושכם ונבו ובעל: הארץ אשר
הבה ויהי לפני עת ישראל ארץ מקנה תואלעבדך
מקנה: פ ויאמרו אסיקנאנו חן בעיניך ויהי ארתי
הארץ הווא לעבדך לאחיה אליעבדתי אתהההב:
ויאמר משה לבנידן ולבניראובן והמחלם: ואלמלחמה
ואתם תשבו פה: ולמה תנואו אתלב בני ישראל
מעבר אליהארץ אשרקנתו להם יהוה: כהעשו אבותיכם
בשלהי אתם מקדש ברנע לראות אתההארץ: ונעלו
ערגל אשכול ויראו אתההארץ ויבאו אתלב בני
ישראל לבלתיבא אליהארץ אשרקנתו להם יהוה:
ויתראף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר: אסירא 11

אונד הונדערט אונד זייא האבען עם אריינגעבראכט אין דעם אהל מועד אלס אן
אנדענקען צו דיא קינדער ישראל פאר גאט:

קאפוטעל לב

1 אונד צו דיא קינדער פון ראובן אונד צו דיא קינדער פון גד איז געוועזען זעהר
פיל פיה, זעהר שטארק: אונד ווען זייא האבען געזעהען דאס לאנד יעור אונד דאס
לאנד גלעד, אונד זעה, עם איז געוועזען אן ארש פאר פיה: 2 אזוי זענען דיא קינדער
פון גד אונד דיא קינדער פון ראובן געקומען אונד האבען געזאגט צו משה, אונד צו
אלעזר הכהן, אונד צו דיא נשיאים פון דער געמיינדע, אזוי צו זאגען: 3 עשרות,
אונד דיבון, אונד יעור, אונד נמרה, אונד חשבון, אונד אלעלה, אונד שכם, אונד נבו,
אונד בעון: 4 דאס לאנד וואס גאט האט געשלאגען פאר דיא געמיינדע פון ישראל
איז א לאנד פאר פיה, אונד זיינע קנעכט האבען פיה: 5 אונד זייא האבען געזאגט,
ווען מיר האבען געפונען חן אין זיינע אויגען, לאז אונד דאס דאזיגע לאנד גענעבען
זענען צו זיינע קנעכט אלס אן ערבטייל, לאז אונד נישט איבערפארען דעם ירדן:
6 אונד משה האט געזאגט צו דיא קינדער פון גד אונד צו דיא קינדער פון ראובן,
זאלען דען איירע ברידער גיין אין דיא מלחמה אריין, אונד איהר זאלט דא בלייבען?
7 אונד פארטואס זאלט איהר בעטריבען דאס הארץ פון דיא קינדער ישראל אונד נישט
אריבערגיין צו דעם לאנד וואס גאט האט צו זייא געגעבען? 8 גראד אזוי האבען
עם איירע אבות געטהון, ווען מען האט זייא געשיקט פון קדש ברנע אום אויסצור
פארשען דאס לאנד: 9 אונד זייא זענען ארויפגעגאנגען ביז צו דעם טהאל אשכול,
אונד זייא האבען געזעהען דאס לאנד, אונד זייא האבען פערטואגעלט (אדער
בעטריבט) דאס הארץ פון דיא קינדער ישראל אז זייא זאלען נישט אריינקומען צו
דעם לאנד וואס גאט האט צו זייא געגעבען: 10 אונד דער צארן פון גאט האט
געגריימט אין דעמועלביגען טאג, אונד ער האט געשוואוירען, אזוי צו זאגען: 11 אויב

הַאֲנָשִׁים הָעֵלִים מִמִּצְרַיִם מִן הַקָּדָשׁ שֶׁנָּתַן לְיִשְׂרָאֵל בְּיַד
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיָּצֶק בְּכִי לֵאמֹר
12 מִלֵּא אֲחֵרִי: בְּלֵא קֶלֶב בְּדִינָה הִקְוִי וְהוֹשַׁע בְּדִין
13 כִּי מִלֵּא אֲחֵרִי דָוִד: וְהִרְאָה דָּוִד בְּיִשְׂרָאֵל וְנִשְׁמַע
בְּמִדְבַר אֲרֻכָּיִם שֶׁנָּתַן שְׂרָתָם בְּלִי הַיּוֹד הַשֵּׁשֶׁת הָרַע
14 בְּעֵינֵי דָוִד: וְהָיָה קִמְחָם תַּחַת אֲבִימֶלֶךְ חֶרְבֹת אֲנָשִׁים
15 וְהָיָה לְסַפּוֹת עוֹד עַל חֶרֶב אֲחֵיהֶם אֱלִישָׁאֵל: כִּי
תִשׁוּבֶן מִצְרַיִי וְהָיָה עוֹד לְהִיבֹד בְּמִדְבַר וְשִׁתְּתָם לְכָל
16 הָעָם הַהוּא: ׀ וְנִשְׁטוּ אֵלָיו וְאִמְרוּ בְּרַחַת צֵאן וּבְרַחַת
17 לִמְקַנְט פֶּה וְעָרִים לְשִׁטָּה: וְהָיָה תְּחִלָּה חָשִׁים לִפְנֵי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר אֶסְתַּבְּיָאֵם אֶל־מִקְוֶם וְשָׁב
18 טַפְטֵי בְּעֵדֵי הַמִּכְבָּר מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָאֵרֶץ: לֹא נִשְׁכַּח אֵל
19 בְּתֵת עַד הַתַּחֲבֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִשׁ נִחְלָתָה: כִּי לֹא נִחְלָה
אֲתָם מִכְּבָר לְדָוִד וְהָלָא כִּי בָּאָה נִחְלָתָה אֵלֶיךָ מִכְּבָר
הַיְדִין מִן־הָרָחֵק: ׀

כ וְאִמְרָ אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה אֶסְתַּבְּשִׁין אֶת־הַדָּבָר הַהוּא אִם־
21 תִּחְלָצֵנִי לִפְנֵי דָוִד לְמַלְחָמָה: וְעַד לָכֵן בְּלִי־חַיִּים אֶת־
22 הַיְדִין לִפְנֵי דָוִד עַד הַיְדִישׁ אֶת־אִיבֹי מִפְּנֵי: וְנִכְבְּשָׁה
הָאֵרֶץ לִפְנֵי דָוִד וְאֶת־חֶשֶׁב הַיְדִים נִקְחָה מִיָּדָה
וּמִי־שָׂאֵל הַיְדִים הָאֵרֶץ הַנָּתַן לָכֵן לְאֶחָד לִפְנֵי דָוִד:
23 וְאִם־לֹא תִשְׁשֹׁן בְּנֵי הָעָם הַנָּתַתָּם לְיָדָה הָרַע הַשְׁתַּחֲבֵם
24 אֲשֶׁר תִּמְצָא אֲתָכֶם: בְּרַחֲכֶם עָרִים לְשִׁטָּה וְרִדְתָּ
כֹּה לְבָנָתְכֶם וְהָיָה מִפְּנֵיכֶם תִּשְׁשֹׁן: וְאִמְרָ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
רֹאבוּ אֶל־מִשָּׁה לֹא־מֶרְדֵּךְ עָשָׂה כְּאִשְׁרֵי אֲדָמָה מִצְרַיִם:
26 טַפְטֵי נִשְׁטוּ מִקְוֶם וּבְלִי־הַמִּכְבָּר הַיְדִישׁ בְּעֵדֵי הַיְדִים:
27 וְעַבְדֶּךָ יִשְׁבֹּר בְּלִי־חַיִּים צָבָא לִפְנֵי דָוִד לְמַלְחָמָה
28 כְּאִשְׁרֵי אֲדָמָה הָיָה: וְעַד לָכֵן מֹשֶׁה אֶת אֲלֵעָר הַכֹּהֵן

הַאֲבָעִן בְּעֹזָאֲמָן מִיר וְעֵלְעֵן דָּא בּוֹיֶעֱן שְׂאֵת־שְׂמָאלֵעֵן פֶּאָר אוֹנוֹעֶר פִּיךָ אוֹנוֹד שְׁטַעַם
פֶּאָר אוֹנוֹעֶרע קְלִינֵע קִינְדֶּרע: 17 אוֹנוֹד מִיר וְעֵלְעֵן יִיךְ וְאִפְעֵנֵעֵן אִי־לֵעֲנִידִי פֶּאָר
דָּא קִינְדֶּרע יִשְׂרָאֵל בִּיז מִיר וְעֵלְעֵן וְיִיא אֶרִי־נִבְרַעֲנֵעֵן צו וְיִיעֶר אָרָם נָאָר לְאֹעֵן
אוֹנוֹעֶרע קְלִינֵע קִינְדֶּרע בְּלִי־בֵעֵן אִין דָּא פֶּסְקִטֵע שְׁטַעַם פֶּאָר דָּא אִי־נוֹאוֹנוֹעֶר פֶּאָר
דָּעם לֹא־נֹד: 18 מִיר וְעֵלְעֵן נִיש צוֹרִיקֶקֶה־רַעֲנֵעֵן צו אוֹנוֹעֶרע הַיְדִיעֶר בִּיז דָּא קִינְדֶּרע
יִשְׂרָאֵל וְעֵלְעֵן אָרְבֵּעֵן אִי־מִלְכִּכֶּר וְיִין נִחְלָה: 19 וְאִרִין מִיר וְעֵלְעֵן נִיש אָרְבֵּעֵן מִיש
וְיִיא אוֹיף דָּער אֲנֶדֶרע וְיִישׁ יִרְדֵּן אוֹנוֹד וְיִישׁ־מֶר, וְאִרִין אוֹנוֹעֶרע נִחְלָה אִין צו אוֹנוֹס
בְּעֹקֻמֶּען אוֹיף דִּיעֶר וְיִישׁ יִרְדֵּן, קִיין מִזְרָח וְיִישׁ:

20 אוֹנוֹד מֹשֶׁה הָאֵם צו וְיִיא בְּעֹזָאֲמָן וְעֵן אִי־רָה נֹעַם דָּא דְאִי־נֵעֵן זֶאךְ מְהֵרָ וְעֵן אִי־רָה
נֹעַם אִי־רָה וְאִפְעֵנֵעֵן פֶּאָר נָאָם צו דָּער מִלְחָמָה: 21 אוֹנוֹד אֵלֶע בְּעֹזָאֲפֵנֵעֵן פֶּאָר אִי־רָה
וְעֵלְעֵן אִי־בְּרַפְאֶה־רַעֲנֵעֵן דָּעם יִרְדֵּן פֶּאָר נָאָם מִלְחָמָה צו הַאֲלֵמֶען, בִּיז עַר נֹעַם פֶּעֶר־
מְרִי־בֵעֵן וְיִינֵע פִּינְד פֶּאָר יִיךְ: 22 אוֹנוֹד דָּאם לֹא־נֹד נֹעַם בְּעֹזָאֲוֹנוֹנֵעֵן וְעֵרֶעֵן פֶּאָר
נָאָם דְּעֶרְנָאךְ זֶאֱלֵם אִי־רָה צוֹרִיקֶקֶה־רַעֲנֵעֵן, אוֹנוֹד אִי־רָה נֹעַם וְיִין אוֹנוֹשׁוֹלְדִי פֶּאָר נָאָם
אוֹנוֹד פֶּאָר יִשְׂרָאֵל; אוֹנוֹד דָּאם דְאִי־נֵעֵן לֹא־נֹד צו אִי־רָה וְיִין אֵלֶם אִי־רָה עֶרְבִשְׁטִיִל פֶּאָר
נָאָם: 23 אוֹנוֹד וְעֵן אִי־רָה נֹעַם נִיש אִי־רָה מְהֵרָ, זַעֲרָה אִי־רָה הָאֵם אִי־רָה בְּעֹזָאֲוֹנוֹנֵעֵן קִינְדֶּרע
נָאָם, אוֹנוֹד אִי־רָה זֶאֱלֵם וְיִי־סֶעֶן אִז אִי־רָה וְיִינְדֵּן וְעֵלְעֵן אִי־רָה אִי־סֶעֶן־פִּינֵעֵן: 24 בּוֹיֵעַם
אִי־רָה שְׁטַעַם פֶּאָר אִי־רָה קְלִינֵע קִינְדֶּרע, אוֹנוֹד שְׂמָאלֵעֵן פֶּאָר אִי־רָה שְׂאֵת, אוֹנוֹד דָּאם
וְיִיא אִין אֶרִי־סֶעֶן־בְּנָאֲנֵעֵן פֶּאָר אִי־רָה מִוִּיל אִי־רָה מְהֵרָ: 25 אוֹנוֹד דָּא קִינְדֶּרע פֶּאָר
נֹד אוֹנוֹד דָּא קִינְדֶּרע פֶּאָר רֹאבוֹן הַאֲבָעֵן בְּעֹזָאֲמָן צו מֹשֶׁה, אִי־רָה צו זֶאֱנֵעֵן, דִּינֵע קִינְדֶּרע
וְעֵלְעֵן מְהֵרָ אִי־רָה וְיִיא מִיין הָאָר נֹעַם בְּעֹזָאֲפֵנֵעֵן: 26 אוֹנוֹעֶרע קְלִינֵע קִינְדֶּרע,
אוֹנוֹעֶרע וְיִי־בְּרָה, אוֹנוֹעֶר פִּיךְ אוֹנוֹד אֵלֶע אוֹנוֹעֶרע בְּהַמּוֹת זֶאֱלֵעֵן דָּאָרֵשׁ וְיִין אִין דָּא
שְׁטַעַם פֶּאָר גִּלְעָד: 27 אוֹנוֹד דִּינֵע קִינְדֶּרע בְּעֹזָאֲפֵנֵעֵן אִי־בְּרַפְאֶה־רַעֲנֵעֵן אִי־מִלְכִּכֶּר וְיִיא
אִין בְּעֹזָאֲפֵנֵעֵן אִין דָּער הַעֲרִשְׂאָה, פֶּאָר נָאָם צו דָּער מִלְחָמָה אִי־רָה וְיִיא מִיין הָאָר
מְהֵרָ רַעֲדֵעֵן: 28 אוֹנוֹד מֹשֶׁה הָאֵם פֶּאָר וְיִישׁ־מֶר וְעֵלְעֵן בְּעֹזָאֲפֵנֵעֵן אֵלֶעֶר הַפָּחֵן

38 הָהָר אֵין דַּעַם עַק פֿון דַּעַם לֵאמֹד פֿון
אָדום: 38 אונד אַהרן הִכְהֵן אִיז אַרֹוֹפֿ-
בַּעֲנֵאנֶען אויף דַּעַם בֶּאֱרֵג הוּר הָהָר
אויף דַּעַם בַּעֲפֻעֵהָל פֿון גֵּאֵט, אונד עַר
אִיז דָּאָרט גַּעשְׁטאַרבען, אִין דַּעַם
פֿירצִיגסְטען יָאָהָר נֶאָךְ דַּעַם אַרֹוֹסְגִין
פֿון דִּיא קִינְדֵּער יִשְׂרָאֵל אִוִּים דַּעַם לֵאמֹד
מִצְרַיִם, אִין דַּעַם פֿינְפֻטֶען חוֹדֶשׁ, אִין
דַּעַם עֲרֻשְׁטֶען טָאָג פֿון דַּעַם חוֹדֶשׁ:
39 אונד אַהרן אִיז אַלֵּט גַּעווענען
הונדערט אונד דריי אונד צוואנציג
יָאָהָר ווען עַר אִיז גַּעשְׁטאַרבען אויף
הוּר הָהָר: 40 אונד דַּער בִּנְעָנִי, דַּער
מֶלֶךְ פֿון עַרד הָאָט עַס גַּעהערט, אונד
עַר הָאָט גַּעוואוינט אִין דַּער דְרום זייט
פֿון דַּעַם לֵאמֹד בִּנְעָנִי וואו דִיא קִינְדֵּער
יִשְׂרָאֵל קומען אָן: 41 אונד זיין זענען
אָנעקגעצויגען פֿון הוּר הָהָר, אונד זיין
האַבען גַּערוהט אִין צלמונה: 42 אונד
זיין זענען אָנעקגעצויגען פֿון צלמונה,
אונד זיין האָבען גַּערוהט אִין פּונון:
43 אונד זיין זענען אָנעקגעצויגען פֿון
פּונון, אונד זיין האָבען גַּערוהט אִין
אֹבֹת: 44 אונד זיין זענען אָנעקגע-
צויגען פֿון אֹבֹת, אונד זיין האָבען
גַּערוהט אִין עֵי הָעֲבָרִים, אָן דַּער גַּרענעץ

הָהָר בִּקְצֵה אֶרֶץ אֲדוֹם: וַעֲלֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֶל-הָהָר
הָהָר עַל-פִּי דְהָרָה נָמַת שָׁם בִּשְׁנַת הָאַרְבָּעִים לְעֹאֲת
בְּנִי-יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצָא מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בְּאַהֲרֹן לְחֹדֶשׁ:
וַאֲהֲרֹן בִּדְשָׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים וּמֵאָת שָׁנָה בָּמֶתוֹ בְּהָר הָהָר:
וַיִּשְׁמַע הַבְּנֵי מִלֶּךְ עַרד וְהַיִּיטֵשׁ בְּגִבֹּב בְּאַרְצָא
בִּנְעָנִי בְּהָר יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁמַע מֶהָר הָהָר נַחֲשֵׁי בַעֲלֻמָּה:
וַיִּשְׁמַע מִצְלֻמָּה נַחֲשֵׁי בִפְנוֹן: וַיִּשְׁמַע מִפְּנוֹן נַחֲשֵׁי בִקָּבֶת:
וַיִּשְׁמַע מִקָּבֶת נַחֲשֵׁי הָעֲבָרִים בְּגִבֹּב מִזָּבֵב: וַיִּשְׁמַע
מִעֵיִם נַחֲשֵׁי בִדְבִקֹן גֹּד: וַיִּשְׁמַע מִדְבִּיקֹן גֹּד נַחֲשֵׁי בַעֲלֻמָּה:
וַיִּשְׁמַע מִבַּלְתֹּמָה נַחֲשֵׁי בְהָר הָהָר:
לִפְנֵי נָבוֹ: וַיִּשְׁמַע מִהָר הָעֲבָרִים נַחֲשֵׁי בַעֲרֵבֶת מִזָּבֵב עַל
יִרְדֵּן וְרָחוּ: נַחֲשֵׁי עַל-יִרְדֵּן מִבֵּית הַשְּׁמֵט עַד אֲבֵל
הַשְּׁטִים בַּעֲרֵבֶת מִזָּבֵב: ׀ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה:
בַּעֲרֵבֶת מִזָּבֵב עַל-יִרְדֵּן וְרָחוּ לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אֲתֵם עֲבָרִים אֲתִיבְדִּיחוּ אֶת-
אֶרֶץ בִּנְעָנִי: וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת-בְּלִדְשֵׁי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם
וְאֲבֹדְתֶם אֶת כָּל-מִשְׁכַּבְתֶּם וְאֵת כָּל-צִלְמֵי מִשְׁכַּבְתֶּם תִּסְּרֹוּ:
וְאֵת כָּל-בְּמִיתֵם תִּשְׁמִדוּ: וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת-הָאָרֶץ וְיִשְׁכַּבְתֶּם
בָּהּ כִּי לָכֵם נָתַתִּי אֶת-הָאָרֶץ לְרֵשֶׁת אֲתָהּ: וְהִרְגַּתְּלֶם
אֶת-הָאָרֶץ בְּעֹדֶל לְמִשְׁפַּחְתִּיכֶם לֵאמֹר תְּרִבִּי אֲתִיבְתְּלוּ
וְלִמְשַׁט תִּמְעִט אֲתִיבְתְּלוּ אֵל אֲשֶׁר-נָצַח לוֹ שְׁמָה הַגּוֹרֵל
לוֹ יְהוָה לְמִשְׁחָה אֲבָחִיכֶם תִּתְּנֶהוּ: וְאִם-לֹא תוֹדִיעוּהָ
אֶת-יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵיכֶם וְהָיָה אֲשֶׁר תוֹתִירוּ מִכֶּם לְשִׁבְיָם
בְּעֵינֵיכֶם וּלְזִנְיֹוֹת בְּעֵינֵיכֶם וְצִרְרוּ אֲתֶכֶם עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אֲתֵם יֹשְׁבִים בָּהּ: וְהָיָה כֹּאֲשֶׁר דִּמְתִּי לַעֲשׂוֹת לָהֶם
אֲעֲשֶׂה לָכֶם: ׀

לד

לד

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: צֵא אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל * 2

פֿון מִזָּבֵב: 45 אונד זיין זענען אָנעקגעצויגען פֿון עֵיִם, אונד זיין האָבען גַּערוהט
אִין דִּיבֹן גֹּד: 46 אונד זיין זענען אָנעקגעצויגען פֿון דִּיבֹן גֹּד, אונד זיין האָבען
גַּערוהט אִין עֲלָמוֹן דְּבִלְתֹּמָה: 47 אונד זיין זענען אָנעקגעצויגען פֿון עֲלָמוֹן דְּבִלְתֹּמָה,
אונד זיין האָבען גַּערוהט אִין דַּעַם גַּעבִּירֶנע פֿון הָעֲבָרִים פֶּאָר נָבוֹ: 48 אונד זיין זענען
אָנעקגעצויגען פֿון דַּעַם גַּעבִּירֶנע הָעֲבָרִים, אונד זיין האָבען גַּערוהט אִין דַּעַם פֿלוֹיִן
פֿון מִזָּבֵב בִּיֵּא דַּעַם יִרְדֵּן פֿון וְרָחוּ: 49 אונד זיין האָבען גַּערוהט בִּיֵּא דַּעַם יִרְדֵּן,
פֿון בֵּית הַשְּׁמֵט בִּז אֲבֵל הַשְּׁטִים, אִין דַּעַם פֿלוֹיִן פֿון מִזָּבֵב: 50 אונד גֵּאֵט הָאָט
גַּערעט צו מֹשֶׁה אִין דַּעַם פֿלוֹיִן פֿון מִזָּבֵב בִּיֵּא דַּעַם יִרְדֵּן וְרָחוּ, אַזִּי צו זָאָנען:
51 רַעַד צו דִיא קִינְדֵּער יִשְׂרָאֵל, אונד דוא זָאלסט צו זיין זָאָנען: ווען אִיהָר וועט
אַרִיבֶּערִיגן אִיבֶּער דַּעַם יִרְדֵּן צו דַּעַם לֵאמֹד בִּנְעָנִי: 52 אַזִּי זָאלט אִיהָר פֿערטרייבען
אַלע אִינְוואַזִיגער פֿון דַּעַם לֵאמֹד פֶּאָר אִיִּף, אונד אַלע ווירע גַּענאַסענע בִּילְדֵּער זָאלט פֿערטילִיגען אַלע ווירע
גַּעצען בִּילְדֵּער; אונד אַלע ווירע גַּענאַסענע בִּילְדֵּער זָאלט אִיהָר פֿערטילִיגען, אונד
אַלע ווירע הויכע בָּמוֹת זָאלט אִיהָר אויף פֿערטילִיגען: 53 אונד אִיהָר זָאלט זיין
פֿערטרייבען פֿון דַּעַם לֵאמֹד אונד אִיהָר זָאלט דאַרין וואוינען, ווארין צו אִיִּף הָאָב אִיִּף
גַּעעבֶּען דָּאָס לֵאמֹד עַס צו יִרְשָׁנען: 54 אונד אִיהָר זָאלט זיין מאַכען עֲרָבֶען דָּאָס
לֵאמֹד דוּרָף א גּוֹרֵל, נֶאָךְ ווירע מִשְׁפַּחוֹת נֶאָךְ, צו דַּעַם וואָס הָאָט פֿיל (לִיִּשׁ) צו דַּעַם
זָאלט אִיהָר מַעְהָרֶען זיין עֲרַבְשִׁייל, אונד צו דַּעַם וואָס הָאָט ווייניג (לִיִּשׁ) צו דַּעַם
זָאלט אִיהָר מִנְעָרֶען זיין עֲרַבְשִׁייל; נֶאָךְ דַּעַם וואָס גִיִּט אַרִיִּים צו אִיהָם דָּאָרט זיין
גּוֹרֵל, דָּאָס זָאל צו אִיהָם זיין; נֶאָךְ דִיא שְׁבָטִים פֿון ווירע אֹבֹת זָאלט אִיהָר זיין
מאַכען עֲרָבֶען: 55 אונד ווען אִיהָר וועט גִיט פֿערטרייבען דִיא אִינְוואַזִיגער פֿון דַּעַם
לֵאמֹד פֶּאָר אִיִּף, אַזִּי וועט עַס זיין אַז דִיא וואָס זענען אִיבֶּערִיבִּילִיגען וועלען זיין
צו דַּערנער אִין אִיִּרֶע אוינען, אונד צו שְׁמַאכֵל אִין אִיִּרֶע ווישען, אונד זיין וועלען
אִיִּף גַּעַרענען אִין דַּעַם לֵאמֹד וואָס אִיהָר וועט דאַרין וואוינען: 56 אונד עַס וועט
זיין דָּאָס אַזִּי ווִיא אִיִּף הָאָב גַּעטראַכט צו זיין צו מַהֲוֹן אַזִּי אִיִּף וועל מַהֲוֹן צו אִיִּף:

קאפיטעל לד

1 אונד גֵּאֵט הָאָט גַּערעט צו מֹשֶׁה אַזִּי צו זָאָנען: 2 גַּעפֻּעֵהָל דִיא קִינְדֵּער יִשְׂרָאֵל

אונד

ואמרתי אליהם כראיתם באים אל הארץ כנען זאת הארץ
 2 אשר תשל לכם נחלה צר צנצן לנבלתה: ותלה
 לכם פאתיכם ממדברצן על ידי ארם ותהי לכם
 3 נבל נכב מקצת יסדמלח קדמה: ונסב לכם הנבל
 4 מעב למעלה עקרבם ועבר את ההר תוצאתו מעב
 5 הלקח ברנצ והוא חצר-אור ועבר צמחדי: ונסב
 6 ינבול מעצמו נחלה מערבם והיו תוצאתי וצמחי:
 7 ונבול ים: ותהיה לכם הים הנדול ונבול נחלה לכם
 8 תתאו לכם הר ההר: מרד הדר תתאו לבא חמת והיו
 9 תוצאת הנבל צדדה: וצא הנבל ופליה והיו תוצאתי
 10 חצר עין ויהיה לכם נבול צפון: ותוצאתם לכם
 11 לנבול קדמה מחצר עין שפמה: ויהי הנבל משפם
 12 הנבלה מערב לצד ויהי הנבל ומה עלתה ים
 13 בנהר קדמה: ויהי הנבל הנדדה והיו תוצאתי ים
 14 נחלה זאת תהיה לכם הארץ לנבלתה סביב: וצא
 15 משה וצא ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו
 16 אותה בנחל אשר ציה יהיה לתת לחשבות המשות
 17 חצר המשה: כי לקחו משה בני הראובי לבית אבתם
 18 ומשה בני-דן לבית אבתם וצא משה משה לקחו
 19 ש נחלתם: שני המשות חצר המשה לקחו נחלתם מערב
 20 ליהרן ויהי קדמה מורה:
 21 ויהי יהוה אל-משה לאמר: אלה שמות האנשים
 22 אשר-יחלו לכם את-הארץ אלעזר הכהן והושע בן-נון:
 23 והוא אתר נשיא אתר משפה חקני לנהל את-הארץ:
 24 ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן-חפרי:
 25 ולמטה בני שמעון שמואל בן-שמירד: למטה בנימן
 26 הגדול; אונד דיוע גרענעץ זאל צו אייף זיין דיא גרענעץ פון מערב: 7 אונד
 דאס דאזיגע זאל צו אייף זיין דיא גרענעץ פון צפון: פון דעם גרויסען ים זאלט
 איהר בעצייכנען דעם בארג הר: 8 פון הר ההר זאלט איהר בעצייכנען וואו מען
 קומט קיין חמת אונד דיא אויסגענג פון דער גרענעץ זאל זיין צו צד: 9 אונד דיא
 גרענעץ זאל ארויסגיין קיין ופרון אונד זיינע אויסגענג זאל זיין חצר עין: דאס זאל
 צו אייף זיין דיא גרענעץ פון צפון זייט: 10 אונד איהר זאלט אייף בעצייכנען דיא
 גרענעץ פון מזרח זייט פון חצר עין קיין שפם: 11 אונד דיא גרענעץ זאל ארויסגיין
 פון שפם קיין רבלה פון מזרח זייט צו עין אונד דיא גרענעץ זאל ארויסגיין אונד זאל
 גרייכען צו דער זייט פון דעם ים פנרת אן דער מזרח זייט: 12 אונד דיא גרענעץ
 זאל ארויסגיין צו דעם ירדן אונד זיינע אויסגענג זאל זיין דאס ים המלח; דאס דאזיגע
 זאל צו אייף זיין דאס לאנד צו איהרע גרענעצען רינגס ארום: 13 אונד משה האט
 געבאטען דיא קינדער ישראל אזוי צו זאגען: דאס דאזיגע איז דאס לאנד וואס איהר
 זאלט ארבעטן דורך דעם גורל, וואס האט געבאטען צו געבען צו דיא גיין אונד
 א האלבען שבטים: 14 ווארין עס האבען גענומען, דיא קינדער פון דעם שבט ראובן
 נאך דעם הויז פון זיירע פעטער, אונד דיא קינדער פון דעם שבט גד נאך דעם הויז
 פון זיירע פעטער, אונד דער האלבער שבט מנשה האבען גענומען זייער ערבטייל:
 15 דיא צווייטא אונד א האלבען שבטים האבען גענומען זייער ערבטייל פון דיוער
 זייט ירדן, בייא ורחו קענען מורח זייט:

16 אונד האט האט גערעט צו משה אזוי צו זאגען: 17 דיא דאזיגע זענען
 דיא נעמען פון דיא מענער וואס זאלען צו אייף מאכען ערבען דאס לאנד;
 אלעזר הכהן אונד והושע בן נון: 18 פון אימליכען שבט זאלט איהר נעמען א נשיא
 אז ער זאל אייף מאכען ערבען דאס לאנד: 19 אונד דיא דאזיגע זענען דיא
 נעמען פון דיא מענער, פון דעם שבט יהודה כלב ויהוה פון ופנה:
 20 פון דעם שבט שמעון שמואל ויהוה פון עמיהוד: 21 פון דעם שבט בנימין
 22 אונד דיא מענער וואס זאלען צו אייף מאכען ערבען דאס לאנד;
 אלעזר הכהן אונד והושע בן נון: 18 פון אימליכען שבט זאלט איהר נעמען א נשיא
 אז ער זאל אייף מאכען ערבען דאס לאנד: 19 אונד דיא דאזיגע זענען דיא
 נעמען פון דיא מענער, פון דעם שבט יהודה כלב ויהוה פון ופנה:
 20 פון דעם שבט שמעון שמואל ויהוה פון עמיהוד: 21 פון דעם שבט בנימין

אומגערן זאל דאָרט אהין אנטלויפֿען
קענען: 12 אונד דיא זאלען צו אייך
זיין אלס אנטלויפונגס שטעט פאר דעם
בלוט דערליווער, אז דער רצח זאל נישט
שטארבען ביז ער וועט שטיין צום משפט
פאר דיא געמיינדע: 13 אונד דיא שטעט
וואס איהר זאלט געבען, זאלען צו אייך
זיין זעקס ענטלויפונגס שטעט: 14 דרייא
שטעט זאלט איהר געבען אויף דיווער
זייט ווידן, אונד דרייא שטעט אין דעם
לאנד גנען, וויא זאלען זיין ענטלויפונגס
שטעט: 15 צו דיא קינדער וישׂראל
אונד (אויף) צו א גר וועס וואוינט צוויי-
שען אייך, זאלען דויע זעקס שטעט זיין
צום אנטלויפֿען, אז אימליכער וואס
דערשלאגט איינעם אומגערן זאל קענען
דאָרט אהינלויפֿען: 16 אונד ווען איינער
דערשלאגט דעם אנדערן מיט אן אייזער-
נע פלי אונד ער שטארבט, אזוי איז ער
א רצח, דער רצח מוז געוויס געמיינט ווע-
רען: 17 אונד ווען ער שלאגט איהם
מיט א שטיין וואס איז אין זיינע האנד
אונד ער שטארבט דאדורף, אזוי איז ער
א רצח, דער רצח מוז געוויס געמיינט
ווערען: 18 אונד ווען ער שלאגט איהם
מיט א האלצערקע פלי וואס איז אין זיינע

12 רצח מכהנפש בשננה: וזהו לשם העדים למקלף
מטל ולא ימות הרצח עד עמדו לפני העדה למשפט:
13 והעדים אשר חתנו ששערי מקלט העדה לשם:
14 אתו שלש העדים חתנו מעבר לדרך ואת שלש העדים
15 חתנו בארץ גנוס עד מקלט העדה: לבני ישראל
ולגר ולחושב בתוכם העדה ששערי המקלט למקלט
16 לשם שמה כל מכהנפש בשננה: ואם ככלי כחל
17 הקדו וזאת רצח הוא מות וזאת הרצח: ואם ככלי ד
18 כלל עקיד אשדמות בו הקדו וזאת רצח הוא
19 מות וזאת הרצח: כלל היום הוא וזאת את הרצח
כ בפנימיו הוא וזאת: ואם בשננה ודפנו אהשלך
21 עליו בדרך המות: אז בארץ הקדו כדו וזאת מות
זאת המכה רצח הוא וכל היום וזאת את הרצח בפנימיו
22 בו: ואם בפנימיו בלא איהר הרפ אהשלך עליו כל
23 כלל בלא עדה: אז בכלל אשדמות בלא ראות
פניו עליו וזאת הוא לא איהר לו ולא מקלף רשע:
24 וזאת העדה בין המכה וכן וכל היום על המשפטים
כה האלה: והגדלו העדה את הרצח מיד וכל היום והשני
אזי העדה אל עיר מקלטו אשר יסע שמה תשכח פה עד
26 מות הבן הגדל אשר ימשה אזי בשמן הקדש: ואם
לא ימא רצח אהשלך עד מקלטו אשר יסע שמה:
27 ורצח אזי וכל היום מוחז לנבל עד מקלטו ורצח
28 וכל היום את הרצח אין לו דם: כי בעיר מקלטו יושב
עד מות הבן הגדל ואחרי מות הבן הגדל ישוב הרצח
29 אל ארץ אבותיו: וזה אצל לשם לזכות משפט לרשעים
ל בכל משפטיהם: כל מכהנפש לפי עדים רצח אזי
31 הרצח ועד אחר לא ימשה בנפש למת: ולא תהיה כלל

האנד אונד ער שטארבט דאדורף, אזוי איז ער א רצח, דער רצח מוז געוויס געמיינט
ווערען: 19 דער בלוט דערליווער זאל דעם רצח מיימען, וואו ער געגענענט איהם
מעג ער איהם מיימען: 20 אונד ווען ער וועט איהם א שטופ געבען אויס פיינדשאפט,
אדער ער ווארפט עפעס אויף איהם אים פערבארנענעם, אונד ער שטארבט: 21 אדער
ער שלאגט איהם מיט זיינע האנד אויס פיינדשאפט אונד ער שטארבט, אזוי זאל דער
שלעגער געמיינט ווערען, ער איז א רצח, דער בלוט דערליווער זאל דעם רצח מיי-
מען אוואו ער געגענענט איהם: 22 אדער ווען ער שטופט איהם פליצלינג אהן א
פיינדשאפט, אדער ער ווארפט אויף איהם א פלי נישט אים פערבארנענעם: 23 אדער
דורף אירגענד א שטיין דורף וועלכען מען קען שטארבען, אונד ער האט עס נישט
געזעהן, אונד עס פאלט אויף איהם אונד ער שטארבט, אונד ער איז נישט געזעהן
זיין פיינד אונד ער האט אויף נישט געזוכט זיין שלעכטעם: 24 אזוי זאל דיא געמיינדע
דע משפטן צווישען דעם רצח אונד צווישען דעם גואל היום ווענען דיא דאזיגע
משפטים: 25 אונד דיא געמיינדע זאל דעם רצח מציל זיין פון דיא האנד פון דעם
בלוט דערליווער, אונד דיא געמיינדע זאל איהם צוריקקעהרען צו זיינע ענטלויפונגס
שטאט, אוואו ער איז דארט אהינגעלאפען, אונד ער זאל דארט בלייבען ביז דער כהן
הגדל וואס איז געוואלט געווארען מיט דעם הייליגען אייל וועט שטארבען: 26 אדער
ווען דער רצח וועט ארויסגיין אדער דיא גרענעץ פון זיינע ענטלויפונגס שטאט אוואו
ער איז דארט אהינגעלאפען: 27 אונד ווען דער בלוט דערליווער געפינט איהם ביא
דיא גרענעץ אויסעווייניג פון זיינע ענטלויפונגס שטאט, אונד דער גואל היום דער-
שלאגט דעם רצח, אזוי איז ער נישט בלוט שולדיג: 28 ווארין ער מוז בלייבען אין
זיינע ענטלויפונגס שטאט ביז דער כהן הגדל שטארבט, אונד נאך דעם מוילט פון דעם
כהן הגדל מעג דער רצח צוריקקעהרען צו דעם לאנד פון זיין ערשטייל: 29 אונד דיא
דאזיגע זאלען צו אייך זיין צו א געשטיממעטע משפט צו איינע געשלעכטער אין
אלע איינע וואוינענע: 30 אימליכער וואס דערשלאגט א מענש, לויט דיא עדות
זאל דער רצח דערשלאגען ווערען, אדער איין עדות קען נישט גענעסען אויף איינעם
אז מען זאל איהם מיימען: 31 אונד איהר זאלט נישט געמען אן אויסליווער

לעש רצון אשר ידע רשע למות ביימות יצחק: ולא³²
תקדש כפר לשם אלעזר מקלטו לשוב לשבת בארץ
ערמות הכהן: ולא תמנעו את הארץ אשר אתם בה³³
כי היום הוא יתנף את הארץ ולא יצא לארץ כפר לך
אשר שפד בה כראם בדם שפכו: ולא תמנע את³⁴
הארץ אשר אתם ישבים בה אשר אני שכן בתוכה כי
אני יהוה שכן בתוך בני ישראל:

לו

לז

והקדשו ראשי האבות למשפחת בני ישראל כן^א
משנה משפחת בני יוסף ודבריו לפני משה ולבני
הנשיאים ראשי אבות לבני ישראל: ויאמרו את אשר²
צוה יהוה לתת את הארץ בנחלת בנחלת לבני ישראל
ואני צוה ביה לתת את הנחלת צלפחד אחיו לבנותיו:
והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונתת³
נחלתן מנחלת אבותיו ונתת על נחלת המשה אשר
תתת להם ומגדל נחלתן יתע: ואסיתיה ריב⁴
לבני ישראל ונתתה נחלתן על נחלת המשה אשר
תתת להם ומנחלת משה אבותיו יתע נחלתן: ויהי⁵
משה את בני ישראל עלפי דברו לאמר בן משה בן
יוסף דברים: זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד⁶
לאמר לטוב בעיניהם תתתה לנשים אף למשפחת
משה אביהם תתתה לנשים: ולא תסב נחלת לבני⁷
ישראל ממשה אלמשה כי איש בנחלת משה אבותיו
ידבקו בני ישראל: וכל בית ירשת נחלה ממות בני⁸
ישראל לאחד משפחת משה אביו תתת לאשה למנה
יירשו בני ישראל איש נחלת אבותיו: ולא תסב נחלה⁹
ממשה למשה אתר בראש בנחלתו ודבולן ממות בני
ישראל: כאשר צוה יהוה את משה בן עשו בנות צלפחד:

משה אונד פאר דיא ראשי אבות פון דיא קינדער ישראל: 2 אונד זייא האבען געזאגט, גאט האט געזאגט צו מיין האר צו געבען דאס לאנד אלס אן ערבטייל דורך א גורל צו דיא קינדער ישראל אונד מיין האר איז געזאגט געווארען בייא גאט צו געבען דאס ערבטייל פון אונזער ברודער צלפחד צו זיינע טעכטער: 3 אונד ווען זייא וועלען זיין צו זייבער צו אירגענד איינעם פון דיא קינדער פון דיא שטאם פון ישראל אזוי זאל זייער ערבטייל געמינערט ווערען פון דעם ערבטייל פון אונזערע פעטער, אונד עס זאל צוגעטוהן ווערען צו דעם ערבטייל פון דעם שטאם צו וועלכען זייא וועלען געהערען, אונד פון דעם גורל פון אונזער ערבטייל זאל עס געמינערט ווערען: 4 אונד ווען עס וועט זיין דער יובל צו דיא קינדער ישראל אזוי וועט זייער ערבטייל געמערט ווערען, אבער דאס ערבטייל פון דעם שטאם צו וועלכעם זייא וועלען געהערען, אונד פון דעם ערבטייל פון דעם שטאם פון אונזערע פעטער וועט זייער ערבטייל געמינערט ווערען: 5 אונד משה האט געזאגט דיא קינדער ישראל נאך דעם בעפעלה פון גאט, אזוי צו זאגען, דער שטאם פון דיא קינדער יוסף האבען רעכט גערעט: 6 דאס איז דיא זאך וואס גאט האט געזאגט וועגען דיא טעכטער פון צלפחד, אזוי צו זאגען, צו דיא וואס וועט זיין גוט אין זייער אייגען זאלען זייא זיין צו זייבער, זייערט צו דער משפחה פון דעם שטאם פון זייער פאטער זאלען זייא זיין צו זייבער: 7 אונד אויף אזוי אן אופן וועט דאס ערבטייל פון דיא קינדער ישראל נישט איבערגיין פון איין שטאם צום אנדערן, זייערט אנטליכער פון דיא קינדער ישראל וועט זיך געהעפטען צו דעם ערבטייל פון דעם שטאם פון זיין פאטער: 8 אונד איטליכע טאכטער וואס וועט זיך שטין אן ערבטייל פון דיא שטאם פון דיא קינדער ישראל, זיא זאל זיין אלס א ווייב צו איינעם פון דער משפחה פון דעם שטאם פון איהר פאטער, אז דיא קינדער ישראל זאלען איטליכער זיך שטין דאס ערבטייל פון זיין פאטער: 9 אונד דאס ערבטייל זאל נישט אפגעהערען פון איין שטאם צום אנדערן, זייערט איטליכער פון דיא קינדער ישראל זאל זיך געהעפטען אין זיין ערבטייל נאך דעם שטאם נאך: 10 אזוי וויא גאט האט געזאגט משה אזוי האבען דיא טעכטער פון צלפחד געטוהן:

11 אונד מחלה, תרצה אונד חגלה אונד
מלכה אונד נעה, דיא טעכטער פון
צלפחד זענען גענוועזען צו ווייבער צו
דיא זיהן פון זייער פעטער: 12 צו דיא
משפחה פון דיא קינדער מנשה זיהן פון
יוסף זענען זיין גענוועזען צו ווייבער,
אונד זייער ערבטייל איז גענוועזען אין
דעם שבט פון דער משפחה פון זייער
פאטער: 13 דיא דאזיקע זענען דיא
מצות אונד דיא משפטים וואס האט
געבאטען דורך משה צו דיא קינדער
ישראל אין דעם פלוין פון מונג בייא
דעם ירדן פון ורחו:

11 ותקנה מחלה תרצה חגלה ומלכה ונעה בעת צלפחד
12 לבני דתן קנשים: משפחת בנימשה בדיןסף היו
13 קנשים ותרי גזלתן עלימשה משפחת אביהן: אלה
המצות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל בני
ישראל בערבת מאב על ירדן ורחו:

חוק

סיום פסוקי דספר במדבר אלף ומאתים ושמנים ושמנה. ארפה
סימן: חציו היה דאיש אשר אביו בו מסו יפרח: ופרשיותיו
עשרה יי' בוד ינחו סימן: וסדריו שנים ושלשים, לב סודו
כראלי אלהים סימן: ופרקיו ששה ושלשים, לו חכמו יוכלו
ואח סימן: מנין הפתחות שתים ותשעים, והסתמות ששים
תש. הכל מאה חמשים ושמנה פרשיות. איי חלקך
ונחלתך סימן:

חוק:

אלע פסוקים פון במדבר זענען איין טויזענד צווייג הונדערט אכט אונד
אכציג; דיא העלפט פון דעם ספר איז קאפיטעל י"ו כ'; אונד האט צעהן סדרות
אונד זעכס אונד דרייסיג קאפיטעל:

דברים

1 דאס זענען דיא נוערטרער וואס משה
 האט גערעט צו נאנץ ישראל אויף
 זענער זייט ירדן, אין דער מדבר, אין
 דעם פלוין קענענאיער דעם ים סוף,
 צווישען פון אונד צווישען תופל, אונד
 לבן אונד חצרות אונד די זקב: 2 עלף
 טעג ריינע איז גענוענען פון חורב דורך
 דעם וועג פון דעם בארג שעיר ביו נאך
 קרש ברנע: 3 אונד עס איז גענוענען
 אין דעם פירציגסטען יאהר אין דעם
 עלפטען חודש, אין דעם ערשטען טאג
 פון חודש, האט משה גערעט צו דיא
 קינדער ישראל, אלעס וואס האט האט
 איהם געבאטען צו זיין: 4 נאכדעם
 ווען ער האט געשלאגען סיחון,
 אונד עג קעניג פון בשן, וואס וואוינט אין
 עשטרות אונד אין אדרעי: 5 אויף
 זענער זייט ירדן, אין דעם לאנד מואב, האט משה
 אָנגעהויבען צו דערקלערען דיא
 דאזיגע תורה אזוי צו זאגען: 6 דער האר
 אונדער האט צו אונס גערעט אין
 חורב, אזוי צו זאגען; איהר זענט שוין
 לאנג גענוג געבליבען בייא דעם דאזיגען
 בארג: 7 קעהרט אייף אום אונד ציהט
 אנוועק, אונד קומט צו דעם בארג פון דעם
 אמורי, אונד צו אלע זיינע שכנים אין
 דעם פלוין אויף דעם בארג, אונד אין דעם טאל
 אין דרום זייט, אונד אן דעם בארטען פון ים,
 אין דעם לאנד פון דעם גענעג, אונד
 דעם לבנון, ביו צו דעם ברויסען טייף, דעם
 טייף פרת: 8 זעה, איף האב דאס לאנד
 פאר אייך געגעבען קומט אריין אונד
 נישט דאס לאנד וואס האט האט געשווארען
 צו אייך פעטער, צו אברהם, צו יצחק
 אונד צו יעקב, עס צו זיין צו געבען אונד
 צו זייער קינדער נאך זיין: 9 אונד איף
 האב צו אייך געזאגט צו דערזעלבער צייט,
 אזוי צו זאגען, איף קען אייך נישט אליין
 דערטראגען: 10 דער האר איינער האט
 אייך פערמעהרט, אונד איהר זענט היינט
 אזוי פיל וויא דיא שטערן פון הימעל:
 11 דער האר, האט פון אייך פעטער זאל
 אייך נאך א שווענד מאל אזוי פיל
 פערמעהרען, אונד ער זאל אייך גענשען,
 אזוי וויא ער האט צו אייך גערעט:

12 אָבער וויא קען אייך אליין טראָגען
 איירע מיד אונד איירע משא, אונד איירע
 שטרייטערייען? 13 קלויבט אייך אויס
 מענער, קלויבט אונד פערשטענדיקע לייט,
 וואס זענען געקאנט צו איירע שבתים,
 אונד אייך וועל זיין מאכען צו איירע
 הויפטלייט: 14 אונד איהר האט מיר
 געענטפערט, אונד איהר האט געזאגט,
 דאס ווארט וואס דוא האסט גערעט איז
 גוט צו טהון: 15 אזוי האב אייך גע-
 נומען דא הויפטלייט פון איירע שבתים,
 קלויבט אונד געקאנטע מענער, אונד אייך
 האב זיין געגעבען אלס הויפטלייטע
 איבער אייך, אויבערשטע איבער שווענד,
 אונד אויבערשטע איבער הונדערט, אונד
 אויבערשטע איבער פופציג, אונד אויבער-
 שטע איבער צען, אונד אלס אומסטלייט
 צו איירע שבתים: 16 אונד אייך האב אייך
 צו דערזעלבער צייט געפוילען איירע
 ריכטער, אזוי צו זאגען: איהר זאלט (גוט)
 אויסהערען צווישען איירע ברידער, אונד
 איהר זאלט משפטן מיט גערעכטיגקייט
 צווישען א מאן אונד זיין ברידער, אונד
 צווישען זיין גר: 17 איהר זאלט מיט
 דערקענען א פנים אין דעם משפט, איהר זאלט
 אויסהערען דעם קליינעם אזוי וויא דעם
 גרויסען, איהר זאלט אייך מיט פארקטען פאר
 קיין מאן, ווארין דאס משפט געהערט
 צו גאט; אונד דא זאך וואס איז פאר אייך
 צו שווער זאלט איהר צו מיר אהער
 ברענגען אונד אייך וועל אייך אויסהערען: 18
 אונד אייך האב אייך צו דער זעלבער
 צייט געבאטען אלע זאכען וואס איהר זאלט
 טהון: 19 אונד מיר זענען אונזעקעצויגען
 פון חורב, אונד זענען דורכגעגאנגען דא
 דאזיגע גאנץ גרויסע אונד פורקטערליכע
 מדבר, וואס איהר האט געזעהען אויף דעם
 וועג פון דעם בארג פון דעם אמור, אזוי
 וויא דער האר אונזער גאט האט אונס געבאטען;
 אונד מיר זענען געקומען ביז קיין קדש
 ברנע: 20 אונד אייך האב צו אייך געזאגט,
 איהר זענט געקומען ביז צו דעם בארג פון
 דעם אמור, וואס דער האר אונזער גאט האט
 צו אונס געגעבען: 21 זעה, דער האר דיין
 גאט האט פאר דיר געגעבען דאס לאנד,
 גיט ארויף אונד געט עס איין, אזוי וויא
 דער האר פון דייןע פעטער האט צו דיר גערעט,
 דא זאלסט דיר מיט גענומען, אונד דא
 זאלסט דיר מיט גענומען: 22 אזוי האט
 איהר אייך אלע צו מיר געענטפערט, אונד
 איהר האט געזאגט, מיר ווילען פאר אונס
 אויספארשען דאס לאנד, אונד וויא וועלען
 אונס צוריק ברענגען אנטווארט אויפער
 דעם וועג אויף וועלען מיר וועלען קומען: 23
 אונד דא זאך איז וואויל געפעלען אין מיניע
 אויבען, אונד אייך האב פון אייך גענומען
 צוועלף מענער, פון אימליכען שבת א מאן: 24
 אונד וויא האבען זיך אומגעקערט
 אונד זיין זענען ארויפגעגאנגען אויף דעם
 בארג, אונד וויא זענען געגאנגען ביז צו
 דעם טאל אשכול, אונד וויא האבען עס
 אויסגעפארשט: 25 אונד וויא האבען גענומען
 אין זייער הענד פון דא פירות פון דעם לאנד
 אונד וויא האבען זיין ארויפגעבראכט צו
 אונס; אונד וויא האבען אונס געבראכט
 אן אנטווארט, אונד וויא האבען געזאגט,
 דאס לאנד איז גוט, וואס דער האר, אונזער
 גאט וויל אונס געבען: 26 אָבער איהר
 האט מיט געזאגט ארויפ-
 גיין, אונד איהר האט ווידערגעשפעניגט
 קעגען דעם געפעהל פון דעם האר איינער
 גאט: 27 אונד איהר האט געמוקעלט אין
 איירע געצעלשער, אונד איהר האט געזאגט,
 ווייל גאט האט אונס פיינד אזוי האט ער
 אונס ארויסגעבראכט אויס דעם לאנד
 מצרים, אונס צו געבען אין דער האנד
 פון דעם אמורי פרי אונס צו פערטיליגען: 28
 און אזוי זאלען

12 לכם: איהר אטא לכי סרנכם ומשאכם ודרככם:
 13 וכן לכם אנשים חכמים ובעלים ודעים לשבתים
 14 ואנשים בראשכם: ותשע אתי ותאמר מוכרדכי
 15 אשר יכרת קשתי: ואני אנדדאני שבתים אנשים
 16 חכמים ודעים ואני אהם ראשים עליהם שר אלפים
 17 ותרמאנושר המשיח ושר עשרת ושרים לשבתים
 18 ואני אדעפסמכם בעת ההוא ואמר שמי בראשכם
 19 ושפטם ידן בראש ובראשיו וכן נד: לא תכירו
 20 פנים במשפט בקרבן כדל תשמען לא תגורו מפראש
 21 כי המשפט לאלהים הוא ותדבר אשר יקשה מכם
 22 תדברון אלי ושמעתי: ואני אהם בעת ההוא את
 23 ברהבקים אשר תשעון: ותשע מדיב וכלך את קל
 24 המדבר הנדל ותגורו וזה אשר ראיתם וידך נד
 25 האמר באשר צוה ידוה אלהי אתי ותבא עד קדש
 26 ברנע: ואמר אלכם באהם ערדתי האמר אשר דודתי
 27 אלהי נתן לני: ואני נתן ידוה אלהי לפני אתי
 28 האמר וכל רש באשר דבר ידוה אלהי אבתי לך
 29 אלהיך ואלימות: ותקרבון אלי בלכם ותאמרו ושלחתי
 30 אנשים לפני וחסדילי אתה האמר וישבו אתי דבר
 31 אתה תדבר אשר יגלה ואת הקדים אשר נבא אלהי:
 32 וישב בעני דבר ואמר מכם שנים עשר אנשים אשר
 33 אתי לשבת: וישב בעני דבר הכהן הכהן אשר של
 34 ה וידוה אתי: וידוה בדם מפרי האמר וידוה אלהי
 35 השבו אתי דבר האמר טובה האמר אשר אלהי
 36 נתן לני: ולא אהם לללל ותמרו אתי דוה אלהיכם:
 37 ותרגו באהליכם ותאמרו בשנת ידוה אתי וציאט
 38 מצרי מצרים לחת אתי ביד האמר להשמדתי: אלהי

אָהַבְתָּ עֲלֵיהֶם אֶת־לִבְּכֶם לֹא־רָעָם בְּדוֹלֵרָם
מִמֶּנּוּ עָרִים גְּדוֹלוֹת וּבְעִירָתָם בְּשָׂמָיִם וּנְסִיבֵי עֲמֻמִּים רָאִיתָ
שָׁם: וְאָמַר אֲלֵכֶם לֹא־תַעֲרֹצוּן וְלֹא־תִדְרֹאֲנָם מִתּוֹבָה: 29
וְהָיָה אֲלֵיכֶם הַדָּוָר לִפְנֵיכֶם הוּא יִלְחָם לָכֶם כָּכָל אֲשֶׁר לִי
עֲשֵׂה אִתְּכֶם בְּמִצְוֹתַי לְעֵינֵיכֶם: וּבְמִדְבָּר אֲשֶׁר רָאִיתָ 31
אֲשֶׁר נִשְׁאָף דָּוָה אֶלְדָּוָה כְּאֲשֶׁר תִּשְׁאָף אִתְּכֶם בְּכָל־
הַדָּוָה אֲשֶׁר תִּלְחָכֶם עַד־כִּפְּאֶכֶם עַד־תִּמְקֹם הוּא: וּבְמִדְבָּר 32
הוּא אֵינְכֶם מֵאִמִּים בְּדוֹהָ אֲלֵיכֶם: הַדָּוָה לִפְנֵיכֶם 33
בְּדָוָה לִתְּרָ לָכֶם מִקֹּדֶם לִתְּרָכֶם בְּאֵשׁ לִלְלָה לֹא־תִלְחָכֶם
בְּדָוָה אֲשֶׁר תִּלְחָכֶם וּבְעֵינֵי יוֹשֵׁם: וְשָׁמַע דָּוָה אֶת־ 34
קוֹל דְּבָרֵיכֶם וַיִּקְרָא וַיִּשָּׁבַע לֵאמֹר: אֲסִי־רָאָה אֵשׁ לֹהֶת
בְּאֵשִׁים הָאֵלֶּה הַדָּוָה הָיָה אֶת־הָאָרֶץ בְּמִדְבָּר אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי לָתֵת לְאַבְרָהָם: וְלֹאִי כָל־כֹּדֶשׁוֹ הוּא 35
רָאָה וְלֹאֲתָן אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר בְּדָוָה בְּהוֹלִכֵי יָעַן אֲשֶׁר
מָלָא אֶתֶּר דָּוָה: נִסְיָו הִתְאַפָּה דָּוָה בְּנִלְחָמָם לֵאמֹר 37
נִסְיָתָהּ לֹא־תִכְבָּא שָׁם: וְהוֹשַׁע בְּדָוָה הַנְּסִיב לִפְנֵיךְ הוּא 38
יָבֹא שָׁמָּה אִתּוֹ חֹק בִּירְדָּוָה יִתְּחַלֵּה אֶת־יִשְׂרָאֵל: וּשְׁמִכֶם 39
אֲשֶׁר אִמְרָתֶם לְבֹו דָּוָה וּבְיָכֶם אֲשֶׁר לֹא־רָצוּ הַיּוֹשִׁים
מִיָּד הָיָה יָבֹא שָׁמָּה וְלָכֶם אִתְּכֶם הָיָה יִירָשְׁתֶּם:
וְאַתֶּם פָּנִי לָכֶם וּסְעוּ הַמִּדְבָּרָה הַדָּוָה יִסְסֹף: וְתַעֲשׂוּ 41
וְתִאמְרוּ אֵלֵי הַמֶּלֶךְ לְדוֹהָ אֲנִי עָלִיתִי וְנִלְחָמְתִּי כָכָל־
אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ דָּוָה אֶלְדָּוָה וְתַחֲרִי אֵשׁ אֶת־כִּלְכִּל מִלְחָמָתִי
וְתִקְרֵי לְעֵלֵת הַהִרָה: וְאָמַר דָּוָה אֵלֵי אֲמִר לָכֶם לֹא 42
תַּעֲלֹו וְלֹא־תִלְחָמוּ כִּי אֲנִי בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִנָּפֶה לִפְנֵי
אֵיבֵיכֶם: וְאָדָּר אֲלֵיכֶם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וְתִמְרוּ אֶת־פִּי דָּוָה 43
וְתִדְּרוּ וְתַעֲלֹו הַהִרָה: וְנָא הָאֲמִיר הַיָּשִׁב בְּתֵר הַהוּא 44
לְקִרְאָתְכֶם וְיִדְּפוּ אִתְּכֶם כְּאֲשֶׁר תַּעֲשִׂיהֶם הַדְּבָרִים וַיִּתְּבוּ

וְאֵלֶּכֶן מִיר אַרְוִיפְגִּיין? אֲוִנְעָרַע בְּרִידֶר
הָאֲבָעַן נַעֲמֵאכֶם צוֹנְיִין אֲוִנְעָרַע הָעֶרֶךְ
צָעַר, אַזוּי צו זאָנְען, עַם אִיו א גְּרוּים
פֹּאֲלֶךְ, אֲוִנְד הַעֲכָעַר פֹּון אֲוִנְס, דִּיא שְׁמַעַט
זַעֲנֶען גְּרוּיֶסע אֲוִנְד פֶּעסַטַע (זִיִּיא גְּרִיִּיכֶען)
בִּיו צוֹם הַיִּמְעֵל, מִיר הָאֲבָעַן אֲוִיךְ דָּאָרְט
נַעֲוֶעֱהֶען דִּיא קִינְדֶּר פֹּון עָנֹן (דִּיא
רִינְען): 29 אֲוִנְד אֲוִיךְ הָאֲב צו אֲוִיךְ
נַעֲוֹאנְט, אֲוִיךְ זאַלֵט אֲוִיךְ נִיט דַּעֲרִשְׁרַע־
קַען, אֲוִנְד אֲוִיךְ זאַלֵט אֲוִיךְ פֹּאר זִיִּיא
נִיט פֹּאָרְכֶּטַען: 30 דַּעֲר הָאָר אֲוִיךְ נִיט
וֹנֵאם גִּיִּיש פֹּאר אֲוִיךְ, עַר וֹנַעַט פֹּאר אֲוִיךְ
מִלְחָמָה הָאֲלַטַען, נֶאָךְ אֲלַעַם וֹנֵאם עַר
הָאֵט נַעֲטֹהֵן אִין מִצְרִים פֹּאר אֲוִיךְ
אֲוִינְען: 31 אֲוִנְד אִין דַּעֲר מִדְבָּר וֹנֵאם
דִּיא הָאָסֵט נַעֲוֶעֱהֶען, וִיִּיא דַּעֲר הָאָר דִּיִּין
נִיט הָאָט דִּיך נַעֲטֹרֶאנְען אַזוּי וִיִּיא א מֵאָן
טִרְאָנְט זִיִּין זוֹהֶךְ, אֲוִיךְ דַּעַם נֶאָנְצֶען וֹנַעב
וֹנֵאם אֲוִיךְ זַעַט נַעֲנֶאנְגֶען בִּיו אֲוִיךְ
זַעַט אֲנַנְעִקוּמַען צו דַּעַם דָּאֲוִינְען אָרְט:
32 אָבַעַר אִין דַּעֲר דָּאֲוִינְעַר זַאךְ הָאָט
אֲוִיךְ נִיט נַעֲגִלִיבֵט אִין דַּעַם הָאָר אֲוִיךְ
נִיט: 33 וֹנֵאם אִיו פֹּאר אֲוִיךְ נַעֲנֶאנְגֶען
אִין דַּעַם וֹנַעב, אֲוִיךְ אֲוִיסִצוֹנְעֶהֶען אַן אָרְט
אֲוִיךְ רוֹהֶען צו מֵאָכֶען, דוּרַךְ א פִּיִּיעַר
בִּיִּיא נֶאָכֵט, אֲוִם אֲוִיךְ צו נִיִּיוִנְען דַּעַם וֹנַעב

א וְאֵלֶּכֶן בִּיִּיא טָאג: 31 אֲוִנְד נִיט הָאָט נַעֲהֶערֵט דָּאָם קוֹל פֹּון אֲוִיךְ נַעֲרִשְׁטֶער,
אֲוִנְד עַר הָאָט נַעֲצָאָרְנֵט, אֲוִנְד נַעֲשׂוּוֹאִירֶען אַזוּי צו זאָנְען: 35 אֲוִיב אֲוִינְעַר פֹּון דִּיא
מַעֲנַעַר פֹּון דַּעַם דָּאֲוִינְען שְׁלַעַכְטַען דוּר וֹנַעט זַעֲהֶען דָּאָם גוֹטַע לֵאנְד וֹנֵאם אֲוִיךְ הָאֲב
נַעֲשׂוּוֹאִירֶען צו נַעֲבַעַן צו אֲוִיךְ פֶּעסַטֶער: 36 גִּיִּיעֲרֵט כָּל־ב, דַּעֲר זוֹהֶן פֹּון יִפְנֹה, עַר
וֹנַעט עַם זַעֲהֶען, אֲוִנְד צו אֲוִיב וֹנַעט אֲוִיךְ נַעֲבַעַן דָּאָם לֵאנְד אֲוִיךְ וֹנַעטֶעם עַר הָאָט
נַעֲטֹרֶעטַען, אֲוִנְד צו זִינְע קִינְדֶּר, וִיִּיל עַר הָאָט נִיט פֹּאָלִקוּמַען נֶאָכְנַעֲפֹאֲלֵנְט:
37 אֲוִיךְ אֲוִיךְ מִיר הָאָט עַר נַעֲצָאָרְנֵט אֲוִיךְ נַעֲטֹנְעֶען, אַזוּי צו זאָנְען, דִּיא זאַלֵט אֲוִיךְ
נִיט דָּאָרְט אֲוִיךְ קוּמַען: 38 וְהוֹשַׁע דַּעֲר זוֹהֶן פֹּון נוֹן, דַּעֲר וֹנֵאם שְׁטִיט פֹּאר דִּיר, עַר
זַאֵל דָּאָרְט אֲוִיךְ קוּמַען, אֲוִיב זאַלֵט דִּיא שְׁטֹאָרְקַען, וְוֹאָרִין עַר וֹנַעט וְיִשְׂרָאֵל מֵאָכֶען
אָרְבַּען: 39 אֲוִנְד אֲוִיךְ קִלְיִנַע קִינְדֶּר, פֹּון וֹנַעטֶעם אֲוִיךְ הָאָט נַעֲוֹאנְט אַז זִיִּיא
וֹנַעלֶען זִיִּין צו רֹיב, אֲוִנְד אֲוִיךְ קִינְדֶּר וֹנֵאם וִיִּיסֶען נִיט הִינְט פֹּון גוֹטֶעם אָדַעַר
שְׁלַעַכְטֶעם, זִיִּיא וֹנַעלֶען דָּאָרְט אֲוִיךְ קוּמַען, אֲוִנְד צו זִיִּיא וֹנַעט אֲוִיךְ עַם נַעֲבַעַן, אֲוִנְד
זִיִּיא וֹנַעלֶען עַם יִרְשָׁן: 40 אָבַעַר אֲוִיךְ, קַעֲרֵט אֲוִיךְ אֲוִם אֲוִנְד צִיָּהֵט אִין דַּעֲר
מִדְבָּר אֲרִיִּין אֲוִיךְ דַּעַם וֹנַעב פֹּון יֵם סוֹף: 41 אֲוִנְד אֲוִיךְ הָאָט נַעֲאָנְטוֹוֹאֲרַטֶעט אֲוִנְד
צו מִיר נַעֲוֹאנְט, מִיר הָאָבַעַן נַעֲוִידִיגֵט קַעֲנֶען נִיט, מִיר וֹנַעלֶען אַרְוִיפְגִּיין אֲוִנְד מִיר
וֹנַעלֶען מִלְחָמָה הָאֲלַטַען, נֶאָךְ אֲלַעַם אַזוּי וִיִּיא דַּעֲר הָאָר אֲוִינְעַר נִיט הָאָט אֲוִנְס נַעֲ-
בֹאטַען, אֲוִנְד אֲוִיךְ הָאָט אֲנַנְעִבֶאָרְטֶעלֵט אֲוִיךְ קִינְדֶּר זִיִּין כָּל־זוֹן, אֲוִנְד אֲוִיךְ זַעַט
אֲנַנְעֶבֶרִיִּיט נַעֲוֶעֱהֶען אַרְוִיפְגִּיין אֲוִיךְ דַּעַם בֹּאָרַג: 42 אֲוִנְד נִיט הָאָט צו מִיר נַעֲוֹאנְט,
זַאג צו זִיִּיא, אֲוִיךְ זאַלֵט נִיט אַרְוִיפְגִּיין, אֲוִנְד אֲוִיךְ זאַלֵט נִיט מִלְחָמָה הָאֲלַטַען, וְוֹאָרִין
אֲוִיךְ בִּין נִיט צוֹוִישְׁען אֲוִיךְ, אַז אֲוִיךְ זאַלֵט נִיט נַעֲוֹאֲלֵט הָעֶרֶךְ, אֲוִנְד אֲוִיךְ
הָאָט וְוִידֶערֶנְשְׁפֶענִיגֵט קַעֲנֶען דַּעַם בַּעֲפֶעֱחֵל פֹּון נִיט, אֲוִנְד אֲוִיךְ הָאָט נַעֲמֹוּוִיִּלִּיגֵט
אֲוִנְד אֲוִיךְ זַעַט אַרְוִיפְגִּיין אֲוִיךְ דַּעַם בֹּאָרַג: 44 אֲוִנְד דַּעֲר אֲוִיךְ וֹנֵאם וְוֹאִינְט
אֲוִיךְ דַּעַם דָּאֲוִינְען בֹּאָרַג אִיו אַרְוִיסֶעֲנֶאנְגֶען אֲוִיךְ עֲנַטְקֶעבֶען, אֲוִנְד זִיִּיא הָאָבַעַן
אֲוִיךְ פֶּעֲרֹאָנְט אַזוּי וִיִּיא דִּיא בִּינְען טוֹהֶן עַם, אֲוִנְד זִיִּיא הָאָבַעַן אֲוִיךְ נַעֲשְׁטוּיֶסֶען

פון שער ביו קיין חרמה: 45 אונד איהר
האט אייך צוריקגעקערט אונד האט
געוויינט פאר גאט, אבער גאט האט נישט
געהערט אייער קול, אונד ער האט נישט
געהארכט צו אייך: 46 אזוי זענט איהר
פערבליבען אין קדש פיל טעג, אזוי וויא
דיא טעג וואס איהר זענט פערבליבען:

קאפיטעל ב

1 אונד מיר האבען אונס אומגעקערט,
אונד מיר האבען געצויגען צו דער
מדבר, אויף דעם וועג פון ים סוף, אזוי
וויא גאט האט צו מיר גערעט; אונד מיר
האבען ארומגערינגעלט דעם בארג שער
פיל טעג: 2 אונד גאט האט צו מיר
געזאגט, אזוי צו זאגען: 3 איהר האט
שוין גענוג ארומגערינגעלט דעם דאזיגען
בארג, קעקרט אייך אונס נאך צפון זייט:
4 אונד דוא זאלסט דעם פאלק געביטען
אזוי צו זאגען, איהר וועט אריבערגיין
אין דיא גרענעץ פון איירע ברידער, דיא
קינדער פון עשו, וואס וואוינט אין שער,
אונד וויא וועלען זיך פאר אייך פארבר

מה אתכם משער עיריכם: ותשבו ותבקרו לפני דוד:
46 ולא שמע דוד בקלכם ולא האזין אליכם: ותשבו בקנש
ימים רבים בימים אשר לשבתם:

ב

א ונפון ונסע המדברה בדרך יסדיון כאשר דבר דוד:
2 אל תבט אתה שער ימים רבים: 3 ואל תאמר
3 דוד אל לאמר: רב לכם סב אתה דוד ודוד פני לכם
4 צפון: ואתה גם צו לאמר אתם עברים מבול אלים
גערעטו הים בשער ודודי אבם ושמרתם מאד:
ה אל תתנו להם כי לא אמן לכם מאד עם מרדך בך
6 הנל בירדעה לעשו ונתי אתה שער: אל תשכח
מאתם בקסף ואכלתם ונסמים חבדו מאתם בקסף
7 ושתיתם: כי דוד אל תדבר בדרך ככל משעה דוד ידע
לכתוב אתה מדבר הנל דוד נה ו ארבעים שנה דוד
8 אל תדבר עמך לא חסדך דבר: ונעבר מאת אחי בך
עשו ותשבים בשער מדרך הערלה מאלת ומשח
9 ובר . 5 ונפון ונעבר דוד מדרך מאב: ואמר
דוד אלי אליהו ארומאב ואל תתן עם מלחמה
כי לא אמן לך מאד ודוד כי לבגדלש נתי אתה
דוד: האמים לפנים וישבו ביה עם גדול ורב ורם
11 גנבים: רפאים וישבו ארבעים גנבים ונאמרים
12 יקראו להם אמים: ובשער ישבו חזיים לפנים ובע
עשו ירשום ושמדום מנבים וישבו סתם כאשר
13 עשו ושראל לא ירשו אשר נתן דוד להם: עשה
קמו ועברו לכם ארבעה דוד ונעבר אתה גד:
14 ותמים אשר יקלבו ונקש ברגל פד אשר יקבע את
נחל דוד שלשים ושמנה שנה ערלם כל ימיו אשר

טען, אבער איהר זאלט אייך זעהר היטען: 5 איהר זאלט זייא נישט אנרייצען,
ווארין איך וועל צו אייך נישט געבען פון זייער לאנד, נישט אמאל פון א טרעטונג פון
א פוסבאלען, ווארין איך האב געגעבען דעם בארג שער אלס ורושה צו עשו:
6 עסענזארג זאלט איהר פון זייא קויפען פאר געלד, אונד איהר זאלט עסען, אונד
אויף וואסער זאלט איהר פון זייא קויפען פאר געלד, אונד איהר זאלט טרינקען:
7 ווארין דער האר דיין גאט האט דיר געגעבןט אין אלע ווערק פון דייןע הענד, ער
האט געוואוסט דיין ארומגיין אין דער דאזיגער גרויסער מדבר דיוע פערציג יאהר,
דער האר דיין גאט איז מיט דיר, ער האט דיר קיין שום זאך נישט געלאזט פעהלען:
8 אונד מיר זענען אריבערגעגאנגען פון אונזערע ברידער, דיא קינדער פון עשו וואס
האבען געוואוינט אין שער, אויף דעם וועג פון דעם פלוין אילת, אונד פון עציין
גבר—אונד מיר האבען זיך אומגעקערט אונד זענען אריבערגעגאנגען אויף דעם
וועג פון דער מדבר מאב: 9 אונד גאט האט צו מיר געזאגט, דוא זאלסט נישט מאב
בעליידיגען, אונד דוא זאלסט זייא נישט אנרייצען צו א מלחמה, ווארין איך וועל דיר
נישט געבען פון זיין לאנד אן ערבטייל, ווארין איך האב צו דיא קינדער פון לוז
געגעבען ער פאר א ורושה: 10 דיא אמים האבען פריהער דארט געוואוינט, א גרויס
אונד שטארקעס פאלק, אונד הויך אזוי וויא דיא (ענקים) ריזען: 11 דיא רפאים, זייא
ווערען אויף גערעכענט אזוי וויא דיא ענקים, אונד דיא מואבים ווערען זייא אמים:
12 אונד אין שער האבען פריהער געוואוינט דיא חורים, אבער דיא קינדער פון עשו
האבען זייא פארטריבען, אונד האבען זייא פאר זיך פערטיילגט, אונד זייא האבען זיך
בענעצט אין זיירע שטעל, אזוי וויא ישראל האט געטהון צו דעם לאנד פון זיינע
וירושע וואס גאט האט צו זייא געגעבען: 13 אצונד, שטעהט אויף אונד זייט
אריבער דעם טייך ורד, אונד מיר זענען אריבערגעגאנגען דעם טייך ורד:
14 אונד דיא טעג וואס מיר זענען געגאנגען פון קדש ברנע ביז מיר
זענען אריבער געגאנגען דעם טייך ורד, זענען געוועזען אכט אונד דרייסיג
יאהר, ביז דאס גאנצע דור פון דיא מלחמה לייט זענען אויסגעשטארבען

פון צווישען דער מחנה, אזוי וויא גאט
 האט צו זיין געשונאוינערען: 15 אונד דיא
 האנד פון גאט איז אויף קענען זיין גע-
 ווענען אום זיין צו פערטילגען פון
 צווישען דער מחנה ביז זיין זענען
 געציליך אויסגעשטארבען: 16 אונד
 עס איז געווענען ווען אלע מלחמה לייט
 זענען אים גאנצען אויסגעשטארבען פון
 צווישען דעם פאלק: 17 אזוי האט גאט
 צו מיר גערעט אזוי צו זאגען: 18 דוא
 וועסט היינט איבערפאהרען דיא גרענעץ
 פון מואב, בייא ער: 19 אונד דוא וועסט
 גענעהען קעגענאיבער דיא קינדער
 עמון; דוא זאלסט זיין נישט בעלאגערען,
 אונד דוא זאלסט זיין נישט אנרייצען,
 ווארין איך וועל דיר נישט געבען פון דעם
 לאנד פון דיא קינדער עמון אלס ורשה,
 ווארין איך האב עס געגעבען צו דיא
 קינדער פון לויט אלס ורשה: 20 דאס
 איז אויף אנגעזעענע אלס דאס לאנד
 פון דיא רפאים דיא רפאים האבען דארין
 פריהער געוואוינט אונד דיא עמונים הא-
 בען זיין גערופען זומזים: 21 עס איז
 געווענען א גרויס אונד שטארקעס פאלק,
 אזוי וויא דיא ענקים, אבער גאט האט
 זיין פאר זיירע אויגען פערטילגט, אונד
 האבען זיך אין זיירע שטעל געזעצט: 22 אזוי וויא ער האט געטהון צו דיא קינדער
 פון עשו וואס האבען געוואוינט אין שעיר ווען ער האט דעם חורי פערטילגט פאר
 זיין, אונד ער האט זיין פערטריבען, אונד זיין האבען זיך געזעצט אן איהרע שטעל
 ביז צו דעם היינטיגען טאג: 23 אונד דיא עים וואס האבען געוואוינט אין חצרים
 ביז קיין עזה; דיא כפתורים וואס קומען ארויס פון כפתור האבען זיין פערטילגט,
 אונד זיין האבען זיך געזעצט אן זיירע שטעל: 24 שטעהט אויף אונד ציהט, אונד
 גייט אריבער דעם טייף ארנון, עזה איך האב געגעבען אין דיינע האנד סיחון, קעניג
 פון השבון, דעם אמורי אונד זיין לאנד, הייב אן עס איינצונעמען, אונד רייך איהם אן
 מלחמה צו האלטען: 25 דעם היינטיגען טאג וועל איך אנהייבען צו געבען דיינע
 אנגסט אונד דיינע פארכט איבער דיא פעלקער וואס זענען אונטער דעם גאנצען
 הימעל, דיא וואס וועלען נור הערען דיין שם וועלען ציטערן אונד זיך דערשרעקען
 פאר דיר: 26 אונד איך האב געשיקט שלוחים אויס דער מדבר קדמות צו סיחון
 קעניג פון השבון, ווערטער פון שלום. אזוי צו זאגען: 27 איך וועל איבערפאהרען
 איבער דייין לאנד, אויף דעם גלייכען וועג וועל איך גיין, איך וועל נישט אפגערען,
 נישט צור רעכטען אדער צור לינקען: 28 עסענווארג זאלסט דוא מיר געבען פאר געלד
 פערקויפען, אז איך זאל עסען, אונד וואסער זאלסט דוא מיר געבען פאר געלד אז
 איך זאל טרינקען, נור לאז מיר איבערפאהרען צו פוס: 29 אזוי וויא דיא קינדער פון
 עשו, וואס וואוינען אין שעיר, אונד דיא מואבים וואס וואוינען אין ער האבען צו מיר
 געטהון, ביז איך וועל איבערפאהרען דעם ירדן, צו דעם לאנד וואס דער האר אונזער
 גאט האט צו אונס געגעבען: 30 אבער סיחון קעניג פון השבון האט אונס נישט גע-
 לאזט איבערפאהרען, ווארין דער האר דיין גאט האט פערהארטעט זיין געמיט, אונד
 ער האט פערשטארקט זיין הארץ, פרי ער זאל איהם געבען אין דיינע האנד, אזוי
 וויא עס איז דעם היינטיגען טאג: 31 אונד גאט האט צו מיר געזאגט, עזה איך
 האב אנגעהויבען פאר דיר צו געבען סיחון אונד זיין לאנד, הייב אן איהם צו
 פערטרייבען, אונד זיין לאנד צו ירשען: 32 אזוי איז סיחון ארויסגעגאנגען

אונם ענטקענען, ער אונד זיין נאנצעס
פאלק מלחמה צו האלטען אין יהודה:
33 אבער דער האר אונזער נאט האט
איהם פאר אונם געגעבען, אונד מיר
האבען איהם געשלאגען אונד זיינע זיהן,
אונד זיין נאנצעס פאלק: 34 אונד מיר
האבען איינגענומען אלע זיינע שטעט
אין דערזעלבנער צייט. אונד מיר האבען
פערטילגט מענער אונד נויבער אונד
דיא קליינע קינדער, מיר האבען גאר
קיינעם נישט איבריג געלאזען: 35 נייערט
דיא בהמות האבען מיר פאר אונם גע-
רויבט, אונד דעם זאקרויב פון דיא
שטעט וואס מיר האבען איינגענומען:
36 פון ערווער, וואס איז בייא דעם טייף
ארנון, אונד דיא שטאט וואס איז בייא
דעם טייף, אונד ביז גלעד איז נישט גע-
וועזען קיין שום שטאט וואס איז געוועזען
שטארקער פון אונם, דאס אלעס האט
דער האר אונזער נאט פאר אונם גע-
געבען: 37 נייערט צו דעם לאנד פון
דיא קינדער פון עמון האסט דוא דיך
נישט געענהנט, דיא נאנצע זייט פון דעם
טייף יבוק, אונד דיא שטעט פון דעם געבירנע, אונד אלעס וואס דער האר
אונזער נאט האט געפאטען:

קאפיטעל ג

1 אונד מיר האבען זיך אומגעקערט אונד זענען ארויפגעגאנגען אויף דעם וועג קיין
בשן, אזוי איז עוג דער קעניג פון בשן ארויפגעגאנגען אונם ענטקענען, ער אונד זיין
נאנצעס פאלק, מלחמה צו האלטען אין אדרעי: 2 אונד נאט האט צו מיר געזאגט,
דוא זאלסט דיך נישט פאר איהם פארקטען, ווארין איך האב איהם אונד זיין נאנצעס
פאלק אונד זיין לאנד אין זיינע האנד געגעבען, אונד דוא זאלסט צו איהם טהון אזוי
וויא דוא האסט געטהון צו סיחון קעניג פון אמורי וואס האט געוואוינט אין חשבון:
3 אונד דער האר אונזער נאט האט אויף אין אונזערע הענד געגעבען עוג קעניג פון
בשן, אונד זיין נאנצעס פאלק, אונד מיר האבען איהם געשלאגען, ביז מיר האבען
איהם נישט איבערגעלאזט אן איבערבלייבונג: 4 אונד מיר האבען איינגענומען אלע
זיינע שטעט, צו דערזעלבנער צייט איז נישט געוועזען א שטאט וואס מיר האבען נישט
פון וויא אונזעקענומען, זעכציג שטעט, דאס נאנצע חלק לאנד ארגוב, וואס האט
געהערט צו דעם קעניגרייך פון עוג אין בשן: 5 אלע דיא דאזיגע זענען געוועזען
פעסטע שטעט, מיט הויכע מויערן, מיט מויערן אונד רינעל, הויך דיא אפענע שטעט
זעהר פילע: 6 אונד מיר האבען זייא מחרים געוועזען, אזוי וויא מיר האבען געטהון
צו סיחון קעניג פון חשבון, מיר האבען פערטויקט אלע שטעט, מענער, נויבער, אונד
קליינע קינדער: 7 אבער אלע בהמות, אונד דעם זאקרויב פון דיא שטעט האבען
מיר פאר אונם גערויבט: 8 אונד מיר האבען צו דערזעלבנער צייט אונזעקענומען
דאס לאנד פון דער האנד פון דיא צווייא קעניגע, פון דעם אמורי וואס זענען אויף
ינענער זייט ירדן, פון דעם טייף ארגון ביז צו דעם בארג חרמון: 9 דיא צידונים רופען
חרמון שריין, אבער דער אמורי רופט איהם שניר: 10 אלע שטעט פון דעם פלוין,
אונד נאנץ בשן ביז קיין סלבה אונד אדרעי, דיא שטעט פון דעם קעניגרייך פון עוג אין
בשן: 11 נייערט עוג דער קעניג פון בשן איז אליין איבערגעבליבען פון דיא איבריגע

38 סידן לקראתו הוא וכל עמו למלחמה ידעה: ותחת
ידה אלתי לפגע נח אתו ותדבק ותחבל עמו:
39 וילכד אתבליעיו בעת היותו וחרם אתבליעיו מהם
לה תושבים והפך לא השאיר שריד: רק בהחמה בנות
36 לנו ושלל הערים אשר לקדש: משרד אשר על שפת
נהל ארץ והעיר אשר בנהל וצד הנהל לא היתה קרית
אשר שבה מפני אחיהכל נתן ידו אלתי לפגע:
37 רק אל ארץ גרעמין לא קרבת כלל נח וכל וצד
ההר וכל אשר צד ידו אלתי:

ג

א ונח וכל הרד הבקש נחא עני מלחמה לקראת
2 הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: ואמר ידו אל אל
היירא אתו כי ביד נתתי אתו ותחבל עמו ותאחז
ותשית לו כאשר עשית לסידן מלך האמרי אשר ושב
3 בהשבון: חמן ידו אלתי בידו גם אחזת מלך
הבקש ותחבל עמו ונפחו צדבלי השאיר לו שריד:
4 וילכד אתבליעיו בעת היותו לא ויתה קרית אשר
לא לקדש מהם עשית עיר כלתכל ארגוב ממלכת
5 מנו בבשן: כל אלה ערים בצרת חמה גבה וקדם
6 וקרת ליד משרד הפני הרבה מאד: וחרם אותם
כאשר עשית לסידן מלך השבון חרם כל עיר מהם
7 תושבים והפך: וכל בהחמה ושלל הערים בנות לנו:
8 ונחם בעת היותו ותאחז מיד של מלכי האמרי
9 אשר קבער נחמן מנחל ארץ עד יד חרמון: אדרעי
י וצד לחרמון שרן האמרי וקרא לו שניר: כל וצד
המשרד וכל הנהל וכל הבקש מלחמה וצד עיר
11 ממלכת עוג בבשן: כי רכז עוג מלך הבקש נשא משר

הרפאים הנה ערש ערש ברקל הלה הוא ברכת בני
 עמון תשע אמות ארבע וארבע אמות רחבה באמתי
 איש: ואת-הארץ הזאת תשע ברת הנהא משרי¹²
 אשר-על-נחל ארץ חמי דר-הנחל ונריו נחתי לראובני
 ולגדי: וחר הנחל וכל-הקשן ממלכת עוג נתתי לחמי¹³
 עבט המנושה כל חבל הארצ לל-הבשן הנהא וקרא
 ארץ רפאים: ואר ברמנושה לכה את-כל-חבל ארצ¹⁴
 ערבול השור והמקבתי וקרא אתם על-שמי את-
 הבשן חתי ואר עד היום הזה: ולקביר נתתי את-הנחל: ו¹⁵
 וקראובני ולגדי נתתי מן-הנחל ונריו נחל ארץ חמי
 הנחל חבל ועל נחל חבל נבול בני עמון: והערבד¹⁷
 והערבד חבל מנחת ועד ים הערבד ים המלח תחת
 אשדוד המסנה מן-הח: ואני אתכם בעת הזאת לאמר¹⁸
 יהיה אליהם נתן לכם את-הארץ הזאת לרשמה חלוצים
 תעבדו לפני אתכם בני-ישראל כל-בני-חיל: וכן¹⁹
 נשבים ושפכים ומקנכם ידעתי ברמקנה רב לכם ישרו
 בעריכם אשר נתתי לכם: עד אשר-יהיה יהודה וישראל²⁰
 ככם ורשו נסיהם את-הארץ אשר יהיה אליהם נתן
 לכם בעבר הנה ושבכם אש לרשותי אשר נתתי²¹
 לכם: ואת-השוע צויתי בעת ההוא לאמר עקד
 הראת את כל-אשר עשיתי יהיה אליהם לשני המלכות
 האלה בר-עשה יהיה לל-הממלכות אשר אתה²²
 עבר שמה: לא תדאום כי יהיה אליהם הוא
 הנלחם לכם:

ס ס ס מה

ואתחנן אליהם בעת ההוא לאמר: אולי יהיה אמת²³
 החלה לחראת את-עבדך את-יורדך ואת-יורדך החלוקה

בייא ויין נאמען, (דאס לאנד) בשן חות ביז צו דעם היינטיגען טאג: 15 אונד
 צו מקור האב איך געגעבען גלעד: 16 אונד צו ראובן אונד צו גד האב איך
 געגעבען פון גלעד ביז צו דעם טייף ארנון, דיא זייט פון דעם טייף אונד דיא גרענעץ,
 ביז צו דעם טייף יבוק וואס איז דיא גרענעץ פון דיא קינדער עמון: 17 אונד דעם
 פלזין, אונד דעם ירדן, אונד דיא גרענעץ פון בנרת ביז צו דעם ים פון דעם פלזין,
 דאס ים המלח, הינטער דעם אויסגאס פון דיא הייף קענען מורח זייט: 18 אונד איך
 האב אייך צו דערזעלבנער צייט געבאטען, אזוי צו זאגען, דער האר אייער גאט
 נועט אייך געבען דאס דאזיגע לאנד עס צו נישטן, איהר זאלט איבערפאהרען גע-
 טאפענט פאר אייער ברידער דיא קינדער וישראל אלע שטארקע העלדען: 19 גייערש
 אייערע ווייבער אונד קליינע קינדער, אונד אייערע בהמות—איך ווייס אז איהר האט
 פיל בהמות—זייא זאלען בלייבען אין אייערע שטעט וואס איך האב צו אייך געגעבען:
 20 ביז גאט נועט צו אייערע ברידער געבען רוה אזוי וויא אייך, אונד זייא וועלען
 אויך נישטן דאס לאנד וואס דער האר אייער גאט נועט צו זייא געבען אן יענער ווייט
 ירדן, דערנאך זאלט איהר צוריקקעהרען איטליכער צו זיינע ורושה וואס איך האב
 צו אייך געגעבען: 21 אונד דעם יהושוע האב איך צו דערזעלבנער צייט געבאטען
 אזוי צו זאגען, דייער אויגען האבען געזעהען אלעס וואס דער האר אייער גאט האט
 געטהון צו דיא צווייא מלכים, גראד אזוי וועט גאט טהון צו אלע מלכים אזואו דוא
 נועסט דארט אהין איבערפאהרען: 22 דוא זאלסט דיר נישט פאר זייא פארקטען,
 ווארין דער האר אייער גאט נועט אייערע שטעט געבעטען מלחמה האלטען:

ואתחנן

23 אונד איך האב צו דערזעלבנען צייט געבעטען צו גאט, אזוי צו זאגען: 24 א האר גאט!
 דוא האסט אנגעהויבען צו וויינען צו דיין קנעכט דייער גרויסקייט אונד דייער שטארקע האנד,

אזואו איז דען פערהאנדען אזוי א גאט
(וויא דוא) אים הימעל אונד אויף דער
ערד וואס זאל קענען טהון אזוי וויא דוא
טהוסט אונד גלייך אזוי וויא דיינע
שטארקהייט? 25 לאז מיך דאך איבער-
פאהרען, אונד זעהען דאס גוטע לאנד
וואס איז אויף זענער ווייט נידן, אונד
דעם גוטען בארג, אונד לבנון: 26 אבער

גאט האט אויף מיר געצאגט איירעט
זענען, אונד ער האט מיך נישט געוואלט
צוהערען; אונד גאט, האט צו מיר גע-
זאגט, עס איז גענוג פאר דיר, דוא זאלסט
שוין נישט מעהר נאכאמאל צו מיר רעדען
זענען דער דאזיגער זאך: 27 גיין
ארויף אויף דיא שפיץ פון דיא הייף,
אונד הייב אויף דיינע אויגען, קענען
מערב, אונד צפון אונד דרום אונד מזרח
זייט, אונד זעה דאס לאנד מיט דיינע
אויגען, אבער דוא זאלסט נישט איבער-
פאהרען דעם דאזיגען נידן: 28 אונד
געפעהל דעם יהושע, אונד שטארק
איהם אונד געפעסטג איהם, ווארין ער
זעט איבערפאהרען פאר דעם דאזיגען
פאלק, אונד ער זעט זיין מאכען ארבעטן דאס לאנד וואס דוא זעסט זעהען:
29 אונד מיר זענען געבליבען אין דעם טאל, קענענאיבער בית פעור:

קאפיטעל ד

1 אונד אצונד, הערט צו איהר ישראל, צו דיא געזעץ אונד צו דיא משפטים וואס
איך לערן אייך צו טהון, כדי איהר זאלט לעבען, אונד אריינקומען אונד נישט צו
לאנד וואס דער האר, דער גאט פון איירע פעטער זעט צו אייך געבען: 2 איהר
זאלט נישט צומהן צו דעם ווארט וואס איך געפעהל אייך, אונד איהר זאלט נישט מינען
דאפון, צו היטען דיא מצות פון דעם האר אייער גאט וואס איך געביט אייך:
3 איירע אויגען האבען געזעהען וואס גאט האט געטהון אן בעל פעור, ווארין אייך
ליכער מאן וואס איז נאכגעגאנגען נאך בעל פעור האט דער האר דוין גאט פערטיליגט
פון צווישען דיר: 4 אבער איהר וואס האט אייך געהעפט אין דעם האר אייער גאט
זענט אלע היינט לעבעדיג: 5 זעהט, איך האב אייך געלעהרט געזען אונד משפטים
אזוי וויא דער האר מיין גאט האט מיר געבאטען, אזוי צו טהון אין דעם לאנד וואס
איהר קומט דארט אהין עס צו נישט: 6 אונד איהר זאלט זיין היטען אונד טהון,
ווארין דאס איז איירע קלוגהייט, אונד איירע פערשטענדיגקייט פאר דיא אויגען פון
דיא פעלקער, וואס זעלען הערען אלע דיא דאזיגע געזעץ אונד זיין זעלען זאגען,
דאס דאזיגע גרויסע פאלק אליין איז א קלוגעס אונד פערשטענדיגעס פאלק:
7 אזואו איז דען אזוי א גרויס פאלק וואס האט גאט אזוי גאטענט צו איהם, וויא דער
האר אונזער גאט, אין אלעם וואס מיר רופען צו איהם: 8 אונד זעה איז א זאלכעס
גרויסע פאלק וואס האט זאלכע גערעכטע געזעץ אונד משפטים, אזוי וויא דיא דאזיגע
גאנצע תורה, וואס איך געב פאר אייך היינט? 9 היט דו נור, אונד היט זעהר דוין
לייב, אז דוא זאלסט נישט פערנעקען דיא זאכען וואס דיינע אויגען האבען געזעהען,

אונד

אשר מראל בשמים ובארץ אשר יעשה כמשפט
כה וכן יתקד: אעבדנא ונארא אתהארץ הטובה אשר
26 בעבר נתתן הנה הטוב הנה והלבן: ותעבר דנה כי
למענכם ולא שמע אל יאמר דנה אל רבילך אל
27 מוסר דבר אל עוד בדרך הנה: עלה ראש הפסגה ושא
עניך ימה וצפנה ותימנה ומזרח וראה בעיניך כדלא
28 תעבר אתהנתת הנה: וצי אתה יושע ותוקד ואמצוי
כדווא יעבר לפני העם הנה ודוא יתול אותם אתהארץ
29 אשר תראה: ונשב ברא מל בית פעור: פ

ד

א ונתת ישראל שמע אליהם ואלה המשפטים אשר
אני מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם
2 אתהארץ אשר יתת אלתי אתכם נתן לכם: לא
תספו עליהדבר אשר אני מצוה אתכם ולא תגרשו
מצוה לשמר אתמצוה דנה אליהם אשר אני מצוה
3 אתכם: עיניכם הראות את אשרעשה דנה כבעל
פעור כי בלהאיש אשר הלך אחרי בעלפעור השמין
4 דנה אלתי מרבה: ואם הדבקים בידנה אליהם
5 חיים בלכם היום: ראה למחתי אתכם חקים ומשפטים
אשר צווי דנה אלתי לעשות בן בקרב הארץ אשר
6 אתם באים שמה לרשתה: ושמרתם ועשיתם כי הוא
הקמתכם ובינתכם לפני העמים אשר ישמעון את
כלהחוקים האלה ואמרו רק עם חכם וגבון הני
7 הנהל הנה: כי מרני נהל אשרלי אלהים קרבים
8 אלוי בידנה אלתי בכלקראנו אלוי: ומי נהל
אשרלי חקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת
9 אשר אני נתן לפניכם היום: רק השמר לה ושמר
נפשך מאד פרהשבה אתהדברים אשרדאנו עיניך

אונד דאס וויא זאלען ניט אָגעטוהן
ווערען פון דיין הארץ אלע דייע
לעבענסטעג, אָבער דאס זאלסט וויא
לאזען וויסען צו דייע קינדער אונד צו
דייע קינדס קינדער: 10 דעם טאג
וואס דאס בויט געשטאנען פאר דעם
האר דיין גאט אין חורב, ווען גאט האט
צו מיר געזאגט, פערזאמעל צו מיר
דאס פאלק, אונד איך וועל וויא לאזען
הערען מייע ווערטער וואס וויא זאלען
לערנען, כדי וויא זאלען מיך פארקטען
אלע טעג וואס וויא לעבען אויף דעם
לאנד, אונד כדי וויא זאלען וויא לערנען
צו ווירע קינדער: 11 אונד איהר האט
אייך געזעהנט, אונד איהר זענט גע-
שטאנען אונטער דעם בארג, אונד דער
בארג האט געברענגט מיט פייער, בוי אין
מיטען פונם הימעל (איז געוועזען) פינג-
טער, וואלקען אונד געבעל: 12 אונד
גאט האט צו אייך גערעט פון צווישען
דעם פייער; איהר האט נור געהערט
דאס קול פון דיא ווערטער אָבער קיינע
געשטאלט האט איהר ניט געזעהען
נייערט א קול האט איהר געהערט:
13 אונד ער האט צו אייך אָנגעזאגט
זיין ברית וואס ער האט אייך געבאטען

צו טוהן, דיא עשרת הדברים, אונד ער האט וויא געשריבען אויף צווייא שטיינערנע
טאפּעלן: 14 אונד מיר האט גאט צו דערנעלבניער צייט געבאטען אז איך זאל
אייך לערנען געזען אונד משפטים אז איהר זאלט וויא טוהן אין דעם לאנד וואו
איהר דארט אהין איבערפאקרט עס צו ירשען: 15 אונד איהר זאלט איירע לייבער
זעהר היטען, ווארין איהר האט ניט געזעהען קיין שום געשטאלט אן דעם טאג ווען
גאט האט צו אייך גערעט אין חורב פון צווישען דעם פייער: 16 טאמער וועט איהר
אייך פערדארבען אונד איהר וועט צו אייך מאכען א געשניצטעם בילד, א געשטאלט
פון א געצענבילד, פון א זכר אָדער א נקבה: 17 א געשטאלט פון אירנענד א בהמה
וואס איז אין דעם לאנד, א געשטאלט פון אלערלייא פינגעל וואס האבען פליגעל,
אונד וואס פליהען אונטער דעם הימעל: 18 אָדער א געשטאלט פון אלערלייא
קריכענדיגעס וואס איז אין דער ערד, אָדער א געשטאלט פון אלערלייא פיש וואס איז
אין וואסער אונטער דער ערד: 19 אונד טאמער וועסט דאס אויפהייבען דייע אונזען
צום הימעל, אונד דאס וועסט אָנקוקען דיא זון, דיא לבנה, אונד דיא שטערען, אלע
הערשארען פון דעם הימעל, אונד דאס וועסט פערשטויסען ווערען, אונד דאס וועסט
דיך צו וויא ביקען, אונד וויא דינען, דיא וואס דער האר דיין גאט האט וויא אָפגע-
טוילט צו אלע פעלקער וואס זענען אונטער דעם גאנצען הימעל: 20 אונד אייך האט
גאט אָנגענומען אונד ער האט אייך ארויסגעבראכט פון דעם אייזערנעם שטעליך-אויפגען,
פון מצרים, אז איהר זאלט צו איהם זיין א פאלק אן ערבטייל, אזוי וויא עס איז דעם היינ-
טיגען טאג: 21 אָבער גאט האט אויף מיר געזאגט איירעטווענען, אונד ער האט גע-
שוואוירען אז איך זאל ניט איבערפאקערען דעם ירדן, אונד אז איך זאל ניט אריינקומען
אין דעם גושען לאנד, וואס דער האר דיין גאט וועט דיר געבען צו א נחלה: 22 נייערט איך
וועל שטארבען אין דעם דאווענען לאנד, איך וועל ניט אריבערגיין איבער דעם ירדן, אָבער
איהר וועט אריבערגיין, אונד איהר וועט ירשען דאס דאווענע גושען לאנד: 23 אזוי היט
אייך אז איהר זאלט ניט פערנעמען דעם ברית פון דעם האר אייער גאט, וואס ער האט מיט
אייך פורת ברית געוועזען, אז איהר זאלט צו אייך ניט מאכען א געהויענעם בילד א גלייכניס

פון אלעם וואס דער האר דיין נאט האט
דיר (פער) באטען: 24 ווארין דער האר
דיין נאט איז א ברענעדיג פייער, ער
איז א נאט וואס איז זיך נוקם:

25 ווען דוא וועסט געווינען קינדער
אונד קינד'ס קינדער, אונד איהר וועט
אייך פעראלטען אין דעם לאנד אונד
איהר וועט אייך פערדארבען, אונד איהר
וועט מאכען איין געהויענעם בילד, א
גלייכניס פון אלעם, אונד איהר וועט
טהון דאס וואס איז שלעכט אין דיא
אויגען פון דעם האר דיין נאט, אונד
איהם דערצארנען: 26 רוף איך היינט
הימעל אונד ערד קענען אייך פאר
ערות, אז איהר וועט געוויס געשווינד
פערלוירען ווערען פון דעם לאנד וואס
איהר איבערפאהרט דעם ירדן עס דארט
צו ירשען; איהר וועט נישט דארטן איינע
טעג פערלענגערן, נישערט איהר וועט
געוויס פערטיליגט ווערען: 27 אונד נאט
וועט אייך פערשפרייטען צווישען
פערלעכער, אונד איהר וועט איבערגלייבען
ווייניג אין דער צאל אונטער דיא גוים
אונדא נאט וועט אייך דארט אהינפירען:
28 אונד איהר וועט דארט דינען אפֿ

24 כל אשר עוד יתה אלהי: כי יתה אלהי אש אכלה
דוא אל קנא:

כח כרתולד בנים ובני בנים ותשונתם בארץ והשחתם
ועשיהם פסל תמות כל ועשיהם נרע בעני ודור
26 אלהי להבט: העדות כלם היום אתהשמים ואת
הארץ כראבד תאבדו מחר מעל הארץ אשר אתם
עברים אתהנורן שמה לרשתה לאתאריבן ימים
27 עליה כי השמר תשמדו: והפך יתה אתכם בעמים
ונשאתם מתי מספר בנים אשר יתה יתה אתכם
28 שמה: ועבדתםשם אלהים מעשה יד אדם עץ ואבן
אשר לא יראו ולא תשמעו ולא יאכלו ולא ידעו:
29 ובקשתם משם אתהידיה אלהי ומצאת כי תרשעו
ל כלל לבבך ובכלבפשע: בצר לך ומצאך כל תרבים
ל אלה באחרית הימים ושבת ערדיה אלהי ושמעת
31 בקלי: כי אל רחום יתה אלהי לא ירע ולא ישחיתך
32 ולא ישח אחרית אבדתך אשר נשבע להם: כי
שאלנא לימים ראשונים אשר הו לי לפני למותי: אשר
ברא אלהים אדם עלהארץ ולמקצה השמים וערקצה
השמים הנהי כדבר הנהי הו או הנשמע כמרו:
33 השמע עם קול אלהים מדבר מתוך דאש כאשרשמעת
34 אתה וחי: או הנסה אלהים לבוא לקחת לו נז מקרב
נז במסת בלות ובמפתים ובמלקח ובד תוקל
ובורע נמיה ובמוראים גדלים ככל אשרעשה כלם
לה יתה אלהים במצרים לעניו: אתה הראת לדעת כי
36 יתה הוא האלהים אין עוד מלבדו: משהשמים השמימן
את קלו לסינה ועל הארץ הראה אתאשו הנהילה
37 וידברו ששמת מתוך האש: ותחת כי אהב אתאבתך

געטער, דאס ווערן פון מענשען הענה, פון האליך אונד שטיין, וואס קענען נישט זעהען,
נישט הערען, אונד נישט עסען, אונד נישט שמעען: 29 אונד ווען איהר וועט פון דארט
זוכען דעם האר דיין נאט, אזוי וועסט דא איהם געפינען, ווען דוא וועסט איהם
זוכען מיט דיין גאנצען הארץ אונד מיט דיינער גאנצער זעלע: 30 ווען דוא וועסט
בערענגט זיין, אונד אלע דיא דאזיגע זאכען וועלען דיך דערגרייכען אין דיא
לעצטע טעג אונד דוא וועסט צוריקקעהרען צו דעם האר דיין נאט, אונד וועסט
הערען צו זיין קול: 31 ווארין דער האר דיין נאט איז א בארקהערציגער נאט, ער
וועט דיך נישט שלאפן מאכען, אונד ער וועט דיך נישט פערדארבען; אונד ער וועט נישט
פערנעסען דעם ברית פון דיינע עלטערן, וואס ער האט צו זיין געשווארען:
32 ווארין, פרעג דיך נור נאך אויף דיא ערשטע טעג וואס זענען געוועזען פאר דיר,
פון דעם טאג אן ווען נאט האט באשאפען א מענש אויף דער ערד, פון איין עק פון
דעם הימעל ביז צום אנדערן עק פון דעם הימעל, אויב עס איז געוועזען אזא גרויסע
זאך וויא דאס דאזיגע, אנדער אויב אזאלכעס וויא דאס איז אמאל געהערט
געווארען? 33 האט דען א שום פאלק אמאל געהערט אז דאס קול פון נאט זאל
רעדען פון צווישען דעם פייער, אזוי וויא דאס האסט געהערט, אונד ביזט לעבען
געבליבען? 34 אנדער האט נאט אמאל פערזוכט צו קומען, כדי זיך צו געמען א
פאלק פון צווישען אן אנדער פאלק, מיט נסים, אונד מיט צייכען, אונד מיט וואונדער,
אונד מיט מלחמה, אונד מיט א שטארקע האנד, אונד מיט אן אויסגעשטרעקטען
ארעם, אונד מיט גרויסע פארקטען, אלעס אזוי וויא דער האר אייזער נאט האט
צו אייך געטהון אין מצרים, פאר דיינע אויגען? 35 עס איז דיר געווינען
געווארען, אז דוא זאלסט וויסען אז דער האר, איז נאט, אונד חוץ איהם איז
נישט פערהאנדען קיין אנדערער: 36 פון דעם הימעל האט ער דיך געלאזט
הערען זיין קול, כדי דיך צו שטראפען, אונד אויף דער ערד האט ער דיר
געווינען זיין גרויסעם פייער, אונד דאס האסט געהערט זיינע ווערטער פון
צווישען דעם פייער: 37 דאריבער ווייל ער האט געליבט דיינע עלטערן,

ויבחר בנפש אתה ויצאך בשמי בכתו הנזל ממערים:
 לו ידעש נים גלים תצאם מקד מסנה לביאך ליתר⁸⁸
 לך אתה צאם נזחל פנים הנה: תדעת היום השבת³⁹
 אל לבבך כי דעה נא האלוים בשמים ממעל ועל
 הארץ מתחת אין עוד: ושמה אתה צאך ואת מצותיו
 אשר אלהיך מצד הים אשר ימנך לך ולבנה אחיך
 ולמנן פאריך: מים על תאדמה אשר דעה אל תהי נקו
 לך בלתימים: פ

או יבדיל משה שלש ערים בעבר הנהן מותה שמש:⁴¹
 לם שמה רחם אשר ידעה אתה צאך בבלידעת⁴²
 ונא לא שנה לו מקמל שלשם ום אל תחת מותה
 נאל תד: אתה צאך במדבר בארץ המישור לראבנ⁴³
 ואתה צאך בלדך לך ואתה צאך בבשן למנש: ואת⁴⁴
 הנהן אשר שם משה למנן בני ישראל: אלה הנהן⁴⁵
 והנהן ומשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל
 בנאדם ממערים: בלדך הנהן בנא מל בית פער⁴⁶
 בארץ סחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר
 הנה משה ובני ישראל בנאדם ממערים: ויהי⁴⁷
 אתה צאך ואתה צאך: עת מלך הבשן שני מלך האמרי
 אשר בעבר הנהן מותה שמש: מלך אשר על⁴⁸
 שפתה אלן ויהי שניא נא חרמו: ויהי⁴⁹
 הערבה עבר הנהן מותה ויהי ים הערבה סחן
 אשנה הסנה: פ

ה
 הקרא משה אל כל ישראל ואמר אליהם שמע ישראל א
 אתה צאך ואתה צאך אשר אלהיך ויהי באונכם
 הים ולמדתם אתם ושמרתם לשמם: דעה אל תהי: ד

והוא דיא זון גייט אויף: 42 כדי דער רצח זאל דארט אהין אנטלויפן, דער
 וואס וועט הרגנען ווין חבר אומוויסענשליך, אונד ער איז איהם נישט געוועזען קיין
 שונא פון נעכטען אדער אייערנעכטען, אז ער זאל אנטלויפן צו איינע פון דיא
 דאזיגע שטעט, אונד זאל לעבען בלייבען: 43 בצר אין דער מדבר, אין דעם
 לאנד פון דעם פלוין, וואס געהערט צו ראובן; אונד ראמות אין גלעד, וואס
 געהערט צו גד; אונד בולן אין בִּשָּׁן, וואס געהערט צו מנשה: 44 אונד דאס
 איז דיא תורה וואס משה האט פארגעלייגט פאר דיא קינדער ישראל: 45 דאס
 זענען דיא צייגניסע אונד דיא געזעץ ווען זייא זענען ארויסגעגאנגען אויס מצרים:
 46 אן דיוער זייט ירדן, אין דעם טאל, קענענאייבער בית פער, אין דעם
 לאנד פון סחן קעניג פון אמרי, וואס האט געוואוינט אין השבון, וועלכען משה
 אונד דיא קינדער ישראל האבען געשלאגען ווען זייא זענען ארויסגעגאנגען
 אויס מצרים: 47 אונד זייא האבען געירשט זיין לאנד, אונד דאס לאנד פון
 עוג קעניג פון בִּשָּׁן, דיא צווייא מלכים פון דעם אמרי וואס איז אויף
 זענער זייט ירדן, וואו דיא זון גייט אויף: 48 פון ערצה, וואס איז
 גיין דעם בארשען פון דעם טייף ארנן אונד ביז צו דעם בארג שייאן,
 דאס איז חרמון: 49 אונד דעם גאנצען פלוין פון דיוער זייט ירדן, קער
 גען מזרח-זייט, אונד ביז צום ים פון דעם פלוין אונטער דיא אויסגיסונג
 פון דיא הייף:

קאפיטעל ה

1 אונד משה האט גערופען צו גאנץ ישראל אונד ער האט צו זייא געזאגט, הערט צו
 ישראל דיא געזעץ אונד דיא משפטים וואס איך רעד היינט אין איירע אויערע, אונד
 איהר זאלט זייא לערנען אונד איהר זאלט זייא היטען אונד מהיין: 2 דער האר אונזער האט

האט מיט אונס פֿורט ברית געוועזען אין
 הרב: 3 נישט מיט אונזערע עלטערן
 אליין האט נאט געמאכט דעם דאזיגען
 ברית, נישט מיט אונס, מיר, דיא
 דאזיגע וואס זענען היינט דא; מיט אונס
 אלע וואס לעבען: 4 נאט האט מיט
 אייך גערעט פֿנים אל פֿנים אויף דעם
 בארג פֿון צווישען דעם פֿייער: 5 איך
 בין געשטאנען צווישען נאט אונד אייך,
 אין דערזעלביגער צייט, אום אייך צו
 זאגען דאס ווארט פֿון נאט, ווארין אייך
 האט אייך געפֿארקטען פֿאר דעם פֿייער,
 אונד אייך זענט נישט ארויף געפֿאנגען
 אויף דעם בארג, — אזוי צו זאגען:
 6 איך בין דער האר דיין נאט, וואס
 האט דיך ארויסגעפֿראכט אויס דעם
 לאנד מצרים, פֿון דעם קנעכטשויז: 7 עס
 זאל צו דיר נישט זיין קיינע אנדערע גע-
 טער פֿאר מיין פֿנים: 8 דוא זאלסט דיר
 נישט מאכען קיין געהויענעם בילד, קיין
 שום גליוקנים, וואס איז אויבען אין דעם
 הימעל אדער אונטען אויף דער ערד,
 אונד וואס איז אים וואסער אונטער דער

3 ברית עמנו ברית בורח: לא אתאבותי ברית דתה
 אתהברית האת כי אתה אהט אלה פה היום כלנו
 4 חיים: פנים ו בפנים דבר דתה עמכם בבר מחד
 ה האט: אנכי עמד בקדוה ובעינים בעת הווא לחד
 לכם אתהברית דתה כי דהאם מפני האש ולא עליתם
 6 בדר לאמר: אנכי דתה אלהה אשר הצאתה
 7 מארץ מצרים מבית עבריים: לא דתה קד אלהים
 8 אחרים על פני לא תשחך קד פסל כל המנה אשר
 בשמים ו ממעל אשר בארץ מפתח אשר במים ו
 9 מפתח לארץ: לא תשחך להם ולא תעבדם כי אנכי
 דתה אלהה אל קד פד אבות על פנים ועל
 10 שלשים ועל דברים לשנא: ועשה חסד לאלפים
 11 לאביו ולשכמו מעות: ו לא תשא את שמך דתה
 אלהה לשוא כי לא יקד דתה את אשר ישא את שמו
 12 לשוא: ו שמור את דת השבת לקדשו כאשר צוה
 13 דתה אלהה: ששת ימים עבדת וצוית כל מלאכתך:
 14 ויום השבע שבת ו לדתה אלהה לא תעשה כל
 מלאכה אתה ובנך ובפד ועבדך ואמך ושורך ופדך
 וכל בהמתך וצדך אשר בשעריך לשני יום עבדת
 15 ואמך קד: וקדוה ברעך הית בארץ מצרים
 וצדך דתה אלהה משם בדר חוקה ובדור נסיה עלי
 16 פן צדך דתה אלהה לעשות את דת השבת: ו כבוד את
 אבך ואת אמך כאשר צוה דתה אלהה לשני ו ארצו
 17 ימך ולשני ימב קד על האדמה אשר דתה אלהה
 18 נתן לך: ו לא תרצה: ו לא תנאף: ו לא
 תגנב: ו לא תענה בקד עד שוא: ו לא
 תתקו אשת רעך ו לא תתאה בית רעך שדו

ערד: 9 דוא זאלסט דיך נישט צו זיין ביקען, אונד
 איך בין דער האר דיין נאט וואס איז זיך נוקם, אונד
 טהוט געדענקען דיא זינד פֿון
 דיא עלטערן אויף דיא קינדער, אונד ביז צום דריטען
 אונד פֿירטען געשלעכט
 צו דיא וואס האבען מיר פֿינד: 10 אונד וואס טהוט
 גנאד צו שווענדע
 וואס ליבען מיר, אונד היטען מיינע מצות: 11 דוא
 זאלסט נישט אויפנעמען
 (שווערען בייא) דעם נאמען פֿון דעם האר דיין
 נאט צו פאלשקייט, ווארין
 נאט וועט נישט אומשוולדיג לאזען דעם וואס
 שווערט פאלש בייא זיין נאמען:
 12 דוא זאלסט היטען דעם טאג פֿון שבת
 איהם צו הייליגען, אזוי וויא
 דער האר דיין נאט האט דיר געפֿאטען:
 13 זעקס טעג זאלסט דוא אר-
 בייטען, אונד דוא זאלסט טהון אלע
 דייע קלאכות: 14 אונד דער זיבטער
 טאג זאל זיין שבת צו דעם האר דיין נאט,
 דוא זאלסט נישט טהון קיין שום
 מלאכה, (נישט) דוא, אונד דיין ווען
 אונד דייע טאכטער, דיין קנעכט אונד
 דייע דינסט-מזיר, דיין אַקס אונד דיין
 אייזעל, אונד (קיינע פֿון) דייע בהמות,
 אונד דער גר וואס איז אין דייע טויערען,
 אז דיין קנעכט אונד דייע דינסט-
 מזיר זאל רוהען אזוי וויא דוא: 15
 אונד דוא זאלסט געדענקען אז דוא
 ביזט געוועזען א קנעכט אין דעם
 לאנד מצרים, אונד דער האר דיין נאט
 האט דיך פֿון דארט ארויסגעצויגען מיט
 א שטארקע האנד אונד מיט אן
 אויסגעשטרעקטען אַרעם, דארום
 האט דער האר דיין נאט דיר געפֿאטען צו
 האלטען דעם טאג פֿון שבת: 16 דוא
 זאלסט עהרען דיין פֿאטער אונד
 דייע מוטער, אזוי וויא דער האר
 דיין נאט האט דיר געפֿאטען, אז דייע
 טעג זאלען זיך פֿערלענגערן, אונד
 עס זאל דיר גוט זיין אויף דעם
 לאנד וואס דער האר דיין נאט וועט
 דיר געבען: 17 דוא זאלסט נישט
 מארדען; אונד דוא זאלסט נישט
 גנבן; אונד דוא זאלסט נישט פאלש
 עדות זאגען אויף דיין חבר: 18
 אונד דוא זאלסט נישט גלויבטען
 דאס ווייב פֿון דיין חבר, זיין פֿעלד,
 דיין חבר; אונד דוא זאלסט נישט
 גלויבטען דאס ווייב פֿון דיין חבר,
 זיין פֿעלד,

אָדער זיין קרעכט, אָדער זיינע דינסטמוז, זיין אָס אָדער זיין איינעל, אונד אלעס וואס געהערט צו דיין חבר: 19 דא דאזיגע ווערשער האט גאט גערעט צו אלע איירע פערזאמלונג אויף דעם בארג, פון צווישען דעם פייער, דעם וואלקען אונד פון דעם געבעל מיט א גרויס קול, אונד עס האט גיט אויפגעהערט, אונד ער האט זיין אויפגעשריבען אויף צוויי שטיינערנע טאבלען, אונד ער האט זיין צו מיר געגעבען: 20 אונד עס איז געווען ווען איהר האט געהערט דאס קול פון צווישען דער פינסטערניס, אונד דער בארג האט געברענגט מיט פייער, אזוי האבען זיך געקענט צו מיר אלע אויפערשטע פון איירע שטחים אונד איירע עלצטע: 21 אונד איהר האט געזאגט, זעה, דער האר אונזער גאט האט אונס געוויזען זיינע הערליכקייט, אונד זיינע גרויסקייט, אונד מיר האבען געהערט זיין קול פון צווישען דעם פייער, דעם דאזיגען טאג האבען מיר געוועהן אז גאט רעט מיט א מענטש אונד ער לעבט: 22 אָבער אונד פאר וואס זאלען מיר שטארבען? ווארין דאס גרויסע פייער וועט אונס פערברענען. ווען מיר וועלען נאך מעהר הערען דאס קול פון דעם האר אונזער גאט אזוי וועלען מיר שטארבען: 23 ווארין, ווער איז דען פערהאנדען פון אלע געשעפעניס וואס האט געהערט דאס קול פון דעם לעבער דינען גאט רעדען פון צווישען דעם פייער אזוי וויא מיר אונד לעבעדיג בלייבען? 24 געקעהן דא דין, אונד הער אלעס וואס דער האר אונזער גאט וועט זאגען, אונד רעד דא צו אונס אלעס דאס וואס דער האר אונזער גאט וועט צו דיר רעדען, אונד מיר וועלען עס הערען אונד טהון: 25 אונד גאט האט געהערט דאס קול פון איירע ווערשער ווען איהר האט צו מיר גערעט, אונד גאט האט צו מיר געזאגט, איך האב געהערט דאס קול פון דעם דאזיגען פאלק וואס זיין האבען צו דיר גערעט, עס איז גוט אלעס וואס זיין האבען גערעט: 26 הלואי עס וואלט געוועזען צו זיין א וואלכעס הארין, פרי מיך צו פארקטען, אונד צו היטען אלע מיינע מצות אלע טעג, אז עס זאל זיין גוט צו זיין אונד צו זיירע קינדער אויף אייביג: 27 גיין, אונד זאג צו זיין, קעהרט אייך ווידער צו איירע געצעלטען: 28 אָבער דא בלייב דא שטיין ביין מיר, אונד איך וועל צו דיר רעדען אלע מצות אונד דיא געזעק אונד דיא משפטים וואס דיא זאלסט זיין לערנען, אז זיין זאלען עס טהון אין דעם לאנד וואס איך געב צו זיין אלס אן ערבשטיל: 29 אונד איהר זאלט היטען צו טהון אזוי וויא דער האר אייער גאט האט אייך געזאגט: איהר זאלט גיט אפסקהרען אין דער רעכטער זייט אָדער אין דער לינקער זייט: 30 אין דעם גאנצען וועג וואס דער האר אייער גאט האט אייך געזאגט זאלט איהר גיין, אז איהר זאלט לעבען אונד עס זאל אייך גוט זיין, אונד אז איהר זאלט פערלענגערן דיא טעג אין דעם לאנד וואס איהר וועט ירשין:

קאפיטעל ו'

1 אונד דאס איז דיא מצוה אונד דיא געזעק אונד דיא משפטים וואס דער האר

וְהָאֵם בָּאָה הָאֵם בְּשׂוֹאֵרֶנָּה צוֹ דִּינֵה
עֲלִשְׁעָרָן: 19 צוֹ פֶּעֶרְנֶאָבֶן דִּינֵה פִּינֵד
פֶּאָר דִּיר, אַזִּיז וְהָאֵם בָּאָה צוֹנְעֶנְאָמֶט:
20 וְעֵן דִּין זִינְן וְהָאֵם דִּינְךָ מֶאָרְבֶּן
בְּרֶעֱבֵן אַזִּיז צוֹ זֶאָבֶן, וְהָאֵם זְעֵנֶן דִּיא
צִיגִינִים, אַנְדִּי דִיא בְּעֶזֶק, אַנְדִּי דִיא
מִשְׁפָּטִים וְהָאֵם דְּעַר הָאָר אַנְדִּיזֶר בָּאָה
הָאֵם אִינְךָ בְּעֶאָמֶטֶן: 21 אַזִּיז וְאַלְכֶט
דִּיא זֶאָבֶן צוֹ דִּין זִינְן, — מִיר זְעֵנֶן
בְּעֶזֶזֶנְעֵן קֶעֱכֶט צוֹ פֶּרֶעֶה אִין מִצְרִים,
אַנְדִּי בָּאָה הָאֵם אִונֶם אַרִיֶסְקֶעֱצוֹיֶבֶן פֿון
מִצְרִים מִיט אַ שְׂמֶאָרְקֶה הָאָנֶד: 22 אַנְדִּי
בָּאָה הָאֵם בְּעֶזֶבֶן בְּרוֹסֶע אַנְדִּי פֶּאָרְכֶּ-
טֶעֱרִלִּיכֶע צִיגֶבֶן אַנְדִּי וְהָאָנְדִּיזֶר אִין
מִצְרִים, אִין פֶּרֶעֶה, אַנְדִּי אִין בָּאָה
הִוִּזְעִינֶד פֶּאָר אַנְדִּיזֶר אִוִּינֶן: 23 אַנְדִּי
אִונֶם הָאֵם עַר אַרִיֶסְקֶעֱבֶרֶאכֶט פֿון דֶּאָר-
טֶען, אַז עַר זָאל אִונֶם אַרִיֶנְבֶּרֶענְגֶען
בְּדִי אִונֶם צוֹ בְּעֶבֶן דָּאָס לֶאָנֶד וְהָאֵם עַר
הָאֵם בְּשׂוֹאֵרֶנָּה צוֹ אַנְדִּיזֶר עֲלִשְׁעָרָן:
24 אַנְדִּי בָּאָה הָאֵם אִונֶם בְּעֶאָמֶטֶן צוֹ
טֶהוּן אֶלֶע דִּיא דֶּאִוִּיבֶע בְּעֶזֶק, אַז מִיר
זָאלֶען פֶּאָרְכֶטֶן דְּעַם הָאָר אַנְדִּיזֶר בָּאָה,
בְּדִי עַם זָאל אִונֶם גוֹט זִיין אֶלֶע טֶעג,
אִונֶם לֶעבֶען צוֹ לֶאָזֶען אַזִּיז וְהָאֵם דְּעַם
הִינְטִיבֶען טָאג: 25 וְהָאִין עַם וְעֵט זִיין
אַנְדִּיזֶר עַרְעֶמֶטִיגִיט וְעֵט מִיר וְעֵלֶען
דְּעַם הָאָר אַנְדִּיזֶר בָּאָה אַזִּיז וְהָאֵם עַר הָאֵם

קאפיטעל ד

1 ווען דער האר דיין גאט וועט דיך אריינגעברענגען צו דעם לאַנד אוןזאג דוא נישט
איהן עס צו ירשקן, אונד ער האט ארויסגעווארפען פיל פֿעלקער פאר דיר, דעם חת
אונד דעם נרנשוי אונד דעם אמרי, אונד דעם פנעמי, אונד דעם פרוי, אונד דעם חוי,
אונד דעם יבוסים, זיבען פֿעלקער גרעסערע אונד שטארקערע פון דיר: 2 אונד ווען
דער האר דיין גאט וועט זיין פאר דיר געבען, אונד דוא וועסט זיין שלאגען, אונד
וועסט זיין באנק מחרים זיין, אזוי זאלסט דוא נישט קיין ברית מיט זיין מאכען, אונד
דוא זאלסט דיך נישט איבער זיין דערבארמען: 3 אונד דוא זאלסט נישט מיט זיין
מחשנים ווערען, דינע טאכטער זאלסט דוא נישט געבען צו זיין וזהו, אונד זיינע
טאכטער זאלסט דוא נישט נעמען צו דיין וזהו: 4 ווארין ער וועט מאכען דיין וזהו
אפגעהרען פון מיר, אונד זיין וועלען דינען פרעמדע געטער, אונד דער צארן פון
גאט וועט איבער אייך דערגרימען, אונד ער וועט דיך געשווינד פערטיליגען:
5 ניערשט דוא זאלסט אזוי צו זיין טהון, זייערע מזבחות זאלט איהר צושטויסען, אונד
זייערע מצבות זאלט איהר צוברעכען, אונד זייערע לינדענ־ביימער זאלט איהר אפֿ
שניידען, אונד זייער געצענדילדער זאלט איהר פערברענען אים פייער: 6 ווארין
דוא ביזט א הייליג פאלק צו דעם האר דיין גאט, דער האר דיין גאט האט דיך
אויסדערטויילט צו איהם צו זיין א געליבטעם פאלק, פון אלע פֿעלקער וואס
זענען אויף דער ערד: 7 נישט מחמת איהר זייט מעהר פון אלע פֿעלקער האט
גאט אן אייך געגליקט, אז ער האט אייך אויסדערטויילט; ווארין איהר זענט
געוועזען דיא ווייניגסטע פון אלע פֿעלקער: 8 ניערשט ווייל גאט האט
אייך ליב, אונד ווייל ער וויל האלטען דיא שבועה וואס ער האט געשוואורען
צו אייך עלטערן האט ער אייך ארויסגעבראכט מיט א שטארקע האנד,

אונד ער האט דין אויסגעלייזט אויס
דעם דינסטהות, פון דער האנד פון פרעה
דער מלך פון מצרים: 9 אונד דוא
זאלסט וויסען אז דער האר דיין גאט ער
איז דער (רעכטער) גאט דער געטרייער
גאט, ער האלט דעם ברית, אונד דיא
גנאד צו דיא וואס ליבען איהם, אונד צו
דיא וואס היטען זיינע מצות, ביז צו
שווענד דורות: 10 אבער ער בעצאלט
צו זיינע פיינד פאר זיין פנים כדי ער
זאל איהם פערטילגען, ער זוימט זיך נישט
זיין פיינד צו בעצאלען פאר זיין פנים:
11 דארום זאלסט דוא היטען דיא מצות
אונד דיא געזעץ, אונד דיא משפטים
וואס איך טהא דיר היינט געביטען אז
דוא זאלסט זיין טהון:

עקב

12 אונד עס וועט זיין טייל איהר וועט
הערען צו דיא דאזיגע משפטים, אונד
איהר וועט זיין טהון, אזוי וועט דער
האר דיין גאט צו דיר האלטען דעם
ברית אונד דיא גנאד וואס ער האט
געשוואוירען צו זיינע עלטערן: 13 אונד ער וועט
דיך ליבען אונד דיך פערמעהרען,
אונד ער וועט בענשען דיא פרוכט פון
דיין בויה, אונד דיא פרוכט פון דיין
לאנד; דיין קארן אונד דיין טיין, אונד
דיין אייגלעך; דיא פערטוארפונג, פון זיינע
רונדער, אונד דיא סטאדעם פון זיינע
שאר, אויף דעם לאנד וואס ער האט
געשוואוירען צו זיינע עלטערן, אז ער
זאל עס צו דיר געבען: 14 דוא וועסט
זיין (מעהר) געבענשט פון אלע פעלקער,
עס וועט נישט זיין בייא דיר קיין עקר
אונד קיינע עקרה (אומפרוכטבארע),
אויף נישט צווישען זיינע בהמות: 15
אונד גאט וועט פון דיר אפטהון
אלערלייא קראנקהייט, אונד אלערלייא
שלעכטע ווייטאג וואס איז געוועזען
אין מצרים, וואס דוא וויסט זיין;
ער וועט זיין גאט וואס איז דיר טהון,
נייערשט ער וועט זיין געבען אן אלע
זיינע פיינדע: 16 אונד דוא וועסט
פערצערען פערדארבען, דיא אלע
פעלקער וואס דער האר דיין גאט וועט
דיר געבען, דיין אויג זאל זיך נישט
דערבארמען איבער זיין, אונד דוא
זאלסט נישט זינען ווירע אפגעטער,
ווארן עס וועט צו דיר זיין א שטרויכלונג:
17 ווען דוא וועסט זאגען אין דיין
הארץ, דיא דאזיגע פעלקער זענען
מעהר פון מיר, וויא אזוי וועל איך
זיין קענען פערטרייבען? 18 אזוי זאלסט
דוא דיך נישט פארקטען, דוא זאלסט
זיכער געזענען וואס דער האר דיין
גאט האט געטהון צו פרעה אונד צו
באנץ מצרים: 19 דיא גרויסע פריפונגען
וואס זיינע אויגען האבען געזעהען,
אונד דיא צייגען אונד וואונדער, אונד
דיא שטארקע האנד, אונד דעם אויסגעשטערקטען
אָרעם מיט וועלכען דער האר דיין
גאט האט דיך ארויסגעצויגען, גראד
אזוי וועט דער האר דיין גאט טהון
צו אלע פעלקער וואס דוא האסט
פאר זיין מורא: 20 אונד דער האר
דיין גאט וועט (אויף צו זיין) שיקען
דיא בייען ביז עס וועלען פערטיליגט
ווערען דיא וואס זענען איבערגעבליבען
אונד זענען פערבארען פאר דיר:
21 דוא זאלסט דיך נישט דערשרעקען
פאר זיין מורא, וויא ווארן דער האר
דיין גאט איז צווישען דיר איז א גרויסער
אונד פארקטערליכער גאט: 22 אונד
דער האר דיין גאט וועט פערטוארפען
דיא דאזיגע פעלקער פאר דיר
ביסלעכטיווי:

הנה ויפדך מבית עבדים מן פרעה מלך-מצרים:
9 וידעת כידנה אלהך הוא האלהים האל הנאמן שמר
הברית והסוד לאהבו ולשמרי מצותיו לאלה דור:
10 ומשלם לשנאיו אל-פניו להאבדו לא ואחר לשנאו אל-
11 פניו ולסלדו: ושמרת את-המצוה ואת-החקנים ואת-
המשפטים אשר אנכי מצוה היום לעשותם:

פ פ פ פ

12 והנה וקבב תשמען את המשפטים האלה ושמרתם
ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את-הברית ואת
13 הסוד אשר נשבע לאבותיך: ואברהם וישרה ויחזק
ובכך פריבמנה ופריאדמנה הנה ויחזק ויחזק
שנר-אלהך ועשתרת צאנך על האדמה אשר-נשבע
14 לאבותיך לחת לך: כדך הנה מכל-העמים לא-יהיה
15 כך עקר וצקרה ובהרמנה: והסוד יהוה מצוה כל-חלי
וכל-מדי מפרים הרעים אשר ידעת לא וישלם כך
16 ויתנם ככל-שנאד: ואכלת את-כל-העמים אשר יהיה
אלהך נתן לך לאתחוס עיני עליהם ולא תפחד את
17 אלהים כרמקש הוא לך: 18 כי תאמר בלבבך
רבים היום האלה ממני אבה אוכל להורשם: לא
תירא מהם וכן תופר את אשר-עשה יהוה אלהיך
19 לפרעה ולכל-מצרים: המסת הודלת אשר-ראו עיניך
והאמת והמפלים ונד החוקה והורע הנסיה אשר
הוצאך יהוה אלהך כרששת יהוה אלהך לכל-העמים
20 כ אשר-אתה ורא מפניהם: וגם את-הצדעה ושלח יהוה
21 אלהך כם עד-אבד הנשארם והנסתרים מפניה: לא
תצרן מפניהם כידנה אלהך בכרפך אל הול
22 תורא: ושל דנה אלהך את-דעם האל מפניה מש

מִשְׁכָּן לְאַחֲכָל בְּלִמְסָה מִלִּדְרֹם מִן הַיָּם וְהָיָה
וְהָיָה לָדֶנָּה אֶלְדֵּד לְפָנָיו וְהָיָה מִדְּרֹמָה דְרֹלָה עַד
הַשָּׁמַיִם: וְהָיָה מִלִּבְיָם בְּדֹד וְהָאֲדָמָה אֶת־שָׁמַיִם בְּחַת
הַשָּׁמַיִם לְאֶת־הַיָּם אֶת־בְּנֵי עַד הַיָּם וְהָיָה אֶת־סִיל
אֶת־הָיָם תִּשְׁרֹפֶן בְּאֵשׁ לְאֶת־הַיָּם בְּסֹף הַיָּם וְהָיָה
וְהָיָה לָדֶנָּה לָדֶנָּה לָדֶנָּה לָדֶנָּה לָדֶנָּה לָדֶנָּה לָדֶנָּה לָדֶנָּה
וְהָיָה לָדֶנָּה לָדֶנָּה לָדֶנָּה לָדֶנָּה לָדֶנָּה לָדֶנָּה לָדֶנָּה
וְהָיָה לָדֶנָּה לָדֶנָּה לָדֶנָּה לָדֶנָּה לָדֶנָּה לָדֶנָּה לָדֶנָּה
וְהָיָה לָדֶנָּה לָדֶנָּה לָדֶנָּה לָדֶנָּה לָדֶנָּה לָדֶנָּה לָדֶנָּה

דוא קענסט וויא ניש געשווינד פערטיל-
גען. ווארין טאמער וועלען זיך אויף
דיר מעהרען. דא חיות פון דעם פעלד:
23 נייצט דער האר דיין גאט וועט
זיין פאר דיר אהינגעבען, אונד ער וועט
זיין פארטומעלן מיט א גרויסע פער-
טומלונג ביז זיין וועלען זיין פערטילעגט:
24 אונד ער וועט זייערע מלכים אין דיינע
האנד געבען, אונד דוא וועסט זייער
נאמען פערטילגען פון אונטער דעם
הימעל: קיין מאן וועט פאר דיר געשטיין
קענען, ביז דוא וועסט זיין פערטילגען:
25 דא געצענדילדער פון זייער אפגע-
טער זאלסט דוא פערברענגען מיט פייער,
דוא זאלסט ניש גלוסטען דאס וילבער
אונד גאלד וואס איז אויף זיין, דוא
זאלסט עס ניש צו דיר נעמען, טאמער
וועסט דוא דורך דעם געשטרויבעלט
ווערען, ווארין עס איז אן אומווערדיגקייט
צודעם האר דיין גאט: 26 דוא זאלסט אויף
ניש אריינגענגען אן אומווערדיגקייט
אין דיין הויז: אז דוא זאלסט ניש זיין
אין חרם גלייך אזוי וויא עס איז,
דוא זאלסט עס אים גאנצען פערפאר-
שייען, אונד אים גאנצען פעראומווערדיגען, ווארין עס איז (אין חרם) פערפלוכט:

ח
גל המצודה אשר אנכי מצוה חכם חסיד ללשון
ללשון חסיד ורחמים ורחמים ורחמים ורחמים
לשבע דוד לאבותיהם: חכרת אהבה ודוד אשר
הולכה דוד אלהים ויה ארבעים שנה במדבר למען
עשה למסדה לדעת אהבה בלבד בחסיד מצינו
אם לא: וינקה נדבך האכלה אתהם אשר לא
דעת ולא דען אהבה למען וינקה כי לא גל המלחם
לכח דוד האלם כי על כל מצא פדיון דוד האלם:
שמלחה לא בלחמה מלחה וינקה לא בצהר ויה ארבעים
שנה: וינקה עס לבד כי כאשר יסר איש את בנו
דוד אלהים מפרה: ועמדה את מצות דוד אלהים
ללכת בדרך וילדה אותו: בי דוד אלהים מביא
אלהם טובה ארץ נחל מים צלח והולדת יצאם
בבקה וברך: ארץ חסה ושלמה וינקה וינקה וינקה
אנקה שכן דוד: ארץ אשר לא במסכות תאכל
בה לחם לא תחפור כל בה ארץ אשר אגרת כדור
והייתה מועד נחשת: ואכלת ושבחת וברכת את
דוד אלהים עליהם וינקה אשר נחל: לעשר וי

קאפיטעל ח

1 אלע מצות וואס איך געבט דיר היינט זאלט איהר היטען צו מהון, אז איהר זאלט
לעבען, אונד זאלט איך מעהרען, אונד אריינקומען אונד ירשון דאס לאנד וואס גאט
האט געשוואוירען צו איינע עלטערן: 2 אונד דוא זאלסט געדענקען דעם גאנצען
וועג וועלכען דער האר דיין גאט האט דיר געפיהרט דיוע פערציג יאהר אין דער
מדבר, אז ער זאל דיר דעמיטיגען, כדי דיר צו פרוגען, אום צו וויסען וואס איז אין
דיין הארץ, אויב דוא וועסט היטען זיינע מצות אדער ניש: 3 אונד ער האט
דיר געדעמיטיגט, אונד האט דיר געלאזט הונגען אונד ער האט דיר געשפייזט מיט
מן וואס דוא האסט ניש געוואוסט (וואס עס איז), אונד זיינע עלטערן האבען
אויך ניש געוואוסט, כדי ער זאל דיר מאכען וויסען אז דער מענש זאל ניש
פון ברויט אליין לעבען, נייצט פון איטליכען ווארט וואס קומט ארויס פון דעם מויל
פון גאט, פון דעם זאל דער מענש לעבען: 4 זיינע קליידער זענען ניש פון אפ דיר
אלט געווארען, אונד זיינע פיס זענען ניש געשוואלען געווארען דיוע פערציג יאהר:
5 דוא זאלסט אבער וויסען אין דיין הארץ, אז אזוי וויא א מאן שטראפט זיין ווהן,
אזוי מהונט דער האר דיין גאט דיר שטראפען: 6 דארום זאלסט דוא היטען דא
מצות פון דעם האר דיין גאט, צו גיין אין זיינע וועגען אונד איהם צו פארקומען:
7 ווארין דער האר דיין גאט ברענגט דיר אריון אין א גוט לאנד, א לאנד
פון וואסער טייכען, אונד ברונען אונד אפגרונדען, וואס גייען ארויס פון טעלער אונד
פון בערג: 8 א לאנד פון וויין, אונד גערשט, אונד וויינשטאק, אונד פיינען, אונד
מילכרוימען, א לאנד פון איילבערשטען, בוימאיל אונד האניג: 9 א לאנד אין וועלכעס
דוא וועסט ניש עסען ברויט מיט קארגהייט, עס וועט דיר דארינען גארניט פעלען,
עס איז א לאנד וואס איהרע שטיינער האבען איינען, אונד פון איהרע בערג קענסט דוא
אויסגרובען קופער: 10 ווען דוא וועסט עסען אונד וועסט זאט ווערען, אזוי זאלסט דוא
גענשען דעם האר דיין גאט פאר דעם גוטען לאנד וואס ער האט דיר געגעבען: 11 היט

ניוערט עס איז ווענען דיא שלעכטיגקייט
 פון דיא דאזיגע פעלקער מ'הוט זיין דער
 האר דיין גאט פאר דיר פערטרייבען,
 כדי ער זאל בעשטעטיגען דאס ווארט
 וואס גאט האט געשוואורען צו דייןע
 אבות, צו אברהם, צו יצחק אונד צו
 יעקב: 6 דארום זאלסט דוא וויסען אז
 עס איז נישט ווענען דייןע גערעכטיגקייט
 דאס דער האר דיין גאט גיבט דיר דאס
 דאזיגע גוטע לאנד צו ירשקן; ווארין
 דוא ביזט א הארטגעקוינעם פאלק:
 7 גערענק! אונד פערקעם נישט, וויא דוא
 האסט דערצארנט דעם האר דיין גאט
 אין דער מדרה, פון דעם טאג אן וואס
 דוא ביזט ארויסגעגאנגען אויס מצרים
 ביז איהר זענט געקומען צו דעם דאזיגען
 ארט זענט איהר געוועזען ווידערשפעניג
 גער קענען גאט: 8 אונד אין הרב האט
 איהר גאט דערצארנט, אונד גאט האט
 איבער אייך געצארנט כדי אייך צו
 פערטיליגען: 9 ווען איך בין ארויפ-
 געגאנגען אויף דעם בארג צו נעמען
 דיא שטיינערנע טאבעלן, דיא טאבעלן

פון דעם ברית, מיט וועלכע גאט האט מיט אייך כורת ברית געוועזען, ווען איך בין
 געבליבען אויף דעם בארג פירצייג טעג אונד פירצייג נעכט, אזוי האב איך קיין ברויט
 געגעסען אונד קיין וואסער געטרונקען: 10 אונד גאט האט צו מיר גענעבען דיא
 צווייא שטיינערנע לוחות געשריבען מיט דעם פינגער פון גאט, אונד אויף זיי זענען
 געוועזען אלע ווערטער וואס גאט האט מיט אייך גערעט אויף דעם בארג, פון צוויי
 זען דעם פייער, אין דעם טאג פון דער פערזאמלונג: 11 אונד עס איז געוועזען אן
 דעם ענד פון דיא פירצייג טעג אונד פירצייג נעכט אזוי האט מיר גאט גענעבען דיא
 צווייא שטיינערנע טאבעלן, דיא טאבעלן פון דעם ברית: 12 אונד גאט האט צו מיר
 געזאגט, שטיי אויף, גייא געשווינד ארום פון דאנען, ווארין דאס פאלק וואס דוא
 האסט ארויסגעברענגט אויס מצרים האט זיך פערדארבעט, זייא האבען זיך באלד
 אפגעקערט פון דעם וועג וואס איך האב זייא געזאגט, זייא האבען זיך געמאכט א
 געגאסענעם (קאלב): 13 אונד גאט האט צו מיר געזאגט, אזוי צו זאגען, איך
 האב אנגעזעהען דאס דאזיגע פאלק, אונד זעה, עס איז א הארטגעקוינעם פאלק:
 14 לאז אפ פון מיר, אונד איך וועל זייא פערטיליגען, אונד איך וועל אויסמעקען
 זייער נאמען פון אונטער דעם הימעל, אונד איך וועל זיך מאכען צו א שטארק
 פאלק אונד מער וויא זייא זענען: 15 אזוי האב איך מיך אומגעקערט אונד בין
 ארופגעגאנגען פון דעם בארג, אונד דער בארג האט געברענגט מיט פייער, אונד דיא
 צווייא טאבעלן זענען געוועזען אין מיינע צווייא הענד: 16 אונד איך האב געזעהען,
 אונד זעה, איהר האט געזינדיגט קענען דעם האר אייער גאט, (ווייל) איהר
 האט אייך געמאכט א געגאסענעם קאלב, איהר האט געשווינד אפגעקערט
 פון דעם וועג וואס גאט האט אייך געזאגט: 17 אונד איך האב גענומען
 דיא צווייא לוחות אונד איך האב זייא אנטעקענארפען פון מיינע צווייא הענד,
 אונד איך האב זייא צערבראכען פאר אייערע אויגען: 18 אונד איך בין
 אנדערגעפאלען פאר גאט אזוי וויא צום ערשטען. פירצייג טעג אונד פירצייג
 נעכט איך האב קיין ברויט געגעסען אונד קיין וואסער געטרונקען, ווענען

אלע איינע זינד מיט וואס איהר האט
געזינדיגט, דאס שלעכטע צו טהון אין
דיא אויגען פון גאט, איהם צו דער-
צארנען: 19 ווארן איך האב מיך
געפארעכטען פאר דעם צארן אונד דעם
גרים וואס גאט האט איבער אייך
געצארנט אייך צו פערטילנען; אבער
גאט האט מיך צוגעהערט צו דערועל-
בינער צייט: 20 אונד איך איבער
אחרן האט גאט זעהר געצארנט פרי
איהם צו פערטילנען, אבער, איך האב
אויך געבעטען פאר אחרן צו דערועל-
בינער צייט: 21 אונד איינע זינד וואס
איהר האט געטהון—דאס קאלב האב
איך גענומען אונד האב עס פערברענט
אין דעם פייער, אונד איך האב עס
צושטויסען, אונד עס גוט געמולען ביז
עס איז גענוועזן דיין וויא שטויב, אונד
איך האב דעם שטויב גענוארפען אויף
דעם טייך וואס גייט ארום פון דעם
בארג: 22 אונד אין תבערה, אונד אין
מסה, אונד אין קברות התאנה האט איהר
(אויך) גאט דערצארנט: 23 אונד ווען
גאט האט אייך געשיקט פון קדש
ברנע אזוי צו זאגען, גייט ארויף אונד
נעמען דאס וואס איך האב צו אייך געגעבען, אזוי האט איהר ווידערגע-
שפעניגט קעגען דעם געפעהל פון דעם האר איינער גאט, אונד איהר האט איהם ניש
געוואלט גלויבען, אונד איהר האט (אויך) ניש געוואלט הערען צו זיין קול:
24 איהר זענט גענוועזן ווידערשפעניג קעגען גאט פון דעם טאג אן וואס איך
האב אייך דערקענט: 25 אונד איך בין אנדערגעפאלען פאר גאט דיא פירציג
טעג אונד דיא פירציג נעכט, ווארן גאט האט געזאגט אז ער וועט אייך
פערטילנען: 26 אונד איך האב געבעטען צו גאט, אונד איך האב געזאגט,
אן האר גאט! (איך בעט דיך) פערדארב ניש דיין פאלק אונד דיין ערשטייל
וואס דוא האסט אויסגעלייזט דורך דייןע גרוסקייט, וואס דוא האסט זיין
ארויסגעצויגען אויס מצרים מיט א שטארקע האנד: 27 געדענק צו דייןע
קנעכט, צו אברהם, צו יצחק אונד צו יעקב, קעהר דיך ניש צו דער הארטר
געקוקייט פון דעם דאזיגען פאלק, אונד צו זיין רשעת אונד צו זייןע זינד:
28 טאמער וועלען דיא איינוואוינער פון דעם לאנד זאגען, וואס דוא האסט
אונס פון דארט ארויסגעבראכט, ווייל גאט איז ניש אים שטאנד זיין אריינצוברענגען
אין דעם לאנד וואס ער האט צו זיין צוגעזאגט, אונד ווייל ער האט זיין
פיינד אזוי האט ער זיין ארויסגעבראכט פרי זיין צו טייטשען אין דער
מדבר: 29 אבער זיין זענען דיין פאלק, אונד דיין ערשטייל, וואס דוא האסט
ארויסגעצויגען מיט דיין גרוסקען כח אונד מיט דיין אויסגעשטרעקטען ארעם:

קאפיטעל י

1 אין דערועלבינער צייט האט גאט צו מיר געזאגט, האק דיר אויס צווייא
שטיינערנע טאבעלן אזוי וויא דיא ערשטע, אונד גייא ארויף אויף דעם בארג,
אונד דוא זאלסט דיר מאכען איין ארון פון האלץ: 2 אונד איך וועל שרייבען
אויף דיא לחת דיא תעשרער וואס זענען גענוועזן אויף דיא ערשטע לחת,
וועלכע דוא האסט צעבראכען, אונד דוא זאלסט זיין אריינלייגען אין דעם
ארון: 3 אזוי האב איך געמאכט איין ארון פון שטים האלץ, אונד איך האב

כלל האתכם אשר האתם לעשות דבר בעי דעה
19 להקדים: כי יגדתי מפני האף ותחמה אשר קצף דעה
עלכם להשמיד אתכם ושמע דעה אלי גם כפעם
20 היום: ובארץ התאנה דיה מאד להשמיד ואתפלל
21 גביעך אחרן קנת היום: ואת האתם אשר עשיתם
את העלל לקדתי ואשר אתו באש ואלת אתו שחן
היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנהל
22 הורד מדהר: ובתבערה ובמסה ובקברות התאנה
23 מקצפים היתם אתי דיה: ובשלח דיה אתכם מקדש
ברנע לאמר על ורשו את הארץ אשר נתתי לכם
ותמרו אתפי דיה אליהם ולא האמתם לו ולא
24 שמעתם בקלי: ממרים היתם על דיה מיום דעמי
25 אתכם: ואתפלל לפני דיה את ארבעים היום וארבי
ארבעים הלילה אשר התנפלת כי אמר דיה להשמיד
26 אתכם: ואתפלל אל דיה ואמר אדני דיה אל תשחת
עמך ותחלף אשר פדת בגדלך אשר הוצאת מצרים
27 בגד חנה: וכל לעבדך לאברהם ליצחק ויעקב אל
28 תפן אל קשי העם הזה ואל תדשו ואל תאמרו: פדאמנו
הארץ אשר הוצאתנו משם מפלי יכלת דיה להביאם
אל הארץ אשר דבר לכם ומשנאתי אותם הוצאתם
29 להמתם במדבר: ותם עמך ותחלף אשר הוצאת בקדש
ההלל וקורשך הטיחה:

א גשת היום אמר דיה אל פסלך שגלחת אבנים
2 בראשנים וכלה אל הנה ושמע קל ארון עזי ואכתב
על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים
3 אשר שכת ושמעם בארון: ואעש ארון עץ שטים

וַאֲפָסֵל שְׁתֵּי לִלּוֹת אֲבִימֶלךְ בְּרֹאשֵׁימָה וְאֶעֱלֶה הַרְדֵּה וְשָׁנִי
הַלֵּלָת כִּדְרִי: וְכָתוּב עַל הַלֵּלָת כִּמְכָתוּב בְּרֹאשֵׁימָה אֵת
עֲשֵׂרֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּהַר מִתְּדֵן הָאֵשׁ
בַּיּוֹם הַהוּא וְהִנֵּה הָיָה אֵלַי: וְאִנִּי נֹאדֵר מִדְּהָרָה וְאֶשְׁלֵם
אֶת הַלֵּלָת כִּבְרִית בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי בְּיָדִי שָׁם כְּאִשֶּׁר צִוִּי
יְהוָה: וְכֵן יִשְׂרָאֵל נִסְעוּ מִבְּאֵרֶת בְּנִינֶעֱמֹן מִסְפָּרָה שָׁם
מֵת אֶחָד וְזָקֵק בְּשֵׁם הַכֹּהֵן אֶלְעָזָר בֶּן תַּחֲמִי: מִשָּׁם
נִסְעוּ הַדְּבָרִה וּמִדְּבָרִה וּמִבְּאֵרֶת וּמִבְּאֵרֶת אֶרֶץ נִגְלִימִים: כֵּתָה
הָיָה הַבְּרִיל יְהוָה אֶת־שִׁבְט הַלֵּוִי לְשָׂאת אֶת־אֶרֶץ
בְּרִית־הָהוּא לְעַמֵּד לִפְנֵי יְהוָה לְשִׁרְתוֹ וּלְבָרְכָהּ בְּשֵׁמִי עַד
הַיּוֹם הַזֶּה: עַל־כֵּן לֹא־הִתְחַלְלֵנוּ חֶלֶק וְחֶלֶה עִמָּהוּ
יְהוָה הוּא נִחַלְתָּ כְּאִשֶּׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶלְעָזָר לֵאמֹר: וְאִנִּי
עָמַדְתִּי בְּתֵרֵם כִּמְיָם הַקְּדוֹשִׁים אֲרָבָעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
לֵילָה וְשִׁמְעֵה יְהוָה אֵלַי גַּם בְּפֶעַם הַזֶּה לֹא־אֲבָה יְהוָה
הַשְׁתַּפְּקָה: וְאִמָּר יְהוָה אֵלַי קוֹם לְךָ לִפְנֵי לִפְנֵי
הַיָּם וְבֹא וְיִרְשֵׁנוּ אֶת־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָם
לֵתָת לָהֶם: 5

וַתֵּהָא יִשְׂרָאֵל מִה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׂאֵל מִמֶּךָ כִּי אִבִּי
לִירָאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְלֵבָת בְּכָל־דְּרָכָי וְלֹא־הָבָה
אֹתִי וְלִעֲבֹד אֶת־הָהוּא אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּכֶךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ:
לְשׁוֹר אֶת־מִצְוַת יְהוָה וְאֶת־דִּקְדָּתוֹ אֲשֶׁר אָנֹכִי מַעֲבֹד הַיּוֹם
לְשׁוֹב לָךְ: הֵן לִדְהָא אֱלֹהֶיךָ הַשְּׁמַיִם וְשֵׁמִי הַשְּׁמַיִם
הָאֶרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר־בָּהּ: בַּק בְּאֶתְּכֶם חֶשֶׁק יְהוָה לְאַבְרָהָ
אוֹתָם וְיִבְרָח בְּרָעַם אֶת־רִיבָם בְּקִם מִלְּהַעֲמִים כִּי־זֶם
הַיּוֹם: וּמִלֵּאֵם אֵת עֲרֵלָת לִבְכֶּם וְשִׁרְכֶם לֹא תִקְשֹׁר
עַד: כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֶרֶץ הָאֲרָצִים
הָאֵל הַקֹּדֶשׁ הַגְּבוּרִי וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא־יִשָּׂא פָנִים וְלֹא יִקַּח
שֹׁחַד: עֲשֵׂה מִשְׁפָּט וְיָחַס וְאֶלְמָנָה וְאַתָּה יָר לֵתָת לִי 12

דַּעֲרֹעֲלִבְיָנֵעַ צִיִּית הָאֵשׁ נָאֵם אֶפְנֵעֲשִׂיִית דַּעֲם שִׁבְט לִזִּי צו מְרַאעֵן דַּעֲם אֶרֶן פֿון
נָאֵם־ס בְּרִית, אונד צו שְׁטִיין פֿאר נָאֵם, איהם צו דִּינען, אונד צו בַּעֲנִשֶׁן אִין זײַן
נָאֵמען, ביז צום הײַנטיגען טאָג: 9 דַּאָריבער איז נײַט געוועזען צו (דַּעֲם שִׁבְט) לִזִּי
קײַן חֶלֶק אונד קײַן עֲרֵב־טײַל מײַט זײַנע בְּרִידער; וְאֶרֶן נָאֵם איז זײַן עֲרֵב־טײַל, אַזוי
וײַא דער האר דײַן נָאֵם הָאֵשׁ צו איהם גערעט: 10 אונד אײַף בײַן געשטאַנען אײַף
דַּעֲם באַרג אַזוי וײַא דײַא עֲרֵשֶׁט טַעג, פֿירצײג טַעג אונד פֿירצײג נַעֲכַם, אונד נָאֵם
הָאֵשׁ מײַף אײַף דָּאָס דאַזײַק מָאָל צוגעהערט אונד נָאֵם הָאֵשׁ דײַף נײַט געוואַלט
פֿערדאַרבען: 11 אונד נָאֵם הָאֵשׁ צו מײַר געזאַגט, שְׁטײַא אײַף, גײַא אונד צײַה פֿאר
דַּעֲם פֿאַלֵק, אז זײַא זאַלען אַרײַנקומען אונד ירשָׁנִן דָּאָס לאַנד וואָס אײַף האָב
געשטאַנדען צו זײַרע עֲלִשְׁעֶרן, צו זײַא צו געבֶּען:

12 אונד אַזײַנד וְשִׂרְאֵל, וואָס פֿערלאַנגט דער האר דײַן נָאֵם פֿון דײַר, נָאֵר
אז דײַא זאַלסט פֿאַרשטען דַּעֲם האר דײַן נָאֵם, צו גײַן אִין אַלע זײַנע וועגען,
אונד איהם צו לײַבען, אונד צו דײַנען דַּעֲם האר דײַן נָאֵם מײַט דײַן גאַנצען האַרץ
אונד מײַט דײַנער גאַנצען זעלע: 13 צו הײַשען דײַא מַצוֹת פֿון נָאֵם, אונד זײַנע
געזעץ וואָס אײַף געבײט דײַר הײַנט, אז עס זאַל דײַר גוט זײַן: 14 זעה, צו דַּעֲם
האר דײַן נָאֵם געהערען דײַא הײַמעלן, אונד דײַא הײַמעל־ס הײַמעלן, דײַא ערד
אונד אַלעס וואָס איז דאַרײַף: 15 נור אַן דײַנע עֲלִשְׁעֶרן אַלײַן הָאֵשׁ נָאֵם
געלוקט בְּדִי זײַא צו לײַבען, אונד ער הָאֵשׁ אײַסדערטוויילט זײַרע קײַנדער נאָך זײַא,
זאַנאַר אײַף, פֿון אַלע פֿעלקער אַזוי וײַא עס איז דַּעֲם דאַזײַנען טאָג: 16 דאַרום
זאַלט אײַהר געשניידען דײַא פֿערשטפּונג פֿון אײַרע הערצער, אונד אײַהר זאַלט
נײַט מער פֿערהאַרשען אײַרען נאָכען: 17 וְאֶרֶן דער האר אײַער נָאֵם, ער
איז נָאֵם אײַער געטער, אונד אַ האר אײַער האַרען, ער איז דער גרויסער, שטאַרקער
אונד פֿאַרשטײַנער נָאֵם, וואָס איז קײַן נושאַ פֿנים, אונד ער געמט נײַט קײַן שוחד: 18 ער
טֵהוּם רײַכטען דַּעֲם יתום אונד דײַא אַלמָנָה, אונד ער לײַבט דַּעֲם גַּר בְּדִי איהם צו געבֶּען

ברויט אונד קליידער: 19 דארום זאלט
 איהר ליבען דעם גר, ווארין איהר זענט
 געוועזען גרים אין דעם לאנד מצרים:
 20 דעם האר דיין גאט, איהם זאלסט
 דוא פארקמען אונד דינען, אונד אן
 איהם זאלסט דוא דיך בעהעפטען, אונד
 אין זיין גאמען זאלסט דוא שווערען:
 21 ער איז דיין לויב, אונד ער איז דיין
 גאט, וואס האט מיט דיר געטהון דא
 דאזיגע גרויסע אונד פארקטערליכע
 זאכען, וואס זיינע אויגען האבען גע-
 זעהען: 22 מיט זיבעציג פערשוינען
 האבען זיינע עלטערן ארופגענידערט
 מיין מצרים, אונד אצונד האט דיך דער
 האר דיין גאט געמאכט אזוי פיל וויא
 דיא שטערן פון דעם הימעל:

קאפיטעל יא

1 אונד דוא זאלסט ליבען דעם האר
 דיין גאט, אונד דוא זאלסט היטען זיינע
 היטונג, אונד זיינע געזעצן, אונד זיינע
 משפטים, אונד זיינע מצות אלע טעג:

2 אונד איהר זאלט היינט וויסען, ווארין (איך רעד) נישט מיט איירע קינדער וואס
 האבען נישט געוואוסט, אונד וואס האבען נישט געזעהען דיא שטראפ פון דעם האר
 אייער גאט, זיינע גרויסקייט, זיינע שטארקע האנד, אונד זיין אויסגעשטערקטען
 אָרעם: 3 אונד זיינע צייכען, אונד זיינע ווערקע וואס ער האט געטהון אין מצרים,
 צו פרעה קעניג פון מצרים, אונד צו זיין גאנצען לאנד: 4 אונד וואס ער האט
 געטהון צו דעם חיל פון מצרים, צו זיינע פערד אונד צו זיינע רייטער, וואס ער האט
 פאר זיין געמאכט דאס ים סוף פערפלייצען, ווען זיין האבען אייך גאנצעגיאגט, אונד
 וויא גאט האט זיין פערטליגט ביז צום היינטיגען טאג: 5 אונד וואס ער האט צו
 אייך געטהון אין דער מדבר ביז איהר זענט אָנגעקומען ביז צו דעם דאזיגען אָרט:
 6 אונד וואס ער האט געטהון צו דעם אונד אבירם, דיא זיהן פון אליצב, ווען פון
 ראובן, וויא דיא ערד האט אויפגעמאכט איהר מויל אונד האט זיין פערשלונגען,
 אונד זייער הייזער אונד מיט זייער געצעלטען, אונד זייער גאנצען געשטאנד צווישען
 גאנץ ישראל: 7 ווארין איירע אויגען האבען געזעהען דיא גאנצע גרויסע ווערק פון
 גאט וואס ער האט געטהון: 8 דארום זאלט איהר היטען אלע געבאטע וועלכע איך
 געבויט דיר היינט, אז איהר זאלט געשטארקט ווערען, אונד אריינקומען אונד ירשנן
 דאס לאנד וואו איהר דארט אריבערגייט עס צו בעזיצען: 9 אונד אז איירע טעג
 זאלען זיך פערלענגערן אויף דעם לאנד וואס גאט האט געשוואוירען צו איירע
 עלטערן, צו זיין צו געבען, אונד צו זייער קינדער, א לאנד וואס פליסט מיט מילך
 אונד האניג: 10 ווארין דאס לאנד, — וואו דוא וועסט דארט אהינקומען עס
 צו ערבען איז נישט וויא דאס לאנד מצרים פון וועלכעס דוא ביזט פון דארט
 ארויסגעקומען, וואס דוא האסט געזייעט דיין גאמען, אונד האסט עס געוועסערט
 מיט זיין פוס אזוי וויא א גארטען פון גרינע קרייטער: 11 גייערט דאס לאנד, —

19 לחם ושמן: ואברהם אתהך קרנים היום בארץ
 כ מצרים: אתהך אלהך תהא אתי תמיד ובו תדבק
 21 ובשמו תשבע: ווא תהלהך ווא אלהך אשר עשה
 אתך אתה גדלת ואתה גרלת האלה אשר רא עיני:
 22 בשבעים נפש ירדו אבתך מצרים ומה שאתך הנה
 אלהך בקרב השמים לרב:

יא

א ואתה את דעה אלהך ושמת משמרתו וחסדו
 2 ומשפטו ומצותיו כל היום: ודעתם היום כי לא
 אתיבנים אשר לא ידעו ואשר לא יראו אתמשר הנה
 3 אלהים את גדלו אתהך חסדך וחסדך היום: ואת
 אתהך ואתמשריו אשר עשה ביהך מצרים לפניה
 4 מלך מצרים ולכל ארצו: ואשר עשה לחיל מצרים
 לסיו ולרבו אשר הוציאתי ויסוף על פניהם
 5 בדרם ארביים ואבדם ידו עד היום הנה: ואשר
 6 עשה לכם במדבר עד באכם עד המים הים: ואשר
 עשה לדתן ולאבירם בני אלעזר בראובן אשר פתה
 הארץ את פיה ותבלעם ואת רביתם ואת אלהתם
 7 ואת כל היום אשר ברגלים בקרב כל ישראל: כי
 עינכם הראת את כל מעשה הנה גדל אשר עשתי:
 8 ושמתם את כל המצוה אשר אנכי מצוה היום למען
 תחזקו ובאתם ורשתם את הארץ אשר אתם עברים
 9 שמה לרשתה: ולמען תאריכו ימים עליהם אשר
 נשבע הנה לאבותיכם לתת להם ולורעם ארץ זבת
 י חלב ודבש: כי הארץ אשר אתה בא לשמה
 לרשתה לא בארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם
 11 אשר הוציאתי ורשתה ברגלים בני ישראל: והארץ

אשר אתם עבדתם לשמה לרשתה ארץ הרים ובקעות
 למטר השמים תשתדלם: ארץ אשר ידעתה אלהך¹²
 דרש אתה תמיד עלי דעה אלהך בה מלשית השנה
 ועד אחרית שנה: כ ויהי אם שפעת תשמיש אל¹³
 מצות אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את ידיה
 אלהים ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי¹⁴
 מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנה ותירש
 וצחקד: ונתתי עשב בשדה לבקמך ותכלית תשבע: ו¹⁵
 השמרי לכם פרוסתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים¹⁶
 אתרים והשתחיתם להם: ויהי אם ידעתה כלם ועצר¹⁷
 את השמים ולא יורה מטר והאדמה לא תתן את תבואה
 ואברתם מורה מל הארץ תבכה אשר יהיה נתן¹⁸
 לכם: ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם
 וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו למזכרת בין עיניכם:
 ולמדתם אתם את בניכם לדבר גם בשבת בביתך¹⁹
 ובכלתך בדרך ובשכרך ובקומך: ובחתכם עלימוות כ
 ביתך ובשערך: למען ידבי וימכם וימי בניכם על²¹
 האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת לכם בימי
 השמים על הארץ: ס כי אם שגרת תשמרון את²²
 כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשותה
 לאהבה את ידיה אלהים ללכת בכל דרכיו ולבקר²³
 בו: והידיש יהיה את כל ימי האלה מלפניכם ורשתם²⁴
 גוים גדלים ועצמים מכם: כל המלוך אשר תרדך כח
 רגלכם בו לכם יהיה מדה מלך ותלכנו מדה נרד
 פרת ועד הים האחרון יהיה נבלכם: לאיתוב אש כח
 בפניכם שחלכם ומראכם וכו' יהיה אלהים עליכם
 כל הארץ אשר תדרגו בה כאשר דבר לכם:

אזואו איהר אריבער גייט עס צו ירשנין,
 איז א לאנד פון בערג אונד טאלען וואס
 מיינקט דעם רענען פום הימל: 12 א
 לאנד וואס דער האר דיין גאט זארגט
 דערפאר, תמיד זענען דיא אויגען פון
 דעם האר דיין גאט דרויף, פון דעם
 אנפאנג פון דעם יאהר ביז צום ענד פון
 דעם יאהר: 13 אונד עס וועט זיין ווען
 איהר וועט צוהערען צו מיינע מצות
 וואס איך מווא אייך היינט געבוטען, צו
 ליבען דעם האר אייער גאט, אונד איהם
 צו דינען מיט אייער גאנצען הארץ,
 אונד אייערען גאנצען לייב: 14 אזוי
 וועל איך געבען רענען פאר אייער
 לאנד אין זיינע צייט, פריה רענען אונד
 שפעט רענען, אונד דוא וועסט אייך
 זאמעלן דיין קארן אונד דיין טוין אונד
 דיין אייל: 15 אונד איך וועל געבען
 גראז אויף דיין פעלד פאר דייענע בהמות,
 אונד דוא וועסט עסען אונד זאט ווערען:
 16 היטעט אייך אבער אז איירע הערצער
 זאלען ניט אויבערנערעט ווערען, אונד

איהר וועט אפסקהרען, אונד איהר וועט דינען אנדערע געטער, אונד איהר וועט אייך
 צו זיין ביקען: 17 אונד דער צארן פון גאט וועט איבער אייך דערגריימען, אונד ער
 וועט אויפהאלטען דעם הימל, אונד עס וועט ניט זיין קיין רענען, אונד דיא ערד
 וועט ניט געבען איהרע פרוכט, אונד אזוי וועט איהר געשווינד פערלוירען ווערען
 פון דעם גוטען לאנד וואס גאט וועט צו אייך געבען: 18 אונד איהר זאלט מוהן דיא
 דאזיגע ווערשער אויף איירע הערצער, אונד אויף איירע זעלען, אונד איהר זאלט
 זיין בינדען פאר א צייכען אויף איירע הענד, אונד זיין זאלען זיין פאר א פער
 צירונג צווישען איירע אויגען: 19 אונד איהר זאלט זיין לערנען צו איירע קינדער,
 אונד פון זיין צו רעדען ווען דוא וועסט ויצען אין דיין הויז, אונד ווען דוא וועסט
 גיין אויף דעם וועג, אונד ווען דוא לייגסט דיך אונדער, אונד ווען דוא שטייט אויף:
 20 אונד דוא זאלסט זיין שרייבען אויף דיא ביישטיידלעך (מוזות) פון דיין הויז
 אונד דייענע טוירען: 21 אז איירע טעג זאלען פערמערט ווערען, אונד דיא טעג
 פון איירע קינדער אויף דעם לאנד וואס גאט האט געשוואוירען צו איירע עלטערן,
 עס צו זיין צו געבען, אזוי וויא דיא טעג פון דעם הימל אויף דער ערד: 22 ווארין
 ווען איהר וועט היטען דיא דאזיגע גאנצע מצות וועלכע איך געבויט אייך, אום זיין
 צו מוהן, צו ליבען דעם האר אייער גאט, צו גיין אין אלע זיינע ווענען, אונד אייך
 אן איהם געהעפטען: 23 אזוי וועט גאט אלע דיא דאזיגע פעלקער פאר
 אייך פערטרייבען אונד איהר וועט ירשנין גרויסע אונד שטארקערע פעלקער
 פון אייך: 24 איינליכען ארץ וואס איירע פיס וועלען דארויף טרעטען,
 זאל צו אייך געהערען, פון דער מדבר אן אונד דעם לבנון—פון דעם
 טייף, דעם טייף פרת ביז צו דעם הינטערשטען ים זאל זיין איירע
 גרענעצען: 25 קיין מענטש וועט ניט קענען געשטיין פאר אייך, ווארין
 דער האר אייער גאט וועט געבען איירע פורכט אונד איירע אנגסט איבער
 דעם גאנצען לאנד וואס איהר וועט דארויף טרעטען, אזוי וויא ער האט
 צו אייך גערעט:

ס ס ס ס

26 ראה אנכי נתן למעקם היום ברכה וקללה: אתה ברכה
 אשר תשמשו אל מעות דעה אלהים אשר אנכי מעשה
 27 אתכם היום: והקללה אשר לא תשמשו אל מעות
 דעה אלהים וסרתם מן הדרך אשר אנכי מעשה
 28 אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא
 29 ידעתם: ס והלא כי יבא דעה אלהים אל הארץ
 אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה
 ל על ערד ורבים ואתה קללה על ערד עקל: והלא יהיה
 בעבר הדרך אחרי הדרך מבוא השמש בארץ הנעני
 31 הישב בברכה מל הגלגל אל אלועי מרה: כי אתם
 עברים את הדרך לבל לרשת את הארץ אשר הורה
 32 אלהים נתן לכם ורשתם אתה וישבתם בה: ושמרתם
 לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן
 למעקם היום:

יב

1 אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ
 אשר נתן דעה אלהי אבותיך לך לרשתה כל היתמים
 2 אשר אתם היום על הארמה: אבר האבדון את כל
 המקלות אשר עברתם היום אשר אתם ורשעים אתם
 3 את אלהיכם על ההרים הרמים ועל הגבעות וסרת כל
 4 עץ רענן: ותפסתם את מנחתם ושמרתם את מעבדתם
 והשורתם משרפון באש ופסיל אלהיכם תגדו ואתם
 5 את שכם מן המקום ההוא: לא תעשון כן לדעה
 6 אלהיכם: כי אסאת המקום אשר יבחר דעה אלהים
 מקדש שבתם לשום את שמו שם לשבת הדרשו
 7 ובאת שמה: ותבאתם שמה על חכם ותביתם ואת
 קענעניא יבער פון גלגל בייא דעם פלוין

26 דעהם איך נעב פאר אייך היינט א
 ברכה אונד א קללה: 27 דיא ברכה
 ווען איהר וועט געהארכען צו דיא
 מצות פון דעם האר אייער נאט, וואס
 איך געבט אייך היינט: 28 אונד דיא
 קללה ווען איהר וועט געהארכען צו
 דיא מצות פון דעם האר אייער נאט,
 אונד איהר וועט אפגעדרען פון דעם
 וועג וועלכען איך געבט דיר היינט,
 נאכצוגיין נאך אנדערע געטער וואס
 איהר האט ניט געקענט: 29 אונד עס
 וועט זיין ווען דער האר דיין נאט וועט
 דיך אריינגרענגען צו דעם לאנד וואו
 דוא וועסט דארט אהינקומען עס צו
 ירשנין, אזוי זאלסט דוא מהון דיא
 ברכה אויף דעם בארג גרויס, אונד דיא
 קללה אויף דעם בארג עיקל: 30 זענען
 זיין ניט אן דער אנדערע זייט פון דעם
 ירדן, הינטער דעם וועג וואו דיא זון
 גייט אונטער, אין דעם לאנד פון דעם
 כנעני וואס וואוינט אין דעם פלוין
 פון מורה? 31 ווארין איהר וועט
 איבערפאהרען דעם ירדן אריינצוקומען אונד צו ערבען דאס לאנד וואס דער האר
 אייער נאט געט צו אייך, אונד איהר וועט עס ירשנין, אונד איהר וועט דארין
 וואוינען: 32 אונד איהר זאלט היטען צו מהון אלע געזעץ אונד גערעכטע וועלכע
 איך געב היינט פאר אייך: 31

קאפיטעל יב

1 דאס זענען דיא געזעץ אונד דיא משפטים וואס איהר זאלט היטען צו מהון אין
 דעם לאנד וואס דער האר, דער נאט פון דייע אבות נאט צו דיר געגעבען עס צו
 ירשנין אלע טעג וואס איהר וועט לעבען אויף דעם לאנד: 2 איהר זאלט אים
 באזעצן פערניכטען אלע ערטער וואו דיא פעלקער וואס איהר וועט זיין ערבען,
 האבען דארט געדינט זייער געטער, אויף דיא הויכע בערג, אונד אויף דיא הויכע
 ערטער, אונד הינטער אימליכען גרינעם בוים: 3 אונד איהר זאלט צושטויסען זייער
 מזבחות, אונד איהר זאלט צוברעכען זייער מצבות, אונד זייער לינדען ביימער זאלט
 איהר פערברענען מיט פיייער, אונד זייער געצענבילדער פון זייער אפגעטער זאלט איהר
 אפהאקען, אונד זייער נאמען זאלט איהר פערטיליכען פון דעמזעלביגען ארט: 4 אבער
 אזוי זאלט איהר ניט מהון צו דעם האר אייער נאט: 5 גייערט צו דעם ארט וואס דער
 האר אייער נאט וועט דערנווילען פון אלע איירע שבטים כדי זיין נאמען דארט אהין צו
 מהון, צו זיינע רוהונג זאלט איהר פארשען, אונד דארט זאלט איהר אהינקומען: 6 אונד
 איהר זאלט דארט אהינגרענגען איירע בראנד אפפער אונד איירע שלאכט אפפער, אונד

ביתאחד נפשך לאכל בשר בבליאת נפשך תאכל
 21 בשר: בירחוק ממך המקום אשר יבחר ייח' אלהיך
 לשום שמו שם תבחר מקדש ומזבח אשר נתן
 ייח' לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל ארץ
 22 נפשך: אך כאשר יאכל את העבד ואת האלן בן האכלו
 23 הטמא והטורף ויהי יאכלו: רק חוק לביתו אכל
 הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עמ' הדבש:
 24 לא תאכלו על הארץ תשפכו במים: לא תאכלו למען
 יטב לך ולבנהך אתה וילדך ונשיא וזאת ייח':
 25 רק קדשך אשר יהי לך וילדך תשא וזאת ייח':
 26 רק קדשך אשר יהי לך וילדך תשא וזאת ייח':
 27 המקום אשר יבחר ייח': ועשית עליו הבשר והדם
 על מזבח ייח' אלהיך ויס' ויח' יושב על מזבח
 28 ייח' אלהיך והבשר תאכל: שמך לשמעת את כל
 הדברים האלה אשר אני מצוה למען יטב לך ולבנהך
 אתה וילדך ועמ' כי תעשה הטוב והנשר בעיני ייח'
 29 אלהיך: ס בייח' ייח' אלהיך את העבדים אשר
 אתה באשמה לרשת אתם מפניך ורשת אתם וישבת
 ל בארצם: השמר לך פדיתקש אתה אתה השמר
 מפניך ופדיתקש לאלהים לאמר איך יעבד העבדים
 31 האלה את אלהים ואשמה בן נשיא: לא תעשה
 כן לייח' אלהיך כי כל תעשית ייח' אשר שמו עשו
 לאלהים כי גם אתה יבחר ואתה יבחר ישרא' באש
 לאלהים:

י

י את כל הדיבר אשר אני מצוה אתכם אתו תשמרו
 לעשות לא תחטא עליו ולא תגרע ממנו: פ
 2 בייח' בייח' נביא או חכם חכם ונתן אלהי את

פארטיב אין דא אוינען פון גאט: 26 נייערט הייליגע זאכען וואס
 וועלען צו דיר זיין, אונד דיינע נדרים, זאלסט דא נעמען אונד ברענגען צו
 דעם ארט וועלכען גאט וועט אויסדערוויילען: 27 אונד דא זאלסט מאכען
 דיינע קרבן עולות, דאס פלייש אונד דאס בלוט אויף דעם מזבח פון דעם
 האר דין גאט, אבער דאס בלוט פון דיינע שלאכט אפפער זאל אויסגעגאסען
 ווערען אויף דעם מזבח פון דעם האר דין גאט, אבער דאס פלייש מענטש
 דא עסען: 28 היט, אונד דא זאלסט געהארבען, צו אלע דא דאזיגע ווערשער
 וואס איך געביט דיר, אז עס זאל דיר גוט זיין אונד צו דיינע קינדער נאך
 דיר אויף אייביג ווען דא וועסט טהון וואס איז גוט אונד רעכטפארטיג אין
 דא אויגען פון דעם האר דין גאט: 29 ווען דער האר דין גאט וועט פער-
 שניידען דא פעלקער וואו דא דארט אהין קומסט זיין צו פערטרייבען פאר
 דיר, אונד דא וועסט זיין ירש'ן, אונד וועסט דך בענעצען אין זייער לאנד:
 30 אזוי היט דך דאס דא זאלסט נישט געשטרויכעלט ווערען זיין נאך צו
 ניון, נאכדעם אז זיין זענען פערטילגט געווארען פאר דיר, אז דא זאלסט
 נישט נאכפארשען נאך זייער אפגעטער, אזוי צו זאגען, אזוי וואו דא דאזיגע
 גוים דינען זייער אפגעטער אזוי וועל איך אויף טהון: 31 דא זאלסט נישט
 אזוי טהון צו דעם האר דין גאט, ווארין אלע אומווערדיגקייט פון גאט וואס
 ער האט פיינד טהון זיין צו זייער אפגעטער, ווארין זיין פערברענגען אויף
 זייער ויהן אונד זייער מעכטער אין דעם פייער צו זייער אפגעטער:

קאפיטעל יג

1 אלע זאכען וואס איך געביט אייך, דאס זאלט איך היטען צו טהון, דא זאלסט נישט
 צומהון דאצו אונד דא זאלסט נישט מינערן דאפון: 2 ווען עס וועט צווישען דיר
 אויפשטיין א נביא אדער איינער וואס חלוט א חלום, אונד ער וועט דיר געבען א צייכען

אָדער אַ וואונדער: 3 אונד דאס צייכען
אָדער דאס וואונדער וועט אַנקומען,
וואס ער האט צו דיר גערעט, אונד וועט
זאגען, לאמער נאכגיין אַנדערע געטער
וואס איהר האט נישט געקענט, אונד מיר
וועלען זיין דינען: 4 אזוי זאלסט דוא
נישט געהארכען צו דעמאָנעלביגען נביא
אָדער צו דעם דאזיגען וואס האט גע-
הלומט אַ חלום, ווארין דער האר אייער
נאט פרושט אייף כדי צו וויסען אזוי
איהר האט ליב דעם האר אייער נאט
מיט אייער גאנצען הארץ אונד מיט
אירע גאנצען זעלע: 5 נאך דעם האר
אייער נאט זאלט איהר נאכגיין, אונד
איהם זאלט איהר פארקטען, אונד זיינע
כחות זאלט איהר היטען, אונד זיינע
שטים זאלט איהר געהארכען, אונד
איהם זאלט איהר דינען, אונד אן איהם
זאלט איהר אייף געהעפטען: 6 אונד
דער דאזיגער נביא אָדער דער וואס
האט געהלומט אַ חלום זאל געטייט
ווערען, ווייל ער האט גערעט אַפּקעהרונג
אויף דעם האר אייער נאט, וואס האט
אייף ארויסגעבראכט אויס דעם לאנד
מצרים, אונד האט דין אויסגעלייזט פון

דעם דינסטהויז, כדי דין צו פערשטויסען פון דעם וועג וואס דער האר דין נאט
האט דיר געפאטען דארין צו גיין; אזוי וועסט דוא אויסרוימען דאס שלעכטע פון
צווישען דיר: 7 ווען דין גרונדער, דער זיהן פון דיינע מוטער אָדער דין זיהן, אָדער
דיינע טאכטער, אָדער דין ווייב, אָדער דין פריינד וואס דוא ליבסט וויא דין אליין,
וועט דין איבעררעדען אים פערבארענעם, אונד וועט זאגען, לאמער גיין אונד דינען
אַנדערע געטער, וואס דוא האסט נישט געקענט, דוא אונד אויף נישט דיינע עלטערן:
8 פון דיא אַפּגעטער פון דיא פעלקער וואס זענען ארום אייף, וואס זענען גאהענט צו
דיר אָדער זייט פון דיר, פון איין עק פון דער ערד ביז צום אַנדערן עק פון דער
ערד: 9 דוא זאלסט צו איהם נישט גלויסטען, אונד דוא זאלסט איהם (אויף) נישט צו-
הערען, אונד דין אויף זאל זיך נישט איבער איהם דערבארמען, אונד דוא זאלסט איהם
נישט פערשיינען, אונד דוא זאלסט איהם נישט פערדעקען: 10 נייערט דוא זאלסט איהם
געוויס הארגענען, דיינע האנד זאל אן איהם צוגערשט זיין אים איהם צו הארגענען,
אונד דערנאך זאל אויף איהם זיין דיא האנד פון דעם גאנצען פאלק: 11 אונד דוא
זאלסט איהם שטייניגען מיט שטיינער אז ער זאל שטארבען, ווארין ער האט דין
געזאלט פערשטויסען פון דעם האר דין נאט וואס האט דין ארויסגעבראכט פון
דעם לאנד מצרים, פון דעם דינסטהויז: 12 אונד גאנץ ישראל זאל עס הערען אונד
זיין זאלען זיך פארקטען, אונד זיין זאלען נישט געהערען צו טהון אַ זאלכע שלעכטע
זאך וויא דאס דאזיגע אין צווישען דיר: 13 ווען דוא וועסט הערען אין איינע פון
דיא שמעט וואס דער האר דין נאט וועט דיר געבען, דארט צו וואוינען, אזוי צו
זאגען: 14 עס זענען ארויסגעגאנגען שאלקהאפטיגע מענער פון צווישען דיר, אונד
זיין האבען פערשטויסען דיא איינזאמליכער פון איהרע שטאט אזוי צו זאגען, לאמער
גיין אונד דינען אַנדערע געטער וואס איהר האט נישט געקענט: 15 אזוי זאלסט
דוא פארשען, אונד אויסוועקען, אונד נישט נאכפערענען, אונד ווען דיא זאך איז
טאקע אמת, אז אַ זאלכע אומקערדיגקייט איז צווישען דיר געטהון געווארען:
16 אזוי זאלסט דוא שלאגען דיא איינזאמליכער פון דער דאזיגער שטאט

מיט דיא שארף פון דעם שווער, דוא
 זאלסט זיא פערנוויסטען, אונד אלעס
 וואס איז אין איהר, אונד אויף איהרע
 בהמות, מיט דיא שארף פון דעם
 שווער: 17 אונד דעם גאנצען זאך
 רויב זאלסט דוא איינזאמעלן אין דער
 מיטען פון דער גאס, אונד דוא זאלסט
 פערברענען דיא שטאט אונד איהר
 גאנצען זאקרויב, נאר אים גאנצען פאר
 דעם האר דיין גאט, אונד זיא זאל זיין
 א הויפטן אויף אייביג, זיא זאל נישט
 מעהר אויפגעבויטען ווערען: 18 אונד
 עס זאל זיך נארנישט בעהעפטען אין
 דיינע הענד פון דעם חרם, אז גאט זאל
 זיך אומקעהרען פון זיין גרימצארן, אונד
 זאל דיר געבען בארמהערציגקייט, אונד
 זיך איבער דיר דערבארמען, אונד דיר
 פערמעהרען, אזוי וויא ער האט גע-
 שוואוירען צו דיינע עלטערן: 19 ווען
 דוא וועסט הערען צו דיא שטים פון
 דעם האר דיין גאט, צו היטען אלע
 זיינע מצות וואס איך טהא דיר היינט
 געביטען, צו טהאן וואס איז רעכט אין
 דיא אויגען פון דעם האר דיין גאט:
 קאפיטעל יד

1 איהר זענט קינדער צו דעם האר
 אייער גאט, איהר זאלט אייך נישט צערשניידען, אונד איהר זאלט אייך נישט
 מאכען א קאלהייט צווישען איירע אויגען וועגען א שוויטען: 2 ווארין דוא
 ביזט א הייליג פאלק צו דעם האר דיין גאט, אונד גאט האט דיר אויסדער-
 וויילט פון אלע פעלקער וואס זענען אויף דער ערד, צו איהם צו זיין א
 בעליבטעס פאלק: 3 דוא טורסט נישט עסען קיינע אומהוידיגע זאך: 4 דיא
 דאזיגע בהמות מעגט איהר עסען, דעם אקס, דאס יונגע לאם, אונד דאס
 יונגע ציגענבעקעל: 5 דיא אינד, אונד דעם הירש, אונד דעם שטייגבאק, אונד
 דיא גאזעל, אונד דיא בערגציג, אונד דיא נעמין: 6 אונד איטליכע בהמה
 וואס שפאלט דיא צווייא קלויזען, אונד (איז מעלה גרה) טהוט ווידערקייט
 זאלכע מעגט איהר עסען: 7 נאר דויע טורט איהר נישט עסען פון דיא וואס
 טהען ווידערקייט אונד וואס האבען נישט געשפאלטענע קלויזען, דאס קעמעל,
 אונד דעם האז, אונד דאס קעניגעל, ווארין זייא טהען ווידערקייט אבער זייא
 שפאלטען נישט דיא קלויזען, זייא זאלען צו אייך זיין אויברין: 8 אונד דאס
 חזיר, ווארין עס שפאלט דיא קלויזען אבער עס טהוט נישט ווידערקייט, עס זאל
 צו אייך זיין אויברין, פון זייער פלייש זאלט איהר נישט עסען, אונד אן זייער
 גבלה זאלט איהר נישט אנרירען: 9 דיא דאזיגע מעגט איהר עסען פון אלעם
 וואס איז אין דעם וואסער, אלעס וואס האט פלוספעדערן אונד שופען מעגט
 איהר עסען: 10 אבער אלעס וואס האט נישט קיין פלוספעדערן אונד שופען
 זאלט איהר נישט עסען, עס זאל זיין אויברין צו אייך: 11 איטליכען ריינעם
 פויגעל מעגט איהר עסען: 12 אבער דויע פון זייא טורט איהר נישט עסען,
 דעם אדלער, אונד דעם ביינברעכער, אונד דעם גרייף: 13 אונד דעם
 פאלקען, אונד דעם גייער, אונד דיא טויעה נאך איהר מין: 14 אונד אלערלייא
 ראבען נאך זיין מין: 15 אונד דיא יונגע שטרויס, אונד דיא גאכט-איילע, אונד

הוא לפיכך חרם אתה ואת כל אשר בה ואת
 17 בהמה לפיכך: ואת כל שלל תבין אל תרד
 רחבה ושרפת באש אתה ואת כל שלל כליל
 18 לידה אל תרד ותהי כל שלל לא תבין עוד: ולא
 דבק בידך מאמה מדרתם למען ושוב ויהי מרחק
 אפי ונסורקך רחמים ורחמך ורחבך כאשר נשבע
 19 לאבתך: כי תשמע בקול ויהי אלהך לשמר את
 כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הנשר בעיני
 ויהי אלהך: ם

ד

א בניס אתם לידה אלוכם לא תחזרו ולא תשימו
 2 קרחה בין עינים למת: כי עס קדוש אתה ליהוה
 אלהך ויך ביד ויהי להיות לו לעם קלה מכל
 3 העמים אשר עליפי האדמה: ם לא תאכל בל
 4 תעבה: זאת בהמה אשר תאכלו שור עה נשבים
 5 ושה עים: אל תגי ותמיר ואפי וישן ותאו חמר: וכל
 6 בהמה מפרסת פרסה ושספת שסע שתי פרסות מעלת
 7 גרה בהמה אתה תאכלו: אך אתה לא תאכלו
 8 מעלי גרה ומפרסי הפרסה השספת אתה תאכלו
 9 ואתה ארבת ואתה שפן ברימלה גרה המה ופרסה
 10 לא הפרסו טמאים הם לכם: ואתה חזיר ברימסי
 11 פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו
 12 ובוכלתם לא תישו: ם אתה תאכלו מכל אשר
 13 במים כל אשר ילי ספיר וקשקשת תאכלו: וכל אשר
 14 יאדלו ספיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם: ם
 15 כל צפור טהרה תאכלו: ויה אשר לא תאכלו מהם
 16 הנשר והפרס והעוקר: ורחא ואתה אלה תהי למקח:
 17 ואת כל ערב למען: ואת פת הנשן ואת הסתתם ואת

16 השנה ואחריה למנוח: אחריהם ואחריהם
 17 ותחנפם: ותקאת ואחריהם ואחריהם: ותחנפם
 18 ותחנפם למנוח ותחנפם: וכל שכן דעון ממו
 19 הוא לכם לא יאכלו: כל עון שדור תאכלו: לא תאכלו
 20 כל יאכלו לך אשר בשעריך תחנפו ואכלו או מבר
 21 לזכר כי עם קדוש אתה לעדה אלהית לא תחשיל נתי
 כחלב אמר:

22 עשר מעשר את כל תבואת ורקב וימצא חסדך שנה
 23 שנה: ואכלת לפני ה' אלהיך במקום אשר יבחר
 לשכן שמו שם משכן ה' הנה חסדך וחסדך ובכרת
 24 בך וצאך למנוח חלום לראות אתי הנה אלהיך כל
 תמים: וקדשך הנה כי לא תוכל שאתו
 25 קדשך מזה המקום אשר יבחר הנה אלהיך לשון
 שמו שם כי יברכה הנה אלהיך: וחסדך במקום וצרת
 26 הכסף בך וקדשך אלהיך אשר יבחר הנה
 27 אלהיך בו: וחסדך הכסף בכל אשר תחנפו ונשפך
 28 ובצאן ובין ובשקר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת
 שם לפני הנה אלהיך ושמת אתה ויבחר: והנה
 29 אשר בשעריך לא תוכלו כי אין לך חלק ונחלה עמך:
 30 מלכיה שלש שנים תצא אתי כל מעשר תבואתך
 בשנה הנה תחנפו בשעריך: ובא חלו' כי אכלת חלק
 31 ונחלה עמך וזר תחנפו ותאכלנה אשר בשעריך ואכלו
 ושכבו למנוח יברכה הנה אלהיך בכל מעשה ידך אשר
 תעשה:

טו
 2 מקץ שבע שנים תעשה שמטה: חל' דבר שמטה
 3 שמוט כל בעל משה יד אשר ישה בידו לא יגוש
 אתידו ואתאזנו כרקבא שמטה לידו: אתי כרבי

יין האם אויסדערנויילט אז זיין נאמען
 קארן, פון זיין וויין, אונד פון זיין אייל,
 רינדער אונד פון זיינע שאפן, אז דוא זאלסט לערנען דעם האר זיין
 גאט אלע מעג: 24 אונד ווען דער וועט פון דיר ווייט זיין, אז דוא וועסט עם
 ניש קענען שראגען, טייל דער ארש וועט פאר דיר ווייט זיין וואס דער האר זיין גאט
 וועט אויסדערנויילען דארט זיין נאמען אז מהן, ווארין דער האר זיין גאט וועט דיך
 בענשען: 25 אזוי זאלסט דוא עם געבען (אדער פערקויפן) פאר געלד; אונד דוא
 זאלסט איינגינדען דאס געלד אין זיינע האנד, אונד דוא זאלסט זיין דעם ארש
 וואס דער האר זיין גאט האט איהם אויסדערנויילט: 26 אונד דוא זאלסט געבען
 דאס געלד פאר אלעס וואס זיין לייב וועט גלוקסען, פאר רינדער, אונד פאר שאפן,
 אונד פאר וויין, אונד שטארקען וויין, אונד פאר אלעס וואס דוא וועסט בענעקערען,
 אונד זאלסט דארט עסען פאר דעם האר זיין גאט, אונד דוא זאלסט דיך פרייען אונד
 זיין הויזגעזינד: 27 אונד דעם לוי וואס איז אין זיינע שטערן זאלסט דוא ניש
 פערלאזען, ווארין ער האט ניש קיין טייל אונד נחלה מיט דיר: 28 אין דעם ענד פון
 דריי יאהר זאלסט דוא ארויסברענגען דאס גאנצע מעשר פון זיין איינקומען אין
 דעמוועלדיגען יאהר, אונד דוא זאלסט עם אריינלייגען אין זיינע שטערן: 29 אונד
 דער לוי זאל קומען, ווארין ער האט ניש קיין טייל אונד קיין נחלה מיט דיר,
 אונד דער בר, אונד דער יתום, אונד דא אלמנה וואס זענען אין זיינע שטערן,
 אז זיי זאלען עסען אונד זאט ווערען, דרום וועט דיך דער האר זיין גאט בענשען
 אין אלע ווערק פון זיינע הענד וואס דוא וועסט מהן:

קאפיטעל טו

1 אין דעם ענד פון זיבען יאהר זאלסט דוא מאכען שמטה: 2 אונד דאס
 איז דא זאך פון דער שמטה אויסליכער ענטלייכער זאל לויז לאזען וואס
 זיינע האנד האט זיין חבר געליהען, ער זאל ניש מאנען זיין חבר אונד זיין
 ברודער, ווארין מען האט אויסגערושען א שמטה צו גאט: 3 דעם פרעמדען
 מעגסט

דיא נאכטיגאל, אונד דעם קוקוק, נאך
 זיין מין: 16 אונד דא קליינע איילע,
 אונד דא גרויסע איילע, אונד דעם
 שוואן: 17 אונד דעם פעליקאן אונד
 דעם אאס-גייזער אונד דעם שטורק-פער-
 ליקאן: 18 אונד דעם שטארק, אונד
 דעם ווידע-האפף נאך זיין מין, אונד
 דעם אויער-האהן אונד דא שוואלב:
 19 אונד אלע ווידמונג פון פייגעל זאל
 צו אייך זיין אומריין, איהר שורט זיין
 ניש עסען: 20 אויסליכען ריינעם פויגעל
 מעגט איהר עסען: 21 איהר שורט ניש
 עסען קיינערלייא נבלה, צו דעם גר וואס
 איז אין זיינע שטערן מעג עם גענעבען
 ווערען, אונד ער זאל עם עסען, אדער
 דוא מעגסט עם פערקויפען צו א פרעמד-
 דען, ווארין דוא ביזט א הייליג פאלק
 צו דעם האר זיין גאט, דוא זאלסט ניש
 קאכען א ציגעלע אין דא מילך פון
 זיינע מוטער:

22 דוא זאלסט געבען מעשר פון זיין
 גאנצען איינקומען, פון זיין זאמען וואס
 וועט ארויסגיין פון דעם פעלד אלע
 יאהר: 23 אונד דוא זאלסט עסען פאר
 דעם האר זיין גאט אין דעם ארש וואס
 ער האט אויסדערנויילט אז זיין נאמען
 קארן, פון זיין וויין, אונד פון זיין אייל,
 רינדער אונד פון זיינע שאפן, אז דוא זאלסט לערנען דעם האר זיין
 גאט אלע מעג: 24 אונד ווען דער וועט פון דיר ווייט זיין, אז דוא וועסט עם
 ניש קענען שראגען, טייל דער ארש וועט פאר דיר ווייט זיין וואס דער האר זיין גאט
 וועט אויסדערנויילען דארט זיין נאמען אז מהן, ווארין דער האר זיין גאט וועט דיך
 בענשען: 25 אזוי זאלסט דוא עם געבען (אדער פערקויפן) פאר געלד; אונד דוא
 זאלסט איינגינדען דאס געלד אין זיינע האנד, אונד דוא זאלסט זיין דעם ארש
 וואס דער האר זיין גאט האט איהם אויסדערנויילט: 26 אונד דוא זאלסט געבען
 דאס געלד פאר אלעס וואס זיין לייב וועט גלוקסען, פאר רינדער, אונד פאר שאפן,
 אונד פאר וויין, אונד שטארקען וויין, אונד פאר אלעס וואס דוא וועסט בענעקערען,
 אונד זאלסט דארט עסען פאר דעם האר זיין גאט, אונד דוא זאלסט דיך פרייען אונד
 זיין הויזגעזינד: 27 אונד דעם לוי וואס איז אין זיינע שטערן זאלסט דוא ניש
 פערלאזען, ווארין ער האט ניש קיין טייל אונד נחלה מיט דיר: 28 אין דעם ענד פון
 דריי יאהר זאלסט דוא ארויסברענגען דאס גאנצע מעשר פון זיין איינקומען אין
 דעמוועלדיגען יאהר, אונד דוא זאלסט עם אריינלייגען אין זיינע שטערן: 29 אונד
 דער לוי זאל קומען, ווארין ער האט ניש קיין טייל אונד קיין נחלה מיט דיר,
 אונד דער בר, אונד דער יתום, אונד דא אלמנה וואס זענען אין זיינע שטערן,
 אז זיי זאלען עסען אונד זאט ווערען, דרום וועט דיך דער האר זיין גאט בענשען
 אין אלע ווערק פון זיינע הענד וואס דוא וועסט מהן:

קאפיטעל טו

מעבדט דוא מאנען, אבער דאס וואס איז
דיין בייא דיין ברודער, זאל דייע וואס
לויז לאזען: 4 נור ווען עס זאל מיט
דיר נישט זיין איין ארעמער, ווארן גאט
וועט דיר בעזוס בענשען אין דעם לאנד
וואס דער האר דיין גאט וועט צו דיר
געבען אלס אן ערשטייל, עס צו נישטן:
5 נייערשט ווען דוא וועסט געהארקען צו
דער שטים פון דעם האר דיין גאט, צו
היטען אונד צו טהון דיא דאזע מאנצע
מיצות וואס איז טהוא דיר היינט גע-
ביטען: 6 ווארן, דער האר דיין גאט
האט דיר געבענשט, אזוי וויא ער האט
דיר צוגעזאגט—אונד דוא וועסט גארקען
צו פילע פעלקער, אבער דוא וועסט נישט
געבארנט נעמען, אונד דוא וועסט רע-
גירען איבער פילע פעלקער אבער וויא
וועלען נישט איבער דיר רעגירען: 7 ווען
עס וועט אונזער דיר זיין א נויטגע-
דערשטיגער, פון איינעם פון דייע
ברודער, אין איינעם פון דייע שווערן,
אין דיין לאנד, וואס דער האר דיין גאט
וועט דיר געבען, אזוי וואלט דוא נישט
דיין הארץ פערשטארקען, אונד דוא
וואלט נישט דייע וואס פערשליסען פון
דיין פערארעמטען ברודער: 8 נייערשט

הש ואשר ידעך לא אתאחד השמט ידך: אם כי
לא יתירך אבות כירך וירך ויהי בארץ אשר
היה אלך נקדך נחלך לרשעה: רק אם-שמוע
תשמע בקול ויהי אלך לשמר לשנות את-כל-מעשה
הוא אשר אנכי מצוה היום: כירדתי אלך ברכך
כאשר דברך ותעבדת גוים רבים ואתה לא תעבד
והשלה בגוים רבים ובה לא ימשלו: 5 כי-היה
בך אביו מאחד אחד שניה בארץ אשר
יהי אלך נתן לך לא תאמן את-לכך ולא תקבל
את-ך מאחד האביו: כירפתה תפתח את-ך לו
ותעבד תעבדט רי מחסו אשר יחסר לו: השמר לך
פדוהך דבר עס-לכך בלעל לאמר כרבה שניה
השבע שנת השמטה ויהי עניך בארץ האביו ולא
יתן לו וקרא עליך אל-יהוה ויהי בך טהא: נתן תהן
לו ולא ירע לבך בתוך לו כי בגלל הדרך הזה
וירך ויהי אלך בל-משל וכלל משל-ך: כי
לא-תחל אבות מקרב הארץ עליך מצוה לאמר
פתח תפתח את-ך לאחד לעניך ולא-בן בארץ: 6
כירמך לך אחד העבד או העבדה ונכדך שש שנים
והשנה השביעית תשלחו חפשי מעמך: וכרש-לח
חפשי מעמך לא תשלחו רבים: העניק תעניק לו
מאנה ומצוה ומקדף אשר ברכך ויהי אלך תהן
לו: וחקר כי עבד היה בארץ מצרים ופדוה ויהי
אלך עליך אנכי מצוה את-הכר הנה היום: ויהי
כראוב אלך לא אצא מעמך כי אהבך ואת-ביתך
כראוב לו עמך: ולקחת את-המרצע ותתה באני
ובולת ויהי לך עבד עולם ואף לא-מכר מעשה-ך:
לא-קשה בעניך בשלחך אתה חפשי מעמך כי משנה

דוא וואלט דייע האנד צו איהם אויפמאכען, אונד דוא וואלט איהם גענוג לייגען
אזוי פיל וויא איהם פעהלט: 9 דוא וואלט דיר היטען, שאמער וועט זיין א שלעכטע
זאך אין דיין הארץ אונד דוא וועסט זאגען, דאס וועטען נאך, דאס נאך פון שמטה
גענהנט, אונד דיין אויג וועט זיין שלעכט קענען דיין פערארעמטען ברודער, אונד
דוא וועסט איהם נישט געבען, ווען ער וועט קענען דיר רופען צו גאט, אזוי וועט עס
זיין צו דיר א זינד: 10 דוא וואלט איהם בעזוס געבען; אונד לאז דיין הארץ נישט
שלעכט זיין ווען דוא געבסט צו איהם; ווארן ווענען דער דאזיגער זאך וועט דיר
דער האר דיין גאט בענשען אין אלע דייע ווערן, אונד אין אלע אויסשטרעקונג פון
דייע הענד: 11 ווארן דער ארעמער וועט נישט אויפהערען פון צווישען דעם לאנד,
דארום האב איך דיר געבאטען, אונד געזאגט, דוא וואלט אויפמאכען דייע האנד צו
דיין ברודער, צו דעם ארעמער, אונד צו דעם נויטגעדארפטען אין דיין לאנד:
12 ווען דיין ברודער איז צו דיר פערקויפט געווארען, איין עברי אדער איינע עברינע,
אונד האט בייא דיר געדינט זעכס נאך, אזוי וואלט דוא איהם אין דעם וועטען
נאך פרייא לאזען פון דיר: 13 אונד ווען דוא שיקסט איהם אנוועק פון דיר פרייא,
אזוי וואלט דוא איהם נישט ליידיג אנוועקשיקען: 14 דוא וואלט איהם גוט אנטלאזען
פון דייע שאת, אונד פון דייע שיינער תבואה, אונד פון דייע קעלטער אין וואס דער
האר דיין גאט האט דיר געבענשט וואלט דוא איהם געבען: 15 אונד דוא וואלט
געענקען דאס דוא ביזט געוועזען א קנעכט אין דעם לאנד מצרים, אונד דער האר
דיין גאט האט דיר אויסקעלייזט, דארום טהוא איך דיר דיא דאזיגע זאך היינט
געביטען: 16 אונד עס וועט זיין ווען (דיין קנעכט) וועט צו דיר זאגען, איך וויל
נישט פון דיר ארויסגיין, ווארן איך האב דיר אונד דיין הויזגעזונד ליב, וויל עס איז
איהם בייא דיר גוט געוועזען: 17 אזוי וואלט דוא נעמען איין אעל אונד וואלט איהם
דורכבוירען זיין אויער אן דער מיר, אונד ער זאל צו דיר זיין א קנעכט אויף אייביג,
אונד צו דייע דינסטמויד וואלט דוא אויף אזוי טהון: 18 עס זאל נישט זיין הארט אין
דייע אויגען דאס דוא שיקסט איהם פון דיר אנוועק פרייא, ווארן ער איז ווערט א דאפעלטען

שכר שכר עבדך שש ששם יברכך הנה אלהיך בכל אשר תעשה:

כל הבטור אשר ילד בבקרה ובצאן הבר תקדש ליהוה אלהיך לא תעבד כבקר שורך ולא תנו כבוד צאנך: לפי דעה אלהיך תאכלש שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה ויברך: ובריתו בו מוס פסח או ער כל מוס רע לא תובקש ליהוה אלהיך: בשעריך תאכלש הממא והמחול יהיו כצב: וקאל: רק אתדמו לא תאכל עלהאצין תשפכו כמים: פ

מו

מו

שמור אתדברש האביב וישית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים ללח: ונחמך פסח ליהוה אלהיך צאן וקבר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם: לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזו יצאת מצרים מצרים למען חורב אתים צאתך מצרים מצרים כל ימי חקך: ולא יראה לך שאר ככליך שבעת ימים ולא ילך מדהבשך אשר תבדק בשבועת כיום הראשון לבקר: לא תוכל לקבץ אתהפסח באחד שעריך אשר יהיה אלהיך נתן לך: כי אסאליהם אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תובק אלהיפסח בשבועת כבא השמש מוצץ צאתך ממצרים: ובשלח ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר ותלכך לאלהיך: ששית ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה: פ שבעה שבעת חספך לך מחלל חמש בקמה תחל לקצר שבעה שבעת: וששית חג שבעת ליהוה אלהיך מסת נכת: יד אשר תפן באשר יברכך יהוה אלהיך: וששית י

לוי ווען ער דינט דיר זעקס יאהר, אונד דער האר דיין גאט וועט דיר בענשען אין אלעם וואס דוא וועסט טהון:

19 אימליכער בכור וואס וועט צו דיר געבוירען ווערען אונטער דייןע רינדער אונד אונטער דייןע שאף, וואס איז א זכר, וואלסט דוא הייליגען צו דעם האר דיין גאט, דוא שורסט נישט ארבייטען מיט דעם בכור פון דייןע אקסען, אונד דוא וואלסט נישט שערען דא בכורים פון דייןע שאף: 20 פאר דעם האר דיין גאט וואלסט דוא עס עסען אימליכעם יאהר, אין דעם ארט וואס גאט וועט אויסדערנווילען, דוא אונד דיין הויזגער יונד: 21 אונד ווען עס וועט דארן זיין א מוס, — היינקעדיג אדער בלינד, (אדער) אן אנדערער שלעכטער מוס, אזוי וואלסט דוא עס נישט מקריב זיין צו דעם האר דיין גאט: 22 אין דייןע שווערן מענטש דוא עס עסען, דער אומריינער אונד דער ריינער צוזאמען, אזוי וויא דער הירש אונד דעם אינד (סארנע): 23 נור זיין בלוט וואלסט דוא נישט עסען, דוא וואלסט עס פערניסען אויף דער ערד וויא וואסער:

קאפיטעל מו

1 דוא וואלסט הימען דעם חודש אביב, אונד דוא וואלסט מאכען פסח צו דעם האר דיין גאט: ווארן אין דעם חודש אביב האט דיר דער האר דיין גאט ארויסגעצויגען פון מצרים ביא נאכט: 2 אונד דוא וואלסט שעכטען דאס (קרבן) פסח צו דעם האר דיין גאט, שאף אונד רינדער, אין דעם ארט וואס גאט וועט אויסדערנווילען אז זיין נאמען זאל דארט רוהען: 3 דוא וואלסט נישט דאמיט עסען קיין חמץ, זיבען טעג וואלסט דוא דאמיט עסען מצות, (עס איז) ברויט פון פליין, ווארן מיט אייליגקייט ביזט דוא ארויסגעגאנגען אויס מצרים, דארום וואלסט דוא געדענקען דעם טאג וואס דוא ביזט ארויסגעגאנגען אויס דעם לאנד מצרים, אלע דייןע לעבענסטעג: 4 אונד עס זאל ביא דיר קיין ווערטייג נישט געזעהען ווערען אין אלע דייןע גרענעצען זיבען טעג, אונד עס זאל נישט איבערנעכטיגען פון דעם פלייש וואס דוא וועסט שעכטען אין דעם אבענד פון דעם ערשטען טאג, ביז צו מארגענס: 5 דוא שורסט נישט מקריב זיין דאס קרבן פסח אין איבענד איינעם פון דייןע שווערן וואס דער האר דיין גאט וועט דיר געבען: 6 גייערשט נור אויף דעם ארט וואס דער האר דיין גאט וואלסט ווילען אז זיין נאמען זאל דארט רוהען, דארט וואלסט דוא מקריב זיין דאס קרבן פסח אין דעם אבענד ווען דיא זון גייט אונטער, אין דיא צייט פון דיין ארויסגיין אויס מצרים: 7 אונד דוא וואלסט קאכען אונד עסען אין דעם ארט וואס דער האר דיין גאט וועט אויסדערנווילען, אונד אין דער פריה וואלסט דוא דיר אומקערען אונד מענטש גיין צו דייןע געצעלשער: 8 זעקס טעג וואלסט דוא עסען מצות אונד אין דעם זיבעטען טאג זאל זיין אן אויפהאלטונג צו דעם האר דיין גאט, דוא שורסט קיינע מלאכה נישט טהון: 9 זיבען וואכען וואלסט דוא צו דיר ציילען, פון דעם אנהייב פון דעם שנייד-מעסער, אין דיא שטייגענדיגע חבואה וואלסט דוא אנהייבען צו ציילען דיא זיבען וואכען: 10 אונד דוא וואלסט מאכען דעם חג שבעות צו דעם האר דיין גאט מיט א פרייוויליגע גאב פון דיין פערמענען וואס דוא וואלסט געבען, לויט דעם וויא דער האר דיין גאט וועט דיר האבען געבענשט: 11 אונד דוא וואלסט דיר פרייען

פאר דעם האר דיין נאט, דוא אונד דיין
זוהן, אונד דייע טאכטער, אונד דיין
קנעכט, אונד דייע דיקסטמויד, אונד
דער לוי וואס איז אין דייע טויערן,
אונד דער גר, אונד דער יתום אונד דיא
אלמנה וואס זענען צווישען דיר, אין
דעם ארט וואס דער האר דיין נאט וועט
אויסדערטוילען אז זיין נאמען זאל
דארט רוהען: 12 אונד דוא זאלסט גע-
דענקען דאס דוא ביזט געוועזען א
קנעכט אין מצרים, דארום זאלסט
דוא היטען אונד טהון דיא דאווענע
געזען:

13 דעם יום טוב פון סכט זאלסט דוא
צו דיר מאכען זיבען טעג, ווען דוא
וועסט איינזאמעלן פון דייע שויער
אונד פון דייע קעלטער: 14 אונד דוא
זאלסט דיר פרייען אין דיין פייערשאנ,
דוא אונד דיין זוהן אונד דייע טאכטער,
אונד דיין קנעכט, אונד דייע דיקסטמויד
אונד דער לוי, אונד דער גר, אונד דער
יתום, אונד דיא אלמנה וואס זענען אין
דייע טויערן: 15 זיבען טעג זאלסט
דוא האלטען יום טוב צו דעם האר דיין
נאט, אין דעם ארט וואס נאט האט
אויסדערטוילט, ווארין דער האר דיין נאט
תבואה, אונד אין אלע ווערק פון דייע הענד,
דארום זאלסט דוא דיר גור פרייען:
16 דרייא מאל אים נאך זאלען אלע זכרים
געוועהען ווערען פאר דעם האר
דיין נאט, אין דעם ארט וואס ער וועט
אויסדערטוילען, אן פסח, אונד אן שבועות,
אונד אן סכות, אונד דאס פנים פון נאט
זאל נישט ליידג געוועהען ווערען: 17
אויסליכער זאל געבען נאך זיין פערמענען,
נאך דיא ברכה פון דעם האר דיין נאט וואס ער
האט צו דיר געגעבען:

לפני ידוה אלדד אמה ובנה ובתך ועבדך ואמטך
והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר
בכררך במקום אשר יבחר ידוה אלדד לשכן שמו
שמו וכתב כרעכד היות כמערים ושמת ועשית את
החקים האלה:

13 את הסכט תעשה לך שבעת ימים באספך מיתוה
ומיקרך: ושמות כתבך אמה ובנה ובתך ועבדך ואמטך
והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: שבעת
ימים תהן לידוה אלדד במקום אשר יבחר ידוה כי
יברך ידוה אלדד בכל תבואתך ובכל מעשה ידך
16 והיות אך שמת: שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך
אתיפני ידוה אלדד במקום אשר יבחר כתב המצות
ובת השביות ובת הסבות ולא יראה אתיפני ידוה
17 ריבם: איש במתנת ידו ככרבת ידוה אלדד אשר נתן לך:

ס ס ס

18 שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר ידוה אלדד
19 נתן לך לשבטך ושפטו אתהם משפט צדק: לא
תטה משפט לא תכיר פנים ולא תתן שחד כי השחר
כ יעור עני חכמים וסלה דברי צדיקים: צדק צדק
תברך למען תחיה וירשת את הארץ אשר ידוה אלדד
21 נתן לך: ס לא תמט לך אשה בליצן אצל מוכה
22 ידוה אלדד אשר תעשה לך: ולא תתן לך מצבה
אשר שגא ידוה אלדד:

ס

1 א לא תחבה לידוה אלדד שור ושה אשר ידוה בו מום
2 כל דבר רע כי תעבד ידוה אלדד ווא: ס כרימא
בכררך באתר שעריך אשר ידוה אלדד נתן לך איש
אויסדערטוילט, ווארין דער האר דיין נאט
תבואה, אונד אין אלע ווערק פון דייע הענד,
דארום זאלסט דוא דיר גור פרייען:
16 דרייא מאל אים נאך זאלען אלע זכרים
געוועהען ווערען פאר דעם האר
דיין נאט, אין דעם ארט וואס ער וועט
אויסדערטוילען, אן פסח, אונד אן שבועות,
אונד אן סכות, אונד דאס פנים פון נאט
זאל נישט ליידג געוועהען ווערען: 17
אויסליכער זאל געבען נאך זיין פערמענען,
נאך דיא ברכה פון דעם האר דיין נאט וואס ער
האט צו דיר געגעבען:

שופטים

18 ריכטער אונד אמטסלייט זאלסט דוא דיר
אנשטעלען אין אלע דייע טויערן,
וואס דער האר דיין נאט וועט דיר געבען,
צו דייע שפטים, אונד זייא זאלען ריכטען
דאס פאלק מיט א גערעכט משפט: 19 דוא
זאלסט נישט אפנייגען דאס משפט, דוא
זאלסט נישט דערקענען קיין פנים, אונד
דוא זאלסט נישט געמען קיין שוחד, ווארין
דוא גערעכטען: 20 גאנצע גערעכטיגקייט
זאלסט דוא נאכנאמען, כדי דוא זאלסט
לעבען אונד ירשין דאס לאנד וואס דער
האר דיין נאט וועט דיר געבען: 21 דוא
טורסט דיר נישט פלאנצען א לינדען-בוים,
קינערלייא ביימער געבען דעם מוכה
פון דעם האר דיין נאט, וואס דוא וועסט
דיר מאכען: 22 אונד דוא טורסט
נישט אויפשטעלען א מצבה וואס דער
האר דיין נאט האט פיינד:

קאפיטעל יז

1 דוא זאלסט נישט שעכטען (מקריב זיין) צו
דעם האר דיין נאט, אן אקס אדער
א לאם וואס האט א מום, אדער אירגענד א
שלעכטע זאך, ווארין דאס איז אן
אומהוירדיגקייט צו דעם האר דיין נאט: 2
ווען עס וועט זיך געפינען אין
איינע פון דייע שטעט וואס דער האר
דיין נאט וועט דיר געבען, א מאן

אֲדָעָר אֲפֹרָא וְנָאם וְנֵעַם מְהֵרָא שְׁלֵכְכִי
 מַעַם אֵין דִּיא אוֹיְנֵעֵן פֿון דָּעם הָאָר דִּיין
 נָאם, וְיִין בְּרִית אִיבֶרצִיטֶרעמען: 3 אונד
 ער וועט גיין אונד דינען אנדערע געמער,
 אונד וועט זיך צו זיין בויקען, ענטוועדער צו
 דיא וון אָדער צו דער לבנה, אָדער צו
 דער גאנצען הערשאַר פֿון דָּעם הימל,
 וְנָאם אֵיף הָאָב דִּיר נִיט געבאָטען:
 4 אונד עס איז דיר אָנגעזאָגט געוואָרען
 אונד דוא האסט עס געהערט, אונד דוא
 האסט עס גוט אויסגעפארשט, אונד זעה,
 דיא זאך איז טאק אמת, אז דיא דאזיגע
 אויפווידיקייט איז געטהון געוואָרען
 אין ישראל: 5 אזוי זאלסט דוא ארויס
 ברענגען דָּעם דאזיגען מאן אָדער דיא
 דאזיגע פֿרויא וְנָאם האט דאס דאזיגע
 שלעכטעס געטהון אין דיינע טויערן,
 אונד איהר זאלט דָּעם מאן אָדער דיא
 פֿרויא שטייניגען מיט שטיינער אז ער
 זאל שטארבען: 6 דורך צווייא אָדער
 דרייא עדות זאל ער געטייט ווערען, ער
 זאל נישט געטייט ווערען דורך איין עדות:
 7 דיא האנד פֿון דיא עדות זאל צוערשט
 אן איהם ויין פֿרי איהם צו טייטשען,
 אונד דערנאך דיא האנד פֿון דָּעם גאנצען
 פֿאלק, אונד אזוי וועסט דוא אויסרוימען

דאס שלעכטע פֿון צווישען דיר:

8 ווען א זאך פֿון משפט וועט פֿון דיר פֿעהוילען ויין, וְנָאם איז צווישען בלוט אונד
 בלוט, צווישען געריכט אונד געריכט, אונד צווישען א פֿלאג אונד א פֿלאג, אלע
 שטרייט זאכען אין דיינע טויערן, אזוי זאלסט דוא אויפשמייסן אונד ארויפגיין צו
 דָּעם אָרש וְנָאם דער האר דִּיין נָאם וועט איהם אויסדערנווילען: 9 אונד דוא זאלסט
 קומען צו דיא פֿהנים, דיא לויים, אונד צו דָּעם ריכטער וְנָאם וועט ויין אין דיא זעלבי-
 גע מעג, אונד דוא זאלסט אויספארשען, אונד זייא וועלען דיר זאגען דיא זאך פֿון
 דָּעם משפט: 10 אונד דוא זאלסט מְהֵרָא לויט דָּעם וְנָאם זייא וועלען דיר זאגען, פֿון
 דעמוועלביגען אָרש וְנָאם נָאם וועט אויסדערנווילען, אונד דוא זאלסט היטען צו מְהֵרָא
 נאך אלעס וְנָאם זייא וועלען דיר לערנען: 11 לויט דער תורה וְנָאם זייא וועלען דיר
 לערנען, אונד נאך דָּעם משפט וְנָאם זייא וועלען דיר זאגען זאלסט דוא מְהֵרָא, דוא
 זאלסט נישט אָפּקעהרען פֿון דער זאך וְנָאם זייא וועלען דיר זאגען, רעכטס אָדער
 לינקס: 12 אונד דער מענש וְנָאם וועט עס מוטווייליג מְהֵרָא, אונד וועט נישט
 הערען צו דָּעם פֿהן וְנָאם שטייט דאָרט צו דינען פאר דָּעם האר דִּיין נָאם, אָדער צו
 דָּעם ריכטער, אזוי זאל דער דאזיגער מאן געטייט ווערען, אונד דוא וועסט אויסרוי-
 מען דאס שלעכטע פֿון ישראל: 13 אונד דאס גאנצע פֿאלק זאל עס הערען אונד
 זאלען זיך פֿארקטען, אונד זייא זאלען נישט מעהר מוטווייליגען: 14 ווען דוא וועסט
 אריינקומען אין דָּעם לאנד וְנָאם דער האר דִּיין נָאם וועט דיר געבען, אונד וועסט עס
 ירשֶׁן אונד דארין וואוינען, אונד דוא וועסט זאגען, אֵיף וויל איבער מיר מאכען א
 מלך אזוי וויא אלע פֿעלקער וְנָאם זענען רינגס ארום מיר: 15 אזוי זאלסט
 דוא איבער דיר מאכען א מלך, א זאלכען וְנָאם דער האר דִּיין נָאם
 וועט אויסדערנווילען, פֿון צווישען דיינע ברידער זאלסט דוא איבער דיר מאכען
 א מלך, דוא שורסט נישט איבער דיר געבען א פרעמדען מענש וְנָאם איז
 נישט פֿון דיינע ברידער: 16 נישט ער זאל זיך נישט פֿערמעהרען פֿערד,

אונד ער זאל אויף נישט דאס פאלק צוריקברענגען נאך מצרים, אז ער זאל פערמעהרען פערד, ווארין נאט האט צו אויף געזאגט, איהר זאלט נישט מעהר צוריקברענגען אויף דעם דאזיגען וועג: 17 אונד ער זאל אויף נישט פערמעהרען ווייבער, אז זיין הארץ זאל נישט אפגע- קעהרט ווערען, אונד ער זאל זיך אויף נישט פערמעהרען זעהר פיל וילבער אונד גאלד: 18 אונד עס וועט זיין אז ווען ער וועט זיצען אויף דעם קעניגליכען שטוהל, אזוי זאל ער זיך אפשרייבען דיא דאזיגע תורה אין א בוך פאר דיא כהנים, דיא לויס: 19 אונד עס זאל מיט איהם זיין, אונד ער זאל דארין לייגען אלע זיינע לעבענסטעג; אז ער זאל לערנען צו פארשטען דעם האר זיין נאט, אונד צו היטען אלע ווערשער פון דער דאזיגער תורה, אונד דיא דאזיגע געזעץ, אז ער זאל זיין משה: 20 אז זיין הארץ זאל זיך נישט דערהייבען איבער זיינע ברודער, אונד אז ער זאל נישט אפקעהרען פון דער מצוה אויף דער רעכטער זייט אונד אויף דער לינקער זייט, אונד אז ער זאל פערלענגען:

דיא טעג אויף זיין קעניגרייך, ער אונד זיינע זיין צווישען ישראל:

קאפיטעל יח

1 עס זאל נישט זיין צו דיא כהנים דיא לויס, צו דעם נאנצען שבט לוי א טייל אדער נחלה מיט ישראל, דיא פייגער אפסער פון נאט, אונד זיין נחלה זאלען זיין עסען: 2 אבער ער זאל נישט האבען א נחלה צווישען זיינע ברודער, (ווארין) נאט איז זיין נחלה, אזוי וויא ער האט צו איהם גערעט: 3 אונד דאס זאל זיין דאס רעכט פון דיא כהנים פון דעם פאלק, פון דעם וואס זיין וועלען שעכטען א קרן, אויב פון אן אקס אדער א לאם, זאל גענעגען ווערען צו דעם כהן, דיא שולטער אונד דיא (צווייט) קינדבאקען, אונד דער קאנען: 4 דאס ערשטע פון דיין קארן, פון דיין וויין, אונד פון דיין אייל, אונד דאס ערשטע פון דער שערונג פון דייןע שאף זאלען דאס צו איהם געבען: 5 ווארין איהם האט דער האר דיין נאט אויסדערנוויילט פון אלע דייןע שבטים צו שטיין אונד צו דינען אין דעם נאמען פון נאט, ער אונד זיינע זיין אלע טעג: 6 אונד ווען עס וועט קומען א לוי פון איינעם פון דייןע טויזען פון גאנץ ישראל וואו ער האט דארט געוואוינט, אונד ווען ער וועט קומען מיט דעם נאנצען גלויבטען פון זיינער זעלע צו דעם ארט וואס נאט האט וועט אויסדערנוויילען: 7 אונד ער וועט דינען אין דעם נאמען פון דעם האר זיין נאט, אזוי וויא אלע זיינע ברודער, דיא לויס, וואס שטייען דארט פאר נאט: 8 אזוי זאלען זיין עסען א חלק וויא דאס אנדערע חלק, חוץ דעם וואס ער האט פערקויפט פון דיא אבות: 9 ווען דאס וועסט קומען צו דעם לאנד וואס דער האר דיין נאט וועט דיר געבען, אזוי זאלען דאס נישט לערנען צו טהון דיא אומזונדיגקייטען פון דיא דאזיגע פעלקער: 10 עס זאל זיך נישט געפינען אונטער דיר אומזונדיגקייטען וואס פירט איבער זיין וועג אדער זיינע טאכטער דורך דעם פייגער, אדער א כישוף-מאכער, א וואלענד-דייטער אונד א שלאנגען-בעשווערער, אדער א צוויבערער: 11 אדער איינער וואס גער- העפט אונד פרעגט אן דעם אוב אונד וועג, אונד אומזונדיגקייט וואס פארשט צו דיא מתים: 12 ווארום דאס איז אן אומזונדיגקייט צו נאט פאר זאלען וואס טהון

ווארשייב אהיהם מצרמה למען הרבות סוס ודדה
17 אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד: ולא ירבה
לו נשים ולא יסור לבבו ובסוף וזהב לא ירבהו לו מאד:
18 וזהו כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה
19 התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלויים: וזהו
עמו וקרא בו בלמי חיו למען יסור ליראה את יהוה
אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת הדברים
כ האלה לעשתם: לביתו רוס לבבו מאדיו ולביתו סור
מדתמעתו ומן ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו
דוא וקני בקרב ישראל: ם

יח

א לא יהיה לכהנים הלויים כל-שבט לוי חלק ונחלה עמי
ב ישראל אשר יהיה ונחלתו ואכלו: ונחלה לא יהיה לו
ג בקרב אחיו וזהו הוא נחלתו כאשר דבר לו: ם וזה
ד יהוה משפט הכהנים מאת ה'ם מאת ובתי תובח אמר
ה שור אסיה וכן לביתו חוץ ונחלתו ונחלתו: ראשית
ה הדין תירשן וזהו ראשית הן צאנן תסדלו: כי בו
ביתו וזהו אלהיו מכל שבט וזהו לשבת בשבט
ו יהוה הוא וקני כל-הימים: ם וקניבא חלו מאמר
שעריך מכל ישראל אשר הוא נר עס וקא בל-אנת
ז נפשו אלהים אשר יברך וזהו: ושרת בשם יהוה
ח אלהיו בכל-אחיו ואלהם הנזרים שם לפני יהוה: חלק
ט בחלק יאכלו לבד ממקרו על-האבות: ם כי אלה פא
א-הארץ אשר יהיה אלהיו נתן לו לאתלמד לעשות
י בתועבת היום הקדש: לא ימצא בך מעבד ברודתו באש
יא קסם קסמים מעין ומחש ומכשף: וזהו חבד וזאל
יב אוב וידעני וזהו אלהים: ברושבת וזהו כל-עשה

דאם דאזיגע, אונד ווענען דיא דאזיגע
אומווירדיגקייטען מ'הוט דער האר דיין
נאט זיין פאר דיר פערטריבען: 13 דוא
זאלסט נאנץ אויפריכטיג זיין מיט דעם
האר דיין נאט: 14 ווארין דיא דאזיגע
פעלקער וואס דוא וועסט זיין נרשנין
זיין מ'הוט צוהערען צו דיא פישוף
מאכערס, אבער דיר האט דער האר דיין
נאט נישט אזוי צוגעגעבען: 15 א נביא
פון צווישען דייע צוהערער, אזוי וויא
איך בין, וועט דער האר דיין נאט צו
דיר אויפשמעלען, איהם זאלט איהר
נעהארקען: 16 נאך אלעם וואס דוא
האסט פערלאנגט פון דעם האר דיין
נאט אין חורב, אין דעם טאג פון איינ-
זאמלונג, אונד האסט געזאגט, איך וויל
נישט מעהר צוהערען דאס קול פון דעם
האר מיין נאט, אונד דאס גרויסע פייער
וויל איך נישט מעהר זעהען אז איך זאל
נישט שטארבען: 17 אונד נאט האט צו
מיר געזאגט, עס איז גוט וואס זיין
האבען גערעט: 18 א נביא וועל איך

אלה ויבגלל התועבת האלה ויהי אלהך מוריש אותם
מפני: תמים תהיה עם יהוה אלהיך: כיו היום האלה
אשר אתה יורש אותם אלמנעם ואלקמנים ישמעו
ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך: נביא מקרבך מאהר
במי ידום לך ויהי אלהך אלו תשמעו: בכל אשר
שאלת מעם יהוה אלהיך בחלום ביום הקהל לאמר
לא אספ לשמע אתיך ויהי אלהי ואתההש הנהלה
הזאת לארצאך עד ולא אמות: ואמר יהוה אלי
היטבו אשר דברי: נביא אקים להם מקרב אחיהם
במיד ונתתי דברי בפי ודבר אליהם את כל אשר
אצונו: ויהי האיש אשר לאישמע אלדברי אשר
ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו: אך הנביא אשר ידבר
לדבר דבר בשמי את אשר לאצונו לדבר ואשר
ידבר בשם אלהים אחרים ומה הנביא הוא: וכי
האמר בלבבך איכה נדע אתהדבר אשר לאדברו
יהוה: אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר
ולא יבא הוא הדבר אשר לאדברו יהוה קודם דברי
הנביא לא תהר ממנו:

יט
בירכית יהוה אלהיך אתהיום אשר יהיה אלהיך א
נתן לך אתהיום וישלם וישבת בעריהם ובבתיהם:
שלוש שנים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהיה אלהיך:
נתן לך לדשמה: תבין לך הדרך ושלשת אתנבול
ארצך אשר תחילך יהיה אלהיך ויהי לעם שמה כל
רצח: וזה דבר הרצח אשר יעם שמה חז אשר יב
אתהיה בבלדעת ווא לאשנא לו מתמל שלשם:
ואשר יבא אתהיה בשר לחטב צים ויהיה ידו

צו זיין אויפשמעלען פון צווישען זייער
וועל מיינע ווערטער אין זיין מויל געבען, אונד ער וועט צו זיין רעדען אלעם וואס
איך וועל איהם געביטען: 19 אונד עס וועט זיין, אז דער מאן וואס וועט נישט גע-
הארקען צו מיינע ווערטער וואס ער וועט רעדען אין מיין נאמען, פון דעם וועל איך
עס פארדערן: 20 נייערש דער נביא וואס וועט מוסוויליגען צו רעדען א וואך אין
מיין נאמען וואס איך האב איהם נישט געבאטען צו רעדען, אונד דער וואס וועט
רעדען אין דעם נאמען פון אנדערע געטער, אזוי זאל דער דאזיגער נביא געטייט
ווערען: 21 אונד ווען דוא וועסט זאגען אין דיין הארץ, וויא אזוי זאלען מיר וויסען
דאס ווארט וואס נאט האט נישט גערעט? 22 ווען דער נביא רעט אין דעם נאמען פון
נאט, אונד דיא וואך וועט נישט זיין, אונד עס וועט נישט קומען, דאס איז דיא וואך וואס
נאט האט נישט גערעט, (נייערט) דער נביא האט גערעט מיט מוסוויליגקייט, דוא
זאלסט דיר פאר איהם נישט פארקטען:

קאפיטעל יח

1 ווען דער האר דיין נאט וועט פערטיליגען דיא פעלקער וואס דער האר דיין נאט
נעט דיר ויער לאנד, אונד דוא וועסט זיין נרשנין, אונד דוא וועסט וואוינען אין
זייער שטעט אונד אין זייער הייזער: 2 אזוי זאלסט דוא צו דיר אפשיידען דרייא
שטעט אין דער מיטען פון דיין לאנד וואס דער האר דיין נאט וועט דיר געבען צו
נרשנין: 3 דוא זאלסט גוט פערריכטען דעם וועג, אונד דוא זאלסט טיילען אין
דרייא טיילען דיא גרענעץ פון דיין לאנד, וואס דער האר דיין נאט וועט דיר מאכען
נרשנין, אונד עס זאל זיין פאר איטליכען רצח דארט אהין צו אנטלויפען: 4 אונד
דאס איז דיא וואך פון דעם רצח וואס זאל דארט אהין אנטלויפען, אז ער זאל
לעבען דער וואס וועט זיין חבד שלאנען נישט מיט וויסענשאפט, אונד ער איז
איהם (מיינמאל) נישט קיין פיינד געוועזען פון געכטען אדער אייערגעכטען: 5 אונד
ווען איינער קומט מיט זיין חבד אין דעם וואלד אריין האלץ צו האקען, אונד

ווען ער וועט וועלען אפהאקען דאס האליץ מיט דיא האק, אינד דאס איינען וועט ארופפאלען פון דעם שטיל אינד עס וועט גרייכען זיין חבר אינד ער וועט שטארבען, ער זאל אהינלויפען צו איינע פון דיא דאזיגע שטעט אז ער זאל לעבען בלייבען: 6 שאמער וועט דער בלוט דערלייזער דעם רצח נאכאנאנען, ווארין זיין הארץ וועט זיך דערהיצען, אינד ער וועט איהם דערגרייכען ווייל דער וועג איז ווייט, אינד ער וועט איהם דערשלאגען, ווען עס איז צו איהם קיין רעכט צום טויט, ווארין ער איז צו איהם ניט קיין פיינד געוועזען, פון נעכטען אדער איינערנעכטען: 7 דארום האב איך דיר געבאטען, אזוי צו זאגען, דוא זאלסט צו דיר אפשיידען דרייא שטעט: 8 אינד ווען דער האר דין גאט וועט דערווייטערן דייע גרענעץ, אזוי וויא ער האט געשוואוירען צו דייע עלטערן, אינד ער וועט צו דיר געבען דאס גאנצע לאנד וואס ער האט צוגעזאגט צו דייע עלטערן: 9 ווען דוא וועסט היטען אלע דיא דאזיגע מצות, וויא צו טהון, וואס איך געביט דיר היינט, צו ליבען דעם האר דין גאט, אינד צו גיין אין זיינע וועג אלע טעג, אזוי זאלסט דוא דיר גאנץ דרייא אנדערע שטעט צומהונן צו דיא דאזיגע: 10 אז קיין אונשוולדיגעס בלוט זאל ניט פערנאקען ווערען צווישען דיין לאנד, וואס דער האר דין גאט וועט דיר געבען אלס ורושה, אז עס זאל איבער דיר ניט זיין א בלוט-שוולד:

11 אינד ווען א מאן וועט זיין א שונא צו זיין חבר, אינד ער וועט אויף איהם לויפערן, אינד ער וועט קענען איהם אויפשטיין אינד וועט א נפש דערשלאגען אינד ער שטארבעט, אינד ער אנטלויפט צו איינע פון דיא דאזיגע שטעט: 12 אזוי זאלען דיא עלצטע פון זיינע שטאט אהינשניקען, אינד זאלען איהם פון דארט לאזען נעמען, אינד איהם איבערגעבען אין דער האנד פון דעם בלוט דערלייזער אינד ער זאל געמייט ווערען: 13 דיין אויג זאל זיך ניט איבער איהם דערבארמען, אינד דוא זאלסט אויסרוימען דעם (וואס פערגיסט) אונשוולדיגעס בלוט אין ישראל, אינד עס וועט דיר גוט זיין: 14 דוא טורסט ניט אפריקען דיא גרענעץ פון דיין חבר, וואס דיא ערשטע לייט האבען געגרענעצט אין דיין נחלה וואס דוא וועסט ירשין, אין דעם לאנד וואס דער האר דין גאט וועט דיר געבען צו ירשין: 15 עס זאל ניט אויפ-שטיין איין עדות קענען א מאן, אין קיינערלייא אונגערעכטיגקייט אינד אין קיינערלייא זינד דורך וואס ער וועט זינדיגען, דורך צווייא אדער דרייא עדות זאל א זאך געשטעטיגט ווערען: 16 ווען עס וועט קענען א מאן אויפשטיין א פאלשער עדות, אויף איהם איינע אפערונג אנטקלאגען: 17 אזוי זאלען זיך ביידע מענער, וואס איז צווישען זייא א קריג, שטעלען פאר גאט, פאר דיא פֿהנים אינד דיא שפטים וואס וועלען זיין אין דיא זעלביגע טעג: 18 אינד דיא שפטים זאלען גוט נאכפארשען, אינד זעה, ווען ער איז א פאלשער עדות, אינד ער האט פאלש עדות געזאגט קענען זיין ברודער: 19 אזוי זאלט איהר צו איהם טהון אזוי וויא ער האט געטראכט צו טהון צו זיין ברודער, אינד דוא וועסט אויסרוימען דאס שלעכטע פון צווישען דיר: 20 אינד דיא איבערגעבליבענע וועלען עס הערען אינד זייא וועלען זיך פארקטען, אינד זייא וועלען ניט מעהר

בנות לכתה הניח וישל הכהל מיהען ויפא איהר
6 רעדו ומה ווא נים אלמאת הערסדאלה תי: פד
יחדו נאל תלם אחר הרצח כי תם לכבו וישיני
כירבה בדרך ויהיו נפש ולי אין משפחות כי
7 לא שגא דוא לו מתקול שלשום: עלכן אנכי מעזה
8 לאמר שלש ערים תבדיל לך: ואם ירחיב הנה
אלהך אתגבול כאשר נשבע לאבתך ונתן לך את
9 כל הארץ אשר דבר לכת לאבתך: כיתשמו את
כל המעזה הווא לשחתה אשר אכלי מעד חיים לאהבה
ותהיה אלהך ולכת בדרך כל חיים וספת לך
עד שלש ערים על השלש האלה: ולא תשפך בם נקר
בקרב ארץ אשר תהי אלהך נתן לך נחלה ויהי
עלך דמים:

11 וברחוקה אל שגא לרעדו ויארב לו וקם עליו והבדו
12 נפש ומה וים אלמאת הערים האלי: ושלחו וקני עירו
13 ולקחו את משם ונתנו אתו ביד נאל תלם ומה: לא
תחום עינך עליו ויעדת דסדתי משראל וטוב לך:
14 לא חסנ וכל רעד אשר נכלו ראשנים בגולתך
אשר תחול בארץ אשר יהי אלהך נתן לך לרשתה:
15 לא יקום עד אחד באיש לללען ולכל חסאת
בכל חטא אשר חטא על פי: שני עדים או על-ס
16 שלשה עדים יקום דבר: כריום עדתם באיש לענות
17 בו סרה: ועמדו שני ראשים אשר להם הריב לפני
דנה לפני הבנים והשפטים אשר יהי בימים ההם:
18 וירשו השפטים חטב וזה עד שך הער שער ערה
19 באחיו: ועשוהם לו כאשר וקם לעשות לאחיו ובערת
כ דרע מלך בך: והנשארם ישמעו ויראו ולא יספו לעשות

פון דיא דאזיגע פעלקער היער: 16 נייערט
פון דיא שטעט פון דיא דאזיגע פעלקער
וואס דער האר דיין נאט וועט דיר געבען
אלס א נחלה, זאלסט דוא קיינע נשמה
לעבען לאזען: 17 נייערט דוא זאלסט
זיין אים נאכגען פערנוויסטען, — דעם חתי
אונד דעם אמרי, אונד דעם כנעני, אונד
דעם פריזי, דעם חוי אונד דעם יבוסי,
אזוי וויא דער האר דיין נאט האט דיר
געבאטען: 18 אז וויא זאלען אייך נישט
לערנען צו טהון נאך אלע זייערע אומ-
טוידיגקייטען וואס זיין טהון צו זייערע
אפגעטער, אונד איהר וועט זינדיגען צו
דעם האר אייער נאט: 19 ווען דוא
וועסט בעלאגערן א שטאט פיל טעג
מיט איהר מלחמה צו האלטען, זיא
אינגענועמקען, זאלסט דוא נישט פער-
דארבען איהרע ביימער, זיין מיט א
האק אפ צו האקען, ווארן דוא מעגסט
דאפון עסען, דוא זאלסט וויא נישט פער-
שניידען, איז דען דער בוים פון דעם
פעלד א מענש פאר דיר צו קומען אין
בעלאגערונג? 20 נייערט נור א זאלכער
בוים פון דעם דוא ווייסט אז מען קען
נישט פון איהם עסען, דעם מעגסט דוא
פערדארבען, אונד אפשניידען, אונד דוא
זאלסט דאמיט בויען א בעלאגערונג קעגען
דיא שטאט וואס טהוט מיט דיר מלחמה האלטען, ביז דוא האסט זיא אונטערטעניג
געמאכט:

קאפיטעל כא

1 ווען א דערשלאגענער וועט געפינען ווערען אין דעם לאנד וואס דער האר דיין
נאט וועט דיר געבען צו ירשין, איינער וואס איז געפאלען אויף דעם פעלד, אונד
עס איז נישט געוואוסט ווער עס האט איהם דערשלאגען: 2 אזוי זאלען דייע עלצטע
אונד דייע שפטים ארויסגיין אונד מעסטען דיא שטעט וואס זענען רינגס ארום פון
דעם דערשלאגענעם: 3 אונד עס וועט זיין, אז דיא שטאט וואס איז דיא געהענדיקע
צו דעם דערשלאגענעם, אזוי זאלען דיא עלצטע פון דער דאזיגע שטאט נעמען א
ינגעם קאלב, מיט וועלכעס מען האט נאך נישט געארבייטעט, אונד וואס האט נאך
נישט געזינען א נאך: 4 אונד דיא עלצטע פון דער דאזיגער שטאט זאלען
ארויפברענגען דאס קאלב צו א טאל וואס איז הארץ, וואס איז נישט געאקערט
געווארען, אונד נישט געווינעט, אונד מען זאל דארט אין דעם טאל אפהאקען דאס
געניק פון דעם קאלב: 5 אונד דיא כהנים, דיא זיהן פון לוי, וואס דער האר דיין
נאט האט זיין אויסדערנוויילט איהם צו דינען, אונד צו בענשען אין זיין נאמען,
זאלען גענעהען, — אונד דורך זייער מויל זאל איינליכע שטרייט נאך אונד איינליכע
פלאג פעהאנדעלט זיין: 6 אונד אלע עלצטע פון דער דאזיגע שטאט וואס איז
געהענט צו דעם דערשלאגענעם, זאלען וואשען זייער הענד איבער דעם קאלב וואס
מען האט זיין געניק געבראכען אין דעם טאל: 7 אונד זיין זאלען ענטפערן אונד
זאנען, אונזערע הענד האבען נישט פערנאכען דאס דאזיגע בלוט, אונד אונזערע אויגען
האבען עס נישט געזעהען: 8 פערנעב צו דיין פאלק ישראל וואס דוא האסט אויס-
געלייזט, א נאט! אונד דוא זאלסט נישט צוגעבען אז אונזשולדיג בלוט זאל זיין צווישען
דיין פאלק ישראל, אזוי וועט צו זיין פערנעבען ווערען וועגען דעם בלוט: 9 אונד
דוא וועסט אויסרוימען דאס אונזשולדיגע בלוט פון צווישען דיר, ווען דוא וועסט
טהון וואס איז רעכטפארטיג אין דיא אויגען פון נאט:

16 הענטהאלט דאס: 17 זאלעך נאך נאך לא תחתך בלשמה: ביהחכם
תחרימם חתמי האמרי הנעני ותפרו חתמי תיבסי
18 כאשר צוה דיה אלוקי: למען אשר לא ילמדו אתכם
לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהים וטאחבו
19 ליהוה אלויכם: 20 כרחוק אלעזר ימים רבים
להלכם עליה להפשוה לאחשיות את-עזה לנחם עליו
נחן בי מנחם האכל ואתי לא תכרת כי האדם עץ השדה
כ לבא מפנה במצור: 21 זכ עץ אשר-תלע כי לא יעץ
מאכל הוא אתי חשיות וכהת ובעת מצור על-העיר
אשר-היא עשה עמך מלחמה עד דחתה: פ

כא

א כרחוק אלעזר האכל ואתי לא תכרת כי האדם עץ השדה
2 לרשמה נפל בשדה לא נזע מי הקור: וצאו ונזקד
3 ושפך וקדרו אלהים אשר סביבת החלל: ויהי
העיר הקרבא אלהיחלל ולקחו וקלי העיר ההוא עגלת
4 בקר אשר לא יעבר בה אשר לא משקה בעל: ויהיו
וקלי העיר ההוא את-העגלה אל-תגל אתון אשר לא-
5 יעבר בו ולא ירע וירפישם את-העגלה בקחל: ונעשו
הקנהים בע לוי כי כס כתר דיה אלוקי לשחרתו ולבקר
6 בשם דיה ושלפוחם תהי בלריב ובלענע: וכל וקלי
העיר ההוא הקרבים אלהיחלל ויחצו את-יהיהם על-
7 העגלה הערופה בקחל: ועו ואמרו דיש לא שפכתי
8 את-הדם הזה ועשני לא ראוי: כפר למקד ישראל
אשר-קדש דיה ואל-תחתן כס נקי בקרב עמך ישראל
9 ונכפר להם דהם: ואתה תבער דהם דהן מקרב
בית-עשה הלשר בעני דיה:

פערדארבען, אונד אפשניידען, אונד דוא
זאלסט דאמיט בויען א בעלאגערונג קעגען
דיא שטאט וואס טהוט מיט דיר מלחמה האלטען, ביז דוא האסט זיא אונטערטעניג
געמאכט:

ס ס ס

תצא

כִּי־תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל־אֹיְבֶיךָ וַתֵּחָד וַתִּהְיֶה אִתְּךָ בְּיָדְךָ יְשִׁיבָה שְׂבִיבִי וְרֹאשִׁית בְּשִׁבְתָּהּ אֵשֶׁת וּפְתִיחַתָּהּ וְהַשְׂקָתָהּ כֹּה וְלִקְחָתָהּ לְךָ לְאִשָּׁה׃ תִּבְרָכָתָה אִלֹּתֶיךָ בִּיתְךָ וּבְנֵי־לֶחֶם אֶת־רֹאשִׁיתָ וְשִׁשְׁתָּה אֶת־צַדִּיקָתָהּ׃ וְהַסִּדֵּרָה יִשְׁמְלֶתָה שְׂבִיבָה מְעֻלָּה וְהַשְׂבָּח בְּבִיתְךָ וּבִכְתָּה אֶת־אִבִּיהָ וְאֶת־אִמָּהּ יִרְחַח יָמִים וְאַחֵר כִּן תִּבְרָא אֵלֶיהָ וּבְעֻלָּתָהּ וְהִתְחַד לְךָ לְאִשָּׁה׃ וְהָיָה אִם־לֹא תִפְגַּע בָּהּ וְשִׁלַּחְתָּהּ לְבִשְׁתָּהּ וּבִכְרָ לֹא־תִמְכְּרָהּ בְּכֶסֶף לֹא־תִתְּנָמָר בָּהּ תַּחַת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ׃ ס כִּי־תִהְיֶה לְאִשׁ שְׁתֵּי נָשִׁים הָאֶחָת מֵאֻרְכָּה וְהָאֶחָת שְׁנוֹנָה וְהָדֹדִלָה בָּנִים הָאֻרְכָּה וְהַשְׁנוֹנָה וַתֵּחָד הֵבֵן בְּכֶסֶף לְשִׁנְיָהּ׃ וְהָיָה בְּיוֹם הַנִּחֲלוֹת אֶת־בְּנֵי אֶת־אֲשֶׁר־הָיָה לָהּ לֹא יִשְׁלַל לְכֶסֶף אֶת־בְּנֵי־הָאֻרְכָּה־עַל פִּנֵּי בְּהִשְׁנוֹנָהּ הַבְּכִיר׃ כִּי אֶת־הַבְּכִיר בְּהִשְׁנוֹנָהּ יִבִּיר לָתֵת לוֹ פִּי שְׁנֵים כָּלֹל אֲשֶׁר־יִצְאָה לוֹ כִּי־הָיָה רֹאשִׁית אֹזֶן לוֹ מִשְׁפַּט הַבְּכִירָה׃ ס כִּי־תֵחָד לְאִשׁ בֶּן־סוֹרֵר וּמְרֵדָה אֲנִי שְׂמַע בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ וְסָר וְסָר וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵהֶם׃ וְתִפְשׁוּ בוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְהִצִּיאוּ אוֹתוֹ אֶל־רֹבֵץ עֵרָ וְאֶל־שֹׂשֶׁר מְקוֹמָהּ׃ וְאִמּוֹ אֶל־רֹבֵץ עֵרָ בִּנְתּוֹ וְהָ סוֹרֵר וּמְרֵדָה אֲנִי שְׂמַע בְּקוֹלִי וּלֹל וּסְבֵא׃ וְהִנֵּהוּ כִּי־אֲנִישִׁי עֵרָ בְּאֵבָנִים יָמָת וּבְעֶרְתָּ הָרַע מִקֶּרְבֶּךָ וְלֹל יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע וְהָיָה׃ ס וְכִי־תֵחָד בְּאִשׁ חֵמָה מִשְׁפַּט־חֵמָה וְהָיָה וְתִלָּתָהּ אֹתוֹ עֲלֵיֶךָ׃ לֹא־תִחַלֵּץ וּבְלֹל עֲלֵיֶךָ פִּרְקִיבֹר תִּקְבְּרֶנּוּ בְּיוֹם הַרְוֹא כִּי־תִקְלָלֶת אֲלֹהִים תִּלְדִּי וְלֹא תִשְׁמָא אֶת־אֲדָמְתְּךָ אֲשֶׁר לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְנָח לְךָ נִחְלָה׃ ס

כב

לֹא־תִרְאֶה אֶת־שׁוֹר אֶחָד אוֹ אֶת־שׁוֹר נְדָוִים וְהַתְּעַלְמָתָ א

דוא וועט האבען צוויי א וועט א מאן וועט האבען צוויי ווייבער, ווען איינע וועט זיין א געליבטע אונד דיא אנדערע א געהאסטע, אונד זייא וועלען צו איהם געווינען זיין, ביידע, דיא געליבטע אונד דיא געהאסטע, אונד ווען דער בכור וועט געהערען צו דיא געהאסטע: 16 אונד עס וועט זיין אין דעם טאג ווען ער וועט מאכען זיינע קינדער ווישן, אזוי טאר ער נישט אויסדערנזיילען דעם ווען פון דער געליבטע פאר דעם ווען פון דער געהאסטע, וואס איז דער בכור: 17 גייערמ דעם בכור, דעם ווען פון דער געהאסטע זאל ער אנערקענען, כדי איהם צו געבען צוויי חלקים פון אלעם וואס געפינט זיך בייא איהם, ווארין ער איז דער ערשטער פון זיינע קראפט, צו איהם געהערט דאס רעכט פון דער בכורה: 18 ווען עס וועט זיין צו א מאן א ווען וואס איז אן אפגעהערער אונד א ווידערשפעניגער, וואס וויל נישט גע-הארבען צו דער שטים פון זיין פאטער אונד מוטער, אונד ווען זייא האבען איהם געשטראפט, אונד דאך וויל ער זיין געהארבען: 19 אזוי זאלען איהם זיין פאטער אונד מוטער אנגעמען אונד איהם ארויסברענגען צו דיא עלצטע פון דער שטאט, אונד צו דעם טויער פון זיין ארמ: 20 אונד זייא זאלען זאגען צו דיא עלצטע פון זיינע שטאט, דער דאזיגער אונדער זיין, איז אן אפגעהערער אונד א ווידערשפעניגער, ער וויל נישט געהארבען צו אונזערע שטים, ער איז א פרעסער אונד א זויפער: 21 אזוי זאלען איהם אלע מענער פון זיינע שטאט שטייניגען מיט שטיינער, אז ער זאל שטארבען, אזוי וועט דוא אויסרוימען דאס שלעכטע פון צווישען דיר, אונד באנין ישראל זאל עס הערען אונד זאלען זיך פארבעסן: 22 אונד ווען עס וועט זיין אין א מענש א וינד, וואס איז א משפט פון טויט, אונד ער וועט געטייט ווערען, אזוי זאלסט דוא איהם אויפהענגען אויף א בוים: 23 דוא זאלסט נישט לאזען זיין טויטען לייב איבערנעכטיגען אויף דעם בוים, גייערמ דוא זאלסט איהם דעמועלליגען טאג בער גראבען: ווארין דער אויפגעהאנגענער איז פערשאלטען פון גאט, אונד דוא זאלסט נישט פערמוגרייניגען דאס לאנד וואס דער האר דיין גאט וועט צו דיר געבען אלס א נחלה: קאפיטעל כב

1 דוא זאלסט נישט זעהען דעם אקס פון דיין ברודער אדער זיין לאם פערשטויסען אונד

דין פאר זיין פערהוילען, נייערט דוא זאלסט זיין צוריקברענגען צו דיין ברודער: 2 אונד ווען דיין ברודער איז נישט נאָהענט פון דיר, אונד דוא קענסט איהם נישט, אזוי זאלסט דוא עס אריינגברענגען צו דיין הויז, אונד עס זאל מיט דיר זיין ביז דיין ברודער זוכט איהם, אונד דוא זאלסט עס צו איהם ווייזער. קענערען: 3 אונד אזוי זאלסט דוא אויף טהון צו זיין איינעל, אונד אזוי זאלסט דוא טהון צו זיין קלייד, אונד אזוי זאלסט דוא טהון צו אלעם וואס דיין ברודער פערליירט, ווען עס איז פון איהם פער-לויזען געווארען אונד דוא האסט עס געפינען; דוא מוזסט דין נישט פערהוילען: 4 דוא זאלסט נישט זעהען דיין ברודער'ס איינעל אָדער זיין אָקס פאלען אויף דעם וועג אונד דין פאר זיין פערהוילען, נייערט דוא זאלסט זיין מיט איהם אויפריכטען: 5 עס טאר נישט זיין א קלייד פון א מאנספערזוין אויף א נוייב, אונד א מאנספערזוין טאר נישט אַנטהון א קלייד פון א נוייב, ווארן עס איז איינע אומוויינדליכייט צו דעם האר דיין גאט פאר אלע וואס טהון דאס דאזיגע:

2 מִמֶּנּוּ הַשֶּׁבַע הַיָּמִים לְאַחֶדְךָ: וְאִם-לֹא קָרֹב אֶחָד אֲלֶיךָ וְלֹא יָדַעְתָּ וְאִסְפַּחְתָּ אֶל-תּוֹךְ בֵּיתְךָ וְהָיָה עִמָּךְ עַד דָּרֹשׁ אֶחָד אֹתוֹ וְהִשְׁבַּחְתָּ ל': וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְכָל-מָוֶל וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְלֹתַי וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְכָל-אֲבֵרַת אֶחָד אֲשֶׁר-תִּהְיֶה אִתְּךָ מִמֶּנּוּ וּמִצִּיּוֹתָהּ לֹא תִכְלֹל לְהַעֲלֵם: 3 לְאַחֶרְכָּהּ אֶת-הַמִּדְּבָר אֶחָד אוֹ שְׁנֵי נִפְלִים בְּדֶרֶךְ וְהִתְעַלְמַת מִמֶּנּוּ הֵקֵם תִּקָּם עִמּוֹ: 4 לְאַחֶרְכָּהּ כָּל-זָכָר עַל-אִשְׁתּוֹ וְלֹא-יִלְכֹּשׁ זָכָר שְׂמֵלַת אִשָּׁה כִּי תִשָּׁבֵת יָדָהּ אֶל-תּוֹךְ כְּלִי-שֵׁשֶׁת אֹתָהּ: 5 כִּי יִקְרָא קוֹדֶשׁוֹ וּלְפָנָי בְּדֶרֶךְ בְּכָל-עֵץ וְאִי-עַל-הָאָרֶץ אֲפֻרָּהִים אוֹ בָּצִים וְהָאֵם רֹבֶצֶת עַל-הָאֲפֻרָּהִים 7 אוֹ עַל-הַבָּצִים לְאַחֶרְכָּהּ וְהָאֵם עַל-הַבָּצִים: שְׁלֹחַ תִּשְׁלַח אֶת-הָאֵם וְאֶת-הַבָּצִים תִּתְּנֶה לָּהּ לִמְנוּחָהּ יִשָּׁב לָךְ וְהָאֲבֵרַת יָמִים: 8 כִּי תִבְנֶה בֵּית דָּרֹשׁ וְיִשֵּׁית מִסָּבָה לְנֶגֶל וְלֹא-תִשֵּׂים דְּמַם בְּבֵיתְךָ כִּי-יִפֹּל הַנֶּפֶל מִמֶּנּוּ: לֹא תִרְעַע בְּמִקֶּדָּה בְּלֵאָם פְּתֻקִּישׁ הַמִּלֵּאָה הַזֶּה אֲשֶׁר תִּזְרַע יְחִיבֹתָ הַקָּדָשׁ: 9 לְאַחֶרְכָּהּ בְּשׁוֹדֵד-הַמִּדְּבָר וְהָיָה: 10 לֹא תִלְכֹּשׁ שְׁמֵנוֹ מִדֶּם וּפְשָׁתִים יִחַד: 11 12 לֹא תִשְׁוֹדֵדְךָ עַל-אֲרֻכָּה בְּנִפְלֵת בְּהִתְּךָ אֲשֶׁר בְּהַסְדֵּרְכָּהּ: 13 14 כִּי-יִקְרָא אִישׁ אִשָּׁה וְכָא אֵלֶיהָ וּשְׁנֵאָהּ: וְהָאֵם עָלֶיהָ דְּבָרִים וְהָאֵם עָלֶיהָ שֵׁם הָעַם וְאָמַר אֶת-הָאִשָּׁה הִיא לְקַחְתִּי וְנִקְרָא אֵלֶיהָ וְלֹא-יִמָּצְאִי לָהּ בְּתוּלָה: 15 וְלִקַּח אָבִי הַנֶּגֶל וְהָאֵם וְהָאֵם אֶת-בְּתוּלַת הַנֶּגֶל אֶל-וְגָן הָעֵדֶן הַשְּׂעִירָה: וְאָמַר אָבִי הַנֶּגֶל אֶת-הַבָּצִים אֶת-בְּתוּלַת נִתְּתִי לָאִישׁ הַזֶּה לְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵאָהּ: וְהִתְּנָהּ 17 שֵׁם עָלֶיהָ דְּבָרִים לֹא-יִמָּצְאִי לְבִתְךָ בְּתוּלָה וְאֵלֶּה בְּתוּלַת בְּתִי וּפְרָשׁוֹ הַשְּׁמֵלָה לִפְנֵי וְגָן הָעֵדֶן:

6 ווען עס וועט זיך פאר דיר אנטרעפּען א נעסט מיט פייגעלעך אויף דעם וועג אן אירגענד א בוים, אָדער אויף דער ערד, מיט יונגע פייגעלעך אָדער איינער, אונד דא מוטער זיצט איבער דא יונגע פייגעלעך אָדער איבער דא איינער, אזוי זאלסט דוא נישט געמען דא מוטער מיט דא יונגען: 7 דא מוטער זאלסט דא אונזעקשיקען אונד דא יונגען זאלסט דא צו דיר געמען, אז עס זאל דיר גוט זיין, אונד דיינע טעג זאלען זיך פערלענגערן: 8 ווען דא וועסט בויען א גייעס הויז, אזוי זאלסט דא מאכען א געלענדער צו דיין דאך, אז דא זאלסט נישט ברענגען א שוילד פון בלוט איבער דיין הויז, ווען איינער וועט דאפון ארויפפאלען: 9 דא זאלסט נישט דיין וויינגארטען געווייזען מיט געמישטע זאמען, אז דער פולער זאמען וואס דא זיינעסט אין דיין וויינגארטען אונד דא תבואה זאל נישט פערואמהייליגט ווערען: 10 דא זאלסט נישט אקערען מיט אן אָקס אונד אן איינעל צוזאמען: 11 דא זאלסט דין נישט געקליידען מיט שטעטלעך, וואל אונד פלאקס צוזאמען: 12 דא זאלסט דיר מאכען א פלעכטונג אויף דא פיער עקען פון דיין קלייד, מיט וואס דא טהוּסט דין געדעקען: 13 ווען א מאן געט א נוייב אונד קומט צו איהר, אונד ער האט זיא פיינד: 14 אונד ער טהוט איהר שענדליכע זאכען, אונד ער וועט ווענען איהר ארויסברענגען א שלעכטען נאמען, אונד ער וועט זאגען, איך האב גענומען דאס דאזיגע נוייב, אונד ווען איך בין צו איהר נאָהענט געקומען האב איך געפונען אז זיא איז נישט א בתולה: 15 אזוי זאל דער פאטער אונד דא מוטער פון דא יונגפרויא ארויסברענגען דא צייכען פון א בתולה פון דער יונגפרויא צו דא עלצטע פון דא שטאט צום טויער: 16 אונד דער פאטער פון דער יונגפרויא זאל זאגען צו דא עלצטע, איך האב געזעגען מיינע טאכטער צו דעם דאזיגען מאן פאר א נוייב, אונד ער האט זיא פיינד: 17 אונד זעהט, ער האט איהר אָנגעטוהן שענדליכע זאכען, אזוי צו זאגען, איך האב געפונען אז דיינע טאכטער איז נישט א בתולה, אונד דא דאזיגע זענען דא צייכען אז מיינע טאכטער איז א בתולה, אונד ער זאל אויסשפרייטען דאס קלייד פאר דא עלצטע פון דא שטאט:

וְלָקַחְוּ וְכִן הַיְדוּתָהּ אֲתִידָאִישׁ וְיִסְרֹף אֶת־וּ
 אֶת־מֵאָה לְסָף וְעָתָה לֵאכִי הַנְּעִרָה כִּי הִצִּיא שָׁם רַע
 עַל בְּתוּלָה יִשְׂרָאֵל וּלְדַתְתָהּ לֵאשֶׁה לֹאֲיוֹכֵל לְשִׁלְחָהּ
 כִּלְמִיו: ¹⁸ ¹⁹ וְאִסְמַת הָהָר הַדָּבָר הָהָר לֹאֲנִמְצָא
 בְּתוּלִים לְנֶעֱר: וְהִצִּיא אֶת־הַנְּעִר אֶל־פֶּתַח בֵּית־אֲבֹתָי
 וּסְקֹלָהּ אֲנִשׁ עֵרָה כְּאֲכֹנִים וְמִתָּה כִּי־שִׁשְׁתָּה נִקְלָה
 כִּי־שְׂרָאֵל לְנֹת בֵּית אֲבֹתָי וּבְעֶרְתָּ הָרַע מִקֶּרְבָּךְ: ²¹
 כִּי־מִצָּא אִישׁ שֹׁכֵב וְעִסְאִשָּׁה בְּעִלְתִּי־בַעַל וּמִתּוֹ נָסִי
 שְׁנֵיהֶם הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב עִסְאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה וּבְעֶרְתָּ הָרַע מִקֶּרְבָּךְ:
 מִיִּשְׂרָאֵל: ²² ²³ כִּי יִהְיֶה נֶעֱר בְּתוּלָה מֵאִשָּׁה לֵאשׁ
 וּמִצָּאָה אִישׁ כְּעִיר וְשֹׁכֵב עִמָּה: וְהִצִּיא־תָם אֶת־שְׁנֵיהֶם
 אֶל־שֶׁעַר הָעִיר הַהוּא וּסְקֹלָתָם אֲתָם כְּאֲכֹנִים וּמִתּוֹ אֶת־
 הַנְּעִר עַל־דָּבָר אֲשֶׁר לֹא־עֲשִׂתָּה כְּעִיר וְאֶת־הָאִישׁ עַל־
 דָּבָר אֲשֶׁר־עָשָׂה אֶת־אִשָּׁתוֹ רָעָה וּבְעֶרְתָּ הָרַע מִקֶּרְבָּךְ:
 וְאִסְ־בִּשְׁתָּה יִמְצָא הָאִישׁ אֶת־הַנְּעִר מֵאִשְׁרָשֶׁר־הָהָר
 וְהַחֲזִיק־בָּהּ הָאִישׁ וְשֹׁכֵב עִמָּה וּמִתּוֹ הָאִישׁ אֲשֶׁר־שֹׁכֵב
 עִמָּה לְכָדוֹ: וְלִנְעִר לֹא־תַעֲשֶׂה דָבָר אֵין לְנֶעֱר חֲסָם מִתּוֹ
 כִּי כְּאִשֹּׁר יָקוּם אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ וְרֵעֵהוּ נָפַשׁ בֶּן הַדָּבָר
 הָהָר: כִּי בִשְׁתָּה מִצָּאָה צִנְעָתָה הַנְּעִר מֵאִשְׁרָשֶׁה וְאֵין
 מוֹשִׁיעַ לָהֶם: ²⁴ ²⁵ כִּי־מִצָּא אִישׁ נֶעֱר בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא־
 אִשָּׁה וְתַפְשָׁה וְשֹׁכֵב עִמָּה וּמִצָּאָה: וְעָתָה הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב
 עִמָּה לֵאכִי הַנְּעִר מִשְׁשִׁים לְסָף וּלְדַתְתָהּ לֵאשֶׁה חֲסָתָה
 אֲשֶׁר עָתָה לֹאֲיוֹכֵל לְשִׁלְחָהּ כִּלְמִיו: ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹

כג

לֹאֲרָקָה אִישׁ אֶת־אִשָּׁתוֹ אֲבִיו וְלֹא יִקְלָה בְּנָף אֲבִיו: ³⁰ ³¹ ³²
 לֹאֲרָקָה כְּעִי־דָבָר וּבְרֹת שִׁפְכָה בְּקֶרֶל יְדֵיהֶם: ³³ ³⁴
 לֹאֲרָקָה מִמֶּנּוּ בְּקֶרֶל יְדֵיהֶם גַּם דֹּר וְשִׁירִי לֹאֲרָקָה לוֹ: ³⁵

וְעַל־עֲלֵעֵנָה, אֹנֶד דּוּא וְעַסְט אֹיִסְרֹי־מֶנּוּ
 דָּאם שְׁלֵעֲכֻעַ פּוֹן יִשְׂרָאֵל: ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰

קאפיטעל כג

1 א מאן טאר נישט נעמען דאס ווייב פון זיין פאטער, אז ער זאל נישט אנשטעלעקען
 דיא שאנד פון זיין פאטער: 2 עס זאל נישט קומען קיין צושטויסענער אונד קיין
 פערשניטענער אין דער קהלה פון נאט: 3 עס זאל נישט קומען קיין ממזר אין דער
 קהלה פון נאט, אפילו דאס צעהנטע (דור) געשלעכט פון איהם, זאל נישט קומען
 אין

4 בקהל יהודה: 5 לא יבא עמי ומאבי בקהל
 יהודה גם הורעשו לא יבא להם בקהל יהודה עד
 6 עולם: 7 על דבר אשר לא יקמו אחכם כלכם ובמים
 בקדש בצאתכם ממערות ואשר שבר עלה אחיכם
 8 בדבוע פתור ארם נהרם לקללך: 9 ולא יבא יהודה
 אלהיך לשמע אל בלעם נהפך יהודה אלהיך לה אתר
 10 הקללה לברכה כי אהבה יהיה אלהיך: לא תחרש
 11 שלום וטובתם בלי יסוד לעולם: 12 לא תחטב
 אדמי כי אהיך הוא אלהיך מעב מצי כרתי היתה
 13 בארצי: 14 בנים אשר ילדו להם דור שלישי יבא להם
 15 בקהל יהודה: 16 כרתה מנהג על אביך ושמרת
 17 מכל דבר רע: כרתה בך איש אשר לא ידעה
 18 סוד מקרה הילה והוא אל מנהיג למחנה לא יבא
 19 אל תהיה המנהיג: יהיה לפנות ערב ירחץ במים
 20 ובכא השמש יבא אל תהיה המנהיג: ויהי תהיה לה
 21 מנהיג למחנה וצאת שמה חזק: ויהי תהיה לה על
 22 אונד יהיה בשבת חזק ותפחת בה ושבתי ובסית
 23 את צאתך: כי יהיה אלהיך מתהלך ברכב מנהיג
 24 להיילך ולתום אלהיך לפניך יהיה מנהיג קדוש ולא
 25 ידעה בך ערוב דבר ושב מאחריך: 26 לא
 27 תסיר עבר אל אדמי אשר ילדו אלהיך מעב אדמי:
 28 עמד ושב בקרבך במקום אשר יבדך באת ששך
 29 במים לו לא חנוני: לא תהיה קדשת מבעות
 30 ישראל ולא תהיה קדש מני ישראל: לא תבא אתן
 31 ונה ומחר קרב בית יהודה אלהיך לבלעזר כי תעבת
 32 ביה אלהיך נס שנתם: 33 לא תששף לאהיך
 34 גשך כסח גשך אכל גשך בל דבר אשר ששך: לברך
 35 ששך ולא תהיה לא תששך למשך וברך יהיה אלהיך בכל

דיינע פיינד, אזוי זאלסט דוא דיך היטען פאר איינליכע שלעכטע זאך: 11 ווען עס
 וועט בייא דיר זיין א מאן וואס איז נישט ריין וועגן א צופאל בייא נאכט, אזוי זאל
 ער ארויסגיין אויסעווייניג פון דער מחנה, ער טאר נישט אריינקומען צו דער מחנה:
 12 אונד ווען עס וועט זיין פאר נאכט זאל ער זיך באדען אים וואסער, אונד ווען
 דיא זון וועט אונטערגיין מעג ער אריינקומען צו דער מחנה: 13 אונד אן דער זייט
 זאל צו דיר זיין (אזיין ארש) אויסעווייניג פון דער מחנה אדואו דוא זאלסט דארט
 ארויסגיין: 14 אונד דוא זאלסט מיט דיר האבען א שויפעל געבען דיינע וואפנע,
 אונד עס זאל זיין אז ווען דוא וועסט דרויסען ויצען אזוי זאלסט דוא דאמיט
 גרובען אונד דערנאך זאלסט דוא צוועקען דיין אויסגאנג: 15 ווארין דער האר דיין
 נאט גייט דורך צווישען דיינע מחנה פרי דיך מציל צו זיין, אונד צו געבען דיינע
 פיינד פאר דיר, דארום זאל דיינע מחנה זיין הייליג, אז ער זאל נישט זעהען בייא דיר
 קיינע שענדליכע זאך, אונד זיך פון דיר אפסקערען: 16 דוא זאלסט נישט איבער
 ענטשערן א קנעכט צו זיין האר וואס האט זיך בייא דיר מציל געוועזען פון זיין
 האר: 17 ער זאל בייא דיר וואוינען, צווישען דיר, אין דעם ארש וואס ער
 וועט זיך אויסדערטוילען אין איינע פון דיינע שויערן, וואו עס איז איהם גוט,
 דוא זאלסט איהם נישט אונטערדריקען: 18 עס זאל נישט זיין קיינע הרע פון
 דיא טעכטער פון ישראל, אונד עס זאל נישט זיין קיין הרער פון דיא זיהן פון
 ישראל: 19 דוא זאלסט נישט אריינברענגען הרענגעלד, אדער דאס קויפגעלד
 פאר א הונד אין דעם הויז פון דעם האר דיין נאט, צו קיינערלייא נדר,
 ווארין ביידע זענען איינע אומזירדיגקייט צו דעם האר דיין נאט: 20 דוא
 זאלסט נישט נעמען צינזען (רוחיס) פון דיין ברודער, צינז פון געלד, אדער
 צינז פון עסענטור, פון קיינערלייא זאך וואס מען נעמט רוחיס: 21 פון א
 פרעמדען מענטש דוא נעמען צינזען, אבער פון דיין ברודער שריקט דוא
 נישט נעמען צינזען, אז דער האר דיין נאט זאל דיך גענשען אין אלעם

משכן דף ערדאין אשר אתה באשמה לרשתה
 כ כרתה נר ליהוה אלוקי לא תאמר לשלמי כר
 דרש ודרש ויהי אלוקי מעמד ויהי כר המא: וי
 תחל לנדר לאהיה כר המא: כמא שפחד השמר
 וישית כאשר נדרת ליהוה אלוקי נדבה אשר דברת
 בפד: כ כי תבא בברם רעד ותכלת עיניכם כה
 כנפשת שבעה ואל תכלה לאחזק: כ כי תבא
 בקפת רעד וקפפת מלילת בחדד ותרמש לא חניף
 על קמת רעד: כ

כד

כר
 כר יקח איש אשה ובעלה ויהי אמלא תמצאיתו
 כעני כמצא כה ערת דבר וכתב לה ספר כריתת
 ונתן בידה ושלחה מביטו: וצאה מביט והלכה והיתה
 לאיש אחר: וישנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת
 ונתן בידה ושלחה מביטו אי כי ימות האיש האחרון אשר
 לקחה לו לאשה: לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה
 לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר השמאה
 כריתתה היא לפני ה' ולא תחזיר אתה לאין אשר
 יהיה אלוקי נתן לך נחלה: כ כר יקח איש אשה
 חדשה לא יצא בעבא ולא יעבד עלי לבלבד כר נתן
 יהיה לביתו שנה אחת ושנה אחת אשתו אשר ילקח:
 לא יוכל רחום ורחב כר יקח הוא חבל: כ כר
 ימצא איש נזב נפש מאחז מקני ישראל והתעמרבו
 ומכרו ומת הנזב והוא וכפרת הרע מקרבד: כ השמר
 בנגידה וצרת לשמר מאד ולעשות ככל אשר ידור אחכם
 הנהגים הלזים כאשר צויתם השמר לעשות: וזכר את
 אשר עשה יהוה אליהם למען בדרך כצאתכם
 ממצרים: כ כריתתה כרען משעת מאמה לאחבא *

קאפיטעל כד

1 ווען א מאן וועט נעמען א נויב אונד וועט מיט איהר חתונה האבען, אונד עס וועט זיין אז זיא וועט נישט געפונען חן אין זיינע אויגען, ווייל ער האט אן איהר געפונען א שטענדיקע זאך, אזוי זאל ער איהר שרייבען א גט, אונד ער זאל עס געבען אין איהרע האנד, אונד זאל זיא אונעקשיקען פון זיין הויז: 2 אונד ווען זיא וועט ארויסגיין פון זיין הויז, אזוי מעג זיא גיין אונד זיין אן אנדערן מאנים נויב: 3 אונד ווען ער אנדערער מאן וועט זיא אויף פינד האבען, אזוי זאל ער איהר שרייבען א גט, אונד זאל עס אין איהרע האנד געבען, אונד זאל זיא אונעקשיקען פון זיין הויז, אדער ווען ער אנדערער מאן האט זיא גענומען פאר א נויב שטארבט: 4 אזוי טאר זיא נישט איהר ערשטער מאן וואס האט זיא אונעקגעשיקט ווידער נעמען אז זיא זאל זיין נויב זיין נאכדעם אז זיא איז פערזאמלייגט, ווארין דאס איז איינע אומוויידיגקייט פאר גאט, אונד דאס זאלקסט נישט פערזינדיגען דאס לאנד וואס דער האר דיין גאט וועט דיר געבען אלס א נחלה: 5 ווען א מאן וועט נעמען א נייא נויב, אזוי זאל ער נישט ארויסגיין אין דיא מלחמה, אונד ער זאל אויף נישט אויף זיך נעמען קיין שום זאך, גייערשט ער זאל בלייבען פריי אין זיין הויז איין יאהר, אונד ער זאל דערפרייען זיין נויב וואס ער האט גענומען: 6 קיינער זאל נישט אננעמען אלס משכון דעם אונטערשטען אדער דעם אויבערשטען מילשטיין, ווארין ער נעמט דאס וואס איז זיין לעבענסמיטעל אלס משכון: 7 ווען עס וועט געפונען ווערען א מענטש וואס האט געגנבט א נפש פון זיינע ברודער, פון דיא קינדער ישראל, אונד ער וועט איהם שלעכט געהאנדעלט אונד וועט איהם פערקויפען, אזוי זאל ער דאווענער גנב געמייט ווערען, אונד דאס וועסט אויסרוימען דאס שלעכטע פון צווישען דיר: 8 היט דיר בייא דיא פלאנ פון צרעת, אז דאס זאלקסט ווער היטען צו מהון אלעס אזוי וויא דיא פהנים אדער דיא לויס וועלען אייך לערנען, אזוי וויא אייך האב זייא געבאטען זאלט איהר היטען צו מהון: 9 געדענק וואס דער האר דיין גאט האט געטהון צו מרים אויף דעם וועג, ווען איהר זענט ארויסגעגאנגען אויס מצרים: 10 ווען דאס וועסט עפעס בארענען צו דיין חבר, אזוי זאלקסט דאס נישט אריינקומען אין זיין הויז

היו זיין משכון צו נעמען: 11 דוא זאלסט דרויסען שטיין, אונד דער מאן וועמען דוא האסט געבארנט זאל צו דיר ארויסברענגען זיין משכון: 12 אונד ווען ער איז אן ארעמער מאן, אזוי זאלסט דוא דיר נישט אנדערלייגען מיט זיין משכון: 13 דוא זאלסט איהם דאס משכון צוריקגעהרען ווען דאס זיין אונטער, אז ער זאל דיר אנדערלייגען אין זיין קלייד, אונד דיר בענשען; אונד עס וועט צו דיר זיין א גערעכטיגקייט פאר דעם האר זיין גאט: 14 דוא זאלסט נישט אונטערדריקען (אדער ריר בען) דעם לוי פון אן ארעמען אונד א געדארפטען פון דייע ברידער, אדער פון זיין גר וואס איז אין זיין לאנד, אין דייע טויערן: 15 אן זיין טאט זאלסט דוא איהם געבען זיין שכירות, אונד דאס זיין זאל נישט אויפער איהם אונטערניין, ווארין ער איז ארעם, ווארין וועגען דעם איז ער דיר מוסר נפש, אז ער זאל נישט וועגען דיר צו גאט רופען, אונד עס וועט אן דיר זיין א זינד: 16 דאס עלטערן זאלען נישט געטייט ווערען וועגען דאס קינדער, אונד דאס קינדער זאלען נישט געטייט ווערען וועגען דאס עלטערן.

איטליכער מענטש זאל וועגען זיינע זינד געטייט ווערען: 17 דוא זאלסט נישט אפגירן דאס משפט פון א גר אונד א יתום, אונד דאס זאלסט נישט געמען פאר א משכון דאס קלייד פון איינע אלמנה: 18 אונד דוא זאלסט געדענקען אז דאס ביזט געוועזען א קנעכט אין מצרים, אונד דער האר זיין גאט האט דיר פון דארט אויסגעלייזט, דארום האב איך דיר געבאטען צו טהון דאס זאגט וואך: 19 ווען דוא וועסט שניידען זיין תבואה אויף זיין פעלד, אונד וועסט פערנעסען איין גארב אין דעם פעלד, אזוי זאלסט דוא דיר נישט אומקערען עס צו געמען, עס זאל זיין פאר דעם גר, פאר דעם יתום אונד פאר דאס אלמנה, אז דער האר זיין גאט זאל דיר בענשען אין אלע ווערק פון דייע הענד: 20 ווען דוא וועסט אפשאקען דייע איילבערשען, אזוי זאלסט דוא נישט גאך דיר אפסקלויבען, עס זאל זיין פאר דעם גר, פאר דעם יתום אונד פאר דאס אלמנה: 21 ווען דוא וועסט זאמעלן פון דיין וויינגארטען, אזוי זאלסט דאס נישט גאך דיר אפגירן, עס זאל זיין פאר דעם גר, פאר דעם יתום אונד פאר דאס אלמנה: 22 אונד דוא זאלסט געדענקען אז דאס ביזט געוועזען א קנעכט אין דעם לאנד מצרים, דארום האב איך דיר געבאטען צו טהון דאס זאגט וואך:

קאפיטעל כה

1 ווען עס וועט זיין א קרא צווישען מענשען, אזוי זאלען זיי גענהעגען צום משפט, אונד זיי זאלען געמשפט ווערען, דעם צדיק זאלען זיי רעכטפערטיגען, אונד דעם רשע זאלען זיי שולדיג מאכען: 2 אונד ווען עס וועט זיין ווען מען וועט דארפען א רשע שלאגען, אזוי זאל איהם דער ריכטער מאכען אנדערפאלען, אונד ער זאל פאר איהם געשלאגען ווערען מיט דער צאל גאך זיין רשעת גאך: 3 ער טאר איהם נישט מעהר געבען וויא פערציג שלעג, טאמער וועסט דאס איהם מעהר שלאגען וויא דאס זאגט שלעג, אזוי וועט זיין ברודער שלעכט געאכטעט ווערען אין דייע אויגען: 4 דאס טארסט נישט פערשליסען דאס מויל פון דעם אקס בשעת ער דרעשט אויס (דאס קארן): 5 ווען ברודער וואוינען צוזאמען, אונד איינער פון זייא שטארבט אונד האט נישט געלאזט קיינע קינדער, אזוי טאר נישט דאס ווייב פון דעם טויטען זיין צו א פרעמדען מאן, אידר שוואגער מוז זי געמען צו דיר פאר א ווייב: 6 אונד דער בכור וואס זי וועט געווינען, זאל

11 אל ביתי בעבט עבט: ברוך תמיד וואס אשר אמת
12 נשח בו יצא אלד את העבט החיה: ואבאש עץ
13 הוא לא חשב בעבט: השב השב לו את העבט
14 קבא השמש ושכב בשלמתי וברכה ודך חנה גדלה
15 לפני דה אלד: ם לא תעשק שכיר עני ואבן
16 מאחד או מנה אשר בארדך בשערה: ביזמל חתן
17 שכיר ולא תבא עמי השמש כי עני הוא ואלי דא נשא
18 את נפשו ולא יקרא עלד אלדו ויהי בך טאט: ם
19 לא ימרו אבות על בנים ובנים לא ימרו על אבות אשר
20 בחסדו ימרו: ם לא תשא משפט גר יתום ולא תחבל
21 בגר אלמנה: תכרה כי עבד הוה במצרים ופקד הנה
22 אלדך משם עלכן אבן מעד לעשות את הדבר הזה:
23 ם כי תקבל קצירך בשדה ושכחת עמר בשדה לא
24 תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה לפניך
25 כ דנה אלדך בכל מעשה דך: ם כי תחבט נחל לא
26 תפאר ארדך לגר ליתום ולאלמנה יהיה: כי תבצר
27 כרמך לא תעלל אתדך לגר ליתום ולאלמנה יהיה:
28 תמרה כרמך יהיה בארץ מערים עלכן אבן מעד
לעשות את הדבר הזה: ם

כה

א ברהה ריב בין אנשים ונשו אלה משפט ושפטם
ב וצדיקו את צדיק ורשעו את רשע: ויהי אם
ג בין הבת הרשע וסויל השטם ודברו לפני כה רשעו
4 במספר: ארבעים וכו לא יסר פדיון להבתי על
5 אלה מכה רבה ונקלה אתדך לענה: לא תחשקם שור
6 בדישו: ם כרשבו אחים יהיו ומת אחד מהם וכן
אדלו לא תהיה אשתדמת הוזה לאש ור יקמה וכו
7 עלה ולקחה לו לאשה ובמה: ויהי הבכור אשר תלד

לְשׁוֹן שְׂטֵן שָׁם׃ וּבָאת אֶל־דָּוִד וְאָשֶׁר יָדָהּ בַּיָּמִים הָהֵם׃
וַאֲמַרְתָּ אֵלָיו וְדָרְתוּ יָמָם לִדְתָּהּ אֶלְיָהָ כִּי־בָרַאתִי אֹרֶךְ
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁכַּע יָדָהּ לִאֲבֹתָיו לָתֵת לָטוֹ׃ וְלָקַח
הַכֹּהֵן הַגָּמָל מִיָּדָהּ וַיִּצְוֶהּ לִפְנֵי מִזְבֵּחַ יְדָהּ אֶלְיָהָ׃
וַעֲשֵׂת וַאֲמַרְתָּ לִפְנֵי יְדָהּ אֶלְיָהָ אֲרֵמִי אֲבֹר אֲבִי תִרְדֹּ
מִצְדִּיקָהּ הַיָּד שָׁם בְּמִיתָ מִצֵּט עֲדָרָשָׁם לִפְנֵי הָדָל צִמָּם
וְרָב׃ תִּרְעוּ אֹתָם הַמַּעֲרִים וַיַּעֲשׂוּ חֲתָנִי עֲלֵיתִי עֲבָדֶי
קָשָׁה׃ וַיַּעֲלֶם אֶל־יְדָהּ אֲבֹתָיו וַיִּשְׁמַע יְדָהּ אֶת־
קֶלֶט תָּרָא וְאֵת־נִינִי וַאֲתִי־נִמְלֵט וַאֲתִי־נִמְלֵט וַיֹּאמַר וַיֵּאָדָּם
יְדָהּ מִמַּעֲרִים בְּיַד חֲזָקָה וְכֹדֶעַץ נִשְׁמָר וּבְמִקְרָא גָּלִל
וּבִקְאוֹת וּבְמַסְפִּים׃ וַיִּבְאֵנוּ אֶל־בְּמִסּוֹם הַיָּד וַיִּמְדַּלְטֵנוּ
אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ וְבֵת חֶלֶב וְדִבְשׁ׃ וַיִּתֵּן הָיָה
הַבָּאִתִּי אֶת־בִּרְאשֵׁת פְּרִי הָאָדָמָה אֲשֶׁר־תִּתֵּנָה לִּי יְדָהּ
וְהִתַּח לִפְנֵי יְדָהּ אֶלְיָהָ וַיִּשְׁמָחוּ לִפְנֵי יְדָהּ אֶלְיָהָ׃
וַיִּשְׁמַחַת בְּכִלְכִּימוֹב אֲשֶׁר נִמְדַּלְטָהּ יְדָהּ אֶלְיָהָ וּלְבִיתָהּ
אֹתָהּ וְהָלְלוּ וְהִגְדוּ אֲשֶׁר בִּקְרָבָהּ׃ ׀ כִּי שִׁלְתָה לְעֶשֶׂר
וַתִּתֵּן מִלְּעֶשֶׂר בְּהֶאֱחָף בִּשְׁנֵי הַשְּׁלִישִׁת שְׁלֹשֶׁת הַמַּעֲשֶׂר
וַתִּתֵּן לָלֵז לָלֵז לְתוֹם וְלִאֲלָמָה וְאֲכָל וּבְכֶשֶׂר בְּשֶׁעַר
וַיִּשְׁבְּעוּ׃ וַאֲמַרְתָּ לִפְנֵי יְדָהּ אֶלְיָהָ בְּעֶרְתִּי בְּקֶשֶׁשׁ מִן־
הַבֵּית וְגַם נִתְחַו לָלֹז וְלֶזֶר לְתוֹם וְלִאֲלָמָה בְּכִל־
מִצְוָתָהּ אֲשֶׁר צִוִּיתִי לֵאמֹר עֲבַרְתִּי מִמִּצְוָתָהּ וְלֹא שְׁכַחְתִּי׃
לֵאמֹר אֲבֹתָיו בְּאֵי מִשֵּׁן וְלֹא־בְעֶרְתִּי מִמֵּשׁ בְּקִטָּה וְלֹא־
נִתְחַו מִמֵּשׁ לָתֵת שְׁמִינִי בְּכֹל יְדָהּ אֶלְיָהּ עֲשֵׂיתִי כְּכֹל
אֲשֶׁר צִוִּיתִי׃ הַשְׁכִּיפָה מִמַּעַן קִרְשֶׁךָ מִדְּהִשּׁוּמִים וּבְרַךְ
אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִתְחַה לְגֵץ בְּאֶשֶׁר
נִשְׁכַּעְתָּ לִאֲבֹתָיו אֶרֶץ וְבֵת חֶלֶב וְדִבְשׁ׃ ׀ הַיָּמִם הָיָה
יְדָהּ אֶלְיָהּ מִצֵּט עֲדָרָשָׁם וְאֶת־הַכֹּהֵן הַגָּמָל הָאֵלֶּה וְאֶת־

אונד נאט האט געהערט אונזער קול, אונד ער האט געזעהן אונזערע פיין אונד
אונזערע מידניקייט, אונד אונזער בעצורונגעניס: 8 אונד נאט האט אונס ארויס-
געצויגען פון מצרים מיט א שטארקע האנד אונד אן אויסגעשטערקטען אָרעם, אונד
מיט א גרויסע פורכט, אונד מיט צייכען אונד וואונדער: 9 אונד ער האט אונס
אריינגעברענגט צו דעם דאזיגען אָרט, אונד ער האט צו אונס געגעבען דאס דאזיגע
לאנד, א לאנד וואס פליסט מיט מילך אונד האניג: 10 אונד אצונד, זעה, איך האב
געבראכט דיא ערשטע פירות פון דעם לאנד וואס דוא, א יְהוָה האפט צו מיר
געגעבען, אונד דוא זאלסט עס אהינלייגען פאר דעם האר דיין נאט; אונד דוא זאלסט
דיך ביקען פאר דעם האר דיין נאט: 11 אונד דוא זאלסט דיך פרייען אין אלעם
גוטען וואס דער האר דיין נאט האט צו דיר געגעבען אונד צו דיין הויזגעזינד, דוא
אונד דער לוי אונד דער גר וואס איז צווישען דיר: 12 ווען דוא וועסט ענדיגען
צו מעשרן דאס באנצע מעשר פון דיינע תבואה אין דעם דריטען יאהר, דאס יאהר
פון דעם מעשר, אזוי זאלסט דוא עס געבען צו דעם לוי, צו דעם גר, צו דעם יתום
אונד צו דיא אלמנה, אז זייא זאלען עסען אין דיינע טויערן אונד זאט ווערען:
13 אונד דוא זאלסט זאגען פאר דעם האר דיין נאט, איך האב אויסגערוימט דאס
הייליגע פון דעם הויז, אונד איך האב עס אויף געגעבען צו דעם לוי אונד צו דעם
גר, צו דעם יתום אונד צו דיא אלמנה, נאך דיין באנצען געזאט, וואס דוא האסט
מיר געזאטען, איך האב נישט עובר געוועזען פון דיינע געזאטען, אונד איך האב נישט
פערנעסען: 14 איך האב נישט דערפון געגעסען אין אימרייניגקייט, אונד איך האב נישט דערפון
האב נישט דערפון אונגעקעריומט אין אימרייניגקייט, אונד איך האב נישט דערפון
געגעבען פאר א טויען; איך האב געהאכט צו דעם קול פון דעם האר מוין נאט,
איך האב געטהון אלעס אזוי וויא דוא האסט מיר געזאטען: 15 קוק ארום פון דיינע
הייליגע וואוינונג, פון דעם הימעל, אונד בענש דיין פאלק ישראל, אונד דאס
לאנד וואס דוא האסט צו אונס געגעבען, אזוי וויא דוא האסט געשוואוירען צו
אונזערע עלטערן, א לאנד וואס פליסט מיט מילך אונד האניג: 16 דעם דאזיגען
טאג האט דיר דער האר דיין נאט געזאטען צו טהון דיא דאזיגע געזען אונד

המשפטים ושומר ועשית אותם בכל לבבך ובכל נפשך: את־דברך האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר הדין ומצותיו ומשפטי ושלמע בקול: ודעה האמירה היום להיות לך לעם סגולה כאשר דבר־ך ולשמר כל מצותיו: ולתתך עליון על כל־דגים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולתהלה עמך־ךש לידה אל־תך כאשר דבר:

כו

והו משה חקני ישראל את־העם לאמר שמר את־כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום: וזה ביום אשר פשכו את־הדבר אל־הארץ אשר־היה אל־תך נתן לך וקבצת לך אבנים גדולות ושרת אתם בשיר: וקבצת עליהן את־כל־דבר החזרה הוואת בעבדך לפני אשר תבא אל־הארץ אשר־היה אל־תך: נתן לך ארץ ובה חלב ודבש כאשר דבר דעה אל־תאבה לך: וזה בעבדכם את־הדבר חקני את־האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום ביד עיגל ושרת אתם בשיר: ובעת שם מוסר לדעה אל־תך מוסר אבנים לא־תניח עליהם בתול: אבנים שלמות תבנה את־מבוק הדעה אל־תך ותשליט עליו עלת לידה אל־תך: ותבנת שלמים ואבנת שם ושמת לפני דעה אל־תך: וקבצת על־האבנים את־כל־דבר החזרה הוואת באר השוב: ודבר משה והקנים הללו אל־כל ישראל לאמר הסבתו־שמע ישראל היום הנה נהנת לעם לידה אל־תך: ושמת בקול דעה אל־תך ועשית את־מצותיו ואת־חזיו אשר אנכי מצוה היום: ויצא משה את־העם ביום ההוא לאמר: אלה עמדי לבקר את־העם על־הגדלים

אזוי צו ואנען: הוט דאם גאנצע געבאט וואס איף מווא אייף היינט געביטען: 2 אוינד עס וועט זיין אין דעם טאג ווען איהר וועט איבערפאהרען דעם ירדן צו דעם לאנד וואס דער האר דיין גאט וועט דיר געבען, אזוי זאלסט דוא דיר אויפֿשטעלען גרויסע שטיינער, אוינד דוא זאלסט וויא קאלעכען מיט קאלעך: 3 אוינד דוא זאלסט אויף וויא שרייבען אלע ווערטער פון דער דאזיגער תורה, ווען דוא בייזט אריבער געבאנען, כדי דוא זאלסט אריינקומען צו דעם לאנד וואס דער האר דיין גאט וועט דיר געבען, א לאנד וואס פליסט מיט מילך אוינד האניג, אזוי וויא דער האר, דער גאט פון דיינע עלטערן האט צו דיר גערעט: 4 אוינד עס וועט זיין, ווען איהר וועט אריבערגיין דעם ירדן, אזו זאלט איהר אויפֿשטעלען דיא דאזיגע שטיינער וואס איף געביט אייף היינט, אויף דעם בארג עיגל, אוינד דוא זאלסט וויא קאלעכען מיט קאלעך: 5 אוינד דוא זאלסט דארט בויען א מזבח צו דעם האר דיין גאט, א מזבח פון שטיינער, דוא זאלסט ניש אויפהייבען איבער וויא קיין אייזען (ווערקצייג): 6 אויס גאנצע שטיינער זאלסט דוא בויען דעם מזבח פון דעם האר דיין גאט, אוינד דוא זאלסט אויף איהם מקריב זיין בראנד אפפער צו דעם האר דיין גאט: 7 אוינד דוא זאלסט שעכטען קרבן שלמים אוינד דוא זאלסט דארט עסען, אוינד דוא זאלסט דין פרייען פאר דעם האר דיין גאט: 8 אוינד דוא זאלסט אויפֿשרייבען אויף דיא שטיינער אלע ווערטער פון דער דאזיגע תורה, גוט בעשעיד: 9 אוינד משה אוינד דיא כהנים, דיא לויים האבען גערעט צו גאנץ ישראל, אזוי צו זאנען, פערנעמט אוינד הערט צו, א ישראל! דעם היינטיגען טאג בייזט דוא געווארען צו א פאלק צו דעם האר דיין גאט: 10 אוינד דוא זאלסט געהארבען צו דעם קול פון דעם האר דיין גאט, אוינד זאלסט מהון זיינע מצות, אוינד זיינע געזעץ וואס איף געביט דיר היינט: 11 אוינד משה האט דעם פאלק געבאטען אן דעמועלביגען טאג אזוי צו זאנען: 12 דיא דאזיגע זאלען שטיין צו גענשען דאס פאלק אויף דעם בארג גרויזם

בְּבִרְכָם אֶת־הַמֶּלֶךְ שֶׁמֶן וְלִי רִנָּה וְשֶׁשֶׁר וְיִסְרָאֵל
וּבְיָמָם: וְאַחַר עֲמַדָּה עַל־הַקִּלְלָה בְּעַר עֵינַי רֵאיוֹן עַד
וְאִשׁר חֲבוּלִין בְּזֶה הַפֶּסֶל: וְעַתָּה הַלָּלוּ וְאִמְרוּ אֶל־כָּל־אִישׁ
שֶׁיִּשְׁאֵל קוֹל לָם: ׀ אֲדוֹר הָאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁעֵה פֶסֶל
וּמִסְכָּה תִּשְׁכַּח דָּוִד מִעֵשֶׂה יְדֵי יָדָיו וְעַתָּה שֶׁכֶּתֶר וְעַתָּה
כִּלְהֵיטָם וְאִמְרוּ אֲמֹן: ׀ אֲדוֹר מִקְרָה אֲבִיו וְאִמִּי
וְאִמִּי כִלְהֵיטָם אֲמֹן: ׀ אֲדוֹר מִסֵּין בְּבֹל רִעְדוֹ וְאִמִּי
כִלְהֵיטָם אֲמֹן: ׀ אֲדוֹר מִשְׁנֵה עַד בִּנְיָדוֹ וְאִמִּי
כִלְהֵיטָם אֲמֹן: ׀ אֲדוֹר מִסָּה מִשְׁשֵׁם גִּירְיוֹתוֹם
כ וְאַלְמָה וְאִמִּי כִלְהֵיטָם אֲמֹן: אֲדוֹר שֹׁכֵב עִמָּאִשֶׁת אֲבִיו
כִּי גִזָּה כִּנְיָ אֲבִיו וְאִמִּי כִלְהֵיטָם אֲמֹן: ׀ אֲדוֹר שֹׁכֵב
כ עִסְקֵל בְּרִמָּה וְאִמִּי כִלְהֵיטָם אֲמֹן: ׀ אֲדוֹר שֹׁכֵב
עִמָּאִחֹתוֹ בְּתֹאכָיו אוֹ בְּתִדְאָמוֹ וְאִמִּי כִלְהֵיטָם אֲמֹן: ׀
כ אֲדוֹר שֹׁכֵב עִמָּדִלְתָּתוֹ וְאִמִּי כִלְהֵיטָם אֲמֹן: ׀ אֲדוֹר
כ מִכָּה רִעְדוֹ בְּשֶׁתֶר וְאִמִּי כִלְהֵיטָם אֲמֹן: ׀ אֲדוֹר
כ לִקַּח שְׁתֵּד לְבָנוֹת נָשִׁים דִּם נָקִי וְאִמִּי כִלְהֵיטָם אֲמֹן: ׀
כ אֲדוֹר אֲשֶׁר לֹא־רָקִים אֵת דְּבָרֵי הַתְּלוּדוֹתָאֵת לְעֵשֶׂרֶת
אֲחֵיהֶם וְאִמִּי כִלְהֵיטָם אֲמֹן: ׀

בת

[illegible]

משפט פון א גר, יתום אינד אן אלמנה, איז
20 פערפלוכט זאל דער זיין וואס ליגט מיט
אנטפלעקט דיא שאנד פון זיין פאטער, איז
21 פערפלוכט זאל דער זיין וואס ליגט מיט
זאנען, אמן: 22 פערפלוכט זאל דער זיין
טאכטער פון זיין פאטער, אדער, דיא טאכט
פאלק זאל זאנען, אמן: 23 פערפלוכט זאל
אינד דאס גאנצע פאלק זאל זאנען, אמן: 24
זיין חבר אים פערבארענעם, אינד דאס גאנצע
זאל דער זיין וואס נעמט שווד צו דערשלאגן
גאנצע פאלק זאל זאנען, אמן: 26 פערפלו
זיין דיא ווערשער פון דער דאזיגע תורה, זי
זאנען, אמן:

1900

פאר

לפניך: וְיָצָא דָוִד אֶתְּךָ אֶתְּךָ בְּרַכָּה בְּאַסְמִיךָ וּבְכָל מַשְׁלַח
 8 וְיָצָא וּבְרַכָּה בְּאַרְצָא אֲשֶׁר-יִהְיֶה אֶלֶיךָ נֶחֱם לָךְ: וְיִקְרָא
 9 יְהוָה לֹא לָעַם קְדוֹשׁ בְּאַשֶׁר נִשְׁבַּע לָךְ כִּי תִשְׁמַר אֶת־
 מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְתִלְכֶם בְּדִרְכָּיו: וְהָאֵל פִּלְעִי הָאֵרֶץ
 11 כִּי שָׁם יִהְיֶה נִקְרָא עֲלֶיךָ וְהָאֵל מִקֵּץ: וְהוֹחֲדָה יְהוָה
 לַמִּיֶּדָה בְּפֶיךָ בְּמִקֵּץ וּבְפֶיךָ בְּהַמְּצָא וּבְפֶיךָ אֶת־מִקֵּץ עַל־
 12 הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לֵאמֹר לָחֵת לָךְ: וַיַּחַת
 יְהוָה וְיָרָךְ אֶת־אֲדָמָתוֹ הַטּוֹב אֶת־הַשָּׂמֶיִם לָחֵת מִטֹּרָאֲרָקָה
 בַּעֲשׂוֹת וּלְכַרֵּךְ אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה יְהוָה וְהָלוֹת יוֹם רַבִּים
 13 וְאִתָּה לֹא תִלְחָד: וְהָיָה יְהוָה לְרֹאשׁ וְלֹא לְנֹכַח וְהָיָה לָךְ
 לְמַעַל וְלֹא תִתָּה לְמַעַל בְּרַחֲשָׁמֶיךָ אֶל־מִצְוֹת יְהוָה
 14 אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אֵינִי מֵצֵא הֵימָּה לְשֹׁמֵר וְלַעֲשׂוֹת: וְלֹא תִסְוֹר
 מִכָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֵינִי מֵצֵא אֶתְּכֶם הֵימָּה וְיָמֵן וְשְׂמֹאל
 לָלֶכֶת אַחֲרָי אֲלֵהֶם אַחֲרַי לְעִבְרָם: פ
 15 וְהָיָה אִסְרָךְ תִּשְׁמַע בְּכֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁמֵר לַעֲשׂוֹת
 אֶת־כָּל־מִצְוֹתיו וְהָיָה אֲשֶׁר אֵינִי מֵצֵא הֵימָּה וְכֹא
 16 עֲלֶיךָ בְּלִי תִקְלָלוֹת הָאֵלָה וְהַשְׁמָד: אֲרוּרֹךְ אִתָּה בְּעִיר
 17 וְאֲרוּרֹךְ אִתָּה בַּשָּׂדֶה: אֲרוּרֹךְ מֵאֲדָמָה וּמִשְׁאֲרָמָה: אֲרוּרֹךְ פֶּרֶר
 18 בְּמִקֵּץ וּפְרִי אֲדָמָתָה שֶׁנֶּר אֶלֶפֶס וְעִשְׂתֵּרֶת צִאֲדֵי: אֲרוּרֹךְ
 19 אִתָּה בְּבִיאָה וְאֲרוּרֹךְ אִתָּה בְּצֵאתָ: יִשְׁלַח יְהוָה וְיִתְּנֶה אֶת־
 הַבָּאֵרָה אֶת־הַמְּדֻמָּה וְאֶת־הַמְּנַעֲרֶת בְּכָל־מַשְׁלַח יְהוָה
 אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַד הַשְּׂמָדָה וְעַד־הַבְּדִיד מִלֵּד מִקֵּץ לַעֲ
 21 מַשְׁלַח אֲשֶׁר עֹבְדִי: וְדָבָר יְהוָה בְּךָ אֶת־הַדְּבָרִי מֵד
 פִּלְטֵי אֶתְּךָ מִשֶּׁל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר־אִתָּה בְּאִשְׁמֹה לְרַשְׁתָּהּ:
 22 וְכִכָּה יִהְיֶה בַּשָּׂדֶה וּבְקִדְשָׁתוֹ וּבְכִלְקָתוֹ וּבְחֻרְרוֹ וּבְחֻרְבָּתוֹ:
 23 וּבְשִׁדְפוֹ וּבְחֻרְבָּתוֹ וּבְדִידוֹ עַד אֲבָדוֹ: וְהָיָה שְׂמִדָּה אֲשֶׁר עַל־
 24 רֹאשׁוֹ נִחַשְׁתָּ וְהָיָה אֲשֶׁר־תַּחֲתָיו בְּרֹל: וְהָיָה אֶת־

פֶּרֶר דִּיר עֲנִי וְיִשְׁפֹּעַן: 8 נָאֵם וְעַתָּה
 אֵיבֶעֱר דִּיר נְעִיבִשְׁעֵן דִּיא בְּרַכָּה אִין
 דִּינֵע אֹצְרוֹת, אֹנֵד אִין אֵלֶּע אֹיֹס־
 שְׁמֶרְעֻקִּנֵּן פֿון דִּינֵע הָעֵדָה, אֹנֵד עַר
 וְעַתָּה דִּיךְ בַּעֲנִישְׁעֵן אִין דַּעַם לֹאֵד וְנָאֵם
 דַּעַר הָאֵר דִּיין נָאֵם וְעַתָּה דִּיר נְעִיבִשְׁעֵן:
 9 נָאֵם וְעַתָּה דִּיךְ אֹיִפְרִיבִשְׁעֵן צוֹ וִיךְ צוֹ
 א הִיילִיג פֿאַלֵּךְ, אֹזוֹי וְהָיָה עַר הָאֵם צוֹ
 דִּיר נְעִיבִשְׁמֹאֲרִיעֵן, וְעַתָּה דִּיא וְעַתָּה הִיטְעֵן
 דִּיא מִצְוֹת פֿון דַּעַם הָאֵר דִּיין נָאֵם, אֹנֵד
 וְעַתָּה דִּיין אִין וִינֵע וְעַתָּה: 10 אֹנֵד אֵלֶּע
 פֿעלִקֶר פֿון דַּעַר עַרְד וְעַלֵּעֵן וְעַתָּה אֹז
 דַּעַר נָאֵמֵן פֿון יְהוָה אִין אֹיִף דִּיר
 נְעִיבִשְׁעֵן, אֹנֵד וְהָיָה וְעַתָּה וִיךְ פֶּרֶר דִּיר
 פֿאַרְבִּישְׁעֵן: 11 אֹנֵד נָאֵם וְעַתָּה דִּיר
 פֿעֲרַמְעֶרְרֵעֵן צוֹם בּוֹשְׁעֵן, אִין דַּעַר פֿרוֹכֵט
 פֿון דִּיין לִיב, אֹנֵד אִין דַּעַר פֿרוֹכֵט פֿון
 דִּינֵע בְּהַמּוֹת, אֹנֵד אִין דַּעַר פֿרוֹכֵט פֿון
 דִּיין לֹאֵד, אֹיִף דַּעַם לֹאֵד וְנָאֵם נָאֵם
 הָאֵם נְעִיבִשְׁמֹאֲרִיעֵן צוֹ דִּינֵע עֲלִשְׁעֶר, אֹז
 עַר נָאֵל עַם צוֹ דִּיר נְעִיבִשְׁעֵן: 12 נָאֵם
 וְעַתָּה צוֹ דִּיר עֲפִשְׁעֵן וִיין בּוֹשְׁעֵן אֹצְרֵי,
 דַּעַם הִימְעֵל, בְּדִיר דִּיר צוֹ נְעִיבִשְׁעֵן רַעֲנֵעֵן
 אֹיִף דִּיין לֹאֵד אִין וִינֵע צִיִּט, אֹנֵד צוֹ
 בַּעֲנִישְׁעֵן אֵלֶּע וְעַרְק פֿון דִּינֵע הָעֵדָה,

אֹנֵד דִּיא וְעַתָּה פֿאַרְנֵעֵן צוֹ פִּילֶע פֿעלִקֶר, אֹבֶעֱר דִּיא וְעַתָּה נִיט נְעִיבִשְׁעֵן נְעִיבִשְׁעֵן:
 13 אֹנֵד נָאֵם וְעַתָּה דִּיךְ מֵאֵכֵעֵן צוֹם קֹאפֿ אֹנֵד נִיט צוֹם שְׁוֹאֲנִין, אֹנֵד דִּיא וְעַתָּה נָאֵר
 וִיין פֿון אֹיִבֵּעֵן, אֹנֵד דִּיא וְעַתָּה נִיט וִיין פֿון אֹנִיבִשְׁעֵן, וְעַתָּה דִּיא וְעַתָּה נְעִיבִשְׁעֵן צוֹ
 דִּיא מִצְוֹת פֿון דַּעַם הָאֵר דִּיין נָאֵם, וְנָאֵם אִיךְ מֵהוּא דִּיר הִינִיט נְעִיבִשְׁעֵן צוֹ הִיטְעֵן
 אֹנֵד צוֹ מֵהוּן: 14 אֹנֵד וְעַתָּה דִּיא וְעַתָּה נִיט אֶפְסֶרְרֵעֵן פֿון אֵלֶּע נְעִיבִשְׁעֵן וְנָאֵם אִיךְ
 מֵהוּא אִיךְ הִינִיט נְעִיבִשְׁעֵן, עֲנִיבִשְׁעֵר צוֹר רַעֲבִישְׁעֵן אֲדַעַר צוֹר לִינִקֶען, נָאֵכֻצְוִיין
 נָאֵךְ אֲנִדְרַע נְעִיבִשְׁעֵן אֹנֵד וִיִּיא צוֹ דִּינֵעֵן: 15 אֹנֵד עַם וְעַתָּה וִיין וְעַתָּה דִּיא וְעַתָּה נִיט
 נְעִיבִשְׁעֵן צוֹ דַּעַם קוֹל פֿון דַּעַם הָאֵר דִּיין נָאֵם, צוֹ הִיטְעֵן אֹנֵד צוֹ מֵהוּן אֵלֶּע וִינֵע
 מִצְוֹת אֹנֵד וִינֵע נְעִיבִשְׁעֵן וְנָאֵם אִיךְ מֵהוּא דִּיר הִינִיט נְעִיבִשְׁעֵן, אֹזוֹי וְעַתָּה אֵיבֶעֱר דִּיר
 קוֹמֵעֵן אֵלֶּע דִּיא דְּאֹיִבֵּעֵן קִלְלוֹת, אֹנֵד וִיִּיא וְעַתָּה דִּיךְ גִּרִּיבִשְׁעֵן: 16 פֿערֿפֿלוֹכֵט
 וְעַתָּה דִּיא וִיין אִין דִּיא שְׁמָטָה, אֹנֵד פֿערֿפֿלוֹכֵט וְעַתָּה דִּיא וִיין אִין דַּעַם פֿעלֶר:
 17 פֿערֿפֿלוֹכֵט וְעַתָּה וִיין דִּיין קֹאֶרֶב, אֹנֵד דִּיין אֵיבֶעֱרַבֿלִיבִיבִיג: 18 פֿערֿפֿלוֹכֵט וְעַתָּה
 וִיין דִּיא פֿרוֹכֵט פֿון דִּיין לִיב אֹנֵד דִּיא פֿרוֹכֵט פֿון דִּיין לֹאֵד: דִּיא וְנָאֵרְפִיג פֿון
 דִּינֵע רִינְדֶּר, אֹנֵד דִּיא סְמֵאֲדַעס פֿון דִּינֵע שְׂאָף: 19 פֿערֿפֿלוֹכֵט וְעַתָּה דִּיא וִיין
 אִין דִּיין אֲרִינִקִּמֵּעֵן, אֹנֵד פֿערֿפֿלוֹכֵט וְעַתָּה דִּיא וִיין אִין דִּיין אֲרִינִקִּיג: 20 נָאֵם
 וְעַתָּה אִין דִּיר שִׁיקֵעֵן דִּיא מִינֶעֱרִיבִיג, דִּיא פֿערֿטוֹמִלִּיבִיג אֹנֵד דִּיא פֿערֿדֶּאֶרְבִּיבִיג אִין
 אֵלֶּע אֹיִם־שְׁמֶרְעֻקִּנֵּן פֿון דִּינֵע הָאֵר וְנָאֵם דִּיא וְעַתָּה מֵהוּן, בִּיז עַר וְעַתָּה דִּיךְ פֿעֲרִי
 טִילֵּעֵן, אֹנֵד בִּיז דִּיא וְעַתָּה נְעִיבִשְׁעֵן פֿערֿלִיבִיג פֿערֿלִיבִיג וְעַתָּה וְעַתָּה דִּינֵע שְׁלֵעֲכִישְׁעֵן
 וְעַרְק טוֹיִל דִּיא הָאֵם מִיךְ פֿערֿלִיבִיג: 21 נָאֵם וְעַתָּה אֵן דִּיר בַּעֲהֶעֱפִישְׁעֵן
 דִּיא פֿעֲסֵט בִּיז עַר וְעַתָּה דִּיךְ אִים נָאֵכֻצְוֵן פֿערֿטִילִיבִיג פֿון דַּעַם לֹאֵד אֹנֵד
 דִּיא קוֹמֵסֵט דֶּאֶרֶט אִהֵן עַם צוֹ נִרְשָׁנִין: 22 נָאֵם וְעַתָּה דִּיךְ שְׁלֵאֲנֵעֵן מִיט
 שְׁוִינִדְוִיבִיג, אֹנֵד קִדְשָׁת, אֹנֵד מִיט א פֿערֿהִיבִיבִיג, אֹנֵד מִיט א שְׁוִינֶעֱרֶר אֹנֵד מִיט
 קֹאֶרֶב־רֶאֶנֵד, אֹנֵד מִיט א נְעִלְבִיבִיג, אֹנֵד עַר וְעַתָּה דִּיךְ נָאֵכֻצְוֵן בִּיז דִּיא
 וְעַתָּה פֿערֿלִיבִיג וְעַתָּה: 23 אֹנֵד דִּינֵע הִימְעֵל וְעַתָּה וִיין אֵיבֶעֱר דִּיר וִיין קֹאפֿ
 קוֹפֶּסֶר, אֹנֵד דִּיא עַרְד אֹנִיבִשְׁעֵן דִּיר וְעַתָּה וִיין אֵינִיבִשְׁעֵן: 24 נָאֵם וְעַתָּה נְעִיבִשְׁעֵן אֵלֶּם

כִּי־אֵרָאָה אֶבְכֶּה וְעַד מִדְּהִשְׁמִים נִדְּרָה עַד הַשְׁמָדָה׃
 וְהָיָה יְהוָה נֹכַח לִפְנֵי אִיבֶיךָ בְּכֹדךָ אֲחֵר תֵּצֵא אֵלָיו
 וּבִשְׂבָעָה דְרָדִים תִּטֶּן לִפְנֵי הָיָה וְהָיָה לְכָל מַמְלָכֹת
 הָאָרֶץ וְהָיָה בְּכֹלֹתָ לְמַאֲכָל לְכָל־עַוְיָה הַשְׁמִימִלְכָה־מֵת
 26 הָאָרֶץ וְאֵין מִדְרֹד׃ וְכֵן־יִהְיֶה בְּשָׁחַר מִצְרַיִם וּבְכַפְלִים
 27 וּבְגֹרֶם וּבְכֹרֶם אֲשֶׁר לֹא־תִכְבֵּל לְדִרְפָּא׃ וְכֵן־יִהְיֶה
 28 בְּשִׁנְיָן וּבְעֶרְוָן וּבְחִמְדָּן לְכָב׃ וְהָיָה מִמֶּשֶׁת בְּעִתִּים
 29 כְּאֲשֶׁר יִמְשֵׁת הַעַר כְּאִפְסָה וְלֹא תִחַלֵּחַ אֶת־דִּרְבָּךְ
 ל הָיָה אֲךָ שְׂשֹׁן וְגוֹל כְּלִי־הַיָּמִים וְאֵין מוֹשִׁיעַ׃ אֲשֶׁר־הָאָרֶשׁ
 וְאֵשׁ אֲחֵר יִשְׁלָחַהּ בֵּית חֲבִינָה וְלֹא־תִשָּׁב בֹּן כְּרֵם הַטֶּשׁ
 31 וְלֹא תִחַלְלֵנוּ׃ שׁוֹדֵךְ מִכְּחַד לַעֲנִיד וְלֹא תִאֲכַל מִמֶּנּוּ חֲמֹדֶךָ
 וְגוֹל מִלְפָּנֶיךָ וְלֹא יָשׁוּב לָךְ צִנְיָה נִתְּנָה לְאִיבֶיךָ וְאֵין לָךְ
 32 מוֹשִׁיעַ׃ בְּנִיד וּבְנִידֶךָ נִתְּנִים לָעַם אֲחֵר וְעֵינֶיךָ רֹאִית
 33 וּבְכֹלֹת אֲלֵיהֶם כְּלִי־הַיָּמִים וְאֵין לֹא־לָךְ׃ פִּרִי אֶדְמָתְךָ וְכֵל
 וְעֵינֶיךָ יִאֲכַל עִם אֲשֶׁר לֹא־יִדְעֶתָ הָיָה רַק שְׂשֹׁן וְדָרִין
 34 כְּלִי־הַיָּמִים׃ וְהָיָה מִשְׁנֵה מִמְרָאָה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה־לָּהּ
 35 לֹא יִכְבֵּה יְהוָה בְּשָׁחַר רַע עֲלֵיהֶם־כְּרִיבִים וְעַל־הַשְׁלִים אֲשֶׁר
 36 לֹא־תִכְבֵּל לְדִרְפָּא מִכָּה רִדְלָהּ וְעַד קֹרֶמְכָה׃ וְיִלְךָ יְהוָה
 אֲחֵר וְאֶת־מִלְכָּהּ אֲשֶׁר תִּקֹּם עֲלֶיהָ אֶל־נִי אֲשֶׁר לֹא־
 37 יִדְעֶתָ אֶת־הַוִּכְחָךְ וְעֵבֶרֶת עִם אֲלֹהִים אֲחֵרִים עֵין וְאֵבֶן׃
 38 וְהָיָה לְשִׁמָּה לְמִשְׁלַח וְלִשְׁעִינָה בְּכָל הַעֲמִים אֲשֶׁר־יִהְיֶה
 39 יְהוָה שְׂמֹה׃ וְנִעְרַב תּוֹצֵא הַשְׁתָּה וּמִעַתָּה פִּי־חֲסִלְנִי
 40 הָאֶרֶץ׃ כְּרִמִּים הַטֶּשׁ וְעֵבֶרֶת בֶּן לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה וְלֹא
 מ תִּאֲמַר כִּי תִאֲכַלֵּת תִּחַלְלֵנוּ׃ וְהָיָה יְהוָה לֹךְ בְּכָל־גִּבְרִית
 41 וְשָׁמַן לֹא תִסָּדֵךְ כִּי יִשָּׁל וְיִסָּדֵךְ׃ בְּנִים וּבָנֹת תִּחַלְדִּי וְלֹא־
 42 יִדְנוּ לָךְ כִּי יִלְכּוּ בַּשָּׁבִי׃ כְּלִי־עֵצֶךָ וּפְרִי אֶדְמָתְךָ יִירֶשׁ
 43 הַתְּעַלָּל׃ הֵנָּה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ יַעֲלֶה עֲלֶיךָ מַעֲלָה מַעֲלָה

רַעֲנָנָה פֹּה דִין לֹא־נָדָה שְׁמוֹיב אֲוִנָּה אֲשׁ׃
 עַד נִוְעַם עִם לֹאֲוֵן אֲרוֹפְקוֹמֵעַן פֹּה דַעַם
 הַיִּמְעַל אִיבְעַר דִּיר, בִּיז דִּיא נִוְעַסְט פֶּעֶר־
 מִילָנָה וְעֶרְעֵן׃ 25 נָאֵט נִוְעַם נַעֲבָעַן אִין
 דִּיא וְאִלְסַט נַעֲפִלְאֵנָה וְעֶרְעֵן פֶּאֶר דִּינַע
 פִּינִיד, אִוִּיף אִיין נִוְעַם נִוְעַסְט דִּיא קַעֲנָן
 אִיהֶם אֲרוֹיִסְגִּיין אֲוִנָּה אִוִּיף זִיבָעַן וְעֶעֱנָן
 נִוְעַסְט דִּיא פֶּאֶר אִיהֶם אֲטִילִיפֶעַן, אֲוִנָּה
 דִּיא נִוְעַסְט זִיין אִין צִיטְעֶרְנִים פֶּאֶר אֵלַע
 קַעֲנִיג־רִיכֶע פֹּה דַעַר עֶרֶד׃ 26 אֲוִנָּה דִיין
 מוֹיטְטֶער לִיב נִוְעַם זִיין אֵלֶם שְׁפִיזוּ צו
 אֵלַע פִּינִיגֶל פֹּה הַיִּמְעַל, אֲוִנָּה צו דִּיא
 חִיּוֹת פֹּה דַעַר עֶרֶד, אֲוִנָּה קִינֶעֶר נִוְעַם
 זִיין אֲפִשְׁרֶעֱקֵן׃ 27 נָאֵט נִוְעַם דִּירָה
 שְׁלֹאֲנָעַן מִיט דַעַם שְׁחִין פֹּה מִצְרַיִם, אֲוִנָּה
 מִיט פִּיכְטֶע בְּלֹאֲטֶערן, אֲוִנָּה מִיט פִּיכְטֶעַן
 גִּרִיגֶד אֲוִנָּה דִארַעַן גִּרִיגֶד פֹּה וְעֵלְכֶע דִיא
 קַעֲנָסְט נִיט גַעֲהִיילֵט וְעֶרְעֵן׃ 28 נָאֵט
 נִוְעַם דִירָה שְׁלֹאֲנָעַן מִיט מִשׁוֹנֶעַת, אֲוִנָּה
 מִיט בְּלִיגֶד־הִיט אֲוִנָּה מִיט א פֶּעֶרְטִימְעַלֵּם
 הָאֶרֶץ׃ 29 אֲוִנָּה דִיא נִוְעַסְט מִאֲפֶעַן אִין
 מִיטְעַן טָאג, אֲוִיז וְוִיא א בְּלִיגֶד־עַר מִאֲפֶט
 אִין דַעַר פִּינְסְטֶערְנִים, אֲוִנָּה דִיין נִוְעַם נִוְעַם
 נִיט בַעֲגִילִיקֶען, נִייעֶרֶט דִיא נִוְעַסְט זִיין
 אֲוִנְטֶער־רִיכֶט אֲוִנָּה בַעֲגוֹלֵת אֵלַע דִינַע

טַעַג, אֲוִנָּה קִינֶעֶר נִוְעַם דִיר נִיט הַעֲלַפֶּעַן׃ 30 א וְוִיב נִוְעַסְט דִיא אֲנִטְשִׁפּוֹזִיעַן, אֲבַעַר
 אִין אֲנֶדֶר־עַר מִאֵן נִוְעַם מִיט אִיהֶר לִיבָעַן׃ דִּיא נִוְעַסְט בּוֹיֶעַן א הוִיז, אֲבַעַר דִיא נִוְעַסְט נִיט
 דִארִין וְוֹאִינֶען, דִיא נִוְעַסְט פִּלֹאֲנֶעַן א וְוִינְגֶאֲרִיטֶען אֲבַעַר דִיא נִוְעַסְט אִיהֶם נִיט אִוִּסְלִיזִיעַן
 (מַחֲלֵל וְוִיך)׃ 31 דִיין אָקס נִוְעַם פֶּאֶר דִינַע אִוִּנֶען בַּעֲשֹׁאכְטֶען וְעֶרְעֵן אֲבַעַר דִיא נִוְעַסְט
 נִיט פֹּה אִיהֶם עֶסֶען׃ דִיין אִיזֶעל נִוְעַם פֹּה דִיר בַּעֲגוֹלֵת וְעֶרְעֵן אֲוִנָּה נִוְעַם נִיט צו דִיר
 צוֹרִיגֶנְעֶעֱבָעַן וְעֶרְעֵן׃ דִינַע שְׁאָף וְעֵלְעַן נַעֲבָעַן וְעֶרְעֵן צו דִינַע פִּינִיד, אֲוִנָּה עִם
 נִוְעַם נִיט צו דִיר זִיין א הַעֲלַפֶּעַר׃ 32 דִינַע זִיין אֲוִנָּה דִינַע מַעֲכְטֶער וְעֵלְעַן נַעֲבָעַן
 וְעֶרְעֵן צו אִין אֲנֶדֶר פֶּאֲלֶךְ, אֲוִנָּה דִינַע אִוִּנֶען וְעֵלְעַן עִם זַעֲהֶען אֲוִנָּה וְעֵלְעַן נָאֵךְ זִיין
 שְׁמִאכְטֶען דַעַם נִאכְצֶען טָאג, אֲוִנָּה עִם נִוְעַם קִינֶעַ מִאכְט צו דִיר זִיין׃ 33 דִיא פֶּרוֹכְט פֹּה
 דִיין לֹא־נָדָה, אֲוִנָּה אֵלַע דִינַע בַּעֲמִיהוֹנָה נִוְעַם אִין אֲנֶדֶר פֶּאֲלֶךְ עֶסֶען, וְוִיא דִיא הֶאסֵט נִיט
 בַּעֲקֶעֱנָה אֲוִנָּה דִיא נִוְעַסְט נָאֵר זִיין אֲוִנְטֶער־רִיכֶט אֲוִנָּה צוֹשְׁטוֹיִסֶען אֵלַע טַעַג׃ 34 אֲוִנָּה
 דִיא נִוְעַסְט זִיין מִשְׁנֵה פֹּה נִוְעַעֲנָן דַעַם וְוִיא דִיא נִוְעַסְט זַעֲהֶען מִיט דִינַע אִוִּנֶען׃ 35 נָאֵט
 נִוְעַם דִירָה שְׁלֹאֲנָעַן מִיט א שְׁלֵעֲכֶטֶען גִּרִיגֶד אִוִּיף דִיא קִינֶעַן אֲוִנָּה אִוִּיף דִיא שְׁעִנְקֶעל פֹּה
 וְוִיא דִיא נִוְעַסְט נִיט קַעֲנָן גַעֲהִיילֵט וְעֶרְעֵן, פֹּה דִיין פּוֹכְבֹאֲלֶען בִּיז צו דִיין שְׁוִיטְעַל׃
 36 נָאֵט נִוְעַם דִירָה אֲוִנְטֶער־פִּינֶען מִיט דִיין מִלְךָ וְוִיא דִיא נִוְעַסְט דִיר אִוִּפְשִׁטְעֶלְעַן, צו א
 פֶּאֲלֶךְ וְוִיא דִיא אֲוִנָּה דִינַע עֲלִשְׁטֶערן הֶאבָעַן נִיט גַעֲקֹאֲנָה, אֲוִנָּה דִיא נִוְעַסְט דֶאָרְט דִינֶען
 אֲנֶדֶר־עַר גַעֲטֶער פֹּה הֶאֲלִץ אֲוִנָּה שְׁטִיין׃ 37 אֲוִנָּה דִיא נִוְעַסְט זִיין צו א וְוִיכֶט, אֲוִנָּה צו א
 מִשָּׁל, אֲוִנָּה צו א פֶּעֶרְשִׁפֶּאטְוִיגֶט אֲוִנְטֶער אֵלַע פֶּעֲלֶקֶר אֲוִיא נָאֵט נִוְעַם דִירָה דֶאָרְט אִהִין
 פִּינֶעֶן׃ 38 פִיל זֹאֲמֶען נִוְעַסְט דִיא אֲרוֹיִסְבֶּרֶעֱנָעַן אִוִּיף דַעַם פֶּעֲלֶךְ אֲבַעַר וְוִינִיגֶט נִוְעַסְט
 דִיא אִינְזֹאֲמֶעֶל, וְוִאֲרִין דִיא הִיִּשְׁרַעֲקֶען וְעֵלְעַן עִם אִוִּפְרַעֲסֶען׃ 39 דִיא נִוְעַסְט פִּלֹאֲנֶעַן
 וְוִינֶעֱנֶרֶטֶען אֲוִנָּה נִוְעַסְט אֲרִיבִיטֶען, אֲבַעַר דַעַם וְוִיין נִוְעַסְט דִיא נִיט מִרִינְקֶען אֲוִנָּה נִיט
 אִינְזֹאֲמֶעֶל, וְוִאֲרִין דִיא נִוְעַרֶם וְעֵלְעַן עִם אִוִּפְרַעֲסֶען׃ 40 דִיא נִוְעַסְט הֶאבָעַן אִיילֶבֶרֶטֶען
 בִימְעַר אִין אֵלַע דִינַע גַרַעֲנֶעֱצֶען אֲבַעַר דִיא נִוְעַסְט דִירָה נִיט זֹאֲלֶבֶן מִיט דַעַם אִייל, וְוִייל
 זִיין וְעֵלְעַן אֲפּוֹוִאֲרֶפֶען דִינַע אִיילֶבֶרֶטֶען׃ 41 דִיא נִוְעַסְט גַעֲוִינֶען זִיין אֲוִנָּה מַעֲכְטֶער,
 אֲבַעַר זִיין וְעֵלְעַן נִיט צו דִיר זִיין וְוִאֲרִין זִיין וְעֵלְעַן בִיין אִין דִיא גַעֲפֹאֲנֶעֱשִׁאֲפֶט׃
 42 אֵלַע דִינַע בִימְעַר אֲוִנָּה דִיא פֶּרוֹכְט פֹּה דִיין לֹא־נָדָה וְעֵלְעַן דִיא הִיִּשְׁרַעֲקֶען פֶּעֶר־אַרַעֲמֶען׃
 43 דַעַר גַר וְוִיא אִין צוֹוִישְׁעַן דִיר נִוְעַם אִיבְעַר דִיר מַעֲהַר אֲוִנָּה מַעֲהַר אֲרוֹיִפְשִׁטִינֶען,

ואתה חדר מטה מטה: היא יקרה ואתה לא חלני 4
 ואתה לראש ואתה חדרה לנגב: וקבו עליך כל- 5
 הקללות האלה וירפוך והשיגך עד השמדך כילא 6
 שמעת בקול הנה אלהך לשמר מצותיו וחקותיו אשר 7
 צרך: והיו בך לאות ולמופת וברקע ערעולם: תחת 46
 אשר לא עשית את-ידה אלהך בשמחה ובטוב לבב 47
 מרב כל: וסברת את-אלהיך אשר ישלח ידו בך 48
 ברעב ובצמא ובחרם ובחרס כל ונתן על כרל ער- 49
 צורךך עד השמידו אתך: ושא יהיה עליך נוי מידון 50
 מקצה הארץ כאשר יראה הנשר נוי אשר לא תשמע 51
 לשנו: נוי עו פנים אשר לא-ישא פנים לזון ונשר לא 52
 יחן: ואכל פרי בהמתך ופרי-אדמתך עד השמדך אשר 53
 לא-ישאר לך דגן חרוש וצמר שער אלפסד ועשתרת 54
 צאנך עד האבדו אתך: והצר לך בכל-שעריך עד דרת 55
 חמך הנברת והבשרות אשר אתה בטח בהן בכל- 56
 ארצך והצר לך בכל-שעריך בכל-ארצך אשר נתן יהוה 57
 אלהך לך: ואכלת פרי-בטנך בשר בנך ובנותיך אשר 58
 נתן לך יהוה אלהך במצור ובמצוק אשר-יציק לך 59
 איבך: האיש הרך בך והנעם מאד תרע עינו באחיו 60
 ובאשת חיכו וביתר בניו אשר יחיר: מרת ללאת 61
 מהם במצור בניו אשר יאכל מבלי השאיר-ל כל 62
 במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בכל-שעריך: 63
 הרבה בך והננה אשר לא-נסתה כפרגלה הנע על- 64
 הארץ מהנענע ומרד תרע ענה באיש חיכה ובבנה 65
 ובבקה: ובשלתה חוצה מכן נגלה ובבניה אשר 66
 חלד כרתאכלם בחסר-כל בסתר במצור ובמצוק אשר 67
 יציק לך איבך בשעריך: אסלא תשמר לעשות את- 68

אבער דוא וועסט מערר אונד מערר
 נידריגער ווערען: 44 ער וועט דיר
 אויסלייגן אבער דוא וועסט איהם ניש
 לייגן: ער וועט זיין צו א קאפ אבער
 דוא וועסט זיין צו א שוואנץ: 45 אונד
 אלע דיא דאזיגע קללות וועלען איבער
 דיר קומען, אונד זייא וועלען דיר דער-
 גרייכען ביז דוא וועסט פערטיליגט ווערען,
 ווייל דוא האסט ניש געהארכט צו דעם
 קול פון דעם האר דיין גאט, צו הימען
 זיינע מצות אונד געזען וואס איז האב
 דיר געבאטען: 46 אונד זייא וועלען זיין
 צו א צייכען אונד צו א וואונדער, אן
 דיר אונד אן דיין גאטען ביז אייביג:
 47 ווייל דוא האסט ניש געדינט דעם
 האר דיין גאט מיט פרייד אונד מיט א גוט
 הארץ ווען דוא האסט אלעס פיל גע-
 האט: 48 אונד דוא וועסט דינען דינען
 פיינד וועלכע גאט וועט קעגען דיר
 שיקען, מיט הונגער אונד דורשט, אונד
 מיט נאקטהייט, אונד עס וועט דיר אלעס
 פעהלען: אונד ער וועט אויף דיין האלז
 געבען אן אייזערנעם יאך, ביז ער וועט
 דיר פערטיליגען: 49 גאט וועט איבער
 דיר ארויפברענגען א פאלק פון ווייטען,

פון דעם עק וועלט, אזוי (געשווינד) וויא דער אדלער שוועבט, א פאלק וואס דוא
 פערשטייקט ניש זייער לשון: 50 א פאלק וואס איז אן עזות פנים, אונד וואס איז ניש
 נושא פנים, ער וועט קיין רחמנות האבען אויף איין אלטען מאן אדער א קינד:
 51 אונד ער וועט אויפגעסען דיא פרוכט פון דינען בהמות, אונד דיא פרוכט פון דיין
 לאנד, ביז דוא וועסט פערטיליגט ווערען, וואס וועט דיר ניש איבערלאזען קיין קארן,
 אונד וויין, אונד אייל, דיא ווארפונג פון דינען רינדער, אונד דיא סטאדעס פון דינען
 שאף, ביז ער וועט דיר פערטיליגען: 52 אונד ער וועט דיר געדערענגען אין אלע דיין
 נע שויערן, ביז דינען הויכע אונד פעסטע מויערן אין וועלכע דוא פערזיכערסט דיר
 אין דיין גאנצען לאנד, וועלען אראפגענידערט ווערען, אונד ער וועט דיר געדערענגען
 אין אלע דינען שויערן, אין דיין גאנצען לאנד וואס דער האר דיין גאט האט דיר
 געגעבען: 53 אונד דוא וועסט עסען דיא פרוכט פון דיין לייב, דאס פלייש פון דינען
 זיהן אונד דינען מעכטער וואס דער האר דיין גאט וועט דיר געבען, אין דער
 בעלאגערונג אונד געצווינגעניס, מיט וואס דיין פיינד וועט דיר געצווינגען: 54 דער
 מאן וואס איז אס ווייכסטען אונטער דיר, אונד זעהר געדעל, זיין אויג וועט זיין
 שלעכט קעגען זיין ברודער אונד קעגען דעם ווייב פון זיין שוויגער, אונד דיא איבער-
 געבליבענע פון זיינע קינדער (אויף): 55 אונד ער וועט קיינעם פון זייא וועלען
 געבען פון דעם פלייש פון זיינע קינדער, וואס ער וועט עסען, ווייל עס וועט איהם
 גאר ניש איבערבלייבען אין דער בעלאגערונג מיט וואס דיין פיינד וועט דיר בעלאגערן
 אין אלע דינען שויערן: 56 דיא ווייכסטע (אשה) אונד דיא געדעלסטע אונטער דיר,
 וואס האט ניש אפאל איהר פוספאלען אויף דער ערד געשטעלט, ווייל זיא איז
 געדעל אונד ווייך, איהר אויג וועט אויף זיין שלעכט קעגען דעם מאן פון איהר שוויגער
 אונד קעגען איהר זיהן אונד קעגען איהרע פאכטער: 57 אונד איהרע גאכגעבורט
 אונד איהרע קליינע קינדער וואס זיא וועט געווינען, דיא וועט זיא אויפ-
 עסען אים פערבארענעם ווייל עס וועט איהר אלעס פעהלען, אין דער
 געצווינגעניס אונד אין דער בעלאגערונג מיט וואס דיין פיינד וועט דיר
 געדערענגען אין דינען שויערן: 58 ווען דוא וועסט ניש הימען צו טהון

אלע ווערמער פון דער תורה, וואס שטייט
געשריבען אין דעם דאזיגען ספר, צו
פארקטען דעם דאזיגען הערליכען אונד
פארקטיגען נאמען, דעם האר דיין גאט:
59 אונד גאט וועט מאכען וואונדערליך
דיינע שלעג, אונד דיא שלעג, פון דיינע
קינדער, גרויסע אונד בעגלייבטע שלעג,
שלעכטע אונד בעגלייבטע קראנקהייטען:
60 אונד ער וועט אויף דיר מאכען
ווינערקערען אלע ווייטונגען פון מצרים,
וואס דוא האסט דיר פאר זיין געפארב-
טען, אונד זיין וועלען זיך אן דיר
בעהעפטען: 61 אויף אלע קראנקהייטען
אונד אלע פלאגען וואס שטייען נישט
געשריבען אין דער דאזיגער תורה וועט
גאט איבער דיר ארויפברענגען, ביז ער
וועט דיר פערטיליגען: 62 אונד איהר
וועט איבערגלייבען ווייניג פאלק, אונד
שטאט וואס איהר זענט געוועזען אזוי
פיל וויא דיא שטערן פונם הימעל, ווייל
דוא האסט נישט געהארקט צו דעם קול
פון דעם האר דיין גאט: 63 אונד עס
וועט זיין אזוי וויא גאט האט זיך איבער

גלייכר התורה הזאת הכתובים בספר הזה קדוה
69 אתהשם הנקבד והנודא הזה את הנה אליה: והפלא
דוה אתרמכתך ואת מכות ורעך מכות גדלה ונאמנות
ס חלום רעים ונאמנים: והשיב בך את פלימדת מצרים
61 אשר ירת מגידם ודכך בך: גם כלחלי וכלמכה
אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם ידו עליך
62 עד השמדך: ונשאתם במתי מלש תחת אשר היותם
ככובי השמים לרב כדלא שמעת בקול דוה אלהיך:
63 ודוה באשרשש דוה עליכם להטיב אתכם ולהרבות
אתכם בן ישיש דוה עליכם להאבד אתכם ולהשמיד
אתכם ונשחתם מעל האדמה אשר אתה באשמה
64 לרשתה: והפיצך דוה בכלהעמים מקצה הארץ ועד
קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא ירדעך
ס אתה ואתה עץ ואבן: ובנתי הרים לא תרנע ולא
ידו קטח לכדירגך וחת דוה לך שם לב רע וכליון
66 יענים ויאבדו נפש: ודוה חיד תלאים לך מעד ופחדה
67 לילה ויום ולא תאמן בנדי: בבקר תאמר מיתן
ערב ובערב תאמר מיתן בקר מפחד לבבך אשר
68 תפחד וממראה עינך אשר תראה: והשיבך דוה ומצרים
באניות בדרך אשר אמרתי לך לאתסף עוד לראתה
והתמפרתם שם לאבד לעבדים ולשפחות ואן קנה:
ס אלה דברי הברית אשר ענה דוה אתימשה לברית
69 אתיבני ישראל בארץ מצב מלכד הברית אשר עתה
אתם בחרב:

כט כט

א ויקרא משה אלכל ישראל ויאמר אליהם אתם ראייהם
את כל אשר עשה דוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה

אייך געפרייט כדי אייך גוטעס צו טהון, אונד
אייך פערלירען צו מאכען, אונד אייך צו פערטיליגען, אונד אייך צו פערשטויסען פון
דעם לאנד וואס דוא קומסט דארט אהין עס צו ירשנין: 64 אונד גאט וועט דיר
פערשפרייטען אונטער אלע פעלקער, פון איין עק וועלט ביז צום אנדערן עק וועלט,
אונד דוא וועסט דארט דיינע אנדערע געטער וואס דוא האסט נישט געקענט, דוא אונד
דיינע עלטערן (אויף נישט), פון האלץ אונד שטיין: 65 אונד אונטער דיא דאזיגע
פעלקער וועסט דוא נישט קיינע רוה האבען, אונד עס וועט נישט אמאל זיין מנוחה פאר
דיין פוסבאלען, אונד גאט וועט דיר דארט געבען א דערשראקען הארץ אונד פער-
בלענטע אויגען, אונד א טרויריג געמיט: 66 אונד עס וועט זיין אז דיין לעבען
וועט דיר ענטקעגען הענגען, אונד דוא וועסט דיר פארקטען בייא נאכט אונד בייא
טאג, אונד דוא וועסט נישט זיכער זיין מיט דיין לעבען: 67 אין דער פריה וועסט דוא
זאגען, ווער וואלט געבען אז עס זאל ווערן אבענד, אונד אויף דעם אבענד וועסט דוא
זאגען, ווער וואלט געבען אז עס זאל ווערען פריה-מארגען, וועגען דער פארקט פון
דיין הארץ וואס דוא וועסט דיר פארקטען, אונד פון וועגען דיא זעהונג פון דיינע
אויגען וואס דוא וועסט זעהען: 68 אונד גאט וועט דיר געזאגט, אז דוא זאלסט איהם נישט מעהר
זעהען: אונד איהר וועט וועלען דארט פערקויפט ווערען צו איירע פיינד פאר קנעכט
אונד דינקסטמיידען אונד קיינער וועט אייך נישט וועלען קויפען: 69 דאס זענען דיא
ווערטער פון דעם ברית, וואס גאט האט געבאטען צו משה, אז ער זאל פורת ברית
זיין מיט דיא קינדער ישראל אין דעם לאנד וואס גאט ברית וואס ער האט
מיט זיין געמאכט אין חורב:

קאפיטעל כט

1 אונד משה האט גערופען צו גאנץ ישראל, אונד ער האט צו זיין געזאגט, איהר האט
געזעהען אלעס וואס גאט האט געטון פאר איירע אויגען אין דעם לאנד מצרים, צו פרעה

יִלְכְּלוּ בְּקִרְיָהּ וּלְכָל אֶרֶץ: הַמִּסֹּת הַגְּדֹלֹת אֲשֶׁר רָאוּ 2
 עֵינֵיהֶם הָאֵתָהּ הַמִּסֹּת הַגְּדֹלִים הָהֵם: וְלֹאֲתָן דִּינָהּ 3
 לָכֵם לֵב לִדְרֹשׁ וְעֵינֵים לִרְאוֹת וְאָנִים לִשְׁמֹעַ עַד הַיּוֹם 4
 הַזֶּה: וְאִלֶּךְ אַתֶּם אֲרָבָעִים שָׁנָה בְּמִדְבָּר לֹא־כִלּוּ 5
 שְׁלֵמֹתֵיכֶם מִעֲלֵיכֶם וְעַלֶּךְ לֹא־כִלְתֶּם מִעַל הַנֶּלֶךְ: לָכֵם 6
 לֹא אֲכַלְתֶּם וְגַם וְשָׂרָה לֹא שְׂתִיתֶם לִמְנוֹן מִדֶּשׁ כִּי אֵין 7
 דִּינָה אֲלֵיכֶם: וְהִבֵּאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ הַזֶּה וְצִוּוּ מֶלֶךְ 8
 חִשְׁבוֹן וְעַם מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל לִקְרֹאתֵם לִמְלִיכָתָם וְכֵם: וְנָחָ 9
 אֶת־אַרְצְכֶם וְנָתַתָּה לְנַחֲלָה לְרֵאשִׁי וְלַעֲדִי וְלַחֲצִי שְׁבֹט 10
 הַמִּזְבִּי: וְשִׁמְרָתֶם אֶת־דְּבַר הַבְּרִית הַזֹּאת וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם 11
 לִמְנוֹן מִשְׁכִּילוֹ אֶת כָּל־אִשֶּׁר תִּשְׁמָעוּ:

פ פ פ

אֹתָם נִצְבִּים הַיּוֹם כֻּלְכֶם לִפְנֵי דִינָה אֲלֵיכֶם רֹאשִׁיכֶם 12
 שְׂבִיטֵיכֶם וְקִנְיֵיכֶם וְשִׁמְרָתֶם כָּל אִשׁ וְיִשְׂרָאֵל: טַפְכֶם 13
 וְשִׁיכֶם וְנָחָ אֲשֶׁר בְּקִרְבִּי מִחֶנֶךְ מִחֶבֶךְ עֲצִיד עַד שֹׂאב 14
 מִיָּמֶיךָ: לְעִבְרָה בְּכִרְית דִּינָה אֲלֵיכֶם וּבְאֵלֵיהֶם אֲשֶׁר דִּינָה 15
 אֲלֵיכֶם כִּרְתַּת עִמָּךְ הַיּוֹם: לִמְנוֹן הַקִּיּוֹם־אֲחֵךְ הַיּוֹם לוֹ 16
 לָכֵם וְהֵיא וְהַיָּדֶלֶךְ לֹאֲלֵהֶם כְּאִשֶּׁר דִּבַּרְתָּ וּבְרִיךְ וּבְאִשֶּׁר 17
 נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְאַבְרָהָם לִצְחָק וּלְיִצְחָק: וְלֹא אַתֶּם 18
 לְכַדְּכֶם אֲנִי כִרְתַּת אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֶת־הָאֵלֶּה הַזֹּאת: 19
 כִּי אֶת־אִשְׁרֵי יִשְׂרָאֵל פַּה עָשָׂה עִמָּךְ הַיּוֹם לִפְנֵי דִינָה אֲלֵיכֶם 20
 וְאֵת אִשֶּׁר אֵינֶנּוּ פַה עָשָׂה הַיּוֹם: כִּרְאִיתֶם דַּעֲתֶם אֶת אִשֶּׁר 21
 יִשְׁבֹּט בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְאֵת אִשְׁרֵי־קִרְבֶּךָ בְּקִרְבֶּךָ הַיּוֹם אֲשֶׁר 22
 עֲבַרְתֶּם: וְתִרְאוּ אֶת־שְׂקֻצֵּיכֶם וְאֵת גִּלְלֵיכֶם עַן וְאֲכֹן 23
 בְּשֹׁף וְחֶבֶךְ אֲשֶׁר עִמָּכֶם: פִּדְשֵׁי בָכֶם אִשׁ אֲרֻשָּׁה אִי 24
 מִשְׁפָּחָה אֲרֻשָּׁתָא אֲשֶׁר לְכָבֹד מִתָּה הַיּוֹם מִעַם דִּינָה 25
 אֲלֵיכֶם לְכַת לְכַת אֶת־אֲלֵיכֶם הַיּוֹם הַזֶּה פִּדְשֵׁי בָכֶם 26
 שְׂרֵשׁ מִתָּה רֹאשׁ וְלַעֲדִי: וְהֵיא בְּשִׁמְעָה אֶת־דְּבַר הָאֵלֶּה 27

וְאֵלֶּה אֵיחָד הַיּוֹם הַזֶּה דְּעַם דְּאִוִּינֵעֵן בְּרִית, אִוִּינֵעֵן וְאֵלֶּה זִינֵי
 מִהֵנָּה, אִז אֵיחָד וְאֵלֶּה בְּעִנְיָנֵיכֶם אִין אֵלֶּם וְאֵם אֵיחָד נִעַם מִהֵנָּה:

נצבים

9 אֵיחָד שְׁמִינִי אֵלֶּה הֵינִיט פֶּאָר דְּעַם הָאָר אִייעֵר גֵּאט, אִייעֵרע הויפּטלייט פון אִייעֵר
 שְׂבִיטִים, אִייעֵרע עֲלֻצְטֵע, אִוִּינֵעֵן אִייעֵרע אַמֶּסֶלִיט אִיטליכער מֵאן פון וְיִשְׂרָאֵל: 10 אִייעֵרע
 קִלְיָנֵע קִינְדֵרע, אִייעֵרע ווִיבֵעֵה, אִוִּינֵעֵן דִּין גֵּר וְאֵם אִין צווישען דִּינֵע מִחֶנֶךְ פון דִּין
 הָאֵלֶיךָ־הָאָקֵר בִּין צו דִּין וְאִסֶּר־שְׁעִפֶּר: 11 דָּאס דוּא וְאֵלֶּם אִיבֶרפֶּאָרֵעֵן אִין
 דְּעַם בְּרִית פון דְּעַם הָאָר דִּין גֵּאט, אִוִּינֵעֵן אִין וִינֵעֵר שְׁבוּעָה, וְאֵם דְּעַר הָאָר דִּין גֵּאט
 הָאָט מִיט דִּיר הֵינִיט כּוֹרֶת בְּרִית גְּעוּעוּעֵן: 12 כְּדִי עַר וְאֵל דִּין הֵינִיט אִויפ־שְׁטֵעֵלֵעֵן
 צו יוֹף פֶּאָר א פֶּאָלֶךְ, אִוִּינֵעֵן עַר נִעַם צו דִּיר וִינֵעֵן א גֵּאט, אִזוֹי וְהֵיא עַר הָאָט צו דִּיר
 גְּעֵרֵעֵם, אִוִּינֵעֵן אִזוֹי וְהֵיא עַר הָאָט גְּעוּעוּאִוִּינֵעֵן צו דִּינֵע עֲלֻשְׁעֵר, צו אֲבִרְכֶם, צו יִצְחָק
 אִוִּינֵעֵן צו יִצְחָק: 13 אִוִּינֵעֵן נִיט נִיט אִייעֵר אֵלִיין הָאָב אִייעֵר דִּינֵעֵן בְּרִית כּוֹרֶת גְּעוּעֵר
 וְעַן אִוִּינֵעֵן דִּיא דְּאִוִּינֵעֵן שְׁבוּעָה: 14 נִייעֵרשׁ אִוִּינֵעֵן מִיט דִּיא וְאֵם וְעַנֵּן דָּא מִיט אִוִּינֵעֵן
 וְאֵם שְׁמִינֵעֵן הֵינִיט פֶּאָר דְּעַם הָאָר אִוִּינֵעֵר גֵּאט, אִוִּינֵעֵן אִוִּינֵעֵן מִיט דִּיא וְאֵם וְעַנֵּן נִיט
 דָּא הֵינִיט מִיט אִוִּינֵעֵן: 15 וְאִוִּינֵעֵן אֵיחָד וִינֵעֵם אִז מִיר הָאָבֵעֵן גְּעוּאִוִּינֵעֵן אִין דְּעַם לֹאֲנֵד
 מִצְרָם, אִוִּינֵעֵן אִז מִיר וְעַנֵּן אִיבֶרנֶעפֶּאָרֵעֵן צווישען דִּיא פֶּעֲלֵקֶר וְאֵם אֵיחָד וְעַנֵּן
 אִיבֶרנֶעפֶּאָרֵעֵן: 16 אִוִּינֵעֵן אֵיחָד הָאָט גְּעוּעֵהֵעֵן וִייעֵרע אִוִּינֵעֵן דִּיגִיטֵעֵן אִוִּינֵעֵן
 אִסְפֶּעֶטֶר פון הָאֵלֶךְ אִוִּינֵעֵן שְׁמִינֵעֵן פון וִילְבֶּער אִוִּינֵעֵן גֵּאָלֶר וְאֵם וְעַנֵּן בִּיא וִינֵעֵן:
 17 מִאָקֶר נִעַם אִוִּינֵעֵן אִייעֵר פֶּעֲרֵה־אִוִּינֵעֵן וִינֵעֵן א מֵאן אִוִּינֵעֵן א פֶּרִיֵא אִוִּינֵעֵן א
 מִשְׁפָּחָה, אִוִּינֵעֵן א שְׂבִיט, וְאֵם וִינֵעֵן הָאָרֶךְ נִעַם הֵינִיט אִסְפֶּעֶטֶר פון דְּעַם הָאָר אִוִּינֵעֵר
 גֵּאט, גֵּאָבִינֵעֵן אִוִּינֵעֵן צו דִּינֵעֵן דִּיא אִסְפֶּעֶטֶר פון דִּיא דְּאִוִּינֵעֵן גֵּאָט, מִאָקֶר נִעַם
 אִוִּינֵעֵן אִייעֵר פֶּעֲרֵה־אִוִּינֵעֵן וִינֵעֵן א וְאִוִּינֵעֵן וְאֵם בִּלְיָהֵם אִוִּינֵעֵן אִז בִּישְׁעֵר וְהֵיא גֵּאָל אִוִּינֵעֵן
 נִעֵר־מִטָּה: 18 אִוִּינֵעֵן עַם נִעַם וִינֵעֵן אִז עַר נִעַם הָעֵרֶעֵן דִּיא וְעַר־שְׁעֵר פון דְּעַר דְּאִוִּינֵעֵן קִלְלָה

אונד וועט זיך אין זיין הארץ בענשען
אונד זאנען, עס וועט צו מיר זיין שלום,
ווארין איך גיין אין דיא פעסטונגקייט
פון מיין הארץ, אז עס זאל געמעהרט
ווערען דער דארשט צו טרונקענהייט:
19 צו דעם וועט גאט נישט וועלען פער-
געבען, נישט דענסמאל וועט רייכערן
דער צארן פון גאט, אונד זיינע קנאה
וועט זיין אן דעמועלבינען מאן, אונד עס
וועט זיך אן איהם בעהעפטען דיא גאנצע
קללה וואס שטייט געשריבען אין דעם
דאזיגען ספר, אונד גאט וועט אויסמעקען
זיין גאמען פון אונטער דעם הימעל:
20 אונד גאט וועט איהם אפשיידען צום
שלעכטען פון אלע שבטים אין ישראל,
נאך אלע קללות פון דעם ברית וואס
שטייט געשריבען אין דעם דאזיגען ספר
תורה: 21 אונד דאס אנדערע דור וועט
זאנען, איירע קינדער וואס וועלען נאך
איין אויפשטיין, אונד דער פרעמדער
וואס וועט קומען פון א נויט לאנד, אונד
זיין וועלען זעהען דיא מכות פון דעם
דאזיגען לאנד, אונד איהרע קרענק מיט
וואס גאט האט עס קראנק געמאכט:
22 שוועבעל אונד זאלץ האט דאס גאנצע

האט והתבדד בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי
בשריות לבי אלץ למען ספוט הרה אתהצמאה:
10 לא יאבה הרה סלה לי כי אז יעשו אדוני וקנאתי
באיש הרה ורבה בו בלהאלה הכתובה בספר הנה
כ ומה הרה אתשמו ממות השמים: והבדיל הרה
לדעה מכל שבטי ישראל בכל אלות הכותבה הכתובה
21 בספר התורה הנה: ואמר הרה האחרון בנים אשר
יקמו מאחריכם והבדיל אשר יבא מארץ רחוקה וראו
אתמלות הארץ הרה ואתהחלה אשרחלה הרה
22 בה: נפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תורע ולא
תצמח ולא יעלה בה כלעשב כמהפכת סוס וצמרה
23 אדמה וצבים אשר הפך הרה באפו ובחמתו: ואמר
כלהיום עלימה עשה הרה ככה לארץ הנה מה חרי
24 האף הגדול הנה: ואמר על אשר עובד אתברית הרה
אלץ אבתם אשר כרת עמם בהוצאו אתם מארץ
בה מצרים: וכלו תבדד אלהים אתים וישחיתו להם
26 אלהים אשר לא ידעם ולא חלק להם: והרחיק הרה
בארץ הרה להביא עליה אתכליסקלה הכתובה
27 בספר הרה: ויתעם הרה מעל אדמם באף ובחמה
28 ובקצף גדול ישלכם אל ארץ אחרת כיום הרה: והסגרת
ליהה אלהיו והגלות לנו ולבנינו עדולם לעשות
אתכליבדד התורה הנה: מ

ל

והי' כיצאנו עיך כל ידברים האלה הכתובה והקלה
אשר נתתי לפניך וישבתי אל לבבך בכלהיום אשר
2 ה' ידברך הרה אל תדך שמה: ושבת מדינה אל תדך
ושמעת בקול כל אשראני מצוה הים אתה ויבדך

לאנד פערברענט, עס קען נישט געווייט ווערען, עס קען אויך נישט אויסשפראצען,
אונד עס קען גאר קיין שום גרין גראז דארין אויפגיין, (עס וועט זיין) אזוי וויא דיא
פערקעהרונג פון סרום אונד עמורה, אדמה אונד צבונים וואס גאט האט זיין
פערקעהרט אין זיין גרים אונד אין זיין צארן: 23 אונד אלע פעלקער וועלען זאנען,
וועגען וואס האט גאט אזוי געטהון צו דעם דאזיגען לאנד? וואס געדייט דער דאזי-
גער גרויסער גרימזארן: 24 אונד זיין וועלען זאנען, ווייל זיין האבען פערלאזען
דעם ברית פון דעם האר, דעם גאט פון זיירע עלטערן, וואס ער האט מיט זיין כורח
ברית געוועזען ווען ער האט זיין ארויסגעבראכט אויס דעם לאנד מצרים:
25 אונד זיין זענען געגאנגען אונד האבען געדינט אנדערע געטער, אונד זיין
האבען זיך צו זיין געבריקט אזאלכע אפגעטער וואס זיין האבען נישט געקענט,
אונד ער האט צו זיין גיט אפגעטיילט: 26 אזוי האט זיך דער צארן פון גאט
דערגרימט איבער דעם דאזיגען לאנד, דארויף צו ברענגען אלע קללות וואס שטייען
געשריבען אין דעם דאזיגען ספר: 27 אונד גאט האט זיין פערשטויסען פון זייער
לאנד מיט צארן, אונד מיט גרים אונד מיט גרויסען גרימזארן, אונד ער האט זיין
פערטווארפען אין אן אנדער לאנד אזוי וויא עס אין דעם היינטיגען טאג:
28 דיא פערבראנגענע זאכען זענען פאר דעם האר אונדער גאט, אבער דיא אנט-
פלעקטע געהערען צו אונם אונד צו אונזערע קינדער אויף אייביג, צו טהון אלע
ווערטער פון דער דאזיגער תורה:

קאפיטעל ל

1 אונד עס וועט זיין ווען אלע דיא דאזיגע זאכען וועלען איבער דיר קומען,
דיא ברקה אונד דיא קללה וואס איך האב פאר דיר געגעבען, אונד דא
וועסט צוריקקעהרען צו דיין הארץ אונטער אלע פעלקער אזויא דער האר דיין
גאט האט דיר דארט אהין פערשטויסען: 2 אונד דא וועסט ווידערגעהערען
צו דעם האר דיין גאט, אונד וועסט געהארבען צו זיין קול, אין אלעם
וואס איך טהא דיר היינט געביטען, דא אונד דייןע קינדער, מיט דיין

בכל לבבך ובכל נפשך: ושכ דתך אלתך את שבתך.
 ורחמך ושכ וקדשך מכל העמים אשר בפרק דתך.
 אלתך שמה: אמרתה. נחמך בקצה השמים משם.
 וקדשך דתך אלתך ומשם נקדש: הנביא דתך אלתך.
 אלתך אשר ירשו אבתך וישמחו ויתגברו ויתרבו.
 מאבתך: וכל דתך אלתך את לבבך ואת לבב ורעך.
 לאבתך את דתך אלתך בכל לבבך ובכל נפשך למען.
 הנה: ונתן דתך אלתך את כל האלות האלה על-
 איבך ועל שנתך אשר רדפך: ואתה תשוב ושמעת.
 בקול דתך ונשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוה
 היום: ותוהר דתך אלתך בכל מעשה דך בפרק.
 במה ובפרק בהמתך ובפרק ארמיתך לטוב כי ושוב
 דתך לשוט עליך לטוב כאשר שש על אבתך: כי.
 תשמע בקול דתך אלתך לשמר מצותיו וחקתיו בהתורה
 בפרק התורה הנה כי תשוב אלתך אלתך בכל-
 לבבך ובכל נפשך: שם כי המצוה הזאת אשר
 אנכי מצוה היום לא נפלתה הוא מן ומאד דתך הוא:
 לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לע השמים ויקחה
 לע וישמענו אתה ונעשה: ולא מעבר לים הוא לאמר
 מי יעבר לט אל עבר הים ויקחה לע וישמענו אתה
 ונעשה: בירכוב אלה דתך מן בפרק ובלבבך
 לעשות: שם ראה נתתי לפניך היום את ההייתם
 ואת המות ואת הדמות ואת הרע: אשר אנכי מצוה
 היום לאבתך את דתך אלתך ללכת בדרך ולישמר
 מצותיו וחקתיו ומשפטיו ודעת ודבת וברכת דתך
 אלתך בארץ אשר אתה בארשמה לרשתה: ואם
 יפה לבבך ולא תשמע ודעת והשפדית לאלתך
 אתה ונכרתם: הנה כי לכם היום כי אבד תאבדו

פערפאלט: 8 אונד דא וועסט ווידערקעהרען אונד וועסט געהארקען צו דעם קול
 פון גאט, אונד דא וועסט מהון אלע וויינע מצות וואס איז שווא דיר היינט געבישען:
 9 אונד דער האר דיין גאט וועט דיך מאכען געליקען אין אלע ווערק פון וויינע
 הענד, אין דיא פרוכט פון דיין לייב, אונד אין דיא פרוכט פון וויינע בהמות, אונד אין דיא
 פרוכט פון דיין לאנד צום גוטען, ווארין גאט וועט ויך ווידערקעהרען איבער דיר צו
 פרייען צום גוטען, אזוי וויא ער האט ויך געפרייט איבער וויינע עלטערן: 10 ווען
 דא וועסט הערען דאס קול פון דעם האר דיין גאט, צו היממען וויינע מצות אונד וויינע
 געזעץ וואס שטייען געשריבען אין דעם דאזיגען ספר תורה, ווען דא וועסט ווידער-
 קעהרען צו דעם האר דיין גאט, מיט דיין גאנצען הארץ אונד מיט וויינער גאנצען
 זעלע: 11 ווארין דיא דאזיגע מצוה וואס איז געבויט דיר היינט איז נישט פון דיר
 פערבארקען, אונד זיא איז אויף נישט ווייט: 12 זיא איז נישט אים הימעל, אז דא וואלט
 זאגען, ווער וועט פאר אונס ארויסגיין אין הימעל אונד עס פאר אונס הוילען, אז מיר
 זאלען עס הערען אונד מהון? 13 אונד עס איז נישט אויף גענער ווייט פון ים, אז דא
 וואלט זאגען, ווער וועט פאר אונס אריבערגיין איבער דעם ים, אונד עס פאר אונס
 הוילען, אז מיר זאלען עס הערען אונד מהון? 14 נייערשט דאס ווארט איז זעהר
 נאהענט צו דיר, אין דיין מויל, אונד אין דיין הארץ פרי עס צו מהון: 15 זעה, איז
 געב פאר דיר היינט דאס לעבען אונד דאס גוטע, אונד דעם שוויט אונד דאס
 שלעכטע: 16 וואס איז געבויט דיר היינט (איז) צו ליבען דעם האר דיין גאט,
 צו גיין אין וויינע וועגען, אונד צו היממען וויינע מצות, אונד וויינע געזעץ, אונד וויינע
 משפטים, פרי דא וואלט לעבען אונד דיך מעהרען. אונד דער האר דיין גאט
 וועט דיך גענשען אין דעם לאנד וואס דא וועסט דארט אהין קומען עס צו
 ירשנין: 17 אונד ווען דא וועסט אבער אפסקעהרען דיין הארץ אונד וועסט
 נישט געהארקען, אזוי וועסט דא פערשמויסען ווערען, אונד דא וועסט דיך
 ביקען צו אנדערע געטער, אונד דא וועסט וויא זייען: 18 אזוי זאג איז
 צו אייך היינט, אז איהר וועט געוויס פערלירען ווערען, איהר וועט נישט

פערלעננערן איינע מענ. אויף דעם לאגד
 דאס דוא גייסט איבער דעם ירדן דארט
 אהין צו קומען עס צו ירשני: 19 איך
 נעם היינט קענען אייך הימעל אונד ערד
 אלס עדות, דאס לעבען אונד דעם טויט
 האב איך פאר דיר געגעבען, (אויף) דיא
 ברכה אונד דיא קללה, דערטוייל דיר
 אבער דאס לעבען פדו דוא אונד דיינע
 קינדער זאלען לעבען: 20 צו ליבען
 דעם האר דיין גאט, צו געהארקען זיין
 קול, אונד דיך צו געהעפטען אן איהם.
 ווארין דאס איז דיין לעבען, אונד דאס
 דערלעננערן פון דיינע מענ צו וואוינען
 אויף דעם לאנד וואס גאט האט גע-
 שוואוירען צו דיינע עלטערן, צו אברהם,
 צו יצחק, אונד צו יעקב, עס צו זיין
 צו געבען:

קאפיטעל לא

וילך

1 אונד משה איז געגאנגען אונד האט
 גערעט דיא דאזיגע ווערטער צו גאנץ ישראל: 2 אונד ער האט צו זיין
 געזאגט, איך בין היינט הונדערט אונד צוואנציג יאהר אלט, איך קען שוין נישט
 מעהר ארויסגיין אונד אריינקומען, אונד גאט האט צו מיר געזאגט, דוא זאלסט נישט
 איבערפאהרען דעם דאזיגען ירדן: 3 דער האר דיין גאט, ער וועט פאר דיר
 איבערפאהרען, ער וועט דיא דאזיגע פעלקער פאר דיר פערטיליגען, אונד דוא וועסט
 זיין ירשני: והושע ער וועט פאר דיר איבערפאהרען, אזוי וויא גאט האט גערעט:
 4 אונד גאט וועט צו זיין טהון אזוי וויא ער האט געטהון צו סיחון אונד צו עוג דיא
 קעניגע פון אמורי, אונד צו זייער לאנד, וואס ער האט זיין פערטיליגט: 5 אונד ווען גאט
 וועט זיין פאר אייך איבערגעבען, אזוי זאלט איהר צו זיין טהון נאך דעם גאנצען
 געבאט וואס איך טהוא אייך געביטען: 6 שטארקט אייך, אונד פעסטגיגט אייך,
 פארקט אייך נישט, אונד האט קיין אנגסט פאר זיין, ווארין דער האר דיין גאט, ער
 איז עס וואס וועט מיט דיר גיין, ער וועט דיך נישט שלאגן מאכען אונד ער וועט דיך
 נישט פערלאזען: 7 אונד משה האט גערופען והושע אונד ער האט צו איהם געזאגט
 פאר דיא אויגען פון גאנץ ישראל, זיין שטארק אונד פעסט, ווארין דוא וועסט דאס
 דאזיגע פאלק אריינגעגען צו דעם לאנד וואס גאט האט געשוואוירען צו זייערע
 עלטערן עס צו זיין צו געבען, אונד דוא וועסט מאכען אז זיין זאלען עס ירשני:
 8 אונד עס איז דער האר וואס גייט פאר דיר, ער וועט מיט דיר זיין, ער וועט דיך
 נישט שלאגן מאכען אונד ער וועט דיך נישט פערלאזען, פארקט דיך נישט, אונד דוא
 זאלסט דיך נישט ענגסטען: 9 אונד משה האט געשריבען דיא דאזיגע תורה, אונד ער
 האט זיא געגעבען צו דיא פהנים, דיא קינדער פון לוי, וואס האבען געמאכט דעם
 ארון פון דעם ברית פון גאט, אונד צו אלע עלצטע פון ישראל: 10 אונד
 משה האט זיין געבאטען אזוי צו זאגען, אס ענד פון זיבען יאהר, אין
 דער צייט פון דעם יאהר, פון שמיטה, אין דעם פייער-טאג, פון סכות,

לא-תאריכו ימים על-הארמה אשר אתה עבר את-
 18 הירדן לבוא שמה לרשתה: הערתי בכם היום את-
 השמים והאדמה החיים והמתים נתתי לפניך הברכה
 ב והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה ותרש: לאחבה
 את-היה אל-יך לשמע בקלי ולדברקדכי כי הוא חייך
 ויחד ימיד לשבת על-הארמה אשר נשבע יהוה לאבותיך
 לאברהם לאיתן וליעקב לתת להם:
 לא

פ פ פ

לא

א הלך משה ודבר את-הברכים האלה אל-בן-שראל:
 ב ואמר אלכם בדמא ונשלים שנה אנכי היום לא
 אוכל עוד לבאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבר את-
 ג הירדן הזה: יהוה אליך הוא ועבר לפניך והא-ישמיד
 את-הגוים האלה מלפניך וירשלתם ויושע הוא עבר
 ד לפניך כאשר דבר יהוה: ונשה יהוה להם כאשר נשה
 לסדון ולעזר מלכי האמרי ולארגם אשר השמיד אתם:
 ה ויתנם יהוה לפניכם ונשיחתם להם ככל-המנה אשר
 ו צוית אתכם: חזקו ואמצו אל-תיראו ואל-תפחדו מפניהם
 כי יהוה אליך הוא והלך עמך לא ירשך ולא יעברך:
 ז ויכרא משה ליהושע ואמר אליו לעני כל-ישראל
 ח חזק ואמץ כי אתה תבוא את-הגוים הזה אל-הארץ אשר
 ט נשבע יהוה לאבותם לתת להם ואתה תנחילנה אותם:
 ו יהוה הוא והלך לפניך הוא יהוה עמך לא ירשך ולא
 יעברך לא תירא ולא תחת: וכתב משה את-התורה
 הווא ויתנה אל-הכהנים בני לוי הנשאים את-ארון
 י ברית יהוה ואל-בן-זקני ישראל: ויצו משה אותם
 לאמר מקץ שבע שנים במדבר שנת השמיטה כתב

הקטח: כבדו כד-ישראל לראות את-פני דעה 11
אלהך במקום אשר יבחר תקרא את-המורה האת
על כל-ישראל באנשים: תקבל את-הקם האנשים 12
הנשים והם ויהי אשר בשעריך למען ישמעו ואל-
תלמד ויראו את-הנה אלהים ושמעו למען את-
כל-דברי המורה האת: ובהם אשר לא-ידעו שמעו 13
ולמדו לראות את-הנה אלהים כל-היום אשר אתם
היום על-ההנה אשר אתם לברים את-הנה שמעו
לדשמה:

ואמר יהוה אל-משה הן קרבו ימך למען קרא את- 14
הישיע והתאבדו באלה מעד ואנשי חלך בשה נחישע
והתאבדו באלה מעד: תבא דעה באלה בעמד ענין 15
העמד עמד הענין על-פחה האהל: ואמר יהוה אל- 16
משה הנה שבת עמך-בביתך וקם היום הנה חנה אחרי
אלה נכד-הארץ אשר הוא אל-שמה בקרבך ופניו 17
תהפך את-ביתו אשר ברחי את: ויהי אפי' בו ביום 18
לראות עובדים וחסדתי פני מלך ויהי חלך ומעמדו
רעות רבות וצרות ואמר ביום יהוה חלך על כר
אין אלה בקרבך מצאני הרעות האלה: ואלי חסד 19
אסתר פני ביום יהוה על כל-הנה אשר עשה
כי פנה אל-אלהים אחרים: ועתה כתבו לכם את- 20
השירה הזאת ולמדה את-בני-ישראל שירה בפהם
למען תתנהל השירה הזאת לעד בבני ישראל: כי כ 21
אביא את-הארץ אשר נשבעתי לאבותי ונתתי חלך
נדבש ואכל חסד וישן ופנה אל-אלהים אחרים
ועבדים ונאצי וחסד את-ביתו: ויהי כרחמני 22
אלי רעות רבות וצרות ועתה השירה הזאת לפניך לזכר
כי לא חסדך מפי ורצו כי תעמי את-צדו אשר

11 ווען באנין ישראל קומט געוועהען
צו ווערען פאר דעם פנים פון דעם האר
דיין נאט, אין דעם ארט וואס ער וועט
אויסדערנווילען, אזוי זאלסט דוא ליניען
דיא דאזיגע תורה צו באנין ישראל אין
וירע אוירען: 12 דוא זאלסט פער-
זאמעלן דאס פאלק, מענער, ווייבער,
אונד דיא יונגע קינדער, אונד דיין גר
וואס איז אין דייןע שויערן, אז וויא
זאלען הערען, אונד אז וויא זאלען לער-
נען, אונד אז וויא זאלען פארקסטען דעם
האר אייער נאט, אונד וויא זאלען היטען
צו מהון אלע ווערשטער פון דער דאזיגער
תורה: 13 אונד וירע קינדער וואס
ווייסען ניט, זאלען (אויף) הערען אונד
לערנען צו פארקסטען דעם האר אייער
נאט, אלע מען וואס איהר וועט לעבען
אויף דעם לאנד, וואס איהר גייט
דארט אריבער איבער דעם ירדן עס צו
גרשען:

14 אונד נאט האט געזאגט צו משה
זעה, דייןע טעג גענעהענען אז דוא זאלסט
שטארבען, רופ דעם יהושע אונד שטעלט
אייף בייא דעם אהל מועד, אונד איף
וועל איהם געביטען, אונד משה אונד

יהושע זענען געבאנקען אונד וויא האבען זיך
מועד: 15 אונד נאט האט זיך געוויזען אין דעם
געצעלט אין א וואלקען-וויל, אונד
דער עמוד ענין האט זיך געשטעלט בייא דער
טיר פון דעם געצעלט: 16 אונד נאט
האט געזאגט צו משה, זעה, דוא וועסט
ליבען מיט דייןע עלטערן, אונד דאס דאזיגע
פאלק וועט אויפשוויין, אונד וועט נאכהערען
נאך פערענדע געטער פון דעם לאנד
אונד וויא וועלען דארט צווישען וויא קומען,
אונד וויא וועלען מיך פערלאזען, אונד
וועלען פערשטערען מיין ברית וואס איף
האב מיט וויא כורת ברית געוועזען: 17
אונד מיין צארן וועט קענען איהם דערגרימען
און דעמוועלביגען טאג, אונד איף
וועל וויא פערלאזען, אונד איף וועל פערבארנען
מיין פנים פון וויא, אונד וויא וועלען
זיין צו א פערצעהרונג, אונד עס וועט וויא
טרעפען פיל שלעכטעס אונד צרות, אונד
ער וועט אן דעמוועלביגען טאג זאגען, איז
עס ניט ווענען דעם ווייל מיין נאט איז
ניט צווישען מיר, האט מיך דאס דאזיגע
שלעכטעס געטראפען? 18 אבער איף וועל גע-
וויסען מיין פנים פערבארנען אן דעמוועלביגען
טאג, ווענען דעם גאנצען שלעכטען
וואס ער האט געטוהן, ווייל ער האט זיך
געקעהרט צו אנדערע געטער צו אנדערע
געטער: 19 אונד
אזאנא, שרייבט עס אין וייער מויל מהון, כדי
דער דאזיגער געזאגט זאל זיין צו מיר אלס
אין עדות קענען דיא קינדער וישראל: 20
ווארין איף וועל איהם אריינברענגען צו
דעם לאנד וואס איף האב געשווארען צו
דייןע עלטערן, וואס פליקט מיט מילך אונד
האניג, אונד ער וועט עסען אונד וואס ווערען,
אונד וועט פערען, אונד וועט זיך וועלען
מיך דערצארנען, אונד ער וועט פערשטערען
מיין בונד: 21 אונד עס וועט זיין ווען
עס וועט איהם טרעפען פילע שלעכטע
צרות, אזוי זאל דער דאזיגער געזאגט
קענען איהם אלס עדות געטען, ווארין
עס וועט ניט פערנעקען ווערען
אויס דעם מויל פון זיין זאמען, ווארין
איף ווייס ווינע געדאנקען וואס ער

טהוּם היינט איידער איך ברענג
איהם צו דעם לאנד וואס איך האב
געשווארען: 22 אונד משה האט גע-
שריבען דעם דאזיגען געזאגט אן דעם
זעלביגען טאג, אונד ער האט איהם
געלערנט דיא קינדער ישראל: 23 אונד
ער האט געבאטען דעם יהושע בן נון,
אונד ער האט געזאגט, זייא שטארק
אונד פעסט, ווארין דוא וועסט אריי-
ברענגען דיא קינדער ישראל צו דעם
לאנד וואס איך האב צו זייא געשווארען,
אונד איך וועל מיט דיר זיין: 24 אונד
עס איז גענוענען ווען משה האט געענדיגט
צו שרייבען דיא ווערטער פון דער דא-
ווער תורה אין א בוך ביי צום ענד:
25 אזוי האט משה געבאטען דיא לויס
וואס טראגען דעם ארון ברית יהוה, אזוי
צו זאגען: 26 נעמט דאס דאזיגע ספר
תורה, אונד טהוּם (לייגט) עס אריין אן
דער זייט פון דעם ארון ברית פון דעם
האר אייער נאט, אונד עס זאל דארט

דיא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי:
22 וכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדו
23 את בני ישראל, ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק
והחזק כי אתה חבאי את בני ישראל אל הארץ אשר
24 נשבעתי להם ואני אתה עמך: ויהי ככלות משה
25 להכתוב את הדבר, התורה הזאת על ספר עד חמס: ויצו
26 משה את הלויים וישא ארון ברית יהוה לאמר: לקח
את ספר התורה הזה ושמתם אלו מעד ארון ברית
27 יהוה אל תוכם והדברים בה לעד: כי אני ידעתי את
28 מרד ואת ערפך הקשה הן בעדלי הו עמכם היום ממרים
החמס עמ יהוה ואף בראתך מותי: הקדילו אל את
29 כל דברי שבטכם ושעריכם ואדברתה באזניהם את
הדברים האלה ואעדה בם את השמים ואת הארץ:
30 כי ידעתי אתרי מותי ביהשת תשחתון וסרתם מן
הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית
הימים ברחשו את דברי בעני יהוה להכעיס במעשה
ל דבכם: וידבר משה באוני כל קהל ישראל את הדבר
השירה הזאת עד חמס:

לב

פ פ פ	פ
1 האני השמים ואדברה	והשמע הארץ אמרתי:
2 יצחק כמשר לקחי	תול כשל אמרתי
3 כשערים על דשא	ורביבים על עשב:
4 כי שם יהוה אקרא	דכו גדל לאלהינו:
5 הצור תמים פעלו	כי בל ידרכו משפט
6 אל אמתה ואין טל	צדיק ושר הוא:
7 השתן לי לא בני מלכ	דור עקש וסתלקלי:

זיין קענען דיר אלס איין עדות: 27 ווארין איך ווייס דיינע ווידערשפעניגקייט, אונד
דיין הארעטען נאקען, זעה, ווייל איך לעב נאך מיט אייך היינט זענט איהר גענוענען
ווידערשפעניג קענען נאט, אבער וויא פיל מעהר נאך מיין שויט: 28 פערזאמעלט
צו מיר אלע עלצטע פון איירע שבטים אונד איירע אפמטסלייטע, אונד איך וועל
רעדען אין זיירע אוירען דיא דאזיגע ווערטער, אונד איך וועל קענען זייא נעמען
אלס עדות הימלעל אונד ערד: 29 ווארין איך ווייס אז נאך מיין שויט וועט איהר אייך
גענויס פערדארבען, אונד איהר וועט אפגעהרען פון דעם זעג וואס איך האב אייך
געבאטען, אונד דאס שלעכטע וועט אייך בענענען אין דיא לעצטע טעג, ווען איהר
וועט טהון דאס שלעכטע אין דיא אויגען פון נאט, איהם צו דערצארגען מיט דיא
ווערק פון איירע הענד: 30 אונד משה האט גערעט אין דיא אוירען פון דעם נאנצען
קהל ישראל דיא ווערטער פון דעם דאזיגען געזאגט ביי צום ענד:

קאפיטעל לב

האזינו

1 פערנעמט איהר הימלעל! אונד איך וויל רעדען; אונד דיא ערד זאל הערען דיא
ווערטער פון מיין מויל: 2 מינע לעהרע זאל טרופען וויא רעגען, עס זאל רינען וויא
טהוי מינע רעדע; אזוי וויא דער דינער רעגען אויף דעם גרא, אונד אזוי וויא
טראפען אויף דעם קרויט: 3 ווארין איך וועל אנרופען דעם נאמען פון יהוה, געט
ברויסקייט צו אונזער נאט: 4 דער פעלו איז נאנץ (רעכטפארטיג), ווארין זיין נאנצער
זעג איז רעכטפארטיג; ער איז א געטרייער נאט, אונד אין איהם איז קיין אומרעכט,
ער איז גערעכט אונד גראד: 5 זייא האבען זיך זעלבער פערדארבען, זייא זענען ניט
זיינע קינדער, דאס איז זייער מוב, עס איז א פערקרימטער דור, אונד א פערדרייטער:

- 6 עִם נָבֵל וְלֹא חָכָם
הָלֹא־הוּא אֲבִיךָ כִּנְדָּה
וְכָל יָמֹת עוֹלָם
שָׁלַל אֲבִיךָ וְנִדְּךָ
בְּהִנָּחֵל עֲלֵינוּ טוֹם
יָצַב וְכָלֵת עִמָּם
כִּי חָלַק יְהוָה עִמּוֹ
יִמְצְאוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר
וְסִבְבֵּרוּ וְיִזְכְּרוּ
כְּנִשְׂרָה יָדָךְ כֵּן
יִפְרֹשׁ כְּסִפּוֹ וְיִסְחָדוּ
יְהוָה בְּרַד יָגִשׁ
וְיִכְבְּדוּ עַל־כְּבֹדֹתֵי אֶרֶץ
וְיִגְדְּדוּ דְבַשׁ מִסֻּלֶּה
הַמָּתַח בְּלֶךְ וְחֹלֶב צֶאֱן
וְאֵילִים בְּגִדְשָׁן וְתַחֲדָיִם
וְדֹסֶעֱבַת תִּשְׁתַּחֲוֶה־הֶמָּה
שְׂמֹנֶת עֶבֶת בְּשֵׁית
וְנִבֵּל צִיר וְשִׁטָּה:
בְּתוֹעֲבַת יִשְׁעֶהוּ:
אֲלֹהִים לֹא יִדְעוּ
לֹא שִׁעְרוּם אֲבֹתֵיהֶם:
וְחִשְׁבָה אֵל מִחֻלָּה:
מִכֶּסֶם כְּנִי וְכִנְתִּי:
אֲרָאָה מֶה אֲחִירֵיהֶם
כִּי־ם לֹא־אֶחָן בָּם:
כְּעִשִׂי בְּנֵי־לֵבָיִם
- עִם נָבֵל וְלֹא חָכָם
הוּא עֲשֵׂה וְיִכְבְּדוּ:
כֵּן שְׁנוֹת דִּרְדֹר
וְנִגְדָה וְיִמְצְאוּ:
בְּהִפְרִידוֹ כֵּן אֲרָם
לְמִסְפָּר כֵּן יִשְׂרָאֵל:
יִסְבֹּב חֶבֶל נִחְלָתוֹ:
וְכִתְרוֹ יִלֵּל יִשְׁמֹן
יִצְהָרֵהוּ בְּאִישׁוֹן עֵינָיו:
עַל־זִנְיוֹ וְתִתֵּן
יִשְׁאָרוֹ עַל־אֲבֵרָתוֹ:
וְאֵין עִמּוֹ אֵל נָכָר:
וְיִאֲכַל חֲטֹכֵת עֲדָה
וְשִׁמֹן מִחֻלָּהִשׁ צוּר:
עַם־חֶלֶב קָרִים
עַם־חֶלֶב כִּלְיוֹת חֲמָה
יִשְׁמֹן לִשְׁרֹן וְיִבְשֵׁם
וְיִשֹּׁשׁ אֲלֵיהֶם עֲשָׂהוּ
וְיִקְרְאוּ קָרִים
וְיִבְדּוּ לִשְׂדִים לֹא אֵלֶּה
חֲדָשִׁים מִקֶּדֶם בָּא
צוּר יִגְדֹּף תִּשִׁי
תִּרָא יְהוָה וְיִנָּאֵץ
וְיִאֲמַר אֲסִפְרֶה כִּי־ם
כִּי דֹר תִּהְיֶה חֲמָה
הֵם קָנְאוּ בְּלֹא־אֵל
וְאֵין אֲקִיָּאִים בְּלֹא־אֵלִים
- 6 מִהוּט אִיכָר דַּעַן דָּאִם צוֹ נָאִם פֻּעֵר
בְּעִלְטָעֵן? עִם אִיז אַ נֶאֱרִישְׁעִם פֶּאֶלֶק
אֹנֵד נִיט אַ קְלֹנְעִם; אִיז עַר נִיט דִּיין
פֶּאָטֶער וְנָאִם עַר הָאִם דִּיךְ בְּעִקּוּפִט?
עַר הָאִם דִּיךְ בְּעִמְאָכֵט אֹנֵד הָאִם דִּיךְ
בְּעִשְׂטֶעֱטִיגִט: 7 בְּעִדְעֵנֶךְ אָן דִּיא אַלְטֶע
צִיט פֻּעֵר־שְׂטִיִּיא דִּיא נֶאֱהָרֵעֵן פֿון דֹּר
צוֹ דֹּר; פֻּרֶעג דִּיין פֶּאָטֶער אֹנֵד עַר
וועט דִּיר דֶּער־צִיילֶען, דִּינֶע עֲלִצְטֶע,
אֹנֵד זִיִּיא וועלען עס דִּיר זֶאגֶען: 8 ווען
דֶּער אֹיבֶּער־שְׂטֶער הָאִם בְּעִמְאָכֵט יִרְשָׁנִן
דִּיא גוֹים, ווען עַר הָאִם אָפֶּנְע־שְׂטִיִּיט דִּיא
קִינדֶער פֿון אָדָם, אַזוי הָאִם עַר בְּעִשְׂטֶעֱלֵט
דִּיא בְּרֶענְעֶצֶען פֿון דִּיא פֻּעֲלֶקֶר נֶאָה
דֶּער צֶאל פֿון דִּיא קִינדֶער יִשְׂרָאֵל:
9 וְתֹארִין דָּאִם חֶלֶק פֿון נָאִם אִיז וִיין
פֶּאֶלֶק, יַעֲקֹב אִיז דִּיא שְׁנוֹר פֿון וִיין
עֲרֶב־טִיִּיל: 10 עַר הָאִם אִיהֶם בְּעִפְיָעֵן
אִין דָּעם לֹאנֵד פֿון דֶּער מִדְבָּר, אִין אַ
וויסט אֹנֵד קֶלֶאנְעֶנדֶע וויסט־עִנִּיִּיא; עַר
הָאִם אִיהֶם אֶרֹמְבֶּנְעִיגֶעֱלֵט, אֹנֵד עַר
הָאִם אִיהֶם בְּעִמְאָכֵט פֻּעֵר־שְׂטִיִּין, עַר הָאִם

אִיהֶם בְּעִהִיט וְיִיא וִיין אֹיבֶּנְאָפֶּעל: 11 אַזוי וְיִיא אָן אַדלֶער דֶּער־וועקט וִיין נֶעסֵט,
שְׁוועבֵט אִיבֶּער וִינֶע וְיִנְגֶען, שְׁפִרִיִּיט אֹיִם וִינֶע פֿלינְעל, נֶעמֵט זִיִּיא אִיף, מֶרְאָגֵט
זִיִּיא אִיף וִינֶע פֿלינְעל: 12 אַזוי הָאִם זִיִּיא נָאִם אֲלִיין, בְּעִפְיָהֶרֶט, אֹנֵד עִם אִיז נִיט
בְּעוֹעֶזֶען מִיט אִיהֶם אַ פֻּרֶעמְדֶּער נָאִם: 13 עַר הָאִם אִיהֶם בְּעִמְאָכֵט רִיטֶען אִיף, דִּיא
הויכֶע עֲרֶטֶער פֿון דֶּער עֲרָד, אֹנֵד עַר הָאִם בְּעִנְעֶסֶען פֿון דֶּער פֻּרוֹכֵט פֿון דָּעם לֹאנֵד,
אֹנֵד עַר הָאִם בְּעוֹינְעֵן הָאנִיג פֿון דָּעם פֻּעֵל, אֹנֵד אִייל פֿון אַ שְׂמֶאָרֶקֶען פֻּעֵל:
14 פֿויטֶער פֿון רִינדֶער, אֹנֵד מִילֶךְ פֿון שֶׁאָה, מִיט דִּיא פֻּעֲטִיגִקִּיט פֿון לֶעמֶער אֹנֵד
ווידֶער פֿון בִּשֶׁן, אֹנֵד בֶּעק, מִיט דִּיא נִירֶען פֻּעֵט פֿון ווייץ; אֹנֵד (רויטֶע) וויינ־טרויבֶען
וְיִיא בִּלְוֵט הָאסֵט דִּיא בְּעִטְרוֹנְקֶען ווייץ: 15 אַבֶּער וְשִׁרֹן אִיז פֻּעֵט בְּעוֹנֶארֶען, אֹנֵד
עַר הָאִם בְּעִטְרֶעֱטֵען; דִּיא בִּיזֵט פֻּעֵט בְּעוֹנֶארֶען אֹנֵד בְּעִדְעֶקֶט (מִיט פֻּעֲטִיגִקִּיט), אֹנֵד
עַר הָאִם פֻּעֲרִלֶאזֶען דָּעם נָאִם וְנָאִם אִיהֶם בְּעִשְׂאָפֶען, אֹנֵד עַר הָאִם בְּעִשְׂעֶנְדֶּעט
דָּעם פֻּעֵל פֿון וִינֶע הִילֶף: 16 זִיִּיא הָאבֶּען אִיהֶם בְּעִמְאָכֵט אִיפֻּעֲרִזִּיכְטִיג מִיט דִּיא
פֻּרֶעמֶדֶע (אָפֶּנְעֶטֶער); מִיט דִּיא אֹיבֹוִירִיגִקִּיט הָאבֶּען זִיִּיא אִיהֶם דֶּער־צֶארֶנִּט:
17 זִיִּיא הָאבֶּען מִקְרִיב בְּעוֹעֶזֶען צו דִּיא שְׂדִים, אֹנֵד נִיט צו נָאִם; אַזאַלכֶע בְּעִטֶּער
וְנָאִם זִיִּיא קֶענֶען זִיִּיא נִיט, נִייע וְנָאִם זֶענֶען בְּעִקּוּמֶען פֿון נֶאֱהֶענִט אַזאַלכֶע וְנָאִם אִירֶע
עֲלִשְׁעֵרן הָאבֶּען זִיִּיא נִיט בְּעִפְאָרְכֶּטֶען: 18 דָּעם פֻּעֵל וְנָאִם הָאִם דִּיךְ בְּעִשְׂאָפֶען
הָאסֵט דִּיא פֻּעֲרִלֶאזֶען, אֹנֵד דִּיא הָאסֵט פֻּעֲרֶנְעֶסֶען דָּעם נָאִם וְנָאִם הָאִם דִּיךְ בְּעוֹינְעֵן:
19 אֹנֵד נָאִם הָאִם עִם בְּעוֹעֶהֶען אֹנֵד עַר הָאִם זִיִּיא פֻּעֲרִנֶארֶפֶען ווענען דָּעם
צֶאָרן פֿון וִינֶע וִיזֶה אֹנֵד מַעֲכָטֶער: 20 אֹנֵד עַר הָאִם בְּעוֹנֶאגֵט, אִיךְ וועל
מִיין פִּנִּים פֿון זִיִּיא בְּעִהֲאֲלֶטֶען, אִיךְ וועל זֶעהֶען וְנָאִם זִייער סוֹף וועט זִיין
וְתֹארִין זִיִּיא זֶענֶען אַ פֻּעֲרֶקֶה־טֶעם דֹּר, קִינדֶער אִין וועלכֶע עִם אִיז קִיין גְּלוּבִיעֵן:
21 זִיִּיא הָאבֶּען מִיךְ אִיפֻּעֲרִזִּיכְטִיג בְּעִמְאָכֵט דִּירֶךְ דָּעם וְנָאִם אִיז נִיט קִיין
נָאִם, זִיִּיא הָאבֶּען מִיךְ דֶּער־צֶארֶנִּט דִּירֶךְ זִייער נֶאֱרִישְׁקִיטֶען; אַזוי וועל
אִיךְ זִיִּיא אִיפֻּעֲרִזִּיכְטִיג מִאָכֶען דִּירֶךְ אַזאַלכֶע וְנָאִם זֶענֶען נִיט אַ פֶּאֶלֶק;

דורף א נארושעם פאלק וועל איך זיין
 דערצאנען: 22 ווארין א פיער איז
 אנגעציעדען געווארען אין מיין צאך.
 אונד עס וועט ברענגען ביו צו דעם
 אונטערשטען שאול; אונד עס וועט
 פערצעהרען דאס לאנד מיט איהרע
 פרוכט, אונד עס וועט אנציעדען דיא
 גרויפערסטען פון דיא בערג: 23 איך
 וועל אויף זיין פערמעהרען שלעכטעם;
 מינע פילען וועל איך אין זיין
 פערלענדען (שיסען): 24 זיין וועלען
 געשוואלען ווערען פאר הונגער, אונד
 פערצעהרט מיט א ברענגענדע היץ, אונד
 מיט ביטערע (גיפטונג) פעסטילענען,
 אונד איך וועל אונטער זיין שיקען דעם
 צאהן פון (ווילדע) בהמות, מיט דעם
 גיפט פון שלאנגען וואס קריבען אין
 דעם שטויב: 25 פון אויסעווייניג וועט
 זיין דאס שווערד געווייניג אונד אין
 זייער חדרים (דודף) א שרעק; אויף
 דעם בחור אזוי וויא א בתולה, דאס
 זייענדיגע קינד מיט א גרייז גרויען
 מאן: 26 איך האב געזאגט איך וועל

בראש קדחה באפי
 ותאכל ארץ וכלה
 אספה עלינו רעות
 מן רעב ולחמי רשע
 ושרבהמת אשלהבם
 מחוץ תשכלי רעב
 גסבחר גסבתולת
 אסרתי אפאתם
 לולי כעס אויב אור
 פראמרו דנו רמה
 ברני אבר עצות רמה
 לו חכמי ושיכילו זאת
 אלה דודף אחר אלה
 אסלא קרצורם מכם
 כי לא כצורנו צורם
 קרימפן סרם נפם
 ענבמו ענבירוש
 חמה חנים ינם
 דלא ווא כעס עמרי
 לי נקם ושלם
 כי קרוב יום איום
 קרדון דודף עמו
 כי יראה בראולת יד
 ואמר אי אלקימו
 אשר חלב ודבחו יאכלו
 יקמו ויערשם
 ראו ופחה כי אני לאי ווא
 22 בני נבל אכעסם;
 ותאכל ערשאל חתמת
 23 ותלקט מסרי הרים;
 24 חצי אכלה-רבים;
 וקטב מרירי
 25 כה עסחמת וכלי עפרי;
 ומתדריס אמה
 26 ויזק עסאיש שיהי;
 27 אשכיתה מאנוש ודריס;
 פרינקרו צרימו
 28 ולא ידנה פעל כל-זאת;
 29 ואין דקה חבונה;
 ל יבש לאחריהם;
 ושנים יניסו רבקה
 31 ודודה הפנינם;
 32 ואביש פילימ;
 ומשדמת צמדה
 33 אשכלת מרת למי;
 34 וראש פתנים אכרי;
 לה חתום באצרת;
 לשת חמם רחלם
 35 חתש עתלת למי;
 ושלגבדו חתום
 37 ואפס צעור וקובי;
 38 צור חסוי בו;
 ישלש יין וסבים
 39 ותי שלכם סתרה;

זיין אונטערווארפען אין עקען, איך וועל לאזען אויפהערען זייער געדעכטענים
 פון מענשען: 27 ווען איך העט ניש געפארקטען דעם כעס פון דעם פינד, טאמער
 וועלען עס זיינע פינד דערקענען, טאמער וועלען זיין זאנען אונזערע האנד איז
 דערהויבען, אונד גאט האט ניש דאס אלעס געטהון: 28 ווארין עס איז א פאלק וואס
 האט פערלוינדען דיא עצות, אונד עס איז צווישען זיין קיין פערשטאנד: 29 הלאוי
 וואלטען זיין קלוג געוועזען אז זיין וואלטען דאס פערשטאנען, אזוי העטען זיין
 (אויף) פערשטאנען זייער סוף: 30 וואי העט איינער געקענט נאכזאנען א שווענד,
 אונד פאר צוויי העטען צעהן שווענד אנטלאפען, ווען זייער פעלו העט זיין ניש
 פערקויפט, אונד גאט העט זיין צו אונס איבערגעגעבען: 31 ווארין אונזער פעלו
 איז ניש וויא זייער פעלו, אפילו אונזערע פינדע זענען (ראפון) ריכטער: 32 ווארין
 פון דעם וויינשטאק פון סדום איז זייער וויינשטאק, אונד פון דיא פעלדער פון עמרה,
 זייער וויינשטאק זענען וויינשטאק פון גאל, זייער הענגעל זענען ביטער צו זיין:
 33 זייער וויין איז אזוי וויא דער גיפט פון שלאנגען, אונד אזוי וויא דער גיפט פון א
 פרעמדען (אומדערבארמדיגען) אטער: 34 איז ניש אזאלכעס ביין מיר פערבארנען?
 זענען זיין ניש וויא פערחתמת אין מינע אוצרות? 35 צו מיר געהערט דיא נקמה,
 אונד דיא געצאלונג, צו דער צייט ווען זייער פיס וועלען אויסגעגליטשט ווערען,
 ווארין דער טאג פון זייער אומגליק איז גאהענט, אונד וואס איז פאר זיין אנגעגרייט
 העט באלד קומען: 36 ווארין גאט העט ריכטען זיין פאלק, אונד איבער זיינע
 קנעכט העט ער זיך געדענקען, ווען ער העט זעהען אז זייער מאכט איז פערנאנבען,
 אונד עס איז נאר אויסגעהאלטען אונד פערלאזען: 37 אונד ער וועט זאנען,
 אהוא איז זייער גאט, דער פעלו אויף העטען זיין האבען פערטרויעט?
 38 וואס האבען געגעסען פון דעם פעט פון זייער קרבנות אונד האבען
 געטרונקען פון זייער טרינק אפפער לאזען זיין דאך אויפשייטן אונד אייך העלפען,
 לאזען זיין צו אייך זיין א געהאלטונג: 39 זעהט אצונד, אז איך, נא איך בין דער,

אונד נעבען מיר איז נישט פערהאנדען
א נאט, איך טהא טייטשען, אונד מאך
לעבעדיג, איך טהא וואונדערן אונד איך
טהא היילען, אונד אויס מיינער האנד
קען קיינער נישט מציל זיין: 40 ווארין
איך וועל אויפהייבען מיינע האנד צום
הומעל, אונד איך וועל זאגען, איך לעב
אויף אייביג: 41 ווען איך וועל שארפען
דיא קלינג פון מיינ שווערד, אונד מיינע
האנד וועט אנגרייפען דאס משפט אזוי
וועל איך ווידערקערען א נקמה צו
מיינע פיינד, אונד וועל בעצאלען צו
מיינע שונאים: 42 איך וועל מאכען
מיינע פיינלעך אנגרינקען מיט בלוט,
אונד מיינ שווערד וועט פערצערען
פלייש, מיט דעם בלוט פון דיא דער-
שלאנגענע אונד נעפאנגענע, פון דעם
אנהייב פון דעם בראך פון דעם פיינד:
43 זינט איהר פעלקער מיט זיין פאלק,
ווארין ער וועט זיך נוקם זיין וועגען
דעם בלוט פון זיינע קנעכט, אונד ער
וועט צוריקקערען א נקמה צו זיינע
פיינד, אונד ער וועט מכפר זיין זיין לאנד אונד זיין פאלק!

ואן אלעס עמך
קחצו ואן ארץ
בראש אל שמים
אדשחתי בקר חרבי
אשיב נקם לצר
אשכיד חצי מדם
מדם חלל ושביח
דריט נישט עמו
נקם ושיב לצר
אני אמת ואחיה
ואן מיר מציל:
ואמתי כי אני לעולם
ותאנו במשפט דר
ולמשנאי אשלים:
חרבי תאכל בשר
מראש פרעות איב:
כי דסעבריו יקום
וכפר אדמתי עמו:

פ

והא משה ודבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם
הוא הושע ברטון: וכל משה לדבר את כל דברי
האלה אל כל ישראל: ואמר אלכם שימו לבבכם
לכל הדברים אשר אלקי מצד בכם היום אשר תשם
את ימין לשמך לעשות את כל דברי הבורה הזאת:
כי לא דבר רק הוא מכם כידוע היום וכדבר הנה
תאריכו ימים על הארץ אשר אתם לבקרים את הנה
שמה לרשמה:
ודבר וזה אל משה בעצם היום הזה לאמר: עלה
אלהי העברים הנה תרכבו אשר בארץ מואב אשר
עלפי נדו וראה את הארץ כנען אשר אני נתן לבני
ישראל לאות: וזאת דבר אשר אתה עלה שמה והאפה
אל עמך באש מן הברן אויך בחר הבר והאפה אל
עמך: על אשר הילכתם כי הנה דע ישראל במריבות
קדש מדרבאן על אשר לא קדשתם אותי ברדף בני
ישראל: כי מנח תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל
הארץ אשר אני נתן לבני ישראל:

פ

44 אונד משה איז געקומען אונד האט גערעט אלע ווערטער פון דעם דאזיגען געזאגט
אין דיא אויערען פון דעם פאלק, ער אונד הושע בן נון: 45 אונד משה האט געענדיגט
צו רעדען אלע דיא דאזיגע ווערטער צו באנין ישראל: 46 אונד ער האט צו זיין
געזאגט, טהאט אייער הארץ צו אלע ווערטער וואס איך בעצייג אן אייך היינט, אז
איהר זאלט זיין געבושען צו אייער קינדער, צו היטען אונד צו טהאן אלע ווערטער
פון דער דאזיגער תורה: 47 ווארין עס איז נישט קיינע לערע זאך פאר אייך, גייער
עס איז אייער לעבען, אונד דורך דעם דאזיגען ווארט וועט איהר דערלענגערן אייער
טעג אויף דעם לאנד וואס איהר גייט דארט אריבער דעם ירדן עס צו ירשנין:

48 אונד נאט האט גערעט צו משה אן דעמזעלביגען טאג, אזוי צו זאגען: 49 גיט
ארויף צו דעם דאזיגען בארג עברים, דעם בארג נבו, וואס איז אין דעם לאנד מואב,
וואס איז פאר ירחו, אונד זעה דיר אן דאס לאנד פנען וואס איך וועל געבען צו דיא
קינדער ישראל אלס אן ערבטייל: 50 אונד שטארב אויף דעם בארג אויף וועלכען
דוא גייסט דארט ארויף, אונד דוא וועסט איינגעזאמעלט ווערען צו זיין פאלק, אזוי
וויא אהרן זיין ברודער איז געשטארבען אויף דעם בארג הור, אונד ער איז אייניג
געזאמעלט געווארען צו זיין פאלק: 51 ווייל איהר האט קענען מיר געזינדיגט
צווישען דיא קינדער ישראל בייא דעם וואסער פון קריג, (במריבות) אין קדש,
אין דיא מדבר צו: ווייל איהר האט מיך נישט געהייליגט צווישען דיא קינדער ישראל:
52 גייער פון קענענאייבער זאלסט דוא זעהען דאס לאנד, אבער דוא זאלסט נישט
דארט אריינקומען צו דעם לאנד וואס איך געב צו דיא קינדער ישראל:

א וזאת הברכה אשר בך משה איש האלהים אתה
ב ישראל לפני מותי: ואמר יהוה מסיני בא ורחל משעיר
ג למו היפע מדר פארן ואתה מרבבת קדש מיטו אשרה
ד למו: את חבק עמים כל־קדשו בך: והם חכו לנגלך
ה יוא מברכתך: תורה צוהלתו משה מרעה קהלת
ו יעקב: וחי בשרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי
ז ישראל: וחי ראובן ואליהם וחי מתי מספר: ׀ וזאת
ח להדה ואמר שמע דעה קול יהודה ואליהם הביא
דיו רב לו ועור מצרי תורה: פ

ח וללך אמר תמיד ואיך לאיש חסידך אשר נסית
ט במסה הריבוי עלימי מירבה: האמר לאביו ולאמי
י לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת־בני לא ידע כי שמו
י אמרת ובריתך יצא: ויור משפטך לעקב ותורה
יא לישראל שמו קטורה באפך וכלל על־מזבחך: בך
יב היה חילו ופול דיו תרעה מחץ מתנים קמו ומשנא
יג עליו חפץ עליו כל־היום וכן כתפיו קשו: ׀ ולחפץ
יד אמר מברכת־יהוה ארץ ממך שמים מלומות־הרבה
טו חתם: וממך תבואת שמש וממך גשם ירחים: ומראש
טז החר־הדם וממך נקטת שלם: וממך ארץ ומלאה
יז ורצן שכינה מנה תבואתה לראש יסף ולקדך ניר
יח אחיו: כבוד שורי הדר לו ופרע ראם קרץ בהם עמים
יט ונח חנו אפס־ארץ והם רכבות אפרים והם אלפי
משה: ׀ ולבול אמר שמה ובולן באתה השכר
לאהלך: עמים הריקראו שם נתתו ובחר־דך כי שפע

1 אוינד דאס איז דיא ברכה מיט וואס
משה, דער מאן פון נאט האט געבענשט
דיא קינדער ישראל פאר זיין מויל:
2 אוינד ער האט געזאגט, נאט איז
געקומען פון סיני אוינד ער האט צו
זיין געשיינט פון שעיר, ער האט גע-
לייכטעט פון דעם בארג פון, אוינד ער
איז געקומען מיט צעהן טויזענד הייליגע,
פון זיינע רעכטע האנד איז צו זיין
געוועזען א פייריגעס געזעץ: 3 יא, ער
האט געליבט פעלקער, אלע זיינע הייליגע
זענען אין זיינע האנד, אוינד זיין האבען
זיך צו זיינע פיס אנדערענעלעגט, זיין
האבען אויפגענומען פון זיינע ווערטער:
4 משה האט אונס געבאטען דיא תורה,
דיא ורושה פון דער פערזאמלונג פון
יעקב: 5 אוינד ער איז געוועזען מלך אין
ישראל, ווען עס האבען זיך פערזאמעלט
דיא אויבערשטע פון דעם פאלק צוזאמען
מיט דיא שבטים פון ישראל: 6 לאז דאך
ראובן לעבען, אוינד נישט שטארבען, אבער
לאזען זיינע לייטע זיין אין דער צאל:

7 אוינד דאס דאזיגע פאר יהודה, אוינד ער האט געזאגט, א נאט הער דאס קול פון יהודה,
אוינד דאס זאלסט איהם ברענגען צו זיין פאלק, לאזען זיינע הענד פאר איהם גענוג זיין,
אוינד דאס זאלסט זיין א הילף קעגען זיינע פייד:
8 אוינד צו לוי האט ער געזאגט,
זיינע תמים אוינד זיינע אורים געהערען צו זיין הייליגען מאן, וואס דאס האסט איהם גע-
פרייט אין משה, אוינד מיט וועמען דאס האסט געקריגט בייא דעם מירמריבה: 9 וואס האט
געזאגט צו זיין פאטער אוינד זיינע מוטער, איך האב איהם נישט געזעהען, אוינד ער האט
אויף נישט דערקאנט זיינע ברידער, אוינד ער האט אויף נישט געקענט זיינע אייגענע קינדער,
ווארין זיין האבען געהיט זיינע ווערטער, אוינד זיין האבען געהאלטען זיין בוך: 10 זיין
זאלען לערנען זיינע משפטים צו יעקב, אוינד זיינע תורה צו ישראל, זיין זאלען אריינד
ליינען קטורת פאר דיר, אוינד גאנצע קרבנות אויף זיין מזבח: 11 נאט זאל גענעשען זיין
פערמענען, אוינד לאז דאס ווערק פון זיינע הענד דיר וואוילגעפאלען, צערשלאג דיא לענד
דען פון דיא וואס שטייען קעגען איהם אויף, אוינד דיא וואס זענען זיינע שנאים זאלען נישט
אויפשטיין: 12 צו בנמין האט ער געזאגט, דער געליבטער פון נאט זאל בייא איהם
וואוינען אין יזכריהייט, ער (נאט) געדעקט איהם דעם גאנצען טאג אוינד ער זאל וואוינען
צווישען זיינע שולטערן: 13 אוינד צו יוסף האט ער געזאגט, זיין לאנד איז געבענשט פון
נאט, פון דיא זיסקייט פום הימעל, דעם טל, אוינד פון דעם אפגורנד וואס רוקט פון
אוינטען: 14 אוינד פון דיא זיסקייט פון דער תבואה דורך דיא זון, אוינד פון דער זיסקייט
וואס ווערט געטריבען דורך דיא לבנה: 15 אוינד פון דער שפיץ דער פאריגען בערג אוינד
פון דיא זיסקייט פון דיא אייביגע הינעלן: 16 אוינד פון דיא זיסקייט פון דער ערד אוינד
אירע פאלהייט, אוינד דורך דעם וואוילגעפאלען פון דעם וואס וואוינט אים דארן־בוש,
עס זאל קומען אויף דעם קאפ פון יוסף, אוינד צו דעם קאפ־שייטעל פון דעם וואס איז גע-
וועזען אפגעשטייט פון זיינע ברידער: 17 זיינע שיינהייט איז וויא דער ערשטגעבורענער
פון זיין אקס, אוינד אזוי וויא דיא הערנער פון אן איינהארן (ראם) זענען זיינע הערנער;
מיט זיין וועט ער צוזאמענשטויסען דיא פעלקער ביו צום עק פון דער ערד, אוינד
זיין זענען דיא צעהנטויענדע פון אפרים, אוינד זיין זענען דיא טויזענדע פון מנשה:
18 אוינד צו זבולון האט ער געזאגט, פרייע דין זבולון אין זיין ארויסקיין, אוינד
יששכר אין זיין געצעלט: 19 זיין וועלען אויף דעם בארג פעלקער (צוזאמען)
רופען, דארט וועלען זיין מקריב זיין גערעכטע קרבנות, ווארין זיין וועלען
זיינען

ימים יתקו ושפתי פתחי הול: ס ולקח אשר ברוך כ
 מרחיב גר בלביא שכן וסרף ורוע ארץ-קדור: ברא 21
 ראשית ידו בלשון חלקת מחזק ספן וזאת ראשי עם
 אדמת ידו עשה ומשפטי עמי ישראל: ס ולקח אשר 22
 הן ניר ארזה וזמן מדהשון ולפתלי אמר נפתלי שבע 23
 רצון וקלא ברכת יהוה ים ויהוה דשה: ס ולקח אשר 24
 אשר ברוך מבנים אשר יהו רצי אחיו וטבל בשמן רגליו:
 ברוך וזושת מעלה ובמקד דבאר: אין באל ישרון 25
 רכב שלום בעורף ובנאותו שחקים: מעלה אלהי קדם 26
 ומקחת ורעת עולם ויגרש מפנה אויב ואמר השמר:
 וישכן ישראל בשם ברוך עין עקב אל-ארץ דגן וחרדש 28
 ארשמו ישרפול: אשר יד ישראל מי כמקד עם נושע 29
 בידה מן עורף ואשר-תרכ נפתח ויבששו איבדו לך
 ואסה על-במותימו תהרד: ס

לד

ויעל משה מערכת מואב אל-דיר נבי ראש הפסוק אשר א
 על-פי דתו ויהוה את-כל-הארץ את-הגלעד עד
 הן: ואת כל-נפתלי ואת-ארץ אפרים ומנשה ואת כל 2
 ארץ יהודה עד הנם האחרון: ואת-הנגב ואת-הכר 3
 בקשת ידו עד התקרים עד-גשר: ואמר יהוה אליו 4
 ואת הארץ אשר נשבעתי לאבותם ליחזק ולעקב
 לאמר לורעא אתגתה בראיתך בשניד ושקח לא תעבר: 5
 וימת שם משה עבד-יהוה בארץ מואב על-פי יהוה: ה
 ויקבר אתו בני בארץ מואב מל בית פגור ולא-דע 6
 איש את-קברתו עד היום הנה: ומשה בךמא ונשקרים 7
 שנה במתו לא-קבעתה עט ולא-גם לחה: ויבט בני 8
 ישראל את-משה בערכת מואב שלשים יום וחתמו ימי

25 דיינע שוף (אדער שלעסער) זענען פון אייזען אונד קופער, אזוי וויא דיינע טעב
 אזוי וועט זיין דיינע שטארקהייט: 26 עס איז נישט פערהאנדען אזוי א גאט וויא אין
 ישרון, וואס רייט אויף דעם הימל אין דיינע הילף, אונד אין דיינע הויכקייט אין דיא
 הימלען: 27 א בעשיצער וואוינונג איז גאט פון אייביג הער, אונד פון אונקשען זענען
 דיא אייביגע ארעמס, ער וועט פאר דיר פערטרייבען דעם פיינד, אונד ער האט גע-
 זאגט, פערטילגט איהם: 28 אונד וועראל וועט אין זיכערהייט אליין וואוינען, דער
 קוועלברונען פון געקב, צו דעם לאנד פון קארן אונד וויין, אויף דיינע הימלען וועלען
 טריפען דעם טויא: 29 וואויל איז דיר ישראל! ווער איז אזוי וויא דוא, א פאלק
 וואס ווערט געהאלפען דורך גאט? ער איז דער בעשיצער פון דיינע הילף, אונד
 דאס שווערד פון דיינע הויכקייט; אונד דיינע פיינד וועלען זיך פערלייקענען פאר
 דיר, אבער דוא וועסט טרעטען אויף זייערע הויכע ערשער:

קאפטעל לד

1 אונד משה איז ארויפגעגאנגען פון דעם פלוין מואב צו דעם בארג נבו, אויף דער
 שפיץ פון פסגה, וואס איז פאר ירחו, אונד גאט האט איהם געוויזען דאס גאנצע לאנד,
 גלעד ביז דן: 2 אונד דאס גאנצע לאנד נפתלי אונד דאס לאנד פון אפרים אונד מנשה,
 אונד דאס גאנצע לאנד יהודה, ביז צו דעם הינטערשטען ים: 3 אונד דיא דרום-זייט,
 אונד דעם פלוין, אונד דאס מאל פון ירחו, דיא שטאט אנווא דיא טייטעלען וואקסען,
 ביז צוער: 4 אונד גאט האט צו איהם געזאגט, דאס דאזיגע איז דאס לאנד וואס איך
 האב געשוואוירען צו אברהם, צו יצחק אונד צו יעקב, אזוי צו זאגען, צו דיינע קינדער
 וועל איך עס געבען, איך האב עס דיר געלאזט וועהען מיט דיינע אויגען, אבער דוא וועסט
 נישט דארט אריבערפאררען: 5 אונד משה דער קענעכט פון גאט איז דארט געשטארבען,
 אין דעם לאנד פון מואב נאך דעם באפעל פון גאט: 6 אונד ער האט איהם באגראבען
 אין א מאל, אין דעם לאנד פון מואב, קענענאבער בית פגור, אונד קיין מענטש האט נישט
 געוואוסט אנווא זיין קבר איז ביז צום היינטיגען טאג: 7 אונד משה איז אלט געוועזען הונד
 דערט אונד צוואנציג יאהר ווען ער איז געשטארבען, זיין אויג איז נישט מונקעל געווארען,
 אונד זיינע קראפט איז נישט פערנאנגען: 8 אונד דיא קינדער ישראל האבען משה
 געוויינט אין דעם פלוין פון מואב דרייסיג טעג, אונד אזוי האבען זיך אויסגעלאזט דיא טעב

פון דעם בעווינקען אונד טרויריגקייט
 זענען משה: 9 אונד יהושע בן נון איז
 געוועזען פול מיט דעם גייסט פון חכמה,
 ווארין משה האט אויף איהם געלייגט
 זיינע הענד, אונד דיא קינדער ישראל
 האבען איהם געהארקט, אונד זיין האבען
 געטהון אזוי וויא האט האט געבאטען
 משה: 10 אונד עס איז נישט מעהר
 אויפגעשטאנען א גביא אין ישראל אזוי
 וויא משה, וואס האט געקענט האט פון
 פנים צו פנים: 11 צו אלע צייכען אונד
 וואונדער וואס האט האט איהם געשיקט
 צו טהון אין דעם לאנד מצרים, צו פרעה
 אונד צו אלע זיינע קנעכט, אונד צו זיין
 גאנצעם לאנד: 12 אונד נאך דער
 גאנצען שטארקען האנד, אונד נאך דער
 גאנצער גרויסען פארקט, וואס משה
 האט געטהון פאר דיא אוינקען פון גאנץ
 ישראל:

9 בְּרִי אֱבֶל מֹשֶׁה: וְיִהְיֶה בְּדָתוֹ מִלֵּא דַחַךְ חֲכָמָה בְּרִסְמָהּ
 מֹשֶׁה אֶת־הָיוּ עָלָיו וְיִשְׁמְעוּ אֵלָיו בְּגִיטְשָׁאֵל בְּעִשְׂוֹ
 * כְּאִשֶּׁר צִוָּה דְּהָה אֶת־מֹשֶׁה: וְלֹא־קָם נְבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל
 11 כְּמֹשֶׁה אִשֶּׁר דָּעָה דְּהָה פְּנִים אֶל־פְּנִים: לְקַל־הָאֵת
 וְהַמִּפְתִּים אִשֶּׁר שְׁלַח דְּהָה לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 12 לַפְּרֵעָה וּלְקַל־עֲבָדָיו וּלְקַל־אַרְצוֹ: וְלִכְלֵל הָיוּ הַחֲזָקָה
 וּלְקַל הַמִּצְוָה וְהַגְּדוֹל אִשֶּׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל:

נשלמו המשה חומשי תורה. תדלה לאל גדול ונורא:

סכום פסוקי דספר דברים תשע מאות וחמשים וחמשה דינן
 סימן: חציו, תשית על פי הדבר אשר ינדו לך: ופרשיותיו אחד
 עשר אסרו חג כעבותים סימן: וסדריו עשרים ושבעה יפיה
 אמנה יניד צדק סימן: ופרקיו שלשים וארבעה אורה יי ככל
 לבב סימן: מניין הפתחות שלשים וארבעה והפתחות מאה
 ועשרים וארבעה הכל מאה חמשים ושמה פרשיות
 וכסא כבוד יגדולם סימן:

סכום הפסוקים של כל התורה המשת אלפים ושמונה מאות
 וארבעים וחמשה ואור חלמה יהיה שבעים סימן: חציו.
 וסם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים:
 מנין פתחות של כל התורה מאתים ותשעים יכא דהרי לנו
 ויאכל פרי מגדיו סימן: והפתחות שלש מאות ושבעים
 ותשעה או אסרה אסר על נפשה בשבעה סימן: נמצאו מניין
 כל הפרשיות פתחות ופתחות שש מאות וששים ותשעה.
 לא תחסר כל בה סימן:

הזק

אללע פסוקים פון דער גאנצער תורה זענען פֿינף טויזענער אכט הונדערט אונד
 פֿינף אונד פֿירציג; דיא העלפטע פון דער גאנצער תורה איז ויקרא ח' ח; אונד
 אלע קאפיטעל פון דער תורה זענען הונדערט אונד זיבען אונד אכציג; אונד דיא
 גאנצע פרשיות פון דער תורה זענען פֿיער אונד פֿופציג:

נביאים ראשונים

שופטים	יהושע
שמואל ב	שמואל א
מלכים ב	מלכים א

יהושע

קאפיטעל א

1 אונד עס איז געוועזען נאך דעם טויט פון משה, דער קנעכט פון נאם, אונד נאם האט געזאגט צו יהושע, זעהן פון נון, דער בעדיגער פון משה, אזוי צו זאגען: 2 משה מיינ קנעכט איז גע- שטארבען, אונד אצונד שטייט אויף, אונד גייט אריבער דעם דאזיגען ירדן, דאס אונד דאס דאזיגע באנצע פאלק צו דעם לאנד וואס איך גיב צו זיין, צו דיא קינדער ישׂראל: 3 אימליקען אַרם וואס דער טויט פון איירע פיס וועט איהם טרעטען, האב איך צו איך גע- געבען; אזוי וויא איך האב גערעט צו משה: 4 פון דער מדבר אונד דעם דאזיגען לבנון אונד ביז צו דעם גרויסען שטראם, דעם שטראם פרת, דאס באנצע

א ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אליהושע
2 בדנין משרת משה לאמר: משה עבדי מתי ועתה קום
עבר אתה וירדנה הנה אתה וכל העם הזה אליהארץ אשר
3 אנכי נתן לך לבני ישׂראל: כל מקום אשר תדרוך
בהדירלכם בו לכם נתתי כאשר דברתי אל משה:
4 מהמדבר ותלבטנה הנה וירדנה וירדנה וירדנה כל
ארץ החמים וירדנה הנה וירדנה הנה וירדנה הנה וירדנה הנה
5 לא יתעב איש לפני כל ימי חייו כאשר הייתי עבד
6 משה אחי עמך לא ארפה ולא אעזבה: חוק ואמץ
כי אתה תחיל אתה העם הזה אתה ארץ אשר נשבעתי
7 לאבותי לתת לך: רק חוק ואמץ מאד לשמר לעשות
ככל הברית אשר צוה משה עבדי אתה וירדנה וירדנה וירדנה
8 ושמאל למען תשכיל בכל אשר תלך: לא ימוש ספר
התורה הזה מפך ונתתי בו ימים ולילות למען תשמר
לעשות ככל הכתוב בו בראש תחילת אתה וירדנה וירדנה
9 תשכיל: הלא צויתך חוק ואמץ אל תשכח כי
10 עמך יהוה אלך בכל אשר תלך: וצו יהושע את
11 שמרי העם לאמר: עברו בקרב המנה וצו את העם
לאמר הקינו לכם צדה כי בעדו שלשת ימים אתם עברים
אתה וירדנה הנה לבוא לרשת אתה ארץ אשר יהוה

לאנד פון דיא חמים, אונד ביז צו דעם גרויסען ים, וואו דיא זון גייט אונטער, זאכ זיין איירע גרענעץ: 5 קיין מאן וועט נישט קענען געשטיין פאר דיר אלע טעג פון דיין לעבען; אזוי וויא איך בין געוועזען מיט משה, אזוי וועל איך זיין מיט דיר, איך וועל דיר נישט שלאפן מאכען אונד איך וועל דיר נישט פערלאזען: 6 וויא שטארק אונד קרעפטטיג, דען דאס וועסט מאכען ירשקין דאס דאזיגע פאלק דאס לאנד וואס איך האב געשוואוירען צו זיירע עלטערן, עס צו זיין צו געבען: 7 וויא נור שטארק אונד זעהר קרעפטטיג, צו היטען אונד צו טהון נאך דער באנצען תורה אזוי וויא משה מיינ קנעכט האט דיר געבאטען, דאס זאלסט נישט דאפון אפסקערען צור רעכטען אדער צור לינקען; כדי דאס זאלסט געגליקען איבעראל וואו דאס אהינגייסט: 8 דאס דאזיגע ספר תורה זאל נישט אפגעטהון ווערען פון דיין מויל, נייערט דאס זאלסט דארין טראכטען טאג אונד נאכט, כדי דאס זאלסט היטען צו טהון אלעס וואס שטייט דארין געשריבען, ווארין דענסטמאל וועסט דאס געגליקען זיינע ווענען, אונד דענסטמאל וועסט דאס קלוג זיין: 9 האב איך דיר נישט געבאטען וויא שטארק אונד קרעפטטיג? דאס זאלסט דיר נישט פארקטען, אונד זאלסט נישט אנגסטען, ווארין דער האר דיין נאם איז מיט דיר איבעראל וואו דאס אהינגייסט: 10 אונד יהושע האט געבאטען דיא געאמטע פון דעם פאלק אזוי צו זאגען: 11 פארט איבער צווישען דער מחנה, אונד געביט דעם פאלק צו זאגען, בערייט אייך אן צעהרונג; ווארין נאך אין דרייט טעג וועט איהר איבערפאהרען דעם דאזיגען ירדן, אריינצוקומען אונד ירשקין דאס לאנד וואס דער האר

איינער גאט וועט אייך געבען צו ירשנן;
 12 אונד צו ראובן אונד צו גד אונד צו
 דעם האלבען שבט פון מנשה האט יהושע
 געזאגט, אזוי צו זאגען: 13 איהר זאלט
 געדענקען דיא זאך וואס משה דער
 קנעכט פון גאט האט אייך געבאטען אזוי
 צו זאגען, דער האר איינער גאט האט
 אייך געמאכט רוהען, אונד ער האט
 אייך געגעבען דאס דאזיגע לאנד:
 14 איירע ווייבער, אונד איירע קליינע
 קינדער אונד איינער פיה, זאלען בלייבען
 אין דעם לאנד וואס משה האט אייך
 געגעבען אויף דינער זייט ירדן, אבער
 איהר זאלט איבערפאררען געוואפענט
 פאר איירע ברודער, אלע שטארקע
 העלדען, אונד איהר זאלט זיי העלפען:
 15 ביז דער האר וועט איירע ברודער
 רוהען מאכען אזוי וויא אייך, אונד זייא
 וועלען אויף ירשנן דאס לאנד וואס
 דער האר איינער גאט וועט צו זייא גע-
 בען, דערנאך זאלט איהר אויסקעהרען
 צו דעם לאנד פון איירע ירושה, אונד
 זאלט ירשנן דאס וואס משה דער
 קנעכט פון גאט האט אייך געגעבען
 אויף דינער זייט ירדן, וואו דיא זון
 געענטפערט אזוי צו זאגען, אלעס וואס
 אונד אונד דא וועסט אונד אהינשיקען וועלען מיר גיין: 17 אלעס אזוי וויא מיר
 האבען געהארקט צו משה אזוי וועלען מיר געהארקען צו דיר; לאז נור דער האר
 דיין גאט מיט דיר זיין אזוי וויא ער איז געוועזען מיט משה: 18 אטליכער
 מאן וואס וועט ווידערשפעניגען קעגען דיין געפעהל, אונד וועט נישט געהארקען
 אויף דיין ווארט צו אלעס וואס דא וועסט איהם געביטען זאל געטייט ווערען;
 זייא נור שטארק אונד קרעפטיג:

ב

וויסלעך ירושע ברען מדינעס שלום אנשים מרגלים *
 חרש לאמר לבו ראו אתהארץ ואתיריתו וכלם נבאו
 בית אשה ונה ושמה רחב וישברשמה: וואמר למלך
 ירדן לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבין שוראל
 לחפר אתהארץ: וישלח מלך ירדן אלרחב לאמר
 הוציא האנשים הבאים אליך אשרבאו לביתך כי
 לחפר אתהארץ נבאו: ותקח האשה אתישע האנשים
 ותצפנו ותאמר כן באו אלי האנשים ולא דעתי מאין
 הבאו: ויהי השער לסנור בחושך והאנשים יצאו לא
 דעתי אנה הלכו האנשים דרפו מיר אחרים כי
 תשינום: והיא העלתם נהגה ותטמנם בפשתי העץ:
 16 אונד זייא אויף: 16 אונד זייא האבען יהושע
 געענטפערט אזוי צו זאגען, אלעס וואס
 אונד אונד דא וועסט אונד אהינשיקען וועלען מיר גיין: 17 אלעס אזוי וויא מיר
 האבען געהארקט צו משה אזוי וועלען מיר געהארקען צו דיר; לאז נור דער האר
 דיין גאט מיט דיר זיין אזוי וויא ער איז געוועזען מיט משה: 18 אטליכער
 מאן וואס וועט ווידערשפעניגען קעגען דיין געפעהל, אונד וועט נישט געהארקען
 אויף דיין ווארט צו אלעס וואס דא וועסט איהם געביטען זאל געטייט ווערען;
 זייא נור שטארק אונד קרעפטיג:

קאפיטעל ב

1 אונד יהושע וזהן פון נון האט געשיקט פון שטים צווייא מענער, אויסזעהערס
 (מרגלים), שטילערהייט, אונד ער האט געזאגט, גיט אונד געזעהט דאס לאנד,
 אונד יריחו, אונד זייא זענען געגאנגען אונד זענען אריינגעקומען אין דעם הויז
 פון א פרויא, א הור, (אדער א שפיוזעריק), אונד איהר גאמען איז געוועזען
 רחב, אונד זייא האבען זיך דארט אנדערגעלעגט: 2 אונד עס איז אָנגעזאגט
 געווארען צו דעם מלך פון יריחו, אזוי צו זאגען, זעה, מענער זענען היער דיא
 נאכט אָנגעקומען פון דיא קינדער ישראל, כדי דאס לאנד אויסצופארשען:
 3 אונד דער מלך פון יריחו האט געשיקט צו רחב אזוי צו זאגען, ברענג
 ארויס דיא מענער וואס זענען צו דיר אריינגעקומען, וואס זענען אין דיין הויז
 געקומען, ווארין אויסצופארשען דאס לאנד זענען זייא געקומען: 4 אונד דיא
 פרויא האט גענומען דיא צווייא מענער אונד זיא האט זייא געהאלטען: אונד
 זיא האט געזאגט, יא, דיא מענער זענען צו מיר אריינגעקומען, אבער איך האב
 נישט געוואוסט פון וואנען זייא זענען: 5 אונד עס איז געוועזען ווען מען זאל
 דאס שויער צושליסען, אין דער פינגסטערניס, אזוי זענען דיא מענער ארויסגע-
 גאנגען, איך ווייס נישט וואו אהין דיא מענער זענען געגאנגען. יאנט זייא געשווינד
 גאנגען, ווארין איהר וועט זייא ערגרייכען: 6 אונד זיא האט זייא ארויפגעבראכט
 אויף דעם דאך, אונד זיא האט זייא געהאלטען אין דיא שטעקלעך פון פלאקס
 וואס

אייער נאט: 10 אונד יהושע האט גע-
זאגט, דורך דעם דאזיגען זאלט איהר
וויסען אז דער לעבעדיגער נאט איז
צווישען אייך, אונד ער וועט זיכער פאר
אייך פערטרייבען דעם פנעני, אונד דעם
חתי, אונד דעם חוי, אונד דעם פרוז,
אונד דעם גרנש, אונד דעם אמרי, אונד
דעם יבוסי: 11 זעה, דער ארון הברית
פון דעם האר פון דער נאנצען ערד
גייט אריבער פאר אייך אים ירדן:
12 אונד אצונד נעמט אייך צוועלף
מענער פון דיא שבטים פון ישראל, א-
מאן פון איינליכען שבט: 13 אונד עס
וועט זיין ווען דיא טריט פון דיא פיס
פון דיא כהנים, וואס טראגען דעם ארון
פון נאט דעם האר פון דער נאנצען
ערד, וועלען רוהען אין דעם וואסער פון
ירדן, אזוי וועלען דיא וואסער פון דעם
ירדן אפגעשניטען ווערען, דאס וואסער
וואס פליסט ארום פון אויבען, אונד וויא
וועלען שטיין וויא איין הויפען: 14 אונד
עס איז געוועזען ווען דאס פאלק האט
געצויגען פון זייערע געצעלטער, אריבער

אלהים: וואס יהושע באט דורשן כי אל חי בקרבכם
ויהושע יורש מלכם אתהבנעני ואתהחתי ואתי
11 החי ואתהפרזי ואתהגרנשי והאמרי ויבוסי: הנה
12 ארון הברית ארון כלבארץ עבר לפניכם בירדן: ועתה
קחו לכם שבעשר איש משבטי ישראל איש אחד
13 איש אחד לשבט: והנה כהני כפות רגלי הכהנים
נשאי ארון ועתה ארון כלבארץ כפי הנהלן מי הנהלן
14 יברחן המים הנהלים מלמעלה ונעמדו עד אחד: והיו
בנסע העם מאהלים לעבר אתהנהלן והכהנים נשאי
15 הארון הברית לפני העם: וכבאו נשאי הארון עד
הנהלן ורגלי הכהנים נשאי הארון נשבלו בקצה המים
16 ונהלן וכלא עלבארצתיו כל ימי קציר: ונעמדו
המים הנהלים מלמעלה כמי נדאחד ברחק מאד
באדם העיר אשר מצד ארון ונהלים על ים הנהרה
17 יסדמלה תמו נהרות ודעם עברו עד ריחו: ונעמדו
הכהנים נשאי הארון בריתיהם בהנהרה בתוך הנהלן
הכן וכלישראל עברום בהנהרה עד אשרתמו כלבארצו
לעבור אתהנהלן:

ד

א ויהי כאשרתמו כלבארצו לעבור אתהנהלן • ונאמר
2 הנה אל יהושע לאמר: קחו לכם מדהים שנים עשר
3 אנשים איש אחד איש אחד משבט: וצו אותם לאמר
שארלכם מזה מתוך הנהלן ממעל רגלי הכהנים הכן
שמים עשרה אבנים והעברתם אותם עמכם והחתם
4 אותם במלון אשרתלעו בו הנהלן: וקרא יהושע
אלענים העשר איש אשר הכן מבני ישראל אשר
ה אחד איש אחד משבט: ונאמר להם יהושע עברו לפני

צו גיין דעם ירדן, אונד דיא כהנים האבען געטראגען דעם ארון הברית פאר דעם
פאלק: 15 אונד ווען דיא טרעגער פון דעם ארון זענען געקומען ביז צום ירדן, אונד
דיא פיס פון דיא כהנים, וואס האבען געטראגען דעם ארון זענען געווארען אייני-
געטונקט אים עק פון דעם וואסער, אונד דער ירדן איז (געוועזען) פול אין אלע זיינע
ברעגען אלע טעג פון דעם שניט: 16 אונד דיא וואסער וואס זענען ארוםגענידערט
פון אויבען זענען געבליבען שטיין, וויא איין הויפען, זעהר ווייט בייא אדם, דיא
שטאט וואס איז אן דער זייט פון צרבת, אונד וואס איז ארוםגענידערט צום ים פון
דעם פליון, פון דעם ים המלח זענען אים נאנצען אפגעשניטען געווארען אונד דאס
פאלק איז אריבער געגאנגען גענען וריחו: 17 אונד דיא כהנים וואס האבען גע-
טראגען דעם ארון ברית פון נאט זענען געבליבען שטיין אין דער טרוקעניס אין
דער מיטען פון ירדן אנגעברויט, אונד נאנץ ישראל זענען אריבערגעגאנגען דורך דיא
טרוקעניס, ביז דאס נאנצע פאלק איז נאנץ אריבערגעגאנגען איבער דעם ירדן:

קאפיטעל ד

1 אונד עס איז געוועזען ווען דאס נאנצע פאלק איז נאנץ אריבערגעגאנגען איבער דעם
ירדן, האט נאט געזאגט צו יהושע אזוי צו זאגען: 2 נעמט אייך פון דעם פאלק צוועלף
מענער, איין מאן פון יעדען שבט: 3 אונד געביט וויא אזוי צו זאגען, הייבט אייך אויף
פון דאנען, פון מיטען פון דעם ירדן, פון דעם פעסטען שטאנד פון דיא פיס פון דיא
כהנים, צוועלף שטיינער, אונד איהר זאלט וויא מיט אייך אריבערפיהרען, אונד איהר
זאלט וויא אינדערליינען אים נאכטלאגער וואו איהר וועט דיא נאכט איבערנעכטיגען:
4 אונד יהושע האט גערופען דיא צוועלף מענער, וואס ער האט אנגעברויט פון דיא קינדער
ישראל, איין מאן פון יעדען שבט: 5 אונד יהושע האט צו וויא געזאגט, גייט אריבער פאר

אִים צַעֲרָנִשְׁמֶען טאג פון דעם ערשטען
 חודש, אונד וויא האבען זיך געלאגערט
 אין גלגל, אים עק מורה וויט פון וריחו:
 20 אונד דיא דאזיגע צוועלף שטייגער,
 וואס וויא האבען גענומען פון דעם ירדן
 האט יהושע אויפגעשטעלט אין גלגל:
 21 אונד ער האט געזאגט צו דיא קיני
 דער ישראל אזוי צו זאגען, ווען איינע
 קינדער וועלען זייער עלטערן מארגען
 פרעגען, אונד זאגען, וואס בעדייטען דיא
 דאזיגע שטייגער? 22 אזוי זאלט איינער
 איינע קינדער צו וויסען טהון אונד
 זאגען, אז ישראל איז אויף דער טרוקעניס
 אריבערגעגאנגען דיווען ירדן: 23 ווען
 דער האר איינער גאט האט אויסגעטריי
 קענט דיא וואסער פון דעם ירדן פאר
 איינע ביז איינער זענט אריבערגעגאנגען,
 אזוי וויא דער האר איינער גאט האט
 געטהון צו דעם ים סוף וואס ער האט
 פאר אויסגעטרוקענט ביז מיר זענען
 אריבערגעגאנגען: 24 כדי אלע פעלקער
 פון דער ערד זאלען וויסען אז דיא
 האנד פון דעם האר איז שטארק, אז איינער
 זאלט פארקטען דעם האר איינער
 גאט אלע טעג:

בעשור לחדש הראשון חתנו בגלגל בקצה מורה וריחו:
 כ ואת שתים עשרה האבנים האלה אשר לקחו מן
 21 הירדן הקים יהושע בגלגל: ויאמר אליבני ישראל
 לאמר אשר ישאלו בניכם מה מורה אבותכם לאמר
 22 מה האבנים האלה: וידעם את בניכם לאמר
 23 בקשה עבר ישראל את הירדן הזה: אשר הוביש
 וזה אלהים אתמי הירדן מפנים עד עברכם
 כאשר עשה וזה אלהים לבסוף אשר הוביש
 24 מפני עד עברתי: למען דעת כל בני הארץ את יד
 וזה כי חזקה היא למען דאתם את הירדן אלהים
 כל הימים:

ה

א ויהי כשמש כל מלכי האמורי אשר בעבר הירדן ימה
 וכל מלכי הכנעני אשר עלהם את אשר הוביש וזה
 אתמי הירדן מפני בני ישראל עד עברתי ונס לבכם
 2 ולא היה כם עוד רוח מפני בני ישראל: כעת
 הלא אמר וזה אליהו עשה לך חרות ארים
 3 ושוב כל אתמי ישראל שנית: תשילו ודוש חרות
 4 ארים וכל אתמי ישראל אלזבעת הערלות: וזה
 הדרך אשר מל יהושע כל הימים הלא ממצרים
 הוצרים כל אנשי המלחמה מן במדבר בדרך בצאתם
 5 ממצרים: קרמלים היו כל הימים הלאים וכל הימים
 6 הילדים במדבר בדרך בצאתם ממצרים לארצו: כיו
 ארבעים שנה הלכו בני ישראל במדבר עד רחם כל
 העם אנשי המלחמה הלאים ממצרים אשר לא שמעו
 בקול וזה אשר נשבע וזה להם כללתי הראתם
 את הירדן אשר נשבע וזה לאבותם לתת לט ארץ

קאפיטעל ה

1 אונד עס איז געוועזען ווען אלע מלכים פון אמרי וואס זענען אויף דער מערב
 ווייט פון דעם ירדן, אונד אלע מלכים פון דעם פנעני וואס זענען בייא דעם ים האבען
 געהערט אז דער האר האט אויסגעטרוקענט דיא וואסער פון דעם ירדן פאר דיא
 קינדער ישראל ביז וויא זענען אריבערגעגאנגען, זענען זייער הערצער צושמאלצען
 געווארען, אונד עס איז אין וויא ניט געבליבען קיין מוטה פאר דיא קינדער ישראל:
 2 אין דער זעלביגער צייט האט דער האר געזאגט צו יהושע, מאך דיר שארפע
 שווערד (מעסער), אונד בעשנייד ווידער דיא קינדער ישראל דאס אנדערע מאל:
 3 אונד יהושע האט זיך געמאכט שארפע שווערד (מעסער), אונד ער האט דיא
 קינדער ישראל בעשניטען בייא גבעת פון ערלות: 4 אונד דאס איז דיא זאך פאר
 וואס יהושע האט (וויא) בעשניטען, דאס גאנצע פאלק וואס איז ארויסגעגאנגען פון
 מצרים, דיא זכרים אלע מלחמה לייט זענען אויסגעשטארבען אין דער מדבר, אויף
 דעם וועג, ווען וויא זענען ארויסגעגאנגען פון מצרים: 5 ווארין דאס גאנצע פאלק
 וואס איז ארויסגעגאנגען, איז געוועזען געמלח, אבער דאס גאנצע פאלק וואס איז
 געבוירען געווארען אין דער מדבר אויף דעם וועג, אין זייער ארויסגיין פון מצרים,
 זענען ניט געוועזען געמלח: 6 ווארין פירצייג נאך זענען דיא קינדער ישראל
 ארויסגעגאנגען אין דער מדבר ביז דאס גאנצע פאלק, דיא מלחמה לייט, וואס זענען
 ארויסגעקומען פון מצרים זענען אויסגעשטארבען, ווייל וויא האבען ניט געהאכט
 צו דעם קול פון גאט, וואס גאט האט צו וויא געשוואוירען, אז וויא זאלען ניט זעהן
 דאס לאנד וואס גאט האט געשוואוירען צו זייער אבות, צו אויס צו געבען, א לאנד

וְהָאֵם פִּלִּיסְט מִיַּם מִלְחָה אֹנֶדֶר הָאֹנִיָּה:
 7 אֹנֶדֶר עַר הָאֵם וַיִּירַע קִינְדֶּרֶר אוֹיְפֶנֶע־
 שְׁטֶעלט אויף וַיִּיעַר אָרֶט; וַיֵּיָא הָאֵם
 יְהוֹשֻׁעַ נַעֲמָלֶת, דָּען וַיֵּיָא זַעֲנֶען גַּעוּזֶעזֶען
 עַרְלִים, וַיֵּאָרִין מֶעַן הָאֵם וַיֵּיָא נִיט נַעֲמָלֶת
 אויף דָּעם וועג: 8 אֹנֶדֶר עַם אִיז גַּעוּזֶעזֶען,
 ווען דָּאס גַּאנצע פֿאלק איז גַּעוּזֶעזֶען
 אִים גַּאנצען נַעֲמָלֶת, אזוי זַעֲנֶען וַיֵּיָא
 גַּעבִּלְדֶּען אִין וַיִּירַע שְׁטֶעל אִין דָּער
 מַחֲנֶה בִּיז וַיֵּיָא זַעֲנֶען גַּעוּזֶד גַּעוּזֶאָרען:
 9 אֹנֶדֶר דָּער הָאָר הָאֵם גַּעזֶאָגט צו
 יְהוֹשֻׁעַ, הֵינִיט הָאָב אִיךְ אָפֶנֶע־קֶאלֶט דִּיא
 שְׂאנֶד פֿון מִצְרַם פֿון אויף, אֹנֶדֶר מֶעַן
 הָאֵם גַּערופֿען דָּעם נֶאָמֶען פֿון דָּעם דֹּא-
 וַיִּנֶּען אָרֶט גִּלְגָּל בִּיז צום הֵינִיטִינֶען טֶאָג:
 10 אֹנֶדֶר דִּיא קִינְדֶּרֶר יִשְׂרָאֵל הָאָבֶען
 יוֹף גַּעלֶאנְעֶרֶט אִין גִּלְגָּל; אֹנֶדֶר וַיֵּיָא
 הָאָבֶען גַּעמֶאכט דָּאס (קֶרָבֶן) פֿסֶח, אִין
 דָּעם פֿירֶצֶנְטֶען טֶאָג פֿון דָּעם חוֹדֶשׁ
 אַם אָבֵעֶנֶד, אִין דָּעם פֿלוּיִן פֿון וַיִּרְחוּ:
 11 אֹנֶדֶר וַיֵּיָא הָאָבֶען גַּענֶעסֶען פֿון דָּער
 תְּבוּאָה פֿון דָּעם לֶאנֶד אֵן דָּעם אַנְדֶּרֶן
 טֶאָג פֿסֶח, מִצּוֹת אֹנֶדֶר גַּעמֶרִיקֶענְטֶע
 (וּאָנֶען) אִין דַּעמֶזעלְבִּיגֶען טֶאָג: 12 אֹנֶדֶר
 דָּער מֶן הָאֵם אוֹיפֶנֶע־הָעֶרֶט פֿון דָּעם

וַיִּרְחוּ מִנֶּחֱמֶת וּמִסֶּחֶת מִפֶּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵן וַיֵּאָרֶן וְאֵן
 1 בָּא: וַיֵּאָמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי־יְהוֹשֻׁעַ רֹאֵה נִתְּנִי בְּיָדְךָ אֶת־
 2 יְרֵחוֹ וְאֶת־מַלְכָּהּ גִּבּוֹרֵי הַחָיִל; וּסְפַתָּם אֶת־הָעִיר כֹּל
 3 אִישׁ הַמִּלְחָמָה הַקֹּנֶה אֶת־הָעִיר פֶּעַם אַחַת כֹּה תַשָּׁה
 4 שֵׁשֶׁת יָמִים; וְשִׁבְעָה כֹהֲנִים יִשְׂאוּ שִׁבְעָה שׁוֹפָרוֹת
 5 הַיּוֹבֵלִים לִפְנֵי הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי תִסָּבֵן אֶת־הָעִיר
 6 שִׁבְעַת פַּעֲמִים וְהַכֹּהֲנִים יִתְקֹנֻן בְּשׁוֹפָרוֹת; וְהָיָה בַּמִּשְׁחָה
 7 בְּיָדְךָ הַיּוֹבֵל כְּשֶׁמַּעֲבֹם אֶת־קוֹל הַשּׁוֹפָר יִרְעוּ כָּל־הָעָם

אַנְדֶּרֶן טֶאָג, ווען וַיֵּיָא הָאָבֶען גַּענֶעסֶען פֿון דָּער תְּבוּאָה פֿון דָּעם לֶאנֶד, וַיֵּאָרִין עַם
 אִיז נִיט מֶעֱהָר גַּעוּזֶעזֶען קִיין מֶן פֿאַר דִּיא קִינְדֶּרֶר יִשְׂרָאֵל, אֹנֶדֶר וַיֵּיָא הָאָבֶען גַּענֶעסֶען
 פֿון דָּער תְּבוּאָה פֿון דָּעם לֶאנֶד כִּנֶּען אִין דַּעמֶזעלְבִּיגֶען יֶאָר: 18 אֹנֶדֶר עַם אִיז
 גַּעוּזֶעזֶען ווען יְהוֹשֻׁעַ וואָר בֵּיִיא וַיִּרְחוּ, אזוי הָאֵם עַר אוֹיפֶנֶע־הוֹיבֶען וַיִּנֶּען אוֹינֶען
 אֹנֶדֶר הָאֵם גַּעזֶעֱהֶען, אֹנֶדֶר זַעֲה, א מֶאָן אִיז גַּעשְׁטאַנֶען עֲנִטְקֶענֶען אִיהֶם, אֹנֶדֶר
 אֵן אוֹיסֶנֶשְׁמֶרֶק־מַעַם שׁווערד אִין וַיִּנֶּען הָאנֶד; אֹנֶדֶר יְהוֹשֻׁעַ אִיז צו אִיהֶם צוגַעגאַנֶען
 אֹנֶדֶר הָאֵם צו אִיהֶם גַּעזֶאָגט, בִּיזִּט דוּא פֿאַר אֹנֶס אָדער פֿאַר אֹנֶזערע פֿינֶד?
 14 אֹנֶדֶר עַר הָאֵם גַּעזֶאָגט נִיין! נִייעֶרֶט אִיךְ בִּין דָּער הָאָר אִיבער דָּעם חֵיל פֿון
 נָאֵם, אִיךְ בִּין יַעֲצֵט גַּעקוּמֶען; אזוי אִיז יְהוֹשֻׁעַ אַנְדֶּרֶנֶפֿאַלֶען מִיט זֵיין פֿנים
 אויף דָּער עַר אֹנֶדֶר עַר הָאֵם יוֹף גַּעבִּיקֶט, אֹנֶדֶר הָאֵם צו אִיהֶם גַּעזֶאָגט, וואָס
 רַעַם מִיין הָאָר צו זֵיין קֶנֶעכְט? 15 אֹנֶדֶר דָּער הָאָר פֿון נָאֵם חֵיל הָאֵם גַּעזֶאָגט
 צו יְהוֹשֻׁעַ, צִיָּה אָפּ דִּינֶע שִׁיף פֿון דִּינֶע פִּים, וַיֵּאָרִין דָּער אָרֶט וואָס דוּא שְׁטִיטֶסט
 אויף אִיהֶם עַר אִיז הֵיילִיג, אֹנֶדֶר יְהוֹשֻׁעַ הָאֵם אזוי גַּעטֶהוּן:

קאפיטעל ו

1 אֹנֶדֶר וַיִּרְחוּ אִיז גַּעוּזֶעזֶען גאַנץ שְׁטאַרק פֿערשְׁלֶאסֶען פֿאַר דִּיא קִינְדֶּרֶר יִשְׂרָאֵל,
 קִינְדֶּרֶר אִיז אַרוֹיסֶנֶפֿאַנֶען אֹנֶדֶר קִינְדֶּרֶר אִיז אַרִינֶע־קוּמֶען: 2 אֹנֶדֶר נָאֵם הָאֵם
 גַּעזֶאָגט צו יְהוֹשֻׁעַ, זַעֲה אִיךְ הָאָב אִין דִּינֶע הָאנֶד גַּענֶעבֶען וַיִּרְחוּ אֹנֶדֶר אִיהֶר מֶלֶךְ,
 אֹנֶדֶר דִּיא שְׁטאַרקֶע חֵילִים לִיט: 3 אֹנֶדֶר אִיהֶר זֶאלֶט אַרומֶרִינגֶעלן דִּיא שְׁטאַט,
 אַלֶע מֶלְחָמָה לִיט זֶאלֶען אַרומֶרִינגֶעלן דִּיא שְׁטאַט אִיין כָּאָל; אזוי זֶאלֶט דוּא
 מַהוּן זַעקס טַעג: 4 אֹנֶדֶר זִיבֶען כֹּהֲנִים זֶאלֶען מַרְאָנֶען זִיבֶען שׁוֹפָרוֹת פֿון ווִיר
 דָּערס פֿאַר דָּעם אָרוֹן, אֹנֶדֶר אִין דָּעם זִיבֶענטֶען טֶאָג זֶאלֶט אִיהֶר אַרומֶרִינגֶעלן
 דִּיא שְׁטאַט זִיבֶען כָּאָל, אֹנֶדֶר דִּיא כֹהֲנִים זֶאלֶען בִּלאַזֶען מִיט דִּיא שׁוֹפָרוֹת:
 5 אֹנֶדֶר עַם וועט זֵיין, ווען מֶעַן וועט לֶאנֶג בִּלאַזֶען מִיט דָּעם הָאָר, פֿון דָּעם ווִידֶער,
 ווען אִיהֶר וועט הערען דָּאס קוֹל פֿון שׁוֹפָר, אזוי זֶאל דָּאס גַּאנצע פֿאלק אוֹיפֶהֵיבֶען

א גרוים בעשרי יוא, אונד דיא מויערן פון דער שטאט וועלען הינטער זיך איינפאלן, אונד דאס פאלק וועט ארויסגיין איינליכער פאר זיך: 6 אונד יהושע בן נון האט גערופען דיא פֿהנים, אונד ער האט צו זייא געזאגט, הייבט אויף דעם אַרֶון הברית, אונד זיבען פֿהנים זאלען טראגען זיבען שופרות פון ווידער פאר דעם אַרֶון פון דעם האר: 7 אונד ער האט געזאגט צו דעם פאלק, גייט אריי בער אונד רינגעלט ארום דיא שטאט, אונד דער וואס איז געוואפענט, זאל אריבערגיין פאר דעם אַרֶון פון דעם האר: 8 אונד עס איז אזוי געווען וויא יהושע האט געזאגט צום פאלק, אונד דיא זיבען פֿהנים וואס האבען געטראגען זיבען שופרות פון ווידער פאר דעם האר, זענען אריבערגעגאנגען, אונד זייא האבען געבלאזען מיט דיא שופרות, אונד דער אַרֶון ברית פון דעם האר איז וויא נאכגעגאנגען: 9 אונד דיא געוואפענטע זענען געגאנגען פאר דיא פֿהנים וואס האבען געבלאזען דיא

הרועה גדולה וגפלה חומת העיר תחתיה ועלי העם
 6 אש נקדו: וקרא יהושע בדתן אל הכהנים ואמר
 אללם שאו את ארון הברית ושבעה כהנים שאו שבעה
 7 שופרות ויבלים לפני ארון יהוה: ואמר אל הכהנים
 עברו וטבו את העיר ותחלו עבר לפני ארון יהוה:
 8 ויהי כאשר יהושע אל הכהנים ושבעה כהנים ושאם
 שבעה שופרות ויבלים לפני יהוה עברו ותקעו
 9 בשופרות וארון יהוה הלך אחריהם: ותחלו
 הלך לפני הכהנים ותקעו השופרות ותמאסף הלך אחרי
 הארון הלך ותקעו בשופרות: ותחדעם צה יהושע
 לאמר לא תרעו ולא תשמעו את קולכם ולא ירא
 מפניכם דבר עד יום אמרי אליכם הרעו ויריעתם:
 11 ויסב ארון יהוה את העיר הקף פעם אחת ויבאו הכהנים
 12 תלתי במחנה: וישכם יהושע בבקר ושא הכהנים
 13 את ארון יהוה: ושבעה כהנים ושאם שבעה שופרות
 ויבלים לפני ארון יהוה הלכים הלך ותקעו בשופרות
 ותחלו הלך לפני הכהנים ותמאסף הלך אחרי ארון יהוה
 14 הלך ותקעו בשופרות: וטבו את העיר ביום השני
 פעם אחת וישבו במחנה בה עשו ששת ימים:
 15 ויהי ביום השביעי וישכמו בעלות השחר ויסבו
 את העיר במשפט יהוה שבע פעמים רק ביים יהוה
 16 סבבו את העיר שבע פעמים: ויהי בפעם השביעית
 תקעו הכהנים בשופרות ואמר יהושע אל הכהנים
 17 הרעו קרעו יהוה לכם את העיר: ותהיה העיר
 תרס היא וכל אשר בה לדנה רק רחב הוזהרה
 תהיה היא וכל אשר אתה בתי כי תבא אתה את
 18 המלאכים אשר שלחתי: וידיאם שמרו מזה חרם

שופרות, אונד דיא פערזאמעלטע זענען געגאנגען הינטער דעם אַרֶון, ביא דעם גיין האבען זייא געבלאזען מיט דיא שופרות: 10 אונד דעם פאלק האט יהושע געבאטען אזוי צו זאגען, איהר זאלט נישט שרייען אונד איהר זאלט נישט הערען לאזען אייער קול, אונד עס זאל גיין ווארט אויס אייער מויל ארויסגיין ביז צו דעם טאג וואס אייך וועל אייך זאגען אז איהר זאלט שרייען: 11 אונד דער אַרֶון פון גאט האט ארום גערינגעלט דיא שטאט איין מאל, אונד זייא זענען געקומען אין דער מחנה, אונד זייא האבען גענעכטיגט אין דער מחנה: 12 אונד יהושע איז אויפגעשטאנען אין דעם פרייהמארגען, אונד דיא פֿהנים האבען געטראגען דעם אַרֶון פון גאט: 13 אונד דיא זיבען פֿהנים וואס האבען געטראגען דיא זיבען שופרות פון ווידער פאר דעם אַרֶון פון דעם האר, זענען געגאנגען אונד האבען געבלאזען מיט דיא שופרות, אונד דיא געוואפענטע זענען פאר וויא געגאנגען, אונד דיא פערזאמעלטע זענען געגאנגען הינטער דעם אַרֶון פון דעם האר, ווען וויא זענען געגאנגען האבען זייא געבלאזען מיט דיא שופרות: 14 אונד זייא האבען דיא שטאט ארוםגערינגעלט דעם אנדערן טאג איין מאל, אונד זייא האבען צוריקגעקערט צו דער מחנה, אזוי האבען זייא געטוהן זעקס טעג: 15 אונד עס איז געווען אין דעם זיבעטען טאג, אזוי זענען וויא פריה אויפגעשטאנען ווען דער מארגענשטערן איז אויפגעגאנגען, אונד זייא האבען דיא שטאט ארוםגערינגעלט נאך דעם דאזיגען שטייגער, זיבען מאל; נור דעמועלביגען טאג האבען וויא ארוםגערינגעלט דיא שטאט זיבען מאל: 16 אונד עס איז געווען ווען דיא פֿהנים האבען געבלאזען מיט דיא שופרות דאס זיבעטע מאל, אזוי האט יהושע געזאגט צו דעם פאלק שרייט, ווארן גאט צו אייך גענעבען דיא שטאט: 17 אונד דיא שטאט זאל אין חרם געלייגט ווערען, זיא אונד אלעס וואס איז אין איהר צו גאט, נור רחב דיא שפייערין זאל בלייבען לעבען, זיא, אונד אלע וואס זענען ביא איהר אים הויה, ווייל זיא האט געהאלטען דיא מרגלים, וואס מיר האבען ארויסגעשיקט: 18 גייערט איהר זאלט אייך היטען פאר דעם פערריחרם/שען

פדתינו ולקחתם מן החרם ושמם את-מקדו
 ישראל לחרם ועברתם אותו: וכל בסקף וכל
 נחשת וכל קדש הוא ליהוה אוצר דהו: וכו': וירע
 דאם וחקקו בשופרות ויהי כשלע העם את-קול השופר
 מרעו העם תרועה גדולה ותפל כחומה תחמה ויעל
 העם העירה איש נגדו ולקדו את-העיר: ויחרימו את-
 כל אשר בעיר מאיש ועד-אשה מנער ועד-זקן ועד שור
 ושה וחסור לפתחיה: ולשנים האנשים המרגלים את-
 הארץ אמר יהושע באו בית-האשה הזוהי והציאו
 משם את-האשה ואת-כל-אשר-לה כאשר נשבעתם
 לה: וכו': והנערים המרגלים וציאו את-הרב ואת-
 אביו ואת-אמה ואת-אחיה ואת-כל-אשר-לה ואת כל
 משפחתה: והציאו נעיהם מחון למחנה ישראל: והעיר
 שרפו באש וכל-אשר-בה רק: ובסקף ותקב וכל
 הנחשת והכלל נתן אוצר בית-היהוה: ואת-הרב הזוהי
 ואת-בית אביו ואת-כל-אשר-לה היתה יהושע ותשב
 בקרב ישראל עד היום הזה כי החביאה את-המלכים
 אשר-שלח יהושע לרגל את-היהוה: וישבע יהושע
 בעת ההיא לאמר ארור האיש לפני יהוה אשר יקום
 ויבנה את-העיר הזאת את-יריחו בכל יום ויבנה ויבנה
 יצב דלתיה: ויהי יהוה את-יהושע ויהי שמו
 גדל-הארץ:

ז

ומשל בן-ישראל משל בחרם וחקקו עמו בדרבמו
 בחדרי בחדר למטה יהוה מן-החרם וחרצו יהוה
 בבני ישראל: ומשל יהושע אנשים מרדו העי
 אשר עשיית און מקדש לבית-אל ואמר אליהם
 לאמר עלו ויגדלו את-הארץ ויעלו האנשים ויגדלו את-

ארוים פון דארט דאס טייב אונד אלעס וואס געהערט צו איהר, אזוי וויא איהר האט
 צו איהר געשוואוירען: 23 אונד דיא יונגען, דיא אויסגעהער זענען געקומען, אונד
 האבען ארויסגעברענגט רחב, אונד איהר פאטער, אונד איהרע מוטער, אונד איהרע
 ברודער, אונד אלעס וואס געהערט צו איהר; אונד איהרע גאנצע משפחה האבען
 וויא ארויסגעברענגט, אונד וויא האבען וויא ארויסגעפיהרט אויסגעוויינט פון דער
 מחנה פון ישראל: 24 אונד דיא שטאט, אונד אלעס וואס וואר אין איהר, האבען
 וויא געברענגט מיט פייער, נור דאס זילבער אונד דאס גאלד, אונד דיא קופערנע
 אונד אייזערנע פלים האבען וויא אריינגעגעבען אין דעם אוצר פון דעם הויז פון גאט:
 25 אונד רחב הזונה, אונד דאס הויזגעזינד פון איהר פאטער, אונד אלעס וואס גע-
 הערט צו איהר האט יהושע געלאזט לעבען, אונד זיא האט געוואוינט צווישען ישראל
 ביז צו דעם היינטיגען טאג; ווייל זיא האט געהאלטען דיא מרגלים וואס יהושע האט
 געשיקט אויסגעזעהען וריחו: 26 אונד יהושע האט צו דערזעלבנער צייט געשוואויר
 רען אונד האט געזאגט, פערשאלטען זאל זיין דער מאן פאר גאט וואס וועט
 אויפשטיין אונד אויפבויען דיעז שטאט וריחו, מיט זיין (בכור) עלצטען זוהן זאל ער
 דעם גרונד לינגען, אונד מיט זיין יונגסטען זוהן זאל ער איהרע טירען אויפשטעלען:
 27 אונד דער האר איז געוועזען מיט יהושע, אונד מען האט פון איהם געהערט אין
 דעם גאנצען לאנד:

קאפיטעל ז

1 אונד דיא קינדער ישראל האבען געפעלשט א פעלשוונג אין דעם חרם, ווארין עקן
 זוהן פון פרמי, זוהן פון וברד, זוהן פון ורח פון דעם שבט יהודה, האט גענומען
 פון דעם חרם, אונד דער צארן פון דעם האר גאט האט געגרימט איבער דיא קינדער
 ישראל: 2 אונד יהושע האט געשיקט מענער פון וריחו קיין עי, וואס איז בייא בית און
 אן דער מורח-זייט פון בית-אל, אונד ער האט צו וויא געזאגט אזוי צו זאגען, גייט ארויף
 אונד זעהט אויס דאס לאנד, אונד דיא מענער זענען ארויפגעגאנגען אונד האבען אויסגעזעהען

עי: 3 אונד זיין זענען צוריקגעקומען
צו יהושע, אונד זיין האבען צו איהם
געזאגט, לאז נישט דאס גאנצע פאלק
ארויפגיין, נישט אן ערד פון צוויי
טויזענד מאן אדער דריי טויזענד מאן
זאלען ארויפגיין אונד שלאגען ער דא
זאלסט נישט דארט אהין בעמיהען דאס
גאנצע פאלק, ווארין זיין זענען ווייניג:
4 אונד עס איז דארטען ארויפגעגאנגען
פון דעם פאלק אן ערד פון דריי
טויזענד מאן, אבער זיין זענען אנט-
לאפען פאר דיא לייט פון עי: 5 אונד
דיא לייט פון עי האבען פון זיין גע-
שלאגען זעקס אונד דרייסיג מאן, אונד
זיין האבען זיין נאכגעיאגט פאר דעם
טויזער ביו מין שברים, אונד זיין האבען
זיין געשלאגען ביים ארויפגעגיין, אונד
דאס הארץ פון דעם פאלק איז צוגאנגען
אונד איז געווארען וויא וואסער: 6 אונד
יהושע האט צוריסען זיינע קליידער,
אונד ער איז געפאלען מיט זיין פנים
אויף דער ערד פאר דעם ארון פון גאט,
ביו אבער, ער אונד דיא עלצטע פון
ישראל, אונד זיין האבען ארויפגעלייגט
שטויב אויף זייער קעפ: 7 אונד יהושע
האט געזאגט, אף מין האר, גאט!

3 הקי: נישטו אלדוועט וואמרו אלדו אלדו כל דעם
באלפים איש איש כשלשת אלפים איש יעלו וכו' ארד
4 הקי: אלדוועט נשמה אדלדל דעם כי מטט הקוה: נעלו
בדדעם נשמה בשלשת אלפים איש וכו' לפי אנשי
ה הקי: וכו' מלם אנשי העי בשלשים נשמה איש וכו' דרדום
לפי השער עד השברים וכו' במורד וכו' לכבדעם
6 וכו' למים: וקדע יהושע שמלחו ופל עלפיו ארצה
לפי ארון דיה עד הערב הוא וקע ישראל נעלו עפר
7 על דראשם: וואמ יהושע אדלו ארד דיה למה העברת
העבר אתהעם הך אתהרדן לתת אתם ביד האמרי
8 להאבדו וכו' הואלו נשכ בעבר דהרדן: כי ארץ מה
9 אמר אתר אשר הפך ישראל ערף לפי ארץ: ושמעו
הכנעני וכל ישיב הארץ ונסבו עליו והכריתו את-
10 שמי מן הארץ ומדתעשה לשמך הגדול: וואמ
יהוה אלדוועט קם לך למה זה אתה נפל על-פך:
11 הקא ישראל וגם עברו את-ביתוי אשר ציתו אותם
וגם לקחו מן-החרם וגם נגבו וגם כחשו וגם שמו
12 בכליהם: ולא וכו' בני ישראל לקום לפי איהם
ערף ופל לפי איהם כי הו לחרם לא אסוף לחיות
13 עמכם אמלא משמרו החרם מקרבכם: קם קדש את-
העם וואמרת התקדשו למחר כי מה אמר דיה אלדו
ישראל חרם בקרבך ישראל לא תוכל לקום לפי
14 איהך עד-הסירכם החרם מקרבכם: וקרבכם בקר
לשבתכם ויהו השבט אשר-ילכדו יהוה יקרב
למשפחות ומשפחה אשר-ילכדה יהוה מקרב לבתים
ט תלכות אשר ילכדו יהוה יקרב לבתים: ויהו הגלד
בחרם ישרף באש אתו ואת-כל-אשר-ילו כי עבר את-

פארנואס האסט דא געמאכט איבערפארען
אונס צו איבערגעבען אין דיא האנד פון דעם
אמורי אונס אומצוגעגענען, הלוואי
העמען מיר דאך געוואלט בלייבען אויף דער
אנדערע זייט פון דעם ירדן! 8 איך
בעט, מין האר, וואס זאל איך זאגען, נאכדעם אז
ישראל האט דעם ריקען אומד
געקערקט פאר זיינע פינד? 9 אונד ווען דיא
בנענים, אונד אלע איינזואיגער פון
דעם לאנד וועלען עס הערען אזוי וועלען זיין
אונס ארויפגינגעלן, אונד וועלען פער-
שניידען אונזער נאמען פון דער ערד, אונד
וואס וועסט דא טהון צו דיין גרויסען
נאמען? 10 אונד גאט האט געזאגט צו
יהושע, שטיי דאך אויף! פארנואס ביזט
דא געפאלען אויף דיין פנים? 11 ישראל האט
געזינדיגט, זיין האבען אויף עובר
געוועזען מין בונד וואס איך האב זיין געזאגט,
אונד זיין האבען אויף געליקענט, אונד
זיין האבען עס אויף אריינגעלייגט אין זייער
פליס: 12 דארום האבען דיא קינדער
ישראל נישט געקענט בעשטיין פאר זייער
פינד, דעם ריקען וועלען זיין קערען פאר
זייער פינד, ווארין זיין זענען געווארען צום
חרם, איך וועל נישט מעהר מיט אייך
זיין, ווען איהר וועט נישט פערשילגען דעם
חרם פון צווישען אייך! 13 שטיי אויף,
הייליג דאס פאלק, אונד דא זאלסט זאגען,
הייליגט אייך אויף מארגען; ווארין אזוי
זאגט דער האר, דער גאט פון ישראל, א
חרם איז צווישען דיר, ישראל! דא קענסט
נישט בעשטיין פאר זיינע פינד ביז דער
חרם איז אפגעטהון פון צווישען אייך:
14 אונד איהר זאלט געגעבען מארגען אין
דער פריה גאך איירע שבטים, אונד
עס וועט זיין דער שבט וואס גאט וועט
געצויינגען דער זאל גענעהען גאך
זיינע משפחות, אונד דיא משפחה וואס
גאט וועט געצויינגען זאל גענעהען
גאך דעם הויזגעזינד, אונד דאס הויזגעזינד
וואס גאט וועט געצויינגען זאל גענעהען
גאך דיא מענער: 15 אונד עס וועט זיין אז
דער וואס וועט ווערען בעצויינגען אין דעם
חרם דער זאל פערברענט ווערען אין דעם
פייער, ער, אונד אלעם וואס געהערט צו איהם,
ווייל ער האט עובר געוועזען אויף

16 ברית דתה וברעשה נכלה בישראל: משכם יהושע
 בבקר נקרב את־ישראל לשכמו ולכד שבט יהודה:
 נקרב את־משפחת יהודה ולכד את משפחת הורדי:
 נקרב את־משפחת הורדי לנכדים ולכד וקרי: נקרב
 את־ביתו לנכדים ולכד עין בנכדיו כדוקדי בנכר
 למטה יהודה: ויאמר יהושע אלעזר בני שומעא כבוד
 לדתה אלתי ישראל ותדלו תודה תודנא לי מה עשית
 אלהיבחד ממני: תען עבן את־יהושע ואמר אמנה כ
 אנכי הפאתי לדתה אלתי ישראל וקזאת עשיתי:
 ואראה בשלל אהרת שבער אלה טובה ומאתים שקלים
 כסף ולשון זהב אחד חמשים שקלים משקלו ואחמסם
 ואקחם והגם ממנים כארץ בנותך הארץ והכסף תחתיה:
 22 משלח יהושע מלאכים ורעו האהלה ויהי ממנה
 באהלו והכסף תחתיה: ונקחם מתוך האהל ויבאים
 אל־יהושע ואל כלבני ישראל ויצקם לפני דתה:
 24 ונקח יהושע את־עבן בן־ורח ואת־הכסף ואת־האהרת
 ואת־לשון הנחב ואת־כנזיו ואת־בגדיו ואת־שוריו ואת־
 חמורו ואת־צאנו ואת־האהלו ואת־כל־אשר לו ואת־
 ישראל עמי ויעלו אתם עמם עכור: ויאמר יהושע מה כח
 עכרתם עקרתי דתה ביום הזה ונרמז אתי כל־ישראל
 אבן וישרפו אתם באש ויסקלו אתם באבנים: ונקחו
 26 עליו גל־אבנים גדול עד היום הזה וישב דתה מחרון
 אפו עליהם קרא שם המקום ההוא עמק עכור עד
 היום הזה:

דעם ברית פון גאט; אונד ווייל ער האט
 געטהון א שלעכטע זאך אין ישראל:
 16 אונד יהושע איז אויפגעשטאנען אס
 פריה מארבען, אונד ער האט געמאכט
 גענעהנען ישראל גאך ויירע שבטים,
 אזוי איז געצווינגען געווארען דער שבט
 יהודה: 17 אונד ער האט געמאכט גע-
 נעהנען דיא משפחה פון יהודה, אונד
 ער האט געצווינגען דיא משפחה פון
 ורח, אונד ער האט געמאכט גענעהנען
 דיא משפחה פון ורח גאך דיא מענער,
 אונד ער האט געצווינגען וברדי: 18 אונד
 ער האט געמאכט גענעהנען ויין הויז
 געווינד גאך דיא מענער, אונד ער האט
 געצווינגען עכן וזהן פון פרמי, וזהן פון
 וברדי וזהן פון ורח פון דעם שבט יהודה:
 19 אונד יהושע האט געזאגט צו עכן,
 מיין וזהן! איך געט דיר, גיב נון כבוד
 צו דעם האר, דעם גאט פון ישראל,
 אונד וייא מתודה, אונד זאג נון צו מיר
 וואס דוא האסט געטהון, געהאלט עס
 נישט פון מיר: 20 אונד עכן האט גע-
 ענטפערט צו יהושע אונד האט געזאגט,
 פארטאקער, איך האב געזינדיגט, קענען
 דעם האר, דעם גאט פון ישראל, ווארן
 אזוי אונד אזוי האב איך געטהון:

ח

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֲלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ כֹּחַ עִמָּךְ *
 אַתְּ כָל־עַם הַמִּלְחָמָה וְקוֹם עִלָּה הָעַר רָצוּהוּ וְנִתְּנִי בְּיָדְךָ

21 ווען איך האב געזעהן אונטער דעם רויב א שיינעם מאנטעל פון שנער, אונד
 צווייא הונדערט שקלים זילבער, אונד א צונג (שטאנג) גאלד, ויין געוויכט איז גע-
 וועזען פופציג שקלים, אזוי האב איך וייא געגליקט, אונד איך האב וייא צוגענומען,
 אונד זעה, וייא זענען געהאלטען אונטער דער ערד אין דער מיטען פון דעם געצעלט,
 אונד דאס זילבער איז דארונטער: 22 אונד יהושע האט געשיקט שלוחים, אונד וייא
 זענען געלאפען צו דעם געצעלט, אונד נון עס איז געוועזען געהאלטען אין ויין
 געצעלט, אונד דאס זילבער איז געוועזען דארונטער: 23 אונד וייא האבען וייא
 גענומען פון דער מיטען פון דעם געצעלט, אונד וייא האבען וייא געבראכט צו
 יהושע, אונד צו אלע קינדער ישראל, אונד וייא האבען וייא אנדערגעלייגט פאר
 גאט: 24 אונד יהושע האט גענומען עכן, וזהן פון ורח, אונד דאס זילבער, אונד
 דעם מאנטעל, אונד דיא צונג גאלד, אונד ויינע וזהן, אונד ויינע מענטער, אונד ויינע
 אקסען אונד ויינע אייזעל, אונד ויינע שאף, אונד ויין געצעלט אונד אלעם וואס האט
 צו איהם געהערט, אונד גאנץ ישראל מיט איהם, אונד וייא האבען וייא ארויפ-
 געבראכט אין דעם טהאל עכור: 25 אונד יהושע האט געזאגט, וואס האסט
 דוא אונס געטריבט? גאט זאל דיר געטריבען דעם היינטיגען טאג; אונד גאנץ
 ישראל האט איהם געשטייגט מיט שטיינער, אונד וייא האבען וייא פערברענט
 מיט פייער, אונד וייא האבען וייא געשטייגט מיט שטיינער: 26 אונד וייא
 האבען איבער איהם אויפגעשטעלט א גרויסען הויפען שטיינער, ביי צום
 היינטיגען טאג; אזוי האט זיך דער האר אפגעקערט פון ויין גרימזארן;
 דארום האט מען גערופען דעמועלינגען ארט עמק עכור ביי אויף דעם
 היינטיגען טאג:

קאפיטעל ח

1 אונד גאט האט געזאגט צו יהושע, דוא זאלסט נישט קיין מורא האבען, אונד
 דוא זאלסט נישט שרעקען, נעם מיט דיר דאס באנצע פאלק פון דער מלחמה
 אונד שטייט אויף, אונד גיט ארויף קיין עי, זעה, איך האב געגעבען אין דיינע האנד

דעם מלך פון עי, אונד זיין פאלק, אונד
 זיינע שטאט, אונד זיין לאנד: 2 אונד
 דא זאלסט טהון צו עי אונד צו איהר
 מלך אזוי וויא דא האסט געטהון צו
 ירוחו אונד צו איהר מלך; נור איהר
 רויב אונד איהרע בהמות זאלט איהר
 אייך רויבען; מאך דיר א לויגערשטעל
 הינטער דער שטאט: 3 אונד יהושע
 איז אויפגעשטאנען, אונד דאס גאנצע
 מלחמה פאלק ארויף צו גיין קיין עי;
 אונד יהושע האט אויסדערנוויילט דרייסיג
 טויזענד מאן, דיא שטארקסטע פון דעם
 חיל, אונד האט זייא אהינגעשיקט ביא
 נאכט: 4 אונד ער האט זייא געבאטען
 אונד געזאגט, זעהט, איהר זאלט לויכען
 ביא דער שטאט, הינטער דער שטאט,
 איהר זאלט ניט זעהר נויט זיין פון דער
 שטאט, אונד איהר זאלט אלע פאר-
 בערייטעט זיין: 5 אונד איך אונד דאס
 גאנצע פאלק וואס איז מיט מיר וועלען
 נאכנט קומען צו דער שטאט, אונד עס
 וועט זיין ווען זייא וועלען ארויסגיין אונס
 ענטקעגען אזוי וויא צום ערשטען מאל,
 וועלען מיר פאר זייא אנטלויפען: 6 אונד
 זייא וועלען הינטער אונס ארויסגיין, ביז
 מיר וועלען זייא האבען אנועקגעצויגען
 פון דער שטאט, ווארן זייא וועלען זאגען, זייא
 אנטלויפען פאר זייא אנטלויפען: 7 אונד
 איהר זאלט אויפשמיי-
 פון אייגער לויגער-אָרט אונד איהר זאלט
 איינגעמען דיא שטאט, ווארן דער האר, אייגער
 גאט וועט זייא געבען אין אייגער האנד: 8
 אונד עס וועט זיין ווען איהר וועט דיא שטאט
 איינגעמען, אזוי זאלט איהר זיא אָנצינדען מיט
 פייגער, גאך דעם ווארט פון גאט זאלט
 איהר עס טהון, זעהט, איך האב עס אייך
 געבאטען: 9 אונד יהושע האט זייא אהינגעשיקט,
 אונד זייא זענען געגאנגען צו דעם לויגער-אָרט,
 אונד זייא זענען געבליבען צווישען בית-
 אל אונד צווישען עי, אן דער מערב זייט פון עי;
 אונד יהושע האט געעכטטיגט דיעלביגע
 נאכט צווישען דעם פאלק: 10 אונד יהושע איז
 אין דער פריה אויפגעשטאנען, אונד האט
 געמוסטערט (אָדער געציילט) דאס פאלק, אונד
 ער איז ארויפגעגאנגען אונד דיא עלצטע
 פון ישראל, פאר דעם פאלק קיין עי: 11
 אונד דאס גאנצע מלחמה פאלק וואס איז מיט
 איהם געוועזען, זענען ארויפגעגאנגען אונד
 האבען זיך געענהנט, אונד זענען געקומען
 ענטקעגען דער שטאט, אונד האבען זיך
 געלאגערט אן דער צפון זייט פון עי, אונד דאס
 טהאל איז געוועזען צווישען זייא אונד צווישען
 עי: אן דער מערב זייט פון דער שטאט: 13
 אונד דאס פאלק האט זיך געטהון (אָנברייטען),
 דיא גאנצע מחנה וואס איז געוועזען אן
 דער צפון זייט פון דער שטאט, אונד דיא לויגער
 אן דער מערב זייט פון דער שטאט; אונד
 יהושע איז געגאנגען דיא דאזיגע נאכט
 אין דער מיטען פון דעם טהאל: 14 אונד
 עס איז געוועזען ווען דער מלך פון עי
 האט עס דערזעהען, אזוי האבען זייא זיך
 געאיילט, אונד זענען פריה אויפגעשטאנען,
 אונד דיא שטאט-לייט זענען ארויסגעגאנגען
 אנטקעגען ישראל צו דער מלחמה, ער
 אונד זיין גאנץ פאלק, צו דער געשטימטע
 צייט פאר דעם פלוג, אָבער ער האט
 ניט געוואוסט אז א לויגער איז פאר
 איהם פעררהאנדען הינטער דער שטאט: 15
 אונד יהושע אונד גאנץ ישראל האבען
 זיך געלאזט פאר זייא שלאגען, אונד
 זייא זענען אנטלאפען אין דער מדבר
 אריין: 16 אונד דאס גאנצע פאלק וואס איז
 געוועזען אין דער שטאט איז צוואמען
 גערופען געווארען אז זייא זאלען זייא
 נאכגאנגען, אונד זייא האבען יהושע
 נאכגעיאגט, אונד

2 איהר מלך ה' ואתעמו ואתעירו ואתארצו ועתה
 ל' ולמלכה כאשר עשית לירחי ולמלכה רק-שללה
 3 ובהמחה תביו לכם שום-לך ארב לעיר מאחרתי: וקם
 יהושע וכלעם המלחמה לעלות הע' ובחר יהושע
 4 שלשים אלף איש נגדיו החיל וישלחם ללחי: ויצו
 אתם לאמר דא אתם ארבים לעיר מאחרי העיר אל-
 5 תרחיקו מן העיר מאד דודתם כלכם נכנס: ואני וכל
 העם אשר אתי נקרב אל העיר וה'ה בראצו לקראתנו
 6 כאשר בראשנה ונסט לפניכם: ונצאו אחריו עד
 התיקנו אותם מן העיר כי יאמרו נסים לפנינו כאשר
 7 בראשנה ונסט לפניכם: ואתם תלכו מהאורב והורשתם
 8 את העיר ותחנה ויהו אליהם בידכם: וה'ה בחפשיכם
 את העיר תצו את העיר כאשר בדרך ויהו תשאו ראו
 9 צויתו אתכם: וישלחם יהושע וכלו אל-המארב וישבו
 בין בית-אל ובין הע' מים לע' וכל יהושע בלילה והוא
 10 בחד העם: וישכם יהושע בבקר ויפקד את העם
 11 ויעל הוא וקני ישראל לפני העם הע': וכל העם
 המלחמה אשר אתו עלו וישבו ויבאו עד העיר ויהו
 12 מצפן לע' וה'ה בין ובין הע': ויפקד בהמשת אלפים
 איש וישם אותם אורב בין בית-אל ובין הע' מים לעיר:
 13 וישבו העם את-קלדימחנה אשר מצפן לעיר ואת-
 עקבו מים לעיר ויגף יהושע בלילה והוא בחד העם:
 14 ויהו בראות מן העיר וימרו וישכמו ונצאו אנשי העיר
 לקראת ישראל למלחמה הוא וכל עמו למועד לפני
 15 העיר והוא לא ידע ברארב לו מאחרי העיר: ויגשו
 16 יהושע וכל ישראל לפניכם ונסט ה'ה במדבר: ויגשו
 כל העם אשר בעיר לדרך אחרתם וירדפו אחרי יהושע

עבדיהוֹתֵי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכַתּוּב בְּסֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה׃
 מִכּוּחַ אֲבָנִים שְׁלֵמֹת אֲשֶׁר לֹא־הָעִנְתָּ עֲלֵיהֶן בְּרוּל וְעָלוּ
 עָלֵיוּ עֹלֹת לַיהוָה וַיִּכְבּוּהוּ שְׁלֵמִים׃ וַיִּכְתְּבִישָׁם עַל־הָאֲבָנִים
 אֵת מִשְׁנֵה תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר כָּתַב לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְכָל־
 יִשְׂרָאֵל וְכָל־יִשְׁמָרָם וְשִׁמְעֹנִי עַמֻּדִים מִתָּה וּמִנֶּחָד וּ
 לֵאמֹר מִדְּהַבִּים הַלֵּלִים נִשְׂאִי׃ אַרְצוֹ בְּרִית־יְהוָה כִּנֹּר
 בְּאֹרֶחַ חַצְיוֹ אֶל־מִל הַרְגִידוּם וַיַּחֲצִיו אֶל־מִל הַרְעִיבֵל
 כְּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עַבְד־יְהוָה לִבְרֹךְ אֶת־הָעָם יִשְׂרָאֵל
 בְּרֹאשֹׁתָם׃ וַאֲחֵרֵיהֶן קָרָא אֶת־בְּלִדְדֵי הַתּוֹרָה הַבְּרָכָה
 לֵאמֹר לֵהֲלֵלָהּ בְּכָל־הַכְּתוּב בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה׃ לֹא־יִהְיֶה דָבָר מִכָּל
 אֲשֶׁר־צִוָּה מֹשֶׁה אֲשֶׁר לֹא־קָרָא יְהוֹשֻׁעַ עַד כָּל־הַקֵּל
 יִשְׂרָאֵל וְהַנָּשִׁים וְהַנָּר וְהַנָּר הַלֵּלָהּ בְּקִרְבָּם׃

ט

א וְהָיָה כְּשֶׁמַּע כָּל־הַמַּלְכִּים אֲשֶׁר בְּעַמֵּי הָעָרִים בְּהָר
 וּבְשִׁפְלָה וּבְכָל חֹף הָיָה הַדּוּל אֶל־מִל הַלְבֹּנָן הַחֲתִי
 בְּהַמֶּלֶךְ הַנִּשְׁנִי הַפְּדִי הַחִי וְהַיּוֹסִי׃ וַיִּתְּקֶנּוּ הָחִי
 לְהַלְתָם עַם־יִשְׂרָאֵל פֶּה אֶחָד׃ וְהַשְׁבִּי
 נִבְעֵן שָׁמַע אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ לִירְדוֹ וְלָעִי׃ וַיַּעֲשֵׂה
 נִסֵּי־הַמָּוֶה בְּעַרְמָה הַלְבִי וַיַּצְטִיר וַיִּקְרֹא שְׁקִים בָּלִים
 לְחַמְדִּיתִים וְנִאֲדוּתִים וְלִים וּמִבְּקָשִׁים וּמִקְרָרִים׃ וַיַּעֲלֹת
 בָּבוֹת וּמִסְלֹאוֹת בְּרִגְלֵיהֶם וּשְׁלֵמֹת בָּבוֹת עֲלֵיהֶם וְכָל־
 לֶחֶם צִידִם וְכֶסֶף וְהָיָה וְקָרָם׃ וַיִּלְכוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֶל־
 הַמַּחֲנֶה וַיִּלְלֵה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וְאֵל־אֵישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאֲרָץ
 יְרֻחוֹהָ בָּאוּ וַעֲמָה בְּתַרְלֵט בְּרִית׃ וַיֹּאמְרוּ אֵישׁ־
 יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֵלִי בְּקִרְבִּי אֶתָּה יוֹשֵׁב וְאֶתְּ אֶתְּרֹת־
 לֶךְ בְּרִית׃ וַיֹּאמֶר אֶל־יְהוֹשֻׁעַ עַבְדְּךָ אֶתָּה וְאֵמֶי
 אֵלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ מִי אֵתָּה וַעֲמָה תִּבְרָא וְהַמֶּלֶךְ אֵלָיו

ט

נִאֲכָדְעָם הָאֵם עַר פֶּאֶרְבַּע־לֵינִים אֵלַע וְעַרְמָטֶר פִּון דְּעַר תּוֹרָה דִּיא בְּרָכָה אֹנֶד דִּיא
 קָלְלָה אֵלַעס אַזִּי וְיִיא עִם שְׁמִיט נַעֲשִׂירִבֶּעַן אִין דְּעַם סָפֶר תּוֹרָה׃ 35 עִם אִיז נִיט
 נַעֲוִיעִזֶּעַן אִיין וְיִארט פִּון אֵלַעס וְיִיא מֹשֶׁה הָאֵם נַעֲבֹאטֶען וְיִיא יְהוֹשֻׁעַ הָאֵם נִיט
 נַעֲלִינִים פֶּאֶר דְּעַר גִּאנְצֶער פֶּערזאַמלונג פִּון יִשְׂרָאֵל אֹנֶד דִּיא וְיִיבֶער אֹנֶד דִּיא
 קִלִּינֶע קִינדֶער, אֹנֶד דְּעַם פֶּרַעמֶדֶען (גַּר) וְיִיא אִיז אַרומֶגעגאַנֶען צוֹיִשֶׁען וְיִיא׃

קאפיטעל ט

1 אֹנֶד עִם אִיז נַעֲוִיעִזֶּעַן וְעַן אֵלַע מַלְכִּים וְיִיא עִנְעֵן נַעֲוִיעִזֶּעַן אִיף דְּעַר אַנְדֶּערֶער
 וְיִיא יְרֹד, הָאֲבֶען נַעֲהֶערט אִין דְּעַם נַעֲבִירָג אֹנֶד אִים נִידֶערנֶען (טֶהאַל), אֹנֶד אִים
 גִּאנְצֶען בְּאַרְטֶען פִּון דְּעַם גִּרוֹסֶען יִם, קַענַענאַיבֶּער דְּעַם לִבְנוֹן, דְּעַר חֲתִי, אֹנֶד דְּעַר
 אַמֶּרִי דְּעַר גִּנְעִי דְּעַר פִּרוֹז, דְּעַר חִי אֹנֶד דְּעַר יְבוּסִי׃ 2 אַזִּי הָאֲבֶען וְיִיא יִיף
 צוואמֶען פֶּערזאַמֶּעלט מַלְחָמָה צו הָאֲלֶטֶען מִיט יְהוֹשֻׁעַ אֹנֶד מִיט יִשְׂרָאֵל, וְיִיא אִינֶע
 חֲבָרוּתָה׃ 3 אֹנֶד וְעַן דִּיא בַּעֲוֹאִינֶער פִּון גִּבְעוֹן הָאֲבֶען נַעֲהֶערט וְיִיא יְהוֹשֻׁעַ הָאֵם
 גִּבְעוֹהֶן צו יְרֻחוֹ אֹנֶד צו עִי׃ 4 אַזִּי הָאֲבֶען וְיִיא אִיף גִּבְעוֹהֶן מִיט שְׂאֵלֶק־הִיט, אֹנֶד
 וְיִיא עִנְעֵן אַהֲיִנֶענאַנֶען אֹנֶד הָאֲבֶען יִיף פֶּאֶרְבַּע־שְׁטֶעלט אַז וְיִיא עִנְעֵן שְׂלֹחִים,
 אֹנֶד וְיִיא הָאֲבֶען יִיף נַעֲנוּמֶען פֶּערפּוֹלִטֶע זַעק צו יִירֶע אִינֶעל, אֹנֶד פֶּערפּוֹלִטֶע
 וְיִינֶלֶאנֶעל, צוֹרִיסֶענֶע אֹנֶד צוואמֶענגֶעבִינדֶענֶע׃ 5 אֹנֶד פֶּערפּוֹלִטֶע אֹנֶד
 גִּבְעוֹהֶן שִׁיף אִיף יִירֶע פִּיס, אֹנֶד פֶּערפּוֹלִטֶע קִלִּידֶער עִנְעֵן אִיף וְיִיא נַעֲוִיעִזֶּעַן,
 אֹנֶד דָּאס גִּאנְצֶע בְּרוֹיט פֶּאֶר יִירֶע צַעֲהֶרונג אִיז נַעֲוִיעִזֶּעַן פֶּערדָּארט אֹנֶד פֶּער־שִׁי
 מַעֲלִט׃ 6 אֹנֶד וְיִיא עִנְעֵן צוּגֶענאַנֶען צו יְהוֹשֻׁעַ צו דְּעַר מַחֲנֶה אִין גִּלְגָּל, אֹנֶד וְיִיא
 הָאֲבֶען צו אִיהֶם גִּעֲוֹאֲגִט אֹנֶד צו דִּיא מַעֲנֶער פִּון יִשְׂרָאֵל, מִיר עִנְעֵן גִּעֲקוּמֶען פִּון א
 וְיִיא לֵאנֶד, אֹנֶד אַצִּיד מֵאָף מִיט אֹנֶס א בְּרִית׃ 7 אֹנֶד דִּיא מַעֲנֶער פִּון יִשְׂרָאֵל
 הָאֲבֶען גִּעֲוֹאֲגִט צו דְּעַם חִי, טֶאמֶער וואַינֶסט דִּיא צוֹיִשֶׁען מִיר, אֹנֶד וְיִיא אַזִּי וְיִיא
 אִיף מִיט דִּיר כּוֹרֶת בְּרִית וְיִיא׃ 8 אֹנֶד וְיִיא הָאֲבֶען גִּעֲוֹאֲגִט צו יְהוֹשֻׁעַ,
 מִיר עִנְעֵן דִּינֶע קַענַעֲט׃ אַזִּי הָאֵם יְהוֹשֻׁעַ צו וְיִיא גִּעֲוֹאֲגִט, וְיִיא עִנְעֵן
 אִיף׃ אֹנֶד פִּון וואַנֶען קומט אִיף׃ 9 אֹנֶד וְיִיא הָאֲבֶען צו אִיהֶם גִּעֲוֹאֲגִט,
 דִּינֶע

דיינע קנעכט זענען געקומען פון א זעהר
ווייט לאנד, צו דעם נאמען פון דעם
האר דיין נאם, ווארין מיר האבען גע-
הערט זיינע הערונג, אינד אלעס וואס ער
האט געטוהן אין מצרים: 10 אינד
אלעס וואס ער האט געטוהן צו דיא
צווייא מלכים פון אמרי וואס איז אויף
דער אנדערער זייט ירדן; צו סיוחן מלך
פון חשבון, אינד צו עוג מלך פון כשן
וואס איז (גענוועזען) אין עשתרות:
11 אינד אינווערע עלצטע אינד אלע
געוואוינער פון אינווער לאנד האבען צו
אונס געזאגט אזוי צו זאגען, נעמט אין
איינע הענד צעהרונג אויף דעם וועג,
אינד גייט זיין ענטקעגען, אינד איהר
זאלט צו זיין זאגען, מיר זענען איירע
קנעכט, אינד אצינד מאכט מיט אונס א
ברית: 12 דאס דאזיקע אינווער ברויט
האבען מיר ווארמערהייט אלס צעהרונג
פון אינווערע הייזער (מיטגענומען) אן
דעם טאג ווען מיר זענען ארויסגע-
גאנגען, כדי צו איינע צו גיין, אינד
אצינד, זעהט, עס איז פערדארט אינד
פערשימעלט: 13 אינד דיוע זענען דיא
וויין-לאגעל וואס מיר האבען אנגעפילט
נייא, אינד זעהט, זיין זענען צושפאלטען
געווארען; אינד דאס זענען אינווערע
קליידער אינד אינווערע שיף, זיין זענען
וועג: 14 אינד דיא מענער האבען גענומען פון זיירע שפיין, אבער דעם בעפעהל
פון נאם האבען זיין נישט נאכגעפערענט: 15 אזוי האט יהושע מיט זיין שלום
געמאכט, אינד ער האט מיט זיין פורת ברית גענוועזען אז ער וועט זיין לאזען
לעבען, אינד דיא נשיאים פון דער געמיינדע (עדה) האבען צו זיין געשוואוירען:
16 אינד עס איז גענוועזען אס ענד פון דרייא טעג, נאכדעם ווען זיין האבען מיט זיין
פורת ברית גענוועזען, האבען זיין געהערט אז זיין זענען געהענט צו זיין,
אינד זיין האבען צווישען זיין געוואוינט: 17 אינד דיא קינדער ישראל האבען
אדעקגעצויגען, אינד זיין זענען אנגעקומען צו זיירע שטעט אן דעם דריטען טאג;
אינד זיירע שטעט (זענען גענוועזען) גבעון, אינד כפירה, אינד בארות, אינד קרית
יערים: 18 אינד דיא קינדער ישראל האבען זיין נישט געשלאגען, ווארין דיא נשיאים
פון דער געמיינדע האבען צו זיין געשוואוירען בייא דעם האר, דעם נאם פון
ישראל, אזוי האט דיא גאנצע געמיינדע געמוזמעלט איבער דיא נשיאים: 19 אינד
אלע נשיאים האבען געזאגט צו דער גאנצער געמיינדע, מיר האבען צו זיין
געשוואוירען בייא דעם האר, דעם נאם פון ישראל, אינד אצינד קענען מיר זיין נישט
אנרירען: 20 דאס דאזיקע וועלען מיר צו זיין טוהן אינד וועלען זיין לאזען לעבען,
אז עס זאל נישט זיין אויף אונס קיין צארה, ווענען דער שבוועה וואס מיר האבען
צו זיין געשוואוירען: 21 אינד דיא נשיאים האבען צו זיין געזאגט, זיין זאלען
בלייבען לעבען, אינד זיין זענען געווארען האלץ האקערס אינד וואסער שעפערס צו
דער גאנצער געמיינדע, אזוי ווי דיא נשיאים האבען צו זיין גערעט: 22 אינד
יהושע האט זיין גערופען, אינד האט צו זיין גערעט אזוי צו זאגען, פארנואס
האט איהר אונס גענארט אינד געזאגט, מיר זענען זעהר ווייט פון אייך, אינד (דאך)
וואוינט איהר צווישען אונס? 23 אינד אצינד זאלט איהר זיין פערשאלטען, אינד
עס זאל נישט פון אייך פערשינטען ווערען (אויפהערען) א קנעכט, אינד א האלץ
האקער אינד א וואסער שעפער צו דעם הויז פון מיין נאם: 24 אינד זיין האבען דעם

וְהוֹשֵׁעַ נִעְנַשְׁמַפְעֶרֶט אִיגְד נְעוֹאָמָה וְזָאָרִן
 עֶס אִיז צו דײַנע קִנְעֶכט אָנְגֶּנְזאָגט נֶע־
 וְזָאָרִן אַז דָּער הָאָר דײַן קָאָט הָאָט
 נֶעבאַמַשְׁען צו וײַן קִנְעֶכט מוֹשֶׁה, צו אײַך
 צו נֶעבֶען דָאָס גאַנְצֶע לֵאגֶה, אִיגְד צו
 פֿאַרשׂטײלען פֿאַר אײַך דײַ אײַנזאָגֶער
 פֿון דָעם לֵאגֶה, אַזױ הָאָבֶען מײַר זְעֵר
 מוֹרָא גֶעהאַט פֿאַר אײַך נֶעבֶען אִיגְדֶער
 לֶעבֶען, דָאָרום הָאָבֶען מײַר דײַ דִאָזײַנע
 זָאָג נֶעמְהוּן: 25 אִיגְד אַצוֹגֶה, זְעֵה, מײַר
 נֶעבֶען אײַן דײַנע הָאָנֶד, וְזָאָס עֶס אִיז גױט
 אִיגְד רֶעכט אײַן דײַנע אױבֶען צו אִיגְס
 צו מְהוּן, מְהוּא: 26 אִיגְד עֵר הָאָט צו
 זײַא אַזױ נֶעמְהוּן, אִיגְד עֵר הָאָט זײַא
 מִצִּיל גֶעוועזֶען פֿון דָּער הָאָנֶד פֿון דײַ
 קִינְדֶער וְשָׂרָא, אִיגְד זײַא הָאָבֶען זײַא
 גױט גֶעהָרֶבֶת: 27 אִיגְד וְהוֹשֵׁעַ הָאָט זײַא
 אַז דֶּמַעלֶבִינֶען מָאָן אָנְגֶּשְׁמַעֶלֶט אֵלֶם
 הָאָלֶץ הָאָקֶערס אִיגְד וואָסער שְׁעִפְעֶרס
 צו דָּער גֶעמײנדֶע, אִיגְד צו דָּעם מוֹבֶה
 פֿון קָאָט בײַ צו דָּעם הײַנמײַנֶען מָאָן, אַן
 עֶס אָרַט וואָס עֵר וועט אױסדֶערטײלען:

וְהוֹשֵׁעַ נִאֲמָרוּ ב' הָדָר הָדָר לַעֲבֹדֶיךָ אֵת אֲשֶׁר צִוִּיתָ
אֱלֹהֶיךָ אֶת־מִשְׁחָה עֲבָדֶיךָ לָתֵת לָכֶם אֶת־כָּל־הָאָרֶץ
וְלַחֲשֹׁמֶד אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְיָרָא מֵאִי
מִה לַמַּשְׁתֵּל מִפְּנֵיכֶם וְהִשָּׁה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה׃ וְהָיָה הַגִּזְוִי
בְּהָדָר כְּמִלּוּךְ וְכִשְׁמֹר בְּעֵינֶיךָ לַעֲשׂוֹת לִי עֲשֵׂה׃ וְעַשׂוֹת לָכֶם
כִּן וְעַל אֹתָם מִדְּ בְּיָדֶיךָ וְלֹא הִדְרִים׃ וְהָיָה הַחֲנֹם הַחוֹשֵׁעַ
כִּי־וְהָיָה חֲסִי עֲצִים וְשֹׁאֲבֵי־מִים לַעֲשֶׂה וְלִמְקוֹם וְהָיָה
עֲשֵׂה־וְהָיָה הַחֹם אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר׃ בְּהָדָר׃

[illegible]

קאפיטעל י

1 אונד עס איז געוועזען ווען אדני־צדק מלך פון ירושלים האט געהערט אז ויהושע האט איינגענומען ער אונד האט זי אים חרם געלייגט—אזוי וויא ער האט געטוהן צו יריחו אונד צו איהר מלך, אזוי האט ער געטוהן צו עי אונד צו איהר מלך—אונד אז דא איינמאניגער פון גבעון האבען שלום געמאכט מיט וישראל, אונד זייא זענען צווישען זייא: 2 אזוי האבען זייא געהערט, ווארין גבעון איז געוועזען א גרויסע שטאט, אזוי וויא איינע פון דא רעגירונגס שטעט, אונד זיא וואר נאך גרער מער וויא ער, אונד אלע איהרע לייט זענען געוועזען שטארק (גבורים): 3 אזוי האט אדני־צדק דער מלך פון ירושלים אהינגעשיקט צו הוהם מלך פון חברון, אונד צו פראם מלך פון ירמות, אונד צו ופיע מלך פון לכיש, אונד צו דביר מלך פון עבלון, אזוי צו זאבען: 4 קומט ארויף צו מיר אונד העלפט מיר, אונד לאמער שלאגען גבעון, ווארין זיא האט שלום געמאכט מיט יהושע אונד דא קינדער וישראל: 5 אונד זייא האבען זיך פערזאמעלט אונד זייא זענען ארויפגעגאנגען, דא פינף מלכים פון אמרי, דער מלך פון ירושלים, דער מלך פון חברון, דער מלך פון ירמות, דער מלך פון לכיש, דער מלך פון עבלון, זייא אונד זייער גאנצע מחנות, אונד זייא האבען זיך געלאגערט בייא גבעון אונד האבען מיט איהר מלחמה געהאלטען: 6 אונד דא לייט פון גבעון האבען געשיקט צו יהושע צו דער מחנה אין גלגל, אזוי צו זאבען, דא זאלסט גיט צוריקציהען דייער האנד פון דייער קנעכט, קום געשווינד ארויף צו אונס אונד העלף אונס, אונד זייא אונזערע הילפע, ווארין עס האבען זיך קענען אונס פערזאמעלט אלע מלכים פון אמרי וואס וואוינען אויף דא געבערג: 7 אונד יהושע איז ארויפגעגאנגען פון גלגל, ער אונד דאס גאנצע מלחמה־פאלק מיט איהם, אונד אלע שטארקע העלדען: 8 אונד האט געזאגט צו יהושע, דא זאלסט פאר זייא קיין מורא האבען, ווארין איך האב זייא געגעבען אין דייער האנד, קיין מאן פון זיא וועט גיט קענען בעשטיין פאר דיר: 9 אזוי איז

יהושע

יהושע פלוץ ליבנ צו זיין געקומען, ער
איז דיא גאנצע נאכט ארויפגעגאנגען פון
בלבל: 10 אונד גאט האט זיין פער-
טונגעלט פאר ישראל אונד זיין האבען
זיין געשלאגען מיט א גרויסען שלאק
אין גבעון; אונד זיין האבען זיין נאכ-
געגאנגט אין דעם וועג וואו מען גייט
ארויף קיין בית-חורן, אונד זיין האבען
זיין געשלאגען ביו עזקה אונד ביו
מקדה: 11 אונד עס איז געוועזען ווען
זיין זענען אונגעקעלאפען פאר ישראל
אונד זיין זענען געוועזען אין דעם
ארויפגעדערען פון בית-חורן, אזוי האט
גאט אויף זיין געווארפען גרויסע שטיין-
גער פון דעם הימעל ביו (זיין זענען
געקומען) קיין עזקה, אונד זיין זענען
געשטארבען; מער זענען געשטארבען
דורך דיא האגעל-שטיינער, וויא דיא
נאם דיא קינדער ישראל האבען געברע-
מיט דעם שווערד: 12 דענסטמאל האט
יהושע גערעט צו גאט, אין דעם טאג
ווען גאט האט געגעבען דעם אמרי פאר
דיא קינדער ישראל, אונד ער האט
געגאנגט פאר דיא אויגען פון ישראל, א
וויא שטיין שטיל אין גבעון, אונד א

לבנה אין דעם טהאל אלון: 13 אונד דיא זון איז שטיל געבליבען, אונד דיא לבנה
איז שטיין געבליבען ביו דאס פאלק האט זיך נוצט געוועזען אין זיינע פינד; איז
דאס נישט איינגעשריבען אין דעם ספר הנשר? אונד דיא זון איז געבליבען שטיין אין
דעם האלבען הימעל, אונד האט זיך נישט געאייגלט אונטער צו גיין איין ערד פון א
גאנצען טאג: 14 אונד עס איז נישט געוועזען אזוי וויא דויער טאג, פאר איהם אדער
נאך איהם, אז גאט זאל צוהערען צו דעם קול פון א מאן, ווארין גאט האט מלחמה
געהאלטען פאר ישראל: 15 אונד יהושע האט זיך אומגעקעהרט אונד גאנץ ישראל מיט
איהם, צו דער מחנה קיין בלבל: 16 אונד דיא דאזיגע פינף מלכים זענען אנטלאפען,
אונד זיין האבען זיך געהאלטען אין א הייל אין מקדה: 17 אונד עס איז צו יהושע
אנגעזאגט געווארען אז עס געפינען זיך פינף מלכים, וואס האבען זיך געהאלטען
אין א הייל אין מקדה: 18 אונד יהושע האט געזאגט, וואלנערט ארויף גרויסע
שטיינער אויף דער (עפונג) פון דער הייל, אונד געפעהל אויף איהר מענער
זיין צו היטען: 19 אונד איהר זאלט נישט שטיין בלויבען, נאנט נאך איירע פינד,
איהר זאלט שוויט שלאגען דיא וואס זענען אס ענד פון דער מחנה, אונד איהר
זאלט זיין נישט לאזען אריינקומען אין זייער שטעט, ווארין דער האר אייער גאט
האט זיין איבערגעגעבען אין איירע הענד אריין: 20 אונד עס איז געוועזען ווען
יהושע אונד דיא קינדער ישראל האבען געענדיגט זיין צו שלאגען מיט א זעהר
גרויסען שלאק, ביו זיין זענען גאנץ פערטיליגט געווארען, אונד דיא איבערגעבלי-
בענע זענען אריינגעקומען אין דיא פעסטע שטעט: 21 אונד דאס גאנצע פאלק
האט זיך אומגעקעהרט בשלום צו דער מחנה צו יהושע קיין מקדה קיינער
האט קענען דיא קינדער ישראל (נישט) צו איין מאן, זיינע צונג געשארפט: 22 אונד
יהושע האט געזאגט, מאכט אויף דאס מויל פון דער הייל, אונד גרענגט ארויס
צו מיר דיא דאזיגע פינף מלכים פון דער הייל: 23 אונד זיין האבען אזוי געשוהן,
אונד זיין האבען צו איהם ארויסגעברענגט דיא דאזיגע פינף מלכים פון דער הייל,
דעם מלך פון ירושלים, דעם מלך פון חברון, דעם מלך פון ירמאות, דעם מלך פון לכיש,

דעם מלך פון עגלון: 24 אונד עס איז געוועזען ווען זיין האבען ארויסגעברענגט דיא דאזיגע מלכים צו יהושע, אזוי האט יהושע גערופען צו אישליכען מאן פון ישראל, אונד ער האט געזאגט צו דיא אויבערשטע מלחמה לייט וואס זענען מיט איהם מיטגעגאנגען, גענעהנט אייך, אונד טרונט איירע פיס אויף דיא העלזער פון דיא דאזיגע מלכים; אונד זיין האבען זיך גענעהנט, אונד זיין האבען ארויפגעטהון זיירע פיס אויף זיירע העלזער: 25 אונד יהושע האט צו זיין געזאגט, איהר זאלט קיין מורא האבען, איהר זאלט אייך נישט דערשרעקען, שטארקט אייך, אונד זייט קרעפטיג, ווארין אזוי וועט נאט טהון צו אלע איירע פיינדע מיט וועלכע איהר וועט מלחמה האלטען: 26 אזוי האט זיין יהושע דערנאך געשלאנגען, אונד האט זיין געמיינטעט; אונד ער האט זיין אויפגעהאנגען אויף פינף ביימער, אונד זיין האבען געהאנגען אויף דיא ביימער ביי אבענד: 27 אונד עס איז געוועזען צו דער צייט ווען דיא זון גייט אונטער, האט יהושע געבאטען, אונד מען האט זיין ארויפגענומען פון דיא ביימער, אונד

24 אזוי מלך עגלון: ווי כדוצאם אדומלכים האלד אלדוועל וקרא ודושע אלכלאיש ישראל ואמר אלכלאיש אנשי המלחמה ההלוא אתו קרבו שימו אדומלכם עלצוארי המלכים האלה וקרבו ושימו בה אדומלכם עלצואריהם: ואמר אליהם ודושע אלדוודא ואלתחתו חזקו ואמנו כי לכה יעשה יהוה: 26 לללאיכם אשר אתם נלחמים אותם: ובהם יהושע אחרכן וימים ויחלם על המטה עצים ויהיו תלויים עלהעצים עדערב: ויהי לעת ובו השמש צרה ודושע ויירדו מעל הצבים וישלכם אדומלכה אשר נבארשם וישמו אבנים גדולות עלפי המטה עד 28 עצם היום ההוא: ואתמקדה לכד יהושע ביום ההוא ובה לפיתרוב ואתמלכה ההרם אותם ואחכיל הנפש אשרבה לא השאר שרד ונעש למלך מקדה 29 באשר עשה למלך יריחו: נעבר יהושע וכל ישראל ל עמו ממקדה לבנה ויחלם עסילבנה: ויהן ויה נבי איהם ביד ישראל ואתמלכה ובה לפיתרוב ואחכיל הנפש אשרבה לאהשאר בה שרד ונעש למלכה 31 באשר עשה למלך יריחו: נעבר יהושע וכל ישראל עמו מלבנה לבשה ויהן עליה ויחלם בה: ויהן ויה אחכיל ביד ישראל ויחלמה ביום השני ובה לפיתרוב ואתמלכה הנפש אשרבה ככל אשרעשה 33 ללבנה: אז עליה הרים מלך גור לעוד אדומלכש נכדו ודושע ואתעמו מדבלתי השאירלו שרד: 34 נעבר יהושע וכל ישראל עמו מלכש עגלון ויחלם עליה לאחכיל עליה: ויחלמה ביום ההוא ובה לפיתרוב ואת כל הנפש אשרבה ביום ההוא ויחלם ככל אשר

מען האט זיין אריינגעווארפען אין דיא הייל וואו זיין האבען זיך דארט געהאלטען, אונד זיין האבען ארויפגעלייגט גרויסע שטיינער אויף דעם מויל פון דער הייל, ביז צום היינטיגען טאג: 28 אונד מקדה האט יהושע איינגענומען אין דעמזעלביגען טאג, אונד ער האט זי געשלאנגען דורך דיא שארף פון דעם שווערד, אונד איהר מלך, ער האט זיין פערקויסט אונד אישליכעם נפש וואס איז אין איהר געוועזען, ער האט נישט געלאזט קיין איבערגעלייבונג, אונד ער האט געטהון צום מלך פון מקדה אזוי וויא ער האט געטהון צום מלך פון יריחו: 29 אונד יהושע איז איבערגעפאהרען, אונד גאנץ ישראל מיט איהם פון מקדה קיין לבנה, אונד האט מלחמה געהאלטען מיט לבנה: 30 אונד נאט האט אויף זי געגעבען אין דיא האנד פון ישראל, אונד איהר מלך, אונד ער האט זי געשלאנגען דורך דיא שארף פון דעם שווערד, אונד האט זי געשלאנגען דורך דיא נפש וואס איז אין איהר געוועזען, ער האט אין איהר נישט געלאזט קיין איבערגעלייבונג; ער האט געטהון צו איהר מלך, אזוי וויא ער האט געטהון צום מלך פון יריחו: 31 אונד יהושע איז איבערגעפאהרען אונד גאנץ ישראל מיט איהם, פון לבנה קיין לכיש, אונד האט זיך בייא איהר געלאנגערט, אונד האט מיט איהר מלחמה געהאלטען: 32 אונד נאט האט געגעבען לכיש אין דיא האנד פון ישראל, אונד ער האט זי אין דעם אנדערן טאג איינגענומען, אונד האט זי געשלאנגען דורך דיא נפש וואס איז אין איהר געוועזען, אונד אישליכעם נפש וואס איז אין איהר געוועזען, אלעס אזוי וויא ער האט געטהון צו לבנה: 33 דענסמאל איז ארויפגעגאנגען הורם מלך פון גור צו העלפען לכיש, אונד יהושע האט איהם געשלאנגען אונד זיין פאלק, ביז עס איז נישט צו איהם געבליבען קיין איבערגעלייבונג: 34 אונד יהושע איז איבערגעפאהרען אונד גאנץ ישראל מיט איהם, פון לכיש קיין עגלון, אונד האבען זיך בייא איהר געלאנגערט, אונד מיט איהר מלחמה געהאלטען: 35 אונד ער האט זי איינגענומען אין דעמזעלביגען טאג, אונד האט זי געשלאנגען דורך דיא שארף פון דעם שווערד, אונד אישליכעם נפש וואס איז אין איהר געוועזען, אין דעמזעלביגען טאג האט ער (וויא) פערקויסט, אלעס אזוי וויא

ער האט געטהון צו לכיש: 36 אונד
 יהושע איז ארויפגעגאנגען אונד גאנץ
 ישראל מיט איהם, פון עגלון קיין חברון,
 אונד האט מיט איהר מלחמה געהאלט
 טען: 37 אונד ער האט זי אײנגענומען,
 אונד האט זי געשלאגען דורך דיא
 שארף פון דעם שווערד, אונד איהר מלך
 אונד אלע איהרע שטעט, אונד אישׁלר
 כעס נפש וואס איז אין איהר געוועזען,
 ער האט ניט געלאזט קיין איבערבלייבונג,
 אלעס אזוי וויא ער האט געטהון צו
 עגלון, ער האט זי פערטויסט, אונד
 אישׁליכעס נפש וואס איז אין איהר גע-
 וועזען: 38 אונד יהושע האט זיך
 אומגעקעהרט, אונד גאנץ ישראל מיט
 איהם קיין דביר, אונד ער האט מיט איהר
 מלחמה געהאלטען: 39 אונד ער האט
 זי אײנגענומען, אונד איהר מלך, אונד
 אלע איהרע שטעט, אונד ער האט זי
 געשלאגען דורך דיא שארף פון דעם
 שווערד, אונד זייא האבען פערטויסט
 אישׁליכעס נפש וואס אין איהר געוועזען,
 ער האט ניט געלאזט קיין איבערבליי-
 בונג, אזוי וויא ער האט געטהון צו
 חברון אזוי האט ער געטהון צו דביר

אונד צו איהר מלך, אונד אזוי וויא ער האט געטהון צו לבנה אונד צו איהר מלך:
 40 אונד יהושע האט געשלאגען דאס גאנצע לאנד פון דעם געבערג, אונד פון דרום
 זייט, אונד פון דעם טהאל, אונד דיא אפגעקומען אונד אלע זייערע מלכים, ער האט
 ניט געלאזט קיין איבערבלייבונג, אונד אישׁליכע נשמה האט ער פערטויסט, אזוי וויא
 דער האר, דער גאט פון ישראל האט געבאטען: 41 אונד יהושע האט זייא געשלא-
 גען פון קדש ברנע ביז קיין עזה, אונד דאס גאנצע לאנד גושן אונד ביז קיין גבעון:
 42 אונד אלע דיא דאזיגע מלכים אונד זייער לאנד האט יהושע מיט איין מאל
 אײנגענומען, ווייל דער האר, דער גאט פון ישראל האט מלחמה געהאלטען פאר
 ישראל: 43 אונד יהושע האט זיך אומגעקעהרט, אונד גאנץ ישראל מיט איהם, צו
 דער מחנה קיין גלגל:

קאפיטעל יא

1 אונד עס איז געוועזען ווען ובין, דער מלך פון חצור האט דאס געהערט, אזוי האט
 ער געשיקט צו יובב, מלך פון מרון, אונד צו דעם מלך פון שמרון, אונד צו דעם מלך
 פון אכשף: 2 אונד צו דיא מלכים וואס זענען געוועזען פון צפון-זייט אויף דעם
 געבערג, אונד אין דעם פלוין אין דרום-זייט פון כנרת, אונד אים טהאל, אונד אין
 נפת דור פון מערב-זייט: 3 צו דעם כנעני פון מזרח-זייט אונד מערב-זייט, אונד צו
 דעם אמרי, אונד חתי, אונד פרוי, אונד יבואי אויף דעם געבערג; אונד צו דעם חוי
 אונגער חרמון אין דעם לאנד פון מצפה: 4 אונד זייא זענען ארויסגעגאנגען, זייא
 אונד זייער גאנצע מחנות מיט זייא, פיל פאלק, אזוי וויא דער זאמד וואס איז בייא
 דעם בארמען פון ים, אונד אויף דער פיל פערד אונד רייט-וועגען: 5 אונד אלע
 דיא דאזיגע מלכים האבען זיך אײנגעזאמעלט, אונד זייא זענען געקומען אונד האבען
 זיך צוזאמען געלאגערט ביא דעם וואסער מרום, פרי מלחמה צו האלטען מיט
 ישראל: 6 אונד גאט האט געזאגט צו יהושע, דא זאלסט פאר זייא ניט מורא האבען,
 ווארין מארגען אום דריטע צייט וועל איך זייא אלע געבען אלס דערשלאגענע פאר ישראל,

י סתם העמך ואת מרביתם השנה באש: וכל
 ידוע וכל עם ידוע וכל עם ידוע וכל עם ידוע
 8 פתח וכל עם ידוע וכל עם ידוע וכל עם ידוע
 וכל עם ידוע וכל עם ידוע וכל עם ידוע
 מצפה מן ההר כלם עד גלגלתי השאיר להם שרי:
 9 ועתה לך ידוע באשר אמר לו יהוה אתם סתם עמך
 י ואת מרביתם שנה באש: וכל עם ידוע
 והוא וכל עם ידוע וכל עם ידוע וכל עם ידוע
 11 לפנים הוא ראש כל המלכות האלה: וכל עם ידוע
 הנפש אשר רבה לפרך הרב לא נותר כל נשמה
 12 ואת העמך שנה באש: ואת כל ערי המלכים האלה
 ואת כל מלכותם לך ידוע וכלם לפרך הרב הרבים
 13 אותם באשר צוה משה עבד יהוה: רק כל העמים
 העמדות עליהם לאשרם ישראל וכל עם ידוע
 14 לבנה שנה ידוע: וכל שלל הערים האלה והבמה
 בןו להם בני ישראל רק את כל הארץ הבו לפרך הרב
 15 עד השמים אותם לא השאיר כל נשמה: באשר צוה
 יהוה את משה עבדו בראש משה את יהושע וכן עשה
 ידוע לאחרי דבר מכל אשר צוה יהוה את משה:
 16 וכל ידוע את כל העמך והוא הרב ואת כל העמך
 ואת כל העמך וכל עם ידוע וכל עם ידוע וכל עם ידוע
 17 ישראל וכל העמך: מן הרב החלק העלה שער וכל
 פלג גד בבקעת הלבנון סחת הר הרמון ואת כל
 18 מלכותם לך וכל עם ידוע וכל עם ידוע וכל עם ידוע
 19 את כל המלכים האלה מלכותם: לא הותיר ער אשר
 השלימה אל בני ישראל בלתי חור ושב נבקע את
 כ הגל לקחו במלכותם: כי מאת יהוה והוא חסד את

שלאבנן מוט דעם שנוערד, ווארין חצור איז פריי גענועזען דיא הויפטשטאט פון
 אלע דיא דאזיגע קעניגרייכען: 11 אונד זייא האבען געשלאגען אימליכעם נפש וואס
 איז דריגען גענועזען, דורך דיא שארף פון דעם שנוערד האט ער זייא פערנויכט, עס
 איז קיינע נשמה איבערגעבליבען, אונד חצור האט ער פערברענט מוט פייער:
 12 אונד אלע שטעט פון דיווע מלכים, אונד אלע זיירע מלכים האט יהושע איינגעגרייט
 מען אונד האט זייא דערשלאגען, דורך דעם שנוערד האט ער זייא פערנויכט, אזוי
 וויא משה דער קנעכט פון נאט האט געבאטען: 13 נייערט אלע שטעט וואס זענען
 שטיין געבליבען מוט איהרע מויערן, זייא האבען ישראל נישט פערברענט, נייערט
 חצור אליין האט יהושע פערברענט: 14 אבער דעם גאנצען רויב פון דיא דאזיגע
 שטעט אונד דיא בהמות האבען דיא קינדער ישראל פאר זיך גערויבט, נייערט אלע
 מענשען האבען זייא דערשלאגען דורך דיא שארף פון דעם שנוערד ביז זייא האבען
 זייא פערטיליגט, זייא האבען קיינע נשמה נישט איבערגעלאזט: 15 אזוי וויא נאט
 האט געבאטען צו זיין קנעכט משה, אזוי האט משה געבאטען צו יהושע, אונד אזוי
 האט יהושע געטהון, ער האט נישט אפגעטהון קיין זאך פון אלעם וואס דער האר האט
 געבאטען צו משה: 16 אונד יהושע האט איינגענומען דאס דאזיגע גאנצע לאנד,
 דעם בארג אונד דיא גאנצע דרום-זייט, אונד דאס גאנצע לאנד גושן, אונד דאס
 טהאל, אונד דעם פלוין, אונד דעם בארג פון ישראל אונד זיין טהאל: 17 פון דעם
 גלאטען געבערג וואס גייט ארויף קיין שעיר ביז קיין בעל גד וואס איז אין דעם
 טהאל פון לבנון הינטער דעם בארג חרמון, אונד אלע זיירע מלכים האט ער
 איינגענומען, אונד ער האט זייא געשלאגען אונד געטייטעט: 18 פילע טעג האט
 יהושע מלחמה געהאלטען מוט אלע דיא דאזיגע מלכים: 19 עס איז נישט גענועזען א
 שטאט וואס האט שלום געמאכט מוט דיא קינדער ישראל, נייערט דער חור, דיא
 איינוואוינער פון גבעון, אבער אלע (אנדערע) האט ער איינגענומען אין דער
 מלחמה: 20 ווארין דאס איז גענועזען פון נאט, כדי צו שטארקען זיירע

לכם ללחמה המלחמה את ישראל למען החרקים
לכלית היות להם תחנה כי למען השמידם באשר צוה
יהוה את משה: וזבא יהושע בעת ההוא ויכרת ²¹
את הענקים מן הנהר מן הנהר מן הנהר מן הנהר ומכל
הר יהודה ומכל הר ישראל עד צריהם החרקים יהושע:
לא יסתר ענקים בארץ בני ישראל רק בעתה ברת ²²
ובאשר נאמר: וכן יהושע את כל הארץ כלל אשר ²³
דבר יהוה אל משה ויהוה יהושע ללחמה לישראל
במלחמתם לשבטים והארץ שקפה ממלחמה:

יב
ואלה מלכי הארץ אשר הכי בג' ישראל וישו את
ארצם בעבר הנהר מן הנהר השמש מכל ארץ עד
הר תרמון וכל העדה מן הנהר: סחון מלך האמרי ²
היושב בחשבון משל משה אשר על שפת נחל ארז
והנה הנחל חצי הנהר ועד יבם הנחל נבל בני עמון:
והעדה שרים כנרות מן הנהר ועד ים העדה ים ³
המלח מן הנהר הנהר בית השמחה ומשכן חת אשרות
הפסגה: נבל צו מלך הבשן מן הנהר השמש היושב ⁴
בעשרות ובארבע: ומשל בית חמון ובמלכה ובכל ⁵
הבשן עד נבל הנשור והמקטף חצי הנהר נבל
סחון מלך חשבון: משה עבר הנהר ובני ישראל חבסו ⁶
והנה משה עבר הנהר וישלח וילך ויחצי שבט
המנשה: ואלה מלכי הארץ אשר הכי יהושע ובני ⁷
ישראל בעבר הנהר ימה מבבל עד בבקעת הלבנון
ועד הנהר הנחל העלה שבעה חמנה יהושע לשבט
ישראל וישלח ויבדקו ויבטחו החטי האמרי והכנעני הפרזי ⁸
והנצי והנכסי:

הערצער ענטקענען צו גיין צו דער
מלחמה מיט ישראל, כדי ער זאל זיין
פערטויסטען, אז זיין זאלען זיך נישט
איבער זיין דערבארקען, גייערשט זיין
זאלען זיין פערטיליגען, אזוי וויא נאט האט
געבאטען צו משה: ²¹ אונד צו דער-
ועלבינער צייט איז יהושע געקומען
אונד האט פערשטימען דיא ריזען (ענקים)
פון דעם געבערג, פון חברון, פון דביר,
פון ענב, אונד פון דעם גאנצען בארג
יהודה, אונד פון דעם גאנצען בארג
ישראל, מיט זייער שטעט האט זיין
יהושע פערטויסט: ²² עס זענען קיינע
ענקים איבערגעבליבען אין דעם לאנד
פון דיא קינדער ישראל, גייערשט אין
עזה, אין בת, אונד אין אשדוד זענען
זיין איבערגעבליבען: ²³ אונד יהושע
האט איינגענומען דאס גאנצע לאנד,
אלעס אזוי וויא נאט האט גערעט צו
משה, אונד יהושע האט זיין געגעבען
אלס ירושה צו ישראל נאך זייער אפ-
טיילונג, נאך זייער שבטים, אונד דאס
לאנד האט געהאט רוה פון מלחמה:

קאפיטעל יב

1 אונד דאס זענען דיא מלכים פון דעם לאנד וועלכע דיא קינדער ישראל
האבען געשלאנען, אונד האבען גע'ירש'ט זייער לאנד אויף יענער זייט ירדן,
וואו דיא זון גייט אויף, פון דעם טייף ארנון ביז צו דעם בארג חרמון, אונד
דעם גאנצען פלוין אויף דער מזרח-זייט: ² סחון מלך פון אמרי, וואס האט
געוואוינט אין חשבון, אונד האט געוועלטיגט פון ערער, וואס איז גיין דעם
בארטען פון דעם טייף ארנון, אונד איז צווישען דעם טייף אונד דיא העלפט פון
נלער, אונד ביז צום טייף נבוק, (דאס איז) דיא גרענעץ פון דיא קינדער עמון:
3 אונד פון דעם פלוין ביז צום ים כנרת אן דער מזרח-זייט, אונד ביז צום ים פון
דעם פלוין, דאס ים המלך אן דער מזרח-זייט, דער וועג קיין בית ישמון; אונד פון
דרום-זייט הינטער אשדות פסגה: ⁴ אונד דיא גרענעץ פון עוג מלך פון בשן, וואס
איז געוועזען פון דיא איבריגע רפאים, וואס האבען געוואוינט אין עשטרת אונד אין
אדרעי: ⁵ אונד ער האט געוועלטיגט איבער דעם געבערג חרמון, אונד איבער סלכה
אונד איבער גאנץ בשן, ביז צו דיא גרענעץ פון גשורי אונד מעכתי, אונד איבער
האלב גלעד, דיא גרענעץ פון סחון מלך פון חשבון: ⁶ משה דער קנעכט פון נאט,
אונד דיא קינדער ישראל האבען זיין געשלאנען, אונד משה דער קנעכט פון
נאט האט זיין געגעבען אלס ירושה צו ראובן אונד צו גד, אונד צו דעם
האלבען שבט פון מנשה: ⁷ אונד דיא דאזיגע זענען דיא מלכים וועלכע יהושע
אונד דיא קינדער ישראל האבען געשלאנען אויף דער זייט ירדן, אין מערב-
זייט, פון בעליגד אין דעם טהאל לבנון, ביז צו דעם גלאטען בארג וואס גייט
ארויף קיין שער, אונד יהושע האט זיין געגעבען צו דיא שבטים פון ישראל
אלס ירושה נאך זייער אפטיילונגען: ⁸ אויף דעם געבערג אונד אין דעם טהאל,
אונד אין דעם פלוין אונד אין דער אפגעהמונג, אין דער מדבר אונד אין דרום-
זייט, דעם חתי דעם אמרי דעם כנעני דעם פרוזי דעם חוי אונד דעם יבסי:

אחד: 9 דער מלך פון יריחו; איינער;
 אחד: דער מלך פון עי קנאם איז אן דער זייט;
 אחד: פון בית-אל; איינער;
 אחד: 10 דער מלך פון ירושלים; איינער;
 אחד: דער מלך פון חברון; איינער;
 אחד: 11 דער מלך פון ירמות; איינער;
 אחד: דער מלך פון לבוש; איינער;
 אחד: 12 דער מלך פון עגלון; איינער;
 אחד: דער מלך פון גזר; איינער;
 אחד: 13 דער מלך פון דביר; איינער;
 אחד: דער מלך פון גדר; איינער;
 אחד: 14 דער מלך פון חרמה; איינער;
 אחד: דער מלך פון ערד; איינער;
 אחד: 15 דער מלך פון לבנה; איינער;
 אחד: דער מלך פון עדלם; איינער;
 אחד: 16 דער מלך פון מקדה; איינער;
 אחד: דער מלך פון בית-אל; איינער;
 אחד: 17 דער מלך פון תפוח; איינער;
 אחד: דער מלך פון חפר; איינער;
 אחד: 18 דער מלך פון אפק; איינער;
 אחד: דער מלך פון לשרון; איינער;
 אחד: 19 דער מלך פון מדון; איינער;
 אחד: דער מלך פון חצור; איינער;
 אחד: 20 דער מלך פון שמרון-מראון; איינער;
 אחד: דער מלך פון אכשף; איינער;
 אחד: 21 דער מלך פון תענף; איינער;
 אחד: דער מלך פון מגדו; איינער;
 אחד: 22 דער מלך פון קדש; איינער;
 אחד: דער מלך פון יקנעם אויס פרמל; איינער;
 אחד: 23 דער מלך פון דור; איינער;
 דער מלך פון דיא גוים אין גלגל; איינער;
 אחד: 24 דער מלך פון חרצה; איינער;
 אלע מלכים זענען געוועזען איין אונד
 דרייסיג:

9 מלך יריחו
 מלך עי אשר-מער בית-אל
 מלך ירושלים
 מלך חברון
 מלך ירמות
 מלך לבוש
 מלך עגלון
 מלך גזר
 מלך דביר
 מלך דביר
 מלך חרמה
 מלך ערד
 מלך לבנה
 מלך עדלם
 מלך מקדה
 מלך בית-אל
 מלך תפוח
 מלך חפר
 מלך אפק
 מלך לשרון
 מלך מדון
 מלך חצור
 כ מלך שמרון-מראון
 מלך אכשף
 מלך תענף
 מלך מגדו
 מלך קדש
 מלך יקנעם לכרמל
 מלך דור לנפת דור
 מלך-גוים לגלגל
 מלך חרצה
 כל-מלכים שלשים ואחד:

קאפוטעל יב

יהושע נאָן באַ כּימם ויאמר יהוה אליו אתה וְקַתְּרָה א
באת כּימים והאָרץ נשׂארהּ הַרְבֵּה מֵאֲדָם לרשתהּ: זאת 2
הָאָרץ הַנִּשְׂאָרָה כָּל־גִּלְגָּלוֹת הַפְּלִשְׁתִּים וְכָל־הַנְּשֻׁרִי: מִן 3
הַשִּׁדְדוֹר אֲשֶׁר עָלֶיךָ מִצֵּרִים וְעַד גְּבוּל עַקְרוֹן צְפוֹנָה
לְבִנְיָמִן תִּקְרָב הַמִּשְׁתָּה סָרַעַן פְּלִשְׁתִּים הַעֲזִי וְהַאֲשֻׁדֹרִי
הַאֲשֻׁקְלוֹנִי הַגִּזִּי וְהַקְרוֹנִי וְהַעֲזִי: מִתִּמְלֵךְ כָּל־אֶרֶץ 4
הַבִּנְיָמִן וּמִעֵרָה אֲשֶׁר לַעֲדָנִים עַד־אֶפְרָה עַד גְּבוּל הָאֲמֹרִי:
וְהָאָרֶץ הַגְּבֻלִי וְכָל־הַלְבֵּטֵן מִזֶּרֶחַ הַשֶּׁמֶשׁ מִבְּעַל זֶרְתַּח 5
הַיַּרְדֵּי מִזֶּן עַד לְבֹאֵה הַמָּתָה: כָּל־יִשְׂרָאֵל יִתְּרֵם מִן־הַלְבֵּטֵן 6
עַד־מִשְׁרַפְתַּת מִים כָּל־יְצִידָיוֹם אֲנֹכִי אֹדִישׁם מִפֶּן כֵּן
יִשְׂרָאֵל יִכּוּ הַפֶּלֶא לִישְׂרָאֵל בְּחִלָּה כְּאִשֶּׁר צִוִּיתִיךָ: וְעַתָּה 7
חֲלֹק אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת בְּנִחָלָה לְחִשְׁעַת הַשְּׂבָכִים וְחֲצֵי
הַשְּׂבָכִים הַמְּנֻשָּׁה: עַמּוֹ הָרַאזִבִּי וְהַגִּזִּי לִקְרֹא נִחְלָתָם אֲשֶׁר 8
נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה בְּעֵבֶר בְּרָדוֹן מִזֶּרֶחַ הַשֶּׁמֶשׁ כְּאִשֶּׁר נָתַן לָהֶם
מֹשֶׁה עֶבֶר וְהָרָה: מִשְׁדֹּרֵי אֲשֶׁר עַל־שִׁפְתֵי־נֶחַל אֲרִיִּן 9
וְהַעֲזִי אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַנֶּחַל וְכָל־הַמִּישֹׁר מִדְּבָר עַד־דִּיבּוֹן:
וְכָל עַרְיָוִן מִלֶּךְ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר מִלֶּךְ הַשְּׂבָכִים עַד־ 10
גְּבוּל כְּנַעֲמָן: וְהַגְּלָדִּי גְּבוּל הַנְּשֻׁרִי וְהַמַּעֲבָדִי וְכָל־ 11
כָּר הָרָמּוֹן וְכָל־הַבָּשָׁן עַד־סֹלֶכָה: כָּל־מִמְלָכוֹת עוֹג בְּבָשָׁן 12
אֲשֶׁר־מֶלֶךְ בַּעַשְׁתָּרוֹת וּבְאֻדֵּי הָאֵל נִשְׂאֵר מִתֶּרֶס הָרַפָּאִים
בְּכֶם מֹשֶׁה וְהָרָשָׁם: וְלֹא הוֹדִישׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַנְּשֻׁרִי 13
וְאֶת־הַמַּעֲבָדִי וְהַשֶּׁבַע נְשׁוֹר וּמַעֲבָד בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם

1 אונד יהושע איז אלט געווארען,
אונד איז אין (אלטע) טעג געקומען,
אונד גאט האט צו איהם געזאגט,
דאס ביזט אלט, דאס ביזט אין (אלטע)
טעג געקומען, אונד פון דעם לאנד
איז נאך געווען פיל איבערגעבליבען צו
ירושלם: 2 דאס איז דאס לאנד וואס
איז איבערגעבליבען, דאס באנצע גרע-
נעץ פון דאס פלשתיים, אונד דאס
באנצע פון דעם גשור: 3 פון דעם
(טייף) שיחור, וואס איז פאר מצרים
ביז צו דער גרענעץ פון עקרון, פון
צפוןדייט זאל צו דעם כנעני גערעכענט
ווערען; פינף איבערשטע פון דאס
פלשתיים דער עזת, אונד דער אשדודי,
אונד דער אשקלוני, אונד דער גתי, אונד
דער עקרוני, אונד דאס עים: 4 פון

דרוםדייט, דאס באנצע לאנד פון דעם כנעני, אונד דאס הייל וואס געהערט צו דאס
צידונים, ביז קיין אפיקה, ביז צו דאס גרענעץ פון דעם אמרי: 5 אונד דאס
לאנד פון דעם גבלי, אונד דאס באנצע לבנון, וואו דאס זון גייט אויף, פון בעלגד
הינטער דעם בארג הרמון, ביז מען קומט קיין חמת: 6 אלע איינוואוינער פון דעם
געבערג, פון לבנון ביז קיין משרפות מים, אלע צידונים זייא וועל איף פער-
טרייבען פאר דאס קינדער וישראל, גייערט דאס זאלסט עס לאזען צופאלען צו וישראל
אלס ערבטייל, אזוי וויא איף האב דיר געבאטען: 7 אונד אצינד, צוטייל דאס
דאזיגע לאנד אלס א ירושה צו דאס גיין שבטים, אונד דעם האלבען שבט פון
מנשה: 8 מיט איהם (מנשה) האט ראובן אונד גד שוין גענומען זייערע
ירושע, וואס משה האט צו זייא געגעבען אויף זענער זייט ירדן אן דער
מזרחדייט, אזוי וויא משה דער קנעכט פון גאט האט צו זייא געגעבען:
9 פון ערוער וואס איז בייא דעם בארשען פון דעם טייף ארנון, אונד דאס
שטאט וואס איז אין דער מיטען פון דעם טייף, אונד דער באנצער פלזין
פון מדבא ביז קיין דיבון: 10 אונד אלע שטעט פון סיחון מלך פון
אמרי וואס האט רעגירט איבער חשבון, ביז צו דער גרענעץ פון דאס
קינדער עמון: 11 אונד גלעד, אונד דאס גרענעץ פון גשורי אונד מעכתא,
אונד דאס באנצע געבערג פון הרמון, אונד גאנץ בושן ביז קיין סלכה:
12 דאס באנצע קעניגרייך פון עוג אין בושן וואס האט רעגירט אין
עשתרות אונד אין אדרעי, ער איז איבערגעבליבען פון דאס איבריגע ריווען (רפאים)
וואס משה האט זייא געשלאגען אונד האט זייא פערטריבען: 13 אבער דאס קינדער
ושראל האבען נישט פערטריבען דאס גשורי אונד דאס מעכתא; אונד אזוי האבען דאס
גשורי אונד דאס מעכתא געוואוינט צווישען ושראל ביז צו דעם היינטיגען טאג:

14 אָבער צו דעם שְׁבֵט לוי האט ער
ניט געגעבען קיין נחלה. דיא פייַער־אָפֿ-
פער פון דעם האר, דעם נאָם פון ישׂראל,
דאס איז זיין נחלה, אזוי וויא ער האט
צו איהם גערעט: 15 אונד משה האט
געגעבען צו דעם שְׁבֵט פון דיא קינדער
ראובן (אן ערבטייל) נאך זייערע משפחות:
16 אונד עס איז צו זיין געוועזען דיא
גרענעץ פון ערוער וואס איז ביין דעם
בארשען פון דעם טייף ארנון, אונד דיא
שטאט וואס איז אין מיטען פון דעם
טייף, אונד דער גאנצער פלוין ביין
מידבא: 17 חשבון אונד אלע איהרע
שטעט וואס זענען אין דעם פלוין; דיבון
אונד במות בעל, אונד בית בעל מעון;
18 אונד יהצה אונד קדמות אונד מפעת;
19 אונד קריתים אונד שבבמה, אונד צרת
השחר אין דעם בארג פון דעם טהאל;
20 אונד בית פעור, אונד דיא אָפֿנע-
מונג פון פסנה, אונד בית הישמות;
21 אונד אלע שטעט פון דעם פלוין,
אונד אלע קעניגרייכע פון סיחון מלך
פון אמרי וואס האט רעגירט אין חשבון,

14 דער: רק לשבט הלוי לא נתן נחלה אשר יהיה אלהי
15 יושבאל הוא נחלתו כאשר דברתי: * ונתן משה
16 למשה בנראובן למשפחותם: ויהי להם הנבול
משוער אשר עלשפתנחל ארנון והער אשר בתוך
17 הנחל וכל המשר על מידבא: חשבון וכל עריה אשר
18 במישור דיבון ובמות בעל ובית בעל מעון: והצה
19 וקרית ומפעת: וקריתים ושבבמה וצרת השחר בנר
כ העמק: ובית פעור ואשדות הפסנה ובית הישמות:
21 וכל עיר המישר וכל ממלכות סיון מלך האמרי אשר
מלך בחשבון אשר הנה משה אתו: ואתנישאי מרן
אתניאי ואתדקם ואתצור ואתחור ואתדבע נסיכי
22 סיון ישיב הארץ: ואתבלעם בןבער הזקום הרע
23 בניישראל בחרב אלחללהם: ויהי נבול בני ראובן
הנחל ונבול זאת נחלת בניראובן למשפחותם הערים
24 והצריקות: ונתן משה למשה נד לבני נד למשפחותם:
כה ויהי להם הנבול יעור וכל עיר הנלעד ונצי ארץ בני
26 עמון ערוער אשר על פני רבה: * ומחשבון עד
27 רמת המצפה ובמנים וממחנים עדנבול לדבר: ובעמק
בית הרם ובית נמרה וסכות ואפון ותר ממלכות
סיון מלך חשבון הנחל ונבול עדקצה יסבנות
28 עבר הנחל מנחיה: זאת נחלת בנינר למשפחותם
29 הערים והצריקות: * ונתן משה לחצי שבט מנשה
ל יהוי לחצי משה בנימנשה למשפחותם: ויהי נבולם
ממחנים כל חבשן כל ממלכות * ענ מלך הבשן
31 וכל חתית ואיר אשר בבשן ששים עיר: חצי הנלעד
ועשתרות וארדעי עיר ממלכות ענ בבשן לבני מכיר
32 בןמנשה לחצי בנימקיר למשפחותם: אלה אשר

וועלכען משה האט געשלאגען, איהם אונד דיא אויבערשטע פון מדין, דעם
אוי, אונד דעם דקם, אונד דעם צור, אונד דעם חור, אונד דעם רבע, דיא
אויבערשטע פון סיחון, וואס האבען געוואוינט אין דעם לאנד: 22 אונד דעם
בלעם וזהן פון בעור, דעם בשותף מאכער האבען דיא קינדער ישׂראל דערשלאגען
מיט דעם שווערער מיט זייער דערשלאגענע: 23 אונד דיא גרענעץ פון דיא קינדער
ראובן איז געוועזען, דער ירדן אונד דיא גרענעץ, דאס איז געוועזען דאס ערבטייל
פון דיא קינדער ראובן צו זייערע משפחות, דיא שטעט אונד זייער דערפער:
24 אונד משה האט געגעבען (א נחלה) צו דעם שְׁבֵט גר, צו דיא קינדער גר
נאך זייערע משפחות: 25 אונד דיא גרענעץ איז צו זיין געוועזען יעור אונד
אונד אלע שטעט פון גלעד, אונד דאס האלבע לאנד פון דיא קינדער עמון,
ביז קיין ערוער וואס איז פאר רבה: 26 אונד פון חשבון ביז רמת המצפה
אונד בטונים, אונד פון מחנים ביז צו דער גרענעץ פון דביר: 27 אונד אין
דעם טהאל בית הרם, אונד בית נמרה, אונד סכות, אונד צפון, דאס איבריגע
פון דעם קעניגרייך פון סיחון מלך חשבון, דער ירדן אונד דיא גרענעץ, ביז צו
דעם ים כנרת, קענענאכער דעם ירדן אן דער מורחזיית: 28 דאס איז דאס
ערבטייל פון דיא קינדער גר נאך זייערע משפחות, מיט דיא שטעט אונד זייער
דערפער: 29 אונד משה האט געגעבען (א נחלה) צו דעם האלבען שְׁבֵט
מנשה, אונד עס איז געוועזען צו דעם האלבען שְׁבֵט פון דיא קינדער מנשה
נאך זייערע משפחות: 30 אונד זייער גרענעצען זענען געוועזען פון מחנים,
דאס גאנצע בָּשָׁן, דאס גאנצע קעניגרייך פון ענ מלך הבשן, אונד אלע
דערפער פון ואיר וואס איז אין בָּשָׁן, זעכציג שטעט: 31 אונד דאס האלבע
(לאנד פון) גלעד, אונד עשתרות, אונד אדרעי, דיא שטעט פון דעם קעניגרייך
ענ אין בָּשָׁן, (האט ער געגעבען) צו דיא קינדער פון מכיר, וזהן פון מנשה,
צו דיא העלפט פון דיא קינדער פון מכיר נאך זייערע משפחות: 32 דיע

נחל משה בערבות מאב מעבר לירדן ויהי מזרחיה:
ולשבת הלוי לאיתנו משה נחלה דהא אלתו ישראל³³
היא נחלתם כאשר דבר לכם:

וְאֵלֶּה אֲשֶׁר־נָחֲלוּ בְּיִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר נָחֲלוּ¹
אִתָּם אֲלֵנֶה רִבְחָה וְיֹהֲשֵׁעַ בֶּדֶן וְרָאשִׁי אֲבוֹת הַמִּטּוֹת
לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל: בְּנֹחַל נַחֲלָתָם כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד²
מֹשֶׁה לְחַשְׁעַת הַמִּטּוֹת וְחֻצֵי הַמִּטָּה: בְּרִצְתָן מֹשֶׁה³
נַחֲלַת שְׁנֵי הַמִּטּוֹת וְחֻצֵי הַמִּטָּה מִעֲבָר לִירְדֵן וּלְלֹחֹם
לְאִיתָן נַחֲלָה בְּתוֹכָם: בִּירְדֵן בְּנִרְחָק שְׁנֵי מִטּוֹת⁴
מִנְּשֵׂה וְאֶפְרַיִם וְלֹאִיתָן חֶלֶק לְלוֹחִים בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
עֲרִים לְשִׁבְתָּ וּמִנְּרִשְׁתָּם לְמִקְדָּשָׁם וּלְקִנְיָנָם: כְּאֲשֶׁר⁵
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּן־יִשְׂרָאֵל וַחֲלָקוֹ אֶת־
הָאָרֶץ: וַיָּשֻׁבוּ בְּנֵי־יִהוֹנָדָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָּל וַיֹּאמְרוּ⁶
אֵלָיו כָּל־כָּלֵב בְּרָפָה הִקְנִיעַ אֶתָּה וְיָשָׁב אֶת־הַדְּבָרִי אֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה: אֵיךְ הָאֱלֹהִים עָלֵינוּ יְהוָה וְעַל־
אִי־חָדָשׁ בְּקָדֵשׁ בְּרָנֵנוּ: כִּדְאָרְבָּעִים שָׁנָה אָנֹכִי בְּשִׁלַּח⁷
מֹשֶׁה עֲבַד־יְהוָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בְּרִנֵּעַ לְרַגֵּל אֶת־הָאָרֶץ
וְאָשַׁב אִתּוֹ דִּבְרֵי כְּאֲשֶׁר עֲסַלְכֵבִי: וְאִתּוֹ אֲשֶׁר עָלָיו⁸
עָמִי הַמִּסֹּס אֶת־לֵב הָעָם וְאֹכְלִי מִלֶּחְמִי אֶתְּרִי יְהוָה
אֵלָהִי: וַיִּשְׁכַּע מֹשֶׁה בְּיָם הַהוּא לֵאמֹר אִסְלָא הָאָרֶץ וַיִּקְרָץ⁹
אֲשֶׁר הִרְבֵּה רָגַלְךָ כֹּה לֵךְ יְהוָה לַעֲשֹׂה וּלְקַבֵּץ עַד
עֹלָם כִּי מִלֶּאֱתָ אֶתְּרִי יְהוָה אֵלָהִי: וַתֵּהָה הָהָר הַהוּא חֲתוּרִי¹⁰
יְהוָה אִתּוֹ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶרְבָּעִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה מֵאָז
דִּבֶּר יְהוָה אֶת־הַדְּבָרִי הַזֶּה אֶל־מֹשֶׁה אֲשֶׁר־הִלֵּךְ יִשְׂרָאֵל
בְּמִדְבַּר וַתֵּהָה הָהָר אֵנֹכִי הַיּוֹם בְּקִדְמֹשׁ וּשְׂמֹנִים שָׁנָה:
עַד־כִּי הָיָה חֶלֶק כְּאֲשֶׁר בְּיָם שִׁלָּח אִתּוֹ מֹשֶׁה בְּכֹחַ¹¹

הָאֵשׁ מֹשֶׁה נִעְמָאֲכַט וַיִּשְׁתַּן אִין עֲרֹבוֹת
מוֹאָב, פֻּן יַעֲנֵר זַיִּט וַיִּרְדֵּן בִּיַּיָּה וְיִהוָה,
אִן דַּעַר מִזְרְחֵי־זַיִט: 33 אָבַעַר צו דַּעַם
שָׁבַט לִוי הָאֵשׁ מֹשֶׁה נִיט נַעֲנַעֲבַעַן קִיין
עֲרַב־שִׁייל; דַּעַר הָאֵר, דַּעַר הָאֵשׁ פֻּן
וְיִשְׂרָאֵל, עַר אִיז נַעֲנַעֲוַעַן וַיַּעֲר עֲרַב־
שִׁייל, אַזְוִי וַיֵּא עַר הָאֵשׁ צו וַיֵּא נַעֲרַעַט:

קאפיטעל יד

1 אונד דיא דאזיגע (וענען דיא שטעט)
וואס דיא קינדער ישראל האבען גע-
ערבט אין דעם לאנד כנען, וואס אלעזר
הכהן אונד יהושע זיהן פון נון, אונד דיא
ראשי אבות פון דיא שבטים דער קינדער
ישראל האבען עס צוטיילט צו זייא:
2 דורף א גורל איז געוועזען וייער
נחלה, אזוי וויא גאט האט געבאטען
דורף משה, פאר דיא ניין שבטים אונד
דעם האלבען שבט: 3 ווארין משה
האט שוין גענעבען דיא נחלה פון
צווייא שבטים אונד א האלבען שבט
אויף יענער זייט ירדן, אבער צו דיא
לויס האט ער נישט גענעבען א נחלה
צווישען זייא: 4 ווארין דיא קינדער

פון יוסף ווענען געוועזען צווייא שבטים, מנשה אונד אפרים; אונד זייא האבען
נישט גענעבען א חלק צו דיא לויס אין דעם לאנד, נייערט שטעט אין זייא צו
וואזיגען, אונד זייער ליידיקע פלעצער פאר זייער גהמות אונד פאר זייער
פערמגען: 5 אזוי וויא גאט האט געבאטען משה אזוי האבען דיא קינד-
ער ישראל געטהון, אונד זייא האבען צוטיילט דאס לאנד: 6 אונד דיא
קינדער פון יהודה האבען זיף גענעהנט צו יהושע אין גלגל, אונד כלב
זיהן פון יפה דער קנזי האט צו איהם געזאגט, דא ווייסט וואויל דאס ווארט
וואס דער האר האט גערעט צו משה דעם מאן פון גאט, ווענען מיר אונד
ווענען דיר אין קדש ברנע: 7 איף בין אלט געוועזען פירציג יאהר ווען
משה דער קנעכט פון גאט האט מיך ארויסגעשיקט פון קדש ברנע אויס-
צופארשען דאס לאנד, אונד איף האב איהם געברענגט אן אנטווארט אזוי
וויא עס איז געוועזען אין מיין הארץ: 8 אונד מייע גרינדער וואס ווענען
מיט מיר ארויסגעגאנגען, האבען געמאכט שמעלצען דאס הארץ פון דעם
פאלק, אבער איף בין פאלקאמפן נאכגעגאנגען דעם האר מיין גאט: 9 אונד
משה האט דעמזעלביגען מאג געשווארען אזוי צו זאגען, זיכערליך דאס
לאנד וואס דייע פיס האבען דארויף געטרעטען, זאל זיין צו דיר אלס א
נחלה אונד צו דייע קינדער ביז אויף אייביג, ווארין דא בייזט פאלקאמפן
נאכגעגאנגען דעם האר מיין גאט: 10 אונד אצונד זעה, גאט האט מיך
געלאזט לעבען אזוי וויא ער האט געזאגט, דאס איז שוין פינף אונד
פירציג יאהר, פון דער צייט וואס גאט האט גערעט דאס ווארט צו משה,
ווייל ישראל איז ארויסגעגאנגען אין דער מדבר; אונד אצונד זעה, איף בין
היינט אלט פינף אונד אכציג יאהר: 11 איף בין נאך היינט אזוי שטארק
וויא אין דעם מאג ווען משה האט מיך ארויסגעשיקט, אזוי וויא מיין פֿח

אז דענסטמאל געוועזען אזוי איז מ׳זיין
 כח אצינד, צו דער מלחמה ארויסצוגיין
 אונד אריינצוקומען: 12 אונד אצינד
 גיב מיר דעם בארג פון וועלכען האט
 האט גערעט אן דעם דאזיגען טאג,
 ווארין דא האסט דאך געהערט אן דעם
 דאזיגען טאג אז דא ענקים (זענען)
 דארט, אונד אז דא שטעט זענען גרויס
 אונד פעסט, אונד ווען האט וועט מ׳זיין
 מיר זיין, אזוי וועל איך זיין קענען
 פערטרייבען, אזוי ווי האט האט גע-
 רעט: 13 אונד יהושע האט איהם
 געבענשט, אונד ער האט געגעבען
 חברון צו פלב וזהן פון יפנה אלס אן
 ערבטייל: 14 איבער דעם איז חברון
 געוועזען צו פלב וזהן פון יפנה דער
 קצו אלס אן ערבטייל ב׳ז צו דעם
 חיינטיגען טאג, ווייל ער האט גאנץ
 נאכגעפאלגט דעם האר, האט פון
 ישראל: 15 אונד דער נאמען פון
 חברון איז פריהער געוועזען קרית ארבע,
 (דערזעלבנער) איז געוועזען דער
 גרעסטער מענש אונטער דא ענקים,
 אונד דאס לאנד איז געוועזען שטיל פון
 דער מלחמה:

קאפיטעל טו

1 אונד דאס גורל פון דעם שבט פון דא קינדער יהודה צו זייער משפחות, איז גע-
 וועזען, בייא דער גרענעץ פון אדום, פון דער מדבר צו אויף דרוםזייט, אין דעם עק
 דרוםזייט איז עס געוועזען: 2 אונד דא גרענעץ פון דרוםזייט איז צו זיין געוועזען
 פון דעם עק ים המלח, פון דעם שטראם וואס קעהרט זיך צו דרוםזייט: 3 אונד עס
 איז ארויסגעגאנגען צו דרוםזייט פון מעלה עקרבם, אונד איז אריבערגעגאנגען קיין
 צן, אונד איז ארויפגעגאנגען פון דרוםזייט קיין קדש ברנע אונד איז אריבערגעגאנגען
 גען חצרון, אונד איז ארויפגעגאנגען קיין אדר, אונד האט ארויפגערינגעלט קרקשה:
 4 אונד איז אריבערגעגאנגען קיין עצמון, אונד איז ארויסגעקומען צו דעם טייף פון
 מצרים, אונד דער אויסגאנג פון דא גרענעץ איז געוועזען אויף מערבזייט, דאס
 זאל צו אייך זיין דא גרענעץ פון דרוםזייט: 5 אונד דא גרענעץ פון מזרחזייט איז
 געוועזען פון דעם ים המלח ביז צו דעם עק פון ירדן; אונד דא גרענעץ פון צפוןזייט
 איז געוועזען פון דעם שטראם פון ים, פון דעם עק ירדן: 6 אונד דא גרענעץ איז
 ארויפגעגאנגען פון בית חגלה, אונד איז אריבערגעגאנגען פון צפוןזייט קיין בית
 הערבה; אונד דא גרענעץ איז ארויפגעגאנגען ביז אבן בוזן בן-דאבן: 7 אונד דא
 גרענעץ איז ארויפגעגאנגען קיין דביר פון עמק עכור, אונד האט זיך געקעהרט אין
 צפוןזייט צו גלגל, וואס איז קעגענאיבער דעם אויסגאנג פון אדמים, וואס איז אן
 דער דרוםזייט פון דעם טייף; אונד דא גרענעץ איז אריבערגעגאנגען ביז צו דעם
 וואסער פון עין שמש, אונד זיין אויסגאנג איז געוועזען ביז עין רוגל: 8 אונד דא
 גרענעץ איז ארויפגעגאנגען בייא דעם טהאל פון דעם וזהן פון הכוס, אן דער זייט פון
 דעם יבוס, פון דרוםזייט, דאס איז ירושלים; אונד דא גרענעץ איז ארויפגעגאנגען
 ביז צו דער שפיץ פון דעם בארג, וואס איז פאר דעם טהאל פון הכוס אן מערבזייט,
 וואס איז אן דעם עק טהאל פון דא רפאים (ריזען) אן דער צפוןזייט: 9 אונד דא גרענעץ
 האט זיך געצויגען פון דער שפיץ פון דעם בארג צו דעם וואסער-קנאל נפתח, אונד איז
 ארויסגעגאנגען צו דא שטעט פון דעם בארג עפרון, אונד דא גרענעץ האט זיך געצויגען

12 ון וכלתו יתה למלחמה ולצאת ולבוא: ויתה חנדלי
 אתהדר יהוה אשר דבר דוד ביום ההוא בראשה שמעל
 ביום ההוא ברענקים שם ושרים דולות בקרות אלי
 13 ויהוה אתו ותרשלים כאשר דבר יהוה: ויברכו ויושע
 14 וזמן אתהברך לכלב בראשה לחלה: עליון חתור
 חברון לכלב בראשה הקני לחלה עד הים הזה וכן
 15 אשר מלא אתי יהוה אלי ישראל: וחס חברון לפני
 קרית ארבע האדם הגדול בענקים הוא והאנץ שקמה
 ממלחמה:

טו

א ויהי הגורל למטה בני יהודה למשפחתם אלגבול
 2 אדום מדרבצן נגדה מקצה חיקו: ויהי להם גבול נגב
 3 מקצה ים המלח מדרבצן הפנה נגדה: וצא אל-
 מנב למעלה עקרבם ועבר צנה ועלה מנב לקדש
 4 ברנע ועבר חצרון ועלה אדרה ונסב הפרקשה: ועבר
 עצמון וצא גול מצרים ויהוה תצאות הגבול ימה
 ה ויהייה להם גבול נגב: וגבול קדמה ים המלח עד
 קצה הנהר וגבול לפאת צפונה מלשון הים מקצה
 6 הנהר: ועלה הגבול בית חגלה ועבר מצפון לבית
 הערבה ועלה הגבול אבן בוזן בן-דאבון: ועלה הגבול
 דברה מעמק עכור וצפונה פנה אלגלגל אשר-נה
 למעלה אדמים אשר מנב לחלה ועבר הגבול אלמי
 8 עד שמש והיו תצאותו אלעין הגל: ועלה הגבול גן
 ברהם אלכפה הכוס מנב הוא ירושלים ועלה
 הגבול אליראש החר אשר עלפי גרהם ימה אשר
 9 בקצה שמקדפאים צפונה: ותאר הגבול מראש החר
 אלמען מי נפתח וצא אלער ברענקון ותאר הגבול

בשעה היא קרית יערים; וְהָיָה הַנָּבוֹל מִפְּעֵלָהּ יָמוּרֵי
 אֶלְתֵּר שְׂעִיר וְעֵבֶר אֶלְקֶתָף הַרְוֵיָרִים מִצִּפּוֹתָהּ הָיָה
 כִּסְלוֹן וְגֵרָד בִּית־שֹׁשֶׁם וְעֵבֶר הַמִּנְהָ: וְיָצָא הַנָּבוֹל אֶל־¹¹
 כֶּתֶף עֶקְרוֹן צִפּוֹתָהּ וְחֹמֶר הַנָּבוֹל שְׂמֹרֶתָהּ וְעֵבֶר הָרִי
 הַבְּעֵלָה וְיָצָא יְבוּאֵל הָיוּ הַצֹּאֲת הַנָּבוֹל יָמָה: וְנָבוֹל¹²
 אִם הָיָה הַנָּבוֹל וְנָבוֹל זֶה נָבוֹל בְּנִי־יְהוּדָה סָבִיב
 לַמִּשְׁפָּחָתָם: וְלִכְלֵב בְּדֹפָהּ יָתָן חֶלֶק בְּתוֹךְ בְּנֵי־¹³
 יְהוּדָה אֶל־פִּי יְהוָה לְהוֹשִׁיעַ אֶת־קִרְיַת אֶרֶב עַל־הַעֲקָר
 הָיָה הַבָּרֶן: וְהָיָה מִשָּׁם כָּל־בֵּן אֶת־שְׁלֹשָׁה בְנֵי הַעֲקָר¹⁴
 אֶת־שֹׁשֶׁי וְאֶת־אֲחִיָּהּ וְאֶת־תַּלְמִי יִלְדֵי הַעֲקָר: וְעֵלִי¹⁵
 מִשָּׁם אֶל־יִשְׁכִּי דָבָר וְשֹׁס־דָבָר לַפְּנִים קִרְיַת־סֶפֶר:
 וְאָמַר כָּל־בָּרֶן אֶת־קִרְיַת־סֶפֶר וְלִבְנָהּ וְתִתְּנוּ לָוִי¹⁶
 אֶת־עֲבָדָהּ בְּתוֹ לַאֲשָׁה: וְלִבְנָהּ עֲתִנְיָאֵל בְּדֹקֵן אֶת־¹⁷
 כָּל־בְּתוּלָהּ אֶת־עֲבָדָהּ בְּתוֹ לַאֲשָׁה: וְהָיוּ בְּבוּאָה¹⁸
 וְהִסְתִּירוּ לִשְׂאֹל מֵאֶת־אֲבִיהֶן שִׁדָּה וְתַעֲזֹב מִעַל־הַמִּדּוּר
 וְאֶמְרָהָ כָּל־בְּתוּלָהּ: וְהָאָמֶר תְּהִדְלִי בְּרַכָּה כִּי¹⁹
 אֶרֶץ הַגִּבּוֹר תִּתְּנִי וְתִתְּנִי לִי גִלְתָּ מִסָּתְּמָלָה אֶת־גִּלְתָּ
 עֲלִיּוֹת וְאֶת־גִּלְתָּ תִּתְּנִיתִי: וְזֹאת נִחְלַת מִמֶּנָּה בְּנֵי־כ
 יְהוּדָה לַמִּשְׁפָּחָתָם: וְהָיוּ הָעָרִים מִקְצֵה לַמִּשְׁפָּחָה בְּנֵי־²¹
 יְהוּדָה אֶל־נָבוֹל אֲדוֹם בְּנִיָּהּ קִבְּצָאֵל וְעֵבֶר וְהוּרִי:²²
 וְקִנְיָה וְיִמְנָה וְיִזְרְעֶלָה: וְקִדְשׁ וְהַצִּיר וְתָנִי: וְזֶה וְשֶׁלֶם²³
 וְנִבְעֵלָתָ: וְהַצִּיר וְתִרְחֵת וְקִרְיַת הַצִּירֹן וְהָעִיר: וְהָעִיר²⁴
 אֶמֶס וְשֹׁשֶׁם וּמִלְכָּה: וְחֹמֶר גֵּדָה וְחִשְׁמוֹן וְבֵית פֶּלֶט:²⁵
 וְחֹמֶר שׁוּעַל וּבֶאֱרָ שָׁבַע וּבִזְיֹתָהּ: בְּעֵלָה וְעִיסָה וְעָצִם:²⁶
 וְאֶלְתוּלָה וְכִסִּיל וְהֶרְמָה: וְעֶקְלָן וּמִדְּמָה וּסְמֹרֶתָהּ:²⁷
 וְלִבְאֹת וּשְׁלֹחִים וְעֵין וְרִמָּן כְּלִיעִים עֶשְׂרִים וְחִשְׁעִי²⁸
 וְחִצְרֹתָיו: בְּשֵׁפֶלָה אֶשְׁתָּאֵל וְיִרְעָה וְאֶשְׁנָה: וְתִתְּנִי²⁹
 וְעֵין גִּימָם תַּפְסִית וְהַעֲיָם: יְרֵמֹת וְעֵדְלָם שׁוֹכֶה וְעֹקֶה: וְזֶה

בֵּין בְּעֵלָה דָּאִם אִין קִרְיַת יַעֲרִים: 10 אֹנֶד
 דִּיא גִרְעֵנֶעֶץ הָאִם זִיף אַרְוִסְעֶרְוִנְעֵלֵט
 פֿון בְּעֵלָה קִיין מִעֶרְב־זִיט צו דַּעַם
 בֶּאֶרְג שְׂעִיר, אֹנֶד אִין אַרְיִבְעֶרְנֵאֲנֵנְעֵן
 צו דַּער זִיט פֿון דַּעַם בֶּאֶרְג יַעֲרִים פֿון
 צִפּוֹרְזִיט: דָּאִם אִין כִּסְלוֹן; אֹנֶד הָאִם
 אַרְוִסְעֶרְנִדְעֶרְט קִיין בִּית־שֹׁשֶׁם, אֹנֶד אִין
 אַרְיִבְעֶרְנֵאֲנֵנְעֵן קִיין תְּמָנָה: 11 אֹנֶד
 דִּיא גִרְעֵנֶעֶץ אִין אַרְוִסְעֶרְנֵאֲנֵנְעֵן צו דַּער
 צִפּוֹרְזִיט פֿון עֶקְרוֹן, אֹנֶד דִּיא גִרְעֵנֶעֶץ
 הָאִם זִיף גִּעֲצוֹנֵנְעֵן קִיין שְׂמֹרֶת, אֹנֶד אִין
 אַרְיִבְעֶרְנֵאֲנֵנְעֵן צו דַּעַם בֶּאֶרְג בְּעֵלָה
 אֹנֶד אִין אַרְוִסְעֶרְנֵאֲנֵנְעֵן קִיין יְבוּאֵל,
 אֹנֶד דִּיא אֹיִסְנֶעֶג פֿון דַּער גִּרְעֵנֶעֶץ אִין
 גִּעֲעוֹעֶנְעֵן קֵעֶנְעֵן מִעֶרְב־זִיט: 12 אֹנֶד
 דִּיא גִרְעֵנֶעֶץ פֿון מִעֶרְב־זִיט אִין גִּעֲעוֹעֶנְעֵן
 בֵּין צו דַּעַם יִם הַנָּדוּל, אֹנֶד דָּאִם אִין
 דִּיא גִרְעֵנֶעֶץ פֿון דִּיא קִינְדֶּער יְהוּדָה
 רִיגָם אַרְוִס נָאָף וִיירַע מִשְׁפָּחָתָם: 13 אֹנֶד
 צו פֿלֵב זִוְהָן פֿון יִפְתָּה, הָאִם עַר גִּעֲנֵעֶבֶן
 א חֶלֶק צוֹוִישֵׁנְעֵן דִּיא קִינְדֶּער פֿון יְהוּדָה,
 אַזִּין וְיָא נָאִם הָאִם גִּעֲנָאָגֵט צו יְהוֹשֻׁעַ,
 קִרְיַת אֶרְבֶּע, וְהָאִם אִין גִּעֲעוֹעֶנְעֵן דַּער
 פֶּאָטֶער פֿון עֶקָ, דָּאִם אִין הַבָּרֶן: 14 אֹנֶד
 פֿלֵב הָאִם פֿון דָּאָם פֶּער־טִרְיִבֶּעֶן דִּיא
 דִּרְיָא זִוְהָן פֿון עֶקָ, דַּעַם שְׁשִׁי אֹנֶד

דַּעַם אֲחִיָּהּ, אֹנֶד דַּעַם תַּלְמִי, דִּיא קִינְדֶּער פֿון עֶקָ: 15 אֹנֶד עַר אִין פֿון דָּאָם
 אַרְוִסְעֶרְנֵאֲנֵנְעֵן צו דִּיא גִעֲנָאִינְעֶר פֿון דָּבִיר, אֹנֶד דַּער נָאָמֶען פֿון דָּבִיר אִין פֶּרִי־הַעֲר
 גִּעֲעוֹעֶנְעֵן קִרְיַת־סֶפֶר: 16 אֹנֶד פֿלֵב הָאִם גִּעֲנָאָגֵט, דַּער וְהָאִם גִּעֲנָאָגֵט שְׁלֹאָנֵעֵן קִרְיַת־סֶפֶר
 אֹנֶד גִּעֲנָאָגֵט יִא אִינְנֵעֶמֶק, צו דַּעַם גִּעֲנָאָגֵט אִיךְ גִּעֲנָעֵן מִינֵעֵ מִאָכְטֶער עֲבָדָה פֶּאר א
 גִּעֲנָאָמֶען, אֹנֶד עַר הָאִם אִיךָ גִּעֲנָעֶבֶן זִינֵעֵ מִאָכְטֶער עֲבָדָה פֶּאר א גִּעֲנָאָמֶען: 17
 עַם אִין גִּעֲעוֹעֶנְעֵן אֵלֶם יִא אִין צו אִיךָ גִּעֲקוֹמֶעֶן אַזִּין אִיךָ גִּעֲנָעֶרְעַט אִין
 עַר נָאֵל פֿון אִיךָ פֶּאָטֶער פֶּער־לֵאָנֵעֵן א פֶּעֶלֶד, אֹנֶד יִא הָאִם זִיף אַרְוִסְפֶּנְעֵלָאָט פֿון
 דַּעַם אִינְעֵל, אֹנֶד פֿלֵב הָאִם צו אִיךָ גִּעֲנָאָגֵט, וְהָאִם אִין צו דִּיר: 19 אֹנֶד יִא הָאִם
 גִּעֲנָאָגֵט, גִּיב מִיר א בְּרַכָּה, וְהָאִם דִּיא הָאָט מִיר גִּעֲנָעֶבֶן א דְּרוֹם־לֵאָנֶד, אַזִּין גִּיב
 מִיר (אִיךְ) קוֹעֵל־וְאֶסְעֶר; אֹנֶד עַר הָאִם צו אִיךָ גִּעֲנָעֶבֶן דִּיא אִיבְעֶר־
 שְׁמַע קוֹעֵלֶעֶן אֹנֶד דִּיא אֹנְטֶער־שְׁמַע קוֹעֵלֶעֶן: 20 דָּאִם אִין דִּיא נִחְלָה פֿון
 דַּעַם שְׁבֵט דַּער קִינְדֶּער פֿון יְהוּדָה, נָאָף וִיירַע גִּעֲשֻׁלֶעֶכְטֶער: 21 אֹנֶד דִּיא
 שְׁמַע זִעֲנֵעֵן גִּעֲעוֹעֶנְעֵן פֿון דַּעַם עֶקָ (גִּרְעֵנֶעֶץ) צו דַּעַם שְׁבֵט דַּער קִינְדֶּער
 פֿון יְהוּדָה בֵּין צו דַּער גִּרְעֵנֶעֶץ פֿון אֲדוֹם אָן דַּער דְּרוֹם־זִיט, קִבְּצָאֵל, אֹנֶד
 עַד אֹנֶד גִּבּוֹר: 22 אֹנֶד קִינְהָ אֹנֶד דִּימוֹנָה, אֹנֶד עַד־עֵדָה: 23 אֹנֶד קִדְשֵׁהּ
 אֹנֶד חֲצוֹר, אֹנֶד יִתְנָן: 24 זִיף, אֹנֶד טֵלָם אֹנֶד בְּעֵלֹת: 25 אֹנֶד חֲצוֹר, אֹנֶד
 חֲדָמָה, אֹנֶד קִרְיַת הַחֲצוֹר, דָּאִם אִין חֲצוֹר: 26 אֶמֶס, אֹנֶד שְׁמַע, אֹנֶד מוֹלְדָה:
 27 אֹנֶד חֲצִיר גֵּדָה, אֹנֶד חֲשִׁמוֹן, אֹנֶד בֵּית פֶּלֶט: 28 אֹנֶד חֲצִיר שׁוּעַל, בֶּאֶר
 שָׁבַע, אֹנֶד בִּזְיֹתָהּ: 29 בְּעֵלָה, אֹנֶד עִיסָה, אֹנֶד עָצִם: 30 אֹנֶד אֶלְתוּלָה, אֹנֶד
 כִּסִּיל, אֹנֶד חֶרְמָה: 31 אֹנֶד עֶקְלָן, אֹנֶד מִדְּמָה, אֹנֶד סְמֹרֶתָהּ: 32 אֹנֶד לִבְאֹת,
 אֹנֶד שְׁלֹחִים, אֹנֶד עֵין, אֹנֶד רִמָּן, אֵלֶע שְׁמַעַט (זִעֲנֵעֵן גִּעֲעוֹעֶנְעֵן) גִּיין אֹנֶד צוֹאֲנָצִי,
 אֹנֶד וִיירַע דַּעַרְפֶּער: 33 אִין דַּעַם טֵהָאֵל אֶשְׁתָּאֵל, אֹנֶד צֶרֶעָה, אֹנֶד אֶשְׁנָה: 34 אֹנֶד
 גִּבּוֹר, אֹנֶד עֵין גִּימָם תַּפְסִית, אֹנֶד הַעֲיָם: 35 יְרֵמֹת, אֹנֶד עֵדְלָם, שׁוֹכֶה, אֹנֶד עֹקֶה:

36 אונד שערות ויהודה ויהודה ערים ארבע עשרה
37 והצריה: עון חדשה ומדלגד: דלען והמצפה
38 וקתאל: לבוש ובצקת ועגלון: ובון ולחם ובתלש:
39 ויהודה בית דען נעמה ומקנה ערים שש עשרה
40 והצריה: לבנה וסתר וששן: ופתח ואשנה ונציב:
41 וקעילה ואכוב ומראשה ערים תשע והצריה:
מז
42 עקרון ובנותיה והצריה: מעקרון ומה כל אשר על
43 ד אשרוד והצריה: אשרוד בנותיה והצריה ענה
44 בנותיה והצריה ערעל מצרים והם הגבול וגבול:
45 ובתר שמיר וסתר ושוכה: ויהודה וקרית סנה היא דבר:
46 נגב ואשתמה וענים: ונשן חלון וגלה ערים אחת
47 עשרה והצריה: ארב דומה ואששן: ונים ובית
48 תפוח ואפקה: והמטה וקרית ארבע היא חבורן וציער
49 נה ערים תשע והצריה: מען פרמל ונח ויפא:
50 וירעאל וקדש ונחם: חמון גבעה ותמנה ערים עשר
51 והצריה: חלחול בית צור ודור: ומערת ובית
52 ענת ואלתקן ערים שש והצריה: קרית בעל היא
53 קרית וערים והרבה ערים ששם והצריה: במדבר
54 בית הערבה מן וסבבה: והגבשן וירמיה ונחמן נה
55 ערים שש והצריה: ואתינבוסי ושכר וירושלם לא
56 וכלו בגיהנומה להורשם ושכר הובסי אתיבני יהודה
57 וירושלם עד תום הנה:

מז
מז
א וצא הנחל לבני יוסף מירחו וריחו למי ריחו מנחמה
2 המדבר עלה מירחו דבר בית אל: וצא מבית אל
3 לנח וקבר אלגבול הארצי עשרות: ודר ימה אל
גבול הפלמי עד גבול בית חורון פתחה וצדקת ונח
גרוסע ים, אונד דיא גרענעץ ראפון: 48 אונד אויף דעם געבירג, שמיר
אונד יתיר אונד שוכה: 49 אונד דנה, אונד קרית סנה, דאס איז דביר:
50 אונד ענב אונד אשתמה, אונד ענים: 51 אונד בושן, אונד חולון,
אונד גלזה, עלף שטעט אונד ויירע דערפער: 52 ארב, אונד דומה, אונד
אששן: 53 אונד נים אונד בית תפוח, אונד אפקה: 54 אונד חמטה,
אונד קרית ארבע, דאס איז חבורן, אונד ציעור, נין שטעט אונד ויירע
דערפער: 55 מען פרמל, אונד זוף, אונד וירעאל, אונד
וקדשם, אונד ונח: 57 חמון גבעה, אונד תמנה, צעהן שטעט אונד ויירע
דערפער: 58 חלחול בית צור, אונד דור: 59 אונד מערת אונד בית ענת
אונד אלתקן, ועסם שטעט אונד ויירע דערפער: 60 קרית בעל, דאס איז
קרית יערים אונד רבה, צוויי שטעט אונד ויירע דערפער: 61 אין דער
מדבר, בית ערבה מדין אונד סבבה: 62 אונד נבשן, אונד דיא זאלץ
שטאט, אונד עין נדה, ועסם שטעט אונד ויירע דערפער: 63 אונד דיא
פון יבוס, דיא איינוואוינער פון ירושלים, דיוע האבען דיא קינדער פון
יהודה נישט געקענט פערטרייבען, נייצט דיא פון יבוס וואוינען מיט דיא
קינדער פון יהודה אין ירושלים ביז צו דעם היינטיגען טאג:

קאפיטעל טז

1 אונד דאס גורל פאר דיא קינדער פון יוסף איז ארויסגעגאנגען פון ירדן
בייא וריחו, צו דעם וואסער פון וריחו, אן דער מנחמה, צו דער מדבר
וואס גייט ארויף פון וריחו אין דעם געבירג פון בית אל: 2 אונד איז
ארויסגעגאנגען פון בית אל קיין לזה, אונד איז ארויסגעגאנגען צו דער גרענעץ
פון ארבי קיין עשרות: 3 אונד איז ארויסגעגאנגען אן דער מערבזייט צו דער גרע-
נעץ פון נפלא, ביז צו דער גרענעץ פון בית חורון דעם אונטערשטען, אונד ביז נה,

תצאתו ומה: ויחלצו בג' יוסף מנשה ואפרים: ויהי
 גבול בג' אפרים למשפחתם ויהי גבול לתחת מנשה
 עמרת ארר עד בית חרן עליון: ויבא הגבול הנקרא
 המבטח מצפון וסב הגבול מנשה תחת שלח ועבר
 אותו ממזרח יזח: ויבד מנשה עשרות ונערתה וסגל
 בידיו ויבא הירק: משפח ליד הגבול ומה נחל קנה
 והיו תצאתו הנקרא זאת תחת משה בג' אפרים
 למשפחתם: והקרים המבדלות לבני אפרים בתוך
 תחת בג' מנשה כל הקרים והצרות: ולא יורישו את
 הבנות הישעב בגור נשעב הבנות קרוב אפרים עד
 היום הנה ויהי למסעבר:

ז

ויהי הגדל למשה מנשה בידו יוסף וסב למבול
 בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש מלחמה
 ויהי לו גלעד והבן: ויהי לבני מנשה הנקראים
 למשפחתם לבני אביעזר ולבני חלק ולבני אשראל
 ולבני שכם ולבני חפר ולבני שמידע אלה בני מנשה
 בג' אפרים למשפחתם: ולגלעד בידו יוסף
 גלעד בידו מנשה לאהיו לו בנים כי אסבגות
 ואלה שמות בנותיו מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה:
 ותקרבנה לפני אלעזר הבן וישעב וישעב בן וישעב
 הנשיאים לאמר זהה צה את משה לתת לו נחלה
 בתוך אחיו ומה להם אלפי זהה נחלה בתוך אחי
 אבותיו: ויסל חבל מנשה עשרה לבד מארץ הגלעד
 והבן אשר מעבר לירדן: כי בנות מנשה נתנו נחלה
 בתוך בני וארץ הגלעד היתה לבג' מנשה הנקראים:
 ויהי גבול מנשה מאשר המבטח אשר על פני שכם

9 אונד דא אפגעונדערשע שטעט (זענען געוועזען) צו דיא קינדער פון אפרים
 צווישען דער נחלה פון דיא קינדער פון מנשה, אלע שטעט אונד זיירע דערפער:
 10 אונד זייא האבען נישט פערמירבען דיא פנענים וואס האבען געוואוינט אין גור,
 ניערשט דיא פנענים האבען געוואוינט צווישען אפרים ביז צו דעם היינטיגען טאג,
 אונד איז געווארען א צינדקעכט:

קאפיטעל ז

1 אונד עס איז אויף געוועזען א גורל צו דעם שבט מנשה, ווארין ער איז געוועזען
 דער בכור פון יוסף, צו מכיר דער בכור פון מנשה, פאטער פון גלעד; ווארין ער איז
 געוועזען א בעל מלחמה, דארום האט ער געהאט גלעד אונד בן: 2 אונד עס איז
 (אויף) געוועזען (א גורל) צו דיא איבריגע זיהן פון מנשה נאך זיירע משפחות; צו
 דיא קינדער פון אביעזר, אונד צו דיא קינדער פון חלק, אונד צו דיא קינדער פון
 אשראל, אונד צו דיא קינדער פון שכם, אונד צו דיא קינדער פון חפר, אונד צו דיא
 קינדער פון שמידע, דאס זענען דיא קינדער פון מנשה וואו יוסף, דיא זכרים נאך זיירע
 משפחות: 3 אונד צו צלפחד, וואו פון חפר, וואו פון גלעד, וואו פון מכיר, וואו פון
 מנשה, זענען נישט געוועזען קיינע זיהן, נאר טעכטער; אונד דאס זענען דיא נעמען
 פון זיינע טעכטער, מחלה אונד נועה, חגלה, מלכה אונד תרצה: 4 אונד זייא האבען
 זיך גענעקנט פאר אלעזר הבן, אונד פאר יהושע וואו פון נון, אונד פאר דיא
 נשיאים, אזוי צו זאגען, האט האט געפאטען דעם משה צו אונס צו געבען א נחלה
 צווישען אונזערע ברידער, אונד ער (יהושע) האט צו זייא געגעבען נאך דעם בעפעל
 פון האט א נחלה צווישען דיא ברידער פון זייער פאטער: 5 אונד עס איז
 אויסגעפאלען צו מנשה צעהן גורלות, חוץ פון דעם לאנד גלעד אונד בן: 6
 וואס איז אויף יענער זייט פון דעם ירדן: 6 ווארין דיא טעכטער פון מנשה
 האבען אויף געהאט א נחלה צווישען זיינע זיהן, אונד דאס לאנד גלעד איז
 געוועזען צו דיא איבריגע קינדער פון מנשה: 7 אונד עס איז געוועזען
 דיא גרענעץ פון מנשה פון אשר (ביז) קיין מכמחת, וואס איז פאר שכם;

אונד דיא גרענעצן איז געגאנגען צו דער
רעכטער זייט בייא דיא געוואונער פון
עין תפוח: 8 דאס לאנד תפוח האט
געהערט צו מנשה, אונד תפוח אן דער
גרענעץ פון מנשה האט געהערט צו דיא
קינדער פון אפרים: 9 אונד דיא גרענעצן
איז אריבערגעגאנגען צו דעם טייף, קנה
אן דער דרוםזייט פון דעם טייף, דויע
שטעט האבען געהערט צו אפרים צוויי
שען דיא שטעט פון מנשה, אונד דיא
גרענעצן פון מנשה איז געוועזן פון
צפוןזייט פון דעם טייף, אונד זיינע
אויסגעגאנגענע זענען געוועזן ביז צו דעם
ים: 10 דיא דרוםזייט האט געהערט
צו אפרים אונד דיא צפוןזייט צו מנשה,
אונד דאס ים איז געוועזן זיינע גרענעצן,
אונד דיא דער צפוןזייט האבען זיין
צוואמען געטראפען מיט אשר, אונד זיין
דער מזרחזייט מיט יששכר: 11 אונד
עס איז געוועזן צו מנשה אין יששכר
אונד אין אשר בית שאן, אונד איהרע
דערפער, אונד יבלעם אונד איהרע
דערפער, אונד דיא געוואונער פון דאר
אונד איהרע דערפער, אונד דיא בער
וואונער פון עיזר אונד איהרע

וְהָלַךְ הַגָּבֹל אֶל־הַיָּמִין אֶל־יִשְׂרָאֵל עַד תַּחֲמִי: לַמְּנִשָּׁה 8
הַיְּהוּדָה אֶרֶץ תַּחֲמֹת וְתַחֲמֹת אֶל־גָּבֹל מִנְּשָׁה לְבִנֵּי אֶפְרַיִם: 9
וְהָרָד הַגָּבֹל לְחֹל קָנָה עֲבָדָה לְחֹל עָרִים הָאֵלֶּה לְאַפְרַיִם
בְּתוֹךְ עָרֵי מִנְּשָׁה וְגָבֹל מִצֶּפֶן לְחֹל וְהוּא תַּחֲמֹתוֹ 10
יְהוּדָה: עֲבָדָה לְאַפְרַיִם וְצִפּוֹרָה לַמְּנִשָּׁה וְהוּא הָיָם גָּבֹל
וּבְאֶשֶׁר וְצִפּוֹרָה מִצֶּפֶן וּבִשְׂשֻׁכָּר מִמּוֹרָה: וְהוּא לַמְּנִשָּׁה 11
בִּשְׂשֻׁכָּר וּבְאֶשֶׁר בִּית־שֹׁאֵן וּבְעֻתָה וְיִבְלָעַם וּבְעֻתָהּ
וְאֶת־יִשְׂרָאֵל דָּרָר וּבְעֻתָהּ יִשְׂרָאֵל וְעָדָר וּבְעֻתָהּ יִשְׂרָאֵל 12
תִּנְדָּר וּבְעֻתָהּ יִשְׂרָאֵל מִגְדוֹ וּבְעֻתָהּ שְׁלֹשֶׁת חֲמֹת:
וְלֹא יָבֹל בֶּן מִנְּשָׁה וְהוֹדִישׁ אֶת־הָעָרִים הָאֵלֶּה וְיִזְאָל 13
הַכְּנֻעִי לִשְׁכֵּת בְּאֶרֶץ הָעָתָה: וְהוּא בִּי חֹקֵר בֶּן יִשְׂרָאֵל 14
וְחָתָן אֶת־הַכְּנֻעִי לָמָּס וְהוֹדֵשׁ לֹא הוֹדִישׁ: וְיִבְכֹּר
בֶּן יִזְסָף אֶת־הוֹדֵשׁ לְאֶמֶר מִדּוֹעַ נִתְּמָה לִּי נִחְלָה גֹדֶל 15
אֶחָד וְחֵבֶל אֶחָד וְאֵלֵּי עַם דָּב עַד אֲשֶׁר־עָרְפָה בְּרַכְנֵי 16
טו יְהוּדָה: וְאָמַר אֲלֵהֶם יְהוֹשֻׁעַ אֲמַרְסֶדְכֶם אִתָּה עֲלֶיהָ
לֶךְ הַעֲרָה וּבִרְאֵת לֶךְ שָׁם בְּאֶרֶץ הַחֲדָד וְהַרְפָּאִים 17
בִּרְצֹן לֶךְ טִרְאָפִים: וְאָמְרוּ בֶּן יִזְסָף לֹא־יִמָּנָע לָנוּ
הָעָר וְכֵבֶד בְּרוּל בְּכֹל־הַכְּנֻעִי הַיֹּשֵׁב בְּאֶרֶץ־הַעֲמָק 18
לְאֶשֶׁר בְּבֵית־שֹׁאֵן וּבְעֻתָהּ וּלְאֶשֶׁר בְּעַמֶּק זֶרְעָאֵל:
וְאָמַר יְהוֹשֻׁעַ אֲלֵיבֵית יִזְסָף לְאַפְרַיִם לַמְּנִשָּׁה לְאֶמֶר 19
עֲסִיבָה אִתָּה וְכֵן דָּרֹל לֶךְ לֹא־תִהְיֶה לֶךְ גֹּדֶל אֶחָד:
כִּי כֵן הִתְיַחֵדֵךְ כִּי־שֶׁר הוּא וּבִרְאֵת וְהָיָה לֶךְ תַּחֲמֹתוֹ 20
כִּי־תִרְדֹּשׁ אֶת־הַכְּנֻעִי כִּי רַב־כֵּן בְּרוּל לֹא כִּי חֹקֵר הוּא:

下

א ויִקְרְאוּ בְּלִיעֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁלֹה וַיִּשְׁכְּבוּ שָׁם אֶת־
 2 אֹהֶל מוֹעֵד וְהָאָרֶץ נִכְבְּשָׁה לַפְּגִימִים: וַיִּתְּרוּ בְּכֵנִי
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לֹא־חָלְקוּ אֶת־נַחֲלָתָם שְׁבִיעַ שְׁבִימִים:

קאפיטעל יח

1 אויגד דיא באַנצע נעמיינדע פון דיא קינדער ישראל האבען זיך פערזאמעלט איין שולח, אויגד זיין האבען דארט אויפגעשטעלט דאס אהל מועד, אויגד דאס לאנד איז פאר זיין אוינטערשטעניג געווארען: 2 אויגד עס איז איבערגעבליבען אוינטער דיא קינדער ישראל זיבען שבטים, צו וועלכע מען האט נישט אויסגעטיילט זייער נחלה:

727N

ואמר יהושע אליהם ישראל עזראה אתם מרפאים
 לבוא לרשת אתהארץ אשר נתן לכם דתה אלתי
 אבותיכם: הכו לכם שלשה אנשים לעבט ואשלהם
 וקמו ותחללו בארץ ותכתבו אותה לפי נחלתם ורבא
 אלי: ותחלקו אותה לשבעה חלקים דתה צמד
 עלגבולו מעב ובית יוסף צמדו עלגבולם מצפון:
 ואתם תכתבו אתהארץ שבעה חלקים ותבאתם אלי
 הנה ויריתי לכם נזרל פה לפני דתה אלהי: כי אך
 חלק ללוים בקרבכם קרבנת דתה נתת ונחלת ונר
 חצי שבט המנשה חלקו נחלתם מעבר לנרדן מןהנה
 אשר נתן לכם משה עבד דתה: וקמו האנשים וכלו
 ויצו יהושע אתהחלבים לכתב אתהארץ לאמר לנו
 ותחללו בארץ וכתבו אותה ושובו אלי ופה אשליד
 לכם נזרל לפני דתה בשלה: וכלו האנשים ונבאו
 בארץ ותכתבו לערים לשבעה חלקים עלספר וקבו
 אלהושע אלהכתבה שלה: בשלה ללוים יהושע נזרל
 בשלה לפני דתה ותחלקשם יהושע אתהארץ לבני
 ישראל במחלקתם: ונעל נזרל משה גברבנומן
 למשפחתם ונא נבול נזרלם בין בני דתה ובין בני
 יוסף: ויהי לכם הגבול לפאת צפונה מןהנרדן ועלה
 הגבול אלכתף יריתו מצפון ועלה בדר ימה ויהיה
 תצאתיו מןהנה בית און: ועבר משם הגבול לנדה
 אלכתף לנה נבה היא בית אל ונר הגבול עמרת
 אדר עלההר אשר מעב לביתחורן תחתון: ותאר
 הגבול ונב לפאתם נבה מןההר אשר עלסנ
 ביתחורן נבה ונה תצאתיו אלקריתבעל היא
 קרית ישרים עיר בני דתה זאת פאתיהם: ופאתנבה ש

3 אונר יהושע האט געזאגט צו דיא
 קינדער ישראל: ברו ויזא לאנג נאך וועט
 איהר אייך פוילען אריינצוקומען צו
 נרשען דאס לאנד, וואס דער האר, דער
 גאט פון איירע פעטער האט צו אייך
 געגעבען: 4 גיבט צו אייך דריי
 מענער פון (אויסליכען) שבט, אונד אייך
 וועל ויזא אויסשיקען, אונד ויזא זאלען
 אויפשטיין אונד דורכגיין דורך דאס
 לאנד, אונד ויזא זאלען עס אויפשרייבען
 נאך ויירע נחלה נאך, אונד זאלען צו
 מיר קומען: 5 אונד ויזא זאלען עס
 צוטיילען אין זיבען חלקים, יהודה זאל
 בלייבען אויף זיינע גרענעץ פון דרום
 זייט, אונד דאס הויזגעזינד פון יוסף
 זאלען בלייבען אויף ויירע גרענעץ פון
 צפוןזייט: 6 אונד איהר זאלט דאס
 לאנד פערשרייבען אויף זיבען חלקים,
 אונד איהר זאלט עס צו מיר אנהער
 ברענגען, אונד אייך וועל היער פאר אייך היער
 דאס גוזל ווארפען פאר דעם האר
 אונזער גאט: 7 ווארין דיא לויס האבען

ניט קיין חלק צווישען אייך, ווייל דיא כהנה פון גאט איז זיין נחלה, אונד נר, אונד
 ראובן, אונד דער האלבער שבט פון מנשה האבען גענומען זייער נחלה אויף יענער
 זייט פון נרדן, אויף דער מזרחזייט, וואס משה, דער קנעכט פון גאט האט צו זיזא
 געגעבען: 8 אזוי זענען דיא מענער אויפגעשטאנען אונד זענען געגאנגען, אונד
 יהושע האט געזאגט צו דיא וואס זענען געגאנגען אויפצושרייבען דאס לאנד, אונד
 האט געזאגט, קומט, אונד גייט דורך דאס לאנד אונד שרייבט עס אויף, אונד קומט
 צוריק צו מיר, אונד אייך וועל היער פאר אייך גוזל ווארפען פאר גאט אין שלה:
 9 אזוי זענען דיא מענער געגאנגען אונד זענען איבערגעפארען דורך דאס לאנד
 אונד האבען עס פערשרייבען אין א בוך נאך דיא שטעט, צו זיבען חלקים, אונד ויזא
 זענען געקומען צו יהושע אין דער מנה, קיין שלה: 10 אונד יהושע האט פאר ויזא
 גוזל געווארפען אין שלה, פאר גאט; אונד יהושע האט דארטען צוטיילט דאס לאנד
 צו דיא קינדער ישראל נאך ויירע צוטיילונג: 11 אונד דאס גוזל פאר דעם שבט
 פון דיא קינדער בנימן איז ארויפגעגאנגען נאך ויירע משפחה, אונד דיא גרענעץ פון
 זייער גוזל איז ארויסגעגאנגען צווישען דיא קינדער יהודה אונד צווישען דיא קינדער
 יוסף: 12 אונד ויירע גרענעץ איז געוועזען אן דער צפוןזייט פון נרדן, אונד
 דיא גרענעץ איז ארויסגעגאנגען אן דער צפוןזייט פון וריחו, אונד איז ארויסגעגאנגען
 אויף דעם בארג קענען מערבזייט, אונד ויירע אויסגעגענגע זענען געוועזען צו דער
 מדבר פון בית און: 13 אונד דיא גרענעץ איז פון דארטען אריבערגעגאנגען קיין
 לוז קענען דרוםזייט, דאס איז בית אל, אונד דיא גרענעץ איז ארויסגעגאנגען קיין
 עמרת אדר אויף דעם בארג וואס איז פון דרוםזייט פון דעם הונטערשטען
 ביתחורון: 14 אונד דיא גרענעץ האט זיך געצויגען אונד ארויסגערינגעלט צו דעם
 עק פון נם, אן דער דרוםזייט פון דעם בארג, וואס איז פאר ביתחורון, אונד ויירע
 אויסגענג אן דער דרוםזייט ביזא קריתבעל, דאס איז קרית ישרים, דיא שטעט פון דיא
 קינדער יהודה, דאס איז דאס עק פון מערבזייט: 15 אונד דיא דרוםזייט איז געוועזען

פון דעם עק פון קרית יערים, אונד דיא
גרענעץ איז ארויסגעגאנגען צו דעם ים,
אונד איז ארויסגעגאנגען צו דער וואסער
קנועל נפתוח: 16 אונד דיא גרענעץ
איז ארויסגעגאנגען צו דעם עק פון דעם
נעבערן וואס איז פאר דעם טהאל
בדהגם, וואס איז אין דעם טהאל רפאים
אן דער צפון-זייט, אונד איז ארויסגע-
גאנגען פון גי הנם צו דער דרום-זייט
פון דעם יבוסים, אונד איז ארויסגעגאנגען
קיין עין רוגל: 17 אונד האט זיך
געצויגען פון דער צפון-זייט אונד איז
ארויסגעגאנגען קיין עין שמש, אונד איז
ארויסגעגאנגען צו גלילות וואס איז
קענען איבער דעם ארויפגיין פון אדמים;
אונד איז ארויסגעגאנגען צו דעם
שטיין בזהו, וואס געהערט צו דעם וזהו
פון ראובן: 18 אונד איז אריבערגע-
גאנגען צו דער זייט קעגענאיבער דעם
פלויץ פון דער צפון-זייט, אונד איז
ארויסגעגאנגען קיין ערבה: 19 אונד
דיא גרענעץ איז אריבערגעגאנגען צו

מקצה קרית יערים וצא הגבול וצא אלמען מי
נפתוח: וירד הגבול אליהה הדר אשר על-פני ג
בדהגם אשר בעמק רפאים צפונה וירד גי הנם
אליהה היבוס נגבה וירד עין רוגל: וצא ממצון
וצא עין שמש וצא אל-גלילות אשר-נגבה מעלה
אדמים וירד אבן פתח בדראבן: וצבד אליהה מיל
הערבה צפונה וירד הערבה: ועבר הגבול אל-
בתח-הגליל צפונה וזהו: וצא אתו הגבול אל-
לשון ים-המלח צפונה אליהה הדרן נגבה זה גבול
כ נגב: ויורדן גבול-אתו לפאת-קדמה זאת נחלת בני
21 בגמלן לגבולותיה סביב למשפחתם: והיו הערים למטה
בני בגמלן למשפחותיהם ירדו ובית-הגליל וצמק
22 קצין: ובית הערבה וצמקם ובית-אל: הערים
23 והפירה והפירה: וכפר העמלן והעפני ובע ערים
24 ששם-עשרה וחצרתן: ובעון ורמה ובארות: והמצפה
25 והפירה והמצפה: וקם ורפאל ותראלה: וצלע האלף
26 והיבוסים היא וירושלם ובעת קרית ערים ארבע-עשרה
27 ותצרתן זאת נחלת בני-בגמלן למשפחתם:
יט

יט וצא הגבול השני לשמאל למטה בגרשמעון למשפחתם
2 ויהי נחלתם בתוך נחלת בני-יהודה: ויהי להם
3 בגלילתם באר-שבע ושבע ומולדה: חצר שועל
4 ובגליל וצמק: ואלחולל ובתול הרמה: וצקלן ובית
5 המרפבת חצר סוסה: ובית לבאות ושרון ערים
6 שלש-עשרה וחצרתן: עין רמון ועטר וצמק ערים
7 ארבע וחצרתן: וגלילת-הערים אשר סביבות הערים
8 האלה ערב-בעלת באר ראמת נגב זאת נחלת משה בני-
יט

דער זייט פון בית-הגליל אן דער צפון-זייט, אונד דיא
זענען געוועזען צו דער צונג פון דעם ים-המלח, אן דער צפון-זייט, אן דעם עק פון
ירדן אן דער דרום-זייט, דאס איז דיא דרום-זייט גרענעץ: 20 אבער דער ירדן האט
עס געגרינגעצט אן דער מזרח-זייט; דאס איז דיא נחלה פון דיא קינדער בגמלן, נאך
זייער גרענעצטען רינגס ארום, נאך זייער משפחות: 21 אונד דיא שטעט פון דעם
שבת פון דיא קינדער בגמלן זענען געוועזען נאך זייער משפחות, וריחו אונד
בית-הגליל, אונד עמק קצין: 22 אונד בית ערבה, אונד צמרים, אונד בית-אל:
23 אונד עוים, אונד פרה אונד עפרה: 24 אונד כפר עמוני, אונד עפני, אונד גבע,
צוועלף שטעט אונד זייער דערפער: 25 גבעון, אונד רמה, אונד בארות: 26 אונד
מצפה, אונד כפירה, אונד מוצה: 27 אונד רקם, אונד רפאל, אונד תראלה: 28 אונד
צלע אלף, אונד יבוסים, דאס איז וירושלם, גבעת, קרית: פירצעהן שטעט אונד זייער
דערפער; דאס איז געוועזען דיא נחלה פון דיא קינדער פון בגמלן נאך זייער משפחות:

קאפיטעל יט

1 אונד דאס צווייטע גורל איז ארויסגעגאנגען צו שמעון, פאר דעם שבט פון דיא
קינדער פון שמעון נאך זייער משפחות, אונד זייער נחלה איז געוועזען צווישען דיא
נחלה פון דיא קינדער פון יהודה: 2 אונד עס איז געוועזען צו זיין אין זייער נחלה,
באר-שבע, אונד שבע, אונד מולדה: 3 אונד חצר שועל, אונד בלה, אונד עצם:
4 אונד אלחולל, אונד בתול, אונד הרמה: 5 אונד צקלן, אונד בית-מרפבות, אונד
חצר סוסה: 6 אונד בית לבאות, אונד שרון, דרייצעהן שטעט אונד זייער דערפער:
7 עין, רמון, אונד עטר, אונד עשן, פיער שטעט אונד זייער דערפער: 8 אונד אלע
דערפער וואס זענען געוועזען רינגס ארום פון דיזע שטעט, בוי קיין בעלת באר,
דיא הויף פון דרום-זייט, דאס איז דיא נחלה פון דעם שבט פון דיא קינדער

פון שמעון; נאך זייערע משפחות: 9 פון דער שנוור פון דיא קינדער פון יהודה איז דיא נחלה דער קינדער פון שמעון; ווארין דאס חלק פון דיא קינדער יהודה איז צו פיל גענועזען פאר זייא; אזוי האבען דיא קינדער פון שמעון גענרשית צווישען זייער נחלה: 10 אונד דאס דריטע גורל איז ארויסגעגאנגען פאר דיא קינדער פון זבולן, נאך זייערע משפחות; אונד דיא גרענעץ פון זייער נחלה איז גענועזען ביז קיין שריד: 11 אונד זייער גרענעץ איז ארויסגעגאנגען צור מערב (אדער ים) זייט, אונד מרעלה, אונד האט אנגעטראפען אין דבשת, אונד האט (אויף) אנגעטראפען אין דעם טהאל וואס איז פאר קנעס: 12 אונד איז צוריקגעקערט פון שריד קיין מורדח זייט, וואו דיא זון בייט אויף, בייא דער גרענעץ פון פסלות תבור; אונד איז ארויסגעגאנגען קיין דברת, אונד איז ארויסגעגאנגען קיין נפיע: 13 אונד פון דארט איז זיא אריבערגעגאנגען קיין מורדח זייט פון גתה חפר עתה קצין; אונד איז ארויסגעגאנגען קיין רמון, אונד האט זיך געצויגען קיין נעה: 14 אונד דיא גרענעץ האט זיך ארויסגערינגעלט פון צפון זייט קיין חנתון, אונד זיינע אויסגענג זענען גענועזען אין דעם טהאל ופתחאל: 15 אונד קטת, אונד נחלל, אונד שמרון, אונד דאאלה, אונד בית לחם, צוועלף שטעט אונד זייער דערפער: 16 דאס איז דיא נחלה פון דיא קינדער זבולן, נאך זייערע משפחות; דיע שטעט אונד זייער דערפער: 17 פאר ויששכר איז ארויסגעגאנגען דאס פירטע גורל, פאר דיא קינדער פון ויששכר נאך זייערע משפחות: 18 אונד זייער גרענעץ איז גענועזען וירעאלה, אונד פסלות, אונד שונם: 19 אונד חפרים, אונד שיאון, אונד אנהרת: 20 אונד רבית, אונד קשיון, אונד אבץ: 21 אונד רמת, אונד עין גנים, אונד עין חדה, אונד בית פצץ: 22 אונד דיא גרענעץ האט אנגעטראפען אין תבור, אונד שחצומה, אונד בית שמש, אונד דיא אויסגענג פון זייער גרענעץ איז גענועזען בייא דעם ירדן; זעכצען שטעט אונד זייער דערפער: 23 דאס איז גענועזען דיא נחלה פון דעם שבט דער קינדער פון ויששכר, נאך זייערע משפחות, דיא שטעט אונד זייער דערפער: 24 אונד דאס פינפטע גורל איז ארויסגעגאנגען פאר דעם שבט פון דיא קינדער אשר, נאך זייערע משפחות: 25 אונד זייער גרענעץ איז גענועזען חלקת, אונד חלה, אונד בטן, אונד אכשף: 26 אונד אלמלף, אונד עמשה, אונד משאל; אונד האט אנגעטראפען אין כרמל אן דער מערב זייט אונד אין שיחור לבנת: 27 אונד האט זיך צוריקגעקערט קעגען דעם אויפגיין פון דער זון קיין בית דגון, אונד האט אנגעטראפען אין זבולן אונד אין דעם טהאל ופתחאל אן דער צפון זייט פון בית עמק, אונד נעואל, אונד איז ארויס געגאנגען צו פבול אן דער לינקען זייט: 28 אונד עברון, אונד רחוב, אונד המון, אונד קנה, ביז דעם גרויסען צידון: 29 אונד דיא גרענעץ איז צוריקגעקערט קיין רמה, ביז צו דער פעסטען שטאט צור, אונד דיא גרענעץ איז צוריקגעקערט קיין חוסה, אונד זיינע אויסגענג זענען גענועזען אויף דער מערב זייט פון דער שנוור אכזיב: 30 אונד עמה, אונד אפק, אונד רחוב; צווייא אונד צוואנציג שטעט אונד זייער דערפער: 31 דאס איז גענועזען דיא נחלה פון דעם שבט דער קינדער פון אשר, נאך זייערע משפחות,

32 הערים האלה והצדקו: לפני נפתלי: וצא הנגדל
 33 השש לפני נפתלי למשפחתם: ויהי נבולם מחלה
 34 מאלו בצענים וארמי הנקב והנגל שלקום ויהי
 35 הצאתה נרחק: ושב הנבול ומה אונות תבור והצא
 36 משם חקקה ופגע בנבולא מנבב ובאשר פגע מים ובידחה
 37 נרחק מנח השמש: ועני מבצר הערים עד תפסת
 38 בקת ובקרת: וארמה ורמה הצור: וקדש וארשי
 39 ועין הצור: הראו ומגדל אל חרם ובית צנת ובית שמש
 40 ערים חשש עשרה והצדקו: זאת נחלת משה בני נפתלי
 41 למשפחתם הערים והצדקו: למשה בנין
 42 למשפחתם וצא הנגדל השביעי: ויהי נבול נחלתם
 43 צרעה ואשתאול ועיר שמש: וששלקן ואילון ותלחה:
 44 ואילון ותמעתה ועקרון: ואלתמה וגבתון ובצללת:
 45 ויהי ובגרבק ותחיתפון: ויהי נרחק הנגדון עמי הנבול
 46 מל יפו: ומצא נבול בנין מים מעלי בנין וחלמו
 47 עמלשם חלברו אותה: וכוז אותה לפתחיה נחשו
 48 אותה משבו בה וקראו ללשם ין בשם ין אברהם:
 49 זאת נחלת משה בנין למשפחתם הערים האלה
 50 וצדקו: וכלו לטול אתהוארן לנבוליה ונחלת
 51 בני ישראל נחלה ליהושע בדתן בתוםם: שלפי ידו
 52 נתן לו את הישיר אשר שאל אתהמנצחה בדר
 53 אפרים ובהן אתהישר ושב בה: אלה הנחלה אשר
 54 נתנו אלעזר הכהן ויהושע בדתן וראשי האבות למנחת
 55 בני ישראל: בטרגל בשלה לפני ידו פתח אתה מועד
 56 וכלו מחלק אתהוארן:

נאך ווירע משפחות, ווירע שטעט אונד ווירע דערפער: 40 צו דעם שבט פון דא קינדער דן נאך ווירע משפחות, איז ארויסגעגאנגען דאס וועטע גורל: 41 אונד די גרענעץ פון ווירע נחלה איז געוועזען, צרעה אונד אשתאול, אונד עיר שמש: 42 אונד שעלביץ, אונד אילון, אונד ותלה: 43 אונד אילון, אונד תמנתה, אונד עקרון: 44 אונד אלתה, אונד גבתון, אונד בעלת: 45 ויהו, אונד בני ברק, אונד גתירמון: 46 אונד מי הרקון, אונד רקון, מיט דער גרענעץ קעגענאויבער יפו: 47 אונד פון וויא איז ארויסגעגאנגען דיא גרענעץ פון דיא קינדער דן, אונד דיא קינדער דן זענען ארויפגעגאנגען אונד וויא האבען מלחמה געהאלטען מיט לשם, אונד וויא האבען זיא איינגענומען, אונד האבען זיא געשלאגען מיט דיא שארף פון דעם שווער, אונד האבען זיא געירשית, אונד וויא האבען אין איהר געוואוינט, אונד וויא האבען צו לשם א נאמען געגעבען דן, אזוי וויא דער נאמען דן ווירע פאטער: 48 דאס איז דיא נחלה פון דעם שבט פון דיא קינדער דן נאך ווירע משפחות, דויע שטעט אונד ווירע דערפער: 49 אונד ווען וויא האבען געענדיגט צו מאכען ירשנין דאס לאנד נאך ווירע גרענעצען, אזוי האבען דיא קינדער ישראל געגעבען צו יהושע זיהן פון נון א נחלה צווישען וויא: 50 נאך דעם געפאט פון גאט האבען וויא איהם געגעבען דיא שטאט וואס ער האט פערלאנגט, תמנת-סרח אן דעם געבערג פון אפרים, אונד ער האט געבויט דיא שטאט אונד האט אין איהר געוואוינט: 51 דאס זענען דיא נחלות וואס אלעזר הכהן אונד יהושע זיהן פון נון, אונד דיא ראשי אבות פון דיא שבטים פון דיא קינדער ישראל האבען געמאכט ירשנין דורך דעם גורל אין שלוח פאר גאט, אן דער טיר פון דעם אהל מועד, אונד וויא האבען געענדיגט צו פערטיילען דאס לאנד:

1 אומר באם האם בערעם צו יהושע אזוי צו זאגן: 2 רעד צו דיא קינדער ישראל

לאמר הוּא לָכֶם אֲתִיקְרִי הַמְקֻלָּט אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי אֵלֵיכֶם
בִּדְרֹמָשָׁה: לָלוּם שָׁמָּה רֹצֵחַ מִכְּבֹד־נֶפֶשׁ בַּשָּׁנָה בְּבִלְיָ 2
הֵעֵת הָיָה לָכֶם לַמְקֻלָּט מִנְּאֵל הַדָּם: וְכֵם אֶל־אֶחָד 3
מִהַעֲרִים הָאֵלֶּה וְעַמִּל פָּתַח שַׁעַר הָעִיר וְדָבַר בְּאָזְנוֹ
זָקֵן הָעִיר־הַזֹּאת אֲתִידַבְּרֶיךָ וְאֶסְפֹּי אֹתָּה הָעִירָה אֵלֵיכֶם
וְנִתְּנָה־לָּהּ מְקוֹם וְשֵׁב עִמָּם: וְכִי יִרְדֹּף נָאֵל הַדָּם אֲחֵירֶיךָ 4
וְלֹא־יִסְגְּרוּ אֲתִידַבְּרָם בְּדֹר כִּי בְּבִלְדֻעַת הַכֹּהֵן אֲתִידַבְּרוּ
וְלֹא־יִשָּׁנָה הוּא לֹא מִתְּמֹל שְׁלֹשִׁים: וְיִשָּׁב 5
עַד־עַמִּדּוֹ לִפְנֵי הָעִירָה לִמְשָׁט עַד־מֹת הַבֶּהֱן הַגָּדוֹל
אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם אִן וְיָשׁוּב הָרֹצֵחַ וְכָא אֲלֵעִירֹ
וְאֶל־בֵּיתוֹ אֶל־הָעִיר אֲשֶׁר־נָס מִשָּׁם: וְקִדְּשׁוּ אֲתִידַבְּרֶיךָ 7
בְּלִיל בֵּית נִפְתָּלִי וְאֲתִישָׁבֵם בֵּית אֶפְרַיִם וְאֲתִידַבְּרֶיךָ
אֶרְבֶּעַ הָיָה הַבֵּרֶן בֵּית יִזְחָה: וַעֲבָד לִרְדֹּן וְרִדְוֹ 8
מִזְרַחָה נִתְּנָה אֲתִידַבְּרֶיךָ בְּמִדְבָּר בְּמִשְׁרַם מִמֶּשֶׁה רֹאבֵן
וְאֲתִידַבְּרֶיךָ בְּגִלְגָּד מִמֶּשֶׁה יָד וְאֲתִידַבְּרֶיךָ בְּשָׁנָה מִמֶּשֶׁה
מִנְּשָׁה: אֵלֶּה הֵיוּ עֲרֵי הַמִּעֲדָה לְכָל וְכָל יִשְׂרָאֵל וְלֹא־ 9
הָיָה בְּתוֹכָם לָלוּם שָׁמָּה כָּל־מִכְּבֹד־נֶפֶשׁ בַּשָּׁנָה וְלֹא יָמוּת
בְּיָד נָאֵל הַדָּם עַד־עַמִּדּוֹ לִפְנֵי הָעִירָה:

כא

כא

וַיִּשְׁלַח רֹאשֵׁי אֲבוֹת הָלוֹם אֶל־אֲלֵעִירֹ הַבֶּהֱן וְאֶל־יְהוֹשֻׁעַ 1
בְּרִדְּוֹ וְאֶל־רֹאשֵׁי אֲבוֹת הַמִּשְׁטָה לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּדְּבְרוּ 2
אֵלֵיהֶם בְּשִׁלָּה בְּאֶרֶץ כְּנָעַן לֵאמֹר יְהוָה צִוָּה בִּדְרֹמָשָׁה
לְחַתֵּלֵנוּ עֲרִים לְשָׁבֹת וּמִזְרָשָׁתָן לְבַהֲמָתָן: וַחֲתָנֵי בְנֵי 3
יִשְׂרָאֵל לָלוּם מִתְּמֹלֶם אֶל־פִּי יְהוָה אֲתִידַבְּרֶיךָ הָאֵלֶּה
וְאֲתִידַבְּרֶיךָ: וַעֲצָה הַגָּדוֹל לְמִשְׁפַּחַת הַקֹּהֲנִים וְהָיָה 4
לְבִנֵי אֶרְדֹּן הַבֶּהֱן מִזְרָחָה מִמֶּשֶׁה וְיִזְחָה וּמִמֶּשֶׁה
הַשְּׁמֵעִי וּמִמֶּשֶׁה בְּנֵי־הַגָּדוֹל בְּנֵי־עֲרִים שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה:

שְׁמֵעֵלֶעֶן פֶּאֶר דָּעַר גַּעֲמִינְדֵעַ צוּ דַעַם גַּעֲרִיכֵם, בִּזִּי דָעַר פֶּהֶן הַגָּדוֹל וְעַם שְׁמֵאֶרְבֶּעַן
וְהָאֵם וְעַם וְיִין אִין דִּיא זַעֲלִיבִינֵעַ טַעַג, דַּעֲנִסְמֵאֵל קַעַן זִיף דָעַר רֹצֵחַ צוֹרִיקִקְעִירֵעֶן
אוֹנֵד קוֹמַעַן צוּ וְיִינֵעַ שְׁטָאט, אוֹנֵד צוּ וְיִין הוּוּ, צוּ דָעַר שְׁטָאט וְהָאֵם עַר אִזֵּי פוֹן
דָאֵרֵט אַנטִילֶאפֶען: 7 אוֹנֵד וְיִיא הָאָבֶעַן גַּעֲחִילִיבֵט קֹדֶשׁ אִין גָּלִיל, אוֹיף דַעַם בָּאָרֵג
נִפְתָּלִי, אוֹנֵד שָׁכֵם אוֹיף דַעַם בָּאָרֵג אֶפְרַיִם, אוֹנֵד קֹרֵית אֶרְבֶּעַ, דָאֵם אִזֵּי חֶבְרוֹן, אוֹיף
דַעַם בָּאָרֵג יְהוּדָה: 8 אוֹנֵד פוֹן יַעֲנַעַר וְיִיט וְרִדְוֹ, בִּיא וְרִיחֹ אִן דָעַר מִזְרַח־זֵיט,
הָאָבֶעַן וְיִיא גַעֲנֶעֶבֶעַן בָּצָר אִין דָעַר מִדְבָּר, אִין דַעַם פִּלּוּן פוֹן דַעַם שְׁבֵט רָאוּבֵן,
אוֹנֵד רָאמֹת אִין גִּלְגָּד פוֹן דַעַם שְׁבֵט גֵר, אוֹנֵד גּוֹלָן אִין בִּשָׁן פוֹן דַעַם שְׁבֵט
מְנַשֶּׁה: 9 דִיא דָאִזִּינֵעַ זַעֲנַעַן גַּעֲחִינֵעַן דִיא גַעֲשְׁמִיטֵטעַ שְׁטָטעַ פֶּאֶר אֵלֶע קִינְדֵער
יִשְׂרָאֵל, אוֹנֵד פֶּאֶר דַעַם גֵר וְהָאֵם הָאֵלֶט זִיף אוֹיף צוֹחִישֵׁעַן וְיִיא, פֶּדִי עַם זָאֵל
דָאֵרֵט אֵהִין אַנטִילֶיפֶען אִיטִליכֵער וְהָאֵם דַעֲרֶשְׁלֶאגֵט א נֶפֶשׁ אוֹמְנֶעֶר, אִזֵּי עַר
זָאֵל נִיט שְׁמֵאֶרְבֶּעַן דוֹרֶף דִיא הָאָנֵד פוֹן דַעַם גּוֹאֵל הַדָּם, בִּזִּי עַר וְעַם זִיף שְׁמֵעֵלֶעַן
פֶּאֶר דָעַר גַּעֲמִינְדֵעַ:

קאפיטעל כא

1 אוֹנֵד דִיא עֲלֶצְטֵעַ פוֹן דִיא אֲבוֹת פוֹן דִיא לָלוּם הָאָבֶעַן גַעֲנֶעֶדֶנֶט צוּ אֵלֶעוֹר
הַפֶּהֱן, אוֹנֵד צוּ יְהוֹשֻׁעַ וְהָאֵם פוֹן נוֹן, אוֹנֵד צוּ דִיא רֹאשֵׁי אֲבוֹת פוֹן דִיא שְׁבֵטִים
פוֹן דִיא קִינְדֵער יִשְׂרָאֵל: 2 אוֹנֵד וְיִיא הָאָבֶעַן צוּ וְיִיא גַעֲרֵט אִין שְׁלוֹחַ, אִין
דַעַם לֵאנֵד כְּנָעַן אִזֵּי צוּ זָאָעַן, נָאֵט הָאֵם גַעֲבֵאטֶען דוֹרֶף מִשָּׁה אִזֵּי מַעַן זָאֵל
אוֹנֵס גַעֲבֵעַן שְׁטָטעַ צוּ וְהָאִזִּינֵעַן אוֹנֵד וְיִידֵעַ פִּלְעֶצֶר פֶּאֶר אוֹנוֹעֶרֶע בַּהֲמוֹת:
3 אִזֵּי הָאָבֶעַן דִיא קִינְדֵער יִשְׂרָאֵל גַעֲנֶעֶבֶעַן צוּ דִיא לָלוּם פוֹן זִייעַר נַחֲלָה נָאֵף
דַעַם גַעֲפֶהֱל פוֹן נָאֵט, דִיא דָאִזִּינֵעַ שְׁטָטעַ אוֹנֵד וְיִידֵעַ וְיִידֵעַ פִּלְעֶצֶר:
4 אוֹנֵד עַם אִזֵּי אַרוֹיסֶנֶעֶאָנֶעַן דָאֵם גּוֹרֵל צוּ דָעַר מִשְׁפָּחָה פוֹן קֶהֱת, אוֹנֵד עַם
אִזֵּי גַעֲחִינֵעַן פֶּאֶר דִיא וְיִין פוֹן אֶהֱרֹן הַפֶּהֱן, פוֹן דִיא לָלוּם: פוֹן דַעַם שְׁבֵט יְהוּדָה, אוֹנֵד
פוֹן דַעַם שְׁבֵט שְׁמֹעוֹן, אוֹנֵד פוֹן דַעַם שְׁבֵט בִּנְיָמִן, דוֹרֶף דַעַם גּוֹרֵל דִרִינֶעֶהֱן שְׁטָטעַ:

ח וְלִבְנֵי קָהָת הַיְהוֹנָדָּאִים מִמִּשְׁפַּחַת מְטֵה־אֶפְרַיִם וּמִמִּשְׁטֵרֵי
 9 בֶן וּמִחֲצֵי מִטָּה מְנַשֶּׁה בְּנוֹרָל עָרִים עֶשֶׂר: וּלְבָנֵי
 גִּרְשֹׁן מִמִּשְׁפַּחַת מְטֵה־יִשְׁשָׁכָר וּמִמִּשְׁטֵרֵי אֲשֶׁר וּמִמִּשְׁטֵר
 נַפְתָּלִי וּמִחֲצֵי מִטָּה מְנַשֶּׁה בָּשָׁן בְּנוֹרָל עָרִים שְׁלֹשׁ
 7 עֶשְׂרֵה: לְבָנֵי מְרִירִי מִמִּשְׁפַּחַת מְטֵה־רָאוּבֵן
 8 וּמִמִּשְׁטֵרֵי וּמִמִּטָּה וּבְלִין עָרִים שְׁתֵּים עָשָׂר: וַיְהִי
 9 כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּדִמְשָׁה בְּנוֹרָל: וַיְהִי מִמִּטָּה
 בֶּן יְהוֹדָה וּמִמִּטָּה בֶּן שִׁמְשֹׁן אֶת הָעָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
 י יִקְרָא אֹתָן בְּשֵׁם: וַיְהִי לְבָנֵי אֶהֱרָן מִמִּשְׁפַּחַת קֹהָתִי
 11 מִבְּנֵי לֵוִי כִּי לָהֶם הָיָה הַנּוֹרָל רֹאשִׁיתָּ: וַיְהִי לָהֶם אֶת־
 12 קִרְיַת אַרְבַּע אֲבִי הַעֲנֹק הָיָה חֶבְרוֹן בְּהַר יְהוּדָה וְאֶת־
 13 מְדִינַת סִבְיֹחֶיהָ: וְאֶת־שֵׁרָה הָעִיר וְאֶת־חֲצֵרָהּ נָתַן
 14 לְכָלֵב בְּדוֹפָנָה כְּאֶחָדָּה: וּלְבָנֵי אֶהֱרָן הָבִיל נָתַן
 15 אֶת־עִיר מִקְנֵס הָרֹצָח אֶת־חֶבְרוֹן וְאֶת־מְדִינָתָהּ וְאֶת־
 16 לְבָנָהּ וְאֶת־מְדִינָתָהּ: וְאֶת־חֶבְרוֹן וְאֶת־מְדִינָתָהּ וְאֶת־
 17 אֶת־מִשְׁטֵם וְאֶת־מְדִינָתָהּ: וְאֶת־חֶבְרוֹן וְאֶת־מְדִינָתָהּ וְאֶת־
 18 חֶבְרוֹן וְאֶת־מְדִינָתָהּ: וְאֶת־עֵצֶן וְאֶת־מְדִינָתָהּ וְאֶת־יִשְׁטָה
 19 וְאֶת־מְדִינָתָהּ אֶת־בֵּית שִׁמְשֹׁן וְאֶת־מְדִינָתָהּ עָרִים חֲמֵשׁ
 20 וּבְנֵי אֶהֱרָן הַכֹּהֲנִים שְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה עָרִים וּמְדִינֹתָיָם:
 21 וְלַמִּשְׁפָּחוֹת בְּנֵי־קָהָת הָאֵלֶּם הַיְהוֹנָדָּאִים מִבְּנֵי קָהָת
 22 וַיְהִי עִיר נּוֹרָלָם מִמִּטָּה אֶפְרַיִם: וַיְהִי לָהֶם אֶת־עִיר
 מִקְנֵס הָרֹצָח אֶת־שֶׁכֶם וְאֶת־מְדִינָתָהּ בְּהַר אֶפְרַיִם וְאֶת־
 5 אוֹנֵד פֶּאֶר דִּיא זִיהֵן פֻּון קָהָת, נוֹאם
 זַעֲנֵן אִיבַעְרָנַעְבְּלִיבַעֵן פֻּון דִּיא מִשְׁפָּחוֹת
 פֻּון דַּעַם שְׁבַט אֶפְרַיִם אוֹנֵד פֻּון דַּעַם
 שְׁבַט דָּן, אוֹנֵד פֻּון דַּעַם הַאֲלַבֵּעֵן שְׁבַט
 מְנַשֶּׁה דוֹרָף דַּעַם בּוֹרָל צַעֲהֵן שְׁטַעַט:
 6 אוֹנֵד פֶּאֶר דִּיא זִיהֵן פֻּון גִּרְשֹׁן, פֻּון
 דִּיא מִשְׁפָּחוֹת פֻּון דַּעַם שְׁבַט יִשְׁשָׁכָר,
 אוֹנֵד פֻּון דַּעַם שְׁבַט אֲשֶׁר, אוֹנֵד פֻּון
 דַּעַם שְׁבַט נַפְתָּלִי, אוֹנֵד פֻּון דַּעַם הַאֲל־
 בַּעֵן שְׁבַט מְנַשֶּׁה, אִין בָּשָׁן דוֹרָף דַּעַם
 בּוֹרָל, דְּרִייעֶעֶהן שְׁטַעַט: 7 פֶּאֶר דִּיא
 זִיהֵן פֻּון מְרִירִי, נָאָף זִיירַע מִשְׁפָּחוֹת,
 פֻּון דַּעַם שְ�בַט רָאוּבֵן, אוֹנֵד פֻּון דַּעַם
 שְׁבַט גֵּר, אוֹנֵד פֻּון דַּעַם שְׁבַט זְבוּלֹן,
 צוֹעֵלַף שְׁטַעַט: 8 אוֹנֵד דִּיא קִירֵי
 דַּעַר יִשְׂרָאֵל הָאֲבַעֵן גַּעֲנַעֲבַעֵן צו
 דִּיא לֹוִם דִּיא דָּאוּזִינַע שְׁטַעַט אוֹנֵד
 זִיירַע וַיִּידַע פִּלְעַצַּר, אַזִּי וַיִּיא נָאֵם
 הָאֵם גַּעֲבָאֲטֵעֵן דוֹרָף מִשָּׁה נָאָף דַּעַם
 בּוֹרָל: 9 אוֹנֵד זִיִּיא הָאֲבַעֵן גַּעֲנַעֲבַעֵן
 פֻּון דַּעַם שְׁבַט פֻּון דִּיא זִיהֵן פֻּון יְהוֹדָה,
 אוֹנֵד פֻּון דַּעַם שְׁבַט פֻּון דִּיא זִיהֵן פֻּון
 שְׁמַעוֹן, דִּיזַע שְׁטַעַט נוֹאם כַּעֵן הָאֵם
 10 אוֹנֵד דִּיא זַעֲנֵן גַּעֲנַעֲבַעֵן צו דִּיא זִיהֵן
 פֻּון אֶהֱרָן פֻּון דִּיא מִשְׁפָּחוֹת פֻּון קָהָת, פֻּון דִּיא זִיהֵן פֻּון לֵוִי, נוֹאֲרִין צו זִיִּיא אִיז
 גַּעֲנַעֲבַעֵן דָּאֵם עֲרִשְׁטַע בּוֹרָל: 11 אוֹנֵד זִיִּיא הָאֲבַעֵן צו זִיִּיא גַּעֲנַעֲבַעֵן קִרְיַת אַרְבַּע פֻּון
 דַּעַם פֶּאֲטַעַר פֻּון עֲנוֹק, דָּאֵם אִיז חֶבְרוֹן אוֹיף דַּעַם בָּאֲרָג יְהוֹדָה, אוֹנֵד זִיירַע וַיִּידַע
 פִּלְעַצַּר רִינֹגַס־אֲרוֹם: 12 אָבַעַר דָּאֵם פִּעֵלֵד פֻּון דַּעַר שְׁטָאט אוֹנֵד זִיירַע דַּעַרְפַּעַר,
 הָאֲבַעֵן זִיִּיא גַּעֲנַעֲבַעֵן צו כָּלֵב וְזִיהֵן יִפְנֵה, אֵלֶם זִיִּינַע נִחְלָה: 13 אוֹנֵד צו דִּיא קִירֵי־דַּעַר
 פֻּון אֶהֱרָן הַכֹּהֵן הָאֲבַעֵן זִיִּיא גַּעֲנַעֲבַעֵן דִּיא אַנְטְלוֹיפּוֹנְגַס־שְׁטַעַט פֶּאֶר דַּעַם רֹצָח
 חֶבְרוֹן אוֹנֵד אִיהֶרַע וַיִּידַע פִּלְעַצַּר, אוֹנֵד לְבָנָהּ אוֹנֵד אִיהֶרַע וַיִּידַע פִּלְעַצַּר:
 14 אוֹנֵד יִתֵּר אוֹנֵד אִיהֶרַע וַיִּידַע פִּלְעַצַּר, אוֹנֵד אֶשְׁחַמּוֹעַ אוֹנֵד אִיהֶרַע וַיִּידַע
 פִּלְעַצַּר: 15 אוֹנֵד חֶלֶן אוֹנֵד אִיהֶרַע וַיִּידַע פִּלְעַצַּר, אוֹנֵד דְּבִיר אוֹנֵד אִיהֶרַע
 וַיִּידַע פִּלְעַצַּר: 16 אוֹנֵד עֵין אוֹנֵד אִיהֶרַע וַיִּידַע פִּלְעַצַּר, אוֹנֵד יִטָּה אוֹנֵד אִיהֶרַע
 וַיִּידַע פִּלְעַצַּר, אוֹנֵד בֵּית שִׁמְשֹׁן אוֹנֵד אִיהֶרַע וַיִּידַע פִּלְעַצַּר, גִּיין שְׁטַעַט פֻּון דִּיא
 דָּאוּזִינַע צוֹוִיִּיא שְׁבָטִים: 17 אוֹנֵד פֻּון דַּעַם שְׁבַט בְּנִמִּין, גַּבַּעֵן אוֹנֵד אִיהֶרַע וַיִּידַע
 פִּלְעַצַּר, אוֹנֵד גֶּבַע אוֹנֵד אִיהֶרַע וַיִּידַע פִּלְעַצַּר: 18 אוֹנֵד עֲנָתוֹת אוֹנֵד
 אִיהֶרַע וַיִּידַע פִּלְעַצַּר, אוֹנֵד עֶלְמוֹן אוֹנֵד אִיהֶרַע וַיִּידַע פִּלְעַצַּר, פִּיעַר שְׁטַעַט:
 19 אֵלַע שְׁטַעַט פֻּון דִּיא קִירֵי־דַּעַר פֻּון אֶהֱרָן דִּיא כְּהֹנִים, נוֹאֲרַעֵן דְּרִייעֶעֶהן שְׁטַעַט
 אוֹנֵד אִיהֶרַע וַיִּידַע פִּלְעַצַּר: 20 אוֹנֵד פֶּאֶר דִּיא מִשְׁפָּחוֹת פֻּון דִּיא קִירֵי־דַּעַר
 קָהָת—דִּיא לֹוִם נוֹאֵם זַעֲנֵן אִיבַעְרָנַעְבְּלִיבַעֵן פֻּון דִּיא קִירֵי־דַּעַר קָהָת—דִּיא
 שְׁטַעַט פֻּון זִייעַר בּוֹרָל זַעֲנֵן גַּעֲנַעֲבַעֵן פֻּון דַּעַם שְׁבַט אֶפְרַיִם: 21 אוֹנֵד זִיִּיא
 הָאֲבַעֵן צו זִיִּיא גַּעֲנַעֲבַעֵן דִּיא אַנְטְלוֹיפּוֹנְגַס־שְׁטַעַט פֶּאֶר דַּעַם רֹצָח, שְׁכֶם אוֹנֵד
 אִיהֶרַע וַיִּידַע פִּלְעַצַּר, אוֹיף דַּעַם בָּאֲרָג אֶפְרַיִם, אוֹנֵד גִּזֵּר אוֹנֵד אִיהֶרַע
 וַיִּידַע פִּלְעַצַּר: 22 אוֹנֵד קַבְצִים אוֹנֵד אִיהֶרַע וַיִּידַע פִּלְעַצַּר, אוֹנֵד בֵּית

חזון ואחמגרשה ערים ארבע: וממשהדן את־
 23 אלמקא ואחמגרשה את־גבתון ואחמגרשה: את־אלון
 24 ואחמגרשה את־גדמון ואחמגרשה ערים ארבע:
 וממחצית מפה מנשה את־פנפן ואחמגרשה את־גת
 25 רמון ואחמגרשה ערים שתיים: כל־ערים עשר
 26 ומגרשתן למשפחות בני־קנת הנותרים: ולבני גרשון
 27 ממשפחות הלויים מחצי מפה מנשה את־עיר מקלט
 הרצת את־גלן בפשן ואחמגרשה את־בששתרה ואח־
 28 מגרשה ערים שתיים: וממשה יששכר את־קישון
 29 ואחמגרשה את־דברת ואחמגרשה: את־רמות ואח־
 מגרשה את־עין גנים ואחמגרשה ערים ארבע:
 30 וממשה אשר את־משאל ואחמגרשה את־עבדון ואח־
 מגרשה: את־חלקת ואחמגרשה ואח־רחב ואחמגרשה
 31 ערים ארבע: וממשה נפתלי את־עיר מקלט הרצח
 32 את־קדש בגליל ואחמגרשה את־חמת דאר ואח־
 מגרשה ואח־קרתון ואחמגרשה ערים שלש: כל־עיר
 33 הרשן למשפחתם שלש־עשרה עיר ומגרשתן:
 34 ולמשפחת בני־מנשה הלויים הנותרים מאת מפה ובולן
 את־קנעם ואחמגרשה את־קרתה ואחמגרשה: את־לה
 דמנה ואחמגרשה את־החלל ואחמגרשה ערים ארבע:
 35 וממשהדן את־עיר מקלט הרצח את־דמת
 36 בגלעד ואחמגרשה ואחמגרשה: את־
 37 חשבון ואחמגרשה את־עיר ומגרשה כל־ערים

חזרון אונד איהרע וויידע פלעצער, פיער
 שטעט: 23 אונד פון דעם שבט דן,
 אלמקא אונד איהרע וויידע פלעצער,
 אונד גבתון אונד איהרע וויידע פלעצער:
 24 אונד אלון אונד איהרע וויידע
 פלעצער, אונד גת־רמון אונד איהרע
 וויידע פלעצער, פיער שטעט: 25 אונד
 פון דעם האלבען שבט מנשה, תענף
 אונד איהרע וויידע פלעצער, אונד גת
 רמון אונד איהרע וויידע פלעצער, צוויי
 שטעט: 26 אלע שטעט זענען געוועזען
 צעהן מיט ווירע וויידע פלעצער פאר
 דיא משפחות פון דיא קינדער פון קנת
 וואס זענען איבערגעבליבען: 27 אונד
 צו דיא קינדער פון גרשון, פון דיא
 משפחות פון דיא לויים פון דעם (אנדערן)
 האלבען שבט מנשה (האבען וויא גע־
 בעבען) אלס אנטלויפונגס שטאט פאר
 דעם רוצח, גולן אין גשן אונד איהרע

וויידע פלעצער, אונד בעשטער אונד איהרע וויידע פלעצער, צוויי שטעט: 28 אונד
 פון דעם שבט יששכר, קישון אונד איהרע וויידע פלעצער, אונד דברת אונד איהרע
 וויידע פלעצער: 29 אונד ירמות אונד איהרע וויידע פלעצער, אונד עין גנים אונד
 איהרע וויידע פלעצער, פיער שטעט: 30 אונד פון דעם שבט אשר, משאל אונד
 איהרע וויידע פלעצער, אונד עבדון אונד איהרע וויידע פלעצער: 31 אונד חלקת
 אונד איהרע וויידע פלעצער, אונד רחוב אונד איהרע וויידע פלעצער, פיער שטעט:
 32 אונד פון דעם שבט נפתלי (האבען וויא גענעבען) אלס אנטלויפונגס שטאט, פאר
 דעם רוצח, קדש אין גליל אונד איהרע וויידע פלעצער, אונד חמות דואר אונד איהרע
 וויידע פלעצער, אונד קרתון אונד איהרע וויידע פלעצער, דריי שטעט: 33 אלע
 שטעט פון דעם גרשון, נאך ווירע משפחות (זענען געוועזען) דרייצעהן שטעט אונד
 ווירע וויידע פלעצער: 34 אונד צו דיא משפחות פון דיא קינדער מנשה, דיא
 איבריגע לויים, פון דעם שבט זבולן וקנעם אונד איהרע וויידע פלעצער, אונד קרתה
 אונד איהרע וויידע פלעצער: 35 אונד דמנה אונד איהרע וויידע פלעצער, אונד
 נחלל אונד איהרע וויידע פלעצער, פיער שטעט: * 36 אונד פון דעם שבט גד
 (האבען וויא גענעבען) אלס אנטלויפונגס שטעט פאר דעם רוצח, רמות אין גלעד
 אונד איהרע וויידע פלעצער, אונד מחנום אונד איהרע וויידע פלעצער: 37 אונד
 חשבון אונד איהרע וויידע פלעצער, אונד געור אונד איהרע וויידע פלעצער, אלע שטעט

* וממשה ראובן את־בצר ואת־מגרשה ואת־היצה ואת־מגרשה: את־קדמות ואחמגרשה ואת־מיפעת
 ואחמגרשה ערים ארבע:

* (אונד פון דעם שבט ראובן (האבען וויא גענעבען) אלס אנטלויפונגס שטעט פאר
 דעם רוצח, בצר אין דער מדבר אונד איהרע וויידע פלעצער, אונד היצה אונד איהרע
 וויידע פלעצער: אונד קדמות אונד איהרע וויידע פלעצער, אונד מיפעת אונד
 איהרע וויידע פלעצער, פיער שטעט:)

ו אין מאנכע פסוקים געפינט מען היר דיוע צוויי פסוקים אויך, וויא זענען גענומען פון דברי הימים א' ו'
 פסוק ס"ג אונד ס"ד, אונד נאך דיא מסורה נאך דארפן וויא גוט צו זיין, נאר כדי וויא זאלען גוט פלעגן צו
 דעם לעווער האט מען וויא היר אויף דיועם בלאט געשטעלט.

ווארען פיער: 38 אלע שטעט פון דיא קינדער מררי נאך ווירע משפחות, וואס זענען איבריג געבליבען פון דיא משפחות פון דיא לויס, אונד עס איז געוועזען וויער גורל צוועלף שטעט: 39 אלע שטעט פון דיא לויס, צווישען דער נחלה פון דיא קינדער ישראל, זענען געוועזען אכט אונד פירציג שטעט אונד ווירע ווידע פלעצער: 40 דיא דאזיגע שטעט זענען געוועזען אימליכע שטאט מיט איהרע ווידע פלעצער רינגס ארום; אזוי איז עס געוועזען צו אלע דיוע שטעט: 41 אונד נאט האט געגעבען צו ישראל דאס גאנצע לאנד וואס ער האט געשוואוירען צו געבען צו ווירע אבות, אונד זיין האבען עס געקדשט, אונד האבען דארין געוואוינט: 42 אונד נאט האט צו זיין געגעבען רוה רינגס ארום, גאנץ אזוי וויא ער האט געשוואוירען צו ווירע פעטער; אונד קיין מענטש פון אלע ווירע פינד האט געקענט געשטיין פאר וויער פנים, אלע ווירע פינד האט נאט געגעבען אין ווירע הענד: 43 עס איז נישט אפגעפאלען איין נאך פון דעם גאנצען גושען ווארט וואס נאט האט גערעט צו דעם הויז ישראל, אלעס איז געקומען:

קאפיטעל כב

1 דעס קסטמאל האט יהושע גערופען דעם שבט ראובן, אונד גר אונד דעם האלבען שבט משה: 2 אונד ער האט צו זיין געזאגט, איהר האט געהיט אלעס וואס משה דער קנעכט פון נאט האט אייך געבאטען, אונד איהר האט אויף געהאקט צו מיין קול אין אלעס וואס אייך האב אייך געבאטען: 3 איהר האט נישט פערלאזט איירע ברידער דיוע פילע טעג, ביז צו דעם היינטיגען טאג, אונד איהר האט געהיט דיא היטונג פון דעם געבאט פון דעם האר אייער נאט: 4 אונד אצינד האט דער האר אייער נאט געגעבען רוה צו איירע ברידער אזוי וויא ער האט צו זיין צוגעזאגט, אונד אצינד קעהרט אייך אום אונד גייט צו איירע געצעלטען אין דעם לאנד פון אייער געוויין, וואס משה דער קנעכט פון נאט האט אייך געגעבען אויף דער אנדערע זייט ירדן: 5 נור היט זעהר צו טהון דיא מצוה פון דער תורה וואס משה דער קנעכט פון נאט האט אייך געבאטען, צו ליבען דעם האר אייער נאט, אונד צו גיין אין אלע זיינע וועגען, אונד צו היטען זיינע מצות, אונד זיך אן איהם צו געהעפטען, אונד איהם צו דינען מיט אייער גאנצען הארץ אונד מיט איירע גאנצע זעלע: 6 אונד יהושע האט זיין געבענשט אונד האט זיין אהעקענשיקט, אונד זיין זענען געגאנגען צו ווירע געצעלטען: 7 אונד צו איין האלבען שבט פון מנשה האט יהושע געגעבען (א נחלה) אין בושן, אונד צו דעם אנדערן האלבען (שבט) האט יהושע געגעבען צווישען ווירע ברידער אויף דער אנדערע זייט ירדן, קענען מערב-זייט, אונד ווען יהושע האט זיין אויף אהעקענשיקט צו ווירע געצעלטען אזוי האט ער זיין גע- בענשט: 8 אונד ער האט צו זיין געזאגט, אזוי צו זאגען, מיט פיל רייכטום קעהרט צוריק צו איירע געצעלטער, אונד מיט זעהר פיל בהמות, אונד מיט זילבער, אונד מיט גאלד

38 ארבע: כדוערים לבני מררי למשפחתם הנהלים
39 ממשפחות הלויים והי גורלם ערים שתיים עשרה: כל
ערי הלויים בתוך אחות בני ישראל ערים ארבעים ושמנה
מ ומגדשיו: תהינה הערים האלה עיר עיר ומגדשה
41 סביבתה פן לגלית הערים האלה: ויתן יהוה לישראל
את־כל־הארץ אשר נשבע לתת לאבותם וירשום וישבו
42 בה: ונתן יהוה להם מסביב ככל אשר־נשבע לאבותם
ולא־עמד איש בפניהם מכל־אויבם את כל־אויבם
43 נתן יהוה בידם: לאנפל דבר מכל הדבר הטוב אשר
דבר יהוה אל־בית ישראל הכל בה:

כב

א או קרא יהושע לראובני ולגדי ולחצי מטה מנשה:
2 ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל־אשר צוה אתכם
משה עבד יהוה ותשמעו בקולי לכל אשר־צויתי אתכם:
3 לא־עזבתם את־אחיכם והימים רבים עד היום הזה
4 ושמרתם את־משמרת מצות יהוה אלהיכם: ועתה הנה
יהוה אלהיכם לאחיהם כאשר דבר להם ונתת פני ולבם
לכם לאהליכם אלא־אין אחותכם אשר נתן לכם משה
ה עבד יהוה בעבר הדבור: בקו שמרו מאד לעשות את
המצוה ואת־התורה אשר צוה אתכם משה עבד־יהוה
לאהבה את־יהוה אלהיכם וללכת בכל־דרכיו ולשמר
מצותיו ולדברקדו ולקביו בכל־לבבכם ובכל־נפשכם:
6 ויברכם יהושע וישלחם וילכו אלא־הליהם: ולחצי
שבט המנשה נתן משה בקשן ולחצי נתן יהושע עבד
אחיהם מנשה הדבור: ומה גם כי שלחם יהושע אל־
8 אהליהם ויברכם: ויאמר אליהם לאמר בנכסים רבים
שובו אלא־הליכם ובמקנתו בל־מאד בל־מאד ובקרב

והנחשת ובחרתל ובשלמות דרכה מאד חלקי שקל
 איביכם עסאחכסם: תשבו וילכו בני־ראובן ובני־
 נד חצי־שבט המנשה מאת בני ישראל משלה אשר־
 בארץ כנען ללכת אל־ארץ הנגד אל־ארץ אחותם
 אשר באו־הורגה על־פי דתה ביד־משוה: וזבאו אל־
 גלילות הירדן אשר בארץ כנען נבע בני־ראובן ובני־
 נד חצי־שבט המנשה עם מוסם על־הירדן מוסם גדול
 למראה: וישמע בני־ישראל לאמר הנה־בנו בני־ראובן
 ובני־נד חצי־שבט המנשה את־המוסם אל־מול ארץ
 כנען אל־גלילות הירדן אל־עבר בני ישראל: וישמעו
 בני ישראל ויחללו בל־ענת בני־ישראל שלח לשלוח
 עליהם לנבא: וישלחו בני־ישראל אל־בני־ראובן
 ואל־בני־נד ואל־חצי־שבט־מנשה אל־ארץ הנגד את
 פניהם בראש־הער הכהן: ועשרה נשיאים עמו נשיא אחד
 נשיא אחד לבית אב לכל משות ישראל ואיש ראש
 בית־אבותם היה לאלפי ישראל: וזבאו אל־בני־ראובן
 ואל־בני־נד ואל־חצי־שבט־מנשה אל־ארץ הנגד וידברו
 אתם לאמר: כה אמרו כל ועתה יהיה מדרבמל
 הנה אשר מעלתם באלתי ישראל לשבוע היום מאת־
 יהוה בנותכם לכם מוסם למרדכם היום ביהוה:
 המעט־לנו איתנו פנור משר לא־היטרתנו ממש עד
 היום הנה נהי הנגד בעדת יהוה: ואתם תשבו היום
 מאת־יהוה יהוה אתם תמרדו היום ביהוה ומחר אל־
 בל־ענת ישראל קנא: ואך אביטמאח ארץ אחותכם
 עברו לכם אל־ארץ אחות יהוה אשר שברשם משכן
 יהוה והאחוז בתוכו ובידה אליהם ואתו אל־
 תמרדו בנותכם לכם מוסם מבלעדי מוסם יהוה:
 אל־תעו: הלא וכן בן־זרח מעל מעל בחרם ועל־כ

אונד מוט קופער אונד מיט איינען, אונד
 מיט זעהר פיל קליידער; טיילט איינע
 דעם רויב פון איירע פייד, מיט איירע
 ברידער: 9 אונד דיא קינדער ראובן,
 אונד דיא קינדער גר, אונד דער האלבער
 שבט מנשה האבען זיך אומגעקערט
 אונד זיין זענען אונעקגעגאנגען פון דיא
 קינדער ישראל פון שלה, וואס איז אין
 דעם לאנד כנען פרי צו גיין צו דעם
 לאנד פון גלעד, צו דעם לאנד פון זייער
 בעזיין, וואס זיין האבען אין בעזיין גע
 נומען נאך דעם בעפעהל פון גאט דורך
 משה: 10 אונד ווען זיין זענען געקומען
 צו דיא גרענעץ פון דעם ירדן וואס איז
 אין דעם לאנד כנען, אזוי האבען דיא
 קינדער פון ראובן, אונד דיא קינדער
 פון גר, אונד דער האלבער שבט מנשה
 דארט געבויט א מוסם ביין דעם ירדן,
 א גרויסען מוסם אז מען זאל איהם
 קענען זעהען: 11 אונד דיא קינדער
 ישראל האבען געהערט אזוי צו זאגען,
 זעה, דיא קינדער פון ראובן אונד דיא
 קינדער פון גר, אונד דער האלבער
 שבט מנשה האבען געבויט דעם מוסם

קעגענאיבער דעם לאנד כנען, ביין דיא גרענעצען פון דעם ירדן, ביין דעם איבער
 גאנג פון דיא קינדער ישראל: 12 אונד ווען דיא קינדער ישראל האבען דאס
 געהערט, אזוי האט זיך דיא גאנצע געמיינדע פון דיא קינדער ישראל פערזאמעלט
 אין שלה, צו זיין ארויף צו גיין מלחמה צו האלפען: 13 אזוי האבען דיא קינדער
 ישראל געשיקט צו דיא קינדער פון ראובן, אונד צו דיא קינדער פון גר, אונד צו
 דעם האלבען שבט מנשה צו דעם לאנד גלעד, פנחם וזהן פון אלעזר הכהן: 14 אונד
 מיט איהם צעהן נשיאים, איין נשיא פון אישליכען הויזגעזינד פון אלע שבטים פון
 ישראל, אונד אישליכער מאן איז געוועזען איין אויבערשטער פון דעם הויזגעזינד פון
 זייער אבות צו דיא טויזענדע פון ישראל: 15 אונד ווען זיין זענען געקומען צו דיא
 קינדער פון ראובן אונד צו דיא קינדער פון גר, אונד צו דעם האלבען שבט מנשה
 אין דעם לאנד גלעד אזוי האבען זיין מיט זיין גערעט אזוי צו זאגען: 16 אזוי
 זאגט דיא גאנצע געמיינדע פון גאט, וואס איז דיא דאזיגע זינד מיט וואס איהר האט
 געזינדיגט קעגען דעם גאט פון ישראל, היינט אפצוקעהרען נאכצופאלגען גאט, דאס
 איהר האט אייך געבויט א מוסם, אז איהר זאלט היינט מורד זיין קעגען גאט?
 17 איז דען ווינציג צו אונס דיא זינד פון פנור, פון וועלכע מיר זענען נאך ניש
 גערייניגט ביז צו דעם היינטיגען טאג, האטשע עס איז געוועזען א פלאג אין דער
 געמיינדע פון גאט: 18 אונד איהר טהוט אייך היינט אונעקקעהרען פון נאכצופאל־
 גען גאט? אונד עס וועט זיין ווען איהר וועט היינט מורד זיין קעגען גאט, אזוי וועט
 גאט מארגען צארנען איבער דער גאנצער געמיינדע פון ישראל: 19 אונד ווען
 דאס לאנד פון אייער בעזיין וועט אומריין ווערען, אזוי גייט אריבער צו דעם לאנד
 פון דעם בעזיין פון גאט, דארט וואו דאס משכן פון גאט רוהט, אונד נעמט בעזיין
 צווישען אונס, אבער קעגען גאט זאלט איהר נישט מורד זיין, אונד קענען אונס זאלט
 איהר נישט מורד זיין, דאס איהר זאלט אייך בויען א מוסם חוץ דעם מוסם פון דעם האר
 אונזער גאט: 20 האט דען נישט עכן דער וזהן פון זרח געגאנגען א זינד אין דעם חרב, אונד

דער צאָרן איז געוועזן איבער דער
גאנצער געמיינדע פון ישראל? אונד
דער איינער מאן איז נישט אליין פער-
גאנגען אין זיינע זינד: 21 אונד דיא
קינדער ראובן, אונד דיא קינדער גד,
אונד דער האלבער שבט מנשה האבען
געענטפערט אונד האבען גערעט מיט
דיא אויבערשטע פון דיא טויענדע פון
ישראל: 22 (אל אלהים יהוה, אל אלהים
יהוה) נאט, נאט, יהוה נאט, נאט, יהוה,
ער ווייס, אונד ישראל ער זאל עס
וויסען, אויב מיר האבען עס געטון
וועגען ווידערשטענדיקייט אָדער וועגען
איבערטרעטונג קעגען נאט, אזוי זאלסט
דוא אונס נישט העלפען דעם היינטיגען
טאג: 23 דאס מיר האבען אונס געבויט
א מזבח אפצוקערען פון נאכצופאלגען
נאט, אָדער אויפצוברענגען בראנד-
אפסער, אונד שפיידאפסער, אָדער ווען
מיר דארויף טון פרידאפסער זאל עס
נאט אליין פארדערן: 24 אונד ווען מיר
האבען דיעס נישט געטון וועגען דער
מוצא פון דער זאך זאגענדיג, מארגען
וועלען איירע קינדער זאגען צו אונזערע
קינדער, אזוי צו זאגען, וואס איז דאס
צו אייך אונד צו דעם האר דעם נאט פון

גלעזת ישראל היה קצף הוא איש אחד לא נע
21 בעינו: וישנו בגיראובן ובגיראובן שבת מנשה
22 ודברו אתדאשי אלפי ישראל: אל אלהים יהוה
אל אלהים יהוה הוא דע ישראל הוא דע אבי
23 במרד ואסמבל ביהוה אלהישעו היום הזה: לבנות
לנו מזבח לשוב מאחרי יהוה ואסלחעלות עליו עולה
ומנחה ואסלשעות עליו ובתי שלמים יהוה הוא בקש:
24 ואסלא מרגה מדבר עשיו אתזאת לאמר מחר
ואמרו בניכם לבנות לאמר מהדלכם ולדוהו אלפי
25 ישראל: ויכול נתדוהו בינו ובניכם בגיראובן ובני
26 גד אתהידון אידלכם חלק ביהוה והשבתו בניכם
אידקשנו לביתו ורא אתדוהו: ולאמר נעשהנא לנו
27 לבנות אתהמזבח לא לעולה ולא קרבן: כי עד הוא
ביעט ובניכם יבין דוהותנו אחרת לעבר אתהמזבח
יהוה לפני בעלותו ובכותו ובשלמנו ולא יאמרו
28 בניכם מחר לבנות אידלכם חלק ביהוה: ולאמר יהוה
בראמרו אלפי ואלידדיתנו מחר ואמרנו ראו ארי
29 חבנית מזבח יהוה אשרעשו אבותינו לא לעולה ולא
קרבן כיעד הוא בינו ובניכם: הלילה לנו ממו
למרד ביהוה ולשוב היום מאחרי יהוה לבנות מזבח
לעלה למנחה ולקרבן מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר
ל לפני משכנו: וישמע פינקס הכהן וישא העדה
וראשי אלפי ישראל אשר אתו אתהדברים אשר
הקרי בגיראובן ובגיראובן ובני מנשה ויטב בעניהם:
31 ואמר פינקס בראלעזר הכהן אליבן ראובן ואלי
בגיראובן ואלעבני מנשה היום דענו כדברותנו יהוה
אשר לאמעתם ביהוה המעל הנה או העלם ארי
32 בע ישראל מיד יהוה: ויטב פינקס בראלעזר הכהן

ישראל? 25 ווארין נאט האט געמאכט דעם ירדן א גרענעץ צווישען אונס אונד
צווישען אייך, איהר קינדער פון ראובן, אונד קינדער פון גד; איהר האט נישט קיין
חלק אין נאט, אזוי וועלען איירע קינדער אונזערע קינדער מאכען אויפהערען נאט
צו פארקשען: 26 דאריבער האבען מיר געזאגט, מיר וועלען אונס יעצט פארברייטען
צו בויען א מזבח, נישט צו בראנדאפסער, אונד נישט צו שלאכטאפסער: 27 נייערשט
ער זאל זיין פאר אן עדות צווישען אונס אונד אייך, אונד אונזערע דורות וואס וועלען
זיין נאך אונס, צו דיען דעם דינסט פון נאט פאר איהם, מיט אונזערע בראנדאפסער,
אונד מיט אונזערע שלאכטאפסער, אונד מיט אונזערע פרידאפסער, דאס איירע
קינדער זאלען נישט מארגען זאגען צו אונזערע קינדער, איהר האט נישט קיין חלק אין
נאט: 28 דאריבער האבען מיר געזאגט, אונד עס וועט זיין ווען זיי וועלען אזוי צו
אונס אונד צו אונזערע דורות זאגען, דאס מיר מענען (אויף) זאגען, זעהט, דיא
געשטאלט פון דעם מזבח פון נאט וואס אונזערע אבות האבען געמאכט, נישט פאר
בראנדאפסער אונד נישט פאר שלאכטאפסער, נייערשט ער זאל זיין פאר אן עדות
צווישען אונס אונד צווישען אייך: 29 חלילה פון אונס, אז מיר זאלען מורד זיין
קעגען נאט אפצוקערען היינט פון נאט נאכצופאלגען, צו בויען א מזבח פאר
בראנדאפסער, פאר שפיידאפסער, אונד פאר שלאכטאפסער, חוץ דעם מזבח פון
יהוה אונזער נאט, וואס איז פאר זיין משכן: 30 אונד ווען פנחס הכהן,
אונד דיא נשיאים פון דער געמיינדע אונד דיא אויבערשטע פון דיא טויענדע
פון ישראל האבען געהערט דיא ווערטער וואס דיא קינדער ראובן אונד דיא
קינדער גד, אונד דיא קינדער מנשה האבען גערעט, איז עס זיין וואוילגעפאלען
אין זיירע אויגען: 31 אונד פנחס, דער ווען פון אלעזר הכהן האט געזאגט צו
דיא קינדער פון ראובן, אונד צו דיא קינדער גד, אונד צו דיא קינדער מנשה,
היינט ווייסען מיר אז נאט איז צווישען אונס, אונד דאס איהר האט נישט גע-
זינד'גט קעגען נאט מיט דיא דאזיגע זינד, דענסטמאל האט איהר מציל געוועזען
דיא קינדער ישראל פון גאט'ס האנד: 32 אונד פינקס, דער ווען פון אלעזר הכהן,

והשליש מאת בני ראובן ומאת בני גד מארץ הגלעד
אל ארץ בנין אל בני ישראל וישבו אותם דבר: ויטב
הדבר בעני בני ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא
אמרו לשלוח עליהם לצבא לשחת את הארץ אשר בנר
ראובן ובני גד ושבים בה: ויקרא בני ראובן ובני גד
למזבח כרעך הוא קרתו כי יהיה האלהים:

כג

ויהי מקום רבים אשר ישרדו ויהי לישראל מקל:
אזיתם מסביב ויהושע וכן בא ביום: ויקרא יהושע
לכל ישראל לקויו ולראשו ולשפתיו ולשטרו ואמר
אלהם אני ולנתי באתי ביום: ואתם ראתם את כלי
אשר עשה יהוה אליהם לכל הדעות האלה מפניכם
כי יהיה אליהם הוא הנלחם לכם: ראו הפלתי לכם
את הדעות הנשואים האלה בנחלה לשבטיכם מן הדור
ובלדגותם אשר הברתי ונתן הגדול מבוא השמש:
יהיה אליהם הוא יורשם מפניכם ויורש: אתם
מלפניכם וירשתם את הארץ כאשר דבר יהוה אליהם
לכם: ותקחתם מאד לשמר ולעשות את כל הדבר
בספר תורת משה לבלתי סור ממנו ומן ושמאל:
לבלתי סור ביום האלה הנשואים האלה אתכם
ובשם אלהים לא תחבירו ולא תשביו ולא תעבדו
ולא תשתחויו לכם: כי אם יהיה אליהם הדבר
כאשר עשיתם עד היום הזה: וירש יהוה מפניכם
יום גדלים ועצומים ואתם לא תמרו איש בפניכם עד
היום הזה: איש אחד מקם וידבר אלה כן: והנה
אליהם הוא הנלחם לכם כאשר דבר לכם: ונשמרתם
מאד לנפשותיכם לא תהיה את יהוה אליהם: כי ואם:

פון אלע זיירע פינד רינגס ארום, אונד יהושע איז אלט געווארען: 2 אזוי האט
יהושע גערופען גאנץ ישראל, זיירע עלצטע, אונד זיירע הויפטלייט, אונד זיירע
שופטים, אונד זיירע בעאמטע, אונד ער האט צו זייא געזאגט, איך בין אלט,
איך בין געקומען אין טעג: 3 אונד איהר האט געזעהען אלעס וואס דער האר אייער
האט האט געהויר צו אלע דיא דאזיגע פעלקער פאר אייך: ווארין דער האר אייער
האט האט פאר אייך מלחמה געהאלטען: 4 זעהט, איך האב צו אייך געלאזט פאלען
אלס א נחלה צו איירע שבטים דיא דאזיגע פעלקער וואס זענען איבערגעבליבען,
פון דעם ירדן, אונד אלע פעלקער וואס איך האב פערשניטען, אונד דאס ים הגדול
וואו דיא זון גייט אונטער: 5 אונד דער האר אייער האט, ער וועט זייא פערשטוי-
סען פאר אייך, אונד וועט זייא פאר אייך פערטרייבען, אונד איהר וועט ירשנין זייער
לאנד, אזוי וויא דער האר אייער האט האט אייך צוגעזאגט: 6 אזוי שטארקט אייך
זעהר צו היטען אונד צו שטען אלעס וואס שטייט געשריבען אין דעם ספר תורת
משה, אז איהר זאלט נישט אפגעהערען אויף דער רעכטער זייט אדער אויף דער
לינקער זייט: 7 אז איהר זאלט נישט קומען צווישען דיא דאזיגע פעלקער, דיא
דאזיגע וואס זענען אונטער אייך איבערגעבליבען, אונד איהר זאלט נישט דער-
מאנען דעם נאמען פון זיירע אפגעטער, אונד איהר זאלט נישט גיין זייא
שווערען, אונד איהר זאלט זייא נישט דינען, אונד איהר זאלט אייך נישט צו זייא
ביקען: 8 נייערט אן דעם האר אייער האט זאלט איהר אייך בעהעפטען, אזוי
וויא איהר האט געהויר ביו צו דעם היינטיגען טאג: 9 ווארין האט וועט פאר
אייך פערטרייבען גרויסע אונד שטארקע פעלקער, אבער פאר אייך האט דאך
קין מענש נישט געקענט בעשטיין ביו צו דעם היינטיגען טאג: 10 איין
מאן פון אייך וועט נאכזאגען א טויענד, ווארין דער האר אייער האט וועט
פאר אייך מלחמה האלטען, אזוי וויא ער האט אייך צוגעזאגט: 11 דארום
זאלט איהר אייך זעהר היטען, צו ליבען דעם האר אייער האט: 12 ווארין

ווען איהר וועט אייך אנוועקקערען אונד
 אייך בעהעפטען אן דיא דאזיגע גוים,
 דיא דאזיגע וואס זענען צווישען אייך
 איבערגעבליבען, אונד איהר וועט אייך
 מיט זיין מתחנן זיין, אונד איהר וועט
 צו זיין אריינקומען אונד זיין צו אייך:
 13 אזוי זאלט איהר געוויס וויסען אז
 דער האר אייער גאט וועט נישט מעהר
 פערטרייבען דיא דאזיגע פעלקער פאר
 אייך, ניערשט זיין וועלען צו אייך זיין
 פאר א נעץ אונד צו א שטרויכלונג,
 אונד צו א בייטש אן איירע זייטען,
 אונד צו דערנער אין איירע אויגען, ביז
 איהר וועט פערטיליגט ווערען פון דעם
 דאזיגען גומען לאנד וואס דער האר
 אייער גאט האט אייך געגעבען: 14 אונד
 זעהט, איך גיין היינט דעם וועג פון
 דער גאנצער וועלט, אונד איהר וויסט
 מיט אייער גאנצען הארץ אונד מיט
 איירע גאנצער זעלע, אז עס האט נישט
 געפעהלט איין ווארט פון אלע גומע
 ווערטער וואס דער האר אייער גאט
 האט וועגען אייך גערעט, אלעס איז צו
 געפעהלט איין ווארט: 15 אונד עס וועט זיין,
 ווען אלע גומע זאכען זענען
 איבער אייך געקומען וואס דער האר
 אייער גאט האט אייך צוגעזאגט, אזוי
 וועט גאט אייך איבער אייך ברענגען
 אלע שלעכטע זאכען, ביז ער וועט
 אייך פערטיליגען פון דעם דאזיגען גומען
 לאנד וואס דער האר אייער גאט
 האט אייך געגעבען: 16 ווען איהר וועט
 עבר זיין דעם גרית פון דעם
 האר אייער גאט וואס ער האט אייך
 געזאגט, אונד איהר וועט גיין אונד
 וועט דינען אנדערע געמער, אונד איהר
 וועט אייך צו זיין בוקען, אזוי וועט
 דער צארן פון גאט דערגרימען קעגען
 אייך, אונד איהר וועט געשווינד פער-
 לויזען ווערען פון דעם גומען לאנד וואס
 ער האט צו אייך געגעבען:

קאפיטעל כד

1 אונד יהושע האט איינגעזאמעלט אלע
 שבטים פון ישראל קיין שכם, אונד
 ער האט גערופען דיא עלצטע פון
 ישראל, אונד זייער הויפטלייט, אונד
 זייער שופטים אונד זייער בעאמטע, אונד
 זיין האבען זיך געשטעלט פאר
 גאט: 2 אונד יהושע האט געזאגט צו
 דעם גאנצען פאלק, אזוי האט גע-
 זאגט דער האר דער גאט פון ישראל,
 אייך יענער זייט פון דעם שטרוים
 האבען איירע עלטערן געוואוינט פון
 אייביג אן, תרח דער פאטער פון אברהם,
 אונד דער פאטער פון נחור, אונד זיין
 האבען געדינט פרעמדע אפגעטער:
 3 אונד איך האב גענומען אייער פאטער
 אברהם פון יענער זייט שטרוים,
 אונד איך האב איהם דורכגעפירט דורך
 דעם גאנצען לאנד כנען, אונד
 האב געמעהרט זיין זאמען, אונד איך
 האב איהם געגעבען יצחק: 4 אונד
 צו יצחק האב איך געגעבען יעקב, אונד
 עשו, אונד צו עשו האב איך
 געגעבען דעם בארג שעיר אז ער זאל
 עס ירשט, אבער יעקב האט אונד
 זיינע קינדער זענען ארופגעגאנגען
 קיין מצרים: 5 אונד איך האב געשיקט

שוב תשובו ודבקתם ביה יהוה האלה הנשאים
 האלה אתכם ודתחתנתם בהם ובאתם בהם וחס בהם:
 13 דוד תדע כי לא יסוף דנה אליהם להוריש את-
 העם האלה מלפניהם ויהי לכם לפח ולמוקש ולשטט
 בצדכם ולענים כעניכם עד אברכם מעל האדמה
 14 המובה הוואת אשר נתן לכם דנה אליהם: והנה
 אנכי הולך היום בדרך כל-הארץ וידעתם בכל-לבבכם
 ובכל נפשכם כי לא-נפל דבר אחר מכל הדברים
 המובים אשר דבר דנה אליהם עליכם הבל באי לכם
 15 לא-נפל משה דבר אחר: והנה כאשר-בא עליכם כל-
 הדבר המוב אשר דבר דנה אליהם אליכם כי יבא
 דנה עליכם את כל-הדבר הרע עד-השמידו אתכם
 מעל האדמה המובה הוואת אשר נתן לכם יחיה
 16 אליהם: בעברכם את-ברית דנה אליהם אשר ענה
 אתכם והלכתם ועברתם אליהם את-השטחיות
 להם והנה אדיויה ככם ואתכם מהלה מעל הארץ
 המובה אשר נתן לכם:

כד

א ואסף יהושע את-קלשלבטי ישראל שבמה וקרא
 לקני ישראל ולראשי ולשפטיו ולשטריו ויחזבו לפני
 2 האלהים: ויאמר יהושע אליהם כה-אמר דנה
 אלתי ישראל בעבר הנדר ישובו אבותיכם משלם תרה
 3 אבי אברהם ואבי נחור ועבדו אלהים אחרים: ואסף
 את-אבותם את-אברהם מעבר הנדר ואילך איתו בכל-
 4 ארץ כנען וארץ את-נחור ואת-דלו את-יצחק: ואחן
 ליצחק את-יעקב ואת-עשו ואחן לעשו את-הר שעיר
 ה לרשת אותו ועקב וקניו ודני מצרים: ואשלח את-

משה ואהרן ואנשי אלהיהם פאשר עשיתי בקרב
 ואחר הוצאתי אתכם: ואוציא את אבותיכם מערס
 ותבאוי תימה וירדפו מצרים אחר אבותיכם בקרב
 ובפרשים יס-סוף: ותצננו אל-ידה ושם מאפל
 בעיכם: ובין המצרים ובה עליו את-היום ובסוף
 ותראנו עיניכם את אשר עשיתי במצרים ותשבו
 במדבר ימים רבים: ואביא אתכם אל-ארץ האמרי
 הושב בעבר הנהר וילחמו אתכם ואמן אותם בקרב
 ותירשו את-ארצם ואשמידם מפנים: ולכם בלק בך
 צפור מלך מואב ולחם ביהושע וישלח ויקרא לבלעם
 בדבשו ללכלל אתכם: ולא אכיתו לשמע לבלעם ויברך
 ברוך אתכם ואצל אתכם מיד: ותשבו את-הנהר
 ותבאו אל-יריחו וילחמו בכם בעל-יריחו האמרי
 והפרזי והכנעני והחיתי והערשני החי ועובי: ואמן
 אותם בקרבם: ואשלח לפניכם את-הצריח ותגרש
 אותם מפניהם שני מלכי האמרי לא בחרבך ולא
 בקשתך: ואמן לכם צרן: אשר לא יעשה בך וערים
 אשר לא יביתם ותשבו ביום רמים ותימים ויברך את-
 נפתם אתם אכלים: ועתה ראו את-יריחו ועברו את-
 נפתם ואת-הנהר ויביתו ויבאו את-הנהר: ואמן
 בעבר הנהר ובמצרים ועברו את-הנהר: ואמן
 בעיניכם לעבר את-הנהר בחרו לכם היום את-מי
 תעברו אם את-אלהים אשר עבדו אבותיכם אשר
 בעבר הנהר ואם את-אלהי האמרי אשר אתם ישיבים
 בארצם ואני וכלי וכלי ועברו את-הנהר: וכן העם ואמר
 חלילה לנו מעוב את-הנהר לעבר אלהים אחרים: כי
 ידעו אלהינו הוא המעלה אתנו ואת-אבותינו מארץ

משה אהרן אהרן איך האב נע
 שלאנען מצרים, בראד אזוי ויזא איך
 האב צווישען ויזא בעטהון, אהרן דערנאך
 האב איך אייך ארויסגעבראכט: 6 אהרן
 איך האב איירע עלטערן ארויסגעבראכט
 אויס מצרים, אהרן ווען איהר זענט
 געקומען צו דעם ים אזוי האבען דיא
 מצרים איירע עלטערן נאכגעגאנגט מיט
 רייטוועגען אהרן מיט רייטער ביו צו
 דעם ים סוף: 7 אהרן ויזא האבען
 געשריען צו גאט, אזוי האט ער גע-
 מאכט א פינסטערניס צווישען ויזא אהרן
 צווישען דיא מצרים, אהרן ער האט
 איבער ויזא געברענגט דאס ים, אהרן
 עס האט ויזא געדעקט: אהרן איירע
 אויגען האבען געזעהען וואס איך האב
 געטהון אן מצרים: אהרן איהר האט
 געוואונט אין דער מדבר פילע טעג:
 8 אהרן איך האב אייך אריינגעברענגט
 צו דעם לאנד פון דעם אמרי וואס האט
 געוואונט אויף יענער זייט ירדן, אהרן
 ויזא האבען מיט אייך מלחמה געהאלטען.

אהרן איך האב ויזא אין איירע הענד געגעבען, אהרן איהר האט געירשט וייער לאנד,
 אהרן איך האב ויזא פאר אייך פערטילגט: 9 אהרן בלק, דער ווהן פון צפור, קעניג
 פון מואב איז אויפגעשטאנען אהרן האט מלחמה געהאלטען מיט ישראל, אהרן האט
 געשיקט אהרן גערופען בלעם דעם ווהן פון בעור אייך צו שטעלען: 10 אבער איך
 האב נישט געוואלט הערען צו בלעם, אזוי האט ער אייך געמוזט בענשען, אהרן איך
 האב אייך מציל געוועזען פון זיינע האנד: 11 אהרן איהר זענט אריבערגעגאנגען
 דעם ירדן, אהרן איהר זענט געקומען צו יריחו, אהרן דיא לייט פון יריחו האבען
 מיט אייך מלחמה געהאלטען, דער אמרי, אהרן דער פרוי, אהרן דער בנעני, אהרן דער
 חתי, אהרן דער גרנשי, אהרן דער חוי, אהרן דער ובוסי, אהרן איך האב ויזא געגעבען
 אין איירע הענד: 12 אהרן איך האב פאר אייך דיא בינען געשיקט, אהרן ויזא האבען
 ויזא פאר אייך פערטירבען, דיא צוויי מלכים פון אמרי, נישט מיט דיין שווערד אהרן
 נישט מיט דיין בויגען: 13 אהרן איך האב צו אייך געגעבען דאס לאנד איבער וועלכעס
 איהר האט אייך נישט בעמיט, אהרן שטעט וואס איהר האט נישט געבויט, אהרן איהר
 האט אין ויזא געוואונט: וויינגערטען אהרן איילבערטען וואס איהר האט נישט
 געפלאנצט, אהרן איהר האט פון ויזא געגעסען: 14 אהרן אצונד, האט מורא פאר
 גאט, אהרן דינט איהם מיט גאנצקייט אהרן מיט אמת, אהרן מוהט אפ דיא אפגעטער
 וואס איירע עלטערן האבען געדוינט אויף יענער זייט שטרוים, אהרן אין מצרים, אהרן
 דינט דעם האר: 15 אהרן ווען עס איז שלעכט אין איירע אויגען דעם האר צו דינען,
 אזוי דערטוילט אייך היינט וועמען איהר ווילט דינען, ענטוועדער דעם גאט
 וואס איירע עלטערן האבען געדוינט אויף יענער זייט פון דעם שטרוים, אדער
 דיא אפגעטער פון דעם אמרי וואס איהר וואונט אין וייער לאנד: — אבער איך
 אהרן מיין הויזגעזינד מיר וועלען דינען דעם האר: 16 אהרן דאס פאלק האט
 געענטשערט אהרן געזאגט, (חלילה) פערמיטען זאל עס זיין צו אונס צו פער-
 לאזען גאט ברי אנדערע געטער צו דינען: 17 נייערט דעם האר אונזער גאט,
 דער וואס האט אונס אהרן אונזערע עלטערן ארויסגעבראכט פון דעם לאנד

מצרים מבית עבדים ואשר עשה לענינו את־ההצלה
הגדולה האלה וישמרתו בכל־הדרך אשר־הלכנו בה
ובכל העמים אשר עברנו בקרבם: ויגרש יהוה את־
כל־העמים ואת־האמרי וישב הארץ מפנינו נס־אנחנו
ועברו את־יהודה בירוא אלהינו: ואמר יהושע אליהם
לא תוכלו לעבור את־יהודה בירואיהם קדשים הוא אלי
כ היום הוא לא־ישא לפשעכם ולחטאותיכם: כי תשובו
את־יהודה ועברתם אלתי נגר ושב ויבנו לכם וכל־ה
אתכם אתרי אשר־נטיב לכם: ואמר העם אליהושע
לא כי את־יהודה נעבר: ואמר יהושע אליהם עדים
אתם בכם בראשם בחרתם לכם את־יהודה לעבור אוֹתו
וואמרו עדים: ועתה וסרו את־אלהי הברך אשר
בחרתם ויטו את־לבבכם אליהוה אלתי וישראל:
וואמרו העם אליהושע את־יהודה אלהינו נעבר ובקולו
כה נשמע: ויברית יהושע ברית לכם ביום ההוא וישם לו
חק ומשפט בשכם: ויכתב יהושע את־הדברים האלה
בספר תורת אלהים ויחק אבן גדולה ויקמה שם מחת
האלה אשר במקדש יהוה: ואמר יהושע אל־
כל־העם הנה האבן הזאת תהיה־עדות לעדה בירוא
שמיה את כל־אמרי יהוה אשר דבר עמי והתורה
בכם לעדה פרת־חבשין באלהיהם: וישלח יהושע
את־העם איש לגמולו: והיו אתרי הדברים האלה
תחת יהושע בדין עבר יהוה בראיה ונשר שונם:
ל ויבשרוֹתוֹ בנבול גמולו בתמנת־סרח אשר בחר
אפרים מצפון לירושלם: ויעברו ישראל את־יהודה כל
ימי יהושע וכל ימי חזקיהו אשר האריכו ימים
אחרי יהושע ואשר דעו את כל־מעשה יהוה אשר

מצרים, אוֹתוֹ דַעַם דִּינְסִטְהוּי, אֹנֶד נֹאם
הָאֵם בַּעֲטָהוֹן דִּיא דְאֹינֶע בְרוּסֶע צוֹיכֶען
פֶּאָר אֹנֶזֶרֶע אֹינֶען, אֹנֶד נֹאם הָאֵם
אֹנֶם בַּעֲרִישׁ אֹיף דַּעַם בְּאֶנְצֶען וְעַם נֹאם
מִיר זַענֶען בַּעֲבָאנֶען, אֹנֶד אֹנֶטֶר אֵלֶע
פֶּעלְקֶער נֹאם מִיר זַענֶען צוֹוִישֶׁען וְיִיא
אִיבֶערנֶעפֶארֶען: 18 אֹנֶד נֹאם הָאֵם
פֶּער־טְרִיבֶען דִּיא אֵלֶע פֶּעלְקֶער, אֹנֶד
דַּעַם אֹמְרִי נֹאם הָאֵם בַּעֲוֹאִינֶט אִין
דַּעַם לֹאנֶד פֶּאָר אֹינֶם, דָּארוֹם וְעֵלֶען מִיר
דִּינֶען יְהוָה וְאֶרֶץ עַר אִין אֹנֶזֶר נֹאם:
19 יְהוֹשֻׁעַ הָאֵם בַּעֲזָאנֶט צוֹ דַּעַם פֶּאָלֶק,
אִיהֶר קַענֶט נִישׁ דִּינֶען יְהוָה, וְאֶרֶץ עַר
אִין אֵ הִילִינֶער נֹאם, עַר אִין אֵ נֹאם
נֹאם אִין יוֹף נֹקֶם, עַר וְעַם נִישׁ פֶּער־
טְרָאנֶען צוֹ אִירֶע עֲבִירוֹת אֹנֶד צוֹ
אִירֶע חֲטָאִים: 20 וְעַם אִיהֶר וְעַם
פֶּער־לֹאזֶען יְהוָה אֹנֶד אִיהֶר וְעַם דִּינֶען
פֶּרֶע־מֶדֶע אֶפֶנְעֶטֶר, אֹזוֹי וְעַם עַר יוֹף
אֹימְקֶע־הֶרֶען אֹנֶד וְעַם אִיף שְׁלֶע־כֶּטֶע
טְהוֹן, אֹנֶד אִיף פֶּער־לֹאזֶען, נֹאכְדֶעם
דָּאם עַר הָאֵם אִיף בּוֹטֶעם בַּעֲטָהוֹן:
21 אָבֶער דָּאם, פֶּאָלֶק הָאֵם בַּעֲזָאנֶט צוֹ

יהושע, נִיין, נִייעֶרֶט יְהוָה וְעֵלֶען מִיר דִּינֶען: 22 אֹנֶד יְהוֹשֻׁעַ הָאֵם בַּעֲזָאנֶט צוֹ דַּעַם
פֶּאָלֶק, אִיהֶר זַענֶט קַענֶען אִיף אֲלִיין עֲדוֹת דָּאם אִיהֶר הָאֵם אִיף אֹיִסְדֶּער־וִיילֶט יְהוָה,
אִיהֶם צוֹ דִּינֶען, — אֹנֶד וְיִיא הָאָבֶען בַּעֲזָאנֶט, מִיר זַענֶען עֲדוֹת: 23 אֹנֶד אֶצוֹנֶד,
טְהוֹט אָפּ דִּיא פֶּרֶע־מֶדֶע אֶפֶנְעֶטֶר נֹאם זַענֶען צוֹוִישֶׁען אִיף, אֹנֶד נִינֶט אִירֶע
הֶער־צֶער צוֹ יְהוָה, דַּעַם נֹאם פֹּון יִשְׂרָאֵל: 24 אֹנֶד דָּאם פֶּאָלֶק הָאֵם בַּעֲזָאנֶט צוֹ
יְהוֹשֻׁעַ, יְהוָה אֹנֶזֶר נֹאם וְעֵלֶען מִיר דִּינֶען, אֹנֶד זִיין קוֹל וְעֵלֶען מִיר בַּעֲהָרְכֶען:
25 אֹנֶד יְהוֹשֻׁעַ הָאֵם מִישׁ דַּעַם פֶּאָלֶק כּוֹרֶת בְּרִית בַּעֲוֹעֶזֶען דַּעֲמֹע־לִבִּינֶען טֹאנֶ אֹנֶד
עַר הָאֵם דָּאם בַּעֲמֹאכֶט פֶּאָר אֵ בַּעֲוֶעץ אֹנֶד אֵ מִשְׁפָּט אִין שָׁכֶם: 26 אֹנֶד יְהוֹשֻׁעַ הָאֵם
אֹיפֶנְע־טְרִיבֶען דִּיא דְאֹינֶע וְעֶרֶטֶר אִין דַּעַם סָפֶר תּוֹרָה, פֹּון נֹאם, אֹנֶד עַר הָאֵם
בַּעֲנוֹמֶען אֵ בְרוּסֶען שְׁטִיין אֹנֶד עַר הָאֵם אִיהֶם דָּארֶטֶען אֹיפֶנְע־שְׁטֶעלֶט אֹנֶטֶר דַּעַם
לִינְדֶּער־בּוֹים נֹאם אִין בַּעֲוֹעֶזֶען בִּיא דַּעַם מִקְדָּשׁ פֹּון נֹאם: 27 אֹנֶד יְהוֹשֻׁעַ הָאֵם
בַּעֲזָאנֶט צוֹ דַּעַם בְּאֶנְצֶען פֶּאָלֶק, זַעֲהֶט, דַּער דְאֹינֶער שְׁטִיין זָאל זִיין אִיין עֲדוֹת
צוֹוִישֶׁען אֹנֶם, וְאֶרֶץ עַר הָאֵם בַּעֲהֶערֶט אֵלֶע רִיד פֹּון נֹאם עַר הָאֵם מִישׁ אֹנֶם
בַּעֲרֶעט, אֹנֶד עַם זָאל דָּארוֹם זִיין קַענֶען אִיף אֵלֶם עֲדוֹת, טֹאמֶער וְעַם אִיהֶר פֶּער־
לִיכֶענֶען אִיעֶר נֹאם: 28 אֹזוֹי הָאֵם יְהוֹשֻׁעַ אֶנְעֶקֶנְע־שִׁיקֶט דָּאם פֶּאָלֶק אִישְׁלִיכֶען צוֹ
זִיין נְחֻלָּה: 29 אֹנֶד עַם אִין בַּעֲוֹעֶזֶען נֹאךְ דִּיא דְאֹינֶע רִיד אֹזוֹי אִין יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון
דַּער קַנְעֶכֶט פֹּון נֹאם בַּעֲשְׁטֶארֶבֶען, עַר אִין אֵלֶט בַּעֲוֹעֶזֶען הִנְדֶּערֶט אֹנֶד צַעֲהוֹן
נֹאֲהֶר: 30 אֹנֶד וְיִיא הָאָבֶען אִיהֶם בַּעֲגֶראֶבֶען אִין דַּער בֶּרֶענֶעץ פֹּון זִיין עֶרֶב־טִייל,
אִין תְּמַנֶּת סֶרַח, נֹאם אִין אֹיף דַּעַם בֶּאֲרֶג אֶפֶרוֹם, אֵן דַּער צְפּוֹן־זִיט פֹּון דַּעַם
בֶּאֲרֶג בַּעֲשׂוֹ: 31 אֹנֶד יִשְׂרָאֵל הָאֵם בַּעֲדִינֶט יְהוָה אֵלֶע טַעַם פֹּון יְהוֹשֻׁעַ,
אֹנֶד אֵלֶע טַעַם פֹּון דִּיא עֲלֶצֶטֶע נֹאם הָאָבֶען דַּער־לֶענְדֶּערֶט וְיִיעֶר לַעֲבֶען
נֹאךְ יְהוֹשֻׁעַ אֹנֶד נֹאם הָאָבֶען בַּעֲקֶענֶט אֵלֶע מַעֲשִׂים פֹּון נֹאם, נֹאם

עשה לישראל: ואת־עמלות יוסף אשר־העלו בנר³²
 ישראל ממצרים קברו בשכם בחלקת השדה אשר
 קנה יעקב מאת בני־המור אברשם במאה קשיטות
 וזהו לבני־יוסף לנחלה: ואלעזר בראהון מת וקברו³³
 אותו בגבעת פיתחם בנו אשר נתתו לו בנר אפרים:

מכאן הפסוקים של יהושע שש מאה וחמשים וששה. וחרף לשון
 אלם סימן: והציה. ומחשבונו עד רמת המצפה: וסדריו ארבעה
 עשר. היתה עלי ד' י"י סימן:

אלעזר דער זוהן פון אהרן איז געשטארבען, אונד זיין האבען איהם געגראבען
 אויף דער הייף פון פיתחם זיין זוהן, וואס ער האט איהם געגעבען אין דעם
 בארג אפרים:

חזק

אלע פסוקים פון דעם ספר יהושע זענען זעקס הונדערט אינד זעקס אונד פֿופֿציג,
 דיא העלפֿט דאפֿאן איז קאפיטעל י"ג, פסוק כ"ה; אונד האט פֿיער אונד
 צוואנציג קאפיטעל:

שופטים

א ויהי אחר מות הושע וישאלו בני ישראל ביהודה לאמר
 2 מי יצילנו אל הנכנע בתחלה להלחם בו: ואמר
 3 יהוה יהודה יעלה הנה נתתי אתהארץ בידו: ואמר
 4 יהודה לשמעון אחיו עלה אתי בגרלי ונלחמה בכנעני
 5 ונלכתי נסאני אתה בגרלה ונלך אחי שמעון: ויעל
 6 יהודה ויהן יהודה אתהכנעני והפרו בידם נכים בבוק
 7 עשרת אלפים איש: וימצאו אתיהאדני בוק בבוק וילחמו
 8 בו ויפו אתהכנעני ואתיהפרו: ויום אחי בוק וירדפו
 9 אחריו ויאחזו אותו ונקצו אתהכנענות ביד ורגליו: ואמר
 10 אדניבוק שבעים מלכים בהנות ידים ורגליהם
 11 מקצצים היו מלקטים תחת שלחני כאשר עשיתי בן
 12 שלחני אללהם ויבארו ויושלם גמתי שם: וילחמו
 13 בגיהודה בירושלם וילכדו אותה ויפיה לפיתרב ואת
 14 העיר שלחו כאשר: ואחר ירדו בני יהודה להלחם
 15 בכנעני יושב הדר והגב והשפלה: וילך יהודה אל
 16 הכנעני היושב בהברון ושיחברון לפנים קרית ארבע
 17 ויפו אתישעי ואתאחמן ואתפלמי: וילך משם אל
 18 יושבי דבר ושידיביר לפנים קריתספר: ואמר כלב
 19 אשר יכה אתקרית ספר וילכדה ונתתי לו אתהכסה
 20 בתי לאשה: וילכדה עתניאל בןקנז את כלב הקטן
 21 בעפונען דעם אדוני בוק אין בוק, אונד וייה האבען מיט איהם מלחמה געהאלטען, אונד וייה האבען געשלאגען דעם כנעני אונד דעם פרוי: 6 אונד אדני בוק איז אנשלאפען, אונד וייה האבען איהם נאכגעפרענט ביא גאט, אזוי צו אזוי האבען וייה איהם אפגעשטימען ויינע גראבע פינגער פון ויינע הענד אונד פון ויינע פיס: 7 אונד אדוני בוק האט געזאגט, ויבעציג מלכים וואס האבען געהאט ויירע גראבע פינגער פון ויירע הענד אונד פון ויירע פיס אפגעהאקט פלעגען אויפקלויבען (ווייער עקען) אונטער מיין טיש, אזוי וויא איך האב געטוהן, אזוי האט מיר גאט געצאלט, אונד וייה האבען איהם געבראכט קיין ירושלים אונד ער איז דארט געשטארבען: 8 אונד דיא קינדער פון יהודה האבען מלחמה געהאלטען מיט ירושלים, אונד וייה האבען עס איינגענומען, אונד וייה האבען עס געשלאגען מיט דיא שארף פון דעם שווערד, אונד דיא שטאט האבען וייה אנגעצינדען מיט פייער: 9 אונד דערנאך זענען דיא קינדער פון יהודה ארויפגעגאנגען מלחמה צו האלטען מיט דעם כנעני וואס האט געוואוינט אויף דעם בארג, אונד אין דרום-ווייט אונד אין דעם טהאל: 10 אונד יהודה איז געגאנגען צו דעם כנעני וואס האט געוואוינט אין חברון, אונד דער גאמען פון חברון איז פרייער געוועזען קרית ארבע, אונד וייה האבען געשלאגען דעם שש, אונד דעם אחימן, אונד דעם פלמי: 11 אונד פון דארטען איז ער געגאנגען צו דיא געוואוינער פון דביר, אונד דער גאמען פון דביר איז פרייער געוועזען קרית ספר: 12 אונד כלב האט געזאגט, דער וואס נעמט שלאגען קרית ספר אונד נעמט זיא איינגעמען, צו דעם וועל איך געבען מייער טאכטער עקסה פאר א טויב: 13 אונד עתניאל דער זון פון קנז, דער ברודער פון כלב וואס איז געוועזען יונגער פון איהם האט זיא איינגענומען,

ממש ויחזקו את עכסה בתי לאשה: ויהי כבואה
ותסתור לשאל מאת אביה השדה ותאמר משל הקמר
והאמר לה כלב מחר: והאמר לו הבה לי ברכה
כי ארץ העב נחתי ונתת לי גלת מים ויחזקה כלב
את גלת עלית ואת גלת תחתית: ובעי קולו חלו
משה עלו מעד התמרים אתבע והודה מרדך והודה
אשר כננך ערד ונחך ונשך אתה: ונחך והודה את
שמעון אחיו וכו' אתהבנני יושב צפת חרמנו אותה
ויקרא את שם היער הרמה: וילכד והודה אתהנה
ואתהבילה ואתהשקלן ואתהבילה ואתהקרון ואתי
ובילה: ויהי הנה אתהיה וירש אתהנה כי
לא להוריש אתי ושב העמק בירכב ברגל להם: ונחם
לכלב אתהקרון כאשר דבר משה וירש משם את
שלשה בני הענק: ואתהבוס יושב ירושלם לא הורישו
בני בנימן וישב אתהבני בנימן בירושלם עד היום
הזה: ויעלי ביתיוסף נסיהם ביתאל ויהי עמם:
ותירו ביתיוסף בביתאל ושםיעיר לפנים לזו: ויראו
השומרים איש וצא מחרער והאמר לו הרינו לא את
מבוא העיר וישטי עמך חסד: ויראם אתמבוא העיר כה
וכו אתההיר לפתח ואתההיר ואתהביל משפחה
שלחו: ונחך העיר ארץ החתים וכו' עיר וירא שמה
לזו היא שמה עד היום הנה: ולא הוריש משה
אתהביתשן ואתהביתיה ואתההנה ואתהביתיה ואת
ושב דור ואתהביתיה ואתהושב: וכלם ואתהביתיה
ואתהושב מעד ואתהביתיה וזאל הננני לשבת
בארץ הזאת: ויהי ביתחן ישראל וישם אתהבנני
לכם והוריש לאהוריש: ואפרים לא הוריש

אונד ער האט צו איהם געגעבען וויינע
טאכטער עכסה פאר א ווייב: 14 אונד
עם איז געוועזן אין איהר קומען אזוי
האט זיא איהם אנגעזעט אז ער זאל
פערלאנגען פון איהר פאטער א פעהל
אונד זיא האט זיך ארויפגענויגט פון
דעם איינעל, אזוי האט פלג צו איהר
געזאגט, וואס איז דיר? 15 אונד זיא
האט צו איהם געזאגט, גיב מיר א
ברכה, ווארין דוא האט מיר געגעבען
א דרום לאנד, גיב מיר אויך וואסער
קוועלען; אזוי האט פלג צו איהר גע-
געבען דיא אויפערשטע קוועלען אונד
דיא אונטערשטע קוועלען: 16 אונד
דיא קינדער פון קני, משה'ס שווער,
זענען ארויפגעגאנגען פון דער שטאט
פון מייטעל-בוימער מיט דיא קינדער
יהודה אין דער מדר יהודה וואס איז
אין דרום-זייט פון ער, אונד זענען גע-
גאנגען אונד האבען זיך געזעצט מיט
דעם פאלק: 17 אונד יהודה איז געגאנגען
מיט זיין ברודער שמעון, אונד זיין האבען
געשלאנגען דעם כנעני וואס האט גע-
וואוינט אין צפת, אונד זיין האבען זיא
פערנויטט, אונד זיין האבען גערופען

דעם נאמען פון דער שטאט חרמה: 18 אונד יהודה האט איינגענומען עזה אונד
איהרע גרענעץ, אונד אשקלון אונד איהרע גרענעץ, אונד עקרון אונד איהרע גרענעץ:
19 אונד האט איז געוועזן מיט יהודה, אונד ער האט פערטריבען (דיא איינוואוינער)
פון דעם בארג, אבער ער האט נישט געקענט פערטריבען דיא איינוואוינער פון דעם
טהאל, ווייל זיין האבען געהאט איינזענע רייטונגען: 20 אונד זיין האבען געגעבען
חברון צו פלג, אזוי וואו משה האט צוגעזאגט, אונד ער האט פון דארטען פערטריב
בען דיא דרייא זיהן פון ענק: 21 אונד דעם יבוסים וואס האט געוואוינט אין ירושלם
האבען דיא קינדער בנימין נישט פערטריבען, נייערט דער יבוסים האט געוואוינט מיט
דיא קינדער בנימין אין ירושלם ביז צו דעם היינטיגען טאג: 22 אונד דיא פון דעם
ביתיוסף, זיין זענען אויך ארויפגעגאנגען קעגען ביתאל, אונד האט איז מיט זיין
געוועזן: 23 אונד דיא פון ביתיוסף האבען אויפגעקארשט ביתאל, אונד דער
נאמען פון דער שטאט איז פריער געוועזן לזו: 24 אונד זען דיא נעכטער האבען
געזעהען א מאן ארויסקומען פון דער שטאט, אזוי האבען זיין צו איהם געזאגט,
איך בעט דיר צייג אויס דאס אריינקומען צו דער שטאט, אונד מיר וועלען מיט
דיר טהון חסד: 25 אונד ער האט זיין געוויזען דאס אריינקומען פון דער שטאט,
אונד זיין האבען געשלאנגען דיא שטאט מיט דער שארף פון דעם שווערד,
אבער וואס מאן מיט זיינע נאנצע משפחה האבען זיין אנטעקענשיקט: 26 אונד
דער מאן איז געגאנגען צו דעם לאנד פון דיא חתים, אונד ער האט געבויט א
שטאט, אונד ער האט גערופען איהר נאמען לזו, דאס איז איהר נאמען ביז צו
דעם היינטיגען טאג: 27 אונד מנשה האט אויך נישט פערטריבען דיא איינוואוינער פון
בית-שאן אונד איהרע דערפער, אונד תענעך אונד איהרע דערפער, אונד דיא אייני
וואוינער פון דור אונד איהרע דערפער, אונד דיא איינוואוינער פון וכלם אונד איהרע
דערפער, אונד דיא איינוואוינער פון מנחם אונד איהרע דערפער, אונד דער כנעני האט
געוואלט וואוינען אין דעם דאזיגען לאנד: 28 אונד עס איז געוועזען זען ישראל האט
זיך געשטארקט אזוי האבען זיין געמאכט אז דער כנעני זאל ווין צו כס, אבער זיין
האבען איהם נישט אים גאנצען פערטריבען: 29 אונד אפרים האט (אויך) נישט פערטריבען

דעם פנעני וואס האט געוואוינט אין גדר, אונד דער פנעני האט געוואוינט צוויי שטען וויא אין גדר: 30 זבולון האט אויף נישט פערטריבען דיא איינוואוינער פון קשרון אונד דיא איינוואוינער פון נחלול, אונד דער פנעני האט געוואוינט צווישען וויא, אונד וויא זענען געווארען צו מם: 31 אָשר האט אויף נישט פערטריבען דיא איינוואוינער פון עפול, אונד דיא איינוואוינער פון צידון, אונד פון אחלב, אונד פון אכזיב, אונד פון חלבה, אונד פון אפיק, אונד פון רחוב: 32 אונד דער שבט אָשר האט געוואוינט צווישען דעם פנעני וואס האבען געוואוינט אין דעם לאנד, ווארין וויא האבען וויא נישט פערטריבען: 33 נפתלי האט נישט פערטריבען דיא איינוואוינער פון בית-שמש, אונד דיא איינוואוינער פון בית-ענת, נייערשט ער האט געוואוינט צווישען דעם פנעני, דיא איינוואוינער פון דעם לאנד, אונד דיא איינוואוינער פון בית-שמש, אונד בית-ענת, זענען צו וויא געווארען צו מם: 34 אונד דיא אמורים האבען גערצוואונגען דיא קינדער פון דן (צו גיין) צו דיא בערג, ווארין וויא האבען וויא 35 אונד דער אמרי האט געוואלט וואוינען אויף דעם בארג חרם, אין אילון, אונד אין שעלבים, אָבער דיא האנד פון בית-יוסף איז שטארק געוועזען, אונד וויא זענען צו וויא געוועזען צו מם: 36 אונד דיא גרענעץ פון דעם אמרי איז געוועזען פון דעם ארויפגאנג פון עקרבוס, פון דעם פעלו אונד ארויף צו:

קאפיטעל ב

1 אונד דער מלאך יהנה איז ארויפגעגאנגען פון גלגל צו בוכים, אונד ער האט געזאגט, איף האב אייך ארויפגעבראכט פון מצרים אונד איף האב אייך אריינגעבראכט צו דעם לאנד וואס איף האב געשוואוירען צו איינע עלטערן, אונד איף האב געזאגט איף וועל נישט פערשטערען מיין ברית מיט אייך אויף אייביג: 2 אונד איהר זאלט נישט פֿורט ברית ווין מיט דיא איינוואוינער פון דעם דאווענען לאנד, זייערע מזבחות זאלט איהר צושטויסען, אָבער איהר האט נישט געהארקט צו מיין קול, פארנאם האט איהר דאס געטהון? 3 אונד איף האב אייך געזאגט אז איף וועל וויא נישט פערטרייבען פאר אייך, אונד וויא וועלען צו אייך ווין (זאלט דערנער) צו איינע ווישען, אונד זייערע געטער וועלען צו אייך ווערען צו א שטרויכלונג: 4 אונד עס איז געוועזען ווען דער מלאך יהנה האט גערעט דיא דאווענע ווערשער צו אלע קינדער ושראל, אזוי האבען וויא אויפגעהויבען ווייער קול, אונד וויא האבען געוויינט: 5 אונד וויא האבען גערופען דעם גאמען פון דעמאָלעניען ארט בוכים, אונד וויא האבען דאָרט מקריב געוועזען קרבנות צו גאט: 6 אונד יהושע האט אָנגעקעגנשטאָלט דאס פאלק, אונד דיא קינדער ושראל זענען געגאנגען אימליכער צו זיינע נחלה צו וושיין דאס לאנד: 7 אונד דאס פאלק האבען געדינט גאט אלע טעג פון יהושע, אונד אלע טעג פון דיא זקנים וואס האבען פערלענגערט זייערע טעג נאך יהושע, וואס האבען געזעהען דיא

אויפגענייגטע הויפט בנור ונשב הכנעני בברכי בנור: 5 זבולון לא הוריש את-יושביו קשרון ואת-יושביו 31 נחלול ושב הכנעני בברכי יהוה למם: אָשר לא הוריש את-יושביו עפול ואת-יושביו צידון ואת-אחלב ואת-אכזיב ואת-חלבה ואת-אפיק ואת-רחוב: ושב האָשר 32 בברכי הכנעני יִשְׂכִי האָרץ כי לא הורישו: נפתלי 33 לא-הוריש את-יושביו בית-שמש ואת-יושביו בית-ענת ושב בברכי הכנעני יִשְׂכִי האָרץ ושביו בית-שמש 34 וברח ענת יהוה למם למם: ונחצי האמרי את-בניהן לה החרה בירלא נחצי לחרה לעמק: וזאל האמרי לשבת בחר-חרם באילון ובשעלבים ותכבד ד בית-יוסף 36 ויהוה למם: וזבול האמרי ממעלה עקרבוס מהפעל ומעלה:

ב

א ויעל מלך-היהודה מיהלגל אל-הבכים ויאמר 1 אעלה אתכם ממערים ואביא אתכם אל-הארץ אשר נשבעתי לאבותיכם ואמר לא-אפיר בריתי אתכם לעולם: וואס לא-אפיר ברית לשביו האָרץ הוצאת 2 מזבחותיכם תתצון ולא-שמעתם בקולי מה-נאות עשיתם: וגם אמרתי לא-אגרש אתכם מפניכם והיו 3 לכם לצדים ואלהיהם יהוה לכם למקוש: וזוי בדרך מלאך יהוה את-הדברים האלה אל-גלגל ושראל 4 וישא העם את-קולם ויבכו: ויקראו שם-המקום ההוא בכים וזבול-שם ליהודה: ושלח יהושע את-הבכים 5 וילקו בגר-שראל איש לנחלתו לגשת את-הארץ: 6 ויבכו העם את-יהוה כל ימי יהושע וכל ימי בן-נחום אָשר האמרי ימים אחד יהושע אָשר ראו את קול-

בַּעֲשֵׂה יְהוָה דָּבָר אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל: וְהָיָה יְהוֹשֻׁעַ
בְּדִתָּן עֲבַד יְהוָה בְּרִמְיָאָה וְעָשָׂר שָׁנִים: וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ
בְּנוֹבֵל וַחֲלָלוּ בְּחִמְתִּירָם בְּכָר אֶפְרַיִם מִצִּפּוֹן לְדָרִי
בָּעֵשׂ: וְגַם כִּלְתִּירָה הָיָה נֹאכְפִי אֶל־אֲבוֹתָיו וְגַם דֹּרִי
אֲחֵר אֲבִירִים אֲשֶׁר לֹא־דָעוּ אֶת־יְהוָה וְגַם אֶת־הַמִּשְׁפָּט
אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל: וַעֲשֹׂה בְּיִשְׂרָאֵל אֶת־הַדָּבָר
כַּעֲשֵׂי יְהוָה וַיִּקְבְּרוּ אֶת־הַבְּעָלִים: וַיָּשׁוּבּ אֶת־יְהוָה וְהָיָה
אֲבוֹתָם הַמִּצְרִי אוֹתָם מֵאֲרָץ מִצְרַיִם וְחָלְטוּ אֶחְרָיוֹ אֱלֹהִים
אֲחֵרִים מֵאֲלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סָבִיבוֹתֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָהֶם
וַיִּכְסּוּ אֶת־יְהוָה: וַיָּשׁוּבּ אֶת־יְהוָה וַיִּקְבְּרוּ לְבַעַל
וְלַעֲשֻׁתָּרוֹת: וַתִּרְאֶה יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַחֲסֹם בֵּין שָׁמַיִם
וְיָשׁוּ אוֹתָם וַיִּמְכְּרֵם בֵּין אֲבוֹתֵיהֶם מִסְבִּיב וְלֹא־יִכְלֹוּ
לַעֲשֹׂר לִפְנֵי אֲבוֹתֵיהֶם: כִּכְלֹ אֲשֶׁר נָאֹא יְהוָה הִתְהַדָּר
בָּם לְרַעַה כְּאִשָּׁר דִּבֶּר יְהוָה וְכֹאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם
וַיַּעַר לָהֶם מֵאֵד: וְגַם יְהוָה שָׁפְטָם וַיִּשְׁפֹּט מִיָּד
שָׁפְטָם: וְגַם אֶל־שֹׁפְטֵיהֶם לֹא שָׁמְעוּ כִּי יָזַ אֶחְרֵי אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וַיִּשְׁמָחוּ לָהֶם כִּדְּרֹ מִדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלְכוּ
אֲבוֹתָם לַשִּׁמְעַ מִתּוֹת־יְהוָה לֹא־שָׁמְעוּ כֵּן: וַיִּכְרְתוּ יְהוָה
לָהֶם שֹׁפְטִים וְהָיָה עֲסִיד־שֹׁפְטֵי הַיִּשְׁעִים מִיָּד אֲבוֹתֵיהֶם
כֹּל יְמֵי הַשּׁוֹפֵט כִּי־תָתֵם יְהוָה מֵאֲתָתָם מִשְׁנֵי לְחַיֵּיהֶם
וְהִתְקַדְּמוּ: וַתְּהַבְּחוּ הַשּׁוֹפֵט יִשְׁבֹּי וַיִּשְׁחִיתוּ מֵאֲבוֹתָם
לְלִבָּת אֲחֵרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְעִבְדָם וְלַחֲשֻׁמֹת לָהֶם
לֹא הִפְלִי מִמֶּלְכֵיהֶם וּמִדְּרָם הַקָּשָׁה: וַתִּרְאֶה יְהוָה
בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר יֵצֵן אֲשֶׁר עָבְדוּ הָעַם אֶת־בְּרִיתִי
אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־אֲבוֹתָם וְלֹא שָׁמְעוּ לְקוֹלִי: נִסְיָא לֹא
אוֹסִיף לְהוֹרִישׁ אֶת־מִשְׁפַּחַת מִדְּנָוִים אֲשֶׁר־עָבְדוּ יְהוֹשֻׁעַ
וְהָיָה: לָמַעַן נִסּוּת בָּם אֶת־יִשְׂרָאֵל הַשְּׂמָרִים הֵם אֶת־
הַדָּבָר יְהוָה לְלִבָּת בָּם כְּאֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֲבוֹתָם אֶת־לֵאָה:

בַּעֲדִינִי צִו בַּעַל אוֹנֵד צִו עֲשֻׁתָּרוֹת: 14 אוֹנֵד דַּעַר צָאֲרֵן פֹּה בָאֵם הָאֵם וַיָּדַע דַּעַרְרִימִם
אִיבַעַר יִשְׂרָאֵל אוֹנֵד עַר הָאֵם וַיִּיא אִיבַעַרְנַעְנַעְבַּעַן אִין דִּיא הָאֵנֵד פֹּה דִיא רִיבַעַרְם
אוֹנֵד וַיִּיא הָאֵבַעַן וַיִּיא בַּעַרְרִיבַם אוֹנֵד עַר הָאֵם וַיִּיא פַּעַרְקִיפַם אִין דִּיא הָאֵנֵד פֹּה וַיִּירַע
פִּינֵד פֹּה רִינַסְאָרוֹם אוֹנֵד וַיִּיא הָאֵבַעַן נִיט מַעַהר בַּעַרְנַעַם בַּעַשְׁשִׁיין פֹּאר וַיִּירַע פִּינֵד:
15 אַלַּעַרְטִינַעְנַעַן אָוֹאֵד וַיִּיא זַעַנַן אַרְוִיסְנַעַנַנַעַן אִין דִּיא הָאֵנֵד פֹּה בָאֵם קַעַנַן וַיִּיא
בַּעַנְוַעַנַן צִים בִּינְוַעַן אָזִי וַיִּיא בָאֵם בַּעַרְעַם אוֹנֵד אָזִי וַיִּיא בָאֵם הָאֵם בַּעַשְׁוֹאִירַעַן
צִו וַיִּיא אוֹנֵד עַם אִין צִו וַיִּיא זַעַהר עָנַב בַּעַנְוַעַנַן: 16 אוֹנֵד בָאֵם הָאֵם צִו וַיִּיא אוֹיֶפ־
בַּעַשְׁמַעַלְט שׁוֹפְטִים אוֹנֵד וַיִּיא הָאֵבַעַן וַיִּיא בַּעַהַלְפַעַן אוֹיֶם דַּעַר הָאֵנֵד פֹּה וַיִּירַע
רִיבַעַרְם: 17 אָבַעַר וַיִּיא הָאֵבַעַן אוֹיֶד נִיט בַּעַנְוֹאֲלַט הַעַרְעַן צִו וַיִּירַע שׁוֹפְטִים וַיִּאֲרִין
וַיִּיא הָאֵבַעַן מִזְנֵה בַּעַנְוַעַנַן נָאֵד דִּיא פַּרַעַמְדַּע אָפְנַעַמַעַר אוֹנֵד וַיִּיא הָאֵבַעַן וַיָּדַע צִו וַיִּיא
בַּעַרְקִיט: וַיִּיא הָאֵבַעַן בַּעַשְׁוִינֵד אָפְנַעַקַעַרְט פֹּה דַעַם וַעַנַב וַיִּירַע עַלְטַעַרְן זַעַנַן
בַּעַנַנַעַנַן צִו בַּעַהַרְבַּעַן דִּיא מִצֹּת פֹּה בָאֵם; אָבַעַר וַיִּיא הָאֵבַעַן נִיט אָזִי בַּעַמְהוֹן:
18 אָבַעַר וַעַן בָאֵם הָאֵם צִו וַיִּיא אוֹיֶפ־עַשְׁמַעַלְט שׁוֹפְטִים אָזִי אִין בָאֵם בַּעַנְוַעַנַן מִיט
דַּעַם שׁוֹפֵט אוֹנֵד עַר הָאֵם וַיִּיא בַּעַהַלְפַעַן פֹּה דַּעַר הָאֵנֵד פֹּה וַיִּירַע פִּינֵד אַלַּע טַעַג
פֹּה דַעַם שׁוֹפֵט וַיִּיֵּל בָאֵם הָאֵם וַיָּדַע בַּעַדְנַקְט וַעַנַעַן וַיִּירַע בַּעַשְׁרִיִיא פֹּאר וַיִּירַע בַּעַ-
דַּעַנַנַעַר אוֹנֵד וַיִּירַע אוֹנְטַעַדְרִיקַעַר: 19 אוֹנֵד עַם אִין בַּעַנְוַעַנַן וַעַן דַּעַר שׁוֹפֵט אִין
בַּעַשְׁמַאֲרַבַּעַן אָזִי הָאֵבַעַן וַיִּיא וַיָּדַע אָפְנַעַקַעַרְט אוֹנֵד הָאֵבַעַן וַיָּדַע מַעַהר פַּעַדְאֲרַבַּעַן
וַיִּיא וַיִּירַע עַלְטַעַרְן נָאֵד בָאֵכְצִוִּיין נָאֵד פַּרַעַמְדַּע בַּעַטַּעַר בְּדִי וַיִּיא צִו דִּינַעַן אוֹנֵד וַיָּדַע צִו
וַיִּיא צִו בִּרְקַעַן וַיִּיא זַעַנַן נִיט אָפְנַעַפֹאֲלַעַן פֹּה וַיִּירַע שְׁלַעַכְמַעַם מַעַשִׁים אוֹנֵד פֹּה וַיִּירַע
הָאֲרַשַׁע וַעַנְבַּעַן: 20 אוֹנֵד דַּעַר צָאֲרֵן פֹּה בָאֵם הָאֵם וַיָּדַע דַּעַרְרִימִם אִיבַעַר יִשְׂרָאֵל אוֹנֵד
עַר הָאֵם בַּעַנְוֹאֲמַם וַיִּיֵּל דָאֵם דָאִוִיבַעַ פֹּאֲלַק הָאֵם עֹבֵר בַּעַנְוַעַנַן אוֹיֶפ־מִיין בְּרִית וַיִּיא
אִין הָאֵבַעַן בַּעַמַטַעַן צִו וַיִּירַע עַלְטַעַרְן אוֹנֵד וַיִּיא הָאֵבַעַן נִיט בַּעַנְוֹאֲלַט הַעַרְעַן צִו
מִיין קוֹל: 21 אָזִי וַעַל אִין נִיט מַעַהר פַּעַרְטִיִיבַעַן אִין מִאֵן פֹּה פֹּאר וַיִּיא פֹּה דִיא
פַּעַלְקַעַר וַיִּיא וַיִּירַע הָאֵם אִיבַעַרְנַעַלְאֻט וַעַן עַר אִין בַּעַשְׁמַאֲרַבַּעַן: 22 אִין
יִשְׂרָאֵל זָאֵל דִּוְרַךְ וַיִּיא בַּעַפְרֹפֵט וַעַרְעַן אוֹיֶב וַיִּיא וַעַלְעַן הַיִּשְׁעַן דַּעַם וַעַנַב פֹּה
בָאֵם אִים דָאֲרִין צִו בִּיין אָזִי וַיִּיא וַיִּירַע עַלְטַעַרְן הָאֵבַעַן בַּעַהִיט אָדַעַר נִיט:

23 וַתֵּן יְהוָה אֶת־הַחֲמִישִׁים הָאֵלֶּה לְבָלֵעַ הַיִּדְעִים מִכָּר וְאֵל
וְהָיָה כִּד יְהוֹשֻׁעַ:

1 וְאֵלֶּה הַיָּמִים אֲשֶׁר־הָיָה לְנֹסוֹת בָּם אֶת־יִשְׂרָאֵל
2 אֶת בָּלָאָשָׁר לֹא־יָדָעוּ אֶת כְּלִמְלֻכֹּתֵי כְנָעַן: וְכִן לָמַעַן
דַּעַת דְּרוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לִלְחָמָם מִלְחָמָה רַק אֲשֶׁר־
3 לִפְנֵים לֹא יָדָעוּם: וַחֲמִשָּׁת וּסְרַע פְּלִשְׁתִּים וְכָל־הַכְּנַעֲנִי
וְהַחִיטִי וְהַחִיטִי יָשָׁב בְּרֵד הַלְבָּנִן מִכָּר בַּעַל הַרְמֹן עַד
4 לְבֹא חֶמֶת: וְהָיָה לְנֹסוֹת בָּם אֶת־יִשְׂרָאֵל לְבָעֵת הַשְּׁמִשָּׁה
ה אֶת־מִצְרַיִם וְהָיָה אֲשֶׁר־יָצָא אֶת־אֲבוֹתָם בְּיַד־מֹשֶׁה: וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל יָשָׁבוּ בְּקֶרֶב הַכְּנַעֲנִי הַחִיטִי וְהָאֲמֹרִי וְהַחִיטִי
6 וְהַחִיטִי וְהַכְּנַעֲנִי: וַיְקַוּוּ אֶת־בְּנוֹתֵיהֶם לָהֶם לְנָשִׁים וְאֵת־
7 בְּנוֹתֵיהֶם נָתַן לְבָנֵיהֶם וַעֲבָדוּ אֶת־אֱלֹהֵיהֶם: וַיַּעֲשׂוּ
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּשְׁכְּחוּ אֶת־יְהוָה
8 אֱלֹהֵיהֶם וַעֲבָדוּ אֶת־הַבָּעִלִּים וְאֶת־הָאֲשֵׁרוֹת: וַתִּדְרֹאֲפָה
יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמָּכֶם בְּדֹ כוֹשֵׁן רַשְׁעִים מִלֶּךְ אֲרָם
9 נָהָרִים וַעֲבָדוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־בָּעִלִּים וְרַשְׁעִים שְׂמֹנֶה
10 שָׁנִים: וַיִּזְכֹּר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה וַיִּקָּם יְהוָה מִיַּד
לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמַע אֶת שְׁתִּיאל בְּדָמָו אֶת־כָּל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִמֶּנּוּ: וַחֲזָרָה עָלָיו רִחְדֵּיהֶם וַיִּשְׁמַע אֶת־יִשְׂרָאֵל
11 וַיָּצֵא מִלְחָמָה וַיַּחַד יְהוָה בְּנֵי אֶת־בָּעִלִּים וְרַשְׁעִים מִלֶּךְ
אֲרָם וַתָּמָן יָדוּ עַל כוֹשֵׁן רַשְׁעִים: וַתִּשְׁכַּח הָאָרֶץ
12 אֲרָבִים שָׁנָה וַחֲמִשָּׁה הָיָה שְׁתִּיאל בְּדָמָו: וַיִּשְׁכַּח בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְשָׁחוֹת הַרְבֵּה בַּעֲבַד יְהוָה וַיִּחַק יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל
מִלְּקִרְיָאֵב עַל־יִשְׂרָאֵל עַל־כִּישְׁטוֹ אֶת־דָּבָר בַּעֲבַד יְהוָה:
13 וַתִּסָּף אֵלָיו אֶת־בְּנֵי־שִׁמְשֹׁן וַתִּמָּלֶךְ מֶלֶךְ בְּדֹ אֶת־יִשְׂרָאֵל
14 וַיִּקְרָאוּ אֶת־עֵידֵי הַתְּמָרִים: וַעֲבָדוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֵלְוִן
ט מִלְּקִרְיָאֵב שְׁמוֹנֶה שָׁנָה וַעֲבָדוּ: וַיִּזְכֹּר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

23 וְאֵת־הָאֲדָמִים הָאֵלֶּם נָאֵם נַעֲלָאֵם דִּיא דְאִוִּיר
נַע פַּעֲלָקֶר כְּדִי עַר זָל וַיִּיא זִיִּיא נִיט
נַעֲשׂוֹיִנֵד פַּעֲרַטְרִיבֶען, אִוִּנֵד עַר הָאֵם
זִיִּיא נִיט אִיבַּעֲרָנַעֲבֶען אִין דִּיא הָאִנֵד
פִּון יְהוֹשֻׁעַ:

קאפיטעל ג

1 אִוִּנֵד דָּאָם זַעֲנַן דִּיא פַּעֲלָקֶר וְאָם
נָאֵם הָאֵם אִיבַּעֲרָנַעֲלָאֵם מִיט זִיִּיא צו
פִּרְיֶשֶׁן וְיִשְׂרָאֵל, אַלַּע דִּיא וְאָם הָאִבֶּען
נִיט נַעוֹאָסֵט פִּון אַלַּע מִלְחָמוֹת פִּון
כְּנַעֲנִי: 2 נָאָר כְּדִי דִיא דִּירוֹת פִּון דִּיא
קִינְדֶּר וְיִשְׂרָאֵל זָאָלַען וַיִּסְעֵן אֹם זִיִּיא
דִּיא מִלְחָמָה צו לַעֲרָנַען—נָאָר צו זָאָלַע
וְאָם הָאִבֶּען נִיט דַּעֲפֹון פִּרְיָהֶר נַעֲר
וְאָסֵט: 3 פִּינָה הָאָרַעַן פִּון דִּיא פִּלְשְׁתִּים
אִוִּנֵד אַלַּע כְּנַעֲנִים, אִוִּנֵד דִּיא צִידֹנוֹם,
אִוִּנֵד דַּעַם חוֹי וְאָם וְאָוִינֵט אִוִּיף דַּעַם
בָּאָרַג לְבִנּוֹן, פִּון דַּעַם בָּאָרַג בַּעַל חֶרְמוֹן,
בִּיז מֵעַן קוֹמֵט מִיין חֶמֶת: 4 אִוִּנֵד זִיִּיא
זַעֲנַן נַעוֹעֲזֶען צו פִּרְיֶשֶׁן מִיט זִיִּיא דִּיא
יִשְׂרָאֵל, צו וַיִּסְעֵן אִוִּיב זִיִּיא וַעֲלַעַן צו
הַעֲרָעַן צו דִּיא מִצּוֹת פִּון נָאֵם, וְאָם עַר
הָאֵם נַעֲנַעֲבֶען צו וַיִּירַע עֲלִטְעֶרן דּוֹרָף

מֹשֶׁה: 5 אִוִּנֵד דִּיא קִינְדֶּר וְיִשְׂרָאֵל הָאִבֶּען נַעוֹאָוִינֵט צוֹוִישֶׁן דַּעַם כְּנַעֲנִי
דַּעַם חֲתִי אִוִּנֵד דַּעַם אֲמֹרִי, אִוִּנֵד דַּעַם פִּרְזִי, אִוִּנֵד דַּעַם חוֹי, אִוִּנֵד דַּעַם יְבוֹסִי: 6 אִוִּנֵד
זִיִּיא הָאִבֶּען צו זִיף נַעוֹמָעַן וַיִּירַע מַעֲכָמֶר פִּאָר וַיִּיבַעֲרֵר, אִוִּנֵד וַיִּירַע מַעֲכָמֶר
הָאִבֶּען זִיִּיא נַעֲנַעֲבֶען צו וַיִּירַע זִיִּיָּה, אִוִּנֵד זִיִּיא הָאִבֶּען נַעֲדִינֵט וַיִּירַע אֶפְסֶנְטֶעֶר:
7 אִוִּנֵד דִּיא קִינְדֶּר וְיִשְׂרָאֵל הָאִבֶּען נַעֲמָהוֹן דָּאָם וְאָם אִיז שְׁלַעֲכַט אִין דִּיא אִוִּר
נַעַן פִּון נָאֵם, אִוִּנֵד זִיִּיא הָאִבֶּען פַּעֲרַנַעֲסֶען דַּעַם הָאָר וַיִּירַע נָאֵם, אִוִּנֵד זִיִּיא הָאִבֶּען
נַעֲדִינֵט דִּיא נַעֲצֶען בַּעֲלִים אִוִּנֵד דִּיא לִינְדֶּע־בִּימֶר: 8 אִוִּנֵד דַּעַר צָאָרן פִּון
נָאֵם הָאֵם דַּעַר גִּרְיָמֵט קַעֲנַן וְיִשְׂרָאֵל, אִוִּנֵד עַר הָאֵם זִיִּיא אִיבַּעֲרָנַעֲנַטֶּפֶרֶט אִין
דִּיא הָאִנֵד פִּון כוֹשֵׁן רַשְׁעִים, מִלֶּךְ פִּון אֲרָם נָהָרִים, אִוִּנֵד דִּיא קִינְדֶּר וְיִשְׂרָאֵל
הָאִבֶּען נַעֲדִינֵט דַּעַם כוֹשֵׁן רַשְׁעִים אָכַט יָאָהֶר: 9 אִוִּנֵד דִּיא קִינְדֶּר וְיִשְׂרָאֵל
הָאִבֶּען נַעֲשִׁירֵעַן צו נָאֵם, אִוִּיז הָאֵם נָאֵם אִוִּפְנַעֲשִׁטְעֶלֶט אַ הַעֲלַפֶּר צו דִּיא
קִינְדֶּר וְיִשְׂרָאֵל, אִוִּנֵד עַר הָאֵם זִיִּיא נַעֲהָאָלֶפֶע, נַעֲמִלִיף עֲתִינִאל דַּעַר זִיִּיָּהן פִּון
קִנּו, כְּלָבִים וַיִּנְעָרֶר בְּרוֹדֶער: 10 אִוִּנֵד דַּעַר רוּחַ פִּון נָאֵם אִיז אִוִּיף
אִיָּהם נַעוֹעֲזֶען, אִוִּנֵד עַר הָאֵם יִשְׂרָאֵל נַעֲמִשְׁטֵם, אִוִּנֵד עַר אִיז אִוִּיפְנַעֲנַטֶּפֶרֶט
נַעַן מִלְחָמָה צו הָאָלֶטֶען, אִוִּנֵד נָאֵם הָאֵם אִין זִיִּיָּה הָאִנֵד נַעֲנַעֲבֶען דַּעַם כוֹשֵׁן
רַשְׁעִים, קַעֲנִיג פִּון אֲרָם, אִוִּנֵד וַיִּינַע הָאִנֵד הָאֵם זִיִּיָּה נַעֲשִׁטְאָרְקֵט קַעֲנַן כוֹשֵׁן
רַשְׁעִים: 11 אִוִּנֵד דָּאָם לָאָד אִיז שְׁטִיל נַעוֹעֲזֶען פִּרְצִיג יָאָהֶר, אִוִּנֵד עֲתִינִאל
זִיִּיָּהן פִּון קִנּו אִיז נַעֲשִׁטְאָרְבֶּען: 12 אִוִּנֵד דִּיא קִינְדֶּר וְיִשְׂרָאֵל הָאִבֶּען וַיִּירַע
שְׁלַעֲכָטֶס נַעֲמָהוֹן אִין דִּיא אִוִּינַעַן פִּון נָאֵם, אִוִּנֵד נָאֵם הָאֵם נַעֲשִׁטְאָרְקֵט
דַּעַם עֲגֹלוֹן קַעֲנִיג פִּון מוֹאָב קַעֲנַן וְיִשְׂרָאֵל, וַיִּיִּיל זִיִּיא הָאִבֶּען נַעֲמָהוֹן דָּאָם
שְׁלַעֲכָטֶס אִין דִּיא אִוִּינַעַן פִּון נָאֵם: 13 אִוִּנֵד עַר הָאֵם צו זִיף אִוִּינַעֲזָאָמַעֲלֵט
דִּיא בְּנִירַעֲמוֹן אִוִּנֵד עֲמָלֶק, אִוִּנֵד עַר אִיז נַעֲמָאָנַעַן אִוִּנֵד הָאֵם נַעֲשִׁלָאָנַעַן וְיִשְׂרָאֵל אִוִּנֵד
זִיִּיא הָאִבֶּען אִוִּינַעֲזָאָמַעַן עִיר הַתְּמָרִים: 14 אִוִּנֵד דִּיא קִינְדֶּר וְיִשְׂרָאֵל הָאִבֶּען נַעֲדִינֵט
עֲגֹלוֹן קַעֲנִיג פִּון מוֹאָב אָכַצֶּען יָאָהֶר: 15 אִוִּנֵד דִּיא קִינְדֶּר וְיִשְׂרָאֵל הָאִבֶּען נַעֲשִׁירֵעַן

אֶל־דָּוִד וְנָקָם וְהָיָה לָהֶם מִשְׁעֵי אֲתִידָהוּ בְּיָמֵי בָרֶךְ
 דָּוִד אִישׁ אֶת־יָמָיו וְיִשְׁלַח בְּיִשְׂרָאֵל בְּיָמֵי
 מִנְחָה לְעֹלָיו מִלֵּךְ מִזֶּה: נִשְׁלַח לוֹ אֶת־הַדָּבָר וְהָיָה
 שֶׁנִּי שָׁלַח נָמֵר אֶרְבֶּה וְהָיָה אֹתָהּ מִתְחַת לַמֶּלֶךְ עַל־יָדֵי
 יָמָיו: וַיִּקְרַע אֶת־הַמִּתְחַת לְעֹלָיו מִלֵּךְ מִזֶּה: וְעֹלָיו
 אִישׁ בְּרִיא מֵאֵד: וְהָיָה כְּאִשֶּׁר כָּל־הַלְוִיִּם אֶת־הַמִּתְחַת
 וְיִשְׁלַח אֶת־הֶעָם וְשָׂאֵי הַמִּתְחַת: וְהָיָה שֶׁב־מִדְּהַפְסִילִים
 אֲשֶׁר אֶת־הַגִּלְגָּל וְיֹאמֶר דְּבַר־בְּתֵר לִי אֵלֶּךְ הַגִּלְגָּל וְיֹאמֶר
 הֵם נִצָּלוּ מִעֲלֵיו כִּלְהַעֲמִידִים עֲלֵיו: וְהָיָה כִּי אֵלָיו כ
 וְהָיָה יֹשֵׁב בְּעֵלְתָּ הַמִּקְרָה אֲשֶׁר־לָו לְבָדוּ וְיֹאמֶר אֲהוּר
 דְּבַר־אֱלֹהִים לִי אֵלֶּךְ וְנָקָם מֵעַל הַכֶּסֶף: וְיִשְׁלַח אֲהוּר
 אֶת־יָדֵי שְׂמָאלוֹ וְיִפָּקֵד אֶת־הַתֵּרֶם מֵעַל יָדֵי יָמָיו וְהַמִּתְחַת
 בְּכַמְטָיו: וְהָיָה נִסְתָּרֵיכָם אֶת־הַלֵּב וְיִקְרַע הַחֵלֶב בְּעַד
 הַלֵּב כִּי לֹא שָׁלַף הַחֵרֶם מִכַּמְטָיו וְיֵצֵא הַפְּרִשְׁתֵּיהֶם:
 וְיֵצֵא אֲהוּר הַמִּסְתָּרֵיהֶם וְיִסְתֵּר דְּלִתּוֹת הַעֲלִיָּה בְּיָדוֹ וְעֵלָּ:
 וְהָיָה יָצָא וְיִקְרַע בָּאוּ וְהָיָה דְּלִתּוֹת הַעֲלִיָּה נִשְׁלָחוּ
 וְיֹאמְרוּ אֵךְ מִסֵּף הָיָה אֶת־דְּלִתּוֹ בְּתֵר הַמִּקְרָה: וְיִתְּלוּ כֹה
 עַד־בִּשְׁלֹשׁ וְהָיָה אֵינֶם פָּתַח דְּלִתּוֹת הַעֲלִיָּה וְיִקְרַע אֲהוּר
 הַמִּסְתָּרֵיכָם וְיִפָּקֵד וְהָיָה אֶת־הֶעָם נִשְׁלָחוּ מֵעַל אֶרְצָה מֵת: וְהָיָה
 נִמְלָט עַד הַמִּתְחַתִּים וְהָיָה עֵבֶר אֶת־הַפְּרִשְׁתֵּיהֶם וְנִמְלָט
 הַשְּׂעִירֵיהֶם: וְהָיָה כְּבֹאֵם וְיִתְּנֵם כְּשׁוֹרֵר בְּתֵר אֶפְרַיִם
 וְיִתְּנוּ עִמּוֹ בְּיִשְׂרָאֵל מִדְּהַר וְהָיָה לְפִתְחָם: וְיֹאמֶר
 אֱלֹהִים רַחֲמֵי אֲהוּר כִּינְתָּן וְהָיָה אֶת־אֲבִיכֶם אֶת־מִזְבֵּחַ
 בְּיָדֶם וְיִתְּנוּ אֲהוּר וְיִלְכְּדוּ אֶת־מִעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן לְמִזְבֵּחַ
 וְלֹא־יִתְּנוּ אִישׁ לְעֵבֶר: וְכֹחַ אֶת־מִזְבֵּחַ בְּעַת הַהוּא בְּעֶשְׂרֵת
 אֲלָפִים אִישׁ כִּלְשָׁמוֹן וְכִלְאִישׁ חֵל וְלֹא נִמְלָט אִישׁ:
 וְיִתְּנֵם מִזְבֵּחַ כִּי־סֵם הָיָה פָּתַח יְיָ יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁקָט הָאָרֶץ: 5

צו נאמ, אונד נאמ האט אויפגעשטעלט
 פאר זיין א העלפער, דעם אהוד וזהו פון
 גרא פון שבט בנימין, ער איז געוועזען
 א מאן שוואך אין זיינע רעכטע האנד,
 אונד דיא קונדער ישראל האבען דורף
 איהם געשיקט א מתנה צו עגלון מלך פון
 מואב: 16 אונד אהוד האט זיך געמאכט א
 שארף־שווערד מיט צוויי שארפע, א
 גומד לאנג, אונד ער האט זי אָנגעגאָר
 טעלט אונטער זיין קלייד, אויף זיינע
 רעכטע זייט: 17 אונד ער האט גענעהנט
 דיא מתנה צו עגלון קעניג פון מואב, אונד
 עגלון איז געוועזען א זעהר פֿעטער מאן:
 18 אונד עס איז געוועזען ווען ער האט
 געענדיגט נאהענט צו ברענגען דיא מתנה
 אזוי האט ער אָנגעקעגשקט דאס פאלק
 וואס האט געטראגען דיא מתנה: 19 אָבער
 ער האט זיך אומגעקערט פון דיא גע-
 צענדיגער וואס זענען אין גלגל, אונד ער
 האט געזאגט, אויף האב דיר א געווייניג
 צו זאגען, א קעניג, אונד ער האט געזאגט,
 זיין שטיל, אונד אלע וואס זענען בייא
 איהם געשטאנען זענען פון איהם ארויס-
 געגאנגען: 20 אונד אהוד איז צו איהם
 געקומען, אונד ער איז געוועסען אין דיא
 אויבערשטע קיהלע שטוב פאר זיך אליין,

אונד אהוד האט געזאגט, אויף האב דיר
 אויפגעשטאנען פון זיין שטוב: 21 אונד אהוד האט
 אויסגעשטערקט זיינע לינקע האנד
 אונד האט גענומען דאס שווערד פון זיינע רעכטע זייט, אונד ער האט זי אריינגע-
 שטאכען אין זיין בויך: 22 אונד דאס שטיל איז אויף אריינגעקומען נאך דער קלינג, אונד
 אונד דאס חלב האט פערשלאסען אונד געדעקט דיא קלינג, ווארין ער האט נישט
 ארויסגעצויגען דאס שווערד פון זיין בויך, אָבער דאס מיסט איז פון איהם ארויסגעגאנגען:
 23 אונד אהוד איז ארויסגעגאנגען דורף דעם פארהויז, אונד ער האט פאר איהם פערשלא-
 סען דיא טהיר פון דער אויבער־שטוב אונד האט פעררינגעלט: 24 אונד ווען ער איז
 ארויסגעגאנגען אזוי זענען זיינע קנעכט אריינגעקומען, אונד ווען זיי האבען געזעהען אז
 דיא טהירען פון דער אויבער־שטוב זענען פערשלאסען אזוי האבען זייא געזאגט, ער
 האט נאר געדעקט זיינע פיס אין דער קיהלען שטוב: 25 אונד זייא האבען געווארט ביז
 זייא האבען זיך לאנג געוויקט, אונד זעה, דיא טהירען פון דער אויבער־שטוב זענען נישט
 אויפגעמאכט געווארען, אזוי האבען זייא גענומען דעם שליסעל אונד האבען אויפגע-
 מאכט, אונד זעה, זייער האר איז געפאלען צו דער ערד שוויט: 26 אונד אהוד איז
 אנטלאפען ווייל זייא האבען זיך געוויקט, אונד ער איז פארגיין געגאנגען אזואו מען
 האקט דיא שטיינער, אונד איז אנטלאפען קיין שעיר: 27 אונד ווען ער איז אָנגעקומען
 האט ער געפאלען מיט דעם שופר אויף דעם בארג אפרים, אזוי זענען דיא קונדער
 ישראל מיט איהם ארופגענידערט פון דעם בארג, אונד ער איז פאר זיין געוועזען: 28 אונד
 ער האט צו זייא געזאגט, נאנט נאך מיך ווארין נאט האט געגעבען איירע פינג מואב אין
 איירע הענד—אונד זיין זענען הינטער איהם ארופגעגאנגען, אונד זיין האבען איינגע-
 מען דיא איבערפאהרען פון דעם ירדן קענען מואב, אונד זיין האבען קיין מאן נישט
 געלאזט איבערפאהרען: 29 אונד זיין האבען אין דערענליכער צייט געשלאגען פון
 מואב אן ערף פון צעהן טויזענד מאן, געמליך אלע פעטע לייט אונד איטליכען שטארקען
 העלד, אונד קיינער איז פון זייא נישט אנטרינען געווארען: 30 אונד מואב איז אין דעמענליכען
 קאג אונטערטען געווארען אונטער דיא האנד פון ישראל, אונד דאס לאנד איז שטיל געווען

אכטציג יאָהר: 31 אונד נאך איהם איז געוועזן שמבר, וזהו פון ענת, אונד ער האט געשלאגען (פון) דיא פלשתים זעקס הונדערט מאן, מיט א געוויין אייזען פון רינדער, אונד ער האט אויף געהאלפן ישראל:

קאפיטעל ד

1 אונד דיא קינדער ישראל האבען ווידער שלעכטעס געטהון אין דיא אויגען פון גאט אונד אהוד איז גע- שטארבען: 2 אונד גאט האט זיין איבערגעשטעלט אין דיא האנד פון גבון מלך פון כנען, וואס האט רעגירט אין חצור, אונד זיין הויפטמאן איז גע- וועזן סיסרא, אונד ער האט געוואוינט אין חרושת פון דיא גוים: 3 אונד דיא קינדער ישראל האבען געשריען צו גאט, ווארין ער האט געהאט גיין הונד דערט אייזערנע רייטענען, אונד ער האט דיא קינדער ישראל שטארק אונטערריקט צונאציג יאָהר:

4 אונד דבורה איז געוועזן א גביאה, דאס ווייב פון לפידות, זיא האט צו דער דאזיגער צייט געמשפט ישראל: 5 אונד זיא האט געוואוינט אונטער דעם טייטעל-בוים פון דבורה, צווישען רמה אונד צווישען בית-אל אויף דעם בארג אפרים, אונד דיא קינדער ישראל זענען צו איהר ארויפגעגאנגען צו דעם משפט: 6 אונד זיא האט אהינגעשיקט אונד האט געלאזט רופען גבון פון אבינועם אויס קדש אין נפתלי אונד זיא האט צו איהם געזאגט, האט נישט דער האר גאט פון ישראל געפאטען, גיין אונד ציח דיר קענען דעם בארג תבור, אונד נעם מיט דיר צעהן טויזענד מאן פון דיר קינדער נפתלי אונד פון דיא קינדער זבולון? 7 אונד איך וועל (אויף) צו דיר ציהען צו דעם טייף קישון סיסרא דעם הויפטמאן פון גבון, מיט זיינע רייטענען, אונד זיינע מאסע, אונד איך וועל איהם געבען אין זיינע האנד: 8 אונד גבון האט צו איהר געזאגט, ווען דוא וועסט מיט מיר גיין אזוי וועל איך אויף גיין, אבער ווען דוא וועסט מיט מיר גיין וועל איך (אויף) נישט גיין: 9 אונד זיא האט געזאגט, איך וועל געוויס מיט דיר גיין, גייערש דער וועג וואס דוא גייסט וועט נישט זיין צו זיינע שיינקייט, ווארין גאט וועט איבער- ענטפערן דעם סיסרא אין דיא האנד פון א פרויא; אזוי איז דבורה אויפגע- שטאנען אונד איז געגאנגען מיט גבון קיין קדש: 10 אונד גבון האט צוזאמען געוועזן זבולון אונד נפתלי קיין קדש, אונד ער איז ארויפגעגאנגען מיט צעהן טויזענד מאן צו פוס, אונד דבורה איז אויף מיט איהם ארויפגעגאנגען: 11 אונד חבר דער קניי וואס איז געוועזן פון דער משפחה פון חובב, משה'ס שווער, האט ויף אפגעשיידט פון קין, אונד ער האט אויפגעשטעלט זיין געצעלט בוי צו דעם פלוגין בריא צענינים, וואס איז בריא קדש: 12 אונד מען האט אָנגעזאגט צו סיסרא אז גבון דער ווען פון אבינועם איז ארויפגעגאנגען אויף דעם בארג תבור: 13 אזוי האט סיסרה צוזאמענגערופען אלע זיינע גיין הונדערט אייזערנע רייטענען, אונד דאס גאנצע

31 שמונים שנה: ואחריו היה שמר ברצות נח את פלשתים ששמואל איש במלך הכקר וישע נסיהוא את-ישראל:

א ויספו בני ישראל לעשות קצו בעני וזהו ואהר מר: 2 ומכרם וזהו ביר גבון מלך-כנען אשר מלך בחצור 3 ושרצבאו סיסרא וזהו יושב בחרשת הגוים: ויצעקו בני-ישראל אל-דבורה כי תשע מאות רכב-ברזל לה וזהו קדש את-בני ישראל בחזקה עשרים שנה: 4 ודבורה אשה גביאה אשת לפידות היא שפחה את- ה ישראל בעת ההיא: וזהו יושבת תחת-חמר דבורה בן תרצה וזהו בית-אל בהר אפרים ועלו אליה בני ישראל למשפט: ותשלח ותקרא לגבון בראבועים מלך-ש נפתלי ותאמר אליו הלא-צוה וזהו אל-ה ישראל לך ומשכנת בהר תבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מבני נפתלי ומבני זבולון: ומשכנתו אל-ה-נחשון קישון את-סיסרא שרצבאו גבון ואחירבאו 8 ואחירבאו ותחתיו בדרך: ואמר אליה גבון אספקלני עמי ותלכתי ואסילא חלכתי עמי לא אלך: ותאמר להך אלך עמך אפס כי לא תהיה תפארתך על-הנהר אשר אתה חולד כי ביד אשה ימך וזהו את-סיסרא ותקם דבורה ותלך עס-גבון קדשה: וזעק גבון את-זבולון ואחירבאו קדשה ועל ברזלי עשרת אלפים איש ותעל עמי דבורה: וסבר הבני נחמד מלון מבני חבב חתן משה ויש אהלו עד-אלון בצענים אשר את-קדש: ויצו 13 לסיסרא כי עלה גבון בראבועים תר-תבור: וזעק סיסרא את-חירבאו תשע מאות רכב ברזל ואחירבאו

הָעַם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִדְּרֹשֶׁת הַיּוֹם אֶל־נֶחֱל קִישּׁוֹן; וְחֹמֶר¹⁴
 דְּבֹרָה אֶל־בָּרַק לֵאמֹר כִּי זֶה הַיּוֹם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֶת־
 סִסְרָא בְּיָדְךָ הֵלֵא יְהוָה יֵצֵא לַפָּנֶיךָ נִגְרָד בָּרַק מִדֶּרֶךְ
 תְּבוֹר וְעִשְׂרֵת אֲלָפִים אִישׁ אֲחֵרָיו; וְהָעַם יָדָה אֶת־¹⁵
 סִסְרָא וְאֶת־כָּל־הָרֶכֶב וְאֶת־כָּל־הַמִּחְנֶה לַפִּי־חֶרֶב לַפְּנֵי
 בָּרַק נִגְרָד סִסְרָא מִעַל הַמִּדְּרֹבָה וְהָעַם בְּרִלְיוֹן; וּבָרַק¹⁶
 דָּרַךְ אַחֲרֵי הָרֶכֶב וְאַחֲרֵי הַמִּחְנֶה עַד חֲרֹשֶׁת הַיּוֹם וַיִּפֹּל
 כָּל־מִחְנֶה סִסְרָא לַפִּי־חֶרֶב לֹא נִשְׁאָר עַד־אֶחָד; וּסִסְרָא¹⁷
 גַּם בְּרִלְיוֹ אֶל־הָאֵל יָעַל אֵשֶׁת חֶבֶר הַקִּנֵּץ כִּי שָׁלוֹם בֵּין
 יָבִין מֶלֶךְ־הַחֲשׂוֹר וּבֵין בֵּית חֶבֶר הַקִּנֵּץ; וַתֵּצֵא לַקְּרָאֹת¹⁸
 סִסְרָא וַתֹּאמֶר אֵלָיו סוּרָה אֵלַי סוּרָה אֵלַי אֶל־תִּירָא
 וְיָסֵר אֵלֶיךָ הָאֲדֹלָה וְתִכְסְּרֵי בְּשִׁמְכֶה; וַתֹּאמֶר אֵלֶיךָ¹⁹
 הַשְׁקִינִיָּה מִעֲשִׂימִים כִּי צִמְתִּי וַתַּפְתָּח אֶת־נֶאֱדָר הַחֶלֶב
 וַתִּשְׁקֵנִי וַתִּכְסְּרֵי; וַתֹּאמֶר אֵלֶיךָ עַמִּד פֶּתַח הָאֲדֹלָה וְהִנֵּה כ־
 אִם־אִישׁ יָבֹא וַשְׂאֵלְךָ וַתִּשְׁפָּח אִישׁ וַתִּמְרָת אֵין;
 וַתַּחֲזֵק יָעַל אֶשֶׁת־חֶבֶר אֶת־יָדָהּ הָאֵלֶּה וַתִּשֶׁם אֶת־הַמַּקֶּטֶת²¹
 בְּיָדָהּ וַתִּבְּאוּ אֵלָיו בָּלָאֵם וַתַּחֲבֹץ אֶת־הַחֶלֶב בְּרִקְתּוֹ
 וַתִּצְנֵן בַּאֲרֵץ וַיִּזְאֲזְרֻם וַיִּצֵּץ וַיָּמָת; וְהִנֵּה בָרַק רָחַץ²²
 אֶת־סִסְרָא וַתֵּצֵא יָעַל לַקְּרָאֹת וַתֹּאמֶר לוֹ לָךְ וַאֲחֵי־
 אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר־יָתָה מִכָּנָשׁ וַיָּבֹא אֵלֶיךָ הִנֵּה סִסְרָא
 נָפַל מֵת וְהַחֶרֶב בְּרִקְתּוֹ; וַיַּכְּעוּ אֲלֵהֶם בָּיִם הַיּוֹם אֶת־²³
 יָבִין מֶלֶךְ־הַחֲשׂוֹר לַפְּנֵי בֶן־יִשְׂרָאֵל; וַתִּלָּךְ יָד בְּיִשְׂרָאֵל²⁴
 הַלּוֹךְ וְקָשָׁה עַל יָבִין מֶלֶךְ־הַחֲשׂוֹר עַד אֲשֶׁר הִכְרִיתוּ אֶת־
 יָבִין מֶלֶךְ־הַחֲשׂוֹר;

ה

וַתִּשֶׁר דְּבֹרָה וּבָרַק בְּיָדָהּ אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה וַיֵּהָא אֶת־
 לֵאמֹר: בְּפֶרֶץ פְּרִיעוֹת בִּישְׂרָאֵל בְּדִתְּנֶהב

יָעַל אִיז אַרְוִיסְנֶעֱמַנְגֶּנ עֲנִשְׁקֶעֱנֶנ סִסְרָא אֹנֶד זִיא הָאֵם צו אִיהֶם נֶעֱמַנְגֶּנ קֶעֱהר
 אִיין מִיין הָאָר קֶעֱהר אִיין צו מִיר, הָאָב נִיש קִיין מוֹרָא! אַזִּי הָאֵם עַר צו אִיהֶר
 אִינְגֶּעקֶקֶרֶט אִין אִיהֶר נֶעֱצֶעֱלֵט, אֹנֶד זִיא הָאֵם אִיהֶם צוּנְעֶדֶקֶט מִיש אַ מַאנְטֶעל:
 19 אֹנֶד עַר הָאֵם צו אִיהֶר נֶעֱמַנְגֶּנ, אִיךָ בַּעַם דִּיךְ, גִּיב מִיר אַ בִּישְׁעֵל וַאֲסֶער צו
 טְרִינקֶען, וְנֶארִיין אִיךָ בִּין דֶּארְשְׁטִיג; אַזִּי הָאֵם זִיא אַרְוִיסְנֶעֱמַנְגֶּנ דָּאס לִינְעֵל מִיש
 מִילְךְ אֹנֶד זִיא הָאֵם אִיהֶם נֶעֱנֶעֱבֶען צו טְרִינקֶען, אֹנֶד זִיא הָאֵם אִיהֶם (וַיִּדְעֶר)
 צוּנְעֶדֶקֶט; 20 אֹנֶד עַר הָאֵם צו אִיהֶר נֶעֱמַנְגֶּנ, שְׁטֶעֱל דִּיךְ בִּיִיא דֶּער טֶהִיר פֿון
 דֶּעם נֶעֱצֶעֱלֵט, אֹנֶד עַם נִועַם זִיין נִועַם אִימֶעַעַר נִועַם קוֹשֶׁן אֹנֶד נִועַם דִּיךְ פֿרֶענְען
 אֹנֶד זָנְעֶן, אִיז אַ מַאן דָּא? אַזִּי זָאָלֶסט דוא זָנְעֶן, נִיין: 21 אֹנֶד יָעַל דָּאס וַיִּיב
 פֿון חֶבֶר הָאֵם נֶעֱנוֹקֶען אַ נָאָעֵל פֿון דֶּעם נֶעֱצֶעֱלֵט, אֹנֶד דֶּעם הָאָמֶער אִין דִּיא הָאָנֶד,
 אֹנֶד זִיא אִיז צו אִיהֶם נֶעֱקוֹמֶען שְׁטִילֶעֱרִיִּיש אֹנֶד זִיא הָאֵם אִינְגֶּעֱשְׁלָאָנְגֶּנ דֶּעם
 נָאָעֵל אִין וַיִּנְעֵ שְׁלִיף דוֹרְךְ אֹנֶד דוֹרְךְ בִּיז צו דֶּער עֶרֶךְ, נִועַם עַר הָאֵם נֶעֱשְׁלָאָפֶען
 אֹנֶד אִיז נֶעֱנוֹעֶען מִיר, אֹנֶד עַר אִיז נֶעֱשְׁטָאָרְבֶּען: 22 אֹנֶד זָעֵה, בָּרַק הָאֵם נָאָב־
 נֶעֱמַנְגֶּנ דֶּעם סִסְרָא, אַזִּי אִיז יָעַל אַרְוִיסְנֶעֱמַנְגֶּנ אִיהֶם עֲנִשְׁקֶעֱנֶען, אֹנֶד זִיא הָאֵם צו
 אִיהֶם נֶעֱמַנְגֶּנ, קוֹם, אֹנֶד אִיךָ נִועַל דִּיר וַיִּינְעֶן דֶּעם מַאן וְנָאָם דוא וּזְכָסֵט, אֹנֶד עַר
 אִיז צו אִיהֶר אִינְגֶּעקוֹמֶען, אֹנֶד זָעֵה, סִסְרָא אִיז אַנְדֶּער־נֶעֱפֹאֵלֶען מִיש, אֹנֶד אַ
 נָאָעֵל אִיז נֶעֱנוֹעֶען אִין וַיִּנְעֵ שְׁלִיף: 23 אֹנֶד נָאָם הָאֵם אַן דֶּעֱמֹעֲלִיבֶנֶן טָאָב
 אַנְטֶער־טֶענִיג נֶעֱמַכֵּט דֶּעם גִּבִּין מֶלֶךְ פֿון בֶּנְעֶן פֿאַר דִּיא קִינְדֶּער יִשְׂרָאֵל:
 24 אֹנֶד דִּיא הָאָנֶד פֿון דִּיא קִינְדֶּער יִשְׂרָאֵל אִיז אִישְׁלִיבֶעם מָאָל שְׁטָאָרְקֶער
 נֶעֱנוֹאָרֶען קֶענֶען גִּבִּין קֶענִיג פֿון בֶּנְעֶן, בִּיז וַיִּיא הָאָפֶען פֿער־טִילֶגֶט דֶּעם גִּבִּין
 קֶענִיג פֿון בֶּנְעֶן:

קאפיטעל ה

1 אִזֵּה הָאָפֶען דְּבֹרָה אֹנֶד בָּרַק וְהָעַם פֿון אֲבִינֹעַם אִין דֶּעֱמֹעֲלִיבֶנֶן טָאָב נֶעֱנוֹנְגֶּנ—אַזִּי צו
 זָנְעֶן: 2 נִועַם מֶען הָאֵם אַ בְּרַעֲכֶענִים נֶעֱטָהוּן אִין יִשְׂרָאֵל, הָאֵם זִיךְ דָּאס פֿאַלֶק בַּעֲוִילִיבֶנֶן.

- אונד זיין לויבען נאט: 3 הערמט עם, א
 איהר קעניגע, פערנעמט עם, איהר ראט-
 הארען, איהר, נא איהר וועל זינגען צו
 נאט—איהר וועל זינגען צו ויהוה דעם
 נאט פון ישראל: 4 א ויהוה, אין דיין
 ארויסגיין פון שעיר, אין דיין אויפ-
 טרעטען פון דעם פעלד אדום אזוי האט
 דיא ערד געציטערט, אויף דיא ווימל
 האבען געטריפט (טל): אויף, דיא
 וואלקען האבען געטריפט וואסער: 5 דיא
 בערג זענען צווינגען געווארען פאר
 נאט, נא, דער דאזיגער (בארג) סיני פון
 פאר ויהוה, דעם נאט פון ישראל: 6 אין
 דיא טעג פון שמואל, ויהוה פון ענת, אין
 דיא טעג פון יעל—האבען זיך דיא
 שטענען פערמיטען, אונד דיא וואס
 זענען גענאנגען אויף דיא שטענען,
 האבען ארומגעוואנדערט אויף קרימע
 ווענען: 7 דיא אפגען שטעט האבען
 נאנץ אויפגעהערט אין ישראל—ביי איהר
 דבורה בין אויפגעשטאנען, איהר בין
 אויפגעשטאנען צו זיין א מוטער אין ישראל: 8 זיין האבען זיך אויסדערוויילט גייע
 אפגעטער—דענסטמאל איז געוועזען מלחמה אין דיא מויערן, איז דען געוועהן
 געווארען א פאנצער אדער א שפיז אונטער פירציג מויענד אין ישראל? 9 מיין
 הארץ געהער צו דיא קריצלערס (געזעץ געבערס) פון ישראל, וואס האבען זיך
 פרויוויליג געמאכט אונטער דעם פאלק, לויבט נאט: 10 איהר וואס רייטעט אויף
 וויסע איוועל, איהר וואס וואוינט ביא מדין, אונד איהר וואס גייט אויף דעם
 וועג—דענקט דאריבער נאך: 11 פון ווענען דעם קול פון דיא שיערס צווישען
 דיא וואסער שעפערס, דארט וואלען זיין דערציילען דיא גערעכטיגקייטען פון נאט,
 דיא גערעכטיגקייטען פון זייע שטעט אין ישראל, דענסטמאל וועלען דאס
 פאלק פון נאט ארויסגיין צו דיא מויערן: 12 דערנועק דיר, דערנועק דיר דבורה!
 דערנועק דיר, דערנועק דיר, רעד (אדער זינג) א ליד! שטייט אויף ברק אונד פיהר
 דייע געפאנגענע דא ויהוה פון אבינועם: 13 דענסטמאל האט ער געמאכט
 ארויטערגיין דיא איבערבלייבונג אונטער דיא מעכטיגע פון דעם פאלק, ויהוה
 איז צו מיר ארונטערגעקומען אונטער דיא שטארקע: 14 פון אפרים איז
 ארויסגעגאנגען זייע ווארצעל אין עמלק, הינטער דיר בגומין מיט דייע
 פעלקער, פון מכיר זענען ארונטערגעקומען דיא געזעצגעבר, אונד פון זבלון
 דיא וואס שרייבען מיט דיא פעדער: 15 אונד דיא פירשטען פון יששכר
 זענען געוועזען מיט דבורה, אונד (דיא איבריגע פון) יששכר זענען אויף
 אזוי געוועזען מיט ברק, אין דעם טהאל איז ער צו פוס געשיקט געווארען,

שמי מלכים האנו

אנכי ליהוה אנכי אשריה

יהוה בעאתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

אנכי בעתה

בייא דיא טייכען פון ראובן זענען גע-
 וועזען גרויסע הערצענס בעראטונגען:
 16 פארנוואס ביזט דא געבליבען צווישען
 סטאדעס? אום צו הערען דאס געשרייע
 פון דיא סטאדעס, בייא דיא צערמייילונג
 פון ראובן זענען געוועזען גרויסע
 הערצענס בעראטונגען: 17 גלעד האט
 גערוהט אויף יענער זייט ירדן, אבער
 דן—פארנוואס האט ער געוואוינט
 אין שיפען? אשר איז געבליבען בייא
 דעם בארעטען פון ימים, אונד ער
 האט געוואוינט אין זיינע אויסגע-
 בראכענע שטעט: 18 זבלון אונד
 נפתלי זענען א פאלק וואס האבען
 געוואנט (איינגעשטעלט) זייער לעבען
 צו דעם טויט אויף דעם הויכען
 שלאכטערפלעד: 19 דיא מלכים זענען
 געקומען אונד האבען מלחמה געהאל-
 טען, דענסמאל האבען דיא מלכים פון
 בנימן מיט זייא מלחמה געהאלטען—
 אין תענא געווארן דעם וואסער פון
 מנחם, זייא האבען נישט קיין געלד דערפאר גענומען: 20 פום הימעל האט
 מען מיט זייא מלחמה געהאלטען, דיא שטערען פון זיינע שטענען האבען
 מלחמה געהאלטען מיט סיכרא: 21 דער טייף קישון האט זייא דערטרונקען,
 דער טייף קדומים איז דער טייף קישון, א מיינע זעלע, דא האסט צוטרעטען
 שטארקע: 22 דענסמאל זענען דיא קלוען פון דיא פערד צוקלאפט גע-
 ווארען, וועגען דעם שפרינגען, דעם שפרינגען פון זיינע שטארקע (רייטער):
 23 שילט מרום, זאגט דער מלאך יהוה—פערשאלטען זאלען זיין איהרע
 איינזאונדער טייל זייא זענען נישט געקומען צו דער הילף פון יהוה, צו
 דער הילף פון יהוה קענען דיא שטארקע: 24 געבענשט אונטער דיא
 ווייבער איז זעל, דאס ווייב פון חבר הקניז, זיא זאל זיין מעהר געבענשט
 זיא דיא ווייבער אין דעם געצעלט: 25 ער האט געבעטען וואסער—
 אבער זיא האט איהם געגעבען מילך, זיא האט צו איהם נאקענט געבראכט
 פוטער אין א הערליכען טעלער: 26 זיא האט אויסגעשטרעקט איהרע
 האנד צו א גאנצל, אונד איהרע רעכטע האנד צו איין ארבייטערס האמער,
 אונד מיט דעם האמער האט זיא דעם סיכרא דעם קאפ צוקלאפט, אונד
 געשפאלטען אונד דורכגעשטאכען זיין שליוף: 27 צווישען איהרע פיס
 האט ער געקניעט אונד איז געפאלען, ער האט זיך געלייגט—צווישען
 איהרע פיס האט ער געקניעט אונד איז געפאלען—אזוי וויא ער האט געקניעט,
 דארט איז דער רויבער טויט אנדערנעפאלען: 28 סיכרא'ס מוטער האט ארויסגע-
 קוקט דורך דעם פענסטער, אונד זיא האט געשריען—דורך דעם קליינעם פענסטער,

פארנואס זוימט זיך זיין רייטוואנגען צו קומען? פארנואס זוימט זיך אזוי לאנג דיא רעדער פון זיין רייטוואנגען? 29 דיא קלונע צעדלע פרויען האבען איהר גענומפערט—נא זיא אליין האט זיך גענומפערט, אונד צו זיך געזאגט: 30 האבען זייא נישט געפונען? האבען זייא זיך נישט אויסגעטיילט רויב? צו איטליכען מאן א מעדעל אדער צווייא, א זאקרויב פון געפארבטע קליידער צו סימרא, א זאקרויב פון געפארבטע קליידער גער גענועבט, וואס זענען געפארבט אויף ביידע זייטען וואס פאסט צו דיא העלזער פון דיא וואס געמען דעם רויב: 31 אזוי זאלען פערלוינען זייערע אלע זיינע פיינדע, א יידיש! אונד זיינע ליב-האבער זעלען זיין וויא דיא זון וואס גייט ארויס אין זיינע שטארקייט; אונד דאס לאנד האט געהאט רוה פירציג יארה:

קאפיטעל ו

1 אונד דיא קינדער ישראל האבען געטהון שלעכטעס אין דיא אויגען פון נאט, אונד נאט האט זייא איבערגעגעבן אין דיא האנד פון מדין זיבען יארה: 2 אונד דיא האנד פון מדין האט זיך געשטארקט איבער ישראל, אונד זענען דעם וואס מדין האט צו זייא געטהון, האבען זיך דיא קינדער ישראל געמאכט היילען אין דיא בערג, אונד היילען אין פעסטונגען: 3 אונד עס איז געוועזען ווען ישראל האט געזייעט, אזוי זענען דיא מדינים ארויפגעגאנגען, אונד עמלק אונד דיא קינדער פון מדין-זייערע זענען קענען זייא ארויפגעגאנגען: 4 אונד זייא האבען זיך קענען זייא געלאנגערט, אונד זייא האבען פערדארבען דיא תבואה פון דעם לאנד, ביז מען קומט קיין עזה, אונד זייא האבען נישט איבערגעלאזט פאר ישראל קיין דערנענט, קיין לאם, קיין אקס אונד קיין אייזעל: 5 ווארן זייא זענען ארויפגעקומען מיט זייערע בהמות אונד זייערע געצעלטען, אזוי פיל וויא דיא היישרעקען, אונד עס איז צו זייא אונד זייערע קעמעל נישט געוועזען קיינע צאל, אונד זייא זענען אריינגעקומען אין דעם לאנד עס צו פער-דארבען: 6 אונד ישראל איז געהר פערארעמט געווארען זענען מדין, אונד דיא קינדער ישראל האבען געשריען צו נאט: 7 אונד עס איז געוועזען, ווען דיא קינדער ישראל האבען געשריען צו נאט זענען מדין: 8 אזוי האט נאט געשיקט א נביא צו דיא קינדער ישראל, אונד ער האט צו זייא געזאגט, אזוי זאגט יהוה דער נאט פון ישראל, איך האב אייך ארויפגעבראכט אויס מצרים, אונד איך האב אייך ארויסגעצויגען פון דעם הויז פון קנעכט: 9 אונד איך האב אייך מציל געוועזען פון דער האנד פון מצרים, אונד פון דער האנד פון אלע איירע בעצוניגער, אונד איך האב זייא פערטריבען פאר אייך, אונד איך האב צו אייך געגעבען זייער לאנד: 10 אונד איך האב צו אייך געזאגט, איך בין יהוה אייער נאט איהר זאלט קיין מורא האבען פאר דיא געטער פון אמרי, וואס איהר וואוינט אין זייער לאנד, אבער איהר האט נישט געהארכט צו מיין קול: 11 אונד דער מלאך פון יהוה איז געקומען אונד ער האט זיך געזעצט אונטער דעם לינדען-בוים וואס איז

בשש רכבו לבוא
מרכבותיו: 29
ל הוא תשיב אמרה לה:
שלל רחם המתים לראש נבר
שלל צבאים
צבע רקמתים לצואר שלל: 31
יאבדו כל איבודי הנה
ותשקט הארץ
ארכעים שנה:

ו

א וישעו בני ישראל דבר בעיני יהוה ותחם יהוה ביד
2 מדין שבע שנים: ותמו ד-מדין על ישראל מפני מדין
עשור-לחם: 3 בני ישראל את-המנהרות אשר בחרים
4 ואלה מדין ותמלק ובני-קדם ועלי עלי: 5 וחתו עליהם
נשותיו את-יובל הארץ עד-בואך ענה ולא-ישארו
6 מהוה בישראל ושה ושור תמור: 7 כי הם ומקניהם
יעלו ואת-לחם יבאו כד-ארבה ללב ולחם ולמלקיהם
8 אין מספר ויבאו בארץ לשחתה: 9 וידל ישראל מאד
7 מפני מדין ויזעקו בני-ישראל אליהוה:
8 ויזעקו בני-ישראל אליהוה על אלות מדין: וישלח יהוה
איש נביא אל-בני ישראל ויאמר להם הוראם יהוה!
אלהי ישראל אנכי העליתי אתכם ממצרים ואני
9 אתכם מבית עבריים: ואצל אתכם מיד מצרים ומיד
10 כל-לחציהם ואגרש אתכם מפניהם ואחיה לכם את-
ארצם: ואמרה לכם אני יהוה אל-היכם לא תיראו את-
אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעוכם
11 בקולי: 12 ויבא מלאך יהוה וישב תחת האלה אשר

אין עפרה וזאם האט געהערט צו יואש
פון אביעזר, אונד זיין זון גרען האט
אויסגעקלאפט וויין ביים דער קעלטער,
אום צו אנטלויפען פאר מדין: 12 אונד
דער מלאך פון יהודה האט זיך צו איהם
בעוויזען, אונד ער האט צו איהם גע-
זאגט, גאט איז מיט דיר, דוא שטארקער
העלד: 13 אזוי האט גרען צו איהם
געזאגט, איך בעט דיר, מיין האר! ווען
גאט איז יוא מיט אונם, פארנאם האט
אונם אלעם דאס דאזיגע געמראפען?
אונד אונזא ווען ער האט אלע וויינע וואונדער
וואס אונזערע עלטערן האבען אונם
דערציילט, אזוי צו זאגען, האט אונם
ניט גאט ארויפגעבראכט אויס מצרים?
אונד אזונד האט אונם גאט פערלאזען,
אונד ער האט אונם איבערגעגעבען אין
דיא הענד פון מדין: 14 אונד גאט האט
זיך צו איהם געקעהרט, אונד ער האט
געזאגט, גיט מיט דעם דאזיגען דיין
כהן, אונד דוא זאלסט העלפען ושראל
אויס דער האנד פון מדין, האב איך דיר
ניט געשיקט? 15 אונד ער האט צו
איהם געזאגט, איך בעט דיר, מיין האר,
מיט וואס וועל איך ושראל העלפען?
מיין טויזענד איז דאס ארעמסטע אין

געפרה אלער ליואש אבי העזר, ווען בני חבט חטים
בית להנים משני מדון: ווא אליו מלאך יהוה ואמר
אליו יהוה עמך גבור החיל: ואמר אליו גרען כי
אדני ויש יהוה עמנו ולמה מצאתנו בלואות ואדני
כל-ישראליו אשר כפרו לנו אבותינו לאמר הלא
ממצרים העלנו יהוה ועתה נטשנו יהוה ונתנו בכה
מדינו: ונפ אליו יהוה ואמר לך בכה זה והישיבה
אחישאל מבין מדון הלא שלחתיך: ואמר אליו כי
אדני בכה אישע אחישאל הנה אלפי הנל במנשה
ואנכי העזר בבית אבי: ואמר אליו יהוה כי אדני
עמך והבית אתמדון כאיש אחד: ואמר אליו אסתר
מצאתי חן בעיניך ועשית לי את שאתה מדבר עמי:
אלהא חמש מנה ערבאי אלך והצאתי אתמדוןתי:
והחיתי לבניך ואמר אנכי אשב עד שיבד: וגרען בא
נפש גרענים ואפתקחם מצות הכשר עם ככל
המקד שם כפרו ויוצא אליו אליהם האלה נפש:
ואמר אליו מלאך האלהים קח אתהכשר ואתהמצות
הנה אליהפעל הלו ואתהמקד שפך נפש כן: ושלח
מלאך יהוה אתקחה המשענת אשר בידו ונע בכשר
ובמצות ותעל האש מידעזר ותאכל אתהכשר ואת
המצות ומלאך יהוה הלך מעינו: ורא גרען כירמלאך
יהוה הוא ואמר גרען אהה אדני יהוה כירעלכן
ראיתי מלאך יהוה פנים אלפנים: ואמר לו יהוה
שלום לך אליהרא לא תמות: וכן שם גרען מזהב
ליהוה וקרא-לו יהוה: שלום עד היום הנה עזני
בעפרת אבי העזר: והלך בלילה ההוא ואמר כה
לו יהוה קח אתפרה-השור אשר לאבדך ופר השני

מנשה, אונד איך בין דער יונגסטער אין מיין פאטערס הויז: 16 אזוי האט גאט צו
איהם געזאגט, איך וועל געוויס מיט דיר זיין, אונד דוא וועסט מדין שלאגען אזוי
וויא איין מאן: 17 אונד ער האט צו איהם געזאגט, ווען איך האב געפונען גאד אין
דיינע אויגען אזוי זאלסט דוא צו מיר טהון א צייגען אז דוא (גאט) רעדסט מיט
מיר: 18 איך בעט דיר, גיט ניט אנוועק פון דאנען ביז איך וועל צו דיר קומען
אונד ארויסברענגען מיין מנהה אונד וועל עם אנדערלייגען פאר דיר; אונד ער
האט געזאגט, איך וועל בלייבען ביז דוא וועסט ווידערקומען: 19 אונד גרען איז
געקומען, אונד האט אנגעברייט א יונג ציגעלע, אונד פון א מאס מעהל האט ער
געמאכט מצות, דאס פלייש האט ער אריינגעטהון אין א קארב אונד דא זופ האט
ער געטהון אין א טאפ, אונד ער האט עם ארויסגעבראכט צו איהם הינטער דעם
לינדענבוים, אונד ער האט עם גענענט: 20 אזוי האט דער מלאך פון גאט צו
איהם געזאגט, נעם דאס פלייש אונד דא מצות אונד לייג עם אהין אויף דעם דאזיגען
פעלעך-שטיין, אונד דא זופ גיס אויס, אונד ער האט אזוי געטהון: 21 אונד דער
מלאך פון יהוה האט אויסגעשטרעקט דאס עק פון זיין שטעקען וואס איז געוועזען
אין ויינע האנד, אונד ער האט אנגערייט דאס פלייש אונד דא מצות, אזוי איז
ארויסגעגאנגען דאס פייער פון דעם פעלעך-שטיין, אונד האט פערברענט דאס פלייש
אונד דא מצות, אונד דער מלאך פון יהוה איז פאר ויינע אויגען אנועקגעגאנגען:
22 אונד ווען גרען האט געזעהען אז ער איז א מלאך פון יהוה: האט גרען געזאגט,
אף, אזי האר גאט! ווארין טייל איך האב געזעהען א מלאך פון יהוה פנים אל
פנים: 23 אונד גאט האט צו איהם געזאגט, עם וועט צו דיר זיין שלום, האב
קין מורא דוא וועסט ניט שטארבען: 24 אונד גרען האט דארט געבויעט
א מזבח צו גאט, אונד ער האט איהם גערופען ויהוה שלום; ביז צו
דעם היינטיגען טאג איז ער נאך אין עפרת וואס געהערט צו אבי העזר:
25 אונד עם איז געוועזען אין דערעלביגע נאכט אזוי האט גאט צו
איהם געזאגט, נעם דיין פאטערס יונגען אקס, אונד דעם אנדערן אקס

שבע שנים ותרסת את־מוֹכַח הַבַּעַל אֲשֶׁר לַאֲבִדָּה וְאֵת־
 26 הַאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר־עָלְיוֹ חֲבֹתָ: וְכִלְתָּ מִזֶּבֶחַ לִידֶיךָ אֶלֶיֶךָ
 עַל רֹאשׁ הַמָּעוֹז הַזֶּה בַּמִּצְבָּה וּלְחֹתֶיךָ אֶת־הַכֹּהֵן הַשֵּׁנִי
 27 וְתִשְׁלַח עֹלָה בַּעַר הַאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר חֲבֹתָ: וְחָזַר גִּדְעוֹן
 עֲשָׂה אֲשֵׁים מַעֲבָדֵי יָעֵשׂ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו יְהוָה
 28 וְהָיָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו וְשִׁפְטֵימוֹ אֲנֹכִי הָעֵד מִמִּשְׁוֹת
 גִּמְלָה מִזֶּבֶחַ הַבַּעַל הַאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר־עָלְיוֹ חֲבֹתָ וְאֵת־הַכֹּהֵן
 29 הַשֵּׁנִי הַעֹלָה עַל־הַמִּצְבָּה הַהִוא: וְהָאִמֹר אִישׁ אֶל־עַדּוֹ
 מִי עָשָׂה הַדָּבָר הַזֶּה וְדָרְשׁוּ וַיִּבְקְשׁוּ וַיֹּאמְרוּ גִדְעוֹן כִּד
 ל יֵאָשׁ עָשָׂה הַדָּבָר הַזֶּה: וְהָאִמֹר אֲנֹכִי הָעֵד אֶל־יֵאָשׁ
 31 דִּבְעָא אֶת־כִּכְוֹן וְחַת כִּי נָחַל אֶת־מוֹכַח הַבַּעַל וְכִי כִרַת
 הַאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר־עָלְיוֹ: וְהָאִמֹר יֵאָשׁ לִכְלֹל אֲשֶׁר־עָמְדוּ עָלָיו
 הָאֲתָם וְתִרְכֹּן לַבַּעַל אֲמַתָּם תִּוְשַׁעַן אוֹתוֹ אֲשֶׁר רָחִיב
 לוֹ יִמָּת עַד־הַבֶּקֶר אֲמַתָּלוֹת הוּא רַב לוֹ כִּי נָחַץ אֶת־
 32 מִוִּבְדּוֹ: וַיִּקְרָאוּלוֹ בְּיוֹם־הַהוּא וַיַּבְעֵל לֵאמֹר יָרֵב בּוֹ
 33 הַבַּעַל כִּי נָחַץ אֶת־מִוִּבְדּוֹ: וְכָל־מִדְּבָרָו נִשְׁמָלַק וּבְכֹהֵן
 34 כָּרֵם נֶאֱסָפוּ הָדָוָה וַיִּשְׁכְּרוּ וַיִּתְּנוּ עֵצָם וַיִּרְעָלוּ: וְחַת
 35 יָדָה לְבָשָׁה אֶת־דָּוִדָן וַיִּחַקֵּעַ בְּשׂוֹפָר וַיִּזְעַק אֲבִיעֶזֶר
 36 אֶת־יָדָיו: וּמִלְאָכִים שָׁלַח בְּכָל־מִנְשֵׁה וַיִּזְעַק מִסִּדְּוָא
 אֶת־יָדָיו וּמִלְאָכִים שָׁלַח בַּאֲשֶׁר וּבִכְלֹן וּבְכַפְּתָלָי וַיַּעֲלֵה
 37 לְקִרְיָתָם: וְהָאִמֹר גִּדְעוֹן אֶל־הָאֲתָלוֹת אֲמַתָּשָׁה מִיִּשְׁעֵי
 38 בְּרִי אֶת־יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבְרַתָּ: הִנֵּה אֲנִי מַעֲבִיר אֶת־גִּמְלָתְךָ
 39 חֶזֶק בְּרֹחַ אִם טַל יִהְיֶה עַל־גִּמְלָתְךָ לְכֹדָה וְעַל כִּלְתָּאֲרֵיךָ
 חֶזֶק וְיִרְעָמִי בִּירוֹשָׁעִי בְּרִי אֶת־יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבְרַתָּ:
 38 וַיִּרְכָּשׁ וַיִּשְׁכֵּם מִמִּחְרַת הַיָּר וְאֶת־גִּמְלָתוֹ תָּחַץ טַל מִיִּמְיָהּ
 39 מִלֹּא הַסֶּפֶל מִים: וְהָאִמֹר גִּדְעוֹן אֶל־הָאֲתָלוֹת אֶל־יָדָיו

וְהָאִמֹר אֲשֶׁר־עָלְיוֹ חֲבֹתָ: וְכִלְתָּ מִזֶּבֶחַ לִידֶיךָ אֶלֶיֶךָ
 עַל רֹאשׁ הַמָּעוֹז הַזֶּה בַּמִּצְבָּה וּלְחֹתֶיךָ אֶת־הַכֹּהֵן הַשֵּׁנִי
 27 וְתִשְׁלַח עֹלָה בַּעַר הַאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר חֲבֹתָ: וְחָזַר גִּדְעוֹן
 עֲשָׂה אֲשֵׁים מַעֲבָדֵי יָעֵשׂ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו יְהוָה
 28 וְהָיָה כַּאֲשֶׁר דִּבְרַתָּ אֵלָיו וְשִׁפְטֵימוֹ אֲנֹכִי הָעֵד מִמִּשְׁוֹת
 גִּמְלָה מִזֶּבֶחַ הַבַּעַל הַאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר־עָלְיוֹ חֲבֹתָ וְאֵת־הַכֹּהֵן
 29 הַשֵּׁנִי הַעֹלָה עַל־הַמִּצְבָּה הַהִוא: וְהָאִמֹר אִישׁ אֶל־עַדּוֹ
 מִי עָשָׂה הַדָּבָר הַזֶּה וְדָרְשׁוּ וַיִּבְקְשׁוּ וַיֹּאמְרוּ גִדְעוֹן כִּד
 ל יֵאָשׁ עָשָׂה הַדָּבָר הַזֶּה: וְהָאִמֹר אֲנֹכִי הָעֵד אֶל־יֵאָשׁ
 31 דִּבְעָא אֶת־כִּכְוֹן וְחַת כִּי נָחַץ אֶת־מוֹכַח הַבַּעַל וְכִי כִרַת
 הַאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר־עָלְיוֹ: וְהָאִמֹר יֵאָשׁ לִכְלֹל אֲשֶׁר־עָמְדוּ עָלָיו
 הָאֲתָם וְתִרְכֹּן לַבַּעַל אֲמַתָּם תִּוְשַׁעַן אוֹתוֹ אֲשֶׁר רָחִיב
 לוֹ יִמָּת עַד־הַבֶּקֶר אֲמַתָּלוֹת הוּא רַב לוֹ כִּי נָחַץ אֶת־
 32 מִוִּבְדּוֹ: וַיִּקְרָאוּלוֹ בְּיוֹם־הַהוּא וַיַּבְעֵל לֵאמֹר יָרֵב בּוֹ
 33 הַבַּעַל כִּי נָחַץ אֶת־מִוִּבְדּוֹ: וְכָל־מִדְּבָרָו נִשְׁמָלַק וּבְכֹהֵן
 34 כָּרֵם נֶאֱסָפוּ הָדָוָה וַיִּשְׁכְּרוּ וַיִּתְּנוּ עֵצָם וַיִּרְעָלוּ: וְחַת
 35 יָדָה לְבָשָׁה אֶת־דָּוִדָן וַיִּחַקֵּעַ בְּשׂוֹפָר וַיִּזְעַק אֲבִיעֶזֶר
 36 אֶת־יָדָיו: וּמִלְאָכִים שָׁלַח בְּכָל־מִנְשֵׁה וַיִּזְעַק מִסִּדְּוָא
 אֶת־יָדָיו וּמִלְאָכִים שָׁלַח בַּאֲשֶׁר וּבִכְלֹן וּבְכַפְּתָלָי וַיַּעֲלֵה
 37 לְקִרְיָתָם: וְהָאִמֹר גִּדְעוֹן אֶל־הָאֲתָלוֹת אֲמַתָּשָׁה מִיִּשְׁעֵי
 38 בְּרִי אֶת־יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבְרַתָּ: הִנֵּה אֲנִי מַעֲבִיר אֶת־גִּמְלָתְךָ
 39 חֶזֶק בְּרֹחַ אִם טַל יִהְיֶה עַל־גִּמְלָתְךָ לְכֹדָה וְעַל כִּלְתָּאֲרֵיךָ
 חֶזֶק וְיִרְעָמִי בִּירוֹשָׁעִי בְּרִי אֶת־יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבְרַתָּ:
 38 וַיִּרְכָּשׁ וַיִּשְׁכֵּם מִמִּחְרַת הַיָּר וְאֶת־גִּמְלָתוֹ תָּחַץ טַל מִיִּמְיָהּ
 39 מִלֹּא הַסֶּפֶל מִים: וְהָאִמֹר גִּדְעוֹן אֶל־הָאֲתָלוֹת אֶל־יָדָיו

אמר כי ואברהם אך העם אסתר וקדשם בנה
היה חרב אלהיה לבנה ועל ביהמ"ד יחידים
נעש אלהים בן בליה הנה ויהיה חרב אלהיה לבנה
ועל ביהמ"ד היה טל:

והשם רבעל הוא גדעון וכל העם אשר אתו חזקו
עליון חרד ומחנה מדין הנהלו מצפן מבקעת המורה
בשם: ואמר יהוה אליגדעון רב העם אשר אתך
מתתי את מדין בידם פדיתפאר עלי ישראל לאמר ה'
השיגה לי: ועתה קרא לא באני העם לאמר מדין
וחרד ישב ויצר מדין הילעל ונשב מדין העם עשרים
ושנים אלף ועשרת אלפים נשארו: ואמר יהוה
אליגדעון עוד העם רב וחרד אותם אלהים ואצרפני
לך שם ויהי אשר אמר אליך זה ילד אתך הוא ילד
אתך וכל אשר אמר אליך זה לא ילד עמך הוא לא
ילד: וחרד את העם אלהים ואמר יהוה אלי
גדעון כל אשר ילד כלשונו מדינים כאשר ילד ה' כלב
תציג אותו ללד וכל אשר יכרע על ברכיו לשתות:
ויהי מספר המלקקים בידם אלפייהם שלש מאות
איש וכל יתר העם פרעו על ברכיהם לשתות מים:
ואמר יהוה אליגדעון בשלש מאות האיש המלקקים
אוישע אתכם ונתתי את מדין בידך וכל העם ילד
איש למקמו: ויקחו את צידה העם בידם ואת שופרתיהם
ואת כל איש ישראל שלח איש לאחיו ובשלש מאות
האיש החזק ומחנה מדין היה לו משחת בשם:
ויהי בלילה ההוא ואמר אליו יהוה קום רד במחנה
כי נתתי בידך: ואמרה אתה ללדת רד אתה ופתי

3 אונד אצונד, לאז אויפגעפן אין דיא אויפגעפן פון דעם פאלק אזוי צו זאגן, ווער
עם האט מורא אונד ציטערט, דער זאל זיך אומקעהרען, אונד פריה אונקעגין פון
דעם בארג גלעד; אונד עס האט זיך אומגעקעהרט פון דעם פאלק צווייט אונד
צוואנציג טויזענד, אבער צעהן טויזענד זענען איבערגעבליבען: 4 אונד גאט
האט געזאגט צו גדעון, דאס פאלק איז גאץ צו פיל, מאך זיין ארויפגעדערן צו
דעם וואסער, אונד איך וועל זיין דאךט צו דיר לייטערן, אונד עס וועט זיין,
אז דער פון וועלכען איך וועל צו דיר זאגן, דויער זאל מיט דיר גיין, דער
זאל מיט דיר גיין; אונד פון איטליכען וואס איך וועל צו דיר זאגן, דויער
זאל נישט מיט דיר גיין, דער זאל נישט גיין: 5 אזוי האט ער ארויפגענדערט
דאס פאלק צו דעם וואסער, אונד גאט האט געזאגט צו גדעון, איטליכער וואס
וועט לעקען מיט זיינע צונג פון דעם וואסער אזוי וויא א הונד לעקט,
דעם זאלסטו דאס בעזונדער שטעלען, אונד (אויף) איטליכען וואס וועט אנדער-
קניען אויף זיינע קניען צו טרינקען: 6 אונד עס איז געוועזען דיא צאל
פון זאלכע וואס האבען געלעקט מיט זייער מויל אין דיא האנד, דרייט
הונדערט מאן, אונד אלע איבריגע פון דעם פאלק האבען געקניעט אויף זייער
קניען וואסער צו טרינקען: 7 אונד גאט האט געזאגט צו גדעון, מיט דיא
דרייט הונדערט מאן וואס האבען געלעקט וועל איך אייך העלפען אונד איך
וועל דעם מדין געבען אין זיינע האנד, אונד לאז דאס גאנצע פאלק גיין
איטליכער צו זיין ארט: 8 אונד דאס פאלק האט גענומען שפיו אין זייער
הענד, אונד זייער שופרות; אונד ער האט (דיא איבריגע) איטליכען מאן
פון ישראל אנועקגעשיקט איטליכען צו זיין געצעלט, אונד מיט דרייט הונדערט
מאן האט ער זיך געשטארקט, אונד דיא מחנה פון מדין איז קענען איהם
געוועזען פון אונטען אין דעם טהאל: 9 אונד עס איז געוועזען אין דיר
זעלביגע נאכט, אזוי האט גאט צו איהם געזאגט, שטייט אויף אונד גיט
ארום אין דער מחנה, ווארין איך האב איהם געגעבען אין זיינע האנד:
10 אונד ווען דאס האקט מורא ארום צו גייערן, אזוי גיט דאס אונד פריה

קאפיטעל ז

1 אונד רבעל, דאס איז גדעון, איז אין
דער פריה אויפגעשטאנען, אונד דאס
גאנצע פאלק וואס איז מיט איהם געווער
זען, אונד זיין האבען זיך געלאפערט
בייא עין חרוד, אונד דיא מחנה פון
מדין איז קענען איהם געוועזען פון
צפון-זייט, פון דער הויף מורה, אין
דעם טהאל: 2 אונד גאט האט געזאגט
צו גדעון, דאס פאלק וואס איז מיט דיר
איז צו פיל, אז איך זאל געבען מדין
אין זייער הענד, טאמער וועט זיך ישראל
קענען מיר ריהמען, אונד זאגן, מיינע
אייגענע האנד האט מיר געהאלפען:

11 וַיֵּצֵא אֶלְיָהֻהוּתָנִי: וְשִׁמְשֵׁת מִדֶּבֶדְבָּרוֹ וְאֶחָד חֲתָנָהּ
 זָדָה וְהָרְחָה בְּמַחֲנֶה: וְכִדּוּ הָיוּ וּפְרָה וְגִדּוּ אֶלְיָהֻהוּ
 12 הַמְּשִׁימִים אֲשֶׁר בְּמַחֲנֶה: וּמִדָּן וְעַמְלֹק וְכַלְכַּל־רָדִים
 וְפָלִים בְּעֵמֶק בְּאֶרֶץ לָרֶב וְלִזְמֹלִיָּהוּ אֵין מִסָּפֵר כְּחֹל
 13 שְׁעִלְשֶׁפֶת הָיָם לָרֶב: וְכָא נִדְעוּ וְהָדָאִישׁ מִסָּפֵר
 לְדַעְיָה חָלֹם וְאִמֵּר הִנֵּה חָלֹם חֲלָמְתִי הִנֵּה צָלֹל לַחֹם
 שְׁעִרִים מִתְהַפֵּךְ בְּמַחֲנֶה מִדָּן וְכָא עֲדִיחָאֵל וְכָדוּ וְפָל
 14 וְהַכְּבִדּוּ לַמַּעֲלָה וְפָל הָאֵל: וְהָן כִּדְּו וְאִמֵּר אֵין
 זָאֵת בְּלֹאֵי אֲבֹתֵהֶם נִדְעוּ בְּדִוְעָא אִישׁ יִשְׂרָאֵל נָתַן
 טו הָאֵלֹהִים כִּדְּו אֶת־מִדָּן וְאֶת־כַּל־הַמַּחֲנֶה: וְהָן כִּשְׁמֵעַ
 נִדְעוּ אֶת־מִסָּפֵר הַחֲלֹם וְאֶת־שִׁבְרוֹ וְשִׁתְדּוֹ וְשָׁב אֶל־
 מַחֲנֶה יִשְׂרָאֵל וְאִמֵּר כֹּמִי כִּדְּוִן יִדְּוָה בִּדְרָם אֶת־מַחֲנֶה
 16 מִדָּן: וְהָן אֶת־שְׁלֹש־מֵאוֹת הָאִישׁ שְׁלֹשָׁה רֵאשִׁים וְהָן
 שְׁיֹפְרוֹת בְּיָד־כֶּלֶם וּבְכִדִּים רִיקִים וּלְפָדִים כְּתוּף הַכְּדִים:
 17 וְאִמֵּר אֶלְיָהֻהוּ מִמֵּי תְרָא וְכֹן תִּשְׁעוּ וְהִנֵּה אֲנִי בָא
 18 בְּקֶצֶה הַמַּחֲנֶה וְהִנֵּה בְּאֶשֶׁר אֲנִישׁ כֹּן תִּשְׁשׁוּ: וְהַקְּטַל
 בְּשׁוּפֵר אֲנִי וְכַל־אֲשֶׁר אֵתִי וְהַקְּטַתֶּם בְּשׁוּפְרוֹת וְכִד־
 אֶתֶם מִכְּבוֹת כַּל־הַמַּחֲנֶה וְאֶתֶּם־כֶּלֶם לִידְהָ וּלְנִדְעוּ:
 19 וְכָא נִדְעוּ וְאֶת־הָאִישׁ אֲשִׁירֵאֵהוּ בְּקֶצֶה הַמַּחֲנֶה
 רֹאשׁ הָאֲשִׁמֶרֶת וְהִכְיָה אֶף הָקֶם הַקֹּמִי אֶת־הַשְּׂמִירִים
 כ וְהִקְעוּ בְּשׁוּפְרוֹת וְהָפִין הַכְּדִים אֲשֶׁר בְּרָם: וְהִקְעוּ
 שְׁלֹשֶׁת הָרֵאשִׁים בְּשׁוּפְרוֹת וּשְׁבִרְהוּ־בָדִים וְהָפִין בְּיָד־
 עֲמֻאֹלִים בְּלַפְדִּים וּבְיָד־מִנִּים הַשְּׁיֹפְרוֹת לְהִקְעוּ וְלִקְרָא
 21 כְּדִב לִידְהָ וּלְנִדְעוּ: וְנִסְמְדוּ אִישׁ תַּחְתּוֹ מִכְּבִד לַמַּחֲנֶה
 22 וְהָן כַּל־הַמַּחֲנֶה וְהִנֵּה וְהִנֵּה: וְהִקְעוּ שְׁלֹש־מֵאוֹת
 הַשְּׁיֹפְרוֹת וְשֵׁם יִדְּוָה אֶת־כְּדִב אִישׁ כְּדִעְדִי וּבְכַל־
 הַמַּחֲנֶה וְהִנֵּה הַמַּחֲנֶה עֲדִיבִית הַשֶּׁמֶשׁ צִרְחָתָה עַד שִׁפְתֵי
 גַעְעֻמְשֶׁעֶרֶט אֹנֶד גַּעְעֻאָמֵט, דָּאֵם אִיז נִישׁ אַנְדֶּערֶשׁ נִישְׁרֵט דָּאֵם שְׁוֹעֶרֶד פֿון גִּדְעוֹן בֶּן
 יוֹאָשׁ, דֶּער מאַן פֿון יִשְׂרָאֵל, וְאֶרִין גָּאֵט הָאָט גַּעְעֶבֶען אִין זײַנע האַנד מִדָּן אֹנֶד
 דִּיא גַאנְצֶע מַחֲנֶה: 15 אֹנֶד וָעֵן גִּדְעוֹן הָאָט גַּעְהֶערֶט דָּאֵם דֶּער־צײלען פֿון דֶּעם חֲלוֹם
 אֹנֶד זײַנע אויס־לײגונג, אַזױ האָט ער זיך גַעבִיקֶט, אֹנֶד אִיז צוריק־געקֶערֶט צו דֶּער
 מַחֲנֶה פֿון יִשְׂרָאֵל, אֹנֶד ער האָט גַעזאַגט, שְׁמִיִּישׁ אויף: וְאֶרִין גָּאֵט הָאָט גַּעְעֶבֶען אִין
 אונזֶערע הענד דִּיא מַחֲנֶה פֿון מִדָּן: 16 אֹנֶד ער האָט צוּשײלֶט דִּיא דְרִיִּיא הונדֶּערֶט
 מאַן אִין דְרִיִּיא שײלען, אֹנֶד ער האָט גַעְעֶבֶען שׁוּפְרוֹת אִין דִּיא האַנד פֿון אִישׁ־לִיכֶען,
 אֹנֶד לִידִידִיע קריג, אֹנֶד פֿייער פֿאַקעלן אִינע־ווייניג אִין דִּיא קריג: 17 אֹנֶד ער
 האָט צו זײַא גַעזאַגט, וואָס אִיהֶר וָעֵט זעהֶען פֿון מיר אַזױ זאַלט אִיהֶר טהון, אֹנֶד זעהֶט,
 וָעֵן אִיך וועל קומען צו דֶּעם עק פֿון דֶּער מַחֲנֶה, אֹנֶד עס זאַל זײַן אז דָּאָס וואָס אִיך
 טהאָ אַזױ זאַלט אִיהֶר אויף טהון: 18 אֹנֶד וָעֵן אִיך אֹנֶד אַלע וָעֵן מִישׁ מִיר
 וועלען שׁופֶר בִּלאַזען, אַזױ זאַלט אִיהֶר אויף בִּלאַזען מִישׁ דִּיא שׁוּפְרוֹת רִיגֶס־אַרום
 דֶּער גַאנְצער מַחֲנֶה, אֹנֶד אִיהֶר זאַלט זאַגען, צו גָּאֵט אֹנֶד צו גִּדְעוֹן: 19 אַזױ אִיז
 גִּדְעוֹן אָנגעקומען אֹנֶד דִּיא הונדֶּערֶט מאַן וואָס זעהֶען מִישׁ אִיהֶם גַעוועזען צו דֶּעם
 עק פֿון דֶּער מַחֲנֶה אִים אָנפֿאַנג פֿון דֶּעם מִישְׁעלֶשטען מִשְׁמֶר, מִעַן האָט גָּאר ערשט
 אויפֿגעשטעלט דִּיא וואָך, אֹנֶד זײַא האָבען גַעבִלאַזען מִישׁ דִּיא שׁוּפְרוֹת אֹנֶד זײַא
 האָבען צוגֶראכען דִּיא קריג וואָס זעהֶען גַעוועזען אִין זײַרע הענד: 20 אֹנֶד דִּיא
 דְרִיִּיא אָפּטײלונגען האָבען גַעבִלאַזען מִישׁ דִּיא שׁוּפְרוֹת, אֹנֶד זײַא האָבען צוגֶראכען
 דִּיא קריג, אֹנֶד מִישׁ זײַרע לִינקע האַנד האָבען זײַא אָנגעחאַפּט דִּיא פֿאַקעלן, אֹנֶד
 מִישׁ זײַרע רֶעכטע האַנד דִּיא שׁוּפְרוֹת גַעבִלאַזען, אֹנֶד זײַא האָבען גַעשְׁרִיען, דָּאָס
 שְׁוֹעֶרֶד פֿון גָּאֵט אֹנֶד פֿון גִּדְעוֹן: 21 אֹנֶד זײַא זעהֶען גַעשטאַנען אִישׁ־לִיכֶער אִין זײַנע
 שְׁמַעל רִיגֶס־אַרום בײַא דֶּער מַחֲנֶה, אֹנֶד דִּיא גַאנצע מַחֲנֶה אִיז גַעלאָפֶען, אֹנֶד זײַא
 האָבען גַעשְׁרִיען אֹנֶד זעהֶען אָנטלאָפֶען: 22 אֹנֶד וָעֵן דִּיא דְרִיִּיא הונדֶּערֶט האָבען דִּיא
 שׁוּפְרוֹת גַעבִלאַזען, אַזױ האָט גָּאֵט גַעמאַכט דָּאָס שְׁוֹעֶרֶד זאַל זײַן אִינער קעגֶען
 דֶּעם אַנדֶערן, אֹנֶד אַזױ אִיז עס גַעוועזען אִין דֶּער גַאנצער מַחֲנֶה, אֹנֶד דִּיא
 מַחֲנֶה אִיז אָנטלאָפֶען בײַז קײן בֵּית שֶׁמֶשׁ, אִין צִרְחָתָה בײַז צו דֶּעם גָּארטען
 פֿון

פון אַבל מחולה בייא טפּות: 23 אונד
דיא מענער פון ישראל זענען צונאמען
גערופען געווארען דורך געשרייא, פון
נפסלי, אונד פון אשר, אונד פון באנין
מנשה, אונד זייא האבען נאכגעזאגט
הינטער מדין: 24 אונד גרען האט
געשיקט שלוחים דורך דעם גאנצען
בארג אפרים, אזוי צו זאגען, קומט ארום
ענטקענען מדין, אונד נעמט איין פון
זייא דאס וואסער בוי בית ברה אונד
דעם ירדן; אונד עס האט זיך פער-
זאמעלט איטליכער מאן פון אפרים אונד
זייא האבען איינגענומען דאס וואסער
בוי בית ברה אונד דעם ירדן: 25 אונד
זייא האבען איינגענומען דיא צוויי
פירשטען פון מדין, דעם עורב אונד דעם
זאב, אונד זייא האבען געהרגט דעם
עורב אויף דעם שטיין עורב, אונד דעם
זאב האבען זייא געהרגט בייא דער
קעלטער פון זאב, אונד זייא האבען
נאכגעזאגט מדין, אונד דיא קעפ פון
עורב אונד זאב האבען זייא געברענגט
צו גרען אויף דער אנדערער זייט ירדן:

ח

וואמיר אליי איש אפרים מהדברך הוה עשית לט
לכלתי קראת לט כי הלכת להלכת במדן וירבון
אתי בהקדו: וואמיר אליהם מהעשיתי עתה ככם הלא
שוב עללות אפרים מבצר אביעור: בדרם מן אלהים
אתשרי מדין אתערב ואתזאב ומהללתי עשות ככם
או רפתה רוחם מעליי בדרו הדבר הוה: ונבא גרען
ההרגה עבר דא ושלש-מאות האיש אשר אתי עפים
ורדפים: ויאמר לאנשי סבות חנניא כפרות לחם לחם
אשר בירגל קרעפים הם ואנכי רגל אחי ונבא
ועלמנע מלכי מדין: ויאמר שרי סבות ונבא ונבא
ועלמנע עתה בידך קרען לגבאך לחם: וואמיר גרען
לבן ברת יתה אתזאב ואתצלמנע ביד תשלי את
בשרכם אתיקצי המדבר ואתהברקנים: ועל משם
פגאל וידבר אליהם באת ונענו אותו אנשי פגאל
באשר ענו אנשי סבות: וואמיר גסל-אנשי פגאל לאמר
בשוכי בשלום אתן אתהמגדל הוה: ונבא ועלמנע
בפרךר ומתהדים עמם פחמשת עשר אלף כל הנקרים

קאפיטעל ח

1 אונד דיא מענער פון אפרים האבען צו איהם געזאגט, וואס איז דיא
דאזיגע זאך וואס דא האסט צו אונס געטהון, אז דא האסט אונס נישט
גערופען ווען דא ביזט געגאנגען מלחמה האלטען מיט מדין? אונד זייא
האבען זיך מיט איהם שטארק געקריגט: 2 אונד ער האט צו זייא געזאגט, וואס
האב איך געצט געטהון אים פערגלייך מיט אייך? איז דען נישט דיא נאכקלויבונג פון
אפרים געסער וויא דיא אפגעשניטענע וויינטרויבען פון אביעזר? 3 האט האט אין
איינע הענד איבערגעגעבען דיא פירשטען פון מדין, דעם עורב אונד דעם זאב, אונד
וואס בין איך אים שטאנד געוועזען צו טהון אזוי וויא איהר? דענסטמאל איז זייער
געמיט שלאף געווארען וועגען איהם ווייל ער האט דיא דאזיגע זאך גערעמט: 4 אונד
גרען איז געקומען צו דעם ירדן, אונד ער איז אריבערגעגאנגען מיט דיא דרייא
הונדערט מאן וואס זענען מיט איהם געוועזען, זייא זענען געוועזען מיד אונד האבען
זייא נאכגעזאגט: 5 אונד ער האט געזאגט צו דיא לייט פון סבות, איך געט אייך
נעט עטליכע ברויט צו דעם פאלק וואס גייט מיר נאך, ווארין זייא זענען מיד אונד
איך נאך נאך זאב אונד צלמנע, דיא מלכים פון מדין: 6 אונד דיא פירשטען פון
סבות האבען געזאגט, איז דען דיא האנד פון זאב אונד צלמנע שוין אין זיינע האנד
אז מיר זאלען געבען ברויט צו זיין חיל: 7 אונד גרען האט געזאגט, דארום,
ווען האט וועט געבען זאב אונד צלמנע אין מיינע האנד, אזוי וועל איך אייער פלייש
דרעשען מיט דיא דערנער פון דער מדבר, אונד מיט דיא (ברקנים) שטאכעלן:
8 אונד ער איז פון דארט ארויסגעגאנגען קיין פגאל, אונד ער האט צו זייא אויף
אזוי גערעמט; אונד דיא לייט פון פגאל האבען איהם געענטפערט גראד אזוי וויא
דיא לייט פון סבות: 9 אונד ער האט אויף געזאגט צו דיא לייט פון פגאל, אזוי צו
זאגען, ווען איך וועל בשלום צוריקקומען אזוי וועל איך צושטויסען דעם דאזיגען
טורעם: 10 אונד זאב אונד צלמנע זענען געוועזען אין קרקור, אונד זייער מחנה איז
געוועזען מיט זייא אן ערף פון פופצעהן טויזענד, אלע וואס זענען איבערגעבליבען

6 האספו בלבעלי שכם ובלבית מלוא חלטי ומלכיו
 7 אתאבימלך למלך עסאלון בעב אשר בשכם: ונגז
 ליתום וילד נעמד בראש הרגזים ושע קולו וקרא
 האמר להם שמו אלי בעלי שכם השמע אליכם
 8 אלהים: הלא הלטו העצים למשח עליהם מלך ואמרו
 9 לזת מלוקה עלינו: ואמר להם הנה החרלתי אתי
 דשני אשרכי וכדור אלהים ואנשים ותלכתי לנו על
 העצים: ואמרו העצים לתאנה לבראת מלכי עלינו:
 10 ותאמר להם התאנה החרלתי אתמחקי ואחרתבתי
 12 הטובה תלכתי לנו עלהעצים: ואמרו העצים לנפן
 13 לבראת מלכי עלינו: ותאמר להם הנפן החרלתי אתי
 תירדשי המשמה אלהים ואנשים ותלכתי לנו על
 14 העצים: ואמרו כלהעצים אל האמר לך אתה מלך
 15 עלינו: ואמר האמר אלהעצים אם באמת אתם משחים
 אתי למלך עליכם באו חסו בצלי ואסאן תצא אש
 מרהאמר ותאכל אתדאחי הלבנון: וטפה אסבאמת
 17 ובתמיט עשיתם ותמלכו אתאבימלך ואסוברה עשיתם
 עסירבעל ועסביתו ואסבגמול דיו עשיתם לי: אשר
 18 נלקחם אבי עליכם וישלך אתנפש מלך ונצל אתכם
 מיד מדון: ואתם קמתם עלבית אבי היום וסרדו את
 19 בני שבכם איש עלאבן אחת ותמלכו אתאבימלך
 בדהאמו עלבעלי שכם כי אחיכם הוא: ואסבאמת
 20 ובתמים עשיתם עסירבעל ועסביתו היום הנה שמו
 כ באבימלך ושמח בסדוא בכם: ואסאן תצא אש
 מאבימלך ותאכל אתבעלי שכם ואתבית מלוא ותצא
 אש מבעלי שכם ומבית מלוא ותאכל אתאבימלך:
 21 ונחם יוחם וברח וילך בארה ושב שם מפני אבימלך

נעזאנט, ואל איך דען פערמיידען מייע ויסרגקייט אונד מייע נוטע פרוכט, אונד
 ואל איך אהינגיין אונד מיך פערטאנעלן איבער דיא ביימער? 12 אונד דיא ביימער
 האבען נעזאנט צו דעם וויינשטאק, קום דוא אונד רעגיר איבער אונס: 13 אזוי האט
 דער וויינשטאק צו זיין נעזאנט, ואל איך דען פערמיידען מיין וויין וואס דערפרייעט
 נאט אונד מענשען, אונד ואל איך אהינגיין אונד מיך פערטאנעלן איבער דיא ביימער?
 14 אונד אלע ביימער האבען נעזאנט צו דעם דארן, קום דוא אונד רעגיר איבער
 אונס: 15 אזוי האט דער דארן נעזאנט צו דיא ביימער, אויב איהר ווילט מיך באַמט
 זאלבען אלס קעניג איבער אייך, אזוי קומט אונד בעשיצט אייך אין מיין שאטען,
 אונד ווען (איהר ווילט) נישט, אזוי ואל א פייער ארויסגיין פון דעם דארן אונד ואל
 פערברענען דיא טאנענביימער פון דעם לבנון: 16 אונד אזינד, אויב איהר האט עס
 געהוון מיט אמת אונד גאנצקייט אז איהר האט געמאכט דעם אבימלך אלס קעניג —
 אונד ווען איהר האט א טובה געהוון מיט ירבעל אונד מיט זיין הויזגעזינד, אונד ווען
 איהר האט צו איהם געהוון נאך דעם פערדינסט פון זיינע הענד: — 17 ווארין מיין
 פאטער האט פון איירעטווענען מלחמה געהאלטען, אונד ער האט גאנץ איינגע-
 שטעלט זיין לעבען אונד ער האט אייך מציל געוועזען פון דער האנד פון מדון:
 18 אונד איהר זענט היינט אויפגעשטאנען קעגען מיין פאטער'ס הויז, אונד איהר
 האט געהרג'ט זיינע זיהן, זיבציג מאן אויף איין שטיין, אונד איהר האט געמאכט
 דעם אבימלך, דעם זיהן פון זיינע דינסטמורד אלס קעניג איבער דיא לייט
 פון שכם, ווייל ער איז אייער ברודער: 19 אונד ווען מיט אמת אונד גאנצקייט
 האט איהר דאס געהוון מיט ירבעל אונד מיט זיין הויזגעזינד דעם היינטיגען טאג,
 אזוי פרייעט אייך מיט אבימלך, אונד לאז ער זיך מיט אייך אויף פרייען: 20 אונד
 ווען אָבער נישט, אזוי וועט ארויסגיין א פייער פון אבימלך אונד עס וועט פערברענען
 דיא לייט פון שכם אונד דאס הויז פון מלוא, אונד עס וועט ארויסגיין א פייער פון דיא
 לייט פון שכם אונד פון דעם הויז מלוא, אונד עס וועט פערברענען דעם אבימלך: 21 אונד
 יוחם איז אנטלאפען, אונד איז אהינגעגאנגען קיין באַרה, אונד האט דארט געוואוינט פאר

אבימלך זיין ברודער: 22 אונד ווען
אבימלך האט געהערשט איבער ישראל
דריי יאָהר: 23 אזוי האט נאט ארויס-
געשיקט א שלעכטען גייסט צווישען
אבימלך אונד צווישען דיא לייט פון
שכם, אונד דיא לייט פון שכם האבען
מודר געוועזען קעגען אבימלך: 24 כדי
עס זאל אויף איהם קומען דיא רויבערייא
פון דיא זיבציג זיהן פון הרבעל, אונד אז
זייער בלוט זאל געלייגט ווערען אויף
אבימלך זייער ברודער, ווייל ער האט
זייא געהרגט, אונד איבער דיא לייט פון
שכם, ווייל זייא האבען געשטארקט זיינע
הענד צו הרגין זיינע ברודער: 25 אונד
דיא לייט פון שכם האבען געשטעלט
לויזערס אויף דיא שפיצען פון דיא
בערג, אונד זייא האבען גענועלט איינ-
ליכען וואס איז בייא זייא פארבייא
געגאנגען אויף דעם וועג, אונד עס
איז אנגעזאגט געווארען צו אבימלך:
26 אונד געל דער וזהן פון עבד איז
געקומען מיט זיינע ברידער, אונד זייא
זענען אריבערגעגאנגען דורך שכם, אונד
דיא לייט פון שכם האבען זיך אין
איהם פערזיגערט: 27 אונד זייא זענען
ארויסגעגאנגען אויף דעם פעלד, אונד

זייא האבען אפגעשניטען זייערע וויינגערשטען, אונד זייא האבען צוטרעטען אונד זיך
לויסטן געמאכט, אונד זייא זענען אריינגעקומען אין דעם הויז פון זייערע אפגעשער,
אונד זייא האבען געגעסען אונד געטרונקען, אונד זייא האבען געשאלשען אבימלך:
28 אונד געל, וזהן פון עבד האט געזאגט, ווער איז אבימלך? אונד ווער איז שכם אז
מיר זאלען איהם דינען? איז ער נישט דער וזהן פון הרבעל אונד זיבול זיין אויפגעהער?
דינט דיא לייט פון חמור, דעם פאטער פון שכם; אונד פארוואס זאלען מיר איהם
דינען? 29 אונד ווער וואלט געבען אז דאס דאזיגע פאלק ווער אין מיניע האנד, אזוי
וואלט איך דעם אבימלך שוין אפגעטהוהן! אונד ער האט געזאגט צו אבימלך, פער-
טעהר דיין חיל אונד קום ארויס: 30 אונד ווען זיבול דער אויבערשטער פון דער
שטאט האט געהערט דיא ווערטער פון געל וזהן פון עבד, אזוי האט זיך זיין צארן
דערגרייט: 31 אונד ער האט אהינגעשיקט שלוחים צו אבימלך אז קיינער זאל נישט
וויסען, אזוי צו זאגען, זעה, געל וזהן פון עבד אונד זיינע ברידער זענען געקומען קיין
שכם, אונד זעה, זייא געלאנגען דיא שטאט קעגען דיר: 32 אונד אזונד, שטייא
אויף בייא נאכט, דא אונד דאס פאלק וואס איז מיט דיר, אונד לויזער אין דעם
פעלד: 33 אונד עס וועט זיין אין דער פריה, ווען דיא זון הייבט אן צו שיינען, אזוי
זאלסט דא פריה אויפשמייטן אונד דיך פערשפרייטען איבער דער שטאט, אונד זעה,
ווען ער אונד דאס פאלק וואס איז מיט איהם וועלען קעגען דיר ארויסגיין, אזוי
זאלסט דא צו איהם טהון אזוי וויא דא וועסט האבען מאכט: 34 אזוי איז אבימלך
אונד דאס גאנצע פאלק וואס איז מיט איהם געוועזען אויפגעשטאנען בייא נאכט,
אונד זייא האבען געלויזערט איבער שכם אין פיער טיילען: 35 אונד געל וזהן פון
עבד איז ארויסגעגאנגען, אונד ער האט זיך געשטעלט בייא דער טהיר פון דעם שטאט
טויזער, אונד אבימלך אונד דאס גאנצע פאלק וואס איז מיט איהם געוועזען זענען אויפ-
געשטאנען פון זייער לויזער פלאץ: 36 אונד ווען געל האט געזעהען דאס פאלק אזוי
האט ער געזאגט צו זיבול, זעה, א פאלק נידערט ארום פון דיא שפיץ בערג, אונד
זיבול האט צו איהם געזאגט, דא וועקט א שטאט פון דיא בערג אזוי וויא מענטשען:
37 אָבער געל האט נאך אַמאל גערעדט, אונד האט געזאגט, זעה, א פאלק

נדערת ארופ פון דער מיטען פון דעם
 לאנד, אונד איין הויפטטייל קומט פון דעם
 וועג פון דעם פלון מענונים: 38 אונד זבול
 האט צו איהם געזאגט, וואו איז נעמען דין
 מויל, אז דא האט געזאגט, ווער איז
 אבימלך אז מיר זאלען איהם דנען? איז
 דאס נישט דאס פאלק וואס דא האט
 געראכטעט? גייט דאך אצונד ארויס אונד
 האלט מיט איהם מלחמה: 39 אזוי איז געל
 ארויסגעגאנגען פאר דא ליט פון שכם
 אונד ער האט מיט אבימלך מלחמה גע-
 האלטען: 40 אונד אבימלך האט איהם
 נאכגעזאגט אונד ער איז פאר איהם אנג-
 לאפען, אונד פיל דערשלאגענע זענען
 געפאלען ביז צו דער טהיר פון דעם טויער:
 41 אונד אבימלך איז געבליבען אין ארומה,
 אונד זבול האט געפערטריבען געל אונד זיינע
 ברידער אז זיי זאלען זיך נישט געווענען אין
 שכם: 42 אונד עס איז געווענען אין דעם
 אנדערן מארגען, אזוי איז דאס פאלק
 ארויסגעגאנגען אויף דעם פעלד, אונד זייא
 האבען עס אנגעזאגט צו אבימלך: 43 אונד
 ער האט גענומען דאס פאלק אונד ער האט
 עס צוטיילט צו דריי הויפטטיילען, אונד
 ער האט געלויפערט אויף דעם פעלד, אונד
 ווען ער האט געווענען אז דאס פאלק איז
 ארויסגעגאנגען פון דער שטאט אזוי איז
 ער קענען זיין אויפגעשטאנען אונד האט זיין געשלאגען:
 44 אונד אבימלך אונד דא
 הויפטלייט וואס זענען מיט איהם געווענען, האבען זיך פארשפרייט אונד זיין האבען זיך
 געשטעלט ביין דער טהיר פון דעם שטאט טויער, אבער דא אנדערע צוויי הויפטטיילען
 האבען זיך פערשפרייט קענען אלע וואס זענען געווענען אויף דעם פעלד, אונד זיין האבען
 זיין געשלאגען: 45 אונד אבימלך האט דעם דאזיגען באנצען טאג מלחמה געהאלטען מיט
 דער שטאט, אונד ער האט דא שטאט איינגענומען, אונד דאס פאלק וואס איז אין איהר גע-
 ווענען האט ער געהרגט, אונד ער האט דא שטאט צושטויסען אונד ער האט זי געווייט
 מיט זאלץ: 46 אונד ווען אלע ליט פון דעם טהורם פון שכם האבען דאס געהערט, אזוי
 זענען זיין געקומען צו דער האללע פון דעם הויז אל ברית: 47 אונד עס איז אנגעזאגט
 געווארען צו אבימלך אז דא ליט פון דעם טהורם פון שכם האבען זיך פערזאמעלט:
 48 אזוי איז אבימלך ארויסגעגאנגען אויף דעם בארג צלמון, ער אונד דאס באנצע פאלק
 וואס איז מיט איהם געווענען, אונד אבימלך האט גענומען דא האק אין זיינע האנד אונד
 ער האט אפגעשניטען צווייגען פון ביימער, אונד ער האט זיין אויפגעהויבען אונד האט
 זיין געלייגט אויף זיינע אקסעל, אונד ער האט געזאגט צו דעם פאלק וואס איז מיט איהם
 געווענען, וואס איהר האט געווענען אז איך האב געטהון, איילט אייך צו טהון גלייך אזוי
 וויא איך: 49 אזוי האט איך דאס באנצע פאלק אישליכער אפגעשניטען א צווייט, אונד
 זיין זענען נאכגעגאנגען נאך אבימלך, אונד זיין האבען זיין געלייגט אין דער האללע,
 אונד זיין האבען דא האללע אנגעצינדען מיט פייער, אזוי זענען איך אלע ליט פון דעם
 טהורם פון שכם געשטארבען, אן ער פון טויענד מענער אונד ווייבער: 50 אונד אבימלך
 איז געגאנגען קיין מבין, אונד ער האט זיך געלאנערט אין מבין אונד ער האט זי איינגע-
 נומען: 51 אונד עס איז געווענען אין מיטען פון דער שטאט א שטארקער טהורם, אונד
 אלע מענער אונד ווייבער זענען דארט אהינגעלאפען, אונד (אויף) אלע שטאט-לייט אונד
 זיין האבען זיך פערשלאסען, אונד זיין זענען ארויסגעגאנגען אויף דעם דאך פון דעם
 טהורם: 52 אונד אבימלך איז געקומען ביז צו דעם טהורם אונד ער האט דאמיט מלחמה
 געהאלטען, אונד ער האט זיך געקענט ביז צו דא טהיר פון דעם טהורם איהם צופערגרענען
 מיט פייער: 53 אונד א ווייב האט געווארפען אויף דעם קאפ פון אבימלך א שטיק פון א
 מילשטיין

והסר את גלגלתו: ויקרא מרדכי את השער וישא בלוי 54
 ויאמר לו שלח חרדך ומופתני פדאמור לי אשה הרגתה
 וחרדתי נשוי ממת: וראו אשר ישראל ברמת אבימלך 55
 חלבו איש למקמו: וישב אלהים את רעת אבימלך
 אשר עשה לאביו לחרג את שבעים אחיו: ואת כל רעת 56
 אנשי שבם השיב אלהים בראשם ושבא אליהם קללת
 יותם בדרבשל:

והקם אחרי אבימלך להושיע את ישראל תולע בדפואה 57
 בדרדו איש ששכר והוא שוב בשמיר בבר אפרים:
 וישפט את ישראל עשרים ושלש שנה תחת חקבד 58
 בשמיר: והקם אחרי יאר הגלגלי וישפט את ישראל
 עשרים ושנים שנה: והיה לו שלשים בנים רבבים על 59
 שלשים בנים ושלשים בנים להם להם יקראו: וחת
 יאיר עד היום הזה אשר בארץ הגלגל: תחת יאיר 60
 חקבד בקמון: ויספו בני ישראל לשנות הרע 61
 בשע יתה ויהי ויעבדו אתהבעלים ואתהמשחות ואחר
 אלהי ארם ואת אלהי צידן ואת אלהי מואב ואת אלהי
 בגדעון ואת אלהי פלשתים ובעכו אתהיה ואלה 62
 עבדו: וחרדף יתה בישראל ומכרם ביד פלשתים 63
 וביד בני עמון: וחרדף ויחצו אתהבני ישראל בשנה 64
 ההוא ששנה עשרה שנה אתהבליבני ישראל אשר בעבד
 הורדן בארץ האמרי אשר בגלעד: ויעבדו בגרעמון 65
 אתההורדן להחלים נבייתיה ובעבדו ובבית אפרים
 ותפר לישאל מאר: ויחזקו בני ישראל אל יתה לאמר 66
 תמאנו לך ובי עובדו אתהאלוהי ויעבדו אתהבעלים:
 ויאמר יתה אלבני ישראל הלא מצאנו ומד 67

מיל-שטיין, אונד עם האט זיין קאפ
 צערשטעמערט: 54 אזוי האט ער
 געשווינד גערופען זיין יונג וואס האט
 געטראגען זיין פלי זון אונד ער האט צו
 איהם געזאגט, ציה ארויס דיין שווערד
 אונד פייט מיך, אז מען זאל נישט זאגען
 אז א טייב האט איהם געהרגט, אזוי האט
 איהם זיין יונג געשטאכען אונד ער איז
 געשטארבען: 55 אונד ווען דיא מענער
 פון ישראל האבען געזעהען אז אבימלך
 איז געשטארבען, אזוי איז אבימלכער
 געגאנגען צו זיין ארט: 56 אונד האט
 האט צוריקגעקערט דאס שלעכטע פון
 אבימלך וואס ער האט געטהון צו זיין
 פאטער, צו הרגען זיינע ויבציו ברידער:
 57 אונד אלעס שלעכטע פון דיא לייט
 פון שבם האט האט צוריקגעקערט אויף
 זייער קעפ, אונד אזוי איז איבער וויא
 געקומען דיא קללה פון יותם וזהו פון
 הרבשל:

קאפיטעל י

1 אונד נאך אבימלך איז אויפגעשטאנען
 כדי ישראל צו העלפען, תולא דער וזהו
 פון פואה, דער וזהו פון דודה א מאן
 פון יששכר, אונד ער האט געוואוינט
 אין שמיר, אויף דעם בארג אפרים: 2
 צוואנציג יאהר, אונד איז געשטארבען, אונד איז
 3 אונד נאך איהם איז אויפגעשטאנען יאיר וזהו פון גלעד, אונד ער האט ישראל
 געמשפט צוויי אונד צוואנציג יאהר: 4 אונד ער האט געהאט דרייסיג זיין וואס
 האבען גערישען אויף דרייסיג יונגע איינעל, אונד זיין האבען געהאט דרייסיג
 שטעט, אונד מען האט זיין גערופען חות יאיר ביז צו דעם היינטיגען טאג, וואס
 זענען אין דעם לאנד גלעד: 5 אונד יאיר איז געשטארבען אונד מען האט איהם
 געטראגען אין קמון: 6 אונד דיא קינדער ישראל האבען ווידער שלעכטעס
 געטהון אין דיא אויגען פון נאט, אונד זיין האבען געדניט דיא אפגעשטער בעלים
 אונד עשתרות, אונד דיא געטער פון ארם, אונד דיא געטער פון צידון, אונד דיא גע-
 טער פון מואב, אונד דיא געטער פון דיא קינדער עמון, אונד דיא געטער פון דיא
 פלשתים, אונד זיין האבען פערלאזט יהוה אונד האבען איהם נישט געדניט: 7 אונד
 דער צארן פון נאט האט דערנרימט איבער ישראל, אונד ער האט זיין איבערגעגעב-
 גען אין דיא האנד פון דיא פלשתים אונד אין דיא האנד פון דיא קינדער עמון:
 8 אונד זיין האבען דיא קינדער ישראל געפייניגט אונד אויטערדרוקט פון
 דעמועלבינען יאהר אן, אכצען יאהר לאנג האט נאכץ ישראל געלישען וואס
 זענען געוועזען אויף יענער זייט ירדן, אין דעם לאנד פון דעם אמרי וואס איז
 אין גלעד: 9 אונד דיא קינדער פון עמון זענען אריבערגעגאנגען איבער דעם
 ירדן אויף מלחמה צו האלטען מיט יהודה אונד מיט בנימין אונד מיט דעם
 הויז פון אפרים, אונד עם איז צו ישראל געקער ענג געוועזען: 10 אונד
 דיא קינדער ישראל האבען געשריען צו נאט אזוי צו זאגען, מיר האבען
 קענען דיר געווייניגט, ווייל מיר האבען פערלאזען אונזער נאט, אונד מיר
 האבען געדניט דיא בעלים: 11 אונד נאט האט געזאגט צו דיא קינדער
 ישראל, האב איך אייך נישט מציל געוועזען פון מצרים אונד פון דעם

12 האמר מדבני עמון ומדפלושתים: וצדונים ועמלק ומעון לחצו אתכם ותצנצו אלי ואישיהם אתכם מקדם: ואתם עובתם אותי ותעבדו אליהם אתכם לכן לא יאסרם לדושיע אתכם: לכו תעזו אל-האלהים אשר בו בחרתם כים יהוה ישוע לכם בעת צרתכם: והאמר בגי-ישראל אליהוהי פתאנו עשוהאמה לו בכל השבוע בענין אך הצילנו נא היום הזה: וסרו את-אלהי הנזיר מקרבם ויעבדו אתיהוה ותקצר נפשו בעמל ישראל: ותצנצו בני עמון ויהיו בגלעד האספו בני ישראל ויהיו במצפה: והאמר היום שר גלעד איש אל-יהוה כי האיש אשר חל להלחם בבני עמון והיו לראש לכל ישיב גלעד:

יא

א ופתח גלעדי הה נגדו חל והוא בראשה ויהי חלד גלעד את-יפתח: ותלד אשתו-גלעד לו בנים ותלד בגי-ראשה ויגרשו אתיפתח והאמרו לו לאתחלת בבית אביו כי בראשה אחרת אתה: ויבחר ופתח מפני אחיו וישב בארץ סבב ותחלצו אל-יפתח אנשים רבים ויצאו עמו: והיו ממנים ויחלמו בגי-עמון עש-ישראל: והיו כאשר-יחלמו בגי-עמון עש-ישראל חלבו וקני גלעד לקחת את-יפתח מארץ סבב: והאמר ליפתח ללחם והיהוה לו ללחץ ויחלמה בבני עמון: והאמר יפתח לזקני גלעד הלא אתם שגאתם אותי ותגרשוני מבית אבי ומדיע באתם אלי עתה כאשר צר לכם: והאמר וקני גלעד אל-יפתח לכן עתה שבענו אלקי והלכתי עמנו ותלחמת בבני עמון והיהוה לנו לראש לכל ישיב גלעד: והאמר יפתח אלזקני גלעד אסמשיכם אתם אותי פערומאעלט, אוניד האבען ויז געלאנערט אין מצפה: 18 אוניד דאס פאלק האט געזאגט, דיא פירשטשען פון גלעד איינער צו דעם אנדערן, דער מאן וואס וועט אנהייבן בען מלחמה צו האלטען מיט דיא קינדער פון עמון, דער זאל זיין א הויפטמאן איבער אלע איינוואוינער פון גלעד:

קאפיטעל יא

1 אוניד יפתח אויס גלעד איז געוועזען א שטארקער העלד, אבער ער איז געוועזען א זון פון א זונה, אוניד גלעד האט געווינען דעם יפתח: 2 אוניד דאס ווייב פון גלעד האט צו איהם געווינען ויהוה, אוניד ווען דיא קינדער פון דעם ווייב זענען אויפגעוואקסען, אזוי האבען זייא יפתח פערטריבען, אוניד זייא האבען צו איהם געזאגט, דא זאלסט נישט רישינן אין דעם הויז פון אונידער פאטער, ווארין דא בייזט דער זון פון אן אנדערער פרויא: 3 אזוי איז יפתח אנשלאפען פאר זיינע ברידער, אוניד ער האט זיך געזעצט אין דעם לאנד טוב, אוניד עס האבען זיך צוזאמענגעקליבען צו יפתח ליידיגע מענשען, אוניד זענען מיט איהם ארויסגעגאנגען: 4 אוניד עס איז געוועזען נאך א צייט, אזוי האבען דיא קינדער פון עמון מלחמה געהאלטען מיט ישראל: 5 אוניד עס איז געווער זען ווען דיא קינדער פון עמון האבען מלחמה געהאלטען מיט ישראל, אזוי זענען דיא עלצטע פון גלעד אהינגעגאנגען פדי צו געמען יפתח פון דעם לאנד טוב: 6 אוניד זייא האבען געזאגט צו יפתח, קום אוניד דא זאלסט צו אונס זיין צו א האר, אוניד מיר וועלען מלחמה האלטען מיט דיא קינדער פון עמון: 7 אזוי האט יפתח געזאגט צו דיא עלצטע פון גלעד, האט איהר מיר נישט געהאט, אוניד מיר פערטריבען פון מיין פאטער'ס הויז? אוניד ווארום זענט איהר נעצט צו מיר געקומען ווען עס איז אייך ענג? 8 אוניד דיא עלצטע פון גלעד האבען געזאגט צו יפתח, דארום האבען מיר אונס נעצט אומגעקערט, אוניד ווען דא וועסט מיט אונס גיין אוניד מיר וועלען מלחמה האלטען מיט דיא קינדער פון עמון, אזוי וועסט דא זיין צו אונס אלס הויפטמאן צו אלע איינוואוינער פון גלעד: 9 אוניד יפתח האט געזאגט צו דיא עלצטע פון גלעד, ווען איהר וועט מיר צוריקברענגען מלחמה

להלחם בבני עמון ונתן יהוה אותם לפני אנלי אהרר
 לבם לראש: ויאמרו וקרגלעד אל יפתח ויהוה יתה
 שמע בפתחתי אסלא כדברך בן נעשה: וילך פתח
 עסוקי גלעד וישמו העם אותו עליות לראש ולקצין
 נדבר ופתח את־גלד־דבריו לפני יהוה במעשה:
 וישלח ופתח מלאכים אל־מלך בני־עמון לאמר מודלי
 וילך ברכאת אלי להלחם בארצי: ויאמר מלך בני
 עמון אל־מלאכי ופתח כ־ל־לחן ישראל את־ארצי בעלותי
 ממצרים מארען ועד־נעבך ועד־הנה ועתה השיבה
 אותן בשלום: ויוסף עוד ופתח וישלח מלאכים אל־
 מלך בני עמון: ויאמר לו כה אמר ופתח לא־לקח
 ישראל את־ארצי מואב ואת־ארצי בני עמון: כי בעלותם
 ממצרים וילך ישראל במדבר עד־סיסוף ויבא קהשה:
 וישלח ישראל מלאכים אל־מלך אדום לאמר אעברך
 נא בארצך ולא שמע מלך אדום וגם אל־מלך מואב
 שלח ולא אבה וישב ישראל בקשה: וילך במדבר
 וסב את־ארצי אדום ואת־ארצי מואב ויבא ממורד־שמש
 לארץ מואב ויחנן בעבר ארען ולא־באו בנבול מואב
 כי ארען נבול מואב: וישלח ישראל מלאכים אל־
 סיסון מלך־האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל
 נעברך־נא בארצך עד־מקומי: ולא־ראמין סיסון את־
 ישראל עבר בנבול ונאסף סיסון את־גלעדו ויחנן
 בקשה וילחם עמי־ישראל: ונתן יהוה אל־ישראל
 את־סיסון ואת־גלעדו בני ישראל ויבס וירש ישראל
 את כל־ארצי האמרי וישב הארץ ההיא: ויירשו את
 כל־נבול האמרי מארען ועד־נעבך ומד־המדבר ועד־
 הנקח: ועתה יהוה אלי ישראל הוריש את־האמרי
 מפני עמו ישראל ואתה תירשנו: הלא את אשר יירשך

מלחמה צו האלמען מיט דיא בני עמון
 אונד גאט וועט זיין פאר מיר איבער
 געבען, וועל איך (דען זיכער) זיין א
 הויפטמאן צו אייך? 10 אונד דיא
 עלצטע פון גלעד האבען געזאגט צו
 יפתח, גאט זאל הערען (אלס עדות)
 צווישען אונם אויב מיר וועלען נישט טהון
 אזוי וויא דוא האסט גערעט: 11 אזוי
 איז ופתח אהינגעגאנגען מיט דיא עלצטע
 פון גלעד, אונד דאס פאלק האבען איהם
 געמאכט אלס הויפטמאן אונד האר
 איבער זיין, אונד ופתח האט גערעט
 אלע זיינע ווערטר פאר גאט אין מצפה:
 12 אונד ופתח האט אהינגעשיקט שלוחים
 צו דעם קעניג פון דיא בני עמון אזוי צו
 זאגען, וואס האסט דוא צו מיר אז דוא
 ביזט קענען מיר געקומען אין מיין לאנד
 מלחמה צו האלטען? 13 אונד דער
 קעניג פון דיא בני עמון האט געזאגט
 צו דיא שלוחים פון ופתח, ווייל ישראל
 האט אונזעקגענומען מיין לאנד, ווען זיין
 זענען ארויפגעגאנגען פון מצרים, פון
 ארנון ביז צו דעם טייך יבוק אונד ביז
 צו דעם ירדן, אונד אזונד געב עס מיר
 צוריק מיט שלום: 14 אונד ופתח האט
 נאכאמאל געשיקט שלוחים צו דעם

קעניג פון דיא בני עמון: 15 אונד ער האט איהם געלאזט זאגען: אזוי זאגט ופתח,
 ישראל האט נישט אונזעקגענומען דאס לאנד פון מואב אונד דאס לאנד פון דיא בני
 עמון: 16 נייערש ווען זיין זענען ארויפגעקומען פון מצרים אזוי איז ישראל געגאנגען
 אין דער מדבר ביז צו דעם ים סוף, אונד געקומען קיין קדש: 17 אונד ישראל האט
 געשיקט שלוחים צו דעם קעניג פון אדום, אזוי צו זאגען, איך בעט דיר, לאז מיך
 איבערפאהרען אין דייין לאנד; אבער דער קעניג פון אדום האט נישט געוואלט הערען,
 אונד אויך צו דעם קעניג פון מואב האט (ישראל) געשיקט, אונד ער האט אויך נישט
 געוואלט (הערען) אזוי איז ישראל געבליבען אין קדש: 18 אונד איז געגאנגען אין
 דער מדבר אונד האבען ארוםגערינגעלט דאס לאנד אדום אונד דאס לאנד מואב,
 אונד זענען געקומען אן דער מורח־זיט פון דעם לאנד מואב אונד זיין האבען זיך
 געלאגערט אן דער אנדערע זייט פון ארנון, אבער זיין זענען נישט געקומען אין דיא
 גרענעץ פון מואב, ווארין ארנון איז דיא גרענעץ פון מואב: 19 אונד ישראל האט
 געשיקט שלוחים צו סיסון קעניג פון אמור, קעניג פון חשבון, אונד ישראל האט
 איהם געלאזט זאגען, איך בעט דיר, לאז אונם איבערפאהרען דורך דייין לאנד ביז צו
 מיין ארש: 20 אבער סיסון האט נישט געטרויט ישראל, אז ער זאל זיין לאזען
 איבערפאהרען דורך זיינע גרענעץ, נייערש האט פערזאמעלט זיין גאנצעם
 פאלק, אונד האט געלאגערט אין יהצה אונד האט מלחמה געוואלטען מיט ישראל:
 21 אונד יהוה דער גאט פון ישראל האט געגעבען סיסון אונד זיין גאנצעם פאלק אין
 דיא האנד פון ישראל, אונד זיין האבען זיין געשלאגען, אונד ישראל האט גענירשט
 דאס גאנצע לאנד פון דעם אמורי וואס האבען געוואוינט דאס דאזיגע לאנד: 22 אונד
 זיין האבען גענירשט דיא גאנצע גרענעץ פון דעם אמור, פון ארנון ביז צו
 דעם יבוק, אונד פון דער מדבר ביז צו דעם ירדן: 23 אונד אזוי האט יעצט
 יהוה דער גאט פון ישראל פערטריבען דעם אמור פון פאר זיין פאלק
 ישראל אונד ווילסט דוא עס נישט? 24 ווילסט דוא נישט דאס נישט? וואס

במשל אלדד אותו חירש ואת בלעזר חירש ויהי
 כה אלדד מפניו אותו נירש: ועתה הטוב טוב אתה
 מבקש בקצופו מלך מואב הרב רב עמל-שאל את
 26 נלחם נלחם גם: בשבת ישראל בחשבון ובכנותיה
 ובקצופו ובכנותיה ובכל-הקצופים אשר עליה ארנו
 27 שלש מאות שנה ומדוע לא-העלמם בעת ההוא: ואנכי
 לא-השמתי לך ואתה עשה אתי רעה להלחם בני ישראל
 28 ויהי השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמון: ולא
 שמו מלך בני עמון אל-דבר יפתח אשר שלח אליו:
 29 ויהי עליפתח רוח יהוה בעזר את-הגלעד ואח
 מנשה בעזר את-מנשה גלעד וממנשה גלעד עזר בני
 ל עמון: ויהי ופתח נדר ליהוה ואמר אס-נתן נתן את
 31 בני עמון ביד: ויהי הוצא אשר נא מלתי ביתי
 לקראתי בשווי בשלום מבני עמון ויהי ליהוה
 32 ותעליתיו עולה: ובעזר ופתח אל-בני עמון להלחם
 33 כס ותגם ויהי ביד: וכס משרעו ועד-בואו מית
 עשרים עיר ויהי אכל כרמם מקה גזלה מאר חבנו
 34 בני עמון מפני בני ישראל: וכל ופתח המנשה
 אל-ביתו ויהי בתי יצא לקראתו בתפס ובמחלות
 35 ויהי ויהי חזקה אכלו משן בן ארבת: ויהי בראתו
 אותה וקרב את-בניו ואמר אתה בתי הקרב הברעתי
 ואת היתא בקבר ואני פציתי פי אליה ולא אכל
 36 לשוב: ותאמר אלי אבי פציתו את-ידך ואל-ה
 עשה לי כאשר נא משה אחי אשר עשה לך ויהי
 37 נקמות מאיבך מבני עמון: ותאמר אל-אבתי וצוה
 לי הקרב הנה הרפה ממני שנים חדשים ואלכה וירדתי
 38 על-הקרים ואבכה על-בתולי אנכי ורעותי: ואמר לבי
 אונד מנשה, אונד איז איבערגעפאהרען מצפה גלעד, אונד פון מצפה גלעד איז ער
 איבערגעפאהרען צו דיא קינדער עמון: 30 אונד ופתח האט א נדר געטהון צו האט,
 אונד ער האט געזאגט, ווען דאס וועסט געווען געבען דיא קינדער עמון אין מיניע
 האנד אריין: 31 אונד עס זאל זיין וואס וועט ארויסגיין פון דיא קינדער עמון דאס זאל זיין
 צו האט, אונד איך וועל איהם מקריב זיין א קרבן עולה: 32 אונד ופתח איז
 אריבערגעגאנגען צו דיא קינדער עמון כדי מיט זיין מלחמה צו האלטען, אונד האט
 האט זיין געגעבען אין זיינע הענד אריין: 33 אונד ער האט זיין געשלאגען פון
 ערוער אן בוי מען קומט קיין מנית, צוואנציג שטעט, אונד בוי צו דעם פלאץ פון
 דיא ווייניגערשטען, א זעהר גרויסען שלאק, אונד אזוי זענען דיא בני עמון אינגערשטעניג
 געמאכט געווארען בעפאר דיא קינדער ישראל: 34 אונד ווען ופתח איז געקומען
 פון מצפה צו זיין הויז, זעה, אזוי איז זיינע שאכטער ארויסגעגאנגען איהם געטקעגען
 מיט פויקען אונד שאנקן, אונד זיא איז גאר געוועזען זיינע איינציגע, הייז איהר האט
 ער נישט געהאט קיין ווען אדער שאכטער: 35 אונד עס איז געוועזען ווען ער האט
 זיא דערזעהען אזוי האט ער צוריסען זיינע קליידער, אונד ער האט געזאגט, אוי,
 מיניע שאכטער! דאס האסט מיך זעהר אנדער געבייגט, אונד דאס האסט מיך
 געטרייבט, ווארין איך האב אויסגעמאכט מיין מויל צו האט אונד איך קען עס נישט
 צוריק נעמען: 36 אונד זיא האט צו איהם געזאגט, מיין פאטער, ווען דאס האסט
 אויסגעמאכט דיין מויל צו ויהוה אזוי מהוא צו מיר וואס איז ארויסגעגאנגען פון דיין
 מויל, דערנחיל האט צו דיר דאס געטהון אונד האט געהאט נקמות אן
 זיינע פיינד, דיא בני עמון: 37 אונד זיא האט געזאגט צו איהר פאטער, לאז
 דיא דאזיקע זאך צו מיר געטהון ווערען, לאז אפ פון מיר צווייא חדשים אונד
 איך וועל אהינגיין אונד ארויסנדרען אויף דיא בערג אונד וועל וויינען אויף
 מיניע ויגענד, איך אונד מיניע פריינדע: 38 אונד ער האט געזאגט גיין,

אונד מנשה, אונד איז איבערגעפאהרען מצפה גלעד, אונד פון מצפה גלעד איז ער
 איבערגעפאהרען צו דיא קינדער עמון: 30 אונד ופתח האט א נדר געטהון צו האט,
 אונד ער האט געזאגט, ווען דאס וועסט געווען געבען דיא קינדער עמון אין מיניע
 האנד אריין: 31 אונד עס זאל זיין וואס וועט ארויסגיין פון דיא קינדער עמון דאס זאל זיין
 צו האט, אונד איך וועל איהם מקריב זיין א קרבן עולה: 32 אונד ופתח איז
 אריבערגעגאנגען צו דיא קינדער עמון כדי מיט זיין מלחמה צו האלטען, אונד האט
 האט זיין געגעבען אין זיינע הענד אריין: 33 אונד ער האט זיין געשלאגען פון
 ערוער אן בוי מען קומט קיין מנית, צוואנציג שטעט, אונד בוי צו דעם פלאץ פון
 דיא ווייניגערשטען, א זעהר גרויסען שלאק, אונד אזוי זענען דיא בני עמון אינגערשטעניג
 געמאכט געווארען בעפאר דיא קינדער ישראל: 34 אונד ווען ופתח איז געקומען
 פון מצפה צו זיין הויז, זעה, אזוי איז זיינע שאכטער ארויסגעגאנגען איהם געטקעגען
 מיט פויקען אונד שאנקן, אונד זיא איז גאר געוועזען זיינע איינציגע, הייז איהר האט
 ער נישט געהאט קיין ווען אדער שאכטער: 35 אונד עס איז געוועזען ווען ער האט
 זיא דערזעהען אזוי האט ער צוריסען זיינע קליידער, אונד ער האט געזאגט, אוי,
 מיניע שאכטער! דאס האסט מיך זעהר אנדער געבייגט, אונד דאס האסט מיך
 געטרייבט, ווארין איך האב אויסגעמאכט מיין מויל צו האט אונד איך קען עס נישט
 צוריק נעמען: 36 אונד זיא האט צו איהם געזאגט, מיין פאטער, ווען דאס האסט
 אויסגעמאכט דיין מויל צו ויהוה אזוי מהוא צו מיר וואס איז ארויסגעגאנגען פון דיין
 מויל, דערנחיל האט צו דיר דאס געטהון אונד האט געהאט נקמות אן
 זיינע פיינד, דיא בני עמון: 37 אונד זיא האט געזאגט צו איהר פאטער, לאז
 דיא דאזיקע זאך צו מיר געטהון ווערען, לאז אפ פון מיר צווייא חדשים אונד
 איך וועל אהינגיין אונד ארויסנדרען אויף דיא בערג אונד וועל וויינען אויף
 מיניע ויגענד, איך אונד מיניע פריינדע: 38 אונד ער האט געזאגט גיין,

וישלח אותה שני חדשים ופלד היא ובעלתה תבקר
 על-בתולה על-הדרים: ויהי מקץ שנים חדשים³⁹
 ותשב אל-אביה ועש לה את-הדר אשר נדר והיא
 לא-דעה אש ותהי-חל בשׂראל: מימים וימיה⁴⁰
 חללה בנות ישראל לתלם לבת-פחת-הגלעד ארבעת
 ימים בשנה:

יב ויצעק אש אפרים ויבקר צפניה ואמרו לפתח מדרו¹
 עברת! להלחם בבני-עמון וללו לא קראת ללכת עמך
 ביהו נשרת שלד באש: ואמרו ופתח אלהם איש ריב²
 הייתי אני ועמי ובני-עמון מאד ואועק אתכם ולא-הושעתם
 אותי מדם: ואראה בראיית מושיע ואשלימה נפשי³
 בכפי ואעברה אל-בני עמון ונתנם ידה ביד ואלמרו
 עליהם אל היום הזה להלחם כי: ויקבר ופתח אתי⁴
 בראשי גלעד וילחם את-אפרים וכל אנשי גלעד את
 אפרים כי אמרו פליט אפרים אתם גלעד בתוך אפרים
 בתוך מנשה: וילמד גלעד את-מעברות הירדן לאפרים⁵
 ויהו כי ואמרו פליט אפרים אעברה ואמרו לו אנשר
 גלעד האפדתי אתה ואמר לא: ואמרו לו אמרנא⁶
 שבלת ואמר שבלת ולא יכו לדבר בן ואחיו אותו
 וישחטוהו אל-מעברות הירדן וכל בעת היום מאפרים
 ארבעים ושנים אלף: ושפט ופתח את-ישראל שש⁷
 שנים וקמת ופתח הגלעד ויקבר בערי גלעד:
 ושפט את-ישראל אבנן מבית לחם: וידילו⁸
 שלשים בנים ושלשים בנות שלח החצר ושלשים
 בנות הביא לבניו מן-החצר ושפט את-ישראל שבע⁹
 שנים: וקמת אבנן ויקבר בבית לחם: ושפט את-ישראל¹⁰

האט צו זיין געזאגט, איך אונד מיין פאלק זענען גענועזען זעהר אין דעם קריג מיט
 דיא בני עמון, אונד איך האב צו אייך געשריען אבער איהר האט מיר ניש געהאלפען
 פון זייער הענד: 3 אונד ווען איך האב געזעהען אז איהר האט מיר ניש געהאלפען,
 אזוי האב איך מיין לעבען אין מיינע האנד געטהון, אונד איך בין אריבערגעגאנגען
 צו דיא בני עמון, אונד האט זיין געגעבען אין מיינע האנד; פארנואס זענט איהר
 צו מיר ארויסגעקומען דעם היינטיגען טאג מיט מיר מלחמה צו האלטען? 4 אונד
 ופתח האט איינגעזאמעלט אלע לייטע פון גלעד אונד ער האט מלחמה געהאלטען
 מיט אפרים, אונד דיא מענער פון גלעד האבען געשלאגען אפרים, ווייל זיין האבען
 געזאגט, איהר פון גלעד זענט נאר אנטרונגענע פון אפרים, צווישען אפרים אונד
 צווישען מנשה: 5 אונד דיא לייט פון גלעד האבען איינגענומען דיא איבער-
 פארטרעטן פון דעם ירדן וואס האבען געהערט צו אפרים, אונד עס איז גענועזען
 אז ווען איין אנטרונגענער פון אפרים האט געזאגט, לאז מיך אריבערגיין; אזוי
 האבען דיא לייט פון גלעד צו איהם געזאגט, ביזט דוא פון אפרים? ווען ער
 האט געזאגט, גיין: 6 אזוי האבען זיין צו איהם געזאגט, ואג דאך (דאס
 ווארט) שבוּלַת, אונד ער האט געזאגט, שבוּלַת, ווייל ער האט עס ניש געקענט
 אזוי רעכט זאגען, אזוי האבען זיין איהם אנגענומען אונד איהם געשאכטען
 בייא דיא איבערפארטרעט פון דעם ירדן; אונד עס זענען אין דער דאזיגער צייט
 געפאלען פון אפרים צווייא אונד פירציג טויזענד מאן: 7 אונד ופתח האט
 ישראל געמשפט זעקס יאהר, אונד ופתח דער גלעדי איז געשטארבען, אונד
 מען האט איהם געגראבען אין א שטאט פון גלעד: 8 אונד נאך איהם האט
 אבנן, אויס בית לחם, ישראל געמשפט: 9 אונד ער האט געהאט דרייסיג
 ויה, אונד דרייסיג טעכטער, דיא האט ער ארויסגעשיקט, אונד ער האט
 אריינגעברענגט דרייסיג טעכטער פאר זיינע זיין פון דרייטען; אונד ער
 האט ישראל געמשפט זיבען יאהר: 10 אונד אבנן איז געשטארבען אונד
 מען האט איהם געגראבען אין בית לחם: 11 אונד נאך איהם האט

קאפיטעל יב

1 אונד דיא מענער פון אפרים האבען
 זיך פערזאמעלט אונד זענען אריבער-
 געגאנגען צו צפון-זייט, אונד זיין האבען
 געזאגט צו ופתח, פארנואס ביזט דוא
 אריבערגעגאנגען מלחמה צו האלטען
 מיט דיא בני עמון אונד דוא האסט אונס
 ניש גערופען מיט דיר מיט צו גיין;
 (דארום) וועלען מיר פערברענען זיין
 הויז מיט דיר אים פייער: 2 אונד ופתח

אילון, פון שבט זבולון, ישראל נעמשפט.
אונד ער האט ישראל נעמשפט צעהן
יאהר: 12 אונד אילון זבולוני איז
געשטארבען, אונד מען האט איהם
בעגראבען אין אילון אין דעם לאנד פון
זבולון: 13 אונד נאך איהם האט עבדון,
זיין פון הלל אים פרעטון, ישראל
נעמשפט: 14 אונד ער האט געהאט
פירצוג זיין אונד דרייסיג אייניקלעך,
זיין האבען גערישען אויף זיבעציג יונגע
איינעל, אונד ער האט ישראל נעמשפט
אכט יאהר: 15 אונד עבדון זיין פון
הלל אים פרעטון איז געשטארבען,
אונד מען האט איהם בעגראבען אין
פרעטון אין דעם לאנד פון אפרים, אויף
דעם בארג פון עמלק:

קאפיטעל יג

1 אונד דיא קינדער ישראל האבען
נאכאמאל שלעכטעס געטון אין דיא
אויגען פון גאט, אונד גאט האט זיין
אייגענעגעבען אין דיא האנד פון דיא
פלשתים פירצוג יאהר: 2 אונד עס איז
געוועזען א מאן פון צרעה, פון דער
משפחה פון דן, אונד ער האט געהייסען מנוח.
אונד זיין טויב איז געוועזען איינע
עקרה, אונד זיא האט גיט געוואונען: 3
אונד דער מלאך פון גאט האט זיך
געווינען צו דעם טויב, אונד ער האט צו
איהר געזאגט, זעה, דוא ביזט דאך איינע
עקרה, אונד דוא האסט גיט געוואונען, אבער
דוא וועסט טראגענדיג ווערען אונד
וועסט געווינען א זיין: 4 אבער אצונד היט
דיך נון, אז דוא זאלסט גיט טרינקען
קיין טיין אונד קיין שטארק געטרענק, אונד
דוא זאלסט אויך גיט עסען קיין שום
אומריינעס: 5 ווארין זעה דוא ביזט
טראגענדיג, אונד דוא וועסט געווינען א
זיין, עס זאל קיין גאלגעסער גיט אויף זיין
קאפ קומען, ווייל דער יונג וועט זיין איין
אפגעווינדערטער (נייר) צו גאט פון זיין
מוטערס בוץ; אונד ער וועט אנהייבען
צו העלפען ישראל אים דער האנד פון דיא
פלשתים: 6 אזוי איז דאס טויב געקומען
אונד זיא האט געזאגט צו איהר מאן אזוי צו
זאגען, א מאן פון גאט איז צו מיר געקומען,
אונד זיין אנזעהען איז געוועזען וויא דאס
אנזעהען פון א מלאך פון גאט, זעהר פארקייט,
אונד איך האב איהם גיט געפרעגט פון וואנען
ער איז, אונד ער האט מיר געזאגט, זעה, דוא
וועסט טראגענדיג ווערען, אונד וועסט
געווינען א זיין, אונד אצונד, טרינק גיט קיין
טיין אונד קיין שטארקעס געטרענק, אונד
דוא זאלסט אויך גיט עסען קיין שום
אומריינעס, ווארין דער יונג וועט זיין א
נייר צו גאט פון זיין מוטערס בוץ אן ביז
צו דעם טאג פון זיין טויט: 8 אונד מנוח
האט געבעטען צו גאט אונד ער האט
געזאגט, איך געט דיך, א מיין האר, לאז דאך
דער מאן פון גאט וועמען דוא האסט
געשיקט נאכאמאל צו אונס קומען, אז ער
זאל אונס לעהרען וואס מיר זאלען טהון
צו דעם יונג וואס וועט געבוירען ווערען: 9
אונד גאט האט געהערט צו דעם קול פון
מנוח, אונד דער מלאך פון גאט איז נאכאמאל
געקומען צו דעם טויב, ווען זיא איז געוועזען
אויף דעם פעלה אבער מנוח איהר מאן איז
גיט מיט איהר געוועזען: 10 אזוי האט זיך
דיא פרויא געאיילט, אונד זיא איז געלאפען
אונד האט עס אנגעזאגט צו איהר מאן, אונד
זיא האט צו איהם געזאגט, זעה

נראה אל האיש אשר בא ביום אלו: פקם מלך משה
 אחרי אשתו ובה אל האיש ואמר לו האמה האיש
 אשר דברת אל האשה ואמר אני: ואמר משה עתה
 ובא דברך מה דברך משפט דבר ומה דבר: ואמר
 מלאך יהוה אלימלך מכל אשר אמרת אל האשה
 השמר: מכל אשר צוה משה לך לא תאכל בן ושב
 אל השבת וכל שמעיה אל האכל כל אשר צוית
 השמר: ואמר משה אל מלאך יהוה נעדרה ארץ
 ונעשה לפניך גדי עזים: ואמר מלאך יהוה אל משה
 אסתפגרי לאראכל בלחמך ואסתפגה עלך לחם
 תשלה בי לא ידע מנה כרמלך יהוה הוא: ואמר
 משה אל מלאך יהוה מי שמך כיבא דברך וכפרך:
 ואמר לו מלאך יהוה למה זה תשאל לשמי ודא פלא:
 ופק משה אחריה העזים ואחריהם ושל על הצור
 ליהוה ומפלא לעשות ומעט ואשתו ראם ויהי בעלות כ
 הלה מכל המזבח השממה ושל מלאך יהוה בלה
 המזבח ומעט ואשתו ראם מפלו על פניהם ארצה:
 ולא יסף עוד מלאך יהוה לבראיה אל משה ואליהם:
 אז ידע משה כרמלך יהוה הוא: ואמר משה אל
 אשתו מרת נבית כי אלהים ראם: ואמר לו אשתו
 לו הפך יהוה להמיתו לא לקח מיתו עלה ומתה:
 ולא נראנו אחריהם וכלת לא השמיעו בואת: ותלך
 האשה בן ותקרא את שמו שמשון ותלך הצער בהרבה
 ויהי: ותלך רחל יהוה לפעמי במהרה בן ארץ בה
 ובין אשתאלי:

יד
 ובר שמשון תמנה ברא אשה בתמנה מבנות א

דער מאן וואס איז דעם אנדערן טאג צו
 מיר בעקומען האט זיך צו מיר ווידער
 בעהווען: 11 אזוי איז מנחם אויפגע-
 שטאנען אונד איז זיין ווייב נאכגעגאנגען.
 אונד איז בעקומען צו דעם מאן, אונד
 ער האט צו איהם געזאגט, ביזט דוא
 דער מאן וואס דוא האסט גערעט צו
 דעם ווייב? אונד ער האט געזאגט, איך
 בין עס: 12 אזוי האט מנחם געזאגט,
 לאז דאך יעצט דיין ווארט אנקומען,
 וואס זאל זיין דאס משפט פון דעם יונג?
 אונד וואס זאל מען צו איהם מהונ?
 13 אונד דער מלאך פון יהוה האט געזאגט
 צו מנחם, פון אלעם וואס איך האב גע-
 זאגט צו דעם ווייב זאל זיא זיך הימען:
 14 פון אלעם וואס גייט ארויס פון דעה
 ווייניגשאק זאל זיא נישט עסען, אונד קיין
 נישט טרינקען, אונד קיין שום אויפרייגעס
 זאל זיא נישט עסען, אלעם וואס איך האב
 איהר געבאטען זאל זיא הימען: 15 אונד
 מנחם האט געזאגט צו דעם מלאך פון
 יהוה, מיר וועלען דיך נון אויפהאלטען,
 אונד פאר דיר צו בערייטען א קליין
 ציגעלע: 16 אונד דער מלאך פון יהוה

האט געזאגט צו מנחם, האמטשע דוא וועסט מיך אויפהאלטען אזוי וועל איך דאך פון דיין
 ברויט נישט עסען, אונד ווען דוא ווילסט מאכען א בראנד-אפסער אזוי זאלסט דוא עס
 מקריב זיין צו גאט, ווארין מנחם האט נישט געוואוסט אז ער איז א מלאך פון יהוה:
 17 אונד מנחם האט געזאגט צו דעם מלאך פון יהוה, וואס איז דיין נאמען, אז ווען דיין
 ווארט וועט מקום ווערען מיר זאלען דיך עהרען: 18 אונד דער מלאך פון יהוה
 האט צו איהם געזאגט, פארנואס פרעגסט דוא נאך מיין נאמען, עס איז דאך פערהוי-
 לען (פלאי)? 19 אבער מנחם האט גענומען דאס ציגעלע אונד דאס קרבן מנחם אונד
 ער האט עס אויפגעבראכט אויף דעם פעלדען-שטיין צו יהוה, אונד דער מלאך האט
 געטהון וואונדערליך, אונד מנחם אונד זיין ווייב האבען עס צוגעזעהען: 20 אונד עס
 איז געוועזען אז ווען דא פלאם איז אויפגעגאנגען פון דעם מזבח צו דעם הימעל,
 אזוי איז דער מלאך פון יהוה ארויפגעגאנגען אין דער פלאם פון דעם מזבח, אונד
 ווען מנחם אונד זיין ווייב האבען עס געזעהען, אזוי זענען זייא געפאלען אויף זייער
 פנים צו דער ערד: 21 אונד דער מלאך פון יהוה האט זיך נישט מעהר בעהווען צו
 מנחם אונד צו זיין ווייב, דענקטמאל האט מנחם געוואוסט אז ער איז דער מלאך פון
 יהוה: 22 אונד מנחם האט געזאגט צו זיין ווייב, מיר וועלען בענוים שטארבען,
 ווארין מיר האבען געזעהען גאט: 23 אבער זיין ווייב האט צו איהם געזאגט,
 ווען גאט העט אונס געוואלט שטייען אזוי וואלט ער נישט אנגענומען פון אונד
 ווערע האנד א בראנד-אפסער אונד א שפייז-אפסער, אונד ער וואלט אונס נישט
 געוויזען אלע דיא דאזיגע זאכען, אונד אין דער (היינטיגער) צייט האט ער אונס נישט
 אנאלכעס געמאכט הערען: 24 אונד דאס ווייב האט געוואונען א זוהן, אונד זיא
 האט גערופען זיין נאמען שמשון, אונד דער יונג איז אויפגעוואקסען, אונד גאט האט
 איהם געבענשט: 25 אונד דער גייסט פון גאט האט איהם צו צייטען אנגעהויבען צו
 געוועזען אין דער מחנה פון דן, צווישען צרעה אונד אשחאול:

קאפיטעל יד

1 אונד שמשון איז ארויפגעגאנגען קיין תמנה, אונד ער האט געזעהען א פרויא אין תמנה,

2 פלשתים: ויעל חדר לביתו ויאמר אשה ראתי
בהמקדח מבנות פלשתים ועתה קחראתה לי לאשה:
3 ואמר לו אביו ואמו האין בנות אחר וקבלעמי אשה
כראתה הולך לקחת אשה מפלשתים הערלים ואמר
שמעון אל אביו אותה קחלי כידוני וישנה בעיני:
4 ואביו ואמו לא ידעו כי מידה היא כרתאנה והארמכוש
מפלשתים ובעת ההוא פלשתים משלים כישוראל:
5 ויגד שמעון ואביו ואמו המקדח ויבאו מדרבמי המקדח
6 והנה כבוד אריות שאג לקראתו: ותצלח עליו רת
היה וישטחו בשטח הגר ומאמה אין בידו ולא הגדל
7 לאביו ולאמו את אשר עשה: ויגד וידבר לאשר
8 ותשור בעיני שמעון: ותשם עינים לקחתה וסר לראות
את מפלת האררה והנה עתה דברים בנות האררה
9 הדבש: ויחידו אלכפז חלד חלד ואכל חלד אל
אביו ולאמו וימן להם ויאכלו ולא ידעו להם כי
מנית האררה דהה הדבש: ויגד אביו אל אשה
11 ויש שם שמעון משתה כי כן יעשו הבחורים: ויהי
12 כראיתם אותו ויחידו שלשים מרים והיו אתו: ויאמר
להם שמעון אחיהם הנה לכם חתה אסורת הנדו
אותה לי שבעת ימי המשתה ומצאתם ונתתי לכם
13 שלשים סדנים ושלשים חלפת בגדים: ואסורת חובלה
להגיד לי ונתתם אתם לי שלשים סדנים ושלשים
חליפות בגדים ויאמר לו חתה חתך וישמעה:
14 ויאמר להם מהאכל נא מאכל ומשן נא חסוק ולא
יבולו להגיד חתה שלשת ימים: והיו ימים השביעי
15 ויאמרו לאשת שמעון פתי את אשר נהגת אתי
החידה שנשרף אותך ואתיבית אבך כאש הלישט
16 כראיתם לט הלא: ותבך אשת שמעון עליו ותאמר

פון דיא מעכטער פון דיא פלשתים: 2 אונד
ער איז ארויפגעגאנגען אונד האט עס גע-
זאגט צו זיין פאטער אונד צו זיינע מוטער,
אונד ער האט געזאגט, איך האב געזעהען א
פרויה אין תמנת פון דיא מעכטער פון דיא
פלשתים, אונד אצונד נעמט זיא מיר פאר
א נויב: 3 אזוי האבען זיין פאטער אונד
זיינע מוטער צו איהם געזאגט, איך דען נישט
פער האנגען א נויב אונטער דיא מעכטער
פון זיינע ברודער אדער אונטער מיין נאך-
צעם פאלק אז דוא זאלסט גיין אונד דיר
נעמען א נויב פון דיא פלשתים וואס זענען
ערליס? אבער שמעון האט געזאגט צו זיין
פאטער, נעם מיר דיא דאזיגע, ווארין זיא
געפעלט מיר וואויל: 4 אבער זיין פאטער
אונד זיינע מוטער האבען נישט געוואוסט אז
דאס איז פון נאט, נוייל ער האט געזוכט אן
אורזאך קעגען דיא פלשתים, ווארין אין
דער דאזיגער צייט האבען דיא פלשתים
גענועלטיגט איבער ישראל: 5 אונד שמעון
אונד זיין פאטער אונד זיינע מוטער זענען
ארויפגעגאנגען קיין תמנת, אונד זייא זענען
אנגעקומען ביז צו דיא נוינגערטען פון
תמנת, אונד זעה, א יונגער לייב האט גע-
שריען ווען ער האט איהם געזעענעט:
6 אונד דער רוח פון יהוה איז מעכטיגליך
אויף איהם געקומען אונד ער האט איהם

צוריסען וויא מען צורייסט א ציגעלע, אונד עס איז קיין שום זאך נישט גענוענען
אין זיינע האנד, אונד ער האט נישט געזאגט צו זיין פאטער אונד צו זיינע מוטער וואס
ער האט געטהון: 7 אונד ער איז ארויפגעגאנגען אונד האט גערעט צו דעם נויב,
אונד זיא איז וואוילגעפאלען אין דיא אויגען פון שמעון: 8 אונד נאך א צייט האט
ער זיך אומגעקערט פרי זיא צו נעמען, אונד ער האט זיך אפגעקערט פרי צו זעהען
דיא משלה פון דעם לייב, אונד זעה, דא איז גענוענען א פערזאמלונג פון בייען אונד
האג: אין דעם גוף פון דעם לייב: 9 אונד ער האט דאפון גענומען מיט זיינע הענד,
אונד גייענדיג האט ער עס גענעסען, אונד ער איז געגאנגען צו זיין פאטער אונד צו
זיינע מוטער אונד ער האט אויף צו זייא גענעזען, אונד זייא האבען עס גענעסען,
אבער ער האט צו זייא נישט געזאגט אז ער האט ארויסגענומען דען האג פון דעם גוף
פון דעם לייב: 10 אזוי איז זיין פאטער ארויפגעגאנגען צו דעם נויב, אונד שמעון
האט דארט געמאכט א סעודה, ווארין אזוי פלענען דיא בחורים טהון: 11 אונד עס
איז גענוענען ווען זייא האבען איהם דערזעהען, האבען זייא גענומען דרייסיג פריינד
אונד זייא זענען מיט איהם גענוענען: 12 אונד שמעון האט צו זייא געזאגט, איך וועל
אייך געבען א רעטועל, אונד ווען אייך וועט עס מיר קענען זאגען אין דיא זיבען
טעג פון דער סעודה אונד אייך וועט עס אויסגעפינען, אזוי וועל איך צו אייך געבען
דרייסיג ליליעכער, אונד דרייסיג וועקסעל קליידער: 13 אבער ווען אייך וועט עס
מיר נישט קענען זאגען, אזוי זאלט אייך מיר געבען דרייסיג ליליכער אונד דרייסיג וועק-
סעל קליידער; אונד זייא האבען געזאגט, זאג דיין רעטועל אז מיר זאלען עס הערען:
14 אונד ער האט צו זייא געזאגט, פון דעם עסער איז ארויסגעגאנגען עסען, אונד פון דעם
שטארקען איז ארויסגעגאנגען זיסקייט. אונד זייא האבען נישט געקענט זאגען דאס רעטועל
אין דרייא טעג: 15 אונד עס איז גענוענען אין דעם זיבעטען טאג, האבען זייא געזאגט צו
שמעון'ס נויב, איבערדער דיין מאן אז ער זאל אונס אויסזאגען דאס רעטועל, אז מיר
זאלען נישט פערברענען דיר אונד דיין פאטער'ס הויז מיט פייער; איז עס נישט צו פערזארגע-
מען האט אייך אונס דא אהער גערופען? 16 אונד שמעון'ס נויב האט פאר איהם געזיגט

אונד געזאגט, דוא האסט מיך פיינד, אונד
האסט מיך נישט ליב, דוא האסט געגעבען א
רעמוועל צו דיא קינדער פון מיין פאלק
אבער דוא האסט עס נישט צו מיר געזאגט,
אונד ער האט צו איהר געזאגט, זעה, איך
האב עס נישט אפאל געזאגט צו מיין
פאטער אונד צו מייע מוטער, אונד זאל
איך עס צו דיר זאגן? 17 אונד זיא
האט פאר איהם געוויינט דיא זיבען טעג,
וואס זענען צו זייא געוועזען דיא סעודה
אונד עס איז געוועזען אין דעם זיבענטען
טאג האט ער עס צו איהר געזאגט, ווייל
זיא האט איהם געקוועלט, אונד זיא האט
עס געזאגט צו דיא קינדער פון איהר
פאלק: 18 אונד דיא שטאט לייט האבען
צו איהם געזאגט אין דעם זיבענטען טאג,
איידער דיא זון איז אונטערגעגאנגען, וואס
איז זיכער וויא האנגט? אונד וואס איז
שטארקער וויא א לייב? אונד ער האט צו
זייא געזאגט, ווען איהר הענט נישט געאקערט
מיט מיין קאלב אזוי הענט איהר נישט אויס
געפונען מיין רעמוועל: 19 אונד דער נייסט
פון ווילא איז געשטיגליך אויף איהם גע-
קומען, אונד ער איז ארויפגעגאנגען קיין
אשקלון אונד ער האט פון זייא געשלאגן
דרייסיג מאן, אונד ער האט פון זייא

אונטערגענומען זייער קליידער, אונד ער האט
וואס האבען איהם געזאגט דאס רעמוועל: אבער זיין צאון האט זיך דערגרימט, אונד ער
איז ארויפגעגאנגען צו זיין פאטער'ס הויז: 20 אונד שמשונים ווייב איז (געגעבען) גע-
ווארען צו זיין געוועלען וועמען ער האט געהאלטען אלס זיין פריינד:

קאפיטעל טו

1 אונד עס איז געוועזען נאך א צייט, אין דיא צייט וואס מען שנייט דעם ווייך, אזוי האט
שמשון געזוכט זיין ווייב מיט א ציגעלע, אונד ער האט געזאגט, איך וויל אריינגיין צו מיין
ווייב אין איהרע שטוב, אבער איהר פאטער האט איהם נישט געלאזט אריינגיין: 2 אונד איהר
פאטער האט געזאגט, איך האב געמיינט אז דוא האסט זיא באניץ פיינד געהאט, אזוי האב
איך זיא געגעבען צו דיין געוועלען. איז נישט איהרע יונגע שוועסטער בעסער פון איהר?
לאז זיא דאך דיין זיין אנשטאט איהר: 3 אונד שמשון האט צו זייא געזאגט, איך וועל דאס
דאזיגע מאל ריין זיין פון דיא פלשמים האמטשע איך וועל מיט זייא שלעכטעם טהון: 4 אונד
שמשון איז געגאנגען אונד האט געהאפט דרייא הונדערט פוקסען, אונד ער האט גענומען
פייער ברענדער אונד ער האט געקעקרט אין וויידעל צו דעם אנדערן אונד ער האט אריין
געטהון א פייער בראנד אין דער מיטען פון צווייא וויידעל: 5 אונד ווען ער האט אנגעצונדען
א פייער אין דיא ברענדער אזוי האט ער זייא אונטערגעשיקט אין דיא שטייגענדיגע תבואה
פון דיא פלשמים, אונד ער האט פערברענט פון דיא שויערס ביז צו דיא שטייגענדיגע
תבואה, אונד ביז צו דיא וויינבערשען אונד איילבערשען: 6 אונד דיא פלשמים האבען גע-
זאגט, ווער האט דאס געטהון? אונד זייא האבען געזאגט, שמשון, דער איידעם פון דעם
תמני, ווייל ער האט אונטערגענומען זיין ווייב אונד ער האט זיא געגעבען צו זיין געוועלען;
אזויערען דיא פלשמים ארויפגעגאנגען אונד זייא האבען זיא פערברענט אונד איהר פאטער
מיט פייער: 7 אזוי האט שמשון צו זייא געזאגט, ווייל איהר האט דאס דאזיגע געטהון אזוי
ווייל איך מיך אן אייך נוקם זיין, אונד דערנאך וועל איך אויפהערען: 8 אונד ער האט זייא
געשלאגען, הענד אונד פיס מיט א גרויסען שלאק; אונד ער איז ארויפגעגאנגען אונד האט
געוואוינט אין דער שפאלטונג פון דעם פעלז גישם: 9 אונד דיא פלשמים זענען ארויפגע-
גאנגען אונד האבען זיך געלאקערט קעגען ווידה, אונד זייא האבען זיך פערשפרייט אין לחי:
10 אונד דיא מענער פון ווידה האבען געזאגט, פאר וואס זענט איהר צו אונס ארויפגעקומען?

ואמר לאמר אחשמשון עליו לעשות לו פאשר
 11 עשה לנו: ויהי שלשה אלפים איש מידוה אלסעיה
 סלע עקם ואמר לשמשון הלא ודעת כדמשלים בנה
 פלשתים ומה זאת עשית לנו ואמר להם כאשר עשו
 12 לי כן עשית להם: ואמר לו לאסרך ודבר לחתך
 ביד פלשתים ואמר להם שמשון השבע לי פדהפנע
 13 כי אתם: ואמר לו לאמר לא כדאסר נאסרך ויתנד
 בידם המה לא נמיתך ואסרדו בשלש עבתיים חדשים
 14 ללחודי מדהסלע: והאבא עדלדו ופלשתים דרשו
 לקראתו ותצלח עליו דוד ויהי ותחלטה העבתיים אשר
 עליו ויעשו כפשתים אשר קשרו באש ומש אסרו
 15 משל דוד: ומצא לחתמו מדה ושלח דוד מקורה
 16 בידה אלף איש: ואמר שמשון בלתי החמוד המוד
 17 המרתים בלתי החמוד הכתי אלף איש: ויהי כבלתו
 לדבר ושלח הלדו מדה וקרא למקום ההוא המה
 18 לחי: ויצא מאד וקרא אלדודה ואמר אתה נתת
 בידעך אתהשועה ובלדה הזאת ועתה אמרת
 19 בצא ונפלת ביד הפלשים: תבקע אלוים אתי
 המכשש אשר בלדו וצא משל מים ושת ותשכ
 ויהי ויהי עלינו: קרא שמה עין הקורא אשר בלתי
 כ עד היום הזה: ותשפט אתישראל בימי פלשתים
 עשרים שנה:

טו

ז

א ויהי שמשון עתה ויראשם אשה וזכה וקרא אליה:
 2 לענתים: לאמר בא שמשון בנה חסכו וארבעו כל
 הלילה בשער העיר ותחלשו כל הלילה לאמר עדאר
 3 הקר ותרקדו: ותשכב שמשון עדחצי הלילה וקם
 וקצץ הלילה וצאו בללות שער העיר ובשמי המזות

קטפוטעל טו
 1 אונד שמשון איז געגאנגען קיין עזה, האנד ער האט דארט געזעהען א הונדערהויב
 אונד ער איז צו איהר אריינגעקומען: 2 אונד עס איז אנגעגאנגען געווארען צו דיא לייט
 פון עזה אז שמשון איז דא אהער געקומען, אונד זיין האבען איהם ארוםגערינגעלט, אונד
 האבען אויף אים געלויפערט דא גאנצע נאכט, אן דעם טויער פון דיא שטאט, אונד זיין
 האבען זיך שטיל פערהאלטען דיא גאנצע נאכט, אונד געזאגט, אן דעם מארגען ווען עס
 וועט זיין לייכט אזוי וועלען מיר איהם הרגענען: 3 אונד שמשון איז געלעגען ביי דיא
 האלבע נאכט, אונד אין דער האלבער נאכט איז ער אויפגעשטאנען אונד ער האט
 אנגענומען דיא טהירען פון דעם שטאט טויער, אונד דיא צווייא בייטשידעלן (מזוזות)
 אונד

והעם עמד עליהם כהם פלשתים וימלך עליהם
 ה' ויבחר את שופטו ויבחר: ויהי אהרן בן
 אשה ויבחר שופטו ויבחר עליהם: ויהי אהרן בן
 פלשתים ואמר לה פתי אותו וראי כמה כח נולד
 ובמה נכל לא ויבחרו לעשות ואנחנו נחלץ איש
 אלה ויבחרו כחם: ותאמר דלילה אל-שמשון ויבחרו
 נא לי כמה כחך נולד ובמה תאמר לעתה: ואמר
 אליה שמשון אמרתי בשבעה יתרים לחם אשר
 לא-הכתי ויחלתי ויחיתי כאחד האדם: ויבחרו כחם
 פלשתים שבעה יתרים לחם אשר לא-הכתי ותאמר
 בהם: ותאמר יסב לה בחדר ותאמר אלי פלשתים
 עלך שמשון ותפק את-היתרים כאשר יתק פחית
 העלה בחדרו אש ולא נודע כחו: ותאמר דלילה
 אל-שמשון והנה התלת ב' ותבקר אל קובים עתה
 ויבחרו נא לי כמה תאמר: ותאמר אליה אמרתי
 יאמרתי קובים חדשים אשר לא-עשה בהם מלאכה
 ויחלתי ויחיתי כאחד האדם: ותפק דלילה עבתים
 חדשים ותאמר בהם ותאמר אלי פלשתים עלך
 שמשון ותאמר יסב בחדר ותתקם מעל ויחלתי כחם:
 ותאמר דלילה אל-שמשון עתה התלת ב' ותבקר
 אל קובים ויבחרו נא לי כמה תאמר ואמר אליה אמר
 תאמרתי את-שבע מתלפוח ראשי עסמסקת: ותתקל
 בחדר ותאמר אלי פלשתים עלך שמשון ויבקר משנת
 ויבקר את-החדר האנן את-המסקת: ותאמר אלי אף
 תאמר את-החדר ויבקר את-המסקת: ותאמר אלי אף
 ב' ולא-הכתי לי כמה כחך נולד: ויהי כדברך לה
 בדבריה בלתי-נשים ותאמר ותאמר נאמר נאמר:

אמר ער האט זיין אונזעקערקען מיט
 דיא ריבעלן, אונד ער האט זיין בעלייגט
 אויף זיינע אקסעל אונד ער האט זיין
 ארויפגעבראכט צו דער שפיץ פון דעם
 בארג, וואס איז פאר הברון: 4 אונד עס
 איז געוועזען דערנאך אזוי האט שמשון
 בעליבט א פרויא ביין דעם טייף שורק,
 אונד איהר נאמען איז געוועזען דלילה:
 5 אונד דיא פירשטען פון דיא פלשתים
 זענען צו איהר ארויפגעגאנגען אונד זיין
 האבען צו איהר געזאגט, איבעררעד איהם
 אונד זעה אין וואס איז זיין גרויסער כח,
 אונד מיט וואס מיר וועלען איהם קענען
 בייקומען, אז מיר זאלען איהם קענען
 בינדען אונד איהם פייניגען, אונד אימ
 ליכער פון אונס וועט דיר געבען עלף
 הונדערט וילבערנע (שקלים): 6 אונד
 דלילה האט געזאגט צו שמשון, איך בעט
 דיר, זאג מיר אין וואס בעשטייט דיין
 גרויסער כח? אונד מיט וואס קען מען
 דיר בינדען אז מען זאל דיר קענען
 פייניגען? 7 אונד שמשון האט צו איהר
 געזאגט, ווען מען וועט מיך בינדען מיט
 זיבען דינע פייכטע שטריק וואס זענען
 קיינמאל נישט געשטריקענט געווארען, אזוי
 וועל איך זיין שוואך אזוי וויא איין

אנדערער מענטש: 8 אזוי האבען דיא פירשטען פון דיא פלשתים צו איהר ארויפגעבראכט
 זיבען דינע פייכטע שטריק וואס זענען נאך נישט אויסגעשטריקענט געוועזען, אונד זיין האט
 איהם מיט זיין געבוידען: 9 אונד דיא לויכער זענען געוועזען ביין איהר אין דעם חדר,
 אונד זיין האט צו איהם געזאגט, דיא פלשתים זענען איבער דיר, שמשון! אונד ער האט
 צוריקען דיא שטריק אזוי וויא מען צורייכט א פאדעם פון פלאקס, וואס האט שוין גע-
 שמעקט פייער; אונד זיינע קראפט איז נישט געקאנט געווארען: 10 אזוי האט דלילה געזאגט
 צו שמשון, זעה, דוא האסט מיך אויסגעשפעט, אונד דוא האסט מיר ליגען געזאגט, אבער
 אצונד זאג מיר, איך בעט דיר, מיט וואס דוא קענסט געבוידען ווערען: 11 אונד ער האט
 צו איהר געזאגט, ווען מען וועט מיך בינדען מיט גראבע נייע שטריק, מיט וועלכע מען
 האט נאך נישט געארבייט, אזוי וועל איך זיין שוואך אזוי וויא איין אנדערער מענטש: 12 אונד
 דלילה האט גענומען גראבע נייע שטריק אונד זיין האט איהם מיט זיין געבוידען, אונד
 זיין האט צו איהם געזאגט, דיא פלשתים זענען איבער דיר, שמשון! אונד דיא לויכער
 זענען געוועזען ביין איהר אין דעם חדר, אונד ער האט זיין צוריקען פון זיינע ארעם אזוי
 וויא א פאדעם: 13 אונד דלילה האט געזאגט צו שמשון, ביין אהער האסט דוא מיך אויס-
 געשפעט, אונד האסט צו מיר גערעט ליגען; זאג מיר דאך מיט וואס דוא קענסט געבוידען
 ווערען, אונד ער האט צו איהר געזאגט, ווען דוא וועסט איינגעוועזען דיא זיבען לאקען פון
 מיין קאפ מיט דעם וועבעכץ: 14 אונד זיין האט עס פעקט געמאכט מיט א גאנצל,
 אונד זיין האט צו איהם געזאגט, דיא פלשתים זענען איבער דיר, שמשון! אונד ער
 האט זיך דערנוועקט פון זיין שלאף, אונד ער האט אונזעקערקען דעם גאנצל פון
 דעם געוועב אונד דאס וועבער האלץ: 15 אונד זיין האט צו איהם געזאגט,
 וויא אזוי קענסט דוא זאגען, איך ליב דיר ווען דיין הארץ איז נישט מיט מיר? ווארין
 שוין דיא דאזיגע דרייאל האסט דוא מיך אויסגעשפעט, אונד דוא האסט מיר
 נישט געזאגט אין וואס דיין כח איז אזוי גרויס: 16 אונד עס איז געוועזען
 דאס ווען זיין האט איהם געקוועלט מיט איהרע רייד אלע טעג, אונד זיין
 האט איהם געפלאגט, אזוי איז ער אונגעוולדיג געווארען ביין צום שטארבען:

17 אונד ער האט צו איהר געזאגט זיין
 גאנצעס הארץ. אונד ער האט צו איהר
 געזאגט, עס איז קיין גאל-מעסער נאך נישט
 אויף מיין קאפ ארויפגעגאנגען, ווייל איך
 בין אן אפגעשיידעטער (זייר) צו גאט פון
 מיין מוטערס לייב און ווען איך זאל אפ-
 געשוירען ווערען אזוי וועט מיין פאך פון
 מיר אפגעטהון, אונד איך וועל זיין שוואגער
 אונד וועל זיין וויא אלע (אנדערע) מענטשן:
 18 אונד ווען דלילה האט געזעהען אז ער
 האט איהר געזאגט אלעס וואס איז אין זיין
 הארץ, אזוי האט זי אהינגעשיקט אונד
 גערופען דיא פירשטען פון דיא פלשתים,
 אזוי צו זאגען, קומט ארויף צו מיר נאך
 דאס מאל, ווארן ער האט צו מיר געזאגט
 זיין גאנצעס הארץ, אזוי וועגן דיא
 פירשטען פון דיא פלשתים צו איהר
 ארויפגעגאנגען, אונד זי האבען ארויפ-
 געבראכט געלד אין זייער הענד: 19 אונד
 זי האט איהם געמאכט איינשלאפען אויף
 איהרע קניען, אונד זי האט גערופען א
 מאן, אונד זי האט געלאזט אפשיערען
 דיא זיבען לאקען פון זיין קאפ, אונד זי
 האט אָנגעהויבען איהם צו פייניגען, אונד
 זיין פאך האט זיך פון איהם אפגעטהון:
 20 אונד זי האט געזאגט, דיא פלשתים

17 תהיה איתך ללחם ואמר לה מודה לאעלה על-
 ראשי קרנך אלהים אני מבקש אם אסורתי וכן
 18 מפני כח חלתי וחתתי בקרב האדם: ותרא דלילה
 כדגיד לה אתכלכלם ותשלח ותקרא לסתר פלשתים
 לאמר עלו הפעם כדגיד לה אתכלכלם ותלך אליה
 19 סרע פלשתים ויעלו הכסף בדם: ותשנה על-כרפי
 ותקרא לאיש ותגלה אתשבע מחלפות ראשו ותחג
 כ לעשותו תסר כרו מעלי: ותאמר פלשתים עליו שמעו
 וקחו משנתו ואמר אצא כפעם בפעם ואנער והוא לא
 21 דע כי ידע סר מעלי: והאחוזו פלשתים ותקרו את
 עינו ויורדו אותו עזתה האסיריו בפתשתים וחי מרח
 22 בבית האסירים: תהל שערדאשו לצמח כאשר נלה:
 23 וסרע פלשתים נאספו ללחם ובהדגול לדעו
 אליהם ולשמחה ואמרו נחן אלעזי בדת את שמעו
 24 איובט: ותרא אתו העם ותגלו אתאלהיהם כי אמר
 נחן אלעזי בדת אתאיובט ואת מחרב ארבע נאשר
 כה הרבה אתחללתי: והו כי פוב לבם ואמרו קרא
 לשמשון ונשחק לו ותקרא לשמשון מבית האסירים
 26 תצחק לפניהם ונעמיד אותו בין העמודים: ואמר
 שמשון אליהם הפחזוק בידו היתה אותו תימשי
 אתהעמודים אשר הבית נכון עליהם ואשכן עליהם:
 27 והבית מלא האנשים והנשים ולמה כל סרע פלשתים
 ועליהם כשלשת אלפים איש ואשה הראים בשחוק
 28 שמשון: ותקרא שמשון אליהם ואמר אדני דלה נכרני
 נא ותגלי נא את הפעם הנה האלילים והקמיה נכס
 29 אתח משתי עני מפלשתים: תלפת שמשון אתשני
 עמירי הנה אשר הבית נכון עליהם וסרע עליהם את

זענען איבער דיר, שמשון! אונד ער האט זיך דערנוועקט פון זיין שלאף, אונד ער האט
 געזאגט, איך וועל ארויסקיין אזוי וויא אלע מאל אונד וועל מיך אפשאקעלן, אבער ער
 האט נישט געוואוסט אז ידנה האט זיך פון איהם אפגעטאן: 21 אונד דיא פלשתים
 האבען איהם אָנגענומען, אונד זי האבען איהם אויסגעשטאכען זיינע אויגען, אונד זי האט
 האבען איהם ארויפגעבראכט קיין עזה, אונד זי האבען איהם געבונדען מיט קופערנע
 קייטען, אונד ער האט געמאלען אין דעם תפיסה הויז: 22 אבער דאס האר פון זיין
 קאפ האט אָנגעהויבען צו וואקסען נאכדעם ער וואר אפגעגאלט: 23 אונד דיא פירשטען
 פון דיא פלשתים האבען זיך איינגעוואקסעלט צו שעכטען א ברויטע שעכטונג צו דגון
 זייער אפגאט, אונד זיך צו פרייען, ווארן זי האבען געזאגט, אונד ער האט אין
 אונדזערע הענד געגעבען אונדזער פיינד שמשון: 24 אונד ווען דאס פאלק האט איהם
 דערזעהען אזוי האבען זיי געלויבט זייער אפגאט, ווארן זי האבען געזאגט, אונד ער
 האט האט אין אונדזערע האנד געגעבען אונדזער פיינד, דער וואס האט אונדזער לאנד הרוב
 געמאכט, אונד וואס האט פיל פון אונס דערשלאגען: 25 אונד עס איז געוועזען ווען
 זייער הארץ איז געוועזען פרייליך דאס זי האבען געזאגט אז מען זאל שמשון רופען
 אז ער זאל פאר אונס שפילען, אזוי האבען זיי גערופען שמשון פון דעם תפיסה הויז
 אונד ער האט פאר זיי געשפילט, אונד זי האבען איהם געשטעלט צווישען דיא ווילען:
 26 אונד שמשון האט געזאגט צו דעם יונג וואס האט איהם געהאלטען בייא זייער האנד,
 לאז מיך אז איך זאל אנטאפען דיא ווילען אויף וואס דאס הויז איז אָנגעברייט, אונד
 איך וועל מיך אויף זייא אָנגעהענען: 27 אונד דאס הויז איז געוועזען פול מיט מענער
 אונד ווייבער, אונד דאָרט (זענען אויף געוועזען) אלע פירשטען פון דיא פלשתים, אונד
 אויף דעם דאָך זענען געוועזען אן ערף פון דרייא מויענד מענער אונד ווייבער וואס הא-
 בען געזעהען וויא שמשון האט געשפילט: 28 אונד שמשון האט גערופען צו גאט, אונד
 ער האט געזאגט, אזי האר האט, געדענק דאך אן מיר, אונד שטארק מיך דאך דאס דאזיגע
 מאל, אזי האט, אז איך זאל מיך נאכאמאל נוצן זיין אן דיא פלשתים וועגען מייע
 צווייא אויגען: 29 אונד שמשון האט אָנגענומען דיא צווייא מיטעלסטע ווילען אויף
 וואס דאס הויז איז געוועזען אָנגעברייט, אונד ער האט זיך אויף זייא אָנגעלעהנט איינע

בִּמְטֵה נֶחֱדָה בְּשִׁמְלוֹ: וְיֹאמֶר שִׁמְשׁוֹן תְּחַת נִשְׂאֵי עֲבֹד כִּי פִלְשְׁתִּים הָיוּ בְּכָח חֶסֶל הַבָּיִת עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַל־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־בּוֹ וְהָיוּ הַמִּתִּים אֲשֶׁר־הָמִיתוּ בְּמֹתוֹ רַבִּים מֵאִשְׁרֵי הַמִּית בְּחַיָּו: וַיְהִי אֲחֻזִּי וְכַל־בַּת אֲבִיהָ וְהָיוּ אֵלָיו חֲסִידִים וַיִּקְבְּרֻהוּ בֶּן־צֶדֶק וְכָן אֲשַׁמְאֵל בְּקִבְרֵהוּ עֵתָּה אֲבִיו וְהָיוּ שִׁשְׁט אֲחֵי־יִשְׂרָאֵל עֹשִׂים שָׁמָּה:

ז

וְהָיָה אִישׁ מִבְּנֵי־אֶפְרַיִם וְשָׁמָּה מִכְרָהוּ: וְיֹאמֶר לֹאֲמֹנִי אֶלֶף וּמֵאָה הִכְסֵּם אִשְׁרֵי לְקַח־לָךְ וְאֵתִי אֵלֶיךָ וְגַם אֶמְרָה בְּאָזְנֵי הַמִּדְּבַלְסָם אֵתִי אֲנִי לְקַחְתִּיו וְתֹאמַר אֲנִי בְרִיד בְּנִי לְדַחֲוָה: תֵּשֶׁב אֶת־אֶלְדֵּי־מֵאָה הִכְסֵּם לֹאֲמֹנִי וְתֹאמַר אֲנִי הִקְדֵּשׁ הִקְדַּשְׁתִּי אֶת־הִכְסָּה לְדַחֲוָה מִדִּי לְבִנִי לַעֲשׂוֹת פֶּסֶל וּמִסְכָּה וְהָיָה אֲשֶׁכֶּנֶת לָךְ: תֵּשֶׁב אֶת־הִכְסָּה לֹאֲמֹנִי וְתֹחַךְ אֲנִי מֵאֲתָם כִּסָּף וְתִתְּנֶנּוּ לַעֲשׂוֹת תַּעֲשֶׂהוּ פֶּסֶל וּמִסְכָּה וְהָיוּ בְּבֵית מִכְרָהוּ: וְהָיָה מִכָּה לִּי בֵּית אֱלֹהִים וְעַשֵּׂה אֲפֹד וְיִרְפָּסִים וְיִמְלֵא אֶת־יָדָי מִבְּנֵי וְיִתְּנֵלִי לְכֹהֵן: בְּיָמֵם הָאֵלֶם אֲנִי מִלֶּךְ בְּיִשְׂרָאֵל אִישׁ הַלָּשׁוֹר בְּעֵצֵי יַעֲשֶׂה: וְהָיָה־נָסֵר מִבֵּית לָחֶם וְהָיָה מִמְּשַׁפַּחַת דִּוְדָה וְהָיָה לָךְ וְהָיָה עָרֶשְׁךָ: וְהָיָה אִישׁ מִהַעֲרֵר מִבֵּית לָחֶם וְהָיָה לָכֵן בְּאֶעֱרֹא וּמִצָּא תִּבְאֵה בְּרֵאֲפָרִים עַד־בֵּית מִכָּה לַעֲשׂוֹת דְּבָרָם: וְיֹאמֶר לִּי מִכָּה מֵכָן תִּבְאֵה וְיֹאמֶר אֵלָיו לִּי אֲנִי מִבֵּית לָחֶם וְהָיָה וְאֲנִי הָלַךְ לָעִיר בְּאֶשְׁרֵי אֶמְצֵא: וְיֹאמֶר לִּי מִכָּה שָׁכַחַת עִמָּדִי תִּתְּנֵלִי לֵאבִי וְלִכְתָּן וְאֲנִי אֶתְּנֶנּוּ לָךְ עֲשֶׂה כִּסָּף לְיָמֵים וְעֵדֶךְ בְּיָרֵם וּמִתְּנֶנּוּ לָךְ הַלֵּל: וְיֹאמֶר הַלֵּל לְשִׁבְתִּי אֶת־יָדָיִשׁ וְהָיָה הַלֵּל לִי בְּאֶתֶר מִנְּנִי: וְיִמְלֵא מִכָּה אֶת־יָדָי הַלֵּל וְיִתְּנֵלִי הַנָּסֵר לְכֹהֵן וְהָיוּ בְּבֵית

(הָיָה עַד בְּעֹנֻמָּעַן) מִיט וַיִּנָּע רַעֲכָטַע הָאֵנֶד אֲוִנֶד אֲוִנֶע מִיט וַיִּנָּע לִינָקַע הָאֵנֶד: 30 אֲוִנֶד שִׁמְשׁוֹן הָאֵם בְּעֹנֻמָּעַן, לֹאז מִינֶד שִׁמְאָרְבֶּעַן מִיט דִּיא פִלְשְׁתִּים אֲוִנֶד עַר הָאֵם זִינֶד בְּעִנְיֻנָּם מִיט כְּחָ, אֲזִוִּי אִיז דָּאם הִזִּיז אֲוִנֶע־פֶּאֶלְעַן אֲוִינֶד דִּיא פִּירִשְׁטָטֶען אֲוִנֶד אֲוִינֶד דָּעם בְּאֶנְצֶען פֶּאֶלֶק וְהָאֵם וְעִנְעֶן דְּרִינְעֶן בְּעֹנֻמָּעַן: אֲוִנֶד דִּיא מִוִּשְׁטַע וְהָאֵם עַר הָאֵם בְּעִמְיִיט מִיט וַיִּזִּין מִוִּיט וְעִנְעֶן בְּעֹנֻמָּעַן פִּיל מַעֲרָה וְהָיָה דִּיא וְהָאֵם עַר הָאֵם בְּעִמְיִיט אִין וַיִּזִּין לַעֲבֶעַן: 31 אֲוִנֶד וַיִּנָּע בְּרִידְעַר אֲוִנֶד דָּאם בְּאֶנְצֶע הִזִּיזְעִינֶד פֹּון וַיִּזִּין פֶּאֶטֶר עִנְעֶן אֲרוֹנְטֶערֶנְקֹומֶען אֲוִנֶד וַיִּיא הָאֲבֶעַן אִיהֶם אֲרוֹיפֶנְטֶערֶנְקֹומֶען, אֲוִנֶד הָאֲבֶעַן אִיהֶם בְּעֶנְרָאֲבֶען צֹוִישְׁטֶען צָרַעֲהָ אֲוִנֶד צֹוִישְׁטֶען אֲשַׁמְאֵל, אִין דָּעם קֶבֶר פֹּון וַיִּזִּין פֶּאֶטֶר מִנּוֹחַ; אֲוִנֶד עַר הָאֵם יִשְׂרָאֵל בְּעִמְשָׁט צֹוֹאנְצִינֶד יֹאחֶר:

קאפיטעל יז

1 אֲוִנֶד עַם אִיז בְּעֹנֻמָּעַן א מֵאָן פֹּון דָּעם בֶּאָרְג אֶפְרַיִם אֲוִנֶד עַר הָאֵם בְּעִהִיִּסְטֶען מִיכְרָהוּ: 2 אֲוִנֶד עַר הָאֵם בְּעֹנֻמָּעַן צו וַיִּנָּע מוֹטֶער, דִּיא עֶלֶף הִונְדֶּערט שָׁקֶל זִילְבֶּער וְהָאֵם וְעִנְעֶן פֹּון דִּיר אֲוִנֶע־קֶנְעִנְקֹומֶען בְּעֹנֻמָּעַן רַעַן, אֲוִנֶד דִּיא הָאֵסֶט דֶּארִיבֶּער בְּעִשְׁאֲלֶטֶען

אֲוִנֶד דִּיא הָאֵסֶט עַם אֲוִינֶד בְּעֹנֻמָּעַן אִין מִינָע אֲוִינֶען, זַע, דָּאם בְּעֶלֶד אִיז בִּיִּיא מִיר, אִינֶד הָאֵב עַם בְּעֹנֻמָּעַן; אֲזִוִּי הָאֵם וַיִּנָּע מוֹטֶער בְּעֹנֻמָּעַן, בְּעֶבְעִנְשֵׁט בִּיזֵט דִּיא מִיִּין זִינֶד פֹּון נָאֵם: 3 אֲוִנֶד עַר הָאֵם צוֹרִיקֶע־קֶנְעִנְקֹומֶען דִּיא עֶלֶף הִונְדֶּערט (שָׁקֶל) זִילְבֶּער צו וַיִּנָּע מוֹטֶער; אֲוִנֶד וַיִּנָּע מוֹטֶער הָאֵם בְּעֹנֻמָּעַן, אִינֶד הָאֵב אִים בְּאֶנְצֶען בְּעִהִיִּלִּיגִט דָּאם בְּעֶלֶד פֶּאֶר נָאֵם פֹּון מִינָע הָאֵנֶד פֶּאֶר מִיִּין זִינֶד, אִז עַר זָאָל דֶּער־פֹּון מֵאֲכֶען א בְּעִנְאֶסְקֶענֶם בִּילֶד, אֲוִנֶד אֲצִינֶד וְעֵלֶל אִינֶד עַם צו דִּיר צוֹרִיקֶע־קֶנְעִנְקֹומֶען: 4 אֲזִוִּי הָאֵם עַר צוֹרִיקֶע־קֶנְעִנְקֹומֶען דָּאם בְּעֶלֶד צו וַיִּנָּע מוֹטֶער, אֲוִנֶד וַיִּנָּע מוֹטֶער הָאֵם בְּעֹנֻמָּעַן צֹוִישְׁטֶען הִונְדֶּערט שָׁקֶל זִילְבֶּער אֲוִנֶד וַיִּיא הָאֵם עַם בְּעֶבְעִנְקֶען צו א בֶּאֶלְרִשְׁמִיד, אֲוִנֶד עַר הָאֵם דֶּארִוִּים בְּעִמְאֲכֵט א בְּעִנְאֶסְקֶענֶם בְּעֶבְעִנְבִּילֶד, אֲוִנֶד עַם אִיז בְּעֹנֻמָּעַן אִין דָּעם הִזִּיז פֹּון מִיכְרָהוּ: 5 אֲוִנֶד דָּער מֵאָן מִיכָה הָאֵם בְּעִהִיא א הִזִּיז פֹּון אֶפְסֶע־טֶער, אֲוִנֶד עַר הָאֵם בְּעִמְאֲכֵט אן אֲפֹד אֲוִנֶד בִּילְדֶּער, אֲוִנֶד עַר הָאֵם מִחְנֶף בְּעֹנֻמָּעַן אֲוִינֶעם פֹּון וַיִּנָּע זִינֶד, אֲוִנֶד עַר אִיז צו אִיהֶם בְּעֹנֻמָּעַן פֶּאֶר א כְּחָ: 6 אִין דִּיא דֶּארִוִּינֶע טַעג אִיז נִיט בְּעֹנֻמָּעַן קִיִּין מִלֶּךְ אִין יִשְׂרָאֵל, אִיטְלִיכֶער מֵאָן הָאֵם בְּעִטְהֶון וְהָאֵם אִיז וְהָאִילִבְעֶפֶּאֶלְעַן אִין וַיִּנָּע אֲוִינֶען: 7 אֲוִנֶד עַם אִיז בְּעֹנֻמָּעַן א יִונָג אִוִּים בֵּית לָחֶם וְהָיָה, פֹּון דָּער מִשְׁפָּחָה וְהָיָה, אֲוִנֶד עַר אִיז בְּעֹנֻמָּעַן א לֹוִי, אֲוִנֶד עַר הָאֵם זִינֶד דָּארִט אֲוִיפֶנְטֶע־הָאֲלֶטֶען: 8 אֲוִנֶד דָּער (יִונָגֶער) מֵאָן אִיז אֲוִנֶע־קֶנְעִנְקֹומֶען פֹּון דָּער שְׁמָאֵם בֵּית לָחֶם וְהָיָה בְּדִי זִינֶד אֲוִיפֶנְטֶע־הָאֲלֶטֶען אֲוִנֶד עַר וְעַם בְּעִפְיֶנֶן (פֶּרֶנְקֶה); אֲוִנֶד עַר אִיז אֲנֶע־קֹומֶען אֲוִינֶד דָּעם בֶּאָרְג אֶפְרַיִם בִּיז צו דָּעם הִזִּיז פֹּון מִיכָה, בְּדִי זִינֶד וְעַם וַיִּיטֶער צו מֵאֲכֶען: 9 אֲוִנֶד מִיכָה הָאֵם צו אִיהֶם בְּעֹנֻמָּעַן, פֹּון נָאֵנֶען קֹומֶט דִּיא? אֲוִנֶד עַר הָאֵם צו אִיהֶם בְּעֹנֻמָּעַן, אִינֶד בִּיִן א לֹוִי אִוִּים בֵּית לָחֶם וְהָיָה, אֲוִנֶד אִינֶד גִּיִּיא בְּדִי מִינֶד אֲוִיפֶנְטֶע־הָאֲלֶטֶען אֲוִנֶד וְעַל קֶענְעֶן בְּעִפְיֶנֶן (פֶּרֶנְקֶה): 10 אֲזִוִּי הָאֵם מִיכָה צו אִיהֶם בְּעֹנֻמָּעַן, בְּלִיִּיב דָּאָךְ בִּיִּיא מִיר, אֲוִנֶד זִיִּיא צו מִיר אֶלֶם א פֶּאֶטֶר, אֲוִנֶד אֶלֶם א כְּחָ; אֲוִנֶד אִינֶד וְעַל דִּיר בְּעֶבְעֶן צַעֲהֶן שָׁקֶל זִילְבֶּער א נָאחֶר, אֲוִנֶד אִינֶד אֲנֶע־טֶה־עֶבֶכֶץ פֹּון קֶלִידֶער, אֲוִנֶד דִּיִּין עֶסֶק, אֲזִוִּי אִיז דָּער לֹוִי אֲרִינֶע־בֶּאֶנְגֶּען: 11 אֲוִנֶד דָּער לֹוִי הָאֵם בְּעִהִיִּלִּיגִט מִיט דָּעם מֵאָן צו בְּלִיִּיבֶען, אֲוִנֶד דָּער יִונָגֶער מֵאָן אִיז צו אִיהֶם בְּעֹנֻמָּעַן וַיִּיא אֲוִינֶע־ר פֹּון וַיִּנָּע זִינֶד: 12 אֲוִנֶד מִיכָה הָאֵם דָּעם לֹוִי מִחְנֶף בְּעֹנֻמָּעַן, אֲוִנֶד דָּער יִונָגֶער מֵאָן אִיז צו אִיהֶם בְּעֹנֻמָּעַן אֶלֶם א כְּחָ, אֲוִנֶד עַר אִיז בְּעֹנֻמָּעַן אִין דָּעם הִזִּיז

פון מיכה: 13 אוינד מיכה האט צו איהם געזאגט, אצונד ווייס איך אז נאט וועט מיר גוטעס טהון, ווארין איך האב א לוי אלס א פהן:

קאפיטעל יח

אין דיא דאזיגע טעג איז נישט געוועזען קיין מלך אין ישראל, אוינד אין דיא דאזיגע טעג האט זיך דער שבט דן אויסגעזוכט א נחלה דארין צו וואוינען, ווארין ביז צו דעמזעלביגען טאג איז איהם נישט צוגע- פאלען א נחלה צווישען דיא שבטים פון ישראל: 2 אוינד דיא קינדער פון דן האבען אהינגעשיקט פון זייערע משפחה פינף מענער פון זייער עקלאנד, זייא זענען געוועזען שטארקע העלדען פון צרעה אוינד פון אשתאול, אויסצופארשען דאס לאנד, אוינד זייא האבען צו זייא געזאגט, גייט אוינד פארשט אויס דאס לאנד, אוינד זייא זענען אנגעקומען אויף דעם בארג אפרים ביז צו דעם הויז פון מיכה, אוינד זייא האבען דארט איבער- נעכטיגט: 3 ווען זייא זענען געוועזען אין דעם הויז פון מיכה אזוי האבען זייא דערקענט דאס קול פון דעם יוג. דעם לוי, אוינד זייא האבען דארט אהין אפגעקערט אוינד זייא האבען צו איהם געזאגט, ווער

13 מיכה: וואמר מיכה עתה דעתי כרמיש ידך לי כי תהיה לי לכהן:

יח

א בנים הים אין מלך ישראל ובנים הים שבט דן מבקשלו נחלה לשבת כי לא נחלה לו עד היום הווא בתוך שבט ישראל בנחלה: ושלחו בני דן ממשפחתם חמשה אנשים מקצותם אנשים בני חיל מערעה ומאשתאול לדגל אתהארץ ולחקרה ויאמרו אלם לנו חקרו אתהארץ ויבאו דוראפרים עד בית מיכה ויליט שם: הנה עסיבת מיכה ומהה הכירו אתקול הנער הולך וסורו שם ויאמרו לו מיהבאנך הים ומיהאנך עשה בנה ומחלך פה: ויאמר אלם בנה וזה עשה לי מיכה וישכרני ואהרלו לכהן: ה ויאמרו לו שאלנא באלים ונדעה התעלה וירבנו אשר אנחנו ילדים עליה: ויאמר להם הבנו לנו לשלום נכח דיה וירבכם אשר תלכרכה: וילכו חמשת האנשים ויבאו לנשה ויאמרו אתהעם אשר בקרבה יושבת לבטח כמשפט צדנים שקט וכלם ואידמכלים דבר בארץ יורש נער ורחוקים הנה מצדנים ודבר אידלם עסיאדם: ויבאו אלמחיהם צרעה ואשתאול ויאמרו להם אחרם מה אפם: 9 ויאמרו קומה ונעלה עליהם כי ראנו אתהארץ והנה טובה מאד ואתם מחשים אליהעצלו ללכת לבא לרשת אתהארץ: כבאלם תבאו ואלעם בטח ויהאין רחבת ידים בירנתה אליום בידכם מקום אשר אידעם מקום בלדבר אשר בארץ: ויסעו משם ממשפחת דן מערעה ומאשתאול ששטמאות איש חנור בלי מלחמה: וישלו ויחטו בקרית ישרים ביהודה עלבן

האט זיך דא אהערנעבראכט? אוינד וואס טהוקט דוא אין דעם דאזיגען ארט? אוינד וואס האסט דוא דא? 4 אוינד ער האט צו זייא געזאגט, אזוי אוינד אזוי האט מיכה צו מיר געטהון, אוינד ער האט מיך געדינגען אז איך זאל צו איהם זיין אלס א פהן: 5 אוינד זייא האבען צו איהם געזאגט, פרעג דאך אן בייא נאט אז מיר זאלען וויסען, אויב אנזער וועג אויף וועלכען מיר גייען וועט געבליקען: 6 אוינד דער פהן האט צו זייא געזאגט, גייט בשלום. אייער וועג אויף וועלכען איהר גייט איז געקאנט פאר נאט: 7 אוינד דיא פינף מענער זענען געגאנגען, אוינד זייא זענען אנגעקומען אין ליש, אוינד זייא האבען געזעהען דאס פאלק וואס וואוינט צווישען איהר אין זיכערהייט נאך דעם סדר וויא דיא צידונים, שטיל אוינד זיכער, אוינד עס איז נישט געוועזען קיינע פערשע- מינג פון קיין שום זאך אין דעם לאנד, דיא יורשים זענען געוועזען ווייניג, אוינד זייא זענען געוועזען ווייט פון דיא צידונים, אוינד זייא האבען קיינע געשעפטען געמאכט מיט אנדערע מענשען: 8 אוינד זייא זענען אנגעקומען צו זייערע ברודער קיין צרעה אוינד אשתאול, אוינד זייא האבען צו זייא געזאגט, וואס (זאגט) איהר? 9 אוינד זייא האבען געזאגט שטייט אויף אוינד לאמער קענען זייא ארויפגיין, ווארין מיר האבען געזעהען דאס לאנד, אוינד זעה, עס איז זעהער גוט, אבער איהר זייט שטיל, אוינד זייט נישט פויל אהין צו גיין אוינד אריינגעקומען דאס לאנד צו נישטגיין: 10 ווען איהר וועט אהינגעקומען, אזוי וועט איהר קומען צו א פערזיכערט פאלק, אוינד דאס לאנד איז אויף ביידע זייטען ברייט, ווארין נאט האט עס איבערגעגעבען אין איירע הענד; עס איז איין ארט אזוי עס פעהלט דארט גאר קיין שום זאך וואס איז אין דעם לאנד: 11 אוינד זייא האבען פון דארט אוועקגעצויגען פון דער משפחה דן, פון צרעה אוינד פון אשתאול, זעקס הונדערט מאן אנגעגארט מיט מלחמה זאכען: 12 אוינד זייא זענען ארויפגע- גאנגען אוינד זייא האבען זיך געלאגערט אין קרית ישרים, אין יהודה, איבערדעם

האט מען גערופען צו דעמזעלביגען ארש
 מחנה־דן ביז צו דעם היינטיגען טאג, זעה
 דאס איז הינטער קרית ישרים: 13 אונד
 פון דארטען זענען זיין אריבערגעגאנגען
 צו דעם בארג אפרים, אונד זיין זענען
 אנגעקומען ביז צו דעם הויז פון מיכה:
 14 אונד דיא פינף מענער וואס זענען
 אהינגעגאנגען דאס לאנד ליש אויסצו-
 פארשען האבען געענטפערט אונד זיין
 האבען געזאגט צו זייער ברודער, ווייסט
 איהר אז עס איז דא אין דיא דאזיגע
 הייזער אן אפוד אונד תרפים אונד א
 געגאסענעס געצען־בילד, אונד אצונד
 בעדענקט אייך וואס איהר זאלט שוהן:
 15 אונד זיין האבען דארט אפגעקעהרט
 אונד זיין זענען געקומען צו דעם הויז פון
 דעם יונגען מאן, דעם לוי, אין דעם הויז
 פון מיכה, אונד זיין האבען איהם געגעבען
 שלום: 16 אונד דיא זעקס הונדערט מאן
 וואס זענען געוועזען אנגעגארטעלט מיט
 זייער מלחמה זאכען זענען געשטאנען
 בייא דער שוהר פון דעם שויער וועס האט
 געהערט צו דיא בני דן: 17 אונד דיא
 פינף מענער וואס זענען געגאנגען דאס
 לאנד אויסצופארשען זענען ארויפגעגאנגן
 גען אונד דארט אהינגעקומען אונד האבען
 צוגענומען דאס געצען־בילד אונד דעם
 בילד, אונד דער כהן איז געשטאנען בייא דער שוהר פון דעם שויער אונד דיא זעקס
 הונדערט מאן אנגעגארטעלט מיט דיא מלחמה זאכען: 18 אונד דיא דאזיגע זענען אריינג-
 געקומען אין דעם הויז פון מיכה אונד זיין האבען צוגענומען דאס געצען־בילד אונד
 דעם אפוד אונד דיא תרפים אונד דאס געגאסענע בילד, אונד דער כהן פון דעם האט צו זיין
 געזאגט, וואס שוהט איהר? 19 אונד זיין האבען צו איהם געזאגט שווייג שטיל, לייב
 דייער האנד אויף דיין מויל אונד גיט מיט אונס, אונד זיין צו אונס צו א פאטער אונד צו א
 כהן, איז עס בעסער אז דוא זאלסט זיין א כהן אין דעם הויזגעזינד פון איין מאן, אדער צו
 זיין א כהן צו א שבט אונד צו א (גאנצע) משפחה אין ישראל? 20 אונד עס האט
 דעם כהן געפאלען, אונד ער האט גענומען דעם אפוד אונד דיא תרפים אונד דאס געצען-
 בילד, אונד ער איז געקומען צווישען דעם פאלק: 21 אונד זיין האבען זיך אויפגעקעהרט
 אונד זיין זענען אונעקגעגאנגען, אונד זיין האבען דיא יונגע קינדער אונד דיא בהמות
 אונד דאס געפעק פאר זיך געטהון: 22 ווען זיין זענען שוין געוועזען ווייט אונטען פון
 דעם הויז פון מיכה, אזוי האבען זיך דיא מענער וואס זענען געוועזען אין דיא הייזער
 וואס איז געבען דעם הויז פון מיכה פערזאמעלט אונד זיין האבען דיא בני דן נאכגעזאגט:
 23 אונד זיין האבען גערופען צו דיא בני דן, אונד ווען זיין האבען אויפגעקעהרט זייער
 שנים, האבען זיין געזאגט צו מיכה, וואס איז דיר אז דוא האסט דיר איינגעזאמעלט?
 24 אונד ער האט געזאגט, איהר האט צוגענומען מייער געטער וואס איך האב מיר
 געמאכט, אונד דעם כהן אונד איהר זייט אונעקגעגאנגען, אונד וואס האב איך גאך?
 אונד וואס איז דאס דאזיגע וואס איהר זאגט צו מיר, וואס איז דיר? 25 אונד דיא
 בני דן האבען צו איהם געזאגט, לאז ניט דיין קול בייא אונס געהערט ווערען,
 אז דיא מענער וואס האבען א ביטער געמיט זאלען ניט איבער אייך פאלען אונד
 דיין לעבען אונד דאס לעבען פון דיין הויזגעזינד וועט איינגעזאמעלט ווערען:
 26 אונד אזוי זענען דיא בני דן זייערען וועג געגאנגען: אונד ווען מיכה האט
 געוועהן אז זיין זענען שטארקער פון איהם, אזוי האט ער זיך אויפגעקעהרט
 אונד איז צוריקגעגאנגען צו זיין הויז: 27 אונד זיין האבען אונעקגענומען

דאס וואס מיכה האט געמאכט, אונד דעם
פון וואס ער האט געהאט, אונד זיין זענען
געקומען קיין ליש קענען א פאלק וואס
איז געוועזען שטיל אונד אין זיכערהייט,
אונד זיין האבען זיין געשלאגען מיט
דער שארף פון דעם שווערד, אונד דיא
שטאט האבען זיין פערברענט מיט פייער:
28 אונד קיינער האט זיין נישט מציל גע-
וועזען, ווארין זיא איז געוועזען ווייט פון
צידון אונד זיין האבען נישט געהאט קיין
שום נאך צו טהון מיט אנדערע מענטשען,
ווארין זיא איז געוועזען אין דעם טהאל
וואס האט געהערט צו בית רחוב; אונד
זיין האבען געבויעט דיא שטאט אונד זיין
האבען אין איהר געוואוינט: 29 אונד זיין
האבען גערופען דעם נאמען פון דיא
שטאט דן, נאך דעם נאמען פון זייער
פאטער דן, וואס איז געבוירען געווארען
צו ישראל, אבער פריער האט דיא שטאט
געוויסען ליש: 30 אונד דיא בני דן האבען
פאר זיך אויפגעשטעלט דאס געצענבילד,
אונד ווילן זיין פון גרשם, ווילן פון מנשה,
ער אונד זיינע זיין זענען געוועזען פלחנים
צו דעם שבת דן ביז צו דעם טאג פון דער
געפאנגענשאפט פון דעם לאנד: 31 אונד
זיין האבען זיך (אויף) אויפגעשטעלט

דאס געצענבילד פון מיכה, וואס ער האט געמאכט, דיא גאנצע צייט ווען דאס הויז
פון נאט איז געוועזען אין שלח:

קאפיטעל יט

1 אונד עס איז געוועזען אין דיא דאזיגע טעג, ווען עס איז נישט געוועזען א מלך אין
ישראל, אונד עס איז געוועזען א מאן, א לוי וואס האט געוואוינט אין דיא וויטען פון
דעם בארג אפרים, אונד ער האט זיך גענומען א קעבסטויב אויס בית לחם והודה:
2 אונד זיין קעבסטויב האט זיך בייא איהם מונה געוועזען, אונד איז פון איהם אנדער-
געגאנגען צו איהר פאטער'ס הויז, קיין בית לחם והודה, אונד זיא איז דארט געוועזען
א צייט פון פיער חדשים: 3 אזוי איז איהר מאן אויפגעשטאנען אונד איז איהר נאך-
געגאנגען, כדי מיט איהר פריינדליך צו רעדען, אז זיא זאל זיך צו איהם צוריקקערען,
אונד זיין יונג איז מיט איהם געוועזען, אונד אויף א פאר איינעל, אונד זיא האט איהם
אריינגעבראכט אין איהר פאטער'ס הויז, אונד ווען דער פאטער פון דער יונגפרוי האט
איהם געזעהען איז ער איהם מיט פרייד געטקענען געגאנגען: 4 אונד זיין שוועהר, דער
פאטער פון דער יונגפרוי האט איהם אָנגעהאלטען, אונד ער איז בייא איהם געבליבען
דרייא טעג, אונד זיין האבען געעסען אונד געטרונקען, אונד זיין האבען דארטען
איבערגעכטיגט: 5 אונד אין דעם פיערטען טאג זענען זיין פריה אויפגעשטאנען, אונד
ער האט זיך אויפגעשטעלט אונדעקצוגיין, אזוי האט דער פאטער פון דער יונגפרוי גע-
זאגט צו זיין איידעם, לעהן אונטער דיין הארץ מיט א שטיק ברויט, אונד דערנאך וועט
איהר אונדעקגיין: 6 אונד זיין זענען געבליבען, אונד זיין האבען ביידע צוזאמען געעסען
אונד געטרונקען אונד דער פאטער פון דער יונגפרוי האט געזאגט צו דעם מאן, זיין דאך
צופרידען אונד איבערגעכטיגט נאך אונד זיין פרייליך: 7 אונד ווען דער מאן איז אויפגע-
שטאנען אונדעקצוגיין, אזוי האט איהם זיין שוועהר גענייטיגט, אונד ער איז פערבליבען אונד
האט דארטען געעכטיגט: 8 אונד ער איז אין דעם פינפטען טאג אין דער פריה אויפגעשטא-
נען אום אונדעקצוגיין, אזוי האט דער פאטער פון דער יונגפרוי געזאגט, לעהן דאך נאך אונד
טער דיין הארץ, אונד זיין האבען זיך אויפגעהאלטען ביז דער טאג האט זיך גענייגט, אונד
זיין האבען ביידע געעסען: 9 אונד ווען דער מאן איז אויפגעשטאנען אום צו גיין, ער אונד
זיין קעבסטויב, אונד זיין יונג, אזוי האט זיין שוועהר, דער פאטער פון דער יונגפרוי געזאגט,
זעה

אח אשר עשה מכה ואתחברו אשר יהיה חבא על-
ליש שלכם שקט ובטח פכו אותם לספרד ובתעור
28 שרפו באש: ואח מצלי כי התקדמו מצדו ודבר
אדלם עמאלם הוא צמק אשר לבית דוד ובני
29 אתחברו בשבו חזו: וקראו שם העיר דן בשם דן
אבותם אשר היה לישראל ואילם היה שם העיר
ל להאשה: וקמו להם בניה אתחברו ויהיו כד
גדלם בדמשה הוא וכלו היו כדלם לשבת חזו ער
31 הם גלת הארץ: ושימו להם אתחבר מכה אשר
עשה בלחם הנתן ביתחברם בשלה:

יט

א חזו כמים חזו וסלך אן. בישראל חזו איש לוי
בן בנדבני הראפרים וקחלו אשה פילגש מכות
2 להם ויהיה: ותקנה עליו פילגשו תלך מאחו אלכית
אביה אלכית להם והיה ותחשם ימים ארבעה
3 חדשים: תקם אישה תלך אחריה לדבר על לבם
להשיבו ותרע עמו וצמד המרים וחבאיהו בית אביה
4 תראה אבי העדה ושמח לקראתו: ותקדמו חזנו
אבי העדה בשב אתו שלשת ימים והאכלו השתו חלנו
ה שם: חזו ביום הרביעי וישקמו בבקר תקם ללכת
ה ואמר אבי העדה אלחננו ספר לבך פתלום ואמר
6 מלכו: השט והאכלו שניכם חזנו השתו ואמר אבי
7 העדה אלדאש הוארע וכן וסכ לבך: תקם האיש
8 ללכת והפסדו חזנו ושב תקם שם: וישכם בבקר
ביום החמישי ללכת ואמר אבי העדה ספר נאלכך
9 ותחמקנה מדמעות חזנו והאכלו שניכם: תקם האיש
ללכת הוא ופילגשו ותרע ואמר לו חזנו אבי העדה

היהיא רעה היום לגרוב לישלף הנה חזית היום לך
 פה יושב לבקר השכמתם מחר לדרבכם הלכת
 לאהלך: ולאברה האיש ללח תקם הלך מאמר
 נכה יסום היא ירשלים ועמו צמד חמורים חבושים
 ופולשו עמו: הם עסבים והיום רד מאר לאמר הנה
 אל אלהי לבדוה תקסרה אל עיר תובס האת הלח
 קה: ואמר אליו אלהי לא נסור אל עיר נכר אשר
 לאמבן ישראל הנה תכרע ערוביה: ואמר לעשר
 לך וקרבך באתר המקלות ולח בנבקה או בקרמ:
 תעבר תלט ותבא להם השמש אצל הנבקה אשר
 לבקמן: חסדי שם לטא ללח בנבקה תבא ושב ברתם
 העיר וצן איש מאספראתם הביתה ללח: והנה איש
 וצן בא מןמערסו מןמערסו לעבר והאיש מר אפרים
 והוא ער בנבקה ואנשי המקום בני ימני: וישא עניו
 תבא אתהאיש הארץ ברתם העיר ואמר האיש תבן
 אנה הלך ומצא תבוא: ואמר אליו עברים אהני מבית
 להם יהודה ערוביה תבוא: ואמר אליו עברים אהני מבית
 בית להם יהודה ותבית יהיה אני הלך וצן איש מאספ
 אחי תבית: ונסתבן נסמספסא יש למורש וגם
 להם בני שיל ולמלך ולעזר עסבניהן אן מסור
 כל דבר: ואמר האיש תבן שלום לך רק כלמסור
 כל רק ברתם אל תלך: תביתו לביתו תבול חמורים
 חרש תביתם ותבול חמורים: הנה מיסבים את להם
 והנה איש העיר אנשי בנבקהל נסמו אתהבית
 מתדפסם על תבית ואמר אל האיש בעל הבית תבן
 לאמר הוצא אתהאיש אשרבא אליהן ותדע: וצא
 אליהם האיש בעל הבית ואמר אליהם אל תלך

ועה דאך דער טאג ווערט שוין טונקעל
 איבערנעכטיג דאך זעה דער טאג איז
 שוין צו ענה אזוי איבערנעכטיג הער
 אונד לאז דיין הארץ פרייליך זיין אונד
 שטייט צו מארגענס פריה אויף אונד גייט
 איבער דעם צו דיין געזעלש: 10 אבער
 דער מאן האט נישט געזאגט איבער נאכט
 בלויבען, ניערמ ער איז אויפגעשטאנען
 אונד ער איז אונגעקעגאנגען, אונד איז
 אנגעקומען ביז קענענאיבער יבוס, דאס
 איז ירושלים, אונד מיט איהם דיא פאר
 אייזעל אנגעלאדען, אונד זיין קעבסווייב
 איז אויף מיט איהם געוועזען: 11 אונד
 ווען זיין זענען געוועזען נעבען יבוס, אונד
 דער טאג האט זיך דער גענייגט, אזוי
 האט דער יונג געזאגט צו זיין האר, לאמיר
 דאך גיין אונד אפגעהרען צו דער דאזיגע
 שטאט יבוס, אונד לאמער אין איהר
 איבערנעכטיגען: 12 אונד זיין האר האט
 צו איהם געזאגט, מיר וועלען נישט אפ
 קעהרען צו א פרעמדע שטאט וואס געהער
 נישט צו דיא קינדער ישראל, ניערמ מיר
 וועלען איבערפאהרען ביז קיין גבעה:
 13 אונד ער האט געזאגט צו זיין יונג, קום,
 לאזען מיר גענעהען צו איינעם פון דיא

ערטער, אונד איבערנעכטיגען אין גבעה אדער אין קמה: 14 אונד זיין זענען איבער
 געפאהרען, אונד אהינגעגאנגען, אונד דיא זון איז איבער זיין אונטערגעגאנגען ווען
 זיין זענען געוועזען ביין גבעה, וואס געהערט צו בנמין: 15 אונד זיין האבען אפ
 געקעהרט דארטען אריינגעקומען צו איבערנעכטיגען אין גבעה, אונד ווען ער איז
 אנגעקומען אזוי האט ער זיך אנדערגעזעצט אין דיא גאס פון דער שטאט, אבער קיין
 מענש האט זיין אויפגענומען אין א הויז צו איבערנעכטיגען: 16 אונד זעה, איין אלטער
 מאן איז געקומען פון זיינע ארבייט פון דעם פעלד אויף דער נאכט, אונד דער מאן איז
 אויף געוועזען פון דעם בארג אפרים, אונד ער איז געוועזען א גר אין גבעה, אבער דיא
 לייט פון דעם ארט זענען געוועזען פון שבט בנמין: 17 ווען ער האט אויפגעהויבען
 זיינע אויגען האט ער געזעהן א מאן איין אורח אין דער גאס פון דער שטאט, אונד
 דער אלטער מאן האט געזאגט, אוןוא גייסט דוא אהי? אונד פון וואנען קומסט דוא?
 18 אונד ער האט צו איהם געזאגט, מיר פאהרען איבער פון בית להם יהודה ביז צו דיא
 זייטען פון דעם בארג אפרים, איך בין פון דארטען, אונד איך בין געגאנגען ביז קיין
 בית להם יהודה, אונד (אצונד) גיין איך צו דעם הויז פון גאט, אונד קיינער האט מיך
 נישט אויפגענומען אין א הויז אריין: 19 מיר האבען אויף שטריו אונד פיטערונג פאר
 אונזערע אייזעל, אונד האב אויף ברויט אונד ניין פאר מיר אונד פאר זיינע מויד אונד
 פאר דעם יונג וואס איז מיט דיין קעכט, עס פעהלט גאר קיין שום זאך: 20 אזוי האט
 דער אלטער מאן געזאגט, שלום זאל צו דיר זיין, לאז דאך אלעס וואס פעהלט דיר אויף
 מיר זיין, ניערמ אויף דער גאס וואלט דוא נישט איבערנעכטיגען: 21 אונד ער האט
 איהם אריינגעבראכט אין זיין הויז, אונד ער האט געגעבען עסען צו דיא אייזעל, אונד זיין
 האבען געוואשען זייערע פיס, אונד זיין האבען געגעסען אונד געטרונקען: 22 אונד ווען זיין
 האבען זיך פרייליך געמאכט, זעה, אזוי האבען דיא מענער פון דער שטאט, שלעכטע
 לייט, דאס הויז ארוםגערינגעלט, אונד האבען געקלאפט אן דער טהיר, אונד זיין האבען
 געזאגט צו דעם אלטען בעל הבית, אזוי צו זאגען, ברענג ארויס דעם מאן וואס איז
 אין דיין הויז אריינגעקומען, אז מיר וואלען איהם דערקענען: 23 אזוי איז דער מאן, דער
 בעל הבית צו זיין ארויסגעגאנגען, אונד ער האט צו זיין געזאגט, גיין, מיינע ברידער,

הרע נא אחר אשר בא האיש הזה אליהם אלמנעם
 24 אתה בקלה הזאת: הנה בתי הבתולות שלוש וארבע
 כה הן לא תעשו דבר בקלה הזאת: ולא יבאו האנשים
 לשמע לו ותחזק האיש בפילגשו וצא אליהם היום
 ורע אתה ותעלל להם כלתוללה שד הבקר שלמה
 26 כללות השדה: ותבא האשה לפנות הבקר ותפול
 27 פתח בית האיש אשר אדניה קם שד הארץ: לקם
 אדניה בבקר פסחה דלתות הבית וצא ללכת לחדו
 והנה האשה פלגשו נפלה פתח הבית ויהי עליהם:
 28 ויצמד אליה קומי ונלכה ואין עליה נקמה על החמוד
 29 תקם האיש תלך למקמו: תבא אל ביתו ויחזק ארצי
 המאכלת ותחזק בפילגשו ותחזק לעצמה לשנים עשר
 ל נחתים ושלחה בכל גבול ישראל: והנה כלתוללה
 ואמר לא נהיה ולא נהיה בואת למות עלות בגר
 ישראל מארץ מצרים עד היום הנה שומרים עליה
 עט ותקרו:

ב

1 ויצא קריבני ישראל ותקבל העדה כאיש אחד למדן
 2 וידברו שבע וארץ הנגד אל יהודה המצפה: ותצבו
 3 פנות כל העם כל שבט ישראל בקהל עם האלפים
 4 ארבע מאות אלף איש רגלי שלף תרכ: וישמעו
 5 בני בנימין כי יצאו בני ישראל המצפה ויאמרו בני
 6 ישראל דברו איכה נהיה הנה הזאת: הנה האיש
 7 הלוי איש האשה הנדחה ואמר הנבעתה אשר לבנימין
 8 באתי אני ופילגשו ללון: תקמו עלי בעלי הנבעתה
 9 תסבו עלי את היפות לילה אחי דמי ללון ואת פילגשו

אויפגעמאכט דיא מהיר, אונד איז ארויסגעגאנגען אום אויף זיין וועג צו גיין, זעה, דא
 וואר זיין קעבסווייב אנדערעגפאלען בייא דער מהיר פון דעם הויה, אונד איהרע הענד
 זענען גענוועזען אויף דער שוועל: 28 אזוי האט ער צו איהר געזאגט, שטייא אויף,
 אונד מיר וועלען גיין, אבער עס וואר קיינע אנטווארט, אונד דער מאן האט זיא גע-
 נומען אויף זיין אייזעל, אונד ער איז אויפגעשטאנען אונד אהעקעגאנגען צו זיין
 ארט: 29 אונד ווען ער איז געקומען צו זיין הויה האט ער גענומען א מעסער אונד
 אנגעגריפען זיין קעבסווייב אונד ער האט זיא צושניטען אין איהרע גלידער אויף
 צוועלף שטיקער, אונד ער האט זיא אהינגעשיקט אין אלע גרענצען פון ישראל:
 30 אונד עס איז גענוועזען אז אימליכער וואס האט דאס געזעהען, האט געזאגט, אז א
 זאלכעס איז נישט געזעהען גענווארען פון דעם טאג אן ווען דיא קינדער ישראל זענען
 ארויסגעקומען פון דעם לאנד מצרים, ביז צו דעם היינטיגען טאג, בעדענקט אייף
 דעריבער אונד האלט איין עצה אונד רעט איבער דער וואף:

קאפיטעל כ

1 אונד אלע קינדער ישראל זענען ארויסגעגאנגען, אונד דיא געמיינדע איז גענווארען
 איינגעזאמלט וויא איין מאן, פון דן ביז באר שבע, אונד דאס לאנד גלעד, צו גאט
 קיין מצפה: 2 אונד דיא הארען פון דעם גאנצען פאלק האבען זיך געשטעלט פון אלע
 שבטים פון ישראל אין דער פערזאמלונג פון דעם פאלק פון גאט, פיער הונדערט טויזענד
 מאן, וואס גייען צו פום אונד וואס ציהען דאס שווערד: 3 אונד דיא קינדער פון בנימין
 האבען געהערט אז דיא קינדער ישראל זענען ארויסגעגאנגען קיין מצפה:—אונד דיא
 קינדער ישראל האבען געזאגט, רעט וויא אזוי דאס דאזיגע שלעכטע איז געשעהען:
 4 אזוי האט דער מאן, דער לוי געאנטווארטעט, דער מאן פון דער פרויא וואס איז גע-
 שייטעט גענווארען, אונד ער האט געזאגט, איף אונד מיין קעבסווייב זענען אנגעקומען
 קיין גבעה וואס האט געהערט צו בנימין, צו איבערנעכטיגען: 5 אזוי זענען קענען מיר
 אויפגעשטאנען דיא לייט פון גבעה אונד זיין האבען קענען מיר ארויפגערניגעלט דאס
 הויה בייא נאכט, זיין האבען געטראכט מיך צו הרגן, אבער זיין האבען מיין קעבסווייב

פה ותמת? ואחד בפלישתי ואחרתה תאמללח בבל
 שרה נחלת ישראל כי עשו ומה ונבלה בישראל: דה
 כלכם בני ישראל: הכו לכם דבר וצעה דלם: וקם
 כל־העם כאיש אחד לאמר לא נלך איש לאחיו ולא
 גסור איש לביתו: ועתה זה הדבר אשר נעשה לנבכה
 עליה בנזל: ולקחט עשרה אנשים למאה לכל ושבעי
 ישראל ומאה לאלף ואלף לרבבה לקחת צדה לעם
 לעשות לבואם לנבכה בנזל בבלה אשר עשה
 בישראל: ואסף כל־איש ישראל אל־העיר כאיש אחד
 חברים: וישלחו שבעי ישראל אנשים בכל־שבעי
 בנזל לאמר מה הרעה הזאת אשר נדחתה בכם: ועתה
 הנו את־האנשים בנזל־בלעל אשר נבכה ונמיתם
 ונבכה רעה מישראל ולא אנו: בנזל לשמע בקול
 אחרים בני־ישראל: ואספי בני־בנימין מן־הערים
 הנבחתה לצאת למלחמה עסבני ישראל: והתקדו
 בני בנזל ביום ההוא מתעלים עשורים וששה אלף איש
 שלף חרב לבד מושבי הנבכה התקדו שבע מאות
 איש בחרו: מכל והעם הזה שבע מאות איש בחרו
 אשר ירמינו בלוח קלע בנזל אל־השערה ולא דמא:
 ואיש ישראל התקדו לבד מבנימין ארבע מאות
 אלף איש שלף חרב בלוח קלע אל מלחמה: ותקמו ועלו
 בית־אל וישאלו באלהם ואמרו בני ישראל מי יעלה
 לנו בתחלה למלחמה עסבני בנזל ואמר דנה יהודה
 בתחלה: ותקמו בני־ישראל בבקר בנזל על־הנבכה:
 וצא איש ישראל למלחמה עסבני בנזל ואם איש
 ישראל מלחמה אל־הנבכה: וצאו בני־בנימין מן־הנבכה
 וישחיתו בישראל ביום ההוא שנים ועשרים אלף איש

בעפוינגט אונד זיא איז געשטארבען:
 6 אונד איך האב גענומען מיין קעבס־ווייב
 אונד האב זיא צושניטען אויף שטיקער
 אונד האב זיא אנועקגעשניקט אין אלע
 פעלדער פון דער נחלה פון ישראל, ווארין
 זיין האבען שלעכטע געדאנקען אונד
 געטהון א שלעכטע זאך אין ישראל:
 7 זעהט איהר זענט אלע קינדער פון
 ישראל, גיבט אייך דא איין עצה, אונד
 רעט דא א ווארט: 8 אונד דאס גאנצע
 פאלק איז אויפגעשטאנען וויא איין מאן
 אונד געזאגט, קיין איינציגער מאן וועט
 גיין צו זיין געצעלט, אונד קיינער וועט
 איינקערען צו זיין הויז: 9 אונד אצונד
 דאס איז דיא זאך וואס מיר וועלען טהון
 צו גבעה, מיר וועלען קענען איהר ארויפ־
 גיין דורך א בורל: 10 אונד מיר וועלען
 נעמען צעהן מענער פון א הונדערט, פון
 אלע שבטים פון ישראל, אונד הונדערט
 פון א טויזענד, אונד טויזענד פון צעהן
 טויזענד, אז וויא זאלען אנגרייטען שפייז
 פאר דעם פאלק, צו טהון ווען זיין וועלען
 קומען קיין גבע בנזמין, נאך דער גאנצען
 שלעכטיגקייט וואס זיין האבען געטהון
 אין ישראל: 11 אונד אזוי האבען זיך אלע

מענער פון ישראל פערזאמעלט קענען דער שטאט, אונד זיין זענען געוועזען חברים וויא
 איין מאן: 12 אונד דיא שבטים פון ישראל האבען אויסגעשניקט מענער דורך אלע שבטים
 פון בנזמין, אזוי צו זאגען, וואס איז דאס דאזיגע שלעכטע אונטער אייך: 13 אונד
 אצונד נעט אונס איבער דיא שלעכטע מענער וואס זענען אין גבעה, אז מיר זאלען
 זיין טייטען, אונד אזוי וועלען מיר אויסרוימען דאס שלעכטע פון ישראל, אבער דיא
 בני בנזמין האבען נישט געהארקט צו דעם קול פון זייער ברודער, דיא קינדער ישראל:
 14 אונד דיא בני בנזמין האבען זיך פערזאמעלט פון דיא שטעט קיין גבעה, ארויס־
 צוגיין אונד מלחמה צו האלטען מיט דיא קינדער ישראל: 15 אונד דיא קינדער פון
 בנזמין זענען געציילט געווארען אין דעמועלביגען טאג אויס דיא שטעט זעקס אונד
 צוואנציג טויזענד מאן וואס ציהען דאס שווער, חוץ דיא איינוואוינער פון גבעה, וואס
 זענען געציילט געווארען זיבען הונדערט אויסדערוויילטע מענער: 16 פון דעם דאזיג
 גען גאנצען פאלק זענען געוועזען זיבען הונדערט אויסדערוויילטע מענער לינקענדיגע,
 אונד אישליכער פון דיא דאזיגע האט געקענט ווארפען מיט א שטיין צו א האר אונד
 האט נישט פערפעהלט צו טרעפען: 17 אבער דיא מענער פון ישראל זענען געציילט
 געווארען, חוץ בנזמין פיער הונדערט טויזענד מאן וואס האבען געציגען דאס שווער,
 אלע דיא דאזיגע זענען געוועזען מלחמה לייט: 18 אונד זיין זענען אויפגעשטאנען
 אונד זענען ארויפגעגאנגען קיין בית אל, אונד זיין האבען אנגעפרעגט בייא גאט,
 אונד דיא קינדער ישראל האבען געזאגט, ווער פון אונס זאל צוערשט ארויפגיין
 מלחמה צו האלטען מיט דיא קינדער בנזמין? אונד גאט האט געזאגט, יהודה צוערשט:
 19 אזוי זענען דיא קינדער ישראל אין דער פריה אויפגעשטאנען אונד זיין האבען
 זיך געלאגערט קעגען גבעה: 20 אונד דיא מענער פון ישראל זענען ארויסגעגאנגען
 מלחמה צו האלטען מיט בנזמין, אונד דיא מענער פון ישראל האבען זיך קענען זיין
 אנגעגרייט צו דער מלחמה אין גבעה: 21 אונד דיא קינדער בנזמין זענען
 ארויסגעגאנגען אויס גבעה אונד זיין האבען אין דעמועלביגען טאג פער־
 דארבען ביז צו דער ערד אין ישראל צווייא אונד צוואנציג טויזענד מאן:

22 אונד דאס פאלק, דיא מענער פון
 ישראל האט זיך געשטארקט, אונד
 האבען זיך נאך אמאל אנגעגרייט צו
 דער מלחמה אין דעם ארט אוואו זיין
 האבען זיך דארט אן דעם ערשטען טאג
 אנגעגרייט: 23 אונד דיא קינדער
 ישראל זענען ארויפגעגאנגען אונד זיין
 האבען געוויינט פאר גאט בוי צו דעם
 אבענד, אונד זיין האבען אנגעפרעגט
 ביין גאט אזוי צו זאגען, זאל איך נאך
 אמאל גענעהנען מלחמה צו האלטען מיט
 דיא קינדער פון בנימין מיין ברודער?
 אונד גאט האט געזאגט, גיין ארויף
 קעגען איהם: 24 אזוי האבען זיך דיא
 קינדער ישראל גענעהנט צו דיא קינדער
 בנימין אן דעם צווייטען טאג: 25 אונד
 בנימין איז ענטקעגען זיין ארויסגעגאנגען
 גען אויס גבעה דעם צווייטען טאג, אונד
 זיין האבען פערטיליגט בוי צו דער ערד
 פון דיא קינדער ישראל נאך אכצען
 טויזענד מאן, דיא אלע האבען געצויגען
 דאס שווערד: 26 דערנאך זענען אלע
 קינדער ישראל, אונד דאס גאנצע פאלק
 ארויפגעגאנגען, אונד זיין זענען געקומען
 מען קיין בית-אל, אונד זיין האבען
 געוויינט אונד זיין זענען דארט געבליבען פאר גאט, אונד האבען דעמעלביגען טאג
 געפאסט בוי אבענד, אונד זיין האבען מקריב געוועזען בראנד-אָפּפער אונד פריד-
 אָפּפער פאר גאט: 27 אונד דיא קינדער ישראל האבען אנגעפרעגט ביין גאט,
 ווארין דארטען איז געוועזען דער אָרון ברית פון גאט אין דיא זעלביגע טעג:
 28 אונד פינעס דער זון פון אלעזר, ווען פון אהרן איז געשטאנען פאר דעם אָרון
 אין דיזעלביגע טעג, אונד געזאגט—זאל איך נאכאמאל ארויסגיין מלחמה צו
 האלטען מיט דיא קינדער פון בנימין מיין ברודער, אָדער זאל איך עס פערמיידען?
 אונד גאט האט געזאגט, גיין ארויף, ווארין מארגען וועל איך זיין געבען אין דיין
 האנד אריין: 29 אונד ישראל האט געשטעלט לויזערס רינגסארום צו גבעה: 30 אונד
 דיא קינדער ישראל זענען ארויפגעגאנגען קעגען דיא קינדער בנימין אן דעם דריטען
 טאג, אונד זיין האבען אנגעגרייט (א מלחמה) קעגען גבעה, וויא פריהער: 31 אונד
 דיא קינדער פון בנימין זענען ארויסגעגאנגען ענטקעגען דעם פאלק אונד זיין זענען
 אנוועקגעצויגען געווארען פון דער שטאט, אונד זיין האבען אנגעהויבען צו שלאגען
 פון דעם פאלק דערשלאגענע, אזוי וויא פריהער אויף דיא הויכע וועגען, וואו איינער
 גייט ארויף קיין בית-אל אונד דער אנדערער קיין גבעה, אויף דעם פעלד, אן ערף
 פון דרייסיג מאן אין ישראל: 32 אונד דיא קינדער פון בנימין האבען געזאגט, זיין
 זענען געשלאגען פאר אונס אזוי וויא צום ערשטען מאל; אבער דיא קינדער ישראל
 האבען געזאגט, לאמער אונס (מאכען) אנטלויפען אונד זיין אנוועקציהען פון דער
 שטאט, צו דיא הויכע וועגען: 33 אונד אלע מענער פון ישראל זענען אויפגעשטא-
 נען פון זייער ארט, אונד זיין האבען זיך אנגעגרייט ביין בעל תמר, אונד דיא
 לויזערס פון ישראל זענען ארויסגעקומען פון זייער ארט, פון דיא ענטפלעקונג פון
 גבע: 34 אונד עס זענען אנגעקומען קעגען גבעה צעהן טויזענד אויסדערנויילטע
 מענער פון גאנץ ישראל, אונד דיא מלחמה איז געהערשט געוועזען, אבער
 זיין האבען נישט געוואוסט אז דאס שלעכטע וואר אזוי נאהענט צו זיין:
 35 אונד גאט האט געשלאגען בנימין פאר ישראל, אונד דיא קינדער ישראל
 האבען אין דעמעלביגען טאג פערטיליגט פון בנימין פינף צוואנציג
 טויזענד

אלה ובהם איש בלילה שלח רב: וידע בנימין
 כי נפשו חתט אש ישראל מכוס לכונן כי בטרם אל
 הארב אשר שמו אל לבבם: והארב החדש חששו
 אליהם ובהם חששו הארב ויד את כל העיר לשרתם:
 והמזד הרב לאיש ישראל עמד ארב רב להצלתם
 משאת העשן מזהיר: בתוך אש ישראל במלחמה
 ובנימין החל להבות חללים באש ישראל בשלשים
 איש כי אמר אף עוף נקף הוא לפני במלחמה
 הראשונה: והמשאת החלה לעלות מזהיר עמד עץ
 השן בנימין אחרי וזה עלה בלילה הער השממה:
 ואיש ישראל הפך ויבדל איש בנימין כי ראה כרענה
 עליו הרעה: הפס לפני אש ישראל אל הער המדבר
 והמלחמה הרביתו ואשר מהערים משחיתים אתו
 בחיבו: פתחו את בנימין הירדשו מנחת הרבית
 עד נכח הגבעה ממורד שמש: ופלו מבנימין שמעיה
 עשר אלה אש את ישראל אש חל: ופס נכס
 המדבר אל סלע הרמון ועללו במסלות חמשת
 אלפים איש חדיקו אחרי עהדעם חכו משט אלפס
 איש: וזה בלילה שלם מבנימין עשרים חמשה אלה
 איש שלח רב כיום הוא את ישראל אש חל:
 ופס נכס המדבר אל סלע הרמון עש מאת איש
 וישבו בסלע רמון ארבעה חדשים: ואיש ישראל
 שבו אל בנימין חסם לפי דרכם מעד מתם שר
 ברמה עד בלילה נמצא גם בלילה נמצא נמצא
 שלח נאש:

כא

כא

ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממש לא ידון
 בתי לבנימין לאשה: ונבא העם ביה אל נשבו שם עד

שויענד אונד איין הונדערט מאן, דינע
 אלע האבען געצויגען דאס שווערד:
 36 אזוי האבען דיא קינדער פון בנימין
 געזעהען אז זיין זענען געשלאגען גע-
 ווארען, ווארין דיא מענער פון ישראל
 האבען פלאץ געמאכט פאר בנימין, ווארין
 זיין האבען זיך פערזיכערט אויף דיא
 לויירערס וואס זיין האבען געטוהן געבען
 גבעה: 37 אונד דיא לויירערס האבען
 זיך געאיילט, אונד זיין האבען זיך
 פערשפרייט איבער גבעה, אונד דיא
 לויירערס האבען (שופר) געבלאזען, אונד
 האבען געשלאגען דיא גאנצע שטאט
 מיט דיא שארף פון דעם שווערד:
 38 אונד עס איז געוועזען א געשטימטע
 צייט (אדער א סימן) צווישען דיא מענער
 פון ישראל אונד דיא לויירערס, אז זיין
 זאלען מאכען אויפגיין א גרויסען רויד
 פון דער שטאט: 39 אונד ווען דיא מענער
 פון ישראל האבען זיך אומגעקערט אין
 דער מלחמה, אונד בנימין האט אנגעהויבען
 צו שלאגען דיא דערשלאגענע אין דיא
 מענער פון ישראל, אז ערף פון דרייסיג
 מאן, — ווארין זיין האבען געזאגט, אז
 (ישראל) איז זיכערליך פאר אונס גע-
 שלאגען אזוי וויא אין דיא ערשטע
 מלחמה: 40 אונד דיא פלאם האט אנגעהויבען
 זייל פון רויד, אונד בנימין האט הינטער זיך געקוקט,
 אונד זעה, דער רויד פון דיא
 גאנצע שטאט איז ארויפגעגאנגען ביז צו דעם הימעל: 41
 אונד ווען דיא מענער פון
 ישראל האבען זיך אומגעקערט אזוי זענען דיא מענער
 פון בנימין דערשלאגען געווארען,
 ווייל זיין האבען געזעהען אז דאס ביידע איז איבער
 זיין אנגעטראפען: 42 אזוי האבען
 זיין זיך אומגעקערט פאר דיא מענער פון ישראל
 צו דעם וועג פון דער מדבר, אבער
 דיא מלחמה לייט האבען זיך אן זיין געהעפט,
 אונד דיא (וואס זענען ארויסגעקומען) פון
 דיא שטאט האבען זיין צווישען זיך פערמילגט:
 43 זיין האבען בנימין אומגערינגעלט
 אונד נאכגעיאגט, פון זייער מנחת האבען זיין
 איהם געגרייכט ביז קענען גבעה, אזוי
 דיא זון גייט אויף: 44 אונד עס איז געפאלען
 פון בנימין אכטצעהן שויענד מאן, דינע אלע
 זענען געוועזען שטארקע מלחמה לייט: 45
 אונד זיין האבען זיך אומגעקערט אונד
 זענען אנטלאפען אין דיא מדבר אריין, צו דעם
 פעלזענשטיין רמון, אונד זיין האבען
 פון זיין אויפגעקליבען אין דיא הויכע
 וועגען פונעם שויענד מאן, אונד זיין האבען
 זיין נאכגעיאגט ביז קיין גרעם, אונד זיין האבען
 פון זיין האבען זיך געפאלען פון בנימין
 אן דעמעלביגען טאג זענען געוועזען
 פונעם אונד צוואנציג שויענד מאן, וואס האבען
 געצויגען דאס שווערד, דינע אלע זענען
 געוועזען שטארקע מלחמה לייט: 47 אבער
 דיא וואס האבען זיך אומגעקערט אונד זענען
 אנטלאפען אין דער מדבר אריין צו דעם
 פעלזענשטיין רמון, ווארען זעקס הונדערט
 מאן, אונד זיין זענען געבליבען בייא דעם
 פעלזענשטיין רמון פיער חדשים: 48 אונד דיא
 מענער פון ישראל זענען צוריקגעקומען
 צו דיא קינדער בנימין, אונד זיין האבען זיין גע-
 שלאגען דורך דיא שארף פון דעם שווערד,
 פון (יעדע) שטאט, פון מענשען ביז צו בהמות,
 אלעס וואס איז געפונען געווארען, אויף אלע
 שטעט האבען זיין פערברענט מיט פייער:

קאפיטעל כא

1 אונד דיא מענער פון ישראל האבען געשוואוירען אין מצפה אזוי צו זאגען,
 קיינער פון אונס זאל געבען זיינע טאכטער צו בנימין פאר א ווייב: 2 אונד
 דאס פאלק איז געקומען קיין בית אל, אונד זענען דארט געבליבען ביז
 אבענד

הערב לפני האלילים ושא קולם מבין בני גדול:
 3 ואמר להם יהוה אלהי ישראל היתה זאת בשאל
 4 להפךר תוים מישאל שבט אד: ויהי מנחם
 5 בשבטי השם מבגשם מבגש מצלח עלח ושלמים:
 6 ואמר בני ישראל מי אשר לאעלה בקהל מקל
 7 שבטי ישראל אליהם כי השבועה הנוחה היתה
 8 לאשר לאעלה אליהם המעשה לאמר מה זמח:
 9 וחבמו בני ישראל אלבנימן אחי ואמר נגד היום
 10 שבט אחד מישאל: מהנעשה להם לותרים להם
 11 ואחל נשבעת ביהוה לבדתי חת ללהם מבטח
 12 ללשים: ואמר כי אחד משבטי ישראל אשר לא
 13 עלה אליהם המעשה וזה לא באיש אליהם
 14 מבטי נלד אליהם: החפךר השם והיה אידשם
 15 איש מלשי: ובש נלד: השלדשם העדה שני
 16 עשר אלה איש מבני העדה אלהם לאמר לב
 17 ויהיה אחישי: ובש נלד לפרדב ותשים ותפח:
 18 ויהי הדבר אשר נשפך פלגה וכלאשה דעת משכר
 19 וקר תהיה: המצא מלשיניבש נלד ארבע מאות
 20 נערה בתולה אשר לאדעה איש למשכב וקר תבא
 21 אותם אליהם: שלה אשר בארץ בנימן: השלד
 22 כלתיהם ודברו אליהם בנימן אשר בסלרמן מקרא
 23 להם שלום: ובש בנימן דעת הדין ותחן להם השם
 24 כי אשר היו מלשי: ובש נלד ולאמצא להם כן: והשם
 25 נחם לבנימן בדעה דעה פרץ בשבטי ישראל:
 26 ואמר וקר העדה מהנעשה לותרים להם כר
 27 נשמה מבנימן אשה: ואמר דעת שלח לבנימן
 28 ולאמרה שבט מישאל: ואחל לאתל לותר
 29 להם נשים מבטח כרנשכש כר ישראל לאמר

מיר ועלען ניש געבען אונזערע טעכטער צו זיין פאר ווייבער: 8 אונד זיין האבען
 געזאגט, ווער איז דער איינער פון דיא שבטים פון ישראל וואס איז ניש ארויפגעגאנג
 גען צו נאט קיין מצפה? אונד זעה, עס איז קיינער ניש געקומען צו דער מכה פון
 נבש גלעד צו דער פערזאמלונג: 9 אונד ווען דאס פאלק איז געציילט געווארען,
 אונד זעה, אזוי איז דארט קיינער ניש געוועזען פון דיא איינוואוינער פון נבש גלעד:
 10 אזוי האט דיא געמיינדע דארט אהינגעשיקט צוועלף שוועגער מאן פון דיא
 שטארקע מלחמה לייט, אונד זיין האבען זיין געפאטען אזוי צו זאגען, גייט אהין
 אונד שלאגט דיא איינוואוינער פון נבש גלעד מיט דיא שארף פון דעם שווער, מיט
 דיא ווייבער אונד קליינע קינדער: 11 אונד דאס איז דיא זאך וואס איהר זאלט טהון,
 איהר זאלט פערטילגען איטליכען וקר אונד איטליכעם ווייב וואס האט געלעגען מיט
 א וקר: 12 אונד זיין האבען געפונען פון דיא איינוואוינער פון נבש גלעד פיער
 הונדערט יונגע בתולות וואס האבען נאך ניש דערקענט דאס געלעגער מיט א וקר
 אונד זיין האבען זיין אריינגעברענגט צו דער מכה אין שלוח, וואס איז אין דעם
 לאנד בנימן: 13 אונד דיא גאנצע געמיינדע האבען אהינגעשיקט אונד האבען גערעט
 צו דיא קינדער בנימן וואס זענען געוועזען אין דעם פעלגענשטיין רמון, אונד זיין
 האבען צו זיין אויסגערופען שלום: 14 אזוי האט זיך בנימן אין דערזעלבנער צייט
 אומגעקערט, אונד זיין האבען צו זיין געגעבען דיא ווייבער וואס זיין האבען
 געלאזט לעבען פון דיא ווייבער פון נבש גלעד, אבער זיין האבען ניש פאר זיין גענוג
 געפונען (געהאט): 15 אונד דאס פאלק האט זיך געדענקט (חרטה געהאט) וועגען
 בנימן, ווארין נאט האט געטהון א בראך אין דיא שבטים פון ישראל: 16 אונד דיא
 עלצטע פון דער געמיינדע האבען געזאגט, וואס זאלען מיר טהון וועגען ווייבער פאר
 דיא איבערגעבליבענע? ווארין אלע ווייבער פון בנימן זענען פערטילגט? 17 אונד זיין
 האבען געזאגט, עס מוז זיין א ורושה צו דיא אנטרייגענע פון בנימן, אז עס זאל ניש
 אויסגעמקט ווערען א שבט פון ישראל: 18 אבער מיר קענען ניש צו זיין געבען וויי
 בער פון אונזערע טעכטער, ווייל דיא קינדער ישראל האבען געשוואוירען אונד געזאגט,

אִדֹּר נָתַן אֶשֶׁר לְבִנְיָמִן: "וְהָאֵמֹלִי הָיָה חֲנִיחָהּ בְּשָׁלוֹ 19
מִיָּמִים וְיָמָּה אֲשֶׁר מִצְפּוֹנָה לְבֵית־אֵל מִזְרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ
לְמַסְלָה הָעֵלָּה מִבֵּית־אֵל שְׂכָמָה וּמִגֵּב לְלִסְנָה: וְרָץ כ'
אֶת־בְּנֵי בִנְיָמִן לֵאמֹר לָבוּ וְאִרְכָּתֶם בְּכַרְמִים: וְהָאִתָּם 21
וְהָיָה אִסְרָאֵל בְּנֵת־שִׁלֹּי לְחֹל בְּמַחְלוֹת וַעֲתָתָם מִן
הַכְּרָמִים חֲטָפְתָּם לָכֶם אִישׁ אִשְׁתּוֹ מִבְּנֵי שִׁלֹי וְהִלַּכְתֶּם
אֶרֶץ בִּנְיָמִן: וְהָיָה כִּרְיִבָּא אֲבוֹתָם אִי אֲחֵיהֶם לְרִיבֹא אֵלֵינוּ 22
וְאִמְרֵנוּ אֲלֵיהֶם חֲנֻנוּ אִתָּם כִּי לֹא לָקַחְנוּ אִישׁ אִשְׁתּוֹ
בְּמַלְחָמָה כִּי לֹא אִתָּם נָתַתָּם לָהֶם בְּעַת הַחַשְׁמֹנוּ: וַיַּעֲשֻׁהוּ 23
כֵּן בְּנֵי בִנְיָמִן וַיִּשְׁאוּ נָשִׁים לְמַסְפָּרָם מִן־הַמַּחְלוֹת אֲשֶׁר
נָגְלוּ מֵלָבוּ חֲשׂוֹבוֹ אֶל־חֲתָלָתָם וְהָבִנוּ אֶת־הַעֲרִים וְהָשִׁבוּ
בָּהֶם: וַתִּחַלְּבוּ מִשָּׁם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּעַת הַיּוֹם אִישׁ לִשְׂכָמּוֹ 24
וּלְמִשְׁפַּחְתּוֹ וַיָּצֵא מִשָּׁם אִישׁ לְחֻלָּתוֹ: בְּיָמִים הָהֵם אֵין כָּה
מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל אִישׁ הַיָּעַר בְּעֵינֵי הָעָם:

ח ו ק

סכום הפסוקים של ספר שופטים שש מאות ושמנה עשר. יראו
את " קרשיו סימן: וסדרו י"ד. דובב שפתי ישנים סימן:
וחציו. וירצנו וירצנו את בני ישראל:

קֹמְעַן וַיָּבֹא מִיָּט אֹתָם צוֹ קְרִיבָעֹן, אֲזוּי וַעֲלֵעֹן מִיר צוֹ זַיִּיא וְאַנְעֵן, דַּעֲרַבְאֲרָמַט אִיִּיף
אִיבֶער זַיִּיא אֲוִנְעֶרְט וַעֲנֵנֶן וַיִּיל מִיר הָאֲבֵעֹן נִיט פֶּאר אִיטְלִיכֶען מֶאָן גַּענוֹמֶען א
וַיִּיב אֵין דַּער מְלַחְמָה, וַאֲרִין אִיהָר הָאֵט זַיִּיא נִיט צוֹ זַיִּיא גַּענֶעבֶען, דָּאָס אִיהָר זָאָלֵט
אֵין דִּיעֶר צַיִט שוֹלְדִיג זַיִּין: 23 אֲוִנְד דִּיא קִינְדֶער בִּנְיָמִן הָאֲבֵעֹן אֲזוּי גַּעטְהֵן, אֲוִנְד
זַיִּיא הָאֲבֵעֹן וַיָּבֹא גַענוֹמֶען וַיִּיבֶער נֶאָךְ וַיִּירֶע צָאָל פֿון דִּיא טֶאנְצֶערס וָאָס זַיִּיא הָאֲבֵעֹן
וַיָּבֹא גַערוֹיבֵט, אֲוִנְד אֲזוּי וַעֲנֵנֶן זַיִּיא אֲהִינְגֶענֶאנְגֶען אֲוִנְד זַיִּיא הָאֲבֵעֹן צוֹרִיקֶעקֶעֶרְט
צוֹ וַיִּיעֶר נְחֻלָּה, אֲוִנְד זַיִּיא הָאֲבֵעֹן אֲוִיפֶנֶעבֹויעֵט דִּיא שְׁטֵעֵט אֲוִנְד זַיִּיא הָאֲבֵעֹן אֵין זַיִּיא
גַּעוואָוִיגֵט: 24 אֲוִנְד דִּיא קִינְדֶער וְיִשְׂרָאֵל וַעֲנֵנֶן אֵין דַּערזעלְבִיגֶע צַיִט פֿון דַּארטֶען
אָוועקֶגענֶאנְגֶען אִיטְלִיכֶער צוֹ זַיִּין שְׁבֵט, אֲוִנְד צוֹ וַיִּינֶע מִשְׁפָּחָה, אֲוִנְד אִיטְלִיכֶער אִיז
פֿון דַּארטֶען אַרויסֶגענֶאנְגֶען צוֹ זַיִּין נְחֻלָּה: 25 אֵין דִּיעלְבִיגֶע צַיִט אִיז נִיט גַעוועזֶען
קִיין מֶלֶךְ אֵין וְיִשְׂרָאֵל, אֲוִנְד אִיטְלִיכֶער הָאֵט גַּעטְהֵן אֲזוּי וַיִּיא עִם אִיז אִיהָם
וואוּלְגֶעפֿאַלֶען:

ח ו ק

אלע פסוקים פון דעם ספר שופטים זענען זעקס הונדערט אונד אכטצעהן, דיא העלפט
דאפֿאן איז קאפיטעל י' פסוק ח'; אונד האט איין אונד צוואנציג קאפיטעל:

שמואל א

- 1 אונד עס איז געוועזען א מאן פון רמתיים צופים, פון דעם בארג אפרים, אונד ער האט געהייסען אלקנה, וזהו פון ירושם, וזהו פון אליהוא, וזהו פון תוחו, וזהו פון צוף אוים אפרת: 2 אונד ער האט געהאט צוויי זוייגער, דער נאמען פון איינער איז געוועזען חנה, אונד דער נאמען פון דיא אנדערע איז געוועזען פננה; אונד פננה האט געהאט קינדער אבער חנה האט נישט געהאט קינדע קינדער: 3 אונד דער דאזיגער מאן איז ארויפ־געגאנגען פון זיינע שטאט פון יאהר צו יאהר זיך צו ביקען אונד מקריב צו זיין קרבנות צו גאט פון דיא הערשארען אין שלוח; אונד דארטען זענען געוועזען דיא צוויי זיין פון עלי, חפני אונד פנחס, זייא זענען געוועזען פנחס צו גאט: 4 אונד עס איז געוועזען אן דעם פאג ווען אלקנה האט מקריב געוועזען, זיין זויב אונד צו אלע איהרע זיין אונד טעכטער: 5 אבער צו חנה האט ער געגעבען א דאפעלט חלק, ווארין ער האט חנה געליעבט, אבער גאט האט פערשלאסען איהר מוטערלייב: 6 אונד איהרע פיינדן האט זיא געערנערט אונד דערצארגט, ווייל גאט האט איהר מוטערלייב פערשלאסען: 7 אונד אזוי פלעגט ער צו טהון פון יאהר צו יאהר ווען זיא איז ארויפגעגאנגען צו דעם הויז פון גאט, אונד אזוי פלעגט מען זיא צו ערנערן, אונד זיא האט געוויינט אונד האט נישט געוואלט עסען: 8 אונד אלקנה איהר מאן האט צו איהר געזאגט, חנה, פארנואס וויינט דוא? אונד פארנואס עסט דוא נישט? אונד פארנואס איז דיין הארץ אזוי טרויריג? בין איך דען נישט געסער צו דיר וויא צעהן זיין? 9 אונד חנה איז אויפגעשטאנען נאכדעם זיא האט געגעסען אונד געטרונקען אין שלוח, אונד עלי דער פהן איז געוועסען אויף א שטוהל געבען דער מוזה פון דעם היכל פון גאט: 10 אונד זיא האט געהאט א בייטער געמיט, אונד זיא האט געבעטען צו גאט, אונד זיא האט זעהר געוויינט: 11 אונד זיא האט א גדר געטהון, אונד זיא האט געזאגט, א גאט, פון דיא הערשארען! ווען דוא וועסט אנהענגען דאס עלענד פון זיינע דינסטמויד, נייערט דוא וועסט אן מיר געדענקען, אונד נישט פערנעסען זיינע דינסטמויד, נייערט דוא וועסט געבען צו זיינע דינסטמויד מעגליכען זאמען, אזוי וועל איך (איהם) געבען צו גאט אלע זיינע לעבענסמעג, אונד קיין גאלמעסער זאל נישט ארויפקומען אויף זיין קאפ: 12 אונד עס איז געוועזען ווען זיא האט פיל געבעטען פאר גאט, אזוי האט עלי געטראכט איהר מויל: 13 ווארין חנה האט גערעט אין איהר הארץ, איהרע ליפען האבען זיך נאר געווענט

אָבער איהר קול איז נישט געהערט
געווארען; אזוי האט זיך עלי גערעכענט
פאר א שפּרעמ: 14 אונד עלי האט צו
איהר געזאגט, ביז וויר לאנג וועסט דא
נאך זיין אָנגעשפּרעט? מ'האט אָפּ דייך
וויין פון דיר: 15 אונד חנה האט גע-
ענטפּערט אונד געזאגט, נין - מיין
האר! אײַך בין א פרויא מיט א שווער
געמיט, אײַך האב נישט געטרונקען קיין
וויין אדער שטארק געטרונקען, נייערט
אײַך האב מיין נפש אויסגעגאסען פאר
נאם: 16 האלט נישט דיינע דינסטמוד
פאר א שלעכטע טאכטער, ווארין ווענען
פיל קלאגען אונד צארן האב אײַך ביז
אדער גערעט: 17 אזוי האט עלי גע-
ענטפּערט אונד געזאגט, נייא בשלום,
אונד דער נאם פון ישראל וועט דיר
געבען נאך דייך געבעט וואס דוא האסט
פון איהם געבעטען: 18 אונד זיך האט
געזאגט, לא דיינע דינסטמוד געפינען
חן אין דיינע אויגען; אונד דאס ווייב
איז אונגעגעגאנגען איהרען וועג, אונד
זיך האט געזעסען, אונד איהר פנים איז
שוין נישט געהר (טרירדיג) געוועזען;
19 אונד זיך וויר זענען אין דער פריה

אויפגעשטאנען, אונד זיך האבען זיך געביקט פאר נאם, אונד זענען צוריקגעקעהרט,
אונד זענען אָנגעקומען צו זייער הויז אין רמת, אונד אלקנה האט דערקענט חנה זיין
ווייב, אונד נאם האט אן איהר געדאכט: 20 אונד עס איז געוועזען צו דעם
ארוםרינגעלן פון דאס טעג, אזוי איז חנה טראגענדיג געווארען אונד זיך האט געווינען
א זוהן, אונד זיך האט גערופען זיין נאמען שמואל, ווארין (זיך האט געזאגט) פון
נאם האב אײַך איהם אויסגעבעטען: 21 אונד דער מאן אלקנה אונד זיין באנין הויד
געזינד זענען ארויפגעגאנגען מקריב צו זיין דא יעדערליכע קרבנות אונד צו מהון זיין
נדר: 22 אָבער חנה איז נישט ארויפגעגאנגען, ווארין זיך האט געזאגט צו איהר
מאן, ווען דער יונג וועט זיין אָפּגעוויינט אזוי וועל אײַך איהם גרענגען אונד מיר
וועלען זעהען דאס פנים פון נאם אז ער זאל דארטען בלייבען ביז אויף אייביג:
23 אונד אלקנה איהר מאן האט צו איהר געזאגט, מ'האט וואס איז נישט אין דיינע
אויגען, בלייב (אין דער היים) ביז דא וועסט איהם האבען אָפּגעוויינט, לאז נאר נאם
מקרים זיין זיינע רייד; אונד דאס ווייב איז (אין דער היים) געבליבען אונד זיך האט
געוויינט איהר זוהן ביז זיך האט איהם אָפּגעוויינט: 24 ווען זיך האט איהם אָפּגעוויינט,
אזוי האט זיך איהם מיט זיך ארויפגעבראכט מיט דריי אַקסען אונד איין קאס מעהל,
אונד איין לאַגל וויין, אונד זיך האט איהם אריינגעבראכט אין דעם הויז פון נאם אין
שלום, אונד דאס קינד איז נאך געוועזען יונג: 25 אונד מען האט געשאכטען דעם
אַקס, אונד דעם יונג האבען זיך געבראכט צו עלי: 26 אונד זיך האט געזאגט, אײַך
געט דיר מיין האר, אזוי וויר דא לעבסט, מיין האר, אײַך בין דאס ווייב וואס איז דא
בייא דיר געשטאנען אום צו געטען צו נאם: 27 וועגען דעם דאזיגען יונג האב אײַך
געבעטען, אונד נאם האט מיר געגעבען מיין פערלאנגען וואס אײַך האב פון איהם
געבעטען: 28 אונד אײַך האב איהם אויף געליהען צו נאם, דא נאָנצע צייט וואס
ער וועט לעבען זאל ער זיין געליהען צו נאם, אונד זיך האבען זיך דארטען געביקט
צו נאם:

קאפיטעל ב

1 אונד חנה האט געבעטען, אונד זיך האט געזאגט, מיין הארץ פרייט זיך אין נאם, מיין הארץ

אז דערהויבען אין נאט, מיין מויל האט
 זיך דערווייטערט איבער מינע פינגער,
 ווייל איך פרייע מיך אין דינע הילפע:
 2 קיינער איז אזוי הייליג וויא נאט, ווארין
 עס איז קיינער חוץ דיר, אונד עס איז קיין
 פעלו אזוי וויא אונזער נאט: 3 איהר זאלט
 נישט מעהרען צו רעדען האפערדיגקייט עס
 זאל קיינע שטאלצנהייט ארויסקומען פון
 אייער מויל, ווארין יהוה איז א נאט פון
 וויסענשאפט, אונד בייא איהם ווערען אלע
 מעשים אפגעוואוינען: 4 דער בויגען פון
 דיא שטארקע איז צובראכען, אונד דיא
 געשטויזעכעלטע גורמען זיך אן מיט פח:
 5 דיא זאטע פערדינגען זיך פאר ברויט
 אבער דיא הונגריגע הערען אויף (הונגריג)
 צו זיין; ביז דיא עקרה האט געווינען
 זיבען, אונד דיא וואס האט געהאט פיל
 קינדער איז געווארען פערשניטען: 6 נאט
 טיימעט אונד מאכט לעבעדיג, ער מאכט
 ארויפנידערן אין דעם שאול אונד ברענגט
 ארויף: 7 נאט מאכט ארעם אונד רייך,
 ער מאכט ארויפנידערן אונד ער דערהייבט
 אויף: 8 ער שטעלט אויף פון דעם שטויב
 דעם ארעמען, ער דערהייבט דעם בער
 דירפטניגען כדי איהם צו זעען מיט דיא
 פירשטען, אונד ער מאכט זייא ירשנין א שטויבל פון
 דיא גרונדפעסטען פון דער ערד, אונד אויף זייא
 האט ער געטהון דיא וועלט: 9 ער
 טהוט היטען דיא פיס פון זיינע חסידים, אבער
 דיא רשעים ווערען אין דער פינסטער-
 נים פערטיליגט; ווארין נישט דורך פח קען זיך
 א מאן שטארקען: 10 נאט וועט
 פערשניידען דיא וואס קריגען זיך מיט איהם,
 ער וועט איבער זייא דאנערען אים
 הימעל, נאט וועט משפטן דיא עקען פון
 דער ערד, אונד ער וועט דערהייבען דאס
 הארן פון זיין משיח: 11 אונד אלעקנה
 איז געבאנגען קיין רמה צו זיין הויז; אונד
 דער יונג איז געוועזען א משרת צו נאט
 פאר עלי הכהן: 12 אבער דיא קינדער פון
 עלי זענען געוועזען שלעכטע קינדער,
 זייא האבען נישט געקענט נאט: 13 אונד
 דאס רעכט פון דיא פהנים מיט דעם פאלק
 איז געוועזען, אז איטליכער וואס האט
 מקריב געוועזען קרבנות — אזוי איז דער
 יונג פון דעם פהן געקומען ווען דאס
 פלייש האט זיך דער פהן גענומען, אזוי
 פלעגען זייא צו טהון צו גאנץ ישראל וואס
 זענען דארט אהינגעקומען אין שלוח: 15
 אויף איידער מען האט גערייכערט דאס
 חלב, איז דער יונג פון דעם פהן געקומען
 אונד האט געזאגט צו דעם מאן וואס האט
 מקריב געוועזען, גיב פלייש פאר דעם
 פהן, ער וויל נישט פון דיר נעמען געקאכטעס
 פלייש גייערשט רויא (פלייש): 16 אונד
 ווען דער מאן האט צו איהם געזאגט, לאז
 מען היינט פריהער רייכערן דאס חלב, אונד
 דערנאך נעם דיר וואס דוא גליסט, אזוי
 האט ער צו איהם געזאגט, ניין, גייערשט
 דוא מוסט נעצט געבען, אונד ווען נישט,
 אזוי וועל איך נעמען מיט געוואלד: 17 אונד
 דיא זינד פון דיא יונגען איז געוועזען
 דערהר גרויס פאר נאט, ווארין דיא מענער
 האבען פעראכטעט דאס שפייזאפסער פון
 נאט: 18 אונד שמואל איז געוועזען א
 משרת פאר נאט, ער איז געוועזען יונג
 אונד אנגעבארדעט מעלשט מיט אן
 אפוד פון ליינען: 19 אונד זיינע
 מוטער האט איהם געמאכט א קליינעם

2 ביהר רחב פי ערצויבי כישמחתי בישמחתי: אך
 3 קדוש ביהר, בראן בלהד ואן צור באלותיו: אל
 4 תרבו תרבו ובהר נבהר נא עק מפיכם פי אל
 5 דעוה דהר ולא תהבו עליה: קשת נברס חתים
 6 ונכשלים אור חל: שבעים כלחם נשקרו ודעכים
 7 תדלו עד עקרה גלה שבעה ורבת בנים אמללה:
 8 דהר ממת ומחה מורד שאול ועל: דהר מורש
 9 ומעשיר משפל אדמרומם: מלס מעפר חל מאשפת
 10 דים אביו גלושכ עסדרכים וכפא קבר תחלם
 11 כי לדהר מציו ארץ גשת עליהם חבל: רגלי חסיד
 12 ישמר ורשעים בחשך דמו כילא ככלח גמראש:
 13 דהר דהר מרבו עלו בשמים דעם דהר דהר אפסר
 14 ארץ ודעוה לסלבו ורס קרו משהו: מלך אלענה
 15 הרמה עלביתו ודעוה דה משרת אתיהיה אתפני
 16 עלי הכהן: ובע עלי בני בלישל לא דעו אתיהיה:
 17 ומשפט הכהנים אתיהים כליאש וכן נכה וכן נער
 18 הכהן כבשל הכשר והמלך: שלש השנים בדי: ודהר
 19 כביר או ביד או בקלח או כפידה כל אשר-עלה
 20 המולן יקח הכהן כי ככה יעשו לכל ישראל הכהנים
 21 שם בשלה: גם בטרם יקמרו אתהחל וכן נער
 22 הכהן ואמר לאיש הזבח תנה בשלר לעלות לבתן ולא
 23 יקח ממך בשלר מקשל כי אסדתי: ואמר אליו האיש
 24 קבר יקטרוהו כים החלב וכן לך פאשר תאנה נפשך
 25 ואמר לו כי עשה חמן ואסלא לקחתי בחוקה: ותהי
 26 המאת הנערים גדולה מאד אתפני דהר כי נאצו
 27 האנשים אתדממת דהר: ושמואל משרת את-פני
 28 דהר נער הגור אפוד כד: ומעל קמן פשההלו אט

והעלית ב ימים ימים בעלותה את־אשה לבח
 את־נכח היום: וברך עלי את־אלקנה ואת־אשתו
 ואמר ישם יתה לה ונע מדהאשה הזאת תחת השאלה
 אשר שאל ליתנה תלכו למקומי: ברכך יתה את
 חנה ותהר ותלד שלשה בנים ושתי בנות ותכל הער
 שמואל עס־יהיה: ועל זמן מאד חשבה את כל
 אשר עשון בניו לכל־ישראל ואת אשר־שכבן את־
 הנשים הנבואות פתח את־לבו: ואמר להם למה
 תעשון כדברים האלה אשר אני שמע את־דברכם
 רעים מאד כל־העם אלה: אל בני כי לא־טובה
 השמעה אשר אני שמע מעבדים עס־יהיה: אס־הטא
 איש לאיש ופללו אלהים ואם ליתנה הלא איש מן
 יתפלל־לו ולא ישמעו לקול אבותם ביהפוך יתנה
 להמתים: ותשר שמואל הלך ונזל ושוב גם עס־יהיה
 וגם עס־אנשים: ונאם איש־אלהים אל־על־י תמר
 אליו כה אמר יתה הננלה נללה אל־בית אבך בנותם
 במצרים לבית פרעה: ובחר אתו מכל־שבטי ישראל
 לי לבנות לעלות על־מזבחי להקטיר קמחת לשאת אסד
 לפני ואמנה לבית אבך את־כל־אשר בני ישראל: למה
 תבעש בנכחי ובמתחי אשר ציתי מען ותכבד את־בנה
 ממי להבריאכם מראשית כל־מנחת ישראל לעמי:
 לכן נאם יתה אל־י ישראל אמור אִמְרִי ביהך ובית ל
 אבך ותתקבו לפני עיני־שמים ועתה נאם־יתה ותללה לי
 כִּי־מכדתי אנכדי ובני יקלו: הנה ימים באים ותדעי את
 ורשך ואת־דוד בית אבך מהות וכן בביתך: והבט ער
 מען בכל אשר־יטיב את־ישראל ולא־תהי וכן בביתך
 כל־הימים: ואיש לא־אכרית לה מעם מזבחי לבנות את
 עיני ולא־יכ את־נפשך וכל־מרבית ביהך ימותו אנשים:

הער איז ניש גוט, איהר מאכט באַט'ס פאלק זינדיגען: 25 ווען א מענש זינדיגט קענען
 איין אנדערן אזוי משפט איהם דער דין, אבער ווען א מענש זינדיגט קענען נאך,
 ווער קען פאר איהם בעטען? אבער זיין האבען ניש געוואלט הערען צו דעם קול
 פון זייער פאטער, ווייל נאך האט זיין געוואלט מיינען: 26 אונד דער יונג שמואל
 איז אָנגעגאנגען אונד גרויס געווארען, אונד איז גוט געוועזען בייא נאך אונד אויף
 בייא מענשען: 27 אונד עס איז געקומען א געטליכער מאן צו עלי, אונד ער האט
 צו איהם געזאגט, אזוי זאגט נאך— בין איך ניש געשיינפערלעך אנטפלעקט געווארען
 צו דיין פאטער'ס הויז ווען זיין זענען נאך געוועזען אין מצרים אין פרעה'ס הויז?
 28 אונד איך האב איהם אויסגערוויילט פון אלע שבטים פון ישראל אז ער זאל זיין
 צו מיר א פהן, מקריב צו זיין אויף מיין מזבח אונד צו רייכערן רייכערנערק אונד צו
 טראגען דעם אפוד פאר מיר? אונד איך האב געזעגען צו דיין פאטער'ס הויזגעזינד
 אלע פייער־אָפּפער פון דיא קינדער ישראל? 29 פארנאם טרעט איהר (מיט דיא פיס)
 מינע זכרים אונד מנחות וואס איך האב געבאטען אין מינע וואוינונג; אונד דיא האלסט
 דינע זיין מעהר געבונד וויא מין, דאס איהר מאכט אייך צוערשט פעט פון אלע
 שפייז־אָפּפער פון מיין פאלק ישראל? 30 דארום זאגט יתה דער נאך פון ישראל,
 איך האב טאקי געמיינט אז דיין הויזגעזינד אונד דאס הויזגעזינד פון דיין פאטער וועלען
 פאר מיר גיין אויף אייביג, אבער אצונד זאגט נאך, חלילה צו מיר, נייערט דיא וואס
 עהרען מין וועל איך עהרען אבער דיא וואס פערשעמען מין דיא זאלען לייכט
 געהאלטען ווערען: 31 זעה, דיא טעג וועלען קומען דאס איך וועל פערשניידען דיין
 זאמען אונד דעם זאמען פון דיין פאטער'ס הויז, אז עס וועט ניש זיין קיין
 אלטער מאן אין דיין הויזגעזינד: 32 אונד דיא וועסט אַנקוקען דעם בעליידיגער
 אין מינע וואוינונג אין אלעם גומען וואס וועט געטהון ווערען צו ישראל,
 אבער עס וועט קיינמאל ניש זיין איין אלטער מאן אין דיין הויז: 33 אונד
 דער מאן וואס איך וועל ניש פערטילגען צו דיר פון מיין מזבח וועט זיין צו
 פערשמאכטען דינע אויגען, אונד דינע זעלע טרויער'ג צו מאכען, אונד
 אלעם אָנגעוואקסענע פון דיין הויזגעזינד וועלען שטארבען (ינגע) מענער:

34 אונד דאס דאזיגע וועט צו דיר זיין א צייכען, דאס וואס וועט אנקומען צו דינע צווייא זיהן, צו חפני אונד פינחס, זיין וועלען ביידע שטארבען אין איין טאג: 35 אונד איך וועל מיר אויפשטעלען א געטרייען כהן, אזוי וויא עס איז אין מיין הארץ אונד נאך מיין וועלען וועט ער טהון, אונד איך וועל איהם אויפבויען א געטרייעם הויז, אונד ער וועט גיין פאר מיין געזאלבטען (משחה) אלע טעג: 36 אונד עס וועט זיין אז אימליכער וואס וועט איבערגעלייבען אין דיין הויז, זאל קומען זיך צו ביקען צו איהם (אונד זיך פערדינגען) פאר א שטיק זילבער אונד פאר א שטיק ברויט, אונד וועט זאגען, איך בעט דיך, בעהעפט מיך דאך צו איינעם פון דיא פהנות, אז איך זאל האבען צו עסען א שטיקעל ברויט:

קאפיטעל ג

1 אונד דער יונג שמואל איז געוועזען א משרת צו נאט פאר עלי, אונד דאס ווארט פון נאט איז געוועזען (נאניק) טייער אין דיעלביגע טעג, עס איז נישט פערהאנדען געוועזען קיינע אפענע נבואות: 2 אונד עס איז געוועזען אן דעמועלביגען טאג, ווען עלי איז געלעבען אויף זיין ארט, אונד זיינע אויגען האבען שוין אנגעהויבען טונקעל צו ווערען אונד ער האט נישט געקענט זעהען: 3 אונד איידער דאס ליכט פון נאט איז געווארען אויסגעלאשען, אונד שמואל האט זיך געלייגט אין דעם היכל פון נאט, דארט אונדא דער ארון פון נאט איז געוועזען: 4 אזוי האט נאט גערופען צו שמואל, אונד ער האט געזאגט, היער בין איך! 5 אונד ער איז אהינגעלאפען צו עלי אונד ער האט געזאגט, היער בין איך, ווארין דוא האסט מיך גערופען, אונד ער האט געזאגט, איך האב דיך נישט גערופען, גייא צוריק אונד לייג דיך; אונד ער איז געגאנגן גען אונד האט זיך צוריקגעלייגט: 6 אונד נאט האט שמואל נאכאמאל גערופען, אונד שמואל איז אויפגעשטאנען אונד איז אהינגעגאנגען צו עלי אונד ער האט געזאגט, היער בין איך, ווארין דוא האסט מיך גערופען; אונד ער האט געזאגט איך האב דיך נישט גערופען, מיין זיהן, קעהר צוריק אונד לייג דיך: 7 דאס איז געוועזען איידער שמואל האט געקענט נאט, אונד איידער דאס ווארט פון נאט איז צו איהם אנטפלעקט געווארען: 8 אונד נאט האט געמעהרט שמואל צו רופען דאס דריטע מאל, אונד ער איז אויפגעשטאנען אונד איז אהינגעגאנגען צו עלי, אונד ער האט געזאגט, היער בין איך, ווארין דוא האסט מיך גערופען; אזוי האט עלי פערשטאנען אז נאט האט דעם יונג גערופען: 9 אונד עלי האט געזאגט צו שמואל, גייא אונד לייג דיך אנדער, אונד עס וועט זיין ווען ער וועט דיך (וידער) רופען, אזוי זאלסט דוא זאגען, רעד א האר, ווארין דיין קנעקט הערט; אזוי איז שמואל געגאנגען אונד ער האט זיך אנדערגעלייגט אויף זיין ארט: 10 אונד ויהוה איז געקומען אונד האט זיך געשטעלט אונד ער האט גערופען אזוי וויא דיא אנדערע מאל, שמואל, שמואל! אונד שמואל האט געזאגט, רעד, ווארין דיין קנעקט הערט: 11 אונד נאט האט געזאגט צו שמואל, זעה, איך טהא א זאך אין ישראל, אז אימליכער וואס וועט עס הערען דעם וועלען זיינע ביידע אויערען קלינגען: 12 אין דעמועלביגען טאג וועל איך לאזען מקוים ווערען צו עלי אלעס וואס איך האב גערעט וועגען זיין הויזגעזינד, איך וועל עס אפהייבען אונד ענדיגען: 13 אונד איך האב עס איהם שוין געלאזט זאגען, אז איך וועל משפטן זיין הויזגעזינד אויף אייביג, וועגען דער זינד וואס ער האט געוואוסט, ווייל

34 וְהִדַּלְתָּ הָאֹתָם אֲשֶׁר יָבֵא אֶל־שָׁנִי בְּיָד אֶל־חֲפִנִי וּפִינָחָס כֹּהֵן אֶחָד יִמְשֹׁךְ שָׂדֵיכֶם: וְהִקְמֵתִי לִי כֹהֵן נֶאֱמָר כְּאֲשֶׁר בִּלְבָבִי וּבְנִפְשִׁי יַעֲשֶׂה וְהִכְמֵתִי לוֹ בֵּית נֶאֱמָר וְהִתְהַלַּךְ לִפְנֵי מִשְׁחֵי כָל־הַקֹּהֲנִים: וְהָיָה כִּלְהֻמָּתִי כִּבְהֹרֶךְ יְבוֹא לְדַשְׁמֻתָּהוּ לוֹ לְאַהֲרֹת קֹדֶשׁ וּכְכֹרֶת־לָהֶם וְאִמָּר סִפְרִי נָא אֶל־אַהֲרֹת הַכֹּהֲנִים לְאָכֵל פִּתִּילָהֶם:

ג
א וְהָיָה שְׁמוּאֵל מִשְׁרָת אֶת־יְהוָה לִפְנֵי עֵלִי דְבַר יְהוָה
2 הָיָה יָקָר בְּיָמֵם הָהֵם אֵין חֹזֵן נִפְרָז: וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא עֵלִי שָׁכַב בְּמִקְוֵי וַעֲשֵׂי הַחֹלֹל כְּהוֹת לֹא יָכֹל לְרֹאוֹת:
3 וְהָרֹאִים אֵת־כֹּהֵן וְכֹהֵן שְׁמוּאֵל שָׁכַב בְּדוֹחַל יְהוָה
4 אֲשֶׁר־שָׁם אֵת־אֱלֹהִים: וְהִקְרָא יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל וַתֹּאמֶר הֲרֹגִי: וַתֵּרָץ אֶל־עֵלִי וַתֹּאמֶר הֲגִי כִּרְקֻבָּתָא לִי וַתֹּאמֶר
6 לֹא־קִרְבָּתִי שׁוּב שָׁכַב בְּיָדִי וְשָׁכַב: וַתֵּקֶף יְהוָה קְרָא עַד שְׁמוּאֵל וַתִּקֶּם שְׁמוּאֵל בְּיָדִי אֶל־עֵלִי וַתֹּאמֶר הֲגִי כִי
7 קְרָבָא לִי וַתֹּאמֶר לֹא־קִרְבָּתִי בִּי שׁוּב שָׁכַב: וּשְׁמוּאֵל
8 מִסָּם יַעֲשֶׂ אֶת־יְהוָה וַתִּקֶּם יְהוָה אֶת־דְּבַר־יְהוָה: וַתֵּקֶף יְהוָה קְרָא־שְׁמוּאֵל בְּשִׁלֻּשֶׁת לָקָם בְּיָדִי אֶל־עֵלִי וַתֹּאמֶר
9 הֲגִי כִי קְרָבָא לִי כִי הָיָה עֵלִי כִי יְהוָה קְרָא לְנֶשֶׁר: וַתֹּאמֶר עֵלִי לְשְׁמוּאֵל לֵךְ שָׁכַב וְהָיָה אִם־יִקְרָא אֵלַי וַתִּמְרָם דְּבַר יְהוָה כִּי שָׁמַע עֲבָדֶךָ בְּיָדִי שְׁמוּאֵל וַיִּשָּׁכַב בְּמִקְוֵי:
11 וַתֹּאמֶר שְׁמוּאֵל דְּבַר כִּי שָׁמַע עֲבָדֶךָ: וַתֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל הִנֵּה אֲנִי עֹשֶׂה דְבַר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר כִּלְשָׁמְלוֹ חֲצִלְתָּה שְׁתִּי אֲנִי: בַּיּוֹם הַהוּא אֲקִים אֶל־עֵלִי אֵת כָּל־אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־בֵּיתִי הַחֹל וְכֹלֵה: וְהִפְרַתִּי לוֹ כִּי־שִׁפְטָם אֲנִי אֶת־בֵּיתֹו עַד־עוֹלָם כִּכֵּן אֲשֶׁר־יָדַעְתָּ כִּי

מקללים להם בלילה כהה גם: וכן נשבעתי לבית עלי¹⁴
אסתרספר עין בית עלי בנח ובמחנה עד עולם: השבט
שמואל עזר בכך תפתח את דלתות בית ייחיה שמואל
דיא מהני את המראה אל עלי: וקרא עלי את שמואל
ואמר שמואל בני ואמר דני: ואמר מה הדבר אשר
דבר אליך אליה תבחר ממני כל אשר ילך אליה וכה
יסף אסתרספר ממני דבר מכל הדבר אשר דבר
אליך: תגדלו שמואל את כל הדברים ולא כחד ממני¹⁸
ואמר דני הוא השוב בעני עשה: תגדל שמואל ויהי¹⁹
היה עמו ולא הפיל מכל הדבריו ארצה: ודע כל ישראל ב
מח ודבר שבע בראשן שמואל לבית אלהים:
ולקח דני להראה בשלה ברנלה ויהי אל שמואל²¹
בשלו בדבר ויהי:

ד
ויהי דבר שמואל לכל ישראל ויצא ישראל לקראת
פלשתים למלחמה ויהיו עליהם העור ופלשתים
היו באספי: וישרטו פלשתים לקראת ישראל ותמש²
המלחמה ויגוף ישראל לפני פלשתים וכו' בפערק
בשדה בארבעת אלפים איש: ובה העם אליהם
ואמרו וכן ישראל למה נקטת ויהי היום לפני
פלשתים נקחה אלנו משלה את ארון ברית יהוה ובה
בקרבתנו וישענו מקר אבינו: וישלח העם שלה וישאו⁴
משם את ארון ברית יהוה צבאות ישב הדברים ושם
שני בני עלי עסאון ברית אלהים חפני ופינחס:
ויהי כבוא ארון ברית יהוה אליהם ויהי ככל⁷
ישראל תרועה גדולה ותהם הארץ: וישמעו פלשתים
את קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה
אין דער האר, לאז ער טהון דאס וואס איז גוט אין זיינע אויגען: 19 אונד שמואל
איז אויפגעוואקסען, אונד גאט איז מיט איהם געוועזען, אונד ער האט נישט געלאזט
פון אלע זיינע ווערשער פאלען אויף דער ערד: 20 אונד גאנץ ישראל פון דן ביז
באר שבע האט געוואוסט אז שמואל איז אנגעשטעלט געוועזען אלס א טרייער גבאי
צו גאט: 21 אונד גאט האט זיך נאכאמאל געוויזען אין שלה, ווארין גאט האט
זיך אנטפלעקט צו שמואל אין שלה דורך דעם ווארט פון גאט:

קאפיטעל ד

1 אונד דאס ווארט פון שמואל איז געוועזען צו גאנץ ישראל; אונד ישראל איז
ארויסגעגאנגען געטקענען דיא פלשתים מלחמה צו האלשען, אונד זיין האבען זיך
געלאנגערט בייא אבן העור, אונד דיא פלשתים האבען זיך געלאנגערט בייא אספי:
2 אונד דיא פלשתים האבען זיך צוגערייטעט קעגען ישראל, אונד דיא מלחמה האט
זיך פערשפרייט, אונד ישראל איז געשלאגען געווארען פאר דיא פלשתים, אונד זיין
האבען געשלאגען אין דער מלחמה אויף דעם פעלד אן ערף פון פיער טויזענד מאן:
3 אונד דאס פאלק איז געקומען צו דער מחנה, אונד דיא עלצטע פון ישראל האבען
געזאגט, פאר וואס האט אונס גאט היינט געשלאגען פאר דיא פלשתים? לאמער אונס
נעמען אויס שלה דעם ארון פון דעם ברית פון גאט, ווען ער וועט צווישען אונס
קומען אזוי וועט ער אונס העלפען פון דער האנד פון אונזערע פינדן: 4 אונד דאס
פאלק האט אהינגעשיקט קיין שלה, אונד זיין האבען פון דארטען אנועקגעטראגען
דעם ארון ברית פון יהוה צבאות, וואס וואוינט צווישען דיא כרבים, אונד דארטען
זענען געוועזען מיט דעם ארון ברית פון גאט דיא צווייא ויהי פון עלי, חפני אונד
פינחס: 5 אונד עס איז געוועזען ווען מען האט אריינגעבראכט דעם ארון ברית פון יהוה
צו דער מחנה, אזוי האט גאנץ ישראל געשריען מיט א גרויס געשריין, דאס דא ערד
האט דערפון געציטערט: 6 אונד ווען דיא פלשתים האבען געהערט דאס קול פון דעם
געשריין, אזוי האבען זיין געזאגט, וואס איז דאס קול פון דעם דאזיגען גרויסען געשריין

אין דער מחנה פון דיא עברים? ווארין
וויא זענען געוואר געווארען אז דער
ארון פון יהוה איז אין דער מחנה אריין
געקומען: 7 אונד דיא פלשתים האבען
מוקא געהאט, ווארין וויא האבען געזאגט,
אז נאט איז אריינגעקומען צו דער מחנה,
אונד וויא האבען געזאגט, וויא איז צו
אונס! ווארין זאלכעס איז נאך קיין
מאל נישט געוועזען: 8 וויא איז צו
אונס! דער וועט אונס מציל זיין פון דיא
האנד פון דיא דאזיגע שטארקע געטער?
דאס זענען דיא דאזיגע געטער וואס
האבען געשלאגען מצרים מיט אלע מכות
אין דער מדבר: 9 שטארקט אייך, אונד
זייט מענער, אזי איהר פלשתים, אז
איהר זאלט נישט ווערען קיינע קנעכט צו
דיא עברים, אזוי וויא וויא האבען אייך
געדרינגט, דארום זייט מענער, אונד האלט
מלחמה מיט זייא! 10 אונד דיא פלשתים
האבען מלחמה געהאלטען, אונד ישראל
איז געשלאגען געווארען, אונד איזליכער
איז אנטלאפען צו זיין געצעלט, אונד
עס איז געוועזען א זעהר גרויסער שלאק,
אונד עס איז געפאלען פון ישראל דרייסיג
טויזענד פוס-גויערס: 11 אונד דער ארון
פון נאט איז אנטעקענומען געווארען.

וואס געמקט העכרס נישט בי ארון ויהוה בא אל
7 המהרה: וראו פלשתים כי אמרו בא אליהם אל-
המחנה ואמרו אי לנו כי לא היתה באת אתמול
6 שלשם: אי לנו כי תצילנו מיד האללים האדירים
האלה אלה הם האללים המקים אתמצרים בכל-מקו
9 במדבר: התחילו יהו לאנשים פלשתים פן תעברו
לעברים כאשר עברו לכם היתהם לאנשים תלממם:
• תלממו פלשתים תנוף ישראל ונסו איש לאחיה
ותחי המכה גדולה מאד מפל משראל שלשים אלף
11 גולי: וארץ אליהם נלקח ושני ברגלי מות חפני
12 ופיניהם: תרץ איש-בנימין מהמצודה וקא שלה ביום
13 ההוא ומדיו קרעים ואדמה על-ראשו: ובווא יהוה
עלי ישב על-הכסא יך דרך מצפה ביהמה לבו הוד
על ארץ האללים והאיש בא להגיד בעיר ותועק כל
14 העיר: בשמע עלי אתקול הצעקה ואמר מה קול
15 המון הזה והאיש מלח וקא בך לעלי: ותלי בך
תשעים ושמנה שנה ויעני קמה ולא יכול לראות:
16 ואמר האיש אל-עלי אנכי הבא מדהמצודה ואני מיד
המצודה נסתי היום ואמר מדהיה הדבר בני:
17 ויש המבשר ואמר גם ישראל לפני פלשתים ונס
מנפה גדולה היתה בעם ונס-שני בנוד מות חפני
18 ופיניהם וארץ האללים נלקחה: ויהי כתובדיו אר-
ארץ האללים ופל מעלהכסא אחרית בעד יד
השער ותשבר מפקדתו נמת ברגו האיש וקבר הוא
19 שפט את-ישראל ארבעים שנה: וכלתו אשת-פיניהם
היה ללל ותשמע את-השמעה אל-הקול-הארץ האללים
ומת המיה ואשה ותקבר ותלך ברגותיה עליה עריה:

אונד דיא צווייא ויהוה פון עלי, חפני אונד פיניהם זענען געשטארבען: 12 אונד א מאן
פון בנימין איז אנטעקענעלאפען פון דער מלחמה אונד ער איז דעמועלביגען טאג גע-
קומען קיין שלה, מיט ויינע קליידער צעריסען, אונד מיט ערד אויף זיין קאפ:
13 אונד ווען ער איז אָנגעקומען אזוי האט ער געזעהען עלי ויצען אויף א שטוהל
אויף דער זייט פון דעם וועג, אונד ער האט געוואכט, ווארין זיין הארץ האט געציטערט
וועגען דעם ארון פון נאט, אונד ווען דער מאן איז אָנגעקומען דאס אָנגעזאגען אין
דער שטאט אזוי האט דיא גאנצע שטאט געשריען: 14 אונד ווען עלי האט געהערט
דאס קול פון דעם געשרייא, האט ער געזאגט, וואס איז דאס קול פון דעם דאזיגען
געטימער? אונד דער מאן האט ויך געאיילט אונד איז געקומען אונד ער האט עס
אָנגעזאגט צו עלי: 15 אונד עלי איז אלט געוועזען אכט אונד ניינציג יאהר, אונד
זיינע אויגען זענען שטיין געבליבען, אונד ער האט נישט געקענט זעהען: 16 אונד
דער מאן האט געזאגט צו עלי, איך בין דער וואס איז געקומען פון דעם מלחמה
פעלה, אונד איך בין היינט אנטלאפען פון דער מלחמה, אונד ער האט געזאגט, וואס
איז דיא זאך, מיין זינה? 17 אונד דער מבשר האט געענטפערט אונד האט געזאגט,
ישראל איז אנטלאפען פאר דיא פלשתים, אונד עס איז אויף געוועזען א גרויסער
שלאק אונטער דעם פאלק, אונד אויף דיינע צווייא ויהוה, חפני אונד פיניהם זענען
געשטארבען, אונד דער ארון פון נאט איז אנטעקענומען געווארען: 18 אונד עס איז
געוועזען ווען ער האט דערמאנט דעם ארון פון נאט אזוי איז ער הינטער ויך ארום-
געפאלען פון דעם שטוהל, בייא דער זייט פון דעם טויער, אונד ער האט זיין געניק
צוגראכען אונד ער איז געשטארבען, ווארין ער איז געוועזען איין אלטער מאן אונד
שטער: אונד ער האט ישראל געמשפט פירציג יאהר: 19 אונד זיינע שונד, דאס
זייב פון פיניהם איז טראגענדיג געוועזען גאנענט צו געווינען, אונד ווען יא האט
געהערט דיא הערונג אז דער ארון פון נאט איז אנטעקענומען געווארען, אונד אז
איהר שטעהר איז געשטארבען אונד (אויף) איהר מאן, אזוי האט יא אנדערגעקניגט
אונד האט געווינען, ווייל איהרע געבער שטערצען האבען ויך איבער איהר פערקעהרט:

וַתֵּעַן מִלֵּה וַתִּדְבַּר לָהּ הַכֹּהֵן עָלֶיהָ אֵלֶּיָּהּ בְּרִיכוֹן
לֵדָר וְלֹא עָנָתָה וְלֹא שָׁתָה לָכֵן וַתִּקְרָא לְעֹדֵי אֵי
כְבוֹד לֹאמַר גְּלוּלָהּ כְּבוֹד מִשְׁנָאֵל אֵלֶּיָּהָ לְקַח אֶרְצוֹן הָאֱלֹהִים
וְאֵלֶּיָּהָ הִמָּוֶה וְאִיעָה וַתֹּאמֶר גְּלוּלָהּ כְּבוֹד מִשְׁנָאֵל כִּי נִלְקַח
אֶרְצוֹ הָאֱלֹהִים:

וּפְלִשְׁתִּים לָקְחוּ אֶת אֶרְצוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבְרְאוּ מֵאֶחָד הָעָר
אֲשֶׁרֵהֶן וַיִּקְחוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־אֶרְצוֹ הָאֱלֹהִים וַיָּבֹאוּ אֶת
כֵּת דָּגוֹן תַּעֲזוּ אִתּוֹ אֵלֶּי דָּגוֹן וַיִּשְׁכְּמוּ אֲשֶׁרֵהֶם
מִמְּהָרָת וַתֵּהֶן דָּגוֹן נָפַל לִפְנֵי אֲרֻכָּה לִפְנֵי אֶרְצוֹ וַתֵּה
וַיִּקְחוּ אֶת־דָּגוֹן תַּעֲזוּ אִתּוֹ לִמְקוֹמוֹ וַיִּשְׁכְּמוּ בְּכֶל־
מִמְּהָרָת וַתֵּהֶן דָּגוֹן נָפַל לִפְנֵי אֲרֻכָּה לִפְנֵי אֶרְצוֹ וַתֵּה
וַיֹּאשׁ דָּגוֹן וַשְׁתִּי וַכֹּפֹת יָדָיו כְּרֹתוֹת אֶל־הַמִּשְׁפָּחָה רַק דָּגוֹן
נִשְׁאָר עָלָיו: עַל־כֵּן לֹא־דִירְכּוּ כְּלָיו דָּגוֹן וְלִי־הַכֹּהֵן
כֵּת־דָּגוֹן עַל־מִשְׁפַּחַת דָּגוֹן כַּאֲשֶׁרֵהוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

וַתִּבְרַח דִּידָהָהּ אֶל־הָאֲשֶׁרֵהִים וַיִּשְׁכְּמוּ בְּיָד אֱחָם בְּעַפְלֹם
אֶת־אֲשֶׁרֵהוּ וַתִּבְרַח־הִיא: וַיֵּרָא אֲנִישְׁאֲשֶׁרֵהוּ בְּרִיכוֹן
וַאֲמָרוּ לֹא־יֵשֵׁב אֶרְצוֹ אֲלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲמֹט בִּרְקֻשָּׁתָהּ יָדוֹ
עָלָיו וְעַל דָּגוֹן אֲלֹהֵינוּ: וַיִּשְׁלְחוּ וַיִּקְּסוּ אֶת־כִּלְסָרְנִי
פְלִשְׁתִּים אֲלֵיהֶם וַיִּאֲמְרוּ מִדְּנִשְׁעָה לֶאֱרֹן אֲלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמְרוּ בְּתֵי יָמָב אֶרְצוֹ אֲלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁכְּמוּ אֶת־אֶרְצוֹן אֲלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל: וַיֵּלֶךְ אֲחֵרִי וַיִּכְסֹּב אֹתוֹ וַתֵּהֶן דִּידָהָהּ כְּעֵד
מִדְּמַל גִּזְלָהּ מֵאֵד בְּיָד אֶת־אֲנָשֵׁי חֲדָד מִקֶּשֶׁן וַעֲדָה
וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם עַפְלֹם: וַיִּשְׁלְחוּ אֶת־אֶרְצוֹן הָאֱלֹהִים עֲקָרָה
וַיֵּהֶן כְּמוֹ אֶרְצוֹ הָאֱלֹהִים עֲקָרָה וַיִּנְּשֶׁן הַקִּרְיָתִים לֹאמַר
הִכְסֹּב אֵלֵינוּ אֶת־אֶרְצוֹן אֲלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְהַמְתִּי וְאֶת־עַמִּי:
וַיִּשְׁלְחוּ וַיִּקְּסוּ אֶת־כִּלְסָרְנִי פְלִשְׁתִּים וַיִּאֲמְרוּ שְׁלַח־אֵת

20 אֹנֶד אֵין דָּעַר צִיִּית וְעֵן זִיא אִיו
אִפְנַע־שְׁטאַרְבַּעַן הָאִבַּעַן דִּיא וְזַאם וְעֵנַן
בִּיִיא אִיהַר גַּע־שְׁטאַנַּעַן צו אִיהַר גַּע־זַאנְט,
הָאֵב נִיט קִיִּין מוֹרָא וְזַאֲרִין דִּיא הָאָסֵט
גַּע־זַאנְטֵן א וְזַהָר אָבַעַר זִיא הָאָסֵט נִיט
גַּע־שְׁטַפְּשַׁרְט, אֹנֶד זִיא הָאָסֵט עִם אוֹיֵף
נִיט צו הַעֲרָצַעַן גַּע־נוֹמַעַן: 21 אֹנֶד זִיא
הָאָסֵט גַּע־רופֶּשֶׁן דָּעם וַיִּגַּב אִי כְבוֹד, כְּרִי
צו זַאנְטֵן אִז דָּעַר כְּבוֹד אִיו פֶּרֶטְרִיבַּעַן
גַּע־זַאֲרַעַן פֿון יִשְׂרָאֵל וְעֵנַן דָּעם וְזַאם
דָּעַר אֶרְצוֹן פֿון גָּאט אִיו אַנְזַע־קֶנְעֵנוֹמַעַן
גַּע־זַאֲרַעַן, אֹנֶד וְעֵנַן אִיהַר שְׁנוֹעַהַר
אֹנֶד אִיהַר מֵאָן: 22 אֹנֶד זִיא הָאָסֵט
גַּע־זַאנְט, דָּעַר כְּבוֹד אִיו פֶּרֶטְרִיבַּעַן גַּע־
זַאֲרַעַן פֿון יִשְׂרָאֵל, וְזַאֲרִין דָּעַר אֶרְצוֹן פֿון
גָּאט אִיו אַנְזַע־קֶנְעֵנוֹמַעַן גַּע־זַאֲרַעַן:

קאפיטעל ה

1 אֹנֶד דִּיא פְּלִשְׁתִּים הָאִבַּעַן גַּע־נוֹמַעַן
דָּעם אֶרְצוֹן פֿון גָּאט אֹנֶד זִיִּיא הָאִבַּעַן
אִיהַם גַּע־בִּרְאכֵט פֿון אָבִין הַעֲזוֹר קִיִּין
אֲשֶׁדוֹד: 2 אֹנֶד וְעֵן דִּיא פְּלִשְׁתִּים
הָאִבַּעַן גַּע־נוֹמַעַן דָּעם אֶרְצוֹן פֿון גָּאט אֲזוּי
הָאִבַּעַן זִיִּיא אִיהַם אַרִיִּיגֶע־בִּרְאכֵט אִין
דָּעם הִזִּיז פֿון זִיִּיעַר אָפֻגָאט דָּגוֹן, אֹנֶד
זִיִּיא הָאִבַּעַן אִיהַם גַּע־שְׁטַע־לֵט גַּע־בַּעַן

דָּגוֹן: 3 אֹנֶד וְעֵן דִּיא אֲשֶׁדוֹדִים וְעֵנַן אִין דָּעַר פִּרְיָה אוֹיפ־עֶשְׁטאַנַּעַן אֲזוּי הָאִבַּעַן
זִיִּיא גַּע־זַע־הַעַן אִז דָּגוֹן אִיו אַנְדֶּר־עֶרְגַּע־פֻּאֲלַעַן מִיט זִיִּין פִּנִּים אוֹיֵף דָּעַר עָרָה, פֹּאָר דָּעם
אֶרְצוֹן פֿון גָּאט, אֹנֶד זִיִּיא הָאִבַּעַן דָּגוֹן גַּע־נוֹמַעַן, אֹנֶד זִיִּיא הָאִבַּעַן אִיהַם צוֹרִיק גַּע־
שְׁטַע־לֵט אוֹיֵף זִיִּין אָרֶט: 4 אֹנֶד וְעֵן זִיִּיא וְעֵנַן אִין דָּעם אַנְדֶּר־עַן מֵאֶרְצוֹן פִּרְיָה
אוֹיפ־עֶשְׁטאַנַּעַן, זַעֲה, אֲזוּי אִיו דָּגוֹן אַנְדֶּר־עֶרְגַּע־פֻּאֲלַעַן מִיט זִיִּין פִּנִּים אוֹיֵף דָּעַר עָרָה
פֹּאָר דָּעם אֶרְצוֹן פֿון גָּאט, אֹנֶד דָּעַר קֹאפּ פֿון דָּגוֹן אֹנֶד זִיִּינַע בִּידַע־הַעַנֵד וְזַאֲרַעַן
אָפֻגַע־שְׁנִיטַעַן אוֹיֵף דָּעַר שְׁנוֹעַל בְּלוּים דָּעַר פִּיש־שִׁיִּיל פֿון דָּגוֹן אִיו אִיהַם אִיבֶּר־גַּע־בִּלִּיבַּעַן:
5 דֶּאֲרִיבֶּר טֶרַע־טַעַן נִיט דִּיא פִּנִּינִים פֿון דָּגוֹן, אֹנֶד אִיטְלִיכֶּר וְזַאם קוֹמֵט אַרִיִּין אִין
דָּעם הִזִּיז פֿון דָּגוֹן, אוֹיֵף דָּעַר שְׁנוֹעַל פֿון דָּגוֹן וְזַאם אִין אִין אֲשֶׁדוֹד בִּיז צו דָּעם הִינִיט־גִּיבַּעַן
טֹאָב: 6 אֹנֶד דִּיא הָאָנֶד פֿון גָּאט אִיו גַּע־זַע־זַעַן שְׁנוֹעַר אוֹיֵף דִּיא לִיִּיט פֿון אֲשֶׁדוֹד, אֹנֶד
עַר הָאָסֵט זִיִּיא פֶּרֶטְרִיבַּעַן, אֹנֶד עַר הָאָסֵט זִיִּיא גַּע־שְׁלֹאנַּעַן מִיט פִּיכְטַעַן בְּלֹא־טַעַר, אִין אֲשֶׁדוֹד
אֹנֶד אִיהַרֶּע גַּע־עַצֶּעַן: 7 אֹנֶד וְעֵן דִּיא לִיִּיט פֿון אֲשֶׁדוֹד הָאִבַּעַן גַּע־זַע־הַעַן אִז עִם אִיו אֲזוּי
הָאִבַּעַן זִיִּיא גַּע־זַאנְט, דָּעַר אֶרְצוֹן פֿון דָּעם גָּאט פֿון יִשְׂרָאֵל וְזַאֵל נִיט בְּלִיבַּעַן מִיט אֹנֶס, וְזַאֲרִין
זִיִּינַע הָאָנֶד אִיו הָאָרֶט אוֹיֵף אֹנֶס, אֹנֶד אוֹיֵף דָּגוֹן אֹנֶד־עַר גָּאט: 8 אֲזוּי הָאִבַּעַן זִיִּיא אִיהַר־
גַּע־שִׁיקֵט אֹנֶד צו יֵד פֶּרֶטְרִיבַּעַן אֶל־עַר הָאָרֶעַן פֿון דִּיא פְּלִשְׁתִּים, אֹנֶד זִיִּיא הָאִבַּעַן גַּע־זַאנְט,
וְזַאם וְזַאֲלַעַן מִיר טָהוֹן מִיט דָּעם אֶרְצוֹן פֿון דָּעם גָּאט פֿון יִשְׂרָאֵל? אֹנֶד זִיִּיא הָאִבַּעַן גַּע־זַאנְט,
לֹא דָּעַר אֶרְצוֹן פֿון דָּעם גָּאט פֿון יִשְׂרָאֵל אַרומ־גַּע־טֶרַאנַּעַן וְעֵרַעַן קִיִּין בֵּת; אֲזוּי הָאִבַּעַן
זִיִּיא אַרומ־גַּע־טֶרַאנַּעַן דָּעם אֶרְצוֹן פֿון דָּעם גָּאט פֿון יִשְׂרָאֵל: 9 אֹנֶד עִם אִיו גַּע־זַע־זַעַן נֶאָכְדָּעם
וְעֵן זִיִּיא הָאִבַּעַן אִיהַם אַרומ־גַּע־טֶרַאנַּעַן, אֲזוּי אִיו דִּיא הָאָנֶד פֿון גָּאט גַּע־זַע־זַעַן קַע־נַעַן דָּעַר
שְׁטֹאט, מִיט א וְעַרָה גְּרוֹיִסַּע פֶּרֶטְרִיבַּעַן, אֹנֶד עַר הָאָסֵט גַּע־שְׁלֹאנַּעַן דִּיא לִיִּיט פֿון דָּעַר שְׁטֹאט
פֿון גְּרוֹיִס בִּיז קִלְיִין, אֹנֶד דִּיא פִּיכְטַעַן בְּלֹא־טַעַר וְעֵנַן גַּע־זַע־זַעַן אוֹיֵף זִיִּיא אִין פֶּרֶטְרִיבַּעַן
עֶרֶשֶׁר: 10 אֹנֶד זִיִּיא הָאִבַּעַן אַנְזַע־קֶנְעֵשִׁיקֵט דָּעם אֶרְצוֹן פֿון גָּאט קִיִּין עֶקְרוֹן, אֹנֶד עִם אִיו
גַּע־זַע־זַעַן וְעֵן דָּעַר אֶרְצוֹן פֿון גָּאט אִיו אָנְזַע־קֶנְעֵנוֹמַעַן אִין עֶקְרוֹן, אֲזוּי הָאִבַּעַן דִּיא לִיִּיט פֿון
עֶקְרוֹן גַּע־זַאֲרַעַן אֲזוּי צו זַאנְטֵן, זִיִּיא הָאִבַּעַן אַרומ־גַּע־טֶרַאנַּעַן צו מִיר דָּעם אֶרְצוֹן פֿון דָּעם
גָּאט פֿון יִשְׂרָאֵל, כִּי מִיֵּד אֹנֶד מִיֵּד פֹּאֲלַק צו טִיִּיטַעַן: 11 אֹנֶד זִיִּיא הָאִבַּעַן אִיהַר־גַּע־שִׁיקֵט
אֹנֶד פֶּרֶטְרִיבַּעַן אֶל־עַר הָאָרֶעַן פֿון דִּיא פְּלִשְׁתִּים, אֹנֶד זִיִּיא הָאִבַּעַן גַּע־זַאנְט, שִׁיקֵט אִיהַר־גַּע־זַעַן דָּעם

אָרֹן פֿון דעם נאָט פֿון יִשְׂרָאֵל, אונד לאז
ער צוריקקעהרען צו זיין אָרט, אז אײַך
זאל נישט געטוישט ווערען מיט מיין פֿאלק,
וואָרין עס איז געוועזען א פֿערשטמלונג
פֿון טויט אין דער גאנצער שטאָט, דיא
האנד פֿון נאָט איז דאָרט זעהר שווער
געוועזען: 12 אונד דיא מענטשען וואָס
זענען נישט געשטארבען, זענען געשלאָנען
געוואָרען מיט פֿייכטע בלאַטערן, אונד
דאָס געשריאי פֿון דער שטאָט איז אַרױפֿ־
געגאנגען ביז צו דעם הוימעל:

קאפיטעל ו

1 אונד דער אָרֹן פֿון נאָט איז געוועזען
אין דעם פעלד פֿון דיא פֿלשתיים זיבען
חדשים: 2 אונד דיא פֿלשתיים האָבען
גערושען (זייערע) פֿהנים אונד פֿשוף מאַד
כערס אונד געזאָגט, וואָס זאלען מיר
טהון צו דעם אָרֹן פֿון נאָט? לאַזט אונס
וויסען מיט וואָס מיר זאלען איהם
אָפשיקען צו זיין אָרט: 3 אונד זייא
האָבען געזאָגט, ווען איהר ווילט אָפשיקען
דעם אָרֹן פֿון דעם נאָט פֿון יִשְׂרָאֵל אזוי
זאלט איהר איהם נישט ליידיג אָפשיקען,
נייערט איהר זאלט מיט איהם גענוים
צוריקקעהרען א קרָבן אָשם, דענסטמאל

וועט איהר געהיילט ווערען, אונד עס וועט
האנד איז נישט פֿון אײַף אָפגעטוהן: 4 אונד זייא האָבען געזאָגט, וואָס זאל זיין דאָס
קרָבן אָשם אז מיר זאלען צו איהם אומקעהרען? אונד זייא האָבען געזאָגט, פינף
גאלדענע ביינעלען אונד פינף גאלדענע מיידן נאָך דער צאהל פֿון דיא האָרען פֿון דיא
פֿלשתיים, וואָרין איינערלייא מגפה איז געוועזען צו אײַף אלע אונד צו אײַרע האָרען:
5 אונד איהר זאלט מאַכען בילדער־פורמען פֿון אײַרע מיידן וואָס האָבען פֿערדארבען
דאָס לאַנד, אונד איהר זאלט זייא געבען מיט כבוד צו דעם נאָט פֿון יִשְׂרָאֵל, טאמער
וועט ער גרינג מאַכען זיינע האַנד פֿון אײַף אונד פֿון אײַרע געטער, אונד פֿון אײַער
לאַנד: 6 אונד פֿארנוואָס זאלט איהר אײַרע הערצער פֿערהארטען וויא דיא
מִצְרַיִם אונד פֿרעה האָבען זייער הערצער פֿערהארטעט? איז עס נישט געוועזען
נאכדעם ער האָט אָן זייא געטהון וואָנדערליך דאָס זייא האָבען זייא אַוועקגעשיקט,
אונד זייא זענען אַוועקגעגאנגען? 7 אונד אַזויג געט נאָט אונד מאַכט א גייען וואָנען,
אונד צווייא יונגע זיינענדע קיה, אויף וועלכע עס איז נאָך קיינמאל נישט געוועזען א
נאָך, אונד איהר זאלט איינשפּאַנען דיא קיה אין דעם וואָנען, אונד איהר זאלט דיא
קעלבער הינטער זייא אַהיים ברענגען: 8 אונד איהר זאלט נעמען דעם אָרֹן פֿון נאָט
אונד איהר זאלט איהם לייגען אויף דעם וואָנען, אונד אלע גאלדענע פֿליס וואָס איהר
קעהרט צו איהם צוריק אלס קרָבן אָשם זאלט איהר אַרױפֿלייגען אין א קעסטעל בייא
זיינע זייט, אונד איהר זאלט איהם אַוועקשיקען אז ער זאל גיין: 9 אונד איהר זאלט
זעהען אויב ער וועט אַרױפֿגיין אויף דעם וועג פֿון זיינע גרענעץ קיין בית שמש,
אזוי האָט ער צו אונס געטהון דאָס דאָזיגע גרויסע שלעכטע, אונד ווען נישט, אזוי
וועלען מיר וויסען אז זיינע האַנד האָט אונס נישט געשלאָנען, נייערט עס האָט אונס אָן
אונגליק צוגעטראָפֿען: 10 אונד דיא מענער האָבען אזוי געטהון, אונד זייא האָבען גענוג
מען צווייא יונגע קיה, אונד זייא האָבען זייא איינגעשפּאַנען אין דעם וואָנען, אונד זייער
קעלבער האָבען זייא איינגעשלאָסען אין דער היים: 11 אונד זייא האָבען אַרױפֿגעלייגט

אָרֹן אַלֹף יִשְׂרָאֵל וְשָׁב לְמִקְוֵמוֹ וְלֹאֲדֹתָיו אִתּוֹ וְאֵת
עֲמֵי בְרִיתוֹ מִדֹּמֵתֵיחַ כְּכֹל־הָעֵד כְּכֹדָה מֵאָדָּה
הָאֱלֹהִים שָׁם: וְהָאֲשָׁשׁ אֲשֶׁר לֹאֲדֹתָו הָיוּ מִפְּעֻלִּים
וְתַעַל שׁוֹעֵת הָעֵד הַשָּׁמַיִם:

וְהָיוּ אֲחִירֵיהֶם בְּשׁוּדָה פִּלְשְׁתִּים שְׁבֻעָה חֲדָשִׁים: וְהָיוּ
פִּלְשְׁתִּים לִבְנֵינִים וְלִכְנֵינִים לֹאֲמֹר מִדֹּמֵתֵיחַ לֹאֲרֹן
הָיָה הַדֹּדֵינוּ בְּקֹדֶשׁ וְשָׁלָטֵנוּ לְמִקְוֵמוֹ: וְהָאֲדֹר אֲדֹר
מִשְׁלָחִים אֶת־אֲרֹן אֱלֹדֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־חֲשֹׁקוֹ אֶת־רִיבֵם
כִּי־הָשָׁב תִּשְׁבּוּ לוֹ אָשָׁם אֲוֹ תִרְפְּאוּ וְעֵדָה לָכֶם לָמָּה
לֹאֲדֹתָוֹר דָּו מִכֶּסֶם: וְהָאֲדֹר מִה הָאָשָׁם אֲשֶׁר נָשִׁיב לוֹ
וְהָאֲדֹר מִכֶּסֶר סָרַע פִּלְשְׁתִּים חֲמִשָּׁה עָפְלִי וְהָב חֲמִשָּׁה
הַ עֶבֶר וְהָב כִּי־מִגְפָּה אֶתָּה לָכֶם וְלִסְרֵיכֶם: וְתִשְׁתֶּם
צִלְמֵי עָפְלִיכֶם וְצִלְמֵי עֶבֶרִיכֶם הַמִּשְׁתִּיחֶם אֶת־הָאָרֶץ
וְתִתֶּם לֹאֲדֹתֵי יִשְׂרָאֵל כְּבֹד אֹלִי יִקָּל אֶת־דָּו מִשְׁלָחֵם
וְעֵפְלִי אֶת־רִיבֵכֶם וְעֵפְלִי אֶת־רִיבֵכֶם: וְלָמָּה תִּכְבְּדוּ אֶת־לִבְכֶּם
כָּאֲשֶׁר כְּבָדוּ מִצְרַיִם וּפְרָעָה אֶת־לִבְכֶם הֲלֹא כָּאֲשֶׁר
הִתְעַלֵּל בָּכֶם וְשָׁלָחֵם חֲלָבֹ: וְעֵתָה קִדְוּ וְעֵשׂוּ עֲגֻלָּה
חֲרִישָׁה אֶתָּה וְשָׁפִי פִּרְוֹת עֲלֹת אֲשֶׁר לֹאֲעֻלָּה עֲלֵיכֶם
עַל וְאֶסְרֶתֶם אֶת־הַפִּרְוֹת בְּעֻלָּה תִּשְׁבִּיכֶם בְּנֵיכֶם
מִאֲחֵרֵיכֶם הַיּוֹתָה: וְלִקְחֶתֶם אֶת־אֲרֹן דָּוָה וְתִתֶּם
אֹתוֹ אֶל־הָעֻלָּה וְאֵת וְכָלִי הָהָב אֲשֶׁר הִשְׁבַּחְתֶּם לוֹ אָשָׁם
תִּשְׁבּוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְשָׁלַחְתֶּם אֹתוֹ הַיָּד: וְהָאֲדֹר אֲדֹר
לְדָד גְּבוּלֵי עֲגֻלָּה בֵּית שֶׁמֶשׁ הֲוֵא עֲשֵׂה לֵעֹ אֶת־הַרְצֵיחַ
הַיְדוּלָּה הַזֹּאת וְאֵם־לֹא וְהָדֵעַ כִּי לֹא דָו נִשְׁכַּח בְּעִמְקֵיהָ
יֵהוּא הָיָה לָנוּ: וְעֵשׂוּ הָאֲשָׁשׁ כִּן וְקִדְוּ שָׁפִי פִּרְוֹת עֲלֹת
וְאֶסְרֶתֶם בְּעֻלָּה וְאֶת־בְּנֵיכֶם עֲלֵי בְּנֵיכֶם: כִּשְׁמֵי אֵת

דעם ארון פון נאט אויף דעם וואנען.
 אונד דאס קעסטעל מיט דיא גאלדענע
 מיין אונד דיא בילדער פון ווירע פויכטע
 ביילען: 12 אונד דיא קיה זענען גע-
 באנגען אויף דעם גראדען וועג קיין בית
 שמש אויף איין שטעטע זענען זיין
 געבאנגען, אזוי וויא זענען געבאנגען
 האבען זיין געברייט, אונד זיין האבען
 זיך נישט אפגעקערט צור רעכטען אדער
 צור לינקען, אונד דיא הארען פון דיא
 פלשמים זענען זיין נאכגעבאנגען ביז
 צו דער גרענעץ פון בית שמש: 13 אונד
 דיא לייט פון בית שמש האבען געשני-
 טען ווער וויין אין דעם טהאל, אונד
 ווען זיין האבען אויפגעהויבען ווירע
 אויבען אזוי האבען זיין געזעהען דעם
 ארון, אונד זיין האבען זיך געפרייט
 איהם צו זעהען: 14 אונד דער וואנען
 איז אנגעקומען צו דעם פעלד פון יהושע
 אין בית שמש, אונד איז דארטען שטיין
 געבליבען, אונד דארט איז געוועזען א
 גרויסער שטיין, אונד זיין האבען צו-
 שפאלטען דאס האלץ פון דעם וואנען.

אונד דיא קיה האבען זיין מקריב געוועזען אלס א קרבן עולה צו נאט: 15 אונד דיא
 לויט האבען ארויפגענומען דעם ארון פון נאט אונד דאס קעסטעל וואס איז דערנעבען
 געוועזען אין וועלכען עס זענען געוועזען דיא גאלדענע פלים, אונד זיין האבען עס
 געלייגט אויף דעם גרויסען שטיין, אונד דיא לייט פון בית שמש האבען אויפגעבראכט
 קרבן עלות, אונד געשאכטען זכחים אין דעמועלביגען טאג צו נאט: 16 אונד ווען
 דיא פינף הארען פון דיא פלשמים האבען עס געזעהען אזוי האבען זיין זיך אומגע-
 קערט קיין עקרון אן דעמועלביגען טאג: 17 אונד דאס זענען דיא גאלדענע ביילען
 וואס דיא פלשמים האבען צוריקגעקערט אלס א קרבן אשם צו נאט, פאר אשדוד
 איינע, פאר עזה איינע, פאר אשקלון איינע, פאר גת איינע, פאר עקרון איינע:
 18 אונד דיא גאלדענע מיין זענען געוועזען נאך דער צאהל פון אלע שטעט, פון דיא
 פלשמים, פאר דיא פינף הארען, פון דער פעסטע שטאט אן ביז צו דיא אפענע
 אונטערמויערשטע שטעט, אונד ביז צו דעם גרויסען שטיין אויף וועלכען זיין האבען
 דארט געלייגט דעם ארון פון נאט; ביז צו דעם היינטיגען טאג (איז נאך דער שטיין)
 אין דעם פעלד פון יהושע פון בית שמש: 19 אונד ער (נאט) האט געשלאגען
 אונטער דיא לייט פון בית שמש, ווייל זיין האבען אריינגעקוקט אין דעם ארון פון
 נאט, אונד ער האט געשלאגען פון דעם פאלק פופציג טויזענד אונד זיבציג מאן,
 אונד דאס פאלק האט געטויט, ווייל נאט האט געשלאגען דאס פאלק מיט א
 גרויסען שלאק: 20 אונד דיא לייט פון בית שמש האבען געזאגט, ווער קען בעשטיין
 פאר דעם האר דעם דאזיגען הייליגען נאט? אונד צו וועמען פון אונס זאל ער ארויפ-
 גיין? 21 אונד זיין האבען אהינגעשקט שלוחים צו דיא איינוואוינער פון קרית ישרים
 אזוי צו זאגען, דיא פלשמים האבען צוריקגעבראכט דעם ארון פון נאט, קומט ארויפ
 אונד גרענגט איהם ארויף צו אייך:

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל

1 אונד דיא לייט פון קרית ישרים זענען געקומען אונד זיין האבען
 ארויפגעבראכט דעם ארון פון נאט, אונד זיין האבען איהם אריינגעבראכט

צו דעם הויז פון אבינדב אין גבעה.
אונד וייא האבען געהייליגט זיין ווען
אלעזר צו היטען דעם ארון פון נאט:
2 אונד עס איז געוועזען פון דעם טאג
אן ווען דער ארון איז געבליבען אין
קרית ישרים, אזוי האבען זיך דיא טעג
פערמערט; ווארין עס איז געוועזען
צוואנציג יאָר, אונד דאס באַנצע הויז
ישראל האט געקלאַנגט נאָך נאט: 3 אונד
שמואל האט געזאגט צו דעם באַנצען
הויז פון ישראל אזוי צו זאָגען, ווען
איהר ווילט אייך אומקערען מיט אייער
באנצען הארץ צו יהוה, אזוי טהוט אונזעך
פון צווישען אייך דיא פּרעמדע אָפּנע-
טער אונד דעם עשירות, אונד בערייטעט
איינע הערצער צו נאט. אונד דינט
איהם אליין, אזוי וועט ער אייך מציל
זיין פון דיא האנד פון דיא פּלשתיים:
4 אזוי האבען דיא קינדער ישראל
אָפּגעטון דיא בעלים אונד עשירות,
אונד וייא האבען געדינט יהוה אליין:
5 אונד שמואל האט געזאגט, זאמעלט

את אליהם אבינדב בנכדו ויחזיקוהו פני קדשו
2 לשמר את ארון יהוה: וְהָיוּ מִיָּמָיו עֹשֵׂת הָאֵרוֹן
בְּקִרְיַת יִשְׂרָאֵל חֹדֶם תְּלָמִים וְחָדָשׁ שָׁנָה מִתּוֹךְ כָּל-
8 בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲדָר יְהוָה: וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-בְּלִיָּת
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִם-בְּקָלֶיכֶם אָתָּם שְׂבוּם אֶל-יְהוָה
הַסּוֹד אֶת-אֱלֹהֵי הַכּוֹכָב מִתּוֹכָם הַעֲשִׂיתוּהוּ וְהִבִּיעוּ
לְבַבְכֶּם אֶל-יְהוָה וְהִכְדּוּ לְבָדוֹ וְצַל אֲתָכֶם מִיַּד
4 פְּלִשְׁתִּים: הַסּוֹד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַבָּעֲלִים וְאֶת-
7 הַעֲשִׂיתוֹת וְהִכְדּוּ אֶת-יְהוָה לְבָדוֹ: וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
קִבְּצוּ אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל הַמִּצְפָּה וְאֶתְפֹּלֵל בְּעֲדָכֶם אֶל-
6 יְהוָה: וַיִּקְבְּצוּ הַמִּצְפָּה וַיִּשְׁאָבְרִימוּ וַיִּשְׁכְּחוּ לִפְנֵי יְהוָה
הַצִּמּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמְרוּ שֵׁם הָאֱלֹהִים לַיהוָה וַיִּשְׁפֹּט
7 שְׁמוּאֵל אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמִּצְפָּה: וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים כִּי-
הִתְקַבְּצוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל הַמִּצְפָּה וַיִּשְׁלְחוּ סִרְיֵי-פְלִשְׁתִּים אֶל-
8 יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים: וַיֹּאמְרוּ
בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-שְׁמוּאֵל אֶת-כָּכֶשׁ מִמֶּנּוּ מִקֵּץ אֵל-
9 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַיִּשְׁעַם מִיַּד פְּלִשְׁתִּים: וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל מִלֵּה
חֶלֶב אֶחָד מֵעֵלָּה עוֹלָה קָלִיל לַיהוָה וַיִּזְקַן שְׁמוּאֵל אֶל-
יְהוָה: כִּדְרַת יִשְׂרָאֵל תַּנְגִּידוּ יְהוָה: וְהָיוּ שְׁמוּאֵל מִצְלָה
הָעָמָה וּפְלִשְׁתִּים נִשְׁלָו לְמַלְחָמָה בְּיִשְׂרָאֵל חֹדֶם יְהוָה
בְּקֹל-קוֹל בַּיּוֹם הַהוּא עַל-פְּלִשְׁתִּים וַיָּהֲרֹם הַיָּמִי לִפְנֵי
יִשְׂרָאֵל: וַיֵּצֵא אִישׁ יִשְׂרָאֵל מִן-הַמִּצְפָּה חֹדֶם יְהוָה
11 פְּלִשְׁתִּים חֹטֵם עֲרִמְתוֹת לְבֵית כָּר: וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל
אֶבֶן אֶחָת וַיִּשֶׁם בְּיַד-הַמִּצְפָּה וַיִּבֶן הֵשֵׁן הַכָּר אֶת-שְׁמָה
13 אֶבֶן הַחֵטֵּא וַיֹּאמֶר עַד-הָיָה עֲרִיט יְהוָה: וַיִּקְבְּצוּ הַפְּלִשְׁתִּים
וַלֹּא-יָסֹף עוֹד לְכוֹף בְּבֹכֶל יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ יַד-יְהוָה
14 בְּפְלִשְׁתִּים כָּל יְמֵי שְׁמוּאֵל: וַתִּשְׁבְּהוּ הָעָמָה אֲשֶׁר

איין גאנץ ישראל קיין מצפה, אונד איך וועל איינרעטוועגען בעטען צו נאט: 6 אונד
זייא זענען פערזאמעלט געווארען קיין מצפה, אונד וייא האבען געשעפט וואסער
אונד האבען עס אויסגענאסען פאר נאט, אונד וייא האבען אן דעמועלביגען טאג
געפאסט, אונד וייא האבען דארט געזאגט, מיר האבען געזינדיגט קעגען נאט; אונד
שמואל האט געמשפט דיא קינדער ישראל אין מצפה: 7 אונד ווען דיא פּלשתיים
האבען געהערט אז דיא קינדער ישראל האבען זיך פערזאמעלט קיין מצפה, אזוי זענען
דיא הארען פון דיא פּלשתיים ארויסגעגאנגען קעגען ישראל; אונד ווען דיא קינדער
ישראל האבען עס געהערט אזוי האבען וייא מורא געהאט פאר דיא פּלשתיים: 8 אונד
דיא קינדער ישראל האבען געזאגט צו שמואל, דוא זאלסט נישט שווייגען וועגען אונס
צו שרייען צו יהוה אונזער נאט, אז ער זאל אונס העלפען פון דער האנד פון דיא
פּלשתיים: 9 אונד שמואל האט גענומען א זייגענדיג לעמעלע, אונד ער האט עס אים
באנצען מקריב געוועזען פאר א קרבן עולה צו נאט, אונד שמואל האט געשריען צו
נאט וועגען ישראל, אונד נאט האט איהם געענטפערט: 10 אונד עס איז געוועזען
ווען שמואל האט מקריב געוועזען דאס קרבן עולה, אזוי האבען זיך דיא פּלשתיים
געענהט צו דער מלחמה מיט ישראל; אבער נאט האט געשטורקט מיט א גרויס קול
אין דעמועלביגען טאג איבער דיא פּלשתיים, אונד ער האט וייא פערטימעלט, אונד
זייא זענען געשלאגען געווארען פאר ישראל: 11 אונד דיא לייט פון ישראל זענען
ארויסגעגאנגען פון מצפה, אונד וייא האבען דיא פּלשתיים באַנענאגט, אונד וייא
האבען וייא געשלאגען ביז הינטער בית כר: 12 אונד שמואל האט גענומען א שטיין
אונד האט איהם געלייגט צווישען מצפה אונד צווישען שן, אונד ער האט דעם נאמען
דערפון גערופען אבן העזה, ווארין ער האט געזאגט, ביז אהער האט אונס נאט
געהאלפען: 13 אונד דיא פּלשתיים זענען אונטערטעניג געווארען, אונד וייא זענען
נישט מעהר געקומען אין דיא גרענעץ פון ישראל; אונד דיא האנד פון נאט איז
געוועזען קעגען דיא פּלשתיים אלע טעג פון שמואל: 14 אונד דיא שטעט וועלכע

לקדוֹשֵׁי־פִלִּשְׁתִּים מֵאֵת יִשְׂרָאֵל וְלִישְׂרָאֵל מִשְׁכָּרָן וְעַד־
זֶה וְאֶת־זִבְלוֹן הָצִיל יִשְׂרָאֵל מִיַּד פִּלִּשְׁתִּים וְהָיָה שְׁלוֹם
בֵּין יִשְׂרָאֵל וּבֵין הָאֻמִּים: וַשֹּׁפֵט שְׁמוּאֵל אֶת־יִשְׂרָאֵל כָּל
יְמֵי חַיָּו: הָלַךְ מִבֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה וּסְבָב בֵּית־אֵל וְהִלָּל
וְהַמְצִיחַ וַשֹּׁפֵט אֶת־יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל־הַמְּקוֹמוֹת הָאֵלֶּה:
וְהַשְׁכֵּתָה הָרְמָתָה בְּרָשָׁם בַּיּוֹם וְשָׁם שָׁפַט אֶת־יִשְׂרָאֵל
וּבְכָל־שָׁם מִן־הַיּוֹם:

ח
וְהָיָה בְּאַשֶׁר יָקָן שְׁמוּאֵל וְשָׁם אֶת־בָּנָיו שֹׁפְטִים לִישְׂרָאֵל: א
וְהָיָה שִׁבְעֵיט הַבְּכוֹר וְזֶל וְשָׁם מִשְׁנֵי אֲבִיהֶם שֹׁפְטִים
בְּבָאָר שָׁבַע: וְלֹא־הָלְכוּ בָנָיו בְּדַרְכּוֹ וַיֵּשׁוּ אַחֲרֵי הַבָּעַז
וַיִּקְרָשׁוּ־לָהֶם וַיֵּשׁוּ מִשְׁפָּט: וַיִּחְקֹצְצוּ כָּל יָקָן יִשְׂרָאֵל
וַיָּבֹאוּ אֶל־שְׁמוּאֵל הָרְמָתָה: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה אִתָּה וְקִנְיָתָה
וּבְנֶיךָ לֹא הָלְכוּ בְּדַרְכֶּיךָ עִתָּה שִׁיחֲדֵלְנוּ מִלֶּךְ לְשֹׁפֵט:
כְּכֹל־נָגִיבִים: וַיַּעַן הַדָּבָר בְּעֵיני שְׁמוּאֵל בְּאַשֶׁר אָמְרוּ
תִּהְיֶה־לָּנוּ מִלֶּךְ לְשֹׁפֵט וַיַּחֲפֹל שְׁמוּאֵל אֶל־הָדָּה:
וַיֹּאמֶר דְּוָה אֶל־שְׁמוּאֵל שָׁמַע בְּקוֹל הָעָם לֵכֵל אֲשֶׁר־
יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ כִּי לֹא אֵתָּךְ מֵאִסּוּ בְּרֹאשִׁי מֵאִסּוּ מִמֶּלֶךְ
עֲלֵיהֶם: כְּכֹל־הַמְּעֻשִׂים אֲשֶׁר־עָשׂוּ מִיּוֹם הָעֲלִיתִי אוֹתָם
מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה וַיַּעֲבֹדִי וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים
כֵּן הָמָּה עֹשִׂים נִסְיָךְ: וְעִתָּה שָׁמַע בְּקוֹלָם אֲךָ כִּי־הָעֵד
תִּעֲדֵי בָהֶם וְהִדַּתְתָּ לָהֶם מִשְׁפַּט מִלֶּךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם:
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶת כָּל־הַדָּבָר דְּוָה אֶל־הָעָם הַשְּׂאֵלִים
מֵאִתּוֹ מִלֶּךְ: וַיֹּאמֶר זֶה דְּוָה מִשְׁפַּט מִלֶּךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ
עֲלֵיהֶם אֶת־בְּנוֹתָיִם יָקָן וְשָׁם לוֹ בְּמִדְּבַחְתּוֹ וּבְפִשְׁתּוֹ
וַיֵּצֵא לִפְנֵי מִדְּבַחְתּוֹ: וְלָשׁוֹם לוֹ שָׂרִי אֶלְפִים וְשָׂרִי
חֲמִשִּׁים וְלַחֲרָשׁ חֲרִישׁוֹ וְלַקָּצֵר קָצִירוֹ וְלַעֲשׂוֹת כָּל־

דִּיא פִּלִּשְׁתִּים הָאֲבָעַן אֲנוּעֲקָנָנוּמָעַן פּוֹן
יִשְׂרָאֵל וְעָנַן צוֹרִיקָנָעֲקֵדְרָט גְּעוֹתָרָעַן
צוֹ יִשְׂרָאֵל פּוֹן עָקְרוֹן אוֹנֵד בִּיז קִיין נָת,
אוֹנֵד דִּיא גְרַענֵעַךְ דְּעָרְפּוֹן הָאֵט יִשְׂרָאֵל
מִצִּיל גְּעוֹעוֹעוֹן פּוֹן דְּעַר הָאֵנֵד פּוֹן דִּיא
פִּלִּשְׁתִּים, אוֹנֵד עֵס אִיז גְּעוֹעוֹעוֹן שְׁלוֹם
צוֹוִישֵׁעַן יִשְׂרָאֵל אוֹנֵד צוֹוִישֵׁעַן דְּעַם
אֻמִּי: 15 אוֹנֵד שְׁמוּאֵל הָאֵט גְּעַמְשָׁפֵט
יִשְׂרָאֵל אֵלַע וִינֵעַ לְעַבְעָנָסְטָעַג: 16 אוֹנֵד
עַר אִיז אֶהֱיִנְגְּעֵנָאֲנֵעַן פּוֹן יָאָהַר צוֹ יָאָהַר,
אוֹנֵד עַר הָאֵט אַרומְגֵּעִרִינְגְּעֵלֵט בֵּית־אֵל,
אוֹנֵד גִּלְגָל אוֹנֵד מִצְפָּה, אוֹנֵד עַר הָאֵט
יִשְׂרָאֵל גְּעַמְשָׁפֵט אִין אֵלַע דִּיא דְּאוֹנֵעַ
עָרְטָעַר: 17 אוֹנֵד עַר אִיז צוֹרִיקָנָעֲ
קֵעֲרָט קִיין רָמָה וְתָרִין דָּאָרְט אִיז
גְּעוֹעוֹעוֹן וִיין הוּי, אוֹנֵד דָּאָרְט הָאֵט עַר
יִשְׂרָאֵל גְּעַמְשָׁפֵט, אוֹנֵד דָּאָרְט הָאֵט עַר
גְּעוֹעִיט א מוֹבָה צוֹ נָאֵט:

קאפיטעל ח

1 אוֹנֵד עֵס אִיז גְּעוֹעוֹעוֹן ווען שְׁמוּאֵל
אִיז אֵלֵט גְּעוֹתָרָעַן, אוֹזִי הָאֵט עַר
גְּעַמָּאכְט וִינֵעַ וִיָּהֵן אֵלֵס שְׁפִטִּים אִיבַעַר
יִשְׂרָאֵל: 2 אוֹנֵד דְּעַר נָאֵמָעַן פּוֹן וִיין

בְּכוֹר אִיז גְּעוֹעוֹעוֹן יוֹאֵל, אוֹנֵד דְּעַר נָאֵמָעַן פּוֹן דְּעַם אַנְדְּעָרן אִיז גְּעוֹעוֹעוֹן אֲבִיהֶ,
וִיִּיא וְעָנַן גְּעוֹעוֹעוֹן שְׁפִטִּים אִין בָּאָר שָׁבַע: 3 אָבַעַר וִינֵעַ וִיָּהֵן וְעָנַן נִישׁ
גְּעֵנָאֲנֵעַן אִין וִינֵעַ וְעָנַן, נִייעֶרְט וִיִּיא הָאֲבָעַן וִיךְ אָפִנְעִינִיגְט נָאָךְ גְּעֵלָה, אוֹנֵד וִיִּיא
הָאֲבָעַן גְּעֵנִימָעַן שָׁחַר, אוֹנֵד הָאֲבָעַן אָפִנְעִינִיגְט דָּאֵס מִשְׁפָּט: 4 אוֹנֵד אֵלַע עֲלָצָטַע פּוֹן
יִשְׂרָאֵל הָאֲבָעַן וִיךְ אִינְגְּעוֹאמְעֵלֵט אוֹנֵד וְעָנַן גְּעוֹקוּמָעַן צוֹ שְׁמוּאֵל קִיין רָמָה: 5 אוֹנֵד
וִיִּיא הָאֲבָעַן צוֹ אִיהֶם גְּעוֹאָנְט, וְעַה, דוּא בִּיזֵט אֵלֵט, אוֹנֵד דִּינֵעַ וִיָּהֵן נִייעַן נִישׁ אִין
דִּינֵעַ וְעָנַן, אַצוֹנֵד מֵאָךְ אִיבַעַר אוֹנֵס א מִלֶּךְ אוֹ עַר זָאל אוֹנֵס מִשְׁפָּטִין אוֹזִי וִיִּיא
אֵלַע פִּעֲלָקָעַר: 6 אוֹנֵד דִּיא וְאָךְ אִיז נִישׁ גְּעַפֵּאלֵעַן אִין דִּיא אוֹיגְעַן פּוֹן שְׁמוּאֵל, ווען
וִיִּיא הָאֲבָעַן גְּעוֹאָנְט גְּעַב אִיבַעַר אוֹנֵס א מִלֶּךְ אוֹ עַר זָאל אוֹנֵס מִשְׁפָּטִין, אוֹנֵד שְׁמוּאֵל
הָאֵט גְּעַבְעָטָעַן צוֹ נָאֵט: 7 אוֹנֵד נָאֵט הָאֵט גְּעוֹאָנְט צוֹ שְׁמוּאֵל, הַעַר צוֹ דְּעַם קוֹל פּוֹן
דְּעַם פֵּאלֶק, אִין אֵלֵעַם וְזָאֵס וִיִּיא זָאנֵעַן צוֹ דִּיר, וְתָרִין וִיִּיא הָאֲבָעַן נִישׁ דִּיךְ פִּעֲרֹתָרֵךְ
פִּעַן נִייעֶרְט וִיִּיא הָאֲבָעַן מִיךְ פִּעֲרֹתָרָפֵעַן פּוֹן צוֹ קֵעִינְגֵּן אִיבַעַר וִיִּיא: 8 נָאָךְ אֵלַע
מַעֲשִׂים וְזָאֵס וִיִּיא הָאֲבָעַן גְּעִשְׁהוֹן, פּוֹן דְּעַם טָאָן אָן ווען אִיךְ הָאָב וִיִּיא אַרױפֿגֵּבֵרֵאכְט
פּוֹן מִצְרַיִם בִּיז צוֹ דְּעַם הִינְטִינְגֵּן טָאָן, אוֹנֵד וִיִּיא הָאֲבָעַן מִיךְ פִּעֲרֹלֵאזֵעַן אוֹנֵד הָאֲבָעַן
גַּעֲרִיגְט אַנְדְּעַרַע אָפִנְעָטָעַר, אוֹזִי טָהוֹן וִיִּיא אוֹיךְ צוֹ דִּיר: 9 אוֹנֵד אַצוֹנֵד, הַעַר וִייעֶר
קוֹל, אָבַעַר דוּא זָאלֵט אִיבַעַר וִיִּיא גְּעוֹזִים וִיין אָן עֲדוֹת, אוֹנֵד זָאלֵט צוֹ וִיִּיא
אַנְזָאנְעַן דָּאֵס מִשְׁפָּט פּוֹן דְּעַם מִלֶּךְ וְזָאֵס וועט אִיבַעַר וִיִּיא רַעגִירֵעַן: 10 אוֹנֵד
שְׁמוּאֵל הָאֵט גְּעוֹאָנְט אֵלַע ווערְטֵער פּוֹן נָאֵט צוֹ דְּעַם פֵּאלֶק, וְזָאֵס הָאֵט פּוֹן
אִיהֶם פִּעֲרֹלֵאנְט א מִלֶּךְ: 11 אוֹנֵד עַר הָאֵט גְּעוֹאָנְט דָּאֵס וועט וִיין דָּאֵס
מִשְׁפָּט פּוֹן דְּעַם מִלֶּךְ וְזָאֵס וועט אִיבַעַר אִיךְ רַעגִירֵעַן, עַר וועט אֲנוּעֲקָנָעַמָעַן
אִירֵעַ וִיָּהֵן, אוֹנֵד עַר וועט וִיִּיא פֵּאָר וִיךְ טָהוֹן אִין וִינֵעַ רִיטְטוֹעֵנְעַן, אוֹנֵד פֵּאָר
וִינֵעַ רִיטְטֵער, אוֹנֵד וִיִּיא וועלֵעַן מוֹזֵעַן לוֹיפֵעַן פֵּאָר וִינֵעַ רִיטְטוֹעֵנְעַן: 12 אוֹנֵד
עַר וועט וִיךְ מֵאכֵעַן אוֹיבַעֲרִשְׁטָע אִיבַעַר טוֹזִיעֵנֵד אוֹנֵד אוֹיבַעֲרִשְׁטָע אִיבַעַר פּוֹפִצִּי,
אוֹנֵד צוֹ אַקֶּעַרן וִיין אַקֶּעַר, אוֹנֵד צוֹ שְׁנִידֵעַן וִיין תְּבוּאָה, אוֹנֵד צוֹ מֵאכֵעַן וִינֵעַ כָּל־

מלחמה, אונד דיא פלים פון זיין רייט-
וואגען: 13 אונד איירע מעכטער וועט
ער נעמען, אז זיין זאלען זיין אלס
בשמים מאכערס אונד צו קעכענס אונד
צו בעקערס: 14 אונד ער וועט אנוועק-
נעמען איירע בעסטע פעלדער אונד
וויינערטען אונד ער וועט זיין געבען
צו זיינע קנעכט: 15 אונד אייער זאמען
אונד איירע וויינערטען וועט ער מעשרין,
אונד ער וועט עס געבען צו זיינע דינער
אונד צו זיינע קנעכט: 16 אונד איירע
קנעכט אונד איירע דינסטען אונד איירע
בעסטע בחורים, אונד איירע אייזעל
וועט ער צונעמען אונד ער וועט זיין
טהון צו זיינע ארבייט: 17 איירע שאף
וועט ער מעשרין, אבער איהר וועט זיין
צו איהם אלס קנעכט: 18 אונד איהר
וועט שרייען דעם דאוונען טאג, ווענען
אייער קעניג, וואס איהר האט אייף
אויסדערטוויילט, אבער נאט וועט אייף
ניט ענטפערן אן דעמועלביגען טאג:
19 אבער דאס פאלק האט ניט געוואלט
דערען צו דער שטים פון שמואל, אונד
זיין האבען געזאגט, ניין, גייער א מלך
זאל איבער אונס זיין: 20 אונד מיר
וועלען אויף זיין אזוי וויא אלע פעלקער,
אונד ער זאל פאר אונס ארויסגיין אונד פאר
אונס מלחמה האלטען: 21 אונד ווען שמואל האט געהערט אלע ווערטער פון דעם
פאלק, אזוי האט ער זיין גערעט אין דיא אויזען פון נאט: 22 אונד נאט האט
געזאגט צו שמואל, הארץ צו ווירע שטים, אונד מאך אז א מלך זאל איבער זיין
בעגריען; אונד שמואל האט געזאגט צו דיא מענער פון ישראל, גייט איטליכער מאן
צו זיינע שטאט:

18 מלחמה וכל רכבו: ואת־בנותיהם יקח לנָקָוֹת.
19 וְלַמִּשְׁכָּתוֹ וְלַאֲפוֹת: וְאֶת־שְׂדוֹתיהֶם וְאֶת־דְּרָמִיקָם תִּתִּיבֶם
טו הַבָּיִתָּה יִקַּח וְיִתֵּן לַעֲבָדָיו: וְתַרְעִיבֶם וְכַרְמֵיכֶם יִשְׂרָאֵל
16 וְיִתֵּן לְקִרְיָטוֹ וְלַעֲבָדָיו: וְאֶת־עֲבָדֵיכֶם וְאֶת־שְׂפֹחוֹתֵיכֶם
וְאֶת־בָּתְרֵיכֶם הַבָּיִתָּה וְאֶת־הַמִּדְּבָרִים יִקַּח וְיִשְׂרָאֵל
17 לְמִלְחָמָתוֹ: צֹאנֶיכֶם יִשְׂרָאֵל וְאֶתֶּם תְּהוֹדִל לַעֲבָדִים:
18 תַּעֲרִיבֶם בֵּינָם הַזֶּה מִלִּפְנֵי מַלְכֶּם אֲשֶׁר בְּיָדְכֶם לָכֶם
19 וְלֹא־יִנְעָה יְהוָה אֲתֶכֶם בֵּינָם הַזֶּה: וְיִמָּאֵץ הָעָם לִשְׂמֹעַ
כ בְּקוֹל שְׁמוּאֵל הַנָּבִיא לֵאמֹר לֹא כִי אֶסְמָךְ יְהוָה עָלָיו: וְהָיָה
גִּם־אֲנִי קָבֵל־נָתַן וְשִׁמְעִי מִלִּבִּי וְהָיָה לִפְנֵי וְלִפְנֵי
20 אֶת־מִלְחָמָתוֹ: וְיִשְׁמַע שְׁמוּאֵל אֶת בְּלִדְבָרֵי הָעָם
22 וְיִדְבָּרֵם בְּאָזְנוֹ הַזֶּה: וְיֹאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל שְׁמַע
בְּקוֹלִי וְהַמְלִכְתָּ לָכֶם מֶלֶךְ וְיֹאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־אֲנָשִׁי
יִשְׂרָאֵל לָבוֹ אִישׁ לְעֹדוֹ:

ט

א וְיִהְיֶה־אִישׁ מִבֵּן יִמִּין וְשִׁמֹּן קִישׁ בְּרָאבִיאל בְּרִצְרוֹר בֶּדֶךְ
2 בְּכֹרֶת בְּרָאפִיחַ בְּדָאשׁ וְיַמִּין נָבֹד חִלִּי: וְלִדְלִיָּה בֶן
וְשִׁמֹּן שְׂאִיל בְּחֹר וְטוֹב וְאֵן אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל טוֹב מִמֶּנּוּ
3 מִשְׁכֵּמוֹ וּמַעֲלָה נָבָה מִכָּל־הָעָם: וְהַאֲבָדָה הָאֲחֻזָּה
לְקִישׁ אִבִּי שְׂאִיל וְיֹאמֶר קִישׁ אֶל־שְׂאִיל בֶּן־חֲדָנָה אֲחִיךָ
4 אֲתִיאֲדָךְ מִהַנְּעָרִים וְקוּם לִךְ בְּקִישׁ אֶת־הָאֲחֻזָּה: וַיַּעֲבֹר
ה בְּהֶרְאִפְרִים וַיַּעֲבֹר בְּאַרְצֵי־שֵׁלֶשׁ וְלֹא מָצָא תַּעֲבָדוֹ
ה בְּאַרְצֵי־שֵׁלֶם וְאֵן וַיַּעֲבֹר בְּאַרְצֵי־יָמִין וְלֹא מָצָא: הִמָּה
בָּא בְּאַרְץ צֹפֵן וְשְׂאִיל אָמַר לְנַעֲרֵי אֲשֶׁר־עִמּוֹ לָבָה
6 וְתִשְׁבֶּה בְּחִתְּהֵל אִבִּי מִדְּהֶאֱמֹת דָּאָן לֵט: וְיֹאמֶר לוֹ
הַנְּרִיָּא אִישׁ־אֱלֹהִים בְּעִיר הַזֹּאת וְהָאִישׁ נָבָה לִּי כָל
אֲשֶׁר־דִּבֶּר בָּאֵי יְבוֹא עִמָּה וְלָבָה שֵׁם אֱלֹהֵי עִיר לֵט אֲדִי

קאפיטעל ט

1 אונד עס איז געוועזען א מאן אויס בגומן, אונד זיין נאמען וואר קיש וזהן פון
אביאל, וזהן פון צור, וזהן פון בכורת, וזהן פון אפיה, וזהן פון א מאן אויס בגומן,
א שטארקער חיל'ס מאן: 2 אונד ער האט געהאט א וזהן וואס האט געהייסען שאול,
ער איז געוועזען אויסדערטוויילט אונד גוט, אונד קיינער פון דיא קינדער ישראל איז
געוועזען בעסער פון איהם, פון זיינע אקסעל אונד דאריבער איז ער העכער געוועזען
פון דעם באנצען פאלק: 3 אונד דיא אייזעל פון זיין פאטער קיש זענען פערלויזען
געגאנגען, אונד קיש האט געזאגט צו זיין וזהן שאול, איך בעט דיך נעם מיט דיר
אייגעם פון דיא יונגען, אונד שטייט אויף אונד גייט ויף דיא אייזעל: 4 אונד ער איז
אריבערגעגאנגען דעם בארג אפרים, אונד דורכגעגאנגען דאס לאנד שלשה, אבער
ער האט זיין ניט געפונען, אונד זיין זענען אריבערגעגאנגען דאס לאנד ששלים
אונד זיין זענען אויף ניט דא געוועזען, אונד ער איז אריבערגעגאנגען דאס
לאנד בגומן אבער ער האט זיין ניט געפונען: 5 אונד ווען זיין זענען געקומען
צו דעם לאנד צופ, אזוי האט שאול געזאגט צו זיין יונג וואס איז מיט איהם
געוועזען, קום לאמער צוריקגיין, טאמער וועט מיין פאטער אויפהערען צו
זארגען איבער דיא אייזעל אונד וועט זארגען איבער אונס: 6 אונד ער האט
צו איהם געזאגט, זעה דאך! עס איז אין דער דאוונער שטאט א געטליכער
מאן, אונד דער מאן איז בפרוד געהאלטען, אלעס וואס ער רעט, קומט
געוויס אן, לאמער אצונד דארט אהינגיין, טאמער וועט ער אונס זאגען

אונזערן

7 ורָבַע אֲשֶׁר-הִלְכְּתָּהּ עִלְיָהּ: וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל לְעֶזְרִי הַגֵּה נֶלֶךְ וּמִדֶּה-נָּקִיָּה לְאִישׁ כִּי הִלְכְּתָּהּ אֵלַי מִבְּלִיַּת וּחְשֹׁנֶיהָ אֵד לְהִקְרִיא לְאִישׁ הַאֲלֹהִים כֹּה אָמַר: וְהָפַךְ הַגֵּהר לַעֲנֹת 8 אֶת-שְׂאוֹל וַיֹּאמֶר הִנֵּה נִמְצָא בְּדָד הַכֶּעַ שֶׁקֶל בַּסֶּף וְהִתִּי לְאִישׁ הַאֲלֹהִים הַיָּדִיד לָעַתָּה אֲתִידַרְכְּנוּ: לִפְנֵים 9 בְּיִשְׂרָאֵל כֹּה-אָמַר הָאִישׁ בִּלְבָבִי לְדַרְזֹשׁ אֲלֹהִים לֵבִי וְלִלְכָה עַד-הָרָאָה כִּי לִבָּאֵי הַיּוֹם יִקְרָא לִפְנֵים הָרָאָה: וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל לְעֶזְרִי מִיֹּד דְּכֹחַ לְכָה: וְלָכָה וְלִבִּי אֵל 10 הַיָּדִיד אֲשֶׁר-רָשָׁם אִישׁ הַאֲלֹהִים: הִמָּה עֲלִים בְּמַעְלָהּ 11 הַיָּדִיד וְלִמָּה מִצָּאוּ נְעֻזֹת יָצְאוּ לְשֹׂאֵב מִמֶּנּוּ וַיֹּאמְרוּ לָהֶן הֵשׁ כֹּה־הָרָאָה: וְתַעֲנֶנָּה אוֹתָם וְתֹאמַרְנָה יֵשׁ הַגֵּה לִפְנֵיךָ 12 מִהֶרָה: וְעָתָה כִּי הַיּוֹם בָּא לְעִיר כִּי נִבַּח הַיּוֹם לָעַם בְּכִמְהָ: כִּבְאֲבָם הַיָּדִיד בֶּן תַּמְצָאוֹן אוֹתוֹ בְּטָרֵם יִצְלָה הַבְּמָתָה 13 לְאֶחָל כִּי לֹא-יִאֲכַל הָעָם עֲרִבָאוּ בִּידֵיָּהּ וַיִּכְרֶךְ הַנּוֹבַח אֲחֵרֵיהֶן וַיִּכְלֻ הַקָּרָאִים וַעֲתָה עֲלֵי כִירָתִי כִּדְרוֹם 14 תַּמְצָאוֹן אוֹתוֹ: וַיַּעֲלֵה הַיָּדִיד הָמָּה בָּאִים בְּתוֹךְ הַיָּדִיד וְהִגָּה שְׂמוֹאֵל יָצָא לְקִרְאָתָם לַעֲלֹת הַבְּמָתָה: 15 וְהָיָה נֶלֶךְ אֲתִידָנוּן שְׂמוֹאֵל וְהָיָה אֵלֶּיךָ לִפְנֵי בֹא-שְׂאוֹל לְאִמְרִי: כִּתְּנוּ 16 מִוֶּלֶד אֲשֶׁלְּחָל אֵלֶיךָ אִישׁ מִצָּרִיץ בְּנִימֹן וּמִשְׁחֵתִי לְעִיר עַל-עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְדוֹשְׁעִי אֲתִיעֲמִי מִעַד פִּלְשְׁתִּים כִּי רָאִיתִי 17 אֲתִיעֲמִי כִּי בָּאָה עֲצָקְתָּהּ אֵלַי: וּשְׂמוֹאֵל רָאָה אֶת-שְׂאוֹל בְּדֹהַר עֲוֹהֵה הַגֵּה הָאִישׁ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ הֵן יַעֲזֹר 18 בְּעַמִּי: וְנִשָּׁא שְׂאוֹל אֶת-שְׂמוֹאֵל בְּתוֹךְ הַשָּׁעַר וַיֹּאמֶר הַיָּדִידִיָּהּ לֵי אֵי הֵן בֵּית הָרָאָה: וְעַתָּה שְׂמוֹאֵל יָצָא 19 שְׂאוֹל וַיֹּאמֶר אֲנִי הִנֵּה עֲלֵה לִפְנֵי הַבְּמָתָה וְאֶכְלֶתָם עִמִּי הַיּוֹם וְשִׁלַּחְתִּיךָ בְּכֹכֶר וְכָל אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ אֲנִי לָךְ: וְלִאֲחֵזְרוֹת הַאֲבֹתָהּ לָךְ הַיּוֹם שְׁלֹשֶׁת הַיָּמִים אֲלִתְשָׁם 20 אֶת-לִבְבְּךָ לָהֶם כִּי נִמְצָאוּ וְלִמִּי כִּלְחִמְתָּהּ יִשְׂרָאֵל הַלְוָא

אֲנִינְעֶרְךָ וְזַעַב אוֹיֶךָ וְזַעַבְכֶּעַן מִיר זְאֵלְעֵן בֵּינִי: 7 אוֹנֵד שְׂאוֹל הָאֵם בְּעֹאנְתָּהּ צוּ וִינִי יוֹנָה: זַעַה, וְזַעַן מִיר וְזַעַלְעֵן אֲדִירְנִינִי הָאֵם זְאֵלְעֵן מִיר בְּרַעַנְעֵן צוּ דָעַם מֵאָן? וְזֹאֲרִין דָאָם בְּרוֹיֵט אִיז אוֹיִסְבְּעֵאנְאנְעֵן פֿון אוֹנֵד זַעַר עֲלִים, אוֹנֵד מִיר הָאָבֶעַן קִוִּין שׁוֹם מִתְּקָה צוּ בְרַעַנְעֵן צוּ דָעַם מֵאָן, וְזֹאָם הָאָבֶעַן מִיר דָעַן? 8 אוֹנֵד דָעַר יוֹנָה הָאֵם נֶאֱכָאֲמָאֵל שְׂאוֹל בְּעַנְטְשֶׁפֶרְט אוֹנֵד הָאֵם בְּעֹאנְאָתָהּ, זַעַה עַם בְּעַפְיֹנֵט זײַף אִין מִיִּנְעֵה הָאָנֵד א פִּרְשְׁטֵעַל שֶׁקֶל וּלְבָעַר, אוֹנֵד אִיף וְזַעַל דָאָם גַּעַבְעֵן צוּ דָעַם גַּעַטְלִיכֶעַן מֵאָן אוּ עַר זֵאל אוֹנָם זֹאנְעֵן אֲנִינְעֶרְךָ וְזַעַה: 9 (עַם אִיז פֿאַרצײטשֶׁן אַזײַ גַּעַוִּעֵזֶעַן אִין יִשְׂרָאֵל, אַז אִיִּנְעֶר אִיז גַּעַאנְאנְעֵן גָאָט צו פֿאַרשְׁשֶׁן, הָאֵם עַר גַּעַאנְאָתָהּ לְאִמְעַר בֵּינִי בִיז צו דָעַם זַעַהֶר, וְזֹאֲרִין צוּ דָעַם וְזֹאָם מִעַן רֹפֶשׁ הִיִּנֵט א נָבִיא אִיז פֿריִהֶר גַּעַרֹפֶשֶׁן גַּעַוִּאָרֶעַן א (רֹאָה) זַעַהֶר): 10 אַזײ הָאֵם שְׂאוֹל גַּעַאנְאָתָהּ צוּ וִינִי יוֹנָה, דִּין וְזֹאָרְט אִיז גָוֵם, לְאִמְעַר בֵּינִי, אוֹנֵד וִיִּיא זַעַנְעֵן אֲדִירְנֵעֵאנְאנְעֵן צוּ דָעַר שְׂמָאֵט אַזײ דָעַר גַּעַטְלִיכֶער מֵאָן אִיז דָאָרְט גַּעַוִּעֵזֶעַן: 11 אוֹנֵד וִיִּיא זַעַנְעֵן אַרױפ־גַּעַאנְאנְעֵן בִּיא דָעַם אוֹיִפֿאנְאָה פֿון דָעַר שְׂמָאֵט, אוֹנֵד וִיִּיא הָאָבֶעַן אָנְגַּעַטְרָאפֶעַן יוֹנָנְעַ מַעַדְלֶעךָ וְזֹאָם זַעַנְעֵן אַרױסְגַּעַאנְאנְעֵן

וְזֹאָמַעַר צוּ שְׁעַפֶּעַן, אוֹנֵד וִיִּיא הָאָבֶעַן צוּ וִיִּיא גַּעַעַטְשֶׁפֶרְט אוֹנֵד גַּעַאנְאָתָהּ, וְזֹא זַעַה עַר אִיז פֿאַר דִּיר, אִיִּילֵט אִיִּיף אַצִּינֵד, וְזֹאֲרִין הִיִּנֵט אִיז עַר אִין דִּיא שְׂמָאֵט אַרײַנגַּעַקוֹמַעַן, וְזֹאֲרִין הִיִּנֵט אִיז א שְׁעַמְטוֹנֵג (פֿון קֶרְבִּנֹת) צוּ דָעַם פֿאַלֵק אוֹיף דָעַר בְּמָה: 13 וְזַעַן אִיִּהֶר וְזַעַם אַרײַנגוֹמַעַן אִין דִּיא שְׂמָאֵט אַזײ וְזַעַם אִיִּהֶר אִיִּהֶם גַּעַפִּינְעֵן אִיִּידָעַר עַר גִּיִּיט אַרױף אוֹיף דִּיא בְּמָה צוּ עַסֶּעַן, וְזֹאֲרִין דָאָם פֿאַלֵק עַסֶּט נִיט בִיז עַר קוֹמַט, אוֹנֵד בִיז עַר מֵאֲכַט א בְּרַכָּה אִיִּבֶער דָעַם זַבֵּת, אוֹנֵד דַּעַרְנָאָף עַסֶּעַן דִּיא גַּעַרֹפֶשֶׁעַנֶע, אוֹנֵד אַצִּינֵד גִּיִּיט אַרױף וְזֹאֲרִין אִיִּהֶר וְזַעַם אִיִּהֶם הִיִּנֵט גַּעַפִּינְעֵן: 14 אוֹנֵד וִיִּיא זַעַנְעֵן אַרױסְגַּעַאנְאנְעֵן אִין דִּיא שְׂמָאֵט, אוֹנֵד וְזַעַן וִיִּיא זַעַנְעֵן אָנְגַּעַקוֹמַעַן אִין דָעַר מִיטְעֵן פֿון דָעַר שְׂמָאֵט, זַעַה, אַזײ אִיז שְׂמוֹאֵל אַרױסְגַּעַאנְאנְעֵן וִיִּיא עַנְטְשֶׁפֶרְט, כְּדִי אַרױפֿצוֹגִיִּין אוֹיף דָעַר בְּמָה: 15 אוֹנֵד גָאָט הָאֵם עַם עַנְטְשֶׁפֶלֶקֶט צוּ דָעַם אוֹיִעַר פֿון שְׂמוֹאֵל, א מָטָה פֿריִהֶר אִיִּידָעַר שְׂאוֹל אִיז אָנְגַּעַקוֹמַעַן אַזײ צוּ זֹאָבֶעַן: 16 מֵאָרְנֵעַן אַזײ דִּינֵעַ צִיִּיט וְזַעַל אִיף צוּ דִיר שִׁיקֵעַן א מֵאָן אוֹיִם דָעַם לֵאנֵד בְּנִימֹן, אוֹנֵד אִיִּהֶם זְאֵלֶשֶׁט דִּיא זְאֵלְבֶעַן אֶלֶם א (נָגִיד) פִּירְשֵׁט אִיִּבֶער מִיִּין פֿאַלֵק יִשְׂרָאֵל, אוֹנֵד עַר וְזַעַם הַעֲלֶפֶעַן מִיִּין פֿאַלֵק אוֹיִם דָעַר הָאָנֵד פֿון דִּיא פִּלְשְׁתִּים, וְזֹאֲרִין אִיף הָאָב אָנְגַּעַוִּעֵהֶעַן מִיִּין פֿאַלֵק, וְזִיִּיל וִיִּיעַר גַּעַשְׁרִיִּיא אִיז צוּ מִיר גַּעַקוֹמַעַן: 17 אוֹנֵד וְזַעַן שְׂמוֹאֵל הָאֵם גַּעַוִּעֵהֶעַן שְׂאוֹל אַזײ הָאֵם אִיִּהֶם גָאָט גַּעַעַטְשֶׁפֶרְט, זַעַה דָעַם מֵאָן פֿון וְזַעַלְכֶעַם אִיף הָאָב צוּ דִיר גַּעַוִּעֵהֶעַן צוּ שְׂמוֹאֵל אִין דָעַר מִיטְעֵן פֿון דָעַם מוֹיֶער, אוֹנֵד עַר הָאֵם גַּעַאנְאָתָהּ, אִיף גַּעַט דִּיךָ, וְזֹא מִיר אַזײ אִיז דָאָם הִזִּין פֿון דָעַם זַעַהֶר? 19 אוֹנֵד שְׂמוֹאֵל הָאֵם שְׂאוֹל גַּעַעַטְשֶׁפֶרְט אוֹנֵד גַּעַאנְאָתָהּ, אִיף בִּין דָעַר זַעַהֶר, גִּיִּיט פֿאַר מִיר אַרױף צוּ דָעַר בְּמָה, וְזֹאֲרִין אִיִּהֶר וְזַעַם מִיט מִיר הִיִּנֵט עַסֶּעַן, אוֹנֵד אִין דָעַר פֿריִה וְזַעַל אִיף דִּיךְ אֲנִיעַקְשִׁיקֵעַן, אוֹנֵד אִיף וְזַעַל דִּיר זֹאָבֶעַן אֶלֶם וְזֹאָם אִיז אִין דִּין הָאָרֶץ: 20 אוֹנֵד וְזַעַנְעֵן דִּינֵעַ אִיִּיזֶעַל וְזֹאָם זַעַנְעֵן שׁוֹיִן הִיִּנֵט דִּרְיִיא טַעַג פֿער־לױרֶעַן גַּעַאנְאנְעֵן — אוֹיף וִיִּיא זְאֵלֶשֶׁט דִּיא נִיט דִּין הָאָרֶץ מֵהֶן, וְזֹאֲרִין וִיִּיא זַעַנְעֵן גַּעַפֹּקֶעַן גַּעַוִּאָרֶעַן — אָבֶער צוּ וְזַעַמֶעַן אִיז דִּיא גֵאנְצֶע לױטְגִיִּיקִיט פֿון יִשְׂרָאֵל? אִיז עַם נִיט

לך ולכל בית אבד: וינן שאול ואמר הלא בר
 21 ימינו אנכי מקטני שבטי ישראל ומשפחתי הצעירה
 מבולמשפחות שבטי בנימן ולמה דברת אלי בדבר
 22 הזה: ויחן שמואל את־שואל ואח־עצרו וביאם לשפחה
 ויחן להם מקום בראש הקראים והמה בשלשם איש:
 23 ואמר שמואל לשפחה תנה את־המקל אשר נתתי לך
 24 אשר אמרתי אלך שים אתה עמד: ויהם לשפח את־
 השוק והעלית ותשם: לפני שאול ואמר הנה הנשאל
 שים לפניך אבל כי למעד שמואל לך לאמר העם
 25 בחרו ויאכל שאול עם־שמואל ביום ההוא: ויחדו
 26 מבקרה הוציר ויבחר עם־שואל על־הג: וישכמו והיו
 בעלות השחר ויקרא שמואל אל־שואל הן: לאמר
 27 בקמה תאשליהן ויחם שואל ויצאו שניהם והא שמואל
 התנחה: והמה ויחדים בבקרה הוציר ושמואל אמר אל־
 שואל אמר לך עמך ויעבר לפניו ויעבר ואתה עמד ביום
 ואשמעך אתדבר אלהים:

א וַיִּחַן שְׂמוּאֵל אֶת־פֶּדֶךְ הַשִּׁמּוֹן וַיִּצָּן עַל־רֵאשֵׁי וַיִּשְׁקֹךְ
 ב וַיֹּאמֶר הֲלוֹא בְרִמְשִׁיךָ הָיָה עַל־נַפְלֹתוֹ לְגִדִּי׃ בְּלִכְתָּהּ
 ג הַיּוֹם מִמַּעַד־וּמִצָּאתָ שָׁנָא אֲנִשְׁמֹס עִם־קִבְרוֹת רַחֵל בְּנִבּוּל
 ד בְּנִינָם בַּעֲלֵצָה וְאִמָּרִי אֵלַיךְ נִמְצְאוּ הַתַּחֲמוֹת אִשֶּׁר הִלַּכְתָּ
 ה לִבְנֵיךְ הַזֶּה נִשְׁא אֲבִיךָ אֶת־דִּבְרֵי הַתַּחֲמוֹת וַיֵּאָר לָכֵם
 וּלְאִמָּר מֶה אֲנִשְׁמֹס לָכֵן׃ וַתִּלְכֶּם מִשָּׁם הַלָּאָה וּבֹאתָ
 ז עַד־אֵלֶיךָ תְּבוֹר וּמִצָּדָה שָׁם שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים עֲלִים אֶל־
 ח הָאֱלֹהִים בִּיתְרָאֵל אַחֵר נִשְׂא וְשְׁלֹשָׁה גִּדִּים וְאַחֵר נִשְׂא
 ט שְׁלֹשֶׁת בְּכֹרוֹת לָחֵם וְאַחֵר נִשְׂא גִבְלִיָּה׃ וַיִּשְׁאֲלוּ לָךְ
 י לְשִׁלּוֹם וַתֵּנוּ לָךְ שְׁתֵּי־לֶחֶם וּלְקַחְתָּ מִדָּמִם׃ אַחֵר כֵּן

נְעֻמָּא, אִידֵּךְ הָאֵב דָּאס פֿאַלֶּךְ אײַננעלאדען; אזוי האט שמואל גענעסען מיט שמואל און דעמזעלבליבען שטאנ: 25 אונד ווען זיין זענען ארופגעקומען פון דער במה אין דיא שטאט ארײַן, אזוי האט ער גערעט מיט שמואל אונד דעם דאך: 26 אונד זיין זענען פריי ארופגעשטאנען, אונד עס איז געוועזען ווען דער בארנענשטערן איז ארופגעדאנגען, אזוי האט שמואל גערופען שמואל, אונד ער האט געזאגט, שטיי אונד אונד איך וועל דיך אדזעקשיקען, אזוי איז שמואל ארופגעשטאנען, אונד זיין ביידיע, ער אונד שמואל זענען ביידיע אונד דער באס ארויסגעגאנגען: 27 אונד זיין זענען ארופגעגאנגען און דעם עק פון דער שטאט, אונד שמואל האט געזאגט צו שמואל, זאג צו דעם יונג אז ער זאל פאר אונס ארבעטריין, אונד ער איז ארבעטגעגאנגען, אונד דוא בלייב אצונד שטיין, אונד איך וועל דיך מאכען הערען דיא רייך פון באט:

1 אוינד שמואל האט גענומען א קרוינעל אייל אוינד האט עס ארויפגעזאָסען אויף זיין קאפ, אוינד ער האט איהם געקוישט, אוינד ער האט געזאָגט, איז עס נישט ווייל גאט האט דיר געזאָלגט אלס א פרישע איבער זיין נחלה? 2 ווען דאס וועסט היינט פון מיר אנטעקניין אזוי וועסט דאס געפינען צווייטע מענער בייא רחלים קבר, אן דער גרענעץ פון בנימין, אין צלצח, אוינד זייא וועלען צו דיר זאָגען, דאס איינעל זענען געפונען געווארען וועלכע דאס ביזט געזאָגנען צו זיכען, אוינד זעה, דיין פאטער האט אויפגעהערט (צו זאָרנען) וועגען דאס איינעל, אוינד ער זאָרנט איבער אייך אזוי צו זאָגען, וואס זאל איך טהון וועגען מיין זון? 3 אוינד ווען דאס וועסט פון דארט טויטער גיין, אוינד דאס וועסט אנקומען ביז צו דעם פלוין תבור, אזוי וועסט דאס דארט געפינען דרייא מענער וואס גייען ארויף צו גאט קיין בית-אל, איינער וועט טראַגען דרייא ציגלעך, אוינד איינער וועט טראַגען דרייא לייבעל ברויט, אוינד איינער וועט טראַגען א לאַנעל וויין: 4 אוינד זייא וועלען דיר גריסען מיט שלום, אוינד ווען זייא וועלען דיר געבען צווייא לייבעל ברויט, אזוי זאלסט דאס זייא געמען פון זייער האנד: 5 אוינד דערנאָך וועסט

תבוא אלגבעת האלדים אשר שם נצחי פלשתים
 ודלו כבאף שם העיר ופנעם חבל נבאים ורבים מהבמה
 ולפניהם נבל ותף וקלל וכסדר הקמה מתנבאים:
 וצלהם עליה רוח ה' והתנבית עמם וקדשת לאיש
 אחר: וזה כי תבאנה האתה האלה לך עשה לך
 אשר תמצא ודך כי האלוקים עמך: ורדת לפני הנלל
 והנה אנכי ידך אלך להשלות עלות לנפש ובתי שלמים
 שבעת ימים תחול עד-בוא אלך הודעתי לך את
 אשר תעשה: וזה בהפנתו שכמו ללכת מעם שמואל
 והפך-ליו אלהים לב אחר ונבוא בל-האתה האלה
 ביום ההוא: ונבוא שם הנבעתה והנה חבל-נבאים
 לקראתו ותצלה עליו רוח אלהים ותנבא בתוכם:
 ויהי בל-יוענו מאתמול שלשם וראו והנה עס-נבאים
 נבא ויאמר ה'ם איש אל-דעו מה-הנה הנה בל-קדש
 ה'ם שאל בנבאים: וכן איש משם ויאמר ומי אלהים
 על-כן וזה למשל ה'ם שאל בנבאים: וכל
 מה-תנבא וזה הבמה: ויאמר דוד שאל אליו וכל
 נשיו אן חלכסם ויאמר לבקש את-התנבאות ונראה כי
 אין ונבוא אל-שמואל: ויאמר דוד שאל הנד-נבא
 לי מה-יאמר לכם שמואל: ויאמר שאלו אל-הדוד הנד
 הנד לו כי נמצאו התנבאות ואת-דבר המלוכה לא-הגיד
 לו אשר אמר שמואל: ונענע שמואל את-ה'ם
 אל-הנה המצפה: ויאמר אליבני ישראל בזה-אמר
 והנה אלני ישראל אנכי העליתי את-ישראל ממצרים
 ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל-הממלכות שהצרים
 אתכם: ואחם היום מאסכם את-אלהיכם אשר-הוא
 מושיע לכם מכל-דעותיכם וצרותיכם ותאמרו לו כי

וועסט דוא קומען צו דעם היגעל פון
 גאט, דארט וואו דיא פלשתים זענען
 אנגעשטעלט, אונד עס וועט זיין אז ווען
 דוא וועסט אנקומען אין דיא שטאט,
 אזוי וועלען דיר בענגענען א חברותה
 פון נביאים וואס וועלען ארופקומען פון
 דער במה, אונד פאר זיין וועט זיין א
 פידעל, אונד א פויק, אונד א פויפעל,
 אונד א הארץ, אונד זיין וועלען נביאות
 זאגען: 6 אונד דער גייסט פון גאט וועט
 אויף דיר קומען, אונד דוא וועסט מיט
 זיין נביאות זאגען, אונד דוא וועסט איין
 אנדערער מענש ווערען: 7 אונד עס
 וועט זיין אז דיא דאזיגע צייכען וועלען
 צו דיר קומען, אזוי זאלסט דוא משהן
 וואס דייע האנד וועט געפינען,
 ווארין גאט איז מיט דיר: 8 אונד דוא
 זאלסט ארויפגיין פאר מיר קיין גלגל,
 אונד זעה איך וועל צו דיר ארופקומען,
 מקריב צו זיין בראנד-אפפער, אונד
 שלאכט-אפפער, אונד פריד-אפפער, דוא
 זאלסט ווארען זיבען טעג ביז איך וועל
 צו דיר קומען, אונד איך וועל דיר לאזען
 וויסען וואס דוא זאלסט משהן: 9 אונד
 עס איז געוועזען ווען ער האט זיך מיט

זייע שולטער אומגעקערט אנווען צו גיין פון שמואל, אזוי האט גאט צו איהם
 געגעבען איין אנדערעס הארץ, אונד אלע דיא דאזיגע צייכען זענען געקומען אן
 דעמעלביגען טאג: 10 אונד ווען זיין זענען דארטען אנגעקומען אין גבעה, אונד
 זעה א חברותה פון נביאים זענען איהם געמקענען געקומען, אונד דער גייסט פון
 גאט איז איבער איהם געקומען אונד ער האט צווישען זיין נביאות געזאגט: 11 אונד
 עס איז געוועזען אז אישליכער וואס האט איהם פריהער געקענט, ווען זיין האבען
 דאס געזעהען אז ער זאגט נביאות מיט דיא נביאים, אזוי האט דאס פאלק געזאגט
 איינער צו דעם אנדערן, וואס איז דאס וואס איז געשעהען צו דעם וזהן פון קיש? איז
 דען שאל אויף צווישען דיא נביאים? 12 אונד איינער פון דארטען האט געענטפערט
 אונד געזאגט, אבער ווער איז זייער פאטער? דאריבער איז עס געווארען צו א משל,
 איז שאל אויף צווישען דיא נביאים? 13 אונד ווען ער האט אויפגעהערט נביאות צו
 זאגען איז ער געקומען אויף דער במה: 14 אונד שאל'ס פעטער האט צו איהם
 אונד צו זיין יונג געזאגט, וואו זענט איהר אהינגעגאנגען? אונד ער האט געזאגט צו
 וזקען דיא אייזעל, אונד ווען מיר האבען געזעהען אז זיין זענען נישט דא, אזוי זענען
 מיר געקומען צו שמואל: 15 אונד שאל'ס פעטער האט געזאגט, איך בעט דיר זאג
 מיר וואס האט שמואל אייך געזאגט? 16 אונד שאל האט געזאגט צו זיין
 פעטער, ער האט צו אונס געזאגט אז דיא אייזעל זענען געפונען געווארען, אבער
 דיא זאך פון דער מלוכה פון וועלכעס שמואל האט געזאגט, האט ער צו איהם נישט אנגע-
 זאגט: 17 אונד שמואל האט איינגעזאמעלט דאס פאלק צו גאט קיין מצפה: 18 אונד
 ער האט געזאגט צו דיא קינדער ישראל, אזוי זאגט וזהן דער גאט פון ישראל, איך האב
 ישראל ארויפגעבראכט פון מצרים, אונד איך האב אייך מציל געוועזען אויס דער האנד
 מצרים'ס אונד אויס דער האנד פון אישליכען קעניגרייך וואס האט אייך אונטערדריקט:
 19 אונד איהר האט היינט פערטווארפען איינער גאט וואס האט אייך געהאלפען פון אלעם
 איירעם שלעכטען אונד פון איירע צרות, אונד איהר האט צו איהם געזאגט, גייערעט א

מלך ואלקט דוא איבער אונס מאכען
אונד אצונד שטעלט אייך פאר נאט נאך
איינע שבטים אונד נאך איירע טווענדע:
20 אונד שמואל האט געמאכט געזעהען
אלע שבטים פון ישראל אונד דאס
גורל איז געפאלען אויף דעם שבט
בנימין: 21 אונד ער האט געמאכט גע-
זעהען דעם שבט בנימין נאך זייער
משפחות, אונד דאס גורל איז געפאלען
אויף דער משפחה פון מטרי, אונד עס
האט געטראפען אויף שאול וזהן פון
קיש, אונד זיין האבען איהם געזוכט
אבער מען האט איהם נישט געפונען:
22 אונד זיין האבען נאכאמאל אנגע-
פרעגט בייא נאט, אויב דער מאן וועט
דא אהער קומען. אונד נאט האט געזאגט,
זעה ער האט זיך געהאלטען צווישען
דיא פלים: 23 אונד זיין זענען געלאפען
אונד האבען איהם פון דארט גענומען,
אונד ווען ער האט זיך געשטעלט צווישען
דעם פאלק, אזוי איז ער העכער געוועזען
פון דעם גאנצען פאלק פון זיינע שולטער
אן אונד דאריבער: 24 אונד שמואל האט
געזאגט צו דעם גאנצען פאלק, זעהט אן
דעם וועלכען, נאט האט אויסדערוויילט,
ווארין עס איז נישט דא אזוי וויי ער אין דעם
גאנצען פאלק, אונד דאס גאנצע פאלק האט
געשריען, אונד זיין האבען געזאגט, "דער
קעניג זאל לעבען": 25 אונד שמואל האט
גערעט צו דעם פאלק דאס רעכט פון דער
מלוכה, אונד ער האט עס פערשריבען אין א
בוך, אונד ער האט עס אנדערגעלייבט פאר
נאט, אונד שמואל האט דאס גאנצע פאלק
אונדעקגעשיקט איינליכען צו זיין הויז: 26
אונד שאול איז אויף א הויז געגאנגען קיין
גבעה, אונד עס איז מיט איהם געגאנגען א
חיל וואס האט זיין הארץ אנגעריירט:
27 אבער דיא שלעכטע מענשען האבען געזאגט,
וואס וועט אונס דער דאזיגער העלפען,
אונד זיין האבען איהם פערשעהט אונד זיין
האבען איהם נישט געבראכט א געשענק,
אבער ער איז געוועזען אזוי וויי איינער
וואס שטייט:

קאפיטעל יא

1 אונד נחש דער עמוני איז ארויפגעגאנגען
אונד איז ארויפגעגאנגען אונד ער האט זיך
געלאזט ערשט בייא נבש גלעד, אונד
אלע לייט פון נבש האבען געזאגט צו נחש,
מאך מיט אונס א ברית, אזוי וועלען מיר
דיי דיענען: 2 אונד נחש דער עמוני האט
צו זיין געזאגט, דורך דעם דאזיגען וועל
אייך מיט א ברית, דאס אייך וועל איינליכען
פון אייך אויסשטעקען דאס רעכטע אויג,
אונד דאמיט וועל אייך טהון א שאנד אויף
נאנץ ישראל: 3 אונד דיא עלצטע פון
נבש האט געזאגט, געב צו אונס ווייבן
טעג אז מיר זאלען אהינשיקען שלוחים
אין אלע גרענעצען פון ישראל, אונד ווען
עס וועט אונס קיינער נישט העלפען
אזוי וועלען מיר צו דיר ארויסגיין: 4 אונד דיא
שלוחים זענען אנגעקומען אין גבעת
שאול, אונד ווען זיין האבען גערעט
דינע ווערטער אין דיא אויזערן פון דעם
פאלק אזוי האט דאס גאנצע פאלק
אויפגעווייזען זייער קול אונד זיין האבען
געוויינט: 5 אונד זעה, שאול איז געקומען
הינטער דיא רינדער פון דעם פעלד, אונד
שאול האט געזאגט, וואס איז דערמעהר
מיט דעם פאלק אז זיין ווייזען, אונד זיין
האבען צו איהם דערציילט דיא ווערטער
פון דיא לייט פון נבש: 6 אונד דער
גייסט פון נאט איז געקומען אויבער
שאול ווען ער האט געהערט דיא דאזיגע
ווערטער, אזוי האט זיך זיין צאָרן
דערגרייכט:

מלך תשים עלי ועלה התנצו לפני דוה לשבטם
ב ולאפקם: וקרב שמואל את כל שבט ישראל וילך
21 שבט בנימן: וקרב את שבט בנימן למשפחתו ותלך
משפחת המטרי תלכו שאל בך קיש ויבקשו ואל
22 נמצא: וישאלו עד ביתו הבא עד הלם אל
23 ואמר דוה הנדוה נחבא אל הכלים: ותרץ וחקרו
משם ויתצב בתוך העם ונבא מכל העם משכמו
24 וימלה: ואמר שמואל אל כל העם הרי אתם אשר
בחרו דוה כי אין כמו ב כל העם ותרץ כל העם
כי ואמרו יחי המלך: וידבר שמואל אל העם את
משפט המלכה וכתב בספר ונת לפני דוה וישלח
26 שמואל את כל העם אל לביתו: וישלח וילך לביתו
27 ובקעה וילכו עמו תלוי אשר נגע אלהים בלכם: ובקע
כל העם אמרו מה עשיתנו זה ויכרו ולא יחזקו לא מנחה
נתנו כמקדוש:

א

א ויחל נחש העמוני ויחן עלי קיש וילך ויאמרו כל
2 אנשי יבש אלי קיש כחזקו ברת ונעבדך: ואמר
אלהם נחש העמוני בואת אכרות לכם בנקור לכם כל
3 עץ ומין ושמתי הרפה עלי ישראל: ויאמרו אליו
וקני יבש הרף לנו שבעת ימים וישלח מלאכים בכל
גבול ישראל ואסדון מישע אתו ויצאו אליו:
4 ויבאו המלאכים ובעת שאל וידברו הדברים באוני
ה העם וישאו כל העם אידוקים ויבכו: וזהו שאל בא
אחרי הקרב מרדכי ויאמר שאל מרדכי כי יבכו
6 ויספרו לו את דברי אנשי יבש: ותצלה ויחזקו אלהים
על שאול בשמי את הדברים האלה ותר אפי מאד:

7 וְהָיָה צֶמֶד בֶּקֶר וְתַחֲזֹר וְשִׁלַּח בְּכָל־בֹּקֶל וְיִשְׂרָאֵל
בֶּדֶד הַמִּלְאָקִים וְלֵאמֹר אִשְׁלִי אֵינִי יָצָא אַחֲרֵי שְׂאוֹל
וְאַחֲרֵי שְׂמֵיאל כֹּה יַעֲשֶׂה לְבִקְרֹי וְיִפְלֵי פְתוּחֹתָי עַל־
הָעֵם וַיָּצֵאוּ כַּאֲשֶׁר אָמַר: וַיִּפְקְדֵם בְּבֹקֶר וַיְהִי כִּי־יִשְׁלַח
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וְאִשׁ יְהוּדָה שְׁלֹשִׁים אֶלֶף: וַיֹּאמְרוּ
לַמִּלְאָקִים הַכֹּהֲנִים כֹּה תֹאמְרוּן לְאִשׁ יְבִישׁ בִּתְּךָ מִתֵּר
הַיְהוּדִים לָכֶם תְּשׁוּבָה בְּכֵם הַשָּׁמַשׁ וְיָבֹאוּ הַמִּלְאָקִים וַיִּגְדּוּ
לְאִשׁ יְבִישׁ וְשִׁמְרוּ: וַיֹּאמְרוּ אִשׁ יְבִישׁ מִתֵּר נִצָּאִי
אֵלֵיכֶם וְנִשְׁתֶּם לָנוּ כְּכֹל־הַטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם: וַיְהִי מִמֶּחֱרָת
וְהָיָה שְׂאוֹל אֶת־הָעָם שְׁלֹשָׁה רִאשִׁים וַיָּבֹאוּ בַתֹּרֶךְ
הַמַּחֲנֶה בְּאִשְׁמֶרֶת הַבֶּקֶר וַיְכִי אֶת־עַמּוּן מִדֶּתֶם הַיּוֹם וַיְהִי
הַנִּשְׁאָרִים וַיִּפְצּוּ וְלֹא נִשְׁאָרֵיהֶם שְׁנַיִם יָדָי: וַיֹּאמֶר הָעָם
אֶל־שְׂמֵיאל כִּי הָאִמֶּר שְׂאוֹל יִמְלֹךְ עָלֵינוּ תֵּן הָאֲנָשִׁים
וְנִמְתֵּם: וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל לְאִירָמָת אִישׁ בֵּינָם הָיָה כִּי הָיִים
נִשְׁחַדְתֶּם תְּשׁוּבָה בִּישְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר שְׂמֵיאל אֶל־
הָעָם לְכוּ וְלַקְּחֵם הַגִּלְגָל וְחִתְשׁ שָׁם הַמְּלוּכָה: וַיֵּלֶךְ כָּל־
הָעָם הַגִּלְגָל וַיִּמְלְכוּ שָׁם אֶת־שְׂאוֹל לִפְנֵי יְהוָה בַּגִּלְגָל
וַיִּבְחָרְשׁוּ וַיָּבִיחוּ שְׁלֹשִׁים לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַח שָׁם שְׂאוֹל
וְכָל־אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל עִדְמָדָר:

יב
וַיֹּאמֶר שְׂמֵיאל אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל הִנֵּה שָׁמַעְתִּי בְּקִלְכֶם לְכָל־
אֲשֶׁר־אָמַרְתֶּם לִי וְאִמְלִיךְ עֲלֵיכֶם מִלָּךְ: וַעֲתָה הִנֵּה
הַמֶּלֶךְ מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵיכֶם וְאֵל וְקָדְשִׁי וְשִׁבְתִּי וְכֵן הָעָם
אֲחֵכֶם וְאֵל תִּתְּחַלְכְּתִי לִפְנֵיכֶם מִעַתָּה עַד־הַיּוֹם:
הִנֵּי עָנִי כִּי נָגַד יְהוָה וְגַד מִשִּׁירֹו אֶת־שִׁירֹו־יָדִי לִקְחָתִי
וְהַמֹּד מִי לִקְחָתִי וְאֶת־מִי עֲשִׂיתִי אֶת־מִי רְצוֹנִי וְיִמְדִּי
מִי לִקְחָתִי כִּפֹּר וְאֵעִלִּים עֵץ כִּי וְאֵשִׁיב לָכֶם: וַיֹּאמְרוּ

11 אוֹנֵד עִם אִיז גַּעֲוֹעֹעֶן אִם מֶאֶרְנֶה
אִזִּי הָאֵם שְׂאוֹל גַּעֲמֶאכְט דָּאָם פֶּאָלֶךְ אִין דְּרִיִּי טִיִּלֶּען, אוֹנֵד זִיִּי זַעֲנֶן גַּעֲקוֹמֶען
אִין דָּער מִיטֶען פֿון דָּער מַחֲנֶה אִין דָּער מֶאֶרְנֶען וְנֹאף, אוֹנֵד זִיִּי הָאָבֶען עֲמֹון
גַּעֲשְׁלֶאנֶען בִּזִּי דָּער טָאָג אִין הַיִּים גַּעֲוֹאָרֶען, אוֹנֵד עִם אִיז גַּעֲוֹעֹעֶן וְזַעֲנֶן זִיִּי וְנֹאם
זַעֲנֶן אִיבֶער־גַּעֲבִילֶען זַעֲנֶן צוֹשְׁפֶרִיט גַּעֲוֹאָרֶען, אִזִּי אִיז נִיט אִיבֶער־גַּעֲבִילֶען
פֿון זִיִּי צוֹוִיִּי צוֹוֹאָמֶען: 12 אוֹנֵד דָּאָם פֶּאָלֶךְ הָאֵם גַּעֲוֹאָמֶט צוֹ שְׂמֵיאל, וְזַעֲנֶן
דָּער וְנֹאם הָאֵם גַּעֲוֹאָמֶט, זַל שְׂאוֹל אִיבֶער אִינֶם רַעֲגִירֶען? גַּרַעֲנֶגֶט דָּאָם מֶעֶזֶר אַהֲעֶר
אִז מִיר זַלֶּען זִיִּי טִיִּיטֶען: 13 אוֹנֵד שְׂאוֹל הָאֵם גַּעֲוֹאָמֶט, עִם זַל קִיִּינֶער גַּעֲטִיט
וְזַעֲנֶן דָּעם הִיִּיטִיגֶען טָאָג, וְזַאֲרִין הִיִּיטֶה הָאֵם נָאָם גַּעֲמֶהֶן אִין הִילָף אִין יִשְׂרָאֵל:
14 אוֹנֵד שְׂמֵיאל הָאֵם גַּעֲוֹאָמֶט צוֹ דָּעם פֶּאָלֶךְ, קוֹמֶט אוֹנֵד לֶאָמֶן אִינֶם גִּיין קִיין גִּלְגָל,
אוֹנֵד לֶאָמֶר דָּאָרְטֶען גַּעֲנִירֶען דָּאָם מְלוּכָה: 15 אוֹנֵד דָּאָם נֶאָצֶע פֶּאָלֶךְ אִיז אַהֲיִד
גַּעֲנֶאנֶען קִיין גִּלְגָל, אוֹנֵד זִיִּי הָאָבֶען דָּאָרְטֶען דָּעם שְׂאוֹל גַּעֲקִרִינֶט פֶּאָר נָאָם אִין
גִּלְגָל, אוֹנֵד זִיִּי הָאָבֶען דָּאָרְטֶען גַּעֲשֶׁאכְטֶען שְׁלֶאכְט־אַפֶּפֶר אוֹנֵד פֶּרִיד־אַפֶּפֶר
פֶּאָר נָאָם; אוֹנֵד שְׂאוֹל אוֹנֵד אֶלֶץ לִיט פֿון יִשְׂרָאֵל הָאָבֶען זִיִּי דָּאָרְטֶען זַעֲנֶן
גַּעֲפִרִיטֶען:

קאפיטעל יב

1 אוֹנֵד שְׂמֵיאל הָאֵם גַּעֲוֹאָמֶט צוֹ גֶאנִין יִשְׂרָאֵל, זַעֲנֶן, אִיף הָאָב גַּעֲהֶערט אִייעֶר קוֹל
צוֹ אֶלֶם וְנֹאם אִיֶּהר הָאֵם צוֹ מִיר גַּעֲוֹאָמֶט, אוֹנֵד אִיף הָאָב אִיבֶער אִיֶּיךְ גַּעֲקִרִינֶט אִין
מִלָּךְ: 2 אוֹנֵד אִזִּינֶט זַעֲנֶן, דָּער מִלָּךְ וְזַעֲנֶן גִּיין פֶּאָר אִיֶּיךְ, אוֹנֵד אִיף בִּין אֶלֶט אוֹנֵד
גִּרִיין, אוֹנֵד מִינֶע זִיֶּהן זַעֲנֶן מִיט אִיֶּיךְ, אוֹנֵד אִיף בִּין פֶּאָר אִיֶּיךְ גַּעֲנֶאנֶען פֿון
מִינֶע יִבֶּענֶד אִין בִּזִּי צוֹ דָּעם הִיִּיטִיגֶען טָאָג: 3 זַעֲנֶן, הִיעֶר בִּין אִיֶּיךְ, זַאָמֶט אִיֶּיךְ
מִיר עֲדוּת פֶּאָר נָאָם אוֹנֵד פֶּאָר זִיין גַּעֲוֹאָלֶבֶטֶען, וְזַעֲנֶן אָקֶם הָאָב אִיֶּיךְ
גַּעֲוֹמֶען? אוֹנֵד וְזַעֲנֶן הָאָב אִיֶּיךְ גַּעֲרִיבֶט? אוֹנֵד וְזַעֲנֶן הָאָב אִיֶּיךְ אִיבֶער־דִּירֶט?
אוֹנֵד פֿון וְזַעֲנֶן הָאָב הָאָב אִיֶּיךְ גַּעֲוֹמֶען אִין אִויס־לִיזִינֶט אוֹנֵד הָאָב פֿון אִיֶּיךְ
גַּעֲהֶאלֶטֶען מִיין אִיֶּיךְ? אוֹנֵד אִיף וְזַעֲנֶן עִם צוֹרִיק־גַּעֲפֶען! 4 אוֹנֵד זִיִּי הָאָבֶען גַּעֲוֹאָמֶט,

דא האסט אונס ניש בערויבט, אונד דא האסט אונס ניש אונטערדריקט, אונד דא האסט אייך גארניט גענומען פון קיינעם האנד! 5 אונד ער האט צו זיין געזאגט, נאט איז קענען אייך עדות, אונד זיין געזאלבטער איז דעם היינטיגען טאג עדות, דאס איז דאס האט גארניט אין מינע האנד געפונען, אונד זיין האבען געזאגט, ער איז עדות: 6 אונד שמואל האט געזאגט צו דעם פאלק, עס איז נאט דאס האט אונגעשטעלט משה אונד אהרן, אונד דאס האט ארויפגעבראכט איינע אבות פון דעם לאנד מצרים: 7 אונד אצונד שטעלט אייך אהער, אונד אייך וועל מיך מיט אייך ריכטען פאר נאט ווענען אלע גערעכטיגקייט פון נאט, דאס ער האט געטהון צו אייך אונד צו איינע עלטערן: 8 ווען נעקב איז געקומען קיין מצרים, אונד איינע אבות האבען געשריען צו נאט, אזוי האט נאט געשיקט משה אונד אהרן אונד זיין

לא עשיתם ולא רציתם ולא לקחתם מראש מאמה: 1 וואנד אלעס עד דעה כלם ועד משדו היום הזה 6 כי לא מצאתם ביד מאמה ואמר עד: ואמר שמואל אליהם ידה אשר עשה אתמישה ואהרן ואשר העלה אתאבותיכם מארץ מצרים: ועתה התעבבו ואשפטה אתכם לפני דנה את כלדרכות ידו אשר עשה אתכם ואהרונותיכם: כאשרבא נעקב מצרים ונעקבו אבותיכם ושלח דנה אתמישה ואהרן אהרן ויצאו אתאבותיכם ממצרים וישיבו במקום הזה: וישבתי אתידנה אליוהם ומכר אלהם ביד סיסרא שרצבא חצור ובידפלתים וביד מלך מואב ויחלמנו כם: ונעקבו אליהו ואמר האט כן עובדו אתידו ונעבד אתהבעלים ואהרונותי ועתה הציטו מן אבינו ונעבדך: וישלח דנה אתריכשל ואהרן ואהרונותי ואהרונותי ויצל אתכם מיד איביכם מסבים ונעשבו כמט: ונראו כי נחש מלך ביד עמון בא עליכם ותאמרו לי לא כירמלך ומלך עלינו וידנה אליוהם מלככם: ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם ודנה נתן דנה עליכם מלך: 14 אהרונותי אתידו ועבדתם אתי ושמעתם בקולי ולא חמיו איתי: ודנה ודיתם נסאתם ונסהמלך אשר מלך עליכם אחר דנה אליוהם: ואסילא תשמעו בקול דנה ומרתם אתי: דנה והנה ידידה כלם ובאבותיכם: נסעתה התעבבו וראו אתהדבר העול הזה אשר דנה עשה לעיניכם: הלא קצורחמים היום אקרא אליהו נתן קלות ומשד דשו וראו בר עתכם רבה אשר עשיתם בעיני דנה לשאל כלם

האבען איינע עלטערן ארויסגעבראכט אויס מצרים, אונד זיין האבען זיין געזעט אין דעם דאזיגען ארט: 9 אונד ווען זיין האבען געקענט דעם האר זייער נאט, אזוי האט ער זיין איבערגעשטעלט אין דא האנד פון סיסרא, אויבער שטער פון דעם חיל פון חצור, אונד אין דא האנד פון דא פלשתיים, אונד אין דא האנד פון דעם מלך פון מואב, אונד זיין האבען מיט זיין מלחמה געהאלטען: 10 אונד ווען זיין האבען געשריען צו נאט, אונד האבען געזאגט, מיר האבען געזינדיגט, ווייל מיר האבען געפאלאנען נאט, אונד האבען געדינט דעם בעלים אונד עשטרוט: אונד אצונד זיין אונס מציל פון דא האנד פון אונזערע פינד אונד מיר וועלען דיר דינען: 11 אזוי האט נאט געשיקט ירבעל אונד בן, אונד ופתח, אונד שמואל אונד ער האט אייך מציל געוועזען פון דא האנד פון איינע פינד אריינס ארום, אונד איהר האט געוואוינט אין זיכערהייט: 12 אונד ווען איהר האט געוועהן אז נחש, דער מלך פון דא קינדער עמון איז קענען אייך געקומען, אזוי האט איהר צו מיר געזאגט, ניין! נייצט א מלך זאל איבער אונס רעגירען, ווען ודנה איינער נאט איז געוועזען איינער קעניג: 13 אונד אצונד, זעהט דעם מלך נאט איהר האט אייך אויסגעוויילט, אונד נאט איהר האט געפאלאנען: 14 אויב איהר וועט נאט פארקטען, אונד איהר וועט איהם דינען, אונד געהארבען צו זיינע שטים, אונד איהר וועט ניש ווידערשפעניגען קענען דעם געפעהל פון ודנה, אזוי וועט איהר אונד אייך דער מלך נאט רעגירט איבער אייך בלייבען, ווען איהר וועט נאכפאלגען ודנה איינער נאט: 15 אבער ווען איהר וועט ניש געהארבען צו דעם קול פון ודנה, אונד איהר וועט ווידערשפעניגען קענען דעם געפעהל פון ודנה, אזוי וועט דא האנד פון ודנה זיין קענען אייך אונד קענען איינע עלטערן: 16 אונד אצונד שטעלט אייך אנדער אונד זעהט דא דאזיגע גרויסע זאך, דאס נאט וועט טהון פאר איינע אויגען: 17 איז ניש היינט דער שניט פון ווייץ? אייך וועל צו נאט רופען, אונד ער וועט געבען דונער אונד רענען: אז איהר זאלט דערקענען אונד זעהען אז איינע שלעכטיגקייט איז גרויס נאט איהר האט געטהון אין דא אויגען פון נאט דאס איהר האט פאר אייך געפאלאנעט א מלך

מלך: וקרא שמואל אליהו וחתן דתה קלח ומסר
 ביום ההוא ויבא כל העם מאד את ידו ואת שמואל:
 ויאמרו כל העם אל שמואל התפלל בעד עקרבך אל
 דתה אליהו ואל נמות כרספט על כל חטאתי רעה
 לשאל לט מלך: ויאמר שמואל אליהם אל תחזרו
 אתם עשיתם את כל הרעה הזאת אך אל תסורו מאחרי
 דתה ועבדתם את דתה בכל לבבכם: ולא תסורו כי
 אחרי הנהו אשר לא יתעול ולא יצילו בידתו המרה:
 כי לא ימשך דתה את עצמו בעבור שמו הנדול כי הואיל
 דתה לעשות אתכם לו לעם: גם אנכי חלילה לי מהוא
 לדתה מהלל להתפלל בעדכם והוריתי אתכם בדרך
 המוכה וחישרה: אך יוראו את דתה ועבדתם אתו כאמת
 בכל לבבכם כי ראו את אשר הנהל עמכם: ואסתרע כה
 חרשו נסחתם נסמלכם חספו:

יג

ברשנה שאל במלכו ושתו שנים מלך על ישראל:
 ויבחר לו: שאל שלשת אלפים משוראל ודיו עבד
 שאל אלפים במקמש ובדד בית אל ואלה היו עבד
 יונתן בנכבת בנמן וחרר העם שלח איש לאחיו:
 ויך ויחן את נציב פלשתים אשר בנבע חשמו פלשתים
 ושאל חקע בשופר בכל דארץ לאמר ישמחו העבדים:
 וכל ישראל שמעו לאמר הבה שאל את נציב פלשתים
 ויבסנבאש ישראל בפלשתים ויחן ויחן העם אחרי שאל
 הגליל: ופלשתים נאספו להלחם עם ישראל שלשים
 אלף רכב וששת אלפים פרשים ועם כחול אשר על
 שפתיהם לרב ויעלו ויחן במקמש קרמת בית און:
 ואיש ישראל ראי כי צר לו כי נגש העם ויחבא 6

ויענעו ויין גרויסען נאמענס ווענען, ווייל נאט דאט אייף געוואלט מאכען צו זיך
 פאר א פאלק: 23 אויף פון מיר זאל עס זיין פערמיטען (חלילה) אז אייף זאל
 זינדיגען קענען נאט, אונד אויפצוהערען פון איירעמטונענען צו בעטען, נייערט אייף
 וועל אייף לערנען דעם גוטען אונד רעכטפארטיגען וועג: 24 נייערט פארקט נאט,
 אונד דינט איהם מיט וואהרהייט, אונד מיט אייער נאנצען הארץ, ווארין זעהט וואס
 פאר גרויסעס ער האט מיט אייף געטהון: 25 אבער ווער איהר וועט געוויס שלעכטעס
 טהון אזוי וועט איהר אונד אויף אייער מלך פערטיליגט ווערען:

קאפיטעל יג

1 שמואל איז געוועזען קעניג א נאחר, אונד ווען ער האט רעגירט צווייט נאחר איבער
 ישראל: 2 אזוי האט זיך שמואל אויסדערוויילט דרייט שווענדע מאן אויס ישראל,
 אונד עס זענען געוועזען מיט שמואל צווייט שווענדע אין מקמש אונד אויף דעם בארג
 בית אל, אונד שווענדע זענען געוועזען מיט יונתן אין גבעת בנמן; אונד דאס איבריגע
 פון דעם פאלק האט ער געשיקט אימליכען צו זיין געצעלט: 3 אונד יונתן האט
 געשלאגען דעם אנגעשטעלטען איבער דיא פלשתים וואס איז געוועזען אין גבע,
 אונד דיא פלשתים האבען עס געהערט, אונד שמואל האט געלאזט שופר בלאזען דורך
 דאס גאנצע לאנד, אזוי צו זאגען, לאזען עס דיא עברים הערען: 4 אונד גאנץ ישראל
 האט געהערט זאגען אז שמואל האט געשלאגען דיא אנגעשטעלטען פון דיא פלשתים,
 אונד ישראל האט זיך אויף געמאכט שטינקען צווישען דיא פלשתים; אונד דאס פאלק
 איז פערזאמעלט געווארען הינטער שמואל קיין גלגל: 5 אונד דיא פלשתים האבען זיך
 פערזאמעלט מלחמה צו האלטען מיט ישראל, דרייסיג שווענדע רייטונענען, אונד זעקס
 שווענדע רייטער, אונד א פאלק אזוי פיעל וויא דער זאנד וואס איז אס בארטען פון דעם
 ים. אונד וויא זענען ארויפגעגאנגען אונד האבען זיך געלאגערט בייא מקמש, און דער
 מורחזייט פון בית און: 6 ווען דיא מענער פון ישראל האבען געזעהען אז עס איז איהם
 ענג, ווארין דאס פאלק איז געצוואונגען געווארען, אזוי האט זיך דאס פאלק געהאלטען

הָעַם בַּמִּשְׁכָּת וּבְתוֹחֵיהֶם וּבִסְלֵעִים וּבִצְרֵיהֶם וּבִמְדֻבֹּתֶיהֶם
וְעַבְרִים עֲבָדוּ אֶת־הַתְּהוֹדֹן אֶרֶץ נָדָה וְגִלְגָּל וְשֹׁאֵל עֲרֵנָה
בְּגִלְגָּל וּבְלִיָּהֶם חָרְדוּ אֲחֵרֵיהֶם וַיִּהְיֶה שְׁבַעַת יָמִים
לְמוֹעֵד אֲשֶׁר שְׂמִי'אֵל וְלֹא־בָא שְׂמִי'אֵל בְּגִלְגָּל וַתֵּץ הָעַם
מִקִּלְיוֹ וַיֹּאמֶר שְׂאֵל הַנָּשׁוּ אֶל־הַעֲלָה וְהַשְׁלִיכִים וַיַּעַל
הָעֲלָה וַיִּזְרוּ בְּכַלְתָּו לְהַעֲלֹת הָעֲלָה וַהֲנֵה שְׂמִי'אֵל בָּא
וַיֵּצֵא שְׂאֵל לְקִרְאָתִי לְבָרְכֵנּוּ וַיֹּאמֶר שְׂמִי'אֵל מִה עָשִׂיתָ
וַיֹּאמֶר שְׂאֵל כִּירְדָּאתִי כִּי־יָפֵץ הָעַם מִקִּלְוֹ וְאַתָּה לֹא
בָאתָ לְמוֹעֵד הַיָּמִים וּפְלִשְׁתִּים נֶאֱסָפִים מִכְּבֹשׁ וַיֹּאמֶר
עֲתָה יִרְדּוּ פְלִשְׁתִּים אֵלַי וְגִלְגָּל וּפִנָּה יִדְּוֹה אֶל־חֵלְתִי
וְאַחֲרָם וְאַעֲלֵה הָעֲלָה וַיֹּאמֶר שְׂמִי'אֵל לֹא־שְׂאֵל
וְסִכְלָתָ לֹא שְׁמֵרַת אֲדָמָעִית יִדְּוֹה אֶלְדֹּהוּ אֲשֶׁר־נָדָה
כִּי עָתָה הִכֵּן יִדְּוֹה אֶת־מַמְלַכְתְּךָ אֶל־יִשְׂרָאֵל עַד־עוֹלָם
וְעַתָּה מַמְלַכְתְּךָ לֹא־תִקְוֶם בְּכֵשׁ יִדְּוֹה לוֹ אִישׁ בְּלִבָּבוֹ
וַיִּצְוֵהוּ יִדְּוֹה לְהִגִּיד עַל־עַמּוֹ כִּי לֹא שְׁמֵרַת אֶת־אֲשֶׁר־
נָדָה יִדְּוֹה וַתֵּץ שְׂמִי'אֵל וַיַּעַל מִן־הַגִּלְגָּל וַעֲבָרָה
בֵּינֵהֶם וַיַּסְכֵּךְ שְׂאֵל אֶת־הָעַם הַנִּמְצָאִים עִמּוֹ מִכֵּשׁ מֵאוֹת
אִישׁ וְשֹׁאֵל וַיִּזְקֹקוּ כֻלּוֹ הָעַם הַנִּמְצָא עִמָּם יִשְׁבִּים
בְּגִבֵּעַ בֵּינֵהֶם וּפְלִשְׁתִּים חָנוּ בְּמִכְמָשׁ וַיֵּצֵא הַמִּשְׁתָּחוּת
מִמִּזְבֵּחַ פְּלִשְׁתִּים שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים רִאשׁוֹ אֶחָד וּפִנָּה אֶל־
הַרְדֵּי עִפְרָה אֶל־אֶרֶץ שׁוּעַל וְהָרִאשׁ אֶחָד יִפְנֵה הַרְדֵּי
בֵּית חֲזֹן וְהָרִאשׁ אֶחָד יִפְנֵה הַרְדֵּי הַגְּבוּל וַיִּשְׁכַּף עַל־
יָדֵי הַעֲבָדִים הַמִּדְבָּרָה וַיִּחְדָּד הַיָּמָא בְּכָל אֶרֶץ
אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כִּי־אָמַן פְּלִשְׁתִּים מִן־יְשׁוּעַ הַעֲבָרִים תִּרְבַּ
כֹּא חֲנִית וַיִּרְדּוּ כִּלְיִשְׂרָאֵל הַפְּלִשְׁתִּים לָלֶשֶׁת אִישׁ אֶת־
מִרְשָׁתוֹ וְאֶת־אָתוֹ וְאֶת־קִרְדָּמוֹ וְאֶת־מִדְרָשְׁתּוֹ וְהִתְחַהֲ
הַפְצִידָה פִּים לְמַחְרָשׁוֹת וְלֵאמֹר וְלִשְׁלֹשׁ קִלְשָׁן

דיא פלשתיים האבען זיך פערזאמעלט אין מקבש: 12 אזוי האב איך מיר געטראכט אז דיא פלשתיים וועלען אצינד צו מיר ארופקומען קיין גלגל, אינד איך האב ניש געבעטען פאר נאט, אזוי האב איך מיר געשטארקט אונד האב מקריב געוועזען דאס קרבן עולה: 13 אבער שמואל האט געזאגט צו שאול, דא האסט נארניש געהאנדעלט, דא האסט ניש געהיטען דאס געבאט פון יהוה דיין נאט וואס ער האט דיר געבאטען, ווארין אצינד וואלט איך נאט דיינע מלוכה אנטגעברייט איבער ישראל אויף אייביג: 14 אבער אצינד וועט דיינע מלוכה ניש געשטיין, נאט האט זיך אויסגעזוכט א מאן נאך זיין הארץ, אונד נאט האט איהם געבאטען צו זיין א האר איבער זיין פאלק, ווייל דא האסט ניש געהיטען דאס וואס נאט האט דיר געבאטען: 15 אונד שמואל איז אויסגעשטאנען אינד ער איז ארויפגעגאנגען פון גלגל קיין גבעת בנימן, אונד שאול האט געציילט דאס פאלק וואס איז מיט איהם געוועזען, אן ערף פון זעקס הונדערט מאן: 16 אונד שאול, אונד זיין ווהן יונקן אונד דאס פאלק וואס איז געפונען געווארען מיט זייא זענען געבליבען אין גבעת בנימן, אבער דיא פלשתיים האבען זיך געלאנגערט אין מקבש: 17 אונד דער פערדארבער איז ארויסגעגאנגען פון דער מחנה פון דיא פלשתיים אין דרייא הויפט טייל, איין טייל האט זיך געקעקרט אויף דעם וועג קיין עפרה, צו דעם לאנד שועל: 18 אונד איין טייל האט זיך געקעקרט אויף דעם וועג פון בית חורון, אונד איין טייל האט זיך געקעקרט אויף דעם וועג פון דער גרענעץ, וואס קוקט ארויס איבער דעם טהאל פון דיא צבועים נאך דער מדבר צו: 19 אונד עס האט זיך ניש געפונען אין דעם גאנצען לאנד פון ישראל א שמיד, ווארין דיא פלשתיים האבען געזאגט, טאמער וועלען זיך דיא עברים מאכען שווערד אדער שפינען: 20 אונד גאנץ ישראל איז ארויסגעגאנגען צו דיא פלשתיים, אז אימליכער זאל שארפען זיין אקער-איידען, אונד זיין שנייד-מעסער, אונד זיינע האק, אונד זיינע הובעלן: 21 אבער זייא האבען געהאט א פייל דאמיט צו שארפען דיא הובעלן אונד דיא שנייד-מעסער, אונד דיא מיסט-גאבעלן, אונד פאר דיא האקען, אונד דיא

ולתקדשים ולהצב הדבוק: ויהי ביום מלחמה ולא
נמצא שרב חיות ביד כל־העם אשר את־שאוֹל ואת־
יִתְנָן ותמצא לשאוֹל וליִתְנָן בָּט: ויצא מצב פלשתים
אל־מצַב־מִכְמֶשׁ:

יד
והי היום ויאמר יִתְנָן בן־שאוֹל אל־הַעֲלֵה נשא כליו א
לִבָּה ונעברה אל־מצַב פלשתים אשר מעבר הַיָּרְדֵּן ולאָבִיו
לא הָיָה: ושאוֹל יושב בקצה הבקעה פתח הרָמֶץ
אשר במִדְבָּר וְהָעָם אשר עמו בשש מאות איש: ואִתָּה
בְּדַחֲטוֹב אֶתִּי אֶרְכָּבוּ וְכָרְפִּינֶם בְּדַעֲלִי בָּרוּךְ יְהוָה
בשלה נשא אֶפֶסֶד וְהָעָם לא יָדַע בִּי הַלֵּךְ וְיִתְנָן: ויָּבֹאוּ
הַמַּעֲבָרוֹת אֲשֶׁר בָּקֹשׁ יִתְנָן לַעֲבֹד עַל־מַצַּב פְּלִשְׁתִּים
שֶׁהִפְלַע מִהַעֲבֹד מִנָּה וְשֶׁהִפְלַע מִהַעֲבֹד מִנָּה וְשֶׁם
הָאֶחָד בּוֹצֵץ וְשֶׁם הָאֶחָד סָהֵר: הָיָה הָאֶחָד מִצֹּקֶת
מִצָּפֹן מִלִּי מִכְמֶשׁ וְהָאֶחָד מִנֹּבֶה מִלִּי נָבֵעַ: וַיֹּאמֶר
יִתְנָן אֶל־נָעֹר: ונשא כליו לִבָּה ונעברה אל־מַצַּב
הַעֲרִלִים הָאֵלֶּה אֵלֶּי יָשֻׁעַ וְהָיָה לָנוּ כִּי אֵין לִיחֻד:
מַעֲזָר לְחַיִּיץ בָּרֶב אִם בְּמִשְׁטָה: וַיֹּאמֶר לוֹ נֹשֵׂא כְלָיו
עֲשֵׂה כִּלְאֶשֶׁר בִּלְבָבְךָ נֹשֵׂא לָךְ הַיָּי עֲמֹךְ בִּלְבָבְךָ:
וַיֹּאמֶר יִתְנָן הִנֵּה אֶתָּה עֲבָרִים אֶל־הָאֲנָשִׁים וְנִלְכִּי
אֲלֵהֶם: אִם־כִּהֵּן וַאֲמָרוּ אֵלַי דָּמוֹ עֲרִידִיעַ אֲלֵהֶם
וְעָמְדוּ תַחֲתָיו וְלֹא נַעֲלֶה אֲלֵהֶם: וְאִם־כִּהֵּן יֹאמְרוּ
עָלֵינוּ וְעָלֵינוּ כִּי־נִתְּנָם יְהוָה בְּיָדֵנוּ וְהִדְלֵנוּ הָאֲוֹת:
וְנִלְכִי שְׁנֵיכֶם אֶל־מַצַּב פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ פְּלִשְׁתִּים הִנֵּה
עֲבָרִים יָאִים מִדְּבָרִים אֲשֶׁר הִתְחַבְּאֲרָשׁוּ: וַיַּעַן
אִשִּׁי הַמַּצָּבֶה אֶחָדוֹתָן: וַתִּשְׁאָל כְּלָיו וַיֹּאמְרוּ עָלֵינוּ
אֵלַי וְנִדְרִיעָה אֲתָכֶם דָּבָר וַיֹּאמֶר יִתְנָן אֶל־נֹשֵׂא כְלָיו
עָלֵינוּ אֲחֵרִי כִי־נִתְּנָם יְהוָה בְּיָד יִשְׂרָאֵל: וַיַּעַן עָלֵינוּ

אֶקְשֶׁר־שְׁמֵאֲבָעֵל אֵין הָאֵלֶּיךָ אֲרִינְצוֹר
שְׁמַעֲלֵעֵן: 22 אוֹדַע עִם אִיז גַּעֲזוּעֵזֶן אֵין
דַּעַם טָאָב פֹּון דַּעַר מִלְחָמָה, אוֹזִי הָאֵם
וִיךְ נִיט גַּעֲזוּעֵזֶן אֵין דַּעַר הָאֵנֶד פֹּון דַּעַם
בִּאֲנָעֵן פֹּאלֶק וְהָאֵם אִיז גַּעֲזוּעֵזֶן מִיט
שְׁאוֹל אוֹנֶד יוֹנְתָן קִיין שְׁוֹעֲרֵד אוֹנֶד
קִיין שְׁפִיז, נָאֵר אֵין דַּעַר הָאֵנֶד פֹּון
שְׁאוֹל אוֹנֶד יוֹנְתָן אֵלִיין: 23 אוֹנֶד
דִּיא אָנְגַּעֲשְׁטֶעלְטֶע (וְעַקְטֶער) פֹּון דִּיא
פְּלִשְׁתִּים זַעֲנֵן אַרִיִסְגַּעֲנֵאֲנֵעֵן צוֹ דַּעַר
אִיבַּעֲרָפֹאֲהֶרְט פֹּון מִכְמֶשׁ:

קאפיטעל יד

1 אוֹנֶד עִם אִיז גַּעֲזוּעֵזֶן אֵין א גַּעֲזוּסֵעֵן
טָאָב, אוֹזִי הָאֵם יוֹנְתָן דַּעַר וְהָיָה פֹּון שְׁאוֹל
גַּעֲזֵאָמֶט צוֹ וִיין יוֹנֶג וְהָאֵם גַּעֲטֹרֵאָנֵעֵן
וִיין כְּלִי זֶן, קוֹם, לֵאמֹעַר אַרִיבַּעֲרָגִיין צוֹ
דִּיא אָנְגַּעֲשְׁטֶעלְטֶע פֹּון דִּיא פְּלִשְׁתִּים,
וְהָאֵם זַעֲנֵן דָּאָרְט אוֹיף דַּעַר אַנְדַּערַע
וִיט, אָבַעַר עַר הָאֵם עִם נִיט גַּעֲזֵאָמֶט צוֹ
וִיין פֹּאטֶער: 2 אוֹנֶד שְׁאוֹל אִיז גַּעֲבִלִי
בַּעַן אֵן דַּעַם עַק פֹּון גַּבְעָה, אוֹנְטֶער א
מִלְגֶּרִיִם בּוֹיִם, וְהָאֵם אִיז גַּעֲזוּעֵזֶן אֵין
מִדְּבָר, אוֹנֶד דָּאָם פֹּאלֶק וְהָאֵם אִיז מִיט
אִיהֶם גַּעֲזוּעֵזֶן וְהָאֵעֵן אָנְגַּעֲפֶער זַעֲמֶם
הַנְדַּערֶט מֵאָן: 3 אוֹנֶד אַחֲרָה וְהָיָה פֹּון
אַחֲשׁוּבֵה, דַּעַר בְּרֹדַעַר פֹּון אֶרְכָּבוֹד, וְהָיָה

פֹּון פִּינְחָם, וְהָיָה פֹּון עָלֵה דַּעַר כְּהֵן פֹּון יְהוָה אֵין שְׁלֵה הָאֵם גַּעֲטֹרֵאָנֵעֵן דַּעַם אֶפֶסֶד, אוֹנֶד
דָּאָם פֹּאלֶק הָאֵם נִיט גַּעֲזוּאָמֶט אוֹ יוֹנְתָן אִיז אוֹנְעֶקֶגַּעֲנֵאֲנֵעֵן: 4 אוֹנֶד צוֹוִישֶׁן דִּיא
אִיבַּעֲרָפֹאֲהֶרְטֶען וְהָאֵם יוֹנְתָן הָאֵם בַּעֲנַהֲרֶט אַרִיבַּעֲרָגִיין צוֹ דִּיא אָנְגַּעֲשְׁטֶעלְטֶע פֹּון
דִּיא פְּלִשְׁתִּים, אִיז גַּעֲזוּעֵזֶן א שְׁפִיזִינְעַר שְׁטִיין פֹּון דִּיזַער וִיט אוֹנֶד פֹּון יַעֲנַעַר וִיט,
אוֹנֶד דַּעַר נֵאָמֶען פֹּון אִינְעֶם אִיז גַּעֲזוּעֵזֶן בּוֹצֵץ, אוֹנֶד דַּעַר נֵאָמֶען פֹּון דַּעַם אַנְדַּערֶן
סָהֵה: 5 אִיין שְׁפִיזִינְעַר (שְׁטִיין) אִיז גַּעֲזוּעֵזֶן אוֹיפֶגַּעֲשְׁטֶעלְט פֹּון צֹפֹרֶד־וִיט, קַעֲנַעַר
אִיבַּעַר מִכְמֶשׁ, אוֹנֶד אִינְעַר אֵן דְּרוֹם־וִיט קַעֲנַעֲנֵאֲיבַּעַר גַּבַּע: 6 אוֹזִי הָאֵם יוֹנְתָן גַּעֲזֵאָמֶט
צוֹ דַּעַם יוֹנֶג וְהָאֵם גַּעֲטֹרֵאָנֵעֵן וִיין כְּלִי זֶן, לֵאמֹעַר אִיבַּעֲרָפֹאֲהֶרְט צוֹ דִּיא דִּיאִיבַּעַר
אָנְגַּעֲשְׁטֶעלְטֶע עֲרִלִים, טָאָמַעַר וְעַם גָּאָט צוֹ אוֹנֶם טֵהֵן (אֵנֶם), וְהָאֵרִין בִּיא גָּאָט אִיז מִיין
אוֹיפֶהאַלְטוֹנֶג צוֹ הַעֲלַפֶּען מִיט פִּילַע אָדַעַר מִיט וִינִינְיַע: 7 אוֹנֶד דַּעַר וְהָאֵם גָּאָט גָּאָט
טֹרֵאָנֵעֵן וִינֵעַ כְּלִים הָאֵם צוֹ אִיהֶם גַּעֲזֵאָמֶט, טֵהוּא אֵלַעֶם וְהָאֵם אִיז אֵין דִּיין הָאֵרִין, נִינֵג
דִּיךְ, זַעֲה אִיךְ בֵּין מִיט דִּיר אוֹזִי וִיֵּא דִיין הָאֵרִין: 8 אוֹנֶד יְהוֹנְתָן־הָאֵם גַּעֲזֵאָמֶט, זַעֲה,
מִיר וְעַלֶּען אַרִיבַּעֲרָגִיין צוֹ דִּיא מַעֲנַעַר, אוֹנֶד מִיר וְעַלֶּען וִיךְ צוֹ זִיא אַנְטֶשְׁלַעֲקֵעֵן: 9 אוֹנֶד
וְעַן זִיא וְעַלֶּען צוֹ אוֹנֶם זֵאָנֵעֵן בְּלִיבֶט שְׁטִיל בּוֹד מִיר וְעַלֶּען אִיךְ דַּעֲרִיבִיכֵעֵן, אוֹזִי
וְעַלֶּען מִיר בְּלִיבֵעֵן שְׁטִיין אוֹיף אוֹנְזַער אָרֶט, אוֹנֶד מִיר וְעַלֶּען נִיט צוֹ זִיא אַרִיבַּעֲרָגִיין:
10 אָבַעַר וְעַן זִיא־וְעַלֶּען זֵאָנֵעֵן, קוֹמֵט אַרִיף צוֹ אוֹנֶם, אוֹזִי וְעַלֶּען מִיר אַרִיבַּעֲרָגִיין,
אוֹנֶד דָּאָם דִּיאִיבַּעַר וְעַם וִיין א צִיכֵעֵן אוֹ גָּאָט הָאֵם זִיא גַּעֲנַעֲבֵעֵן אֵין אוֹנְזַערַע הָאֵנֶד
אַרִיין: 11 אוֹנֶד זִיא הָאָבֶען וִיךְ בִּידַעֲ אַנְטֶשְׁלַעֲקֵט צוֹ דִּיא אָנְגַּעֲשְׁטֶעלְטֶע פֹּון דִּיא
פְּלִשְׁתִּים, אוֹנֶד דִּיא פְּלִשְׁתִּים הָאָבֶען גַּעֲזֵאָמֶט, זַעֲהֵם, דִּיא עֲבָרִים זַעֲנֵן אַרִיבַּעֲנֵאֲנֵעֵן
פֹּון דִּיא לַעֲכַעַר, אוֹזֵאוֹ זִיא הָאָבֶען וִיךְ דָּאָרְט בַּעֲהַאֲלַטֶען: 12 אוֹנֶד דִּיא מַעֲנַעַר פֹּון
דַּעַר אוֹיפֶשְׁטַעלֹונֶג הָאָבֶען גַּעֲנַטֶפֶערֶט יוֹנְתָן אוֹנֶד וִיין גַּעֲזוּעַהֲר טֹרֵאָנַעַר, אוֹנֶד זִיא
הָאָבֶען גַּעֲזֵאָמֶט, קוֹמֵט אַרִיף צוֹ אוֹנֶם, אוֹנֶד מִיר וְעַלֶּען אִיךְ לֵאזֵעֵן וִויסֵעֵן א זֵאָד,
אוֹזִי הָאֵם יוֹנְתָן גַּעֲזֵאָמֶט צוֹ וִיין גַּעֲזוּעַהֲר טֹרֵאָנַעַר, קוֹם אַרִיף הִינְטֶער מִיר, וְהָאֵרִין גָּאָט
הָאֵם זִיא גַּעֲנַעֲבֵעֵן אֵין דִּיא הָאֵנֶד פֹּון יִשְׂרָאֵל: 13 אוֹנֶד יוֹנְתָן אִיז אַרִיבַּעֲנֵאֲנֵעֵן אוֹיף

ויניע הענד אונד אויף זיינע פיס, אונד
 זיין גענועהר טרענער הינטער איהם.
 אונד זיין זענען געפאלען פאר יונתן.
 אונד זיין גענועהר טרענער האט זיין
 הינטער איהם געטייט: 14 אונד דער
 ערשטער שלאק וואס יונתן אונד זיין
 גענועהר טרענער האבען געשלאנגען,
 איז געוועזען אן ערד פון צוואנציג מאן.
 אזוי וויא זיין האלבדעס אקערלאנד וואס
 א פאר אקסען קענען אקערן א פעלד:
 15 אונד עס איז געוועזען א ציטערניס
 אין דער מלחמה, אונד אויף דעם פעלד,
 אונד אונטער דעם גאנצען פאלק, דיא
 אויפגשטעלונג אונד דיא פערדארבערס
 האבען אויף געציטערט, אונד דיא ערד
 האט געציטערט, אונד עס איז געוועזען
 א ציטערניס פון נאט: 16 אונד דיא
 וועכטערס פון שאול האבען אויסגעקוקט
 קיין גבעת בנימין, אונד זעה, דיא מאססע
 איז צוגאנגען, אונד זענען אהין אונד
 אהער געגאנגען: 17 אונד שאול האט
 געזאגט צו דעם פאלק וואס איז מיט
 איהם געוועזען, ציילט דאך אונד זעהט
 ווער עס איז פון אונס אונגעגענגאנגען;
 אונד ווען זיין האבען געציילט, אזוי
 זענען יונתן אונד זיין גענועהר טרענער נישט דא געוועזען: 18 אזוי האט שאול
 געזאגט צו אחיה, גענעהן דעם ארון פון נאט, ווארין דער ארון פון נאט איז אן דעם
 דאזיגען טאג געוועזען צווישען דיא קינדער ישראל: 19 אונד עס איז געוועזען אז
 שאול האט נאך גערעט צו דעם כהן, אונד דאס געטימל וואס איז געוועזען אין
 דער מלחמה פון דיא פלשתים איז נאך גרעסער געווארען, אזוי האט שאול געזאגט צו
 דעם כהן, ציה צוריק דיינע האנד: 20 אונד שאול אונד דאס גאנצע פאלק וואס איז
 מיט איהם געוועזען האט זיך פערזאמעלט, אונד זיין זענען געקומען צו דער מלחמה,
 אונד זעה, אימליכעס: שטערד איז געוועזען קעגען זיין חבר, אונד עס איז געוועזען
 א זעהר גרויס געטימל: 21 אונד דיא עברים וואס זענען פריהער געוועזען
 בייא דיא פלשתים, וואס זענען מיט זיין ארויפגעגאנגען אין דער מלחמה רינגס
 ארום, זיין זענען אויף געצט געוועזען מיט ישראל וואס ווארען מיט שאול
 אונד מיט יונתן: 22 אונד ווען אלע מענער פון ישראל וואס האבען זיך
 געהאלטען אויף דעם בארג אפרים האבען געהערט אז דיא פלשתים זענען
 אנגלאפען, אזוי האבען זיין זיך אויף געהעפט הינטער זיין אין דער מלחמה:
 23 אונד נאט האט אן דעמועלביגען טאג געהאלפען ישראל, אונד דיא מלחמה
 איז אריבערגעגאנגען ביז קיין בית און: 24 אונד דיא מענער פון ישראל זענען
 אן דעמועלביגען טאג געצוואנגען געווארען, אונד שאול האט דאס פאלק גע-
 שוואוירען, אזוי צו זאגען, פערפלוקט איז דער מאן וואס וועט עסען ברויט ביז
 אבענד, אונד ביז איך האב מיך נוקם געוועזען אן מיניע פיינד, אונד דאס גאנצע
 פאלק האט קיין שום שפייז נישט פערזוכט: 25 אונד אלע פון דעם לאנד זענען גע-
 קומען אין וואלד אריין, אונד עס איז געוועזען האניג אויף דעם פעלד: 26 אונד ווען
 דאס פאלק איז אין דעם וואלד אריינגעקומען, זעה, אזוי האט דער האניג ארופגעטריפט,
 אבער קיינער האט נישט זיינע האנד געגרייכט צו זיין מויל, ווארין דאס פאלק האט
 מורא געהאט זענען דיא שבעה: 27 אבער יונתן האט נישט געהערט אז זיין פאטער האט
 דאס פאלק געשוואוירען, אונד ער האט אויסגעשטרעקט דאס ענד פון זיין שטעקען

אשר בקדו חטב אתה בערת הדבש השב דו אכר
 פו ותראה ענין: פני איש מהעם ואמר השבע השבע
 אבך אתה העם לאמר ארדו האיש אשר יאכל לחם
 היום חפץ העם: ואמר יתן עכר אבי אתה ארדו ראר
 נא כראוי עני כי סגמתי מעם דבש הוד: אף כי לא ל
 אכל אכל היום העם משלל אכיו מצא כרעה
 לארבתה מכה בפלשתים: ופס ביום היום בפלשתים
 במכשם אלהה חפץ העם מאד: תעש העם אלשכל
 חקיו יאן ויבקר ויבן בקר משקמו ארצה ויאכל העם
 עלה העם: תצדו לשאול לאמר הנה העם חטאים
 ליהוה לאכל עלה העם ואמר בנחם גלו אל היום אכן
 נדולה: ואמר שאול פצו בעם ואמרתם להם הנישו
 אל איש שורו ואיש שורו ושחטם בזה ואכלתם ולא
 תחטאו ליהוה לאכל אליהם תנישו כלה העם איש
 שורו בקדו הלהה משחטשם: תבן שאול מנבח לה
 ליהוה אתו חלל לבנות מנבח ליהוה: ואמר
 שאול נדחה אחרי פלשתים ללהה ונכה בהם עד אור
 הבקר ולאנשאר בהם איש ואמרו כלהם בענין
 עשה: ואמר הכהן נקרב היום אל הלהה:
 השאל שאול באלהים האור אחרי פלשתים התחם
 בד ישראל ולא ענו ביום ההוא: ואמר שאול נשו
 היום כל פנות העם תעו וראו במה תחיה תחטא
 היום היום: כי תהיה המושע את ישראל כי אם
 לשני בנותיו בני ברמות ואת ואן ערו מבלי העם:
 ואמר אל בלי ישראל אתם תהיו לעבר אהר ואן ויתן
 בני נדחה לעבר אהר ואמר העם אלשאל המוב
 בענין עשה: ואמר שאול אל יהיה אלהי ישראל

והאם ער האם בעהאם אין ויניע האנד,
 אונד ער האם עם אינבעטונקט אין דעם
 חילדען האניג. אונד ער האם ויניע האנד
 צוריקגעקערט צו זיין מויל, אונד ויניע
 אויבען זענען דערלייכטעט געווארען:
 28 אונד איינער פון דעם פאלק האט איהם
 געענטפערט, אונד האט געזאגט, דיין
 פאטער האט דאס פאלק געשוואוירען,
 אזוי צו זאגען, פערפלוקט זאל זיין דער
 מאן וואס וועט היינט עסען שפיו, — אונד
 דאס פאלק איז ערמידעט געוועזען:
 29 אונד יונתן האט געזאגט, מיין פאטער
 האט געטריבט דאס לאנד, זעהט דאך,
 וויא מיינע אויגען זענען דערלייכטעט,
 ווייל איך האב פערזוכט א ביסעל פון
 דעם דאזיגען האניג: 30 מכל שכן ווען
 דאס פאלק העט היינט געעסען פון דעם
 רויב פון ויניע פיינד וואס מען האט
 געפונען? ווער עס ניט רעצט געוועזען א
 גרעסערער שלאק אונטער דא פלשתים?
 31 אונד וייא האבען אן דעמועלביגען
 טאג געשלאגען דא פלשתים פון מבקש
 ביו אילון, אונד דאס פאלק איז זעהר
 מיד געוועזען: 32 אונד דאס פאלק איז
 צוגעפליגען צו דעם זאקירויב, אונד

וייא האבען גענומען שאף, אונד רינדער, אונד יונגע רינדער, אונד וייא האבען וייא
 געשאקטען אויף דער ערד, אונד דאס פאלק האט עם געעסען מיט דעם בלוט:
 33 אונד מען האט עם אָנגעזאגט צו שאול, אזוי צו זאגען, זעה, דאס פאלק האט
 געזינדיגט קעגען גאט, צו עסען מיט דעם בלוט, אונד ער האט געזאגט, איהר האט
 געפעלשט, וועלכערט איבער מיר היינט א גרויסען שטיין: 34 אונד שאול האט
 געזאגט צו דעם פאלק, פערשפרייט אייך אונטער דעם פאלק, אונד איהר זאלט צו
 וייא זאגען, געעהנט צו מיר איטליכער זיין אָקס, אונד איטליכער זיין לעמעלע, אונד
 שעכט עם דא, אונד עקט עם, אז איהר זאלט ניט זינדיגען קעגען גאט עם צו עסען
 מיט דעם בלוט, אזוי האט דאס גאנצע פאלק געעהנט, איטליכער זיין אָקס אין ויניע
 האנד, בייא נאכט, אונד וייא האבען עם דארט געשאקטען: 35 אונד שאול האט
 געבויט א מזבח צו גאט, מיט איהם האט ער אָנגעהויבען צו בויען א מזבח צו גאט:
 36 אונד שאול האט געזאגט, לאמער ארוםגיין הינטער דא פלשתים בייא נאכט, אונד
 מיר וועלען וייא רויבען ביו צו דעם מארגענליכט, אונד מיר וועלען אונטער וייא
 ניט איבערלאזען א מאן! אונד וייא האבען געזאגט, מיהא אלעס וואס איז גוט אין
 דיניע אויבען — אונד דער כהן האט געזאגט, לאמער דא אהער געעהנען צו גאט:
 37 אזוי האט שאול אָנגעפערענט בייא גאט — זאל איך ארוםגיין הינטער דא פלשתים?
 וועסט דא וייא געבען אין דא האנד פון ישראל? אבער ער האט איהם ניט גע-
 ענטפערט אן דעמועלביגען טאג: 38 אונד שאול האט געזאגט, געעהנט דא אהער
 אלע הויפט לייטע פון דעם פאלק, אונד דערקענט אונד זעהט מיט וואס דא דאזיגע
 זינד איז היינט געוועזען: 39 וואריק, אזוי ווארד וייא גאט לעבט וואס האט ישראל
 געהאלפען, האטשע עם איז אין מיין ווען יונתן, אזוי זאל ער געטייט ווערען, אונד
 קיינער פון דעם גאנצען פאלק האט איהם געענטפערט: 40 אונד ער האט געזאגט צו
 גאנץ ישראל, איהר זאלט זיין אויף איין זייט, אונד איך אונד מיין ווען יונתן וועלען זיין
 אויף דער אנדערע זייט, אונד דאס פאלק האט געזאגט צו שאול, וואס איז גוט אין
 דיניע אויבען דאס מיהא: 41 אונד שאול האט געזאגט צו יונתן דעם גאט פון ישראל,

42 כָּהֵן הַמִּסֵּד חִלְקֵהוּ וַתֵּחֶן וְשִׂאֵל וְהָעֵם הָאֵלֶּה׃ הָאִמֶּר
 43 שִׂאֵל הַחִילֹל בֵּלִי וְכֵן וַתֵּחֶן בְּגֵי חִלְקֵהוּ וַתֵּחֶן׃ הָאִמֶּר
 שִׂאֵל אֶל־וַתֵּחֶן בְּהִדָּה לִי מִה עֲשִׂיתָה בְּדִלְקֵי וַתֵּחֶן
 44 הָאִמֶּר מֵעַם פְּעָמָיו בְּקֶלֶה הַמִּסֵּד אֶשְׂרֵי־בִדִּי מִעַם דָּבָשׁ
 45 וְהֵן אֲמַת׃ הָאִמֶּר שִׂאֵל בְּהִשְׁעָה אֲלֵהֶם וְכֵה וּסְרַף
 46 בְּרִמּוֹת מַחֲמוֹ וַתֵּחֶן׃ הָאִמֶּר הָעֵם אֶל־שִׂאֵל הַתֵּחֶן׃ וַיֹּאמֶר
 אֶשְׂרֵי עֲשָׂה הַיְשׁוּעָה וּבְחִלָּה הֹאֵת בְּיִשְׂרָאֵל חִלְקֵהוּ וְכֵה
 47 דָּהָא אֲסִיפֵל מִשְׁעֲבֵת רֵאשִׁי אֲרָצָה כִּרְעִם אֲלֵהֶם עֲשָׂה
 48 הַיּוֹם הַזֶּה מִסֵּד הָעֵם אֶת־וַתֵּחֶן וְלֹא־מָת׃ וַעֲלֵה
 שִׂאֵל מֵאֲחֵרֵי פִלִּשְׁתִּים וּפְלִשְׁתִּים הִלְטוּ לַמִּקְדָּשׁ׃
 49 שִׂאֵל לָכֵן הַמְלִיכָה עַל־יִשְׂרָאֵל וַיִּחְלֹם סָבִיב׃ בְּבִלְ
 אֵלֶיךָ בְּמוֹאֵב׃ וּבְכִי־עָצוֹן וּבְאֵדוֹם וּבְמַלְכֵי עֲזָרָה
 50 וּבְפִלִּשְׁתִּים וּבְכָל אֶשְׂרֵי־פָנֶה וַיִּשְׁעִי׃ וַיַּעַשׂ חֵיל בְּיָד
 51 אֶת־עַמְּלֵק וַעֲלֵה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִן־שָׁמָּה׃ וַתֵּחֶן בְּגֵי
 52 שִׂאֵל וַתֵּחֶן וַיִּשְׁן וּמַלְכִּישׁוּעַ שָׁמָּה בְּתוֹךְ שֵׁם הַבְּכֹרֶה
 מִלֵּב וְהֵם חֲסִמָּה מִיָּד׃ וְהֵם אָשֶׁת שִׂאֵל אֲחֵינָם
 בְּתוֹכָם־מֵעַם שֵׁם אֲבִירֵהוּ בְּדָגֶר יָדֹד שְׂוֹאֵל׃
 53 וַיִּקֶּשׁ אֶבְרִישָׁאֵל וְכֵר אֶבְרִישָׁבֶר בְּדָאֲבִיל׃ וַתֵּחֶן
 54 הַמְלִיכָמָה וַתִּקָּה עַל־פִּלִּשְׁתִּים כָּל־יְמֵי שִׂאֵל וַתִּקָּה שִׂאֵל
 כָּל־אִישׁ נִגְדֹר וּכְלִי־בְדִחִיל הָאִסְפָּדִי אֵלָיו׃

פון אהינגעבאנגען צו זייער ארש: 47 אינד
 ער ישראל, אזוי האט ער מלחמה גע-
 מיט מואב, אינד מיט דיא בני עמון,
 צובה, אינד מיט דיא פלשתים, אינד
 ער זיין שולדיג געמאכט: 48 אינד ער
 שלאנגען, אינד ער האט ישראל מציל
 דער פון שאול זענען געוועזען, יונקן.
 פון זיינע צווייא טעכטער ווארען, דער
 געברעט מיכל: 50 אינד דער נאמען פון
 אחיסען, אינד דער נאמען פון דעם
 זון פון נר, שאול'ס פעטער: 51 אינד
 אינד נר דער פאטער פון אבנר איז
 מלחמה איז געוועזען שטארק קעגען
 שאול, אינד ווען שאול האט געוועהען
 ילים מאן אזוי האט ער איהם צו זיך

1 אונד שמואל האט געזאגט צו שאול, נאט האט מיך געשיקט דיר צו זאלען אלס קעניג איבער זיין פאלק ישראל אונד אצינד דער צו דעם קול פון דא הערשער פון נאט: 2 אזוי זאגט יהוה צבאות, איך געדענק וואס עמלק האט געטהון צו ישראל, וואס ער האט צו איהם געטהון אויף דעם וועג ווען ער איז ארויסגעגאנגען פון מצרים: 3 אצינד, נייא, שלאג עמלק, אונד אידר זאלט זייא פערטויסטען, אונד אלעס וואס געהערט צו איהם, אונד דא זאלסט דיר נישט איבער איהם דערבארמען, נישט דא זאלסט איהם טייטשען, פון א מאן ביז צו א ווייב, פון א יונג קינד ביז צו א זייענדיג קינד, פון

משור ותרשה מנחל ותרמור: וישמע שאל
 אתהם והקדם בטלאים מאתם אלף חיל ונעשרת
 אלפים ארבעים ודור: וקם שאל מרעיר ממלך חרב
 בגלגל: ואמר שאל אלדקני לכו סר רדו מתוך
 גלגלן פראספך עמי ואמר נעיתה הסר עמל פני
 ישראל בעלותם ממערים וסר קני מתוך גלגל: ויהי
 שאל את-גלגל מחילה בארץ שור אשר על-פני
 מערים: וחקש את-אנני מלך-עמלק וי וארד-בליהם
 ההרים לפניהם: ויהלל שאל והגם על-אנני ועל
 מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל-הקדרים ועל-כל-הטוב
 ולא אבו החרים וכל-דמלאכה נמכה תמס אותה
 החרים: ויהי דבר דהו אל-שמואל לאמר: נחמתי
 כי-המלכתי את-שמואל למלך כישב מאחורי ואת-דבר
 לא הקים ויהי לשמואל וועק אל-דהו כל-הלילה:
 וישכם שמואל לקראת שאל בבקר ונד לשמואל
 לאמר בא-שמואל הכרמל והנה מצב לו ד חסב ויער
 ביד הילל: וקם שמואל אל-שמואל ואמר לו שאל
 ביד אותה לידה הקמתי את-דבר דהו: ואמר שמואל
 ומה קול-הצאן הנה באנני וקול הבקר אשר אנכי שמע:
 ואמר שאל ממלכן הביאות אשר המל הקם על-
 מיטב הצאן והבקר למען וסח ליהוה אלהיך ואת-החומר
 הבלמי: ואמר שמואל אל-שמואל ברח ואנדה לך
 את אשר דבר דהו אלי היללה ואמר לו דבר:
 ואמר שמואל וכלא אסרמן אתה בעיניך ראש שבטי
 ישראל אתה ומשפחתך ויהי ללך על-ישראל: וישלח
 ויהי בדרך ואמר לך והתקממה את-החמאים את
 גלגל וקלחמם בו עד-בליהם אדם: ולקח לא-ישמע

פון אן אקס ביו צו א שאף, פון א קעמעל
 ביו צו אן איינעל: 4 אונד שמואל האט
 עס געלאזט אויסרופען אונטער דעם
 פאלק, אונד ער האט זיין געציילט מיט
 שעפעלעך צווייא הונדערט טויזענד פוסד
 גייערס, אונד צעהן טויזענד מאן פון
 יהודה: 5 אונד שמואל איז געקומען ביו
 צו דער שטאט פון עמלק, אונד ער
 האט מלחמה געהאלטען אין דעם טהאל:
 6 אונד שמואל האט געזאגט צו דעם קני
 גייט אונד קעהרט אייף אונעק, אונד גייט
 ארום פון צווישען דעם עמלק, שאמער
 וועל איף דיר פערדארבען מיט איהם,
 ווארין דוא האסט געטהון חסד מיט אלע
 קינדער פון ישראל ווען זיין זענען
 ארויפגעגאנגען פון מצרים, אזוי האט
 זיך קני אונעקגעקעהרט פון צווישען
 עמלק: 7 אונד שמואל האט געשלאגען
 דעם עמלק, פון חוילה ביו מען קומט
 קיין שור, וואס איז פאר מצרים: 8 אונד
 ער האט געהאפט דעם אגג מלך פון עמלק
 לעבעדיג, אבער דאס גאנצע פאלק האט
 ער פערטויקט דורך דעם שווערד: 9 אונד
 שמואל האט זיך דערבארמט מיט דעם
 פאלק איבער אגג, אונד איבער דא

בעסטע שאף, אונד רינדער, אונד איבער דא פעטשטע שאף, אונד איבער אלעס
 בעסטע, אונד ער האט עס נישט געוואלט פערטויקטען, אבער אלעס וואס איז געוועזען
 פערצאכט אונד פערטוארפען דאס האבען זיין פערטויקט: 10 אונד דאס ווארט פון
 האט איז געוועזען צו שמואל אזוי צו זאגען: 11 איך האב חרטה וואס איך האב
 געקריינט שמואל'ן צו זיין א מלך, ווייל ער האט זיך אפגעקעהרט פון הינטער מיר,
 אונד ער האט נישט מקיים געוועזען מייענע ווערטער, אונד עס האט שמואל געגריקט,
 אונד ער האט געשריען צו האט דא גאנצע נאכט: 12 אונד שמואל איז פריה
 אויפגעשטאנען, אונד איז אס מארגען שמואל'ן ענטקעגען געגאנגען, אונד עס איז צו
 שמואל אנגעזאגט געווארען אז שמואל איז געקומען קיין פרמל, אונד זעה, ער האט
 זיך אויפגעשטעלט אן ארט (א מזבח) אונד ער האט איהם ארוםגערינגעלט, אונד איז
 איבערגעפאהרען, אונד ארוםגערינגעלען קיין גלגל: 13 אונד ווען שמואל איז
 געקומען צו שמואל, אזוי האט שמואל צו איהם געזאגט, געבענשט ביזט דוא פון האט!
 איך האב מקיים געוועזען דאס ווארט פון האט: 14 אזוי האט שמואל געזאגט, וואס
 איז דאס קול פון דא דאזיגע שאף אין מייענע אויערען? אונד דאס קול פון דא רינדער
 וואס איך הער? 15 אזוי האט שמואל געזאגט, זיין האבען זיין געבראכט פון עמלק,
 דאס פאלק האט זיך דערבארמט איבער דא בעסטע שאף אונד רינדער, אז מען זאל
 עס מקריב זיין צו יהוה דיין האט; אבער דאס איבריגע האבען מיר פערטויקט:
 16 אונד שמואל האט געזאגט צו שמואל, ווארט, אונד איך וועל דיר אנטאגען
 דאס ווארט וואס האט צו מיר געזאגט דא נאכט; אונד ער האט צו איהם
 געזאגט, רעד: 17 אזוי האט שמואל געזאגט, איז עס נישט געוועזען ווען דוא ביזט
 קליין געוועזען אין דייענע אויערען, אזוי ביזט דוא געווארען דער אויבערשטער פון
 דא שבטים פון ישראל, אונד האט האט דיר געזאלבט אלס קעניג איבער ישראל:
 18 אונד האט האט דיר געשיקט אין דעם וועג, אונד ער האט געזאגט, גיין, אונד
 פערטויקט דא וינדיגע פון עמלק, אונד זאלסט מיט איהם מלחמה האלטען ביו
 דוא וועסט זיין פערטיליגען: 19 אונד פארטואס האסט דוא נישט געהארכט

אין דיא שטים פון גאט, אונד ביזט
געפלויענען צו דעם רויב, אונד דוא האסט
געטהון שלעכטעס אין דיא אויגען פון
גאט? 20 אונד שאול האט געזאגט
צו שמואל, איך האב געהערט צו דעם
קול פון גאט, אונד איך בין געגאנגען
אין דעם וועג וואס גאט האט מיר גע-
שיקט, אונד איך האב געבראכט דעם
אגג קעניג פון עמלק, אונד איך האב
פערנויטט עמלק: 21 אבער דאס פאלק
האט גענומען פון דעם רויב, שאף אונד
רינדער, איידער מען האט עס מחרים
געוועזען, כדי מקריב צו זיין צו יהוה
דיין גאט אין גלגל: 22 אזוי האט
שמואל געזאגט, האט גאט אזוי א
גרויסע לוסט אן בראנד-אפפער אונד
שלאכט-אפפער וויא צו געהארקען אין
דעם קול פון יהוה? זעה, צו געהארקען
איז בעסער וויא קרבנות, אונד צו פער-
נעמען איז בעסער וויא דאס חלב פון
וידער: 23 ווארין אזוי וויא דיא זינד
פון בשות איז דיא ווידערשפעניגקייט,
אונד אזוי וויא דיא זינד פון אפגעטערייא
איז דיא טראציקייט; ווייל דוא האסט
פערנוואקסען דאס ווארט פון גאט, אזוי

בקול יהוה ונעש אלהיך נעש דעם בער דעה:
נאמר שאול אלישמואל אשר שמעתי בקול
יהוה תאלץ בדרך אשר שלחני יהוה ואביא את-אגג
21 מלך עמלק ואת-עמלק הנחמתי: ומה העם מהשלל
צא ובקר ראשית הקרם לזבח ליהוה אלתך בגלגל:
22 ונאמר שמואל התפעל ליהוה בעלות תבחים
בשמש בקול יהוה הנה שמע מנחם טוב לנפש
23 מלכ אילים: כי חטאת-לקדם מר ונאן ותנפים
הפער זיין מאכט אידער דיא מאכט מאלד:
24 ונאמר שאול ארשמואל חטאתי קרבנותי אדפער
יהוה ואחד-בדבר כי דאתי את-העם ואשמע בקולם:
ה-ועתה שא נא את-המאמתי ושוב עמי ואשתדף ליהוה:
26 ונאמר שמואל אל-שאול לא אשוב עמך כי
מאסתי את-דבר יהוה המאסך יהוה מהות מלך עלי
27 ישראל: חשב שמואל ללכת נחוק בבקד-משלו ויקרע:
28 ונאמר אליו שמואל קרע דעה את-מלקות
29 ישראל מעלך היום ונתנה לרעה הטוב מלך: ונח
גדו ישראל לא ישר ולא דם כי לא אדם הוא להקדם:
ל ונאמר חטאתי עשה כדברי נא ונידונני עמי ונע ישראל
31 ושוב עמי והשפחתי ליהוה אלתך: חשב שמואל
32 אחרי שאול ושתדו שאול ליהוה: ונאמר שמואל
הנישו אל אדאגן מלך עמלק מלך אליו אג מדינת
33 ונאמר אג אגן סר מדינות: ונאמר שמואל
כאשר שקלה נשים חרדך ביהשכל משים אמך
34 חשפת שמואל אדאגן לפני יהוה בגלגל: מלך
שמואל הרמיה ושאול עלה אליהו גבעת שאול:
להולאפה שמואל לדאות את-שאול עדים מותו כי

האט ער דיך פערנוואקסען פון צו זיין א קעניג: 24 אזוי האט שאול געזאגט צו
שמואל, איך האב געזינדיגט, ווייל איך האב עובר געוועזען דאס בעפעהל פון גאט,
אונד (אויף) דיין ווארט, ווארין איך האב מיר געפארקטען פאר דעם פאלק, דארום
האב איך געהערט אויף זייער קול: 25 אונד אצונד בעט איך פערנעב מיר מייע
זינד, אונד קעהר צוריק מיט מיר אונד איך וועל מיר ביקען צו גאט: 26 אבער שמואל
האט געזאגט צו שאול, איך וועל מיר נישט מיר דיר אומקעהרען, ווייל דוא האסט
פערנוואקסען דאס ווארט פון גאט אזוי האט דיך גאט (אויף) פערנוואקסען פון צו זיין א
קעניג איבער ישראל: 27 אונד הען שמואל האט זיך אומגעקעהרט אונגעצווייגן,
האט ער אָנגעהאפט אן דעם עק פון זיין מאנטעל אונד ער האט איהם צוריסען:
28 אונד שמואל האט צו איהם געזאגט, גאט האט היינט אונגעקעהרט אונגעצווייגן,
ישראל פון דיר, אונד ער האט עס געגעבען צו דיין פריינד וואס איז בעסער פון
דיר: 29 אונד אויף דער שטארקער פון ישראל וועט נישט לייקענען, אונד ער וועט
נישט חרשה האבען, ווארין ער איז נישט א מענטש אז ער זאל חרשה האבען: 30 אונד
ער האט געזאגט, איך האב געזינדיגט! אבער עהר מיר דאך אצונד פאר דיא עלצטע
פון מיין פאלק אונד פאר ישראל, אונד קעהר אום מיט מיר אז איך זאל מיר ביקען
צו יהוה דיין גאט: 31 אזוי האט זיך שמואל אומגעקעהרט הינטער שאול, אונד
שאול האט זיך געביקט צו יהוה: 32 אונד שמואל האט געזאגט, גענעהנט צו
מיר דעם אגג קעניג פון עמלק, אזוי איז אגג צו איהם געגאנגען מיט פרייד,
אונד אגג האט געזאגט, פארנוואהר, דער ביטערער מויל האט זיך (פון מיר)
געקעהרט: 33 אונד שמואל האט געזאגט, אזוי וויא דוא האסט דורך דיין שטערד
ווייבער גערויבט (פון קינדער) אזוי וועט דייע מוטרער מעהר גערויבט זיין, אונד
שמואל האט דעם אגג צושפאלטען פאר גאט אין גלגל: 34 אונד שמואל איז אהינ-
געגאנגען קיין רמה, אונד שאול איז ארויפגעגאנגען צו זיין הויז קיין גבעת שאול:
35 אונד שמואל האט שאול'ן נישט מעהר געזעהען ביז צו דעם טאג פון זיין טויט, ווארין

שמואל האט געטרויערט וועגען שמואל;
אונד דוה האט חרפה געהאט וואס ער
האט שמואל'ן געמאכט פאר א קעניג
איבער ישראל:

קאפיטעל מז

1 אונד גאט האט געזאגט צו שמואל,
בזו וויא לאנג וועסט דוא טרויערען
איבער שמואל, איך האב איהם דאך פער-
טווארפען אז ער זאל נישט רעגנערען איבער
ישראל? פיל אן דיין הארן מיט אייל,
אונד גיין איך וועל דיך שיקען צו וושי
פון בית לחם, ווארין איך האב מיר
דערזעהען אונטער זיינע זיהן איינעם
וואס וועט זיין א מלך פאר מיר: 2 אונד
שמואל האט געזאגט, וויא אזוי קען איך
גיין? ווען שמואל וועט עס הערען אזוי
וועט ער מיר הרגענען, אונד גאט האט
געזאגט, דוא זאלסט אין דיינע האנד
נעמען א קאלב פון דיא רינדער, אונד
דוא זאלסט זאגען, איך בין געקומען
מקריב צו זיין צו גאט: 3 אונד דוא
זאלסט רופען וושי צו דעם קרבן, אונד
איך וועל דיר לאזען וויסען וואס דוא
זאלסט טהון, אונד דוא זאלסט צו מיר
זאלגען דעם וואס איך וועל דיר זאגען:

4 אונד שמואל האט געטהון דאס וואס גאט האט גערעט, אונד ער איז געקומען קיין
בית לחם, אונד דיא עלצטע פון דער שטאט זענען איהם מיט ציטערן ענטקעגען
געקומען, אונד האבען געזאגט, איז שלום צו דיין קומען? 5 אונד ער האט געזאגט,
שלום! איך בין געקומען מקריב צו זיין צו דוה, הייליגט אויף, אונד קומט מיט מיר
צו דעם קרבן, אונד ער האט געהייליגט וושי אונד זיינע זיהן, אונד ער האט זיין
געלאזט רופען צו דעם קרבן: 6 אונד עס איז געוועזען ווען זיין זענען געקומען,
אזוי האט ער געזעהען אליאב, אונד ער האט געזאגט, באמת דאס איז זיין
געזאלבטער פאר גאט: 7 אונד גאט האט געזאגט צו שמואל, דוא זאלסט נישט קוקען
אויף זיינע געשטאלט, אונד אויף זיינע הויכקייט, ווארין איך האב איהם פערטווארפען,
דען עס איז נישט וואס דער מענטש זעהט אן, ווארין דער מענטש זעהט נור וואס
איז פאר זיינע אויגען, אבער גאט זעהט אין דעם הארץ אריין: 8 אונד וושי האט
גערופען אבינדב אונד ער האט איהם געמאכט פארבייא גיין פאר שמואל, אונד ער
האט געזאגט, אויף דעם דאזיגען האט גאט נישט אויסדערנוויילט: 9 אזוי האט וושי
געמאכט פארבייא גיין שמה, אונד ער האט געזאגט, אויף דעם דאזיגען האט גאט
נישט אויסדערנוויילט: 10 אונד וושי האט געמאכט פארבייא גיין פאר שמואל זיינע
זיבען זיהן, אונד שמואל האט געזאגט אז גאט האט קיינעם פון דיא דאזיגע
אויסדערנוויילט: 11 אונד שמואל האט געזאגט צו וושי, זענען אלע דיינע
יונגען היער? אונד ער האט געזאגט, עס איז נאך איבערגעבליבען דער
יונגסטער, אונד זעה, ער איז א פאסטוף ביין דיא שאת, אזוי האט שמואל
געזאגט, צו וושי, שיק אהין אונד לאז איהם אהער קומען, ווארין מיר וועלען
זיך נישט אנדערזעצן ביז ער וועט דא אהער קומען: 12 אונד ער האט אהיין
געשיקט אונד מען האט איהם געבראכט אונד ער איז געוועזען רויט מיט שיינע
אויגען, אונד פון שיינער געשטאלט—אונד גאט האט געזאגט, שטיי אהין אונד
זאלב איהם, ווארין דאס איז דער דאזיגער: 13 אזוי האט שמואל גענומען
דאס הארן מיט אייל אונד ער האט איהם געזאלבט צווישען זיינע ברידער, אונד דער

וואסל שמואל אלשאל דוה נאם ביהמלך עת-
שאל על ישראל:

מז

וואס דוה אלשמואל ערמי אהה מתאבל אל-
שאל ואין מאסתי מלך על ישראל מלא קרן שון
ולך אשלה אלישי בית הלחמי ביד אחי בבני ל
מלך: וואס שמואל אד אלך ושמע שאל תרמי
וואס דוה עגלת בקר פסח ביד ואמר
לובח לדוה באתי: וקראת לישי בובח ואני אדעך
את אשר תעשה ומשחת לי את אשר אמר אליך: תעש
שמואל את אשר דבר דוה וקרא בית לחם ותרדו
וקי העיר לקראתי וואס שלם בואה: וואס שלם
לובח לדוה באתי לתקדשו וקאת אתי בובח וקדש
אתישי ואתדניו וקרא לקם לובח: ותר בובחם
וירא את אליאב וואס אך נד דוה משחו:
וואס דוה אלשמואל אלשכט אלמארו ואלגבה
קומתי כי מאסתי כי לא אשר וראה האדם כי האדם
ראה לעיניו דוה וראה ללובח: וקרא לי אל-
אבינדב וקדתי לפני שמואל וואס נסדק לאדבר
דוה: ונעבר לי שמה וואס נסדק לאדבר דוה: 9
והבד ושי טבעת בני לפני שמואל וואס שמואל אל-
ישי לאדבר דוה באלה: וואס שמואל אלשי תמו
הערים וואס עוד שאר הקמן דוה רעה בנאן וואס
שמואל אלשי שלחה וקחו כרלא נסב ערבאו פה:
ושלח וביארו וואס אימני עסדפה עיניו וטוב ראי
וואס דוה קום משחתי ברה דוא: וקח
שמואל אתהרן השמן ומשח אתי בקרב אחי ותצח

גייסט פון גאט איז געקומען אויף דוד
פון דעמזעלבינען טאג אן — אונד שמואל
איז אויפגעשטאנען אונד איז אנוועקגע-
גאנגען קיין רמה: 14 אונד דער גייסט
פון יהוה האט זיך אפגעטהון פון שאול,
אונד א שלעכטער גייסט פון גאט האט
איהם דערשראקען: 15 אונד דאס קעכט
פון שאול האבען צו איהם געזאגט, זעה
דאך, א שלעכטער גייסט פון גאט דער-
שרעקט דיר: 16 לאז דאך אונזער האר-
זאגען — זיינע קעכט זענען פאר דיר,
אז מען זאל אויסזוכען א מאן וואס קען
שפילען אויף א הארף, אונד עס וועט
זיין אז ווען דער שלעכטער גייסט פון
גאט וועט אויף דיר זיין, אונד ער וועט
שפילען מיט זיינע האנד אזוי וועט דיר
גוט זיין: 17 אונד שאול האט געזאגט

צו זיינע קעכט, זוכט דאך אויס פאר
מיר אזאלכען מאן וואס קען גוט שפילען,
אונד ברענגט איהם צו מיר: 18 אונד
איינער פון דיא יונגען האט געענטפערט
אונד געזאגט, זעה, איך האב געזעהען א
זוהן פון ושי אויס בית לחם, וואס קען
שפילען, אונד ער איז א שטארקער
העלה, אונד א בעל מלחמה, אונד ער
פערשטייט דאס, אונד ער איז א

שיינער מאן, אונד גאט איז מיט איהם: 19 אזוי האט שאול אהינגעשיקט שלוחים
צו ושי, אונד ער האט איהם געלאזט זאגען, שיק צו מיר זיין זוהן וואס איז בייא
דיא שאף: 20 אונד ושי האט גענומען איין אייזעל בעלאדען מיט ברויט, אונד א
לויגעל וויין אונד א ציגעלע, אונד ער האט עס געשיקט דורך זיין זוהן דוד צו שאול:
21 אונד דוד איז געקומען צו שאול, אונד ער איז געשטאנען פאר איהם, אונד ער
האט איהם געהער בעליבט, אונד ער איז געווארען זיין געוועהר טרענער: 22 אונד
שאול האט געשיקט צו ושי אזוי צו זאגען, לאז דאך דוד שטיין פאר מיר, ווארין
ער האט געזעהן חן אין מיינע אויגען: 23 אונד עס איז געוועזען אז ווען דער
שלעכטער גייסט פון גאט איז געוועזען אויף שאול, אונד דוד האט גענומען דיא
הארפע אונד האט געשפילט מיט זיינע האנד, אזוי איז שאול דערקווקט געווארען,
אונד עס איז איהם געסער געווארען, אונד דער שלעכטער גייסט האט זיך פון איהם
אפגעטהון:

קאפיטעל יז

1 אונד דיא פלשתים האבען איינגעזאמעלט זייער מחנות צו דער מלחמה, אונד זייא
האבען זיך פערזאמעלט בייא שכה וואס געהערט צו יהודה, אונד זייא האבען זיך
געלאגערט צווישען שכה אונד צווישען עזקה, אין אפס דמים: 2 אונד שאול אונד
דיא מענער פון ישראל האבען זיך פערזאמעלט אונד געלאגערט אין דעם מְהַל פון
דיא לינדען-ביומער, אונד זייא האבען אנגעברייט א מלחמה אנטקעגען דיא פלשתים:
3 אונד דיא פלשתים זענען געשטאנען אויף דעם בארג פון דווער וייט, אונד ישראל
איז געשטאנען אויף דעם בארג אויף דער אנדערע וייט, אונד א מְהַל איז געוועזען
צווישען ביידע: 4 אונד עס איז ארויסגעגאנגען א מיטעלס-מאן פון צווישען דיא מחנות
פון דיא פלשתים, זיין נאמען איז געוועזען גלית, אויס גת, זיינע הייך איז געוועזען זעקס
אייילען מיט א דויקען: 5 אונד ער האט געהאט א קופערנעם הוט אויף זיין קאפ, אונד
מיט א פאנצער פון שופען איז ער געוועזען אנגעקליידעט, אונד דאס געזיכט פון זיין
פאנצער וואר פינף טויזענד שקלים קופער: 6 אונד ער האט געהאט קופערנע שטערן-
בלעך אויף זיינע פיס אונד א שפיז פון קופער צווישען זיינע אקסלען: 7 אונד דיא שטאנג

דער-היה אידוד מהיום ההוא ומערה חקם שמואל
14 מלך הרמה: ורחם יהוה סרה מעם שאול וכשתח
15 ויחדגת מאח יהוה: ויאמר עכר-שאול אליו הרד
16 נא ויחדגת רעה מבעתך: ואמרנא אלנו עכר
לפניך ובקשו איש ידע מגן בכבוד יהוה כהות עלך
17 ויחדגתו רעה וגן בידו ומוב לך: ואמר שאול אל
18 עכריו ואמרנא לי איש מיטב לענן תביאותם אלי: וכן
אחד מהערים ואמר יהוה ראיתי בן ליש בית הלחמי
ידע גן וגבור חיל ואיש מלחמה וכן דבר ואיש תאר
19 יהוה עמו: וישלח שאול מלאכים אל-יש ואמר שלחה
אל אתדוד בנה אשר בצאן: וחק ושי חמור לחם
וגאר חן וגר עים אחד וישלח ביד-יד בנ אל-שאול:
21 ובהא רח אל-שאול תעמד לפניך ותאבהו מאד ויה
22 לו נשא כלים: וישלח שאול אל-יש לאמר תעמדנא
23 רח לפני ברמא חן בעיני: ויהוה כהות ויחדגתו
אל-שאול ולחק רח אתדוד וגן בידו ורחם לשאול
ומוב לו וסרה מעליו רח יהוה:

יז

א ואספו פלשתים אדמחנותם למלחמה ואספו שכה
אשר ליהוה חת ביד-שכה וביד-עקה באפס דמים:
2 ושאול ואיש-ישראל ואספו חת בעמק האלה בערכו
3 מלחמה לקראת פלשתים: ופלשתים עמדם אל-הר
4 מזה וישראל עמדם אל-ההר מזה ויצא בניהם: וצא
איש-בניהם ממחנות פלשתים גלית שמו מנה בידו עש
5 חמות תחת: וכובע נחשת על-ראשו ושריון קשקשים הוא
לבוש ומשקל השריון חמשת-אלפים שקלים נחשת:
6 ומצתת נחשת על-רגליו וכידו נחשת בן כספיו: וחק

היהו כמטר ארנים ולחבת העויל שטרמאות שקלים
 בתל ונשא הצנה הלך לפני: ונעמר וחקר אלמערות
 ישראל ואמר להם למה תצאו לערד מלחמה הלווא
 אנכי הפלשתי ואתם עבדים לשאול ברדלכם איש ורד
 אלי: אמרכל לחלכם אתי והפני הייע לכם לעבדים
 ואסאני אוכלילו חביתו חיותם לט לעבדים תבדקם
 אתם: ואמר הפלשתי אני תרפתי אתמערות ישראל
 והם הוה תגדלי איש ונלחמה הדי: ושמע שאול וכל
 ישראל אתדבריה הפלשתי האלה וחתו ורדו מאד:
 ודוד בדאיש אפרתי הוה מבית לחם ודודה ושמו
 ישי ולי שמנה בנים והאיש בימי שאול וכן בא כאנשים:
 וילכו שלשת בני ישי הגדלים הלכו אחר שאול
 למלחמה ושם שלשת בניו אשר הלכו במלחמה
 אליאב הבכור נמשחו אבניהם והשלשי שמה: ודוד
 הוא הקטן והשלשה הגדלים הלכו אחר שאול: ודוד
 הלך ושב מצל שאול לרעות אתדבאן אביו ביתלחם:
 והיש הפלשתי השכם והערכ ויתאב ארבעים יום:
 ואמר ישי לדוד בנו קדמא לאחך ציפת הקליא הוה
 נמשח לחם הוה חרץ המונה לאחך: ואת עשרת
 הרעי הקלב האלה תביא לשר האלה ואת אחך
 תפקד לשלום ואת ערבותם תתן: ושאל הוה וכל
 איש ישראל בעמק האלה נלחמים עמי פלשתיים:
 והשכם דוד בלקר ויש אתדבאן על שמו וישא ודוד
 כאשר צווי ישי ויבא המעלות הוה ויצא אלדמערבה
 ודוד במלחמה: ותערה ישראל ופלשתים מערבה
 לקראת מערבה: וישל דוד אתהבלים מעליו עליד
 שומר הבלים ותרץ המערבה תבא ושאל לאחיו לשלום:

בעפארקטען אונד האבען דער מורא געהאט: 12 אונד דוד איז געוועזען דער וזהו פון
 דעם דאזיגען מאן פון אפרת. אויס בית לחם, יהודה, אונד ויין נאמען וואר ושה, אונד ער
 האט געהאט אכט זיין, אונד אין דיא טעג פון שאול איז דער מאן אלט געוועזען, ער איז
 געקומען אונטער דיא (קשובר) מענער: 13 אונד דיא דרייא עלצטע וזהו פון ישי זענען
 נאכגעגאנגען הינטער שאול אין דער מלחמה, אונד דיא נעמען פון ווינע דרייא זיין וואס
 זענען געגאנגען אין דיא מלחמה אריין זענען געוועזען, אליאב, דער עלצטער, אברנדב
 דער צווייטער אונד שמה דער דריטער: 14 אונד דוד איז געוועזען דער קליינסטער
 אבער דיא דרייא גרעסטע זענען שאול נאכגעגאנגען: 15 אונד דוד איז אהין אונד
 צוריקגעגאנגען פון שאול צו פאשען דיא שאף פון ויין פאטער אין בית לחם: 16 אונד
 דער פלשתי האט זיך גענעהט אין דער פריה אונד אויף דער נאכט, אונד (אזוי) האט ער
 זיך געשטעלט פירציי טעג: 17 אונד ישי האט געזאגט צו ויין וזהו דוד, נעם דאך צו דייע
 ברידער דאס קאס פון געבראטענע זאגען, אונד דיא דאזיגע צעהן ברויט, אונד לויף
 דאמיט אין דער מחנה אריין צו דייע ברידער: 18 אונד דיא צעהן קעזעלעך זאלסט דוא
 ברענגען צו דעם אויבערשטען פון דיא מויענד, אונד דייע ברידער זאלסט דוא געבען
 שלום, אונד נעם פון וייא (אן ערוב) א צייכען: 19 אונד שאול, אונד וייא, אונד אלע
 מענער פון ישראל זענען געוועזען אין דעם מוהאל פון דיא לינדערביימער, וייא האבען
 מלחמה געהאלטען מיט דיא פלשתיים: 20 אונד דוד איז אין דער פריה אויפגעשטאן
 נען, אונד ער האט פערלאזט דיא שאף מיט א שומר, אונד ער האט זיך אויפגעווייזען,
 אונד איז אהינגעגאנגען אזוי וויא ישי האט איהם געזאגט, אונד ער איז אגעקומען
 ביים דעם צירקעל, אונד צו דעם חיל וואס איז ארויסגעגאנגען צו דער אנברייטונג,
 אונד וייא האבען געשאלט אין דער מלחמה: 21 אונד דיא ישראל אונד דיא
 פלשתיים האבען זיך אנגעברייט, איינער קעגען דעם אנדערן (צו דער מלחמה):
 22 אונד דוד האט פערלאזט דיא בליס פון זיך אין דער האנד פון דעם שומר
 פון דיא בליס, אונד ער איז אהינגעלאפען צו דער אנברייטונג פון דער מלחמה;
 אונד ווען ער איז אגעקומען אזוי האט ער געפרעגט ווייע ברידער וועגען שלום:

23 אונד וויא ער האט מיט וויא גערעט,
זעה, אזוי איז דער מאן, דער גבור,
ארויפגעגאנגען, גלית דער פלשתי איז
וויין נאמען, פון נת, פון דיא אנגרייטונג
פון דיא פלשתיים, אונד ער האט נאך דיא
דאזיגע ווערטער גערעט, אונד דוד האט
עס געהערט: 24 אונד ווען איטליכער
מאן פון ישראל האט דעם מאן געזעהען
אזוי זענען וויא פאר איהם אנגלאפען,
ווארין וויא האבען זעהר מורא געהאט:
25 אונד דיא מענער פון ישראל האבען
געזאגט, האט איהר געזעהען דעם דא-
זיגען מאן וואס גייט ארויף, ווארין
ישראל צו לעסטערן גייט ער ארויף,
אונד עס וועט ויין, אז דער מאן וואס
וועט איהם שלאגען, דעם וועט דער מלך
מאכען פאר א גרויסען עושר, אונד ער
וועט איהם געבען ווינע טאכטער, אונד
וויין פאטערס הויזגעזינד וועט ער פרייא
מאכען אין ישראל: 26 אונד דוד האט
געזאגט צו דיא מענער וואס זענען
געבען איהם געשטאנען, אזוי צו זאגען,
וואס וועט מען טהון צו דעם מאן וואס
וועט דעם דאזיגען פלשתי דערשלאגען
אונד וועט אפטוהן דיא שאנד פון ישראל?
ווער איז דען דער דאזיגער פלשתי, דער

21 וואו מדבר עמם ויהוה איש הכנים עולה גלית הפלשתי
שמי מלח ממשות פלשתיים מדבר בדברים האלה
22 ושמע דוד: וכל איש ישראל בדאותם אתדאיש ונס
כה מקויו מרא מאד: תאמר ואיש ישראל הריאתם האיש
העלה הזה כי לחרף אתישראל עלה ויהוה האיש
אשר יקנו יעשרו המלך ויעשר גדול ואתיבתו יתך
23 ואת בית אביו יעשה חפשי בישראל: תאמר
דוד אלההאשים העומדים עמי לאמר מהיעשה לאיש
אשר יבה אתהפלשתי הלו תסיר חרפה מעל ישראל
כי מי הפלשתי העלה הזה כי חרף מעומות אליהם
24 תמים: תאמר לו העם כדבר הזה לאמר כה יעשה
25 לאיש אשר יבנו: ושמע אליאב אחיו הגדול בדברו
אלההאשים וישראל אליאב בדוד תאמר למהה
יהיה וכלמי נשמת מעט הצאן הזה כמדבר אני דעתי
אתדוד ואת רע לבדך כי למען ראות המלחמה
26 ידדו: תאמר דוד מה עשיתי עתה הלא דבר הווא:
ל חסב מאצלו אלמל אחר ויאמר כדבר הזה וישברו
31 העם דבר כדבר הראשון: ושמעו הדברים אשר
32 דבר דוד תנוד לפישראל ויקהו: ויאמר דוד אל-
שאל אלמל לבאיהם עלי עברך ידך תלחם עמי
33 הפלשתי הזה: ויאמר שאל אלדוד לא תוכל ללכת
אלהפלשתי הזה להלחם עמי כרגער אתה הוא איש
34 מלחמה מנערו: תאמר דוד אלשאל רעה היה עברך
לאכי כצאן ובה האר ואתהיחוב תשא שם מהעדר:
35 והצאתי אחריו ודבתי ודעלתי מפיו וקם עלי והתקתי
36 בוקי ודבתי ודמיתו: גם אתדאיש נסדתיוב הזה
עברך ויהוה הפלשתי העלה הזה כאתר מלח כי חרף

ערל דאס ער לעסטערט דיא אנגרייטונג פון דעם לעבעדיגען גאט? 27 אונד דאס
פאלק האט צו איהם געזאגט נאך דיעז רייד, אזוי צו זאגען, אזוי זאל געטהון ווערען
צו דעם מאן וואס וועט איהם שלאגען: 28 אונד ווען אליאב, ויין עלצטער ברודער
האט געהערט וויא ער האט גערעט מיט דיא מענער אזוי האט זיך דער צארן פון
אליאב דערגרימט איבער דוד, אונד ער האט צו איהם געזאגט, פארנוואס ביזט דוא
ארויפגעקומען? אונד בייא וועמען האסט דוא געלאזען דיא דאזיגע בויסעל שאף אין
דער מדבר? איך ווייס דיין מוטוויילען אונד דיא בייזקייט פון דיין הארץ, ווארין פרי
צו זעהען דיא מלחמה ביזט דוא ארויפגעקומען: 29 אונד דוד האט געזאגט וואס
האב איך אצונד געטהון? איז עס נישט אן ארונד? 30 אונד ער האט זיך פון איהם
אונגעקענטעקערט צו איינע אנדערע ווייט, אונד ער האט (ווידער) אזוי געזאגט, אונד
דאס פאלק האט איהם געענטשערט גלייך אזוי וויא דיא ערשטע ווערטער: 31 אונד
דיא ווערטער וואס דוד האט גערעט זענען געהערט געווארען אונד מען האט וויא
דערציילט פאר שאול, אונד מען האט איהם צו איהם געפיהרט: 32 אונד דוד האט
געזאגט צו שאול, לאז נישט דאס הארץ פון קיין מענטש פאלען וועגען איהם, דיין
קעכט וועט אהינגיין אונד מלחמה האלטען מיט דעם דאזיגען פלשתי: 33 אונד
שאול האט געזאגט צו דוד, דוא קעכט נישט גיין קעגען דעם דאזיגען פלשתי פרי
מיט איהם מלחמה צו האלטען, ווארין דוא ביזט נאך יונג, אונד ער איז א בעל
מלחמה פון ווינע יוגענד אן: 34 אבער דוד האט געזאגט צו שאול, דיין קעכט איז
געוועזען א פאסטוד פון שאף צו ויין פאטער, אונד א לייב אונד א גער זענען
געקומען אונד האבען אונגעקענטראגען א לעמעלע פון דער סטאדע: 35 אזוי בין
איך איהם נאכגעגאנגען, אונד האב איהם געשלאגען, אונד איך האב עס מציל גע-
וועזען פון ויין מויל, אונד ווען ער איז קעגען מיר אויפגעשטאנען, אזוי האב
איך איהם אנגענומען בייא ויין בארד אונד האב איהם געשלאגען אונד געטייש:
36 דעם לייב אונד אויך דעם בער האט דיין קעכט געשלאגען, אונד דער
פלשתי, דער דאזיגער ערל זאל ויין אזוי וויא איינער פון וויא, ווארין ער לעסטערט

צו דער ערד: 50 אונד אזוי איז דוד
שטארקער געוועזען וויא דער פלשתי
מיט דיא שליידער אונד מיט דעם שטיין.
אונד ער האט געשלאגען דעם פלשתי
אונד האט איהם געטייט, אונד דוד האט
ניט געהאט קיין שווערד אין זיינע האנד:
51 אונד דוד איז אהינגעלאפען אונד האט
זיך געשטעלט אויף דעם פלשתי, אונד
ער האט גענומען זיין שווערד אונד האט
עס ארויסגעצויגען פון דער שייד, אונד
ער האט איהם געטייט, אונד ער האט
דאמיט אפגעשניטען זיין קאפ; אונד
ווען דיא פלשתים האבען געזעהען אז
זייער גבור איז מוים, אזוי זענען זייא
אנטלאפען: 52 אונד דיא מענער פון
ישראל אונד יהודה זענען אויפגעשטא-
נען אונד האבען געשאלט, אונד האבען
נאכגעזאגט דיא פלשתים ביז מען קומט
צו דעם טהאל, אונד ביז צו דיא מוירען
פון עקרון, אונד דיא דערשלאגענע פון
דיא פלשתים זענען געפאלען אין דעם
וועג פון שערם, אונד ביז גת אונד ביז
עקרון: 53 אונד דיא קינדער ישראל
זענען צוריקגעקומען פון דעם נאכנאגען
דיא פלשתים, אונד זייא האבען גערויבט
זייער מחנות: 54 אונד דוד האט גענומען

א ארבע: ווען דוד מדהפלשתי בקלע ובאבן בך את
הפלשתי ומתו הרב אין בדוד: קרן דוד נעמד
אל הפלשתי מן אתחברו משלפה מתערה ומתהו
מקרתה אתראשו וראו הפלשתים ברמת גבורם
52 תמו: תבנו אנשי ישראל ויהוה חרש וחרפו את
הפלשתים עד בואן ויא וד שער עקרון ופלו חללי
53 פלשתים בדרך שערם ועדת ועד עקרון: תשוב
בני ישראל מדלק אתי פלשתים תשס אתמנהם:
54 מן דוד אתראש הפלשתי ויבארו וירושלם ואת
55 כליו עם באהלו: וכראות שאול אתדוד יצא
לקראת הפלשתי אמר אל-אבנך שר הצבא בך
מיהו הנער ואמר אבנך חרפשה המלך אתי
56 דעתי: ואמר המלך שאול אתה בדמיה העלם:
57 וכשוב דוד מהכות אתהפלשתי ונקח אתו אבנך
58 ויבארו לפני שאול וראש הפלשתי בידו: ואמר אליו
שאלו בךמי אתה הנער ואמר דוד בךעבדך ישי
בית הלחמי:

יח

א ויהי ככלתו לדוד אל-שאל ותפש ותזקן וקשרה
2 בגפשו דוד ויאהבו דועקן כנפשו: מתדו שאול ביום
3 הווא ולא נתנו לשוב בית אביו: מקרת דועקן דוד
4 בריח באהבתו אתו כנפשו: ותפשט דועקן אתהמעיל
אשר עליו ותתדו לרדן ומדיו ועד חרכו ועד קשתו ועד
5 ה חרו: וצא דוד ככל אשר ישלחו שאול ישכיל וישמו
שאלו על אנשי המלחמה ויטב בעיני כל העם וגם
6 בעיני עבדי שאול: ויהי בבואם בשוב דוד מהכות
אתהפלשתי ותצאנה הנשים מבלעדי ישראל לשוד

דעם קאפ פון דעם פלשתי, אונד ער האט
זיין כלי וון האט ער אריינגעטהון אין זיין געזעלט: 55 אונד ווען שאול האט
געזעהען אז דוד איז ארויסגעגאנגען ענטקענען דעם פלשתי האט ער געזאגט צו
אבנר האט געזאגט, ביא דיין לעבען, א קעניג אויב איך וויל! 56 אזוי האט דער
קעניג געזאגט, פרעג דוא גאך וועמעס ווען דער יונג איז: 57 אונד ווען דוד איז
צוריקגעקומען פון שלאגען דעם פלשתי, אזוי האט איהם אבנר גענומען אונד
ער האט איהם אריינגעבראכט פאר שאול, אונד דער קאפ פון דעם פלשתי איז
געוועזען אין זיינע האנד: 58 אונד שאול האט צו איהם געזאגט, וועמעס ווען
בייט דוא יונגעלע? אזוי האט דוד געזאגט, דער ווען פון דיין קנעכט ישי אויס
בית לחם:

קאפיטעל יח

1 אונד עס איז געוועזען ווען ער האט אויפגעהערט צו רעדען צו שאול, אזוי
האט זיך דיא זעלע פון דוועקן אהעקניפט אן דיא זעלע פון דוד, אונד דוועקן
האט איהם געליבט וויא זיך אליין: 2 אונד שאול האט איהם אן דעמעלביגען
טאג גענומען, אונד ער האט איהם נישט געלאזט צוריקגיין צו זיין פאטערס הויז:
3 אונד דוועקן האט מיט דוד געמאכט א ברית, ווייל ער האט איהם געליבט
אזוי וויא זיך אליין: 4 אונד דוועקן האט אפגעצויגען דאס אויבערהעמד וואס
איז אויף איהם געוועזען אונד ער האט עס געגעבען צו דוד, אונד זיינע קלייד
דער, ביז צו זיין שווערד אונד זיין בויגען אונד זיין גארטעל: 5 אונד דוד איז אזוי
ארויסגעגאנגען, איבעראל אזויא שאול האט איהם אהינגעשיקט האט ער געליקט,
אונד שאול האט איהם געמאכט (אלס אויבערשטער) איבער דיא מלחמה-לייט,
אונד ער האט געהאט וואוילגעפאלען אין דיא אויגען פון דעם גאנצען פאלק,
אונד גווייך אין דיא אויגען פון שאול'ס קנעכט: 6 אונד עס איז געוועזען אין
זייער קומען—ווען דוד איז צוריקגעקומען פון שלאגען דעם פלשתי, אזוי
זענען דיא ווייבער ארויסגעגאנגען פון אלע שטעט פון ישראל צו זינגען אונד
טאנצען

והמחלות לקראת שאל המלך בתפלים בשמחה
ובשלשים: ותענה הנשים המשחקות ותאמרנה הנה
שאל באלף חוד ברבנותו: ויהי לשאל מאד תרע
בעניו הדבר הנה ואמר נתנו לך רבבות ול נתנו
האלפים ועוד לו אך המלכה: ויהי שאל עני אחרת
מהם הנה והלאה: ויהי מפתלת ותצלח חתן
אלהים: ורעה אל שאל ותנבא בתוך הבית ודוד מנן
בדו כיום: ביום והתנית בד שאל: וסל שאל אר-
הנית ואמר אכה ביד ובקור וסב דוד מפני פגמים:
והא שאל מלפני דוד ביהיה הנה עמו ומקם שאל
קר: וסברו שאל מעמו וסברו לו שראלף וצא וקא
לפני הנם: ויהי דוד לכל דרכו משכיל ויהי
עמו: ורא שאל אשר הוא משכיל מאד תר מפני:
וכל ישראל ויהי ארם אחרת כיהיה וצא וקא
לפניהם: ואמר שאל אל דוד הנה בתי הנוחל
מרב אתה אתה לך לאשה אך הנהל לבדחיל וקא
מלחמות הנה ושאל אמר אל תהי די בו ותהרבו דר
פלשתים: ואמר דוד אל שאל מי אנוכי וימי חי משפחת
אבי בישראל כיהיה חתן מלך: ויהי בעת את
מרב בת שאל לך ויהי נתנה לעד חתן המלך
לאשה: ותאמר מכל בת שאל אחרת ויהי לשאל כ
ויהי הדבר בעניו: ואמר שאל אתהה לו ותהרבו
למקש ותהרבו דר פלשתים ואמר שאל אל דוד
בשמים תחתון כי היום: וצו שאל אתהה דבר
אל דוד כלל לאמר הנה חפץ בך המלך וכל עבדו
אהבך ועתה רחמך במלך: וידברו עבד שאל באון
דוד אתהרבים האלה ואמר דוד הנקלה בעיניכם

ומאצער, אנטקענען שאל המלך, מיט
פויקען אונד מיט פרייד אונד מיט
בלעכען (צומבעלן): 7 אונד דיא ווייבער
וואס האבען געשפילט האבען געענט-
פערט אונד וויא האבען געזאגט, שאל
האט געשלאגען אין טויזענדע, אבער
דוד אין צעהן טויזענדע: 8 אונד שאל
האט זיך געהר דערצארנט, אונד דיא
זאך איז איהם איבעלגעפאלען אין וויינע
אויגען, אונד ער האט געזאגט, וויא
האבען געענעט צו דוד דיא צעהן
טויזענדע, אבער צו מיר האבען וויא
(נור) געענעט דיא טויזענדע, אונד וואס
פעהלט איהם נאך מערה נייערט דיא
מלכה? 9 אונד עס איז געוועזען פון
דעם טאג אן אונד ווייטער, אזוי האט
שאל דעם דוד שלעכט אנגעקוקט:
10 אונד עס איז געוועזען צו מאנענס,
אזוי האט א שלעכטער נייסט פון האט
געהערט אויף שאל, אונד ער האט
גבריות געזאגט אין דעם הויז אונד דוד
האט געשפילט מיט וויינע האנד אזוי וויא
אלע טאג, אונד דער שפוז איז געוועזען
אין שאל'ס האנד: 11 אונד שאל האט
געווארפט דעם שפיס, אונד ער האט

געטראכט, איך וועל (דאמיט) דוד שלאגען אן דיא וואנד, אבער דוד האט זיך צווייא
מאל פון איהם אונעקגעקערט: 12 אונד שאל האט מורא געהאט פאר דוד, ווארין
גאט איז מיט איהם געוועזען, אבער פון שאל האט ער זיך אפגעטוהן: 13 אונד
שאל האט איהם פון זיך אפגעטוהן, אונד ער האט איהם צו זיך געמאכט אלס איין
האר איבער טויזענד, אונד ער איז ארויסגעגאנגען אונד אריינגעקומען פאר דעם
פאלק: 14 אונד דוד איז געוועזען קלוג אין אלע זיינע וועגען, אונד גאט איז געווע-
זען מיט איהם: 15 אונד ווען שאל האט געזעהן אז ער האנדעלט געהר קלוג, אזוי
האט ער פאר איהם מורא געהאט: 16 אונד באנין ישראל אונד יהודה האבען ליב
געהאט דעם דוד, ווארין ער איז פאר, וויא ארויסגעגאנגען אונד אריינגעקומען:
17 אונד שאל האט געזאגט צו דוד, געה, מיינע דרויסע טאכטער מרב, זיא וועל איך
צו דיר געבען פאר א ווייב, נייערט וויא צו מיר א חיל'ס מאן, אונד האלט מלחמה
דיא מלחמות פון גאט, ווארין שאל האט זיך געטראכט, לאז נישט מיינע האנד זיין אן
איהם, אבער לאז דיא האנד פון דיא פלשתים אן איהם זיין: 18 אונד דוד האט
געזאגט צו שאל, ווער בין איך, אונד וואס איז מיין לעבען אונד דיא משפחה פון
מיין פאטער אין ישראל, אז איך זאל זיין אן איידעם צו דעם מלך? 19 אונד עס איז
געוועזען אין דער צייט וואס מען האט געזאגט געבען מרב דיא טאכטער פון שאל
צו דוד, אזוי איז זיא געגעבען געווארען צו עדריאל פון מהולת פאר א ווייב:
20 אונד מיכל דיא טאכטער פון שאל האט דוד ליב געהאט, אונד וויא האבען עס
געזאגט צו שאל, אונד דיא זאך איז וואוילגעפאלען אין וויינע אויגען: 21 אונד שאל
האט געטראכט אז איך וועל זיא צו איהם געבען אזוי וועט זיא צו איהם זיין א שטרויכ-
לונג, אונד דיא האנד פון דיא פלשתים וועט אן איהם זיין: אונד שאל האט געזאגט
צו דוד, מיט איינע פון דיא צווייא זאלסט דוא דיר מיט מיר היינט מתחתן זיין: 22 אונד
שאל האט געפולען וויינע קנעכט—דעם מיט דוד שטילערהייט אזוי צו זאגען, דער
קעניג האט לוקט אן דיא, אונד אלע וויינע קנעכט האבען דיר ליב, אונד אצונד וויא דיר
מתחתן מיט דעם מלך: 23 אונד שאל'ס קנעכט האבען גערעט אין דיא אויגען פון
דוד דיא דאזיגע רייד, אונד דוד האט געזאגט, איז עס לייכט אין איירע אייגען

ויהי מיט דעם מלך מתחתן צו זיין אונד
איף בין אן ארעמער אונד גרינגער מאן:
24 אונד שאול'ס קנעכט האבען צו איהם
געזאגט נאך דיא דאזיגע ווערשער וואס
דוד האט גערעט: 25 אונד שאול האט
געזאגט אזוי זאלט איהר זאגען צו דוד,
דער מלך האט קיין פערלאנגען אן גע-
שענק, נישערט אין הונדערט ערלות פון
דיא פלשתיים, פרי ויך נוקם צו זיין אן
דיא פיינד פון דעם מלך, אבער שאול
האט דאמיט געטראכט אז דוד וועט
פאלען אין דיא הענד פון דיא פלשתיים:
26 אונד וויינע קנעכט האבען צו דוד
אנגעזאגט דיא דאזיגע רייד, אונד דיא

24 התחתן במלך ואני אשרש ונקרה: פרי עבד
שאל לו לאמר כדברים האלה דבר דוד:
25 ויאמר שאול כדבראמריו לוד ארספן למלך בחר
כי במאה ערלות פלשתיים להקם באני מלך ושאל
26 חשב להפיל אתדוד בדרפלשתיים: ועד עבדיו לוד
אתהדברים האלה אשר דברך בעני דוד להתחתן
27 במלך ולאמלא הומים: הקם דוד מלך: הוא ואשיו
וגד בפלשתיים מאתים אלף חבא דוד אתערלתם
המלאים למלך להתחתן במלך מחרל שאל אתמלך
28 בתו לאשה: מרא שאל ודע כי דוד עסדך ומלך
29 בתשאל אתבדוד: ואסף שאל לרא מפני דוד עוד
ל ודוד שאל אני אתדודך כללהומים: תצא שרי
פלשתיים ודוד: מר צאתם שכל דוד מכל עבד שאל
ויקרב שמו מאד:

יט

א וידבר שאל ארועתו בט ואליפלעבדיו להמית את
2 דוד ויהונתן בןשאל חפץ בידו מאד: פרי יהונתן
לדוד לאמר מבקש שאל אני להמיתך ושתה השמר
3 נא בבקר ולשבת בסתר ותחבאת: ואני אצא ואמדת
לראבך בשדה אשראתה שם ואני ארברך בך אל אבך
4 וראיתי מה והגדתי לך: וידבר יהונתן בידו טוב
אלשאל אביו ואמר אליו אלחטא המלך בעבדו
ה בידו כי לא חטא לך וכי מעשיו טובים מאד: משם
אתנפשו ככף וגד אתהפלשתי ויש דוד תשובה
נדולה לכל ישראל ראית ותשמח ולמה תחטא בדם
6 בני להמית אתדוד חנם: השמע שאל בקול יהונתן
7 השבע שאל חרורה אסיומת: חבא יהונתן לדוד

זאך איז וואוילגעפאלען אין דיא אויגען
פון דוד, ויך מתחתן צו זיין מיט
דעם מלך, אבער דיא טעג זענען נישט
דערפילט געווארען: 27 אונד דוד איז
אויפגעשטאנען, אונד ער איז געגאנגען
מיט וויינע מענער אונד ער האט גע-
שלאגען אינגער דיא פלשתיים צווייא
הונדערט מאן, אונד דוד האט געבראכט
זייער ערלות, אונד ער האט זייא
פולערהייט אפגעגעבען צו דעם מלך,
פרי ויך מתחתן צו זיין מיט דעם מלך,
אזוי האט איהם שאל געגעבען וויינע
שאול געזעהען אונד ער האט דערקענט
אז נאט איז מיט דוד, אונד מיכל, שאול'ס טאכטער, האט איהם געליבט: 29 אזוי
האט שאל נאך מעהר מורא געהאט פאר דוד, אונד שאל איז געוועזען א פיינד צו
דוד אלע טעג: 30 אונד דיא הארען פון דיא פלשתיים זענען ארויסגעגאנגען, אונד
עס איז געוועזען ווען זייא פלעגען ארויסקיין, אזוי איז דוד קליינער געוועזען וויא
אלע קנעכט פון שאל, אונד זיין נאמען איז געהר געאכטעט געוועזען:

קאפיטעל יט

1 אונד שאל האט גערעט צו יהונתן זיין וזהו, אונד צו אלע וויינע קנעכט אז זייא
זאלען מיינען דוד'ן, אבער יהונתן, שאול'ס וזהו האט געהר געגלוסט אן דוד: 2 אונד
יהונתן האט דערציילט צו דוד אזוי צו זאגען, מיין פאטער שאל גענערט דך צו
מיינען, אונד אצונד היט דך ביי און דער פריה, אונד בלייב אים פערבארענעם
בעהאלטען: 3 אונד איך וועל ארויסקיין אונד וועל מיך שטעלען אן דער ווייט פון
מיין פאטער אויף דעם פעלה, אוןאז דוא ביזט דארט, אונד איך וועל פון דיינעמווע-
גען רעדען צו מיין פאטער, אונד וואס איך וועל זעהען וועל איך צו דיר אנטאגען:
4 אונד יהונתן האט וועגען דוד גוטעס גערעט צו זיין פאטער שאל, אונד ער האט
צו איהם געזאגט, לאז דער מלך נישט זינדיגען קעגען זיין קנעכט, אן דוד, ווארין ער
האט נישט קעגען דיר געזינדיגט, נישערט וויינע מעשים פאר דיר זענען געוועזען געהר
גוט: 5 אונד ער האט זיין לעבען געטהון אין וויינע האנד, אונד ווען ער האט
געשלאגען דעם פלשתי, אזוי האט נאט געטהון א גרויסע הילף צו באנין
ישראל, ווען דוא האסט עס געזעהען אזוי האסט דוא דך געפרייט: אונד
ווארום ווילסט דוא זינדיגען אן אומשולדיגעם בלוט, צו מיינען דוד אומקיסט?
6 אונד שאל האט געהארכט דאס קול פון יהונתן, אונד שאל האט געשוואוירען,
אזוי וויא נאט לעבט, אויב ער וועט געמייט ווערען: 7 אונד יהונתן האט גערופען דוד

וַיִּדְרֹךְ וַיִּתְּנֵן אֶת־כֶּלֶד הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּתֵּן אֹתוֹ
 דָּוִד אֶל־שָׂאוֹל וְהָיָה לִפְנֵי כַּתְמֹל שְׁלֹשִׁים: וַתִּסָּפֶה
 הַמֶּלֶכְמָה לִהְיוֹת וַיָּצֵא דָוִד וְנָחֳלָם בַּכְּלָשִׁים וַיַּךְ בָּרָם
 מִכָּה בְּחִלָּה וַיָּגֵסוּ מִפְּנֵיו: וַתְּהִי רוּחַ דָּוִד וְרָחָה אֶל־
 שָׂאוֹל וְהָיָה בְּבֵיתוֹ יֵשֶׁב וַיִּחַוּוּ בְּיָדוֹ וַיִּדֹּךְ מִגֵּן בְּיָדוֹ
 וַיִּכְבֹּשׁ שָׂאוֹל לַחֲמוֹת בְּחֵמָת בְּדָד וַיִּכְרֹךְ וַיַּסְתֵּר מִפְּנֵי־
 שָׂאוֹל וַיַּךְ אֶת־הַחֲמָת בְּכַד דָּוִד וַיָּגֵס וַיִּמָּלֵט בְּחִלָּה הַזֶּה:
 וַיִּשְׁלַח שָׂאוֹל מַלְאָכִים אֶל־בֵּית דָּוִד לִשְׁמֹרוֹ וּלְהַמְתּוֹ: 11
 בְּכַדָּךְ וַתִּגַּד לְדָוִד מִיכָל אִשְׁתּוֹ לֵאמֹר אֲבִי־אֵיךְ מִמָּלֵט
 אֶת־נַפְשׁוֹ הַלֵּילָה מִיָּד אֶתָּה מַעֲמָת: וַתִּגַּד מִיכָל אֶת־
 דָּוִד בַּעַד הַחֲלָן וַיִּלָּךְ וַיִּבָּרֵךְ וַיִּמָּלֵט: וַתִּסָּפֶה מִיכָל אֶת־
 הַתַּרְפִּים וַתָּשֶׂם אֶת־הַמָּסָה וְאֵת כְּבִיר הַעֲזִים שְׂמֹרֶה
 מִבְּרָאשְׁתּוֹ וַתָּקֵם בְּכַד: וַיִּשְׁלַח שָׂאוֹל מַלְאָכִים לִקְחַת
 אֶת־דָּוִד וְתַאמָּר חֲלָה הָיָה: וַיִּשְׁלַח שָׂאוֹל אֶת־הַמַּלְאָכִים
 לְרָאוֹת אֶת־דָּוִד לֵאמֹר הַעֲזִי אֹתוֹ בְּמָסָה אֵלַי לְהַמְתּוֹ:
 וַיָּבֹאוּ הַמַּלְאָכִים וַיִּדְּקוּ הַתַּרְפִּים אֶת־הַמָּסָה וַיִּכְבֵּר הָעֲזִים
 מִבְּרָאשְׁתּוֹ: וַיֹּאמֶר שָׂאוֹל אֶל־מִיכָל לָמָּה כָּכָה רִמַּתִּי
 וַתִּשְׁלַח אֶת־אִיבֵי הַמָּלֵט וַתַּאמֶר מִיכָל אֶל־שָׂאוֹל הָיָה
 אִמָּר אֵלַי שְׁלַחֵנִי לָמָּה אֲמַתִּךְ: וְדָוִד בָּרַח וַיִּמָּלֵט וַיָּבֹא
 אֶל־שִׁמְשׁוֹן הַרְמָתָה וַיִּגְדֵּלוּ אֵת כְּלָאֲשֶׁר עָשָׂה־לּוֹ שָׂאוֹל
 וַיִּלָּךְ וְהָיָה וַשִּׁמְשׁוֹן וַיִּשְׁבּוּ בְּנֵי־תָוִ: וַיִּגַּד לְשָׂאוֹל לֵאמֹר
 הִנֵּה דָוִד בְּנֵית בְּרָמָה: וַיִּשְׁלַח שָׂאוֹל מַלְאָכִים לִקְחַת
 אֶת־דָּוִד וַיָּרָא אֶת־לִבְכָּת הַנְּבִיאִים נִבְּאִים וַשִּׁמְשׁוֹן עָמַד
 נֶאֱבַר עֲלֵיהֶם וַתְּהִי עַל־מַלְאָכָיו שָׂאוֹל רוּחַ אֱלֹהִים וַתִּתְּנֵהוּ
 נִסְתָּרָה: וַיִּדְרֹךְ לְשָׂאוֹל וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אַחֲרָיו וַתִּתְּנֵהוּ
 נִסְתָּרָה וַיִּסָּפֶה שָׂאוֹל וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים שְׁלֹשִׁים וַתִּתְּנֵהוּ
 נִסְתָּרָה: וַיִּלָּךְ וַיִּסְדֹּא הַרְמָתָה וַיָּבֹא עַד־בֹּר הַקִּדְלֹן

אוֹנֵד עַר הָאֵשׁ צוֹ אִיהֶם דְּעַר־צִיּוֹלֵט אֵלֶּה
 דִּיא דְּאוֹיְבֵע וְעַרְמָעֶר, אוֹנֵד וְהוֹנְתֵן הָאֵשׁ
 גְּעַרְעַרְנֵגֶט דָּוִד צוֹ שָׂאוֹל, אוֹנֵד עַר אִיז
 פֶּאָר אִיהֶם גְּעוֹעוֹעוֹן אַזוֹי וִיָּא פְּרִיהֶע־
 8 אוֹנֵד עִם אִיז נֶאֱכָאמָל גְּעוֹעוֹעוֹן א
 מִלְּחָמָה, אַזוֹי אִיז דָּוִד אַרְיוֹסְגַע־נֶאֱנֵגֶן
 אוֹנֵד הָאֵשׁ מִלְּחָמָה גְּעַה־לֵּאמֶען מִיט דִּיא
 פִּלְשִׁתִּים, אוֹנֵד עַר הָאֵשׁ וִיָּא גְּעַשְׁלֵאנֶען
 מִיט א גְּרוֹיִסְען שְׁלֶאק, אוֹנֵד וִיָּא זַעֲנֶען
 פֶּאָר אִיהֶם אַנְטִילֶאפֶען גְּעוֹאֲרַען: 9 אוֹנֵד
 א שְׁלֶעֱכֶטֶר גִּיִּסְט פֿון גָּאט אִיז גְּעוֹעוֹעוֹן
 אוֹיף שָׂאוֹל, אוֹנֵד עַר אִיז גְּעוֹעֶסְען אִין
 וִיין הוֹיז מִיט וִיין שְׁפִיז אִין וִינֵיגֶה הָאָנֵד,
 אוֹנֵד דָּוִד הָאֵשׁ גְּעַשְׁפִּילֵט מִיט וִינֵיגֶה
 הָאָנֵד: 10 אוֹנֵד שָׂאוֹל הָאֵשׁ גְּעוֹזְכֵט דָּוִד
 צוֹ שְׁלֵאנֶען מִיט דָּעם שְׁפִיז אִין דִּיא
 וַהֲאָנֵד, אַזוֹי אִיז עַר אַנוֹעֲקֶנְעֶשְׁפִּירִינֶען
 גְּעַשְׁלֵאנֶען אִין דִּיא וַהֲאָנֵד, אוֹנֵד דָּוִד אִיז
 אַנְטִילֶאפֶען, אוֹנֵד אִיז אַנְטִירִינֶען גְּעוֹאֲרַען
 אִין דִּינֶע־לִבִּינֵע נֶאֱכָט: 11 אוֹנֵד שָׂאוֹל
 הָאֵשׁ אַהֲיִנְעַשְׁיֶקט שְׁלוּחִים צוֹ דָּוִדִים
 הוֹיז כְּדִי אִיהֶם צוֹ הִיטֶען, אוֹנֵד אִיהֶם אִין
 דְּעַר פְּרִיהֶה צוֹ שְׁטִיטֶען, אוֹנֵד מִיכָל וִיין
 וַיִּיבֵב הָאֵשׁ צוֹ אִיהֶם גְּעוֹאֲגֵט, וַעֲנֶען דִּיא
 וַעֲסֵט נִיט אַנְטִירִינֶען מִיט דִּיין לֵעֲבֵען

וִיָּא נֶאֱכָט אַזוֹי וַעֲסֵט דִּיא מֶאֱרֵגֶען גְּעִישִׁיט וַעֲרַען: 12 אוֹנֵד מִיכָל הָאֵשׁ דָּוִד אַרְוֶפ־
 גְּעִלֶאזֶט דִּירָךְ דָּעם פֶּענֶסְטֶע־ר, אַזוֹי אִיז עַר גְּעַנֶאֱנֶען, אַנְטִילֶאפֶען אוֹנֵד אַנְטִירִינֶען
 גְּעוֹאֲרַען: 13 אוֹנֵד מִיכָל הָאֵשׁ גְּעוֹנֶקֶען דִּיא בִּילְדֶער, אוֹנֵד וִיָּא הָאֵשׁ וִיָּא אַרְיוֹינֶגֶע־
 לִיבֵט אִין גְּעַט, אוֹנֵד וִיָּא הָאֵשׁ א קִישְׁען פֿון צִיגֶען הָאָר גְּעִלִיגֵט צוֹ קֶאפֶענֶס, אוֹנֵד
 וִיָּא הָאֵשׁ עִם צוֹגֶע־דֶּקֶט מִיט א קִלִּיד: 14 אוֹנֵד וַעֲנֶען שְׁלוּחִים הָאֵשׁ גְּעַשְׁיֶקט שְׁלוּחִים
 כְּדִי דָּוִד צוֹ גְּעַמֶען, אַזוֹי הָאֵשׁ וִיָּא גְּעוֹאֲגֵט, עַר אִיז קֶרֶאנֶק: 15 אוֹנֵד שָׂאוֹל הָאֵשׁ
 (נֶאֱכָאמָל) אַהֲיִנְעַשְׁיֶקט שְׁלוּחִים כְּדִי דָּוִד צוֹ זַעֲהֶען, אַזוֹי צוֹ זַאָנֶען, גְּרַענֵגֶט אִיהֶם
 אַרְוִיף צוֹ מִיר מִיט דָּעם גְּעַט, כְּדִי אִיהֶם צוֹ שְׁטִיטֶען: 16 אוֹנֵד וַעֲנֶען דִּיא שְׁלוּחִים
 זַעֲנֶען אַרְיוֹינְעַקוֹמֶען, זַעֲהֶה, אַזוֹי אִיז גְּעוֹעוֹעוֹן א בִּילֵד אִין דָּעם גְּעַט אוֹנֵד א קִישְׁען
 פֿון צִיגֶען הָאָר צוֹ קֶאפֶענֶס: 17 אַזוֹי הָאֵשׁ שָׂאוֹל גְּעוֹאֲגֵט צוֹ מִיכָל וַהֲרֹם הָאָסֵט
 דִּיא מִיף אַזוֹי גְּעַנֶאֱרֶט, אוֹנֵד הָאָסֵט מִיין פֿיינֵד אַנוֹעֲקֶנְעֶשְׁיֶקט, אוֹנֵד עַר אִיז אַנְטִירִינֶען
 גְּעוֹאֲרַען? פֶּאֲרִוֶאָם זָאל אִיף דִּיך שְׁטִיטֶען? 18 אַזוֹי אִיז דָּוִד אַנְטִילֶאפֶען אוֹנֵד אַנְטִירִינֶען
 גְּעוֹאֲרַען, אוֹנֵד עַר אִיז גְּעַקוֹמֶען צוֹ שְׁמוֹאֵל קִיין רָמָה, אוֹנֵד עַר הָאֵשׁ צוֹ אִיהֶם
 גְּעוֹאֲגֵט אֵלֶעס וַהֲאָס שָׂאוֹל הָאֵשׁ צוֹ אִיהֶם גְּעַטְהֶען, אוֹנֵד עַר אוֹנֵד שְׁמוֹאֵל זַעֲנֶען
 אַהֲיִנְעַנֶאֱנֶען אוֹנֵד הָאָבֶען גְּעוֹאֲוִיגֵט אִין נִיזֹת: 19 אוֹנֵד מֶען הָאֵשׁ עִם אַנְגֶּעוֹאֲגֵט צוֹ
 שָׂאוֹל, זַעֲהֶה, דָּוִד אִיז אִין נִיזֹת אִין רָמָה: 20 אַזוֹי הָאֵשׁ שָׂאוֹל אַהֲיִנְעַשְׁיֶקט
 שְׁלוּחִים כְּדִי דָּוִד צוֹ גְּעַמֶען, אוֹנֵד וִיָּא הָאָבֶען גְּעוֹעִהֶען אַז א חֲבֵרוּתָה פֿון
 גְּבִיאִים הָאָבֶען גְּבִיאֹת גְּעוֹאֲגֵט, אוֹנֵד שְׁמוֹאֵל אִיז גְּעַבֶען וִיָּא גְּעַשְׁמֶאנֶען, אוֹנֵד
 דְּעַר גִּיִּסְט פֿון גָּאט אִיז גְּעוֹעוֹעוֹן אוֹיף דִּיא שְׁלוּחִים פֿון שָׂאוֹל, אוֹנֵד וִיָּא
 הָאָבֶען אוֹיף גְּבִיאֹת גְּעוֹאֲגֵט: 21 אוֹנֵד וִיָּא הָאָבֶען עִם אַנְגֶּעוֹאֲגֵט צוֹ שָׂאוֹל,
 אוֹנֵד עַר הָאֵשׁ אַנְדֶּערֶע שְׁלוּחִים גְּעַשְׁיֶקט אוֹנֵד וִיָּא הָאָבֶען אוֹיף גְּבִיאֹת גְּעַ־
 וַאֲגֵט, אוֹנֵד שָׂאוֹל הָאֵשׁ נֶאָךְ צוֹ דָּעם דְּרִישְׁען מֶאֵל שְׁלוּחִים גְּעַשְׁיֶקט, אוֹנֵד
 וִיָּא הָאָבֶען אוֹיף גְּבִיאֹת גְּעוֹאֲגֵט: 22 אַזוֹי אִיז עַר אֵלִיין אוֹיף אַהֲיִנְ
 גְּעַנֶאֱנֶען קִיין רָמָה, אוֹנֵד עַר אִיז אַנְגֶּעקוֹמֶען בִּיז צוֹ דְּעַר גְּרוֹיִסְען גְּרֹבֶה

וְהָאֵם אִיזוּ אִין שְׂכֹה אֹנֶב עַר הָאֵם גַּע
פֶּרַעַשְׁט אֹנֶב גַּעזֶאגְט, אֹנֶב אִיז שְׁמוּאֵל
אֹנֶב דּוֹד? אֹנֶב אִינער הָאֵם גַּעזֶאגְט,
זעה אִין נִיזוֹת אִין רָמָה: 23 אֹנֶב עַר אִיז
דָּאָרשׁ אַהֲרֵינְגֶעזֶאגְנען קִיין נִיזוֹת אִין רָמָה,
אֹנֶב דָּער גֵּיטס פֿון גַּאט אִיז אִיז אֹיף
אִיהֶם גַּעזֶעזען, אֹנֶב אַזוי ווִיז עַר אִיז
גַּעזֶאגְנען הָאֵם עַר גִּבִּיאוֹת גַּעזֶאגְט בִּיז
עַר אִיז אָנגַעקֹממען אִין נִיזוֹת אִין רָמָה:
24 אֹנֶב עַר הָאֵם אִיז אָפֿגעשְׂהן זײַנע
קלײדער, אֹנֶב עַר הָאֵם אִיז גִּבִּיאוֹת
גַּעזֶאגְט פֿאַר שְׁמוּאֵל, אֹנֶב עַר אִיז
אִינדרֶעפֿאלען נאָכעט דַּעמֶזעלדיגען
נאָכצען טָאָג אֹנֶב דִּיא נאָכצע נאָכט,
דאָרום הָאֵם מען גַּעזֶאגְט;—אִיז אִיז
שְׁמוּאֵל צווישען דִּיא גִּבִּיאים?

קאפיטעל ב

1 אֹנֶב דּוֹד אִיז אַנטלאָפֿען אַזויס נִיזוֹת
אִין רָמָה, אֹנֶב ווען עַר אִיז גַּעקֹמען
הָאֵם עַר גַּעזֶאגְט פֿאַר יְהוֹנָתָן, וְהָאֵם
אִיז גַּעשְׂהן? וְהָאֵם אִיז מײַנע זינד, אֹנֶב
וְהָאֵם הָאֵם אִיז גַּעזינדט פֿאַר דִּיין
פֿאַטער אַז עַר ווִיכט מײַן לעבֿען? 2 אֹנֶב
עַר הָאֵם צו אִיהֶם גַּעזֶאגְט, חֲלִילָה! דִּיא
וועסט נישט שטאַרבען, זעה, מײַן פֿאַטער

(טהוּם) נישט קײַנע גרויסע אָדער קלײַנע זאַך אַז עַר זאל דאָס נישט אַנטשפּלעקען
פֿאַר מײַנע אַרײַנען, אֹנֶב פֿאַרנום זאל מײַן פֿאַטער פֿון מיר פֿערבאַרענען דִּיא
דאָזיגע זאַך? עס אִיז נישט אַזוי: 3 אֹנֶב דּוֹד הָאֵם נאָך גַּעשוואַרען אֹנֶב גַּע-
זאָגט, דִּיין פֿאַטער ווײַסט געוויס אַז אִיך הָאָב גַּעפֿונען חן אִין דײַנע אַרײַנען,
אֹנֶב עַר הָאֵם גַּעזאָגט, יְהוֹנָתָן זאל דאָס נישט ווײַסען, פֿאַטער וועט עַר זיך גַּע-
טריבען, אָבער אַזוי וואָס ווִיז גַּאט לעבֿט, אֹנֶב אַזוי ווִיז דִּיא לעבֿסט, עס אִיז
נור אִיין שריט צווישען מיר אֹנֶב דעם טויט: 4 אֹנֶב יְהוֹנָתָן הָאֵם גַּעזאָגט צו
דּוֹד, וְהָאֵם דײַנע זעלע פֿערלאַנגט דאָס וועל אִיך צו דיר טהוּן: 5 אֹנֶב דּוֹד
הָאֵם גַּעזאָגט צו יְהוֹנָתָן, זעה מאַרען אִיז ראשׁ חֹדֶשׁ, אֹנֶב אִיך פֿלעג זיצען
מיט דעם קעניג צו דעם עסען, (אַזוי געט אִיך דײַך) אַז דִּיא זאַלסט מיך אַנזעק-
שײַקען, אֹנֶב אִיך וועל מיך געהאַלטען אִיף דעם פֿעלד בִּיז צו דעם דריטען
אַבענד: 6 ווען דִּיין פֿאַטער וועט אַן מיר גַּעדענקען, אֹנֶב וועט אִיף מיר
פֿרעגען אַזוי זאַלסט דִּיא זאָגען דּוֹד הָאֵם פֿון מיר שטאַרק געבעטען צו עַר קען
לויפֿען קיין בית לחם, זײַנע שטאַט, וואָרין עס אִיז דאָרשען אלע זאָר א שַׁעבֿ-
טונג (פֿון קרבֿנות) צו דער גאַנצען משפּחה: 7 אֹנֶב ווען עַר וועט זאָגען,
עס אִיז גוט, אַזוי וועט דִּיין קנעכט האַבען שְׁלוֹם, אָבער ווען זײַן צאָרן וועט
דערגרייכען, אַזוי זאַלסט דִּיא ווײַסען אַז דאָס שְׁלעכטע הָאֵם זיך פֿון אִיהֶם פֿער-
לענט: 8 אֹנֶב דִּיא זאַלסט טהוּן חסד מיט דִּיין קנעכט, וואָרין דִּיא האָסט דִּיין
קנעכט מיט דיר אַרײַנגעברענגט אִין דעם בֵּרית פֿון גַּאט, אֹנֶב ווען עס אִיז אִין
מיר פֿערבאַנדען א זינד אַזוי זאַלסט דִּיא מיך שטײַען, אָבער פֿאַרנום זאַלסט
דִּיא מיך גרענענען בִּיז צו דִּיין פֿאַטער? 9 אֹנֶב יְהוֹנָתָן הָאֵם גַּעזאָגט, חֲלִילָה! עס
זאל פֿערמיטען זײַן פֿון דיר אַזוי אִיך ווײַס אַז דאָס שְׁלעכטע הָאֵם זיך פֿערלענט פֿון
מײַן פֿאַטער אִיף דיר צו קומען, אֹנֶב אִיך זאל עס דיר נישט אָנזאָגען: 10 אֹנֶב דּוֹד
הָאֵם גַּעזאָגט צו יְהוֹנָתָן, ווער וועט עס מיר זאָגען? אָדער וואָס דִּיין פֿאַטער וועט
דיר האָרש ענטפֿערן? 11 אֹנֶב יְהוֹנָתָן הָאֵם גַּעזאָגט צו דּוֹד, קום לאָזען מיר אַרױסגיין

אשר בשכּו וישאל ויאמר איהם שמואל ודוד ויאמר
23 הנה בנות ברמה: וילך שם אליהו ברמה ותהי
עליו נסדוה רוח אלהים וילך הלך ותנבא עדבאן
24 בנות ברמה: ופשט נסדוה בנדריו ותנבא נסדוה
לפני שמואל ופל עדם כלתיום והוא וכלתהלה על
כן יאמרו הנם שאול בנביאים:

ב

א ויבחר דוד מנות ברמה ויבא ויאמר: לפני יְהוֹנָתָן מה
עשיתי מזהשני ומדחמאתי לפני אביך כי מבקש אתי
2 נפשי: ויאמר לו חלילה לא תמות הנה לוישעה אבי
דבר גדול אי דבר קטן ולא ילה אתיאני ומדוע וסחור
3 אבי ממני אתהדבר הנה אין זאת: תשובע עוד דוד
ויאמר דע דע אביך ברמאתי חן בעניך ויאמר אל
דחמאת יְהוֹנָתָן פדעצב ואולם חידתה ותי נפשך כי
4 כפשע ביני ובין המות: ויאמר יְהוֹנָתָן אלדוד מהדחמך
ה נפשך ואעשהדוד: ויאמר דוד אליהוּתן הנהחש
מחר ואני ישבאשכ עסדחמך לאכול ושלחמלי
6 וסחורתי בשדה עד הערב השלשית: אספקך ופקדני
אביך ואמרת נשאל ממני דוד לרוץ ביתלחם
7 ביו כרובח הנמים שם כללהמשפחה: אסדה ויאמר
סוב שלום לעבדך ואסדה חרה לו דע ברכלתה
8 הרעה מעמו: ועשית חסד עלעבדך כי בבכית יתה
הבאת אתעבדך עמך ואסלשיני ען המותי אתה ועד
9 אביך למדהת תבאני: ויאמר יְהוֹנָתָן חלילה לך כי
אסדה אדע ברכלתה הרעה מעם אבי לבוא עליך ולא
אתה אנד לך: ויאמר דוד אליהוּתן מי גיד לי אי
11 מהינעך אביך קשה: ויאמר יְהוֹנָתָן אלדוד לכה ונצא

השדה הצא שניהם השדה: ואמר יהונתן אל דוד
 דנה אלו ישראל כראובן אחיב קעת ו מל
 השלשית והרביעית אל דוד ולא אן אשלו אלף וגלתי
 את אונק: כה צעלה דנה ליהונתן וכה יסף כרימב
 אל אבי את הרעה עליך וגלתי את אונק לשלחתך
 והלכת לשלום ודו דנה עמך כאשר הזה עמאבי:
 ולא אסעתי חי ולא תעשה עמך חסד דנה ולא אמת:
 ולא תכרת את חסדך מעם ביתי עד עולם ולא תכרת
 דנה את אבי דוד איש מעל פני הארמה: נכרת יהונתן
 עמבית דוד ובקש דנה מן אבי דוד: ויסף יהונתן
 להשבע את דוד בזהב אתו בראבת נפשו אהבו:
 ואמר לו יהונתן מחר תדש ולפדות כי יסך
 מושבע: ושלשת חרד מאד ובאת אל המקום אשר
 נסמרת שם ביום המעשה ושבת אצל האבן האל:
 ואני שלשת החצים צדה אורה לשלחלי למטה:
 ודנה אשלי את הנער לך מצא את החצים אסאמל
 אמר לנער הזה החצים ממך והנה קחש ובהה כרשלים
 לך ואני דבר חרידי: ואספה אמר לעלם הזה החצים
 ממך ותלך לך כי שלחך דנה: והדבר אשר דברט
 אני נאמה הזה דנה ביני וביני עד עולם: וחסר
 דוד בשדה ודו החרש ושבת המלך על החרש לאבול:
 חשב המלך על מושבו בפעם בפעם אל מושב הקור כה
 חכם יהונתן ושבת אבנר מצד שאול וחסר מקום דוד:
 ולא דבר שאול מאמה ביום ההוא כי אמר מקרה
 הוא בלתי מקרה הוא כרלא סדור: ודו מקרת
 החרש השני וחסר מקום דוד ואמר שאול אל יהונתן
 כנו מרע לאבא כרשי נסחמול נסחמול אל החרש:

אויף דעם פעלד; אזוי זענען ביידע
 ארויסגעגאנגען אויף דעם פעלד: 12 אונד
 יהונתן האט געזאגט צו דוד, (איך שווער)
 בייא יהוה דעם גאט פון ישראל אז ווען
 איך האב געפארשט מיין פאטער מארגען
 אונס דווער צייט, (אָדער) אס דריטען
 טאג, אונד זעה, ווען עס איז גוטעס איבער
 דוד, אונד איך וועל עס דיר נישט שיקען
 אונד מגלה זיין: 13 אזוי זאל גאט טהון
 מיט יהונתן אונד נאך מעהר; אָבער ווען
 עס געפעלט מיין פאטער דיר שלעכטעס
 צו טהון אזוי וועל איך עס אויף צו דיר
 מגלה זיין, אונד וועל דיר אונעקשיקען,
 אז דוא זאלסט גיין בשלום, אונד גאט
 וועט זיין מיט דיר אזוי וואו ער איז
 געוועזען מיט מיין פאטער: 14 אונד
 דוא זאלסט נישט נאר מיט מיר טהון חסד
 פון גאט ווייל איך נאך לעב, אז איך
 זאל נישט שטארבען: 15 אָבער דוא זאלסט
 נישט פערשניידען דיין חסד פון מיין הויז
 געווינ אויף אייביג, אונד אויף נישט א
 מאל ווען גאט וועט פערטיליגען דיא
 פיינד פון דוד אימליכען מאן פון דער

ערד: 16 אזוי האט יהונתן בורת ברית געוועזען מיט דוד'ס הויזגעזינד, ווארין גאט
 האט עס געוואלט פון דיא האנד פון דוד'ס פיינד: 17 אונד יהונתן האט נאכאמאל דוד
 געמאכט שווערען ווייל ער האט איהם געליבט, ווארין ער האט איהם געליבט וואו
 זיך אליין: 18 אונד יהונתן האט צו איהם געזאגט, מארגען איז ראש חדש, אונד ווען
 דוא וועסט פעהלען, ווארין דיין שטוהל וועט זיין לעער: 19 אונד אן דעם דריטען
 טאג זאלסט דוא געשווינד ארוםגיין, אונד דוא זאלסט קומען צו דעם ארט אונאז דוא
 האסט דיר דארט געהאלטען אין דעם טאג ווען עס איז געשעהען, אונד דוא זאלסט
 בלייבען בייא דעם שטיין אָל: 20 אונד ווען איך וועל שיקען דרייא פיילען אן דער
 זייט דאפון אזוי וואו איך העט געשאסען צו א ציל: 21 אונד זעה, ווען איך וועל
 אהינשיקען דעם יונג אז ער זאל געפינען דיא פיילען, אונד איך וועל צו דעם יונג
 זאגען, זעה, דיא פיילען זענען (נישט ווייט) פון דיא זייט נעם זייא, אזוי זאלסט דוא
 זייא נעמען אונד ברענגען, ווארין עס איז שלום צו דיר, אונד קיין שום בייזעס, אזוי
 וואהר וואו יהוה לעבט: 22 אונד ווען איך וועל זאגען צו דעם יונג, זעה, דיא פיילען
 זענען ווייט פון דיר, אזוי גייא ווייטער, ווארין גאט האט דיר אונעקגעשיקט: 23 אונד
 וועגען דיא זאך וואס מיר האבען מיט אנאנדער גערעט, זעה, גאט איז איין עדות
 צווישען אונס אויף עביג: 24 אזוי האט זיך דוד געהאלטען אויף דעם פעלד;
 אונד ווען עס איז געוועזען ראש חדש, אזוי האט זיך דער קעניג אנדערגעזעצט צו
 דעם עסקן: 25 אונד ווען דער קעניג איז געזעסען אויף זיין זיך, אזוי וואו געוועהנד
 לויף, אויף דעם געזעס וואס איז אן דער וואנד, אזוי איז יהונתן אויפגעשטאנען אונד
 אבנר האט זיך געזעצט אן דער זייט פון שאול, אונד דוד'ס פלאץ האט געפעהלט:
 26 אונד שאול האט דעמועליגען טאג בארניט גערעט, ווארין ער האט געטראכט
 טאמער האט איהם עטוואס געגעבענט דאס ער איז נישט ריין, ווארין ער וואר נישט ריין:
 27 אונד עס איז געוועזען אן דעם אנדערן טאג פון דעם חדש, אזוי האט דוד'ס
 פלאץ אויף געפעהלט, אונד שאול האט געזאגט צו זיין ווהן יהונתן, פארנוואס איז
 נישט דער ווהן פון ישי געקומען צו דעם עסקן, אויף נישט געכטען אונד אויף נישט היינט?

28 אזוי האט יהונתן געענטפערט שאול, דוד האט מיך זעהר געבעטען (אוב ער מעג ניין) ביז קיין בית לחם: 29 ער האט געזאגט, איך בעט דיר, שיק מיך, ווארן עס איז א שטעמונג פון קרפנות צו אונזערע משפחה אין דער שטאט, אונד מיין ברודער האט מיר געפוילען (דאָרט צו זיין) אונד אונד ווען איך האב געפונען חן אין דינע אויגען, לאז מיך אנטעקגיין אז איך זאל זעהען מינע ברודער, דאָרט איז ער נישט געקומען צו דעם טיש פון דעם קעניג: 30 אונד דער צארן פון שאול האט דערגרימט איבער יהונתן, אונד ער האט צו איהם געזאגט, דאָ ווהן פון דער פערטאָלערין, וויס איך דען נישט אז דאָ האסט אױס־דערנויילט דעם ווהן פון ישי צו דינער שאנד, אונד צו דיא שאנד פון דיא נאקעטהייט פון דינע מיטער? 31 ווארן אלע מעג וואס דער ווהן פון ישי וועט לעבען אויף דער ערד, וועסט דאָ נישט געשטיין אונד אויף נישט דיין מלכות; אונד אצונד שיק אונד נעם איהם אהער צו מיר, ווארן ער איז חב מיתה: 32 אונד יהונתן האט געענטפערט זיין פאטער שאול, אונד ער האט צו איהם געזאגט, פארוואס זאל ער שטארבען? וואס האט ער געמעהן? 33 אזוי האט שאול אויף איהם געווארפען דעם שפיז אום איהם צו דערשלאגען, אונד יהונתן האט דורך דעם געוואוסט אז זיין פאטער האט זיך נאכן פארגענומען צו טייטשן דוד: 34 אזוי איז יהונתן אויפגעשטאנען פון דעם טיש מיט גרימצארן, אונד ער האט דעם אנדערן טאג אין ה'דש נישט קיין ברויט געגעסען, ווארן ער האט זיך געטריבט וועגען דוד טייל זיין פאטער האט איהם פערשעקסט: 35 אונד עס איז געווענען אין דער פריה אזוי איז יהונתן ארויסגעגאנגען אויף דעם פעלד צו דער געשטימטע צייט מיט דוד, אונד א קליינער יונג איז מיט איהם געווענען: 36 אונד ער האט געזאגט צו זיין יונג, לויף אונד געפין דיא פוילען וואס איך שים, אונד וויא דער יונג איז געלאפען אזוי האט ער פאר איהם פערבייא געשאסען א פויל: 37 אונד ווען דער יונג איז אָנגעקומען צו דעם ארט אוןאָו יהונתן האט געשאסען דיא פויל, אזוי האט יהונתן געוואפען נאך דעם יונג אונד ער האט געזאגט, איז נישט דיא פויל ווייטער פון דיר? 38 אונד יהונתן האט נאכגעוואפען צו דעם יונג, אייל דיר געשווינד, אונד וויס דיר נישט, אזוי האט יהונתן'ס יונג אויפגעקליבען דיא פוילען אונד ער האט וויא געברענגט צו זיין האר: 39 אָבער דער יונג האט נאָרניט געוואוסט, נאר יהונתן אונד דוד האבען פון דער זאך גערואוסט: 40 אונד יהונתן האט געגעבען זיין כלי זיין צו זיין יונג, אונד ער האט צו איהם געזאגט, גייא ברענג וויא אין דער שטאט אריין: 41 אונד ווען דער יונג איז אָנגעקומען אזוי איז דוד אויפגעשטאנען בייא דער דרום־זייט, אונד ער איז געפאלען אויף זיין פנים צו דער ערד אונד ער האט זיך דרייא מאל געביקט, אונד וויא האבען איינער דעם אנדערן געקישט, אונד וויא האבען מיט אנאנדער געוויינט, אָבער דוד האט מעהר געוויינט: 42 אונד יהונתן האט געזאגט צו דוד, גייא בשלום, אונד דיא שבועה וואס מיר האבען ביידע געשוואורען בייא דעם נאמען פון יהוה, אזוי צו זאגען, יהוה זאל זיין צווישען מיר אונד צווישען דיר, צווישען מיין נאמען אונד צווישען דיין נאמען ביז אויף אייביג:

28 וכן יהונתן את־שאול נשאל נשאל דוד מעמד ער־ק־ת
29 להם: ויאמר שלחני נא כי ובה משפחה לט בעיר ווא
צוהלי אתי ועתה אסמךאתי חן בעיניך אמלטה נא
ווארה את־אתי עליכן לא־בא אל־שלתן הפלד:
ל ויהראף שאול ביהונתן ויאמר לו בקשת המדות
הלא ידעתי כי־בחר אתה לבדשי לבשתך ולבשת
31 ערות אנקד: כי כל־הנשים אשר בדישי תי על־האדמה
לא חכן אתה ומלמדת ועתה שלח וקח אתי אלי כי
32 בקמות הוא: וכן יהונתן את־שאול אָבִי ויאמר אליו
33 למה יזמת מה עשה: וטל שאול את־החנית עליו
להכותו וידע יהונתן כי־בילה הוא מעם אָבִי להמית את־
34 דוד: ונקם יהונתן מעם השלחן בהראף ולא־אכל
ביום־ההוא השני להם כי נעצב אל־דוד כי הכלמי
לה אָבִי: ודוד בבקר נצא יהונתן השדה למעד דוד
36 וער קמן עמו: ויאמר לעשרי רץ מצאתי את־הנשים
אשר אנכי מודה הנער רץ ווא־ירה החצי להקדו:
37 ונבא הנער ערמקום החצי אשר ירה יהונתן ונקרא
יהונתן אחרי הנער ויאמר הלא החצי מקד הלא־ה:
38 ונקרא יהונתן אחרי הנער מודה הושה אל־עמד וילקט
39 נער יהונתן את־החצי נבא אל־אָבִיו: והנער לא־רע
ס מאומה אך יהונתן דוד ידעו את־הדבר: וכן יהונתן
את־כליו אל־הנער אשר־לו ויאמר לו לך הביא העיר:
41 הנער בא ודוד קם מאצל הנגב ופל לאָבִי אָרְצָה וישפחו
שלוש פעמים וישקוּ איש את־רעהו וכוּבוֹ איש את־רעהו
42 ער־דוד הגדיל: ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום אשר
ושבעו שניו אהב בשם דוד לאמר דוד יהוה ויהוה בעי
ובקד ובן ורעי ובן ורעי שרעלם:

קאפוטעל כא

כ"א

תקם חלץ והתקן בא העיר: וכל דוד וכל אלהי
 אהימלך הכהן חלץ לחימלך לקראת דוד ואמר
 לו מידע אתה לבדך ואיש אין אתך: ואמר דוד
 לאחימלך הכהן חלץ צני דבר ואמר אלי איש אל
 ידע מאומה אתה דבר אשר אנכי שלחך ואשר צויתך
 ואתה נערים וידיעו אלמקם פלג אלמני: ועתה מה
 יש פתחתך חמשה-לחם תנה בדי או הנמצא:
 חמץ הכהן אתה דוד ואמר אדלחם חל אלפתת יד
 בראסלחם קדש יש אסנשמרו הנערים אך מאשה:
 חמץ דוד אתה הכהן ואמר לו כי אסאשה עצרה
 ללחם בחמץ שלשם בצאתי והיו כל-הנערים קדש והוא
 קדש חל ואף ביהם יקדש בכלי: חסדלו הכהן קדש
 כי לא-תהי שם לחם בראסלחם הפנים המוסרים
 מלפני דוד לשום לחם חם ביום הלכותי: ולם אל
 מעבר שאל ביום הוא נקד לפני דוד ושמו דא
 האלמי אביר הרעים אשר לשאול: ואמר דוד
 לאחימלך ואין לשרפה פתחתך תני את-הכרובים
 חרבי וגם-כלי לא-לקחתי ביד קריתך דבר-חלץ
 חרבי: ואמר הכהן חרב גלות הפלשתי אשר
 הבית: עלמך האלה החד-היא לטעם בשמלה אחרי
 האפד אסאשה פתח-לך לחם כי אין אחרת וולתה
 בך: ואמר דוד אין כמות תנה לי: תקם
 דוד וברח ביום-ההוא מפני שאול וכל אלהי-איש
 מלך נת: ואמרו עבדי אביש אליו הלא-תה דוד
 מלך הארץ הלא לוח-עני במחלות לאמר הבה שאל
 באלפי דוד ברבבתי: ותם דוד את-הדברים האלה

1 דערנאך איז ער אויפגעשטאנען אונד
 איז אהעקענענאנען אונד והתקן איז
 געקומען אין דער שטאט ארין: 2 אונד
 דוד איז געקומען קיין נבה צו אחימלך
 הכהן, אונד אחימלך האט געציטערט דוד
 אנטקענען צו גיין, אונד ער האט צו
 איהם געזאגט, ווארום ביזט דוא אליין,
 אונד קיינער איז נישט מיט דיר? 3 אזוי
 האט דוד געזאגט צו אחימלך הכהן, דער
 קעניג האט מיר געבאטען א זאך, אונד
 ער האט צו מיר געזאגט אז קיינער זאל
 פון דער זאך נישט וויסען צו וואס איך
 שיק דיר, אונד וואס איך האב דיר גע-
 באטען, אבער איך האב צו מיינע יונגען
 געלאזט וויסען דעם געשטימטען ארט:
 4 אונד אזונד, וואס איז אונטער דינע
 האנד? ווען דוא האסט פינף ברויט אזוי
 גיב זיא אין מיינע האנד, אדער וואס
 געפינט זיך (בייא דיר): 5 אונד דער
 כהן האט דוד געענטפערט אונד געזאגט,
 איך האב נישט קיין געמיינעס ברויט

אונטער מיינע האנד, נייערט הייליגעס ברויט איז דא, אויב דיא יונגען האבען זיך
 נאר אפגעהיטען פון א נויב: 6— אונד דוד האט דעם כהן געענטפערט אונד ער האט
 צו איהם געזאגט, מיר זענען שוין אפגעהויט פון א נויב דרייא טעג, ווייט אין מיין
 ארויסקיין, אונד דיא כלים פון דיא יונגען זענען הייליג, אונד (דאס ברויט) ווערט אויף
 דעם וועג געמיין, האטשע עס ווערט היינט געהייליגט אין דעם פלי: 7 אזוי האט
 איהם דער כהן געגעבען געהייליגעס (ברויט), ווארין עס איז נישט דארט געוועזען
 קיין אנדערעס ברויט נייערט דאס לחם הפנים, וואס איז געוועזען אפגעטהון פאר
 גאט, כדי אנדערצוילייגען ווארעם ברויט אן דעם טאג וואס מען געמט דאס אונזעק:
 8 אונד עס איז דארט געוועזען אן דעמזעלביגען טאג א מאן פון שאול'ס קנעכט,
 וואס איז געוועזען אויפגעהאלטען פאר גאט, אונד ויין נאמען וואר דואב איין אדומי,
 א הויפט פאסטוף פון שאול: 9 אונד דוד האט געזאגט צו אחימלך, איז דא
 פערהאנדען אונטער דינע האנד א שפיז אדער א שווערד? ווארין איך האב נישט
 מיטגענומען מיין שווערד אונד אויף נישט מיין געוועהר, ווייל דיא זאך פון דעם קעניג
 איז אייליג געוועזען: 10 אונד דער כהן האט געזאגט, עס איז דא דאס שווערד פון
 גלות הפלשתי וועמען דוא האסט דערשלאגען אין דעם טהאל פון לינדען-בוים, זעה
 ווא איז איינגעוויקעלט אין א קלייד (ליילעך) הינטער דעם אפוד, אויב דוא ווילסט
 זיא צו דיר געמען נעם, ווארין קיין אנדערע איז נישט דא חוץ דיעז— אזוי האט דוד
 געזאגט, עס איז קיינע אזוי ווא דיעז, געב זיא צו מיר: 11 אזוי איז דוד אויפגע-
 שטאנען אונד איז אן דעמזעלביגען טאג אנטלאפען פאר שאול, אונד ער איז
 געקומען צו אביש קעניג פון נת: 12 אונד דיא קנעכט פון אביש האבען צו איהם
 געזאגט, איז דאס נישט דוד דער מלך פון דעם לאנד? האבען וויא נישט צו דעם
 דאזיגען געווינען מיט געטאנקן, אונד געזאגט, שאול האט געשלאגען אין זיינע שווערדע,
 אבער דוד אין זיינע צעהן שווערדע? 13 אונד דוד האט דיא דאזיגע ווערטער אין ויין

הארץ בעליבט, אונד ער האט זעהר מורא געהאט פאר אכיש מלך פון נת: 14 אונד ער האט פערענדערט זיין בער געהומען פאר זייער אויגען אונד ער האט זיך געמאכט נארעש אין זייער הענה, אונד ער האט געקריצט אויף דיא טהירען פון דעם טויער, אונד ער האט געמאכט זיין שפייעכץ ארויסנערן אויף זיין בארט 15 אזוי האט אכיש געזאגט צו זיינע קנעכט, זעהט, דער מאן איז דאך משגע, ווארום האט איהר איהם צו מיר געבראכט: 16 האב איך ווייניג משגע, אז איהר האט נאך דעם אריינגעבראכט, אז ער זאל פאר מיר משגע זיין, זאל דען דער דאזיקער אין מיין הויז אריינקומען?

קאפיטעל כב

1 אונד דוד איז פון דארט אונעקגעגאנגן גען, אונד איז אנטריגען צו דיא הייל ערלם, אונד ווען זיינע פרידער אונד דאס גאנצע הויזגעזינד פון זיין פאטער האבען דאס געהערט, אזוי זענען זייא צו איהם דארט ארונטערעגאנגען: 2 אונד עס האבען זיך צו איהם פערזאמעלט אימלייכער וואס איז געוועזען אונטערדריקט,

אונד אימליכער וואס איז געוועזען א בעל חוב, אונד אימליכער וואס האט געהאט א ביטער געמוטה: אונד ער איז איבער זייא געוועזען אן אויבערשטער, אונד עס זענען מיט איהם געוועזען אן ערף פון פיער הונדערט מאן: 3 אונד דוד איז פון דארט אונעקגעגאנגען קיין מצפה פון מואב, אונד ער האט געזאגט צו דעם מלך פון מואב, איך בעט דיר, לאז מיין פאטער אונד מיינע מוטער ארויסגיין, אונד מיט אייך זיין ביז איך וועל וויסען וואס נאט וועט פאר מיר טהון: 4 אונד ער האט זייא אהינגעפיהרט פאר דעם מלך פון מואב, אונד זייא האבען מיט איהם געוואוינט אלע טעג וואס דוד איז געוועזען אין דער פעסטונג: 5 אונד גר הנביא האט געזאגט צו דוד, דוא זאלסט נישט בלייבען אין דער פעסטונג, זיין אונזעק אונד דוא זאלסט קומען צו דעם לאנד יהודה, אזוי איז דוד אונעקגעגאנגען, אונד ער איז געקומען צו דעם וואלד חרת: 6 ווען שאול האט געהערט אז דוד איז געקאמט געווארען, אונד דיא מענער וואס זענען מיט איהם געוועזען—אבער שאול איז געבליבען אין גבעה הינטער דעם לינדער בויס, מיט זיין שפיז אין זיינע האנד, אונד אלע זיינע קנעכט זענען געבען איהם געשטאנען: 7 אונד שאול האט געזאגט צו זיינע קנעכט וואס זענען געבען איהם געשטאנען, הערט צו איהר ויהן פון בנקמן! וועט דער ווהן פון ישי צו אייך אלע געבען פעלדער אונד וויינגערטען, אונד אייך אלע מאכען פאר אויבערשטע איבער טויזענדע אונד אויבערשטע איבער הונדערט? 8 דאס איהר האט אייך אלע פערבונדען קענען מיר, אונד קיינער האט עס מיר אנטפלעקט אז מיין ווהן האט געמאכט א ברית מיט דעם ווהן פון ישי, אונד קיינער פון אייך האט זיך דאריבער גערקענקט אונד האט עס צו מיר אנטפלעקט, דאס מיין ווהן אונד מיין קנעכט זענען קענען מיר אויפגעשטאנען אלס לוידיערס וויא עס איז דעם היינטיגען טאג? 9 אונד דאג דער אדמי, וואס איז אנגעשטעלט געוועזען איבער דיא קנעכט פון שאול האט געענטפערט אונד געזאגט, איך האב געזעהען דעם ווהן פון ישי קומען קיין נב צו אחימלך דעם ווהן פון אחיטוב: 10 אונד ער האט וועגען איהם אנגעפרעגט זייא נאט, אונד ער האט איהם געגעבען שפיז, אונד דאס שווערד פון גלית דעם פלשתי האט ער צו איהם געגעבען:

14 בלכבו וירא מאד מפני אכיש מלך־נת: ושני אחי טעמו בעיניהם ויחללו בדם ויתו על־דלתות השער 15 ויחיד רידו אל־קני: ואמר אכיש אל־עבדיו 16 דגה תראו איש משתגע למה תביאו אתו אלי: חסר משגעים אני כיהבאתם אתה לחשתגע עלי הנח יבוא אליבתי:

כב

כב

א ויחך דוד משם וימלט אלימלך ערלם ושמואל אחיו 2 וכל־בית אביו וירדו אליו שמה: ויחבקצו אליו כל־איש מצוק וכל־איש אשר־לו ושא וכל־איש מ־נפש 3 ודוד עליהם לשון ויהיו עמו כארבע מאות איש: ויחך דוד משם מצפה מואב ואמר אל־מלך מואב יצא־נא אבי ואמי אתכם עד אשר אדע מה־ישועה־לי אלהים: ויהם אחרי־ן מלך מואב וישבו עמו כל־ימי 4 ה היות־דוד במצודה: ויאמר גר הנביא אל־דוד לא חשב במצודה לך ובאת לך ארץ יהודה ויחך דוד ויבא ער 5 חרת: וישמע שאול כי נסע דוד ואנשים אשר אתו ושאו־ל וישב במצודה תחת־האשל ברמה ויחזיתו 7 בידו וכל־עבדיו נצבים עליו: ואמר שאול לעבדיו הנצבים עליו שמעו־נא בעי מיני ונסללכם וכן כד־יש שרות וכרמים לכלכם ישים שר אלפים ושרי 8 מאות: כי קשרתם בלכם עלי ואי־גלה את־אולי בכרת בעי עיבדי־ישי ואי־חלה מקם עלי וגלה את־דאגו כי 9 הקים בני את־עבדי עלי לארב ביום ההוא: ויזען דאג האדמי ודוא נצב על־עבר־שאול ויאמר ראיתי את־בדי־ישי בא נכה אל־אחמלך בראח־טוב: וישאל־לו בידו וצירה נחו לו ואת חרב גלית הפלשתי נתן לו:

11 אזוי האט דער קעניג אהינגעשיקט צו רופען אחימלך הכהן, וזהן פון אחיטוב אונד דאס גאנצע הויזגעזינד פון זיין פאטער, דיא כהנים וואס זענען אין נב, אונד זייא זענען אלע געקומען צו דעם קעניג: 12 אונד שאול האט געזאגט, דער דאך דוא וזהן פון אחיטוב, אונד ער האט געזאגט, היער בין איך מיין האר: 13 אונד שאול האט צו איהם געזאגט, פארנואס האט איהר אייך פער-בונדען קענען מיר, דוא אונד דער וזהן פון ושי, ווען דוא האסט איהם געגעבען ברויט אונד א שנוערד, אונד דוא האסט זיינגעטונגען אונגעפרעגט בייא גאט קע-גען מיר אויפצושטיין אלס א לויכער, אזוי וויא עס איז דעם היינטגען טאג? 14 אונד אחימלך האט דעם קעניג געענטפערט אונד געזאגט, אונד ווער איז צווישען אלע דיינע קנעכט אזוי געטרייא וויא דוד, אונד ער איז דער איידעם פון דעם קעניג, אונד קעהרט זיך אפ דיר צו הערען, אונד איז ער נישט געאכטעט אין דיין הויז? 15 האב איך דען היינט אונגעווייגען זיינגעטונגען בייא גאט אונגעפרעגען? קלילה צו מיר! לאז נישט דער קעניג זיין קנעכט געשוילדיגען אין קיין שום זאך אונד דאס גאנצע הויזגעזינד פון מיין פאטער, ווארין דיין קנעכט האט פון דעם אלעם גארניט געוואוסט, א קליינע אדער א גרויסע זאך: 16 אונד דער קעניג האט געזאגט, אחימלך, דוא מוסט שטארבען, דוא אונד דאס גאנצע הויזגעזינד פון דיין פאטער: 17 אונד דער קעניג האט געזאגט צו דיא לויפערס וואס זענען בייא איהם געשטאנען, קעהרט אייך אום אונד מיינעט דיא כהנים פון גאט, ווארין זייער הענד זענען אויף געוועזען מיט דוד, אונד ווייל זייא האבען געוואוסט אז ער איז אונגעקעלאפען אונד זייא האבען עס נישט צו מיר אנטפלעקט, אבער דיא קנעכט פון דעם קעניג האבען נישט געוואלט אויסשטרעקען זייער הענד אונצורירען דיא כהנים פון יהוה: 18 אזוי האט דער קעניג געזאגט צו דוא, קעהר דוא דיר אום אונד שלאג דיא כהנים, אונד דואג דער אדמי איז געפאלען איבער דיא כהנים, אונד ער האט געמייטעט אן דעם זעלבדיגען טאג פינף אונד אכציג מאן, אימליכער פון זייא האט געטראגען א לייגענען אפוד: 19 אונד נב, דיא שטאט פון דיא כהנים האט ער דערשלאגען דורך דיא שארף פון דעם שנוערד, פון מאן ביז ווייב, פון א קליין קינד ביז צו א זייגענדיג קינד, אונד אקס אונד אייזעל אונד שארף, דורך דיא שארף פון דעם שנוערד: 20 אונד איין וזהן פון אחימלך וזהן פון אחיטוב איז אנטרונגען געווארען, אונד זיין נאמען וואר אביתר, אונד ער איז דוד נאכגעלאפען: 21 אונד אביתר האט אונגעזאגט צו דוד אז שאול האט געהרגט דיא כהנים פון יהוה: 22 אזוי האט דוד געזאגט צו אביתר, איך האב עס געוואוסט אין דעם דאזיגען טאג ווען דואג דער אדמי איז דארט געוועזען, אונד אז ער וועט עס געוויס אונזאגען צו שאול, אז איך האב געטראוואכט דאס לעבען פון דיין פאטערס הויזגעזינד: 23 בלייב מיט מיר, פארקט דיר נישט, ווארין דער וואס ווכט מיין לעבען ווכט אויך דיין לעבען; ווארין דוא ביזט בייא מיר גושט געהאלטען:

קאפיטעל כב

1 אונד זייא האבען עס אונגעזאגט צו דוד אונד געזאגט, זעה דיא פלשתיים האלטען מלחמה מיט

מיט קעילה אונד בערויבען דיא שייערס:
 2 אונד דוד האט אנגעפרעגט ביא נאט
 אזוי צו זאגען, זאל איך אהינגיין אונד
 שלאגען דיא דאוונע פלשתיים? אונד נאט
 האט געזאגט צו דוד, גיט אונד שלאג
 דיא פלשתיים, אונד העלף קעילה: 3 אונד
 דוד'ס לייט האבען צו איהם געזאגט,
 זעה, מיר פארקטען אונס היער אין
 יהודה, וויא פיל מעהר נאך ווען מיר
 וועלען גיין קיין קעילה וועגען דיא
 אריקטונג פון דיא פלשתיים: 4 אזוי
 האט דוד נאכאמאל אנגעפרעגט ביא
 נאט, אונד נאט האט איהם געענטפערט,
 אונד ער האט געזאגט, שטייט אויף,
 גיט ארום קיין קעילה, ווארין איך וועל
 דיא פלשתיים געבען אין זיינע האנד
 אריין: 5 אזוי איז דוד מיט זיינע לייט
 אהינגעגאנגען קיין קעילה אונד ער האט
 מלחמה געהאלטען מיט דיא פלשתיים,
 אונד ער האט אונגעקעפערט זייערע
 בהמות, אונד ער האט זיט געשלאגען
 מיט א גרויסען שלאק, אונד דוד האט
 געהאלפען דיא איינוואוינער פון קעילה:
 6 אונד עס איז געוועזען ווען אבותר
 דער ווען פון אחימלך איז אנטלאפען
 צו דוד קיין קעילה, אזוי איז ער ארוםגעקומען מיט אן אפוד אין זיינע האנד:
 7 אונד מען האט עס אנגעזאגט צו שאול אז דוד איז געקומען קיין קעילה, אזוי האט
 שאול געזאגט, נאט האט איהם איבערגענטפערט אין מיינע האנד, ווארין ער איז
 איינגעשלאפען ווען ער קומט אריין אין א שטאט וואס האט טויזערן אונד ריבעלן:
 8 אונד שאול האט איינגעזאמעלט דאס באנצע פאלק צו דער מלחמה, ארום צו גיין
 קיין קעילה, צו בעלאגען דוד מיט זיינע לייט: 9 אונד דוד האט געוואוסט אז שאול
 טראכט אויף איהם שלעכטעס, אונד ער האט געזאגט צו אבותר, הפך, ברענג
 אהער דעם אפוד: 10 אונד דוד האט געזאגט, א יהוה, נאט פון ישראל, דיין קנעכט
 האט געהערט אז שאול געעקערט צו קומען קיין קעילה כדי דיא שטאט מיינעטווער
 גען צו פערדארבען: 11 וועלען מיך דיא לייט פון קעילה איבערגענטפערן אין זיינע
 האנד? וועט שאול ארוםטערקומען אזוי וויא דיין קנעכט האט געהערט? א יהוה, נאט
 פון ישראל, איך געט דיר, זאג עס דאך צו דיין קנעכט. אונד יהוה האט געזאגט, ער
 וועט ארוםטערקומען: 12 אונד דוד האט ווידער געזאגט, וועלען דיא לייט פון
 קעילה מיך אונד מיינע מענער איבערגענטפערן אין דיא האנד פון שאול? אונד
 יהוה האט געזאגט, וויא וועלען דיר איבערגענטפערן: 13 אזוי איז דוד אויפגעשטא-
 גען מיט זיינע מענער, אן ערף פון זעקס הונדערט מאן, אונד זיט זענען
 ארויסגעגאנגען פון קעילה, אונד זיט זענען אהינגעגאנגען וואו איהן זיט האבען
 געקענט גיין, אונד מען האט עס אנגעזאגט צו שאול אז דוד איז אנטלאפען פון
 קעילה, אזוי האט ער אויפגעהערט ארויסצוגיין: 14 אונד דוד איז געבליבען
 אין דער מדבר אין א פעסטונג אונד ער איז געבליבען אויף א בארג אין דער
 מדבר ויף, אונד שאול האט איהם אלע שטאנ געזוכט, אבער נאט האט איהם גיט
 איבערגעגעבען אין זיינע האנד: 15 אונד דוד האט געוועהן אז שאול איז
 ארויסגעגאנגען זיין לעבען צו זוכען, אונד דוד איז געוועזען אין דער מדבר ויף אין א
 וואלד: 16 אונד יהונתן ווען פון שאול איז אויפגעשטען אונד איז אהינגעגאנגען צו דוד

2 ויהוה שקים אתדודקט: וישאל דוד בדוד לאמר
 האלף ויחבתי בפלשתיים האלה
 אל דוד כל ויחבתי בפלשתיים ויחשעתי אתדודקט:
 3 ולאמר אנשי דוד אליו יהוה איתנו פה ביהודה וראים
 4 ואף כדגלך קעלה אל מערכות פלשתיים: ויסקף
 פד דוד לשאל בדוד מעדו ויהוה ויאמר קום דד
 5 קעלה כראני נתן אתפלשתיים כדוד: תלך דוד ויאשו
 קעילה תלחם בפלשתיים ויהוה אתמקנתם נד בהם
 6 מכה גדולה וישע דוד את ישיב קעלה: ויהי כבורה
 אבותר בדאחמלך אלדוד קעלה אפוד יד כדוד:
 7 תד לשאל כדוד דוד קעלה ויאמר שאול נכר אתו
 אלהים כדי כי נסגר לבוא בעיר הלחם וברית:
 8 השמע שאול ואלאנשו: תדע דוד כי עליו שאול
 9 מדרש דרעה ויאמר אלאבותר וכלן הנשים האפוד:
 ויאמר דוד דוד אליו וישראל שמע שמע עבדך
 כרמבקש שאול לבוא אלקעלה לשחת לעיר בעבורי:
 11 הסגתי בעלי קעלה כדוד ויהוה שאול באשר שמע
 עבדך דוד אליו וישראל הדינא לעבדך: ויאמר
 12 דוד יד: ויאמר דוד הסגתי בעלי קעלה אתי
 13 ואתאנשי בד שאול ויאמר דוד יסגורו: תקם דוד
 ויאנשו בששמואות איש וצאו מקעלה ותחלש באשר
 ותחלש ולשאול הוד כרמלש דוד מקעלה ותחלש
 14 לצאת: וישב דוד במדבר במצודות וישב כדוד במדבר
 ויף ויבקשו שאול כלדינמים ולאנשו אלהים כדוד:
 15 ויבא דוד כדוד שאול לבקש אתנפשו ודוד במדבר
 16 ויף בדרשה: תקם ויהוה כדודשאל תלך אלדוד

וְהָיָה וַתֵּחַן אֶת־דָּוִד בְּאֶלְדָּם: וְאָמַר אֵלָיו אֶל־הוֹדָא 17
 כִּי לֹא תִמְנָעוּךְ דָּוִד שְׂאוֹל אָבִי וְאַתָּה תִּמְנָךְ עַל־שְׂוֹאֵל
 וְאָנֹכִי אֶת־הַדָּוִד לְמַשְׁנֶה תִּשְׁאֹל אָבִי דָע כֵּן: תִּכְרֹתִי 18
 שְׂנֵיגָם בְּרִית לִפְנֵי יְהוָה מִשֶּׁבַּח דָּוִד בְּחַדְשָׁה וְהַיָּתָן
 הַלֵּךְ לִבְיָתוֹ: תִּשְׁלַח וּפִים אֶל־שְׂאוֹל תִּבְכְּתָהּ 19
 לֵאמֹר הֲלוֹא יְהוָה מִסְּתַתֵּר עִמָּנוּ בְּמִגְדָּלוֹת בְּחַדְשָׁה
 בְּגִבְעַת תַּחֲבִלָּה אֲשֶׁר מִיַּם הַיַּשְׁמוֹן: וְעַתָּה לְכִלְכִּלֹתָ 20
 נַפְשִׁיךְ הַמֶּלֶךְ לְדָדָת דָּד לֹלֵט הַסִּינִי בֶּד הַמֶּלֶךְ: וְאָמַר 21
 שְׂאוֹל בְּרוּכִים אַתָּם לַיהוָה כִּי הִמְלַחְתֶּם עָלַי: לִכְרֹתָ 22
 דָּבַעַת עֹד וְדָעַי וְרָאָה אֶת־מִקְוִי אֲשֶׁר חָתַתָּה רִגְלִי מִי
 רָאִיוּ שָׁם כִּי אָמַר אֵלֵי עָרִם יָעַם הָיָה: וְהָיוּ דָעַי מִכָּל 23
 הַמִּתְחַבֵּאִים אֲשֶׁר יִתְחַבֵּא שָׁם וְשִׁבְתֶּם אֵלַי אֶל־נִבְלֹן
 וְהִלַּכְתִּי אַחֲרֵם וְהָיָה אִם־לִשְׁנֵי בָאֲרָץ וְחִשְׁתִּי אֹתוֹ כְּכֹל
 אֶלְפֵי יְהוּדָה: תִּקְוִימוּ לָכֵן וְיָשָׁה לִפְנֵי שְׂאוֹל יְהוָה וְנִאֲשָׁיו 24
 בְּמִדְבָּר מֵעַן בְּעֶרְבָה אֶל יָמִן הַיַּשְׁמוֹן: וְהָלַךְ שְׂאוֹל 25
 וְנִאֲשָׁיו לְבָקֶשׁ תַּיִד לְדָוִד בְּרִדְּהָ הַפֶּלַע מִשֶּׁבַּח בְּמִדְבָּר
 מֵעַן וַיִּשְׁמַע שְׂאוֹל תִּרְדָּף אַחֲרֵי־דָוִד: מִדְבָּר מֵיָּמִן: 26
 וְהָלַךְ שְׂאוֹל מִצֵּד הַרֵּי יְהוָה וְנִאֲשָׁיו מִצֵּד הַרֵּי מִזָּה 27
 יְהוָה וְהָלַךְ לִלְכֹּת מִפְּנֵי שְׂאוֹל וְנִאֲשָׁיו לְטָרֹם
 אֶל־דָּוִד וְאֶל־נִאֲשָׁיו לְתַפְּשָׁם: וּמִלֵּלָךְ בָּא אֶל־שְׂאוֹל 28
 לֵאמֹר מִדְּבַרְהוֹ לָכֵה בְּרִשְׁשָׁנוּ פִלְשְׁתִּים עַל־הָאָרֶץ: וְהִשָּׁב 29
 שְׂאוֹל מִדְּבַר אַחֲרֵי דָוִד הָלַךְ לִקְרֹאת פִּלְשְׁתִּים עַל־כֵּן
 קָרָא לַמִּקֶּם הַזֶּה סֵלַע הַמִּוִּלְקָת: וַיַּעַל דָּוִד מִשָּׁם 30
 מִשֶּׁבַּח בְּמִגְדָּלוֹת עֵדִינִי:

כד

כד

וְהָיָה כַּאֲשֶׁר שָׁב שְׂאוֹל מִתַּחַת פִּלְשְׁתִּים עֵדִינִי לֹא לֵאמֹר *
 הָיָה דָוִד בְּמִדְבָּר עֵין גִּדִּי: נִבְחַח שְׂאוֹל שְׁלִשְׁתָּה 2

אֵין דָּעַם וְהָאֵלֶּה, אִיגֵד עַר הָאֵם וַיִּנֵּעַ
 הַעֵגֶד גַּעֲשִׁמָּאֲרָקֵט אֵין נָאֵם: 17 אִיגֵד
 עַר הָאֵם צו אִיהֶם גַּעֲזָאֲנָם, פֶּאֲרָכֵט דִּיף
 נִיט, וְזָאֲרִין דִּיא הָאִגֵּד פֿון שְׂאוֹל מִיַּין
 פֶּאֲטֶעֶר וועט דִּיף נִיט גַּעֲפִינֵעֵן; אִיגֵד
 דִּיא וועסט קעניגֵעֵן אִיבֶּער וּשְׂוֹאֵל, אִיגֵד
 אִיף וועל זיין דער צווייטער פֿון דיר,
 אִיגֵד דָּאס ווייס אִיף שְׂאוֹל מִיַּין פֶּאֲטֶעֶר:
 18 אִיגֵד וויי אַבֶּען בִּידֵע כּוֹרֵת בְּרִית
 גַּעֲזָעֵנֵעֵן פֶּאֶר נָאֵם, אִיגֵד דָּוִד אִיז גַּעֲ
 בִּלִּיבֵען אֵין דָּעַם וְהָאֵלֶּה, אֶבֶּער יְהוֹנָתָן
 אִיז אַהִיִּים גַּעֲזָאֲנֵעֵן: 19 אִיגֵד דִּיא לִיִּיט
 פֿון וִיפִים זַענען אַרויפֿגעֲזָאֲנֵעֵן צו שְׂאוֹל
 קיין גִּבְעָה, אִיגֵד גַּעֲזָאֲנָם, הָאֵם זיף נִיט
 דָּוִד גַּעֲהָאֲלֶטֶען בִּיִּיא אִיגֵם אֵין דִּיא
 פֶּעסֶטוֹג אֵין דָּעַם וְהָאֵלֶּה, אֵין דער הִיִּיף
 פֿון חִכִּילָה, וְהָאֵם אִיז אֵן דער רַעכְטֶע
 זיִיט פֿון דער וויסֶטֶעניִיא (וִישׁוּמוֹן)?
 20 אִיגֵד אַצוֹגֵד אַ קעניג צו אַלֶּעם וְהָאֵם
 גִּלְיָסֵט דִיר אַרויפֿצוֹגִיין קוֹם אַרויפֿ, אִיגֵד
 פֿון אִיגֵדֶרע זיִיט זָאל זיין אִיהֶם צו
 אִיבֶּער־עֲשִׁמָּפֶּעֶרן אֵין דִּיא הָאִגֵּד פֿון דָּעַם
 קעניג: 21 אִיגֵד שְׂאוֹל הָאֵם גַּעֲזָאֲנָם,

גַּעֲבִעֲנִישׁ זַענֵט אִיהֶר פֿון נָאֵם, דָּאס אִיהֶר הָאֵם אִיִּיף אִיבֶּער מִיר דַּעֲבָאֲרָמֵט:
 22 גִיִּיט נון, אִיגֵד בְּרִיִּיט אִיִּיף אֵן, אִיגֵד דַּעֲרַקֶענֵט אִיגֵד זַעֲהֵט זיין אָרֶט אַוּזֹא זיין פֿוֹם
 אִיז, אִיגֵד ווער עַם הָאֵם אִיהֶם דָּאָרֵט גַּעֲזָעֲהֵעֵן, וְזָאֲרִין מֵעַן הָאֵם מִיר גַּעֲזָאֲנָם אִיז עַר
 גִיִּיט אַרוֹם מִיט עֲרָמוֹת: 23 דָּאָרוֹם זַעֲהֵט אִיגֵד דַּעֲרַקֶענֵט אַלֶּע זיִינֶע גַּעֲהָאֲלֶטֶענֵעֵן
 אַוּזֹא עַר גַּעֲהָאֲלֶט זיף דָּאָרֶטֶען, אִיגֵד אִיהֶר זָאלֵט צו מִיר צוִירַקֶקוּמֵעֵן מִיט א זיכֶּעֶר
 גִיִּיט, אִיגֵד אִיף וועל מִיט אִיִּיף אַהִינִגִּיין, אִיגֵד עַם וועט זיין ווען עַר אִיז אֵין דָּעַם
 לֵאמֹר אַוּזִי וועל אִיף אִיהֶם אִיזוֹכֶעֵן צווישֶׁען אַלֶּע טוִיזֶענֶדֶע פֿון וְהוֹדָה: 24 אִיגֵד
 זיִיא זַענען אִיפֿגעֲשִׁמָּאֲנֵעֵן אִיגֵד אַהִינִגעֲזָאֲנֵעֵן קיין זיף פֶּאֶר שְׂאוֹל, אִיגֵד דָּוִד אִיגֵד
 זיִינֶע מֵעַנֶּער זַענען גַּעֲזָעֵנֵעֵן אֵין דער מִדְבָּר מֵעוֹן, אֵין דָּעַם פֿלויג בִּיִּיא דער רַעכְטֶער
 זיִיט פֿון וִישׁוּמוֹן: 25 אִיגֵד שְׂאוֹל אִיגֵד זיִינֶע מֵעַנֶּער זַענען אַהִינִגעֲזָאֲנֵעֵן אִיהֶם צו
 וזֶעֶן, אִיגֵד מֵעַן הָאֵם עַם אִיגֵדֶעֲזָאֲנָם צו דָּוִד; אַוּזִי אִיז עַר אַרויפֿגעֲזָאֲנֵעֵן אִיף דָּעַם
 פֶּעלֶזֶען־שְׁטִיין אִיגֵד אִיז גַּעֲבִלִיבֵען אֵין דער מִדְבָּר מֵעוֹן; ווען שְׂאוֹל הָאֵם דָּאס גַּעֲ
 הֶעֱרַם אַוּזִי הָאֵם עַר דָּוִד נָאכִגעֲזָאֲנָם אֵין דער מִדְבָּר מֵעוֹן: 26 אִיגֵד שְׂאוֹל אִיז
 אַהִינִגעֲזָאֲנֵעֵן אִיף דִּיעֶר זיִיט פֿון דָּעַם בָּאָרָה, אִיגֵד דָּוִד אִיגֵד זיִינֶע מֵעַנֶּער אִיף
 דער אַנדֶערע זיִיט פֿון דָּעַם בָּאָרָה, אִיגֵד דָּוִד הָאֵם זיף גַּעֲאִילֵט אַוּזֶעֲזוֹגִיין פֿון פֶּאֶר
 שְׂאוֹל, אֶבֶּער שְׂאוֹל אִיגֵד זיִינֶע מֵעַנֶּער הָאבֶּען אַרויפֿגעֲרִינגֶלֶט דָּוִד מִיט זיִינֶע מֵעַנֶּער
 פֶּדִי אִיהֶם צו נַעֲמֵעֵן: 27 אֶבֶּער א שְׁלִיחַ אִיז גַּעֲקוּמֵעֵן צו שְׂאוֹל אִיגֵד גַּעֲזָאֲנָם, אִייל
 דִּיף אִיגֵד גִיִּיא, וְזָאֲרִין דִּיא פִּלְשְׁתִּים הָאבֶּען זיף פֶּערשֶׁפֿריִיט אִיבֶּער דָּעַם לֵאמֹר:
 28 אַוּזִי הָאֵם זיף שְׂאוֹל אומִגעֲקֶהֱרֵט פֿון נָאכִצוֹגִינֵעֵן דָּוִד, אִיגֵד עַר אִיז
 אַהִינִגעֲזָאֲנֵעֵן קַענען דִּיא פִּלְשְׁתִּים, דָּאָרוֹם הָאֵם מֵעַן דַּעֲמוֹעֲלִיבֵעֵן אָרֶט גַּעֲרוּפֶען
 סֵלַע הַמִּוִּלְקָת:

קאפיטעל כד

1 אִיגֵד דָּוִד אִיז פֿון דָּאָרֵט אַרויפֿגעֲזָאֲנֵעֵן אִיגֵד אִיז גַּעֲבִלִיבֵען אֵין דער פֶּעסֶטוֹג עֵין־גִּדִּי:
 2 אִיגֵד עַם אִיז גַּעֲזָעֵנֵעֵן ווען שְׂאוֹל הָאֵם זיף אומִגעֲקֶהֱרֵט פֿון נָאכִצוֹגִיין דִּיא פִּלְשְׁתִּים דָּאס
 מֵעַן הָאֵם צו אִיהֶם גַּעֲזָאֲנָם, וְהָיָה דָּוִד אִיז אֵין דער מִדְבָּר עֵין־גִּדִּי: 3 אַוּזִי הָאֵם שְׂאוֹל גַּעֲזָאֲנֵעֵן

דרייא טווענד אויסדערטויילטע מענער
פון גאנץ ישראל, אונד ער איז אהינג-
געגאנגען צו זוכען דוד אונד זיינע מענער
אויף דאס פעלד פון דאס שטיינבעק:
4 אונד ער איז אנגעקומען צו דאס שאף
שטאלען דאס זענען געוועזען בייא דעם
זעג, אונד דארט איז געוועזען א הייל,
אונד שאול איז אריינגעקומען זיינע פיס
צו בעדעקען, אונד דוד אונד זיינע מענער
זענען געבליבען אן דאס זייטען פון דאס
הייל: 5 אונד דוד'ס מענער האבען צו
איהם געזאגט, זעה, היינט איז דער טאג
פון וועלכען נאט האט צו דיר געזאגט,
זעה, איך וועל געבען דיין פיינד אין
דיינע האנד אריין, אונד דאס וואלט צו
איהם טהון דאס איז גוט אין דיינע אויגען:
אזוי איז דוד אויפגעשטאנען אונד ער
האט שטילער הייט אפגעשניטען דאס עק
פון שאול'ס מאנטעל: 6 אונד עס איז
געוועזען נאכדעם אזוי האט דוד'ס הארץ
אין איהם געקלאפט, ווייל ער האט אפ-
געשניטען דאס עק פון שאול'ס מאנטעל:
7 אונד ער האט געזאגט צו זיינע מענער,
פערמיטען זאל דאס זיין צו מיר פון
נאט, אויב איך וועל טהון דאס דאזיקע
זאך צו מיין האר, דעם געזאלבטען פון נאט, מייער האנד אן איהם אויסצושטרעקען,
ווארן ער איז דער געזאלבטער פון נאט: 8 אזוי האט דוד צושייט זיינע מענער
מיט דאס ווערטער, אונד ער האט נישט צוגעגעבען אז זייא זאלען אויפשטיין קעגען
שאול; אבער שאול איז אויפגעשטאנען פון דער הייל, אונד ער איז אהעקעגאנגען
אויף זיין וועג: 9 אונד נאכדעם איז דוד אויפגעשטאנען אונד ער איז אויף ארויס-
געגאנגען פון דער הייל, אונד ער האט נאכגערופען גאץ שאול, אזוי צו זאגען, מיין
האר קעניג! אונד ווען שאול האט היינטער זיך געקוקט, אזוי האט זיך דוד געפויגט
מיט זיין פנים צו דער ערד אונד האט זיך געברייט: 10 אזוי האט דוד געזאגט צו
שאול, פארקום הערשט דאס דאס ווערטער פון מענטשען אזוי צו זאגען, דוד זוכט דיר
שלעכטעס צו טהון? 11 זעה, דעם היינטענען טאג האבען דיינע אויגען געזעהען אז
נאט האט דיר היינט איבערגעגעבען אין מייער האנד אין דער הייל, אונד מען האט
מיר געזאגט אז איך זאל דיר הרגענען, אבער איך האב מיך איבער דיר גערבארמט,
אונד איך האב געזאגט אז איך וועל נישט אויסשטרעקען מייער האנד קעגען מיין האר,
ווארן ער איז א געזאלבטער פון נאט: 12 אונד דאס מיין פאטער, זעה, ווא זעה, אז
דאס עק פון דיין מאנטעל איז אין מייער האנד, ווארן אין דעם דאס איך האב אפ-
געשניטען דאס עק פון דיין מאנטעל אונד איך האב דיר נישט געהרגט, אזוי קענסט
דאס ערקענען אונד זעהען אז עס איז נישט קיין שום שלעכטעס אדער זינד אין מייער
האנד, אונד איך האב אויף נישט קענען דיר געווינדען, אונד דאך זאגסט דאס מיך
גאץ בדיי מיך צו נעמען: 13 נאט זאל משפט'ן צווישען מיר אונד צווישען דיר, אונד
נאט זאל זיך פאר מיר בייא דיר נוקם זיין, אבער מייער האנד זאל נישט אן דיר זיין:
14 וויא דאס גאנץ אלטע משל זאגט, פון דא רשעים גייט ארויס רשעות,
אבער מייער האנד זאל נישט זיין אן דיר: 15 גאץ וועמען איז דער קעניג פון
ישראל ארויסגעגאנגען? וועמען זאגסט דאס גאץ? גאץ א טויטען הונד, גאץ א
פלוז? 16 לאז נאט זיין דער ריכטער, אונד משפט'ן צווישען מיר אונד דיר,
אונד זעהען, אונד קריגען מיין קרוי, אונד זאל מיך משפט'ן (אדער מציל זיין)

אלקים איז דער מכל-שראל חלף לבקש אתה
והשיו עליי צדי העלים: ויבא אל-גורית הנאן
על-הנוד ושם מקוה תבא שאול להסד את-דגליו
והד נאשיו ברכתי במקוה לשבים: והאמר אנשי
דוד אליו הנה היום אשר-אמר דוד אלך הנה אנכי
נתן את-אביך ביד וישיב לו כאשר יטב בעיניך
תקם דוד תכרת את-בן-המלך אשר-לשאול בלם:
והיו את-דוד בן לבדוד אתו על אשר ברת את-בנה
אשר לשאול: והאמר לאנשי חלילה לי מזה! אבד
אעשה את-הדבר הזה לאדני למשח דוד לשלח דוד
בן בר-משח דוד הוא: והשם דוד את-אנשיו בדרבים
ולא נתנם לקום אל-שאול ושאול גם ממקוה חלף
בנוד: תקם דוד את-דודו נצא מן המקוה
והקרא את-רשאל לאמר אלך אלך המקד תבט שאול
אחריי מקד דוד אפים ארצה ושתחו: והאמר דוד
לשאול למה תשמע את-דברי אדם לאמר הנה דוד
מבקש העת: והנה היום הזה ראו עיניך את אשר
נתקד דוד: והיום ובדי במקוה ואמר לברכה ותחם עלך
ואמר לא-אשלח דוד באדני בר-משח דוד הוא: ואבי
ראה גם ראה את-בנה מקלך ביד כי ברכתי את-בנה
מקלך ולא הרגתו דע וראה כי אין ביד דוד רעה ופשע
ולא-הטאתי לך ואתה צדה את-נפשי לקחתה: ושפט
דוד ביעי וביקד וקמני דוד מן דוד לא תהי-דוד:
13 כאשר יאמר הקדמו' מרשעים תא רשע וד' לא
תהי-דוד: אחרי כי נצא מקד ישראל אחרי כי אתה
14 ודוד אחרי כלב מת אחרי פדש את: והנה דודו
לדוד ושפט ביעי וביקד ונצא את-דודי ושפטני

מִדָּבָר: וְהָיוּ בְּכֻלּוֹת דָּוִד לְדָבָר אֲחִי-הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֶל-שָׂאוּל וַאֲמַר שָׂאוּל הֲקָלָךְ הָיוּ כֵּן דָּוִד וַיִּשָּׂא
שָׂאוּל קֶלֶב מִדָּבָר: וַיֹּאמֶר אֶל-דָּוִד צִדִּיק אַתָּה כִּמְעַן כִּי
אַתָּה גִּמְלַתִּי הַחַיִּיבֹת וְאֵין גִּמְלַתְךָ הַרְעָה: וְאַתָּה הַרְעִיתָ
הַיּוֹם אֶת-אֲשֶׁר-עָשִׂיתָה אִתִּי מִכֻּבָּה אֵת אֲשֶׁר סָבַנְתִּי הַיּוֹם
בְּיָדְךָ וְלֹא הִרְגִנִּי: וְכִי-מָצָא אִישׁ אֶת-אֹיְבֹו וְשָׁלְחוֹ
בְּיָדְךָ מִכֻּבָּה יִדְוֶה וְשָׁלַמְךָ מִכֻּבָּה מִתַּת הַיָּמִים הַזֶּה אֲשֶׁר
עָשִׂיתָה לִּי: וְעַתָּה הִנֵּה יָדְעִיתִי כִּי מֶלֶךְ תִּמְלִיךְ וְלִקְחֶיךָ
בְּיָדְךָ מִסִּלְכַת יִשְׂרָאֵל: וְעַתָּה הִשְׁבַּעְתָּ לִּי בְּיָדְךָ אִם
תִּכְרַת אֶת-חֲזִרְךָ אֶחָד וְאִם תִּשְׁמַד אֶת-שְׂמִי מִבְּתוֹ אִבִּי:
וַיִּשְׁבַּע דָּוִד לְשָׂאוּל בְּיָדְךָ שָׂאוּל אֶל-בֵּיתוֹ יָחִיד וְאֶנְשֵׁיו
עָלָיו עַל-הַמַּעֲרָה:

כה

וַיִּמָּת שְׂמוּאֵל וַיִּקְבְּצֵה כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיִּסְפְּדוּ-לוֹ וַיִּקְבְּרוּ *
בְּבֵיתוֹ בְּרָמָה וַיָּקָם דָּוִד וַיֵּרֶד אֶל-מִדְבַּר פָּאָרָן:
וְאִישׁ בִּמְעוֹן וּמַעֲשֵׂהוּ בְּכַרְמֵל וְהָאִישׁ נָדוּל מֵאֵד וְלֹא זָנָן
שְׁלֹשַׁת-אֲלָסִים וְאֵלֶּה עָנִים וְהָיוּ בְּנוֹן אֶת-צִאֲנוֹ בְּכַרְמֵל:
וְשֵׁם הָאִישׁ נָגָל וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ אֲבִיגַיִל וְהָאִשָּׁה מִטְּבֵר *
שָׁכַל וַיִּפֹּת הָאִדָּר וְהָאִישׁ קָשָׁה וְרַע מִסִּלְכִים וְהָיוּ כְּלָבִי:
וַיִּשְׁמַע דָּוִד בְּמִדְבַּר כִּרְגֻנוֹ נָגָל אֶת-צִאֲנוֹ: וַיִּשְׁלַח דָּוִד *
עֲשָׂרָה נְעָרִים וַיֹּאמֶר דָּוִד לְנְעָרָיו עָלֶיךָ כְּרַמְלֵה וּבָאֲתֶם
אֶל-נָגָל וְשָׁאֲלֶתֶם-לוֹ בְּשֵׁם יְהוָה שְׁלֹמֹם: וְאִמְרֶתֶם לוֹ *
לָדָו וְאַתָּה שְׁלֹמֹם וּבִיתְךָ שְׁלֹמֹם וְכָל אֲשֶׁר-לְךָ שְׁלֹמֹם:
וְעַתָּה שְׁמַעֲתִי כִּי נָוִים לְךָ עֲשֵׂה הָרָעִים אֲשֶׁר-לְךָ הֵן *
עֲמִנִי לֹא הִכְלַמְתִּים וְלֹא-יִפְקֹד לָהֶם מֵאִמָּה כְּלִי-יָמִין *
הַיּוֹם בְּכַרְמֵל: שָׂאֵל אֶת-נִצְרַד וַיַּעֲדוּ לָדוּ וַיִּצְאוּ *
הַנְּעָרִים חֵן בְּעֵינֶיךָ כִּי-עָלִיתִים מִיָּד בְּנֵי הַמֶּלֶךְ-נָא אֲרִי

אִם דָּוִד וְעַמְּסָה נִיט פֶּעַרְשִׁילֶנְען מִיין נֶאֱמָען פֿון מִיין פֶּאטֶע־רִים הָיוּ: 23 אֹנֶד דָּוִד
הָאֵם גֶּעִשְׁוֹאִירֶען צו שָׂאוּל, אֹנֶד שָׂאוּל אִי גֶעֱנֶאנְגֶען צו וִיין הָיוּ, אֹנֶד דָּוִד אֹנֶד
וִינֶע לִיט וְעָנֶן אַרױפֿגֶעֱאנְגֶען צו דֶּער פֶּעקטוֹנֶן:

קאפיטעל כה

1 אֹנֶד וְעָנ שְׂמוּאֵל אִי גֶעִשְׁוֹאִירֶען, אֹנֶד הָאָבֶען וִיך נֶאָנֶן יִשְׂרָאֵל אִינֶנֶע־זאָמֶע־לֵט,
אֹנֶד וִינֶע הָאָבֶען אִיהֶם גֶּעֱקֶאנְט, אֹנֶד וִינֶע הָאָבֶען אִיהֶם גֶּעֱנֶאנְגֶען אִין וִיין הָיוּ
אִין רָמָה, אֹנֶד דָּוִד אִי אִרױפֿגֶע־שְׁטאַנֶען אֹנֶד אַרױפֿגֶעֱאנְגֶען צו דֶּער מִדְבַּר פָּאָרָן:
2 אֹנֶד עֵס אִי גֶעִנֶע־זען א מֵאן אִין קֶעזֶן, וְהָאֵם גֶּעֱהָט וִיין גֶּעִשְׁעֶפֶט אִין כְּרַמֵּל;
אֹנֶד דֶּער מֵאן אִי גֶעִנֶע־זען וְעַהר גְּרוֹיִם, אֹנֶד עַר הָאֵם גֶּעֱהָט דְּרִינֶע מִוִּינֶענֶד שָׂאָה,
אֹנֶד מִוִּינֶענֶד צִינֶען, אֹנֶד עַר וְהָר בִּינֶע דֶּעם שְׁעֶרֶען פֿון וִינֶע שָׂאָה אִין כְּרַמֵּל:
3 אֹנֶד דֶּער נֶאֱמָען פֿון דֶּעם מֵאן וְהָר נָגָל, אֹנֶד דֶּער נֶאֱמָען פֿון וִיין וִינֶע וְהָר
אֲבִיגַיִל, אֹנֶד דִּיא פֿרוֹי אִי גֶעִנֶע־זען, פֿון גִּטֶען פֶּעַרְשְׁטאַנֶד אֹנֶד פֿון שִׁינֶע גֶעִשְׁטאַלֵט,
אָבֶער דֶּער מֵאן אִי גֶעִנֶע־זען הָאָרֶט אֹנֶד פֿון בִּינֶע מַעֲשִׂים, אֹנֶד עַר וְהָר פֿון דֶּעם
הוִינֶע־זענֶד פֿון כְּלָבִי: 4 אֹנֶד דָּוִד הָאֵם גֶּעֱהֶערֶט אִין דֶּער מִדְבַּר אִם נָגָל שְׁעֶרֶט
וִינֶע שָׂאָה: 5 אֹנֶד דָּוִד הָאֵם אִהִינֶע־שִׁיקֶט צֶעֶהן יִנְגֶען, אֹנֶד דָּוִד הָאֵם גֶּעֱזַאָט צו
דִּיא יִנְגֶען גִּיט אַרױף קִיין כְּרַמֵּל, אֹנֶד וְעָנ אִיהֶר וְעָט קִימֶען צו נָגָל אֹנֶד וְאֵלֶט
אִיהֶר פֶּרֶענֶען אִין מִיין נֶאֱמָען נֶאָך שְׁלֹמֹם: 6 אֹנֶד אִיהֶר וְאֵלֶט אֹנֶד וְאָנֶען צו
דֶּעם וְהָאֵם לֶעבֶט (גִּלְקִילֶדָה), שְׁלֹמֹם צו דִּיר, אֹנֶד שְׁלֹמֹם צו דִּיין הוִינֶע־זענֶד, אֹנֶד
צו אֵלֶעם וְהָאֵם דִּיא הָאָסֶט וְאֵל וִיין שְׁלֹמֹם: 7 אֹנֶד אֲצִנֶד הָאָב אִיך גֶּעֱהֶערֶט
אִם דִּיא הָאָסֶט שְׁעֶרֶע־רֶם, וְעַהר דִּינֶע פֶּאטֶטוֹכֶערֶם וְהָאֵם וְעָנֶען גֶּעִנֶע־זען בִּינֶע
וְהָאֵם הָאָבֶען מִיר נִיט פֶּעַרְשְׁעֶה־מֵט, אֹנֶד עֵס הָאֵם צו וִינֶע קִיין שׁוֹם וְאָך
נִיט גֶעִפֶּה־לֵט אֵלֶע טֶעג וְהָאֵם וִינֶע גֶעִנֶע־זען אִין כְּרַמֵּל: 8 פֶּרֶענֶד דִּינֶע
וְהָנֶען אֹנֶד וִינֶע וְעָלֶען דִּיר וְאָנֶען; דֶּארוֹם לֶאָנֶען מִינֶע יִנְגֶען גֶּעִפֶּה־נֶען חֵן
אִין דִּינֶע אִוִּנֶען, וְהָרִין מִיר וְעָנֶען גֶּעֱקִימֶען אִוִּנֶע א יוֹם מִזֶּב, גִּיב דֶּאָך

וְהָאֵשׁ הַמֵּצָא דָּךְ לַעֲבֹדָךְ וּלְבִקֶּךָ לְדָוִד׃ תְּכַאֵף נַעֲרֵי דָוִד׃
 וַיִּדְּבֹר אֶל־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּשֵׁם דָּוִד וַיִּנְהוּ׃
 * וַיֵּן נָכַל אֶת־עַבְדֵי דָוִד וַיֹּאמֶר מִי דָוִד וּמִי בְרִישֵׁי הַיּוֹם׃
 11 רְבוּ עֲבָדִים הַמִּתְפָּרְצִים אִישׁ מִפְּנֵי אֲדֹנָיו׃ וְלִקְחֵתִי
 אֶת־לִחְמִי וְאֶת־מִמִּי וְאֶת מִטְבַּחְתִּי אֲשֶׁר מִטְבַּחְתִּי לִנְוֹת׃
 12 וְנָחֲתִי לְאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי אִי מִזֶּה הָמָּה׃ וַיִּהְיוּ
 נִשְׁרָדָדִים לְדָרְכָם וַיָּשׁוּ וַיָּבֹאוּ וַיִּגְדּוּ לוֹ כָּל־הַדְּבָרִים
 13 הָאֵלֶּה׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאֲנָשָׁיו תִּירוּ וְאִישׁ אֶת־חֶרְבּוֹ
 וַיִּתְּנוּ אִישׁ אֶת־חֶרְבּוֹ וַיִּתֵּן נִסְדָּךְ אֶת־חֶרְבּוֹ וַיַּעַל׃
 אַחֲרָיִךְ דָּוִד כִּי־רָבַע מֵאוֹת אִישׁ וּמֵאֲמָתִים וַיָּשׁוּ עַל־
 14 הַבָּלָם׃ וְלִאֲבִיגַי אֵשֶׁת נָכַל הִנֵּה נִשְׁרָדָדִים מִהַנָּעִרִים
 לֵאמֹר הִנֵּה שָׁלַח דָּוִד מַלְאָכָיו׃ מִהַמְּדָבָר לְבָרֶךְ אֶת־
 15 אֲדֹנָיו וַעֲשֵׂה כִּדְבָרִים׃ וְהָאֲנָשִׁים טָבוֹת לָנוּ מֵאֹד וְלֹא
 הִקְלַמְנוּ וְלֹא־פָקְדוּ מֵאוֹמֶה כָּל־יְמֵי הַתְּהַלְבֵּנוּ אִתָּם
 16 בְּהוֹתֵנוּ בְּשִׁנְיָה׃ הַיּוֹמָה הִנֵּה עָלִינוּ גִּבְלִילָה וְנִסְיוֹנִים
 17 כָּל־יְמֵי הַיּוֹתֵנוּ עִמָּם רֵעִים הָיִינוּ׃ וְשִׁנְיָה דָּעִי וְרֵאִי
 מִהַתְּנָשִׁי כִּי־קָלָתָהּ הָרִגָה אֶל־אֲדֹנָיו וְעַל־בְּלִיבֹתָיו
 18 הִוָּא כִּי־בִלְעַל מְדַבֵּר אֲלֵינוּ׃ וְתַמְדָּר אֲבִיגַי וְתַחֲלָה
 מֵאֲמָתִים לָחֵם וּשְׂמִינִים גִּבְלִילָה וְחֵמֶשׁ צֶאֱן עֲשׂוֹת וְחֵמֶשׁ
 סֹאִים קָלִי וְנֹאחַ צִמְקִים וּמֵאֲמָתִים דְּבָלָם וְחֵמֶשׁ עַל־
 19 הַחֲמָרִים׃ וְהָאֹמֶד לַעֲלִיתִי עֲבָדִי לִפְנֵי הַיָּנִי אַחֲרֵיהֶם
 כ כִּי־בָאָה וְלֹא־יֵשֶׁה נָכַל לֹא הִנֵּה׃ הַיּוֹמָה הִנֵּה רָבַעַת עַל־
 הַחֲמֹר וְלִדְרָת בְּסִתֵּר הָרִי וְהִנֵּה דָוִד וְאֲנָשָׁיו וְיָרִים
 21 לְקִרְיָתָהּ וְחֵמֶשׁ אִתָּם׃ וְדָוִד אָמַר אֵל לִשְׁכָּר שְׂמִרְתִּי
 אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָוָה בַּמְּדָבָר וְלֹא־נִפְקֵד מִקְּבֵל־אֲשֶׁר־לוֹ
 22 מֵאוֹמֶה וַיִּשְׁבְּלִי רֵגָה פָּתַח טֹבָה׃ כִּי־יִשְׁעָהּ אֶלֵּיהֶם
 לֵאמֹר דָּוִד וְכֵה יִסָּף אֶת־אֲשֶׁר מִקְּבֵל־אֲשֶׁר־לוֹ עַד־אֹדֶר

וְהָאֵשׁ הַמֵּצָא דָּךְ לַעֲבֹדָךְ וּלְבִקֶּךָ לְדָוִד׃ תְּכַאֵף נַעֲרֵי דָוִד׃
 וַיִּדְּבֹר אֶל־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּשֵׁם דָּוִד וַיִּנְהוּ׃
 * וַיֵּן נָכַל אֶת־עַבְדֵי דָוִד וַיֹּאמֶר מִי דָוִד וּמִי בְרִישֵׁי הַיּוֹם׃
 11 רְבוּ עֲבָדִים הַמִּתְפָּרְצִים אִישׁ מִפְּנֵי אֲדֹנָיו׃ וְלִקְחֵתִי
 אֶת־לִחְמִי וְאֶת־מִמִּי וְאֶת מִטְבַּחְתִּי אֲשֶׁר מִטְבַּחְתִּי לִנְוֹת׃
 12 וְנָחֲתִי לְאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי אִי מִזֶּה הָמָּה׃ וַיִּהְיוּ
 נִשְׁרָדָדִים לְדָרְכָם וַיָּשׁוּ וַיָּבֹאוּ וַיִּגְדּוּ לוֹ כָּל־הַדְּבָרִים
 13 הָאֵלֶּה׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאֲנָשָׁיו תִּירוּ וְאִישׁ אֶת־חֶרְבּוֹ
 וַיִּתְּנוּ אִישׁ אֶת־חֶרְבּוֹ וַיִּתֵּן נִסְדָּךְ אֶת־חֶרְבּוֹ וַיַּעַל׃
 אַחֲרָיִךְ דָּוִד כִּי־רָבַע מֵאוֹת אִישׁ וּמֵאֲמָתִים וַיָּשׁוּ עַל־
 14 הַבָּלָם׃ וְלִאֲבִיגַי אֵשֶׁת נָכַל הִנֵּה נִשְׁרָדָדִים מִהַנָּעִרִים
 לֵאמֹר הִנֵּה שָׁלַח דָּוִד מַלְאָכָיו׃ מִהַמְּדָבָר לְבָרֶךְ אֶת־
 15 אֲדֹנָיו וַעֲשֵׂה כִּדְבָרִים׃ וְהָאֲנָשִׁים טָבוֹת לָנוּ מֵאֹד וְלֹא
 הִקְלַמְנוּ וְלֹא־פָקְדוּ מֵאוֹמֶה כָּל־יְמֵי הַתְּהַלְבֵּנוּ אִתָּם
 16 בְּהוֹתֵנוּ בְּשִׁנְיָה׃ הַיּוֹמָה הִנֵּה עָלִינוּ גִּבְלִילָה וְנִסְיוֹנִים
 17 כָּל־יְמֵי הַיּוֹתֵנוּ עִמָּם רֵעִים הָיִינוּ׃ וְשִׁנְיָה דָּעִי וְרֵאִי
 מִהַתְּנָשִׁי כִּי־קָלָתָהּ הָרִגָה אֶל־אֲדֹנָיו וְעַל־בְּלִיבֹתָיו
 18 הִוָּא כִּי־בִלְעַל מְדַבֵּר אֲלֵינוּ׃ וְתַמְדָּר אֲבִיגַי וְתַחֲלָה
 מֵאֲמָתִים לָחֵם וּשְׂמִינִים גִּבְלִילָה וְחֵמֶשׁ צֶאֱן עֲשׂוֹת וְחֵמֶשׁ
 סֹאִים קָלִי וְנֹאחַ צִמְקִים וּמֵאֲמָתִים דְּבָלָם וְחֵמֶשׁ עַל־
 19 הַחֲמָרִים׃ וְהָאֹמֶד לַעֲלִיתִי עֲבָדִי לִפְנֵי הַיָּנִי אַחֲרֵיהֶם
 כ כִּי־בָאָה וְלֹא־יֵשֶׁה נָכַל לֹא הִנֵּה׃ הַיּוֹמָה הִנֵּה רָבַעַת עַל־
 הַחֲמֹר וְלִדְרָת בְּסִתֵּר הָרִי וְהִנֵּה דָוִד וְאֲנָשָׁיו וְיָרִים
 21 לְקִרְיָתָהּ וְחֵמֶשׁ אִתָּם׃ וְדָוִד אָמַר אֵל לִשְׁכָּר שְׂמִרְתִּי
 אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָוָה בַּמְּדָבָר וְלֹא־נִפְקֵד מִקְּבֵל־אֲשֶׁר־לוֹ
 22 מֵאוֹמֶה וַיִּשְׁבְּלִי רֵגָה פָּתַח טֹבָה׃ כִּי־יִשְׁעָהּ אֶלֵּיהֶם
 לֵאמֹר דָּוִד וְכֵה יִסָּף אֶת־אֲשֶׁר מִקְּבֵל־אֲשֶׁר־לוֹ עַד־אֹדֶר

אֲנִי־עַבְדְּךָ־שֶׁלֹּם וַיֵּן שְׁנוֹעֶרָה, אֹנֶד וַיֵּן זַעֲנָן אַרְוִיפֶנְעֵאנֶנְעֵן הִינְטֶער דָּוִד, אֵן עֶרֶךְ
 פֿון פֿיגֶר הִינְדֶערט מאָן, אֹנֶד צווייַא הִינְדֶערט זַענָן גַּעבֿליבֶען (צו הִיטֶען) בִּיַא דִיא
 פֿלִים: 14 אָבֶער אִינֶער פֿון דִיא יִינְנֶען הָאט גַעזאַגט צו אַבִיגַיִל נְכָלִים וְהִיב, אַזוי צו
 זאַנְען, זַעה, דָּוִד הָאט גַעשִׁיגְט שְׁלוֹחִים פֿון דֶער מְדָבָר אִינְזֶער הָאר צו גַענְשֶׁען,
 אֹנֶד עַר הָאט זַיַא אָנגַעשֶׁרִיען: 15 אֹנֶד דִיא מַענֶער זַענָן זַעהֶר גִיט גַעזַעזַען צו
 אִינִים, אֹנֶד מִיר זַענָן גִיט בַעשְׁעֶה־מַעֲנוֹרָען, אֹנֶד עַם הָאט אִינִים קִיין שׁוֹם זאַךְ
 גַעפֿעֶה־לֵט אַלֶע טַעג וַעֲנַן מִיר זַענָן מִיט זַיַא אַרְוִיפֶנְעֵאנֶנְעֵן וַעֲנַן מִיר זַענָן גַעזַעזַען
 אִינְךָ דַעם פֿעֶלֶד: 16 זַיַא זַענָן אִינְךָ צו אִינִים גַעזַעזַען א מוֹיֶער בִיַא טַאג אַזוי
 זַיַא בִיַא נַאכְט, אַלֶע טַעג וַעֲנַן מִיר זַענָן מִיט זַיַא גַעזַעזַען אֹנֶד הָאבֶען גַעפֿאַשְׁעֵט
 דִיא שְׁאָף: 17 אֹנֶד אַצוֹנֶד דֶערֶקֶען אֹנֶד זַעה וַעֲנַן דִיא זַאָלֶסט טַהוֹן, וַיַאֲרִין דַאם
 שְׁלַעֲכָטֶע הָאט זַיַא אִינְפֶעֶלֶאָט אִיבֶער אִינְזֶער הָאר אֹנֶד אִיבֶער זַיַא נַאנְךָ הוֹזַנְעִינְךָ,
 וַיַא אַבִיגַיִל גַעֲאִיִלֶט אֹנֶד זַיַא הָאט גַענוֹמֶען צוויַיא הִינְדֶערט בְּרוֹיט, אֹנֶד צוויַיא
 לֵאנְעֶל וַיַיִן, אֹנֶד פִינְף צוֹרַעֲכֵט גַעמַאכְטֶע שְׁאָף, אֹנֶד פִינְף מַאם גַעבְּרַענְטֶע זאַנְנֶען,
 אֹנֶד הִינְדֶערט הַענְגֶלֶעךָ רַאזִשִׁינְקֶעם, אֹנֶד צוויַיא הִינְדֶערט קֶערב פֿינְנֶען, אֹנֶד זַיַא
 הָאט זַיַא אַרְוִיפֶנְעִלִיגֶט אִינְךָ דִיא אִינְזַעל: 19 אֹנֶד זַיַא הָאט גַעזאַגט צו אִינְזֶער
 יִינְנֶען, גִיט אִרִיבֶער פֿאַר מִיר, זַעהֶט אִינְךָ קוֹם הִינְטֶער אִינְךָ, אָבֶער זַיַא הָאט
 עַם גִיט גַעזאַגט צו אִינְךָ מַאן נְכָל: 20 אֹנֶד עַם אִיז גַעזַעזַען וַעֲנַן זַיַא הָאט
 גַעֲרִישֶׁען אִינְךָ דַעם אִינְזַעל, דַאם זַיַא אִיז אַרְוִיפֶנְעִינְדֶערט אִינְךָ דֶער פֿערבאַרִיגֶענֶע
 זַיַא פֿון דַעם בַאָר, אֹנֶד זַעה, אַזוי אִיז דָּוִד אֹנֶד יִינְנֶע מַענֶער אַרְוִיפֶנְעֵאנֶנְעֵן
 אִינְךָ עֲנִטְקֶענְען, אֹנֶד זַיַא הָאט זַיַא גַענְענְענט: 21 אֹנֶד דָּוִד הָאט גַעטֶראַכְט,
 הָאב אִינְךָ אִינְזִיכְט גַעֲהִיט אַלֶעם וַעֲהֶערט צו דַעם דַאזִינְךָ אִינְךָ דֶער מְדָבָר,
 אֹנֶד פֿון אַלֶעם וַעֲהֶערט צו אִינְךָ הָאט קִיין שׁוֹם זאַךְ גִיט גַעפֿעֶה־לֵט, אֹנֶד עַר
 הָאט מִיר צוֹרַעֲכֶעקֶערט שְׁלַעֲכָטֶעם אַנְשְׁטַאט גִיטֶעם: 22 אַזוי זַאָל גַאט טַהוֹן צו
 דִיא פֿינְד פֿון דָּוִד, אֹנֶד נַאךְ מַעֲהָר, אִיבֶע אִינְךָ וַעֲלֶ צו אִינְךָ אִיבֶערֶלֶאנְען בִּיז מַאָרֶנְען

פריה פון אלע וואס זענען משתין אן דער וואנד: 23 אונד ווען אביגיל האט געזעהען דוד, אזוי האט זי זיך געאייגלט אונד איז ארויפגעגאנגען פון דעם אייזעל, אונד זי איז געפאלען פאר דוד אויף איהר פנים, אונד זי האט זיך געביקט צו דער ערד: 24 אונד זי איז געפאלען צו זינע פיס, אונד זי האט געזאגט, איך בעט דיר מיין האר, אין מיר איז דיא זינד, לאז דאך דייןע דינסטמויד רעדען אין דייןע אויגען, אונד ער צו דיא רייד פון דייןע דינסטמויד: 25 לאז נישט מיין האר, איך בעט דיר, געטראכט טען דעם דאזיגען שלעכטען מאן, דעם גביל, ווארין אזוי וויא זיין נאמען איז גביל אזוי איז אויף זייןע נארישקייט מיט איהם, אבער איך דייןע דינסטמויד, האב נישט געזעהען דיא יונגען וואס דוא האסט געזיכט: 26 אונד אצונד אזוי וויא האט לעבט אונד אזוי וויא דוא לעבסט, דאס האט האט דיר צוריקגעהאלטען פון צו קומען בדי בלוט צו פערניסען, אונד אז דוא זאלסט דיר נישט אליין גוקס זיין, אונד לאזען אצונד דייןע פיינד זיין וויא גביל, אויף דיא וואס זוכען שלעכטעס צו מיין האר: 27 אונד היינט לאז דיא דאזיגע מפתה וואס דייןע דינסטמויד האט געבראכט צו מיין האר געגעבען ווערען צו דיא יונגען וואס גייען נאך מיין האר: 28 איך בעט דיר, פערנעב דיא זינד פון דייןע דינסטמויד, ווארין האט נעמט געוויס מאכען צו מיין האר א פארזיכערט הויזגעזינד, ווארין מיין האר טהוט מלחמה האלטען אין דיא מלחמות פון יהודה, אונד קיין שום שלעכטעס וועט אין דיר קיינמאל נישט געפונען ווערען: 29 אונד ווען א מענטש איז אויפגעשטאנען דיר צו נאמען אונד דיין לעבען צו זוכען, אזוי זאל דאס לעבען פון מיין האר זיין איינגעבונדען אין דעם בינדעל פון דעם לעבען פון יהודה זיין האט, אבער דאס לעבען פון דייןע פיינד וועט מען שלידערען וויא מען שלידערט אויס דער מיטען מיט א שטיין: 30 אונד עס וועט זיין אז ווען יהודה וועט טהון צו מיין האר נאך אלעם גוטען וואס ער האט איבער דיר גערעט, אונד ער וועט דיר געביטען אלס א הערשער איבער ישראל: 31 אזוי זאל דאס צו דיר נישט זיין אן אנשטויס אונד א שטרויכלונג פון דעם הארץ צו מיין האר, אונד אומזוכט בלוט צו פערניסען, אז מיין האר זאל זיך אליין העלפען, אונד ווען האט וועט מיין האר גוטעס טהון אזוי זאלסט דוא געדענקען אן דייןע דינסטמויד: 32 אונד דוד האט געזאגט צו אביגיל, געבענשט איז יהודה דער האט פון ישראל וואס האט דיר דעם הוינטזיגען טאג מיר צומעקענען געשיקט: 33 אונד געבענשט איז דייןע עצה, אונד געבענשט ביזט דוא ווייל דוא האסט מיך דעם הוינטזיגען טאג צוריקגעהאלטען פון צו קומען בלוט צו פערניסען, אונד מיר אליין צו העלפען: 34 זיכערליך, אזוי וואהר וויא יהודה דער האט פון ישראל לעבט, וואס האט מיך צוריקגעהאלטען דיר שלעכטעס צו טהון, ווארין ווען דוא זאלסט דיר נישט געאייגלט מיר צומעקענען צו קומען, אויב איך זאלט צו גביל ביז מאכען פריה איבערגעלאזט איינעם וואס איז משתין אן דער וואנד: 35 אונד דוד האט גענומען פון איהרע האנד דאס וואס זי האט צו איהם געבראכט, אונד ער האט צו איהר געזאגט, גיט ארויף צו דיין הויז בשלום, זעה, איך האב צוגעהערט צו דיין קול, אונד איך האב דיין פנים אנגענומען: 36 אונד ווען אביגיל איז אנגעקומען

צו נבל וזה אזוי איז געוועזען א סעודה
 אין זיין הויז אזוי וויא א סעודה פון א
 מלך אונד נבלים הארץ אין פרייליך
 געוועזען, אונד ער וואר זעהר שפוזר
 אבער ויא האט איהם קיין שום זאך
 געזאגט ביז אין דעם פריה מארגען:
 37 אונד עס איז געוועזען אס פריה
 מארגען, ווען נבל איז נישטערן געוואר
 רען, אזוי האט איהם זיין טייב געזאגט
 פון דיא דאזיגע זאכען, אונד זיין הארץ
 איז אין איהם (וויא) אפגעשטארבען, אונד
 ער איז געווארען וויא א שטיין: 38 אונד
 עס איז געוועזען אין אן ערד פון צעהן
 טעג, אזוי האט האט געשלאגען נבל
 אונד ער איז געשטארבען: 39 אונד
 ווען דוד האט געהערט אז נבל איז
 געשטארבען, אזוי האט ער געזאגט,
 געבענשט איז יהוה וואס האט געשטריי-
 טען דען שטרייט פון מיניע שאנד פון
 נבלים האנד, אונד האט צוריקגעהאלטען
 זיין קנעכט פון שלעכטען, אונד דאס
 שלעכטע פון נבל האט האט צוריק-

אלקל ודעלדו משה בביתו במשחה המלך ולב
 נבל טוב עליו ווא שר עדמאר ולאדעדה לו דבר
 37 קמן ודעל עדמאר הבקר: ותי בלך בצאת הן מבל
 ותגדלו אשתו אתהדברים האלה ונתת לבו בקרב
 38 ווא הנה לאבן: ותי בעשרת תמים ווא דעה אתנבל
 39 תמת: וישמע דוד ברמת נבל ואמר ברוך יהוה אשר
 רב אתירובי תפסי מיד נבל ואתעבדו השד מרעה
 ואת רעת נבל השיב דעה בראשו משלח דוד ונדבר
 40 באביעל לקחתה לו לאשה: ויבא עבדו דוד אל-
 אביעל הכרמלה ודברו אליה לאמר דוד שלחני אליך
 41 לקחתך לו לאשה: ותקם ותשפתו אפים אצלה ותאמר
 42 הנה אמתך לשפחה לרחץ רגלי עבדי אצלי: ותמחר
 ותקם אביעל ותרכב עלהממור ותמש נשיותיה החלכת
 43 להגלה ושלח אחרי מלאכי דוד ותהרלו לאשה: ואת
 אחינעם לקח דוד מקרעאל ונתקן נבישמתו לו לנשים:
 44 ושאל נמן אתמיכל בתו אשת דוד לשלמי בדיש
 אשר מעלים:

ס

כ

1 ויבאו תפיס אל-שאל הנבעתה לאמר הלא דוד
 2 מסתתר בנבעת חבילה על פני ושימון: ותקם שאל
 ויבא אלמדרבויה ואתו שלשתאלפים איש בחורי
 3 ישראל לבקש אתדוד במדרבויה: ויחן שאל בנבעת
 חבילה אשר עלפני ושימון עלההרד דוד ישב
 4 במדר ורא כי בא שאל אחרי המדרה: משלח
 5 ה דוד מרגלים וידע כיבא שאל אלנכון: ותקם דוד
 ויבא אלחמקום אשר תהודשם שאל ורא דוד את-
 חמקום אשר שכבישם שאל ואמר בדרך שרגאיו

געקערט אויף זיין קאפ; אונד דוד האט
 אביגיל, כדי ויא צו זיך צו נעמען פאר א טייב: 40 אונד דיא קנעכט פון דוד זענען
 געקומען צו אביגיל קיין פרקל, אונד זייא האבען צו איהר גערעט אזוי צו זאנען,
 דוד האט אונס צו דיר געשיקט, כדי דיר צו נעמען צו איהם פאר א טייב: 41 אזוי
 איז ויא אויפגעשטאנען אונד האט זיך געביקט מיט איהר פנים צו דער ערד, אונד
 ויא האט געזאגט, ועה, דייע דונקטמזיד איז א דונקט צו וואשען דיא פיס פון מיין
 הארם קנעכט: 42 אונד אביגיל האט זיך געאילט, אונד ויא איז אויפגעשטאנען
 אונד גערישען אויף דעם אייזעל, אונד איהרע פינג יונגע מעדכען זענען איהר
 צו פוס נאכגעגאנגען, אונד ויא איז נאכגעגאנגען דיא שלוחים פון דוד, אונד ויא איז
 געווארען זיין טייב: 43 אונד דוד האט אויף גענומען אחינעם אויס ווירעאל,
 אונד וייא בידע זענען צו איהם געוועזען צו טייבער: 44 אונד שאל האט געגעבען
 מיכל זייע שטאכטער, דאס טייב פון דוד, צו שלמי וזהן פון ליש אויס גלים:

קאפיטעל כו

1 אונד דיא זיפס זענען געקומען צו שאל קיין גבעה אונד האבען געזאגט, האט זיך
 נישט דוד געהאלטען אין דער הויף פון חבילה וואס איז אין ושימון? 2 אזוי איז שאל
 אויפגעשטאנען אונד איז אויפגעגאנגען צו דער מדבר ויף, אונד מיט איהם דרייא
 שווענד אויסדערנוויילטע מענער פון ישראל, כדי צו וזכען דוד אין דער מדבר ויף:
 3 אונד שאל האט זיך געלאגערט בייא דער הויף פון חבילה, וואס איז פאר ושימון
 בייא דעם וועג, אבער דוד איז געבליבען אין דער מדבר, אונד ער האט
 געזעהען אז שאל איז איהם נאכגעגאנגען אין דער מדבר אריין: 4 אונד
 דוד האט אויפגעשיקט מרגלים, אונד ער האט פערשטאנען אז שאל איז
 זיכער אנגעקומען: 5 אונד דוד איז אויפגעשטאנען, אונד ער איז געקומען
 צו דעם ארט אוןאז שאל האט זיך געלאגערט, אונד דוד האט געזעהען
 דעם ארט וואו שאל אונד אבגר וזהן פון גר זיין הויפטמאן, זענען דארט געלעגען,

ושאול שכב במעלה והעם הלצים סביבתו: ויזן דוד
 ויאמר אל-אחימלך החי ואל-אבישי בן-נריה את
 יאב לאמר מירדד אתי אל-שאול אל-המחנה ואמר
 אבישי אני ארד עמך: ויבא דוד ואבישי אל-העם
 ללילה והנה שאול שכב ישן במעלה חניתו משמרת
 בארץ מראשתו ואבנר והעם שכבים סביבתו:
 ויאמר אבישי אל-דוד סגר אלהים היום את-אביך
 בידך ועתה אבט לא בחנית ובארץ פעם אחת ולא
 אשנה לוי: ויאמר דוד אל-אבישי אל-תשחיתני כי מי
 שלח יד במשיח יהיה נקבה: ויאמר דוד חיה כי
 אס-תהיה קפט ארומי יבא נמת או במלחמה ירד
 ותספה: הלילה לי מיתה משלח ידי במשיח והנה
 ועתה קדנא את-החנית אשר מראשתו ואת-צפת
 המים ואל-הרדנתי: ויחזק דוד את-החנית ואת-צפת
 המים מראשתו: ושאול הלכו להם ואין ראה ואין יודע
 ואין מקוץ כי כלם ישנים כי תרדמת יהוה נפלה
 עליהם: ויצבר דוד הנכר נצמד על-ראשו וקרב מרחק
 רב למקום צניחם: ויקרא דוד אליהם ואל-אבנר
 בידו לאמר הלא תענה אבנר ויזן אבנר ויאמר מי
 אתה קראת אל-המלך: ויאמר דוד אל-אבנר
 הלא-איש אתה ומי כמדוי בישוראל ולמה לא שמרת
 אל-אדניך המלך כי-בא אחד העם להשחית את-המלך
 אדניך: לא-שוב תדבר הנה אשר עשית חיה-הנה כי
 בגימלת אתם אשר לא-שמרתם על-אדניכם על-משיח
 יהוה ועתה! ראה את-חנית המלך ואת-צפת המים
 אשר מראשתו: ויבר שאול את-קול דוד ויאמר בקולך
 נה בע דוד ויאמר דוד קולי אדני המלך: ויאמר למה

אבנר שאול איז געלענען אין דעם
 צירקעל, אונד דאס פאלק האט זיך גער
 לאגעטש רינגסארום איהם: 6 אונד דוד
 האט געענטפערט אונד האט געזאגט צו
 אחימלך דעם חתן, אונד צו אבישי ויהן
 פון צדניה, יוזאבים ברודער, אזוי צו
 זאגען, ווער וויל מיט מיר ארויפגיין צו
 שאול אין דער מחנה? אונד אבישי האט
 געזאגט, איך וועל מיט דיר ארויפגיין:
 7 אזוי זענען דוד אונד אבישי געקומען
 צו דעם פאלק ביים נאכט, אונד זעה,
 שאול איז געלענען אונד האט געשלא-
 פען אין דעם צירקעל, אונד זיין שפיז
 איז געוועזען אריינגעשטעקט אין דער
 ערד ביים זיין קאפ קישען, אונד אבנר
 אונד דאס פאלק זענען געלענען רינגס
 ארום איהם: 8 אונד אבישי האט געזאגט
 צו דוד, נאט האט היינט איבערגעגעבען
 דיין פיינד אין דיניע האנד; לאז מיך
 איהם דאך יעצט אויף איין מאל דער-
 שלאנען מיט דעם שפיז ביז אן דער
 ערד, אונד איך וועל איהם נישט דאס
 צווייטע מאל שלאנען: 9 אונד דוד האט

געזאגט צו אבישי דוא זאלסט איהם נישט פערדארבען, ווארין ווער קען זיינע האנד
 אויסשטרעקען אן דעם געזאלבטען פון יהוה אונד אונזשולדיג בלייבען? 10 אונד דוד האט
 ווייטער געזאגט, אזוי וויא יהוה לעבט, נייערט יהוה זאל איהם שלאנען, אדער זיין מאג
 וועט קומען צו שטארבען, אדער ער וועט ארויפגיין צו דער מלחמה אונד אויסקומען:
 11 (חלילה) פערמיטען זאל עס צו מיר זיין פון נאט מיינע האנד אויסצושטרעקען
 קענען דעם געזאלבטען פון יהוה; אונד אצונד נעם דאך אונזע דעם שפיז וואס איז
 ביים זיין קאפ, אונד דאס קריגעל מיט וואסער אונד לאמער אונזעקגיין: 12 אזוי האט
 דוד גענומען דעם שפיז אונד דאס קריגעל מיט וואסער אונד לאמער אונזעקגיין: 12 אזוי האט
 קאפענס פון שאול, אונד זיין זענען אונזעקגעגאנגען, אונד קיינער האט זיין נישט
 געזעהען אונד קיינער האט עס נישט געוואוסט, אונד קיינער איז אויפגעוואקסט, ווארין
 א טיפער שלאף פון נאט איז אויף זיין געפאלען: 13 אונד דוד איז אריבערגעגאנג
 גען אויף דער אנדערע זייט אונד ער האט זיך געשטעלט אויף דער שפיין פון דעם
 בארג פון ווייטען, עס איז צווישען זיין געזעהען א ברויטער פלאץ: 14 אונד דוד
 האט גערופען צו דעם פאלק, אונד צו אבנר ויהן פון גר, אזוי צו זאגען, ענטפערסט
 דוא נישט אבנר? אונד אבנר האט געענטפערט אונד געזאגט, ווער ביזט דוא וואס
 רופסט צו דעם קעניג? 15 אונד דוד האט געזאגט צו אבנר, ביזט דוא נישט א העלד?
 אונד ווער איז דיר גלייך אין ושראל? אונד פארנוואס האסט דוא נישט געהיט דיין
 האר, דעם מלך? ווארין איינער פון דעם פאלק איז געקומען צו פערדארבען דעם
 קעניג, דיין האר: 16 דיא זאך איז נישט גוט וואס דוא האסט געטוהן, אזוי וויא יהוה
 לעבט, איהר זענט דעם טויט שולדיג, ווייל איהר האט נישט געהיט איינער האר,
 דעם געזאלבטען פון יהוה, אונד אצונד זעהט, וואו איז דעם מלך'ס שפיז אונד דאס
 קריגעל מיט וואסער וואס איז געוועזען צו זיין קאפענס: 17 אונד שאול האט
 דערקענט דאס קול פון דוד, אונד ער האט געזאגט, איז דאס דיין קול מיין ויהן דוד?
 אונד דוד האט געזאגט, עס איז מיין קול מיין האר קעניג: 18 אונד ער האט געזאגט,

פארקומט איז עס אז מיין האר נאָמט
נאָך זיין קנעכט, וואָס האב איך דען
געטוהן? אָדער וואָס פאר שלעכטעס
איז אין מייןע האַנד? 19 אונד אַזונד,
לאז דאָך מיין האר דער קעניג הערען
דיא נערשער פון זיין קנעכט, ווען
נאָמט האט דיך קענען מיר אָנגערייזט,
לאז ער שמעקען מיין מנהג, אונד ווען
עס איז פון מענשען, אזוי זאלען זיין
פערשאלטען זיין פאר נאָמט; וואָרין זיין
האָבען מיך היינט פערטריבען אז איך
זאל מיך נישט געהעפּטען אן דער נחלה
פון יהוה, אזוי צו זאָגען, גיט אַזעק אונד
דינע אַנדערע געטער; 20 אונד אַזונד,
לאז דאָך נישט מיין בלוט פאלען צו דער
ערד פאר נאָמט, וואָרין דער קעניג פון
ישראל איז אַרויסגעזאָגען צו זוכען א
פלוז, אזוי וויא מען נאָמט נאָך א (קורא)
רעבהון אויף דיא בערג; 21 אזוי האט
שאול געזאָגט, איך האב געזינדיגט, קעהר
צוריק, מיין זעהן דוד, וואָרין איך וועל
דיר נישט מעהר קיין שלעכטעס טוהן;
זייל דוא האַסט מיין לעבען טייער גע-
האלטען אין דיינע אויגען דעם היינטיגען
טאָג, זעה איך האב נאָרש געהאנדעלט,
אונד איך האב מיך זעהר תועה געוועזען;
22 אונד דוד האט געענטפערט אונד געזאָגט, זעה דעם שפיו פון דעם מלך, לאז
איינער פון דיא יונגען אַריבערקומען אונד עס געמען; 23 אונד לאז נאָמט צוריק
קעהרען צו איינליכען נאָך זיינע גערעכטיגקייט אונד נאָך זיינע טרייהייט, וואָרין
האָמשע נאָמט האט דיך היינט אין מייןע האַנד געגעבען, דאָך האב איך נישט געזאָגט
אויסשטרעקען מייןע האַנד אן דעם געזאָלבעטען פון יהוה; 24 אונד זעה, אזוי וויא
דיין נפש איז געאָכטעט געוועזען אין מייןע אויגען, אזוי זאל מיין נפש געאָכטעט
זיין אין דיא אויגען פון נאָמט, אונד ער זאל מיך מציל זיין פון אַלע צרות; 25 אונד
שאול האט געזאָגט צו דוד, געבענשט ביזט דוא מיין זעהן דוד, דוא וועסט עס אויף
גענוים טוהן, אונד דוא וועסט אויף גענוים בייקומען; אזוי איז דוד אַזעקגעזאָגען
אויף זיין וועג, אונד שאול האט צוריקגעקעהרט צו זיין אָרט;

קאפיטעל כז

1 אונד דוד האט געטראכט אין זיין האַרץ, אַזונד וועל איך דאָך איין טאָג אומקומען
פון דער האַנד פון שאול, עס איז פאר מיר נישט געטערעס פעהרהאנדען, גייערשט אז איך
זאל אַנטרינען צו דעם לאַנד פון דיא פלשתיים, אזוי וועט שאול אויס פערצווייפלונג
מיך נישט מעהר אויפזוכען אין אַלע גרענעצען פון ישראל, אונד איך וועל
אָנטרינען פון זיינע האַנד; 2 אונד דוד איז אויפגעשטאָנען אונד איז אַריבערגעגאנגען
גען, ער אונד דיא זעקס הונדערט מאן וואָס זענען מיט איהם געוועזען—צו אַכיש
זעהן פון מעזע, קעניג פון גת; 3 אונד דוד האט געוואוינט מיט אַכיש אין גת, ער
אונד זיינע לייט, איינליכער מיט זיין הונדעזיג, דוד מיט זיינע צווייג טויבער,
אַחינעם אויס יורעאל, אונד אַביגיל, דאס טויב פון נבל, אויס פרמל; 4 אונד עס איז
אָנגעזאָגט געווארען צו שאול אז דוד איז אַנטלאָפּען קיין גת, אונד ער האט איהם
נישט מעהר געזוכט; 5 אונד דוד האט געזאָגט צו אַכיש, ווען איך האב געפיר
גען חן אין דיינע אויגען, אזוי זאל מען מיר געבען איין אָרט אין, איינע

וה אדני הנה אחר עבדו כי מה עשיתי ומה בקרתי
19 רעה: ועמה ישמעאל אדני המלך את דברי עבדו אשר
ידעה הסתתר כי ירח מנהא ואם כי האדם אחרים
הם לפני דוד כי ירשעו היום מהסמחם בנחלת דוד
כ לאמר לך עבד אלהים אחרים: ועמה אל-יפל דמי
אדני מנהא פני דוד כי ירחא מלך ישראל לבקש אתי
21 פרעש אתי כאשר ירחא הקרא בחרים: ואמר שאול
הטאתי שוב בקרדוד כי לא-אכרע לך עוד תחת אשר
גמרה נפשי בלענוד היום הנה הנה הסבילתי ואשגרה
23 בקרבי מאד: וכן דוד ואמר הנה הסתתר המלך ועבד
25 אחד מהנערים נחקה: וידוד ישיב לאיש את-צדקתו
והאחמטו אשר נתקל דוד: היום בך ולא אביתי
24 לשלח יד במשח דוד: והנה כאשר נדלה נפשי היום
הנה בענין קרתינבל נפשי בענין דוד ונצילי מקל-צרה:
כה ואמר שאול אל-דוד בקרד אמה בני דוד גם
עשה תעשה ותם וכל תוכל בך דוד לדרכו ושאול
שב למקומו:

כו

כו

א ואמר דוד אלילכו עמה אספה וס-אחד בך שאול
אדני טוב כיהמלט אמלט: א-ארחץ פלשתיים ונאש
ממי שאול לבקשני עוד בבל-בבל: ישראל ונמלטת
2 מניו: וקם דוד ועבדו ויא ונש-מאות איש אשר עמו
3 אל-אכיש כד-מסד מלך גת: וישב דוד עס-אכיש בנת
דוד ואנשיו איש וביתו דוד ושתו נשיו אַחינעם ויורעאל
4 ונצילי אשר-ינבל הפרמלי: ונצילי לשאול כד-כרה
ה דוד גת ולא-יכרע עוד לבקשו: ואמר דוד אל-
אכיש אסמא מנאתי חן בענין ונצילי מקום באמת

עַר הַשָּׂדֶה וַאֲשֶׁרָה שָׁם וְלִמָּה יֵשֵׁב עַמְדָּה בְּעֵר
הַמִּמְלָכָה עַד: וַיִּתְּנֵהוּ אֲכִישׁ בָּיִם הָיוּ אֲתֵּרֶקֶל:⁶
לִבָּן הַמָּה צִקְלָה לְמִלְכִּי הַדָּוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה:
וַיְהִי מִסְפֵּר הַיָּמִים אֲשֶׁר-יָשָׁב דָּוִד בְּשָׂדֵה פִלְשְׁתִּים:⁷
יָמִים וַאֲרֻכָּה הַדָּשִׁים: וַעַל דָּוִד וְנָאֲשָׁיו וְנַפְשָׁם אֵל-⁸
הַנְּשׁוּרִי וְהַנְּדִי וְהַנְּמַלְכִּי כִּי הָיָה יַעֲבֹד הָאֵרֶץ אֲשֶׁר
מְעֻלָּם בָּאָה שָׂרָה וְיִרְאֵן מְצָרִים: וְהָיָה דָוִד אֶת-⁹
הָאֵרֶץ וְלֹא יִדְּהָ אִישׁ וְאִשָּׁה וְלָקַח זָאֵן וּבָקָר חֲמִידִים
וְגַמְלִים וּבָנִים תֶּשֶׁב וְיָבֵא אֶל-אֲכִישׁ: וַיֹּאמֶר אֲכִישׁ
אֶל-פִּשְׁתָּקִים הָיִים וַיֹּאמֶר דָּוִד עַל-גִּבְּיֹת הַדָּוָה וְעַל-גִּבְּיֹת
הַיַּרְחֵאֵלִי וְעַל-גִּבְּיֹת הַבָּקִי: וְאִישׁ וְאִשָּׁה לֹא-יִדְּהָ דָוִד
לְהָבִיא מֵלֵאמֹר פָּרְדֵּי עֵלְטָה לֵאמֹר כֹּה-עָשָׂה דָוִד
וְכֹה מִשְׁפָּט כָּל-יָמָיו אֲשֶׁר יֵשֵׁב בְּשָׂדֵה פִלְשְׁתִּים:¹⁰
וַאֲמָן אֲכִישׁ בָּדַד לֵאמֹר הַבֹּאֶשׁ הַבָּאִשׁ בְּעֵינֵי בִישְׁרָאֵל
וְהָיָה לִי לְעֶבֶד מִלִּים:

כח

וַיְהִי בַיּוֹם הַהוּא וַיִּקְבְּצוּ פִלְשְׁתִּים אֲחִימֶלֶךְ וְלִצְמָא¹¹
לְהַלְחֵם בִּישְׁרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲכִישׁ אֶל-דָּוִד יָדִי מִדֵּעַ כִּי אֲנִי
חַיָּא בְּמִתְּנָה אִתָּה וְנֹאשָׁי: וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אֲכִישׁ לִבָּן
אִתָּה תִּלְדֵּנִי אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה בְּכֶדֶךָ וַיֹּאמֶר אֲכִישׁ אֶל-דָּוִד
לִבָּן שִׁמְרִי לְרֹאשֵׁי אֲשִׁירָה כָּל-יָמָיו: וַשְּׁמֹאל מֵת
וַיִּסְפְּדֵהוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיִּקְבְּדוּ בְּרַמָּה וּבְעֵדֶי וַשְּׁאֵל
וַיִּסְדֹּד הַמָּבוֹת וַאֲחִימֶלֶךְ מִהָאֵרֶץ: וַיִּקְבְּצוּ פִלְשְׁתִּים¹²
וַיָּבֹאוּ וַיִּתְּנוּ בְּשׁוּמֵם וַיִּקְבְּצוּ שָׂאֹל אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ
בְּנִלְבָּע: וַיֵּרָא שָׂאֹל אֶת-מִתְּנָה פִלְשְׁתִּים וַיֵּרָא חֲתָדָה
לִפְנֵי מָאֹד: וַיִּשְׁאֵל שָׂאֹל בִּידָה וְלֹא פָנָה וַיִּתְּנוּ גַם¹³
בְּחִלְמֹתֵם גַּם בְּאֵרִיסֵם גַּם בְּנִבְיָאִם: וַיֹּאמֶר שָׂאֹל לְעַבְדֵּי

אִיֶּהר אֵיפֹךְ נִיט הֵיטָע אִויסגעשפּרִיט? אַזוי האט דוד געזאגט, אױף דער דרום־זייט
פון יְהוּדָה, אונד אױף דער דרום־זייט פון יִרְחֵמָאֵל, אונד אױף דער דרום־זייט פון
קִנִּי: 11 אָבער דוד האט נישט געלאזט לעבען קיין מאן אונד קיין ווייב, אז ער זאל
זיין ברענגען קיין נח, ער האט געטראכט, שטאמער וועלען זיין איבער אונס זאגען,
אזוי פלעגט דוד צו טהון, אונד אזוי איז געוועזען זיין שטייגער אלע צייט וואס ער
האט געוואוינט אין דעם פעלד פון דיא פלשתיים: 12 אונד אַכִישׁ האט געגלויבט אן
דוד, אונד געזאגט, ער האט זיך געוויס געמאכט שטינקען אונטער זיין פאלק יִשְׂרָאֵל,
אונד ער וועט צו מיר זיין איין אייביגער קנעכט:

קאפיטעל כח

1 אונד עס איז געוועזען אין דיעלביגע טעג, אזוי האבען דיא פלשתיים איינ-
געזאמעלט זייער מחנות צו הערשאַרען אים מלחמה צו האלטען מיט יִשְׂרָאֵל,
אונד אַכִישׁ האט געזאגט צו דוד, דוא זאלסט געוויס וויסען אז דוא אונד דינע
מענער וועלען מיט מיר (מוזען) ארויסגיין אין דער מחנה: 2 אונד דוד האט
געזאגט צו אַכִישׁ, דארום וועסט דוא וויסען וואס דיין קנעכט וועט טהון; אונד
אַכִישׁ האט געזאגט צו דוד, דארום וועל איך דיך מאכען אלס א שומר איבער
מיין קאפ אלע טעג: 3 אונד שמואל איז געשטארבען, אונד גאנץ יִשְׂרָאֵל
האט איבער איהם געקלאגט, אונד זיין האבען איהם בעגראבען אין רָמָה, זיינע
שטאט, אונד שָׂאֹל האט אָפּגעטהון אלע בישופּ מאכערס פון דעם לאנד:
4 אונד דיא פלשתיים האבען זיך איינגעזאמעלט אונד זענען געקומען אונד
האבען זיך געלאגערט אין שונום, אונד שָׂאֹל האט איינגעזאמעלט גאנץ יִשְׂרָאֵל,
אונד זיין האבען זיך געלאגערט אין גלבוֹע: 5 אונד ווען שָׂאֹל האט געוועהן
דיא מחנה פון דיא פלשתיים אזוי האט ער מורא געהאט אונד זיין הארץ האט
זיך געהער דערשטאקען: 6 אונד שָׂאֹל האט אָנגעפּרעגט ביין גאט, אָבער
גאט האט איהם נישט געענטפערט נישט דורך הלומות אױף נישט דורך אורים
אונד אױף נישט דורך דיא גביאים: 7 אזוי האט שָׂאֹל געזאגט צו זיינע קנעכט,

בְּקִשְׁרֵי אֶשֶׁת בַּעֲלֵה־דָּאָב וְאִלָּהּ אֵלֶיהָ וְאֶדְרֹשְׁהָּ
וְהָאִמְרוּ עֲבָדָיו אֵלָיו הֲנָה אֶשֶׁת בַּעֲלֵה־דָּאָב בְּעֵין הָרֹד:
וַיַּחֲתַּשׁ שְׂאֹל חֲלָשׁ בְּנֵימִים אֲחֵרִים וַיִּלְךָ הוּא וּשְׁנֵי
אֲנָשִׁים עִמּוֹ וַיָּבֹאוּ אֶל־הָאִשָּׁה לִילָה וְהָאִמֶר הַקְּסִימָנָה לִי
בַּבּוֹב וְהָעֵלִי לִי אֶת אֲשֶׁר־אָמַר אֵלַי: וְהָאִמֶר הָאִשָּׁה
אֵלָיו הֲנָה אִתָּה דָּעָה אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה שְׂאֹל אֶשֶׁר הִכְרִית
אֶת־הָאִבּוֹת וְאֶת־הַיְּהוּדִים מִדְּהָרָצִין וְלָמָּה אִתָּה מִתְנַשֵּׁשׁ
בַּנֶּפֶשׁ לְהַמְתִּי: וַיִּשָּׁבַע לָהּ שְׂאֹל בְּדָהָה לֵאמֹר הִרְאֵה
יְיָהּ אֶסְתַּכְרֶךְ עֵין בְּדָהָה הַזֶּה: וְהָאִמֶר הָאִשָּׁה אֶת־מִי
אֶת־הַיִּלְדִּי וְהָאִמֶר אֶת־שְׂמֹאל הַעֲלֵלִי: וְהִירָא הָאִשָּׁה
אֶת־שְׂמֹאל וְחֻזֵק בְּקוֹל נָדוּל וְהָאִמֶר הָאִשָּׁה אֶל־שְׂאֹלוֹ
לֵאמֹר לָמָּה רְמִיתִי וְאִתָּה שְׂאֹל: וְהָאִמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ אֶל־
תִּירָא בִּירְכָה רַאִיתִי וְהָאִמֶר הָאִשָּׁה אֶל־שְׂאֹל אֱלֹהִים
רַאִיתִי עֲלִים מִדְּהָרָצִין: וְהָאִמֶר לָהּ מִדְּהָרָצִין וְהָאִמֶר
אֵישׁ וְקָן עֲלָהּ הוּא עָשָׂה מֵעַל גִּבְעָה שְׂאֹל כִּי־שְׂמֹאל
זוּ הוּא וְיָרָךְ אֲפִים אֶרֶץ וְשִׁתְחוּ: וְהָאִמֶר שְׂמֹאל אֶל־
שְׂאֹל לָמָּה רְמִיתִי לְהַעֲלוֹת אֹתִי וְהָאִמֶר שְׂאֹל צִרְלִי
מֵאֵד וּפְלִשְׁתִּים וְלַחֲמִים בִּי וְאֱלֹהִים כִּי מֵעַלִי וְלֹא־עָנִי
עוֹד נָם בֶּד הַנִּבְאִים נָם בְּחֻלְמֹת וְהִקְרָא לָהּ לְהוֹדִיעַ
מֶה אֲעִשֶׂה: וְהָאִמֶר שְׂמֹאל וְלָמָּה חֲשָׁאֲנִי וְהָנָה כִּי
מֵעַלִי וְהִי עָרָה: וַיֵּשֶׁב הָיָה לוֹ כְּאִשֶּׁר הִכָּר בְּיָד
וְהָנָה וְהָנָה אֶת־הַמֶּלֶכָה מִיָּד וְהָנָה לְהַנֶּכֶךְ לְהָדָה:
כְּאִשֶּׁר לֹא־שָׁמַעַת בְּקוֹל הָיָה וְלֹא־עָשִׂית תְּחִלָּתָא
בְּעֻמְלֶךְ עֲלִיבֹן הַדָּבָר הַזֶּה עֲשִׂה־לָּךְ וְהָנָה הַיּוֹם הַזֶּה:
וְהָנָה וְהָנָה נָם אֶת־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּיַד־פְּלִשְׁתִּים וּמִחֲרֵת אִתָּה
וּבְגֵזַת עַמִּי נָם אֶת־מִחֲרֵת יִשְׂרָאֵל וְתָן הָיָה בְּיַד פְּלִשְׁתִּים:
כִּי הִמְתָּ שְׂאֹל וְכָל מַלְאָקְיָתִי אֶרֶץ וְהָרָא מֵאֵד מִדְּבָרִי
הָאִם בְּעֹזְאֲנָם בְּרַעֲנָנִי מִיר אַרְוִיף שְׂמֹאל: 12 אוֹנֵד וְעֵין דָּאִם וְיִיב הָאִם בְּעֹזְהֵן
שְׂמֹאל, אוֹזִי הָאִם זִיא בְּעֲשָׁרְעֵן מִיט א גְּרוּם קוֹל, אוֹנֵד דָּאִם וְיִיב הָאִם בְּעֹזְאֲנָם צו
שְׂאֹל, וְהָרוּם הָאִסְט דוּא מִיף בְּעֹזְאֲרָם? דוּא בִּיזֵט דָּאִף שְׂאֹל: 13 אוֹנֵד דָּעַר קַעֲנִיב
הָאִם צו אִיֶּר בְּעֹזְאֲנָם, פֶּאֶרְכֵּט דִּיף נִיט, וְהָאִם הָאִסְט דוּא בְּעֹזְהֵן? אוֹנֵד דָּאִם וְיִיב
הָאִם בְּעֹזְאֲנָם צו שְׂאֹל, אִיף הָאִב בְּעֹזְהֵן בְּעֲטָר אַרְוִיפְקוּמֵן פֹּון דָּעַר עָרֵד:
14 אוֹנֵד עַר הָאִם צו אִיֶּר בְּעֹזְאֲנָם, וְהָאִם וְהָאִם זִינַע בְּעֲשִׁטְאֵלִט? אוֹנֵד זִיא הָאִם
בְּעֹזְאֲנָם, אִיִּין אֶלְטָר מֵאֵן אִיז אַרְוִיפְנַעְקוּמֵן אוֹנֵד עַר אִיז בְּעֲדַעְקֵט מִיט א מֵאֲנַטְעֵל,
אוֹזִי הָאִם שְׂאֹל בְּעֹזְאֲוִסְט אִז עַר אִיז שְׂמֹאל, אוֹנֵד עַר הָאִם זִיף בְּעִינִיבִּט מִיט וְיִין
פִּנִים צו דָּעַר עָרֵד אוֹנֵד עַר הָאִם זִיף בְּעִיבִיקֵט: 15 אוֹנֵד שְׂמֹאל הָאִם בְּעֹזְאֲנָם צו
שְׂאֹל, וְהָרוּם הָאִסְט דוּא מִיף אֶזְרֹהִיבִי בְּעִמְאָכֵט, אוֹם מִיף אַרְוִיפְצוּבְרַעֲנָנֵן? אוֹנֵד
שְׂאֹל הָאִם בְּעֹזְאֲנָם, עַם אִיז צו מִיר זַעֲרָר עָנָב, אוֹנֵד דִּיא פְּלִשְׁתִּים הָאֶלְטָטֵן מִלְחָמָה
מִיט מִיר, אוֹנֵד נָאִט הָאִם זִיף פֹּון מִיר אֶפְנַעֲטָהוֹן, אוֹנֵד וְיִיל מִיר נִיט מַעֲהָר עֲנַטְפָּעֶרן,
נִיט דוּרָף דִּיא נְבִיאִים, אִיִּיף נִיט דוּרָף חֲלוּמוֹת, דָּאֲרוּם הָאִב אִיף דִּיף בְּעִלְאֻזִּט רִיפָּעֵן,
אִז דוּא זָאֶלְטֵט מִיר לֹאֲזַעֵן וְיִיסַעֵן הָאִם אִיף זָאֵל טָהוֹן: 16 אוֹזִי הָאִם שְׂמֹאל בְּעֹזְאֲנָם,
וְהָרוּם זָאֶלְטֵט דוּא מִיף פֶּרַעֲנָנֵן, וְעֵין נָאִט הָאִם זִיף פֹּון דִּיר אֶפְנַעֲטָהוֹן, אוֹנֵד אִיז
בְּעֹזְאֲרַעֲן דִּיִּין פִּינֵד? 17 אוֹנֵד נָאִט הָאִם פֶּאֶר זִיף בְּעִטָּהוֹן אוֹזִי וְהָאִם דוּרָף
מִיר בְּעֲרַעֲטִי, וְהָרִין נָאִט הָאִם אֶזְעַקְנַעֲרִיסַעֵן דִּיא מִלִּכְבָּה פֹּון דִּינַעֵה הָאֵנֵד, אוֹנֵד
עַר הָאִם זִיא בְּעֻנְבָּעֵן צו דִּיִּין חֲבֵר, צו דוּד: 18 וְיִיל דוּא הָאִסְט נִיט בְּעֹזְאֲרַכֵּט צו
דָּעַם קוֹל פֹּון וְהָנָה, אוֹנֵד הָאִסְט נִיט אִיִּיסַעֲרִיכֵט וְיִין גְּרִימְצָרָן אֵן עֻמְלֶךְ, דָּאֲרוּם הָאִם
נָאִט דִּינַעֵה זָאֵף צו דִּיר בְּעִטָּהוֹן דָּעַם הִינְטִינֵן טָאג: 19 אוֹנֵד נָאִט וְעֵט אִיִּיף אִיבַעֲרִי
בְּעֻבָּעֵן יִשְׂרָאֵל מִיט דִּיר אִיִּין דִּיא הָאֵנֵד פֹּון דִּיא פְּלִשְׁתִּים, אוֹנֵד מֵאֲרַגְעֵן וְעֵסְט
דוּא אוֹנֵד דִּינַעֵה קִינְדָּעֶר מִיט מִיר וְיִין, אִיִּיף דִּיא מִחֲנָה פֹּון יִשְׂרָאֵל וְעֵט נָאִט אִיבַעֲרַבְעָבֵן
אִיִּין דִּיא הָאֵנֵד פֹּון דִּיא פְּלִשְׁתִּים: 20 אוֹנֵד שְׂאֹל הָאִם זִיף בְּעִיִּילִט, אוֹנֵד אִיז בְּעַפְאֶלְעֵן
מִיט וְיִינַע פּוֹלַע הִיִּיף צו דָּעַר עָרֵד, אוֹנֵד עַר הָאִם זַעֲרָר מוֹרָא בְּעֹהֵאִט וְעֵנָעֵן דִּיא וְעֲטָטָר

שמואל גסרם לאהרן בן כי לא אכל לחם בלילה
 21 וְכִלְיֵי־לֵחֶם: וַתָּבֹא הָאִשָּׁה אֶל־שְׂאוּל וַתֵּרָא כִּי־נִתְּחַל
 מֶלֶךְ וַתֹּאמֶר אֵלָיו הֲלוֹ שָׁמְעָה שְׂפַחְתָּךְ בְּקִלְכָּךְ וְנָשִׁים
 22 וַפְּשִׁי בְכַף וַאֲשַׁמֵּעַ אֶת־דְּבָרְךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלָי: וַתֵּהָאֵר
 שְׂמֵעָא נִסְיָתָהּ בְּקִלְכָּךְ שְׂפַחְתָּךְ וַאֲשַׁמֵּעַ לִפְנֵי־פָנֶי־
 23 לַחֵם וַאֲבָל וַיֵּדֵי בֶּה כִּי מֶלֶךְ בְּדָדָה: וַיֵּרָא וַיֹּאמֶר
 24 לֹא אֶכֶל וַתַּפְרֹצְבֻּ עֲבָדָיו וַיִּסְדִּי־אִשָּׁה וַיִּשְׁמַע לְקִלְכָּם
 וַיִּקֶּם מֶלֶךְ־אֶרֶץ וַיֵּשֶׁב אֶל־הַמִּסְכָּה: וְלֹאִשָּׁה עַל־מֶלֶךְ־בֶּן
 בָּתִּית וַתִּמְדָּךְ וַתִּבְחָרְתָּ וַתִּקְחִי־קֶמֶחַ וַתִּלְשׁ וַתַּפְּרוּ מִצֹּת:
 וַתֵּשֶׁב לִפְנֵי־שְׂאוּל וַלֶפְנֵי עֲבָדָיו וַיֹּאבְדוּ וַיִּקְמוּ וַתִּלְכֵּךְ כִּי
 כִּלְיָהּ הָיָה:

כט

כט

וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת־דָּגְלֵי־מַחֲנֵיהֶם אֶפְרַיִם וְיִשְׂרָאֵל חֲלֹם *
 2 בָּצִין אֲשֶׁר בְּיִזְרְעֵאל: וְסָרְגוּ פְּלִשְׁתִּים עֲבָרִים לְמָאוֹת *
 וְלֹאֲלָפִים וְדָד וַאֲנָשָׁיו עֲבָרִים בְּאַחֲרֵיהֶם עַם־אֲכִישׁ:
 3 וַיֹּאמְרוּ שָׂרֵי פְּלִשְׁתִּים מָה הַעֲבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר אֲכִישׁ *
 אֶל־שָׂרֵי פְּלִשְׁתִּים הֲלֹא־זֶה דָּד עֶבֶד וְשְׂאוּל מֶלֶךְ־
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיָה אִתִּי יְהִי יָמִים אֶרְתָּ שְׁנֵים וְלֹא־מִצָּאתִי
 4 בֹל מֵאוֹמֶה מִיָּוָם נִפְלֹו עַד־הַיּוֹם הַזֶּה: וַיִּקְצֹף עָלָיו *
 שָׂרֵי פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ לוֹ שָׂרֵי פְּלִשְׁתִּים הַשֵּׁב אֶת־דָּאִישׁ
 5 וַיֵּשֶׁב אֶל־מִקְוֵמוֹ אֲשֶׁר הִפְרִיתָו שָׁם וְלֹא־יָרֵד עִמָּנוּ
 6 בְּמִלְחָמָה וְלֹא־יִהְיֶה־לָּנוּ לְשָׁטָן בְּמִלְחָמָה וּבְמָה יִתְרַצֶּה
 7 זֶה אֶל־אֵלָינוּ הֲלֹא בְּרָאשֵׁי הָאֲנָשִׁים הָהֵם: הֲלֹא־נָתַן *
 8 דָּד אֲשֶׁר עָשָׂרָנוּ בְּמִלְחָתוֹ לְאֹמֶד הַיָּה שְׂאוּל בְּאֶלְפָּו
 9 וְדָד בְּרַבְכָּתוֹ: וַיִּקְרָא אֲכִישׁ אֶל־דָּד וַיֹּאמֶר אֵלָיו *
 10 תְּרִידָה כִּי־יֵשֶׁר אִתָּה וְטוֹב לַעֲשֵׂי צִאתְךָ וּבֹאֵךְ אִתִּי
 בְּמִלְחָמָה כִּי לֹא־מִצָּאתִי בְּךָ רֵעִה מִיָּוָם בֹּאֵךְ אֵלַי עַד־

אֹמֶד וַיָּה הָאֵם וַיֵּךְ בְּעִיִּילָט אֹמֶד הָאֵם עִם נַעֲשֵׂאכְשֵׁעַן, אֹמֶד וַיָּה הָאֵם נַעֲנוֹמֶעַן מַעְהָל
 אֹמֶד־הָאֵם עִם נַעֲקֻנְשֵׁעַן אֹמֶד נַעֲבֵאקֵט מִצֹּת: 25 אֹמֶד וַיָּה הָאֵם עִם נַעֲנַעֲהֶנֶם
 פֶּאֶר שְׂאוּל אֹמֶד פֶּאֶר וַיִּנְעֵ קֻנְעֶכֶת, אֹמֶד וַיִּי אַבְעֵן נַעֲנַעֲשֵׁעַן, אֹמֶד וַיִּי אַבְעֵן
 אֹיִפְנַעֲשֵׁאנֶעַן אֹמֶד וַיִּי אַבְעֵן אֹיִפְנַעֲשֵׁאנֶעַן אֵין דִּינַעֲלִבִינֵעַ נֶאכֶת:

קאפישעל כט

1 אֹמֶד דִּיא פִּלְשְׁתִּים הָאֲבַעַן אֵיִינַעֲזֹאמַעֲלֵט אַלַע זִיִּרַע מַחֲנוֹת קִיִּן אֶפְרַיִם, אֹמֶד וְיִשְׂרָאֵל
 הָאֵם וַיֵּךְ בְּעִלְאֲבֶרֶט אֵין עֵין וַיִּי אֵין וַיִּרְעֵאל: 2 אֹמֶד דִּיא אֹיִבַּעֲרִשְׁטַע פֶּון דִּיא
 פִּלְשְׁתִּים זַעֲנַן אַרִיבַּעֲרַנְגֶּאנְגֶּעַן צו הִינְדֶּרֶטַע אֹמֶד צו שוֹיִעֲנַדַע; אֹמֶד דָּד אֹמֶד
 וַיִּנְעֵ מַעֲנַר זַעֲנַן צוֹלַעֲצֵט אַרִיבַּעֲרַנְגֶּאנְגֶּעַן מִיט אֲכִישׁ: 3 אֹמֶד דִּיא אֹיִבַּעֲרִשְׁטַע
 פֶּון דִּיא פִּלְשְׁתִּים הָאֲבַעַן נַעֲזֹאנְט, וַיִּי אֵין שוֹיִעֲנַן דִּיא דָּאִיִּנַע עֲבָרִים דָּא? אֹמֶד אֲכִישׁ
 הָאֵם נַעֲזֹאנְט צו דִּיא אֹיִבַּעֲרִשְׁטַע פֶּון דִּיא פִּלְשְׁתִּים, אֵין נִיט דַּעַר דָּאִיִּנַעַר דָּד א
 קֻנְעֶכֶת פֶּון שְׂאוּל מֶלֶךְ פֶּון יִשְׂרָאֵל, וַיִּי אֵין מִיט מִיר נַעֲנוֹעֲזַן דִּיא דָּאִיִּנַעַר מַעַן אַדַּעַר
 נֶאֱהָרַעַן, אֹמֶד אֵיף הָאֵב אֵין אֵיִהֶם נִיט קִיִּן פֶּעֶהֲלַעַר נַעֲפֹנַעַן פֶּון דַּעַם שָׂאג אָן וַיִּיט
 דַּעַם עַר אֵין צו מִיר צוֹנַעֲפֹאֲלַעַן בִּיז צו דַּעַם הֵיִינְטִיגֶעַן שָׂאג? 4 אַבַּעַר דִּיא
 אֹיִבַּעֲרִשְׁטַע פֶּון דִּיא פִּלְשְׁתִּים הָאֲבַעַן אֵיבַּעַר אֵיִהֶם נַעֲצֹאֲרֶנֶט, אֹמֶד דִּיא אֹיִבַּעֲרִשְׁטַע
 פֶּון דִּיא פִּלְשְׁתִּים הָאֲבַעַן צו אֵיִהֶם נַעֲזֹאנְט, לֹא דַּעַר מֶאֶן צוֹרִיקֶקֶהֲרַעַן, אֹן עַר זָאל
 צוֹרִיקֶגִיִּין צו וַיִּי אֵין מִיט וַיִּי אֵין מִיט וַיִּי אֵין מִיט וַיִּי אֵין מִיט וַיִּי אֵין מִיט וַיִּי אֵין מִיט
 מִיט אֹנֶס אַרְפֹּנְגִיִּין צו דַּעַר מִלְחָמָה, אֹן עַר זָאל צו אֹנֶס נִיט וַיִּי אֵין מִיט וַיִּי אֵין מִיט
 דַּעַר מִלְחָמָה; אֹמֶד מִיט וַיִּי אֵין מִיט וַיִּי אֵין מִיט וַיִּי אֵין מִיט וַיִּי אֵין מִיט וַיִּי אֵין מִיט
 מִיט דִּיא קַעַפּ פֶּון דִּיא דָּאִיִּנַעַר מַעֲנַר? 5 אֵין נִיט דָּאם דַּעַר דָּד, פֶּון נַעֲמֶעַן מַעַן הָאֵם נַעַר
 וַיִּנְגֶּעַן מִיט שְׂאנַעֲזַן אֹמֶד נַעֲזֹאנְט, שְׂאוּל הָאֵם נַעֲשֵׁלֶאבֶעַן וַיִּנְעֵ שוֹיִעֲנַדַע, אַבַּעַר דָּד וַיִּנְגֶּעַ
 צַעֲהֵן שוֹיִעֲנַדַע? 6 אֹמֶד אֲכִישׁ הָאֵם נַעֲרֹפַעַן דָּד אֹמֶד עַר הָאֵם צו אֵיִהֶם נַעֲזֹאנְט, אֹזִי
 וַיִּי אֵין מִיט וַיִּי אֵין מִיט וַיִּי אֵין מִיט וַיִּי אֵין מִיט וַיִּי אֵין מִיט וַיִּי אֵין מִיט וַיִּי אֵין מִיט
 מִיר אֵין דַּעַר מַחֲנֶה אֵין נִיט אֵין מִינַע אֹיִינַעַן, וַיִּי אֵין מִיט וַיִּי אֵין מִיט וַיִּי אֵין מִיט וַיִּי אֵין מִיט
 נִיט נַעֲפֹנַעַן, פֶּון דַּעַם שָׂאג אָן וַיִּי אֵין מִיט וַיִּי אֵין מִיט וַיִּי אֵין מִיט וַיִּי אֵין מִיט וַיִּי אֵין מִיט

טאג, אבער אין דא אונזען פון דא
אויבערשטע ביזט דא נישט גוט: 7 אונד
אונד קעהר צוריק אונד גיט בשלום,
אז דא זאלט קיין שלעכטעם נישט מהון
אין דא אונזען פון דא אויבערשטע פון
דא פלשתים: 8 אונד דוד האט געזאגט
צו אכיש, וואס האב איך דען געטוהן?
אונד וואס האסט דא געפונען אין דין
קעכט פון דעם טאג אן וואס איך בין
פאר דיר געוועזען ביז צו דעם היינטיגען

טאג, דאס איך זאל נישט קומען אונד
מלחמה האלטען מיט דא פיינד פון מיין
האר דעם קעניג: 9 אונד אכיש האט
געענטפערט אונד געזאגט צו דוד, איך
ווייס אז דא ביקט גוט אין מינע אונזען
אזוי ווי א מלאך פון גאט, אבער דא
אויבערשטע פון דא פלשתים זאגט,
ער זאל נישט מיט אונס ארויפגיין אין
דער מלחמה: 10 אונד אצונד, שטייט
פריה אויף אונד דא קעכט פון דין
האר וואס זענען מיט דיר געקומען, אונד
ווען איזער וועט אין דער פריה אויף
שטיין, אונד עס איז צו אייך ליכטיג,
אזוי גייט אונזען: 11 אזוי איז דוד
אויפגעשטאנען, ער אונד זיינע מענער
אין דער פריה אונגעקומען, אונד צוריקצוגערען צו דעם לאנד פון דא פלשתים,
אונד דא פלשתים זענען ארויפגעגאנגען קיין וורעאל:

קאפיטעל ל

1 אונד עס איז געוועזען ווען דוד אונד זיינע מענער זענען געקומען קיין צקלג אן דעם
דרישען טאג, אונד דא עמלקים האבען זיך אויסגעשפרייט צו דער דרום-זייט אונד
צו צקלג, אונד זיי האבען געשלאגען צקלג אונד זיי האבען זיך פערברענט מיט
פייער: 2 אונד זיי האבען געפאנגען גענומען דא ווייבער וואס זענען דארין געוועזען,
פון קליין ביז גרויס, אונד זיי האבען קיין מאן נישט געטויט, נישט זיי האבען זיי
אונטעקעפיהרט, אונד זיי זענען געפאנגען אויף זייער וועג: 3 אונד ווען דוד אונד זיינע
מענער זענען אנגעקומען צו דער שטאט, אונד זעה, זי איז פערברענט מיט פייער,
אונד זייער ווייבער אונד זייער זינען זענען געפאנגען אויף זייער וועג: 4 אזוי
האט דוד אונד דאס פאלק וואס איז מיט איהם געוועזען אויפגעהויבען זייער קול אונד
זיי האבען געוויינט, ביז עס איז אין זיי נישט מער געוועזען קיין פח צו וויינען:
5 אונד דא צוויי ווייבער פון דוד, אחיעלס דיא וורעאלית, אונד אביגיל דאס טויב
פון נבל אויס פרמל זענען אויך געפאנגען געווארען: 6 אונד עס איז צו דוד זעהר
ענג געוועזען, ווארין דאס פאלק האט געזאגט אז מען זאל איהם שטיינען, ווארין דאס
לעבען פון דעם גאנצען פאלק איז פערביטערט געוועזען, איסליכער וועגן זיינע זינען
אונד וועגן זיינע מענטשן, אבער דוד האט זיך געשטארקט אין יתרה ויין גאט: 7 אונד
דוד האט געזאגט צו אביתר הכהן ויהן פון אחימלך, איך בעט דיר געזעהן מיר דעם אפוד,
אזוי האט אביתר געזעהנט דעם אפוד צו דוד: 8 אונד דוד האט אנגעפרעגט ביא גאט אזוי
צו זאגן, זאל איך נאכגאנגען דאס חיל? וועל איך זיי דערגרייכען? אונד ער (גאט) האט
צו איהם געזאגט נא, ווארין דא נעמט זיי גענויס דערגרייכען אונד דא נעמט זיי גע-
נויס מציל ויין: 9 אזוי איז דוד אהינגעגאנגען, ער אונד דיא וועגס הונדערט מאן מיט איהם
אונד זיי זענען געקומען ביז צו דעם טייף בשור, אונד דא איבערגעבליבענע זענען
שטיין געבליבען: 10 אונד דוד האט זיי נאכגעגאנגט, ער אונד דיא פיער הונדערט מאן,

וַיִּמְצְאוּ אֶת־מִצְרַיִם בְּשׂוּרָה וַיִּקְחוּ אֹתוֹ אֶל־דָּוִד וַיַּתְּחִילוּ
 לָהֶם וְלֹאכַל מִשְׁקָדָיו מִיּוֹם: וַיַּתְּחִילוּ פֶלֶא דְבִלְהָ וּשְׁנֵי
 צִמְקִים וְיֹאכַל וַיִּשָּׁב רִחוֹ וְאֵלָיו כִּי לֹא־אָכַל לָהֶם וְלֹא־
 שָׁתָה מִיַּם שְׁלֵשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לַיְלֹת: וַיֹּאמֶר
 לוֹ דָּוִד לִמְרֹאֲתָהּ וְאֵי מִנָּה אָתָּה וַיֹּאמֶר נָעַר מִצְרַיִם אֲנִי
 עֶבֶד לַאֲשֵׁי עַמְלֵקִי מִצְבֹּנִי אֲדֹנִי כִי חֲלִיתִי הָיוּ שְׁלֹשָׁה:
 אֲנֹכִי פֶשֶׁטֶט נֶגֶב הַכְּרִיתִי וְעַל־אֲשֵׁר לַיְדֹנָה וְעַל־נֶגֶב
 בְּלֶב וְאֶת־צִמְקֵי שְׂרָפְנוֹ בָּאֵשׁ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד הֲתֹרֵדְנִי
 אֶל־הַגִּידֹד הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִשְׁבֵּה לִּי בָאֱלֹהִים אֲסִתְּמִתִּי
 וְאֲסִתְּסַנְנִלִי בִּדְרָגָלִי וְאֶזְרָק אֶל־הַגִּידֹד הַזֶּה: וַתִּרְדּוּ
 וְהָיָה נִשְׁמִים עַל־פִּי כִלְהֹאֲרֵץ אֲכָלִים וְשָׂחִים וְהָיִינוּ
 כְּכֹל הַשִּׁלָּל הַגָּדוֹל אֲשֶׁר לָקְחוּ מֵאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וּמִצְרַיִם
 דִּתְּחָה: וַיָּבֶם דָּוִד מִיָּנֶשֶׁת וַיַּדְרֹשׁ עֲבָדָיו לִמְחֹרָתָם וְלֹא־
 נִמְלַט מִהֶם אִישׁ כִּי אֲסִדְרָפֶּעַ מֵאוֹת אִישׁ־נָעַר אֲשֶׁר־
 רָכְבוּ עַל־הַמָּלִים וְהָיוּ: וַיַּעַל דָּוִד אֶת בְּלִיאֲשֶׁר לָקְחוּ
 עִמָּלְק וְאֶת־שְׁתֵּי נָשָׁיו הַצֵּיל דָּוִד: וְלֹא נִדְרָגְלָהֶם מִן־
 הַקָּמָן וַיַּדְרֹגְלוּ וַיַּדְרֹשׁ עֲבָדָיו וְהָיוּ וּמִשְׁלָל יָדָה בְּלִיאֲשֶׁר
 לָקְחוּ לָהֶם בְּכֹל הַשָּׁבִי דָּוִד: וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־בְּלִיאֲשֶׁר
 וַיִּבְרַךְ וְהָיָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הָיָה וַיֹּאמֶר וְהָיָה שְׁלָל דָּוִד:
 וְכָל דָּוִד אֶל־מִלְחָמוֹת הָאֲשִׁישִׁים אֲשֶׁר־פָּנּוּ וַיַּחַד וְאֶת־
 דָּוִד מִיִּשְׁכָּם בְּנֵחַל הַבְּשׂוּר וַיֵּצֵא לִקְרָאת דָּוִד וּלְקָרָאת
 הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיֵּשׁ דָּוִד אֶת־הָעָם וַיִּשְׁאַל לָהֶם לְשָׁלוֹם:
 וַיֵּשׁ בְּלִיאִישׁ יָדָה וּבְלִיאֵל מִהַנְּשִׁים אֲשֶׁר־הִלְכוּ
 עִסְדֹּד וַיֹּאמְרוּ יָשָׁן אֲשֶׁר לֹא־הִלְכָּנוּ עִמָּי לֹאֲמַנְנוּ לָהֶם
 מִהִשְׁלָל אֲשֶׁר הִצֵּלְנוּ כִּי אֲסִישׁ אֶת־אֲשֵׁתוֹ וְאֶת־בְּנֵי
 וְהָיָה וַיֵּלֶכּוּ: וַיֹּאמֶר דָּוִד לֹא־תַעֲשׂוּ כֵן אֲתִי אֶת־אֲשֶׁר־

אוֹדֶר צְוִיִּיא הַנִּדְרָשֶׁר מֵאֵן זַעֲנֵן שְׁמִיִּין
 בְּעַבְלִיבֵעֵן, וְהָאֵם זַעֲנֵן אֲזוּי שְׁוֹאֲךָ נַע־
 וְזַעֲנֵן דָּאֵם זַיִּיא הָאֲבֵעֵן נִיט בְּעַקְנֵט
 אַרְיִבֶר־גִּיִּין אִיבֶער דָּעֵם טַיִף בְּשׂוֹר:
 11 אוֹדֶר זַיִּיא הָאֲבֵעֵן בְּעַפּוֹנֵעֵן א מִצְרִי
 אִין דָּעֵם פֶּעֶלְד, אוֹדֶר זַיִּיא הָאֲבֵעֵן אִיהֶם
 בְּעַנּוֹמֵעֵן צוֹ דָּוִד, אוֹדֶר זַיִּיא הָאֲבֵעֵן אִיהֶם
 בְּעַעֲבֵעֵן בְּרוּיט אוֹדֶר עַר הָאֵם בְּעַעֲבֵעֵעֵן,
 אוֹדֶר זַיִּיא הָאֲבֵעֵן אִיהֶם בְּעַמֶּאכֶט מִרְיִנֵקֵעֵן
 וְהָאֶסֶר: 12 אוֹדֶר זַיִּיא הָאֲבֵעֵן אִיהֶם
 בְּעַעֲבֵעֵעֵן א שְׁמִיק פִּיבֶעֶן־קֹכֶעֵן אוֹדֶר
 צְוִיִּיא הַעֲנֵבֶעֶל רֹאזְשִׁינֵקֶעם, אוֹדֶר וְזַעֲנֵן
 עַר הָאֵם בְּעַעֲבֵעֵעֵן אֲזוּי אִין זַיִּין גִּייִסֶט
 אִין אִיהֶם צוֹרִיקֶעֶנְגֶּאנְבֵּעֵן, וְהָאִרִין עַר
 הָאֵם נִיט בְּעַעֲבֵעֵעֵן קִיִּין בְּרוּיט אוֹדֶר נִיט
 בְּעַטְרִינֵקֵעֵן קִיִּין וְהָאֶסֶר דְּרִיִּיא טַעֵב אוֹדֶר
 דְּרִיִּיא נַעֲכֵט: 18 אוֹדֶר דָּוִד הָאֵם צוֹ
 אִיהֶם בְּעַזָּאנֶט, צוֹ וְזַעֲמֵעֵן בְּעַהֶרֶסֶט דֹּא?
 אוֹדֶר פֿון וְזַאנֵעֵן בִּיסֶט דֹּא? אוֹדֶר עַר
 הָאֵם בְּעַזָּאנֶט, אִיף בִּין א מִצְרִי־שְׁעַר יוֹנֵג
 אוֹדֶר א קֶנַעֲכֵט צוֹ א מֵאֵן פֿון עַמְלֵק,
 אוֹדֶר מִיִּין הָאֵר הָאֵם מִיף פֶּעֶר־לֶאזֶעֵן וְהִיִּיל
 אִיף בִּין שְׁוִין הִיִּינֶט דְּרִיִּיא טַעֵב קְרָאנֶק:
 14 מִיר הָאֲבֵעֵן אִיהֶם פֶּעֶר־שְׁפִרִיִּיט אִיף
 דַּעַר דְּרוֹס־זַיִּיט פֿון בְּרִתִּי, אוֹדֶר אִיף

(דָּעֵם לֹאֲדֶר) וְהָאֵם בְּעַהֶרֶסֶט צוֹ יְהוּדָה, אוֹדֶר מִיר
 הָאֲבֵעֵן צִקְלָנ פֶּעֶר־בְּרַעֲנֵט מִיט פִּייעַר: 15 אוֹדֶר דָּוִד הָאֵם צוֹ אִיהֶם בְּעַזָּאנֶט, וְזַעֲמֵט דֹּא
 מִיף אַרְיִבֶר־עַנְבֵּעֵן צוֹ דָּעֵם דָּאזִיבֵעֵן חִיל? אוֹדֶר עַר הָאֵם בְּעַזָּאנֶט, וְזַעֲנֵן דֹּא וְזַעֲמֵט מִיר
 שְׁוֹעַרֶעֵן בִּיִּיא גָאָט אֲזוֹ דֹּא וְזַעֲמֵט מִיף נִיט טַיִטֶעֵן, אוֹדֶר נִיט אִיבֶער־עַנְטֶשֶׁפֶּרֶן אִין דִּיא
 הָאֲנֶד פֿון מִיִּין הָאֵר, אֲזוּי וְזַעֲל אִיף דִּיךְ אַרְיִבֶר־עַנְבֵּעֵן צוֹ דָּעֵם דָּאזִיבֵעֵן חִיל:
 16 וְזַעֲנֵן עַר הָאֵם אִיהֶם אַרְיִבֶר־עַנְבֵּעֵר־אֶכֶט, זַעֲנֵן אֲזוּי וְזַאנֶעֵן זַיִּיא אִיִּיסֶעֶשֶׁפִּרִּיִּיט
 אִיף דָּעֵם גֶּאנְצֵעֵן לֹאֲדֶר, זַיִּיא הָאֲבֵעֵן בְּעַעֲבֵעֵעֵן אוֹדֶר בְּעַטְרִינֵקֵעֵן, אוֹדֶר בְּעַטְרִינֵקֵעֵן מִיט
 דָּעֵם גֶּאנְצֵעֵן וְזַאקְרִיִּיב וְהָאֵם זַיִּיא הָאֲבֵעֵן אַוְעַקֶעֶנְטֵמֵעֵן פֿון דָּעֵם לֹאֲדֶר פֶּלֶשְׁתִּים אוֹדֶר
 פֿון דָּעֵם לֹאֲדֶר יְהוּדָה: 17 אוֹדֶר דָּוִד הָאֵם זַיִּיא בְּעַשְׁלֶאנֵעֵן פֿון פֶּאֶר־טָאנֶס אֲזוֹ בִּין צוֹ
 דָּעֵם אַבֶּעֶנֶד פֿון דָּעֵם אַנְדֶּרֶן טָאָן, אוֹדֶר עַם אִין נִיט פֿון זַיִּיא אַנְטְרִינֵעֵן א מֵאֵן, גִּייעַרֶשׁ
 פִּיעַר הַנִּדְרָשֶׁר יוֹנֵגֶע מַעֲנֶער וְהָאֵם הָאֲבֵעֵן גִּיעַרִישֵׁעֵן אִיף קַעֲמַעֵל זַעֲנֵעֵן אַנְטֶלֶאפֶּעֵן בְּעַזָּאנֶט
 רַעֲן: 18 אוֹדֶר דָּוִד הָאֵם מִצִּיל בְּעַזָּעֵעֵן אַלֶּעֶם וְהָאֵם אַוְעַקֶעֶנְטֵמֵעֵן, אִיף זַיִּיעַ
 צְוִיִּיא וְהִיבֶער הָאֵם דָּוִד מִצִּיל בְּעַזָּעֵעֵן: 19 אוֹדֶר עַם הָאֵם צוֹ זַיִּיא גֶּאֶרִיט בְּעַפֶּהֶלֶט,
 פֿון קִלִּיִּין בִּין גִּרוּס, פֿון זִיָּה אוֹדֶר טַעֲכֶטֶער, אוֹדֶר פֿון דָּעֵם וְזַאקְרִיִּיב, אוֹדֶר פֿון אַלֶּעֶם
 וְהָאֵם זַיִּיא הָאֲבֵעֵן צוֹ זִיף בְּעַנּוֹמֵעֵן, אַלֶּעֶם הָאֵם דָּוִד אַוְעַקֶעֶנְטֶערֶט: 20 אוֹדֶר דָּוִד הָאֵם
 בְּעַנּוֹמֵעֵן אַלֶּע שְׁאָף אוֹדֶר דִּיא רִינְדֶּער, (אִיף) דִּיא פִּיֶּהֶרֶס פֿון דִּיא דָּאזִיבֵעֵן בְּהֵמוֹת,
 אוֹדֶר זַיִּיא הָאֲבֵעֵן בְּעַזָּאנֶט, דָּאֵם אִין דַּעַר וְזַאקְרִיִּיב פֿון דָּוִד: 21 אוֹדֶר דָּוִד אִין בְּעַקְוֵמֵעֵן
 צוֹ דִּיא צְוִיִּיא הַנִּדְרָשֶׁר מֵאֵן וְהָאֵם הָאֲבֵעֵן זִיף פֶּעֶר־מִישֵׁעֵן פֿון נֶאכֶצִּיגִיִּין נֶאךְ דָּוִד אוֹדֶר
 וְהָאֵם זַעֲנֵעֵן בְּעַבְלִיבֵעֵן בִּיִּיא דָּעֵם טַיִף בְּשׂוֹר: אוֹדֶר זַיִּיא זַעֲנֵעֵן אַרְיִבֶר־עַנְבֵּעֵן עַנְטֶשֶׁפֶּרֶן
 דָּוִד אוֹדֶר עַנְטֶשֶׁפֶּרֶן דָּעֵם פֶּאֶלֶק וְהָאֵם אִין מִיט אִיהֶם בְּעַזָּעֵעֵן: אוֹדֶר וְזַעֲנֵן דָּוִד אִין
 בְּעַקְוֵמֵעֵן גֶּאֶהֶנְט צוֹ דָּעֵם פֶּאֶלֶק אֲזוּי הָאֵם עַר זַיִּיא בְּעַפֶּרֶעֲנֵט נֶאךְ שְׁלוֹם: 22 אוֹדֶר
 אִיטִלִּיכֶער שְׁלַעֲכֶטֶער מֵאֵן פֿון דִּיא מַעֲנֶער וְהָאֵם זַעֲנֵעֵן מִיטֶעֶגֶאנְבֵּעֵן מִיט דָּוִד הָאֲבֵעֵן
 בְּעַטְרִינֵקֵעֵן אוֹדֶר זַיִּיא הָאֲבֵעֵן בְּעַזָּאנֶט, וְהִיִּיל זַיִּיא זַעֲנֵעֵן נִיט מִיט אוֹנֶס מִיטֶעֶגֶאנְבֵּעֵן,
 אֲזוּי זָאָל צוֹ זַיִּיא נִיט בְּעַעֲבֵעֵעֵן וְזַעֲרֵעֵן פֿון דָּעֵם וְזַאקְרִיִּיב וְהָאֵם מִיר הָאֲבֵעֵן מִצִּיל בְּעַזָּעֵעֵן,
 גִּייעַרֶשׁ אִיטִלִּיכֶער מֵאֵן זָאָל אַוְעַקֶפִּיֶהֶרֶן זַיִּין וְהִיִּיב אוֹדֶר זַיִּיעַ קִנְדֶּער אוֹדֶר אַוְעַקֶגִּיִּין:
 23 אַבֶּער דָּוִד הָאֵם בְּעַזָּאנֶט, אִיהֶר זָאָלֶט נִיט אֲזוּי טַהוֹן מִיִּינֶע בְּרִידֶער, דָּאֵם וְהָאֵם

באט האט צו אונס געגעבען, אונד האט
אונס געהומען, אונד ער האט דאס חיל
דאס איז קענען אונס געקומען אין אונד
זערע האנד איבערגעגעבען: 24 אונד
ווער נעמט צו אייף הערען נענען דער
דאזיגער זאך, נארוין אזוי ווי דאס חלק
איז פון דעם נאם גייט ארום אין דער
מלחמה אזוי איז אייף דאס חלק פון דעם
נאם בלייבט בייא דא פלום, וויא זאלען
זיך צוזאמען טיילען: 25 אונד עס איז אזוי
גענוועזען פון דעם טאג אן אונד ווייטער,
אונד ער האט עס געמאכט אלס א גע-
זעץ אונד א משפט צו ישראל ביי צו
דעם היינטיגען טאג: 26 אונד ווען דוד
איז געקומען קיין צוקלג אזוי האט ער
געשיקט פון דעם נאקרויב צו דיא עלצטע
פון יהודה, צו וויינע פריינד אזוי צו זאגען,
זעהט דאס איז א מלחמה צו אייף פון
דיא פיינד פון יהודה: 27 צו דיא נאם
זענען אין בית-אל, אונד צו דיא נאם
זענען אן דער דרום-זייט פון רמות, אונד
צו דיא נאם זענען אין יתר: 28 אונד
צו דיא נאם זענען אין ערער, אונד צו
דיא נאם זענען אין שפמות, אונד צו
דיא נאם זענען אין אשפתמ: 29 אונד

נתן יהוה לנו וישמר אֱלֹהֵינוּ וְחַן אֲחִיהֶנּוּהָּ הָבָה עָלֵינוּ
24 בְּדַבְּרוֹ: וְכִי יִשְׁמַע לָכֵן לְדָוִד הָיָה כִּי בַחֲלָק הַלָּד
בַּמִּלְחָמָה וּבְחֲלָק הַיָּשָׁב עַל־הַבָּלִים יִהְיֶה הַלָּקִי:
כִּי יִהְיֶה מִהֵינּוּ הָיָה וּמִשְׁלָל לֶחֶק וּלְמִשְׁפָּט לְיִשְׂרָאֵל
26 עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וְכֵן דָּוִד אֶל־צִקְלָג: וּשְׁלָל מִהִשְׁלָל
לִקְנִי יִהְיֶה לְהִנְדֹּף לְאִמֵּר הָיָה לָכֵן בְּרַכָּה מִשְׁלָל
27 אִבִּי יִהְיֶה: וְלֹאֲשֶׁר בְּיִתְחָאֵל וְלֹאֲשֶׁר בְּמִדְּבָרֵי נֶגֶב וְלֹאֲשֶׁר
28 בְּיָתֵר: וְלֹאֲשֶׁר בְּעִירֵי וְלֹאֲשֶׁר בְּשַׁפְּמוֹת וְלֹאֲשֶׁר
29 בְּאַשְׁתִּמֹּת: וְלֹאֲשֶׁר בְּכָל וְלֹאֲשֶׁר בְּעֵיר הַרְחֵמָאֵל
כ וְלֹאֲשֶׁר בְּעִיר הַקֵּי: וְלֹאֲשֶׁר בְּחֶרֶם וְלֹאֲשֶׁר בְּכֹר
31 עֵשֶׂן וְלֹאֲשֶׁר בְּעֶתֶד: וְלֹאֲשֶׁר בְּחִבְרוֹן וּלְכָל־הַמִּקְמֹת
אֲשֶׁר־הִתְמַלְּדָהֶם יִהְיֶה וְאֵשׁוּ:

לא

א. וּפְלִשְׁתִּים וְלַחֲמִים בְּיִשְׂרָאֵל וַיָּגִסוּ אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי
2 פְּלִשְׁתִּים וּפְלֹי חֲלָלִים בְּהָר הַחֲלָב: וַיִּדְּבְקוּ פְּלִשְׁתִּים
אֶת־שָׂאִיל וְאֶת־בְּנֵי וַיִּכּוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת־יְהוֹנָתָן וְאֶת־אֲבִינָדָב
3 וְאֶת־מִלְכִישׁוּעַ בֶּן שָׂאִיל: וַתִּכְבַּד הַמִּלְחָמָה אֶל־שָׂאִיל
וַיִּמָּצְאוּ הַמּוֹרִים אֲנָשִׁים בְּקֶשֶׁת וַחֲלָל מֵאֵד מִהַמּוֹרִים:
4 וַיֹּאמֶר שָׂאִיל לְנִשָּׂא כָלִי שֶׁל־הַחֶרֶב: וַיִּקְרָעֵהָ בָּהּ פֶּה
וַיֹּאדָה הָעָרְלִים הָאֵלֶּה הַחֶרֶב הַזֹּאת לְלִדְבִי וְלֹא אָבִיר
נִשָּׂא כָלִי כִי יָהּ מֵאֵד וַיִּקַּח שָׂאִיל אֶת־הַחֶרֶב וַיַּחַל
ה עָלֶיהָ: וַיֵּרָא נִשָּׂא כָלִי בְּרַכַּת שָׂאִיל וַיַּחַל גִּסְתָּהּ עַל־
6 חֶרְבּוֹ תַּמַּת עַמּוֹ: וַתֵּת שָׂאִיל וְשִׁלְשֵׁת בָּנָיו וְנִשָּׂא כָלִי
7 וְגַם בְּלִיאֲשׁוּי בֶּתֶם הָיָה חֲדָה: וַיֵּרָא אֲנָשֵׁי־יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר־בְּעֶבֶר הַעֲמָק וְאֲשֶׁר בַּעֲבֵר הַיַּרְדֵּן בְּרִנְסוֹ אֲנָשֵׁי
יִשְׂרָאֵל וְכִרְמֵי שָׂאִיל וְכֵנִי וְכָנָו אֶת־הָעָרִים וַיָּגִסוּ
8 תְּכָאוּ פְּלִשְׁתִּים חֲשׁוֹב בָּתָּן: וַיְהִי מִמִּדְּבָר הַכֵּא

צו דיא נאם זענען אין רכל, אונד צו דיא נאם זענען אין דיא שטעט פון דעם
ירחמאל, אונד צו דיא נאם זענען אין דיא שטעט פון דעם קני: 30 אונד צו דיא נאם
זענען אין חרמה, אונד צו דיא נאם זענען אין בכור-עשן, אונד צו דיא נאם זענען
אין עתף: 31 אונד צו דיא נאם זענען אין חדרון, אונד צו אלע ערשער אונד דוד
מיט וויינע מענער פלענען דארט ארומגיין:

קאפיטעל לא

1 אונד דיא פלשתיים האבען מלחמה געהאלטען מיט ישראל, אונד דיא מענער פון
ישראל זענען אנטלאפען פאר דיא פלשתיים, אונד דיא דערשלאגענע זענען געפאלען
אויף דעם בארג גלבוע: 2 אונד דיא פלשתיים האבען זיך געהעפט אן שאל אונד אן
וויינע זיהן, אונד דיא פלשתיים האבען געשלאגען יהונתן אונד אבינדב אונד מלכישוע,
דיא זיהן פון שאל: 3 אונד דיא מלחמה איז שווער גענוועזען קענען שאל, אונד עס
האבען איהם געפונען דיא מענער וואס שיסען מיט בויגען, אונד ער איז געהר פערד
וואונדעט געווארען פון דיא שיסערס: 4 אזוי האט שאל געזאגט צו זיין געווער
טרענער, ציה ארויס זיין שווערד אונד שטעף מיך דאמיט, אז דיא דאזיגע ערלים
זאלען נישט קומען אונד מיך דורכשטעכען, אונד איבער מיר שפעטען, אבער זיין
געווער טרענער האט נישט געוואלט, נארוין ער האט געהר מורא געהאט, אזוי האט
שאל גענומען דאס שווערד אונד ער איז דארויף געפאלען: 5 אונד ווען זיין געווער
טרענער האט געזעהען אז שאל איז געשטארבען, אזוי איז ער אויף אויף זיין
שווערד געפאלען אונד איז מיט איהם געשטארבען: 6 אזוי איז שאל אונד וויינע
דרייא זיהן, אונד זיין געווער טרענער, אויף אלע וויינע מענער אן דעמעלביגען טאג
צוזאמען געשטארבען: 7 אונד ווען דיא מענער פון ישראל וואס ווארען אויף דער
אנדערע זייט פון דעם טהאל, אונד וואס ווארען אויף דער אנדערע זייט ירדן, האבען
געזעהען אז דיא מענער פון ישראל זענען אנטלאפען געווארען, אונד אז שאל אונד
וויינע זיהן זענען שוים, אזוי האבען זייא (אויף) פערלאזען דיא שטעט אונד
זענען אנטלאפען, אונד דיא פלשתיים זענען געקומען אונד האבען אין זייא
געוואוינט: 8 אונד עס איז גענוועזען אין דעם אנדערן מארגען, אזוי זענען דיא
פלשתיים

פלשתים לפשט את־החללים ומצאו את־שאוֹל ואת־
שלושת בניו נפלים בְּרֹד הַגִּלְבּוּעַ: וַתְּכַרְתּוּ אֶת־רֵאשֵׁי
וַיַּפְשְׁטוּ אֶת־בְּלִדּוֹ וַיִּשְׁלְחוּ בְּאֶרֶץ־פְּלִשְׁתִּים כְּבֹב לְבָשָׁר
בֵּית עֲצִיקָם וַתִּהְיֶה: וַיְשִׁימוּ אֶת־בְּלִדּוֹ בֵּית עֲשִׁתְרוֹת *
וַתִּזְנוּתוּהוּ תַקְעוּ בְּחִמָּת בֵּית שֹׁן: וַיִּשְׁמְעוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
יָבִישׁ גִּלְגָּד אֶת־אֲשֶׁר־עָשׂוּ פְּלִשְׁתִּים לְשָׁאוֹל: וַתְּקוּמוּ כָל־
אִישׁ חֵל מִלְּכָו בְּלִי־חֵלָה וַתִּקְרֹו אֶת־זִמְרָת שָׁאוֹל וְאֶת־
בֵּיתוֹ כִּנּוֹי מְחִמָּת בֵּית שֹׁן וַתִּבְּאוּ וַתִּשְׂרְפוּ אֹתָם שָׁם:
וַתִּקְרֹו אֶת־עֲצָמֵיהֶם מִקְבְּרוֹ תַּחַת־הָאֶשֶׁל בְּבִבְשָׁה וַתִּצְמַצְמוּ *
שִׁבְעַת יָמִים:

שמואל ב

א

וַהֲיוֹ אַחֲרֵי מוֹת שָׁאוֹל וַתֵּדַע שָׁב מִהַבֹּת אֶת־הַעֲמֻלָּה *
וַיָּשָׁב דָּוִד בְּצֹלָל יָמִים שְׁנַיִם: וַהֲיוּ בָּנָיו הַשְּׁלִישִׁי *
וַהֲיָה אִישׁ בָּא מִדְּמִמָּה לִּמֶם שָׁאוֹל וּבְנָיו קָרְעִים
וַתִּדְּמָה עַל־רֵאשֵׁי וַהֲיוּ כְּבָאוּ אֶל־דָּוִד מִפֶּל אֶרֶץ־
מִשְׁתָּחוּ: וַתֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אֵי מִנָּה תָּבוֹא וַתֹּאמֶר אֵלָיו *
מִמַּחֲנֶה יִשְׂרָאֵל מִלְּמַחֲנֵי: וַתֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד מִדְּהִתָּה *
דָּוִד־בֶּרֶךְ הַיּוֹדֵנָא לִי וַתֹּאמֶר אֲשֶׁר־לִם הָיִם מִדְּמִמָּה לִּמֶם
וַתִּסְתַּכֶּה נָּפֶל מִדְּהִתָּה מִתָּחוּ וְנָם שָׁאוֹל וַהֲזִנְתָּו בְּנוֹ
מִתָּחוּ: וַתֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַנָּעַר הַמַּעֲד לִי אֵיךְ דַּעַת כִּי *
מִתָּחוּ שָׁאוֹל וַהֲזִנְתָּו בְּנוֹ: וַתֹּאמֶר הַנָּעַר וַהֲמַעַד לוֹ נִקְרָא *

קִיִּין וְבֶשֶׁת, אֹנֶד וַיִּיא הָאֲבֵעֵן וַיִּיא דָּאָרְט פֶּעֶרְבֶרְעֵנִט: 18 אֹנֶד וַיִּיא הָאֲבֵעֵן גֶּעֶנֶמֶן
וַיִּירֶע בִּינֶער אֹנֶד וַיִּיא הָאֲבֵעֵן וַיִּיא גֶעֶנֶרְאָבֶען הִינְטֶער אַ בֹּיִם אִין יִבְשׁ, אֹנֶד וַיִּיא
הָאֲבֵעֵן גֶּעֶפֶאָט וּזְבֶען טֶעג:

שמואל ב א

1 אֹנֶד עִם אִיו גֶּעֶנֶעזֶען נָאךְ דָּעם טוִיט פֿון שָׁאוֹל, ווען דוד איז צוריקגעקומען פון
שְׁלֶאָנֶען דָּעם עֲמֻלָּה, אזוי איז דוד געבליבען צווייט טעג אין צֹלָל: 2 אֹנֶד עִם אִיו
געענעזען אין דָּעם דריטען טאג; זעה, אזוי איז אַ מאַן געקומען פון דער מַחֲנֶה פון
שָׁאוֹל, אֹנֶד וַיִּנֶּע קליידער צוריקען, אֹנֶד עָרד אויף וַיִּין קאַפּ, אֹנֶד עִם אִיו געענעזען
ווען ער איז אָנגעקומען צו דוד אזוי איז ער אַנדער־געפאלען צו דער עָרד אֹנֶד ער
האַט זיך געביקט: 3 אֹנֶד דוד האט צו איהם געזאגט, פון וואנען קומט דוא? אֹנֶד
ער האט צו איהם געזאגט איך בין אנטרונגען פון דער מַחֲנֶה פון יִשְׂרָאֵל: 4 אֹנֶד דוד
האַט צו איהם געזאגט, וואס איז דיא זאך? זאג מיר דאך, אֹנֶד ער האט צו איהם געזאגט
אז דאס פאלק איז אנטלאפען געווארען פון דער מלחמה, אֹנֶד אויף פיעל פון דעם
פאלק זענען געפאלען אֹנֶד וַיִּיא זענען געשטארבען, אֹנֶד אויף שָׁאוֹל וַיִּין וַהֲיָה
וַהֲזִנְתָּו זענען אויף געשטארבען: 5 אֹנֶד דוד האט געזאגט צו דעם וואס האט איהם
דאס דערציילט, וַיִּיא אזוי ווייט דוא אז שָׁאוֹל אֹנֶד וַיִּין וַהֲיָה וַהֲזִנְתָּו זענען געשטארבען?
6 אזוי האט דער יונג וואס האט איהם דאס דערציילט געזאגט, איך בין צופעליגער ווייזע

געוועזען

נִקְרְיָהוּ בְּדֶרֶךְ הַחֹלֶטֶשׁ וְהָיָה שָׂאוֹל נֹשֵׁן עַל־חֵיטָיו וְהָיָה
 7 הַרְכָּב וּבָגְדֵי הַפָּרָשִׁים הַדְּבִיקִים: וַיֵּן אֶת־יָדוֹ מִרְאֵי
 8 וַיִּקְרָא אֵלָיו וַאֲמַר הִנֵּה: וַאֲמַר לִי מִרְאֵתָה וַאֲמַר אֵלָיו
 9 עֲמֹלָקִי אֹמֵר: וַאֲמַר אֵלָיו עֲמֹדֵנָה עָלַי וּמִתְּנוּ כִּי אֶתְּנֶה
 10 הַשִּׁבְעָה בְּרִבְלֵי־עֹדֶן נֹפֶשׁ כִּי: וַאֲמַר עָלַי וְאֶת־חַתְנִי
 כִּי דַעֲתִי כִּי לֹא חָתָה אֲחֵרִי נִפְלֹא וְאֶפְסָה הַנְּנוּרָאִשׁ עַל־
 רֹאשִׁי וְאֶעֱשֶׂה אֲשֶׁר עֲלִירְנָה וְאִבִּיאם אֶל־אֲדָמִי הֵנָּה:
 11 וַיִּחַק דָּוִד בְּכַנּוּי וַיִּקְרָעם וַיִּגַּם כִּלְיָנָשָׁם אֲשֶׁר אָתָּה:
 12 וַיִּסְפְּדוּ וַיִּכְבְּדוּ הַצֵּמַת עַד־שָׂאוֹל וְעַל־יְהוֹנָתָן בְּנוֹ
 וְעַל־יָם דָּוִד וְעַל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי נִפְלֹא בְּהֵרָב:
 13 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַנָּעִל הַנֶּעֱדָר לוֹ אִי מִיָּה אֶתָּה וַאֲמַר בְּךָ
 14 אִישׁ נָר עֲמֹלָקִי אֹמֵר: וַאֲמַר אֵלָיו דָּוִד אֵד לֹא רָאִיתִי
 15 לִשְׁלֹחַ דָּוִד לִשְׁתַּחֲוֹת אֶת־מִשְׁחֵי הַדָּהָה: וַיִּקְרָא דָּוִד לֵאמֹר
 16 מִהַרְשִׁים וַאֲמַר נָשׁ פָּנֵיכֶם בְּכָדוֹ וַחֲמָה: וַאֲמַר אֵלָיו
 דָּוִד הֵמָּה עַל־רֹאשֶׁךָ כִּי פָדָה עָנָה בְּךָ לֵאמֹר אֲנִי מִתְּנִי
 17 אֶת־מִשְׁחֵי הַדָּהָה: וַיִּקְּנוּ דָּוִד אֶת־הַדָּהָה הַזֹּאת עַל־
 18 שָׂאוֹל וְעַל־יְהוֹנָתָן בְּנוֹ: וַאֲמַר לְלֵוִי בְּרִידִיכָה קִשְׁתִּי
 19 הַזֶּה כְּתֹבָה עַל־סֵפֶר הַקֹּשֶׁר: הַכִּי יִשְׂרָאֵל עַל־בְּמִתְּנֶה
 כ הַחֵל אֵד נִפְלֹא נְבוֹרִים: אֶל־תִּנְדְּרוּ בְּנֵי אֶל־תִּבְשְׁרוּ
 20 מִדֹּעַת אֲשַׁקְלֶנּוּ פֶּתַשְׁמִתְנָה בְּנֵי פִלְשְׁתִּים פֶּתַשְׁלֹנָה
 21 בְּנֵי הָעֶרְלִים: הִנֵּה בְּגֹלְעַ אֶלְטָל וַאֲלִמְשָׁר עַל־כֶּם
 וַשִּׁיר תְּרוּמָה כִּי שֵׁם נִנְעָל מִן גְּבוּרִים מִן שָׂאוֹל בְּלִי
 22 מִשְׁחָ בְּשָׁמֶן: מִדֶּם חֲלָלִים מִחֲלָב גְּבוּרִים קִשְׁתִּי הִנְיָה
 23 לֹא נָשָׂה אֲחֹרֹר חֲרִב שָׂאוֹל לֹא תִשּׁוּב רִיקָם: שָׂאוֹל
 וְיְהוֹנָתָן בְּנָאֲרָבִים תִּנְעִימִם בְּחִימִים וּבְמִיתָם לֹא נִפְדּוּ
 24 מִיָּשָׁרִים לָלוּ מִאֲדֹרֵי נְכָרוֹ: בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־שָׂאוֹל
 בְּכִינָה הַמִּלְכָּשָׁבִים שְׁנֵי עֶשְׂרֵהוּם הַמַּעֲלָה עָרִי וְהָבַ עַל

אִיֶּךְ גַּעֲטָהוֹן אֲלֵעַ מַעֲנֶר וְהָיָה זֶעַן מִיֵּט אִיהֶם גַּעֲנוּעִין: 12 אִוְד וַיֵּא אִיהֶם הַאֲבָעֵן גַּעֲ
 קֶלֶאֲנָט, אִוְד גַּעֲנוּיִנָט, אִוְד גַּעֲפֶאֱסָט בִּיז אֲבָעֵנִד וְעַעֲנֵן שָׂאוֹל, אִוְד וְעַעֲנֵן וְהוֹנָתָן וַיִּין
 וְהָיָה אִוְד וְעַעֲנֵן דַּעַם פֶּאֶלֶק פֹּון וְהָיָה, אִוְד וְעַעֲנֵן דַּעַם הוִיז וְיִשְׂרָאֵל, וְהָיָה וַיֵּא זֶעַן
 גַּעֲפֶאֱלֵעֵן דִּוְרָךְ דַּעַם שְׁוֹעֶרֶד: 13 אִוְד דָּוִד הָאֵט גַּעֲנוֹאֲטָט צוֹ דַּעַם וַיִּגַּם וְהָיָה דַּעַם זֶעַן אִיהֶם
 דַּעֲרִצִּילָט, פֹּון וְהָיָה בִּיזִט דֹּא? אִוְד עַר הָאֵט גַּעֲנוֹאֲטָט אִיֶּךְ בִּין אֶ וְהָיָה פֹּון אֶ בֵּר, אִיִּין
 עֲמֹלָקִי: 14 אִוְד דָּוִד הָאֵט צוֹ אִיהֶם גַּעֲנוֹאֲטָט, וַיֵּא אִוְדִּי הָאֵסֵט דֹּא נִיט קִיין מוֹרָא גַּעֲהָאֵט
 דִּיִּינֵעַ הָאֵנִד אוֹיִסְצוֹשְׁטֶרֶקֶעֶן כְּדִי צוֹ פֶּער־דֶּארְבֵּעֵן דַּעַם גַּעֲנוֹאֲלֶבְטֶען פֹּון וְהָיָה? 15 אִוְד
 דָּוִד הָאֵט גַּעֲרוֹפֶען אִיִּינֵעַם פֹּון דִּיא וַיִּנְנֵעַן, אִוְד עַר הָאֵט גַּעֲנוֹאֲטָט, גַּעֲנֵקֶהן אִוְד פֶּאל אֵן
 אִיהֶם, אִוְד עַר הָאֵט אִיהֶם גַּעֲשְׁלֶאֲנֵעֵן אִוְד גַּעֲמִיִּישְׁטֶעט: 16 אִוְד דָּוִד הָאֵט צוֹ אִיהֶם גַּעֲ
 זָאֲנָט, דִּיין בְּלוֹט זָאל וַיִּין אִיֶּבֶר דִּיין (אִיִּינֵעַנֵעַם) קֶאֱפ, וְהָיָה דִּיין מוֹיִל הָאֵט קֶעֶנֶן דִּיר
 עֲדוֹת גַּעֲנוֹאֲטָט, צוֹ זָאֲנֵעֵן, אִיֶּךְ הָאֵט גַּעֲמִיִּישְׁטֶעט דַּעַם גַּעֲנוֹאֲלֶבְטֶען פֹּון וְהָיָה: 17 אִוְד דָּוִד
 הָאֵט גַּעֲקֶלֶאֲנָט דִּיא דֹּאזִינֵעַ קֶלֶאֲט וְעַעֲנֵן שָׂאוֹל אִוְד וְעַעֲנֵן וַיִּין וְהָיָה וְהוֹנָתָן: 18 אִוְד עַר
 הָאֵט (אִוְד) גַּעֲנוֹאֲטָט אֶז מַעַן זָאל דִּיא קִינְדֶּער וְהוֹדָה אוֹיִסְלֶערֶנֵעֵן צוֹ גַּעֲבֹרִיכֶען דַּעַם פִּיִּיל־
 בּוֹינֵעֵן, זַעֲה, עַם אִיז אִיִּינֵעַשְׁרִיבֵעֵן אִין דַּעַם סֶפֶר הַקֹּשֶׁר: 19 דִּיא שִׁינְהִיִּישׁ אֶ וְיִשְׂרָאֵלִי אִיז
 אוֹיֶךְ דִּיִּינֵעַ הוֹיכֶע עֶרְשָׁר דַּעֲשְׁלֶאֲנֵעֵן גַּעֲנוֹאֲרֶען; אִיֶּךְ וַיֵּא זֶעַנֵעֵן דִּיִּינֵעַ גְּבוּרִים אִינְדֶּער־
 גַּעֲפֶאֱלֵעֵן: 20 דַּעֲרִצִּילָט עַם נִיט אִין בֵּת, אִוְד אִיֶּהר זָאלֵט עַם נִיט מִבֶּשֶׁר וַיִּין אִין אֲשַׁקְלֹון,
 אֶז־דִּיא מַעֲכָטֶער פֹּון דִּיא פִּלְשְׁתִּים זָאלֵעֵן וַיִּין נִיט פִּרִּיִּיעֵן, אִוְד אֶז־דִּיא מַעֲכָטֶער פֹּון דִּיא עֲרָלִים
 זָאלֵעֵן נִיט פִּרִּיִּילִיךְ וַיִּין: 21 אִיֶּהר בַּעֲרָן אִין גַּלְבֹּעַ, עַם־זָאל קִיין מוֹיִא אִוְד קִיין רַעֲנֵן אוֹיֶךְ
 אִיֶּךְ וַיִּין; עַם־זָאל אוֹיֶךְ קִיין תְּרוּמוֹת וַיִּין פֹּון דִּיא פֶּעֶלְרֶער, וְהָיָה דֶּארֶשׁ אִיז דַּעַם שְׁלִד פֹּון
 דִּיא גְּבוּרִים פֶּער־עֲקֶעֱלֵט גַּעֲנוֹאֲרֶען, דַּעַם שְׁלִד פֹּון שָׂאוֹל, וְהָיָה אִיז נִיט גַּעֲנוֹאֲלֶבְט גַּעֲנוּעִין
 מִיֵּט אִיִּיל: 22 פֹּון דַּעַם בְּלוֹט פֹּון דִּיא דַּעֲשְׁלֶאֲנֵעֵנֵעַ, פֹּון דַּעַם חֶלֶב פֹּון דִּיא גְּבוּרִים הָאֵט
 וַיִּין דַּעַר בּוֹינֵעֵן פֹּון וְהוֹנָתָן קִיִּינֶמָל נִיט אוֹמְנֶעֱקֶהֶרֶט, אִוְד דַּעַם שְׁוֹעֶרֶד פֹּון שָׂאוֹל אִיז אוֹיֶךְ
 קִיִּינֶמָל נִיט לִיִּדִיג צוֹרִיקֶעֱקֶהֶרֶט: 23 שָׂאוֹל אִוְד וְהוֹנָתָן, דִּיא גַּעֲלִיבְטֶע אִוְד לִיבִילִיכֶע
 אִין וַיִּיעֶר לַעֲבָעֵן, אִוְד אִין וַיִּיעֶר מוֹיִט זֶעַנֵעֵן וַיֵּא אוֹיֶךְ נִיט אֶפְנֵשְׁשִׁיט גַּעֲנוּעִין, וַיֵּא זֶעַנֵעֵן
 גַּעֲנוּעִין לִיבִיכְטֶער וַיֵּא אֶדְלֶערֶס, אִוְד שְׁטֶארְקֶער וַיֵּא לִיבִיכֵעֵן: 24 אֶ אִיֶּהר מַעֲכָטֶער
 פֹּון יִשְׂרָאֵל וַיִּינֵט וְעַעֲנֵן שָׂאוֹל; וְהָיָה עַר פֶּלֶעֲגָט אִיֶּךְ אֶנְקִלִידֶען מִיֵּט רוֹיִט גַּעֲפֶארְבֶּטֶע
 קִלִּידֶער, אִוְד מִיֵּט קַעֲסֶלִיכִיכְטִישְׁעֵן, אִוְד עַר פֶּלֶעֲגָט אֶרֹיפֶּערֶנֵעֵן צִירֹנֵג פֹּון גָּאֶלֶד אוֹיֶךְ

לבושבו: אך נפלו נכרים בתוך המלחמה ודונון עלהם
במחנה חלל: צר לי עלך איך דונון נעמתי לי מאד ²⁶
נפלאה אהבתך לי מאהבת נשים: אך נפלו נכרים ²⁷
ואבדו כל מלחמה:

ב

והי אחריון משאל דוד ביהודה לאמר האעלה באחא
ערי יהודה ואמר יהוה אלי עלה ואמר דוד אנה אעלה
ואמר חבריה: נעל שם דוד וגם שתי נשיו אחינעם ²
החורעלית ואביל אשת נבל הפרמלי: ואנשיו אשר ³
עמו העלה דוד איש ויביתו משבו בערי חברון: ונבאו ⁴
אנשי יהודה ומשחרשם אתדוד למלך על בית יהודה
ונגדו לדוד לאמר אנשי יבשי גלעד אשר קברו אתי
שואל: השלח דוד מלאכים אל אנשי יבשי גלעד ⁵
ואמר אליהם ברכים אתם לדוד אשר עשיתם החדר
הזה עמ' אדונכם עמ' שואל ותקברו אתו: ועתה יעש' ⁶
יהוה עמכם חסד ואמת וגם אנכי אעשה אתכם הטובה
הזאת אשר עשיתם בידך יהוה: ועתה ותחננה ידכם ⁷
היו לבני חיל בריט אדונכם שואל וגם אתי משדו
בית יהודה למלך עליהם: ואבדו דוד שר צבא ⁸
אשר לשאול לקח את איש-יבשת בן שואל ונעבדו
מחנים: ומלכו אל גלעד ואל האשור ואל ירמאל ⁹
ועל אפרים ועל בנימין ועל ישראל כלם: כך ¹⁰
ארכים שנה איש-יבשת בן שואל במלכו על ישראל
ושנים שנים מלך אך בית יהודה היו אחר דוד: ויהי ¹¹
מספר חמשים אשר היה דוד מלך בחברון על בית
יהודה שבע שנים וששה חדשים: ויצא אבנר ¹²
בורר ועבד איש-יבשת בן שואל ממחנים ובטניה:

אזים וירמאל אונד אביגיל דאם ווייב פון נבל אזים פרמל: 3 אונד דא מענער וואס
זענען מיט איהם געוועזען האט דוד (אויף) ארויפגעבראכט, אימליכען מיט זיין
הויזגעזינד, אונד זיין האבען געוואוינט אין דא שטעט פון חברון: 4 אונד דא
מענער פון יהודה זענען געקומען אונד זיין האבען דארטען דוד געוואלט אלס קעניג
איבער דעם הויז יהודה, אונד זיין האבען צו דוד געזאגט אז דא מענער פון יבשי
גלעד האבען שואל בעגראבען: 5 אונד דוד האט אהינגעשיקט שלוחים צו דא
מענער פון יבשי גלעד, אונד ער האט צו זיין געזאגט, געבענשט זאלט איהר זיין צו
נאט, ווייל איהר האט געטהון דעם דאזיגען חסד מיט אייער האר, מיט שואל, דאס
איהר האט איהם בעגראבען: 6 אונד אצונד זאל נאט אייך אויף טהון חסד אונד
אמת, אונד איך וועל צו אייך אויף טהון דא דאזיגע גוטע זאך, ווייל איהר האט דא
דאזיגע זאך געטהון: 7 אונד אצונד לאזען איירע הענד געשטארקט זיין, אונד זיין
שטארקע חיל'ס לייט, ווארין אייער האר שואל איז געשטארבען, אונד דאס הויז
יהודה האט מיך אויף געוואלט אלס קעניג איבער זיין: 8 אבער אבנר דער זון פון
נר, דער אויבערשטער פון שואל האט גענומען איש-יבשת, שואל'ס זון, אונד ער
האט איהם אריבערגעפיהרט קיין מחנים: 9 אונד ער האט איהם געמאכט רעגירען
איבער גלעד, אונד איבער אשור, אונד ירמאל, אונד איבער אפרים, אונד איבער
נאמן וישראל: 10 איש-יבשת זון פון שואל איז אלט געוועזען פירציג יאהר ווען
ער איז געווארען קעניג איבער ישראל, אונד ער האט רעגירט צוויי יאהר, אונד
אבער דאס הויז פון יהודה איז דוד נאכגעגאנגען: 11 אונד דא צאהל פון
דא מעג וואס דוד איז געוועזען מלך איבער דעם הויז יהודה אין חברון, איז
געוועזען זיבען יאהר אונד זעקס חדשים: 12 אונד אבנר דער זון פון נר, אונד
דא קנעכט פון איש-יבשת זון פון שואל זענען ארויסגעגאנגען פון מחנים קיין גבעון:

קאפיטעל ב

1 אונד עס איז געוועזען נאכדעם, אזוי
האט דוד אנגעפרעגט ביא יהוה, אזוי
צו זאגען, זאל איך ארויפגיין אין איינע
פון דא שטעט פון יהודה? אונד נאט
האט צו איהם געזאגט, גיט ארויף, אונד
דוד האט געזאגט, אונד זאל איך ארויפ-
גיין? אונד ער האט געזאגט, קיין חברון:
2 אזוי איז ער דארטען ארויפגעגאנגען,
אונד אויף זיינע צוויי ווייבער, אחינעם

13 אונד יואב ויהוה פון צרויה, אונד דא קעכט פון דוד זענען (אויף) ארויסגע-
 באנגען, אונד זיין האבען זיך מיט איין
 אנדער בענענענט בייא דא טייכער פון
 גבעון, אונד דויע האבען זיך געזעצט
 בייא דעם טייך פון דויער זייט, אונד
 דא אנדערע בייא דעם טייך פון דער
 אנדערע זייט: 14 אונד אבנר האט געזאגט
 צו יואב, לאזען דאך דא יונגען אויפ-
 שטיין אונד פאר אונס שפילען, אונד יואב
 האט געזאגט, לאזען זיין אויפשטיין:
 15 אונד זיין זענען אויפגעשטאנען,
 אונד אריבערגעגאנגען אין דער צאהל,
 צועלעך פון בנימין אונד אישׁבשת ויהוה
 פון שאול אונד צועלעך פון דוד'ס קעכט:
 16 אונד זיין האבען אישליכער אנגענו-
 מען אן דעם קאפ פון זיין חבר, אונד
 (אריינגעשטאקען) זיין שווערד אין דא
 זייט פון זיין חבר אונד זיין זענען צוזאמען
 געפאלען, אונד מען האט צו דעמעלבר
 גען ארץ גערופען חלקת־הצורים וואס איז
 אין גבעון: 17 אונד דא מלחמה איז

12 ויֹאב בִּדְרֹוּתָהּ וַעבְדֵּי דָוִד יָצְאוּ וַיִּפְּסֹוּם עַל־בִּרְכַּת
 נִבְכֵּן וַחֲדָי לָשֹׁט אֶלֶּה עַל־הַבִּרְכָּה מִן־הָאֵל וְאֵלֶּה עַל־
 14 הַבִּרְכָּה מִדָּו: וַאֲמַר אֲבִנֵּר אֶל־יֹאב וְקֹוּם נָא הַיְעָרִים
 15 וַיִּשְׁחָקוּ לִפְנֵי תֹאמַר יֹאב וְקֹוּם: וַיִּקְרָא וַעבְדֵּי
 בַּמִּסְפָּר שֵׁנִים עֶשְׂרִי לַבְּנִימִן וְלֹא־שֵׁשׁ בְּשֵׁט בְּדֹשָׁאֵל
 16 וְשֵׁנִים עֶשְׂרִי מִעַבְדֵּי דָוִד: וַיִּחָקְרוּ אִישׁ וַיִּבְרָא רֹעֵהוּ
 וַחֲדָבָּה בְּעַד רֹעֵהוּ וַיִּפְּלוּ וַחֲדָו וַיִּקְרָא לִפְקֹוּם הַזֶּה
 17 מִלֶּקֶת הָאִיִּם אֲשֶׁר בְּגִבְעֹון: וַחֲדָו הַמִּלְחָמָה קָשָׁה עַד
 מָאֵד כִּי־נָפְלָה אֲבִנֵּר וַאֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי עַבְדֵּי
 18 דָּוִד: וַחֲדָו שָׁם שְׁלֹשָׁה בְנֵי צְרוּיָה יֹאב וְאֲבִישׁ וַעֲשִׂיהָאֵל
 19 וַעֲשִׂיהָאֵל קָל בְּרִנְלֹו כְּאֶחָד הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּשֵׁרָה: וַיִּדְרֹף
 עֲשִׂיהָאֵל אַחֲרֵי אֲבִנֵּר וְלֹא־נָשָׂה לָלֶכֶת עַל־הַיָּמִין וַעֲבִי-
 20 כ הַשְּׂמָאל מֵאַחֲרֵי אֲבִנֵּר: וַיָּפֹל אֲבִנֵּר אַחֲרָיו וַאֲמַר הָאֵתָה
 21 הֵן עֲשִׂיהָאֵל וַאֲמַר אֲנִי: וַאֲמַר לוֹ אֲבִנֵּר נָשָׂה לָךְ
 עַל־מִינִיךָ אוֹ עַל־שְׂמָאלֶךָ וַחֲדָו לָךְ אֶחָד מִהַיְעָרִים וְקָדַד
 22 לָךְ אֶת־חֲלָצְתֹו וְלֹא־אִבְּהָ עֲשִׂיהָאֵל לְסִיר מֵאַחֲרָיו: וַיִּסָּף
 עוֹד אֲבִנֵּר לֵאמֹר אֶל־עֲשִׂיהָאֵל סִיר לָךְ מֵאַחֲרֵי לָמָּה
 23 אִבְּהָ אֶצְרָה וְאִיךָ אֲשֶׁא פִּנִי אֶל־יֹאב אַחֲדִי: וַיִּמָּצֵן
 לְסִיר מִבְּדֹו אֲבִנֵּר בְּאַחֲרֵי הַחַיִּית אֶל־הַחֹמֶשׁ וַיַּצֵּא
 הַחַיִּית מֵאַחֲרָיו וַיִּשְׁלֹשֶׁם מִמֶּת תַּחֲתָיו וַחֲדָו בְּלִי־כָּפֹא אֵל
 24 הַמִּקְוֶה אֲשֶׁר־נָפַל שָׁם עֲשִׂיהָאֵל מִמֶּת הַצְּמֵדֹו: וַיִּדְרֹפוּ
 יֹאב וְאֲבִישׁ אַחֲרֵי אֲבִנֵּר וַיִּשְׁמָשׁ בָּהֶם הַמָּה בָּאוּ
 עַד־גִּבְעַת אֶמֶת אֲשֶׁר עַל־פְּנֵינִים דְּדָד מִדְּבַר גִּבְעֹון:
 כ הַיְחַבְּצֵי כִּנְר־בְּנִימִן אַחֲרֵי אֲבִנֵּר וַחֲדָו לֹא־נָשָׂה אַחֲרֵי
 26 הַצְּמֵדֹו עַל־דָּאשׁ גִּבְעָה אַחֲתָה וַיִּקְרָא אֲבִנֵּר אֶל־יֹאב
 וַאֲמַר הֲלֹנָח תֹּאכַל תִּרְבִּי הֲלֹא וַעֲתָה כִּי־מָרָה
 תִּרְבִּי בְּאֶחָדָה וְעַד־מָתַי לֹא־תֹאמַר לָשֹׁם מֵאַחֲרֵי

ועהר שטארק געוועזען אין דעמעלביגען טאג, אונד אבנר אונד דא קעכט פון
 ישראל זענען געשלאגען געווארען פאר דא קעכט פון דוד: 18 אונד דארטען
 זענען געוועזען דא דרייא זיהן פון צרויה, יואב אונד אבישי אונד עשהאל אונד
 עשהאל איז געוועזען לייכט אויף זיינע פיס, אזוי וויא איינע פון דא הירשען אויף
 דעם פעלד: 19 אונד עשהאל האט נאכגעזאגט אבנר, אונד ער האט זיך נישט
 אפגענויגט צו גיין צור רעכטען אדער צור לינקען פון הינטער אבנר: 20 אונד אבנר
 האט זיך געקעהרט הינטער זיך אונד ער האט געזאגט, ביסט דא דער עשהאל?
 אונד ער האט געזאגט איך בין עס: 21 אזוי האט אבנר צו איהם געזאגט, גיי דיר
 אפ צור רעכטען אדער צור לינקען אונד חאפ דיר איינעם פון דא יונגען, אונד נעם
 דיר זיין געווער, אבער עשהאל האט זיך נישט געוואלט אפגייען פון הינטער איהם:
 22 אונד אבנר האט נאכאמאל געזאגט צו עשהאל, קעהר אפ פון הינטער מיר, פאר-
 וואס זאל איך דיר צו דער ערד שלאגען? אונד וויא אזוי וועל איך קענען מיין פנים
 אויפהייבען צו יואב דיין ברודער? 23 אבער ער האט זיך נישט געוואלט אפקעהרען,
 אזוי האט איהם אבנר געשלאגען מיט דעם הינטערן טייל פון דעם שפיז, אין דא
 פיפטע ריפ, אונד דער שפיז איז פון הינטער איהם ארויסגעגאנגען, אונד ער איז דארט
 אנדערגעפאלען אונד ער איז אויף דער שטעל געשטארבען, אונד עס איז געוועזען
 אז אישליכער וואס איז געקומען צו דעם ארץ וואו עשהאל איז דארט אנדערגעפאל-
 לען אונד איז געשטארבען זענען וויא שטיין געבליבען: 24 אונד יואב אונד אבישי
 האבען נאכגעזאגט הינטער אבנר, אונד ווען דא וואו איז אונטערגעגאנגען, אזוי זענען
 זיין געקומען ביז קיין גבעת אמה, וואס איז פאר גיט, אויף דעם וועג פון דער
 מדבר גבעון: 25 אונד דא קינדער בנימין האבען זיך פערזאמעלט הינטער
 אבנר, אונד זיין זענען געווארען צו איין בונד, אונד זיין האבען זיך געשטעלט אויף
 א שפיץ פון א הינעל (בארק): 26 אונד אבנר האט גערופען צו יואב אונד ער האט
 צו איהם געזאגט, זאל דען דאס שווערד אויף אייביג פערדארבען? ווייסט דא
 דען נישט אז עס וועט דיר צוגעצט ביטער זיין? אונד ביז וויא לאנג וועסט
 דא נישט זאגען צו דעם פאלק אז וויא זאלען צוריקגיין פון הינטער ווירע
 ברודער

אחיהם: ויאמר יואב חי האלהים כי לילא דברתי כי
או מהבקר נעלה היום אל מלחמה אחיו: ויתקע יואב
בשופר ויעמדו כל־העם ולא־ידפו עוד אחרי־ישראל
ולא־יספו עוד להלחם: ואבגר ואנשיו הלכו בערב
כל הלילה ההוא ועבדו את־היהודי ולבו כל־הבתח
תבאו מחנים: ויואב שב מאחרי אבגר ויקבץ את־ל
כל־העם ויקבצו מעבדו דוד תשעה־עשר אלף נפש־אל:
ועבדו דוד הובו מבנימין ואבגר שלש־מאות נפשות
איש מתי: וישאו את־עשר־אל ויקברו בקבר אביו
אשר בית לחם וילכו כל־הלילה יואב ואנשיו ויאר
להם בחברון:

ויתחן המלחמה ארפה בין בית שאול ובין בית דוד
וידד הלך ויחוק ובית שאול הלכים גדלים: וילך
לדוד בנים בחברון ויהי בכורו אמנון לאחיהם הוורעאלית:
ומשנהו כל־אב לאביגיל אשת נבל הכרמלי והשלשי
אבשלום בר־מנשה בת־מלמי מלך גשור: והרביעי
אדניהו בן־חגית והחמישי שפמיה בן־אבימל: והששה
יתרעם לעגלה אשת דוד אלה ילדי דוד בחברון:
ויהי בהיות המלחמה בין בית שאול ובין בית דוד
ואבגר היה מתחוק בבית שאול: ולשאל פלגש־ומה
רצפה בת־איה ויאמר אל־אבגר מדוע פאתה אל־
פלגש אבי: ויהי לאבגר מאד על־דבר איש־בשת
ויאמר הראש כלב אולי אשר ליהודה היום אשר־
חסד עסבית: ושאול אבדו אל־אחיו ואל־מרגו ולא
המציא בד דוד ותפקד עליו עון האשה היום: כד
עשה אלהים לאבגר וכה יסוף לו כי כאשר נשבע

ברידער? 27 אונד יואב האט געזאגט,
אזוי וויא האט לעבט, ווען דאס וואלט
ניט געקענט, אזוי העט שוין פון דער
פריה אן דאס פאלק ארויסגעגאנגען,
אישליכער פון הינטער זיין ברודער:
28 אונד יואב האט געלאזט שופר בלא־
זען, אזוי האט זיך דאס גאנצע פאלק
אנדערנעשטעלט, אונד זיין האבען ניט
מער גאנגענאגט הינטער ישראל, אונד
זיין האבען ניט מער מלחמה געהאל־
טען: 29 אונד אבגר אונד זיינע מענער
זענען ארויסגעגאנגען אין דעם פלוין
דינעלביגע גאנצע נאכט, אונד זיין זענען
אריבערגעגאנגען דעם ירדן, אונד זענען
דורכגעגאנגען גאנץ בתרון, אונד זיין
זענען געקומען קיין מחנים: 30 אונד
יואב האט זיך אומגעקערט פון הינטער
אבגר, אונד ער האט איינגעזאמעלט דאס
גאנצע פאלק, אונד עס האט געפעקלט
פון דיא קנעכט פון דוד גינגען מאן,
אונד עשהאל: 31 אונד דיא קנעכט פון
דוד האבען געשלאגען פון גומן אונד
פון דיא מענער פון אבגר, דרייא הונדערט
אונד זעכציג מאן וואס זענען געשטאר־
בען: 32 אונד זיין האבען אויפגעהויבען

דעם עשהאל אונד זיין האבען איהם געגראבען אין דעם קבר פון זיין פאטער וואס
איז אין בית לחם; אונד יואב אונד זיינע לייט זענען געגאנגען דיא גאנצע נאכט, אונד
עס איז צו זיין ליכטיג געווארען אין חברון:

קאפיטאל ב

1 אונד דיא מלחמה האט געדינערט לאנג צווישען דעם הויז פון שאול אונד צווישען
דעם הויז פון דוד; אונד דאס הויז פון דוד איז אָנגעגאנגען אונד שטארקער געווארען,
אָבער דאס הויז פון שאול איז אימער שוואכער געווארען: 2 אונד עס זענען געבוירען
געווארען צו דוד זיהן אין חברון, זיין בכור איז געוועזען אמנון, פון דער אחיעזם
אויס וורעאל: 3 אונד זיין צווייטער וואר כלב פון אביגיל, דאס ווייב פון נבל, אויס
כרמל, אונד דער דריטער וואר אבשלום וזהן פון מעכה, דיא טאכטער פון מלמי
מלך פון גשור: 4 אונד דער פירטער וואר אדניהו וזהן פון חגית, אונד דער פיפטער
שפמיה וזהן פון אבימל: 5 אונד דער זעקסטער יתרעם פון עגלה דאס ווייב פון דוד;
דיזע זענען געבוירען געווארען צו דוד אין חברון: 6 אונד עס איז געוועזען ווען דיא
מלחמה האט זיך געשטארקט צווישען דעם הויז פון שאול אונד צווישען דעם הויז
פון דוד, אזוי האט זיך אבגר געשטארקט אין דעם הויז פון שאול: 7 אונד שאול
האט געהאט א קעבס־ווייב אונד זיא האט געהייסען רצפה, דיא טאכטער פון איה.
אונד ער האט געזאגט צו אבגר, פארנואס ביסט דא אריינגעקומען צו דעם קעבס־
ווייב פון מיין פאטער? 8 אזוי האט זיך אבגר זעהר דערצארגט וועגען דיא
ווערטער פון איש־בשת, אונד ער האט געזאגט, בין איך דען דער קאפ פון
א הונד וואס געהערט צו יהודה? איך מווא היינט חסד מיט דעם הונדעזינד
פון דיין פאטער שאול, צו זיינע ברידער אונד צו זיינע פריינד, אונד איך
האב דיך ניט איבערגעשטערט אין דיא האנד פון דוד—אונד דאס געדענקסט
איבער מיר היינט דיא זינד וועגען דעם ווייב: 9 אזוי זאל גאט מווא צו
אבגר, אונד גאך אזוי פיעל מער, ווארין אזוי ווא גאט האט געשטארקט

צו דוד אזוי וועל איך עס צו איהם טהון:
 10 דיא מלוכה פון דעם הויז פון שאול
 אריבערצופיהרען, אונד אויפצושטעלען
 דעם קראן־שטוהל פון דוד איבער ישראל
 אונד איבער יהודה, פון דן ביז באר שבע:
 11 אונד ער האט נישט געקענט דעם אבנר
 ענטפערן א נאָרם, ווייל ער האט פאר
 איהם מורא געהאט: 12 אזוי האט אבנר
 געשיקט שלוחים צו דוד פון זיין שטעל,
 אזוי צו זאָגען, צו וועמען געהערט דאס
 לאנד? אונד ער האט געזאָגט, זיין מיט
 מיר כּוֹרֶת ברית, אונד זעה, מייןע האנד
 איז מיט דיר פּדי צו דיר אומצוגעהערען
 גאנץ ישראל: 13 אונד ער האט געזאָגט
 גוט! איך וועל מיט דיר כּוֹרֶת ברית זיין,
 אבער נור איין זאך געט איך פון דיר, איך
 זאג אז דוא זאלסט נישט זעהען מיין פנים,
 חוץ דוא גרענגסט פרייער מיכל דיא
 טאכטער פון שאול, ווען דוא קומסט צו
 זעהען מיין פנים: 14 אונד דוד האט
 געשיקט שלוחים צו איש־בשת, ווען פון
 שאול אזוי צו זאָגען, גיב מיר מיין ווייב

יִדְדָה לְדָוִד בְּרֵכָן אֲשֶׁר־לוֹ: לְהַקְבִּיר בַּמַּלְכָּה מִבֵּית
 שָׁאֵל וּלְהָקִים אֶת־בִּסְמָא דָּוִד עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְהוּדָה
 11 מִן וְעַד־בָּאָר שָׁבַע: וְלֹא־יָכֹל עוֹד לְהִשָּׁב אֶת־אֲבִנֵּי
 12 דָּבָר מִצִּדְּתָו אֹתוֹ: וַיִּשְׁלַח אֲבִנֵּי מַלְאָכָיו אֶל־
 יִדְדָה תַּחֲתָיו לֵאמֹר לְמִדְרָגָן לֹאמַר כִּרְתָּה בְּרִיתָךְ אִתִּי
 13 וְהָיָה יְדִי עִמָּךְ לְהִסָּב אֶל־דָּבָר אֶת־יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר טוֹב
 אֵינִי אִכְרֹת אִתָּךְ בְּרִית אֵךְ דָּבָר אֶחָד אֲנִי שָׂאֵל מֵאִתָּךְ
 לֵאמֹר לֹא־תִרְאֶה אֶת־פָּנַי כִּי אֶסְלַפֵּנִי בַּיּוֹד אִם מִכָּל
 14 בַּת־שָׁאֵל בְּבֹאֶךָ לְרֹאוֹת אֶת־פָּנַי: וַיִּשְׁלַח דָּוִד
 מַלְאָכָיו אֶל־אִשְׁבֶּשֶׁת בְּרִשְׁאֵל לֵאמֹר תִּנֵּה אֶת־אֲשֶׁר־תִּי
 אֶת־מִכָּל אֲשֶׁר אֲרֻשְׁתִּי לִי בְּמָהָה עֲרֻלוֹת פִּלְשְׁתִּים:
 15 וַיִּשְׁלַח אִישׁ בִּשְׁת וַיַּחֲקֶה מֵעַם אִישׁ מֵעַם פִּלְשְׁתִּיאל בְּדִ
 16 לָשׁ: וַיֵּלֶךְ אִתָּהּ אִישׁ־הַלֵּל וַיִּכֶּה אֶת־הָרֵג עַד־בְּרִיתָם
 17 וַיֹּאמֶר אֲלֵיו אֲבִנֵּי קֶדֶשׁ שׁוֹב וְשׁוֹב: וְדָבָר־אֲבִנֵּי
 הָיָה עֲסִידוֹן יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר נִסְחַתְמוּל נִסְחַתְמוּל הַיִּיחָם
 18 מִבְּקָשִׁים אֲתִדְּדָה לִמְלָךְ עֲלֵיכֶם: וְעָתָה עָשׂוּ כִּי יִדְדָה
 אָמַר אֶל־דָּוִד לֵאמֹר בֵּרֶךְ דָּוִד עָבְדִי רוֹשֵׁי אֲתִדְּעִי
 19 יִשְׂרָאֵל מִדִּ פִּלְשְׁתִּים וּמִדִּ בְּלֹאֲבִיתָם: וְדָבָר נִסְחַ
 אֲבִנֵּי בָּאוּ בְּגִמְזוֹן וַיֵּלֶךְ נִסְחַתְמוּ לְדָבָר בָּאוּ דָוִד
 בַּחֲבוּז אֶת פִּלְאֲשֶׁר־טוֹב בְּעֵינֵי יִשְׂרָאֵל וּבְעֵינֵי כָל־
 20 כִּי בֵית בְּגִמְזוֹ: וַיָּבֹא אֲבִנֵּי אֶל־דָּוִד בַּחֲבוּז וְאֹתוֹ עֲשִׂים
 אֲנִישׁם נִשַּׁע דָּוִד לֵאבִנֵּי וּלְאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אֵתוּ מִשְׁתָּרִי:
 21 וַיֹּאמֶר אֲבִנֵּי אֶל־דָּוִד אֲקוּמָה וְנֹאכְלָה וְנִקְבְּצָה אֶל־
 אֲרֵנִי הַמֶּלֶךְ אֶת־בְּלִי־יִשְׂרָאֵל וְיִכְרֹת אִתָּךְ בְּרִית וּמִלְכָּה
 כָּל אֲשֶׁר־תִּתֶּנָּה נִפְשָׁךְ וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת־אֲבִנֵּי וַיֵּלֶךְ
 22 בְּשָׁלוֹם: וְהָיָה עָבְדִי דָוִד וְיֹאב בֶּאֱמָנֻד וְשָׁלַל רַב
 מֵעַם הַבָּיָא וְאֲבִנֵּי אֵינֶם עֲסִידוֹל בַּחֲבוּז כִּי שָׁלוֹ

מיכל, וועלכע איך האב געהייראט דורך געהייראט דורך
 15 אונד איש־בשת האט אהינגעשיקט, אונד ער האט זיא אהעקגענומען פון דעם מאן,
 פון פלטיאל ווען פון ליש: 16 אונד איהר מאן איז מיט איהר געגאנגען, אונד ער
 האט הינטער איהר געוויינט ביז בחורים, אונד אבנר האט צו איהם געזאָגט, גיין
 קעהר צוריק, אזוי האט ער זיך אומגעקעהרט: 17 אונד דאס נאָרם פון אבנר איז
 געוועזען מיט דיא עלצטע פון ישראל אזוי צו זאָגען, שוין פון פרייער האט
 איהר געגעהרט. אז דוד זאל איבער אייך זיין מלך: 18 אונד אצונד טהוט עס,
 נאָרין האט האט געזאָגט צו דוד אזוי צו זאָגען, דורך מיין קענטש דוד וועל איך
 העלפען מיין פאלק ישראל אויס דער האנד פון דיא פלשתיים, אונד אויס דער
 האנד פון אלע זייערע פיינד: 19 אונד אבנר האט אויך גערעט אין דיא אויזערען
 פון בגמין, אונד אבנר איז אויך אהינגעגאנגען צו רעדען אין דיא אויזערען פון
 דוד אין חברון, אלעס נאָם איז גוט אין דיא אויזערען פון ישראל אונד אין דיא אויזערען
 פון דעם גאנצען הויז פון בגמין: 20 אונד אבנר איז געקומען צו דוד קיין
 חברון, אונד מיט איהם צוואנציג מאן, אונד דוד האט געמאכט א סעודה צו אבנר
 אונד צו דיא מענער וואס זענען מיט איהם געוועזען: 21 אונד אבנר האט געזאָגט
 צו דוד, איך וועל אויפשמיינ אונד וועל אהינגיין, אונד פערזאמעלן גאנץ ישראל צו
 מיין האר דעם קעניג, אז זיין זאלען מיט דיר כּוֹרֶת ברית זיין, אונד אז דוא זאלסט
 רעגירען איבער אלעס וואס דוא וועסט גליקטען, אזוי האט דוד דעם אבנר אהעקגע-
 שיקט אונד ער איז געגאנגען בשלום: 22 אונד זעה, דיא קענטש פון דוד אונד יואב זענען
 געקומען פון דעם נאָכאנאנען דאס חיל, אונד זיין האבען מיט זיך געבראכט פיעל זאָקרויב
 אבער אבנר איז נישט געוועזען מיט דוד אין חברון, נאָרין ער האט איהם אהעקגעשיקט

אונד ער איז געגאנגען בשלום: 23 אונד
 ווען יואב אונד דאס גאנצע חיל וואס
 איז מיט איהם געוועזען זענען אנגעקומען,
 אזוי האבען זייא געזאגט צו יואב, אזוי
 צו זאגען, אבנר דער זון פון נר איז
 געקומען צו דעם קעניג, אונד ער האט
 איהם אנגעקענט, אונד ער איז גע-
 גאנגען בשלום: 24 אזוי איז יואב
 אריינגעגאנגען צו דעם קעניג אונד ער
 האט געזאגט, וואס האסט דא געטון?
 זעה, אבנר איז צו דיר געקומען, פאר וואס
 האסט דא איהם אנגעקענט, אז ער
 איז אנגעקעגאנגען? 25 דא קענט
 דאך דעם אבנר זון פון נר, נאר דיך צו
 איבעררעדען איז ער געקומען, אונד צו
 וויסען דיין ארויסגיין אונד דיין אריי-
 קומען, אונד צו וויסען אלעס וואס
 דא טהאט: 26 אונד ווען יואב איז
 ארויסגעגאנגען פון דוד, אזוי האט ער
 אהינגעשיקט שלוחים הינטער אבנר,
 אונד זייא האבען איהם צוריקגעבראכט
 פון דער גרוב סירה, אבער דוד האט עס
 נישט געוואוסט: 27 אונד ווען אבנר איז
 צוריקגעקומען קיין חברון, אזוי האט
 איהם יואב אן דער זייט גענומען אין

דעם טויער כדי מיט איהם (גאנץ אליין) צו רעדען, אבער ער האט איהם דארט
 געשלאגען, אין דער פיפטער ריפ אונד ער איז געשטארבען, וועגען דעם בלוט פון
 עשאאל זיין ברודער: 28 אונד ווען דוד האט עס דערנאך געהערט אזוי האט ער
 געזאגט, איך בין אומשוולדיג, אונד אויף מיין קעניגרייך פון גאט אויף אייביג, וועגען
 דעם בלוט פון אבנר זון פון נר: 29 עס זאל רוהען אויף דעם קאפ פון יואב, אונד
 אויף דעם גאנצען הויזגעזינד פון זיין פאטער, עס זאל נישט אפגעשניטען ווערען פון
 דעם הויזגעזינד פון יואב, א זון, א מצורח אונד איינער וואס מוז זיך אנלעהען
 אויף קריקען, אונד דער וואס טוט פאלען דורך א שווער, אונד וואס עס טוט איהם
 פעהלען ברויט: 30 אונד יואב אונד אבישי זיין ברודער האבען געהרג'ט אבנר, ווייל
 ער האט געהרג'ט זייער ברודער עשאאל אין געזען אין דער מלחמה: 31 אונד דוד
 האט געזאגט צו יואב אונד צו דעם גאנצען פאלק וואס איז מיט איהם געוועזען,
 צוריקט איירע קליידער, אונד גארטעלט אן זעק אונד קלאגט וועגען אבנר; אונד
 דער מלך דוד איז גאנגעגאנגען דיא משה: 32 אונד זייא האבען אבנר געגראבען
 אין חברון, אונד דער מלך האט אויפגעהויבען זיין קול אונד ער האט געוויינט ביא
 דעם קבר פון אבנר, אונד דאס גאנצע פאלק האט געוויינט: 33 אונד דער מלך האט
 געקלאגט איבער אבנר, אונד ער האט געזאגט, זאל אבנר שטארבען וויא א נאר
 שטארבט? 34 דיין הענד זענען נישט געבונדען געוועזען, אונד דייןע פיס האבען זיך
 נישט געקענט צו קופערנע קייטען, אזוי וויא איינער פאלט פאר דיא אומגעזעכטע
 קינדער אזוי ביזט דא געפאלען!—אונד דאס גאנצע פאלק האט נאך מעהר איבער איהם
 געוויינט: 35 אונד ווען דאס גאנצע פאלק איז געקומען כדי דוד ברויט עסען צו מאכען
 ווען עס איז נאך געוועזען טאג, האט דוד געשוואוירען אונד געזאגט, אזוי זאל מיר גאט
 טהון אונד נאך מעהר אויב איך וועל ברויט אדער א שום נאך פערזענען איידער דיא זון
 בייט אונטער: 36 אונד דאס גאנצע פאלק האט דאס דערקענט, אונד עס איז וואוילגע-
 פאלען געוועזען אין זייער אויגען, אונד אלעס וואס דער מלך האט געטון איז וואוילגע-
 פאלען געוועזען אין דיא אויגען פון דעם גאנצען פאלק: 37 אונד דאס גאנצע פאלק אונד
 גאנץ ישראל האט דערקענט אן דעמעלביגען טאג אז עס איז נישט געוועזען פון דעם קעניג

צו מייטען אבר וזהו פון נר: 38 אונד דער מלך האט געזאגט צו זיינע קנעכט, ווייסט איהר נישט אז א ברויסער פירשט איז אן דעם דאזיגען טאג געפאלען אין ישראל? 29 אבער איך בין היינט יונג אונד בין (ערשט) געוואלכט געווארען אלס מלך, אונד דיא דאזיגע קענער, דיא זיהן פון צוניה זענען צו הארט פאר מיר, נאט וועט געצאלען דעם וואס טהוט שלעכטעס נאך זיינע שלעכטיגקייט:

קאפיטעל ד

1 אונד ווען שאול'ס זעהן האט געהערט אז אבר איז געשטארבען אין חברון, אזוי זענען זיינע הענד שוואך געווארען, אונד נאנץ ישראל זענען דערשראקען געווארען: 2 אונד שאול'ס זעהן האט געהאט צווייא קענער אלס אויבערשטע איבער דיא חילות, איינער האט געהייסען בענה אונד דער צווייטער האט געהייסען רכב, דיא זיהן פון רמון אויס בארות פון דיא קינדער בנמן, ווארין בארות איז אויף צוגערעכענט געוועזען צו בנמן: 3 אונד דיא לייט פון בארות זענען אנגלאפען קיין גתים, אונד זייא זענען דארטען געוועזען גרים ביז צו דעם היינטיגען טאג: 4 אונד יהונתן זעהן פון שאול האט געהאט א זעהן וואס איז געוועזען לאהם אויף דיא פיס, ער איז אלט געוועזען פינף יאהר ווען דיא בשורה איז אנגעקומען זענען שאול אונד יהונתן אויס ווערעאל, אונד זיינע אקסע האט איהם אויפגעוויבען אונד איז (מיט איהם) אנגעקעלאפען, אונד עס איז געוועזען אז ווען דיא האט זיך געוויילט מיט איהם אנגעקעלויפען אזוי איז ער געפאלען, אונד ער איז לאהם געווארען, אונד זיין נאמען וואר מפיבשת: 5 אונד דיא זיהן פון רמון אויס בארות, רכב אונד בענה זענען געגאנגען אונד אנגעקומען צו דעם הויז פון אישי בשת ווען דער טאג איז היים געוועזען, אונד ער איז געלעגען אויף א בעט אין מיטען טאג: 6 אונד זייא זענען אריינגעקומען אין דער מיטע פון דעם הויז, אלס דיא וואס וואלטען ווייץ קויפען, אונד זייא האבען איהם געשלאגען אונטער דער פיסטע ריפ, אונד רכב אונד זיין ברודער בענה זענען אנטרוקען: 7 ווארין ווען זייא זענען אריינגעקומען אין דעם הויז אונד ער איז געלעגען אויף זיין בעט אין זיין חדר, אזוי האבען זייא איהם געשלאגען אונד געמייטעט, אונד זייא האבען איהם אפגעטוהן זיין קאפ, אונד זייא האבען גענומען זיין קאפ, אונד זייא זענען געגאנגען אויף דעם וועג פון דעם פלוין דיא גאנצע נאכט: 8 אונד זייא האבען געבראכט דעם קאפ פון אישי בשת צו דוד קיין חברון, אונד זייא האבען געזאגט צו דעם מלך, זעה דעם קאפ פון אישי בשת שאול'ס זעהן וואס היינט פאר מיין פינד, וואס האט געזוכט דיין לעבען; אונד יהודה האט זיך היינט פאר מיין האר דעם קעניג נוקם געוועזען אן שאול אונד אן זיינע קינדער: 9 אונד דוד האט געענטפערט דעם רכב אונד דעם בענה זיין ברודער, דיא זיהן פון רמון אויס בארות, אונד ער האט צו זייא געזאגט, אזוי וויא נאט לעבט וואס האט מיין לעבען אויסקעלייזט פון אלע צרות: 10 דאס ווען דער וואס האט מיר אנגעזאגט, זעה שאול איז געשטארבען, אונד ער האט געמיינט אז ער זאגט מיר א גוטע בשורה, אונד איך האב איהם אנגענומען אונד געהרג'ט אין צוקל, אנשטאט איהם צו געבען בשורה געלד: 11 מכל שכן דיוע רשעים וואס האבען געהרג'ט דעם גערעכטען מאן

לחיות אחיזבער ברע: נאמר המלך אל-
קבריו הלא תרש ברשע ויהיו נפל היום הזה
בשראלי: ואולי היום רך ומשוח מלך והאנשים
האלה בני צדיקה קשים ממני ושלם יהיה לעשרה
הרעה ברשתי:

ד

א חשמע ברשאול כי מת אבני בחברון ותרש יהי וכל
ישראל נבדלו: ושני אנשים שורגודים היו ברשאול
שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבארי
מבני בנמן כי נסבארות תחשב עליבנמן: חברתי
הבאריים תגימה ותרשם גרים עד היום הזה:
ויהונתן ברשאול בן נבה רגלים בדרמש שנים ירה
בבא שמעת שאול ויהונתן מוורעאל ותשארו אמיתו
ותלם יהי בחמה ליום ופל ופסק ושמו מפיבשת:
ה חלבו בגידמן הבארי רכב ובענה וכלב כלם היום
אלבית איש בשת והוא שלב את משקב הצדקים:
ויהי באו ערמוך הבית לקחי חטים בקרו אליהם
ורכב ובענה אחיו נמלטו: וכלב הבית והאשכב על
משתו בחדר משקבו בקרו ומתו וקרו את-ראשו
וקרו את-ראשו וכלו דוד הערכה בלהליל: וכלב
את-ראש אישי בשת אלדוד חברון ונאמר אליהם
הגודראש אישי בשת ברשאול איך אשר בקש אתי
ונפשתי ויהי לאדני המלך נקמת היום הזה משאול
ומורעו: ווען דוד את-רכב ואת-בענה אחיו בני רמון
הבארי נאמר להם חרותה אשר-פרח את-נפשו מכל
צרה: כי המעד לי לאמר הגדמת שאול והאדמה
כמבשר בעיני ואחנה בו והאדמה באקלג אשר לתת
לי בשרח: אף כי אנשים רשעים הרגו את-איש-צדיק

בביתו על־משכבו ועלה הלא אבקש את־דמי מִדָּבָר
ובערתו אתכם מִדָּאָרְצִי: וְצִוְּהוּ אֶת־הַגִּזְרִים וְהַרְעוּם
וּקְצוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם וְחָלְוּ עַל־הַבִּרְכָּה
בַּחֲבֹן וְאֵת רֹאשׁ אִשְׁרֵיבֶשֶׁת לָקֹחַ וּקְבְּרוּ בַּקֶּבֶר
אֶבְנֵי בַּחֲבֹן:

ה
נִבְּאוּ כְּלִשְׁבָטִי יִשְׂרָאֵל אֶל־דָּוִד בַּחֲבֹנָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר
הֵנּוּ עֲצָמָה וּבִשְׂרָף אָחֻט: נִסְּאֲתָמּוּל נִסְּאֲתָמּוּל נִסְּאֲתָמּוּל
בְּהוֹיֹת שְׂאֹל מֶלֶךְ עָלֵינוּ אֵתָּה הַיְּהוָה: מוֹצִיָּה וּמִכִּי
אֶת־יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָוִד אֵתָּה תִרְעָה
אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵתָּה תִּהְיֶה לְנֶגֶד עַל־יִשְׂרָאֵל:
נִבְּאוּ כְּלוּקֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמֶּלֶךְ בַּחֲבֹנָה וַיִּכְרַת לָהֶם
הַמֶּלֶךְ דָּוִד בְּרִית בַּחֲבֹן לִפְנֵי יְהוָה וַיִּמְשְׁחוּ אֶת־דָּוִד
לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל: בְּדָשְׁלִים שָׁנָה דָּוִד בְּמִלְכּוֹ
אַרְבָּעִים שָׁנָה מֶלֶךְ: בַּחֲבֹן מֶלֶךְ עַל־יְהוּדָה שִׁבְעֵי שָׁנִים
וְשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים וּבִירוּשָׁלַם מֶלֶךְ שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ שָׁנָה עַל
כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיְדַוּהָ: וְלֶדָּוִד הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמְרוּ יְרוּשָׁלַם אֵלֶּי
הַיּוֹבֵסִי יוֹשֵׁב הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר לְדָוִד לֵאמֹר לֹא־תָבֹאוּ הֵנָּה
כִּי אִסְתִּירְכֶם הָעוֹרִים וְהַפְסָחִים לֵאמֹר לֹא־יָבֹאוּ דָוִד
הֵנָּה: וַיִּלְכֹּד דָּוִד אֶת מַצֶּדֶת צִיּוֹן הִיא עִיר דָּוִד: וַיֹּאמֶר
דָּוִד בְּיָמַי הָיָה כָּל־מִכְּבָה יְבוֹסִי וַיֵּנֶע כְּעֹרֹת וְאֵת
הַפְסָחִים וְאֶת־הַעֲוִירִים שָׁנָא נָפֹשׁ דָּוִד עַל־כֵּן וַיֹּאמְרוּ
עַר וּפֶסַח לֹא יָבֹאוּ אֶל־הַבָּרִית: וַיִּשָּׁב דָּוִד בַּמַּצֶּדֶה
וַיִּקְרָאֵלָה עִיר דָּוִד וַיִּבֶן דָּוִד קִבְּבִים מִדְּהַמְלֹא וּבִיתָה:
וַיִּלְכֹּד דָּוִד הַלֵּד וַיְגִדֵּל וַיְהִי אֵלָיו עֲבָדָת עֹמֹ:
וַיִּשְׁלַח חִירָם מֶלֶךְ־צֹר מַלְאָכִים אֶל־דָּוִד וַיַּעַן אֲדָמָם
וַחֲרָשֵׁי עֵץ וַחֲרָשֵׁי אֶבֶן קִר וְנִבְרִית לְדָוִד: וַיַּעַן דָּוִד

אֵין זֵינן הוּיז אוֹרֵף זֵינן נַעֲלַעֲנַר, אונד
אצונד זאל איך ניש זיין בלוט פערלאנגען
פון איירע הענד, אונד אייך אויסרוימען
פון דעם לאנד? 12 אונד דוד האט גע-
באטען זיינע יונגען אונד זיין האבען
זיין געהערקט, אונד זיין האבען אפגע-
שניטען זיירע הענד אונד זיירע פיס,
אונד זיין האבען זיין אויפגעהאנגען
בייא דעם טייף אין חברון, אבער דעם
קאפ פון אישרבשת האבען זיין גענומען
אונד האבען איהם בעגראבען אין דעם
קבר פון אבנר אין חברון:

קאפיטעל ה

1 אונד אלע שבטים פון ישראל זענען
געקומען צו דוד קיין חברון, אונד זיין
האבען געזאגט, אזוי צו זאגען, זעה,
מיר זענען דיין ביין אונד דיין פלייש:
2 שוין פון פריהרע צייטען הער ווען
שאול איז נאך געוועזען מלך איבער
אונס ביזט דא געוועזען דער ארויסגייער
אונד אריינגענעגער פון ישראל!—אונד
נאט האט צו דיר געזאגט, אז דא

זאלסט זיין א פאסטונד צו מיין פאלק ישראל, אונד דא זאלסט זיין א פירשט איבער
ישראל: 3 אזוי זענען אלע עלצטע פון ישראל אריינגעקומען צו דעם מלך קיין
חברון, אונד דוד המלך האט מיט זיין געמאכט א ברית אין חברון פאר נאט, אונד
זיין האבען געזאלבט דוד אלס מלך איבער ישראל: 4 דוד איז אלט געוועזען
דרייסיג יאהר ווען ער האט אנגעהויבען צו רעגירען, אונד ער האט רעגירט פירציג
יאהר: 5 אין חברון האט ער רעגירט איבער יהודה זיבען יאהר אונד זעכס חדשים,
אונד אין ירושלים האט ער רעגירט איבער נאנץ ישראל אונד יהודה דרייא אונד
דרייסיג יאהר: 6 אונד דער מלך אונד זיינע לייט זענען געזאנגען קיין ירושלים קענען
דעם יבוסי וואס האט געוואוינט אין דעם לאנד, אונד ער האט געזאגט צו דוד, אזוי
צו זאגען, ווען דא וועסט נישט אפטוהן דיא בלינדע אונד דיא לאהמע זאלסט דא נישט
דיא אהער קומען, זיין האבען געמיינט אז דוד קען נישט דא אהער קומען: 7 אונד
דוד האט איינגענומען דיא פעסטונג פון ציון, דאס איז דיא שטאט דוד: 8 אונד
דוד האט אן דעמועלביגען טאג געזאגט, אישליכער וואס וועט אנרירען דעם טהורם
אונד שלאנגען דעם יבוסי אונד דיא לאהמע אונד בלינדע וואס ווערען געהאסט פון
דוד'ס זעלע, (וועט ווערען א הויפטמאן), דאריבער ווערט געזאגט אז א בלינדער
אונד א לאהמער זאל נישט אריינקומען אין דעם הויז: 9 אזוי האט דוד געוואוינט אין
דער פעסטונג, אונד ער האט זיין גערופען, דיא שטאט פון דוד, אונד דוד האט
געבויעט רינגס ארום, פון מלוא אן אונד אינעווייניג: 10 אונד דוד איז אנגעזאנגען
אונד איז גרויס געווארען, אונד יהוה דער גאט פון דיא הערשארען איז מיט
איהם געוועזען: 11 אונד חירם מלך צור האט געשיקט שלוחים
צו דוד, אונד טענען בוימער, אונד בוימיסטער, אונד שטיין מוירערס,
אונד זיין האבען געבויעט א הויז פאר דוד: 12 אונד דוד האט געוואוסט

אז באט האט איהם אנגעשטעלט צו זיין
א מלך איבער ישראל. אונד אז באט
האט דערהויבען זיין קעניגרייך פון
זענען זיין פאלק ישראל: 13 אונד דוד
האט זיך נאך מעהר קעבסוויבער אונד
ווייבער גענומען אויס וירושלים, נאכדעם
ער איז געקומען פון חברון, אונד עס
זענען נאך צו דוד געבוירען געווארען
זיין אונד טעכטער: 14 אונד דאס
זענען דיא געמען פון דיא וואס זענען
צו איהם געבוירען געווארען אין וירושלים,
שמוע, אונד שובב, אונד נתן אונד שלמה:
15 אונד יבחר, אונד אלישוע אונד נפנ,
אונד רפי: 16 אונד אלישמע, אונד
אלנדע, אונד אליפלט: 17 אונד זען דיא
פלשתיים האבען געהערט אז וויא האבען
דוד געוואלט אלס מלך איבער ישראל,
אזוי זענען אלע פלשתיים ארויסגעגאנגען
דוד צו זוכען אונד זען דוד האט עס
געהערט, אזוי איז ער ארויסגעגאנגען
אין דיא פעסטונג: 18 אונד דיא פלשתיים
זענען געקומען אונד וויא האבען זיך
אויסגעברייט אין דעם טהאל רפאים:

19 אונד דוד האט אנגעפרעגט בייא באט, אונד געזאגט, זאל איך ארויפגיין קענען
דיא פלשתיים? זעסט דא וויא איבערגעבען אין מינע האנד?—אונד באט האט
געזאגט צו דוד, גיט ארויף, ווארן איך וועל דיא פלשתיים געוויס איבערגעבען אין
דיינע האנד: 20 אונד דוד איז געקומען קיין בעל פרצים, אונד דוד האט וויא דארט
געשלאגען; אונד ער האט געזאגט, באט האט פאר מיר צובראכען מינע פינד, אזוי
וויא דער בראך פון וואסער, דארום האט ער דעמועלביגען ארץ גערופען בעל-פרצים:
21 אונד וויא האבען דארטען פערלאזען זייערע אפגעטער, אונד דוד אונד זיינע לייט
האבען וויא פערברענט: 22 אונד דיא פלשתיים זענען נאכאמאל ארויפגעגאנגען,
אונד וויא האבען זיך אויסגעברייט אין דעם טהאל רפאים: 23 אונד דוד האט
אנגעפרעגט בייא באט, אונד ער האט געזאגט, דא זאלסט נישט ארויפגיין, נייערט
קעהר דיר הינטער זיין, אזוי זעסט דא צו וויא קומען קענע: איבער פון דיא ביימער:
24 אונד עס וועט זיין אז ווען דא וועסט הערען דיא טריט אן דער שפיץ פון דיא
ביימער דענסמאל זאלסט דא דיר איילען, ווארן דענסמאל איז באט ארויסגעגאנגען
פאר דיר צו שלאגען אין דער מוחה פון דיא פלשתיים: 25 אונד דוד האט געטהון
אזוי וויא באט האט איהם געבאטען, אונד ער האט געשלאגען דיא פלשתיים פון גבע
אן ביז מען קומט קיין גור:

קאפיטעל ו

1 אונד דוד האט נאכאמאל איינגעזאמעלט אלע אויסדערוויילטע אין ישראל, דרייסיג
טויזענד: 2 אונד דוד איז אויפגעשטאנען אונד ער איז געגאנגען מיט דעם באנצען
פאלק וואס איז מיט איהם געוועזען אויס בעלי יהודה, פרי פון דארטען ארויפצוברענגען
דעם ארון פון באט, וואס מען האט גערופען—שם יהוה צבאות—אויף וועלכען דיא
פרובים האבען גערוהט: 3 אונד וויא האבען דעם ארון פון באט געטהון אויף א
נייעם וואגען, אונד וויא האבען איהם אנגעקעטראגען אויס דעם הויז פון אבינדב וואס

בנבכה ושנא ואחיו בני אבינבך נתנם את־העקלה
 חֲדָשָׁה: וישארו מבית אבינבך אשר בנבכה עם אָרֹן
 הַאֱלֹהִים ואחיו הַלֵּךְ לִפְנֵי הָאָרֹן: וְדָוִד וְכָל־בְּרִית
 יִשְׂרָאֵל מִשְׁחָקִים לִפְנֵי יְהוָה כָּל־עַי בְּרוּשִׁים וּבִכְנוּת
 וּבִנְדָלִים וּבַחֲפִים וּבִמְנוּעִים וּבְצִלְצָלִים: וַיָּבֹאוּ עַד־
 נָחַל גִּבְיָן וַיִּשְׁלַח עֹזָה אֶל־אָרֹן הַאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר כֹּה כִּי־
 שָׁמָּה הַבְּקָר: וַתִּרְאֶה יְהוָה בְּעֹזָה וַיִּכְתּוּ שֵׁם הַאֱלֹהִים
 עַל־הַשָּׁל נִתְּתָה שֵׁם עִם אָרֹן הַאֱלֹהִים: וַתֵּרָד לְדָוִד עַל־
 עֹזָה פָּרִץ יְהוָה פָּרִץ בְּעֹזָה וַיִּקְרָא לְמָקוֹם הַהוּא פָּרִץ
 עֹזָה עַד הַיּוֹם הַהוּא: וַיָּבֹאוּ דָוִד אֶת־יְהוָה בֵּינוֹם הַהוּא
 וַיֹּאמֶר אֵיךְ יָבֹאוּ אֵלַי אָרֹן יְהוָה: וְלֹא־אָבִיחָה דָוִד לַהֲסִיר
 אֵלָיו אֶת־אָרֹן יְהוָה עַל־עֵיר דָּוִד נִטְּפוּ דָוִד בֵּית עֹבֵד
 אֱדֹם הַנְּתִי: מִשָּׁב אָרֹן יְהוָה בֵּית עֹבֵד אֱדֹם הַנְּתִי
 שְׁלֹשָׁה חֲדָשִׁים וַיִּבְרַךְ יְהוָה אֶת־עֹבֵד אֱדֹם וַתִּתְּכֵר־
 בֵּיתוֹ: וַיָּבֹד לְמֶלֶךְ דָּוִד לֵאמֹר בְּכֹד יְהוָה אֶת־בֵּית עֹבֵד
 אֱדֹם וַתִּתְּכֵר־אֲשֶׁר־לוֹ בְּעֹבֵד אָרֹן הַאֱלֹהִים וַיִּבְרַךְ דָּוִד
 וַיַּעַל אֶת־אֲרֹן הַאֱלֹהִים מִבֵּית עֹבֵד אֱדֹם עֵיר דָּוִד
 בְּשִׁמְחָה: וַיְהִי כִּי צָעְדוּ נִשְׂאֵי אֲרֹן־יְהוָה שִׁשָּׁה צִעִרִים
 וַיּוֹכַח שׂוֹר וַיִּקְרָא: וְדָוִד מִבְּקָר כָּבֵלְעוֹ לִפְנֵי יְהוָה
 וְדָוִד הָיָה אֶפֶס בֶּדֶ: וְדָוִד וְכָל־בְּרִית יִשְׂרָאֵל מִצִּלִּים
 אֶת־אָרֹן יְהוָה בַּחֲרוּשָׁה וּבְקֹל שׁוֹפָר: וַיְהִי אָרֹן יְהוָה
 כָּא עֵיר דָּוִד וּמִיכָל בַּת־שָׁאוּל נִשְׁקָפָה: בְּעַד הַחֲלוֹן
 וַתִּרְאֵה אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּוִד מִפְּנֹן וּמִכְבָּר לִפְנֵי יְהוָה וַתָּבוֹ
 לִי בַלְבָּב: וַיָּבֹאוּ אֶת־אָרֹן יְהוָה וַיַּצֵּט אֹתוֹ בְּמִקְוֵי
 בַּתוֹךְ הָהָר אֲשֶׁר נִטְּדִיל דָּוִד וַיַּעַל דָּוִד עֲלוֹת לִפְנֵי
 יְהוָה וּשְׁלָמִים: וַיִּבֶל דָּוִד מִקְּעֻלוֹת הַעֲוָה וְהַשְׁלָמִים
 וַיִּבְרַךְ אֶת־הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה צָבָאוֹת: וַיִּחַלֵּק לְכָל־הָעָם

אִיז אִין גִּבְעָה, אונד עזא אונד אחיו
 דיא זיהן פון אבינבך האבען דעם גייען
 קומען געפיהרט: 4 אונד ווען זיין
 האבען דעם אָרֹן פון גאט אונגעקער־
 טראגען אויס דעם הויז פון אבינבך וואס
 איז אין גבעה, אזוי איז אחיו געגאנגען
 פאר דעם אָרֹן: 5 אונד דוד, אונד דאס
 גאנצע הויז וישאל האבען געשפילט
 פאר גאט מיט אלערלייא (כלי זמר) וואס
 איז געמאכט אויס בוקסען האלץ, אונד
 מיט הארפען, אונד פידעלן אונד פויקען,
 אונד מיט גלאקען אונד מיט שאללען:
 6 אונד ווען זיין זענען געקומען ביז צו
 דיא שיער נכון אזוי האט עזה אויס־
 געשטרעקט זייע זאגט דאס צו דעם אָרֹן
 פון גאט, אונד ער האט אן איהם אנגע־
 האלטען, ווארין דיא רינדער האבען
 איהם געשאקעלט: 7 אונד דער צאָרן
 פון גאט האט דערגרייט איבער עזה,
 אונד גאט האט איהם דארט דערשלאגען
 איבער דעם שונא, אונד ער איז דארט
 געשטארבען ביא דעם אָרֹן פון גאט:
 8 אונד עס האט דוד ליד געטהון ווייל
 גאט האט געבראכען א בראף אן עזה,
 אונד ער האט דעמעלביגען אַרְט גע־
 רופען פֿרץ עזה ביז צו דעם היינטיגען

טאג: 9 אונד דוד האט מורא געהאט פאר גאט און דעמעלביגען טאג, אונד ער
 האט געזאגט, וויא זאל דער אָרֹן פון גאט צו מיר קומען? 10 אונד דוד האט ניש
 געוואלט אז דער אָרֹן פון גאט זאל צו איהם אָפּקעהרען צו דער שטאט דוד, אונד
 דוד האט איהם אָפּגענייגט צו דעם הויז פון עובד אדום הנתי: 11 אונד דער אָרֹן
 פון גאט איז געבליבען אין דעם הויז פון עובד אדום הנתי דרייא חדשים, אונד גאט
 האט געבענשט דעם עובד אדום, אונד זיין גאנצעס הוינזעניג: 12 אונד עס איז
 אָנגעוואגט געווארען צו דוד המלך, אזוי צו זאגען, גאט האט געבענשט דאס הויז־
 געזיג פון עובד אדום אונד אלעס וואס געהערט צו איהם, פון וועגען דעם אָרֹן פון
 גאט, אזוי איז דוד אהינגעגאנגען אונד האט ארויפגעבראכט דעם אָרֹן פון גאט
 אויס דעם הויז פון עובד אדום, צו דער שטאט דוד מיט פרייד: 13 אונד עס
 איז געוועזען ווען דיא טרענער פון דעם אָרֹן פון גאט האבען געטרעטען זעבס
 טריט, אזוי האט ער מקריב געוועזען אן אָקס אונד א פֿעט קאלב: 14 אונד דוד
 האט געמאנצט מיט זיין גאנצען כח פאר יְהוָה, אונד דוד איז געוועזען אָנגעגארטעלט
 מיט איין ליינענען אפוד: 15 אונד דוד אונד דאס גאנצע הויז וישאל האבען
 ארויפגעבראכט דעם אָרֹן פון גאט מיט שאללען אונד מיט דעם קול פון שופר:
 16 אונד עס איז געוועזען ווען דער אָרֹן פון גאט איז אָנגעקומען אין דער
 שטאט, אזוי האט מיכל דיא טאכטער פון שאול ארויסגעקוקט דורך דאס
 פענקסטער, אונד זיא האט געזעהען דעם מלך דוד שפרינגען אונד טאנצען פאר
 גאט, אזוי האט זיא איהם מבזה געוועזען אין איהר הארץ: 17 אונד זיין
 האבען אריינגעבראכט דעם אָרֹן פון גאט, אונד זיין האבען איהם געשטעלט
 אויף זיין אָרֶם, אין דער מיטע פון דעם געצעלט וואס דוד האט פאר
 איהם אויסגעשפרייט, אונד דוד האט אויפגעבראכט קרבן עולות אונד שלמים
 פאר גאט: 18 אונד ווען דוד האט אויפגעהערט אויפצוגרענגען דיא קרבן
 עולות אונד שלמים, אזוי האט ער געבענשט דאס פאלק אין דעם גאמען
 פון יְהוָה צָבָאוֹת: 19 אונד ער האט פערטיילט צו דעם גאנצען פאלק

אונד צו דער גאנצע מענגע פון ישראל פון מאן ביז ווייב, צו איטליכען א חלה ברויט, אונד א שטיק רינדפלייש, אונד איין קאס ווין, אונד דאס גאנצע פאלק איז אונדעקגעגאנגען איטליכער צו זיין הויז: 20 אונד דוד האט זיך אומגעקערט צו בענשען ווין הויזגעזונד— אונד מיכל דיא טאכטער פון שאול איז ארויסגעגאנגען ענטקעגען דוד, אונד זיא האט געזאגט, וויא האט זיך דער מלך פון ישראל היינט פערדערליכט, וואס האט זיך היינט אנטפלעקט פאר דיא אויגען פון זיינע דינסט־מעדען, אזוי וויא א ליידנער טהוט זיך אנטפלעקען: 21 אונד דוד האט געזאגט צו מיכל (עס איז געוועזען) פאר גאט, וואס האט מיך אויסגערטוילט פאר דיין פאטער, אונד פאר ווין גאנץ הויזגעזונד, מיך צו בע־פעלען אלס א פירשט איבער דעם פאלק פון גאט, איבער ישראל—דאס איך האב געשפילט פאר גאט: 22 אונד איך וועל נאך גרינגער ווערען וויא דאס דאזיקע, אונד איך וועל ווין גרינג אין

לִבְיָהּ יִשְׂרָאֵל לְמַעַן וְיִרְאֶה לְאֵשׁ חַלָּתָם אֹתָם וְאֶשְׁפָּה אֹתָם וְלֹךְ בְּלִדְהֶם אִשׁ בְּלִבְתָּם: 20 וַיָּשָׁב דָּוִד לְבָרֶךְ אֲחֵיכֶם וְהָיָא מִכָּל בְּדֻשָּׁאֵל לְקִרְיַת דָּוִד וְהָאָמֶר מִהֲנוֹכַח הָיוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִקְלָה הַיּוֹם לַעֲשֵׂי אֲמִתּוֹת עֲבָדָיו: 21 בְּדִלְלוֹת נִלְחַת אִתָּךְ בְּרִיבִים: וְהָאָמֶר דָּוִד אֶל־מִיכָל לִפְנֵי דָוִד אֲשֶׁר בְּחַדְכִּי מֵאֲבֹד וּמִכְלִיבוֹת לַעֲשֵׂי אֹתִי וְגַד עַל־עַם דָּוִד עַל־יִשְׂרָאֵל וְשִׁחַתְכִּי לִפְנֵי דָוִד: וְנִקְלָתִי עוֹלָמָהּ וְהָיִיתִי שָׁפֵל בְּעֵינֵי וְעַמְּהָאֲמִתּוֹת אֲשֶׁר אֲמִתָּה: 23 עַתָּה אֲבִיבְךָ: וְלִמִּיכָל בְּתֻשָּׁאֵל לֹאֲחִיתָ לָּהּ וְלָךְ עַד יוֹם מוֹתָהּ:

1 וְדָוִד כִּי־שָׁב הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ דָּוִד הִנֵּחֵלּוּ מִסָּבִיב מִכָּל אֲבִיבֵי: וְהָאָמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־עַתָּה הִבֵּיָא רֵאָה נָא אֲנִי יוֹשֵׁב בְּבֵית אֲדֹמִים וְאֶרֶץ הָאֱלֹהִים יוֹשֵׁב בְּתוֹךְ הָרִיעָה: 3 וְהָאָמֶר נָתַן אֶל־הַמֶּלֶךְ כָּל אֲשֶׁר בְּלִבְכֶּךָ לָךְ עֲשֵׂה כִי דָוִד עָמָד: 4 וְדָוִד בְּלִילָה הָיָה וְדָוִד רִבֵּר: 5 וְדָוִד אֶל־נָתָן לֵאמֹר: לָךְ וְאֲמַרְתָּ אֶל־עַבְדִּי אֶל־דָּוִד: 6 כֹּה אָמַר דָּוִד הֵאֱתָה חֲבִנְהֵלִי כִּת לִשְׁכֵּתִי: כִּי לֹא יִשְׁכַּתִּי בְּבֵית לְמִיּוֹם הַעֲלֹתִי אֲחֵיכִי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם: 7 וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֲחֵרָה מִתְּחִלָּה בְּאֵהָל וּבְמִשְׁכָּן: כָּל אֲשֶׁר־הִתְלַבְּתִי כָּל־לִבִּי יִשְׂרָאֵל הִרְבֵּר־בְּרִיתִי אֶת־אֲחֵי שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוִּיתִי לַעֲשׂוֹת אֲחֵיכֶם אֶת־יִשְׂרָאֵל: 8 לֵאמֹר לָמָּה לֹא־בִנִּיתֶם לִי בֵּית אֲדֹמִים: וְעַתָּה בְּחִתְאֲמֹר לַעֲבֹד לָדֹד כֹּה אָמַר דָּוִד צְבָאוֹת אֱלֹהֵי לְקִרְיַת־מֶדֶן דָּוִד מֵאֲחֵר הָיָה לְדָוִד וְגַד עַל־עַמִּי עַל־יִשְׂרָאֵל: 9 וְאֲחֵרָה עָמָד כָּל אֲשֶׁר הִלַּכְתָּ וְאֲכַרְתָּ אֶת־בְּלִיאֲבָד

מיינע אויגען, אבער בויא דיא דינסט־מעדען פון וועלכע דוא האסט געזאגט— בויא וויא וועל איך בקבוד געהאלטען ווערען: 23 אונד צו מיכל דיא טאכטער פון שאול איז נישט געוועזען קיין קינד ביז צו דעם טאג פון איהר טויט:

קאפיטעל ז

1 אונד עס איז געוועזען ווען דער קעניג האט געוואוינט אין ווין הויז, אונד גאט האט איהם גענעגען דוה רינגס ארום פון אלע זיינע פינד: 2 אזוי האט דער מלך געזאגט צו נתן הַבַּיָּא, ועה איך וואוין אין א הויז פון טאנענבלייטער, אונד דער אַרֹן פון גאט בלייבט נור אונטער א פארהאנג: 3 אונד נתן הַבַּיָּא האט געזאגט צו דעם קעניג, אלעס וואס איז אין דיין הארץ טהוא, ווארין גאט איז מיט דיר: 4 אונד עס איז געוועזען אין דוועלבע נאכט— אזוי איז דאס ווארט פון גאט געוועזען צו נתן אזוי צו זאגען: 5 בויא אונד דוא זאלסט זאגען צו מיין קנעכט, צו דוד, אזוי זאגט יהוה, ווילסט דוא צו מיר בויען א הויז פאר מיינע וואוינונג? 6 ווארין איך האב נישט געוואוינט אין א הויז זייט דעם טאג וואס איך האב ארויפגעבראכט דיא קינדער ישראל פון מצרים, אונד ביז צו דעם היינטיגען טאג, נישט איך בין ארוםגעגאנגען אין א געצעלט אונד א משכן: 7 אלערמטעגען אונד איך בין ארוםגעגאנגען מיט אלע קינדער ישראל, האב איך אקאל א ווארט גערעט צו איינעם פון דיא שבטים פון ישראל וואס איך האב איהם געזאגט צו פערזארגען מיין פאלק ישראל אזוי צו זאגען, פארנוואס האט איהר מיר נישט געבויעט א הויז פון טאנענ־האלץ? 8 אונד אצונד זאלסט דוא אזוי זאגען צו מיין קנעכט, צו דוד, אזוי זאגט יהוה צבאות, איך האב דיר גענומען פון דעם שטאל פון הינטער דיא שאף, אז דוא זאלסט ווין א פירשט איבער מיין פאלק, איבער ישראל: 9 אונד איך בין מיט דיר געוועזען אין אלעס וואו דוא בויט אהינגעגאנגען, אונד איך האב פערשילגט אלע דיינע פינד

מִפְּנֵי יָעִיף לָךְ שֵׁם יְהוָה שֶׁשָּׁם הַדָּדִים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
וּשְׁמִית מְקוֹם לַעֲמֹד לְיִשְׂרָאֵל וְנִשְׁמָתוֹ וְשָׁבוּ תַחְתָּיו וְלֹא
יָרֶוּ עוֹד וְלֹא יִסְמָךְ בְּנִי-יִצְחָק לַעֲמֹתוֹ כְּאֲשֶׁר בְּרֵאשִׁיתָהּ
וּלְמִדְּהוּם אֲשֶׁר צִוִּיתִי שְׂפָטִים עַל-עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְהִנֵּחִתִּי
לָךְ מִכָּל-אֲבִיבֶיךָ וְהִנֵּחִתִּי לָךְ יְהוָה כִּי-רִבִּית יִשְׁחַרְצֶךָ וְהָיָה
כִּי וְיִמְלֹא יָמֶיךָ וְשִׁכְבְּתָה אֶת-אֲבֹתֶיךָ וְהִקְמִיתִי אֶת-יִרְדְּךָ
אֶת-יָרֵךְ אֲשֶׁר יָצָא מִמֶּנִּי וְהִקְמִיתִי אֶת-מַמְלַכְתּוֹ וְהָיָה
יְהוָה רִבִּית לְשִׁמִּי וְכִנְיִי אֶתִּכְפָּא מַמְלַכְתּוֹ עַד-עוֹלָם
אֲנִי אֶהְיֶה לָּךְ לֵאמֹר וְהָיָה יְהוָה לְבֹן אֲשֶׁר פָּתַחְתִּי
וְהִכַּחֲתִי בְשִׁבְטֵי אֲנָשִׁים וּבְכַנֵּי בְנֵי אָדָם וְחִסְדִּי לֹא
יִסָּר מִמֶּנִּי כְּאֲשֶׁר הִסְרִיתִי מִעַם שָׂאִיל אֲשֶׁר הִסְרִיתִי
מִלְּפָנַי וְנִאֲמָן בִּיתְךָ וּמַמְלַכְתְּךָ עַד-עוֹלָם לִפְנֵיךְ כְּסֹאֲךָ
יִהְיֶה נְכוֹן עַד-עוֹלָם כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְכָל-הַחֲזוֹן
הַזֶּה כֹּן דְּבַר נָתַן אֵל-יְהוָה וְכָל-הַמֶּלֶךְ דָּוִד נִשְׁבַּח
לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר מִי אֲנִכִּי אֲדֹנָי יְהוֹה וּמִי בֵּיתִי כִּי הִבְהִיתִי
עַד-הֵלֶם וְחִקְטָן עֵד וְאֵת כְּעִנְיֶךָ אֲדֹנָי יְהוֹה וְהִנֵּה
נָס אֶל-בֵּית-יִצְחָק לְמִדְּרוֹק וְאֵת תּוֹרַת הָאָדָם אֲדֹנָי
יְהוֹה וּמִדְּרוֹק דָּוִד עוֹד לְדַבֵּר אֵלֶיךָ וְאֵתָהּ בְּרַעַת כ
אֶת-עִבְדְּךָ אֲדֹנָי יְהוֹה כְּעִבְדֶּיךָ דְּבָרָךְ וּלְכַבֵּד עֲשִׂיתִי
אֵת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְדֹרֹתֶיךָ אֶת-עִבְדְּךָ עַל-פִּי וְכָל-הַ
יְהוָה אֱלֹהִים כִּי-אֵין כְּמוֹךָ וְאֵין אֱלֹהִים וְלִתְּךָ כָּל-
אֲשֶׁר-שָׁמַעְתִּי כְּאֹנֵנוּ וְנִי כְּמוֹךָ כִּי-יִשְׂרָאֵל נִי אֶחָד
בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר הִלְכָה אֱלֹהִים לְפָדוֹת-לִי לָעַם וּלְשׁוֹם לִי
שֵׁם וּלְעֲשׂוֹת לָכֵם הַגְּדוֹלָה וְהַרְאוֹת לְאַרְצְךָ מִלְּפָנֶיךָ עַמְּךָ
אֲשֶׁר פָּדִיתָ לָךְ מִמִּצְרַיִם יוֹם וְאֶלְהוּי וְחִבְּנִי לָךְ אֶת-
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לָךְ לָעַם עַד-עוֹלָם וְאֵתָהּ יְהוָה הָיִיתָ לָכֵם
לְאֱלֹהִים וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים הַדְּבַר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ עָלַי כֹּה

פָּאָר יְהוָה אֲנִיךְ אֵיךְ הָאֵב הַדִּיר נַעֲמַמְכֵם
אֶ בְּרוּסְעֵן נֶאֱמַעֵן אֲזוּי וְהָיָה דְּעַר נֶאֱמַעֵן
פֹּון דִּיא בְּרוּסְעֵן לִיִּישׁ וְהָאֵם זַעֲנֵעֵן אֲוִיף
דְּעַר עָרָד: 10 אֲנִיךְ אֵיךְ וְהָעַל בְּעִשְׂמִיר
מֵעַן אֲוִין אָרַם פָּאָר מִיִּין פֶּאֶלֶק יִשְׂרָאֵל
אֲנִיךְ אֵיךְ וְהָעַל וְהָיָה פֶּלֶאנְצֵעֵן אֲנִיךְ וְהָעַל
וְהָיָה לֶאֱזַעֵן וְהָאֲוִינְעֵן אֲוִיף וְיִיעַר אֲוִיבֵעֵן
אָרַם אֲנִיךְ וְהָיָה וְהָעַלֵּעֵן נִישׁ מְעַהָר
פֶּעֶר וְהָאֲנֵעֵלֵט וְהָעַרְעֵן אֲנִיךְ דִּיא שְׁלַעֲכֵטֵעַ
קִינְדֵּער וְהָעַלֵּעֵן וְהָיָה נִישׁ מְעַהָר קִעֲנֵעֵן
פִּינִינְעֵעֵן וְהָיָה פֶּרִיהֵעֵר: 11 אֲנִיךְ אֲזוּי
וְהָיָה פֹון דְּעַם טָאָן אֵן וְהָאֵם אֵיךְ הָאֵב
נַעֲבֶאֱמַעֵן שׁוֹפְטִים אֲוִיבֵער מִיִּין פֶּאֶלֶק
יִשְׂרָאֵל אֲנִיךְ אֵיךְ הָאֵב דִּיר נַעֲבֵעֵבֵעֵן
רוּחַ פֹּון אֵלֵעַ דִּינֵעַ פִּינִיךְ אֲנִיךְ נֶאֱמַ
הָאֵם דִּיר נַעֲלֶאֱזַט אֲנִיבֵעֵעֵן אֲזוּי וְהָיָה וְהָעַל
דִּיר מֶאֱכֵעֵן אֶ הוּיִז: 12 וְהָעַל דִּינֵעַ טַעֲנָה
וְהָעַלֵּעֵן דְּעַר-פִּילֵט וְהָעַרְעֵן אֲנִיךְ דִּיא וְהָעַל
לִיבֵעֵן מִישׁ דִּינֵעַ עֲלִטְעֶרֶן אֲזוּי וְהָעַל אֵיךְ
אֲוִיפִשְׁטֵעֵלֵעֵן דִּיִּין נֶאֱמַעֵן נֶאֱמַךְ דִּיר דְּעַר
וְהָאֵם וְהָעַל אֲרוּסְקוֹמֵעֵן פֹּון דִּינֵעַ נַעֲדֵעֶרֶם
אֲנִיךְ אֵיךְ וְהָעַל אֲנִיבֵרוּטֵעֵן וְיִנֵּעַ מְלוֹכָה:
13 עַר וְהָעַל בּוּיֵעֵן אֶ הוּיִז צוּ מִיִּין נֶאֱמַעֵן
אֲנִיךְ אֵיךְ וְהָעַל אֲנִיבֵרוּטֵעֵן דְּעַם שְׁטוּחֵל

פֹּון וְיִנֵּעַ מְלוֹכָה בִּיז אֲוִיף אֲוִיבִי: 14 אֵיךְ וְהָעַל צוּ אֲוִיף וְיִין אֵלֵם אֶ פֶּאֱטֵער אֲנִיךְ
עַר וְהָעַל צוּ מִיר וְיִין אֵלֵם אֶ וְהָיָה אֲבֵער וְהָעַל עַר וְהָעַל אֲוִיבֵער עַר וְהָעַל אֲוִיבֵער עַר וְהָעַל
וְהָעַל אֵיךְ אֲוִיף אֲוִיף בְּעִשְׂמֶרֶסֶפֶן מִישׁ דִּיא רוּם פֹּון מְעַנְשֵׁעֵן אֲנִיךְ מִישׁ דִּיא פֶּלֶאָן פֹּון
מְעַנְשֵׁעֵן: 15 אֲבֵער מִיִּין חֶסֶד וְאֵל פֹּון אֲוִיף נִישׁ אֲפִנְעֶהֶן וְהָעַרְעֵן אֲזוּי וְהָיָה אֵיךְ
הָאֵב עַם אֲפִנְעֶהֶן פֹּון שְׂאֹל וְהָעַלֵּעֵן אֵיךְ הָאֵב אִים נֶאֱנְצֵעֵן אֲפִנְעֶהֶן פֶּאָר דִּיר:
16 אֲנִיךְ דִּיִּין הוּיִז אֲנִיךְ דִּיִּין קִעֲנִיבֵרִיךָ וְהָעַל פֶּאָר דִּיר הָאֲבֵעֵן אֶ קוּם אֲוִיף אֲוִיבֵעֵן
דִּיִּין (קִעֲנִיבֵלִכֵּעֵר) שְׁטוּחֵל וְהָעַל וְיִין אֲנִיבֵערִישׁ בִּיז אֲוִיף אֲוִיבִי: 17 נֶאֱמַךְ אֵלֵעַ דִּיא
דְּאֲוִינֵעַ וְהָעַרְטֵער אֲנִיךְ נֶאֱמַךְ דְּעַר דְּאֲוִינֵער נֶאֱנְצֵער נְבוּאָה הָאֵם נָתַן בְּעַרְעַם צוּ דָּוִד:
18 אֲנִיךְ דָּוִד הַמֶּלֶךְ אִיז אֲרִינְעֶקוֹמֵעֵן אֲנִיךְ עַר הָאֵם וְיִךְ אֲנִיבֵערֶנְעֵעֵט פֶּאָר נֶאֱמַ
אֲנִיךְ עַר הָאֵם נֶעֱזֶאֱמַט וְהָעַל בִּין אֵיךְ אֶ הָאָר נֶאֱמַט? אֲנִיךְ וְהָאֵם אִיז מִיִּין הוּיִז דָּאָם דִּיא
הָאֵם מִיךְ בִּיז דָּא אֲהָעֵר גֶּעֲבֶרֶאֱכֵט? 19 אֲנִיךְ דָּאָם אִיז נֶאֱמַךְ מְעַנְשֵׁעֵן אֶ קִלִּינֵעֵם אִין
דִּינֵעַ אֲוִיבֵעֵן אֶ הָאָר נֶאֱמַט! אֲנִיךְ דִּיא הָאֵם נֶאֱמַךְ בְּעַרְעַם וְהָעַלֵּעֵן דְּעַם הוּיִז פֹּון דִּיִּין
קִנְעֵכֵט פֹּון וְיִיטֵעֵן אִיז דָּאָם נֶאֱמַךְ דְּעַר אָרַם פֹּון אֶ מְעַנְשֵׁ אֶ הָאָר נֶאֱמַט? 20 אֲנִיךְ
וְהָאֵם וְאֵל דָּוִד נֶאֱמַךְ מְעַהָר צוּ דִּיר הָעַלֵּעֵן אֲבֵער דִּיא קִנְעֵכֵט דִּיִּין קִנְעֵכֵט אֶ הָאָר
נֶאֱמַט: 21 פֹּון וְהָעַלֵּעֵן דִּיִּין וְהָאָר אֲנִיךְ אֲזוּי וְהָיָה עַם אִיז אִין דִּיִּין הָאָר הָאֵם דִּיא
נַעֲמֶהֶן דִּיא דְּאֲוִינֵעַ גְּדוֹלָה כְּדִי דִּיא וְהָאֵם עַם בְּעַקֶּמֶט מֶאֱכֵעֵן צוּ דִּיִּין קִנְעֵכֵט:
22 דְּאֲוִיבֵער בִּיז דִּיא אֲזוּי גְּרוּם אֶ הָאָר נֶאֱמַט! וְהָאָר עַם אִיז קִינְעֵער אֲזוּי וְהָיָה דִּיא
אֲנִיךְ עַם אִיז נִישׁ דָּא קִיִּין נֶאֱמַט חֲזִין דִּיר נֶאֱמַךְ אֵלֵעַם וְהָאֵם מִיר הָאֲבֵעֵן בְּעַהֲעֵרֵט מִישׁ
אֲוִיבֵערֶע אֲוִיבֵער: 23 אֲנִיךְ וְהָעַל אִיז אֲזוּי וְהָיָה דִּיִּין פֶּאֶלֶק וְהָיָה יִשְׂרָאֵל אֲוִיִּין אֲוִיבֵעֵעֵם
פֶּאֶלֶק אֲוִיף דְּעַר עָרָד וְהָאֵם נֶאֱמַט אִיז אֲוִיבֵעֵנֶאֱנֵעֵן צוּ דְּעַרְלִיִּיזֵעֵן צוּ וְיִךְ אֵלֵם אֶ פֶּאֶלֶק
אֲנִיךְ וְיִךְ צוּ מֶאֱכֵעֵן אֶ שֵׁם אֲנִיךְ צוּ אֲוִיף צוּ מֶהֶן בְּרוּסְעֵעֵן אֲוִיךְ פִּירְכִּטֵּנֵעַ וְאֲכֵעֵן צוּ
דִּיִּין לֶאֱנִיךְ פֹּון וְהָעַלֵּעֵן דִּיִּין פֶּאֶלֶק וְהָאֵם דִּיא אֲוִיבֵערִישׁ דִּיִּין פֶּאֶלֶק יִשְׂרָאֵל
פֶּעֶלְקֵער אֲנִיךְ וְיִיעַר גֶּעֲטֵער: 24 אֲנִיךְ דִּיא הָאֵם צוּ דִּיר אֲנִיבֵערִישׁ דִּיִּין פֶּאֶלֶק יִשְׂרָאֵל
אֶ עַם וְאֵל צוּ דִּיר וְיִין אֶ פֶּאֶלֶק אֲוִיף אֲוִיבִיךָ אֲנִיךְ דִּיא אֶ וְהָיָה בִּיטֵם נַעֲוֶאֲרֵעֵן צוּ אֶ
נֶאֱמַט: 25 אֲנִיךְ אֲצוּנִיךְ אֶ הָאָר נֶאֱמַט! דָּאָם וְהָאָר נֶאֱמַט דִּיא הָאֵם בְּעַרְעַם וְהָעַלֵּעֵן

דיין קנעכט, אונד ווענען זיין הויז, זיין
עם מקום אויף אייביג, אונד מ'האט עס
אזוי וויא דא האסט גערעט: 26 אונד
לאז דיין נאמען גרויס ווערען אויף
אייביג אזוי צו זאגען, יהוה צבאות איז
דער גאט איבער ישראל. אונד אזוי
וועט דאס הויז פון דיין קנעכט דוד זיין
אנגעברייט פאר דיר: 27 ווארן דא
יהוה צבאות ביזט דער גאט פון ישראל,
דא האסט עס אנטפלעקט צו דעם
אויסער פון דיין קנעכט אזוי צו זאגען,
דיר וויל איך איין הויז, (אדער מלכות)
אויפבויען, דארום האט דיין קנעכט
געפונען אין זיין הארץ צו געשען דאס
דאזיגע געבעט: 28 אונד אצונד, א האר
גאט! דא ביזט דער גאט, אונד זיינע
ווערשער זענען אמת, אונד דא האסט
גערעט ווענען דיין קנעכט דאס דאזיגע
גוטע: 29 אונד אצונד לאז עס דיר
וואוילגעפאלען, אונד גענש דאס הויז
פון דיין קנעכט, עס זאל פאר דיר זיין
אויף אייביג, ווארן דא א האר גאט,
האסט עס גערעט! אונד פון זיינע
ברכה זאל געבענשט ווערען דאס הויז
פון דיין קנעכט אויף אייביג:

עבדך ועל ביתי נתן ערשלים ונשח כאשר דברתי:
26 ויהי שמך עד עולם לאמר נתתי צבאות אלהים על
27 ישראל ובית עבדך דוד נתתי נחל לפניך: כראתה נתתי
צבאות אלהי ישראל ונתתה את הארץ עבדך לאמר בית
אבנך דוד על כן מצא עבדך את לבו להתפלל אליך את
28 החפלה הזאת: ועתה ואלה אל עבדך אתה הוה האלהים
דברך הוה אמת ותדבר אל עבדך אתה הוה הדין הוה האמת:
29 ועתה דואל וברך את בית עבדך לחיות לעולם לפניך כר
אתה אלהי ישראל וברך את ישראל וברך בית עבדך לעולם:

ח

א ויהי אחר כך בך דוד את פלשתים תכניעם תחזק דוד
2 את חמנו האמה מיד פלשתים: בך את מואב תמדהם
תבבל השקב אותם ארצה וימדה שנהבילים לחמת
ומלא התבל לחנות ותחזק מואב לדוד לעבדים ושא
3 מנחת: בך דוד את הדדדער בדרחב מלך ציבה בלכתו
4 לחשוב דוד מנח: וילכד דוד משע אלה ושבע
מאת שלש ועשרים אלה איש רגל ונערך דוד את
5 כל הרקב ויחזק משע מאד רכב: ותבא ארם דמשק
לעזר לדדער מלך ציבה ויך דוד בארם עשרים
6 ושנים אלה איש: ושם דוד נצבים בארם דמשק ותחזק
ארם לדוד לעבדים ונשא מנח ושע דוד את דוד
7 בכל אשר הלך: תחזק דוד את שלש הרקב אשר היו
8 אל עבדי הדדער וביאם וירשלו: ומקטח ומקטחי
ער הדדער לקח המלך דוד נחשת הרבה מאד:
9 וישמע חזי מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל הדדער:
י וישלח חזי את יתום בן אל המלך דוד לשאל לו
לשלום ולברכו על אשר נלחם בחדדער ויברכו כר

קאפיטעל ח

1 אונד עס איז געווענען נאכדעם, אזוי האט דוד געשלאגען דיא פלשתים אונד ער
האט זיין אונטערשטעניג געמאכט, אונד דוד האט אונטערגענומען מנח אמה (דאס איז
נח) אויס דער האנד פון דיא פלשתים: 2 אונד ער האט געשלאגען מואב אונד ער
האט זיין געמאכטען מיט א שנוור, ער האט זיין ארוםגעלייגט אויף דער ערד, אונד
ער האט זיין געמאכטען מיט צוויי שנוורען כדי זיין צו שייטען, אונד א פולע שנוור
לעבען צו לאזען, אונד אזוי איז מואב געווענען צו דוד אלס א קנעכט, זיין האבען
געטראכען מתנות: 3 אונד דוד האט געשלאגען הדרדער וזהן פון רחוב קעניג פון
צובה, ווען ער איז אהינגעגאנגען כדי צוריקצוגעהרען זיינע גרענעץ ביא דעם שייף
פרת: 4 אונד דוד האט פון איהם איינגענומען שווענד אונד זיבען הונדערט
רייטער, אונד צוואנציג שווענד מאן פוסגייסער, אונד דוד האט פערשילגט אלע
רייטוועגען, אונד ער האט גאר פון זיין איבערגעלאזט הונדערט רייטוועגען: 5 אונד
ווען ארם דמשק איז געקומען צו העלפען הדרדער קעניג פון צובה, אזוי האט דוד
געשלאגען אין ארם צוויי אונד צוואנציג שווענד מאן: 6 אונד דוד האט געמאכט
אנגעשטעלעטע אין ארם דמשק, אונד אזוי איז ארם געווענען צו דוד אלס קנעכט,
אונד זיין האבען געבראכט מתנות, אונד גאט האט געהאלפען דוד אלערשטוועגען
אונד ער איז אהינגעגאנגען: 7 אונד דוד האט גענומען דיא גאלדענע שילדען וואס
האבען געהערט צו דיא קנעכט פון הדרדער, אונד ער האט זיין געבראכט קיין
ירושלים: 8 אונד פון גטח, אונד פון ברוח, דיא שטעט פון הדרדער האט דוד המלך
אונטערגענומען ועהר פיל קופער: 9 אונד ווען חזי קעניג פון חמת האט געהערט אז
דוד האט געשלאגען דאס חיל פון הדרדער: 10 אזוי האט חזי אהינגעשיקט זיין וזהן
יורם צו דוד המלך, איהם צו געשען אום שלום אונד ער זאל איהם גענשען ווייל ער
האט מלחמה געהאלטען מיט הדרדער, אונד ער האט איהם געשלאגען, ווארן

אזוי מוֹשֶׁעַן הוֹנֵד וְיֵאָד אִיף בֵּין 9 אֹנֶד
דַּעַר מֶלֶךְ הָאֵם נַעֲרָפֶען צִיבָא דַּעַם וְיִנֵּג
פֿון שְׂאוּל אֹנֶד עַר הָאֵם צו אִידֶם נַעֲרָ
הָאֵם אַלֶּעס וְהָאֵם נַעֲרָפֶען צו
שְׂאוּל אֹנֶד צו וְיִין נַאֲנִין הוֹינֶענֶדֶר הָאֵב
אִיף נַעֲנַעֲפֶען צו דַּעַם וְהָאֵם פֿון דִּין
הָאֵר: 10 אֹנֶד דִּינַע וְהָאֵם אֹנֶד דִּינַע
קַנְעֶשׁת וְאַלֶּען פֿאַר אִידֶם נַעֲרָפֶען
דָּאס לֵאנֶד אֹנֶד וְהָאֵם דָּאס וְהָאֵם אִינֶד
בַּרְנֶענֶען וְאַל נַעֲרָפֶען צו דַּעַם וְהָאֵם
פֿון דִּין הָאֵר אַלֶּס בְּרוּשׁ אֹנֶד עַר וְאַל
עַם עַסֶּען אָבַעַר מַפִּיבֶשֶׁת דַּעַר וְהָאֵם פֿון
דִּין הָאֵר וְאַל נַעֲרָפֶען עַסֶּען בְּרוּשׁ
בִּינֵא מִיין טִישׁ—אֹנֶד צִיבָא הָאֵם
נַעֲרָפֶען פֿופֿעֶען וְהָאֵם אֹנֶד צוֹנֵאנֶען
קַנְעֶשׁת: 11 אֹנֶד צִיבָא הָאֵם נַעֲרָפֶען
צו דַּעַם מֶלֶךְ נַאֲף אַלֶּעס וְהָאֵם מִיין הָאֵר
דַּעַר קַנְעֶשׁת וְהָאֵם נַעֲרָפֶען צו וְיִין
קַנְעֶשׁת וְהָאֵם דִּין קַנְעֶשׁת טֶהוּן: אֹנֶד
מַפִּיבֶשֶׁת וְאַל עַסֶּען בִּינֵא מִיין טִישׁ וְיֵאָד
אִינֶעַר פֿון דַּעַם מֶלֶךְ: 12 אֹנֶד
מַפִּיבֶשֶׁת הָאֵם נַעֲרָפֶען אַ קַלִּינַעס וְהָאֵם
אֹנֶד עַר הָאֵם נַעֲרָפֶען מִכָּא: אֹנֶד

9 הַקֶּלֶב הָיָה אֶשֶׁר כָּמֹנִי: וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ אֶל־צִיבָא וַעַר
שְׂאוּל וַאֲמַר אֵלָיו כָּל אֲשֶׁר תֵּיךְ לִשְׂאוּל וְלִכְלִיבֹתָי וְתִתִּי
לְכָדָאֲנִי: וַתִּבְרַח לוֹ אֶת־דָּאָרְמָה אֶת־וִיכֹד וַתִּבְרַח
וְהִבָּאתָ תֵיךְ לְכָדָאֲנִי לָחֵם וְאִכְלוּ וּמַפִּיבֶשֶׁת בֶּן־
אֲנִיךְ יֵאָכֵל הַמִּדָּ לָחֵם עַל־שְׂלֹלֵי וְלִצִּיבָא הַמִּשָּׁה עֶשֶׂר
11 מִנִּים וְשִׁשִּׁים עֶבְרִים: וַאֲמַר צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ כָּל אֲשֶׁר
נָפַח אֲנִי הַמֶּלֶךְ אֶת־עַבְדֵּי בֶן עֶשְׂה עֶבְדְּךָ וּמַפִּיבֶשֶׁת
12 וְאֵל עַל־שְׂלֹלֵי כֹאֲדָה מִבֶּן הַמֶּלֶךְ: וּלְמַפִּיבֶשֶׁת בְּרָהֶם
וְשִׁמִּי מִיכָא וְכָל מִשְׁבֵּי בִתְצִיבָא עֶבְרִים לְמַפִּיבֶשֶׁת:
13 וּמַפִּיבֶשֶׁת יָשָׁב בִּירוּשָׁלַם כִּי עַל־שְׂלֹלֵה הַמֶּלֶךְ הָיָה
אֵכֵל וְהָיָה פֶסַח שְׁתֵּי רִגְלָיו:

א וְהָיָה אַחֲרָיו וְהָיָה מֶלֶךְ בֶּן עֶשְׂה הַמֶּלֶךְ הָיָה בֶּן
2 תַּחֲתָיו: וַאֲמַר הוּא אֶשְׁתַּחֲוֶה: עַם־הָעַם בְּרָהֶם
כָּאֲשֶׁר עָשָׂה אָבִיו עִמָּדִי הַסֵּד וְשִׁלַּח הוּא לְחַמֵּי בֶן־
3 עַבְדֵּי אֶל־אָבִיו וְהָיָה עִבְדֵּי הוּא אֶרֶץ בֶּן עֶשְׂה: וַאֲמַר
שׁוּר בִּנְרַעֲמִן אֶל־הָעַם אֲנִידֶם הַמִּכְבֵּד הוּא אֶת־אֲבִיךָ
בַּעֲנֵה בְרִשְׁלָה לֶךְ מִנְחָמָם הָלָא בַּעֲבֹד חָקֵךְ אֶת־
הַעַר וְהַנְּחִלָה וְהַפֶּקֶה שִׁלָּה הוּא אֶת־עַבְדֵּי אֶלֶּךְ:
4 תַּחֵךְ הָעַם אֶת־עַבְדֵּי הוּא וְהַנְּחִלָה אֶת־הָעַם וְהָיָה וְהָיָה
ה אֶת־מִדְּוָהם בְּחַצֵּי עַרְשָׁתוֹתֶם וְשִׁלָּהם: הָיָה לְהוּרֵי
וְשִׁלָּה לְקֶרְאָתָם בְּהָיוּ הָאֲנָשִׁים נִכְלָמִים מֵאֵד וַאֲמַר
6 הַמֶּלֶךְ שְׁבוּ בִּירוּשָׁלַם עַד־מָחָר וְהָיָה וְהָיָה: וְהָיָה
בֶּן עֶשְׂה כִּי נִבְאָשׁוּ בְּדֹד וְשִׁלָּה בִּנְרַעֲמִן וְשִׁלָּה
וְהָיָה בְּתִדְּלוֹב וְהָיָה צִיבָא עֶבְרִים אֶלֶּךְ רִגְלֵי
וְהָיָה מִכָּא אֶלֶּךְ אִישׁ מִבֶּן שְׁנֵים־עָשָׂר אֶלֶּךְ
7 אִישׁ: וְהָיָה הוּא וְשִׁלָּה אֶת־זָאֵב וְהָיָה בְּרִגְלָיו

אַלֶּע וְהָאֵם הָאָבֶען נַעֲרָפֶען אִין דַּעַם הוּא פֿון צִיבָא וְנַעֲנֶען נַעֲרָפֶען קַנְעֶשׁת צו
מַפִּיבֶשֶׁת: 13 אֹנֶד מַפִּיבֶשֶׁת הָאֵם נַעֲרָפֶען אִין יְרוּשָׁלַם וְהָאֵם עַר הָאֵם נַעֲרָפֶען
נַעֲרָפֶען בִּינֵא מִיין טִישׁ פֿון דַּעַם מֶלֶךְ: עַר אִין אָבַעַר לֵאנֶד נַעֲרָפֶען אִין
בִּידַע פִּים:

קאפיטעל י

1 אֹנֶד עַם אִין נַעֲרָפֶען נַאֲכַדֶּעם אִין דַּעַר מֶלֶךְ פֿון דִּיא בֶּן עֶשְׂה נַעֲרָפֶען אֹנֶד
טֶהוּן וְיִין וְהָאֵם דַּעַר אִין וְיִנֶּעַר שְׁטַעַל: 2 אֹנֶד הוּא הָאֵם נַעֲרָפֶען אִין וְהָאֵם
טֶהוּן הַסֵּד מִיט טֶהוּן בֶּן נַחֵשׁ, אֹנֶד וְיֵאָד פֿאַטֶער הָאֵם מִיט מִיר נַעֲרָפֶען הַסֵּד: אֹנֶד
הוּא הָאֵם אֶת־נַעֲרָפֶען אִידֶם צו טֶרִיֶּשֶׁקֶן דִּירָף וְיִנֶּע קַנְעֶשׁת וְנַעֲנֶען וְיִין פֿאַטֶער.
אֹנֶד דִּירֶם קַנְעֶשׁת וְנַעֲנֶען נַעֲרָפֶען צו דַּעַם לֵאנֶד פֿון דִּיא בֶּן עֶשְׂה: 3 אֹנֶד דִּיא
הָאֵר פֿון דִּיא בֶּן עֶשְׂה הָאָבֶען נַעֲרָפֶען צו טֶהוּן וְיֵאָד הָאֵר מִינֶשֶׁט דָּאס דָּאס הוּא
עֶהֶרֶט דִּין פֿאַטֶער אִין דִּינַע אִין דַּעַם עַר הָאֵם צו דִּיר נַעֲרָפֶען טֶרִיֶּשֶׁקֶר: אִין
עַם נִיט אַז עַר וְאַל אִין פֿאַטֶער דִּיא שְׁטַאט אֹנֶד וְיֵאָד צו אִיבֶרֶקֶרֶן הָאֵם הוּא
וְיִנֶּע קַנְעֶשׁת צו דִּיר נַעֲרָפֶען: 4 אֹנֶד טֶהוּן הָאֵם נַעֲרָפֶען דִּיא קַנְעֶשׁת פֿון דִּיר אֹנֶד
עַר הָאֵם אֶת־נַעֲרָפֶען דִּיא הַעֲלֶפֶט פֿון וְיִנֶּע בַּעֲרֵט אֹנֶד עַר הָאֵם אֶת־נַעֲרָפֶען וְיִנֶּע
קַלִּידֶער בִּין אִין דִּיא הַעֲלֶפֶט בִּין צו וְיִנֶּע שְׁאָנֶד־טִייל אֹנֶד עַר הָאֵם וְיֵאָד אֶת־
נַעֲרָפֶען: 5 אֹנֶד וְהָאֵם מִיט הָאֵם עַם אֶת־נַעֲרָפֶען צו דִּיר אֹנֶד עַר הָאֵם עַר נַעֲרָפֶען וְיֵאָד
נַעֲרָפֶען וְהָאֵם דִּיא מִיט הָאָבֶען וְיִין וְהָאֵם נַעֲרָפֶען אֹנֶד דַּעַר מֶלֶךְ הָאֵם נַעֲרָפֶען
וְהָאֵם בִּלִּיבֶשֶׁת אִין יְרֵחוֹ בִּין אִירַע בַּעֲרֵט וְהָאֵם נַעֲרָפֶען אֹנֶד דַּעַר נַעֲרָפֶען וְהָאֵם אֶת־
צוֹרֶקֶרֶן: 6 אֹנֶד וְהָאֵם בֶּן עֶשְׂה הָאָבֶען נַעֲרָפֶען אִין וְיֵאָד הָאָבֶען וְיִין
פַּעֲרָשִׁטֶען בִּינֵא דִּיר אֹנֶד הָאָבֶען דִּיא בֶּן עֶשְׂה אֶת־נַעֲרָפֶען אֹנֶד נַעֲרָפֶען פֿון
אַרֶם בֵּית דָּחֹב אֹנֶד פֿון אַרֶם צִיבָא צוֹנֵאנֶען טוֹינֶענֶד פֿוס־נִינֶעֶרס אֹנֶד פֿון דַּעַם
מֶלֶךְ מַעֲכָה טוֹינֶענֶד מֵאָן אֹנֶד פֿון אִישׁ־טוֹב צוֹעֲלֶה טוֹינֶענֶד מֵאָן: 7 אֹנֶד וְהָאֵם דִּיר
הָאֵם דַּעַר פֿון נַעֲרָפֶען אֹנֶד עַר אֶת־נַעֲרָפֶען וְהָאֵם אֹנֶד דָּאס נַאֲכַד חוּל

דיא גבורים: 8 אונד דיא בני עמון
זענען ארויסגעגאנגען אונד זייא האבען
זיך אנגעברייט צו דער מלחמה אן דער
שהיר פון דעם טויער, אונד ארם צוכא
גנד רחוב, אונד אישטוב, אונד מעכה
זענען אליין געוועזען אויף דעם פעלד:
9 אונד ווען יואב האט געזעהען אז דאס
פנים פון דער מלחמה איז קענען איהם
געוועזען פון פארנט אונד פון הינטען,
אזוי האט ער אויסגעקליבען פון אלע
אויסדערוויילטע פון ישראל, אונד ער
האט זיא אנגעריכט קעגען ארם: 10 אונד
דאס איבריגע פון דעם פאלק האט ער
אבערגעגעבען אין דיא האנד פון אבישי
זיין ברודער, אונד ער האט זייא אנגע-
ריכטעט קעגען דיא בני עמון: 11 אונד
ער האט געזאגט, ווען ארם וועט שטאר-
קער זיין פון מיר אזוי זאלסט דוא מיר
העלפען, אונד ווען דיא בני עמון וועלען
שטארקער זיין פון דיר, אזוי וועל איך
אויסגיין אונד דיר העלפען: 12 לאמער
אויס שטארקען ווענען אונזער פאלק
אונד ווענען דיא שטעט פון אונזער נאט,
אונד לאז נאט טהון דאס איז וואויל-
געפעליג אין זיינע אויגען: 13 אונד
יואב אונד דאס פאלק האט איז מיט

איהם בעוועזען האט זיך געעקענט צו דעם
איהם אנטלאפען: 14 אונד ווען דיא בני
אזוי זענען זיין (אויף) אנטלאפען פאר
דיא שטאט; אזוי איז יואב צוריקגעקערט
אין ירושלים: 15 אונד ווען ארם האט
פאר ישראל אזוי האבען זיין זיך פערז
אונד ער האט ארויסגעבראכט ארם קאס
אונד זיין זענען געקומען קיין חילם, און
פאר זיין געבאנען: 17 אונד ווען מען
פערזאמעלט באנין ישראל, אונד ער איז
געקומען קיין חילם, אונד ארם האט זיך
מיט איהם מלחמה געהאלטען: 18 אונד
האט געהרגט פון דיא לייט פון ארם זיין
אונד פירצייג מויענד רייטער, אונד שוין
ער איז דארט געשטארבען: 19 אונד
צו הרעור האבען געזעהען אז זיין זענען
האבען זיין שלום געמאכט מיט ישראל.
לייט פון ארם האבען מורא געהאט נאכ-

1 אונד עס איז געוועזען אין א יאהר ארום, צו דער צייט ווען דיא מלכים גייען ארום (צו דער מלחמה), האט דוד געשיקט יואב אונד מיט איהם זיינע קנעכט, אונד גאנץ ישראל, אונד זייא האבען פערדארבען דיא בני עמון, אונד זייא האבען גע' לאבערט רבה, אונד דוד האט געוואוינט אין ירושלים: 2 אונד עס איז געוועזען צו דער אבערצייט, אזוי איז דוד אויפגעשטאנען פון זיין געלעגער, אונד ער איז ארוםגעגאנגען אויף דעם דאך פון דעם קעניגליכען הויז, אונד ער האט גע' זעהן פון דעם דאך אז א פרויא האט זיך געוואשען, אונד דיא פרויא איז געהר

דער

המלחמה: ויצא את־המלואך לאמר ככלותך את כל־¹⁹
דברי המלחמה לדבר אל־המלך: והיה אם־תעלה־²⁰
חמת המלך ואמר לך מידע נשחתם אל־העיר להלחם
הלא ידעתם את אשר־יו מעל החומה: מיד־ה את־²¹
אבימלך בדרב־שט הלוא אשה השליכה עליו פלח
רכב מעל החומה ונמת בחבץ למח נשחתם אל־החומה
ואמרת גם עכבר אורה החתי מת: מלך המלואך ויבא²²
ויעד ללוח את כל־אשר שלחו יואב: ויאמר המלואך אל־²³
הוד בירכבו עליו האנשים ויצאו אליו השדה ונהרג
עליהם ער־פחת השער: ויראו המוראים אל־עברך²⁴
מעל החומה ומיתו מעברי המלך וגם עברך אורה
החתי מת: ויאמר הוד אל־המלואך כדתאמר אל־יואב כה
אליבך בעניןך את־הדבר הנה ברכוה וקנה תאכל
החרב החזק מלחמתך אל־העיר ותרסה וחזקו:²⁵
ותשמע אשת אורה כרמת אורה אשה ותספר על־²⁶
בעלה: ותעבר האכל השלח הוד ותאספה אל־ביתו²⁷
ותחילו לאשה תלד לו בן ויבדע הדבר אשר־עשה דוד
בשע ויהי:

י"ב
וישלח יהוה את־דוד ויבא אליו ויאמר לו שני
אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש: לעשיר²
היה צאן וקרן הרבה מאד: ולראש אד־כל כל אדם³
כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחלה ויחגל עמו ועם
בניו ויהיו מפתו חאכל ומלכו תשתה ובחזקו חשבו⁴
ותחילו כבת: ויבא הלך לאיש העשיר ויחל לקחת⁵
מצאו ומקרו לעשות לאדם הבא לו מחץ את־כבשת
הראש הראש נעשה לאיש הבא אליו: ויחראף דוד ה

בייא ויניא בעוועזען ביו צו דער טהיר פון דעם מויער: 24 אונד דיא בויגען־שיסקערס
האבען געשאסען אויף דיינע קנעכט פון דער מויער, אונד עטליכע פון דיא קנעכט
פון דעם מלך זענען געשטארבען, אונד דיין קנעכט אוריה החתי איז אויף געשטארבען:
25 אונד דוד האט געזאגט צו דעם שליח, אזוי זאלסט דוא זאגען צו יואב, לאז ניט
דיא דאזיגע זאך איבעל זיין אין דיינע אויגען, ווארין דער סדר איז אזוי אונד אזוי,
ווארין דאס שווערד פערדארבעט? מאך שטארקע דיא מלחמה קעגען דער שטאט,
אונד צוברעך זיא, אונד שטארק (טריקסט) דוא איהם: 26 אונד ווען אוריה'ס נוייב
האט געהערט אז איהר מאן אוריה איז געשטארבען, אזוי האט זיא געקלאגט וועגען
איהר מאן: 27 אונד ווען דיא אכל צייט איז פאראיבערגעגאנגען, אזוי האט דוד איהר
געשיקט אונד ער האט זיא אריינגעבראכט צו זיין הויז, אונד זיא איז געווארען זיין
נוייב, אונד זיא האט איהם געוואונען א זון: אבער דיא זאך וואס דוד האט געטון
איז איבעלגעפאלען אין דיא אויגען פון גאט:

קאפיטעל י"ב

1 אונד גאט האט געשיקט נתן צו דוד, אונד ווען ער איז צו איהם געקומען האט ער
צו איהם געזאגט—עס זענען געוועזען צווייא מענער אין איינע שטאט, איינער איז
געוועזען רייף אונד איינער אַרעם: 2 דער רייכער האט געהאט זעהר פיל שאף אונד
רינדער: 3 אונד דער אַרעמער האט גאר ניט געהאט, נייערט א קליין שעפעלע וואס
ער האט געקויפט, אונד ער האט עס דערקעהרט, אונד עס איז מיט איהם אויפגעוואק־
סען אונד מיט זיינע קינדער צוזאמען, פון זיין ברויט האט עס געגעסען אונד פון זיין
פוס האט עס געטרונקען, אונד עס איז געלעגען אין זיין שוים, אונד עס איז צו איהם
געוועזען וויא א טאכטער: 4 אונד איין אורח איז געקומען צו דעם רייכען מאן, אונד
ער האט פערשוויגט צו נעמען פון זיינע שאף אונד פון זיינע רינדער, צו מאכען (א
מאלצייט) פאר דעם אורח וואס איז צו איהם געקומען, נייערט ער האט אנועקגענומען
דאס שעפעלע פון דעם אַרעמען מאן אונד ער האט (דערפון) געמאכט (א קאלצייט)
פאר דעם מאן וואס איז צו איהם געקומען: 5 אזוי האט דער צאן פון דוד געגרימט

קעגען

קעבען דעם מאן, אונד ער האט געזאגט:
צו נתן, אזוי וויא האט לעבט, דער מאן
וואס האט דאס געטוהן איז חוב מיתה:
6 אונד פאר דעם שעפעלע זאל ער
געצאלען פיער מאל אזוי פיל, ווייל ער
האט געטוהן דאס דאזיגע זאך, אונד
ווייל ער האט זיך נישט דערבארמט:
7 אונד נתן האט געזאגט צו דוד, דוא
ביזט דער מאן, אזוי זאגט יהוה דער
האט פון ישראל, איך האב דיך געזאלבט
אלס קעניג איבער ישראל, אונד איך
האב דיך מציל געוועזן פון דער האנד
פון שאול: 8 אונד איך האב צו דיר
געקעבען דאס הויז פון דיון האר, אונד
דיון הארס ווייבער אין דיון שוים,
אונד איך האב דיר געגעבען דאס הויז
ישראל אונד יהודה, אונד ווען דאס וואלט
נאך צו ווייניג געוועזן, אזוי וואלט
איך דיר נאכאמאל אזוי פיל צוגעגעבען:
9 אונד פארנוואס האסט דוא מבוזה גע-
וועזן דאס ווארט פון האט, צו טוהן
דאס שלעכטע אין זיינע אויגען? דוא
האסט דערשלאגען דעם אורנה החתי
דורך דעם שווערד אונד זיין ווייב האסט
דוא צו דיר גענומען פאר א ווייב, אונד

באש מאד ואמר אליהו בן נחמיה האיש
העשה זאת: ואתה בקשה שלם ארבעתם ערב אשר
עשה אתה דבר הזה ועל אשר לאחמל: ואמר
נתן אלדוד אתה האיש בודאמר יהוה אליה ישראל
אנכי משתדל למלך על ישראל ואנכי הצלחתיך מיד
שאול: ואתה לך אתיבות אדניך ואתינשי אדניך בחיך
והתנה לך אתיבות ישראל ויהיה ואם מעט ואספה
לך בנה ובהנה: מלוע בנה אתה דבר יהוה לעשות
העל בעיני את אורנה החתי הבית בנחב ואתה אשתו
לקחת לך לאשה ואתה הנהת בנחב בני עמון: ועתה
לאחמל חרב מביתך עד שלם ערב כי בנחב וחמל
אתי אשת אורנה החתי לדוד לך לאשה: כה
אמר יהוה הנני עלך רעה מביתך ולקחתי את
נשיך לעניד ונתתי לרעך ושכב עם נשיך לעני
השמש הוואת: כי אתה עשית כסתר ואני אעשה אתי
הדבר הזה נגד כל ישראל ונגד השמש: ואמר
דוד אלנתן המאמר ליהוה: ואמר נתן אל-
דוד נסיתה הנכור המאמר לא תמות: אפס כרתאן
נאצת אתי אנכי יהוה בדבר הזה גם הכן הולד לך
10 מות מות: תלך נתן אלבייתו ויהי יהוה אתה הולד
11 אשר ילדה אשת אורנה לדוד ונאמן: ויבקש דוד את
האלהים בעד הנער וצם דוד צום ובה וכן ושכב
12 ארצה: וקמו וקמו עליו לזקמו מן הארץ ולא
13 אבה ולאברה אתם לחם: ויהי ביום השביעי חמת
החלד וירא עבדו דוד לנחל לו: כרמת החלד כי
אמר הנה כחות החלד מי דברט אליו ולא שמע
14 בקולו ואך נאמר אליו מה החלד ועשה רעה: וירא

איהם האסט דוא געהרגת מיט דעם שווערע פון דאס שווערד נישט אפגעטוהן ווערען פון דיון הויז אויף אייביג, ווייל דוא האסט מיך
מבוזה געוועזן אונד האסט גענומען דאס ווייב פון אורנה החתי אז זיא זאל צו דיר
זיין פאר א ווייב: 11 אזוי זאגט האט, זעה איך וועל אויף דיר אויפגעשטעלען
שלעכטעס אין דיון הויזגעזינד, אונד איך וועל אוועקנעמען דיינע ווייבער פאר דיינע
אויגען, אונד איך וועל זיין געבען צו דיון חבד, אונד ער וועט ליגען מיט דיינע
ווייבער אין דעם שוין פון דויער זון: 12 ווארין דוא האסט עס געטוהן אים פערבאר-
גענעם, אבער איך וועל דאס דאזיגע זאך טוהן אין דער געגענטארט פון נאנין ישראל
אונד אין דער געגענטארט פון דער זון: 13 אונד דוד האט געזאגט צו נתן, איך
האב געווייניגט קענען האט—אונד נתן האט געזאגט צו דוד האט האט איך דיינע
זינד אוועקגעטוהן: דוא וועסט נישט שטארבען: 14 גייערשט ווייל דוא האסט דאס פיינד
אורזאך געגעבען האט צו לעסטערן דורך דאס דאזיגע זאך, אזוי זאל אויף דער ווען
וואס וועט צו דיר געבוירען ווערען געוויס שטארבען: 15 אונד נתן איז אוועקגעגאנגען
צו זיין הויז—אונד האט האט געשלאגען דאס קינד וואס אורנה'ס ווייב האט געבוירען
צו דוד, אונד עס איז געהר קראנק געווארען: 16 אונד דוד האט געבעטען האט
וועגען דעם יונג: אונד דוד האט געפאסט, אונד איז דאס באנצע נאכט געלעגען
אויף דער ערד: 17 אונד דאס עלצטע פון זיין הויז זענען אויפגעשטאנען כדי איהם
אויפגעשטעלען פון דער ערד, אבער ער האט נישט געוואלט, אונד ער האט אויף נישט
מיט וויא ברויט געגעסען: 18 אונד עס איז געוועזן אן דעם זיבעטען טאג, אזוי
איז דאס קינד געשטארבען, אונד דאס קעכט פון דוד האבען מורא געהאט איהם און
צוגאנגען אז דאס קינד איז געשטארבען, ווארין וויא האבען געטראכט, זעה ווען דאס
קינד האט נאך געלעבט האבען מיר מיט איהם גערעט אונד ער האט נישט געוואלט
הערען צו אונזער קול, אונד וויא וועט עס זיין ווען מיר וועלען צו איהם זאגען אז דאס
קינד איז געשטארבען, אונד ער וועט שלעכטעס טוהן: 19 אונד ווען דוד האט געוועהן

נענען תמר זיינע שוועסטער, ווארין זיא
 איז געוועזען א בתולה, אונד עס איז
 שווער געוועזען אין דיא אויגען פון
 אמנון אז ער זאל איהר עפעס שלעכטעס
 טהון: 3 אונד אמנון האט געהאט א
 פריינד, אונד זיין נאמען איז געוועזען
 יונדב, ווען פון שמעה דוד'ס ברודער;
 אונד יונדב איז געוועזען זעהר קלוג
 (שלעכטעס צו טהון): 4 אונד ער האט
 צו איהם געזאגט, פארנואס ביזט דוא
 אזוי מאנער, דוא בין מלך פון מאנען
 צו מאנען? ווילסט דוא עס מיר נישט
 זאגען? אזוי האט אמנון צו איהם געזאגט,
 איך האב ליב תמר, מיין ברודער
 אבשלום'ס שוועסטער: 5 אונד יונדב
 האט צו איהם געזאגט, לייג דיר אנדער
 אויף דיין בעט אונד מאך דיר קראנק;
 אונד ווען דיין פאטער וועט דיר קומען
 זעהען, אזוי זאלסט דוא צו איהם זאגען,
 איך בעט דיר, לאז דאך מיינע שוועסטער
 תמר קומען אונד מיר שפיוז צוגערייטען,
 אונד זיא זאל דיא שפיוז מאכען פאר
 מיינע אויגען כדי איך זאל עס זעהען
 אונד עסען פון איהרע האנד: 6 אזוי
 האט זיך אמנון אנדערגעלייגט אונד קראנק געמאכט;
 אונד ווען דער מלך איז
 אריינגעקומען איהם צו זעהען, אזוי האט
 אמנון געזאגט צו דעם מלך, איך בעט דיר,
 לאז דאך מיינע שוועסטער תמר קומען
 אונד מיר מאכען צווייא קיכעלעך פאר
 מיינע אויגען, כדי איך זאל זיין עסען
 פון איהרע האנד: 7 אונד דוד האט
 אהינגעשיקט צו תמר'ס הויז אזוי צו
 זאגען, גיט נון צו דיין ברודער
 אמנון'ס הויז, אונד מאך איהם דאס עסען:
 8 אזוי איז תמר אהינגעגאנגען צו דעם
 הויז פון איהר ברודער אמנון, אונד ער
 איז געלעגען, אונד זיא האט גענומען טייג
 אונד האט עס געקנעטען אונד זיא האט
 געמאכט דיא קיכעלעך פאר זיינע אויגען
 אונד זיא האט זיין געפאקען: 9 אונד זיא
 האט גענומען דיא פיינערפאן אונד זיא
 האט עס אויסגעזאסען פאר איהם, אבער ער
 האט נישט געוואלט עסען, אונד אמנון
 האט געזאגט, לאז איינליכער מאן פון
 איהם ארויסגענגען: 10 אונד אמנון האט
 געזאגט צו תמר, ברענג דאס עסען
 אין מיין שלאף-חדר אז איך
 זאל עס עסען פון זיינע האנד, אזוי
 האט תמר גענומען דיא קיכעלעך וואס
 זיא האט געמאכט אונד זיא האט זיין
 געברענגט צו איהר ברודער אמנון
 אין זיין שלאף-חדר אריין: 11 אונד
 ווען זיא האט עס צו איהם געהענגט
 געבראכט צו עסען, אזוי האט ער
 זיא אנגעחאפט אונד ער האט צו איהר
 געזאגט, קום, לייג דיר מיט מיר
 מיינע שוועסטער: 12 אונד זיא האט
 צו איהם געזאגט, ניין מיין ברודער!
 דוא זאלסט מיך נישט פייניגען, ווארין
 א זאלכעס טאר נישט געטהון ווערען
 אין ישראל, דוא זאלסט נישט טהון
 דיא דאזיגע נארישע (שלעכטע) זאך: 13 אונד
 איהר, אונד זיא איז געברענגט פון
 דיא שלעכטע אין ישראל; אונד אזונד
 רעד דאך צו דעם מלך, ווארין ער וועט
 מיך נישט פון דיר אפהאלטען: 14 אבער
 ער האט נישט געוואלט הערען צו
 איהר קול, אונד ווייל ער איז געוועזען
 שטארקער פון איהר אזוי האט ער זיא
 געפייניגט, אונד ער איז מיט איהר
 געלעגען: 15 דערנאך האט זיא
 אמנון געהאפט מיט א זעהר גרויסען
 האס, ווארין דער האס מיט וואס ער
 האט זיא געהאפט איז גרעסער
 געוועזען וויא דיא ליבע מיט וועלכע
 ער האט זיא געליבט; אונד אמנון
 האט צו איהר געזאגט, שטייט אויף
 אונד גיט אונזען! 16 אונד זיא
 האט צו איהם געזאגט, וועגען דעם
 איז דאס דאזיגע שלעכטע גרעסער
 וויא דאס אנדערע

בעבור תמר אחיו כי בתולה היא ופלא בעיני אמת
 לעשות לה מאמה: ולאמנון רע ושמך יונדב בדרמעה
 אחי דוד וינדב איש חכם מאד: ואמר לו מדוע אתה
 ככה כל בדרמך בדרך בדרך הלא תגיד לי ואמר
 ה לאמנון אתה תמר אחות אבשלום אחי אני אבד: ואמר
 לו וינדב שכב על משכבך וחתל ובה אבד לראותך
 ואמרת אליו תבא נא תמר אחותי ותכרתי לחם תשקה
 לעיני אתה ברה ללמנו אשר אראה ואכלתי מנה:
 ח ושכב אמנון וחתל ובה המלך לראותו ואמר אמנון
 אל המלך תבוא נא תמר אחותי ותלכב לעיני שתי
 לבבות ואברה מנה: וישלח דוד אל תמר הביתה
 ט ואמר לה נא בתי אמנון אחיך וישלח הביתה: ותלך
 תמר בית אמנון אחיה והיא שכב ותפוח אתה ברכה
 י ותלש ותלכב לעיניו ותבשל אתה ברכות: ותפוח את
 השדרת ותצק לפניו וימנו לאכל ואמר אמנון ודעתי
 כי איש משה ויצא כל איש מעליו: ואמר אמנון
 אל תמר הביא הבירה החדר ואברה מנה ותפוח
 תמר אתה ברכות אשר עשית ותבא לאמנון אחיה
 יא החדרה: ותש אליו לאכל ותחזקתה ואמר לה בואי
 יב שכבי עמי אחותי: ותאמר לו אל אחי אל תשני כי
 לארעתי בן ישראל אל תעשה אתה ברכה הווא:
 יג תני אנה אויך אתה ברכה ואתה חתה באתי הברכה
 בשראלי ועתה הברכה אל המלך כי לא ימנני משה:
 יד ולא אבד לשמע בקולה הנהן משה ונענה ושכב
 טו איתה: וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד כי גדולה
 השנאה אשר שנאה מאברה אשר אברה ואמר לה
 טז אמנון קומי לבי: ותאמר לו אל אחותי הנהן הנהן

וְהָיָה כְּמִתְרַחֵץ אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ עִמִּי לְשִׁלְחִי וְלֹא אֶבְרָ
 לְשִׁמְעֵךְ לָהּ: וַיִּקְרָא אֶת־דָּוִד מִשְׁרֹתוֹ וַיֹּאמֶר שְׁלַח־נָא ¹⁷
 אֶת־נָאִת מַעֲלִי חֲרוּצָהּ וְנָעַל הַחֵלֶת אֶת־רֹגְלָהּ: וְשִׁלְחָהּ ¹⁸
 כְּתֹנֶת פָּסִים כִּי כֵן תִּלְבָּשֶׁן בְּנוֹת הַמֶּלֶךְ הַבְּתוּלֹת
 מַעֲלִים וְלֹא אוֹתָהּ מִשְׁרֹתוֹ הַזֶּה וְנָעַל הַחֵלֶת אֶת־רֹגְלָהּ:
 וַתֵּלֶךְ תָּמִיד אַחֶר־עַל־רֹאשָׁהּ וְכְתֹנֶת הַפָּסִים אֲשֶׁר עָלָהּ ¹⁹
 קָרְעָה וַתִּשֶׂם יָדָהּ עַל־רֹאשָׁהּ וַתֵּלֶךְ הַלֹּךְ וְהַעֲקֹר:
 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אַבְשָׁלוֹם אוֹתָהּ הָאִמְנוֹן אֲחִירָךְ הֵנָּה עִמָּךְ ²⁰
 וְעָתָה אַחֲרֶיךָ הַחֲרִישִׁי אֲחִירָךְ הוּא אֶל־חֲשִׁיתִי אֶת־לִבִּי
 לְדַבֵּר הַזֶּה וְתִשָּׁבֵב תִּמְרָ וְשִׁמְמָה בֵּית אַבְשָׁלוֹם אַחֲרֶיךָ:
 וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד שָׁמַע אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּחַר לוֹ מְאֹד: ²¹
 וְלֹא־דָבָר אַבְשָׁלוֹם עִם־אִמְנוֹן לִמְרֹעַ וְעִם־יָדִים כִּשְׁמָנָה ²²
 אַבְשָׁלוֹם אֶת־אִמְנוֹן עַל־דָּבָר אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־תִּמְרָ אַחֲרָיו:
 וְהָיוּ לַשְׁנֵיתִים יָמִים וַיְהִי נָזִים לַאֲבָשָׁלוֹם בַּבֶּקֶל ²³
 הַחֲדָד אֲשֶׁר עִם־אֶפְרַיִם וַיִּקְרָא אַבְשָׁלוֹם לְכָל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ:
 וַיָּבֹאוּ אַבְשָׁלוֹם אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַיָּדִינָה נָזִים לְכָל־כָּדָה ²⁴
 הַיָּדִינָה הַמֶּלֶךְ וְעַבְדֵּי עִם־עַבְדֵּךְ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־כָּל־ ²⁵
 אַבְשָׁלוֹם אֲלֵכֶם אֵלֵכֶם נִלְךְ כָּלֵט וְלֹא נִקְבֹּד עֲלֶיךָ
 וַיִּפְרָדֻּם וְלֹא־אָבָה לִלְכֹּת וַיִּבְרְכוּהוּ: וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם ²⁶
 וְלֹא יִלְדִינָה אִתָּם אִמְנוֹן אַחֲרֵי וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לְמַדָּה
 יִלְךְ עִמָּךְ: וַיִּפְרָדֻּם אַבְשָׁלוֹם וַיִּשְׁלַח אֹתוֹ אֶת־אִמְנוֹן ²⁷
 וְאֶת כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ: וַיָּצֵא אַבְשָׁלוֹם אֶת־נַעֲרָיו לֵאמֹר ²⁸
 רֹאשָׁא כְּטוֹב לְכֹאמְנוֹן בֵּית וַיִּמְרְחוּ אֵלֵכֶם הֵבוּ אֶת־
 אִמְנוֹן וְהַמָּתָם אֹתוֹ אֶל־חֲרִירָאוֹ הַלֹּא כִי אֲנִי צִיתִי
 אֲתֶכֶם חֲזָק וְהָיוּ לְכֹוֹרֵתִי: וַיַּעֲשׂוּ נֶשֶׁר אַבְשָׁלוֹם ²⁹
 לֵאמֹנוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה אַבְשָׁלוֹם הַקָּדֵם: כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ
 נִדְּרָבוּ אִישׁ עַל־פְּרִי־חַיִּטּוֹ: וְהָיוּ הָמָּה בִּירוֹד וַיִּשְׁמַעֲחָל
 בָּאָה אֶל־דָּוִד לֵאמֹר הֵבָה אַבְשָׁלוֹם אֶת־כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ
 וַיִּינֹד בִּירוֹדָעַר: נָעַם נִישׁ דִּיא דָּאוֹינָע וְאָף צו דִּיין הָאָרֶץ: אַזְוִי אִיז תִּמְרָ גַּעֲבִילִיבָען וְיִיא
 א פֶּעֶרְוִיסְטָע אִין דָּעם הָיוּ פֿון אַבְשָׁלוֹם אִיהֶר בִּירוֹדָעַר: ²¹ אֹנִד וְעַן דָּוִד הַמֶּלֶךְ
 הָאָט גַּעֲהֶרֶט אַלֶּע דִּיא דָּאוֹינָע וְאָכַען, אַזְוִי הָאָט וְיִין צָאָרֶן זַעֲהֶר דַּעֲגֶרִימָט: ²² אֹנִד
 אַבְשָׁלוֹם הָאָט נִישׁ גַּעֲרַעַט מִישׁ אִמְנוֹן וְעַדֶּעֶר שְׁלַעֲכַטְעֶם נָאָף גַּטְעֶם, וְזָאָרִין אַבְשָׁלוֹם
 הָאָט פֿינִיד גַּעֲהָאָט אִמְנוֹן וְעַנְעַן דָּעם וְיֹאָס עַר הָאָט גַּעֲפִינִיגָט זִינִיע שְׁוֹעַסְטֶעֶר תִּמְרָ:
²³ אֹנִד עֶס אִיז גַּעֲוֹעַזֶען אִין צֹוִיִיא יֶאֱהֶר אַרוֹם, אַזְוִי הָאָט אַבְשָׁלוֹם גַּעֲהָאָט שְׁאָף
 שְׁעֶרַעֶרס אִין בַּעַל חֲצוֹר, וְיֹאָס אִיז בִּיִיא אֶפְרַיִם, אֹנִד אַבְשָׁלוֹם הָאָט אִינְגַּעֲלֹאדֶען אַלֶּע
 זִיָּהן פֿון דָּעם מֶלֶךְ: ²⁴ אֹנִד אַבְשָׁלוֹם אִיז גַּעֲקוֹמַעַן צו דָּעם מֶלֶךְ אֹנִד עַר הָאָט גַּעֲזָאָט,
 זַעֲהֶר אִיף גַּעַט דִּיף, דִּיין קִנְעֶכָט הָאָט שְׁאָף שְׁעֶרַעֶרס, לֹאָ דָּאָף דַּעֲר מֶלֶךְ אֹנִד זִינִיע
 קִנְעֶכָט גִּיין מִישׁ דִּיין קִנְעֶכָט: ²⁵ אֹנִד דַּעֲר מֶלֶךְ הָאָט גַּעֲזָאָט צו אַבְשָׁלוֹם, נִישׁ אַזְוִי
 מִיין וְיָהֵךְ, לֵאמֹעַר נִישׁ אַלֶּע גִּיין, אַז עֶס זָאל דִּיר נִישׁ צו שְׁוֹעַר זִיין, אֹנִד עַר הָאָט
 אִיהֶם שְׁטָאָרַק גַּעֲבַעַטְען, אָבַעַר עַר הָאָט נִישׁ גַּעֲוֹאֲלֶט גִּיין, אֹנִד עַר הָאָט אִיהֶם גַּעֲ
 בַּעַנְשָׁט: ²⁶ אַזְוִי הָאָט אַבְשָׁלוֹם גַּעֲזָאָט, וְעַן נִישׁ—לֹאָ דָּאָף מִיין בִּירוֹדָעַר אִמְנוֹן
 מִישׁ אִינֶם גִּיין, אֹנִד דַּעֲר מֶלֶךְ הָאָט צו אִיהֶם גַּעֲזָאָט, פֶּאָרְוֹאָס זָאל עַר מִישׁ דִּיר
 גִּיין? ²⁷ אֹנִד וְעַן אַבְשָׁלוֹם הָאָט אִיהֶם שְׁטָאָרַק גַּעֲבַעַטְען, אַזְוִי הָאָט עַר מִישׁ אִיהֶם
 גַּעֲשִׁיקָט אִמְנוֹן אֹנִד אַלֶּע זִיָּהן פֿון דָּעם מֶלֶךְ: ²⁸ אֹנִד אַבְשָׁלוֹם הָאָט גַּעֲבָאָטְען צו
 זִינִיע יִינְגַּעַן אַזְוִי צו זָאָנַען, בַּעֲמַעֲרַקָט דָּאָף—אַז וְעַן דָּאָס הָאָרֶץ פֿון אִמְנוֹן וְעַט
 זִיין פֿרִיילִיךְ מִישׁ וְיִיין—אֹנִד וְעַן אִיף וְעַל צו אִיף זָאָנַען, שְׁלֹאָט אִמְנוֹן
 אֹנִד טִישׁ אִיהֶם, אַזְוִי זָאָלֶט אִיהֶר נִישׁ קִיין מוֹרָא הָאָבַעַן, וְזָאָרִין הָאָב אִיף
 עֶס אִיף נִישׁ גַּעֲבָאָטְען? שְׁטָאָרַקָט אִיף אֹנִד זִישׁ חוֹלִים לִישׁ: ²⁹ אֹנִד
 אַבְשָׁלוֹם־ס יִינְגַּעַן הָאָבַעַן גַּעֲהָן צו אִמְנוֹן אַזְוִי וְיֹאָס אַבְשָׁלוֹם הָאָט גַּעֲבָאָטְען.
 אֹנִד אַלֶּע זִיָּהן פֿון דָּעם מֶלֶךְ זַעֲנַן אִויפֿגַּעֲשְׁטָאָנַען, אִישׁלִיכַעַר הָאָט גַּעֲרִישְׁען
 אִוִּיף זִיין מוֹלִי־אִיזְעַל אֹנִד זִיִיא זַעֲנַן אִמְנוֹלָפֶען: ³⁰ אֹנִד עֶס אִיז גַּעֲוֹעַזֶען
 וְעַן זִיִיא זַעֲנַן גַּעֲוֹעַזֶען אִוִּיף דָּעם וְעַג, אַזְוִי אִיז דִּיא שְׁמוּעָה אָנְגַּעֲקוֹמַעַן
 צו דָּוִד אַזְוִי צו זָאָנַען, אַבְשָׁלוֹם הָאָט דַּעֲרְשְׁלָאָנַען אַלֶּע זִיָּהן פֿון דָּעם מֶלֶךְ,

איינער פון זיין איז נישט א מאל איבער
געבליבען: 31 אונד דער מלך איז
אויפגעשטאנען אונד ער האט צוריסען
זיינע קליידער, אונד ער האט זיך געלייגט
אויף דער ערד, אונד אלע זיינע קנעכט
זענען דערנעבען געשטאנען מיט צו-
ריסענע קליידער: 32 אונד יונדב ווהן
פון שמעה דוד'ס ברודער האט געענט-
פערט, אונד געזאגט לאז נישט מיין האר
זאנען אז אלע יונגען, דיא ווהן פון דעם
מלך זענען געטייט, נייערט אמנון אליין
איז טויט, ווארין דאס איז געטהון גע-
ווארען אויף דעם בעפעהל פון אבשלום,
פון דעם טאג אן דאס ער האט גע-
פייניגט זיינע שוועסטער פאר: 33 אונד

31 ולא-עוטר מהם אחד: וגם המלך נקד את-בגדיו
32 חשקב ארצה וכל-עבדיו נעבים קרע בגדים: וצו
ינדב ווהן פון שמעה וואר אלסער אלץ אר
כל-העשר בני-המלך המתו בראמץ לבדו מת בר
על-אבשלום היתה שימה מיום עלתו את-המזבחות:
33 ונחה אלישם את-המלך אל-לבו דבר לאמר כל-
34 בני-המלך מתו בראם אמנון לבדו מת: ויבדח אבשלום
והוא הנער הצעיר את-עצו ויבא והנה עסרדב הלכים
לה מדרך אחריז מעד הבר: ויאמר יונדב אל-המלך הנה
35 בני-המלך באו בדבר עבדך בן הנה: ותי כללתי
לדבר והנה בני-המלך באו וישא קולם ויבכו ויבד
37 המלך וכל-עבדיו בבו בכי גדול מאד: ואבשלום ברח
הלך אל-חלמי בדעמחור מלך נשור ונתאכל על-בנו
38 בל-המום: ואבשלום ברח הלך נשור ויורשם שלש
39 שנים: ותכל הנה המלך לצאת אל-אבשלום כינתם
על-אמנון ברמת:

יד

2 א ויבדע יואב בדערה בלב המלך על-אבשלום: ושלח
יואב תקועה וחק מהם אשה חכמה ויאמר אליה
התאבל-נא ולבשרנא בנדראבל ואל-תסכי שמן היות
3 באשה זה ימים רבים מתאבל על-מת: וקאת אל-
המלך ודברת אליו בדבר הנה וישם יואב את-הדברים
4 בפה: ותאמר האשה התקעית אל-המלך ותפל על-
אפיה ארצה ותשתחו ותאמר וישעיה המלך:
ה ותאמר לה המלך מהלך ותאמר אכל אשה-אלמנה אי
6 וימח איש: ולשכתך שני בנים ונצי שניהם בשדה
ואן מציל בניהם וידי האחד את-האחר ומת אתו:

יונדב האט געזאגט צו דעם מלך, זעה, דיא ווהן פון דעם מלך קומען אזוי וויא דיין
קנעכט האט געזאגט, אזוי איז עס געווארען: 36 אונד עס איז געוועזען ווען ער
האט געענדיגט צו רעדען, זעה, אזוי זענען דיא ווהן פון דעם מלך אנגעקומען, אונד
זיין האבען אויפגעוויבען זייער קול אונד זיין האבען געוויינט, אונד אויף דער מלך
אונד אלע זיינע קנעכט האבען זעהר שטארק געוויינט: 37 אבער אבשלום איז
אנטלאפען, אונד ער איז געגאנגען צו חלמי ווהן פון עמחור קעניג פון נשור, אונד
ער האט געטרויערט וועגען זיין ווהן אלע טעג: 38 אונד אזוי איז אבשלום אנטלאפען,
אונד ער איז געגאנגען קיין נשור, אונד ער איז דארט געוועזען דריי יאָר: 39 אונד
דוד המלך האט געגלוסט ארויסצוגיין צו אבשלום, ווארין ער איז (שוין) געוועזען
געטרויערט וועגען אמנון, ווייל ער האט טויט:

קאפיטל-יד

1 אונד יואב ווהן פון צרה האט געוואוסט אז דאס הארץ פון דעם מלך איז געוועזען
צו אבשלום: 2 אונד יואב האט געשיקט קיין תקועה, אונד ער האט פון דארט
גענומען א קלוגע פרויא, אונד ער האט צו איהר געזאגט, איך בעט דיך פערשטעל
דיך פאר אן אבליע, אונד טהוא אן דיא טרויער-קליידער, אונד זאלב דיך נישט מיט
אייל, אונד דוא זאלסט זיין וויא א פרויא וואס טרויערט שוין לאנג וועגען א טויטען:
3 אונד ווען דוא וועסט אריינקומען צו דעם מלך אזוי זאלסט דוא צו איהם רעדען
נאך דער דאזיגער זאך: אונד יואב האט דיא רייד געטהון אין איהר מויל אריין:
4 אונד דיא פרויא פון תקועה האט געזאגט צו דעם מלך, אונד זיא איז געפאלען
אויף איהר פנים צו דער ערד, אונד זיא האט זיך געביקט, אונד זיא האט געזאגט,
העלף א מלך: 5 אונד דער מלך האט צו איהר געזאגט, וואס איז דיר? אונד זיא
האט געזאגט, איך בין איינע אלמנה, אונד מיין מאן איז געשטארבען: 6 אונד
דיינע דינסט מויד האט צוויי ווהן, אונד זיין האבען זיך ביידע געקריגט אין
דעם פעלד, אונד עס איז נישט געוועזען צווישען זיין איינער וואס זאל מציל
זיין, אזוי האט איינער דעם אנדערן געשלאגען אונד ער האט איהם געטייט:

והנה קמה כל־המשפחה על־שפחה ויאמרו תני 7
 את־מכה אחי וגמולו בנפש אחי אשר הִרְגוּ וְנִשְׁמַדְתָּ
 גם את־דוֹחַשׁ וְכָבוֹ אֶת־נַחֲלָתִי אֲשֶׁר נָשָׂאתָ לְבִלְתִּי
 שׁוֹסֵל־אִשִּׁי שֵׁם וְשִׁאֲרִית עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה: וַיֹּאמֶר 8
 הַמֶּלֶךְ אֶל־הָאִשָּׁה לֵבִי לְבִיתְךָ וְאֵי אֵצֶה עִלְךָ: וַתֹּאמֶר 9
 הָאִשָּׁה תִּתְקוּצִית אֶל־הַמֶּלֶךְ עָלַי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הַשֵּׁן וְעַל־
 בֵּית אָבִי וְהַמֶּלֶךְ וְכִסְאִי נָקִי: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ 10
 הַמְדַּבֵּר אֵלַיךְ וְהִבֵּאתָ אֵלַי וְלֹא־סָרָה עוֹד לַעֲשֵׂת כִּי:
 וַתֹּאמֶר זָכְרָנָה הַמֶּלֶךְ אֶת־דָּוִד אֶלְדֶּדֶךָ מִתְּרֵבִית נָאֵל 11
 הָרָם לִשְׁחַת וְלֹא יִשְׁמְדוּ: וַתִּדְבַּע וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אִם־
 יִפֹּל מִשְׁעֶבֶת בְּנֶךְ אֲדָמָה: וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה תִּרְבִּי־נָא 12
 שְׁפֹתֶיךָ אֶל־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ דָּבָר וַיֹּאמֶר דְּבָרִי: וַתֹּאמֶר 13
 הָאִשָּׁה וְלָמָּה תִּשְׁבַּתָּה כֹּה־נָא עַל־עַם אֲלֹהִים וְהַמְדַּבֵּר
 הַמֶּלֶךְ הִדְבֵּר הוּא כְּאִשֶּׁם לְבִלְתִּי הַשֵּׁיב הַמֶּלֶךְ אֶת־דָּוִד: 14
 כִּרְמִית נָמֹת וְכִמְסֵי הַנְּגִיִּם אֲדָמָה אֲשֶׁר לֹא יִאֲסֹף 15
 וְלֹא־יִשָּׂא אֲלֵהֶם נֶפֶשׁ וְהַשֵּׁב מִחֻשְׁבוֹת לְבִלְתִּי יִדָּח
 מִמֶּנּוּ נָדָח: וְעַתָּה אֲשֶׁר־בָּאתִי לְדָבָר אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲדֹנִי 16
 אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה כִּי רָאִיתִי הָעַם וְתֹאמַר שְׁפֹתֶיךָ אֶדְבָּר
 נָא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲדֹנִי יַעֲשֵׂה הַמֶּלֶךְ אֶת־דְּבָרִי אֲמָתִי: כִּי 17
 יִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ הַגָּדֹל אֶת־הַמַּחֲמֹד מִכֶּן הָאִשָּׁה הַשְׁמֵתָ
 אֹתִי וְאֶת־בְּנִי יָחַד מִנְחֵלָת אֲלֹהִים: וַתֹּאמֶר שְׁפֹתֶיךָ 18
 הַדְּבָרִי דְּבָר־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לִמְנַחֵה כִּי־הִמְלַאךְ הָאֲלֹהִים
 כֹּן אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לְשִׁמְעַת הַטֹּיב וְהָעַד נִתְּנָה אֶלְדֶּדֶךָ יְדִי
 עִמָּךְ: וְעַתָּה הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה אֶל־נָא 19
 תִּקְחִי מִמֶּנִּי דָבָר אֲשֶׁר אֲבִי שָׁאֵל אֹתְךָ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה
 יְדִבְרָנָה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֵן יוֹאֵב אֹתְךָ 20
 בְּכִלְיוֹתַת וְעַתָּה הָאִשָּׁה וַתֹּאמֶר תִּי נִפְשָׁךְ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ

7 אוֹנֶד זַעַר דִּיא נֶאֱנַעַע מִשְׁפָּחָה אִזִּי
 אוֹיְפֶנְעִשְׁמֶאנֶען קֶענֶען דִּינֶע דינקט מוֹיד
 אוֹנֶד וִיִּיא הָאָבֶען נֶעזֶאנְטִי גִיב אַהֶער
 דַּעס וואס האט זיין ברודער דערשלאגן
 אז מיר זאלען איהם טייטשן פון וועגען
 דעם נפש פון זיין ברודער וואס ער
 האט געהרגט, אוֹנֶד מיר וועלען דעם
 יורש אויף פערטילגען, אוֹנֶד אזוי וועלען
 וִיִּיא פערלעשען מיינע קוילען וואס איז
 איבערגעבליבען, כּדי וִיִּיא זאלען נישט
 לאזען צו מיין מאן איין נאמען אָדער
 איבערבלייבונג אויף דער ערד! 8 אוֹנֶד
 דער מלך האט געזאגט צו דעם ווייב,
 נִיִּיא צו דִּיין הויז, אוֹנֶד אויף וועל א
 געפעהל געבען וועגען דיר: 9 אוֹנֶד
 דאס ווייב פון תקועה האט געזאגט צו
 דעם מלך, אויף מיר א האר מלך, אוֹנֶד
 אויף מיין פאטער'ס הויזגעזינד זאל זיין
 דא זיך, אָבער דער מלך אוֹנֶד זיין
 טרוין שטוהל זאל ריין זיין: 10 אוֹנֶד
 דער מלך האט געזאגט, דער וואס וועט
 עפעס צו דיר רעדען דעם זאלסט דא
 צו מיר גרענגען, אזוי וועט ער דיר נישט
 מעהר אנריהרען: 11 אוֹנֶד זיא האט
 געזאגט, לאז דאך דער מלך געדענקען

וְהֵן דִּיין נאט כּדי דער גואל דָּאס זאל נישט פערדארבען אוֹנֶד נישט פערטילגען מיין
 זוהן, אוֹנֶד ער האט געזאגט, אזוי וִיִּיא נאט לעבט אויב עס וועט פאלען א האר פון
 דִּיין ווה'ס קאפ צו דער ערד: 12 אוֹנֶד דאס ווייב האט געזאגט, לאז דאך דיינע
 דינקט בייד א ווארט רעדען צו מיין האר דעם מלך, אוֹנֶד ער האט געזאגט, רעד:
 13 אוֹנֶד דאס ווייב האט געזאגט, ווארום האסט דא דען זאלכע געדאנקען קעגען
 דעם פאלק פון נאט? ווארין דער מלך רעט דא דאזיגע זאך וִיִּיא אייגער וואס איז
 שוילריג, דאס דער מלך וויל נישט צוריקברענגען זיין פערשטויסענעם: 14 ווארין מיר
 מווען דאך שטארבען, אוֹנֶד (מיר זענען) אזוי וִיִּיא וואסער וואס איז פערקאסען אויף
 דער ערד וואס קען נישט מעהר איינגעזאמעלט ווערען: אוֹנֶד נאט איז אויף נישט
 א נושא פנים, אוֹנֶד דאך טראכט ער געדאנקען אז דער פערשטויסענער זאל
 נישט פון איהם פערשטויסען ווערען: 15 אוֹנֶד אצונד אז אויף בין געקומען צו
 רעדען צו דעם האר דעם קעניג דאס דאזיגע ווארט, עס איז וויל דאס פאלק
 האט מיר מורא געמאכט, אוֹנֶד דיינע דינקטמויד האט געטראכט, אויף וויל דאך
 רעדען צו דעם מלך, טאמער וועט דער מלך טהון דא זאך פון זיינע דינקטמויד:
 16 ווארין דער מלך וועט צוהערען, אוֹנֶד מציל זיין זיינע דינקטמויד פון דער
 האנד פון דעם מאן וואס וויל מיך אוֹנֶד מיינע קינדער צוזאמען פערטילגען פון
 דער נחלה פון נאט: 17 אוֹנֶד דיינע דינקטמויד האט זיך געטראכט, אז דאס
 ווארט פון מיין האר דעם מלך וועט געוויס זיין א נחמה: ווארין אזוי וִיִּיא א
 מלאך פון נאט אזוי איז מיין האר דער מלך, אויסצוהערען דאס גוטע אוֹנֶד
 דאס שלעכטע, אוֹנֶד וְהֵן דִּיין נאט זאל זיין מיט דיר: 18 אוֹנֶד דער מלך
 האט געענטפערט אוֹנֶד ער האט געזאגט צו דעם ווייב, דא זאלסט נישט פער-
 מידען פון מיר קיין שום זאך וואס אויף וועל דיר פרעגען: אוֹנֶד דאס ווייב האט
 געזאגט, לאז דאך מיין האר דער מלך רעדען: 19 אוֹנֶד דער מלך האט געזאגט,
 איז דא האנד פון יוֹאֵב מיט דיר אין אלעם דעם דאזיגע? אוֹנֶד דאס ווייב האט
 געענטפערט, אוֹנֶד זיא האט געזאגט, אזוי וִיִּיא דיינע זעלע לעבט, א מיין האר קעניג

אישׁוֹ לְדָמִין וּלְחַשְׁמֵל מִכָּל אֲשֶׁר־דָּבַר אֵלָיו הַמֶּלֶךְ
 כִּרְעִיבָהּ יֹאבִיב צִוִּי הָיָה שֶׁם כִּפִּי שִׁפְחָתָהּ אֶת
 בְּכִלְדִּיבָרִים הָאֵלֶּה: לְכַעֲבוֹר סָבַב אֶת־פִּנֵּי הַדָּבָר עֲשֵׂה
 עֲבֹדָה יֹאבִיב אֶת־הַמֶּלֶךְ הָיָה וְאֵלָיו חָכָם כְּחֻמַּת מִלְּאָךְ
 21 הָאֵלֶּלֶם לָדַעַת אֶת־כָּל־אֲשֶׁר בְּאָרְצָהּ: וַיֹּאמֶר
 הַמֶּלֶךְ אֶל־יֹאבִיב הַהִינֵנִי עֲשִׂיתִי אֶת־דִּבְרֶיךָ זֶהוּ וְלֹא
 22 הָשֵׁב אֶת־דִּבְרֵי אֶת־אֲבִשְׁלוֹם: וַיִּפֹּל יֹאבִיב אֶל־פְּנֵי אֶרֶץ
 וַיִּשְׁתַּחוּ וַיִּכְרַךְ אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר יֹאבִיב הֵינִי דָעַ עֲבֹדָה
 כִּרְמַצְאִית חֹן בְּעֵינֶיךָ אֵלָיו הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־עֲשֵׂה הַמֶּלֶךְ
 23 אֶת־דִּבְרֶיךָ עֲבָדִי: חָכָם יֹאבִיב מִלֶּךְ נִשְׁתַּחֲוֶה וַיִּבֶּה אֶת־
 24 אֲבִשְׁלוֹם יְרוּשָׁלָּם: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יִסָּב אֶל־בֵּיתוֹ
 וְפָנִי לֹא רָאֶה וְיִסָּב אֲבִשְׁלוֹם אֶל־בֵּיתוֹ וְפָנִי הַמֶּלֶךְ לֹא
 כִּהִרְאֶה: וְאֲבִשְׁלוֹם לֹא־הָיָה אִשְׁרָיָהּ כְּכֹל־יִשְׂרָאֵל
 לְהַלֵּל מֵאֵד מִכָּה רַגְלוֹ וְעַד קִרְקִדּוֹ לֹא־הָיָה כִּי מוֹם:
 26 וּבְנִלְחָו אֶת־דָּאֲשׁוֹ וְהָיָה מִקֵּץ יָמָיו לְיָמָיו אֲשֶׁר יִגְלַח
 כִּי־יִכְבֵּד עָלָיו וְיִגְלַחוּ וְשָׁלַח אֶת־שָׂעִיר רֹאשׁוֹ מֵאֵתָם
 27 שְׂקָלָם בְּאֶבֶן הַמֶּלֶךְ: וַיִּגְלַחוּ לְאֲבִשְׁלוֹם שְׁלוֹשֶׁה בָּיִם
 וַיִּבֶּה אֶת־יִשְׁמֵה חֲמֵר הָיָה הָיָה אִשְׁתִּי יָפֶת מִרְאֵה:
 28 וְהָשֵׁב אֲבִשְׁלוֹם כִּדְרִשְׁלוֹם שְׂנֵיתִים יָמָיו וְפָנִי
 29 הַמֶּלֶךְ לֹא רָאֶה: וַיִּשְׁלַח אֲבִשְׁלוֹם אֶל־יֹאבִיב לִשְׁלַח אֹתוֹ
 אֶל־הַמֶּלֶךְ וְלֹא אָבָה לְבֹא אֵלָיו וַיִּשְׁלַח עוֹד שְׁנִית וְלֹא
 ל אָבָה לְבֹא: וַיֹּאמֶר אֶל־עֲבָדָיו רֹאִי חֲלָקָת יֹאבִיב אֶל־
 דִּי וְלִישָׁם שְׂעִירִים לָנוּ וְהוֹצִיתִהּ בָּאֵשׁ וַיַּחֲזִי עֲבָדֵי
 31 אֲבִשְׁלוֹם אֶת־הַחֲלָקָה בָּאֵשׁ: וְחָכָם יֹאבִיב הִבֵּה
 אֶל־אֲבִשְׁלוֹם הַבֵּיתָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָמָּה הָצִיתִי עֲבָדֶיךָ
 32 אֶת־הַחֲלָקָה אֲשֶׁר־לִי בָּאֵשׁ: וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלוֹם אֶל־יֹאבִיב
 הִנֵּה שְׁלַחְתִּי אֵלָיְךָ וְלֹא־אֵמַר בֹּא הִנֵּה וַאֲשַׁלַּחְךָ אֶתְּךָ אֶל־

אויב עם איז פֿערהאנדען א מאן צור
 רעכטען אָדער צור לינקען פון דעם
 אלעם וואס מיין האר דער קעניג האט
 גערעט, ווארין דיין קנעכט יואב, ער
 האט עם מיר געבאטען, אונד ער האט
 אלע דיא דאזיגע ווערשער געלייגט אין
 דעם מויל פון דייע דיינסטמויד: 20 כדי
 ארום צו דרייען דאס פנים פון דער יאב
 האט דיין קנעכט יואב דיא דאזיגע יאב
 געטהון: אָבער מיין האר איז א חכם
 וויא דיא חכמה פון א מלאך פון נאט,
 אויס צו וויסען אלעס וואס טהוט זיך
 אויף דער ערד: 21 אזוי האט דער
 מלך געזאגט צו יואב, זעה, נון, איך
 האב געטהון דיא דאזיגע יאב; דארום
 גייא אונד ברענג צוריק דעם יונג, דעם
 אבשלום: 22 אזוי איז יואב געפאלען
 מיט זיין פנים אויף דער ערד, אונד ער
 האט זיך געביקט, אונד ער האט דעם
 מלך געבענטשט; אונד יואב האט געזאגט,
 היינט האט דיין קנעכט דערקענט אז
 איך האב געפונען חן אין דייע אויגען.

א מיין האר מלך! ווייל דער מלך האט געטהון דאס ווארט, פון דיין קנעכט: 23 אזוי
 איז יואב אויפגעשטאנען אונד איז אהינגעגאנגען קיין גשור אונד ער האט דעם
 אבשלום געבראכט קיין ירושלים: 24 אונד דער מלך האט געזאגט, לאז ער
 אָפּטערען צו זיין הויז, אָבער מיין פנים זאל ער נישט זעהען; אזוי איז אבשלום
 איינגעקערט אין זיין הויז, אונד ער האט נישט געזעהען דאס פנים פון דעם מלך:
 25 אונד אזוי וויא אבשלום איז נישט געוועזען קיין שטענערער אין גאנץ ישראל, אז
 מען זאל איהם זעהר לויבען, פון דעם טריט פון זיין פוס ביז צו זיין קאפ איז נישט אין
 איהם געוועזען א מום: 26 אונד ווען מען האט איהם אָפּגעשארען (דיא האר פון)
 זיין קאפ ווארין דאס איז געוועזען פון איין עק יאָהר צו דעם אנדערן וואס ער
 פלעגט זיך אָפּשערען, דען דיא האר זענען אויף איהם שווער געוועזען אזוי האט
 ער זיך געלאזט שערען, אזוי איז דאס געוויכט פון זיינע האר געוועזען צווייא
 הונדערט שקלים, נאך דעם געוויכט פון דעם מלך: 27 אונד עם זענען געבוירען
 געווארען צו אבשלום דרייא וויהן אונד איינע טאכטער, אונד איהר נאמען וואר חמור,
 זיא איז געוועזען א שיינע פרויא אָנצוועהען: 28 אונד אבשלום האט געוואוינט אין
 ירושלים צווייא יאָהר, אָבער ער האט נישט געזעהען דאס פנים פון דעם מלך:
 29 אונד אבשלום האט געשיקט נאך יואב כדי ער זאל איהם שיקען צו דעם קעניג,
 אָבער ער האט נישט געוואלט צו איהם קומען, אונד ער האט נאכאמאל צו איהם
 געשיקט, אָבער ער האט נישט געוואלט קומען: 30 אזוי האט ער געזאגט צו זיינע
 קנעכט, זעהט, יואב'ס פעלד איז נאָהענט פון מיין (פעלד) אונד ער האט דארטען
 גערשטען, גייט אונד צינדעט עם אָהן מיט פייער, אזוי האָבען אבשלום'ס קנעכט אָנגע־
 צינדען זיין פעלד מיט פייער: 31 אונד יואב איז אויפגעשטאנען אונד ער איז אריינג
 געקומען אין אבשלום'ס הויז, אונד ער האט צו איהם געזאגט, פארוואס האָבען דייע
 קנעכט מיין פעלד אָנגעצינדען מיט פייער? 32 אונד אבשלום האט געזאגט צו יואב,
 זעה, איך האב צו דיר געשיקט אזוי צו זאָגען, קום אָהער אז איך זאל דיר שיקען צו

המלך לאמר למד לקח באתי מנשור טוב לי עד אנשים
ועתה אראה פני המלך ואם ישיבי עץ ותמנני: והוא³³
יאב אל המלך ויגדלו ויקרא אל אבשלום תבא אלי
המלך וינשורו לו על אפיו ארצה לפני המלך וישק
המלך לאבשלום:

טו
והוא מאתרי בן נעש לו אבשלום מרפדה וקסים^א
נחששים איש רצים לפניו: והשכים אבשלום ותמיד^ב
עליו דרך השער והיו בלתי יאיש אשר יזהירוהו ויהיו
לבו אל המלך למשפט וקרא אבשלום אליו ואמר
אמנה עיר אתה ואמר מאתרי שבט ישראל עבדך:
ואמר אליו אבשלום ראה דברך טובים ונתתם ושמע^ג
אדלך מאת המלך: ואמר אבשלום מרשמי שפט^ד
בארץ ועלי יבוא בלתי יאיש אשר יזהירוהו ויביא משפט
והעניקו: והיה בקרב יאיש להשפחות לו ושלח את ה
דן והחניק לו ונשק לו: ונעש אבשלום כדבר הוה^ה
לכל ישראל אשר יבאו למשפט אל המלך ויגב
אבשלום את לבב אנשי ישראל: והיו מקץ ארבעים^ו
שנה ואמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלים את
נדרי אשר נדרתי לדוד בחרב: כי נדר נדר עבדך^ז
בשבותי בגשור באדם לאמר אם ישיב ושבני דוד
ירושלם ויבדתי את דוד: ואמר לו המלך לך בשלום^ח
הקם נדך הברכה: וישלח אבשלום מרגלים^ט
בכל שבט ישראל לאמר בשמעכם את קול השער
ואמרתם מלך אבשלום בחרון: ואת אבשלום הלך^י
מאתים איש מירושלם קראם וחלקים להם ולא ידע
פלדבר: וישלח אבשלום את אחיתופל ויגלוי ויעץ^{יא}

דעם קעניג צו זאנען, ווארום בין איך
געקומען פון גשור? עם ווער געסער
פאר מיר דאס איך העט נאך דארט
געוועזען, אונד אצונד לאז מיר זעהען
דאס פנים פון דעם מלך, אונד ווען עם
איז אן מיר א זינד אזוי זאל ער מיר
טייטען: ³³ אונד יואב איז געקומען צו
דעם קעניג אונד ער האט עם צו איהם
געזאגט, אזוי האט ער גערופען צו
אבשלום, אונד ווען ער איז געקומען צו
דעם מלך אזוי האט ער זיך צו איהם
געביקט, מיט זיין פנים צו דער ערד
פאר דעם מלך, אונד דער מלך האט
געקישט אבשלום:

קאפיטעל טז

1 אונד עם איז געוועזען נאכדעם אזוי
האט זיך אבשלום געמאכט רייטוועזען
אונד פערד, אונד פופציג מענער זענען
פאר איהם געלאפען: 2 אונד אבשלום
פלעגט פריה אויפשטיין, אונד איז גע-
שטאנען ביז דער זייט פון דעם וועג
פון דעם טויער, אונד עם איז געוועזען
אז איטליכער וואס האט געהאט א
שטרייט, אונד ווען ער איז געקומען צו

דעם מלך צו דעם משפט אזוי האט איהם אבשלום צו זיך גערופען, אונד האט
געזאגט, פון וועלכער שטאט ביזט דוא? אונד ווען ער האט געזאגט, דיין קנעכט
איז פון איינע (פון דיא שטעט) פון דיא שבטים פון ישראל: 3 אזוי האט
אבשלום צו איהם געזאגט, זעה, דיינע זאכען זענען גוט אונד רעכטשאפען,
אבער עם איז קיינער דא פון דעם קעניג וואס זאל דיך אויסהערען: 4 אונד
אבשלום האט (ווייטער) געזאגט, ווער וואלט געבען אז איך העט געמאכט גע-
ווארען אלס שופט אין דעם לאנד! אונד איטליכער וואס האט א שטרייט אונד
א משפט מעכט צו מיר געקומען, אזוי העט איך איהם גערעכט געמאכט:
5 אונד עם איז געוועזען, אז ווען אימגעצער איז גאנצענט געקומען זיך צו איהם
צו ביקען, אזוי האט ער אויסגעשטרעקט זיינע האנד, אונד ער האט איהם אג-
געזאמען, אונד איהם געקישט: 6 אונד אזוי האט אבשלום געטהון צו גאנץ
ישראל וואס זענען געקומען צו דעם מלך צו דעם משפט: אונד אבשלום האט
געגנבט דאס הארץ פון דיא מענער פון ישראל: 7 אונד עם איז געוועזען אן
דעם ענד פון פירציג יאהר, אזוי האט אבשלום געזאגט צו דעם מלך, איך בעט
דיך, לאז מיר גיין אונד בעצאהלען מיין נדר וואס איך האב א נדר געמאכט
צו נאט אין הברון: 8 ווארין דיין קנעכט האט א נדר געטהון ווען איך האב
געוואוינט אין גשור, אין ארם אזוי צו זאנען, ווען נאט וועט מיר געוויס לאזען
צוריקקעהרען קיין ירושלים, אזוי וועל איך יהיה דינען: 9 אונד דער מלך
האט צו איהם געזאגט, גיין בשלום, אזוי איז ער אויפגעשטאנען אונד איז
געגאנגען קיין הברון: 10 אונד אבשלום האט אויסגעשיקט מרגלים דורך
אלע שבטים אין ישראל אזוי צו זאנען, ווען איהר וועט הערען דאס קול
פון דעם שופר אזוי זאלט איהר זאנען, אבשלום רעגירט אין הברון:
11 אונד מיט אבשלום זענען מיטגעגאנגען צווייאה הונדערט מאן אויס
ירושלים, זיין זענען געוועזען גערופענע, אונד זיין זענען געגאנגען אין
יורה גאנצקייט, אונד זיין האבען פון קיין שום זאך נישט געוואוסט: 12 אונד
אבשלום האט געשיקט נאך אחיתופל פון גילה, דער עצה געבער

פון דוד, אויס דער שטאט גילה, ווען
ער האט געשאכטען דא קרבנות, אונד
דער בונד (פון דער מדינה) איז געוועזען
שטארק, אונד דאס פאלק איז געגאנגען
אונד האט זיך געמערט מיט אבשלום:
13 אונד עס איז אָנגעקומען איין אָנאָגער
צו דוד אונד ער האט געזאגט, אז דאס
הארץ פון אימליכען מאן פון ישראל
איז (נאכצוגיין) נאך אבשלום: 14 אזוי
האט דוד געזאגט צו אלע זיינע קנעכט
וואס זענען מיט איהם געוועזען אין
ירושלים, שטייט אויף אונד לאמער
אנטלופען, ווארן עס וועט פאר אונס
נישט זיין קיינע אנטרינג פאר אבשלום;
איילט אייך אנטעקצוניין, טאמער וועט
ער זיך איילען אונד אונס דערגרייכען,
אונד אויף אונס דאס ביינע שטויסען,
אונד וועט דא שטאט שלאגען מיט דא
שאַרף פון דעם שווערד: 15 אונד דא
קנעכט פון דעם מלך האבען געזאגט צו
דעם מלך, זעה, אין אלעם וואס מײן
האר דער מלך וועט אויסדערטוילען
(זענען מיר) זיינע קנעכט: 16 אונד

דוד מערד מלך בן-נבון את-הנכבדים וְהָיָה הַקֶּשֶׁר אֲמִץ
12 הָיָה הַלֵּךְ וְכָב אֶת-אֲבִשְׁלֹם: וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ אֶל-דָּוִד
14 לֵאמֹר הֲיָה לְבִרְאשׁ יִשְׂרָאֵל אַחֵר אֲבִשְׁלֹם: וַיֹּאמֶר דָּוִד
לְדָל עֲבָדָיו אֲשֶׁר-אִתּוֹ בִּירוּשָׁלַם כִּימֹו וְהִתְחַלְּתִי לֵאמֹר
וְהִתְחַלַּט פְּלִטָה מִפֶּנֶי אֲבִשְׁלֹם מִתְּרוֹ לִלְכֹת בְּרוּמָה
וְהִשְׁגֵּת הַרְחִיק עָלָיו אֶת-הַרְחֵק וְהָיָה הַעֵד לִפְנֵי
15 תְּרֹבָה: וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַמֶּלֶךְ כָּלֵל אֲשֶׁר-יִכְתֹּר
16 אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ הָיָה עֲבָדָיו: וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְכָל-בֵּיתוֹ בְּרוּמָה
בַּעֲבֹב הַמֶּלֶךְ אֶת-עֵשֶׂר נָשִׁים פְּלִיטִים לְשֹׁמֵר הַבָּיִת:
17 וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְכָל-הַנָּשִׁים בְּרוּמָה וַיַּמְדּוּ בֵּית הַמֶּלֶךְ:
18 וְכָל-עֲבָדָיו עֲבָרִים עָלָיו וְכָל-עֲבָדָיו וְכָל-הַפְּלִיטִי וְכָל-
הַנָּשִׁים שֶׁשֶׁמָּאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר-בָּאוּ בְּרוּמָה מִפֶּנֶי עֲבָרִים
19 עָלָיו הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-אִתִּי הֲיָה לִּי מֶלֶךְ
נִסְתָּאֵתָה אֲתָּה שׁוֹב וְשֶׁב עִמָּה מֶלֶךְ בְּיָמָיו אֲתָּה וְכָל
ב גִּלְיָה אֲתָּה לְמִקְוֶה: תַּחֲסֹל וְכָלֵךְ הַיּוֹם אֲנִיכֶם עִמָּנוּ
לִלְכֹת וְנָתַן הוֹלֵךְ עַל אֲשֶׁר-אִנִּי הוֹלֵךְ שׁוֹב וְהַשֵּׁב אֶת־
21 אֲתָּךְ עִמָּךְ חֶסֶד נֶאֱמָתָ: וַיָּבֹאוּ אִתּוֹ אֶת-הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר
הַרְחִיק וְהָיָה אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ לִי אִם בְּמָקוֹם אֲשֶׁר הִתְחַלַּת
שָׁם אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אֶסְלִמֶנָה אֶסְלִמֶנָה בְּרִשָּׁם הָעֵד
22 עֲבָדָיו: וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אִתִּי לֵךְ עִמָּךְ וְעִבֵּר אִתּוֹ הַנָּתִי
23 וְכָל-אֲנָשָׁיו וְכָל-הַנָּשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ: וְכָל-הָאָדָם בְּכֹחַ קוֹל
וְהוֹל וְכָל-הַנָּשִׁים עֲבָרִים וְהַמֶּלֶךְ עִבֵּר בְּכָל קֶרֶן וְכָל-
24 הַנָּשִׁים עֲבָרִים עָלָיו הָיָה אֶת-הַמֶּלֶךְ: וְהָיָה נִסְתָּאֵתָה
וְכָל-הַנָּשִׁים אִתּוֹ נִשְׁאֵם אֶת-אֶרֶץ בְּרִית הָאֱלֹהִים וְכָלֵךְ
אֶת-אֶרֶץ הָאֱלֹהִים וְעַל אֲבֹתָיו עֲדָתָם כָּל-הַנָּשִׁים לְעִבֹר
כִּי מִדְּהָרָה: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְצֹדִיק הַשֵּׁב אֶת-אֶרֶץ
הָאֱלֹהִים הָעֵד אֶסְאֲמָצָה חֵן בְּעַיִת הָיָה תִּשְׁכַּח

דער מלך אונד זיין גאנץ הויזגעזינד זענען ארויסגעגאנגען צו פוס, אונד דער
מלך האט פערלאזען דא צעהן קעסטוויבער דאס הויז צו היטען: 17 אונד דער מלך
אונד דאס גאנצע פאלק זענען ארויסגעגאנגען, אונד זיי האבען זיך געשטעלט אין
א הויז פון זייטען: 18 אונד אלע זיינע קנעכט זענען אן זיינע ווייט אריבערגעגאנגען,
אונד אלע בויגען-שויסער אונד שליידער ווערפערס, אונד אלע (לויט) פון גת, זעבס
הונדערט מאן וואס זענען געקומען אויס גת צו פוס, זענען אריבערגעגאנגען פאר
דעם מלך: 19 אזוי האט דער מלך געזאגט צו אמי אויס גת, פארנוואס גייסט דוא
אויף מיט אונס? קעהר צוריק צו דיין ארט אונד בלייב מיט דעם מלך, ווארן דוא
ביזט א פרעמדער, אונד ביזט א פערטריבענער: 20 נעכטען ביזט דוא ערשט אָנגער-
קומען, אונד זאל איך דיר היינט לאזען מיט אונס ארוםגיין? איך קען זיין אוואו איך
ויל אהינגיין; קעהר דוא צוריק אונד נעם זיינע ברידער מיט דיר צוריק, אונד לאז
מיט דיר זיין חסד אונד וואהרהייט: 21 אונד אמי האט דעם מלך געענטפערט, אונד
געזאגט, אזוי וויא גאט לעבט, אונד אזוי וויא מײן האר דער מלך לעבט, גייערשט אין
וועלכען ארט אוואו מײן האר דער מלך וועט דארט זיין—אום צו שטערבען אָדער
צו לעבען—דארט וועט דיין קנעכט אויף זיין: 22 אונד דוד האט געזאגט צו אמי,
גייא אונד פאהר איבער; אזוי איז אמי גנטי איבערגעפאהרען מיט אלע לייטע, אונד
אלעס קליינגעזינד וואס איז מיט איהם געוועזען: 23 אונד אלע לייט פון דעם לאנד
האבען געוויינט מיט א גרויס קול, אונד דאס גאנצע פאלק איז אריבערגעגאנגען,
אונד דער מלך איז אריבערגעגאנגען איבער דעם טייף קרוין, אונד דאס גאנצע
פאלק איז אריבערגעגאנגען אויף דעם וועג צו דער מדבר צו: 24 אונד זעה,
אויף צדוק אונד אלע לויט מיט איהם האבען געטראגען דעם אָרון פון דעם
ברית פון גאט, אונד אָבְתָר איז ארויסגעגאנגען ביז דאס גאנצע פאלק פון
דער שטאט האט געענדיגט אריבערצוגיין: 25 אונד דער מלך האט געזאגט
צו צדוק קעהר צוריק דעם אָרון פון גאט אין דא שטאט אריין, ווען איך
וועל געפינען חן אין דא אויגען פון גאט אזוי וועט ער מיך צוריקברענגען

והראני אתו ואחזקתיו: ואם לא יאמר לא תפצתי כך
 26 הגוי יעשה לי כאשר טוב בעיני: ואמר המלך
 27 אל צדוק הכלה הוצאה אמה שבה העיר בשלום
 ואחזקתיו ביד ויחזקו בדאבתו שני בניהם אהבה:
 28 ראו אנכי מתחממה בעברות במדבר ערובא דבר
 29 מעמכם להגיד לי: ולשב צדוק ואביתר את צדוק
 האלונים וירושלם וישבו שם: ודוד עלה במעלה החרים
 30 עלה ויבוכה וראש לו חפז והוא הלך תוך וכל העם
 אשר אתו חפז איש ראשו ועלו עלה ויבכה: ודוד הגיד
 31 לאמר אחתפל בקשרים עסאבשלום ואמר דוד סכל
 32 נא אחיצת אחתפל דוד: ודוד כהן ער-הראש
 אשר שפחתה שם לאלהים הדגה לקראתו חשי
 33 הארצי קרע כתנתו וארמה על-ראשו: ויאמר לו דוד
 34 אם עברת אתי ונתת עלי למשא: ואם העיר חשוב
 ואמרם לאבשלום עבדך אני המלך ואתה עבד אבדך
 ואני מאן ועתה נאני עבדך תפרתה לי את עצת
 אחתפל: וכלוא עמד שם צדוק ואביתר וכלהם
 35 ויהי כל-הדבר אשר חשמה מבית המלך חזיר לצדוק
 36 ולאביתר הכהנים: והחדשם עמם שני בניהם אחימנע
 לצדוק ויחזקו לאביתר ושלחם בדם אל כל-דבר
 37 אשר חשמו: ובהא חשי רעה דוד העיר ואבשלום
 יבוא וירושלם:

מז טו
 ודוד עבר מעט מקראש ויהי ציבא נער מפיכרת
 לקראתו ואמר חמדים הבשים וצלחם מאתים לחם
 ומצא צמקים ומצא קיץ וכל יין: ויאמר המלך אל-
 2 ציבא מהאכלה כך ויאמר ציבא חמרים לבית-המלך

והיא ויא ונענן ארויפגעאנגען האבען ויא נעוויינט: 31 אונד איינער האט צו דוד
 דערציילט אונד געזאגט, אז אחיחפל איז צווישען דיא וואס האבען זיך פערבונדען
 מיט אבשלום (מורד צו זיין), אזוי האט דוד געזאגט, א יהודה איך געט דיך
 פערנאריש דיא עצה פון אחיחפל! 32 אונד עס איז גענוועזען אז ווען דוד איז
 אנגעקומען צו דער שפיץ, אזוי האט ער זיך דארט געביקט צו גאט, אונד זעה, חושי
 הארכי איז איהם ענטקענען געקומען מיט זיין ראק צוריסען אונד ערד אויף זיין
 קאפ: 33 אונד דוד האט צו איהם געזאגט, ווען דוא וועסט צו מיר אריבערגיין, אזוי
 וועסט דוא אויף מיר זיין צו א לאסט: 34 אונד ווען דוא וועסט צוריקקערען אין
 דיא שטאט אריין, אזוי זאלסט דוא זאגען צו אבשלום, איך בין דיין קנעכט א קעניג,
 איך בין גענוועזען דער קנעכט פון דיין פאטער פון א לאנגע צייט הער, אונד אצינד
 בין איך דיין קנעכט, אונד דוא וועסט מיר צערשטערען דיא עצה פון אחיחפל:
 35 אונד זענען נישט מיט דיר דארט צדוק אונד אביתר דיא כהנים? אונד עס וועט זיין
 אז אימליכע זאך וואס דוא וועסט הערען אין דעם מלך'ס הויז, זאלסט דוא זאגען צו
 צדוק אונד צו אביתר דיא כהנים: 36 זעה, דארט זענען מיט וויא זיירע צווייא ויהן,
 אחימעץ צו צדוק, אונד יהונתן צו אביתר, אונד דורף וויא זאלט איהר צו
 מיר שיקען אימליכע זאך וואס איהר וועט הערען: 37 אונד חושי, דער חבר פון
 דוד איז געקומען אין דיא שטאט אריין, אונד אבשלום איז געקומען קיין ירושלים:

קאפיטעל טז

1 אונד דוד איז א ביסעל (ווייטער) אריבערגעאנגען פון דעם שפיץ (בארג), אונד
 זעה, ציבא, דער יונג פון מפיכרת איז איהם ענטקענען געקומען מיט א פאר אנגעזא-
 טעלטע אייזעל, אונד אויף וויא איז גענוועזען צווייא הונדערט ברויט אונד הונדערט
 הענגלעך ראשניקעס, אונד הונדערט (פונט) טרוקענע פיינען, אונד א לאנעל וויין:
 2 אונד דער מלך האט געזאגט צו ציבא, וואס איז דאס דאזיגע בייא דיר? אזוי
 האט ציבא געזאגט, דיא אייזעל זענען פאר דעם קעניג'ס הויזגעזינד אויף וויא צו

רייטען, אונד דאס ברויט אונד דיא
בעטרוקענע פרות זענען פאר דיא זינגען
צו עסען, אונד דער וויין צו טרינקען
פאר דיא וואס זענען מיט די דער מדבר:
3 אונד דער מלך האט געזאגט, אונד וואו
איז דער זון פון דיין האר? אונד ציבא
האט געזאגט צו דעם מלך, זעה, ער איז
געבליבען אין ירושלים, ווארין ער האט
געזאגט, היינט וועט דאס הויזגעזינד פון
ישראל צו מיר צוריקקעהרען דאס מלכות
פון מיין פאטער: 4 אונד דער מלך האט
געזאגט צו ציבא, זעה, אלעס וואס גע-
הערט צו מפיבשת איז דיין, אזוי האט
ציבא געזאגט, איך ביק מיך—איך האב
געפונען חן אין דייןע אויגען א מיין האר
קעניג: 5 אונד דוד המלך איז געקומען
ביז קיין בחורים, אונד זעה, עס איז פון
דארט ארויסגעגאנגען א מאן פון דער
משפחה פון שאול'ס הויזגעזינד, אונד
זיין נאמען איז געוועזען שמעי וזהו פון
נרא, אונד וואו ער איז ארויסגעגאנגען
אזוי האט ער געשאלטען: 6 אונד ער
האט דוד געווארפען מיט שטיינער אונד

לרפב וללללם והמן לאכול הנשים והמן לשחות
3 הנקח במדבר: ואמר המלך וזהו בן-אדני? ואמר
ציבא אל-המלך וזה יושב בירושלם כי אמר היום
4 תישב לי בית ישראל את ממלכות אבי: ואמר המלך
לציבא וזהו לך כל אשר למפיבשת ואמר ציבא
ה השפחותי אמצאתי בענין ארצי המלך: וכל המלך
היה שד-בחורים וזהו משם איש וזה משפחת בית
6 שאול ושמו שמעי בן-נריא יצא ומוקבל: ויסקל
באבנים את-דוד ואת-בליעבר המלך וזה וכל-העם
7 וכל-הגברים מימיו ומשמאלו: וכדאמר שמעי בקלל
8 גא גא איש הדמים ואיש הבלעל: השיב עליו וזה
כל דמי בית-שאול אשר מלכת תחתיו וזהו את-
המלכה ביד אבשלום בנה וזהו ברעל כי איש דמים
9 אתה: ואמר אבישי בדרורה אל-המלך למה וקלל
המלך המת הוה את-אדני המלך אעבדנא ואסירה
10 את-דאשו: ואמר המלך מהלי ולכם בני צרה כי
קלל ופי וזהו אמר לו קלל את-דוד ופי ואמר מרע
11 בני אשתו בן: ואמר דוד אל-אבישי ואל-בליעבר וזה
בני אשר-נא ממני מבשר את-נפשי ואף ברעל בן
12 המני הנדלו וקלל כראמר לו וזהו: אולי דארה
וזהו בשני והשיב וזהו לי טובה פתח קולתו היום
13 הוה: וקלל דוד ונאשו בדרך ושמי
הלך בצלע הדר לעמתי הלוך וקלל וקלל באבנים
14 לעמתי ועפר בעפר: וכל המלך וכל-העם
15 אשר-אתו צופים ונפש שם: ואבשלום וכל-העם איש
16 וישראל באו ירושלם ואחחפל אתו: וזה כאשר-נא
דודי הארצי וזה דוד אל-אבשלום ואמר חיש אל-

אויף אלע קנעכט פון דוד המלך, אונד דאס גאנצע פאלק אונד אלע שטארקע
העלדען זענען געוועזען אן זיינער רעכטע האנד אונד אן זיינער לינקע האנד:
7 אונד אזוי האט שמעי געזאגט ווען ער האט איהם געשאלטען, קום ארויס, קום
דוא בלוט-שוילדיגער מאן, אונד דוא מאן פון בלעל: 8 נאט האט איבער דיר
צוריקגעבראכט דאס גאנצע בלוט פון דעם הויז פון שאול, וואס דוא רעגירסט
אנשטאט איהם, אונד זעה, דוא ביזט אין דיין אומגליק, ווארין דוא ביזט א בלוט-
שוילדיגער מאן: 9 אונד אבישי וזהו פון צרורה האט געזאגט צו דעם מלך, פארנואס
זאל דער דאזיגער שטיינער הונד שעלטען מיין האר דעם מלך? איך בעט דיר לאז
מיך דאך אריבערגיין אונד איהם זיין קאפ ארויפגעמען: 10 אזוי האט דער מלך
געזאגט, וואס האב איך מיט אייך צו טהון, איהר וזהו פון צרורה? לאזט איהם
שעלטען ווארין נאט האט צו איהם געזאגט, שילט דוד; אונד ווער זאל זאגען,
פארנואס האט דוא אזוי געטהון: 11 אונד דוד האט געזאגט צו אבישי אונד צו
אלע זיינע קנעכט, זעהט, מיין זון וואס איז ארויסגעקומען פון מינע געדערם
זוכט מיין לעבען צו נעמען, מכל שכן אצונד דער זון פון (שכט) בנמן;
לאזט איהם גיין, לאז ער שעלטען, ווארין נאט האט איהם געהייסען: 12 טאמער
וועט נאט אנזעהן (דיא טרערען) פון מינע אויגען, אונד נאט וועט מיר
אומקעהרען גוטעס פאר זיין שעלטען דעם היינטיגען טאג: 13 אונד ווען דוד
אונד זיינע מענער זענען געגאנגען אויף דעם וועג—אזוי איז שמעי געגאנגען
אן דער זייט פון דעם בארג געבען איהם, וואו ער איז געגאנגען אונד האט
געשאלטען אזוי האט ער איהם נאכגעווארפען שטיינער, אונד געווארפען מיט
שטייב: 14 אונד דער מלך אונד דאס גאנצע פאלק וואס איז מיט איהם גע-
וועזען זענען מידערהייט אנגעקומען, אונד ווא האבען זיך דארט דערקוויקט:
15 אונד אבשלום אונד דאס גאנצע פאלק, דיא מענער פון ישראל זענען אנגעקומען
קיין ירושלים, אונד אחחפל איז מיט איהם געוועזען: 16 אונד עס איז געוועזען
ווען חושי הארבי, דוד'ס חבר איז געקומען צו אבשלום, אזוי האט חושי געזאגט צו

אבשלום חן המלך וחי המלך: ואמר אבשלום אר-
 חושי זה חסדך אתה דודך למה לא תהיה אתה דוד?
 ואמר חושי אל-אבשלום לא כי אשר בך דוד וזה העם
 הזה וכל-איש ישראל לא אהיה ואחי אבשלום: והשנית
 למי אני אעבד הלא לפני בני כאשר עבדתי לפני אביך
 בן אהיה לפניך: ואמר אבשלום אל-אחיתופל הבן
 לבן עצה מה תעשה: ואמר אחיתופל אל-אבשלום בא
 אל-פלטי אביך אשר הניח לשמור הבית ושבע כל
 ישראל ברנבאשת את-אביך ותוכי די כל-אשר אנכי
 חסו לאבשלום האהל עליהם: ובה אבשלום אל-פלטי
 אביו לעזי כל-ישראל: ונצת אחיתופל אשר עזי בלמים
 היום כאשר ישאל: בדבר האלהים בן כל-עשר
 אחיתופל נסלחך נסלחך נסלחך:

יז
 ואמר אחיתופל אל-אבשלום אכתרהם שנים-עשר
 אלף איש ואקריבה ואחר-כך תהיה: ואבא
 עליהם ויהיו ימי רפתי ימים והכרתי אתו ונס כל-
 העם אשר-אתי ורבותי את-המלך לבחי: ואשיבה כל-
 העם אלך כשוב הכל האיש אשר-אתה מבקש כל-
 העם וזהו-שלוש: וישער הדבר בעני אבשלום ובעני
 כל-זקני ישראל: ואמר אבשלום קרא לא נס
 לחושי הארבי ונשמעה מהבכיו נסדוא: ובה חושי
 אל-אבשלום ואמר אבשלום אליו לאמר בדבר הנה
 דבר אחיתופל הנגשה את-דברך אס-אן אתה דבר:
 ואמר חושי אל-אבשלום לא טובה העצה אשר
 עזי אחיתופל בפעם הזאת: ואמר חושי אתה דעת
 אחי-אביך ואח-אשתי כי נבחרים נהיה ונרש נהיה

דיין פאטער, אזוי וועלען געשטארקט ווערען דא הענד פון אלע וואס זענען מיט
 דיר: 22 אונד וויא האבען אויפגעשטעלט צו אבשלום א געצעלט אויף דעם דאך,
 אונד אבשלום איז אריינגעגאנגען צו זיין פאטער'ס קעבסווייבער, פאר דא אונזען
 פון באנין ישראל:— 23 אונד דא עצה פון אחיתופל, וואס ער האט אן עצה געגעבען
 אין דא דאזיגע טעג איז געוועזען אזוי וויא איינער פרעגט אן ביא האט, אזוי איז
 געוועזען דא גאנצע עצה פון אחיתופל, אויף צו דוד אונד אויף צו אבשלום:

קאפיטעל יז

1 אונד אחיתופל האט געזאגט צו אבשלום, איך וועל מיר אויסקלויבען צוועלף
 טויזענד מאן, אונד איך וועל אויפשטיין אונד דוד נאכגאנגען דא דאזיגע נאכט:
 2 אונד איך וועל איבער איהם קומען ווען ער איז מיר אונד שוואך, אונד איך וועל
 איהם דערשרעקען, אונד דאס גאנצע פאלק וואס זענען מיט איהם וועלען אנשליפען,
 אונד איך וועל דעם מלך אליין דערשלאגען: 3 אונד איך וועל דאס גאנצע פאלק
 צו דיר צוריקברענגען; דעם מאן וואס דא בענעהרקט איז אזוי גוט וויא אלע העטען
 צוריקגעקומען, אונד דאס גאנצע פאלק וועט זיין אין שלום מיט דיר: 4 אונד דא זאך
 איז וואוילגעפאלען אין דא אונזען פון אבשלום, אונד אין דא אונזען פון אלע עלצטע
 פון ישראל: 5 אונד אבשלום האט געזאגט, איך בעט דיר, רוף אויף דעם חושי הארבי,
 אונד לאמער אויף הערען וואס ער זאגט: 6 אזוי איז חושי געקומען צו אבשלום, אונד
 אבשלום האט צו איהם געזאגט, אזוי צו זאגען; אויף אזוי איין אופן האט אחיתופל
 גערעט, זאלען מיר טהון נאך זיין ווארט? ווען גיט אזוי רעד דא: 7 אונד חושי האט
 געזאגט צו אבשלום, דא עצה וואס אחיתופל האט דאס דאזיגע מאל איין עצה גע-
 געבען איז גוט גוט: 8 אונד חושי האט (ווייטער) געזאגט, דא קענסט דאך דיין פאטער
 אונד וויינע מענער, דאס וויא זענען גבורים, אונד דאס וויא זענען ערביטערט אין געמיט,

כדוב שכול בשנה ואבד איש מלחמה ולא ילן את
 9 העם: הנה עתה הוא יתקבא באת הקרחים או באת
 המקומות והנה כנפל בהם בתחלה ושמע השמע ואמר
 הנה מנפה בהם אשר אתר אבשלם: והוא נסבך
 חיל אשר לבו קלב הארדה המם וגם קינע כל
 11 ישראל כדגבור אבד ובגדל אשר אתו: כי יצתה
 האספ יאסף עליו כל ישראל מן עד-באר שבע
 12 כחיל אשר-עליהם לרוב וסנדר הלכום בדרך: ובאו
 אליו באת המקומות אשר נמצא שם ונתו עליו כאשר
 ופל הטל עלה-אמה ולא-נותר בו ובגדל האנשים אשר
 13 אתו נסאחד: ואסאל-עיר יאסף והשיאו כל ישראל
 אל-העיר היום חבלים וסבבו אתו עד-החיל עד אשר
 14 לא-ימצא שם נסידור: ויאמר אבשלום וכל-איש
 ישראל מוכה עתה חשי הארבי מנעת אוחפל
 ויהי עתה להפך את-מצעת אוחפל המוכה לבגבור
 15 היום ויהי אל-אבשלום את-הדעה: ויאמר חשי
 אל-צדוק ואל-אביתר הכהנים בנות וקואת יצן אוחפל
 את-אבשלום ואת וקני ישראל וקואת יצתה אני:
 16 ועתה שלחו מנרה וננידו לדוד לאמר אל-מלך הלילה
 בערבות המדבר וגם עבד תעבדו פו יכלע למלך
 17 ויכל-העם אשר אתו: והיונתו ואחמיען נמרים בעד
 יגל חלכה השפחה והעדה להם והם כלבו והגדו
 18 למלך דוד כי לא יוכלו להראות לבוא העירה: ורא
 אתם נער נוד לאבשלום וכלבו שניהם מהרה תבאו
 אל-ביית-איש בבחורים ולי באר כחציו וירדו שם:
 19 וחקה האשה ותפרש את-המקדש על-פני הבאר ותשטח
 כ עליו הרפות ולא טרע דבר: תבאו עבדי אבשלום אל

איו אויף דעם בארשטען פון ים, אונד דאס דוא זאלסט אליין (אויף) גיין אין דער
 מלחמה אריין: 12 אונד אזוי וועלען מיר קומען איבער איהם אין איינעם פון דא
 ערשטער אונזער ער וועט געפונען ווערען, אונד מיר וועלען זיך איבער איהם לאנגער
 אזוי וויא דער מהוי פאלט אויף דער ערד, אונד עס וועט פון איהם אונד פון אלע
 מענער וואס זענען מיט איהם נישט איבערגעליבען איין איינציגער מאן: 13 אונד
 ווען ער וועט זיך איינזאמעלן אין א שטאט, אזוי וועט נאך ישראל גרענען שטריק
 צו דער וועלגיגער שטאט, אונד מיר וועלען (דיא מוירען דאפון) ארויפשלעפען בוי
 אין דעם טייף אריין, בוי עס וועט דארט קיין קליין שטייגעלע געפונען ווערען:
 14 אונד אבשלום אונד אלע מענער פון ישראל האבען געזאגט, דיא עצה פון חושי
 הארבי איז געסער וויא דיא עצה פון אוחיתפל—דאריין גאט האט עס אזוי געשטימט
 צו ערשטערען דיא גוטע עצה פון אוחיתפל, כדי אז גאט זאל גרענען שלעכטעס
 איבער אבשלום: 15 אונד חושי האט געזאגט צו צדוק אונד צו אביתר, דיא כהנים,
 אזוי אונד אזוי האט אוחיתפל איין עצה געגעבען צו אבשלום אונד צו דיא עלצטע
 פון ישראל, אונד אזוי אונד אזוי האב איך איין עצה געגעבען: 16 אונד אצונד שיקט
 געשווינד אתו אונד לאזט אנזאנען דודן אזוי צו זאנען, דוא זאלסט נישט איבערגעב-
 טינען דויע נאכט אין דעם פלוין פון דער מדבר, נייערט דוא זאלסט אויף
 איבערפאהרען, אז דער מלך אונד דאס גאנצע פאלק וואס איז מיט איהם זאל נישט
 פערשלוגען ווערען: 17 אונד והונתן אונד אחימעץ זענען געשטאנען בייא עיר-דוגל—
 כדי וויא זאלען נישט געזעהען ווערען אין דיא שטאט אריינגעקומען—אזוי איז א דיקסט
 מויד אהינגעגאנגען אונד האט עס צו וויא געזאגט, אונד וויא זענען אהינגעגאנגען אונד
 האבען עס געזאגט צו דעם מלך דוד: 18 אונד א יונג האט וויא געזעהען אונד ער האט
 עס געזאגט צו אבשלום, אבער וויא זענען ביידע געשווינד אהענגעגאנגען, אונד וויא
 זענען געקומען צו דעם הויז פון א מאן אין בחורים, אונד ער האט געהאט א ברונען
 אין זיין הויף, אונד וויא זענען דארט ארויפגעגאנגען: 19 אונד דיא פרויא האט
 גענומען א פארהאנג אונד זיא האט זיא אויסגעשפרייט איבער דעם ברונען,
 אונד זיא האט דארויף אויסגעשפרייט געמאלענעם ווייץ, אונד דיא זאך איז נישט
 געוואקער געווארען: 20 אונד ווען דיא קנעכט פון אבשלום זענען אריינגעקומען צו
 דער

האשה הבהת לאמר איה אחימעץ ויהונתן ותאמר
 להם האשה עברו מיכל המלך ויבקשו ולא מצאו וישובו
 ירושלם: ויהי אחרי כהם ויעלו מהבאר וילכו²¹
 בדרך למלך דוד ויאמרו אלדוד קומו ועברו כדברה
 אתהמים ברככה וצין עליכם אחיפזל: ונקם דוד²²
 וכלהעם אשר אתו ועברו אתההרן עדאור ויבקר
 עדאחר לא נעדר אשר לאעקר אתההרן: ואחריפל²³
 ראה כי לאעשיתה עצתו נחש אתההמור ונקם וילך
 אל ביתו אלעירו וצו אל ביתו ויהתן למת ויבקר בקבר
 אביו: ודוד בא מהנהמה ואבשלם עבר איתו²⁴
 הדרך הוא וכל איש ישראל עמו: ואתהמקשא שם כה
 אבשלם תחת יואב עלהצבא ועמשא כדאיש ושמל
 ותרא הישראל אשרבא אל אבשלם בתנחש אחות
 צרויה אם יואב: ויהן ישראל ואבשלם ארץ הגלעד:²⁶
 ויהי כבוא דוד מהנהמה ושב בנהש מרבת²⁷
 בגרעמו ויבקר בדעמאל מלא דבר ויבקר הגלעדי
 מרגלים: משכב וספות וכל יצר והמים ושערים וקמח²⁸
 וקלי ופול ועדשים וקלי: ודבש ותמאה וזאן ושפת²⁹
 בקר הגיש לדוד ולעם אשראתו לאכל כל אמרו העם
 רעב ועין וזמא במדבר:

יח
 ויפקד דוד אתהעם אשר אתו וישם עליהם שר אלפים¹
 ושרי מאות: וישלח דוד אתהעם השליש בדרךואב²
 והשליש ביד אביש בדרךיה אתו יואב והשליש
 ביד אתי הנתי: ויאמר המלך אל העם וצא³
 אצא נסיאני עמכם: ויאמר העם לא תצא כי אביסם³
 נטם לא ישימו אלינו לב ואסימנו הנשע לא ישימו

אונד איז אויפגעשטאנען אונד איז אהינגעגאנגען צו זיין הויז אונד צו זיינע שטאט
 אונד ער האט א צואה געלאזט צו זיין הוינגעוונד אונד ער האט זיך דערווארנען.
 אונד איז געשטארבען, אונד ער איז געגראבען געווארען אין דעם קבר פון זיין
 פאטער: 24 אונד דוד איז געקומען קיין מחנים, אונד אבשלום איז אריבערגעגאנגען
 דעם ירדן, אונד אלע מענער פון ישראל מיט איהם: 25 אונד אבשלום האט געמאכט
 עמשא אלס הויפטמאן אנשטאט יואב איבער דעם חיל, אונד עמשא איז געוועזען
 דער ווהן פון א מאן וואס האט געהייסען יתרא הישראל, וואס איז אריינגעקומען צו
 אביגיל דיא טאכטער פון נחש, שוועסטער פון צרויה מוטער פון יואב: 26 אונד
 ישראל אונד אבשלום האבען זיך געלאגערט אין דעם לאנד גלעד: 27 אונד עס
 איז געוועזען ווען דוד איז געקומען קיין מחנים, אזוי האט שבי ווהן פון נחש, אויס
 רבת פון דיא קינדער עמוה, אונד מכיר ווהן פון עמאל אויס לא דבר, אונד ברולי
 הגלעדי אויס רגלים: 28 געבראכט געטעוואנד, געקען אונד ערדענע פלים, אונד טוייץ
 אונד גערשט אונד מעהל אונד געברענגטע זאנגען, אונד ארבעסען אונד ליטען אונד
 געטרוקענטע זאכען: 29 אונד האנוג אונד פוטער, אונד שאף אונד קענעלעך פון
 רינדער, אונד זייא האבען עס גענעקט צו דוד אונד צו דעם פאלק וואס איז מיט איהם
 געוועזען צו עסען, ווארין דאס פאלק איז געוועזען הונגעריג אונד מיד אונד
 דורשטיג אין דער מדבר:

קאפיטעל יח און נאכאמאל דעם זעלבען טעקסט

1 אונד דוד האט געציילט דאס פאלק וואס איז מיט איהם געוועזען, אונד ער האט
 איבער זייא געמאכט הויפטלייט איבער שוועד אונד הויפטלייט איבער הונדערט:
 2 אונד דוד האט ארויסגעשיקט דאס פאלק, איין דריטעל דורך יואב, אונד איין דריטעל
 דורך אבישי ווהן פון צרויה, יואב'ס ברודער, אונד איין דריטעל דורך אתי הנתי—
 אונד דער מלך האט געזאגט צו דעם פאלק, איך וועל אויף ארויסגיין מיט
 אייך: 3 אונד דאס פאלק האט געזאגט, דא וואלט נישט ארויסגיין, ווארין ווען
 מיר אנטלויפען, אזוי וועלען זייא זיך גארניט דארויס מאכען, אונד ווען זייא
 וועלען דיא העלפט פון אונס שייטען אזוי וועלען זייא זיך אויף גארניט דארויס
 מאכען

מאכען, אבער אצונד ביזט דוא אזוי
חשוב וויא צעהן שווענדט מאן פון אונס,
אונד אצונד איז עס בעסער אז דוא
זאלסט צו אונס ויין צו א הילף פון דער
שטאט: 4 אונד דער מלך האט צו וויא
געזאגט, וואס עס איז גוט אין איירע
אויגען דאס וועל איך טהון. אזוי האט
זיך דער מלך געשטעלט בייא דער ווייט
פון דעם שווער, אונד דאס גאנצע פאלק
איז ארויסגעגאנגען, צו הונדערטע אונד
צו שווענדע: 5 אונד דער מלך האט
בעפויילען יואב אונד אבישי אונד אמי
הנתי אזוי צו זאגען, האנדעלט פאמע-
לעך מיניגעטווענען מיט דעם יונג, מיט
אבשלום—אונד דאס גאנצע פאלק האט
געהערט אז דער מלך האט אלע
אויבערשטע בעפויילען וועגען אבשלום:
6 אזוי איז דאס פאלק ארויסגעגאנגען
אויף דעם פעלד קעגען ישראל, אונד
דיא מלחמה איז געוועזען אין דעם וואלד
אפרים: 7 אונד דאס פאלק ישראל
איז דארט געשלאגען געווארען פאר דיא
קנעכט פון דוד, אונד עס איז אן דעמ
זעלביגען טאג דארט געוועזען א גרויסע
מגפה פון צוואנציג שווענדט מאן: 8 אונד
דיא מלחמה איז דארט אויסגעשפרייט
דיא ווילדע חיות פון דעם וואלד האבען מער
אויסגעפרעסען פון דעם פאלק וויא
דאס שווערד האט פערדארבען אן דעמועלביגען טאג: 9 אונד אבשלום האט
אנגעטראפען דיא קנעכט פון דוד; אונד אבשלום האט געריטען אויף א מויל-אייוועל,
אונד דער מויל-אייוועל איז געקומען אונטער דיא צווייגען פון א גרויסען לינדען-בוים,
אונד ווינע האר האבען אנגעכאפט אן דעם לינדען-בוים, אונד עס האט איהם אנגענומען
צווישען הימעל אונד ערד, אונד דער מויל-אייוועל וואס איז אונטער איהם געוועזען
איז אריבערגעגאנגען: 10 אונד ווען א מאן האט דאס געזעהען אזוי האט ער עס
דערציילט צו יואב אונד ער האט געזאגט, זעה, איך האב געזעהען אבשלום הענגען
אויף א לינדען-בוים: 11 אונד יואב האט געזאגט צו דעם מאן וואס האט איהם דאס
געזאגט, זעה, פארנוואס האסט דוא איהם נישט דארט צו דער ערד געשלאגען ווען דוא
האסט איהם געזעהען? אונד איך וואלט דיר געגעבען צעהן שקל זילבער, אונד איין
בארטעל: 12 אונד דער מאן האט געזאגט צו יואב, אפילו ווען מען וואלט אין מיניע
האנד אפגעוואויגען שווענדט זילבערנע שקלים וואלט איך נישט אויסגעשטרעקט
מיניע האנד צו דעם מלך'ס וועק, ווארין מיר האבען געהערשט מיט אנזערע אויגען אז
דער מלך האט דיר אונד אבישי אונד אמי געבאטען אזוי צו זאגען, הייט אייך, ווער
עס נור איז, מיט דעם יונג, מיט אבשלום: 13 אדער זאל איך אן מיין אייגען לעבען
פאלש ויין? ווארין קיין שום זאך איז נישט פערהוילען פון דעם מלך, אונד דוא אליין
וואלט קענען מיר געשטאנען: 14 אונד יואב האט געזאגט, איך קען מיר נישט מיט
דיר אויפהאלטען; אונד ער האט גענומען דרייא שפיידריטען אין וויינע האנד אונד
ער האט וויא אריינגעשטאכען אין דעם הארץ פון אבשלום, ווען ער האט נאך
געלעבט אין דער מיטען פון דעם לינדען-בוים: 15 אונד צעהן יונגען, דיא געוועהר-
טרגער פון יואב האבען איהם ארוםגערינגעלט אונד וויא האבען געשלאגען אבשלום
אונד איהם געמיטשעט: 16 אונד יואב האט שופר געבלאזען, אזוי האט זיך דאס פאלק
אומגעקערט פון גאכצוואגען ישראל, ווארין יואב האט דאס פאלק צוריקגעהאלטען:

אלט לך ברעחה כעט עשרה אלפים ותחזי טוב כר
4 ותחזילט מער לעזר: וואס איהם המלך אשר
יטב בעיניכם עשרה תעמר המלך אלד השער וכל
העם יצא למאח ואלפים: וצו המלך אד-ואב
ותאבישי ותדאמי לאמר לאסר לער לאבשלום
וקלדעם שטע בענת המלך את-כל השורים על-דוד
אבשלום: וצו העם השנה לקראת ישראל חתו
7 המלחמה בשער אפרים: ותנפו שם עם ישראל לפני
עבדי דוד ותהרשם המגפה גדולה בינם והוא עשרים
8 אלף: ותהרשם המלחמה נפצת על-פני כל-הארץ
תרכ הוצל לאכל בעם מאשר אכלה הורכ בינם והוא:
9 וקרא אבשלום לפני עבדי דוד ואבשלום רכב על-
הפרד וצא הפרד תחת שובך האלה הנדולה בתוך
ראשו באלה חתן בין השמים וכן הארץ ותפוד אשר
תחתיו עבר: וצא איש אחד ביד יואב ויאמר והוא
11 ראיתי את-אבשלום חלוי באלה: ויאמר יואב לאיש
הפועל לו והנה ראית ומדוע לאהיבתו שם מצודה
12 ויולי לתת לך עשרה כסף תננה אחת: ויאמר האיש
אל-יואב ולא אצבי עקל על-כפי אלה כסף לא-אשלה
דוד אל-דוד-המלך כי באנוש צוה המלך אתי ואני
אבישי ותדאמי לאמר שמו-מי בשער אבשלום:
13 אד-עשיתי כנפשו שקר וכל-דוד לא-יבדיל מן-המלך
14 ותחזי חתנב מער: ויאמר יואב לא-כן אתחיל לפניך
וחקל שלשה שפטים ככפו ותקעם בלב אבשלום
15 וידעתי כי בלב האלה: כספו עשרה נקרים ושא
16 כל יואב חכו את-אבשלום ומתו: ותקע יואב בשופר
בשם המלך מרד את-ישראל כיהשך יואב את-העם:

17 אונד זיין האבען גענומען אבשלום
אונד זיין האבען איהם אריינגעווארפען
אין א גרויסע גרוב אין דעם וואלד,
אונד זיין האבען איבער איהם אויפגע-
שטעלט א זעהר גרויסען הויפען שטיינער,
אונד גאנץ ישראל איז אנטלאפען
איטליכער צו זיין געצעלט: 18 אונד
אבשלום האט זיך בייא זיין לעבען
אויפגעשטעלט א מצבה, וואס איז אין
דעם טהאל פון דעם מלך, ווארין ער
האט געזאגט, איך האב קיין זעהן וואס
וועט מיין נאמען געזענקען, אונד ער
האט דיא מצבה גערופען אויף זיין
נאמען, אונד מען רופט זיא נאך יר-
אבשלום ביז צו דעם היינטיגען טאג:
19 אונד אחימעץ זעהן פון צדוק האט
געזאגט, איך וועל נון לויפען אונד עס
אנטאנען צו דעם מלך, אז גאט האט
איהם געקראפט רעכט פון זיינע פיינד:
20 אונד יואב האט צו איהם געזאגט,
דוא ביזט נישט אזוי א מאן וואס דוא
זאלסט דעם היינטיגען טאג בשורות זא-
גען, דוא זאלסט בשורות אנטאנען אין
איין אנדערן טאג, אבער דעם היינטיגען
טאג זאלסט דוא נישט מבשר זיין, ווייל

17 אונד זיין האבען גענומען אבשלום
אונד זיין האבען איהם אריינגעווארפען
אין א גרויסע גרוב אין דעם וואלד,
אונד זיין האבען איבער איהם אויפגע-
שטעלט א זעהר גרויסען הויפען שטיינער,
אונד גאנץ ישראל איז אנטלאפען
איטליכער צו זיין געצעלט: 18 אונד
אבשלום האט זיך בייא זיין לעבען
אויפגעשטעלט א מצבה, וואס איז אין
דעם טהאל פון דעם מלך, ווארין ער
האט געזאגט, איך האב קיין זעהן וואס
וועט מיין נאמען געזענקען, אונד ער
האט דיא מצבה גערופען אויף זיין
נאמען, אונד מען רופט זיא נאך יר-
אבשלום ביז צו דעם היינטיגען טאג:
19 אונד אחימעץ זעהן פון צדוק האט
געזאגט, איך וועל נון לויפען אונד עס
אנטאנען צו דעם מלך, אז גאט האט
איהם געקראפט רעכט פון זיינע פיינד:
20 אונד יואב האט צו איהם געזאגט,
דוא ביזט נישט אזוי א מאן וואס דוא
זאלסט דעם היינטיגען טאג בשורות זא-
גען, דוא זאלסט בשורות אנטאנען אין
איין אנדערן טאג, אבער דעם היינטיגען
טאג זאלסט דוא נישט מבשר זיין, ווייל

דעם מלך'ס זעהן איז געשטארבען: 21 אונד יואב האט געזאגט צו פושי, גיין אונד
זאג צו דעם מלך וואס דוא האסט געזעהען, אזוי האט זיך פושי געביקט צו יואב
אונד ער איז געלאפען: 22 אונד אחימעץ זעהן פון צדוק האט נאכאמאל געזאגט צו
יואב, איך בעט דיר, לאז מיך אויף לויפען נאך דעם פושי, אונד יואב האט געזאגט,
פארנוואס ווילסט דוא לויפען, מיין זעהן? ווארין דוא וועסט דאך קיין בשורה געלד נישט
געקומען: 23 אבער ער האט געזאגט, לאז מיך לויפען, אונד ער האט צו איהם
געזאגט לויף, אזוי איז אחימעץ געלאפען אויף דעם וועג פון דעם פלוין, אונד ער
איז דעם פושי פאראיבער געלאפען: 24 אונד דוד איז געוועסען צווישען דיא צווייא
טויערען, אונד דער וועכטער איז אויפגעגאנגען אויף דעם דאך פון דעם טויער צו
דיא טויער, אונד ווען ער האט אויפגעהויבען זיינע אויגען אזוי האט ער געזעהען אז
א מאן לויפט אליין: 25 אונד דער וועכטער האט גערופען אונד ער האט עס
אנגעזאגט צו דעם מלך, אונד דער מלך האט געזאגט, ווען ער איז אליין אזוי האט
ער א בשורה אין זיין מויל, אונד אזוי וויא ער איז געגאנגען איז ער נאעהנט
געקומען: 26 אונד ווען דער וועכטער האט געזעהען איין אנדערן מאן לויפען,
אזוי האט דער וועכטער גערופען צו דעם טויער-הויטער אונד ער האט געזאגט,
זעה א מאן לויפט אליין, אונד דער מלך האט געזאגט, דער איז אויף א
מבשר: 27 אונד דער וועכטער האט געזאגט, איך דענק אז דעם וואס איך
האב געזעהען צוגעקומען לויפען איז וויא דאס לויפען פון אחימעץ זעהן פון צדוק,
אזוי האט דער מלך געזאגט, ער איז א גוטער מאן, אונד ער קומט מיט א
גוטע בשורה: 28 אונד אחימעץ האט גערופען אונד ער האט געזאגט צו דעם
מלך, שלום, אונד ער האט זיך געביקט צו דעם מלך מיט זיין פנים צו דער
ערד, אונד ער האט געזאגט, געבענשט איז ווהן דיין גאט וואס האט איבערגע-
ענטפערט דיא מענער וואס האבען אויפגעהויבען זייער הענד קעגען מיין האר
דעם מלך: 29 אונד דער מלך האט געזאגט, איז שלום צו דעם ווהן, צו
אבשלום? אונד אחימעץ האט געזאגט, ווען יואב האט אהעקענעשיקט דעם מלך'ס

קנעכט אונד מיך דיין קנעכט, אזוי האב
איך געזעהען א גרויס געמומעל, אבער
איך ווייס נישט וואס עס איז געוועזען:
30 אונד דער מלך האט געזאגט, קעהר
דיך אפ אונד שטעל דיך דא, אזוי האט
ער זיך אנועקגעקערט אונד איז שטיל
געשטאנען: 31 אונד זעה, דער פושי
איז אנגעקומען, אונד דער פושי האט
געזאגט, עס איז א בשורה, מיין האר
מלך, ווארין האט האט דיך היינט געשפּט
(אדער מציל געוועזען) פון דער האנד פון
אלע וואס זענען קעגען דיר אויפגעשטא-
נען: 32 אונד דער מלך האט געזאגט
צו פושי, איז שלום צו דעם יונג,
צו אבשלום? אונד פושי האט גע-
זאגט, דא פיינד פון דעם מלך אונד
אלע וואס שטייען אויף קעגען דיר צום
שלעכטען זאלען זיין אזוי וויא דער
יונג:

קאפיטעל יט

1 אונד דער מלך האט געציטערט, אונד
ער איז ארויפגעגאנגען אין דעם חדר
וואס איז איבער דעם טויער אונד ער האט
געוויינט, אונד וויא ער איז גע-
גאנגען, אזוי האט ער געזאגט, מיין
זעהן אבשלום! מיין זעהן אבשלום! האלוי
וואלט איך געשטארבען אן דיינער שטעל, אזוי
אבשלום מיין זעהן! מיין זעהן! 2 אונד
מען האט עס געזאגט צו יואב, זעה דער
מלך וויינט אונד טרויערט וועגען אבשלום:
3 אונד דא הייליג איז אין דעמועלביגען טאג
געווארען צו דעם גאנצען פאלק צו א
טרויער, ווארין דאס פאלק האט דעמועל-
ביגען טאג געהערט זאגען אז דער מלך
טרויערט וועגען זיין זעהן: 4 אונד דאס
פאלק האט זיך אן דעמועלביגען טאג
אריינגעגנגען אין דא שטאט צו קומען,
אזוי וויא א פאלק פערנגעבט זיך וואס
איז פערשעמט ווען וויא אנטלויפען פון
דער מלחמה: 5 אונד דער מלך האט געדעקט
זיין פנים, אונד דער מלך האט געשריען
מיט א גרויס קול, א מיין זעהן אבשלום!
א אבשלום מיין זעהן, מיין זעהן! 6 אונד
יואב איז אריינגעקומען אין דעם מלך'ס
הויז, אונד ער האט געזאגט, דא האסט
היינט פערשעמט דאס פנים פון אלע
דיינע קנעכט וואס האבען היינט דיין
נפש מציל געוועזען אונד דאס נפש פון
דיינע ווייבער אונד קעפס-ווייבער: 7 כדי
ליב צו האבען דיינע פיינד אונד צו האסען
דיינע פריינד, ווארין דא האסט היינט
דאמיט געצייגט דאס דא אויבערשטע אונד
דא קנעכט זענען גארניט צו דיר, ווארין
היינט ווייס איך, אז ווען אבשלום וואלט
געלעבט אונד מיר אלע וואלטען היינט
געשטארבן דאמאלס וואלט עס רעכט
געוועזען אין דיינע אויגען: 8 אבער
אצונד שטייט אויף אונד בייא ארויס, אונד
רעד צו דעם הארץ פון דיינע קנעכט, ווארין
איך שווער דיר בייא גאט, ווען דא גייכט
ניט ארויס, אויב עס וועט מיט דיר דא
דאזיגע נאכט א מאן איבערנעכטיגען:
אונד דאס וועט צו דיר פיל שלעכטער
זיין וויא אלעם שלעכטע וואס איז
איבער דיר געקומען פון דיינער
יונגער אן ביז אצונד: 9 אזוי איז דער
מלך אויפגעשטאנען אונד ער האט זיך
געזעצט בייא דעם טויער, אונד מען
האט עס דערציילט צו דעם גאנצען
פאלק אזוי צו זאגען, זעה, דער
מלך וועט בייא דעם טויער, אונד דאס
גאנצע פאלק איז געקומען פאר דעם
מלך, ווארין ישראל איז אנטלאפען

האלל לשלח את יואב המלך יואב ואת עבדו ואל
לדעת מה: ויאמר המלך לב העצב מה חשב תעמד:
31 והנה הפושי בא ויאמר הפושי ויבשר אל המלך
כרשמיקה הנה היום מיד בלחמם עליך:
32 ויאמר המלך אל הפושי השלום לעד לאבשלום ויאמר
הפושי הנה כושר אבי אל המלך וכל אשר-קמו
עליך לדעה:

יט

1 ויהי המלך ועל על-עלית השער בחד וכה ויאמר
בליכתי בני אבשלום בני בני אבשלום מידתי מתי אני
2 ותהיך אבשלום בני בני: ויהי ליואב הנה המלך בכה
3 ותאמר על אבשלום: ותהי הקשקה ביום הנה לאכל
4 בלחמם כרשמיקה היום ביום הנה לאמר נעבד המלך
5 על-בני: ותגבד היום ביום הנה לאכל הער כאשר
6 תגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
7 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
8 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
9 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
10 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
11 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
12 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
13 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
14 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
15 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
16 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
17 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
18 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
19 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
20 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
21 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
22 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
23 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
24 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
25 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
26 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
27 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
28 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
29 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
30 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
31 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
32 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
33 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
34 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
35 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
36 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
37 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
38 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
39 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
40 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
41 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
42 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
43 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
44 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
45 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
46 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
47 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
48 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
49 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
50 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
51 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
52 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
53 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
54 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
55 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
56 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
57 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
58 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
59 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
60 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
61 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
62 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
63 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
64 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
65 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
66 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
67 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
68 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
69 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
70 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
71 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
72 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
73 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
74 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
75 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
76 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
77 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
78 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
79 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
80 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
81 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
82 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
83 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
84 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
85 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
86 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
87 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
88 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
89 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
90 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
91 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
92 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
93 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
94 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
95 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
96 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
97 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
98 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
99 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום
100 ותגבד היום ותגבד ביום ביום ביום ביום ביום ביום ביום

אנטלאפען איטליכער צו זיין געצעלט:
 10 אונד דאס באנצע פאלק איז געוועזען
 אין דעם שטרייט אין אלע שבטים פון
 ישראל אזוי צו זאגען, דער מלך האט
 אונס מציל געוועזען פון דער האנד פון
 אונזערע פיינד, אונד ער האט אונס
 (אויף) געמאכט אנטריקען פון דיא האנד
 פון דיא פלשתים, אונד אצונד איז ער
 אנטלאפען פון דעם לאנד פון וועגען
 אבשלום: 11 אונד אבשלום וואס מיר
 האבען איהם געזאלבט איבער אונס איז
 געשטארבען אין דער מלחמה; אונד
 אצונד פארנוואס שווייגט איהר אום צו-
 ריק צו ברענגען דעם מלך: 12 אונד
 דוד המלך האט אהינגעשיקט צו צדוק
 אונד צו אביתר דיא כהנים אזוי צו
 זאגען, רעד צו דיא עלצטע פון יהודה
 אזוי צו זאגען, פארנוואס זאלט איהר זיין
 דיא לעצטע דעם מלך צוריקצוברענגען
 צו זיין הויז? אונד דאס ווארט פון באנין
 ישראל איז געקומען צו דעם מלך, בוי
 צו זיין הויז: 13 איהר זענט דאך מיינע
 ברידער, איהר זענט דאך מיינ ביינ אונד
 מיינ פלייש; פארנוואס זאלט איהר זיין

נא איש לאחליו: ויהי כלידעם נדון ככל־שבט
 ישראל לאמר המלך הצילנו מכל אבנו ורוא מלכנו
 מכל פלשתים ועתה כרח מ־הארץ מעל אבשלום:
 ואבשלום אשר משהנו עליו מת במלחמה ועתה למה
 אתם מתרשם להשיב את־המלך: והמלך דוד
 שלח אל־חירון ואל־אביתר הכהנים לאמר דברו אל־
 זקני יהודה לאמר למה תהיו אחרים להשיב את־
 המלך אל־ביתו דבר כל־ישראל בא אל־המלך אל־
 ביתו: אתי אתם עצמי ובשר אתם וסלמה תהיו אחרים
 להשיב את־המלך: ולעמשה ח־מרו הלא עצמי ובשר
 אתה כה יעשה־לי אלהים וכה יוסף אסלא שר־בא
 תהיה לפני כלידמים תחת יואב: וט את־לבב כל־
 אי־יהודה באיש אחד ושלחו אל־המלך שוב אתה
 וכל־עבדך: וישב המלך ויבא עדי־הנה ויהודה בא
 והלל־ה להלכת לקראת המלך להקביר את־המלך
 את־התנחן: וימור שמעי בן־גרא בן־חמני אשר
 מבחורים נדד עס־איש ויהיה לקראת המלך דוד:
 ואלף איש עמו מבני־חמני וצבא גער בית שאול תמשת
 עשר בני וששנים עשרו אתו ויצלחו תנחן לפני המלך:
 ויגברה העברה לעביר את־בית המלך ולעשות המוב
 בשני ושמי בן־גרא נפל לפני המלך בעברו בירדן:
 ויאמר אל־המלך אל־חשבי־לי ארני עין ואל־תופר כ
 את אשר העתה עבדך ביום אשר־יצא את־המלך
 מירושלם לשום המלך אל־לבו: כי ידע עבדך כי
 אני המאתי והנהבאתי היום ראשון לבל־בית יוסף
 ללדת לקראת אתי המלך: וישן אבישי בן־ציריה
 ויאמר תחת זאת לא ימח שמעי כי קלל את־משח

דיא לעצטע אום דעם מלך צוריקצוברענגען? 14 אונד צו עמשה זאלט איהר
 זאגען, ביזט דוא ניט מיינ ביינ אונד מיינ פלייש? נאט זאל מיר אזוי טהון אונד
 אזוי זאל ער מעהרען, אויב דוא וועסט ניט זיין א הויפטמאן איבער דעם חיל פאר
 מיר אלע צייט אנשטאט יואב: 15 אונד ער האט גענייגט דאס הארץ פון איטליכען
 מאן פון יהודה אזוי וויא איין מאן, אונד וויא האבען אהינגעשיקט צו דעם מלך, (צו
 זאגען) קעהר דיר אום אונד אלע דייע קנעכט: 16 אזוי איז דער מלך צוריקגעקעהרט
 אונד ער איז געקומען בוי צו דעם ירדן, אונד יהודה איז געקומען קיין גלגל, כדי דעם
 מלך אנטקעגען צו גיין, אונד דעם מלך אריבערצופיהרען איבער דעם ירדן: 17 אונד
 שמעי וזהן פון גרא פון שבט בנימין וואס וואר אויס בחורים, האט זיך געאיילט, אונד
 ער איז ארויטגעקומען מיט דיא מענער פון יהודה, אנטקעגען צו גיין דעם מלך
 דוד: 18 אונד עס זענען מיט איהם געוועזען א שווערד מאן פון דעם שבט בנימין,
 אונד ציבא, דער יונג פון דעם הויזגעזינד פון שאול, אונד זיינע פופצעהן זיהן אונד
 זיינע צוואנציג קנעכט זענען מיט איהם געוועזען, אונד וויא זענען אריבערגעפאהרען
 דעם ירדן פאר דעם מלך: 19 אונד עס איז אריבערגעגאנגען א שויף כדי אריבער-
 צוברענגען דעם מלך'ס הויזגעזינד, אונד צו טהון וואס איז וואוילגעפאלען אין זיינע
 אויגען; אונד שמעי וזהן פון גרא איז אנדערעגפאלען פאר דעם מלך בייא דער
 איבערפאהרט פון דעם ירדן: 20 אונד ער האט געזאגט צו דעם מלך, לאז מיינ האר
 מיר ניט צורעכנען דיא זינד, אונד דוא זאלסט ניט געדענקען דאס אימערעכט פון דיין
 קנעכט, אן דעם טאג וואס מיינ האר דער מלך איז ארויסגעגאנגען פון ירושלים,
 אונד לאז עס דער מלך ניט צום הארץ נעמען: 21 ווארין דיין קנעכט ווייסט
 אז איך האב געזינדיגט דארום זעה, איך בין צום ערשטען געקומען פון דעם
 באנצען הויזגעזינד פון יוסף, ארופצוקומען אנטקעגען צו גיין מיינ האר דעם
 מלך: 22 אונד אבישי וזהן פון ציריה האט געענטפערט אונד געזאגט, זאל ניט
 שמעי פאר דעם געמייטעט ווערען, ווייל ער האט געשאלטען דעם געזאלבטען

פון יהודה? 23 אונד דוד האט געזאגט, וואס האב איך מיט אייך צו טהון, איהר זיין פון צדוקה, אז איהר זאלט צו מיר היינט זיין אלס א שטן? זאל דען היינט א מאן אין ישראל געטייט ווערען? ווייס איך דען נישט אז איך בין היינט א מלך איבער ישראל? 24 אונד דער מלך האט געזאגט צו שמעי, דוא זאלסט נישט געטייט ווערען, אונד דער מלך האט צו איהם געשוואוירען: 25 אונד מפיבשת, ווען פון שאול איז ארופגעקומען דעם מלך אנטקעגען, אבער ער האט נישט אנגעברייט זיינע פיס אונד ער האט אויף נישט אפגעשוירען זיין בארט, אונד ער האט אויף נישט געוואשען זיינע קליידער פון דעם טאג אן ווען דער מלך איז ארועקעגאנגען ביז צו דעם טאג ווען ער איז צוריקגעקומען בשלום: 26 אונד עס איז געוועזען ווען ער איז געקומען קיין ירושלים צו בענגענען דעם מלך, אזוי האט דער מלך צו איהם געזאגט, ווארום ביזט דוא נישט מיר געגאנגען, מפיבשת? 27 אונד ער האט געזאגט,

23 הנה: ויאמר דוד כחולי ולבם בני צדוקה כחחולי
היום לשלון היום וזמא איש בישראל כי הלא דעתי
24 כי היום אנכי מלך על ישראל: ויאמר המלך אלשמעי
בה לא תמות ותשבע לו המלך: ומפבשת בךשאל
יד לבראת המלך ולא דעשה ונלץ ולא דעשה שפמו
והחבדיו לא כבם למדהיום לבת המלך עד היום
26 אשר בא בשלום: ודוד ברכא וירושלם לבראת המלך
27 ויאמר לו המלך למה לא הולכת עמי מפיבשת: ויאמר
ארצי המלך עבדי רמני בראמר עבדך אהבשהלי
החמור וארפב עליה ואלך אתהמלך כי פסח עבדך:
28 ותרל בעבדך אל ארצי המלך וארצי המלך במלך
29 האלחים תעשה הטוב בעניך: כי לא היה בלכית
אבי כי אסאשרמנו לארצי המלך ותשח אתעבדך
באכלי שלחך ומחירשלי עוד צדוקה ולזקן עוד אל
ל המלך: ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דברך
31 אמרתי אתה ויבא תחלך אתהשדה: ויאמר מפיבשת
אלהמלך גם אתהכלי קנה אחרי אשרבא ארצי המלך
32 בשלום אלכיתו: וברזלי הגלעד יד מנגלים
33 ונעבר אתהמלך הנהן לשלחו אתיכרתו: וכתלי וקן
מאר בךשמים שנה והואכלכל אתהמלך בשיבתו
34 במחנים כי אשרגדול הוא מאד: ויאמר המלך אל
כחלי אתה עבר אתי וכלכלתי אתך עמך בירושלם:
לה ויאמר כחלי אלהמלך כמה ימי שני חיי בראעלה
36 אתהמלך וירושלם: בךשמים שנה אכלי היום האדעו
בדטוב לרע אסרשעם עבדך אתאשר אכל ואתאשר
אשמה אסאשמע עוד בקול שרים ושרות ולמה היה
37 עבדך עוד למשא אל ארצי המלך: כמעט עבדך עבדך

מיין האר קעניג, מיין קנעכט האט מיך גענארט, ווארין דיין קנעכט האט געזאגט, איך וועל מיר זאטעלן איין איינעל, אונד וועל אויף איהר רייטען, אונד גיין צו דעם מלך, ווייל דיין קנעכט איז א לאמער: 28 אונד ער האט רכילות געזאגט אויף דיין קנעכט צו מיין האר דעם מלך, אבער מיין האר דער מלך איז וויא א מלאך פון נאט, טהוא דאך וואס איז גוט אין דיינע אויגען: 29 ווארין אלע אין מיין גאנצען פאטערס הויזגעזינד זענען נאר חייב מיתה צו מיין האר דעם מלך, אונד דאך האסט דוא דיין קנעכט געמאכט עסען פון דיין טיש, אונד וואס פאר א רעכט האב איך נאך צו שרייען צו דעם מלך: 30 אונד דער מלך האט צו איהם געזאגט, פארנוואס רעדסט דוא נאך וועגען דיינע זאכען? איך האב געזאגט אז דוא אונד ציבא איהר זאלט אייך טיילען דאס לאנד: 31 אונד מפיבשת האט געזאגט צו דעם מלך, לאז איהם דאך דאס גאנצע געמען, ווארין ווייל מיין האר דער מלך איז געקומען בשלום צו זיין הויז: 32 אונד ברזלי פון גלעד איז ארופגעקומען פון רובלים, אונד ער איז מיט דעם מלך אריבערגעגאנגען איבער דעם ירדן, איהם צו בעגליישען איבער דעם ירדן: 33 אונד ברזילי איז געוועזען זעהר אלט, ער איז אכטציג יאהר אלט געוועזען—אונד ער האט דעם מלך געשפייזט ווען ער איז געבליבען אין מחנים, ווארין ער איז געוועזען א זעהר גרויסער מאן: 34 אזוי האט דער מלך געזאגט צו ברזילי קום דוא אריבער מיט מיר, אונד דוא זאלסט בייא מיר געשפייזט ווערען אין ירושלים: 35 אונד ברזילי האט געזאגט צו דעם מלך, וויא פיל יאהר האב איך דען נאך צו לעבען, אז איך זאל ארויף גיין מיט דעם מלך קיין ירושלים? 36 איך בין היינט אכטציג יאהר אלט, אונד זאל איך נאך וויסען צווישען גוטעס אונד שלעכטעס? אדער ווייס איך דען דעם טעם וואס איך וועל עסען אדער טרינקען? אדער קען איך נאך הערען דאס קול פון דיא זינגערס אונד זינגערנס? אונד פארנוואס זאל דען דיין קנעכט זיין א לאסט צו מיין האר דעם מלך? 37 דיין קנעכט וועט נאר

את־הַתֹּרֶן אֶת־הַמֶּלֶךְ וּלְמַלְאֵי הַמֶּלֶךְ הַגִּמְלָה
 הָיְתָה: יִשְׁכָּנָה עֲבֹדָה וְאִמְתּוֹ בְּעִירָה עִם קָבֵר אָבִי וְאִמִּי
 וְהָיָה עֲבֹדָתָם כְּמִלְחָם יַעֲקֹב עִסְאֲלֵי הַמֶּלֶךְ תַּשְׁהִילוּ
 אֶת אֲשֶׁר־טֹב בְּעֵינֶיךָ: וְאָמַר הַמֶּלֶךְ אֵת יַעֲקֹב כְּמִלְחָם
 וְאֵלֵי אֲשֶׁר־הִילָּךְ אֶת־הַטֹּב בְּעֵינֶיךָ וְכָל אֲשֶׁר־תַּחֲבֹר עָלֶיךָ
 אֲשֶׁר־הִילָּךְ: וַיַּעֲבֹר כָּל־הָעָם אֶת־הַתֹּרֶן וְהַמֶּלֶךְ עָבַר וַיִּשָּׁק
 הַמֶּלֶךְ לְבֹרְכִי וּבְרָכֹהוּ וַיָּשֶׁב לְמַכְמֹ: וַיַּעֲבֹר הַמֶּלֶךְ
 הַגִּמְלָה וּכְמִתָּן עָבַר עִמֵּי וְכָל־עַם יְהוּדָה וַיַּעֲבִירוּ אֶת־
 הַמֶּלֶךְ וְגַם הָיָה עִם יִשְׂרָאֵל: וְהָיָה כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל
 בָּאִים אֶל־הַמֶּלֶךְ וְאָמְרוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ מִדּוֹעַ נִבְחָד אֲחִינוּ
 אִישׁ יְהוּדָה וַיַּעֲבֹרוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־בָּתוֹ אֶת־הַתֹּרֶן
 וְכָל־אִנְשֵׁי דָוִד עִמּוֹ: וַיָּבֹן כָּל־אִישׁ יְהוּדָה עַל־אִישׁ
 יִשְׂרָאֵל בְּרִקְרוֹב הַמֶּלֶךְ אֵלַי וְלִמָּה זֶה תָּרָה לָךְ עַל־
 הַדָּבָר הַזֶּה וְאֶסְבֹּל אֶכְלֵה מִדְּמַמֶּלֶךְ אֲבִישְׁנָתָה וְנָשָׂא לָנוּ:
 וַיָּבֹן אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶת־אִישׁ יְהוּדָה וַיֹּאמֶר עֲשֹׂה
 יְהוּדָה לִי בְּמֶלֶךְ וַיִּסְבְּרָהוּ אֵין מִמֶּךָ וּמִדּוֹעַ הַקָּלָתִי וְלֹא
 הָיָה דָּבָר רָאשׁוֹן לִי לְהִשָּׁב אֶת־מִלְחָתִי וְנָקַשׁ הַבָּרָאשׁ
 יְהוּדָה מִדְּבַר אִישׁ יִשְׂרָאֵל:

ב

וְשֵׁם נִקְרָא אִישׁ בְּלִיעַל וְשֵׁמוֹ שֶׁבַע בְּדָבָרִי אִישׁ יִמְצֵא *
 וַיִּתְּנֵהוּ בְּשׁוּפָר וַיֹּאמֶר אֶדְלֹט חֶלֶק בְּדוֹד וְלֹא תַחֲלֹד
 לָנוּ בְּדָרֹשִׁי אִישׁ לֹאֲהֵלִי יִשְׂרָאֵל: וַיַּעַל כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל
 מֵאַחֲרֵי דָוִד אַחֲרֵי שֶׁבַע בְּדָבָרִי וְאִישׁ יְהוּדָה בְּדָבָר
 בְּמַלְכָם מִדְּהִתָּן וְעַד־יְרוּשָׁלַם: וְכָבֵד דָּוִד אֶל־בָּתוֹ *
 יְרוּשָׁלַם וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ אֶת עֲשָׂר־נָשָׁים וּפְלִשְׁתִּים אֲשֶׁר
 הִנִּיחַ לְשֹׁמֵר הַבַּיִת וַחֲתָנִים בִּתְּרוֹמֶשְׁמֶרֶת וְכָל־כֹּלָלָם
 וְאֶלְהֵם לֹא־כָבֵד וַתְּהִינָה צָרִיחַ יְשׁוּרִים מִתָּן אֶל־מִנְתָּ

ב

אֲנִי אֵיךְ דָּאס הַמֶּלֶךְ פָּאָלֶך פֿון יִשְׂרָאֵל: 42 אֲנִי זעה, אַלע מענער פֿון יִשְׂרָאֵל
 זענען געקומען צו דעם מלך, אונד זיין האבען געזאגט צו דעם מלך, פארנוואס
 האבען דו אונזערע ברודער, דיא מענער פֿון יהודה אונזעך געגנבט, אונד האבען
 אריבערגעפירט דעם מלך אונד זיין הויזגעזינד איבער דעם ירדן, אונד אלע מענער
 פֿון דוד מיט איהם? 43 אונד אלע מענער פֿון יהודה האבען געענטפערט צו דיא
 מענער פֿון יִשְׂרָאֵל ווייל דער מלך איז א קרוב צו מיר, אבער פארנוואס גרייט עס
 דו? איבער דער דאזיגער זאך? האבען מיר דען געענטפערט אויף דעם מלך'ס קאסטען?
 אדער האט ער אונס געעבען מתנות? 44 אזוי האבען דיא מענער פֿון יִשְׂרָאֵל
 געענטפערט צו דיא מענער פֿון יהודה, אונד געזאגט, מיר האבען צעהן חלקים אין
 דעם מלכות, אונד מיר האבען אויף געהער רעכט אין דוד דען איהר, אונד פארנוואס
 האט איהר אונס לייכט געראלטען, אז איהר האט נישט אונזערע עצה צוגעקומען
 גענומען בדי אונזער מלך צוריק צו ברענגען? אונד דיא ווערטער פֿון דיא
 מענער פֿון יהודה זענען שטארקער געוועזען וויא דיא ווערטער פֿון דיא מענער
 פֿון יִשְׂרָאֵל:

קאפיטעל ב

1 אונד עס האט זיך דארטען געטראפען א שלעכטער מאן, אונד ער האט געהייסען
 שבע ויהן פֿון בקרי פֿון שבט בנימין, אונד ער האט שווער געבלאזען, אונד האט
 געזאגט, מיר האבען קיין חלק אין דוד, אונד עס איז נישט דא צו אונס א נחלה אין
 דעם ויהן פֿון יִשְׂרָאֵל, גייט איטליכער צו זיין געצעלט, א איהר יִשְׂרָאֵל! 2 אזוי איז
 איטליכער מאן פֿון יִשְׂרָאֵל ארויפגעגאנגען פֿון הינטער דוד, אונד איז נאכגעגאנגען
 שבע ויהן פֿון בקרי, אבער דיא מענער פֿון יהודה האבען זיך געהעפט אן זייער
 מלך, פֿון דעם ירדן אן ביי קיין ירושלים: 3 אונד דוד איז אָנגעקומען צו
 זיין הויז אין ירושלים, אונד דער מלך האט גענומען דיא צעהן קעכטווייבער
 וואס ער האט איבערגעלאזט צו היטען דאס הויז, אונד ער האט זיין געשפייזט,
 אבער ער איז נישט צו זיין אריינגעקומען, אונד זיין זענען געוועזען סתם
 גונדען ביי צו דעם מאן פֿון זייער שוויג, זיין האבען געלעבט וויא אלמנות:

אונד

4 תחת: ואמר המלך אל-עמשא הנערל אדאש
ה יהודה שלש ימים ואתה פה עמד: תוך עמשא
6 לתועק את-יהודה ויחזר מן-במזל אשר יצא: ואמר
יוד אל-אבישי עתה ידע לט שבע בדבקר מראש-שלו
אתה קח את-עבדי אדנך ורחל אחריו פרמא לו
7 ערים בחרות וציל עינו: תצא אחריו אנשי יואב
והברתי ויפלטו וכל-הגברים וצאו מירושלם לרחל
8 אחר שבע בדבקר: הם עס-האנן הירחל אשר
בנבעו ועמשא בא לפניהם ויואב חזר ומה לבשו
ועלו חזר הרב מצפרת על-מיתנו בתערה הוא נא
9 ותפל: ויאמר יואב לעמשא השלום אתה אתי ותלך
י-דימין יואב בוכן עמשא לנשקלו: ועמשא לא-ישמר
כתבו אשר בירואב וכתבו בה אל-המלך וישפך
מקו אצלה ולא-שנה לו תחת ויואב ואבישי אחיו
11 דרך אחר שבע בדבקר: ואיש עמד עליו מעבר יואב
ויאמר מי אשר חפץ ביואב ומי אשר-לדך אחר יואב:
12 ועמשא מתלל בקם בתוך המסלה ברא האיש בר
עמד בל-העם ושב את-עמשא מן-המסלה השדה השלך
13 עליו בנר באשר ראה בל-הקא עליו ועמד: באשר
הנה מן-המסלה עבר בל-איש אחר יואב לרחל
14 אחר שבע בדבקר: ונער בבל-שכני ישראל אכלה
יבות מכה וכל-הגברים ויכליו ויבאו את-אחיהו:
15 ויבאו ויצרו עליו באכלה בית המכה תשפכו סלה
אל-העיר ותעמד בתל וכל-העם אשר את-יואב
16 משוחים להפיל החומה: ותקרא אשה חסמה מן
העיר שמעו שמעו אמרנה אל-יואב קרב ער-הנה
17 ותרבה אלה: מקרב אליה ותאמר האשה האמה

4 אונד דער מלך האט געזאגט צו
עמשא, ואמעל צו מיר דא, מענער פון
יהודה אין דרייא טעג, אונד שטעל דוא
דיך אויף דא: 5 אזוי איז עמשא אהינ
געגאנגען יהודה צו פערזאמעלן, אבער
ער האט זיך געזויקט לענגער, וויא דא
צייט וואס מען האט איהם געשטימט:
6 אונד דוד האט געזאגט צו אבישה,
אצונד וועט אונס שבע זעהן פון בכרי
שלעכטער טהון וויא אבשלום, נעם דא
קעכט פון דיין האר אונד נאם איהם
נאך, טאמער וועט ער זיך אויסגעפינען
פעסטע שטעט אונד אזוי וועט ער זיך
מציל ויין פאר אונזערע אויגען: 7 אונד
יואב'ס מענער זענען הינטער איהם
ארויסגעגאנגען, אונד דא פרתים אונד
דא פלתיים אונד אלע שטארקע, אונד
זייא זענען ארויסגעגאנגען אויס וירושלם
נאכצונאנגען דעם שבע זעהן פון בכרי:
8 ווען זייא זענען געוועזען ביא דעם
גרויסען שטיין וואס איז אין גבעון, אזוי
איז עמשא פאר זייא געקומען, אונד
יואב איז געוועזען אונגעגארט, אונגעטהון
מיט ויין קלייד, אונד דאריבער איז גע-
וועזען אונגעגירט א שווער, אונד דאס
איז געוועזען געהעפט אויף ויינע לענדען.

מיט דא שייד, אונד אלס ער איז ארויסגעגאנגען איז עס געפאלען: 9 אונד יואב
האט געזאגט צו עמשא, ביזט דא אין שלום, מיין ברודער? אונד יואב האט אונגע-
גריפען מיט ויינע רעכטע האנד דעם בארט פון עמשא אום איהם צו קישען:
10 אבער עמשא האט זיך נישט געהיט פאר דעם שווערד וואס איז געוועזען אין דא
האנד פון יואב, אונד ער האט איהם דאמיט געשלאגען אין דער פופטער ריפ, אונד
זיינע געדערס זענען אויסגעגאסען געווארען אויף דער ערד, אונד מען האט איהם
נישט געברויכט נאכאמאל צו שלאגען, אונד ער איז געשטארבען, אונד יואב אונד
זיין ברודער אבישי האבען נאכגעזאגט הינטער שבע זעהן פון בכרי: 11 אונד
איינער פון יואב'ס מענער איז ביא איהם שטיין געבליבען, אונד ער האט געזאגט,
ווער האט לוקט אן יואב, אונד ווער עס איז פאר דוד זאל גיין הינטער יואב:
12 אונד עמשא האט זיך געוואלנערט אין דעם בלוט אויף דעם טעג, אונד ווען
דער מאן האט געזעהען אז דאס גאנצע פאלק איז שטיין געבליבען, אזוי האבען
זייא דעם עמשא אונגעקעקערט פון דעם וועג אין דעם פעלה, אונד מען האט איבער
איהם א קלייד געווארפען ווען ער האט געזעהען אז איטליכער וואס איז ביא איהם
געקומען איז שטיין געבליבען: 13 ווען מען האט איהם אונגעקענומען פון דעם וועג,
איז איטליכער מאן אריבערגעגאנגען הינטער יואב נאכצונאנגען הינטער שבע זעהן
פון בכרי: 14 אונד ער איז דורכגעגאנגען אין אלע שבטים פון ישראל, ביז קיין
אבל, אונד בית מעכה אונד אין דעם גאנצען לאנד פון דא ברים, אונד זייא האבען
זיך פערזאמעלט, אונד זייא זענען אויף הינטער איהם געקומען: 15 אונד זייא זענען
אונגעקומען אונד האבען איהם געלאגערט אין אבל אונד אין בית מעכה, אונד זייא האבען
אויפגעשויט א שאנץ ארום דא שטאט, אונד זיא איז געשטאנען צווישען דא היילות,
אבער דאס גאנצע פאלק וואס איז געוועזען מיט יואב האבען געטראכט צו פערדארבען
אונד איינצווארפען דא מויער: 16 אונד א קלונע פרויא האט גערופען פון דער שטאט,
הערט, הערט, איך געט אייך וואגט צו יואב, געקען דא אהער, אונד איך וועל צו דיר
רעדען: 17 אונד ווען ער איז נאכהענט געקומען, אזוי האט דא פרויא געזאגט, ביזט דא

יֹאבִב הָאִמֶּר אֲנִי וְתֹאמַר לוֹ שְׁמַע דְּבַרִּי אֲחִיךָ וְהִמָּנֶה
 שְׁמַע אֲנִי: וְתֹאמַר לֵאמֹר דְּבַר יְדִכְרוּ בְּרֹאשִׁיהָ לֵאמֹר 18
 שְׂאוֹל וְשֹׁאֵלֵי בָאֵבֶל וְכֵן הִקְמוּ: אֲנִי שְׂלֵמִי אֲמַנִּי 19
 יִשְׂרָאֵל אֲתָה מִכְּלֹשׁ לְהַמִּית עִיר וְאִם בְּיִשְׂרָאֵל לְמַדָּה
 תִּכְלַע נַחֲלֶת יְהוָה: יָעַן יֹאבִב וְהִמָּנֶה הַלִּילָה הַלִּילָה כ
 לִי אִם־יִכְבְּלֶנָה וְאִם־אֲשִׁחִית: לֹאֲכֵן הִדְּבַר כִּי אִישׁ מִדֶּר 21
 אֲפִרִים שָׂבַע בְּדִבְכֶּרִי שָׁמוּ נִשָּׂא יְדוֹ בְּמִלֶּךְ בְּדֹד תִּגְדֹּר
 אֲתָו לְבָדוֹ וְלִקְרָה מִעַל הַיָּם וְתֹאמַר הַאֲשֶׁה אֶל־יֹאבִב
 הָהָרָה רֹאשׁוֹ מִשְׁלָךְ אֶלֶּיךָ בְּעַד הַחוּמָה: וְתֹבֵא הַאֲשֶׁה 22
 אֶל־כְּלִידָהֶם בְּחִמְמָתָהּ וְיִכְרְתוּ אֶת־רֹאשׁ שְׂבַע בְּדִבְכֶּרִי
 תִּשְׁלַכּוּ אֶל־יֹאבִב וְתִקַּע בְּשֹׁפָר וְיִפְצוּ מִעַל־הָעִיר אִישׁ
 לְאֶחָיו וְיֹאבִב שָׁב וְיִשְׁלַם אֶל־הַמֶּלֶךְ: וְיֹאבִב אֶל־ 23
 כָּל־הַצָּבָא וְיִשְׂרָאֵל וְיִבְנֶה בְּרִית־וְעֵד עַל־הַבֵּית וְעַל־
 הַפִּלֹתִי: וְאִדָּרְם עַל־יְדֵי־ם וְיִדְּשֻׁשׁט בְּרֹאשִׁילֹד הַמִּזְבֵּי: 24
 וְיִשָּׂא סֶפֶר וְיִדְּוֹק וְאִכְתֹּר בְּהִנָּם: וְגַם עִירָא הִנָּה הָיָה 25
 כֵּהֵן לְדָד:

כא

כא

וְיָרֵב רֶעִב בִּימֵי דָד שָׁלַשׁ שָׁנִים שָׁנָה אֲחֵרִי שָׁנָה וּבִקְשָׁה *
 דָּד אֲחֵרֵינִי יְהוָה: וְתֹאמַר יְהוָה אֶל־שְׂאוֹל
 וְאֶל־בִּית הַדָּרְסִים עַל אֲשֶׁר־הִמִּית אֶת־הַנְּבָכִים: וְתִקְרָא 2
 הַמֶּלֶךְ לְנִבְכָּעִים וְתֹאמַר אֲלֵיהֶם וְהַנְּבָכִים לֹא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 הָמָּה כִּי אִם־מִמֶּדֶר הָאֲמֹרִי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִשְׁבְּעִי לָהֶם
 וּבִקְשָׁה שְׂאוֹל לְהַכֹּתָם בְּקִנְאוֹתוֹ לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל וְיִדְּוֹרָה: 3
 וְתֹאמַר דָּד אֶל־הַנְּבָכִים מָה אַעֲשֶׂה לָּכֶם וְכִמָּה אֲכַסֶּר
 וְיִבְרַח אֶת־נַחֲלֶת יְהוָה: וְתֹאמַר לוֹ הַנְּבָכִים אֶל־לִי 4
 בְּסֹפֶר וְתִקַּע עִם־שְׂאוֹל וְעַם־בֵּיתוֹ וְאִדְּלֵנָה אִישׁ לְחִמָּת
 בְּיִשְׂרָאֵל וְתֹאמַר מִדְּרָתָם אֲמָרִים אַעֲשֶׂה לָּכֶם: וְתֹאמַר 5

22 אוֹנֶד דִּיא פְּרוּיָא אִיו גְּעוֹמָעֵן צו דַּעַם גִּנְצֵעֵן פֶּאֶלֶק מִיט אִיהֶרֶע חֲכָמָה אוֹנֶד
 זִיָּא הֶאֱבֵעֵן אֶפְגַּע־שְׁנִישְׁעֵן דַּעַם קֶאָפּ פֿון שְׂבַע זִוְהֵן פֿון בִּכְרִי אוֹנֶד זִיָּא הֶאֱבֵעֵן אִיהֶם
 גְּעוֹאֲרִפֿעֵן צו יוֹאֲב, אוֹנֶד זִוְעֵן עַר הָאִם שׁוֹפֶר גְּעִבְלֹאָעֵן אִיוֹי הֶאֱבֵעֵן זִיָּא זִיָּךְ
 פֿער־שְׁפִרִיט פֿון דַּעַר שְׁטָאט אִימְלִיכֶער צו זִיין גְּעִצְעֶלֶט, אוֹנֶד יוֹאֲב הָאִם צוֹרִיק־קֶעֶר
 קֶעֶהֶרֶט צו דַּעַם מֶלֶךְ קִיין יְרוּשָׁלַיִם: 23 אוֹנֶד יוֹאֲב אִיו גְּעוֹזְעוֹעֵן אִיבֶער דַּעַם גִּנְצֵעֵן
 חִיל פֿון יִשְׂרָאֵל, אוֹנֶד בְּנֵה זִוְהֵן פֿון יְהוּדֶע וְאִר אִיבֶער דִּיא פֿרִתִּי אוֹנֶד אִיבֶער דִּיא
 פִּלְתִּי: 24 אוֹנֶד אִדָּרְם אִיו גְּעוֹזְעוֹעֵן אִיבֶער דַּעַם מֶם, אוֹנֶד יְהוֹשָׁפָט זִוְהֵן פֿון אֶחֱלִילֹד
 אִיו גְּעוֹזְעוֹעֵן דַּעַר מִזְבֵּי: 25 אוֹנֶד שָׁנָא אִיו גְּעוֹזְעוֹעֵן דַּעַר סוֹפֶר, אוֹנֶד צִדּוֹק
 אוֹנֶד אֶבְיָתָר דִּיא פִּהֲנִים: 26 אוֹנֶד אוֹיף עִירָא אִוִּים יִאִיר אִיו גְּעוֹזְעוֹעֵן א פֶּהֵן
 צו דָּד:

קאפיטעל כא

1 אוֹנֶד עַם אִיו גְּעוֹזְעוֹעֵן א הוֹנְגֶער אִין דִּיא מַעַג פֿון דָּד דִּרִיָּא יִאֶהֱרָ, אִיין יִאֶהֱרָ נֶאָךְ
 דַּעַם אַנְדֶערן יִאֶהֱרָ, אוֹנֶד דָּד הָאִם גְּעוֹזְכֶט דָּאס פִּנִים פֿון גָּאִט, אוֹנֶד גָּאִט הָאִם
 גְּעוֹאֲמֶט, עַם אִיו זִוְעֵעֵן שְׂאוֹל אוֹנֶד זִוְעֵעֵן זִיין בְּלוּט־שׁוֹלְדִיגֶעס הִוִּי, וְיִוִּיל עַר הָאִם
 גְּעִהֲרָת דִּיא גִבְעוֹנִים: 2 אוֹנֶד דַּעַר מֶלֶךְ הָאִם גְּעוֹרִפֿעֵן דִּיא גִבְעוֹנִים אוֹנֶד עַר הָאִם
 צו זִיָּא גְּעוֹאֲמֶט—דִּיא גִבְעוֹנִים זִעֵנען נִיט גְּעוֹזְעוֹעֵן פֿון דִּיא קִינדֶער יִשְׂרָאֵל, נִייעֶרֶט
 פֿון דִּיא אִיבֶער־בִּלִּיבונג פֿון אֶכְרִי, אוֹנֶד דִּיא קִינדֶער יִשְׂרָאֵל הֶאֱבֵעֵן צו זִיָּא גַע־
 שׁוֹאֲוִירֶען, אָבֶער שְׂאוֹל הָאִם זִיָּא גְּעִהֲרָט צו שְׁלֹאָנֶען זִוְעֵעֵן וְיִינֶע קִנְיָה הָאִם עַר
 הָאִם גְּעִהֲמֶט צו דִּיא קִינדֶער יִשְׂרָאֵל אוֹנֶד יְהוּדֶה: 3 אוֹנֶד דָּד הָאִם גְּעוֹאֲמֶט צו דִּיא
 גִבְעוֹנִים, הָאִם זָאל אִיף צו אִיין מְהֵרָ? אוֹנֶד מִיט הָאִם זָאל אִיף מִכְּסֶר וְיִין אִז אִיהֶר
 זָאלֶט גְּעִנְשֵׁן דִּיא נַחֲלָה פֿון גָּאִט? 4 אוֹנֶד דִּיא גִבְעוֹנִים הֶאֱבֵעֵן צו אִיהֶם גְּעוֹאֲמֶט,
 מִיר הֶאֱבֵעֵן נִיט צו מְהֵרָ מִיט שְׂאוֹל אוֹנֶד זִיין הוֹיז־עוֹינד זִוְעֵעֵן זִילְבֶער אוֹנֶד גָּאִלָּה,
 אוֹנֶד עַם אִיו נִיט צו אִוִּם אִז מַעַן זָאל שְׁיִטְעֵן א מָאן אִין יִשְׂרָאֵל אוֹנֶד עַר הָאִם
 גְּעוֹאֲמֶט, הָאִם זָאגֶט אִיהֶר אִז אִיף זָאל צו אִיין מְהֵרָ? 5 אוֹנֶד זִיָּא הֶאֱבֵעֵן גְּעוֹאֲמֶט

צו דעם מלך, דער מאן וואס האט אונס
פערלאנגט, אונד וואס האט וועגן אונס
אויסגעבראכט אז מיר זאלען פערשילגט
ווערען פון בעשטיין צו בלייבען אין
אלע גרענעצען פון ישראל: 6 זיבען
מענער פון זיינע זיהן זאלען צו אונס
געגעבען ווערען, אונד מיר וועלען זיין
אויסגעגעבן פאר נאט אין געבעט שאול,
דעם אויסדערטוילטען פון יהוה—אונד
דער מלך האט געזאגט, איך וועל זיין
געבען: 7 אונד דער מלך האט זיך
דערבארקט איבער מסיבשט זיהן פון
יהונתן, זיהן פון שאול, וועגען דיא
שבוועה פון נאט וואס איז צווישען זיין
געזעצען, צווישען דוד אונד צווישען
יהונתן זיהן פון שאול: 8 אונד דער
מלך האט גענומען דיא צוויי זיהן פון
רצפה, דיא טאכטער פון איה איה וואס
האט געבוירען צו שאול, דעם ארמוני
אונד דעם מסיבשט, אונד דיא פינף זיהן
פון מיכל דיא טאכטער פון שאול, וואס
זיין האט געבוירען צו עדיאל זיהן פון

אלהלך האט אשר בלט ואשר המהלט ושמרט
6 מהחבב בבלגל ישראל: יתחלט שבועה אנשים
מבני יהונתן ליהוה בנבעת שאול ביהוה
7 ואמר המלך אי אמן: יתחלט המלך על מסיבשט
בדיונתו בראשאל על שבועת יהוה אשר בנתם בין
8 דוד ובני יהונתן בראשאל: חנן המלך איתנו בני
רצפה בת איה אשר גילה לראשאל את ארמון ואר
מסיבשט ואת חמשת בני מיכל בראשאל אשר גילה
9 לעדיאל בברחל המלחתי: וחתם ביד הנבענים
חקים ביד לפני דוד ופלו שבועתם דוד ופלו המני
10 בימי קציר בראשנים יתחלט קציר שערם: ותחנן
רצפה בת איה את השלש ותפדו לה את השלש מתחת
קציר עד שתדמים עליהם ואת השלש ולא יתנה עוף
השמים לעת עליהם ויום מתחת השנה ללילה:
11 דוד דוד את אשר שבתה רצפה בת איה
12 פלגש שאול: חנן דוד חנן את עצמות שאול ואת
עצמות יהונתן בני מאת בעל יבש גלעד אשר נגבו
אתם מרחב בית שן אשר חלום שלם הפלשתיים ביום
13 היות פלשתיים את ראשאל בבלע: ושל משם את
עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בני ראשאל את עצמות
14 המקיים: וקברו את עצמות שאול ויהונתן בני ראש
בונם בצלע בקבר קיש אביו וישבו כל אשר צאה
15 המלך ויחזקו אלקים לארץ אחריו: ותהי עוד
מלחמה לפלשתיים את ישראל ביד דוד וקברו עמו
16 ויחזקו את פלשתיים בעף דוד: וישבו בלב אשר ו
ביתו הרפה ומשקל קטן שלש מאות משקל נחשת

ברזילי פון מחולת: 9 אונד ער האט זיין געגעבען אין דיא האנד פון דיא
געבונים, אונד זיין האבען זיין אויסגעהאנגען אויף דעם בארג פאר נאט, אזוי זענען
דיא זיבען געפאלען, אונד זיין זענען געטייט געווארען אין דיא ערשטע טעג פון
דעם שניט, אין אנפאנג פון דעם שניט פון דיא גערשט: 10 אונד רצפה דיא טאכטער
פון איה האט גענומען דעם זאק, אונד זיין האט איהם פאר זיך אויסגעשפרייט אויף
דעם פעלדען שטיין, אים אנפאנג פון דעם שניט, ביז דאס וואסער האט זיך איבער
זיין אויסגעזאסען פון דעם הימעל, אונד זיין האט נישט געלאזט דיא פייגלעל פון דעם
הימעל אויף זיין רוהען ביין טאג, אונד דיא ווילדע חיות פון דעם פעלד ביין נאכט:
11 אונד מען האט דאס אנגעזאגט צו דוד, וואס רצפה דיא טאכטער פון איה
דאס קעגסווייב פון שאול האט געטוהן: 12 אזוי איז דוד אהינגעגאנגען אונד ער
האט גענומען דיא ביינער פון שאול אונד דיא ביינער פון יהונתן זיין זיהן פון דיא
מענער פון יבש גלעד, וואס זיין האבען געגנבט פון דעם פלאץ בית שן, וואס דיא
פלשתיים האבען זיין דארט אויסגעהאנגען אן דעם טאג ווען דיא פלשתיים האבען
געשלאגען שאול אין גלבוץ: 13 אונד ער האט פון דארט אויסגעבראכט דיא
ביינער פון שאול, אונד דיא ביינער פון זיין זיהן ויהונתן, אונד זיין האבען איינגעזא-
מעלט דיא ביינער פון דיא אויסגעהאנגענע: 14 אונד זיין האבען געגראבען
דיא ביינער פון שאול אונד יהונתן זיין זיהן אין דעם לאנד בגומ, אין צלע, אין דעם
קבר פון זיין פאטער קיש; אונד זיין האבען געטוהן אלעס וואס דער מלך
האט געבאטען, אונד נאט האט זיך געלאזט ערבעטען צו דעם לאנד נאכדעם:
15 אונד דיא פלשתיים האבען נאכאמאל מלחמה געהאלטען מיט ישראל, אזוי
איז דוד ארויסגעגאנגען אונד זיינע קנעכט מיט איהם, אונד זיין האבען מלחמה
געהאלטען מיט דיא פלשתיים, אונד דוד איז מיד געווארען: 16 אונד ישיבי
אין נוב—וואס איז געזעצען פון דיא קינדער פון רפה (רוען), אונד דאס
געוויקט פון זיין שפיידאר, האט געוואויגען דריין הונדערט שקל קופער,

אונד ער איז אנגעבארטעלט געוועזען מיט א נייעם פאנצער, אונד ער האט געמיינט דוד צו שלאגען: 17 אבער אבישי ווהן פון צרויה האט איהם געהאלפן, אונד ער האט געשלאגען דעם פלשתי אונד האט איהם געטייט; דענסמאל האבען דוד'ס מענער צו איהם געשוואורען אזוי צו זאגען, דוא זאלסט נישט מעהר מיט אונס ארויסגיין אין דער מלחמה, אז דוא זאלסט נישט אויסלעשען דאס ליכט פון ישראל:

18 אונד עס איז געוועזען נאכדעם דאס עס איז נאכאמאל געוועזען א מלחמה אין גוב, מיט דא פלשתיים, דענסמאל האט סבכי דער חשתי געשלאגען דעם סף, וואס איז געוועזען פון דא קינדער פון רפה: 19 אונד עס איז נאכאמאל געוועזען א מלחמה אין גוב, מיט דא פלשתיים ווען אלחנן ווהן פון גערי אורנים אויס בית לחם האט געשלאגען דעם (ברודער פון) גלות דעם גת, אונד דאס האלץ פון זיין שפיץ וואר וויא א וועבערס בוים: 20 אונד עס איז

נאכאמאל געוועזען א מלחמה אין גת, אונד עס איז (דארט) געוועזען א מאן פון (גרויסעם) מאס, וואס האט געהאט אויף יעדע האנד אונד יעדען פוס זעקס פינגער, פיער אונד צוואנציג אין דער צאל, אונד ער איז אויף געבוירען געווארען צו רפה: 21 אונד ער האט ישראל געלעסטערט, אבער יהונתן ווהן פון שמעי דוד'ס ברודער, האט איהם דערשלאגען: 22 דא דאזיגע פיער זענען געבוירען געווארען צו רפה אין גת, אונד וויא זענען געפאלען דורך דא האנד פון דוד, אונד דורך דא האנד פון זיינע קנעכט:

קאפיטעל כב

1 אונד דוד האט גערעט צו גאט דא דערשטער פון דעם דאזיגען געזאגט, אן דעם טאג ווען גאט האט איהם מציל געוועזען אויס דער האנד פון אלע זיינע פיינד, אונד אויס דער האנד פון שאול: 2 אונד ער האט געזאגט, -- ויהוה איז מיין פעלו וואס איז מייןע פעסטונג, אונד ער מאכט מיך אנטריינען: 3 גאט איז מיין פעלו וואס איז געשיין מיך אין איהם, ער איז מיין שילד אונד דאס הארן פון מיינער הילף, ער איז מיין אונטערלעקער, אונד מייןע אנטלויפונג, ער איז מיין העלפער, דוא העלפט מיר פון דא רויבערס: 4 איך וועל גאט אנרופען וואס איז ווערטה צו לויבען, אונד איך וועל געהאלפען ווערען פון מייןע פיינד: 5 ווארין דא ברעכעניס פון דעם שוים האבען מיך ארומגערינגעלט, דא שלעכטע חילות האבען מיך דערשראקען: 6 דא חילות (אדער שטריק) פון שאול האבען מיך ארומגערינגעלט, דא שטרויכ-לונג פון דעם שוים זענען מיר פארבעקומען: 7 ווען עס איז מיר ענג געוועזען האב איך דעם האר אנגערופען, אונד איך האב אנגערופען צו מיין גאט, אונד ער האט געהערט מיין קול פון זיין היכל, אונד מיין געשריאי איז געקומען אין זיינע אויערען: 8 אונד דא ערד האט זיך געשאקעלט אונד געציטערט, דא גרונדעפסטע פון הימל האבען געציטערט אונד געשטורמט, ווייל ער איז צארגיג געוועזען:

9 א ריב איז ארוםגעגאנגען פון זיינע נאזלעכער, אונד א פויער פון זיין מויל האט פערברענט, קוילען האבען דאפון געברענט: 10 ער האט גענויגט דעם הימעל אונד איז ארוםגעקומען, אונד א געבעל איז געוועזען אונטער זיינע פיס: 11 ער האט געריטען אויף א פרוב אונד האט געשוועבט, אונד ער האט זיך געוויזען אויף דיא פליגעל פון דעם ווינד: 12 אונד ער האט געמאכט דיא פינגערניס אום איהם ארום צו בידלעך (סכנות), רענען-וואסער אונד ריקע וואלקען: 13 פון דעם גלאנץ וואס איז קענען איהם געוועזען זענען פויערדיגע קוילען אונגעברענט געווארען: 14 נאט האט געשטורמט פון דעם הימעל, אונד דער אויבערשטער האט גענעבען זיין קול: 15 ער האט אויס-געשיקט פיילען, אונד ער האט זיין פערשפרייט, ער האט געלאזט בליצען אונד ער האט זיין פערשטוימעלט:	וואס מ'ווייזט נחלים בערו מענט: וערפל תחת וירא והשת חשך סביבתי מנה ירעם מלשמים והשלח וירא אפקו בגשבת ישלח מפרס תצלי משנא כי אמצא והו וירא למרחב והשלח כבר הו' עשיר ולא כי כל משפט ואחרי השב יהוה לי עם עסוקור חמים ועם ואתים עני קר והנה גיה	עשן באפו תאכל שמים וירד רעליו: על-כנפיהם: סבות ננה בערו גחל-אש: מו' דיה המים נפיצים ברכ יהלם: ים יהו' מושמת רוח אפו: יחנני מאלי עז מפני: כ יהוה משען לי: אתי יהוה בצדקתי לי: רשעתי מאלתי: לנני כה חמים לו ואשתמרה מעוני: בצדקתי חסד תתקפר תתמים: עקש תתפל: תושע אתה ירה יהוה

16 אונד דיא טיפעניס פון דעם ים זענען געוועהען געווארען, דיא גרונדעססען פון דער וועלט זענען אנטפלעקט געווארען, דורך דעם געשריין פון יהוה ווענען זיין שטארקען צארן: 17 ער האט געשיינט פון דער הייף (הימעל) אונד ער האט מיך גענומען, ער האט מיך ארויסגעצויגען פון פילע וואסערן: 18 ער האט מיך מציל געוועזען פון מיינע שטארקע פינד, פון מיינע שונאים וואס זענען שטארקער פון מיר: 19 זיין זענען מיר צופארנעקומען אין דעם טאג פון בראך, אבער נאט איז געוועזען מיינע אונטערלעהנונג: 20 אונד ער האט מיך ארויסגעבראכט אין א ברייטען ארץ, ער האט מיך ארויסגעצויגען, ווייל ער האט ליבט אן מיר: 21 נאט האט מיך געלונגט נאך מיינע גערעכטיגקייט, נאך דיא ריינהייט פון מיינע הענד האט ער צו מיר אימגעקעהרט: 22 ווארין איך האב געהיט דיא וועגען פון נאט, אונד איך בין נישט מיט שלעכטיגקייט אפגעטרעטען פון מין נאט: 23 ווארין אלע זיינע משפטים זענען פאר מיר, אונד זיינע געזעץ האב איך נישט אפגעטהון פון פאר מיר: 24 אונד איך בין אויף געוועזען נאנץ (אויפריכטיג) פאר איהם, אונד איך האב מיך געהיט פון מיינע וינד: 25 אונד נאט האט מיר אימגעקעהרט נאך מיינע גערעכטיגקייט, נאך מיינע ריינהייט אין זיינע אויגען: 26 מיט דעם געדריגען (חסיד) וועסט דוא טהון חסד, אונד מיט דעם אויפריכטיגען מאן האסט דוא דיך אויפריכטיג געוויזען: 27 מיט דעם ריינעם וועסט דוא דיך אין ריינהייט געוויזען, אונד מיט דעם פערקרוםטען וועסט דוא דיך אויף געוויזען אלס א ווידערשטרייטער: 28 אונד דעם ארעמען פאלק וועסט דוא העלפען, אבער זיינע אויגען זענען איבער דיא הויכמיטיגען, אז דוא זאלסט זיין נידעריג מאכען: 29 ווארין דוא ביזט מין ליכט, א נאט, נאט וועסט דערלייכטען

מיינע פינסטערניס: 30 ווארין דורך דיר
 קען איך לויפֿען קענען א חיל אונד
 דורך מיין גאט קען איך איבער א מויער
 שפּרינגען: 31 אָבער וואס גאט אָנבער
 טרעפט, זיין וועג איז גאנץ (פאלקאמען),
 דאס ווארט פון גאט איז בעלישערט, ער
 איז א בעשצונג צו אלע וואס פערטרויען
 אין איהם: 32 דען ווער איז גאט חוץ
 יהוה? אונד ווער איז א פעלו חוץ אונזער
 גאט? 33 גאט איז מיינע שטארקהייט
 אונד קראפט, אונד ער מאכט מיין וועג
 גאנץ (פאלקאמען): 34 ער האט גראד
 געמאכט מיינע פיס ווי א הינדן, אונד
 אויף מיינע הויכע ערשער האט ער מיך
 געשטעלט: 35 ער לערנט מיינע האנד
 מלחמה צו האלטען, אונד מיינע ארעמס
 ביינען א קופערקעס בויגען: 36 אונד
 דוא האסט מיר גענעבען דאס שילד
 (פאנצער) פון דינע הילף, אונד דינע
 (ענה) דעמיטיגקייט האט מיך גרויס
 געמאכט: 37 דוא האסט דערברייטערט
 מיינע טריט הינטער מיר, אונד מיינע
 38 איך האב גאנצנאנט מיינע פיינד אונד האב זייא פערטיליגט, אונד בין נישט צוריק
 געקומען ביז איך האב פון זייא אן ענד געמאכט: 39 אונד איך האב פון זייא אן
 ענד געמאכט אונד פערטוואונדעט אז זייא האבען נישט געקענט אויפשטיין, זייא זענען
 געפאלען הינטער מיינע פיס: 40 אונד דוא האסט מיך אָנגעמארשטעלט מיט קראפט
 צו דער מלחמה, דוא האסט (אונטערטעניג) קניען געמאכט דא וואס זענען הינטער
 מיר אויפגעשטאנען: 41 דוא האסט מיר אויך גענעבען דעם גאנצן פון מיינע פיינד,
 אז איך זאל פערשניידען דא וואס האבען מיך פיינד: 42 זייא האבען געשריען,
 אָבער עס האט זייא קיינער נישט געהאלפֿען, אונד אפילו צו יהוה אָבער ער האט זייא
 נישט געענטפערט: 43 אונד איך האב זייא צערמאלען וויא דעם שטויב פון דער ערד,
 איך האב זייא צושטויסען אונד צוטרעטען וויא דעם ליים פון דער גאס: 44 אונד
 דוא האסט מיך געמאכט אנטרונען פון דא קריגער פון מיין פאלק, דוא האסט מיך
 געהיט אז איך זאל זיין אן אויבערשטער איבער דא גוים, א פאלק וואס איך האב נישט
 געקענט זאלען מיך דינען: 45 קינדער פון פרעמדע וועלען זיך צו מיר אונטערטעניג
 מאכען, נאך דעם הערען מיט זייער אויער וועלען זייא מיר געהארבען: 46 קינדער
 פון פרעמדע וועלען פערטוועלעקען, זייא וועלען מורא האבען פון זייערע פערשליסונג:
 47 גאט לעבט, אונד געבענשט איז מיין פעלו, אונד דערהויבען איז גאט דער בער
 שעפער פון מיינע הילף: 48 ער איז דער גאט וואס געט נקמות צו מיר, אונד ער
 מאכט פעלקער צו מיר אונטערטעניג: 49 אונד ער ציהט מיך ארויס פון מיינע פיינד,
 אונד איבער דא וואס שטיין אויף קענען מיר האסט דא מיך דערהויבען; דוא האסט
 מיך מציל געוועזען פון דעם רויבערישען מאן: 50 דאריבער וועל איך דין, א גאט,
 לויבען אונטער דא גוים, אונד איך וועל זינגען צו דיין נאמען: 51 ער מאכט גרויס

חשב: קי כמה ארון גדל
 אדלגשור: האל תמים
 דרכו: אמרת דנה צדקה
 דא לכל החסידים: כי מראל מבלעדי
 דנה: ופי צור מבלעדי אלהי:
 מעין חיל: חסד תמים
 דרכו: משנה גדליה באבלות
 כמתי צמתי: מלמד דר
 למלחמה: ונתת קשת יחושע ורעתי:
 לי כגן לשעד ונחתה חרבתי: חרובי צער
 חסתי: ולא מצדו קרסלי:
 איבי ואשמהם: ולא אשוב ער
 פלחם: ואכלם ואמחצם ולא יקימן
 חרת גדלי: וסורתי חיל
 למלחמה: חסד קמי חסתי:
 חסד לי ערף: משנא ואצמחם: ישי ואן
 משע: אלהי ואל ענם: ואשחכם
 געפארן: בטחחות ארפם
 ארקעם: (תפלטו מירי עמי) תשמרוני
 לראש גוים: עם לא ידעתי
 עבדתי: בני נכר ותבשרילי
 אז יעמנו לי: בני נכר יכלו ויחזקו
 מוסרונם: חסדך וקרד צורי
 אלהי צור ישי: האל הנתן נקמת
 לי: ומרד עמים חסתי:
 מאיבי ומקמי חרובמי: מאיש חסדים
 חסילי: עלבן אידך דנה פנים ולשמה אומר: מכלל

דיא הילף פון זיין קעניג, אונד געהט
חסד צו זיין געזאלבטען, צו דוד אונד צו
זיינע קינדער ביז אויף אייביג:

קאפיטעל כג

1 אונד דיא דאזיגע זענען דיא לעצטע
ווערשער פון דוד, דיא רייד פון דוד בן
ישי, אונד דיא רייד פון דעם מאן וואס איז
הויף דערהויבען געווארען, דער משיח
פון דעם נאט פון יעקב, אונד דיא רייד
פון דעם זינגער פון ישראל: 2 דער רוח
פון נאט האט דורך מיר גערעט, אונד
זיינע רייד זענען געוועזען אויף מייע
צונג: 3 דער נאט פון ישראל האט גע-
זאגט, דער פעל פון ישראל האט צו מיר
גערעט, דער וואס איז א געוועלטיגער
איבער קענשען מוס גערעכט זיין, ער
מוס געוועלטיגען אין דער פארקט פון
נאט: 4 אונד ער וועט זיין אזוי וויא דאס
ליכט פון פריהמארען ווען דיא זון
שיינט, אזוי וויא א פריהמארען אהן א
דיקען וואלקען, אזוי וויא דאס שיינען
(פון דער זון) נאך דעם רענען אויף דעם
גראז פון דער ערד: 5 האטשע מיין הויז-
געזינד איז ניט אזוי מיט נאט, דאך האט
ער מיט מיר געמאכט איין אייביגען ברית,

עס איז אונגעברייט מיט אלעם אונד איז געוועזען, ווארן דאס איז מייע גאנצע וועג
אונד מיין גאנצעס פערלאנגען, האטשע ער וועט עס ניט מאכען שפראצען: 6 אבער
דיא שלעכטע לייט זענען אלע וויא א דארן וואס ווערט פערוואנדעלט, וואס מען קען
ניט אונגעמען מיט דיא האנד: 7 אבער דער מאן וואס וויל וויא אנריהרען מוס זיין
אונגעטהון מיט איינען אונד מיט א שטאנג פון א שפיז, אונד וויא וועלען אים גאנצען
פערברענט ווערען מיט פייער אין דעם זעלביגען ארט: 8 דיא דאזיגע זענען דיא נעמען
פון דיא גבורים וואס זענען געוועזען מיט דוד, דער וואס איז געוועסען אין דעם זיין איז
געוועזען מחבובי, דער הויפטמאן פון דיא דרייא; ער איז געוועזען געדינט דער עציני,
וועגען דיא אכט הונדערט וואס ער האט אויף איין מאל דערשלאגען: 9 אונד נאך איהם
איז געוועזען אלעזר בן דוד, בן אחוחי, איינער פון דיא דרייא (גבורים) וואס זענען
געוועזען מיט דוד ווען וויא האבען פערשעקט דיא פלשמים וואס זענען דארט פער-
וואמעלט געוועזען צו דער מלחמה, אונד דיא מענער פון ישראל זענען ארויסגעגאנגען:
10 ער איז אויסגעשטאנען אונד האט געשלאגען דיא פלשמים ביז זיינע האנד איז מיד
געווארען, אונד זיינע האנד האט זיך געהעפט אן דעם שווערד, אונד נאט האט אן
דעמועלביגען טאג א גרויסע הילף געטהון, אונד דאס פאלק האט זיך אונטער איהם
אומגעקערט נאר צו פלינדערן: 11 אונד נאך איהם איז געוועזען שמו בן אגא דער
הרר, אונד דיא פלשמים האבען זיך פערוואמעלט אין חילות, אונד דארט איז געוועזען א
שטיק פעלד פול מיט לינען, אונד דאס פאלק איז אנטלאפען געווארען פאר דיא
פלשמים: 12 אונד ער האט זיך געשטעלט אין מיטען פון דעם פעלד אונד ער האט
עס מציל געוועזען, אונד ער האט דיא פלשמים געשלאגען, אונד נאט האט געטהון א
גרויסע הילף: 13 אונד עס זענען ארויסגעגאנגען דרייא פון דיא דרייסיג הויפטלייט, אונד
זיין זענען אונגעקומען צו דוד אין דער צייט פון דעם שניט, צו דער הייל עולם, אונד
דיא חילות פון דיא פלשמים האבען זיך געלאנגערט אין דעם טהאל פון דיא רפאים
(ריזען): 14 אונד דוד איז דענסמאל געוועזען אין דער פעסטונג, אונד דאס אונגע-
שטעלטע חיל פון דיא פלשמים זענען דענסמאל געוועזען אין בית לחם: 15 אונד
דוד האט געבליקט אונד ער האט געזאגט, ווער וועט מיר געבען צו טרינקען וואסער
פון

ווערשער
ערשטעס:
לדוד יורש
למשיח

כג

כג

א ואלה דברי דוד האחרונים ואם דוד בן ישי ואם הנביא
הקם על משיח אלה יעקב ונעים ומרות ישראל: רח
הנה דברי ומלח על לשוני: אמר אלה ישראל
ל דוד צד ישראל מושל באדם צדיק מושל דעת
אלהים: וקאר בך ונודעשמש בך לא עבות מנה
ה ממסר השא מארץ: בירלאכן ביתי עמאל כל בית
עולם שם לי ערובה בכל ושמרה בירלאשע וכל
הפז בירלא תמחה: וכללל בקוץ מר בקלם בירלא
בך יתנו: ואיש יע פלם ימלא ברחל וצן חנית
באש שרון ישראל בשבת: אלה שמות הגבורים
אשר לדוד ישוב בשבת מחבובי וראש השלש דוד
עדין העני על שמונה מאות חיל בפנים אחד:
9 ואחר אלעזר בן דוד בן אחוחי בשלשה גבורים עמ
דוד בחרפם בפלשמים נאספושם למלחמה וצלו
איש ישראל: הוא קם בך בפלשמים עד בירצה דוד
והדבק דוד אלהיהם בעש דוד חשועה נודלה ביום
ההוא והקם ישוב אחריי אך לפשט: ואחר
שמו בן אגא הרר נאספו פלשמים לחיה ונחירשם
הלקת השדה מלאה עדשים והקם גם מפני פלשמים:
12 ונחבם בחד החלקה וצילה נד אידפלשמים בעש
דוד חשועה נודלה: נחירי שלשם מהשלשם ראש
נבוא אלכציר אלדוד אלמקח עולם חנת פלשמים
14 חנה בעמק רפאים: ודוד אן בעמדה ומעב פלשמים
אן בית לחם: ונחמה דוד ואמר מי יתני מי

מבאר בית-לחם אשר בשער: חבקנו שלשת הנבירים¹⁶
 במחנה שלשתים ושארבים מבאר בית-לחם אשר
 בשער וישא ויבא אל-דוד ולא אבה לשתותם וסד
 אתם ליהוד: ואמר חלילה לי דוה מעשתי זאת¹⁷
 הדם האנשים החלבים בגששתם ולא אבה לשתותם
 אלה עשו שלשת הנבירים: ואבישי אתו יואב¹⁸
 בדצודה הוא ראש השלשי והוא עזר את-הנתי
 על-שלש מאות חלל ולושים בשלשה: מדהשלשו¹⁹
 הכי נכבד יהי לחם לשר ועדהשלשה לא-בא:
 ובגדו בד-היודע בן-אישתו רב-פעלים²⁰
 מקבצאל הוא הבה את-שני ארצא מואב הוא ירד
 והבה את-האריה בתוך הבאר ביום השלל: והוא²¹
 הבה את-איש מצרי אשר מראה ויבד המצרי חיות
 וירד אליו בשבט ויגול את-החנית מיד המצרי וירגלו
 בחניתו: אלה עשה בגדו בד-היודע ולושים בשלשה²²
 הנבירים: מדהשלשים נכבד ואר-השלשה לא-בא²³
 וישמרו דוד אל-משמעתו: עשהאל אחי-יואב²⁴
 בשלשים אלחנן בן-דוד בית לחם: שמואל²⁵
 החרדי אליקא החרדי: חלץ הפלטי עירא²⁶
 בדעקש החקעי: אביעור העותתי מבני החשתי:²⁷
 צלמן האחוי מברי הנמסתי: חלב כך²⁸
 בענה הנמסתי: אתי בדריבי מבעת בני בנמן:²⁹
 בגדו פרעתי הדי מנחל-נעש: אבר-עלבון³⁰
 הערבתי עומת הכרחי: אלהבא העעלבני³¹
 בני לשן והעתה: שמה החרדי אחיאם בדשער³²
 האררי: אליפלט בן-אחסיב בדחמקתי אליעם³³

פון דעם ברוגען אויס בית לחם, וואס
 איז בייא דעם טויער? 16 אזוי האבען
 זיך דיא דרייא גבורים דורכגעשפאלטען
 דורך דיא מחנה פון דיא שלשמים, אונד
 זייא האבען געשעפט וואסער פון דעם
 ברוגען אין בית לחם, וואס איז בייא
 דעם טויער, אונד זייא האבען עס גע-
 טראנקען אונד געבראכט צו דוד, אבער
 ער האט עס נישט געוואלט טרינקען,
 נייערמ ער האט עס אויסגענאמען פאר
 נאט: 17 אונד ער האט גענאנט, (חלילה)
 פערמיטען זאל עס ויין צו מיר, א ויהוה,
 צו מהן דיא דאזיגע זאך, איז עס נישט
 דאס בלוט פון דיא מענער וואס זענען
 אהינגענאנען מיט דער סכנה פון זייער
 לעבען? אונד ער האט עס נישט געוואלט
 טרינקען: דאס דאזיגע האבען געמהן
 דיא דרייא גבורים: 18 אונד אבישי,
 ברודער פון יואב ווען פון צרויה ער
 איז גענוענען דער הויפטמאן פון דיא
 דרייא, אונד ער האט אויפגעהויבען ויין
 שפיו קענען דרייא הונדערט אונד ער

האט זייא דערשלאגען, אונד ער האט געהאט א שם אונטער דיא דרייא: 19 איז
 ער נישט גענוענען דער גבבדוסטער פון דיא דרייא? אונד ער איז איבער זייא
 גענוענען צו א האר, אבער צו דיא ערשטע דרייא איז ער נישט אנגעקומען: 20 אונד
 בגדו ווען פון יהודע א ווען פון א (שטארקע) חילים מאן פון קבצאל, ער האט
 געטהון פיל (גוטע) ווערק—ער האט דערשלאגען דיא צווייא לייגענשטארקע מענער
 פון מואב, אונד ער האט אויף ארופגענידערט אונד האט דערשלאגען דעם לייב אין
 דער גרוב, אין דעם טאג וואס עס איז גענוענען שנייא: 21 אונד ער האט דערשלא-
 גען א מצרישען מאן—אן אנדעהנדיגען מאן—אונד אין דער האנד פון דעם מצרי
 איז גענוענען א שפיו, אונד ער איז ארופגענאנען צו איהם מיט א רוט, אונד ער
 האט אנדעקגעגולט דעם שפיו פון דער האנד פון דעם מצרי, אונד ער האט
 איהם געהרגט מיט ויין אייגענעם שפיו: 22 דיא דאזיגע זאכען האט בגדו ווען
 פון יהודע געטהון, אונד ער האט געהאט א שם אונטער דיא דרייא גבורים:
 23 ער איז מעהר געעהרט גענוענען פון דיא דרייסיג, אבער צו דיא ערשטע
 דרייא איז ער נישט אנגעקומען, אונד דוד האט איהם געמאכט צו ויין אייגענעם
 וועכטער: 24 עשהאל דער ברודער פון יואב איז גענוענען אונטער דיא דרייסיג,
 אלחנן ווען פון דודו אויס בית לחם: 25 שמה דער חרדי, אליקא דער חרדי:
 26 חלץ דער פלטי, עירא דער ווען פון עקש דער תקעי: 27 אביעור פון ענתות;
 מבני פון חשתי: 28 צלמן פון אחוסי; מחרי פון נטופת: 29 חלב ווען פון
 בענה פון נטופת; אתי ווען פון ריבי, פון גבעת בנמן: 30 בגדו פון פרעטון;
 הדי פון דיא טאלען געש: 31 אבר-עלבון פון ערבת; עומת פון ברחום: 32 אלהבא
 פון שעלבון פון דיא ווען לשן (דאס איז) ווענטן: 33 שמה פון חררי; אחיאם
 ווען פון שרד פון אררי: 34 אליפלט ווען פון אחסיב, ווען פון מעכת; אליעם

וזהו פון אחיתופל דער גלויב: 35 חצרו
פון פרמל: פעררי פון ארב: 36 יגאל
וזהו פון נתן פון צובה: בני פון שבט
גד: 37 צלק פון עמון: נחרי פון בארות,
ער איז געוועזען דער געווער טרענער
פון יואב וזהו פון צרונה: 38 עירא פון
יתר: גרב פון יתר: 39 אוריה החתי,
אום גאנצען זיבען אונד דרייסיג:

קאפיטעל כד

1 אונד דער צארן פון גאט האט נאכ-
אמאל דערגריימט איבער ישראל, אונד
ער האט דוד אנגערייזט אן זיין אזוי
צו זאגען, גיט צייל ישראל אונד יהודה:
2 אזוי האט דער מלך געזאגט צו יואב
דעם אויבערשטען פון דעם חיל וואס
איז מיט איהם געוועזען, לויף דאך ארום
אין אלע שבטים פון ישראל פון דן ביז
קיין באר שבע, אונד צייל דאס פאלק,
אז איך זאל וויסען דאס צאל פון דעם
פאלק: 3 אונד יואב האט געזאגט צו
דעם מלך, לאז דער האר דיין גאט פער-
מערען צו דעם פאלק נאכאמאל אזוי

לה באחיתופל הנגל: חצרו פרמלי פעררי הארבי:
יגאל בנתן מצבה בני הגד: צלק עמון:
נחרי הבארות נשאי כל יואב בדצרויה: עירא
החרי גרב היתר: אוריה החתי כל שלשים
ושבעה:

כד

א ויסף אחיתופל לחרות בישאל ויסת את-דוד בהם
2 לאמר לך מנה את-ישראל ואת-יהודה: ואמר המלך
אל-יואב ושר-החיל אשר-אליו שוטף כל-שבט
ישראל מן ועד-באר שבע ופקדו את-העם ודעתי
3 את מספר העם: ואמר יואב אל-המלך ויסף יהודה
אלהיה אל-העם בהם ובהם מאה פעמים ועני אורי-
המלך ראוי ואני המלך למה חפץ בדבר הוה:
4 ויחוק דבר-המלך אליואב ועל שר-החיל וצא יואב
ושרי החיל לפני המלך לפקד את-העם את-ישראל:
5 ויעברו את-הירדן חצו כרוער וימן הער אשר
6 בחור-החיל נהר ואל-עמון: ויבאו הנגלה ואל-ארץ
7 תחתים חצו ויבאו נהר ען וסביב אל-צידון: ויבאו
מבער-צר וכל-שרי החיל והכנעני וצאו אל-גלב הירד
8 באר שבע: וישטו בכל-הארץ ויבאו מקצה תשעה
9 חודשים ועשרים יום וירושלים: ויהן יואב את-מספר
מפקד-העם אל-המלך ויחרי ישראל שמה מאות אלף
איש-חיל שלף הרב ואיש יהודה המשמאות אלף
איש: ויך לב-דוד אלו אחריון ספר את-העם:
וואמר דוד אל-יהודה הטאתי מאד אשר עליתי ועמתי
11 יהודה העברתני את-עין עבדך כי נסבלתי מאד: ויגם
דוד בברך ודבר-יהודה היה אליהם הנביא

פיל ויין זיין זענען, ביז א הונדערט מאל, כדי דאס אויגען פון מיין האר זאלען עס
זעהען, אבער פארנוואס האט מיין האר דער מלך א פערלאנגען אן דער דאזיגער
זאך? 4 אבער דאס ווארט פון דעם מלך איז שטארק געוועזען צו יואב אונד איבער
דיא אויבערשטע פון דעם חיל; אזוי זענען יואב אונד דיא אויבערשטע פון דעם
חיל ארויסגעגאנגען פון פאר דעם מלך, אום צו ציילען דאס פאלק ישראל: 5 אונד
זיין זענען אריבערגעגאנגען דעם ירדן, אונד האבען זיך געלאנגערט אין ערוער, אויף
דער רעכטער זייט פון דיא שטאט וואס איז צווישען דעם טהאל פון גר אונד בייא
נעזר: 6 אונד זיין זענען אנגעקומען קיין גלעד, אונד צו דעם לאנד תחתים חדש,
אונד זיין זענען געקומען צו דרינען, אונד זיין האבען ארוםגערינגעלט בייא צידון:
7 אונד זיין זענען געקומען צו דער פעסטונג צור, אונד אלע שמעט פון דעם
חוי אונד דעם כנעני, אונד זיין זענען ארויסגעגאנגען צו דער דרום-זייט
פון יהודה קיין באר שבע: 8 אונד ווען זיין זענען דורכגעגאנגען אין
דעם גאנצען לאנד, אזוי זענען זיין אנגעקומען אן דעם ענד פון גיין-חדשים
אונד צוואנציג טעג קיין ירושלים: 9 אונד יואב האט געגעבען דיא צאל פון
דעם געציילטען פאלק צו דעם מלך, אונד עס איז געוועזען אין ישראל אכט
הונדערט טויזענד שטארקע חילים לייט וואס האבען געצויגען א שווער, אונד
צווישען דיא מענער פון יהודה פינף טויזענד מאן: 10 אונד דוד'ס הארץ האט
אין איהם געקלאפט, נאכדעם ער האט געלאזט ציילען דאס פאלק—אונד
דוד האט געזאגט צו גאט, איך האב געהר געזינדיגט מיט דעם וואס איך האב
געטהון, אונד אצונד, א גאט, איך בעט דיך, לאז איבערפאררען דיא זינד פון
דיין קנעכט, ווארין איך האב געהר נאריש געהאנדעלט: 11 אונד דוד איז אין
דער פריה אויפגעשטאנען—אונד דאס ווארט פון גאט איז געוועזען צו גר הנביא.

דעם זעהר פון דוד אזוי צו זאגן:
 12 גיט אהין אונד רעד צו דוד, אזוי
 זאגט ויהוה, איך לייג דיר פאר דריי
 זאכען, דערטויל דיר איינס פון זיי אד
 איך זאל עס צו דיר טהון: 13 אונד גי
 איז געקומען צו דוד אונד ער האט צו
 איהם געזאגט, זאל צו דיר קומען זיבען
 נאךר הונדער אין דיין לאנד? אדער
 זאלסטו דא אנטלויפען דריי א חדשים
 פאר דיין פיינד אונד ער זאל דיר נאכ-
 נאמען? אדער זאל עס זיין דריי טעג א
 מנפה (דבר) אין דיין לאנד? אצונד לאז
 וויסען אונד זעה וואס איך זאל ענטשען
 צו דעם וואס האט מיך צו דיר געשיקט:
 14 אונד דוד האט געזאגט צו גי, עס
 איז מיר זעהר ענג, איך וויל ליבער
 פאלען אין דא הענד פון גאט, ווארן
 זיינע דערבארמונג איז גרויס, אבער אין
 דא הענד פון מענטשען וויל איך נישט
 פאלען: 15 אזוי האט גאט ארויסגעשיקט
 דא מנפה אין ישראל פון פריה מארגענס
 ביז צו דער בעשטימטער צייט, אונד עס
 איז פון דעם פאלק אויסגעשטארבען—

חנה נח לאמר: הלך ודברת אליהו ביה אמר יתה:
 שלש אנכי נשל עליה ביה לך אחת-סבת ואשה לך:
 ונבארך אליהו ביה לך ואמר לו הבהוא לך שבע
 שנים, רעב, בארץ ואש-שלשה ימים נסך לסך
 צריך תהא רדף ואסדות שלשת ימים דבר בארץ
 עתה דע ודאח מהאשים שלח דבר: ואמר
 דוד אליה צלי מאד נפלחנא ביה-דחיה ביה-דבים
 רחמי יבדך אדם אל-אפלה: ויהוה דיה דבר בישראל
 מהבקר וערעית מעד וצמת מהחם מן ועו-באר
 שבע שבועים אלף איש: וישלח דוד המלך וירושלם
 לשחתה ויהוה אל-היה ואמר למלך המשתחית
 בעם לב עתה דבר גי ומלך דיה דיה עס-דן
 האונה הובס: ואמר דוד אליה בראתו:
 את-המלך, המכה בעם ואמר הנה אנכי המאחי
 ואני הנחית ואלה האן מה עשו תהי נא דיה כי
 ובבית אבי: ונבארך אליהו ביה ויהוה ויהוה ויהוה
 לו עליה דבר מנפה ביה אלהי הובס: וישל
 דוד ביה-דבס פאר צה דיה: וישקף ארונה
 גרא את-המלך ואת-שכניו עבריו עליו ונא ארונה
 וישקף למלך אפי ארונה: ואמר ארונה מדוע
 בא אלי-המלך אל-עבדו ואמר דוד לקחת מנפה
 את-הנח לבנות מנפה ליה ונעצר המנפה מעל
 העם: ואמר ארונה אליהו יקח וישל אפי המלך
 השוב בעני ראה הבקר לעלה והמרים וכלי הבקר
 לעצים: וכל נח ארונה המלך למלך: ואמר
 ארונה אל-המלך יהוה אליה ויהוה: ואמר המלך
 אל-ארונה לא ייטע אקנה מאחך במחור ולא אעלה

פון דן בוי באר שבע— זיבציג טויזענד מאן: 16 אונד ווען דער מלך המשתחית האט
 אויסגעשטרעקט זיינע האנד איבער דעם וירשלים ווא צו פערדארבען, אזוי האט גאט
 חרטה געהאט איבער דעם שלעכטען, אונד ער האט געזאגט צו דעם מלך וואס
 האט פערדארבען אזוי פיל פון דעם פאלק, אצונד ציה צוריק זיינע האנד. אונד דער
 מלך פון ויהוה איז שוין געוועזען בייא דער שיייער פון ארונה דעם יבוסי: 17 אונד
 דוד האט געזאגט צו גאט, איך האב געזינדיגט, אונד איך האב אומקעכט געטהון,
 אבער דא דאזיגע שאף וואס האבען זייא געטהון? לאז דאך זיינע האנד זיין אן מיר
 אונד אן מיין פאטערס הויז: 18 אונד גי איז אין דעמעלביגען טאג געקומען צו דוד, אונד
 ער האט צו איהם געזאגט, גיט ארויף אונד שטעל אויף א מזבח אין דער שיייער פון
 ארונה דעם יבוסי: 19 אזוי איז דוד ארויפגעגאנגען נאך דעם ווארט פון גי, אזוי
 וויא גאט האט געפאטען: 20 אונד ארונה האט געקוקט, אונד ער האט געזעהען דאס
 דער מלך אונד זיינע קנעכט זענען פאר איהם פערברייא געגאנגען, אזוי איז ארונה
 ארויסגעגאנגען אונד ער האט זיך געביקט צו דעם מלך מיט זיין פנים צו דער ערד:
 21 אונד ארונה האט געזאגט, פארקומט איז מיין האר דער מלך געקומען צו זיין
 קנעכט, אזוי האט דוד געזאגט, דא שיייער פון דיר צו קויפען, אום אויפצובויען א
 מזבח צו גאט, כדי דא מנפה זאל אפגעהאלטען ווערען פון דעם פאלק: 22 אונד
 ארונה האט געזאגט צו דוד, לאז דאך מיין האר דער קעניג נעמען וואס איז גוט אין
 זיינע אויגען, זעה, היער זענען אקסען פאר א בראנד-אפפער, אונד דא דרעש-
 העלצער אונד פלים פון דא רינדער זאלען זיין אלס האלץ: 23 דאס אלעס
 האט ארונה המלך געגעבען צו דעם מלך—אונד ארונה האט געזאגט צו דעם
 מלך, ויהוה דיין גאט זאל דיר וויליג אנטעמען: 24 אונד דער מלך האט געזאגט צו
 ארונה, גיין! גייערט איך וועל עס פון דיר געוויס קויפען, איך וויל נישט מקריב זיין

צו דעם האר מיין גאט קרבנות וואס
קאסטען מיך נישט; אזוי האט דוד גע-
קויפט דיא שויער אונד דיא רינדער
פאר פופציג זילבערנע שקלים: 25 אונד
דוד האט דארטען געבויעט א מזבח צו
גאט, אונד ער האט אויפגעבראכט
בראנד־אָפּפער, אונד פריד־אָפּפער, אזוי
האט זיך גאט געלאזט ערבטען זענען
דעם לאנד, אונד דיא מנפה האט אויפ-
געקערט פון ישראל:

לִדְתָּהּ אֵלַי עֲלֹת תֵּשֶׁב הָיָה דָּוִד אֲתִדְּבַח וְאֲתִדְּבָק
כִּי בִקֶּשְׁתָּ שָׁקִלִים חֲמִשִּׁים: חֲבֵן שֵׁם דָּוִד מִנְּכָה לִדְוִיָּה
בְּעַל עֲלֹת וּשְׁלָמִים וְשֵׁתֵר דָּוִד לְאַרְצָה וַתַּעֲצֵר הַמִּנְפָּה
מֵעַל יִשְׂרָאֵל:

חוק

פסוקים של ספר שמואל אלה וחמש מאות ישיבה וסימני
אשרד חמוק: וסריו ליד. וסימני פותח את יד: וחצי ולאשה
על מרבץ:

חוק

אללע פסוקים פון שמואל א אונד ב זענען איין טויזענד פֿינף הונדערט אונד
זעכס; אונד דיא העלפֿט איז שמואל א קאפיטעל כ"ח, פסוק כ"ד; אונד האבען
צוזאמען פֿינף אונד פֿופציג קאפיטעל:

מלכים א

- 1 אונד דער קעניג דוד איז אלט גע-
ווארען, ער איז געווארען בעשאפט, אונד
מען האט איהם צוגעדעקט מיט קליידער,
אבער עס איז איהם נישט ווארם געווארען:
2 אונד זיינע קנעכט האבען צו איהם
געזאגט, מען זאל זוכען א יונגפרוי
פאר מיין האר דעם קעניג, אונד זיא
זאל שטעהן פאר דעם קעניג אונד זיא
זאל איהם זיין א ווארטערין, אונד ווען
זיא וועט לינגען אין דיין שוים, אזוי
וועט זיין ווארם צו מיין האר דעם
קעניג: 3 אונד זיין האבען געזוכט א
שטענע יונגפרוי אין דער גאנצען
גרינען פון ישראל, אונד זיין האבען
געפונען אבישג דיא שונאמית, אונד זיין
האבען זיא געבראכט צו דעם קעניג:
4 אונד דיא יונגפרוי איז געהר שטען
געוועזען, אונד זיא איז געוועזען פאר דעם קעניג א ווארטערין, אונד זיא האט
בעדיגט, אבער דער קעניג האט זיא נישט בעשלאפען: 5 אונד אלטנה בן חנני האט
זיך געהויבען, אזוי צו זאגען, איך וועל רעגירען, אונד ער האט זיך געמאכט רייט-
וואגען, אונד רייטער, אונד פופציג מאן זענען געלאפען פאר איהם: 6 אונד זיין
פאטער האט זיך קיין מאל נישט געקומערט, צו זאגען, ווארום טהוקסט דוא אזוי? אונד
ער איז אויך געוועזען געהר שטען פון בעשטאלט, אונד איהם האט זיא געבוירען
נאך אבשלום: 7 אונד זיינע (ערשטע) רייד זענען געוועזען מיט יואב בן צרויה,
אונד מיט אבנער הכהן, אונד זיין האבען געהאלפען נאך אלטנה: 8 אונד צדוק
הכהן, אונד בנחני בן יהודע, אונד נתן הכביא, אונד שמעי אונד רעי, אונד דוד'ס
גבורים זענען נישט געוועזען מיט אלטנה: 9 אונד אלטנה האט געשאכטען שאף
אונד רינדער אונד געשטאפטע פיה בייא דעם אבן-הזולת וואס איז בייא עין רגל,
אונד ער האט גערופען אלע זיינע ברידער, דיא בני המלך אונד אלע לייט פון (שבת)
יהודה דעם קעניגס קנעכט: 10 אבער נתן דעם נביא, אונד בנחני אונד דיא גבורים,
אונד זיין ברודער שלמה, האט ער נישט גערופען: 11 אונד נתן האט געזאגט צו בת
שבע, שלמה'ס מוטער, אזוי צו זאגען, האסט דוא נישט געהערט, אז אלטנה בן חנני
איז קעניג געווארען? אונד אונזער האר דוד, האט עס נישט געוואוסט: 12 אונד אצונה,
געה, איך וועל דיר איין עצה געבען, אונד רעסטען דיין נפש אונד דיין ווען שלמה'ס
נפש: 13 געה, אונד קום צו דעם קעניג דוד, אונד דוא זאלסט צו איהם זאגען,

הלא־אתה אדני המלך נשבעת לאמר כִּשְׁלֹמֶה
בֶּן־יִמְלָךְ אֶחָדִי וְהָיָה יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּאִי וּמִדַּעַת מֶלֶךְ
אֲדֹנָיִי: הִנֵּה עֹדֶךָ מִדְּבַרְתָּ שֶׁם עֹד־הַמֶּלֶךְ וְאֵינִי אֲבִיא
14 אֶחָדִי וּמִלֹּאטִי אֶת־דְּבָרְךָ: וְתָבֹא בַת־שִׁשְׁבַּע אֶל־הַמֶּלֶךְ
הַחַדָּרָה וְהַמֶּלֶךְ וְכֹן מֵאֵד וְאִבְשֵׁן הַשְׁנוּמִית מִשְׁרַת אֶת־
16 הַמֶּלֶךְ: וְתִקַּח בַּת־שִׁשְׁבַּע וְתִשְׁתַּחֲוֶה לַמֶּלֶךְ וְאָמַר הַמֶּלֶךְ
17 מִדְּרָגָה: וְתֹאמַר לוֹ אֲדֹנִי אֵתָּה נִשְׁבַּעְתָּ בַּיּוֹם אֲלֹהֶיךָ
לְאַמְתְּךָ כִּשְׁלֹמֶה בֶּן־יִמְלָךְ אֶחָדִי וְהָיָה יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּאִי:
18 וְעַתָּה הִנֵּה אֲדֹנָיִי מֶלֶךְ וְעַתָּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לֹא יִדְעֵנִי:
19 וְנִזְבַּח שׁוֹר וּמִרְא־נֶעֱמָן לָרֹב וְיִקְרָא לְכִלְכִּל־בִּנִי הַמֶּלֶךְ
וְלֹא־בִתּוֹ הַכֹּהֵן וְיֹאמַר שֶׁר הַצֶּבֶא וּשְׁלֹמֶה עֲבָדְךָ לֹא
כ קָרָא: וְאַתָּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ עֵינִי כִלְי־יִשְׂרָאֵל עֲלֶיךָ לִחְיֹד
21 לָרוֹם מִי יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא אֶחָד־הַמֶּלֶךְ אֶחָדִי: וְהָיָה
כִּשְׁבַּח אֶחָד־הַמֶּלֶךְ עֲסִיבָתוֹי וְהָיִיתִי אֵינִי וְכֵן שְׁלֹמֶה
22 חֲסָאִים: וְהָיָה עֹדֶךָ מִדְּבַרְתָּ עֲסִיבָתְךָ וְתֵתֵן הַנְּבִיא
23 בָּא: וְיִגִּידוּ לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר הִנֵּה נָתַן הַנְּבִיא וְתָבֹא לִפְנֵי
24 הַמֶּלֶךְ וְתִשְׁתַּחֲוֶה לַמֶּלֶךְ עַל־אִפְסֵי אֲזֵנָה: וְאָמַר יְהוָה
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֵתָּה אֶמְרָת אֲדֹנָיִי יִמְלָךְ אֶחָדִי וְהָיָה
יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּאִי: כִּי וְיִדְרֹם וְנִזְבַּח שׁוֹר וּמִרְא־נֶעֱמָן
לָרֹב וְיִקְרָא לְכִלְכִּל־בִּנִי הַמֶּלֶךְ וְיִשְׁרֹר הַצֶּבֶא וְלֹא־בִתּוֹ
הַכֹּהֵן וְתֵתֵן אֲכִלִים וְשִׁתִּים לִפְנֵי וְאָמַר יְהוָה הַמֶּלֶךְ
26 אֲדֹנָיִי: וְלִי אֶת־עֲבָדְךָ וְלִעֲדֶךָ הַכֹּהֵן וְלִבְנֵי־יָדִי כֹד
27 יִדְרֹעַ וּשְׁלֹמֶה עֲבָדְךָ לֹא קָרָא: אִם מֵאֵת אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
נָתַן הַדָּבָר הִנֵּה וְלֹא יִדְרֹעַ אֶת־עֲבָדְךָ מִי יֹשֵׁב עַל־
28 כִּסֵּא אֶחָד־הַמֶּלֶךְ אֶחָדִי: וְעֵינֵי הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְאָמַר קָרָא
לִי לְבַת־שִׁשְׁבַּע וְתָבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְתִקַּח לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:
29 וְיִשְׁבַּע הַמֶּלֶךְ וְיֹאמַר הַיְיֹדֶה אֶשְׁרִפָּרָה אֶת־נַפְשִׁי

מִיּוֹן הָאָר קַעֲנִיג וְיִיטֵם עִם נִיט: 19 אוֹנֵד עַר הָאֵם נַעֲשָׂאֲכִטֵּעַן אֶקֶסֶן אוֹנֵד נַעֲ
שְׁטֹאפִטֵּעַ פִּיה וְעַהֲר פִּיל אוֹנֵד עַר הָאֵם נַעֲרוֹפֵעַן אֵלַע בְּנִי הַמֶּלֶךְ אוֹנֵד אֲבִיתֵר
דַּעַם כְּהֵן אוֹנֵד דַּעַם הַיּוֹפִט־מֵאֵן יוֹאֵב אֲבַעֲר דִּיִּן קַנַּעֲכֵם שְׁלֹמֶה הָאֵם עַר נִיט נַעֲרוֹפֵעַן:
20 אוֹנֵד דוֹא מִיּוֹן הָאָר קַעֲנִיג וְהָאֵם דִּיא אוֹיִבֵּעַן פּוֹן נֶאֱנִיךְ יִשְׂרָאֵל (קֹקַעֵן) אוֹיִף דִּיר וְהָאֵם
אִיֶּהֱם: 21 אוֹנֵד עִם נַעֲטֵם וִיִּן נַעֲטֵם מִיּוֹן הָאָר דַּעַר קַעֲנִיג נַעֲטֵם וִיִּף לִיִּנֵּעַן מִיט וִיִּנֵּעַ
עֲלִטֵּעֵרן וְעַל אִיף וִיִּן מִיט מִיּוֹן וְהָאֵם שְׁלֹמֶה אֵלַם וִינִדִּינֵעַ: 22 אוֹנֵד נַעֲהֲרַעֲנֵד וִיִּא
הָאֵם נֶאֱד נַעֲרַעֲט מִיט דַּעַם קַעֲנִיג אִיז נָתַן הַנְּבִיא נַעֲקוֹמֵעַן: 23 אוֹנֵד וִיִּא הַאֲבַעַן נַעֲ
זֶאֱמֵם צוֹ דַּעַם קַעֲנִיג אִזוֹי צוֹ זֶאֱנֵעַן וְעַהֲר נָתַן דַּעַר נְבִיא אוֹנֵד נַעֲטֵם עַר אִיז נַעֲקוֹמֵעַן
פֶּאֶר דַּעַם קַעֲנִיג הָאֵם עַר וִיִּף נַעֲבִיקֵם פֶּאֶר דַּעַם קַעֲנִיג אוֹיִף וִיִּן פִּנִּים צוֹ דַּעַר עַרֶד:
24 אוֹנֵד נָתַן הָאֵם נַעֲזֹאֲמֵם מִיּוֹן הָאָר קַעֲנִיג הָאֵסֵם דוֹא נַעֲזֹאֲמֵם אִז אֲדִנִּיהוּ נַעֲטֵם
קַעֲנִיגֵעַן נֶאֱד מִיר? אוֹנֵד עַר נַעֲטֵם וִיִּנֵּעַן אוֹיִף מִיּוֹן שְׁטוֹהֵל? 25 וְהָאֵרִין עַר הָאֵם
הִינֵמֵם אֶפְרוֹיִנֵּעַנִדֶּרֶם אוֹנֵד עַר הָאֵם נַעֲשָׂאֲכִטֵּעַן אֶקֶסֶן אוֹנֵד נַעֲשָׂאֲכִטֵּעַן פִּיה אוֹנֵד
פִּיל שְׁאֵם אוֹנֵד הָאֵם נַעֲרוֹפֵעַן אֵלַע קַעֲנִיגִם וִיִּהֵן אוֹנֵד דִּיא הַיּוֹפִט־לִיִּיט אוֹנֵד אֲבִיתֵר
דַּעַם כְּהֵן אוֹנֵד וְעַהֲר וִיִּא עֶסֶן אוֹנֵד מִרְנִקֵּעַן פֶּאֶר אִיֶּהֱם אוֹנֵד זֶאֱנֵעַן דַּעַר קַעֲנִיג
אֲדִנִּיהוּ זֶאֱל לַעֲבָעַן: 26 אוֹנֵד מִיֶּד דִּיִּן קַנַּעֲכֵם אוֹנֵד צִדּוֹק הַכֹּהֵן אוֹנֵד בְּנִיהוּ בֶן
יְהוֹדָע אוֹנֵד דִּיִּן קַנַּעֲכֵם שְׁלֹמֶה הָאֵם עַר נִיט נַעֲרוֹפֵעַן: 27 אוֹיִב דִּיא הַאֲוִיִּנֵעַ
זֶאֱד אִיז נַעֲזֹאֲרֵעַן פּוֹן מִיּוֹן הָאָר דַּעַם קַעֲנִיג—אוֹנֵד דוֹא הָאֵסֵם עִם נִיט צוֹ
וְיִיטֵעַן נַעֲעֲבָעַן דִּיִּן קַנַּעֲכֵם—נַעֲר עִם זֶאֱל וִיִּנֵּעַן אוֹיִף מִיּוֹן הָאָר דַּעַם קַעֲנִיגִם
שְׁטוֹהֵל נֶאֱד אִיֶּהֱם? 28 אוֹנֵד דַּעַר קַעֲנִיג דָּוִד הָאֵם נַעֲעִטִּסֶּרֶם אוֹנֵד נַעֲזֹאֲמֵם
רוֹפֵט מִיר בַּת־שִׁשְׁבַּע אוֹנֵד וִיִּא אִיז נַעֲקוֹמֵעַן פֶּאֶר דַּעַם קַעֲנִיג אוֹנֵד וִיִּא אִיז
נַעֲשִׂמָאֲנֵעַן פֶּאֶר דַּעַם קַעֲנִיג: 29 אוֹנֵד דַּעַר קַעֲנִיג הָאֵם נַעֲשִׂמָאֲנֵעַן אוֹנֵד
נַעֲזֹאֲמֵם אִזוֹי וְהָאֵר וִיִּא נֶאֱט לַעֲבָט וְהָאֵם אוֹיִסְנֵעִלִיִּיט מִיִּנֵּעַ וְעַל

פון אלע צרות: 30 ווארין אזוי וויר איה
האב צו דיר געשוואורען, בייר דעם
האר דעם נאט פון ישראל אזוי צו
זאגען, אז דיין ווען שלמה וועט קעניגען
נאך מיר, אונד ער וועט ויצען אויף מיין
שטוהל אנשטאט מיר; אזוי וועל איה
עס דעם דאזיגען מאג טוהן: 31 אונד
בת-שבע האט זיך גענייגט מיט דעם
פנים צו דער ערד, אונד זיא האט זיך
געביקט צו דעם קעניג, אונד זיא האט
געזאגט, לאז מיין האר דער קעניג דוד
לעבען אויף אייביג: 32 אזוי האט דער
מלך דוד געזאגט, רופט מיר צדוק הכהן
אונד נתן הנביא אונד בניהו ווען פון
יהודע, אונד זיין זענען געקומען פאר
דעם מלך: 33 אונד דער מלך האט צו
זיין געזאגט; נעמט מיט אייך אייער
הארים קנעכט, אונד איהר זאלט מאכען
מיין ווען שלמה רייטען אויף דעם מויל-
איידעל וואס געהערט צו מיר, אונד איהר
זאלט איהם ארוספיהרען צו דעם (טייף)
גיחון: 34 אונד צדוק הכהן אונד נתן
הנביא זאלען איהם דארט זאלבען פאר
א מלך איבער ישראל, אונד איהר זאלט
בלאזען מיט דעם שופר, אונד איהר
זאלט זאגען; "דער מלך שלמה זאל לעבען": 35 אונד איהר זאלט ארויפגיין נאך
איהם, אונד ער זאל קומען, אונד ער זאל ויצען אויף מיין שטוהל, אונד ער וועט
קעניגען אנשטאט מיר, אונד איהם האב איך געבאטען צו זיין א פירשט איבער
ישראל אונד יהודה: 36 אונד בניהו ווען פון יהודע האט געענטפערט דעם מלך אונד
האט געזאגט, אמן, אזוי זאל נאט זאגען, דער נאט פון מיין האר דעם קעניג:
37 וויר דער האר נאט איז געוועזען מיט דעם האר דעם קעניג, אזוי זאל ער
זיין מיט שלמה אונד ער וועט גרעסער מאכען זיין שטוהל אלס מיין האר
דעם קעניג דוד'ס שטוהל: 38 אונד צדוק הכהן האט ארוסגענידערט, אונד
אויף נתן הנביא אונד בניהו בן יהודע, אונד דער כרתי אונד דער פלתי, אונד
זיין האבען שלמה'ן געמאכט רייטען אויף דעם קעניג דוד'ס מויל-איידעל, אונד
זיין האבען איהם געפיהרט צו דעם (טייף) גיחון: 39 אונד צדוק הכהן האט
גענימען דאס איילהארן פון דעם געצעלט, אונד ער האט שלמה'ן געזאלבט, אונד
זיין האבען געבלאזען מיט דעם שופר, אונד דאס גאנצע פאלק האבען געזאגט;
"דער קעניג שלמה זאל לעבען": 40 אונד דאס גאנצע פאלק זענען אויפגע-
גאנגען נאך איהם, אונד דאס פאלק האבען געפויפט מיט פלייטען, אונד האבען
זיך געפרייט מיט א גרויסע פרייה, דאס דיא ערד האט זיך צושפאלטען פון
זייער געשרייא: 41 אונד אלניהו האט עס דערהערט, אונד אויף אלע אייג-
געלאדענע וואס זענען מיט איהם געוועזען, אונד זיין האבען (דאך) געענדיגט
צו עסקן, אונד יואב האט דערהערט דאס קול פון שופר, אונד ער האט
געזאגט; ווארום רוישט דאס געשרייא אין דיא שטאט? 42 וויר ער האט
גאך גערעט, זעה, איז יונתן בן אביתר דער פהן געקומען, אזוי האט
אלניהו געזאגט; קום אריין ווארין דאס ביזט א חילם מאן אונד
דאס וועסט גוטעס מבשר זיין: 43 אזוי האט יונתן געענטפערט, אונד
האט געזאגט צו אלניהו, אבער אונזער האר דער קעניג דוד האט
שלמה געמאכט קעניגען: 44 אונד דער קעניג האט מיט איהם געשיקט

צדוק דעם פהן, אונד נתן דעם נביא, אונד בניהו בן יהונדע אונד דיא פרתי אונד דיא פלתי, אונד זייא האבען איהם געמאכט רייטען אויף דעם קעניג'ס מויל-אייוועל: 45 אונד צדוק הפהן, אונד נתן הנביא האבען איהם געזאלבט פאר א קעניג, בייא נחון, אונד זייא זענען פון דארטען ארויפגעגאנגען פרייליך, אונד דיא שטאט האט געטומעלט. דאס איז דאס געשרייא וואס איהר האט געהערט: 46 אונד שלמה זיצט אויף שוין אויף דעם שטוהל פון דעם קעניג'ס רייף: 47 אונד דיא קנעכט פון דעם קעניג זענען געקומען צו גענשען אינזער האר דעם קעניג דוד אזוי צו זאגען, נאט זאל בעסער מאכען שלמה'ס נאמען אלס דיין נאמען, אונד זאל גרעסער מאכען זיין שטוהל אלס דיין שטוהל, אונד דער קעניג האט זיך געביקט אויף דעם געלעבער: 48 אונד אזוי האט אויף דער קעניג געזאגט, געלויבט איז דער האר דער נאט פון ישראל וואס האט היינט געגעבען א זיצער אויף מיין שטוהל, אונד מיינע אויגען זעהען (דאס): 49 אונד זייא האבען זיך דערשראקען, אונד אלע דיא געלאדענע פון אלניהו זענען אויפגעשטאנען, אונד זענען געגאנגען אימליכער צו זיין וועג: 50 אונד אלניהו האט מורא געהאט פאר שלמה, אונד ער איז אויפגעשטאנען, אונד ער איז געגאנגען, אונד האט אָנגענומען אָן דיא הערנער פון דעם מזבח: 51 אונד עס איז אָנגעזאגט געווארען צו שלמה, אזוי צו זאגען, דאס אלניהו האט מורא פאר דעם קעניג שלמה, אונד זעה, ער האט אָנגענומען אָן דיא הערנער פון דעם מזבח אזוי צו זאגען, דער קעניג שלמה זאל מיר היינט שווערען אויב ער וועט טייטשען זיין קנעכט מיט דעם שווערד: 52 אונד שלמה האט געזאגט אויב ער וועט זיין א העלד וועט נישט פאלען פון זיינע האר צו דער ערד, אונד אויב עס וועט אין איהם שלעכטעס געפונען ווערען זאל ער שטארבען: 53 אונד דער קעניג שלמה האט געשיקט, אונד זייא האבען איהם ארויפגענומען פון מזבח, אונד ער איז געקומען, אונד האט זיך געביקט צו דעם קעניג שלמה, אונד שלמה האט צו איהם געזאגט, גיט צו דיין הויז:

קאפיטעל ב

1 אונד (אלס) דוד'ס טעג זענען נאהנט געקומען צו שטארבען, אזוי האט ער געבאטען צו זיין זוהן שלמה אזוי צו זאגען: 2 איך געה אין דעם וועג פון אלע פון דער ערד, אונד דוא זאלסט דיר שטארקען, אונד דוא זאלסט זיין א מענש: 3 אונד דוא זאלסט היטען דיא היטונג פון דעם האר דיין נאט, צו געהן אין זיינע וועגען, צו היטען זיינע געזעץ, זיינע מצות, אונד זיינע משפטים, אונד זיינע צייגניסע, וויא עס איז געשריבען אין תורת משה, אז דוא זאלסט געגליקען אין אלעם וואס דוא וועסט טהון, אונד אין אלעם וואו דוא וועסט דיר דארטען ווענדען: 4 כדי דער האר זאל דערפילען זיינע רייד וואס ער האט גערעט אויף מיר אזוי צו זאגען, ווען דייןע זיין וועלען היטען זייער וועג, צו גיין פאר מיר מיט אמת, מיט זייערע גאנצע הערצער, אונד מיט זייערע גאנצע זעלע, אזוי צו זאגען, עס וועט דיר נישט פערשניטען ווערען א מאן פון ישראל'ס טרוין-שטוהל:

המלך את-צדוק הכהן ואת-נתן הנביא ואת-בניהו בן יהונדע ואת-פלתי הנביא אתו על פרת המלך: 45 ויבשרו את-שלמה שלמה ויהם הנזקק הוא הקול אשר שמעם: 46 ויהם ישב שלמה על כסא המלכות: 47 ונסבאו עבדי המלך לבקר את-אדניו המלך דוד לאמר יטב אלהיך את-עם שלמה משמך ויגדל את-כסא מכסאך וישתחו המלך על המשכב: 48 ונסבאו אמר המלך בידך יהיה אלהי ישראל אשר נתן היום ישב על-כסא ויעז ראות: 49 ויחדדו ויקמו בלילה ויאמר אשר לאדניו וילט י אלה לידך: 50 ואדניו דא מפני שלמה נקם וילך בחזק בקרנות המזבח: 51 ויגד לשלמה לאמר הנה אדניו דא את-המלך שלמה ויהי אתו בקרנות המזבח לאמר יטבעלי כיום המלך שלמה אסמית את-עבדו בחרב: 52 ויאמר שלמה אם יהיה לבדד ללא-יכל משכרתו ארצה ואסדירה תמצאבו ומת: 53 וישלח המלך שלמה ויחדדו מעל המזבח ויבאו וישתחו למלך שלמה ויאמרו לו שלמה לך לביתך:

ב

א ויכרבו ויחדדו למית ויצו את-שלמה בנו לאמר: 2 אנכי הולך בדרך כל-הארץ ומוקפת ודעית לאיש: 3 ושמרת את-משכרת ויהיה אלהיך ללכת בדרךיו לשמר וחקיו מצותיו ומשפטי ויחדדו בכתוב בתורת משה למען תשכיל את כל-אשר תעשה ואת כל-אשר תפנה שם: 4 למען יקם ויהי את-דברו אשר הכר עלי לאמר אם ישמרו בנך את-דברכם ללכת לפני באמת בכל-לכם ובכל-נפשם לאמר לא-יכרת לך איש מעל כסא ישראל:

וְהָיָה אִתּוֹ הַדֶּשֶׁת אֶת אֲשֶׁר־שָׁפָה לִי וְאֵב בְּדִמְיוֹתָי אֲשֶׁר־
 עָשָׂה לְשׁוֹרְשֵׁי צְבָאוֹת יִשְׂרָאֵל לִבְנֵי כֶסֶף וְלַעֲמָא
 בְּדֹתַי עֲבָרָם כֶּסֶף דְּמִי־מַלְכוּתָהּ בְּשֶׁלֶם חֲוָן דְּמִי
 מַלְכוּתָהּ בְּדִמְיוֹתָי אֲשֶׁר בְּחֻזִּי וּבְנֻלָּתִי אֲשֶׁר בְּדִמְיוֹתִי:
 וְעֵשֶׂת סֹכְמִתָּהּ וְלֹאֲדוּתֶיהָ שִׁכְתָּ בְּשֶׁלֶם שָׁלֹם:
 וְלִבִּי כְחֹלֶל נִלְעָדִי וְלֹאֲדוּתֶיהָ שִׁכְתָּ בְּשֶׁלֶם שָׁלֹם:
 כִּי־כֵן בְּרַכְּוֹ אֱלִי בְּכֻלּוֹ מִפְּנֵי אֲבִשְׁלֹם אֲדוּתִי: וְהָיָה
 לְמִן שְׁמֵי בְּרֹנְיָה בְּרִיחֵי־מִימֵי מִבְּתָרִים הָיָה קָלְלִי
 הַלֵּלָה נִמְלֶצֶת בְּיָם לִבִּי מִכֶּסֶף וְהָיָה לִקְרָאתִי
 הַדֶּשֶׁת וְאֲשַׁכֵּעַ לִי בְּדוּחָהּ לֵאמֹר אִם־אֶמְתָּךְ בְּחֻזִּי:
 וְהָיָה אֶל־הַנֶּפֶשׁ כִּי אֵשׁ חֲבֵם אֶתָּה הַדֶּשֶׁת אֶת אֲשֶׁר
 הַנֶּפֶשׁ־לִי וְהַדֶּשֶׁת אֶת־שִׁכְתָּהּ בְּכֶסֶף שְׂאֹל: וְשִׁכְבָּה דִּתִּי
 עַם־אֲבֹתַי בְּקִבְרֵי בְּעִיר דִּתִּי: וְהָיָה אֲשֶׁר מֶלֶךְ דִּתִּי
 עַל־יִשְׂרָאֵל אֲרִבְּעִים שָׁנָה בְּחֻזִּי מֶלֶךְ עֶבֶד שְׁנִים
 וּבְיָדִישְׁלֵם מֶלֶךְ שְׁלֹשִׁים וְשֶׁלֶשׁ שָׁנִים: וְשִׁלְמָה יֵשֶׁב
 עַל־כִּסֵּא דִּתִּי אֲבִי וְחֻזִּי מִלְּכּוֹתִי מֵאֲדָּ: וְהָיָה
 אֲדוּתִי בְּחֻזִּי אֶל־בְּתִישְׁבֵּעַ אִם־שִׁלְמָה וְהָיָה
 הַשֶּׁלֶם בְּאֶדְרֵי־אֲמָר שְׁלֹם: וְאֲמָר דְּכָר לִי אֲלֹף וְהָיָה
 דְּכָר: וְאֲמָר אֶת דֶּשֶׁת כִּי־לִי הָיָה הַמַּלְכוּת וְעַל־
 שְׁמִי כִּי־יִשְׂרָאֵל בְּיָדִי לְמֶלֶךְ וְחֻזִּי הַמַּלְכוּת וְהָיָה
 לֵאמֹר כִּי מִדִּוּחָהּ הָיָה לִי: וְהָיָה שְׂאֹלָה אֶתָּה אֲנִי
 שְׂאֹל מֵאֶדְרֵי אֶל־שִׁכְבָּה אֶת־שְׁמִי וְהָיָה אֲלֵי דְכָר: וְאֲמָר
 אֲמָר־נָא לְשִׁלְמָה הַמֶּלֶךְ כִּי לֹאֲשִׁיב אֶת־כִּסְיִי וְיִתְּלִי
 אֶת־אֲבִישְׁנִי הַשְׁנוּמִית לֵאשָׁה: וְהָיָה בְּתִישְׁבֵּעַ מִיב
 אֲנִי אֲדָרֵךְ עֲלֶיהָ אֶל־הַמֶּלֶךְ: וְהָיָה בְּתִישְׁבֵּעַ אֶל־הַמֶּלֶךְ
 שִׁלְמָה לְדִבְרֵי־לִי עַל־אֲדוּתִי תִּקֵּם הַמֶּלֶךְ לְקִרְיָתָהּ
 וְהָיָה לָהּ יֵשֶׁב עַל־כִּסֵּא וְשֶׁם כִּסֵּא לֵאמֹר הַמֶּלֶךְ

5 אוֹנֵד דְּוָא וְיִישָׁם אוֹיֵף דָּאם וְדָאם וְאֵב
 זִוְהָן פֻּון צִרְוִיָּה הָאֵם מִיר גְּעִטְהוֹן, אוֹנֵד
 וְדָאם עַר הָאֵם גְּעִטְהוֹן צוֹ דְּוָא צוֹוִיָּא
 הוֹיפִשְׁלִיט פֻּון יִשְׂרָאֵל, צוֹ אֲבִנֵּר בִּן נֵר,
 אוֹנֵד צוֹ עֲמֻשָּׁה בִּן יִתֵּר, אוֹנֵד עַר הָאֵם
 זִיָּא גְעִהֲרָנָה, אוֹנֵד עַר הָאֵם פֶּאֶרְגָּאֶסְעֵן
 קֶרִיג־סְבִלוֹשׁ אִין פֶּרִידֶען, אוֹנֵד עַר הָאֵם
 גְּעִעֲבֶעֶן קֶרִיג־סְבִלוֹשׁ אוֹיֵף וִיין נֶאֶרְטֶעל
 וְדָאם אִין אוֹיֵף וִינֶע לֶעֶנְדֶּען אוֹנֵד אִין
 זִינֶע שׁוֹף וְדָאם זַענֶען גְּעוֹעֲזֶען אוֹיֵף
 זִינֶע פִּים: 6 אוֹנֵד דְּוָא וְאֵלֶסְט מְהוֹן נֶאֶד
 דִּינֶע קְלוֹנְהִיט, אוֹנֵד דְּוָא וְאֵלֶסְט נִיט
 לֶאֱזַעֵן אֶרֻפִּנִידֶערן וִינֶע גְרוֹיֶע הָאָר מִיט
 פֶּרִידֶען אִין דְּוָא גְרוֹיֶב: 7 אוֹנֵד צוֹ דְּוָא
 קִינְדֶער פֻּון בְּרוּלִי הַנְּלֶעֶדִי וְאֵלֶסְט דְּוָא
 מְהוֹן חֶסֶד, אוֹנֵד זִיָּא וְאֵלֶען וִיין צוֹוִיָּשְׁעֵן
 דְּוָא וְדָאם עֲסֶען אִין דִּיין מִישׁ, וְיִיִל זִיָּא
 הָאֲבֵעֵן וִיף מִקְרִיב גְּעוֹעֲזֶען צוֹ מִיר וְעַן
 אִיף בִּין אֲנִיטְלֶאפֶען פֶּאָר דִּיין בְּרוּדֶער
 אֲבִשְׁלֹם: 8 אוֹנֵד זַעֲה מִיט דִּיר אִיז
 שְׁמֵעִי בִּן גְּרָא פֻּון שְׁבֵט בְּנִמָּן אוֹיִם
 בַּחוּרִים, אוֹנֵד עַר הָאֵם מִיף גְּעִשְׂאֲלֶען
 מִיט א שְׂטֶאֶרְקֶע קָלְלָה אִין דָּעם שְׂאֵן
 וְדָאם אִיף בִּין גְּעִנְגִּירִיף וִיין מִחְנֻם, אוֹנֵד

(אֵלֶס) עַר אִיז אֶרֻפִּנִידֶענֶען עֲנִיטְקֶענֶען מִיר צוֹ דָּעם יִרְדֵּן, הָאָב אִיף גְּעִשְׂוֹאִירֶען
 בִּיָּא גָאָט אֲזוּי צוֹ וְאֵנֶען, אוֹיֵב אִיף וְעַל דִּיף מִיט דָּעם שְׁוֹעֶדֶר: 9 אוֹנֵד
 אֲצוֹנֵד וְאֵלֶסְט דְּוָא אִיהֶם נִיט אוֹיֵב־עֲשְׂטֶאֶרְאֶפֶט לֶאֱזַעֵן, וְהָאָרִיין דְּוָא בִּיטֵם א קְלוֹנְדֶער מֵאָן,
 אוֹנֵד דְּוָא וְאֵלֶסְט וְיִסֶּען וְדָאם דְּוָא וְאֵלֶסְט אִיהֶם מְהוֹן, אוֹנֵד דְּוָא וְאֵלֶסְט לֶאֱזַעֵן אֶרֻפִּי
 נִידֶערן וִינֶע גְרוֹיֶע הָאָר מִיט בְּלוֹשׁ אִין דְּוָא גְרוֹיֶב: 10 אוֹנֵד דִּוֹד הָאֵם וִיף גְעִלִינִיט
 (גְּעִשְׂטֶאֶרְבֶּען) מִיט וִינֶע עֲלִטְעֶרן, אוֹנֵד עַר אִיז גְּעִהֲרָבֶען גְּעוֹאֲרֶען אִין דִּוִּים
 שְׂשֹׂאֵם: 11 אוֹנֵד דְּוָא מְעַן וְדָאם דִּוֹד הָאֵם רַעֲגִיעֶרְט אִיבֶער יִשְׂרָאֵל (אִיז גְּעוֹעֲזֶען)
 פֶּרִיצִיג יֵאָהֵר; אִין חֲבִירוֹן הָאֵם עַר רַעֲגִיעֶרְט וִיבֶען יֵאָהֵר, אוֹנֵד אִין יְרוּשָׁלַיִם הָאֵם עַר
 רַעֲגִיעֶרְט דִּרִיָּא אוֹנֵד דִּרִיָּסִיג יֵאָהֵר: 12 אוֹנֵד שְׁלֹמֹה אִיז גְּעוֹעֲסֶען אוֹיֵף וִיין פֶּאֶטֶער
 דִּוִּים שְׁטוּהֵל, אוֹנֵד וִיין קֶעניג־רִיף אִיז זַעֲה פֶּעסֶם גְּעִהֲרִינֶעט גְּעוֹאֲרֶען: 13 אוֹנֵד
 אֲדוּתִי בִּן חֲנִית אִיז גְּעוֹקְמֶען צוֹ בְּתִישְׁבֵּעַ דְּוָא מוֹטֶער פֻּון שְׁלֹמֹה, אוֹנֵד זִיא הָאֵם
 גְּעוֹאֲגֵם, אִיז דִּיין קוֹמֶען אִין פֶּרִידֶען? אוֹנֵד עַר הָאֵם גְּעוֹאֲגֵם אִין פֶּרִידֶען: 14 אוֹנֵד
 עַר הָאֵם גְּעוֹאֲגֵם, אִיף הָאָב מִיט דִּיר עֲפֶעס צוֹ רַעֲדֶען, אוֹנֵד זִיא הָאֵם גְּעוֹאֲגֵם רַעֲדִי:
 15 אוֹנֵד עַר הָאֵם גְּעוֹאֲגֵם, דְּוָא וְיִישָׁם אִין דָּאם קֶעניג־רִיף אִיז גְּעוֹעֲזֶען מִיין, אוֹנֵד
 אוֹיֵף מִיר הָאֵם גֵּאָנִץ יִשְׂרָאֵל גְּעִטְהוֹן וִינֶע פִּנִים אִין אִיף וְאֵל אִיבֶער זִיָּא רַעֲגִיעֶרְט,
 אוֹנֵד דָּאם קֶעניג־רִיף הָאֵם וִיף אֶפֶסְעוֹעֲגֶרְעט אוֹנֵד אִיז גְּעוֹאֲרֶען צוֹ מִיין בְּרוּדֶער,
 וְיִיִל עִם אִיז צוֹ אִיהֶם פֻּון גָּאָט גְּעוֹאֲרֶען: 16 אוֹנֵד אֲצוֹנֵד גְּעַם אִיף פֻּון דִּיר א
 קֶלִינֶע בִּיטֶע, דְּוָא וְאֵלֶסְט מִיר נִיט אֶפֶסְאֲנֶען, אוֹנֵד זִיא הָאֵם גְּעוֹאֲגֵם רַעֲדִי: 17 אוֹנֵד
 עַר הָאֵם גְּעוֹאֲגֵם, וְאֵן גָּאָר צוֹ דָּעם קֶעניג שְׁלֹמֹה, וְהָאָרִיין עַר וְעַם דִּיר נִיט אֶפֶסְאֲנֶען,
 דָּאם עַר וְאֵל מִיר גְּעִעֲעֵן דְּוָא אֲבִישְׁנִי הַשְׁנוּמִית פֶּאָר א וְיִיב: 18 אוֹנֵד בְּתִישְׁבֵּעַ הָאֵם
 גְּעוֹאֲגֵם, גוֹט, אִיף וְעַל רַעֲדֶען וְעַנֶּען דִּיר מִיט דָּעם קֶעניג: 19 אוֹנֵד בְּתִישְׁבֵּעַ אִיז
 גְּעוֹקְמֶען צוֹ דָּעם קֶעניג שְׁלֹמֹה צוֹ רַעֲדֶען מִיט אִיהֶם וְעַנֶּען אֲדוּתִי, אוֹנֵד דָּעֵר קֶעניג
 אִיז אוֹיֵב־עֲשְׂטֶאֶרְאֶפֶט אִיהֶם עֲנִיטְקֶענֶען, אוֹנֵד הָאֵם וִיף צוֹ אִיהֶר גְּעוֹקְמֶען, אוֹנֵד עַר הָאֵם וִיף
 גְּעוֹעֲצֵם אוֹיֵף וִיין שְׁטוּהֵל, אוֹנֵד הָאֵם גְּעִשְׂטֶעלֵט א שְׁטוּהֵל פֶּאָר דְּוָא מוֹטֶער פֻּון קֶעניג,

אונד ויא האט זיך געזעצט צו זיינע
רעכטע האנד: 20 אונד ויא האט געזאגט,
א קליינע בישע בעט איך פון דיר, דוא
זאלסט מיר נישט אפזאגן, אונד דער
קעניג האט צו איהר געזאגט, דער מיינע
מוטער, ווארין איך וועל דיר נישט אפזא-
גן: 21 אונד ויא האט געזאגט, לאז
אבישג השונמית געגעבען ווערען צו
דיין ברודער, אדנהו פאר א ווייב:
22 אונד דער קעניג שלמה האט געענט-
פערט אונד ער האט געזאגט צו זיינע
מוטער, אונד ווארום בעטעסט דוא (נור)
דיא אבישג השונמית פאר אדנהו?
אונד בעט פון זיינעטוועגען אויף דאס
קעניגרייך, ווייל ער איז דאך מיין
עלטערער ברודער, אונד ער האט אויף
אבותר דעם פון אונד יואב בן צרויה:
23 אונד דער קעניג שלמה האט
געשווארען ביא דעם האר אזוי צו
זאגן, אזוי זאל מיר גאט טהון, אונד
אזוי פיעל מער, אויב ביא זיין לעבען,
האט אדנהו גערעט דיא דאזיגע זאך:
24 אונד אצונד, אזוי ווארר ויא דער

כ וישב למנו: והאמר שאלה אחת קשה אצלי שאלה
מאתך אל השב את פני ואמר לה המלך שאל אמי
21 כי לא אשיב את פניך: והאמר הן את אבישג השונמת
22 לאדנהו אחד לאשה: והן המלך שלמה ואמר לאמי
ולמה את שאלה את אבישג השונמת לאדנהו ושאלה
לו את המלכה כי היא אחי הנדל ממני ולו ולאבותר
23 הכהן ולואב בן צרויה: וישב המלך שלמה
בדוד לאמר מה עשה לך אלהים וכה יסוף כי
24 נפשו דבר אדנהו את דודר דוד: ומה חרונה
אשר הכניו וישבתי על כסא דוד אבי ואשר עשד
25 לי בית כאשר דבר כי היום ימת אדנהו: ושלמה
המלך שלמה בן דוד בן יחזקאל ופגעריו וזמרים
26 ולאבותר הכהן אמר המלך ענת לך על שדך
כי איש מת אתה ובים הנה לא אמיתך בנשאת
את ארון אדני דוד לפני דוד אבי וכן תענית בכל
27 אשר תענה אבי: ויגרש שלמה את אבותר מן הנה
כח לדוד למלא את דבר דוד אשר דבר על בית
28 עלי בשלה: והשקפה באה עדיאב כי יואב
נסה אתר אדנה ואחרי אבשלום לא נסה ונס יואב
29 אל אהל דוד וחקק בקרנות המזבח: ויגר למלך
שלמה כי נס יואב אל אהל דוד ודוד אצל המזבח
והשלח שלמה את בנודו בן יחזקאל לאמר לך פגעריו:
ל ויא בנודו אל אהל דוד ואמר אליו כהאמר המלך
אני ואמר: לא ברח אמת השב בנודו את המלך
31 דבר לאמר כהדבר יואב וכה עני: ואמר לו המלך
עשה כאשר דבר ופגעריו וקברתו וזמרתו: ודמי תם
32 אשר שפך יואב מלך וימל בית אבי: והשיב דוד

האר לעבט וואס האט מיך געעקטיגט, אונד האט מיך געזעצט אויף דעם
שטוהל פון מיין פאטער דוד, אונד וואס ער האט מיר געמאכט א הויז וויא ער האט
גערעט, דאס היינט זאל אדנהו געטייט ווערען: 25 אונד דער קעניג שלמה האט
געשיקט דורך בנודו בן יחזקאל, אונד ער האט איהם געשלאגן, אונד ער איז
געשטארבען: 26 אונד צו אבותר דעם פון האט דער קעניג געזאגט, ביא קיין
ענתות אויף דיין פעלד, ווייל דוא ביזט א מאן וואס איז חוב מיתה, אבער אין
דעם דאזיגען טאג וועל איך דיר נישט שטייטען, ווייל דוא האסט געטראגען דעם
אָרון פון דעם האר גאט פאר מיין פאטער דוד, אונד ווייל דוא האסט דיר גע-
פייניגט איבעראל וואו מיין פאטער האט זיך געפייניגט: 27 אונד שלמה האט
פערטריבען אבותר פון צו זיין א פון צו דעם האר, צו געשטעטיגען דיא רייד
פון דעם האר, וואס ער האט געזעט וועגען דעם הויז פון עלי, אין שלוח:
28 אונד דיא נאכריכט איז געקומען ביז צו יואב, ווארין יואב האט זיך גענייגט
נאך אדנהו, אבער נאך אבשלום האט ער זיך נישט גענייגט, אונד יואב איז
אנטלאפען צו דעם געצעלט פון דעם האר, אונד ער האט אָנגענומען ביא דיא
הערנער פון דעם מזבח: 29 אונד עס איז אָנגעזאגט געווארען צו דעם קעניג
שלמה דאס יואב איז אנטלאפען צו דעם געצעלט פון דעם האר, אונד ער איז
ביא דעם מזבח, אזוי האט שלמה געשיקט בנודו בן יחזקאל אזוי צו זאגן,
ביא אונד דערשלאגן איהם: 30 אונד בנודו איז געקומען צו דעם געצעלט פון
דעם האר, אונד ער האט צו איהם געזאגט, אזוי האט דער קעניג געזאגט, ביא
ארויס, אונד ער האט געזאגט, נין, ווארין דא וויל איך שטארבען, אונד בנודו
האט צוריקגעקערט דעם קעניג איין אנטווארט אונד געזאגט, אזוי האט יואב
גערעט, אונד אזוי האט ער מיר געענטפערט: 31 אונד דער קעניג האט צו
איהם געזאגט, טהוא ויא ער האט גערעט, אונד דערשלאגן איהם אונד געגראב
איהם, אונד דוא זאלסט ארויפגעמען דאס אומזיסטע בלוט וואס יואב האט פער-
נאסען, פון מיר אונד פון מיין פאטערס הויז: 32 אונד דער האר וועט צוריקקערען

את־דמי על־ראשו אשר פגע בשנ־אֲנִי־שֵׁם צִדְקִים
 וטָבִים מִמֶּנּוּ בַּחֲרֹם בְּחֶרֶב וְאִבִּי יָדָה לֹא יָדָה אֶת־
 אֲבִיר בְּגִדָּה שֶׁרָצָה יִשְׂרָאֵל וְאֶת־עֲמָשָׁא בְּדִתָּה שֶׁר־
 צָבָה יְהוּדָה: וְשָׁבוּ דְמֵיהֶם בְּרֹאשׁ יוֹאֵב וּבְרֹאשׁ יִצְחָק ³³
 לְעֵלֶם וּלְדָוִד וּלְזִרְעוֹ וּלְכַמְאוֹ וְהָיָה שְׁלֹם עַד־
 עוֹלָם מִעַם יְהוּדָה: וַעַל בְּגָדוֹ בְּדִיתוֹ וַיִּפְגַּע־בּוֹ ³⁴
 וַיִּמְתּוּ וַיִּקְבְּרׁוּ בְּכִתּוֹ בַּמִּדְבָּר: וְהָיָה הַמֶּלֶךְ אֲחִיזֶכְיָהוּ לֵה־
 בְּדִיתוֹ וַיַּעֲחֵז עַל־הַצָּבָא וְאֶת־צִדְקִים בְּכֶן־נָתַן הַמֶּלֶךְ
 חֲתָת אֲבוֹתָהּ: וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרָא לְשִׁמְעִי וְיֹאמֶר ³⁶
 לֹא בַּחֲדָלְךָ כִּיתָ בִּירוּשָׁלַם וַיִּשְׁכַּת שָׁם וְלֹא־תֵצֵא מִשָּׁם
 אֲנִי וְאַחִי: וְהָיָה בְּיוֹם צִאתְךָ וְעֵבְרָת אֲחִיזֶכְיָהוּ קָדְרוֹן ³⁷
 יִדַּע תַּחַת כַּיִּמֹת תִּמְנָת הַמֶּלֶךְ וְהָיָה בְּרֹאשֶׁף: וַיֹּאמֶר ³⁸
 שִׁמְעִי לַמֶּלֶךְ טוֹב הַדָּבָר כֹּאשֶׁר דִּבֶּר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כֵּן
 יַעֲשֶׂה עֲבָדָה וַיֵּשֶׁב שִׁמְעִי בִירוּשָׁלַם יָמִים רַבִּים:
 וְהָיָה מִקֵּץ שָׁלֹשׁ שָׁנִים וַיִּבְרַחוּ שְׁנֵי־עַבְדָּיִם לְשִׁמְעִי אֶל־ ³⁹
 אָכִישׁ בְּדַמְעָה מֶלֶךְ גֵּת וַיַּגִּדוּ לְשִׁמְעִי לֵאמֹר הִנֵּה־
 עֲבָדְךָ בָּתָּן: תָּקַם שִׁמְעִי וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־עַבְדָּיו וַיִּלְךָ לְתוֹרָה ⁴⁰
 אֶל־אִישׁ לְבָבָשׁ אֲתִיעֲבָדוֹ וַיִּלְךְ שִׁמְעִי וְגָבֵא אֶת־
 עַבְדָּיו מִצִּיּוֹן: וַיָּבֵן לְשִׁלְמָה בְּיִרְמְלָה שִׁמְעִי מִירוּשָׁלַם ⁴¹
 גֵּת וַיֵּשֶׁב: וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרָא לְשִׁמְעִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלוֹא ⁴²
 הִשְׁבַּעְתָּךְ בְּיָדֶךָ וְאָמַרְתָּ בְּךָ לֵאמֹר כִּי־אֶתְּךָ תִּלְקַח
 אֲנִי וְאַחִי יִדַּע תַּחַת כַּיִּמֹת תִּמְנָת הַמֶּלֶךְ וְהָיָה בְּרֹאשֶׁף ⁴³
 הַדָּבָר שֶׁמִּשְׁמָתִי: וּמַדּוּעַ לֹא שִׁמַּרְתָּ אֶת־שְׁבֻעַת יְהוָה וְאֶת־
 הַמִּצְוָה אֲשֶׁר־צִוִּיתִי עֲלֶיךָ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־שִׁמְעִי אַתָּה ⁴⁴
 יִדַּעְתָּ אֶת־כִּלְהָרַעַת אֲשֶׁר יִדַּע לְבָבְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לַיהוָה
 אֲבִי וְהַשִּׁיב יְהוָה אֶת־דַּעְתְּךָ בְּרֹאשֶׁף: וְהַמֶּלֶךְ שִׁלְמָה ⁴⁵
 בְּיָדָה וְכַסָּא דָוִד יִהְיֶה נֶקֶם לְפָנֵי יְהוָה עַד־עוֹלָם: וַיָּבֹאוּ ⁴⁶

זִינָן בְּלוּט אוֹיֵף זִינָן קֹאפֿ וְהָאֵרֶן עַר הָאֵם
 דְּעַרְשְׁלֹאנֶען צווייא גַּערעכטע מַענשען;
 אונד גַּעסערע פון איהם, אונד עַר הָאֵם
 זייא גַּערֶנְתָּ מִיט דַּעס שְׁוֹנֶערֶה— אָבֶער
 מִיין פֿאַטֶער דָּוִד הָאָט דַּערפֿון נִיט גַּע־
 וואָסט— אָבֶער בֵּן נִר דַּעס הויפּטמאַן
 פֿון יִשְׂרָאֵל, אונד עַמְשָׁא בֵּן יִתָּה, דַּעס
 הויפּטמאַן פֿון יְהוּדָה: ³³ אונד זייער
 בְּלוּט זָאל צוריקקומען אויף דַּעס קאַפֿ
 פֿון יוֹאֵב, אונד אויף דִיא קַעפֿ פֿון יִצְחָק
 קִנְדֶער אויף אִיבִיג, אונד צו דָּוִד אונד
 צו יִצְחָק קִנְדֶער, אונד צו זיין הויז אונד
 צו זיין שטוהל וְהָעַם זיין שְׁלֹם אויף
 אִיבִיג פֿון דַּעס האַר: ³⁴ אונד בְּנֵיהוּ
 בֵּן יְהוֹדָע איז אַרויפֿגעגאַנגען אונד עַר
 הָאָט איהם דְּעַרְשְׁלֹאנֶען, אונד הָאָט איהם
 גַּעמִיט, אונד עַר איז גַּעגראָבען גַּעוואָר־
 רען בִּיא זיין הויז אין דער מִדְבָּר:
³⁵ אונד דער קַעניג הָאָט אָנגַעשטַעלט
 בְּנֵיהוּ בֵּן יְהוֹדָע אויף יִצְחָק שְׁטַעל אָבֶער
 דַּעס חיל, אונד צִדּוֹק דַּעס פֿון הָאָט דער
 קַעניג אָנגַעשטַעלט אויף אֲבוֹתֵרִם שְׁטַעל:
³⁶ אונד דער קַעניג הָאָט גַּעשִׁיקט אונד

הָאָט גַּערופֿען שְׁמַעִי, אונד עַר הָאָט צו איהם גַּעזאַגט, בּוֹיַע דִיר אַ הויז אין יְרוּשָׁלַם,
 אונד דִיא זָאלסט דָאַרט וואַוינען, אונד דִיא זָאלסט פֿון דָאַרט נִיט אַרויסגיין אַהין
 אָדער אַהער: ³⁷ אונד עס וועט זיין אין דַּעס טַאָג ווען דִיא וועסט אַריבערגיין דַּעס
 טייף קָדְרוֹן, זָאלסט דִיא וויסען אז דִיא וועסט שטאַרבען, זיין בְּלוּט וועט זיין אויף
 זיין קאַפֿ: ³⁸ אונד שְׁמַעִי הָאָט גַּעזאַגט צו דַּעס קַעניג גוּם, וויא מִיין האַר דער קַעניג
 הָאָט גַּערעט אזוי וועט זיין קַעכט טהון, אונד שְׁמַעִי הָאָט גַּעוואָנט אין יְרוּשָׁלַם אַ
 לאַנגע צייט: ³⁹ אונד עס איז גַּעוועזען אַם ענדע פֿון דרייא יאָהר, זענען שְׁמַעִים
 צווייא קַעכט אַנטלאָפֿען צו אָכִישׁ בֵּן מַעֲכָה דער קַעניג פֿון גֵּת, אונד מען הָאָט עס
 אָנגַעזאַגט צו שְׁמַעִי, זעה זיינע קַעכט זענען אין גֵּת: ⁴⁰ אונד שְׁמַעִי איז אויפֿגע־
 שטאַנען אונד הָאָט אָנגַעזאַמלט זיין אַינזעל, אונד איז גַּעגאַנגען קיין גֵּת צו אָכִישׁ,
 פֿרי צו וזקען זיינע קַעכט, אונד שְׁמַעִי איז גַּעגאַנגען אונד הָאָט גַּעבראַכט זיינע
 קַעכט פֿון גֵּת: ⁴¹ אונד עס איז אָנגַעזאַגט גַּעוואָרען צו שְׁלֹמָה, אז שְׁמַעִי איז
 אַוועקגעגאַנגען פֿון יְרוּשָׁלַם קיין גֵּת, אונד איז צוריקגעקומען: ⁴² אונד דער קַעניג
 הָאָט גַּעשִׁיקט אונד הָאָט גַּערופֿען שְׁמַעִי, אונד עַר הָאָט צו איהם גַּעזאַגט, האָב איך
 דִיך נִיט גַּעשוואָרען בִּיא דַּעס האַר? אונד איך האָב דִיך גַּעוואָרענט אזוי צו זאַגען,
 אין דַּעס טַאָג וואָס דִיא וועסט אַרויסגיין, אונד וועסט גיין אַהין אָדער אַהער, זָאלסט
 דִיא וויסען אז דִיא וועסט שטאַרבען, אונד דִיא האָסט צו מיר גַּעזאַגט, דִיא זאַך איז
 גוּם, וואָס איך האָב גַּעקערט: ⁴³ אונד וואָרום האָסט דִיא נִיט גַּעהיטען דִיא שְׁבֻעָה
 פֿון יְהוָה, אונד דָאָס גַּעבֹאט וואָס איך האָב דִיר גַּעבֹאטען? ⁴⁴ אונד דער קַעניג הָאָט
 גַּעזאַגט צו שְׁמַעִי, דִיא ווייסט אַלעס דָאָס שְׁלעכטע וואָס זיין האַרץ הָאָט גַּעוואָסט,
 וואָס דִיא האָסט גַּעטון צו מִיין פֿאַטֶער דָּוִד, אונד דער האַר וועט צוריקקערען זיין
 שְׁלעכטעס אויף זיין קאַפֿ: ⁴⁵ אונד דער קַעניג שְׁלֹמָה זָאל זיין גַּעבַענשט, אונד דוּרִים
 שטוהל וועט גַּעפֿעסטִיגט זיין פֿאַר יְהוָה אויף אִיבִיג ⁴⁶ אונד דער קַעניג הָאָט גַּעפֿוילען
 בִּיחָה

הַמֶּלֶךְ אֶת־בְּנָיָהוּ בֶן־נִחֵם וְאֶת־פְּנִימָה וְהַמְּלָכָה
וְכָהֵן בֶּרֶךְ שְׁלֹמֹה:

ו

וַתִּהְיֶה שְׁלֹמֹה אֶת־פְּרִיעֵה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיָּבֶן אֶת־בֵּית־
פְּרִיעֵה וַיְבָאֵהוּ אֶל־עִיר דָּד עַד כְּלוֹה לְבִטָּח אֶת־בֵּיתוֹ
וְאֶת־בֵּית דָּדוֹ וְאֶת־חִמְתָּהּ וַיְשִׁילֶם סָבִיב: רַק הָעָם
מִנִּבְחָם בְּכִמְתָּ כִּי לֹא־נִבְחָה בֵּית לָעָם דָּדוֹ עַד הַיּוֹם
הַזֶּה: הָאָדָם שְׁלֹמֹה אֶת־דָּדוֹהָ לְלִבָּת בְּחִמְתָּ דָּד
אָבִיו רַק בְּכִמְתָּ הוּא מִנִּבְחָ וּמִקְשִׁיר: הַמֶּלֶךְ הַמֶּלֶךְ
נִבְחָה לִנְבִּחָה שֶׁם בִּדְרֵי הַבְּמָה הַגְּדֹלָה אֵלֶּיךָ עֲלוֹת
הַיָּמָה שְׁלֹמֹה עַל הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה: מִנִּבְחָן נִבְחָה הַיָּמָה
אֶל־שְׁלֹמֹה בְּחִלּוֹם הַגְּדֹלָה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שְׁאֵל מֶלֶךְ
אֶת־הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה אֶת־הָעִשִׂת עֲשִׂיתָ בְּדָדוֹךָ דָּד אָבִי
חֶסֶד דָּדִי כְּאִשֶּׁר הָיָה לְפָנַי בְּאֵמֶת וּבְצִדְקָה וּבְיִשְׁרָאֵל
לִבִּי עִמָּךְ וַתִּשְׁמָרְלִי אֶת־הַחֶסֶד הַגְּדֹלָה הַזֶּה וַתִּתְּנֵלִי
7 בֶן יִצְחָק עֲלִבְסָא בְּכִסֵּם הַיָּמָה: וַתֵּהָרֶה דָּדוֹ אֶל־דָּדוֹ אֶת־
הַמְּלָכָה אֶת־עֲבָדָהּ פָּתַח דָּד אָבִי וְאָבִי עָשָׂר קָמָן לֹא
אָבִי צֵאת וְכָא: וְעֲבָדָהּ בְּתוֹךְ עִמָּךְ אִשֶּׁר בְּחִמְתָּ עִם
9 רַב אִשֶּׁר לֹא־יָמָה וְלֹא יִסְפֵּר מִרְבִּי: וַתֵּתֶן לְעֲבָדָהּ לֵב
שֹׂמֵעַ לְשִׁמְעַת אֶת־עֲמָדָה לְהִבִּין בְּדָמִיב לְרַע כִּי מִי יִכַּל
יִשְׁמַע אֶת־עֲמָדָה הַבְּכָר הַזֶּה: וַיִּטֵּב הַבְּכָר בְּעִיר אֲדָנִי
11 כִּי שְׁאֵל שְׁלֹמֹה אֶת־הַבְּכָר הַזֶּה: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֵלָיו
יֵצֵן אִשֶּׁר שְׁאֵלָתָ אֶת־הַבְּכָר הַזֶּה וְלֹא־שְׁאֵלָתָ לָךְ יוֹמִים
רַבִּים וְלֹא־שְׁאֵלָתָ לָךְ עֹשֶׁר וְלֹא שְׁאֵלָתָ נֶפֶשׁ אֶבְדָּה
12 וְשְׁאֵלָתָ לָךְ הִבֵּן לְשִׁמְעַת מִשְׁמַע: הַיָּה עֲשִׂיתָ בְּדָדוֹךָ
דָּדוֹ וַתִּתֵּן לָךְ לֵב חָכָם וְכָבֹן אִשֶּׁר כִּמְדָה לֹא־הָיָה
13 לְפָנַי וַתִּתְּנֵהוּ לְאִדְרָקוֹם כִּמְדָה: וְכֵם אִשֶּׁר לֹא־שְׁאֵלָתָ

בְּנָהוּ בֶן יְהוֹדָע אוֹנֵד עַר אִיז אֲרוֹיִם
בְּעִנְיָנֵן אוֹנֵד הָאֵם אִיהֶם דְּעִרְשָׁלָּאנֵן,
אוֹנֵד עַר אִיז בְּעִשְׁטָרְבֵּעֵן, אוֹנֵד דָּאם
קְעִיגִירִיף אִיז בְּעִפְעִסְטִיגִט בְּעִנְיָרֵעֵן
אִין דְּעַר הָאֵד פֻּן שְׁלֹמֹה:

קאפטיטל ג

1 אוֹנֵד שְׁלֹמֹה הָאֵם יוֹף מִתְחַתֵּן בְּעִנְיָנֵן
מִיט פֶּרֶעָה קְעִיג פֻּן מִצְרַיִם, אוֹנֵד עַר
הָאֵם בְּעִנְיָנֵן פֶּרֶעָה'ס טָאכְטֵר, אוֹנֵד
הָאֵם זִיא בְּעִרָאכְט אִין דְּוִד'ס שְׁטָאט
אֲרִיין בִּז. עַר הָאֵם בְּעִנְיָנִיט צוּ בּוֹיֵעֵן
זִיין הָיִז, אוֹנֵד דָּאם הָיִז פֻּן נָאט, אוֹנֵד
דִּיא מוֹיֶשֶׁן אֲרוֹם יְרוּשָׁלַיִם: 2 נֹד דָּאם
פֶּאלֶק הָאֵם נָאךְ בְּעִשְׁטָאכְטֵן אוֹיף דִּיא
בְּמֹת (הַיִּיכֶען), וְטָרִין עִם אִיז נָאךְ נִיט
בְּעִבּוֹיט בְּעִנְיָרֵעֵן א הָיִז צוּ דָּעם נָאמֵן
פֻּן נָאט, בִּז צוּ יַעֲנֵר צִיט: 3 אוֹנֵד
שְׁלֹמֹה הָאֵם גְּעִלִיבְט נָאט, צוּ גַעְהֵן נָאךְ
דִּיא גְעוֹעֵץ פֻּן זִיין פֶּאטֶר דָּד, אָבֶר
עַר הָאֵם בְּעִשְׁטָאכְטֵן אוֹיף דִּיא בְּמֹת
(קֶרְבָּנוֹת) אוֹנֵד עַר הָאֵם בְּעִרִיכְעֶרֶט:
4 אוֹנֵד דְּעַר קְעִיג אִיז בְּעִנְיָנֵן קִיין
גַּבְעוֹן, דָּאָרְט צוּ שְׁעִכְטֵן, וְטָרִין זִיא

אִיז גְעוֹעֵעֵן דִּיא גֶרֶעסְטֵע בְּמָה; מוֹיֶזֶנְד בְּרִאד־אָפֶפֶר הָאֵם שְׁלֹמֹה אוֹיף יַעֲנֵם
מִנְבָּח אוֹיפֶנְבְּרִאכְט: 5 אִין גַּבְעוֹן הָאֵם יוֹף דְּעַר הָאֵר בְּעוֹיֶעֵן צוּ שְׁלֹמֹה אִין
א חִלּוֹם בִּיז נָאכְט, אוֹנֵד נָאט הָאֵם גְעוֹאָכְט, פֶּעֶרלָאָנֵה, וְכָאם זָאל אִיף דִּיר גַּעְבֵּעֵן:
6 אוֹנֵד שְׁלֹמֹה הָאֵם גְעוֹאָכְט, דִּיא הָאָסְט גְעִטְהוֹן מִיט דִּיין קֶנְעכְט, מִיין פֶּאטֶר דָּד
גְרוֹיִסֶע גִּנָּד, וְזִיא עַר אִיז פֶּאָר דִּיר בְּעִנְיָנֵן אִין מִרְיָהִיט, אוֹנֵד אִין גֶּרֶעכְטִיגְקִיט,
אוֹנֵד מִיט א רֶעכְטִפֶּעֶרֶטִיג הָאָרְץ מִיט דִּיר, אוֹנֵד דִּיא הָאָסְט אִיהֶם גְעִהִיט דִּיא דָּאָיֶנֶע
גְרוֹיִסֶע גִּנָּד, אוֹנֵד הָאָסְט אִיהֶם גְעִנְעֶבֶען א וְזִיין וְכָאם זִיץֶט אוֹיף זִיין שְׁטוֹהֶל אֲזוּי
וְזִיא דָּעם דָּאָיֶנֶען טָאג: 7 אוֹנֵד אֲצוֹנֵד, א הָאֵר, מִיין נָאט, דִּיא הָאָסְט גְעמָאכְט קְעִיגֶען
דִּיין קֶנְעכְט אֲנִשְׁטָאט מִיין פֶּאטֶר דָּד, אוֹנֵד אִיף בִּין א קְלִינֶער יוֹגֵה, אִיף וְזִיין נִיט
(מִיין) אוֹיפֶנְאָנֵג אוֹנֵד אִינְגָאָנֵג: 8 אוֹנֵד דִּיין קֶנְעכְט (אִיז) צוּוֹיֶשֶׁן דִּיין פֶּאלֶק וְכָאם
דִּיא הָאָסְט אוֹיפֶדֶרְוִיילֶט, א גְרוֹיִם פֶּאלֶק, וְכָאם קֶען נִיט גְעצִיילֶט וְעֶרֶען, אוֹנֵד נִיט
גֶּרֶעכְעכְט וְעֶרֶען וְעֶעֶנֶן פִּילְהִיט: 9 דִּיא זָאלֶסט גַּעְבֵּעֵן דִּיין קֶנְעכְט א הָאָרְץ, וְכָאם
פֶּעֶרשְׁטִיט צוּ רִיכְטֵעֵן דִּיין פֶּאלֶק, צוּ פֶּעֶרשְׁטִיין צוּוֹיֶשֶׁן גְוִטֶעם אוֹנֵד שְׁלֶעכְטֶעם,
וְטָרִין וְעַר קֶען דִּיין דָּאָיֶנֶעם מֶעכְטִיגֶעם פֶּאלֶק רִיכְטֵעֵן: 10 אוֹנֵד דִּיא זָאךְ אִיז
וְאִוִּילֶנְפֶּאלֶען אִין דִּיא אוֹיגֶען פֻּן דָּעם הָאֵר, דָּאם שְׁלֹמֹה הָאֵם גַּעְבֵּעֲטֵעֵן דִּיא דָּאָיֶנֶע
זָאךְ: 11 אוֹנֵד נָאט הָאֵם צוּ אִיהֶם גְעוֹאָכְט וְזִייל דִּיא הָאָסְט גַּעְבֵּעֲטֵעֵן דִּיא דָּאָיֶנֶע
זָאךְ, אוֹנֵד דִּיא הָאָסְט דִּיר נִיט גַּעְבֵּעֲטֵעֵן לָאָנֶע וַאֲהֶרֶען, אוֹנֵד דִּיא הָאָסְט דִּיר נִיט
גַּעְבֵּעֲטֵעֵן רִיכְטִהוֹם, אוֹנֵד הָאָסְט נִיט גַּעְבֵּעֲטֵעֵן דִּינֶע פִּינְדִים לַעְבֵּעֵן, נִינְעֶרֶט הָאָסְט
דִּיר גַּעְבֵּעֲטֵעֵן (צוּ פֶּעֶרשְׁטִיין) צוּ רִיכְטֵעֵן: 12 זַעֲה, אִיף הָאָב גְעִטְהוֹן נָאךְ
דִּינֶע וְעֶרֶטֶר, זַעֲה, אִיף הָאָב דִּיר גַּעְבֵּעֲטֵעֵן א קְלֹגֶעם אוֹנֵד פֶּעֶרשְׁטֵעֵנְדִינֶעם
הָאָרְץ, וְכָאם גְלִיף צוּ דִּיר אִיז נִיט גְעוֹעֵעֵן פֶּאָר דִּיר, אוֹנֵד נָאךְ דִּיר וְעֶטֶם נִיט
אוֹיפֶשְׁטִיין גְלִיף וְזִיא דִּיא: 13 אוֹנֵד אוֹיף דָּאם וְכָאם דִּיא הָאָסְט נִיט גַּעְבֵּעֲטֵעֵן,

נחתי לך נס־עֶשֶׂר נס־כבוד אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כִּמְדָּךְ אֵלֶּךְ
 14 בְּמַלְכִּים קִלְעִימָךְ: וְאַם חֶלֶד בְּדַרְכִּי לִשְׁמֹר חֲסִי וּמִצְוֹתֵי
 15 כְּאֲשֶׁר הִלַּךְ דָּרַךְ אִתְּךָ וְהִצַּרְתִּי אֶת־דִּמְיָךְ: יִתְקַן
 שְׁלֹמֹה וְהָיָה חֲלוֹם וְחָזוֹ וְרוּשָׁלַם בְּעֶמֶד וּלְפָנַי אֶרְחֵן
 בְּרִית־אֲדָנִי חֶסֶל עֲלוֹת רַעַשׁ שְׁלָמִים רַעַשׁ מִשְׁתָּה לְכָל־
 16 עַקְדֵי: אִם תִּבְאֶנָּה שְׁתִּים שְׁתִּים וְשִׁים וְזֹאת אֶל־הַמֶּלֶךְ
 17 וְתִשְׁמְרֶנָּה לְפָנָיו: וְהֵאמֵר הָאִשָּׁה הָאֵתָה בִּי אֲדָנִי אֵלִי
 18 וְהָאִשָּׁה הָזֹאת יִשְׁבֶּת בְּבֵית אַחֵד וְאֶלֶף עֲמֻהָ בְּבֵית: וְהָיָה
 19 כִּי־יִשְׁלַח לְלִדְתִּי וְחֶלֶד נִסְתַּאֲשֶׁה הָזֹאת וְאֶנְחֵת לְחָיו
 20 אֶדְוָה אִמָּנוּ בְּבֵית וְזֹלָתִי שְׁתִּים אֶנְחֵת בְּבֵית: וְהָיָה כִּד
 21 הָאִשָּׁה הָזֹאת לִלְוֶה אֲשֶׁר שָׂכְבָה עִלָּיו: וְתִקֵּם בְּחֹדֶךְ
 22 הַלְלִלָה וְתִקֵּחַ אֶת־בְּנִי מֵאֲדָלִי וְאֶת־חֶדֶךְ שִׁשָּׁה וְתִשְׁכִּיבֻ
 23 בְּחִיקָה וְאֶת־בְּנֵי הַמֶּת הַשְּׂכִיבָה בְּחִיקָה: וְתִקֵּם בְּכֶדֶךְ
 24 לְהַעֲרִיב אֶת־בְּנֵי הַיְּהוּדִים וְאֶת־בָּנוֹן אֵלָיו בְּכֶדֶךְ וְהָיָה
 25 לֹא־הָיָה בְּנֵי אֲשֶׁר יִלְדוּ: וְהֵאמֵר הָאִשָּׁה הָאֵתָה
 26 לֹא כִּי בְנֵי חָיו וּבְנֵי הַמֶּת הָזֹאת אִמָּרָה לֹא כִּי בְנֵי הַמֶּת
 27 וּבְנֵי חָיו וְתִכְרֶנָּה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: וְהֵאמֵר הַמֶּלֶךְ זֹאת
 28 אִמָּרָה וְיִדְבֹּק חָיו וּבְנֵי הַמֶּת הָזֹאת אִמָּרָה לֹא כִּי בְנֵי
 הַמֶּת וּבְנֵי חָיו: וְהֵאמֵר הַמֶּלֶךְ כְּחֹדְלִי תִּרְכַּב וְיִבְאוּ הַחֲרָב
 29 לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: וְהֵאמֵר הַמֶּלֶךְ נִזְרוּ אֶת־הַחֲרָב חָיו לְשִׁנָּה
 30 יִתֵּן אֶת־הַחֲרָב לְאֵתָה וְאֶת־הַחֲרָב לְאֵתָה: וְהֵאמֵר הָאִשָּׁה
 31 אֲשֶׁר־בְּנֵי חָיו אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי־יִכְרֹם רַחֲמֶיהָ עַל־בְּנֵיהָ
 32 וְהֵאמֵר: כִּי אֲדָלִי תִּשְׁלַח אֶת־הַחֲרָב חָיו וְהָיָה אֶל־
 33 חֲמִיתָהּ וְהָיָה אִמָּרָה נִסְכֵּל נִסְכֵּל לֹא תִּהְיֶה נִזְרוּ: וְיִתֵּן
 34 הַמֶּלֶךְ וְהֵאמֵר תִּשְׁלַח אֶת־הַחֲרָב חָיו וְהָיָה לֹא חֲמִיתָהּ
 35 הָיָה אִמָּנוּ: וְשִׁמְשֻׁ בְּלִישְׁרָאֵל אֶת־דִּמְשָׁשׁ אֲשֶׁר שָׁפַט

הָאֵב אִיף דִּיר אִיף גַּעֲבֵעֵן, אִיף
 רִיכְתָּהוּ, אִיף עֶהֱרַע, אִז עֵם נִעַם נִיט
 זִיין א מַעֲנֵשׁ וְיֵא דֹא, אִינְטֶר דִּיא
 קֶעֱנִיגֶע, אֵלע דִּינֶע טַעג: 14 אִינְד נִעַן
 דֹּא נִעַםט גַּעֲהֵן אִין מִינֶע נִעַעֲנֶע, צו
 הִיטֶען מִינֶע גַּעֲזֶען אִינְד מִינֶע גַּעֲבֵאטֶע,
 וְיֵא דִיין פֿאַטֶער דֹּד אִיז גַּעֲבֵאנֶען,
 אַזוי נִעַל אִיף פֿערלֶענֶען דִּינֶע טַעג:
 15 אִינְד שְׁלֹמֹה הָאט זיך עֶרֶנְאכְט,
 אִינְד זַעה, עֵם אִיז גַּעֲזֶענֶען א חֲלוֹם,
 אִינְד עַר אִיז גַּעֲקֻמֶּען קִיין יְרוּשָׁלַם,
 אִינְד הָאט זיך גַּעֲשְׁטֶעלט פֿאַר דַּעם אֶרֶן
 בְּרִית פֿון דַּעם הָאָר, אִינְד עַר הָאט
 אויפֿגַּעֲבֵראכְט עֲלוֹת, אִינְד הָאט גַּעֲ־
 מַאכְט שְׁלָמִים, אִינְד עַר הָאט גַּעֲמַאכְט
 א מֵאֶהֱלָצִיט פֿאַר אֵלע זִינֶע קֶעכְט:
 16 דַּעֲקֻסְמַל זַענֶען גַּעֲקֻמֶּען צוֹוִיֵּא
 פֿרוּעֶן, וְזֹת, צו דַּעם קֶענִיג, אִינְד
 זִיֵּא הָאבֶּען זיך גַּעֲשְׁטֶעלט פֿאַר אִיהֶם:
 17 אִינְד זִינֶע פֿרוּיא הָאט גַּעֲזָאגְט, אִיף
 גַּעט דִּיך מִיין הָאָר, אִיף אִינְד דִּיא
 דַּאזִיגֶע פֿרוּיא וואוּנֶען אִין אִיין הִיין,

אִינְד אִיף הָאב מיט אִיהֶר גַּעֲבִירֶען אִין דַּעם הִיין: 18 אִינְד עֵם וואָר אֵם דִּרִישֶׁן
 טָאג, נֶאכְדַּעם וְיֵא אִיף הָאב גַּעֲבִירֶען, הָאט דִּינֶע פֿרוּיא אִיף גַּעֲבִירֶען, אִינְד מִיר
 זַענֶען צוֹאמֶען גַּעֲזֶענֶען, קִיין פֿרַעֲמֶדֶר וואָר נִיט מיט אִינְד אִים הִיין, אויסֶער מִיר
 בִּידֶע (זַענֶען) אִים הִיין גַּעֲזֶענֶען: 19 אִינְד דַּער זִינֶען פֿון דִּיא דַּאזִיגֶע פֿרוּיא, אִיז
 בִּיֵּא נֶאכְט גַּעֲשְׁמֶאָרְבֶּען, ווייל זִיא אִיז אִיף אִיהֶם גַּעֲלֶענֶען: 20 אִינְד זִיא אִיז
 אויפֿגַּעֲשְׁמֶאנֶען אִין מִיטֶען נֶאכְט, אִינְד זִיא הָאט גַּעֲזֶענֶען מִיין זִינֶען פֿון גַּעֲבֶען מִיר, —
 אִינְד אִיף דִּינֶע דִּיקְטֶמֹוֹד בִּין נֶאך גַּעֲשְׁלֶאפֶּען, — אִינְד זִיא הָאט אִיהֶם גַּעֲלִיגְט אִין
 אִיהֶר שׁוּים, אִינְד אִיהֶר מִיטֶען זִינֶען הָאט זִיא גַּעֲלִיגְט אִין מִיין שׁוּים: 21 נִעַן אִיף
 בִּין אויפֿגַּעֲשְׁמֶאנֶען אִין דַּער פֿריה, אִם צו זִינֶען מִיין זִינֶען, אִינְד זַעה, עַר וואָר מִיט;
 אִינְד נִעַן אִיף הָאב אִיהֶם אִין דַּער פֿריה גַּעֲטֶראכְט, אִינְד זַעה, עֵם וואָר נִיט מִיין זִינֶען
 וְאַם אִיף הָאב גַּעֲבִירֶען: 22 אִינְד דִּיא אִינְדֶּערע פֿרוּיא הָאט גַּעֲזָאגְט, נִיין, מִיין זִינֶען
 אִיז דַּער לַעֲבֶדִיגֶער, אִינְד דִּיין זִינֶען אִיז דַּער מִיטֶער, אִינְד דִּינֶע זָאגְט, נִיין נִזְרו דִּיין
 זִינֶען אִיז דַּער מִיטֶער, אִינְד מִיין זִינֶען אִיז דַּער לַעֲבֶדִיגֶער, אִינְד אַזוי הָאבֶּען זִיֵּא
 גַּעֲרַעט פֿאַר דַּעם קֶענִיג: 23 אִינְד דַּער קֶענִיג הָאט גַּעֲזָאגְט, דִּיא דַּאזִיגֶע זָאגְט, דַּער
 אִיז מִיין זִינֶען, וְאַם לַעֲבֹט, אִינְד דִּיין זִינֶען אִיז דַּער מִיטֶער, אִינְד דִּיא דַּאזִיגֶע זָאגְט, נִיין,
 דִּיין זִינֶען אִיז דַּער מִיטֶער, אִינְד מִיין זִינֶען אִיז דַּער לַעֲבֶדִיגֶער: 24 אִינְד דַּער
 קֶענִיג הָאט גַּעֲזָאגְט, גַּרְעֲנֶגט מִיר א שׁוועֶרד, אִינְד זִיֵּא הָאבֶּען גַּעֲבֵראכְט דָּאם שׁוועֶרד
 פֿאַר דַּעם קֶענִיג: 25 אִינְד דַּער קֶענִיג הָאט גַּעֲזָאגְט, צוֹשְׁנִיט דָּאם לַעֲבֶדִיגֶע קִינְד
 אויף צוֹוִיֵּא אִינְד גַּעֲבֹט א הַאֲלֶבֶס צו אִינֶע, אִינְד א הַאֲלֶבֶס צו דִּיא אִינְדֶּערע: 26 אִינְד
 דִּיא פֿרוּיא, וְאַם אִיהֶר וואָר דַּער לַעֲבֶדִיגֶער, הָאט גַּעֲזָאגְט צו דַּעם קֶענִיג, —
 ווייל אִיהֶר דַּערבֶּאָרְמֶען הָאט עֶרְבֶּרַענט אִיהֶר וואָר, — אִינְד זִיא הָאט גַּעֲזָאגְט,
 אִיף גַּעט דִּיך מִיין הָאָר, גִּיבְט אִיהֶר דָּאם לַעֲבֶדִיגֶע קִינְד, נִזְרו מִיטֶעט עֵם נִיט, אִינְד
 דִּינֶע זָאגְט, עֵם זָאל נִיט מִיין אִינְד נִיט דִּיין זִיין, עֶרֶשְׁנִיט עֵם: 27 אִינְד דַּער
 קֶענִיג הָאט גַּעֲזָאגְט, אִינְד הָאט גַּעֲזָאגְט, גִּיבְט אִיהֶר דָּאם לַעֲבֶדִיגֶע קִינְד,
 אִינְד אִיהֶר זָאלְט אִיהֶם נִיט מִיטֶען, (ווייל) זִיא אִיז זִינֶען מִיטֶער: 28 אִינְד
 נֶאנְק יִשְׂרָאֵל הָאבֶּען גַּעֲהֶרשׁ דָּאם מִשְׁפָּט וואָם דַּער קֶענִיג הָאט גַּעֲמִשְׁפֶּט,

המלך ודא מפני המלך כי ראו ביהקמת אליהם
בקרבן לעשות משפט:

ד

א חזי המלך שלמה מלך על כל ישראל:

ב השנים אשר לו עוררו בדרזוק הבתן: אליהרן

ואחיה בני שישא ספרים ויושפט בראחילוד המוקד:

ג ובניו בדרזיזע על דעבא תדוק ואביתר ברגום:

ד ועוררו בדרזון על דנעבים תביר דרזון בן רעה:

ה המלך: ואחישר על הבית ואדנירם בדרעבא על המס:

ו ולשלמה שנים עשר נעבים על כל ישראל וכלכלו

את המלך ואת ביתו תרש בשנה דתה על אחד לכלכל:

ז ואלה שמותם בדרור בבר אפרים: בדרקר בנקן

י ובשעלבים ובית שמש ואילון בית דגון: בדרסר בארבות

יא לו טכה וכל ארץ חפר: בדרקירב כל צפת דאר טפת

יב בת שלמה היתה לו לאשה: בענא בדרחילוד

מענד ומנדו וכל בית שאן אשר אצל צרתה מחרת

יג לחרעאל מבית שאן עד אבל מחולה עד מעבר לקממם:

יד בדרר ברמת גלעד לו חתן יאיר בדרמשה אשר

יז בולעד לו חבל ארוב אשר בבשן ששים ערים גדלות

יח חומה וברית נחשת: אחיקרב בדרעא מהממרה:

יט אחימעץ בנפתלי נסדוא לקח את דשמת בת

כא שלמה לאשה: בענא בדרדושי באשר ובכללות:

כב יוושפט בדרפרח ביששכר: שמעי בדר

כג אלא בבנימן: נבר בדרר בארץ גלעד ארץ

כד סחון מלך האמורי ועל מלך הבשן ועצב אחד אשר

כה בארץ: ויהיה ישראל רבים בתול אשר עליתם לרב

כז אכלים ושתים ושמים:

אונד וייה האבען ויך געפארקטען פאר
דעם קעניג, ווארין וייה האבען געוועהען,
דאס נאמעס קלוגשאפט איז אין איהם
צו טהון רעכט:

קאפיטעל ד

1 אונד דער קעניג שלמה איז געוועזען
א קעניג איבער באנין ישראל: 2 אונד
דיא דאזיגע זענען דיא הויפט־לייטע
וואס ער האט געהאט, עוררו בן צדוק
הזהן: 3 אליחורף אונד אחיה דיא זיהן
פון שישא, זענען געוועזען שרייבער,
ויוושפט בן אחילוד איז (געוועזען) דער
קאנצלער: 4 אונד בנהו בן יהודע איז
געוועזען איבער דאס מיליטער, אונד
צדוק אונד אביתר זיינע פֿהנים: 5 אונד
עוררו בן נתן איז געוועזען איבער דיא
אמטס־לייטע, אונד נבר בן נתן דער
פֿהן (איז געוועזען) דעם קעניג'ס פריינד:
6 אונד אחישר איז געוועזען איבער
דעם הויז, אונד אדונירם בן עבדא איז
געוועזען איבער דיא שטייער (מס): 7 אונד צו
שלמה זענען געוועזען
צוועלף אמטס־לייטע איבער באנין ישראל, וועלכע
האבען פערזארגט דעם קעניג מיט
זיין הויזגעזינד, איין חורש אין נאחר (איז אויסגעקומען)
אויף אישליכען צו שפייזען (דעם מלך): 8 אונד דאס זענען זייערע נעמען:
בן דקר, אין מקץ אונד איבער שעלבים, אונד
בית־שמש, אונד אילון בית־חנן: 9
בן חסד, איבער ארבות, צו איהם האט געהערט
שכיה אונד דאס גאנצע לאנד: 10
בן אביתר, איבער דיא גאנצע לאנדשאפט דאר;
טפת דיא טאכטער פון שלמה, האט ער
געהאט פאר א טויב: 12 בענא בן אחילוד,
איבער מענדא אונד מנדו, אונד באנין בית־שאן
וואס וואר בייא צרתה אונטער וורעאל, פון
בית־שאן ביז אבל מחולה, ביז צו זענער ווייט
צו יקממם: 13 בן נבר, איבער רמות גלעד,
צו איהם האבען געהערט דיא דערפער פון יאיר
בן מנשה אין גלעד, צו איהם האט געהערט
דיא גענער פון ארגוב אין בשן, זעכציג
הויפט־שטעט, מיט מויערן אונד קוועטערע
ריגלען: 14 אחיקרב בן עדא איבער מחנים:
15 אחימעץ, איבער נפתלי, ער האט אויף
גענומען שלמה'ס טאכטער בשמת פאר א טויב:
16 בענה בן חושן, איבער אשר אונד עלות:
17 ויוושפט בן פרוח, איבער יששכר: 18 שמעי בן אלא,
איבער בנימן: 19 נבר בן ארר, איבער דעם
לאנד גלעד, דאס לאנד פון סחון מלך פון
אמורי אונד עוג מלך פון בשן, אונד איין
אמטסמאן וואס איז געוועזען אין דעם לאנד:
20 יהודה אונד ישראל זענען געוועזען אזוי
פיל וויא דער וואמד בייא דעם ים, וייה
האבען געעסען אונד געטרונקען, אונד
ווארען פרייליך:

קאפיטעל ה

ה ושלמה היה מושל בכל הממלכות מן הנהר ארץ א
פלשתים ועד נבול מצרים משנים מנחה ועברים את
ה שלמה כל ימי חייו: ויהי להם שלמה ליום אחד
שליש כל סלת וששים כר קמח: עשרה כקר בראים
וששים כקר רעי ומאה צאן לבד קמח ועבדי והחמור
ועבדים אבוסים: כידוא ורה וכל עבד הנה
מתפסח ועד עזה בכל מלכי עבר הנהר ושלום היה
לו מכל עבריו מקיבים: וישב יהודה וישראל לבטח
איש תחת נפטו ותחת תאנתו מן וערבאר שבע כל
ימי שלמה: ויהי לשלמה ארבעים אלף אדון
סוסים למרכבו ושנים עשר אלף פרשים: וכלכלו
הנציבים האלה את המלך שלמה ואת כל הרכב אל
שלמן המלך שלמה איש חדשו לא ועדיו דבר:
והשערים ותחבן לפוסים ולחשש ובהו אל הנקיים
אשר יהודים איש במשפטו: ויהיו אלהים חכמה
לשלמה ותבונה דרכו מאד ורחב לב כחול אשר על
שפת הים: ותרב חכמת שלמה מכל חכמת כל בני
ומכל חכמת מצרים: והנהם מכלי האדם מאתו האורח
והימן וכלכל ותרב עני כחול ויהיה שמו בכל הים
קבים: וידבר שלשת אלפים משל ויהי שירו המורה
ואלה: וידבר על הנציבים מן האורח אשר בלבנו ועד
האויב אשר יא כקר וידבר על החכמה ועל השופ
ועל המשפט ועל הנציבים: ובהו מכל העמים לשמע את
חכמת שלמה מאת כל מלכי הארץ אשר שמעו את
חכמתו: ושלח חירם מלך צור את עבדיו אל
שלמה כי שמו כי אתו משתו ללמד תחת אביו כי
אחב היה חירם ללמד כל הנשים: וישלח שלמה

1 אונד שלמה האט רעניערט איבער
אלע קעניגרייכע, פון דעם טייף בייא
דעם לאנד דער פלשתים, אונד ביו צו
דער גרענעץ פון מצרים, זיין האבען
געבראכט געשענקע אונד געדינט צו
שלמה אלע טעג פון זיין לעבען: 2 אונד
דיא שפיו פון שלמה איז געוועזען אויף
איין טאג, דרייסיג מאס זעמל-מעהל,
אונד זעכציג מאס מעהל: 3 צעהן פעטע
רינדער, אונד צוואנציג געפיטערטע רינד-
ער, אונד הונדערט שאף, חוץ אינדען
אונד הירשען, אונד דאמיהירשען, אונד
געשטאפטע קאפהינער: 4 ווארין ער
האט געהערשט איבער דער גאנצער
זייט פון דעם טייף, פון תפסח ביז עזה,
איבער אלע קעניגע וואס ווארען פון
יענער זייט טייף, אונד עס איז צו איהם
געוועזען פרידען פון אלע זייטען רינגס-
ארום: 5 אונד יהודה אונד ישראל זענען
געוועסען זיכער, איטליכער אונטער זיין

זיינשטאק אונד אונטער זיין פיינען-בוים, פון דן ביז באר שבע, אלע טעג פון
שלמה: 6 אונד שלמה האט געהאט פירציג טויזענד שטאלען פערד צו זיינע
זענען, אונד צוועלף טויזענד רייטער: 7 אונד דיא דאזיגע אמטלייטע האבען
געשפייזט שלמה המלך, אונד אלע וואס זענען געהענט געוועזען צו שלמה
המלך'ס מיט, איטליכער זיין חודש, זיין האבען נישט געלאזט פעהלען איין זאך:
8 אונד דיא גערשטען אונד דאס שטרויא פאר דיא פערד אונד פאר דיא מויל-
איזעל האבען זיין געברענגט צו דעם ארט וואס וואר דאס שטאלען, איטליכער
נאך זיינע ארדנונג: 9 אונד גאט האט געגעבען חכמה צו שלמה, אונד זעהר
פיל פערשטאנד, אונד א גרייטעס הארץ, וויא דאס זאגט וואס איז אן דעם
ברעג פון ים: 10 אונד שלמה'ס חכמה איז געוועזען גרעסער וויא דיא חכמה
פון אלע קינדער פון דעם מארגען-לאנד, אונד פון דער גאנצער חכמה פון
מצרים: 11 אונד ער איז געוועזען קלוגער פון אלע מענטשען פון איתן האזרחת,
אונד הימן אונד כלכל אונד דודע דיא קינדער פון כחול, אונד זיין נאמען איז
געוועזען בעריהמט אונטער אלע פעלקער רינגס-ארום: 12 אונד ער האט גערעט
דריי טויזענד משלים, אונד זיינע לידער זענען געוועזען טויזענד אונד פינף:
13 אונד ער האט גערעט איבער דיא ביימער פון דעם צעדער וואס איז אין
לבנון, אונד ביז דעם אזוב וואס שפראצט ארום פון דער וואנד, אונד ער האט
גערעט איבער דיא בהמות, אונד איבער דיא פייגעל, אונד איבער דאס געוויס,
אונד איבער דיא פיש: 14 אונד זיין זענען געקומען פון אלע פעלקער צו הערען
דיא חכמה פון שלמה, פון אלע קעניגע דער ערד, וואס האבען געהערשט זיין חכמה:
15 אונד חירם דער קעניג פון צור האט געשיקט זיינע קנעכט צו שלמה ווארין ער
האט געהערט דאס זיין האבען איהם געזאלבט פאר א קעניג אנשטאט זיין פאטער,
ווארין חירם איז געוועזען א פריינד צו דוד אלע טעג: 16 אונד שלמה האט געשיקט

צו חירם אזוי צו זאגן: 17 דוא האסט געקאנט מיין פאטער דוד, דאס ער האט נישט געקאנט בויען א הויז צו דעם נאמען פון דעם האר זיין נאט, איבער דיא מלחמה וואס האט איהם ארוםגעריגט געלט, ביז דער האר האט זיין געגעבען אונטער דיא טריט פון זיינע פיס: 18 אונד אצונד האט מיך דער האר מיין נאט געלאזט רוהען פון רינגסארום, עס איז נישט דא קיין שטערער, אונד קיין שלעכטע געגעגעניש: 19 אונד איך דענק צו בויען א הויז פאר דעם נאמען פון דעם האר מיין נאט, אזוי וויא דער האר האט גערעט צו מיין פאטער דוד אזוי צו זאגן, דיין ווען וואס איך וועל געבען אנשטאט דיר אויף דיין שטוהל, ער וועט בויען א הויז פאר מיין נאמען: 20 אונד אצונד געפעהל זיין זאלען פאר מיר שניידען צעדערן פון דעם לבנון, אונד מיינע קנעכט וועלען זיין מיט זיינע קנעכט, אונד דיא בעלזיר נוג פאר זיינע קנעכט וועל איך דיר געבען, נאך אלעם וואס דוא וועסט

17 אלדערס לאמך: איה וועט אדנדע אבי כי לא ימל לבנות בית לשם יהוה. אליהו מפני המלחמה אשר סבביו עדות יהוה. איהם תחת כפות רגליו: ועתה הגיד יהוה אלי כי מסבב אין שטן ואין פגע רעו: ווען אמר לבנות בית לשם יהוה. איהו כאשר ודבר יהוה אלדנד אבי לאמר בנה אשר אתן תחתיו על כסאך הוארבנה הבית לשמי: ועתה צו ויכרתו לי איהם מהלבנון ויבדו דיו עסעבדך ויבדו עבדך אתן לך ככל אשר האמר כי ו איה ודע כי אין פט 21 איש דע לכתובים כדנים: יהו כשמע חירם אתדבר שלמה ושמע מאר וואר ברך יהוה היום אשר נתן לדוד בן חכם עלהים הרב הנה: ושלח חירם אלשלמה לאמר שמעתי את אשר שלחת אלי אני אעשה אתכלהפך בעצי איהם ובעצי ברושים: 23 עבד ירדו מהלבנון ומה ואני אשימם לבנות בית עדהקום אשרהשלח אלי ונפעתים עם ואתה תשא ואתה תעשה אתהפצי לתת לחם בית: יהו חירם 24 כה נתן לשלמה עצי איהם ונצי ברושים כלחפציו: ושלמה נתן לחירם עשרים אלף בר חטים מכלת לביתו ועשרים בר עמך כתיב כדיתן שלמה לחירם שנה בשנה: 26 ויהו נתן חכמה לשלמה כאשר דבר לו יהו שלם בן חירם ובו שלמה ויכרתו ברית שניהם: 27 וועל המלך שלמה מס מכל ישראל ויהי המס שלשים אלף איש: וישלחם לבנות עשרה אלפים בחדש חלפות חדש יהו בלבנון שנים חדשים בביתו 29 ואניהם עלהים: יהו לשלמה שבעים אלף נשא ל סבל ושמיים אלף חוב ברה: לבר משיר הנצבים

זאגן, ווארין דוא וויסט דאס בייא אונס איז נישט דא א מענש וועס קען שניידען ביימער אזוי וויא דיא צדינים: 21 אונד עס איז געוועזען ווען חירם האט געהערט דיא רייד פון שלמה, האט ער זיך ווער געפרייט, אונד ער האט געזאגט, געלויבט איז היינט דער האר וואס ער האט געגעבען צו דוד א קלונען ווען, איבער דעם דאזיגען גרויסען פאלק: 22 אונד חירם האט געשיקט צו שלמה'ן אזוי צו זאגן, איך האב געהערט וואס דוא האסט צו מיר געשיקט, איך וועל מהוון דיין גאנצעס פערלאנגען וועגען דיא צעדערביימער, אונד וועגען דיא טענענביימער: 23 מיינע קנעכט וועלען ארוםנידערן פון לבנון צו דעם ים, אונד איך וועל מאכען פלעסען (טראפמען) אויף דעם ים, ביז צו דעם ארט וואס דוא וועסט צו מיר שיקען, אונד איך וועל זיין דארט אויסשפרייטען, אונד דוא קענסט עס אויפגעמען, אבער דוא זאלסט מהוון מיין פערלאנגען, צו געבען שפייז פאר מיין הויזגעזינד: 24 אונד אזוי האט חירם געגעבען צו שלמה, צעדערביימער אונד טענענביימער נאך זיין גאנצען פערלאנג: 25 אונד שלמה האט געגעבען צו חירם צוואנציג טויזענד מאס וויין, שפייז פאר זיין הויזגעזינד, אונד צוואנציג מאס געשמוצטעס אייל, אזוי האט שלמה געגעבען צו חירם אויפליכעס יארה: 26 אונד דער האר האט געגעבען חכמה צו שלמה אזוי וויא ער האט צו איהם גערעט, אונד עס איז געוועזען שלום צווישען חירם אונד צווישען שלמה, אונד זיין האבען ביידע פורת ברית געוועזען: 27 אונד דער קעניג שלמה האט אויפגענומען א שטייער פון גאנץ ישראל, אונד דער שטייער איז געוועזען דרייסיג טויזענד מאן: 28 אונד ער האט זיין געשיקט אין דעם לבנון, צעהן טויזענד אין איין חדש, אפגעוועקסעלט, איין חדש זענען זיין געוועזען אין לבנון, צוויי חדשים צו הויז, אונד ארוינרם איז געוועזען איבער דיא געשטייער טע: 29 אונד שלמה האט געהאט זיבציג טויזענד לאסט טרענער, אונד אכציג טויזענד וואס האקען אין דיא בערג: 30 חוץ דיא אויבערשטע אומסטלייטע

לשלמה אשר עלה מלאכה שלשת אלפים ושלש מאות
 הדרים בעם העשויים כמלאכה: ויהי המלך נסעו אבנים³¹
 גדולות אבנים וקרח לנסך הבית אבני נזח: וחסלו³²
 בני שלמה ובני חורם ותבבלום מבני העמים והאבנים
 לבנות הבית:

ויהי בשמינים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני
 ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש זו ויהא
 החדש השני למלך שלמה על ישראל תבן הבית לדוה:
 ותבית אשר בנה המלך שלמה לדוה ששים אמה³
 ארבו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו: ותאסם על³
 פני היכל הבית עשרים אמה ארבו על פני רחב הבית
 עשר באמה רחבו על פני הבית: ויעש לבית חלוצי⁴
 שקפים אסמים: תבן על קיר הבית יצו סביב את⁵
 קירות הבית סביב להיכל ולדביר מעש צלעות סביב:
 הצלע התחתונה הקש באמה רחבה ותתקנה עש⁶
 באמה רחבה ותשלשית עובד באמה רחבה כי מנרעות
 נתן לבית סביב ויצה לבלתי אחז בקירות הבית:
 ותבית בהבטתו אבן שלמה מפע נבנה ומקבוצת ותבן⁷
 כלבלי כחול לאנשטע בבית בהבטתו: פתח הצלע⁸
 התחתונה אל דביר הבית המזנית וכלולים עליו על-
 התחתונה ומן התחתונה אל השלשים: ותבן את הבית⁹
 ויכללו וספן את הבית גבים וישרת בארזים: ותבן¹⁰
 את הצלע על פלתי הבית הקש אמה קומתו ותאז את
 הבית בעצי ארזים: ויהי דביר דוה אל שלמה¹¹
 לאמר: הבית הזה אשר אתה בנה אסתלק בהקדתי¹²
 ואת משפטי פגשתי ושמרת אתי למצותי ללכת בקם

פון שלמה וואס זענען געוועזען איבער
 דיא ארבייט, דרייא מויענד אונד דרייא
 הונדערט, הערשער איבער דעם פאלק
 וואס האבען געמאכט דיא ארבייט: 31 אונד
 דער קעניג האט געפולען, אונד זיין
 האבען אויסגעבראכען גרויסע מויערע
 שטיינער כדי צו לענען דאס פונדאמענט
 פון דעם הויז, געהאקטע שטיינער:
 32 אונד דיא בוילייטע פון שלמה, אונד
 דיא בוילייטע פון חירם, אונד דיא
 גבלים האבען אויסגעהאקט, אונד האבען
 אנגעגרייט דאס האלץ אונד דיא שטיינער
 צו בויען דאס הויז:

קאפיטעל ו

1 אונד עס איז געוועזען אים פיער
 הונדערט אונד אכציגסטען יאהר ווען דיא
 קונדער ישראל זענען ארויסגעגאנגען
 פון מצרים, אים פירטען יאהר פון
 שלמה'ס רעגירונג איבער ישראל, אים
 חודש זו—דאס איז דער צווייטער
 חודש—האט ער געבויט דאס הויז צו
 דעם האר: 2 אונד דאס הויז וואס דער
 קעניג שלמה האט געבויט צו דעם האר

איז געוועזען זעכציג איילען לאנג, אונד צוואנציג איילען ברייט, אונד דרייסיג איילען
 הויך: 3 אונד דאס פארהויז פאר דעם טעמפלעל איז צוואנציג איילען לאנג, איבער
 דיא ברייט פון דעם הויז, אונד צעקן איילען ברייט פאר דעם הויז: 4 אונד ער האט
 געמאכט צו דעם הויז פענסטער, איינזענען ברייט, אונד אויסזענען שטאל: 5 אונד
 ער האט ארוםגעבויט קאמערן צו דיא וואנד פון דעם הויז, ארום דיא ווענד פון דעם
 הויז, צו דעם טעמפלעל אונד צו דעם דביר—אונד ער האט געמאכט ארום א ווייטער
 גאנג: 6 דיא אונטערשטע קאמער איז געוועזען פינף איילען ברייט, אונד דיא
 מיטעלסטע זעכס איילען ברייט, אונד דיא דריטע זיבען איילען ברייט, ווארין ער
 האט געגעבען אפזעצן רינגס ארום דעם הויז פון אויסזענען, כדי עס זאל נישט
 אנהאלטען אן דיא ווענד פון דעם הויז: 7 אונד ביין בויען איז דאס הויז געבויט
 געווארען פון גאנץ אויסגעריסקענע שטיינער, אונד קיינע האמער אדער העק אונד
 קיין אייזענעס ווערקצייג איז נישט געהערט געווארען אין דעם הויז, ביין בויען:
 8 דער איינגאנג פון דער מיטעלסטע קאמער איז געוועזען אויף דער רעכטער זייט
 פון דעם הויז, אונד דורך ווענדעל-טרעפ איז מען ארויסגעגאנגען אויף דעם מיטעל-
 סטען, אונד פון דעם מיטעלסטען אויף דעם דריטען: 9 אונד ער האט געבויט דאס
 הויז, אונד ער האט עס פערטיג געמאכט, אונד ער האט געדעקט דאס הויז מיט
 באלקען אונד מיט ברעטער פון צעדער-האלץ: 10 אונד ער האט געבויט דיא
 קאמערן ארום דעם גאנצען הויז, פינף איילען הויך, אונד האט געדעקט דאס הויז מיט
 צעדער-האלץ: 11 אונד דאס ווארט פון דעם האר איז געוועזען צו שלמה, אזוי צו זאגען:
 12 דאס דאזיגע הויז, וואס דוה בויעסט, אונד אויב דוה וועסט גיין אין מיינע געזעץ,
 אונד וועסט מיהן מיינע רעכטע, אונד וועסט היטען צו גיין אין אלע מיינע מצות,

והקמתי אתדבירי אהרן אשר דברתי אלדוד אהרן:
 ושכנתי בתוך בני ישראל ולא אצלב אתעמי ישראל:
 וכן שלמה אתהבית הנבואה: וכן אתי
 קירות הבית מביתוה בצלעות ארזים מקרקע הבית עד
 קירות הספן צפה עץ מבית וצפה אתהקרקע הבית
 בצלעות כרובים: וכן אתהעשרים אמה מדרבתי הבית
 בצלעות ארזים מההקרקע עד הקירות וכן לו מבית
 לדביר לקדש הקדשים: ותרבעים באמה הגה הבית
 הוא ההיכל לפני: וצרו אלהבית פנימה מקלעת
 פקעים ופסוטי צצים הכל ארוז אין אבן נראה: ודביר
 בתוך הבית מפנימה הבית לחתן שם אתהארון ברית
 כ דוד: ולפני הדביר עשרים אמה ארז ועשרים אמה
 רחב ועשרים אמה קומתו וצפדו וקב קטר וצפה מוכה
 ארז: וצפה שלמה אתהבית מפנימה וקב קטר וצפדו
 ברתיקות וקב לפני הדביר וצפדו וקב: ואתהכלל
 הבית צפה וקב עדתם כלהבית וכלהמזבח אשר
 לדביר צפה וקב: וישש בדביר קטן כרובים צעירשמן
 עשר אמות קומתו: וקבש אמות כנה הקרוב האלת
 ומש אמות כנה הקרוב השנית עשר אמות מקצת
 כה כנפו ועדקצות כנפו: ועשר באמה הקרוב השני
 מרה אחת וקצב אחד לשני הכרובים: קומת הקרוב
 האחד עשר באמה וכן הקרוב השני: וכן אתהכרובים
 בתוך הבית הפנימי ופרשו אתהכנפי הכרובים ותנוע
 כנה האחד בקרוב וכן הקרוב השני נעת בקרוב השני
 וכפיהם אליהתוך הבית נעת כנה אליהתוך: וצפה את
 הכרובים וקב: ואת כלקירות הבית מסב וקלע פתול
 מקלעות כרובים ותמלתי ופסוטי צצים מלפנים ולחצוץ:

וועל איך בעשטעמינען מיט דיר מיין
 ווארט וואס איך האב גערעט צו דיין
 פאטער דוד: 13 אונד איך וועל וואוינען
 צווישען דיא קונדער ישראל, אונד איך
 וועל מיין פאלק ישראל נישט פערלאזען:
 14 אונד שלמה האט געבויט דאס
 הויז אונד האט עס פערטיג געמאכט:
 15 אונד ער האט געבויט דיא ווענד
 פון אינוועניג מיט צעדער-ברעטער, פונם
 פוסבאדען ביז צו דיא ווייטען פון דיא
 באלקען האט ער עס געדעקט פון
 אינוועניג מיט האליק, אונד האט געדעקט
 דעם פוסבאדען מיט טענען-ברעטער:
 16 אונד ער האט געבויט אויטשען אים
 הויז צוואנציג איילען לאנג א וואנד פון
 צעדער-ברעטער, פונם פוסבאדען ביז צו
 דיא דעק, אונד האט געבויט אינוועניג
 צו דער וואנד (דביר) צו איין אלער-
 הייליגסטעם (קדש קדשים): 17 אונד
 פירציג איילען איז געוועזען דאס
 הויז, דאס איז דער פאדער-טעמפל:
 18 אונד אינוועניג אים הויז זענען
 געוועזען צעדערן מיט געפלאכטענע

קנאטען, אונד בלומענווערק, אלעס פון צעדערן, קיין שטיין האט מען נישט געזעהן:
 19 אונד דאס דביר האט ער אנגעברייט אים הויז, כדי דארטען צו געבען דעם ארון
 פון דעם האר: 20 אונד פאר דעם דביר (וואס איז געוועזען) צוואנציג איילען לאנג,
 אונד צוואנציג איילען ברייט, אונד צוואנציג איילען הויך, אונד געדעקט מיט ריין
 גאלד, אונד ער האט געדעקט דעם מזבח מיט צעדער-האליק: 21 אונד שלמה האט
 געדעקט פון אינוועניג דאס הויז מיט ריין גאלד, אונד האט פעררינגעלט מיט גאלדענע
 קייטען פאר דעם דביר אונד האט עס געדעקט מיט גאלד: 22 אונד דאס גאנצע
 הויז האט ער געדעקט מיט גאלד, ביז דאס גאנצע הויז איז פערטיג געווארען, אונד
 דעם גאנצען מזבח וואס וואר פאר דעם דביר האט ער געדעקט מיט גאלד: 23 אונד
 ער האט געמאכט אים דביר צווייא כרובים פון איילבוים-האליק, צעהן איילען הויך:
 24 אונד פינף איילען איז איין פלינגעל פון איין כרוב, אונד פינף איילען איז דער
 אנדערער פלינגעל פון כרוב, אונד צעהן איילען איז פונם ענד פון איין פלינגעל ביז צו
 דעם ענד פון דעם אנדערן פלינגעל: 25 אונד צעהן איילען איז געוועזען צו דעם
 צווייטען כרוב; איין מאס אונד איין פארם איז געוועזען צו ביידע כרובים: 26 דיא
 הויך פון איין כרוב איז געוועזען צעהן איילען, אונד אזוי אויף דער אנדערער כרוב:
 27 אונד ער האט געשטעלט דיא כרובים אים אינוועניגסטען הויז, אונד זיין האבען
 אויסגעשפרייט דיא פלינגעל פון דיא כרובים; אונד דער פלינגעל פון איינעם האט
 אנגעריהרט דיא וואנד, אונד דער פלינגעל פון דעם אנדערן כרוב האט אנגעריהרט
 דיא צווייטע וואנד; אונד זייערע פלינגעל וואס זענען אים מיטען הויז, האבען אנגע-
 ריהרט פלינגעל אן פלינגעל: 28 אונד ער האט געדעקט דיא כרובים מיט גאלד:
 29 אונד אלע ווענד ארום אונד ארום, האט ער אויסגעפלאכטען מיט שניצווערק, פלעכ-
 טונגען פון כרובים אונד פאלמען, אונד בלומענווערק, פון אינוועניג אונד אויסוועניג:

ואת־קרקע הבית צפה וקב לפניה ולחצות: זאת פתח ³¹
 הדבר עשה דלתות צִרְשָׁמָן רָאֵל מִנְחֹת חֲמִשִּׁית:
 וּשְׁתֵּי דִלְתוֹת צִרְשָׁמָן וְקָלַע עֲלֵיהֶם מִקִּלְעוֹת כְּרוֹכִים ³²
 וְחִמְרֹת וּפְטוּר צִצִּים וְצֶפֶה וְקֶבֶד וְדָר וְדִבְרֻכִּים וְעֵלִי
 הַמִּנְחֹת אֶת־הַקֹּבֶב: וְכֵן עָשָׂה לְפָנָיו הַזֹּהֶל מִנְחֹת ³³
 צִרְשָׁמָן מֵאֵת רַבְעִית: וּשְׁתֵּי דִלְתוֹת עֵץ כְּרוֹשִׁים שְׁנֵי ³⁴
 צִלְעִים הַדְּלֹת הָאֵת לִילִים וּשְׁנֵי קָלְעִים הַדְּלֹת הַשְּׁנִית
 גִּלְלִים: וְקָלַע כְּרוֹכִים וְחִמְרֹת וּפְטוּר צִצִּים וְצֶפֶה וְקֶבֶד ³⁵
 מִשָּׁר עַל־הַמִּחְנָה: וְכֵן אֶת־הַחֲצֵר הַפְּנִמִּית שְׁלֹשָׁה ³⁶
 מִיָּד נֹחַת וְאֹד כִּרְתָּת אֲרוֹם: בְּשָׁרָה הַרְבֵּעִית יֹסֵד בֵּית ³⁷
 הָיָה כִּירָח וְז: וּבְשָׁרָה הָאֵת עֲשָׂה כִּירָח כּוֹל הָיָה ³⁸
 הַחֲדָשׁ הַשְּׁמִינִי כָּלָה הַבֵּית לְכַל־דְּבָרָיו וּלְכַל־מִשְׁפָּחָם
 וַיִּבְנוּ עָשֶׂה שְׁנִים:

7
 וְאֶת־בֵּיתוֹ בָּנָה שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וְכָל אֶת־כָּל־
 בֵּיתוֹ: וְכֵן אֶת־כִּרְתָּת יָדָהּ הַלְּבָנוֹן מֵאֵת אֶמֶת אֲרָבוֹ ¹
 חֲמִשִּׁים אֶמֶת רַחְבּוֹ וּשְׁלֹשִׁים אֶמֶת קוֹמָתוֹ עַל אֲרֻכָּה
 מִיָּד עֲמֹדֵי אֲרוֹם וְכִרְתָּת אֲרוֹם עַל־עֲמֻדִים: וְסָפֵן ²
 כָּאֵרֶץ מִמַּעַל עַל־הַצֵּלָה אֲשֶׁר עַל־עֲמֻדִים אֲרֻכִּים
 חֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה עֶשֶׂר הָמֹד: וְשָׁקִים שְׁלֹשָׁה מִיָּד ³
 וּמִחֲוָה אֶל־מִחֲוָה שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים: וְכַל־הַפְּתָחִים וְהַמִּנְחֹת ⁴
 רַבְעִים שָׁקֵף וְכָל מִחֲוָה אֶל־מִחֲוָה שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים: וְזֹאת ⁵
 אֵלֶם הָעֲמֻדִים עָשָׂה חֲמִשִּׁים אֶמֶת אֲרָבוֹ וּשְׁלֹשִׁים אֶמֶת
 רַחְבּוֹ וְאֵלֶם עַל־פְּתָחִים וְעַמֻּדִים וְקֶבֶד עַל־פְּתָחִים: וְאֵלֶם ⁶
 הַכֶּסֶם אֲשֶׁר יִשְׁפָּטֶשׁ אֵלֶם הַמִּשְׁפָּט עֶשְׂרֵה וְסָפֵן כָּאֵרֶץ
 מִהַקִּרְקַע עַד־הַקִּרְקַע: וּבֵיתוֹ אֶשֶׁר־יִשָּׁב שֵׁם הָקֵדֶר ⁷
 הָאֵתֶר מִבֵּית לְאֵלֶם כַּמֶּשֶׁה הָיָה וְזֹאת וְזֹאת עָשָׂה

בַּעֲדָקֶט מִיֵּת בָּאֵלָה, גָּרָאד אִיבֶעֱר דִּיא שְׁנִיצוֹנָה: ³⁶ אֹנֶד עֶר הָאֵם גַּעְבוֹיִשׁ דַּעַם
 אִינוֹעֲנִקְסָטֶען הוּיָה פֿון דִּרִּיא צִיילֶען גַּעְהָקָטֶע שְׁמִינְעֶר, אֹנֶד פֿון אִיין צִייל גַּע־
 שְׁנִיטֶענֶע צַעֲדֶען: ³⁷ אִין דַּעַם פֿירָטֶען יָאָהר אִיז גַּעֲלִיבִישׁ גַּעְוָאָרֶען דַּעַר גֵּרֹנֶד פֿון
 דַּעַם הוּיז פֿון דַּעַם הָאָר, אִין דַּעַם חוֹדֶשׁ זִי: ³⁸ אֹנֶד אִין דַּעַם עֶלְפֶטֶען יָאָהר, אִים
 חוֹדֶשׁ בּוֹל—דָּאָם אִיז דַּעַר אַכְטֶער חוֹדֶשׁ—הָאֵם עֶר פֿערִטִּיג גַּעְמָאכְט דָּאָם הוּיז,
 נָאָךְ אַלֶע זִינֶע זַאכֶען, אֹנֶד נָאָךְ אַלֶע זִינֶע אָרְדִּנוֹנֶען, אֹנֶד עֶר הָאֵם עִם זִיבֶען
 יָאָהר גַּעְבוֹיִשׁ:

קאפּיטעל ז

1 אֹנֶד זִיין הוּיז הָאֵם שְׁלֹמֹה גַּעְבוֹיִשׁ דִּרִּיזֶעֱהָן יָאָהר, בִּיז עֶר הָאֵם פֿערִטִּיג גַּעְמָאכְט
 זִיין נאַנְצֶעם הוּיז: 2 אֹנֶד עֶר הָאֵם גַּעְבוֹיִשׁ אַ הוּיז אִים וואָלד לִבְנוֹן, הֵונְדֶערֶט אִיילֶען
 לָאָנָה, פּוֹפֶצִיג אִיילֶען בְּרִיט, אֹנֶד דִּרִּיסיג אִיילֶען הוּיָה, אוּיף פֿיעַר צִיילֶען צַעֲדֶער־
 זִיילֶען, אֹנֶד צַעֲדֶער־בֶּרֶעטֶער אוּיף דִיא זִיילֶען: 3 אֹנֶד עֶר הָאֵם עִם בַּעֲדָקֶט מִיֵּת
 בֶּרֶעטֶער פֿון צַעֲדֶער־הָאָלִין פֿון אוּיבֶען אוּיף דִיא וועַנד וואָס זַענֶען אוּיף דִיא זִיילֶען, פֿינְף
 אֹנֶד פֿירֶצִיג, צו פּוֹפֶצֶעֱהָן אִין אִיין צִייל: 4 אֹנֶד פֿענְטֶטֶער אִין דִּרִּיא צִיילֶען, אַ
 פֿענְטֶטֶער קעגֶנְאִיבֶער אַ פֿענְטֶטֶער דִּרִּיא מָאָל: 5 אֹנֶד אַלֶע אִינְנֶענֶג אֹנֶד
 בִּישְׁטִידֶלֶךְ זַענֶען גַּעְוועזֶען פֿיעַר־עִקִּיג, אֹנֶד פֿענְטֶטֶער קעגֶנְאִיבֶער אַ פֿענְטֶטֶער
 דִּרִּיא מָאָל: 6 אֹנֶד עֶר הָאֵם גַּעְמָאכְט אַ פֿאַרהוּיז פֿאַר דִיא זִיילֶען, פּוֹפֶצִיג
 אִיילֶען לָאָנָה, אֹנֶד דִּרִּיסיג אִיילֶען בְּרִיט, אֹנֶד אַ פֿאַרהוּיז פֿאַר זִיין מִיֵּת
 זִיילֶען אֹנֶד דִּקֶע בַּאָלֶקֶען: 7 אֹנֶד הָאֵם גַּעְבוֹיִשׁ אַ פֿאַרהוּיז פֿאַר דַּעַם רִיכְטֶער־
 שְׁטוּהֶל וואָז מֶען מִשְׁפָּט דָּארטֶען, אֹנֶד אַ גַּעֲרִיכְטֶס־פֿאַרהוּיז הָאֵם עֶר
 גַּעְמָאכְט, אֹנֶד הָאֵם בַּעֲדָקֶט בִּידֶע פּוֹסְבָּאָדֶען מִיֵּת מַעְנֶע־הָאָלִין: 8 אֹנֶד זִיין
 הוּיז וואָס עֶר וואוינט דָּארטֶען אִים הִינְטֶער־הוּיָה, פֿון אִינוֹעֲנִיג פֿון דַּעַם פֿאַרהוּיז,
 אִיז אוּיף גַּעְוועזֶען דָּאָם זַעֲלִבִיגֶע גַּעְמָאכְט, אֹנֶד אַ הוּיז הָאֵם עֶר גַּעְמָאכְט

פאר דיא מאכטער פון פרעה, וואס שלמה האט גענומען, וויא דאס דא- זינע פארהויז: 9 דאס אלעס האט ער געמאכט פון טייערע געהאקטע שטיינער, געווענט מיט א זעג, פון אינוועניג אונד אויסוועניג, אונד פון דעם פונדאמענט ביז אן דעם דאך, אונד פון אויסוועניג ביז דעם גרויסען הויף: 10 אונד געגרינדעט מיט טייערע גרויסע שטיינער, שטיינער פון צעהן איילען, אונד שטיינער פון אכט איילען גרויס: 11 אונד דארויף זענען געוועזען טייערע געהאקטע ווינקעלשטיינער, אונד אויף טענען-ביימער: 12 אונד ארום דעם גרויסען הויף, זענען געוועזען דרייא ציילען געהאקטע שטיינער, אונד איין צייל געשניטענע צעדרען, אונד אזוי איז געוועזען צו דעם אינוועניגקטען הויז פון דעם האר, אונד צו דעם פארהויף פון הויז: 13 אונד דער קעניג שלמה האט געשיקט, אונד האט גענומען חירם פון צור: 14 ער איז געוועזען א וזהר פון אן אלמנה פון שבט נפתלי, אונד ויין פאטער

9 לבת-פרעה אשר לקח שלמה באולם הנה: כל-אלה אבנים וקרת במדות נות מנדרות במערה מבית ומחיצ וממסד עד-המספוחות ומזיז עד-הקצר הנחלה: ומסר אבנים וקרת אבנים גדולות אבני עשר אמות ואבני שמונה אמות: ומלמעלה אבנים וקרת במדות 11 נות ואחר: והצר הנחלה סביב שלשה טורים נות ומור כרתות ארזים ולחצר בית-היהוה הפנימית ולא-לם 12 יהושלח המלך שלמה נפק אחי-הים 13 מצר: בדאשה אלמנה היא ממשה נפתלי ואביו אשר ציר חקש נחשת וימלא את-החכמה ואת-הבונה ואת-הדעת לעשות כל-מלאכה כנחשת ויבא אל 14 המלך שלמה ויעש את-כל-מלאכתו: וצר את-שני העמודים נחשת שמונה עשרה אמה קומת העמוד האחד חוט שמים-עשרה אמה יסב את-העמוד השני: 15 ושני כתרת עשה לתת על-ראשי העמודים מצק נחשת חמש אמות קומת הכתרת האחת חמש אמות 17 קומת הכתרת השנית: שכלים מעשה שכלה גדלים מעשה שרשרות לכתרת אשר-על-ראש העמודים שבעה 18 לכתרת האחת ושבעה לכתרת השנית: ויעש את העמודים ושני טורים סביב על-השכבה האחת לכפות את-הכתרת אשר על-ראש הרמנים וכן עשה לכתרת 19 השנית: וכתרת אשר על-ראש העמודים מעשה שישן כ באולם ארבע אמות: וכתרת על-שני העמודים נס- 20 ממעל מלעמת הכסא אשר לעבר: שכלה הרמנים מאתם טרים סביב על הכתרת השנית: תקם את העמודים לא-לם הויכל תקם את-העמוד הימני ויקרא את-שמי לכן תקם את-העמוד השמאלי ויקרא את-

איז געוועזען א מאן פון צור, ער איז געוועזען א קופער-מייסער פול מיט חכמה, אונד פערשטאנד, אונד וויסענשאפט, צו מאכען אלערלייא קופער ארבייט, אונד ער איז געקומען צו דעם קעניג שלמה, אונד ער האט געמאכט זיינע גאנצע ארבייט: 15 אונד ער האט געפארמט דיא צווייא קופערנע ויילען, אכצעהן איילען דיא הויף פון יעדער וייל, אונד א שנור פון צוועלף איילען האט ארומגערינגעלט דיא צווייטע וייל: 16 אונד צווייא קרוינען האט ער געמאכט צו טהון אויף דיא שפיצען פון דיא ויילען, גענאסען פון קופער, פינף איילען איז דיא הויף פון איין קרוין, אונד פינף איילען איז דיא הויף פון דיא אנדערע קרוין: 17 פלעכטלעך וויא געזארגבויט פון פאדים וויא קייטען, זענען געוועזען צו דיא קרוינען וואס ווארען אויף דיא שפיצען פון דיא ויילען, זיבען פלעכטלעך אויף איין קרוין, אונד זיבען אויף דער צווייטער קרוין: 18 אונד ער האט געמאכט דיא ויילען, אונד צווייא ציילען גראנאט-עפעל האט ער געמאכט ארום איין פלעכטעל כדי צו בעדעקען דיא קרוינען אויף דער שפיץ, אונד אזוי האט ער געמאכט צו דער צווייטער קרוין: 19 אונד דיא קרוין וואס וואר אויף דער שפיץ פון דיא ויילען, איז געוועזען ראזען-ארבייט, וויא אין דעם פארהויז, פיר איילען גרויס: 20 אונד דיא קרוינען זענען געוועזען אויף דיא צווייא ויילען פון אויבען, אויף קעגנאויבער דעם בויף וואס איז געוועזען אן דער ווייט פון פלעכטעל, אונד צווייא הונדערט גראנאט-עפעל אויף צווייא שנידלעך, ארום איינע קרוין, אונד אזוי איז געוועזען אויף דיא אנדערע קרוין: 21 אונד ער האט אויפגעשטעלט דיא ויילען פאר דעם פארהויז פון דעם טעמפלעל, אונד ער האט אויפגעשטעלט דיא וייל צו דער רעכטען זייט, אונד ער האט איהם גערופען רכין, אונד ער האט אויפגעשטעלט דיא וייל צו דער לינקער זייט, אונד האט איהם גערופען

שמי בעז: ועל ראש העמודים מעשה שלשון ותחם
 מלאכת העמודים: תעש את-הים מצוק עשר
 באמה משפתו עד-שפתו עלל: סביב ותחם באמה
 קומתו וקנה שלשים באמה יסב אתו סביב: ופסגתם²⁴
 מתחת לשפתו: סביב סבבים אתו עשר באמה מקפים
 את-הים סביב שני טורים הפסגים יצקם בנזקתו:
 עמר על-שני עשר בקר שלשה פנים: צפניה ושלשה²⁵
 פנים ימה ושלשה: פנים נגדה ושלשה פנים מזרח
 הים עליהם מלמעלה וכל-אתריהם ביה: ועבן טפה²⁶
 ושפתו כמעשה שפת-כס פרח שלשון אלפים בת יביל:
 תעש את-המבנות עשר נחשת ארבע באמה²⁷
 אחד המבנה האחת וארבע באמה רחבה ושלש באמה
 קומתה: וזה מעשה המבנה מסגרת להם ומסגרת
 בין השלבים: ועל-המסגרות אשר: בין השלבים אריות²⁸
 בקר וכרובים ועל-השלבים בן ממעל ומתחת לאריות
 ולבקר ליות מעשה מורד: וארבעה אופני נחשת ל
 למבנה האחת וסרני נחשת וארבעה פסמתי כתפת
 להם מתחת לכיר הכתפות יצלות מעבר איש ליות:
 ופירו מבית לכתרת ומעלה באמה ופיר: עגל מעשה³¹
 כן אמה תחצי האמה ונסלפיה מקלעות ומסגרותיהם
 מרבעות לא-עגלות: וארבעת האופנים למתחת³²
 למסגרות ודות האופנים במבנה וקומת האופן האחד
 אמה תחצי האמה: ומעשה האופנים כמעשה אופן³³
 המרבעה ודותם ונביתם ותשקיהם וחשדיהם הכל ממזק:
 וארבע כתפות אל ארבע פנות המבנה האחת מד³⁴
 המבנה בתפיה: ובכראש המבנה תחצי האמה קומה לה
 עגל סביב ועל ראש המבנה ידמה ומסגרתה ממנה:

האנד ברייט, אונד זיין ראנד איז וויא א ראנד פון א בעכער, וויא איינע אויפבליהענדע
 רויז, אונד עס האט געהאלטען צווייא טויזענד בת: 27 אונד ער האט געמאכט צעהן
 קופערנע געשטעל, פיר איילען דיא לענג פון איין געשטעל, אונד פיר איילען
 ברייט, אונד דרייא איילען הויף: 28 אונד אזוי זענען דיא געשטעל געמאכט
 געוועזען, וויא האבען געהאט לייסטען, אונד דיא לייסטען זענען געוועזען צוויישען
 דיא שטאפלען: 29 אונד אויף דיא לייסטען וואס זענען צוויישען דיא שטאפלען,
 זענען געוועזען לייבען, רינדער אונד כרובים, אונד איבער דיא שטאפלען א פוס,
 אונד אונטער דיא לייבען אונד רינדער האבען ארויסגעגאנגען קראנצען: 30 אונד
 פיר קופערנע רעדער האט איטליכעס געשטעל געהאט, אונד קופערנע אקסען,
 אונד זיינע פיר ווינקעלן האבען שולטער-בלעטער. פון אונטער דעם האנד-פאס
 זענען דיא שולטער געגאסען, פון רעדער זייט זענען געוועזען קראנצען: 31 אונד
 דיא עפענונג (פון פאס) איז ארויסגעגאנגען פון אינזעניג פון דער קרוין, העכער
 מיט איין אייל, אונד איהרע עפענונג וואר קיילעכדיג, נאך דער ארט פון דעם
 געשטעל. אנדערשטאלבען איילען ברייט, אונד אויף איבער איהרע עפענונג איז
 געוועזען שנייד-ווערק, אונד זייער לייסטען זענען געוועזען פיר-עקייג, נישט קיין
 לעכדיג. 32 אונד פיר רעדער זענען געוועזען אונטער דיא לייסטען, אונד דיא
 אקסען פון דיא רעדער זענען געוועזען אין דעם געשטעל, אונד דיא הויף פון
 רעדען ראד איז געוועזען אנדערשטאלבען איילען: 33 אונד דיא ארבייט
 פון דיא רעדער איז געוועזען וויא טענען-רעדער, זייער אקסען אונד זייער
 ראנדען אונד זייער צאפענס אונד זייער רעדער, איז געוועזען אלעס געגאסען:
 34 אונד עס זענען געוועזען פיר שולטער-בלעטער צו דיא פיר עקען פון
 איין געשטעל, פון דעם געשטעל זענען געוועזען דיא שולטער-בלעטער דאפון:
 35 אונד אן דער שפיץ פון דעם געשטעל איז געוועזען איינע ערהעכער-
 רונג פון איינע האלבע אייל קיילעכדיג רינגסארום, אונד פון דער שפיץ פון
 דעם געשטעל זענען געוועזען דיא אקסען אונד דיא לייסטען פון דעמעלבען:

36 אונד ער האט אויסגעקריצט אויף
 דיא ברעטער אויף דיא אקסען, אונד
 אויף דיא לייסטען, פרויבן, לייבען,
 אונד פאלמען, נאך דעם מאס פון אייז
 ליכען, אונד קרענץ רינגסארטן: 37 נאך
 דעמזעלבען מאס האט ער געמאכט דיא
 צעהן געשטעל, איין נוס, איין מאס,
 איינע שניצונג פאר אלע: 38 אונד ער
 האט געמאכט צעהן קופערנע וואש-
 בעקען, איין וואשבעקען האט געהאלטען
 פירציג בת, אונד פיר איילען (ברייט)
 איין בעקען, אונד אויף איינליכען גע-
 שטעל איז גענוועזן איין בעקען צו דיא
 צעהן געשטעל: 39 אונד ער האט
 געגעבען דיא געשטעל פינף אן דיא
 רעכטע זייט פון דעם הויז, אונד פינף
 אן דיא לינקע זייט פון דעם הויז, אונד
 דאס ים האט ער געגעבען אויף דיא
 רעכטע זייט פון דעם הויז פון מורחזייט
 קעגענאויבער דרוםזייט: 40 חירם האט
 געמאכט דיא בעקען, אונד דיא שויפעלן
 אונד דיא שייסעל, אונד חירם האט
 געענדיגט צו טהון דיא גאנצע ארבייט
 וואס ער האט געמאכט פאר דעם קעניג
 41 צווייא זיילען, אונד צווייא קיילעכדיגע קרוינען וואס זענען גענוועזן אן דער
 שפיץ פון דיא זיילען, צווייא געפלעכטע פרי צו בעדעקען דיא צווייא קרוינען
 וואס זענען גענוועזן אן דער שפיץ פון דיא זיילען: 42 אונד דיא פיר הונד
 דערט גראנאטעפעל צו דיא צווייא געפלעכטע, צווייא ציילען גראנאטעפעל
 פאר איין געפלעכט, פרי צו בעדעקען דיא צווייא קיילעכדיגע קרוינען וואס
 זענען אויף דיא זיילען: 43 אונד דיא צעהן געשטעל, אונד דיא צעהן בעקען
 אויף דיא געשטעל: 44 אונד דאס ים אונד דיא צוועלף רינדער אונטער
 דעם ים: 45 אונד דיא טעפ, אונד דיא שויפעלן, אונד דיא שייסעל, אונד אלע
 פלים פון דעם געצעלט וואס חירם האט געמאכט פאר דעם קעניג שלמה אין
 דעם הויז פון דעם האר, זענען גענוועזן פון פאלירטען קופער: 46 אונד דער
 קעניג האט זיין געלאזט אויסקיסען אין דער געגענד פון דעם ירדן, אין דער
 געדיכטער ערד, צווישען סכות אונד צווישען צרתן: 47 אונד שלמה האט
 אהינגעלייגט אלע דיא דאזיגע פלים פון וועגען דער גאנץ גרויסער צאל,
 דאס געוויקט פון דעם קופער איז נישט אויסגעפארשט געווארען: 48 אונד
 שלמה האט געמאכט אלע פלים וואס זענען גענוועזן פאר דעם הויז פון
 דעם האר, דעם גאלדענעם מזבח, אונד דעם גאלדענעם טיש וואס אויף איהם
 איז גענוועזן דאס לחם הפנים: 49 אונד דיא לייכטער, פינף אן דער רעכטער
 זייט, אונד פינף אן דער לינקער זייט פון דעם דביר, אויס געלייטערטעס גאלד,
 אונד דיא בלומען אונד דיא לייכטער, אונד דיא ליכטצוואנגען (זענען געווען
 זעק אויס גאלד: 50 אונד דיא בעקען, אונד דיא מעסער, אונד דיא שייסעל
 אונד דיא לעפעל, אונד דיא פאנען, זענען גענוועזן אויס געלייטערטעס גאלד,

אונד דיא ווינקעל פאר דיא טהירען פון דעם הויז פון אינוועניג פון דעם קדש קדשים צו דיא טהירען פון דעם הויז צו דעם טעמפעל (זענען געוועזען) אויס גאלד: 51 אונד ווען עס איז פערטיג געוועזען דיא גאנצע ארבייט וואס דער קעניג שלמה האט געמאט פאר דעם הויז פון דעם האר, אזוי האט שלמה אריינגעבראכט דיא געהייליגטע זאכען פון ווין פאטער דוד, דאס זילבער אונד דאס גאלד, אונד דיא פלים, אונד ער האט וויא אריינגעגעבען אין דיא אצרות פון דעם הויז פון דעם האר:

קאפיטעל ח

1 דענסמאל האט שלמה פערזאמעלט דיא עלצטע פון ישראל, אונד אלע הויפטלייט פון דיא שבטים, דיא פיר-שטען פון דיא פאמיליען פון דיא קינדער ישראל, צו דעם קעניג שלמה, קיין ירושלים, כדי ארויפצוברענגען דעם ארון ברית פון דעם האר, פון דוד'ס שטאט, דאס איז ציון: 2 אונד אלע

און יקח שלמה את חקני ישראל ואת כל ראשי השטות נשיא האבות לבני ישראל אל המלך שלמה וישלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד היא ציון: ויבנה אל המלך שלמה כל אש ישראל בנה האתנים בנה הוא החדש השביעי: תבאו כל וקני ישראל וישאו הכהנים את ארון יהוה וישלם את ארון יהוה וישלם את כל ראשי השטות וישלם את כל הכהנים והלויים והמלך שלמה וכל עדת ישראל הוציאו עליו אתו לפני הארון מוכחים צאן וקבר אשר לא יספיקו ולא ימנ מרב: תבאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרוכים: כי הכרוכים פרשים כנפים אל מקום הארון וסבו הכרבים על הארון ועל כדי מלמלה: תארכו הכדים וראו ראשי הכדים מה קדש על פני הדביר ולא ראו תנועה ויהיו שם עד היום הזה: אין בארון רק שני לוחות האבנים אשר הניח שם משה בחרב אשר ברת יהוה עסבני ישראל בצאתם מארץ מצרים: ויהי בצאת הכהנים מה קדש והענו מלא את דביר יהוה: ולא יבדלו הכהנים לעמד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את דביר יהוה: און אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל: בנה

לייט פון ישראל האבען ויך פערזאמעלט צו דעם קעניג שלמה, אין דעם חדש אתנים (תשרי) אם פייערענא, דאס איז דער זיבעטער חדש: 3 אונד ווען אלע עלצטע פון ישראל זענען געקומען, האבען דיא פהנים געטראגען דעם ארון: 4 אונד וויא האבען ארויפגעבראכט דעם ארון פון דעם האר, אונד דאס געצעלט פון דיא פערזאמלונג, אונד אלע הייליגע פלים וואס ווארען אים געצעלט, אונד דיא פהנים אונד לויס האבען עס ארויפגעטראגען: 5 אונד דער קעניג שלמה אונד דיא גאנצע געמיינדע פון ישראל וואס האבען ויך בייא איהם פערזאמעלט (מיט איהם צו גיין) פאר דעם ארון, אונד האבען געשאכטען שאף אונד רינדער (אזוי פיל) וואס וויא קענען גיט אויסגעצייגלט אונד בערעכענט ווערען: 6 אונד דיא פהנים האבען געבראכט דעם ארון ברית פון דעם האר צו ווין ארט, צו דעם דביר וואס איז אין דעם הויז, אין דעם קדש קדשים, אונטער דיא פליגעל פון דיא פרובים: 7 ווארין דיא פרובים האבען פערשפרייט זייערע פליגעל צו דעם ארט פון דעם ארון, אונד דיא פרובים האבען בעדעקט דעם ארון אונד זיינע שטאנגען פון אויבען: 8 אונד דיא שטאנגען זענען געוועזען לאנג, דאס דיא שפיצען פון דיא שטאנגען זענען געוועהן געווארען פון דעם הייליגסטום אויבער דעם דביר, אבער דרויסען האבען וויא ויך גיט געוויזען: אונד וויא זענען דארט געוועזען בוי צו דעם היינטיגען טאג: 9 עס איז גיט מערר געוועזען אין דעם ארון, נייערט דיא צווייא שטיינערנע לוחות וואס משה האט דארט אריינגעלייגט אין חרב, וואו דער האר האט פורת ברית געוועזען מיט דיא קינדער ישראל ווען וויא זענען ארויסגעגאנגען אויס דעם לאנד מצרים: 10 אונד עס איז געוועזען ווען דיא פהנים זענען ארויסגעגאנגען פון דעם הייליגסטום, אזוי האט דער וואלקען דערפילט דאס הויז פון דעם האר: 11 אונד דיא פהנים האבען גיט געקענט שטיין צו דינען וועגען דעם וואלקען, ווייל דיא הערליכקייט פון דעם האר האט דערפילט דאס הויז פון דעם האר: 12 דאן האט שלמה געזאגט, דער האר האט צוגעזאגט צו רוקען אין דעם געפעל: 13 איך האב פאר דיר געבויט

אין וואוינונגס־הויז, איינע שטעלע, וואו
 דא זאלסט דארטען אייביג בלייבען:
 14 אונד דער קעניג האט אויפגעקערט
 זיין פנים, אונד ער האט געבענשט דיא
 גאנצע פערזאמלונג, פון ישראל; אונד
 דיא גאנצע פערזאמלונג פון ישראל איז
 געשטאנען: 15 אונד ער האט געזאגט,
 געלויבט איז דער האר, דער גאט פון
 ישראל, וואס ער האט גערעט מיט זיין
 מויל מיט מיין פאטער דוד, אונד מיט
 זיינע האנד האט ער דערפילט, אזוי צו
 זאגען: 16 פון דעם טאג אן, וואס איך
 האב מיין פאלק ישראל ארויסגעפיהרט
 פון מצרים, האב איך נישט אויסדערנוילט
 א שטאט, אונטער אלע שטעט פון
 ישראל, צו בויען אין הויז דאס מיין
 נאמען זאל דארטען זיין, אבער איך
 האב אויסדערנוילט דוד, דאס ער זאל
 זיין איבער מיין פאלק ישראל: 17 אונד
 ווען עס איז געוועזען אין מיין פאטער
 דוד'ס הארץ, צו בויען א הויז צו דעם
 נאמען פון דעם האר, דעם גאט פון
 ישראל: 18 האט דער האר געזאגט צו
 מיין פאטער דוד, ווייל עס איז געוועזען
 אין דיין הארץ א הויז צו בויען פאר
 מיין נאמענס וועגען, האסט דא גוט געהוהן,
 19 נור דא זאלסט נישט בויען דאס הויז, גייערשט דיין זעהן, וואס וועט
 דייענע לענדען, ער וועט בויען דאס הויז פאר מיין נאמען: 20 אונד דער האר האט
 זיין ווארט געשטעטיגט, וואס ער האט גערעט, אונד איך בין אויפגעקומען אנשטאט
 מיין פאטער דוד, אונד איך האב מיך געזעצט אויף דעם שטוהל פון ישראל, אזוי
 וויא דער האר האט גערעט; אונד איך האב געבויט דאס הויז צו דעם נאמען פון
 דעם האר, דעם גאט פון ישראל: 21 אונד איך האב דארטען געשטימט איין ארט,
 צו דעם ארון, וואס דארטען זענען דיא לוחות הברית פון דעם האר, וואס ער האט
 געמאכט מיט אנזענערע עלטערן, ווען ער האט זיין ארויסגעפיהרט פון דעם לאנד
 מצרים: 22 אונד שלמה האט זיך געשטעלט פאר דעם מזבח פון דעם האר, פאר
 דער גאנצען פערזאמלונג פון ישראל, אונד ער האט פערשפרייט זיינע הענד צו דעם
 הימל: 23 אונד ער האט געזאגט, האר גאט פון ישראל, עס איז נישט דא איין גאט
 אין הימל פון אויבען, אונד אויף דער ערד פון אונטען גלייך צו דיר, וואס האלסט
 דעם בונד אונד דיא גאנצ צו דייענע קנעכט וואס געהען פאר דיר מיט זייער גאנצען
 הארץ: 24 אונד וואס דאס האסט געהאלטען צו דיין קנעכט, מיין פאטער דוד, דאס
 וואס דאס האסט צו איהם צוגעזאגט אונד דאס האסט מיט דיין מויל גערעט,
 אונד מיט דייענע האנד האסט דאס עס דערפילט, אזוי וויא עס איז דעם דאזיגען
 טאג: 25 אונד אונד, האר גאט פון ישראל, האלט צו דיין קנעכט, מיין פאטער
 דוד, דאס וואס דאס האסט איהם צוגעזאגט, אזוי צו זאגען: עס זאל דיר נישט
 פערשניטען ווערען א מאן פאר מיר, איינער וואס זאל ווערען אויף דעם שטוהל
 פון ישראל, גייערשט ווען דייענע קינדער וועלען היטען זייער וועג, צו גיין פאר
 מיר, וויא דאס ביזט פאר מיר געזאגט: 26 אונד אונד, א גאט פון ישראל,
 לאזען דאך וואהר בלייבען דייענע ווערטער וואס דאס האסט גערעט צו דיין קנעכט,
 מיין פאטער דוד: 27 ווארין איז דאס דען אמת דאס גאט זאל וואוינען אויף
 דער ערד? זעה, דער הימל, אונד דיא העכסטע הימל קענען דיר נישט ענטהאלטען,

14 בנית בית וכל חך כחז לשכתך עולמים: וסב המלך
 אתהו ונבדך את כל־קבל ישראל וכל־קבל ישראל
 15 עמד: ואמר ברוך ה' אלהי ישראל אשר דבר בפני
 16 את דוד אבי וברך מלא לאמר: מידיו אשר הוצאתי
 את־עמי ישראל ממצרים לא־דברתי בעיר מכל שבטי
 ישראל לבנות בית להיות שמי עם ואבחר ברוך להיות
 17 על־עמי ישראל: ויהי עמל־קבך דוד אבי לבנות בית
 18 לשם ה' אלהי ישראל: ואמר ה' אלהי דוד אבי וכן
 אשר ה' עמל־קבך לבנות בית לשמי המבית כי ה' ה' ה' ה'
 19 עמל־קבך: רק אתה לא חבנה הבית כי אבי־קבך הוציא
 כ מן־לֶחֶד הארבעה הבית לשמי: וקם ה' את־דוד
 אשר דבר ואקם מנח דוד אבי ואשב על־בסא ישראל
 כאשר דבר ה' ויהי ואבנה הבית לשם ה' אלהי ישראל:
 21 ואשם שם מקום לארון אשר־שם ברית ה' ויהי אשר
 ברית עמ־אבותי בדוציא אתם מארץ מצרים:
 22 ונעמד שלמה לפני מזבח ה' עד כל־קבל ישראל
 23 ויפרש בפני השמים: ואמר ה' אלהי ישראל איד
 כמך אלהים בשמים ממעל ועל־הארץ מתחת שמי
 הברית ותחמד לעבדך הוללים לפניך כל־לִבָּבם:
 24 אשר שמיך לעבדך דוד אבי את אשר־דברת לי
 כה ותדבר בפני וברך מלאת כיום הזה: ועתה יהי ה'
 אלהי ישראל שמי לעבדך דוד אבי את אשר דברת
 לי לאמר לא־יבִרַת לך איש מלְמִי ישב על־בסא
 ישראל רק א־ישְׁמְרוּ כְנֹךְ את־דרכם ללכת לפני
 25 כאשר הלקת לפני: ועתה אלהי ישראל יאמן נא
 27 דברך אשר דברת לעבדך דוד אבי: כי האמנם ישב
 אלקים על־הארץ והנה השמים ושמי השמים לא יכל־לִכְלוֹךְ

אף כדבית ה' אשר בנית: ופלת אלחפלת עבדך
 ואלתחנני יידי אלהי לשמע אל הרהר ואלחפלה
 אשר עבדת מתפלל לפניך היום: להיות עיני פתחת
 אליהבית ה' לילה היום אלחפלים אשר אמרת הנה
 שמי שם לשמע אלחפלה אשר תפלה עבדך אל
 המקום הנה: ושמת אלחפלת עבדך ועמך ישראל
 אשר תפלה אל המקום הנה ואמת תשמע אלמקום
 שבתך אל השמים ושמת וסלת: את אשר תמא
 אש לרעה ונאכדו אלה לראותו ונא אלה לפני
 מוכתך בבית הנה: ואמת תשמע השמים ועשית
 ושפת את עבדך להרשע רשע לתת דרכו בראשו
 ולהצדיק צדיק לתת לו בצדקתו: בדנך עמך
 ישראל לפני אויב אשר תמאריך ושמי אלהי הנה
 אתישמך ותפלה ותחנני אלה בבית הנה: ואמת
 תשמע השמים וסלת לחפלת עמך ישראל וסלתם
 אל האדמה אשר נתת לאבותם: בהעצ שמים
 ולא יהיה מטר כי תמאריך ותפלה אלמקום הנה
 והנה אתישמך ויחפלתם ישכון כי תשם: ואמת
 תשמע השמים וסלת לחפלת עבדך ועמך ישראל
 כי תום אתה וימך הנה אשר לבנה וסלת מטר
 על אדמה אשר נתת לנו לעלה: רעב בר
 הנה בארץ בר ביהיה שדפון גלות אדמה חסל כי
 יהיה כי יצלו אויב בארץ שגורו כלעצ בלחפלה:
 בלחפלה בלחפלה אשר תנה לביתך לכל עמך
 ישראל אשר ידעו אש נע לבבו ופרש בפי אל
 בבית הנה: ואמת תשמע השמים מכן שבתך וסלת
 ועשית ונתת לאיש ככל דרכו אשר תרע את לבבו
 בראתה נעת לבדך את לבבו בלבע האדם: לפני

ויהא אזוי זאל דאס דאזיגע הויז, וואס
 איך האב געבויט? 28 דא אבער זאלסט
 דיך ווערען צו דעם געבעט אונד גע-
 וויין פון דיין קנעכט, א האר מיין
 גאט, אז דא זאלסט צוהערען צו דעם
 געשריין, אונד צו דעם געבעט וואס
 דיין קנעכט בעט היינט פאר דיר:
 29 דאס דייע אונדען זאלען אפען ווין
 צו דעם דאזיגען הויז נאכט אונד טאג,
 אין דעם ארט וואס דא האסט געזאגט,
 מיין נאמען וועט דארטען ווין, כדי צו
 הערען דאס געבעט וואס דיין קנעכט
 וועט בעטען אין דעם דאזיגען ארט:
 30 אונד דא זאלסט הערען דאס געבעט
 פון דיין קנעכט, אונד פון דיין פאלק
 ישראל, וואס וועלען אן דעם דאזיגען
 ארט בעטען, אונד דא זאלסט הערען
 פון דעם ארט דייער וואונדנאג אים
 הימעל, אונד ווען דא וועסט הערען,
 אזוי זאלסט דא פערנעבען: 31 ווען
 איינער וועט אן ווין געקעטען זינדיגען,
 אונד וועט אויף איהם אויפלייגען א
 שבועה, איהם צו געשווערען, אונד דא
 שבועה וועט קומען פאר דיין מונד, אין
 דעם דאזיגען הויז: 32 אזוי זאלסט דא
 דערהערען אים הימעל, אונד זאלסט
 טהון, אונד זאלסט ריכטען דיין קנעכט, צו
 זיינע אויפפיהרונג אויף זיין קאפ, אונד גערעכט
 צו מאכען דעם גערעכטען, איהם צו
 געבען נאך זיינע גערעכטיגקייט: 33 ווען דיין פאלק
 ישראל וועט געשלאגען ווערען
 פאר דעם פייד, ווייל זיי האבען קעגען דיר
 געזינדיגט, אונד זיי וועלען זיך
 געקערען צו דיר, אונד זיי וועלען געקענען
 דיין נאמען, אונד זיי וועלען זיך
 צו דיר אין דעם דאזיגען הויז: 34 אזוי זאלסט
 דא הערען אים הימעל, אונד דא
 זאלסט פערנעבען דא זינד פון דיין פאלק
 ישראל, אונד זאלסט זיי צוריקברענגען
 צו דעם לאנד, וואס דא האסט געזעגען
 צו זייער עלטערן: 35 ווען דער הימעל
 וועט פערשלאסען ווערען, אונד עס וועט
 גיט זיין קיין רעגען, ווייל זיי האבען
 קעגען דיר געזינדיגט, אונד זיי וועלען
 געטען אן דעם דאזיגען ארט, אונד זיי
 וועלען זיך געקערען פון זייער זינד, דא
 וועט זייא רינקען: 36 אזוי זאלסט דא
 הערען אים הימעל, אונד דא זאלסט
 פערנעבען דא זינד פון דייע קנעכט, אונד
 פון דיין פאלק ישראל, דאס דא זאלסט
 זייא ווייזען דעם גוטען וועג, וואס זייא
 זאלען גיין אין איהם, אונד דא זאלסט
 געבען אויף דיין לאנד, וואס דא האסט
 געזעגען צו דיין פאלק אלס ורושה: 37 ווען
 עס וועט זיין א הונגער אים לאנד, אדער
 עס וועט זיין א פעסט, א געשריידע
 בראנד, אדער איויב עס וועט זיין היישרעקען,
 אדער זיין פייד וועט איהם בעלאגערען
 אין זיין לאנד, אז זיינע טויערע, איטליכע
 פלאג, אונד קראנק-הייט וואס עס וועט
 זיין: 38 איטליכעס געבעט, אונד געוויין,
 וואס עס וועט זיין צו יעדען איינציגען
 מענטש, אדער זיין הארץ, אונד ער וועט
 אויסשפרייטען זיינע הענד צו דעם
 דאזיגען הויז: 39 אזוי זאלסט דא
 הערען אים הימעל, אין דעם ארט
 פון דייע וואונדנאג, אונד זאלסט
 פערנעבען, אונד געבען איטליכען
 נאך זיינע וועגען, ווייל דא קענסט
 זיין הארץ, ווארן דא אליין קענסט
 דאס הארץ פון אלע מענטשן קינדער: 40
 אז זייא זאלען זיך פאר

פאר דיר פארקשטן אלע מענ, אזוי
לאנג וויא וויא וועלען לעבען אויף
דעם לאנד, וואס דוא האסט געגעבען
צו זייערע עלטערן: 41 אונד אויף צו
דעם פערעמדען, וואס איז נישט פון דיין
פאלק ישראל, ווען ער וועט קומען פון
א ווייטען לאנד, אום דיין נאמענס
ווענען: 42 ווארין וויא וועלען הערען
פון דיין גרויסען נאמען, אונד פון דייער
מעכטיגע האנד, אונד דיין אויסגער-
שטרעקטען ארעם, אונד ער וועט קומען,
אונד ער וועט בעטען אין דעם דאוויגען
הויז: 43 אזוי וואלט דוא הערען אים
הימעל, דעם ארט פון דייער וואוינונג,
אונד דוא וואלט מוהן אלעס וואס דער
פערעמדער וועט צו דיר רופען, פרי אלע
פעלקער פון דער ערד וואלען דערקענען
דיין נאמען, דאס וויא וואלען זיך פארבר-
טען פאר דיר, וויא דיין פאלק ישראל,
אונד וויא וואלען וויסען דאס דיין נאמען
ווערט גערופען אויף דעם דאוויגען ארט,
וואס איך האב געבויט: 44 ווען דיין
פאלק וועט ארויסגיין אין דער מלחמה
קעגען זיינע פיינד, אין דעם וועג וואס
דוא וועסט וויא שיקען, אונד וויא וועלען

דאך כל היום אשר הם על פני האדמה אשר
נתת לאבותי: וגם אל הנגר אשר לא מעמך ישראל
41 הוא וגם מארץ רחוקה למען שמך: כי ישמעו את
שמך הגדול ואת גדד החרה וחרה השנה וגם
42 והחפץ אל הבות הנה: אתה חלשע השמים מכון
שבחך ועשית בכל אשר יקרא אלך הנגר למען
דעו כל עמי הארץ את שמך לראות אתך בעמך
ישראל ולדעת בר שמך וקרא עליהם הנה אשר
44 בנית: כי יצא עמך למלחמה על אביו בדרך
אשר תשלםם והחפץ אל הדינה בדרך העיר אשר
45 בנתת בה ובות אשר בנית לשמך: ושמעת השמים
את תפלתם ואות החרהם ועשית משפטם: כי הלא
לך כי אין אדם אשר לא ידע ואנפם כם ותחתם לפני
אויב ושבים שבים אל ארץ האויב וחרה או קרוב:
47 והשבים אל לבם בארץ אשר נשברם ועשו והתחננו
אלך בארץ שבים לאמר האטנו והענינו רשענו:
48 ועשו אלך בכל לבבם ובכל נפשם בארץ אבותם
אשר שבו אתם והחפץ אלך בדרך ארצם אשר
נתת לאבותם העיר אשר בנתת ובות אשר בנית
49 לשמך: ושמעת השמים מכון שבחך את תפלתם
ו את החרהם ועשית משפטם: וסלחת לעמך אשר
הטארו ולכל פשעיהם אשר פשעו ונתחללם להמים
51 לפני שבים ורחמים: כי שמך ונחלתך הם אשר הוצאת
ממצרים מתוך כור הברזל: להוציא עמך פתחת אל
52 תחת עבדך ואל תחת עמך ישראל לשמע אליהם
בכל קראם אלך: כי אתה הברלתם לך לנחלה מכל
53 עמי הארץ כאשר ברת בך משה עבדך בוציאת

בעטען צו נאט, אויף דעם וועג צו דער שטאט וואס דוא האסט אויסדערנוויילט, אונד
צו דעם הויז, וואס איך האב געבויט צו דיין נאמען: 45 אזוי וואלט דוא זייער
געבעט אונד געוויין הערען אים הימעל, אונד דוא וואלט מוהן זייער רעכט: 46 ווען
וויא וועלען קענען דיר זינדיגען,-- ווארין עס איז נישט דא איין מענש וואס זינדיגט
נישט-- אונד דוא וועסט אויף וויא צארענען, אונד וועסט וויא איבערגעבען פאר דעם
פיינד, אונד וויא וועלען וויא אנוועקפירען אין דעם לאנד פון דעם פיינד; ווייט אדער
נאדענט: 47 אונד וויא וועלען זיך אין דעם הארץ בעדענקען אין דעם לאנד וואו
וויא זענען דארטען געפאנגען געווארען, אונד וויא וועלען זיך בעקערען, אונד וויא
וועלען פון דעם לאנד פון זייער געפאנגענשאפט צו דיר בעטען, אזוי צו זאגען, מיר
האבען געזינדיגט, מיר האבען אונרעכט געטוהן, אונד מיר האבען פערשולדיגט:
48 אונד וויא וועלען זיך בעקערען צו דיר מיט זייער גאנצען הארץ, אונד מיט
זייער גאנצע זעלע, אים לאנד פון זייערע פיינד וואס וויא האבען וויא געפאנגען, אונד
וויא וועלען צו דיר בעטען אויף דעם וועג צו זייער לאנד, וואס דוא האסט געגעבען
צו זייערע עלטערן, צו דיא שטאט וואס דוא האסט אויסדערנוויילט, אונד צו דעם הויז
וואס איך האב געבויט צו דיין נאמען: 49 אזוי וואלט דוא זייער געבעט, אונד זייער
געוויין הערען אים הימעל, אין דעם ארט פון דייער וואוינונג, אונד דוא וועסט וויא
רעכט מוהן: 50 אונד אזוי וועסט דוא פערעגעבען צו דיין פאלק, וואס האבען
צו דיר געזינדיגט, אונד צו אלע זייערע שולדען וואס וויא האבען פערשולדיגט
אן דיר, אונד דוא וועסט וויא געבען צו דערבארמונג פאר זייערע פאנגער, אונד
וויא וועלען זיך דערבארמען: 51 ווארין וויא זענען דיין פאלק אונד נחלה,
וואס דוא האסט ארויסגעפירט פון מצרים, אום דעם איינערנעם אויפגען:
52 דאס דייער אויגען וואלען זיין אפען צו דעם געבעט פון דיין קנעכט,
אונד צו דעם געבעט פון דיין פאלק ישראל, דאס דוא וואלט וויא הערען
אין אלע זייערע רופונג צו דיר: 53 ווארין דוא האסט וויא אפגעוואנדערט
צו דייער נחלה אום אלע פעלקער פון דער ערד, וויא דוא האסט גערעכט
דורך דיין קנעכט משה ווען דוא האסט אונזערע עלטערן ארויסגעפירט

את־אֲבֹתָיו מִמִּצְרַיִם אֲלֵי יְהוָה: וְהָיוּ בְּקִלּוֹת 64
 שְׁלֹמֹה לְחַפְּלָל אֶל־יְהוָה אֵת בְּלִדְתָּהּפֶלֶא וְהַחֲתֻמָּה
 הָיָא לָאֵם מִלְּפָנֵי מִזְבֵּחַ יְהוָה מִכְּרַע עַל־בְּרָכָיו וּכְפָיו
 פִּרְשֹׁתַי הַשָּׁמַיִם: וַעֲמֹד יְהוָה אֵת בְּלִקְחָל יִשְׂרָאֵל 65
 קִוֵּל יְהוָה לֵאמֹר: בְּרֹךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִנִּתְּהָ לַעֲמֹד 66
 יִשְׂרָאֵל כָּל אֲשֶׁר דִּבֶּר לֵאמֹר לֵבֶן דָּבָר אֲחֵר מִבֵּן דָּבָר
 הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדִּי: הִיוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ 67
 עָשׂוּ בְּאֶשֶׁר הָיָה עִם־אֲבֹתָיו אֲלֵי־שִׁבְעָה וְאַל־יִשְׁעֵנוּ:
 לְחֻמֹּת לִבְנֵי אֱלֹהֵי לִלְכַת בְּכִלְדָּרְכָיו וְלִשְׁמֹר מִצְוָתוֹ 68
 חֲזָקוֹ וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֲת־אֲבֹתָיו: וְהָיוּ דְבָרֵי 69
 אֱלֹהֵי אֲשֶׁר הִתְחַנְּתִי לִפְנֵי יְהוָה קִרְבִּים אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יוֹמָם וּלְלַיְלָה לְעִשְׂתֹּת וּמִשְׁפָּט עַבְדֹּו וּמִשְׁפָּט עַמִּי יִשְׂרָאֵל
 דְּבָרֵינוּ בְּיוֹמָם: לִמְעַן דַּעַת כִּלְעַמִּי הָאֲרִץ כִּי יְהוָה הוּא 70
 הָאֱלֹהִים אֲנִי עֹד: וְהָיָה לִבְכָּם שְׁלֹם עִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ 61
 לְלַכַת בְּחֻקֵּי וּלְשִׁמֹר מִצְוָתוֹ בְּיוֹם הַזֶּה: וְהַמֶּלֶךְ וְכָל־ 62
 יִשְׂרָאֵל עָמָּ וְיָבִיחִם וְכָל לִפְנֵי יְהוָה: וְהָיָה שְׁלֹמֹה אֲתִי 63
 וְכָל־הַשְּׁלֵמִים אֲשֶׁר וְכָל־יְהוָה בְּכָר עֲשִׂים וְיִלְעִם אֶלֶף
 וְצֹאן מֵאָה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וְחֹמֶשׁ אֲת־בֵּית יְהוָה הַמֶּלֶךְ
 וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: בְּיוֹם הַזֶּה קִנֵּשׁ הַמֶּלֶךְ אֲת־חֻף 64
 הַחֹצֵר אֲשֶׁר לִפְנֵי בֵּית־יְהוָה כִּרְעֻשָׁה שֶׁם אֲת־הֶעֱלָה וְאֲת־
 הַמִּנְחָה וְאֵת הַלֵּבִי הַשְּׁלֵמִים כִּרְמִזְכָּח הַחֹשֶׁת אֲשֶׁר
 לִפְנֵי יְהוָה קָטָן מִהֶבֶל אֲת־הֶעֱלָה וְאֲת־הַמִּנְחָה וְאֵת הַלֵּבִי 65
 הַשְּׁלֵמִים: וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה כַּעֲתִידֵהוּא וְאֲת־הָיָה וְכָל־ 66
 יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ קִוֵּל יְהוָה מִלְּבָאֵי חֶמֶת וְעַד־חֵל מִצְרַיִם
 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׁכַעַת יוֹמָם וּשְׁכַעַת לַיְלָה אֲרֻבָּה 67
 עֲשֶׂר יוֹם: בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי שָׁלַח אֲת־הֶעֱמָם וְהִכְרִיז אֲתִי 68

פֶּן מִצְרַיִם, אֶת הָאָרֶץ נָאט: 54 אוֹנֵד עִם
 אִיו גַּעְזָנוּעַן וְעַן שְׁלֹמֹה הָאֵם גַּעְזָנוּעַן
 צו גַּעְזָנוּ צו דַּעַם הָאָרֶץ דָּאם דָּאזִינַע
 גַּאנְצַע גַּעְזָנוּ, אוֹנֵד גַּעְזָנוּ, אִיו עַר
 אוֹיפִגַּעְזָנוּעַן פֶּן דַּעַם מִזְבֵּחַ פֶּן דַּעַם
 הָאָרֶץ פֶּן דַּעַם קִינֵעַן וְיָד אוֹיָה וְיִינַע
 קִינֵעַן מִיט וְיִינַע הַעֲנֵד אוֹיפִגַּעְזָנוּעַן
 צו דַּעַם הַיָּמֶל: 55 אוֹנֵד עַר הָאֵם וְיָד
 גַּעְזָנוּעַלֵם, אוֹנֵד הָאֵם גַּעְזָנוּעַלֵם
 גַּאנְצַע פַּעְרָאמִלֻנָה פֶּן יִשְׂרָאֵל מִיט אֶ
 הַיָּכְעַר שְׁטִימָה, אִזִּי צו וְאָנַעַן: 56 גַּע־
 לוֹיבֵט אִיו דַּעַר הָאָרֶץ נָאט עַר הָאֵם
 גַּעְזָנוּעַן רִיחַע צו וְיִין פֶּאֶלֶק וְיִשְׂרָאֵל
 אִזִּי הוּא עַר הָאֵם גַּעְזָנוּעַן, קִיין וְאִרֵם
 פַּעְהֶלֵם פֶּן אֶלַע וְיִינַע גַּעְזָנוּעַן רִייד נָאט
 עַר הָאֵם צוֹנְעָנוּעַן דִּרְכָּה וְיִין קִנַּעְכֵם
 מִשָּׁה: 57 דַּעַר הָאָרֶץ אוֹנְעַר גָּאט וְאֵל
 וְיִין מִיט אוֹנֵם, הוּא עַר אִיו גַּעְזָנוּעַן
 מִיט אוֹנְעַרַע עֶלְטָעֶרן, עַר וְאֵל אוֹנֵם
 נִיט פַּעְרָאזֻעַן, אוֹנֵד עַר וְאֵל אוֹנֵם נִיט
 פַּעְרָשְׁטִימָה: 58 צו גִּינֵעַן אוֹנְעַר
 הָאֲרִץ צו אִיָּהם, דָּאם מִיר וְאֶלַען גִּיין

אִין אֶלַע וְיִינַע וְעַנְעַן, אוֹנֵד צו הַיָּמֶן וְיִינַע מִצְוֹת, אוֹנֵד וְיִינַע גַּעְזָנוּעַן, אוֹנֵד וְיִינַע
 מִשְׁפָּטִים נָאט עַר הָאֵם גַּעְזָנוּעַן צו אוֹנְעַרַע עֶלְטָעֶרן: 59 אוֹנֵד דָּא דָּאזִינַע וְעַר־
 טַעַר נָאט אִיף הָאֵב גַּעְזָנוּעַן פֶּאָר דַּעַם הָאָרֶץ וְאֶלַען וְיִין גַּאעְזָנוּעַן צו דַּעַם הָאָרֶץ,
 אוֹנְעַר גָּאט, טָאג אוֹנֵד נָאכְט, אוֹנֵד צו טָהוֹן דָּאם רַעְכֵם פֶּן וְיִין קִנַּעְכֵם, אוֹנֵד דָּאם
 רַעְכֵם פֶּן וְיִין פֶּאֶלֶק וְיִשְׂרָאֵל טָאג פֶּאָר טָאג: 60 בְּרִי אִז אֶלַע פַּעְלָקַעַר פֶּן דַּעַר
 עַר וְאֶלַען דַּעְרָקַעַן דָּאם וְיָהֵא אִיו גָּאט, אוֹנֵד קִינֵעַר מַעְהָר: 61 אוֹנֵד אִז אוֹיָעַר
 הָאֲרִץ וְאֵל וְיִין גַּאנֵץ מִיט דַּעַם הָאָרֶץ, אוֹנְעַר גָּאט, צו גִּיין גָּאט וְיִין גַּעְזָנוּעַן, אוֹנֵד צו
 הַיָּמֶן וְיִינַע מִצְוֹת, הוּא עִם אִיו דַּעַם הַיִּינְטִינַען טָאג: 62 אוֹנֵד דַּעַר מֶלֶךְ אוֹנֵד גַּאנֵץ
 יִשְׂרָאֵל הָאֵם גַּעְזָנוּעַן פֶּאָר וְיָהֵא אֶשְׁעִכְטִינַען: 63 אוֹנֵד שְׁלֹמֹה הָאֵם גַּעְזָנוּעַן
 דָּא שְׁלֵמִים נָאט עַר הָאֵם גַּעְזָנוּעַן צו דַּעַם הָאָרֶץ, צוֹנוּיִא אוֹנֵד צוֹנְאִינַען מוֹינְעַן
 רִינְדַעַר אוֹנֵד הוֹנְדַעַר אוֹנֵד צוֹנְאִינַען מוֹינְעַן שָׂאָה, אִזִּי הַאָּבֶעַן וְיִיא מִחֻנֵּךְ גַּעְזָנוּעַן
 דָּאם הוּא פֶּן גָּאט, דַּעַר מֶלֶךְ אוֹנֵד אֶלַע קִינֵדַעַר פֶּן יִשְׂרָאֵל: 64 אִין דַּעַם דָּאזִינַען
 טָאג הָאֵם דַּעַר מֶלֶךְ גַּעְזָנוּעַן דָּאם מִיט־הוּא נָאט אִיו פֶּאָר דַּעַם הוּא פֶּן דַּעַם
 הָאָרֶץ, וְיִייל עַר הָאֵם דָּאזִינַען גַּעְזָנוּעַן דָּאם בְּרָאנְד־אַפְּפֶּר, אוֹנֵד דָּאם שְׁפִייד־אַפְּפֶּר,
 אוֹנֵד דָּאם פֶּעַט פֶּן דָּא פִּרִיד־אַפְּפֶּר, וְאִרִין דַּעַר קוּפֶּרֶנְעַר מִזְבֵּחַ נָאט וְאִרֵם פֶּאָר
 דַּעַם הָאָרֶץ וְאִרֵם צו פַּעְרָנְעִמֶן דָּא בְּרָאנְד־אַפְּפֶּר אוֹנֵד דָּא שְׁפִייד־אַפְּפֶּר
 אוֹנֵד דָּאם פֶּעַט פֶּן דַּעַם פִּרִיד־אַפְּפֶּר: 65 אוֹנֵד שְׁלֹמֹה הָאֵם גַּעְזָנוּעַן אִין דַּעַר
 דָּאזִינַען צִיט אֶ פִּינְעֶרֶטָא, אוֹנֵד גַּאנֵץ יִשְׂרָאֵל מִיט אִיָּהם, אֶ גְרוּסַע פַּעְרָאמִלֻנָה,
 פֶּן דַּעַר גַּעְזָנוּעַן אִין חֶמֶת בִּי צו דַּעַם טִיפֶּךָ פֶּן מִצְרַיִם, פֶּאָר דַּעַם הָאָרֶץ אוֹנְעַר
 גָּאט, וְיָבֶעַן טַעַג, אוֹנֵד גָּאט וְיָבֶעַן טַעַג, פִּרְצֶעֶהן טַעַג: 66 אוֹנֵד אִין דַּעַם אֶכְמֶן
 טָאג הָאֵם עַר דָּאם פֶּאֶלֶק אוֹנְעַנְעִשִׁיקֵם, אוֹנֵד וְיִיא הַאָּבֶעַן דַּעַם מֶלֶךְ גַּעְזָנוּעַן

אונד זענען געבאנען צו זייער גער
צעלטען פרייליך, אונד מיט גוטען מוסה
איבער אלעם גוטען וואס דער האר האט
געטוהן צו זיין קענעט, צו דוד, אונד צו
זיין פאלק ישראל:

קאפיטעל ט

1 אונד עס איז געשעהען ווען שלמה
האט געענדיגט צו בויען דאס הויז פון
דעם האר, אונד דאס הויז פון דעם
מלך, אונד דאס גאנצע גענער פון
שלמה וואס ער האט געוואלט מאכען:
2 אזוי האט זיך דער האר געווינען צו
שלמה דאס צווייטע מאל, אזוי וויא ער
האט זיך געווינען צו איהם אין גבעון:
3 אונד דער האר האט צו איהם גער
זאגט, איך האב געהערט דיין געבעט,
אונד דיין געוויין, וואס דוא האט פאר
מיר געבעטען, איך האב דאס דאזיגע
הויז געהייליגט וואס דוא האט געבויט,
דארטען מיין גאנצען צו טוהן אויף
איביג, אונד מייער אויגען אונד מיין
הארץ וועלען דארטען זיין אלע טעג:

4 אונד דוא, ווען דוא וועסט גיין פאר מיר וויא דיין פאטער דוד איז געבאנען מיט
א רעכטשאפענעם הארץ, אונד מיט רעכטפערטיגקייט, צו טוהן אלעס וואס איך האב
דיר געבאטען, אונד וועסט היטען מייער געזעץ אונד מייער מצות: 5 אזוי וועל איך
געשטעטיגען דעם שטוהל פון דיין קעניגרייך איבער ישראל אויף איביג, אזוי וויא
איך האב צוגעזאגט צו דיין פאטער דוד, אזוי צו זאגען, עס וועט דיר נישט פערשניטען
ווערען א מאן פון דעם שטוהל פון ישראל: 6 אונד ווען איהר אונד איירע קינדער
וועלען זיך אפגעטרען פון מיר, אונד איהר וועט נישט היטען מייער מצות, אונד מייער
געזעץ וואס איך האב פאר אייך געגעבען, נישט איהר וועט גיין אונד איהר וועט
דינען פערעמדע געטער, אונד איהר וועט אייך צו זיין בייקען: 7 אזוי וועל איך
פערטילגען ישראל פון דעם לאנד, וואס איך האב צו זיין געגעבען, אונד דאס הויז
וואס איז געהייליגט צו מיין גאנצען וועל איך פערטווארפען פון מיין אגנעזיקט, אונד
ישראל וועט זיין צו א ביישפיל, אונד צו א שפאט, אונטער אלע פעלקער: 8 אונד
דאס דאזיגע הויז וואס איז דערהויבען, אימליכער וואס וועט פארבייגיין וועט זיך
וואונדערען, אונד צישען (שמועסען) אונד זיין וועלען זאגען, פארנוואס האט דער האר
אזוי געטוהן צו דעם דאזיגען לאנד, אונד צו דעם דאזיגען הויז? 9 אזוי וועט מען
זאגען, ווייל וויא האבען פערלאזען דעם האר, ווייער גאט, וואס ער האט זייער
עלטערן ארויסגעפיהרט פון דעם לאנד מצרים, אונד וויא האבען אגנענומען
פערעמדע געטער, אונד וויא האבען זיך געבוקט צו זיין, אונד וויא האבען צו
זיין געדינט, דאריבער האט דער האר איבער זיין געבראכט דיא דאזיגע
גאנצע בייזהייט: 10 אונד עס איז געוועזען אס ענדע פון צוואנציג יארה, דאס
שלמה האט געבויט דיא צוויי הייזער—דאס הויז פון דעם האר אונד דאס הויז
פון דעם מלך: 11 אונד צו וועלכע חירם מלך פון צור האט אונטער
שטיצט שלמה'ן מיט צעדער-בוימער, אונד מיט טענער-בוימער, אונד מיט גאלד,

המלך חלכו לאהליהם שמחים וטוב לב על כל חמולת
אשר עשה דוד ליה ליה עבדו ולישראל עמי:

ט

א ויהי בכלות שלמה לבנות את הבית והיה ואחריה המלך
2 ואת כל חמולת שלמה אשר חפץ לעשות: ויהי
דוד אל-שלמה שנה כאשר נראה אליו בגבעון:
3 ויאמר דוד אליו שמעתי את חמולתך ואת חמולתך
אשר-התנעתה לפני הקדשתי את הבית הנה אשר
בנתה לשום שמדעם עד-עולם יהיו עיני ולבי שם כל-
4 הימים: ואתה אסתלק לפני כאשר הלך דוד אביך
בתחילתך וביתך לעשות ככל אשר צויתך דוד ומשמתי
ה חמולתי: וקלמתי את-כפא ממלכתך על-ישראל לעלם
כאשר דברתי עליך: אביך לאמר לא-יכרת לך איש
6 מכל כפא ישראל: אם-שוב תשוב אתם ובניכם מאחרי-
ולא תשמרו מצותי חקתי אשר נתתי לפניכם תחלתם
7 ועבדתם אלהים אחרים ותשחתו אתם להם: והכרתי
את-ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואחרי-
הבית אשר הקדשתי לשמי אשלח מעל פני הנה
8 וישראל למשל ולשנייה בכל-העמים: והבית הנה יהיה
עליון כל-עבר עליו שם ושקט ואמרו על-מה עשה
9 דוד ככה לארץ האזת ולבית הנה: ואמרו על אשר
קובו את-הנה אלהים אשר הוציא את-אבותם מארץ
מצרים נתקו כאלהים אחרים וישחתו להם ועבדו
על-פני הבית הנה על-הם את כל-הדבר והוא:
10 ויהי מקצה עשרים שנה אשר-בנה שלמה את-בנין
11 הבתים את-בית דוד ואת-בית המלך: חירם מלך-צור
נשא את-שלמה בעצי ארזים ובבצי ברזשים ובזהב

לְכַלִּיחָצֵץ או יתן המלך שלמה לחירם עשרים עד
 בָּאֵרֶץ חֲלִיל: וַיָּצֵא חִירָם מִצֹּר לְרֹאשׁוֹ אֶת־הַיָּמִים¹²
 אֲשֶׁר נִתְּנָה לוֹ שְׁלֹמֹה וְלֹא יֵשֶׁר בְּעֵינָיו: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ¹³
 הַיָּמִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִּי אֲתִי מִצֹּר לְבָרֶךְ אֶרֶץ
 כְּבוֹל עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וַיִּשְׁלַח חִירָם לַמֶּלֶךְ מֵאֵה¹⁴
 וּשְׁמֹנֶה כֶּסֶף וְנָכֹ: וְהָיָה בְּדִרְבָּהֶם אֲשֶׁר־הֵעֵלָה הַמֶּלֶךְ¹⁵
 שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת אֲדִיבֹת וְהָיָה אֲדִיבֹתוֹ וְאֶת־הַמִּלּוֹא וְאֶת
 חֲמַט וְיִדְשָׁלִם וְאֶת־הַצֹּר וְאֶת־מִנְיָה וְאֶת־נֹר: פָּרַח¹⁶
 מִלֶּךְ־מִצְרַיִם עֹלָה מִלֶּבֶד אֶת־נֹר וְשֹׁרֶפֶה בָּאֵשׁ וְאֶת־
 הַבְּנֵי־הַיָּשֵׁב בְּעִיר הַרְגֵּה וְהָיָה שְׁלֹחִים לִבְנוֹת: וְאֶת־¹⁷
 שְׁלֹמֹה: וַיָּבֶן שְׁלֹמֹה אֶת־נֹר וְאֶת־בֵּיתוֹ וַיִּבְנוּ מִתְּחִיל: וְאֶת־¹⁸
 בְּעֻלַּת וְאֶת־הַיָּם מִרְ בַּמֶּדֶבֶר בָּאֵרֶץ: וְאֶת קִלְעֹב הַמִּסְכְּנֹת¹⁹
 אֲשֶׁר הָיוּ לְשְׁלֹמֹה וְאֶת עֵרֵי הָרֶכֶב וְאֶת עֵרֵי הַפָּרָשִׁים
 וְאֶת־וְהַשָּׁק שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר הָשָׁק לִבְנוֹת בִּירְשָׁלָם וּבְלִבְנוֹת
 וּבְכָל אֶרֶץ מִמְּשֹׁלָתוֹ: כִּלְהֵימָּה הֵוֵטֹר מִן־הַמֶּלֶךְ הַחֲתִי כ
 הַפָּרִי הַחֲתִי וְהַיְּבוּסִי אֲשֶׁר לֹא־מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָמֹד:
 בְּנֵי־הָאֵשׁ אֲשֶׁר נִתְּנוּ אֶת־הֵרֶם בָּאֵרֶץ אֲשֶׁר לֹא־יָבִילוּ בָּעַי²¹
 יִשְׂרָאֵל לְהַחֲרִימָם וַיַּעַלֵם שְׁלֹמֹה לְמִסְכְּבֹר עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה: וּמִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־נָתַן שְׁלֹמֹה עֶבֶד בֵּרֶם אִנְשֵׁי²²
 הַמַּלְחָמָה וַיַּבְדִּירוּ וַיַּגְבִּירוּ וַיִּשְׁלְשִׁי וַיִּשְׁבִּי רֶכֶב וַיַּרְשִׁי:
 אֵלֶּה וְשֵׁר הַנֶּעֱצִים אֲשֶׁר עָלִה־מִלְּאֵהָ לְשְׁלֹמֹה²³
 חֲמִשִּׁים וְחֲמִשָּׁה מֵאוֹת הָרִדִּים בָּעֵם הַעֲשִׂים בְּמִלְּאֵהָ:
 אֶךְ בְּתִפְרֹתָה עֲלֶיהָ מִצֹּר דָּוִד אֲלִיבֶיהָ אֲשֶׁר בָּנָה²⁴
 לָהּ אֵן בָּנָה אֶת־הַמִּלּוֹא: וְהֵעֵלָה שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים כח
 בַּשָּׁנָה עֹלֹת וּשְׁלָמִים עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בָּנָה לַיהוָה
 וַיִּקְדֹּשׁ אֹתוֹ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה וּשְׁלֵם אֶת־בֵּיתוֹ: וְאֵלֶּי²⁵
 עָשָׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בַּעֲצוֹן־נָבִי אֲשֶׁר אֶת־אֵלֹת וְכָל־

נֶאֱדָר זֵינן בִּנְאֻצֵּעַן בַּעֲנֵהֶר—דַּעֲנִסְמָאֵל
 הָאֵם דַּעַר קַעֲנִיג שְׁלֹמֹה נַעֲנַעְבֵּעַן צו
 חִירָם צִוְּאֻנְצִיג שְׁמַעַט אִין דַּעַם לֹא־נָד
 חֲלִיל: 12 אֹנֶד חִירָם אִיו אַרְוִיסְנַעֲאֻנְגִּי
 בָּעַן פֿון צוֹר צוֹ עָהָעַן דִּיא שְׁמַעַט וְהָאֵם
 שְׁלֹמֹה הָאֵם אִיהֶם נַעֲנַעְבֵּעַן אָבַעַר זֵיִיא
 זַעֲנַעַן נִיט נַעֲפַעֲלַעַן אִין זֵיִנַע אֹיִנְעַן:
 13 אֹנֶד עַר הָאֵם נַעֲזֹאֲנָם וְהָאֵם זַעֲנַעַן
 דִּיא דְּאֹיִנַע שְׁמַעַט וְהָאֵם דִּיא הָאֵם מִיר
 נַעֲנַעְבֵּעַן מִיִּין בְּרוֹדַעַר? אֹנֶד עַר הָאֵם
 זֵיִיא נַעֲרוֹפַעַן דָּאם לֹא־נָד כְּבוֹל בִּיו צו
 דַּעַם הֵיִנְטִיגֵעַן טָאג: 14 אֹנֶד חִירָם
 הָאֵם נַעֲשִׁיקַט צוֹ דַּעַם קַעֲנִיג הֹנְדַּעַרֶשׁ
 אֹנֶד צִוְּאֻנְצִיג צַעֲנִסְמָנַעַר בָּאֶלֶד: 15 אֹנֶד
 דָּאם אִיו דִּיא אַרְדִּנֹנֶג פֿון דַּעַם שְׁמִיִיעַר
 וְהָאֵם דַּעַר קַעֲנִיג שְׁלֹמֹה הָאֵם אֹיִסְפַּעֲלִיִיגַם
 צוֹ בֹוִיעַן דָּאם הֹוִיז פֿון דַּעַם הָאֵר אֹנֶד זֵיִין
 הֹוִיז, אֹנֶד מִלּוֹא, אֹנֶד דִּיא מֹוִיעַר אַרוֹם
 יְרוּשָׁלַם, אֹנֶד חֲצוֹר אֹנֶד מִנְדֹו, אֹנֶד
 גֹּר: 16 וְהָאִין פָּרַח דַּעַר קַעֲנִיג פֿון
 מִצְרַם אִיו אַרְוִיסְנַעֲאֻנְגִּי, אֹנֶד הָאֵם
 אִיִינְעִנְוִסְקֵן גֹּר, אֹנֶד עַר הָאֵם זֵיִיא
 פַּעַרְבֵּרֶנְט מִיט פִּיִיעַר, אֹנֶד דַּעַם בְּנַעֲנִי

וְהָאֵם וְהָאִין אִין דַּעַר שְׁמַטַּט הָאֵם עַר נַעֲטִיִיט, אֹנֶד עַר הָאֵם זֵיִיא אָפֻנַעֲנַעְבֵּעַן אֵלֶם
 א נַעֲשַׁנְק צו זֵיִנַע טָאִקְטַעַר, דָּאם וְיִיב פֿון שְׁלֹמֹה: 17 אֹוִי הָאֵם שְׁלֹמֹה נַעֲבֹוִיט
 גֹּר, אֹנֶד דָּאם נִדְרִינַע בֵּית חֹרֶן: 18 אֹנֶד בַּעֲלַת אֹנֶד תַּדְמוֹר אִין דַּעַר מִדְבָּר, אִין
 דַּעַם לֹא־נָד: 19 אֹנֶד אֵלַע פֿאַררֹאֲמִס־שְׁמַטַּט וְהָאֵם אִיו נַעֲוֹעֹזַעַן צוֹ שְׁלֹמֹה, אֹנֶד דִּיא
 שְׁמַטַּט פֿאַר דִּיא רִיִישַׁעַר, אֹנֶד דִּיא לֹקֶט פֿון שְׁלֹמֹה וְהָאֵם נַעֲבֹלוֹקֶט צוֹ
 בֹוִיעַן אִין יְרוּשָׁלַם אֹנֶד אִין לְבָנוֹן, אֹנֶד אִין דַּעַם בִּנְאֻצֵּעַן לֹא־נָד פֿון זֵיִנַע
 הַעֲרִשְׁאֻפֶט: 20 דָּאם בִּנְאֻצֵּעַן פֿאַלֶק וְהָאֵם זַעֲנַעַן אִיבַעֲרַנְעִבִלִיבַעַן פֿון דַּעַם אִמְרִי, דַּעַם
 חֲתִי, דַּעַם פְּרוֹז, דַּעַם חוֹי, אֹנֶד דַּעַם יְבוּסִי, וְהָאֵם זַעֲנַעַן נִיט פֿון דִּיא קִינְדַּעַר יִשְׂרָאֵל:
 21 אֹנֶד זִירַע קִינְדַּעַר וְהָאֵם זַעֲנַעַן אִיבַעֲרַנְעִבִלִיבַעַן נֶאֱדָר זֵיִיא אִין דַּעַם לֹא־נָד, וְהָאֵם
 דִּיא קִינְדַּעַר יִשְׂרָאֵל הָאָבַעַן זֵיִיא נִיט נַעֲקַעֲנַט פַּעַרְטִלְנַעַן, זֵיִיא הָאֵם שְׁלֹמֹה נַעֲמַאֲכַט
 צוֹ צִינְדִּקְנַעֲכַט בִּיו דַּעַם הֵיִנְטִיגֵעַן טָאג: 22 אָבַעַר פֿון דִּיא קִינְדַּעַר יִשְׂרָאֵל הָאֵם
 שְׁלֹמֹה נִיט נַעֲמַאֲכַט קִיין קַעֲכַט, וְהָאִין זֵיִיא זַעֲנַעַן נַעֲוֹעֹזַעַן מִלְּחָמָה־לִיִיט אֹנֶד זֵיִנַע
 קַעֲכַט, אֹנֶד זֵיִנַע פִּירְשַׁטְטַעַן, אֹנֶד זֵיִנַע הֹוִפְטִלִיִיט, אֹנֶד דִּיא אִיבַעֲרַשְׁטַעַן אִיבַעֲרַ
 זֵיִנַע רִיִישְׁוֹנַעֲנַעַן אֹנֶד רִיִישַׁעַר: 23 דִּיא דְּאֹיִנַע זַעֲנַעַן נַעֲוֹעֹזַעַן דִּיא הֹוִפְטִלִיִיט צוֹ
 שְׁלֹמֹה אִיבַעֲרַ דַּעַר אַרְבִּיִיט, פִּינַף הֹוִנְדַּעַרֶשׁ אֹנֶד פּוֹפְצִיג וְהָאֵם הָאָבַעַן נַעֲהַעֲרַשְׁט
 אִיבַעֲרַ דַּעַם פֿאַלֶק וְהָאֵם טְהוֹן דִּיא אַרְבִּיִיט: 24 אֹנֶד וְהָאֵם פֿרַעַהִים טָאִקְטַעַר
 אִיו אַרְוִיסְנַעֲאֻנְגִּי פֿון דְּוֹרִים שְׁמַטַּט צוֹ אִיֶּהֶר הֹוִיז וְהָאֵם עַר הָאֵם אִיֶּהֶר נַעֲבֹוִיט,
 הָאֵם עַר דַּעֲנִסְמָאֵל נַעֲבֹוִיט מִלּוֹא: 25 אֹנֶד שְׁלֹמֹה הָאֵם מִקְרִיב נַעֲוֹעֹזַעַן
 דְּרִיִיא מֵאֵל אִים יֶאֱהֶר קֶרֶבַן עֹלֹת אֹנֶד שְׁלָמִים, אֹיִף דַּעַם מִזְבֵּחַ וְהָאֵם עַר
 הָאֵם נַעֲבֹוִיט צוֹ דַּעַם הָאֵר, אֹנֶד עַר הָאֵם אֹיִף אִיהֶם מִקְטִיר נַעֲוֹעֹזַעַן צוֹ דַּעַם
 הָאֵר; אֹנֶד אֹוִי הָאֵם עַר נַעֲעֻנְדִיגַט דָּאם הֹוִיז: 26 אֹנֶד א שִׁיף הָאֵם דַּעַר
 קַעֲנִיג שְׁלֹמֹה נַעֲמַאֲכַט אִין עֲצִיִין גֹּבֶר, וְהָאֵם אִיו בִּיִיא אֵלֹת, אִין דַּעַם

27 שפת יסדסוף בארץ אדום: ושלח חירם כנאי את־עבדו
28 אנשי אגיוֹת דעו הים עם עבד שלמה: וכלאו אוֹפִירָה
והקדו משם זהב ארכי־מאות ועשרים כפר וכלאו אל־
המלך שלמה:

1 ומלכת־שבא שמעת את־שמע שלמה לשם דעה ותבא
2 לנסתו בחיזות: ותבא וירושלמה בתל כפר מאד נמלים
ושאים בשמים ותב רכב־מאד ואבן יקרה ותבא אל־
3 שלמה ותדבר אֵלָיו את כל־אשר היה עש־לִבָּהּ: ונר
4 לה שלמה את־כל־דבריה לא היה דבר נעלם מן־המלך
אשר לא הגד לה: ותרא מלכת־שבא את כל־חכמה
5 שלמה וחכמת אשר בנה: ומאכל שלחֹו ומושב עבדו
ומעמד משרתו ומלבישתים ומשקו ותלתו אשר יעלה
6 בית דעה ולא היה בה עוד רוח: ותאמר אלי־המלך
אמת היה הדבר אשר שמעתי בארצי על־דברך ועל
7 חכמתך: ולא האמנתי לדברים עד אשר־באתי ותראניָה
עני והנה לא־גדלתי תנצי חוספת חכמה ושוב אל־
8 השמיעה אשר שמעתי: אשרי אנשך אשר עבדך
9 אלה העמרים לפניך תמיד השמעים את־חכמתך: הוי
דעה אליך בידך אשר חפץ בך לחתך על־כסף ישראל
באתת דעה את־ישראל לעלם נשימך למלך לעשות
משפט ודקרה: ותמן למלך מאה עשרים כפר זהב
ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא כא כִּבְשֵׁם הָהוּא
11 עוד לרב אשר־נחתה מלכת־שבא למלך שלמה: ונתן
אני חירם אשר־נשא זהב מאופיר הכיא מאפיר עצי
12 אלמנים הרבה מאד ואבן יקרה: תעש המלך את־עצי
האלמנים מסעד לבית־דעה ולבית המלך: וכנרות

ברעג פון דעם ים סוף אין דעם לאנד
אדום: 27 אונד חירם האט געשיקט
מיט דעם שיף מיט שלמה'ס קנעכט
וויינע קנעכט, שיפס־לייט וואס קענען
דאס ים: 28 אונד וויא זענען געקומען
קיין אופיר, אונד וויא האבען פון דארט
גענומען פיר הונדערט אונד צוואנציג
צענטנער גאלד, אונד וויא האבען עס
געבראכט צו דעם קעניג שלמה:

קאפיטעל י

1 אונד ווען דיא מלכה פון שבא האט
געהערט דעם שם פון שלמה ווענען
דעם נאמען פון דעם האר, אזוי איז
זיא געקומען איהם צו פרופען דורך
רעטזעל: 2 אונד זיא איז געקומען קיין
ירושלים מיט א זעהר גרויסען חיל,
קעמפל וואס שראגען געוויקן, אונד
זעהר פיל גאלד, אונד עדעלשטיינער,
אונד זיא איז געקומען צו שלמה'ן אונד
זיא האט צו איהם גערעט אלעס וואס
איז בייא איהר געוועזען אין דעם הארץ:
3 אונד שלמה האט איהר געזאגט אלע

איהרע רייד, עס איז נישט געוועזען איין וואך פערבארנען פון דעם קעניג וואס
ער האט נישט צו איהר געזאגט: 4 אונד דיא מלכה פון שבא האט געזעהען
דיא גאנצע חכמה פון שלמה, אונד דאס הויז וואס ער האט געבויט: 5 אונד
דיא שפייו פון זיין טיש, אונד דיא וואוינונג פון וויינע קנעכט, אונד דיא אָרדנונג
פון וויינע דינער, אונד זיירע קליידער, אונד זיין געטראנק, אונד וויינע עולות
וואס ער אויפברענגט אין דעם הויז פון דעם האר, אונד עס איז אין איהר נישט
מער קיין גייסט געבליבען: 6 אונד זיא האט געזאגט צו דעם קעניג, דיא וואך
איז אמת געוועזען, וואס איך האב געהערט אין מיין לאנד ווענען דיר, אונד
ווענען דייןע חכמה: 7 אונד איך האב דיא זאכען נישט געגלויבט, ביז איך
בין געקומען אונד מייןע אויגען האבען עס געזעהען, אונד זעה דיא העלפט איז
מיר נישט געזאגט געווארען, דא האסט מעהר חכמה אונד גוטעס, וויא דער בער
ריכט וואס איך האב געהערט: 8 געבענשט זענען דייןע לייט, געבענשט זענען
דיא דאזיגע דייןע קנעכט, וואס שטייען פאר דיר שטענדיג, וואס הערען דייןע
חכמה: 9 געבענשט ואל זיין דער האר דיין נאט, וואס ער האט אין דיר
גענערט, כדי דיר צו זענען אויף דעם שטוהל פון ישראל, ווייל דער האר
האט ישראל ליב אייביג, אזוי האט ער דיר געמאכט פאר א מלך, צו שיהן
משפט אונד גערעכטיקייט: 10 אונד זיא האט געגעבען צו דעם קעניג הונדערט
אונד צוואנציג צענטנער גאלד, אונד זעהר פיל געוויקן, אונד עדעלשטיינער,
עס איז נישט מעהר געקומען אזוי פיל געוויקן וויא דיא מלכה פון שבא האט
געגעבען צו שלמה: 11 אונד אויף חירם'ס שיף וואס האט געטראגען גאלד
פון אופיר, האט פון אופיר געבראכט זעהר פיל קאראלען־האלץ אונד עדעל־
שטיינער: 12 אונד דער מלך האט געמאכט פון דעם קאראלען־האלץ א געלענדער
צו דעם הויז פון דעם האר, אונד צו דעם הויז פון דעם מלך, אונד הארפען אונד

והכלים לשרים לאבא בן עצי אלמים ולא נראה עד
 היום הזה: והמלך שלמה נתן למלכת-שכא את-כל-
 הצהר אשר שאלה מלבד אשר נתת-לה ביד המלך
 שלמה ותפן ותלך לארצה היא תבדלה: ויהי
 משקל הזהב אשר-בא לשלמה בשנה אחת שש מאות
 וששים ושלש כפר זהב: לבד מאשר התרים ומסחר
 הרכלים וכל-מלכי הערב ופחות הארץ: ויעש המלך
 שלמה מאתים צנה זהב שדות עשר-מאות זהב יעלה
 על-הצנה האחת: ושלש-מאות מגנים זהב שדות
 שלשת מגנים זהב יעלה על-המגן האחת וזהב המלך
 בית יצר הלבבון: ויעש המלך בסארשן וזרל וצפרו
 זהב משו: שש מעלות לכסה וראש עטל לכסה
 מארציו וידת מנה ומה אלמקום השבת ושנים אריות
 עמרים אצל הדות: ושנים עשר ארזים עמרים שם
 על-שש המעלות מנה ומה לארבעה בן כלל-ממלכות:
 וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית-יער
 הלבבון זהב סגור אין כסף לא נחשב בימי שלמה
 למאומה: כי אני תרשיש למלך בים עם אני חרם
 אחת לשלש שנים תבוא אני תרשיש נשאת זהב וכסף
 שנהבים וכסף וחכמים: ויהל המלך שלמה מבבל
 מלכו הארץ לעשר ולתבואה: וכל-הארץ מבקשים את-
 פני שלמה לשמע את-הקבול אשר-נתן אלוקים בלבבו:
 ותבוא מבאים אשר-מנחלו כל-כסף וכלי זהב ושלמות כח
 ומשק ובשמים סוסים ופרדים וברשנה בשנה:
 ואסף שלמה רכב ופרשים ויהיה אלה וארבע-מאות
 רכב ושנים-עשר אלף פרשים נחמם בעיר הרבב ועם
 המלך בירושלם: ויהן המלך את-הכסף בירושלם

פליישען פאר דיא זינגער, עם איז אזוי
 פיל קאראלעך-האלץ נישט געקומען אונד
 עם איז נישט געזעהען געווארען ביז צו
 דעם היינטיגען טאג: 13 אונד דער מלך
 שלמה האט געגעבען צו דער מלכה
 פון שכא איהר גאנצעם בעגעהר, וואס
 זיא האט פערלאנגט, הויך דעם וואס ער
 האט איהר געגעבען נאך דער מעגליכ-
 קייט פון דעם קעניג שלמה, אונד זיא
 האט זיך אומגעקערט אונד איז אנוועק
 געגאנגען צו איהר לאנד מיט איהרע
 קנעכט: 14 אונד דאס געוויכט פון דעם
 גאלד וואס איז געקומען צו שלמה אין
 איין יאהר איז געוועזען זעקס הונדערט
 אונד זעקס אונד זעכציג צענטנער גאלד:
 15 הויך דעם פון דיא ארומגייענדע
 קרעמער אונד האנדעל פון דיא קויפ-
 לייט, אונד פון אלע אראבישע מלכים
 אונד דיא שטאט-האלטערס פון דעם
 לאנד: 16 אונד דער קעניג שלמה
 האט געמאכט צווייא הונדערט שילדען
 פון געשלאנגענעם גאלד, זעקס הונדערט

גאלד-שטיק איז ארויפגעגאנגען אויף איין שילד: 17 אונד דרייא הונדערט פאנצער
 פון געשלאנגענעם גאלד, דרייא מגנים גאלד איז ארויפגעגאנגען אויף איין פאנצער,
 אונד דער קעניג האט זייא געגעבען אין דעם זאמער הויז פון לבנון: 18 אונד דער
 קעניג האט געמאכט א גרויסען שטוהל פון עלעפאנט ביי, אונד ער האט איהם
 בעדעקט מיט ריין גאלד: 19 זעקס טרעפען צו דעם שטוהל, אונד דיא שפיץ איז
 געוועזען רונדיג פון ביידע זייטען צו דעם שטוהל, אונד צווייא לייבען זענען
 געשטאנען בייא דיא זייטען: 20 אונד צוועלף לייבען זענען דארט געשטאנען אויף
 דיא זעקס טרעפען פון ביידע זייטען, אונד אזוי איז נישט געמאכט געוועזען צו קיין
 קעניגרייך: 21 אונד אלע טרוינק געפעס פון דעם קעניג שלמה זענען געוועזען פון
 גאלד, אונד אקע פלים אין דעם הויז פון דעם גאלד לבנון זענען געוועזען פון ריין
 גאלד, זילבער איז נישט געאכטעט געוועזען אין שלמה'ס צייטען: 22 ווארין דעם מלך'ס
 שוף איז געוועזען אין תרשיש אין ים מיט חירם'ס שוף, איין מאל אין דרייא יאהר פלעגט
 אנקומען א שוף פון תרשיש וואס האט געטראגען גאלד אונד זילבער, עלעפאנטען אונד
 אפפען אונד ספוינען: 23 אזוי איז דער קעניג שלמה געוועזען גרעסער פון אלע מלכים
 פון דעם לאנד, מיט רייכטהום אונד מיט חכמה: 24 אונד דיא גאנצע וועלט האט
 בעגעהרט (צו זעהען) דאס פנים פון שלמה צו הערען זיינע חכמה וואס גאט האט
 געגעבען אין זיין הארץ: 25 אונד זייא האבען געבראכט איטליכער זיין געשענק,
 זילבערנע פלים אונד גאלדענע פלים אונד קליידער, וואפען אונד געוויקן, פערד
 אונד מויל-איידעל יאהר פיר יאהר: 26 אונד שלמה האט איינגעזאמעלט רייט-
 זענען אונד רייטער, אונד ער האט געהאט מויענד אונד פיער הונדערט רייטזענען
 אונד צוועלף מויענד רייטער, אונד ער האט זייא געלאזט אין דיא וואנגעשטעט אונד
 בייא דעם קעניג אין ירושלים: 27 אונד דער קעניג האט געגעבען דאס זילבער אין ירושלים

וועלען אָפּגינגען איינער האָרץ צו זייער גע-
ליב צו האָבען: 3 אוינד ער האט געהאט
הונדערט קעפּסטויבער, אוינד זיינע ווייבער
איז געוועזען צו דער צייט פון שלמה'ס על-
זיין האָרץ נאָך פּרעמדע געטער, אוינד זיין
האר זיין גאט וויא דאס האָרץ פון זיין פאט-
עשתרת, דיא געטער פון דיא צדונים, או-
6 אוינד שלמה האט געטהון דאס וואס אי-
אוינד ער האט נישט געפאלגט דעם האר וו-
שלמה געבויט א בַּמָּה צו כְּמוֹשׁ, דעם א-
ירושלים, אוינד צו מולך, דעם אָפּגאט פון
געטהון צו אלע זיינע פּרעמדע ווייבער, זיין
זייער געטער: 9 אוינד דער האר האט א-
אָפּגעקערט זיין האָרץ פון דעם האר, דע-
איהם צווייא מאל געוועזען: 10 אוינד
דאזיגער זאך, אז ער זאל נישט נאכגיין
גערויט וואס דער האר האט געפאטען:
שלמה, ווייל דאס דאזיגע איז בייא דיר
מיין ברית אוינד מיין געזעץ וואס איך
דיר דאס קעניגרייך אָפּרייסען, אוינד איך
אין דיינע טעג וועל איך עס נישט טהון, אום
האנד וועל איך עס אָפּרייסען: 13 אבער דאס

קאפיטעל יא

1 אונד דער קעניג שלמה האט ליב געהאט פילע פֿרעמדע ווייבער, חוץ פֿרעהים טאכטער, פון מואב, פון עמון, פון אדום, פון צדון, פון חתי: 2 פון דיא דאזיגע פֿעלקער וואס דער האר האט געזאגט צו דיא קינדער ישראל, איהר זאלט נישט קומען צו זיין, אונד זיין זאלען נישט קומען צו איין, ווארין זיין ער; אין זיין האט זיך שלמה געהעפט בען הונדערט הויפטווייבער, אונד דרייא זענען אָפּגענייגט זיין הארץ: 4 אונד עס ער, אזוי האבען זיינע ווייבער אָפּגענייגט הארץ איז נישט געוועזען נאך נישט דעם דוד: 5 אונד שלמה איז נאכגעגאנגען נאך מלכס, דעם אָפּגאט פון עמון: שלעכט אין דיא אויגען פון דעם האר, א זיין פאטער דוד: 7 דענקטאל האט גאט פון מואב, אויף דעם בארג פון יוא בני עמון: 8 אונד אזוי האט ער האבען גערייכערט, אונד געשאכטען צו גער שלמה געצארנט, ווארין ער האט גאט פון ישראל, וואס האט זיך צו ר האט איהם געבאטען ווענען דער דעמדע געטער, אָבער ער האט נישט 11 אזוי האט דער האר געזאגט צו עשעהען, אונד דוא האסט נישט געהיט אב דיר געבאטען, אזוי וועל איך פון גל עס געבען צו דיין קנעכט: 12 נור זיין פאטער דוד'ס ווילען, פון דיין ווהיט אנצע קעניגרייך וועל איך נישט אפרייסען,

שבת אחד את לבנה למען דוד עבדו ולמען יושב
 אשר בחרתי: והם ידעו שכן לשלמה את הדד
 הארמי מצד המלך הוא בארם: ודוד כותת דוד
 אתארם בעלות יואב ער העבא לקר אתהחללים
 נדך בלדך בארם: ברששת חדשים שבישים יואב
 וכל ישראל ערהגרת בלדך בארם: ובהה אחד
 הוא ואנשים ארמים מבכר אביו אתו לבוא מצרים
 תבד נער קמו: וקמו ממנו וקמו פאן וקמו אנשים
 עמם מפאן וקמו מצרים אלפרעה מלך מצרים וקמו
 לו בית ולחם אמר לו וארץ נח לו: ומלא הדד בנעני
 פרעה מאד חסדלו אשר אתהחית אשתו אחות
 תחפנים הנבירה: ואלו לו אחות תחפנים את נבית כ
 בנו ותמלכו תחפנים בתוך בית פרעה ודוד נבית בית
 פרעה בתוך בני פרעה: תבד שמע במצרים ברכב
 דוד עמדתיו וברמת יואב שרהבא ואמר הדד
 אלפרעה שלחני ואלך אלארצי: ואמר לו פרעה
 כי מהאתה חסל עמי והקד מבקש ללכת אלארץ
 ואמר לו לא כי שלח תשלחני: והם אלקים לו שמן
 אתחיון בדאלה אשר ביד מצת הנדער מלך
 צבא ארצי: ויקבץ עליו אנשים ודוד שרצהו בהר
 ודוד אתם וכלו דמשק נשבו בה תמלכו בדמשק:
 ודוד שמן לישראל בלדך שלמה ואתהרעה אשר כח
 הדד נקח בישראל תמלך עלארם: וירבעם בך
 נכח אפרתי מדהרעה ושם אמו צרעה אשר אלמה
 עבד לשלמה תרם ד במלך: תה הדד אשרתרים
 ד במלך שלמה בנה אתהמלוא סר אתהרעז ער
 דוד אביו: והאיש ורבעם נקוד תל ברא שלמה את

איהם צונעזאנמ, אונד האט איהם געגעבען לאנד: 19 אונד דוד האט געפונען
 חן אין דיא אויגען פון פרעה, אונד ער האט איהם געגעבען א ווייב—זיין
 ווייב'ס שוועסטער, דיא שוועסטער פון דיא קעניגען תחפנים: 20 אונד דיא
 שוועסטער פון תחפנים האט איהם געבוירען זיין וזהו נגבת, אונד תחפנים האט
 איהם געצויגען אין פרעה'ס הויז, אונד נגבת איז געוועזען אין פרעה'ס הויז
 צווישען דיא קינדער פון פרעה: 21 אונד ווען דוד האט געהערט אין מצרים
 דאס דוד האט זיך געלייגט מיט זיינע עלטערן, אונד אז יואב דער הויפטמאן
 איז געשטארבען, אזוי האט דוד געזאגט צו פרעה, שיק מיך אהעק, אונד איך
 וועל גיין צו מיין לאנד: 22 אזוי האט פרעה צו איהם געזאגט, וואס פעהלט
 דיר דען בייא מיר, דאס דוא פערלאנגסט צו גיין צו זיין לאנד? אבער ער
 האט געזאגט, ניין, גייערט דוא זאלסט מיך אהעקשקען: 23 אונד האט האט
 איהם אויפגעשטעלט אלס שטן, רזון וזהו פון אלדע, וואס איז אנטלאפען פון
 זיין האר הררער קעניג פון צובה: 24 אונד ער האט צו זיך פערזאמעלט
 מענשען, אונד ער איז געווארען א הויפטמאן איבער א. שאאר, ווען דוד האט
 זיין דערשלאגען זענען זיין אהעקגענאנגען קיין דמשק אונד האבען זיך אין
 איהר געוועזט, אונד האבען רעגירט אין דמשק: 25 אונד ער איז געוועזען
 אלס א שטן צו ישראל אלע לעבענס טעג פון שלמה, אונד אויך דאס שלעכטע
 פון דוד (וואס ער האט געטהון) אונד ער האט פעהראסט ישראל, אונד ער
 האט רעגירט אין ארם: 26 אונד ורבעם בן נבט, איין אפרתי פון צרעה, א
 קנעכט פון שלמה—אונד זיינע מוסער האט געהייסען צרעה, א פרויא איינע
 אלמנה—האט אויפגעהויבען א האנד קענען דעם קעניג: 27 אונד דאס איז דיא
 ואך וועגען וואס ער האט אויפגעהויבען דיא האנד קענען דעם קעניג, ווען
 שלמה האט געבויט מלוא, האט ער פערשלאסען דעם אויפברויך פון
 זיין פאטער דוד'ס שטאט: 28 אונד דער מאן ורבעם איז געוועזען א
 שטארקער העלר, אונד ווען שלמה האט געזעהען דעם יונג, דאס ער

ארכיית פלייסינג, אזוי האט ער איהם
געזעצט איבער דיא לאסט פון דעם
באנצען הויז פון יוסף: 29 אונד עס איז
געוועזען אין יענער צייט, ווען ירבעם
איז ארויסגעגאנגען פון ירושלים, אזוי
האט איהם געגעגענט דער נביא אחיה
השילוני אויף דעם וועג, אונד ער איז
געוועזען געקעמט מיט איין ניינעס קלייד;
אונד זיין ביידע זענען אליין געוועזען
אויף דעם פעלד: 30 אונד אחיה האט
אנגעהאפט אן דאס נייע קלייד וואס עס
איז אויף איהם געוועזען, אונד האט
עס צוריסען אויף צוועלף שטיקער:
31 אונד ער האט געוואנט צו ירבעם,
נעם דיר צעהן שטיקער, ווארין אזוי
האט געוואנט דער האר, דער האט פון
ישראל, זעה איך רייס אפ דיא רעגירונג
פון שלמה'ס האנד, אונד צו דיר וועל
איך אנטעקגעבען דיא צעהן שטיקס:
32 אונד איין שטיק וועט זיין פאר איהם,
וועגען מיין קעכט דוד אונד וועגען
ירושלים, דיא שטאט וואס איך האב
זיך אויסדערוויילט פון אלע שטיקס פון
ישראל: 33 ווייל זיין האבען מיך
פערלאזען אונד זיין האבען זיך גע-
ביקט צו עשהתה, דיא געטער פון
צדונין, צו כמוש, דיא געטער פון
פון דיא געזעמון, אונד זיין זענען נישט
געגאנגען אין מייןע וועגען, צו טהון
דיא רעכטספארטיגקייט אין מייןע אויגען
אונד מייןע געזען אונד מייןע משפטים,
אזוי וויא זיין פאטער דוד: 34 אונד איך
וועל אבער נישט אנטעקגעבען דאס
באנצע קעניגרייך פון זיינע האנד, נייערט
איך וועל איהם מאכען צו איין
פירשט אלע זיינע לעבענסטעג, וועגען
מיין קעכט דוד, ווייל איך האב איהם
אויסדערוויילט, ווייל ער האט געהווען
מייןע מצות אונד מייןע געזען:
35 אבער איך וועל אנטעקגעבען דאס
קעניגרייך פון זיין וועהים האנד, אונד
איך וועל דיא צעהן שטיקס צו דיר
אנטעקגעבען: 36 אונד צו זיין וועהן
וועל איך געבען איין שטיק, כדי עס
זאל זיין צו מיין קעכט דוד א ליכט
אלע טעג פאר מיר אין ירושלים, דיא
שטאט וואס איך האב מיר אויס-
דערוויילט, מיין נאמען דארטען אהינצו-
טהון: 37 אונד דיר וועל איך נעמען,
אונד דא וועסט רעגירען איבער אלעס
וואס דייןע וועט זעלע וועט גלוקסען:
אונד דא וועסט זיין א קעניג איבער
ישראל: 38 אונד עס וועט זיין, ווען
דא וועסט היטען אלעס וואס איך וועל
דיר געביטען, אונד דא וועסט גיין
אויגען, צו היטען מייןע געזען אונד
מייןע מצות, אזוי וויא מיין קעכט דוד
האט געטהון, אזוי וועל איך מיט דיר
זיין, אונד איך וועל דיר בויען א
טרייעס הויז, אזוי וויא איך האב
געבויט צו דוד, אונד איך וועל דיר
געבען ישראל: 39 אונד דוד'ס קינדער
(זאמען) וועל איך וועגען דעם
דעמיטהינגען, אבער נישט אלע טעג:
40 אונד שלמה האט געוואלט שטייען
ירבעם, אבער ירבעם איז אויפגעשטאנען
אונד איז אנשלאפען קיין מצרים,
צו שישק דעם קעניג פון מצרים, אונד
ער איז געוועזען אין מצרים ביז
שלמה איז געשטארבען: 41 אונד דיא
איבריגע זאכען פון שלמה אונד
אלעס וואס ער האט געטהון, אונד
זיינע קלוגשאפט, זענען זיין נישט

הער ביינעם קלאקא דא וועט איר קען
28 בית יוסף: ווי דעם הויז ווערעם
נא מירושלם וועט איר קען
ל בשלמה הדין ושהיה לבנים בשדה: והפסח אחיה
בשלמה הדין אשר עליו וקרית שנים עשר קרעם:
31 ואמר ירבעם קדחך עשרה קרעם כי כה אמר דוד
אליו ישראל הני קרע אתה ממלכה מיד שלמה ונתתי
32 לך את עשרה השבטים: והשבט האחד תהיה ללמון
עבדי דוד ולמון ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל
33 שבטי ישראל: וכן אשר נתבתי השתחו לעשתרת
אלהי צדון לכמש אלהי מאב ולמלכס אלהי כנע
עמון ולא הולכי בדרך לעשות הדרך בעני חקתי
34 ומשפטי בדרך אביו: ולא אקח אתגל המלכה
מני כי נשיא אשתו בל ימי חיו למען דוד עבדי אשר
לח בחרתי אתו אשר שמי מצותי וחקתי: ולחקתי המלכה
36 מיד בני ונתתה לך את עשרת השבטים: ולבני את
שבט אחד למען היותה לידוע עבדי בלתימים:
למני בירושלם העיר אשר בחרתי לי לשום שמי שם:
37 ואתה אקח ומלכת בכל אשר תאמץ נפשך ותרע מלך
38 עלי ישראל: והנה אביחשפט אהיה אשר אצד
ותלכת בדרך ונשיא הדרך בעני לשמו הקוץ ומצותי
כאשר עשה דוד עבדי ונתתי עמך ובנתי לך ביר
39 נאמן כאשר בנתי ליד ונתתי לך את ישראל: ואענה
ב אתרע דוד למען זאת אך לא בלתימים: ובקש
שלמה להמית אתירבעם וקם ירבעם וברח מצרים
אלשישק מלךמצרים וחי במצרים עדמות שלמה:
41 ויהי דברי שלמה וכל אשר עשה וחקתו הלא

הם כתבים נרסר דבר שלמה: והגם אשר מלך
שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה: ושבע
שלמה עמאבתו וקבר בעיר דוד אביו מלך יהודה
בט מחצו:

יב

מלך יהודה שקם כי שקם בא כל ישראל להמליך
אחיו: והו כשמו וירבעם בן נבט הוא עבד במצרים
אשר ברח מפני שלמה המלך ושב ירבעם במצרים:
והשליח וקראלו וקרא ירבעם וכל קהל ישראל ודברו
אל ירבעם לאמר: אבך הקשה וקשה אתעלע ואתה עתה
הקל מעבדתי אבך הקשה וקשה הבדד אשר-עתה
עלנו ונעבדך: ויאמר אליהם לברוך שלמה וימים
תשובו אלי מלכו היום: והלך המלך ירבעם את-
הקנים אשר-היו עמרים אתפני שלמה אביו ביהוה
הי לאמר אף אתם נעצים להשיב את-הקנים הנה דבר:
וידבר אליו לאמר אם-היום תהיה עבד ללם הנה
תבדלם מניחם ודברת אליהם דברים טובים והיו לך
עבדים כל-הימים: וישב את-עצת הקנים אשר יעבדו
והלך את-הקנים אשר גילו אותו אשר העמידם לפני:
ויאמר אליהם מה אתם נעצים ונשיב דבר את-הקנים
הנה אשר דברו אלי לאמר הקל מיהלעל אשר-נתן
אבך עלי: וידברו אליו הקנים אשר גילו אתו
לאמר כהתאמר ללם הנה אשר דברו אליך לאמר
אבך הכבד אתעלע ואתה הקל מעלע כה תדבר
אליהם קשני ענה מהתע אבי: ועתה אבי העמים
עליכם על קבר ואני אסוף על-עלכם אבי יסר אתכם
בשמים ואני אשר אתכם בעקרבם: וכל ירבעם

נעשריבען אין דעם ספר דברי שלמה:
42 אונד דא צייט וואס שלמה האט
רעגירט אין ירושלים איבער גאנץ
ישראל איז געוועזן פירציג יאהר:
43 אונד שלמה האט זיך געלייגט מיט
זיינע עלטערן אונד ער איז געגראבען
געווארען אין דא שטאט פון זיין
פאטער דוד, אונד זיין ווהן רחבעם האט
רעגירט אין זייער שטעל:

קאפיטעל יב

1 אונד רחבעם איז געגאנגען קיין שכם,
ווייל אין שכם איז גאנץ ישראל גע-
קומען איהם צו מאכען אלס קעניג:
2 אונד ווען ירבעם בן נבט האט דאס
געווערט, אונד ער איז גאץ געוועזען
אין מצרים, וואו אהין ער איז אנגלאפען
פאר שלמה, אונד ער האט זיך געוועזט
אין מצרים: 3 אזוי האבען זיין גע-
שיקט, אונד האבען איהם גערופען:
אונד ירבעם אונד דא גאנצע פערזאנל
לונג פון ישראל, זענען געקומען, אונד
זיין האבען גערעט צו רחבעם, אזוי צו

זאגען: 4 דיין פאטער האט אונזער גאץ שווער געמאכט, אבער דאס מאך אונס
רעכט גרינגער פון דעם הארשען דינסט פון דיין פאטער, אונד פון זיין שווערען
גאץ, וואס ער האט אויף אונס ארויפגעלייגט אזוי וועלען מיר דיר דינען: 5 אונד
ער האט צו זיין געזאגט, גייט, גאץ דרייט טעג זאלט איהר אייך צוריקקעהרען צו
מיר, אזוי איז דאס פאלק אנטקעגענגאנגען: 6 אונד דער קעניג רחבעם האט זיך
געראטען מיט דא אלטע (לייט), וואס זענען געשטאנען פאר זיין פאטער
שלמה ווען ער האט גאץ געלעבט, אזוי צו זאגען, וואס ראטהעט איהר מיר צו
ענטפערען דעם דאזיגען פאלק? 7 אונד זיין האבען צו איהם גערעט, אזוי צו
זאגען, אויב דא וועסט היינט זיין א קנעכט צו דעם דאזיגען פאלק, אונד דא
וועסט זיין דינען, אונד וועסט זיין ענטפערען, אונד וועסט צו זיין רעדען בוטע
ווערטער, אזוי וועלען זיין צו דיר זיין קנעכט אלע טעג: 8 ער האט אבער
פערלאזט דא עצה פון דא אלטע (לייט), וואס זיין האבען איהם געראטען,
אונד ער האט זיך געראטען מיט דא יונגע (לייט), וואס זענען מיט איהם
אויפגעוואקסען וואס זיין זענען געשטאנען פאר איהם: 9 אונד ער האט צו
זיין געזאגט, וואס ראטהעט איהר מיר? דאס מיר זאלען ענטפערען דעם
דאזיגען פאלק וואס האבען צו מיר גערעט, אזוי צו זאגען, מאך גרינגער
דאס גאץ וואס דיין פאטער האט אויף אונס געגעבען: 10 אונד דא יונגע
(לייט) וואס זענען מיט איהם אויפגעוואקסען, האבען צו איהם גערעט, אונד
געזאגט, אזוי זאלסט דא זאגען צו דעם דאזיגען פאלק וואס האבען צו דיר
גערעט, אונד געזאגט, דיין פאטער האט שווער געמאכט אונזער גאץ, אונד
דאס מאך עס אונס גרינגער, אזוי זאלסט דא צו זיין רעדען: מירן קלענס-
טער פינגער איז דיקער אלס מירן פאטערס לענדען: 11 אונד אצונד, מירן
פאטער האט ארויפגעלייגט אויף אייך א שווערעס גאץ, אונד אייך וועל גאץ
פערמערען איינער גאץ: מירן פאטער האט אייך געשטראפט מיט בייטשען,
אונד אייך וועל אייך שטראפען מיט שקארפאנען: 12 אונד ירבעם איז געקומען,

אונד אויף דאס גאנצע פאלק אויף דעם
 דריטען טאג אזוי וויא דער מלך האט
 גערעט, אונד געזאגט, קומט צו מיר
 צוריק אס דריטען טאג: 18 אונד דער
 מלך האט דעם פאלק געענטפערט מיט
 הארעטע ווערעטער, אונד ער האט פער-
 לאזט דיא עצה פון דיא אלטע, וואס
 וויא האבען איהם איין עצה געגעבען:
 14 אונד ער האט צו וויא גערעט נאך
 דער עצה פון דיא יונגע, אזוי צו זאגען,
 מיין פאטער האט אייער נאך שווער
 געמאכט, אונד אויף וועל נאך פער-
 מערען אייער נאך, מיין פאטער האט
 אייך געשטראפט מיט בייטשען אונד
 אייך וועל אייך שטראפען מיט שקארפ-
 נאגען: 15 אונד דער מלך האט ניט
 געהערט צו דעם פאלק, ווארין דיא
 סבה איז געוועזען פון דעם האר, כדי
 צו בעשטעטיגען זיין ווארט, וואס דער
 האר האט גערעט דורך אחיה השילוני
 צו ורבעם בן נבט: 16 אונד ווען גאנץ
 ישראל האבען געזעהען אז דער מלך

ווארעם אליהם ורבעם בנים השלישי כאשר דבר המלך
 13 לאמר שובו אלי ביום השלישי: וכן המלך אתהם
 14 קשה חטב את עצת חזקנים אשר יעצרו: ודבר
 אליהם בעצת היללים לאמר אבי הכבד אתהם
 ואני אסוף עליהם אבי יסר אתכם בשמים ואני
 15 יסר אתכם בעקרבים: ולא שמע המלך אליהם כד
 דחה סבה מעם יהוה למען הקים את דברו אשר דבר
 16 יהוה כדי אחיה השילני אליהם כד נבט: ורא
 בלישראל כי לא שמע המלך אליהם וישבו הם את
 המלך דבר ולאמר מה לנו חלק ביהוה ולא נתחיל בבר
 17 ישי לאהרן ישראל עמה דעה ביהוה דבר מלך ישראל
 לאהלו: ובני ישראל השבים בערי יהודה ומלך
 18 עליהם רחבעם: וישלח המלך רחבעם את אדרם
 אשר עליהם וירומם כל ישראל בו אבן חמת ומלך
 19 רחבעם התאמץ לשלוח במרכבה לנס ירושלים: ופשו
 כ ישראל ביד דוד עד היום הזה: והיו בשמע כל
 ישראל ברשב ורבעם ושלחו וקראו אתו אל יהודה
 ומלינו אתו על בלי ישראל לא היה אחר ביהודה
 21 וולתי שבט יהודה לבדו: ובהו רחבעם וירושלם
 וקרא את כל בית יהודה ואת שבט בנימין מאה
 ושמנים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם בית
 ישראל להשיב את המלוכה לרחבעם כד שלמה:
 22 והיו דבר האלויים אל שמעיה איש הנאווים לאמר:
 23 אמר אליהם כד שלמה מלך יהודה ואל כל בית
 24 יהודה ובנימין ותר הגם לאמר: כה אמר יהוה לא-
 תעלו ולא תלחמון עם אחיהם בני ישראל שובו איש
 לביתו כי מאתי הנה הדבר הזה משמו את דבר

האט זיין ניט געהארקט, אזוי האבען זיין דעם מלך געענטפערט, אזוי צו
 זאגען, וואס פאר א חלק האבען מיר אין דוד, אדער נחלה אין דעם ווהן
 פון וישי? גיין צו דיינע געצעלטען ישראל! אצינד זעה דיין הויז דוד, אונד
 ישראל זענען אונעקגעגאנגען צו זייער געצעלטען: 17 אונד איבער דיא
 קינדער ישראל וואס וואוינען אין דיא שטעט פון יהודה, האט רחבעם רעגירט:
 18 אונד ווען דער מלך רחבעם האט געשיקט אדורם וואס איז איבער דיא
 צינזען, אזוי האבען איהם גאנץ ישראל געשטייגט מיט שטיינער, אונד ער
 איז געשטארבען. אונד דער מלך רחבעם האט זיך געשטארקט ארויפצוגיין
 אויף דעם וואגען צו אנשליפען פון ירושלים: 19 אונד ישראל האט ווידער-
 געשפעניגט קעגען דעם הויז דוד ביז צו דעם היינטיגען טאג: 20 אונד
 עס איז געוועזען ווען גאנץ ישראל האבען דערהערט אז ורבעם האט זיך
 אומגעקערט, האבען זיין געשיקט, אונד זיין האבען איהם גערופען צו דער
 גאנצען געמיינדע אונד האבען איהם געמאכט קעניגען איבער גאנץ ישראל,
 קיינער איז ניט געוועזען נאך דעם הויז דוד חוץ דער שבט יהודה אליין:
 21 אונד רחבעם איז געקומען קיין ירושלים, אונד ער האט פערזאמעלט דאס
 גאנצע הויז יהודה אונד דעם שבט בנימין, הונדערט אונד אכציג טויזענד
 אויסקערנווילטע קריגסלייט, צו שטרייטען מיט דעם הויז ישראל, כדי צוריק-
 צוקעהרען דאס קעניגרייך צו רחבעם דעם ווהן פון שלמה: 22 אונד דאס
 ווארט פון גאט איז געוועזען צו שמעיה דעם געטליכען מאן, אזוי צו
 זאגען: 23 זאג צו רחבעם דעם ווהן פון שלמה, מלך פון יהודה, אונד
 צו דעם גאנצען הויז פון יהודה אונד בנימין, אונד צו דעם איבריגען
 פאלק, אזוי צו זאגען: 24 אזוי האט דער האר געזאגט, איהר זאלט
 ניט ארויפגיין, אונד איהר זאלט ניט שטרייטען מיט אייער ברידער, דיא
 בני ישראל, קעהרט אייך צוריק צוריק איטליכער צו זיין הויז, ווארין פון מיר
 איז דיא דאזיקע נאך געשעהען. אונד זיין האבען געהארקט צו דעם ווארט

יְהוָה הָשִׁיב לִקְלַת דְּבַר יְהוָה: וְכִן יִרְבְּעָם אֶת־
שָׂכָם בְּדֶר אֶפְרַיִם תֵּשֵׁב כִּי הָיָא מִשָּׁם וְכִן אֶת־שֹׁמְרֵי:
וְיֹאמֶר יִרְבְּעָם בְּלִבּוֹ עָתָה תֵּשֵׁב הַמַּמְלָכָה לְבִית־דָּוִד: 26
אֲמַרְעֵלָהוּ הָיִים הָיָה לְעֹשֶׂת וּבְחִים בְּבִית־יְהוָה בִּירוּשָׁלַם
וְשָׁב לֵב הָיִים הָיָה אֶל־אֲנָשִׁים אֶל־יִרְבְּעָם מִלֵּךְ יְהוָה
וְהָיָה וְשָׁב אֶל־יִרְבְּעָם מִלֵּךְ־יְהוָה: וְעַתָּה הִמְלִךְ
נִעַשׂ שָׁרִי עֲזָרָה וְהָבָה וְיֹאמֶר אֵלֶיךָ רַב־יִלְכָם מַעֲלֹת
יְרוּשָׁלַם הֵנָּה אֶל־יְהוָה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִשְׁלַח מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
תֵּשֵׁב אֶת־הָאָדָם בְּבִית־אֵל וְאֶת־הָאָדָם יָנוּ בְּהֵן: וְהָיָה
הַדְּבַר הַזֶּה לְחֹמָת וּלְלִבִּי הָיִים לִפְנֵי הָאָדָם עֲדָה: וְנִעַשׂ
אֶת־בֵּית בְּמֹת וְנִעַשׂ כְּהִנִּים מִקְצֹת הָיִים אֲשֶׁר לֹא־הָיָה
מִבְּנֵי לֵרִ: וְנִעַשׂ יִרְבְּעָם וְהָבָה בְּחֹרֶשׁ הַשְּׂמִינִי כְּהַמְשִׁיר־
עֲשָׂרָה וְהָבָה לְחֹרֶשׁ כְּהָבָה וְאֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ
בֵּן עֲשָׂרָה בְּבִית־אֵל לְכֹחַ לְעֹלִים אֲשֶׁר־עָשָׂה וְהַעֲמִיד
בְּבֵית אֵל אֶת־כְּהָנִי הַבְּמֹת אֲשֶׁר עָשָׂה: וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ
אֲשֶׁר־עָשָׂה בְּבִית־אֵל כְּהַמְשִׁיר עֲשָׂרָה וְהָבָה בְּחֹרֶשׁ הַשְּׂמִינִי
בְּחֹרֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ מִלֵּב וְנִעַשׂ חֵן לִבִּי יִשְׂרָאֵל תַּעֲלֵה
עַל־הַמִּזְבֵּחַ לְחֻקְיָרִי:

יב

וְהָיָה וְאֵשׁ אֱלֹהִים בָּהּ מִיְהוָה בְּדֶר יְהוָה אֶל־
יִרְבְּעָם עַד־עַל־הַמִּזְבֵּחַ לְחֻקְיָרִי: וְהָיָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ
בְּדֶר יְהוָה וְיֹאמֶר מִזְבֵּחַ מִזְבֵּחַ כִּי אֲמַר יְהוָה הַיְהוָה
וּלְכֵךְ לְבִית־דָּוִד וְיֹאמֶר שָׁמָּה וְכָח עֲלֵךְ אֶת־כְּהָנֵי
הַבְּמֹת הַמִּקְצֹתִים עֲלֵךְ וְנִעַמְּוֹת אֲנִים יִשְׂרָאֵל עֲלֵךְ:
וְהָיָה כִּי־הָיָה מִפֶּת לְאֶמֶר יְהוָה הַמִּפֶּת אֲשֶׁר דְּבַר
יְהוָה הֵנָּה הַמִּזְבֵּחַ נִקְרָא וְנִשְׁפָּךְ הַיֵּשֶׁן אֲשֶׁר־עָלָיו:
וְהָיָה כְּשֶׁמַּע הַמֶּלֶךְ אֶת־דִּבְרֵי אִישׁ־אֱלֹהִים אֲשֶׁר קָרָא

הָאָדָם נִעְטָהוּן אִיין קָאֵלֶב אִין בֵּית־אֵל אֲנִיד אִינִים הָאָדָם עַר נִעְנַעְבֵּעַן אִין דָּן: 30 אֲנִיד
דִּיא דְאִינִיעַ וְאָךְ אִין נִעְנַעְבֵּעַן אִין יְהוָה, וְהָרִין דָּאָם פֶּאֲלֵךְ אִין נִעְנַעְבֵּעַן פֶּאֶר דָּעָם
אִינִיעָם בִּיז נִאָךְ דָּן: 31 אֲנִיד עַר הָאָדָם נִעְמַאכְט דָּאָם הָיָה צו דִּיא בְּמֹת, אֲנִיד עַר
הָאָדָם נִעְמַאכְט כְּהִנִּים פֿון דִּיא נִידֶר־נִסְטֶע פֿון דָּעָם פֶּאֲלֵךְ וְהָאָם זַענֶען נִישׁ נִעְנַעְבֵּעַן
פֿון דִּיא קִינֶדֶר פֿון לִוִּי: 32 אֲנִיד יִרְבְּעָם הָאָדָם נִעְמַאכְט אִין פִּיעֶר־שָׂאָה אִין דָּעָם
אכְטֶען חֹדֶשׁ, אִין דָּעָם פֿופֿעֶה־נִסְטֶען טָאָה אִין דָּעָם חֹדֶשׁ, אֲזוּי וְהָיָה דָּעַר פִּיעֶר־שָׂאָה
וְהָאָם אִין אִין יְהוָה, אֲנִיד עַר הָאָדָם מִקְרִיב נִעְנַעְבֵּעַן אִין דָּעָם מִזְבֵּחַ, אֲזוּי הָאָדָם עַר
אִין נִעְטָהוּן אִין בֵּית־אֵל, צו שְׁעִכְטֶען צו דִּיא קַעֲלֶבֶר וְהָאָם עַר הָאָדָם נִעְמַאכְט, אֲנִיד
עַר הָאָדָם אֲנִידֶשְׁטֶעֱלֵט אִין בֵּית־אֵל דִּיא כְּהִנִּים פֿון דִּיא בְּמֹת וְהָאָם עַר הָאָדָם נִעְמַאכְט:
33 אֲנִיד עַר הָאָדָם מִקְרִיב נִעְנַעְבֵּעַן אִין דָּעָם מִזְבֵּחַ וְהָאָם עַר הָאָדָם נִעְמַאכְט אִין בֵּית־
אֵל, אִין דָּעָם פֿופֿעֶה־נִסְטֶען טָאָה אִין דָּעָם אכְטֶען חֹדֶשׁ, אִין דָּעָם חֹדֶשׁ וְהָאָם עַר הָאָדָם
אִין־נִעְטָהוּן פֿון זִיין הָאָרֶץ, אֲנִיד עַר הָאָדָם נִעְמַאכְט פֶּאֶר דִּיא קִינֶדֶר וְיִשְׂרָאֵל אִין
פִּיעֶר־שָׂאָה, אֲנִיד עַר אִין אִין־נִעְטָהוּן אִין דָּעָם מִזְבֵּחַ צו רִיבֶעֶרֶן:

קאפיטעל יג

1 אֲנִיד זַעה, אִין נִעְטָהוּן מִאָן אִין נִעְקֹמֶען פֿון יְהוָה, נִאָךְ דָּעָם וְהָרִין פֿון יְהוָה,
קִיין בֵּית־אֵל, אֲנִיד יִרְבְּעָם אִין נִעְשְׁטָאנֶען בִּיז דָּעָם מִזְבֵּחַ צו רִיבֶעֶרֶן: 2 אֲנִיד עַר
הָאָדָם נִעְרֹפֶען אִין־נִעְטָהוּן דָּעָם מִזְבֵּחַ, דִּיךְ דָּאָם וְהָרִין פֿון דָּעָם הָאָדָם, אֲנִיד עַר הָאָדָם
נִעְטָהוּן מִזְבֵּחַ מִזְבֵּחַ! אֲזוּי הָאָדָם דָּעַר הָאָדָם נִעְטָהוּן זַעה, אִין זִינֶען נִישׁ נִעְנַעְבֵּעַן
וְהָרִין פֿון דָּעָם הָיָה פֿון דָּוִד, זִיין נִאָמֶען אִין יִשְׂרָאֵל, אֲנִיד עַר הָאָדָם אִין דִּיר
שְׁעִכְטֶען דִּיא כְּהִנִּים פֿון דִּיא בְּמֹת וְהָאָם רִיבֶעֶרֶן אִין דִּיר, אֲנִיד מִעְשֶׁשְׁ-בִּינֶען
וְהָרִין מִעַן אִין דִּיר פֶּרֶר־נִעְטָהוּן: 3 אֲנִיד עַר הָאָדָם נִעְטָהוּן אִין יְעֶנֶם טָאָה אִין
וְהָרִין נִעְטָהוּן, אֲזוּי צו זַענֶען, דָּאָם אִין דָּאָם וְהָרִין־נִעְטָהוּן וְהָאָם דָּעַר הָאָדָם
הָאָדָם נִעְטָהוּן, זַעה, דָּעַר מִזְבֵּחַ וְנִעַשׂ צֶרֶר־נִעְטָהוּן וְהָרִין, אֲנִיד דִּיא אִין אִין וְהָאָם אִין
אִין־נִעְטָהוּן וְנִעַשׂ אִין־נִעְטָהוּן וְהָרִין: 4 אֲנִיד עַם אִין נִעְנַעְבֵּעַן, וְהָיָה דָּעַר מִלֵּךְ
הָאָדָם דָּעַר־נִעְטָהוּן דָּאָם וְהָרִין פֿון דָּעָם נִעְטָהוּן מִאָן, וְהָאָם עַר הָאָדָם נִעְרֹפֶען

אִיבֶר דַּעַם מִזְבֵּחַ פֶּן בֵּית־אֵל, אֲזוּי
הָאֵם רִבְעָם אוֹסֶנְעִשְׁטֶרֶקֶט וַיִּנֶּע הָאֹנֶד
פֶּן אוֹיֵף דַּעַם מִזְבֵּחַ, צוֹ זָאנֶען, בְּרִיטֶם
אִיהֶם אָן! אֲזוּי אִזוּ וַיִּנֶּע הָאֹנֶד וְהָאֵם עַר
הָאֵם אוֹסֶנְעִשְׁטֶרֶקֶט אוֹיֵף אִיהֶם פֶּאָר־
דָּאָרְט גַּענוֹאָרען, אֹנֶד עַר הָאֵם וַיָּא נִישׁ
גַּעקֶענט צורִיקֶנְעֶנען צוֹ זִיף: 5 אֹנֶד
דַּעַר מִזְבֵּחַ אִזוּ צַעֲרִיסֶען גַּענוֹאָרען,
אֹנֶד דִּיא אַש אִזוּ אוֹסֶנְעִשִׁים גַּענוֹאָרען
פֶּן דַּעַם מִזְבֵּחַ, נָאָךְ דַּעַם צַיִכֶּען וְהָאֵם
דַּעַר גַּעטִּלִּכֶּער מֵאן הָאֵם גַּענֶעבֶען,
דוּרְךְ דַּעַם וַיָּאָרְט פֶּן דַּעַם הָאָר: 6 אֹנֶד
דַּעַר מִלֶּךְ הָאֵם גַּענֶטְפֶּערט, אֹנֶד הָאֵם
גַּעזָאָגט צוֹ דַּעַם גַּעטִּלִּכֶּען מֵאן, גַּעט
דָּאָךְ פֶּאָר דַּעַם פִּנִּים פֶּן דַּעַם הָאָר, דִּיין
נָאָם, אִז מִינֶע הָאֹנֶד זָאל זִיף צורִיק־
קֶעֱהֶרען צוֹ מִיר, אֹנֶד דַּעַר גַּעטִּלִּכֶּער
מֵאן הָאֵם גַּעבֶּעטֶען פֶּאָר דַּעַם פִּנִּים פֶּן
דַּעַם הָאָר, אֹנֶד דִּיא הָאֹנֶד פֶּן דַּעַם מִלֶּךְ
הָאֵם זִיף צורִיקֶנְעֶקֶהֶרְט, אֹנֶד וַיָּא אִזוּ
גַּענוֹאָרען וַיָּא פִּרִיעַר: 7 אֹנֶד דַּעַר
מִלֶּךְ הָאֵם גַּעֲרַעט צוֹ דַּעַם גַּעטִּלִּכֶּען
מֵאן, קוֹם דָּאָךְ מִישׁ מִיר אַהִיִּים, אֹנֶד
דַּעֲרַקֶנוּיִךְ דִּיךְ אֹנֶד אִיךְ וַעַל דִּיר גַּעבֶּען
א מִתְּנָה: 8 אֹנֶד דַּעַר גַּעטִּלִּכֶּער מֵאן

עֲלֵמִזְבֵּחַ בֵּית־אֵל וַיִּשְׁלַח וַיִּרְבֶּעֵם אַחֲרָיו מִעַר
הַמִּזְבֵּחַ לֵאמֹר: תַּשְׁקִיז וְתִכְשֵׁף דִּי אֲשֶׁר־שִׁלַּח עֲלָי
וְלֹא יָלַד לְהַשְׁבִּיחַ אֵלָיו: וְהַמִּזְבֵּחַ נִקְרַע וַיִּשְׁפֹּךְ הַשֶּׁמֶן
מִן־הַמִּזְבֵּחַ כַּמִּשְׁכָּה אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים בְּדָבָר יְהוָה:
6 וַיֵּן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר: אֲלֵאֵשׁ הָאֵלֹהִים חֲלָא אַתְּ־פָנִי
דִּנְהָ אִלְהִיד וְהַשְׁכֵּל בְּפָנֶי וְתַשְׁבֵּב דִּי אֵל וַעַל אֵשׁ־
הָאֵלֹהִים אַחֲפָנִי דִּנְהָ וְתַשְׁבֵּב דִּי־הַמֶּלֶךְ אֵלָיו וְתַרְוִי
7 בְּבִרְיָשָׁתִּי: בְּדָבָר הַמֶּלֶךְ אֲלֵאֵשׁ הָאֵלֹהִים בְּאִדְרֵאֲתִי
8 הַבִּתְּהָ וְסַעֲדָהּ וְהַתְּנָה לָךְ מִתָּת: וַיֹּאמֶר אֵשׁ־הָאֵלֹהִים
אֶל־הַמֶּלֶךְ אִם־תִּחְדָּלִי אַתְּ־חַדְצִי בִּיתְךָ לֹא אֶבֶא עִמָּךְ וְלֹא־
9 אֶכַּל לֶחֶם וְלֹא אֶשְׁתַּחֲוֶיֶם בְּמָקוֹם הַזֶּה: כִּי־כֵן צִוִּיתִי
אֹתִי בְּדָבָר דִּנְהָ לֵאמֹר לֹא־תֵאכַל לֶחֶם וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶי
10 מִים וְלֹא תִשָּׁבֵב בְּכַדְךָ אֲשֶׁר הִלַּכְתָּ: נִלְךְ בְּכַדְךָ אַתְּ
11 וְלֹא־עָבַד בְּכַדְךָ אֲשֶׁר בָּא כֹה אֶל־בֵּית־אֵל: וְנָבִיא
אֲחֵר וְכֵן יָשָׁב בְּבִית־אֵל וַיְבֹא בְּנוֹ הַסֹּפֶרֶל וְאֶת־כֹּהֵל
הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר־עָשָׂה אֲשֶׁר־הָאֵלֹהִים: וְהֵם בֵּית־אֵל אֶת־
יְהוֹרָם אֲשֶׁר דָּבַר אֶל־הַמֶּלֶךְ וְסִפְרוֹם לֵאבִדָּם:
12 וְדָבַר אֵלֵהֶם אֲבִיהֶם אִיתָה הַמֶּלֶךְ הַלֵּךְ וַיֵּרָא בְּנֵי
אֶת־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר הִלֵּךְ אֵשׁ הָאֵלֹהִים אֲשֶׁר־בָּא מִיְּהוָה:
13 וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנָיו חֲבֵשְׁדִּילִי הַחֲמֹד וְחִבְשְׁדִּילִי הַחֲמֹד
14 תִּרְבֵּב עֲלָיו: מִלֶּךְ אַחֲרֵי אֵשׁ הָאֵלֹהִים וְהַמַּעֲשֶׂה יִשָּׁב
תַּחַת הָאֵלִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַתָּה אֵשׁ־הָאֵלֹהִים אֲשֶׁר־
15 בָּאת מִיְּהוָה וַיֹּאמֶר אָנִי: וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָךְ אִיתָ הַבִּתְּהָ
16 וְאֶכַּל לֶחֶם: וַיֹּאמֶר לֹא אֶכַּל לִשְׁבֹּב אֲתָךְ וְלִבְּוֹא אֲתָךְ
וְלֹא־אֶכַּל לֶחֶם וְלֹא אֶשְׁתַּחֲוֶי אֲתָךְ מִים בְּמָקוֹם הַזֶּה:
17 בְּדָבָר אֵלִי בְּדָבָר דִּנְהָ לֹא־תֵאכַל לֶחֶם וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶי
18 שֶׁם מִים לֹא־תִשָּׁבֵב לִלְבַת בְּכַדְךָ אֲשֶׁר־הִלַּכְתָּ בָּהֶ: וַיֹּאמֶר

הָאֵם גַּעזָאָגט צוֹ דַּעַם מִלֶּךְ, וַעַן דִּיא זָאלֶסט מִיר גַּעבֶּען דִּיא הַעֲלַפֶּט פֶּן דִּיין הוּיָה,
וַעַל אִיךְ מִישׁ דִּיר נִישׁ אַהִיִּים קוֹמֶען, אֹנֶד אִיךְ וַעַל קִיין בְּרוּישׁ עֲסֶען, אֹנֶד אִיךְ וַעַל
קִיין וְהַאָסֶער טְרִינקֶען אִין דַּעַם דָּאזִיגֶען אָרֶט: 9 וַיָּאָרִין אֲזוּי אִזוּ מִיר בַּעפּוֹלֶען
גַּענוֹאָרען דוּרְךְ דַּעַם וַיָּאָרְט פֶּן דַּעַם הָאָר, אֲזוּי צוֹ זָאנֶען, דִּיא זָאלֶסט קִיין בְּרוּישׁ
עֲסֶען, אֹנֶד זָאלֶסט קִיין וְהַאָסֶער טְרִינקֶען, אֹנֶד דִּיא זָאלֶסט דִּיךְ נִישׁ צורִיקֶנְעֶהֶרֶען
אוֹיֵף דַּעַם וַעַן וְהָאֵם דִּיא בִּיסֶט גַּעזָאָגֶען: 10 אֹנֶד עַר אִזוּ אַוועקֶנְעֶאָנֶען אוֹיֵף
אִיין אַנדֶערן וַעַן, אֹנֶד עַר הָאֵם זִיף נִישׁ צורִיקֶנְעֶקֶהֶרְט אוֹיֵף דַּעַם וַעַן וְהָאֵם עַר אִזוּ
גַּעקוֹמֶען קִיין בֵּית־אֵל: 11 אֹנֶד עַם הָאֵם גַּעוֹוֹאִיגֶט אִיין אַלְטֶער נָבִיא אִין בֵּית־אֵל,
זִיין זִוְהֵן אִזוּ גַּעקוֹמֶען, אֹנֶד הָאֵם אִיהֶם דַּעֲרַצִּילֶט דִּיא בָאָנְעֶע מַעֲשֶׂה וְהָאֵם דַּעַר גַּעט־
לִיכֶּער מֵאן הָאֵם הֵינֶט גַּעטְהֵן אִין בֵּית־אֵל, אֹנֶד דִּיא רִייד וְהָאֵם עַר הָאֵם גַּעֲרַעט צוֹ
דַּעַם מִלֶּךְ, אֹנֶד וַיָּא אַבֶּען עַם דַּעֲרַצִּילֶט צוֹ זִייעַר פֶּאָטֶער: 12 אֹנֶד זִייעַר פֶּאָטֶער
הָאֵם צוֹ זִייא גַּעֲרַעט, אִין וַעַלֶכֶען וַעַן אִזוּ עַר אַוועקֶנְעֶאָנֶען? אֹנֶד זִינֶע זִוְהֵן
הַאָבֶען אִיהֶם גַּעוֹוִיעֶן דַּעַם וַעַן, וְהָאֵם דַּעַר גַּעטִּלִּכֶּער מֵאן, וְהָאֵם אִזוּ גַּעקוֹמֶען פֶּן
יְהוָה, אִזוּ אַוועקֶנְעֶאָנֶען: 13 אֹנֶד עַר הָאֵם גַּעזָאָגט צוֹ זִינֶע זִוְהֵן, זָאטְשֶׁלֶט מִיר
אָן דַּעַם אִיזְעֶל, אֹנֶד וַיָּא הַאָבֶען אִיהֶם גַּעזָאטְשֶׁלֶט דַּעַם אִיזְעֶל, אֹנֶד עַר הָאֵם אוֹיֵף
אִיהֶם גַּעֲרִישֶׁען: 14 אֹנֶד עַר אִזוּ נָאָכֶנְעֶאָנֶען דַּעַם גַּעטִּלִּכֶּען מֵאן, אֹנֶד עַר הָאֵם
אִיהֶם גַּעטָּרָאפֶען וַיִּצַּעֲנִדי אֹנֶטֶער אִיין אִיכֶענְבֹּוים, אֹנֶד עַר הָאֵם צוֹ אִיהֶם גַּעזָאָגֶט,
בִּיסֶט דִּיא דַּעַר גַּעטִּלִּכֶּער מֵאן וְהָאֵם דִּיא בִּיסֶט גַּעקוֹמֶען פֶּן יְהוָה? אֹנֶד עַר הָאֵם
גַּעזָאָגֶט, אִיךְ בִּין עַם: 15 אֹנֶד עַר הָאֵם צוֹ אִיהֶם גַּעזָאָגֶט, קוֹם מִישׁ מִיר אִין מִיין
הוּיָה, אֹנֶד דִּיא וַעַטֶס עֲסֶען בְּרוּישׁ: 16 אֹנֶד עַר הָאֵם צוֹ אִיהֶם גַּעזָאָגֶט, אִיךְ קֶען
נִישׁ מִישׁ דִּיר צורִיקֶנְעֶהֶרֶען, אֹנֶד מִישׁ דִּיר קוֹמֶען, אֹנֶד אִיךְ וַעַל קִיין בְּרוּישׁ עֲסֶען,
אֹנֶד אִיךְ וַעַל מִישׁ דִּיר קִיין וְהַאָסֶער טְרִינקֶען אִין דַּעַם דָּאזִיגֶען אָרֶט: 17 וַיָּאָרִין עַם
אִזוּ צוֹ מִיר אָנְעֶזָאָגֶט גַּענוֹאָרען דוּרְךְ דַּעַם וַיָּאָרְט פֶּן דַּעַם הָאָר, דִּיא זָאלֶסט קִיין
בְּרוּישׁ עֲסֶען, אֹנֶד זָאלֶסט דָּאָרְט קִיין וְהַאָסֶער טְרִינקֶען, אֹנֶד זָאלֶסט נִישׁ צורִיקֶנְעֶהֶרֶען
אוֹיֵף דַּעַם וַעַן וְהָאֵם דִּיא בִּיסֶט אוֹיֵף אִיהֶם גַּעזָאָגֶען: 18 אֹנֶד עַר הָאֵם אָבֶער גַּעזָאָגֶט

וַיִּסְמְנוּ נָבִיא מִלִּפְנֵי וַיִּמְלֹךְ דָּבָר אֵלַי בְּדִבְרֵי יְהוָה
 לֵאמֹר הַשְׁבִּירוּ אֶת־הַיְּבֵהָדָה וְאָכַל לֶחֶם דְּבִירוֹת וַתֵּשֶׁת מִמֶּנּוּ
 כַּחֲשׁ לֵי: וַתֵּשֶׁב אֹתוֹ וְאָכַל לֶחֶם דְּבִירוֹת וַתֵּשֶׁת מִמֶּנּוּ: 19
 וַיְהִי כֵּן וַיִּשְׁבּוּ אֶל־הַשְּׁלֶלֶת: וַיְהִי דָבָר יְהוָה כִּי
 אֶל־נָבִיא אֲשֶׁר הָשִׁיבוּ: וַיִּקְרָא אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
 בָּא מִיְּהוּדָה לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה יָנִין כִּי מִלִּית פִּי
 יְהוָה וְלֹא שָׁמַרְתָּ אֶת־דְּבָרֵי אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֶל־יְהוָה:
 וַתֵּשֶׁב וְתֹאכַל לֶחֶם וַתֵּשֶׁת מִמֶּנּוּ כַּמֶּכֶּן אֲשֶׁר דָּבַר אֱלֹהִים: 20
 אֶל־תֹּאכַל לֶחֶם וְאֶל־תֵּשֶׁת מִמֶּנּוּ לֵאמֹר וְכִלְתָּ אֶל־
 קִבְרֵי אֲבֹתֶיךָ: וַיְהִי אַחֲרֵי אֲכָלוֹ לֶחֶם וְאַחֲרֵי שְׁתִּיתוֹ
 מִחֲבִשְׁלֵוֹ הִתְמַדּוּ לְנָבִיא אֲשֶׁר הָשִׁיבוּ: וַיִּלְךְ הַמֶּלֶךְ
 אֶרֶץ בְּנֵדֶרֶד מִמִּיתוֹתָיו וַתִּהְיֶה נִבְלָתוֹ מִשְׁלֶכֶת בְּנֵדֶרֶד הַתְּחִמָּה
 עִמָּה אֵצֶל הַנָּאֲרָה עִמָּה אֵצֶל הַנְּבִלָה: וַתֵּהֶה אֲנָשִׁים כִּי
 עָבְרוּ וַרְאוּ אֶת־הַנְּבִלָה מִשְׁלֶכֶת בְּנֵדֶרֶד וְאֶת־נָאֲרָה
 עִמָּה אֵצֶל הַנְּבִלָה חֲבָלָה וַיִּדְּבְרוּ בְּלִבָּי אֲשֶׁר הִנֵּבִיא
 הַזֶּה לָעָם כֹּה: וַיִּשְׁמַע הַנָּבִיא אֲשֶׁר הָשִׁיבוּ מִן־בְּנֵדֶרֶד
 וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר מָהָה אֶת־פִּי יְהוָה
 וַתִּהְיֶה יְהוָה לֵאמֹר וַיִּשְׁבְּרוּ וַתִּמְחַדּוּ בְּדָבָר יְהוָה
 אֲשֶׁר דָּבַרְלִי: וַיִּדְּבַר אֶל־בָּנָיו לֵאמֹר חֲבִשְׁתִּי אֶת־
 הַחֲמֹר הַחֲבָשִׁי: וַיִּלְךְ חֲמָא אֶת־נִבְלָתוֹ מִשְׁלֶכֶת בְּנֵדֶרֶד
 וַתִּמְחַדּוּ וַתֹּאחֲזֶה עֲלֵיהֶם אֵצֶל הַנְּבִלָה לֵאמֹר הַנָּאֲרָה
 אֶת־הַנְּבִלָה וְלֹא שָׁבַר אֶת־הַחֲמֹר: וַיֵּשֶׁב הַנָּבִיא אֶת־
 נִבְלַת אִישׁ־הָאֱלֹהִים וַתִּמְחַדּוּ אֶת־הַחֲמֹר וַיִּשְׁבְּרוּ חֲבָלָה
 אֶל־עֵרֶל הַנָּבִיא חֲזָק לִסְפֹּר וַיִּקְרְבוּ: וַתֵּהֶן אֶת־נִבְלָתוֹ
 בְּקִבְרֵוֹ וַיִּסְפְּדוּ עָלָיו הוּא אִתִּי: וַיְהִי אַחֲרֵי קִבְרֵוֹ אֹתוֹ
 וַיֹּאמֶר אֶל־בָּנָיו לֵאמֹר כְּמוֹתִי וְקִבְרְתֶּם אֹתִי בְּקִבְרֵי אֲשֶׁר
 אִישׁ הָאֱלֹהִים קָבַר כֹּה אֵצֶל עֲצָמָיו וַתִּיזְוּ אֶת־עֲצָמָיו:

אֹנֶד וְאֶלְכֶם נִיט טְרִינְקֶען קִיין וואַסער, אזוי וועט דִיין מוֹיטער קערפער נִיט קומען
 צו דעם קבר פון דיינע עלטערן: 23 אֹנֶד עס איז געוועזען נאכדעם וויא ער האט
 געגעסען ברויט אֹנֶד האט געטרינקען, האט ער אָנגעזאטעלט דעם אייזעל פאר דעם
 נביא וואס ער האט צוריקגעקערט: 24 אֹנֶד ווען ער איז אָנגעקעגאנגען, האט
 איהם א לייב אין דעם וועג אָנגעטראפֿען אֹנֶד ער האט איהם געטייט, אֹנֶד זיין טויר
 טער קערפער איז געווארפֿען געווארען אין דעם וועג, אֹנֶד דער אייזעל איז געשטאנען
 ביים איהם, אֹנֶד דער לייב איז געשטאנען ביים דעם מוֹיטען קערפער: 25 אֹנֶד זעה
 ווען מענטשען זענען פארבייא געגאנגען אֹנֶד האבען געזעהען דאס דער מוֹיטער
 קערפער איז געווארפֿען אין דעם וועג, אֹנֶד דער לייב איז געשטאנען ביים דעם
 מוֹיטען קערפער, זע: וויא געקומען אֹנֶד האבען עס דערציילט אין דער שטאט,
 וואו דער אלטער נביא האט אין איהר געוואוינט: 26 אֹנֶד ווען דער אלטער נביא
 וואס האט איהם צוריקגעקערט פון דעם וועג האט עס געהערט, האט ער געזאגט,
 דאס איז דער געטליכער מאן וואס האט ווידערשפעניגט קענען דער מוֹיזל פון יהוה,
 דארום האט איהם דער האר צו דעם לייב געגעבען, וועלכער האט איהם צוריקען,
 אֹנֶד האט איהם געטייט, אזוי וויא דאס ווארט פון דעם האר וואס ער האט צו איהם
 גערעט: 27 אֹנֶד ער האט געזאגט צו זיינע זיהן אזוי צו זאגען, זאטעלט מיר דעם
 אייזעל, אֹנֶד זייא האבען איהם אָנגעזאטעלט: 28 אֹנֶד ער איז געגאנגען אֹנֶד האט
 געזעהען זיין מוֹיטען קערפער געווארפֿען אין דעם וועג, אֹנֶד דער אייזעל אֹנֶד דער
 לייב זענען געשטאנען ביים דעם מוֹיטען קערפער; דער לייב האט דעם מוֹיטען קער-
 פער נִיט געגעסען, אֹנֶד דעם אייזעל אֹיף נִיט צערבראכען, 29 אֹנֶד דער נביא האט
 אויפגעוויבען דעם מוֹיטען קערפער פון דעם געטליכען מאן, אֹנֶד האט איהם געלייגט
 אויף דעם אייזעל אֹנֶד האט איהם צוריקגעפיהרט, אֹנֶד ער איז געקומען אין דיא שטאט
 פון דעם אלטען נביא, איהם צו בעקלאגען אֹנֶד צו בעגראבען: 30 אֹנֶד ער האט געלייגט
 זיין מוֹיטען קערפער אין זיין קבר, אֹנֶד וויא האבען איבער איהם געקלאגט, אזוי וויא מוֹיז
 ברוך ער! 31 אֹנֶד עס איז געוועזען נאכדעם וויא ער האט איהם גע-ראבען, האט ער גע-
 זאגט צו זיינע זיהן, ווען אֹיף וועל שטארבען זאלט איהר מוֹיז בעגראבען אין דעם קבר וואו
 דער געטליכער מאן איז בעגראבען, ביים זיינע בייער זאלט איהר מוֹיזען בייערען:

32 וְאִרְיָן דִּיא זֶאך וְעַם נַעֲשֶׂהֶעֱן וְזֶאם
 עַר הָאֵם נַעֲרֹפֶעֱן אֹיֶף דַּעַם מִזְבֵּחַ
 וְרֹדֶף דַּעַם וְאִרְט פֿון דַּעַם הָאֵר, וְזֶאם
 אִיז אִין בֵּית־אֵל, אֹנֵד אֹיֶף אֵלֶּע הַיִּידֶער
 פֿון דִּיא בָמוֹת וְזֶאם וְעַנְעֵן אִין דִּיא
 שְׁטֵעַט פֿון שְׁמֶרֹן: 33 אָבֵער נֶאך דִּיא
 דְּאֹיֶנֶע זֶאך הָאֵם זֶיך וְרַבְעָם נִיט וַיִּידַע־
 עַר קַעקֶהֲרַט פֿון זִיין שְׁלֵעֲכֻמֶּען וְעַם, נִייעֶרַט
 עַר הָאֵם זֶיך וַיִּידַע־נַעֲקֶהֲרַט אֹנֵד עַר
 הָאֵם נַעֲמֶאכֶט פֿון דִּיא עֶרֶב־שַׁע פֿון דַּעַם
 פֶּאֶלֶק פֶּהֲנִים צו דִּיא בָמוֹת, וְעַר עַם
 הָאֵם נַעֲוֹאֲלֵט דַּעַר הָאֵם דַּעֲרֹפִילֵט וַיִּינַע
 הָאֵד, אֹנֵד אִיז נַעֲוֹאֲרַעֵן פֿון דִּיא פֶּהֲנִים
 צו דִּיא בָמוֹת: 34 אֹנֵד עַם אִיז דֹרֶף דַּעַם
 דְּאֹיֶנֶע נַעֲוֹעֻזֶען דִּיא שְׁטֶרֶאף צו דַּעַם
 הַיִּיז פֿון וְרַבְעָם, כְּדִי עַם צו פֶּעֲרִיכְטֶען
 אֹנֵד צו פֶּעֲרִיכְטֶען פֿון דַּעַם אֲנַעֲזִיכֵט
 פֿון דַּעַר עַר־:

קאפיטעל יד

1 אִין וְעַנַּעַר צִיִּיט אִיז אֲבִיָּה דַּעַר וְזֶהָן
 פֿון וְרַבְעָם קֶרֶאנֶק נַעֲוֹאֲרַעֵן: 2 אֹנֵד
 וְרַבְעָם הָאֵם נַעֲזֶאגֶט צו זִיין וַיִּיב, שְׁטִיִּיא
 אֹיֶף, אֹנֵד פֶּעֲרֹשְׁטֵעַל דִּיך, דָּאם מַעַן
 זֶאל נִיט וַיִּסְעֵן אִז דֹּא בִיסֵט וְרַבְעָם'ס וַיִּיב, אֹנֵד
 דֹּא זֶאלֶסֶט גִּיין קִיין שְׁלוֹה, אֹנֵד זַעַה, דֶּאֲרַטֶען אִיז דַּעַר נִבִּיא אַחֵיהּ וְזֶאם עַר הָאֵם נַעֲרַעֲמֵט צו מִיר אִז אִיךְ זֶאל
 זִיין א מֶלֶךְ אִיבֵער דִּיזֶעם פֶּאֶלֶק: 3 אֹנֵד דֹּא זֶאלֶסֶט אִין דִּינַע הָאֵד נַעֲמַעֵן צַעֲהֵן
 בְּרוֹיִט, אֹנֵד קִיכְלַעַךְ, אֹנֵד א קֶרֶגֶב הָאֵנִיב, אֹנֵד דֹּא זֶאלֶסֶט קֹמַעֵן צו אִיהֶם, עַר וְעַם
 דִּיר זֶאנְעֵן וְזֶאם עַם וְעַם נַעֲשֶׂהֶעֱן מִיט דַּעַם יִנְג: 4 אֹנֵד וְרַבְעָם'ס וַיִּיב, הָאֵם אֲזִי
 נַעֲטֶהֱוֹן, וַיִּא אִיז אֹיֶפֶנֶעֲשֶׂמֶאנְעֵן אֹנֵד אִיז נַעֲנֶאנְעֵן קִיין שְׁלוֹה, אֹנֵד אִיז נַעֲקֹמַעֵן
 אִין דַּעַם הַיִּיז פֿון אַחֵיהּ, אֹנֵד אַחֵיהּ הָאֵם נִיט מַעֲהַר נַעֲקֶאנֶט זַעֲהֵן, וְאִרְיָן וַיִּינַע
 אֹיֶנֶע וְעַנְעֵן מִינְקַעֵל נַעֲוֹאֲרַעֵן פֿון וְעַנְעֵן וַיִּינַע עֲלִשְׁטֶע: 5 אֹנֵד דַּעַר הָאֵר הָאֵם
 נַעֲזֶאגֶט צו אַחֵיהּ, זַעַה דָּאם וַיִּיב פֿון וְרַבְעָם קֹמַט פֶּרַעֲמֵן פֿון דִּיר א זֶאך, וְעַנְעֵן
 אִיךְ וְזֶהָן וַיִּיֵּל עַר אִיז קֶרֶאנֶק, אֲזִי אֹנֵד אֲזִי זֶאלֶסֶט דֹּא צו אִיךְ רַעֲדֶען, אֹנֵד
 וְעַר זֶא אִיז נַעֲקֹמַעֵן, הָאֵם זֶא זֶיך פֶּרַעֲמֵד נַעֲמֶאכֶט: 6 אֹנֵד עַם אִיז נַעֲוֹעֻזֶען וְעַר
 אַחֵיהּ הָאֵם דַּעֲרֶהֲעֶרֶט דָּאם קֹל פֿון אִיךְ עַר פִּים קֹמַעֵן אִן דִּיא מַחִיר, הָאֵם עַר נַעֲזֶאגֶט,
 קֹם אֲרִיין וְרַבְעָם'ס וַיִּיב, פֶּאֶרְוֹאֵם מֶאכֶסֶט דֹּא דִיך פֶּרַעֲמֵד? אִיךְ בִּין אָבֵער צו דִּיר
 נַעֲשִׂיקֵט מִיט הָאֲרַטֶע רִיד: 7 גִּיא זֶאג צו וְרַבְעָם, אֲזִי הָאֵם דַּעַר הָאֵר נָאֵם פֿון
 יִשְׂרָאֵל נַעֲזֶאגֶט, וַיִּיֵּל אִיךְ הָאֵב דִּיך דַּעֲרֶהֲוִיבֶען פֿון דַּעַם פֶּאֶלֶק, אֹנֵד אִיךְ הָאֵב דִּיך
 נַעֲעֶבֶען אֵלֶם אִיין פִּירֶשֶׁט אִיבֵער מִיין פֶּאֶלֶק יִשְׂרָאֵל: 8 אֹנֵד אִיךְ הָאֵב אָפֶנֶרִיסֶען
 דָּאם קַעֲנִיגִירִיך פֿון דַּעַם הַיִּיז פֿון דֹּד, אֹנֵד הָאֵב עַם צו דִּיר נַעֲעֶבֶען, אָבֵער דֹּא
 בִיסֵט נִיט נַעֲוֹעֻזֶען וַיִּא מִיין קֶנַעֲכֵט דֹּד, וְזֶאם הָאֵם נַעֲהִיט מִינַע מִצֹּחַ, אֹנֵד וְזֶאם
 עַר אִיז מִיר נֶאכְנַעֲנֶאנְעֵן מִיט זִיין נֶאנְצֶען הָאֲרִי, צו מַחִיר נֹד דִּיא רַעֲכֶמֶפֶּאֶרֶטִיגִיִּיט
 אִין מִינַע אֹיֶנֶע: 9 אֹנֵד דֹּא־הָאֶסֶט עֲרֶנֶער נַעֲטֶהֱוֹן פֿון אֵלֶּע וְזֶאם וְעַנְעֵן נַעֲוֹעֻזֶען
 פֶּאֶר דִּיר, אֹנֵד דֹּא בִיסֵט נַעֲנֶאנְעֵן, אֹנֵד דֹּא הָאֶסֶט דִּיר נַעֲמֶאכֶט פֶּרַעֲמֵד נַעֲטֶעֱר,
 אֹנֵד נַעֲאֶסֶנֶע בִילְדֶער כְּדִי מִיך צו דַּעֲרַעֲרֶנֶען, אֹנֵד מִיך הָאֶסֶט דֹּא נַעֲר
 וְאֶרְפֶּען אֹנֶשְׁטֶער דִּיין רִיקֶען: 10 דָּארוֹם זַעַה, בְּרַעֲנֵג אִיךְ שְׁלֵעֲכֻטֶעם צו דַּעַם
 הַיִּיז פֿון וְרַבְעָם, אֹנֵד אִיךְ וְעַל פֶּעֲרֹשְׁטִידֶען צו וְרַבְעָם אִיךְ דַּעַם וְזֶאם פִּסֵּט

32 כִּי הָיָה יְהוָה הֹדֵר הַדָּבָר אֲשֶׁר קָרָא בְּדָבָר יְהוָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ
 אֲשֶׁר בְּבֵית־אֵל וְעַל כָּל־כְּפֵי הַבָּמוֹת אֲשֶׁר בְּעַר שְׁמֶרֹן:
 33 אַחֵר וַהֲדָבָר הַזֶּה לֹא־שָׁב וַרְבֵּעָם מִדְּרֹט הַדֶּעֶה וַיִּשָּׁב
 וַעֲשֵׂה מַקְדָּוֹת הָעָם בְּהֵנָּה בְּמֹת הַחֶפֶץ וַיִּלֵּא אֶת־דֹּדוֹ וַיִּי
 34 בְּהֵנָּה בְּמֹת: וַיְהִי בְּדָבָר הַזֶּה לְחַטָּאת בֵּית וַרְבֵּעָם
 וּלְהַבְחֹד וּלְחַשְׁמֹד מִעַל פֶּי הָאֲדָמָה:

יך

2 * בַּעַת הַיָּהוּ חָלָה אֲבִיהָ בְּדִרְבָּעָם: וְאָמַר וַרְבָּעָם
 לְאִשְׁתִּי קֹמִי נָא וְהִשְׁתַּחֲוִית וְלֹא יָדָעוּ כִּי־אֵתִי אִשְׁתִּי
 וַרְבָּעָם הִלָּכְתָּ שְׁלֹה הַהֹדָשׁ אַחֵיהּ הִנְבִּיא הַיִּידֶער
 3 עָלִי לְמֶלֶךְ עַל־הָעָם הַזֶּה: וְלִקְחָתָּ בְּיָדְךָ עֲשֶׂה־לָּהֶם
 וְקִרְבִּים וּבִקְבֵקֵב דָּבָשׁ וְנָאֹת אֲלֵי וְהָיָה יָדְךָ מִהֲדַחֲתָהּ
 4 לְעַנִּי: וַתַּעַשׂ כֵּן אִשְׁתִּי וַרְבָּעָם וְהָעָם וַתִּלְכֶּךְ שְׁלֹה וַתָּבֵא
 5 בֵּית אַחֵיהּ וַאֲחֵיהּ לֹא־יָכֹל וְלֹאֹת כִּי קָמִי עֵינֵי מִשְׁכֹּב:
 6 וַיְהִי אָמַר אֶל־אֲחֵיהּ הֵנָּה אִשְׁתִּי וַרְבָּעָם בָּהֶר
 לְדֹדִשׁ דָּבָר מַעֲמֹף אֶל־בֵּיתָּהּ כִּי־חָלָה הָיָה כֹּהֵן וְהָיָה
 7 תִּדְבָּר אֲלֵיהָ וַיִּי כַבֵּאֹה הָיָה מִתְנַהֲרָה: וַיְהִי כַשְׁמֹץ
 אַחֵיהּ אֶת־קוֹל רִנְתָּהּ בָּהֶר כַּפְתָּח וְאָמַר כֹּאֵ אִשְׁתִּי
 8 וַרְבָּעָם לָמָּה זֶה אַתְּ מִתְנַהֲרָה וְאֲנֹכִי שְׁלֹחַ אֲלֶיךָ קֶשֶׁה:
 9 לֵבִי אֲמַרִי לְוַרְבָּעָם בְּהֹאֲמַר יְהוָה אֲלֵיהּ יִשְׂרָאֵל יָעַן
 אֲשֶׁר תִּרְמֹדֶךָ מִיָּד הָעָם וְאִתְּכֶם נָגִיד עַל פְּמֵי יִשְׂרָאֵל:
 10 וְאֶבֶר אֶת־הַמַּמְלָכָה מִבֵּית דָּוִד וְאֶתְּכֶם לָךְ וְלֹא הָיִיתָ
 כַּעֲבָדִי דָוִד אֲשֶׁר שָׁמַר מִצִּוֵּי וְאֲשֶׁר הִלַּךְ אֶת־יָדְךָ בְּכָל־
 11 לְבָבְךָ לַעֲשׂוֹת חֵק הַיִּשְׂרָאֵלִי בְּעֵינִי: וַתִּרַע לַעֲשׂוֹת מִכָּל־
 אֲשֶׁר־הָיָה לְפָנֶיךָ וַתִּלְכֶּךְ וַתַּעֲשֶׂה־לָּךְ אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וּמַסַּכּוֹת לְהַכְעִיבוֹ וְאֵתִי הִשְׁלַכְתָּ אַחֵרֵי עֵד: לָכֵן הִנֵּנִי
 מִבֵּית רַעַה אֶל־בֵּית וַרְבָּעָם וְהַבְחֹד וְלְוַרְבָּעָם מַשְׁתַּן

בקר עזר וקוב בִּישְׂרָאֵל ובעֲדָהּ אֶת־יִרְמְיָהּ
 כְּאֵשׁ יִכְבֵּר הַגִּלְגַּל עֲדָתָם: וְהָיָה לִירְבֵּעַם בְּיַד יִאֲכָלוּ
 הַקִּלְבִּים וְהָמָת בִּשְׂדֵה יִאֲכָלוּ עֹף הַשָּׁמַיִם כִּי יִהְיֶה
 יָבֵר: וְאֵת קוֹמֵי לְבִי לְבִיתָם בְּבֹאָה וְהִלְךְ הַעֲרֹדָה וְהָיָה
 הַגִּלְגַּל: וְסִפְדוּלָו כָּל־יִשְׂרָאֵל וְקִבְּרוּ אֹתוֹ בְּיַדָּהּ לְבָדוֹ
 וְכָא לִירְבֵּעַם אֶל־קִבְּרָה שֶׁן נִמְצְאוּ דָבָר טוֹב אֶל־יְהוָה
 אֶל־יִשְׂרָאֵל בְּבֵית יִרְבֵּעַם: וְהָיָה יְהוָה לֹא מִלֵּךְ עַל־
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִכְרֹת אֲחִידֹת יִרְבֵּעַם וְהָיָה הָיָה וְהָיָה נֹסֵר
 עֲתָה: וְהָיָה יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל כְּאֵשׁ יָגֵד הַקִּנָּה בְּמִוּס
 וְנָשׂ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִלֵּל הַאֲרָמָה הַטּוֹבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר
 נָתַן לְאֲבוֹתֵיהֶם תָּרַם מַעֲבָר לְדָר וְשֶׁן אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־
 אֲשֶׁר־לָהֶם מִכְשֵׁסִים אֲחִידֹתָהּ: וְהָיָה אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּגִלְגַּל
 וְשָׂאוֹת יִרְבֵּעַם אֲשֶׁר הָיָה וְאֲשֶׁר הִחֲסִיָּה אֶת־יִשְׂרָאֵל:
 וְהָיָה אֵשֶׁת יִרְבֵּעַם וְהָיָה וְהָיָה תִּרְצָתָהּ הָיָה בָּאָה בְּסִדֵּר
 הַכִּית וְהָיָה מִת: וְקִבְּרוּ אֹתוֹ וְסִפְדוּלָו כָּל־יִשְׂרָאֵל
 בְּדָבָר יְהוָה אֲשֶׁר דָּבַר בְּיַד־עֲבָדָיו אֲחִידֵי הַנְּבִיאִים: וְהָיָה
 יִדְבָר יִרְבֵּעַם אֲשֶׁר נִלְחַם וְאֲשֶׁר מִלֵּךְ הָיָה בְּחַיִּים עַל־
 כֹּסֶף דָּבָר יְהִיִּם לְמִלְכֵי יִשְׂרָאֵל: וְהָיָה אֲשֶׁר־מִלֵּךְ
 יִרְבֵּעַם עֲשָׂרִים וְשָׁמֹנֶה שָׁנָה וְיִשְׂכָּב עִם־אֲבָתָיו וְהָיָה
 יָבֵר בְּנֵי תַחֲתָיו: וְיִרְבֵּעַם בְּדִשְׁלָמָה מִלֵּךְ בִּידְבָרָה
 בְּדָאֲרֵעִים וְהָיָה שָׁנָה יִרְבֵּעַם בְּמִלְכּוֹ וְשָׁבַע עֲשָׂרָה
 שָׁנָה מִלֵּךְ בִּירוּשָׁלַם הָעִיר אֲשֶׁר־בָּהָר יְהוָה לְשׁוֹם
 אֶת־שְׁמֵי שָׁם מִכָּל שִׁבְעֵי יִשְׂרָאֵל וְשָׁם אֲמִי נִשְׁמָה
 הַעֲמִנְתָּ: וְשָׁם יְהוָה הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וְהָיָה אֹתוֹ
 מִכָּל אֲשֶׁר עָשָׂה אֲבָתָם בְּחַטָּאתָם אֲשֶׁר הָמָא: וְיָבֵר בְּנֵי
 הָמָה לָהֶם בְּמֹות וּמַצּוֹת וְאֲשֶׁר־עַל כְּלִידָתָהּ וְנָבָה
 וְתַחַת כְּלִידָתָהּ: וְנִסְקֶדֶשׁ יְהוָה בְּאֶרֶץ עֲשׂוֹ כְּכָל־

אֵן דִּיא וְהָאֵד, א פֶּרֶשְׁלָא־סֶעֱנֶם, אֹנֵד
 א פֶּרֶשְׁלָא־עֲנֶם אֹנֵסֶר וְיִשְׂרָאֵל, אֹנֵד
 אִיךְ וְעַל אֹיִסְקֶעֱרֶעֶן דָּאס הָיִי פֹן
 יִרְבֵּעַם, וְהָיָה מִעַן קֶעֱרֶשׁ אֹיִם מִסִּטָּה
 בִּיז עַם וְעַם מִיט אִיהֶם וְיִין אֵן עֵנֵד:
 11 דֶּער וְהָאֵס וְעַם שְׁמָאֲרֶבֶעֶן אִין דֶּער
 שְׁמָאֵס פֹּן יִרְבֵּעַם, אִיהֶם וְעַלֶּעֶן דִּיא
 הֵינֵד אֹיִפֶּסֶסֶעֶן, אֹנֵד דֶּער וְהָאֵס וְעַם
 שְׁמָאֲרֶבֶעֶן אִין דָּעם פֶּעֶלֶד, אִיהֶם וְעַלֶּעֶן
 דִּיא פִּינֶעֶל פֹּן הֵימֶעֶל אֹיִפֶּסֶסֶעֶן, וְהָאִין
 דֶּער הָאֵר הָאֵס עַם נֶעֱרַעֵט: 12 אֹנֵד
 דּוּא, מֵאָךְ דִּיךְ אֹיִף אֹנֵד בִּיֵּא אֵהִיִּם צו
 דִּיין הָיִי. וְעַן דִּינֶע פִּים וְעַלֶּעֶן אֵיךְ
 קוֹמֶעֶן אִין דִּיא שְׁמָאֵס וְעַם דָּאס קוֹנֵד
 שְׁמָאֲרֶבֶעֶן: 13 אֹנֵד דִּיא קִינֶדֶר וְיִשְׂרָאֵל
 וְעַלֶּעֶן אִיהֶם בַּעֲקָלָאֵנֶען, אֹנֵד זִיֵּא
 וְעַלֶּעֶן אִיהֶם בַּעֲגָרָאֵבֶעֶן, וְהָאִין דֶּער
 דָּאִזִּינֶער אֵלִיין פֹּן יִרְבֵּעַם וְעַם קוֹמֶעֶן
 צוֹא קִבְּר, וְהָאִין בִּיֵּא אִיהֶם אִיז עֲמִטוֹאֵס
 גוֹטֶסֶם נֶעֱפּוֹנֶעֶן נֶעֱוֹאֲרֶעֶן פֶּאֶר דָּעם
 הָאֵר, נָאֵט פֹּן יִשְׂרָאֵל, אִין דָּעם הָיִי פֹן
 יִרְבֵּעַם: 14 אֹנֵד דֶּער הָאֵר וְעַם אֹיִפ־
 שְׁמַעֶלֶן א קֶעֱנִיג אִיבֶּער יִשְׂרָאֵל, וְהָאֵס
 וְעַם פֶּרֶשְׁנִידֶעֶן דָּאס הָיִי פֹן יִרְבֵּעַם
 דָּעם דָּאִזִּינֶען שָׂאָה, אֹנֵד וְהָאֵס נָאֵךְ

מַעֲהָר? 15 אֹנֵד דֶּער הָאֵר וְעַם שְׁלָאֵנֶען וְיִשְׂרָאֵל, בְּלִיִּךְ וְהָיָה דָּאס רָאָהֵר שְׁאֶקְעֶלֶט
 זִיךְ אִין דָּעם וְהָאֵסֶעֶר, אֹנֵד עַר וְעַם יִשְׂרָאֵל אֹיִסְרִיִּסֶעֶן פֹּן דָּעם דָּאִזִּינֶען גוֹטֶעֶן
 לָאָהֵר, וְהָאֵס עַר הָאֵס נֶעֱנֶעֱבֶעֶן צו זִיִּרֶע עֲלִטֶעֶרן, אֹנֵד עַר וְעַם זִיֵּא צוֹשְׁפִירִיִּטֶעֶן
 אִיבֶּער יַעֲנֶער זִיִּט שִׁיִּיךְ, וְהָיִי זִיֵּא הָאֲבֶעֶן נֶעֱמַאכְט דִּיא לִינֶדֶען־בִּימֶער וְהָאֵס דֶּער־
 צָאֲרֶנֶען דָּעם הָאֵר: 16 אֹנֵד עַר וְעַם יִשְׂרָאֵל אִיבֶּער־נֶעֱבֶעֶן, וְעַנֶּעֶן דִּיא זִינֵד פֹּן
 יִרְבֵּעַם, וְהָאֵס עַר הָאֵס נֶעֱוִינֶדִיגֵט, אֹנֵד וְהָאֵס עַר הָאֵס יִשְׂרָאֵל נֶעֱמַאכְט זִינֶדִינֶען:
 17 אֹזִי אִיז יִרְבֵּעַם־זִיִּיב אֹיִפֶּסֶסֶעֶן שְׁמָאֵנֶען, אֹנֵד זִיא אִיז אֲוֶעֱקָנֶעֱנָאֵנֶען אֹנֵד אִיז
 נֶעֱקוֹמֶעֶן מִיין תִּרְצָה; וְעַן זִיא אִיז נֶעֱקוֹמֶעֶן אֹיִף דֶּער שְׁוֹעֶל פֹּן הָיִי אִיז דֶּער יוֹנֵג
 נֶעֱשְׁמָאֲרֶבֶעֶן: 18 אֹנֵד זִיֵּא הָאֲבֶעֶן אִיהֶם בַּעֲגָרָאֵבֶעֶן, אֹנֵד גֵּאנֵץ יִשְׂרָאֵל הָאֲבֶעֶן
 אִיהֶם בַּעֲקָלָאֵנֶען, אֹזִי וְהָיָה דָּאס וְהָאֵר פֹּן דָּעם הָאֵר, וְהָאֵס עַר הָאֵס נֶעֱרַעֵט דוֹרֶךְ זִיין
 קֶנֶעכְט אַחֲרֵי הַנְּבִיאִים: 19 אֹנֵד דִּיא אִיבִירֶנֶע זָאכֶען פֹּן יִרְבֵּעַם, וְהָאֵס עַר הָאֵס
 מִלְחָמָה נֶעֱהַלְטֶעֶן אֹנֵד וְהָיָה עַר הָאֵס רַעגִירֶט, זַעֲה זִיֵּא זַעֲנֶען נֶעֱשְׁרִיבֶעֶן אִין דָּעם
 בּוֹךְ פֹּן דִּיא טַעג־נֶעֱשִׁיכְטֶע, פֹּן דִּיא קֶעֱנִיגֶע פֹּן יִשְׂרָאֵל? 20 אֹנֵד דִּיא צִיִּיט וְהָאֵס
 יִרְבֵּעַם הָאֵס רַעגִירֶט, אִיז נֶעֱוֹעֶזֶען צוֹוִיֵּא אֹנֵד צוֹאֲנָצִיג וְהָאֵר, אֹנֵד עַר הָאֵס זִיךְ
 נֶעֱלִינֶעֶן מִיט זִינֶע עֲלִטֶעֶרן, אֹנֵד נָדָב זִיין וְהָיָה הָאֵס רַעגִירֶט אִין זִינֶער שְׁמַעֶל:
 21 אֹנֵד רַחֲבֵעַם, וְהָיָה פֹּן שְׁלָמָה הָאֵס רַעגִירֶט אִיבֶּער וְהָיָה; אִיין אֹנֵד פִּירְצִיג
 וְהָאֵר אִיז עַר אֵלֶט נֶעֱוֹעֶזֶען וְעַן עַר הָאֵס רַעגִירֶט, אֹנֵד עַר הָאֵס רַעגִירֶט אִין
 יְרוּשָׁלַם זִיבְצֶעֱהֶן וְהָאֵר, אִין דִּיא שְׁמָאֵס וְהָאֵס דֶּער הָאֵר הָאֵס אֹיִסְדֶּער־וֹוִיִּילֶט זִיין נָאמֶען
 דָּאֲרֶטֶען צו מָהוֹן, פֹּן אֵלֶע שְׁבָטִים פֹּן יִשְׂרָאֵל. אֹנֵד דֶּער נָאמֶען פֹּן זִינֶע מוֹטֶער
 אִיז נֶעֱוֹעֶזֶען נֶעֱמָה, אֹיִם עֲמוֹן: 22 אֹנֵד וְהָיָה הָאֵס נֶעֱמָהֶן דָּאס וְהָאֵס עַם אִיז
 שְׁלֶעכְט אִין דִּיא אֹזִינֶען פֹּן דָּעם הָאֵר, אֹנֵד זִיֵּא הָאֲבֶעֶן אִיהֶם דֶּער־צָאֲרֶנֶען, מַעֲהָר פֹּן
 אֵלֶעם וְהָאֵס זִיִּרֶע עֲלִטֶעֶרן הָאֲבֶעֶן נֶעֱמָהֶן, מִיט זִיִּרֶע זִינֵד וְהָאֵס זִיֵּא הָאֲבֶעֶן
 נֶעֱוִינֶדִיגֵט: 23 אֹנֵד זִיֵּא הָאֲבֶעֶן אֹיִף נֶעֱבֹוִיט בְּמֹות אֹנֵד מַצּוֹת, אֹנֵד לִינֶדֶען־
 בִּימֶער, אֹיִף אִימְלִיכֶען הוֹיכֶען הוֹיכֶעל, אֹנֵד אֹנֵסֶר אֵלֶע גִּרֶנֶע בִּימֶער:
 24 אֹנֵד אֹיִף הוֹרֶער זַעֲנֶען נֶעֱוֹעֶזֶען אִין דָּעם לָאָהֵר, זִיֵּא הָאֲבֶעֶן נֶעֱמָהֶן אֵלֶע דִּיא

אומחורדיגקייט פון דיא פעלקער, וואס
דער האר האט פערטריבען פאר דיא
קינדער ישראל: 25 אונד עס איז גע-
וועזן אין דעם פינפטען יאהר פון דעם
קעניג רחבעם, אזוי איז שישק דער
קעניג פון מצרים ארויפגעגאנגען קעגען
ירושלים: 26 אונד ער האט צוגענומען
דיא אוצרות פון דעם הויז פון דעם
האר, אונד דיא אוצרות פון דעם קעניג'ס
הויז, אונד אלעס האט ער צוגענומען,
אונד האט אויף צוגענומען דיא גאלדענע
פאנצער-שילדען וואס שלמה האט גע-
מאכט: 27 אונד דער קעניג רחבעם
האט אנשטאט זיין געמאכט קופערנע
פאנצערס, אונד ער האט זיין איבער-
געגעבען אונטער דיא האנד פון דיא
אויבערשטע פון דיא לויפער, וואס
היטען דיא טהיר פון דעם קעניג'ס הויז:
28 אונד עס איז געוועזען, ווען דער
קעניג איז אריינגעקומען אין דעם הויז
פון דעם האר, האבען דיא לויפער זיין
געטראגען, אונד זיין האבען זיין צוריק-
געטראגען אין דער קאמער פון דיא

התועבת הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל:
כה ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שישק מלך
מצרים על ירושלים: ונקח את אוצרות בית יהוה ואת
אוצרות בית המלך ואת הכל לקח ונקה את כל מעון
ההב אשר עשה שלמה: ונשש המלך רחבעם וחתם
מנו נחשת והפקיד עליה שרי הרצים השמרים פתח
בית המלך: ויהי מדרבא המלך בית יהוה ושאוה
הרצים והשיכוה אל תא הרצים: וחת דברי רחבעם
וכל אשר עשה הלא ידמה כתובים על ספר דברי הימים
ל מלכי יהודה: ומלחמה היתה ביך רחבעם וכן רחבעם
כל הימים: וישב רחבעם עסאבתיו ונקבר עסאבתיו
בעיר דוד ושם אמו נעמה הנעמית ומלך אבנם
בני חתמיו:

טו

טו

א ובשנת שמינה עשרה למלך רחבעם בורקט מלך אבנם
2 על יהודה: שלש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה
3 בת אבישלום: ונקח בקל חמאות אביו אשר עשה
לפניו ולא ידעו לבבו שלם עסאבתיו אליו כלבב דוד
4 אביו: כי למען דוד נתן יהוה אליו לו ער בירושלם
ה להקים את בניו אתיו ולקנעם את ירושלים: אשר
עשה דוד את הנושר בעני יהוה ולאסר מלך אשר
6 צדו כל ימי חייו רק בדבר אוריה החתי: ומלחמה
7 היתה ביך רחבעם וכן רחבעם כל ימי חייו: וחת דברי
אבנם וכל אשר עשה הלא ידמה כתובים על ספר דברי
הימים ל מלכי יהודה ומלחמה היתה בין אבנם וכן
8 רחבעם: וישב רחבעם עסאבתיו ונקברו אתו בעיר דוד
9 ומלך אסא בני חתמיו: ובשנת עשרים לרחבעם

לויפער: 29 אונד דיא איבריגע זאכען פון רחבעם, אונד אלעס וואס ער האט
געטהון, זענען זיין נישט איינגעשריבען אין דעם בוך פון דער טעגלעכע
פון דיא קעניגע פון יהודה? 30 אונד עס איז געוועזען א מלחמה צווישען רחבעם,
אונד צווישען רחבעם אלע צייטען: 31 אונד רחבעם האט זיך געלייגט מיט זיינע
עלשערן, אונד ער איז געגראבען געווארען ביין זיינע עלשערן, אין דער שטאט פון
דוד, אונד דער נאמען פון זיינע מוטער איז געוועזען נעמה, אויס עמון, אונד אבנם
זיין זון האט רעגירט אין זייער שטעל:

קאפיטעל טו

1 אונד אין דעם אכטצענטען יאהר פון דעם קעניג רחבעם בן נבט, האט אבנם
רעגירט איבער יהודה: 2 דריי יאהר האט ער רעגירט אין ירושלים, אונד דער
נאמען פון זיינע מוטער איז געוועזען מעכה, דיא טאכטער פון אבישלום: 3 אונד
ער איז אויף געגאנגען אין אלע זינד פון זיין פאטער, וואס ער האט געטהון פאר
איהם, אונד זיין הארץ איז נישט געוועזען גאנץ מיט דעם האר זיין גאט, אזוי וויא דאס
הארץ פון זיין פאטער דוד: 4 גייערט אום דוד'ס ווילען האט דער האר, זיין גאט,
איהם געגעבען א ליכט אין ירושלים, אויפצושטעלען זיין זון נאף איהם, אונד
ירושלים אויפצושטעלען: 5 ווייל דוד האט געטהון דיא רעכטפערטיגקייט אין דיא
אויגען פון דעם האר אונד ער האט נישט אפגעקערט פון אלעס וואס ער האט איהם
געבאטען אלע זיינע לעבענסטעג; נור וועגען דער זאך פון אוריה החתי: 6 אונד
עס איז געוועזען א מלחמה צווישען רחבעם אונד צווישען רחבעם, אלע זיינע
לעבענסטעג: 7 אונד דיא איבריגע זאכען פון אבנם, אונד אלעס וואס ער האט
געטהון, זענען זיין נישט איינגעשריבען אין דעם בוך פון דיא טעגלעכע
פון דיא קעניגע פון יהודה? אונד עס איז געוועזען א מלחמה צווישען אבנם
אונד צווישען רחבעם: 8 אונד אבנם האט זיך געלייגט מיט זיינע עלשערן,
אונד זיין האבען איהם געגראבען אין דוד'ס שטאט, אונד אסא זיין זון האט
רעגירט אין זייער שטעל: 9 אונד אין דעם צוואנציגסטען יאהר פון רחבעם

מלך ישראל מלך אַסָּא על־יהודה: וארְבָּעִים וְאַחֲרֵי
 שָׁנָה מֶלֶךְ כִּדְוָשָׁלִים וְשֵׁם אִמּוֹ מַעֲכָה בַת־אֲכִישָׁלִים:
 וַיָּשֶׁת אֲסָא הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה בְּדָרֶךְ אֲבִיו: וַעֲבָד¹¹
 הַקְּדוֹשִׁים מִדָּהֲרָאִין וְיֹסֵר אֶת־כְּלִי־הַגִּלְלִים אֲשֶׁר עָשׂוּ
 אֲבֹתָיו: וְגַם אֶת־מַעֲכָה אִמּוֹ חִסְרָה מִבְּרִיה אֲשֶׁר¹²
 יָשְׁתָּה מִפְּלֶצֶת לֹאשֶׁרָה וַיְכַרֶּת אֲסָא אֶת־מַטְפַּחָהּ
 וַיִּשְׂרֹף בְּחֹהֶל קִדְרָה: וְהַכְּמֹת לֹא־סָרָו רַק לִבְכֵּי־אֲסָא¹³
 הָיָה שָׁלֹם עִסְיָהּהָ כְּלִי־מָוִי: וְכֹא אֶת־קְדוֹשׁ אֲבִיו וְקָדְשׁוֹ¹⁴
 בֵּית יְהוָה כִּסֵּף וְזָהָב וְכֶלֶם: וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵּין אֲסָא¹⁵
 וּבֵין בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל בְּלִימְתִּים: וַעַל בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ־¹⁶
 יִשְׂרָאֵל עַל־יְהוּדָה וּבֵין אֶת־הַרְקָמָה לְכַלְתָּי חַת יָצָא וְכֹא
 לֹאֲסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה: וַיִּקַּח אֲסָא אֶת־כְּלִי־הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב¹⁷
 הַהֵואִתִּים וּבְכֹחוֹת בֵּית־יְהוָה וְאֶת־אֲוִצְרוֹת בֵּית מֶלֶךְ־
 וַיַּחֲסֵם בֵּד עֲבָדָיו וְשָׁלֹם הַמֶּלֶךְ אֲסָא אֶל־בְּרִדְוֹר בֶּן־
 טַבְרִין בְּדִחוּיוֹ מֶלֶךְ אֲרָם הַיֹּשֵׁב בְּדַמְשֶׁק לֵאמֹר:¹⁸
 כִּרְתָּ בְּעֵי וּבִכְךָ בֵּין אֲבִי וּבֵין אֲבִיךָ הַיָּה שְׁלַחְתִּי לָךְ¹⁹
 שְׁחָר כֶּסֶף וְזָהָב לָךְ הִפְרָה אֶת־בְּרִיתְךָ אֶת־בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ־
 יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלֶה מַעֲלִי: וַיִּשְׁמַע בְּדָהֲרֹד אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲסָא כֹּ
 וַיִּשְׁלַח אֶת־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר־לּוֹ עַל־עַרְיָ יִשְׂרָאֵל וַיִּחַד²⁰
 אֶת־עֵינָיו וְאֶת־דָּוָן וְאֵת אֶבֶל בֵּית־מַעֲכָה וְאֵת כְּלִי־בְרִיתוֹת²¹
 עַל כְּלִי־אֲרָץ נִפְתָּלִי: וַיְהִי בַשִּׁמְעַ בַּעֲשָׂא וַיַּחֲדֵל מִכְּבוֹד²²
 אֶת־הַרְקָמָה וַיֵּשֶׁב בַּתְּרָבָה: וְהַמֶּלֶךְ אֲסָא הַשִּׁמְעַ אֶת־²³
 בְּלִיְהוּדָה אֵין נָקָן וַיִּשְׂא אֶת־אֲבָנֵי הָרֶמָה וְאֶת־עֲצֵיהָ
 אֲשֶׁר בָּהָ בַּעֲשָׂא וַיְבֹן בָּם הַמֶּלֶךְ אֲסָא אֶת־בֵּיתֵהּ בְּנִינֹן
 וְאֶת־הַמַּעֲשָׂה: וַיִּתֵּר כְּלִי־דְבָרִי אֲסָא וּכְלִי־בְרִיתוֹ וְכָל־²⁴
 אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתְּנֵם אֲשֶׁר בָּהָ הַלֹּאֲהָרָמָה כְּחוֹבִים עַל־
 כֶּסֶף דְּבָרִי הַיָּמִים לְמַלְכִי יְהוּדָה רַק לַעַת וְקִנְיָו חֲלָה

קַעֲנִיָּה פֹהן יִשְׂרָאֵל הָאֵם אֲסָא רַעֲגִירָט
 אִיבַעַר וְהוּדָה: 10 אוֹנֵד עַר הָאֵם
 יַעֲנִירָט אִיין אוֹנֵד פִּירָצִיג יֶאֱהָר אֵין
 יְרוֹעִלִים אוֹנֵד דָּעַר נֶאֱמַעַן פֹּהן וִינֵעַ
 מוֹטַעַר אִיז גַּעֲנוֹעֵזַען מַעֲכָה דִיא מֶאֱכָד
 טַעַר פֹּהן אֲבִישָׁלִום: 11 אוֹנֵד אֲסָא
 הָאֵם גַּעֲמָהוֹן רַעֲכַט־פֶּאֶרְטִיגְקִיש אֵין דִיא
 אוֹיגֵעַן פֹּהן דָּעַם הָאֵר, אֲזוּי וְזוּי אִיין
 פֶּאֶטַעַר דֹּוד: 12 אוֹנֵד עַר הָאֵם
 אוֹיסְגַּעֲרוֹימָט דִיא הוֹרַעַר פֹּהן דָּעַם
 לֵאנֵד, אוֹנֵד עַר הָאֵם אֶפְגַּעֲמָהוֹן אֵלַע
 גַּעֲצַע־בִּילְדַעַר וְזֵאם וִינֵעַ עֶלְטַעַרן
 הָאֲבָעַן גַּעֲמֶאכַט: 13 אוֹנֵד עַר הָאֵם
 אוֹיגֵד וִינֵעַ מוֹטַעַר מַעֲכָה אֶפְגַּעֲמָהוֹן
 פֹּהן צוֹ וִיין אַ הַעֲרַשְׁעִירִין וְזוּיִל זִיא
 הָאֵם גַּעֲמֶאכַט אַ גַּעֲצַע־בִּילְד צוֹ דָּעַם
 לִיגְדַע־בֹּוים, אוֹנֵד אֲסָא הָאֵם אֶפְגַּע־
 שְׁנִיטַעַן אִיָּהָר גַּעֲצַע־בִּילְד, אוֹנֵד הָאֵם
 עַם פַּעַרְבַּרַעַט אֵין דָּעַם טוּיגֵד קִדְרוֹן:
 14 אוֹנֵד דִיא בְּמוֹת וַעֲנַעַן נִיט אֶפְגַּעֲמָהוֹן
 גַּעֲנוֹאֲרַעַן, נִייעַרַט דָּאם הָאֲרָץ פֹּהן אֲסָא
 אִיז גַּעֲנוֹעֵזַען נֶאֱנָץ מִיט דָּעַם הָאֵר אֵלַע
 וִינֵעַ טַעַג: 15 אוֹנֵד דָּאם וִילְבַּעַר,

אוֹנֵד דָּאם גֶּאֱלֵד אוֹנֵד דִיא פִּלִים וְזֵאם וִיין פֶּאֶטַעַר הָאֵם גַּעֲהִילִיגְט, אוֹנֵד וְזֵאם
 וַעֲנַעַן גַּעֲנוֹעֵזַען גַּעֲהִילִיגְט צוֹ דָּעַם הוּזִי פֹהן דָּעַם הָאֵר, הָאֵם עַר אַרִינֶגְבַּרַאכַט:
 16 אוֹנֵד עַם אִיז גַּעֲנוֹעֵזַען אַ מִלְחָמָה צוּוִישַׁעַן אֲסָא אוֹנֵד צוּוִישַׁעַן בַּעֲשָׂא קַעֲנִיָּה
 פֹּהן יִשְׂרָאֵל, אֵלַע וִירַע טַעַג: 17 אוֹנֵד בַּעֲשָׂא קַעֲנִיָּה פֹּהן יִשְׂרָאֵל אִיז אַרִוּפַּנַּע־
 גֶּאֱנֶגַעַן קַעֲנַעַן וְהוּדָה אוֹנֵד עַר הָאֵם גַּעֲבֹוִיט רָמָה, כְּדִי נִיט צוֹ לֵאזַעַן אַרִינֶגְנִיין
 אוֹנֵד אַרִוּסְגִיין צוֹ אֲסָא קַעֲנִיָּה פֹּהן וְהוּדָה: 18 אוֹנֵד אֲסָא הָאֵם גַּעֲנוֹמַעַן דָּאם
 גֶּאֱנַצַּע וִילְבַּעַר אוֹנֵד דָּאם גֶּאֱלֵד וְזֵאם אִיז אִיבַעַרְגַּעֲבִילְבַּעַן אֵין דִיא אוֹצְרוֹת פֹּהן
 דָּעַם הָאֵר, אוֹנֵד דִיא אוֹצְרוֹת פֹּהן דָּעַם הוּזִי פֹּהן דָּעַם קַעֲנִיָּה, אוֹנֵד עַר הָאֵם וִיִיא
 גַּעֲנַעֲבַעַן אֵין דִיא הָאֵנֵד פֹּהן וִינֵעַ קַעֲכַט, אוֹנֵד דָּעַר קַעֲנִיָּה אֲסָא הָאֵם וִיִיא גַּעֲשִׁיקָט
 צוֹ בְּרִיָּהֲד בְּרִי־טַבְרִימֹון בְּרִי־חִוּוִין קַעֲנִיָּה פֹּהן אֲרָם, וְזֵאם הָאֵם גַּעֲנוֹאֲזִיגְט אֵין דְּמֶשֶׁק אֲזוּי
 צוֹ וְאֶנַּעַן: 19 עַם אִיז אַ בְּרִית צוּוִישַׁעַן מִיר אוֹנֵד צוּוִישַׁעַן דִיר, צוּוִישַׁעַן מִיין פֶּאֶטַעַר
 אוֹנֵד צוּוִישַׁעַן דִיין פֶּאֶטַעַר, זַעַה, דָּאֲרוֹם שִׁיק אִיךְ דִיר אַ גַּעֲשָׂאנֵק וִילְבַּעַר אוֹנֵד גֶּאֱלֵד,
 דָּאם דוֹא וְאֵלְכַט גִיין אוֹנֵד צַעַרְשַׁטַּעַרן דִיין בְּרִית מִיט בַּעֲשָׂא קַעֲנִיָּה פֹּהן יִשְׂרָאֵל, כְּדִי
 עַר זֵאל אֲנוֹעַקְגִיין פֹּהן מִיר: 20 אוֹנֵד בְּרִיָּהֲד הָאֵם צוֹגַעֲהַעַרַט צוֹ דָּעַם קַעֲנִיָּה אֲסָא,
 אוֹנֵד עַר הָאֵם גַּעֲשִׁיקָט דִיא הוּפְט־לִיִיט פֹּהן דָּעַם חִיל וְזֵאם עַר הָאֵם גַּעֲהָאֵם, קַעֲנַעַן
 דִיא שְׁטַעַט פֹּהן יִשְׂרָאֵל אוֹנֵד עַר הָאֵם גַּעֲשָׁלֶאנַעַן עִוּוִן אוֹנֵד דָּן אוֹנֵד אֶבֶל בֵּית־מַעֲכָה,
 אוֹנֵד גֶּאֱנָץ בְּנִירוֹת, מִיט דָּעַם גֶּאֱנַצַּעַן לֵאנֵד נִפְתָּלִי: 21 אוֹנֵד עַם אִיז גַּעֲנוֹעֵזַען וַעֲנַעַן
 בַּעֲשָׂא הָאֵם עַם דַּעַרְהַעַרַט, הָאֵם עַר אוּיפְגַּעֲהַעַרַט צוֹ בּוּיַעַן רָמָה, אוֹנֵד עַר הָאֵם וִיךְ
 גַּעֲנוֹעֲצַט אֵין תְּרַצָּה: 22 אוֹנֵד דָּעַר קַעֲנִיָּה אֲסָא הָאֵם גַּעֲלֶאזַט אוּיסְרופַּעַן אֵין גֶּאֱנָץ
 וְהוּדָה, דָּאם קִינֶגַּר אִיז נִיט פֶּרִיִיא, אוֹנֵד וִיִיא הָאֲבָעַן גַּעֲמֶאֱרַנַעַן דִיא שְׁטִינֶנַּעַר פֹּהן
 רָמָה, אוֹנֵד דָּאם הָאֲלִץ וְזֵאם בַּעֲשָׂא הָאֵם גַּעֲבֹוִיט; אוֹנֵד דָּעַר קַעֲנִיָּה אֲסָא הָאֵם פֹּהן וִיִיא
 גַּעֲבֹוִיט גַּבַּע בְּנִינֹן אוֹנֵד מַצְפָּה: 23 אוֹנֵד אֵלַע אִיבַרְיַע וְאֶכַּעַן פֹּהן אֲסָא, אוֹנֵד פֹּהן
 וִינֵעַ גֶּאֱנַצַּעַן מֶאֱכַט, אוֹנֵד אֵלַעס וְזֵאם עַר הָאֵם גַּעֲמָהוֹן, אוֹנֵד דִיא שְׁטַעַט וְזֵאם עַר הָאֵם
 גַּעֲבֹוִיט, וַעֲנַעַן וִיִיא נִיט גַּעֲשִׁרִיבַעַן אֵין דָּעַם בּוּדַּעַן פֹּהן דִיא טַעַג־גַּעֲשִׁיקָטַעַן פֹּהן דִיא
 קַעֲנִיָּגַעַן פֹּהן וְהוּדָה? נָאָר צוֹ דָּעַר צִיִיט פֹּהן וִינֵעַ עֶלְטַעַר אִיז עַר קֶרֶאנֵק גַּעֲנוֹאֲרַעַן

אויף זיינע פיס: 24 אונד אַסא האט זיך געלייגט מיט זיינע עקטערן, אונד ער איז געגראבען געווארען ביים זיינע עלטערן, אין דער שטאט פון זיין פאטער דוד, אונד זיין זון וזהו והושפט האט רעגירט אן זיינער שטעל: 25 אונד נדב דער זון פון נרבעם האט רעגירט איבער ישראל אין דעם צווייטען יאהר פון אַסא קעניג פון יהודה, אונד ער האט רעגירט איבער ישראל צוויי יאהר: 26 אונד ער האט געטהון דאס וואס איז שלעכט אין דאס אויגען פון דעם האר, אונד ער איז געגאנגען אין דעם וועג פון זיין פאטער, אונד אין זיינע זינד, וואס ער האט ישראל געמאכט זינדיגען: 27 אבער בעשא בן אחיה פון דעם הויזעווינד פון יושכר, האט אויף איהם געמאכט א בונד, אונד בעשא האט איהם דערשלאגען אין גבון וואס געהערט צו דאס פלשתיים; ווייל נדב אונד באנץ ישראל האבען זיך געלאנגערט קעגען גבון: 28 אונד בעשא האט איהם געטייט, אין דעם דריטען יאהר פון אַסא קעניג פון יהודה, אונד ער האט רעגירט אן זיינער שטעל: 29 אונד עס איז גענוענען ווען ער האט רעגירט, אזוי האט ער געשלאגען דאס באנצע הויזעווינד פון נרבעם, און איבערגעלאזט צו נרבעם, ביז ער האט איהם פערטלייגט, אזוי ווי דאס ווארט פון דעם האר, וואס ער האט גערעדט דורך זיין קנעכט אחיה השילוני: 30 וועגען דאס וואס ער האט געווינדט, אונד וואס ער האט ישראל געמאכט זינדיגען, מיט זיין דערצארענען, וואס ער האט דערצארענט דעם האר, דאס פון ישראל: 31 אונד דאס איבריגע זאכען פון נדב אונד אלעס וואס ער האט געטהון, זענען זיין געשריבען אין דעם בוך פון דאס טעג-געשיכטע פון דאס קעניגע פון ישראל? 32 אונד עס איז גענוענען א מלחמה צווישען אַסא אונד צווישען בעשא, קעניג פון ישראל אלע זייערע טעג: 33 אין דעם דריטען יאהר, פון אַסא קעניג פון יהודה, האט בעשא דער זון פון אחיה רעגירט איבער באנץ ישראל פיער אונד צוואנציג יאהר אין תרצה: 34 אונד ער האט געטהון דאס וואס איז שלעכט אין דאס אויגען פון דעם האר, אונד ער איז געגאנגען אין דעם וועג פון נרבעם, אונד אין זיינע זינד, וואס ער האט ישראל געמאכט זינדיגען:

קאפיטעל טז

1 אונד דאס ווארט פון דעם האר איז גענוענען צו וואס בן חנני וועגען בעשא, אזוי צו זאגען: 2 ווייל איך האב דיך דערהויבען פון דעם שטויב, אונד איך האב דיך געגעבען פאר איין פירשט איבער מיין פאלק ישראל, אונד דאס ביזט געגאנגען אין דעם וועג פון נרבעם, אונד דאס האסט מיין פאלק ישראל געמאכט זינדיגען, מיך צו דערצארענען מיט זייערע זינד: 3 זעה, איך וועל אויסקהרען נאך בעשא, אונד נאך זיין הויזגעזינד, אונד איך וועל מאכען דיין הויזגעזינד, ווי דאס הויזגעזינד פון נרבעם בן נבט: 4 ווער עס וועט שטארבען פון בעשא אין דער שטאט, דעם וועלען דאס הינט אויפגעסען, אונד ווער עס וועט פון איהם שטארבען אויף דעם פעלד, וועלען דאס פייגעל פון הימעל אויפגעסען: 5 אונד דאס איבריגע זאכען פון בעשא, אונד וואס ער האט געטהון, אונד פון זיינע מאכט,

25 אונד זיין: וישב אסא עמאבתי ויקבר עמאבתי בת בקר דוד אביו ויפלט בן תחתיו: ויקבר בן נרבעם מלך על ישראל בשנת שתים לאסא מלך יהודה וימלך על ישראל שנים: ועש הרע בעני דוד ללך בדרך אביו ובחטאתו אשר החטא אדני ישראל: ויקבר עליו בעשא בראדו לבית יושכר ויבדו בעשא בגבון אשר לפלשתיים ויקבר בן ישראל צרים על גבון: ומתו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה: וימלך תחתיו: ויהי כמלכו יהוה אדני בן דבבעם לאר השאר בלשמה לרבעם עד השמונה בדר יהודה אשר ל דבר בדרבון אחיה השילוני: עלחטאתו נרבעם אשר חטא ואשר החטא אדני ישראל בכעסו אשר הכעיס את דוד אלניו ישראל: ויקבר בן נדב וכל אשר עשה הלאהם בתבוס ויפלט בן נבט בעשא מלך ישראל: ומלחמה היתה בין אסא ובן בעשא מלך ישראל כל שנות שלש לאסא מלך יהודה מלך בעשא ימיהם: בשנת שלש לאסא מלך יהודה מלך בעשא בראדו על בן ישראל בתרצה עשרים וארבע שנה: ועש הרע בעני דוד ללך בדרך נרבעם ובחטאתו אשר החטא אדני ישראל:

טז

טז

1 ויהי בראדו אחיה אל דודא ברחמי על בעשא לאביו: 2 וכן אשר הרימתי מן העפר ואנכי נדב על עמ ישראל וימלך בדרך נרבעם ותחטא אדני ישראל להכעיסו בחטאתו: והני מקבר אביו בעשא ואביו ביתו וחתו אדני בן דבבעם נרבעם בדרבון: ומה לבעשא בדרבון יאכלו הכלבים והמת לו בשדה יאכלו העוף השמים: ויקבר בן נדב בעשא ואשר עשה ויקברו

וַעֲנֵן זִיּא נִיט גַעשְׁרִיבֵען אִין דָּעם בּוֹד, פֿון דיא טעג-געשיכטע, פֿון דיא קעניגֵע פֿון יִשְׂרָאֵל? 6 אונד בעשא האט זיך געלייגט מיט זיינע עלטערן, אונד איז געגראבען געווארען אִין תְּרָצָה, אונד אלה זיין זון האט רעגירט אִין זיינער שטעל: 7 אונד אויך דורך וְהָאָה בֵּן חֲנָנִי דָּעם נָבִיא, איז געוועזען דאס ווארט פֿון דָּעם האר צו בעשא, אונד צו זיין הויזגעזינד, וועגען דָּעם גאנצען שלעכט-טען וואס ער האט געטהון אִין דיא אויגען פֿון דָּעם האר, איהם צו דער-צארענען דורך דיא ווערק פֿון זיינע הענד, דאס ער זאל זיין וואי דאס הויז פֿון יִבְבֵּעס, אונד וועגען דָּעם וואס ער האט איהם געשלאגען: 8 אִין דָּעם זעכס אונד צוואנציגסטען יאהר פֿון אָסא קעניג פֿון יהודה האט אלה בן בעשא רעגירט איבער יִשְׂרָאֵל אִין תְּרָצָה צוויי יאהר: 9 אָבֵעַר זיין קנעכט זמר, דער אויבערשטער איבער איינע העלפט פֿון דיא רייטוועגען, האט אויף איהם געמאכט א בונד ווען ער האט גע-טרוקען אונד האט זיך אנגעשפּורט אִין תְּרָצָה אִין דָּעם הויז פֿון אָרָצָא, וואס

אונד זמר איז געקומען אונד האט איהם געשלאגען, אונד האט איהם געטייט אִין דָּעם זיבען אונד צוואנציגסטען יאהר פֿון אָסא, קעניג פֿון יהודה, אונד ער האט רעגירט אִין זיינער שטעל: 11 אונד עס איז געוועזען ווען ער האט רעגירט, ווען ער איז געוועסען אויף זיין שטוהל, האט ער געשלאגען דאס גאנצע הויזגעזינד פֿון בעשא, ער האט איהם נישט איבער געלאזט איינעם וואס פֿיסט אן דער וואנד; אונד אויך נישט זיינע פֿערטוואנדטע אונד זיינע פֿריינד: 12 אונד זמר האט פֿערטיליגט דאס גאנצע הויזגעזינד פֿון בעשא, אזוי וואי דאס ווארט פֿון דָּעם האר, וואס ער האט גערעט וועגען בעשא דורך דָּעם נָבִיא וְהָאָה: 13 וועגען אלע זינד פֿון בעשא, אונד וועגען דיא זינד פֿון זיין זון וְהָאָה, וואס זיין האבען געזינדיגט, אונד וואס זיין האבען געמאכט זינדיגען דאס פֿאלק יִשְׂרָאֵל צו דערצארנען דָּעם האר, דָּעם נאט פֿון יִשְׂרָאֵל, מיט זייער נארישקייטען: 14 אונד דיא איבריגע זאכען פֿון אלה, אונד דאס וואס ער האט געטהון, זענען זיין נישט געשריבען אִין דָּעם בּוֹד פֿון דיא טעג געשיכטע פֿון דיא קעניגֵע פֿון יִשְׂרָאֵל? 15 אִין דָּעם זיבען אונד צוואנציגסטען יאהר פֿון אָסא מלך פֿון יהודה, האט זמר רעגירט זיבען טעג אִין תְּרָצָה, אונד דאס פֿאלק האט זיך געלאנגערט קעגען גבֿתֿון וואס געהערט צו דיא פֿלשתיים: 16 אונד ווען דאס פֿאלק וואס האט זיך געלאנגערט האט עס דערהערט, אזוי צו זאגען, זמר האט געמאכט א בונד, אונד האט זיך דעם מלך געשלאגען, אזוי האט דאס גאנצע פֿאלק יִשְׂרָאֵל עמר, דָּעם אויבערשטען איבער דָּעם חיל, גע-מאכט קעניגען איבער דָּעם גאנצען פֿאלק וואס איז געוועזען אִין יענעם טאג אִין דער מחנה: 17 אונד עמר איז ארויפגעגאנגען, אונד גאנץ יִשְׂרָאֵל מיט איהם, פֿון גבֿתֿון, אונד האט געלאנגערט תְּרָצָה: 18 אונד עס איז געוועזען, אלס זמר האט געזעהען, אז דיא שטאט איז געצוואנגען געווארען, איז ער געקומען צו דָּעם פֿאלאסט אִין דָּעם הויז פֿון דָּעם מלך, אונד האט זיך פֿערברענט מיט דָּעם הויז פֿון דָּעם מלך, אונד ער איז געשטארבען: 19 וועגען זיין זינד וואס ער האט געזינדיגט, צו טהון דאס שלעכטעס אִין דיא אויגען פֿון דָּעם האר, אום צו גיין

אין דעם וועג פון ורבעם, אונד אין זיינע
זינד וואס ער האט געטהון וישׂראל זינד
דינען צו מאכען: 20 אונד דיא איבריגע
זאכען פון זמרה אונד זיין בונד וואס ער
האט געמאכט, זענען זייא נישט געשריבען
אין דעם בוך פון דיא טעג־געשיכטע פון
דיא קעניגע פון וישׂראל? 21 דאמאלס
האט זיך דאס פאלק וישׂראל צוטהיילט
אין צווייא טהיילען, איין העלפט איז גע-
וועזען נאך תבני בן גינת, איהם צו מאכען
פאר א מלך, אונד איין העלפט נאך עמרי:
22 אבער דאס פאלק וואס איז נאכגעגאנגן
נען עמרי איז געוועזען שטארקער דען
דיא וואס זענען נאכגעגאנגען תבני בן
גינת, אונד תבני איז געשטארבען, אונד
עמרי האט רעגירט: 23 אים איין אונד
דרייסיגסטען יאהר פון אסא קעניג פון
יהודה, האט עמרי רעגירט איבער וישׂראל
צוועלף יאהר; אין תרצה האט ער דע-
גירט זעקס יאהר: 24 אונד ער האט
געקויפט דעם בארג שמרון פון שמר
פאר צווייא צענטנער זילבער, אונד ער
האט געבויט אויף דעם בארג, אונד ער

בדרך ובהטאתו אשר עשה להטאת את-
ב וישׂראל: ותר דבר ומר וקשרו אשר קשר הלאיתם
כתובים על־ספר דבר הים למלכי וישׂראל:
21 או חלק הים וישׂראל לתצ חצי הים היה אחרי תבני
22 בדינת למלכיו ותצ אחרי עמרי: תחוק הים אשר
23 אחרי עמרי אתהקים אשר אחרי תבני בדינת תמר
24 תבני ומלך עמרי: בשנת שלשים ואחת שנה לאסא
מלך יהודה מלך עמרי על־ישׂראל שנים עשר שנה
24 בתרצה מלך שש־שנים: וכן אתההר וקרא אתהם העיר
שמר בבקרים בשם וכן אתההר וקרא אתהם העיר
כה אשר בנה על שם־שמר אתני הדר שמרון: תעשה
26 עמרי הרע בעני יהודה הרע מכל אשר לפניו: מלך
בכל דרך ורבעם בונקט ובהטאתו אשר החטיא את-
ישׂראל להבעים את־יהוה אלהי וישׂראל בהבליהם:
27 ותר דבר עמרי אשר עשה ויבורתו אשר עשה הלא
הם כתובים על־ספר דבר הים למלכי וישׂראל:
28 וישׂב עמרי עסאבתי וקבר בשמרון ומלך אחאב
29 בן פחציו: ואחאב בן־עמר מלך וישׂראל
בשנת שלשים ושמנה שנה לאסא מלך יהודה ומלך
אחאב בן־עמרי על־ישׂראל בשמרון שנים ושתים
ל שנה: ותש אחאב בן־עמרי הרע בעני יהודה מכל אשר
31 לפניו: ויהי הנקל לבתי בהטאות ורבעם בונקט וקבר
אשה את־איזבל בת־אחבעל מלך צידנים מלך תשבר
32 את־הבעל וישׂפחו לו: וקם מזבח לבעל בית הבעל
אשר בנה בשמרון: ותש אחאב את־האשה וקם
33 אחאב לעשות להבעים את־יהוה אלהי וישׂראל מכל
34 מלכי וישׂראל אשר היו לפניו: בלוי בנה חיל בית

האט גערופען דעם נאמען פון דער שטאט וואס ער האט געבויט, נאך דעם נאמען
פון שמר, דער בעיוצער פון דעם בארג שמרון: 25 אונד עמרי האט געטהון דאס
וואס איז שלעכט אין דיא אויגען פון דעם האר, אונד ער איז געוועזען ערגער פון
אלע וואס זענען פאר איהם געוועזען: 26 אונד ער איז געגאנגען אין אלע וועגען פון
ורבעם בן־רבט, אונד אין זיינע זינד וואס ער האט וישׂראל זינדיגען געמאכט, צו
דערצארנען דעם האר, נאט פון וישׂראל, מיט ויירע געצען־בילדער: 27 אונד דיא
איבריגע זאכען פון עמרי וואס ער האט געטהון, אונד זיינע שטארקייט וואס ער
האט געטהון, זענען זייא נישט געשריבען אין דעם בוך פון דיא טעג־געשיכטע פון
דיא קעניגע פון וישׂראל? 28 אונד עמרי האט זיך געלייגט מיט זיינע עלטערן, אונד ער
איז בעגראבען געווארען אין שמרון, אונד זיין זון אחאב האט רעגירט אן זייער
שטעל: 29 אונד אחאב זון פון עמרי האט רעגירט איבער וישׂראל, אין דעם
אכט אונד דרייסיגסטען יאהר פון אסא קעניג פון יהודה, אונד אחאב זון פון
עמרי האט רעגירט איבער וישׂראל אין שמרון צווייא אונד צוואנציג יאהר:
30 אונד אחאב זון פון עמרי האט געטהון דאס וואס איז שלעכט אין דיא
אויגען פון דעם האר, מעהר פון אלע וואס זענען פאר איהם געוועזען: 31 אונד
עס איז איהם געוועזען צו גרינג, וואס ער איז געגאנגען אין דיא זינד פון
ורבעם בן־רבט, ער האט נאך דאצו גענומען פאר א נויב איזבל דיא טאכטער
פון אחבעל קעניג פון דיא צידונים, אונד ער איז געגאנגען אונד האט געדרייט
דעם בעל אונד האט זיך צו איהם געבונקט: 32 אונד ער האט אויפגעשטעלט
א מזבח צו בעל, אין דעם הויז פון בעל וואס ער האט געבויט אין שמרון: 33 אונד
אחאב האט געמאכט א לינדענבוים, אונד אחאב האט עס נאך געטהון צו
דערצארנען יהוה דעם גאט פון וישׂראל, מעהר פון אלע קעניגע וואס זענען
געוועזען פאר איהם: 34 אין זיינע צייטען האט חילא אויס בית־אל געבויט

האל את־יהוה באבירים בנזר יסדה ובשנים צעור
העבד דלתיה כדבר דתה אשר דבר בך והישע בדעת:

יִאמֶר אֵלֶיהָ הַתְּשִׁבִי מִתְּשִׁבִי גִלְעָד אֶל־אֲחֵיךָ חֲדָא
דְּהָא אֶלְתָּי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־עָמַדְתִּי לִפְנֵי אֲבֹתֶיךָ:
הִשְׁמִי אֶלֶּהָ מִל וּמִסָּר בִּי אִסְלַף דְּבָרִי: וְהָיָה
דְּכִרְתִּיהָ אֵלַי לֵאמֹר: לֵךְ מִזֶּה וּפְתִי לֵךְ קִדְמָה
וְנִסְתַּחֲרָה בְּנִחַל כְּרִית אֲשֶׁר עֲלִיָּה הַיְּרֵדֶנָּה: וְהָיָה
מִנְחַל תְּשִׁתָּה וְאֶת־הַיְּרֵדִים צִוִּיתִי לִלְבַלְכָּהּ שָׁם: וְיִלְכָּה
מִצָּד כְּדָבָר דְּהָא וְיִלְכָּה וְיִשָּׁב בְּנִחַל כְּרִית אֲשֶׁר עֲלִיָּה
הַיְּרֵדֶנָּה: וְהַיְּרֵדִים מִכִּיּוֹרֵי לֹא לָחֵם וּבִשָּׂר בְּבִקֵּר וְלָחֵם
וּבִשָּׂר בְּעֶבֶד וּמִדְּחַל יִשְׁתָּה: וְהָיָה מִקֵּץ יָמִים וְיִבָּשׁ
הַנִּחַל בִּי לֹא־יִהְיֶה נָשִׁים בָּאֵרֶץ: וְהָיָה דְּכִרְתִּיהָ
אֵלַי לֵאמֹר: קִים לֵךְ צִרְפָּתָה אֲשֶׁר לְצִדְדֵּיהָ וְנִשְׁתָּה שָׁם
הִנֵּה צִוִּיתִי שָׁם אִשָּׁה אֶלְמָנָה לִלְבַלְכָּהּ: מָקָם וְיִלְכָּה
צִרְפָּתָה וְחָבָא אֶל־פֶּתַח הַיְּרֵד וְהַיְּרֵדִים אִשָּׁה אֶלְמָנָה
מִקְשָׁשֶׁת צִעִים וְיִקְרָא אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר קְהָרָנָא לִי מִשְׁמֵר
מִים בְּכָל וְאִשְׁתָּה: וְתִלְךְ לִקְחָה וְיִקְרָא אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר
לִקְהָרָנָא לִי פְתִילָתָם בְּיָדָהּ: וְהָאִמֶר חִיִּיתָה אֶלְמָנָה
אֲשֶׁר־שִׁלִּי מִנֵּי בִי אִסְמִלָּא כְּדִקְדָּמָה בְּכַד וּמַעֲשֵׂי־שִׁלְכָהּ
בְּצִפְּתָה וְהָיָה מִקְשָׁשֶׁת שְׁנַיִם צִעִים וּבִאֲתִי וְנִשְׁתִּידִי
לִי וְלִבְנִי וְנִלְכִידָה וְנִתְּנָה: וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֶלְתָּה אֶל־
תִּירָא בְּאִי עָשִׂי כְּדָבָרְךָ אֲךָ עָשִׂי־לִי מִשָּׁם עֵדָה קִמְנָה
כְּרִאשְׁתָּה וְהִצָּאתִי לִי וְלֵךְ וּלְבָנָהּ תִּשְׁשִׂי כְּאֶתְרֵיהָ: בִּי
כֹה אָמַר יְהוָה אֵלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי הִקְמַת לֹא תִכְלָה
וּצִפְּתָה הַשָּׁמַן לֹא תִחַסֵּר עַד יוֹם תִּתְּרִידָה נָשִׁים עַל־
פְּנֵי הָאֲדָמָה: וְתִלְכָּה וְתַעֲשֶׂה כְּדָבָר אֶלְתָּה וְתִאֲכַל הָרֹאֵשׁ

וְרִיחֹהָ עִם הָאֵם אִיהֶם זִינִי עֲלִצְמֵעִן וְהָיָה
אֲבִירָם נַעֲקָאֶסֶת וְזַעַן עַר הָאֵם דָּעַם גְּרִינִיד
נַעֲלִיגָמִת, אֹנִיד זִינִי וְיִנְגָסִמֵּעִן וְהָיָה שְׁנִיב
הָאֵם עִם אִיהֶם נַעֲקָאֶסֶת וְזַעַן עַר הָאֵם
אִיהֶרֶע טְהִירֵעֵן נַעֲשִׁמְעֵלִט, אֹזִי וְיֹא
דָּאִם וְיֹאֲרֵט פֻּון דָּעַם הָאֵר וְיֹאֲם עַר הָאֵם
נַעֲרַעֲט דִּירָךְ וְהִוְשַׁע בִּן נִינִ:

קאפיטעל יז

1 אֹנִיד אֵלֶיהָ הַתְּשִׁבִי פֻּון דִּיא אֵיִינְוֹאזִי
נַעֲר פֻּון גִּלְעָד הָאֵם נַעֲזָאֶסֶת צִי אֲחֵאָב,
אֹזִי וְיֹאֲהֵר וְיֹאֲ דַעֲר הָאֵר, נָאֵט פֻּון
יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד, וְיֹאֲם אֵיךְ בִּין פֹּאֵר אִיהֶם
נַעֲשִׁמְאִנֵעֵן, אֹזִיב עִם וְזַעַן זִינִי טְהִי
אֲדַעֲר רַעֲנֵעֵן אֵין דִּיא דֹאזִינֵעֵ וְיֹאֲהֵרֵעֵן,
נִייעֲרֵט נָאָךְ מִיִּין וְיֹאֲרֵט: 2 אֹנִיד דָּאִם
וְיֹאֲרֵט פֻּון דָּעַם הָאֵר אֵין נַעֲנוּעִנֵעֵן צִי
אִיהֶם אֹזִי צִי זָאָנֵעֵן: 3 גִּיָּא פֻּון דֹאנֵעֵן
אֹנִיד זָאָלֶסֶת דִּיךְ קִהֲרֵעֵן קִעֲנֵעֵן מִזְרַח
זִינִי, אֹנִיד דֹא זָאָלֶסֶת דִּיךְ פִּעֲרָבָרְנֵעֵן
בִּיָּא דָּעַם טִיִּיךְ כְּרִית, וְיֹאֲם אֵין פֹּאֵר
דָּעַם יִרְדֵּן: 4 אֹנִיד עִם וְזַעַן זִינִי דָּאִם
דֹּא וְזַעַן פֻּון דָּעַם טִיִּיךְ טִרִינֵקֵעֵן, אֹנִיד
דִּיא רָאָנֵעֵן הָאָב אֵיךְ נַעֲבָאֶמֶעֵן אֹזִי וְיֹא
זָאָלֵעֵן דִּיךְ דֹּאֲרֵט שְׁפִינִינֵעֵן: 5 אֹנִיד עַר

אֵין נַעֲבָאָנֵעֵן אֹנִיד עַר הָאֵם נַעֲטָהוּן נָאָךְ דָּעַם וְיֹאֲרֵט פֻּון דָּעַם הָאֵר, אֹנִיד עַר אֵין
נַעֲבָאָנֵעֵן אֹנִיד עַר הָאֵם זִיךְ נַעֲזַעֲט בִּיָּא דָּעַם טִיִּיךְ כְּרִית, וְיֹאֲם אֵין פֹּאֵר דָּעַם יִרְדֵּן:
6 אֹנִיד דִּיא רָאָנֵעֵן הָאָבֵעֵן אִיהֶם נַעֲבָרַעֲנָנִט בְּרוּיִט אֹנִיד פִּלִּיש אִם פִּרִי־חֶמָרְנֵעֵן,
אֹנִיד בְּרוּיִט אֹנִיד פִּלִּיש אִם אָבֵעֵנֵר, אֹנִיד פֻּון דָּעַם טִיִּיךְ הָאֵם עַר נַעֲטָרִינֵקֵעֵן:
7 אֹנִיד עִם אֵין נַעֲנוּעִנֵעֵן נָאָךְ אֵיִינְוֵעֵ טַעֲנָה, אֹזִי אֵין דַּעֲר טִיִּיךְ אֵיִינְוֵעֵטִרִקֵעֵנִט
נַעֲנוּאֲרֵעֵן, וְיִיִּל עִם אֵין נִיט נַעֲנוּעִנֵעֵן מִיִּין רַעֲנֵעֵן אֵין דָּעַם לֹאָנִד: 8 אֹנִיד דָּאִם וְיֹאֲרֵט
פֻּון דָּעַם הָאֵר אֵין נַעֲנוּעִנֵעֵן צִי אִיהֶם אֹזִי צִי זָאָנֵעֵן: 9 שְׁמִיָּא אֵיִיךְ אֹנִיד גִּיָּא מִיִּין
צִרְפָּת, וְיֹאֲם אֵין בִּיָּא צִידֹן, אֹנִיד דֹא זָאָלֶסֶת דֹּאֲרֵט וְאֵיִינֵעֵן, זַעֲהָ אֵיךְ הָאָב דֹּאֲרֵט
נַעֲבָאֶמֶעֵן א פִּרִיָּא אֵיִינֵעֵ אֶלְמָנָה דִּיךְ צִי דַּעֲרַנֵּקֵעֵרֵעֵן: 10 אֹנִיד עַר אֵין אֵיִינְוֵעֵטִט
נַעֲן אֹנִיד עַר אֵין אֵיִינְוֵעֵטִט נַעֲבָאָנֵעֵן מִיִּין צִרְפָּת, אֹנִיד וְזַעַן עַר אֵין נַעֲקֻמֵּעֵן אֵין דִּיא טְהִי
פֻּון דַּעֲר שְׁמָאִט, זַעֲהָ א פִּרִיָּא אֵיִינֵעֵ אֶלְמָנָה הָאֵם דֹּאֲרֵט נַעֲקֻלִּיבֵעֵן הָאָלֶךְ, אֹנִיד עַר
הָאֵם זִיא נַעֲרוּפֵעֵן, אֹנִיד עַר הָאֵם צִי אִיהֶר נַעֲזָאָנִט, בְּרַעֲנָג מִיר א בִּיסְעֵל וְיֹאֲסַר אֵין
א פִּלִּי, אֹנִיד אֵיךְ וְזַעֲל טִרִינֵקֵעֵן: 11 אֹנִיד וְזַעַן זִיא אֵין נַעֲבָאָנֵעֵן עִם צִי בְּרַעֲנָנֵעֵן,
הָאֵם עַר זִיא נַעֲרוּפֵעֵן אֹנִיד הָאֵם נַעֲזָאָנִט, אֵיךְ בַּעֲט דִּיךְ, בְּרַעֲנָג מִיר אֵיִיךְ א שְׁמִיָּק
בְּרוּיִט אֵין דִּינֵעֵ הָאָדָּה: 12 אֹנִיד זִיא הָאֵם נַעֲזָאָנִט, אֹזִי וְיֹאֲהֵר וְיֹאֲ דַעֲר הָאֵר דִּינִין
נָאֵט לַעֲבֹד, אֹזִיב אֵיךְ הָאָב א קֻכְעֵן, נִייעֲרֵט נָאֵר א הָאָנִד פֻּול מַעְהֵל אִים קְרוֹ, אֹנִיד
א בִּיסְעֵל אֵיִיל אֵין א פִּלָּאש, אֹנִיד אֵיךְ קְלוּיִב הַעֲלָצַר אֹזִי אֵיךְ זָאָל קֻמֵּעֵן, אֹנִיד עִם
צִוּרִיכֵמֵעֵן פֹּאֵר מִיר אֹנִיד פֹּאֵר מִיִּין וְזַעַן, אֹזִי מִיר זָאָלֵעֵן עִם עִסְעֵן אֹנִיד דֹּאֲן שְׁטָאָרְבֵעֵן:
13 אֹנִיד אֵלְתָּה הָאֵם צִי אִיהֶר נַעֲזָאָנִט, דֹּא זָאָלֶסֶת דִּיךְ נִיט פִּאָרְבֵּמֵעֵן, גִּיָּא אֹנִיד מִיִּין
וְיֹאֲ דֹא הָאָסֶט נַעֲזָאָנִט, אָבֵעֵר מִאָךְ מִיר צִוּעֲרֵשֶׁט דַּעֲרָפֻון א קְלִינֵינֵעֵם קֻכְעֵן, אֹנִיד
זָאָלֶסֶת עִם מִיר אֵרִיִיסְבִּרַעֲנָנֵעֵן, אֹנִיד דַּעֲרָנָאָךְ זָאָלֶסֶת דֹּא מִאָכֵעֵן פֹּאֵר דִּיר אֹנִיד פֹּאֵר
דִּינִין וְזַעַן: 14 וְיֹאֲרִין אֹזִי הָאֵם דַּעֲר הָאֵר נָאֵט פֻּון יִשְׂרָאֵל נַעֲזָאָנִט, דַּעֲר קְרוֹ מַעְהֵל
וְזַעַן זִיךְ נִיט עֲנִידֵנֵעֵן, אֹנִיד דִּיא פִּלָּאש אֵיִיל וְזַעַן נִיט פִּעַהֲלֵעֵן, בִּיז אֵין דָּעַם טָאָג וְיֹאֲם
דַּעֲר הָאֵר וְזַעַן נַעֲבָעֵן רַעֲנֵעֵן אֵיִיךְ דָּעַם אֵיִינְוֵעֵכִיט פֻּון דַּעֲר עַרְדִּי: 15 אֹנִיד
זִיא אֵין נַעֲבָאָנֵעֵן אֹנִיד זִיא הָאֵם נַעֲטָהוּן נָאָךְ דָּעַם וְיֹאֲרֵט פֻּון אֵלְתָּה, אֹנִיד עַר,

אונד ויא, אונד איהר הוינענדיג האבען
(ערפון) גענעסען א לאנגע צייט:
16 דער קרוג מעהל האט זיך נישט
געענדיגט, אונד דיא פלאש אייל האט
נישט געפעקלט, אזוי וויא דאס ווארט פון
דעם האר וואס ער האט גערעט דורך
אלהה: 17 אונד עס איז גענוענען נאך
דיא דאזיגע ווערשער, איז דער זון פון
דיא פרויא, דיא הויבענדיגע, קראנק
געווארען, אונד זיינע קראנקהייט איז
גענוענען דעקער שטארק דאס קיין אַמטעם
(נשמה) איז אין איהם געבליבען: 18 אונד
זיא האט געזאגט צו אלהה, וואס האב
איך מיט דיר צו שאפען דוא געטליי-
כער מאן, דאס דוא ביסט צו מיר
געקומען צו דערמאנען מיינע זינד, אונד
צו טייטשען מיין זון: 19 אונד ער האט
צו איהר געזאגט, גיב מיר דיין זון,
אונד ער האט איהם גענומען פון איהר
שוים אונד ער האט איהם ארויפגעבראכט
אין דיא אויבער-שטוב אונד ער איז
דארט גענועסען, אונד ער האט איהם
געלייגט אויף זיין בעט: 20 אונד ער
האט גערופען צו דעם האר אונד האט
געזאגט, אַ האר מיין גאט! האסט דוא

אויף איין אונגליק געבראכט אויף דיא אלמנה וואס איך וואוין בייא איהר צו טייטשען
איהר זון: 21 אונד ער האט זיך אויסגעמאסען אויף דעם קינד דרייא מאל, אונד
ער האט גערופען צו דעם האר, אונד האט געזאגט, אַ האר, מיין גאט, לאז דאך דיא
זעלע פון דעם דאזיגען קינד אין איהם צוריקקעהרען: 22 אונד דער האר האט
געהערט צו דעם קול פון אלהה, אונד דיא זעלע פון דעם קינד האט זיך אין איהם
צוריקגעקעהרט, אונד ער איז לעבעדיג געווארען: 23 אונד אלהה האט גענומען
דאס קינד אונד האט איהם ארויפגעבראכט פון דיא אויבער-שטוב אים הויז אריין,
אונד ער האט איהם געגעבען צו זיינע מווער, אונד אלהה האט געזאגט, דעה, דיין
זון לעבט: 24 אונד דיא פרויא האט געזאגט צו אלהה, אצונד וויס איך דאס דוא
ביסט א געטליכער מאן, אונד דאס ווארט פון דעם האר וואס איז אין דיין מויל,
איז אמת:

קאפיטעל יח

1 אונד עס איז גענוענען נאך א לאנגע צייט, אזוי איז דאס ווארט פון דעם האר
גענוענען צו אלהה, אין דעם דריטען יאָר אזוי צו זאנען, בייא אונד בעטוייז דין צו
אחאב, אונד איך וועל געבען רענען אויף דעם אָננעוויכט פון דער ערד: 2 אונד
אלהה איז געגאנגען אום זיך צו בעטוייזען צו אחאב; אונד דער הונגער איז שטארק
גענוענען אין שמוון: 3 אונד אחאב האט גערופען עבדיהו וואס איז גענוענען דער
אויבערשטער איבער דעם הויז; אָבער עבדיהו האט זיך דעקער געפארקטען פאר
גאט: 4 ווארין ווען איזבל האט פערניכטעט דיא נביאים פון דעם האר, אזוי האט
עבדיהו גענומען הונדערט נביאים אונד האט זייא געהאלטען צו פופציג מאן אין א
הייל, אונד האט זייא געשפייזט מיט ברויט אונד וואסער: 5 אזוי האט אחאב געזאגט
צו עבדיהו, בייא דורך דעם לאנד בייא אלע וואסער-קוועלען, אונד טייכען, שטאמער
וועלען מיר געפינען גראז, אונד מיר וועלען בייא דעם לעבען דערהאלטען

16 תָּהִא וְכִיתָה יָמִים: כִּד הִנֵּמָה לֹא קָלָהּ וַעֲפָתָה
הַשֶּׁמֶן לֹא חָסַר כִּדְכִד דָּבָר דִּבְרָא אֶלְדִּי:
17 וְהָיָה אֶחָד הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה תִּהְיֶה בְּדִמְשָׁקָהּ בְּעִלְתָּ
הַכֵּת וְהָיָה חֵלֶץ חֵקֶן מֵאֵד עַד אֲשֶׁר לֹא-תִתְּרֶהֶם
18 וְשָׁמָּה: וְהָאִמֶּר אֶל-אֶלְדִּי מִדִּלִּי וְלֹךְ אִישׁ הָאֲלֹהִים
19 בָּאתָ אֵלַי לְהַכּוֹד אֶת-שִׁנִּי וְלִכְמוֹת אֶת־בְּנִי: וְהָאִמֶּר
אֶלְדִּי תִּנְיִלִי אֶת־בְּנִי תִּתְּנִי מִחֲמַלְתָּ מִשְׁלִי אֶל-
כ הַשֶּׁלֶה אֲשֶׁר-הָיָה יָשָׁב שָׁם וְשִׁכְרוֹ עַל־מִסְתּוֹ: וְהָקָרָא
אֶל־דָּתָהּ וְהָאִמֶּר דָּתָהּ אֶלְדִּי הִנֵּה עַל־הָאֲלֹהִים אֲשֶׁר-
21 אֵלַי מִתְּוֹדֵר עִמָּה הַרְשָׁה לִכְמוֹת אֶת־בְּנִי: וְחִמְדָּה
עַל־חֵלְלִי שְׁלֹשׁ פְּעָמִים וְהָקָרָא אֶל־דָּתָהּ וְהָאִמֶּר דָּתָהּ
22 אֶלְדִּי תִּשְׁבְּרָנָא נִשְׁתַּחֲוֶה תָּהּ עַל־קִרְבּוֹ: וְהִשְׁמַע דָּתָהּ
23 בְּקוֹל אֶלְדִּי וְהִשְׁבַּח נִשְׁתַּחֲוֶה עַל־קִרְבּוֹ מִדִּי: וְהָקָרָא
אֶלְדִּי אֶת־חֵלְלִי וְהִתְּנָה מִדְּעֻלָּתָהּ הַכֵּת וְהִתְּנָה
24 לֵאמֹר וְהָאִמֶּר אֶלְדִּי רֵאִי חֵי בְנִי: וְהָאִמֶּר הָאִשָּׁה אֶל-
אֶלְדִּי עֲתָה הִנֵּה דָתָהּ כִּי אִישׁ אֲלֹהִים אָתָּה תִּכְרִיתֶנָּה
בְּפֶדֶךְ אִמָּת:

יח

א. וְהָיָה יָמִים רַבִּים כִּדְכִד דָּתָהּ תִּהְיֶה אֶל־אֶלְדִּי בַּעֲרָה
הַשְׁלִישִׁית לֵאמֹר לֹךְ הָרָצָה אֶל־אֲחָאָב וְהִתְּנָה מִסֵּר
עַל־פִּי הָאֲדָמָה: וְלֹךְ אֶלְדִּי לְהִרְאֹת אֶל־אֲחָאָב
הַדְּבָרִים חֵקֶן בְּשִׁמְיוֹן: וְהָקָרָא אֲחָאָב אֶל־עַבְדֵּי דָתָהּ אֲשֶׁר
עַל־הַכֵּת וְעַבְדֵּי דָתָהּ וְהָיָה אֶת־דָּתָהּ מֵאֵד: וְהָיָה
בְּהַכְרִית אִיזְבֵּל אֶת נְבִיאֵי דָתָהּ חֵקֶן עַבְדֵּי דָתָהּ מֵאֵד
נְבִיאִים וְחַבִּיבִים הַמְּשִׁים אִישׁ בַּמְּשִׁיחָה וְכִלְכִּלִם לָחֶם
ה וְיָמִים: וְהָאִמֶּר אֲחָאָב אֶל־עַבְדֵּי דָתָהּ לֹךְ בְּאֶרֶץ אֶל־כִּלְכִּל
מִעַץ הַמֵּס וְאֶל כִּלְכִּילִים אֵלַי נִמְצָא תִּצְדֵּק וְתִחַל

יח

6 כוס נפרד וזוא נכרית מהבמה: ותלקו להם את-
 הארץ לעבריהם אחאב הלך בדרך אחר לבדו ועברו
 7 הלך בדרך אחר לבדו: וזו עברתו בדרך הנה
 אליו לקראתו וברדו מפל על-פניו ואמר האמה זה
 8 אלהי אליו: ואמר לו אני לך אמר לאתך הנה אליו:
 9 ואמר מה חסאתי בראתה נתן את-עבדך ביד אחאב
 10 להמיתני: הן הנה אלהיך אס-ישעי וממלכה אשר-
 לא-שלה אולי שם לבקשך ואמר אין והשביע את-
 11 הממלכה ואת-הי כי לא ומאכה: ועתה אתה אמר
 12 לך אמר לאתך הנה אליו: ותהי אני ואלך מאתך
 ורחוק יהיה ושאף על-אשר לא-אנעובאתי להגיד לאחאב
 13 ולא ימצאך ודגני ועבדך רא את-הנה מנצח: הלא
 14 העד לאולי את אשר-עשיתי בדרך אהב את נביאי
 15 יהוה ואחאב מנצח יהוה מאה איש חמשים חמשים
 16 איש במספרו ואכלכלם להם ומים: ועתה אתה אמר
 17 לך אמר לאתך הנה אליו ודגני: ואמר אליו
 18 הן יהוה צבאות אשר עמדת לפני כי היום אראה
 19 אליו: הלך עברתו לקראת אחאב וברדו הלך אחאב
 20 לקראת אליו: וזו בראות אחאב את-אליו ואמר
 21 אחאב אליו האמה זה עבר ישראל: ואמר לא עברתי
 את-ישראל כי אסאתה ויבת אבדך בעובכם את-מנצח
 22 יהוה ותלך אחרי הבעלים: ועתה שלח קבץ אלי את-
 23 כל-ישראל אל-הר הפרמל ואת-נביאי הבעל ארבע
 מאות וחמשים נביאי האשרה ארבע מאות אכלו שלחן
 24 אהב: וישלח אחאב בקלבי ישראל וקבץ את-
 25 הנביאים אל-הר הפרמל: ויש אליו אל-ההם
 ואמר ערמתי אתם פסחום על-שתי הפסעים אסדתה

ריא פערד אונד מוילשירען, אונד מיר
 וועלען נישט לאזען פערניכטען ריא
 בהמות: 6 אונד זיין האבען זיך צו
 טהיילט אין דעם לאנד, עס דורך צו
 רייזען, אחאב איז געגאנגען אליין אויף
 איין וועג, אונד עברתו איז געגאנגען
 אליין אויף איין וועג: 7 אונד ווען
 עברתו איז געגאנגען אין דעם וועג,
 זעה, אזוי איז איהם אליהו ענטקענען
 בעקומען, אונד ער האט איהם דערקאנט,
 אונד ער איז געפאלען אויף זיין פנים,
 אונד ער האט געזאגט, ביסט דוא נישט
 מיין האר אליהו? 8 אונד ער האט
 געזאגט, איך בין עס, גיט זאג צו דיין
 האר, — זעה אליהו איז דא: 9 אונד ער
 האט געזאגט, וואס האב איך געזינדיגט,
 דאס דוא גיבסט איבער דיין קעכט, אין
 ריא האנד פון אחאב מיך צו טייטשען?
 10 אזוי וואקער וויא דער האר, דיין גאט
 לעבט, אויב עס איז דא א פאלק אדער
 א קעניגרייך, וואס מיין האר האט מיך
 נישט דארשטען געשיקט דיך צו וועקען,
 אונד ווען זיין האבען געזאגט, דאס ער
 איז נישט דא, אזוי האט ער געשוואוירען
 דאס קעניגרייך, אונד דאס פאלק, דאס
 מען האט דיך נישט געפונען: 11 אונד

אצונד זאגסט דוא, גיט, אונד זאג צו דיין האר, זעה אליהו איז דא: 12 אונד
 עס וועט זיין, ווען איך וועל פון דיר אנוועקגיין, אונד דער גייסט פון דעם האר
 וועט דיך אנוועקטראגען: אונד איך ווייס נישט וואו אהין, אונד איך וועל קומען
 עס אנטאנען צו אחאב, אונד ער וועט דיך נישט געפינען, וועט ער מיך דער-
 שלאגען, אונד דיין קעכט פארכט זיך פאר דעם האר פון מינע וועגנער אן:
 13 איז עס דען נישט אנטאנען געווארען צו מיין האר וואס איך האב געטוהן,
 ווען איזבל האט דערשלאגען דא נביאים פון דעם האר? איך האב געהאלטען
 פון דא נביאים פון דעם האר, הונדערט מאן צו פופציג אין א הייל, אונד
 איך האב זיין געזאגט מיט ברויט אונד מיט וואסער: 14 אונד אצונד
 זאגסט דוא, גיט זאג צו דיין האר, זעה אליהו איז דא, אונד ער וועט מיך
 דערשלאגען: 15 אונד אליהו האט געזאגט, אזוי וואקער וויא יהוה צבאות
 לעבט, וואס איך שטייט פאר איהם, דאס איך וועל מיך צו איהם היינט
 בעווייזען: 16 אונד עברתו איז געגאנגען אחאב צו געגענענען, אונד ער
 האט איהם געזאגט, אונד אחאב איז געגאנגען אליהו צו געגענענען: 17 אונד
 עס איז געוועזען, ווען אחאב האט דערזעהען אליהו, האט אחאב צו איהם
 געזאגט, ביסט דוא דער, וואס האט בעטריבט ישראל? 18 אונד ער האט
 געזאגט, איך האב נישט ישראל בעטריבט, גייערשט דוא אונד דיין פאטערס הויז,
 דערמיט וואס איהר האט פערלאזט דא מצות פון דעם האר, אונד איהר זייט
 נאכגעגאנגען נאך דיא בעלים: 19 אונד אצונד, שיק אונד פערזאמעל צו מיר
 גאנץ ישראל, צו דעם בארג פרמל, אונד דא פיער הונדערט אונד פופציג
 נביאים פון בעל, אונד דא פיער הונדערט נביאים פון דעם לינדער-בזים, וואס
 עסען בייא דעם טיש פון איזבל: 20 אונד אחאב האט געשיקט אונטער
 אלע קינדער ישראל, אונד ער האט פערזאמעלט דא נביאים צו דעם בארג
 פרמל: 21 אונד אליהו איז צוגעטרעטען צו דעם גאנצען פאלק, אונד ער
 האט געזאגט, ביז וויא לאנג וועט איהר הינקען אויף צווייט ווייטען, ווען יהוה

האלהים לכו אחרי ואם תבעל לכו אחרי ולא יענו
 22 העם אתו דבר: ויאמר אליהו אליהם אני נחזקתי
 נביא לדתה לבני תבאי הבעל ארבע מאות חמשים
 23 איש: ותתנולנו שנים פרים ויבחרו להם הבר האחד
 ויתחזרו וישמו על העצים ואש לא תשימו ואני אעשה
 אתה הבר האחד ותחלי על העצים ואש לא תשימו:
 24 ויקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא בשם ידוה ויהי
 האלהים אשר יענה באש הוא האלהים וכן כל העם
 25 כה ויאמרו טוב הדבר: ויאמר אליהו לבניא הבעל בחרו
 לכם הבר האחד וישו ראשנה כי אתם הרבים וקראו
 26 בשם אלהיכם ואש לא תשימו: ויקרו אתה הבר אשר
 נתן להם וישו ויקראו בשם הבעל מהבקר ועד
 הצהרים לאמר הבעל ענו ואני קול ואני ענה תפסתי
 27 על המזבח אשר עשה: ויהי בצהרים ויתחל ברתם
 אליהו ויאמר קרא בקול ואל תאמרו לא ברשית
 28 וכרשית לו ויברך לו ואלי ישו הוא ויקץ: וקראו
 בקול גדול ויתגדו במשפטים בחרבות ויבמזבחים עד
 29 שפדקם עליהם: ויהי כעבר הצהרים ותגבאו עד
 ללילות המנחה ואדקול ואדענה ואני קשב: ויאמר
 30 אליהו לכל העם ישו אלי וישו כל העם אליו וירפא
 את המזבח ויהי ההדום: ויבן אליהו שמים עשרה
 31 אגנים כמספר שבטי ישראל אשר יהי דבר ידוה
 32 אליו לאמר ישראל יהיה שמך: ויבנה את המזבחים
 מזבח בשם ידוה בשש חללה בבת מאתים ורע פקיד
 33 למזבח: וישלך את העצים ותחל את הדבר בשם עלי
 34 העצים: ויאמר מלאו ארבעה בדים מים וזקנו עלי
 העלה ותל העצים ויאמר שו וישו ויאמר שלשו

בעזאנת צו דיא נביאים פון בעל, קלויבט אייף אויס אן אקס אונד מאכט צום ערשטען,
 ווארין איהר זענט פיל מעהר, אונד רופט אן דעם נאמען פון אייער נאט, אבער קיין
 פייער זאלט איהר נישט אונטערלעגען: 26 אונד זיין האבען גענומען דעם אקס וואס
 ער האט זיין געגעבען, אונד זיין האבען איהם געמאכט, אונד זיין האבען אנגערופען
 דעם נאמען פון דעם בעל, פון פריה מארגען ביז מיטאג, אזוי צו זאגען, א בעל ענטשער
 אונס! אבער עס וואר קיין קול, אונד קיין ענטפער, אונד זיין האבען געשפרונגען ארום
 דעם מזבח, וואס זיין האבען געמאכט: 27 אונד ווען עס איז געוועזען מיטאגצייט האט
 אליהו פון זיין געשטאט, אונד ער האט געזאגט, שרייט מיט א הויכען קול, ווארין ער איז
 א נאט, אונד ער האט אן אונטערערעדונג, אדער ער האט צו שאפען, אדער ער איז אויף
 דעם וועג, פאמער שלאפט ער אונד מוז אויפגעוועקט ווערען: 28 אונד זיין האבען גע-
 שריען מיט א הויכען קול, אונד זיין האבען זיך געקראצט נאך זייער געוואוינהייט מיט
 שווערדען, אונד מיט שפייען ביז עס האט זיך איבער זיין בלוט גענאמען: 29 אונד עס
 איז געוועזען וויא דער מיטאג איז פאראיבער, האבען זיין נביאות געזאגט ביז צו דיא
 צייט וואס מען איז מקריב דאס קרבן מנחה, אבער עס וואר קיין קול, קיין ענטפער,
 אונד קיין אויפמערקען: 30 אונד אליהו האט געזאגט צו דעם גאנצען פאלק, קומט
 אהער צו מיר, אונד דאס גאנצע פאלק זענען צו איהם צוגעגאנגען, אונד ער האט
 אויפגעבויט דעם צערשטערטען מזבח פון דעם האר: 31 אונד אליהו האט גענומען
 צוועלף שטיינער, נאך דער צאל פון דיא שבטים, דיא קינדער פון יעקב, וואס דאס
 ווארט פון דעם האר איז געוועזען צו איהם, אזוי צו זאגען, ישראל זאל זיין דיין
 נאמען: 32 אונד ער האט געבויט פון דיא שטיינער א מזבח, אין דעם נאמען פון
 דעם האר, אונד ער האט געמאכט ארום דעם מזבח א גרובען, צוויי קארנמאס
 ברייט: 33 אונד ער האט אנגעריכטעט דאס האליק, אונד ער האט צושניטען
 דעם אקס, אונד ער האט עס געלעגט אויף דעם מזבח: 34 אונד ער האט גע-
 זאגט, מאכט פול פייער קרוג וואסער, אונד נישט עס אויף דעם בראנדאפער,
 אונד אויף דעם האליק, אונד ער האט געזאגט, מהוט עס א צווייטעס מאל, אזוי
 האבען זיין עס נאכאמאל געטהון, אונד ער האט געזאגט, מהוט עס א דריטעס מאל,

ושלשנו: חלבו המים סביב למזבח וגם אתה תעלה לה
מלאימים: ויהי ובעלות המעלה ויש אליו הנביא³⁶
יאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישׂראל היום וידע כי
אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובדברך עשיתי את
כל הדברים האלה: עני יהוה עני וידעו העם הזה³⁷
כי אתה יהוה האלהים ואתה הסבת את לבם אחריני:
ותפל אשׁי יהוה ותאכל את העלה ואת העצים ואר-³⁸
האבנים ואת העפר ואת הדמים אשר בתעלה לחבה:
והא כל העם ופלו על פניהם ויאמרו יהוה הוא
האלהים יהוה הוא האלהים: ויאמר אליו להם³⁹
תפשו: איזכיא הפל אשׁ אלימלט מהם ותפשו:
והורם אליו אליהו קישו וישׂחטם שם: ויאמר⁴¹
אליו אחאב עלה אכל ושתה ברגל המן הנשם:
העלה אחאב לאכל ולשתות ואליהו עלה אל-⁴²
הכרמל ויגבר ארצה ונשם פניו בין ברגו: ויאמר אל-⁴³
נצרו עלה-האב הבט החדרים ועל גבש ויאמר אן
מאומה ויאמר שב שבע פעמים: ויהי בשבעת ויאמר⁴⁴
היה עב קטנה בכף-אשׁ עלה מים ויאמר עלה אמר
אל-אחאב אשר ירד ולא יצטרף הנשם: ויהי ויהי⁴⁵
כה וערפה ותשמים התקדירו עבים ויהי ויהי נשם
יגדל וירב אחאב נלך וירעאלה: ויהי יהוה היתה⁴⁶
אל-אליהו ונשם מתניו תרץ לפני אחאב עד-באכה
ורעאלה:

יט

יט
ויהי אחאב לאכל את בל-אשר עשה אליו ואת כל
אשר הניח את-הנביאים בחרב: ותשלח אהב²
מלאך אל-אליהו לאמר כה-ישׂעון אלהים וכה יספח

אזוי האבען וייה עם בעטהון א דרישעם
מאל: 35 אונד דאס וואסער איז גע-
פלאסען ארום דעם מזבח, אונד אויף
דיא גרוב האט דאס וואסער פול גע-
מאכט: 36 אונד עס איז געוועזען אין
דער צייט ווען מען איז מקריב דאס
קרבן מנחה, איז דער גבויא אליהו צו-
געגאנגען אונד האט געזאגט, א ויהוה,
גאט פון אברהם, יצחק אונד ישׂראל,
לאז עס היינט בעקאנט ווערען אז דוא
ביוט א גאט אין-ישׂראל, אונד אויף בין
דיין קנעכט, אונד דאס דורך דיינע
ווערטער האב איך דאס אלעס געטהון:
37 ענטפער מיר א ויהוה, ענטפער מיר
אז דאס (גאנצע) דאזיגע פאלק זאל
וויסען, דאס דוא ביסט דער האר גאט,
וואס האסט וויער הארץ צוריקגעקערט:
38 אונד א פייער איז ארופגעפאלען פון
דעם האר, אונד האט פערברענט דאס
בראנד אפפער, אונד דאס האלין, אונד
דיא שטיינער, אונד דעם שטויב, אונד
עס האט אויסגעלעקט דאס וואסער אין

דער גרוב: 39 אונד ווען דאס גאנצע פאלק האט עס געזעהען, זענען זייא געפאלען
אויף וויער פנים אונד זייא האבען געזאגט, ויהוה איז גאט, ויהוה איז גאט: 40 אונד
אליהו האט צו זייא געזאגט, האפט דיא גבויאס פון בעל, קיינער זאל פון זייא ניש
אנטרינען ווערען, אונד זייא האבען זייא געחאפט, אונד אליהו האט זייא ארופגעפיהרט
צו דעם טייף קישון, אונד ער האט זייא דארטען געשאכטען: 41 אונד אליהו האט
געזאגט צו אחאב, גיט ארויף, אונד עס אונד טרינק, ווארין עס איז א גערויש פון
רעגען: 42 אונד אחאב איז ארויפגעגאנגען, צו עסען אונד צו טרינקען, אונד אליהו
איז ארויפגעגאנגען אויף דיא שפיץ פון פרמל, אונד ער האט זיך איינגעבויגען צו
דער ערד, אונד ער האט געטהון זיין פנים צווישען ווינע קניען: 43 אונד ער האט
געזאגט צו זיין יוגנט, גיט דאך ארויף, אונד קוק צו דעם ים צו, אונד ער איז ארויפ-
געגאנגען, אונד האט געקוקט, אונד ער האט געזאגט, עס איז באקנט דא, אזוי האט
ער געזאגט, גיט צוריק, ויבען מאל: 44 אונד עס איז געוועזען אן דעם ויבענטען
מאל, האט ער געזאגט, ועה, א קליינער וואלקען, וויא דיא פויסט פון א מענש גייט
ארויף פון דעם ים, אונד ער האט געזאגט, גיט ארויף, אונד זאג צו אחאב, שפאן
אייך, אונד גיט ארויף, דאס דער רעגען זאל דיך נישט אויפהאלטען: 45 אונד עס איז
געוועזען איידער מען ועהט זיך ארום אהין אונד אהער, אזוי איז דער הימל געווארען
שטארק פון וואלקען אונד פון ווינד, אונד עס איז געווארען א גרויסער רעגען, אונד
אחאב איז געפאהרען, אונד איז געגאנגען קיין וירעאל: 46 אונד דיא האנד פון דעם
האר איז געוועזען איבער אליהו, אונד ער האט אומגעגארטעלט זיינע לענדען, אונד
איז געלאפען פאר אחאב, ביז ער איז אנגעקומען אין וירעאל:

קאפיטעל יט

1 אונד אחאב האט געזאגט צו איזבל, אלעס וואס אליהו האט געטהון אונד וויא ער האט
אלע גבויאס דערשלאגען מיט דעם שווערד: 2 אונד איזבל האט געשיקט א שליח צו אליהו,
אזוי צו זאגען, אזוי זאלען מיר טהון דיא געטער, אונד אזוי זאלען זייא נאך מעהר טהון

3 בקרעת מדר אשים אתנפשו כנפש אחד מהם: ורא
 4 להם חלד אלנפשו כבא באר שבע אשר ליהודה וכן
 5 אתנפשו רם: והאידלך במדבר דרך יום כבא אלשב
 6 פחת רתם אלה וישאל אתנפשו למות ואמר: ויב
 7 יתה דיה קח נפשי כי לא טוב אני מאכתי: וישכב
 8 וישן פחת רתם אחד והנהיה מלאך נע בו ואמר לו
 9 קום אכול: כבש והנה מהאשתי ענת רצפים ופחת
 10 מים ויאכל ושתת וישכב: וישכב מלאך הנה
 11 שנית ונעדרו ואמר קום אכל כי רב ממך הדוד:
 12 וקם ויאכל ושתת חלד כבח: האכילה הויה ארבעים
 13 יום וארבעים לילה עד תר האלקים הרב: ויבאשם
 14 אתהמקרה חלן עם והנה דבריהוה אליו ואמר לו
 15 מהדלך פה אלהי: ואמר קנא קנאתי ליהוה: אלתי
 16 צבאות ברעובי בריהוה בני ישראל אתהמזבחתיך
 17 ואתהמזבח הנה כתרב ואמר אלי לבדי ויבקשו אתי
 18 נפשי לקחתה: ואמר צא וקמדת בקר לפני יהוה:
 19 ויהי דיה עבר ויהי גדולה ותקן מהם דלים וישמר
 20 סלעים לפני דיה לא ברית ויהי ואחר דיה רשע לא
 21 ברעש יהוה: ואחר הרשע אש לא באש דיה ואחר
 22 האש קול דממה דקה: ויהי כשמעם אלהי חלם פניו
 23 באדחתו וצא משמד פחת המערה והנה אליו קול ואמר
 24 מהדלך פה אלהי: ואמר קנא קנאתי ליהוה: אלתי
 25 צבאות ברעובי בריהוה בני ישראל אתהמזבחתיך
 26 הרסו ואתהמזבח הנה כתרב ואמר אלי לבדי ויבקשו
 27 אתינפשי לקחתה: ואמר דיה אלתי לך שוב
 28 לדרכך מדברתי דמשק וקאת וישחם אתהמזבח למלך
 29 עלארכם: ואת יהוה ברעובי חמשה חלדך על ישראל

האש ויהי ויידער געלייגט: 7 אונד דער מלאך פון דעם האר איז ויידער געקומען דאס
 צווייטע מאל אונד האט איהם אנגעריהרט, אונד האט געזאגט, שטייט אויף אונד עס,
 טארין דוא האסט א גרויסען וועג פאר דיר: 8 אונד ער איז אויפגעשטאנען אונד
 האט געגעסען אונד געטרונקען, אונד ער איז געגאנגען דורך דיא קראפט פון יענע
 שפייד פירציג טעג אונד פירציג נעכט, ביז צו דעם בארג פון גאט, חרב: 9 אונד ער
 איז דארט געקומען אין א הייל, אונד ער האט דארט גענעכטיגט, אונד זעה, דאס
 ווארט פון דעם האר איז צו איהם געקומען אונד האט געזאגט, וואס האסט דוא דא
 צו טהון אליהו? 10 אונד ער האט געזאגט, איך האב געאייפערט וועגען דעם האר, דעם
 גאט פון צבאות, טארין דיא קינדער וישראל האבען דיין ברית פערלאזט, דייע געזיכט
 האבען וויא צערבראכען, אונד דייע גבויאם האבען וויא געטייט מיט דעם שווער, אונד
 איך בין אליין איבערגעבליבען, אונד וויא ווילען מיין לעבען אויף אונזעקעמען: 11 אונד
 ער האט געזאגט, גייט ארויס, אונד דוא זאלסט דיר שטעלען אויף דעם בארג פאר דעם
 האר, אונד זעה, דער האר איז אריבערגעגאנגען אונד א גרויסער אונד שטארקער ווינד
 האט צוריסען דיא בערג, אונד צערבראכען דיא פעלזען פאר דעם האר, אבער דער האר
 איז נישט געוועזען אין דעם ווינד; אונד נאך דעם ווינד (איז געקומען) א שטורם, אבער דער
 האר איז נישט געוועזען אין דעם שטורם: 12 אונד נאך דעם שטורם (איז געקומען) א פייער,
 אבער דער האר איז נישט געוועזען אין דעם פייער; אונד נאך דעם פייער (איז געקומען) א
 שטילע וואנסטע שטימע: 13 אונד עס איז געוועזען ווען אליהו האט עס דערהערט, האט
 ער איינגעהילט וויין פנים מיט וויין מאנטעל אונד ער איז ארויסגעגאנגען אונד האט זיך גע-
 שטעלט אין דיא מיר פון דער הייל, אונד זעה, עס איז צו איהם געקומען א קול אונד האט
 געזאגט, וואס האסט דוא דא צו טהון אליהו? 14 אונד ער האט געזאגט, איך האב מיך
 געאייפערט וועגען דעם האר דעם גאט צבאות, ווייל דיא קינדער וישראל האבען פערלאזט
 דיין ברית, דייע געזיכט האבען וויא צערבראכען אונד דייע גבויאם האבען וויא דערשלא-
 גען מיט דעם שווער, אונד איך בין אליין איבערגעבליבען אונד וויא ווילען מיין לעבען אויף
 אונזעקעמען: 15 אונד דער האר האט צו איהם געזאגט, גייט קעהר דיר צוריק צו דיין וועג
 דורך דיא מדבר קיין דמשק, אונד דוא זאלסט קומען אונד זאלסט וואלבען חזאל אלס מלך
 איבער ארם: 16 אונד יהוה בן נפשי זאלסט דוא וואלבען פאר א מלך איבער וישראל,

ואת אלישע בן שפט מן אכל מחולת, ואלקט דוא זאלבען פאר איין נביא אנשטאט דיר: 17 אונד עס וועט זיין ווער עס וועט אנטרונען ווערען פון חנאל'ס שווערד דעם וועט יהוא מייסען, אונד דער וואס וועט אנטרונען ווערען פון יהוא'ס שווערד, דעם וועט אלישע מייסען: 18 אונד איך וועל מיר לאזען איבערבלייבען אין ישראל זיבען טור זענד, אלע דיא קינדען וואס האבען זיך ניט געקניעט צו דעם בעל, אונד איטלי- כעס מויל וואס האט איהם ניט געקושט: 19 אונד ער איז פון דארטען אהעק געגאנגען אונד ער האט געפונען דעם אלישע בן שפט אונד ער האט געאקערט, צוועלף פאר אקסען זענען פאר איהם געגאנגען, אונד ער וואר בייא דיא צוועלפטע, אונד אליהו איז פאר איהם פאראיבער געגאנגען, אונד ער האט זיין מאנטעל אויף איהם געווארפען: 20 אונד ער האט פערלאזען דיא רינדער, אונד ער איז אליהו נאכגעלאפען אונד ער האט געזאגט, לאז מיר דאך מיין פאטער אונד מייןע מוטער קישען, אזוי וועל איך דיר נאכגיין, אונד ער האט געזאגט

בייא, אונד קום צוריק, ווארן וואס האב איך מיט דיר צו טהען? 21 אונד ער האט זיך אומגעקערט פון איהם; אונד האט גענומען דיא פאר רינדער, אונד האט זיין געשאכטען, אונד מיט דיא פליס וואס זענען געוועזען אויף דיא רינדער האט ער דאס פלייש געקאכט, אונד ער האט עס געגעבען צו דעם פאלק, אונד זיין האבען געגעסען; אונד ער איז אויפגעשטאנען אונד איז נאכגעגאנגען אליהו. אונד ער האט איהם געדינט:

קאפיטעל ב

1 אונד בן הדד דער קעניג פון ארם, האט פערזאמעלט זיין גאנצעם חיל, אונד צוויי אונד דרייסיג קעניגע זענען מיט איהם געוועזען, אויף פערד אונד רייטוועגען; אונד ער איז ארויפגעגאנגען אונד האט זיך געלאנגערט קעגען שמרון, אונד האט קעגען איהר געשטריטען: 2 אונד ער האט געשיקט שלוחים צו אהאב דעם קעניג פון ישראל, אין דיא שטאט אריון: 3 אונד ער האט צו איהם געזאגט; אזוי האט בן הדד געזאגט, דיין זילבער אונד דיין גאלד איז מיין, אונד דייןע ווייבער אונד דייןע בעסעטע קינדער זענען אויף מיין: 4 אונד דער קעניג פון ישראל האט געענטפערט, אונד האט געזאגט, מיין האר קעניג, אזוי וויא דיא האסט גערעט, איך בין דיין, אונד אלעס וואס איך האב: 5 אונד דיא שלוחים זענען צוריק געקומען, אונד זיין האבען געזאגט, אזוי האט בן הדד געזאגט, צו זאגען, ווייל איך האב צו דיר געשיקט צו זאגען, דיין זילבער אונד דיין גאלד, אונד דייןע ווייבער אונד דייןע קינדער זענען אויף מיין, אונד וועלען זוכען אין דיין הויז, אונד אין דיא הייזער פון דייןע קנעכט, אונד עס וועט זיין אז אלעס וואס איז דיר לייב וועלען זיין טהון אין זייער הענד, אונד זיין וועלען עס צונעמען: 7 אונד דער קעניג פון ישראל האט גע- רופען צו אלע עלצטע פון דעם לאנד, אונד ער האט געזאגט, דערקענט אונד זעהט, דאס ער וויל נאר שלעכטעס, ווארן ער האט צו מיר געשיקט, אום מייןע ווייבער אונד מייןע קינדער, אונד אום מיין זילבער אונד מיין גאלד, אונד איך האב איהם ניט געוועהרט: 8 אונד אלע אלטע (לייטע) האבען צו איהם געזאגט, אונד אויף דאס גאנצע פאלק, דוא זאלסט עס ניט הערען, אונד ניט צוילאזען: 9 אונד ער האט געזאגט צו דיא שלוחים פון בן הדד, זאגט

צו מיון האר דעם קעניג אלעס וואס
דוא האסט צוגעשט געשיקט צו דיין
קנעכט וועל איך טהון, אבער דיא
דאזיגע וואך קען איך נישט טהון, אונד דיא
שלושים זענען אונעקגעגאנגען אונד הא-
בען איהם געבראכט איין ענטפער:
10 אונד בן-הדר האט צו איהם געשיקט
אונד ער האט געזאגט, אזוי זאלען מיר
דיא געטער טהון, אונד אזוי זאלען וויא
מיר בעהר טהון אויב דער שטויב פון
שמרון וועט גענוג ויין צו דיא הויפטנס
פון דעם גאנצען פאלק וואס זענען מיט
מיר: 11 אונד דער קעניג פון ישראל האט
געענטפערט אונד ער האט געזאגט, זאגט,
אז דער וואס גירשט אן דאס שווערד)
זאל זיך נישט ריהמען אזוי וויא דער וואס
גירשט עס אויף: 12 אונד עס איז גע-
וועזען ווען ער האט געהערט דאס דאזיגע
ווארט, אונד ער האט געטרונקען מיט דיא
קעניגע אין דיא געצעלטען, אזוי האט
ער געזאגט צו זיינע קנעכט, טהוט אייך
אנגברייטען, אונד וויא האבען זיך געלא-
בערט איבער דער שטאט: 13 אונד זעה,
א גביא האט זיך גענעהנט צו אחאב קעניג
פון ישראל אונד האט געזאגט, אזוי זאגט

לארץ המלך כל אשר שלח אל עבדך בראשנה
אנשה הדבר הזה לא אוכל לעשות חלכו המלאכים
ושבתי דבר: ושלח אליו בן-הדר ואמר כה-עשון
לי אלזים וכה יקמו אבישפך עפר שמרון לשעלים
11 לכל-הקום אשר בגליל: וכן מלך-ישראל ואמר דברי
אלית-הלל חר כמפתח: וידו בשמע את-הדבר הזה
12 והוא שתה הוא והמלכים בספות ואמר אל-עבדיו
שימו חשימו על-העיר: והנה גביא אחד עש אל-
13 אחאב מלך-ישראל ואמר בה אמר הזה הראית את
כל-הקום הנזיל הזה הגלי נתנו בידך היום ונתת כר
14 אני ידוך: ואמר אחאב כמי ואמר כדאמר הנה
בנער שרי המדינות ואמר מראסר המלחמה ואמר
15 ויפקד את-נערי שרי המדינות ויהיו מאתים
שנים ושלשים ואחרים פקד את-כל-הקום כל-בני
16 ישראל שבעת אלפים: ויצאו בצהרים ובחדרד שתה
שטור בסכות הוא והמלכים שלשים-ושנים מלך עזר
17 אתו: ויצאו נערי שרי המדינות בראשנה ושלח בך
18 הוד ויחד לו לאמר אנשים יצאו משמרון: ואמר
אם-לשלום יצאו תפשוס היום ואם למלחמה יצאו
19 היום תפשוס: ואלה יצאו מן-העיר נערי שרי המדינות
כ ותחיל אשר אתריסם: וכו' איש איש חטו אים וירדסם
ישראל וימלט בן-הדר מלך ארם עליסם ופרשום:
21 ויצא מלך ישראל מן אתריסום ואת-הרב וזהו בארם
22 מכה גדולה: ויש גביא אל-מלך ישראל ואמר לו
לך ותחוק דע וזאה את אשר-תעשה כי לתשובת
23 השנה מלך ארם עליך: ועבדי מלך-ארם
אמרו אליו אלתי הרים אלהים עליך חזקו ממני

דער האר, האסט דוא געזעהען דיא דאזיגע גרויסע פערזאמלונג? זעה, איך איבעררעב
דיר איהם היינט אין דיינע האנד, אונד דוא וועסט וויסען אז איך בין דער האר: 14 אונד
אחאב האט געזאגט, דורך וועמען? אונד ער האט געזאגט, אזוי האט דער האר געזאגט,
דורך דיא יונגען פון דיא אויבערשטע פון דיא מדינות, אונד ער האט געזאגט, ווער זאל
דיא מלחמה שפאנען? אונד ער האט געזאגט, דוא: 15 אונד ער האט געציילט דיא
יונגען פון דיא אויבערשטע פון דיא מדינות, אונד וויא זענען געוועזען צווייאה הונדערט
אונד צווייאה אונד דרייסיג, אונד נאך וויא האט ער געציילט דאס גאנצע פאלק, אלע
קינדער ישראל זיבען טויזער: 16 אונד וויא זענען ארויסגעגאנגען אין מיטען טאג,
אונד בן-הדר האט געטרונקען, אונד ער איז געוועזען אנגעשיכורט אין דיא געצעלטען,
ער מיט דיא מלכים, צווייאה אונד דרייסיג מלכים וואס זענען איהם צו הילף געקומען:
17 אונד דיא יונגען פון דיא אויבערשטע פון דיא מדינות זענען ארויסגעגאנגען צום
ערשטען, אונד בן-הדר האט אויף ארויסגעשיקט, אונד וויא האבען צו איהם געזאגט
אזוי צו זאגען, מענטשען זענען ארויסגעגאנגען פון שמרון: 18 אונד ער האט געזאגט,
אויב וויא זענען ארויסגעגאנגען וועגען פרידען, האפט וויא לעבעדיג, אונד אויב וויא
זענען ארויסגעגאנגען וועגען מלחמה, האפט וויא אויף לעבעדיג: 19 אונד דיא דאזי-
גע יונגען פון דיא אויבערשטע פון דיא מדינות זענען ארויסגעגאנגען פון דער שטאט,
אונד דאס חול הינטער וויא: 20 אונד וויא האבען געשלאגען אימליכען וואס איז וויא
אנטקעגען געקומען; אונד ארם איז אנטלאפען, אונד ישראל האבען וויא גאנגעגאנגען,
אונד בן-הדר דער מלך פון ארם איז אנטרוגען מיט פערד אונד רייטוואגען: 21 אונד
דער מלך פון ישראל איז ארויסגעגאנגען, אונד ער האט געשלאגען דאס פערד אונד
דעם רייטוואגען, אונד ער האט געשלאגען אין ארם א גרויסען שלאק: 22 אונד דער
גביא האט זיך גענעהנט צו דעם מלך פון ישראל אונד האט צו איהם געזאגט, גייא,
אונד שטארק דיר, אונד דוא זאלסט וויסען אונד זעהען וואס דוא האסט צו טהון, ווארין
אין א יאהר ארוב, וועט דער מלך פון ארם ווידער קעגען דיר ארויפגיין: 23 ווייל
דיא קנעכט פון דעם מלך פון ארם האבען צו איהם געזאגט, זיירע געטער זענען
געטער איבער בערג, דארום האבען וויא זיך געשטארקט איבער אונס, אבער ווען

והאלים נלחם אתם במישור אסלא נתון מקום: ואת
הדבר הזה עשה הסר המלכים איש ממקומו ושם פחות
תחתיהם: ואתה תמנהלך: חיל בחיל הנפל מאחך כה
וסוסקסם: ורכב רכבם וקלחמה אתם במישור אס
לא נתון מקום וישמע ללחם נפש בן: ויהי לחשיבת
השנה ויפסק בדתה אתהם נעל אפקה למלחמה
עם ישראל: ובני ישראל התקדו וכלכלו חלבו
לקראתם וחתו בגישראל נגדם בשני חשפי עינים ואתם
מלאו אתהרצון: ויש איש האלהים ויאמר אלמלך
ישראל ויאמר בראמר יהוה יצא אשר אברו ארם אלתי
הרים יהוה ולאצלתו עמקם הוא ונתתי אתיכליהם
הגדול הזה בידך וידעתם בראי יהוה: נתן אלה נחב
אלה שבעת ימים ויהי ביום השביעי ותקרב המלחמה
בני בגישראל אתהם מאהאלה חיל ביום אחד:
חלבו הותרים: אפקה אלהיהוה ותפל החומה על
עשרים ושבעה אלף איש הותרים ובדברד לם נבא
אלהיהוה חדר בחרר: ויאמרו אליו עבדו הנהג
שמעו ברמלכי בית ישראל ברמלכי חסד הם נשימה
נא שלום במתניו וחבלים בראשם ונצא אלמלך
ישראל אליו ויהי אתהנשקד: ונתנו שלום במתניהם
וחבלים בראשם ונבא אלמלך ישראל ויאמרו
עבדך בדתך אמר תחרנא נפשי ויאמר תעשה חן
אחי הוא: והאשים נחשו וימרו ויחלמו המשח נחשו
אחך בדתך ויאמר באו קחונו ונצא אליו בדתך
ונחלו עלהמדרבה: ויאמר אליו הערים אשר לך
אבי מאת אבך אישבי וחצות חשים לך בדמשק
כאשרשם אבי בשמרון ואני בברית אשלקך חכתי
לו ברית ויחלדו: ואיש אחד מבני הנביאים

האם נערעט צו דעם מלך פון ישראל, אונד ער האט געזאגט, אזוי האט דער האר
געזאגט, ווייל ארם האט געזאגט, דאס דער האר איז א נאט איבער בערג, אונד ניש
קוין נאט איבער טהאלען, אזוי וועל איך דיא דאזיגע גרויסע פערזאמלונג געבען אין
דיינע האנד, אונד איהר וועט וויסען אז איך בין דער האר: 29 אונד זיין האבען זיך
געלאנגערט איינער-קעגען דעם אנדערן זיבען טעג, אונד עס איז געוועזען אן דעם
זיבטען טאג אזוי האט זיך דיא מלחמה געענדיגט, אונד דיא קינדער ישראל האבען
געשלאגען פון ארם הונדערט טויזענד פוכגייער אין איין טאג: 30 אונד דיא איבריגע
זענען אנטלאפען קוין אפק, צו דער שטאט, אונד דיא מויער איז איינגעפאלען אויף
דיא איבריגע זיבען אונד צוואנציג טויזענד מאן, אונד בן-הדד איז אנטלאפען, אונד
איז אריינגעקומען אין דיא שטאט פון איין קאמער אין דיא אנדערע אריין: 31 אונד
זיינע קנעכט האבען צו איהם געזאגט, זעה, מיר האבען געהערט דאס דיא מלכים פון
דעם הויז ישראל זענען בארמהערציגע קעניגע, אונד מיר וועלען אנטהוין זעק ארום
אונזערע לענדען, אונד שטריק אום אונזערע קעפ, אונד מיר וועלען ארויסגיין צו דעם
מלך פון ישראל, פאמער וועט ער דיך לאזען לעבען: 32 אונד זיין האבען אונגענומט
זעק ארום זייערע לענדען, אונד שטריק אום זייערע קעפ, אונד זיין זענען געקומען צו
דעם מלך פון ישראל, אונד זיין האבען געזאגט, דיין קנעכט בן-הדד האט געזאגט,
לאז דאך מייןע זעלע לעבען בלייבען, אונד ער האט געזאגט, לעבט ער נאך: ער
איז מיין ברודער: 33 אונד דיא מענטשען האבען עס געמאכט א צייכען אונד זיין
האבען איילענדיג גענומען דאס ווארט פון איהם, אונד זיין האבען געזאגט, יא, דיין
ברודער איז בן-הדד, אונד ער האט געזאגט, קומט אונד ברענגט איהם, אונד בן-הדד
איז צו איהם ארויסגעגאנגען אונד האט איהם געלאזט ארויסגיין אויף דעם וואגען:
34 אונד ער האט צו איהם געזאגט, דיא שטעט וואס מיין פאטער האט צוגענומען
בייא דיין פאטער וועל איך דיר צוריקגעבען, אונד דיא וועקט מאכט גאסען
אין דמשק אזוי וויא מיין פאטער האט געמאכט אין שמרון, אונד איך וועל דיר
מיט א ברית אפשיקען, אונד ער האט מיט איהם פורת ברית געוועזען אונד
האט איהם אונעקגעשיקט: 35 אונד א מאן פון דיא קינדער פון דיא נביאים

האט געזאגט צו זיין פריינד דוד'ס דעם
ווארשט פון דעם האר, שלאג מיך דאך,
אבער דער מאן האט איהם נישט געוואלט
שלאגן: 36 אונד ער האט צו איהם
געזאגט, ווייל דוא האסט נישט געהארכט
צו דיא שטים פון דעם האר, זעה, ווען
דוא וועסט פון מיר אנטעקניין אזוי וועט
דיך א לייב דערשלאגן, אונד ווען ער
איז פון איהם אנטעקגעגאנגען, האט איהם
דער לייב געפונען, אונד ער האט איהם
דערשלאגן: 37 אונד ער האט געפונען
אן אנדערן מאן, אונד ער האט (צו
איהם) געזאגט, דערשלאג מיך דאך,
אונד דער מאן האט איהם געשלאגן,
מיט שלעג אונד וואונדען: 38 אונד

דער גביא איז געגאנגען אונד האט זיך
געשטעלט פאר דעם מלך אויף דעם
וועג, אונד ער האט זיך פערשטעלט מיט
א דעקע אויף זיינע אויגען: 39 אונד
ווען דער מלך איז פאראיפגעגאנגען,
האט ער געשריען צו דעם מלך, אונד
ער האט געזאגט, דיין קנעכט איז ארויס-
געגאנגען אין דער מלחמה, אונד זעה, א
מאן האט אפגעטרעטען, אונד ער האט
געבראכט צו מיר א מאן, אונד ער האט
געזאגט, דוא זאלסט היטען דעם דאזיגען מאן, אונד אויב ער וועט פעהלען, אזוי זאל
דיין לעבען זיין אנשטאט זיין לעבען, אדער דוא זאלסט געצאלען א צענטנער
זילבער: 40 אונד ווען דיין קנעכט האט צו טהון געהאט דא אונד דארט, איז ער
נישט (מעהר) דא געוועזען. אזוי האט דער מלך פון ישראל צו איהם געזאגט, דיין
אויסגאנג איז וואס דוא האסט אליין אויסגעשפראכען: 41 אונד ער האט זיך גע-
אייילט אונד ארופגעטהון דיא דעקע פון זיינע אויגען, אונד דער מלך פון ישראל
האט איהם דערקאנט דאס ער איז איינער פון דיא גביאים: 42 אונד ער האט צו
איהם געזאגט, אזוי האט דער האר געזאגט, ווייל דוא האסט מיין פערזויסטען מאן
פרייא געשיקט פון דייןע האנד, וועט דיין לעבען זיין אנשטאט זיין לעבען, אונד דיין
פאלק אנשטאט זיין פאלק: 43 אונד דער מלך פון ישראל איז געגאנגען צו זיין הויז
פערדריסליך אונד אונמוטהיג, אונד ער איז געקומען קיין שמרון:

קאפיטעל כא

1 אונד עס איז געוועזען נאך דיא דאזיגע וואכען, אונד נבות הונדעראלי האט געהאט
א וויינגארטען אין וורעאל געבען דעם פאלאסט פון אחאב מלך פון שמרון: 2 אונד
אחאב האט גערעט מיט נבות, אזוי צו זאגען, גיב מיר דיין וויינגארטען, אונד ער
זאל מיר זיין צו א גרינגארטען, ווארין ער איז גאהענט צו מיין הויז, אונד איך וועל
דיר דערפאר געבען א געסערען וויינגארטען, אדער ווען עס געפעלט דיר, וועל איך
דיר געבען וויא פיל ער איז ווערט: 3 אונד נבות האט געזאגט צו אחאב, (חלילה)
פערמיטען זאל עס זיין פון נאט דאס איך זאל דיר געבען דיא ירושה פון מייןע
עלטערן: 4 אונד אחאב איז געקומען צו זיין הויז פערדריסליך אונד אונמוטהיג וועגען
דעם ווארשט וואס נבות הונדעראלי האט צו איהם גערעט, ווייל ער האט געזאגט, איך
וועל דיר נישט געבען דיא ירושה פון מייןע עלטערן. אונד ער האט זיך געלייגט אויף זיין
בעט, אונד האט אנטעקגעקערט זיין פנים, אונד האט נישט גענעסען קיין ברויט: 5 אונד
זיין ווייב איז געקומען, אונד האט מיט איהם גערעט, פארנוואס איז

דיון נעמיט פערדרוקליך, אונד דוא עסט
 ניש קיין ברויט? 6 אונד ער האט צו
 איהר געזאגט, ווייל איך האב גערעט
 מיט נבות הונדעאל, אונד איך האב צו
 איהם געזאגט, גיב מיר דיון וויינגארטען
 פאר געלד, אָדער ווען דוא ווילסט, וועל
 איך דיר איין אנדערן וויינגארטען געבען.
 אָבער ער האט געזאגט, איך וויל דיר
 ניש געבען מיין וויינגארטען: 7 אונד זיין
 ווייב איזבל האט צו איהם געזאגט, דוא
 טהוקסט יעצט רעגירען איבער ישראל?
 שטייט אויף אונד עס ברויט, אונד לאז
 דיון הארץ פון גוטען מוטה זיין, איך
 וועל דיר געבען דעם וויינגארטען פון
 נבות הונדעאל: 8 אונד זיא האט גע-
 שריבען בריוף אים נאמען פון אחאב,
 אונד זיא האט פערזענעלט מיט זיין חותם,
 אונד זיא האט דיא בריוף געשיקט צו
 דיא עלצטע אונד צו דיא אויבערשטע
 פון זיינע שטאט, וואס וואוינען בריא
 נבות: 9 אונד זיא האט אין דעם בריוף
 געשריבען, אזוי צו זאגען, רופט אויס א
 פאסט טאג, אונד איהר זאלט נבות
 זעצען אויבען אן צווישען דעם פאלק:
 10 אונד איהר זאלט שטעלען צוויי
 שלעכטע מענשען איהם אנטקעגען, אונד
 זאגען, דוא האסט געלעסטערט נאט, אונד דעם מלך, אונד זיין זאלען איהם ארויס-
 פירען, אונד זאלען איהם שטייניגען, אז ער זאל שטארבען: 11 אונד דיא לייט פון
 זיינע שטאט, דיא עלצטע, אונד דיא אויבערשטע וואס וואוינען אין זיינע שטאט,
 האבען געהערט וואס עס איז געשריבען געווען אין דיא בריוף, וואס זיא האט צו
 זיין געשיקט: 12 זיין האבען אויסגערופען א פאסט טאג, אונד האבען געזעצט נבות
 אויבען אן צווישען דעם פאלק: 13 אונד דיא צוויי שלעכטע מענשען זענען גע-
 קומען, אונד זיין האבען זיך געזעצט איהם אנטקעגען, אונד דיא שלעכטע מענשען
 האבען געזייגט אויף נבות קעגען דעם פאלק, אזוי צו זאגען, נבות האט געלעסטערט
 נאט אונד דעם מלך, אונד זיין האבען איהם ארויסגעפירט אויס דער שטאט, אונד
 זיין האבען איהם געשטייגט מיט שטיינער, אונד ער איז געשטייגט: 14 אונד
 זיין האבען געשיקט צו איזבל, אזוי צו זאגען, נבות איז געשטייגט, אונד ער איז
 שוין: 15 אונד עס איז געוועזען ווען איזבל האט געהערט, אז נבות איז געשטייגט
 געווארען, אונד ער איז שוין, האט איזבל געזאגט צו אחאב, שטייט אויף, אונד ערב
 דעם וויינגארטען פון נבות הונדעאל, וואס ער האט דיר ניש געוואלט געבען פאר
 געלד, ווארן נבות לעבט שוין ניש מעהר, נייערט ער איז שוין: 16 אונד ווען
 אחאב האט געהערט אז נבות איז שוין, איז ער אויפגעשטאנען, כדי ארופצוגיין צו
 דעם וויינגארטען פון נבות הונדעאל אום איהם צו ערבען: 17 אונד דאס
 ווארט פון דעם האר, איז געוועזען צו אלעהו התשב, אזוי צו זאגען: 18 שטייט
 אויף, אונד גייט ארום אנטקעגען אחאב קעניג פון ישראל וואס איז אין שמרון,
 ועה ער איז אין דעם וויינגארטען פון נבות וואו אהין ער איז ארופגעגאנגען
 איהם צו ערבען: 19 אונד דוא זאלסט צו איהם רעדען, אזוי צו זאגען,
 אזוי האט דער האר געזאגט, האסט דוא שוין געשלאגען, אונד ווילסט דוא
 אויף נישט? אונד דוא זאלסט צו איהם רעדען אזוי צו זאגען, אזוי האט
 דער האר געזאגט, אין דעם ארט וואו דיא הינט האבען געלעקט דאס

בלוט פון נבות, וועלען אויף הינט דיין בלוט לעקען: 20 אונד אחאב האט געזאגט צו אליהו, האסט דוא מיך גע- פונען, מיין פיינד? אונד ער האט געזאגט, אויף האב (דיך) געפונען, ווייל דוא האסט דיך פערקויפט צו מרון דאס שלעכטע אין דא אויגען פון דעם האר: 21 זעה, אויף ברענג אויף דיר איין אונגליק, אונד אויף וועל נאך דיר אויסקערען, אונד אויף וועל פערטיליגען צו אחאב, אויף דעם וואס פיסט אן דא וואנד, אונד דער וואס איז פערשלאסען, אונד איבערגע- לאזט אונטער ישראל: 22 אונד אויף וועל דיין הויז מאכען, אזוי וויא דאס הויז פון נבט, אונד אזוי וויא דאס הויז פון בעשע בן אחיה, וועגען דעם צארן וואס דוא האסט דערצארנט, אונד דוא האסט ישראל געמאכט זיין דיגען: 23 אונד אויף וועגען איזבל האט דער האר גערעט, אזוי צו זאגען, דא הינד וועלען פרעסען איזבל, אן דא מויער פון וועאל: 24 ווער פון אחאב וועט שטארבען אין דא שטאט,

וועלען דא הינט פרעסען, אונד דער וואס וועט שטארבען אין דעם פעלד, וועלען דא פייגעל פון אונטער דעם הימעל פרעסען: 25 אבער עס וואר נישט איינער וויא אחאב, וואס האט זיך פארקויפט צו מרון דאס שלעכטע אין דא אויגען פון דעם האר, ווייל זיין ווייב איזבל האט איהם פארפירט: 26 אונד ער האט זיך געריר אונד ווירדיג געמאכט צו גיין נאך דא געצען, אזוי וויא אלעס וואס דער אמוני האט געטוהן, וואס דער האר האט פערטריבען פאר דא קינדער ישראל: 27 אונד עס איז געוועזען אלס אחאב האט געהערט דא דאזיגע ווערטער, האט ער זיינע קליידער צעריסען, אונד ער האט אנגעטוהן א זאק אן זיין לייב, אונד ער האט געפאסט, אונד ער האט אין דעם זאק געשלאפען, אונד ער איז לאנגזאם ארוםגעגאנגען: 28 אונד דאס ווארט פון דעם האר איז געוועזען צו אליהו, הערשט אזוי צו זאגען: 29 האסט דוא נישט געזעהען וויא אחאב האט זיך פאר מיר אונטערגעגעבען? ווייל ער האט זיך פאר מיר געדעמיניגט, וועל אויף נישט ברענגען דאס אונגליק אין זיינע צייטען, אבער אין דא צייטען פון זיין ווען וועל אויף ברענגען דאס אונגליק אויף זיין הויז:

קאפיטעל כב

1 אונד דריי יאר נאך זענען זיין געבליבען, אונד עס איז נישט געוועזען קיין מלחמה צווישען ארם, אונד צווישען ישראל: 2 אונד עס איז געוועזען אין דעם דריטען יאר, אזוי האט יהושפט דער קעניג פון יהודה, ארופגענידערט צו דעם קעניג פון ישראל: 3 אונד דער קעניג פון ישראל האט געזאגט צו זיינע קנעכט, וויסט איהר נישט דאס רמות גלעד געהערט צו אונס? אונד מיר שטויבען שטיל, אונד געמען דא נישט ארויס פון דא האנד פון דעם קעניג פון ארם: 4 אונד ער האט געזאגט צו יהושפט, וועסט דא מיט מיר גיין מלחמה האלשען קעגען רמות גלעד? אונד יהושפט האט געזאגט צו דעם קעניג פון ישראל, אויף וועל זיין וויא דאס אונד מיין פאלק וויא דיין פאלק, אונד מינע פערד וויא דינע פערד: 5 אונד יהושפט האט געזאגט צו דעם קעניג פון ישראל, פרעג אן היינט, דאס ווארט פון דעם האר: 6 אונד

כ דאס נבות ילדן העלפן אהרמך גס-אחיה: וואס אהאב אל-אליהו המצאתי אויב וואס מצאתי יין 21 והתמקד לעשות הרע בעני יהודה: הני מבי אליך דעה ובערתי אתהך והברתי לאחאב משתי בקור 22 ונער וקוב בשראלי: ונתי אתהך בבית ורבעם בדרבם ובבית בעשע בראתה אליהם אשר הכנסת 23 ותחמא את-שראלי: וגם לאיזבל הבר יהוה לאמר העלבים יאכלו את-איזבל בתל ורעאל: המת לאחאב: בער יאכלו העלבים וזמת בשדה יאכלו עוף השמים: כה רק לאהיה כאחאב אשר התמקד לעשות הרע בעני 26 יהוה אשר-תפתה אתו איזבל אשתו: ותעב מאד ללכת אתה הגוללים ככל אשר עשו האמרי אשר 27 הוריש יהוה מפני בני ישראל: ויהי כשמע אחאב אתי הדברים האלה ויכרע בגויו תשמשק על-בשרו ויגום 28 וישבב בשק וינבד אט: ויהי דבר-יהוה אל- 29 אליהו התשבי לאמר: הראית בירכנע אחאב מלפני ימן בירכנע מפני לא-אבי הרעה בקמו בימי בנאביא הרעה על-ביתו:

כב

א וישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם ובין ישראל: 2 ויהי בשנה השלישית חדר יהושפט מלך-יהודה אל-מלך ישראל: ויאמר מלך-ישראל אל-עבדיו העלם ביקל רמת גלעד ונאחז מחשים מפתח אתה 4 מלך מלך ארם: ויאמר אל-יהושפט החלף אתי למלחמה רמת גלעד ויאמר יהושפט אל-מלך ישראל ה קמוי קמוי בעמי בעמי כסמי כסמי: ויאמר יהושפט אל-מלך ישראל דרשנא כיום את-דבר יהוה: ויכבד

מלך־ישראל את־הנביאים בארבע מאות איש ואמר
אלהם האלף על־דמת גלעד למלחמה אס־אחלה ואמר
עלה ותן אדני ביד המלך: ואמר יהושפט האן פה
נביא לדתך עוד ונדרשה מאתו: ואמר מלך־ישראל
אל־יהושפט עוד א־יש־אחד לדרוש את־דתך מאתו ואני
שנאתיו כי לא־יתנבא עלי טוב כי אסדע מכהו כך
ימלה ואמר יהושפט אל־אמר המלך בן: וקרא מלך
ישראל אל־סרים אחד ואמר מכהו מכהו ב־ימלה:
ומלך ישראל ויהושפט מלך־יהודה ישיבם איש על־
כסאו מלְבָשִׁים בָּרִים בָּרִין פָּתַח שַׁעַר שַׁמְרוֹן וְכָל־
הנביאים מתנבאים לפניָם: ויש לו צדקה בך־נענה
כרע בְּרַךְ לְאֱמִל בְּהֶאֱמַר דָּוִד בְּאֵלֶּה הַנָּחַח אֲתָאֲנִי
עַד־כְּלוּתָם: וְכָל־הַנְּבִיאִים נִבְּאִים בֶּן לְאֶמֶר עֲלֵה רֶמֶת
גִּלְעָד וְהַצֵּלָה וְעַתָּה בִּיד הַמֶּלֶךְ: וְהַמֶּלֶךְ אָשֶׁר־
הָלַךְ לִקְרֹא מִכְּבוֹד דָּבָר אֵלָיו לֵאמֹר הַיְהִינִי דָבָר
הַנְּבִיאִים פֶּה אֶחָד טוֹב אֶל־הַמֶּלֶךְ וְהִינֵנִי דְבָרְךָ בְּדָבָר
אֶחָד מֵהֶם וְדָבָר טוֹב: ואמר מִכְּבוֹד חֲדָתָהּ כִּי אֶת־
אֲשֶׁר יֹאמַר דָּוִד אֵלֶּי אֲתָּה אֲדָבָר: וְכִבֹּא אֶל־הַמֶּלֶךְ
וְאֹמַר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו מִכְּבוֹד הַמֶּלֶךְ אֶל־רֶמֶת גִּלְעָד
לְמַלְחָמָה אֲסַחֲחֶלָה וְאֹמַר אֵלָיו עֲלֵה וְהַצֵּלָה וְעַתָּה
בִּיד הַמֶּלֶךְ: ואמר אֵלָיו הַמֶּלֶךְ עֲרִכְמָה פְּעָמִים אֵין
מִשְׁבִּיעַךְ אֲשֶׁר לֹא־תִדְבֹר אֵלִי וְקִיאָמֶת בְּשֵׁם דָּוִד:
וְאֹמַר רֵאיוֹת אֶת־בְּלִי־יִשְׂרָאֵל נִפְעִים אֶל־הַיְהוּדִים כְּצֹאֵן
אֲשֶׁר אֶדְלָקֶם רֵשֶׁת וְאֹמַר דָּוִד לֹא־רָאִיתִים לֵאלֹהִי יְשׁוּבוּ
אֶשְׁלִיכוּ בְּשָׁלוֹם: ואמר מלך־ישראל אֶל־יהושפט
הֲלֹא אֶמְרִיתִי אֵלֶיךָ לֹא־יתנבא עלי טוב כי אסדע:
וְאֹמַר לְבֹן שָׁמַע דְּבַר־דָּוִד רֵאיוֹת אֶת־דָּוִד יֵשֵׁב עַל־

דַּעַר קַעֲנִיג פֿון יִשְׂרָאֵל הָאָט פֿער־וואַמעלט
דיא נביאים, פיער הונדערט מאן, אינד
ער האט צו זיין געזאגט, זאל איך גיין
קענען רמות גלעד מלחמה צו האלשען,
אדער זאל איך עס פערמיידען? אינד
זיין האבען געזאגט, גיין ארויף, אינד
דער האר וועט (זיין) געבען אין דער
האנד פון דעם קעניג: 7 אינד יהושפט
האט אָבער געזאגט, איז דען נישט נאך
מעהר דא א נביא צו דעם האר דאס
מיר זאלען פון איהם אָפּרענען? 8 אינד
דער קעניג פון יִשְׂרָאֵל האט געזאגט צו
יהושפט, עס איז נאך דא א מאן, דורף
איהם דעם האר אָנצופרענען, אָבער איך
האב איהם פיינד, ווייל ער זאגט אויף
מיר קיין גוטע נביאות, נייערט שלעכ־
טעם, דאס איז מכהו דער ווהן פון
ימלה, אינד יהושפט האט געזאגט, לאז
דאך דער קעניג נישט אזוי זאנען: 9 אינד
דער קעניג פון יִשְׂרָאֵל האט גערופען א
בעדינטען, אינד ער האט געזאגט, ברענג
ביך מיכיהו דעם ווהן פון ימלה: 10 אינד

דער קעניג פון יִשְׂרָאֵל, אינד יהושפט דער קעניג פון יהודה, זענען געזעסען אימליכער
אויף זיין שטוהל, אָנגעקליידעט אין קליידער, אין דער שייער, אן דעם איינגאנג פון
דעם טויער פון שַׁמְרוֹן, אינד אלע נביאים האבען נביאות געזאגט פאר זיין: 11 אינד
צדקיה דער ווהן פון כנענה, האט זיך געמאכט אייזערנע הערנער, אינד ער האט
געזאגט, אזוי האט דער האר געזאגט, דערמיט וועסט דוא שטויסען ארם, ביז דוא
וועסט זיין פערניכטען: 12 אינד אלע נביאים האבען נביאות געזאגט, אזוי צו
זאנען, גיין ארויף קענען רמות גלעד, אינד זיין גליקליך, אינד דער האר וועט זיין
געבען אין דיא האנד פון דעם קעניג: 13 אינד דער שליח וואס איז געזאנען רופען
מכיהו, האט צו איהם גערעט, אזוי צו זאנען; זעה, דיא נביאים רעדען אלע
איינשטימיג, נישט פאר דעם קעניג, אזוי לאז דאך אויף דיין ווארט זיין, וויא
דאס ווארט פון איינעם פון זיין, אינד דוא זאלסט גוטעס רעדען: 14 אינד
מיכיהו האט געזאגט, אזוי וואהר וויא דער האר לעבט, דאס וואס דער האר
וועט צו מיר זאנען, דאס וועל איך רעדען: 15 אינד ווען ער איז געקומען צו
דעם קעניג, האט דער קעניג צו איהם געזאגט, מיכיהו זאלען מיר גיין קענען
רמות גלעד מלחמה צו האלשען, אדער זאלען מיר פערמיידען? אינד ער האט
צו איהם געזאגט, גיין ארויף, אינד זיין גליקליך, ווארין דער האר וועט זיין
געבען אין דיא האנד פון דעם קעניג: 16 אינד דער קעניג האט צו איהם גע־
זאגט, ביז וויא פיל מאל האב איך דיך געשוואוירען דאס דוא זאלסט צו מיר נישט
רעדען, נאר דיא וואהרהייט אין דעם נאמען פון דעם האר? 17 אינד ער האט
געזאגט, איך האב געזעהען גאנץ יִשְׂרָאֵל צערשפרייט אויף דיא בערג, זיין שאף
וואס האבען נישט קיין פאסטווע, אינד דער האר האט געזאגט, דיא דאזיקע האבען
נישט קיין האר, לאז זיך אימליכער צוריקקעהרען צו זיין הויז בשלום: 18 אינד
דער מלך פון יִשְׂרָאֵל האט געזאגט צו יהושפט, האב איך דיר דען נישט געזאגט
דאס ער זאגט נישט גוטע נביאות אויף מיר, נייערט שלעכטע? 19 אינד ער האט גע־
זאגט, דארום הער דאס ווארט פון דעם האר, איך האב געזעהען דעם האר ויזען אויף

זיין שטוהל, אונד דיא באנצע הערשארען פון דעם הימל בייא איהם שטענען פון זיינע רעכטע זייט, אונד פון זיינע לינקע זייט: 20 אונד דער האר האט געזאגט, ווער וועט איבעררעדן אחאב, דאס ער זאל ארויפגיין, אז ער זאל פאלען אין רמות גלעד? אונד דער זאגט אזוי, אונד דער אנדערער זאגט אזוי: 21 אונד דער גייסט איז ארויס, אונד האט זיך געשטעלט פאר דעם האר, אונד ער האט געזאגט, איך וועל איהם איבעררעדן, אונד דער האר האט צו איהם געזאגט, מיט וואס? 22 אונד ער האט געזאגט, איך וועל ארויסגיין, אונד איך וועל זיין א פאלשער גייסט אין דעם מויל פון אלע זיינע גביאים, אונד ער האט געזאגט, דוא זאלסט איהם איבעררעדן, אונד וועסט עס אויף קענען. געה ארויס, אונד משה אזוי: 23 אונד אצונד זעה, דער האר האט גענעבען א פאלשען גייסט אין דעם מויל פון אלע דאזיגע דיינע גביאים, אבער דער האר האט שלעכטעס איבער דיר גערעט: 24 אונד צדקנהו דער וזהן פון בנענה אין צונגענאנען, אונד ער האט געזאגט, וויא אזוי איז דער האט געזאגט, זעה, דוא וועסט עס זעהען אין יענעם טאג, ווען דוא וועסט קומען פון איינע קאמער אין דיא אנדערע קאמער דיר צו בעהאלטען: 26 אונד דער מלך פון ישראל האט געזאגט, נעם מיכיהו, אונד ברענג איהם צו אמון דעם איבערשטען פון דיא שטאט, אונד צו יואש דעם וזהן פון דעם מלך: 27 אונד דוא זאלסט זאנען, אזוי האט דער מלך געזאגט, וועצט דעם איין אים געשענענעם, אונד גיבט איהם צו עסען קומערליכעם ברויט, אונד קומערליכעם וואסער, ביז איך וועל בשלום ווידערקומען: 28 אונד מיכיהו האט געזאגט, ווען דוא וועסט בשלום ווידערקומען, אזוי האט דער האר נישט דורך מיר גערעט, אונד ער האט געזאגט, הערט צו אלע פעלקער! 29 אונד דער קעניג פון ישראל, אונד יהושפט דער מלך פון יהודה, זענען ארויפגעגאנגען קיין רמות גלעד: 30 אונד דער מלך פון ישראל האט איבערשטען פון דיא וועגען האבען דער-דיך, אונד קום אין דער מלחמה, אונד דוא קלייד אן מייענע קליידער. אונד דער מלך פון ישראל האט זיך אויף פערשטעלט, אונד ער איז געקומען אין דער מלחמה אריין: 31 אונד דער קעניג פון ארם, האט געבאטען דיא איבערשטע פון דיא רייטוועגען, וואס זענען צו איהם געוועזען, צווייא אונד דרייסיג, אזוי צו זאנען; איהר זאלט נישט שטרייטען קעגען דעם קלענקסטען אדער גרעסטען, נייערט מיט דעם קעניג פון ישראל אליין: 32 אונד עס איז געוועזען ווען דיא איבערשטע פון דיא וועגען האבען דער-זעהען יהושפט, האבען זייא געזאגט דאס ער איז דער מלך פון ישראל, אזוי האבען זייא זיך אפגעקערט איבער איהם צו שטרייטען, אזוי האט יהושפט געשריען: 33 אונד עס איז געוועזען ווען דיא איבערשטע פון דיא וועגען האבען דערוועהן דאס ער איז נישט דער מלך פון ישראל, האבען זייא זיך פון הינטער איהם צוריק געקערט: 34 אונד א מאן האט דעם בויגען געשפאנט אונגען, אונד ער האט דעם מלך פון ישראל געשלאגען צווישען דיא שופען אונד דעם פאנצער, אונד ער האט געזאגט צו זיין פורמאן, קערר אום דיינע האנד, אונד פיהר מיך ארויס פון דעם לאנער, ווארין איך בין פערוואונדעט: 35 אונד דיא מלחמה האט זיך געשטארקט אין

כסא וכלצבא השמים עמד עליו מימיו ומשמאלו: כ ואמר דוד מי יפתח אתהאחאב ואל תפל ברמת גלעד: 21 ואמר זה בכה תה אמר בכה: וצא דודו ועמד לפני דודו ואמר אני אפגע ואמר דודו אליו בכה: ואמר צא ותוית רוח שקר בפי כלנביאיו ואמר תפתח? 23 וגם תוכל צא תשדקו: ותמה הנה נח דודו רוח שקר 24 בפי כלנביאיו אלה נודה דבר שקר רעה: ונש צדקו ברבועה נכה אתמכיהו עלהלו ואמר כה איה עבר רחידה מאני לבקר אותך: ואמר מכיהו הנה ראה ביום היום אשר תבא חדר בחדר לתקבה: ואמר מלך ישראל קח אתמכיהו ותשדקו 27 אלצמן שרהער ואלצאש ברמלך: ואמרת ברה אמר המלך שימו אתיה בית הכלא ותאכלו לחם 28 לחץ ומים לחץ עד באי בשלים: ואמר מכיהו אסר שוב תשוב בשלום לאדבר דודו כי ואמר שמעו עמים כלם: תשל מלך ישראל יהושפט מלך ל דודו רמת גלעד: ואמר מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובה במלחמה ותה לבש בגדו ותחפש 31 מלך ישראל וקוא במלחמה: ומלך ארם צה אתי שרי הרבב אשרלו שלשים ושנים לאמר לא תלחמו אתדקו ואחידול כי אבאיתפלך ישראל לבדו: 32 ויהי כראות שרי הרבב אתיהושפט ותמה אמרו אף מלך ישראל הוא תכרו עליו להלחם ונזק יהושפט: 33 ויהי כראות שרי הרבב כי לאמלך ישראל הוא תשובו מאחרי: ואיש משך בקשת לחמו נכה אתמלך ישראל בין הרבבם ובין השדקו ואמר לרבב הנה לה דודו ויהיאני מדהמה כי החלתי: ותעלה המלחמה

ביום ההוא המלך היה מקדש במדבר נבט ארם
 נבט בלדב ונבט דסדמקה אלחיק הרבב: ונבט
 הרבב במחנה כבא השמש לאמר איש אלעזר ואיש
 אלעזר: נבט המלך נבט שמרון ונקברו את המלך
 בשמרון: וישטף את הרבב על ברכת שמרון ונקלו
 הכלבים את דמיו ותותת רחצו בכר דיה אשר דבר:
 ותל דברי אחאב וכל אשר עשה וכות השן אשר בנה
 וכל הנשים אשר בנה הלאהם כתובים על ספר
 דברי הימים למלכי ישראל: וישקב אחאב עסאבותיו
 המלך אחזיהו בן חחזיו: ויהושפט בראש מלך
 על יהודה בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל: ויהושפט
 בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה
 מלך בירושלם ושם אמו מנחה בתשלחיו: מלך ככל
 הרף אסא אביו לאמר ממש לעשות דבר אשר דעה:
 אך הנביות לאסריו עוד העם מובתים ומקדשים כבמות:
 ושלם יהושפט עסאבותיו ישראל: ותל דברי יהושפט
 ונקברתו אשר עשה ואשר נלחם הלאהם כתובים על
 ספר דברי הימים למלכי יהודה: ותל הקדש אשר
 נשאר בימי אסא אביו בשר מן הדאגין: ומלך אז
 בארם נבט מלך: ויהושפט עשור אגיות תרשיש לכת
 אפירה לזהב ולא הלך קרנשברה אגיות בעצתו נבר:
 או אמר אחזיהו בראחאב אל יהושפט מלכו עבד עס
 נבדד באגיות ולא אבה יהושפט: וישקב יהושפט
 עסאבותיו ונקבר עסאבותיו בעיר דוד אביו ומלך
 יהודה בן חחזיו: אחזיהו בראחאב מלך על
 ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה ליהושפט מלך
 יהודה ומלך על ישראל שנתים: ונעש הרע בענין

אין וענעם טאג, אונד דער מלך איז גע-
 שטאנען אין דעם וואנען ענטקענען ארם,
 אונד אים אבענד איז ער געשטארבען,
 אונד דאס בלוט האט געפלאטען פון
 דער וואונד אינווענדג אין דעם וואנען:
 36 אונד מען האט געלאזט אויסרופען
 אין דעם לאגער ווען דיא זון איז אונד
 גערגענאנגען, אזוי צו זאגען, אויטליכער
 זאל גיין צו זיינע שטאט, אונד צו זיין
 לאנד: 37 אונד דער מלך איז גע-
 שטארבען, אונד זיין האבען איהם גע-
 בראכט קיין שמרון, אונד זיין האבען
 דעם מלך בעגראבען אין שמרון: 38 אונד
 מען האט דעם וואנען געוואשען ביין
 דעם טייף שמרון, אונד דיא הינד האבען
 געלעקט זיין בלוט, אונד מען האט דיא
 כלי זיין געוואשען, נאך דעם ווארם פון
 דעם האר, וואס ער האט גערגעט: 39 אונד
 דיא איבריגע זאכען פון אחאב, אונד
 אלעס וואס ער האט געטהון, אונד דאס
 טויז פון עלעפאנטביין וואס ער האט
 געבויט, אונד פון אלע שטעט וואס ער
 האט געבויט, זענען זיין נישט געשריבען
 אין דעם בוך, פון דיא טעגנעשיקטע
 פון דיא קעניגע פון ישראל? 40 אונד

אחאב האט זיך געלייגט מיט זיינע עלטערן, אונד זיין זון אחזיהו האט רעגירט
 אלשטאט איהם: 41 אונד יהושפט דער זון פון אסא האט רעגירט איבער יהודה אין
 דעם פירטען יאהר פון דעם מלך פון ישראל: 42 אונד יהושפט איז אלט געוועזען
 פינף אונד דרייסיג יאהר, ווען ער איז געווארען מלך, אונד ער האט רעגירט פינף
 אונד צוואנציג יאהר אין ירושלים, אונד דער נאמען פון זיינע מוטער איז געוועזען
 עזובה דיא טאכטער פון שלחיו: 43 אונד ער איז געגאנגען אין אלע וועגען פון זיין
 פאטער אסא, אונד ער האט פון איהם נישט אויפגעקערט אום צו טהון וואס איז
 רעכטפארטיג אין דיא אויגען פון דעם האר: 44 גייערט דיא במות האבען זיין נישט
 אפגעשאפט, דאס פאלק האט נאך געשאכטען אונד גערייכערט אויף דיא במות:
 45 אונד יהושפט האט שלום געמאכט מיט דעם מלך פון ישראל: 46 אונד דיא
 איבריגע זאכען ווענען יהושפט, אונד פון זיינע שטארקייט וואס ער האט געטהון,
 אונד ווא ער האט מלחמה געהאלטען, זענען זיין נישט געשריבען אין דעם בוך פון
 דיא טעגנעשיקטע פון דיא קעניגע פון יהודה? 47 אונד דיא איבריגע דורער, וואס
 זענען איבערגעבליבען אין דיא צייטען פון זיין פאטער אסא, האט ער אויסגערוימט
 פון דעם לאנד: 48 אונד אין אדום איז קיין מלך נישט געוועזען, גייערט א שטאט
 האלטער איז געוועזען דער רעגירער: 49 אונד יהושפט האט געלאזט מאכען
 שיפען אין תרשיש, צו גיין קיין אופיר נאך גאלד, אבער ער איז נישט געגאנגען,
 ווייל דיא שיפען זענען צעבראכען געווארען ביין עציין גבר: 50 דאמאלס
 האט אחזיהו דער זון פון אחאב געזאגט צו יהושפט, לאזען מיין קנעכט
 מיט דיין קנעכט גיין אין דיא שיפען, אבער יהושפט האט נישט געוואלט:
 51 אונד יהושפט האט זיך געלייגט מיט זיינע עלטערן, אונד ער איז גע-
 גראבען געווארען ביין זיינע עלטערן, אין דיא שטאט פון זיין פאטער דוד,
 אונד זיין זון יהורם האט רעגירט אלשטאט איהם: 52 אחזיהו דער זון פון
 אחאב האט רעגירט איבער ישראל אין שמרון, אין דעם זיבעצענטען יאהר פון
 יהושפט דעם קעניג פון יהודה, אונד ער האט רעגירט איבער ישראל צוויי
 יאהר: 53 אונד ער האט געטהון דאס וואס איז שלעכט, אין דיא אויגען

פון דעם האר, אונד ער איז געגאנגען
אין דעם וועג פון ויין פאטער אונד אין
דעם וועג פון ווינקע מוטער, אונד אין
דעם וועג פון ורבעם בן נבט, וואס ער
האט ישראל געמאכט וינדנען: 51 אונד
ער האט געדרייט דעם בעל, אונד ער
האט זיך צו איהם געביקט, אונד ער
האט דערצארענט דעם האר, דעם נאט
פון ישראל אלעס אזוי וויא ויין פאטער
האט געטהון:

מלכים ב

1 אונד מואב האט ווידערגעשפעניגט אן
ישראל, נאך דעם טויט פון אחאב:
2 אונד אחזיה איז ארויפגעאלען דורך
דיא שווינדעלערעס פון ווינקע אויבער-
שטוב, וואס איז אין שמרון, אונד ער
איז קראנק געווארען: אונד ער האט געשיקט שלוחים, אונד ער האט צו זיין
געזאגט, גייט אונד פארשט בייא דעם בעל-זבוב דעם נאט פון עקרון, אויב איך וועל
געזונד ווערען פון דינע מיינע קראנקהייט: 3 אונד א מלאך פון דעם האר האט
געזאגט צו אליהו התשבי, שטייט אויף אונד גייט ענטקעגען דיא שלוחים פון דעם
קעניג פון שמרון, אונד רעד צו זיין, איז דען נישט דא א נאט אין ישראל, וואס איהר
גייט צו פארשען בייא בעל זבוב דעם נאט פון עקרון? 4 אונד דאריבער, אזוי האט
דער האר געזאגט, אויף דעם בעט וואס דוא ביסט ארויפגעגאנגען, דערפון וועסט
דוא נישט ארויפגיין, גייערט דוא וועסט געוויס שטארבען, אונד אליהו איז אנוועק-
געגאנגען: 5 אונד ווען דיא שלוחים האבען זיך אומגעקערט צו איהם, האט ער צו
זיין געזאגט, וואס בעדייטעט דאס וואס איהר האט אייך אומגעקערט? 6 אונד זיין
האבען צו איהם געזאגט, א מאן איז אונס ענטקעגען ארויפגעקומען, אונד ער האט
צו אונס געזאגט, גייט קערט אייך אום צו דעם קעניג, וואס האט אייך געשיקט,
אונד איהר זאלט צו איהם רעדען, אזוי האט דער האר געזעגט, איז דען נישט דא א
נאט אין ישראל, וואס דוא שיקסט צו פארשען בייא בעל-זבוב, דעם נאט פון עקרון?
דארום אויף דעם בעט וואס דוא ביסט ארויפגעגאנגען, דערפון וועסט דוא נישט ארויפגיין,
גייערט דוא וועסט געוויס שטארבען: 7 אונד ער האט צו זיין גערעדט, וויא איז דאס
אויסגעהען פון דעם מאן וואס איז אייך ענטקעגען געקומען, אונד האט צו אייך גערעדט
דיא דאזיגע ווערטער? 8 אונד זיין האבען צו איהם געזאגט, ער איז א האריגער מאן,

דער מלך בנרד אביו ובנרד אביו ובנרד אביו
64 וקט אשר החסא את ישראל: תעבר את העל
תשתחרר לו תבעם את-דנה אליו ישראל ככל אשר
עשה אביו:

מלכים ב

א

2 * וקטע מואב ישראל אחרי מות אחאב: ופל אחזה
בעד השבכה בעלותו אשר בשמרון ופל ושלח
מלאכים ויאמר אליהם לבו דרוש בבבל ובבז אליו
3 עקרון אסאחיה מחלי זה: ומלאך דנה דבר אל-
אליה התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך-שמרון
ודבר אליהם המבלי אדאלהים בישראל אתם הלכים
4 לדרוש בבבל ובבז אליו עקרון: ולכן ביהאמר דנה
המסא אשר-עליה שם לאתחד ממנה כי מות המית
ה מלך אליה: ותשובו המלאכים אליו ויאמר אליהם מה-
6 זה שבבתם: ויאמרו אליו איש: עלה לקראתנו ויאמר
אליו לבו שובו אליהמלך אשר-שלח אתכם ודברתם
אליו בה אמר דנה המבלי אדאלהים בישראל אתה
שלח לדרוש בבבל ובבז אליו עקרון לכן המסא
7 אשר-עליה שם לאתחד ממנה כרמות חמות: וידבר
אליהם מה משפט האיש אשר עלה לקראתכם וידבר
8 אליהם אתיהדבריהם האלה: ויאמרו אליו איש בעל

שער ואמר עור אונר בפתחו ויאמר אליהו החשבי דוא:
 וישלח אליו עור חמשים חמשים ועל אליו ויהי ישב
 על־ראש היר ודבר אליו איש האלהים המלך דבר
 קדה: בשנה אלהו ודבר אל־ער החמשים ואמר
 איש אלהים אני תרד אש מן־השמים ותאכל אתך ואת־
 חמשך ותרד אש מן־השמים ותאכל אתך ואת־חמשך:
 וישלח אליו שר־חמשים אחר חמשו ויען
 ודבר אליו איש האלהים להאמר המלך מרד:
 קדה: ויען אלהו ודבר אלהים אס־איש האלהים אני
 תרד אש מן־השמים ותאכל אתך ואת־חמשך ותרד
 אש־אלהים מן־השמים ותאכל אתך ואת־חמשך:
 וישלח שר־חמשים שלשים חמשים ועל כבא
 שר־חמשים השלישי ויכרע על־ברקבו וילמד
 אלהו ויתתן אליו וידבר אליו איש האלהים תיכר
 נא נפשי ונפש עבדך אלה חמשים בעניך: והיה
 ירדה אש מן־השמים ותאכל את־שני שרי החמשים
 הראשונים ואת־חמשיהם ועתה תיכר נפשי בעניך:
 וידבר מלך דוד אל־אלהו בד איתו אל־תירא
 מפני חכם תרד אותו אל־המלך: וידבר אליו ברה
 אמר דוד וכן אשר־שלחת מלאכים לדרוש בבקל וכו' וכו'
 אליו עקרו המלך א־אלהים בשבאל לדרוש בדברו
 לבן הנשמה אשר־עלית שם לאתגר מפנה ברמת
 תמית: והמת בדבר־הזה ושר־דבר אלהו המלך
 דודם תחיתו בשנת שנים ליהרם ביהושפט מלך
 יהודה כי לאתה לו בן: ותרד דבר אחריו אשר
 עשה הלא־תמה כתובים על־קסר דבר חמשים למלך
 ישראל:

אונר א לעד־ערנער בארשעל איז אנגע
 בארשעלט אן זיינע לענדען, אונד ער
 האט געזאגט, דאס איז אליהו החשבי:
 9 אונד ער האט צו איהם געשיקט, איין
 אויבערשטען איבער פופציג, אונד זיינע
 פופציג, אונד ער איז ארויפגעגאנגען צו
 איהם, אונד זעה, ער איז געזעסען אויף
 דעם שפיץ בארג, אונד ער האט צו
 איהם גערעט, דוא געטליכער מאן, דער
 קעניג האט געזאגט, דוא זאלסט ארויפ
 גיין: 10 אונד אליהו האט געענטפערט
 אונד ער האט געזאגט צו דעם אויז
 בערשטען פון דיא פופציג, ווען איף בין
 א געטליכער מאן, אזוי זאל ארופגיין א
 פייער פון הימעל, אונד זאל דיר מיט
 דינע פופציג פערברענען; אונד א פייער
 איז ארופ פון דעם הימעל, אונד האט
 איהם מיט זיינע פופציג פערברענט:
 11 אונד ער האט ווידער געשיקט צו
 איהם איין אנדערען אויבערשטען איבער
 פופציג, אונד מיט זיינע פופציג, אונד
 ער האט געענטפערט, אונד ער האט צו
 איהם גערעט, דוא געטליכער מאן, אזוי

האט דער קעניג געזאגט, גיין געשווינד ארום: 12 אונד אליהו האט געענטפערט,
 אונד האט צו זייא געזאגט, ווען איף בין א געטליכער מאן, אזוי זאל ארופגיין א
 פייער פון הימעל, אונד זאל דיר מיט דינע פופציג פערברענען; אונד א פייער פון
 האט איז ארום פון הימעל, אונד האט איהם, מיט זיינע פופציג פערברענט: 13 אונד
 ער האט ווידער געשיקט, א דריטען אויבערשטען איבער פופציג, מיט זיינע פופציג,
 אונד דער דריטער אויבערשטער איבער פופציג איז ארויפגעגאנגען, אונד ער איז
 געקומען, אונד ער האט זיך געקניגט אויף זיינע קניען קעגען אליהו, אונד האט צו
 איהם געזעסען, אונד ער האט צו איהם גערעט, א געטליכער מאן, לאז דאך טייער
 זיין מיינע זעלע, אונד דיא זעלע פון דינע קנעכט, דינע פופציג, אין דינע אויגען:
 14 זעה, א פייער איז ארום פון הימעל, אונד האט פערברענט דיא צווייא ערשטע
 אויבערשטע איבער פופציג, אונד ווירע פופציג, אונד אזונד, לאז דאך מיינע זעלע
 טייער זיין אין דינע אויגען: 15 אונד א מלאך פון דעם האר האט גערעט צו אליהו,
 גיין ארום, צו איהם, דוא זאלסט פאר איהם גיט מורא האבען, אונד ער איז אויפ
 געשטאנען, אונד איז מיט איהם ארויפגעגאנגען צו דעם קעניג: 16 אונד ער האט צו
 איהם גערעט, אזוי האט דער האר געזאגט, ווייל דוא האסט געשיקט שלוחים צו
 פארשען בייא בעל זבוב דעם האט פון עקרון, איז דען גיט דא א האט אין ישראל
 זיין ווארט צו פארשען? דארום אויף דעם בעט וואס דוא ביסט ארויף, דערפון וועסט
 דוא גיט ארופגיין, גייערסט דוא וועסט געוויס שטארבען: 17 אונד ער איז גער
 שטארבען, אזוי וויא דאס ווארט פון דעם האר וואס אליהו האט גערעט. אונד ויהרם
 האט רעגירט אנשטאט איהם, אין דעם צווייטען יאהר פון ויהרם דעם זיהן פון ויהושפט,
 דעם מלך פון יהודה, ווארין ער האט גיט געהאט קיין זיהן: 18 אונד דיא איבריגע
 זאכען פון אחזיהו וואס ער האט געמאכט, זענען זיין גיט געשריבען אין דעם בוך פון
 דיא טעג־געשיכטע פון דיא קעניגע פון ישראל?

קאפיטעל ב

1. אונד עס איז געוועזען ווען דער האר
האט געוואלט ארויפברענגען אלעהו דורך
דעם שטורעם אין הימל, זענען אלעהו
אונד אלישע אנגעקומען פון גלגל:
2. אונד אלעהו האט געזאגט צו אלישע,
בלייב דא, קארין דער האר האט מיך
געשיקט ביז קיין בית-אל, אונד אלישע
האט געזאגט, אזוי קאהר וויא דער האר
לעבט, אונד דייןע זעלע לעבט, דאס איך
וועל דיך נישט פערלאזען. אונד זיין
האבען ארויפגענידערט קיין בית-אל:
3. אונד דיא בני הנביאים וואס זענען
געוועזען אין בית אל, זענען ארויסגע-
גאנגען צו אלישע, אונד זיין האבען צו
איהם געזאגט, ווייט דאס דאס ויהוה
וועט היינט דיין האר צונעמען פון דיין
קאפ? אונד ער האט געזאגט, איך ווייס
עס אויף, שווייגט שטיל. 4. אונד אלעהו
האט צו איהם געזאגט, בלייב דאך דא,
קארין דער האר האט מיך געשיקט קיין
יריחו, אבער ער האט געזאגט, אזוי
קאהר וויא דער האר לעבט, אונד דייןע
זעלע לעבט, דאס איך וועל דיך נישט
פערלאזען; אונד זיין זענען געקומען
קיין יריחו: 5. אונד דיא בני הנביאים

וואס זענען אין ירוחל? זענען צוגעגאנגען צו אלישע אונד זיין האבען צו איהם געזאגט וויקסט דאס דאס יהודה וועט היינט דיין האר צוגעמען פון דיין קאפ? אונד ער האט געזאגט איך ווייס עס אויף שווייגט שטיל: 6 אונד אליהו האט צו איהם גע- זאגט בלייב דאך דא ווארין דער האר האט מיך געשיקט צו דעם ירדן, אבער ער האט געזאגט אזוי וואהר וויי דער האר לעבט, אונד דייע זעלע לעבט, דאס איך וועל דיך נישט פערלאזען; אונד זיין זענען ביידע געגאנגען: 7 אונד דיא פופציג מענער פון דיא בני הנביאים זענען געגאנגען, אונד האבען זיך געשטעלט קעגענ- איבער פון ווייטען, אונד זיין ביידע זענען געשטאנען בייא דעם ירדן: 8 אונד אליהו האט גענומען זיין מאנטעל, אונד האט איהם צוזאמען געוויקעלט, אונד האט גע- שלאגען דאס וואסער, אונד דאס וואסער האט זיך צושטיילט אהין אונד אהער, אונד זיין זענען ביידע דורכגעגאנגען אויף דער טריקעניס: 9 אונד עס איז געוועזען ווען זיין זענען דורכגעגאנגען, האט אליהו געזאגט צו אלישע, פער- לאנגט וואס איך זאל דיר טהון, איידער איך וועל פון דיר אנטעקענומען ווערען, אונד אלישע האט געזאגט, דאס דיין גייסט זאל אין מיר צווייפעלטאג זיין: 10 אונד ער האט געזאגט, דאס האסט עפעס שווערעס פערלאנגט, אבער ווען דאס וועסט מיך זעהען ווען איך וועל פון דיר צוגענומען ווערען, אזוי וועט עס צו דיר אזוי זיין, אונד ווען נישט וועט עס נישט זיין: 11 אונד עס איז געוועזען ווען זיין זענען געגאנגען, אונד גערעט, זעה א פייערדיגער טאנען אונד פייערדיגע פערד האבען זיין ביידע פון אנאנדער געשיידעט, אונד אליהו איז דורך א שטורעם ארויפגעגאנגען אין הימל: 12 אונד אלישע האט עס געזעהען, אונד ער האט געשריען, מיין פאטער, מיין פאטער, דער טאנען פון ישראל אונד זיינע רייטער! אבער ער האט איהם נישט געהער געזעהען. אונד ער האט אנגענומען אן זיינע קליידער, אונד האט זיין צערריסען אויף צווייא שטיקער: 13 אונד ער האט אויפגעוהויבען דעם מאנטעל פון אליהו, וואס איז פון איהם ארויפגעפאלען, אונד האט זיך צוריקגעקערט, אונד האט זיך געשטעלט בייא דעם ברעג פון דעם ירדן: 14 אונד ער האט אנגענומען

וַיְהִי בַּחֲצֹטֹת יְהוָה אֶת־אֱלֹהֵי בְּעֶזְרָה הַשָּׁמַיִם הִקְדָּם
אֱלֹהֵי וְאֱלִישֶׁע מֶלֶךְ־הַגִּלְגָּל׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אֶל־אֱלִישֶׁע
שְׂבִינָא פֹה כִּי יִהְיֶה שְׁלֹתִי עַד־בֵּית־הָאֵל וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁע
חֲרִידָהּ וַחֲנֻפֶּשֶׁת אִסְאֻנְכֶם וַיְרִידוּ בֵּית־הָאֵל׃ וַיֵּצְאוּ
בְּנֵי־הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר־בֵּית־הָאֵל אֶל־אֱלִישֶׁע וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
חֲדָשָׁה כִּי הַיּוֹם לָקַח אֶת־אֲדֹנֶיךָ מֵעַל רֵאשֶׁךְ
וַיֹּאמֶר גִּסְאֵנִי דַעֲתִי הַחֹשֶׁךְ׃ וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהֵי אֱלִישֶׁע
שְׂבִינָא פֹה כִּי יִהְיֶה שְׁלֹתִי יְרִידוֹ וַיֹּאמֶר חֲרִידָהּ
וַחֲנֻפֶּשֶׁת אִסְאֻנְכֶם נִבְאוּ יְרִידוֹ׃ וַיָּשׁוּ בְּנֵי־הַנְּבִיאִים׃
אֲשֶׁר־בִּירְדוֹ אֶל־אֱלִישֶׁע וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲדָשָׁה כִּי הַיּוֹם
יִהְיֶה לָקַח אֶת־אֲדֹנֶיךָ מֵעַל רֵאשֶׁךְ וַיֹּאמֶר גִּסְאֵנִי דַעֲתִי
הַחֹשֶׁךְ׃ וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהֵי שְׂבִינָא פֹה כִּי יִהְיֶה שְׁלֹתִי
וַחֲרִידָהּ וַיֹּאמֶר חֲרִידָהּ וַחֲנֻפֶּשֶׁת אִסְאֻנְכֶם וַיָּלְכוּ
שְׁנֵיהֶם׃ וְחֲמִשִּׁים אִישׁ מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים הָלְכוּ וַעֲמִדוּ
מֵעַד מִדְּמוּק וְשִׁנְיָם עָמְדוּ עַל־הַנָּחַל׃ נִחַף אֱלֹהֵי
אֶת־אֲדֹנֵיתוֹ וַיָּלֶם מִכָּה אֶת־הַמָּוִם וַיַּחֲצֵי הָהָר וַיַּגְדֵּה
וַיַּעֲבְרוּ שְׁנֵיהֶם בַּחֲרִבָּה׃ וַיִּהְיֶה כְּעָבְרָם וְאֱלֹהֵי אָמַר
אֶל־אֱלִישֶׁע שְׂאֵל מָה אֶעֱשֶׂה־לְךָ בְּטָרָם אֶלְקָתָם מִצִּמּוֹ
וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁע וַיִּרְאֵם פִּרְשֵׁינִם בִּדְחָה אֵלָי׃ וַיֹּאמֶר
הַקִּשְׁיָה לְשֹׂאֵל אִסְתַּדְּרָהּ אֲתִי לָקַח מֵאֲחָד הַיִּדְלָה בֶּן
וַאֲסִיזָן לֹא יִהְיֶה׃ וַיִּהְיֶה מִכָּה הַלְכִים הַלֹּךְ וַיִּפֹּל
וַיִּהְיֶה כְּעָבְרָה וְסוּסֵי אִשׁ נִפְרְדוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם וַעֲלָה
אֱלֹהֵי בְּעֶזְרָה הַשָּׁמַיִם׃ וְאֱלִישֶׁע רָאָה וַיֹּאמֶר מִצִּמּוֹ
אֵבִי׃ אֵבִי רֶכֶב יִשְׂרָאֵל וּפָרָשָׁיו וְלֹא רָאִיתִי עוֹד מִחֻק
כְּבֹדוֹ וַיִּקְרָעֻם לִשְׁנַיִם קָרָעִים׃ וַיָּלֶם אֶת־אֲדֹרֶת אֱלֹהֵי
אֲשֶׁר נִפְלָה מֵעָלָיו וַיִּשֶׁב וַיַּעֲמֵד עַל־שֵׁפֶת הַנָּחַל׃ וַיַּחֲזֵק

וואס זענען אין ירוחל, זענען צוגעגאנגען
געזאגט, ווייסט דאס דאס יחלה וועט היינט
האט געזאגט, איך ווייס עס אויך, שווייגט ע
זאגט, בלייב דאך דא, ווארין דער האר האט
האט געזאגט, אזוי וואהר וויא דער האר לע
וועל דיר נישט פערלאזען; אונד זיין זענען
מענער פון דיא בני הנביאים זענען געגאנג
איבער פון ווייטען, אונד זיין ביידע זענען
האט גענומען זיין מאנטעל, אונד האט אי
שלאגען דאס האסער, אונד דאס האסער
אונד זיין זענען ביידע דורכגעגאנגען או
געוועזען ווען זיין זענען דורכגעגאנגען,
לאנג וואס איך זאל דיר טהון, איידער א
אונד אלישע האט געזאגט, דאס דיין
10 אונד ער האט געזאגט, דאס האסט
דא וועסט מיך זעהען ווען איך וועל פ
צו דיר אזוי זיין, אונד ווען נישט וועט עס נ
זיין זענען געגאנגען, אונד גערעט, זעה
פערד האבען זיין ביידע פון אנאנדער גע
ארויפגעגאנגען אין הימל: 12 אונד א
געשריען, מיין פאטער, מיין פאטער, דער
אבער ער האט איהם נישט געהער געוועהן.
אונד האט זיין צעעריסען אויף צוויי שטיק
מאנטעל פון אליהו, וואס איז פון איהם אר
אונד האט זיך געשטעלט ביא דעם ברעג פו

ואת־דָּרֹת אֱלֹהֵי אֲשֶׁר־נִפְלָה מִקִּדּוֹ וְכָה אֲתִדְבֹּר
וְאֵלֶּיךָ אֵיךְ יָדָה אֱלֹהֵי אֲדֻמָּא וְכָה אֲתִדְבֹּר
וְכָה יָדָה יְהוָה תַּעֲבֹר אֲלֵישָׁע: וַיֵּרָאוּ בְּיַד־הַנְּבוֹאִים
אֲשֶׁר־קִירִיחוֹ מִגֹּדֶר וַיֹּאמְרוּ יָדָה רֹחַ אֱלֹהֵי עֲלִישָׁע
וַיִּבְאוּ לִקְרֹאֹתוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוּלוּ אַרְצָה: וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּי הַיָּד
נָא וְיִשְׁתַּחֲוּ עֲבָדֶיךָ חֲמִשִּׁים אָנָּשִׁים בְּיָמִיךָ לְכַתְּנָה
וּבְקִשּׁוֹ אֲתִי־אֵדֶיךָ פָּדִינָא רֹחַ יְהוָה וַיִּשְׁלַכְהוּ בְּאֶחָד
הַיָּדִים אָז בָּאָתָה הַנְּאֻת וַיֹּאמֶר לֹא תִשְׁלַח: וַתִּצְרָר
כִּי עֲדִישׁ וַיֹּאמֶר שְׁלַח וַיִּשְׁלַחוּ חֲמִשִּׁים אִישׁ וּבְקִשּׁוֹ
שָׁלַח יָמִים וְלֹא מָצְאוּ: וַיִּשְׁבּוּ אֵלָיו הוּא יֹשֵׁב בִּירְחוֹ
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הַלֹּא־אֲמַרְתִּי אֲלֵיכֶם אֲלִי־תִלְכוּ:
וַיֹּאמְרוּ אֲנִי הַעִיר אֲלִישָׁע הַהִיא מִשֹּׁב הַעִיר טוֹב
כַּאֲשֶׁר אֲדִי רָאָה וְהַיּוֹם דַּעִים תִּהְיֶיךָ מִשְׁכַּלְתָּ: וַיֹּאמֶר כֹּ
קִדְרִי צִלְחֹת הַדָּשָׁה וְשִׁימוּ שָׁם מִלֵּחַ וַיִּקְחוּ אֵלָיו: וַיֵּצֵא
אֲלִמְצָא הַיּוֹם וַיִּשְׁלַח־שָׁם מִלֵּחַ וַיֹּאמֶר בְּהִיאֲמֶר יְהוָה
רַפְּאֵל לְמִים הָאֵלֶּה לֹא־יִהְיֶה מָשֶׁם עוֹד מֵת וּמִשְׁכַּלְתָּ:
וַיִּלְכּוּ הַיּוֹם עַד הַיּוֹם הַזֶּה בְּדָרֶךְ אֲלִישָׁע אֲשֶׁר דָּבַר:
וַיַּעַל מָשֶׁם בְּיַד־אֵל הוּא וְעַל בְּרֶדֶךְ וַעֲרִים
קִמִּים וַיֵּצֵא מִדְּהִיר וַתִּקְלָס־כּוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ עֲלֶה
קָרָה עֲלֶה קָרָה: וַיִּפּוּ אַחֲרָיו וַיֵּרָא וַיִּקְלָס בָּשָׂם
וַיִּהְיֶה וַתִּצְאָה שְׁתֵּים דָּבִים מִדְּהִיר וַתִּבְקַעְנָה מִלֵּם
אֲרָבָעִים וּשְׁנֵי יָלָדִים: וַיִּלָּךְ מָשֶׁם אֲלֵי־הַבְּרָמָל וּמָשָׁם כֹּה
שָׁב שְׁמֹרֶן:

וַיִּהְיֶה בְּדֹחָאֵב מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן בִּשְׁנַת
שְׁמִנֵּה עֶשְׂרֵה לַיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמָּלֶךְ שְׁמִינִי
עֶשְׂרֵה שָׁנָה: וַיַּעֲשֶׂה הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לֵאמֹר לֹא כִכְרִי

דָּעַם מִאֲנֻמֶּל פּוֹן אֱלֹהֵהּ וְהָאֵם אִז
אֲרֻפְנָעִפֹּאֲלֵעַן, אִנְדָּה הָאֵם נַעֲשִׁלֹּאֲנֵעַן
דָּאֵם וְהָאֵסֶר, אִנְדָּה עַר הָאֵם נַעֲזֹאֲנֵם
וְהָאֵם אִז דָּעַר הָאֵר, דָּעַר הָאֵם פּוֹן אֱלֹהֵהּ?
אִנְדָּה עַר הָאֵם אִזֵּךְ נַעֲשִׁלֹּאֲנֵעַן דָּאֵם
וְהָאֵסֶר, אִנְדָּה וְיִיא הָאֲבֵעַן וְיִפּ צוֹטְהִיִּלֵּט
אִהִין אִנְדָּה אֶהֱעַר, אִנְדָּה אֲלִישָׁע אִז דּוֹרְכִי
נַעֲזֹאֲנֵעַן: 15 אִנְדָּה וְעַעַן דִּיא בְּנֵי הַנְּבוֹאִים
וְהָאֵם וְעַעַן נַעֲזֹעֲזֵעַן אִין וְיִרְחוּ הָאֲבֵעַן
עַם קַעֲנָעִנְאִיפֶּר נַעֲזֹעֲזֵעַן, אִזֵּי הָאֲבֵעַן
וְיִיא נַעֲזֹאֲנֵם, דָּעַר גִּיִּסְט פּוֹן אֱלֹהֵהּ רֹהֵט
אִזֵּךְ אֲלִישָׁע, אִנְדָּה וְיִיא וְעַעַן אִהִים
נַעֲמָקֵעַנֵעַן נַעֲקוֹמֵעַן, אִנְדָּה וְיִיא הָאֲבֵעַן
וְיִפּ צוֹ אִהִים נַעֲבֹקֵט, צוֹ דָּעַר עַרְדָּ:
16 אִנְדָּה וְיִיא הָאֲבֵעַן צוֹ אִהִים נַעֲזֹאֲנֵם,
זַעַה, עַם אִז דָּא אִנְמָעַר דִּינַע קַעֲכַט
פּוֹפְצִיג מַעֲנֶה, שְׁמֹאֲרַקֵּעַ לִיִּט, וְאֵלֵעַן
וְיִיא גִיִּין, אִנְדָּה וּזְכַעַן דִּיִּין הָאֵר? שְׁמֹאֲעַר
הָאֵם אִהִים דָּעַר גִּיִּסְט פּוֹן דָּעַם הָאֵר
אִזֵּעַקֵּנְעִוֹאֲרַפֵּעַן אִזֵּךְ אִינַעֵם פּוֹן דִּיא
בַּעֲרָה, אֲדָעַר אִין אִינַעֵם פּוֹן דִּיא טְהֹאֲלֵעַן,
אִנְדָּה עַר הָאֵם נַעֲזֹאֲנֵם, אִהִיר וְאֵלֵט נִיט
שִׁיקֵעַן: 17 אִנְדָּה וְיִיא הָאֲבֵעַן אִהִים
שְׁמֹאֲרַק נַעֲבַעֲטֵעַן, בִּיז עַר הָאֵם וְיִפּ נַעֲ
שְׁעִמֵט (נִיט אִינַעֲזִוִּילִינַעַן) אִנְדָּה עַר
הָאֵם נַעֲזֹאֲנֵם, שִׁיקֵט, אִנְדָּה וְיִיא הָאֲבֵעַן

נַעֲשִׁיקֵט פּוֹפְצִיג מַעֲנֶה, אִנְדָּה וְיִיא הָאֲבֵעַן נַעֲזֹכֵט דִּרְיִיא טַעַה, אֲבַעַר וְיִיא הָאֲבֵעַן
אִהִים נִיט נַעֲפּוֹנֵעַן: 18 אִנְדָּה וְיִיא הָאֲבֵעַן וְיִפּ צוֹרִיקֵנַעֲקֶהֱרַט צוֹ אִהִים, אִנְדָּה עַר הָאֵם
וְיִפּ אִזֵּעַקֵּנְעִוֹאֲרַפֵּעַן אִין וְיִרְחוּ, אִנְדָּה עַר הָאֵם צוֹ וְיִיא נַעֲזֹאֲנֵם, הָאֵב אִזֵּךְ אִינַעֵם נִיט
נַעֲזֹאֲנֵם, אִהִיר וְאֵלֵט נִיט גִיִּין? 19 אִנְדָּה דִּיא פּוֹן דִּיא שְׁטֹאֵט לִיִּט הָאֲבֵעַן נַעֲזֹאֲנֵם
צוֹ אֲלִישָׁע, זַעַה, עַם אִז בּוֹט צוֹ וְהָאִינַעַן אִין דִּינַעֵם שְׁטֹאֵט, אִזֵּי וְיִיא מִיִּין הָאֵר וְעַהֵט,
אֲבַעַר דָּאֵם וְהָאֵסֶר אִז שְׁלַעֲכַט, אִנְדָּה דָּאֵם לֹאֲדָה אִז אִנְפֶּרֹקֵטִבֹּאֲרָ: 20 אִנְדָּה עַר
הָאֵם נַעֲזֹאֲנֵם, בְּרַעֲנָט מִיר אִינַעֵם שִׁיִּסְעַל, אִנְדָּה לִיִּיגֵט דָּאֲרַטֵעַן אֲרִיִּין וְאֵלִין, אִנְדָּה וְיִיא
הָאֲבֵעַן עַם פֹּאֵר אִהִים נַעֲבֹרֹאֲכַט: 21 אִנְדָּה עַר אִז אֲרִיִּסְנַעֲזֹאֲנֵעַן, צוֹ דִּיא וְהָאֵסֶר
קִוְעֵלֵעַ, אִנְדָּה הָאֵם דָּאֲרַטֵעַן אֲרִיִּינַעֲזֹאֲרַפֵּעַן דָּאֵם וְאֵלִין, אִנְדָּה עַר הָאֵם נַעֲזֹאֲנֵם, אִזֵּי
הָאֵם דָּעַר הָאֵר נַעֲזֹאֲנֵם, אִזֵּךְ הָאֵב נַעֲהִיִּלֵּט דָּאֵם דָּאִזֵּנַעַ וְהָאֵסֶר, עַם וְאֵל פּוֹן דָּאֲרַטֵעַן
נִיט מַעֲהַר וְיִין קִיִּין מִיִּיט, אֲדָעַר פַּעֲרָדֹרִבּוֹגֵג: 22 אִנְדָּה דָּאֵם וְהָאֵסֶר אִז נַעֲהִיִּלֵּט
נַעֲזֹאֲרַעַן, בִּיז צוֹ דָּעַם הִינַעֲמִינַעַן טַאג, אִזֵּי וְיִיא דָּאֵם וְהָאֵר פּוֹן אֲלִישָׁע, וְהָאֵם עַר
הָאֵם נַעֲרַעַט: 23 אִנְדָּה עַר אִז פּוֹן דָּאֲרַטֵעַן אֲרִיִּסְנַעֲזֹאֲנֵעַן קִיִּין בֵּית אֵל, אִנְדָּה וְעַעַן
עַר אִז אֲרִיִּסְנַעֲזֹאֲנֵעַן אִין דָּעַם וְעַה, וְעַעַן קִלִּינַעֵם וְיִנַעַן אֲרִיִּסְנַעֲזֹאֲנֵעַן פּוֹן דָּעַר
שְׁטֹאֵט, אִנְדָּה הָאֲבֵעַן נַעֲשִׁשְׁטֹאֵט אִבַּעַר אִהִים, אִנְדָּה הָאֲבֵעַן צוֹ אִהִים נַעֲזֹאֲנֵם, קוֹם
אֲרִיִּיף דוּא קֹהֶלֶקֶאפּ! קוֹם אֲרִיִּיף דוּא קֹהֶלֶקֶאפּ! 24 אִנְדָּה עַר הָאֵם וְיִפּ אִנְמָנַעַר
קַעֲהֶרֶט, אִנְדָּה עַר הָאֵם וְיִיא נַעֲזֹעֲזֵעַן, אִנְדָּה עַר הָאֵם וְיִיא נַעֲשִׁשְׁטֹאֲלֵעַן אִין דָּעַם נַאֲמָעַן
פּוֹן דָּעַם הָאֵר, אִנְדָּה צוֹוִיִּיא בַּעֲרַעַן וְעַעַן אֲרִיִּסְנַעֲזֹאֲנֵעַן פּוֹן דָּעַם וְהָאֵל, אִנְדָּה וְיִיא
הָאֲבֵעַן פּוֹן וְיִיא צַעֲרִיסֵעַן צוֹוִיִּיא אִנְדָּה פִּרְצִיג קִינְדַּעַר: 25 פּוֹן דָּאֲרַטֵעַן אִז
עַר נַעֲזֹאֲנֵעַן צוֹ דָּעַם בֹּאֲרַג בְּרָמָל, אִנְדָּה פּוֹן דָּאֲרַטֵעַן, הָאֵם עַר וְיִפּ צוֹרִיקֵנַעֲ
קַעֲהֶרֶט קִיִּין שְׁמֹרֶן:

קאפיטעל ג

1 אִנְדָּה וַיְהִי דָּעַר זֹהֵן פּוֹן אַחֲאָב, הָאֵם רַעֲנִירֵט אִבַּעַר וְיִשְׂרָאֵל, אִין שְׁמֹרֶן, אִין דָּעַם אַכְטִי
צַעֲהִנַעֲזֵעַן וַיִּהְיֶה פּוֹן וְהָוִיגֵט מֶלֶךְ פּוֹן וְהָוִיגֵט, אִנְדָּה עַר הָאֵם רַעֲנִירֵט צַעֲהִנַעֲזֵעַן וַיִּהְיֶה: 2 אִנְדָּה עַר
הָאֵם נַעֲטְהִין, דָּאֵם וְהָאֵם אִז שְׁלַעֲכַט אִין דִּיא אִזֵּנַעַן פּוֹן דָּעַם הָאֵר, נֹאֵר נִיט וְיִיא וְיִין פֹּאֲמָעַר

3 וּבָאֵלָיו וַיִּסַּר אֶת־מַעֲבַת הַבַּעַל אֲשֶׁר עָשָׂה אֲבִיו: רַק
 בַּחֲטָאוֹת וְרַב־כֶּסֶם בְּדִנְכֶם אֲשֶׁר־הִחֲטָאתִי אֶת־יִשְׂרָאֵל רַב־כֶּסֶם
 4 לֵאמֹר מִמֶּנִּי: וַיִּשְׁעַם מֶלֶךְ־מוֹאָב הָיָה נֶכֶד
 וַיִּשְׁבּוּ לַמֶּלֶךְ־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרְצוֹ אֶלֶף כְּרִים וַיָּמָה אֶלֶף
 5 אִילִים צִמֵּר: וְהָיָה כִּמְתֹא אַחָאָב וַיִּפְשַׁע מֶלֶךְ־מוֹאָב בַּמֶּלֶךְ
 6 יִשְׂרָאֵל: וַיָּצֵא הַמֶּלֶךְ יְהוֹרָם בַּיּוֹם הַהוּא מִשְׁמֵרָתוֹ וַיִּפְקֹד
 7 אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל: מֶלֶךְ וַיִּשְׁלַח אֶל־יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה
 לֵאמֹר מֶלֶךְ מוֹאָב פָּשַׁע בִּי הַחֲלָד אֹתִי אֶל־מוֹאָב
 8 לְמַלְחָמָה וַיֹּאמֶר אֲשֶׁלָּה כִּמְנִי כִּמְנִי כִּמְנִי כִּמְנִי כִּמְנִי כִּסְסִי
 9 אֲדוֹם: וַיֵּלֶךְ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכֹּד יְהוּדָה וַיִּלְכֹּד אֲדוֹם
 10 וַיִּסְבּוּ הָרֶדֶךְ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא־הָיָה מִיָּם לִמְחַנֶּה וּלְכַהֲמָה
 11 אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֵלֶּה כִּי־קִרְבָּה
 יְהוָה לְשָׁלֹשֶׁת הַמַּלְכִּים הָאֵלֶּה לְתֵת אוֹתָם בְּיַד־מוֹאָב:
 12 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט הֲאֵן פֹּה נְבִיא לַיהוָה וַתְּדַרְשֵׁה אֶת־יְהוָה
 מֵאוֹתוֹ וַיֵּצֵא אֹתוֹ מִבְּעֵר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר פֹּה אֲלִישָׁע
 13 בְּדִשְׁפָט אֲשֶׁר־עָצָם מִיָּם עַל־יְדֵי אֱלֹהָיו: וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט
 14 יֵשׁ אוֹתוֹ דְּבַר־יְהוָה בְּיָדוֹ אֲלֹיו מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשָׁפָט
 15 וַיִּלְכֹּד אֲדוֹם: וַיֹּאמֶר אֲלִישָׁע אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מַה־לִּי
 וְלָךְ לֶךְ אֶל־נְבִיאֵי אֲבִיךָ וְלֹא־נְבִיאֵי אֲמִיךָ וַיֹּאמֶר לוֹ מֶלֶךְ
 יִשְׂרָאֵל אֵל כִּי־קִרְבָּה יְהוָה לְשָׁלֹשֶׁת הַמַּלְכִּים הָאֵלֶּה לְתֵת
 16 אוֹתָם בְּיַד מוֹאָב: וַיֹּאמֶר אֲלִישָׁע תִּירְדֻּהָ צְבָאוֹת אֲשֶׁר
 עֲמַדְתִּי לִפְנֵי בִי לֹלֵךְ פְּתִי־יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֲנִי נִשְׂאָה
 17 אֶם־אֵבִיב אֲלֶיךָ וְאֶם־אֶרְאֶךָ: וַעֲתָה קִרְדִּילִי מִגֵּן הַיְּהוּדָה
 כִּנְנִי מִגֵּן הַיְּהוּדָה וַתְּחִי עֲלֵיו יְדֵי יְהוָה: וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה
 תִּרְאֵי רוּחַ וְלֹא־תִרְאֵי נָשָׁם וְתִנְחַל הַהוּא וַיִּמָּלֵא מִיָּם
 פַּעֲרָד: 8 אוֹנֵד עַר הָאֵם גַּעְזָאָמָה דִּירָף וַעֲלֵכֶען וַעֲנַ וְאַלֶען מִיר אַרִיפִגְנִין? אוֹנֵד עַר
 הָאֵם גַּעְזָאָמָה דִּירָף דַּעַם וַעֲנַ אִין דַּעַר מִדְּבַר אֲדוֹם: 9 אוֹנֵד דַּעַר קַעֲנִיב פֿון יִשְׂרָאֵל
 אִין גַּעְזָאָנְעָען אוֹנֵד אוֹיֶף דַּעַר קַעֲנִיב פֿון יְהוּדָה אוֹנֵד דַּעַר קַעֲנִיב פֿון אֲדוֹם. אוֹנֵד וַעֲנַ
 זִיִּיא הָאָבֶען זִיֶּף אַרומִגְעַרִינְנֶעלֶט זִיבֶען טַעג רִיזִיע. אוֹנֵד עַם אִין נִיט גַּעְזֶעזֶען קִיין
 וואָסער פֿאַר דַּעַם לֹאָגַער, אוֹנֵד פֿאַר דַּעַם פֿיה וואָס גִייען מִיט זִיִּיא: 10 אוֹנֵד דַּעַר
 קַעֲנִיב פֿון יִשְׂרָאֵל הָאֵם גַּעְזָאָמָה אוֹי וַיִּיִּיא! וואָרִין דַּעַר הָאָר הָאֵם גַּעְרוּפֶען דִּיא דֹאזִיר
 גַּע דִּרִיִּיא קַעֲנִיבֶע, פֿרי זִיִּיא אִיבֶּער־צוגַעבֶען אִין דִּיא הָאָנֵד פֿון מוֹאָב: 11 אוֹנֵד
 יְהוֹשָׁפָט הָאֵם גַּעְזָאָמָה אִין דַּעַן נִיט דֹא א גִבִּיא צו דַּעַם הָאָר, דֹאס מִיר זֹאָלֶען דִּירָף
 אִיהֶם אָנְפֶּר־עַנֶען דַּעַם הָאָר? אוֹנֵד אִינִיעַר פֿון דִּיא קֶנַעֲכֶט פֿון דַּעַם קַעֲנִיב פֿון יִשְׂרָאֵל
 הָאֵם גַּעְזֶמְטֶשֶׁרֶט אוֹנֵד עַר הָאֵם גַּעְזָאָמָה, דֹא אִין אֲלִישָׁע דַּעַר זִיִּיֶען פֿון שְׁפָט, וואָס
 הָאֵם גַּעְזָאָמָען וואָסער אוֹיֶף דִּיא הַעַנֵד פֿון אֱלֹהָיו: 12 אוֹנֵד יְהוֹשָׁפָט הָאֵם גַּעְזָאָמָה
 בִּיִּיא אִיהֶם אִין דֹא דֹאס וואָרֶט פֿון דַּעַם הָאָר, אוֹנֵד זִיִּיא וַעֲנֶען צו אִיהֶם אַרומִגְעַנִידֶערֶט.
 דַּעַר קַעֲנִיב פֿון יִשְׂרָאֵל אוֹנֵד יְהוֹשָׁפָט אוֹנֵד דַּעַר קַעֲנִיב פֿון אֲדוֹם: 13 אוֹנֵד אֲלִישָׁע
 הָאֵם גַּעְזָאָמָה צו דַּעַם קַעֲנִיב פֿון יִשְׂרָאֵל, וואָס הָאָסֶט דֹא מִיט מִיר צו שֹאָפֶען? בִּיִּיא
 צו דִּיא גִבִּיאִים פֿון דִּיין פֿאַטֶער, אוֹנֵד צו דִּיא גִבִּיאִים פֿון דִּינִיעַ מוֹטֶער, אוֹנֵד דַּעַר
 קַעֲנִיב פֿון יִשְׂרָאֵל הָאֵם צו אִיהֶם גַּעְזָאָמָה, נִיין, וואָרִין דַּעַר הָאָר הָאֵם גַּעְרוּפֶען דִּיא
 דֹאזִיגַע דִּרִיִּיא קַעֲנִיבֶע פֿרי זִיִּיא אִיבֶּער־צוגַעבֶען אִין דִּיא הָאָנֵד פֿון מוֹאָב: 14 אוֹנֵד
 אֲלִישָׁע הָאֵם גַּעְזָאָמָה, אוֹי וואָרֶה וַיִּיא דַּעַר הָאָר צְבָאוֹת לַעֲבֹם, וואָס אִיֶּף בִּין פֿאַר
 אִיהֶם גַּעְשִׁמְאָנֶען, דֹאס וַעֲנַ אִיֶּף וואָלֶט נִיט גַעֲאָכֶט דֹאס פֿגִים פֿון יְהוֹשָׁפָט קַעֲנִיב פֿון
 יְהוּדָה, אוֹיֶב אִיֶּף הַעַם אוֹיֶף דִּיר גַּעְזָאָלֶט קֶנַעֲן, אוֹנֵד אוֹיֶב אִיֶּף וואָלֶט דִּיר גַּעְזָאָלֶט
 אָנְזַעֲהֶען: 15 אוֹנֵד אַצִּוְהַ, בֶּרַעֲנֶגֶט מִיר א שְׁפִילֶער, אוֹנֵד עַם אִין גַּעְזֶעזֶען וַעֲנַ דַּעַר
 שְׁפִילֶער הָאֵם גַּעְשִׁפִּילֶט, אִין דִּיא הָאָנֵד פֿון דַּעַם הָאָר אוֹיֶף אִיהֶם גַּעְזֶעזֶען: 16 אוֹנֵד
 עַר הָאֵם גַּעְזָאָמָה, אוֹיֶב הָאֵם דַּעַר הָאָר גַּעְזָאָמָה, מאָכֶט אָם דִּיזֶען טְהָאָל גִּרִיבֶער:
 17 וואָרִין אוֹיֶב הָאֵם דַּעַר הָאָר גַּעְזָאָמָה, אִיהֶר וַעֲנַ נִיט וַעֲהֶען קִיין טִינֶה, אוֹנֵד אִיהֶר
 וַעֲנַ נִיט וַעֲהֶען קִיין רַעֲעֶען, אוֹנֵד דֹאס דֹאזִיגַע טְהָאָל וַעֲנַ פֿול וַעֲרַעֲנ מִיט וואָסער,

ושתתם אתם ומקניםם ובהמתכם: ותקל זאת בעיני
 18 ידך ונתן אתימאכ בנדרם: ודברתם בלעזר מבצר
 ובלעזר מבדור ובלעזן טוב תפילו וכלמיעזרים
 תסתמו וכל החלקה הטובה תכאבו באבנים: ויהי כ
 בבקר פצלת המנחה והדומים באים מדרך אדום
 ותמלא הארץ אחרים: וכלמאכ שמעו כרעלו
 21 המלכים להקדם בם ויצעלו מכל הער בערה ובעלה
 ויעמדו עלהנבול: וישכמו בלכך והשמש נראה על
 22 המים וראו מאב מנזר את המים אדמים כדם: ויאמרו
 23 הם זה החרב נדרבו המלכים ובו איש אתדעו ועתה
 לשלל מאב: ויבאו אלמחנה ישראל וקמו ישראל
 24 ובו אתימאכ ונסו מפניהם וברכה והפז אתמאכ:
 והערים ירסו וכלחלקה טובה ישלבו איש אבנו כח
 ומלאה וכלמיעזרים יסתמו ובלעזר טוב יפילו ער
 השאר אבניה בקרר חרשת וסכו הפלעים ובורה:
 ורא מלך מאב כירחוק משש המלחמה ויחזק אותו
 26 שבעמאות איש שלח חרב להבקע אלמלך אדום
 ולא יכלו: ויחזק אתיבנו הבכור אשרימלך תחמו
 27 ויעלדו עלה עלתחמה ויהרקאץ ודל עלישראל נסעו
 משליו וישבו לארץ:

וַאֲשֶׁר אָחַת מִנְּשֵׁי בְּנֵי־הַבְּאִיִּם צִלְּהָ אֶל־אֵלִישָׁע
 לֵאמֹר עֲבֹדָה אִשִּׁי מֵת וְאַתָּה יָדַעְתָּ כִּי עֲבֹדָה יְהוָה וְהָאֵת
 אֲתִידָהּ וְהַגִּשָּׁה כֹּא לִקְחָתָ אֲתִישָׁע וְלִדִּי לֹל לַעֲבָדִים:
 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אִלִּישָׁע מַה אֲעִשְׂהָ לָּךְ הַעֲדִי לִי מַדִּישׁ
 2 לְבִי בְּבֵית וְהֵאמֵר אֲנִי לִשְׁפָחָתְךָ כָּל בְּבֵית כִּי אִמְאָסָד
 שָׁמָּה: וַיֹּאמֶר לָבִי שְׂאֵלֶיךָ כָּלִים מִדְּהַחֹץ מֵאֵת כָּל־

פון געטקענען דעם וואסער רויט וויא בלוט: 23 אונד וויא האבען געזאגט, דאס איז
 בלוט, דיא קעניגע זענען פערטויסט געווארען, אונד וויא האבען איינער דעם אנדערען
 געשלאגען אונד אצונד, (קומט) צו דעם רויב, מואב! 24 אונד ווען וויא זענען
 געקומען צו דעם לאגער פון ישראל, אזוי זענען דיא ישראל אויפגעשטאנען, אונד
 וויא האבען געשלאגען מואב, אונד וויא זענען פאר וויא אנטלאפען, אבער וויא
 האבען מואב געשלאגען, אונד דערשלאגען: 25 אונד וויא האבען צערטרעטען דיא
 שטעט, אונד אלע גוטע אקערפעלדער האבען וויא פערטוארפען איטליכער מיט א
 שטיין, אונד וויא האבען וויא פול געמאכט, אונד דיא וואסערקוואלען האבען וויא
 פערשטאפט, אונד אלע גוטע ביימער האבען וויא געמאכט פאלען, ביז עס זענען נור
 איבערגעבליבען דיא שטיינער אין דער וואנד, אונד דיא שלידערער האבען וויא ארום
 גערינגעלט, אונד האבען וויא געשלאגען: 26 אונד ווען דער מלך פון מואב האט געזע-
 הען, דאס דיא מלחמה איז צו שטארק פאר איהם, האט ער מיט זיך גענומען זיבען
 הונדערט מאן וואס האבען געצויגען דאס שווער, זיך דורכצושלאגען צו דעם מלך פון
 אדום, אבער וויא האבען עס נישט געקאנט: 27 אונד ער האט גענומען זיין עלצטען
 זון, וואס האט געזאגט רעגירען אנשטאט איהם, אונד ער האט איהם אויפגעבראכט
 אלס א בראנד-אפפער אויף דער מויער, אונד ישראל זענען זעהר צארניג געווארען, אונד
 וויא האבען פון איהם אפגעצויגען, אונד האבען זיך צוריקגעקערט צו דעם לאנד:

קאפיטעל ד

1 אונד א פרויא פון דיא פרויען פון דיא בני הנביאים, האט געשריען צו אלישע,
 אזוי צו זאגען, דיין קנעכט, מיין מאן, איז געשטארבען, אונד דיא ווייבט דאס דיין
 קנעכט האט זיך געפארקטען פאר דעם האר, אונד דער שולדהאר (דער מאנער) איז
 געקומען צו צינעמען מיינע צווייא קינדער צו איהם פאר קנעכט: 2 אונד אלישע
 האט צו איהר געזאגט, וואס זאל איך דיר טהון? זאג מיר וואס דוא האסט אים הוין?
 אונד ויא האט געזאגט, דינע דיקטמויד האט נישט קיין זאך אין דעם הוין, גייערש א
 קריגעל אייל: 3 אונד ער האט געזאגט, גייא, בארג דיר פלים פון דרויסען, פון אלע

דיינע זשכנים, דוא זאלסט ניש זייניג
ליידיגע פלים ברענגען: 4 אונד דוא
זאלסט אריינגיין, אונד דוא זאלסט פער-
שליסען דיא מוהר, הינטער דיר, אונד
הינטער דיינע קינדער, אונד דוא זאלסט
עס גוסען אין אלע דיא דאזיגע פלים,
אונד דיא פולע זאלסט דוא אפריקען:
5 אונד זיא איז פון איהם אנהענגענאנגען,
אונד זיא האט פערשלאסען דיא מוהר
הינטער זיך, אונד הינטער איהרע קינדער,
זייא האבען צוגעברענגט אונד זיא האט
געקאסען: 6 אונד עס איז געוועזען ווען
דיא פלים זענען פול געווארען, האט זיא
געזאגט צו איהר זוהן, ברענג מיר צו
נאך א פלה, אונד ער האט צו איהר
געזאגט, עס אין ניש מעהר דא קיין פלה,
אונד דאס אייל האט זיך אויסגעלאזט:
7 אונד זיא איז געקומען, אונד זיא האט
עס געזאגט צו דעם געטליכען מאן,
אונד ער האט געזאגט, בייא, פערקויף
דאס אייל, אונד בעצאל דיינע מאנער,
אונד דוא אונד דיינע זיהן וועלען לעבען
פון דעם איבריגען: 8 אונד עס איז
געוועזען אין א טאג, ווען אלישע האט
דורכגערייזט אין שונם, אונד דארט איז
געוועזען א רייכע פרויא, אונד זיא האט

שטענדיג פלים רוקס אלימעיט: ופאת ופנתה הדלת
בפתח ובערבתיך וצקת על כל הבאים האלה והמלא
התסע: וחלף מאתו וחסר הדלת כנהה ובעד כנה
הם מעשים אליה והיא מצקת: ויהי וכמלאה הכלים
והאמר אלכנה הנישה אלי עוד כלי ואמר אליה אן
1 עוד כלי תעמד השמן: ותבא ותגד לאיש האלויים
ואמר לבי מכרי אתה השמן ושלימי אתה נשכרי ואת
8 בניך תחיי בנחת: והיו היום ובערב אלישע
אלשונם ושם אשה גדולה ותחזקבו לאכלתם ויהי
9 מדי עברו וסר שמה לאכלתם: והאמר אלישע
הגדנא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלי
י תמיד: געשהנא עליה קור קמה ונשים לו שם משה
ושלחן וכסא ומערה והנה בבאו אליו יסור שמה:
11 ויהי היום ויבא שמה וסר אליה ונשכר שמה:
12 ואמר אליה ונשכר קרא לשונותה ואתה וקרא
13 לה ותעמר לפניו: ואמר לו אמתנא אליה הנה
תרת ואלני אתה וכלה הווא מה לעשות לך
היש לך בלדך אל תמלך או אל שר העבד והאמר
14 בתוך עמי אנכי יושבת: ואמר ומה לעשות לך ואמר
15 יהיו אבל בן אדלה ואישה וכו': ואמר קרא לה
16 וקרא לה ותעמר בפתח: ואמר למעד הנה בעת
תה אתי חקת בן והאמר אליה איש האלויים
17 אליה ובעתה: ותהר האשה ותלך בן למעד
18 הנה בעת תה אשר דבר אליה אלישע: ויהי הנה
19 ויהי היום ויצא אל אביו אליה וקרא: ואמר אל אביו
כ ראש וראש ואמר אליה ונשכר אלאמי: ונשאו
והבאו אל אביו ונשכר עליה ונשכר עליה ונשכר עליה:

איהם שטארק געבעטען דאס ער זאל עסען ברויט, אונד עס איז געוועזען, ווען ער
האט דארטען דורכגערייזט, איז ער צו איהר אריינגעקומען ברויט צו עסען: 9 אונד
זיא האט געזאגט צו איהר מאן, ועה, איך ווייס דאס דער דאזיגער געטליכער מאן
איז הייליג, דער וואס רייזט איבער בייא אונס: 10 לאזען מיר דאך מאכען
א קליינעס אויבערצימער, אונד מיר וועלען איהם דארטען אריינשטעלען א בעט, א
מיש אונד א שטול, אונד א לייכטער, אונד עס וועט זיין ווען ער וועט צו אונס
קומען, זאל ער דארטען אריינגיין: 11 אונד עס איז געוועזען א טאג, אונד ער איז
דארטען געקומען, אונד ער איז אריין אין דעם אויבערצימער, אונד האט דארטען
געלעבען: 12 אונד ער האט געזאגט צו זיין יונג גיחזי, רוף, דיא שונות, אונד ער
האט זיא גערופען, אונד זיא האט זיך געשטעלט פאר איהם: 13 אונד ער האט צו
איהם געזאגט, זאג דאך צו איהר, ועה, דוא האסט געזאגט פאר אונס דיא גאנצע
דאזיגע זאך, וואס זאל איך דיר מוהן? האסט דוא וואס צו רעדען צו דעם מלך,
אדער צו דעם הויפטמאן? אונד זיא האט געזאגט, איך וואוין דאך צווישען מיין
פאלק: 14 אונד ער האט געזאגט, וואס זאל מען איהר מוהן? אונד גיחזי האט
געזאגט, זיא האט אבער ניש קיין זוהן, אונד איהר מאן איז אלט: 15 אונד ער האט
געזאגט, רוף, זיא, אונד ווען ער האט זיא גערופען, האט זיא זיך געשטעלט אין דיא
16 אונד ער האט געזאגט, צו דער דאזיגער צייט, אין א נאחר ארום זאלסט
דוא האלזען א זוהן, אונד זיא האט געזאגט, ניין, מיין האר, דוא געטליכער מאן, דוא
זאלסט דאך קיין לייגען זאגען צו דיינע דייטשמוזד: 17 אונד דיא פרויא איז
שטאנענער געווארען, אונד זיא האט געבוירען א זוהן, צו דער זעלבער צייט, אין א
נאחר ארום, וזיא אלישע האט צו איהר גערעט: 18 אונד ווען דאס קינד איז
גרויס געווארען, אונד עס איז געוועזען אין א טאג, אזוי איז ער ארוסגעגאנגען צו
זיין פאטער צו דיא שניטער: 19 אונד ער האט געזאגט צו זיין פאטער, מיין
קאפ, מיין קאפ! אונד ער האט געזאגט צו דעם קנעכט, טראג איהם צו זיינע
מוטער: 20 אונד ער האט איהם געטראגען, אונד געבראכט צו זיינע מוטער,
אונד ער איז געזעסען אויף איהר שוים ביז מיטען טאג, אונד ער איז געשטארבען:

21 ותעל ותשכבהו על־מפת איש האלונים ותסתר בקרו
 22 ותצא: ותקרא אל־אישיה ותאמר שלחה נא לי אתך
 23 מִדְּגֵדִים ואתת האתנות וארצה ער־איש האלונים
 24 ואשוכה: ויאמר מִדָּדָה אֵתִי וְלִכְתִּי אִלָּי היום לא־
 25 חדש ולא שבת ותאמר שלום: ותחבש האתון ותאמר
 26 אל־נעמה נהי ואלך אל־תעשר־לך לרכב כי אִם־אֶמְרִיתִי
 27 לך: ותלך ותבא אל־איש האלונים אל־דֶּרֶךְ הַכְּרָמֶל
 28 ויהי כראות אִשְׁתֵּי־הָאֲלֹנִים אותה מִנֶּגֶד רֹאמֶל אֶל־נֶחֱדָן
 29 נשאו הנה השונמית הלו: עתה רִוְיָנָה לִקְרָאתָהּ וְאָמַר
 30 לָהּ הַשָּׁלוֹם לָךְ הַשָּׁלוֹם לְאִשְׁךָ הַשָּׁלוֹם לְלֵדָהּ וְהָאָמֶר
 31 שָׁלוֹם: ותבא אל־איש האלונים אל־דֶּרֶךְ וַתִּחַקֵּן בְּרִגְלֶיהָ
 32 וַיֵּשֶׁב נֶחֱדָן לְדֶרֶשְׁתָּהּ וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֲלֹנִים הִרְפִּידֶנִּי
 33 כִּנְפִישָׁה מִדֶּרֶשְׁתָּהּ וַיִּדְּחֶה הַעֲלִים מִמֶּנִּי וְלֹא הִגִּיד לִי
 34 וְהָאָמֶר הַשְׂאֲלֵתִי בְּנֵי מֵאֵת אֲדָנִי הֲלֹא אֶמְרִיתִי לֹא תִשְׁלַח
 35 אֵתִי: וְאָמַר לִנְחֻזִי בֶּנֶר מִנְּחִיד וְלָחַם מִשְׁעֲנִית בְּדֶרֶךְ
 36 וְלָךְ כִּי תִמְצָאֵשׁ לֹא תִכְרַסְתִּי וְכִי־יִכְרַכְךָ אִישׁ לֹא
 תִעָשֶׂה וְשִׁמְתִּי מִשְׁעֲנִית עַל־פִּי הַנֶּגֶר: וְהָאָמֶר אִם הַנֶּגֶר
 37 חִדְדָהּ וַתִּרְפֹּשֶׁף אִם־אֶשְׁכַּח וְכֵסֶם לָךְ אֶת־הֶרֶץ: וַיִּנְחֻזִי
 38 עָבַר לְפָנֶיהָ וַיִּשֶׂם אֶת־הַמִּשְׁעֲנִית עַל־פִּי הַנֶּגֶר וַאֲנִי
 39 קָוִל וַאֲנִי מִשָּׁב תִּשָּׁב לִקְרָאתִי וַיִּדְּחֶה לֹא־אָמַר לֹא הִקִּין
 40 הַנֶּגֶר: וְכָבֵד אֶל־שֵׁשׁ הַבִּיתָה וְהֵנָּה הַנֶּגֶר מִתּ מִשְׁכָּב
 41 עַל־מִשְׁתֹּ: וְכָבֵד וַיִּסְתֵּר הַדֶּלֶת בְּעַד שְׁנֵיהֶם וַתִּתְפַּלֵּל
 42 אֶל־יְהוָה: וַעֲלֵי וַיִּשְׁכַּב עַל־הַדֶּלֶת וַיִּשָּׂם פִּיו עַל־פִּיו
 43 וַעֲנִיו עַל־עֵינָיו וַיִּפְּסוּ עַל־כַּפֹּי וַיִּנְדֹּר עָלָיו וַיִּחַם בְּשֶׁר
 44 הַיָּלֶד: וַיִּשָּׁב בִּלְחָד אֶת־הָהָה וְאֶת־הָהָה וַעֲלִיהָ
 45 וַיִּנְדֹּר עָלָיו וַיִּוֹתֵר הַנֶּגֶר עַד־שֶׁשֶׁב פַּעֲמָיו וַיִּפְתַּח הַנֶּגֶר
 46 וַתִּצְעֲנֻ: וַתִּקְרָא אֶל־נְחֻזִי וַיֹּאמֶר קְרָא אֶל־הַשְּׁנֹמִית

21 אונד זיא איז ארויפגעגאנגען, אונד
 זיא האט איהם געלייגט אויף דעם בעט
 פון דעם געטליכען מאן, אונד ווען זיא
 האט הינטער איהם פערשלאסען, איז זיא
 ארויסגעגאנגען: 22 אונד זיא האט געזאגט,
 רופען איהר מאן, אונד זיא האט געזאגט,
 שיק מיר דאך איינעם פון דיא יונגען,
 אונד איינעם פון דיא איינזעל, אונד איף
 וועל לויפען צו דעם געטליכען מאן, אונד
 אונד איף וועל צוריקקעהרען: 23 אונד
 ער האט געזאגט, ווארום זאלסט דוא צו
 איהם גיין, היינט איז דאך נישט חדש
 אונד נישט שבת, אונד זיא האט געזאגט,
 עס איז שלום: 24 אונד זיא האט אָג
 געזאטעלט דיא איינזעלין, אונד זיא האט
 געזאגט צו איהר יונג, מרייב אונד גיין,
 דוא זאלסט מיך נישט אויפהאלטען מיט
 דעם רייטען, נור אזוי וויא איף האב צו
 דיר געזאגט: 25 אונד זיא איז געגאנגען,
 אונד זיא איז אָנגעקומען צו דעם בעט
 ליכען מאן צו דעם בארג פרמל, אונד
 עס איז געוועזען ווען דער געטליכער
 מאן האט זיא פון נייטשען דערוועקען, אזוי
 האט ער געזאגט צו זיין יונג גיחזי, זעה,
 יענע שונמית איז דא: 26 אונד אצונד
 לויף איהר ענטקענען, אונד זאג איהר,

איז שלום צו דיר? איז שלום צו דיין מאן? איז שלום צו דעם קינד? אונד זיא האט
 געזאגט, עס איז שלום: 27 אונד זיא איז געקומען צו דעם געטליכען מאן צו דעם
 בארג, אונד זיא האט איהם אָנגענומען בייא זיינע פיס, אונד גיחזי איז צוגעגאנגען,
 זיא אָנעקצושוויסען, אזוי האט דער געטליכער מאן געזאגט, לאז זיא, ווארין איהרע
 זעלע איז געמריגט, אונד דער האר האט עס פערבארגען פון מיר, אונד ער האט עס
 מיר נישט געזאגט: 28 אונד זיא האט געזאגט, האב איף דען געבעטען א זיהן פון מיין
 האר? האב איף דען נישט געזאגט דאס דוא זאלסט מיך נישט נארען? 29 אונד ער האט גע-
 זאגט צו גיחזי, נארטעל אן דיינע לענדען, אונד נעם מיין שטעקען אין דיינע האנד, אונד
 זעה, אז דוא וועסט אָנטרעפען א מענש זאלסט דוא איהם נישט גריסען, אונד ווען איינער
 וועט דיך גריסען, זאלסט דוא איהם נישט ענטפערען, אונד דוא זאלסט לעגען מיין שטעקען
 אויף דעם פנים פון דעם יונג: 30 אונד זיא מוטער פון דעם יונג האט געזאגט, אזוי וואהר
 וויא דער האר לעבט, אונד דיינע זעלע לעבט, דאס איף וועל דיך נישט פערלאזען, אונד ער
 איז אויפגעשטאנען, אונד ער איז איהר נאכגעגאנגען: 31 אונד גיחזי איז פאר וויא גע-
 גאנגען, אונד האט געלעגט דעם שטעקען אויף דעם פנים פון דעם יונג, אונד עס איז אָבער
 קיינע שטימע אונד קיין מערקען געוועזען, אונד ער איז צוריקגעגאנגען איהם ענטקענען,
 אונד האט צו איהם געזאגט, אזוי צו זאנען, דער יונג האט זיך נישט אויפגעוועקט: 32 אונד
 אַל־שֵׁשׁ איז געקומען אין דעם הויז אריין, אונד זעה, דער יונג איז געלעגען מיט אויף
 זיין בעט: 33 אונד ער איז אריינגעגאנגען, אונד ער האט פערשלאסען דיא טהור
 הינטער וויא ביידע, אונד ער האט געבעטען צו דעם האר: 34 אונד ער איז ארויפ-
 געגאנגען, אונד ער האט זיך געלעגט אויף דעם קינד אונד ער האט געלעגט זיין
 מויל אויף זיין מויל, אונד זיינע אויגען אויף זיינע אויגען, אונד זיינע הענד אויף
 זיינע הענד, אונד ער האט זיך אויף איהם אויסגעשפרייט, אונד דער לייב פון דעם
 קינד האט זיך דערווארעמט: 35 אונד ער איז ווידער געגאנגען אין דיא שטוב, אהין
 אונד אָהער, אונד איז ארויסגעגאנגען, אונד האט זיך אויסגעשפרייט אויף איהם,
 אונד דער יונג האט זיבען מאל געניסט, אונד דער יונג האט געעפענט זיינע אויגען:
 36 אונד ער האט גערופען צו גיחזי, אונד ער האט געזאגט, רופ דא שונמית,

הספר הזה אלף וזה שפחתי אלף ארבעה עשר
 ואספתו מערפתו: ויהי בקרא מלך ישראל אתהספר
 וקרע בגדיו ואמר האלהים אני להמית ולהחיות
 בידה שלח אלי לאסף איש מערפתו כי ארדענהא
 וראו כימתאנה הוא לי: ויהי כשמואל אלישע איש
 האלהים כיקרע מלך ישראל אתגבדיו ושלח אל
 המלך לאמר למה קרעת בגדך ובאתה אלי ויהי כי
 יש נביא בישראל: ונבא נעמן כססו וברככו ועמד
 פתחתהבית לאלישע: ושלח אליו אלישע מלאך לאמר
 הלאך ורחצת בשבעפעמים בגרונך ושוב בשדה לך וטהר:
 וקצץ נעמן מלך ואמר הנה אמרתי אלי וצא וצא
 ועמד וקרא בשםיהוה אלהיו והנחף ידו אליהמקום
 ואסף המערע: הלא טוב אבנה ופרפר נהרות דמשק
 מפל ממי ישראל הלאארחץ בהם וטהרתו ויפן
 מלך בהמה: ויגשו עבדיו ודברו אליו ואמרו אבי
 דבר גדול הנביא דבר אלך הלא תעשה ואף כראמר
 אלך רחץ וטהר: ונרד ונטבל בגרדן שבע פעמים
 בדבר איש האלהים ושוב בשדו כבשרו נרד קמן וטהר:
 ושוב אל איש האלהים הוא וכלמחנהו ונבא ועמד
 לפניו ואמר הנהנא ידעתי כי אין אלהים בכלהארץ
 כי יאבישראלאלוהיה קדניא ברכה מאת עבדך: ואמר
 חיותה אשרעמדת לפניו אסאמך ופצרו ללכת
 וימאן: ואמר נעמן ולא ויפדניא לעבדך משא צמר
 פדרים אדמה כי לואעשה עוד עבדך עלה ונבול
 לאלהים אחרים כי אסליתהוה: לדבר הזה ושלח
 יהוה לעבדך בבוא ארצי ביתדמון להשפחות שמך
 ויהא וגשען עלגדי והשפחותי בית רמן בהשפחותי

דאזינער ברוך נועם צו דיר אַנקומען,
 זעה, איך האב צו דיר געשיקט מיין
 קנעכט נעמן, אז דאס דוא זאלסט איהם
 אויסהיילען פון זיינע קרעץ: 7 אונד עס
 איז גענוועזן ווען דער מלך פון ישראל
 האט געלעזען דעם ברוך, האט ער צו-
 ריסען זיינע קליידער, אונד ער האט
 געזאגט, בין איך דען נאט, צו טייטשן
 אונד לעבעדיג צו מאכען, דאס ער שיקט
 צו מיר דאס איך זאל אויסהיילען א מאן
 פון זיינע קרעץ? דערקענט דאך אונד
 זעהט דאס ער זוכט איינע אונזאך צו
 מיר: 8 אונד עס איז גענוועזן, ווען
 אלישע דער געטליכער מאן האט גע-
 הערט דאס דער מלך פון ישראל האט
 צוריסען זיינע קליידער, האט ער גע-
 שיקט צו דעם מלך, אזוי צו זאגען,
 ווארום האסט דוא צוריסען זיינע קלייד-
 דער? לאז ער דאך צו מיר קומען, אז
 ער זאל וויסען דאס עס איז דא א נביא
 אין ישראל: 9 אונד נעמן איז געקומען
 מיט זיינע פערד אונד מיט זיינע וועגען,
 אונד ער האט זיך געשטעלט ביא דער
 טהיר פון דעם הויז פון אלישע: 10 אונד
 אלישע האט צו איהם געשיקט א שליח,

אזוי צו זאגען, דוא זאלסט גיין, אונד דוא זאלסט דיך באדען זיבען מאל אין דעם ירדן,
 אזוי וועט זיך דיין לייב ווידערקעהרען, אונד וועסט זיין ריין: 11 אונד נעמן האט
 געצארענט, אונד איז אנועקגעגאנגען, אונד ער האט געזאגט, איך האב געטראכט דאס
 ער וועט ארויסגיין, אונד ער וועט זיך שטעלען אונד ער וועט אונזרפען דעם נאמען
 פון דעם האר זיין נאט, אונד ער וועט אויפהעבען זיינע האנד צו דעם ארמ, אונד וועט
 היילען דיא קרעץ: 12 זענען נישט אבנה אונד פרפר דיא טייכער פון דמשק, פיעל בעסער
 מעהר וויא אלע וואסערן פון ישראל? איך וועל מיך דאך אין זייא באדען, אונד איך וועל
 זיין ריין. אונד ער האט זיך אנועקגעקעהרט, אונד ער איז אנועקגעגאנגען מיט צארן:
 13 אונד זיינע קנעכט זענען צוגעגאנגען, אונד זייא האבען צו איהם גערעט, אונד זייא
 האבען געזאגט, מיין פאטער, ווען דער נביא וואלט א גרויסע זאך צו דיר גערעט, וואלט
 דוא עס נישט געטהון? אונד מכל שכן דאס ער האט צו דיר געזאגט, באד דיך, אונד דוא
 וועסט ריין זיין: 14 אונד ער איז ארופגעגאנגען, אונד ער האט זיך אונטערגעטונקט אים
 ירדן זיבען מאל, אזוי וויא דאס ווארט פון דעם געטליכען מאן, אונד זיין פלייש האט זיך
 צוריקגעקעהרט, וויא דאס פלייש פון א קליינעם יונג, אונד ער איז ריין געווארען: 15 אונד
 ער האט זיך ווידערגעקעהרט צו דעם געטליכען מאן, ער אונד זיינע גאנצע מחנה, אונד איז
 געקומען, אונד ער האט זיך פאר איהם געשטעלט, אונד ער האט געזאגט, זעה, איך האב
 דערקענט דאס עס איז נישט דא קיין נאט אין דעם גאנצען לאנד, גייערט ביא ישראל,
 אונד אזונד, זאלסט דוא דאך נעמען א געשענק פון דיין קנעכט: 16 אונד ער האט גע-
 זאגט, אזוי וואהר וויא דער האר לעבט, וואס איך בין פאר איהם געשטאנען, אזיב איך וועל
 עס אננעמען, אונד ער האט איהם שטארק געבעטען, דאס ער זאל נעמען, אבער ער האט
 נישט געוואלט: 17 אונד נעמן האט געזאגט, ווען נישט, לאז דאך גענעבען ווערען צו דיין
 קנעכט איין משא ערד פאר איין שפאן פון מוילאיינעל, ווארין דיין קנעכט וועט נישט מעהר
 מאכען א בראנד-אפפער, אונד א שטעכטונג צו פרעמדע געטער, גייערט צו דעם האר:
 18 אבער אין דער דאזיגער זאך, זאל דער האר פערנעבען צו דיין קנעכט; ווען מיין האר
 וועט קומען אין דעם הויז פון רמון זיך דארטען צו ביקען, אונד ער איז אנגעלעהנט א זיך
 מייןע האנד, אונד איך מוז מיך ביקען אין דעם הויז פון רמון, אונד ווען איך וועל מיך ביקען

אין דעם הויז פון רמון, לאז דאך דער האר פערנעבען צו דיין קנעכט, אין דער דאזיגער זאך: 19 אונד ער האט צו איהם געזאגט, גייט בשלום. אונד ווען ער איז פון איהם אנוועקגעגאנגען איין אקער לאנד ווייט: 20 אזוי האט גחזו דער יונג פון אלישע דעם געטליכען מאן געזאגט, זעה מיין האר האט פערמישען נעמן דעם דאזיגען ארמל, צו נעמען פון וויינע האנד דאס וואס ער האט געבראכט, אזוי וואהר וויא דער האר לעבט, דאס איז וועל איהם נאכלויפער, אונד איז וועל עטוואס בייא איהם נעמען: 21 אונד גחזו האט נאכגעזאגט נאך נעמן; אונד ווען נעמן האט געזעהען דאס מען לויפט איהם נאך, אזוי האט ער ארופגעשטיגען פון דעם וואגען איהם אנשקענען, אונד ער האט געזאגט, איז שלום? 22 אונד ער האט געזאגט, שלום. מיין האר האט מיך געשיקט אזוי צו זאגען; זעה, אצונד זענען צו מיר געקומען צוויי יונגען פון דעם בארג אפרים, פון דיא קינדער פון נביאים, געב דאך פאר וויא איין צענטער נער זילבער, אונד צוויי פאר קליידער: 23 אונד נעמן האט געזאגט, וויא וויליג, אונד נעם צוויי צענטנער, אונד ער

19 ביה רמן יסלחנא דנהי לעבדך בדבר הזה: ואמר כ לו לך שלום ולך מאתו בבית ארצו: ואמר גחזי נער אלישע אשר האלוהים הנה השדך אדני את נעמן הארמי הזה מכתת מידו את אשר הכיח חריהו כר 20 אמרתי אחרי ולקחתי מאתו וירדה גחזי אחרי נעמן ויראה נעמן רץ אדניו ופל מעל מרובה לקראתו ואמר השלום: ואמר ו שלום אדני שליח לאמר הנה עשה זה בא אל שגרניקים מת אפרים מבני הנביאים תהינא להם ככרספה ושת חלפות 21 גנרים: ואמר נעמן ואל קח בכרים ופרסדו חצי בכרים כסף בשני חרטים ושת חלפות בגדים וחת אל 22 שני נעלי ושא לפניו: ובלא אלהיפל וחת מידם כה ופקד בקות וישלח את האנשים הללו: והוא אבא עמד אל אדניו ואמר אלו אלישע מאן גחזי ואמר לא הלקד עבדך אנה ואנה: ואמר אלו לא לבי הלך באשר הפרדש מעל מרובתי לקראתך הנה לקחת ארז הכסף ולקחת בגדים וחרטים וצא ובקר נעדים 23 ושפחות: ותרעת נעמן תכרסדך ובקדש לעולם תצא מלפניו מצער בשלח

1 ואמר גידינביאים אל אלישע הנה נא המלום אשר 2 אהני יבקים שם לפניך ער ממו: ולקחנא ערונדון וקחת משם איש קורה אחת ונעשה לט שם מקום 3 לשבת שם ואמר לבו: ואמר האחד ואל נא וך את עבדך ואמר אני אלך: וך אתם תבאו ותרדנה 4 ה חורו העצים: ודי האחד מפיל הקורה ואתה תרד נפל אליהם וצעק ואמר אנה אדני ווא שאול:

האט איהם שטארק געבעטען, אונד ער האט איינגעבונדען צוויי צענטנער זילבער, אין צוויי בייטעל, אונד צוויי פאר קליידער, אונד ער האט עס געגעבען צו וויינע צוויי יונגען, אונד וויא האבען עס פאר איהם געטראגען: 24 אונד ווען ער איז אנגעקומען צו עופל האט ער עס גענומען פון ווירע הענד, אונד ער האט עס געהאלטען אין דעם הויז, אונד ער האט דיא מענער אנוועקגעשיקט אונד וויא זענען אנוועקגעגאנגען: 25 אונד ווען ער איז געקומען אונד האט זיך געשטעלט פאר ויין האר, אזוי האט אלישע צו איהם געזאגט, פון וואגען (קוקסט דוא) גחזי? אונד ער האט געזאגט, דיין קנעכט איז אין ערנעץ געגאנגען, אחי אדער אהער: 26 אונד ער האט צו איהם געזאגט, איז גיט מיין הארץ מיטגעגאנגען ווען דער מאן האט זיך אומגעקערט פון ויין וואגען דיר ענטקענען? איז דען יעצט דיא צייט, צו נעמען זילבער, אונד צו נעמען קליידער אונד איילבערשטען, אונד וויינגערשטען, אונד שאפ אונד רינדער, אונד קנעכט אונד דינסטען? 27 אונד דיא קרעץ פון נעמן זאל זיך געהעפטען אן דיר אונד אן דיין קינדער אויף אייביג, אונד ער איז פון איהם ארויס געגאנגען, א קרעציגער אזוי וויא שנייא:

קאפיטעל ו

1 אונד דיא קינדער פון דיא נביאים האבען געזאגט צו אלישע; זעה, דער ארש וואו מיר פאר דיר דארט וואוינען, איז אונס צנג: 2 לאזען מיר דאך גיין צו דעם ירדן, אונד מיר וועלען אישליכער פון דארט נעמען א באלקען, אונד מיר וועלען פאר אונס דארט מאכען איין ארש, דארטען צו וואוינען, אונד ער האט געזאגט, גייט: 3 אונד איינער האט געזאגט, הלואי העסט דוא מיטגעגאנגען מיט דיין קנעכט, אונד ער האט געזאגט, איך וועל גיין: 4 אונד ער איז מיט געגאנגען, אונד וויא זענען געקומען צו דעם ירדן, אונד וויא האבען אפגעשניטען דאס האלץ: 5 אונד עס איז געווענען, ווען איינער האט געמאכט ווארפען דעם באלקען אזוי איז דאס איינען אריינגעפאלען אין דעם וואסער, אונד ער האט געשריען אונד געזאגט, א מיין האר! דאס איז א געבארטעס:

6 ויאמר איש־האלהים אנה נפל מראשו את־מקלם
 7 ונקצב־עץ ונשלך שמה נחף הכרוב: ויאמר כרם לך
 8 ונשלך דוֹמֶקְהָדָה: ופלך ארם היה נלחם בישראל
 9 ונעץ אל־עקביו לאמר אל־מקום פלני אלמני תחנני:
 10 וישלח איש האלהים אל־מלך ישראל לאמר השמר
 11 מן־המקום הזה בִּישָׁם ארם נחמים: וישלח מלך
 12 ישראל אל־במקום אשר אמר לו איש־האלהים והחזירה
 13 ושמר־שם לא־אחת ולא שמים: וישער לב מלך־ארם
 14 על־הדבר הזה וקרא אל־עקביו ויאמר אלהים הלא
 15 תנודו לי כי משלט אל־מלך ישראל: ויאמר אחד
 16 מעבדיו לאו אדני המלך בִּירָאִישֶׁע הַנָּבִיא אשר
 17 בִּישָׁרָאֵל גִּידָה לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבֹּר
 18 בְּחֶדֶר מִשְׁכְּבְּךָ: ויאמר לבו וראו איכה הוא ואשלח
 19 ואקחה ויגדלו לאמר הנה בחתן: וישלח שמה מסים
 20 ורכב ויחל בבר מבאו לילה ויקפו על־העיר: וישכם
 21 מִשְׁרַת אִישׁ הָאֱלֹהִים לָקוּם ויֵצֵא ויהי־חֹל מִבֶּטֶן אֶרֶץ
 22 הָעִיר וסוּם ורכב ויאמר יגדו אליו איכה אדני איכה
 23 נעשה: ויאמר אליה־בא כי רבים אשר אהט כאשר
 24 אותם: ותפלל אלישע ויאמר הנה פקדנא אתיעני
 25 וקרא ויפקח הנה אתיעני העיר הנה הנה מלך
 26 סוּסִים ורכב אש סביבת אלישע: ויגדו אליו ותפלל
 27 אלישע אל־יהוה ויאמר הִדְרָנָה אֶת־הַדְּבָרִים בְּסֻמֵּינִים
 28 ויכם בְּסֻמֵּינִים כדבר אלישע: ויאמר אלהם אלישע
 29 לא־הָיָה תִדְרֹךְ וְלֹא־הָיָה הָעִיר לָנוּ אֲתֵּי וְאִלְכָה אִתְּכֶם
 30 אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר תִּבְחָשׁוּן וְלֹךְ אִתְּכֶם שְׁמֹרְתֶּה: ויהי
 31 כבאם שִׁמְרֹן ויאמר אלישע הנה פקח אתיעני־אלה
 32 וקרא ויפקח הנה אתיעני־ם וקרא וקח שִׁמְרֹן:

6 אונד דער געמליכער מאן האט געזאגט
 וואו איז עס געפלען? אונד ער האט איהם
 געוויזען דעם אָרט, אונד ער האט אָפֿ
 געהאקט א האלץ, אונד ער האט עס
 דארט אריינגעווארפען, אונד דאס איינען
 איז ארויפגעשווימען! 7 אונד ער האט
 געזאגט, הייב עס אויף, אונד ער האט
 אויסגעשטערקט זיינע האנד אונד ער
 האט עס גענומען: 8 אונד דער מלך
 פון ארם האט מלחמה געהאלטען מיט
 ישראל, אונד ער האט זיך געראטעווען
 מיט זיינע קנעכט אזוי צו זאגען, אן
 דווען אונד זענעם אָרט, זאל זיין מיין
 לאגער: 9 אונד דער געמליכער מאן
 האט געשיקט צו דעם מלך פון ישראל
 אזוי צו זאגען, היט דיך פון פארבייא צו
 גיין דעם דאזיגען אָרט, ווארין דאָרט
 האט זיך ארם געלאגערט: 10 אונד דער
 מלך פון ישראל האט געשיקט צו דעם
 אָרט וואס דער געמליכער מאן האט
 איהם געזאגט, אונד האט איהם געוואר־
 רענט, אונד ער האט זיך דארט געהיט,
 נישט איין מאל אונד נישט צוויי מאל:
 11 אונד דאס הארץ פון דעם מלך ארם
 איז אונמוסטיג געווארען זענען דער

דאזיגער זאך, אונד ער האט גערופען זיינע קנעכט אונד ער האט צו זייא געזאגט,
 וועט איהר מיר נישט זאגען, ווער פון אונס איז אנוועק צו דעם מלך פון ישראל?
 12 אונד איינער פון זיינע קנעכט האט געזאגט, קיינער, מיין האר מלך, גיישרט דער
 נביא אלישע וואס איז בייא דיא קינדער ישראל, זאל זאגען צו דעם מלך פון ישראל
 דאס וואס דוא רעדסט אין דיא קאמער וואו דוא שלאפסט: 13 אונד ער האט
 געזאגט, גייט אונד זעהט וואו ער איז, אונד איך וועל שיקען אונד איך וועל איהם
 נעמען, אונד עס איז איהם אָנגעזאגט געווארען אזוי צו זאגען, זעה, ער אין אין דוֹמֶן:
 14 אונד ער האט דארט אהינגעשיקט פערד אונד רייטוועגען אונד א גרויס חיל, אונד
 זייא זענען געקומען בייא נאכט, אונד האבען דיא שטאט ארומגערינגעלט: 15 אונד
 דער משרת פון דעם געמליכען מאן איז פריה אויפגעשטאנען, אונד זעה, דאס חיל
 האט ארומגערינגעלט דיא שטאט, אונד אויף פערד אונד רייטוועגען, אונד דער יונג
 האט צו איהם געזאגט, א מיין האר! וואס זאלען מיר טהון? 16 אונד ער האט געזאגט,
 דוא זאלסט דיך נישט פארקומען, ווארין דיא וואס זענען מיט אונס זענען מעהר וויא
 דיא וואס זענען מיט זייא: 17 אונד אלישע האט געבעטען אונד ער האט געזאגט,
 א האר, עפען דאך זיינע אויגען אז ער זאל זעהען, אונד דער האר האט אויפגעמאכט
 דיא אויגען פון דעם יונג, אונד ער האט געזעהען, אונד זעה, דער בארג איז געוועזען
 פול מיט פערד, אונד טיייעריגע וועגען ארום אלישע: 18 אונד ווען זייא זענען צו איהם
 ארוספגעגאנגען, האט אלישע געבעטען צו דעם האר אונד ער האט געזאגט, שלאג דאך
 דאס דאזיגע פאלק מיט בלינדזייט, אונד ער האט זייא געשלאגען מיט בלינדזייט נאך
 דעם ווארט פון אלישע: 19 אונד אלישע האט צו זייא געזאגט, דאס איז נישט דער
 וועג אונד דאס איז נישט דיא שטאט, געהט מיר נאך, אונד איך וועל אייך פיהרען צו
 דעם מאן וואס איהר זוכט, אונד ער האט זייא געפיהרט קיין שִׁמְרֹן: 20 אונד עס איז
 געוועזען ווען זייא זענען געקומען קיין שִׁמְרֹן, האט אלישע געזאגט, האר מאך אויף
 דיא אויגען פון דיא דאזיגע אז זייא זאלען זעהען, אונד דער האר האט אויפגעמאכט זייער
 אויגען אונד זייא האבען געזעהען, אונד זעה זייא זענען געוועזען אין מיטען פון שִׁמְרֹן:

21 אונד דער מלך פון ישראל האט געזאגט צו אלישע, ווען ער האט זיין דערנענטערן, מיין פאטער, זאל איך זיין שלאגען? 22 אונד ער האט געזאגט, דא זאלסט זיין נישט שלאגען. וועלכע דא האט געפאנגען מיט דיין שווערד אונד מיט דיין בויגען, דא שלאג, שהוא פאר זיין בריוט אונד האסער, אז זיין זאלען עפען אונד שריינען, אונד זיין זאלען גיין צו זייער האר: 23 אונד ער האט פאר זיין צוגעגרייט א גרויסע מאהלצייט, אונד זיין האבען געגעסען, אונד געטרונקען, אונד ער האט זיין אונעקגעשיקט, אונד זיין זענען געגאנגען צו זייער האר, זייט דעם זענען דא מחנות פון ארם נישט מער געקומען אין דעם לאנד פון ישראל: 24 אונד עס איז געוועזען נאכדעם האט בן הדד מלך פון ארם פערזאמעלט זיין גאנצעם לאגער, אונד ער איז ארויפגעגאנגען אונד האט בעלאגערט שמרון: 25 אונד אין שמרון איז געוועזען א גרויסער הונגער, אונד זעה, זיין האבען עס בעלאגערט,

ביז עס האט געקאסט א קאפ פון איין אייזעל אכצין זילבערשטיק, אונד א פירטעל קב טויזענטמאס פונעם זילבערשטיק: 26 אונד עס איז געוועזען, ווען דער מלך פון ישראל איז פארגייענעגאנגען איבער דא מויער, האט א פרוי צו איהם געשריען אזוי צו זאגען, העלף מיין האר מלך! 27 אונד ער האט געזאגט, ווען דער האר העלפט דיר נישט פון זאגען, זאל איך דיר העלפען? פון דער שיינער אדער פון דער קעלטער? 28 אונד דער קעניג האט צו איהר געזאגט, וואס איז דיר? אונד זיין האט געזאגט, דא דאזיגע פרוי האט צו מיר געזאגט, געב דיין זעהן אונד מיר וועלען איהם עפען היינט, אונד מיין זעהן וועלען איהם געעפען: 29 אונד מיר האבען מיין זעהן געקאסט, אונד מיר האבען איהם געגעסען, אונד ווען איך האב צו איהר אין דעם אנדערן טאג געזאגט, געב דיין זעהן אונד מיר וועלען איהם עפען, אזוי האט זיין איהר זעהן געהאלטען: 30 אונד עס איז געוועזען, ווען דער קעניג האט געהערט דא ווערטער פון דא פרוי, אזוי האט ער זיינע קליידער צוריקען, אונד ער איז פארגייענעגאנגען דא מויער, אונד דאס פאלק האט געזעהן, דאס דער זאק איז געוועזען אויף זיין לייב פון אונגענד: 31 אונד ער האט געזאגט, אזוי זאל מיר האט טהון, אונד אזוי זאל ער מיר מער טהון, אויב דער קאפ פון אלישע ווען פון נשפט, וועט אויף איהם היינט בלייבען: 32 אונד אלישע איז געוועסען אין זיין הויז, אונד דא עלצטע זענען געוועסען מיט איהם, אונד ער האט געשיקט א מאן פאר איהם, אבער איידער דער שליו איז צו איהם געקומען, האט ער געזאגט צו דא עלצטע, האט איהר געזעהן, דאס דער דאזיגער מערדער-זעהן האט געשיקט מיר מיין קאפ ארויפגענומען? זעהט, ווען דער שליו וועט קומען זאלט איהר פערשליסען דא טהיר, אונד איהר זאלט איהם צוריקען מיט דער טהיר, איז נישט דאס קול פון דא פיס פון זיין האר הינטער איהם? 33 ווייל ער האט נאך מיט זיין גערעט, זעה, אזוי איז דער שליו צו איהם ארויפגעגאנגען, אונד אונד ער האט געזאגט, זעה, זאלכעם שלעכטעם איז פון דעם האר, וואס זאל איך נאך האפען צו דעם האר?

21 וואס מלך ישראל אלישע בראטן איהם האסער: 22 איהר אכין: וואס לא טהו האסער שבת בדרך ויבשנה אתה מכה שים לחם ומים לפניכם ואכלו וישתו וילכו אל אדניהם: וכלה לחם כרה גדולה ואכלו וישתו וישלחם וילכו אל אדניהם ולא יספיק עוד 24 נדודי ארם לבוא בארץ ישראל: וזה אשר יבן ויקבן בדרך מלך ארם את קילמנור ויעל ויצר על כה שמרון: וזה קב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש חמור בשמים כסף ודבב הקב הריינים 26 בהמשך כסף: וזה מלך ישראל עבר על החמה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה אותי המלך: וואס אל יושע וזה מאן אשיר המהרץ או מהרץ: וואס לך המלך מהרץ וואס האשה הוואת אמרה אל חני אתה ונאכלת היום ואתה נאכל מהר: ונבשל אתה ונאכלת וואס אליה ביום האחר חני אתה ונאכלת ותחבא אתה: וזה בשמע המלך את דברי האשה וקרב אתה וזה עבר על החמה וראו העם והנה השקע על בשרו מכות: וואס בהרעשה לי אלהים וזה יוסף אסיר עמר ראש אלישע בדשט עליו היום: ואלישע ישב בביתו ותקנים ושבס אתו וישלח איש מלפניו בשרם: וואס המלאך אליו וואס אמר אליו תקנים הוואתם קישלח בן המהרץ הווא לקיסר את ראשי ראו: וואס המלאך סגור הווא לקיסר אתו וזה המלאך ירד אליו וזה וואס הוואת הרעה מאת יהוה מהרצו ליהוה עוד:

וַאֲמַר אֵלִישָׁע שְׁמִעוּ דְּבַר יְהוָה כֹּה וְאָמַר יְהוָה בְּעֶרְוָה
 מִתַּרְסָה שְׂרָפָה בְּשָׂרָה וְסֹאמֵר שְׁעִירִים בְּשָׂרָה בְּשֶׁרֶף
 שְׁמֶרֶן: בֶּן הַשְּׁלִישׁ אָשֶׁר לְמֶלֶךְ נִשְׁעַן עַל־יְדוֹ אֶת־אִישׁ
 הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר הִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה אֲבוֹת כְּשִׁמּוֹם
 הַיְּהוּדָה הַדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר הַיָּקָה רָאָה בַּעֲזִיז וּמִשָּׁם
 לֹא תֵאבֹל: וַאֲרֻכָּה אֲנִישִׁים הָיוּ מִצִּדְּעִים פֶּתַח
 הַשָּׁעַר וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מָה אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים פֶּה
 עַד־מָתָּה: אִם־אֲמַרְנוּ נָבוֹא הָעִיר וְהָרֶעֶב בָּעִיר וּמָתָה
 שָׁם וְאִם־לִשְׁכֹּנוֹת פֶּה וּמָתָה וְעַתָּה לָנוּ וְנִפְלֶה אֶל־מֶלֶכְהָ
 אֲרָם אִם־יִחְיֶה נִחְיֶה וְאִם־יָמוּת וּמָתָה: וַיִּקְרָא בְּנֵשֶׁת
 לְבָא אֶל־מַחֲנֶה אֲרָם וַיִּבְאוּ עַד־קֶצֶה מַחֲנֶה אֲרָם וְהָיָה
 אִישׁ־שָׁם אִישׁ: וְאֵלֶּי הִשְׁמִיעַ אֶת־מַחֲנֶה אֲרָם קוֹל
 רֶכֶב וְקוֹל סוּס קוֹל חֵיל חֵיל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אֶחָיו
 הִנֵּה שְׂכָר־עֲלֵינוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת־מֶלֶךְ הַחַתִּים וְאֶת־
 מֶלֶךְ מִצְרַיִם לָבֹא עָלֵינוּ: תִּקְוֶהוּ וְעִסּוּ בְּנִשְׁף חֲצוֹבוֹ
 אֶת־אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת־סוֹסֵיהֶם וְאֶת־חֲמֹרֵיהֶם הַמַּחֲנֶה כְּאִשֶּׁר
 הוּא וְיָסֻס אֶל־נַפְשָׁם: תִּבְאוּ הַמִּצְרַעִים הָאֵלֶּה עִד־
 קֶצֶה הַמַּחֲנֶה וַיָּבֹאוּ אֶל־אֱהֹל אֶחָד וַיִּכְלוּ הַיִּשׁוּעִי מִשָּׁא
 מִשָּׁם כֶּסֶף תְּהַב וּבְגָדִים חֲלָקוֹ וְנִשְׁמַט וְנִשְׁכַּח תִּבְאוּ
 אֶל־אֱהֹל אֶחָד וַיִּשָּׂא מִשָּׁם חֲלָקוֹ וְנִשְׁמַט: וַיֹּאמְרוּ אִישׁ
 אֶל־רֵעֵהוּ לֹא־יָבֹאוּ וְאֲנַחְנוּ עֹשִׂים הַיּוֹם הַזֶּה וְיִסְבְּשִׁרְהוּ
 הוּא וְאֲנַחְנוּ מַחֲשִׁים חֲכָמִים עַד־אֹדֹר הַבֶּקֶר וּמִצְאֵנוּ
 עֵצָה וְעַתָּה לָנוּ וְנִבְרָאָה וְנִתְּנָה בֵּית הַמֶּלֶךְ: תִּבְאוּ
 תִּקְרְאוּ אֶל־שָׁעַר הָעִיר וְנִגְדוּ לָהֶם לֵאמֹר בָּאוּ אֵל־
 מַחֲנֶה אֲרָם הִנֵּה אֲדִישָׁם אִישׁ וְקוֹל אֲרָם כִּי אִם־
 הַיּוֹם אִסּוּר וְהַחֲמֹר אִסּוּר וְהָאֱלֹהִים כְּאִשֶּׁר הִקְדָּם:

אֲצוּרָה לְאוֹזֵן מִיר בִּין אִז מִיר וְאֵלֶּעֶן פֹּאֲלֵעֶן צוֹ דֶּער מַחֲנֶה פֿון אֲרָם, ווען זיין וועלען
 אונס לאזען לעבען, וועלען מיר לעבען, אונד ווען זיין וועלען אונס טויטען, וועלען
 מיר טויט זיין: 5 אונד זיין זענען אויפגעשטאנען אין דעם אָבער, אריינגעקומען צו
 דער מַחֲנֶה פֿון אֲרָם, אונד ווען זיין זענען געקומען ביז צו דעם עק פֿון דער מַחֲנֶה פֿון
 אֲרָם, זעה, אזוי איז דאָרט קיין מענש נישט געוועזען: 6 ווארין דער האר האט געמאכט
 הערען אין דער מַחֲנֶה פֿון אֲרָם א קול פֿון ווענען, אונד א קול פֿון פערד, א קול פֿון א
 גרויס חיל, אונד זיין האבען איינער צו דעם אנדערן געזאגט, זעה, דער מלך פֿון ישראל
 האט אויף אונס געדונגען דיא קעניגע פֿון דיא חתים אונד דיא קעניגע פֿון מצרים, אז
 זיין ואלען איבער אונס קומען: 7 אונד זיין זענען אויפגעשטאנען, אונד זיין זענען
 אנגלאפען אין דעם אָבער, אונד זיין האבען פערלאזט זייער געצעלטען אונד זייער
 פערד, אונד זייער אייזעל, דיא מַחֲנֶה אזוי וויא עס איז געוועזען, אונד זענען אנט-
 לאפען מיט זייער לעבען: 8 אונד דיא דאזיגע קרעצונגען זענען געקומען ביז אן דעם
 עק פֿון דער מַחֲנֶה, אונד זיין זענען אריינגעגאנגען אין א געצעלט, אונד זיין האבען
 גענעסען אונד געטוינקען, אונד זיין האבען פֿון דאָרט גענומען, זילבער אונד גאלד
 אונד קליידער, אונד זיין זענען געגאנגען אונד האבען עס געהאלטען, אונד זיין זענען
 ווידער אריינגעקומען אין איין אנדערן געצעלט, אונד זיין האבען פֿון דאָרט אויף גענו-
 מען, אונד זיין זענען געגאנגען אונד האבען עס געהאלטען: 9 אונד זיין האבען געזאגט
 איינער צו דעם אנדערן, מיר טהון נישט רעכט, דער היינטיגער טאג איז א טאג פֿון א
 גוטע בשורה, אונד ווען מיר ואלען שווייגען, אונד וועלען ווארענען ביז דער מארגען
 וועט ליכטיג ווערען אזוי וועט אונס טרעפען א שטראף, אונד אצונד לאזען מיר גיין,
 אונד מיר וועלען קומען, אונד מיר וועלען עס אנזאגען אין דעם הויז פֿון דעם קעניג:
 10 אונד ווען זיין זענען געקומען, האבען זיין גערופען צו דעם טויער־וועכטער פֿון
 דער שטאט, אונד זיין האבען זיין אנגעזאגט אזוי צו זאגען, מיר זענען
 געקומען צו דער מַחֲנֶה פֿון אֲרָם, אונד זעה, עס איז קיינער נישט דאָרט גע-
 וועזען, אונד אויף נישט קיין מענשען שטימע, זייערשט דיא פערד אונד דיא
 אייזעל זענען אנגעבונדען, אונד דיא געצעלטען זענען אזוי וויא ווארען:

11 אונד ער האט גערופען דיא טויער-
וועכטער, אז זיין זאלען עס אָנזאָנען
אין דעם הויז פון מלך איננויעניג: 12 אונד
דער מלך איז בייא נאכט אויפגעשטאנען
אונד ער האט געזאגט צו זיינע קנעכט,
איך וועל אייך זאָנען וואס אַרם האט צו
אונס געטהון, זיין ווייסען דאס מיר זענען
הונגעריג, אזוי זענען זיין ארויסגעגאנגען
פון דער מחנה, כדי זיך צו בעהאלטען
אין דעם פעלה, אזוי צו זאָנען, ווען זיין
וועלען ארויפגיין פון דער שטאט וועלען
מיר זיין האפען לעבעדיג, אונד מיר
וועלען קומען אין דיא שטאט אריין:
13 אונד איינער פון זיינע קנעכט האט
געענטפערט אונד האט געזאגט, מען זאל
נעמען דיא פינף איבערנעבליבען, וואס
זענען דארט איבערנעבליבען, זעה, זיין
זענען דארין איבערנעבליבען פון דיא
נאנצע געמיינדע פון ישראל, וואס זיין
זענען ארויסגעגאנגען—אונד מיר וועלען
אחינשיקען אונד מיר וועלען זעהען:
14 אונד זיין האבען גענומען צוויי
רייטווענען מיט פערד, אונד דער קעניג
האט זיין געשיקט צו דער מחנה פון
אַרם אזוי צו זאָנען, גייט אונד זעהט:
15 אונד ווען זיין זענען געגאנגען נאך

11 ויקרא השערים בידו בית המלך פניה: וקם המלך
12 לילה ואמר אלעבדיו אנדוניה ללם את אשר עשו
לע ארם ודעו בירדעבים אנהו וצאו מן המחנה
לחברה בהשדה לאמר בידצאו מרהער ונתפשעם
13 חים ואלהער נבא: וכן אחר מעבדיו ואמר ויקרא
נא חמשה מדהפסוסים הנשארים אשר נשארהו
הנם בבליהימן ושראל אשר נשארהו הנם בבלי-
14 הימן ושראל אשר תמו ונשלחה ונראה: ויקרא שני
רעב סוסים וישלח המלך אחר מןהאָרם לאמר
טו לבו וראו: וכלנו אחריהם עדתנחן והנה כל החרד
מלאה בגדים וכלים אשרהשליכו ארם בהחפזם השבו
16 למלאכים ונגדו למלך: וצא הָנָם והיו את מחנה
אַרם ויהי סאודסלת בשקל וסאתים שערים בשקל
17 כדבר דוה: והמלך הפקיד אתהשליש אשר נשען
עליו עלהשער וירמסו הָנָם בשער והמת באשר
18 דבר איש האלודים אשר דבר בדרת המלך אליו: והיו
כדבר איש האלודים אלבמלך לאמר סאתים שערים
בשקל וסאודסלת בשקל יהיה כעת מחר בשער
19 שמרון: וכן השליש אתהאיש האלודים ואמר והנה
יהיה עשה ארבות בשמים היתה כדבר הנה ואמר
כ הנה ראה בעיניך ומשם לא תאכל: ויחרלו בן ורמסו
אתו הָנָם בשער המת:

ח

ח ואלישע דבר אליהאשה אשרהיתה אתרבקה לאמר
קומי וילכי אתי ויביתך וגויר פאשר תעורי בירקרא דוה
2 לרעב ותסבא אליהאין שבע שנים: ותקם האשה
ותעש כדבר איש האלודים ותלך היא וביתה וטעיר

זיין ביי צו דעם ירדן, אונד זעה, דער גאנצער וועג וואר פול מיט קליידער אונד
פלים, וואס אַרם האט אנועקגענוארפען אין זייער איילקייט; אונד דיא שליחים האבען
זיך צוריקגעקערט, אונד זיין האבען עס אָנגעזאגט צו דעם מלך: 16 אונד דאס
פאלק איז ארויסגעגאנגען אונד זיין האבען גערויבט דיא מחנה פון אַרם, אונד עס
איז געוועזען איין סאָה זעמעל-מעהל פאר איין שקל, אונד צוויי סאָה גערשטען
פאר איין שקל, נאך דעם ווארט פון דעם האר: 17 אונד דער מלך האט געפוילען
דעם הויפטמאן, וואס ער האט זיך אויף זיינע האנד אָנגעלעהנט, איבער דעם טויער,
אונד דאס פאלק האבען איהם אין דעם טויער צונערשטען אונד ער איז געשטארבען,
וויא דער געמליכער מאן האט גערעט, ווען ער האט גערעט וויא דער מלך איז צו
איהם ארויפגעקומען: 18 אונד עס איז געוועזען ווען דער געמליכער מאן האט גערעט
צו דעם מלך אזוי צו זאָנען, צוויי סאָה גערשטען וועט ווין פאר איין שקל, אונד
איין סאָה זעמעל-מעהל וועט ווין פאר איין שקל, מארנען אין דער צייט אין דעם
טויער פון שמרון: 19 אזוי האט דער הויפטמאן געענטפערט דעם געמליכען מאן,
אונד האט געזאגט, זעה, ווען דער האר וועט מאכען פענסטער אין דעם הימל וועט
דיא דאזיגע זאך געשעהען? האט ער צו איהם געזאגט, זעה, מיט דינע אויגען וועסט
דוא עס זעהען, אבער דוא וועסט נישט דאפון עסען: 20 אונד עס איז איהם אזוי גע-
וועזען, ווארין דאס פאלק האט איהם אין דעם טויער צונערשטען, אונד ער איז
געשטארבען:

קאפיטעל ח

1 אונד אלישע האט גערעט צו דיא פרויא וואס ער האט איהר ווהן לעבעדיג געמאכט
אזוי צו זאָנען, שטייט אויף אונד גייט, דוא מיט דיין הויז, אונד וואוין וואו דוא
וועסט קענען וואוינען, ווארין דער האר האט געזופען א הונגער, אונד עס
וועט אויף קומען אין דעם לאנד זיבען יאָר לאנג: 2 אונד דיא פרויא איז
אויפגעשטאנען אונד זיא האט געטהון נאך דעם ווארט פון דעם געמליכען
מאן, אונד זיא איז געגאנגען מיט איהר הויזגעזינד, אונד האט געוואוינט
אין

בארץ פלשתים שבע שנים: ויהי מקצה שבע שנים
 ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לצעק אל המלך
 אל ביתה ואלישע: ותמלך מדבר אליהו
 גשר אשת האלום לאמר ספרה לי את כל המעלות
 אשר עשה אלישע: ויהי והאמספר למלך את אשר
 עשה אתה וזה האשה אשר הנה אתה
 צעקת אל המלך על ביתה ועל שרה ואמר נחזי אלני
 המלך ואת האשה והבנה אשר הנה אלישע: ותשאל
 המלך לאשה ותספר לו ותמלך המלך סרים אחד
 לאמר השים את כל אשר לך ואת כל תבואת השדה
 מיני עובדך אתה וארצך ותרעה: ויבא אלישע
 המשק וידברד מלך ארם חלו ויגדלו לאמר בא אש
 האלום ערבה: ויאמר המלך אל חזקאל קח בידך
 מנחה ולך לקראת אש האלום ותרשף את הנה
 מאותו לאמר האתה מחלי זה: תלך חזאל לקראת
 וילך מנחה בידו וכל טוב המשק משא ארבעים נמר
 ויבא תעמד לפניו ויאמר בידך בידך מלך ארם
 שלחני אלך לאמר האתה מחלי זה: ויאמר אליו
 אלישע לך אמרלא חיה תהיה וראני ויהי ברמות
 ימים: ותבקר אתמני בשם ערבש ויבך אש האלום:
 ויאמר חזאל מידע אלני בכה ויאמר כי רציתי את
 אשר תעשה לפני ישראל רעה מבצירתם תשלה
 באש ובחרים בחרב תהרס ותלחם תרשף והריתם
 חבקים: ויאמר חזאל כי מה עבדך הבלב כי עשור
 הדרך תהיה הנה ויאמר אלישע הראני ויהי אתך
 מלך על ארם: וכל זאת אלישע ויבא אל ארצו
 ויאמר לו מהאמר לך אלישע ויאמר אמר לי תהיה

אין דעם לאנד פון דיא פלשתים זיבען
 נאחר: 3 אונד עס איז גענוועזען אס
 ענדע פון זיבען נאחר, האט זיך דיא
 פרויא צוריקגעקערט פון דעם לאנד
 פון דיא פלשתים, אזוי איז דיא ארויס
 געגאנגען צו שרייען צו דעם מלך
 וועגען איהר הויז, אונד וועגען איהר
 פעלד: 4 אונד דער מלך האט גערעט
 מיט גחזי דעם יונג פון דעם געמליכען
 מאן, אזוי צו זאגען, דערצייל מיר דאך
 אלע גרויסע ווערק, וואס אלישע האט
 געטהון: 5 אונד עס איז גענוועזען ווען
 ער האט עס דערציילט צו דעם מלך,
 דאס וואס ער האט לעבעדיג געמאכט
 דעם שוויטען, אונד זעה, דיא פרויא וואס
 ער האט איהר זעהן לעבעדיג געמאכט,
 שרייט צו דעם מלך וועגען איהר הויז
 אונד וועגען איהר פעלד, האט גחזי
 געזאגט, מיין האר מלך, דאס איז דיא
 פרויא, אונד דאס איז איהר זעהן, וואס
 אלישע האט לעבעדיג געמאכט: 6 אונד
 דער מלך האט געפרעגט בייא דיא
 פרויא, אונד זיא האט איהם דערציילט,
 אונד דער קעניג האט איהר געגעבען א
 בעדינטען, אזוי צו זאגען, גיב צוריק
 אלעס וואס געהערט צו איהר, אונד

דיא גאנצע תבואות פון דעם פעלד, פון דעם טאג וואס זיא האט פערלאזען
 דאס לאנד, ביז אצונד: 7 אונד אלישע איז געקומען קיין דמשק, אונד בן
 הרד דער מלך פון ארם איז קראנק גענוועזען, אונד מען האט איהם אנגעזאגט,
 אזוי צו זאגען, דער געמליכער מאן איז אהערגעקומען: 8 אונד דער מלך
 האט געזאגט צו חזאל, נעם אין דיינע האנד א געשענק, אונד גיין אנטקעגען
 דעם געמליכען מאן, אונד דוא זאלסט דורך איהם פארשען דעם האר, אזוי צו
 זאגען, וועל איך געזונד ווערען פון מיינע קראנקהייט? 9 אונד חזאל איז
 איהם אנטקעגען געגאנגען, אונד האט גענומען א געשענק אין זיינע האנד,
 אלערלייא גוטעס פון דמשק, א לאסט אויף פירציג קעמל, אונד ער איז גע-
 קומען, אונד האט זיך פאר איהם געשטעלט, אונד ער האט געזאגט, דיין זעהן
 בן הרד דער מלך פון ארם, האט מיך צו דיר געשיקט, אזוי צו זאגען, וועל
 איך געזונד ווערען פון מיינע קראנקהייט? 10 אונד אלישע האט צו איהם
 געזאגט, גיין זאג איהם, דוא וועסט לעבען, אבער דער האר האט מיר גענויען,
 דאס ער וועט שטארבען: 11 אונד ער האט זיך נישט געקענט איינהאלטען, אונד דער געט-
 ליכער מאן האט געזויגט: 12 אונד חזאל האט געזאגט, ווארום וויינט מיין
 האר? אונד ער האט געזאגט, איך ווייס וואס פאר שלעכטעס דוא וועסט טהון
 צו דיא קינדער ישראל, זיירע פערשטונגען וועסט דוא מיט פייער פערברענען,
 אונד זיירע יונגע לייט וועסט דוא דערשלאגען מיט דעם שווערד, אונד זיירע
 יונגע קינדער וועסט דוא צושטעמערן, אונד זיירע שוואנגערע פרויען וועסט דוא
 צערשפאלטען: 13 אונד חזאל האט געזאגט, וואס, איז דיין קעכט א הונד, דאס
 ער זאל דיא דאזיקע גרויסע זאך טהון? אבער אלישע האט געזאגט, דער האר האט
 מיר גענויען, דאס דוא וועסט זיין א מלך איבער ארם: 14 אונד ער איז אנועקבע-
 גאנגען פון אלישע, אונד ער איז געקומען צו זיין האר, אונד ער האט צו איהם געזאגט,
 וואס האט אלישע צו דיר געזאגט? ער האט צו מיר געזאגט, אז דוא וועסט

לעבדן בלייבען: 15 אונד עס איז געוועזן
אויף מארגען, אזוי האט ער גענומען דיא
דעק, אונד האט עס איינגעזעקט אין ווא-
סער, אונד האט פערשפרייט אויף זיין פנים,
אונד ער איז געשטארבען, אונד חזקאל
האט רעגירט אין זיינער שטעל: 16 אונד
אין דעם פינפטען יאהר פון יורם וזהן
פון אחאב, מלך פון ישראל, אונד
יהושפט מלך פון יהודה, האט יהורם
וזהן פון יהושפט מלך פון יהודה רעגירט:
17 צווייט אונד דרייסיג יאהר איז ער
אלט געוועזן ווען ער איז געווארען
מלך, אונד אכט יאהר האט ער רעגירט
אין ירושלים: 18 אונד ער איז גע-
גאנגען אין דעם וועג פון דיא קעניג
פון ישראל, אזוי וויא דאס הויז פון
אחאב האט געטהון, ווארין דיא טאכטער
פון אחאב האט ער געהאט פאר איין
ווייב, אונד ער האט געטהון וואס וואר
שלעכט אין דיא אויגען פון דעם האר:
19 אבער דער האר האט נישט געוואלט
פערדארבען יהודה וועגען זיין קנעכט

ט תיזה: יהוה מנחלת ונתן הממלך ויטל במל
חפרש עלינו ונתן וימלך חזקאל חתני:
16 ובשנת השש לירם ברחאב מלך ישראל יהושפט
17 מלך יהודה מלך יורם ביהושפט מלך יהודה: כך
שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמונה שנה מלך
18 בירושלים: וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית
אחאב כי ברחאב היתה הנהגה לאשה ונעש הרע בעני
19 זה: ולא ראה הנהגה לנשות את יהודה למען הנה
עבדו כאשר אמרו לו לית לו ניר ולבני בלתימים:
כ ביום פשע איום מתחת יד יהודה ומלכו עליהם
11 מלך: ויעבד יורם עזרה וכל הרקב עמו ויהיה
קם לילה ובה את איוס המלכ אליו ואת שני הרקב
22 תגם העם לאחיו: ופשע איום מתחת יד יהודה עד
23 היום הנה אז הפשע לבנה בעת ההיא: וחת דברי
יורם וכל אשר עשה הלאהם בחובים עליהם ודברי
24 הנשים למלכי יהודה: וישבב יורם עסאבתיו ויקבר
עסאבתיו בער דוד וימלך אחזיהו בן חתמני:
כח בשנת שתים עשרה שנה לירם ברחאב מלך ישראל
26 מלך אחזיהו בירורם מלך יהודה: בירורם ושתים
שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלים ושם
27 אמו עתליו בתימור מלך ישראל: וילך בדרך בית
אחאב ונעש הרע בעני יהוה בבית אחאב כי חתן
28 ברחאב הוא: וילך אחזיהו ברחאב למלמה
עסאבת מלך ארם ברמת גלעד ופי ארמים אחזיהו:
29 וישב יורם המלך לחרפה בירושל מדהמים אשר
יקרו ארמים ברמה ברמה את חזקאל מלך ארם

דוד, אזוי וויא ער האט איהם צוגעזאגט, צו איהם צו געבען א ליכט צו זיינע קינדער
אלע טעג: 20 אין זיינע צייטען האט אדום ווידער געשפעניגט פון אונטער דער
האנד פון יהודה, אונד זיין האבען איבער זיך געמאכט קעניגען א מלך: 21 אונד
יורם איז דורכגעגאנגען צעיר אונד אלע רייטוועגען מיט איהם, אונד ער איז אויפ-
געשטאנען בייא נאכט, אונד האט געשלאגען אדום, וואס זענען געוועזן ארום איהם,
אונד אויף דיא אויבערשטע פון דיא רייטוועגען, אונד דאס פאלק איז אנטלאפען צו
זיינע געצעלטען: 22 אונד אדום האט ווידער געשפעניגט אונטער דער האנד פון
יהודה ביז צו דעם היינטיגען טאג, אויף לבנה האט דאמאלס ווידער געשפעניגט אין
רענער צייט: 23 אונד דיא איבריגע זאכען וועגען יורם, אונד וועגען אלעס וואס ער
האט געטהון, זענען זיין נישט געשריבען אין דעם בוך פון דיא טעג געשיכטע פון
דיא קעניגע פון יהודה? 24 אונד יורם האט זיך געלייגט מיט זיינע עלטערן, אונד
ער איז בעגראבען געווארען בייא זיינע עלטערן, אין דיא שטאט פון דוד, אונד זיין
זהן אחזיהו האט רעגירט אין זיינער שטעל: 25 אין דעם צוועלפטען יאהר פון יורם
זהן פון אחאב, מלך פון ישראל, האט אחזיהו מלך פון יהודה רעגירט: 26 צווייט
אונד צוואנציג יאהר איז אחזיהו אלט געוועזן, ווען ער איז געווארען מלך, אונד ער
האט רעגירט איין יאהר אין ירושלים, אונד דער נאמען פון זיינע מוטער איז געוועזן
עתליו, דיא טאכטער פון עמרי מלך פון ישראל: 27 אונד ער איז געגאנגען אין דעם
וועג פון אחאב, אונד ער האט געטהון וואס וואר שלעכט אין דיא אויגען פון דעם האר,
אזוי וויא דאס הויז פון אחאב, ווארין ער איז געוועזן אן איידעם אין דעם הויז פון אחאב:
28 אונד ער איז געגאנגען מיט יורם וזהן פון אחאב אין דעם שטרייט קעגען חזקאל מלך
פון ארם, אין רמות גלעד, אונד דיא ארמים האבען יורם געשלאגען: 29 אונד דער מלך
יורם האט צוריק געקעהרט זיך צו היילען אין יורעאל פון דיא שלעג, וואס דיא ארמים הא-
בען איהם געשלאגען אין רמה, ווען ער האט מלחמה געהאלטען מיט חזקאל מלך פון ארם,

ואחרי כן ברחוק מלך יהודה בד לראות את-יהושפט
באחאב בירמאל כדלה הוא:

ט

ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ואמר לו א
הער מתוך זמן פני השמן הזה בדרך וכן רמת גלעד:
ובאת עמך וראה-שם הוא ברחיקשפט ברחיקש
ובאת והקמתו מתוך אחי והבאת אתי חדר בחדר:
ולקחת פת-השמן ונצקת על-ראשו ואמרת ביהאמר
יהוה משתחיד למלך אל-ישראל ופתחת הדלת ונסתה
ולא תחבית: וכל העם הנער הנער הנביא רמת גלעד: וכל
והיה שרי החיל ישובים ואמר דבר לי אלף השעיר ואמר
יהוה אל-ימי ככלט ואמר אלף השעיר: והם ונבוא
הבית ונצק השמן אל-ראשו ואמר לו ביהאמר יהוה
אל-ישראל משתחיד למלך אל-ישראל:
והבית את-בית אחאב אל-הדך והקמתי דמי עבדי
הנביאים דמי בלעבדי יהוה מיד איובל: ואמר כל
בית אחאב והבית לאחאב משתין בקור ועצור ועוב:
בישראל: ונחתי את-בית אחאב בבית ירבעם ברחיק
ובבית פושא ברחיקה: ואת-איובל יאכלו הכלבים:
בחלק יורמאל וצין קבר ופתח הדלת נסם: והוא
יבא אל-עבדי ארני ואמר לו השלום מלך בור
המשגע הזה אלף ואמר אליהם אתם דעתם אתי
האיש ואת-שיתיו: ואמריו שך הנהא לט ואמר
בואת וקואת אמר אלי לאמר בה אמר יהוה משתחיד
למלך אל-ישראל: ומהריו וקרו איש בגדו והשימו
תחתיו אל-יגס המעלות ותקשו בשופר ואמריו מלך
יהוה: ותקשו יהוה ברחיקשפט ברחיקשפט אל-יגס

אונד אחיהו וזהו פון יהורם, מלך פון
יהודה, איז ארופגעגאנגען צו זעהען
יורם וזהו פון אחאב אין יורמאל, ווארין
ער איז קראנק געוועזען:

קאפיטעל ט

1 אונד דער נביא אלישע האט גערופען
איינעם פון דיא קינדער פון דיא נביאים,
אונד ער האט צו איהם געזאגט, גירט
אן דייןע לענדען, אונד נעם דעם אייל-
קרוג אין דייןע האנד, אונד גיט קיין
רמות גלעד: 2 אונד ווען דא וועסט
דארט אנקומען, וועסט דא זעהען וואו
וזהו פון יהושפט, וזהו פון נמש, אונד
דא זאלסט אריינגיין, אונד דא זאלסט
איהם הייסען אויפשטיין פון זיינע
ברידער, אונד דא זאלסט איהם אריינ-
פירען פון איין קאמער אין דיא אנדערע
קאמער: 3 אונד דא זאלסט נעמען
דעם איילקרוג, אונד דא זאלסט עס
אויסגיסען אויף זיין קאפ, אונד דא
זאלסט זאגען, אזוי האט דער האר גע-
זאגט, איך האב דיר געזאלבט פאר א
קעניג איבער ישראל, אונד דא זאלסט
דיא טהיר אויפמאכען, אונד דא זאלסט
אנטלויפען, אונד דא זאלסט נישט וואר-
טען: 4 אונד דער יונג איז געגאנגען—

דער יונג, דער נביא—קיין רמות גלעד: 5 אונד ער איז געקומען, אונד זעה, דיא
אויפערשטע פון דעם חיל זענען געזעסען, אונד ער האט געזאגט, איך האב דיר וואס
צו זאגען, הויפטמאן, אונד יהוה האט געזאגט, צו וועלכען פון אינטער אונס אלע?
אונד ער האט געזאגט, צו דיר הויפטמאן: 6 אונד ער איז אויפגעשטאנען, אונד ער
איז אריינגעגאנגען אין דעם הויז, אונד ער האט געגאסען אייל אויף זיין קאפ, אונד
ער האט צו איהם געזאגט, אזוי האט געזאגט דער האר, דער גאט פון ישראל, איך
האב דיר געזאלבט פאר איין קעניג איבער דעם פאלק פון דעם האר, איבער ישראל:
7 אונד דא זאלסט שלאגען דאס הויזגעזינד פון אחאב דיין האר, אונד איך וועל מיך
נוקם זיין ווענען דעם בלוט פון מיינע קנעכט, דיא נביאים, אונד ווענען דעם בלוט פון
אלע קנעכט פון דעם האר, פון דער האנד פון איובל: 8 אונד דאס גאנצע הויזגעזינד
פון אחאב וועט פערלוייען ווערען, אונד איך וועל פערשילגען צו אחאב אויף דעם וואס
פיסט אן דיא וואנד, אונד דעם פערשלאסענעם, אונד דעם פערלאזענעם אין ישראל:
9 אונד איך וועל געבען דאס הויז פון אחאב אזוי וויא דאס הויז פון ירבעם וזהו פון נבט,
אונד וויא דאס הויז פון בעשע וזהו פון אחיה: 10 אונד דיא הינד זאלען איובל פרע-
סען אויף דעם פעלד אין יורמאל, אונד קיינער זאל זיא נישט געגראבען, אונד ער האט
אויפגעמאכט דיא טהיר אונד ער איז אנטלאפען: 11 אונד ווען יהוה איז ארויסגע-
גאנגען צו דיא קנעכט פון זיין האר, אונד מען האט צו איהם געזאגט, איז עס שלום?
ווארום איז דער משגענער צו דיר געקומען? אונד ער האט צו זייא געזאגט, איהר קענט
דאך דעם מאן אונד זיינע רייד: 12 אונד זייא האבען געזאגט, עס איז פאלש, זאג
אונס דאך, אונד ער האט צו זייא געזאגט, אזוי אונד אזוי האט ער צו מיר געזאגט,
אזוי צו זאגען, אזוי האט געזאגט דער האר, איך האב דיר געזאלבט פאר א קעניג
איבער ישראל: 13 אונד זייא האבען געאיילט אונד זייא האבען אימליכער גענומען
זיין קלייד, אונד זייא האבען עס געלייגט אונטער איהם אויף דיא הויכע טרעפ, אונד
זייא האבען געבלאזען מיט א שופר, אונד זייא האבען געזאגט, וואו איז קעניג גע-
ווארען: 14 אונד יהוה וזהו פון יהושפט וזהו פון נמש, האט געמאכט א בונד אויף יורם,

ויָדַם ה' אֱלֹהֵי שְׁלֹמֹה בְּחֶמֶת גְּלוֹלָהּ וְהוּא וְכָל־יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי
 טו וְהוּא מֶלֶךְ אֲרָם: וְשָׁם יוֹרָם הַמֶּלֶךְ לְהַתְּרֵם בְּחֶרֶם אֶל־יִשְׂרָאֵל
 מִדְּהַמְכִים אֲשֶׁר יָבֹדוּ אֲרָמִים בְּהַלְכָּתוֹ אֶת־חֻזְאֵל מֶלֶךְ
 אֲרָם וַיֹּאמֶר הוּא אִסְדֹּשׁ נִפְשָׁם אֶל־יָצֵא פִלִּים מִן־
 16 הַיָּד לִלְכַּת לְגִיד בְּיִזְרְעֵאל: וַיִּרְכַּב הוּא וְכָל־יִזְרְעֵאל
 כִּי יָדָם שָׁבַב שָׁמָּה וַאֲחֻזָּה מֶלֶךְ יִזְרָהּ יָרָד לְרֹאשִׁית
 17 אֲחֵיהֶם: וְהַעֲפֵה עִמּוֹ עֲלִימְלֵךְ בֶּן־יִזְרְעֵאל וַיֵּרָא אֶת־
 שַׁעֲתָהּ הוּא בְּבֹאֹ וַיֹּאמֶר שַׁעֲתָה אֵיךְ רָאָה וַיֹּאמֶר
 18 יוֹרָם כִּתְּ רֶכֶב וְשַׁלַּח לְקִרְיָתָם וַיֹּאמֶר הַשָּׁלוֹם: וְכָל־
 רֶכֶב הַסּוּם לְקִרְיָתוֹ וַיֹּאמֶר כְּהֹאמֶר הַמֶּלֶךְ הַשָּׁלוֹם
 וַיֹּאמֶר הוּא מִדִּילָךְ וּלְשָׁלוֹם כָּב אֶל־אֲחֵרֶי: וַיֵּרָד הַעֲפֵה
 19 לֵאמֹר כֹּה־הִמְלִיךְ עֲדֵיהֶם וְלֹא־שָׁב: וְשַׁלַּח רֶכֶב סוּם
 שָׁנִי וְכָב אֲלֵהֶם וַיֹּאמֶר כְּהֹאמֶר הַמֶּלֶךְ שָׁלוֹם וַיֹּאמֶר
 כ הוּא מִדִּילָךְ וּלְשָׁלוֹם כָּב אֶל־אֲחֵרֶי: וַיֵּרָד הַעֲפֵה לֵאמֹר
 כָּב עֲדֵיהֶם וְלֹא־שָׁב וְהַמֶּלֶךְ כִּמְנַח הוּא כְּדִנְמִשִּׁי
 21 כִּי כִשְׁמֹן יִתֵּן: וַיֹּאמֶר יוֹרָם אִסְדֹּשׁ וַיֹּאמֶר רֶכֶב
 וַיָּצֵא יוֹרָם מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַאֲחֻזָּה מֶלֶךְ־יִזְרָהּ אִישׁ
 בְּרֶכֶבוֹ וַיָּצֵא לְקִרְיָתָהּ הוּא וְיִצְחָק בְּהַלְכָּת נָכוֹת
 22 הַיִּזְרְעֵאלִי: וְהָיָה בְּרֹאשִׁית יוֹרָם אֶת־הוּא וַיֹּאמֶר הַשָּׁלוֹם
 הוּא וַיֹּאמֶר מֶה הַשָּׁלוֹם עֲדֵיהֶם אֶבְרָהָ אִמָּהּ וְיִשְׁפִּיָּה
 23 הַרְבִּים: וַיִּפָּדֶךְ יוֹרָם וְהָיָה וְהָיָה וַיֹּאמֶר אֶל־אֲחֻזָּה
 24 מִמָּה אֲחֻזָּה: וְהוּא מָלָא יָדוֹ בְּקִשְׁת׃ וַיֵּרָד אֶת־יוֹרָם
 כה כִּי וַיָּצִי וַיָּצֵא חֲצִי מִלְּכוֹ וַיִּקְרַע בְּרֶכְבּוֹ: וַיֹּאמֶר
 אֶל־בְּדָרְק׃ שְׁלֹשָׁה שָׁא הַשְׁלָכְתִּי שְׁדָה נָכוֹת
 הַיִּזְרְעֵאלִי כִּי זָכַר אֲנִי וְאַתָּה אֶת רֶכְבִּים צְמִידִים אֲחֵרִי
 26 אַחָב אֲבִי וַיִּזְרָה נָשָׂא עֲלָיו אֶת־הַמָּוֶה הַזֶּה: אִסְדֹּשׁ
 לֹא אֶתְדַמֶּי נָכוֹת וְאֶתְדַמֶּי כִּינֹר רָצִיתִי אֲמַשׁ וְאִסְדִּילָהּ
 אִיז עִם שְׁלוֹם? אַבְעֵר וְהוּא הָאֵם נַעֲזָאָמָה וְהָאֵם גִּיִּישׁ דִּיךְ אֵן דְּעֵר שְׁלוֹם? קַעְהֵר דִּיךְ
 הִינְשֵׁר מִיר, אוֹנֵד דְּעֵר וְעַבְשֵׁר הָאֵם אַנְעִזְאָמָה אֲזוּי צוֹ וְאָנְעָה דְּעֵר שְׁלִיחַ אִיז צוֹ
 זִיִּיא אַנְעִקְוִמָּעֻן, אוֹנֵד הָאֵם זִיךְ נִישׁ צוֹרִיקְנֶעֱקֶהֱרִט: 19 אוֹנֵד עֵר הָאֵם נַעֲשִׁיקִט אִיִּין
 אַנְדֶּעֱרֵן רִיִּישֵׁר אוֹיֶף אַ פֶּעֱרָה, אוֹנֵד עֵר אִיז צוֹ זִיִּיא נַעֲקוּמָּעֻן, אוֹנֵד עֵר הָאֵם צוֹ זִיִּיא
 נַעֲזָאָמָה, אֲזוּי הָאֵם דְּעֵר קַעֲנִיג נַעֲזָאָמָה, אִיז עִם שְׁלוֹם? אוֹנֵד וְהוּא הָאֵם נַעֲזָאָמָה, וְהָאֵם
 גִּיִּישׁ דִּיךְ אֵן דְּעֵר שְׁלוֹם? קַעְהֵר דִּיךְ הִינְשֵׁר מִיר: 20 אוֹנֵד דְּעֵר וְעַבְשֵׁר הָאֵם
 אַנְעִזְאָמָה אֲזוּי צוֹ וְאָנְעָה, עֵר אִיז צוֹ זִיִּיא נַעֲקוּמָּעֻן אוֹנֵד הָאֵם זִיךְ נִישׁ צוֹרִיקְנֶעֱקֶהֱרִט,
 אוֹנֵד דָּאֵם אַנְפִּיִּהֲרֵעֵן אִיז וְהוּא דָּאֵם אַנְפִּיִּהֲרֵעֵן פֿון וְהוּא זִיִּיחֵן פֿון נִמְשִׁי, וְהָאֵרִין מִישׁ
 שְׁגִעֹן פִּיִּרְט עֵר אֵן דָּאֵם פֶּאֶלֶק: 21 אוֹנֵד יוֹרָם קַעֲנִיג פֿון יִשְׂרָאֵל, אוֹנֵד אַחֻזָּה קַעֲנִיג פֿון
 הָאֵם אִיִּינְעִשְׁפֶּאָמָה זִיִּין וְאָנְעָה, אוֹנֵד יוֹרָם קַעֲנִיג פֿון יִשְׂרָאֵל, אוֹנֵד אַחֻזָּה קַעֲנִיג פֿון
 יִזְרָהּ, וְעִנְעֵן אַרִיִּסְנֶעֱאָנְעָנֵן אִיִּמְלִיכֶעֱר אִין זִיִּין וְאָנְעָה, אוֹנֵד זִיִּיא וְעִנְעֵן אַנְטְקֶעֱנֵן
 וְהוּא אַרִיִּסְנֶעֱאָנְעָנֵן, אוֹנֵד זִיִּיא הָאָבֵעֵן אִיהֶם אַנְעִשְׁרָאָפֶען אוֹיֶף דָּעִם פֶּעֲלֵד פֿון נְכוֹת
 הַיִּזְרְעֵאלִי: 22 אוֹנֵד עִם אִיז נַעֲוִעֻעֵן וְעֵן יוֹרָם הָאֵם דְּעִרְזֶעֱהֵעֵן וְהוּא, הָאֵם עֵר
 נַעֲזָאָמָה אִיז עִם שְׁלוֹם וְהוּא? אוֹנֵד עֵר הָאֵם נַעֲזָאָמָה, וְהָאֵם פֶּאֶר שְׁלוֹם? וְעֵן דִּיא
 הַיִּזְרְעֵאלִי פֿון דִּינֵעַ מוֹשֶׁר אִיִּזְבֵּל, אוֹנֵד אִיהֵר פִּישׁוֹף, וְעִנְעֵן בְּרַעֲסֵר: 23 אוֹנֵד
 יוֹרָם הָאֵם אִיִּמְנֶעֱקֶהֱרִט זִינֵעַ הַעֲזָד אוֹנֵד עֵר אִיז אַנְטְלָאָפֶען, אוֹנֵד עֵר הָאֵם נַעֲזָאָמָה
 צוֹ אַחֻזָּה עִם אִיז אַ בְּעִטְרִנֶּעֱרִיא, אַחֻזָּה: 24 אוֹנֵד וְהוּא הָאֵם אַנְעִגְרִיִּפֶען דָּעִם
 בּוֹיִנְעֵן מִישׁ זִינֵעַ הָאָנֵד, אוֹנֵד עֵר הָאֵם נַעֲשִׁלָאָנֵן יוֹרָם צְוִישֵׁעֵן זִינֵעַ אַרְעִמָם, אוֹנֵד
 דִּיא פִּיִּיל אִיז אַרִיִּסְנֶעֱאָנְעָנֵן דּוֹרֶךְ זִיִּין הָאָרֶץ, אוֹנֵד עֵר הָאֵם נַעֲקִינֵשׁט אִין זִיִּין
 וְאָנְעָה: 25 אוֹנֵד עֵר הָאֵם נַעֲזָאָמָה צוֹ זִיִּין הוֹיִשְׁטִמָּאן בְּדָקֶר, נָעִם אוֹנֵד וְהָאָרֶץ
 אִיהֶם אִין אַקֶּרֶפֶעֲלֵד פֿון נְכוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי וְהָאָרֶץ נַעֲדָנֶק, וְעֵן דִּיא אוֹנֵד אִיךְ
 וְעִנְעֵן צוֹזְאָמָעֵן נַעֲרִישֵׁעֵן נָאֶף זִיִּין פֶּאָטֶער אַחָב, דָּאֵם דְּעֵר הָאָר הָאֵם אִיִּבֶער
 אִיהֶם אוֹיִפְנֶהוֹיִבֵּעֵן דִּיא דְּאִזִּינֵעַ לֵאמֹר (נְבִיאָה): 26 הָאָב אִיךְ דָּעֵן נִישׁ נַעֲכָטֵעֵן
 נַעֲוִעֻעֵן דָּאֵם בְּלוֹט פֿון נְכוֹת, אוֹנֵד דָּאֵם בְּלוֹט פֿון זִינֵעַ קִינְדֶּער, וְאָנְעָה דְּעֵר הָאָר

ושלמתי לך בחלקה הזאת נאמר הנה תהיה שא השלכו
 בחלקה כדבר דוד: ונחמה מלך יהודה ראה וינס²⁷
 וירך בית הגן וירדף אחריו הוא ואמר נכסאיו הקבו
 אלהימכרה במעלה הער אשר אתיזבלעם וינס מנח
 נחמט שט: וירכבו אתו עבדיו וישלכו ויקברו אתו²⁸
 בקברתו עסאבתיו בעיר דוד: ונשנת אחת עשרה²⁹
 שנה ליהם ברחוב מלך אחזה עליהם: ויבאו ל
 הוא וירעאלה ואיזבל שמעה ותשם בפד עיניה ותשכב
 אחריה ותשקף בעד החלון: והוא פניו אליהם³¹
 ותאמר השלום נמר דגן אדני: והוא פניו אליהם³²
 ואמר מי אתי מי משקופי אלי שנים שלשה חרסם:
 ויאמר שמתו וישמטהו מן מדבה אל הקבר ואל³³
 הסוסים חרסם: ויבאו ויאכל נחמט ויאמר פקדניא³⁴
 אחריה ויהיה הוא וקבריה כי בתלך הוא: ויבאו לה
 לקברה ולאמצא בה כי אסיהללות ותרעלות ופסות
 הודים: וישבו תיחד לו ואמר דבריה הוא אשר³⁶
 דבר בידעכו אליו תחשבי לאמר בחלק וירעאל
 יאכלו הכלבים אתיבשר איזבל: והנה נבלת איזבל³⁷
 בקרן עלפי השדה בחלק וירעאל אשר לאראמיו
 זאת איזבל:

אזוי וועל איך דיר בעצאלען אין דעם
 דאזיגען אקערפעלד, זאגט דער האר;
 אונד אצונד, נעם אונד ווארף איהם אין
 דעם אקערפעלד, נאך דעם ווארט פון
 דעם האר: 27 אונד ווען אהויה קעניג
 פון יהודה האט דאס געזעהען, איז ער
 אנגלאפען דורך דעם וועג צו דעם הויז
 פון נאָרמען, אָבער וואו האט איהם נאכ־
 געזאגט, אונד ער האט געזאגט, שלאגט
 איהם אויף אויף דעם וואַנען, (אונד זיין
 האַבען אזוי געטהון) אן דער הויף פון
 גור, וואס איז ביין יבֿלעם, אונד ער איז
 אנגלאפען קיין מגדו אונד ער איז דארט
 געשטאָרבען: 28 אונד זיינע קנעכט
 האַבען איהם געפֿיהרט קיין ירושלים,
 אונד זיין האַבען איהם געגראָבען אין
 זיין קבר ביין זיינע עלטערן, אין דער
 שטאט פון דוד: 29 אונד אין דעם
 עלפטען יאהר פון יורם, זעהן פון אַחאָב,
 האט אַהויה רעגירט איבער יהודה:
 30 אונד וואו איז געקומען קיין וירעאל,
 אונד ווען איזבל האט עס דערהערט, האט
 זי זיך געפֿארבט איהרע אויגען (אָננע־
 זיכט), אונד האט אויסגעציערט איהר
 קאפ, אונד האט געקוקט דורך דעם
 פענסטער: 31 אונד ווען וואו איז

ולאחאב שבעים בנים בשמרון וכתב: ויהא ספרים
 וישלח שמרון אלשרי וירעאל חוקים ואלהאמנים
 אחאב לאמר: ועתה כלא הספר הזה אליכם ואחכם
 בני אליכם ואחכם הרבב החסידים ועיר מבצר והנשק:
 וראיהם הטוב והנשר מבני אליהם ושמתם עלכפא
 אביו והקמתם עלבית אדניהם: וירא מאד מאד ואמר

אריינגעגאנגען דורך דעם טויער, האט זי געזאגט, איז עס בשלום געגאנגען מיט
 זמרי וואס האט דערשלאגען זיין האר? 32 אונד ער האט אויפגעהויבען זיין פנים צו
 דעם פענסטער אונד האט געזאגט, ווער האלט מיט מיר? אזוי האבען צווייא אָדער
 דרייא קנעכט ארופֿגעקוקט: 33 אונד ער האט געזאגט, ווארפט זי ארום, אונד זיין
 האבען זי ארופֿגעווארפען, אונד איהר בלוט האט געשפֿריצט אויף דיא וואנד אונד
 אויף דיא פֿערד, אונד ער האט זי צומרעטען: 34 אונד ער איז אריינגעגאנגען
 אונד ער האט געזעכטען אונד געטרוקען, אונד ער האט געזאגט, געדענקט דאך דיא
 דאזיגע פֿערפלזכטע, אונד געגראבט זי, ווארין זי איז א קעניגין, טאכטער: 35 אונד
 ווען זיין זענען געגאנגען זי צו געגראבען, האבען זיין פון איהר נישט געהער געפֿונען
 גייערשט דעם שייטעל אונד דיא פיס, אונד דיא באַלען פון דיא הענד: 36 אונד זיין
 האבען זיך צוריקגעקעהרט אונד זיין האבען עס איהם אָנגעזאגט. אונד ער האט גע־
 זאגט, דאס איז דאס ווארט פון דעם האר, וואס ער האט גערעט דורך אליהו תחשבי
 אזוי צו זאגען, אויף דעם אקערפעלד פון וירעאל, זאלען דיא הינד פרעסען דאס פלייש
 פון איזבל: 37 אזוי איז געוועזען דער טויטער קערפער פון איזבל וויא מיסט אויף דעם
 פעלד אין דעם אקערפעלד אין וירעאל, אז מען האט נישט געקענט זאגען, דאס איז איזבל:

קאפיטעל י

1 אונד אחאב האט געהאט זבצין זיהן אין שמרון, אונד וואו האט געשריבען ברוך,
 אונד ער האט געשיקט קיין שמרון צו דיא אויפערשטע פון דיא שטאט וירעאל, צו
 דיא עלצטע, אונד צו דיא ערציהער פון אחאב, אזוי צו זאגען: 2 אונד אצונד, ווען
 דער דאזיגער ברוך וועט צו אייך קומען, ווארין ביין אייך זענען דיא זיהן פון אייער
 האר, אונד ביין אייך זענען דיא וועגען אונד פערד, דיא פעסטע שטעט אונד דאס
 געווער: 3 אזוי זאלט איהר זעהען, דעם בעסטען אונד דעם רעכטפֿארטיגסטען פון
 דיא זיהן פון אייער האר, איהם זאלט איהר זעצען אויף דעם שטוהל פון זיין
 פאטער, אונד איהר זאלט מלחמה האלטען פאר דעם הויזגעזינד פון אייער האר:
 4 אונד זיין האבען זיך אָבער זעהר געפֿארכטען, אונד זיין האבען געזאגט,

זעה דא צוויי קעניגע זענען פאר איהם
 נישט געשטאנען, וויא אזוי וועלען מיר
 געשטיין? 5 אונד דער האט איז איבער
 דעם הויז אונד איבער דא שטאט, אונד
 אויף דא עלצטע אונד דא ערציהער,
 האבען געשיקט צו יהוא אזוי צו זאגען,
 מיר זענען דייער קנעכט, אונד אלעס
 וואס דא וועסט אונס זאגען וועלען מיר
 טהון, מיר וועלען קיינעם נישט מאכען
 פאר א קעניג, טהוא וואס דיר געזעלט
 אין דייער אויגען: 6 אונד ער האט צו
 זיין געשריבען א צווייטען בריוו אזוי צו
 זאגען, ווען איהר זענט מיין, אונד איהר
 הערט צו מייער שטים, אזוי זאלט איהר
 געמען דא קעפ פון דא מענער, דא
 זיין פון אייער האר, אונד איהר זאלט
 מאַרענען אין דויער צייט צו מיר קומען
 קיין יורעאל. אונד דא זיין פון דעם
 קעניג זענען זיבעציג מאן, אונד דא
 גרעסטע פון דער שטאט האבען זיין
 ערצויגען: 7 אונד עס איז געוועזען ווען
 דער בריוו איז צו זיין אנגעקומען, האבען
 זיין גענומען דא זיין פון דעם קעניג,
 אונד זיין האבען געשאקטען זיבעציג מאן,
 אונד זיין האבען געלעגט זייערע קעפ אין
 א קארב, אונד זיין האבען עס צו איהם
 געשיקט קיין יורעאל: 8 אונד דער שליח איז
 געקומען אונד האט איהם אנגעזאגט אזוי
 צו זאגען, מען האט געבראכט דא קעפ פון
 דא זיין פון דעם קעניג, אונד ער האט
 געזאגט, לעגט זיין אין צוויי הויפטעס אין
 דעם איינאנגע פון דעם שויער בוי צו דעם
 פרייהארגען: 9 אונד עס איז געוועזען אס
 פרייהארגען, איז ער ארויסגעגאנגען אונד
 ער האט זיך געשטעלט אונד ער האט געזאגט
 צו דעם גאנצען פאלק, איהר זענט גערעכט,
 זעה, איך האב געמאכט א בונד אויף מיין האר,
 אונד איך האב איהם געטייט, אָבער
 ווער האט געשלאגען דייער אלע? 10 דערקענט
 דאך, דאס עס וועט קיין ווארט פון דעם
 האר צו דער ערד פאלען, וואס דער האר
 האט גערעט איבער דעם הויז פון אחאב,
 אונד דער האר האט געטהון דאס וואס ער
 האט גערעט דורך זיין קנעכט אליהו: 11
 אונד אזוי האט יהוא געשלאגען אלע איבריגע
 פון דעם הויז פון אחאב אין יורעאל, אונד
 אלע זיינע גרויסע לייט, אונד זיינע געקאנטע
 (קרוכים) אונד זיינע פֿהנים, בוי ער
 האט צו איהם נישט איבערגעלאזט איין
 איבערבלייבונג: 12 אונד ער איז אויפגעשטאנען
 אונד איז געגאנגען, אונד ער איז געקומען
 קיין שמרון; אונד ער איז געוועזען אין
 דעם פער-זאמלונגס הויז פון דא פאסטוכער
 אין דעם וועג: 13 אונד יהוא האט אנגעטראפֿען
 דא ברידער פון אחזיהו קעניג פון יהודה,
 אונד ער האט געזאגט, ווער זענט איהר?
 אונד זיין האבען געזאגט, מיר זענען דא
 ברידער פון אחזיהו, אונד מיר זענען
 ארויפגעגאנגען צו געגריסען דא קינדער
 פון דעם קעניג, אונד דא קינדער פון
 דא קעניגען: 14 אונד ער האט געזאגט,
 חאפט זיין לעבעדיג, אונד זיין האבען
 זיין געחאפט לעבעדיג; אונד ער האט
 זיין געשאקטען ביין דעם גרוגען פון
 דא פאסטוכערס הויז, צוויי אונד פירציג
 מאן אונד ער האט פון זיין נישט איין
 איינציגען איבערגעלאזט: 15 אונד ער
 איז פון דאָרט אַוועק געגאנגען, אונד
 ער האט געטראפֿען יהונדב ווען פון רכב
 אָנגעקענען איהם, אונד ער האט
 איהם געגריסט אונד ער האט צו איהם
 געזאגט, איז דיין הארץ שרייא, וויא
 מיין הארץ איז מיט דיין הארץ? אונד
 יהונדב האט געזאגט, עס איז אזוי גיב
 מיר דייער האנד, אונד ער האט איהם
 געגעבען זיינע האנד, אונד ער האט
 איהם ארויפגעבראכט צו זיך אויף דעם
 רייטוואגען: 16 אונד ער האט געזאגט,
 קומ מיט מיר אונד זעה מיין קנאה
 וועגען דעם האר, אונד זיין האבען
 איהם געפיהרט אין זיין רייטוואגען: 17
 ווען ער איז געקומען קיין שמרון
 האט ער געשלאגען אלע

הויז שני המלכים לא עמד לפני ואך נעמד אחת;
 ה שלח אשר על הבית ואשר על העיר חוקנים והאמנים
 אלהו. ולאמר עבדך אחת וכל אשר-אמר אלי
 6 נעשה לא נמלך איש הטוב בעיניך עשה: וכתב אליהם
 ספר. וטעל לאמר אסרלי אתם ולקלי אתם שמעם
 קרו את-ראשי אנשי בגדאניכם ובאו אלי כפת מחר
 יורעאלה ובני המלך שבעים איש את-דודלי העיר
 7 מגדלים אתכם: ודוד כבא הספר אליהם וקרו את-מנחם
 המלך וישבטו שבעים איש וישמו את-ראשם בחדותם
 8 וישלחו אליו יורעאלה: כבא המלך וישלחו לאמר
 הבוא ראשי בגדאניך ואמר שמו אתם שני עבדים
 9 פתח השער ער-הבקר: ודוד בבקר וצא ועמד ויאמר
 אל-בניהם עזקום אתם הזה אני קשרתי על-אדני
 10 ואדוניו ומי הזה את-בניהם אלה: העו אפוא כי לא יפל
 בזהב הזה אצבע אשר-דבר יהוה על-בית אחאב
 11 ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו אליהו: ויך יהוא
 את בלדשצארים לבית-אחאב ביורעאל וקל-גדליו
 12 ומדעיו וכהני ער-ביתו השאירלו שריד: וקם וכבא
 13 וילך לשמרון הוא בית-עקד הרעים בדרך: והוא מצא
 את-אחזי אחזיהו מלך-יהודה ואמר מי אתם ואמרו
 אחי אחזיהו אחת ועוד לשלום בגדאניך ובני הבגדה:
 14 ואמר תפשוים היום ותפשוים היום וישחטום אל-בד
 בית-עקד ארבעים ושנים איש ולא-השאיר איש מהם:
 15 וילך משם ומצא את-יהונדב בדרבב לקראתו
 ויברכו ויאמר אליו הש אשר-לבבך ישר כאשר דבר
 16 עסל-בך ואמר יהונדב יש גיש חנה את-ידיך ותמן
 17 דוד ועבדו אליו אליהם-רכבה: ואמר לבת אתי וראי
 18 בקנאתי ליהוה וירכבו אתי ברכבו: וכבא שמואל ביד

האט נישט געהויש צו געהן אין דיא תורה
פון דעם האר, האט פון ישראל מיט זיין
באנצען הארץ, ער האט נישט אפגעקערט
פון דיא זינד פון גרבעם, וואס ער האט
ישראל געמאכט זינדיגען: 32 אין זענער
צייט, האט דער האר אנגעהויבען איבער-
דרייסיג צו זיין אויף ישראל, אונד חזאל
האט זייא געשלאגען אין דיא באנצע
גרענעץ פון ישראל: 33 פון דעם ירדן
וואו דיא זון שיינט, אונד דאס באנצע
לאנד גלעד, וואס געהערט צו גר, אונד
ראובן אונד מנשה, פון ערווער וואס איז
בייא דעם טייך ארנון, אונד גלעד אונד
בשן: 34 אונד דיא איבריגע זאכען פון
יהוא, אונד וואס ער האט געטהון, אונד
פון זיינע באנצע שטארקייט, זענען זייא
נישט געשריבען אין דעם בוך, פון דיא
טעג געשיקטע צו דיא קעניגע פון
ישראל? 35 אונד יהוא האט זיך גע-
לעגט מיט זיינע עלטערן, אונד זייא
האבען איהם געגראבען אין שמרון; אונד
זיין זון, וואס האט רעגירט אין זיינער
שטעל: 36 אונד דיא צייט וואס יהוא
האט רעגירט איבער ישראל אין שמרון,
איז געוועזען אכט אונד צוואנציג יאָר:

קאפיטעל יא

1 אונד ווען עתלֵה דיא מוטער פון אחזיהו האט געזעהן, דאס איהר זון איז גע-
שטארבען, אזוי איז זיא אויפגעשטאנען אונד זיא האט אומגעבראכט אלע קעניגליכע
קינדער: 2 אונד ווישבע דיא טאכטער פון דעם קעניג יורם, דיא שוועסטער פון
אחזיהו, האט גענומען יואש דעם זון פון אחזיהו, אונד זיא האט איהם ארויסגענוגן
פון דעם קעניג'ס זון וואס זענען געטייט געווארען, איהם מיט זיין אַמם אין דעם
שלאף־ציימער, אונד זייא האבען איהם געהאלטען פון פאר עתלֵה אונד ער איז נישט
געטייט געווארען: 3 אונד ער איז מיט איהר געוועזען געהאלטען אין דעם הויז פון
דעם האר זעכס יאָר, אונד עתלֵה האט רעגירט איבער דעם לאנד: 4 אונד
אין דעם זיבעטען יאָר, האט ויהוידע געשיקט, אונד ער האט גענומען דיא
אויבערשטע איבער הונדערט, אונד דיא לייבונאף אונד דיא לויפער, אונד ער
האט זייא צו זיך געבראכט אין דעם הויז פון דעם האר, אונד ער האט מיט
זייא פֿורת ברית געוועזען, אונד ער האט זייא געמאכט שווערען אין דעם הויז
פון דעם האר, אונד ער האט זייא געוויזען דעם זון פון דעם קעניג: 5 אונד
ער האט זייא געבאטען, אזוי צו זאגען, דאס איז דיא זאף וואס איהר זאלט
טהון, א דריטער טהייל פון אייך פון דיא וואס קומען אַם שבת, זאלען היטען
מיט א וואף דאס הויז פון דעם קעניג: 6 אונד א דריטער טהייל, אין דעם
טויער סור, אונד א דריטער טהייל אין דעם טויער וואס איז אונטער דיא
לויפער, אונד איהר זאלט היטען מיט א וואף אין דעם הויז מסך: 7 אונד
צוויי טהיילען פון אייך, אלע וואס געהען ארויס אַם שבת, זייא זאלען היטען
מיט א וואף דאס הויז פון דעם האר זענען דעם קעניג: 8 אונד איהר זאלט
ארוםרינגלען דעם קעניג, איינליכער מאן מיט זיין געווער אין זיינע האנד, אונד
דער וואס וועט קומען צווישען דיא ווילען, זאל געטייט ווערען, אונד איהר זאלט
זיין מיט דעם קעניג בייא זיין ארויסגיין, אונד בייא זיין אריינקומען: 9 אונד

לא שמר ללכת בתורת־יהוה אלהי־ישראל בכל־
לבו לא סר מעל חמאות ורבעם אשר החטיא את־
32 ישראל: כוונים היום החל יהוה לקצות בישראל תבס
33 חזאל בכל־יבול ישראל: מדהורח מורה השמש את
כל־ארץ הגלעד ביד ויראובן המנשי משרע אשר
34 על־חזאל ארן הגלעד והבשן: ותר דברי יהוא וכל־
אשר עשה וכל־נבחרתו הלא־הם כתובים על־ספר
35 הבר היום למלכי ישראל: וישב יהוא עם־אבתיו
36 ויסקרו אתו בשמרון וימלך יהואחז בן־חחזיו: והיום
אשר מלך יהוא על־ישראל עשרים ושמונה שנה בשמרון:

יא

1 ועתלֵה אם אחזיהו וְאִתָּה ברמת כנה וְהָיָה וְהָאֵלֶּה
2 אֵת בְּלִירַע הַמַּמְלָכָה: וְהָיָה וְהוֹשַׁבַּע בְּתִימְלֵךְ־יִרְמֵם
אִחִית אחזיהו אִתִּי־יָאֵש בְּרֵאחִיָּה וְהָיָה אִתּוֹ מִתְּחֵלָה
בְּתִימְלֵךְ הַמַּמְלָכָה אִתּוֹ וְאִתִּי־נִקְחָה בְּחֵדֶר הַמִּטּוֹת
3 וְיִסְקְרוּ אִתּוֹ מִכֵּן עַתְלֵה וְלֹא הָיָה: וְיָרָא אֶתֶּלֶת בֵּית
יְהוֹה מִתְּחֵבָא שֵׁשׁ שָׁנִים וְעַתְלֵה מַלְכָּת עַל־הָאָרֶץ:
4 וְכִשְׁנָה הַשְּׁבִיעִית שָׁלַח הַיְוִדֵעַ וְהָיָה אִתְּשָׁרִי
הַמֵּאוֹת לִבְיָ וְלִרְצִים וְבָא אִתָּם אֶלֶי בֵּית יְהוֹה וְיִכְרַח
לָהֶם בְּרִית וְשָׁבַע אִתָּם בְּרִית וְיָרָא אִתָּם אֶת־בְּרֵךְ
5 הַמֶּלֶךְ: וְכַשֵּׁן לֵאמֹר הֵן הִבְדָּךְ אֲשֶׁר מָעֲשֵׂן הַשְּׁלִישִׁת
6 מִכֵּם כִּי הִשְׁבַּת וְשָׁמַר מִשְׁמֶרֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ: וְהַשְּׁלִישִׁת
בְּשָׁעַר סוֹר וְהַשְּׁלִישִׁת בְּשָׁעַר אֶתֶר הָרָצִים וְשִׁמְרָתָם
7 אִתִּי־שְׁמֶרֶת הַבֵּית מִסָּח: וְשָׁתִי הַדֹּת בָּכֶם כֹּל יָמֵי
הַשָּׁבָת וְשָׁמַר אִתִּי־שְׁמֶרֶת בֵּית־יְהוֹה אֶל־הַמֶּלֶךְ:
8 וְהַקָּהֶם עַל־הַמֶּלֶךְ סָבִיב אִישׁ וְכָלִי בְּיָדוֹ וְהָבֵא אֶל־
9 הַשְּׁדֻרֹת יִמֵּת וְהֵן אִתִּי־הַמֶּלֶךְ בְּנֵאִתּוֹ וְכִבְּאוֹ: וְעַשׂוּ

שור המאות ככל אשר צוה יהודה הבן וקחו את
אתאשור בא השבת עם תא השבת נבאו אליהו
הבן: וכן הבן לשור המאות אתהבית ואתי
השלמים אשר למלך דוד אשר בבית יהוה: ונמרו
הרצים אשר וכלו בידו מכתף הבית המכות עדפת
הבית השמאלית למנבח ולבית עלהמלך סביב: ויצא
אתיהמלך ונתן עליו אתהגול ואתהעדות ממלכו
אתו ומשחרו מברכה ונאמר ותי המלך:
והשבע עתה אתהמלך הרצן העם ותבא אליהם בית
יהוה: וקרא ונהג המלך עמד עלהעמוד כמשפט
והשרים והמצורות אל המלך וכלהם הארץ שמה
ותקע בחצצרות ותקע עתה אתהבנה ותקרא קשר
קשר: ויצא יהודה הבן אתשור המאות ופסקי החיל
ונאמר אליהם ויצאו אתה אלמכות לשדרת ותבא
אתהה המה בחרב בי אמר הבן אלחמות בית יהוה:
נשמו לה ימים ותבאו הרדמכות הסוסים בית המלך
והמות שם: ויבחר יהודה אתהבית בן יהוה
ובן המלך ובן העם לרחות לשם ליהוה ובן המלך ובן
העם: ונבאו כלהם הארץ בתיהבעל ויתרו את
מזבתו ואתעלמיו שברי השוב ואת מתן בן הבעל
הרץ לפני המזבחות ונשם הבן פקדת עלבית יהוה:
ויקח אתשור המאות ואתהבני ואתהרצים ואת וכל
עם הארץ וירדו אתהמלך מבית יהוה ונבאו הרד
שער הרצים בית המלך נשכ עלכסא המלכים: ושמח
כלעםהארץ ויעיר שמחה ואתהשחרו המות בחרב
בית המלך:

דיא אויבערשטעט פון דיא הונדערט
האבען געטהון אלעס וואס דער פהן
יהודה האט זיין געבאטען, אונד אויך
ליבער האט גענומען זיינע לויט, דיא
וואס קומען אס שבת מיט דיא וואס
געהען ארויס אס שבת, אונד זיין זענען
געקומען צו יהודה הבן: 10 אונד
דער פהן האט געגעבען צו דיא אויך
בערשטעט פון דיא הונדערט דעם שפוי,
אונד דיא פאנצערס וואס האט געהערט
צו דוד המלך, וואס זענען גענוועזן אין
דעם הויז פון דעם האר: 11 אונד דיא
לויפער האבען זיך געשטעלט, איטליכער
מיט זיין גענוער אין זיינע האנד, פון
דעם ווינקעל פון דעם הויז צו דער
רעכטער זייט, ביז צו דעם ווינקעל פון
דעם הויז צו דער לינקער זייט, צו דעם
מזבח צו אונד צו דעם הויז, איבער
דעם קעניג ארום: 12 אונד ער האט
דעם ווהן פון דעם קעניג ארויסגעפיהרט,
אונד ער האט אויף איהם געגעבען דיא
קרוין, אונד האט איהם געגעבען דאס
צייגעניס, אונד זיין האבען איהם גע-
מאכט קעניגען, אונד זיין האבען איהם

געזאלבט, אונד האבען געקלאפט מיט דיא הענד, אונד זיין האבען געזאגט, דער
קעניג זאל לעבען: 13 אונד ווען עתה האט געהערט דאס קול פון דעם פאלק וואס
לויפען איז זיין געקומען צו דעם פאלק, אין דעם הויז פון דעם האר: 14 אונד זיין
האט געזעהן, דער קעניג שטעהט אויף דיא זיילע וויא דער שטייגער איז,
אונד דיא זינגער, אונד דיא טראמפייטערס, ביין דעם קעניג, אונד דאס פאלק פון
לאנד איז פרייליך, אונד מען בלאזט מיט טראמפייטען, אזוי האט עתה צוריסען
איהרע קליידער אונד זיין האט אויסגעשריען, א בונט, א בונט! 15 אונד דער פהן
יהודה האט געבאטען דיא אויבערשטעט פון הונדערט, דיא וואס זענען געזעצט איבער
דעם חיל, אונד ער האט צו זיין געזאגט, פיהרט זיין ארויס פון דעם הויז צו דיא
זיילען, אונד ווער עס וועט איהר גאקומען דעם זאלט איהר שטייען מיט דעם
שנוערד, ווארין דער פהן האט געזאגט, זיין זאל נישט געמיט ווערען אין דעם הויז פון
דעם האר: 16 אונד זיין האבען איהר געמאכט איין ארט, אונד זיין איז געקומען
אין דעם הער, וואס דיא פערד קומען צו דעם הויז פון דעם האר, אונד זיין איז דאך
געמיט געווארען: 17 אונד יהודה האט געמאכט א בונד צווישען דעם האר
אונד צווישען דעם קעניג, אונד צווישען דעם פאלק, פרי עס זאל זיין א פאלק צו
דעם האר, אונד צווישען דעם קעניג אונד צווישען דעם פאלק: 18 אונד דאס גאנצע
פאלק פון דעם לאנד איז געקומען אין דעם הויז פון בעל, אונד זיין האבען צו-
שטויסען זיינע מזבחות, אונד זיינע בילדער האבען זיין גוט צובראכען, אונד מתן
דעם פהן פון בעל האבען זיין געמיט פאר דיא מזבחות, אונד דער פהן האט אנגעד-
שטעלט געאמטע איבער דעם הויז פון דעם האר: 19 אונד ער האט גענומען דיא
אויבערשטעט איבער הונדערט, אונד דיא לייבנאף אונד דיא לויפערס, אונד דאס
גאנצע פאלק פון דעם לאנד, אונד זיין האבען ארויסגעפיהרט דעם קעניג פון דעם
הויז פון דעם האר, אונד זיין זענען געקומען דורך דעם הער פון דעם טויער פון דיא
לויפער אין דעם הויז פון דעם קעניג, אונד ער האט זיך געזעצט אויף דעם שטוהל
פון דיא קעניגע: 20 אונד דאס גאנצע פאלק פון דעם לאנד האט זיך געפרייט, אונד
דיא שטאט איז געווארען רודה, אונד עתה האבען זיין געמיט מיט דעם שנוערד
אין דעם הויז פון דעם קעניג:

קאפיטעל יב

1 זיבען יאהר איז יהואש אלט געוועזען
ווען ער איז געווארען קעניג: 2 אין
דעם זיבעטען יאהר פון יהוא האט יהואש
רעגירט, אונד פירציג יאהר האט ער
רעגירט אין ירושלים, אונד דער נאמען
פון זיינע מומער איז געוועזען צביה
אזיס באר שבע: 3 אונד יהואש האט
געטהון וואס וואר רעכט אין דא אויגען
פון דעם האר אלע זיינע טעג, אזוי וויא
דער כהן יהוידע האט איהם געלעהרנט:
4 נייערט דא במות האבען זייא נישט
אפגעטהון, דאס פאלק האט נאך גע-
שאכטען אונד גערייכערט אויף דא
במות: 5 אונד יהואש האט געזאגט צו
דא פהנים, דאס גאנצע זילבער פון דא
הייליגקייט, וואס ווערען אריינגעבראכט
אין דעם הויז פון דעם האר, געלד וואס
א מענטש ברענגט פאר דא שאצונג פון
זיינעטוועגען, אונד דאס גאנצע געלד
וואס וועט אויפגיין אויף דעם הארץ פון
א מענטש צו ברענגען אין דעם הויז פון
דעם האר: 6 דאס זאלען זיך דא פהנים
נעמען, איטליכער פון זיין בעקאנטען,
אונד זייא זאלען דאפון פערריכטען דא
שפאלטען פון דעם הויז אויף אלע

7 א פדשבע שנים יהואש ממלכו: בשנתשבע ליהוא מלך
יהואש וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה
3 ממלך שבע: חמש יהואש השנה בשנה דיה כלמיו
4 אשר יהוידע הוידע הכהן: רק הכמות לאסרו עוד
ה העם מובחים ומקטרים בכמות: ואמר יהואש אל-
הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא ביתיהוה כסף
עובר אלש כסף נפשות ערבו כלכסף אשר יעלה על
6 לביאש להביא בית יהוה: יקחו להם הכהנים איש
מאת מקורו הם יחזיקו אתידבק הבית לכל אשרימצא
7 שם בדם: ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך
8 יהואש לאחוזו הכהנים אתידבק הבית: וקרא המלך
יהואש ליהוידע הכהן ולכהנים ואמר אליהם מהות
אניכם מחזקים אתידבק הבית ועתה אלהתחרקם
9 מאת מברכים בירלברק הבית תחזקו: ויהיו הכהנים
לכלתי קחידבק מאת העם ולכלתי חזק אתידבק
הבית: ויהי יהוידע הכהן איש אלה ויהי גדול
חזק אתו ואל המזבח ביום בבואאיש בית יהוה
ויתחשמה הכהנים שמרי הכסף אתידבקם המזבח
11 ביתיהוה: ויהי בראותם בירב הכסף בארון געל
ספר המלך וכהן גדול וצארו וימנו אתידבקם המזבח
12 ביתיהוה: ונתנו אתידבקם המזבח עליד עשי המלאכה
ה פקדים בית דיה וציארו לחרשי העץ ולבנים
13 העשים בית דיה: ולגורדים ולחצבי האבן ולקטות
עצים ואבני מחצב לחזק אתידבק ביתיהוה ולכל
14 אשריא עליהבית לחזקה: אך לא יעשה בית דיה
ספות כסף מומרות מוקדות חצרות כלכלי ויהי וכל

ערטער וואו עס וועט דארט געפונען ווערען א שפאלט: 7 אונד עס איז גע-
וועזען אין דעם דרייא אונד צוואנציגסטען יאהר פון דעם קעניג יהואש, האבען
דא פהנים נאך נישט פערריכט דא שפאלטען פון דעם הויז: 8 אונד דער קעניג
יהואש האט גערופען דעם כהן יהוידע, אונד דא אנדערע פהנים, אונד ער האט צו
זייא געזאגט, ווארום פערריכט איהר נישט דא שפאלטען פון דעם הויז? אונד איהר
זאלט אצונד נישט מעהר נעמען קיין געלד פון איירע בעקאנטע, נייערט איהר זאלט עס
געבען בדי צו פערריכטען דא שפאלטען פון דעם הויז: 9 אונד דא פהנים האבען
איינגעוויילגט, נישט מעהר צו נעמען קיין געלד פון דעם פאלק, אונד אויף נישט צו פער-
ריכטען דא שפאלטען פון דעם הויז: 10 אונד דער כהן יהוידע האט גענומען
א קאסטען, ער האט דורכגעלעכערט איינע עפענונג אין זיין דעק, אונד ער האט עס
געגעבען ביא דעם מזבח צו דער רעכטער זייט, וואו מען קומט אריין אין דעם הויז
פון דעם האר, אונד דא פהנים וואס היטען דא שוועל האבען דארטען אריינגעלעגט
דאס גאנצע געלד וואס איז געבראכט געווארען אין דעם הויז פון דעם האר:
11 אונד עס איז געוועזען ווען זייא האבען געוועהן, דאס עס וואר פיל געלד אין
דעם קאסטען, אזוי איז ארויפגעגאנגען דער שרייבער פון דעם קעניג אונד דער כהן
גדול, אונד זייא האבען עס צוזאמען געבונדען, אונד זייא האבען געזעלט דאס געלד,
וואס איז געפונען געווארען אין דעם הויז פון דעם האר: 12 אונד זייא האבען דאס
געזעלטע געלד געגעבען אין דא הענד פון דא ארבייטער וואס ווארען דא אויף-
זעהער אין דעם הויז פון דעם האר, אונד זייא האבען עס אויסגעגעבען פאר דא
צימערמייסטער, אונד פאר דא בויגער וואס ארבייטען אין דעם הויז פון דעם האר:
13 אונד פאר דא מוירער, אונד שטייגהאקער, אונד אויפצוקויפען האלץ אונד
געהאקטע שטיינער, אום צו פערריכטען דא שפאלטען פון דעם הויז פון דעם האר,
אונד אויף אלע זאכען וואס איז געווארען אויסגעגעבען דאס הויז צו פערריכטען:
14 אבער עס וואר נישט געמאכט אין דעם הויז פון דעם האר זילבערנע שאלען,
פויגל-שערען, בעקען, טראמפויטען, קיינערלייא גאלדענע פליס, אדער זילבערנע פליס

כסף מדהכסף המביא בית-יהוה: כילעשי המלכה 14
 ויחגרו ויחזקו רבוי אהבה ויהי: ולא יחשבו אתי 15
 האנשים אשר יתנו אתהכסף עליהם לתת לעשי
 המלכה כי באמנה הם עשים: כסף אשר וכסף חטאות 17
 לא יבא בית יהוה לכהנים יהוה: או יעלה חזאל 18
 מלך ארם ויחלם עליו מלכיה ויגש חזאל פניו לעלות
 על יהושלם: ויחל יהואש מלך יהודה את כל הקדרשים 19
 אשר הקדישו יהושפט יהורם ואחזיהו אבותיו מלכי
 יהודה ואת הקדרשיו ואת כל החוקב הנמצא באצרות בית
 יהוה וכות המלך וישלח לחזאל מלך ארם ויעל מעל 20
 יהושלם: ויחזק דברי יהואש וכל אשר עשה חלואיהם כ
 כתיבים על ספר דברי הנביאים למלכי יהודה: ויקמו 21
 עבדיו ויקשרו קשר רבוי את-יהואש בית מלך יהודה
 סלא: ויחזק ברשמתו ויחזק ברשמתו ויעבדו יהוה 22
 חמת ויקברו אתו עסאבותיו בעיר דוד ומלך אמציה
 בני חתמיו:

יג

יג

בשנת עשרים ושלש שנה ליהואש בראשיתו מלך יהודה א
 מלך יהואש ביהואש על ישראל בשמרון שבע עשרה
 שנה: משם הבע בעני יהוה מלך אחר חטאת ורבעם 2
 ביהואש אשר החטא את ישראל לאסור ממנה: ויחזק 3
 את יהוה ביהואש ויחזק את ישראל מלך ארם ויחזק
 ביהואש ביהואש כל-הנביאים: ויחזק יהואש את-יהוה 4
 וישמע אליו יהוה כי ראה את-יהואש ישראל ביהואש
 אתם מלך ארם: ויחזק יהוה ליהואש משיע ויחזק 5
 מתחת יד-ארם משיע ביהואש ביהואש מתמל
 שלשום: אך לאסרו מחטאת בית-יהורם אשר החטא 6

והוא וזאת בעפונען אין דיא אוצרות פון דעם הויז פון דעם האר, אונד אין דעם
 הויז פון דעם קעניג, אונד ער האט געשיקט צו חזאל קעניג פון ארם, אונד ער איז
 אועקגעגאנגען פון ירושלים: 20 אונד דיא איבריגע זאכען פון יהואש אונד אלעס
 וואס ער האט געטהון זענען זיין קעניגט זענען אויפגעשטאנען אונד זיין
 האבען געמאכט א בונט, אונד זיין האבען געשלאנגען יהואש אין דעם הויז מלוא, וואס
 גייט אראפ היין סלא: 22 אונד יוזכר זעהן פון שבעת, אונד יהוזבד זעהן פון שמר
 זיינע קעניגט, האבען איהם געשלאנגען אונד ער איז געשטארבען, אונד זיין האבען
 איהם בעגראבען ביין זיינע עלטערן, אין דער שטאט פון דוד, אונד זיין זעהן אמציה
 האט רעגירט אין זייער שטעל:

קאפיטעל יג

1 אין דעם דרייא אונד צוואנציגסטען יאהר פון יהואש זעהן פון אחזיהו קעניג פון
 יהודה, האט יהואש זעהן פון יהוא רעגירט איבער ישראל אין שמרון זיבעצעהן
 יאהר: 2 אונד ער האט געטהון וואס איז שלעכט אין דיא אויגען פון דעם האר,
 אונד ער איז נאכגעגאנגען דיא זינד פון רבעם זעהן פון נבט, וואס האט ישראל
 געמאכט זינדיגען אונד ער האט נישט אפגעקעהרט פון איהם: 3 אונד דער צארן פון
 דעם האר האט בעגרימט איבער ישראל, אונד ער האט זיין איבערגעגעבען אין דיא
 האנד פון חזאל קעניג פון ארם, אונד אין דיא האנד פון בן הדד זעהן פון חזאל אלע
 טענ: 4 אונד יהואש האט אנגעבעטען דאס פנים פון דעם האר, אונד דער האר
 האט איהם צוגעהערט, ווארן ער האט געזעהן דיא בעדריקונג פון ישראל,
 ווארן דער קעניג פון ארם האט זיין בעדריקט: 5 אונד דער האר האט געזע-
 בען צו ישראל א העלפער, אונד זיין זענען ארויסגעגאנגען פון דיא מאכט פון
 ארם, אונד ישראל זענען געבליבען אין זייער געזעלמען וויא פריער: 6 אבער זיין
 האבען זיך נישט אפגעקעהרט פון דיא זינד פון דעם הויז פון רבעם וואס ער האט

ישראל בעמאכט זינדיגען, נייערט ער
 איז אין איהר געגאנגען, אונד אויף דער
 לינדענבוים איז געשטאנען אין שמוון:
 7 ווארן ער האט נישט איבערגעלאזט צו
 יהואהו קיין פאלק, נייערט פופציג ריי-
 טער, אונד צעהן רייטנענען, אונד צעהן
 טויזענד פוסגייער, ווייל דער קעניג פון
 ארם האט זיין געמאכט וויא דער שטויב וואס
 נוערט צוטרעטען: 8 אונד דיא איבריגע
 זאכען פון יהואהו, אונד אלעס וואס ער
 האט געטהון, אונד זיינע שטארקייט, זע-
 נען זיין נישט איינגעשריבען אין דעם
 בוך פון דיא טעג-געשיכטע פון דיא
 קעניגע פון ישראל? 9 אונד יהואהו
 האט זיך געלייגט מיט זיינע עלטערן,
 אונד זיין האבען איהם געגראבען אין
 שמוון, אונד זיין ווען יואש האט רעגירט
 אין זיינער שטעל: 10 אין דעם זיבען
 אונד רייסיגסטען יאהר פון יואש קעניג
 פון יהודה, האט יהואש ווען פון יהואהו
 רעגירט איבער ישראל זעכצען יאהר
 אין שמוון: 11 אונד ער האט געטהון
 דאס וואס איז געלעבט אין דיא אויגען
 פון דעם האר, אונד ער האט זיך נישט
 אפגעקערט פון אלע זינד פון גרבעס

7 את־ישראל בה הִלךְ תָּם הַאֲשֶׁרָה עִמָּה בְּשִׁמְרוֹן: כִּי
 לֹא הִשְׁאִיר לַיהוָה עִם כִּי אֲסִדְּמִשִּׁים פְּרָשִׁים וְעִשְׂרֵה
 רֶכֶב וְעֶשְׂרֵת אֲלָפִים חֵיל כִּי אֲבָדָם מִלֶּךְ אֲרָם וְשָׂמָם
 8 בְּעֶפֶר לָשׁוֹ: וְהָרַ דְּבָרִי יְהוָה וְכֹל־אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ
 הַלֹּאֲדָתָם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל:
 9 וַיִּשְׁכַּב יְהוָהוּ עַם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ בְּשִׁמְרוֹן מִמֶּלֶךְ יוֹאָשׁ
 בֶּן־חֲזָתִי: בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וְשֶׁבַע שָׁנָה לְיוֹאָשׁ מֶלֶךְ
 יְהוּדָה מֶלֶךְ יוֹאָשׁ בְּיְהוָהוּ עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן עֵשׂ
 11 עֶשְׂרֵה שָׁנָה: וַתַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לֹא כִּי מִכְּלִי
 חַטָּאוֹת וְרָבָם בְּדִבְכָּה אֲשֶׁר־הִטָּיָה אֶת־יִשְׂרָאֵל בַּה
 12 הַלֶּךְ: וְהָרַ דְּבָרִי יוֹאָשׁ וְכֹל־אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר
 נָלָחָם עִם־אֲמָצִיָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה הַלֹּאֲדָתָם כְּתוּבִים עַל־
 13 סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁכַּב יוֹאָשׁ עַם־
 אֲבֹתָיו וַיִּרְבֶּם יֵשֶׁב עַל־בִּמְסוֹ וַיִּקְבְּרוּ יוֹאָשׁ בְּשִׁמְרוֹן עִם
 14 מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: וְאֵלִישָׁע הִלָּה אֶת־הַלֵּלִי אֲשֶׁר נָתַת
 כִּי חָרָה אֵלֹהֵי יוֹאָשׁ מִלִּדְּיִשְׂרָאֵל חֲבֹךְ עַל־פְּנֵי וַאֲמַר
 15 אֲבִי וְאֲבִי רֶכֶב יִשְׂרָאֵל וּפְרָשָׁיו: וַאֲמַר לוֹ אֲלִישָׁע כֹּחַ
 16 קִשְׁת׃ וַחֲצִים וַחֲמָן אֵלֹהֵי קִשְׁת׃ וַחֲצִים: וַאֲמַר לוֹ מֶלֶךְ
 יִשְׂרָאֵל רֶכֶב יָדָךְ עַל־נִפְתָּח וַיִּרְכַּב יָדוֹ תִּשָּׂם אֲלִישָׁע
 17 יָדָיו עַל־רֵי הַמֶּלֶךְ: וַאֲמַר פָּתַח הַחֲלוֹן קִרְבָּה וַיִּפְתַּח
 וַאֲמַר אֲלִישָׁע יְהוָה יֹאדֵר וַאֲמַר חֲזַקְתָּהּ לַיהוָה וַחֲזַק
 18 תְּשׁוּבָה בְּאָרֶם וְהָבִית אֶת־אֲרָם בְּאֶפֶס עַל־בִּלְהָ: וַאֲמַר
 קֹחַ הַחֲצִים וַחֲמָן וַאֲמַר לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כֹּחַ אֶרֶצְךָ נִדָּךְ
 19 שְׁלֹשׁ־פַּעְמִים תַּעֲמֹד: תִּקְרָא עָלָיו אִישׁ הַאֲלֹהִים וַאֲמַר
 לַחֲבוֹת הַמָּשׁ אֲרֻשֵׁשׁ פַּעְמִים אֹף הָבִית אֶת־אֲרָם עַל־
 בִּלְהָ וַתֵּהָר שְׁלֹשׁ פַּעְמִים תִּבָּה אֶת־אֲרָם:
 כ וַתֵּם אֲלִישָׁע וַיִּקְבְּרוּ וַיְדַרְיָ מוֹאָב יִבְאוּ בְּאֵין כֹּחַ

זוהן פון נבט, וואס האט ישראל געמאכט זינדיגען, נייערט ער איז אין איהר
 געגאנגען: 12 אונד דיא איבריגע זאכען פון יואש אונד אלעס וואס ער האט געטהון,
 אונד זיינע שטארקייט, וואס ער האט מלחמה געהאלטען מיט אמציה קעניג פון יהודה,
 זענען זיין נישט איינגעשריבען אין דעם בוך פון דיא טעג-געשיכטע פון דיא קעניגע
 פון ישראל? 13 אונד יואש האט זיך געלייגט מיט זיינע עלטערן, אונד גרבעס האט
 זיך געזעצט אויף זיין שטוהל, אונד יואש איז געגראבען געווארען אין שמוון, ביין
 דיא קעניגע פון ישראל: 14 אונד אלישע איז קראנק געווארען, א קראנקהייט דורך
 וועלכע ער איז געשטארבען, אונד יואש קעניג פון ישראל איז צו איהם ארופגעגאנג-
 גען, אונד ער האט פאר איהם געוויינט, אונד ער האט צו איהם געזאגט, מיין פאטער,
 מיין פאטער, דיא רייטנענען פון ישראל אונד זיינע רייטער! 15 אונד אלישע האט
 צו איהם געזאגט, נעם א בויגען אונד פוילען, אונד ער האט זיך גענומען א בויגען
 אונד פוילען: 16 אונד ער האט געזאגט צו דעם קעניג פון ישראל, שפאן דעם בויגען
 מיט זיינע האנד, אונד ער האט דעם בויגען געשפאנט מיט זיינע האנד, אונד אלישע
 האט געלייגט זיינע הענד אויף דיא הענד פון דעם קעניג: 17 אונד ער האט געזאגט,
 מאך אויף דאס פענסטער קעגען מוזה-זייט, אונד ער האט אויפגעמאכט, אונד
 אלישע האט געזאגט שים, אונד ער האט געשאסען, אונד ער האט געזאגט, א פויל פון
 הילף צו דעם האר, אונד א פויל פון הילף קעגען ארם, אונד דא וועסט שלאגען ארם
 אין אפס, ביז דא וועסט זיין אים באנצען פערלענדען: 18 אונד ער האט געזאגט,
 נעם דיא פוילען, אונד ער האט זיין גענומען, אונד ער האט געזאגט צו דעם קעניג
 פון ישראל, שלאג אן דיא ערד, אונד ער האט זיך געשלאגען דריי מאל, אונד ער
 האט זיך אפגעשטעלט: 19 אונד דער געמליכער מאן האט אויף איהם געצארנט,
 אונד ער האט געזאגט, דא האסט געדארפט שלאגען פינג אדער זעקס מאל, דאמאלס
 וואלסט דא געשלאגען ארם ביז דא העסט איהם פערלענט, אונד אצינד וועסט דא נאר
 דריי מאל שלאגען ארם: 20 אונד אלישע איז געשטארבען, אונד זיין האבען איהם
 געגראבען, אונד דאס היל פון מואב איז געקומען אין דעם לאנד אריין, ביין דעם

שנה: ויהי הם וקברים איש ויהיה ראו אתה הנהדו 21
 וישלכו אתה האיש בקבר אלישע מלך ונגע האיש
 בעצמות אלישע וידו נקם עליו מלכו: ונתאל מלך 22
 ארם לחץ את ישראל כל ימי יהואחז: ויהי יהוא ארם
 וירחם ויפן אליהם למען ברתו אתה אברתם יצחק
 ויעקב ולא אבה השחיתם ולא ידשליכם מעלפני ער
 קתה: ונתחנאל מלך ארם וימלך בן החדד בן תחתיו: 24
 וישב יהואש בן יהואחז ויבן אתה הערים מיד בן החדד
 בן חנאל אשר לקח מיד יהואחז אביו במלחמה שלש
 פעמים הברו יואש וישב אתה ישראלי:

יד
 בשנת שנים ליואש בן יהואחז מלך ישראל מלך אמצור 21
 ביואש מלך יהודה: בן עשרים וחמש שנה הנה 22
 במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו
 יהועדן מן בירושלם: וישב יהואש בן יהוא רב לא 23
 בן יד אביו בכל אשר עשה יואש אביו עשה: רק הבמות 24
 לא יסרו עוד העם מבתיים ומקטרים בבמות: ויהי 25
 כאשר חוקה המלכה ביהוה ויד אתה עבדיו המקים אתה
 המלך אביו: ואתה המקים לא המית ככתוב בספר 26
 תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא יקומו אבות על
 בנים ובנים לא יקומו על אבות כי אם איש בחטאו
 ימות: והאדבה אתה ארם בן החדד מלך עשרת אלפים 27
 ותבש אתה ספל במלחמה ויקרא אתה שמה ונתאל עד
 היום הנה: או שלח אמצור מלכים אליהוואש 28
 בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לקח נתראה 29
 פנים: וישלח יהואש מלך ישראל אליהוואש מלך 30
 יהודה לאמר הנה אשר בלבבן שלח אליהוואש אשר

אונד ער האט צוריקגענומען דיא שטעט

אנהייב פון דעם יאהר: 21 אונד עס איז
 גענוועזן ווען זיין האבען בעגראבען א
 מאן אונד זעה, זיין האבען דערזעהען
 דאס חיל, אזוי האבען זיין אריינגעווארן
 פער דעם מאן אין דעם קבר פון אלישע,
 אונד עס האט פאסירט דאס ווען ער האט
 אנגעעריט דיא ביינער פון אלישע, איז
 ער לעבעדיג געווארען, אונד ער האט
 זיך געשטעלט אויף זיינע פיס: 22 אונד
 חנאל קעניג פון ארם האט אונטערוואקט
 ישראל אלע טעג פון יהואחז: 23 אונד
 דער האר איז זיין גענעדיג גענוועזן,
 אונד האט זיך דערבארעמט איבער זיין,
 אונד ער האט זיך צו זיין געקעקט,
 וועגען זיין ברית מיט אברקם, וצחק אונד
 יעקב אונד ער האט זיין ניט געוואלט
 פערדארבען, אונד ער האט זיין ניט
 פערטארפען פון זיין פנים ביו אצונד:
 24 אונד חנאל קעניג פון ארם איז גע-
 שטארבען, אונד זיין זון בן החדד האט
 רעגירט אין זיינער שטעל: 25 אונד
 יהואש זון פון יהואחז האט זיך צוריק-
 געקעקט אונד ער האט צוגענומען דיא
 שטעט פון דיא האנד פון בן החדד זון
 פון חנאל, וואס ער האט צוגענומען פון
 זיין פאטער יהואחז אין דער מלחמה,
 דרייא מאל האט איהם יואש געשלאגען,
 פון ישראל:

קאפיטעל יד

1 אין דעם צווייטען יאהר פון יואש זון פון אחז קעניג פון ישראל, האט רעגירט
 אמצור זון פון יואש, קעניג פון יהודה: 2 פונעם אונד צוואנציג יאהר איז ער אלט
 גענוועזן ווען ער איז געווארען קעניג, אונד ניין אונד צוואנציג יאהר האט ער
 רעגירט אין ירושלים; אונד דער נאמען פון זיינע מוטער איז גענוועזן יהועדן אויס
 ירושלים: 3 אונד ער האט געהאט דיא רעכטמאסטיגקייט אין דיא אויגען פון דעם
 האר, נאר ניט וויא זיין פאטער דוד, נייערט אזוי וויא אלעס וואס זיין פאטער יואש
 האט געהאט, האט ער געהאט: 4 אבער דיא גמות האבען זיין ניט אפגעטהאן, דאס
 פאלק האט נאך געשאכטען אונד גערייכערט אויף דיא גמות: 5 אונד עס איז
 גענוועזן ווען דאס קעניגרייך האט זיך געפערטיגט אין זיינע האנד, אזוי האט ער
 געשלאגען זיינע קנעכט, דיא וואס האבען געשלאגען דעם קעניג, זיין פאטער:
 6 אונד דיא קינדער פון דיא שלענדער האט ער ניט געטייט, וויא עס שטייט געשריבען
 אין דעם ספר תורת משה, וואס דער האר האט געבאטען, אזוי צו זאגען, עס זאלען
 ניט געטייט ווערען עלטערן פאר קינדער, אונד קינדער זאלען ניט געטייט ווערען
 פאר עלטערן, נייערט איינליכער זאל געטייט ווערען פאר זיינע זינד: 7 ער
 האט געשלאגען אדום, אין דעם זאליקטאחל, צעהן טויזענד (מאן), אונד ער
 האט געצוואונגען דיא שטאט כלע אין דער מלחמה, אונד ער האט גע-
 רופען איהר נאמען, וקתאל, ביו צו דעם היינטיגען טאג: 8 דאמאלס האט
 אמצור געשיקט שלוחים, צו יהואש זון פון יהואחז זון פון יהוא קעניג פון
 ישראל, אזוי צו זאגען, קום, מיר וועלען זיך זעהען מיט אונזער פנים: 9 אונד
 יהואש דער קעניג פון ישראל, האט געשיקט צו אמצור קעניג פון יהודה, אזוי
 צו זאגען, דער דאך וואס איז אין לבנון, האט געשיקט צו דעם צעזערבוים וואס

אין אין לבנון, אזוי צו זאנען, גיב דייער
 טאכטער צו מיין זון, פאר א ווייב.
 אבער א ווילדע חיה פון דעם פעלד איז
 פארבייא געגאנגען, אונד ויא האט צער-
 טרעטען דעם דארן: 10 דוא האסט
 געשלאגען אדום, אונד האסט דיר דיין
 הארץ דערהויבען, האלט דיר בייא דייער
 עהרע, אונד בלייב אין דיין הויז, אונד
 פארנוואס ווילסט דוא דיר רייצען אין
 דעם אונגליק, אונד דוא וועסט פאלען,
 אונד אויף יהודה מיט דיר? 11 אונד
 אמציהו האט אבער ניט געהערט, אונד
 יהואש דער קעניג פון ישראל איז
 ארויפגעגאנגען, אונד זיין האבען זיך
 געזעהען מיט זייער אָנגעזיכט, ער אונד
 אמציהו דער קעניג פון יהודה, אין בית-
 שמש, וואס געהערט צו יהודה: 12 אונד
 יהודה איז געשלאגען געווארען פאר
 ישראל, אונד געדערער איז ענטלאפען
 צו זיין געצעלט: 13 אונד אמציהו דער
 קעניג פון יהודה, דער זון פון יהואש
 דער זון פון אחזיהו, האט יהואש דעם
 קעניג פון ישראל אָנגעהאפט אין בית-
 שמש, אונד זיין זענען געקומען קיין
 ירושלים, אונד ער האט דורכגעבראכען
 אין דיא מויער פון ירושלים, פון דעם
 פיער הונדערט איילען: 14 אונד ער
 זילבער, אונד אלע פלים וואס זענען
 געפונען געווארען אין דעם הויז פון דעם
 האר, אונד אין דיא אוצרות פון דעם
 קעניג'ס הויז, אונד דיא פערמשפונגע קינדער, אונד ער האט זיך צוריקגעקערט
 נאך שמרון: 15 אונד דיא איבריגע זאכען פון יהואש, וואס ער האט געטוהן,
 אונד פון זיינע שטארקייט, אונד וויא ער האט מלחמה געהאלטען מיט אמציהו
 קעניג פון יהודה, זענען זיין ניט געשריבען אין דעם בוך, פון דיא טעג
 געשיקטע פון דיא קעניגע פון ישראל? 16 אונד יהואש האט זיך געלייגט מיט
 זיינע עלטערן, אונד ער איז געבראכען געווארען אין שמרון, בייא דיא קעניגע
 פון ישראל, אונד זיין זון נרבעם האט רעגירט אין זיינער שטעל: 17 אונד
 אמציהו זון פון יואש קעניג פון יהודה, האט געלעבט נאך דעם טויט פון
 יהואש זון פון יהואש קעניג פון ישראל, פופצען יאהר: 18 אונד דיא
 איבריגע זאכען פון אמציהו זענען זיין ניט געשריבען אין דעם בוך, פון דיא
 טעג געשיקטע פון דיא קעניגע פון יהודה? 19 אונד זיין האבען אויף איהם
 געמאכט א בונט, אין ירושלים, אונד ער איז אנטלאפען קיין לכיש, אונד זיין
 האבען געשיקט נאך איהם קיין לכיש, אונד זיין האבען איהם דארטען געטייט:
 20 אונד זיין האבען איהם געבראכט אויף דיא פערד, אונד ער איז געבראכען
 געווארען אין ירושלים, בייא זיינע עלטערן, אין דער שטאט פון דוד: 21 אונד
 דאס גאנצע פאלק פון יהודה האט גענומען עוריה—אונד ער וואר זעכצען יאהר
 אלט—אונד זיין האבען איהם געמאכט קעניגען אין דער שטעל פון זיין פאטער
 אמציהו: 22 ער האט געבויט אילת, אונד האט זיך צוריקגעקערט צו יהודה,
 נאכדעם וויא דער קעניג האט זיך געלייגט מיט זיינע עלטערן: 23 אין דעם פופט
 צעהנטען יאהר פון אמציהו זון פון יואש קעניג פון יהודה, האט נרבעם זון פון יואש

בלבטן לאמר תנה את־בתך לבני לאשה ותעבר־חיה
 השדה אשר בלבטן ותרמס את־הרוח: הכה הכה
 את־אדום וישאף לבד הכה ושכב בביתך ולמה תתנה
 כרעה ונפלתה אתה ודודה עמר: ולא־שמע אמציהו
 11 על דואש מלך־ישראל ותרוא פנים הוא ואמציהו
 12 מלך־יהודה בבית שמש אשר ליהודה: ונחה דודה
 13 רפני ישראל ונטו אל לאחלו: ואת אמציהו מלך־
 יהודה בן־דואש בן־אחזיהו תפש דואש מלך־ישראל
 בבית שמש וביא ירושלם וסרף בחומת ירושלם
 בשער אפרים עד־שער הפנה ארבע מאות אמה:
 14 ולקח את־כל־החוב והספף ואת כל־הפלים והמצאים
 בית־יהודה ובאצרות בית המלך ואת כני הפערות
 15 השב שמרונה: ותר דבר דואש אשר עשה ונבחרו
 ואשר נלחם עם אמציהו מלך־יהודה הלא־הם כתובים
 16 על־ספר דבר הומים למלכי ישראל: השב דואש
 עמא־בתיו ונבחר בשמרן עם מלכי ישראל ומלך
 17 נרבעם בן פחמון: וחי אמציהו בן־דואש מלך־
 יהודה אחרי מות דואש בן־דואש מלך ישראל חמש
 18 עשר שנה: ותר דבר אמציהו הלא־הם כתובים
 19 על־ספר דבר הומים למלכי יהודה: וקשרו עליו
 קשר בירושלם תנם לכישה ושלחו אחריו לכישה
 כ ויתקדו שם: השא אתו על־הסוסים ונבחר בירושלם
 21 עמא־בתיו בעיר דוד: וקרו בלעם יהודה את־עוריה
 ויא כד־שש עשרה שנה ממלט וחי פחת אביו
 22 אמציהו: ויא בנה את־אילת וישבה ליהודה אחרי
 23 שכב־המלך עמא־בתיו: בשנה חמש־עשרה שנה
 לאמציהו בן־דואש מלך יהודה מלך נרבעם בן־דואש

מויער אפרים ביו צו דעם ווינקעל־שויער,
 האט צוגענומען דאס גאנצע גאלד, אונד
 געפונען געווארען אין דעם הויז פון דעם
 קעניג'ס הויז, אונד דיא פערמשפונגע קינדער, אונד ער האט זיך צוריקגעקערט
 נאך שמרון: 15 אונד דיא איבריגע זאכען פון יהואש, וואס ער האט געטוהן,
 אונד פון זיינע שטארקייט, אונד וויא ער האט מלחמה געהאלטען מיט אמציהו
 קעניג פון יהודה, זענען זיין ניט געשריבען אין דעם בוך, פון דיא טעג
 געשיקטע פון דיא קעניגע פון ישראל? 16 אונד יהואש האט זיך געלייגט מיט
 זיינע עלטערן, אונד ער איז געבראכען געווארען אין שמרון, בייא דיא קעניגע
 פון ישראל, אונד זיין זון נרבעם האט רעגירט אין זיינער שטעל: 17 אונד
 אמציהו זון פון יואש קעניג פון יהודה, האט געלעבט נאך דעם טויט פון
 יהואש זון פון יהואש קעניג פון ישראל, פופצען יאהר: 18 אונד דיא
 איבריגע זאכען פון אמציהו זענען זיין ניט געשריבען אין דעם בוך, פון דיא
 טעג געשיקטע פון דיא קעניגע פון יהודה? 19 אונד זיין האבען אויף איהם
 געמאכט א בונט, אין ירושלים, אונד ער איז אנטלאפען קיין לכיש, אונד זיין
 האבען געשיקט נאך איהם קיין לכיש, אונד זיין האבען איהם דארטען געטייט:
 20 אונד זיין האבען איהם געבראכט אויף דיא פערד, אונד ער איז געבראכען
 געווארען אין ירושלים, בייא זיינע עלטערן, אין דער שטאט פון דוד: 21 אונד
 דאס גאנצע פאלק פון יהודה האט גענומען עוריה—אונד ער וואר זעכצען יאהר
 אלט—אונד זיין האבען איהם געמאכט קעניגען אין דער שטעל פון זיין פאטער
 אמציהו: 22 ער האט געבויט אילת, אונד האט זיך צוריקגעקערט צו יהודה,
 נאכדעם וויא דער קעניג האט זיך געלייגט מיט זיינע עלטערן: 23 אין דעם פופט
 צעהנטען יאהר פון אמציהו זון פון יואש קעניג פון יהודה, האט נרבעם זון פון יואש

קעניג פון ישראל רעגירט אין שמרון
 איין אונד פירציג יאָהר: 24 אונד ער
 האט געטהון שלעכטעס אין דיא אויגען
 פון דעם האר, ער האט זיך נישט אָפּגע-
 קערט פון אלע זינד פון ירבעם ווהן
 פון נבט, וואס האט ישראל געמאכט
 זינדיגען: 25 ער האט צוריקגעבראכט
 דיא גרענעצן פון ישראל, פון וואנען מען
 קומט פון חמת ביז צו דעם ים וואס איז
 אין דער וויסטעניא, נאך דעם ווארט
 פון דעם האר, דעם נאט פון ישראל,
 וואס ער האט גערעט דורך זיין קנעכט
 יונה ווהן פון אמתי הנביא, וואס איז
 געוועזען פון נת חפר: 26 ווארין דער
 האר האט געוועהן אז דאס עלענד פון
 ישראל איז געהר ביטערליך, אונד עס
 איז נישט דא א פערשלאסענער אונד
 פערלאזענער, אונד קיין העלפער איז
 נישט דא צו ישראל: 27 אונד דער האר
 האט נישט געמראכט אפצומעקען דעם
 נאמען ישראל פון אונטער דעם הימעל,
 אזוי האט ער זיין געהאלפן דורך
 ירבעם ווהן פון יואש: 28 אונד דיא

איבריגע זאכען פון ירבעם, אונד אלעס וואס ער האט געטהון, אונד זיינע שטארקייט
 מיט וואס ער האט מלחמה געהאלטען, אונד וויא ער האט צוריקגעבראכט דמשק
 אונד חמת וואס איז צו יהודה אין ישראל, זענען זיין נישט געשריבען אין דעם בוך פון
 דיא טעגנעשיכטע פון דיא קעניגע פון ישראל? 29 אונד ירבעם האט זיך געלייגט
 מיט זיינע עלטערן, בייא דיא קעניגע פון ישראל, אונד זיין ווהן זכריה האט רעגירט
 אין זיינער שטעל:

קאפיטעל טו

1 אין דעם זיבעטן אונד צוואנציגסטען יאָהר פון ירבעם קעניג פון ישראל, האט
 רעגירט עזריה ווהן פון אמצינה קעניג פון יהודה: 2 זעכצעהן יאָהר איז ער אלט
 געוועזען ווען ער איז קעניג געווארען, אונד צווייט אונד פופציג יאָהר האט ער רע-
 גירט אין ירושלים, אונד דער נאמען פון זיינע מוטער איז געוועזען יכליהו אויס
 ירושלים: 3 אונד ער האט געטהון רעכטפערטיגקייט אין דיא אויגען פון דעם האר,
 אלעס אזוי וויא וואס זיין פאטער אמצינה האט געטהון: 4 נייערט דיא גמות האבען
 זיין נישט אָפּגעשאפט, דאס פאלק האט נאך געשאכטען אונד גערייכערט אויף דיא
 גמות: 5 אונד דער האר האט געפלאגט דעם קעניג, אונד ער איז געוועזען קרעציג
 ביז צו דעם טאג פון זיין טויט, אונד ער האט געוואוינט אין א געוונדער הויז, אונד
 יותם ווהן פון דעם קעניג איז געוועזען איבער דעם הויז, אונד האט געריכטעט דאס
 פאלק פון דעם לאנד: 6 אונד דיא איבריגע זאכען פון עזריה אונד אלעס וואס ער האט
 געטהון, זענען זיין נישט געשריבען אין דעם בוך פון דיא טעגנעשיכטע פון דיא קעניגע
 פון ישראל? 7 אונד עזריה האט זיך געלייגט מיט זיינע עלטערן, אונד זיין האבען איהם
 געגראבען בייא זיינע עלטערן, אין דער שטאט פון דוד, אונד זיין ווהן יותם האט רע-
 רעגירט אין זיינער שטעל: 8 אין דעם אכט אונד דרייסיגסטען יאָהר פון עזריה קעניג
 פון יהודה, האט זכריה ווהן פון ירבעם רעגירט איבער ישראל אין שמרון זעכס חדשים:

9 אונד ער האט געטהון שלעכטעם אין דיא אויגען פון דעם האר, אזוי וויא זיינע עלטערן האבען געטהון, ער האט זיך נישט אפגעקערט פון דיא זינד פון גרבעם ווען פון נבט, וואס האט ישראל געמאכט זינדיגען: 10 אונד שלום ווען פון נבט, האט געמאכט אויף איהם א בונט, אונד ער האט איהם געשלאגען פאר דעם פאלק, אונד ער האט איהם געטייט, אונד ער האט רעגירט אין זיינער שטעל: 11 אונד דיא איבריגע זאכען פון זכריה זענען זיין נישט געשריבען אין דעם בוך פון דיא טעג געשיכטע פון דיא קעניגע פון ישראל? 12 דאס איז גענועזען דאס ווארט פון דעם האר, וואס ער האט גערעט צו יהוא, אזוי צו זאגען, ביז אין דאס פירטע געשלעכט וועלען זיינע קינדער זיצען אויף דעם שטוהל פון ישראל, אונד עס איז אזוי גענועזען: 13 שלום ווען פון נבט האט רעגירט אים גיין אונד דריי סיקסטען יאָר, פון עזריה קעניג פון יהודה, אונד ער האט רעגירט איין מאנאט צייט איז ארויפגעאנגען אונד איז געקומען קיין שמרון אונד ער האט געשלאגען שלום ווען פון נבט אין שמרון, אונד ער האט איהם געטייט, אונד ער האט רעגירט אין זיינער שטעל: 15 אונד דיא איבריגע זאכען פון שלום, אונד פון זיין בונד וואס ער האט געמאכט, זענען זיין נישט געשריבען אין דעם בוך פון דיא טעג געשיכטע פון קעניגע פון ישראל? 16 דאמאלס האט מנחם געשלאגען תפסח, אונד אלעם, וואס איז אין איהר גענועזען, אונד איהרע גרענעצען פון תרצה, ווייל ער האט איהם נישט געוואלט אויפמאכען, אונד ער האט געשלאגען אלע איהרע שוואנגערע, אונד ער האט זיין אויפגעשניטען: 17 אין דעם גיין אונד דרייסיגסטען יאָר, פון עזריה קעניג פון יהודה, האט מנחם זעהן פון נבט רעגירט זעהן יאָר, אין שמרון: 18 אונד ער האט געטהון שלעכטעם אין דיא אויגען פון דעם האר, ער האט זיך נישט אפגעקערט פון דיא זינד פון גרבעם ווען פון נבט, וואס האט ישראל זינדיגען אלע זיינע טעג: 19 אונד פול קעניג פון אשור, איז געקומען קענען דעם לאנד, אונד מנחם האט געגעבען צו פול טויזענד צענטנער זילבער, כדי זיינע הענד זאלען זיין מיט איהם, צו געפעסטנען דאס קעניגרייך אין זיינע האנד: 20 אונד מנחם האט ארויסגעבראכט דאס זילבער פון ישראל פון אלע שטארקע העלדען, אז מען זאל געבען צו דעם קעניג פון אשור, פופציג שקלים פון יעדען איינציגען, אזוי האט דער קעניג פון אשור צוריקגעקערט, אונד ער איז נישט מעהר דארטען געבליבען אין דעם לאנד: 21 אונד דיא איבריגע זאכען פון מנחם, אונד אלעם וואס ער האט געטהון, זענען זיין נישט געשריבען אין דעם בוך פון דיא טעג געשיכטע פון קעניגע פון ישראל? 22 אונד מנחם האט זיך געלייגט מיט זיינע עלטערן, אונד זיין ווען פסקתה האט רעגירט אין זיינער שטעל: 23 אין דעם פופציגסטען יאָר, פון עזריה קעניג פון יהודה, האט פסקתה זעהן פון מנחם רעגירט איבער ישראל אין שמרון צוויי יאָר: 24 אונד ער האט געטהון שלעכטעם אין דיא אויגען פון דעם האר, ער האט

9 תעש הרע בעני דיה פאשר עשו אבתי לא קר מחמאות ירבעם ברנבש אשר חטא את ישראל: וקשר עליו שלם ברנבש מכה ברנבש ומתו ומלך תחתיו: ותר דברי זכריה הנם כותבים עלספר דברי הנמים למלכי ישראל: הוא דבר יהוה אשר דבר אל דוד לאמר בני רבעים ישבו לך עלכסא ישראל ידורכון: שלום ברנבש מלך בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה מלך יהודה ומלך בחדשים בשמרון: ועל מנחם ברנדי מתרצה ובה שמרון נד את שלום ברנבש בשמרון ומתו ומלך תחתיו: ותר דברי שלום וקשרו אשר קשר הנם כותבים עלספר דברי הנמים למלכי ישראל: אז יבדלמנחם אתתפסח ואחיהל אשר בה ואחיהל ותרצה כי לא פתח 17 נד את פלחיה ותרצה בקע: בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה מלך יהודה מלך מנחם ברנדי על ישראל עשר שנים בשמרון: תעש הרע בעני דיה לאסר מעל חמאות ירבעם ברנבש אשר חטא את ישראל בלחמיו: בא פול מלך אשור עלהארץ חפן מנחם לפול אלה כבדכסא לחות דיו אתו להנתיק ממלכה כ בדי: וצא מנחם אתתפסח על ישראל על בלחמיו החל לחת למלך אשור חמשים שקלים כסף לאיש 21 אחד ושב מלך אשור ולאצמד שם פארז: ותר דברי מנחם וכל אשר עשה הלאיתם כותבים על ספר דברי הנמים למלכי ישראל: וישקב מנחם עס אבתי ומלך פסקתה בני תחתיו: בשנת חמשים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פסקתה ברמנחם על ישראל בשמרון שנים: תעש הרע בעני דיה לא

סר מהטאות ורבעם בדגמט אשר החטיא את ישראל:
 ויקשר עליו פקח בן דמלתי שלישי וברו בשמרון כה
 בארמון בית: מלך אתדאנב ואתדאריה ועמו המשים
 איש מבני נלעדים וממחרו ומלך תחתיו: ויתר דבר ²⁶
 פקחה וכל אשר עשה דגם בתובים עלספר דברי
 הנמים למלכי ישראל: בשנת המשים ושנים ²⁷
 שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן דמלתי על-
 ישראל בשמרון עשרים שנה: ויעש הרע בעיני יהוה ²⁸
 לא סר מהטאות ורבעם בדגמט אשר החטיא את-
 ישראל: בימי פקח מלך ישראל בא תגלת פלאסר ²⁹
 מלך אשור ופקח אתעזר ואתדאנב ביתמסכה ואת-
 יטח ואתקדש ואתחצור ואתהגלעד ואתהגלילה כל ³⁰
 ארץ נפחלי בגלם אשורה: ויקשרקשר הושע בן-אלה ³¹
 על-פקח בן דמלתי וברו נמיהו: ומלך תחתיו
 בשנת עשרים ליותם בדגמט: ויתר דבר פקח וכל ³²
 אשר עשה דגם בתובים עלספר דברי הנמים למלכי
 ישראל: בשנת שנים לפקח בן דמלתי מלך ³³
 ישראל מלך יותם בן-טרו מלך יהודה: בדעשרים ³⁴
 וחמש שנה היה במלכו ויש עשרה שנה מלך בירושלם
 וישם אמו ירושא בתדדוק: ויעש הישר בעיני יהוה ³⁵
 ככל אשר-עשה עזריה אביו עשה: רק הבמות לא סרו לה
 עוד העם מובתים ומקטרים בבמות הוא בנה את-
 שער ביתיהוה העליון: ויתר דבר יותם וכל אשר ³⁶
 עשה תלאתים בתובים עלספר דברי הנמים למלכי
 יהודה: בימים הלם התל יהוה להשלים ביהודה ³⁷
 רצון מלך ארם ואת פקח בן דמלתי: וישב יותם ³⁸

ויך ניש אפגעקעהרט פון דיא זינד פון
 ורבעם וזהן פון נבט, וואס האט ישראל
 געמאכט זינדיגען: 25 אונד פקח וזהן
 פון רמליהו זיין הויפטמאן, האט אויף
 איהם געמאכט א בונט, אונד ער האט
 איהם געשלאגען אין שמרון, אין דעם
 פאלאסט פון דעם קעניגס הויז, אונד
 ארגוב אונד אריה, אונד מיט איהם ווארען
 פופציג מאן, דיא קינדער פון דיא
 גלעדריס, אונד ער האט איהם געטייט,
 אונד ער האט רעגירט אין זיינער שטעל:
 26 אונד דיא איבריגע זאכען פון פקחה,
 אונד אלעס וואס ער האט געטהון, זענען
 זייא ניש געשריבען אין דעם בוך פון
 דיא טעג-געשיכטע פון דיא קעניגע פון
 ישראל? 27 אין דעם צווייא אונד פופ-
 ציגסטען יאהר פון עזריה קעניג פון
 יהודה, האט פקח וזהן פון רמליהו רע-
 גירט אין שמרון צוואנציג יאהר: 28 אונד
 ער האט געטהון שלעכטעס אין דיא

אויגען פון דעם האר, ער האט ויך ניש אפגעקעהרט פון דיא זינד פון ורבעם
 וזהן פון נבט, וואס האט ישראל געמאכט זינדיגען: 29 אין דיא צייטען פון פקח
 קעניג פון ישראל איז געקומען תגלת פלאסר קעניג פון אשור, אונד ער האט צוגע-
 נומען עיון, אונד אבל בית מסכה, אונד נבט אונד קדש אונד חצור, אונד גלעד אונד
 גליל, דאס גאנצע לאנד פון נפחלי, אונד ער האט זייא פערטריבען קיין אשור:
 30 אונד הושע וזהן פון אלה האט געמאכט א בונט אויף פקח וזהן פון רמליהו, אונד
 ער האט איהם געשלאגען, אונד ער האט איהם געטייט, אונד ער האט רעגירט אין
 זיינער שטעל, אין דעם צוואנציגסטען יאהר פון יותם וזהן פון עזריה: 31 אונד דיא
 איבריגע זאכען פון פקח, אונד אלעס וואס ער האט געטהון, זענען זייא ניש גע-
 שריבען אין דעם בוך פון דיא טעג-געשיכטע פון דיא קעניגע פון ישראל? 32 אין
 דעם צווייטען יאהר פון פקח וזהן פון רמליהו קעניג פון ישראל, האט רעגירט יותם
 וזהן פון עזריה, קעניג פון יהודה: 33 פינף אונד צוואנציג יאהר איז ער אלט געוועזען
 ווען ער איז געווארען קעניג, אונד זעכצען יאהר האט ער רעגירט אין ירושלים,
 אונד דער נאמען פון זיינע מוטער איז געוועזען ירושא דיא טאכטער פון דדוק:
 34 אונד ער האט געטהון רעכטפארטיגקייט אין דיא אויגען פון דעם האר, אלעס
 אזוי וויא וואס זיין פאטער עזריה האט געטהון האט ער אויך געטהון: 35 גייערש
 דיא במות האבען זייא ניש אפגעשאפט, דאס פאלק האט נאך געשאכטען אונד גע-
 רייכערט אויף דיא במות; ער האט געבויט דאס אויבערשטע טויער אין דעם הויז
 פון דעם האר: 36 אונד דיא איבריגע זאכען פון יותם, אונד אלעס וואס ער האט
 געטהון, זענען זייא ניש געשריבען אין דעם בוך פון דיא טעג-געשיכטע פון דיא
 קעניגע פון יהודה? 37 אין יענע צייט האט דער האר אנגעהויבען אנצושיקען קענען
 יהודה רצין קעניג פון ארם, אונד פקח וזהן פון רמליהו: 38 אונד יותם האט ויך געלייבט

גם־אֶת־הַיָּדִים וְהַקֶּבֶל עֲשֵׂה־לָּהֶם כִּדְרֵי דָדָא אֲבִי וַיִּמְלֹךְ אֹתָם
בְּתַחֲמוֹת:

טז

טז

בַּשָּׁנָה שֶׁבִּעֲשָׂרָה עֶשְׂרֵה לִפְקֹה בְּדִרְמִלְהוּ מֶלֶךְ אֶת־
בְּרִיתָם מֶלֶךְ יְהוּדָה: בְּרִעֲשִׂים שָׁנָה אֶת־כְּמִלְכּוֹ
וְשִׁשְׁ־עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְלֹא־עָשָׂה הַיִּשְׂרָאֵל
בְּעֵינֵי דָדָא אֶלְהֵי בְרִית אָבִיו: מֶלֶךְ בְּדָרֶךְ מֶלְכֵי
יִשְׂרָאֵל וְגַם אֶת־בְּנוֹ הַעֲבִיר בְּאֵשׁ בְּחַעֲבוֹת הַיָּמִים אֲשֶׁר
הוֹרִישׁ יְהוָה אֲלֵהֶם מִפְּנֵי בְּעֵי יִשְׂרָאֵל: וַתָּחֶם וַיִּקְרָא
הַבְּכִיּוֹת וְעַל־הַבְּכִיּוֹת וַתַּחַת כְּלִיעֵן הַעֲנָן: אֲנִי עֲשֵׂה רָצוֹן
מִלְּדָאָרָם וּפְקֹה בְּדִרְמִלְהוּ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁלַם
לְמִלְחָמָה יָצָר עַל־אֹתָם וְלֹא יָבִיל לְהַלָּחֶם:
בַּעַת הַיּוֹם הַשִּׁבִּי רָצוֹן מִלְּדָאָרָם אֲחִיאֵלֵת לְאָרָם
וַיַּעַל אֶת־הַיְּהוּדִים מֵאֵילָת וְאֶדְמוֹם בָּא אֵילַת וַיִּשְׁבּוּ
שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וַיִּשְׁלַח אֹתָם מִלְּאִים אֶל־תְּגִלַת
פִּלְסֵר מֶלֶךְ־אַשּׁוּר לֵאמֹר עֲבָדְךָ וּבָנֶיךָ אֲנִי עֲלֵה הַיְּשׁוּעִי
מִכָּף מֶלֶךְ־דָּאָרָם וּמִכָּף מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הַקּוֹמִים עָלֵי: וַתָּחֶם
אֹתָם אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַחֶבֶל וַתַּמְצֵא בֵּית דָדָא וְכֹאצְרוֹת
בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח לְמֶלֶךְ אֲשׁוּר שָׂדֶה: וַיִּשְׁמַע אֵלָיו
מֶלֶךְ אֲשׁוּר וַעַל מֶלֶךְ אֲשׁוּר אֶל־דְּמִשְׁק וַתַּחֲפֹשֶׁה תְּגִלָּה
קֹרֶה וַתִּירָצֵהּ הַמִּית: וַתֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ אֹתָם לְקִרְיַת הַגִּלָּת
פִּלְסֵר מֶלֶךְ־אַשּׁוּר הוֹמִשְׁק תָּרָא אֶת־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר
בְּדְמִשְׁק וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אֹתָם אֶל־אֹרְיָה הַכֹּהֵן אֶת־דְּמִית
הַמִּזְבֵּחַ וַתַּחֲפֹשֶׁנִּי לְכָל־מִצְוֹתָיו: וַיָּבֶן אֹרְיָה הַכֹּהֵן
אֶת־הַמִּזְבֵּחַ כְּכֹל אֲשֶׁר־שָׁלַח הַמֶּלֶךְ אֹתָם מִדְּמִשְׁק בֶּן
עֶשְׂרֵה אֹרְיָה הַכֹּהֵן עֲדָמָה הַמֶּלֶךְ אֹתָם מִדְּמִשְׁק: וַיָּבֵא
הַמֶּלֶךְ מִדְּמִשְׁק תָּרָא הַמֶּלֶךְ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּקְרַב הַמֶּלֶךְ

מִיַּם זַיִת עֲלִשְׁעָרָן, אֹנֶד עַר אִיז בַּעֲ־
בְּרִאבְעָן נַעֲוָאָרְעָן בִּיָּא זַיִת עֲלִשְׁעָרָן,
אִיז דַּעַר שְׁמָאט פֿון זַיִן פֿאַמֶּר דָּדָא,
אֹנֶד זַיִן זֶהָן אִיזָהוּ הָאט רַעגִירַט אִיז
זַיִנְעַר שְׁמַעַל:

קאפיטעל טז

1 אִין דַּעַם זַיִבַּעֲעֵנְטֶען יֶאָהָר פֿון פֿקֹחַ
זֶהָן פֿון רַמְלִיָּהוּ הָאט רַעגִירַט אִיזָהוּ זֶהָן
פֿון יוֹתָם קַענִיג פֿון יְהוּדָה: 2 צִוְּאֲנִצִּיג
יֶאָהָר אִיז אִיזָהוּ אַלֶט גַּעֲוִעִנְעֶען, וְעַן עַר
אִיז קַענִיג נַעֲוָאָרְעָן, אֹנֶד זַעֲבָעֶען יֶאָהָר
הָאט עַר רַעגִירַט אִין יְרוּשָׁלַם, אֹנֶד עַר
הָאט נִיט גַּעֲמָהוּן דִּיא רַעֲכַט־פֶּרַט־נִקְיִיט
אִין דִּיא אֹיֶפֶן פֿון דַּעַם הָאָר, אֹזוּי וְיֵא
זַיִן פֿאַמֶּר דָּדָא: 3 נִייעַרַט עַר אִיז בַּעֲ־
בְּאֲנַבְעָן אִין דַּעַם וְעַן פֿון דִּיא קַענִיג
פֿון יִשְׂרָאֵל, אֹנֶד אֹיֶפֶן זַיִן זֶהָן הָאט עַר
דוֹרֶכ־נַעֲפִירַט דוֹרֶךְ דַּעַם פֿייעַר, אֹזוּי וְיֵא
דִּיא אֹמְנוֹיֶר־דִּנְקִיט פֿון דִּיא פֶּעלְקֶער
וְיֵא דַּעַר הָאָר הָאט זַיִא פֶּארט־רִיבְעָן
פֶּאר דִּיא קִינדֶער פֿון יִשְׂרָאֵל: 4 אֹנֶד

עַר הָאט גַּעֲשֵׁאכְטֶען, אֹנֶד עַר הָאט גַּעֲרִיכְטֶערט אֹיֶפֶן דִּיא בְּמוֹת, אֹנֶד אֹיֶפֶן דִּיא
הִיבְלֶען, אֹנֶד אֹנֶטֶר אַלֶע גִּרְיָנֵע בִּימֶער: 5 דֶאמָאָלֶס אִיז אַרױפֿ־גַּעֲנֶאנְגֶען רָצִין,
קַענִיג פֿון אָרָם, אֹנֶד פֿקֹחַ זֶהָן פֿון רַמְלִיָּהוּ קַענִיג פֿון יִשְׂרָאֵל, קַענֶען יְרוּשָׁלַם מִלְּחָמָה
צוֹ הַאֲלִטֶען, אֹנֶד זַיִא הָאבְעָן זֶיך גַּעֲלֶאבֶערט קַענֶען אִיזָהוּ אָבֶער זַיִא הָאבְעָן נִיט
גַּעקֶאנֶט מִלְּחָמָה הַאֲלִטֶען: 6 צוֹ יַעֲנֶער צִיט הָאט רָצִין קַענִיג פֿון אָרָם צוֹרִיק־גַּעֲנוּמֶען
אֵילַת פֿון אָרָם, אֹנֶד עַר הָאט פֶּארקֶאגַט דִּיא יְהוּדִים אֹיִם אֵילוֹת, אֹנֶד דִּיא אַדוֹמִים
זַענֶען גַּעקוּמֶען, אֹנֶד זַיִא הָאבְעָן זֶיך דֶאָרשְׁטֶען גַּעוּעֲצֵט, בִּזוֹ אֹיֶפֶן דַּעַם הִינִיט־גַּענֶען
טָאָב: 7 אֹנֶד אִיזָהוּ הָאט גַּעשִׁיקֶט שְׁלֹחִים צוֹ תְּגִלַת פִּלְסֵר קַענִיג פֿון אֲשׁוּר, אֹזוּי צוֹ
זַאנֶען, אִיֶּךְ בִּין דִּיין קַנַּעֲכַט אֹנֶד דִּיין זֶהָן, קוֹם אַרױף, אֹנֶד הַעֲלֶף מִיר אֹיִם דִּיא
הָאנד פֿון דַּעַם קַענִיג פֿון אָרָם, אֹנֶד אֹיִם דִּיא הָאנד פֿון דַּעַם קַענִיג פֿון יִשְׂרָאֵל, וְיֵא
שְׁטִייעַן אֹיֶפֶן קַענֶען מִיר: 8 אֹנֶד אִיזָהוּ הָאט גַּענוּמֶען דָּאס זֶיבֶער אֹנֶד דָּאס גָּאָלֶר,
וְיֵא וְיֵא גַּעפֿונֶען אִין דַּעַם הִזִּיז פֿון דַּעַם הָאָר, אֹנֶד אִין דִּיא אֹצְרוֹת פֿון דַּעַם הִזִּיז
פֿון דַּעַם קַענִיג, אֹנֶד הָאט עַם גַּעשִׁיקֶט אַלֶס שְׁחָד צוֹ דַּעַם קַענִיג פֿון אֲשׁוּר: 9 אֹנֶד
דַּעַר קַענִיג פֿון אֲשׁוּר הָאט אִיָּהֶם גַּעקֶארַכְט, אֹנֶד דַּעַר קַענִיג פֿון אֲשׁוּר אִיז אַרױפֿ־
גַּענֶאנְגֶען קִיין דְּמִשְׁק, אֹנֶד עַר הָאט זַיִא גַּעצוֹאנְגֶען, אֹנֶד עַר הָאט זַיִא פֶּערט־רִיבְעָן
קִיין קֹרֶה, אֹנֶד רָצִין הָאט עַר גַּעשִׁיט: 10 אֹנֶד דַּעַר קַענִיג אִיזָהוּ אִיז גַּענֶאנְגֶען
אֲנַטְקֶענֶען תְּגִלַת פִּלְסֵר קַענִיג פֿון אֲשׁוּר קִיין דְּמִשְׁק, אֹנֶד וְעַן עַר הָאט גַּעוּעִהֶען
דַּעַם מִזְבֵּחַ וְיֵא אִין דְּמִשְׁק, אֹזוּי הָאט דַּעַר קַענִיג אִיזָהוּ גַּעשִׁיקֶט צוֹ אֹרְיָה הַכֹּהֵן
דִּיא גַּעשְׁמָאָלֶט פֿון דַּעַם מִזְבֵּחַ, אֹנֶד זַיִן גִּלְיָכֶענִים, גָּאנֶץ וְיֵא עַר אִיז גַּעמָאכְט:
11 אֹנֶד אֹרְיָה הַכֹּהֵן הָאט גַּעבּוּשׁ דַּעַם מִזְבֵּחַ, גָּאָף אַלֶעס וְיֵא דַּעַר קַענִיג אִיזָהוּ הָאט
גַּעשִׁיקֶט פֿון דְּמִשְׁק, אִידֶער דַּעַר קַענִיג אִיזָהוּ גַּעקוּמֶען פֿון דְּמִשְׁק: 12 אֹנֶד וְעַן דַּעַר
קַענִיג אִיז גַּעקוּמֶען פֿון דְּמִשְׁק, אֹזוּי הָאט דַּעַר קַענִיג גַּעוּעִהֶען דַּעַם מִזְבֵּחַ, אֹנֶד עַר הָאט

עליהם וכל עליהם: ויקרא אתהם ואתמנהו
 חסד אתהם וירק אתהם השלמים אשרו על
 המזבח: ואת המזבח החשית אשר לפני דיה חרב
 מאת פני הכית מבין המזבח ומבין בית דיה ויתן אתו
 על-יד המזבח צפונה: ויצדו המלך אהו אתמנהו
 הבדל לאמר עליהם המזבח והחל הקבר אתמנהו הבדל
 ואתמנהו הערב ואתמנהו המלך ואתמנהו ואת
 עלת בלעם הארץ ומנהם ומספיהם וכלדם עליה
 וכלדם ובה עליה מורק ומזבח החשית יהיה: לכפר:
 ויש אוריה הבדל ככל אשר צוה המלך אהו: ויקרא
 המלך אהו אתהם מכות המכות חסד מעלים ואת
 הבדל ואתהם חסד מעל הבדל החשית אשר תחתיה
 ויתן אתו על מצבת אבנים: ואתמנהו השבת אשר
 בט בכות ואתמנהו המלך החשית חסד בית דיה
 מפני מלך אשר: ויתר דבר אהו אשר עשה הלא-
 הם כתובים עליהם דברי הנמים למלך יהודה: חסד
 אהו עש-אבותיו וקבר עש-אבותיו בעד דוד המלך
 חקרה בט תחתיו:

בשנת שנים עשר לאהו מלך יהודה מלך דוש
 בראשית בשמרון על-ישראל שש שנים: ויש דוש
 בשנת דיה רק לא במלך ישראל אשר היה לפני:
 עליה עלת שלמנאסר מלך אשר ויהיה דוש עבר
 חסד לא מנה: ומצא מלך-אשור ברושע קשר אשר
 שלח מלאכים אליהם מלך-מצרים ולא העלה מנה
 למלך אשר בשנת בשנת ויעצרו מלך אשר ויאסרו
 בית בלא: ועל מלך-אשור בכל-הארץ ועל שמרון

אוריה איהם שער-ענן, אונד דער קופער-ענן מוצח נועם פאר מיר זיין (בייא איהם)
 צו פארשען: 16 אונד אוריה הכהן האט געטון, אלעס וואס דער קעניג אהו האט
 איהם געבאטען: 17 אונד דער קעניג אהו האט אפגעבאטען דיא לייכטען פון דיא
 געשטעלען, אונד ער האט פון זיין ארופגענומען דיא וואשבעקען, אונד דאס וס האט
 ער ארופגענומען פון דיא קופער-ענן רינדער וואס זענען דארטער געוועזען אונד ער
 האט איהם געשטעלט אוריה א שטיינערען פלאטע-ענן: 18 אונד דיא דעק פון שבת
 וואס זיין האבען געבויט אין דעם הויז, אונד דעם אריינגאנג פון דעם קעניג וואס
 וואר דרויסען, האט ער געווענדעט אינווענדירט אין דעם הויז פון דעם האר, פאר דעם
 קעניג פון אשור: 19 אונד דיא איבריגע זאכען פון אהו, אונד אלעס וואס ער האט
 געטון, זענען זיין נישט געשריבען אין דעם בוך פון דיא טעג-געשיכטע פון דיא
 קעניגע פון יהודה: 20 אונד ער האט זיך געלייגט מיט זיינע עלטערן, אונד ער איז
 געגראבען געווארען בייא זיינע עלטערן, אין דער שטאט פון דוד, אונד זיין זון
 חקרה האט רעגירט אין זיינער שטעל:

קאפיטעל יז

1 אין דעם צוועלפטען יאהר פון אהו קעניג פון יהודה, האט דוש זון אלף
 רעגירט אין שמרון איבער ישראל זיין יאהר: 2 אונד ער האט געטון שלעכטעס
 אין דיא אויגען פון דעם האר, אבער נישט וויא דיא קעניגע פון ישראל וואס זענען
 פאר איהם געוועזען: 3 קענען איהם איז ארויפגעגאנגען שלמנאסר קעניג פון אשור,
 אונד דוש איז געוועזען זיין קעכט, אונד ער האט צו איהם געבראכט געשעק:
 4 אונד דער קעניג פון אשור האט געפונען אין דוש א בונט, דאמיט וואס ער האט
 געשיקט שלוחים צו סא קעניג פון מצרים, אונד ער האט נישט ארויפגעבראכט א געשאנק
 צו דעם קעניג פון אשור וויא אלע יאהר. אונד דער קעניג פון אשור האט איהם פעסט גע-
 נומען, אונד ער האט איהם געבונדען אין דעם געפענגעניס: 5 אונד דער קעניג פון אשור
 איז ארויפגעגאנגען דורך דעם גאנצען לאנד, אונד ער איז ארויפגעגאנגען קיין שמרון

וַיִּסְתֵּם מֶלֶךְ מִצְרַיִם לֹא נִשְׁאָר בֶּן עֹבֵד יְהוָה לְבָדוֹ:
 וְכִי־יָבֹא לֹא שָׁמַר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְכִי־
 בָּחֲקוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָשׂוּ: וַיֵּמָאס יְהוָה בְּכָל־יִרְעֵי יִשְׂרָאֵל כ
 וַיַּעַם וַיִּתְּנֵם בְּיַד שָׂסִים עַד אֲשֶׁר הִשְׁלִיכִם מִמֶּנּוּ: כר
 כָּרַע יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ בֵּית דָּוִד וַיִּמְלִיכוּ אֶת־רִיבְעֵם בֶּן
 נִבְט וַיֵּלֶךְ רִיבְעֵם אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרֵי יְהוָה וַיִּהְיֶינָם
 הַמֶּלֶךְ נְדוּדָה: ג
 וַיִּלְכּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־חַטֹּאת רִיבְעֵם
 אֲשֶׁר עָשָׂה לִאֲדֹמָרוֹ מִמֶּנָּה: ד
 עַד אֲשֶׁר־חִסֵּר יְהוָה אֶת־
 יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ מִצְרַיִם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד בְּלִעְבָּדֵי הַנְּבִיאִים
 וַיִּלֶּךְ יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ אֲדֹמָתוֹ אֲשֹׁרָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה:
 וַיָּבֹא מֶלֶךְ־אֲשׁוּר מִכְּבֶל וּמְבֹתָה וַיִּשְׁאַל וַיִּרְשֵׁוּ אֶת־שִׁמְרֹן
 וַיִּשָּׁב בְּעָרֵי שִׁמְרֹן חֹתֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְשֵׁוּ אֶת־שִׁמְרֹן
 וַיִּשְׁבּוּ בְּעָרָה: ו
 וַיִּדּוּ בַּחֲחֹלֶת שִׁבְתָּם שָׁם לֹא יָדָא אֶת־כֹּה
 יְהוָה וַיִּשְׁלַח יְהוָה בָּהֶם אֶת־הַחֲרָאוֹת וַיִּהְיוּ הָרָגִים
 בָּהֶם: ז
 וַיֹּאמְרוּ לְמֶלֶךְ אֲשׁוּר לֵאמֹר הַעֲיֵם אֲשֶׁר הִגְלִיתָ
 וַתִּשְׁבּוּ בְּעָרֵי שִׁמְרֹן לֹא יָדְעוּ אֶת־מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי הָאָרֶץ
 וַיִּשְׁלַח־בָּם אֶת־הַחֲרָאוֹת וַהֲנֵם מִמֵּיתִים אוֹתָם כְּאֲשֶׁר
 אֵינֶם יָדְעִים אֶת־מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי הָאָרֶץ: ח
 וַיָּבֹא מֶלֶךְ־אֲשׁוּר
 לֵאמֹר הִלְכִי שָׁמָּה אַחֵר מִבְּהֶגְיִים אֲשֶׁר הִגְלִיתֶם מִשָּׁם
 וַיִּלְכּוּ וַיִּשְׁבּוּ שָׁם וַהֲנֵם אֶת־מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי הָאָרֶץ: ט
 וַיָּבֹא אַחֵר מִבְּהֶגְיִים אֲשֶׁר הִגְלוּ מִשְׁמֹרן וַיִּשָּׁב בְּכִיתִי־אֵל
 וַיְהִי מִכָּה אֹתָם אֵיךְ יָדָא אֶת־יְהוָה: י
 וַתְּהִי עֵשִׂים נָי
 נָי אֲלֵהֶוּ בְּיָדוֹ: יא
 בְּכִית הַבְּמוֹת אֲשֶׁר עָשׂוּ הַשְּׂמֹרִיִם
 נָי נָי בְּעָרֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם יֹשְׁבִים שָׁם: יב
 וַאֲנִשׁ בְּכָל־
 עָשׂוֹ אֶת־סִבּוֹת בְּנוֹת וַאֲנִש־יָבוֹת עָשׂוֹ אֶת־יִרְגֵל וַאֲנִשׁ
 חֲמַת עָשׂוֹ אֶת־אֲשִׁימָא: יג
 וַתֵּעִים עָשׂוֹ נִבְחָן וְאֶת־
 תְּרַמָּן וַהֲסַפְרִיִם שְׂרָפִים אֶת־בְּהֵמָתָם כְּאֵשׁ לֹאֲרִמְלֶלֶךְ

עַר הָאֵם וַיֵּי אֶפְנֵטְהוֹן פֹּון וַיִּין פִּנִּים,
 עַם אִיו נִיט מַעְהַר גְּעַבְלִיבְעוֹן, נִייעֶרְט דְּעַר
 שְׁבֵט יְהוּדָה אֲלִיין: 19 אוֹיֶךְ יְהוּדָה הָאֵם
 נִיט גַּעְהִיט דִּיא מִצּוֹת פֹּון דְּעַם הָאָר וַיִּיעֶר
 נָאֵם, אוֹנֶד וַיֵּי זַעֲנֵן גְּעַנְאָנְעֵן אִין דִּיא
 גְּעוֹעֵץ פֹּון יִשְׂרָאֵל וְאֵם וַיֵּי הָאָבְעֵן
 גְּעַמְאָכֵט: 20 אוֹנֶד דְּעַר הָאָר הָאֵם
 פֶּעֶרְאָכְטֵט דְּעַם גַּנְצֵעֵן זַאמֶען פֹּון
 יִשְׂרָאֵל אוֹנֶד עַר הָאֵם וַיֵּי גְעֶדְרִיקֵט,
 אוֹנֶד עַר הָאֵם וַיֵּי אִיבֶעֶרְנֵעֵנְעֵעֵן אִין
 דִּיא הָאָנֶד פֹּון רִיבְעֶר, בִּיז עַר הָאֵם וַיֵּי
 פֶּעֶרְוֹאֶרְפֵּעֵן פֹּון וַיִּין פִּנִּים: 21 וְאִרִּין
 יִשְׂרָאֵל הָאֵם יוֹף אֶפְנֵעֶרְסֵעֵן פֹּון דְּעַם
 הוּיז פֹּון דָּוִד, אוֹנֶד וַיֵּי הָאָבְעֵן גְּעַמְאָכֵט
 קֶעֱנִיעֵן רִיבְעֵם זֹהֵן פֹּון נָבֵט, אוֹנֶד רִיבְעֵם
 הָאֵם פֶּעֶרְשְׁטוֹסִיעֵן יִשְׂרָאֵל פֹּון אוֹנְטֶער
 דְּעַם הָאָר, אוֹנֶד עַר הָאֵם וַיֵּי גְעַמְאָכֵט
 זִינְדִיעֵן אַ גְּרוֹסֶע זִינְד: 22 אוֹנֶד דִּיא
 קִינְדֶער יִשְׂרָאֵל זַעֲנֵן גְּעַנְאָנְעֵן אִין אֵלֶע
 זִינְד פֹּון רִיבְעֵם וְאֵם עַר הָאֵם גְּעַטְהוֹן,
 וַיֵּי הָאָבְעֵן יוֹף נִיט דְּעַרְפֹּון אֶפְנֵעֶקֶהֶרְט:
 23 בִּיז דְּעַר הָאָר הָאֵם אֶפְנֵטְהוֹן יִשְׂרָאֵל
 פֹּון וַיִּין פִּנִּים, אַזוֹי וַיֵּי עַר הָאֵם גְּעַרֶעט
 דוֹרְף אֵלֶע זִינֶע קֶעֶכֶט דִּיא גְּבִיאִים,
 אוֹנֶד עַר הָאֵם פֶּעֶרְטִרִיבְעֵן יִשְׂרָאֵל פֹּון
 וַיִּין לֵאנֶד קִיין אֲשׁוּר, בִּיז צו דְּעַם

הַיִּנְטִיעֵן טָאָב: 24 אוֹנֶד דְּעַר קֶעֱנִיג פֹּון
 פֹּון חֲמַת אוֹנֶד פֹּון סְפָרוּם, אוֹנֶד עַר הָאֵם
 אַנְשְׁטָאט דִּיא קִינְדֶער יִשְׂרָאֵל, אוֹנֶד וַיֵּי הָאָבְעֵן גְּעַעֶרְבֵט שְׁמֹרֹן, אוֹנֶד וַיֵּי הָאָבְעֵן
 יוֹף גְּעוֹעֵצֵט אִין וַיִּירֶע שְׁטֵעֵט: 25 אוֹנֶד עַם אִיו גְּעוֹעֵנְעֵן אִים אָנְפֵאָנֶג וַעֲנֵן וַיֵּי
 הָאָבְעֵן יוֹף דָּאָרְט גְּעוֹעֵצֵט, הָאָבְעֵן וַיֵּי יוֹף נִיט גְּעַפֶּאָרְכְטֵעֵן, פֶּאָר דְּעַם הָאָר, אוֹנֶד
 דְּעַר הָאָר הָאֵם אוֹיֶף וַיֵּי אָנְגַעֲשִׁיקֵט דִּיא לִיבְעֵן, אוֹנֶד וַיֵּי הָאָבְעֵן פֹּון וַיֵּי גְעַמִּיט:
 26 אוֹנֶד מַעַן הָאֵם עַם גְּעוֹאָנְט צו דְּעַם קֶעֱנִיג פֹּון אֲשׁוּר אַזוֹי צו זַאנְען, דִּיא פֶּלֶקֶעֶר
 וְאֵם דוּא הָאָכֵט פֶּאָרְטִרִיבְעֵן, אוֹנֶד וְאֵם דוּא הָאָכֵט וַיֵּי גְעוֹעֵצֵט אִין דִּיא שְׁטֵעֵט פֹּון
 שְׁמֹרֹן, וַיִּסְעֵן נִיט דָּאָם רַעכֵט פֹּון דְּעַם הָאָר, דְּעַם נָאֵם פֹּון דְּעַם לֵאנֶד, אַזוֹי הָאֵם עַר
 קֶעֱנֵן וַיֵּי אָנְגַעֲשִׁיקֵט דִּיא לִיבְעֵן, אוֹנֶד וַיֵּי מַיִטֶעֵן וַיֵּי, וַיִּיֵּל וַיֵּי וַיִּסְעֵן נִיט דָּאָם
 רַעכֵט פֹּון דְּעַם נָאֵם פֹּון דְּעַם לֵאנֶד: 27 אַזוֹי הָאֵם דְּעַר קֶעֱנִיג פֹּון אֲשׁוּר גְּעַבֶּאָטֶען
 אַזוֹי צו זַאנְען, אִיֶּהר זַאֵלֵט אַהֲנִיפִיהֶרֶען אִינִיעַם פֹּון דִּיא כְּהֵנִים, וְאֵם אִיֶּהר הָאֵם פֹּון
 דָּאָרְט פֶּאָרְטִרִיבְעֵן, אוֹנֶד וַיֵּי זַאֵלֵעֵן גִּיין אוֹנֶד זַאֵלֵעֵן יוֹף דָּאָרְטֵעֵן גְּעוֹעֵצֵעֵן, אוֹנֶד
 וַיֵּי זַאֵלֵעֵן וַיֵּי לַעֲרֵנֵן דָּאָם רַעכֵט פֹּון דְּעַם נָאֵם פֹּון דְּעַם לֵאנֶד: 28 אַזוֹי אִיו
 גְּעוֹמֶען אִינִיעֶר פֹּון דִּיא כְּהֵנִים, וְאֵם וַיֵּי הָאָבְעֵן פֶּאָרְטִרִיבְעֵן פֹּון שְׁמֹרֹן, אוֹנֶד עַר
 הָאֵם יוֹף גְּעוֹעֵצֵט אִין בֵּית־אֵל, אוֹנֶד עַר הָאֵם וַיֵּי גְעַלְעֶרְנֵט וַיֵּי וַיֵּי זַאֵלֵעֵן
 יוֹף פֶּאָרְכְטֵעֵן פֶּאָר דְּעַם הָאָר: 29 אָבְעֶר אִימְלִיכֶעם פֶּאָלֶק הָאֵם יוֹף גְּעַמְאָכֵט
 וַיִּין נָאֵם, אוֹנֶד וַיֵּי הָאָבְעֵן וַיֵּי גְעַלִּיגֵט אִין דִּיא הִיזֶער וְאֵם וַיֵּי זַעֲנֵן אוֹיֶף
 דִּיא בְּמוֹת, וְאֵם דִּיא שְׁמֹרֹנִים הָאָבְעֵן וַיֵּי גְעַמְאָכֵט, אִימְלִיכֶעם פֶּאָלֶק אִין וַיִּירֶע
 שְׁטֵעֵט, וְאִיו וַיֵּי הָאָבְעֵן דָּאָרְט גְּעוֹוֹאִיגֵט: 30 אוֹנֶד דִּיא לִיט פֹּון בָּבֶל הָאָבְעֵן
 גְּעַמְאָכֵט סְכוֹת בְּנוֹת, אוֹנֶד דִּיא מַעֲנֶער פֹּון כּוֹת הָאָבְעֵן גְּעַמְאָכֵט נֶרְגֶל, אוֹנֶד דִּיא
 לִיט פֹּון חֲמַת הָאָבְעֵן גְּעַמְאָכֵט אֲשִׁימָא: 31 אוֹנֶד דִּיא עוֹים הָאָבְעֵן גְּעַמְאָכֵט
 נִבְחָן אוֹנֶד תְּרַמָּן, אוֹנֶד דִּיא סְפָרוּים הָאָבְעֵן פֶּעֶרְבֶרְעֵט וַיִּירֶע וַיִּהֵן אִים פִּיעֶער צו אֲרִמְלֶלֶךְ

אונד ענמלך דיא געטער פון דיא ספרדים:

32 אונד זיין האבען זיך געפארקטען פאר דעם האר, אונד זיין האבען זיך געמאכט פון א טהייל פון זיין פהנים צו דיא גמות, אונד זיין האבען געטהון פאר זיין (זייער דינסט) אין דעם הויז פון דיא גמות: 33 פאר דעם האר האבען זיין מורא געהאט, אבער זייער געטער האבען זיין געדונט נאך דעם שטיינער פון דיא פעלקער, וואס זיין זענען פון דארט פערטריבען געווארען: 34 ביז צו דעם היינטיגען טאג טהוען זיין וויא זייער ערשטע געוואוינהייטען, זיין פארקטען זיך נישט פאר דעם האר, אונד זיין טהוען נישט נאך זייער געזעץ, אונד נאך זייער רעכט, אונד נאך דיא תורה אונד נאך דעם געבאט, וואס דער האר האט געבאטען דיא קינדער פון יעקב, וואס ער האט זיין נאמען גערופען, ישראל: 35 אונד דער האר האט מיט זיין געמאכט א בונד, אונד ער האט זיין געבאטען אזוי צו זאגען, איהר זאלט נישט פארקטען פרעמדע אפגעטער אונד איהר זאלט אייך צו זיין נישט בוקען, אונד איהר זאלט זיין נישט דינען,

אונד איהר זאלט צו זיין נישט מקריב זיין: 36 זייערשט דעם האר וואס האט אייך ארויפגעבראכט פון דעם לאנד מצרים, מיט גרויסע קראפט, אונד מיט איין אויסגעשטרעקטען ארעם, איהם זאלט איהר פארקטען, אונד צו איהם זאלט איהר אייך בוקען, אונד צו איהם זאלט איהר שעכטען (קרבות): 37 אונד דיא געזעץ אונד דיא רעכטע, אונד דיא תורה אונד דיא געבאט וואס ער האט פאר אייך געשריבען, זאלט איהר היטען צו טהון אלע טען; אונד איהר זאלט נישט פארקטען פרעמדע אפגעטער: 38 אונד דעם ברית וואס איך האב מיט אייך געמאכט זאלט איהר נישט פערנעסען, אונד איהר זאלט נישט פארקטען פרעמדע אפגעטער: 39 זייערשט דעם האר אייער האט זאלט איהר פארקטען, אונד ער וועט אייך מציל זיין פון דיא האנד פון אלע איירע פינד: 40 זיין האבען אבער נישט געהארקט, זייערשט וויא זייער ערשטע געוואוינהייט האבען זיין געטהון: 41 אזוי האבען דיא דאזיגע פעלקער געפארבט טען דעם האר, אונד זייער בילדער האבען זיין געדונט; אונד אויך זייער קינדער אונד זייער קינדער'ס קינדער, אזוי וויא זייער עלטערן האבען געטהון, אזוי האבען זיין געטהון ביז צו דעם היינטיגען טאג:

קאפיטעל יח

1 אונד עס איז געוועזען אין דעם דריטען יאהר פון הושע וזהן פון אלה קעניג פון ישראל, האט רעגירט חזקיה וזהן פון אחז קעניג פון יהודה: 2 פינף אונד צוואנציג יאהר איז ער אלט געוועזען ווען ער איז געווארען קעניג, אונד גיין אונד צוואנציג יאהר האט ער רעגירט אין ירושלים, אונד דער נאמען פון זיינע מוטער איז געוועזען אבי דיא טאכטער פון זכריה: 3 אונד ער האט געטהון דיא רעכטפארטיגקייט אין דיא אויגען פון דעם האר, נאך אלעס וואס זיין פאטער האט געטהון: 4 ער האט אפגעשאפט דיא גמות, אונד ער האט צוגבראכען דיא מצבות, אונד ער האט אפגע- שניטען דעם לינדענבוים, אונד ער האט צושטויסען דיא קופערנע שלאנג

וְהָאֵשׁ עָשָׂה מִשָּׁה כִּי עָרְהֶם הִהָמָּה הִיוּ בְּיַד־יִשְׂרָאֵל
מִקְדָּרִים לוֹ וַחֲרָאֵלוּ נִחְשָׁמוּ: בִּדְוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל הִ
בָּשָׂח וַחֲרָאֵלוּ לֹא־דָוָה כְּמוֹ כָּל מַלְכֵי יִדְוָה וְאִשָּׁר
הִיוּ לִפְנֵינוּ: וַחֲרָק בִּדְוָה לֹא־סָר מֵאֲחֵרָיו וְשִׁמְלֵי
מִצְחָיו אֲשֶׁר־צָה יָדָה אֶת־מִשָּׁה: וְהָיָה יָדָה עִמּוֹ
בְּכָל אֲשֶׁר־נָאָה יִשְׁכִּיל מִמֶּדֶד בְּמִלְךְ־אֲשִׁיר וְלֹא עָבְדוּ:
הוּא הִבָּה אֶת־פִּלְשֹׁתִים עַד־עַתָּה וְאֶת־נִבְלָה מִמִּנְהֵל
נִתְּרִים עַד־עֵד מִבְּעַר: וְהָיָה בִּשְׁנֵה הַרְבִּיעִית
לְמֶלֶךְ חֻקְהִי הוּא הִשְׁנָה הַשְּׁבִיעִית לְהוֹשֵׁעַ בְּדָאֵלָה
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עָלָה שְׁלֹמֹנָאֶסֶר מֶלֶךְ־אֲשִׁיר עַל־שִׁמְרֹן
וַיַּעַר עָלָיו: וַחֲלָקָה מִקְצֵה שָׁלֹשׁ שָׁנִים בִּשְׁנֵי־שָׁשׁ
לְחֻקְהִי הוּא שְׁנֵי־חֲמֵשׁ לְהוֹשֵׁעַ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְלִבְלָה
שִׁמְרֹן: וַיָּחַל מֶלֶךְ־אֲשִׁיר אֶת־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־הָיָה וַיַּחֲסֵם
בְּחֻלָּה וּבִחְבוֹד נִתְּרָה נִזָּן וְשָׂרִי מֶדֶי: עַל וְאִשָּׁר לֹא־
שָׁמַע בְּקוֹל יָדָה אֱלֹהֵיהֶם וַיַּעֲבֹד אֶת־בִּרְיָו אֶת־כָּל־
אֲשֶׁר צָוָה מִשָּׁה עָבַד יָדָה וְלֹא שָׁמַע וְלֹא עָשָׂה:
וּבְאֲרַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמֶלֶךְ חֻקְהִי שָׁלַח מַסְרִיבִים
מֶלֶךְ־אֲשִׁיר עַל כָּל־עֵדֵי יִדְוָה הַבָּצִרוֹת וַיַּחֲסֵם:
וַיִּשְׁלַח חֻקְהִי מֶלֶךְ־יִדְוָה אֶל־מֶלֶךְ־אֲשִׁיר לֵבִישׁוֹ
לֵאמֹר וְהִמָּאתִי שָׁבִי מִעָלַי אֶת אֲשֶׁר־חָתַן עָלַי אֲשֶׁר־
נָתַם מֶלֶךְ־אֲשִׁיר עַל־חֻקְהִי מֶלֶךְ־יִדְוָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
בְּכֶרֶסֶף וּשְׁלֹשִׁים בְּכֶרֶם וְהָב: וַחֲמֹן חֻקְהִי אֶת־כָּל־
הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בִּיתְיָדָהּ וּבְאֲצִרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ: בָּעֵת
הַהִיא קָצַץ חֻקְהִי אֶת־דִּלְלוֹת הַיָּבֵל יָדָה וְאֶת־
הָאֲמֻנֹת אֲשֶׁר צָפָה חֻקְהִי מֶלֶךְ יִדְוָה וַיַּחֲסֵם לְמֶלֶךְ
אֲשִׁיר: וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ־אֲשִׁיר אֶת־חֲרָתָן וְאֶת־רִבִּי־
סִרִּים וְאֶת־דְּרָשָׁה מֶלֶךְ־לִבְיָשׁ אֶת־מֶלֶךְ חֻקְהִי בְּחִיל
בְּכֶרֶם וְיֹשְׁלֵם וְעַל הַבָּא וְיֹשְׁלֵם וְעַל הַבָּא וְעַמְדוֹ

וְהָאֵשׁ מִשָּׁה הָאֵם נְעִמָאֶסֶר וְאֶרֶן בִּי
יַעֲנֵר צִיִּית הָאֲבָעֵן דִּיא קִינְדֵּר יִשְׂרָאֵל
צוֹ אִיהֶם נְעִרִיכְעֶרֶם אֹנְדָּה מֵעַן הָאֵם
אִיהֶם נְעִרִיכְעֶרֶם נְחִשְׁתָּן: 5 אִין דָּעֵם הָאֵר,
נָאֵם פֹּון יִשְׂרָאֵל הָאֵם עַר וִיךְ פִּעְרוֹיכְעֶרֶם,
אֹנְדָּה נָאֵךְ אִיהֶם אִין נִיט נְעִוְעֹעֵן אֹזִי
וְיִיא עַר אֹנְטֶעֶר אֲלֵע קַעֲנִיגָה פֹּון יְהוּדָה,
אֹנְדָּה וְיִיא זַעֲנֵן נְעִוְעֹעֵן פֹּאר אִיהֶם:
6 אֹנְדָּה עַר הָאֵם וִיךְ בְּעַהֲעַפֵּם אִין דָּעֵם
הָאֵר, עַר הָאֵם וִיךְ נִיט אֲפִנְעֶקְעֶה־ט פֹּון
הִינְטֶער אִיהֶם, אֹנְדָּה עַר הָאֵם נְעִהִיט
וְיִינֵע מִצֹּחַ וְיִיא דָּעֵר הָאֵר הָאֵם נְעִבְאָטֵעֵן
צוֹ מִשָּׁה: 7 אֹנְדָּה דָּעֵר הָאֵר אִין נְעִוְעֹעֵן
מִיט אִיהֶם, אֹנְדָּה וְיִיא עַר אִין אֶרֶיכְעֶרֶם
נִאֲנֵעֵן הָאֵם עַר בְּעִלִּיקֵט: אֹנְדָּה עַר
הָאֵם וְיִידֶער־נְעִשְׁפֶּעֶנִיגֵט אִין דָּעֵם קַעֲנִי
פֹּון אֲשִׁיר, אֹנְדָּה עַר הָאֵם אִיהֶם נִיט
נְעִדִיגֵט: 8 עַר הָאֵם נְעִשְׁלָאֲנֵעֵן דִּיא
פִּלְשֹׁתִים בִּיז עֵזָה אֹנְדָּה אִיהֶרֶע נְרַעֲנֶעֶצֶעֵן,
פֹּון דָּעֵם טְהִירֶעם פֹּון דִּיא וְעַכְטֶער, בִּיז
אִין דִּיא פֶּעסֶטֶע שְׁטֶעט: 9 אֹנְדָּה עַס אִין
נְעִוְעֹעֵן אִין דָּעֵם פִּירֶטֵעֵן יֵאֵהֵר פֹּון דָּעֵם
קַעֲנִי חֻקְהִי, דָּאֵם אִין דָּאֵם וִיבֶעֱטֶע
יֵאֵהֵר פֹּון הוֹשֵׁעַ וְיִיחָן פֹּון אֱלָה קַעֲנִי פֹּון
יִשְׂרָאֵל אִין שְׁלֹמֹנָאֶסֶר קַעֲנִי פֹּון אֲשִׁיר
אֶרֶיכְעֶנְאֲנֵעֵן קַעֲנֵן שְׁמֹרֹן, אֹנְדָּה עַר
הָאֵם וִיא בְּעִלְאֲנֶערֶם: 10 אֹנְדָּה עַר הָאֵם

וִיא בְּעִוְוֹאֲנֵעֵן אֵם עַנְדֵּע פֹּון דִּרִיִּיא יֵאֵהֵר, אִין דָּעֵם זַעֲקֶסֶטֵעֵן יֵאֵהֵר פֹּון חֻקְהִי, דָּאֵם
אִין דָּאֵם נִינְטֶע יֵאֵהֵר פֹּון הוֹשֵׁעַ קַעֲנִי פֹּון יִשְׂרָאֵל, אִין שְׁמֹרֹן בְּעִוְוֹאֲנֵעֵן נְעִוְוֹאֲרֶעֵן:
11 אֹנְדָּה דָּעֵר קַעֲנִי פֹּון אֲשִׁיר הָאֵם פִּעְרִיכְעֶרֶם יִשְׂרָאֵל קִיין אֲשִׁיר, אֹנְדָּה עַר הָאֵם
וְיִיא נְעִפִירֶט קִיין חֻלָּח אֹנְדָּה קִיין חֲבוֹר בִּיִּיא דָּעֵם טִיִּיף גוֹזֵן, אֹנְדָּה אִין דִּיא שְׁטֶעט
פֹּון מֶדֶי: 12 וְיִייל וְיִיא הָאֲבָעֵן נִיט נְעִהֲאֶרְכֵט צוֹ דָּעֵם קוֹל פֹּון דָּעֵם הָאֵר, וְיִיעֵר נָאֵם,
אֹנְדָּה וְיִיא הָאֲבָעֵן אִיבְעֶר־נְעִטֶרֶטֵעֵן וְיִין בְּרִית, אֲלֵעֵם וְיִיא מִשָּׁה דָּעֵר קַעֲנֵכֵט פֹּון דָּעֵם
הָאֵר הָאֵם נְעִבְאָטֵעֵן, אֹנְדָּה וְיִיא הָאֲבָעֵן עַס נִיט נְעִהֲאֶרְכֵט אֹנְדָּה נִיט נְעִטְהוֹן: 13 אֹנְדָּה
אִין דָּעֵם פִּירֶצֶה־נְטֵעֵן יֵאֵהֵר פֹּון דָּעֵם קַעֲנִי חֻקְהִי, אִין סִנְחָרִב קַעֲנִי פֹּון אֲשִׁיר
אֶרֶיכְעֶנְאֲנֵעֵן קַעֲנֵן אֲלֵע פֶּעסֶטֶע שְׁטֶעט פֹּון יְהוּדָה, אֹנְדָּה עַר הָאֵם וְיִיא אִינְנֶעֶנִי
מֵעַן: 14 אֹנְדָּה חֻקְהִי קַעֲנִי פֹּון יְהוּדָה הָאֵם נְעִשְׁקִיט צוֹ דָּעֵם קַעֲנִי פֹּון אֲשִׁיר קִיין
לִבְיָשׁ, אֹזִי צוֹ וְאֲנֵעֵן—אִיךְ הָאֵב נְעִוְיִנְדִיגֵט, קַעֲהֵר דִּיךְ צוֹרִיק פֹּון מִיר, אֲלֵעֵם וְיִיא
דוֹא וְעַכְטֵט אִיךְ מִיר אֶרֶיכְעֶלִינְעֵן וְעַל אִיךְ טִרָאֲנֵעֵן, אֹנְדָּה דָּעֵר קַעֲנִי פֹּון אֲשִׁיר הָאֵם
אֶרֶיכְעֶלִינְעֵט אִיךְ חֻקְהִי קַעֲנִי פֹּון יְהוּדָה, דִּרִיִּיא הִינְדֶערֶם צַעֲנִטְמֶער וִילְבֶער, אֹנְדָּה
דִּרִיכִי צַעֲנִטְמֶער נֵאֲלָר: 15 אֹנְדָּה חֻקְהִי הָאֵם אֲפִנְעֶנְעֵעֵן דָּאֵם נִאֲנֵעֵן וִילְבֶער
וְיִיא אִין נְעִפֶנְעֵן נְעִוְוֹאֲרֶעֵן אִין דָּעֵם הוֹי פֹּון דָּעֵם הָאֵר, אֹנְדָּה אִין דִּיא אֲוִצֵרוֹת פֹּון
דָּעֵם קַעֲנִיגִים הוֹי: 16 אִין יַעֲנֵר צִיִּית, הָאֵם חֻקְהִי אִיכְסֶנְהֶאקֵט דִּיא טְהִירֶעֵן
פֹּון דָּעֵם טַעֲמֶפֶּעל פֹּון דָּעֵם הָאֵר, אֹנְדָּה דִּיא וְיִילֵעֵן וְיִיא חֻקְהִי קַעֲנִי פֹּון יְהוּדָה
הָאֵם בְּעֶדֶקֶט אֹנְדָּה עַר הָאֵם וְיִיא נְעִבְעֵעֵן צוֹ דָּעֵם קַעֲנִי פֹּון אֲשִׁיר: 17 אֹנְדָּה
דָּעֵר קַעֲנִי פֹּון אֲשִׁיר הָאֵם נְעִשְׁקִיט מִרְמָן, אֹנְדָּה רִב־סִרִּים, אֹנְדָּה רִב־שָׁקָה אִיכְסֶנְהֶאקֵט
לִבְיָשׁ, צוֹ דָּעֵם קַעֲנִי חֻקְהִי מִיט אֲשִׁנְעֵר חִיל קִיין יְרוּשָׁלַיִם, אֹנְדָּה וְיִיא זַעֲנֵן
אֶרֶיכְעֶנְאֲנֵעֵן אֹנְדָּה וְיִיא זַעֲנֵן נְעִקֶמֶעֵן קִיין יְרוּשָׁלַיִם אֹנְדָּה וְיִיא זַעֲנֵן אֶרֶיכְעֶנְאֲנֵעֵן
נְעִבְאָטֵעֵן אֹנְדָּה וְיִיא זַעֲנֵן נְעִקֶמֶעֵן, אֹנְדָּה וְיִיא הָאֲבָעֵן וִיךְ אֲפִנְעֶשְׁטֶעֱלֵט בִּיִּיא

בתחלה הברכה השלימה אשר במסלת שרה כובס:
 18 ויקרא אליהם ויאמר אליהם אלוקים בן חלקיהו
 אשר על הבית ושבעה הספר ויאחז בראס המזכיר:
 19 ויאמר אליהם רבשקה אמרנה אל חלקיהו בה אמר
 חלקיהו הנדול מלך אשר מה במסותו הנה אשר
 כ בטהו: אמרה ארדבר שפתים עצה ונבונה למלכה
 21 עתה עלינו בטהו כי מרתה כי: עתה הנה בטהו
 לך על משענת הנפה הרצון הנה על מצרים אשר
 יסמך איש עלי וכן בכפו ונקבה בן פרעה מלך
 22 מצרים לכל בטהו עלי: וברחמנה אלי אליהה
 אלתינו בטהו הלא הוא אשר הסיר חקנהו ארד
 במתיו ואחז מכותיו ואמר לדודה ולירושלם לפני
 23 המלכה הנה תשתחוין בירושלם: עתה תתערב נא
 את ארתי את מלך אשר ואחנה לך אלפים מטות אם
 24 תוכל לתת לך רבנים עליהם: ואך תשיב את פני
 פתח אחר עבדי ארתי הקטנים ותבטח לך על מצרים
 כה לרוב ולפרשים: עתה המלכה הנה עלי עלי
 המלכה הנה להשתחוין הנה אמר אלי עלי עליהן
 26 הוואת והשתחויה: ויאמר אליהם בן חלקיהו ושבעה
 ויאחז אל רבשקה וברנה אל עבדיה ארמית כי
 שמעם אנהו ואלתרבר עמנו ידוית בלון העם
 27 אשר עליהם: ויאמר אליהם רבשקה העל ארבע
 ואלף שלמי ארתי לרוב את הדברים הנלה הלא
 על האנשים השבים עליהם לאכל את הדיהם
 28 ולשתות את שנתם עמם: וימך רבשקה וקרא
 בקול גדול וידוית וידבר ואמר שמעו דבר המלך
 29 הנדול מלך אשר: בה אמר המלך אל ישיא לבם

אזוי נועט ער קומען אין זיינע האנד אונד עס נועט איהם דורכשטעקען, אזוי
 איז דער קעניג פון מצרים צו אלע דיא וואס פערזיכערען זיך אויף איהם:
 22 אונד נוען איהר נועט צו מיר זאגען, מיר פערלאזען זיך אויף דעם האר, אונזער
 נאט, איז עס נישט דער וואס חזקתו האט אפגעטוהן זיינע במות אונד זיינע מזבחות,
 אונד ער האט געזאגט צו יהודה אונד צו ירושלים, פאר דעם דאזיגען מזבח וואס איז
 אין ירושלים זאלט איהר אייך ביקען? 23 אונד אונד נעט דאך איין ערב צו מיין
 האר דעם קעניג פון אשר, אונד איך וועל דיר געבען צוויי טויזענד פערד, אויב
 דוא וועסט קענען געבען רייטער אויף זייא: 24 אונד וויא אזוי וועסט דוא געזאגען
 דאס פנים פון דעם הויפטמאן, (אדער) איינעם פון דיא קלענסטע קנעכט פון
 מיין האר? אונד דוא האסט דיך פערזיכערט אויף מצרים, אויף רייטנעגען אונד
 רייטער: 25 אצונד, בין איך דען אהן דעם האר ארויפגעגאנגען קעגען דעם
 דאזיגען ארט עס צו פערדארבעט? דער האר האט צו מיר געזאגט, געה ארויף
 קעגען דעם דאזיגען לאנד אונד פערדארב עס: 26 אונד אליקים דער זון פון
 חלקיהו האט געזאגט, אונד אויך שבעה אונד יואח צו רבשקה, רעד דאך צו
 זיינע קנעכט ארמיות, ווארון מיר פערשטעטען, אבער דוא זאלסט נישט מיט אונס
 רעדען יידיש אין דיא אוירען פון דעם פאלק וואס זענען אויף דיא מויער:
 27 אונד רבשקה האט צו זייא געזאגט, צו וועגען דיין האר אונד וועגען דיר
 האט מיך מיין האר געשיקט צו רעדען דיא דאזיגע רייד? איז עס נישט צו דיא
 לייט וואס וועגען אויף דיא מויער, דאס זייא וועלען עסען זייער צואה, אונד
 מיינען זייער השתנה מיט אייך: 28 אונד רבשקה האט זיך געשטעלט אונד
 ער האט גערופען מיט א הויך קול אויף יידיש, אונד ער האט גערעדט אונד
 געזאגט, הערט צו דאס ווארט פון דעם גרויסען קעניג, דעם קעניג פון
 אשר: 29 אזוי האט דער קעניג געזאגט, לאז אייך חזקתו נישט איינערדען,

חוקקו כדלא וכל להציל אתכם מיד: ואל-בטח ל
אתכם חוקקו אל-ידה לאמר הצל הציל ידוה ולא
תתן את-העיר הזאת ביד מלך אשור: אל-תשמעו אל
חוקקו כי כה אמר מלך אשור עשו אתי ברכה וצאו
אל ואכלו וישפכו ואיש תאמרו וישתו איש מרבו:
31 ערבאי ולקחתי אתכם אל-ארץ כנענכם ארץ דגן
ותירוש ארץ לחם וכרמים ארץ נט יצרר ודבש וחי
ולא תמנו ואל-תשמעו אל-חוקקו כיסית אתכם
לאמר דעה הצילנו: הצל הצילו אליו דגים איש
את-ארצו מיד מלך אשור: איה אליו חמת וארפד
32 איה אליו ספרנים הנע וענה כי-הצילו את-שמרון
מיד: מי בקל-אליו הארצות אשר-הצילו את-ארצם לה
מיד כי-הציל דעה את-ירושלם מיד: ותחרישו העם
ולא-ענו אתו דבר כי-רמעות המלך הוא לאמר לא
תשגרו: וקא אלקים ביהללקה אשר-על-נפות ושבנא
33 הספר ויזאח בקאספה המוקיר אל-חוקקו קרויע בגדים
ויגדו לו את דברי רבשקה:

יט

יט

והי בשמע המלך חוקקו ויקרע את-בגדיו ותתם
בשק חבא בית דעה: וישלח את-אלקים אשר-על
2 הבית ושבנא הספר ואת זקני הכהנים מתבקים
בשקים אל-ישעיהו הנביא בקאמין: ויאמרו אליו
3 בה אמר חוקקו ויסבירה ותוכחה ונאנה היום הנה
כרבא בנים עד-משבר וכן את ללח: אילי ישמע
4 דעה אל-הד את כל-דברי רבשקה אשר שלחו מלך
אשור: ודענו לחרה אלהים חי ויזכיר בדברים אשר
שמע דעה אל-הד ונשאת תפלה בעד השאירה

33 האבען דען דיא געטער פון דיא פעלקער מציל געוועזען, אימליכען זיין לאנד
פון דיא האנד פון דעם קעניג פון אשור? 34 וואו זענען דיא געטער פון חמת אונד
ארפד? וואו זענען דיא געטער פון ספרונים, הנע אונד ענה? האבען זיין דען מציל
געוועזען שמרון פון מיינע האנד? 35 ווער איז אונטער אלע געטער פון דיא
לענדער, וואס האבען מציל געוועזען זייער לאנד פון מיינע האנד? דאס דער
האר זאל וירושלים מציל זיין פון מיינע האנד: 36 אונד דאס פאלק האט געשוויגען,
אונד זיין האבען איהם קיין קארט נישט געענטפערט, ווארין דאס האט דער קעניג
געבאטען, אזוי צו זאגען, איהר זאלט איהם נישט ענטפערען: 37 אונד אלוקים זעהן
פון חלקיהו וואס איז איבער דעם הויז, אונד שבעה דער שרייבער, אונד יואח זעהן
פון אסף דער קאנצלער, זענען געקומען צו חזקיהו מיט צוריסענע קליידער, אונד
זיין האבען איהם געזאגט דיא ווערטער פון רבשקה:

קאפיטעל יט

1 אונד עס איז געוועזען ווען חזקיהו האט דאס געהערט, אזוי האט ער צוריסען זיינע
קליידער, אונד ער האט זיך געדעקט מיט א זאק, אונד ער איז געקומען אין דעם
הויז פון גאט: 2 אונד ער האט געשיקט אלוקים וואס איז געוועזען איבער דעם הויז,
אונד שבעה דעם שרייבער אונד דיא עלצטע פהנים, געדעקט מיט זעק, צו וישעיהו
הנביא זעהן פון אמוין: 3 אונד זיין האבען צו איהם געזאגט, אזוי האט חזקיהו
געזאגט, א טאג פון נויטה, אונד לעסטערונג אונד דערפארונג איז דער דאזיגער
טאג, ווארין דיא קינדער זענען געקומען ביז צו דעם געבערשטול, אונד קיינע קראפט
איז נישט דא צו געווינען: 4 טאמער וועט דער האר דיין גאט הערען אלע רייד
פון רבשקה וואס דער קעניג פון אשור זיין האר האט איהם געשיקט, דעם לעבעדיגען
גאט צו לעסטערען, אונד ער האט געלעסטערט מיט ווערטער, וואס דער האר זיין
גאט האט געהערט, אזוי זאלסט דוא אויפהייבען א געבעט וועגען דיא איבערגעבליבענע,

והאם עם נועם נאך נעפונען ווערען:
 5 אונד דא קנעכט פון דעם קעניג
 חזקיהו זענען געקומען צו ישעיהו:
 6 אונד ישעיהו האט צו זיין געזאגט,
 אזוי זאלט איהר זאגען צו אייער האר,
 אזוי האט דער האר געזאגט, דא זאלסט
 דיך נישט פארקומען פאר דא ווערמער
 וואס דא האסט געהערט. וואס דא
 יונגען פון דעם קעניג פון אשור האבען
 מיך געלעסטערט: 7 זעה איך וועל
 איהם געבען א גייסט אונד ער וועט א
 נאכריכט הערען, אונד ער וועט זיך
 צוריקגעהרען צו זיין לאנד, אונד איך
 וועל איהם לאזען פאלען דורך דעם
 שווערד אין זיין לאנד: 8 אונד ווען
 רבשקה האט זיך צוריקגעקערט, אזוי
 האט ער געפונען דעם קעניג פון אשור
 מלחמה האלטען קענען לבנה ווארן
 ער האט געהערט אז ער האט זיך
 אפגעצויגען פון לכיש: 9 אונד ער
 האט געהערט אויף תרקה קעניג פון
 כוש, אזוי צו זאגען, זעה ער איז
 ארויסגעגאנגען מלחמה צו האלטען מיט

ה הנמצאה: ויטא עברי המלך חזקיהו אל-ישעיהו:
 6 ואמר להם ישעיהו מה תאמרו אל-דוככם מה אמר
 דיה אל-היאר מפני הדברים אשר שמעת אשר נדשו
 7 נשדי מלך-אשור אתי: הגיו נתן בו רוח ושמע שמעה
 8 ושב לארצו הפלחה פתח בארצו: השב רבשקה
 המצא את-מלך אשור נלחם על-לבנה כי שמע כי נסע
 9 מלכיש: ושמע אל-תרקה מלך-כוש לאמר הנה נא
 להלחם אתך השב ושלח מלאכים אל-חזקיהו לאמר:
 כה תאמרו אל-חזקיהו מלך-יהודה לאמר אל-ישאך
 אל-דך אשר אתה פתח בו לאמר לא תחת דושלם
 11 בך מלך אשור: והוא אתה שמעת את אשר עשו מלכי
 12 אשור לכל-הארצות להחרימם ואתה תחל: והצילו
 אתם אל-דך היום אשר שחת אבותי את-עון ואי
 13 תח ורצף ובני-עון אשר בתל-אשר: אי מלך-חמח
 14 ואלך ארסר ואלך לעיר ספרים הגע ועה: ופה
 חזקיהו את-הספרים מן המלאכים תרצא ושל ביה
 15 דיה ופרשו חזקיהו לפני דיה: ותפלל
 חזקיהו לפני דיה ואמר דיה אל-דך ישראל ישב
 תרבים. אתה-דוא האלוהים לבדך לכל ממלכות הארץ
 16 אתה עשית את-השמים ואת-הארץ: הנה דיה: אונד
 ושלם פתח דיה ענד וראה ושמע את דבר סנריב
 17 אשר שלח ליהרף אלהים הו: אמנם דיה תחריב
 18 מלכי אשור את-הגוים ואת-ארצם: ותח את-אלוהתם
 כאש כי לא אלוהים חמה כי אסי-משה וי-אדם עין
 19 ואבן ואלבוס: ותח דיה אל-דך דושעט נא מיד
 ודעו כל-ממלכות הארץ כי אתה דיה אלוהים לבדך:
 ושלח ישעיהו בראמון אל-חזקיהו לאמר כה

דיך: אזוי האט ער זיך צוריקגעקערט, אונד ער האט געשיקט שלוחים צו חזקיהו,
 אזוי צו זאגען: 10 אזוי זאלט איהר זאגען צו חזקיהו קעניג פון יהודה אזוי צו
 זאגען, לאז דיך דיין גאט נישט איבעררעדען, וואס דא פערזיכערסט דיך אויף איהם,
 אזוי צו זאגען, וירושלים וועט נישט געגעבען ווערען אין דא האנד פון דעם קעניג פון
 אשור: 11 זעה, דא האסט געהערט וואס דא קעניגע פון אשור האבען געטהון צו
 אלע לענדער וויא צו פערטויסטען, אונד זאלסט דא נצול ווערען? 12 האבען וויא
 דען מצול געוועזען דא געמער פון דא פעלקער וואס מיינע עלטערן האבען וויא
 פערדארבען? גוזן אונד חרן, אונד רצף, אונד בני-רצף, וואס איז אין תל-אשר: 13 וואו
 איז דער קעניג פון חמת, אונד דער קעניג פון ארפף, אונד דער קעניג פון דא שטעט
 ספרנים, הגע אונד ענה? 14 אונד חזקיהו האט גענומען דא בריו פון דא האנד פון
 דא שלוחים אונד ער האט וויא געלעזען, אונד ער איז ארויסגעגאנגען אין דעם הויז
 פון דעם האר, אונד חזקיהו האט וויא (דא בריו) אויסגעשפרייט פאר דעם האר:
 15 אונד חזקיהו האט געבעטען פאר דעם פנים פון דעם האר, אונד ער האט געזאגט,
 האר גאט פון ישראל, וואס זיצט איבער דא ברובים, דא אליין ביסט גאט אונטער
 אלע קעניגרייכע פון דער ערד, דא האסט געמאכט דעם הימל אונד דא ערד:
 16 גייג דיין אויער, א האר, אונד הער צו, עפען דייןע אויגען א האר אונד זעה, אונד
 הער דא ווערמער פון סנחריב, וואס ער האט איהם געשיקט צו לעסטערען דעם
 לעבעדיגען גאט! 17 עס איז וואהר, האר, דאס דא קעניגע פון אשור האבען וויסט
 געמאכט דא פעלקער, אונד זייער לאנד: 18 אונד וויא האבען געגעבען זייער
 געמער אין דעם פייער, ווארן וויא זענען קיינע געמער נישט געוועזען, גייער דא
 ווערן פון מענשען-הענד, האלצערנע אונד שטיינערנע, דארום האבען וויא וויא
 פערטויליגט: 19 אונד אצורה, א האר אונדער גאט, העלף אונס דאך פון זיינע האנד,
 אונד לאזען אלע קעניגרייכע פון דער ערד וויסען, דאס דא אליין א האר, ביזט א
 גאט: 20 אונד ישעיהו ווהן פון אמוץ האט געשיקט צו חזקיהו, אזוי צו זאגען, אזוי

האט געזאגט דער האר, דער גאט פון
 ישראל, דאס וואס דאס האסט געבעטען
 צו מיר, וועגען סנחריב קעניג פון אשור,
 האב איך געהערט: 21 דאס איז דאס
 ווארט וואס דער האר האט גערעט
 וועגען איהם, וואס פערשעמט דיך, וואס
 שפעט פון דיר, דיא וועגפרייא טאכטער
 פון ציון, וואס טאקעלט הינטער דיר מיט
 דעם קאפ, דיא טאכטער פון ירושלים:
 22 וועמען האסט דא געלעסטערט, אונד
 אויף וועמען האסט דא אויפגעווינען א
 קול? אונד דאס האסט דינע אויגען
 געהויבען אין דער הייף, קעגען דעם
 הייליגען פון ישראל? 23 דורך דינע
 שלוחים האסט דא געלעסטערט דעם
 האר, אונד דאס האסט געזאגט, מיט
 מינע פילע רייטוועגען בין איך ארויפ-
 געגאנגען אויף דיא הייף פון דיא בערג,
 אויף דיא ווייטען פון לבנון, אונד איך וועל
 אפשונידען ווינע הויכע צעדערביימער,
 ווינע בעסטע טענענביימער, אונד איך
 וועל קומען אן דעם עק פון זיין נאסט-
 הויז, אין דעם וואלד פארמל: 24 איך
 האב גערויבען, אונד אויסגעטרינקען
 דאס פערעמדע וואסער, אונד איך וועל
 טרינקען מאכען מיט מינע פוסטריט אלע
 דען ניט געהערט פון לאנג אן, דאס איך האב זיין געהוירן, פון פארצייטיגע יאהרען,
 אונד איך האב זיין געשאפען? אצונד האב איך עס געבראכט פרי צו פערוויקטען
 דיא פעסטע שטעט, אז זיין זאלען זיין גלייך וויא הויפטן ערד: 26 אונד ווירע איינ-
 וואוינער זענען אהן קראפט, וויא האבען זיך אויבערשטראקען אונד זענען פערשעמט
 געווארען, וויא זענען געווארען אזוי וויא גראז פון דעם פעלד, וויא גרין גראז, וויא
 גראז וואס וואקסט אויף דיא דעכער, אונד וויא פערדארטע זאגען איידער עס ווערט
 צייטיג: 27 אונד זיין וועגן אונד זיין ארויסגיין אונד זיין אריינקומען, וויס איך, אונד
 אויך זיין צארנען קעגען מיר: 28 ווייל זיין צארנען קעגען מיר אונד זיין שטאלן איז
 ארויפגעגאנגען אין מינע אויערען, אזוי וועל איך טהון מיין רינג אן דינע גאז, אונד מיין
 צוים אן דינע ליפען, אונד איך וועל דיך צוריקקעהרען אין דעם וועג וואס דאס ביסט
 אויף איהם געקומען: 29 אונד דאס זאל צו דיר זיין דער צייכען, דאס דאזיגע יאהר
 וועט איהר עסען ווידער וואקסונג, אונד אין דעם צווייטען יאהר—וויילדע וואקסונג,
 אונד אין דעם דריטען יאהר וועט איהר ווייטען אונד שניידען, אונד פלאנצען וויינבערמען
 אונד אויף עסען ווירע פרוכט: 30 אונד דיא אנטרונגענע פון דעם הויז יהודה, דיא וואס
 זענען איבערגעבליבען, וועלען פערמעהרען אונטער זיך ווארצעלן, אונד וועלען איבער
 זיך פרוכט טראגען: 31 ווארין אויס ירושלים וועט ארויסגיין איינע איבערגעבליבענע,
 אונד זיין אנטרונג פון דעם בארג ציון, דיא קנאה פון דעם האר צבאות וועט עס טהון:
 32 דארום האט דער האר אזוי געזאגט אויף דעם קעניג פון אשור, ער וועט ניט אריינ-
 קומען אין דיא דאזיגע שטאט, אונד ער וועט דארט ניט שויסען קיין פויל, אונד ער וועט
 ניט קומען קעגען איהר מיט א שילד, אונד ער וועט ניט אויפשטיען אויף איהר א שאנץ
 (פארג ער): 33 אין דעם וועג וואס ער איז געקומען, אויף איהם וועט ער זיך צוריקקעהר-
 רען אונד צו דער דאזיגער שטאט וועט ער ניט קומען, זאגט דער האר: 34 אונד איך וועל
 בעשיצען דיא דאזיגע שטאט איהר צו העלפען, פון מינעשטוועגען אונד וועגען
 מיין קנעכט דוד: 35 אונד עס איז געוועזען אין יענע נאכט, איז ארויסגעגאנגען א
 מלאך פון דעם האר, אונד ער האט געשלאגען אין דער מחנה פון אשור, הונדערט
 אונד פינף אונד אכציג טויזענד (מאן). אונד ווען זיין (יהודה) זענען אויפגעשטאנען

אמר יהוה אלתי ישראל אשר התפללת אלי אל-
 סנחריב מלך-אשור שמיני: וכן הדבר אשר-דבר יהוה
 עליו כזה לך לענה לך כעלה בת-ציון את-דוד ראש
 הנגידה בת ירושלים: את-מי חרפה וגדלת על-מי
 הרימות קול ותשא קרנם עניף על-קרש ישראל: בך
 מלאך-יך חרפה: אזוי ותאמר בלבב רבבי אני עליתי
 מרומ הרים ודבתי לבנון ואכלתי קומת ארזי מבתי
 ברשיו ואכבוא מלון קצה יער ברמל: אני קרתי
 ושתיתי מים זרים ותחרב בקף פעמי כל יאורי קצור:
 הלא-שמעת למרחוק אתה עשיתי למימי קדם דעתך כה
 עתה הביאתיך ותהי להשחת נלים נצים ערים בצורות:
 וישביתן קצריד חמו ובשו הוי עשב שדה ורע דשא
 הציר גנות ושרפה לפני קמה: ושבתה וצאתה ובאה
 בעתי ואת התרנוף אלי: ען התרנוף אלי ושאננה
 עלה באוני ושמיני חור באפך ומתני בשפתיך ותשכחתיך
 כהרף אשר-באת בה: ותחלף האזת אכול השנה
 קפית ובשנה השנית חרש ובשנה השלישית ידעו
 וקצרו ונטשו ברמים ואכלו פרום: וספה פליטה בית-ל
 יהודה ונשארה שרש למשה ועשה פד למעלה: כי
 מורשלים תצא שארית ופליטה מחר ציון קנאת יהוה
 .. תפשה-זאת: לכן בראמר יהוה אל-מלך
 אשור לא יבא אל-העיר הזאת ולא-יורה שם חן ולא-
 יקדמה מלן ולא-ישפך עליה מללה: כהרף אשר-
 יבא בה ושוב ואל-העיר הזאת לא יבא נאם-יהוה:
 ונמתי אל-העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד
 פקדי: וזה כללה הרוח וצא מלאך יהוה
 ונך כחתה אשור מאה שמונים וחמשה אלף ושישים

אין דער פריה, אונד זעה, אלע ווארען
 מוויטע קערפער: 36 אונד ער האט
 געצויגען אונד איז אונדעקגעגאנגען, אונד
 סתערב קעניג פון אשור האט צוריקגע-
 קערט, אונד האט זיך געזעצט אין
 נינוה: 37 אונד עס איז געוועזען ווען
 ער האט זיך געבוקט אין דעם הויז פון
 ניסרוך זיין נאט, האבען אדרסלף אונד
 שראצער זיינע זיהן איהם געשלאגען מיט
 דעם שווער, אונד זיין זענען אנטרוגען
 געווארען צו דעם לאנד אררט, אונד זיין
 זיהן אסרחדון האט רעגירט אן זייער
 שטעל:

קאפיטעל ב

1 אין זענע טעג איז חזקיהו קראנק
 געווארען צו שטארבען, אזוי איז צו
 איהם געקומען ישעיהו זיהן פון אמוץ
 דער נביא, אונד ער האט צו איהם
 געזאגט, אזוי האט דער האר געזאגט,
 מאד א צאנא צו זיין הויז, ווארן דוא
 וועסט שטארבען, אונד דוא וועסט נישט
 לעבען בלייבען: 2 אונד ער האט גע-
 קערט זיין פנים צו דער וואנד, אונד

ער האט געבעטען צו דעם האר אזוי צו זאגען: 3 איך בעט דיר, האר, געדענק
 דאך דאס איך בין פאר דיר געגאנגען מיט אמת אונד מיט מין גאנצען הארץ, אונד
 איך האב געטהון וואס איז גוט אין זיינע אויגען. אונד חזקיהו האט געוויינט א גרויס
 געוויין: 4 אונד עס איז געוועזען דאס ישעיהו איז נאך נישט ארויסגעגאנגען פון דעם
 מיטעלסטען הויף, אזוי איז דאס ווארט פון דעם האר צו איהם געוועזען אזוי צו
 זאגען: 5 קעהר דיר צוריק, אונד דוא זאלסט זאגען צו חזקיהו דעם האר איבער מין
 פאלק, אזוי האט געזאגט דער האר, דער נאט פון זיין פאטער דוד, איך האב געהערט
 דיין געבעט, איך האב געזעהן זיינע טרערען, זעה, איך וועל דיר היילען, אין דעם
 דריטען טאג וועסט דוא ארויפגיין אין דעם הויז פון דעם האר: 6 אונד איך וועל
 מעהרען אויף זיינע טעג פופצעהן יארה, אונד פון דער האנד פון דעם קעניג אשור
 וועל איך דיר רעטען, אונד אויך דיא דאזיגע שטאט, אונד איך וועל געשיצען דיא
 דאזיגע שטאט מיינעמוועגען אונד וועגען מין קנעכט דוד: 7 אונד ישעיהו האט
 געזאגט, נעמט א פלאסטער פון פיינען, אונד ווען זיין האבען עס גענומען אונד
 האבען עס געלייגט אויף זיין גרונד אזוי איז ער געוואנד געווארען: 8 אונד חזקיהו
 האט געזאגט צו ישעיהו, וואס איז דער צייכען דאס דער האר וועט מיר היילען אונד
 אז איך וועל ארויפגיין אין דעם דריטען טאג צו דעם הויז פון דעם האר? 9 אונד
 ישעיהו האט געזאגט, דאס איז צו דיר דאס צייכען פון דעם האר, דאס דער
 האר וועט טהון דיא זאך וואס ער האט גערעט, זאל דער שאטען ארויפגיין
 צעהן שטאפעלן, אדער זאל ער זיך צוריקקעהרען צעהן שטאפעלן? 10 אונד
 חזקיהו האט געזאגט, עס איז גרינגער פאר דעם שאטען זיך אפצוגייען צעהן
 שטאפעלן. נון, נייערט לאז דער שאטען הינטער זיך צוריקקעהרען צעהן
 שטאפעלן: 11 אונד דער נביא ישעיהו האט גערופען צו דעם האר, אונד ער
 ער האט צוריקגעקעהרט דעם שאטען וואס איז ארויפגענידערט אויף דעם
 זינגזייער פון אהה, הינטער זיך צעהן שטאפעלן: 12 אין זענער צייט

36 בבלר וואו קלם פנים מתיס: וסע וולד ושב
 37 סתריב מלך אשור נשב בנינה: ויהי ווא משתחיה
 בית ו נסך אליו ואדרסלף ושראצ
 סתריב ומה נמליו ערץ אררט נמלד אסרחדון
 בני תחיו:

ב

11 מתיס היום הזה חזקיהו למות תבא אלי ישעיהו
 בראש היום ויבא ויאמר אלי בראש היום צו לביחך
 2 כי מת אתה ולא תחיה: וסב אתפניו אלביחך ותפול
 3 אליהו לאמר: אהה הנה וברא את אשר התחלתי
 לפעול באמת ובלבב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך
 4 חזקיהו בכי גדול: ויהי ישעיהו לא יצא העיר
 5 התיכנה דבר הנה הנה אלי לאמר: שוב ואמרתי אלי
 חזקיהו ויגד עמי בראש היום ויהי אליו דבר אביך
 שמתתי אתהפלתך ראיתי אתדמעתך הנה רפא לך
 6 ביום השלישי תעלה בית יהוה: והספתי עלימך
 חמש עשרה שנה ויבא מלך אשור אצילך ואת העיר
 הוואת ונטתי עליהעיר הוואת למען ולמען דבר עבדי:
 7 ויאמר ישעיהו קחי דבלת האנים וקחי תשימו עלי
 8 השחין הנה: ויאמר חזקיהו אליישעיהו מה אתה עו
 9 ויבא הנה לי ועלתי ביום השלישי בית יהוה: ויאמר
 ישעיהו וחזקיהו הוואת מאת יהוה כי יעשה יהוה אתי
 הדבר אשר דבר הנה הצל עשר מעלות אסרשוב
 10 עשר מעלות: ויאמר חזקיהו וקל לצל למות עשר
 11 מעלות לא כי ישוב הצל אחרנית עשר מעלות: ויקרא
 ישעיהו ויבא אליהו נשב אתהצל במעלות אשר
 12 יהיה במעלות אתה אחרנית עשר מעלות: בעת

הוא שלח בראדך בלאדן בלאדן בלאדן בלאדן
 וימנה אל חוקתו כי שמו כי חלה חוקתו: וישמע
 עליהם חוקתו ויראם את כל ביתו ואת כל
 ואת כל ביתו ואת כל ביתו ואת כל ביתו
 בלי ואת כל ביתו ואת כל ביתו ואת כל ביתו
 אשר לא ידעם חוקתו בביתו ובכל משלחו: ויבא
 ישעיהו הנביא אל המלך חוקתו ויאמר אליו מה אקרא
 האנשים האלה וימן ויבא אליו ויאמר חוקתו מאין
 ויחזקתו באו מקבל: ויאמר מה ראו בביתך ויאמר
 חוקתו את כל אשר בביתו ראו לא ידעו דבר אשר
 לא ידעו אתם באשר: ויאמר ישעיהו אל חוקתו
 שמו דבר ידעו: הנה ימים באים ונשא כל אשר
 בביתך ואשר אצריך אבתיך ערתיכם הנה בבית לא
 ידעו דבר אשר ידעו: ומכאן אשר יבא מלך אשר
 תוליד יבא ויהי קרשים בדוכל מלך בבל: ויאמר
 חוקתו אל ישעיהו טוב דבר ידעו אשר דברת ויאמר
 הלא אבשלום ואמת ידעו בנמי: ויחזר דבר חוקתו כ
 וכל נבואתו ואשר עשה את הברכה ואת החסד ואת
 את כל המעשים העשית הלא ידעם כחובים עליהם דברי
 הנמים למלכי יהודה: וישקב חוקתו עסאבתי וימלך
 משה בן נתניה:

כא

כא

בשמים עשרה שנה מנשה בקלכו תמשים ויחש
 שנה מלך בירושלם ושם אמי חפציה: וישעיהו
 בשע ידעו כחובות הנמים אשר ידעו ידעו מפני
 בני ישראל: השב ויבן את הבמות אשר חוקתו
 אביו ויבן מבחל לכלל ידעו אשר עשרה כאשר עשרה

ניט בעוונתו אין מיינע אוצרות: 16 אונד רשעיהו האט געזאגט צו חזקיהו, הער דאס
 תארט פון דעם האר: 17 זעה, עס וועלען קומען טעג, אונד אלעס וואס איז אין דיין
 הויז אונד וואס דייןע עלטערן האבען אנגעזאמלט, ביז צו דעם היינטיגען טאג, וועט
 אנטקענטראגען ווערען קיין בבל, עס וועט ניט איבערבליבען איינע זאך, זאגט דער
 האר: 18 אונד פון דייןע קינדער וואס וועלען ארויסגיין פון דיר, וואס דא וועסט
 בעוויקען, וועלען גענומען ווערען, אונד זיי וועלען זיין הויפדינער אין דעם פאלאסט
 פון דעם קעניג פון בבל: 19 אונד חזקיהו האט געזאגט צו ישעיהו, עס איז גוט דאס
 תארט פון דעם האר וואס דא האסט גערעט, אונד ער האט געזאגט, לאז דאך נאר
 זיין פרידען אונד תאדרייט אין מיינע צייטען: 20 אונד דיא איבריגע זאכען פון
 חזקיהו, אונד זיינע באנצע שטארקייט, אונד וואס ער האט געמאכט דעם טייף
 אונד דעם גרובען, אונד ער האט אריינגעבראכט דאס וואסער אין דיא שטאט,
 זענען זייא ניט איינגעשריבען אין דעם בוך פון דיא טעגנעשיקטע פון דיא
 קעניגע פון יהודה? 21 אונד חזקיהו האט זיך געלייגט מיט זיינע עלטערן, אונד
 זיין זון מנשה האט רעגירט אן זייןער שטעל:

קאפיטעל כא

1 צוועלף יאָר איז מנשה אלט געוועזען ווען ער איז געווארען קעניג, אונד
 צווייט אונד פופציג יאָר, האט ער רעגירט אין ירושלים, אונד דער נאמען
 פון זיינע מוטער איז געוועזען חפציה: 2 אונד ער האט געטוהן שלעכט
 טעם אין דיא אויגען פון דעם האר, אזוי וויא דיא אומווייניקייט פון דיא
 פעלקער וואס דער האר האט פערטריבען, פאר דיא קינדער ישראל:
 3 אונד ער האט זיך צוריקגעקערט אונד ער האט געבויט דיא במות
 וואס זיין פאטער חזקיהו האט פארניכטעט, אונד ער האט אויפגעשטעלט
 מבחות צו דעם בעל, אונד ער האט געמאכט א לינדען-בויס, אזוי וויא

אחאב מלך ישראל וישמחו לכל צרכא השמים ויבשר
 4 אחאב: ויבנה מוכתח בבית יהוה אשר אמר יהוה
 5 בירושלם אשים את-שמי: וכן מוכחות לכל צרכא
 6 השמים בשמי הצרות בית-יהוה: והעביר את-בני
 7 באש ועונו ונחש ועשה איב וידענם הרבה לעשות
 8 הרע בעני יהוה לדבנים: ושם את-פסל האשרה
 9 אשר עשה בבית אשר אמר יהוה אל-יהוה ואלי-שלמה
 10 בנו בבית יהוה בירושלם אשר כהרו מכל שבטי
 11 ישראל אשים את-שמי לשלום: ולא אסף להגיד כגל
 12 ישראל מדהאדמה אשר נתתי לאבותם בקו ארסי-שמי
 13 לעשות ככל אשר צויתם ולכל-התורה אשר-ענה אחם
 14 עבדי משה: ולא שמעו וחסם מנשה לעשות את-הרע
 15 מדברים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל:
 16 ודבר יהוה ביד-עבדיו הנביאים לאמר: יען אשר
 17 עשה מנשה מלך-יהודה התעבות האלה הרע מכל
 18 אשר-עשו האמרי אשר לפני וחסא נסאת-יהודה
 19 בגלוי: לכן כהאמר יהוה אלהי ישראל הנני
 20 מבא רעה על-ירושלם ויהודה אשר כל-שמיני תצלה
 21 שמי אנוני: ונטיתי על-ירושלם את כן שמרון ואר-
 22 משקלת בית אחאב ומחיתי את-ירושלם כאשר-ימחה
 23 את-העלית מלח תופך עלי-פניה: ונשטתי את שארית
 24 נחלתי ונתתם ביד איביהם והיו לבן ולמשה לכל-
 25 יא איביהם: יען אשר עשו את-הרע בעני יהוה מקדשים
 26 אתי מקדשים אשר צאו אבתם ממצרים ועד היום יהוה:
 27 וגם הם נקי שפך מנשה דרכה מאד עד אשר-מלא
 28 את-ירושלם פח לפח לבד מחטאתו אשר החטיא את
 29 יהודה לעשות הרע בעני יהוה: וחר דבר מנשה

אויף אייביג: 8 אונד איף וועל ניש מעהרען צו פערקונאנעלן איין פוס פון
 ישראל, פון דעם לאנד וואס איף האב געגעבען צו זייערע עלטערען, זייערע,
 ווען זייא וועלען היטען צו טהון אלעס וואס איף האב זייא געבאטען, אונד
 נאך דער גאנצער תורה, וואס מיין קנעכט משה האט זייא געבאטען: 9 אבער
 זייא האבען ניש געהארקט, אונד מנשה האט זייא פארפיהרט צו טהון דאס
 שלעכטע פון דיא פעלקער, וועלכע דער האר האט פארשליקט פאר דיא
 קינדער פון ישראל: 10 אונד דער האר האט גערעט דורך זיינע קנעכט דיא
 נביאים, אזוי צו זאגען: 11 ווייל מנשה דער קעניג פון יהודה האט געטהון
 דיא דאזיגע אומווינדליכקייט, ער האט מעהר שלעכטעס געטהון פון אלעס וואס
 דיא אמורים וואס זענען געוועזען פאר איהם האבען געטהון, אונד ער האט
 אויף יהודה געמאכט זינדליכען מיט זיינע געצענבילדער: 12 דארום האט דער
 האר דער נאט פון ישראל אזוי געזאגט, זעה, איף ברענג שלעכטעס אויף
 ירושלים אונד יהודה, אז דיא וואס וועלען דאס הערען, וועלען זיינע ביידע
 אויערען קלינגען: 13 אונד איף וועל פערציהען אויף ירושלים דיא שנור פון
 שמרון, אונד דיא געוויקט-שנור פון דעם הויז פון אחאב, אונד איף וועל
 אויסווישען ירושלים וויא מען ווישט אויס א שיסעל אויסגעווישט אונד
 איבערגעקעהרט אויף איהר פנים: 14 אונד איף וועל פערלאזען דאס איבריגע
 פון מיין ערבטייל, אונד איף וועל זייא איבערגעבען אין דיא האנד פון זייער
 פיינד, אונד זייא וועלען זיין אלס רויב צו אלע זייער פיינד: 15 ווייל זייא
 האבען שלעכטעס געטהון אין מיינע אויערען, אונד זייא האבען מיך דערצאגט,
 פון דעם טאג אן וואס זייא זענען ארויסגעגאנגען אויס מצרים, ביז צו דעם
 היינטיגען טאג: 16 אונד אויף אונשוולדיגעס בלוט האט מנשה זעהר פיל פער-
 גאסען, ביז ער האט פול געמאכט ירושלים פון ברעג צו ברעג, חוץ פון זיינע
 זינד דאמיט וואס ער האט יהודה געמאכט זינדליכען, דאס שלעכטע צו טהון
 אין דיא אויערען פון דעם האר: 17 אונד דיא איבריגע זאכען פון מנשה

והלא אשר עשה וחקאתו אשר המא הלאהם כתובים
 על ספר דברי הנסים למלכי יהודה: וישקב מנשה עם
 אבתי וקבר בנדיהו בנדיהו וימלך אמן בנ חתמי:
 בנ עשרים ושתים שנה אמן במלכו וישימו
 שנים מלך בירושלם ושם אמו משלמת בת הרוח מך
 ויטה: ועש הרע בעיני דתה כאשר עשה מנשה אביו:
 בנך במלכותך אשר הלך אביו ופסד את הנהלותיו
 אשר עבד אביו וישימו להם: וישוב את ידו אל
 אבתי ולא הלך בנדיהו: וישימו עבד אמן עליו
 וימיתו את המלך בנדיהו: וישימו את כל הנהלותיו
 על המלך אמן ומלכו עשר הארץ את האשור בנ
 חתמי: וישימו דברי אשר עשה הלאהם כתובים
 על ספר דברי הנסים למלכי יהודה: וישימו את בנדיהו
 בנדיהו וימלך אשור בנ חתמי:

כב

בנ חתמי שנה ואשרו במלכו וישלשים ואת שנה
 מלך בירושלם ושם אמו ידנה בת צדנה מבצרת:
 ועש הנשר בעיני דתה בנך בנך דת אביו ולא
 בנ ימן ושמואל: וישימו בשנה עשרה שנה
 למלך ואשרו שנה למלך את שמו בנ אשור
 משלם הספר בית דתה לאמר: עלה אל חלקיה
 בנך ויחול ותם את הנהלת המוכא בית דתה אשר
 אספי שמר הספר מאת העם: והנה על ידי עשי
 המלכה המספרים בבית דתה ותע אלו לעשי
 המלכה אשר בבית דתה לחוק בנך הבית: לתשים
 ולבנים ולבנים ולקנות עצים ואבני מחצב לחוק את
 הבית: אך לא יושב אלם הספר ויחול על ימיהם כי

אונד ער איז ניש געגאנגען אין דעם וועג פון דעם האר: 23 אונד דיא קעניכט פון
 אמן האבען אויף איהם געמאכט א בונד, אונד זייא האבען געמיטט דעם קעניג אין
 זיין הויז: 24 אונד דאס פאלק פון דעם לאנד האט געשלאנגען אלע דיא וואס האבען
 געמאכט דעם בונד אויף דעם קעניג אמן, אונד דאס פאלק פון דעם לאנד האט
 געמאכט קעניגען זיין ווען יאשרו אין זייער שטעל: 25 אונד דיא איבריגע זאכען
 פון אמן וואס ער האט געטהון, זענען זייא ניש געשריבען אין דעם בוך פון דיא
 טעג-געשיכטע פון דיא קעניגע פון יהודה? 26 אונד מען האט איהם געגראבען אין
 זיין קבר אין דעם גארטען פון עוא, אונד זיין ווען יאשרו האט רעגירט אין
 זייער שטעל:

קאפיטעל כב

1 אכט נאחר איז יאשרו אלט געוועזען ווען ער איז געווארען קעניג, אונד זיין אונד
 דרייסיג נאחר האט ער רעגירט אין ירושלים, אונד דער נאמען פון זייער מוסער איז
 געוועזען ידנה דיא טאכטער פון צדנה, אויס בצרת: 2 אונד ער האט געטהון
 רעכטפארטיגקייט אין דיא אויגען פון דעם האר, אונד ער איז געגאנגען אין אלע
 וועגען פון זיין פאטער דוד, אונד ער האט זיך נישט אפגעקערט רעכטס אדער לינקס:
 3 אונד עס איז געוועזען אין דעם אכטצענטען נאחר פון דעם קעניג יאשרו האט
 דער קעניג געשיקט שפן, ווען פון אצלחה ווען פון משלם דעם שרייבער אין דעם
 הויז פון דעם האר, אזוי צו זאגען: 4 זייא ארויף צו חלקיה דעם בנך בנך, אונד
 ער זאל צוזאמענצוילען דאס געלד וואס איז אריינגעבראכט געווארען אין דעם הויז
 פון דעם האר, וואס דיא טהיר היטער האבען פערזאמעלט פון דעם פאלק: 5 אונד
 זייא זאלען עס געבען אין דיא האנד פון דיא ארבייטער, וואס זענען אנגעשטעלט אין
 דעם הויז פון דעם האר, אונד זייא זאלען עס געבען צו דיא ארבייטער וואס זענען
 אין דעם הויז פון דעם האר, כדי צו געפעסטקען דיא שפאלטען פון דעם הויז:
 6 צו דיא צימערלייט, צו דיא בויגער, אונד צו דיא מויערער, אונד צו קויפען האלץ
 אונד געהאקטע שטיינער, צו געפעסטקען דאס הויז: 7 אבער מען זאל זיך מיט
 זייא נישט רעכענען וועגען דעם געלד וואס ווערט געגעבען אין זייער האנד, ווארין

וַיֵּאָמֶר הַחֲקִינֵי הַכֶּהֱן הַהוּא
 כְּלִשְׁפֹן הַסֶּפֶר כִּסְרֵי הַתּוֹרָה מִצָּדֵי כִּבְיֹת דָּוִד וְהֵן
 חֲלֻקָּתָהּ אֶת־הַסֶּפֶר אֶל־שְׁשֹׁן מִקְרָאֵי: וְכֵאן שְׁשֹׁן הַסֶּפֶר
 אֶל־הַמֶּלֶךְ וְהָשֵׁב אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּבָר וְאָמַר הִנֵּנִי עֹבֵדְךָ
 אֶת־הַכֶּסֶף הַנִּמְצֵא בְּכִיתִי וְחֲתוּמֵי עַל־דִּי עֲשֵׂי הַמֵּלָכֶת
 הַמִּשְׁקָדִים בֵּית דָּוִד: וַיֵּד שְׁשֹׁן הַסֶּפֶר לְמֶלֶךְ לֵאמֹר
 סֶפֶר נָתַן לִי חֲלֻקָּתָהּ הַכֶּהֱן וּבִקְרָאֵי שְׁשֹׁן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:
 וְהִנֵּי כִשְׁמֵעַ הַמֶּלֶךְ אֶת־דְּבָרֵי סֶפֶר הַתּוֹרָה וּמִקְרָע אֶת־
 הַכִּיּוֹ: וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת־חֲלֻקָּתָהּ הַכֶּהֱן וְהָאֵת אַחֲרָיִם כֹּךְ
 שְׁשֹׁן וְהִנֵּי עֹבֵדְךָ בְּדִמְכָּה וְהָאֵת שְׁשֹׁן הַסֶּפֶר וְהָאֵת
 עֲשֵׂיהָ עֹבֵד־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר: לִכְוֹ דְרָשׁוּ אֶת־יְהוָה בְּעֵדֵי
 וּבְעֵד־הַעֵם וּבְעֵד כִּלְדִּיתָהּ עַל־דְּבָרֵי הַסֶּפֶר הַנִּמְצֵא
 הַהוּא כִּי־נִדְוָלָה חֲמַת דָּוִד אֲשֶׁר־הָיָה נִתְּנָה כֵּן עַל־
 אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַע אֲבֹתָיו עַל־דְּבָרֵי הַסֶּפֶר הַהוּא לַעֲשׂוֹת
 בְּכָל־הַתְּבוּבָה עָלָיו: מֶלֶךְ חֲלֻקָּתָהּ הַכֶּהֱן וְאֲחִיקָם
 וְעֹבֵדֵי שְׁשֹׁן וְעֲשֵׂיהָ אֶל־חֲלֻקָּתָהּ הַנִּבְיָאָה אֲשֶׁר וְשִׁלֵּם
 בְּחֻמְקָהּ בְּדִחְרָם שִׁמְרֵי הַכִּיּוֹת הָיָה יִשְׁכָּת בִּירוּשָׁלַם
 כַּמִּשְׁנֶה וְדִבְרוּ אֵלֶיהָ: וְהָאֵמַר אֵלֶיהָ כִּלְדָמֶר הַתּוֹרָה
 אֵלֶיהָ יִשְׂרָאֵל אִמְרוּ לֹא־שֶׁשֶׁלֶךְ אַחֲרָם אֵלֶי: כֹּה
 אָמַר דָּוִד הֵנִי מִבְּיָא רֵעָה אֶל־הַמִּקְדָּשׁ הַהוּא וְעַל־
 לִשְׁבִּי אֶת כִּלְדָמֶר הַסֶּפֶר אֲשֶׁר קָרָא מֶלֶךְ דָּוִד:
 תַּחַת וְאֲשֶׁר עָבֹדִי וּמִקְרָא לְאֵלֹהִים אַחֲרָיִם לִשְׁשֹׁן
 הַכֶּסֶף כִּלְדָמֶר מִעֲשֵׂה דִרְשָׁם וְנִתְּנָה חֲמַתִּי בַּמִּקְדָּשׁ הַהוּא
 וְלֹא חֲתָבָה: וְאֵל־מֶלֶךְ דָּוִד הַשֶּׁלֶךְ אַחֲרָם לִדְרֹשׁ אֶת־
 דָּוִד כֹּה תֹאמְרוּ אֵלָיו כִּי־אָמַר דָּוִד אֵלֶיהָ יִשְׂרָאֵל
 הַכִּיּוֹת אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ: וְעַן דִּלְכָּךְ וְחִקְעוּ וּמִפֵּי דָוִד
 בִּשְׁמִיעָה אֲשֶׁר דִּבְרָתִי עַל־הַמִּלּוֹם הַהוּא וְעַל־לִשְׁבִי לַחַת

תּוֹרָה, הָאֵת עַר צוּרִיסֶען וַיֵּנֶע קְלִידֶדֶר: 12 אוֹנֵד דָּעֵר קַענִיג הָאֵת גַּעבֶאמֶשֶׁן חֲלֻקָּהּ
 הַכֶּהֱן, אוֹנֵד אַחִיקָם וְהֵן פֿון שְׁשֹׁן, אוֹנֵד אַכְבוֹר וְהֵן פֿון מִיכָּה אוֹנֵד שְׁשֹׁן דָּעם שְׁרִירִי
 בַּעַר, אוֹנֵד עֲשִׂיהָ דָּעם קַעכְט פֿון דָּעם קַענִיג, אוֹזִי צו וָאָנֶען: 13 גִּיט פֿאַרשְׁט פֿון
 דָּעם הָאָר וועָנֶען מִיר, אוֹנֵד וועָנֶען דָּעם פֿאַלק אוֹנֵד וועָנֶען גֵּאנִץ וְהַתּוֹרָה, אִיבַעַר דִּיא
 וועָרשְׁט פֿון דָּעם דָּאוֹנִיגֶען סֶפֶר וְהָאֵת אִיז גַּעפֿונֶען גַּעוֹאָרַען, וְהָאֵרִין דָּעֵר צָאָרן פֿון
 דָּעם הָאָר אִיז גִּרֹּזִים וְהָאֵת בֶּרַעמֶט אִיבַעַר אֹנֶם, וְהִיל אוֹנֵדֶרַע עֶלְשְׁטֶען הָאָבֶען נִישׁ
 גַּעהָאָרְכְט צו דִּיא וועָרשְׁט פֿון דָּעם דָּאוֹנִיגֶען סֶפֶר צו טַהֵן אֶלֶם וְהָאֵת אִיז דָּאָרִין
 גַּעשְׁרִיבֶען: 14 אוֹנֵד חֲלֻקָּתָהּ הַכֶּהֱן אִיז גַּעגֶאנֶען, אוֹנֵד אוֹיף אַחִיקָם, אוֹנֵד עֲכָבוֹר
 אוֹנֵד עֲשִׂיהָ, צו דִּיא נְבִיאָה חֲלָדָה דָּאס וְהִיב פֿון שְׁלֵם וְהֵן פֿון תַּקְנָה וְהֵן פֿון חֲרָם
 דָּעם הַיִּמְעַר פֿון דִּיא קְלִידֶדֶר, אוֹנֵד זִיא הָאֵת גַּעוֹאֹנִיגֶען אִין יְרוּשָׁלַם אִין דָּעם
 אַנדֶערן טַהִיל, אוֹנֵד זִיא הָאָבֶען צו אִיהַר גַּערַעמֶט: 15 אוֹנֵד זִיא הָאֵת צו זִיא גַּע־
 וָאָנֶט, אוֹזִי הָאֵת דָּעֵר הָאָר, דָּעֵר גָּאט פֿון יִשְׂרָאֵל גַּעוֹאָנֶט, וָאָנֶט צו דָּעם מֵאָן וְהָאֵת
 הָאֵת אִיף צו מִיר גַּעשִׁיקֶט: 16 אוֹזִי הָאֵת דָּעֵר הָאָר גַּעוֹאָנֶט, זַעה, אִיף בֶּרַענֶג
 שְׁלַעכְטֶעם אוֹיף דָּעם דָּאוֹנִיגֶען אָרַט, אוֹנֵד אוֹיף וַיֵּנֶע אִינְוֹאֹינֶער, וְהִיא אֶלַע וועָרשְׁט
 פֿון דָּעם סֶפֶר וְהָאֵת דָּעֵר קַענִיג פֿון וְהַתּוֹרָה הָאֵת גַּעלִיעֶנֶט: 17 וְהִיל זִיא הָאָבֶען מִיף
 פֿערלֶאָנֶען, אוֹנֵד זִיא הָאָבֶען גַּערִיכְט צו פֿרַעמֶדֶע גַּעמַעַר, כִּדִּי מִיף צו דָּעֵר צָאָרֶנֶען
 מִישׁ אֶלַע וועָרַק פֿון זִיירַע הַענֶד, דָּאָרום וועָט מִיין צָאָרן בֶּרַענֶען אִין דָּעם דָּא־
 וַיֵּנֶען אָרַט, אוֹנֵד עַם וועָט נִישׁ פֿאַרלֶאָשֶׁן וועָרַען: 18 אוֹנֵד צו דָּעם קַענִיג פֿון וְהַתּוֹרָה
 וְהָאֵת הָאֵת אִיף גַּעשִׁיקֶט צו פֿאַרשֶׁן פֿון דָּעם הָאָר, וָאָלֶט אִיהַר אוֹזִי וָאָנֶען, אוֹזִי
 הָאֵת דָּעֵר הָאָר דָּעֵר גָּאט פֿון יִשְׂרָאֵל גַּעוֹאָנֶט וועָנֶען דִּיא וועָרשְׁט וְהָאֵת דִּיא
 הָאָסֶט גַּעהַעֶרֶט: 19 וְהִיל דִּיין הָאָרִין אִיז וְהִיף גַּעוֹאָרַען, אוֹנֵד דִּיא בִּישׁ אוֹנֵדֶרַע
 טַענִיג גַּעוֹאָרַען פֿאַר דָּעם הָאָר, וועָן דִּיא הָאָסֶט גַּעהַעֶרֶט וְהָאֵת אִיף הָאָב גַּערַעמֶט
 אִיבַעַר דָּעם דָּאוֹנִיגֶען אָרַט, אוֹנֵד אִיבַעַר וַיֵּנֶע אִינְוֹאֹינֶער, דָּאס זִיא וָאָלֶען וַיֵּן

לשמה ולקללה ותקדע את־כנף־היה ותבקה לפני־הם
אני שמעתי נא־דעתך: לכן הגני אספרי על־אבותיך
ונאספתם אלי־קברותיך בשלום ולא־תראנה עיניך בכל
הדעה אשר־אני מקיא על־המקום הזה ושבו את־
המלך דבר:

ב

וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ בְּאֶסְפֵי אֵלָיו בְּלוּכֵי הַדָּהָה וַיִּרְשְׁלוּם:
וַעַל הַמֶּלֶךְ בִּית־דָּהָה וְכֹל־אִישׁ הַדָּהָה וְכֹל־יִשְׁבֵּי
יְרוּשָׁלַם אֹתוֹ וְהַכְּהֵנִים וְהַכֹּהֲנִים וְכֹל־הַנָּשִׁים לְמִקְנֵן וְשֵׁר
גִּדְל וַיִּקְרָא בְּאָזְנוֹתָם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי סֵפֶר הַבְּרִית הַנִּמְצָא
בְּבֵית דָּהָה: וַעֲמֵד הַמֶּלֶךְ עַל־הַעֲמֹד וַיִּכְרֹת אֶת־דְּבָרֵתוֹ
לִפְנֵי דָהָה לִלְכֹת אֶת־הַדָּהָה וּלְשַׁמֵּר מִצֻּתָּהּ וְאֶת־
עֻזָּתָהּ וְאֶת־חֻקֶּיהָ בְּכָל־לֵב וּבְכָל־נֶפֶשׁ לְהִקָּם אֶת־
דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת הַבְּתָבִים עַל־הַסֵּפֶר הַזֶּה וַעֲמֵד
כֹּל־הָעָם בְּבֵרִית: וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת־חֻלְקֵהוּ בִּפְהֵן גִּדְל
וְאֶת־כְּהֵנֵי הַמִּשְׁכָּה וְאֶת־שֹׁמְרֵי הַסֶּף לְהוֹצִיא מִחֻלְקֵי
דָהָה אֶת כָּל־הַכֹּהֲנִים הַעֲשׂוֹם לְכַסֵּל וּלְאַשְׁרֵה וּלְכַל
צֶבֶא הַשָּׁמַיִם וַיִּשְׂרָפֻם מִחוּץ לְיְרוּשָׁלַם בְּשִׂדְמֹת קִדְרוֹן
וַיֵּשֶׁא אֶת עֲפָרָם בִּית־אֵל: וְהַשְׂכִּית אֶת־הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר־
נָתַן מֶלֶךְ הַדָּהָה וַיִּקְרָא בְּכֻמֹּת בְּשֵׁר הַדָּהָה וּמִסְכֵּי
יְרוּשָׁלַם וְאֶת־הַכֹּהֲנִים לְכַסֵּל לְשִׁמֵשׁ וּלְכַרֵּת וּלְמַנְלוֹת
יִלְכַּל צֶבֶא הַשָּׁמַיִם: וַיֵּצֵא אֶת־הָאַשְׁרֵה מִבֵּית הַדָּהָה
מִחוּץ לְיְרוּשָׁלַם אֶל־עֵקֶל קִדְרוֹן וַיִּשְׂרָף אֹתָהּ בְּתֹהֶל
קִדְרוֹן וַיִּדֹּק לְאַפֵּר וַיִּשְׁלַח אֶת־עֲפָרָהּ עַל־קֶבֶר בְּנֵי הָעָם:
וַיַּחַץ אֶת־בְּתֵי הַקִּדְשִׁים אֲשֶׁר בְּבֵית דָּהָה אֲשֶׁר הָנִשִּׁים
אֶרְבַּת שָׁם בָּתִּים לְאַשְׁרֵה: וַיָּבֵא אֶת־כָּל־הַכְּהֵנִים מִכָּל־
הַדָּהָה וַיִּמָּא אֶת־הַכֻּמֹּת אֲשֶׁר קָשְׁרֻם־שָׁמָּה הַכְּהֵנִים

וַיִּסַּט אֹהֶב צוֹ אֶפְלֹה, אֹהֶב דּוּא הָאִסַּט
דִּינֵעַ קְלִידֶעַר צוּרִיסֶעַן, אֹהֶב דּוּא הָאִסַּט
פֶּאָר מִיר בְּעוּוִינֵט, אֹזוּי הָאָב אִיף עִם אֹיֶפֶן
בְּעֶהֱרֵט, זָאגַט דְּעַר הָאָר: 20 דָּאָרוֹם
זַעַה, אִיף וועל דִּיךְ אִינִינֶאמֶלֶן צו דִּינֵעַ
על־טֶעֶרן, אֹהֶב דּוּא הָאִסַּט מִיט פִּרִידֶעַן
בְּעוּאמֶעלֶט ווערען צו דִּיין קֶבֶר, דָּאָם
דִּינֵעַ אֹינֶען וועלען נִיט זַעַהֶען אַלעם
דָּאָם שלעכטע וואָס אִיף וועל בְּרַענֶען
אֹיֶפֶן דְּעַם דָּאָזִינֶען אָרַט, אֹהֶב וִיִּיא הָאָבֶען
בְּעֶבְרָאכַט דְּעַם קַענִיג אִיין עֲנִטֶפֶער:

קאפיטעל כב

1 אֹהֶב דְּעַר קַענִיג הָאָט גַּעשִׁיקֶט, אֹהֶב
עִם הָאָבֶען זִיף צו אִיהֶם פֶּעֶרנֶאמֶעלֶט
אַלע על־צֶטֶע פֿון יְהוּדָה אֹהֶב יְרוּשָׁלַם:
2 אֹהֶב דְּעַר קַענִיג אִיז אַרויפֶגענֶאגֶען
אִיין דְּעַם הָיוּז פֿון דְּעַם הָאָר, אֹהֶב אַלע
סַענֶער פֿון יְהוּדָה, אֹהֶב אַלע אִינִינֶאזִינֶער
פֿון יְרוּשָׁלַם מִיט אִיהֶם, אֹהֶב דִּיא כְּהֵנִים,
אֹהֶב דִּיא נְבִיאִים אֹהֶב דָּאָם גַּאנְצֶע פֶּאָלֶק,
פֿון דְּעַם קלענֶסטען בִּיז צו דְּעַם גִּרֶעס־
טֶען, אֹהֶב עַר הָאָט גַּעלעזֶען פֶּאָר וִיירֶע

אֹיֶרֶען, אַלע ווערשער פֿון דְּעַם בּוֹף פֿון דְּעַם בְּרִית, וואָס אִיין גַּעפֿונֶען גַּעוואָרען אִיין
דְּעַם הָיוּז פֿון דְּעַם הָאָר: 3 אֹהֶב דְּעַר קַענִיג הָאָט זִיף גַּעשִׁטֶעלֶט אֹיֶפֶן דְּעַר זִייל,
אֹהֶב עַר הָאָט גַּעמאַכַּט אַ בְּרִית פֶּאָר דְּעַם הָאָר, גַּאכְצוּגִיין דְּעַם הָאָר, אֹהֶב צו הִיטֶען
וִינֵעַ מִצֻּת, אֹהֶב וִינֵעַ צִינֶענִים, אֹהֶב וִינֵעַ גַּעזֶען, מִיט דְּעַם גַּאנְצֶען הָאָרִין, אֹהֶב
מִיט דִּיא גַּאנְצֶע וועלע, מְקוֹרִים צו וִיין דִּיא ווערשער פֿון דְּעַם דָּאָזִינֶען בְּרִית, וואָס
זַענֶען גַּעשִׁרִיבֶען אִיין דְּעַם דָּאָזִינֶען בּוֹף, אֹהֶב דָּאָם גַּאנְצֶע פֶּאָלֶק אִיז גַּעשִׁטֶאנֶען
אונטער דְּעַם בּוֹד: 4 אֹהֶב דְּעַר קַענִיג הָאָט גַּעבֶאטֶען חֻלְקֵהוּ דְּעַם כְּהֵן גִּדְל, אֹהֶב
דִּיא כְּהֵנִים פֿון דְּעַר צוִוִּיטֶען אָרְדֶּענוֹג, אֹהֶב דִּיא טְהִיר הִיטֶער, דָּאָם מֶען זָאל אַרוי־ס־
גַּעמֶען פֿון דְּעַם טַעמֶפֶעל פֿון דְּעַם הָאָר, אַלע בָּלִים וואָס זַענֶען גַּעמאַכַּט גַּעוואָרען צו
דְּעַם בַּעַל אֹהֶב צו דְּעַם לִינֶדֶע־בּוֹים אֹהֶב צו אַלע הַעֲרִשְׁאֶפֶט פֿון דְּעַם הִימַעַל, אֹהֶב
עַר הָאָט וִיִּיא פֶּערֶברַענט אֹיֶסֶעוּוִינֵיג פֿון יְרוּשָׁלַם אִיין דִּיא פֶּעלְדֶּער פֿון קִדְרוֹן, אֹהֶב
מֶען הָאָט אַנוועקֶגעטֶראָגֶען וִיירֶע אִישׁ קִיין בִּית־אֵל: 5 אֹהֶב עַר הָאָט פֶּארשִׁילִיגט דִּיא
גַּעצֶע־פִּהֲנִים, וואָס דִּיא קַענִיג פֿון יְהוּדָה הָאָבֶען גַּעמאַכַּט, אֹהֶב וואָס וִיִּיא הָאָבֶען
גַּערייכערט אֹיֶפֶן דִּיא בָּמוֹת אִיין דִּיא שְׁטֶעט פֿון יְהוּדָה אֹהֶב אַרום יְרוּשָׁלַם, אֹהֶב
אֹיֶפֶן דִּיא וואָס הָאָבֶען גַּערייכערט צו דְּעַם בַּעַל, צו דִּיא זון אֹהֶב צו דִּיא לְכֶהָ אֹהֶב
צו דִּיא שְׁטֶעֶרֶען, אֹהֶב צו דִּיא גַּאנְצֶע הַעֲרִשְׁאֶפֶט פֿון דְּעַם הִימַעַל: 6 אֹהֶב עַר הָאָט
אַרויֶסֶגענומֶען דְּעַם לִינֶדֶע־בּוֹים פֿון דְּעַם הָיוּז פֿון דְּעַם הָאָר אֹיֶסֶעוּוִינֵיג פֿון יְרוּשָׁלַם
צו דְּעַם טָאָהֶל קִדְרוֹן אֹהֶב עַר הָאָט וִיא פֶּערֶברַענט אִיין דְּעַם טָאָהֶל קִדְרוֹן, אֹהֶב עַר הָאָט
וִיא צַעֲרָמֶאֶלֶט צו שְׁטוֹיב, אֹהֶב עַר הָאָט גַּעוואָרפֶּען אִיהֶר שְׁטוֹיב אֹיֶפֶן דִּיא קָבִרים פֿון דִּיא
קִנְדֶּער פֿון דְּעַם פֶּאָלֶק: 7 אֹהֶב עַר הָאָט צוּשְׁטוֹיסֶען דִּיא הִירֶע־הִינֶער וואָס זַענֶען
גַּעוועזֶען בִּיִּיא דְּעַם הָיוּז פֿון דְּעַם הָאָר, וואָס דִּיא וִוייבֶער הָאָבֶען דָּארטֶען גַּעוועבֶט הִינֶער
צו דְּעַם לִינֶדֶע־בּוֹים: 8 אֹהֶב עַר הָאָט אַרויֶסֶגעבֶּראכַט אַלע כְּהֵנִים פֿון דִּיא שְׁטֶעט פֿון
יְהוּדָה, אֹהֶב עַר הָאָט פֶּעראָנִיגִיגט דִּיא בָּמוֹת, וואָס דִּיא כְּהֵנִים הָאָבֶען דָּארט גַּערייכערט,

728

בא משמרון: וגם את־קִלְכִּי הַבְּמֹת אֲשֶׁר בְּקִרְיָ
שֶׁמֶרֶן אֲשֶׁר עָשָׂה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִים הַסּוּר יִאֲשֶׁרוּ
וַעֲשֵׂה לָהֶם כְּכָל־הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר עָשָׂה בְּבֵית־אֵל: וַיִּזְכֹּר כ
את־קִלְכִּי הַבְּמֹת הַבְּמֹת אֲשֶׁר־שָׂם עַל־מִזְבְּחוֹת וַיִּשְׂרָף
את־עֲצָמוֹת אֲדָם עֲלֵיהֶם וַיִּשֶׂם דְּרוֹשָׁלַם: וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת־
כִּלְדָּאִים לֵאמֹר עָשׂוּ פֶסַח לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כַּחֲבוֹב עַל
סֵפֶר הַבְּרִית הַזֶּה: כִּי לֹא נַעֲשֶׂה כַּפֶּסַח הַזֶּה מִיָּמֵי
הַשְּׂפָטִים אֲשֶׁר שָׁפְטוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְכָל יְמֵי מֶלְכִי יִשְׂרָאֵל
וּמֶלְכִי יהוּדָה: כִּי אִם־בִּשְׁמֵנָה עָשִׂהָ שָׁנָה לַמֶּלֶךְ יִאֲשֶׁרוּ
נַעֲשֶׂה הַפֶּסַח הַזֶּה לַיהוָה בִּירוּשָׁלַם: וְגַם אֶת־הַבָּבוֹת וְאֶת־
הַדְּעָנִים וְאֶת־הַתְּרָפִים וְאֶת־הַתְּלִלִים וְאֶת כִּלְהֻשָּׁאִים
אֲשֶׁר נָרָא בָאָרֶץ הַיְּהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם בָּעַר יִאֲשֶׁרוּ לְמַעַן
הָיִים אֶת־דַּבְּרֵי הַתּוֹרָה הַבְּרִיתִים עַל־הַסֵּפֶר אֲשֶׁר מָצָא
חִלְקִיָּה הַכֹּהֵן בֵּית יְהוָה: וַיִּמְחְרוּ לֵאמֹר לִפְנֵי מֶלֶךְ כ
אֲשֶׁר־בָּבֶל אֲלִיָּהוּ כְּכָל־לִבָּבוֹ וּבְכָל־נַפְשׁוֹ וּבְכָל־מָאֲדוֹ
כָּל כְּלִי תְּנוּכָה מִשֶּׁה וְאֶת־רֵירוֹ לֹא־יִסָּרֵם כִּמְנוּ: אֵךְ לֹא־שָׁב
יְהוָה מִתְּרוֹן אִפּוֹ וַיְהִי אֲשֶׁר־הָרָה אִפּוֹ בַּיהוָה עַל כָּל־
הַכְּעָסִים אֲשֶׁר הִכְעִסוּ מַעֲשֵׂה: וַיֹּאמֶר יְהוָה גַּם אֶת־יְהוּדָה
אֲסִיר מֵעַל פִּי כַּאֲשֶׁר הִסִּיתִי אֶת־יִשְׂרָאֵל וְקָאֲסִיתִי אֶת־
הָעִיר הַזֹּאת אֲשֶׁר־בְּרִיתִי אֶת־יְרוּשָׁלַם וְאֶת־הַבְּרִית אֲשֶׁר
אִמְרֵתִי יְהוָה שָׁמָּה: וְהָרָה דְּבַר יִאֲשֶׁרוּ וְכִלְכִּי־אֲשֶׁר
עָשָׂה הֲלֹא־יִסָּרֵם כַּחֲבוֹבִים עַל־סֵפֶר דְּבַר הַיְּמִים לְמַלְכִי
יְהוּדָה: בְּיָמָיו עָלָה פָּרְעֹה נֶכֶד מֶלֶךְ־מִצְרַיִם עַל־מֶלֶךְ
אֲשׁוּר עַל־גִּבְרַת פָּרַת וַיִּלְךְ הַמֶּלֶךְ יִאֲשֶׁרוּ לְקִרְאָתוֹ וַיִּמְחְרוּ
בְּמִגְדוֹ כִּרְאָתוֹ אִתּוֹ: וַיַּכְּבוּוּ עֲבָדָיו מִת מִמְּגִדוֹ וַיִּבְאֲרוּ ל
יְרוּשָׁלַם וַיַּקְבְּרוּוּ בְּקִבְרֵהוּ וַיִּקַּח עִם־הָאָרֶץ אֶת־יְהוֹאָחָז
בְּיִאֲשֶׁרוֹ וַיִּשְׁתְּרוּ אֹתוֹ וַיִּמְלִכוּ אֹתוֹ תַּחַת אֲבִיו:
וּדְעָשִׁירִים וְשִׁלְשָׁ שָׁנָה יְהוֹאָחָז כְּמִלּוֹ וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים

אִיז נַעֲקוּמָעֵן פֻּון שֶׁמֶרֶן: 19 אוֹנֵד אוֹיֵף
אַלֶּע הַיִּזְעֵר פֻּון דִּיא בְּמוֹת וְאֵם וְאֵרֶעֶן
אִין דִּיא שְׁטַעט פֻּון שֶׁמֶרֶן וְאֵם דִּיא
קֶעניִגֶע פֻּון יִשְׂרָאֵל הָאָבֶען גַּעמאַכט נאָט
צוֹ דֶּרֶצְאָרְנֶען, הָאָט יִאֲשֶׁרֶה אָפֿגַּעֲמָהוּן,
אוֹנֵד עַר הָאָט מִיט וִיַּא גַּעֲמָהוּן נאָךְ
אַלֶּע וְעֶרַק וְאֵם עַר הָאָט גַּעֲמָהוּן אִין
בֵּית־אֵל: 20 אוֹנֵד עַר הָאָט גַּעֲשֶׁאכְטֶען
אַלֶּע כְּהֻנִּים פֻּון דִּיא בְּמוֹת וְאֵם זַעֲנֶען
דָּאָרט גַּעזֶעזֶען, אוֹיֵף דִּיא מִזְבְּחוֹת, אוֹנֵד
עַר הָאָט אוֹיֵף וִיַּא פֿערבֿרַעַט, דִּיא
מַעֲשָׁנֶען בֵּינֶעֶר, אוֹנֵד עַר הָאָט זיך צוֹ
רִיקֶגעקֶהָרַט קִיין יְרוּשָׁלַם: 21 אוֹנֵד
דֶּער קֶעניִג הָאָט גַּעבֶּאטֶען דַּעם גַּאנְצֶען
פֶּאָלֶק, אַזוֹי צוֹ זאָגֶען, אִיהָר זאַלֶּט מאַכֶּען
פֶּסַח צוֹ דַּעם הָאָר אִייעֶר נאָט, וִוַיַּא עַם
שְׁטִיט גַּעֲשִׁירִיגֶען אִין דַּעם דָּאזִיגֶען בּוֹף
פֻּון דַּעם בְּרִית: 22 וְאִין עַם אִיז גִּיט
גַּעמאַכט גַּעזֶעזֶען וִוַיַּא דֶּער דָּאזִיגֶער
פֶּסַח פֻּון דֶּער צִיט פֻּון דִּיא רִיכְטֶעֶר,
וְאֵם וִוַיַּא הָאָבֶען גַּעֲרִיכְטֶעט דִּיא יִשְׂרָאֵל,
אוֹנֵד אוֹיֵף גִּיט אִין אַלֶּע טַעג פֻּון דִּיא
קֶעניִגֶע פֻּון יִשְׂרָאֵל, אוֹנֵד דִּיא קֶעניִגֶע
פֻּון יְהוּדָה: 23 וִייעֶרֶט אִין דַּעם אַכְט
צֶעהֶנְטֶען יָאָהָר פֻּון דַּעם קֶעניִג יִאֲשֶׁרֶה,
אִיז דֶּער דָּאזִיגֶער פֶּסַח גַּעמאַכט גַּעֲ
זֶעֶרֶן, צוֹ דַּעם הָאָר אִין יְרוּשָׁלַם:

24 אוֹיֵף דִּיא טוִישְׁעִנְגֶעֲשֶׁנְעֶרֶר, אוֹנֵד דִּיא צִיכֶענְדִּישְׁטֶער, אוֹנֵד דִּיא גַּעצֶען אוֹנֵד
אַלֶּע אוֹמְיִירִדיגֶקִיט, וְאֵם עַם זַעֲנֶען גַּעזֶעהֶען גַּעזֶעזֶען אִין דַּעם לאַנד יְהוּדָה אוֹנֵד
אִין יְרוּשָׁלַם, הָאָט יִאֲשֶׁרֶה אוֹיפֿגעוִוימט, בְּדִי מְקוּיִם צוֹ וִוִיין דִּיא וְעֶרֶטֶר פֻּון דִּיא
תּוֹרָה, וְאֵם זַעֲנֶען גַּעֲשִׁירִיגֶען אִין דַּעם בּוֹף וְאֵם חִלְקִיָּה הַכֹּהֵן הָאָט גַּעפּוֹנֶען אִין דַּעם
הוִיז פֻּון דַּעם הָאָר: 25 אוֹנֵד עַם אִיז גִּיט גַּעזֶעזֶען פֶּאָר אִיהֶם אַ קֶעניִג אַזוֹי וִוַיַּא עַר,
וְאֵם הָאָט זיך צוֹרִיקֶגעקֶהָרַט צוֹ דַּעם הָאָר מִיט וִוִיין גַּאנְצֶען הָאָרֶץ, אוֹנֵד מִיט וִוִינֶע
גַּאנְצֶע זַעלֶע אוֹנֵד מִיט וִוִיין גַּאנְצֶען פֿערמַענֶען, נאָךְ דִּיא גַּאנְצֶע תּוֹרָה פֻּון מִשֶּׁה, אוֹנֵד
נאָךְ אִיהֶם אִיז גִּיט אוֹיפֿגעשְׁטאַנֶען וִוַיַּא עַר: 26 אָבֶער דֶּער הָאָר הָאָט זיך גִּיט
וויִדֶּרֶגֶנְעקֶהָרַט פֻּון וִוִיין גְּרוִיסֶען גְּרִימְצָאָרן, וְאֵם וִוִיין צָאָרן הָאָט גַּעגְרִימְט אוֹיֵף
יְהוּדָה, וְזַעֲנֶען אַלֶּע דֶּרֶצְאָרְנֶענֶען וְאֵם מִלְּשָׁה הָאָט אִיהֶם דֶּרֶצְאָרְנֶען: 27 אוֹנֵד דֶּער
הָאָר הָאָט גַּעזאַגט, אוֹיֵף יְהוּדָה וועל אִיף אַוועקֶשְׁהוּן פֻּון מִיין פֿניִם, אַזוֹי וִוַיַּא אִיף
הָאָב יִשְׂרָאֵל אַוועקֶגעשְׁהוּן אוֹנֵד אִיף הָאָב פֿערהאַסט דִּיא דָּאזִיגֶע שְׁטאַט וְאֵם אִיף
הָאָב אוֹיפֿדֶּרוֹוִיילט, יְרוּשָׁלַם, אוֹנֵד דָּאס הוִיז וְאֵם אִיף הָאָב גַּעזאַגט, דָּאס מִיין
נאָמען זאַל דָּאָרטֶען וִוִיין: 28 אוֹנֵד דִּיא אִיבֿרִיגֶע זאָכֶען פֻּון יִאֲשֶׁרֶה, אוֹנֵד אַלֶּעס
וְאֵם עַר הָאָט גַּעֲמָהוּן, זַעֲנֶען וִוַיַּא גִּיט גַּעֲשִׁירִיגֶען אִין דַּעם בּוֹף פֻּון דִּיא טַעג־נַעֲשִׁיכְטֶע
פֻּון דִּיא קֶעניִגֶע פֻּון יְהוּדָה? 29 אִין וִוִינֶע צִיטֶען אִיז אַרוִיפֿגעגאַנגֶען פֿרַעַה נְכוּה
קֶעניִג פֻּון מִצְרַיִם קֶענֶען דַּעם קֶעניִג פֻּון אֲשׁוּר אַן דַּעם טוִיף פֿרַת, אוֹנֵד דֶּער
קֶעניִג יִאֲשֶׁרֶה אִיז אִיהֶם אַנטקֶענֶען גַּעגאַנגֶען, אוֹנֵד ווען עַר הָאָט אִיהֶם (יִאֲשֶׁרֶה)
דֶּערזַעהֶען הָאָט עַר אִיהֶם גַּעשְׁטִיט אִין מִגְדוֹ: 30 אוֹנֵד וִוִינֶע קֶעכט הָאָבֶען
אִיהֶם גַּעפִּירט טוִישְׁטֶעהִיט פֻּון מִגְדוֹ, אוֹנֵד וִוַיַּא הָאָבֶען אִיהֶם גַּעגֶראָבֶען אִין וִוִיין
קֶבֶר, אוֹנֵד דָּאס פֶּאָלֶק פֻּון דַּעם לאַנד הָאָבֶען גַּענוּמֶען יְהוֹאָחָז וְזֶהָן פֻּון
יִאֲשֶׁרֶה, אוֹנֵד וִוַיַּא הָאָבֶען אִיהֶם גַּעזאַלֶבַט, אוֹנֵד וִוַיַּא הָאָבֶען אִיהֶם גַּעמאַכט
קֶעניִגֶען אִין דֶּער שְׁטַעל פֻּון וִוִיין פֶּאָטֶער: 31 דִּרְיַא אוֹנֵד צוֹנאַנְצִיג יָאָהָר
אִיז יְהוֹאָחָז אַלֶּט גַּעזֶעזֶען ווען עַר אִיז גַּעזֶעזֶען קֶעניִג, אוֹנֵד דִּרְיַא חֳדָשִׁים

האט ער רעגירט אין ירושלים, אונד דער
נאמען פון זיינע מוטער איז געוועזען
חמוטל דיא טאכטער פון ירמיהו אויס
לבנה: 32 אונד ער האט געטהון שלעכ-
טעס אין דיא אויגען פון דעם האר:
33 אונד פרעה נכה האט איהם געבונדען
אין רבלה אין דעם לאנד חמת, כדי ער
זאל נישט רעגירען אין ירושלים, אונד ער
האט געלייגט א שטראף אויף דעם
לאנד, הונדערט צענטנער זילבער אונד
אין צענטנער גאלד: 34 אונד פרעה
נכה האט געמאכט קעניגען אלוקים ווען
פון יאשיהו אין דער שטעל פון זיין
פאטער יאשיהו, אונד ער האט זיין
נאמען געענדערט צו יהויקים, אונד יהואחז
האט ער גענומען אונד ער האט איהם
געבראכט קיין מצרים, אונד ער איז
דארט געשטארבען: 35 אונד יהויקים
האט געגעבען דאס זילבער אונד דאס
גאלד צו פרעה, ניערשט ער האט גע-
שאצט דאס לאנד צו געבען דאס זילבער
נאך דעם געפעהל פון פרעה, פון
איטליכען נאך זיינע שאצונג האט ער
געפאדערט דאס זילבער אונד דאס
גאלד פון דעם לאנד, צו געבען צו פרעה
נכה: 36 פינף צוואנציג יאהר איז יהויקים אלט
געוועזען ווען ער איז געווארען
קעניג, אונד ער האט רעגירט עלף יאהר אין
ירושלים, אונד דער נאמען פון זיינע
מוטער איז געוועזען ובודה דיא טאכטער פון
פדיה, אויס רומה: 37 אונד ער האט
געטהון שלעכטעס אין דיא אויגען פון דעם
האר, אזוי וויא זיינע עלטערן האבען
געטהון:

קאפיטעל כד

1 אין זיינע צייטען איז ארויסגעגאנגען נבכדנאצר קעניג פון בבל, אונד יהויקים איז
צו איהם געוועזען א קנעכט דריי יאהר, אונד ער האט זיך אומגעקערט אונד האט
קעגען איהם מורד געוועזען: 2 אונד דער האר האט קעגען איהם אנגעשיקט דיא
הערשארען פון כשדים, אונד דיא הערשארען פון ארם, אונד דיא הערשארען פון
מואב, אונד דיא הערשארען פון דיא בני-עמון, אונד ער האט זיי אנגעשיקט קעגען
יהודה איהם צו פערטיליגען, נאך דעם ווארט פון דעם האר, וואס ער האט גערעט
דורך זיינע קנעכט דיא נביאים: 3 ניערשט דורך דעם געפעהל פון דעם האר איז
דאס געשעהען אין יהודה, איהם אפצוטהון פון זיין פנים, וועגען דיא זינד פון מנשה,
נאך אלעס וואס ער האט געטהון: 4 אונד אויף וועגען דאס אונשולדיגע בלוט וואס
ער האט פערנאסען, ווארין ער האט ירושלים פול געמאכט מיט אונשולדיגעס בלוט,
אונד דער האר האט נישט געוואלט פערנעבען: 5 אונד דיא איבריגע זאכען פון
יהויקים, אונד אלעס וואס ער האט געטהון, זענען וויא נישט געשריבען אויף דעם בוך
פון דיא טעג-געשיכטע פון דיא קעניגע פון יהודה? 6 אונד יהויקים האט זיך
געלייגט מיט זיינע עלטערן, אונד זיין ווען יהויכין האט רעגירט אין זיינער שטעל:
7 אונד דער קעניג פון מצרים האט שוין נישט געמערקט ארויסצוגיין פון זיין לאנד,
ווארין דער קעניג פון בבל האט צוגענומען פון דעם טיף מצרים ביז צו דעם טיף
פרת, אלעס וואס האט געהערשט צו דעם קעניג פון מצרים: 8 אכטצען יאהר איז

מלך ירושלים ושם אמו חמוטל בתירמיהו מלכה:
32 ויש הרע בעני יתה ככל אשר-נשו אבתיו: ויאסרו
33 פרעה נכה ברבלה בארץ חמת במלך בירושלים ויתך
34 נשו על-הארץ מאה כסרקסס וכסף וזהב: וימלך
פרעה נכה את-אלקים בראשיתו חתת יאשיהו אביו
ותסב את-שמי יהויקים ואת-יהואחז לכה ויבא מצרים
לה נקמת שם: והכסף והזהב נתן יהויקים לפרעה אך
העדר את-הארץ לחת את-הכסף על-יו פרעה איש
בערבו נשו את-הכסף ואת-הזהב את-עם הארץ לחת
לפרעה נכה: בן-עשרים חמש שנה יהויקים
במלכו וחתת עשרה שנה מלך בירושלים ושם אמו
37 ובדיה בת-פדיה מרומה: ויש הרע בעני יתה ככל
אשר-נשו אבתיו:

כד

א בנימי עלה נבכדנאצר מלך בבל ויהיו יהויקים עבד
2 שלש שנים וישב ומרד בו: וישלח יתה ובו את-יהוי
כשדים ואת-יהוי ארם ואת יהוי מואב ואת יהוי
בני-עמון וישלחם ביהודה להאכידו כדבר יהוה אשר
3 דבר בך עבדי הנביאים: אך על-יו יתה הותרה
ביודה להסיר מעל גני בחמאת מנשה ככל אשר
4 עשה: ונס הסדוקן אשר שפך וימלא את-ירושלים הם
ה נקו ולא-אבה יתה לסלח: ויתר הדבר יהויקים וכל
אשר עשה הלא-הם כחובים על-קפר הדבר הנסים
6 למלכי יהודה: וישב יהויקים עם-אבתיו ומלך יהויקים
7 בני תחתיו: ולא-הסיר עוד מלך מצרים לצאת מארצו
8 כילקח מלך בבל מנחל מצרים עד-יתר פרת כל אשר
היתה למלך מצרים: בן-עשרה עשרה שנה

והזכין אלט בעוועזען ווען ער איז
 בעווארען קעניג, אונד דריי חדשים
 האט ער רעגירט אין ירושלים, אונד
 דער נאמען פון זיינע מוטער איז נע-
 וועזען, נחשטא דיא טאכטער פון אלנתן
 אויס ירושלים: 9 אונד ער האט בעטהון
 שלעכטעס אין דיא אויגען פון דעם
 האר, נאך אלעס וואס זיין פאטער האט
 בעטהון: 10 און יענער צייט, זענען
 ארויסקעגאנגען דיא קנעכט פון נבכדנאצר
 קעניג פון בבל קעגען ירושלים, אונד דיא
 שטאט איז געקומען אין בעלאגערונג:
 11 אונד נבכדנאצר קעניג פון בבל איז
 געקומען קעגען דער שטאט, אונד זיינע
 קנעכט האבען זיך איבער איהר בעלא-
 גערט: 12 אונד והזכין קעניג פון יהודה
 איז ארויסקעגאנגען צו דעם קעניג פון
 בבל, ער אונד זיינע מוטער אונד זיינע
 קנעכט אונד זיינע הויפטלייט, אונד זיינע
 הויפטדינער, אונד דער קעניג פון בבל
 האט איהם אנטעקענומען, אין דעם אכ-
 טען יאהר פון זיינע רעגירונג: 13 אונד
 ער האט פון דארט ארויסקענומען אלע
 אוצרות פון דעם הויז פון דעם האר,
 אונד דיא אוצרות פון דעם קעניג'ס הויז,
 אונד ער האט צוגבראכען אלע גאלדענע

כה

והזכין אלט בעוועזען ווען ער איז
 בעווארען קעניג, אונד דריי חדשים
 האט ער רעגירט אין ירושלים, אונד
 דער נאמען פון זיינע מוטער איז נע-
 וועזען, נחשטא דיא טאכטער פון אלנתן
 אויס ירושלים: 9 אונד ער האט בעטהון
 שלעכטעס אין דיא אויגען פון דעם
 האר, נאך אלעס וואס זיין פאטער האט
 בעטהון: 10 און יענער צייט, זענען
 ארויסקעגאנגען דיא קנעכט פון נבכדנאצר
 קעניג פון בבל קעגען ירושלים, אונד דיא
 שטאט איז געקומען אין בעלאגערונג:
 11 אונד נבכדנאצר קעניג פון בבל איז
 געקומען קעגען דער שטאט, אונד זיינע
 קנעכט האבען זיך איבער איהר בעלא-
 גערט: 12 אונד והזכין קעניג פון יהודה
 איז ארויסקעגאנגען צו דעם קעניג פון
 בבל, ער אונד זיינע מוטער אונד זיינע
 קנעכט אונד זיינע הויפטלייט, אונד זיינע
 הויפטדינער, אונד דער קעניג פון בבל
 האט איהם אנטעקענומען, אין דעם אכ-
 טען יאהר פון זיינע רעגירונג: 13 אונד
 ער האט פון דארט ארויסקענומען אלע
 אוצרות פון דעם הויז פון דעם האר,
 אונד דיא אוצרות פון דעם קעניג'ס הויז,
 אונד ער האט צוגבראכען אלע גאלדענע

כה

והזכין אלט בעוועזען ווען ער איז
 בעווארען קעניג, אונד דריי חדשים
 האט ער רעגירט אין ירושלים, אונד
 דער נאמען פון זיינע מוטער איז נע-
 וועזען, נחשטא דיא טאכטער פון אלנתן
 אויס ירושלים: 9 אונד ער האט בעטהון
 שלעכטעס אין דיא אויגען פון דעם
 האר, נאך אלעס וואס זיין פאטער האט
 בעטהון: 10 און יענער צייט, זענען
 ארויסקעגאנגען דיא קנעכט פון נבכדנאצר
 קעניג פון בבל קעגען ירושלים, אונד דיא
 שטאט איז געקומען אין בעלאגערונג:
 11 אונד נבכדנאצר קעניג פון בבל איז
 געקומען קעגען דער שטאט, אונד זיינע
 קנעכט האבען זיך איבער איהר בעלא-
 גערט: 12 אונד והזכין קעניג פון יהודה
 איז ארויסקעגאנגען צו דעם קעניג פון
 בבל, ער אונד זיינע מוטער אונד זיינע
 קנעכט אונד זיינע הויפטלייט, אונד זיינע
 הויפטדינער, אונד דער קעניג פון בבל
 האט איהם אנטעקענומען, אין דעם אכ-
 טען יאהר פון זיינע רעגירונג: 13 אונד
 ער האט פון דארט ארויסקענומען אלע
 אוצרות פון דעם הויז פון דעם האר,
 אונד דיא אוצרות פון דעם קעניג'ס הויז,
 אונד ער האט צוגבראכען אלע גאלדענע

כלים וואס שלמה קעניג פון ישראל האט געמאכט אין דעם טעמפל פון דעם האר,
 אזוי וויא דער האר האט גערעט: 14 אונד ער האט פערטריבען באנין ירושלים, אונד
 אלע הויפטלייט, אונד אלע שטארקע העלדען, צעהן טויזענד געפאנגענע, אונד אלע
 שמידען אונד שלאסער, עס איז נישט איבערגעבליבען חוץ דאס ארעמע פאלק פון
 דעם לאנד: 15 אונד והזכין האט ער פערטריבען קיין בבל, אונד דעם קעניג'ס
 מוטער אונד דעם קעניג'ס ווייבער, אונד זיינע הויפטדינער, אונד דיא שטארקע פון
 דעם לאנד האט ער געפירט געפאנגען פון ירושלים קיין בבל: 16 אונד אלע חיל'ים
 לייט זיבען טויזענד, אונד דיא שמידען אונד דיא שלאסער איין טויזענד, אלע
 קריגס-לייט, אונד דער קעניג פון בבל האט זייא געבראכט געפאנגען קיין בבל:
 17 אונד דער קעניג פון בבל האט געמאכט קעניגען זיין פעטער ממניה אין זיינער
 שטעל, אונד ער האט זיין נאמען געענדערט צדקיהו: 18 איין אונד צוואנציג יאהר
 איז צדקיהו אלט געוועזען ווען ער איז געווארען קעניג, אונד ער האט ער
 רעגירט אין ירושלים, אונד דער נאמען פון זיינע מוטער איז בעוועזען חמוטל דיא
 טאכטער פון ורמיהו אויס לבנה: 19 אונד ער האט בעטהון שלעכטעס אין דיא
 אויגען פון דעם האר, נאך אלעס וואס ויהוקים האט בעטהון: 20 דאריבער איז דער
 צארן פון דעם האר געוועזען איבער ירושלים אונד איבער יהודה, ביז ער האט זייא
 פארנוארפען פון זיין פנים, אונד צדקיהו האט מורד געוועזען קעגען דעם קעניג פון
 בבל:

קאפיטעל כה

1 אונד עס איז געוועזען אין דעם ניינטען יאהר פון זיינע רעגירונג, אין
 דעם צעהנטען חדש, אין דעם צעהנטען טאג פון דעם חדש, איז נע-
 קומען נבכדנאצר קעניג פון בבל ער אונד זיין גאנצעם חיל קעגען ירושלים
 אונד ער האט זיך קעגען איהם געלאגערט, אונד זייא האבען געבויעט
 ארום איהר א שאנין (פעסטונג): 2 אונד דיא שטאט איז געקומען אין

בעלאגערונג

בעלאנערונג, ביו צו דעם צוועלפטן
שען נאך פון דעם קעניג צדקיהו:
3 אין דעם ניינטען טאג אין דעם חדש
האט זיך דער הונגער געשטארקט אין
דיא שטאט, אונד עס איז ניט געוועזען
קיין ברויט פאר דעם פאלק פון דעם
לאנד: 4 אונד דיא שטאט איז אויפגע-
בראכען געווארען, אונד אלע מלחמה
לויט זענען ביא נאכט אנטלאפען דורך
דעם שויער צווישען ביידע מויערן, וואס
זענען געוועזען ביא דעם גארטען פון
דעם קעניג, אונד דיא פשוטים זענען
געוועזען רינגסארום דער שטאט, אונד
ער (דער קעניג) איז געגאנגען דורך דיא
וויסטע: 5 אונד דאס חיל פון דיא פשוטים
האבען נאכגעגאנגט דעם קעניג, אונד זיין
האבען איהם דערגרייכט אין דיא פעלד-
דער פון ירחו, אונד זיין נאנצעס חיל
זענען פון איהם פערשפרייט געווארען:
6 אונד זיין האבען דעם קעניג געפאנגען
אונד זיין האבען איהם געבראכט צו דעם
קעניג פון בבל, קיין רבלה, אונד זיין
האבען מיט איהם גערעט אין דעם
משפט: 7 אונד דיא זיין פון צדקיהו

3 במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו: בחשכה
לחדש נחנק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ:
4 ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה הלילה דרך שער
בין החמלים אשר עליו המלך ובשרים עלה העיר
ה סביב וכל דרך העיר: וידפו חילבשדים אחר
המלך וישעו אתו בערכות ודו וכל חילו נפצו מעליו:
6 ותפשו אתהמלך ונעלו אתו אלמלך בבל רבלתה
7 וידברו אתו משפט: ואתיבו צדקיהו שחט לעינו
ואתיעו צדקיהו עד ואסדרו בחששים וביארו בבל:
8 ובחדש החמישי בשבעה לחדש הוא שנת תשע
עשרה שנה למלך נבכדנאצר מלך בבל בא ובחוראון
9 רביטבים עד מלך בבל וישלם: וישקף אחיכיש
יהוה ואחיכיש המלך ואת כלבתי יושלם ואתכל-
10 בית גדול שרף באש: ואחיהזית יושלם כסבי נתצו
11 כלחיל בשדים אשר רביטבים: ואת יתר העם
השארם בעיר ואתהנפלים אשר נפלו עלהמלך
הבבל ואת יתר המצות הגלה ובחוראון רביטבים:
12 ומחלת הארץ השאר רביטבים לחרמים ולגבים:
13 ואתעמודי הנחשת אשר בתיהו ואתהמכנות ואת
14 הנחשת אשר בבית יהוה שברו בשדים וישאו את
נחשם בבלה: ואתהסירות ואתהעצים ואתהמזמות
ואתהנפשות ואת כלכלי הנחשת אשרישרתו כס
15 לקחו: ואתהמזמות ואתהמזקות אשר וכל וכל
16 ואשרכסף כסף לקח רביטבים: העמדים שלום
הם האחד והמכנות אשרעשה שלמה לבית יהוה
17 לאהיה משקל לנחשת כלהכלים האלה: שמה עשרה
אמה קומת העמוד האחד וכתרת עליו נחשת וקומת

האבען זיין געשאכטען פאר זיינע אויגען, אונד דיא אויגען פון צדקיהו האט ער
בלוינד געמאכט, אונד ער האט איהם געבונדען מיט קויטען אונד ער האט איהם
געבראכט קיין בבל: 8 אונד אין דעם פינפטען חדש, אין דעם זיבטען טאג אין דעם
חדש, דאס איז דאס ניינצעהנטע נאך פון נבכדנאצר קעניג פון בבל, איז געקומען
גבוראדן דער אויבערשטער פון דיא לייבונאף, א קנעכט פון דעם קעניג פון בבל
קיין ירושלים: 9 אונד ער האט פארברענט דאס הויז פון דעם האר, אונד דאס הויז
פון דעם קעניג, אונד אלע הייזער פון ירושלים, אונד אלע גרעסטע הייזער האט ער
פארברענט מיט פייער: 10 אונד דיא מויערן וואס ווארען רינגסארום ירושלים, האט
צושטויען דאס חיל פון דיא פשוטים וואס איז געוועזען מיט דעם אויבערשטען פון
דיא לייבונאף: 11 אונד דאס איבריגע פאלק וואס איז געבליבען אין דער שטאט,
אונד דיא געפאלענע וואס זענען צוגעפאלען צו דעם קעניג פון בבל, אונד דיא
איבריגע פון דיא געמיינדע, האט גבוראדן דער אויבערשטער פון דיא לייבונאף
פארטריבען: 12 אונד פון דיא ארעמקסטע פון דעם לאנד האט דער אויבערשטער
פון דיא לייבונאף איבערגעלאזט צו זיינגערטעגער אונד צו אקערלייט: 13 אונד
דיא קופערנע ווילען וואס ווארען אין דעם הויז פון דעם האר, אונד דיא געשטעל
אונד דאס קופערנע ים, וואס זענען אין דעם הויז פון דעם האר, האבען דיא
פשוטים צובראכען אונד זיין האבען זייער קופער געטראגען קיין בבל: 14 אונד
דיא טעפ אונד דיא שויפעלן, אונד דיא מעסער אונד דיא לעפעל, אונד אלע קופער-
נע פלים וואס זענען אין געברויך האבען זיין צוגענומען: 15 דיא פייערפאנען אונד
דיא בעקען, וואס ווארען פון לוישער גאלד אונד פון לוישער זילבער, האט דער
אויבערשטער פון דיא לייבונאף צוגענומען: 16 דיא צווייא ווילען, דאס ים, אונד
דיא געשטעל וואס שלמה האט געמאכט צו דעם הויז פון דעם האר, עס איז ניט
געוועזען קיין וואס צו דעם קופער פון דיא דאזיגע פלים: 17 אכטצעהן איילען וואר
דיא הויף פון איין וויל, אונד א קופערנע קרוין איז אויף איהם געוועזען אונד דיא הייף

הפתרת שלש אמה ושכבה ורמנים עליה פתרת סביב
 הכל וחשת וקאלה לעמוד השני עליה שכבה: ויפח 18
 רביטבדום את ישראל פתח הראש ואת צמדי בן
 משנה ואת שלשת שמיר הפח: ומד העיר לקח סרים 19
 אחד אשר דוא פקדו על אנשי המלחמה חמשה אנשים
 מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת הספר שר
 הצבא המצבא את העם הארץ וששים איש מעם הארץ
 הנמצאים בעיר: ויפח אתם ובתוראן רביטבדום וילך כ
 אתם על מלך בבל ובלתהו: ויך אתם מלך בבל 21
 וימת ברבקה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו:
 והעם הנשאר בארץ יהודה אשר השאר נבוכדנאצר 22
 מלך בבל נפקד עליהם את גדליו ואת בן צדקם בן ששון:
 ושמו כל שרי החילים המה והאנשים כר 23
 הפקד מלך בבל את גדליו ויבאו אל גדליו המצפה
 וישמעאל בן נתניה ויהוהן בן צדקם ושריה בן שמחת
 הנמפתי ונאורו בן המעבתי המה ואנשיהם: וישבע 24
 להם גדליו ואנשיהם ואמר להם אל תיראו מעבדי
 הכשדים שכי בארץ ועבדי את מלך בבל ויטב להם:
 ויהי בחדש השביעי בא וישמעאל בן צדקם 25
 בן אלשימע מנע המלוכה וישרה אנשים אתו וכו' את
 גדליו ונתת ואת יהודים ואת הכשדים אשר היו אתו
 במצפה: ויקמו כל העם מקטן ועד גדול ושרי החילים 26
 ויבאו מצרים כי ראו מפני כשדים: ויהי בשלשים 27
 ושבע שנה לנלות יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש
 בעשרים ושבעה לחדש נשא אהל מרדך מלך בבל
 בשנת מלכו את צדאש יהויכין מלך יהודה מבית פלא:
 ויבדד אתו טבות ויהן את צדאש מעל כסא המלכים 28

פון א קרוין איז געוועזען דרייא איילען
 אונד א געפלעכט, אונד דיא גראנאט
 עפעל וואס ווארען ארום וואר אלעס פון
 קופער, אונד דאס דאזיגע איז אויף אויף
 דער צווייטען זייל געוועזען מיט דעם
 געפלעכט: 18 אונד דער אויבערשטער
 פון דיא לייבונאף האט צוגענומען דעם
 ערשטען כהן שררה, אונד דעם צווייטען
 כהן צפניה, אונד דיא דרייא וועכטער
 פון דער טהיר: 19 אונד פון דער שטאט
 האט ער צוגענומען איין הויפטדינער
 וואס איז געוועזען א געפעהלער איבער
 דיא מלחמה לייט, אונד פינף מענשען
 פון דיא וואס האבען געוועהען דעם
 קעניג'ס פנים, וואס זענען געפונען גע-
 ווארען אין דער שטאט, אונד דער
 שרייבער פון דעם הויפטמאן וואס האט
 פערזאמעלט דאס פאלק פון דעם לאנד,
 אונד זעכציג מאן פון דעם פאלק פון
 דעם לאנד וואס זענען געפונען געווארען
 אין דער שטאט: 20 אונד נבוצראדן
 דער אויבערשטער פון דיא לייבונאף
 האט זייא צוגענומען אונד ער האט זייא
 געפיהרט צו דעם קעניג פון בבל קיין
 רבלה: 21 אונד דער קעניג פון בבל

האט זייא געשלאגען אונד ער האט זייא געטייט אין רבלה, אין דעם לאנד חמת,
 אונד יהודה איז פערטריבען געווארען פון זיין לאנד: 22 אונד דאס פאלק וואס איז
 איבערגעבליבען אין דעם לאנד פון יהודה, וואס נבכדנאצר קעניג פון בבל האט
 איבערגעלאזט, איבער זייא האט ער געפויילען גדליו וזהן פון אחיקם וזהן פון שפן:
 23 אונד ווען דיא אויבערשטע פון דעם חיל האבען דערהערט, אונד אויף דיא
 איבריגע מענשען, דאס דער קעניג פון בבל האט געפויילען גדליו, זענען זייא
 געקומען צו גדליו קיין מצפה, אונד ישמעאל וזהן פון נתניה, אונד יוחנן וזהן פון
 קרב, אונד שררה וזהן פון תנחומי הנמפתי, אונד באנניה וזהן פון מעבת, זייא מיט
 זיירע לייט: 24 אונד גדליו האט געשוואוירען צו זייא, אונד צו זיירע לייט, אונד
 ער האט צו זייא געזאגט, איהר זאלט אייף נישט פארקטען פאר דיא קנעכט פון דיא
 פשדים, בלייבט אין דעם לאנד, אונד דינט דעם קעניג פון בבל, אזוי וועט
 אייף גוט זיין: 25 אונד עס איז געוועזען אין דעם זיבטען חדש, איז געקומען
 ישמעאל וזהן פון נתניה וזהן פון אלישמע פון דיא קעניגליכע קינדער, אונד
 מיט איהם צעהן מאן, אונד זייא האבען געשלאגען גדליו, אונד ער איז געשטארבען,
 אונד אויף דיא יהודים, אונד דיא פשדים וואס זענען מיט איהם געוועזען אין
 מצפה: 26 אונד דאס גאנצע פאלק איז אויפגעשטאנען, פון קליין ביז גרויס,
 אונד דיא אויבערשטע פון דיא חילים, אונד זייא זענען געקומען קיין מצרים,
 ווארין זייא האבען זיך געפארקטען פאר דיא פשדים: 27 אונד עס איז געוועזען
 אין דעם זיבען אונד דרייסיגסטען יאהר נאך דער פערטריבונג פון יהויכין
 קעניג פון יהודה, אין דעם צוועלפטען חדש, אין דעם זיבען אונד צוואנציגסטען
 טאג פון דעם חדש, האט אויל מרדך קעניג פון בבל אין דעם יאהר פון
 זיין רעגירען דערהויבען דעם קאפ פון יהויכין קעניג פון יהודה פון זיין
 געפענגניס: 28 אונד ער האט מיט איהם גערעט פריינדליך, אונד ער
 האט געגעבען זיין שטוהל, העכער וויא דיא שטוהלען פון דיא קעניגע

29 אשר אתו כבבל: ושנא את בני כלאו ואכל להם
ל תמיד לפני כל ימי חייו: וארחתו ארחת תמיד ותגיד
לו מאת המלך דבריהם ביומו כל ימי חייו:

חזק ונתחזק

סבסם פסוקי דספר מלכים אלף חמש מאות ושלשים וארבעה.
וסימנו אשרי דגרי אשר ה' אלהיו. וסדריו חמשה ושלשים.
וסימנו ואני אהיה לה נאם ה' חומת אש סביב ולכבוד אהיה בחוכה
ותציו ויקבץ מלך ישראל את הנביאים:

ברוך הנותן ליעף כח ולאיז אונים עצמה ורבה:

וואס זענען מיט איהם געוועזען אין
בבל: 29 אונד ער האט פערשנדרעמ
דיא קליידער פון זיין געפענגניס, אונד
ער האט אימער מיט איהם געגעסען
ברויט, אלע זיינע לעבענס טעג: 30 אונד
זיינע שפייז איז איהם געגעבען געווארען
א שטענדיגע שפייז פון דעם קעניג, טאג
פיר טאג, אלע זיינע לעבענס טעג:

חזם

אלע פסוקים פון דיא צווייא ביכער פון מלכים זענען איין מוועגנר פֿינף הונדערט
אונד פֿיער אונד דרייסיג; דיא העלפט דאפון איז מלכים א' כ"ב ו'; אונד אין ביידע
ביכער זענען זיבען אונד פֿירציג קאפיטלעך:

געלויבט איז דער וועלכער גיכט צו דעם מידען קראפט
אונד צו דעם וועלכער האט קיינע קראפט
פֿערמעהרט ער שטארקייט:

נביאים אחרונים

ישעיה	יונה
ירמיה	מיכה
יהזקאל	נחום
הושע	חבקוק
יואל	צפניה
עמוס	חגי
עובדיה	זכריה

מלאכי

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR
TENNYSON
LITERARY
AND
ARTS
LIBRARY

NEW YORK
PUBLIC LIBRARY
ASTOR
TENNYSON
LITERARY
AND
ARTS
LIBRARY

1892

ישעיה

4 חזון ישעיהו בראמון אשר חזה על־ההר וירושלם
 בימי צדק יחם אתו חזקתו מלכי דעה: שמשו שמים
 והאנוני ארץ כי יתה דבר בנים גדלתי ורוממתי והם
 פשעו כי: ידע שור קנהו חמור אכום בעליו ישראל
 לא ידע עמי לא התבונן: וי: וי חטא עם כבוד עון
 ורע מרעים בנים משחיתים עובי את־יהוה נאצי את־
 קרוש ישראל נדו אחור: על־מה חבו עוד חוסיו סרה
 בל־ראש לחלי ובל־לבב דין: מבד־הנל ועד־ראש
 אדכו מום פצע חבורה ומכה טרנה לאחור וכל
 הבשו ולא רכבה בשמן: ארצכם שממה עריכם שרפות
 אש אדמתכם לנודכם ורים אכלים אתה ושקמך
 במהפכת ורים: ויחנה בתציון כסכה כגדם במלונה
 במקשה כעיר נצורה: לולי ידנה צבאות הוציר לט
 שרד במצט בסלם הלט לצמחה דמיט: שמשו
 דבר־יהוה קציע סדם האנוני תורת אלהיו עם עמרה:
 11 למה לי רבו־חכם אמר יהוה שבעתי עלות אלים
 חלב מריאים ודם פרים וכבשים וחתולים לא תפצתי:
 12 כי תבאו לראות פני מרבקש זאת מידכם רמס תצרי:
 13 לא תסיפו הביא מנחית־שוא קלחת תועבת היא לי
 14 תחש ושבת קרא מקרא לא־אכל אן נצרה: חדשים

1 דיא זעהונג פון ישעיהו וזהו פון
 אמוץ, וואס ער האט געזעהען איבער
 יהודה אונד ירושלים, אין דיא טעג פון
 עזנה, יוחם, אהו אונד יחזקיהו דיא
 מלכים פון יהודה: 2 הערט צו איהר
 הימל אונד פערנעם עם ערה, ווארין
 דער האר האט גערעט; איך האב
 קינדער אויפגעצויגען אונד דערהייבט,
 אבער זיין האבען קענען מיר מורד
 גענוועזן: 3 דער אקס קענט זיין קויפער
 אונד דער איינעל דיא קארישע פון זיין
 האר, אבער ישראל קענט עם ניט, מיין
 פאלק בעטראכט עם ניט: 4 אזי וועה,
 א זינדיג פאלק, א פאלק שווער בעלאדען
 מיט זינד, זאמען וואס טהון שלעכטעם,
 פערדארבעט קינדער, זיין האבען פער־
 לאזט דעם האר, זיין האבען דערצאקנט

דעם הייליגען פון ישראל, זיין זענען הינטער זיך אפגעשייט: 5 פארנוואס
 זאלט איהר געשלאגען ווערען? איהר טהוט נאך מעהר אפגעהרען, איטליכער קאפ
 איז קראנק, אונד איטליכעס הארץ האט ווייטאג: 6 פון דעם פוסקריט בוי צו דעם
 קאפשייטעל איז אין קיינעם קיין גאנצקייט, נאר וואונדען אונד ביילען, אונד מכות
 מיט אייטער, זיין זענען ניט אויסגעקוועטשט אונד ניט פערבונדען, אונד זיין זענען
 אויף ניט דערווייכט מיט בוימאיל: 7 אייער לאנד איז וויסט, איירע שטעט פער־
 ברענט מיט פייער, פרעמדע עסען אויף אייער לאנד פאר אייך, אונד עם איז
 פערוויסט וויא איבערקעהרונג פון פרעמדע: 8 אונד דיא טאכטער (שטאט) ציון
 איז איבערגעבליבען וויא א בייידעל וואס איז אין א וויינגארטען, אונד וויא א נאכט־
 בייידעל אין א לוסטגארטען, אזוי וויא א בעלאגערטע שטאט: 9 ווען נאט פון דיא
 הערשאַרען העט ניט איבערגעלאזט אן איבערבלייבונג, אזוי העטען מיר במעט
 גענוועזן וויא סדום, אונד מיר העטען געווארען גלייך וויא עמורה: 10 הערט
 דאס ווארט פון דעם האר, איהר הארען פון סדום, אונד פערנעמט דיא תורה
 פון אונזער נאט, איהר פאלק פון עמורה: 11 צו וואס טויג מיר איירע פילע
 קרבנות, זאגט דער האר, איך בין זאט פון דיא עולות פון ווידער, אונד פון
 דעם חלב פון געשטאפטע בהמות, אונד בלוט פון אקסען אונד שאף אונד ציגענבעק,
 האב איך ניט פערלאנגט: 12 ווען איהר קומט אריין פאר מיר געזעהען צו
 ווערען, ווער האט דאס פערלאנגט פון איירע הענד, אז איהר זאלט טרעטען אין מיין
 הויף? 13 איהר זאלט ניט מעהר ברענגען פאלשע מנחות, קטורת איז צו מיר אייגע
 אומווידיגקייט, ראש חדש אונד שבת וואס איהר רופט א פערזאמלונג דאס קען
 איך ניט ליידען, דיא פערזאמלונג איז מיט אומרעכט: 14 איירע ראשי חדשים

אונד נמים טובים האב איך פיינד, זיין
זענען צו מיר א לאסט, איך בין מיר זיין
צו דערטראגען: 15 אונד ווען איהר
שפרייט אים איירע הענד אזוי פערבארן
איך מיינע אויגען פון איך, אונד אפילו
ווען איהר פערמעהרט תפלות צו טהון
וועל איך איך דאך נישט דערהערען, ווייל
איירע הענד זענען פול מיט בלוט:
16 וואשט איך, רייניגט איך, טהונט אפ
איירע שלעכטע מעשים פון פאר מיינע
אויגען, הערט אויף שלעכטעס צו טהון:
17 לערנט גוטעס צו טהון, פארשט וואס
איז רעכט, מאכט גליקליך דעם בער
רויבטען, משפט רעכט דעם נתום, אונד
פערטיידיגט דיא אלמנה: 18 דערנאך
קומט, לאמער א וויכוח האבען, זאגט
דער האר, ווען איירע זינד וועלען זיין
אזוי וויא רויטע פאדעם, וועלען זיין
ווערען וויס וויא שנייא, ווען זיין וועלען
זיין גלייך אזוי וויא קארמעזין פארב,
וועלען זיין ווערען וויא וואל: 19 ווען
איהר וועט וועלען אונד געהארבן אזוי
וועט איהר עסען דאס בעסטע פון דעם
לאנד: 20 אבער ווען איהר וועט נישט
וועלען אונד איהר וועט מורד זיין, אזוי
וועט איהר פערדארבען ווערען דורך
21 אוי, וויא איז דיא געטרייע
שטאט געווארען אלס א זונה, זיא איז געוועזען פול מיט משפט, גערעכטיגקייט איז
המיד אין איהר געוועזען, אבער אצונד זענען רוצחים דארט: 22 דיין זילבער איז
געווארען צו פסולת, דיין געטרענק איז געמישט מיט וואסער: 23 דינע פירשטען
זענען אפטרעניגע געווארען, אונד חברים פון גנבים, אלע ליבען צו געמען שחד, אונד
אויסליכער נאגט דאך בעצאלונגען, דעם נתום טהון זיין נישט משפטען, אונד דאס רעכט
פון איינע אלמנה קומט אויף נישט צו זיין: 24 דאריבער זאגט דער האר, גאט פון דיא
הערשארען, דער שטארקער פון ישראל, אוי! איך וועל מיר טרייסטען וועגען מיינע
בעלידיגע, אונד איך וועל מיר נוקם זיין פון וועגען מיינע פיינד: 25 אונד איך וועל
אומקעהרען מיינע האנד איבער דיר, אונד איך וועל רייניגען אזוי וויא זייך דיין פסולת,
אונד איך וועל אפטהון דיין גאנצעס ציין: 26 אונד איך וועל צוריקקעהרען דינע שופטים
וויא צום ערשטען, אונד דינע עצה געבערס אזוי וויא פריהער; נאכדעם וועסט דא
גערופען ווערען, דיא גערעכטע אונד געטרייע שטאט: 27 ציין זאל דורך משפט אויס-
געלייזט ווערען, אונד איהרע בעלי תשובה דורך גערעכטיגקייט: 28 אבער דיא פשעים
אונד זינדער וועלען צוזאמען צוגראבען ווערען, אונד דיא וואס פערלאזען דעם האר
וועלען אומקומען: 29 ווארין זיין וועלען פערשעמט ווערען פון וועגען דיא לינדער-
ביימער וואס איהר האט געגלויבט, אונד איהר וועט אייך שעמען פון וועגען דיא גערטען
וואס איהר האט אייך אויסדערטוילט: 30 ווארין איהר וועט זיין אזוי וויא א לינדענבוים
וואס זיינע בלעטער פערטוועללען, אונד וויא א גארטען וואס האט נישט קיין וואסער:
31 אונד דאס שטארקע וועט ווערען אזוי וויא פלאקס-שטענגלעך, אונד זיין ווערק וויא
פייערפונקען, אונד זיין וועלען צוזאמען ברענען אונד קיינער וועט זיין נישט אויסלעשען:
קאפיטעל ב

ומצדקתם שואה נפשי הו על למדה נלאיתי נשא:
10 ובפרשם כשיבם אעלים עלי מכס גם כרתרכו תפלה
11 אינני שמע דייכם דמים מלאו: רחמי חבו וסורו רע
17 מעליכם מעד עני חדלו דעו: למדו חשב דרשו
משפט אשרי המוצ שפטו ותום רכבו אלמנה:
18 לכתוב ונבקה יאמר הנה אסיהו חטאים פשנים
19 כשלנו לביט אסיהו כחולע כעמד הו: אסיהו
כ ושמעתם טוב הארץ חאכלו: ואסיהו ומרתם
21 תרב תאכלו כי פי הנה דבר: איהר הנה
לזונה קרה נאמנה מלאי משפט צדק לזו קה ושמע
22 מרצחים: כספך הנה למים כבאך מרול במים:
23 שרף שולים ותברו גנבים כלו אהב שחד ודח
שלמים ותום לא שפטו ורב אלמנה לארבו אלמנה:
24 לזו נאם הארץ הנה צבאת אבר ישראל הו אחס
כה מצוי ואנקה מאורי: ואשיבה הו שילד ואנקה בבר
26 סגד ואסיה כל בדידך: ואשיבה שפטך בבכרונה
והצדק כבתחלה אחריו: יבא לך ער הצדק קרה
27 נאמנה: ציו במשפט תפדה ושביה בצדקה: ושבר
28 פשעים וחטאים חתו ונקו הנה יכלו: כי יבשו
מאילים אשר חפרתם ותחפרו מהנות אשר חפרתם:
ל כי חתו כאלה וכלת עליה ונגה אשרמים אז לה:
31 הנה החסן לעלת ופעלי לניצח ונערו שניהם חתו
ואין מכבה:

ב

א הדבר אשר חתו ישעיהו בראשון עלה הנה ודושלם:
2 הנה באחרית הנמים נכון הנה הר בית הנה בראש
3 ההרים ונשא מבקשת תברו אליו כל ידעם: תללו

1 (דאס איז) דיא זאך וואס ישעיהו בן אמוץ האט געזעהן איבער יהודה אונד
ירושלים: 2 אונד עס וועט זיין אין דיא לעצטע טעג, אזוי וועט בעפעסטיגט ווערען
דער בארג פון דעם הויז פון גאט אן דער שפיץ פון דיא בערג, אונד עס וועט זיין
דערהויבען איבער דיא הייף, אונד אלע פעלקער וועלען זיך דאצו איילען: 3 אונד
פולע

עמים רבים ואמר לבו ונגלה אל־תִּירֶהֶן אֱלֹהִים
 אֵלֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִדְּרָכֶיךָ וְגִלְגָּה בְּאֶרְצֶיךָ כִּי מִצִּיּוֹן
 תֵּצֵא תִּירֶהֶן וּבִרְבִּירֶהֶן מִיִּשְׂרָאֵל: שְׁפֹט בֵּן הַצִּדִּיקִים
 הַצִּדִּיקִים לַעֲמִים רַבִּים וְחִתְּלוּ רַבְּבוֹתָם לְאִתִּים וְחִתְּלוּהֶם
 לְמִמְרוֹת לֹא־שָׂא נֹר אֱלֹהֵי הָרֶבֶךְ וְלֹא־יִמְלֶכֶה עַד
 מִלְחָמָה: כִּת יִשְׂרָאֵל לְבו וְגִלְגָּה בְּאֶרֶץ הַדָּה: כִּי
 נִמְשָׁחָה עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי מָלְאוּ מִסְכָּה וְנִגְנְנוּ כְּפִלְשִׁים
 וְכִבְלֵי נִכְרִים וְשִׁפְכִי: וְתִמְלֵא אֶרֶץ כְּסֵף וְחֶבֶד וְחֶבֶד
 קֶצֶה לְאֶצְרֵיךָ וְתִמְלֵא אֶרֶץ סוּסִים וְאֶת קֶצֶה לְמִרְכָּבוֹתֶיךָ
 וְתִמְלֵא אֶרֶץ אֱלִילִים לְמַעֲשֵׂה יְדֵי יִשְׁתַּחֲוּ לְאִשֶּׁר עָשָׂה
 אֲנִי־עָשִׂיתִי: וְיֵשֶׁה אֶתֶם וְיִשְׁפֹּל־אִשׁ וְלֹא־תִשָּׂא לָהֶם:
 כֹּא כְּצוֹר הַמִּטָּן כְּסֵף מִפְּנֵי פֶחַד יְהוָה וּמִהֲרֹד נִגְנֵי:
 עֲלֵי נִבְרֹת אֶדָם שִׁפְלֵי וְשֵׁחַ רוּם אֲנָשִׁים וְנִשְׁבֵּי יְהוָה
 לְכֹדֵי כִּסֵּם הַדָּה: כִּי יֹס לְיִדֵּה אֲבָחוֹת עַל כָּל
 נֶאֱדָה וְעַל כָּל־נִשָּׂא וְשִׁפְלֵי: וְעַל כָּל־אֶרֶץ הַלְּבָנוֹן
 הַרְמִים וְהַשָּׂאִים וְעַל כָּל־אֲלֹנֵי הַבָּשָׁן: וְעַל כָּל־הַרְמִים
 הַרְמִים וְעַל כָּל־הַנִּבְרֹת הַנִּשְׂאֹת: וְעַל כָּל־מִגְדַּל גְּבוּהָ
 וְעַל כָּל־חֹמֶה בְּצִוְהָ: וְעַל כָּל־אֲנִיּוֹת הַרְשֵׁשׁ וְעַל כָּל־
 שְׂכוֹת הַמִּקְדָּה: וְשֵׁחַ נְבָרוֹת הָאֶדָם וְשִׁפְלֵי רוּם אֲנָשִׁים
 וְנִשְׁבֵּי יְהוָה לְכֹדֵי כִּסֵּם הַדָּה: וְהַאֲלִילִים כָּלִיל תִּזְלָן:
 וְכָאֵל בְּמַעֲרֹת צִיִּים וּבְמַחֲלוֹת עֶפְרַיִם מִפְּנֵי פֶחַד יְהוָה
 וּמִהֲרֹד נִגְנֵי בְּקִימֵי לַעֲרֹץ הָאֶרֶץ: כִּסֵּם הַדָּה שִׁפְלֵי
 הָאֶדָם אֶת אֱלִילֵי כְּסָפוֹ וְאֶת אֱלִילֵי הָרֶבֶךְ אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי
 לְהַשְׁמִיטֹת לְחֹרֵב פְּרוֹת וְלַעֲשֹׁלָפִים: לְכָאֵל בְּקִינֵי־הָרֶבֶךְ
 הָאֶדָם וּבְכֶסֶף הַסִּלְעִים מִפְּנֵי פֶחַד יְהוָה וּמִהֲרֹד נִגְנֵי
 בְּקִימֵי לַעֲרֹץ הָאֶרֶץ: חֲדָלִי לָהֶם מִדְּהַאֲלֵם אֲשֶׁר נִשְׁמָה
 בָּאֶפֶס כִּי בִמָּה נִחְשָׁב הָאֵל:

פִּילֵעַ פִּעֲלָקֶר וְעֵלֶעַן אֲהִינֶעֱהֶעַן, אֲנֹד
 זִינֵא וְעֵלֶעַן וְאֶנֶעַן, קֹמֵט אֲנֹד לֵאסֵט אֲנֹס
 אֲרוֹפֶנֶעֱהֶן צוֹ דַּעַם בָּאֶרֶץ פֹּון דַּעַם הָאֶרֶץ
 צוֹ דַּעַם הוּזֵי פֹון דַּעַם נָאֵט פֹּון יִשְׂרָאֵל, אֲנֹד
 עַר וְעֵט אֲנֹס לַעֲרֹנֶעַן וְעֵנֶעַן זִינֵעַ וְעֵנֶעַן,
 אֲנֹד מִיר וְעֵלֶעַן נֶעֱהֶן אִין זִינֵעַ שְׁמַעֲנֶעַן
 וְנִאֲרִין פֹּון צִיּוֹן וְעֵט אֲרוֹסִקֹמֶעַן דִּיא
 תוֹרָה אֲנֹד דָּאֵס וְנָאֵרֵט פֹּון דַּעַם הָאֶרֶץ אֲוִים
 יְרוּשָׁלַּם: 4 אֲנֹד עַר וְעֵט מִשְׁפָּטֶעַן צוֹרִי
 שַׁעַן דִּיא גוֹים, אֲנֹד עַר וְעֵט בַּעֲנוּיָעַן
 רַעֲכֵט צוֹ פִּילֵעַ פִּעֲלָקֶר, אֲנֹד זִינֵא וְעֵלֶעַן
 צוֹקֵל־אֶפֶסֶן זִינֵעַ שְׁנוֹעֶרֶד צוֹ אֶקֶר־אִינֵעַן,
 אֲנֹד זִינֵעַ שְׁפִינֵעַן צוֹ שְׁנִיד־מַעֲסֶר
 אִיין פִּאֶלֶק וְעֵט נִיט מַעֲרֵר אֲוִיפֶהִיבֶעַן א
 שְׁנוֹעֶרֶד אֲנִקֶּעֱנֶעַן אֵן אֲנֵדֶר פִּאֶלֶק, אֲנֹד
 זִינֵא וְעֵלֶעַן נִיט מַעֲרֵר לַעֲרֹנֶעַן מִלְחָמָה צוֹ
 הַאֲלֶטֶן: 5 אֲוִי, הוּזֵי פֹון יִשְׂרָאֵל, קֹמֵט
 אֲנֹד לֵאסֵט אֲנֹס נֶעֱהֶן אִין דַּעַם לִיכֵט פֹּון
 דַּעַם הָאֶרֶץ! 6 וְנִאֲרִין דִּיא הָאֶסֶט פִּעֲרֵלֵאֲנֵט
 דִּיין פִּאֶלֶק, דָּאֵס הוּזֵנֶעֱזִינֵד פֹּון יִשְׂרָאֵל,
 וְזִינֵא זִינֵא זֶנֶעַן פֹּול בַּעֲנוֹרֶעַן פֹּון דִּיא
 פֹּון מִזְרַח־זִינֵא, אֲנֹד מִיט בִּישׁוֹף־מִאֲכֶרֶס
 אֲזוּי וְזִינֵא דִּיא פִּלְשִׁתִּים, אֲנֹד זִינֵא פִּרְיָעַן
 זִינֵא מִיט פִּרְעֻמֶּדֶע קִינֶדֶר: 7 אֲנֹד זִינֵא
 לֵאנֵד אִיז פֹּול בַּעֲנוֹרֶעַן מִיט זִלְבֶּר אֲנֹד

בִּאֶלֶד, אֲנֹד עֵס אִיז נִיט בַּעֲנוּעֵנֶעַן קִיין עַנֵד צוֹ זִינֵעַ אֲוִצְרוֹת; אֲנֹד זִינֵא לֵאנֵד אִיז פֹּול בַּעֲנוֹר־
 רַעַן מִיט פִּעֶרֶד, אֲנֹד עֵס אִיז נִיט בַּעֲנוּעֵנֶעַן קִיין עַנֵד צוֹ זִינֵעַ רִיטִינֵעֶעַן: 8 זִינֵא לֵאנֵד אִיז
 פֹּול בַּעֲנוֹרֶעַן מִיט אֲפֶנֶעֱטֶעַר, צוֹ דִּיא מַעֲשִׂים פֹּון זִינֵעַ הָעַנֵד וְזִינֵא הָאֶבֶן בַּעֲמָכֵט
 מִיט זִינֵעַ פִּינֶנֶר הָאֶבֶן זִינֵא זִינֵא בַּעֲבֹקֵט: 9 אֲנֵעִינֶעַר מַעֲנֵשׁ בִּינֵט זִינֵא אֲנִידֶר, אֲנֹד
 אֲנֵעִינֶעַר מֵאֵן דַּעֲמִיטִיט זִינֵא, אֲבֶר דִּיא זֵאֲלֵט זִינֵא נִיט פִּאֲרֶעֱבֶעַן: 10 מַעַן וְעֵט
 מוֹנֵעַן אֲרִינֶנֶעֱהֶן אִין דַּעַם שְׁפִלֵט פֹּון אֲפֶעֶלֶ, אֲנֹד מַעַן וְעֵט זִינֵא בַּעֲהַאֲלֶטֶן אִין דַּעַם
 שְׁטוּיב, וְעֵנֶעַן דִּיא פִּאֲרֵכֵט פֹּון דַּעַם הָאֶרֶץ, אֲנֹד וְעֵנֶעַן זִינֵעַ שְׁיִינִהִיט אֲנֹד מֵאִיעֶסֱטֶעַם:
 11 דִּיא אֲוִינֶעַן פֹּון דַּעַם שְׁמַאֲלֶעַן מַעֲנֵשׁ, וְעֵלֶעַן דַּעֲרִידֶעֱרֵט וְעֵרֶעַן, אֲנֹד דִּיא הוּזֵנֶעֱזִינֵד מֵאֵן
 פֹּון דִּיא לִיט וְעֵט אֲרוֹנֶעֱרֶעֱבִינֵט וְעֵרֶעַן, דַּעֲרֵר הָאֶרֶץ אֲלִיין וְעֵט אִין דַּעֲמֵעֶלְבִּינֶעַן מֵאֵן
 דַּעֲרֵהִיבֶעַן וְעֵרֶעַן: 12 וְנִאֲרִין עֵס אִיז דָּא אֲמָנֵה צוֹ נָאֵט פֹּון דִּיא הַעֲרִשְׁאֲרֶעַן אִיבֶר אֵלֶע
 שְׁמַאֲלֶעַן אֲנֹד דַּעֲרֵהִיבֶעַן, אֲנֹד אִיבֶר אֵלֶע דַּעֲרֵהִיבֶעַן אֲנֹד דַּעֲרִידֶעֱרֵט: 13 אֲנֹד
 אִיבֶר אֵלֶע מַעֲנֵעֲנִימֶר פֹּון לְבָנוֹן דִּיא הוּזֵנֶעַן אֲנֹד דַּעֲרֵהִיבֶעַן, אֲנֹד אִיבֶר אֵלֶע לִינֵי־
 דַּעֲנִיבִימֶר פֹּון בִּשָּׁן: 14 אֲנֹד אִיבֶר אֵלֶע הוּזֵנֶעַן בַּעֲרֵה, אֲנֹד אִיבֶר אֵלֶע דַּעֲרֵהִיבֶעַן:
 הִיף: 15 אֲנֹד אִיבֶר אֵלֶע הוּזֵנֶעַן מִזְרַעֲרֵר אֲנֹד אִיבֶר אֵימִלִיכֶע פֶּעֱסֶטֶע מוּזֶר: 16 אֲנֹד
 אִיבֶר אֵלֶע שִׁיפֶעַן פֹּון תְּרִישִׁישׁ, אֲנֹד אִיבֶר אֵלֶע לֹסִטִינֶע פִּלֵאסֶטֶר (בִּילֶדֶר): 17 אֲנֹד
 דִּיא שְׁמַאֲלֶעֱהִיט פֹּון בַּעֲמִינֶע מַעֲנֵשֶׁן וְעֵט אֲיִינֶעֱבִינֶעַן וְעֵרֶעַן, אֲנֹד דִּיא הוּזֵנֶעֱזִינֵד פֹּון
 דִּיא פִּאֲרֶנֶעֱמֶע לִיט וְעֵט עֲרִידֶעֱרֵט וְעֵרֶעַן, דַּעֲרֵר הָאֶרֶץ אֲלִיין וְעֵט אִין דַּעֲמֵעֶלְבִּינֶעַן מֵאֵן
 דַּעֲרֵהִיבֶעַן וְעֵרֶעַן: 18 אֲנֹד דִּיא אֲפֶנֶעֱטֶעַר וְעֵלֶעַן אִים בִּאֲנֶעַן פִּעֲרִיגֶלֶט וְעֵרֶעַן: 19 אֲנֹד
 זִינֵא וְעֵלֶעַן אֲרִינֶקֹמֶעַן אִין דִּיא הִיילֶעַן פֹּון דִּיא פִּעֲלֹעֲנִשְׁמִינֶעַר, אֲנֹד אִין דִּיא גְרוּבֶר
 פֹּון דַּעֲרֵר עַרֵד, פֹּון וְעֵנֶעַן דַּעֲרֵר פִּוֶּרֶכֵט פִּאֲרֵר דַּעַם הָאֶרֶץ, אֲנֹד פֹּון וְעֵנֶעַן דִּיא שְׁיִינִהִיט פֹּון זִינֵעַ
 מֵאִיעֶסֱטֶעַם, וְעֵן עַר וְעֵט אֲוִיפֶשְׁמִיין דִּיא עַרֵד צוֹ דַּעֲרִשְׁרֶעֱקֶעַן: 20 אִין דַּעֲמֵעֶלְבִּינֶעַן מֵאֵן
 וְעֵט דַּעֲרֵר מַעֲנֵשׁ אֲנוֹעֶקֹאֲרֶפֶן זִינֵעַ זִלְבֶּרֶנֶע אֲנֹד בִּאֲלֶעֱנֶע אֲפֶנֶעֱטֶעַר וְזִינֵא עַר הָאֵט זִינֵא
 בַּעֲמָכֵט זִינֵא אֲנִצִּיבֶעֱטֶעַן, צוֹ דִּיא מוּזִלִּוֹאֲרֶפֶן אֲנֹד צוֹ דִּיא פִּלֶעֱרִמִּיז: 21 כְּדִי (בִּרְיִנֶעַר)
 אֲרִינֶצוֹקֹמֶעַן אִין דִּיא לַעֲכֶר פֹּון דִּיא פִּעֲלֹעֲנִשְׁמִינֶעַר, אֲנֹד אִין דִּיא שְׁמַאֲלֶעַן פֹּון דִּיא
 שְׁמִינֶעַר, פֹּון וְעֵנֶעַן דַּעֲרֵר פִּאֲרֵכֵט פֹּון דַּעַם הָאֶרֶץ אֲנֹד פֹּון וְעֵנֶעַן דִּיא שְׁיִינִהִיט פֹּון זִינֵעַ מֵאִי־
 יַעֲסֶטֶט, וְעֵן עַר וְעֵט אֲוִיפֶשְׁמִיין דִּיא עַרֵד צוֹ דַּעֲרִשְׁרֶעֱקֶעַן: 22 הַעֲרֵט אֲוִיפֶהֶן פֹּון דַּעַם מַעֲנֵשׁ,
 וְזִינֵא זִינֵא אִיז נָאֵר אִין זִינֵעַ נֶאֲזֶלֶעֱכֶר, וְנִאֲרִין מִיט וְזִינֵא אִיז עַר בַּעֲמָכֶטֶע?

קאפיטעל ג

1 ווארין וועה דער האר יהוה צבאות וועט
אפסטהן פון ירושלים אונד פון יהודה דעם
אונטערלעהנער אונד דיא אונטערלעהנער
רין, אימליכע אונטערלעהנונג פון ברויט,
אונד אימליכע אונטערלעהנונג פון ווא-
סער: 2 דעם שטארקען אונד דעם בעל
מלחמה, דעם שופט אונד דעם נביא, דעם
ווארדאנער אונד דעם אלטען מאן: 3 דעם
האר איבער פופצין, אונד דעם אונגעזעהר
נעם, דעם צעהרנעבער אונד דעם קלונגען
קונסטלער, אונד דעם פערשטענדענען
שטילער הייט: 4 אונד איך וועל מאכען
יונגען איבער וויא צו הערשען, אונד
קליינע קינדער וועלען איבער וויא גע-
וועלטליכען: 5 אונד דאס פאלק וועט זיך
(אלליין) אונטערדריקען איינער מיט דעם
אנדערן, אימליכער קענען זיין חבר, דער
יונג וועט זיך גרויס מאכען איבער דעם
אלטען, אונד דער געמיינער וועט זיין
קענען דעם בבד'ען: 6 ווארין א מאן
וועט אנחאפען אן זיין ברודער, אין דעם
הויז פון זיין פאטער, (אונד ער וועט
זאגען), דא האסט א קלייד, דא זאלסט
איבער אונס זיין א האר, אונד דיא דאזיגע

שטרויכלונג זאל זיין אונטער דינע האנד: 7 ער וועט אן דעמועלבינען טאג שווערען
אונד זאגען, איך וויל נישט זיין א פערבונדער (פון וואונדערן), אונד אין מיין הויז איז נישט דא
קוין ברויט אונד קיין קלייד, דא זאלסט מיך נישט מאכען פאר א האר איבער דעם פאלק:
8 ווארין ירושלים האט געשטרויכעלט, אונד יהודה איז געפאלען, ווייל זייער צונגען אונד
זייער מעשים זענען קענען דעם האר, ווידער צושפענענען אין דיא אויגען פון זיין כבוד:
9 דאס אנערקענען פון זייער פנים זאגט עדות אויף וויא, אונד זייער זינד דערציילען וויא
וויא ס'דום, וויא האבען וויא נישט פערמיטען, אזי וועה צו זייער ליבער! ווארין וויא האבען
זיך אלליין שלעכטעס פערנאלטען: 10 זאגט צו דעם צדיק אז עס איז גוט, ווארין וויא ווע-
לען עמען דיא פרוכט פון זייער אייגענע מעשים: 11 אזי וועה צו דעם רשע— עס איז
איהם שלעכט, ווארין נאך דיא מעשים פון זיינע הענד וועט עס איהם געצאקלט ווערען:
12 (וואס אונגעלאנגט) מיין פאלק— קינדער זענען זייער געצווינגערט, אונד ווייבער גע-
וועלטליכען איבער וויא; אזי מיין פאלק, דיא וואס פיהרען דיא, פערפיהרען דיא, אונד דעם
וועג פון דינע שטענען טהוען וויא פערדארבען: 13 דער האר שטעהט צו קריגען, אונד
ער שטעהט צו משפטען דיא פעלקער: 14 דער האר וועט קומען צום משפט מיט דיא
זקנים פון זיין פאלק, אונד מיט זיינע פירשטען, ווייל איהר האט אויסגערוימט דעם ווייניג
גארטען דיא גולה פון דעם ארעמען איז אין איירע היינער: 15 וואס מיינט איהר דאמיט
דאס איהר צושטויסט מיין פאלק, אונד איהר טהוט צומאלען דאס פנים פון דיא ארעמע
לייט? זאגט דער האר נאט צבאות: 16 אונד דער האר האט געזאגט, ווייל דיא מעכטער
פון ציון זענען האפערדיג, אונד וויא געהען ארום מיט אויסגעשטרעקטע העלזער, אונד
וואונקען מיט זייער אויגען, אונד געהען אהין אונד אהער וויא א טאנצער, אונד קלינגען
(אדער קלאפען) מיט זייער פיס ווען וויא געהען: 17 אונד דער האר וועט מאכען קאהל
דעם קאפיטעל פון דיא בנות ציון, אונד דער האר וועט אויפדעקען זייער שאנד:
18 אין דעמועלבינען טאג וועט דער האר אפסטהן דיא שיינע הייט פון זייער געציירטע
שוף, אונד זייער הויבען, אונד דיא שטערן רענענער: 19 דיא פערלשנירלעך, אונד
דיא ארעמ'בענדער, אונד דיא הויבענ'שלייערס: 20 דיא קאפ'קרוינען, אונד דיא
קינענדלעך, אונד דיא שנירלעך, אונד דיא שמעק'פלעשלעך, אונד דיא קמעות:
21 דיא פינגער'רינגלעך, אונד דיא נאז'רינגען: 22 דיא פראכטקליידער אונד דיא מאנטעלן

והמטפחות והחריטים: והגלגלים והסדלים והמקלות
והרדדים: והנה תחת כשם מן הזה ותחת חבדה
נקשה ותחת מעשה מקשה קרה ותחת פתיל מנהלת
צק כי תחת ימי: מסך כתרם יפלו ויבדוהם במלחמה: כה
ואע ואכלו פתחיה ונקחה לארץ חשב: 26

אונד דיא שאלען: אונד דיא טיכלעך:
23 דיא שפינעל, אונד דיא ליילעכער,
אונד דיא הויבען, אונד דיא שלייער:
24 אונד עס וועט זיין אנשטאט בשמים
א געשטאנק, אונד אנשטאט א בארמעל
וועט זיין א שטריק, אונד אנשטאט
קינסטליכע הארפּלעכטליך וועט זיין א
קאהלערפּלעך, אונד אנשטאט א בריי
טען מאנטעל וועט זיין אן אנטארטלונג
פון א זאק, א שאנדפּלעך אנשטאט
שענהייט: 25 דיינע מענער וועלען פאלען
דורך דעם שווערד, אונד דיינע גבורים
אין דער מלחמה: 26 אונד איהרע שוירען
וועלען קלאנגען אונד שוירען, אונד ויא
וועט אויסגעלערניט ויצען אויף דער ערד:

והחוקיך שבע נשים באיש אחד ביום ההוא לאמר
לחמנו נאכל ושמלחנו נלבש זכ וקרא שמך עלינו אסף
הרפתנו: ביום ההוא יהיה צמח דהה לצבי ולקבוד
ופרי הארץ לנאן ולחפצתה לפליטת ישראל: והנה
הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כל
הקדוש לחים בירושלם: אם רחץ ארני את צאת
בגדי ציון ואתדמי ירושלם ידים מקרה ברח משפט
וברחים בצד: וקרא דהה על כלמבן הרצון ועל
מקדא ענן: וימם וילען ונה אש להבה ללה על
כלקבד חפר: וסבה תהיה ללליתם מלרב ולמחשה
ולמסתור מרם וממטר:

ה
אשירה לא לידתי שירת חדי לברמי כרם הנה לידתי
בגדן ברשמן: ונשקרו ונסקלנו ונשדו שרץ וכן
מגדל בתינו ונסתב חבב בו וכן לעשות ענקים ונעש
באשים: ותחת יעב ירושלם ואש יהודה שפטרנא
ביע וכן ברמי: מהלעשות עוד לברמי ולא עשיתי בו
מדות קדתי לעשות ענקים נעש באשים: ותחת אודיעה
נא אתכם את אשראני עשה לברמי הסר משוכתי
והנה לבקר פרץ גרדו הנה למרמס: ואשיתו בתיה
לא וימר ולא יצדד ועלה שמיר נשתי ועל העבים אצה

פון דער ערד וועלען זיין צו גרויסקייט אונד שענהייט צו דיא אנטרונגען פון ישראל: 3 אונד
עס וועט זיין אז דער וואס וועט איבערבלייבען אין ציון, אונד דער וואס וועט איבערבליי-
בען אין ירושלים, וועט אנגערופען ווערען א הייליגער, אימליכער וואס איז אנגעשריבען
צום לעבען אין ירושלים: 4 ווען דער האר וועט האבען אפגעוואשען דיא אומרייניגקייט
פון דער טאכטער ציון, אונד דיא בלוטשולדיגקייט פון ירושלים פון צווישען איהר אפ-
שווענקען, דורך דעם גייסט פון משפט אונד דורך דעם גייסט פון ברענונג: 5 אונד דער
האר וועט געשאפען דיא באנצע אנברייטונג אויף דעם בארג ציון אונד אויף אלע איהרע
פערזאמלונגען א וואלקען ביא טאג, אונד א רויף אונד א שיינענדיגע פייערפלאם ביא
נאכט, ווארין איבער דעם באנצען קבוד וועט זיין א געדעקונג (א חפה): 6 אונד א סבה
וועט זיין אלס א שאמען ביא טאג פאר דיא היין, אונד פאר א געשיצונג אונד א
געהאלטונג פון דעם שמוץ אונד פאר דעם רעגען:

קאפיטעל ה

1 איך וועל נון זינגען צו מיין געליבטען פריינד דאס געזאגט פון מיין געליבטען וועגען זיין
וויינבארטען—מיין פריינד האט געהאט א וויינבארטען אויף א פעטען בארג: 2 אונד ער
האט איהם ארומגעצויגט אונד איהם אויסגעשטייניגט, אונד ער האט איהם געפלאנצט
מיט דיא בעסטע וויינצווייגען, אונד ער האט געבויט א טהורם אין דער מיטען, אונד אויף
(א קעלטער) א וויינפרעס האט ער אין איהם אויסגעהאקט, אונד ער האט געהאפט אז עס
זאל וואקסען גוטע וויינמרויבען, אבער ער האט געטראנען שלעכטע (וויילדע) וויינמרויבען:
3 אונד נון, איהר איינזאמיגער פון ירושלים אונד מענער פון יהודה, משפט איהר דאך צוויי
שען מיר אונד צווישען מיין וויינבארטען: 4 וואס קען נאך מעהר געטהון ווערען צו מיין
וויינבארטען דאס איך האב אן איהם ניט געטהון, פאר וואס ווען איך האב געהאפט אז עס זאל
וואקסען גוטע וויינמרויבען אונד ער האט געטראנען שלעכטע (וויילדע) וויינמרויבען?—
5 אונד נון, וועל איך עס איך דאך וויסען לאזען וואס איך וועל טהון צו מיין וויינבארטען—
איך וועל אוועקנעמען זיינע מויער, אונד ער וועט זיין אויפצוגעסען, אונד אפברעכען זיין
צוים, אונד ער וועט צוטרעטען ווערען: 6 אונד איך וועל איהם מאכען וויסט, ער וועט ניט
געשניטען ווערען אונד ניט געטראבען ווערען, אונד עס וועט אין איהם אויפגיין דערנער,
אונד ער וועט זיין וויסט, אונד אויף דיא וואלקען וועל איך אויף געביטען, אז וויא זאלען

ניט אויף איהם רענגען: 7 ווארין דער ווייץ
בארטען פון דעם האר צבאות איז דאס הויז
ישראל, אונד דיא מענער פון יהודה זענען
זיינע ליבליכע פלאנצונגען; ער האט גע-
האפט אויף משפט, אונד עס איז געוועזען
אונטערדריקונג, אויף גערעכטיגקייט, אונד
עס איז געוועזען א געשריא: 8 אוי וועה!
צו דיא וואס גרייכען איין הויז צו דעם
אנדערן הויז אונד וואס גענעגענען איין פעלד
צו דעם אנדערן פעלד, ביז עס איז נישט מעהר
דיא קיין פלאץ, אונד איהר טהונט אליין וואו-
נען אין מיטען פון דעם לאנד: 9 אין מיניע
אוירען האט דער האר צבאות (גערעט),
אויב פילע הייזער וועלען נישט וויסט ווערען,
אפילו גרויסע אונד גוטע אהן איינזואינער:
10 ווארין צעהן אקער וויינגארטען וועט נישט
מעהר מאכען וויא איין בת (וויין), אונד איין
חמר וואס וועט נישט מעהר מאכען וויא איין
איפה: 11 אוי וועה! צו דיא וואס שטעהען
אויף אין דער פריה, אז זייא זאלען קענען
נאכאנאנען שטארקע געטרענק; אונד פער-
זוימען ויץ ביז אין דיא פינסטערע נאכט ביז
דער וויין פערברענט זייא: 12 אונד זייא
האבען דיא הארץ, אונד דיא פידעל אונד
דיא פויק, אונד פויפעל, אונד וויין, אין

1 מהמקד עליו מטר: כי כרם דהו צבאות בית ישראל
ואיש דיהוה נטע שששעיו וכו' למשפט יהוה משפט
8 לדיקתה יהוה צננה: הו מנע בית בכית שדה
בשדה יקריבו עד אפס מקום והשבתם לבדכם בחרב
9 הארץ: באין דהו צבאות אסלא פתים רבים לשמה
י דהו גולים ומקים מאין יושב: כי גשרת צמדיהם
11 גששו בת אחת תרע חמר יעשה אפס: הו
משכמי בבקר שבר ידפו מאחרי בושם ין חלקם:
12 והה חמר וכל חר חלקי יון משמיהם ואת פעל דהו
13 לא יגמו ומעשה דהו לא ראוי: לכו וגלה עמי מבבל
14 געת וכו' מתי רעב ומנו צחה צמא: לכו ורחבה
שאל נפשה ופשה פה לבחלק ויד דהה נמנה
15 ושאנה ועל פה: חשח אדם וישפלאש ועינ גבהם
16 תשפלנה: ויבה דהו צבאות במשפט האל הקדוש
17 וקדש בדיקתו: ודעו כבשים בדרם וחרבות מחים
18 גרים יאכלו: הו משכי השן פתכלי השוא
19 ובעבות השנה הטאה: האמרים ומר: ותישה מעשרו
למען נראה וחקרב ותבואה צפת קדש ישראל ודעה:
20 הו האמרים לרע מיד ולפז הע שמים חשך
לאור וואו לחשך שמים מר למחוק ומחוק למר:
21 הו חכמים בעיניהם ונג פניהם בנים: הו גבורים
22 לשמיהו ין ואשרתו למסר שבר: מצדיק רשע עקב
23 שחר ואדנת צדיקים יסרו מענו: לכו באכל קש
לשן ודחש להבה דפה שרשם פמן דהו ופרהם
קאבק יעלה כי קאטו את חורל דהו צבאות ואת
כה אמרת קדש ישראל נאצו: עליו חרה אדירתו בעמי
בט יד עליו כדו מרגו והיהם חור נבלתם כפחה

אין זייער מאלצייטען, אבער אויף דיא ווערק פון דעם האר קוקען זייא נישט, אונד דיא
מעשים פון זיינע הענד ווילען זייא נישט זעהען: 13 דאריבער איז מיין פאלק פערטריבען
געווארען, ווייל זייא האבען נישט קיין פערשטאנד, אונד זייער בכוודיטעט לייט וועלען
שטארבען פאר הונגער, אונד זיין געמיינעס פאלק וועט פערשטאממען פאר דורשט:
14 דאריבער האט זיך דאס גיהנם אליין דערברייטערט אונד איהר מויל אויפגעמאכט
אהן א מאס, אונד עס וועט אין איהר ארוםפירען איהרע שטענקייט אונד דאס געמיינע
פאלק, אונד דיא וואס פרייען זיך אין איהר: 15 אונד דער געמיינער מענש וועט איינגע-
בויגען ווערען אונד דער מעכטיגער מענש וועט גערעכטיגט ווערען, אונד דיא שטאלצע
איינען וועלען נידריג ווערען: 16 אבער דער האר צבאות וועט דערהייבט ווערען אין
דעם משפט, אונד דער הייליגער גאט וועט געהייליגט ווערען אין דער גערעכטיגקייט:
17 דענסמאל וועלען זיך דיא שאף פאשען נאך זייער שטייגער, אונד פרעמדע וועלען
פערוויסטען אונד אויפגעסען דיא פעטיגקייט: 18 אוי וועה! צו דיא וואס ציהען אויף
זיך דיא אונגערעכטיגקייט מיט פאלשע שטריק, אונד מיט גראבע וואגן-שטריק דיא
זינד: 19 וואס זאגען, לאז ער זיך געשווינד איילען, אז זיינע מעשים זאלען געוועהן
ווערען, אונד לאז גענעהען אונד אנקומען דיא עצה פון דעם הייליגען פון ישראל, אז
מיר זאלען עס וויסען: 20 אוי וועה! צו דיא וואס זאגען צו שלעכט אז עס איז גוט,
אונד צו גוט שלעכט; וואס מאכען פינסטערנים פאר ליכט אונד ליכט צו פינסטערנים;
וואס מאכען ביטער פאר זיס אונד זיסקייט פאר ביטער! 21 אוי וועה! צו דיא וואס זענען
חכמים אין זייערע אייגענע אויגען, אונד זענען פאר זיך זעלבסט פערשטענדליכע: 22 אוי
וועה! צו דיא וואס זענען שטארק וויין צו טרינקען, אונד שטארקע חילס-לייט אלטען וויין
אויסצומישען: 23 וואס מאכען גערעכט דעם רשע וועגען שחר אונד דיא גערעכטיגקייט
פון דיא צדיקים קעהרען זייא פון איהם אפ: 24 דאריבער, אזוי וויא דיא צונג פון פייער
פערברענט דאס שטרוי אונד דיא פייערפלאם דאס הייא, אזוי וועט זייערע וואונדערצל פער-
פויגל ווערען, אונד זייער בליהם וועט אויפגיין וויא שטויב, ווייל זייא האבען פערנווארפען
דיא תורה פון דעם האר צבאות, אונד דיא ווערטער פון דעם הייליגען פון ישראל האבען
זייא פערראכטעט: 25 דאריבער האט זיך דער צארן פון דעם האר דערגרימט איבער זיין
פאלק, אונד ער האט אויסגעשטרעקט זיינע האנד קעגען זייא, אונד ער האט זייא געשלא-
גען, אונד דיא בערג האבען געציטערט, אונד זייער שטייגער גוף איז געווארען וויא מיסט

מענשען, אונד דאס לאנד וועט אים
נאנצען פערנוויסט זיין: 12 אונד דער
האר וועט דערנווייטערן דאס מענשען,
אונד עס וועט זיין א גרויסע פערלאזונג
אין דער מיטען פון דעם לאנד: 13 אבער
עס וועט נאך אין איהר איבערבלייבען
א צעהנטעל, אונד עס וועט אומקעהרען,
אונד עס וועט זיין צו איינע אויסריימונג,
אזוי ווי א לינדען-בוים, אונד ווי א יאן
אייבער-בוים וועט זיין ווארפען אפ (דיא
בלעטער) בלייבט נור אין זיין דער בע-
שטאנד, אזוי וועט אין זיין בעשטיין
בלייבען א הייליגער זאמען:

קאפיטעל ז

1 אונד עס איז געוועזען אין דאס מען
פון אהו בן יוחס, בן עזרה, דעם מלך
פון יהודה איז רצין מלך פון ארם אונד
פאך בן רמליהו מלך פון ישראל ארויפ-
געגאנגען קיין ירושלים קעגען איהר
מלחמה צו האלטען, אבער זיין האבען
ניט געקענט קעגען איהר מלחמה האל-
טען: 2 אונד עס איז אנגעזאגט געווארען
צו דעם הויזגעזונד פון דוד, אזוי צו
זאגען, ארם האט זיך מחבר געוועזען
מיט אפרים, אזוי האט זיין הארץ אונד

12 יום והאמה תשאה שממה: וזמן הזה אתה הארם
13 וירבה העוהבה בקרב הארץ: ועד בן עשרה ושה
ותחת לבשר באלה ופאלח אשר בשלבת מצבתם
ורע קרש מצבתה:

1 ויהי כי ימ אהו ביהוים ביהוים מלך יהיה עלה רצין
מלך ארם ופאך בן רמליהו מלך ישראל וישלם
2 למלחמה עלה ולא יכל להלחם עלה: הו לבית יהו
לאמר יהו ארם עלאפרים תע לבם ולבם עמו בנות
3 צריצר מפרחת: ואמר יהו אל-שערו צא
נא לקראת אהו אלה ושאר לשוב בגו אל-קצה תעלה
4 הברכה העלילה אלמסלת שנה כובס: ואמרת אלה
השמר תשקט אל-תרא ולבך אל-יך משיו וגבות
האדים העשנים האלה ביהו-אף רצין וארם ויהו
5 רמליהו: ין ביהו עלה ארם רעה אפרים ויהו-מלך
6 לאמר: נעלה ביהוה וקצנה וקצנה אל-ש
7 מלך בתובה את ביהוה: כי אמר אלה יהוה
8 לא תקום ולא תהיה: כי ראש ארם דמשק וראש
דמשק רצין ובעדו ששים ודמשק שנה תת אפרים משם:
9 וראש אפרים שמרון וראש שמרון ביהו-מלך אם לא
10 תאמט כי לא תאמט: תספ יהו דבר אל-איהו
11 לאמר: שאל-לך אות משם יהו אל-קצה העמק שאלה
12 או הנבה למעלה: ואמר אהו לא-שאל ולא-אנסה
13 את-יהוה: ואמר שמעוני בית יהו המעט מבם הלאות
14 אנשים כי תלא נם את-אלהי: לכן יזן אלה יהו לבם
אות יהו העלמה יהוה ולחת בן וקראת שמי עמתי אל:
15 תמא ודבש יאכל לדעתו כיאם ברה וכתור בשוב:

דאס הארץ פון דעם פאלק געציטערט, וויא דאס ביימער פון דעם וואלד ציטערן
וועגען דעם ווינד: 3 אונד דער האר האט געזאגט צו לשערה, געה דאך ארויס
אנטקעגען אהו, דאס אונד זיין וזהו שאר לשוב, אן דעם עק פון דעם גרופען
בייא דעם אויבערשטען ברונען, אויף דעם וועג פון דעם וואשער פערלד:
4 אונד דאס זאלסט צו איהם זאגען, היט דיר אונד זיין שטייל, דאס זאלסט קיין
מורא נישט האבען, אונד לאז דיינ הארץ נישט ווייך ווערען וועגען דאס דאזיגע
צווייא שוועניץ וואס רייכערן, וועגען דעם גרימציגן פון רצין, אונד וועגען ארם
אונד דעם וזהו פון רמליהו: 5 ווייל ארם, אפרים אונד דער וזהו פון רמליהו
האבען קעגען דיר א שלעכטע עצה געהאלטען, אזוי צו זאגען: 6 לאמער
ארויפגיין קעגען יהודה, אונד מיר וועלען זיין דערנוועקען אונד מאכען א שפאל-
טונג פאר אונס, אונד א מלך אין איהרע מיטען אויפשטעלען—דעם וזהו פון
שבאל: 7 אזוי זאגט דער האר נאט, עס זאל נישט בעשטיין, אונד עס זאל נישט
זיין: 8 ווארין דער קאפ פון ארם איז דמשק, אונד דער קאפ פון דמשק איז
רצין—ווארין נאך אין פינג אונד זעכציג יאהר וועט אפרים צובראכען ווערען
פון צו זיין א פאלק: 9 אונד דער קאפ פון אפרים איז שמרון; אונד דער
קאפ פון שמרון איז דער וזהו פון רמליהו; אונד ווען איהר וועט נישט וועלען
גלייבען אזוי וועט איהר נישט בעשטיין קענען: 10 אונד דער האר האט נאכא-
מאל גערעט צו אהו, אזוי צו זאגען: 11 בעט פאר דיר אליין א צייכען פון
יהוה דיינ נאט (בעט עס) פון דער טיפעניס אדער פון דער הייף פון אויבען:
12 אבער אהו האט געזאגט, איך וועל נישט בעטען אונד איך וועל נישט דעם
האר פריפען: 13 אונד ער האט געזאגט, הערט דאך צו איהר הויזגעזונד פון
דוד; איז עס דען וועניג פון אייך דאס איהר מאכט מיר מענשען, דאס איהר
וויילט נאך מיין נאט אויף מיר מאכען? 14 דארום וועט אייך דער האר אליין
געבען א צייכען—זעה דאס יונגפרוי וועט טראגענדיג ווערען אונד זיא וועט געווינען
א וזהו, אונד זיא וועט זיין נאמען רופען עמנואל: 15 ער וועט עסען פוטער אונד
האניג ביז ער וועט וויסען דאס בייזע צו פערווארפען אונד דאס גוטע אויסצודערנוויילען:

16 וְאֵין בְּיָדוֹ דְּעַר יוֹנָג וְנִעַם וְיִסְכֵּן דָּאם
 בִּינִיעַ צו פֿערנווארפֿען אונד אויסצודער-
 וויילען דאס גוטע נועם דאס לאנד זיין
 פֿערלאזען פֿון דא צווייא מלכים פֿאר
 וועלכע דא שרעקסט דר: 17 אונד
 דער האר נועם ברענגען איבער דיר
 אונד איבער דיין פֿאלק, אונד איבער
 דיין פֿאטער'ס הויז אונלכע טעג וואס
 זענען נאך נישט געקומען פֿון דעם טאג
 אן דאס אפרים האט זיך אפגעקעהרט
 פֿון יהודה, — דורך דעם מלך פֿון אשור:
 18 אונד עס נועם זיין אן דעמוועלביגען
 טאג אזוי נועם נאט פֿייפען צו דער פֿליג
 וואס איז אן דעם עק פֿון דעם טייף
 מצרים, אונד צו דער ביהן וואס איז אין
 דעם לאנד פֿון אשור: 19 אונד זיין
 וועלען קומען אונד זיין וועלען זיך אלע
 לאבערן אין דא וויסעט טעלער, אונד
 אין דא שפאלטען פֿון דא פעלזען,
 אונד אין אלע ערמער אוןאז דא דערנער
 וואקסען, אונד אונטער אלע גרינע פֿלע-
 צער: 20 אן דעמוועלביגען טאג נועם
 דער האר אפגאלען מיט א געדינגענעם
 גאלמעסער, וואס איז אויף דער אנדערע
 זייט פֿון דעם טייף, — דורך דעם מלך
 פֿון אשור, דעם קאפ, אונד דא האר פֿון דא פֿיס,
 אונד אויף דעם בארט נועם
 ער פֿערניכטען: 21 אונד עס נועם זיין אין דעמוועלביגען טאג א מאן נועם זיך
 דערנעהרען פֿון איין יונג רינד אונד צווייא שאף: 22 אונד עס נועם זיין ווייל
 זיין וועלען מאכען פֿיל מילך אזוי נועם ער עסען פֿוטער, ווארין איטליכער
 וואס איז איבערגעבליבען אין דעם לאנד נועם עסען פֿוטער אונד האניג: 23 אונד
 עס נועם זיין אין דעמוועלביגען טאג, דאס עס נועם זיין אויף איטליכען ארט
 אוןאז עס איז דארטען געוועזען א טויענד ווייניגסטען פֿאר א טויענד שטיק
 זילבער (דארט) וועלען זיין דערנער דיסטעלן: 24 מיט פֿיילען אונד מיט בויגען
 נועם איהר מוזען דארט אהינקומען, ווייל דאס גאנצע לאנד נועם זיין פֿול מיט
 דערנער אונד דיסטעלן: 25 אונד אלע בערג וואס מען האט פֿריהער אויסגע-
 גרובען, דארט נועם קיינע שויעלע אהינקומען ווענען דער מורא פֿאר דערנער
 אונד דיסטעלן, אונד עס נועם נאר זיין דאס דער אָקס אונד דאס לעמעלע זאל
 אהינגעשיקט ווערען כדי צו צערטרעטען:

ח

וְאֵין בְּיָדוֹ דְּעַר יוֹנָג וְנִעַם וְיִסְכֵּן דָּאם
 בִּינִיעַ צו פֿערנווארפֿען אונד אויסצודער-
 וויילען דאס גוטע נועם דאס לאנד זיין
 פֿערלאזען פֿון דא צווייא מלכים פֿאר
 וועלכע דא שרעקסט דר: 17 אונד
 דער האר נועם ברענגען איבער דיר
 אונד איבער דיין פֿאלק, אונד איבער
 דיין פֿאטער'ס הויז אונלכע טעג וואס
 זענען נאך נישט געקומען פֿון דעם טאג
 אן דאס אפרים האט זיך אפגעקעהרט
 פֿון יהודה, — דורך דעם מלך פֿון אשור:
 18 אונד עס נועם זיין אן דעמוועלביגען
 טאג אזוי נועם נאט פֿייפען צו דער פֿליג
 וואס איז אן דעם עק פֿון דעם טייף
 מצרים, אונד צו דער ביהן וואס איז אין
 דעם לאנד פֿון אשור: 19 אונד זיין
 וועלען קומען אונד זיין וועלען זיך אלע
 לאבערן אין דא וויסעט טעלער, אונד
 אין דא שפאלטען פֿון דא פעלזען,
 אונד אין אלע ערמער אוןאז דא דערנער
 וואקסען, אונד אונטער אלע גרינע פֿלע-
 צער: 20 אן דעמוועלביגען טאג נועם
 דער האר אפגאלען מיט א געדינגענעם
 גאלמעסער, וואס איז אויף דער אנדערע
 זייט פֿון דעם טייף, — דורך דעם מלך
 פֿון אשור, דעם קאפ, אונד דא האר פֿון דא פֿיס,
 אונד אויף דעם בארט נועם
 ער פֿערניכטען: 21 אונד עס נועם זיין אין דעמוועלביגען טאג א מאן נועם זיך
 דערנעהרען פֿון איין יונג רינד אונד צווייא שאף: 22 אונד עס נועם זיין ווייל
 זיין וועלען מאכען פֿיל מילך אזוי נועם ער עסען פֿוטער, ווארין איטליכער
 וואס איז איבערגעבליבען אין דעם לאנד נועם עסען פֿוטער אונד האניג: 23 אונד
 עס נועם זיין אין דעמוועלביגען טאג, דאס עס נועם זיין אויף איטליכען ארט
 אוןאז עס איז דארטען געוועזען א טויענד ווייניגסטען פֿאר א טויענד שטיק
 זילבער (דארט) וועלען זיין דערנער דיסטעלן: 24 מיט פֿיילען אונד מיט בויגען
 נועם איהר מוזען דארט אהינקומען, ווייל דאס גאנצע לאנד נועם זיין פֿול מיט
 דערנער אונד דיסטעלן: 25 אונד אלע בערג וואס מען האט פֿריהער אויסגע-
 גרובען, דארט נועם קיינע שויעלע אהינקומען ווענען דער מורא פֿאר דערנער
 אונד דיסטעלן, אונד עס נועם נאר זיין דאס דער אָקס אונד דאס לעמעלע זאל
 אהינגעשיקט ווערען כדי צו צערטרעטען:

קאפיטעל ח

1 אונד דער האר האט צו מיר געזאגט, נעם דיר א גרויס שטיק פֿארנאמענט אונד
 שרייב דארט מיט דא פֿעדער פֿון א קענש ווענען מהר-שלל-חשיבו: 2 אונד
 איך האב מיר גענומען (צווייא) געגלייבטע עדות, דעם אוריה הכהן אונד זכריה
 בן זכריה: 3 אונד איך האב מיך געעהנט צו דער גביאה, אונד זיא איז
 טראגענדיג געווארען אונד זיא האט געווינען א ווהן, אונד נאט האט צו מיר
 געזאגט, רופ זיין נאמען מהר-שלל-חשיבו: 4 ווארין איידער דער יונג נועם
 וויסען צו רופען — מיין פֿאטער אָדער מייןע מוטער — נועם מען אונדעקטראגען
 דאס פֿערמעגען פֿון דמשק אונד דעם זאקרויב פֿון שמרון פֿאר דעם מלך פֿון
 אשור: 5 אונד דער האר האט נאכאמאל צו מיר גערעט, אזוי צו זאגען: 6 ווייל
 דאס דאזיגע פֿאלק האט פֿעראקטעט דא וואסער פֿון שלום, וואס פֿליסט פֿאמע-
 לעך, אונד האט זיך געפֿרייעט מיט רצין אונד מיט דעם ווהן פֿון רמלה: 7 אונד
 דארום זעה, דער האר נועם ארויפברענגען איבער זיין דא וואסער פֿון דעם שטרום,

העצמים והרבים את-מלך אשר ואת-קל-קבדו ועל
 8 על-קל-אפיקו חלץ על-קל-דוחיו: חלץ בידו:
 שטח ועבר עד-צאר יצו חלה מכות כנפיו מל-רחב
 9 ארצה עמט אל: רש עמים חליו חליו כל
 ' מרחק-ארץ החארו חליו החארו חליו: עז עזה
 11 חפר הבד דבר ולא יום כי עמט אל: כי
 כה אמר יהוה אלי במוקד ה' ופני מלכת בנהד
 12 העם-הזה לאמר: לא-תאמרו קשר לכל אשר-אמר
 העם הזה קשר ואת-מרא לא-תראו ולא תכריזו:
 13 את-יהוה צבאות אתו תכריזו והוא מראכם והוא
 14 מפרעכם: הנה למקבש וקאבן נגד-לוצר מבטל לשון
 15 בפי ישראל לפח ולמקש ליושב ודושלם: וקשלו כם
 16 רבים וגפלו ונשגדו ונקשו וגלפו: עוד תעודה
 17 תתום תורה בלמרי: וחייתי ליהוה המסמך פני מכת
 18 עקב וקו-חילי: הנה אנכי וחיילים אשר נחלל יהוה
 לאתות ולמפתים בישראל מעם יהוה צבאות השמן
 19 בנה ציון: וכראמרו אליכם דרשו אלי-אבות וא-
 20 הדינים המעצפים ומרגמים הלא-עם-אליהו ודוש
 21 ביד החיים אל-המיתים: לזכרה ולתעלה אס-לא יאמרו
 22 בך יהוה אשר אדלו שחר: ועבר בה נקשה ורעב
 23 יהוה בירועם ותחנף וקלל במלכו ובאחיו ופגה
 למשלח: ואל-ארגן יט הזה צרה ונשכה משנה צרה
 23 ונפלה מנחה: כי לא משנה לאשר מצק לה פגה
 הראשון הלה ארצה וכלן וארצה נפתלי והחפרון
 הבער בנהד הם עבר וחרו גלל העום:

ט

העם התלכס בחשך ראו אור גדול ושבוי בארץ צלמית

אז עם איז א בונד צו אלע צו וועלכע דאס דאוונע פאלק וועט זאגן א בונד — איהר
 זאלט קיין מורא נישט האבען פאר זיינע פורכט, אונד איהר זאלט אייך נישט דערשרעקען:
 18 דעם האר צבאות, איהם זאלט איהר הייליגען, אונד פאר איהם מורא האבען, אונד ער
 זאל זיין איינער שרעקען: 14 אונד ער וועט זיין פאר א הייליגטום אונד צו א שטרויכלונג-
 שטיין צו ביידע הייזער פון ישראל, צו א נעץ אונד צו א שטרויכלונג צו דיא בעוואונער
 פון ירושלים: 15 אבער פילע וועלען דורך זיין בעשטרויכעלט ווערען, אונד זיין וועלען
 פאלען אונד צובראכען ווערען, זיין וועלען בעשטרויכעלט אונד בעפאנגען ווערען:
 16 פערבינד דאס צייגנים, פערחתמעט דיא תורה דורך מיניע לערנערס, (תלמידים):
 17 אונד איך האפ צו דעם האר וואס האט פערבראכען זיין פנים פון דעם הויזגעזונד פון
 יעקב, אבער איך וויל דאך צו איהם האפען: 18 זעה, איך אונד דיא קינדער וואס דער האר
 האט מיר בעגעבען (זענען) פאר צייכען אונד וואונדער אין ישראל פון דעם האר צבאות,
 וואס וואונט אויף דעם בארג ציון: 19 אונד ווען זיין וועלען צו אייך זאגן, פארשט צו
 דיא פישות-מאכערס פון דיא אובות, אונד פון דיא ידענים, וואס פישצען אונד ברומען —
 (אזוי זאלט איהר זאגן) זאל נישט א פאלק אנפרעגען בייא זיין נאט? ווענען דיא לעבעדיגע
 אונד דיא שטימע? 20 צו דער תורה אונד צו דעם עדות, ווען זיין זאגן נישט אזוי וויא דאס
 דאוונע ווארט — אזוי איז עם ווייל זיין האבען קיין מארגענליכט: 21 אונד ער וועט אין
 איהר דורכגען הארט געדריקט אונד הונגריג, אונד עם וועט זיין ווען ער וועט שטארק
 הונגריג ווערען, אזוי וועט ער זיך דערצארגען אונד שעלשען זיין מלך אונד זיין אפגאט,
 אונד ער וועט זיך קערערען נאך אויבען: 22 אונד ער וועט קוקען צו דער ערד, אונד זעה, עם
 איז א צרה אונד פינסטערניס, מידריקייט אונד ענגשאפט, אונד ווענען דיא שונקעלחייט וועט
 ער פערשטויסען ווערען: 23 אבער דאך וועט דיא מידריקייט נישט זיין אזוי וויא עם איז געווע-
 זען אין איהרע בעדרענגנים וויא אין דער ערשטער צייט, ווען ער האט גרינג געמאכט דאס
 לאנד ובוילן אונד דאס לאנד נפתלי, אבער צולעצט האט ער שווער געמאכט דעם וועג פון
 דעם ים, אויף דער אנדערער זייט ירדן, אין גליל פון דיא פעלקער (בונים):

קאפיטעל ט

1 דאס פאלק וואס איז ארומגעגאנגען אין דער פינסטערניס האט געוועהן
 א גרויסע ליכטיגקייט, דיא וואס זענען געוועסען אין דעם שאטען פון שוים

אִי־יָנֶה עֲלֵיהֶם: תִּרְבֶּינָה הָעִיר לֹא הִגְדִּילָהּ הַשְׁמָחָה.²
 שָׂמְחוּ לִפְנֵיךָ בְּשִׂמְחַת בִּקְאָדִי כְּאִשֵּׁר תִּזְלוּ בְּחִלְקֶם שָׁלָל:
 כִּי וְאַתָּעֵל קִבְּלוּ וְאַחַם מִפֶּה שְׂכָמִי שָׂבַם הַגִּישׁ בְּדַחֲתָהּ.³
 בְּיוֹם מִדָּן: כִּי בְּלִסְאוֹן מִן בְּרִישׁ וּשְׂמִילָה מִלִּלְלָה.⁴
 בְּדָמִים תִּהְיֶה לְשִׁרְפָה מֵאֲכֹלֶת אִישׁ: כִּי־יִלְדֵּי יִלְדֵּי־
 בֶּן נִפְלֹט וְהָיוּ הַמִּשְׁפָּחָה עַל־שִׁכְמוֹ וְיָקָרָה שְׂמֵי פֶלֶא.⁵
 יִצְלַח אֶל גִּבּוֹר אֲבִירֵד שׁוֹשְׁלֹם: לִסְרֹבָה הַמִּשְׁפָּחָה.⁶
 יִלְשְׁלוּ אֶת־דָּרָקִן עַל־כִּפֵּא דָוִד וְעַל־מִמְלַכּוּתוֹ לִכְבוֹד אֶת־
 יִלְשָׁעָדָה בְּמִשְׁפַּט וּבְדִמְיָה מִשְׁפָּחָה וְעַד־עֵלֶם לִקְנֹאת דָּוִד.⁷
 צִבְאוֹת תִּשְׁוֶה־וְאַחַת: דָּבָר שָׁלַח אֶרְצָי בִּשְׂבָב.⁸
 וְנָפַל בְּיַשְׂרָאֵל: וְהָיוּ הָעָם בְּלוֹ אֶפְרַיִם וְיִזְעָב שְׂמִיחָה.⁹
 בְּנִצָּחָה וּבְנָדָל לִבָּב לֵאמֹר: לִבְנִים נִפְלוּ וְנִצִּית וְנִגְמָה.¹⁰
 שְׂקִימִים נָדַשׁ וְתָרִים תְּחַלִּי: וְשִׁבָּב דָּוִד אֶת־עָרֵי רָצִין.¹¹
 עָלָיו וְאַתָּאֲרִיבֵי יִסְכְּדֵן: אֲרָם מִקְדָּם וּפְלִשְׁתִּים מֵאַחֲרֵי.¹²
 וְיִאֲכֹלוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּכִלְפָה בְּכִלְיוֹתָ לֹא־יִשָּׁב אִפְּסֵי וְעַד.¹³
 דָּוִד נִשְׁחָה: וְהָעָם לֹא־יִשָּׁב עַד־מִמְּקוֹ וְאַתָּה־יִהְיֶה צִבְאוֹת.¹⁴
 לֹא דָרְשׁוּ: וְכִרְחַח דָּוִד מִשְׁרָאֵל רֹאשׁ חֲגֹב כִּפֵּה.¹⁵
 וְאִמְנוֹן יוֹם אֶחָד: וְגִזָּן וְהַשְׁוֹאֲפִיִם הָיוּ הַרְאֵשׁ וְנִבְיָא.¹⁶
 מִי־דִרְשָׁנָה הָיוּ הַגִּבּוֹר: וְהָיוּ מֵאֲשֶׁר הָעָם־הֵנָּה מִתְּעִים.¹⁷
 וּמֵאֲשֶׁרֵי מְקַלְעִים: עַל־כֵּן עַל־בִּדְחוֹי לֹא־יִשְׁמָחוּ וְאֶרְצָי.¹⁸
 וְאַחֲרֵיהֶם וְאַחֲרֵי־לִמְנָחֵי לֹא יִדְמֶם כִּי בֶל תִּנְגַּח וּמִלֵּךְ.¹⁹
 וְכִלְפָה דָּבָר בְּכִלְיָה בְּכִלְיוֹתָ לֹא־יִשָּׁב אִפְּסֵי וְעַד דָּוִד.²⁰
 נִשְׁחָה: כִּי־כַעֲרָה כֹּאשׁ רִשְׁעָה שְׂמִיד וְשִׁית וְהִאֲכַל וְהִצָּחַל.²¹
 בְּסִכְכֵי הַיָּם וְיִחַאֲבֹבוּ נֹאחַ עֲשׂוֹן: כִּי־בִרְחַת דָּוִד.²²
 צִבְאוֹת נִתְּתָם אֶרֶץ דָּוִד הָעָם בְּמֵאֲכֹלֶת אִישׁ אִישׁ אֶל־
 אֶחָיו לֹא יִחַמְלוּ: וְהָיוּ עַל־יָמִין וְעַל־רֵעִב וְהִאֲכַל עַל־שְׂמָאל.²³
 וְלֹא שָׂבַם אִישׁ בְּשׁוֹר־רֵשׁ יִאֲכֹלוּ: מִנְּשָׂה אֶת־אֲפִרְיִים כ־

צו ויֵיָא הָאֵם א לִיכְט גַעַשְׁיִינִט: 2 דוא
 האַמֶט פֿער־מַעֲהַרֶט דָאָם פֿאַלֶק אונד דוא
 האַמֶט פֿאַר איהם גֵרוֹים גַעַמאַכט דיא
 שְמִיחָה ויֵיָא הָאָבֶען זיך פֿאַר דיר גַעַפֿרייט
 אזוי וויא מַען פֿרייט זיך אין דער שְׁנִיט־
 צייט, אונד אזוי וויא מַען פֿרייט זיך ווען
 מַען טיילט אויס דעם זאַקרויב. 3 וואַרין
 דָאָם נאָך פון ויִינע לאַמֶט אונד דעם שְׁמִיט־
 קען פון ויִינע אַקסעל, אונד דיא רוט פון
 זיין גַעדֶרענגער האַמֶט דוא צוגבֿאַרֶכען
 אזוי וויא אין דעם טאַג פון מִדָּן: 4 וואַרין
 איטליכער שְׁפֿאַר־שְׁמִיפֶעל וואָס מאַכט
 אַרעש, אונד דָאָם קלייד וואָס איז איינגע־
 ריכט אין דעם בלוט, דָאָם וועט זיין צו
 א פֿערבֿרענגונג וואָס דָאָם פייער וועט
 פֿערבֿרענען: 5 וואַרין צו אונזם איז א קינד
 גַעבוירען, א ווּזָן איז צו אונזם גַענעבֿען
 גַעוואָרען, אונד דיא הערשאַפֿט וועט זיין
 אויף ויִינע אַקסעל, אונד ער וועט זיין
 נאָמען רופֿען—וואַונדערבֿארער בעל עצה
 שְׁמאַרְקער נאָם, אייביגער פֿאַטער, שׁוֹר פון
 שְׁלוֹם: 6 צו פֿער־מַעֲהַרֶען דיא הערשאַפֿט,
 אונד צו שְׁלוֹם וועט קיין ענד זיין, (ער וועט
 זיַעֶען) אויף דעם טראַהן־שְׁטוהל פון דוד
 אונד איבער זיין קעניגרייך, עס אַנצוגרייִר
 טען אונד צו אונטערלעגֶען, מיט מִשְׁפֶט

אונד גַערעכטיגקייט פון אַצונד אַן ביי אויף עֵבִיר, דיא קנָאָה פון דעם האַר צִבְאוֹת וועט דָאָם
 דאָזיגע טהון: 7 דער האַר האָט אויסגע־שְׁיָקֶט א וואַרט אין יַעֲקֹב, אונד עס איז אַרופֿגעקוֹד־
 מַען אין יִשְׂרָאֵל: 8 אונד דָאָם נאָנצַע פֿאַלֶק וועט עס וויסען—אַפֿרִים אונד דיא אייגנ־וואַונדערס
 פון שְׁמִרוֹן, וואָס זאָגען מיט נאָנָה אונד מיט גֵרוֹים הערציקייט: 9 דיא ציבֿעל זענען
 גַעפֿאַלען, אונד מיר וועלען בויען מיט גַעהאַקטע שְׁטִינען, דיא ווילדע פֿייגענבֿיימער
 זענען אָפֿגעשְׁניטען גַעוואָרען, אונד טענענבֿיימער וועלען מיר פֿער־בייטען: 10 אונד נאָם
 וועט קענען איהם שְׁמאַרְקען דיא פֿיינד פון רָצִין אונד ויִינע פֿיינד וועט ער אַנרייַצען: 11 אַרָם
 איז גַעוועזען פון מִזְרַח־זייט אונד דיא פֿלִשְׁתִּים פון הִנְטען, אונד ויֵיָא האָבֶען אויפֿגענעמען
 יִשְׂרָאֵל מיט דעם נאָנצַען מויל, מיט דעם אלעם האָט זיך דאָ זיין צָאָרן מיט אָפֿגעקע־הַרֶט,
 אונד ויִינע האָנד איז נאָך אויסגע־שְׁטִרְקֶט: 12 אָבער דָאָם פֿאַלֶק האָט זיך מיט אומגעקע־הַרֶט
 צו דעם וואָס האָט איהם גַעשְׁלאָנען, אונד דעם האַר צִבְאוֹת האָבֶען ויֵיָא מיט גַעזוכט: 13 אונד
 דער האַר וועט פֿערשְׁניידען פון יִשְׂרָאֵל קאפ אונד וויידעל, גֵרוֹיסע אונד קליינע אין איין
 טאַג: 14 דער עֲלָצְטער אונד דער אָנגעזע־הַעֲנֶער, ער איז דער קאפ, אונד דער נְבִיָא וואָס
 לע־הַרֶט שָׁקֶר, ער איז דער וויידעל: 15 אָבער דיא פֿיהרער פון דעם דאָזיגען פֿאַלֶק מאַכען
 ויֵיָא פֿער־אִידֶען, אונד דיא וואָס ווערען פון ויֵיָא גַעפֿיהַרֶט ווערען (פֿערשְׁלונגען) פֿער־דאָר־
 גַען: 16 דאָרום וועט זיך דער האַר מיט פֿרייען איבער ויִינע ויִינע לייט, אונד איבער ויִינע
 יְתוּמִים אונד איבער ויִינע אַלְמָנוֹת וועט ער זיך מיט דערבֿאַרְמֶען, וואַרין ויֵיָא זענען אלע
 חֲנֻפִּים אונד שְׁלעכט, אונד איטליכעס מויל רעט שְׁענד־ליכעס, אין דעם אלעם האָט זיך דאָ
 זיין צָאָרן מיט אָפֿגעקע־הַרֶט, אונד ויִינע האָנד איז נאָך אויסגע־שְׁטִרְקֶט: 17 וואַרין וייער
 רִשְׁעוֹת וועט אין ויֵיָא גַרענען וויא א פייער, אונד עס וועט פֿערבֿרענען וויא די־סְטֶעלן אונד עס
 וועט אַנצִינדען דיא דינע צווייגען פון דעם וואַלד, אונד ויֵיָא וועלען אויפֿגען אזוי וויא רויך
 גַעהט אויף: 18 ווענען דעם צָאָרן פון דעם האַר צִבְאוֹת איז דָאָם לאַנד טונקעל גַעוואָרען,
 אונד דָאָם פֿאַלֶק איז גַעוואָרען וויא א גַרענענדעס פייער איינער וועט זיך מיט דערבֿאַרְמֶען
 איבער דעם אַנדערן: 19 אונד ער וועט האַפֿען אויף דער רעכטער זייט, אָבער ער וועט הִנִי־
 גַערן, ער וועט עַסען אויף דער לינקער זייט, אָבער ויֵיָא וועלען מיט זאָם ווערען, איטליכער
 וועט עַסען דָאָם פֿלייש פון זיין אייגענעם אָרעם: 20 מְנַשָּׁה וועט זיך מַחֲבֹר ויין מיט אַפֿרִים,

ואפרים אתמלשה דרו קמה עליהונה בקלואת לא
שב אפר ועד יד נשמה:
האנד איז נאך אויסגעשטרעקט:

קאפישעל

1 אזוי וועט צו דיא וואס מאכען אונזער
רעכטע בעזען, אונד וואס שרייבען אויף
פאלשע שריפטען: 2 כדי וויא זאלען
אפנייגען דאס רעכט פון דעם בעדארפטער
גען, אונד צו בענאזלן דורך דעם משפט
דיא ארעמע פון מיין פאלק, אז דיא אלמנות
זאלען ווערען זייער זאקרויב אונד אז וויא
זאלען דיא ותומים בערויבען: 3 אונד וואס
וועט איהר אבער טהון אן דעם טאג וואס
מען וועט געדענקען אונד פון פערנויסטונג
וואס וועט קומען פון ווייטען? צו וועמען
וועט איהר אנטלויפען אום הילפע? אונד
וואו וועט איהר אייער כבוד פערלאזען?
4 אהן מיר וועלען וויא אנדערענען
ווערען אונטער דיא געבונדענע, אונד אויב
טער דיא דערשלאגענע וועט איהר פאלען;
מיט דעם אלעם וועט זיך ווין צארן דאך
ניט אפסקערען, אונד זיינע האנד איז נאך
אויסגעשטרעקט: 5 אזוי וועט צו אשור,
דיא רומ פון מיין צארן, אונד דער שטעקען

די הלקתם תהרצון ומחבתם עמל פתם: להפח
מין וליים חלל משפט עני עמי להחח אלמנות
שליים ואת יתומים יבם: ומרחששו להם פקידה וקשואה
מפחית תבוא עליהם תעטו לענה ואת חסות כבודם:
בלתי ברע פתח אסור ותחת הרום יפלו בקלואת
הלאשב אפר ועד יד נשמה:
אפי ומסדהוא בדם ועמי: בניי האף אשלוש וילעם
עברתי אענש לשלל שלל ולבו בו וילשיו מדמם בחרם
וחינת: ווא לארן דמה ולקבו לארן חשב בי
להשמיד בלבבו ולהבית נום לא משט: כי יאמר
הלא שר חזני מלכים: הלא ככרבמש בלע אסלא
כארפד חמץ אסלא ככרבמש שמרון: כאשר מצאה
יד לממלכת האליל ופסילתים מירושלם ומשמרון:
הלא כאשר עשיתי לשמרון ולאליליה כן אעשה
לירושלם ולעברתי: וזהו כרבמש ארני אתפל
משלתי בדר ציון וירושלם אפד על פרחי ללב
מלך אשור ועל חפצות רום עינו: כי אמר בלח יד
עשיתי ובתבמתי כירבתי ואסיר ובלחתי עמי שוחרותם
שושתי ואוריד כאבד חסדים: וחממא כפן יד לחל
העמים ונאסף בעים נחית בלדארן אן אספתי ולא
יהי נדך כנה ופצה פה ומעמתי: החפאל נהרן על
הרעב בו אסחיעל המעור עלימיס בדיקת שפט
אדמירמי בדרם משה לארץ: ללן שלח הארץ
דעה צבאות במשמתי רוח ותחת כבוד יקר יקר פתח

וואס איז אין ווירע האנד איז מיין גרימצארן: 6 איך וועל איהם שיקען קענען א פאלק וואס
חנפנען אונד קענען א פאלק פון מיין צארן וועל איך איהם געביטען, אז ער זאל איהם אין
נאנצען בערויבען אונד צוטרעטען אזוי וויא ליים אויף דער באס: 7 אבער ער מיינט עס
ניט אזוי אונד טראכט ניט אזוי אין ווין הארץ, נייערט ער טראכט מיט ווין הארץ צו פער-
טילגען אונד ניט וועניג פערלעער צו פערניכטען: 8 ווארין ער זאגט—זענען ניט אלע
מיינע פירשטען בייאנאנדער מלכים? 9 איז ניט כלנו אזוי וויא כרבמיש? אונד איז ניט
חמת אזוי וויא ארפד? אונד איז ניט שמרון אזוי וויא דמשק? 10 אזוי וויא מיינע האנד
האט אויסגעפונען דיא קעניגרייכען וואס דינען דיא אפגעטער, אונד וואס זייער געצעני-
בילדער זענען געוועזען מעהר וויא פון ירושלים אונד שמרון: 11 זאל איך ניט טהון צו
שמרון אונד צו זייער אפגעטער אזוי וויא איך האב געטהון צו ירושלים אונד צו זייער
געצעניבילדער? 12 אונד עס וועט ווין, אז ווען נאט וועט פערלענדען אלע זיינע מעשים
אויף דעם בארג ציון אונד אין ירושלים, אזוי וועל איך געדענקען (אדער געשטראפען)
וועגען דיא פרוכט פון דעם הויכמיטיגען הארץ פון דעם מלך אשור, אונד וועגען דיא
הערליכקייט פון דער דערהייבונג פון זיינע אויגען: 13 ווארין ער האט געזאגט דורך
דעם פח פון מיינע הענד האב איך דאס געטהון, אונד מיט מיינע חכמה ווארין איך
בין פערשטענדיג—אונד איך האב אפגעטהון דיא גרענעצען פון דיא פעלקער, אונד
איך האב מיר גערויבט זייער געשטאנד, אונד איך האב ארויסגעבראכט זייער
אייגנזאמיגער וויא א מעכטיגער: 14 אונד אזוי וויא פייגעלעכט ווערט געפונען, אזוי
האט מיינע האנד געפונען דיא רייכטהייט פון דיא פעלקער, אונד אזוי וויא מען
זאמעלט איין פערלאזענע אייער אזוי האב איך איינגעזאמעלט דאס נאנצע לאנד, אונד
עס האט קיינער געשאקעלט מיט א פליגעל, אדער אויסגעמאכט דאס מויל, אדער
געפויפט: 15 זאל זיך דען דיא האק בערימען קענען דעם וואס האקט דערמיט? אדער
זאל זיך דיא זעב גרויס מאכען קענען דעם וואס הייבט זיא אויף? בלייב אזוי וויא דיא
רוט זאלט שאקעלן דעם אויפהייבער, אונד א שטעקען זאלט זיך אויפהייבען וויא ער
ווער קיין האליץ: 16 דאריבער וועט דער האר נאט פון צבאות ארויסשיקען איבער זיינע
פעטע א מאנערקייט, אונד אונטער ווין כבוד וועט ער אנציינדען א בראנד, אזוי וויא א
פייערבראנד

אש: ויהי אור ישראל לאש וקדשו ללהבת ובערה
 ואכלה שיתו ושמידו כיום אחד: וכבוד יערו וכרמלו
 מעש וערבשך יכלה ויהי כמסם נסם: ושאר עץ
 יערו מספר דיו ועשר יכתבם: ויהי כיום ההוא כ
 לאיסוף עוד שאר ישראל ופלישת בית-עקב להשגן
 על-מקדו ונשגן על-דלתו קרוש ישראל באמת: שאר
 ישוב שאר יעקב אלאל גבור: כי אם-יהיה עמך
 ישראל כחול הים שאר ישוב בו כלון חרץ שטף
 צדקה: כי כלה ונחרצה ארץ יהוה צבאות עשה
 בקרב כל-הארץ: לכן בה-אמר ארץ יהוה
 צבאות אל-תירא עמי ישוב ציון מאשור בשבט יפקד
 ומסדו ישא על-ך בדרך מצרים: כרעוד מעט כה
 מוצר וכלה עם ואף על-תכליתם: ועורר עליו דורה
 צבאות שוט כמכת מותן בעור עורב ומסדו על-הים
 ונשא בדרך מצרים: ויהי כיום ההוא יסוד סבלו
 מעל שטמך ועל צוארך ויחבל על מפרש-שם
 בא על-עצת עבר כמנוח למכמש ופקד פלוי: עברו
 מעברה ובע מלון לש חדרה הרמה נכפת שאול נסה:
 צבלי קוצך בתנולים הקשיב ללשה ענה ענתות: ויהי
 מדמנה ישיב הנבים העוז: עוד היום בלב לעמד
 ינפח דו תר ביה-ציון נכפת ורשלים: והה הארון
 יהוה צבאות מסכת פארה כמערצה ורמי הקומה נעים
 ותבוסם ישפלו: ותקף סבכי הער בחרול ותלכזן
 באדיר יפול:

יא

והא חסר מעט ישי ונצר משרשיו ופרה: ויהי עליו *
 רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה ונבונה רוח דעת

פייערבאנד: 17 אונד דאס ליכט פון
 ישראל וועט זיין פאר א פייער, אונד זיין
 הייליגער וועט זיין א פלאם אונד וועט
 ברענען אונד פערברענען זיינע דערנער
 אונד דיסטעלן אין איין טאג: 18 אונד דעם
 פבול פון זיין וואלד, אונד זיין פרוקטבא-
 רעם פעלד, פון דעם נפש ביז צו דעם לייב
 וועלען זיין פערברענט ווערען, אונד זיין
 וועלען פערשטאמקטען אזוי ווי א פאהן
 טרענער פערשטאמקט: 19 אונד דיא
 איבריגע ביימער פון זיין וואלד וועלען זיין
 אזוי ווענג אין דער צאהל אז א וינג וועט
 זיין קענען אויפשרייבען: 20 אונד עס
 וועט זיין אין דעמוועלביגען טאג אזוי וועט
 זיך שוין נישט מעהר דיא איבערבלייבונג
 פון ישראל אונד דיא אנטרינג פון דעם
 הויזגעזינד פון יעקב אונטערלעהנען אויף
 דעם וואס האט איהם געשלאגען, נייערט
 ער וועט זיך אונטערלעהנען אויף דעם
 האר, דעם הייליגען אין ישראל מיט אמת:
 21 דיא איבערבלייבונג וועט זיך אומ-
 קעהרען—דיא איבערבלייבונג פון יעקב
 צו דעם שטארקען נאט: 22 האטשען זיין
 פאלק ישראל וועט זיין אזוי פיעל וויא דער
 נאמד פון דעם ים, דאך וועט אן איבער-
 בלייבונג פון איהם צוריקקעהרען, דיא פערטילונג וואס איז בעשטימט וועט איבער-
 פליסען מיט גערעכטיגקייט: 23 ווארן דיא בעשטימטע פערטילונג וועט דער האר
 יהוה צבאות מאכען אין דער מיטען פון דעם גאנצען לאנד: 24 דארום, אזוי זאגט
 דער האר יהוה צבאות, א מיין פאלק וואס וואוינט אין ציון, דוא זאלסט נישט קיין מורא
 האבען פאר אשור, ער וועט זיך שלאגען מיט דיא רום, אונד ער וועט קענען דיר אויפ-
 העבען זיין שטעקען נאך דעם שטייגער פון מצרים: 25 ווארן נאך אין א קליינע צייט
 וועט זיך דער צארן פערלאזען אונד מיין גרימצארן וועט זיך אויפהעבען איבער זייער
 פערטילונג: 26 אונד דער האר צבאות וועט איבער איהם דערנעקען א רום, אזוי וויא
 דער שלאק פון דיא מדונים בייא דעם פעלזען עורב, אונד אזוי וויא זיין שטעקען בייא
 דעם ים, אונד ער וועט איהם דעהעבען אזוי וויא אין דעם וועג פון מצרים: 27 אונד עס
 וועט זיין אין דעמוועלביגען טאג אזוי וועט זיינע לאסט אפגעשהן ווערען פון זיינע אקסעל,
 אונד זיין נאך פון זיין האלד, אונד דאס נאך וועט פערדארבען ווערען וועגען דעם (וואלד)-
 אייל: 28 ער איז געקומען קעגען ענת, ער איז אריבערגעגאנגען קיין מגרון, אין מכמש
 האט ער אפגעלעגט זיינע פלים: 29 זיין זענען אריבערגעגאנגען דיא איבערפארט, אין
 גבע האבען זיין איבערגעכטיגט, רמה האט געציטערט, גבעת שאול איז אנטלאפען:
 30 שרייט מיט א הויף קול, דוא טאכטער פון גלים! פארנעם עס לוישה, אזי דוא עלענדע
 ענתות: 31 מדמנה איז פערנומעלט געווארען, דיא איינזואינער פון גלים האבען זיך
 פערזאמעלט: 32 נאך היינט וועט מען אין נוב שטעהן בלייבען, דערנאך וועט ער זיינע
 האנד אויפהעבען קעגען דעם בארג פון דער טאכטער פון ציון אונד קענען דיא הייף פון
 ירושלים: 33 זעה, דער האר יהוה צבאות וועט אפהאקען דיא שענע צווייגען, אונד דיא
 וואס זענען זעהר הויף געוואקסען וועלען אפגעשניטען ווערען, אונד דיא גאנץ הויכע
 וועלען דערנידריגט ווערען: 34 אונד ער וועט אפשינידען דיא געדיכטיגקייט פון דעם
 וואלד מיט דעם אייזען, אונד לבנות וועט פאלען דורך דעם שטארקען:

קאפיטעל יא

1 אונד עס וועט ארויסוואקסען א רום פון דעם בוים פון ושי, אונד א צווייג פון זיינע ווארצעלן
 וועט פרוקט ברענגען: 2 אונד אויף איהם וועט רוהען דער רוח (הקודש) פון נאט, דער גייסט
 פון חכמה אונד פערשטאנד, דער גייסט פון עצה אונד שטארקייט, דער גייסט פון הויכענשאפט

אונד

אונד דיא פורכט פון גאט: 8 אונד זיין
אטמהעם (שמעקען) וועט זיין אין דער
פורכט פון גאט, אונד ער וועט נישט
משפטען נאך דעם אנזעהען פון זיינע
אויגען, אונד ער וועט נישט בעשטראפען
נאך דעם הערען מיט זיינע אויערען:
4 נייערט ער וועט דיא ארעמע לייט
משפטען מיט גערעכטיגקייט, אונד ער
וועט שטראפען מיט רעכט דיא עלענדע
פון דעם לאנד, אונד ער וועט שלאנען
דיא ערד מיט דיא רומט פון זיין מזל,
אונד מיט דעם הויף פון זיינע ליפען וועט
ער טייטען דעם רשע: 5 אונד גערעכט
טיגקייט וועט זיין דער בארמעל פון זיינע
לענדען, אונד טריישאפט דער בארמעל
פון זיינע דיכען: 6 אונד א וואלף וועט
וואוינען מיט א לעמעלע, אונד א לעמד
פערט וועט זיך לעגען מיט א ציגעלע,
אונד א קאלב אונד א יונגער לייב, אונד
א פעטער אקס צוזאמען, אונד א קליין
יונגעלע וועט זיין פיהרען: 7 אונד א
קנה אונד א בער וועלען זיך צוזאמען
וויידען, זייער יונגען וועלען זיך צוזאמען
אנידערלעגען, אונד דער לייב וועט עסען
שטרויא אזוי וויא דער אקס: 8 אונד א
זייגערדיג קינד וועט זיך שפילען בייא דעם
לאף פון דער שלאנג, אונד איין אפגעוויינטעם
דעם לאף פון דער געפארבעטע (געפעהרליכע) שלאנג: 9 וויא וועלען קיין שלעכטעם טהון
אונד נישט פערדארבען אויף מיין גאנצען הייליגען בארג, ווארין דיא ערד וועט זיין פול מיט
וויסענשאפט אזוי וויא דאס וואסער בעדעקט דאס ים: 10 אונד אין יענעם טאג וועט זיין
דיא וואורצעל פון ישי, וואס וועט שטעהן אלס א פאהן פאר דיא פעלקער; צו דעם וועלען
דיא פעלקער פארשען, אונד זיינע רוינע וועט זיין פבור: 11 אונד עס וועט זיין אן דעמד
זעלבונגען טאג, דאס דער האר וועט נאכאמאל אויסשטרעקען זיינע האנד, זיך צו ערקויפען
דיא איבערבלייבונג פון זיין פאלק, וואס וועט בלייבען פון אשור, אונד פון מצרים, אונד
פון פתרום, אונד פון פולש, אונד פון עילם, אונד פון שניער, אונד פון חמת, אונד פון דיא
אינזעלן פון ים: 12 אונד ער וועט אויפהייבען א פאהן פאר דיא פעלקער, אונד ער וועט
איינזאמעלן דיא פערשטויסענע פון ישראל, אונד דיא צושפרייטע פון יהודה וועט ער צו
זאמען נעמען פון דיא פיער עקען פון דער ערד: 13 אונד דיא קנאה פון אפרים וועט
אפגעטהון ווערען, אונד דיא שונאים פון יהודה וועלען פערשניטען ווערען, אפרים וועט
נישט מקנא זיין יהודה, אונד יהודה וועט נישט צרות אנטהון צו אפרים: 14 נייערט זיין ווע-
לען פליהען אויף דיא אקסעל פון דיא פלשמים קעגען מערב-זייט, זיין וועלען צוזאמען
בערויבען דיא מענשען פון מזרח-זייט, זיין וועלען זייערע האנד לעגען אויף אדום, אונד
מואב, אונד דיא בני עמון וועלען זיין געהארבען: 15 אונד דער האר וועט מחרים זיין דיא
צונג (דעם אויסגוס) פון דעם ים בייא מצרים, אונד ער וועט זיינע האנד אויפהעבען איבער
דעם טייף מיטא מעכטיגען ווינד, אונד ער וועט איהם שלאנען אין זיבען טייכען, אונד מאכען
אז מענשען וועלען אריבערגיין מיט טריקענע שיף: 16 אונד עס וועט זיין א הויכער וועג
פאר דעם איבעררעסט פון דעם פאלק, וואס איז איבערגעבליבען פון אשור, אזוי וויא עס
איז געוועזען צו ישראל אין דעם טאג ווען ער איז ארויסגעגאנגען פון דעם לאנד מצרים:

קאפיטעל יב

3 וואס דו: קריחו ביראת דו: ולא למרא עיני
4 תשום ולא למשקע אזני ירכי: ושפט בעדל הליס
ה הויכע במישור לערערן והודו לך בשבת פיו וקריח
ה שפתי: ומה רשע: והנה צדק אור מתני ותאמנה
6 אור חלציו: ונאב עס לבש תמר עסמר דוד ונעל
7 וכפיר ומרא דודו ונער קאן נגן בם: ופכה חלב תרענה
8 תני ירכי: לדידן ונרה כפך יאכל חבון: ושעשע
יוק עלהר פת וכל מאנה צפוני נפל דו הנה: לא
9 גע ולא שחיתו בגלבר קרעי כרמלאה ונאך נעל
י אתהה במם לים מכסם: ונה בים הליא
שש ישי אשר עמד לים עמים אלי בים ידשי ונהה
11 מחתו כבוד: ונה בים הליא יסוף אזני:
שניה דו לקנות אתהאר עמו אשר יאמר מאשור
וממערס ומפתרום ומכוש ומשלם ומשנער ומחמת
12 ומאני הים: ונשא נם לעים וקספ נדתי ישראל ונפחת
13 דודה יקבץ מארבע כנפות הארץ: ונהה קנאת אפרים
והררי דודה יכרתו אפרים לא יקנא אתהיה ונהה
14 לא יאמר אתהאפרים: ועטו בכתף פלשמים ימה דודו
נבו אתהגירקום אדום ומואב משלח ים ונב עמון
טו משמעם: והררים דודה את לשון יסמערס ונהה
דו עלההר בעים רחי והבדו לשבעה נהלים ונהה
16 בנעלים: והנהה מסלה לשאר עמו אשר יאמר מאשור
כאשר הנהה לשוראל בים עליו מארץ מצרים:

יב

א ואמרל בים הליא אורף דודה כי אנפה כי ישי אפך
2 ותנחמי: דה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי ער
3 חמרת דה דודה ודודלי לישועה: ושאבם מים
4 בששון ממעין השועה: ואמרם בים הליא דודו

1 אונד אין יענעם טאג וועסט דא זאנען, איך וועל דיך לויבען א גאט! האטשע דא האסט
געצארנט אויף מיר, דאך האט זיך דיין צארן פון מיר אפגעטהון, אונד דא האסט מיר גע-
טרייבט: 2 זעה, גאט איז מיינע הילף (ישועה), איך בין זיכער אונד איך פארכט מיר
נישט, ווארין דער האר גאט איז מיינע שטארקקייט אונד מיינ געזאנג, אונד ער
איז

אזי אויף געווארען מיינע הילף (ישועה):
 3 דאריבער וועט איהר מיט פרייד שעפען
 פון דיא קוועלען פון הילף: 4 אונד אין
 יענעם טאג וועט איהר זאגן, לויבט דעם
 האר, רופט אים זיין נאמען, מאכט בער
 קאנט צווישען דיא פעלקער זיינע ווערן,
 דערמאנט אז זיין נאמען איז דערהויבען:
 5 זינגט צו דעם האר; ווארן ער האט
 גרויסעם געטהון, דאס איז געקאנט אין
 דער גאנצער וועלט: 6 שרייא אים אונד
 זינג דוא געוואונדערן פון ציון ווארן
 דער הייליגער פון ישראל איז גרום אין
 דינער מיטען:

קאפיטעל יב

לחיה קרא בשמי הדיש בעצם עליתו הכזר כי
 נשגב שמי: ומרו דיה כי נאח עשה מידת ואת
 בקלהארץ: צהל נרי יעבת ציון כרנול בקרב
 קדוש שראל:

י

משא בכל אשר חוה שיעדי בדאמין: על רנשפיה
 שארנס ררימי קול לתם הגפ יד וקבאו פתני דריבוס:
 אני צויתי למקדש גם כראתי נטירי לאפי עליו נאותי:
 קול המן בדרים דמת עסרב קול שאון ממלכות
 נום נאפסים דיה צבאות מספר צבא מלחמה:
 באים מארץ מרחק מקנה השמים דיה וכל ועמו
 לחבל בלהארץ: היללו כי קרוב זם דיה קשר
 משד יבוא: עליהן בלדים תרפה וכללבב אנוש
 ימס: וקבלו צורים תכלים יאחזו ביזלדה חילון איש
 אלכדו יחמיו פני להבים פניהם: דיה יסידה בא
 אכור וקברה חרין אף לשום הארץ לשמה וחסאיה
 ישמד מנה: כרסובי השמים וקסליתם לא יכלו
 ארם חשד השמש בצאתו ורח לארניה ארץ: וקדתי
 עלחבל רפה ועלדשעים ענים השפתי קאן ורים
 ונאת דריצים אשפלי: אקור אנוש מן וארם מקתם
 אוסר: עליהן שמם ארזו ותדש הארץ ממקומה
 בעקרת דיה צבאות וקם חרין אפוי: ויהי בצבי
 חרין וקאן וציון מקבץ איש אלעמל יפני ואיש
 אלארץ יטס: בלהמקא דקר וכלהמקא יפול
 בחרכ: ועללהם דששו לעניהם ששו ביהם וקשתם
 השללה: הגן מעיר עליהם אדמה אשר פסח לא
 חשבו וקב לא חפצרו: וקשתות וגרם תרמשו

א רעש פון קעניגרייכע פון פערזאמעלשע פעלקער; דער האר צבאות מוסקערט דאס
 חיל וויא צו דער מלחמה: 5 וויא קומען פון א ווייטען לאנד, פון דעם עק הימעל יא,
 דער האר אליין, מיט דיא ווערקצייג פון זיין צארן, דאס גאנצע לאנד צו פערדארבען:
 6 קלאנג, ווארן דער טאג פון דעם האר איז געהענט, ער קומט וויא א צושטערונג פון
 דעם אלמעכטיגען: 7 דארום וועלען אלע הענד שוואגן ווערען, קרעמפפען אונד וועהען
 וועט שמעלצען (צוגיין): 8 וויא וועלען דערשראקען ווערען, קרעמפפען אונד וועהען
 וועט וויא אנהאפען, וויא וועלען זיין אין וועהען (קרייטען) וויא א געווינערין וואס געהט
 צו געבוירט; וויא וועלען זיך איינער איבער דעם אנדערן וואונדערן, זייער פנים וועט
 זיין אזוי וויא פלאמען: 9 זעה, דער טאג פון דעם האר קומט, אונדערבארמיג, מיט א
 גרים אונד ברענגענדיגען צארן, כדי דאס לאנד צו פערוויסטען, אונד ער וועט פערטילגען
 דיא זינדער דאפון: 10 ווארן דיא שטערן אונד דיא מזלות פון דעם הימל וועלען נישט
 לאזען לייכטען ווייער ליכט; דיא זון וועט פינסטער ווערען בייא זיין אויפגעהן, אונד דיא
 לבנה וועט נישט לאזען איהר ליכט לייכטען: 11 אונד איך וועל דיא וועלט שטראפען
 וועגען דאס שלעכטע, אונד דיא רשעים וועגען זייער זינד, אונד איך וועל מאכען אויפ-
 הערען דעם שטאלץ פון דיא הויכמיטיגע, אונד דעם שטאלץ פון דיא געוואלטיגע וועל איך
 דערנידריגען: 12 אונד איך וועל דעם מאן מיידער מאכען וויא פינגאלד, אונד דעם מענש
 מעהר וויא דאס גאלד פון אופיר: 13 דארום וועל איך דעם הימל ציטערן מאכען, אונד
 דיא ערד וועט זיך אנהערקרייגען פון איהר ארם, וועגען דעם גרימציארן פון דעם האר צבאות
 אין דעם טאג פון זיין הייסען צארן: 14 אונד מען וועט זיין וויא א פערזאנעטער הירש, אונד
 וויא שאף וואס ווערען נישט איינגעזאמעלט, אימליכער וועט זיך קעהרען צו זיין אייגען
 פאלק, אונד אימליכער וועט אנטלויפען צו זיין אייגען לאנד: 15 אימליכער וואס וועט גע-
 פונען ווערען וועט דורכגעשטאכען ווערען, אונד אימליכער וואס וועט געחאפט ווערען וועט
 פאלען דורך דעם שווערד: 16 אונד זייער זינגע קינדערלעך וועלען צופיצעלט ווערען פאר
 זייערע אויגען, זייער הייזער וועלען בערויבט ווערען, אונד זייערע ווייבער בעשלאפען ווערען:
 17 זעה, איך וועל קעגען וויא דער וועקען דעם מדי, וואס וועלען נישט אכטען וילבער, אונד
 אן גאלד האבען וויא (אויף) קיין בענעהר: 18 זייערע בויגען צופיצלען דיא יונגע לייט,

אונד וויא וועלען זיך נישט מרחם זיין איבער
דיא פרוכט פון דעם לייב, איבער קינדער
וועט זיך זייער אויג נישט דערבארמען;
19 אונד בבלי, וואס איז דיא צירונג פון
קעניגרייכע, דיא שטענע גרויסקייט פון דיא
פשוטים וועט זיין אזוי וויא ווען גאט האט
איבערגעקערט סדרום אונד עמורה: 20 דיא
וועט קיינמאל נישט בעוואוינט ווערען, אונד
קיינער וועט אין איהר נישט וואוינען פון דור
צו דור, אונד קיין ערבי וועט דארט נישט
אויפשטעלען זיין געצעלט, אונד קיינע
פאסטוכער וועלען נישט זייערע שאף דארט
לאגערן מאכען: 21 נייערט ווילדע חיות
פון דער מדבר וועלען זיך דארטען לא-
גערן, אונד זייערע הייזער וועלען זיין פול
מיט איילען (אוחים), אונד יונגע שטרויסען
וועלען דארטען וואוינען, אונד דיא שדים
(אומריינע רוחות) וועלען דארטען ארומ-
טאנצען: 22 אונד ווילדע קעץ וועלען
שריינען אין זייערע פאלאסטען, אונד דרא-
כען שלאנגען אין זייערע לוסטבארע טעמ-
פלע; אונד זייער צייט איז נאהענט
אנצוקומען, אונד זייער טעג וועלען זיך
נישט פערלענגערן:

קאפיטעל יד

1 אבער דער האר וועט זיך מרחם זיין איבער יעקב, אונד ער וועט נאכאמאל אויסדער-
וויילען ישראל, אונד ער וועט וויא (ווידער) איינצעצן אין זייער לאנד, אונד דער גר וועט
זיך צו וויא בעהעפטען, אונד וויא וועלען זיך אנשליסען צו דעם הויזגעזינד פון יעקב;
2 אונד פעלקער וועלען וויא נעמען אונד וועלען וויא ברענגען צו זייער ארט, אונד דאס
הויזגעזינד פון ישראל וועלען וויא ירשען אין דעם לאנד פון דעם האר אלס קנעכט אונד
דינסטמעדען, אונד וויא וועלען געפאנגען נעמען דיא וואס האבען וויא געפאנגען געהאלטען,
אונד וויא וועלען געוועלטיגען איבער זייערע בעצוייגערס: 3 אונד עס וועט זיין אין דעם טאג
ווען דער האר וועט דיר געבען רוח פון דייעק מיהע אונד פון דיין ציטערן, אונד פון דער אר-
בייט מיט וואס מען האט דיר געמאכט דינען (ארבייטען): 4 אזוי וואלטסטו דא אויפהייבען דאס
משל קענען דעם מלך פון בבלי, אונד זאגען: וויא האט דער בעצוייגער אויפגעהערט! דער
גאלדפרעסער האט אויפגעהערט! 5 דער האר האט צובראכען דעם שטעקען פון דיא
רשעים, אונד דיא רוס פון דיא געוועלטיגער: 6 דער וואס האט דיא פעלקער געשלאגען מיט
א צארן, א שלאג אהן אויפהערען, דער וואס האט געוועלטיגט איבער דיא אומות מיט
שטיל געבליבען, וויא ברעכען אויס אין דעם געזאנג: 8 אויף דיא בוקסביימער פרייען
זיך איבער דיר, אונד דיא טאנצענדיימער פון לבנון, (אונד זאגען), וויט דעם דא האסט דיר
געלעגט טהומ נישט דער פערשניידער איבער אונס אויפגעהן? 9 דאס גיהנם פון אונטען
וועט ציטערן פאר דיר, אנטקעגען דיין אנקומען, מען האט דעררועקט דיא מושיע, אלע הא-
רען פון דעם לאנד, אונד מען האט אויפגעשטעלט פון זייער שטוהלען אלע מלכים פון
דיא פעלקער: 10 דיא אלע וועלען ענטפערן אונד וויא וועלען צו דיר זאגען, ביזטו דא
אויף קראנק געווארען וויא מיר? ביזטו דא צו אונס געגליכען געווארען? 11 דינע גרויסקייט
איז ארויפגענידערט אין דעם שואל, אונד דאס ברומען פון דינע פידעלן, אונטער דיר זענען
ווערס אויסקגעבעט, אונד דינע צודעק זענען (אויף) ווערס: 12 אזוי וויא ביזטו דא ארויפ-
פאלען פון דעם הימל, דא ליכטיגער מארגענשטערן! וויא ביזטו דא אפגעהאקט געווארען
צו דער ערד, דא וואס האסט דיא פעלקער שוואך געמאכט! 13 אונד דא האסט געזאגט אין
דיין הארץ, איך וועל ארויפגיין צו דעם הימל איך וועל אויפהעבען מיין שטוהל העכער וויא
דיא שטערן פון גאט, אונד איך וועל ויצען אויף דעם בארג פון דער פערזאמלונג אן דער
צופרייזיט

10 ופרצחן לא ירחם עליהם לארחם עליהם: והנה
בבל צרי ממלכות תפארת וצאן כשרים כמחשבת
כ אללים אתהם ואת עמדה: לארחם לנצח ולא תשפון
עדהו תור ולא תל שם ערי ורחם לארחם שם:
21 ורכצו שם צים ומלא כהיהם אדם ושקט שם בעת
22 יתה וטערים וקדושים: ועתה איום כאלמטיו ותנס
בנקלי עני וקרב לבוא עתה ונסיה לא ימשיט:

יד

א כל ירחם יהוה את יעקב ויחיד עמי ישראל והיהם
על ארחם ויהוה הר עליהם תפארת עליהם יעקב:
2 והיהם עמים תביאם אל מקומם והתחלום בית
ישראל על ארחם יהוה לעדים ולשפוחות יהוה שבים
3 לשבתם ויהוה בגושיהם: והיה ביום הנה יהוה
לך מצדדך ומגדדך ומנהגך וקשה אשר עבדך:
4 ותשאת המשל יהוה על מלך בבל ואמרת איד שבת
ה גוש שבתה מנהגך: שבת יהוה מנהג רשעים שבת
6 משלים: מנה עמים בעבדה מנה בלתי מנה יהוה
7 באף טים מנהג בלי חשד: מנה שקמה בל הארץ
8 פחדו רח: נספרושים שמו לך ארץ לבנון מאו
9 שבתה לארצה הכרת עלי: שאל מפתח הנה לך
לקראת בואך עיר לך רפאם בלעתי ארץ היום
י מכאיהם כל מלכי טים: כלם יעט ויאמרו אלה נמי
11 אתה הליה כמות אלט נמשלה: והנה שאל נאנד
12 המה גלדד הנהגד נע רפה ומספר חלעה: איד
נפלה משמים חילל בך שחר נגדעם לארץ חילל על
13 טים: ואתה אמרת בלבבך השמים אלה מעל
לסוכריאל ארים כסא ואשב בדרמיס ברחמי

צפון-דויט: 14 איך וועל ארויפגיין איבער
 דיא הייף פון דיא וואלקען, אונד איך
 וועל גלייף זיין צו דעם אויבערשטען:
 15 אבער דוא וועסט ארויפגיידערן בוי צו
 דעם שאול (גיהנם) בוי צו דיא ווייטען פון
 דער גרוב: 16 דיא וואס וועהען דיך וועלען
 דיך אנקוקען, אונד דיך בעטראכטען,
 (אונד וועלען זאגען), איז דאס דער מאן
 וואס האט געמאכט דיא ערד ציטערן אונד
 קעניגרייכע שטורמען? 17 וואס האט
 געמאכט דיא וועלט וויא א מדרב אונד
 האט צובראכען ווינע שטעט, אונד ער
 האט ניט געלאזט דיא טהיר אויפמאכען
 פאר ווינע געבונדענע? 18 אלע מלכים
 פון דיא פעלקער, אלע ליבען אין ווייטער
 קבוד, איטליכער אין זיין הויז: 19 אבער
 דוא ביזט ארויסגעווארפען פון דיין קבר
 אזוי וויא איין אומוויינדנער צווייג, מיט
 א קלייד פון דיא הרונים וואס זענען דער-
 שטאכען מיט א שווערד, וואס שווען
 ארויפגיידערן צו דיא שטיינער פון דיא
 גרוב, אזוי וויא א צערטערטענער פער:
 20 דוא וועסט ניט מיט וויא גלייף זיין אין
 קבונה, ווארין דוא האסט פערדארבען
 דיין לאנד אונד האסט געהרגט דיין פאלק,
 א נאמען האבען: 21 ברייט אן א שטעטינג פאר ווינע קינדער וועגען דער זינד פון ווינע
 עלטערן, כדי וויא זאלען ניט אויפשטעהן אונד נישטן דאס לאנד, אונד אנפילען דיא וועלט
 מיט שטעט: 22 ווארין איך וועל קענען וויא אויפשטעהן, זאגט דער האר צבאות, אונד איך
 וועל פערשטיידען פון גבול דעם נאמען אונד דיא איבערגלייבונג, אונד א ווען אונד איין
 אייניקעל, זאגט דער האר: 23 אונד איך וועל אייך מאכען פאר א ריזשע פון אינגלען אונד
 וואסער-וואסער, אונד איך וועל וויא אויסקעהרען מיט א געזעס פון פערטלינגונג, זאגט
 דער האר צבאות: 24 דער האר צבאות האט געשוואוירען אזוי צו זאגען, זיכערליך, אזוי
 וויא איך האב געטראכט אזוי וועט עס זיין, אונד אזוי וויא איך האב מיך געראטען אזוי
 וועט עס געשטעהן: 25 אז איך וועל אשור צוברעכען אין מיין לאנד, אונד אויף מיין
 גערג וועל איך איהם צוטרעטען, אונד דאס נאך זאל פון וויא אפגעטהון ווערען, אונד
 ווינע לאסט זאל אפגעטהון ווערען פון ווינע אקסעלן: 26 דאס איז דיא עצה וואס איז
 געהאלטען געווארען איבער דעם גאנצען לאנד, אונד דאס איז דיא האנד וואס איז אויס-
 געשטרעקט איבער אלע פעלקער: 27 ווארין דער האר צבאות האט עס געראטען, אונד
 ווער קען עס פערשטערן? אונד ווינע האנד איז אויסגעשטרעקט, אונד ווער קען עס
 אויסקעהרען? 28 אין דעם יאהר ווען דער מלך אהוז איז געשטארבען איז דיא דאזיגע
 נבואה געוועזען: 29 דוא זאלסט דיך ניט גאנץ פרייען פלשטים, דאס דיא ריט פון
 דיינע שלעגער איז צובראכען געווארען, ווארין פון דיא ווארצעל פון דער שלאנג
 וועט ארויסגיין א פארביגע שלאנג, אונד ווינע פרוכט וועט זיין א פיריגע פליהענדע
 שלאנג: 30 אונד דיא בכורים פון דיא ארעמע לייט וועלען זיך דערנעהרען, אונד דיא
 געדורפטנע וועלען זיך אין זיכערהייט אנדערלעגען, אונד איך וועל שטייען דורך
 הונגער דיינע ווארצעל, אונד ער וועט דיינע איבערגלייבונג הרגען: 31 קלאג דאך
 א שויער! שרייא, א שטאט! דוא פלשטים ביזט אים גאנצען צוגאנגען געווארען:
 ווארין א ריז וועט קומען פון צפון-דויט, אונד קיינער וועט זיין אליין אין ווינע צייטען:
 32 אונד וואס וועט מען ענטפערן צו דיא שלוחים פון דעם פאלק? דאס דער האר האט
 געווינדעסטניג ציין, אונד דיא ארעמע פון זיין פאלק וועלען זיך אין איהר
 בעשיצען:

1 דא נבואה איבער מואב, ווייל אין דער נאכט איז ער אין מואב צושטערט גע-
ווארען, (אזוי וואו) איינגעשלאפען, ווייל
אין דער נאכט איז קיר אין מואב
צושטערט געווארען, (אזוי וואו) איינגע-
שלאפען: 2 ער איז ארויפגעגאנגען קיין
בית אונד צו דא במות קיין דיבון צו
וויינען, מואב וועט קלאגען איבער נבו
אונד איבער מידבא, אין אלע וויינע קעפ
איז א קאהלחייט, אלע בערש זענען
אויסגעריסען: 3 אין וויינע נאסען וועלען
זיין זיך אנטארשעלן מיט זעק, אויף זייער
דעכער אונד אין זייער נאסען וועלען אלע
קלאגען, זיין קומען ארום מיט געוויין:
4 אונד חשבון אונד אלעלע וועט שרייען,
בין היך וועט זייער קול געהערט ווערען,
דארום וועלען אויף דא געוואפענטע פון
מואב אויסשרייען, זיין נפש שרייעט אויף
זיך זעלבער: 5 מין הארץ וועט אויס-
שרייען איבער מואב, איהרע אנטלאפענע
זענען בין צווער (וואו) א דריי וועררעס
קאלב, ווארין דאס ארויפגיין קיין לוחית
(וועט זיין) דאס ארויפגיין מיט געוויין,
ווארין אויף דעם וועג פון חורנים וועט
מען שרייען א געשריין פון פערברעכעניס: 6 ווארין דא וואסער פון נמרים וועלען זיין
וויסן, ווייל דאס גרא וועט פערטריקענט ווערען, דאס גרינע גרא וועט פערלענט ווערען
עס וועט (גאר) קיין גרינעס זיין: 7 דארום דאס וואס זיין האבען ערווארבען אונד וואס
זיין האבען אפגעלענט, וועלען זיין אנוועקטראגען איבער דעם טייך פון דא ווערבע ביי-
מער: 8 ווארין דאס געשריין האט ארוםגערינגעלט דא גרענעץ פון מואב, בין אגלום איז
געוועזען איהר קלאג, אונד אין גאר אלום איז איהר קלאג געהערט געווארען: 9 ווייל דאס
וואסער פון דימון איז פול מיט בלוט, ווארין אויף וועל מאכען אויף דימון איינע איינזומלונג,
זי דא וואס וועלען אנטרינען פון מואב, לייבען, אונד צו דא איבערבלייבונג, דאס לאנד:

קאפיטעל טז

1 שיקט דאס לאס צו דעם הערשער פון דעם לאנד פון סלע צו דער מדר, צו דעם בארג
פון דער טאכטער ציון: 2 אונד עס וועט זיין, אזוי וואו א פערטראגעלטער פויגל וואס איז
אנועקגעשיקט פון דעם נעסט, אזוי וועלען זיין דא טעכטער פון מואב ביין דא איבער-
פארשטען פון ארנון: 3 נעם איין עצה, טהוא משפט, מאך דיין שאטען אין מיטען טאג
וויא אין דער נאכט, געהאלט דא פערשטויסענע, דעם פערטראגעלטען זאלסט דוא ניש
מגלה זיין: 4 לאזען מיינע פערשטויסענע ביין דיר וואוינען, מואב; זיין א פערבארגונג
צו זיין פאר דעם רויבער, ווארין דער אויסקוועטשער האט איין ענד, דער צערשטערער
האט אים גאנצען אויפגעהערט, אונד דא טרעטער פון דעם לאנד: 5 אונד דער טרויך
שטוהל וועט אנטעריכט ווערען מיט חסד, אונד ער וועט אויף איהם ויצען מיט אמת אין
דעם געצעלט פון דוד, ער וועט זיין א שופט אונד וועט פארשען משפט אונד וועט זיך
איינלען צו טהון גערעכטיגקייט: 6 מיר האבען געהערט פון דער שטאלצהייט פון מואב,
ער איז געהר שטאלץ, וועגען זיינע גאנז אונד זיינע שטאלצהייט אונד זיין צארן, זיינע
געדאנקען זאלען נישט אזוי זיין: 7 דאריבער וועט מואב קלאגען איבער מואב, אלע וועלען
קלאגען, איבער דא פונדאמענטען פון דער (שטאט) קיר חרשת וועט איהר קלאגען, זיין
זענען געווען דערשלאגענע: 8 ווארין דא פעלדער פון חשבון זענען פארשניטען געווא-
רען, אונד דא צווייגען פון דעם ווייניגשאט פון שבמה האבען דא הארען פון דא גוים
צוקלאפט, בין קיין יעזר האבען זיין אנטערייכט, זיין זענען פערקאירט געווארען

א שטא מואב בי גליל שד ער מואב נרמה בי גליל
שד קרמאב נרמה: עליה הבית ויבון הבמות לבני
עלגב ואל מידבא מואב יגליל בגלדאשין קרחה כל
גן חלצה: בדיעני חנרו שן עלנחמה וברחבתה
כלה יליל נד בכבי: וחוץ חשבון ואלעלה עדתון
נשעם קולם עליכן חלצי מואב יריש נפשו ודעה לי:
ה לבי למואב זעק ברחיה ערצער ענלה שלשה קי
מגלה המלחית בבכי יצלהטו בי נרדך חלום ונפרד
שבר יעשר: ברמי נמרים משמות דהו בירבש חציר
י בלה נשא נדק לא הרה: עליכן יתרה עצה ופנחם
על נחל הערבים ושאם: בידקופה חוץקה אחתובל
מואב עדאלים יללמה ובאר אלום חללמה: כי מי
דימן קלאו לם בראשית ערדימן נספסות לפלסתר
מואב ארה ולשאית אמה:

א שלחבר מושליארץ מפלע מדרה אלהר בתיצון:
2 ונה כעוהנדד בן משלח חרניה בנות מואב מעברות
לארץ: הביאו עצה עשי פלילה שיתי כליל צלך
3 בחד צהרים סתרי נחום נדך אלחילי: יערו בך
נדתי מואב הייסתר למי מפני שודך קראס המין
הכלה שד תמו רמס מדראין:
4 השב עלי באמת באלד דת שפט ורש משפט ומר
צדק: שמענו נאדמואב נא מאד נאותו ונאותו ונברו
7 לאבן בדיו: לכן יליל מואב למואב כלל לאשיו
8 קורחשת תתן אדנקאים: כי שדמות חשבון אמלל
נפן שבמה בעלי טום הלמי שרונה ערצער נגנו תנו

מִדְבָּר שְׁלֹחֹתֶיהָ וְנִשְׁעוּ עֲבָרֵי יָם: עַל־כֵּן אֲבָכֶם בִּבְכִי
 יַעֲזֹר נָפֶן שְׂבָכָה אֶת־דָּךְ דְּמִשְׁתִּי חֲשָׁבֹן וְאֶלְעֵלָה בִּי עַל־
 כֶּדֶךְ וְעַל־קִצְיָדֶךָ הַיָּד נָפֶל: וְהָאִשָּׁה שִׁמְחָה וְגִיל מִךְ
 הַכְּרִמִּים וּבְכִרְמִים לֹא־יִהְיֶה לֹא יִשְׁעֵי בְּרִיקִים לֹא־יִדְרֹךְ
 הַדֶּרֶךְ הַיָּד הַשְּׂבָתִי: עַל־כֵּן מִצִּי לְמוֹאֵב בְּכֹדֵר הַיָּם
 וְכִרְבִּי לְקִנֵּר חֲרָשׁ: וְהָיָה כִּרְנָאָה כִּרְנָלָה מִזֹּאֵב עַל־
 הַכְּמָה וְכֹא אֶל־מִקְדָּשׁוֹ לְהַחֲפֹל וְלֹא יִכָּל: וְהַדֶּבֶר
 אֲשֶׁר דִּבֶּר הָיָה אֶל־מִזֹּאֵב מֵאֵז: וְעַתָּה דִּבֶּר הָיָה לְאַמֵּל
 בְּשָׁלֹשׁ שָׁנִים בְּשָׁנִי שְׂכִיר וְנִקְלָה כְּכֹד מִזֹּאֵב כָּכָל הַהֶמֶךְ
 הַגָּב וְשָׂאֵר מִשְׁמֵ מִשְׁרָא לֹא כְּבִיר:

ז

מִשָּׂא דְמִשְׁק הַיָּד דְּמִשְׁק מִסֵּר מִלִּיר הַיָּתֵה מִצִּי
 מִשְׁלָה: עֲזֹבֹת עֵרִי עֲרַרְוּ לְעִדְרִים תְּהִלָּה וְרִבְצִי וְאֵין
 מִחֲרִיד: וְנִשְׁבַּת מִכְצָר מֵאִפְרַיִם וּמִמְלָכָה מִדְּמִשְׁק
 וְשָׂאֵר אֲרָם כְּכֹד בְּיִשְׂרָאֵל יִהְיֶה נָאִם הָיָה צְבָאוֹת:
 וְהָיָה בְּיוֹם הַיּוֹם וְהָיָה כְּכֹד יַעֲקֹב וּמִשְׁמֵן
 בְּשָׂרָה יִרְחֹה: וְהָיָה כְּאִשָּׁה קִצְרִי קָמָה חֲרָשׁ שְׂבָלִים
 יִקְצֹר וְהָיָה מִמְלָכָה שְׂבָלִים כְּעֶמֶךְ רְפָאִים: וְנִשְׂאֲרֵי
 עֲלִלוֹת כְּנָקָה וְזֵת שְׁנַיִם שְׁלֹשָׁה נְגֻרִים כְּרֹאשׁ אֲמִיר
 אֲרֻכָּה חֲמִשָּׁה בְּסַעֲפָה פִּרְיָה נֹאֵם־הָיָה אֶלְהִי
 יִשְׂרָאֵל: בְּיוֹם הַיּוֹם יִשְׁעָה הָאֲרָם עֲלֵעֲשֹׂה וְעִלְיָ אֶל־
 קִדְּשׁ יִשְׂרָאֵל תִּרְאֶה: וְלֹא יִשְׁעָה אֶל־הַמִּנְחֹת
 מִעֲשֵׂה יְדֵי וְאֲשֶׁר עָשָׂה אֲבָבְתָיו לֹא יִרְאֶה הָאֲשֵׁרִים
 וְהַחֲמִימִים: בְּיוֹם הַיּוֹם יִהְיֶה עֵרִי מַעֲשֵׂה כְּעֹזֶבֶת
 הַחֲרָשׁ וְהָאֲמִיר אֲשֶׁר עֲזָב מִסֵּר כִּנֵּי יִשְׂרָאֵל הַיָּתֵה
 שְׂמִימָה: בִּי שְׂבָחָה אֶלְהִי יִשְׁעָה וְעִיר מִקְדָּשׁ לֹא יִכָּרֵת
 עַל־כֵּן חֲמִשִּׁי נִמְעֵי נַעֲמִים וְחִמְרָה נֵר תִּרְעַע: בְּיוֹם

14 אֲבָעֵר אֲצִינֹה הָאֵם דְּעֵר הָאֵר נְעֵרֵם אֲזִי צו
 וְאֶנְעֵן, אֵין דְּרִיִּי יֵאֱהָר אֲרוֹם, אֲזִי וְיִיא דִּיא יֵאֱהָרֵן פֹּן אֶ בְּעִדְוֹנֵנְעֵם, וְנֵעֵם דְּעֵר כְּבֹד
 פֹּן מִזֹּאֵב גְּרִינֵג וְעֵרֵן, מִיט דְּעֵר נִאֲנָצֵר מֵאִסַּע מִנְעִשְׁעֵן, אֲנֹדֵר דִּיא אִיבְּעֵר בְּלִיבֹנֵג וְנֵעֵם
 זִיין וְעָהָר וְעֵנִיג אֲנֹדֵר שְׁוֹאָף:

קאפיטעל יז

1 דִּיא נְבוּזָה אִיבְּעֵר דְּמִשְׁק— וְעַה דְּמִשְׁק אִיז אֶסְנַעֲטָהוּ פֹן צו זִיין אֶ שְׂמָאט, אֲנֹדֵר וְיִיא
 וְעֵלְעֵן זִיין אֶ מִיפַּע אִינְפֹּאֲלֹנֵג: 2 דִּיא שְׁמַעֲט פֹן עֲרַרֵר וְעֵנֵן פֵּעֵר לֵאזֵט גְּעוֹאֲרֵן, וְיִיא
 וְעֵלְעֵן זִיין פֹּאר דִּיא בְּהִמּוֹת, וְיִיא וְעֵלְעֵן זִיךְ דִּיאֲרֵט אִינְדֵּרֵלֵעֵנֵן אֲנֹדֵר קִינֵרֵר וְנֵעֵם וְיִיא
 דְּעִרְשֶׁרֶקֶען: 3 דִּיא פֵּסְטֵעַ שְׁמַעֲט פֹן אֶפְרַיִם וְעֵלְעֵן אִיפֹהֶרֶען, אֲנֹדֵר דִּיא קֵעִיגִירִיךְ
 פֹן דְּמִשְׁק אֲנֹדֵר אִיז דִּיא אִיבְּרִינֵעַ פֹן אֲרָם וְיִיא וְעֵלְעֵן זִיין אֲזִי וְיִיא דְּעֵר כְּבֹד פֹן דִּיא
 קִינֵדֵר יִשְׂרָאֵל, וְאָנֵט דְּעֵר הָאֵר צְבָאוֹת: 4 אֲנֹדֵר עִם וְנֵעֵם זִיין אֵין דְּעִמְעֵלְבִינֵעֵן טָאג, אֲזִי
 וְנֵעֵם אִיז דְּעֵר כְּבֹד פֹן יַעֲקֹב פֵּעֵר אֶרֶצְעִם וְעֵרֵן, אֲנֹדֵר דִּיא פֵּעִיגִירִיט פֹן זִיין פִּלְיִיש
 וְנֵעֵם מֵאֲנֵר וְעֵרֵן: 5 אֲנֹדֵר עִם וְנֵעֵם זִיין אֲזִי וְיִיא דְּעֵר שְׁנִידֵר וְאֶמְעֵלֵט אֵין דִּיא תְּבוּזָה
 אֲנֹדֵר דִּיא שְׁמִינְדִיגֵעַ קֶאָרן, אֲנֹדֵר שְׁנִידֵט מִיט זִיין אֶרֶם דִּיא וְאֲנֵנֵן, אֲנֹדֵר עִם וְנֵעֵם זִיין,
 אֲזִי וְיִיא מֵעַן קְלוֹיבֵט אִיז דִּיא וְאֲנֵנֵן אֵין דְּעֵם טְהָאֵל רְפָאִים: 6 דִּיא וְעֵלְעֵן דִּיאֲרֵין אִי־
 בְּעִרְבִיבֵנֵן קְלוֹינֵעַ וְיִינְטֵרִיבֵנֵן, אֲזִי וְיִיא פֹן אֵין אֶסְנַעֲטָהוּ אִיז אִיבְּעֵרֵט־בִּיבִים,
 צִוְיִיא אֲדֵר דְּרִיִּיא (קְלִינֵעַ) אִיבְּעֵרֵטֵן אִיז דִּיא נִאֲנִץ אִיבְּעֵרֵטֵם צִוְיִינֵעַ, פִּיעֵר
 אֲדֵר פִּינֵף אֵין פֵּרוֹכְטֵבֵאֲרִסְטֵעַ צִוְיִינֵעַ וְאָנֵט דְּעֵר הָאֵר, דְּעֵר נֵאֵם פֹן יִשְׂרָאֵל: 7 אֵין דְּעֵם
 זַעֲלִיבֵנֵן טָאג וְנֵעֵם זִיךְ דְּעֵר מִנְעִשׁ קֶהֱרֵעֵן צו זִיין בְּעִשְׁעֵפֶה, אֲנֹדֵר זִינֵעַ אִיבְּעֵן וְעֵלְעֵן
 אִיבְּעֵנֵהֵן צו דְּעֵם הִיילִיגֵעֵן פֹן יִשְׂרָאֵל: 8 אֲנֹדֵר עֵר וְנֵעֵם זִיךְ מִיט מִעָהָר קֶהֱרֵעֵן צו דִּיא
 מִזְבָּחֹת וְנֵאֵם זִינֵעַ הַעֲנֵד הָאֲבֵעֵן גְּעִמָּאכֵט, אֲנֹדֵר דִּיא וְנֵאֵם זִינֵעַ פִּינְגֵּר הָאֲבֵעֵן גְּעִמָּאכֵט וְנֵעֵם
 עֵר מִיט מִעָהָר אֲנֵנֵהֵן, אִיז מִיט דִּיא לִינְדֵּנ־בִּימֵר אֲנֹדֵר דִּיא וְזִיךְ בִּילְדֵּר: 9 אֵין דְּעֵם
 זַעֲלִיבֵנֵן טָאג וְעֵלְעֵן זִינֵעַ שְׂמֵאֲרֶקֶע שְׁמַעֲט זִיין וְיִיא דִּיא פֵּעֵר לֵאזֵט וְעֵלְדֵּר אֲנֹדֵר וְיִיא
 דִּיא הִיבֵעַ גְּרִינֵעַ צִוְיִינֵעַ וְנֵאֵם וְעֵנֵן פֵּעֵר לֵאזֵט גְּעוֹאֲרֵן וְעֵנֵן דִּיא קִינֵדֵר יִשְׂרָאֵל, אֲנֹדֵר
 עִם וְנֵעֵם זִיין אֶ פֵּעֵר וְיִיטֵמֵנֵג: 10 וְיִיִּל דִּיא הָאֵסֵט פֵּעֵרֵנְעֵקֵן דְּעֵם נֵאֵם פֹן דִּינֵעַ הִילֵף, אֲנֹדֵר אֵין
 דְּעֵם פֵּעֵלִי פֹן דִּינֵעַ שְׂמֵאֲרִיקִיט הָאֵסֵט דִּיא מִיט גְּעִדְנֵקֵט, דִּיאֲרוֹם וְנֵעֵם דִּיא עִם בְּפֵאֲלֵאנְעֵן
 מִיט וְיִסַּע פֵּלֵאנְעֵן, אֲנֹדֵר דִּיא וְנֵעֵם עִם מִיט פֵּרֵעֵמְדֵעַ צִוְיִינֵעַ אִיבְּעֵנֵעֵן: 11 אֵין דְּעֵם טָאג

פון דייער איינפלאנצונג מאכסט דאס עס
שוין וואספען, אונד אין דעם מארגען
בלייבט שוין דיין זאמען, אָבער אין דער
שניטציט וועט עס זיין אן אונעקגע-
ריקטער הויפען וויא אין דעם זאג
פון שטארקע קראנקהייט אונד ווייטאג:

12 אזוי וועה! צו דיא פאלקסמאסען, וואס
מאכען א לערס וויא דאס רוישען פון
דעם ים, אונד דאס ברומען פון דיא
פעלקער וויא דאס ברומען פון פילע
וואסערן וואס רוישען: 13 דיא פעלקער
וועלען רוישען אזוי וויא פילע וואסערן
רויטען, אָבער נאט וועט זייא אנשרייען
אונד זייא וועלען מווען אנטלויפען פון
ווייטען, אונד וועלען געאגט ווערען אזוי
וויא פלאזוי פון דיא בערג פאר דעם ווייטען,
אונד אזוי וויא א רונדיגע זאך פאר דעם
שטורמווייט: 14 אונד וועה, צו אָבענד-
ציט וועט זיין א שרעקעניס, איידער עס
ווערט פריהמארגען איז שוין נישט מעהר
דא, דאס איז דאס חלק פון אונזערע
רויבערס, אונד דאס גורל פון דיא וואס
בערויגען אונס:

קאפיטעל יח

1 אזוי וועה! צו דעם לאנד וואס איז
בעשאפעט מיט פליגעל, וואס איז אויף גענער זייט פון דיא טייכען פון בוש: 2 וואס
שיקען שלוחים אויף דעם ים, אונד אין שיפען פון פאפירא אויף דיא וואסערן, (אונד
זאגען) געהט איהר גרינגע שלוחים צו א פאלק וואס זענען אָפגעצויגען, אונד אָפגע-
פליקט, צו א פאלק וואס איז פארקטויג פון זיין אָנפאנג אונד ביז אהער, א פאלק וואס
ווערט איהם געמאסטען אונד צוטרעטען, וועמעס לאנד דיא טייכען האבען צושפאלשען:
3 אלע בעהאוויינער פון דער וועלט, אונד וואס וואוינען אין דעם לאנד, ווען מען וועט
אויפהעבען א פאקט אויף דיא בערג זאלט איהר עס זעהען, אונד ווען מען וועט שופר
בלאזען זאלט איהר עס הערען: 4 ווארן אזוי האט דער האר צו מיר געזאגט, איך
וועל שטיל צוגוקען אין מיניע וואוינעג אזוי וויא א קלארע היץ ווען דיא זון געהט אויף,
אונד אזוי וויא א וואלקען פון שווארץ אין דער היץ פון שניטציט: 5 ווארן איידער דיא
שניטציט, ווען עס אים גאנצען בלייבט, אונד דיא אונזייטיגע טרויבען וועלען צייט
ווערען, וועט מען דיא צווייגען אָפשיידען מיט א שניידמעסער, אונד מען וועט אָפ-
האקען אונד אונזעקעמען דיא צווייגלעך: 6 אונד מען וועט זייא פערלאזען צו דיא
רויבערעל פון דיא בערג, אונד צו דיא ווילדע חיות פון דעם לאנד, אונד דיא רויב-
פגעל וועלען דארויף ווערען אונד אלע ווילדע חיות פון דעם לאנד וועלען זיך דארויף
ווינטערען: 7 אין דער דאזיגער צייט וועט געבראכט ווערען א געשענק צו דעם האר
צבאות, פון א פאלק וואס זענען אָפגעצויגען אונד אָפגעפליקט, פון א פאלק וואס איז
פארקטויג פון זייער אָנפאנג ביז אהער, א פאלק וואס ווערט איהם געמאסטען אונד
ווערט צערטרעטען, וועמעס לאנד דיא טייכען האבען צושפאלשען, צו דעם ארט פון
דעם נאמען פון דעם האר צבאות, דעם בארג ציון:

קאפיטעל יט

1 דיא נבואה איבער מצרים — וועה נאט רייט אויף א גרינגען וואלקען, אונד ער וועט קומען
קין מצרים, אונד דיא אָפגעטער פון מצרים וועלען פערטאגעלט ווערען פאר זיין פנים,
אונד דאס הארץ פון מצרים וועט אין איהם צושפאלצען ווערען: 2 אונד איך וועל אנרייצען
מצרים קעגען מצרים, אונד איינער וועט קעגען דעם אנדערן מלחמה האלטען, איינע שטאט
קעגען דיא אנדערע שטאט, אונד איין קעניגרייך קעגען דעם אנדערן קעניגרייך: 3 אונד

נטיף תשנתי ובבקר ורעד פחדו גר קצר ביום
12 נחלה וכאב אנוש: די המון עמים רבים קהמת
ימים תבדח ושאון לאמים בשאון מים כבירים ישאון:
13 לאמים בשאון מים רבים ישאון תשר פי וגם ממתק
14 ורדף כמון הרים לפחדותם וכלכל לשם סופהו לעת
ערב וזהו כללה בערם בקר אש וזה חלק ששט
ונחל לבנות:

יח

2 א ה' ארץ צלצל כנפים אשר מעבר לגרר-קוש: השלח
בם צירים ובכלי-נמא על-פירמים לבנו מלאכים קלים
אלנו ממקד ומלש אלעם טרא מדתא ותלאה נה
3 קרנו ומבוסה אשר-קנאו הרים ארצו: בלישבי חבל
ושבנו ארץ כנשארג הרים תראו וכתקע שופר חשמעו:
4 כל כה אפר דודא אלי אשקופה ואבישה במכונ
ה כחם צל-אור קעב טל בלם קציר: בילפע קציר
ה כחם פרח וקטר נמל וזהו וברת תוללים
6 במזמור ואת-הגושות חסד וחסד: וקבו תדו לעש
הרים ולבהמת הארץ וכן צליל חיש וכל בהמת הארץ
7 צליל תתרי: בעת תהא וכל-לש ליהנה צבאות
עם ממקד ומלש ומעם טרא מדתא ותלאה נה וקר
ה ומבוסה אשר קנאו הרים ארצו אלמקום שם-יהנה
צבאות תריציו:

יט

א משא מצרים הנה וזה רלב עליב כל ובה מצרים
ונש אליל מצרים מפני ולבב מצרים ימים פקדו:
2 וסכסכתי מצרים במצרים ותלחמי אש באחיו ואש
3 ברצו עיר בליר מלכה במלכה: והבקה רחד

מצרים בקרב ונצחו ואלה ודרשו אלההאלים ואל-
 האלים ואלהאבות ואלההדענים: וספרתי אתמצרים
 ביד אלים קשה ומלך עומשלבם נאם הארון יהוה
 צבאות: ונשתרמים מהם ויהר יחרב ויבש: והאונות
 נהרות דללו וחרבו וארץ מצור קנה נסח קמלו: ערות
 עליואר עליו יאר וכל מרע יאר יבש נדה ואינו:
 ואנו הדנים ואכלו כלמשלכי ביאר חכה ופרשי
 מכמת עלפנימים אמללו: ובשו עבד פשתים
 שריקות וארנים חרי: והיו שתתה מרבים כל-עשי
 שכר אמרינפש: אךאולים שרי צמ חכמ יעצי פרעה
 עצה נבערה אף תאמרו אלפרעה ברחקמים אין אך
 מלכרדם: אם אפוא חכמד ינערו נא לך ודשו מדי
 יעץ יהיה צבאות עלמצרים: נואלו שרי צמ נשאו שרי
 נה החשו אתמצרים פת שבתיה: יהיה מסד בקרבה
 רוח עושים והחשו אתמצרים בכלמעשהו כהמעות
 שכור בקוא: ולאיהיה למצרים מעשה אשר עשה
 ראש ונגב פה ואמון: כיום יהיה מצרים
 פושם וחרב: וסוד מפני חטאת דידה צבאות אשר
 הוא מקין עלי: ותהיה אדמת יהיה למצרים לחנן
 כל אשר יקיר אתה אליו יסחר מפני עצי יהוה
 צבאות אשרהוא יעץ עלי: כיום יהיה יהוה
 חמש ערים בארץ מצרים מדברות שפת כנען ונשבעות
 ליהיה צבאות עיר הנדס יאמר לאחת: כיום
 יהיה יהוה מבוס ליהיה כחך ארץ מצריםומצבה אל-
 גבולה ליהיה: והיה לאת ולער ליהיה צבאות בארץ
 מצרים כרענן אלהיה מפני להצים וישלח להם
 משיע ורב והצלם: ונדע יהוה למצרים וידעו מצרים
 אתיהיה כיום יהיה ויבדו נבח ומנה ונדרגדר ליהיה

דאם נעמיט פון מצרים וועט אויסקעלע-
 דינט ווערען אין איהם, אונד איף וועל
 פערדארבען זיינע עצה, אונד זיין וועלען
 פארשען ביין דיא אפגעטער, אונד ביין
 דיא פישוף מאכערס, אונד ביין דיא
 טויטענדעשטוערערס אונד דיא בויכ-
 רעדנערס: 4 אונד איף וועל מצרים
 איבערנעמפערן אין דיא האנד פון הארמע
 הארען, אונד א הארמער מלך וועט איבער
 זיין געוועלטיגען, דאנט דער האר יהוה
 צבאות: 5 אונד דאס וואסער וועט פון
 דעם ים אויפהערען, אונד דער טייף וועט
 פערזויסט אונד פערטרוקענט ווערען:
 6 אונד דיא טייכען וועלען ליימיג אונד
 זומפניג ווערען, אונד דיא פעסטע טייכען
 וועלען אויסקעטרוקענט ווערען, דאס ים
 גראו וועט פערזעלעקט ווערען: 7 דאס
 איינגעווארצעלמע גראו ביין דעם טייף,
 ביין דעם אויסגוס פון דעם טייף, אונד
 אלערלייא געוועטעס אין דעם טייף וועט
 פערטרוקענט אונד פערשטויסען ווערען,
 אונד עס וועט ניש מעהר זיין: 8 אונד
 דיא פישער וועלען קלאנגען, אונד אלע
 וואס ווארפען א האקען אין דעם טייף
 וועלען טרויערען; אונד דיא וואס שפריי-
 טען אויס געץ אויף דעם וואסער וועלען
 פערשניטען ווערען: 9 אונד דיא וואס ארבייטען
 אין עקעמט פלאקס וועלען זיך שעמען
 אונד אויף דיא וואס וועבען געלעכערטע געצען: 10 אונד זיירע גרינדונגען (פארביקען)
 וועלען צושטויסען ווערען, אלע וואס מאכען פערשטאפונגען וועלען האבען אנגמט נפש:
 11 דיא פירשטען פון צוען זענען נאר נארניגס, דיא ראטהאנדען פון פרעה האבען נארישע
 עצה געגעבען: וואי אזוי זאגט איהר צו פרעה איף בין א ווהן פון חכמים, (איף בין)
 דער ווהן פון אלמע מלכים? 12 אזואו זענען זיין? אזואו זענען זיינע חכמים? לאזען
 זיין עס דיר אנטאנען אז זיין זאלען וויסען וואס דער האר צבאות האט געראטען איבער
 מצרים: 13 דיא פירשטען פון צוען זענען פערנארישט, דיא פירשטען פון נוף זענען
 אפגענארט, דיא עקשטייגער (דיא הויפטלייט) פון זיירע שבתים האבען מצרים פעראירט:
 14 נאט האט צווישען זיין פערמישט א פערקרומטעס געמיט, אונד זיין האבען מצרים
 פעראירט אין אלע זיירע מעשים, אזוי וואי א שכוור טהוט זיך פעראירען בשעת אז ער
 מיינקעצט: 15 אונד מצרים וועט אויף ניש האבען קיינעם וואס וועט טהון דיא מעשים
 ענטוועדער קאפ אדער וויידעל, דער גרויסער צווייג אדער קליינער: 16 אין דעם דאזיגען
 טאג וועט מצרים זיין אזוי וואי ווייבער, אונד וועלען ציטערן אונד אנגסט האבען וועגען
 דיא אויפהעבונג פון דיא האנד פון דעם האר צבאות וואס ער וועט איבער איהם אויפ-
 העבען: 17 אונד דאס לאנד יהודה וועט זיין א שרעק צו מצרים, אויטליכער וואס וועט
 זיא צו איהם דערמאנען וועט מורא האבען, וועגען דער עצה פון דעם האר צבאות, וואס
 ער וועט זיך איבער איהם געראטען: 18 אין דעם דאזיגען טאג וועלען זיין פינקט שטעט
 אין דעם לאנד מצרים וואס וועלען רעדען דאס לשון פון כנען, אונד וועלען שווערען צו
 דעם האר צבאות: איינע זאל גערופען ווערען דיא שטאט הרם (צושטערונג): 19 אין דעם
 דאזיגען טאג וועט זיין א מוזב צו דעם האר אין מיטען פון דעם לאנד מצרים, אונד א מצבה
 וועט זיין ביין איהרע גרענעץ צו דעם האר: 20 אונד דאס וועט זיין פאר א צייכען אונד
 איין עדות צו דעם האר צבאות אין דעם לאנד מצרים, ווארין זיין וועלען שרייען צו דעם
 האר פון וועגען זיירע בעצווינגערס, אונד ער וועט צו זיין שיקען א העלפער, אונד א
 גרויסען (מאן), אונד ער וועט זיין מצייל זיין: 21 אונד דער האר וועט בעקאנט ווערען
 צו מצרים, אונד מצרים וועט דעם האר קענען אין דעם דאזיגען טאג, אונד זיין וועלען
 מקריב זיין שעכט-אפפער אונד מנחה, אונד זיין וועלען מנדר זיין א נר צו דעם האר

אונד זיין וועלען עס בעצאלען: 22 אונד דער האר וועט מצרים פלאנען, ער וועט זיין פלאנען אונד היילען, אונד זיין וועלען זיך אויסקערען צו דעם האר, אונד ער וועט זיך פון זיין לאזען איבערבעטען אונד ער וועט זיין היילען: 23 אין דעם דאזיגען טאג וועט זיין איין (אויסגעטרעטענער) וועג פון מצרים קיין אשור, אונד מען וועט קומען פון אשור קיין מצרים, אונד פון מצרים קיין אשור, אונד מצרים וועט אשור דינען: 24 אין דעם דאזיגען טאג וועט ישראל זיין א דריטעל (אדער א הויפט) צו מצרים אונד צו אשור, (אפילו) א ברכה אין דער מיטען פון דעם לאנד: 25 וועמען דער האר צוכאות האט געבענשט, אזוי צו זאנען, געבענשט איז מיין פאלק (אין) מצרים, אונד אשור דאס ווערען פון מיידע הענד, אונד ישראל מיין ערביייל:

קאפיטעל כ

1 אין דעם יאהר וואס תרען איז גע- קומען קיין אשדוד, ווען סרגון קעניג פון אשור האט איהם געשיקט אונד ער האט מלחמה געהאלטען מיט אשדוד אונד האט זי אריינגענומען: 2 אין דער דאזיגער צייט האט דער האר גערעט דורך ישעיהו בן אמון, אזוי צו זאנען, געה אונד בינד אויף דעם זאק פון דייע לענדען, אונד דא וואלט אפציהען דייע שייף פון דייע פיס, אונד ער האט אזוי געטהון, ער איז ארויפגעגאנגען נאקעט אונד בארפוס: 3 אונד דער האר האט געזאגט, אזוי וויא מיין קנעכט ישעיהו איז ארויפ- געגאנגען נאקעט אונד בארפוס דריי יאהר פאר א צייכען אונד א וואונדער איבער מצרים אונד איבער כוש: 4 אזוי וועט דער מלך פון אשור אנטקעפירען דיא געפאנגענשאפט פון מצרים אונד דיא פערטריבענע פון כוש, יונגע אונד אלטע, נאקעט אונד בארפוס, מיט אויפגעדעקטען הינטער לייב, דיא שאנד פון מצרים: 5 אונד זיין וועלען זיך דערשרעקען אונד פערשעמט ווערען פאר כוש ווייל זיין האבען אויף זיין געקוקט, אונד ווענען מצרים ווייל זיין האבען זיך מיט זיין גע- ריהמט: 6 אונד דיא געוואוינער פון דער דאזיגער אינגעל וועלען זאנען אין דעם דאזיגען טאג, זעה אזוי האט זיך געטראפען מיט דעם אויף וועמען מיר האבען גע- קוקט, אזויא מיר זענען אהינגעלאפען אום הילף ניצול צו ווערען פון דעם קעניג פון אשור, אבער וויא אזוי וועלען מיר אנטריקען?

קאפיטעל כא

1 דיא נבואה איבער דער מדבר פון דעם ים—אזוי וויא שטורמטוינדען געהען איבער אין דרום-זייט, אזוי קומט עס פון דער מדבר פון א פארקטיגען לאנד: 2 א שווערע נבואה איז מיר אנגעזאגט געווארען—דער פאלשער האנדעלט פאלשקייט, אונד דער רויבער ראבענעט, געה ארויף, עילם! געלאנער א מדי! איך האב געמאכט אויפ- הערען איהר נאכצעס ויפצען: 3 דאריבער זענען מיידע לענדען פול געווארען מיט ציטערניס, ווייטאגען האבען מיך אנגעחאפט וויא דיא ווייטאג פון א געווענער, איך בין אנדערגעבייגט געווארען פון צוהערען, איך בין דערשראקען פון צוועהען: 4 מיין הארץ איז פערדרעהט, א שרעק האט מיך דערשראקען, דיא נאכט פון מיידע לויסטבארקייט האט ער צו מיר געמאכט צו א ציטערניס: 5 דער טיש איז געוועזען אנגעגרייט, דער וועכטער וואכט, עסט אונד טרינקט, שטעהט אויף, איהר פירשטען, געשמירט דאס שילד: 6 ווארין אזוי האט דער האר צו מיר געזאגט, געה

23 ושלמי: ונחן דנה את מצרים נחור ופואלשון ערדהו
23 ונעמר להם ורפאם: כיום היא תהיה מסלה
ממצרים אשורה ובה אשור במצרים ומצרים באשור
24 ועברו מצרים את אשור: כיום היא דנה ישראל
כה שלשית למצרים ולאשור ברבה בקרב הארץ: אשר
ברטו דנה צבאות לאמר ברך עמי מצרים ומעשה יי
אשור ותחלתו ישראל:

כ

א בשנת בא תרמן אשוריה משלח אתו סרנן מלך אשור
2 תלחם באשורוד וילכדה: קעת היא דבר דנה בר
ישעיהו בראמון לאמר לך ופחות השק מעל מחנה
ונעמר תחלץ מעל רגלך מעט מן הלך ערום ונחן:
3 ואמר דנה באשור הלך עברו ישעיהו ערום ונחן שלש
4 שנים אות ומופת על מצרים ועל כוש: מן יתה מלך
אשור את שלבי מצרים ותחזקות כוש נקרים תקנים נחם
ה ותחן השופי שח ערות מצרים: ותחנן ובוש מבוש מבסם
6 וימ מצרים תפארתם: ואמר שלב האי הנה כיום היא
הנחמה מבט אשור נטו שם למורה לגלגל מסין מלך
אשור ואך נמלס אנהו:

כא

א משא מדרגתם כסופות כנבג לחלף ממדבר בא מארץ
2 ונחן: תחת קלעו הידל הבשר ובגד השער ושדוד
3 על שלם צירי מדי פליאחקה השקתי: עליהן מלאו
מחול חלחלה צירים אהווי בצירי חלדה געתי משמע
4 נהקלתי מראות: תעה לבדי פלצות כשתחי את נשך
ה השקר עס לי למדה: ערך השלחן עזה תאפית אכול
6 שתה קומ השמים משדו מן: כי כה אמר אל:

נעה שטעל א וואך, אז ער זאל אנזאגען
וואס ער זעהט: 7 אונד ער האט געזעהען
א רייטוואגען מיט א פאר רייטער, א ריי-
טער אויף איין עזעל, א רייטער אויף א
קעמעל, אונד ער זעהט גאנץ גוט אונד
שטארק צוהערען: 8 אונד ער האט
אויסגערופען א לייב! מין האר, איך
שטעה תמיד ביא טאג אויף מייןע וואך,
אונד דיא גאנצע נאכט שטעה איך אויף
מייןע היטונג: 9 אונד זעה, דא קומט א
רייטוואגען מיט מענער, מיט א פאר
רייטער; אונד ער האט געענטפערט אונד
געזאגט, בבל איז געפאלען, זיא איז גע-
פאלען, אונד אלע געזעצן-בילדער פון
זייערע אפגעטער האט ער צובראכען ביז
צו דער ערד: 10 מייןע געדערעשטע אונד
מיין געשייערשטע תבואה, וואס איך האב
געהערט פון דעם האר צבאות דעם האט
פון ישראל, האב איך צו אייך אנגעזאגט:
11 דיא תבואה איבער דומה—ער רופט
צו מיר אויס שעיר, דוא וועכטער, וואס
איז פון דער נאכט? דוא וועכטער וואס
איז פון דער נאכט? 12 דער וועכטער
זאגט, דער פרייהמארנען קומט, אונד
אויך דיא נאכט, ווען אייך ווילט אנפער-
גען אזוי פרעגט, קומט צוריק: 13 דיא

כב

משא נא חנון מדינך אפא ברעלית בלך לגלות:
תשאית, מלאה עיר ופלה קריה עליה תללך לא
תלל-לרב ולא מתי מלחמה: בלקציעד גידוד
מקשת אפרו בלעמציאד אפרו תחלו מרחוק ברה:
טלגן אפרו שני מן אפר ברכי אלתיאני לגמלי
עלשד בתעמי: כי יום מדינה ומנוסה ומבוכה
לארץ דיה צבאות בני חנון מדינך קר ושע אל-
הר: ועילם נשא אשפה ברכב אדם פרשים וקור
ערה מנו: ויהי מבחר עמך מלא רכב והפרשים
שת שתי השערה: ויגל את מסך דיהה ונפסו ביום
הוא אלשק בית הנשי: ואת בקשי עירדת ראיתם
תבואה איבער דיא ערבים—אין דעם וואלד אין ערב וועט אייך אנפערעכטיגען, א
אייך אורחים פון דדנים: 14 ברענגט וואסער פאר דעם דורשטיגען, דיא איינזואווער
פון דעם לאנד תימא זענען פארנעקומען מיט זייער ברויט צו דעם פערטוואנגעלען:
15 ווארין וועגען דיא שווערדען זענען זייער פערטוואנגעלען, אונד וועגען דעם אויפגעצוי-
גענעם שווערד, אונד וועגען דעם געשפאטענען בויגען, אונד וועגען דער שווערער
מלחמה: 16 ווארין אזוי האט דער האר צו מיר געזאגט, נאך אין איין יאהר וויל דיא
יאהרען פון א געדונגענעם, אזוי וועט דער גאנצער פבול פון גדר אויפגעהערען: 17 אונד
דיא איבריגע צאהל פון דיא שטארקע בויגענשיסערס פון דיא קינדער קדר וועלען
וועניג ווערען, ווארין דער האר, דער גאט פון ישראל האט עס גערעט:

קאפיטעל כב

1 דיא תבואה איבער דיא ערבים, וואס איז דיר אז דוא ביזט אים גאנצען
ארויפגעזאגנען אויף דיא דעכער: 2 דוא וואס ביזט פול געוועזען מיט גערויט, א
שטאט מיט לערם, א פרייליכע שטאט; זיינע דערשלאנגענע זענען ניט דערשלאנגען
מיט דעם שווערד, אונד אויך ניט געשטארבענע אין דער מלחמה: 3 אלע זיינע הארען
וואס זענען צוואמען אנטלאפען געווארען, זייערע זענען געבונדען ביא דיא בויגענ-
שיר סערס, אלע וואס זענען מיט דיר געפונען געווארען זענען צוואמען געבונדען געווארען,
דיא וואס זענען פון ווייטען אנטלאפען: 4 דארום האב איך געזאגט, קומט אונזעך פון
מיר, איך וועל ביטערליך זיינען, איילט אייך ניט מיך צו טרייסטען, וועגען דיא
צושטערונג פון דיא טאכטער פון מיין פאלק: 5 ווארין עס איז א טאג פון פערטומלונג
אונד צוטרעטונג, אונד פערטאירונג צו דעם האר יהוה צבאות אין דעם טהאל פון זעהדנה,
מען לעכערט דיא טויערן, אונד (עס איז) א געשריי צו דעם בארג: 6 אונד עלס טראגט
פיל-מאשען מיט דיא רייטוואגען פון מענשען אונד רייטער, אונד קיר האט אויפגעדעקט
דאס שילד: 7 אונד זיינע אויסדערנעלעכטע טאהלען זענען פול געווארען מיט רייטוואגען
אונד דיא רייטער וועלען זיך בערייט מאכען אין דעם טויער: 8 אונד ער האט אנטפלעקט
דיא דעק פון יהודה, אונד דוא האסט אן דעם דאזיגען טאג געקוקט אויף דיא וואפען וואס
זענען אין דעם וואלד-הויז: 9 אונד אייך האט געזעהען דיא שפאלטען פון דוד'ס שטאט

אז ויזא ונענן פיל, אונד איהר האט אויף
 איינגעזאמעלט דאס וואסער פון דא אונד
 טערשטעט מיטען: 10 אונד איהר האט
 געזעהלט דא הייזער פון ירושלים, אונד
 איהר האט אפגעבראכען דא הייזער כדי
 צו שטארקען דא מויער: 11 אונד איהר
 האט געמאכט א מקוה צווישען דא
 מויערן פאר דא וואסער פון דעם אלטען
 טייף, אבער איהר האט נישט געקוקט אויף
 דעם וואס האט עס געמאכט, אונד דעם
 בעשעפער פון א לאנגע צייט אן האט
 איהר אויף נישט געזעהען: 12 אונד דער
 האר, האט צבאות האט אין דעמעלעביגען
 טאג גערופען צו וויינען אונד צו קלאנגען,
 אונד ויף קאהל צו מאכען, אונד ויף אגד
 צונארמלען מיט א זאק: 13 אונד זעה
 עס איז פרייר אונד שמוחה, מען הרגעת
 רינדער אונד שעקט שאף, מען עסט
 פלייש אונד טרינקט טיין, לאמער עסען
 אונד טרינקען, ווארין מארנען וועלען מיר
 שטארבען: 14 עס איז אבער אנטפלעקט
 געווארען אין מיינע אויערן פון דעם האר
 צבאות, דאס דא דאזיגע וינד נעמט אויף
 נישט פערנעבען ווערען ביז איהר נעמט
 שטארבען, זאגט דער האר, האט צבאות:

יִכְרְבוּ וְחִקְבוּ אֲדָמָי הַבִּרְכָּה הַתַּחְתּוּתָּה: וְאֲדָמָי
 יְרוּשָׁלַם סָרְסָתָם וְחִתְּצוּ הַבָּלִים לְבָדָר הַדּוֹמָה: וּמִקְרָה
 עֲשִׂיתֶם בֵּין הַתְּלָמִים לְמִי הַבִּרְכָּה הַשְּׂמִינָה וְלֹא הַבְּשִׁתֶם
 אֶלְעִשִׂיָּה וְהַצִּיָּה מִדְּרוֹק לֹא רֵאיוֹתָם: וְקָרָא אֲדָמָי יְהִי
 צְבָאוֹת בְּיוֹם הַהוּא לְבָדִי וְלַמִּסְפָּר וּלְקִרְיָה וְלִזְרָה שָׁקִי:
 יְהִי וְשִׁשְׁן וְשִׁמְחָה רַחֵם וְכָר וְשִׁתֵּם צֹאן אֶחָל כְּשֶׁר
 יִשְׁתַּחֲוֶה יְיָ אֶחָל וְשִׁתֵּם כִּי מִדָּר נִמּוֹת: וְהִלָּה בְּאֲזֵי יְהִי
 צְבָאוֹת אִם־יִכְפַּר הַעֵץ לֵבָם עַד־חֲמֹתָן אֲמִר אֲדָמָי
 מִי יְהִי צְבָאוֹת: כֹּה אָמַר אֲדָמָי יְהִי צְבָאוֹת לְדִבְרֵי
 אֶל־הַסֵּבֶן הַהוּא עַל־שִׁבְנָא אֲשֶׁר עַל־הַבָּתִּים: מִדְּרָגָל פֹּה
 וּמִדְּרָגָל פֹּה בִּירְעֻבָתָה לֵךְ פֹּה קָבֵר חֲצִי מְרוֹם קָבֵר
 חֲקֵר בְּסַלַע מִשְׁכֵּן לוֹ: הִנֵּה יְהִי מִסְלֵלָה מִסְלֵלָה
 קָבֵר וְשִׁשְׁן עֲשֵׂה: צִנּוֹר יִנְסַף עֲשֵׂה כִּדּוֹר אֶל־אֲרִץ
 הַחֲבֵת דִּים עֲשֵׂה חֲבֹת וְשִׁמְחָה מִרְעֻבָתָה כְּבִדּוֹד קָלִין
 בֵּית אֲרִיָּה: וְהַפְּתִיחַ מִמִּצְבֵּה וּמִמִּצְבֵּה הַרְסָה:
 כ וְהִי בְּיוֹם הַהוּא וְקִרְאִי לַעֲבָדִי לְאֵלִיקִים בְּהַלְקֵתָם:
 וְהַלְבִּשְׁתִּי בִּמְנוּחָה וְאֶבְנֶנּוּ אֶת־קִנְיָנוּ וּמִשְׁלֵתָה
 אֲמִן בְּיָדֵי יְהִי לֵאב לְיוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם וּלְבֵית יְהוּדָה:
 וְהָיָה מִסְתַּח בִּית־דָּוִד עַל־שִׁבְנָה וְיִסְתַּח וְאֵין מִלֵּךְ וְסָר
 וְאֵין פֶּתַח: וְהַקְּדִישׁוּ יְיָ בְּמִקְדָּם נֶאֱמָר וְהִי לְכַפָּא כְּבֹד
 לְבֵית אֲבִיו: וְחָלוּ עָלֵי כָל כְּבֹד בֵּית־אֲבִי הַנְּאֻזִּים
 וְהַצְּפֹתוּ כָל כָּל הַקִּנְיָן מִכָּל הַנְּאֻזִּים וְעַד כִּדְלִיל
 כֹּה הַבָּלִים: בְּיוֹם הַהוּא נֶאֱמָר יְהִי צְבָאוֹת חֲמוֹשׁ חֲמוֹשׁ
 הַתְּקוּצָה בְּמִקְדָּם נֶאֱמָר וְהַקְּדִישׁ וְהַקְּדִישׁ הַמִּשְׁאֵל אֲשֶׁר
 עָלָה בִּי יְהִי דְּבַר:

כג

כג

א משא צר חילולו ו אגית תרשיש קרשדד מבית מבו

15 אזוי זאגט דער האר, האט צבאות, געה, קום צו דעם דאזיגען שאצ-מייסטער, צו
 שבעה וואס איז איבער דעם הויז: 16 (אונד זאג) וואס האסט דא דא, אונד וועמען
 האסט דא דא אז דא האסט פאר דיר דא אויסגעהאקט א קבר, (אזוי וויא) ער האט
 אויסגעהאקט ויין קבר אין דער הייף, אונד קריצט אויס פאר ויף אין דעם פעלזעך
 שטיין ווינע וואזינג? 17 זעה, דער האר נעמט דיר אונעקווארפען מיט א שטארקען
 ווארף, אונד ער נעמט דיר געוויס בעדעקען: 18 ער נעמט דיר מאכען ראלען וויא א
 באל ראלט, אין א ווייט לאנד אריין פון ביידע וויטען, אונד דארט נעמט דא שטארבען,
 אונד דארט וועלען דא רייטוועגען פון דיין כבוד ויין פאר א שאנד צו דעם הויז פון
 דיין האר: 19 אונד איף וועל דיר פערשטויסען פון דיין בעשטאנד, אונד פון דייע
 שטעל נעמט ער דיר ארונטער רייסען: 20 אונד עס נעמט ויין אין דעם דאזיגען טאג,
 אזוי וועל איף רופען צו מיר קנעכט אלוקים ווהן פון חלקיהו: 21 אונד איף וועל איהם
 אנקליידען מיט דיין העמד (אדער קלייד), אונד מיט דיין גארטעל וועל איף איהם שטאר-
 קען, אונד דייע רעגירונג וועל איף געבען אין ווינע האנד, אונד ער נעמט ויין אלס א
 פאטער צו דא איינזואוינער פון ירושלים אונד צו דעם הויז פון יהודה: 22 אונד איף
 וועל געבען דעם שליסעל פון דעם הויז פון דוד אויף ווינע אקסעל, אונד ער נעמט
 אויסמאכען אונד קרינער נעמט צושליסען, אונד ער נעמט צושליסען אונד קרינער נעמט
 אויסמאכען: 23 אונד איף וועל איהם פעסט מאכען וויא א נאגל אין א ויכערן ארט,
 אונד ער נעמט ויין פאר א שטוהל פון כבוד פאר ויין פאטער'ס הוינעוונד: 24 אונד
 וויא וועלען אויף איהם אויפהענגען דעם גאנצען כבוד פון ויין פאטער'ס הוינעוונד,
 דא קינדער אונד דא קינדער'ס קינדער, אלערלייא קליינע פלים, פלים פון שאלען ביז צו
 אלערלייא קרוגפלים: 25 אין דעמעלעביגען טאג זאגט דער האר צבאות, נעמט אפ-
 געטהון ווערען דער נאגל וואס איז פעסט געמאכט אין דעם ויכערן ארט, אונד ער
 נעמט אפגעהאקט ווערען אונד ארויפאלען, אונד דא משא וואס איז דארום געוועזען
 נעמט אפגעשניטען ווערען, ווארין דער האר האט עס גערעמט:

קאפיטעל כג

1 דא נבואה איבער צור—קלאגט איהר שיפען פון תרשיש, ווארין עס
 איז בערויגט געווארען פון אינעווייניג, אז מען קען נישט אריינקומען
 עס

דער קויפער אזוי וויא דער פערקויפער,
דער ליינער וועט ווין אזוי וויא דער וואס
נעמט געבארנט, דער וואס נעמט צינען
וועט ווין אזוי וויא דער וואס נעט צינען:
3 דאס לאנד וועט אים גאנצען אויסגע-
לערניט ווערען, אונד אים גאנצען בער-
רויבט ווערען, ווארין דער האר האט דאס
דאזיקע ווארט גערעט: 4 דאס לאנד איז
פערשניטען אונד פערוועלקט, דיא וועלט
איז פערשניטען אונד פערוועלקט געווא-
רען, דאס הויכמיטיגע פאלק פון דעם
לאנד איז פערשניטען געווארען: 5 דיא
ערד חנפת (איז שלעכט געווארען) אונטער
אירע געוואוינער, ווארין וויא האבען
עובר געוועזען דיא תולת, וויא האבען
פערוועקסעלט דאס געזען, וויא האבען
צושטערט דעם עבינען בונד: 6 דארי-
בער האט א פלוג דאס לאנד פערדארבען,
אונד דיא געוואוינער דאפון פערוויסט:
דאריבער זענען דיא געוואוינער פון דעם
לאנד אויסגעדארט געווארען, אונד עס איז
נאר וועניג מענטשען איבערגעבליבען:
7 דער מאקט (וויין) איז פערדארבען, דער
וויינשטאק איז פערשניטען געווארען,
פרייד פון דיא פויקען האט אויפגעהערט,

בפניה במזרח כמלח נהנה כאשר נשא בו:
3 הבין הבין הארץ והבנותה כי יתה דבר את-
4 הדבר הזה: אכלה נבלה הארץ אכלה נבלה חבל
ה אכלה מיום עמדה: והארץ חנפה פתח שפיה
6 כמקור תולת תלפז חקפז ברת עים: עליו אלה
אכלה ארץ נאשמי נשבי בה עליו חרו ישבי ארץ
7 תשאר אנוש משה: אבל תרוש אכלה נפן נאנו
8 בליטמחלב: שבת משוש תפיש תכל שאון עליהם
9 שבת משוש בנור: בשיר לא ישתרגו ימר שבר לשתי:
11 נשברה קרית תולת סר כל בית מבוא: צתה עליו
12 כחצות ערב: בליטמה נלה משוש הארץ: נשאר
13 בשיר שמה ושמה יבתישער: ברתה יתה בנרב
הארץ פתח העמים בנקח ותכללת אסכלה בנור:
14 תהא נשאר קולם יתה בנאון יתה צתה מים: עליה
15 באים בבד יתה באי הים שם יתה אלהי ישראל:
16 מכנה הארץ ומת שמשו צב למים ואמר
יחל יחלי אי לי בנרים בנור ובנר בנרים בנור:
17 פתח ופתח נח עליו יצב הארץ: יתה הים מקול
18 הפחד יכל אלה פתח ופתח מפתח יכלד פתח
19 בראבות ממים נפתח נדעשו מוסד ארץ: רעה
התרעצה הארץ פיר התפורה ארץ מוש התמטטה
כ ארץ: נע חנוע ארץ בשבור והתנודה ממלכה נבד
21 עליה פשעה ונפלה ולאחסף קום: יתה בים היא
יפחד יתה על צבא המים במים ועל מלכי האדמה
22 עליה אדמה: ואספו אספה אסיר על שור וסורו על
23 מסגר ומרב מים יפחדו: ותפרה תלבנה ובשעה

אונד אלע פרעהליכע הערצער זיפצען: 8 דיא פרייד פון דיא פויקען האט אויפגעהערט,
דאס רוישען פון דיא פרעהליכע (מענטשען) איז פערמיטען, דיא פרייד פון דיא הארפע האט
אויפגעהערט: 9 וויא וועלען נישט מעהר טרינקען וויין מיט געזאנג, דער שטארקער וויין
וועט ווין ביטער צו זיינע טרינקערס: 10 דיא וויקטע שטאט איז אפגעבראכען געווארען,
אויסליכעס הויז איז פערשלאסען כדי מען זאל נישט קענען אריינקומען: 11 עס איז א גע-
שרייד אין דיא גאסען איבער דעם וויין, אלע שמחות זענען פערפרינסטערט געווארען, דיא
פרייד פון דעם לאנד איז פערטריבען געווארען: 12 אין דער שטאט איז איבערגעבליבען
וויקטיגקייט, אונד דאס טויזער איז געשלאנגען וועגען וויקטיגקייט: 13 ווארין אזוי וועט
עס זיין אין מיטען פון דעם לאנד צווישען דיא פעלקער, (עס וועט זיין) אזוי וויא מען
שאקעלט דעם איילבערטבוים, אונד אזוי וויא מען קלויבט דיא קליינע וויינטרויבען ווען
דער שניט איז געענדיגט: 14 וויא וועלען אויפהעבען זייער קול אונד וועלען זינגען, ווע-
גען דיא שעהנייט פון דעם האר וועלען וויא שאלען פון דעם ים: 15 דאריבער פערהער-
ליכט דעם האר אין דעם פייער (אדער ליכטער), פערעהערט דעם האר אין דיא אינוועלן פון
דעם ים, דעם גאמען פון דעם האר גאט פון ישראל: 16 פון עק וועלט האבען מיר געהערט
דעם געזאנג, דיא הערליכקייט פון דעם צדיק, אונד איך האב געזאגט, מייע מאנערקייט,
מייע פאלשקייט! איז וועה צו מיר! דיא פאלשע האבען גאנץ פעלשליך געהאנדעלט
מיט פאלשקייט: 17 דיא פורקט אונד דיא גרוב אונד א נעץ איז איבער דיר דוא געוואר-
נער פון דעם לאנד: 18 אונד עס וועט ווין אז דער וואס אנמלויפט וועגען דעם קול פון
פורקט דער וועט אריינפאלען אין דיא גרוב, אונד דער וואס וועט ארויפקומען פון דער
גרוב וועט געפאנגען ווערען אין דעם נעץ, ווארין דיא פענסטער פון דעם הימעל וועלען
אויפגעמאכט ווערען, אונד דיא גרונדפעסטען פון דער ערד וועלען שטורמען: 19 דיא
ערד וועט אים גאנצען צובראכען ווערען; דיא ערד וועט זיך אים גאנצען צוברעקען;
דיא ערד וועט זיך אים גאנצען געווענען: 20 דיא ערד וועט זיך אים גאנצען שאקעלן וויא
א שבור, אונד זיא וועט פערוואנעלט ווערען וויא א נאכט-געצעלט, אונד איהרע זינד וועט
דארויף (דעהר) שווער ווין, אונד זיא וועט פאלען אונד נישט מעהר קענען אויפשטעהן:
21 אונד עס וועט ווין אין דעממעלביגען טאג דאס דער האר וועט בעשטראפען דיא היילות
פון דעם הימעל אין דעם הימעל, אונד איבער דיא מלכים פון דער ערד אויף דער ערד:
22 אונד וויא וועלען אריינגעוואפעלט ווערען וויא געפאנגענע ווערען איינגעוואפעלט פון
דער גרוב, אונד וויא וועלען פערשלאסען ווערען מיט א פערשליסונג, אונד נאך פילע
יאהרען

החמה פרמלך יהיה צבאות כבוד ציון וכירושלם ונדר
זקניו קבור:

כה

כה

יהיה אלהי אלהי ארממקל אודה שמך כי עשית פלא *
עצות מרחק אמנה אמן: כי שמת מצור לכל קדור *
בצורה למסלה ארמון ורים מצור לעולם לא יבנה: עלי *
כן יבנהך עשית קרית נים ערצים יראד: כדחית *
מצור לכל מצור לאביון בצורלו מחסה מרם על מלח *
כי רוח ערצים בורם קור: בלרם בציון שאון ורים *
מקנע חרב בצל עב ומיר ערצים ענה: ונשה *
יהיה צבאות לכל העמים בדר הנה משתה שמנים *
משתה שמנים שמנים מקמים שמנים מקמים: ובלע *
בדר הנה פנילוש: הלוט על כל העמים ונמסכה *
הנסיכה על כל העמים: בלע המנה לנצח ומהה אולי *
יהיה דמעה מעל כל פנים ותרפת עמו יסור מעל כלי *
הארץ כי יהיה דבר: ואמר ביום ההוא הנה *
אלהי הנה קנוט לו וישענו הנה יהיה קנוט לו נקלה *
ונשמחה בישועתו: ברתת יד יהיה בדר הנה ונדרש *
מואב תחמוי כהדוש מתבן כמי סומנה: ונפרש ידיו *
בקרבו כאשר יפרש השחה לשחות והשפיל נאווה עם *
ארבות ידיו: ומבצר משגב וממלך השח השפיל הנש *
לארץ ערשפר:

כו

כו

ביום ההוא יושר השירה בנצח יהיה עיר עולמ *
ישועה לשת חמות וחל: פתחו שערים ונא יצדיק *
שמר אומנים: יצר סמוך חצר שלום ושלום כי בך בטהו: *
בטהו ביהוה ערשפר כי ביה יהיה צור עולמים: כי *
הנה יהיה צור עולמים: כי *
הנה יהיה צור עולמים: כי *

ואחרען וועלען ויזא בעשטראפט ווערען:
28 אונד דא לכה נעמט פערשעמט ווערען
אונד דא וון נעמט ויך ששעמען, ווארין דער
האר צבאות נעמט רעגירען אויף דעם בארג
ציון אונד אין ירושלים, אונד פאר ויינע
זקנים נעמט ויין קבור:

קאפיטעל כה

1 א האר! דא ביזט מיין נאט, איך וועל דיך
דערהייבען, איך וועל לויבען דיין נאמען,
ווארין דא האסט געטהון וואונדערליכעס,
דיינע עצות פון לאנג און זענען געטרייא
אונד וואונדערייט: 2 ווארין דא האסט גע-
מאכט פון דער שטאט א הויפען, פון א
פעקטע שטאט איינע איינפאלונג, א פא-
לאסט פון פרעמדע אז עס זאל נישט קענען
זיין א שטאט, עס זאל אויף עביר נישט
קענען אויפגעבויטע ווערען: 3 דאריבער
נעמט דיך א שטארקעס פאלק פערהערלי-
כען, דא שטאט פון מעכטיגע פעלקער
וועלען פאר דיר מורא האבען: 4 ווארין
דא ביזט גענוועזן א שטארקהייט צו דעם
ארעמען, א שטארקהייט צו דעם בעדריי-
טיגען ווען עס איז איהם ענג גענוועזן, א
בעשיצונג פאר דעם שטורם, א שאטען פון
דער היץ, ווען דער צארן פון דא שטארקע

(רשעים) איז וואס א שטורם רעגען אויף דער וואנד: 5 אזוי וואס דא היץ אין א שטורען
לאנד אזוי נעמט דא אונטערשטעניג מאכען דאס גערויש פון דא פרעמדע, אזוי וואס דא
היץ דורך דעם שאטען פון א דיקען וואלקען אזוי נעמט ער דעם געזונג פון דא געזונט-
טיגע אונטערשטעניג מאכען: 6 אונד דער האר צבאות נעמט אויף דעם דאזיגען בארג
מאכען פאר אלע פעלקער א מאהלצייט פון פעטע זאכען, א מאהלצייט פון היינעווער-
פון פעטע זאכען וואס פון מארגן-פעט, פון היינעווער-ניין גוט געלייטערט: 7 אונד ער נעמט
אויף דעם דאזיגען בארג פערדארבען דא צודעק פון דעם פנים וואס איז איבער אלע
פעלקער, אונד דא דעק וואס בעדעקט אלע פעלקער: 8 ער נעמט דעם מויל אויף עביר
פערשלינגען אונד דער האר נאט נעמט אפנוישען דא טרערען פון אימליכען פנים, אונד
ער נעמט אפטהון דא שאנד פון ויין פאלק פון דער גאנצען ערד, ווארין דער האר האט עס
גערעט: 9 אונד מען נעמט אין דעמזעלביגען טאג זאכען, זעה, דאס איז אונזער נאט,
מיר האבען געהאפט אויף איהם, אונד ער נעמט אונס העלפען, דאס איז דער האר מיר
האבען געהאפט אויף איהם מיר וועלען ויין פרעליף אונד האבען א שמחה אין ויינע הילף
(ישועה): 10 ווארין אויף דעם דאזיגען בארג נעמט דעם הארים האנד רועהן, אונד מוזב
נעמט אונטער איהם צוטערעמען ווערען וואס שטרויא ווערט צוטערעמען אין א מיסט ארט:
11 אונד ער נעמט אויסשפרייטען ויינע הענד צווישען וואס, אזוי וואס א שווימער מהומ
אויסשפרייטען צו שווימער, אונד ער נעמט ארופברענגען ויינע גאנז צוואמען מיט דא
וואס לויצען אויף ויינע וויטען: 12 אונד דיינע פעקטע אונד שטארקע מויערן נעמט ער
איינבענגען, אונד ער נעמט וואס מאכען ארופנדרען צו דער ערד, ביז צו דעם שטויב:

קאפיטעל כו

1 אין דעמזעלביגען טאג נעמט דער דאזיגער געזונג געזונגען ווערען אין דעם לאנד
יהודה—מיר האבען א שטארקע שטאט, א הילף נעמט ער מאכען אלס מויערן, אונד אלס
דא שאנד-מויערן: 2 מאכט אויף דא מויערן, אז דאס גערעכטע פאלק וואס היט דא
וואונדערייטען זאל אריינקומען: 3 דא נעמט דעם וואס האט פעקטע געדאנקען בעהויטען
מיט דאפעלטען שלום, ווייל ער פערזיכערט ויך אין דיר: 4 פערזיכערט איך אין דעם האר
נאט, ביז אויף עביר, ווארין אין דעם האר וואס איז איינע אייביגע שטארקהייט: 5 ווארין

ער בענט אנדער דיא וואס וואוינען אין דער הייך, דיא דערהויבענע שטאט וועט ער מאכען ארופגעדען, ער וועט זי ארוםגעדען ביז צו דער ערד ער וועט זי מאכען גרייכען ביז צו דעם שטוב: 6 דער פוס וועט זיא צוטראגען, יא, דיא פיס פון דיא ארעמע, אונד דיא שריט פון דעם נויטגעדירפטע: 7 דער וועג פון דעם צדיק איז אויפריכטיגקייט, א דארעכטפערטיגער, וועגס דעם וועג פון דעם צדיק: 8 מיר האבען אויך געווארט אין דיא העלען פון דינע משפטים, דאס גלישמען פון אונזער נפש איז צו דיין נאמען אונד צו דיין געדעכטעניס: 9 מיינ נפש האט נאך דיר געגלוקט בייא נאכט, אויך מיט מיינ גייסט אין מיר וועל איך דיר אין דער פריה וועקען, ווארין ווען דינע משפטים ווענען אויף דער ערד, אזוי וועלען דיא געוואוינער פון דער וועלט לערנען געדעכטיגקייט: 10 ווען מען אויך טהוט חסד צו דעם רשע אזוי וויל

ער דאך נישט לערנען גערעכטיקייט, און
דעם גערעכטפארטיקען לאנד משה'ס ער אומ-
דעכט, אונדז ער וויל נישט אָנזעהן דיא-
גנאָזיקייט (מאָדעסעט) פון דעם האר:
11 א האר, ווען זיינע האנד איז דערהויבען

ע'הקען, אונד פערשעמט ווערען פון וועגען
דיינע בעליידיגער וועט זייא פערברענען:
זום, ווארין דוא האסט אויף אלע אנדערע
באט, אנדערע הארען חוץ דיר האבען אי-
עלען מיר דיין נאמען געדענקען: 14 זייא
נגעשטארבען, לאזען זייא ניט אויפשטיין.
ד. האסט זייא פערטיליגט, אונד האסט גע-
דוא האסט פערמעהרט דאס פאלק, א האר,
פערטהערליכט, דוא האסט דערווייטערט
צרה האבען זייא דיך געווכט, זייא גיסען
פ זייא: 17 אזוי וויא א טראגעדיגע וואס
הרע ש מערצען, אזוי זענען מיר געוועזען
ר זענען געוועזען אין געבער-שמערצען,
געוואנדען ווינד, מיר האבען אין דעם לאנד
פון דער וועלט זענען אויף ניט געפאלען:
מען מיט מיינ טויטען לייב וועלען זייא
ס רוקט אין דעם שטייב! ווארין דיין טויא
וועט ארויסקלאפען דיא טויטע: 20 קום,
אונד פערשלים הינטער דיר דיא טהור,
עטאריבערגיין: 21 ווארין, זעה, דער האר
ינד פון דיא געוואונדער פון דער ערה, אונד
ניט מעהר צודעקען איהרע דערשלאגענע:

1 אין דעמזעלבלינדען טאג וועט נאט שטראפען מיט זיין הארעטען אונד גרויסען אונד שטארקען שווערד, דעם לוחת, דיא רינדעל-שלאנג, אונד דעם לוחתן דיא קרומע שלאנג, אונד ער וועט הרנגען דעם תנין וואס איז אין דעם ים: 2 אין דעמזעלבלינדען טאג וועט מען צו איהר ווינגען, א ווינגארטען פון רויטען וויין: 3 איך דער האר, בין איהר היטער, איך וועל עס אלע רבע בעוואסערן, אז עס זאל עס קיינער נישט שאדען, בייא נאכט אונד בייא טאג וועל

וְעַל אִיף עִם הַיָּמִין: 4 אִיף הָאֵב קִיין צָאֲרֹן
 אִין מִיר, וְעַר וְחָלֵט נַעֲבֹעַן אִז אִיף זָאֵל וִיין
 בְּלִיף וְיִיא דְאָרְנֵר שְׂמַאכְעֵלן אִין דְּעַר
 מִלְחָמָה? אִיף וְחָלֵט מִיף דִּוְכְנֵצִינֵעַן
 אִין אִיהַר אֹנֵד וְחָלֵט וְיִיא צִוְאָמֵעַן פֻּעַר-
 בְּרַעֲנִי: 5 אָדְעַר לֹאֵז עַר אָנְהָלֵטֵעַן אֵן
 מִינֵעַ שְׂמַאֲרַקְהִיט, אִז עַר זָאֵל מִיט מִיר
 שְׁלֹזֵם מֵאכְעַן, עַר וְעַט מִיט מִיר שְׁלֹזֵם מֵא-
 כְּעַן: 6 עַר וְעַט מֵאכְעַן אִז דִּיא וְחָלֵט קֹמֵעַן
 אַרְוִים פֿון יַעֲקֹב וְעֵלֵעַן אִינְנֵעַוְוֹאֲרֻצְעֵלֵט
 וְעַרְעַן, אֹנֵד יִשְׂרָאֵל וְעַט בְּלִיחֵעַן אֹנֵד
 מֵאכְעַן בְּלוֹמֵעַן, אֹנֵד וְיִיא וְעֵלֵעַן דִּיא
 וְעֵלֵט פֿול מֵאכְעַן מִיט פֿרוֹכֵט: 7 הָאֵט עַר
 אִיהֵם נַעֲשִׁלְאָנֵעַן מִיט דַּעַם שְׁלֹאֵק פֿון וִינֵעַ
 שְׁלֵעֲנֵעַר? אָדְעַר אִיז עַר נִיט נַעֲהַרְנֵת נַע-
 וְחָרְעַן וְיִיא דָאֵם הֲרַנְעֵנֵעַן פֿון וִינֵעַ הַרְוִים:
 8 מִיט דַּעַם מָאֵם, וְעַן מַעַן הָאֵט וְיִיא אֲנוּעַקְר-
 נַעֲשִׁיקֵט, וְעַטֵט דִּיא מִיט וְיִיא קְרִינֵעַן, (וְעַן)
 עַר הָאֵט אֲנוּעַקְנֵעַהֲוֵן וִיין שְׂמַאֲרַקֵעַן וְיִינֵד
 אִין דַּעַם טָאג פֿון דַּעַם מִזְרַח-וִינֵד: 9 דָאֵרֹם
 וְעַט מַעַן מִיט דַּעַם דְּאִוִינֵעַן מִכְפֶּר וִיין דִּיא
 וִינֵד פֿון יַעֲקֹב, אֹנֵד דָאֵם אִיז דִּיא נִאנְצֵעַ
 פֿרוֹכֵט אֲפֻצֹּהֲוֵן וִינֵעַ וִינֵד, וְעַן עַר מֵאכְט
 אֵלֶע שְׂמִינִיעַר פֿון דַּעַם מִזְבֵּחַ וְיִיא קֶאֱלֶף-
 שְׂמִינִיעַר וְחָא וְעַנֵעַן צִוְקֶלֶאֶפֶט, כְּדִי דִיא

כח

כח

דִּיא צִמְרַת גֵּאֹחַ שְׂכַר אֲפִרִים וְחָיִץ נִבֵּל צְבִי תִפְאֶרְתּוֹ
 אֲשֶׁר עַל-רֹאשׁ גֵּאֲשֻׁמִּים הַלְוִי יָן: הִזֶּה חֹק וְאִמֵּן
 לֵאמֹר: כִּי־כֵן שָׁרַר שָׁרַר כָּשֵׁב כְּרֹם מִים בְּמִקְרִים שְׁטִימִם
 הָיִחַ לֶאֱרֹץ כִּדִּי: בְּרִגְלִים תִּרְמָקֶיהָ צִמְרַת גֵּאֹחַ שְׂכַר
 אֲפִרִים: וְהָיִתָּה צִמְחַת נִבֵּל צְבִי תִפְאֶרְתּוֹ אֲשֶׁר עַל-רֹאשׁ
 גֵּאֲשֻׁמִּים בְּכַמְרָה בְּכֹרֶם קִיץ אֲשֶׁר רִחַח הָרֹאֶר
 אִתָּהּ בְּעִירָה בְּכַפֵּי יִלְעָנָה: כִּי־כֵן הָיִתָּה הָיִתָּה
 וְהָיִתָּה צְבֹאֵת לְעִמְרַת צְבִי וְלַצִּיחָה תִפְאֶרְתָּ לְשֹׁאֵר
 עַמּוֹ: וְלִרְחוֹ מִשְׁפָּט לִיִּשָׁב עַל-הַמִּשְׁפָּט וְלִגְבוּרָה
 מְשִׁיבֵי מִלְחָמָה שְׂעָרָה: וְגַם-לֵאלֹהִים בֵּין שְׁנוֹבֶשְׁכֶּר תִּשְׁוֶי

לִינְדֵּעַן-בִּימֵר אֹנֵד וְנִבִּלְדֵּעַר זָאֵלֵעַן נִיט (מַעֲהַר) אִוִּיפְנֵעַ שְׂמֵעֵלֵט וְעַרְעַן: 10 וְחָרִין דִּיא
 פֻּעַטֵעַ שְׂטָאט מִזֵּז אֵלִיין בְּלִיבֵעַן, אֹנֵד דִּיא וְחָוִינֵגֵג וְעַט וִיין פֻּעַרְלֵאנֵעַן וְיִיא דִּיא מִדְּבַר,
 דָאֲרַט וְעַט וִיף דָאֵם קֶאֱלֵב וִינֵדֵעַן, אֹנֵד דָאֲרַט וְעַט עִם וִיף לֵאנְעַרן, אֹנֵד עִם וְעַט פֻּעַר-
 צֻעַהֲרֵעַן אִיהַרֵעַ צְוִינֵעַן: 11 וְעַן דִּיא צְוִינֵעַן וְעֵלֵעַן פֻּעַרְדָאֲרַט וְעַרְעַן, אֹזוֹי וְעֵלֵעַן
 וְיִיא אֲפֻנְעַבְרָאכְעַן וְעַרְעַן, וְיִיבֵעַר וְעֵלֵעַן קֹמֵעַן אֹנֵד וְיִיא אֲנֻצִינֵדֵעַן, וְחָרִין עִם אִיז א
 פֶּאֱלֵק וְחָא הָאֵט קִיין פֻּעַרְשְׂטָאנֵד, דָאֵרֹם וְעַט דְּעַר וְחָא הָאֵט אִיהֵם נִיט לִימְוֵעֵלֵנֵעַן: 12 אֹנֵד עִם
 וְעַט וִיין אִין דְּעִמְוֵעֵלֵנֵעַן טָאג אֹזוֹי וְעַט גֵּאֵט אֲפֻקֶּלֶאפֶעַן פֿון דַּעַם שְׂמֵרָאֵם (פֶּרַח) בִּזֵּז צִו
 דַּעַם טִיף פֿון מִצְרִים, אֹנֵד אִיהַר קִינְדֵּעַר יִשְׂרָאֵל וְעַט צִוְאָמֵעַנְנֵעַקֶלִיבֵעַן וְעַרְעַן אִינְעַר
 צִו דַּעַם אֲנֵדֵעַר: 13 אֹנֵד עִם וְעַט וִיין אִין דְּעִמְוֵעֵלֵנֵעַן טָאג, אִז מַעַן וְעַט בְּלֵאנֵעַן מִיט
 דַּעַם בְּרוּסֵעַן שׁוֹפֵר, אֹנֵד עִם וְעֵלֵעַן קֹמֵעַן דִּיא וְחָא וְעַנֵעַן פֻּעַרְלִוִירֵעַן אִין דַּעַם לֵאנֵד
 אֲשׁוּר, אֹנֵד דִּיא וְחָא וְעַנֵעַן פֻּעַרְשְׂטִיטֵעַן אִין דַּעַם לֵאנֵד מִצְרִים, אֹנֵד וְיִיא וְעֵלֵעַן וִיף
 בִּיקֵעַן צִו דַּעַם הָאֵר אִוִּיף דַּעַם הִיילִינֵעַן בְּאָרְג אִין יְרוּשָׁלַיִם:

קאפֿיטעל כח

1 אִזִּי וְעַה! צִו דִּיא שְׂטָאֲלֵצֵעַ קְרוִין פֿון דִּיא שְׂכֹרִים פֿון אֲפִרִים, וְעַמְעַמִּים שְׂעַנֵעַ הַעֲרִלִיכִי-
 קִיט אִז וְיִיא א פֻּעַרְוֵעֵלְקֵטֵעַ בְּלוּם, וְחָא אִז אִוִּיף דְּעַר שְׂפִיץ פֿון א פֻּעַטֵעַן טָאָהֵל, וְחָא
 מִזִּיקֵעַלן דִּוְרָף דַּעַם וִיין: 2 וְעַה דְּעַר הָאֵר הָאֵט א שְׂמַאֲרַקֵעַן אֹנֵד מַעֲכִינֵעַן וִינֵד, וְיִיא א
 שְׂטֹרֵם פֿון הָאָנְעֵל, אֹזוֹי וְיִיא דְּעַר שְׂטֹרִים פֿון שְׂמַאֲרַקֵעַן וְחָא פֻּעַרְלִינֵעַן אֹזוֹי
 וְעַט עַר אֲנִדְעַרְלֵנֵעַן צִו דְּעַר עַרְד מִיט דְּעַר הָאנֵד: 3 מִיט דִּיא פִים וְעַט דִּיא שְׂטָאֲלֵצֵעַ
 קְרוִין פֿון דִּיא שְׂכֹרִים פֿון אֲפִרִים צִוְמֵרֵטֵעַן וְעַרְעַן: 4 אֹנֵד דִּיא שְׂעַנֵעַ הַעֲרִלִיכִיט וְחָא
 אִז אִוִּיף דְּעַר שְׂפִיץ פֿון א פֻּעַטֵעַן טָאָהֵל וְעַט וִיין אֹזוֹי וְיִיא פֻּעַרְוֵעֵלְקֵטֵעַ בְּלוּמֵעַן, אֹנֵד אֹזוֹי
 וְיִיא פֻּרִיחֵצִימִינֵעַ פֿרוֹכֵט אִידֵּעַר דְּעַר וְזִמְעַר קֹמֵט, וְחָא וְעַן אִינְנֵעַר קֹקֵט וְעַה עַר עִם
 אֹנֵד שְׁלִינְגַט עִם אִיין וְעַן עִם אִיז נֶאֱדָ אִין וִינֵעַ הָאנֵד: 5 אִין דְּעִמְוֵעֵלֵנֵעַן טָאג וְעַט דְּעַר
 הָאֵר צְבֹאֹחַ וִיין פֶּאֱרֵ א שְׂעַנֵעַ קְרוִין אֹנֵד פֶּאֱרֵ א גַּעֲצִירֵטֵעַ הַעֲרִלִיכִיט צִו דִּיא אִיבֵעַרְבֵעַ-
 בְּלִיבֵעַנֵעַ פֿון וִיין פֶּאֱלֵק: 6 אֹנֵד פֶּאֱרֵ א גִיטֵט פֿון מִשְׁפָּט צִו דַּעַם וְחָא וִינֵעַ אִוִּיף דַּעַם מִשְׁפָּט,
 אֹנֵד צִו שְׂמַאֲרַקִיט צִו דִּיא וְחָא קֶעֱהֲרֵעַן צִוִּיק דִּיא מִלְחָמָה צִו דַּעַם טָאָהֵר: 7 אֹנֵד אִוִּיף דִּינֵעַ
 הָאָבֵעַן גַּעֲאִירֵט דִּוְרָף וִיין, אֹנֵד דִּוְרָף שְׂמַאֲרַקֵעַ גַּעֲמֵרֵעַנֵק וְעַנֵעַן וְיִיא פֻּעַרְאִירֵט גַּעֲחָרְעַן,

דער

דער פֿון אונד דער נביא האבען געארט
 דורך שטארקע געטרענק, זיין זענען פער-
 שלונגען פון ווין, זיין זענען פער-
 דורך שטארקע געטרענק, זיין אירען זיך
 אין דעם אויפֿוועהן, זיין שטרויכלען אין
 דעם משפט: 8 ווארין אלע טישען זענען
 פול מיט אויסשפּייעק אונד צוואה, עס איז
 נישט דא (אריינער) אָרט: 9 וועמען זאל ער
 לערנען וויסענשאפט? אונד וועמען זאל ער
 געבען צופערשטעהן דיא גוטע שמועה?
 דיא אפגעוויינטע פון דער מילך, אונד דיא
 וואס זענען אונגענומען פון דער ברוסט?
 10 ווארין א געבאט צו געבאט, א געבאט
 צו געבאט, א מעסט־שנור צו א מעסט־
 שנור, א מעסט־שנור צו א מעסט־שנור,
 דא א ביסעל אונד דאָרט א ביסעל:
 11 ווארין מיט א שטאמעל־דיגע שפראך,
 אונד מיט איין אנדער לשון וועט ער רעדען
 צו דעם דאזיגען פאלק: 12 אז ער וועט צו
 זיין זאגען, דאס איז דיא מנוחה, מיט וועל-
 כע ער זאל לאזען דיא מידע רוחען, אונד
 דאס איז דיא דערפרישונג, אָבער זיין האר-
 בען עס נישט געוואלט הערען: 13 אונד
 דאס ווארט פון דעם האר וועט צו זיין ווין,
 א געבאט צו א געבאט, א מעסט־שנור צו

א מעסט־שנור, א מעסט־שנור צו א מעסט־שנור, דא א ביסעל אונד דאָרט א ביסעל, פֿרי
 זיין זאלען געהן אונד הינטער זיך געשטרויכלעט אונד צוגראכען ווערען, אונד אין דעם
 געץ געזאגען ווערען: 14 דארום הערט דאס ווארט פון דעם האר, איהר שפעטער־לייט,
 וואס איהר געוועלטיגט איבער דעם דאזיגען פאלק וואס איז אין ירושלים: 15 ווייל איהר
 האט געזאגט מיר האבען בורת ברית געוועזען מיט דעם טויט, אונד מיט דעם שאול האר-
 בען מיר געמאכט א קאנטראקט, ווען דיא איבערפֿלייצונג וועט אריבערגיין אזוי וועט זיין
 נישט צו אונס אנקומען, ווארין מיר האבען געמאכט א ליגען צו אונזערע געשיצונג, אונד
 אין פאלשקייט האבען מיר אונס פערבארגען: 16 דארום, אזוי זאגט דער האר זאגט, זעה
 איך לעג אין ציון א גרוינד־שטיין, א געפרישטען, א טייכען עק־שטיין, פעסט געגרינדעט,
 דער וואס גלייבט זאל (וויך) נישט איילען: 17 אונד איך וועל מאכען דאס משפט צו א
 מעסט־שנור, אונד גערעכטיגקייט צו א געוויכט־שנור, אונד דער האגל וועט אנוועק
 קעהרען דיא געשיצונג פון ליגען, אונד דיא וואסער וועלען אנוועקרייסען דיא פערבארג
 גענים: 18 אונד אייער ברית מיט דעם טויט וועט צושטערט ווערען, אונד אייער קאנטראקט
 מיט דעם שאול וועט נישט געשטעהן, ווען דיא איבערפֿלייצונג וועט אריבערגעהן אזוי וועט
 איהר צוטרעטען ווערען: 19 ווען עס וועט אריבערגעהן אזוי וועט עס אייך צוגעמען,
 ווארין איינליכען פרייה־מארגען וועט זיין איבערפֿאהרען, בייא טאג אונד בייא נאכט, עס
 וועט זיין א ציטערניס נאר צו פערשטעהן דאס געהערשטע: 20 ווארין דאס געט איז קורד
 צער פון דעם וואס שטרעקט זיך אויס דארויף, אונד דיא צודעק איז שטעלער פון דעם
 וואס וויקעלט זיך איין: 21 ווארין זאגט וועט אויפשטעהן אזוי וואס אויף דעם בארג פֿרצים,
 אזוי וואס אין דעם טאהל אין גבען וועט ער צארגען, וויינע מעשים צו מהון, וויינע פֿרעמד
 דע מעשים, אונד וויינע עבודה צו מהון, וויינע פֿרעמדע עבודה: 22 אונד אצונד זאלט
 איהר נישט מעהר שפעטען, טאמער וועלען זיך אייער וסורים שטארקען, ווארין איך האב
 געהערט פון דעם האר צבאות, אז א פערלענדונג אונד א גוהה איז (אויסגעגאנגען) איבער
 דעם גאנצען לאנד: 23 פערנעמט עס אונד הערט צו מיין קול, פערנעמט עס אונד הערט
 צו מייער רייד: 24 אקערט דען דער אקערמאן דעם גאנצען טאג צו וויינע? מהוט ער
 דען אויפֿמאכען אונד צוגרעקעלן ווין פעלד? 25 איז דען נישט אזוי ווען ער האט זיין

פניה תהפין קצח וכמן וזרע וזרע חטה שורה ושערה
 נסמן ובסמך נבלתו: ויפרי למשפט אלהיו יזרעו: 26
 כי לא בחרין יורש קצח ואופן עולה על כמן יפס כי 27
 במטה תבט קצח וכמן בשבט: לחם יורק כי לא 28
 לעצח אנוש ידושע והפס נלכל עלתו ופרשיו לא 29
 ידקנו: נסזאת מעם ידנה צבאות יצאה הפלא עצה 29
 ויגדיל תשעה:

כט

כט

די אריאל אריאל קרית חנה דוד ספי שנה על שנה א
 חנים יקפיו: תביקותי לאריאל והיתה תאניה ואניה 2
 והיתה לי באריאל: ותעתי כדור עלך וצרתי עלך 3
 קצב תבימתי עלך מצרתי: ושפלת מצרך תבדרי 4
 ומפער השחן אמרתי וזהו כאוב מצרך קולך ומפער 5
 אמרתי תצפארי: והנה כמבך סך חמון ורדך כמין 6
 עבר חמון צריים והנה לפתע פתאום: מעם ידנה 7
 צבאות תפולך ברעם וברעש וקול גדול סופה וסערה 8
 וילבב אש אוכלה: והנה כחלום חזון לילה חמון כל 9
 העם העבדים על אריאל וכל צבתי ומצדתה ותמציתם 10
 לה: והנה כאשר יחלם הרעב והנה אוכל ותקין 11
 ודקה נפשו וכאשר יחלם הנאמ והנה שמה ותקין 12
 והנה עין ונפשו שוקקת לו והנה חמון כל העם העבדים 13
 על דבר ציון: התמרמרו ותמריו השתעשעו וישו 14
 שכרו ולא ידעו נש ולא שבר: כרעך עלכם ידעו רוח 15
 תרדמה ונעם את עיניכם את העבדים ואת האשכים 16
 החנים פסה: נחלו לכם חנות הכל בדברי הפסר 17
 החתום אשר יתנו אתו אל יודע הפסר לאמר קראנו 18
 נה ואמר לא אוכל כי תתום הוא: ונתן הפסר על אשר 19

אויבען גלייך געמאכט אזוי שטרייט ער
 דארויף קימעל אונד פמון, אונד ער
 לעגט ווייך אין שורות, אונד גערשט
 בעזונדערס אפגעצייכענט, אונד מאכט
 דונקעל ווייך ויינע גרענעק: 26 ווארין
 זיין גאט שטראפט איהם נאך דעם משפט
 אונד לעהרט איהם: 27 ווארין קימעל
 ווערט ניט געדרעשט מיט דעם דרעש-
 האלין, אונד פמון ווערט ניט געדרעט
 מיט א ראד פון א וואנען, נייערט מיט
 שטעקען ווערט קימעל אויסגעקלאפט,
 אונד פמון מיט א רוט: 28 ווערט דען
 ברויט (קארן) דין געשטויסען? ניי, ער
 וועט עס ניט עביי דרעשען אונד טרע-
 טען מיט דעם ראד פון זיין וואנען, אונד
 מיט דעם רייטוואנען וועט ער עס אויף
 ניט צושטויסען: 29 אויף דאס דאזיגע
 איז פון דעם האר צבאות ארויסגעגאנגען,
 ער איז וואונדערליך אין דער עצה אונד
 איז גרויס אין וויינער אויספיהרונג:

קאפישעל כט

1 אזי וועה! אריאל, אריאל, דיא שטאט
 אין וועלכע דוד האט געוואוינט, (איהר)
 מעהרט נאך צו נאך, איירע ומים טובים
 מענען זיך דרייען: 2 דאך וועל איך

אריאל בעדרענגען, אונד זיא וועט זיין צו א קלאג, אונד דיא קלאג וועט צו מיר זיין
 אזוי וויא אריאל: 3 אונד איך וועל מיר בעלאגערן רינגס ארום קענען דיר, אונד איך
 וועל דיר ארוברנגעלן מיט (מיליטער) אויפשוטעלונג, אונד איך וועל קענען דיר
 אויפריקשען פעסטונגען: 4 אונד דוא וועסט דערנידערט ווערען, אונד אויס דער ערד
 וועסט דוא רעדען, אונד דיינע שפראכע וועט פון דעם שטויב שטייל ארויסרעדען,
 אונד דייין קול וועט זיין אזוי וויא פון א מבשף אויס דער ערד, אונד דיינע שפראכע
 וועט (אויס) דעם שטויב שפישען: 5 אבער דיא מאסע פון דיינע פיינד וועט זיין אזוי
 וויא דער דינער שטויב, אונד דיא מאסע פון דיא געוואלטיגע וויא דיא פלאנע וואס
 געהט פאריבער, אונד דאס וועט פלוצלינג געשעען: 6 פון דעם האר צבאות וועסט
 דוא בעשטראפט ווערען מיט א שטורם אונד מיט רעש אונד א גרויס קול, מיט א
 שטורמווינד אונד א ברענגענדיגע פייער-פלאם: 7 אונד עס וועט זיין אזוי וויא א חלום
 וואס מען זעהט בייא נאכט, אזוי וועט זיין דיא מאסע פון אלע פעלקער וואס שטע-
 לען זיך צו מלחמה קענען אריאל, אונד אלע איהרע מיליטער אויפשוטעלונג אונד
 איהרע פעסטונגען, אונד דיא וואס בעדרענגען זיא: 8 אונד עס וועט זיין אזוי וויא א
 הונגעריגער חלומט אז ער עסט, אונד ווען ער וואכט אויף איז זיין נפש לעדיג, אונד
 אזוי וויא א דורשטיגער חלומט אז ער טרינקט, אונד ווען ער וואכט אויף איז ער
 פערשמאכט אונד זיין נפש איז מיד, אזוי וועט זיין דיא מאסע פון אלע פעלקער וואס
 וועלען שארעניווייס קומען קענען דעם בארג ציון: 9 פערזווימט אייך, אונד
 פערוואונדערט אייך, שרייעט אויס א געשריאי, זיא אגנע שייכורט אבער ניט פון
 ווייך, זיא שאקעלן זיך, אבער ניט פון שטארקע געטרענק: 10 ווארין גאט האט
 איבער אייך אויסגעגאסען א גייסט פון טיפען שלאף, אונד ער האט צוגעהאלטען
 איירע אויגען, דיא גבאים אונד איירע הויפט וועהערס האט ער צוגעדעקט: 11 אונד
 דיא גאנצע גבואה איז צו אייך געווארען וויא דיא ווערטער פון א פערזוי-
 געלטען ספר וואס ווען מען געט עס צו דעם וואס פערשטעהט א ספר, אונד
 מען זאגט צו איהם, איך געט דיר ליינען דאך דאס, אבער ער זאגט, איך קען
 ניט, ווייל עס איז פערחתקט: 12 אונד מען געט דאס ספר צו דעם וואס

פערשטעטעט ניש קיין ספר אונד מען
זאגט, איך בעט דיר ליינען דאך דאס,
אבער ער זאגט איך פערשטעטעט ניש קיין
ספר: 13 אונד דער האר האט געזאגט,
דארום, ווייל דאס דאזיגע פאלק געזעהנט
זיך צו מיר מיט זייער מויל, אונד מיט
זייער ליפּען האלטען זיין מיך בפהוה,
אבער זייער הארץ האבען זיין דערנױט
טערט פון מיר, אונד זייער מויל פאר
מיר איז איין אויסגעלערנטעס געזאט פון
מענטשען: 14 דאריבער זעה, איך וועל
פערטערנען א וואונדערליכע זאך מיט
דעם דאזיגען פאלק, א וואונדער אויף א
וואונדער—ווארין דיא חכמה פון זיינע
חכמים וועט פערלוינען ווערען, אונד
דער פערשטאנד פון זיינע פערשטענד־
נע וועט פערבארנען זיין: 15 אזי וועה!
וואס זוכען טיף צו פערבארנען זייער
עצה פון נאט, אונד זייער מעשׂים ווערען
געטהון אין דעם פינסטערן, אונד זיין
זאנען, ווער זעהט עס? אונד ווער ווייסט
עס? 16 איירע פערקערונגען וועט גע-
רעכענט ווערען וויא דעם טעפער'ס ליים,
קען דען דיא מעשה זאנען אויף זיין
בעשעפער ער האט מיך ניש געמאכט?

לארע ספר לאמר קראנא וך ואמר לא ידעתי ספר:
13 ואמר אזי יצא כי נש הנם הוה כפי ובשפחתי
בבחי ולבו רחוק ממני ותחתי רגליהם אחי מעת אנשים
14 מלפניה: לבן הנני יוסף להפליא אתהם הנה הפלא
ופלא ואבדה חכמת חכמי ובעת נבחי תסתתרי:
15 הוי המעשׂים מידתי לסתיר עצה ודתי במחשך
16 מעשׂיהם ואמר מי ראט ומי דעת: הפקדם אבי-
בחרר הוצר השב קראמר מעשה לעשו לא עשני
17 ויצר אמר ליצור לא הבין: הלא עמד מעט מוצר ושב
18 לבנין לברקל והפרקל ליצר השב: ושמי ביום-
ההוא חרשים ובריססר ומאפל ומחשך עני עורים
19 תראינה: והכף ענים בידה שמחה ואכילי אדם
כ בקרוב ישראל יגלו: כראפס ערץ וכלה לז ונכרתי
21 בלשקדי און: מחטא אדם בדרך ולמכח בשער
22 יקשון נפשו בחור צדיק: לבן קראמר דתי אל-
בית יעקב אשר פדה אתאבותם לארעפה ובש יעקב
23 ולא עשה פניו ידעתי: כי בראתי ולידי מעשה ידי
בקרבו יקדשו שמי והקדשו אתקדשו יעקב ואני
24 אלתי ישראל יצרי: ודתי תצריח בינה ורונגם
למדרלקח:

אדער קען דאס בעשעפער זאנען צו זיין בעשעפער, ער פערשטעטעט ניש? 17 אזי
עס ניש אין א קליינע צייט אזוי וועט דער לבנן אומקעהרען צו א פרוכטבארעם פעלד,
אונד א פרוכטבארעם פעלד וועט געאכטעט ווערען וויא א וואלד? 18 אונד אין דעם
דאזיגען טאג וועלען דיא טויזע הערען דיא ווערטער פון דעם ספר, אונד פון דער
דונקעלהייט אונד פינסטערניס וועלען דיא אויגען פון דיא בלינדע זעהען: 19 אונד
דיא דעמיוטיגע וועלען מעהרען איהרע שמחה אין דעם האר, אונד דיא נויטגעדרפטער
גע מענטשען וועלען זיך פרייען אין דעם הייליגען פון ישראל: 20 ווארין דיא געוואלטיגע
האבען אויפגעהערט, אונד דער שפעטער איז פערלענט געווארען, אונד איטליכער
וואס איילט אומקעכט צו טהון וועט פערשניטען ווערען: 21 דיא וואס מאכען א מענש
זינדנען מיט א ווארט, אונד וואס מאכען א שטרויכלונג פאר דעם וואס שטראפט אין
דעם טויער, אונד דיא וואס נייען אפ מיט פאלשע זאכען דעם צדיק: 22 דארום אזוי
זאגט דער האר צו דעם הויזגעזינד פון יעקב, דער וואס האט אויסגעלעזט אברהם, אצונד
וועט זיך יעקב ניש שעמען, אונד אצונד וועט ויין פנים ניש בלייב ווערען: 23 ווארין ווען
ער וועט זעהען זיינע קינדער דאס ווערק פון מיינע הענד צווישען זיך, אזוי וועלען זיין
הייליגען מיין נאמען, אונד זיין וועלען הייליגען דעם הייליגען (נאט) פון יעקב, אונד זיין
וועלען פארקשען דעם נאט פון ישראל: 24 אונד אויף דיא וואס זענען פערארירט געוועזען
אין דעם גייסט, דיא וועלען קושען צו פערשטאנה, אונד דיא וואס האבען געמוקמלט
וועלען מקבל זיין א לערנונג:

קאפיטעל ל

1 אזי וועה! צו דיא קינדער וואס טהון אפקעהרען זאגט דער האר, צו טהון איין עצה אבער
ניש פון מיר, אונד וואס בערעקען זיך מיט א דעק, אבער ניש דורך מיין גייסט, כדי זיין
זאלען פערמעהרען זינד איבער זינד: 2 וואס געהען ארוםצונדערן קיין מצרים, אבער מיך
האבען זיין ניש אנגעפערענט אום זיך צו שטארקען אין דיא שטארקייט פון פרעה אונד זיך
צו בעשיצען אין דעם שאטען פון מצרים: 3 אבער דיא שטארקייט פון פרעה וועט
צו אייף זיין א בושא, אונד איירע בעשיצונג אין דעם שאטען פון מצרים צו א שאנד:
4 ווארין זיינע הארען זענען געוועזען אין צויע, אונד זיינע שלוחים זענען אין חנם
אנגעקומען: 5 זיין האבען זיך אלע פערשעמט וועגען דעם פאלק וואס האט זיין
נאר ניש

ויציל למי לא לעז ולא לדועל כי לבשת וגם לחרפה:
 משא ברהמית נגב בארץ צרה וצוקה לבאי ולש
 מים אפסה ושרף מעופף ישאו על-בתן עורם חלילים
 ועל-דבשת גמלים אצורתם על-עם לא יועילו: ומרים
 הכל וירק יעזו לכן קראתי לזאת רהב הם שבת:
 עתה בוא בתבה על-לוח אתם ועל-ספר חקנה וזהו
 ליום אחיון לעד ערעולם: כי עם מדי הוא בנים בחשים
 בנים לא-אביו שמש חורח ידוה: אשר אמרו לראים
 לא תראו ולחיים לאיתחווילנו נכחות דבר-לנו חלקות
 חנו מרתלות: מידו מיר-דרך השן מיר-ארח השביתו
 מפניו את-קדוש ישראל: לכן כה אמר קדוש ישראל
 ימן מאסכם בדרך הנה ותבכחו בעשן ונלח תשענו
 עליו: לכן יהיה לכם העון הזה כפרץ נפל נקעה בחומה
 נשברה אשר-פתאם לפתע ובוא שברה: ושברה כשבר
 נבל וצרים כחות לא תמל ולא-ימצא במסתתו חרש
 לחתות אל מיקד ולחשון מים מבא: כי כרי-
 אמר אדני יהוה קדוש ישראל בשובה ונחת תגשעו
 בהשקט ובבטחה חנה ובורתכם ולא אביתם: ותאמרו
 לארצי על-סם גוים על-כן תטפון ועל-כן נרנב על-כן
 יקלו דרפכם: אלה אחד מפני נערת אחד מפני נערת
 תמשה תגשו עד אס-נותרם בתוך על-ראש החרב וכן
 על-הבנה: ולכן תבה ידעה לתנוכם ולכן ידים
 לתמכם כראלי משפט יהוה אשרי בלתי-כי לו:
 ברעם בציון ישב ברושלים כתי לאיתבה הנו
 תהי לקול וצחק בשמשת ענף: ותמן לכם אדני לכם
 צד ומם לחץ ולא-יפנה עד מיריד חנו ענף ראות
 אדמירי: ואנף תשמענה דבר מאת-יד לאמר נה
 11 קעחרט אונם אפ פון דעם נועה, נייגט אונם
 אפ פון דעם שטעג, מאכט אז דער הייליגער פון ישראל זאל פון אונם אויפ-הערען:
 12 דארום, אזוי זאגט דער הייליגער פון ישראל, ווייל איהר האט פער-אכטעט דאס
 דאזיגע ווארט, אונד איהר האט פערטרויעט אויף רויבערייא אונד פערקרימטעם, אונד
 איהר האט אייף אויף איהם אנגעלעהנט: 13 דאריבער נועט דיא דאזיגע זינד צו אייף ויין
 קומט אן באנק פלוצלינג: 14 אונד איהר בראך נועט ויין אזוי וויא דער בראך פון א טע-
 פערס לאגעל וואס איז צושטויסען אין שטיקלעך אהן דערבארמען, אזוי אז עס זאל נישט
 דאפון געפונען ווערען א שארבען וואס מען קען מיט איהם ארויסשארען פייער פון
 דעם בראנה, אדער אנצושעפען וואסער פון א גרוב: 15 ווארין אזוי זאגט דער האר גאט
 דער הייליגער פון ישראל, דורך תשובה טהון אונד מיט נחת נועט איהר געהאלפען ווערען,
 מיט שטילקייט אונד זיכערהייט נועט ויין איירע שטארקייט, אדער איהר האט נישט גע-
 וואלט: 16 אונד איהר האט געזאגט, ניו! נייערט מיר וועלען אנטלויפען אויף פערד,
 דארום נועט איהר מונען אנטלויפען, אונד אויף פלינקע (אדער לייכטע פערד) וועלען מיר
 רייטען, דארום וועלען וויא אייף אויף פלינקע (פערד) נאכגאנען: 17 א מויענד פון אייף
 וועלען אנטלויפען פאר דעם געשרייא פון איינעם, אונד פאר דעם געשרייא פון פינף נועט
 איהר (אלע) אנטלויפען, ביז איהר נועט איבערבלייבען וויא א שטאנג אויף א שפיץ-בארג
 אונד וויא א פאהן אויף דער הייף: 18 אונד דארום נועט דער האר ווארטען אז ער זאל
 אייף לייטעלינגען, אונד דארום נועט ער זיך דערהייבען אז ער זאל זיך איבער אייף דער-
 בארמען, ווארין דער האר איז א גאט פון משפט, געבענשט זענען אלע וואס האפען אויף
 איהם: 19 ווארין דאס פאלק וואס נועט איבערבלייבען אין ציון נועט וואוינען אין ירושלים,
 דוא נועסט נישט מעהר וויינען, ער נועט זיך געוים דערבארמען איבער דעם קול פון דיין
 געשרייא, ווען ער נועט עס הערען אזוי נועט ער דיר ענטפערן: 20 אונד דער האר נועט צו
 אייף געבען גרויט פון נויט (בעדערענגניס) אונד וואסער פון נויט (אונטערדריקונג), אונד
 דייע לעהרער וועלען נישט מעהר פון דיר געהאלטען ויין, נייערט דייע אויבען וועלען נע-
 הען דייע לעהרערס: 21 אונד דייע אויבען וועלען הערען א ווארט הינטער דיר זאנען,
 דאס

דאס איז דער נועג געהט דארין, ווען
איהר נעמט אייך קעהרען רעכטס אדער
לינקס: 22 אונד איהר נעמט האלטען פאר
טאטא דיא צוהעק פון דיא וילבערנע גע-
צענבילדער, אונד דיא אונגארטונג פון
דיינע גענאסענע גאלדענע (בילדער),
דוא נעמט וויא אונגעקווארפען וויא א
שמוציגעס גוך קלייד, דוא נעמט דאצו
זאגען געה ארויס: 23 אונד ער נעמט
געבען רעגען צו דיין זאמען מיט וואס
דוא נעמט זייען דאס לאנד, אונד ברויט
פון דער תבואה פון דעם לאנד, אונד עס
נעמט זיין פעט וויא בוימאיל, אונד דיין
פיך נעמט זיך אין דעמעלביגען טאג
וויידען (פאלשע) אויף א ברייטען פלאץ:
24 אונד דיא אקסען אונד דיא צועל וואס
נעלען דאס לאנד געארבייטען, נעלען
עקען גוטע געמישטע תבואה וואס נעמט
זיין גערייניגט מיט דער ווארפשויעל
אונד מיט א זיב: 25 אונד אויף איטליר
כען הויכען בארג אונד אויף איטליכער
הויך נעלען זיין וואסער-טייכלעך, אין
דעם טאג פון דער גרויסער הונגה ווען
דיא מהרומען נעלען איינפאלען: 26 אונד
דאס ליכט פון דער לבנה נעמט זיין אזוי

22 ה'יך לכו ב' כי תאמרו כי תשמאלו: וטמאם את
צפוי פסילי כספך ואח' אפדת מסכת ודבר תורה כמו
23 ד'ה צא תאמר לו: וכן כמר ורשך אשר תורע את
האדמה ולחם תבואת האדמה וד'ה דשו ושמך ידעך
24 מקדך ביום ההוא כי נרחבו: והאלפים והעשרים עברי
האדמה כליל המין יאכלו אשר וד'ה ב'הת ובמקד:
כה וד'ה: על כל ידך ב'ה ועל כל גבעה נשאה פלגים
26 יבליקם ביום ההוא רב כסל מנדלים: וד'ה אור
הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור
שבעת הימים ביום השב יד'ה את עקר עמו וד'ה
27 מקדך יד'ה: וד'ה שמי'תה בא ממדק בער
אפו וכבר משאה שפתי מלא נעם ולשונו כאש אכלת:
28 וד'ה כחל שומך ער-עצור וד'ה להנה ג'ים כנפתי
29 שוא ורסו מתנה על לחי עמים: השל וד'ה כלם
כליל התקדשתי: ושמת לב פדלך כחליל לבוא
ל ב'ה-ד'ה אל-עז ישראלי: והשמע וד'ה את-ד'ה
קול וד'ה וד'ה יד'ה ב'ה אף וד'ה אף אכלת נשך
31 תרם ואכן ב'ה: כי מקול וד'ה יד'ה אשר שבעת יד'ה:
32 וד'ה כל מעבר משה מקדך אשר יד'ה עליו
33 ב'הים ובכנרת ובמלחמות תנופה גל'ם-ב'ה: כי
ערך מאתמול תפלה נס'ה למדך וכן העמיק וד'ה
מקד'ה אש ועצם תרבה נשמת וד'ה כחל נפ'ה
ב'ה-ב'ה:

לא

לא

א ד'ה תדדים מצרים ל'ה ול'סוסים יעשע וד'ה על-
רבב כי רב ועל פרשים כ'עצמו מאד ולא שנו ער-
2 קדוש ישראל ואת-ד'ה לא ד'ה: וד'ה וד'ה רבא

וויא דאס ליכט פון דער זון, אונד דאס ליכט פון דער זון נעמט זיין זיבען מאל אזוי
פיל וויא דאס ליכט פון זיבען טעג, אין דעם טאג ווען גאט נעמט פערבינדען דעם
בראך פון זיין פאלק, אונד ווען ער נעמט היילען דיא וואונד פון זיינע מכה: 27 ועה,
דער שם פון דעם האר קוקט פון ווייטען, זיין צארן ברענט מיט א שטארקען רויך,
זיינע ליפען זענען פול מיט גרימזארן, אונד זיינע צונג וויא א פייער וואס פערברענט:
28 אונד זיין הויך איז וויא א פערפלייצענדער טייך וואס גרייכט ביז צו דעם האלץ,
כדי צו זיבען מיט א פאלשע זיב, אונד עס נעמט זיין אויף דיא קינאקען פון דיא
פעלקער א צוים וואס מאכט פערארען: 29 אונד עס נעמט צו אייך זיין א געזאנג
וויא אין דער נאכט פון א געהייליגטען יום טוב, אונד פרעליכע הארצער, אזוי וויא
אייער וואס געהט ארום מיט א פלייט אריינצוקומען אויף דעם בארג פון דעם האר,
צו דעם (שטארקע) בעשעפער פון ישראל: 30 אונד גאט נעמט לאזען הערען דאס
קול פון זיינע שעהרית, אונד דאס ארוםלאזען פון זיין ארעם נעמט געוועהן ווערען
מיט דעם גרימזארן אונד מיט א פלאם פון פערברענענדעם פייער, מיט בליץ אונד
שטארם אונד האנגעל-שטיינער: 31 ווארין דורך דעם קול פון גאט נעמט אשור צו
בראכען ווערען, מיט א רוט נעמט ער איהם שלאגען: 32 אונד אלערטוועגען אונד
דער גערונדעטער שטעקען נעמט איבערפאהרען, וואס גאט נעמט אויף איהם לאזען
רוהען, נעמט זיין מיט פויקען אונד הארפען, אונד מיט אויפגעהויבענע מלחמות נעמט ער
דאמיט מלחמה האלטען: 33 ווארין דאס גיהנום איז פון לאנג אהער אנגעברייט, עס איז
אויף אנגעברייט פאר דעם מלך, ער האט עס געמאכט מיט אונד ברייט, איהר פלאם האט
פיל פייער אונד האלץ, דער אטעם פון גאט נעמט עס אנצינדען וויא א טייך פון שוועבעל:

קאפיטעל לא

1 אזי ועה! וואס געהען ארום קיין מצרים נאך הילף אונד פערזיכערן זיך אין פערד, אונד
פערטויען אויף רייטוועגען, ווייל וויא זענען פיל, אונד אויף רייטער ווייל וויא זענען
זעהר שטארק, אבער וויא האבען גיט געקוקט אויף דעם הייליגען פון ישראל, אונד דעם
האר האבען וויא גיט געפארשט: 2 אבער ער איז אויך קלוג אונד ער האט געבראכט
שלעכטעם

עם איז קיין איינקומען: 11 דערשרעקט
איהר רהיב: ציטערט איהר פערזיכער-
טע, מען וועט אייך אויסטוהן אינד נאקעט
מאכען, אונד וויא וועלען זיך בארעטלן
איבער דיא לענדען: 12 מען וועט זיך
קלאפען אויף דיא ברוסט אונד קלאפען
ווענען דיא לוסטיגע פעלדער, ווענען
דיא פרוכטבארע וויינערטען: 13 אויף
דעם לאנד פון מיין פאלק וועט אויסגעהן
שטעכעדיגע דערנער, אויף איבער אלע
פרעהליכע הייזער פון דער פרעהליכען
שטאט: 14 טארין דער פאלאסט איז
פערלאזט, דיא מאסע מענשען פון דער
שטאט זענען פערלאזען, דיא פעסטונג
אונד וואכטהורס זענען געווארען צו הע-
לען אויף עביג, צו א פרייד פאר ווילדע
זועל, אונד א וויידע פאר סטאדעס:
15 ביז דער רוח הקודש וועט איבער
אונס אויסגעגאסען ווערען פון דער הייף,
אונד דיא מדבר וועט ווערען צו א פרוכט-
בארעם פעלד, אונד דאס פרוכטפעלד
וועט ווערען צו א וואלד: 16 אונד אין
דער מדבר וועט רהען משפט, אונד אין

11 תדרו שאלות רנה במוות פשה ונה חנה על-
12 חלצים: על שנים ספרים על שני חמד על גן פרה:
13 על ארבת עמ קח שמר פלה בי על בלדתי משוש
14 קרה עליה: קראמון ופש המון עיר עוב על וכן
היה בעד מפרות עד שולם משוש פראם מרעה עדרים:
15 עד שעה עליו רוח ממזום ונה מדבר לפרמל ופרמל
16 לער חשב: ושב במדבר משפט וצדקה בפרמל
17 משב: ונה מעשה הצדקה שלום וכלת הצדקה השקט
18 וקטח עד עולם: ושב עמ בנה שלום משכנות
19 מבטחים ובמנוחות שאלות: ובדבר בדת הנר ובשפה
כ חשף העיר: אשרם ורע על בל גים משלתי הנל-
השור ונהמור:

לו

א הי שורד ואחל לא שורד ובוני ולא רבנו בך כהמח
2 שורד תשור כולתך לבניך יבדדך: ונה חנה
לך קנינו ונה ורעם לבקרים אחישועת בעת צרה:
3 מקול המון גדו עמים מרמחם נפצי גים: ואפה
4 שללם אפה החסיל כמשקן גים שלקן ב: נשוב
5 ונה כי שכן קיום מלא ציון משפט וצדקה: ונה
אמנת עמך חסן ושותת הכמת ורע ראת ונה היא
7 אצור: הן אראלם צעקו חנה מאכין שלום
8 מר יבקון: נשמו מסלות שבת עבר אחד הפד ברה
9 מאם ערים לא חשב אנשי: אבל אמללה ארץ החפד
לבנו קמל הנה השורן כצדקה ונר בשן וברמל:
11 עתה אקום אימר ונה עתה ארובם עתה אנשא: סברי
12 חשש תלוי קש רחםם אש תאכלכם: ונה עמים

דעם פרוכטבארען פעלד וועט וואוינען גערעכטיגקייט:
טייגקייט וועט זיין שלום, אונד דיא עבודה פון גערעכטיגקייט וועט זיין רהיגקייט אונד
זיכערהייט ביז אויף עביג: 18 אונד מיין פאלק וועט וואוינען אין פרידליכע וואוינונגען
אונד אין זיכערע וואוינונגען, אונד אין שטילע אונד רהיגע ערטער: 19 אונד ער וועט
לאזען ארויסגעהעלן אויף דעם וואלד, אונד דיא שטאט וועט אים באנצען ארויסגעני-
דערט ווערען: 20 געבענשט וועט איהר וואס איז וועט בייא אלע וואסערן וואס איהר
שיקט אהין דעם פוס פון דעם אקס אונד פון דעם זעל:

קאפיטעל לב

1 אזי ועה דוא רויבער! אונד דוא ביוט ניש גערויבט, אונד דוא פאלשער, אונד מען האט
ניש קענען דיר פאלש געהאנדעלט! ווען דוא וועסט אויפהערען א רויבער צו זיין, אזוי
וועסט דוא גערויבט ווערען, ווען דוא וועסט אויפהערען פאלש צו זיין, אזוי וועט מען
קענען דיר פאלש האנדעלען: 2 א האר לויטזעליג אונס, מיר האפען צו דיר, וויא דוא ווייזט
(שטארקער) ארעם אלע פרייהאנדעלען, אויף אונזערע הילף אין דער צייט פון נויט: 3 ווע-
נען דיין ברויבענדען קול זענען דיא פעלקער פערטוואגעלט געווארען, דורך דיין דערהייבונג
זענען דיא גוים צושפרייט געווארען: 4 אונד איינער רויב וועט איינגעזאמעלט ווערען וויא
דיא איינזאמלונג פון היישרעקען, אונד וויא דאס לויפען (פון דיא היישרעקען) אין דיא
ברויבער ווען מען דארף לויפט: 5 דער האר איז דערהייכט ווייל ער וואוינט אין דער הייף,
ער האט ציון פול געמאכט מיט משפט אונד גערעכטיגקייט: 6 אונד דיא אמונה פון דיין
נע צייטען וועט זיין א שוועג פון הילף, חכמה אונד וויסענשאפט, דיא פרוכט פאר דעם
האר דאס וועט זיין זיין אוצר: 7 ועה זייער שטארקע העלדען וועלען דרויסען שרייגען,
דיא שלוחים פון שלום וועלען ביטערליך וויינען: 8 דיא הויכע ווענען זענען פערטויסט
געווארען, דער דורכטוואנדערער האט אויפגעהערט, ער האט דעם בונד צערשטערט, דיא
שטעט האט ער פערטאקטעט, אונד קיין מענש איז בייא איהם ניש השוב געוועזען: 9 דאס
לאנד איז טרויריג אונד פערשטאמט, לבנון איז פערשטעמט אונד פערטועלקט, דער שרין
איז געווארען וויא א פערדארטע מדבר, אונד בשן אונד פרמל זענען וויא אפגעשעלט (פון
פירות): 10 אצונד וועל איך אויפשטעהן זאגט דער האר, אצונד וועל איך דערהייכט ווערען
אצונד וועל איך מיך דערהעבען: 11 איהר וועט טראגענדיג ווערען מיט הייט אונד וועט גע-
וואונען שטוריא, איינער הויך וועט אייך פערברענען וויא א פייער: 12 אונד דיא פעלקער
וועלען

וְעֹלֵעַן וַיֵּין אֹזִיז וְיָא בְּרַעַנְעֵנִיבֵר קֹאֲלֵהָ
וְיָא אָפְנֵה־הַקֹּמֶט דְּעֶרְנֵר וְעֹלֵעַן וַיֵּין
אָנְנֵה־צִוְרֵדֵן וְעֶרְעֵן אִין דָּעַם פִּייעֶר:
13 הָעֵרֶם אִיהֶר פֿון וַיִּישְׁעֵן וְיָא אִיף
הָאָב נֶעֱטָהוּן אִינֵד אִיהֶר נֶאֱהַנְטֵעַ דְּעֶרֶר
קֵעֵט מִיֵּינֶע שְׁטאַרְקֵהייט: 14 דִּיא זִינְדִיבֵעַ
אִין צִוִּין פֿאַרְכֹּמֶטֶן וַיֵּין, אַ צִיטֶערֶנִים הָאָט
דִּיא חֲנָפִים אָנְנֵה־חֶאפֶט—וְעֶר פֿון אֹהֶם
וְעֵט קֵעֵנֶן וְהָוִינֶען בִּיֵּיא דָּעַם בְּרַעַנְעֵר־
דִּינֵעֵן פִּייעֶר? וְעֶר פֿון אֹהֶם וְעֵט קֵעֵנֶן
וְהָוִינֶען בִּיֵּיא דָּעַם עֲבִינֵעֵן בְּרַעַנְעֵן:
15 דְּעֶר וְיָא נֶעֱטָה אֹהֶם מִיט נֶעֲרַעֲכִיטֵר־
קִיט אִינֵד רֵעַט רַעֲבִט־פֿאַרְמִיגִיטִי, אִינֵד
וְיָא פֿער־מֹאקֶט רֹיב פֿון אֹהֶם־עֶרְדִּיקִיגֵן
וְיָא שְׁאָקֵעֶלֶט אָפּ וַיֵּינֶע הָעֵדֶר נִיט אָנְצִו־
רִירֵעֵן אָן שֹׁחַד, וְיָא פֿער־שְׁטאַפֶּט וַיֵּינֶע
אִוִּירֵעֵן אָז עֶר וְיָא נִיט הָעֶרְעֵן פֿון בְּלוֹט־
פֿער־גִּיסֵעֵן, אִינֵד הָאָלֶט צו וַיֵּינֶע אִוִּירֵעֵן אָז
עֶר וְיָא קִיין שְׁלֵעֲכֶמֶט נִיט וְעֶהֱעֵן: 16 דְּעֶר
וְעֵט וְהָוִינֶען אִין דְּעֶר חִיפֶּה וַיֵּינֶע בַּעֲשִׂיזִיגֵן
וְעֵט וַיֵּין אִין שְׁטאַרְקֵעַ פֿעס־מִטְנֵעֵן, וַיֵּין
בְּרוֹיט וְעֵט אִיהֶם גֶּעֲנֵעֵבֶען וְעֶרְעֵן, אִינֵד
וַיֵּין וְיָאֶעֱר וְעֵט וַיֵּין וַיִּכְעֶר: 17 דִּינֵעַ
אִוִּירֵעֵן וְעֹלֵעַן וְעֶהֱעֵן דָּעַם מֶלֶךְ אִין וַיֵּינֶע

שְׁעֶה־הֵייט, וַיֵּין וְעֹלֵעַן וְעֶהֱעֵן אַ וְעֶהֱר וַיִּישְׁעֵם לֹאֲנֵד: 18 דִּיין הָאָרֶץ וְעֵט נֶאֱבֹדֶעֱנֶקֶן
פֿון דְּעֶר פֿורְכֵט, (אִינֵד וְיָאֶעֱן) אֹהֶאֱז אִיז דְּעֶר שְׁרִיבֵעֶר? אֹהֶאֱז אִיז דְּעֶר אָפְנֵעֵנֶעֶר? אֹהֶאֱז
אִיז דְּעֶר וְיָא צִיילֶט דִּיא מְהֹרֶמֶר? 19 דָּאם עֲזוֹת־דִּינֵע פֿאַלֶק וְעֵט דִּיא נִיט מֶעֱהֶר
וְעֶהֱעֵן, אַ פֿאַלֶק פֿון מִיטֶעֶר שְׁפֹרֶפֶר וְיָא דִּיא קֵעֵנֶט נִיט פֿער־שְׁטֵעֶה, מִיט אַ פֿער־דֶּרֶה־הֵט
לֶשׁוֹן וְיָא דִּיא קֵעֵנֶט נִיט פֿער־שְׁטֵעֶה: 20 וְעֶה אִין צִוִּין, דִּיא שְׁטאַט פֿון אִוִּירֵעֵר פֿער־
וְאִמְלֹגֵה, דִּינֵע אִוִּירֵעֵן וְעֹלֵעַן אָנְנֵהֱעֵן וְיָאֶשְׁלֶם אַ רֹהִיבֵעַ וְהָוִינֵגֵן אַ גֶּעֲעֵלֶט וְיָא וְעֵט
נִיט אֲנֵעֲקֶעֱרִיקֶט וְעֶרְעֵן, אִינֵד וַיֵּינֶע פֿלֶעקֶער וְעֹלֵעַן אִוִּירֵעֵן עֲבִיגֵן נִיט אִוִּירֵעֵר־עֵסֶן
וְעֶרְעֵן, אִינֵד אֶלֶע וַיֵּינֶע שְׁמִירִיק וְעֹלֵעַן נִיט צוֹרִיקֶען וְעֶרְעֵן: 21 נִייעֶרֶט דָּאָרֶט וְעֵט דְּעֶר
הָאָר פֿאַר אֹהֶם שְׁטאַרְקֵעֵן, אִיין אָרֶט פֿון שְׁטֹרֶמֶטֶן אִינֵד מִיבֵעֵן בְּרִיט אִוִּירֵעֵן בִּידֵעַ וַיִּישְׁעֵן,
עֵס וְעֵט קִיין רֹדֶעֱרִישִׁיף דִּי־כִגִּיין, אִוִּירֵעֵן קִינֵע שְׁטאַרְקֵעַ קִרִּיג־שִׁשְׁעֵן וְעֹלֵעַן דִּי־כִגִּיין:
22 וְיָאִין דְּעֶר הָאָר אִיז אִוִּירֵעֵר שׁוֹפֶט, דְּעֶר הָאָר אִיז אִוִּירֵעֵר גֶּעֲנֵעֵבֶעֶר, דְּעֶר הָאָר אִיז
אִוִּירֵעֵר מֶלֶךְ עֶר וְעֵט אֹהֶם הַעֲלֶפֶען: 23 דִּינֵע שְׁמִירִיק וְעֶנֶן שְׁלֹאֶף גֶּעֲנֹאֲרֵעֵן וַיֵּין הָאָבֵעֵן
נִיט גֶּעֲקֵנֶט דָּעַם וְעֶגֶל־בֹּיִם שְׁטאַרְקֵעֵן, וַיֵּין הָאָבֵעֵן נִיט גֶּעֲקֵנֶט אִוִּירֵעֵר־שִׁשְׁעֵן דָּעַם
וְעֶגֶל־פֶּאֶה, דֶּעֱנִס־מֶאֶל אִיז אִוִּירֵעֵר־שִׁילֶט גֶּעֲנֹאֲרֵעֵן וְעֶהֱר פִּיל וְאֶק־רֹיב, דִּיא לֹאֲמֵעַ
וְעֹלֵעַן וַיֵּין רֹיב רֹיבֵעֵן: 24 אִינֵד דְּעֶר אִיִּיגִוֹאִינֵעֶר וְעֵט נִיט וְיָאֶעֱן אִיף בִּין קֹרֶאֶק, דָּאם
פֿאַלֶק וְיָא וְהָוִינֶט דָּאִיין וְעֵט דִּיא זִינֵד פֿער־גֶּעֲנֵעֵן הָאָבֵעֵן:
קֹאפִישְׁעֶל לֶד

1 גֶּעֲנֵהֶט אִיהֶר פֿעלְקֶער צו הָעֶרְעֵן אִינֵד פֿער־עֵקֶט עֵס אִיהֶר פֿעלְקֶער־שְׁאָפֶטֶען, לֹאֲז עֵס
דִּיא עֶרֶד הָעֶרְעֵן, אִינֵד אֶלֶע אִיהֶרֶע פֿול־הֵייט, דִּיא וְעֹלֵט, אִינֵד אֶלֶעם וְיָא קוֹמֶט פֿון אִיהֶר
אֹהִים: 2 וְיָאִין דְּעֶר צֶאֶרן פֿון דָּעַם הָאָר אִיז אִיבֶער אֶלֶע גֹּזִים, אִינֵד וַיֵּין גִּרִּמֶּצֶאֶרן אִיבֶער
אֶלֶע וַיֵּירֵע הָעֶרֶשְׁאָרֶען, עֶר הָאָט וַיֵּין פֿער־וִיטֶם, עֶר הָאָט וַיֵּין אִיבֶער־גֶּעֲנֵעֵבֶען צו דָּעַם שְׁעִר־
מֵעַן: 3 אִינֵד וַיֵּירֵע דְּעֶר־שְׁלֹאֲבֵנֵע וְעֹלֵעַן אֲנֵעֲקֶעֱנֹאֲרֶען וְעֶרְעֵן, אִינֵד פֿון וַיֵּירֵע פֿגִּרים
וְעֵט אַ גֶּעֲשִׁמֶטֶן אִוִּירֵעֵן אִינֵד דִּיא גֶּעֲרֵג וְעֹלֵעַן פֿון וַיֵּירֵע בְּלוֹט צוֹרִיקֶען וְעֶרְעֵן: 4 אִינֵד
אֶלֶע הָעֶרֶשְׁאָרֶען פֿון הִימֶעֶל וְעֹלֵעַן צוֹנֶהֱעֵן, אִינֵד דִּיא הִימֶעֶל וְעֹלֵעַן וְעֶרְעֵן צוֹנֶהֱעֵנֶע־וַיֵּין
קֵעֶלֶט וַיֵּין אַ סֶפֶר, אִינֵד וַיֵּירֵע גֶּאָנְצֵעַ חִלּוֹת וְעֹלֵעַן פֿער־וְעֹלֵקֶט וְעֶרְעֵן אֹזִיז וַיֵּין אַ בְּלוֹט פֿון
אַ וַיִּישְׁטֹאק וְעֶרֶט פֿער־וְעֹלֵקֶט, אִינֵד וַיֵּין אַ פֿער־וְעֹלֵקֶט פִּיג פֿון פִּיג־נֶעֱבֹיִם: 5 וְיָאִין
מִיין שְׁוֹעֶרֶד וְעֵט וַיֵּין וְעִטִּיבֵעֵן אִים הִימֶעֶל, וְעֶה עֵס וְעֵט אֲרוֹפִקוֹמֶען אִיבֶער אֲדוֹם, אִינֵד
אִיבֶער מִיין חֶרֶם־פֿאַלֶק צוֹם מִשְׁפָּט: 6 דָּאם שְׁוֹעֶרֶד פֿון דָּעַם הָאָר אִיז פֿול מִיט בְּלוֹט, עֵס אִיז

מחלב בלית אלים כי נבח ליהוה בקצרה וקבץ נחל
 7 בארץ אדום: וירדו ראמים עמם ופרים עסאמירים
 8 ויהיה ארצם מים ונפרם מחלב דשן: כי יום נקם
 9 ליהוה שנת שלומים לריב ציון: ונהפכו נחלה לנפת
 10 ונפרה לנפרת והיתה ארצה לנפת בעדה: לילה ויוםם
 לא תחבה לעולם עולה עשנה מדור לדור חתוב לנצח
 11 נגדום אין עבר בה: וירשלה קאת וקפוד וקשוף וערב
 12 ישכננה ונשה עליה קריתו וצביונו: ויהי ואך
 13 שם מלכה יקבאו וקל שניה ויהאם: וקלחה ארמניה
 סורים קמוש ויהם במבצרה ויהיה ניה תום חציר
 14 לבנות עמם: וקששו ציים אתאיים וקשיר על דרכו
 15 יקבא ארשם ורעיה לילית ומצאה לה מנח: שמה
 קנה קפוד וקמל וקמל וקמל וקמל וקמל וקמל וקמל
 16 דיה אשה רעיה: ויהי מעל ספר דיה וקראו
 אחת מלה לא נקרה אשה רעיה לא בקר ברפי
 17 הוא ציה ויהי הוא קבון: ויהיה ליה נחל
 ויהי חלקה להם בפר ערעולם ויהיה קריר ויהי
 ישכננה:

לה

א יששם מדבר ויהי ויהי ערב ויהי חתוב וקבץ נחל
 2 פרח תפר ויהי אף גילת ויהי קבד וקבד וקבד
 3 חדר הפרח ויהי קבד ויהי קבד ויהי קבד ויהי קבד
 4 חוקי דים רפת וברקים בשלות אמש: אמרו
 למחרת לב חוקי אליהו דיה אליוסם נקם ובו
 5 נמל אלוים הוא בוא וישעם: או תפנה ויהי קבד
 6 ואין תרשים תפנה: או דיה קבד ויהי קבד ויהי קבד
 7 אים קבד ויהי קבד ויהי קבד ויהי קבד ויהי קבד

ועט דאריבער ציהען דיא מעסטשונור פון וויסטיגקייט, אונד געוויכטשטייגער פון לער-
 קייט: 12 וויא וועלען אנרופען דיא עדעל-לייט—אבער עס וועט קיינער דארט זיין אין
 דער מלוכה, אונד איהרע פירשטען וועלען זיין וויא גארניט: 13 אונד דערנער וועלען
 אויפגעהן אין ווירע פאלאסטען, נעמען אונד שטאבעדיגע דערנער אין ווירע פעסטונג
 נען, אונד וויא וועלען זיין פאר א וואוינונג פון דראכען-שלאנגען, אונד א הויף פאר יונגע
 שטרויעס: 14 דיא ווילדע חיות (פון דער מדבר) וועלען אנטרעפען דיא ווילדע חיות פון
 דער אינגעל, אונד איין שד וועט דעם אנדערן רופען, נא, דארט וועט אויף רוהען דיא
 נאכטשדיק, (לילית) אונד זיא וועט זיך א מנוחה געפונען: 15 דארט וועט זיך דיא פייל-
 שלאנג מאכען א נעץ, אונד לעבען אייער, אונד זיא וועט זיין אויפשפאלטען, אונד וועט
 איינזאמעלן איהרע יונגען אונטער איהר שאטען, דארט וועלען זיך אויף דיא רויב-פייגעל
 פערזאמעלן איינע צו דיא אנדערע: 16 פארשט נאך אין דעם ספר פון דעם האר, אונד
 לייגעט עס! איינע פון וויא וועט נישט פעהלען, קיינע לאזט פעהלען איהרע חברות, ווארין
 עס איז געפויילען געווארען פון זיין מויל, אונד זיין רוח האט עס איינגעזאמעלט: 17 אונד
 ער האט פאר וויא גורל געווארפען, אונד זיינע האנד האט עס צו וויא אויסגעטיילט דורך
 א מעסטשונור, זיין וועלען עס אויף עביג נרשען וויא וועלען דארין וואוינען פון דור צו דור:

קאפיטעל לה

1 דיא מדבר אונד דאס טרוקענע לאנד וועלען זיך פרייען, אונד דער פלוין וועט פרעהליך
 זיין אונד בליהען וויא א רויז: 2 עס וועט זעהר בליהען אונד זיך פרייען, נא עס וועט פרעהליך
 זיין מיט געזאנג, דער קבד פון דעם לבנון וועט צו איהר געגעבען ווערען, דיא שענהייט
 פון פרמל אונד שרון, זיין וועלען זעהען דעם קבד פון דעם האר דיא שענהייט פון אונזער
 נאט: 3 שטארקט דיא שלאפע הענד אונד פעסטניג דיא שטרויבעלדיגע קניען: 4 זאגט צו
 דיא וואס האבען פארקטיגע הערצער, ווייט שטארק, האט נישט קיין מורא, זעהט אייער נאט
 וועט קומען מיט א נקמה, ער וועט קומען מיט א געזאלונג אונד ער וועט אייך העלפען:
 5 דענסמאל וועלען דיא אויגען פון דיא בלינדע אויפגעמאכט ווערען, אונד דיא אויערען
 פון דיא טויבע וועלען זיך אויפמאכען: 6 דענסמאל וועלען דיא לאמע שפרינגען וויא א
 הירש, אונד דיא צונג פון דעם שטוממען וועט זינגען, ווארין אין דער מדבר וועלען וואסערן
 אויסברעכען, אונד שטיקען אין דער וויסענטייא: 7 אונד דאס דארע לאנד וועט זיין

השָׁרֵב לֹאֲנִי וְצִמָּאֵן לִמְבוּעֵי מַיִם בְּתוֹךְ הַתֵּימֹן רַבְּעָה
 חָצִיר לִקְנֶה וְגָמָא: וְהוֹדִישָׁם מִסְּלִיל וְחֶדֶד וְחֶדֶד הַקִּדְשׁ
 יִקְרָא לֵה לֹאֲיִעֲבֹדֶנּוּ כִּמְאֵה וְהוֹאִלְמֵה וְהָלַךְ דֶּרֶךְ וְאִילָנִים
 לֹא יִתְעוּ: לֹאֲיִתְחַלֵּה שֵׁם אֲרָהּ וּפְרִיץ חַיִּית בְּלִיעֲלֹהָ
 לֹא תִמְצָא שֵׁם תְּהִלָּה וְנִלְכֹּה נִלְכֹּה: וּפְרִיזֵי יִהְיֶה יִשְׁכֹּן וְכֹאֵ
 צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחָה עוֹלָם עַל־דֹּאֲשָׁם שִׁשּׁוֹן וְשִׂמְחָה וְשִׁעִי
 וְנִסִּי יִנָּן וְנִחְמִי:

לֹא
 וְהוֹי בְּאֶרֶב עֲשִׂיהָ שָׁהָ לִמְלֶכֶךְ חֻקֵּיהָ עֲלֶה מִסְחָרִיב *
 מִלְּךְ־אֲשׁוּר עַל־כִּלְעָרִי יִהְיֶה הַבְּצֻרוֹת וְהַתְּשֻׁשִׁים: וְשִׁלְחָ *
 מִלְּךְ־אֲשׁוּר: אֲתִירְבִּשְׁקָה מִלְכִּישׁ רִשְׁלִמָה אֶל־הַמֶּלֶךְ
 חֻקֵּיהָ בְּחֵל כְּבֹד וְעֶזֶר בְּחֻזַּת הַבְּרָכָה הַעֲלִיתָהּ
 בְּמִסְלַת שְׂרָה כּוֹסֵם: וְנִצָּא אֲלֵיוֹ אֲלֹקִים בְּחֻלְקֵיהָ אֲשֶׁר *
 עַל־הַבֵּית וְשִׁבְנָה הַסֶּפֶר וְיִזְאָח בְּרָאֶסָה הַמִּקְרִי: וְנִאֲמָר *
 אֲלֵיהֶם רַבְּשָׁה אֲמִירֵינָה אֶל־חֻקֵּיהָ כִּדְרֵי־אֲמִיר הַמֶּלֶךְ
 הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אֲשׁוּר מִהַּ הַבְּשֻׁחַן הַזֶּה אֲשֶׁר בְּשֻׁחַת: *
 אֲמִירֵי אֶדְבֵּר־שִׁפְתֵּימֵי עֶזְרָה וְגִבּוֹרָה לִמְלָחְמָה עֲתִידָה *
 עַל־מִי בְּשֻׁחַת כִּי מִדְּרֹת כִּי: הִנֵּה בְּשֻׁחַת עַל־מִשְׁנֵה *
 הַקֶּנֶה הַרְצִיץ הַזֶּה עַל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִשְׁמָךְ אִישׁ עָלָיו וְכֹא
 בְּכִפּוֹ וְנִקְבָּה בֶן־פְּרָעָה מִלְּךְ־מִצְרַיִם לְכֹל־הַבְּשֻׁחִים עָלָיו: *
 וּכְרִיתֵהֶם אֶל־אֶל־הַזֶּה אֲלֵיהֶם בְּשֻׁחַת הַזֶּה דּוֹא אֲשֶׁר *
 הַסִּיד חֻקֵּיהָ אֶת־בְּמִתֵּי וְאֶת־מִבְּחֹתָיו וְנִאֲמָר לְהוֹדִיָּה *
 וְלִירְשָׁלַם לִפְנֵי הַמִּבְּחָה הַזֶּה תִּשְׁחָחוּ: וְעִתָּה עַל־הַכֹּס *
 נָא אֶת־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֲשׁוּר וְאֶתְנֶה לָּךְ אֲלֵיהֶם שְׂוִים אִסֵּר
 חֹבֶל לַחַת לָךְ רַבִּים עֲלֵיהֶם: וְאֶךְ תִּשָּׁב אֶת־פִּי *
 פֶּתַח אֲחֵר עֲבֹד אֲדֹנִי הַקָּטָן וְחַבְּטָה לָּךְ עַל־מִצְרַיִם
 לְרַבֵּב וּלְפָרְשִׁים: וְעִתָּה הַמִּסְלָעִי יִהְיֶה עֲלִיתִי עַל־ *
 הָאֶרֶץ הַזֹּאת לְהַשְׁחִיתָהּ יִהְיֶה אֲמִיר אֶל־עַל־הָאֶרֶץ

צו א פערזאמלונג פון וואסער, אונד דער
 דארשטיגער אָרט צו וואסער־קוועלען,
 אין דער וואוינונג פון דראכען־שלאנגען,
 אונדא זייא האבען זיך געלאנגערט וועט
 זיין גראז מיט ראהרען: 8 אונד עס
 וועט זיין א הויכגעטרעטענער וועג, אונד
 עס וועט אנגערופען ווערען דער הייליג
 גער וועג, קיין שטא וועט דארט איבער־
 פאהרען, נייערט עס איז נור פאר זאלכע,
 וואס געהן אויף דעם וועג, אפילו דיא
 נארען—וועלען זיך אויף נישט פעראירען:
 9 דארט וועט נישט זיין קיין לייב, אונד
 קיינע שטארקע ווילדע חיות וועלען נישט
 דארויף געהן, זייא וועלען נישט דארט
 געפונען ווערען נייערט דיא אויסגעלעזטע
 וועלען דארט געהן: 10 אונד דיא אויס־
 געלעזטע פון דעם האר וועלען צוריק־
 קעהרען, אונד זייא וועלען קומען קיין
 ציון מיט געזאנג, אונד עביגע פרייד
 וועט זיין אויף זייער קעפ, פרעליכקייט
 אונד שמחה וועט זייא דערגרייכען,
 אונד טרויריגקייט אונד זיפצען וועלען
 אנמלופען:

קאפיטעל ל"ו

1 אונד עס איז געוועזן אין דעם
 פירצעהנטען יאהר פון דעם מלך חזקיהו,
 ארויפגעגאנגען קענען אלע פעסטע שטעט פון יהודה, אונד ער האט זייא איינגע־
 נומען: 2 אונד דער מלך פון אשור האט געשיקט דעם רבשקה אויס לכיש קיין
 ירושלים צו דעם מלך חזקיהו מיט א גרויס חיל, אונד ער האט זיך אהינגעשטעלט
 בייא דעם גרובען פון דעם אויבערשטען טייר, וואס איז אויף דעם געטרעטענעם
 וועג פון דעם וואסער־פעל: 3 אונד אלוקים ווהן פון חלקיהו, וואס איז איבער דעם
 הויז, אונד שבעה דער שרייבער, אונד יואח דער ווהן פון אסף, דער קאנגלער, זענען
 צו איהם ארויסגעגאנגען: 4 אונד רבשקה האט צו זייא געזאגט, זאגט דאך צו
 חזקיהו אזוי זאגט דער גרויסער מלך, דער מלך פון אשור, וואס איז דיא דאזיגע
 פערויכערונג וואס דוא האסט דך (דערמיט) פערויכערט? 5 איך זאג—זאגסט דוא
 (אבער עס איז נאר א ווארט מיט דיא ליפען) איך האב עצה אונד שטארקייט מלחמה
 צו האלטען,—אבער אצונד אויף וועמען האסט דוא דך פערויכערט, דאס דוא האסט
 קענען מיר מורד געוועזן? 6 זעה, דוא האסט דך פערויכערט אויף דיא שטיצע
 פון דעם דאזיגען צוגראכענעם שטעקען, אויף מצרים, דאס ווען א מענטש זאל זיך
 אויף איהם אנשפארען, אזוי וועט ער קומען אין זיינע האנד אונד עס וועט איהם
 דורכשטעכען, אזוי איז פרעה דער קעניג פון מצרים צו אלע דיא וואס פערויכערען
 זיך אויף איהם: 7 אונד ווען דוא וועסט צו מיר זאגען, מיר פערלאזען זיך אויף דעם
 האר, אונדער נאט, איז עס נישט דער וואס חזקיהו האט אפגעטהון זיינע גמות אונד
 זיינע מובחות, אונד ער האט געזאגט צו יהודה אונד צו ירושלים פאר דעם דאזיגען
 מוצח וואס איז אין ירושלים זאלט איהר אייך ביקען? 8 אונד אצונד געט דאך איין
 ערב צו מיין האר דעם קעניג פון אשור, אונד איך וועל דיר געבען צווייא טויזענד
 פערד, אויב דוא וועסט קענען געבען אויף זייא רייטער: 9 אונד ווא אזוי וועסט דוא
 אויפקהרען דאס פנים פון דעם הויפט־מאן, (אדער) איינעם פון דיא קלענסטע קנעכט
 פון מיין האר? אונד דוא האסט דך פערויכערט אויף מצרים, אויף רייטענען אונד רייטער?
 10 אצונד, בין איך דען אהן דעם האר ארויפגעגאנגען קענען דעם דאזיגען אָרט עס צו
 פערדארבען? דער האר האט צו מיר געזאגט, געה ארויף, קענען דעם דאזיגען לאנד,

אונד פערדארב עס: 11 אונד אליקים דער זיין פון חלקיהו האט געזאגט, אונד אויף שבעה אונד יואח, צו רבשקה, רעד דאך צו דייןע קענעט ארמית, ווארין מיר פארשטענען, אבער דאס זאלסט מיט אונס נישט רעדען יידיש אין דיא אוירען פון דעם פאלק וואס זענען אויף דיא מויער: 12 אונד רבשקה האט צו זיין געזאגט, צו וועגען דיין האר אונד צו וועגען דיר, האט מיר מיין האר גע- שיקט צו רעדען דיא דאזיגע ווערטער? איז עס נישט אויף צו דיא מענשען וואס זיצען אויף דיא מויער, דאס זיין וועלען עסען זייער צואה, אונד טרינקען זייער השקפה מיט אייך: 13 אונד רבשקה האט זיך געשטעלט, אונד ער האט גע- רופען מיט א אויף קול אויף יידיש, אונד ער האט גערעדט, אונד געזאגט, הערשט דאס ווארט פון דעם גרויסען קעניג, דעם קעניג פון אשור: 14 אזוי האט דער קעניג געזאגט, לאז אייך חזקיהו נישט גענארען, ווארין ער וועט אייך נישט קענען מציל זיין: 15 אונד לאז אייך חזקיהו נישט פערזיכערען אויף דעם האר, אזוי צו זאגען, דער האר וועט אונס מציל זיין, אונד דיא דאזיגע שטאט וועט נישט געגעבען ווערען אין דיא האנד פון דעם קעניג פון אשור: 16 איהר זאלט נישט הארעכען צו חזקיהו, ווארין אזוי האט געזאגט דער קעניג פון אשור, מאכט מיט מיר שלום, אונד קומט ארויס צו מיר, אזוי וועט איהר איינ- ליכער עסען פון זיין ווייניגשטאק אונד פון זיין פיינעגעבויס, אונד טרינקט איינליכער דאס וואסער פון זיין ברונען: 17 ביז איך וועל קומען, אונד איך וועל אייך געמען אין א לאנד אזוי וויא איינער לאנד, א לאנד פון קארן אונד וויין, א לאנד פון ברויט אונד ווייניגערטען: 18 טאמער וועט אייך חזקיהו איבעררעדען אזוי צו זאגען, נאט וועט אונס מציל זיין; האבען דען דיא געטער פון דיא פעלקער מציל געוועזען, איינ- ליכען זיין לאנד פון דיא האנד פון דעם קעניג פון אשור? 19 וואו זענען דיא געטער פון חמת אונד ארפד? וואו זענען דיא געטער פון ספרים? האבען זיין דען שמרון מציל געוועזען פון מיינע האנד? 20 ווער איז אונטער אלע געטער פון דיא לענדער, וואס וויא האבען מציל געוועזען זייער לאנד פון מיינע האנד? דאס דער האר זאל ווישלוס מציל זיין פון מיינע האנד? 21 אונד דאס פאלק האט געשווינען, אונד זיין האבען איהם קיין ווארט נישט געענטפערט, ווארין דאס האט דער קעניג געבאטען, אזוי צו זאגען, איהר זאלט איהם נישט ענטפערען: 22 אונד אליקים דער זיין פון חלקיהו וואס איז איבער דעם הויז, אונד שבעה דער שרייבער, אונד יואח דער זיין פון אסף דער קאנצלער, זענען געקומען צו חזקיהו, מיט צוריסענע קליידער, אונד זיין האבען איהם געזאגט דיא ווערטער פון רבשקה:

11 הוּאָת הַחֲזִיקָה: וְאָמַר אֲלֵיכֶם וּשְׁבַנָּה וְיֹאחַ אֶל-רַב־שָׁקָה דִּבְרָנָה אֶל-עֲבָדָיו אֲרָמִית כִּי שְׁמַיִם אָנֹכִי וְאַל-תִּדְבֹּר אֵלַי דְּבָרִית כִּאֲנוּ הָעַם אֲשֶׁר עֲלִיהֶוּמָה: 12 וְאָמַר רַב־שָׁקָה הָאֵל אֲנִיךָ וְאֵלָיו שְׁלַחְנִי אֲנִי לְדַבֵּר אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָאֵל עֲלֵהאֲנִישִׁים הַיְשָׁבִים עַל-הַמָּוֶה לְאֶמֶל אֶת-דִּבְרָאֵיהֶם וּלְשׁוֹת אֶת-שִׁנְיָתָם עִמָּם: 13 וְנִגְמַל רַב־שָׁקָה וַיִּקְרָא בְּקוֹל-גָּדֹל דְּבָרִית וְאָמַר שְׁמַעוּ 14 אֶת-דְּבָרֵי הַמֶּלֶךְ הַגָּדֹל מֶלֶךְ אֲשׁוּר: כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ 15 אֲלֵיכֶם לָכֵם חֲזִיקֵי כִי לֹא-יִשְׁכַּל לְהַצִּיל אֲתָכֶם: וְאַל-יִבְטַח אֲתָכֶם חֲזִיקֵי אֶל-יְהוָה לֵאמֹר הָעַל יִצְלַע יְהוָה 16 לֹא תִהְיֶה הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד מֶלֶךְ אֲשׁוּר: אֲלֵהֶשְׁמִעוּ אֶל-חֲזִיקֵי כִי כֹה אָמַר הַמֶּלֶךְ אֲשׁוּר עָשׂוּ אֶתִּי בְּרָכָה וְנָעַז אֲלֵי וְאִכְלוּ אֶשְׁנַפְנוּ וְאִשׁ תִּהְיֶה וְשָׂתוּ אִשׁ מִר 17 בֹּרֵךְ: עַד-בָּא וְלָקַחְתִּי אֲתָכֶם אֶל-עֵרֶץ כַּדְרַכֶּם אֶרֶץ 18 דָּן וְתִירֹשׁ אֶרֶץ לָחֶם וְכִרְמִים: פְּדִיכִית אֲתָכֶם חֲזִיקֵי לֵאמֹר יְהוָה יִצְלַע הַהֲצִילוּ אֲלֵי הָעָם אִשׁ אֶת-אֶרֶצוֹ 19 מִיַּד מֶלֶךְ אֲשׁוּר: אִיֹּה אֲלֵי חֲמַת וְאַרְפָּד אִיֹּה אֲלֵי כ סַפְרָיִם וְכִי-הֲצִילוּ אֶת-שְׁמֶרֶן מִיַּד: מִי בְּכָל-אֲלֵי הָאֲרָצוֹת הָאֵלֶּה אֶשְׁרֵהֲצִילוּ אֶת-אֶרֶצָם מִיַּד כִּי-יִצְלַל 21 יְהוָה אֶת-יְהוֹשָׁפָט מִיַּד: וְחִדְּשׁוּ וְלֹא-עָשׂוּ אֶתִּי דְּבַר 22 כִּרְמִצוֹת הַמֶּלֶךְ הוּא לֵאמֹר לֹא תִהְיֶה: וְכִבֵּא אֲלֵיכֶם בְּדַחֲלִיקֵי אֲשֶׁר-עֲלִיכִית וּשְׁבַנָּה הַסֹּפֶר וְיֹאחַ בְּיַד אֶסָּף הַמִּזְכִּיר אֶת-חֲזִיקֵי קִרְיַי בְּנֵי-דָוִד לֹא אֶת דְּבָרֵי רַב־שָׁקָה:

לו לו

א וְהִי כְשִׁמְעַת הַמֶּלֶךְ חֲזִיקֵי וַיִּקְרָע אֶת-בְּגָדָיו וַיַּחֲסֶם בְּשָׁק 2 וְכִבֵּא בֵּית יְהוָה: וְשָׁלַח אֶת-אֲלֵיכֶם אֲשֶׁר-עֲלִיכִית

וְאִיֹּה דָּאס בְּגָדָיו לֹא אִיֹּה מִיֹּה דָּאס בְּגָדָיו

1 אונד עס איז געוועזען ווען חזקיהו המלך האט דאס געהערט, אזוי האט ער צוריסען זיינע קליידער, אונד ער האט זיך בעדעקט מיט א זאק, אונד ער איז געקומען אין דעם הויז פון נאט: 2 אונד ער האט געשיקט אליקים וואס איז געוועזען איבער דעם הויז,

ואת שבתא הפסח ואת זמני הכהנים מתקנים בשבועם
 אלישעיהו בראמון הנביא: ויאמרו אליו כה אמר
 חזקיהו יסדקה ותוכחה ונאצא היום הזה כדבא ביום
 ערמשר ובת אין ללדה: אליל ישמע יהוה אליהו
 את הדבר רבשקה אשר שקלו מלך-אשור ותריו לנר
 אללים לו ותוכל בדברים אשר שמע יהוה אליהו
 ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה: וכלאו עבד ה
 המלך חזקיהו אלישעיהו: ויאמר אליהם ושמעו מה
 האמרון אלדנכם כה אמר יהוה אליהם מפני
 הדברים אשר שמעת אשר נדפו נערי מלך-אשור אותי:
 הניו נתון בו דח ושמע שמעיה ושב אל-ארצו והפלתו
 בחרב בארצו: וישב רבשקה ונמצא את-מלך אשור
 נלחם על-לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: וישמע על-
 תרקה מלך-כיש לאמר יצא להלחם אתך ושמע וישלח
 מלאכים אל-חזקיהו לאמר: כה האמרון אל-חזקיהו
 מלך-יהודה לאמר אל-ישאך אליהו אשר אתה בומח
 בו לאמר לא תתן וירשלים ביד מלך אשור: והיה
 אתה שמעת אשר עשו מלכיש אשור לכל-הארצות
 להחרים ואתה תנצל: והגילו אותם אליו הנוגים
 אשר-השתחו אבותיו את-גוון ואת-הבן והצא ובגדי-
 אשר בתלשור: איך מלך-המת מלך ארס מלך לעיר
 ספרנים הגע ועזה: ויפקח חזקיהו את-הספרים מיד
 המלאכים ויקראו וכל בית יהוה ויפרשו חזקיהו
 לפני יהוה: ותפלה חזקיהו אליהו לאמר: יהוה
 צבאות אליו ישראל ישב הכרבים את-הדוא האלהים
 לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את-השמים
 ואת-הארץ: הטה יהוה אוזן וישמע פתח יהוה עין

אונד שבתא דער שרייבער אונד דיא
 עלצטע פנים, בעדעקט מיט זעק, צו
 ישעיהו הנביא וזהו פון אמוז: 3 אונד
 זיין האבען צו איהם בעזאגט, אזוי האט
 בעזאגט חזקיהו, עס איז א טאג פון נויטה,
 אונד לעסטערונג אונד דערצארנונג איז
 דער דאזיגער טאג, ווארין דיא קינדער
 זענען בעקומען ביי צו דעם בעבוירשטול,
 אונד קיינע קראפט איז נישט דא צו גע-
 ווינען: 4 טאמער וועט דער האר דיין
 גאט הערען דיא ווערטער פון רבשקה
 וואס דער קעניג פון אשור זיין האר האט
 איהם געשיקט, צו לעסטערען דעם
 לעבעדיגען גאט, אונד ער האט געלעס-
 טערט מיט ווערטער, וואס דער האר
 דיין גאט האט געהערט, אזוי זאלסט דוא
 אויפהעבען א געבעט וועגען דיא איבער-
 געבליבענע, וואס עס וועט נאך געפונען
 ווערען: 5 אונד דיא קנעכט פון דעם
 קעניג חזקיהו זענען בעקומען צו ישעיהו:
 6 אונד ישעיהו האט צו זיין בעזאגט,

אזוי זאלט איהר זאגען צו אייער האר, אזוי האט דער האר בעזאגט, דוא זאלסט נישט
 מורא האבען פאר דיא ווערטער וואס דוא האסט געהערט, וואס דיא יונגען פון דעם
 קעניג פון אשור האבען מיך געלעסטערט: 7 זעה, איך וועל איהם געבען א גייסט
 אונד ער וועט הערען א בשורה, אונד ער וועט זיך צוריקהערען צו זיין לאנד, אונד
 איך וועל איהם לאזען פאלען דורך דעם שווער אין זיין לאנד: 8 אונד ווען רבשקה
 האט זיך צוריקגעקערט, אזוי האט ער געפונען דעם קעניג פון אשור מלחמה האל-
 טען קעגען לבנה, ווארין ער האט געהערט דאס ער האט זיך אפגעצויגען פון לכיש:
 9 אונד ער האט געהערט אויף תרקה דעם קעניג פון כוש, אזוי צו זאגען, (זעה) ער
 איז ארויסגעגאנגען מלחמה צו האלטען מיט דיר; אונד ווען ער האט עס געהערט
 אזוי האט ער געשיקט שלוחים צו חזקיהו, אזוי צו זאגען: 10 אזוי זאלט איהר זאגען
 צו חזקיהו דעם קעניג פון יהודה, אזוי צו זאגען, לאז דיר דיין גאט נישט איבערערעדען,
 וואס דוא פערזיכערסט דיר אויף איהם, אזוי צו זאגען, וירושלים וועט נישט גענעבען
 ווערען אין דיא האנד פון דעם קעניג פון אשור: 11 זעה, דוא האסט געהערט וואס
 דיא קעניגע פון אשור האבען געטהון צו אלע לענדער זיין צו פערזיכטען אונד
 זאלסט דוא ניצול ווערען? 12 האבען זיין דען דיא געטער פון דיא פעלקער מציל
 געוועזען, וואס מיינע עלטערן האבען זיין פערדארבעט? גוון אונד חרן, אונד רצף,
 אונד בני עדן, וואס איז אין תלשור? 13 וואו איז דער קעניג פון חמת? אונד דער
 קעניג פון ארפד? אונד דער קעניג פון דיא שטעט ספרונים, הנע אונד ענה? 14 אונד
 חזקיהו האט גענומען דיא ברית פון דיא האנד פון דיא שלוחים אונד ער האט זיין גע-
 לעזען, אונד ער איז ארויסגעגאנגען אין דעם הויז פון דעם האר, אונד חזקיהו האט זיין (דיא
 ברית) פערשפרייט פאר דעם האר: 15 אונד חזקיהו האט געבעטען צו דעם האר, אונד ער
 האט בעזאגט: 16 א האר צבאות, גאט פון ישראל וואס ויצט איבער דיא פרובים, דוא
 אליין ביסט גאט אונזער אלע קעניגרייכע פון דער ערד, דוא האסט געמאכט דעם הימעל
 אונד דיא ערד: 17 נייג דיין אויער, א האר, אונד הער צו, עפען דייןע אויער א האר

ואת השם את כל־דבר סתרי אשר שלח לחק־
 18 אלהים ה': אמנם דתו הנריט מלכי אשר את־כל
 19 הארצות ואת־ארצם: ועתה את־אלהיהם באש כל לא
 אלהים הנה כי אמר־שעה ויהיה קץ ואבן ונאבדם:
 כ ועתה יהיה אלהיו הושעו מיד ודעו כל־ממלכות
 21 ויִצְרֹחַ בִּירֵאֶתָה דָּתָה לְבָרָךְ: וישלח לשערי צדאמץ
 אל־הקודר לאמר בְּרֵאמֶר דָּתָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 22 התפלת אלי אל־סנחריב מלך־אשור: וזה דבר אשר
 דבר יהיה עליו כזה לך לענה לך בחולת בתיצון
 23 אֶת־רִיךְ ראש הניצה בת ירושלים: את־מי חרפת ונלפת
 ועל־מי הרימחה קול ותשא מיום עינך אל־קדוש
 24 יִשְׂרָאֵל: בך עברך חרפת ואלו ותאמר בלב רבבי
 אֵין עֲלֵינוּ מָרוֹם הָרִים יִדְבְּתִי לִבְנוֹן וְאֶבֶל קִמַּת אֶתְנוּ
 כה בכתר ברושיו ואבוא מרום קצו ער כרמלו: אני
 קרתי ושתיתי מים ואחרב בכר־עמי כל ארץ מצור:
 26 הלא־שמתם למרחוק אותה עשיתי מימי קדם וצרתה
 עתה הבאתיה וזהו להשאות ולים נצים ערים בצרות:
 27 וישבחהו כצריד־הוה ובושו הוה עשב שדה ירק ושא
 28 הציר גוזת ושרמה לפני קמה: ושבתה וצאתה ויבוא
 29 ידעתי ואת החרבתי אלי: ען החרבתי אלי ושונתי
 עֲלֵה בְּאוֹרִי וְשָׁמַיִי חֹדֶר בִּאֶפֶס וּמַחֲלִי בִּשְׁפָתַי וְהִשְׁבַּחְתִּי
 ל בְּדָרְךָ אֲשֶׁר־בָּאתָ בָּהּ: וזהו־לך היות אבול השנה ספיח
 וישבעה השנית שחם ויבשרה השלישית ורש וקצרו
 31 ונמנו כרמים ואבול פרים: וספה פליטת בתי־יהודה
 32 הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה: כי מירושלם
 תצא שארית ופליטה מזה ציון קנאת יהיה צבאות
 33 תַּעֲשֶׂה־וְאֵת: לכן בְּרֵאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי־מֶלֶךְ אֲשֶׁר

אונד זעה, אונד הער דיא ווערמער פון
 סנחריב, וואס ער האט איהם געשיקט
 צו לעסטערען דעם לעבעדיגען גאט!
 18 עס איז וואר, האר, דאס דיא קעניג
 פון אשור האבען וויסט געמאכט דיא
 פעלקער, אונד זייער לאנד: 19 אונד
 זייא האבען געגעבען זייערע געמער אין
 דעם פייער, ווארין זייא זענען קיינע
 געמער נישט גענועזען, נייערט דיא ווערק
 פון מענשען־הענד, האלצערנע אונד
 שטיינערנע, דארום האבען זייא זייא
 פערטיליגט: 20 אונד אצונד, א האר
 אונדער גאט, העלף אונס דאך פון זיינע
 האנד, אונד לאזען אלע קעניגרייכע פון
 דער ערד וויסען, דאס דוא אליין ביזט
 האר: 21 אונד לשענה זעהן פון אמוץ
 האט געשיקט צו חזקיהו, אזוי צו זאגען,
 אזוי האט געזאגט דער האר, דער גאט
 פון ישראל, דאס וואס דוא האסט גע-
 בעטען צו מיר וועגען סנחריב דעם
 קעניג פון אשור (האב איך געהערט):
 22 דאס איז דאס ווארט, וואס דער האר
 האט גערעט וועגען איהם, זיא פערשעמט
 דיך, זיא שפעט פון דיר, דיא יונגפרוי

דיא טאכטער פון ציון, זיא שאקעלט הינטער דיר מיט דעם קאפ, דיא טאכטער פון
 ירושלים: 23 וועמען האסט דוא געלעסטערט, אונד אויף וועמען האסט דוא אויפ-
 געהויבען א קול? אונד דוא האסט זיינע אויגען דערהויבען אין דער הייף, קעגען
 דעם הייליגען פון ישראל? 24 דורך זיינע קנעכט האסט דוא געלעסטערט דעם האר,
 אונד דוא האסט געזאגט, מיט מיינע פילע רייטוועגען, בין איך ארויפגעגאנגען אויף
 דיא הייף פון דיא בערג, אויף דיא זייטען פון לבנון, אונד איך וועל אפשיידען זיינע
 הויכע צעדערבוימער, זיינע בעסטע טענענבוימער, אונד איך וועל קומען אן זיין עק
 פון זיין וואלד פרמל: 25 איך האב געברובען אונד אויסגעטרוקען דאס פרעמדע
 וואסער, אונד איך וועל אויסטריקענען מיט מיינע פוס־טריט, אלע טייכען פון דער
 פעסטונג: 26 האסט דוא עס דען נישט געהערט פון לאנג אן, דאס איך האב דאס גע-
 טהון, פון פארצייטיגע נאהרען, אונד איך האב זייא געשאפען? אצונד האב איך עס
 געבראכט כדי צו פערטרוסטען דיא פעסטע שטעט אז זייא זאלען זיין גלייך וויא הויפטן
 ערד: 27 אונד זייער איינזואוינער זענען אהן קראפט, זייא האבען זיך דערשראקען
 אונד זענען פערשעמט געווארען, זייא זענען געווארען אזוי וויא גראז פון דעם פעלד,
 וויא גרין גראז, וויא גראז וואס וואכסט אויף דיא דעכער, אונד וויא פערדארטע זאגען,
 איידער עס ווערט צייטיג: 28 אונד דיין וועגען, אונד דיין ארויסגיין אונד דיין אריי-
 קומען, ווייס איך, אונד אויף דיין צארנען קענען מיר: 29 ווייל דיין צארנען קענען
 מיר, אונד דיין שטאלץ איז ארויפגעגאנגען אין מיינע אויערען, אזוי וועל איך טהון
 מיין ריגן אן זיינע גאז, אונד מיין צוים אן זיינע ליפער, אונד איך וועל דיך צוריק
 קעהרען אין דעם וועג וואס דוא ביסט אויף איהם געקומען: 30 אונד דאס זאל צו
 דיר זיין דער צייכען, דאס נאך וועט איהר עסען ווידער וואכסונג, אונד אין דעם
 צווייטען נאך—וויילדע וואכסונג, אונד אין דעם דריטען נאך וועט איהר זייען אונד
 שניידען, אונד פלאנצען וויינגעטרעטען, אונד אויף עסען פירות: 31 אונד דיא אנט-
 רגענע פון דעם הויז פון יהודה, דיא וואס זענען איבערגעבליבען, וועלען פערמעהרען
 הינטער זיך ווארצלען אונד וועלען איבער זיך פרוכט טראגען: 32 ווארין פון
 ירושלים וועט זיא ארויסגיין אין איינע איבערגעבליבענע, אונד איינע אנט-
 רינגען פון דעם בארג ציון, דיא קנאה פון דעם האר צבאות וועט דאס טהון:
 33 דארום האט דער האר אזוי געזאגט אויף דעם קעניג פון אשור,

לא יבוא אליהו הוֹאֵת וְלֹא־יִדְוֶה שֶׁם חַן וְלֹא־יִקְדֹּמֶה
 מִן וְלֹא־יִשְׁפָּךְ עָלֶיהָ סִלְלִי: בְּדָרֵךְ אֲשֶׁר־בָּא בְּהַ יָּשׁוּב ³⁴
 וְלֹא־מִעֵד הוֹאֵת לֹא יבוא נִסִּי־יְהוָה: וְנִתְּנִי עַל־הַעֵד לֹא
 הוֹאֵת לְהוֹשִׁיעַ לִמְנִי וְלִמְנֵן דָּוִד עֲבָדִי: וְצֹאֵם מִלֶּאֱלֹהִים ³⁶
 יְהוָה חֲכֵם בְּמִתְנֶה אֲשׁוּר מִכָּה וּשְׁמֹעִים וְנִשְׁמָעֵה אֶלֶף
 וְשִׁכְמוֹ בְּמִלֵּךְ וְדִהָ כֵלִים פְּגִרִים מִתִּים: וְשִׁמֵּךְ ³⁷
 וְשִׁבֵּם סִחְרִיבִים מִלֶּךְ־אֲשׁוּר וְשִׁבֵּם בְּנֵי־נֶחֱדִי: וְהִי לֹאֵה ³⁸
 מִשְׁתַּחֲוֶה בֵּית: וְסִרְךָ אֶלְהִי וְאֶדְרִמְלֵךְ וְשִׁרְאָצֵּר בְּנִי
 הַבְּרִי בְּחֵרֵב וְתִמָּה וְנִלְשׁוֹ אֶרֶץ אֶרֶבֶת וְנִלְשׁוֹ אֶסְרִי־חַן
 בְּנֵי תַחֲמִי:

לח

לח

בְּיָמִים הָאֵלֶּם חֲלָה חֲזָקָתוֹ לְמוֹת נָבִיא אֱלֹהֵי יִשְׁעֵהוּ ^א
 בְּרָאֲמוֹן הַבֵּי־א יִאֲמַר אֱלֹהֵי בְּהֶאֱמַר יְהוָה צִו לְבִיתְךָ
 כִּי מִת אֶתֶּךָ לֹא תִדְוֶה: וְשִׁבֵּם חֲזָקָתוֹ מִן אֶל־הַבְּרִי ²
 וְחִתְּפִל אֶל־יְהוָה: וְיִאֲמַר אֶתֶּךָ דִּהָ וְכִרְנָה אֶת אֲשֶׁר ³
 הִתְחַלְּבִיתִי לִפְנֵיךָ בְּאֵמֶת וּבְכֹל שֶׁלֹּם וְחִסּוֹב בְּעִנְיַת־שִׁשִּׁית
 וְשִׁבֵּם חֲזָקָתוֹ בְּכִי דָּוִל: וְהִי דְבִרְיֹהֶה אֶל־שִׁשִּׁיתוֹ ⁴
 לֵאמֹר: הַלֹּךְ וְאֶמְרָת אֶל־חֲזָקָתוֹ בְּהֶאֱמַר יְהוָה אֱלֹהֵי ⁵
 דִּהָ אֲבִיךָ שְׁמַעֲתִי אֶת־תְּפִלָּתְךָ רֵאֲתִי אֶת־מִדְּמֹתֶיךָ הַנִּלְי
 יִסְכָּף עַל־יְמִיךָ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה: וּמִכָּה מִלֶּךְ־אֲשׁוּר ⁶
 אֶצִּילְךָ וְאֶת הַעֵד הוֹאֵת וְנִתְּנִי עַל־הַעֵד הוֹאֵת: וְהָדָר ⁷
 לֵךְ הוֹאֵת מִכָּה דִּהָ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יְהוָה אֶת־יְהִדְבֵּר הוֹדָה
 אֲשֶׁר רִבֵּי: הֵנִי מְשִׁיב אֶת־צֶל הַמַּעֲלֹת אֲשֶׁר יִדְוֶה ⁸
 בְּמַעֲלֹת אֶתֶּךָ בְּשִׁמְשׁ אֶחָדִית עֶשֶׂר מַעֲלֹת וְתִשְׁבֵּם הַשִּׁמְשׁ
 עֶשֶׂר מַעֲלֹת בְּמַעֲלֹת אֲשֶׁר יִדְוֶה: מִכָּתֵב לְחֲזָקָתוֹ ⁹
 מִלֶּךְ־יְהוָה בְּחֵלְתִי וְהִי מִחֲלֹו: אֲנִי אֶמְרָתִי בְּדָמִי יָמִי ¹⁰
 אֶלְכָּה בְּשַׁעֲרֵי שָׁאֵל פְּקֻדֹתִי יִרֵר שְׁנוֹתִי: אֶמְרָתִי לֹאֵה ¹¹
 אֶרְאֶה יְהִי בְּכֹרֶךְ תַּחֲמִי לֹאֲבִיט אֶרֶם עוֹד עִסְיִשְׁבִּי

בְּעִבְרוֹת אֵין דָּעַם הוֹי פֿון נִסְרוֹף זיין נאט, האָבען אַדְרַמְלֵךְ אונד שְׂרַאָצֵר זיינע זיהן
 איהם געשלאָגען מיט דעם שווער, אונד זיין זענען אנטרוגען געווארען צו דעם
 לאנד אררט, אונד זיין זוהן אסר־חדון האט רעגירט אין זיינער שטעל:

קאפיטעל לח

1 אין יענע טעג איז חזקיהו קראנט געווארען צו שטארבען, אזוי איז צו איהם געקוֹד־
 מען וישעיהו וזהו פון אמוץ דער נביא, אונד ער האט צו איהם געזאגט, אזוי האט דער
 האר געזאגט, מאך א צוואה צו דיין הויז, ווארין דוא וועסט שטארבען, אונד דוא
 וועסט נישט לעבען בלייבען: 2 אונד חזקיהו האט געקערט זיין פנים צו דער וואנד,
 אונד ער האט געבעטען צו דעם האר: 3 אונד ער האט געזאגט, איך געט דיך האר,
 געדענק דאך דאס איך בין געגאנגען פאר דיר מיט אמת אונד מיט מין גאנצען הארץ,
 אונד איך האב געטהון וואס איז גוט אין דיינע אויגען. אונד חזקיהו האט געוויינט א
 גרויס געוויין: 4 אונד דאס ווארט פון נאט איז געוועזען צו וישעיהו, אזוי צו זאגען:
 5 געה אהין, אונד דוא זאלסט זאגען צו חזקיהו, אזוי האט געזאגט דער האר, דער
 נאט פון דיין פאטער דוד, איך האב געהערט דיין געבעט, איך האב געזעהן דיינע
 טרערען, זעה, איך וועל אויף דיינע טעג מעהרען פופצעהן יאהר: 6 אונד פון דער
 האנד פון דעם קעניג פון אשור וועל איך דיך מציל זיין, אונד אויך דא דאזיגע שטאט,
 אונד איך וועל געשיצען דא דאזיגע שטאט: 7 דאס איז דיר דאס צייכען פון דעם
 האר, דאס דער האר וועט דא זאך טהון וואס ער האט גערעט: 8 זעה איך וועל
 צוריקקערען דעם שטאט פון דא שטאפעלן וואס איז ארופגעגאנגען אין דא שטאט
 פעלן פון דעם ווינדיגער פון אהו צעהן שטאפעלן צוריק, אונד דא זון האט זיך
 צוריקגעקערט צעהן שטאפעלן אויף דעם ווינדיגער וואס איז (שוין געוועזען)
 ארופגעגאנגען: 9 דאס איז דא שריפט פון דעם מלך חזקיהו ווען ער איז
 קראנט געוועזען, אונד ער איז געוונד געווארען פון זיינע קראנקהייט: 10 איך
 האב געמיינט אז אין דא אפשיידונג פון מיינע טעג, וועל איך געהן צו דא שויערען
 פון דעם שאל, איך בין געמיערט געווארען פון מיינע איבריגע יאהרען: 11 איך
 האב געזאגט, אז איך וועל נישט זעהן דעם האר, נא, דעם האר אין דעם לאנד
 פון דא לעבעדיגע, איך וועל נישט מעהר אנקוקען א מענש בייא דא געוואינער
 פון

פון דער נועלט: 12 מיין דור איז אונזער
אונד פון מיר פערטריבען אזוי ווי א
געצעלט פון א פאסטנד; איך האב מיין
לעבען צוזאמענגענוקעלט ווי א נועבער,
ער נעמט מיך אפשיניידען ווי א פאדעם,
פון טאג ביז נאכט נעמט דא פון מיר
איין עק מאכען: 13 איך האב מיך פאר-
געשטעלט ביז אין דער פריה אזוי ווי
א לייב האט ער צוגראכען אלע מיניע
ביינער, פון טאג ביז נאכט נעמט דא
פון מיר איין עק מאכען: 14 אזוי ווי
א שוואלבער א קראנץ אזוי שווארץ איך
פיפצען, איך האב געקלאנגט ווי א טויב,
מיניע אויגען האבען זיך דערהויבען צו
דער הייך, א האר, איך נער אונטער-
דריקט, ווי מיין ערב: 15 וואס זאל
איך (נאך) רעדען? ווארן ער האט עס
צו מיר געזאגט אונד ער האט עס אויף
געטוהן, איך נועל פערנואנעלט ווערען,
אונד אלע מיניע ווארען נעמט מיין נפש
ווי אין ביטערקייט: 16 א האר, דורך
זאלכעס לעבט מען, אונד אין דעם אלעס
בעשטעהט דאס לעבען פון מיין גייסט,
אונד אזוי נעמט דא מיך ווי דער בעזונד

12 חזק: חזק נסע ונגלה מן באתל רע קדתי באר
13 חזק מדלה ובעני מיום עד לילה תשלמיני שנותי עד
בקר קארי כן וישר כל צמחתי מיום עד לילה
14 תשלמיני: כסם ענור כן אצפא ארצה כותה דלו עני
15 למרום דנה עשקדלי ערבי: מרדאבר ואמרלי
16 ודא עשה ארצה כל שנותי על-מר נפשי: ארזי עליהם
17 חזק ולכליבתן חזק רוחי ותחלימי ותחנני: דנה לשלום
מרלי מר ואתה חשקה נפשי משחת בלי כרשקבה
18 ארבי נח כל-טא: כרלא שאול תודך מנה תללה
19 לא-ישברו וירדברו אל-אמתך: חזק ודא וידך כמי
כ היום אב לבנים וידע אל-אמתך: דנה להושיעני ונגעו
21 נגן כל-מי חזק עליית דנה: ואמר ישעיהו ישא
22 דבלת האנים וימררו עליהשתן וחזי: ואמר חזקו
מה אוח כי אצלה בית דנה:

לט
א בעת ההיא שלח מלךמדין בלאדן בבל
ספרים ומנה אל-חזקו ושמע כי חלה ויחנק:
2 וישמח עליהם חזקו ודאס אחרית נבלה אחרת
ואת-הנהב ואת-הכסף ואת השמן הטוב ואת כל
בית כליו ואת כל-אשר נמצא בארצותי לא-היה דבר
3 אשר לא-הדאס חזקו בברית ובכל-משלתו: וכל
ישעיהו הנביא אל-המלך חזקו ואמר אליו מלךמדין:
האנשים האלה ואלו לא אליך חזקו מארץ
4 רחוקה באו אלי מבבל: ואמר מה ראו בברית ואמר
חזקו את כל-אשר בברית ראו לא-היה דבר אשר
ה לא-הדאס בארצותי: ואמר ישעיהו אל-חזקו שמע
6 דבריהם צבאות: דנה ימים באים ונשא כל-אשר
מאכען אונד לאזען לעבען: 17 זעה (איך האב געהאפט) אויף שלום אבער עס איז
מיר זעהר ביטער גענועזען, אבער דא האסט הינטער דיין ריקען אונעקגעווארפען אלע מיניע
צו פערדארבען, ווארן דא האסט הינטער דיין ריקען אונעקגעווארפען אלע מיניע
זינד: 18 ווארן אין דעם שאול קען מען דיר נישט דאנקען, דער שוויטער לויבט דיר
נישט, דיא וואס טוהן ארויפגיבערן אין דיא גרוב קענען נישט האפען אויף דייןע וואהר-
הייט: 19 דער לעבעדיגער, יא דער לעבעדיגער דער נעמט דיר לויבען, אזוי ווי
איך טוהא הייטע, דער פאטער נעמט צו דיא קינדער דייןע וואהרהייט וויסען לאזען:
20 דער האר איז דא מיר צו העלפען, דארום וועלען מיר זינגען מיניע געזאנג אלע
טעג פון אונזער לעבען אין דעם הויז פון דעם האר: 21 אונד ישעיהו האט געזאגט,
נעמט א פיינען פלאסטער אונד לעגט עס אויף דעם גרינד אזוי נעמט ער געהיילט
ווערען: 22 אונד חזקו האט געזאגט, וואס איז דאס צייכען אז איך נועל ארויפגיין
אין דעם הויז פון דעם האר?

קאפיטעל לט

1 אין יענער צייט האט מלךמדין בלאדן, דער וזהו פון בלאדן קעניג פון בבל געשיקט בריף
אונד א מכתב צו חזקיהו, ווארן ער האט געהערט אז חזקיהו איז קראנק גענועזען אונד איז
געזונד געווארען: 2 אונד חזקיהו האט זיך איבער וויא געפרייט אונד ער האט וויא גע-
וויזען דאס גאנצע שאצהויז, דאס וילבער אונד דאס גאלד, אונד דאס געווייך, אונד דאס
גוטע אייל, אונד דאס גאנצע הויז פון ויינע פליס, אונד אלעס וואס האט זיך געפונען אין
ווינע אוצרות, עס איז נישט גענועזען איינע זאך, וואס חזקיהו האט וויא נישט געוויזען אין וויין
הויז, אונד אין ווינע גאנצע הערשאפט: 3 אונד ישעיהו הנביא איז געקומען צו דעם קעניג
חזקיהו, אונד ער האט צו איהם געזאגט, וואס האבען דיר דיא דאזיגע מענטשען געזאגט,
אונד פון וואנען זענען וויא צו דיר געקומען? אונד חזקיהו האט געזאגט, וויא זענען גע-
קומען פון א ווייט לאנד, פון בבל: 4 אונד ער האט געזאגט, וואס האבען וויא געזעהען אין
דיין הויז? אונד חזקיהו האט געזאגט, אלעס וואס איז אין מיין הויז האבען וויא געזעהען עס
איז נישט גענועזען איינע זאך, וואס איך האב וויא נישט געוויזען אין מיניע אוצרות: 5 אונד
ישעיהו האט געזאגט צו חזקיהו, הער דאס ווארט פון דעם האר צבאות: 6 זעה, עס וועלען
קומען טעג, אז אלעס וואס איז אין דיין הויז אונד וואס דייןע עלטערן האבען געזאמעלט

בביתך ואשר אצרך אכתוב עדתם חתך ככל לא יחזק
דבר אשר ידעך ומקנך אשר יצאו ממך אשר חולד
ימרו ויהיו סרסים כהכל מלך ככל: ויאמר חוקתו
אל-שערה טוב דברתה אשר דברת ואמר כי יתן
שלום ואמת בקימי:

מ

מ
יחמי יחמי עמי יאמר אלהיכם: דברו עליכם וירושלם
וכראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עניה כי לקחה
מיד יתן כפלים ככל חטאתיה: קול קרא במדבר
פני הרך דתה ישרו בערבה מסלה לאלהינו: כל-ניא
ישא וכל-דבר ונבשה ישפלו ויהי העקב למישור
והרכסים לבקעה: ונקה כבוד דתה וראו כל-בשר
יחדיו כי פי דתה דבר: קול אמר קרא ואמר מה
אקרא כל-בשר הציר וכל-חסדו כצין חשדה: יבש
הציר ככל צין כי רוח דתה נשבה בו אכן הציר העם:
יבש הציר ככל צין ודבר אלהיו קום לעולם:
על הרבה עליך מבשרת ציון הרמי בבח קולך
מבשרת וירושלם הרמי אל-חילא אמר לער יתנה
הנה אלהיכם: הנה אנכי דתה בתוך יבוא ותרש משלה
לי דתה שכרו אתו ופסקתו לפני: פרעה עזרו ידו
בורע וקצץ מלאים ובוחרו יצא עלת יתל: מר
מיר בשעלו מים ושמם בורת חפן וכל בשלש עפר
הארץ ושקל כפלים הרים ונקשות במאונס: מרחקו
את-ידת דתה ואיש עצתו ודעו: אתימי נעץ וכלתו
וילמדו כארז משפט וילמדו דעת ודרך תבניות
וידעו: הן נים כמר מילי וקשקש מאונס נחשבו הן
איים כמר יסול: ולקטן אץ די כער חתה אץ די

ביו צו דעם היינטיגען טאג, וועט אונזער
נעפיהרט ווערען קיין ככל, עס וועט נישט
אויבערבלויבען איינע וואך, וואנט דער
האר: 7 אוינד פון דיינע קינדער וואס
וועלען ארויסגיין פון דיר, וואס דוא
וועסט געווינען, וועלען וויא נעמען אוינד
וויא וועלען זיין הויפדינער אין דעם
פאלאסט פון דעם קעניג פון ככל: 8 אוינד
חוקתו האט געזאגט צו ישעיהו, עס איז
גוט דאס ווארט פון דעם האר וואס דוא
האסט גערעדט, אוינד ער האט געזאגט,
לאז דאך נאר זיין פרידען אוינד ווארהייט
אין מינע צייטען:

קאפיטעל מ

1 טרייסטעט, טרייסטעט מירן פאלק,
וואנט אייער גאט: 2 דעט צו דעם הארץ
פון ירושלים, אוינד רופט אויס צו איהר
אז איהרע בעשטימטע צייט איז דערפילט
געווארען, אז איהרע זינד איז פערקעבען,
ווארין זיא האט גענומען פון גאט'ס האנד
דאפעלט פאר אלע איהרע זינד: 3 א קול
רופט אין דער מדבר, מאכט צורעכט
דעם וועג פון דעם האר, מאכט גראד
אין דער וויסענייא א געמערעטענעם וועג

פאר אונזער גאט: 4 אימליכעס טאהל וועט דערהויבען ווערען, אוינד אימליכער בארג
אוינד הייף וועט דערנידריגט ווערען, אוינד דאס פערקרימטע וועט גלייף ווערען, אוינד
דאס געבארגטע וועט ווערען צו א גלייכען פלאץ: 5 אוינד דער כבוד פון דעם האר
וועט אנטפלעקט ווערען, אוינד אלעס פלייש וועט עס צוזאמען זעהען, ווארין דאס
מויל פון דעם האר האט עס גערעדט: 6 דאס קול האט געזאגט רופ! אוינד ער האט
געזאגט, וואס זאל איך רופען? אלעס פלייש איז (וויא) גראז, אוינד זיין באנצער חסד
איז וויא דיא שפראצונג פון דעם פעלד: 7 דאס גראז פערטריקענט, אוינד דיא בלוס
פערוועלעקט, ווייל דער הויף פון דעם האר האט דארויף געבליאזען, באמת דאס פאלק
איז (וויא) גראז: 8 דאס גראז ווערט פערטריקענט, אוינד דיא בלוס פערוועלעקט,
אבער דאס ווארט פון אונזער גאט בעשטעהט אויף עביג: 9 געה ארויף אויף
א הויכען בארג א ציון, וואס ברענגסט א גוטע בשורה! א ירושלים וואס ברענגסט
א גוטע בשורה העב אויף דיין קול מיט פה, העב עס אויף האב נישט קיין מורא,
זאג צו דיא שמעט פון יהודה, זעהט אייער גאט! 10 זעהט, דער האר גאט וועט
קומען מיט שטארקהייט, אוינד זיין ארעם וועט פאר איהם געוועלטיגען, זעהט,
זיין שוכר איז מיט איהם, אוינד זיין ווערק איז פאר איהם: 11 אזוי וויא א
פאסטוף וועט ער וויידען זיינע שאף, דיא לעמעלעך וועט ער איינזאמעלן מיט
זיין ארעם, אוינד ער וועט זיין טראנען, אוינד דיא זייגענדיגע וועט ער פאמעלעך
פיהרען: 12 ווער האט מיט זיינע הוילע האנד דאס וואסער געמאסטען, אוינד דעם
הימעל גערעכענט מיט דעם שפאן, אוינד האט מיט א מאס געמאסטען דעם שטויב
פון דער ערד, אוינד האט אפגעוואוינען דיא בערג מיט א געוויכט, אוינד דיא הייף
מיט וואגשאלען? 13 ווער האט אנגעברייט דעם רוח הקודש פון דעם האר? אדער
זיין עצה געבער אז ער זאל איהם אנגעטרויערען? 14 מיט וועמען האט ער זיך
מיעץ געוועזען, אוינד ער האט איהם צו פערשטעהן געגעבען, אוינד האט איהם
געלערנט אין דעם וועג פון משפט, אוינד האט איהם געלערנט דעם וועג פון
וויסענשאפט, אוינד האט איהם געלאזט וויסען פערשטאנד? 15 זעה, דיא פעלקער
זענען גערעכענט וויא א טראפ פון דעם איימער, אוינד וויא דער שטויב פון א
וואגשאל, זעה, דיא אינגעלן ווערען אונזעקעטראגען וויא דינער שטויב: 16 אוינד
לבנון איז נישט גענוג צו ברענען, אוינד זיינע חיות זענען נישט גענוג פאר
א קרבן

א קרבן עולה: 17 אלע פעלקער זענען
וויא בארניט פאר איהם, נאך וועניגער
וויא בארניט אונד לערקייט זענען וויא
פאר איהם בעטראכטעט: 18 צו וועמען
וויילט איהר גאט פערבלייכען? אונד וואס
פאר א בעשטאלט וויילט איהר איהם
אנריכטען? 19 דער קונסטלער גיסט א
בילד, אונד דער גאלדשמיד ציהט עס
איבער מיט גאלד, אונד ער גיסט
זילבערנע קעטלעך דאצו: 20 דער
פערארעמטער וואס קען אפשרעדן
דערוועלט זיך א בוים וואס קען ניש
פערפוילט ווערען, אונד ער זוכט זיך
אויס א קלונען קונסטלער פרי איהם צו
צובערייטען אזא בילד וואס זאל ניש
אנוועקגעריקט ווערען: 21 ווייסט איהר
עס דען ניש? האט איהר עס דען ניש
בעהערט? האט מען עס אייך ניש אנד
בעקאנט פון אנדרייב? האט איהר דען
ניש פערשטאנען דיא גרונדפעסטען פון
דער ערד: 22 (ער איז עס) וואס ויצט
אויף דעם צירקעל פון דער ערד, אונד
איהרע בעוואוינער זענען וויא הייטש
דעקען, דער וואס ברייטעט אויס דעם
סקענעצויגען וויא א בעצעלט דארין צו
צו בארניט, אונד דיא שופטים פון דער
נאפילד ניש בעפלאנצט בעווארען, אונד
ניש איינגעווארצעלט אין דער ערד, אונד
טרונקענט, אונד דער שטארמוינד טראגט
לט איהר מיך בלייבען אז איך זאל בלייב
דע אויגען אונד ועהט, ווער האט דיא דא
לות מיט דער צאהל, ער רופט וויא אלע
זיינע גרויסע קראפט וועט קיין איינציגער
א רעדסט ישראל, מיין וועג איז פערבאר
גאנגען פון מיין גאט? 28 ווייסט דוא דען
גער גאט, דער האר וואס האט בעשאפען
ניש מאט, עס איז ניש דא קיינע אויספאר
מדיען פח, אונד צו דעם וואס האט קיינע
דיא וינגען וועלען מיד אונד מאט ווערען,
ען: 31 אבער דיא וואס האפען אויף גאט,
ארויפגעהן מיט פליגעל וויא אדלערס,
וויא וועלען געהן אבער ניש מיד ווערען:

קאפיטעל מא

1. שנוייגט שטיל פאר מיר, א אירר אינזעל בעוואוינער, אונד לאזען דיא פעלקער דער-
נייערן וויער פח, אינד לאזען זייא דענסמאל בענעהנען אונד רעדען: לאזען מיר צוזאמען
בענעהנען צו דעם משפט: 2 ווער האט דערנעקט דעם צדיק פון מזרח-זייט, אונד האט
איהם גערופען צו זיין פוס, וואס האט פאר איהם געגעבען פעלקער, אונד ער האט איהם
געמאכט געוועלטיגען איבער מלכים? ער האט זייא געגעבען וויא שטויב צו זיין שווערד
אונד וויא צושפרייטעס שטרוי פאר זיין בויגען: 3 ער האט זייא נאכגעיאנט, אונד ער
איז בשלום אריבערגעגאנגען אויף א וועג וואס ער פלעגט נישט צו געהן צו פוס: 4 ווער
האט דאס געווערקט אונד געטהון, אונד האט גערופען דיא דורות פון אנפאנג אן?
איך דער האר, דער ערשטער אונד דער לעצטער; איך בין דערנעלביגער: 5 דיא
אינזעלן האבען עס געזעהען אונד האבען מוזא געהאט, דיא עקען פון דער ערד
וועלען

17 עולה: בלהותם כצון נגדו מאדם ודורו השחור
 18 לו: ואלימי תרמיון אל ומחדמות תערכו: השכל
 19 נסד חרש וארץ בזהב וזקעו ורתקות כסף שורף:
 המסכן תרמה עץ לא־ירקב בידו חרש הכס יבקש
 21 לו להקין פסל לא ימות: ולוא חרשו הלא תשמו
 הלא הנה מראש לבם הלא הביתות מוסדות הארץ:
 22 הישב עליהן וישיבה בבתים הטהרה כדל
 23 שמים ומתתם האהל לשבת: הנותן רוזנים לאן ששמי
 24 ארץ בחרו עשה: אף בלי־שם אף בלי־שם אף
 שרש בארץ נקום וגם נשף בהם ויבשו ומסרה בקש
 25 חשאים: ואלימי תרמיוני ואשתי יאמר קדוש: שאר
 26 מרום עיניכם וראו מִי־בָרָא אֵלֶּה המוציא במספר צבאם
 לבלם בשם יקרא מרב אונים ואמין כח אש לא
 27 נעדר: למה תאמר יעקב ותדבר ישראל וסתרה
 28 רבלי מידה ומאלתי משפט יעבור: הלא דעת אם
 לא שמת אלהי עולם ודנה ברא קצות הארץ לא
 29 יפה ולא ייגע אין חקר לחביתו: נתן לשם כח וזמן
 30 אונים ענקיה דדה: ויעצו נקרים ונגשו ובחרים כשול
 31 לשליו: וכן חלפו כח יעלו אבר כוששים ויצו
 ולא ייגעו יבן ולא ייעפו:

之

א הַחֲרִישׁוּ אֵלַי אִים וְלֹאִים תִּלְפֹּן כֹּחַ יִשְׁשׁוּ אֶן דְּרָר
 ב יִחְדוּ לְמִשְׁפַּט נִקְרְבָה: מִי הַעִיר מִמִּנְחָה אֶצְרִי קִרְאָהוּ
 ג לְהִלְלוּ יְהוָה לְפָנַי יוֹם וּמִלְכִּים דָּד יְהוָה כְּעֶפֶר תִּרְבֹּן בְּקֶשׁ
 ד נִהַף קִשְׁתוֹ: יִדְפֹּם עֲבֹד שְׁלֹמֹם אֶרֶץ בְּנִיזְלוּ יִבְּאוּ:
 ה מִשְׁפַּעל וְשִׁשָּׁה קָרָא הַחֲרוֹת מֵאֵשׁ אֵי דִלָּה רֵאשִׁין
 ו הַאֲחִי אֲחֻרִּים אֶרְדִּיאוּ: רֵאשׁוּ אִים יִרְאוּ מִצֵּת הַרִּמִּן

הימַעַל וְיִיא אַ דִּינֶע דַּעק, אונד האט זיין
וואוינען: 23 דער וואס מאכט דיא פֿירשט
ערד מאכט ער וואי לעַרַקייט: 24 זיין זע
אפילו אונד נישט בעזייעט, אונד זיין זענען אפילו
ווען ער בלאזט אויף זיין אזוי ווערען זיין פֿע
זיין אונדעק וואי שטרוי: 25 אָבער צו וועמען
זיין? זאגט דער הייליגער? 26 העבט אויף א
זינע בעשאפען? וואס ברענגט ארויס זייער ח
מיט דעם נאמען, מחמת זיין פֿיל פֿערמענען אונד
פֿעהלען: 27 פֿארנאס זאגסט דוא יעקב, אונד ד
נען פֿון דעם האר, אונד מיין משפּט איז אונדעק
נישט? האסט דוא עס דען נישט געהערט אז דער ג
דיא געקען פֿון דער ערד, ער ווערט נישט מיד אונד
שונג צו זיין פֿערשטאנד: 29 ער נעמט צו דעם
קראפט פֿערמעהרט ער שטארקייט: 30 אָבער
אונד דיא יונגע לייט וועלען געשטרויבעלט ווע
וועלען דערנייערן (זייער) קראפט, זיין וועל
זיין וועלען לויפֿען אונד נישט מאט ווערען, אונד

קאפיטעל מא

1. שנוייגט שטיל פאר מיר, א אירר אינזעל בעוואוינער, אונד לאזען דיא פעלקער דער-
נייערן וויער פח, אינד לאזען זייא דענסמאל בענעהנען אונד רעדען: לאזען מיר צוזאמען
בענעהנען צו דעם משפט: 2 ווער האט דערנעקט דעם צדיק פון מזרח-זייט, אונד האט
איהם גערופען צו זיין פוס, וואס האט פאר איהם געגעבען פעלקער, אונד ער האט איהם
געמאכט געוועלטיגען איבער מלכים? ער האט זייא געגעבען וויא שטויב צו זיין שווערד
אונד וויא צושפרייטעס שטרוי פאר זיין בויגען: 3 ער האט זייא נאכגעיאנט, אונד ער
איז בשלום אריבערגעגאנגען אויף א וועג וואס ער פלעגט נישט צו געהן צו פוס: 4 ווער
האט דאס געווערקט אונד געטהון, אונד האט גערופען דיא דורות פון אנפאנג אן?
איך דער האר, דער ערשטער אונד דער לעצטער; איך בין דערנעלביגער: 5 דיא
אינזעלן האבען עס געזעהען אונד האבען מוזא געהאט, דיא עקען פון דער ערד
וועלען

6 תבדו קרבו נצחיו: איש את דברו יגדלו ולא יאמר
 חזק: וחזק חרש את צרפו מחליק פטש את דלילת
 פטש אמר: לדבך טוב הוא ויהא בם כמסמרים לא מיט:
 7 ואתה ישראל עבד יעקב אשר בחרתך ורע
 אברהם אבי: אשר החזקתך מקצות הארץ ומצאליה
 קראתך ואמר לך עבד-אחתי בחרתך ולא מאסתיך:
 8 אלתידא כד-עמד אני אל-חששתה כד-אני אל-בך אמצתה
 אף-עבדתך אף-חמקתך בימי צדק: הן יבשו ויכלמו
 כל הנחלים בך יהיו כאין ונאבדו אנשי ריבך:
 9 תבקשם ולא תמצאם אנשי מפתך יהיו כאין ויבאם
 אנשי מלחמתך: כי אני יהוה אלהיך מנחם וינחם
 האמר לך אל-תירא אני שרתך: אל-תירא תולעת
 יעקב מתי ישראל אני שרתך ואסידהו ונאסף קרוש
 ישראל: הנה תשחך למנוח קרוש חרש בעל פדיו
 תרוש הרים ותלין ויבשות בזמן חשים: תורם ויחם
 תשאם וסערת תפיץ אתם ואתה תגיל בדתך בקרוש
 ישראל תתהלל:
 10 העניים והאביונים מכקשים
 מים ואין לשונם כצמא נשחת אני יהוה אנשים אלה
 ישראל לא אנוסם: אפתח על-שפיים נדרות ובתוך
 בקצות מקנות אשים מדרב לא-נשים וארץ צדקה למנוח
 מים: אתן במדבר ארו ששה נהרם ועץ שזון אשים
 כצדקה ברוש תדרה ותאשור תדור: לקמן יראו ויגלו
 וישמי וישבילו יחדיו כי יידידת עשתה זאת ויגרשו
 ישראל בראה: קרבו ריבכם יאמר יהוה ויגשו
 נצמיתכם יאמר מלך יעקב: יגשו ויגדו לע את אשר
 תקבצו הראשונות: מה יהוה הגדו ונשימה לבנו ונרעה
 אבריתו אי הבאת השמימנו: הגדו האותיות לאהוד

11 ויעלען ציטערן, וייה בענעהקען ויף אונד
 (קומען) צוזאמען: 6 איינער וועט דעם
 אנדערן העלפען אונד איינליכער וועט זא-
 בען צו זיין ברודער שטארק דיר: 7 דער
 צימערמאן שטארקט דעם שמיד, אונד
 דער וואס מאכט גלאט מיט דעם האמער
 דעם וואס האקט אויף דעם איינען (אמבוס)
 אונד זאגט צו דער לייטונג עס איז גוט.
 אונד ער בעפעסטמיט וייה מיט נענעל בדי
 וייה זאלען ניט אוועקנערקט ווערען:
 8 אבער דוא ישראל ביזט מיין קנעכט;
 יעקב וואס איף האב דיר אויסדערנוועלט,
 דער ואמען פון אברהם מיין פריינד (ליב-
 האבער): 9 דוא, וואס איף האב דיר
 אנגענומען פון דיר עקען פון דער ערד,
 אונד פון ויירע ווינקעלן האב איף דיר
 גערופען, אונד איף האב צו דיר געזאגט,
 דוא ביזט מיין קנעכט, איף האב דיר
 אויסדערנוועלט, אונד איף האב דיר ניט
 פערנווארפען: 10 דוא זאלסט ניט מורא
 האבען, ווארין איף בין מיט דיר, דוא
 זאלסט דיר ניט אומקוקען מיט שרעק
 ווארין איף בין דוין גאט, איף וועל דיר
 שטארקען אונד אויף העלפען, איף וועל

דיר דערהאלטען מיט דיר גערעכטיגקייט פון מיינע רעכטע האנד: 11 זעה, אלע וואס
 האבען ויף קענען דיר דערצאגט וועלען ויף מוזען שעמען אונד צו שאנדען ווערען, וייה
 וועלען זיין וייה גארניט, אונד דיר וואס האלטען מיט דיר מלחמה וועלען פערטיליגט ווע-
 רען: 12 דוא וועסט וועבן דיר לייט וואס קריגען ויף מיט דיר אבער דוא וועסט וייה ניט
 געפיקען, דיר וואס האלטען מיט דיר מלחמה וועלען זיין וייה גארניט אונד וייה א זאך וואס
 קען ניט זיין: 13 ווארין איף, דער האר דוין גאט וועל האלטען דייןע רעכטע האנד, אונד
 זאגען, האב ניט מורא, איף וועל דיר העלפען: 14 פארקט דיר ניט, דוא ווערמל יעקב,
 אונד איהר מענער פון ישראל! איף וועל דיר העלפען, זאגט דער האר אונד דוין אויסלע-
 זעה, דער הייליגער פון ישראל: 15 זעה, איף וועל דיר מאכען צו א ניעם שארפען
 דרעש-האלין מיט א דאפעלטער שארף, דוא וועסט דיר בערג דרעשען, אונד וייה קליין
 צושטויסען, אונד דוא וועסט דיר בערג מאכען וייה פלענען: 16 דוא וועסט וייה ווארפען
 אונד דער הויך וועט וייה אנוועקטראגען, אונד דער שטורמבויד וועט וייה צושפרייטען,
 אבער דוא וועסט דיר פרייען אין דעם האר, אונד וועסט דיר גערימען אין דעם הייליגען
 פון ישראל: 17 ווען דיר ארעמע אונד נויטבעדירפטע וועבן וואסער, אונד עס איז ניט
 דא, אונד ויירע צונג איז פערשטאמט ווענען דורשט—איף דער האר וועל וייה דערהע-
 רען, איף דער גאט פון ישראל וועל וייה ניט פערלאזען: 18 איף וועל אויפמאכען מיכען
 אויף דיר הויכע ערטער, אונד קוועליברונען אין דיר שטעלער; איף וועל מאכען דיר מדרב
 צו א זאמלונג פון וואסער, אונד דאס טראקענע לאנד צו קוואלען-וואסער: 19 איף וועל
 פלאנצען אין דער מדרב טענען-ביימער, אקאציען-ביימער, הדסים, אונד אייל-ביימער,
 איף וועל פלאנצען אין דער וויסטענייא ציפערעסען-ביימער, פיקטען אונד בוקסען-ביימער
 מיט אנהער: 20 בדי וייה זאלען עס וועהן אונד וויסען, אונד איבערלעגען אונד מיט
 אנהער פערשטעקן, דעם הארס האנד האט דאס דאזיגע געטהון אונד דער הייליגער פון
 ישראל האט עס געשאפען: 21 גרענגט אהער איירע שטרייט-זאך, זאגט דער האר, גרענגט
 אהער איירע שטארקע טענות זאגט דער מלך פון יעקב: 22 לאזען וייה גאהענט נאכנאמען,
 אונד לאזען וייה אונס אנוואנען וואס עס וועט ויף פארטרעפן, לאזען וייה אנוואנען דיר ער-
 שטע זאכען וואס וייה ווענען, אז מיר זאלען וייה געטראכטען אונד וויסען וייער סוף דאפון.
 אדער זאגט אונס אן וואס וועט ערשט זיין: 23 זאגט אן וואס וועט שפעטער זיין,

אז מיר זאלען דערקענען אז איהר זענט
בעמער, וא, טהומ גומעס אדער שלעכ-
טעס, כדי מיר זאלען זיך מיט פארקט
אומזעהען אונד מיט אנאנדער בערעדען:
21 זעהט, איהר זייט דאך פון גארניט,
אונד איירע מעשים זענען אויף הבל,
אונד דער וואס האט אייך אויסדערנוועלט
איז איין אומגורדיגער: 25 איך האב

איינעם דערנועקט פון צפון-זייט, אונד
ער וועט אנקומען, ער וועט מיין נאמען
אנרופען פון מזרח-זייט, אונד ער וועט
קומען איבער דיא פידשטען וויא איבער
לעהם, אונד אזוי וויא א טעפער צומערעט
דעם לעהם: 26 ווער האט עס פון דעם
אנפאנג אנגעזאגט, אז מיר זאלען עס
וויסען? אונד פון פריהער אן אז מיר
זאלען קענען זאגען ער איז גערעכט?
אבער עס איז נישט דא איין אנזאגער, עס
איז נישט דא קיינער וואס מאכט איירע
ווערטער הערען: 27 דער ערשטער וועט
זאגען צו ציון, זעהט, זעהט זיין אן!
אבער איך וועל געבען צו ווישלוס איינעם
וואס ברענגט א גומע בשורה: 28 ווארן
איך האב מיך אומגעזעהען, אונד עס איז

קיינער נישט דא געוועזען, אונד צווישען זיין איז נישט דא
געוועזען קיין עצה געבער, אז
איך זאל פון זיין אנפערענען אונד זיין זאלען עפעס ענטפערן: 29 זעהט, אלע זענען הבל,
זיירע מעשים זענען גארניט, זיירע געמאסענע געצען-בילדער זענען ווינד אונד לערקייט:

קאפיטעל מב

1 זעה, מיין קנעכט, וואס איך טהוא אייהם אינטערהאלטען, מיין אויסדערנוועלטער אין ווע-
מען איך האב א וואוילגעפאלען, איך האב אויף אייהם געגעבען מיין רוח הקודש, ער וועט
ארויסברענגען דאס משפט צו דיא גוים: 2 ער וועט נישט שרייען אונד ער וועט נישט
אויפהעבען זיין קול, אונד ער וועט עס נישט אויף דער גאס הערען לאזען: 3 א צוקוועטש-
טעס ראהר וועט ער נישט צוברעכען, אונד דאס (טונקעלע) קנייטעל פון פלאקס וועט ער
נישט אויסלעשען, ער וועט דאס משפט ארויסברענגען צום אמת: 4 ער וועט נישט טונקעל
ווערען אונד אויף נישט צובראכען ווערען ביז ער וועט מאכען משפט אויף דער ערד, אונד
דיא אינזעלן וועלען ווארטען אויף זיינע תורה: 5 אזוי זאגט נאט, דער האר וואס האט
געשאפען דיא הימעלן, אונד האט זיין אויסגעצויגען, וואס האט אויסגעשפרייט דיא ערד
אונד (אלעס) וואס שפראצט פון איהר ארויס, וואס געט א נשמה צו דעם פאלק וואס איז
דרוין, אונד א גייסט צו דיא וואס געהן אויף איהר: 6 איך בין דער האר וואס האט דיך גע-
רופען אין גערעכטיגקייט אונד איך האב אנגענומען זיינע האנד אונד איך וועל דיך בעהיטען
אונד איך וועל דיך געבען צו א ברית פון דעם פאלק, צו א ליכט פאר דיא גוים: 7 אויפצומא-
כען דיא אויגען פון דיא בלינדע, ארויסצוברענגען פון דעם פערשלאסענעם דיא געבונדענע,
פון דעם געפענענעם דיא וואס זיצען אין דער פינסטערניס: 8 איך בין דער האר, דאס אין מיין
נאמען, אונד מיין כבוד וועל איך נישט געבען צו איין אנדערן, אויף נישט מיין לויב צו געצען
בילדער: 9 זעה דיא ערשטע אונד זענען אנגעקומען, אונד איך זאג אן גייעס, איידער עס
שפראצט נאך ארויס מאך איך עס אייך הערען: 10 זינגט צו דעם האר א גייעס ליד, זיין לויב
איז פון עק פון דער ערד, איהר וואס געהט ארופ אויף דעם ים אונד זיינע פולחייט, דיא אינזעלן
אונד זיינע געוואוינערס: 11 לאזען דיא מדבר אונד זיירע שטעט אויפהעבען זייער קול, אונד
דערפער וואס קרד געוואוינט, לאזען דיא געוואוינער פון סלע זינגען, לאזען זיין זאלען פון
דיא שפיץ בערג: 12 לאזען זיין געבען כבוד צו דעם האר, אונד אנזאגען זיין לויב אין דיא
אינזעלן: 13 דער האר וועט ארויסנעמען וויא א גבור, ער וועט זיינע קנאה דערנועקען וויא א
בעל מלחמה, ער וועט זאלען, ער וועט אויף שרייען, אונד ער וועט זיך שטארקען קענען
זיינע

וועלען קי אלעס אים אריינטייבו ותרשו ונשקה נרא
24 ותרשו: וראתם מאן ופעלכם מאפע תעבה יבחר בכם:
כה ותרשו: מנפץ ואת ממונתימש יקרא בשמי
26 וקא סניס במהמר ובמי ויצר ורמסטיט: מרדוד
מראש ונדרה ומלפנים ונאמר צדיק אף אדמיר אף
27 אין משמי אף אדשטע אמריכם: ראשון לציון הגה
28 הגם וירושלם מבשר אתו: ורא ואן איש ומאלה
29 ואן ויען ושאלם וישיבו דבר: הו כלם אן אפס
מעשיהם רוח ותרשו נסיהם:

מב

א הן עברי אמרדודו בחורי הצהה נפש נחתי רחלי עלי
2 משפט לויס יוצא: לא יצען ולא ישא ולא-שמש
3 בחין קולו: קנה רצין לא ישבור ופשתה כנה לא
4 ויכנה לאמת ויצא משפט: לא יכה ולא ידון ער
5 ישים קארן משפט ולחורו איס יחלו: כה-אמר
האל ויהו בורא השמים ויטהם רקע הארץ ונאצאה
6 נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה: אני יהוה
קראתך בצדק ואחונך ברחם ואצרך ואחנך לבית עם
7 לאור גוים: לפקח עינים ערות להוציא ממסגר אסיר
8 מבית כלא ישיב חשך: אני יהוה הוא שמי וכבודי
9 לאתח לאאמן ותחלתו לפסלים: הראשונת והרבא
ותדשונת אני מניד בפרס תצמחנה אשמי אהכם:
י שירי ליהוה שיר הש חתלתו מקצה הארץ ויחרי הים
11 ומלא אים וישיבה: ישא מדבר ויערי חצרים תשב
12 קבר ורע ישיב סלע מראש הרים יצחיו: ישימי ליהוה
13 כבוד ותחלתו באים יעידו: יהוה כבוד וא כחש
מלחמות יער קנאה ירע אר-ציה על-אכיו יתגבר:

החשתי מעולם אחריש אחאפק כוללה אפלה אשם
 ואשאף חר: אחריב דרים וקבעות וקדעשקם אוביש
 ושמתי נדרות לאים ואמנם אוביש: ודולקתי עורים
 בדרך לא דעו במחכות לא דעו אדרבם אשם מחשך
 לפניהם לאור ומקששים למשור אלה הדברים עשיתם
 ולא עובתם: נטו אדור יבשו בשת הבטחים כפסל
 האמרים למסכה אתם אלהינו: הדברים ששמו
 ותעורם הבשו לראות מי עור כי אסכביו וחרש
 כמלאכי אשלה מי עור כמשלם ועור כעבד דורה:
 ראית רבות ולא חשבר פקוח אנס ולא ישמע: דורה
 חפץ למען צדקו יגדל תורה ואליר: ודור עסבנו
 ושמי הפח בחורים כלם ובקתי כלאים תהבאו וזו לבו
 ואין מציל משפה ואין אמר השב: מי כסם ואין זאת
 יקשים ושמע לאחור: מי נתן למשופה עקב וישאל
 לבנות הלוא דורה זו חטאנו לו ולא אביו בדרך הילך
 ולא שמי בתורת: וישפך עליו חמה אפו וישח
 מלחמה ותחטאו מסבוב ולא דעו ותבשרו ולא
 ישים עליכם:

מג
 ועתה כדאמר דורה כדאך יעלב ואדך ישראל אל
 תירא כי נאחזך קנאתי בשמך לראותה: כיתעבור
 במים אתך אני ובקורות לא ישפוך כיתחך במראש
 לא תהיה ולהבה לא תבשרך: כי אני דורה אלהיך
 קדוש ישראל משיגך נחתי כדך מצרים כוש וסבא
 תחמך: מאשר ידך בעני נכפדת ואני אהבתיך ואמן
 אדם שתחך ולאמים תחת נפשך: אלתירא כיתחך
 אני ממורה אבי ורשך וממערב אבדך: אמר לשפן

איהר בלינדע קוקט בדי צו זעהען: 19 נוער איז אזוי בלינד גייערשט מיין קנעכט? אונד
 נוער איז שוים וויא מיין שליוח וואס איף זיך איהם? נוער איז בלינד וויא דער וואס איז
 פרום, אונד אזוי בלינד וויא דער קנעכט פון דעם האר? 20 פילעס צו זעהען אבער דוא
 קעסט נישט אכטונג דארט, צו האבען אפענע אויערען אבער ער הערשט נישט: 21 דער האר
 האט א וואלדעפאלען וועגען זיינע גערעכטיקייט, ער נועט דיא תורה גרויס אונד הער-
 ליך מאכען: 22 אבער דאס איז א גערויבשעס אונד געפלינדערשעס פאלק, וויא זענען
 אלע אין דיא לעכער איינגעשלאסען, אונד זענען געהאלשען אין דיא געפענגניס היינער,
 וויא זענען געווארען צו א רויב אונד קיינער איז וויא מציל, וויא זענען צוטרעטען געווא-
 רען אונד קיינער זאגט גיב צוריק: 23 נוער איז צווישען אייף אז ער זאל דאס דאווענע
 צוהערען? נוער וויל עס פערנעמען אונד הערען וואס וועט שפעטער זיין? 24 נוער האט
 יעקב איבערגעגעבען צום רויב, אונד ישראל צו דיא רויבערס? איז עס נישט דער האר דער
 וואס מיר האבען קענען איהם געזינדיגט, אונד מיר האבען נישט געוואלט געהן אין זיין וועג
 אונד מיר האבען נישט געוואלט הערען צו זיינע תורה? 25 דאריבער האט ער איבער איהם
 אויסגעגאסען זיין גרימציגקייט, אונד דיא שטארקהייט פון דער מלחמה, אונד ער האט איהם
 רינגס ארום אנגעצינדען, אבער ער האט עס נישט דערקענט, אונד עס האט אין איהם
 געברענט, אבער ער האט עס דאך נישט צו הארץ גענומען:

קאפיטעל מג

1 אבער אצונד, אזוי זאגט דער האר דיין בורא, א יעקב, אונד דיין געשעפער א ישראל,
 האב קיין מורא, תאריין איף האב דיך אויסגעלעזט, איף האב דיך אנגערופען בייא דיין נא-
 מען, דוא ביזט מיין: 2 ווען דוא וועסט איבערפאהרען דורך דעם וואסער וועל איף מיט
 דיר זיין, אונד דורך דיא טייכען, אזוי וועלען וויא דיך נישט פערפלייצען, ווען דוא וועסט געהן
 דורך דעם פייצער אזוי וועסט עס דיך נישט פערברענען, אונד דיא פלאם וועט דיך אויף נישט אנצינד
 דען: 3 תאריין איף בין דער האר דיין זאגט, דער הייליגער פון ישראל דיין העלפער, איף האב
 געגעבען מצרים פאר דייע אויסלעזונג, כוש אונד סבא אנשטאט דיר: 4 ווייל דוא ביזט
 געוועזען טייצער אין מייע אויגען דארום האב איך דיך געעהרט, אונד איף האב דיך געליבט,
 אונד איך וועל אויף געבען מענשען אנשטאט דיר, אונד פעלקער שאפטען פאר דיין לעבען:
 5 האב קיין מורא תאריין איך בין מיט דיר, איך וועל ברענגען דיין זאמען פון מזרח זייט,
 אונד פון מערב זייט וועל איך דיך איינזאמעלן: 6 איך וועל זאגען צו צפון זייט, גיב

אָהרֶה! אֲנִי צוֹ דְרוֹס־זִיט הָאֵלֶּם נִיט
צוֹרִיק! בְּרַעֲנָה מִיִּנְעָה זִינָה פֿון ווײַטשען אֲנִי
מִיִּנְעָה שְׁעִשְׁקֶטער פֿון עַק וועלט: 7 אִיטל־
כֶּער וואָס ווערט אָנגערופֿען בײַא מײַן
נאָמען, וואָרײַן אײַך האָב אײַהם בעשאַפֿען
צו מײַן פֿבור, אײַך האָב אײַהם געבײַלדעט
אֲנִיך אײַך געמאַכט: 8 בְּרַעֲנָה אַרױס
דאָס בײַלדע פֿאַלק וואָס האָבען אױגען,
אֲנִיך דאָ שוֹיבֶע וואָס האָבען אױרען:
9 לאַזען זײַך אַלע גוים צוזאַמען פֿער־זאַמ־
לען אֲנִיך לאַזען זײַך דאָ אומות אײַנגאַמעלן,
ווער פֿון זײַא קען דאָס דאָזיגע דערצעלען?
אַדער אונס הערען מאַכען דאָ פֿריהרײַגע
זאַכען, לאַזען זײַא אָהערנעבען זײַרע ערות
אַז זײַא זאַלען גערעכט זײַן, אַדער לאַזען
זײַא עס הערען אֲנִיך זאַנען אַז עס איז אַמֶת:
10 אײַר זענט מײַנע ערות, זאַנט גאַט,
אֲנִיך מײַן קענעט וואָס אײַך האָב אײַהם
אױסדער־וועלט, בְּדִי אײַר זאַלט ווײַסען
אֲנִיך אײַר זאַלט מײַר גלױבען אֲנִיך פֿער־
שטענען אַז אײַך בײַן דער, פֿאַר מײַר איז קײַן
גאַט נִיט בעשאַפֿען געוואָרען, אֲנִיך נאָך
מײַר וועט אײַך קײַנער נִיט זײַן: 11 אײַך
בײַן דער האָר, אֲנִיך חוץ מײַר איז קײַן

הִנֵּי יֹלְחָטִין אֶל־חֲבָלֵי הַכּוֹף בְּלִי מַחְזִיק וּבִטָּחִי מִקֶּדֶה
7 הָאָרֶץ: כֹּל הַקּוֹרֵא בְּשֵׁמִי וּלְכַבֹּדִי בְּרֹאשׁוֹ יִצְרֹתִי אֶת־
עֲשִׂיתִי: הוֹצֵא עֲסֵדֶךָ וְעֵינֶיךָ יֵשׁ וְתִרְשָׁם וְאֶנְחֵם לָמוֹ:
8 כְּלֵהֲטִים נִקְבְּצוּ חֲדָיו וְהָאֵשׁ לֹאֲמִים מִי כִהֵם יָצִיחַ זֹאת
וְהַאֲשִׁטָּה יִשְׁמַעֲנִי יִתֵּן עֵדֵיהֶם וְיִצְדָּקוּ הַשִּׁמְשׁוֹ וְהָאֶמְרֵי
9 אַמֶּת: אֲתָם עֲדִי נִאֲסִידֶיהָ וְעַבְדִּי אֶשֶׁר בְּחֶרְתִּי לִמְעַן
תִּרְעֵי וְתִאֲמַרְנִי לֵי וְתִבְטֵי בְּרֹאשִׁי הוּא לִפְנֵי לֹאֲנִיצֵר אֶל־
11 וְאֶתְּרִי לֹא־יִהְיֶה: אֲנִיךְ אֲנִיךְ יִדְּהָ וְאֵין מִבְּלַעֲדִי
12 מִשְׁעִי: אֲנִיךְ הִרְוִיתִי וְהִשְׁעִיתִי וְהִשְׁמַעְתִּי וְאֵין כָּכֵם וְ
13 וְאֲתָם עֲדִי נִאֲסִידֶיהָ וְאֶנְחֵם לָמוֹ: נִסְמִיחִים אֵין הוּא וְאֵין
14 מִיךְ מִצֵּל אֲפֵסֶל וְיִי וְיִשְׁכָּנָה: כִּהְאֵמֶר יִהְיֶה נֶאֱלָכֵם
כְּדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל לְמַעַנְכֶם שְׁלַחְתִּי בְּכֹלֹה וְהוֹדַרְתִּי בְּרִיחִים
16 כֹּלֵם וּבְשָׂרִים בְּאֵינִת רִחִים: אֵין יִדְּהָ הַשִּׁמְשׁוֹ בְּיֹרֵם בְּיֹרֵם
17 יִשְׂרָאֵל מִלְּכֶם: כֹּל אֲמִר יִדְּהָ הַשִּׁמְשׁוֹ בְּיֹרֵם בְּיֹרֵם
18 וּבְיֹמִים עֲזָם וְיִהְיֶה: הַמִּצֵּא רִבְבִּימוֹס חֵל וְעוֹן חֵל
19 יִשְׁכְּבוּ בְּלִיקְוִמוֹ דְּעִבּוֹ כְּפִשְׁתָּהּ כְּבוֹ: אֶל־חֲבָרְוֹ רֹאשְׁתָּה
20 וְכִדְמִיתִי אֶל־חֲבָרְוִי: הִנֵּי עֲשֵׂה חֲדָשָׁה עִתָּה חֲצִיחָה
כִּהְאֵמֶר יִהְיֶה חֲדָשָׁה תִּמְסֵם וְכִנּוּת וְעֵנָה כִּרְחֵמִי בְּמִדְבָּר
21 מִים נְהִירוֹת בְּשִׁימֹן לְהִשְׁקוֹת עַמִּי בְּחִירִי: יִסְבּוּ צִרְתִּי
22 לִי תִחְלִתִּי יִסְפְּרוּ: וְלֹא־אֶתִּי קִרְאָתִי שִׁכָּב כִּרְעִינָה מִי
23 שְׂרָאֵל: לֹא־הִבְרִיתִי לִי עוֹה עֲלֵיךְ וְהַכְּדִי לֹא כְּבֹדִתִּי
24 לֹא תִקְבְּרִיתִי בְּמִנְחָה וְלֹא הוֹנֵקְתִּי בְּלִבִּיתִי: לֹא־קִנִּיתִי
לִי בְּכֶסֶף קִנְיָה וְתִכֵּל וְכִסֵּף לֹא תִרְוִיתִי אֶת־הַכְּבֹדִתִּי
כִּהְאֵמֶר יִהְיֶה הוֹנֵקְתִּי בְּעֵתִיךְ: אֲנִיךְ אֲנִיךְ הוּא מִחְרֵי
26 שְׁשִׁידִי לְמַעַן וְהַמִּתְקִיד לֹא אֲנִיךְ: הַכְּדִי לְשִׁפְתָּה
27 יִתֵּן סֵפֶר אֲתָה לְמַעַן תִּחְדָּק: אֲנִיךְ הַרְאִשְׁתִּי הַמֵּא

הַעֲלֶפֶר נִיט דאָ: 12 אײַך האָב עס אָנגעזאַגט אֲנִיך אײַך האָב
עס אײַך געמאַכט הערען ווען עס וואָר קײַן פֿרעמדער (גאַט) צווישען אײַך, אֲנִיך אײַר
זענט מײַנע ערות זאַנט דער האָר דאָס אײַך בײַן גאַט: 13 נאָ, אײַדער דער טאַג איז געווען
זען בײַן אײַך דער, אֲנִיך קײַנער קען פֿון מײַנע האַנד מצייל זײַן, אײַך שוואַ ווערען אֲנִיך ווער
זאַל עס צוריקקעהרען? 14 אזוי זאַנט דער האָר אײַער אױסלעזער, דער הייליגער פֿון
יִשְׂרָאֵל, פֿון אײַרעמטענען האָב אײַך געשיקט קײַן בָּבֶל אֲנִיך האָב זײַא אַלע אַרופֿגעבראַכט
מיט רודערן, אֲנִיך דאָ בְּשָׂדִים אײַן שׁיפֿלעך מיט זײַער געזאַנג: 15 אײַך בײַן דער האָר אײַער
הייליגער, דער געשעפֿער פֿון יִשְׂרָאֵל אײַער קעניג: 16 אזוי זאַנט דער האָר, דער וואָס
מאַכט אַ וועג אײַן דעם ים אֲנִיך אַ שטעג אײַן דאָ שטאַרקע וואַסערן: 17 דער וואָס בְּרַעֲנָה
אַרױס דעם רײַטמאַנען מיט דאָ פֿער, אַ חיל אֲנִיך אַ שטאַרקע מאַכט, זײַא וועלען זײַך
צוזאַמען אַנדערלענען אֲנִיך וועלען נִיט אױפֿשטענען, זײַא וועלען אױסגעהן וואָס אַ לִיכט־
קנױט אֲנִיך פֿערלאַשען ווערען: 18 אײַר זאַלט נִיט געדענקען דאָ ערשטע זאַכען, אֲנִיך
דאָס פֿריהעריגע זאַלט אײַר נִיט געטראַכטען: 19 זעה, אײַך מאַך גײַעס, אַצונד וועט עס
אױסשפּראַצען, וועט אײַר עס דען נִיט וויסען? אײַך וועל אײַך מאַכען אַ וועג אײַן דער
מִדְבָּר, אֲנִיך שׁיכען אײַן דער וויסענדיג: 20 דאָ (וויילדע) חיות פֿון דעם פֿעלד וועלען מײַך
געהרען, דראַכען־שלאַנגען אֲנִיך יונגע שטרויסקען, ווייל אײַך האָב געגעבען וואַסער אײַן דער
מִדְבָּר, אֲנִיך שׁיכען אײַן דער וויסענדיג, מײַן אױסדער־וועלטעם פֿאַלק אַצונשטריקען:
21 דאָס דאָזיגע פֿאַלק האָב אײַך געשאַפֿען פֿאַר מײַר, בְּדִי זײַא זאַלען דערצעלען מײַן לױב:
22 אָבער דאָ האַסט נִיט אָנגערופֿען אַן מײַן נאָמען, אַ יִשְׁכָּב, גײַערט דאָ בײַזט מיט מײַר
מײַר געוואָרען אַ יִשְׂרָאֵל! 23 דאָ האַסט מײַר נִיט געבראַכט קײַן לעמעלע פֿון דײַנע עולות,
אֲנִיך מיט דײַנע קרבנות האַסט דאָ מײַך נִיט מַכָּבֵד געווענען, אײַך האָב דײַך נִיט געמאַכט
דײַנען מײַט אַ קרבן מַנְחָה, אֲנִיך אײַך האָב דײַך אײַך נִיט מײַד געמאַכט מיט ווייִהרױף: 24 דאָ
האַסט מײַר אײַך נִיט פֿאַר געלד געקויפֿט קײַן צימערונד, אֲנִיך דאָ האַסט מײַך נִיט זאַט גע־
מאַכט מיט דעם חלב פֿון דײַנע קרבנות, גײַערט דאָ האַסט מײַר אַרבייט געמאַכט דײַך דײַנע
זינד, אֲנִיך דאָ האַסט מײַך מײַד געמאַכט מיט דײַנע זינד: 25 אײַך בײַן דער וואָס מעקט אױס
דײַנע זינד פֿון מײַנעמטענען, אֲנִיך אײַך וועל נִיט געדענקען אַן דײַנע חטאים: 26 דערמאָן
מײַך דאָך, לאַמער צוזאַמען האָבען אַ וכוּכָה, דערצעל דאָ עס בְּדִי דאָ זאַלסט גערעכט זײַן:

ומלצד פשע ב: ואחלל שרי קדש ואחנה ללדב: 26
יעקב וישראל לנחופים:

מד

מד

ועתה שמע יעקב עבדי וישראל ברתו ב: כהאמר א' 2
יהנה עשור וצדק מבטן וצדק אלהיה עבדי יעקב
וישדן ברתו ב: כי אצקמים על צמא ונקלים על- 3
יבשה אצק רחוי על ידוע וברכתי על צמאצמא: וצמדי 4
בבן חציר בערבים על-כל-מים: זה יאמר ליהנה ה 5
אני וזה יקרא בשם-יעקב וזה יכתב ידו ליהנה ובעם
ישראל יכנה: כהאמר יהנה מלך-ישראל ואלו 6
יהנה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומכלעדי אין אלהים: 7
ומי-קמוני יקרא ויענה ויערבה לי משוים עמי-עולם 7
ואחיות ואשר תבאנה יעדי למו: אלהתפחדו ואל- 8
תדרו הלא מאן השמעתד ותהדתי ואתם עדי הוש 9
אלהם מכלעדי ואין צד כל-השתי: צד-פסל כלם 9
היו חמדותם בלי-עול ועתה הלה בלי-דא וכל- 10
דש למען יבשו: מידע אל ופסל ופסל לבלי-דא וכל- 11
הן כל-הבדיו יבשו ותרשים הבה מאדם ותקבצו כלם 11
יעמדו ויפחדו ויבשו יחד: הבה ברוך מלך- 12
בפלים ובמקבות וצדו ופסליו ברוך מלך ויסדעל 12
ואין פח לאשקתה קום וצד: הבה עמים נסה קו 13
ותאדו בשדד יעשדו במקצועות ובמחנה ותאדו 13
ועשדו כחכמה איש כחפאת אדם לשבת בית: 14
לכרת-לו ארזים ונקח תרזו ואלון ויאמסלו בעצמיה 14
נפש ארו וגשם יעל: וזה לאדם לבשר ונפש מרם 15
והם אדשישק ואפה להם אדשפלאל וישתדו קשרי 15
פסל ויסדל-למי: חצו סרף במדאש על-הצו בשד 16

27 דיין ערשטער פאטער האט געזינדיגט
אונד דיינע מליצים האבען קענען מיר
מורד געוועזען: 28 דארום האב איך מחלל
געוועזען דיא הייליגע הארען, אונד איך
וועל יעקב אין חרם געבען אונד ישראל
צו דיא לעסטערונג:

קאפיטעל מד

1 אונד אצונד הער מיין קנעכט יעקב אונד
ישראל וואס איך האב איהם אויסדער-
וועלט: 2 אזוי זאגט דער האר וואס האט
דיך געמאכט, אונד וואס האט דיך געשא-
פען, פון דיין מוטערס בויד אן האט ער
דיר געהאלפען, האב קיין מורא מיין קנעכט
יעקב, אונד דוא ישרון, וואס איך האב
איהם אויסדערנוועלט: 3 ווארין איך וועל
גיסען וואסער אויף דעם דורשטיגען, אונד
ריינענדיגעס וואסער אויף דעם שרונקענעם
(לאנד), איך וועל אויסגיסען מיין רוח
הקודש אויף דיין זאמען, אונד מיינע
ברכה אויף דיינע קינדער: 4 אונד וויא
וועלען אויסשפראצען וויא צווישען גראז
אזוי וויא ווערביס בויא וואסער-שויען:
5 איינער וועט זאגען איך געהער צו דעם
האר, אונד איין אנדערער וועט זיך אנרופען

מיט דעם זאמען פון יעקב, אונד איין אנדערער וועט זיך אונטערשרייבען מיט זיינע האנד
צו זאגן, אונד וועט זיך געבען א צוואמען וישראל: 6 אזוי זאגט דער האר, דער מלך פון
ישראל אונד זיין אויסלעזער דער האר צבאות, איך בין דער ערשטער אונד איך בין
דער לעצטער, אונד חוץ מיר איז קיין גאט נישט דא: 7 אונד ווער קען אזוי וויא איך,
אז ער זאל רופען אונד עס אנטאנען, אונד ער זאל עס פאר מיר צוגערייטען, ווייט דעם איך
האב געשאפען דאס אלטש פאלק? אונד דאס וואס וועט אנטאנקעמען לאזען וויא עס אנטאנען:
8 דערשרעקט אייך נישט אונד ציטערט נישט, האב איך עס דיך נישט פון לאנג אהער געלאזט
הערען, אונד איך האב עס אנטעזאגט? איהר זענט מיינע עדות, אויב עס איז פערהאנדען א
גאט חוץ מיר, אונד אז עס איז נישט דא קיין פעלד, איך קען קיינעם נישט: 9 דיא וואס מאכען
געצען-בילדער זענען אלע גארניט, אונד ווירע לוסטיגע בילדער קענען וויא גארניט
העלפען, אונד וויא זענען זעלבסט ווירע עדות, אז וויא קענען נישט זעהען אונד וויסען נישט,
פרי וויא זאלען פערשעמט ווערען: 10 ווער מאכט א גאט אונד גיסט א בילד וואס האט
קיין נוצען? 11 זעה אלע ויינע חברים וועלען פערשעמט ווערען, אונד אויף דיא מייסטער
וויא זענען פון מענשען, וויא וועלען זיך אלע איינזאמעלן, וויא וועלען זיך אנדערשטעלען
אונד שרעקען אונד מיט אנהער פערשעמט ווערען: 12 דער שמיד מיט איינע אייזער-
נע צוואנג ארבייט אין דיא קוילען, אונד מיט האמערן ווערקט ער עס מיט זיין שטארקען
ארעם, ער ווערט אויף הונגריג אונד ער האט נישט קיין פח, ער שרינקט נישט קיין וואסער
אונד ער ווערט מיר: 13 דער שישלער ציהט אויס דיא מעסט-שנור, אונד בעצייכענט עס
מיט א בלייא-שטיפט, ער בעארבייט עס מיט הובעלן, אונד צייכענט עס מיט א צירקעל,
אונד מאכט עס אין דיא געשטאלט פון א מענש, אפילו וויא א שענער מענש אין דעם
הויז צו בלייבען: 14 ער שניידעט זיך אפ טענען-ביימער אונד געמט אויף ציפערעסען-
ביימער, אונד ער מאכט וויא פאר זיך שטארק צווישען דיא ביימער פון דעם וואלד,
ער פלאנצט א צווייג אונד דער רעגען מאכט זיא וואקסען: 15 אונד עס וועט זיין
פאר א מענש צו דעם ברענען, אונד ער געמט דערפון זיך צו דערווארמען, אויף
הייצט מען אונד מען באקט ברויט, ער מאכט אויף דערפון א גאט אונד
ביקט זיך דערצו, ער מאכט א געצען-בילד אונד קניעט זיך צו איהם אנדער:
16 א העלפט דערפון פערברענט ער אים פייער, פון דער אנדערער העלפט

עמט ער פלייש וואס ער האט דאביי גע-
בראטען, אונד זעמיגט זיך, ער ווארעמט
זיך אויף דערברייא אונד זאגט, אהא! איך
בין ווארעם, איך האב געזעהען דאס (פייער)
ליכט! 17 אונד פון דעם איבריגען מאכט
ער א גאט, זיין געזען-בילד, ער קניעט זיך
אנדער אונד ביקט זיך דאצו אונד מהוט צו
איהם בעטען, אונד ער זאגט, זיין מיך מציל
ווארין דא ביזט מיין גאט: 18 זיין ווייסען
ניט, אונד זיין פערשטעטען ניט, ווארין זייער
אויגען זענען פערקלעבט אז זיין קענען
ניט זעהען, אונד זיין פערשטעטען ניט מיט
זייער הערצער: 19 אונד קיינער בעטראכט
עס אין זיין הארץ צו וויסען אונד צו פער-
שטעטען, אז ער זאל זאגען, דא העלפט
דאפון האב איך פערברענט אים פייער,
אונד אויף זיינע קוילען האב איך געפאקען
ברויט, אונד געבראטען פלייש אונד איך
האב עס געגעסען, אונד זאל איך דאס איב-
ריגע מאכען צו איינע אומזענדליכקייט,
אונד זאל איך מיך צו דעם האלץ ביקען?
20 ער דערנעקרט זיך מיט אש, א נארישעס
הארץ האט איהם פערפיהרט, ער קען זיך
ניט מציל זיין, אונד ער זאגט אויף ניט, אזו
ניט א ליגען אין מיינע רעכטע האנד? 21 געדענק דאך דא דאויגע זאכען א יעקב אונד
ישראל! ווארין דא ביזט מיין קנעכט, איך האב דיך געשאפען, דא ביזט מיין קנעכט א
ישראל, דא זאלסט פון מיר ניט פערנעסען ווערען: 22 איך האב אויסגעמקט דינע זינד
וויא א דיקען וואלקען, אונד דינע טאטאס וויא א וואלקען, קעהר צוריק צו מיר ווארין איך
האב דיך אויסגעלעזט: 23 זינגט איהר הימעל, ווארין גאט האט דאס געמאכט, זאלט דאך
איהר אונטערשטע ערד; ברעכט אויס מיט געזאנג איהר בערג, לאז דער וואלד זינגען אונד
אלע ביימער וואס זענען דארין, ווארין דער האר האט אויסגעלעזט יעקב, אונד ער האט
זיך פעהערליכט אין ישראל: 24 אזוי זאגט דער האר דין אויסלעזער, אונד וואס האט
דיך געשאפען אין מוטערלייב, איך בין דער האר וואס האט אלעס געמאכט, איך האב
אליין דעם הימעל אויסגעשפרייט, איך האב פון מיר דא ערד אויסגעברייט: 25 איך בין
דער וואס צושטערט דא צייכען (פון דיא לינגערס), אונד איך מאך דא פישונג מאכערס
משגע, ער קעהרט דא חכמים הינטער זיך צוריק, אונד זייער וויסענשאפט מאכט ער נאריש:
26 וואס מהוט מקרים זיין דאס ווארט פון זיין קנעכט, אונד דא עצה פון זיינע שלוחים מהוט
ער גאנץ מאכען, דער וואס זאגט צו ירושלים דא זאלסט געוואוינט ווערען, אונד צו דיא
שטעט פון יהודה זיין זאלען אויפגעבויעט ווערען, אונד איהרע פערוויסטונגען וועל איך
(וידער) אויפשטעלען: 27 דער וואס זאגט צו דער טיפעניס ווער אויסגעטריקענט, אונד
דיא טייכען וועל איך (אויף) אויסטריקענען: 28 דער וואס זאגט צו פורש, ער איז מיין
פאסטונג, ער וועט פאלקאמען מאכען אלעס וואס איך געזעהר, אונד ער וועט זאגען צו
ירושלים, זיא זאל (וידער) אויפגעבויעט ווערען, אונד דאס היכל (בית המקדש) זאל
וידער געבונדענסטיגט ווערען:

אכל צלה צלי ושבט איהם ווארען האט חמתי
17 דאזי אור: ושארתו לאל עשה לפסלו יסודלו
18 ושתו ויתפלל אלו ווארען הצילו כי אלי אתה: לא
דעו ולא יבט כי מה מראות עיניהם מהשקול לפתם:
19 ולא ישיב אללבו ולא דעת ולא תבונה לאמר חצו
שקפתי במראש ואף אפתי עלהלו לחם אצלה
בשר ואכל ותרד לתעבה אעשה לכול עין אסוד:
כ דעו אפר לב ודחל דמור ולא יציל את-נפשו ולא
21 יאמר הלא-שקד בימי: ובראיה יעקב וישראל
כי עבד-אתה צרותך עבדלי אתה ישראל לא תשנו:
22 מוחת-קנב פשיעך ונען המאחד שובה אלי כי נאלתך:
23 רעו שמם ברעשה דיהוה דרעו תחיתת ארץ פצחו
הרם רוח יער וכלעז כי בראל דיהוה יעקב וישראל
24 יתפאר: כהאמר דיהוה נאלך וצדך במשן אובי דיהוה
כה עשה כל ניה שמם לבדי רקע הארץ מי-את: מפל
איתו בדים וקסמים ודולל משכב חכמים אחר
26 ודעם ספל: מקום דבר עבדו ונצח מלאכי ישלם
האמר לירושלם תושב ולעיר יהודה תבנית וירובותיה
27 אקמוס: האמר לעולה הרבי ותרמק אובי: האמר
28 לכורש רעי וכל-הפני ישלם ולאמר לירושלם תבנה
והיכל תבנה:

מה מה

א כהאמר דיהוה למשיחו לכורש אשר-תחנקה בימיו
לכד לפניו נים ומתני מלכים אפתח לפתח לפניו
2 בלמים ושערים לא יסגרו: אני לפניך אלף ודודים
3 אשר דלתות ותושב אשר וברתי ברקל אגדי: ומתי
לך אצרות חשך וממתי מסתרים למן חלד כי אני

קאפיטעל מה

1 אזוי זאגט דער האר צו זיין געזאלבטען, צו פורש, וואס איך דערהאלט איהם מיט מיינע
רעכטע האנד, בריפעלקער פאר איהם אונטערשטעניג צו מאכען, אונד איך וועל אויפמאכען
דיא לענדען פון מלכים, אונד איך וועל פאר איהם אויפמאכען דיא טירען, אונד דיא טויערן
זאלען ניט פערשלאסען ווערען: 2 איך וועל פאר דיר געהן, אונד איך וועל דאס קרימע גראד
מאכען, איך וועל אויף שטיקער צוברעכען דיא קופערנע טויערן, אונד דיא אייזערנע רינגעלן
וועל איך צוהאקען: 3 אונד איך וועל דיר געבען דיא אוצרות וואס זענען אין פינטשערע
ערטער, אונד דיא רייכטימער וואס זענען אין פערבארנענעס, כדי דא זאלסט וויסען אז איך
דער

דער האר וואס האט דיר אנגערופען ביא
דיין נאמען, בין דער האט פון ישראל:
4 פון ווענען מיין קנעכט יעקב, אונד
ישראל וואס איך האב איהם אויסדערנוועלט,
האב איך דיר גערופען ביא דיין נאמען,
איך האב דיר א צונאמען געגעבען האטשע
דוא האסט מיך נישט געקענט: 5 איך בין
דער האר אונד קיינער מער, אונד חוץ
מיר איז קיין נאט נישט דא, איך האב דיר
אנגענארמטשעלט האטשע דוא האסט מיך
נישט געקענט: 6 בדי מען זאל עס וויסען
פון מורחזיוט אונד פון מערבזיוט אז חוץ
מיר איז קיינער דא, איך בין דער האר
אונד עס איז קיין אנדערער דא: 7 איך
בעשאף דאס ליכט אונד איך בעשאף דיא
פינסטערניס, איך מאך שלום אונד בעשאף
שלעכטעס, איך דער האר טוהא אלע דיא
דאזיגע זאכען: 8 טרפט איהר הימלען פון
אויבען, אונד לאזען דיא הימל-וואלקען
ארונטער רינען גערעכטיגקייט, לאז זיך
דיא ערד אויפמאכען אז עס זאל הילפע
ארויסנאקסען, אונד גערעכטיגקייט צו-
נאמען ארויסשפראצען, איך דער האר
האב עס בעשאפען: 9 אזוי וועה, צו דעם
וואס קריגט זיך מיט זיין בעשעפער! לאז

דעה הקווא בשמך אלהי ישראל: למען עבדי יעקב
ישראל בחייו ואברה לך בשמך אברה ולא דעתני:
אני דעה ואני עוד וולתי אז אלהים אאונד ולא דעתני:
ה למען דעו ממוחלשש ומשעברה בראשם בלשתי
אני דעה ואני עוד: יצא איר וכו' חשך עשה שולמ
וכו' דא אני דעה עשה בל-אלהי: דרעפי
שמים ממעל וחקקים זלוצדק תפתחוצרין ופדרושע
הצדקה תצמיח יחד אני דעה בראתני: דיו רב
אתצוירי תרש אתחרשי אמה האמר חסר לעירי
מחפשש ופגלח אדברים לי: דיו אמר לאב
מחוללד ולאשה מהתחילי: בראמך דעה קדוש
ישראל וצוירי אתחית שאלתי עלבני ועלפעלדי
הצני: אביו עשיתי ארץ ואנס עליה בראתי אני די
נשו שמים וכלצבאם צויתי: אביו העירתי בלדק וכל
הדביו אשר האריבנה עיר וגלותי ישלח לא במחר
ולא בשחר אמר דעה צבאות: ביה אמר דעה
יניע מצרים וסורבבוש וסבאם אנשי מדה עלדי יעברו
וגל דיו אתרד לטו בזקם וצברו ואלדו ישחיו אלד
תפלו אד בך אל ואני עוד אפס אלהים: אביו אמה אל
מסתתר אלהי ישראל מושעי: בוש ונסתכלם כלם
הדיו הלכו בלמלה תרשי צויתי: ישראל נשע בידה
תשועת עולמים לאתבשו ולאחבלימו עדעולמי עד:
ברכה אמר-יהוה ברא השמים הוא האלהים
יצר הארץ ועשה הוא כונה לאתרו בראה לשבת
יצרה אני דעה ואני עוד: לא כסתר דברתי במקום
ארץ חשך לא אמרתי לרוע יעקב תרו בששני אני דעה
הבר צדק מצד משרים: הקבצו וכו' התגשו יחדו
פליטי העים לא דעו הנשאים אתעין פסלם ומתפללים

זיך א שארבען קרינען מיט א שארבען פון דער ערד—זאל דער ליים זאנען צו דעם
טעפער, וואס מאכסט דוא? אדער זאל דינע ארבייט (זאנען), ער האט נישט קיינע הענד?
10 אזוי וועה צו דעם וואס זאגט צו זיין פאטער וואס האסט דוא געווינען, אונד צו דעם
ווייב וואס האסט דוא געבוירען? 11 אזוי זאגט דער האר דער הייליגער פון ישראל, אונד
זיין בעשעפער, פרעגט מיך זאכען וואס וועלען קומען אויף מייןע קינדער, אונד בעפעהלט
מיר ווענען דעם ווערק פון מייןע הענד: 12 איך האב געמאכט דיא ערד, אונד האב דעם
מענש דארויף בעשאפען, איך האב מיט מייןע הענד אויסגעצויגען דעם הימלעל, אונד אלע
זייער חילות האב איך געמאכט: 13 איך האב איהם דערנוועקט מיט גערעכטיגקייט, אונד
איך וועל גראד מאכען אלע זיינע ווענען, ער וועט בויען מייןע שטאט, אונד ער וועט מייןע
פערטריבענע ארויסשיקען, נישט פאר קויפגעלד אונד נישט פאר שוה, זאגט דער האר
צבאות: 14 אזוי זאגט דער האר, דיא ארבייט פון מצרים, אונד דער האנדעל פון בוש,
אונד פון דיא סבאים, (וואס זענען) מענער פון (גרויסען) כאס וועלען צו דיר אריבערקומען,
אונד זיין וועלען דיין זיין, זיין וועלען דיר נאכגעהן, אין קעטען וועלען זיין אריבערקומען,
אונד זיין וועלען זיך צו דיר ביקען, אונד זיין וועלען צו דיר בעטען, (זיין וועלען זאנען)
אז נאר ביא דיר איז נאט, אונד חוץ דיר איז נישט דא קיין נאט: 15 באמת דוא ביזט א נאט
וואס געהאלטסט דיר, דער נאט פון ישראל, דער העלפער: 16 זיין זאלען אלע צוואמען
מבווש אונד פערשעמט ווערען, זיין וועלען ארוםגיין מיט שאנד וואס מאכען געצענד
בילדער: 17 ישראל וועט געהאלפען ווערען דורך דעם האר מיט איינע עבינע הילעף,
זיין וועלען נישט מבווש אונד נישט פערשעמט ווערען אויף אימער אונד עביג: 18 ווארין
אזוי זאגט דער האר וואס האט בעשאפען דיא הימלעל, ער איז דער נאט וואס האט גע-
שאפען דיא ערד אונד האט זיא געמאכט, ער האט זיא אנגעברייט, ער האט זיא נישט גע-
שאפען צו וויסטיגקייט, ער האט זיא בעשאפען אז זיא זאל געוואוינט ווערען, איך בין דער
האר אונד קיינער נישט מער: 19 איך האב נישט גערעט אים פערבארענעס, אונד נישט אין
דעם ארט פון דעם פינסטערן לאנד, איך האב אויף נישט געזאגט צו דעם זאמען פון יעקב
איהר זאלט מיך אומזוסט וזקען, איך דער האר רעד גערעכטיגקייט, איך זאג
אן זאכען וואס זענען רעכטפארטיג: 20 פערזאמעלט אייך, אונד קומט גע-
נעהנט אייך צוואמען איהר וואס זענט אנטרונען פון דיא גוים, זיין ווייסען
נישט דיא וואס טראנען ארום דאס האלין פון ווירע געצענבילדער אונד בעטען

צוה באט וואס קען ניש העלפען: 21 זאגט
עס און, מאך זיין גענעהנען, לאזען זיין זיך
אויף מיט אנאנדער בעראמטען, ווער האט
דאס דאזיגע געמאכט הערען פון פריהער
און, ווער האט עס פון לאנג אהער אנגע-
זאגט, בין אויף ניש דער האר? אונד חוץ
מיר איז קיין באט ניש דא, א גערעכטער
נאט, אונד חוץ מיר איז קיין העלפער ניש
דא: 22 קעהרט אויף צו מיר, אונד ווערט
געהאלפען אלע עקען פון דער ערד, ווארין
אויף בין נאט אונד חוץ מיר איז קיינער ניש
מעהר: 23 בייא מיר האב אויף געשוואור-
רען, א ווארט איז ארויסגעגאנגען פון מיין
מויל אין גערעכטיגקייט, אונד עס זאל ניש
צוריקערערען, אז צו מיר וועט זיך איטלי-
כעס קניא אנדער קניען, אונד איטליכע
צונג שווערען: 24 באמות, וועט מען זאגען,
אין דעם האר האב אויף גערעכטיגקייט אונד
שטארקהייט, צו איהם מוז מען קומען, אונד
אלע וואס האבען זיך קענען איהם דער-
צארגט וועלען זיך מוען שעהמען:
25 דורך דעם האר וועלען אלע קונדער
פון ישראל גערעכט ווערען, אונד זיין
וועלען זיך אין איהם ריהמען:

קאפוטעל מו

1 בל האט זיך אנדערנעקניעט, נבו קרימט זיך, זייער אפגעשער זענען (ארויסגעלעגט)
אויף חיות אונד בהמות, איירע אויפלאדונג זענען א משא פאר א מידע בהמה: 2 זיין
האבען זיך איינגעבויגען אונד אנדערנעקניעט מיט אנאנדער, זיין האבען ניש געקענט
אנטריינען וועגען דער משא, אונד זיין זענען זעלבער אין דיא געפאנגענשאפט געגאנגען:
3 הערט מיר צו, איהר פון דעם הויזנעוונד פון יעקב, אונד אלע איבערגעבליבענע פון
ישראל, איהר וואס זענט אויף מיר אנגעלאדען פון מוטערס בויף און, אונד וואס איהר זענט
געטראגען פון מוטערס שוים און: 4 אונד ביז אויף דיא עלטער בין איך עס, אונד ביז אויף
דיא גרייזעלטער האב איך עס געטהון, אונד איך וועל עס טהון, אונד איך וועל (אויף)
טראגען אונד מאכען אנטריינען: 5 צו וועמען ווילט איהר מיך פערגלייכען, אונד מיך
גלייך מאכען, אונד מיר שטעלען א גלייכניס אז מיר זאלען גלייך זיין? 6 זיין שייטען אויס
געלד אויס דעם בייטעל, אונד וועגען זילבער אין דיא וואגשאל, זיין דינגען א גאלדשמיד,
אונד ער מאכט פאר זיין א נאט, זיין פאלען דערפאר אנדער אונד ביקען זיך: 7 זיין
העבען איהם אויף דיא אקסעל אונד טראגען איהם, אונד לעגען איהם אנדער אויף זיין
אָרט אונד ער בלייבט שטעהן, ער ריהרט זיך ניש אונזעק פון זיין אָרט, אויף ווען מען שרייעט
צו איהם אזוי געט ער קיינע אנטווארט, פון זיינע צרה קען ער ניש העלפען: 8 געדענקט
דאך דאס אונד שטארקט אייך, איהר פושעים נעמט דאך דאס צום הארץ: 9 געדענקט
דאך דיא ערשטע זאכען פון לאנג הער, ווארין איך בין נאט, אונד עס איז קיין אנדערער
נאט דא, עס איז קיינער אזוי וויא איך: 10 איך זאג און פון אנפאנג וואס דאס ענד וועט
זיין, אונד פון פריהער זאלכעס וואס איז נאך ניש געמאכט, איך זאג, מיינע עצה זאל
געשטעהן, אונד איך וועל טהון מיין גאנצעס פערלאנגען: 11 איך רוף א רויבפויגעל
פון מזרח-זייט, פון ווייטען דעם מאן פון מיינע עצה, אזוי וויא איך האב גערעט אזוי
וועל איך עס אויף גרענגען, איך האב עס אויסגעטראכט אונד איך וועל עס אויף טהון:
12 הערט מיר צו, איהר הארטע הערצער, וואס איהר זענט ווייט פון דער גערעכטיגקייט:
13 איך האב גענעהנט מיינע גערעכטיגקייט, עס וועט ניש ווייט זיין, אונד מיינע הילף
וועט זיך ניש פערזוימען, ווארין איך וועל געבען אין ציון א הילף פאר ישראל מיינע
שענקקייט:

קום

21 אִלְיָאֵל לֹא יִשְׁעִי: דַּדְדִּי הַחַיִּשׁ אֶף יִשְׁעִי וְחַיִּי מִי
הַשְּׁמַיִם וְאֵת מִקְדָּם מִצֵּן הַגִּדְדָּה הָלֹא אֲנִי דָדָה וְאֵד
22 עוֹד אֲלֹהִים מִכְלָעִי אֶלְצִדִּיק וּמִשְׁעִי אֲנִי וְלֹחֲטִי: פִּנֵּה
23 אֶל־וַחֲשִׁשׁוֹ כִּלְאִפְסִי אֲרֻץ כִּי אֲנִילֹא וְאֲנִי עוֹד: כִּי
נִשְׁכַּחְתִּי נָא מִפִּי צִדְקָה דָּבָר וְלֹא יִשְׁבֹּחַ כִּרְלִי חֲכָמָה
24 כִּלְכִּיךָ חֲשַׁכָּה כִּלְלִשׁוֹן: אֶף בִּידֶה לִי אֲמֵר צִדְקָתְךָ
כִּהְיֹוֹ דָדִי וְכֹא וְכֹשֵׁן כָּל הַנְּתָרִים בִּי: בִּדְהִי יִדְרֹקוּ
וְיִתְחַלְּלוּ כִּלְנֶרֶשׁ יִשְׂרָאֵל:

מ

מו

א בָּרַע בַּל קָרַם נְבוֹ הוּא יִצְבְּתֵם לַחֲזָה וּלְהַמְהִיר
2 וְשִׁאֲתֵכֶם עֲמֻסֹת מִשָּׂא לְעִפְיָה: קָרַסוּ כִרְעֵי דָדִי לֹא
3 יִכְלוּ מִלֵּט מִשָּׂא וּנְפֻשָׁם כְּשִׁבְי הַלְכָה: שְׁמִעֵי
אֱלֹהֵי בֵית יַעֲקֹב וּכְלִשְׁאֲרֵיית בֵּית יִשְׂרָאֵל הַנִּמְסָם מִיָּד
4 כִּסֵּן הַנְּשָׂאִים מִצִּדְתָּם: וְעִדְוֹקָהּ אֲנִי הִיא וְעִדְשִׁיכָהּ
אֲנִי אֲסַבֵּל אֲנִי עֲשִׂיתִי וְאֲנִי אֶשָּׂא וְאֲנִי אֲסַבֵּל וְאֲסַבֵּל:
5 לִמֵּי תַדְמֹנִי וְתִשְׁעֵי וְתִמְשִׁלְיוֹ וְנִדְמָה: חֲלִילִים
וְהֵב מִכִּסִּים וּכְסָף בִּקְנָה יִשְׁכְּרוּ צִדְקָה וְנִשְׁעֵי
7 אֵל יִסְדֵּהוּ אֶפְרַיִם וְיִשְׂרָאֵל עֲלִיבְתָהּ יִסְבְּלוּ וְיִתְחַוּ
תַּחְמוֹ וְעַמֵּד מִמִּקְדָּם לֹא יִמָּשׁ אֶרְצֵנָה אֱלֹהֵי וְלֹא
8 יִצְהָר מִצִּדְתָּהּ לֹא יִשְׁעֵי: וְכִרְדָּאת וְחִתְאִישׁוֹ
9 הַיִּשְׁבִּי פֹשְׁעִים עֲלִיב: וְכִרְדָּאת מִשְׁעֵם כִּי אֲנִי
10 אֵל וְאֲנִי עוֹד אֲלֵהֶם וְאֶפֶס כְּמוֹנִי: מִיָּד מִרְאשֵׁיהֶם
אֲחִירִית וּמִקְדָּם אֲשֶׁר לֹא יִנְשְׁאוּ אֲמֵר עֲצִי תִקּוּם וְכִלְ-
11 חֲפִצִי אֶשְׁעֵה: קָרַב מִמֶּנְהָ עִם מִצְרַיִם מִרְחָק אִישׁ
עֲצִי אֶחָד־בְּרָתִי אֶחָד־בְּרָתִי יִצְרֵתִי אֶף אֶשְׁעֵה:
12 שְׁמֵי אֱלֹהֵי אֲבִירֵי לֵב הַרְחִיקִים מִצִּדְקָה: קִבְּרֵתִי צִדְקָתִי
13 לֹא תִרְחָק וְתִשְׁעֵתִי לֹא תֵאָחֵז וְנִתְּנִי בְּצִוִּי תִשְׁעֵה
לְיִשְׂרָאֵל הַפֶּאֶרְתִּי:

רדי וישיבי על-עפר בתולה בת-כלל שבי-לארץ אף *
 כסא בתיכשדים כי לא תוסיף יקרא-לך רכה ונענה:
 קחי רתום ושתני קמח גלי צמחך חשפ-שכל גל-שוק *
 עברי נהרות: תגל ערוכת גס תראה תרפחד נקם אף *
 ולא אפגע אדם: נאלט דנה צבאות שמו קדוש *
 ישראל: שבי דומם וקאי בחשך בתיכשדים כי לא *
 תוסיף יקרא-לך נברת ממלכות: קצפתי על-עמי *
 חללתי נחלתי ואתנם ביד לא-רשמת להם רחמים על-
 וכן הבקדת עלך מאד: ותאמרי לעולם אנה נברת *
 עד לא-רשמת אלל על-לבך לא נברת אחרתה: *
 ועתה שמע-ואת עריה הישבת לבטח האמרה בלבכה *
 אני ואפסי עוד לא אשב אלמנה ולא ארע שכול: *
 ותבא-לך שתי-אלה רגע ביום אחד שכול ואלמן *
 בתים בא עלך כרב לשפך בעצמת חבדך מאד: *
 ותבטחי ברחמי אמת אין ראוי תכחדי ודעתך היא *
 שובבך ותאמרי בלבך אני ואפסי עוד: ובה עלך *
 רעה לא תדעי שחיה ותפל עלך דנה לא תוכלי כפרה *
 ותבא עלך פתאם טאה לא תדעי: עמרינא בחבדך *
 וקרב לשפך כאשר נגשת מנערך אלי תוכלי היעיל *
 אלי תערוצי: נלאת כרב עצמך יעמדינא ווישיק *
 חבדך שמים הודים כפוכים מודעים לחשים מאשר *
 יבא עלך: דנה הו קשש אש שרפתם לא-יצילו את: *
 נפושם מיד להבה אין תחלת לחםם אור לשבת נדוד: *
 כי הודך אשר נגשת סבדך מנערך איש לעברו *
 תש אין מושיק:

אין דינע האנד, אבער דוא האסט איבער וויא קיין רחמנות ניש געהאט, אויף דעם
 אלטען האסט דוא דיין נאך זעהר שווער געמאכט: 7 אונד דוא האסט געזאגט, איף
 וועל אויף ציגן ויין א הארענטע, אבער דוא האסט דאס דאזיגע ניש צו הארצען גע-
 נומען, אונד דוא האסט אויף ניש געדענקט דעם סוף דערפון: 8 אבער אצונד הער
 דאס דאזיגע, דוא פערענגניגטע, וואס דוא וואוינקסט אין זיכערהייט, וואס זאגט אין איהר
 הארץ איף בין עס אונד חוץ מיר איז קיינע אנדערע מעהר דא, איף וועל ניש בלייבען
 איינע אלמנה, אונד איף וועל ניש וויסען פון א פערנארפונג: 9 אבער דיא דאזיגע
 צווייא זאכען וועלען צו דיר קומען, אין א רגע אין איין טאג, קינדער פערלירען אונד
 אלמנה ווערען, וויא וועלען איבער דיר קומען גאנצערהייט, וועגען דיין פיל בישוף,
 אונד וועגען דינע שטארקע צויבערייען: 10 אונד דוא האסט דיך פערלאזט אויף
 דינע שלעכטיגקייט, דוא האסט געזאגט, קיינער זעהט מיך, דינע חכמה אונד
 דינע וויסענשאפט, דאס האט דיך פערפיהרט, אונד (דאך) האסט דוא געזאגט אין דיין
 הארץ איף בין עס, אונד חוץ מיר איז קיינער ניש מעהר דא: 11 אונד עס וועט איר
 גער דיר קומען איין אונגליק אז דוא וועסט ניש וויסען פון וואנען עס איז אנגעקומען,
 אונד עס וועט אויף דיר פאלען א ברעכעניס וואס דוא וועסט ניש קענען אונדעקטוהן,
 אונד א פערוויסטונג וועט איבער דיר פלוצלינג קומען וואס דוא וועסט ניש וויסען:
 12 בלייב דאך שטעקן מיט דינע צויבערייען, אונד דיין פיל בישוף מיט וואס דוא
 האסט דיך בעמיהט פון דינע וועגנד אויף, טאמער וועסט דוא דיר קענען העל-
 פען, טאמער וועסט דוא קענען בייקומען: 13 דוא ביזט מיד געווארען דורך
 דיא פילע בעלי עצות, לאזען וויא זיך נאר אנדערשטעלען אונד דיר העלפען
 דיא וואס קומען אין הימל, וואס זעהען אן דיא שטערען, אונד וואס מאכען
 פריהער בעקאנט צו דיא חדשים פון דעם וואס וועט איבער דיר קומען:
 14 זעה, וויא זענען געווארען וויא שטרוף דאס פייער וועט וויא פערברענען,
 וויא וועלען ניש קענען ווייזער לעבען מציל ויין פון דער פלאם, עס וועט ניש
 דא ויין קיין קויל זיך דערמיט צו ווארמען, אונד קיין ליכט אז מען זאל קענען
 דערבייא זיצען: 15 אזוי וועלען וויא צו דיר ויין, דיא מיט וועלכע דוא האסט
 דיך בעמיהט—דיינע סוחרים פון דינע וועגנד אן, אימליכער פון וויא איז פער-
 אירט געווארען, קיינער זאל דיר ניש העלפען:

מת . . . מת

א שמעו נא ביה' עמך הנקראים בשם ישראל ומי
היה נא הנשבע בשם יהוה ובאלו ישראל
2 וכו' לא באמ לא בעדקה: כרמער הדוד נכדו
ועל אלו ישראל נאמנו יהוה צבאות שמו:
3 הראשונה מאז הדתי ומי נא ואשמעם פתאם
4 שיעתו ובהנה: מדעתו כי קשה אתה וגד ברזל ערפך
ה ומצחך וחושך: ואני לא מאז בטרם תבוא השמשית
6 פרתאמר עציב עשם ופסל ומכסי צום: שמעת חורו
כלה ואתם הלא תגידו השמעתה חדשות מעתה ונצרות
7 ולא ידעתם: עתה נכדו ולא מאז ולפניוים ולא שמעתם
8 פרתאמר הנה ידעתיו: גם לא שמעת גם לא ידעת גם
9 מאז לא פתחה אנכי כי ידעתי בנד תבדוד ופסע ממנו
קרא יד: למען שמי אאריך אפי ותתלתי אחשם יד
לכלתי הכרית: הנה צרפתך ולא בכסף בחרתי
11 בכור עני: למען למען אעשה כדאני חל וכו' וידע לאחרי
12 לא אתם: שמו אלי יעקב ישראל מכרא אנדא
13 אני ראשון אף אני אחרון: אנדו: פדה אנו ומי
14 טפחה שמים קרא אני אליהם: עמדו וחדו: הדבצו כלכם
ושמעו מי בדם הנד את-אלה יהוה אהבו יעשה תפצו
ט בבבל חרעו כשדום: אני אני דברתי אסרראתיו וקבאתיו
16 והצילתי דרבו: קרבו אלי שמעוהו לא מראש בסתר
דברתי מעת היתה שם אני ועתה אדני יהוה שלחני
17 ורחמי: כדאני יהוה ואלך קדוש ישראל אני יהוה
18 אליהם: מלפניו לרועיל מורכב ברדך תלד: לזה
הקשבה למצותי ויהי כהר שלומי וצדקתך כפל חם:
19 ויהי כחול ורעך וצאצאי מעד כמעותיו לא יסרת ולא

אונד מיין געמאכטעס אונד געשניצטעס בילד האט זיין בעפילען: 6 דא האסט עס גע-
הערט, זעה דאך דאס אלעס אבער איהר האט עס נישט געוואלט דערצעלען, איך האב דך
פון אצינד אן געמאכט הערען נייעס אונד פערבראנענע זאכען וואס איהר האט נישט
געוואוסט: 7 אצינד זענען זיין געשאפען געווארען אבער נישט פון לאנג אן אונד פון פאר
דעם טאג, אונד איהר האט עס נאך נישט געהערט, אז דא זאלסט נישט זאגען, זעה מיר וויסען
עס: 8 דא האסט איך נישט געהערט אונד דא האסט עס נישט געוואוסט, איך איז דיין אוי-
ער נישט פון דאמאלס אן אויפגעמאכט געוועזען, ווארין איך ווייס אז דא וועסט געוויס
פעלשען, דען דא ביזט אנגערופען א פשע פון דיין מוטערס בויך אן: 9 ווענען מיין
נאמעס ווילען וועל איך אויפהאלטען מיין צארן, אונד ווענען מיין לויב האלט איך מיך
איין קענען דיר, בריי איך זאל דך נישט פערשניידען: 10 זעה איך האב דך געלייטערט
אבער נישט וויא זילבער, איך האב דך אויסדערוועלט אין איין טעסט פון ארעמקייט: 11 פון
מיינעטוענען—יא פון מיינעטוענען וועל איך עס טהון, ווארין וויא זאל מען (מיין נאמען)
מחלל זיין? אונד מיין פבוד וויל איך נישט צו קיין אנדערן געבען: 12 הער מיך צו א נעקב,
אונד ישראל מיין בערופענער, איך בין עס, איך בין דער ערשטער אונד איך דער לעצטער:
13 מיינע האנד האט איך געגרינדעט דא ערד, אונד מיינע רעכטע האנד האט אויסגעברייט
דעם הימעל, ווען איך האב זיין גערופען אזוי האבען זיין צוואמען אנדערנעשטעלט:
14 זאמעלט איך אלע איין אונד הערט עס, ווער פון זיין האט דאס דאזיגע אנגעזאגט?
(דעם וואס) דער האר האט געליבט, וועט טהון זיין ווילען אין בבל, אונד זיין ארעם
(וועט זיין) אן פשוט: 15 איך—יא איך האב גערעט, איך האב איהם אויך גערופען, איך
האב איהם אהער געבראכט, אונד ער וועט זיין וועג בעגליקען: 16 גענעהנט אהער צו מיר
אונד הערט דאס דאזיגע, איך האב עס נישט פון אנפאנג אים פערבראנענעס גערעט, פון דער
ציט אן ווען עס איז געוועזען, בין איך דארטען, אונד אצינד האט מיך דער האר נאט, אונד
זיין רוח הקודש געשיקט: 17 אזוי זאגט דער האר, דיין אויסלעזער, דער הייליגער פון
ישראל, איך בין דער האר דיין נאט וואס לערנט דך גיציג צו זיין, וואס פיהרט דך
אויף דעם וועג וואס דא זאלסט געהן: 18 הלאה העסט דא געהארקט צו מיינע מצות!
אזוי וואלט דיין שלום געוועזען וויא א טייך, אונד דיין גערעכטיגקייט וויא דא אינדען
פון דעם ים: 19 אונד דיין זאמען וואלט געוועזען אזוי פיל וויא זאמער, אונד (דיא קינדער)
וואס קומען ארויס פון דייןע געדערס, אזוי וויא זאמער קערנלעך, זיין נאמען זאל נישט
פערשניטען

יִשְׁמַד שְׁמוֹ מִלְּפָנָי: צֹא מִכְבֵּל בְּרִחוֹ מִבְּשָׂדִים בִּ
 בְּקוֹל רֹחַ הַיְּהוָה הַשְׁמִיעוּ זֹאת הַדְּבָרִית עֲדָהּ הָאָרֶץ
 אִמְרוּ נָא לַיהוָה עֲבַדְתִּי יַעֲקֹב: וְלֹא צִמְאוּ בְּחִרְבוֹת הַיָּלָדִים 21
 מִיָּם מִצֹּר הַחַיִּל לִמֹּן וּבִקְדֻצַּת כְּבוֹד מִיָּם: אֵין שְׁלוֹם 22
 אִמְר יְהוָה לְרָשָׁעִים:

מט

מט

שִׁמְעוּ אִיִּם אֵלַי וְתִקְשְׁבוּ לֵאמֹר מִדְּחֹק יְהוָה מִבְּמִן *
 קִרְאוּ מִמֶּנִּי אִמִּי הַזֹּכֵר שְׁמִי: וְשֵׁם פִּי כִתְּרֵי הַדָּר *
 בְּעַל הַיְּהוּדִי וְשִׁמְעִי לִחֲן כְּדֹר כַּאֲשֶׁר־פָּתָה הַסִּמְיָה: *
 וְאִמְרוּ לִי עֲבָדֵי־יְהוָה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־בְּךָ אֲתַפָּרֵד: וְאֵין *
 אֲמַרְתִּי לְרִיק נִעְתִּי לַחַיִּי וְהַכֵּל כְּתִי בְלִיתִי אֲכֹן מִשְׁפָּטִי
 אֲתִּיחַן וּפְעֻלָּתִי אֲתַאֲלֹחַ: וְעַתָּה וְאִמְר יְהוָה *
 יֵאָר מִבְּמִן לִקְבֹד לֹא לְשׁוֹכֵב יַעֲקֹב אֵלָיו וְיִשְׂרָאֵל לֹא *
 יִאֲסֹף וְאִבְדָּר בְּעֵינֵי יְהוָה וְאֵלָיו הָיָה עֵינֵי: וְיִאֲמַר נִקְלָ *
 מִדְּחֹק לִי לִקְבֹד לְהִקְוֶם אֲתִּיבְכֶם יַעֲקֹב וְנִצְרִי יִשְׂרָאֵל
 לְהַשִּׁיב וְתַתִּיד לְאֹר גִּוִּם לְחַיִּי וְשׁוֹמְרֵי עֲדָהּ *
 הָאָרֶץ: כֹּה אֲמַרְתִּיהָ נָא יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁי לְבָדֹד *
 נִפְשׁ לְמַתְּנֵב נִי לִקְבֹד שְׁלֹמֵם מַלְכִּים רְאֵא וְקִמֹּי שְׁרֵם
 וְשִׁפְתֹהוּ לִמְעַן יְהוָה אֲשֶׁר נִאֲמַן קִדְשׁ וְיִשְׂרָאֵל וְכִתְּרֵד: *
 כְּהוֹאֲמֵר יְהוָה בְּעַת רִצּוֹן עֲנִיתִי וְכִוִּם יִשְׁמְרֵה *
 עֲוֹנֵיךָ וְאֲפָדֶךָ וְאֲתִידֵב לְבָרִית עִם לְהִקְוֶם אֶרֶץ לְחַיִּי
 נְהַלֹּת שְׁמִמְתִּי: לֹאֲמַר לְאִסְרוֹרִים צֹא לְאֲשֶׁר בְּחֹשֶׁךְ *
 הִגְלִי עַל־דְּרָכִים יִדְשׁ וּבְכָל־שְׁפִיטִים מְרִיעֵם: לֹא רִעְבִּי *
 וְלֹא אֶמְלֵא וְלֹא־יִכָּם שָׂרֵב וְעִמָּשׁ כִּרְמִירָחִים וְהַגִּם
 וְעַל־מִמְצֵי מִיָּם יִהְיֶה: וְשִׁמְתִי כְלִי־יִי לְכַדֵּר וּמִסְלָתִי *
 יִרְמִין: הַהֲדֹאֲלָה מִדְּחֹק נָא וְהַהֲדֹאֲלָה מִצֶּמֶן וּמִיָּם *
 וְאֵלֶּה מִצֶּמֶן סִימִם: רֵץ שְׁמִים וְגִלְיָ אֶרֶץ וּפְעֻדֵי הָרִים 13

צו א בלאנקען פֿייל אין ווינע פֿייל־שׂייד האט ער מײַד פֿערבארקען: 3 אונד ער האט צו
 מיר געזאגט, דוא ביזט מיין קנעכט אַ יִשְׂרָאֵל, אין דיר וויל איך פֿערהערליכט ווערען:
 4 אונד איך האב געזאגט, איך האב מײַד אומזוסט בעמיהט, אונד פאר גארניש האב
 איך מיין כח פֿערלעגט, באַמט מיין מִשְׁפֶּט איז מיט דעם האר, אונד מיין ווערק מיט
 מיין גאט: 5 אָבער אצונד האט דער האר געזאגט, דער וואס האט מײַד בעשאפען פון
 מיין מושע־ר׳ס בויד צו ווין צו איהם א קנעכט בדי יַעֲקֹב צו איהם אומצוקע־הרען אונד
 יִשְׂרָאֵל ואל צו איהם איינגעזאמעלט ווערען, אונד איך וועל געעהרט ווערען אין דיא
 אויגען פון דעם האר, אונד מיין גאט וועט ווין מייןע שטארקהייט: 6 אונד ער האט
 געזאגט, עס איז א גרינגע וואָף אז דוא ואלסט ווין מיין קנעכט, אויפצושטעלען דיא
 שבתים פון יַעֲקֹב אונד דיא געהיטע (פון גלות) יִשְׂרָאֵל צוריקצוברענגען, איך וועל
 דײַך אויף געבען פאר א ליכט צו דיא גוים, אז דוא ואלסט ווין מייןע הילף ביז צו דעם
 עק פון דער וועלט: 7 אזוי זאגט דער האר, דער אויסלעזער פון יִשְׂרָאֵל ווין הייליג
 גער, צו דעם וואס איז פֿעראכטעט אין ווין נפשׁ, וואס ווערט אומווירדיג געהאלטען
 פון דעם פאלק, צו א קנעכט פון געוועלטיגער, מלכים וועלען עס ועהען אונד וויא
 וועלען אויפֿשטעהען, הארען וועלען יִדְך ביקען, פון וועגען דעם האר וואס איז געגלייבט
 אונד פון וועגען דעם הייליגען פון יִשְׂרָאֵל, אונד ער וועט דײַך אויסערנוועלען: 8 אזוי
 זאגט דער האר, אין א געווייליגטע צייט האב איך דײַך דערהערט, אונד אין דעם טאג
 ושוועה טהוא איך דיר העלפען, אונד איך וועל דײַך היטען, אונד איך וועל דײַך געבען
 פאר א ברית צו דעם פאלק, אז דוא ואלסט אויפֿריכטען דאס לאנד, אז דוא ואלסט
 וויא מאכען יִרְשִׁינִי דיא וויסענע נחלות: 9 צו זאגען צו דיא געבונדענע געהט ארויס,
 צו דיא וואס וועגן אין דער פֿינסטערניס ווערט אנטפלעקט, אויף דיא וועגען וועלען
 וויא יִדְך פֿאשען, אונד אויף אלע הויכע ערטער וועט ווין ווירע פֿאשען: 10 וויא
 וועלען גיט הונגען אונד וויא וועלען גיט דארשטען, אונד דיא היץ אונד דיא זון וועט וויא
 גיט שלאגען, ווארין וויער דערבארמער וועט וויא פֿיהרען, אונד בייא דיא קוואל וואסערן
 וועט ער וויא פֿיהרען: 11 אונד איך וועל מאכען אלע מייןע בערג צו א הונע, אונד מייןע
 שטעגען וועלען דערהויכט ווערען: 12 ועה, דויע וועלען קומען פון ווייטען, אונד ועה,
 יענע פון צפון־ווייט אונד פון מערב־ווייט, אונד יענע פון דעם לאנד סנינים: 13 זינגט איהר

הימעל

הימעל אונד פרייא דין א ערד, לאזען דיא
בערג אויסברעכען מיט א געזאנג, ווארין
דער האר האט געטרייטט זיין פאלק, אונד
איבער זיינע ארעמע טהוט ער זיך מרחם
זיין: 14 אבער ציין האט געזאגט, דער
האר האט מיך פערלאזט, אונד מיין האר
האט מיך פערנעסען: 15 קען דען א פרויא
פערנעסען איהר יונג קינד, אז זיא זאל זיך
ניט דערבארמען איבער דעם זעהן פון איהר
בויד? ווען דיא דאזיגע וועט אפילו פער-
נעסען, אזוי וועל איך דין נישט פערנעסען:
16 זעה, איך האב דין אויסגעקריצט אויף
מייע הענד, דייע מייער ווענען פאר מיר:
17 דייע קינדער איילען זיך,
דייע צושטערערס אונד דיא וואס פער-
וויסטען דין וועלען פון דיר ארויסנעהן:
18 העב אויף דייע אויגען אריינס ארום
אונד זעה, אלע פערזאמעלן זיך אונד קומען
צו דיר, אזוי וויא איך לעב זאגט דער האר,
דוא וועסט דין געוויס אנקליידען מיט אלע
וויא מיט א צירונג, אונד וויא אָנבירדען
אזוי וויא א פלה טהוט: 19 ווארין דייע
קרבנות אונד דייע וויסטע ערטער, אונד
דיין צושטערטעם לאנד וועט אצונד צו

14 רנה ביינעם ידעל עמו ועניו ירחם:
15 עובדי ידעל ואדני שבעני: החשפה אשה עולה מרחם
16 בדבמה נבדלה תשכחה אנכי לא אשכחה: הן עלי
17 פנים חקתך חמדת נדתי חמדי: מדרה בגד מחרסך
18 ומשרביך מןד נצא: וארסביב עניך ויא כלם
נאכען בארען יראני נאסיהו כי כלם בעד תלכשי
19 ותשקרים ככלה: כי חרבתיך ושממתך ואני חרבתיך
כ כי עתה תציר מושב ורחקו מכלעך: עוד ואמרו באונד
21 בני שכלך צרלי המקום גשחלי ואשבה: ואמרת
כלבדך מי גשחלי אתאלה ואני שכולה ונלמדה גלהו
וטרה ואלה מי גלה הן אני נשאתי לבדי אלה איה
22 הם: כדאמר אדני ידעל רנה אשה אליוני די
ואליוניס ארים נסי ונבאו בנך בחנן ובתנך עלבתיך
23 נשאתני: ודיו מלכים אמנד ושרותיכם מעתקתך אפים
ארץ ושתמידלך נפער דלדלך ונלתי כראני ידעל
24 אשר לאכשו קו: הנה מנבור מלקוח ואשכבי
כה צדיק ימלט: כרבה ואמר ידעל נשכבי נבור ידעל
ופלקות ערין ימלט ואחיריך אנכי איב ואחיריך
26 אנכי אושעי: ותאכלתי אחימלך אחיכרם וכעסם
דעם וישרון ודעו כלבשר כי אני ידעל מישעך ואלדך
אביר יעקב:

עגב זיין ווענען דיא בעוואוינער, אונד דייע פערשלינגער וועלען זיך דערטויטערן:
20 דייע פערלוינדע קינדער וועלען נאכזאגען אין דייע אויערע, דער אָרט איז פאר
מיר צו עגב, ריק דין אנועק אז איך זאל קענען וואוינען: 21 אונד דוא וועסט זאגען אין
דיין הארץ, ווער האט מיר דיא דאזיגע בעוואונען? ווארין איך בין דאך געוועזען קינדער-
לויז אונד אליין, פערטריבען אונד אנועקגעקערט, אבער ווער האט דיא דאזיגע
אויסגעצויגען? זעה, איך בין אליין איבערגעבליבען, אנווא זענען דיא דאזיגע געוועזען?
22 אזוי זאגט דער האר נאט, זעה איך וועל אויפהעבען מייע האנד צו דיא גוים, אונד
צו דיא פעלקער וועל איך אויפהעבען מיין פאהק, אונד זיין וועלען ברענגען דייע
זיהן אין זייע ארעםס אונד דייע טעכטער וועלען זיין טראגען אויף זייע אקסעלן:
23 אונד מלכים וועלען זיין דייע ערציהערס, אונד זייע פרינצעסנים וועלען זיין זייע
אָווינערס, מיט זייער פנים וועלען זיין זיך ביקען ביז צו דער ערד, אונד זיין וועלען
לעקען דעם שטויב פון דייע פיס אונד דוא וועסט וויסען אז איך בין דער האר אונד דאס
דיא וואס האפען אויף מיר וועלען נישט פערשטעמט ווערען: 24 קען דען פון דעם שטאר-
קען דער רויב אנועקגענומען ווערען? אָדער קען מען דאס געפאנגענע פון דעם גערעכטען
מציל זיין? 25 ווארין אזוי זאגט דער האר, יא, דאס געפאנגענע פון דעם שטארקען זאל
אנועקגענומען ווערען, אונד דאס גערויבעטע פון דעם שטארקען זאל ניצול ווערען, אונד
איך וועל מיך קריגען מיט דייע קרינערס, אונד איך וועל דייע קינדער העלפען: 26 אונד
איך וועל מאכען אז דייע פייניגערס זאלען עסען זייער אייגען פלייש, אונד זיין וועלען
זיך אָנשפּורן מיט זייער בלוט, אונד אלע מענשען וועלען וויסען אז איך בין דער האר,
דיין העלפער, אונד דיין ערלעזער, דער שטארקער (נאט) פון יעקב:

קאפיטעל נ

1 אזוי זאגט דער האר, וואו איז דער נט פון דייע מוטער וואס איך האב יא אנועקגע-
שיקט? אָדער ווער ווענען מייע ענטלייערס צו וועלכע איך האב אייך פערקויפט? זעהט
איהר ווענט ווענען איירע זינד פערקויפט געווארען, אונד ווענען איירע פשעים איז איירע
מוטער אנועקגעשיקט געווארען: 2 פארנוואס ווען איך בין געקומען איז קיין מענש נישט דא
געוועזען? ווען איך האב גערופען אונד קיינער האט געענטפערט? איז דען מייע האנד
צו קורץ אז זיא קען נישט אויסלעזען, אָדער האב איך דען נישט קיין פח מציל צו זיין? זעה, מיט
מיין געשרייא האב איך דאס ים אויסגעטרוקענט, איך האב געמאכט דיא טייכען צו א
מדבר

מדבר, ויירע פיש ווערען פערשטונקען,
ווייל עס איז נישט דא קיין וואסער, אונד
זיין שטארבען פאר דארשט: 3 איך בער
קלייד דיא הימעל מיט שווארצקייט, אונד
איך מאך אלס וויער דעם א זאק: 4 דער
האר האט מיר געגעבען א לשון פון
דיא געלערנטע, כדי צו וויסען צו צייטען
א ווארט צו דעם מידען צו רעדען, ער
דערנעקט מיין אויער איטליכען פרייה
מארגען צו הערען אזוי וויא דיא לערנערס:
5 דער האר האט האט אויפגעמאכט מיין
אויגער אונד איך האב נישט ווידערגעשפעניגט
אונד איך האב מיר נישט צוריקגעצויגען:
6 איך האב געגעבען מיין רינקען צו דיא
שלעגערס אונד מיינע באקען צו דיא וואס
רייסען אויס דעם בארט, מיין פנים האב
איך נישט געהאלטען פון שאנד אונד אנ-
שפייצען: 7 אבער דער האר האט נועם מיר
העלפען דארום בין איך נישט פערשעמט
געווארען, דארבער האב איך געמאכט
מיין פנים וויא א שטארקען שטיין, אונד
איך ווייס אז איך וועל נישט פערשעמט
ווערען: 8 מיין גערעכטמאכער איז נא-
הענט, ווער וויל זיך מיט מיר קרייגען?

לאמער זיך מיט אנאנדער שטעלען, ווער עס וויל קומען מיט מיר אין דעם משפט זאל צו
מיר געגענהען: 9 זעה, דער האר האט נועם מיר העלפען, ווער איז דער וואס זאל מיר בער-
שולדיגען? זעה, זיין וועלען אלע וויא א קלייד פערפוילט ווערען, דיא מילב (א ווארס)
נועם זיין פרעסען: 10 ווער איז צווישען אייך וואס האבען מורא פאר דעם האר, וואס
הערט צו דעם קול פון זיין (נאטש) קעכט, וואס געהט ארום אין דער פינגסטערניס אונד
קיין ליכט שיינט נישט צו איהם, לאז ער פערטרויען אין דעם נאמען פון דעם האר אונד לאז
ער זיך אנלעהנען אן זיין נאט: 11 זעה, איהר אלע וואס צינדעט אן א פייער, וואס איהר
רינגעלט אייך ארום מיט פונקען, געהט דאך אין דעם ליכט פון אייער פייער, אונד אין
דיא פונקען וואס איהר האט אנגעצינדען, פון מיינע האנד איז דאס געשעהען צו אייך,
איהר נועם אייך אנדערלעגען אין טרויריגקייט:

קאפיטעל נא

1 הערט צו מיר, איהר וואס נאנט נאך גערעכטיגקייט, וואס איהר זוכט דעם האר, קוקט
צו דעם פעלענשטיין פון וועלכען איהר זענט אויסגעוואקסן געווארען, אונד צו דעם
לאף פון דער גרוב פון וואו איהר זענט אויסגעוואקסן געווארען: 2 קוקט צו אברהם
איינער פאטער, אונד צו שרה וואס האט אייך געוואקסן, ווארין איך האב איהם, איינעם
אלליין גערופען, אונד איך האב איהם געבענשט, אונד איך האב איהם געמערט: 3 ווארין
דער האר נועם טרייסטען ציון, ער נועם טרייסטען אלע איהרע חרבות, ער נועם מאכען
איהרע מדבר אזוי וויא ערן, אונד איהרע וויסטע ערטער אזוי וויא דעם גארטען פון
דעם האר, פרייד אונד שמחה נועם אין איהר געפונען ווערען, לויב אונד א קול פון געזאנג:
4 הערט צו מיר, א מיין פאלק, אונד נייגט איינע אויערען צו מיר א מינע אויפה, ווארין א
תורה איז פון מיר ארויסגעגאנגען, אונד מיין משפט וועל איך מאכען רוהען פאר א ליכט
צו דיא פעלקער: 5 מיינע גערעכטיגקייט איז נאדענט, מיינע הילף איז ארויסגעגאנגען,
אונד מיינע ארעםס וועלען שטראפען דיא פעלקער, צו מיר וועלען דיא אינגעלן האפען,
אונד אויף מיין ארעםס וועלען זיין האפען: 6 העבט אויף איינע אויערען צו דעם הימעל,
אונד קוקט אויף דער ערד פון אונטען, ווארין דיא הימעל וועלען פערנעהן אזוי וויא א
רויף, אונד דיא ערד נועם פערפוילט ווערען אזוי וויא א קלייד, אונד איהרע געוואוי-
נער וועלען אויף גלייך אזוי שטארבען, אבער מיינע הילף נועם זיין אויף עפיה, אונד

7 הנה וצדקתי לא תחת: שמשו אלי ודע צדק
 8 נסתורי בלבם אליהם דרפת אנוש ומעפסם אלי
 9 תחת: כי כמנר יאכלם עש וכצמר יאכלם סם ועדקתי
 10 לעולם תהיה ושושתי לדור דורים: עזי עזי לבשר
 11 עז ודע ודע עזי כימי קדם דורות שלמים הלא אתר
 12 י הוא המעצבת רבה מחוללת תנין: הלא אתה היא
 13 המתרבת ים מי תהום רבה השמה משמרים הרך
 14 לעבר נאילים: ופדיו דוד יושבן וכאי ציון ברנה
 15 ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישגון נפן ונן
 16 ואנחה: אנכי אני הוא מחמכם מראש ותרדי
 17 מאנוש ומת ומבדאדם הציר ונתן: ותשבת דודי עשך
 18 נטה שמע יוסד ארץ ותפטר תמיד כל היום מפני חמת
 19 המליך כאשר כונן להשחית ואני חמת המציק: מתר
 20 כי צעה להפתח ולא דמיט לשחת ולא תסד לחמו: ואנכי
 21 יהיה אליהם רגע הם ויהיו נליו דודי צבאות שמי:
 22 ואשם דברי כפיד ובצל דני כסיתך לטע שמע ויסד
 23 ארץ ולאמר לעזן עמי אתה: התעוררי התעוררי
 24 קומי וישלם אשר שמת מיד יהיה אתיכם חמתו
 25 אתיבצת קוס המרעלה שחית מצות: אין מהל לה
 26 מכל-בנים יגלה ואין מחזיק בידה מכל-בנים יגלה:
 27 ויחם הנה קראתיך מי יער לך השר והשר תרעב
 28 כ ותחם מי אנחמך: ביד עלי שכו כראש כל-חיות
 29 כתא מכמר המלאים המתיתנה נערת אליהם: לכן
 30 שמעני ואני עני הושכת לא מין: כהאמר ארעד
 31 יהיה ואליהם ירכי עמי הנה לקחתי מיד אתיכם
 32 המרעלה אתיבצת קוס חמתי לא תיסיפי לשחית

דיא אויסדערלעזע פון דעם האר זיך אומקערערען, אינד זייא וועלען קומען קיין ציון
 מיט געזאגט, אונד עבינע פרייד וועט זיין אויף זייער קאפ, פרייד אונד שמחה וועט
 זייא דערגרייכען, אונד טרויריגקייט אונד זיפצען וועלען פון זייא אנמלייפערן: 12 איך
 בין עס, איך בין דער וואס טרייסטעט אייך, ווער ביזט דא אז דא זאלסט מורא האבען
 פאר א מענטש וואס שטארבט, אונד פאר דעם מענטשן-ווען וואס ווערט געמאכט אזוי
 ווי א גראז: 13 אונד דא האסט פערנעסען דעם האר דיין בעשעפער, וואס האט אויס-
 געשפרייט דיא הימעל אונד האט געגרינדעט דיא ערד, אונד דא שרעקסט דייך
 תמיד דעם גאנצען טאג פאר דעם צארן פון דעם בערריקער, אז ער בערייט זיך אן
 צו פערדארבען, אונד וואו איז דער גרימציארן פון דעם וואס ענגט דייך? 14 דער וואס איז
 נא ונד איילט זיך אז עס זאל איהם אויף נישט פעהלען זיין ברויט: 15 אבער איך בין
 דער האר דיין גאט, וואס שטילט דאס ים ווען זיינע אינדען האבען געברומט (אדער גע-
 שטורמט) דער האר צבאות איז זיין גאמען: 16 אונד איך טהא מיינע ווערטער אין דיין
 מויל, אונד מיט דעם שאטען פון מיינע האנד האב איך דייך בעדעקט, כדי צו פלאנצען
 דעם הימעל אונד צו גרונדען דיא ערד, אונד צו זאגען צו ציון דא ביזט מיין פאלק
 17 דערנוועק דייך! דערנוועק דייך! שטעה אויף א ירושלים, וואס דא האסט געטרונקען פון
 גאט'ס האד דעם כוס פון זיין צארן, דא האסט געטרונקען דיא הענען פון דעם פערטימ-
 לונגס-בעכער אונד האסט איהם אויסגעווינען: 18 עס איז קיינער נישט דא פון אלע איהרע
 קינדער וואס זיא האט געווינען וואס פיהרט זיא, אונד קיינער האלט זיא בייא דער האנד
 פון אלע איהרע קינדער וואס זיא האט דערצוינען: 19 דיא צווייא זאכען האבען דייך
 געגעגענט, ווער זאל דייך בערווערען? דיא צושטערונג אונד דער בראף, אונד דער הונגער
 אונד דאס שווער, דורך וועמען זאל איך דייך טרייסטען? 20 דיינע קינדער זענען אין
 חלשות געבליבען, זיא ליבען אן דער שפיץ פון אלע גאסען, אזוי וויא א ווילדער אקס אין
 א געץ, א געפילט מיט דעם צארן פון דעם האר, מיט דעם אנשרייען פון דיין גאט:
 21 דרום הער דאך דאס דאזיגע, דא ארעמע אונד אנגעשטורטע, אבער נישט פון זיין:
 22 אזוי זאגט דיין האר יהוה, אונד דיין גאט וואס קריגט זיך וועגען זיין פאלק,
 זעה, איך האב אנגעקענטומען דעם בעכער פון פערטימלונג אויס דיינע האנד,
 דיא וועסט נישט מעהר טרינקען דיא הענען אויס דעם בעכער פון מיין צארן:
 אונד

עוד ושמחתי ביד מלכך אשר אצמי לפשעך שתי ועברה
ותשימי כארץ נד ופחז ללכרים:

נב

עולי לבשי עז ציון לבשי בדי תפארתך ירושלים
עיר הקדש כי לא יוסף ובאבך עוד ערל וטמא: דהנשי
מעפר קומי שבי ירושלים תפתחו מוסרי צוארך שבת
בתיציון: כרכה אמר דלה חנם נמכרתם ולא
בכסף תנאלו: כי כה אמר אלהי דיה מצרים ירד
עמי בראשנה לטר שם ואשור באפם עשקו: ועתה מזה
לדפה נאסירה בירלחת עמי חנם משלי ויחילו נאס
ידה ותמיר בלתיחם שמי מנאן: לכו ידע עמי שמי לכן
ביום ההוא כראתיה תמכדו חנני: מה נאוו עלי
ההרים רגלי מבשר משמיץ שלום מבשר טוב משמיץ
ישועה אמר לציון מלך אלדך: קול צפוד נשאו קול
יחזו ורגנו כי עין בעין ראו בשבוי דיה ציון: פתחו רגלי
ידהי הרבות ירושלים כרתם ידה עמי נאל ירושלים:
השף ידה אתחזרוע קדשו לעצן בלתיחם וראו בל
אפס יאצין את ישועת אלחנני: סורו סורו צאו משם
טמא אלחנני צאו מתוכה דברו נשאו בלי ידה: כי לא
בהפון תצאו ובמסכה לא תלבון בירלחך לפיכך ידה
ומאפכם אלתי ישראל: הנה ישביל עבדי ירום
ונשא ובה מאד: כאשר שממו עליך רבים כדמסתח
מאיש מדארו ותארו מבני אדם: בן זה נים רבים עליו
וקצו מלכים פתם כי אשר לאספר להם ראו אשר
לא שממו תתקנו:

נג

כי האמין לשמעתני ותרש ידה עלימי נלחת: ואלא א

23 אונד איך וועל איהם טהון אין דיא
האנד פון דינע פייניגערס, וואס האבען
צו דיר געזאגט, בייג דיר ארום אונד
מיר וועלען אריבערגעהן, אונד דוא האסט
געמאכט דיין גוף אזוי וויא דיא ערד,
אונד וויא דיא גאס צו דיא איבערגעהערס:

קאפיטעל נב

1 דערנעק דיר! דערנעק דיר! קלייד
דיר אן מיט שטארקהייט א ציון! קלייד
דיר אן מיט דינע שעהנע קליידער, א
ירושלים, דוא הייליגע שטאט, ווארין עס
וועט נישט מעהר צו דיר אריינקומען קיין
ערל אונד קיין טמא: 2 שאקעל דיר אפ
פון דיא אש, שטעה אויף, זען דיר אנד
דער א ירושלים! בינד אויף דיא שטריק
פון דיין האלד דוא געפאנגענע טאכטער
פון ציון: 3 ווארין אזוי זאגט דער האר,
איהר זענט בחנם פערקויפט געווארען,
אבער איהר זאלט אויסגעלעזט ווערען
און געלד: 4 ווארין אזוי זאגט דער האר
גאט, מיין פאלק איז צוגעשט ארוםפגער
גאנגען קיין מצרים זיך דארט אויפצו
האלטען, אבער אשר האט זיין אומוקסט
אונטערדריקט: 5 אבער אצונד וואס האב

איך דא, זאגט דער האר, דאס מיין פאלק איז
געוועלטיגערס מאכען זיין היילען, (אדער בערימט זיך איבער זיין) זאגט דער האר
אונד מיין נאמען ווערט תמיד דעם גאנצען טאג געלעסטערט: 6 דארום וועט מיין
פאלק קענען מיין נאמען, דארום (וועלען זיין וויסען) אין דעמאנעלענען טאג אז איך
בין דער וואס רעט, איך בין דא: 7 וויא שעהן זענען אויף דיא בערג דיא פיס פון
דעם מבשר וואס מאכט הערען שלום, וואס איז מבשר גוטשט אונד מאכט הערען פון
ישועה, וואס זאגט צו ציון דיין גאט רעגירט: 8 דאס קול פון דינע הימערס, זיין
העבען אויף דאס קול, זיין וועלען צוזאמען זינגען, ווארין זיין וועלען עס זעהען
געשיינפערלעך ווען דער האר וועט זיך צוריקהערען קיין ציון: 9 מאכט אויף
(אירע מיילער) זינגט צוזאמען איהר חורבות פון ירושלים, ווארין דער האר וועט
טרייסטען זיין פאלק, ער האט אויסגעלעזט ירושלים: 10 גאט האט אנטפלעקט זיין
הייליגען ארעם פאר דיא אויגען פון אלע פעלקער, אונד אלע עקען פון דער ערד
וועלען זעהען דיא ישועה פון אונזער גאט: 11 קעהרט אייך אונזען! קעהרט אייך
אונזען! געהט ארום פון דארטען, איהר זאלט נישט אנדריהרען קיין טמא, געהט ארום
פון צווישען זיין, מאכט אייך ריין, איהר וואס טראגט דיא פליס פון דעם האר:
12 ווארין איהר וועט נישט ארויסגעהן מיט איילענים, אונד איהר וועט נישט געהן דורך
אנטלויפען, ווארין דער האר וועט פאר אייך געהן, אונד דער גאט פון ישראל איז
איינציגמאלער: 13 זעהט! מיין קנעכט וועט בעגליקען, ער וועט דערהייבט ווערען
אונד דערהויבען ווערען, אונד ער וועט זעהר הויך זיין: 14 אזוי וויא פילע האבען זיך
איבער דיר פערואונדערט אזוי איז זיין אונזעהן פערדארבען פון א מענטש, אונד זינע
געשטאלט פון מענטשען קינדער: 15 אזוי וועט ער געשפרענקעלן פילע גוים, איבער
איהם וועלען דיא מלכים איהרע מיילער צוהאלטען, ווארין דאס וואס איז צו זיין נישט
דערצעהלט געווארען וועלען זיין זעהען, אונד דאס וואס זיין האבען נישט געהערשט
וועלען זיין געטראכטען:

קאפיטעל נג

1 ווער האט געגלויבט וואס מיר האבען געהערט? אונד צו וועמען איז דער ארעם
פון גאט אנטפלעקט געווארען? 2 ווארין ער איז אויפגעגאנגען פאר איהם וויא א יונג
צווייגעל

צווייגעל אונד וויא א ווארצעל פון א
טריקען לאנד, ער האט נישט קיינע גע-
שטאלט אונד קיינע שעהנהייט, אונד ווען
מיר וועלען איהם אנדעהן האט ער נישט
קיינע מראה אז מיר זאלען אז איהם גליס-
טען: 3 ער איז געווארען פערשעמט אונד
פערמיטען פון מענשען, א מאן פון ווייטאג
אונד בעקענט מיט קראנקהייט, אונד מיר
האבען אונזער פנים פון איהם פערבארען,
ער איז פערשעמט געוועזען אונד מיר
האבען איהם נישט געאכטעט: 4 פארטוהר
ער האט געטראגען אונזערע קראנקהיי-
טען, אונד אויף זיך געלאדען אונזערע
ווייטאג אבער מיר האבען איהם געהאלטען
אלס איינער וואס איז געפלאגט פון גאט,
געשלאגען אונד געפייניגט: 5 אבער ער
איז קראנק געווארען וועגען אונזערע זינד
ער איז צושטויסען געווארען וועגען אונד
זערע אונגערעכטיקייטען, דיא שטראף
פון אונזער פריידען איז אויף איהם, אונד
דורך זיינע ביילען זענען מיר געהיילט
געווארען: 6 מיר זענען אלע פערארומט
געווארען וויא שאף, איטליכער מענטש
האט זיך געקערט צו זיין וועג אבער גאט
האט אויף איהם געלאזט טרעפען דיא זינד פון אונס אלע: 7 ער איז געוועזען געצוואנגען
אונד ער איז געוועזען געפייניגט, דאך האט ער נישט אויפגעמאכט זיין מויל, ער איז געבראכט
געווארען וויא א לעמעלע צו דעם שעכטען, אונד וויא א שאף איז שטום פאר איהר שערער,
אזוי האט ער נישט אויפגעמאכט זיין מויל: 8 ער איז גענומען געווארען פון דעם געפענגענע
אונד געריכט, אבער ווער קען אויסדערצעלען זיין דור, ווארען ער איז אפגעשניטען גע-
געווארען פון דעם לאנד פון דיא לעבעדיגע, וועגען דיא איבערטועטונגען פון מיין פאלק
איז ער געפלאגט געווארען: 9 אונד ער האט געזענען מיט דיא רשעים זיין קבר, אונד מיט
דיא רייכע אין זיין שוויט, האטשט ער האט קיין אוינערעכטעס געטהון, אונד עס איז נישט גע-
וועזען קיינע פאלשהייט אין זיין מויל: 10 אבער גאט האט איהם געוואלט צושטויסען, ער
האט איהם קראנק געמאכט ווען דיא וועסט מאכען זיין נפש אלס א קרבן אשם וועט ער
זעהען זאמען אונד לאנג לעבען, אונד דאס בענערן פון גאט וועט אין זיינע הענד בעגליקען:
11 פון וועגען דעם וואס זיין נפש האט זיך געמיהט וועט ער זעהען אונד דאס ווערען: דורך
זיינע ערקענטעניס וועט מיין גערעכטער קענעכט פילע גערעכט מאכען, ווייל ער וועט טרא-
גען ווירע וונדען: 12 דארום וועל איך איהם געבען א חלק מיט דיא גרויסע, אונד מיט דיא
שטארקע וועט ער אויסטיילען רויב, ווייל ער האט אויסגעגאסען זיינע נשמה צו דעם שוויט,
אונד ער איז געזעהלט געווארען מיט דיא איבערטועטער אונד ער האט געטראגען דיא זינד
פון פילע, אונד ער האט געבעטען פאר דיא איבערטועטער:

כיוון לפניו ובשרש מארץ צה לאתאר לו ולא הדר
3 ונראו ולא מראה ונחמדו: נכון וחדל אישים איש
מכאבות ודיוג חלי ובמסחר פנים מפני נכון ולא
4 השבירו: אכן חליו הוא נשא ומכאבות ככלם ואנחנו
ה השבירו ננו מכה אלהים ומענה: ודא מחלל מפשעיו
מקרא משנותיו מוסר שלומט עליו ובחברתו נרפא
6 לו: כלנו כצאן חסיו איש לדרבו פניו נדחה הפניו
7 בו את עין כלנו: נש ודא נענה ולא יפחדו כשה
לפניה וכל וחדל לפני חנה נאלמה ולא יפתח פיו:
8 מעד וממשפט לקח ואתידורו מי יושיח כי עור מארץ
9 היום מפשע עמי נע למו: ודא אתידרשעם קברו ואת
י שיר במותו על לאדקם עשו ולא מרמה בפיו: ודחה
הפן דבאו חלי אסתישים אשם נפשו ודחה ורע יאריך
11 ימים ותפן דחה בדרו יסלח: מעל נפשו ודחה ורע
בדעתו יציר צדיק עבדו לרבים וענתם הוא יסלח:
12 לכן אחקלו בדים ואתידרשעם וחקל שלל חמת
אשר הערה למות נפשו ואתידרשעם נמנה ודא חטא
רבים נשא ולפשעים יפניו:

נד

נר

א רני עקרה לא ילדה פדיו רנה וצחלי לא ילדה כר
2 רבים ברשומה מבני בעלה אמר ודחה: הרחבו
מקום אהלך ויריעות משכנתך ושו אלתישבי הארץ
3 מתכרך ותמדך חקו: קיימן ושמאל הפרצי ותרעל
4 נהם ירש וקרים נשמות וישבו: איתרדיה כרלא
ה חשכו ותרפת אלמנתך לא תסריסור: כי בעלך
עשיר ודחה צבאות שמי ואלך קרוש ישראל אלתי כל

קאפיטעל נד

1 יונג, א דוא עקרה, וואס האסט נישט געווינען, מאך אויף דיין מויל מיט געזאנג, אונד קלינג
הויף, דוא וואס האסט נישט געהאט קיין געבער-שמערצען, ווארען דיא קינדער פון דער פער-
וויסטע זענען מעהר וויא דיא קינדער פון דער וואס האט א מאן, זאגט דער דער האר! 2 מאך
ברייטער דעם ארם פון דיין געצעלט אונד שפרייטאויס דיא אומהענגען פון דיין וואונדונגען
דוא זאלסט וויא נישט צוריקהאלטען, דערלענגער דייןע שטריק אונד מאך שטארקער דייןע
פלעקער: 3 ווארען דוא וועסט אויסברעכען צור רעכטען אונד צור לינקען, אונד דייןע קינד-
דער וועלען רשען דיא גוים, אונד וויא וועלען געוואוינען דיא וויסטע שטעט: 4 דוא זאלסט
קיין מורא נישט האבען, ווארען דוא וועסט נישט מבויש ווערען, אונד שעם דיר נישט ווארען דוא
וועסט נישט פערשעמט ווערען, דען דוא וועסט פערנעסען דיא בוישה פון דייןע יונגהייט, אונד
דיא שאנד פון דייןע אלמנה-שאפט וועסט דוא נישט מעהר געדענקען: 5 ווארען דער וואס איז
דיין מאן האט דיר געמאכט יהוה צבאות איז זיין נאמען אונד זיין דערלעזער דער הייליכער
פון

הַיָּצֵן יִקְרָא: כִּי־כֹאשָׁה עֹבְדָה וְעֹבְדֹת רִיחַ קָרָדָה
 וְהָיָה וְאֵשֶׁת וְשֵׁרִים כִּי תִמָּאֵם אִמֶּר אֶלְהֵדִי: כִּרְנֵה קֶמֶן
 עֹבְדֵתְךָ וּבְרַחֲמִים יְדוּלִים אֶקְבָּדָה: כִּשְׂעָף קֶשֶׁת הַסִּתְרֹתִי
 פִּי רַע מִמֶּךָ וּבִתְהַדֵּר עֵלַיִם רַחֲמֵיךָ אִמֶּר גְּאֻלָּה יְהוָה:
 כִּי־נָח נָחָה לִי אֲשֶׁר נִשְׁכַּעְתִּי מִכֶּבֶד מִרְחֹק עֹד
 עַל־הָרָצִין כִּן נִשְׁכַּעְתִּי מִקֶּמֶךָ עֲלֶיךָ וּמִנֶּגֶד־כֶּךָ: כִּי הִתְרִים
 וְיִשְׁוּ וְיִנְכַּבְּוּת הַמִּשְׁמִינָה וְחִסְדִּי מֵאֲפֶיךָ לֹא־יִמָּשֶׁה וּבְרִית
 שְׁלֹמִי לֹא תִמָּשֶׁה אִמֶּר מִרְחֵמֶיךָ יְהוָה: עֲנֵה מַעֲרָה
 לֹא תִקְחֶה הָיָה אֲנִי מִרְבִּין בְּפֹדֶר אֲבִיךָ וְהִסְתַּדֵּד
 בַּסִּפְרִים: וְשִׁמְתִּי כִכְרֵד שִׁמְשֹׁתְךָ וְשִׁעְרְךָ לֹאֲבֵן אֶקְרָה
 וְכִלְיִבּוּלְךָ לֹאֲבִי־חִפְזִי: וְכִלְיִבּוּלְךָ לִמְדִי יְהוָה וְרֵב
 שְׁלֹם כִּנְדִּי: כִּבְדֻקָּה תִכְבְּדֵנִי רַחֲמֵי מַעֲשֶׂיךָ כִּירְלָה יִתְרֵא
 וּמִמַּחֲתָה כִּי לֹא־תִקְרָב אֵלַיךָ: הֵן עֹד יִנְדֵּר אֶפֶס מֵאוֹתִי
 מִיָּדֶךָ אֲפֶיךָ עֲלֶיךָ יִפּוֹל: הֵן אֲנִי בְּרֹאֲתִי חֲרָשׁ נִפְחֵה
 כֹּאֵשׁ פִּתְחֵי מוֹצֵאֵי כָלִי לְמַעֲשֵׂהוּ וְאֲנִי בְּרֹאֲתִי מִשְׁחִית
 לְחִבְלִי: כִּלְיִבּוּלִי יִנְדֵּר עֲלֶיךָ לֹא יִצְלַח וְכִלְיִשׁוֹן תִּקְחֵם
 אֲתָךְ לְמַשְׁפֵּט תִּרְשָׁעִי זֹאת נִחַלְתִּי עֲבָדִי יְהוָה וְיִדְרָקְתֶּם
 מֵאֵתִי נֹאס־יְהוָה:

נה

נה

הִי כִלְיִמָּה לְכִי לְמִים וְאֲשֶׁר אֵיזְלוּ כֶסֶף לְכִי שִׁכְרוּ
 וְאִכְלוּ וְלָכֶם שִׁכְרוּ בְּלוֹא־כֶסֶף וּבְלוֹא מִסֵּר כִּן וְחִלְכִּי:
 לָמָּה תִשְׁקַלְכֶּם־כֶּסֶף בְּלוֹא־לָחֶם וַיִּנְעֻכֶּם בְּלוֹא לְשִׁבְעָה
 שִׁמְעוּ שִׁמְעוּ אֵלִי וְאֶכְלִי־טוֹב וְתִתְעַנֶּנּוּ בְּהֵשֶׁן וּפְשָׁבֶם:
 הֵמָּה אֲנֻכֶּם וְלָכֶם אֵלִי שִׁמְעוּ וְחִדְוּ נִפְשָׁם וְאֶכְרֹתֶם
 לָכֶם בְּרִית עֹלָם חֲסֵד־דָּד תִּנָּאֲמִינִם: הֵן עֹד לֹאֲמִינִם
 נִתְחַוּ נִגְדִי וּמַעֲדָה לֹאֲמִינִם הֵן יִזְי לֹא־תִדְרַע תִּקְרָא וְיִזִּי
 לֹא־יִדְרַע אֵלַיךָ יִרְדּוּ לְמִנֵּן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְקִדְוֹשׁ יִשְׂרָאֵל

אַרְעֻמָּה (אַרְוִמְבַּע־רִיבֶן) פֶּן דַּעַם שִׁשְׁוֹרִם, אֲוִנֵּד נִיט בַּעֲטִרִי־סֻמָּעַם, זַעֲה אִיךָ וְזַעֲל
 דִּינִינֶע פֿלאַס־טֶר־שְׁטִינֶער לַעֲבֹנֶן מִיט שַׁעֲנֶע פֿאַרְבֵּעֵן, אֲוִנֵּד וְזַעֲל דִּינִי גְרֹונֵד לַעֲבֹנֶן
 מִיט סִפִּיר־שְׁטִינִי: 12 אֲוִנֵּד אִיךָ וְזַעֲל מֵאֲכַעֵן דִּינִינֶע מוֹיֶער־שְׁפִיצֶען, פֶּן רֹוב־נִשְׁטִינֶער,
 אֲוִנֵּד דִּינִינֶע שוֹיֶערן פֶּן קֶארפֿינֶק־ל־שְׁטִינֶער, אֲוִנֵּד אֵלֶע דִּינִינֶע גְרַענֶעֲצֶען פֶּן לִיבִליכֶע
 שְׁטִינֶער: 13 אֲוִנֵּד אֵלֶע דִּינִינֶע קִינְדֶער וְזַעֲלֶען לַעֲרֶנֶען פֶּן גָּאֵם, אֲוִנֵּד דַּעַר שְׁלֹום פֶּן
 דִּינִינֶע קִינְדֶער וְזַעֲל דִּינִינֶע קִינְדֶער וְזַעֲל דִּינִינֶע קִינְדֶער וְזַעֲל דִּינִינֶע קִינְדֶער וְזַעֲל דִּינִינֶע קִינְדֶער
 קִיט, דוּא וְזַעֲל דִּינִינֶע קִיט פֶּן אֲוִנֵּד שְׁטִינֶער, דַּעֵן דוּא וְזַעֲל דִּינִינֶע קִיט
 מוֹרָא הַאֲבֵעֵן, אֲוִנֵּד אִיךָ פֶּן שְׁרַעֵן, וְזַעֲל דִּינִינֶע קִיט פֶּן אֲוִנֵּד שְׁטִינֶער, דַּעֵן דוּא וְזַעֲל דִּינִינֶע קִיט
 15 זַעֲה, מַעֵן וְזַעֲל דִּינִינֶע קִיט פֶּן אֲוִנֵּד שְׁטִינֶער, דַּעֵן דוּא וְזַעֲל דִּינִינֶע קִיט פֶּן אֲוִנֵּד שְׁטִינֶער, דַּעֵן דוּא וְזַעֲל דִּינִינֶע קִיט
 וְזַעֲל דִּינִינֶע קִיט פֶּן אֲוִנֵּד שְׁטִינֶער, דַּעֵן דוּא וְזַעֲל דִּינִינֶע קִיט פֶּן אֲוִנֵּד שְׁטִינֶער, דַּעֵן דוּא וְזַעֲל דִּינִינֶע קִיט
 בַּעֲשֻׁאֲפֶען דַּעֵם שְׁמִיד וְזַעֲל דִּינִינֶע קִיט פֶּן אֲוִנֵּד שְׁטִינֶער, דַּעֵן דוּא וְזַעֲל דִּינִינֶע קִיט פֶּן אֲוִנֵּד שְׁטִינֶער, דַּעֵן דוּא וְזַעֲל דִּינִינֶע קִיט
 אֲרוּם א כִּלִּי צו וִינִינֶע אֲרִבִּיט, אֲוִנֵּד אִיךָ הַאֲבֵעֵן בַּעֲשֻׁאֲפֶען דַּעֵם פֿייעֶר פֶּן קוִילֶען, אֲוִנֵּד וְזַעֲל דִּינִינֶע קִיט
 עַר זַאֵל עַם פֿער־דֶּארְבֵּעֵן: 17 אִיטִליכֶעם כִּלִּי וְזַעֲל דִּינִינֶע קִיט פֶּן אֲוִנֵּד שְׁטִינֶער, דַּעֵן דוּא וְזַעֲל דִּינִינֶע קִיט
 נִיט בַּעֲגִילֶען, אֲוִנֵּד אִיטִליכֶעם צוֹנֵג וְזַעֲל דִּינִינֶע קִיט פֶּן אֲוִנֵּד שְׁטִינֶער, דַּעֵן דוּא וְזַעֲל דִּינִינֶע קִיט פֶּן אֲוִנֵּד שְׁטִינֶער, דַּעֵן דוּא וְזַעֲל דִּינִינֶע קִיט
 וְזַעֲל דִּינִינֶע קִיט פֶּן אֲוִנֵּד שְׁטִינֶער, דַּעֵן דוּא וְזַעֲל דִּינִינֶע קִיט פֶּן אֲוִנֵּד שְׁטִינֶער, דַּעֵן דוּא וְזַעֲל דִּינִינֶע קִיט פֶּן אֲוִנֵּד שְׁטִינֶער, דַּעֵן דוּא וְזַעֲל דִּינִינֶע קִיט
 אֲוִנֵּד וִינִינֶע בַּעֲרֶכְטִיגִיט אִיז פֶּן מִיר, זַאֲגֵט דַּעַר הַאֲרִי:

קאפיטעל נה

1 אִיז אֵלֶע וְזַעֲל דִּינִינֶע דוּר־שְׁטִיג קוּמֵט אַהֶער צו דַּעֵם וְזַאֲסֶער, אִפִּילוּ דַּעַר וְזַאֲסֶער הַאֲמֵט
 קִיין בַּעֲלֵה, קוּמֵט אֲוִנֵּד קוּיפֵט (נַעֲמֵט) אֲוִנֵּד עֶסֶט, קוּמֵט אַהֶער, אֲוִנֵּד קוּיפֵט אַהֶן בַּעֲלֵה אֲוִנֵּד
 אַהֶן א פֿרִיט, מִילֶךְ אֲוִנֵּד וִוִיין: 2 פֿאַר־וְזַאֲסֶער וְזַעֲל אִיךָ (אֶפֶס) זִילְבֶּער פֿאַר דַּעֵם וְזַאֲסֶער אִיז נִיט
 קִיין בְּרוּיט? אֲוִנֵּד אִיירֶע מִידי־קִיט פֿאַר דַּעֵם וְזַאֲסֶער נִיט? הַעֲרֵט דֶּאךְ מִיר צו, אֲוִנֵּד
 עֶסֶט דֶּאךְ וְזַאֲסֶער אִיז גוּם, אֲוִנֵּד לֹא אִיירֶע נֶפֶשׁ הַאֲבֵעֵן פֿרִינִינֶען אִיז פֿעֲטִיגִיט: 3 נִינִיט
 אִיירֶע אִיירֶען אֲוִנֵּד קוּמֵט אַהֶער צו מִיר, הַעֲרֵט אִיז וְזַעֲלֶען אִיירֶע לִיבֶּער לַעֲבֹעֵן: אֲוִנֵּד אִיךָ
 וְזַעֲל מִיט־אִיךָ כּוֹרֵת בְּרִית וִוִיין אִיךָ עֲבִיב, דִּיא שְׁרִייעֵ חֲסִדִּים פֶּן דוּד: 4 זַעֲה, אִיךָ הַאֲבִיאֶהֶם
 בַּעֲבֻעֶבֶן אֶלֶם אִיין עֲדוּת צו דִּיא פֿעֲלֶקֶר, אֶלֶם א הַאֲרִי אֲוִנֵּד בַּעֲפֻחֶהֶלֶר צו דִּיא פֿעֲלֶקֶר:
 5 זַעֲה, א פֿאַלֶק וְזַאֲסֶער דוּא קַעֲנֵט נִיט וְזַעֲל דִּינִינֶע קִיט פֶּן אֲוִנֵּד שְׁטִינֶער, דַּעֵן דוּא וְזַעֲל דִּינִינֶע קִיט
 וְזַעֲלֶען צו דִּיר לִיפֿעֵן וְזַעֲלֶען דַּעֵם הַאֲרִי דִּינִי גָאֵם, אֲוִנֵּד וְזַעֲלֶען דַּעֵם הִילִינֶען פֶּן יִשְׂרָאֵל,

ווארין

ווארין ער האט דאס פערהערליכט: 6 זוכט
דעם האר ווייל ער קען געפונען ווערען,
רופט איהם אן ווייל ער איז גאהענט:
7 לאז דער רשע פערלאזען זיין וועג,
אונד דער אומגעזעכטער מענטש זיינע
געדאנקען, אונד לאז ער זיך אומקערען
צו דעם האר, ווארין ער וועט זיך איבער
איהם גערבארקען, אונד צו אונזער גאט
דען בייא איהם איז פיל צו פערנעבען:
8 ווארין מיינע געדאנקען זענען נישט
אירע געדאנקען, אונד אירע וועגען
זענען נישט מיינע וועגען, זאגט דער האר:
9 ווארין אזוי וויא דער הימל איז העכער
פון דער ערד, אזוי זענען מיינע וועגען
העכער פון אירע וועגען, אונד מיינע
געדאנקען פון אירע געדאנקען: 10 ווארין
אזוי וויא דער רענען אונד דער שנייא
נידערט ארום פון דעם הימל, אונד
קעהרט נישט דארט אהין צוריק נייערט
געוואקסענע דא ערד אונד מאכט זיא
געווינען אונד שפראצען, דאס זיא געט
זאמען צו זיינען אונד ברויט צו דעם וואס
עסט: 11 אזוי וועט אויך זיין מיין ווארט
וואס איז ארויסגעגאנגען אויס מיין מויל,

6 כי פארד: דרש'י ויהוה בהמשל קראו בהיותו
7 קרוב: יצא רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישב אל
8 ויהוה ורחמיו ואלא חלקו ביריבה לסלוח: כי לא
מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם ויהוה:
9 בקרבו שמם מארץ בן נבדו דרכי מדרבכם
ומחשבותי מחשבותיכם: כי כאשר ירד השם והשל
מדהשמים ושמה לא ישוב כי אסדרתה אחרת
11 והולידה והצמיחה ונתן ונתן לנפש ולחם לאכל: בן ויהוה
דברי אשר יצא מפי לא ישוב אל רבם כי אסדרתה
12 אחרת חפצתי והעלית אשר שלחתי: כי בשמחה
תצאו ובשלום תובלון הרים ותגבעות יצאו לפניהם
13 ויהוה וכל עצי השדה ומחאריה: תחת העצוץ יצאה
ברוש תחת הספרד יצאה תלם ויהוה ליהוה לשם לאות
שולם לא יבחר:

נו

נו

א בה אמר ויהוה שמרו משפט וצדק ביריבה
2 וישועתי לבוא וצדקתי להלכות: אשר אנוש יעשר
זאת ובדאדם יחזק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו
3 מעשות כל דבר: ואלא אמר בהנבך הולך אל ויהוה
לאמר הבהל ובדילי ויהוה מעל עמי ואלא אמר הרים
4 הן אני עין וקש: בירבה אמר ויהוה להרסים אשר
ישמרו את שבותי ובחרו כאשר חפצתי ומחשבותי
ה בבריתי: ונתתי ללם בכוני ובחומתי יד וישם יטב
מקום ומקנות שם עולם אחרלו אשר לא יבחר:
6 ובג הנבך הולכים על ויהוה לא יאבהב את שם
יהוה לדנות לו לעבדים כל שמר שבת מחללו ומחשבותי
ה בבריתי: ובקראתם אל ויהוה קרש'י ושמחתם בכות

עם זאל נישט לעדיג צו מיר צוריקקומען, נייערט עם וועט שוהן דאס וואס איך געבעהר,
אונד עם וועט גענליקען אין דא זאך צו וואס איך האב עם געשיקט: 12 ווארין
איהר וועט ארויסנעמן מיט פרייד, אונד מיט שלום וועט איהר געפיהרט ווערען, דא
בערג אונד דא הייך וועלען פאר אויך אויסברעכען מיט געזאנג, אונד אלע בוימער
פון דעם פעלד וועלען קלאמשען מיט דא הענד: 13 אנשטאט דעם דארנבזש וועט
אויפגעהן א בוקסענבוים, אונד אנשטאט דעם דארן סרפד וועט אויפגעהן א הדם,
אונד עם וועט זיין צו דעם האר פאר א שם, צו איין עבינעם צייכען וואס זאל נישט
אפגעשניטען ווערען:

קאפיטעל נו

1 אזוי זאגט דער האר, היט משפט, אונד טהונט גערעכטיגקייט, ווארין מיינע הילף
איז גאהענט צו קומען אונד מיינע גערעכטיגקייט אנטפלעקט צו ווערען: 2 געבענשט
איז דער מענטש וואס טהונט דאס דאזיגע, אונד דער מענטשען-וועג וואס געמט דאס אן,
וואס היט שבת אונד איז נישט מחלל, אונד וואס היט זיינע הענד אז ער זאל קיין שום
שלעכטעם נישט טהון, 3 אונד לאז נישט דער פרעמדער זאנען וואס וויל זיך געהעפטען
צו דעם האר, אזוי צו זאנען, דער האר האט מיך אים גאנצען אפגעשייט פון זיין
פאלק—אונד לאז נישט דער סרים זאנען, זעה איך בין (וויא) א פערדארטער בויס:
4 ווארין אזוי זאגט דער האר צו דא סרים וואס היטען מיינע שבתים, אונד דער
וועלען אויס דאס וואס געפעלט מיר, אונד האלטען אן אן מיין ברית: 5 אזוי וועל
איך צו זיין געבען (אין ארט) אין מיין הויז אונד אין מיינע בוימער, אונד א גאמען
וואס איז געסער וויא פון ווין אונד טעכטער, איין עבינען גאמען וועל איך איהם
געבען וואס וועט נישט פערשניטען ווערען: 6 אונד דא פרעמדע קינדער וואס געד
העפטען זיך צו דעם האר כדי איהם צו דינען, אונד צו ליבען דעם גאמען פון דעם
האר, צו איהם צו זיין צו קנעכט, איטליכער וואס האלט שבת אונד איז איהם
נישט מחלל, אונד וואס האלטען מיין ברית: 7 זיין וועל איך ברענגען צו מיין
הייליגען בארג, אונד איך וועל זיין דערפרייען אין מיין געבעט הויז,

הפלתו עלותיהם ונחיתם לרצון עלימוקתי כי בתי
בית הפלה יקרא לכל העמים: נאם אדני יהוה מקבץ
נדרו ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו: כל חתו שר
אחיו לאכל כל-חתו בשר: צפו עורם שכלם לא
ידעו כלם בלבם אלמים לא וכלו לנבט חיים שכלם
אחבי לעום: והכלבים עירוש לא ידעו שבעה ונמא
רעים לא ידעו הבן כלם לדרגם פני איש לבצעו
מקצו: אחיו אקחורין ונסבא שר ויהו קנה יום
מחר נקול יקר מאד:

העיק אבד ואין איש שם עליב ואשיתחד נאספם
באין מבין קרמפי הרעה נאסף העדק: וקא שלום
יגדו על-משכבתם הלך נבחו: ואמם קרבניה
בני ענה נרע נקאף ותוהו: על-מי תתענו על-מי
תרחבו פה תאריכו לשון הלא-אתם ולרפשע נרע
שקר: הנחמים באלים תחם בליצן רענן שחמי הולדים
בנחלים תחת ענפי הסלעים: בנחלקינל תלךד הם
הם נרלך נסללם שפכת נסר העלית מנה העל
אלה אהם: על הרעבה ונשא שמת משכבך נבד
שם עלית לנבט נבחו: ואחר תרלת ותמונה שמת
וכרנך כי מאתי גלית ותעלי תרבת משכבך ותכרת
לך מהם אהבת משכבך ד תוהו: ותשר לנלך
בשמן ותכריקו רתונך ותשקלי צידך עד-מרחוק ותשפלי
עד-שאל: קרב ורפך ונעת לא אהרת נאש חתי
ידך מנאח עליכן לא חלית: ואחמי דאנת ותירא כי
תכוב ואותי לא נכרת לא-שמת עליכך הלא אני
מחשה ומעלם ואותי לא תירא: אני איד צדקתך

וירע עולות אונד וירע זבחים וועלען
ויון צום וואוילנעפאלען אויף מיין מזבח,
ווארין מיין הויז וועט אנגערופען ווערען
א הויז פון נעבעט צו אלע פעלקער:
8 דער האר נאט וואס זאמעלט דיא
פערשטויסענע פון ישראל זאגט, אויף
וועל נאך זאמעלן צו איהם צו וויינע
נעזאמעלטע: 9 אלע איהר חיות פון
רעם פעלד קומט אהער צו עסען, אלע
איהר חיות פון רעם וואלד: 10 וויינע
היטערס ווענען אלע בלינד, וויא וויסען
נארניט, וויא ווענען אלע שטומע הינד,
וויא קענען ניט בילען, וויא פאנטאזירען
ליבענדיג, וויא ליבען צו דרוםעלן:
11 אונד דיא הינד ווענען שטארק גייצדיג,
אונד וויא וויסען ניט פון זאטקייט, אונד
וויא ווענען פאסטוכערס וואס וויסען ניט
צו פערשטעקן, אלע קעהרען ויף צו
וויינע וועט, איטליכער צו ווין שלעכטען
בעווין פון ווין עק: 12 קומט (זאנען
וויא) אויף וועל נעמען וויין, אונד
מיר וועלען ויף וועטינען מיט אלטען
(שטארקען) וויין, אונד דער מארגענדיגער
שאג וועט ווין וויא היינט, אונד נאך
פיל ברעסער:

קאפיטעל נו

1 דער צדיק ווערט פערלוינדען אונד קיינער נעמט עס צו הארין, אונד פרומע מענשען
שטארבען אונד קיינער פערשטעקט ניט אז עס איז ווענען רעם שלעכטען דאס דער
צדיק ווערט איינגעזאמעלט: 2 ער וועט אריינקומען בשלום, וויא וועלען רודען אויף
וויינע געלענע, איטליכער געהט ווין גראדען וועג: 3 אבער איהר, נענעהנט דא
אהער איהר קינדער פון בישות-מאכערס, איהר זאמען פון א נואף אונד א זונה:
4 איבער וועמען האט איהר תענוג? איבער וועמען מאכט איהר א גרויס מויל, אונד
א לאנגע צונג? וענט איהר ניט ווידערשפעניגע קינדער, א פאלשער זאמען? 5 וואס
דערהייערן ויף אונטער לינדען-ביימער, אונטער איטליכען גרינען בוים, וואס שעכטען
דיא קינדער אין דיא טהאלען, הינטער דיא שפאלטען פון דיא שטיינער? 6 צווישען
דיא גלאטע שטיינער פון רעם טייף איז דיין חלק, וויא ווענען דיין גורל, אויף צו וויא
האסט דא אויסגעזאסען א קרנך נסר, דא האסט מקריב געוועזען א מנחה זאל אויף
מיך טרייסטען איבער דיא דאזיגע זאכען? 7 אויף א הויכען אונד דערהויבענעם בארג
האסט דא געמאכט דיין געלענער, אויף דארטען ביזט דא ארויפגעזאנגען מקריב צו
וין קרבנות: 8 אונד הינטער דער טהיר אונד דיא מזוזה האסט דא געטהון דיין גע-
דעכטעניס, ווארין (ווייט אנדעק) פון מיר האסט דא דין אויפגעדעקט אונד ביזט ארויפ-
געזאנגען, דא האסט ברייט געמאכט דיין געלענער, אונד דא האסט מיט וויא א בונד
געמאכט, דא האסט געליבט וויינע געלענער, ווען דא האסט נאר איין ארט דערוועהן:
9 אונד דא ביזט אריינגעזאנגען צו רעם קעניג מיט בוימאוויל, אונד דא האסט פערמעהרט
דיינע בשמים, אונד דא האסט דיינע שלוחים געהר ווייט אויסגעשיקט, אונד דא האסט דין
דערנידעריגט ביז צו רעם שאל: 10 דורך דיינע (פילע) ווענען האסט דא דין בעמיהט,
דאך האסט דא ניט געזאגט אז עס איז דא א האפענונג, דא האסט געפונען לעבענס-קראפט
אין דיינע האנד, דארום ביזט דא ניט שוואך געווארען: 11 אבער פאר וועמען האסט דא
מורא געהאט אונד געשרעקט, דאס דא האסט געלייקענט אונד אן מיר האסט דא ניט גע-
דענקט, דא האסט עס אויף ניט צו הארין גענומען בין אויף עס ניט וואס שווייגט פון עביג
אן, אונד דא האסט פאר מיר קיין מורא ניט? 12 אויף וועל אנזאנען דיינע גערעכטיגקייט

אונד דיינע מעשים, אבער עס וועט דיר
ניט נוצען: 13 ווען דאס וועסט שרייען
לאזען דין דיינע פערזאמלונגען מציל
זיין, אבער דער ווינד וועט זיין אלע
אנוועקטראגען, הכל וועט זיין אנוועק-
געמען, אבער דער וואס פערזיכערט זיך
אויף מיר וועט ערבען דאס לאנד אונד
וועט נישטן מיין הייליגען בארג: 14 אונד
מען וועט זאגען, שיט אויף, שיט אויף,
בערייט צו דעם וועג, העכט אויף, דיא
שטרויכלונג אויס דעם וועג פון מיין
פאלק: 15 נארוין אזוי זאגט דער הויכער
אונד דערהויבענער, וואס געוואוינט דיא
עבריקייט, אונד וואס זיין זאמען איז
הייליג, איך וואוין אין דעם הויכען אונד
הייליגען ארט, אבער אויף מיט דעם וואס
איז צושטויסען אונד פון א נידעריג געמיט,
גדי צו דערקוויקען דאס געמיט פון דיא
נידעריגע, אונד צו דערקוויקען דאס הארץ
פון דיא צושטויסענע: 16 נארוין איך וועל
ניט אויף עביר קריגען, אונד איך וועל ניט
אויף עביר צארנען, דען דער גייסט וואס
איז פון מיר וועט פערשטאממען אונד
(אויף) דיא נשמות וואס איך האב געמאכט:

13 ואתמנעך ולא ויעלך: בונקל ויעלך קומען ואת
כלם ישראל יקח הכל והחסיב בי יחל-אין ויחסיב
14 דר קרשיו: ואמר סלסלו פוידרד הרמו מבשול
15 מברך עמי: כי בה אמר הם ונשא שכן עד וקרש
שמו מרם וקרש אשכנז ואתידא ושפלות לחיות
16 רוח שפלים ולחיות לב נדקאים: כי לא לשלם אריב
ולא לגנח אקציון בריות מלפני יעשו ונשמת את
17 עשיתי: בעון בעני קצפתי ואבדו הסתר ואקצף וכל
18 שובב בדרך לבו: דרכו דאיתו וארפאו ואנחור ואשלם
19 נחמים לו ולאבליו: בורא טוב שפתים שלום ושלום
כ לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו: ורשעים כנס
21 נגרש כי השקט לא יוכל וירשו מימי רפש ונשט: אין
שלום אמר אלהי לרשעים:

נה

א אבא ברוין אליהושד כשופר הרם קולך ונהד לעמי
2 פשעם ולבית יעקב חטאתם: ואולי יום יום ידרשון
וידעו דרכי ורפצין כלי אשר צדקה עשה ומשפט
אלהיו לא עוב ישראל משפט צדק קרבת אליהם
3 ורפצין: למה צמט ולא ראית עניו נפשו ולא תע
4 הן כיום צמכס חמצי-הפץ וכל-עצבים חנשו: הן
לרוב ומעו חנשו ולחפות באנרף השע לא-תצימו
5 כיום להשמיע במקום קולכם: הקול ויהי צום אבדו
יום ענות אדם נפשו הלכך כאנן ראשו ושק ואפל
6 ציע הקלה חקרא-צום ויום רצון ליהוה: הקלה ויה
7 צום אבדו פתח חרבות רשע חסר אגרות מטה
והשקל רוצעים הפשים וכלימטה חתקין: הלוא פרס
לרעב לחםך ונעים מדורים תביא בית ברתראה ערם

17 וועגען דיא זינד פון זיינע גייציקייט האב איך געצארנט, אונד איך האב איהם געשלא-
גען, איך האב מיך פערבארען אונד איך בין צארניג געוועזען, אבער ער איז געבאנגען
אפערערענדיג אויף דעם וועג פון זיין הארץ: 18 איך האב געזעהען זיינע וועגען, אבער
איך וועל איהם היילען, אונד איך וועל איהם פיהרען, אונד איך וועל צו איהם געצאלען
טרייסטונגען, אונד צו זיינע טרויריגע: 19 איך בעשאף דיא פרוכט פון דיא ליפער, שלום
שלום צו דעם וואס איז ווייט אונד צו דעם וואס איז נאהענט זאגט דער האר, אונד איך וועל
איהם היילען: 20 אבער דיא רשעים זענען וויא דאס געטריבענע ים, וואס קען ניט גע-
שטילט ווערען, אונד זיינע וואסערן טהון ארויסווארפען מיסט אונד לעם: 21 עס איז קיין
שלום צו דיא רשעים, זאגט מיין גאט:

קאפיטעל נח

1 שרייא מיט דעם האלץ, דאס זאלסט ניט פערמיידען! העב אויף דיין קול וויא א שופר,
אונד זאג אן צו מיין פאלק זיירע פשעים, אונד צו דעם הויזגעזינד פון יעקב זיירע זינד:
2 דאך פארשען זיין מיך אלע מאט, אונד פערלאנגען צו וויסען מיין וועגען, אזוי וויא א
פאלק וואס טהוט גערעכטיגקייט, אונד וואס האט ניט פערלאזט דאס משפט פון זיין גאט,
זיין פערלאנגען פון מיר גערעכטע משפטים, זיין האבען לויסט זיך צו גאט צו גענעהען:
3 פאר וואס האבען מיר געפאסט אונד דאס זעהסט עס ניט? מיר האבען געפייניגט אונזערע
לייבער אונד דאס ווילסט עס ניט וויסען? זעהט אין אייער פאסט-טאג געפינט איהר פער-
גינגען, אונד אלע איירע טרויעריגע טהוט איהר צווינגען: 4 זעהט, איהר פאסט צו קריגען
אונד צאנקען, אונד צו שלאגען מיט דיא פויסט פון רשעות, איהר זאלט ניט פאסטען אזוי
וויא איהר טהוט היינט אז מען זאל אין דער הייז אייער קול הערען: 5 זאל דען דאס דא-
זיגע זיין א פאסט-טאג וואס איך האב אויסדערנוועלט? א טאג וואס דער מענטש טהוט פייניגען
זיין נפש? איז עס איינגעזעגען זיין קאפ אזוי וויא א ראהר, אונד זיך אונטערצוגעבען מיט
א זאק אונד אש? ווילסט דאס אונרופען א פאסט, אונד א יום רצון צו דעם האר? 6 איז
דען ניט דאס דאזיגע א פאסט-טאג וואס איך האב אויסדערנוועלט? צו עפענען דיא
קניפען פון רשעות, אויפצובינדען דאס באנד פון דעם גענויטען (נאך), אונד פרייא
אנוועקשיקען דיא צושלאגענע אונד אימליכעס נאך אפצורייסען: 7 איז עס ניט (פיל
מעהר) אז דיא זאלסט ברעכען דיין ברויט צו דעם הענגעריגען, אונד אז דיא זאלסט
אריינברענגען דיא ארעמע אין דיין הויז, ווען דיא וועסט זעהען א נאקעטען
אזוי

בְּיָד מְרוֹחֵק יָבֹא וּבְיָד עֲלִיצָה תִּפְאַקֶּה: או תִּרְאֶה ה'
 וְהִכְרַת וְיִשְׁתַּדּוּ וְיִחַבּ לְבָבָהּ בִּיהֲפֹךְ עֲלֵיהֶם הַמִּן: ס חֵל
 נִיחָם יָבֹא יָד: שְׁפַעַת וְנִלְמִים תִּכְסֹּף בְּכַף מִזֶּן וְעִפְרָה
 כָּלֶם מִשְׁבָּא: יָבֹא וְהָב וּלְבֹנָה וְשֹׂא וְהַחֲלֹת יִדְהָ
 יִשְׁתְּרוּ: כִּלְצֹאן קָדָר יִקְבְּצוּ לָךְ אֵיל יָבוֹת יִשְׁתְּמוּךְ
 יִשְׁלֹו עֲלֵי־רִצּוֹן מִכְּבוֹד וּבֵית תִּפְאַרֶת: אָפָר: מִי־אֶלֶף
 כֶּבֶד תַּעֲשִׂינָה וְיִזְיוֹס אֶל־אֲרֻכְתֵּיהֶם: כִּדְלִי אִיִּם יָקֹו
 וְאִיֹּת תִּרְשֹׁשׁ בִּרְאשֹׁתָהּ לְהִבִּיא בְּיָד מִרְחֹק כִּסְפָם
 וְהִקְבֵּם אֲתָם לִשְׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְקִדּוֹשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי
 פִּאֲדָה: וּבְיָד בְּנִימְךָ תִּמְחֹדֵךְ וּמִלְכֵיהֶם יִשְׁתְּמוּךְ כִּי
 בְּכַפֵּי הַכִּתְיֹוד וּבְרִצְוִן תִּחְמֹדֶיךָ: וּפְתָחוּ שַׁעֲרֵךְ תְּמִיד
 יִזְמֵם וְלֹלָה לֹא יִסְגְּרוּ לְהִבִּיא אֵלֶיךָ חֵל נִיחָם וּמִלְכֵיהֶם
 נְהַגִּים: בְּיָדֶיךָ וּתְמַלְכֶה אֲשֶׁר לֹא־עֲבָדֶיךָ יִאֲבְדוּ
 וְהַגִּים תִּרְבּוּ: כְּבוֹד הַלְבִּנֹן אֵלֶיךָ יָבֹא בְּרוֹשׁ
 תִּדְרֹךְ וְתִאשְׁוֶה יִדְדֹו לְפָאֵר מִקֹּדֶשׁ וּמִקֹּדֶשׁ רִנְלִי
 אֲבָד: וְלִלְטֵי אֵלֶיךָ שְׁחֹלֵם בְּנֵי מַעֲרֹף וְהַשְׁתִּיחוּ עֲלֵי־
 כִסֵּף תִּלְלֵךְ בְּלִי־מִצָּד וְיִבְרֹא לָךְ עֵר יִדְהָ צִיֹּן קִדּוֹשׁ
 יִשְׂרָאֵל: תַּחַת הַיֹּתֶךְ עֹזְבָה וְשֹׁנֵאֶה וְאֵין עֹבֵר וְשִׁמְחֶיךָ
 לִנְאֻץ עֹלָם מִשּׁוֹשׁ דֹּר דֹּרֹו: וְנִקְחָה חֶלֶב נִיחָם וְשֵׁר
 מִלְכִּים תִּתְּנִי וְנִשְׁתָּה בְּרִצְוִן יְהוָה מִשְׁעִיךָ וְנִאֲלֵךְ אֲבִיר
 יִשְׁקֹב: תַּחַת הַחֲשֹׁת אֲבִיא וְהָב וְתַחַת הַכִּפּוֹל אֲבִיא
 כִּסֵּף וְתַחַת הַעֲצִים נִחֲשֶׁת וְתַחַת הַבָּבִים בְּתֹל וְשִׁמְחָה
 פִּקְדֹנֶיךָ שְׁלֹום וְנִשְׁוֹךְ צִדְקָה: לֹא־יִשְׁמַע עוֹד חֶסֶם
 בְּאֶרֶץ שֶׁר וְשֶׁר בְּנִבְלֶיךָ וְקִרְאֵת יִשְׁוֹעָה תִּחְלֹךְ
 וְשִׁעֲרֶךָ תִּחְלֹךְ: לֹא־יִחְדְּלֶיךָ עוֹד הַשִּׁמֶשׁ לְאוֹר יִזְמֵם
 וְלִנְהָה הַיָּרֵךְ לֹא־יִצָּר לָךְ וְהַיִּדְלֶיךָ יִדְהָ לְאוֹר עֹלָם
 וְאֶלְכֶיךָ לְתַפְאַרֶתךָ: לֹא־יָבֹא עוֹד שִׁמְשׁ וְיִרְחָף לֹא כ

דִּינֵנָה וְיִהְיֶה וְעֹלְעֵן קוֹמֵעֵן פֹּהן וְיִיטְעֵן, אֹנֶד
 דִּינֵנָה טַעֲכֻטְעֵר וְעֹלְעֵן דַּעֲצִינֵעֵן וְעֵרְעֵן
 אֹן דִּינֵנָה וְיִיט: 5 דַּעֲנִסְמָאֵל וְעַטְס דְּרֵא
 עִם זַעֲהֵעֵן, אֹנֶד דְּרֵא וְעַטְס לִיכְטְעֵן, אֹנֶד
 דִּין הָאֶרֶץ וְעַט דַּעֲשְׂרַעֲקֵעֵן אֹנֶד אֹיִס
 בַּעֲבִרִיט וְעֵרְעֵן, וְתֹאֲרִין דַּעֲרִיכְטֻם פֹּהן
 דַּעִם וְס וְעַט צוֹ דִיר בַּעֲקֵהֶרֶט וְעֵרְעֵן,
 דָּאס פַּעֲרַמְעֵנֵעֵן פֹּהן דְּרֵא גֹזִים וְעַט צוֹ דִיר
 קוֹמֵעֵן: 6 דְּרֵא פֹלְחִיט פֹּהן קַעֲמַעֵל וְעֹלְעֵן
 דִּיךְ בַּעֲדַעֲקֵעֵן, דְּרֵא וְיִנְבַּע קַעֲמַלְעָה פֹהן מִדֶּן
 אֹנֶד עִיפָה, זִיִּיא וְעֹלְעֵן אֵלַע קוֹמֵעֵן פֹּהן
 שְׁבָא, זִיִּיא וְעֹלְעֵן טַרְאֵנֵעֵן בָּאֵלֶר אֹנֶד
 וְיִירֹדֶה, אֹנֶד זִיִּיא וְעֹלְעֵן מִבְּשֵׁר זִיִּין דַּעִם
 לֹיִב פֹּהן דַּעִם הָאֵר: 7 אֵלַע שְׂאָף פֹּהן קָדָר
 וְעֹלְעֵן צוֹ דִיר אִינְנֵעֵן וְאִמְעַלְט וְעֵרְעֵן, דְּרֵא
 וְיִדְעֵר פֹּהן נְבוֹיֹת וְעֹלְעֵן דִּיךְ בַּעֲדִינֵעֵן, זִיִּיא
 וְעֹלְעֵן אֹיִפְעֵבֶרֶאכְט וְעֵרְעֵן אֹיִף מִיִּין
 מִזְבַּח צוֹם וְאֹיִלְבַּעֲפֹאֲלֵעֵן, אֹנֶד אִיף וְעֹל
 פַּעֲרַהֲעִרְלִיכֵעֵן דָּאס הִיזֹו פֹּהן מִיִּינֵעֵ שַׁעֲרָה
 הִיט: 8 וְעֵר זַעֲנֵעֵן דְּרֵא דְּאִזִּינֵעֵ וְתֹאס
 פִּלְהֵעֵן וְיִיא א וְתֹאֲלַקֵּעֵן, אֹנֶד וְיִיא מִזְיֵבֵעֵן
 צוֹ וְיִירַע פַּעֲנִסְטְעֵר: 9 וְתֹאֲרִין צוֹ מִיר וְעֵר
 לַעֵן דְּרֵא אִינְנֵעֵלֵן הָאֶפְעֵן, אֹנֶד דְּרֵא שִׁיפֵעֵן
 פֹּהן תִּרְשִׁישׁ צוֹ עֲרֻשֵׁט דִּינֵנָה וְיִהְיֶה פֹּהן

וְיִיטְעֵן צוֹ בַּעֲנַנְעֵן, וְיֵעֵר וְיִלְבַּעֵר אֹנֶד וְיֵעֵר בָּאֵלֶר מִיט זִיִּיא, צוֹ דַּעִם נִאֲמֵעֵן פֹּהן דַּעִם
 הָאֵר דִּין נָאט, אֹנֶד צוֹ דַּעִם הִיִּילִינֵעֵן פֹּהן יִשְׂרָאֵל וְיִיִּל עַר הָאֵט דִּיךְ בַּעֲשִׂינֵעֵן: 10 אֹנֶד
 דְּרֵא וְיִהְיֶה פֹהן פַּעֲרַמְעֵדֵעֵן וְעֹלְעֵן אֹיִפְבִּזִּינֵעֵן דִּינֵנָה מִזְיֵעֵרן, אֹנֶד וְיִירַע מִלְכִּים וְעֹלְעֵן דִּיךְ
 בַּעֲדִינֵעֵן, וְתֹאֲרִין אִין מִיִּין צָאֲרֵן הָאֵב אִיף דִּיךְ נַעֲשְׁלָאֲנֵעֵן, אָפָר אִין מִיִּין וְאֹיִלְבַּעֲפֹאֲלֵעֵן
 הָאֵב אִיף מִיִּף אִיבַעֵר דִּיר דַּעֲרַבֶּאֲרֶמֶט: 11 אֹנֶד דִּינֵנָה מִזְיֵעֵרן וְעֹלְעֵן תְּמִיד אָפְעֵן זִיִּין,
 בִּיִּיא טָאג אֹנֶד בִּיִּיא נִאכְט וְעֹלְעֵן זִיִּיא נִיט צוֹנַעֲשְׁלָאֲסֵעֵן זִיִּין, כְּדִי צוֹ דִיר צוֹ בַּעֲנַנְעֵן
 דָּאס פַּעֲרַמְעֵנֵעֵן פֹּהן דְּרֵא גֹזִים, אֹנֶד אֹן וְיִירַע מִלְכִּים וְאֵלַעֵן בַּעֲבֵרַעֲנֵעֵן וְעֵרְעֵן: 12 וְתֹאֲרִין
 דָּאס פֹּאֲלֵק אֹנֶד דָּאס קַעֲנִיגֶרִיךְ וְתֹאס וְעַט דִיר נִיט וְעֹלְעֵן דִּינֵעֵן וְאֵל פַּעֲרַלִוִירֵעֵן וְעֵרְעֵן,
 אֹנֶד דְּרֵא גֹזִים וְאֵלַעֵן אִים גִּאנְצֵעֵן חֲרוֹב וְעֵרְעֵן: 13 דַּעֲר כְּבוֹד פֹּהן לְבָנֹן וְעַט צוֹ דִיר
 קוֹמֵעֵן, דְּרֵא בִּימְעֵר וְתֹאס הִיִּיסֵעֵן בְּרוֹשׁ תִּדְרֹךְ, אֹנֶד תֹּאשׁוּר צוֹנִאֲמֵעֵן, כְּדִי צוֹ פַּעֲרַהֲעִר
 לִיכֵעֵן דַּעִם אָרֶט פֹּהן מִיִּינֵעֵ הִיִּילִינֵקִיט, אֹנֶד אִיף וְעֹל פַּעֲרַהֲעִרְלִיכֵעֵן דַּעִם אָרֶט פֹּהן מִיִּינֵעֵ
 פִּיס: 14 אֹנֶד דְּרֵא וְיִהְיֶה פֹהן דְּרֵא וְתֹאס הָאֵבֵעֵן דִּיךְ בַּעֲפִינִיגֵט, וְעֹלְעֵן צוֹ דִיר קוֹמֵעֵן אִינְדֵּעֵר
 בַּעֲבִינֵעֵן, אֹנֶד אֵלַע וְתֹאס הָאֵבֵעֵן דִּיךְ פַּעֲרַאכְט וְעֹלְעֵן וְיִךְ בִּיקֵעֵן צוֹ דִּינֵנָה פֹּסְכֹאֲלֵעֵן,
 אֹנֶד זִיִּיא וְעֹלְעֵן דִּיךְ רֹפֶעֵן דְּרֵא שְׁמָאט פֹּהן דַּעִם הָאֵר, צִיֹּן פֹּהן דַּעִם הִיִּילִינֵעֵן פֹּהן יִשְׂרָאֵל:
 15 וְיִיִּל דְּרֵא בִּיזֵט בַּעֲוֹעֹעֵן א פַּעֲרַלְאֲזֵעֵן אֹנֶד א פַּעֲרַהֲאֲסְטֵעֵן אֹנֶד מִיִּינֵעֵר אִיז אִיבַעֲרָה
 בַּעֲפֹאֲהֶרֶעֵן, אֹזִיז וְעֹל אִיף דִּיךְ מִאכֵעֵן צוֹ אִינֵנָה עֲבִינֵעֵ בְּרוֹסִיקִיט, א פִּרִיד צוֹ דֹר דֹּרֹות:
 16 אֹנֶד דְּרֵא וְעַטְס וְיִינֵעֵן דְּרֵא מִלְּךָ פֹהן דְּרֵא גֹזִים, אֹנֶד דְּרֵא בְּרוֹסְטֵעֵן פֹּהן מִלְכִּים וְעַטְס
 דְּרֵא אִיף וְיִינֵעֵן, אֹנֶד דְּרֵא וְעַטְס וְיִיסֵעֵן אֹן אִיף דַּעֲר הָאֵר בִּין דִּין הַעֲלַפֶּעֶר, אֹנֶד דִּין
 דַּעֲרַלְעֹזֶר, דַּעֲר שְׁמֹאֲרַקֶּר (נָאט) פֹּהן נַעֲקֵב: 17 פֹּאֵר קוֹפֶּפֶר וְעֹל אִיף בַּעֲנַנְעֵן בָּאֵלֶר,
 אֹנֶד פֹּאֵר אִיזִינֵעֵן וְעֹל אִיף בַּעֲנַנְעֵן וְיִלְבַּעֵר, אֹנֶד פֹּאֵר הָאֲלֵץ קוֹפֶּפֶר, אֹנֶד פֹּאֵר שְׁמִינֵעֵר
 אִיזִינֵעֵן, אֹנֶד אִיף וְעֹל מִאכֵעֵן דִּינֵנָה בַּעֲפֹהֲלַעֲרִם שְׁלֹום, אֹנֶד דִּינֵנָה בַּעֲוִינֵנֵעֵרִם בַּעֲרֵ
 רַעֲכִינִיקִיט: 18 עִם וְעַט אִין דִּין לֹאֲנֵד נִיט מַעֲהָר בַּעֲהֶעֶרֶט וְעֵרְעֵן פֹּהן גֹּלָה, צוֹשְׁטֶעֶרֹונָה,
 אֹנֶד בַּעֲעֵכֵעִים אִין דִּינֵנָה בַּעֲנַעֲצֵעֵן, נִיִּיעֲרֵט דְּרֵא וְעַטְס רֹפֶעֵן דִּינֵנָה מִזְיֵעֵרן הִילַף,
 אֹנֶד דִּינֵנָה מִזְיֵעֵרן לֹיִב: 19 דְּרֵא וְזֹן וְעַט צוֹ דִיר נִיט מַעֲהָר וְיִין פֹּאֵר א לִיכְט בִּיִּיא
 טָאג, אֹנֶד דַּעֲר שִׁיִּין פֹּהן דְּרֵא לְבָנָה וְעַט נִיט צוֹ דִיר בְּרוֹיכֵעֵן צוֹ לִיכְטְעֵן, נִיִּיר
 עֲרֵט דַּעֲר הָאֵר וְעַט צוֹ דִיר וְיִין פֹּאֵר אִיִּין עֲבִינֵעֵם לִיכְט, אֹנֶד דִּין נָאט וְעַט
 זִיִּין צוֹ דִּינֵנָה שַׁעֲהֵהִיט: 20 דִּינֵנָה וְזֹן וְעַט נִיט מַעֲהָר אֹנֶטְעֶרֶנֶעֶהן, אֹנֶד דִּינֵנָה לְבָנָה
 וְעַט

וועט אויף ניט פערנעהן, ווארין דער האר
וועט צו דיר זיין פאר איין עבינעם ליבט,
אונד דיא מעג פון דיינע טרויריגקייט ווע-
לען ויף אויסקלאנען: 21 אונד דין פאלק
וועלען אלע זיין צדיקים, ויזא וועלען אויף
עביג ירשנין דאס לאנד, (וויא זענען) דיא
צווייג פון מיינע פלאנצונג, דאס ווערק פון
מיינע הענד, אז איך זאל פערהערליכט
ווערען: 22 א קליינער וועט ווערען צו א
טויזענד, אונד דער יונגסטער וועט ווערען
צו א שטארק פאלק, איך דער האר וועל
עס איילען אין זיינע צייט:

קאפיטעל סא

1 דער גייסט פון דעם האר נאט איז אויף
מיר, ווייל דער האר האט מיך געזאלבט
מבשר צו זיין צו דיא וואס האבען א ניד-
ריג געמיט, ער האט מיך געשיקט צו
פערבינדען דיא צובראכענע הערצער,
אויסצורופען צו דיא געפאנגענע א פריי-
הייט, אונד דאס געפענגענע אויסצומאכען
צו דיא געבונדענע: 2 אויסצורופען א
יאהר פון וואילנעפאלען פון דעם האר,
אונד א טאג פון נקמה פון אונזער נאט, צו
טרויסטען אלע טרויריגע (אבלים): 3 צו
געשטימען פאר דיא טרויריגע אין ציון, צו וויא צו
אוייל פאר טרויריגקייט, א מאנטעל פון לויב פאר א
טונקעל געמיט, אונד מען וועט
זיין אנרופען ביימער פון גערעכטיגקייט, א פלאנצונג
פון דעם האר, פרי ער זאל
פערהערליכט ווערען: 4 אונד ויזא וועלען
אויפשוועלען דיא פריהערניגע פערוויסטונגען,
אונד ויזא וועלען פערריכטען דיא הרובע
שטעט, דיא פערוויסטונגען פון אלטע דורות: 5
אונד פרעמדע וועלען שטעקן אונד
פאשען איירע שאף, אונד דיא ויזא פון פרעמדע
וועלען זיין איירע אקערס-לייט אונד
איירע וויינערשטער: 6 אבער איהר וועט
גערופען ווערען דיא פרוים פון דעם האר,
מען וועט אייך אנרופען דיא משרתים פון
אונזער נאט, איהר וועט עסען דאס פער-
מעגען פון דיא גוים, אונד אין זייער קבוד
וועט איהר אייך בערימען: 7 פאר איירע
בלישע וועט איהר געקומען דאפעלט,
אונד ווענען דער שאנד זאלט איהר זינען
אין זייער חלק, דאריבער וועט איהר טאפעלט
ירשנין אין זייער לאנד, עס וועט
צו וויא זיין, איינע עבינע פריי: 8 ווארין
אויף בין דער האר וואס האב
ליב משפט, איך האב פיינד א גולה פאר א
קרפן עולה, אונד איך וועל געצאהלען
זיירע ארבייט מיט אמת, אונד איך וועל
מיט זיין מאכען איין עבינען ברית: 9
אונד זיירע קינדער וועלען געקאנט ווערען
צווישען דיא גוים, אונד זיירע קינדערס
קינדער צווישען דיא פעלקער, אלע וואס
וועלען זיין זעהען וועלען דערקענען אז
זיין וועט דער זאמען וואס דער האר האט
געבענשט: 10 איך וועל מיך זעהר פרייען
אין דעם האר, מיין נפש וועט פרעהליך זיין
אין מיין נאט, ווארין ער האט מיך אנגעקליידעט
מיט א קלייד פון הילף, מיט א מאנטעל
פון גערעכטיגקייט האט ער מיך איינגעהילט,
אזוי וויא א חתן טהוט ויף געשיינען מיט
שענקייט אונד אזוי וויא א פלח צירט ויף
אן מיט איהרע צירונג: 11 ווארין אזוי
וויא דיא ערד ברענגט ארויס איהר געוועקס,
אונד אזוי וויא א נארמען שפראצט ארויס
זיין געווייטעס, אזוי וועט דער האר נאט
לאזען ארויסשפראצען גערעכטיגקייט
אונד לויב אנטקענען אלע פעלקער:

אסף כי ידוע יהוה לך לאור עולם ושלמי וי אבד:
21 וימך כלם צדיקים לעולם ירשו איך נאט משע מעשה
22 וי להתפאר: הקטן הזה לאלה והעדר לני עצום אני
יהוה בעתה אחישנה:

סא
סא
א רוח אני יהוה עלי ימן משח יהוה את לבשר עניים
שלמי להכש להשבר-לב לקרא לשבים דור
2 ולאחרים פקדונה: לקרא שתרצון לדוד ויום נאם
3 לאדוני לנחם בלאבלים: לשום: לאבלי ציון לחת
להם פאר תחת אפר שמן ששון תחת אכל מעשה
החלה תחת רוח כחה וקרא להם איל העדק מעט
4 יהוה להתפאר: ובעת חרבות עולם שממות ראשנים
ה יקומי וחדשי ערי חרב שממות חור ודור: וימרו
6 ורים ורשו צאנכם ובע נא אברהם וברמכים: ואחם
קדש יהוה תקרא משרתי אלהי יאמר להם חיל נים
7 האכלו וכבבדום חתומי: תחת בשתכם משנה וכלה
ירע חלקם לכן בארצם משנה ירשו שמחת עולם תהיה
8 להם: כי אני יהוה אלהי משפט שני נא בעולה ונתתי
9 פעלתם באמת וברית עולם אברות להם: וועד בניים
ורעם וצאצאיהם בתוך העמים כל-ימים ויכרום כי
י הם ורע בתוך יהוה: ישוב אשתי ביהוה חגל נפשי
באלהי כי הלבטלי בנדישע מעל צדקה ושמך כחן
11 וכתן פאר וככלה מעדה כלתי: כי בארץ תוציא צמחה
וכנה ורועיה חצמים בן וארץ יהוה יצמיח צדקה ותהלה
נא כל-המים:

סב

סב
א למען ציון לא אחשה ולמען ירושלים לא אשקוט עד-
געשטימען פאר דיא טרויריגע אין ציון, צו וויא צו
אוייל פאר טרויריגקייט, א מאנטעל פון לויב פאר א
טונקעל געמיט, אונד מען וועט
זיין אנרופען ביימער פון גערעכטיגקייט, א פלאנצונג
פון דעם האר, פרי ער זאל
פערהערליכט ווערען: 4 אונד ויזא וועלען
אויפשוועלען דיא פריהערניגע פערוויסטונגען,
אונד ויזא וועלען פערריכטען דיא הרובע
שטעט, דיא פערוויסטונגען פון אלטע דורות: 5
אונד פרעמדע וועלען שטעקן אונד
פאשען איירע שאף, אונד דיא ויזא פון פרעמדע
וועלען זיין איירע אקערס-לייט אונד
איירע וויינערשטער: 6 אבער איהר וועט
גערופען ווערען דיא פרוים פון דעם האר,
מען וועט אייך אנרופען דיא משרתים פון
אונזער נאט, איהר וועט עסען דאס פער-
מעגען פון דיא גוים, אונד אין זייער קבוד
וועט איהר אייך בערימען: 7 פאר איירע
בלישע וועט איהר געקומען דאפעלט,
אונד ווענען דער שאנד זאלט איהר זינען
אין זייער חלק, דאריבער וועט איהר טאפעלט
ירשנין אין זייער לאנד, עס וועט
צו וויא זיין, איינע עבינע פריי: 8 ווארין
אויף בין דער האר וואס האב
ליב משפט, איך האב פיינד א גולה פאר א
קרפן עולה, אונד איך וועל געצאהלען
זיירע ארבייט מיט אמת, אונד איך וועל
מיט זיין מאכען איין עבינען ברית: 9
אונד זיירע קינדער וועלען געקאנט ווערען
צווישען דיא גוים, אונד זיירע קינדערס
קינדער צווישען דיא פעלקער, אלע וואס
וועלען זיין זעהען וועלען דערקענען אז
זיין וועט דער זאמען וואס דער האר האט
געבענשט: 10 איך וועל מיך זעהר פרייען
אין דעם האר, מיין נפש וועט פרעהליך זיין
אין מיין נאט, ווארין ער האט מיך אנגעקליידעט
מיט א קלייד פון הילף, מיט א מאנטעל
פון גערעכטיגקייט האט ער מיך איינגעהילט,
אזוי וויא א חתן טהוט ויף געשיינען מיט
שענקייט אונד אזוי וויא א פלח צירט ויף
אן מיט איהרע צירונג: 11 ווארין אזוי
וויא דיא ערד ברענגט ארויס איהר געוועקס,
אונד אזוי וויא א נארמען שפראצט ארויס
זיין געווייטעס, אזוי וועט דער האר נאט
לאזען ארויסשפראצען גערעכטיגקייט
אונד לויב אנטקענען אלע פעלקער:

קאפיטעל סב

1 פון ציון ווענען וועל איך ניט שווייגען, אונד ווענען ורושלים וועל איך ניט שטיל שווייגען

בזו איהרע גערעכטיגקייט וועט ארויס-
 געהן וויא א גלאנץ, אונד איהרע הילף
 אזוי וויא א פלאם וואס גרענט: 2 אונד
 דיא גוים וועלען זעהען דיינע גערעכטיג-
 קייט, אונד אלע מלכים דיין פבד, אונד
 דוא וועסט אנגערופען ווערען מיט א נייעם
 נאמען וואס דעם הארים מויל וועט
 בעשטימען: 3 אונד דוא וועסט זיין א
 הערליכע קרוין אין דיא האנד פון דעם
 האר, אונד א קעניגליכער הוט אין דיא
 האנד פון דיין גאט: 4 מען וועט נישט
 מעהר צו דיר זאגען פערלאזטע, אונד צו
 דיין לאנד וועט מען נישט מעהר זאגען,
 פערנוקטונג, נייערט מען וועט דיך רופען
 חפצייגה, אונד דיין לאנד בעולה, ווארין
 דער האר האט לוסט צו דיר, אונד דיין
 לאנד וועט (ווידער) בעמאנט ווערען:
 5 ווארין אזוי וויא א פבד בעמאנט א
 בתולה, אזוי וועלען דיך דיינע קינדער
 בעמאנען, אונד אזוי וויא א הון פרייעט
 זיך איבער דער פלה, אזוי וועט זיך דיין
 גאט פרייען איבער דיר: 6 איך האב
 אויף דיינע מויערן בעפולען וועכטערס
 א ורושלים! זייא וועלען תמיד נישט שטיל

זווייגען דעם גאנצען טאג אונד דיא גאנצע נאכט, איהר וואס זענט דעם הארים
 דערמאנערס איהר זאלט נישט שווייגען: 7 אונד איהר זאלט איהם נישט לאזען שווייגען
 ביז ער וועט צוגערייטען אונד ביז ער וועט מאכען ורושלים א לויב אויף דער ערד:
 8 דער האר האט געשוואורען בייא זיינע רעכטע האנד, אונד בייא דעם ארעם פון
 זיינע שטארקייט, אויב איך וועל גאכאמאל געבען דיין קארן אלס עסען צו דייןע
 פיינד, אונד אויב דיא זיין פון פרעמדע וועלען טרינקען דיין וויין פאר וועלכען דוא
 האסט דיך בעמיהט: 9 נייערט דיא וואס האבען עס געזאמעלט דיא וועלען עס עסען
 אונד לויבען דעם האר, אונד דיא וואס האבען עס איינגעזאמעלט וועלען עס טרינקען
 אין מיין הייליגען הויף: 10 געהט אריבער, געהט אריבער איבער דיא שויערן, מאכט
 בערייט דעם וועג פאר דעם פאלק, שויט אויף! שויט אויף דעם הויכען וועג, נעמט
 אונזען דיא שטייגער, העבט אויף א פאהן פאר דיא פעלקער: 11 זעהט, דער האר
 האט עס געמאכט הערען ביז צו דעם עק פון דער ערד, זאגט צו דער טאכטער פון
 ציון זעה, דיין העלפער קומט, זעה, זיין שוכר איז מיט איהם, אונד זיין וועג איז פאר
 איהם: 12 אונד מען וועט זייא רופען דאס הייליגע פאלק, דיא דערלעזטע פון דעם
 האר, אונד דיך וועט מען רופען אויסגעפארשטע, א שטאט וואס איז נישט פערלאזען:

סג

סג

מיר-ה בא מארים חסין בעדים מבציה ויה הדר *
 בלבוש צהר בלב כהן אי מדבר בעדקה רב לוישי:
 מדוע אדם ללבוש ויבדק בדרך בית: פתח ודרכי *
 לבדי ומעשים אדאש אתי ואדרכם באפי וארמסם
 בחסתי וכן נאדם עליבדי וכל מלביש אנאלי: *
 יום נקם פלגי ושת נאלי בזה: ואביט ואן עור *
 ואשתוים ואן סומך ותושע לי ורעי חסתי ויה

1 ווער איז דער דאזיגער וואס קומט פון ארום, מיט געפארבעט קליידער פון בצרה?
 דער דאזיגער וואס איז בעשיינט אין זיינע קליידער, אונד געהט ארום מיט זיין גרויסען
 פח? — איך בין עס וואס רעט מיט גערעכטיגקייט, אונד בין שטארק צו העלפען: 2 פאר-
 וואס זענען דיינע קליידער אזוי רייט, אונד דיינע קליידער אזוי וויא דער וואס טרעט דיא
 קעלטער? 3 איך האב אליין געטרעטען דיא וויינפרעס, אונד פון דיא פעלקער איז קיינער
 נישט מיט מיר געוועזען, ווארין איך האב זייא געטרעטען אין מיין צאך, אונד זייא צוטרע-
 טען אין מיין גרימזאך, אונד אזוי האט פון זייער בלוט געשפריצט אויף מיינע קליידער,
 אונד אלע מיינע מלבושים זענען איינגעריכט: 4 ווארין עס איז א טאג פון נקמה אין מיין
 הארץ, אונד דאס נאך פון דיא אויסגעלעזטע איז אנגעקומען: 5 אונד איך האב געקוקט,
 אונד עס איז קיין העלפער נישט דא געוועזען, אונד איך האב מיך פערוואונדערט, אונד עס
 איז נישט דא געוועזען איין אונטערלעהנער, אזוי האט מיר מיין אייגענער ארעם געהאלפען,

קאפיטעל סב

1 ווער איז דער דאזיגער וואס קומט פון ארום, מיט געפארבעט קליידער פון בצרה?
 דער דאזיגער וואס איז בעשיינט אין זיינע קליידער, אונד געהט ארום מיט זיין גרויסען
 פח? — איך בין עס וואס רעט מיט גערעכטיגקייט, אונד בין שטארק צו העלפען: 2 פאר-
 וואס זענען דיינע קליידער אזוי רייט, אונד דיינע קליידער אזוי וויא דער וואס טרעט דיא
 קעלטער? 3 איך האב אליין געטרעטען דיא וויינפרעס, אונד פון דיא פעלקער איז קיינער
 נישט מיט מיר געוועזען, ווארין איך האב זייא געטרעטען אין מיין צאך, אונד זייא צוטרע-
 טען אין מיין גרימזאך, אונד אזוי האט פון זייער בלוט געשפריצט אויף מיינע קליידער,
 אונד אלע מיינע מלבושים זענען איינגעריכט: 4 ווארין עס איז א טאג פון נקמה אין מיין
 הארץ, אונד דאס נאך פון דיא אויסגעלעזטע איז אנגעקומען: 5 אונד איך האב געקוקט,
 אונד עס איז קיין העלפער נישט דא געוועזען, אונד איך האב מיך פערוואונדערט, אונד עס
 איז נישט דא געוועזען איין אונטערלעהנער, אזוי האט מיר מיין אייגענער ארעם געהאלפען,

אונד מיין גרימץארן האט מיך אונטערנע-
לעהנט: 6 אונד איך האב ציטרעטען
פעלקער אין מיין צארן, אונד איך האב
זיין צובראכען אין מיין גרימץארן, אונד
איך וועל ארויפברענגען צו דער ערד
זייער שטארקהייט: 7 איך וועל געדענקען
דעם חסד פון דעם האר אונד דעם לויב פון
דעם האר, נאך אלעס וואס דער האר האט
אונס פערנאלטען, אונד דאס גרויסע גוט-
קייט צו דעם הויזגעזינד פון ישראל, וואס
ער האט צו זיין פערנאלטען אונד נאך
זיינע פילע חסדים: 8 ווארן ער האט
געזאגט—זיין זענען דאך מיין פאלק,
קינדער וואס לייקענען ניט, אזוי איז ער
געווארען זייער העלפער: 9 אין אלע זייער
צרות האט ער (אויף) געליטען, אונד דער
מלאך פון זיין פנים האט זיין געהאלפען,
אין זיינע ליבשאפט אונד אין זיינע דער-
פארמוגן האט ער זיין אויסגעלעזט, אונד
ער האט זיין אויפגעהויבען אונד זיין
געטראגען אלע טעג פון עגיפּטן: 10 אבער
זיין האבען מורד געוועזען אונד בעטריבט
זיין רוח הקודש, אזוי האט ער זיך קענען
זיין אומגעקערט אלס א פיגור, ער האט

סמךתני: ואבוס עמים באפי ואשכחם בחמתי ואוריד
7 לארץ נגחם: חסדי דיה. אכור תחלות ירה
כעל כל אשר ימלט דיה ורביטוב לבית ישראל אשר
8 נמלם ברחמי וכרב חסדי: ויאמר אדעמי המה
9 בגים לא יעקרו ותי להם למושע: בכל צרתם ולא
צד ומלאך פניו הושעם באהבתו ובחמלתו הוא נאלם
י ונשלם ונשואם כל ימי עולם: והמה מרו ועצבו את
11 רוח קדשו והפך להם לאויב הוא נלחמם: ונקר
ימיעולם משה עמו איה. המעלם מים את רעה צאנו
12 איה השם בקרבן אתירתי קדשו: מוליד למין משה
רוח תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם:
13 מליכם בתהמות כסוס במדבר לא יקשלו: ככהמה
בבוקה חדר רוח דיה תהיה בן נגח עמד לעשות
14 לו שם תפארת: הבט משמים וראה מובל קדשך
ותפארתך איה קנאתך וגבורתך המון מידך ורחמך
15 אלי התאסף: בראתה אבני כי אברקם לא ידעו
וישראל לא יברט אתה דיה אבני נאגלע מעולם
17 שמד: למה תחנני דיה מרדכך תחשית לבט מראתך
18 טוב למען עבדך שבט נחלתך: למען ידשו עמי
19 קדשך צדיני בוססו מקדשך: הויט מעולם לאמשלת
בם לאינקרא שמה עליהם לוא-קבעת שמים ירדת
מפניך הרים נולו:

סד

א כקרח אש המסים מים תבעדאש לחודיע שמה לצרף
2 מפניך גים ידעו: בעשותך נדאות לא נקרה ירדת
3 מפניך הרים נולו: ומעולם לא-שמש לא האוטי עין
4 לא-ראתה אלהים ויתקד יעשה למחברתו: פנעת את-

מיט זיין מלחמה געהאלטען: 11 אונד ער האט געדענקט אן דיא אלטע טעג, משה אונד
זיין פאלק, אוןאז איז דער וואס האט זיין ארויפגעברענגט פון דעם ים מיט דעם פאסטוף
פון זיינע שאף? אוןאז איז דער וואס האט צווישען זיין געגעבען זיין רוח הקודש? 12 וואס
האט זיין געפיהרט דורך דיא רעכטע האנד פון משה, מיט דעם ארעם פון זיינע שטענהייט,
ער האט פאר זיין געשפאלטען דאס וואסער, כדי זיך צו מאכען אן עגיגען נאמען:
13 ער האט זיין געפיהרט דורך דיא אפגרינגען, אזוי ווא א פערד אין דער מדבר אז זיין
זאלען ניט שטרויבעלן: 14 אזוי ווא א בהמה נידערט ארום אין דעם טאהל אזוי האט
איהם דער גייסט פון דעם האר געמאכט רוהען, אזוי האט דא געפיהרט דיין פאלק כדי
זיך צו מאכען א הערליכען נאמען: 15 קוק ארום פון דעם הימל, אונד זעה פון דיינער
הייליגען אונד הערליכען וואונדער, אוןאז איז דיינע קנאה אונד דיינע גבורה, דאס ברומען
פון דיינע געדערס אונד דיין רחמנות? האבען זיין זיך קענען מיר איינגעהאלטען: 16 פאר-
נואה, דא ביזט אונזער פאטער האמשע אברקם האט אונס ניט געקענט אונד ישראל וויל
אונס ניט אנערקענען, דאך ביזט דא א האר אונזער פאטער, אונזער ערלעזער, דאס איז
דיין נאמען פון עגיפּטן: 17 פארנואס מאכט דא אונס פעראירען א האר פון דיינע ווע-
גען, אונד האט אונזער הארץ הארט געמאכט אז מיר זאלען פאר דיר ניט מורא האבען?
קעהר דאך ווידער צו דיינע קנעכט, דיא שטמים פון דיינע נחלה: 18 נאר א קליינע צייט
האט דאס פאלק פון דיינע הייליגקייט געירשט, אונזערע פיגור האבען ציטרעטען דיין
בית המקדש: 19 מיר געהערען צו דיר פון עגיפּטן, איבער זיין האט דא קיינמאל
געוועלטיגט, דיין נאמען איז ניט אויף זיין אנגערופען: הלואי וואלט דא דיא הימל
צוריסען, אונד העסט ארויפגענידערט, כדי דיא בערג זאלען פאר דיר צוריקען:

קאפיטעל סד

1 אזוי ווא א פייער פון שטעקלעך ברענט, אז דאס פייער מאכט דאס וואסער קאכען, כדי
געקאנט צו מאכען דיין נאמען צו דיינע פיגור, פאר דיר זאלען דיא פעלקער ציטערן:
2 ווען דאס האט געמהן פארקטערליכע זאכען אויף וואס מיר האבען ניט געהאפט, דא
האט ארויפגענידערט, דיא בערג זענען פאר דיר צוריקען געווארען: 3 אונד פון עגיפּטן אן
האבען זיין עס ניט געהערט, אונד ניט פערנומען, קיין אויג האט עס אויף ניט געזעהען, א
נאט, חזין דיר, וואס עס וועט געמהן ווערען צו איהם וואס האפט אויף איהם: 4 דאס מרעפט

שש ועשה צדק בדרבך ויבדק הראתה קצפת ונחטא
 בהם עולם ונעשע: ויהי כטמא כלנו ובכפר עדים כל ה
 צדקתנו נבל כפלה כלנו תענו כרות ושאתנו: ואך
 קורא בשמך מתעורר לחסונך כך בדרבך פניך ממש
 ותמנעו בדרעונות: ועתה יהיה אבינו אתה אהבה החמל
 ואתה צרע ומעשה דרך כלנו: אליהם צדק יהיה ערמאר
 ואלילך תופר על הן הבטנא עמך כלנו: עיר קדשך
 הן מדבר ציון מדבר היתה ירושלים שממה: בית
 קדשך ותפארתו אשר הללך אבותי הנה לשכפת
 אש וכלב מחמדתי הנה לתרבה: העלילה תחאפק
 יהיה תחשה ותענו ערמאר:

סה

סה

נדרשתי ללוא שאלו נמצאתי ללא בקשני אמרתו הני
 הני אלני לא יקרא בשמי: פרשתי יד כל היום אל
 עם סורר תולכים תכרך לא טוב אתר מחשבתיהם:
 היום המבקשים אתי על פני תמיד ובחם כננות ומקטרים
 על הלבנים: הושבים בקברים ובקוצרים ילני האכלים
 כשר החור ופקר פגלים כללים: האמרים קרב אלך ה
 אליהם: כי קדשך אלה עשן באפי אש קדש
 כל היום: הנה כתובה לפני לא אחשה כי אסלמתי
 ושלמתי אליהם: שניתנים ועלות אבותיהם יחד אמר
 יהיה אשר קמרו על החרים ועל הנקבות חרפני ומדתי
 פעלתם ראשונה עליהם: כל אומר יהיה כאשר
 ימצא תחירוש באשכול ואמר אליהם: כי ברכה
 בו בן אשה למען עבדי לבלתי השחתת הכל: והוא
 מעקב ורע ומידתה יורש הרי ירשנה בחור עבדי
 ישגור שמה: ויהי השורן לגוראן ועמך עקר לבכר

וענע אלע דיין פאלק: 9 דיינע הייליגע שטעט וענע א מדבר, ציון איז א מדבר,
 ירושלים איז היסט: 10 אונזער הייליגעס אונד אונזער שענעס הויז וואו אונזערע אבות
 האבען דיך געלויבט איז פערברענט געווארען מיט פייער, אונד אלע אונזערע לויב
 ליכטישען וענע געווארען צו א חרבו: 11 ווילסט דא דיך איבער דיא דאזיגע זאכען
 איינהאלטען א האר? ווילסט דא שווייגען אונד אונס אזוי זעהר פייניגען?

קאפיטעל סה

1 איך בין געפארשט פון דיא וואס האבען נישט געפרעגט אויף מיר, איך בין געפונען
 געווארען פון דיא וואס האבען מיך נישט געזוכט, איך האב געזאגט, היער בין איך, צו
 א פאלק וואס איז נישט אנגערופען בייא מיין נאמען: 2 איך האב אויסגעשפרייט מיינע
 הענד דעם גאנצען טאג, צו א פאלק וואס קערט אפ, וואס געהען אויף א וועג וואס
 איז נישט גוט, נאך ווירע אייגענע געדאנקען: 3 א פאלק וואס טהוט מיך תמיד דער-
 צערנען פאר מיין פנים, זייא שעכטען אין דיא גערטען אונד רייכערן אויף דיא ציגעל:
 4 וואס בלייבען צווישען דיא קברים, אונד געכטיגען אין דיא געהאלטענע ערשטער,
 וואס עסען חזיר-פלייש, אונד נאך פון אומהוידיגקייטען איז אין ווירע פלים: 5 וואס
 זאגען, גענעהנט נישט צו מיר, ריהר מיך נישט אן, ווארין איך בין הייליגער וויא דא,
 דיא דאזיגע וענען א רויף אין מיינע נאז, א פייער וואס ברענט דעם גאנצען טאג:
 6 זעה, דאס איז פאר מיר געשריבען, איך וועל נישט שווייגען, נייערט איך וועל בער
 צאהלען, איך וועל עס געצאהלען אין וויער שוים: 7 איירע זינד אונד דיא זינד פון
 איירע אבות צוזאמען, זאגט דער האר, וואס האבען גערייכערט אויף דיא בערג אונד
 אויף דיא הייך האבען זייא מיך געלעקטערט, דארום וועל איך מעסען ווירע ערשטע
 ארבייט אין וויער שוים: 8 אזוי זאגט דער האר, אזוי וויא מען געפינט, אויף א צווייג
 צייטיגע היינטרויבען אונד מען זאגט, דא זאלסט עס נישט פערדארבען ווארין עס איז
 א ברקה דארין, (גראד) אזוי וועל איך טהון פון וועגען מיינע קנעכט, אז איך זאל
 נישט אלע פערדארבען: 9 איך וועל ארויסברענגען פון יעקב קינדער, אונד פון יהודה
 א יורש פאר מיינע בערג, אונד מיינע אויסדערנוועלטע וועלען עס ירשטן
 אונד מיינע קנעכט וועלען דארט וואוינען: 10 אונד דער שורן וועט
 זיין צו א וואוינונג פון שאף, אונד דאס טאהל עכור פאר א רעהענט

פון

פון רינדער פאר מיין פאלק וואס האבען
 מיך געזוכט: 11 אָבער איהר זענט דיא
 וואס פערלאזען דעם האר, וואס פערנעסען
 מיין הייליגען בארן, וואס שוונט אנגרייטען
 א טיש צו גר, אונד איהר שוונט אנפילען
 מיט וויין צו דעם מני: 12 דארום וועל איך
 אייך צעלען צו דעם שווערד, אונד איהר
 וועט אייך אלע צו דעם שעכטען אינדער-
 לענען, ווייל ווען איך האב גערופען אונד
 איהר האט נישט געענטפערט, איך האב גע-
 רעט אונד איהר האט נישט געהאקט,
 נייערט איהר האט שלעכטעס געטוהן אין
 מיינע אויגען, אונד איהר האט אויסדער-
 וועהלט דאס אין וועלכעס איך האב קיין
 געפאלען: 13 דארום, אזוי זאגט דער האר
 גאט, זעה, מיינע קנעכט וועלען עסען
 אָבער איהר וועט זיין הונגעריג, זעה, מיינע
 קנעכט וועלען טרינקען אָבער איהר וועט
 זיין דורכשטויב, זעה, מיינע קנעכט וועלען
 זיך פרייען אָבער איהר וועט פערשעמט
 ווערען: 14 זעה, מיינע קנעכט וועלען
 זינגען וועגען א גוט הארץ, אָבער איהר
 וועט שרייען וועגען הארץ-וועטמאג אונד
 וועגען א צוגראכען געמיט וועט איהר

11 בקר לעמי אשר דרשוני: ואתם עובי דיהו השבחים
 אתיהר קרשי הערבים ליד שלחן ותמלאים למען
 12 ממקד: ומלתי אתכם לחרב וכלכם לטבח תכרעו
 יצן קראתי ולא עניתם דברתי ולא שמעתם ותעשו הרע
 13 בעיני ובאשר לאהפצתי בחרתם: לכן כהאמר ו
 איעז דיהו הנה עברי ו יאכלו אתכם תרעבו הנה עברי
 ישתי ואתם תצמאו הנה עברי ישמרו ואתם תבשו:
 14 הנה עברי דעז משוב לב ואתם תצעקו מכאב לב
 15 ומשבר רוח תלילו: ותחתם שמכם לשבועה לבחורי
 16 הביתחך אדני דיהו ולעבדיו יקרא שם אתה: אשר
 המתקד בארץ ותבדד באלתי אמן ותושבע בארץ
 ישבע באלתי אמן כי נשכחתי הצרות הראשונות וכי
 17 נסתרו מעיני: כרהני בורא שמם חרשים וארץ תדשה
 18 ולא תזכרנה הראשונות ולא תעלה על לב: כראס
 שישו ויילו צוריעו אשר אני בורא לך הני בורא את
 19 וירושלם ויהו ועמה מושו: ונלתי בירושלם ושיתי
 כ בעמי ולאישמע בה עוד קול בן וקול זעקה: לא
 דיהו משם עוד עול ימים וזמן אשר לא ימלא אתימי
 כי הנער ברמאת שנה ימות ותדשא ברמאת שנה
 21 וקלל: ובעו בתים וישבו וגמעי כרמים ואכלו פרים:
 22 לא יבנו ואחר ישב לא ישעו ואחר יאכל כי כימי העץ
 23 ימי עמי ומעשה ידיכם יכלו בחור: לא יעו לריק
 ולא ילדו לבדלה כי ידע ברוכי דיהו הנה ונצאיתם
 24 אתם: ויהי טרם יקראו ואני אענה עוד הם בדברים
 כי ואני אשמע: ואם ושלח דיעו באחד ואורח בדרך ואכל
 חבן ותקש עפר לחמו לאהעו ולאישתותו בכל-ה
 קרשי אמר דיהו:

שריינען (קלאנגען): 15 אונד איהר וועט איבערלאזען אייער נאמען צום שווערען פאר
 מיינע אויסדער-וועלטע; אונד דער האר גאט וועט דיך מייטען, אָבער זיינע קנעכט וועט
 ער אנרופען מיט אנאנדערען נאמען: 16 אז דער וואס בענשט זיך אויף דער ערד זאל
 זיך בענקשען אין דעם אָמת'ן גאט, אונד דער וואס שווערט אויף דער ערד זאל שווערען
 ביים דעם אָמת'ן גאט; ווייל דיא ערשטע צרות וועלען פערנעסען ווערען, אונד זיין
 וועלען פערבארען ווערען פון מיינע אויגען: 17 ווארין זעה, איך וועל בעשאפען נייע
 היקעל אונד א נייע ערד, אונד דיא ערשטע זאכען וועלען נישט דערמאנט ווערען אונד
 וועלען נישט אין דעם הארץ אויפגעהן: 18 נייערט איהר וועט אייך פרייען אונד פרעלייך
 זיין אויף צייג אין דעם וואס איך וועל בעשאפען, ווארין זעה, איך וועל בעשאפען ירושלים
 א פרעליקייט אונד איהר פאלק א פרייד: 19 איך וועל פרעלייך זיין אין ירושלים, אונד
 וועל מיך פרייען מיט מיין פאלק, אונד עס וועט אין איהר נישט מעהר געהערט ווערען א
 קול פון געוויין, אונד א קול פון געשריין: 20 עס וועט דאָרט נישט מעהר זיין א יונג קינד
 פון (עטליכע) טעג, אונד אפילו איין אלטער מאן וואס וועט נישט אויספילען זיינע טעג;
 ווארין א יונג וועט שטארבען הונדערט יאהר אלט, אָבער א יונדערער וואס איז הונדערט
 יאהר אלט וועט פערשאלטען ווערען: 21 אונד זיין וועלען בויען הייזער אונד זיין וועלען
 זיין בעוואוינען, אונד זיין וועלען פלאנצען וויינגערטען אונד וועלען עסען דיא פרוכט
 פון זיין: 22 זיין וועלען נישט בויען אז איין אנדערער זאל בעוואוינען, אונד זיין וועלען
 נישט פלאנצען אז איין אנדערער זאל עסען, ווארין אזוי וויא דיא טעג פון דעם בוים אזוי
 וועלען זיין דיא טעג פון מיין פאלק, אונד מיינע אויסדער-וועלטע וועלען (אלט ווערען)
 אויסניצען דיא ווערק פון זיירע הענד: 23 זיין וועלען זיך נישט בעמיהען אומזוכט, אונד
 וועלען נישט בעווינקען צו שרעקעניס; ווארין זיין וועלען דער זאמען וואס האט געבענשט,
 אונד זיירע קינד'ס קינדער וועלען (אויף זיין) מיט זיין: 24 אונד עס וועט זיין איידער זיין
 וועלען מיך אנרופען וועל איך ענטפערן, אונד ווען זיין וועלען נאך רעדען וועל איך עס
 הערען: 25 א וואלף אונד א לעמעלע וועלען זיך צוזאמען פאשען, אונד דער לייב וועט
 עסען שטרייף אזוי וויא א רינד, אָבער שטויב וועט זיין דאס עסען פון דער שלאנג,
 זיין וועלען קיין שלעכטעס טוהן אונד זיין וועלען נישט פערדארבען אין מיינעם באנצען
 הייליגען בארן, זאגט דער האר:

16 וְאָרִין דַּעַר הָאָר נִעַם מִשְׁפָּטִין מִיַּם
פִּייעַר, אֹנֶד אֲלֵעַם פִּלִּישׁ מִיַּם זִיין
שְׁנווערד, אֹנֶד דִּיא דַּערשלאַגענע פֿון
דַּעַם הָאָר נִעַלען זִיין פִּיל: 17 דִּיא נָאָם
הִילִיגֶען זִיף אֹנֶד רֵינגען זִיף אִין דַּעַם
בָּאָרשען הִינְטער אִינגעם (בַּעֲנוּסען בּוֹיִם)
אִין דַּער מִיטען, אֹנֶד עֵסען חִזִּיר-פִּלִּישׁ,
אֹנֶד אֲזוּמִנֶער־גִּיט אֹנֶד דִּיא מוֹיז,
זִיִּיא נִעַלען צוּזאַמען אִינגעזאַמעלט
נִעַרען (שטאַרבען) זאַגט דַּער הָאָר:
18 אָבער אִיף (ווייס) זִירע מעשים אֹנֶד
זִירע גַּעדאַנקען, עַם נִעַם קוּמען צו
פֿערזאַמלען אֲלֵע פֿעלקער אֹנֶד שְׁפָא-
כַּען, אֹנֶד זִיִּיא נִעַלען קוּמען אֹנֶד זַעהען
מִיין פֿבֹּד: 19 אֹנֶד אִיף נִעַל מאַכען
אַן זִיִּיא אַ צִיכען, אֹנֶד אִיף נִעַל שִׁיקען
זאַלכע פֿון זִיִּיא נָאָם זַענען אַנטרוּגען
צו דִּיא פֿעלקער קִיין תְּרַשִּׁישׁ, פֿול אֹנֶד
לֹוד, דִּיא בּוֹיגֶען צִיהערס, חֹבֵל אֹנֶד נֶזֶן,
צו דִּיא אִינזעלן נָאָם זַענען פֿון נִיִּיגֶען
נָאָם הָאָבען נִיט גַּעהערט פֿון מִיין שֵׁם
אֹנֶד נָאָם הָאָבען נִיט גַּעזעהען פֿון מִיין
פֿבֹּד, אֹנֶד זִיִּיא נִעַלען דַּערצַעלען פֿון
נִעַלען גַּרענגען אֲלֵע אִירע בִּרִידער פֿון
אַלע פֿעלקער אֲלֵם אַ מִתְּנָה צו דַּעַם הָאָר, אִוּף פֿערד אֹנֶד אִוּף רֵיטְנוועגען, אֹנֶד
אִין קאַרעטעס, אֹנֶד אִוּף מוֹילעזעל, אֹנֶד אִוּף פֿלינקע קעמעל, צו מִיין הִילִיגֶען
בָּאָרג קִיין רִושְׁלֹוֹם, זַאָגט דַּער הָאָר, אֲזוֹי ווִיא דִּיא קִינדער וְשָׂרָאָל גַּרענגען דִּיא
מִתְּנָה אִין אַ רֵינגען פֿלי צו דַּעַם הִזוּי פֿון דַּעַם הָאָר: 21 אֹנֶד אִוּף פֿון זִיִּיא נִעַל אִיף
גַּעמען פֿאַר פֿאַהֲנִים אֹנֶד פֿאַר לִוִּים זַאָגט דַּער הָאָר: 22 וְאָרִין אֲזוֹי ווִיא דִּיא נִיִּיע
הִימַעל אֹנֶד דִּיא נִיִּיע עֶרד נָאָם אִיף נִעַל מאַכען נִעַם גַּעשְׁטעקן פֿאַר מִיר, זַאָגט
דַּער הָאָר, אֲזוֹי נִעַם אִייער זַאָמען אֹנֶד אִייער נָאָמען גַּעשְׁטעקן: 23 אֹנֶד עַם נִעַם
זִיין, אַז פֿון חֲדָשׁ צו חֲדָשׁ, אֹנֶד פֿון שְׁבַת צו שְׁבַת נִעַם אֲלֵעַם פִּלִּישׁ קוּמען זִיף
פֿאַר מִיר צו בִּיקען, זַאָגט דַּער הָאָר: 24 אֹנֶד זִיִּיא נִעַלען אַרוּיסגעהן אֹנֶד נִעַלען
אַנזעהען דִּיא פֿגִרִים פֿון דִּיא מַעֲשֵׂען נָאָם הָאָבען קענען מִיר מוֹרד גַּעזעהען, וְאָרִין
זִייער וואָרם נִעַם נִיט שטאַרבען, אֹנֶד זִייער נִעַם נִיט פֿערקלאַשען נִעַרען,
אֹנֶד זִיִּיא נִעַלען זִיין פֿאַר אַ פֿערשעמונג צו אֲלֵעַם פִּלִּישׁ:

16 אֲשׁ: כִּי בָאֵשׁ הָיָה נִשְׁפָּט וּבְחֶרֶם אֶת־לְבָבְשׁךָ וּרְכִי
17 חָלָלִי הָיָה: הַמַּתְקֻדָּשִׁים הַמִּשְׁתַּדָּרִים אֶל־הַנֶּגֶת אַחֵר
אֶחָד בְּתוֹךְ אֲבָלִי בְּשַׁר הַחִזִּיר הַשֶּׁקֶץ הַשֶּׁכֶּר הַחַי
18 יִסְפוּ נֹאסִי-הָיָה: וְאֲנִי מַעֲשִׂים וּמַשְׁכִּתֶּם בָּאָר
לְקֶבֶץ אֶת־לִבְדִּיעוֹם וְהַלְשֵׁת וּבֹאֵי וְרֹאֵי אֶת־כְּבוֹדִי:
19 וְשִׁמְתִּי בָהֶם אוֹת וְשִׁלַּחְתִּי מִהֶם פִּלִּישִׁים אֶל־הַנִּיִּים
תְּרַשִּׁישׁ פֿול וְלֹוד מִשְׁכִּי קִשֵּׁת חֹבֵל וְזֶן הַאִיִּים הַרְחִיקוּ
אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַע אֶת־שְׁמִי וְלֹא־רָאִי אֶת־כְּבוֹדִי וְהִגִּידוּ
כֹּ אֶת־כְּבוֹדִי בְּנוֹם: וְהִבִּיֹא אֶת־לְבָבְךָ אֶחָדִים מִקְּלִידֵינוּ
מִנְּחָה לַיהוָה בְּסוֹסִים וּבְרֶכֶב וּבְעֲבִים וּבְפָרִים
וּבְכִרְכּוֹת עַל הַר קָדְשִׁי וְיִשְׁלַם אִמֶּר הָיָה בָּאֵשׁ וּבִיאֵי
21 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּתְנָה בְּכָל־טוֹרֵר כִּת הָיָה: וְנָסִי
22 מִהֶם אֶחָד לְקֶהֱם לְלֹוֹם אִמֶּר הָיָה: כִּי בָאֵשׁ הַשָּׁמַיִם
הַחֲדָשִׁים וְהָאֶרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּהֶם לִפְנֵי
23 נֹאסִי-הָיָה בְּעֵמֶד וְרַעֲשָׁם וְשִׁמְכָם: וְהָיָה מִרְחֹשׁ בְּחֲדָשׁוֹ
וּמִרְיָ שֶׁבַת בְּשִׁבְתּוֹ וּבֹאֵי לְבָבְשׁךָ לְהַשְׁתַּחֲוֹת לִפְנֵי אִמֶּר
24 הָיָה: וְצִיאֵי וְרֹאֵי בְּפִגְרֵי הַנְּאֻשִׁים הַפְּשִׁעִים כִּי־תִלְעַתֶּם
לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכְבֹּד וְזֶן הָרָאִי לְלְבָבְשׁךָ:

והיה מדי חדש

יחזיק סימן

חוק ונתחוק

סבוב פסוקים של ישעיה אלף ומאתים ותשעים ותשעה. כליח
נחת ארצה אתכם סימן וחציו. כי אם שם אדיר י לנו
וסדריו. כיו. והיה י למלך על כל הארץ סימן:

אלע פסוקים פֿון דַּעַם סַפֵּר ישעיה זַענען אִיין טוֹיוענד צווייַא הונדערט אֹנֶד
פֿינף אונד נִינגציג; דִּיא העלפֿט דאַפֿון אִין קאַפּיטעל ל"ג כ"א; אֹנֶד האַט זעכס
אונד זעכציג קאַפּיטלעך:

חוק ונתחוק

ירמיה

- 1 דיא נערשטער פון ירמיה וזהן פון חלקיהו
- פון דיא פהנים וואס זענען געוועזען אין
- ענתות, אין דעם לאנד בנימן: 2 דאס
- ווארט פון דעם האר איז צו איהם
- געוועזען, אין דיא טעג פון יאשהו וזהן
- פון אמוץ, קעניג פון יהודה, אין דעם
- דרייצענטען יאהר פון זיינע רעגירונג:
- 3 אונד עס איז געוועזען אין דיא טעג
- פון יהויקים, וזהן פון יאשהו, קעניג פון
- יהודה, ביז צו דעם ענד פון דעם עלפ-
- טען יאהר פון צדקיהו וזהן פון יאשהו,
- קעניג פון יהודה, ביז צו דיא פערטריי-
- בונג פון ירושלים אין דעם פינפטען
- חודש: 4 אונד דאס ווארט פון דעם
- האר איז צו מיר געוועזען אזוי צו
- זאגען: 5 איידער איך האב דיך
- געשאפען אין דעם בויד האב איך דיך געשטימט, אונד איידער דוא ביזט
- ארויסגעגאנגען פון דיא געבער-מוטער האב איך דיך געהייליגט, פאר א גביא
- צו דיא פעלקער האב איך דיך געגעבען: 6 אונד איך האב געזאגט, א האר
- נאט, זעה, איך קען נישט רעדען, ווארן איך בין נאך יונג (א קינד): 7 אונד
- דער האר האט צו מיר געזאגט, דוא זאלסט נישט זאגען איך בין יונג, נישט
- איבעראל וואו איך וועל דיך שיקען זאלסט דוא געהן, אונד אלעס וואס איך
- וועל דיר געביטען זאלסט דוא רעדען: 8 דוא זאלסט פאר זיין נישט מורא האבען,
- ווארן איך בין מיט דיר דיך מציל צו זיין, זאגט דער האר: 9 אונד דער האר
- האט אויסגעשטרעקט זיינע האנד אונד ער האט אנגעריהרט מיין מויל, אונד
- דער האר האט צו מיר געזאגט, זעה, איך האב געגעבען מיין ווארט אין דיין
- מויל: 10 זעה, איך האב דיך אנגעשטעלט דעם דאווענען טאג איבער פעלקער
- אונד איבער דיא קעניגרייכען, כרי אויסצווארצעלן אונד צו צושטויסען, צו
- פערדארבען אונד אויסצורייסען, צו בויען אונד צו פלאנצען: 11 אונד דאס
- ווארט פון דעם האר איז צו מיר געוועזען אזוי צו זאגען, וואס זעהסט דוא
- ירמיה? אונד איך האב געזאגט, איך זעה א מאנדעל-בוים שטעקען: 12 אונד
- דער האר האט צו מיר געזאגט, דוא האסט גוט געזעהן, ווארן איך וואך
- איבער מיין ווארט עס צו טהון: 13 אונד דאס ווארט פון דעם האר איז צו
- מיר געוועזען צום צווייטען מאל, אזוי צו זאגען, וואס זעהסט דוא? אונד איך
- האב געזאגט, איך זעה א זידענדען טאפ, אונד זיין פנים איז פון צפון-זייט:
- 14 אונד דער האר האט צו מיר געזאגט, פון צפון-זייט וועט זיך עפענען דאס שלעכטע

איבער אלע איינוואוינער פון דעם לאנד:
 15 ווארין זעה, איך רופֿן צו אלע משפחות
 פון דיא קעניגרייכע פון צפֿון־זייט זאגט
 דער האר, אונד זייא וועלען קומען, אונד
 אימליכער מאן וועט געבען זיין שטודל
 פאר דיא טיער פון דיא טויערן פון
 ירושלים, אונד איבער אלע איהרע מויער־
 רען רינגס ארום, אונד איבער אלע שטעט
 פון יהודה: 16 אונד איך וועל רעדען
 מייע משפטים מיט זייא איבער זייער
 גאנצעם שלעכטעם, ווייל זייא האבען מיך
 פערלאזט, אונד זייא האבען גערייכערט
 צו פרעמדע אפגעטער, אונד זייא האבען
 זיך געביקט צו דיא נערק פון זייער
 אייגענע הענד: 17 אונד דא זאלסט
 אגאנארטעלן דייע לענדען, אונד דא
 זאלסט אויפשטעהן, אונד דא זאלסט צו
 זייא רעדען אלעס וואס איך וועל דיר
 געביטען, דא זאלסט דיר פאר זייא ניט
 שרעקען, אז איך זאל דיר ניט פאר זייא
 צוגרעכען: 18 זעה, איך האב דיר הוינט
 געגעבען צו א פעסטע שטאט, אונד צו
 איינע איינערנע זייל, אונד צו א קופערנע
 מויער איבער דעם גאנצען לאנד, איבער
 דעם פאלק פון דעם לאנד: 19 אונד זייא וועלען קענען דיר מלחמה האלטען, אבער
 זייא וועלען דיר ניט בייקומען, ווארין איך בין מיט דיר זאגט דער האר, דיר מציל
 צו זיין:

קאפיטעל ב

1 אונד דאס ווארט פון דעם האר איז צו מיר געוועזען אזוי צו זאגען: 2 זעה אונד דא
 זאלסט אויפֿרופען אין דיא אויערען פון ירושלים אזוי צו זאגען, אזוי זאגט דער האר, איך
 געדענק צו דיר דעם חסד פון דייע יונגע, דיא ליבע פון דייע פֿלעישאפט, ווען דא
 ביסט מיר גאכגעגאנגען אין דער מדבר, אין א לאנד וואס איז ניט געוועזען געוועזען:
 3 ישראל איז הייליג צו דעם האר, דאס ערשטע פון זיינע תבואה, אלע וואס עסען
 איהם וועלען שולדיג זיין, עס וועט איבער זייא קומען שלעכטעם, זאגט דער האר:
 4 הערט דאס ווארט פון דעם האר, איהר הוינגעווינד פון יעקב, אונד אלע משפחות פון
 דעם הוינגעווינד פון ישראל: 5 אזוי זאגט דער האר, וואס פאר איין אומרעכט האבען
 איירע עלטערן אין מיר געפונען, דאס זייא האבען זיך פון מיר דערווייטערט, אונד
 זייא זענען גאכגעגאנגען דיא נארישקייטען (הבל), אונד זייא האבען זיך גענארישט:
 6 אונד זייא האבען ניט געזאגט, אזוי איז דער האר וואס האט אונס ארויסגעבראכט
 אויס דעם לאנד מצרים? וואס האט אונס געפֿיהרט אין דער מדבר, אין א לאנד וואס
 איז וויסט (אונפֿרוקטבאר) אונד גריבער, אין א טרוקען לאנד, אונד שאטען פון טויט,
 א לאנד וואס קיין מאן איז אין איהר דורכגעגאנגען אונד קיין מענטש האט דארט ניט
 געוואוינט: 7 אונד איך האב אייך געברענגט צו דעם פֿרוקטבארען לאנד, כדי צו
 עסען איהרע פֿרוקט אונד איהר גוטעס, אבער איהר זענט געקומען אונד האט פֿעראוואריי־
 ניגט מיין לאנד, אונד מייע נחלה האט איהר אומוויידיג געמאכט: 8 דיא פֿהנים האבען
 ניט געזאגט, וואו איז דער האר? אונד דיא וואס האלטען דיא תורה האבען מיך ניט
 דערקענט, אונד דיא פאסטויער האבען קענען מיר ווידערנעשפעניגט, אונד דיא
 גבאים האבען גביאות געזאגט דורך בעל, אונד נאך דעם וואס קען זייא ניט העלפען
 זענען זייא גאכגעגאנגען: 9 דארום וועל איך מיך נאך מיט אייך קריגען זאגט דער האר,

טו תרעה על כל־ישיב הארץ: כי ו הנני קרא לכל־
 משפחות ממלכות צפֿונה נאסידונה ובאו ונתנו איש
 כסאו פתח ו שערי ירושלם ועל כל־חומותיה סביב ועל
 16 כל־ער יהודה: ודברתי משפטי איהם על כל־העם
 אשר עובדו וקשרו לאלהים אחרים ושחתו למעשי
 17 וידהם: ואתה תאמר מתנדק וקמל ודברת אליהם את
 כל־אשר אנכי אצוה אל־תחת מפניהם פֿראחתך
 18 למניהם: ואני הנה נתתך היום לעיר מבצר ולעמוד
 ברזל ולחומות נחשת על־כל־הארץ למלכי יהודה לשריה
 19 לכהניה ולעם הארץ: ועלמנו אלה ולא יוכלו לך כר
 אתה אני נאסידונה להצילך:

ב

א ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: הלא וקראת באוני ירושלם
 לאמר מה אמר יהוה ודברתי לך חסד נעורך אהבת
 3 כל־העם לכתך אחרי במדבר בארץ לא ודעה: קדש
 ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל־אכליו ואשמו דעה
 4 חבא אליהם נאסידונה: שמעו דבר־יהוה בית
 5 יעקב וכל־משפחות בית ישראל: כה אמר יהוה מה
 קמאו אבותיכם בי עול כי רחקו מעלי וגלבו אחרי
 6 ההבל והחלו: ולא אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ
 מצרים המוליד אתנו במדבר בארץ ערבה ושחיה
 בארץ צרה וצלמית בארץ לא־עבר בה איש ולא־שכ
 7 בארץ שם: ואבוא אתכם אל־ארץ הברמל לאכל פריה
 וטובה ותבוא ותטמא את־ארצי ונחלתי שמתם לחיבה:
 8 הבהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי תתורה לא ודעני
 והרעים פשתי כי ותובאים נבאו כפעל ואחרי לא־
 9 ויעלו הלטו: לכן עד ארוב אתכם נאסידונה ואחריכ

בניכם ארבו: כי עברו אין כתיים וראו וקדר שלח
 ורחבונן מאד וראו הן היתה כזאת: הרמור ניו אלדום 11
 וקמה לא אלדום ועמי המור כבודו בלוא ויעל: שמו 12
 שמים עלאות ושערו תרבו מאד ואסיריה: פרשנים
 רעות עשה עמי אתי: עובד מקור ו מים חיים לחשב
 להם באתות כאת: נשברים אשר לא יוכלו המים:
 הנבל ישראל אסיריה בית הוא מדוע הנה לבנו: 14
 עליו ישאנו כפרים נתנו קולם ושתנו ארצו לשמה עריו 15
 נצחה מבלי שב: וסביביו ותחלפם ויעד קדקד: 16
 המלואות תעשההך קובץ אתידיה אלדום: כשת 17
 מולבד בהרד: ועתה מודלך ללכד מלכום לשחת 18
 מי שתור ומודלך ללכד אשר לשחת מי נהר: תסבך 19
 רשך ומשכונך תוכדך ודעי וראי כיכר עקר עקר
 אתידיה אלדום ולא פחדתי אלדום ואסיריה: ויהי 20
 צבאות: כי מעולם שברתי עולך נחתי מוסרתיך כ
 ותאמר לא אעבד כי על-פלגבקה נבחה ותחת כל
 עץ רענן את צעה נה: ואני נשתיך שורק כלל ורע 21
 אמת ואיד נחבת לי סורי רענן נכרה: כי אסירבכס 22
 בותר ותבדלך ברות נכתם עולך לפני ואם ארץ
 דתה: איך תאמרי לא נטמאתי אחר הבקלים לא 23
 הלכתי ראי דרכך פניא דעי מה עשית בכרה קלה
 משרכת דרכיה: ראי למד מדבר באת נפשו ושאף 24
 רוח פאנתה מי וישבה כלמבכשה לא יעפר בחשה
 ומצאנה: מני רגלך מכתף ותרנג מצמאה ותאמרי כה 25
 נאש לא כראתיה ורם ותחריה אלך: כבשת נב 26
 כי ימצא בן הבשו בית ישראל המה מלכים ערבים
 וכחיהם ונביאיהם: אמרים לעץ אבי אתה ולאבן את 27

אונד מיט איירע קינדערס קינדער
 וועל איך מיך קריגען: 10 ווארין געהט
 דורך דיא אינוועלן פון דיא פתחים אונד
 געהט, אונד שיקט קיין קדר אונד פער-
 שטעהט געהר, אונד געהט, אויב עס איז
 אזאלכעס געוועזען וויא דאס דאזיגע?
 11 קען א פאלק פערבייטען ווירע
 געטער ווען וויא אליין זענען ניט קיינע
 געטער? אבער מיין פאלק האט פערבייט
 ווין כבוד אין א זאך וואס קען ניט
 העלפען: 12 פערוואונדערט אייך איהר
 הימל איבער דעם דאזיגען, אונד
 שטורמט, ווער געהר וויסט, זאגט דער
 האר: 13 ווארין צווייטעלייא שלעכטעס
 האט מיין פאלק געטהון, מיך האבען וויא
 פערלאזט, דיא קוועלע פון לעבעדיגעס
 וואסער, כדי ויף אויסצוגרובען ברונען,
 לעבעדיגע ברונען, וואס קענען ניט
 האלטען דאס וואסער: 14 איז דען
 ישראל א קנעכט אדער א הויזגעבוירע-
 נער? ווארום איז ער געווארען צו רויב?
 15 איבער איהם שרייען דיא לייבען, וויא
 דערהעבען וויער קול, אונד וויא האבען
 ווין לאנד וויסט געמאכט, ווינע שטעט

זענען צושטערט געווארען אהן איינוואוינער: 16 אויף דיא קינדער פון נוף אונד
 תחפנס וועלען דיר צוגרעכען דעם שייטעל: 17 פארנוואהר, ווערשט דיר דען דאס
 דאזיגע ניט געטהון ווייל דוא האסט פערלאזט דעם האר דיין גאט, אין דער צייט
 ווען ער האט דיר געפיהרט אויף דעם (נוטען) וועג? 18 אונד אצונד, וואס טויג דיר
 דער וועג קיין אשור צו טרינקען דאס וואסער פון שחור? אונד וואס טויג דיר דער
 וועג קיין אשור צו טרינקען דאס וואסער פון דעם טייף (פרת)? 19 דייןע שלעכטיג-
 קייט וועט דיר שטראפען, אונד דייןע אפגעהרגעט וועט דיר איבערצייגען, דאס דוא
 וועסט וויסען אונד זעהען אז עס איז שלעכט אונד ביטער ווייל דוא האסט פערלאזט
 דעם האר דיין גאט, אונד מיינע פארבט איז ניט בייא דיר זאגט דער האר גאט צבאות:
 20 ווארין פון עביג אן האב איך צוגראכען דיין זאך אונד האב צוריסען דייןע שטריק
 אונד דוא האסט געזאגט, איך וועל ניט דינען! ווארין אויף אישליכען הויכען היגעל
 אונד אונטער אישליכען גרינעם בוים לעגסט דוא דיר אלס זונה: 21 אונד דאך האב
 איך דיר געפלאנצט וויא א צווייג אים גאנצען אמתע זאמען אונד וויא אזוי ביזט דוא
 מיר פערקעהרט געווארען צו אפגעקעהרטע (צווייגען) פון א פרעמדען וויינישטאק:
 22 ווארין, ווען דוא וועסט דיר וואשען מיט לויג, אונד דוא וועסט דיר געהרען (צו
 וואשען) מיט וויר, איז דאך דייןע זינד אנגעחטמת פאר מיר, זאגט דער האר גאט:
 23 וויא אזוי קענסט דוא זאגען איך בין ניט פערואמרייניגט געווארען, נאך דיא געליים בין
 איך ניט געגאנגען? זעה דאך דיין וועג אין דעם מטהא! דערקען וואס דוא האסט געטהון,
 וויא א יוג קעמעל וואס איז לייכט, וואס פערוויקעלט זיך אויף איהרע וועגען:
 24 וויא א ווילדער עזעל וואס איז ערצויגען אין דער מדבר, וואס מיט דער לוסט פון
 איהרע זעלע שלענגט זיך דיא לופט, ווער קען זיך צוריקהאלטען פון איהר שטארך
 קען געגעהר, אלע וואס וזקען זיך ווערען ניט מיד, אין איהר חודש געפינט מען זיך:
 25 פערמייד דייןע פיס פון צו זיין בארפוס, אונד דיין האלז פון דורשט, אבער דוא
 האסט געזאגט עס איז ניט דא קיינע האפנונג! נון, גיערשט איך האב ליב פערעמדע, אונד
 איך וועל וויא נאכגעהן: 26 אזוי וויא א גנב שעמט זיך ווען ער ווערט געפונען, אזוי
 וועט זיך דאס הויזגעבוירע פון ישראל שעמען, וויא ווירע קעניגע, ווירע פירשטען,
 אונד ווירע פהנים, אונד ווירע גביאים: 27 וויא זאגען צו האלץ דוא ביזט מיין פאטער

אונד צו דעם שטיין דוא האסט מיך
בעבוירען, ווארין וויא קעהרען צו מיר
דעם נאקען אונד ניט דאס פנים, אונד אין
דער צייט פון וייער אונגליק זאנען וויא,
שטעה אויף אונד העלף אונס: 28 אונד
וואו זענען דייענע געטער וואס דוא האסט
דיר געמאכט? לאזען וויא אויפשטעהן
ווען וויא קענען דיר העלפען אין דער
צייט פון דיין אונגליק, ווארין דיא צאהל
פון דייענע שטעט איז (וואו פון) דייענע
געטער, א ויהודה: 29 פארנואס קריגט
איהר אויף מיט מיר? — איהר האט אלע
קענען מיר ווידערנעשפעניגט זאגט דער
האר: 30 אזוקיט האב איך איירע
קינדער געשלאנען, מוקר האבען וויא
ניט אנגענומען, אייער שווערד האט פער-
צערט איירע נביאים אזוי וויא א לייב
פערדארבט: 31 א דוא געשלעכט (דור) !
זעהט דאס ווארט פון דעם האר, בין איך
דען געוועזען א מדבר צו ישראל, אדער
א פינסטער לאנד? ווארום זאגט מין
פאלק, מיר טרייבען זיך ארום, מיר קור
מען ניט מער צו דיר: 32 וועט דען
א יונגפרוי פערנעמען איהרע צירונג,
אדער א פלה איהרע גענדער? אבער

מיין פאלק האט מיך פערנעמען טעג און א צאהל: 33 וואס מאכסט דוא גוט דיין
וועג צו זוכען ליבשאפט, דארום האסט דוא אויך דאס שלעכטע געלערנט מיט דייענע
ווענען: 34 אויך אין דיא עקען פון דייענע קליידער ווערט געפונען בלוט פון דיא נפשות
פון ארעמע אונד אונשולדיגע, ניט אין איינע אונטערקרונונג האב איך וויא געפונען,
נייערט אויף אלע דיא דאזיגע: 35 אונד דאך זאגסט דוא איך בין אונשולדיג, גייערמ
ער האט ויין צארן אפגעקערט פון מיר, זעה איך וועל מיך משפטן מיט דיר וועגען
דעם וואס דוא זאגסט איך האב ניט געזינדיגט: 36 וואס געהסט דוא זעהר צו פער-
ענדערן דיין וועג? אויך פון מצרים וועסט דוא פערשעמט ווערען אזוי וויא דוא ביסט
פערשעמט געווארען פון אשור: 37 אויך פון דאנען וועסט דוא ארויסגען מיט דיר
נע הענד אויף דיין קאפ, ווארין דער האר האט פערהאסט דיא אויף וועלכע דוא
פערזוכערסט דיר, דוא וועסט מיט וויא ניט געגליקען:

קאפטעל ג

1 לאז מען זאנען ווען א מאן שיקט ארום ויין ווייב אונד זיא געהט אנוועק פון איהם,
אונד זיא ווערט צו איין אנדערן מאן, וועט ער דען צו איהר צוריקקעהרען? וועט דען
אזוי א לאנד ניט געשענדעט ווערען? אבער דוא, האטשע דוא האסט מנה געוועזען
מיט פיל פריינד, דאך קעהר דיר צוריק צו מיר, זאגט דער האר: 2 העב אויף דייענע
אויגען צו דיא היבעל (בערג), אונד זעה, אנווא ביזט דוא ניט געשלאפען געווארען?
אויף וועגען ביזט דוא געזעסען פאר וויא, וויא דער ערבי אין דער מדבר, אונד דוא
האסט געשענדעט דאס לאנד מיט דיין זונת אונד מיט דייענע שלעכטיגקייט: 3 דארום
איז פערמיטען געווארען שפרייט-רעגען, אונד שפעט-רעגען איז ניט געוועזען, אונד
דוא האסט געהאט א שטערן פון א הור, דוא האסט דיר ניט געוואלט שעמען: 4 וועסט
דוא ניט פון אצונד אן צו מיר רופען, מיין פאטער, דוא ביזט דער האר (פיהרער) פון
מייענע יונגענד? 5 וועט ער דען אויף אימער אנהאלטען, אדער היט ער (דעם צארן)
אויף עביג? זעה, דוא האסט גערעט, אונד דוא האסט געטהון דאס שלעכטע וויא פיל
דוא האסט געקענט: 6 אונד דער האר האט צו מיר געזאגט, אין דיא
טעג פון יאשיהו המלך האסט דוא געזעהען וואס דאס אפטרייגע ישראל האט געטהון?

יחזקאל קריגן אלי ערף ולא פנים ובעת רעתם ואמרו
28 קומה ודושינו: ואיה אלהיך אשר עשית לך ילדו
אשר יושבך בעת רעתך כי מספר ערף הו אלוקי יהודה:
29 למה תירבו אלי כלכם פשעכם כי נאסיהו: לשוא
הביתי את-בונכם מוסר לא לקחו אכלה תרפכם
31 נביאכם בארה משחית: הודו אתם ראו דברי-יהוה
המדבר היותי לישראל אס-אין מאפלה מדוע אמרו
32 עמי רדנו לא-נבוא עוד אליך: התשבת בתולד עדה
33 כלך קשריה ועמי שכחוני ימים אין מספר: מדהיטבי
ודרך לבקש אהבה לכן גם את-הרעות למדתי אתי
34 דרךך: גם בנפשי נמצאו דם נפשות אבונים וקנים
לה לא-במחירת מצאתים כי על-גל-אלה: ותאמר כי
נקיתי אך עב אפן ממני הנני נשפט אויך על-אמרך
36 לא תמאני: מדהיטבי מאר לשנות את-דרךך גם ממצרים
37 תבשי כאשר בשת מאשור: גם מאת זה תצאי דרך
על-דאשך כיראם יהוה במבטחך ולא תצלחי להם:

1 לאמר הן ישלח אש את-אשתי תלכה מאתי ויהיה
א-אש-אחר תשוב אליה עוד הלא הנה תהנה הארץ
2 הלא ואת וית רעים רבים ושוב אלי נאסיהו: שא
עניך על-שפם ורא איהל לא שגלת על-הדמים ושבת
לדם ערבי במדבר ותחזי ארץ כותית וברשתך:
3 ותמני רבבים ומלכוש לא היה ומצח אשה וזה היה
4 לך מאת הבלם: הלא מעתה קראתי לך אבי אלה
ה נקרי אתה: הנוסר לעולם אס-ישמר לצח הנה דברת
5 ותשני הרעות ותוכל: ואמר יהוה אלי בימי
אשתי המלך הראית אשר עשתה משבת ישראל

הלכה הוא על־קִלְבֶּרֶת נִבְּחָה וּאֶל־חַתּוּחַ כְּלִיעַן רָעָן וְחַוֵּר
 שָׁם: וְאָמַר אַחֲרָי עֲשֵׂתָה אֶת־כִּלְאֵהָ אֵלַי תִּשּׁוּב וְלֹא
 שָׁבָה וְתִרְאֶה בְּנִדְחָה אֶחָתָה יְהוּדָה: וְאָרָא כִּי עַל־כִּלְ-
 אֲרוּחַ אֲשֶׁר נִאֲפָה מִשְׁכַּח יִשְׂרָאֵל שְׁלַחְתִּיהָ וְאָתָּן אֶת־
 סִפֶּר בְּרִיתֶיהָ אֵלָיָה וְלֹא רָאָה בְּנִדְחָה יְהוּדָה אֶחָתָה
 וְשִׁלַּח וְתָנוּ וְנִסְחָיו: וְהָיָה מִקָּל וְנִתְּחָה וְתִתְּנָה אֶת־הָאָרֶץ
 וְתִנָּחַף אֶת־הָאָדָם וְאֶת־הַעֵץ: וְנִסְכְּלֹאת לֹא־שָׁבָה אֵלַי
 בְּנִדְחָה אֶחָתָה יְהוּדָה כִּלְלִיכָה כִּי אִם־בְּשֹׁקֶר נָאִם
 יְהוָה: וְאָמַר יְהוָה אֵלַי צִדְקָה נִפְשָׁה מִשְׁכַּח
 יִשְׂרָאֵל מִבְּנִדְחָה יְהוּדָה: הִלֵּךְ וְקִרְאתָ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 צִפְיָהוּ וְאֶמְרַת שׁוּבָה מִשְׁכַּח יִשְׂרָאֵל נִאֲסִידָהּ לֹא־אֶפְסָל
 כִּי בָכָם בִּירְחִיד אֵי נִאֲסִידָהּ לֹא אֶסּוּר לַעֲלוֹם: אֵךְ
 דַּע זִנְיָ כִּי בִידְתָּ אֶלְהֶךָ פִּשְׁעָה וְתַפְלוּ אֶת־הַדְּבָרִי
 לְנֹרִם וְחַתּוּ כְּלִיעַן רָעָן וּבְקִילִי לֹא־שָׁמַעְתָּם נִאֲסִידָהּ:
 שׁוּבִי בָנִים וְשׁוּבִים נִאֲסִידָהּ כִּי אֵינִי בְּעֻלְתִּי בָכֶם
 וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם אֶחָד מֵעִיר וְשֵׁלֵם מִמִּשְׁכַּח וְהִבְאֵתִי
 אֶתְכֶם צִיּוֹן: וְחִתִּיתִי לָכֶם רִשְׁים בְּלִבִּי וְרָעָ אֶתְכֶם דַּעַה
 וְהִשְׁכִּיל: וְהָיָה כִּי תִרְבּוּ וְפִרְתֶּם בָּאָרֶץ בְּיָמִים הַהֵמָּה
 נִאֲסִידָהּ לֹא־יִמְצְאוּ עוֹד אֶרֶץ בְּרִית יְהוָה וְלֹא יִשְׁלַח עַל־
 לֵב וְלֹא יִפְרֹדוּ וְלֹא יִפְסְרוּ וְלֹא יַעֲשֶׂה עִיר: כֵּתֵת הָיְתָה
 וְקִרְאוּ לִירֻשָׁלַם כַּפֹּא יְהוָה וְקִיּוּ אֵלָיָה כִּלְתֻיּוֹם לָשֶׁם
 יְהוָה לִירֻשָׁלַם וְלֹא־יִלְכוּ עוֹד אַחֲרָי שְׁרָרוֹת לָכֶם דַּעַה:
 בְּיָמִים הַהֵמָּה לִבִּי בִית־יְהוּדָה עַל־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְכִבְּאוּ
 יְחִידִי מֵאֶרֶץ צָפוֹן עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִתְחַלְתִּי אֶת־
 אֲבוֹתֵיכֶם: וְאֵינִי אֶמְרֹת אֵךְ אֲשִׁיתֶךָ בְּבָנִים וְאֶתְּלִךְ
 אֶרֶץ חֲמָה נִחַלְתִּי צָבִי צְבֹאֹת גּוֹיִם וְאָמַר אֲבִי תִקְרָא
 לִי וּמֵאֲחֵרִי לֹא תִשׁוּבוּ: אֲבָן בְּנִדְחָה אֲשֶׁה מִרְעָה בֵּן מִנְדָּתָם כ־

זֵיא אִיז גַּעֲמַנְגֶּען אוֹיף אַלע הויכע פער, אוינד
 אוינד אונטער אַלע גרינע ביימער, אוינד
 זיא האט דאָרטן געהערט: 7 אוינד איף
 האב געזאגט, נאכדעם דאס זיא האט
 אלעס דאס דאזיגע געמחון, אז זיא זאל
 זיך צו מיר צוריקקעהרען, אבער זיא
 האט נישט צוריקגעקעהרט, אוינד דאס
 האט איהרע אונגעטרייע שוועסטער
 יהודה געזעהען: 8 אוינד איף האב גע-
 זעהען דאס וועגען דעם אלעם וואס דיא
 אפטרניגע ישראל האט מ'זאג געזעזען,
 האב איף זיא אונעקגעשויקט, אוינד האב
 איהר געגעבען א שיינע בריף (גט),
 אוינד דאך האט זיך איהרע אונגעטרייע
 שוועסטער יהודה נישט געפארקטען, ניין
 ערשט זיא איז געמאנען אוינד זיא האט
 אויף געהערט: 9 אוינד עס איז געזעזען,
 דאס פון וועגען דעם קול פון איהרע
 הורע-זיין איז דאס לאנד געשענדעט
 געזאראען, דאס זיא האט זונת געטריבען
 מיט דעם שטיין אוינד מיט דעם האליך:
 10 אוינד אויף בייא דעם אלעם, האט
 זיך איהרע אונגעטרייע שוועסטער יהודה
 צו מיר נישט צוריקגעקעהרט מיט איהר
 גאנצען הארץ: נייערשט אין פאלשקייט, זאגט דער האר: 11 אוינד דער האר האט צו
 מיר געזאגט, דאס נפש פון דיא אפטרניגע ישראל איז גערעכטער וזיא דיא אונטרייע
 יהודה: 12 געה אוינד דוא זאלסט רופען דיא דאזיגע ווערטער קעגען צפון אוינד דוא
 זאלסט זאגען, קעהר דיך צוריק דוא אפטרניגע ישראל זאגט דער האר, איף וועל נישט
 לאזען פאלען מיין צארן קעגען אייף, ווארין איף בין א בעל חסד, זאגט דער האר;
 איף וועל נישט איינהאלטען דעם צארן אויף עבוב: 13 נור דוא זאלסט ערקענען דיינע
 זינד, ווארין קעגען דעם האר דיין גאט האסט דוא ווידערגעשענעניגט, אוינד דוא האסט
 אויסגעשפרייט דיינע וועגען צו דיא פרעמדע (געטער) אונטער אימליכען גרינעם בוים,
 אוינד מיין קול האט איהר נישט געהערט זאגט דער האר: 14 קעהרט אייף צוריק איהר
 אפטרניגע קינדער, זאגט דער האר, ווארין איף האב חתונה געהאט מיט איף אוינד
 איף וועל אייף נעמען, איינעם פון א שטאט, אוינד צוויי פון א משפחה, אוינד איף
 וועל אייף ברענגען קיין ציון: 15 אוינד איף וועל אייף געבען פאסטוכער נאך מיין
 הארץ, אוינד זיין וועלען אייף ווידען מיט וויסענשאפט אוינד פערשטאנד: 16 אוינד
 עס וועט זיין, אז איהר וועט אייף פערמעהרען אוינד איהר וועט זיין פרוכטפאר אין
 דעם לאנד אין יענע טעג זאגט דער האר, אזוי וועט מען נישט מעהר זאגען ארון בריח
 פון דעם האר, אוינד עס וועט נישט אויפגעהן אויף דעם הארץ, אוינד מען וועט נישט גע-
 דענקען וועגען דעם, אוינד מען וועט נישט דערמאנען אוינד עס וועט נישט מעהר געמחון
 ווערען: 17 אין יענער צייט וועט מען רופען צו ירושלים, שטוהל פון דעם האר,
 אוינד אלע פעלקער וועלען זיך צו איהר פערזאמעלן, צו דעם נאמען פון דעם האר
 קיין ירושלים, אוינד זיין וועלען נישט מעהר נאכגען דיא הארטקייט פון וויער שלעכטען
 הארץ: 18 אין יענע טעג וועלען געהן דאס הויזגעזינד יהודה צו דעם הויזגעזינד
 ישראל, אוינד זיין וועלען צוזאמען קומען פון צפון־לאנד, אין דעם לאנד וואס איף
 האב געגעבען פאר א ירושה צו איירע עלטערן: 19 אוינד איף האב געטראכט, וזיא
 זאל איף דיך אונטער דיא קינדער שטעלען? אוינד איף האב דיר געגעבען א ליבליך-
 כעס לאנד, דאס שענסטע ערשטייל אונטער דיא הערשארען פון דיא פעלקער, אוינד איף
 האב (געטראכט) דאס דוא וועט מיר רופען מיין פאטער, אוינד דוא וועסט פון מיר נישט
 אפגעהרען: 20 אבער וזיא א ווייב איז אונטרייא געזעזען קעגען איהר פריינד (מאן) אזוי

זענט איזר אונטרייא געוועזען קענען
מיר, איזר הויו ישראל, זאגט דער האר:
21 א געשרייא ווערט געהערט אויף
דיא הויכע ערשער, דאס וויינען פון גע-
בעט פון דיא קינדער ישראל, ווייל זייא
האבען פערקרימט זייער וועג וליא
האבען פערנעסען דעם האר זייער נאט:
22 קערט אייף צוריק, איזר אפטרניגע
קינדער, אזוי וועל איף היילען איירע
אפטרניגקייט, זעה, מיר קומען צו דיר,
ווארין דוא ביזט דער האר אונזער נאט:
23 פארנואהר, אומזיסט (קומט) פון דיא
היבעל דאס געטומעל פון דיא בערג,
אבער באמת אין דעם האר אונזער נאט
איז דיא הילף פון ישראל: 24 אבער
דיא שאנד האט אויפגענעסען וואס אויף
זערע עלטערן האבען דערנווארבען פון
אונזערע יונגענ: זייערע שאף אויף זייער
רינדער, זייער זיהן אויף זייערע טעכטער:
25 מיר מוזען לינען אין אונזערע שאנד
אויף מיר מוזען אויס געדעקען מיט
אונזערע שטאף, ווארין קענען דעם האר
אונזער נאט האבען מיר געזינדיגט, מיר,
אויף אונזערע עלטערן פון אונזערע
יונגענ, ביז אויף דעם היינטיגען טאג, ווייל
דעם האר אונזער נאט:

21 כי בית ישראל נאסידה: קול על שפיט נשמע בפי
תהנינו בני ישראל כי השו את דרכם שבו את ידה
22 אלדוהם: שובו בני שובלים ארפה משובליתם הנו
23 אתה לך כי אתה דנה אלדו: אן לשקר מנעוה
המן הרים אכן בידנה אלדו חשונה ישראל:
24 והבשת אכלה אתיגע אבותי מעוהי את צאנא
כי ואתיגרים אתיגרים ואתיגרותם: נשכבה בבששו
ותבסמו כלמחט כי לידה אלדו השאט אנהל
ואבותי מעוהי ודנהם הנה ולא שמעו בקול
ידנה אלדו:

ד

א אסדתשוב ישראל: נאסידה אלי חשוב ואסדתסיר
2 שקיעה מפני ולא תעוד: ונשבעת חידה באמת
במשפט ובצדקה ותתקרו בו גוים ובו ותחללו:
3 בירכה ו אפר דנה לאיש וידנה ולידושלם ירו לכם
4 ירו ואלתורשו אל קעים: המלו לידה וחסרו עולות
לכבכם איש וידה ושב וירושלם פסחצא כאש
ה המתי ובערה וכן מכבה מפני רע מעללכם: תגידו
בידנה ובידושלם השמעו ואמרו ותקנו שופר פארץ
קרא מלא ואמרו האספו ונבואה אלערי המבצר:
6 שאוים צוהה העיו אל תעמדו כי רעה אנכי מבוא
7 מצפון ועבר נדול: עליה ארזה מסבבו ומשחית גוים
נעם וצא ממקמו לשום ארצה לשמה ערך תצורה
8 מאין יושב: עלנאת הגר שקום ספרו ותלילו כי לא
9 שב תרון אפידה מפני: ודנה בידהווא נאסידה
יאבד לבידמלך ולב השרים נשמו הכהנים והנבאים
י תהמו: ואמר אתה ו ארע ידנה אכן השא השאת לעם

קאפיטעל ד

1 ווען דוא ישראל וועסט דיף אומקערען, זאגט דער האר, אזוי זאלסט דוא דיף צו
מיר אומקערען, אויף ווען דוא וועסט אפשאפען דייע גרייעל (אומווינדנדיקייט)
פון מיין פנים, אזוי וועסט דוא נישט פערנואגעלט ווערען: 2 אויף אז דוא וועסט
שווערען בייא דעם לעבען פון דעם האר מיט אמת אויף מיט גערעכטיגקייט, אזוי
וועלען זיך דיא פעלקער מיט איהם גענשען, אויף וועלען זיך מיט איהם ריהמען:
3 ווארין אזוי זאגט דער האר צו דיא מענער פון יהודה אויף וירושלים, אקערט אייף
דעם אקער, אויף זייעט נישט אונטער דיא דערנער: 4 געשניידעט אייף צו דעם האר
אויף טהוט אפ דיא פערשטאפונג פון איירע הערצער, איזר מענער פון יהודה אויף
איהר איינזואינער פון וירושלים—דאס מיין צארן זאל נישט ארויסנעהן וויא א פייער
אויף זיך אצוינדען, אויף קיינער וועט נישט פערלעשען, וועגען איירע שלעכטע
מעשים: 5 זאגט עס אן אין יהודה, אויף מאכט עס הערען אין וירושלים, אויף בלאזט
מיט דעם שופר אין דעם לאנד, רופט אויס, מאכט פול אויף זאגט, פערזאמעלט אייף
אז מיר זאלען אריינקומען אין דיא פעסטע שטעט: 6 העבט אויף דעם פאהן קענען
ציון, פערזאמעלט אייף, איזר זאלט נישט שטעהן, ווארין אייף ברענג שלעכטעס פון
צפון צווייט, אויף א גרויסען בראף: 7 עס געהט ארויף א לייב פון זיין דיקען וואלד,
אויף א פערדארבער פון דיא פעלקער האט שוין ארויסגעצויגען, אויף איז ארויסגע-
גאנגען פון זיין ארם, וויסט צו מאכען דיין לאנד, דייע שטעט וועלען פערוויסט
ווערען אהן איינזואינער: 8 וועגען דעם דאזיגען גירט אייף אן מיט זעק, קלאגט
אויף ואמערט, ווארין דער גרימצארן פון דעם האר האט זיך נישט אפגעקערט פון
אויס: 9 אויף עס וועט זיין אין רענעם טאג, זאגט דער האר, וועט דאס הארץ פון
דעם קעניג, אויף דאס הארץ פון דיא פירשטען זיין וויא פערלורען, אויף דיא כהנים
וועלען ערשטוינט ווערען, אויף דיא נביאים וועלען זיך וואונדערן: 10 אויף
אויף האב געזאגט, אוי וועה, האר נאט, באמת דוא האסט געלאזט אנרייצען קענען

הַיְהוָה וְלִירוּשָׁלַם לְאָמֹר שְׁלֹם יִהְיֶה לָכֶם וְנִנְחַם חֶרֶב עַד-
 הַנֶּפֶשׁ: בַּעַת הַיּוֹם יֵאָמֶר לְקַסְמֵיהֶּ וּלְיִירוּשָׁלַם רִחוּ צֶחַ
 שָׁפִים בְּמִדְבָּר הָרֹף בְּחִירְעֵי לֹא לִנְחֹת וְלֹא לְהִבָּר:
 רִחוּ מֵלֵא מֵאֵלָה וּבֹא לִי עֵתָה נִסְאֵנִי אֶבְרָם מִשְׁפָּטִים
 אוֹחִים: הִנֵּה קִנְיָנִים יַעֲלֶה וְנִסְפָּה מִדְּבַחְתֵּי קָלָו
 מִנְּשָׁרִים סִבְיָן אֵי לֵוִי כִי שְׁדָרְתִּי: בְּכִסִּי מִרְעָה לִבְךָ
 יִרְשָׁלַם לִמְנַח תִּנְשֵׂי עֲדָרְתִּי חֲלוֹן חֶרֶב בְּחֶרֶב מִחֶסֶד
 אוֹנֵךְ: כִּי קוֹל מִיָּד מִקֵּץ וּמִשְׁמַע אֶן מִתֵּר אִפְרָיִם: טו
 הִנְכִּירוּ לְעֵינֵי הַיְהוָה הַשְׁמִיעֵי עַל-יִרְשָׁלַם נְצִיִּים בָּאִים
 מֵאֶרֶץ הַמִּדְבָּר וְחָתִי עַל-עֵרִי וְיִדְחֵה קוֹלָם: כִּשְׁמֵרִי שִׁדִּי
 הִנֵּי עֲלִית מַסְבִּים בִּרְאִיתִי מִרְחֵת נָאִם יִהְיֶה: דִּרְבֶּךָ
 וּמַעֲלִילֶךָ עָשִׂי אֵלֶּה לָךְ וְזֹאת רִעְיָתְךָ כִּי מִיָּד כִּי נִנְחַם עַד
 לְבָבְךָ: מִצִּי מִצִּי אוֹחִילָה קִרְוֹת לִבִּי הַמִּדְחִילִי
 לִבִּי לֹא אֲחַרֵּשׁ כִּי קוֹל שׁוֹפָר שְׁמַעְתִּי נִפְשִׁי וְרִעְיָתִי
 מִלְחָמָה: שָׁבַר עַל-שָׁבַר נִקְרָא בִּרְשׁוּדָה בְּלִדְהָרִין כ
 פְּתָאִים שְׁדָרִי אֲדִילִי רִנֵּה יִרְעִמִי: עֲדָרְתִּי אֲרָאֵהֶם
 אֲשַׁמְּתָה קוֹל שׁוֹפָר: כִּי אֲדִיל עִמִּי אוֹתִי לֹא יִדְעוּ
 בְּעִים סִבְלִים הָמָּה וְלֹא נִכְוָעִים הָמָּה חֲכָמִים הָמָּה לְחֶרֶב
 וּלְחֻטִּים לֹא יִדְעוּ: רִאֲתִי אֶת-הָאֶרֶץ וְהַגִּיתִי וְיָבֹר
 וְאֶל-הַשָּׁמַיִם וְאֶן אוֹרִם: רִאֲתִי הָהָרִים וְהִנֵּה רֵעִים
 וּבְלִדְהָרֵנוֹת הַתְּחַלְלָה: רִאֲתִי וְהִנֵּה אֶן הָאֵדָם וְכָל-כָּה
 עוֹף הַשָּׁמַיִם נָדָדוּ: רִאֲתִי וְהִנֵּה הַכְּרִטִּים הַמִּדְבָּר וְכָל-
 עֲרֵיו נִחְצוּ מִפְּנֵי יְהוָה מִפְּנֵי חֲרוֹן אַפָּי: כִּיכֹה אָמַר
 יְהוָה שְׁמַעְתָּ חֲדָה בְּלִדְהָרִין וְכָלֹה לֹא אֲנִשָּׂה:
 עַל-זֹאת תִּפְאֵל הָאֶרֶץ וְקִדְרִי הַשָּׁמַיִם מִמְּעַל עַל כִּי
 דִּבַּרְתִּי וְזִמְתִּי וְלֹא נִחְמִתִּי וְלֹא-אֲשׁוּב מִמֶּנָּה: מִקֹּל
 פֶּרֶשׁ וְרִמָּה קִשֵּׁת בְּרַחַת בְּלִדְהָרִין בְּאֵי כְּעֵיִם וּבְכַפִּים

אוֹנֵטֶר דִּיא פֶּעֶלְעֶר, זַע, מֵאֲכַט עִם הָעֶרְעַן אִין יִרְוּשָׁלַם, וְנַעֲכָטֶר קוֹמַעַן פֿון א
 וְיִישׁ לֵאנֵד, אוֹנֵד זִיִּיא הָאֲבַעַן אוֹיְפֶנְעֶהוּיִבַעַן וְזִיִּיעַר גַּעֲשִׁרִיִּיא אִיבַעַר דִּיא שְׁמַעַט פֿון
 וְהוֹדָה: 17 וְזִיִּיא הִיטֶער פֿון פֶּעֶלְדֶּער זַענַען זִיִּיא גַענוֹעֶזַען אִיבַעַר זִיִּיא אֶרוֹם; וְזִיִּיא אֶרֶץ
 קַענַען מִיר הָאֲבַעַן זִיִּיא וְזִיִּיעַרְנֶעֶשְׁפֶּענִיגט, זַאגְט דֶּער הָאָר: 18 דִּין וְנַעַנ אִינֵד דִּיִּינַע
 וְזִיִּיעַר הָאֲבַעַן דִּיר דָּאס דִּאזִינַע גַּעֲטֶהוּ, דָּאס אִיז דִּיִּינַע שְׁלַעֲכֶטֶרֶט, דָּאס עִם אִיז
 בִּיטֶער, וְזִיִּיל עִם הָאֵט גַּעגִּירִיכְט בִּיז אֵן דִּין הָאֶרֶץ: 19 מִיִּינַע גַּעדֶּערט, מִיִּינַע גַּעדֶּער
 רֶם, עִם טֶהוּט מִיר נִזְעָה אִין דִּיא וְנַענֵד פֿון מִיִּין הָאֶרֶץ, מִיִּין הָאֶרֶץ בְּרוֹמֵט מִיר, אִיף
 קַען נִישׁ שְׁטִיל שְׁטִיִּינַע, וְזִיִּיא אֶרֶץ דָּאס קוֹל פֿון דָּעם שׁוֹפֶר הָעֶרֶסֶט דִּיא, מִיִּין נֶפֶשׁ, דָּאס
 גַּעֲשִׁרִיִּיא פֿון דֶּער מִלְחָמָה: 20 א בְּרָאָה אוֹיָה א בְּרָאָה וְזִיִּיעַר אִיזְכֶּנְרוֹפֶען, וְזִיִּיל
 דָּאס גַּאנְצֶע לֵאנֵד אִיז צוֹשְׁטֶערט, פֿלוֹצִילִיג זַענַען מִיִּינַע גַּעצֶעלְטֶער צוֹשְׁטֶערט גַּע-
 וְזִיִּיעַר, אִין אִיִּין אוֹינֶעֶנְבִּלִיק מִיִּינַע פֶּאָרְהֶאנְגֶּען: 21 בִּיז וְזִיִּיא לֵאנֵד וְזִיִּיעַר אִיף זַעֲהֶען
 דִּיא (קִרְיָנִים) פֶּאָהֵן, אוֹנֵד הָעֶרְעַן דָּאס קוֹל פֿון דָּעם שׁוֹפֶר? 22 וְזִיִּיא אֶרֶץ מִיִּין פֶּאָלֵק אִיז
 פֶּעֶרְנֶאֶרִישֵׁט, זִיִּיא וְזִיִּילֶען מִיָּד נִישׁ קַענַען, נֶאֶרִישֵׁע קִינֶדֶר זַענַען זִיִּיא אוֹנֵד נִישׁ
 פֶּעֶרְשְׁטֶענֶדִין, זִיִּיא זַענַען קִלֹּג שְׁלַעֲכֶטֶס צו טֶהוּן, אִבַּעַר בּוֹטֶעס צו טֶהוּן וְזִיִּיסַען
 זִיִּיא נִישׁ: 23 אִיף הָאָב אָנְנֶעזַעֲהֶען דִּיא עֶרֶד, אוֹנֵד זַע, דָּאס זִיא אִיז וְזִיִּיסַט אוֹנֵד
 לַעֲרָה, אוֹנֵד אִיף (קוֹק) צו דָּעם הִימַעַל, אוֹנֵד זִיִּיא הָאֲבַעַן נִישׁ זִיִּיעַר לִיכֵט: 24 אִיף
 הָאָב אָנְנֶעזַעֲהֶען דִּיא בַּעֲרָה, אוֹנֵד זַע, זִיִּיא צִיטֶערן, אוֹנֵד אֵלַע הִינְעֵל זַענַען פֶּעֶר-
 דֶּאָרְבַּען: 25 אִיף הָאָב וְזִיִּישֶׁר גַּענוֹעֲהֶען אוֹנֵד זַע, אִז קִיִּין מַעֲנֵשׁ אִיז נִישׁ דָּא, אוֹנֵד
 אֵלַע פִּיִּינְעֵל פֿון דָּעם הִימַעַל זַענַען אִזְנֶעֶקֶנְפֿלוֹינַען: 26 אִיף הָאָב אָנְנֶעזַעֲהֶען אוֹנֵד
 זַע, דָּאס פֿרוֹקֶטֶבֶאֶרַע פֶּעֶלֶר אִיז גַּענוֹאֶרַען צו א מִדְבָּר, אוֹנֵד אֵלַע זִיִּינַע שְׁמַעַט
 זַענַען צוֹבְרָאֲבַען פֶּאָר דָּעם הָאָר, פֶּאָר זִיִּין בְּרַענֶענֶדִינַען צֶאֶרֶן: 27 וְזִיִּיא אֶרֶץ אוֹזִי
 זַאגְט דֶּער הָאָר, דָּאס גַּאנְצֶע לֵאנֵד זֵאל זִיִּין וְזִיִּיסַט, אִבַּעַר אִיִּין עֶנֶד וְזִיִּיעַר אִיף מִישׁ
 אִיִּהֶם נִישׁ מֵאֲכַען: 28 וְזַענַען דָּעם דִּאזִינַען טְרוֹעֶרֶט דִּיא עֶרֶד, אוֹנֵד דִּיא הִימַעַל
 פֿון אוֹיבַעַן זַענַען פֶּעֶרְשְׁטֶוֹאֶרְצֶט, דֶּאֶרוֹם הָאָב אִיף דָּאס גַּעֲרַעט אוֹנֵד גַּעֲשְׁטִימֵט, אוֹנֵד
 אִיף גַּעדֶּעקֵן מִיָּד נִישׁ, אוֹנֵד אִיף וְזִיִּיעַר מִיָּד נִישׁ אֶפְהֶאֱלַטֶען פֿון דִּינַען: 29 פֿון דָּעם
 קוֹל פֿון דָּעם רִיטֶער אוֹנֵד בּוֹינֶענְשִׁיסֶער לויִפֵּט דִּיא גַּאנְצֶע שְׁטאַט אִזְנֶעק, זִיִּיא
 קוֹמַעַן אִרִּיִין אִין גַּעדִיקֶטֶע וְזִיִּיעַר, אוֹנֵד זִיִּיא גַּעֲהֶען אֶרֶץ אוֹיָה דִּיא פֶּעֶלְזֶען,

דיא באמצע שטאט איז פערלאזט אונד
 קיין מענש וואוינט נישט אין זיין:
 30 אבער דא צושטערטע, וואס טהוט
 דא, דאס דא קליידעסט דין מיט
 פורפער? דאס דא ציערסט דין מיט
 גאלדענע צירונג, דאס דא רייסט אויף
 דינע אויגען מיט פארב? אומזיקט
 מאכסט דא דין שעה, דינע ליבהא-
 בער פערהאסען דין דינע זעלע בענערען
 זיין: 31 ווארין איך הער א געשריא וויא
 פון א קראנקע, א נויטה (געשריין) וויא
 פון איינע וואס געבערט איז ערשטעס
 קינד! דאס איז דאס געשריין פון דיא
 טאכטער פון ציון, זיא קרעכצט, זיא
 פערשפרייט איהרע הענד, אזי וועט צו
 מיר! ווארין מיינע זעלע איז מיר, (פון
 דיא שלעג) פון דיא מערדער:

קאפיטעל ה

1 געהט דורך דיא גאסען פון ירושלים,
 אינד זעהט דאך אינד ווייסט, אונד זוכט
 אין איהרע שטראסען אויב איזר וועט
 געפונען א מענש, אויב עס איז דא איינער
 וואס טהוט משפט, וואס זוכט גלויבען,
 אזוי וועל איך איהר פערנעבען: 2 אונד
 אויב זיין זאנען, אזוי וואהר וויא דער האר לעבט,
 3 א האר, דינע אויגען, זענען זיין דען נישט צו דיא טרייע! דא האסט זיין געשלאגען,
 אבער זיין האבען נישט געקערענט, דא האסט זיין פערלענט, אבער זיין האבען נישט
 גענואלט אנגעמען קיין מוסר, זיין האבען זייער פנים הארשער געמאכט וויא א פעלז,
 זיין האבען זיך נישט גענואלט צוריקקערען: 4 אונד איך האב געדאכט זיין זענען
 נאר ארעמע לייט, זיין זענען נאריש גענוארען, ווארין זיין וויסען נישט דעם וועג פון
 דעם האר, דאס רעכט פון זייער גאט: 5 איך וועל מיר געהן צו דיא גרויסע אונד איך
 וועל מיט זיין רעדען, ווארין זיין וויסען דעם וועג פון דעם האר, דאס רעכט פון
 זייער גאט, אבער זיין האבען צונאמען צוגראכען דאס נאך, זיין האבען צוריסען דיא
 שטריק: 6 דארום שלאגט זיין דער לייב פון דעם וואלד, דער וואלד פון דער וויס-
 טעניא צושטערט זיין, דער לעמפערט לויצערט אין זייער שטעט, איטליכער וואס וועט
 פון זיין ארויסגעהן ווערט צוריסען, ווארין זיין האבען פערמעהרט זייער זינד, זיין
 האבען פערשטארקט זייער אפסעהרונג: 7 וויא קען איך דיר דאס דאזיגע פערנעבען?
 דינע קינדער האבען מיר פערלאזט, אונד זיין האבען געשווארען בייא דעם וואס איז
 נישט קיין גאט, אונד ווען איך האב זיין געזעטיגט דאך האבען זיין אונצוכט געטריבען,
 אונד אין דעם הויז פון א ווזה האבען זיין זיך פערזאמעלט: 8 וויא געשפייזטע
 פערד האבען זיין געשריגען אס פרייהארגען, איטליכער צו דעם ווייב פון זיין
 פריינד: 9 זאל איך זאלכע נישט געדענקען צו שטראפען? זאגט דער האר, אדער זאל
 אן א פאלק וויא דאס דאזיגע מיינע זעלע נישט נקמה געמען? 10 געהט ארויף אויף
 איהרע מויערן אונד פערדארבט זיין, אבער איין ענד זאלט איהר נישט מאכען, טהוט
 אפ איהרע צווייגען, ווארין זיין געהערען נישט צו דעם האר: 11 ווארין אונגעטרייא
 זענען מיר גענוארען דאס הויז ושראל אונד דאס הויז ווודה, זאגט דער האר: 12 זיין
 האבען פערלייקענט דעם האר אונד האבען געזאגט, דאס ער איז עס נישט, אונד עס
 וועט איבער אונס קיין שלעכטעס נישט קומען, אונד שווערד אונד הונגער וועלען
 מיר נישט זעהען: 13 אונד דיא נביאים וועלען זיין צו ווייז, ווייל דאס ווארט
 (פון גאט) איז נישט אין זיין אזוי זאל זיין געטהון ווערען: 14 דארום אזוי זאגט
 דער האר, דער גאט צבאות, ווייל איהר האט גערעט דאס דאזיגע ווארט,

ל עליו כל־עיר עובדה ואין־עובד בה אִישׁ: ואִתִּי שׁוֹרֵד
 מִהֲרַעֲשִׁי בִּרְחֻלְבִּשִׁי שֶׁנִּי בִּרְחֻעֲדִי עֲדִירָתְךָ בִּרְחֻקֶּי
 בְּפֶה עֵינֶךָ לְשׂוֹא תִּתֵּנִי מֵאֶסְרֶךָ עֲנִיָּם נִפְשֶׁךָ יִכְשֹׁו:
 31 כִּי קוֹל כְּחוֹלָה שְׁמַעְתִּי צִוָּה מִמְּכִינִיחַ קוֹל בְּתִצִּיּוֹן
 תִּתֵּנִי תִּפְרֹשׁ בְּפִי אֲרִינָא לִי בִּרְעִיפָה נִפְשִׁי לִהְרֹגִים:

ה

א שומטו בהצעות וירושלם ווארנא ודעו וקשו ברוחבונה
 אסתמנא איש אסיש עשה משפט מכש משפט אמנה
 2 ואסלה לה: ואם חידנה אמרו לכן לשקר ישבעו
 3 ידוה ענה הלא לאמנה הכיתה אתם ולא חלו כליתם
 4 מאז קחת מסר חזקו פיהם משלע מאז לשוב: ואני
 אמרתי אך דלים הם ונאלי כי לא ידעו דרך הנה
 5 משפט אליהם: אלקהלי אליהם לילם ואמרה אותם
 6 כי המה ידעו דרך ויהו משפט אליהם אך המה יחדו
 7 שברו עול נתקו מיסרות: עליכן הכם ארה משר ואב
 ערבות ישדרם גמר שוק עליהם כל הוועא מהנה
 7 יתקף כי רבו פשעים עצמו משבותיהם: אי לואל
 אסלחליך בעד עובתי ושבשו בלא אלוים ואשבש
 8 אותם ונאפו וכות וזה וזה: סוסים מונים משקים
 9 הן איש אליהם רעדו וזה: העלילה לוא אפך
 נאסיהנה ואסבני אשר בזה לא תתנעם נפשי:
 י עליו בשותתו ושותו וכלה אלעשו המרו נפשותיה
 11 כי לוא ליהנה המה: כי בגוד גנזו כי בית ישראל
 12 ובית יהודה נאסיהנה: קחשו בידה ואמרו לואהא
 13 ולא תבוא עלינו רעה ותרכ ורעב לוא נראה: ותביאם
 14 ידו ליהו ויהיך אין בהם כח עשה להם: לכן
 להאמר יהוה אלתי צבאות וכן דברכם אתה דבר הנה

הנני נתן דברי בפיך לאש והעם הזה עצים ואבן:
 הנני מבאי עליכם וני ממרחק בית ישראל נאסידהו: ¹⁰
 וני איתו הוא וני מעולם הוא וני לאיתדע לשונו ולא
 תשמע מה דבר: אשפתו בקבר פתח כלם גבורים: ¹⁶
 ואכל קצורו ולחמו יאכלו בקד ובטח יאכל יאכל: ¹⁷
 והקד יאכל גפנו ותאחזד ירשש ער מבקדיו אשר
 אמה בפת ברה כחרב: ונס כמים הקמה נאסידהו: ¹⁸
 לאצטעה אתכם קלה: ותהי כי תאמרו תחת מה עשה
 הנה אלתי לנו אתיכלאלה ואמרת אליהם כאשר
 עובדם אותו ותעבדו אותו נבר בארצם בן עשברי
 ודים בארץ לא לכם: נעידו זאת בבית יעקב כ
 והשמעיה כיונה לאמר: שמענא זאת עמסבל: ²¹
 ואין לב עצים להם ולא יראו אגנים להם ולא ישמעו:
 האותי לאתירא נאסידהו אם מפני לא תחילו אשר: ²²
 שמתיו חול גבול לים חקשלים ולא יעברו ותחשבו
 ולא יכלו והם נלי ולא יעברו: ולעם הזה הזה: ²³
 לב סדר ומורה סרו וכלו: ולוא אמרו כלכם נרא
 נא אתיהתה אלתי נתן נשם וכה ומקלש בעתו
 שבעת חקות קציר ישמר לנו: עומים המראלה כה
 והמאומים מנו הטוב מקם: כרמאזא בעמי רשעים: ²⁶
 ישור בשד יקושים הציבו משוחות אנשים ילדו:
 ככלוב בלא עוף בן בתיהם מלאים מדמה עליו גרלו: ²⁷
 מששירו: שמו עשתי גם קברו דברדע דין לאדני: ²⁸
 דין וחס וצליחו ומשפט אביהם לא שפטו: העל: ²⁹
 אלה לא אפקר נאסידהו אם בני אשר יקחו לא תחנקם
 נפשי: שפדו ועשיתיה הנהה בארץ: הנבאים: ³¹

זעה איך געב מיין ווארט אין דייך מויל
 וויא א פייער, אונד דאס דאזיגע פאלק
 זאל זיין וויא האלק, אונד עס זאל וויא
 פערצעהרען (פערברענען): 15 זעה
 איך ברענג איבער אייך א פאלק פון
 ווייטען, א הויז ישראל! זאגט דער האר,
 עס איז א שטארקעס פאלק, איין אלטעס
 פאלק, א פאלק וואס דוא קענסט נישט
 זינען שפראך, אונד דוא פערשטעקסט
 נישט וואס ער רעט: 16 זינען פילענשייד
 איז גלייך וויא איין אפענעס קבר, וויא
 זענען אלע שטארקע העלדען: 17 אונד
 ער וועט אויפגעסען דיינע געשניטענע
 (תבואה) אונד דייך ברויט, וויא וועלען
 פרעסען דיינע ווין אונד דיינע טעכטער,
 ער וועט פרעסען דיינע שאף אונד דיינע
 רינדער, ער וועט פרעסען דייך וויינישטאק
 אונד דייך פייגענבויס, ער וועט פער-
 ארמען דיינע פעקטע שטעט אויף וועלכע
 דוא פערזוכערסט דייך, מיט דעם שווערד:
 18 אונד אויף אין זענע טעג, זאגט דער
 האר, וועל איך פון אייך קיין ענד נישט
 מאכען: 19 אונד עס וועט זיין ווען
 איהר וועט זאגען, פאר וואס האט אונס

דער האר, אונזער גאט, דאס אלעס געהויר? אזוי זאלסט דוא צו זיין זאגען, אזוי וויא
 איהר האט מיך פערלאזט, אונד איהר האט געדינט פערעמדע געטער אין אייער לאנד,
 אזוי זאלט איהר פערעמדע דינען, אין א לאנד וואס געהערט נישט צו אייך: 20 זאגט
 דאס אן אין דעם הויז פון יעקב, אונד מאכט עס הערען אין דעם הויז פון יהודה, אזוי
 צו זאגען: 21 הערט נון דאס דאזיגע, איהר נארישעס פאלק וואס האט נישט קיין הארץ
 (פערשטאנד), וויא האבען אויגען אונד זעהען נישט, וויא האבען אויערען אונד הערען
 נישט: 22 זאלט איהר מיך נישט פארקשען, זאגט דער האר גאט? אדער זאלט איהר
 נישט פאר מיר ציטערן? וואס איך האב געמאכט דאס זאמד פאר א גרענעץ צו דעם
 ים, איין עביגעס געזעץ, דאס ער זאל עס נישט איבערטרעטען, אונד ווען זיין (דיא
 וואסערן) מאכען א גערויט, דאך קענען זיין גארניש טהון, אונד ווען זינען אינדען
 שטורמען דאך קענען זיין נישט איבערטרעטען: 23 אבער צו דעם דאזיגען פאלק
 איז איין אפגעקערטעס אונד ווידערשפעניגעס הארץ, זיין האבען אפגעקערט אונד
 זענען אנטעקגעבאנגען: 24 אונד זיין האבען נישט געזאגט אין זייער הערצער, מיר
 וואלען פארקשען דעם האר, אונזער גאט, וואס געט רעגען, דעם פריהרעגען אונד
 דעם שפעקטירעגען אין זינע צייט, דיא רעבעלעסטיגע וואכען פון שניטציט געהיט
 ער פאר אונס: 25 איירע אונגעווערשטיגקייטען האבען דאס אלעס אפגענייגט, אונד
 איירע זינד האבען פערמיטען דאס גוטע פון אייך: 26 ווארין עס ווערען געפונען
 אונזער מיין פאלק רשעים, וואס לויפערן גלייך וויא פויגעל-שטעלער, זיין האבען
 אנטעקגעשטעלט פערדערבעניס, זיין האבען מענשען געפאנגען: 27 אזוי וויא א
 שטייג פול מיט פעגל, אזוי זענען זייער הייזער פול מיט בעטראגן (פאלשקייט),
 דארום זענען זיין גרויס אונד רייך געווארען: 28 זיין זענען פעט געווארען, זיין
 האבען אויסגעטראכט, אונד זיין האבען איבערגעטרעטען (דאס מאס) פון דאס
 שלעכטע, קיין דין האבען זיין נישט געמשפט (מיט אמת), דאס רעכט פון דעם יתום,
 אונד זיין האבען מצליח געווענען, אונד דאס משפט פון דיא אביונים האבען
 זיין נישט געמשפט: 29 זאל איך אזאלכע נישט בעשטראפען? זאגט דער האר,
 אדער זאל איך מיך נישט נוקם זיין אויף א זאלכעס פאלק? 30 א שרעק
 ליכעס אונד שוידערהאפטעס איז געשעהען אין דעם לאנד: 31 דיא נביאים

זאנען נביאות אין פאלשקייט, אונד דיא
פֿהנס הערשען דורך ווירע האנד (מאכט),
אונד מיין פֿאלק האבען עס אזוי ליב,
וואס וועט איהר אבער טהון צו איהר
ענד:

קאפיטעל ו

1 פערזאמעלט אייך (צו אנטלויפען)
איהר קינדער פון בנֿמן, פון מיטען
ירושלים, אונד אין תקוע בלאזט דעם
שוֹפֿר, אונד אין דעם בית הכֿס העבט
אויף א צייכען (סיגנאל) ווארין שלעכט-
טעם קומט ארויס פון צפון-זייט, אונד א
ברויסער בראך (אונגליק): 2 צו א שעהנע
אונד געצערטעלטע האב איך דין פער-
גליכען, דאס טאכטער פון ציון: 3 קענען
איהר זאלען קומען דיא פאסטונגער מיט
זייערע שטאנדעס, זייא שטעלען אויף ארום
איהר געצערטעלטען, איטליכער וועט פֿיטערן
זיין אָרט (פעלד): 4 הייליגט איבער
איהר א מלחמה, אונד לאזען מיר ארויפ-
געהן אין מיטען טאג, וועה צו אונס,
ווארין דער טאג האט זיך שוין געקעהרט
(געווענדעט), ווארין עס האבען זיך שוין
גענויגט דיא שאטענס פון דעם אָבענד:
5 שטעהט אויף אונד לאזען מיר ארויפגעהן

נבאי בשקר והנהגים רדו עליהם ועמי אהבו כן
ומהתעשו לאחריהם:

1 וְהָיוּ בְנֵי בְנִמָן מְקֻרְבִּים יְרוּשָׁלַם וּבְתוֹכָהּ תִּקְוֶה שׁוֹפֵר
וְעַל־בֵּית הַכֶּסֶם שָׂאוּ מִשָּׁתָּה כִּי רָחַב נִשְׁקָפָה מִצִּפּוֹן
2 וְשׁוֹפֵר קָדוֹל: הִנֵּה וּמִמְנוּנָה דְּמִיתִי בְּתִצּוֹן: אֲלֵהָ
וְבֹאִי רֵשִׁים וְעִדְרֵיהֶם תִּקְוֶה עֲלֵיהָ אֲהֲלִים כְּסִיבִי רַעֵי אִישׁ
4 אֲחִידוּ: קִדְּשׁוּ עֲלֵיהָ מַלְחָמָה קוֹמֵ וְעֲלָה בְּהִרְגִים אִי
ה לֹא כִּי־פָנָה הַיּוֹם כִּי־נָסוּ צִלְעֵרֶשְׁבִּי: קוֹמֵ וְעֲלָה
6 בְּלֵילָה וְנִשְׁחִיתָה אֲרָמְטֵיהָ: כִּי כֹה אָמַר דְּהֵן
בָּאֹת פְּרִתִּי עֲצָה וְשִׁפְטִי עַל־יְרוּשָׁלַם כִּלְלָהּ הִיא הָעִיר
7 הַפֶּקֶד בָּהָּ עֹשֶׂה בְּקִרְבָּהּ: כְּהִקְדֹּר כּוֹר מִיָּמֶיהָ כֵּן הִקְרָה
רַעְתָּהּ חֶסֶם וְשׁוֹר יִשְׁמַע בָּהּ עַל־פִּנִּי תָמִיד חָלִי וּמִכְרָה:
8 הַיּוֹמִי יְרוּשָׁלַם פִּתְחֵק נִפְשִׁי מִמֶּךָ פֶּדָשִׁימֶךָ שִׁמְמָה
9 אֶרֶץ לֹא נִשְׁכָּה: כִּי כֹה אָמַר דְּהֵן צָבָאוֹת עֲלֵיָהּ
וְיִחְלְלוּ בָנָהּ שְׁאֵרֶת יִשְׂרָאֵל הַשֵּׁב דִּיךְ כְּבוֹדִי עַל־
י סִסְמֹלֹת: עַל־מִי אֲבִירָה וְעִדְדָה וְשִׁמְמָה הִנֵּה עֲרָה
אֹנֶם וְלֹא יִכְלוּ לְהַשְׁכִּיב הִנֵּה דְּבִירֵיהֶּן הִנֵּה לָהֶם
11 לְחִרְפָּה לֹא הַצְדִּיקִי: וְאַתְּ חֶמֶת דְּהֵן וּמִלְאֲתִי נִלְאֲתִי
הַכִּיל שִׁפְךָ עַל־עֲוֹלָל בְּחוּץ וְעַל סוֹד בְּחִירִים וְהָיוּ כִּי
12 נִסְאִישׁ עֲסִיאָשָׁה וְלָכְדוּ וְזָקַן עֲסִימָלָא יָמִים: וְנִסְבּוּ
בְּתִמֶּה לְאַחֲרִים שְׁנוֹת וְנָשִׁים וְהָיוּ כִּי־אָרַח אֲחִידוּ
13 עַל־יִשְׁבֵּי הָאָרֶץ נִאֲסִידוּ: כִּי מִקְטָם וְעִדְדוּלֶם
כָּלוּ בֹוֶעַ בִּצְעַ וּמִבֵּיא וְעִדְדִּיכֶן כָּלוּ עֵשָׂה שָׁקֶר:
14 וְנִפְאָר אֲחִישָׁכָר עַמִּי עַל־נִקְלָה לְאֹמֶר שְׁלוֹם י שְׁלוֹם
טו וְאֵן שְׁלוֹם: דּוֹבִישׁוּ כִּרְעוּבָה עֲשׂוּ נִסְכִּישׁ לֹא־בִישׁוּ
נִסְיָהִלִּים לֹא יָדְעוּ לָכֵן יָפְלוּ בְּנִפְלִים בְּתִיפְקִדְתִּים

בייא נאכט, אונד לאזען מיר צושטערען איהרע פאלאסטען: 6 ווארין אזוי האט
געזאגט דער האר צבאות, שניידעט האלץ אונד שיט אויף קענען ירושלים א שאנק
(וואל)! זיא איז דיא שטאט וואס זיא איז אונטערגעזוכט געווארען, זיא איז אים
באנצען אין איהרע אונטערדריקונג: 7 אזוי וויא א ברויגען לאזט קוועלען איהר וואסער,
אזוי האט ארויסגעקוועלט איהר שלעכטעס, געוואלדהייט אונד פערטויסמונג ווערט
אין איהר תמיד געהערט, ווענען קראנקהייט אונד וואונדען: 8 שטראף דין ירושלים,
בין מינע וועלע זאל זיך נישט פון דיר אנוועקריקען, דאס איך זאל דין נישט מאכען
וויסט, א לאנד וואס איז נישט געוואוינט: 9 אזוי זאגט דער האר צבאות, מען זאל
אויס באנצען אפרייסען וויא א וויינשטאק דיא איבערגעבליבענע ישראל, קעהר צוריק
דיינע האנד וויא א טרויבען שניידער צו דיא קערב: 10 צו וועמען זאל איך רעדען
אונד צייגען דאס וויא זאלען הערען? זעה, ווייער אויער איז אומגעשניטען אונד זייא
קענען נישט פערנעמען, זעה, דאס ווארט פון דעם האר איז זייא צו שאנד, זייא בער-
געהרען עס נישט: 11 אונד (דאריבער) בין איך פול מיט דעם גרימץארן פון דעם
האר, איך בין מיד געווארען איינצוהאלטען, גיס אויס (טרערען) איבער דיא קינדער
אויף דער גאס, אונד אויף דער פערזאמלונג פון דיא יוגע לייט, צוואמען, ווארין
אויף דער מאן אונד דיא פרויא וועלען געצוואונגען ווערען, דער אלטער, אונד דער
וואס איז פול (זאט) מיט טעג: 12 אונד וייער הייזער וועלען איבערגעגעבען ווערען
צו אנדערע, פעלדער אונד ווייער אין איינעם, ווארין איך וועל אויסשטרעקען מינע
האנד איבער דיא איינזאמיגער פון דעם לאנד, זאגט דער האר: 13 ווארין פון ווייער
קלענקסטען ביז צו ווייער גרעסטען, זענען זייא אלע פערזאגט נאך געוויזן (בייציג נאך
געלד) אונד פון דעם גביא ביז צו דעם פֿהן, טהון זייא אלע פאלש: 14 אונד זייא
וועלען היילען דאס אונגליק (בראך) פון מיין פאלק מיט איין גרינגעס (ווארט) אזוי צו
זאנען, שלום, שלום! אבער עס איז דאך נישט קיין שלום: 15 זייא זענען פערשעמט
געווארען, ווארין זייא האבען געטהון אומניידדיגקייט, זייא שטעמען זיך אבער אויף
נישט, אויף פערשטעהען זייא נישט אויס זיך צו שטעמען! דארום וועלען זייא
פאלען אונטער דיא געפאלענע, אין דער צייט ווען איך וועל זייא שטראפען,

יִקְשְׁלוּ אִמֶּר יְהוָה: כֹּה אָמַר יְהוָה עַמּוּדָא עַל־דְּרָכִים¹⁶
 וְדֹא וְשִׁאֲלוּ לַתְּבוּתָה עוֹלָם אֶחָד הָרָד הַטּוֹב וְלִטְרָבָה
 וּמִצָּא מִיָּדָה לְפִשְׁכֶּם וְיִאמְרוּ לֹא נִגְדָה: וְהִקְמֵתִי¹⁷
 עֲלֵיכֶם צָפִים הַקְּשִׁיבוּ לְקוֹל שׁוֹפָר וְיִאמְרוּ לֹא נִקְשִׁיבוּ:
 לָכֵן שָׁמְעוּ הַיּוֹם דְּעֵי עֲדָה אֶת־אֲשֶׁר־בָּם: שְׁמֵי הָאָרֶץ¹⁸
 הָיָה אֲלֵכִי מִכָּא רִעָה אֱלֹהִים הָיָה פִּרְי מִחֻשְׁבוֹתֶם כִּי
 עַל־דְּכִי לֹא הִקְשִׁיבוּ וְהִדְרִי וְנִמְאִסְרָבָה: לְמַדְהָ לִּי כ
 לְבוֹנָה מִשְׁבָּא חֲבוּא וְקָנָה הַטּוֹב מֵאֶרֶץ מִרְחָק עַל־חוֹתֵיכֶם
 לֹא לְרַצֹּן וְתִבְחֵיכֶם לֹא־עֲרִיבוּ לִי: לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה²¹
 הֲגֵי נֶחַם אֱלֹהִים הָיָה מִכְשָׁלִים וְכִשְׁלוּ בָם אֲבוֹת וּבָנִים
 וְחָדָו שָׁבוּ וְרָצִי וְאָבְרוּ: כֹּה אָמַר יְהוָה הָיָה עִם²²
 כָּא מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְגַי וְזוֹל יִשׁוּר מִיִּרְכַּת־רִאשִׁי: כִּשְׁת²³
 וְכִדְרָן תְּחִילָה אֲכֹרִי הוּא וְלֹא יִרְחֹם קוֹלָם כִּסֵּם הַמֶּה
 וְעַל־סוֹסִים וְרָכְבוּ עֲרֹד כְּאִשׁ לְמַלְחָמָה עֲלִיד בַּת
 צִיּוֹן: שָׁמְעוּ אֶת־שְׁמִיעִי רַפִּי דִּיעֵי צָרָה הַחֲזֹקֶתָ חֵיל²⁴
 כִּי־לָהָה: אֶל־צִיָּא הַשְׁדָּה וּבְהִרְדָּה אֶל־מַלְכִּי בִי תִרְבַּח כה
 לֵאבִי מִגֹּדֶר מִסְכִּיב: בַּת־עֲמִי חֲגִירִשְׁלִי וְחִתְפִּלְשִׁי כִּאֲפִי²⁶
 אֲבָל חֲדָל עֲשִׂי־לִי מִסְפָּר חֲמֻרִים כִּי פִתְאֹם יָבֹא
 הַשֹּׂדֶד עֲלֵינוּ: כִּתּוֹן וְחִתְיָד כַּעֲמִי מִבְּכָר וְחֵלֶד וְכִתְיָת²⁷
 אֶת־דִּרְכָּם: כָּל־סֵר סוֹרִים וְהִלְכִי רַבִּיל תִּשְׁתֵּן וּבְרָחֵל²⁸
 כָּל־סֵר מִשְׁחֻתָּם הָמָּה: חֲדָר מִפֶּס מִאֲשֵׁתָם עֲפֹרֶת לְשׁוֹא²⁹
 צָרָה צִרְחָ וְרָעִים לֹא נִתְקִי: כִּסֵּף נִמְאֵם קִרְא לְהֵם כִּי ל
 מֵאֵם יִדְעָה בָּהֶם:

ו
 הַדָּבָר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יְרֵמְיָה מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר: עַמּוּדָא¹
 בְּשֹׁעַר בֵּית יְהוָה וְקִרְאתָ שֵׁם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְאָמַרְתָּ
 שְׁמֵי דְבֶר־יְהוָה כִּלְי־יְהוָה הַבָּאִים בְּשֹׁעַר־הָאֵלֶּה

וְעֹלְעֵן וְיִיא בְּעִשְׁטִירִיכְעֻלְט וְעִרְעֵן, וְאָגַט
 דְּעַר הָאָר: 16 אַזוּי הָאֵם דְּעַר הָאָר נֶעַר
 וְאָגַט, שְׁמֵעְהֵם אוֹיָף דִּיא וְעִנְעֵן, אֹנֶד
 וְעָהֵם, אֹנֶד פֶּרְעֻטָּה נֶאָךְ דִּיא גִּאָנִן אֶלְטֵע
 שְׁמֵעֵבְעֵן, וְעֵלְכֶעַר אִיז דְּעַר גִּוְשְׁעַר וְעֵב, אֹנֶד
 גְּעָהֵם דִּארֹיָף אַזוּי וְעֵם אִיהֵר רֹוּהֵה
 גְּעִינְעֵן צו אִירְע גְּפִשׁוֹת, אָבְעַר וְיִיא
 הָאָבְעֵן גְּעוֹאָגַט מִיר וְעֹלְעֵן נִיט גְּעָהֵן:
 17 אֹנֶד אִיךְ הָאָב אוֹיפ־גְּעִשְׁטֵעֻלְט וְעֶכְרִ
 טַעַר אִיבְעַר אִיךְ, פֶּרְעֻטָּה צו דְּעֵם
 קוֹל פֿון שׁוֹפָר, אָבְעַר וְיִיא הָאָבְעֵן
 גְּעוֹאָגַט מִיר וְעֹלְעֵן נִיט פֶּרְעֻטָּה־מֵעֵן:
 18 דִּארֹם הָעֵרֶט אִיהֵר פֶּעֻלְקֵר, אֹנֶד
 דְּעֶרְקֻעֻטָּה דִּיא פֶּרְוֹאֲמִלֻּנִי דָּאֵם וְוֵאֵם
 אִיז אֹנֶשְׁטֵר וְיִיא: 19 הָעַר צו דוּא עֲרָד!
 וְעָה, אִיךְ בְּרַעַג שְׁלַעֲכֻטָּעִם צו דְּעֵם
 דִּארֹיבְעֵן פֶּאֶלֶק, דִּיא פֶּרוּכֻט פֿון וְיִירְע
 גְּעִדְאָנְקֵעֵן, וְוֵאִרִין וְיִיא הָאָבְעֵן נִיט פֶּעֻר־
 נֹוּמֵעֵן מִינְעֵע וְעֶרְשְׁטֵר אֹנֶד מִינְעֵע חוֹרָה
 הָאָבְעֵן וְיִיא פֶּעֻר־הָאָסֵט: 20 צו וְוֵאֵם
 וְאֵל מִיר קוֹמֵעֵן וְיִירֹוּף פֿון שְׁבָא, אֹנֶד
 דָּאֵם גִּוְשְׁעַר רָאֵהֵר פֿון א וְוִישְׁטֵעֵן לֹאֲנֵד?
 אַז אִירְע בְּרֹאֲנֵד־אֶפְסֵפֶר (עוֹלוֹת) וְעִנְעֵן
 נִיט צוֹם וְוֵאוֹיבְעֵפֶאֶלְעֵן, אֹנֶד אִירְע

שְׁלֹאֲכֻט־אֶפְסֵפֶר (וְכָחִים) וְעִנְעֵן מִיר נִיט אָנְעֵנֵנוּמֵעֵן: 21 דִּארֹם, אַזוּי וְאָגַט דְּעַר הָאָר,
 וְעָה, אִיךְ גְּעַב צו דְּעֵם דִּארֹיבְעֵן פֶּאֶלֶק שְׁטִירִיכְלֻנְעֵן, אֹנֶד עִם וְעֹלְעֵן וְיִיא אִיבְעַר
 וְיִיא שְׁטִירִיכְעֵלֵן עֲלֻטְשֵׁרן אֹנֶד קִינְדֵּער צוֹוֹאָמֵעֵן, דְּעַר גְּעוֹוֹאִינְעֵר אֹנֶד וְיִין פֶּרִינְד
 וְעֹלְעֵן פֶּעֻר־לִירְעֵן וְעִרְעֵן: 22 אַזוּי וְאָגַט דְּעַר הָאָר, וְעָה, א פֶּאֶלֶק קוֹמֵט פֿון דְּעֵם
 לֹאֲנֵד פֿון צִפּוֹן־וְיִיט, אֹנֶד א גְּרוֹיִסֵּע נֶאֶצְרָאן וְעֻקֵּט וְיִיא אוֹיָף פֿון דִּיא עֲנִדְעֵן פֿון
 דְּעַר עֲרָד: 23 וְיִיא הָאֶלְטֵעֵן בּוֹינְעֵן אֹנֶד שְׁפִינְעֵן, עַר אִיז אִיין אֲכֹר אֹנֶד וְעֵם וְיִיא
 נִיט דְּעֶרְבֹאֲרֻמֵּן, וְיִיעַר קוֹל בְּרוּמֵט וְיִיא דָּאֵם יֵם, אֹנֶד וְיִיא רִישְׁטֵעֵן אוֹיָף פֶּעֻרָה,
 צוֹנְעֵבֶרִיט וְיִיא א מֵאֵן צו דְּעַר מִלְחָמָה, קֵעֵנֵן דִּיא טֹאכְטֵער פֿון צִיּוֹן 24 מִיר
 הָאָבְעֵן פֿון אִיהֵם נֶאֶכְרִיכֵט גְּעִהֵרֵט, אֹנֶזְעֵרֵע הַעֵנֵד וְעִנְעֵן שְׁלֹאֵף גְּעוֹוֹאֲרֵעֵן, אָנְגִּסֵט
 הָאֵם אֹנֶם אָנְגֵּעֻחֻאֶפֶט, א צִיטְעֵרִים וְיִיא א גְּעֵבֶעֶרֶרִין (גְּעוֹוִינְעֵרִין): 25 גְּעָהֵם נִיט
 אֲרוּם אוֹיָף דְּעֵם פֶּעֻלָּה, אֹנֶד גְּעָהֵם נִיט אוֹיָף דְּעֵם וְעֵב, וְוֵאִרִין דָּאֵם שְׁוֹעֵרֵד פֿון דְּעֵם
 פִּינְד אִיז פֿורְכְּטֵער־לִיד פֿון אֲרוּם: 26 דוּא טֹאכְטֵער פֿון מִיין פֶּאֶלֶק, נֶאֶרְשֵׁעֵל דִּיךְ
 אֲרוּם מִיט א זֶאק, אֹנֶד וְוֵאֲלֶעֶר דִּיךְ אִין אִשׁ, מֵאָךְ דִּיר א טְרוֹיִסֵר וְיִיא פֶּאֶר אִיין
 אִינְצִינְעֵן וְזִהָה, א וְעָהֵר בִּישְׁטֵרֵע קִלְאָה, וְוֵאִרִין פֿלוֹצִלֻנִי וְעֵם אִיבְעַר אֹנֶם קוֹמֵעֵן
 דְּעַר רֹוּיֵבֶר (פֶּעֻר־דֹּאָרְבֵּער): 27 אֵלֶם א פֶּרִיפֶּער הָאָב אִיךְ דִּיךְ גְּעֵנְעֵבְעֵן אֹנֶשְׁטֵר
 מִיין פֶּאֶלֶק, צו א פֶּסֶקֶע מוֹיִסֵר, דָּאֵם דוּא וְאֶלְטֵט דְּעֶרְקֻעֻעֵן אֹנֶד פֶּרִיפֵּעֵן וְיִיעַר
 וְעֵב: 28 וְיִיא וְעִנְעֵן אֵלֶע אֶפְסֶקֶה־רֵעֵר אֹנֶשְׁטֵר דִּיא אֶפְסֶקֶה־רֵעֵרִם (וְוִידֶער־שְׁפֵעֵנִיגֶער),
 וְיִיא גְּעָהֵן אֲרוּם מִיט רִכִּילוֹת, וְיִיא וְעִנְעֵן אֵלֶע גְּעוֹוֹאֲרֵעֵן וְיִיא קוֹפֶּער אֹנֶד אִינְצֵן,
 וְיִיא וְעִנְעֵן פֶּעֻר־דֹּאָרְבֵּער: 29 עִם בְּרַעַגֵט דְּעַר בִּלְאֹז־אִוִּיבְעֵן, פֿון דְּעֵם פִּיִּיעַר אִיז דָּאֵם
 בְּלִיִּיא פֶּעֻר־עֵרֵט, אֹוּמוֹסֵט לִישְׁטֵרֵט מֵעֵן אֹנֶד מֵעֵן לִישְׁטֵרֵט, אֹנֶד דִּיא שְׁלַעֲכֻטָּע
 וְעִרְעֵן נִיט אֶפְסֶעֻרִיסֵעֵן: 30 פֶּעֻר־וֹאֲרֶפֶעֻעֵם וְיִלְבֵּער רֹוּפֵט מֵעֵן וְיִיא, וְוֵאִרִין דְּעַר הָאָר
 הָאֵם וְיִיא פֶּעֻר־וֹאֲרֶפֶעֻעֵן:

קאפּיטעל ז

1 דָּאֵם אִיז דָּאֵם וְוֵאֲרֵט וְוֵאֵם אִיז גְּעוֹוִינְעֵן צו וְרִמְיָהֵה פֿון דְּעֵם הָאָר, אַזוּי צו וְאָבְעֵן:
 2 שְׁטֵעֵל דִּיךְ אִין דְּעֵם טוֹיִסֵר פֿון דְּעֵם הוּיז פֿון דְּעֵם הָאָר, אֹנֶד דוּא וְאֶלְטֵט
 דֹּאָרְשֵׁעֵן אוֹיִסְרוֹפֵעֵן דָּאֵם דִּארֹיבְעֵן וְוֵאֲרֵט, אֹנֶד דוּא וְאֶלְטֵט וְאָבְעֵן, הָעֵרֶט דִּיא
 וְעֶרְשְׁטֵר פֿון דְּעֵם הָאָר גִּאָנִן וְהַדְּהָה, דִּיא וְוֵאֵם קוֹמֵעֵן דִּיךְ דִּיא דִּארֹיבְעֵעֵ טוֹיִסֵרֵן,

כדי זיך צו ביקען צו דעם האר: 3 אזוי זאגט דער האר צבאות, פערבעסערט איירע וועגן אונד איירע ווערק, אזוי וועל איך אייך לאזען וואוינען אין דעם דאוינען ארט: 4 איהר זאלט אייך נישט פערזיכערן אין דיא פאלשע ווערטער אזוי צו זאגען, טעמפעל פון דעם האר, טעמפעל פון דעם האר; וויא זענען דער טעמפעל פון דעם האר: 5 נייערט איהר זאלט אים נאנצען פערבעסערן איירע וועגען אונד איירע מעשים, איהר זאלט טהון גערעכטיגקייט צווישען איין מאן אונד צווישען וויין חבר: 6 דעם גר אונד דעם וותום אונד דיא אלמנה זאלט איהר נישט אונטערדרוקען, אונד אונשולדיגעס בלוט זאלט איהר נישט פערניסען אין דעם דאוינען ארט, אונד איהר זאלט נישט נאכגען פרעמדע געטער, אז עס זאל צו אייך שלעכט ווין: 7 אונד איך וועל אייך לאזען וואוינען אין דעם דאוינען ארט, אין דעם לאנד וואס איך האב געגעבען צו איירע עלטערן, פון עבינ ביז עבינ:

8 ועהט, איהר פערזיכערט אייך אויף דיא פאלשע ווערטער, אויף אונאלכע וואס (קענען) נישט העלפען: 9 פארנוואס זאלט איהר ננבנין אונד מארדען, הורערייא טריי בען אונד פאלש שווערען, רייכערן צו דעם בעל אונד נאכגען פרעמדע אפגעטער וואס איהר קענט וויא נישט: 10 אונד דערנאך וועט איהר קומען אונד וועט אייך פאר מיר אנדערשטעלען אין דעם דאוינען הויז וואס מיין נאמען איז דארט גערופען, אונד איהר וועט זאגען, מיר זענען גערעטעט געווארען כדי צו טהון אלע דיא דאוינע אומווינדדיגקייטען? 11 איז דען דאס דאוינע הויז געווארען א הייל פון רויבער וואס מיין נאמען איז דארט גערופען אין איירע אויגען? ועה, איך אליין האב עס אויף געזעהען, זאגט דער האר: 12 ווארין געהט דאך אהין צו מיין ארט וואס איז געוועזען אין שילו, וואו איך האב אים אנפאנג מיין נאמען געמאכט ריהען, אונד זעהט וואס איך האב צו איהם געטהון, וועגען דיא שלעכטיגקייט פון מיין פאלק ישראל: 13 אונד אצונד, ווייל איהר האט אלע דיא דאוינע מעשים געטהון, זאגט דער האר, אונד איך האב צו אייך גערעט אישליכען פרייהמארען, אונד נאכאמאל גערעט, אבער איהר האט נישט געוואלט הערען, אונד איך האב אייך גערופען, אבער איהר האט נישט געענטשערט: 14 אונד איך וועל טהון צו דעם הויז וואס מיין נאמען איז דארט גערופען, וואס איהר פערזיכערט אייך דארין, אונד צו דעם ארט וואס איך האב געגעבען צו אייך אונד צו איירע עלטערן, אזוי וויא איך האב געטהון צו שילו: 15 אונד איך וועל אייך פערנווארפען פון מיין פנים, אזוי וויא איך האב אלע איירע ברודער פערנווארפען, דעם נאנצען זאמען (ורע) פון אפרים: 16 אונד דוא זאלסט נישט בעטען פאר דעם דאוינען פאלק, אונד דוא זאלסט פאר וויא נישט אויפהעבען א געזאנג אונד געבעט, אונד דוא זאלסט וויא נישט פערטרעטען בייא מיר, ווארין איך וועל דיר נישט הערען: 17 זעהסט דוא דען נישט וואס וויא טהון אין דיא שטעט פון יהודה אונד אין דיא נאמען פון ירושלים: 18 דיא קינדער

3 להשתנות לדתה: כדאמר הוה צבאות אלתי ישראל היטבו דרכיכם ומעלליכם ואשכנה אתכם במקום הוה: אלהבטתו לכם אלהבתי השקר לאמר הוכל הוה הוכל ויהוה הוכל ויהוה המה: כי אסרתיב מיטבו אתדרכיכם ואחמלללכם אסעשו תעשו משפט בין איש ובין רעהו: גר ותום ואלמה לא תעשו ודם וקו אלהשפטו במקום הוה ואחרי אלהים אחרים לא תלכו לרע לכם: ושכנתי אתכם במקום הוה בארץ אשר נתתי לאבותיכם למדעכם ועדעולם: הוה אתם בשמים לכם עלדברי השקר לבלתי וועיל: הנהב רצח ונאף והשבע לשקר וקטר לבשל והלך אחר אלהים אחרים אשר לא ידעתם: וכאתם נעמדתם לפני בבית הוה אשר נקראשמי עליו ואמרתם נצלנו למען עשות את כלהתועבת האלה: המערת פריצים הוה הבית הוה אשרנקרא שמי עליו בעיניכם גם אנכי הוה ראיתי נאסידהו: כי לכרוא אלמקומי אשר בשילו אשר שכנתי שמי שם בראשונה ויא את אשר נשיתי לו מפני רעת עמי ישראל: ועתה הן עשותכם אתידכלהמעשים האלה נאסידהו ואדבר אליכם השכם ודבר ולא שמעתם ואקרא אתכם ולא עניתם: ועשיתי לבתי אשר נקראשמי עליו אשר אתם בשמים בו ולמקום אשרנתתי לכם ולאבותיכם כאשר עשיתי וישלכתי אתכם מעל פני כאשר השלכתי אתי כללאיכם את כלדור אפרים: ואחא אלהתפללו בעדדעם הוה ואלתשא בעדם הנה ותפלה ואלתפוער כי בראני שמו אתך: האנך ראה מה הנה עשום בערי יהודה ובחוצות ירושלים: הבנים מלקטים עצים

והאבות מבשרים אתהאש והנשים לשות בצק לעשות
 כנים למלכת השמים ותפך נשים לאלהים אחרים
 למען העשיתי: האתי הם מקדשים נאסדתה הלא ¹⁹
 אתם למען בשת צדקים: לכן בראתם ואתם
 יהיה הנה אפי תמתי תכת אלהימכם הנה עלהאדם
 ועלהבמה ועלעץ השדה ועלפרי האדמה ובעורה
 ולא תבנה: ²¹ למה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 עלותיכם ספו עלובחכם ואכלו בשר: כי לאדברתי ²²
 אתאבותיכם ולא צויתים ביום הוציא אותם מארץ
 מצרים עלדברי עולה וקבתי: כי אסיתדברך הנה ²³
 צויתי אותם לאמל משמי בקול וצויתי לבם לאלהים
 ואסם תהיהלי לעם והלכום בכלהדרך אשר אנכי
 אתכם למען יטב לבם: ולא שמעו ולאיהו אתאנשם ²⁴
 הלכו במעצות בשריות לבם הרע ויהו לאחור ולא
 לפנים: למדתיים אשר יאזו אבותיכם מאין מצרים ²⁵
 עד היום הנה ואשלח אליכם אתיכלעברי נביאים
 וזם השכם ושלח: ולא שמעו אלי ולא היו אתאנשם ²⁶
 ויכשו אתעורפם הרע מאבותם: ודברתי אליהם אתי ²⁷
 כלדבריהם האלה ולא שמעו אלה וקראתי אליהם
 ולא ישעוה: ואמרת אליהם יה יהו אשר לאשמעו ²⁸
 בקול יהוה אלהי ולא לקחי מוסר אברה האמנה
 ותכרתה משיחם: הן נהד והשלישי ושאי על ²⁹
 שפים קנה כי מאס יהוה וישש אתידור עברתי: כי ל
 עשו בגרודיה הרע בעיני נאסדות עמי שנקדתי
 בבית אשרנקרא שמיעליזו לשמא: ובעת במות החפ ³¹
 אשר בגני בדרהם לשרף אתביתם ואחזיתיהם באש
 אשר לא צויתי ולא עלתה עליהם: לכן הנהימים ³²

קלויבען האליך אנד דיא עלטערן צינדען
 אן דאס פייער, אנד דיא ווייבער קנע-
 טען דאס טייג, צו מאכען קוכען פאר
 דיא הערשאפטען פון דעם הימעל, אנד
 גיסען טרינק-אפפער פאר אנדערע גע-
 טער, כדי מיך צו דערצערנען: ¹⁹ אבער
 טהון וויא מיך דען דערצערנען, זאגט
 דער האר? פארנוואהר, וויא טהון ויך
 זעלבסט פערשעמען, ווייער אייגען פנים?
²⁰ דארום אזוי זאגט דער האר, זעה
 מיין צארן, אנד מיין גרימץארן איז
 אויסגעגאסען קעגען דעם דאוונען ארט,
 איבער דיא מענטשען, אנד איבער דיא
 בהמות, איבער דיא ביימער פון דעם
 פעלד, אנד איבער דיא פרוכט פון דער
 ערד, ווארין עס וועט ברענגען אבער
 עס וועט נישט פערלאשען ווערען: ²¹ אזוי
 זאגט דער האר צבאות, דער גאט פון
 ישראל, איהר זאלט מעהרען איירע
 בראנד-אפפער איבער איירע שלאכט-
 אפפער, אנד עסט דאס פלייש: ²² ווארין
 איך האב נישט גערעט מיט איירע עלטערן
 אנד איך האב וויא נישט געבאטען אין
 דעם טאג ווען איך האב וויא ארויסגע-

פיהרט אויס דעם לאנד מצרים, וועגען בראנד-אפפער, אנד שלאכט-אפפער:
²³ גייערשט דאס דאוונען ווארט האב איך וויא געבאטען אזוי צו זאגען, הערשט צו מיין
 קול, אזוי וועל איך צו אייך ויין פאר א גאט, אנד איהר וועט צו מיר ויין צו א פאלק,
 אנד איהר וועט נעהן אין גאנצען וועג וואס איך וועל אייך געביטען אז עס זאל אייך גוט ויין:
²⁴ אבער וויא האבען נישט געהערשט, אנד האבען אייך נישט גענייגט ויירע אויבערן, אנד
 וויא זענען גאנצעגאנגען ויירע עצות, אין דער הארטיגקייט פון ויירע שלעכטע
 הערצער, אנד וויא זענען געווארען צו דעם ריקען, אנד נישט צו דעם פנים: ²⁵ פון
 דעם טאג אן וואס ויירע עלטערן זענען ארויסגעגאנגען אויס דעם לאנד מצרים, ביז
 צו דעם דאוונען טאג, האב איך צו אייך געשיקט אלע מיניע קנעכט, דיא נביאים,
 טעגליך, פרידמארנען, האב איך געשיקט: ²⁶ אבער וויא האבען מיך נישט געהערשט,
 אנד וויא האבען נישט גענייגט ויירע אויבערן, אנד וויא האבען הארט געמאכט ווייער
 נאקען, וויא זענען ערגער וויא ויירע עלטערן: ²⁷ אנד ווען דוא וועסט צו וויא
 הערען אלע דיא דאוונען ווערשטער, אזוי וועלען וויא דיך דאך נישט הערען, אנד ווען
 דוא וועסט וויא רופען, אזוי וועלען וויא דיר נישט ענטפערן: ²⁸ אזוי זאלסט
 דוא צו וויא זאגען, דאס איז דאס פאלק וואס האבען נישט געהערשט צו דעם קול פון
 דעם האר ווייער גאט, אנד וויא האבען ויך נישט גענומען קיין מוסר, עס איז פערלויר
 רען געווארען דיא אמונה (כלויבען), אנד עס איז אפגעשניטען פון ווייער מויל:
²⁹ שפעט אפ דייע קרוין (דיא האר פון דיין קאפ) אנד ווארף עס אנוועק, אנד העב
 אויף אויף דיא הויכע בערג א טרויריגע קלאג, ווארין דער האר האט פעהראכט
 אנד ער האט פערלאזט דאס דור פון ויין צארן: ³⁰ ווארין דיא קינדער פון יהודה
 האבען געטהון דאס וואס איז שלעכט אין מיניע אויגען, זאגט דער האר, וויא האבען
 אריינגעשטעלט ויירע אומוירדיגקייטען אין דעם הויז וואס מיין נאמען איז דארויף
 גערופען, כדי עס צו פעהראמיריינען: ³¹ אנד וויא האבען געבוט דיא במות אין
 תופת, וואס זענען אין דעם טאהל פון ביהנום, כדי ויירע זיהן ויירע טעכטער
 צו פערברענגען אין דעם פייער, וואס איך האב נישט געבאטען, אנד עס איז אויף מיין
 הארץ (ווי) נישט אויסגעגאנגען: ³² דארום זעה, עס וועלען קומען טעה,

זאגט דער האר, דאס מען נועט נישט מעהר
זאגען, דער תופת אינד דאס טהאל פון
בן-הנום, ניוערט דאס טהאל פון דיא
דערשלאנגענע, אונד מען נועט זיין בער-
גרובען אין תופת ווייל עס נועט נישט
מעהר זיין קיין ארט: 33 אונד דיא
טויטע קערפער פון דעם דאזיגען פאלק
וועלען זיין צו עסען פאר דיא פעגעל
פון דעם הימל, אונד פאר דיא בהמות
פון דעם לאנד, אונד קיינער נועט זיין
נישט דערשרעקען: 34 אונד איך וועל
צושטערען פון דיא שטעט פון יהודה
אונד פון דיא גאסען פון ירושלים, א קול
פון פרייד אונד א קול פון שמחה, דאס
קול פון דעם חתן אונד דאס קול פון
דער פלה, ווארין דאס לאנד נועט זיין
צו א פערנויסטונג:

קאפיטעל ח

1 אין יענער צייט, זאגט דער האר,
וועלען זיין ארויסגעמען דיא ביינער
פון דיא קעניגע פון יהודה, אונד
דיא ביינער פון זייער עלצטע, אונד
דיא ביינער פון דיא פֿהנים, אונד דיא
ביינער פון דיא נביאים, אונד דיא ביינער
פון דיא איינזאמלער פון ירושלים פון זייער קברים: 2 אונד זיין וועלען זיין אויס-
שפרייטען פאר דיא וון אונד פאר דיא לבנה, אונד פאר אלע הערשאפטען פון דעם
הימל וואס זיין האבען ליב געהאט, אונד וואס זיין האבען געדינט, אונד וואס זיין
זענען גאנגענע, אונד נאך וועלכע זיין האבען געפארשט, אונד פאר וועלכע
זיין האבען זיך געביקט, זיין וועלען נישט מעהר פערזאמלען ווערען אונד נישט
געגרובען ווערען, זיין וועלען זיין וואס מיסט אויף דער ערד: 3 אונד דער טויט
וועט אויסדערנעמלען ווערען מעהר וואס דאס לעבען, צו דער גאנצער איבערבלייבונג
פון דיא איבערגעבליבענע, פון דיא דאזיגע שלעכטע משפחה, אין אלע ערטער פון
דיא איבערגעבליבענע וואו איך האב זיין דארט פערשטויסען, זאגט דער האר
צבאות: 4 אונד דאס וואס זיין זאגען, אזוי זאגט דער האר, וועלען זיין דען
פאלען אונד וועלען זיך נישט אויפשמעלען? אדער ווען ער קעהרט זיך אהען, וועט
ער זיך דען נישט צוריקקעהרען? 5 פארנואס מאכט זיך דאס דאזיגע פאלק (אונד)
ירושלים אפגעקעהרט מיט איינע עבינע אפגעקעהרונג? זיין האלטען זיך אן אין
פאלשקייט, אונד ווילען נישט צוריקקעהרען? 6 איך האב פערנומען אונד איך האב
געהערט, דאס זיין רעדען נישט רעכט, עס איז נישט דא איין מאן וואס האט חרטה
אויף זיין שלעכטעם, אזוי צו זאגען, וואס האב איך געטהון? זיין האבען אלע אפ-
געקעהרט, אונד זיין לויפען וואס א ווילד רייסענדעס פערד אין דער מלחמה: 7 אויף
דיא שטארף אין דעם הימל ווייסט איהרע געשטימטע צייטען, אונד דיא טורטל-
טויב אונד דיא שוואלב אונד דער קראניק ווארטען אפ דיא צייט פון זייער
קומען, אבער מיין פאלק ווייסט נישט דאס משפט פון דעם האר: 8 וואס אזוי זאגט
איהר מיר זענען קלוג, אונד דיא תורה פון דעם האר איז ביין אונס, פארנואהר, זעה,
צו פאלשקייט האט עס דיא פאלשע פערדער פון דעם שרייבער געמאכט: 9 עס
זענען פערשעמט געווארען דיא קלוגע, זיין זענען דערשראקען אונד געוואונגען
געווארען, זעה, ווייל זיין האבען פערזאמלען דאס ווארט פון דעם האר, אונד
וואס פאר א קלוגשאפט איז ביין זיין? 10 דארום וועל איך געבען זייערע ווייבער
צו אנדערע, זייערע פעלדער צו יורשים, ווארין פון דעם קלענסטען ביז צו דעם גרעסטען

באים נאסיריה ולא יאמר עוד תלפת וגו' כדהנם
33 כי אסיעא החרנה וקברו בתפת מאן מקום: ויהיה
נבלת הגם הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ
34 ואין מחירי: והשבתו מערי יהודה ומחצות ירושלים
קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול פלה כי לחרבה
תהיה הארץ:

ח

א בעת ההיא נאסיריה ויצאו את עצמות מלכיהודה
ואת עצמות שרי ואת עצמות הברנים ואת עצמות
2 הנוביאים ואת עצמות יושבי ירושלים מקבריהם: ושטחם
לשמש ולחמה לכל: צבא השמים אשר אהלום ואשר
עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר הרשום ואשר
השתחויו להם לא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה
3 יהיו: ובתוך בית מדרים לכל השארית הנשארים מן
המשפחה הרעה ה זאת בכל המקומות הנשארים אשר
4 ההרתיים שם נאם יהוה צבאות: ואמרת אליהם ברו
ה אמר יהוה הפילו ולא יקומו אדשבו ולא ישוב: מדוע
ה שובכם הגם הזה ירושלים משכה נעתת חסדיו בחרמת
6 מאן לשבו: הקשבתו ואשמע לואיךו ודברו אין איש
נחם על רעתו לאמר מה עשיתי כלה שוב במצותם
7 כסוס שופט במלחמה: נסחסינה בשמים דעה
מועדיה ותור וסוס ופער שמרו אתעת באנה ועמל
8 לא ידעו את משפט יהוה: איכה תאמרו חכמים אהנו
ותורת יהוה אהנו אכן הנה לשקר עשה עש שקר
9 ספרים: הבשו חכמים חתו וילכו הנה כדברי יהוה
מאסו וחקמתיה להם: לכן אהנו אתינשים לאחרים
שדותיהם לזרשים כי מקטן ועד גדול כלה בצע בצע

מבוא וירדכון כלל עשה שָׁקֵר; וירָא אֶת־שָׁקֵר בְּתִי 11
 עַל־עֲלֵקָהּ לֹא־מֵר שְׁלֹם שְׁלֹם וְאֵין שְׁלֹם: הִבְשִׁי 12
 כִּי הִעֲבֵה עֵשֶׂי וַיִּבְדֹּשׁ לֹא־יִבְשֻׁוּ וְהַכֵּם לֹא יָדָעוּ לָלֶךְ
 יִפְלִי כִפְלִים בַּעַת פְּקֻדָּתָם יִשְׁלֹף אֶמֶר יְהוָה:
 אֶפְסָה אֶסְפֹּם נִאֲסִידֵיהֶם אֵין עֲבִיבִים בְּנִפּוֹ וְאֵין תְּאֵנִים 13
 בְּתֵאֵנָה וְהַעֲלֶה כָּל וְתֵאֵן לֶסֶם יִשְׁכְּרוּם: עֲלִמָּה אֲחֵנִי 14
 יִשְׁבִּים הַכֹּסֶף וְיָבֹא אֶל־עֵר הַמִּבְכָּר וְיִמְדֶּה־שֶׁם בִּי יְהוָה
 אֲלֵהֶנּוּ הַדְּמִי וְשִׁקְטֵנּוּ מִיְּרֹאשׁ כִּי הִטְאֵנוּ לִדְרוֹת: קָדֵם 15
 לְשִׁלֹם וְאֵין טֹב לֵעַת מִפְּנֵי וְהִנֵּה בַּעֲתָה: מִיָּן נִשְׁמַע 16
 נִחְרַת סִסְיֵי מִקּוֹל מַצְחֹת אֲבִירֵי וְרֵשֶׁת כְּלֵי־הָאָרֶץ
 הַבּוֹאֹ וְנֹאכְלוּ אֶרֶץ וּמְלוֹאֶה עֵיר וְיִשְׁבֵי בָּהּ: בִּיהֲנִי מִשְׁלַח 17
 בָּכֶם נְחִשִׁים צִפְעִיִּים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם לֶחֶם וְנִשְׁכֵי אֲחֵכֶם
 נִאֲסִידֵיהֶם: מִבְּלִיַּתִּי עָלַי וְעַן עָלַי לִבִּי דָוִי: הִנֵּה 18
 קוֹל שׁוֹעַת בְּתִיעָמִי מֵאֶרֶץ מִתְחַסֵּם הַיְּהוּדָה אֵין בְּעֵינֵי אִסִּי
 מִלִּמָּה אֵין בָּהּ מִדּוֹעַ הַבְּעִסְתִּי בַּפְּסִלִּים בְּהַכֵּל נָקֵר: 19
 עֵבֶר קָדֵר כָּל־הָאָרֶץ וְנִחְטֵנוּ לֹא־נִשְׁעֵנִי: עֲלִי־שָׁקֵר בְּתִי 20
 עַל־הַשְׁבֵּרֹתִי קִדְרֹתִי שִׁמָּה הַחֹקֵנִי: הֲדָרִי אֵין בְּגִלְדִּי 21
 אִסְדִּירָא אֵין שֶׁם כִּי מִדּוֹעַ לֹא עָלְתָה אֶרְכֵּב בְּתִיעָמִי:
 מִיְּתֵן רֹאשִׁי מִים וְעֵינִי מִקּוֹד הַמַּיִם וְנֹקֵה וְנִקֵּם וְלֹא־הָ 22
 אֶת הַלֵּל בְּתִיעָמִי:

ט
 כִּי־תִשְׁעִי בַמִּדְבָּר מִלֵּין אֲרוֹמִם וְאֶשְׁכֹּה אֲתִיעָמִי וְאֶלְכָה *
 מֵאֲתָם כִּי כֹלם מִנְּאֻפִּים עֲצֵרֹת כְּנֻדִּים: וְיִרְכֹּב אֶת־ 2
 לְשׁוֹנֵם קִשְׁתִּי שָׁקֵר וְלֹא לֵאמֹנָה וְגִבּוֹ הָאָרֶץ כִּי מִרְעָה
 אֲלִדְעָה: וְיָאֹר וְתִי לֹא־יִדְעוּ נִאֲסִידֵיהֶם: אֵישׁ 3
 מִרְעֵהוּ הַשְּׂמִירִי וְעַל־כִּלְכִּילָאֵח אֲלִחְבִּקְמוֹ כִּי כִלְכִּילָא עֲקִיב

נִעֲהֶנּוּ אֵלֶּה נֶאֱדָר בְּעוֹרֵין (בְּעֵלֶד), פֹּה דַעַם
 נְבִיא בִּיז צוֹ דַעַם פֹּהן מִהוֹן וְיִיא אֵלֶּה
 פֹּאֲלֵשׁ: 11 אֹנֶד וְיִיא וְיִלְעֵן הַיִּילֵעֵן
 דַּעַם בְּרֹאךְ פֹּהן דִּיא טֹאכְטֶער פֹּהן מִיִּין
 פֹּאֲלֵק מִיט א גְּרִינְעֶה זֶאךְ אֹזִי צוֹ זֶאנְעֵן,
 שְׁלֹם שְׁלֹם, אָבֵער עַם אִיז נִיט דֹא קִיִּין
 שְׁלֹם: 12 וְיִיא זַענֶען פֿער־שְׁעִמֵט גַּע־
 וואָרען, וואָרִין וְיִיא הֵאָבֵעֵן גַּע־מִהוֹן
 אַומזוֹרִיגִקֵּיט, וְיִיא שְׁעִמֵט זֶיךְ אֹיף נִיט
 אֹנֶד וְיִילְעֵן נִיט וְיִיסֶען פֹּהן שֹׂאנֶד, דֶּאָרוּם
 וועלען וְיִיא פֹּאֲלֵעֵן אֹנֶט־דִּיא גַּע־פֹּאֲלֵעֵנֶה,
 אִיךְ דַּער צִיט פֹּהן וְיִירַע שְׁטֹרֶאף וועלען
 וְיִיא גַּע־שְׁטֹרִיבֶעלֵט ווערען, זֶאנְט דַּער
 הֶאָר: 13 אִיךְ וועל וְיִיא גַּע־וִיס אָפִּטִּהוֹן
 זֶאנְט דַּער הֶאָר, עַם אִיז נִיט דֹא קִינֵע
 וויינטרויבֶען אִיךְ דַּעַם וְיִיינִשְׁטֹאק, אֹנֶד
 קִינֵע פִּינֵעֵן אִיךְ דַּעַם פִּינֵעֵנבֹּוים, אֹנֶד
 דִּיא בִלְעִטֶּער זַענֶען פֿער־וועלֶקט, אֹנֶד
 אִיךְ וועל צוֹ וְיִיא גַּע־בֶּעבֶען (וֹאֲלֵכֶע) וואָס
 וועלען וְיִיא אַוועק־פִּיהֶרען: 14 וועגֶען
 וואָס בִּלייבֶען מִיר זִיצֶען? פֿער־זֶאמֶלֵט
 אִיךְ דֹאס מִיר וְאֵלֶען אַריינקומֶען אִיךְ
 דִּיא פֿעסֶטֶע שְׁטֵט, אֹנֶד מִיר וועלען
 דֶּאָרט שְׁטִיל ווערען, וואָרִין דַּער הֶאָר

אֹנֶט־נֶר נֶאֱט אֹנֶם שְׁטִיל גַּע־מֵאכֵט אֹנֶד עַר הֶאָט אֹנֶם אָנְגַּע־טרוינקען מִיט גֹּאֶל־
 וואָס־עַר, וואָרִין מִיר הֵאָבֵעֵן גַּע־זִינִדִּיגֵט קַענֶען דַּעַם הֶאָר: 15 מֵעַן הֶאָט גַּע־הֶאָפֵט אֹיף
 שְׁלֹם, אָבֵער עַם אִיז קִיין נִשְׁטֵעַם—אֹיף א צִיט פֹּהן הַיִּילֹנֶה, אֹנֶד זַעה, עַם אִיז א
 שְׁרַעק: 16 פֹּהן דֵּן ווערט גַּע־הֶערט דִּיא בְּרִימוֹנֶה פֹּהן זִינֵע פֿערֶד, פֹּהן דַּעַם גַּע־שְׁרִיִיא
 פֹּהן דַּער בְּרִימוֹנֶה פֹּהן זִינֵע שְׁטֹרֶאקֶע פֿערֶד, צִיטֶערט דִּיא גֶאנְצֶע עֶרֶד, אֹנֶד וְיִיא
 וועלען קומֶען אֹנֶד וועלען אֹיפֿ־פֿרעסֶען דֹאס גֶאנְצֶע לֵאנֶד אֹנֶד אִיהֶרֶע פֹּוֹלְהִיט, דִּיא
 שְׁטֹאט אֹנֶד אִיהֶרֶע אִיינזוואינֶער: 17 וואָרִין זַעה, אִיךְ שִׁיק אֵין אֹיף אִיךְ שְׁלֹאנְגֶען,
 וועלכֶּע הֵאָבֵעֵן נִיט קִינֵע גַּע־שְׁווערִיגֶה, אֹנֶד וְיִיא וועלען אִיךְ בִּייסֶען, זֶאנְט דַּער
 הֶאָר: 18 אִיךְ שְׁטֹאק מִיךְ אִיבֵער דַּעַם טְרוֹיֶער, אָבֵער מִיין הָאָרֶץ טִהוֹט מִיר וועה!
 19 זַעה, מֵעַן הֶערט דֹאס קוֹל פֹּהן דַּעַם גַּע־שְׁרִיִיא פֹּהן דִּיא טֹאכְטֶער פֹּהן מִיין פֹּאֲלֵק
 אֹוים דַּעַם וְיִיישֶׁען לֵאנֶד, אִיז דַּעַן נִיט דֹא דַּער הֶאָר אִיךְ צִיֹּון, אָדֶער אִיז אִיהֶר קַענִיג נִיט
 אִיךְ אִיהֶר? פֿאַרְוֹאס הֵאָבֵעֵן וְיִיא מִיךְ דַּער־צֹאנֶט מִיט וְיִירַע גַּע־צִנְבִּילֶדֶר דוּרֶךְ דִּיא
 נֶאֱרִישְׁקִיטֶען פֹּהן דִּיא פֿרַע־מַדֵּעַ? 20 דִּיא שְׁנִיט־צִיט אִיז פֿער־אִיבֵער־גַּע־נֶאנְגֶען, דַּער
 זומֶער הֶאָט זֶיךְ גַּע־עִנִּדִּיגֶט, אָבֵער מִיר זַענֶען נִיט גַּע־הֵאָלֶפֶען גַּע־וואָרען: 21 וועגֶען
 דַּעַם בְּרֹאךְ פֹּהן דִּיא טֹאכְטֶער פֹּהן מִיין פֹּאֲלֵק בִּין אִיךְ צִינְבֹאֲרֶען גַּע־וואָרען, אִיךְ בִּין
 פֿער־שְׁוואַרֶצֵט, א פֿער־וואָנֶד־ערִיגֶה הֶאָט מִיךְ אָנְגַּע־הֶאָפֵט: 22 אִיז דַּעַן קִיין בֹּאֲלוֹאס
 נִיט דֹא אִיךְ גִּלְעַד? אָדֶער אִיךְ קִיין רֹפֵא דֶּאָרט נִיט דֹא? וואָרום אִיז דַּעַן נִיט אַרֹו־פֿ־
 גַּע־בֹּראכֵט קִינֵע הַיִּילֹנֶה צוֹ דַּער טֹאכְטֶער פֹּהן מִיין פֹּאֲלֵק? 23 ווער וואָלט גַּע־בֶּעבֶען אִיז
 מִיין קֶאפּ זֶאל זִיין (פֹּוֹל מִיט) וואָס־עַר, אֹנֶד מִינֵע אִיבֵער א קוֹוֹל פֹּהן טֶרַע־רַען, אֹזִי וואָלט
 אִיךְ גַּע־וויינֶט טֹאג אִיךְ נֶאכֵט, אִיבֵער דִּיא דַּער־שְׁלֹאנְגֶען פֹּהן דִּיא טֹאכְטֶער פֹּהן מִיין פֹּאֲלֵק!

קאפיטעל ט

1 ווער וואָלט מִיר גַּע־בֶּעבֶען אִיךְ דַּער מִדְבָּר א נֶאכְטִלֶּענֶער פֹּהן וואָנֶד־עַרֶר! אֹזִי וואָלט
 אִיךְ מִיין פֹּאֲלֵק פֿער־לֹאזֵט אֹנֶד וואָלט פֹּהן וְיִיא אַוועק־גַּע־נֶאנְגֶען, וואָרִין וְיִיא זַענֶען אֵלֶּה
 הִדְרֶער (זִנּוֹת טְרִיבֶּער), א פֿער־זֶאמֶלֹונֶה פֹּהן פֹּאֲלֵשׁ: 2 אֹנֶד וְיִיא שְׁפֹאכֶען אֹוים וְיִירַע צִוִּנֶה
 וְיִיא וְיִירַע בֹּוִינֶען פֹּהן פֹּאֲלִשְׁקִיט, אֹנֶד צוֹ טְרִיִּיהִיט זַענֶען וְיִיא נִיט מַעֲכֻטִּיג אִיךְ דַּעַם לֵאנֶד
 נִייעֶרט וְיִיא זַענֶען אַרֹו־סֶע־נֶאנְגֶען פֹּהן שְׁלֵעֲכֶטֶעס צוֹ שְׁלֵעֲכֶטֶעס, אֹנֶד מִיךְ קַענֶען וְיִיא נִיט,
 זֶאנְט דַּער הֶאָר: 3 אִיטִלִּכֶּער זֶאל זֶיךְ הִישְׁטֶען פֹּאר זִיין פֿרִינֶד, אֹנֶד אֹיף קִיין בְּרִדְדֶער
 זֶאלט אִיהֶר אִיךְ נִיט פֿער־טְרוֹיֶען; וואָרִין אִיטִלִּכֶּער בְּרִדְדֶער אִיז פֹּאֲלֵשׁ (לִיסְטִיג),
 אֹנֶד

אונד איטליכער פריינד פיהרט רכילות:
 4 אונד איטליכער האנדעלט פאלש מיט
 זיין פריינד, אונד קיין אמת רעדען זיין
 ניש! זיין לערנען זייער צונג פאלש צו
 רעדען, זיין מיהען זיך אונרעכט צו
 טהון: 5 דא וואוינטט אין דער מיטען
 פון פאלשקייט (בעטרג), נעמען בעטרג
 ווילען זיין מיך ניש קענען, זאגט דער
 האר: 6 דארום אזוי זאגט דער האר
 צבאות, זעה, איך לייטער זיין אונד איך
 פרוב זיין, ווארין וואי אזוי זאל איך דען
 טהון נעמען דער טאכטער פון מין
 פאלק? 7 א שארפער פיל איז זייער
 צונג, ער רעט פאלשקייט, מיט זיין מויל
 רעט ער מיט זיין פריינד פרידליך (שלום)
 אבער ביים איהם אינווענדיג מאכט ער
 א לויצונג פאר איהם: 8 זאל איך זיין
 נעמען דעם דאזיגען ניש שטראפען? זאגט
 דער האר, אדער זאל איך מיך אויף אזוי
 א פאלק וואי דאס דאזיגע ניש נוקם זיין?
 9 אויף דיא בערג וועל איך אויפהעבען
 א געוויין אונד א קלאג, אונד אויף דיא
 וויידע פלעצער א טרויעריג ליד, ווייל
 זיין זענען צושטערט געווארען, דאס

4 יעלב וכלה רכיל ואל: ואיש ברעו רחלו ואמת
 ה לא ידברו למדו לשונם דבר שקר השנה נלאו: שבחך
 בתוך מרמה במרמה מאנ העתאות נאסידהו:
 6 לכן זה אמר יהוה צבאות הנני צורפם ובחנתיים בר
 7 איך אשנה מפני בתעמי: חני שחט לשונם מרמה
 דבר בפיו שלום אתדעו דבר ויברכו ושום ארבו:
 8 העל אלה לאאפקרם נאסידהו אסידעו אשר בזה
 9 לא התנבס נפשי: על ההרים אשא בני וגד ועל
 נאות מדבר קנה כי נחתי מבלי אש שבר ולא שמעו
 קול מקנה שופר השמים וערבבה נדודי הלכו: ותחתי
 אתירושלם לגלים מען תגם ואתדעו יהודה אתן
 11 שממה מבלי ישוב: מרהאש הקדם וכן את
 זאת ואשר דבר פירדהו אלו נגדה עליה אבדה הארץ
 12 נצחה כמדבר מבלי עבר: ואמר יהוה על שונם
 אתדעו אשר נחתי לפנים ולא שמעו בקולי ולא
 13 הלכו בה: וכלו אתרי שרות לבם ואתרי הפעלים
 14 אשר למדום אבותם: לכן זה אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל הנני מאכילם אתדעם הנה לענה
 15 והשקותים מיראש: והפצותם ביום אשר לא ידעו
 הקו ואבותם ושלחתי אתהם אתה חרב עד בלותי
 16 אתם: כה אמר יהוה צבאות תבוננו וקראו
 למקונות ותבוננו ואל תחכמות שלחו ותבוננו:
 17 ותמלוקה ותשנה עליו נדו ותכנה עליו המערה
 18 ונפשו חלמים: כי קול נדו נשמע מציון אד שדעו
 19 בשנו מאר קרעו ארץ כי השליכו משכנותי: כי
 שמעו נשים דבריה וחקן אונם דבר פיו ולמדנה
 כ בתחיתם נדו ואשה רעהה קנה: ברעלה מות במלוננו

קיין מענש קען ניש דורכגען, אונד מען הערט ניש קיין קול פון פיה (בהמות), פון
 דיא פענעל פון דעם הימעל בוי צו דיא בהמות זענען זיין פערטאנעלט געווארען,
 אונד זיין זענען אונעקגעגאנגען: 10 אונד איך וועל ורשלים געבען צו א שטיין
 הויפען, צו א וואוינונג פון שאקאלען, אונד דיא שטעט פון יהודה וועל איך מאכען
 וויסט אהן איינוואוינער: 11 ווער איז דער מאן וואס איז קלוג? אונד ווייל דאס
 דאזיגע פערשטעהן, אונד וועלכער איז דער וואס דאס מויל פון דעם האר האט צו
 איהם גערעט, אונד ער זאל עס זאגען, פארנואס איז דאס לאנד פערלויבען געווארען?
 צושטערט וואי דיא מדבר, אהן דורכפאהרער: 12 אונד דער האר האט געזאגט,
 ווייל זיין האבען פערלאזט מיינע תורה, וואס איך האב פאר זיין געגעבען, אונד זיין
 האבען ניש געהארכט צו מין קול, אונד זיין זענען אין איהר ניש געגאנגען: 13 אונד
 זיין זענען געגאנגען נאך דעם טראכטען פון זייער הערצער, אונד נאך דיא בעלים
 וואס זייער עלטערן האבען זיין געלערנט: 14 דארום אזוי זאגט דער האר צבאות,
 דער האט פון ישראל, זעה, איך וועל דאס דאזיגע פאלק מאכען עסען ווערמוטה, אונד
 איך וועל זיין מאכען אנטרינקען מיט גיפט-וואסער: 15 אונד איך וועל זיין צו
 שפרייטען אונטער דיא פעלקער, וואס זיין אונד זייער עלטערן האבען זיין ניש
 געקענט, אונד איך וועל זיין נאכשיקען דאס שווערד בוי איך וועל זיין פערלענדען:
 16 אזוי זאגט דער האר צבאות, בעסטערקט אונד רופט דיא קלאנגערנים אז זיין זאלען
 קומען, אונד שיקט צו דיא קלונע זייער אז זיין זאלען קומען: 17 אז זיין זאלען
 זיך איילען, אונד זאלען אויפהעבען איבער אונם א קלאג-ליד, כדי טרערען זאלען
 רינען פון אונזערע אויגען, אונד אונזערע אויגען-ברעמען זאלען רינען מיט וואסער:
 18 ווארין א קול פון קלאנגען ווערט געהערט אויס ציון, וואי זענען מיר צושטערט
 געווארען, מיר זענען זעהר פערשעמט געווארען, ווייל מיר האבען געמוסט דאס לאנד
 פערלאזען, ווייל זיין האבען אנדענעווארפען אונזערע וואוינונגען: 19 הערט איהר
 ווייבער דאס ווארט פון דעם האר, אונד איירע אויערען זאלען אויפגעמען דאס ווארט
 פון זיין מויל, אונד לערענט איירע טעכטער א קלאג-ליד, אונד איינע דיא אנדערע
 (לערענט) א טרויער-ליד: 20 ווארין דער מויל איז ארויסגעגאנגען אין אונזערע פענסטער,

כא בארמנותי להבדיל עולל מחוץ בתיים מרחבות:
 דבר זה נאסדוה ונפלה נבלת האדם בקרן על-פי
 השנה ובעמיר מאתרי הקוצר ואין מאסף: כה אמר
 יהוה אל-יהחלל חכם בחכמתו ואל-יהחלל תבקר
 בנבוכדתו אל-יהחלל עשיר בעשרו: כי אסבאות יהחלל
 המתחלל השכל וידע אותי כי אני יהוה עשה הסוד משפט
 וצדקה בארץ כ-באלה חפצתי נאסדוה: הנה
 ימים באים נאסדוה ופקדתי על-כל-מול בערלה: על-כה
 מצרים ועל-יהודה ועל-אדום ועל-בני עמון ועל-מואב
 ועל-כל-קוצי פאה הושבים במדבר כי כל-היוםם ערלים
 וכל-בית ישראל על-רוב:

שמעו את-הדבר אשר דבר יהוה עליכם בית ישראל:
 כה אמר יהוה אל-כרד העוים אל-תלמדו ובאותות
 השמים אל-תחזו כ-יתתו העוים מקמה: כ-תקנות
 העמים הכל הוא כיעץ משר כרתו מעשה ודבר-הש
 במעשר: בנסף ונבחב יפשו במסמרות ובמקלות
 חוקים ולא יפיו: כלומר מקשה הקול ולא ידברו
 נשוא נשוא כרלא יעצרו אל-תדעו מהם כרלא ידעו
 ונסדוהיב אין אותם: מאן כמדי יהוה ודור
 אתה ודורל שמך בנבוכד: כי לא ידעו מלך העוים
 כי לה אתה כי ככל-הדבר העוים ובכל-מלכותם מאן
 כמדי: ובאות יבערו ויכסלו מוסר הכלים עץ הוא:
 כספ מרסע מרשש יבא וחבב מאופו מעשה הש
 ודי צורה חבלת ואימן לבושם מעשה חכמים כלם
 ודנה אלהים אמת ודא-אלהים חים וכלך עולם מקצפו
 הרעש הארץ ולא-תכלו ניום ועמו: כדנה תאמרון

ער איז אריינגעקומען אין אונזערע
 פאלאסטען, צו פערטוילגען דאס קליינע
 קינד פון דער מאם, דיא יונגע לייט פון
 דיא ברייטע מאם: 21 רעד, אזוי זאגט
 דער האר, דיא טויטע קערפער פון דיא
 מענטשען וועלען פאלען אזוי וויא מיסט
 אויף דעם פעלה, אונד אזוי וויא א בארוב
 (בינדעל) הינטער דעם שניידער, אונד
 קיינער זאמעלט עס: 22 אזוי זאגט דער
 האר, דער קלונער זאל זיך נישט ריהמען
 מיט זיינע חכמה, (קלונגהייט) אונד דער
 שטארקער זאל זיך נישט ריהמען מיט
 זיינע גבורה, אונד דער רייכער זאל זיך
 נישט ריהמען מיט זיין רייכקייט: 23 נייצט
 דערמיט זאל זיך ריהמען, דער וואס וויל
 זיך ריהמען קלונ צו זיין, אונד מיך און
 צושרעקענען אז איך בין דער האר, וואס
 טהוט גאד (הסוד) רעכט אונד גערעכט
 טיגקייט אויף דער ערד, ווארין אין דעם
 דאזיגען איז מיין בענערה, זאגט דער
 האר: 24 זעה עס וועלען קומען מעג,
 זאגט דער האר, דאס איך וועל בער
 שטראפען אלע בעשניטענע מיט דיא
 אונגעשניטענע: 25 צוזאמען מיט מצרים,
 מיט יהודה, מיט אדום מיט דיא קינדער
 פון עמון אונד מואב, אונד מיט אלע דיא
 וואס וואוינען אין דער מדבר, ווארין אלע פעלקער זענען
 אונגעשניטען, אונד דאס
 באנצע הויז פון ישראל זענען פון אונגעשניטענע הערצער:

קאפיטעל י

פון עמון אונד מואב, אונד מיט אלע דיא וואס זענען אפגעשניטען אין דיא עקען
 וואס וואוינען אין דער מדבר, ווארין אלע פעלקער זענען אונגעשניטען, אונד דאס
 באנצע הויז פון ישראל זענען פון אונגעשניטענע הערצער:

קאפיטעל י

1 הערט דאס ווארט, וואס דער האר האט גערעט צו אייך, איהר הויז ישראל: 2 אזוי
 זאגט דער האר, פון דעם וועג פון דיא גוים זאלט איהר נישט לערנען, אונד פאר דיא
 צייכען פון דעם הימעל זאלט איהר אייך נישט שרעקען, ווארין דיא גוים שרעקען זיך
 פאר וויא: 3 ווארין דיא געזעץ פון דיא פעלקער איז נארישקייט, ווארין דער (געץ)
 איז א בוים וואס מען האקט איהם אויס פון א וואלד, ער איז דאס ווערק פון דיא
 הענד פון דעם מייסער מיט א הובעל: 4 מיט זילבער אונד מיט גאלד מאכט מען
 איהם שעהן, מיט געגעל אונד מיט האמער מאכט מען איהם פעסט, אז ער זאל נישט
 אויס איינאנדער פאלען: 5 וויא א געדרעקטער וויל זענען וויא, אונד וויא קענען
 נישט רעדען, מען מוז וויא טראגען וויל וויא קענען נישט קיין מרש געהן, איהר זאלט
 אייך פאר וויא נישט פארקמען וויל וויא קענען קיין שלעכטעם טהון, אבער אויף
 גוטעם טהון איז נישט אין זייער מאכט: 6 עס איז נישט דא קיינער וואס דא, האר! דוא
 ביסט גרויס, אונד גרויס איז דיין נאמען דורך שטארקהייט: 7 ווער זאל זיך נישט
 פארקמען פאר דיר, דוא קעניג פון דיא פעלקער? ווארין דיר קומט עס, ווארין
 אונטער אלע קלונע פון דיא פעלקער, אונד אין אלע זייער קעניגרייכען, איז קיינער
 גלייך וויא דוא: 8 אבער אין איינעם זענען וויא דום אונד נאריש, ווארין דיא לעהרע
 פון דיא נארישקייטען איז וועגען האליץ: 9 אויסגעשפרייטעס זילבער ווערט
 פון מרשיש געבראכט, אונד גאלד פון אופו (אופיר), דאס ווערק פון א מייסער-
 קינסטלער, אונד פון דיא הענד פון א גאלד-שמיד, בלויז וואל אונד פורפור
 איז זייער קלייד, דאס ווערק פון קלונע זענען וויא אלע: 10 אבער דער
 האר, איז דער אמתיר גאט, ער איז דער לעבעדיגער גאט, אונד דער עביגער
 קעניג, פאר זיין צארן ציטערט דיא ערד, אונד דיא פעלקער קענען נישט
 בעשטעהן קענען זיין גרימץארן: 11 אזוי זאלט איהר צו וויא זאגען,

דיא

לחם אלהא דיישמיא וארמא לא עברו ואברו מארעא
 12 ומרתחות שמיא אלה: עשה ארץ ככרו מכין
 13 תכל בהכמתו ובחבנתו נטה שמים: לקול תלוי המין
 14 מים בשמים ונעלה נשאים מקצה: ארץ ברקים למטר
 15 עשה ויצא רוח מאצותיו: נבער כל אדם מדעת
 16 הביש כל צרפה מפסל כי עקר נסכו ולא ידחת קם:
 17 תכל המה משנה תחתים בעת פקדתם יאברו: לא-
 כאלה חלק יעקב כי יוצר תכל הוא וישאל שבט
 17 נחלתו יהיה צבאות שמי: אספי מארץ כנענה
 18 וישבתי במצור: כי רבה אמר יהוה הנני קולע
 את יושבי הארץ בפנים הנותת ונצחתי להם למשן ומצאו:
 19 אורלי על שברו תחלה פקתי ואני אמרתי אך
 כ זה חלי ואשאו: אורלי שדר וכל מיטרי נתקו בני יצאלי
 21 ואנם אידינשה עוד אורלי ומקום ורעותי: כי נבערו
 הרעים ואת ידוה לא דגשו עליהן לא השבילו וכל-
 22 מרעותם נפצה: קול שמועה הנה באה ורעש תול
 מארץ צפון לשום את ערי יהודה שמימה מעין תמים:
 23 ובעתי ידוה כי לא לאדם דרבו לא לאלהש דרבו ודכן
 24 את צידו: ופרתי ידוה אך במשפט אליהם באה פה
 כה תמטני: שפך המתה על הדמים אשר לא ידעוה ועל-
 משפחות אשר בשמן לא קראו כי אכלו את יעקב
 ואכלוהו וכלוהו ואת ידוה השמו:

יא

הקבל אשר דתה אליהם מות יהוה לאמר: שמי
 2 את דברי הכרית הנותת ודברתם אליהש יהוה ועל-
 3 ישיב ירושלים: ואמרתי אליהם כה אמר יהוה אלתי
 ישראל אירר האיש אשר לא ישמע את דברי הכרית

פון יעקב איז ניש וויא דיא דאזינע ווארין ער איז דער בעשעפער פון אלעם, אונד
 ישראל איז דער שבט פון זיין ערבתהייל, דער האר צבאות איז זיין נאמען: 17 פער-
 זאמעל פון דעם לאנד דיין בינדעל, דוא בעוואוינער פון דער פעסטונג: 18 ווארין
 אזוי זאגט דער האר, זעה, איך וועל זיין ענג מאכען, כדי זיין זאלען בעפונגען ווערען:
 דאס דאזינע מאל, אונד איך וועל זיין ענג מאכען, מינע וואונדערן זענען קרענקליך, אונד איך
 19 האב געדאכט, אז עס איז נאר א קראנקהייט, אונד איך וועל עס איבערמאנען:
 20 מיין געצעלט איז בערויבט געווארען, אונד אלע מינע שטריק זענען צוריסען
 געווארען, מינע קינדער זענען פון מיר אונגעגעבאנען, אונד זיין זענען ניש דא,
 קיינער שפרייט ניש מעהר אויס מיין געצעלט—אונד שטעלט ניש אויף מינע פאר-
 האנגען: 21 ווארין דיא פאסטוכער זענען נאריש געווארען, אונד דעם האר פארשען
 זיין ניש, דארום האבען זיין ניש בעגליקט, אונד זיירע באנצע סטאדע איז צושפרייט:
 22 א קול ווערט געהערט, זעה, עס קומט, אונד א גרויסער רעש פון צפון-לאנד, כדי
 דיא שטעט פון יהודה וויסט צו מאכען, א וואונונג פאר דיא שאקאלען: 23 איך
 ווייס וואויל האר, דאס צו דעם מענטש געהערט ניש זיין וועג, אונד ניש צו דעם מאן
 וואס געהט ארום אז ער זאל פעסט מאכען זיינע טריט: 24 שטראף מיך א האר,
 אבער נאר מיט רעכט, ניש מיט דיין צארן אז דוא זאלסט מיך ניש ווינציג מאכען:
 25 ניש אויס דיין צארן אויף דיא גוים וואס ווילען דיר ניש קענען, אונד אויף דיא
 משפחות וואס רופען ניש אן דיין נאמען, ווייל זיין האבען געקבן אויפגעגעסען, זיין
 האבען איהם פערצעהרט אונד זיין האבען איהם פערלעגט, אונד זיין ווידע פלאץ
 האבען זיין פערזויקט:

קאפיטעל יא

1 דאס איז דאס ווארט וואס איז געוועזען צו ירמיהו פון דעם האר, אזוי צו זאנען:
 2 הערט דיא ווערשער פון דעם דאזינען ברית אונד איהר זאלט רעדען צו דיא
 מענער פון יהודה אונד צו דיא איינוואוינער פון ירושלים: 3 אונד דוא זאלסט
 צו זיין זאנען, אזוי זאגט דער האר, דער גאט פון ישראל, פערפלוכט איז
 דער מענטש וואס וועט ניש הערען דיא ווערשער פון דעם דאזינען ברית:

4 וְנָאם אִיךָ הָאֵב נַעֲבֹאֲמֵנָּה אִירַע עֲלִמְעָרָן
 אִין דַּעַם טָאָה, וְנֵעַן אִיךָ הָאֵב וְיִיא אַרְוִיס־
 נַעֲפִיחֶרְט אִוִּיס דַּעַם לֹאנְד מִצְרוּם, פֿון דַּעַם
 אִירִיעֶרְנַעַם אוֹפֶעֱן, אַזוי צו זאַנְען, הָעֶרֶט
 מִיין קוֹל, אֹנְד אִיהֶר זַלְט טְהוּן, נֶאָךְ
 אַלֶּעם וְנָאם אִיךָ בַּעֲפֶעֱהֶל אִיךָ, אַזוי
 וְנֵעַט אִיהֶר וְיִין מִיין פֶּאָלֶק אֹנְד אִיךָ
 וְנֵעַל וְיִין אִירֶעֶר נָאָם: 5 כְּדִי צו בַּעֲ-
 שְׁטַעֲטִינְען דִּיא שְׂבוּעָה, וְנָאם אִיךָ הָאֵב
 נַעֲשׂוּנְאִירֶען צו אִירֶע עֲלִמְעָרָן וְיִיא צו
 נַעֲבֵען א לֹאנְד וְנָאם פֿליסֶט מִיט מִילֶךְ
 אֹנְד הַאֲנִי, אַזוי וְיִיא עַם אִיז דַּעַם דִּיא
 וְיִנְען טָאָה, אֹנְד אִיךָ הָאֵב נַעֲעִנְטִפֶּעֶרֶט
 אֹנְד נַעֲזַאנְט, אָמֵן, אָ הָאֵר: 6 אֹנְד דַּעַר
 הָאֵר הָאָם צו מִיר נַעֲזַאנְט, רוֹף אִוִּיס
 אַלֶּע דִּיא דֹאזִינֶע וְנֵעֲרִטֶער אִין דִּיא
 שְׁטַעַט פֿון יְהוּדָה, אֹנְד אִין דִּיא נֶאֱסֶען
 פֿון יְרוּשָׁלַּיִם, אַזוי צו זאַנְען, הָעֶרֶט דִּיא
 וְנֵעֲרִטֶער פֿון דַּעַם דֹאזִינְען בְּרִית, אֹנְד
 אִיהֶר זַלְט וְיִיא טְהוּן: 7 וְנֶאֱרִין אִיךָ
 הָאֵב שְׁטאַרֶק נַעֲוֹאֲרַעֲנֵט אִירֶע עֲלִמְעָרָן
 אִין דַּעַם טָאָה, וְנֵעַן אִיךָ הָאֵב וְיִיא

אַרְוִיס־נַעֲפִיחֶרְט פֿון דַּעַם לֹאנְד מִצְרוּם בִּיז אוֹיֶף דַּעַם דֹאזִינְען טָאָה, אִיךָ הָאֵב
 אִיטְלִיכֶען פֿריה־מֶאֶרְנֶען נַעֲוֹאֲרַעֲנֵט (נַעֲצִיגֶנט), אַזוי צו זאַנְען, הָעֶרֶט מִיין קוֹל:
 8 אָבֶער וְיִיא הָאָבֶען נִיט נַעֲהֶעֶרֶט, אֹנְד וְיִיא הָאָבֶען נִיט נַעֲנִיגֶנט זִייעֶר אוֹיֶער,
 אֹנְד וְיִיא זַענֶען נַעֲבֹאֲנֶען אִיטְלִיכֶער נֶאָךְ דִּיא נַעֲדֹאֲנֶקֶן פֿון זִייעֶר שְׁלַעכְטֶען
 הָאָרֶץ, אֹנְד דֶּאָרום וְנֵעַל אִיךָ בַּרַעֲנֶנְען אִיבֶער וְיִיא אַלֶּע וְנֵעֲרִטֶער פֿון דַּעַם
 דֹאזִינְען בְּרִית, וְנָאם אִיךָ הָאֵב בַּעֲפִילֶען צו טְהוּן, אָבֶער וְיִיא הָאָבֶען עַם נִיט
 נַעֲטְהוּן: 9 אֹנְד דַּעַר הָאֵר הָאָם צו מִיר נַעֲזַאנְט, א פֿער־בִּינְדִּיג אִיז גַּע-
 פֿונֶען נַעֲוֹאֲרַען צווישֶׁען דִּיא מַעֲנֶער פֿון יְהוּדָה—אֹנְד דִּיא אִירִיעֶרְנֶען פֿון
 יְרוּשָׁלַּיִם: 10 וְיִיא הָאָבֶען וְיֶךְ צוֹרִיקֶנֶקֶרֶט צו דִּיא זִינְד פֿון זִירֶע עֲרִשְׁטֶע
 עֲלִמְעָרָן, וְנָאם הָאָבֶען נִיט נַעֲוֹאֲלֶט הָעֶרֶן מִינֶע וְנֵעֲרִטֶער, אֹנְד וְיִיא זַענֶען
 נֶאֱכֶנֶעֱנֹאֲנֶען אַנְדֶּערֶע נַעֲטֶער כְּדִי וְיִיא צו דִּינֶען, דָּאס הוּיִנְזַעֲזִיג פֿון יִשְׂרָאֵל
 אֹנְד דָּאס הוּיִנְזַעֲזִיג פֿון יְהוּדָה הָאָבֶען צוֹשְׁטֶערֶט מִיין בְּרִית, וְנָאם אִיךָ הָאֵב
 נַעֲמֹאכֶט מִיט זִירֶע עֲלִמְעָרָן: 11 דֶּאָרום, אַזוי זַאגְט דַּעַר הָאֵר, זַעֲה, אִיךָ
 בַּרַעֲנֶג אִיבֶער וְיִיא שְׁלַעכְטֶעם, וְנָאם וְיִיא וְנֵעֲלֶען נִיט קַענֶען דַּעַרפֿון אַרְוִיס־קוֹמֶען,
 אֹנְד וְיִיא וְנֵעֲלֶען צו מִיר שְׁרִייעֶן, אָבֶער אִיךָ וְנֵעַל וְיִיא נִיט הָעֶרֶן: 12 אֹנְד
 דִּיא שְׁטַעַט פֿון יְהוּדָה אֹנְד דִּיא אִינְוֹאֲזִינֶער פֿון יְרוּשָׁלַּיִם וְנֵעֲלֶען נַעֲהֶן אָבֶער
 וְנֵעֲלֶען שְׁרִייעֶן צו דִּיא נַעֲטֶער, וְנָאם וְיִיא הָאָבֶען צו וְיִיא נַעֲרִיכְטֶער, אָבֶער
 וְיִיא וְנֵעֲלֶען וְיִיא נִיט קַענֶען הַעֲלֶפֶען, אִין דַּעַר צִיט פֿון זִייעֶר אומגִּלְיֶק:
 13 וְנֶאֱרִין וְיִיא דִּיא צֹאֶהֱל פֿון דִּינֶע שְׁטַעַט, אַזוי זַענֶען דִּינֶע נַעֲטֶער, א יְהוּדָה, אֹנְד
 וְיִיא דִּיא צֹאֶהֱל פֿון דִּיא נֶאֱסֶען אִין יְרוּשָׁלַּיִם הָאָם אִיהֶר נַעֲמֹאכֶט מִזְבְּחוֹת צו דַּעַר
 שְׁאָנְד, מִזְבְּחוֹת צו רִיכְעֶרן צו דַּעַם בַּעַל: 14 אֹנְד דִּיא זַלְטֶט נִיט בַּעֲטֶען כֹּאֵר
 דַּעַם דֹאזִינְען פֶּאָלֶק, אֹנְד דִּיא זַלְטֶט נִיט אוֹפֶהֶבֶען פֶּאָר וְיִיא א נַעֲשְׂרִיא אֹנְד
 נַעֲבֵעַט, וְנֶאֱרִין אִיךָ וְנֵעַל נִיט הָעֶרֶן אִין דַּעַר צִיט וְנֵעַן וְיִיא רֹפֶען צו מִיר, וְנֵעַנְען
 זִייעֶר אומגִּלְיֶק: 15 וְנָאם וְיִיא מִינֶע נַעֲלִיבְטֶע אִין מִיין הוּיִז? אִיז עַם אוֹיס־צוֹפִיחֶרֶן
 זִירֶע פֿילֶע שְׁלַעכְטֶע נַעֲדֹאֲנֶקֶן? אֹנְד וְנֵעַן דָּאס הוּיִלִּיבֶע פֿלייט אִיז פֿון דִּיר אַנְעֶה

16 רעתה או תעלה: וזה רעון וזה פרידאר קרא וזה שמך לקול והמילה גדלה הצית אש עליה וזה דליתיו: וזה צבאות הטעם אוף דבר עלך דבר כלל רעת בתישראל וכות דוזה אשר עשו להם להכעסני לקמך 18 לקעל: וזה דויעני ואודה או הראתי מעללהם: ואי כבש אלוף וכל לשבח ולא דעתי כדעל 19 חשבו מחשבות נשחיתת עין בלחמי ונכרתו מארץ כמים ושמו לא יזכר עוד: וזה צבאות שפט צדק בתי כלות וכל ארצה נקמת מכם כי אלה גילתי 21 אתיריבי: לכן כדאמר וזה עליאני עתות המבקשים אתפושף לאמר לא תבא בשם וזה ולא 22 חמות בידנו: לכן כה אמר וזה צבאות הנן פקר עליהם הבחורים ימותו בדרך בניהם ובנותיהם ימותו 23 בקרב: ושארית לא תהיה להם כראביא רעה אליאני עתות שנת פקדניהם:

יב

א צדיק אתה וזה כי ארבי אלה אך משפטים אדבר אוף מלוע דרך רשעים צלחה שלו כל-בני בנר: 2 נשמתם ובשרשו ילכו ובשעו פרי קרב אתה בפייהם וזהו מלכותיהם: ואתה וזה דעתי תראי וכתובת לבי אתה חתם כצאן לשבחך ותקדשם ליום חקך: 4 ערמתי תאכל הארץ ועשב כל-השדה יבש מרעתי ושררה סתתה כהמות ועף כי אמר לא יראה ה את-אחרתיו: כי את-דגלים וצתה וכלאך וזה תחזרה את-הססים ובארץ שלום אתה בוטח ואך תעשה 6 בנאון חקך: כי נסאחך ובית-אבך נסרמה בנר וך נסרמה בראי אחרך מלא אל-סאמם בם בירביו

ווייל דוא ביסט אזוי שלעכט, דאמאלס האסט דוא דין געפרייט: 16 גרינער (פרישער) אוילבערמט-בזים, שעקן מיט שעקנע פרוכט, האט דער האר דיין נאמען גערופען, אבער מיט א קול פון א גרויסען גערויש (פון דערער) האט ער איבער איהר א פייער אנגעצונדען, אונד זיינע צווייגען זענען צובראכען געווארען: 17 אונד דער האר צבאות וואס האט דין געפלאנצט, האט איבער דיר שלעכט טעם גערעט, וועגען דיא שלעכטיגקייט פון דעם הויז ישראל אונד פון דעם הויז יהודה, וואס זייא האבען געטהון אום מיט צו דערצערנען, מיט דעם וואס זייא האבען גערייכערט צו בעל: 18 אונד ווען דער האר האט עס מיר געלאזט וויסען אזוי האב איך עס געוואוסט, דאמאלס האסט דוא מיר געוועזען זייער ווערק: 19 אונד איך בין געוועזען וויא א שעפס (שאף) אדער וויא א רינד וואס ווערט געבראכט צו דעם שעכטען! אונד איך האב נישט געוואוסט דאס זייא האבען אויף מיר געטראכט אזאלכע געדאנקען, לאזען מיר צערשטערען דעם בזים מיט זיינע פירות, אונד לאזען מיר איהם פערטיליגען פון דעם לאנד פון לעבען, אונד זיין נאמען זאל מעהר נישט דערמאנט ווערען: 20 אבער א האר צבאות וואס משפטיסט מיט גערעכטיגקייט, וואס פריפט נירען אונד הארין, איך וועל פון זייא דינע נקמה זעהן, ווארין צו דיר האב איך אנטפלעקט מיין קריג: 21 דארום אזוי זאגט דער האר וועגען דיא לייט פון ענתות, וואס בענעקערען דינע זעלע, אזוי צו זאגען, דוא זאלסט נישט גבריות זאגען אין דעם נאמען, פון דעם האר, אזוי וועסט דוא נישט שטארבען דורך אונזערע האנד: 22 דארום, אזוי זאגט דער האר צבאות, זעה, איך וועל זייא בעשטראפען, דיא יונגע לייט וועלען שטארבען דורך דעם שווער, זייער זיין אונד זייער טעכטער וועלען שטארבען דורך הונגע: 23 אונד קיינע איבערבלייבונג זאל צו זייא נישט זיין, ווארין איך וועל שלעכטעס ברענגען אויף דיא לייט פון ענתות, דיא צייט פון זייער שטראף:

קאפיטעל יב

1 דוא ביזט גערעכט, א האר, ווען איך וועל מיט דיר קריגען, אבער משפטים וועל איך מיט דיר רעדען, ווארום בעגליקט דער וועג פון דיא רשעים? זייא זענען רוהיג, אלע וואס זע-נען אונטרייא (פאלש)? 2 דוא האסט זייא געפלאנצט, אונד זייא זענען אויף איינגעוואר-צעלט, זייא בעהען, אונד זייא ברענגען אויף פרוכט ארויס, דוא ביסט נאהענט אין זייער מזיל, אבער ווייט פון זייער נירען: 3 אבער דיא א האר, דוא קענסט מיט, דוא האסט מיט געזעהען, אונד געפויבט מיין הארין, וויא עס איז מיט דיר! רייס זייא אויס, גלייך וויא שאף צו דעם שלאכטען, אונד ברייט זייא אן צו דעם טאג פון טייטונג: 4 ביז וויא לאנג זאל דאס לאנד שווערן, אונד דאס גראז פון דעם גאנצען פעלד פערטרוקענען? פון וועגען דעם שלעכטען פון דיא וואס וואוינען אין איהר, זענען דיא בהמות אונד דיא עופות אונד געקומען, ווייל זייא זאגען ער וועט נישט זעהען אונזער לעצטעס ענד: 5 ווען דוא ביסט מיט פונדענער בעלאפען, אונד זייא האבען דין מיד געמאכט, וויא אזוי זאלסט דוא דין ער היצען (צו לופען) ווען זייא זענען מיט פערד? אונד ווען דוא ביסט אין א לאנד פון פרידען זיכער, אבער וויא אזוי וועסט דוא טהון אין דעם איבערפלוס פון דעם ירדן? 6 ווארין אויף דינע ברודער אונד דאס הויז פון דין פאטער זענען דיר אונטרייא געווארען, זייא הא-בען אויף נאך דיר מיט דעם פולען (האלד) גערופען, בלויב זייא נישט אפילו ווען זייא רעדען

אֵלֶּךְ טוֹבוֹת: עֲזַבְתִּי אֶת־בְּרִיתִי וְנָשַׁתִּי אֶת־נְחֻלְתִּי 7
 וְנָתַתִּי אֶת־יְדֵי־דָרוֹת נַפְשִׁי בְּקַף אֲבוֹתַי: הִתְחַלֵּי נְחֻלְתִּי 8
 בְּאֶרֶץ בְּשֶׁר נָחַנִּי עָלַי בְּקִלְיָה עֲלֵי־בִּי שְׂנֵאתִי: הַעִיט 9
 אֶבְשֵׁי נְחֻלְתִּי לִי הַעִיט סָבִיב עָלָי לֹא אֶסְפֹּךְ כִּלְחָת
 הַשָּׂהָה הַזֹּאת לֵאמֹלָה: רַעִים רַבִּים שָׁחֲתוּ כְרָמִי בַסֵּסִי
 אֶת־חֻלְתִּי נָתַתִּי אֶת־חֻלְתִּי הַמִּדְתִּי לַמְדַּבֵּר שְׂמָמָה: 10
 שָׂמָה לְשָׂמָמָה אֲבָלָה עָלַי שְׂמָמָה לְשָׂמָה כִּלְחָתִי כִי 11
 אֵין אִישׁ עִם־עַלְלִי: עַל־כֵּן־שָׁפַסִּים בְּמִדְבָּר בָּאוּ שְׂדֵי־סוּדִים 12
 כִּי תָרַב לִדְוָה אֲבָלָה מִקְצֵה אֶרֶץ וְעַד־קֶצֶה הָאָרֶץ אֵין
 שְׁלֹם לְכִלְכִּיבֹר: וְרָשָׁי חֲסִים וְקָצִים קָצְרוּ נְחֻלִּי 13
 לֹא יִצְלָו וּבִשּׁוּ מִתְּבוּאֹתֶיךָ מִחֶרֶץ אֶת־הָהָר:
 כֹּה־אָמַר יְהוָה עַל־כֵּן־שָׁמַי הָרָעִים הַנִּגְעִים בְּנְחֻלָּה 14
 אֲשֶׁר־הִנְחֵלְתִי אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל הֵנִי נִחְשָׁם מִגָּל
 אֶדְמָתָם וְאֶת־בְּרִית יְהוָה אֲחִישׁ מִתּוֹכָם: וְהָיָה אֲחֵרִי 15
 נִחְשֵׁי אוֹתָם אֲשׁוּב וְחֲמֹתִים וְחִשְׁבֹּתִים אִישׁ לְנְחֻלָּתוֹ
 וְאִישׁ לְאֶרְצוֹ: וְהָיָה־אִסְלָם לְמַד לְמַדוֹ אֶת־דְּרָכֵי עַמִּי לְהַשְׁכֵּעַ 16
 בְּשִׁמְיִ תִּרְיֶה־הֶם כְּאִשָּׁר לְמַדוֹ אֶת־עַמִּי לְהַשְׁכֵּעַ בְּכָל־וָגֶב
 בְּתוֹךְ עַמִּי: וְאֵם לֹא יִשְׁמְעוּ וְתִשְׁמָתִי אֶת־הַעִי הַזֶּה נִחְשֵׁי 17
 וְאֶבֶר וְאֶסְרִי־הֶם:

יג
 פֹּה־אָמַר יְהוָה אֵלֵי הַלֹּדֶז וְקִנְיַת לֶךְ אֲנֹכִי שְׂמָתִי אֶ
 עַל־מִתְנֶה וּבְמִסִּים לֹא תִבְאֹרוּ: וְאֶקְנֶה אֶת־הָאָדָמִי בְּדָבָר 2
 יְהוָה וְאֶשֶׁם עַל־מִתְנֵי: וְהָיָה דְּרִי־הָהָר אֵלֵי שְׂמִית 3
 לֵאמֹר: קַח אֶת־הָאָדָמִי אֲשֶׁר קָנִיתִי אֲשֶׁר עַל־מִתְנֶה 4
 וְקִים לֶךְ פְּרִתָּה וְשִׁמְעֶהוּ עִם בְּנוֹקֵי הַסָּלֵעַ: וְאֵלֶּךְ 5
 וְאֶשְׁמְעֶהוּ בַּפֶּתַח כְּאִשָּׁר צִוָּה יְהוָה אוֹתִי: וְהָיָה 6
 מִקֵּץ יָמִים רַבִּים וְאָמַר יְהוָה אֵלֵי קִים לֶךְ פְּרִתָּה וְקַח

וְאָרִין עִם אִזִּי אֶ שְׁוֹעֶרְךָ צוֹ דָּעַם הָאֵל עִם פֶּעֶרְצֶה־רַחֵם פֹּן אִיין עַק לֵאנֶד בִּי צוֹ דָּעַם
 אֲנִדְרֶן עַק לֵאנֶד עִם אִזִּי קִיין פֶּרְדֶּען צוֹ קִיין פֿלִישׁ: 13 זִיִּיא הָאֲבֵעַן גְּעוֹיִשֶׁט וְזִיִּין
 אָבֵער דֶּערנֶער הָאֲבֵעַן זִיִּיא גְּעִשְׁטִישֶׁן, זִיִּיא הָאֲבֵעַן זִיִּין גְּעִקְוֶה־לֶשֶׁט אֲנִד עֲבֵעַן דָּעַם
 וְזֵאם נִיצֵט נִיט, דָּאִרִיבֶער שְׁעֵה־מִט אִיין וְעֵבֶען אִירֶע תְּבוּאָה (פֿרוֹכֶט) פֹּן דָּעַם גִּרְמִי
 צָארן פֹּן דָּעַם הָאֵר: 14 אֲזוּי הָאֵט דֶּער הָאֵר גְּעִזָּגֶט, אֲזוּיִךְ אֵלֶע מִיִּינֶע שְׁלֵעֶכֶע
 שְׂכָנִים, וְזֵאם רִיִּהֶרֶן אֵן דָּאס עֲרַבְשֶׁה־יִיט וְזֵאם אִיין הָאֵב מִיין פֿאַלֶק וְיִשְׂרָאֵל גְּעִמַּכֶּט
 עֲרַבֶען, זַע, אִיין וְעֵל זִיִּיא אֲוִסֶרִישֶׁן פֹּן זִיִּיעֶר לֵאנֶד, אֲנִד דָּאס הָזִי וְהִנֵּה וְעֵל
 אִיין אֲוִסֶרִישֶׁן פֹּן צוֹוִישֶׁן זִיִּיא: 15 אֲנִד עִם וְעֵט זִיין נִאכְדֶּעם דָּאס אִיין הָאֵב
 זִיִּיא אֲוִסֶרִישֶׁן, וְעֵל אִיין מִיך אֲוִמְקֶה־רֶען אֲנִד אִיין וְעֵל מִיך דֶּערבֶּארֶע־מֶען, אֲנִד
 אִיין וְעֵל זִיִּיא צוֹרִיקֶבֶרֶנֶען אִיטְלִיכֶען צוֹ זִיִּינֶע נְחֻלָּה, אֲנִד אִיטְלִיכֶען צוֹ זִיין לֵאנֶד:
 16 אֲנִד עִם וְעֵט זִיין, וְעֵן זִיִּיא וְעֵלֶען לֶערֶנֶען דִּיא וְעֵבֶען פֹּן מִיין פֿאַלֶק, צוֹ
 שְׁוֹעֶרֶן בִּיִּיא מִיין נִאֲמֶען, אֲזוּי וְאִהֶר הָאֵר דֶּער הָאֵר לֵעֲבֹט, גְּלִיִּיף הָאֵר זִיִּיא הָאֲבֵעַן
 גְּעֵלֶערֶנֶט מִיין פֿאַלֶק צוֹ שְׁוֹעֶרֶן בִּיִּיא בַּעַל, אֲזוּי וְאֵלֶען זִיִּיא גְּעִבוֹשִׁט וְעֵרֶען
 צוֹוִישֶׁן מִיין פֿאַלֶק: 17 וְעֵן זִיִּיא וְעֵלֶען אָבֵער נִיט הֶעֱרֶען, אֲזוּי וְעֵל אִיין אֲוִסֶרִישֶׁן
 רִיִּישֶׁן דָּאס דָּאזִיגֶע פֿאַלֶק, אֲוִסֶרִישֶׁן אֲנִד פֶּעֶרְטִילִיכֶען, וְאָגֶט דֶּער הָאֵר:

קאפיטעל יג

1 אֲזוּי הָאֵט דֶּער הָאֵר צוֹ מִיר גְּעִזָּגֶט, גַּע, אֲנִד קִיוף דִּיר אֶ בֶּארְטֵעַל פֹּן פֿלאַקס,
 אֲנִד וְאֶלֶשֶׁט אִיהֶם שְׁהֵן אֲזוּיִךְ דִּיִּינֶע לֶענְדֶּען, אָבֵער אֵין וְאֶסֶר וְאֶלֶשֶׁט דִּיא אִיהֶם נִיט
 בֶּרֶענְגֶען: 2 אֲזוּי הָאֵב אִיין גְּעִקֹּפֶט דָּעַם בֶּארְטֵעַל נִאךְ דָּעַם וְאֶרֶט פֹּן דָּעַם הָאֵר,
 אֲנִד אִיין הָאֵב אִיהֶם גְּעִשְׁהֵן אֲזוּי מִיִּינֶע לֶענְדֶּען: 3 אֲנִד דָּאס וְאֶרֶט פֹּן דָּעַם הָאֵר
 אִיין גְּעִזֶענֶען צוֹ מִיר אֶ צוֹוִישֶׁם מֵאֵל אֲזוּי צוֹ וְאָגֶען: 4 גַּעם דָּאס בֶּארְטֵעַל וְזֵאם
 דִּיא נִאָשֶׁט גְּעִקֹּפֶט, וְזֵאם אִזִּי אֲזוּיִךְ דִּיִּינֶע לֶענְדֶּען אֲנִד שְׁמֵעָה אֲזוּיִךְ אֲנִד גַּע, צוֹ
 דָּעַם פֶּרֶת, אֲנִד דִּיא וְאֶלֶשֶׁט אִיהֶם דָּאָרְשֶׁן בַּעֲהַלְטֶען אֵין דָּעַם שְׁפֹאֶלֶט פֹּן דָּעַם
 פֶּעֲלֹעַן: 5 אֲזוּי בִּין אִיין גְּעִזָּאנְגֶען קִיין פֶּרֶת אֲנִד אִיין הָאֵב אִיהֶם בַּעֲהַלְטֶען בִּיִּיא דָּעַם
 פֶּרֶת, אֲזוּי הָאֵר דֶּער הָאֵר מִיר גְּעִזָּאנְגֶען: 6 אֲנִד עִם אִיין גְּעִזֶענֶען אֵין דָּעַם עֲנִדֶע פֹּן
 פִּיל שְׁעָה, הָאֵט דֶּער הָאֵר צוֹ מִיר גְּעִזָּגֶט, שְׁמֵעָה אֲזוּיִךְ אֲנִד גַּע, צוֹ דָּעַם פֶּרֶת, אֲנִד גַּעם

פון דארט דעם בארשעל וואס איך האב
 דיר געבאטען איהם דארט צו געהאלטען:
 7 אזוי בין איך געגאנגען צו דעם פֿרד,
 אונד איך האב געגריבען, אונד איך האב
 גענומען דעם בארשעל פון דעם ארם
 אונד איך האב איהם דארט געהאלטען,
 אונד זעה, דער בארשעל איז פֿערדארבען
 געווארען, אונד האט צו קיין שום זאך
 געוויגט: 8 אונד דאס ווארט פון דעם
 האר איז געוועזען צו מיר, אזוי צו
 זאגען: 9 אזוי האט דער האר געזאגט,
 אזוי וועל איך פֿערדארבען דעם שטאלץ
 פון יהודה, אונד דעם שטאלץ פון
 ירושלים וואס איז גרויס: 10 דאס דא-
 זיגע שלעכטע פאלק, וואס זיין ווילען
 נישט הערען צו מייןע ווערטער, וואס זיין
 געהן אין דא געדאנקען פון זייער הארץ,
 אונד זיין זענען נאכגעגאנגען נאך איר
 דערע געטער, זיין צו דינען, אונד זיך
 פאר זיין צו ביקען, אזוי זאל עס ווערען
 וויא דער דאזיגער בארשעל, וואס ער
 מוז נישט צו קיין שום זאך: 11 ווארין

7 משם אתהאור אשר צויתך למעשרם: ואך פֿרד
 ואחר ואך אתהאור מן המקום אשר שמתי שמה
 8 והנה נשחת האור לא יצלה לכל: ודו דבר
 9 יהוה אלי לאמר: כה אמר יהוה כֹה אשחית את־
 'נאן יהודה ואתנאון ירושלם הרב: העם הזה רע
 המאנים: לשמע את־דברי ההלכים בשרות להם
 וילכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחויה להם
 11 ויהי כאשר הוה אשר לא יצלה לכל: כי כאשר ידבק
 האור אלמתי אש כן ידבקתי אלי את־כל־בית
 ישראל ואת־כל־בית יהודה ואס־יהוה להות לי להם
 12 ולשם ולתהלה ולחפצות ולא שמעו: ואמרת אליהם
 אתה־דבר הוה כה־אמר יהוה אלתי ישראל כל־יבול
 ימלא יין ואמרו אליך הויע לא נדע כי־כל־יבול ימלא
 13 יין: ואמרת אליהם כה־אמר יהוה הנינו ממלא
 את־כל־ישובי הארץ הוֹאֵת ואת־המלכים הושבים לְדֹר
 עֶל־בָּאָם ואת־הקֹנִיִּים ואת־הנביאים ואת כל־יֹשְׁבֵי
 14 ירושלם שִׁכְרוּן: ונפצתים אש אל־אדמֹת והאבות והבָּנִים
 יתרו ואס־יהוה לא־אחמיל ולא־אחוס ולא ארחם
 טו מהשתחוים: שמעו והאזינו אל־תקבֹרוּ כי יהוה דבר:
 16 תנו ליהוה אלהיכם כבוד כְּכֹרם כְּכֹרם ויבטרו ויחנפו
 רגליהם על־דֶרֶךְ גִּשָׁף וקוֹתֵם לאור ושמָה לַעֲלֹמֹת
 17 יִשִׁית לַעֲרֹפֶל: ואם לא תשמעוה במסֹפְתִים חֲבֵרֵי
 נַפְשִׁי מִפִּי גֹה דֹמֵעַ חֲרָמֵי עֵינִי דֹמְעִה כִּי נִשְׁבַּח
 18 עַד יְהוָה: אִמֹר לַמֶּלֶךְ וּלְנִבְיָהּ הַשְׁפִּילוּ שִׁבּוֹ
 19 כִּי יֵרֵד מִרְאשֵׁיתֵכֶם עֲשֶׂת תִּפְאֶרְתֵּכֶם: עֵר הִנֵּה סוֹרִי
 וְאִן פֶּתַח הַגִּלְתִּי יְהוָה כֹּה־הִגִּילְתִּי שְׁלֹמִים:
 כ שִׂא עֵינֵיכֶם וראוּ הַבָּאִים מִצָּפוֹן אֵת הַעֵדֶר נִתְּלָךְ צֹאן

וויא דער בארשעל ווערט געהעפט צו דיא לענדען פון א מענש אזוי האב איך
 צו מיר געהעפט דאס באנצע הויז פון ישראל אונד דאס באנצע הויז פון יהודה, זאגט
 דער האר, דאס זיין זאלען זיין מיין פאלק, צו א נאמען אונד צו א לויב אונד צו איינע
 שעהקייט, אבער זיין האבען נישט געוואלט הערען: 12 אונד דוא זאלסט צו זיין
 זאגען דאס דאזיגע ווארט, אזוי זאגט דער האר, דער נאט פון ישראל, אימליכער
 קרוב ווערט געפילט מיט זיין, אונד זיין וועלען צו דיר זאגען, וויסען מיר דען נישט
 אז אימליכער קרוב ווערט געפילט מיט זיין? 13 אזוי זאלסט דוא צו זיין זאגען,
 אזוי זאגט דער האר, זעה, איך מאך פול אלע איינוואוינער פון דעם דאזיגען לאנד,
 אונד דיא קעניגע וואס ויצען אויף דור'ס שטוהל, אונד דיא כהנים אונד דיא נביאים,
 אונד אלע איינוואוינער פון ירושלים מיט שפרות: 14 אונד איך וועל זיין צו-
 שטעטערן (צוברעקלעך) איינעם צו דעם אנדערן, אונד דיא עלטערן אונד דיא זיהן
 צוואמען, זאגט דער האר, איך וועל מיך נישט דערבארעמען, אונד איך וועל נישט
 שוויגען, אונד איך וועל נישט רחמנות האבען פדי איך זאל זיין פערדארבען: 15 הערט
 אונד פערנעמט, איהר זאלט נישט שטאלץ זיין, ווארין דער האר האט גערעט: 16 געט
 צו דעם האר איינער נאט פבוד איידער ער וועט פינסטער מאכען, אונד איידער איירע פיס
 וועלען זיך אנשטויסען אויף דיא בערג פון פינסטערנים, ווען איהר וועט האפען אויף
 לויכטיגקייט, אונד ער וועט עס מאכען צו דעם טויט־שאטען, אונד ער וועט עס מאכען
 צו דעם שווארצען וואלקען: 17 אבער ווען איהר וועט נישט הערען, אזוי וועט
 אין פערבארענעם מינע זעלע וויינען וועגען איינער שטאלץ, אונד איך וועל
 טרערען פערגריסען, נא, מיין אויג וועט רינען טרערען, ווארין עס וועט געפאנגען
 ווערען דיא סטאדע פון דעם האר: 18 זאג צו דעם קעניג אונד צו דיא
 פירשטען, זעצט אייך נידעריג, ווארין עס האט ארויפגענדערט פון איינער קאפ
 איירע הערליכע קרוין: 19 דיא שטעט פון דרום־זייט זענען פערשלאסען,
 אונד קיינער עפענט נישט, יהודה איז אים באנצען פערטריבען געווארען, גאנץ
 אים באנצען פערטריבען: 20 העבט אויף איירע אויגען אונד זעהט, דיא וואס
 קומען פון צפון־זייט, וואו איז דיא סטאדע וואס איז דיר געגעבען געווארען.

דיא שאף פון דיינע שעהנקייט: 21 וואס וועסט דוא זאגען ווען ער וועט איבער דיר שטראפען, וואס דוא אליין האסט זיין געלערנט צו זיין הארען איבער דיר, צו הויפטלייט, וועלען דיך דען קיינע וועהען נישט אנגרייפען, גלייך וויא א ווייב, א געווינערין? 22 אונד ווען דוא וועסט זאגען אין דיין הארץ, ווארום האט מיך דאס דאזיגע געטראפען? ווענען דיינע פילע זינד, וואס זענען אויפגעדרעקט גע- ווארען אויף דיינע זוימען, דיינע טריט זענען אנטשלאעקט געווארען: 23 קען דען דער פושי ווינע הויט פערברייטען? אדער איין פאנטער ווינע פלעקען? אזוי וועט איהר נישט קענען גוטעס טהון ווען איהר זענט געלערנט שלעכטעס צו טהון: 24 אונד איך וועל וויא צושפרייטען וויא שטרויא וואס געהט אוועק פאר דעם ווינד פון דעם מדבר: 25 דאס איז דיין גורל, דיין צונעמאסענעס טהייל פון מיר, זאגט דער האר! ווייל דוא האסט מיך פערנעסען, אונד האסט דיך פערזיר כערט אויף פאלשקייט: 26 אונד איך האב אויף אנטשלאעקט דיינע זוימען פאר דיין פנים, אז דיינע שאנד זאל געזעהען ווערען? 27 דיין אונצוכט טרייבען (נאך) אונד דיין יוכצען, דיינע זונד טרייבערייא אויף דיא הויכע ערטער אין דעם פעלד, דיינע אומזיידריגקייט האב איך געזעהען, וועה צו דיר ירושלים, דוא ווילסט נישט ריין ווערען, נאך ביז וויא לאנג זאל עס דויערן?

קאפיטעל יד

1 דאס איז דאס ווארט פון דעם האר וואס איז געוועזען צו ירמיהו ווענען דעם אויפהאלטען פון רענען: 2 יהודה טרויערט, אונד איהרע טויערן זענען פערשמאכט, זיין זענען פערשווארצט ביז צו דער ערד, אונד דאס געשרייא פון ירושלים געהט ארויף: 3 אונד זייער שטארקע האבען געשיקט זייער יונגע צו דעם וואסער; זיין זענען געקומען צו דיא גריבער, זיין האבען נישט געפונען קיין וואסער, זיין האבען זיך צוריקגעקערט מיט לעדיגע פלים, זיין שעהמען זיך אונד זיין זענען פערוויקט אונד זיין געדעקען זייער קאפ: 4 ווענען דער ערד וואס איז צוגראכען, ווייל עס איז נישט געוועזען קיין רענען אין דעם לאנד שעהמען זיך דיא אקערלייט אונד געדעקען זייער קאפ: 5 ווארין אויף דיא הינד אויף דעם פעלד האט געבויעט אונד האט פערלאזט, ווארין עס איז נישט דא קיין גראז: 6 אונד דיא ווילדע זעעל שטעהען אויף דיא הויכע ער- שטער, זיין שלעכטען דיא לופט וויא דיא שאקאלען, זייער אויבען זענען פערמאכט, ווייל עס איז נישט דא קיין גראז: 7 ווען אונזערע זינד ציינען קענען אונס, א האר, אזוי טהוא עס ווענען דיין נאמען, ווארין אונזערע אפגעהרגנען זענען פיל, קענען דיר האבען מיר גע- זינדיגט: 8 דוא האפענונג פון ישראל, זיין העלפער אין דער צייט פון א צרה, ווארום זאלסט דוא זיין וויא א פערעמדר אין דעם לאנד, אונד וויא א דורכרייזער וואס נייגט (זיין געצעלט), כדי איבערצונעכטיגען: 9 ווארום זאלסט דוא זיין וויא א פערטומעלטער מענש, וויא א גבור וואס קען נישט העלפען? אונד דוא ביסט דאך צווישען אונס, א האר, אונד דיין נאמען ווערט איבער אונס גערופען, דוא זאלסט אונס נישט פערלאזען: 10 אזוי האט דער האר געזאגט צו דעם דאזיגען פאלק, אזוי האבען זיין ליב געהאט זיך צו פערקווא- געלן, זייער פיס האבען זיין נישט צוריקגעהאלטען, אבער דער האר האט זיין נישט געוויילגט, אזאונד וועט ער זייער זינד געדענקען אונד זייער זינד וועט ער בעשטראפען: 11 אונד דער האר האט צו מיר געזאגט, דוא זאלסט נישט בעטען פאר דעם דאזיגען פאלק צו גוטען ווען

12 ווען וויא פאסטען הער איך נישט צו זייער געשרייא, אונד ווען וויא ברענגען אויף א קרבן עולה אונד א מנחה בעוורי ליג איך נישט אין וויא, נייערט דורך שווערד אונד דורך הונגערס-נויטה אונד דורך א פעסט פערלענד איך וויא: 13 אונד איך האב געזאגט, אוי נעה, האר גאט, זעה דא נביאים זאגען צו וויא, איהר וועט נישט זעהען דאס שווערד, אונד הונגער וועט בייא איך נישט ווין, נייערט איין אמת'ן שלום וועל איך איך געבען אין דעם דאזיגען ארט: 14 אונד דער האר האט צו מיר געזאגט, דא נביאים זאגען פאלשע נביאות אין מיין נאמען, איך האב וויא נישט געשיקט, אונד איך האב וויא נישט געזאמען, אונד האב צו וויא נישט גערעט, פאלשע זעהונג, אונד פשוט אונד געצענדיקט, אונד דורך בעטרוג פון וויער הארץ זאגען וויא צו איך נביאות: 15 דארום, אזוי זאגט דער האר אויף דא נביאים וואס זאגען אין מיין נאמען נביאות אונד איך האב וויא נישט געשיקט, אונד וויא זאגען, שווערד אונד הונגערס-נויטה וועט אין דעם דאזיגען לאנד נישט ווין, דורך דעם שווערד

אלהותם וכי יעלו עליה ומנחה אחי רצם כי כהרע 13 וברעב ובדבר אחי מבדה אותם: ואמר אלהי ארץ יהודה הנה הנבאים אמרים להם לא תראו חרב ורעב לא יתעו להם בירשלום אמת אתן להם במקום חורב: 14 ואמר יהוה אלי שרר הנבאים נבאים בשמי לא שלחתי ולא צויתים ולא דברתי אליהם חזק שרר וקסם ואילול ותדמות להם המה מתנבאים להם: 15 לכן כהראמר יהוה עליהנבאים הנבאים בשמי ואני לא שלחתי והמה אמרים חרב ורעב לא יהיה בארץ הזאת 16 כחרב וכרעב יהמו הנבאים ההמה: והעם אשר-המה נבאים להם יהיו משלמים בחוצות וירושלם מפני הרעב והחרב ואין מקבר להמה המה נשלים ובעיהם ובעיהם 17 ושפכתי עליהם את דמיהם: ואמרת אליהם אתה דבר יהוה תדנה עני דמיה לילה ויוםם ואלתהרמיה כי שבר גדול נשברה בתולת בתינו מזה נחלה מאד: 18 אסדנאמי השדה והנה הלל-חרב ואם באתי העיר והנה תחלוני רעב כי נסדקיא נסדקיא סדקיא אל-ארץ ולא ידעו: המאס מאסת את-יהודה אסדנאמי נגלה נפשו מזה הכיתו ואין לו כרפא קנה לשלום כ ואין טוב ולעת כרפא והנה בעתה: והעני והנה רשעני 21 עון אבותינו כי הקאנו לך: אל-תנאני למען שמך אל-תנבל כפא כבודך וזכר אל-תספר ברחוק אמתנו: 22 הוש בהבלי העינים מעשמים ואסדנאמי יהוה רבבים הלא אתה יהוה אלהינו ונקודלך כראתה עשית את-כל-אלה:

טו

טו

א ואמר יהוה אלי אסדנאמי משה ושמאלי לפני עין

אונד הונגער וועלען זיך ענדיגען (אומקומען) דא זעלבדיגע נביאים: 16 אונד דאס פאלק, צו וועלכע וויא זאגען נביאות וועלען געווארפען ווערען אין דא נאמען פון ירושלים, וועגען דעם הונגער אונד וועגען דעם שווערד, אונד קיינער וועט נישט ווין ווער עס זאל וויא בערגרעפן, וויא אונד ווירע ווייבער, ווירע זיהן אונד ווירע טעכטער, אונד איך וועל וויער שלעכטעם איבער וויא אויסקיסען: 17 אונד דא זאלסט צו וויא זאגען דאס דאזיגע ווארט, עס וועלען ריגען טרערען פון מינע אויגען, בייא טאג אונד בייא נאכט, אונד וועלען נישט שטיל בלייבען, ווארין א גרויסער בראך האט צוגראכען דא יונגפרויא, דא טאכטער פון מיין פאלק, מיט א זעהר קראנקער וואונד: 18 ווען איך זעה ארויס אויף דעם פעלה, אונד זעה, דא דערשלאגענע מיט דעם שווערד, אונד ווען איך קום אין דער שטאט אריין, אונד זעה, דא זענען געקערענטע פון דעם הונגער, ווארין אזוי וויא דער נביא אזוי אויף דער פהן שלעפט זיך ארום איבער דעם לאנד אונד ווייסען נישט (וואס צו טהון): 19 האסט דא דען יהודה פערהאסט? אדער האט דינע זעלע פערואמווירדיגט ציון? ווארום האסט דא אונס אזוי געשלאגען, דאס מיר האבען נישט קיינע היילונג? מיר האבען געהאפט אויף שלום, אבער עס איז קיין גוטעס—אויף א צייט פון היילונג, אבער זעה, עס איז נור שרעקעניס: 20 מיר דערקענען, א האר, אונזערע שלעכטיגקייט, דא וינד פון אונזערע עלטערן, דאס מיר האבען קעגען דיר געזינדיגט: 21 דא זאלסט אונס נישט פערווארפען אונס דיין נאמען וועגען, דא זאלסט נישט צושטענען דיין בונד מיט אונס: 22 איז דען דא צוויי שטען דא געצען פון דא גוים (הידען) אונאלכע וואס זאלען געבען רעגען, אדער קענען דא הימעל געבען שפרייט-רעגען? ביסט דא עס נישט, דער האר, אונזער גאט, אונד אויף דיר וועלען מיר האפען, ווארין דא האסט אלעס דאס דאזיגע געמאכט:

קאפיטעל טו

1 אונד דער האר האט צו מיר געזאגט, ווען משה אונד שמאלי זאלען פאר מיר שטעהן,

וועט

נפשי אליהם הנה שלח מעלמי וצא: והנה בר
 ואמר אלך אני נצא ואמרת אליהם ברו ארם דוה
 אשר למות למות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב
 לרעב ואשר לשב: לשבי וקדתי עליהם אביע
 משפחות ואסדוה אתה תרוב לרוב ואתה תכלים
 לסחב ואתה תשם השמים ואתה תבית הארץ אכל
 ולהשחית: ונתתם לזעה לכל ממלכות הארץ בגלל
 מעשה בדתוקדו מלך יהודה על אשר עשה בירושלם:
 כי מרחמל עליו וירושלם וכן נעז לך וכן יסור
 לשאל לשלם לך: את נשפת אתי באסדוה אחור
 חלבי ואט אתי עליו ואשחיתו וקדתי הנחם:
 ואורם במורה בשער הארץ שלחתי אתי עמי
 מירביתם לא שבו: צמרלי אלמותי מחול ימים
 הבאתי להם עלאם בחר שרד בצהרים הפלתי עליה
 פתאם צר ובהלות: אכלה לית השבילה נפחה נפשה
 באת שמעה בער ויבם בישת ופפרה ושאריתם לחרב
 אתן לפני איביתם באסדוה: איירל אמי כי
 לחרתי אשר רב ואיש מרן לבל הארץ לא נשתי ולא
 נשרבי בלה מקלנו: אמר יהודה אסלא שרותך לשב
 אסלא: הפנתי בך בעת רעה ובעת צרה אתה יאב:
 הורע ברול: ברול מצאנו ונחשת: חרף ואצרתו
 לבו אתן לא במחור ובכלל חטאותיו ובכלל עבולותיו:
 והעברתי את אבדך בארץ לא ידעת בראש קדחתה
 באפי עליהם חרף: אסח דעת יהודה ודברו
 ופברו והקם לא מרפי אללארץ אסח חסדו יע
 שאני עליו חרפה: נמצא דברך ואכלם ויר דברך
 לי לששון ולשמחת לבבי בירקרא שמך על יהודה

ועת דאך מיניע ועלע ניש (בענערהרע)
 צו דעם דאויגען פאלק, שיק ויאי אנועק
 פון מיין פנים אז ויאי זאלען ארויסגעהן:
 2 אונד עס וועט ויין ווען ויאי וועלען צו
 דיר זאגען, וואו אהין זאלען מיר אנועק
 געהן, אזוי זאלסט דוא צו ויאי זאגען,
 אזוי זאגט דער האר, ווער עס איז
 בעשטימט צו דעם מוים, דער איז צו
 דעם מוים, אונד ווער צו דעם שווערד
 — דער איז צו דעם שווערד, אונד דער
 וואס איז צו דעם הונגער — איז צו דעם
 הונגער, אונד דער וואס איז צו דער
 געפאנגענשאפט — דער איז צו דער
 געפאנגענשאפט: 3 אונד איך וועל איי
 בער ויאי אויפגעמען פיער משפחות,
 זאגט דער האר, דאס שווערד צו מייסען,
 אונד דיא הינד אנועק צושלעסען, אונד
 דיא פעגלע פון דעם הומעל אונד דיא
 חיות פון דעם לאנד, צו פרעסען אונד
 צו פערדארבען: 4 אונד איך וועל ויאי
 געבען צו א ציטערנים צו אלע קעניג
 רייכע פון דער ערד, וועגען מנשה דעם
 ווען פון חזקיהו, קעניג פון יהודה, וועגען
 דעם וואס ער האט געטהון אין ירושלים:
 5 ווארין ווער וועט זיך דערבארמען
 איבער דיר, א ירושלים, אדער ווער וועט זיך בעדויערן?
 אדער ווער וועט זיך קעהר
 רען צו פרעגען נאך דיין שלום? 6 דוא האסט מיך
 פערלאזט זאגט דער האר, דוא
 ביסט צוריקגעגאנגען, אזוי האב איך מיניע
 האנד גענייגט קעגען דיר, דאס איך זאל
 זיך פערדארבען, איך בין מיד געווארען פון מיך
 צו בעדענקען: 7 אונד איך האב
 ויאי לויז געמאכט פון קינדער, איך האב
 פערטיליגט מיין פאלק, דאך האבען ויאי
 זיך ניש צוריקגעקערט פון זייערע וועגען:
 8 זיינע אלמנות זענען שטארקער געוואר
 רען (אין צאהל) מעהר פון דעם זאמד פון דיא
 ימים, אונד איך האב צו ויאי געבראכט,
 אויף דיא מוטער פון דעם אויסדערנוועהלשען,
 דעם צושטערער אין מיטען טאג, איך
 האב געמאכט פלוצלינג איבער ויאי פאלען
 דעם פינד (אדער איין בראד) אונד
 שרעקעניס: 9 דיא וואס האט געבוירען
 זיבען איז פערשמאכט, זיא האט אויסגע
 אטעמט איהרע נשמה, איהר זון איז
 אונטערגעגאנגען ווען עס איז נאך טאג
 געוועזען, זיא האט זיך געשעהמט אונד
 איז בלאס געווארען, אונד זייערע
 איבערגעבליבענע וועל איך צו דעם
 שווערד געבען פאר זייער פינד, זאגט דער
 האר: 10 וועה איז מיר, מיניע
 מוטער, דאס דוא האסט מיך געבוירען,
 א מאן פון שטרייט אונד א מאן פון קריג
 צו דעם גאנצען לאנד, איך האב פון קיינעם
 קיין שולדיגעלד ניש געמאנט, אונד קיינער
 האט בייא מיר ניש געמאנט, דאך שולטען
 מיך אלע: 11 דער האר האט געזאגט,
 זאל איך דען ניש בעדענקען, (אדער דיין
 איבערבלייבונג) צום גוטען, האב איך געזאלט
 בייא דיר בעגעגענען (אדער בעסטען) אין
 דער צייט פון שלעכטעם, אונד אין דער צייט
 פון דעם בעדענקעניס פון דעם פינד? 12
 ווערט דען אייזען צובראכען? אייזען
 אונד מופער פון צופורייזט: 13 דיין פערמעגען
 אונד דייער אוצרות וועל איך געבען צו דעם
 רויב, אהן קיוף פריי: וועגען אלע דייער זינד,
 אונד אין אלע דייער גרענעצען: 14 אונד
 איך וועל זיך דורכפיהרען מיט דייער פינד אין א
 לאנד וואס דוא קענסט נישט, ווארין א
 פייער איז אנגעצויגן דען אין מיין צארן
 עס זאל אויף אייך ברענען: 15 דוא ווייסט
 עס א האר! געדענק אן מיר, אונד געב
 אכטונג אויף מיר, אונד נעם פאר מיר
 נקמה פון מיניע נאכגאנער, געם מיך
 ניש אנועק נאך דיין לאנגען צארן, דוא זאלסט
 דאך דערקענען, דאס איך שראג וועגען
 דיר שאנד: 16 דייער ווערטער זענען געפוען
 געווארען, אונד איך האב ויאי (וויא)
 אויפגעגעסען, אונד דייער ווערטער זענען
 צו מיר געווארען צו פרייה, אונד צו
 פרהעליכקייט פון מיין הארץ, ווארין

ווארין דיין נאמען איז אויף מיר גערופען,
א האר, גאט צבאות: 17 איך בין נישט
געזעסען אין דער פערזאמלונג פון דיא
שפעטערס דאס איך האב מיך געפרויט,
פון וועגען דיינע האנד בין איך אליין
געזעסען, ווארין מיט פערדראם האסט
דוא מיך פול געמאכט: 18 פארנוואס איז
מיין שמערץ געווארען דויערהאפט, אונד
מינע וואונד אן האפענונג, אונד וויל זיך
נישט היילען? דוא ביסט צו מיר געווארען
וויא א פאלש וואסער, אונד נישט וויא טריי-
עס: 19 דארום, אזוי זאגט דער האר, ווען
דוא וועסט דיך אומקערען, אזוי וועל איך
דיך אויך אומקערען אז דוא זאלסט פאר
מיר שטעהן בלייבען, אונד ווען דוא וועסט
דאס טייטשען פון דעם שלעכטען ארויס-
ברענגען, אזוי זאלסט דוא זיין וויא מיין
מויל, וויא זאלען זיך צו דיר קערען,
אבער דוא זאלסט דיך נישט צו זיין קערען:
20 אונד איך וועל דיך מאכען צו דעם דא-
זיגען פאלק פאר א קופערנע מויער, צו א
פעסטונג, אונד וויא וועלען שטרייטען
קעגען דיר אבער וויא וועלען דיך נישט
בייקומען, ווארין איך בין מיט דיר, כדי
דיר צו העלפען אונד דיך מציל צו זיין,
זאגט דער האר: 21 אונד איך וועל דיך
אונד איך וועל דיך אויסלעזען פון דיא
פויקט פון דיא שטארקע:

קאפיטעל טו

1 אונד דאס ווארט פון דעם האר איז געוועזען צו מיר, אזוי צו זאגען: 2 דוא זאלסט
צו דיר קיין טייב נעמען, אונד עס זאל צו דיר קיין זיין אונד טעכטער זיין אין דעם
דאזיגען ארט: 3 ווארין אזוי זאגט דער האר וועגען דיא זיין אונד דיא טעכטער, וואס
וועלען געבוירען ווערען אין דעם דאזיגען ארט, אונד וועגען זייערע מוטערס וואס האבען
זיין געבוירען, אונד וועגען זייערע עלטערן (פאטערס) וואס האבען זיין געצייגט אין
דעם דאזיגען לאנד: 4 א שטערצליכען טויט זאלען זיין שטארבען, זיין זאלען נישט בער-
קלאגט ווערען אונד נישט בערווען ווערען, צו מיסט אויף דעם לאנד זאלען זיין זיין,
אונד דורך דעם שווערד אונד הונגער זאלען זיין פערלענד ווערען, אונד זייערע טויטע
קערפער זאלען זיין צו שפיז צו דיא פענעל אונטער דעם הימעל אונד צו דיא חיות
פון דעם לאנד: 5 ווארין אזוי זאגט דער האר, דוא זאלסט נישט קומען אין דעם הויז פון
טרויער, אונד דוא זאלסט נישט געהן צו בעקלאגען, אונד זיין צו בעטרויערען, ווארין איך
האב אונגעקענטומען מיין פרידען פון דעם דאזיגען פאלק, זאגט דער האר, דיא גנאד אונד
בארמהערציגקייט: 6 אונד עס וועלען שטארבען גרויסע אונד קליינע אין דעם דאזיגען
לאנד, זיין וועלען נישט בעגראבען ווערען, אונד מען וועט זיין נישט בעקלאגען, אונד מען
וועט זיך נישט קראצען וועגען זיין, אונד מען וועט זיך נישט קאהל מאכען וועגען זיין:
7 אונד מען וועט נישט ברויט ברעכען וועגען זיין, כדי דעם טרויריגען צו טרייסטען וועגען
דעם טויטען, אונד מען זאל זיין נישט געבען צו טרינקען דעם בוס פון טרייסטען וועגען
זיין פאטער אדער וועגען זיינע מוטער: 8 אונד אין דעם שענק-הויז זאלסט דוא נישט קומען
מיט זיין צו זיצען, צו עסען אונד צו טרינקען: 9 ווארין אזוי זאגט דער האר צבאות, דער
גאט פון ישראל, זעה איך מאך פערשטערען פון דעם דאזיגען ארט פאר איירע
אויבען אונד אין איירע מעג דאס קול פון שמחה, דאס קול פון דעם חתן אונד דאס קול פון
דער פלה: 10 אונד עס וועט זיין, ווען דוא וועסט אנטאגען צו דעם דאזיגען
פאלק אלע דיא דאזיגע ווערטער, אזוי וועלען זיין צו דיר זאגען, איבער
וואס

17 אלע צבאות: לאישבתי בסוד-משחקים ואעלז מגן
18 דוד בדר ישבתי כיוצא מלאחתי: למה הנה כאכל וצח
וממתי אטשה מאנה הרפא הוה תהיה לי כמו אבוב מים
19 לא נאמנו: לכן כה אמר יהוה אסתרשוב ואשיבה
לפני תעמד ואסתרשוב יקר מוילל כפי תהיה ישובי המה
כ אליו ואחת לא יחשוב אליהם: ותתקד לעם הוה לחומת
נחשת בעזרה ותלחמי אליו ולא יוכלו לך בראתה אני
21 להושיעך ולהצילך נאמר יהוה: ותצלתך מיד רעים
ופתחת מקף ערצים:

טו

2 ויהי דבריהוה אלי לאמר: לאיתקח לך אשה ולא
3 יהי לך בנים ובנות במקום הזה: כיכה ו אמר
יהוה עליהם ועל הבנות הנלוים במקום הזה ועל
אמם הנלוות אותם ועל אבותם המולדים אותם בארץ
4 הזאת: ממותי תחלאים ימותו לא יספדו ולא יקברו
לדמן עליהם האדמה יהי ובתרכ ובקרב יכלו והיתה
נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ:
5 כיכה ו אמר יהוה אלי תבוא בית מרח ואל תהלך
לספור ואל תגד להם בראשפתי אתי שלומי מאת העם
6 הוה נאמר יהוה אתה תסדר ואתה תחמם: ומתו גדלים
וקטנים בארץ הזאת לא יקברו ולא יספדו להם ולא
7 יתגדו ולא יקרה להם: ולא יפסקו להם על-אכל
לחמם עליהם ולא יושקו אותם פוס תתחמם על-אכיו
8 ועל-אמם: ובית-משתה לאיתבוא לשבת אותם לאכל
9 ולשתות: כיכה אמר יהוה צבאות אלתי ישראל
יהני משבית מרהמם הוה לעיניכם ובמיכם קול
י ששן וקול שמה קול חתן וקול פלה: והנה כי תגיד
לעם הוה את בליהדקרים האלה ואמרו אליהם על-

מה דבר יהוה עלינו את כל־הדרך הנדולה הזאת ומה
 עוננו ומה חטאתנו אשר הטאנו ליהוה אלהינו: ואמרת
 אלהים על אשר־קננו באבותינו אותי באסתרתי וכלנו
 אחרי אלהים אחרים נעבדום ונשבענו להם ואחרי עוננו
 ואחזקתנו לא שמרו: ואחם ברעתם לעשות מאביתם
 והנכם הולכים איש אחרי שוריות לבו־הרע לבקלי
 שמש אל: והטלתי אתכם מעל הארץ הזאת על־
 הארץ אשר לא ידעתם אתם ואבותיכם ועבדתם־שם
 את־אלהים אחרים ויגם וילולה אשר לא־אתם להם
 חנינה: לכן הגדלים באים נאסידתם ולא־אמר
 עוד חריתיה אשר העלה אבידני ישראל מארץ מצרים:
 כי אסחיתיה אשר העלה את־בני ישראל מארץ צפון
 ומכל הארצות אשר הדיחם שמה השבועים על־
 ארמם אשר נתתי לאבותם: הניי שלח
 לדוֹעִים רבים נאסידתם ודוֹעִים ואחריהן אשלח לרבים
 צידים וגדום מעל כל־הר ומעל כל־גבעה ומצוקי
 הסלעים: כי עניי על־כל־דרכיהם לא נסתרו מלפני
 ולא־נצפן עינם מעד עיני: ושלמתי ראשונה משנה
 שנים ונשאתם על חללים את־ארצי בנקבות שקוציהם
 ותעבדותיהם מלא אהבת־חלתי: יהוה עני ומצני
 ומעסי' ביום צרה אל־יך נים: וכל מאסר־אֶרֶץ ואמרו
 אר־שקר נחלו אבותינו הבל ואדבם מעלי: הנשעה
 לו אתם אלהים והמה לא אלהים: לכן הניי מידעם
 כפעם הזאת אודיעם את־יהי ואחזקתיה ויהי כי
 שמי יהוה:

יז
 חטאת יהודה בחובה בעט כרגל בצפון שמיר חרשה *

קיינע בארמה־הערצ־קייט בעבען: 14 דארום זעה, עס קומען אן טעג, זאגט דער האר,
 דאס עס וועט נישט מעהר געזאגט ווערען, אזוי וואהר וויא דער האר לעבט, וואס האט
 ארויסגעפיהרט דיא קינדער ישראל פון דעם לאנד מצרים: 15 גייערט, אזוי וואהר
 וויא דער האר לעבט, וואס האט ארויסגעבראכט דיא קינדער ישראל פון צפון־לאנד,
 אונד פון אלע לענדער, און אז ער האט וויא דארטען פערשטויסען! אונד איך וועל
 וויא צוריקברענגען צו וויער לאנד, וואס איך האב געגעבען צו ווירע עלטערן:
 16 זעה, איך שיק גאץ פיל פישער, זאגט דער האר, אונד וויא זאלען וויא פישען
 (פאנגען), אונד דערנאך וועל איך שיקען גאץ פיל יעגער, אונד וויא זאלען וויא
 פערזאנען פון אישליכען בארג, אונד פון אישליכען היגעל אונד פון דיא שפאלטען
 פון דיא פעלזען: 17 ווארין מיינע אויגען זענען איבער אלע ווירע ווענען, וויא
 זענען נישט פערבראנען פאר מיר, אונד ווירע עונות זענען נישט פערדעקט פון מיינע
 אויגען: 18 אונד איך וועל בעצאלען צו דעם ערשטען ווירע דאפעלטע שולד אונד
 ווירע זינד, ווייל וויא האבען פערשטואכט מיין לאנד מיט דיא טוישע קערפער פון
 ווירע אומווירדיגקייט, וויא האבען (דערמיט) מיינע נחלה פול געמאכט: 19 א האר,
 מיינע שטארקייט אונד מיינע פעסטונג, אונד מיינע רעטונג אין דעם טאג פון א צרה,
 צו דיר וועלען פעלקער קומען פון דיא ענדען פון דער ערד אונד וויא וועלען זאנען,
 נור ליבען האבען אונזערע עלטערן געערבט, נארישקייט, אונד אונטער וויא איז נישט
 דא וואס עס זאל קענען נוצען: 20 זאל זיך א מענש מאכען בעטער? אבער וויא
 זענען דאך קיינע בעטער: 21 דארום זעה, איך לאז וויא דינעם מאל וויסען, איך וועל
 וויא מאכען דערקענען מיינע האנד אונד מיינע שטארקייט, אונד וויא וועלען דער־
 קענען דאס מיין נאמען איז יהוה:

קאפיטעל יז

1 דיא זינד פון יהודה איז אויפגעשריבען מיט איינע אייזערנע פעדער, מיט א
 שפיץ פון א דימאנט, אויסגעקריצט אויף דער טאבעל פון וויער הארץ.

אונד אן דיא הערנער פון זייערע מזבחות:

2 אזוי וויא זייער קונדער געדענקען זייערע מזבחות אונד זייער לינדען-ביימער בייא דיא גרינע ביימער אויף דיא הויכע היבעלן: 3 מיינע בארג אויף דעם פעלד! דיין פערמענען, אלע דייע אונדער וועל איך געבען צו דעם רויב, אויף דייע צמות, וועגען דיא זינד וואס איז אין אלע דייע גרענעצען: 4 אונד דוא וועסט אפלאזען (דייע ארבייט), נא, דוא אליין פון דייע נחלה, וואס איך האב דיר געגעבען, אונד איך וועל דיר מאכען דינען דייע פיינד אין א לאנד, וואס דוא קענסט נישט, ווארין איהר האט אנגעצונדען א פייער אין מיין צאך, אדעס זאל עביג ברענען: 5 אזוי וואגט דער האר, פערפלוקט איז דער מאן, וואס פערזיכערט זיך אויף א מענטש, אונד מאכט פלייש צו זיינע שטארקייט (אָרעם) אונד קעהרט אפ מיט זיין הארץ פון דעם האר: 6 ער וועט זיין וויא א נאקעטער בוים אין דער מדבר, אונד ער וועט נישט זעהען ווען עס קומט גומעס, אונד ער וועט וואוינען אין א דארען ארט אין דער מדבר, אין א געזאלצענעם לאנד, אונד נישט בער וואוינט: 7 געבענשט איז דער מאן וואס פערזיכערט זיך אויף דעם האר, אונד האט דעם האר צו זיינע פערזיכערונג: 8 אונד ער וועט זיין אזוי וויא א בוים געפלאנצט בייא דעם וואסער, אונד אין דעם שטראם שטרעקט ער אויס זיינע ווארצעלן, אונד ער וועט זיך נישט פארקטען ווען דיא הימץ וועט קומען, אונד זיין בלאט וועט זיין גרין, אונד אין דעם וואר פון טרוקענהייט וועט ער נישט זארגען, אונד ער וועט נישט אויפ-הערען צו טראגען פרוכט: 9 פערקרימט איבער אלעס איז דאס הארץ, אונד עס איז אנהיילבאר, ווער קען דאס דערקענען: 10 איך, דער האר, פארש דאס הארץ, אונד פרוב דיא נירען, כדי צו געבען צו אימליכען נאך זיינע וועגען, נאך דיא פרוכט פון זיינע ווערק: 11 אזוי וויא א רעבהון שרייט (נישט אויף איהרע אייער) אונד געווינט נישט, אזוי איז דער וואס דערווערפט זיך רייכטהום אונד נישט מיט רעכט, אין דער העלפט פון זיינע טעג וועט עס איהם פערלאזען, אונד אין זיין ענד וועט ער בלייבען א נאר: 12 אוי, שטוהל פון עהרע, דערהויבען פון אנהייב, דער ארט פון אונדערע הייליגקייט: 13 דיא האפענונג פון ישראל ביזט דוא, א האר! אלע דיא וואס פער-לאזען דיר וועלען פערשעמט ווערען! אונד מיינע אפקעהרער וועלען אין דיא ערד געשריבען ווערען, ווארין וויא האבען פערלאזט דעם קוואל פון דעם לעבעדיגען וואסער, דעם האר: 14 הייל מיך! א האר, אזוי וועל איך געהיילט זיין, העלף מיר אזוי וועל איך געהאלפען ווערען, ווארין דוא ביסט מיין לויב: 15 זעה, וויא זאגען צו מיר, וואו איז דאס ווארט פון דעם האר? לאז עס דאך קומען: 16 אבער איך האב נישט געאילט אזוי וויא א פאסטוף דיר נאכצוגעהן; אונד דעם שרעקליכען טאג האב איך נישט געגליסט, דוא ווייסט עס; דאס ארויסברענגונג פון מיינע ליפערן, איז געוועזען פאר דיין פנים: 17 דוא זאלסט מיר נישט זיין צו א שרעק, דוא ביסט מיין געשיצער אין דעם טאג פון אונגליק: 18 מיינע נאכאנאנער וועלען פערשעמט ווערען, אבער איך וועל נישט פערשעמט ווערען, וויא וועלען דער-שאקען ווערען, אבער איך וועל מיך נישט דערשרעקען, ברענג אויף וויא דעם שלעכטען טאג, אונד מיט א דאפעלטע צוברעכונג זאלסט דוא וויא צוברעכען: 19 אזוי האט דער האר צו מיר געזאגט, געה, אונד דוא זאלסט דיר שטעלען

2 על-לוח לבם ולקרות מזבחותם: כבוד בניהם
מזבחותם ואשריהם על-עץ קענן על גבעות הבמות:
3 חררי כערה חקק קל-אצורותיו לבו אמן במיד
4 בהמאת בכל-גבולו: ושמתה ובה מחללת אשר
5 נתתי לך והעבדת את-אליהך בארץ אשר לא-בנית
6 כראש קדחתם באפי עד-עולם חקד: כהאמר
7 יהוה אלהי הנבר אשר יבטח באדם ושם בשר ודם
8 ומדתו יסור לבו: יהוה בעדער בערבה ולא יראה
9 כריבוא טוב וכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא
10 חשב: ברוך הנבר אשר יבטח ביהוה ויהוה
11 יהוה מבטחו: יהוה בעץ שתול על-מים ועל-יובל
12 ישלח שרשיו ולא ירא כריבא חם יהוה עליו קענן
13 ובשנת בצורת לא ידאג ולא ימיש מעשות פיו: עקב
14 הלב מכל ואנש הוא מי ידענו: אני יהוה חקר לב בתן
15 כליות ולתת לאיש כדרך כפרי מללתי: קרא
16 דבר ולא ילד עשה עשר ולא במשפט בחצי ימי יעובד
17 ובחזרתיו יהוה נבל: כפא כבוד מרום מראשון מקום
18 מקדשו: מקוה ישראל יהוה קל-עקד יבשו יסורי
19 בארץ וכתבו כי עובד מקור מים-חיים את-יהוה:
20 רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי תהלת אמתה:
21 הנהימה אמרים אלי איה דבר-יהוה ובו נא: ואני
22 לא-אצתי מרועה אחרך ויום אנש לא התאיתי אתה
23 ידעת מיצא שפתי נכח פניך יהוה: אליהו-היולי למחתה
24 מחסי אתה ביום רעה: יבשו רפאי ואל-אבשה אני
25 יתתו המה ואל-אחתה אני הביא עליהם וים דה ומשנה
26 שברון שברים: כהאמר יהוה אלי הלך ושמע

בשער בני ים אשר ובאו בו מלכי יהודה ואשר
יצאו בו ובכל שער ירושלים ואמרת אליהם שמעו כ
דבר יהודה מלכי יהודה וכל יהודה וכל יושבי ירושלים
הבאים בשערים האלה: זה אמר יהודה השמיעו
בנפשותיכם ואל תשאו משא ביום השבת והבאתם
בשער ירושלים: ולא תוציאו משא מבתיכם ביום
השבת וכל מלאכה לא תעשו וקדשתם את יום השבת
כאשר צויתי את אבותיכם: ולא שמש ולא חמר אתי
אונם וקשו את ערפם לבלתי שומע ולבלתי קחת
מסר: וזה אדשמש משמען אלי נאסדתה לבלתי
הביא משא בשער העיר הזאת ביום השבת ולקדש
את יום השבת לבלתי עשותיה כל מלאכה: ובאו כה
בשער העיר הזאת מלכים ושרים וישים עליהם
דוד רבבים: כרכב ובסוסים חמה ושריפים איש יהודה
וישבי ירושלים ושבח העיר הזאת לשלם: ובאו מערי
יהודה ומסביבות ירושלים ומצרין בנימן ומדששלה
ומדבריה ומדבריה מכתים עלה חבד ומנחתה ולבונה
ומכאן יהודה בית יהודה: ואם לא תשמעו אלי לקדש את
יום השבת ולבלתי שאת משא ובא בשער ירושלים
ביום השבת והצתי אש בשעריה ואכלה ארמנות ירושלים
ולא תחיה:

יח
הרב אשר נתן אלי צדק מאת יהודה לאמר: קום א
הדרג בית הוצר ושמה אשמעך את דברי: ואני
בית הוצר והנה עשה מלאכה עליהם: ושתת
הכל אשר הוא עשה בחזק ביד הוצר ושב נעשו
כל אשר כאשר ישר בעיני הוצר לעשות: ונתת

אזיער, אונד זיי האבען הארט געמאכט זייער נאקען בדי ניש צו הערען, אונד ניש
אנצונעמען קיין מוסר: 24 אונד עס וועט (אבער) זיין ווען איהר וועט מיך הערען,
זאגט דער האר, ניש אריינצוברענגען קיינע משא דורך דיא שוירען פון דיא דאזיגע
שטאט אין דעם טאג פון שבת, אונד איהר וועט הייליגען דעם טאג פון שבת בדי ניש
צו טהון אין איהם קיינע מלאכה: 25 אזוי וועלען אריינקומען דורך דיא שוירען פון
דיא דאזיגע שטאט, מלכים אונד פירשטען, וואס וועלען ווצען אויף דעם שטוהל פון
דוד, זייא וועלען רייטען אויף רייטוועגען אונד פערד, זייא אונד זייערע פירשטען, דיא
גענשען פון יהודה, אונד דיא אייגנזאגער פון ירושלים, אונד דיא דאזיגע שטאט
וועט געוואוינט ווערען אויף עביג: 26 אונד זייא וועלען קומען פון דיא שטעט פון
יהודה, אונד פון ארום ירושלים, אונד פון דעם לאנד פון בנימין, אונד פון דעם טאהל
אונד פון דיא בערג אונד פון דרום-זייט, אונד ברענגען בראנד-אפסער אונד שלאכט
אפסער אונד שפיינדאפסער אונד וויירוויף, אונד וועלען ברענגען דאנק-אפסער אין
דעם הויז פון גאט: 27 אבער ווען איהר וועט מיך ניש הערען צו הייליגען דעם טאג
פון שבת, אונד ניש צו טראגען קיינע משא אונד אריינצוקומען דורך דיא שוירען פון
ירושלים, אין דעם טאג פון שבת, אזוי וועל איך אנצינדען א פייער אין איהרע שוירען,
אונד עס וועט פערברענען דיא פאלאסטען פון ירושלים, אונד עס וועט ניש פער-
לאשען ווערען:

קאפיטעל יח

1 דאס ווארט וואס איז געוועזען צו ירמיהו פון דעם האר, אזוי צו זאגען: 2 שטעה
אויף אונד געה ארום צו דעם הויז פון דעם טעפער, אונד דארטען וועל איך דיך
מאכען הערען מייןע ווערטער: 3 אונד איך בין ארוםגעגאנגען אין דעם הויז פון
דעם טעפער, אונד זעה, ער טהוט א מלאכה אויף דיא ווערקשטעל: 4 אונד ווען
דאס בלי איז פערדארבעט געווארען וואס ער האט געמאכט מיט ליים אין דיא האנד פון
דעם טעפער, אזוי האט ער עס אומגעקערט, אונד האט דערפון געמאכט איין אנדערעס
פלג, אזוי וויא עס איז געפאלען אין דיא אויגען פון דעם טעפער צו טהון: 5 אונד

דאס ווארט פון דעם האר איז געוועזן
צו מיר, אזוי צו זאגן: 6 קען איך
דען נישט צו אייך טהון אזוי וויא דער
דאזיגער טעפער, הויז פון ישראל? זאגט
דער האר, זעה, אזוי וויא דאס לייט איז
אין דיא האנד פון דעם טעפער, אזוי
זענט איהר אין מיינע האנד, א הויז פון
ישראל: 7 אין א רבע (אויגענבליק)
רעד איך קעגן א פאלק אונד קעגן א
קעניגרייך, עס אויסצורייסן, צו צו-
שטערן אונד צו פערטיליגן: 8 אבער
ווען דאס פאלק קעהרט זיך צוריק פון
זיינע שלעכטיגקייט, וועגן וועלכען איך
האב גערעט, אזוי האב איך חרטה וועגן
דעם שלעכטען וואס איך האב געטראכט
וויא צו טהון: 9 אונד אין א רבע רעד
איך קעגן א פאלק אונד קעגן א
קעניגרייך עס אויסצובויסן אונד צו
פלאנצן: 10 אבער ווען ער טהוט דאס
וואס איז שלעכט אין מיינע אויגען, כדי
נישט צו הערען מיין קול, אזוי האב איך
חרטה אויף דעם גוטען וואס איך האב
געטראכט איהם צו פערניטיגן: 11 אונד
אצונד, זאג איך צו דיא לייט פון יהודה

6 דבריהם אלי לאמר: הויזר הזה לא אוכל לעשות
לכם בית ישראל נאמיה הנה כחמר ביד היצר
7 קראתם ביד בית ישראל: הנה אדבר עליה
8 ועל ממלכה לתת ולתת ולתת: ושב הנה הנה
מקומו אשר דברתי עלי ותחמתי עליה אשר
9 חשבתי לעשות לו: ונע אדבר עלי ועל
ממלכה לבנות ולבנות: ועשה הרעה בעיני לבתי
שמע בקולי ותחמתי עליה אשר אמרתי לחיטב
11 אות: ועשה אמרנא אליה הנה ועליושב יושבם
לאמר בה אמר יהוה הנה אנכי יוצר עליכם רעה
וחשב עליכם מחשבה רעה לא אש מידתו הרעה
12 והיטבו דרכיכם ומעלליכם: ואמר נאש כדאחרי
מחשבותינו נלך ואש שרות לבדד נעשה:
13 לכן בה אמר יהוה שאלו נא בנים מי שמע קול
14 שערות עשיתם מאד בתולת ישראל: הנחב מצר שר
15 שלל לבנות אביהם מים וים קרם נזלים: כדי
שבוני עמי לשוא וקמרו ונבשלו בדרכיהם שובל
16 עולם ללכת בתובות הרך לא מלולה: לשום ארצם
לשמה שרקות עולם כל עובר עליה ישם ויגר בראשו:
17 כדוהקרים אפצם לפני איב ערף ולא פעם ארצם
18 ביום איהם: ואמר לכו ותחשבה עליהם
מחשבות כדי לאתאבר תורה מכלן ועצה מחכם ודבר
מבוא לכו ונקחו בלשון ואלתקשיבה אל קלד דבריו:
19 תחשבה יהוה אלי ושמע לקול דרכי: הושלם פתח
טובה רעה קיבדו שחתה לפשע וכו' ועמד לפני
לדבר עליהם טובה להשיב את החמה מהם:
21 לכן הן אתבוננם לרעב והגרם עליהם רעב וחרפה

אונד צו דיא איינוואוינער פון ירושלים, אזוי צו זאגן, אזוי זאגט דער האר, זעה,
איך בעשאף אויף אייך שלעכטעם, אונד טראכט איבער אייך א געדאנק (פון
שלעכטעם), קעהרט אייך צוריק איטליכער פון זיין שלעכטען וועג, אונד מאכט
בעסער איירע וועגן אונד איירע וועק: 12 אבער וויא זאגן עס איז צו פער-
צווייפלען! נייערט נאך אונזערע געדאנקען וועלען מיר געהן אונד איטליכער נאך
זיין טראכטען פון זיין שלעכטען הארץ, וועלען מיר טהון: 13 דארום, אזוי זאגט
דער האר, פרעגט דאך צווישען דיא פעלקער, ווער האט אזאלכעם געהערט, זעהר
א מיאוסע זאך האט דיא יונגפרויע פון ישראל געטהון: 14 ווערט דען פערלאזט
פון דעם שטיין (פעלזען) פון פעלד דער שנייא פון לבנון? אדער ווערען פערטריקענט
שטארמיגע, קאלטע, פליסענדע וואסערן? 15 ווארן מיין פאלק האט מיך פערנעסען,
זיין רייכערן צו פאלשקייט, אונד וויא האבען זיי געמאכט שטרויכלען מיט זיירע
וועגען אויף דיא אלטע שטעטען, צו געהען אויף וועגען וואס זענען נישט קיין אויס-
געטרעטענע וועגען: 16 צו מאכען זייער לאנד צו וויסט, צו דער עביגען שמוצירונג
(פייען), איטליכער וואס וועט פאר איהר פערבייא געהן וועט ערשטוינען, אונד וועט
שאקלען מיט זיין קאפ: 17 אזוי וויא מיט דעם מורד-הינד וועל איך זיין פערשפרייטען
פאר דעם פיגד, דעם נאקען אבער נישט דאס פנים וועל איך צו זיין ווייזען אין דעם
טאג פון זייער בראף: 18 אונד וויא האבען געזאגט, קומט, מיר וועלען אויס-
טראכטען אויף ורמיהו (בייזע) געדאנקען, ווארן דיא תורה וועט נישט פערלויזען
ווערען פון דעם כהן, אונד איינע עצה פון דעם חכם, אונד א ווארט פון דעם
נביא, קומט, לאזען מיר איהם שלאגען מיט דיא צונג, אונד מיר וועלען נישט
פערנעמען אלע זיינע ווערטער: 19 הארף דאך צו מיר, א האר, אונד הער צו
דעם קול פון מיינע קרינער: 20 זאל דען בעצאלט ווערען שלעכטעם פאר
גוטעם, דאס זיין האבען געטרובען א גרוב פאר מיינע זעלע? געדענק דאך
מיין שטעקן פאר דיר, כדי גוטעם צו רעדען וועגען זיין, אפצוקעהרען זיין
גרמזארן פון זיין: 21 דארום געב איבער זיירע קינדער צו דיא הונגערס-
נישט, אונד מאך זיין צוריען (אדער ציה זיין דורף) דורף דאס שווער,

נשקם שקלות ואלמנות ואנשים ויהי רצני מות
ביתיהם מכירתם במלחמה: תשמע וקרה מבחיהם²²
קריבא עליהם יהיה פתאם קרבו שיהיה ללכודי
ופתאם ממש לרגלי: ואתה יהיה ידעת אתה דלצנחם²³
עלי למות אלההכפר עלשונם ותטאחם מלפניך אל-
תמחי ויהי מבשלים לפניך בעת אסף עשה כהם:

יט
כה אמר יהוה הלה וקנית מקבץ יצר חרש ומוקני העם
ומוקני חכמים: ויצאת אליהם ביהם אשר פתח שער²
החכמה וקראת שם אתהדברים אשר-אדבר אליהם:
ואמרת שמעו דבריהם מלכי יהודה ושכני ירושלים³
כה-אמר יהוה צבאות אלתי ושר-אל הנוי מביא רעה
עליהםקום הוה אשר כל-שמעת הצללה אוני: ינו!⁴
אשר עובדי נפשו אתהמקום הוה וקשריהו לאלהים
אתים אשר לא-ידעום המה וקבותיהם ומלכי יהודה
ומלואו אתהמקום הוה הם נקום: וכונו אתבמות הבשל⁵
לשרף אתבנותם באש עלות לבשל אשר לא-עילי
ולא דברתי ולא עליהם עליהם: לכן הנהיגים⁶
באם נאסידה ולא-קרא מלכים הוה עוד תחפת וניא
בדהם כי אסניא הנהגה: ובפתי אתצנח ויהיה⁷
וירושלים במקום הוה והפליטים בלרוב לפני אביהם
ובד מבקשי נפשם ונתתי אתהכלתם למאכל לעוף
השמים ולבהמת הארץ: ושמתי אתהעדר הזאת⁸
לשמה ולשרקה כל עבר עליה ישם ושרק עליה-
מכתה: והאכלתם אתהבשר בניהם ואת בשר בניהם⁹
ואיש בשר-יגדו יאכלו במקור ובמקור אשר יציקו
להם אביהם ומבקשי נפשם: ושברתי הכקבן לעני

דאם ויירע וייבער זאלען ויין קינדער
לויז אונד אלמנות אונד ויירע מענער
זאלען ויין דערשלאגען פון דעם טויט
אונד ויירע יונגע לייט דערשלאגען
דורך דעם שווערד אין דער מלחמה:
22 עס זאל געהערט ווערען א גע-
שרייא פון ויירע הייזער, ווען דוא
וועסט איבער וייא גרענגען א פער-
זאמלונג (פון מערדער) פלוצלונג! ווייל
זייא האבען געגריבען א גרוב מיך
צו בעצווינגען, אונד זייא האבען פער-
גארבען געצען פאר מיינע פיס:
23 אבער דוא, האר, ווייסט אלע
ויירע עצות וועגען מיר צו דעם טויט,
דוא זאלסט נישט פערנעבען ויירע
שוור, אונד ויירע וינד וואס זענען
פאר דיר זאלסט דוא נישט אויסמעקען,
אונד וייא זאלען ויין געשטרויכעלט
פאר דיר, אין דער צייט פון דיין
צארן מהוא עס מיט וייא:

קאפיטעל יט

1 אזוי האט דער האר געזאגט, געה
אונד דוא זאלסט קויפען א קרוג פון
א טעפער, (אונד געס מיט) פון דיא
עלצטע פון דעם פאלק, אונד פון דיא עלצטע
ארויסגעהן צו דעם טאהל ביהנום וואס איז
חרסות (אדער טעפער טויער), אונד דוא זאלסט
אויסרופען דיא ווערטער וואס
איך וועל צו דיר רעדען: 3 אונד דוא זאלסט
זאגען, הערט דאס ווארט פון
דעם האר, איהר קעניגע פון יהודה, אונד
איהר איינוואוינער פון ירושלים, אזוי
האט געזאגט דער האר צבאות, דער גאט
פון ישראל, זעה, איך גרענג שלעכ-
טעס איבער דעם דאזיגען ארט, אז איטליכער
וואס וועט עס הערען דעם וועלען
זיינע אוימען קלינגען: 4 ווייל זייא האבען
מיך פערלאזט, אונד זייא האבען
פרעמד געמאכט דעם דאזיגען ארט, אונד
האבען אין איהם גערייכערט צו איר
דערע געטער, פון וועלכע זייא האבען
נישט געוואוסט, זייא, אונד ויירע עלטערן,
אונד דיא קעניגע פון יהודה, אונד זייא
האבען פול געמאכט דעם דאזיגען ארט
מיט אונשולדיגעס בלוט: 5 אונד זייא
האבען געבוט דיא גמות צו דעם בעל,
צו פערברענען ויירע קינדער אלס
בראנד-אפפער צו דעם בעל, וואס איך
האב נישט געבאטען אונד נישט גערעט,
אונד עס איז נישט אויפגעזאנגען אויף
הארץ: 6 דארום זעה, עס קומען אן טעג,
זאגט דער האר, דאס דער דאזיגער ארט
וועט נישט מעהר גערופען ווערען תופת
אונד טאהל ביהנום, נייערט דאס טאהל
פון דערשלאגענע: 7 אונד איך וועל
לעזער מאכען דיא עצה פון יהודה, אונד
ירושלים אין דעם דאזיגען ארט, אונד
איך וועל זייא מאכען פאלען דורך דעם
שווערד פאר ויירע פיינד, אונד דורך
דיא האנד פון דיא וואס געגעהרען ויירע
זעעלע, אונד איך וועל געבען ויירע
טויטע קערפער פאר שפיז צו דיא פגענעל
פון דעם הימעל אונד פאר דיא חיות
פון דעם לאנד: 8 אונד איך וועל דיא
דאזיגע שטאט מאכען א פערוואנדערונג
אונד צו שמוצירען, אז איטליכער וואס
וועט פארבייא געהן דורך איהר וועט
ערשטוינען אונד שפעטען איבער אלע
איהרע שלעג: 9 אונד איך וועל זייא
מאכען עמען דאס פלייש פון ויירע
ויהא אונד דאס פלייש פון ויירע
געלעגערונג אונד דעם געדרענגעניס,
וואס ויירע פיינד וועלען זייא געדרענגען
אונד דיא וואס געגעהרען ויירע זעעלע: 10
אונד דוא זאלסט צוברעכען דעם קרוג
פאר דיא אויגען

פון דיא מענשען וואס געהען מיט דיר:
 11 אונד דא זאלסט צו זיין זאגן, אזוי
 זאגט דער האר צבאות, אזוי וועל איך
 צוברעכען דאס דאזיגע פאלק אונד דיא
 דאזיגע שטאט, אזוי וואס מען צוברעכט
 דאס פלי פון א טעפער וואס קען נישט
 מעהר גאנץ געמאכט ווערען, אונד אין
 תופת וועט מען בענרויבען, ווייל עס וועט
 נישט זיין קיין אנדערער ארט צו בענרוי-
 בען: 12 אזוי וועל איך צו דעם דאזיגען
 ארט טהון, זאגט דער האר, אונד צו זיינע
 איינוואוינער, אונד דיא דאזיגע שטאט
 צו מאכען גלייך וואס תופת: 13 אונד
 דיא הייזער פון ירושלים, אונד דיא היי-
 זער פון דיא קעניגע פון יהודה, וועלען
 זיין אזוי וואס דער ארט פון תופת, וואס
 זענען אומריין, צו אלע הייזער אויף
 וועלכע וואס האבען אויף זייער דעכער
 גערייכערט צו אלע הערשאפטען פון
 דעם הימעל אונד האבען געזאסען גיסונ-
 גען (טרינקאפפער) צו אנדערע געטער:
 14 אונד ירמיהו איז געקומען פון דעם
 תופת, וואס דער האר האט איהם גע-
 שיקט דארטען גביאות צו זאגען, אונד
 ער איז געשטאנען אין דעם הויף פון
 דעם הויז פון דעם האר, אונד ער האט געזאגט צו דעם גאנצען פאלק: 15 אזוי זאגט
 דער האר צבאות, דער גאט פון ישראל, זעה, איך ברענג אויף דיא דאזיגע שטאט,
 אונד אויף אלע איהרע שטעט דאס גאנצע שלעכטע וואס איך האב וועגען איהר
 גערעט, ווארין זיין האבען הארט געמאכט זייער נאקען, כדי נישט צו הערען מינע
 ווערטער:

קאפיטעל ב

11 האנשים החלכים אחד: ואמרת אליהם בהאמר
 יהוה צבאות בכה אשכר אתהעם הנה ואתהעיר הזאת
 כאשר ישבר אתדבלי הוצר אשר לאיוכל להרפה
 עוד ובתפת יקברו מצון מקום לקבור: בדאשעה
 למקום הנה ואסיריהו וליושביו ולתת אתהעיר הזאת
 כתפת: והיו כתי ירושלם וכתי מלכי יהודה כמקום
 התפת הטמאים לכל הבתים אשר קטרו עליגותיהם
 לכל צבא השמים והפך נקבים לאלהים אחרים:
 14 ויבאו וירמלו מהתפת אשר שלחו יהוה שם להנבא
 16 ויעמד בהער ביתיהו ואמר אליההעם: בהאמר
 יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מבי אליהעיר הזאת
 ועליבלייה את בליהיה אשר דברתי עליה פי
 הקשו אתעורפם לבבתי שמע אתדברתי:

ב

א ושמע פשוור בדאמר הכול והואפקיד נניד בבית
 2 יהוה אתירמליו נבא אתהדברים האלה: ובה פשוור
 את ירמיהו הנביא ויהן אתו עליהמחפכת אשר בשער
 3 בנימן העליון אשר בבית יהוה: והיו ממחרת ויצא
 פשוור אתירמיהו מיהמחפכת ואמר אליו ירמיהו
 לא פשוור קרא יהוה שמך כי אסמך מקבים:
 4 כיבה אמר יהוה הנני נתנך למטר לך ולכלאיהבך
 ונפלו בחרב איביהם ועירך האת ואתבלייהוה אתן
 5 ביד מלךבבל ויהלם בבבל והגם בחרב: ונתתי את
 בליהסן העיר הזאת ואתבליהעיר ואתבליהה ואת
 6 בליאעזרות מלכי יהודה אתן ביד איביהם ובנווולקרום
 והביאום בבבל: ואתה פשוור וכל יושבי בילת חלכו
 בשבי ויבבל תבוא ושם תמות ושם תקבר אתה וכל-

1 אונד ווען פשוור, וזהן פון אמר הפהן, — אונד ער איז געוועזען איין אויפזעהער אין
 דעם הויז פון דעם האר — האט געהערט דאס ירמיהו האט גביאות געזאגט דיא
 דאזיגע ווערטער: 2 דא האט פשוור געשלאגען ירמיהו הנביא, אונד ער האט איהם
 אריינגעזעצט אין דעם געפענגניס וואס איז געוועזען אין דעם אויפערשטען טויער
 פון בנימן, אין דעם הויז פון דעם האר: 3 אונד עס איז געוועזען אויף מארגען, אזוי
 האט פשוור ארויסגעבראכט ירמיהו פון דעם געפענגניס, אונד ירמיהו האט צו איהם
 געזאגט, נישט פשוור, רופט דער האר זיין נאמען, זייערשט מגור מסביב: 4 ווארין
 אזוי זאגט דער האר, זעה, איך געב דיך איבער צו פארקט פאר דיר, אונד פאר אלע
 וואס האבען דיך ליב, אונד זיין וועלען פאלען דורך דעם שווערד פון זייער פינד,
 אונד זיינע אויגען וועלען עס זעהען, אונד גאנץ יהודה וועל איך איבערגעבען אין
 דיא האנד פון דעם קעניג פון בבל, אונד ער וועט זיין פערטריבען קיין בבל, אונד
 ער וועט זיין שלאגען מיט דעם שווערד: 5 אונד איך וועל געבען דיא גאנצע
 מאכט פון דיא דאזיגע שטאט, אונד אלעס וואס זיא האט זיך ערווארבען, אונד
 אלע איהרע טייערקייטען, אונד אלע אוצרות פון דיא קעניגע פון יהודה, וועל
 איך געבען אין דער האנד פון זייער פינד, אונד זיין וועלען זיין רויבען, אונד
 זיין וועלען זיין געמען אונד וועלען זיין ברענגען קיין בבל: 6 אונד אויף
 דא, פשוור, אונד אלע איינוואוינער פון זיין הויז, וועלען געהן אין דעם גע-
 פענגניס, אונד ווען דאס וועט קומען קיין בבל אזוי וועסט דא דארט
 שטארבען אונד דארט בענרויבען ווערען, דא אונד אלע זיינע ליבהאבער,

אֶתְּךָ אֲשֶׁר־נִפְאֵת לָךְ בְּשָׂרִי: פִּתִּיתִי דִּמְיוֹ
 וְאֶת חֻקֵּי וְתוֹכֵל הָיִיתִי לִשְׂחֹק בְּלִדְיוֹם כִּלְעִי
 לִי: כִּרְמִי אֲדָבֵר אֲנִיךְ חָסֵם נֶשֶׁךְ אֶקְרָא בִּירוּתִי
 וְכִרְיֹתָיו לִי לִחְרָפָה וְלִקְלָס בְּלִדְיוֹם: וְאָמַרְתִּי לֹא
 אֶכְרֹט וְלֹא אֲדַבֵּר עוֹד בְּשֵׁמוֹ יְהוָה בְּלִבִּי כֹאשׁ בַּעֲרַת
 נֶפֶשׁ בַּעֲצֻמֹּתַי וְלֹאֲתִי בְּלִלְלָהּ וְלֹא אֶקַּל: כִּי שָׁמַעְתִּי
 דִּבְתֵּי רַבִּים מִקֹּדֶר מִסְכִּיב הַיָּדוּ וְנִדְעוּ כֹל אִנְשֵׁי שְׁלָמִי
 שִׁמְרִי צִלְעִי אֵלַי יִפְתָּה וְתוֹכְלָה לִי וְנִקְחָה נִקְמַתִּי מִמֶּנּוּ:
 וְיִהְיֶה אֹתִי בְּנִבְיֹר עֲרִיךְ עֲלֵיךְ רִדְפִי יִשְׁלֹחַ וְלֹא יִכְלוּ
 בְּשׁוֹ מֵאֵל בִּירְלֵא הַשְׁבִּילוּ בְּלִמַּת עוֹלָם לֹא תִשָּׁכַח:
 וְיִהְיֶה צְבָאוֹת בְּתוֹךְ צִדִּיק רָחֵם כְּלוֹת וְלֹב אֶרְאֶה נִקְמָתִי
 מִיָּדָם כִּי אֶלֶף גִּלּוּתִי אֲחִידְרִיבִי: שִׁירִי לַיהוָה הַלֵּלִי
 אֲתִידְוֶה כִּי הֵצִיל אֶת־נַפְשִׁי אֲבִיזֵן מִיָּד מִרְעָם:
 אֲרוּר הַיּוֹם אֲשֶׁר יִלְדֵתִי בִּי יוֹם אֲשֶׁר־לִרְחֹמִי אִמִּי אֵלֶּי
 יָבִי בְּרֹדֶף: אֲרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּשָׂר אֲחִיאֲבִי לֹאֲמַר יִלְדֵּי
 לִךְ בִּן וְגַר שָׁמַע שִׁמְחָתִי: וְהָיָה הָאִישׁ הַהוּא בְּקִרְיֹם
 אֲשֶׁר־הִפֵּךְ יִדְּהָ וְלֹא נָחַם וְשָׁמַע וְעָקָה בְּבִקְרִי וְחִיּוּתָהּ
 בַּעֲתֵי צָהָרִים: אֲשֶׁר לֹא־מִיתָתִי מִיָּדָם וְתַחֲלִילִי אִמִּי
 קִבְּרִי וְחַמָּה הִבֵּת עוֹלָם: לִמָּה זֶה מִיָּדָם נִצָּאתִי לַרְאוּת
 עֵקֶל יָצָן וְיִכְלוּ בְּבִשְׁתִּי יָמִי:

כא
 הִדְבַּר אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵי־יִרְמְיָה מֵאֵת יְהוָה בְּשִׁלְחֵה אֵלָיו
 הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ אֲחִי־נְשֻׁחִי בְּמַלְכָּהּ בְּיָמֵי־צִפְנְיָה בֶן
 מַעֲשֵׂהָ הַכֶּהֵן לֹאמֵר: דִּרְשֵׁנָּה בְּעֵדֵי אֲתִידְוֶה כִּי
 נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל נִלְחֵם צִלְעִי אֵלַי יַעֲשֶׂה יְהוָה
 אִיתִנוּ כְּכִלְנִפְלֹאֲתֵינוּ וְעֵלָה מַעְלֵינוּ: וְאָמַר יִרְמְיָהוּ
 אֲלֵיהֶם כֹּה תֹאמְרוּ אֶל־צִדְקִיָּהוּ: כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי

זֶה לֵאמֹר אִיבַעֲרַעְדֶּנּוּ אוֹזִי וְעֹלְעֵן מִיר אִיהֶם בִּיּוֹקֻמָּעוּ, אֹנֶד מִיר וְעֹלְעֵן דָּאן אֹנֶנְזַרַע
 נִקְמָה אֵן אִיהֶם נַעֲמֵעֵן: 11 אָבַעַר דְּעַר הָאֵר אִזֵּי מִיר, גְּלִיף־זִי א שְׁמֵאֲרַקֶּר
 הַעֲלָה, דָּאֵרִים וְעֹלְעֵן מִינַע נִאֲכֹנֶנְזַרַעס בְּעִשְׁמִירִיכְעֵלֵם וְעֹרַעֵן אֹנֶד וְעֹלְעֵן נִישׁ בִּי־
 קֹמָעוּ, זִי א וְעֹלְעֵן זַעֲרָה צִו שְׁאֹנְדֶּעֵן וְעֹרַעֵן—וְאֵרִין זִי א הָאֲבַעֵן נִישׁ בַּעֲגִלְקִט—
 מִישׁ אִינַע עֲבִינַע שְׁמֵאֵךְ וְאֵם עֵם וְעֵם נִישׁ פֶּרַנְעֵסֶעֵן וְעֹרַעֵן: 12 אָבַעַר דְּעַר הָאֵר
 צִבְאוֹת פֶּרֹשֶׁט דַּעַם בַּעֲרַעֲכֵטֶעוּ, עַר זַעֲחַט דִּיא נִירַעֵן אֹנֶד דָּאֵם הָאֲרִין, אִיךְ וְעֵל זַעֲחֵעֵן
 דִּינַע נִקְמָה פֹון זִי א וְאֵרִין צִו דִּיר הָאֲב אִיךְ אֲנִשְׁפֶּלַעֲקֵט מִיין קִרְיָה: 13 זִינֵט צִו דַּעַם
 הָאֵר, לִוִּיבֵט דַּעַם הָאֵר, וְאֵרִין עַר הָאֵם מִצִּיל בְּעוֹעוֹעוֹעֵן דִּיא וְעֵלַע פֹון דַּעַם נִוּי־הַבַּעֲרִי
 דַּעֲרַפִּיגֵנֶען פֹון דְּעַר הָאֵנֶד פֹון דִּיא שְׁלַעֲכֵטֶע: 14 פֶּרַפִּלֹכֵט זָאֵל זִיין דְּעַר שְׁאֵן אִין
 וְעֹלְכֵעֵן אִיךְ בִּין בַּעֲבִירַעֵן בְּעוֹאֲרַעֵן, דְּעַר שְׁאֵן אִין וְעֹלְכֵעֵן מִינַע מוֹטַעַר הָאֵם מִיךְ
 בַּעֲבִירַעֵן זָאֵל נִישׁ בַּעֲבַעֲנִשְׁט זִיין: 15 פֶּרַפִּלֹכֵט זָאֵל זִיין דְּעַר מַעֲנֵשׁ וְאֵם הָאֵם מִיין
 פֶּאטַעַר אֹנְנַעֲזֹאנֵט, אוֹזִי צִו זָאֲנַעֵן, א זָכַר אִזֵּי צִו דִּיר בַּעֲבִירַעֵן בְּעוֹאֲרַעֵן, וְאֵם עַר
 הָאֵם אִיהֶם פֶּרַעֲלִיף בַּעֲמֶאֱכֵט: 16 אֹנֶד יַעֲנַעַר מַעֲנֵשׁ זָאֵל זִיין אוֹזִי וְאֵם דִּיא שְׁטַעֲט
 וְאֵם דְּעַר הָאֵר הָאֵם אוֹמְנַעֲקַעֲהֶרֶט, אֹנֶד עַר הָאֵם קִינַע הֶרְטָה בַּעֲהֶאֱט, אֹנֶד עַר זָאֵל
 הַעֲרַעֵן א בַּעֲשִׁרִיִּיא אֵם פֶּרִי־הַמֶּאֲרַנְעֵן, אֹנֶד א שְׁאֵלֹנֶג (פֹון קִרְיָה) אֵם מִיטֶאֱנ־צִיִּישׁ:
 17 וְיִיֵּל עַר הָאֵם מִיךְ נִישׁ בַּעֲשִׁיִּישׁ פֹון דַּעַם מוֹטַעַר־לִיִּיב, אוֹזִי וְאֵלֵט מִיר בַּעֲעוֹעוֹעֵן
 מִינַע מוֹטַעַר מִיין קֶבֶר, אֹנֶד אִיהֶר מוֹטַעַר־לִיִּיב אִינַע עֲבִינַע שְׁאֹנְנַעֲרִשְׁאֶפֶט: 18 וְאֵרִים
 בִּין אִיךְ דַּעַן אֲרוֹיִסְנַעֲזֹאנֵנֶען פֹון דַּעַם מוֹטַעַר־לִיִּיב, צִו זַעֲחֵעֵן מִיה אֹנֶד מְרוֹעַרְקִיִּישׁ?
 אֹנֶד דָּאֵם מִינַע שְׁטַעַן זָאֲלֵעֵן זִיךְ פֶּרַלְעַנְדֶּעֵן מִישׁ שְׁאֹנְדֶּעֵן?

קאפֿישעל כא

1 דָּאֵם אִזֵּי דָּאֵם וְאֵרִשׁ וְאֵם אִזֵּי בַּעֲעוֹעוֹעֵן צִו יִרְמְיָהוּ פֹון דַּעַם הָאֵר, וְעֵן דְּעַר קַעֲנִיג
 צִדְקִיָּהוּ הָאֵם צִו אִיהֶם בַּעֲשִׁיִּקֵט פֶּשְׁחֹרֶה וְזִיךְ פֹון מַלְכָּהּ אֹנֶד צִפְנְיָה וְזִיךְ פֹון מַעֲשֵׂהָ
 הַכֶּהֵן, וְאֵם זִי א הָאֲבַעֵן בַּעֲזֹאנֵט: 2 פֶּאֲרִשׁ דָּאָךְ וְעֵנֶעֵן אֹנֶם בִּיִּיא דַּעַם הָאֵר, וְאֵרִין
 נְבוּכַדְרֶאצַּר קַעֲנִיג פֹון בָּבֶל הָאֵלֵט מַלְחָמָה קַעֲנֵעֵן אֹנֶם, שְׁאֵמַעַר וְעֵם דְּעַר הָאֵר מִישׁ אֹנֶם
 מַהֵן אוֹזִי וְאֵם נָאךְ אֵלַע וְיִינַע וְאֹנְדֶּעַר דָּאֵם עַר זָאֵל אֲרוֹיִסְנַעֲהֵן פֹון אֹנֶם: 3 אֹנֶד יִרְמְיָהוּ
 הָאֵם צִו זִי א בַּעֲזֹאנֵט, אוֹזִי זָאֵלֵט אִיהֶר זָאֲנַעֵן צִו צִדְקִיָּהוּ: 4 אוֹזִי זָאֲנֵט דְּעַר הָאֵר, נָאֵט

פון ישראל זענען, און קעגן אונזער דאס
געזעצט פון דיא מלחמה וואס זענען אין
אונזער הענט וואס איהר האלט מיט זיין
מלחמה מיט דעם קעניג פון בבל אונד
דיא כשדים, וואס דריקען אייך פון דרום
סען צו דיא מויער, אונד איך וועל זיין
פערזאמלען אין דער מיטען פון דער
דאזיגער שטאט: 5 אונד איך וועל מיט
אייך מלחמה האלטען מיט איינע אויס-
געשטערקטע האנד אונד מיטא שטארקען
ארעם, אונד מיט צארן אונד גרימץארן,
אונד מיט גרויסען פעם: 6 אונד איך
וועל שלאנען דיא איינזאמלענער פון דער
דאזיגער שטאט, מענשען אונד בהמות,
דורך א גרויסע פעסט וועלען זיין
שטארקען: 7 אונד נאכדעם, זאגט דער
האר, וועל איך געבען צוקנהו דעם קעניג
פון יהודה, אונד זיינע קנעכט, אונד דאס
פאלק, אונד דיא איבערגעבליבענע אין
דער דאזיגער שטאט פון דער פעסט,
פון דעם שווערד אונד פון דעם הונגער,
אין דיא האנד פון נבוכדנאצר קעניג פון
בבל, אונד אין דיא האנד פון זייער פייער,
אונד אין דיא האנד פון דיא וואס גענע-
רען זייער זעלע, אונד זיין וועלען זיין

ישראל זענען מסב אתכלי המלחמה אשר בידכם אשר
אתם נלחמים עם אתכלך בכל ואחיבשדים הערים
עליכם מחוץ לחומה ואספתי אותם אלחד העיר
הזאת: ונלחמתי אני אתכם ביד נשית וכוונת חגרי
6 ובאף ובחמה ובקצף גדול: והכיתי אתישובי העיר
הזאת ואתיהאדם ואתבהמה בקר גדול ימות:
7 ואחרכיו נאסיתיה אתן אתצדקתו מלךיהודה ואת
עבדיו ואתהעם ואתהנשאים בעיר הזאת מיהכרו
מיהתרכ ומיהרעב ביד נבוכדנאצר מלךבבל ובד
אביהם ובד מבקשי נפשם והכם לפירחב לאתיום
8 עליהם ולא תחל ולא ירחם: ואלהיהם הזה האמר
כה אמר יהוה הנני נתן לפניכם אתהרדך הזהים ואני
9 דרך המות: השב בעיר הזאת ימות בתרכ וברעב
ובדבר והוצא וקפל עליהשדים הערים עליכם יתה
והתהילו נפשו לשלל: ברשמתי אני בעיר הזאת
לדעך ולא למיחב נאסיתיה ביד מלךבבלחנתו ושרפה
10 באש: ולבית מלך יהודה שמע דבריה: בית דוד
כה אמר יהוה הני לבקר משפט והצילו נזול מיד עשק
פריהאם כאש חמלי ובערה וצון מכסה מפני רע
11 מעלליהם: הני אלף ישוב העמק צור המשר נאם
יהוה האמרים מרחת עלינו ומי יבוא במעונתנו:
12 ופקדתי עליכם כפרי מעלליכם נאסיתיה והצתי אש
ביערה ואכלה כלסביביה:

כב

כב

א כה אמר יהוה רד ביתמלך יהודה ודברת לשם את-
ב הדבר הזה: ואמר שמע דבריה מלך יהודה הישב
עליכסא דוד אתה תבדלך ועמך הבאים בשערים

שלאנען מיט דער שארף פון דעם שווערד, ער וועט זיך נישט דערבארקען איבער
זיין, ער וועט נישט שווינען אונד ער וועט קיין רחמנות האבען: 8 אונד צו דעם דאזי-
גען פאלק זאלסט דוא זאגען, אזוי האט געזאגט דער האר, זעהט, איך געב פאר אייך
דעם וועג פון דעם לעבען אונד דעם וועג פון דעם טויט: 9 דער וואס בלייבט אין דער דאזיגער
שטאט וועט שטארבען דורך דעם שווערד אונד דורך דעם הונגער אונד דורך דיא
פעסט, אונד דער וואס וועט ארויסגען, אונד וועט צופאלען צו דיא כשדים וואס
בעלאגען אייך, וועט לעבען, אונד זיינע זעלע וועט צו איהם זיין צו רויב: 10 ווארין
אייך האב געטהון מיינ פנים צו דיא דאזיגע שטאט צום שלעכטען אונד נישט צום
גוטען, זאגט דער האר, אין דיא האנד פון דעם קעניג פון בבל, וועט זיין איבערגעגעבן
בען ווערען, אונד ער וועט זיין פערברענען מיט פייער: 11 אונד צו דעם הונגערונד
פון דעם קעניג פון יהודה (זאלסט דוא זאגען), הערט דאס ווארט פון דעם האר:
12 דוא הויז פון דוד! אזוי זאגט דער האר, משפט נאך רעכט אימליכען פרייהא-
נען, אונד זייט מציל דעם גערויבטען פון דיא האנד פון דעם אונטערדרוקער, כדי
מיינ גרימץארן זאל נישט ארויסגען אזוי ווי דאס פייער אונד פערברענען, אונד עס
וועט נישט זיין קיין לעשער, ווענען איירע שלעכטע ווערק: 13 זעה, איך בין קענען
דיי, דוא איינזאמלענער אין דעם טאהל, דוא פעלז פון דעם פלוין, זאגט דער האר,
קענען דיא וואס זאגען, ווער וועט ארונטערברעכען אויף אונס? אונד ווער וועט
אריינקומען אין אונזערע וואוינונגען? 14 אבער איך וועל אייך געשטראפען נאך
דיא פרוכט פון איירע ווערק, זאגט דער האר, אונד איך וועל אנצינדען א פייער
אין איהר וואלד, אונד עס וועט פערברענען איהרע גאנצע אויפגענענד:

קאפיטעל כב

1 אזוי האט דער האר געזאגט, זעה ארום צו דעם הויז פון דעם קעניג פון
יהודה, אונד דוא זאלסט דארטען רעדען דאס דאזיגע ווארט: 2 אונד דוא
זאלסט זאגען, הער דאס ווארט פון דעם האר, דוא קעניג פון יהודה, וואס ויצט אויף
דעם שטאהל פון דוד, דוא אונד זיינע קנעכט אונד זיין פאלק וואס קומען אריין דורך דיא

האלה: זה אמר יהוה עשו משפט וצדקה והצילו
 גויל מיד עשוק וגו' ותום ואלמנה אלהת אל תחמסו
 ותם וגו' אל תחשבו במקום הזה: כי אסיעשו חששו
 אתה דבר הוה ובאו בשערי הבית הזה מלכים יושבים
 לדרך על כסא רבבים ברכב ובסוסים הוא ושבדו נעמי:
 ואם לא תשמעו את הדברים האלה כי נשבעתי נאמר
 יהוה בירלררבה וזה הבית הזה: כי רכש חלבון
 וזה עליבית מלך יהודה נלד אתה לי ראש חלבון
 אכל אשיתך מדרך ערים לא נשבה: וקדשתי ערך
 משחתים איש וכליו וברחו מבחר ארץ והצילו על
 האש: וקברו גוים רבים על העיר הזאת ואמרו איש
 אלהינו עליה עשה יהוה לבית לעיר הגדולה הזאת:
 ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהיהם וישחתו
 לאלהים אחרים ונעבדום: אלהתם למת נאל
 הקדו לו בנו כמי לחלף כי לא ישוב עוד וזה את
 ארץ מלכות: ברכה אמר יהוה אל שלם ברחמי
 מלך יהודה המלך תחת יאשיהו אביו אשר יצא מן
 המקום הזה לא ישוב שם עוד: כי במקום אשר הלך
 אתו שם ימות ואתה ארץ הזאת לא יראו עוד:
 הוי בנה ביתו בלא צדק ועליותיו בלא משפט ברחמי
 יעבד הים ופסלו לא יתקלו: האמר אבנולו בית
 מדות ועלויות מדות וקדע לו חלון וספון בחרו ומשח
 בששך: דחמלך כי אתה מתחבה בארץ אבד הלוא
 אכל ושתה ונשח משפט וצדקה או טוב לו: הן דוד
 עץ ואבין או טוב הלא ידעו המעט את נאסיהו: כי
 אין ענין ולבד כי אסיעלבעד ועל דסיתקו לשפוך
 ועל העשק ועל המרצות לששית: לכן בראמר

דאזינע מויערן: 3 אזוי זאגט דער האר,
 טהוט משפט אונד צדקה, אונד בעפרייעט
 דעם בערויבען פון דעם אונטערדריקער,
 אונד דעם פרעמדען, אונד דעם ותום אונד
 דיא אלמנה זאלט איהר נישט דריקען, אונד
 נישט בערויבען, אונד איהר זאלט נישט פער-
 ביסען אונטערלדיגעס בלוט אין דעם
 דאזינען ארץ: 4 נייערט ווען איהר וועט
 דיא דאזינע זאך טהון, אזוי וועלען קומען
 דורך דיא מויערן פון דעם דאזינען הויז,
 קעניגע וואס וועלען ויצען אויף דעם
 טרויך-שטונדל פון דוד, אונד רייטער אויף
 רייטוועגען אונד פערד, ער, זיינע קנעכט,
 אונד זיין פאלק: 5 אבער ווען איהר וועט
 נישט הערען דיא דאזינע ווערטער, אזוי
 האב איך בייא מיר געשוואוירען, זאגט
 דער האר, אז דאס דאזינע הויז וועט זיין
 צו איינע צושטערונג: 6 ווארין אזוי זאגט
 דער האר, צו דעם הויז פון דעם קעניג פון
 יהודה, האטשע דא ביסט מיר אזוי וויא
 גלעד, (אדער וויא) דער שפיץ פון לבנון,
 דאך וועל איך דיר מאכען צו וויסט, אזוי
 וויא שטעט וואס זענען נישט געוואוינט:
 7 אונד איך וועל צו בעררייטען קענען דיר

פערדערבער, דעם מאן אונד זיין גענועהר, אונד זיין וועלען אפשוניידען זיינע
 בעסטע צעדערביימער, אונד זיין וועלען זיין ווארפען אויף דעם פייער: 8 אונד
 עס וועלען פיל פעלקער פאראיבעררענען בייא דיא דאזינע שטאט, אונד זיין וועלען
 זאנען איינער צו דעם אנדערן, פארנוואס האט דער האר אזוי געטהון צו דער דאזינער
 רויטער שטאט: 9 אונד מען וועט זאנען, ווייל זיין האבען זיך געביקט צו פרעמדע דעם בונד פון
 דעם האר, וייער גאט, אונד זיין האבען זיך געביקט צו פרעמדע דעם בונד, אונד זיין
 האבען זיין געדינט: 10 איהר זאלט נישט וויינען וועגען דעם מויערן, אונד איהר זאלט
 וועגען איהם נישט קלאגען, וויינט, יא וויינט, איבער דעם וואס געהט אונזען, ווייל ער
 וועט זיך נישט מעהר צוריקקעהרען אונד זעהען דאס לאנד פון זיינע געבורט!
 11 ווארין אזוי זאגט דער האר צו שלום, וזהן פון יאשיהו, קעניג פון יהודה, וואס
 רעגירט אין דער שטעטל פון זיין פאטער יאשיהו, וואס איז ארויסגעגאנגען פון דעם
 דאזינען ארץ, ער וועט זיך דארטען נישט מעהר צוריקקעהרען: 12 ווארין אין דעם
 ארץ וואו זיין האבען איהם פערטריבען, דארטען וועט ער שטארבען, אונד דאס
 דאזינע לאנד וועט ער נישט מעהר זעהען: 13 וועה איז דעם וואס בויעט זיין
 הויז מיט אונגעזעכטקייט, אונד זיינע אויבער-שטובען מיט אומרעכט, וואס ארבייט
 מיט זיין פריינד אומזיסט אונד בעצאהלט איהם נישט פאר זיינע ארבייט: 14 דער
 וואס זאגט איך וועל מיר בויען פון (ברויט) מאסען א הויז, אונד גראמע אויבער-
 שטובען, אונד ער רייסט זיך אויף פענסטער, אונד בעדעקט זיין מיט צעדערן, אונד
 בעפארבט זיין מיט רויטע פארב: 15 וועסט דא דען רעגירען ווייל דא מאכסט
 דיר גרויס מיט צעדערן? דיין פאטער, האט ער נישט געזעסען אונד געטרונקען?
 ווען ער האט געטהון משפט אונד צדקה, דענסמאל איז עס איהם גוט געגאנגען:
 16 ער האט געמשפט דעם דין פאר דעם ארעמען אונד בעדערפטיגען, דענסמאל
 איז עס גוט געוועזען! איז עס נישט דיא ערקענונג פון מיר? זאגט דער האר:
 17 ווארין זיינע אויבען אונד זיין הארץ זענען נאר געריכטעט אויף זיין געוויזן
 (בעלד), אונד אויף דאס אונטערלדיגע בלוט, עס צו פערניסען, אונד אויף
 געדריקונג, אונד אויף געוואלדטהאט צו טהון: 18 דארום אזוי זאגט דער

יהיה אליהו קים כדאשורו מלך יהודה לאיספרו לו
 הוי אתי ותי אחות לאיספרו לו הוי אתי הדר:
 19 קבדת חמור יקבר סחוב ותשלך מתלחא לשערי
 כ וירושלים: על חלקנו וצלקו ויכשן חני קולך
 21 וצלקו מעברים כי נשברו כלמחבבך: דברתי אלך
 בשלוחך אמרת לא אשמע ותי דרכך מעורר כי לא
 22 שמעת בקולי: כלדעך תרעהדות ומאבך בשבי
 23 ילכו כי אז חבשי ונכלמת מכל רעתך: ישבת כלבנו
 מנחתו בארם מדהנתה כבאלך חבלים חיל כלה:
 24 חרא נאסידה כי אסידה כערו כדיוקום מלך
 כה יהיה חותם עליך ומי כי משם אתקד: ותתקד
 ביד מבקשי נפשך ובד אשראתה יור מפניהם ובד
 26 נבוכדראצר מלך בבל ובד השדים: ותשתי אתך
 ותאמך אשר ילדתך על הארץ אחרת אשר לא ילדתם
 27 שם ושם חמתי: ועל הארץ אשר הם מנשאים ארץ
 28 נפשם לשוב שם שמה לא ישובו: העצב נבוא נפון
 האש הנה כערו אסידו אין חפץ כי מדוע הוטלו הוא
 29 ודרו ותשלו על הארץ אשר לא ידעו: ארץ ארץ ארץ
 ל שמי דבריהם: כח אמר יהיה כתבו אתה האש הנה
 ערורי נבר לא יעלה בקו כי לא יעלה מורעו איש
 ישב עליבא דור ומושל עוד כיהודה:

כג

כג
 א הוי רעים מאבדים ומפצים את צאן מרעתי נאסידה:
 2 לבן בהאמר יהיה אלתי ישראל עליהם הרעים
 אתימי אתם הפצתם את צאני ותודים ולא פקדתם
 אתם הני פקר עליכם את רע מעליכם נאסידה:
 3 ואני אקבץ את ישראל צאני מכל הארצות אשר הרחתי

צעדערן, ווי אזוי וועט דא זיין צו מיטלידען, ווען וועטאנען וועלען צו דיר קומען,
 ציטערנים וויא פון א געווינערין: 24 אזוי וואהר וויא איך לעב, זאגט דער האר, דאס
 ווען פננה וזהן פון יהוה קים, קעניג פון יהודה זאל זיין וויא א זיגערלינג אן מיינע
 רעכטע האנד, דאך פון דארטען וועל איך דין אויף אונעקרייטען: 25 אונד איך וועל
 דין געבען אין דא האנד פון דא וואס געגעהרען דינע זעלע, אונד אין דא האנד
 פון דא פאר וועלכע דא האסט פארקט, אונד אין דא האנד פון נבוכדראצר קעניג פון
 בבל, אונד אין דא האנד פון דא פשדים: 26 אונד איך וועל דין פערטארפען, אונד
 דינע מוטער וואס האט דין געבוירען, אין איין אנדער לאנד, וואו איהר זענט דארטען
 נישט געבוירען געווארען, אונד דארטען וועט איהר שטארבען: 27 אונד איבער דעם
 לאנד אויף וועלכעס וויא דעהעבען זייער זעלע כדי דארט צוריק צו קעהרען, דארט
 וועלען וויא נישט צוריקקעהרען: 28 איז דען דער דאזיגער מאן פננה (יהוהבין) איין
 אומריינעס געצענבילה, א צוגראכענע זאך? אדער א פלי וואס קיינער גענעהרט
 איהם נישט? ווארום איז ער אונד זיינע זאמען (קינדער) אונעקגעטראנען אונד אונעק
 געווארפען געווארען, אין דעם לאנד וועלכעס וויא קענען נישט? 29 איז לאנד לאנד,
 לאנד! דער דאס ווארט פון דעם האר: 30 אזוי זאגט דער האר, שרייבט איין דעם
 דאזיגען מאן אלס אהן קינדער, אלס א מאן וואס געבליקט נישט אין זיינע טעג, ווארין
 עס וועט קיינעם פון זיינע קינדער נישט בליקען, דאס ער זאל ויצען אויף דעם שטוהל
 פון דוד, אז ער זאל ווידער רעגירען אין יהודה:

קאפיטעל כג

1 איז וועה! צו דא פאסטוכער וואס מאכען פערלירען אונד פערשפרייטען דא שאף
 פון מיינע פישערונג, זאגט דער האר: 2 דארום אזוי זאגט דער האר, דער נאט פון
 ישראל, אויף דא פאסטוכער וואס פישערן מיין פאלק, איהר האט צושפרייט מיינע
 שאף אונד איהר האט זייער פערשטויטען, אונד איהר האט ווענען וויא נישט געדענקט!
 זעה, איך בעשטראף איך פאר איירע שלעכטע ווערק, זאגט דער האר: 3 אונד איך
 וועל צוריק איינזאמעלן דאס איבערגעבליבענע פון מיינע שאף, פון אלע לענדער וואו

אִיךָ הָאֵב אִיךָ פֶּעֶרְשְׁטוֹיִסְעָן, אֹנֵד אִיךָ
 וְעַל זַיִא צוֹרִיקְבֶּרְעֻנְעֵן צוֹ וִירַע וְאוֹרִי
 נִנְבְּעֵן (וְוִירַע פֶּלְעֶצֶר), אֹנֵד זַיִא וְעַלְעֵן
 זַיִן פֶּרוֹקְטָבָא אֹנֵד זַיִא וְעַלְעֵן זַיִן
 פֶּעֶרְקֶהֲרֶען: 4 אֹנֵד אִיךָ וְעַל אִיבֶר
 זַיִא אוֹיפ־שְׁטַעלְעֵן פֶּאסְטֹקְכֶר, אֹנֵד זַיִא
 וְעַלְעֵן זַיִא פִישְׁעֶרן, אֹנֵד זַיִא וְעַלְעֵן נִיט
 מֶעֱהָר קִיין מוֹרָא הָאָבֶען, אֹנֵד זַיִא וְעַר
 לֶען קִינֶע אָנְטִיט נִיט הָאָבֶען, אֹנֵד זַיִא
 וְעַלְעֵן נִיט מֶעֱהָר גֶּעפֶהֲלִיט וְעַרְעֶרן, זָאגְט
 דֶּער הָאָר: 5 זַעֲהָ טַעג קוֹמֶען, זָאגְט דֶּער
 הָאָר, דָּאס אִיךָ וְעַל אוֹיפ־שְׁטַעלְעֵן צוֹ דוֹד
 א גֶּעֶרְקֶטְשֶׁ שְׁפֶאָצֻנֵג, אֹנֵד עַר וְעַט
 רֶעגִירֶען אַלס קֶעניג, אֹנֵד עַר וְעַט קֶלֶג
 הַאָנְדְּלֶען, אֹנֵד עַר וְעַט מְהוֹן מִשְׁפֶּט
 אֹנֵד צִדְקָה אִין דָּעס לָאָנְד: 6 אִין זַיִנֶע
 טַעג וְעַט יִהְיֶה גֶעֱהָלְפֶען וְעַרְעֶרן, אֹנֵד
 יִשְׂרָאֵל וְעַט וְאוֹיִקֶען אִין זִיכֶר־הַיִּיט, אֹנֵד
 דָּאס אִין זַיִן נֶאמֶען, וְזָאס מֶען וְעַט אִיהֶם
 רִוְפֶען, יִהְיֶה אוֹנוֹעֶרֶע גֶּעֶרְקֶטְמִיגִיט:
 7 וְזַארִין זַעֲהָ טַעג קוֹמֶען אָן, זָאגְט דֶּער
 הָאָר, דָּאס מֶען וְעַט נִיט מֶעֱהָר זָאגֶען, אַזוֹי
 וְזַאהָר זַיִא דֶּער הָאָר לֵעֲבֹט, וְזָאס הָאָט
 אַרױפֿגֶּעֱבֶרֶאכְט דִּיא קִינְדֶּער יִשְׂרָאֵל פֿון
 דָּעס לָאָנְד מִצְרַיִם: 8 גִייעֶרְט, אַזוֹי וְזַאהָר זַיִא דֶּער הָאָר לֵעֲבֹט, וְזָאס הָאָט אַרױפֿגֶּעֱבֶרֶאכְט אֹנֵד וְזָאס הָאָט גֶּעֱבֶרֶאכְט דִּיא קִינְדֶּער פֿון דָּעס הוֹיזֶענְעִיגֶע פֿון יִשְׂרָאֵל, פֿון דָּעס לָאָנְד פֿון צִפּוֹרְזַיִט, אֹנֵד פֿון אַלֶּע לֵעֲנֶדֶר, וְזָאס אִיהֶן אִיךָ הָאָב זַיִא פֶּעֶרְשְׁטוֹיִסְעָן, אֹנֵד זַיִא וְעַלְעֵן וְזַארִין אִין מִיר, אַלֶּע מִינֶע בִינֶער צִישְׁעֶרן, אִיךָ בִין גֶּעוֹנָרֶען זַיִא א גֶּעֶטְרִיגֶענֶער מֶאן, אֹנֵד זַיִא א מֶאן וְזָאס דֶּער וְזַיִן הָאָט אִיהֶם בִינֶעקוֹמֶען, פֿון וְעַלְעֵן דָּעס הָאָר, אֹנֵד פֿון וְעַלְעֵן וִינֶע הִילִיגֶע וְעַרְשְׁעֶר: 10 וְזַארִין פֿון גִּזְזִיט־טִירִי בֶּער אִין דָּאס לָאָנְד פֿול גֶּעוֹנָרֶען, וְזַארִין פֿון וְעַלְעֵן דָּעס פֿלוֹד אִין דָּאס לָאָנְד פֶּעֶר־זַאָרְבֶּען גֶּעוֹנָרֶען, דִּיא וִינֶע פֶּלְעֶצֶר פֿון דֶּער מִדְבָּר זַענֶען אוֹיס־גֶּעֶטְרִיגֶענִיט גֶּעוֹנָרֶען, אֹנֵד וִינֶע לִזְיֶען אִין שְׁלֶעכְט גֶּעוֹנָרֶען, אֹנֵד וִירַע קֶרֶפֶטְשֶׁן זַענֶען נִיט רַעכְט: 11 וְזַארִין אַזוֹי וְזַאזִיל זַיִא דֶּער גִּבִּיא אַזוֹי אִיךָ דֶּער כֶּהֱן זַענֶען פֶּאָלֶשׁ (חֲנֻפִּים), אִיךָ אִין מִיין הוֹיז הָאָב אִיךָ גֶּעפֹנֶען וִירַע שְׁלֶעכְטִיגִיט, זָאגְט דֶּער הָאָר: 12 דָּארום זָאל וִינֶע דָּעס צוֹ זַיִא וְזַיִן זַיִא גִלְיִשְׁבִּיעַ עֶרְשְׁעֶר אִין דֶּער פִּינֶטְשְׁטֶרנִים, זַיִא זָאלֶען גֶּעשְׁטוֹיִסְעֵן וְעַרְעֶרן אֹנֵד דָּארִינֶען פֶּאָלֶען, וְזַארִין אִיךָ וְעַל אִיךָ וִינֶע גֶּרֶענֶען שְׁלֶעכ־טֶעם, דָּאס זָאָהָר פֿון וִירַע גֶּעשְׁטֶרֶאפֹּנֵג, זָאגְט דֶּער הָאָר: 13 אֹנֵד אֹנוֹטֶער דִּיא גִבִּיאִים פֿון שְׁמֶרֶן הָאָב אִיךָ גֶּעזַעֲהֶען לֶעס־עֶרֶנֶג, זַיִא הָאָבֶען גִּבִּיאֹת גֶּעֱזָאגְט דוֹרֶף דָּעס בַּעַל, אֹנֵד זַיִא הָאָבֶען פֶּער־פִּיֶּהֲרֶט מִיין פֶּאָלֶק יִשְׂרָאֵל: 14 אֹנֵד אֹנוֹטֶער דִּיא גִבִּיאִים פֿון יְרוּשָׁלַיִם הָאָב אִיךָ שְׂרַעקִילִיכֶעס גֶּעזַעֲהֶען, עֲהֶעֱבֶרְעֶקֶן (זִנּוּת), אֹנֵד מִיט פֶּאָלֶשְׁקִיט אֹמְנֶעֲהֶען, אֹנֵד זַיִא הָאָבֶען גֶּעשְׁטֶאָרֶקט דִּיא הֶענֶד פֿון דִּיא וְזָאס מְהוֹן שְׁלֶעכְטֶעם, דָּאס אוֹיס־לִיכֶער מֶאן זָאל זַיִן נִיט צוֹרִיקְקֶעֲהֶרֶען פֿון וִינֶע שְׁלֶעכְטִיגִיט, זַיִא זַענֶען מִיר אַלֶּע גֶּעוֹנָרֶען זַיִא סְדוּם, אֹנֵד אִיהֶרֶע אִינֶעוֹאִינֶער גִלְיִיף זַיִא עֲמוֹרָה: 15 דָּארום, אַזוֹי זָאגְט דֶּער הָאָר צָבָאוֹת, וְעַלְעֵן דִּיא גִבִּיאִים, זַעֲהָ אִיךָ מֶאן זַיִא עֲסֶען וְעֶרֶמְזוּהָ, אֹנֵד גֶּעב זַיִא צוֹ טְרִיגֶען בָּא־וֹאסֶער, וְזַארִין פֿון דִּיא גִבִּיאִים פֿון יְרוּשָׁלַיִם אִין אַרױס־גֶּעֱזָאגֶנֶען שְׁמִיכִילֶעֲרִיא (חֲנוּפָה) אִיבֶּער דָּאס גֶּאנְצֶע לָאָנְד: 16 אַזוֹי זָאגְט דֶּער הָאָר צָבָאוֹת, אִיהֶר זָאלֶט נִיט הֶעֶרֶען אִיךָ דִּיא וְעֶרְשְׁטֶער פֿון דִּיא גִבִּיאִים, וְזָאס זָאגֶען צוֹ אִיךָ גִּבִּיאֹת! זַיִא מֶאכֶען אִיךָ נֶארוּשׁ, דָּאס זַעֲהֶנֶג פֿון וִינֶע הָאָרִין רַעֲדֶען זַיִא, אִבֶּער נִיט פֿון דָּעס מוֹיִל פֿון דָּעס הָאָר: 17 זַיִא זָאגֶען אִימֶער צוֹ מִינֶע

דבר יהוה שלום יהיה לכם וכל הדרך בשחרות לבו
 אמרו לאתבוא עליכם דעה: כי מי עמד בסוד יהוה
 ויבא וישמע אתהבדור מיהקשבו דברי וישמעו:
 דעה: שפרת יהוה חמה צדקה וספר מתחיל על ראש
 כ רשעים חול: לא ישוב אדירה ערשתי ודבריהם
 21 ממות לבו באחרית הימים תתבונן בה ביה: לא
 שלחתי אתהבואים והם רצו לאדברתי אליהם והם
 נבאו: ואסיערו בסודי וישמעו דברי אתעמי וישבם
 22 מדרגם הרע ומרע מעלהם: האלו מקרב
 23 אני נאסידות ולא אלהי אחר: אסיער את
 במספרים ואני לא אראש נאסידות הלא אתהשמים
 כה ואתהארץ אני מלא נאסידות: שמעתי את אשר
 אמרו הנבאים הנבאים בשמי שקר לאמר חלמתי
 26 חלמתי: ערמתי ויש בלב הנבאים נבאי השקר ויבאי
 27 תרמת לבם: החשבים להשקית אתעמי שמי בחלומתם
 אשר יספיו איש לרעהו כאשר שקבו אבותם אתישמי
 28 בבצל: הנבאי אשרדאני חלום וספר חלום ואשר דברי
 אחר ודבר דברי אמת מהחלום אתהבדור נאסידות:
 29 הלא בה דברי כאשר נאסידות ובפשי יפצן כלע:
 ל לבן הנני עליהבואים נאסידות מנבי דברי איש מאת
 31 נערה: הנני עליהבואים נאסידות חלקתם לשונם
 32 ויגמרו נאם: הנני עליבאי חלמות שקר נאסידות
 ויפסדו וישמעו אתעמי בשקריהם ובפסדותם ואנוכי לא
 שלחתי ולא צויתים ודועל לאדועלו לעסידות נאס
 33 דיה: וביישאלך העם הזה אדנהבאי אדנהבאי לאמר
 מהמשא יהוה ואמרת אליהם אתמהמשא ונמשתי
 34 אתכם נאסידות: והנביא והכלה העם אשר יאמר משא

דערצערנער, דער האר האט גערעט,
 עם וועט צו אייך זיין שלום, אונד צו אלע,
 דיא וואס געהן ארום מיט דיא געדאנקען
 פון זייער הארץ, זאגען זייא, עם וועט זיין
 שלעכטעס איבער אייך קומען: 18 ווארין
 ווער איז געשטאנען אין דעם סוד פון דעם
 האר, דאס ער זאל זעהען אונד הערען זיין
 ווארט? ווער האט פערנומען זיין ווארט,
 אונד האט עם געהערט? 19 זעה, א
 שטורמווינד פון דעם האר, א גרימציגן
 איז ארויסגעגאנגען, אונד א העפטיגער
 שטורמווינד, אויף דיא קעפ פון דיא
 רשעים וועט ער פאלען: 20 עם וועט זיך
 נישט אויסקעהרען דער צאך פון דעם האר
 ביז ער וועט טהון אונד אויפשטעלען דיא
 געדאנקען (פלעגער) פון זיין הארץ, אס
 ענדע פון דיא טעג וועט איהר עם געווען
 פערשטעקען: 21 איך האב דיא נביאים
 נישט געשיקט, דאך זענען זייא געלאפען,
 איך האב צו זייא נישט גערעט, דאך האבען
 זייא נביאות געזאגט: 22 אונד ווען זייא
 וואלטען געשטאנען אין מיין ראטה, אונד
 וואלטען מיין ווארט געלאזט הערען צו
 מיין פאלק, אזוי וואלטען זייא זיין צוריק-
 געקעהרט פון זייער שלעכטען וועג, אונד

פון זייער שלעכטע מעשים: 23 בין איך דען א גאט פון נאעהנט, זאגט דער האר,
 אונד נישט א גאט פון ווייטען? 24 ווען א מאן זאל זיך פערבארגען אין פערבארגע-
 נע ערשער, וועל איך איהם דען נישט זעהען? זאגט דער האר, דערפיל איך דען נישט
 דיא הימעל אונד דיא ערד? זאגט דער האר: 25 איך האב געהערט דאס וואס
 דיא נביאים האבען געזאגט, וועלכע האבען אין מיין נאמען פאלש נביאות געזאגט,
 אזוי צו זאגען, איך האב געחלומט: 26 ביז וויא לאנג? זאל עם דען זיין אין דיא
 הערצער פון דיא נביאים וואס זאגען פאלש נביאות, (דאס זייא זאלען אויסקעהען)
 וויא נביאים פון בעטראג פון זייער אייגענעם הארץ? 27 וואס טראכטען מיין פאלק
 פערנעמען צו מאכען מיין נאמען דורך זייער חלומות, וואס דערצעהלען איינער צו
 דעם אנדערן, אזוי וויא זייער עלטערן האבען פערנעמען מיין נאמען דורך דעם
 בעל: 28 דער נביא וואס איז בייא איהם א חלום, לאז ער דערצעהלען דעם חלום,
 אונד בייא וועלכען מיין ווארט איז, דער זאל מיין אמתין ווארט דערצעהלען, וואס
 האט זיך געשרוי מיט קארן צו מישען? זאגט דער האר: 29 איז דען נישט מיין ווארט
 אזוי וויא פיינער? זאגט דער האר, אונד אזוי וויא דער האמער וואס צופרעקעלט
 דיא פעלזען: 30 דארום זעה, איך בין קענען דיא נביאים, זאגט דער האר, וואס
 גנבנען מייע ווערטער איינער פון דעם אנדערן: 31 זעה, איך בין קענען דיא
 נביאים, זאגט דער האר, וואס ברויכען זייער צונג, אונד זייא רעדען (נאטעם)
 ווארט: 32 זעה, איך בין קענען דיא וואס זאגען נביאות פאלשע חלומות,
 זאגט דער האר, אונד זייא דערצעהלען זייא, אונד זייא האבען פערארט מיין
 פאלק דורך זייער ליגען אונד דורך זייער לייכטזיניגקייט, האטשע איך האב
 זייא נישט געשיקט, אונד איך האב זייא נישט געבאטען, אונד זייא קענען דעם
 דאזיגען פאלק גארנישט העלפען, זאגט דער האר: 33 אבער ווען דאס דאזיגע
 פאלק וועט זיך פערנען, אדער דער נביא אדער א פהן, אזוי צו זאגען, וואס
 איז דיא לאסט (נביאות) פון דעם האר? אזוי זאלסט דא צו זייא זאגען, דאס
 איז דיא לאסט איך וועל אייך פערשטויסען, זאגט דער האר: 34 אונד דער
 נביא אונד דער פהן, אדער דאס פאלק, וואס זייא זאגען, לאסט פון דעם

הנה ופקדתי עליהם הנה ועל ביתו: כה תאמרו לה
איש על רשעו ואיש אל אחיו מהיננה הנה ומהיננה
הנה: ומשא הנה לא תוקרעו כה המשא הנה לאיש³⁶
דברו תפכלם את דברי אליהם היום הנה צבאות
אלהיה: כה תאמר אליהם מהיננה הנה ומהיננה³⁷
הנה: ואם משא הנה תאמרו לכן כה אמר הנה יין³⁸
אמרם אתה דבר הנה משא הנה ואשלה אליהם
לאמר לא תאמרו משא הנה: לכן הנה ונשית אתכם³⁹
נשא ונשית אתכם ואת העיר אשר יצאתי לכם
ולאבותיכם מעל פני: ונחתי עליכם הרפת עולם וכלמות
עולם אשר לא תשכח:

כד

כד

הראני הנה והנה שני דודאי תאנים מעלים לפני הובל *
הנה אחרי תגלות נבוכדנאצר מלך בבל את בניו
ביריהקים מלך יהודה ואת שרי יהודה ואתה תרש
ואתה תסגר מירושלם ויבאם בבל: הנה אתה תאנים²
טבות מאד כהאני תבכרתי ותדור אתה תאנים רעות
מאד אשר לא תאכלנה מדע: ויאמר הנה אלי³
מהיננה ראה ירמיה ואמר תאנים תאנים הטבות
טבות מאד והרעות רעות מאד אשר לא תאכלנה
מדע: והנה דבר יהיה אלי לאמר: כה אמר⁴
הנה אליו ישראל כהאנים הטבות האלה בן אכור את
גלות יהודה אשר שלחתי מירמיהקים הנה ארץ פשדים
לשובה: ושמתי עיני עליהם לשובה והשבתים עלי⁶
הארץ הזאת ובנותים ולא אהרם ונשמתים ולא אהרם:
ונחתי להם לב לרעות אחי כי אני יהיה והיולי להם⁷
ואלי אהיה להם לאלהים כירשבו אלי בכל לבם:
ובתאנים הרעות אשר לא תאכלנה פרע כר⁸

על שערך, פון מיין פנים: 40 אונד איך וועל געבען אויף איינע עבינע שאנד,
אונד איינע עבינע שמוא, וואס וועט נישט פערנעסען ווערען:

קאפיטעל כד

1 דער האר האט מיר געוויזען, אונד זעה, צוויי קערב מיט פיינען זענען
געשטעלט פאר דעם טעמפל (בית המקדש) פון דעם האר, נאכדעם דאס
נבוכדנאצר, קעניג פון בבל, האט פערטריבען יבנה, ויהן פון יהוקים, קעניג
פון יהודה, אונד דיא פירשטען פון יהודה, אונד דיא מייסטערס אונד דיא
שלאסערס פון ירושלים, אונד האט זיי געבראכט קיין בבל: 2 איין
קארב איז געוועזען מיט גוטע פיינען, אזוי וויא דיא פריה צייטיגע פיינען, אונד
דער אנדערער קארב איז געוועזען מיט זעהר שלעכטע פיינען, וואס קענען נישט
גענעסען ווערען פאר שלעכטיגקייט: 3 אונד דער האר האט צו מיר געזאגט,
וואס זעהסט דוא ירמיה? אונד איך האב געזאגט, פיינען, דיא גוטע פיינען
זענען זעהר גוט, אונד דיא שלעכטע זענען זעהר שלעכט, וואס קענען נישט
גענעסען ווערען פאר שלעכטיגקייט: 4 אונד דאס ווארשט פון דעם האר איז
צו מיר געוועזען אזוי צו זאגען: 5 אזוי זאגט דער האר, דער גאט פון
ישראל, אזוי וויא דיא דאזיגע גוטע פיינען, אזוי וועל איך דערקענען דיא
פערטריבענע פון יהודה, וועלכע איך האב אהעקגעשליקט פון דעם דאזיגען
ארט אין דעם לאנד פון דיא פשדים, צו זייער גוטען: 6 אונד איך וועל
איבער וויא טהון מיין אויב צו דעם גוטען, אונד איך וועל וויא צוריקקעהרען צו דעם
דאזיגען לאנד, אונד איך וועל וויא אויפבויען, אונד איך וועל וויא נישט אפברע-
כען, אונד איך וועל וויא פלאנצען, אונד איך וועל וויא אויסרייסען: 7 אונד
איך וועל צו וויא געבען א הארץ, דאס וויא וועלען מיר דערקענען דאס איך בין
דער האר, אונד וויא וועלען זיין מיין פאלק, אונד איך וועל זיין זייער גאט, ווען
וויא וועלען זיך צו מיר געקעהרען מיט דעם גאנצען הארץ: 8 אבער וויא
דיא שלעכטע פיינען, וואס קענען נישט גענעסען ווערען וועגען שלעכטיגקייט—אזוי

ואגם דער האר, אזוי וועל איך מאכען צדקנה, דעם קעניג פון יהודה, אונד ווינע פירשטען אונד ריא איבערנעבליי בענע פון ירושלים, וואס זענען איבער-געבליבען אין דעם דאזיגען לאנד, אונד ריא וואס וואוינען אין דעם לאנד מצרים:

9 אונד איך וועל וויא איבערנעבען צו א ציטערניס, צו א שלעכטיגקייט צו אלע קעניגרייכע פון דער ערד, צו א שאנד אונד צו א שפרייטונארט (משל), צו שימף אונד צו פלוף, אין אלע ערטער וואו אהין איך וועל וויא פער-שטויסען: 10 אונד איך וועל אויף וויא אנשיקען דאס שווערד, דעם הונגער אונד דיא פּעסט, ביז וויא וועלען פער-טילגט ווערען פון דעם לאנד, וואס איך האב גענעבען צו וויא, אונד צו ווירע עלטערן:

קאפוטעל כה

1 דאס איז דאס ווארט, וואס איז גע-וועזען צו ירמיהו איבער דעם גאנצען פאלק פון יהודה, אין דעם פירשטען יאהר פון נבוכדראצר, קעניג פון בבל: 2 וואס ירמיהו הנביא האט גערעט צו דעם גאנצען פאלק פון יהודה, אונד צו אלע איינוואוינער פון ירושלים, אזוי צו זאגען: 3 פון דעם דרייצענהעטען יאהר פון יאשנה, ווען פון אמון, קעניג פון יהודה, אונד ביז אויף דעם דאזיגען טאג, שוין דרייא אונד צוואנציג יאהר, איז געוועזען דאס ווארט פון דעם האר צו מיר, אונד איך האב צו אייך גערעט, יעדען פרייהארגען האב איך גערעט, אבער איהר האט נישט געהערט: 4 אונד דער האר האט צו אייך געשיקט אלע ווינע קנעכט, דיא נביאים, אונד ער האט יעדען פרייהארגען געשיקט, אבער איהר האט נישט געהערט, אונד איהר האט אויף נישט גענוגט איירע אויפגען פדי צו הערען: 5 אזוי צו זאגען, קעררט דאך צוריק, איטליכער מענטש פון זיין שלעכטען וועג, אונד פון דיא שלעכטיגקייט פון איירע ווערק, אזוי וועט איהר וואוינען בלייבען אויף דעם לאנד, וואס דער האר האט געגעבען צו אייך אונד צו איירע עלטערן, פון עביג ביז עביג: 6 אונד איהר זאלט נישט נאכגען אנדערע געטער וויא צו דינען, אונד אייך צו וויא צו בוקען, אונד איהר זאלט מיך נישט דערצערנען דורך דיא ווערק פון איירע הענד, אזוי וועל איך אייך קיין שלעכטעם טהון: 7 אבער איהר האט מיך נישט צו-געהערט, ואגט דער האר, פדי מיך צו דערצערנען דורך דיא ווערק פון איירע הענד, צו אייערען אייגענעם שאדען: 8 דארום אזוי ואגט דער האר צובאז, ווייל איהר האט נישט געהערט מינע ווערטער: 9 וועה אזוי שיק איך אונד איך וועל נעמען אלע משפחות פון צפון-זייט, ואגט דער האר, אונד אויף נבוכדראצר, קעניג פון בבל, מיין קנעכט, אונד איך וועל וויא ברענגען קעגען דעם דאזיגען לאנד, אונד אויף אירע איינ-וואוינער, אונד אויף אלע דיא דאזיגע פעלקער פון ארום, אונד איך וועל וויא פערטויסען

כה אמר יהוה בן אמן את-צדקיהו מלך-יהודה ואת עריו ואת שארית ירושלם הנשארים בארץ הואת והשבים בארץ מצרים: ותחיתם לנפש לנפש לכל ממלכות הארץ לתרפת ולמשל לשנתה ולקללה בכל המקומות אשר-אדיתם שם: ושלחתי כם את-החבב את-הרעב ואת-הדבר עד-תמם מעל האדמה אשר-נתיתי לכם ולאבותיכם:

כה

א הנבך אשר-היה עלי-ימיו על-בליעם יהוה בשנה הרבעית ליתיקום בראשיתו מלך יהודה הוא השנה הראשונה לנבוכדראצר מלך בבל: אשר דבר ירמיהו הנביא על-בליעם יהודה ואל כל-עשבי ירושלם לאמר: מן-שלוש עשרה שנה לאשנהו בראשון מלך יהודה ועד היום הנה זה שלש ועשרים שנה הנה דבר-יהוה אלי ואדבר אליכם אשכים ודבר ולא שמעתם: ושלח יהוה אליכם את-צדקיהו הנביא הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם ולא-היטתם את-אזניכם לשמע: לאמר שובר לא איש מדרבו הרעה ומרע מעלליכם ושבו על-האדמה אשר נתן יהוה לכם ולאבותיכם למקדושם ועד-עולם: ואליחלו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחיתם להם ולא-תכעסו אותי במעשה ידיכם ולא ארע לכם: ולא-שמעתם אלי ואסידה למען הכעסני במעשה ידיכם לרע לכם: לכן כה אמר יהוה צבאות יי אשך אשר לא-שמעתם את-דברי: הני שלח ולקחתי את-צדקיהו משפוח צפון נאסידהו ואל-נבוכדראצר מלך בבל עבדי והבאתים עלי-הארץ הואת ועלי-ישיבתה ועל כל-הנפש האלה סביב ותחמיתם ושמתים לשמה

ולשררה ולחרכות עולם: והאבדותי מלם קול ששון.
 וקול שמחה קול חסד וקול כלה קול רחום ואור נר:
 והנה קל־הארץ הואת לחרבה ולשמה ועברו העוֹסִים
 האלה את־מלך בבל שבעים שנה: והנה כמלאות
 שבעים שנה אפקר על־מלך־בבל ועל־הגוֹתֵי הָהוּא נָאִם־
 יהוה אלהינו ועל־ארץ כשדים ושְׂמָתִי אֵלֶי לְשִׁמְמֹת
 עולם: והבאותי על־הארץ הוּא את־כִּלְדָּבָרִי אֲשֶׁר־
 דברתי עִלָּה אֶת כִּלְדָּבָרִי בִּסְפֵר הוּא אֲשֶׁר־נָאִם
 ורָמְתִּי עַל־כִּלְדָּהוּסִים: כִּי עֲבָדְכֶם נִסְתַּחֲמוּ יוֹם רַבִּים
 וּמַלְכִּים גְּדוֹלִים וּשְׁלֹמֹתִי לָהֶם כַּפְעִלָם וּבְמַעֲשֵׂה דִיתָם:
 כִּי כֹה אָמַר יְהוה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֵלֵי כָח אֲנִי־
 כִּים הָיוּ הַחַמָּה הָיוּת מִיָּדִי וְהַשְׁקִיתָ אוֹתִי אֶת־כִּלְדָּבָרִי
 הַגִּים אֲשֶׁר אָנֹכִי שִׁלַּח אוֹתָךְ אֵלֵיהֶם: וְשָׁמָּה וְהִתְנַשְּׁנוּ
 וְהִתְחַלְלוּ מִפְּנֵי הַחֶרֶב אֲשֶׁר אָנֹכִי שִׁלַּח בֵּינֵיהֶם: וְאַחַךְ
 אֲחִידֵכֶם מִיָּד יְהוה וְאֲשַׁקָּה אֶת־כִּלְדָּהוּסִים אֲשֶׁר־שִׁלַּחְתִּי
 יְהוה אֱלֹהִים: אֶת־יְיֹשָׁלָם וְאֶת־עֲרֵי הַיְּהוּדָה וְאֶת־מַלְכֵיהֶם
 אֲחִידֵשְׁרֵיהֶם לָחֵת אֵלֶם לַחֲרָבָה לְשִׁמְחָה לְשִׁרְקָה וּלְקִלְקָלָה
 כִּי־ם הָיוּ: אֶת־פְּרִיעָה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וְאֶת־עֲבָדָיו וְאֶת־
 שָׂרָיו וְאֶת־כִּלְדָּהוּסִים: וְאֵת כִּלְדָּבָרִי וְאֵת כִּלְמַלְכִּי אֲרָץ כ
 הָעֵץ וְאֵת כִּלְמַלְכִּי אֲרָץ פִּלְשְׁתִּים וְאֶת־אֲשַׁקְלֹן וְאֶת־
 עוֹז וְאֶת־עֲקֹרֹן וְאֵת שְׂאֵרֵת אֲשֶׁר־דָּ: אֶת־אֲדָמָה וְאֶת־
 מִזָּב וְאֶת־יִבְנֵי עִמּוֹן: וְאֵת כִּלְמַלְכִּי צֹר וְאֵת כִּלְמַלְכִּי
 צִידֹן וְאֵת מַלְכִּי הָאֵשׁ בְּעֶבֶר הַיָּם: אֶת־דָּן וְאֶת־
 חִימָא וְאֶת־בֹּז וְאֵת כִּלְקִצְיָה פֶּאֶרָה: וְאֵת כִּלְמַלְכִּי
 עַרְב וְאֵת כִּלְמַלְכִּי הָעֶרֶב הַשְּׁכֵנִים כַּמְדָּבָר: וְאֵת־כָּל־כֹּה
 מַלְכִּי וְאֵת־כָּל־כִּלְמַלְכִּי עִלָּם וְאֵת כִּלְמַלְכִּי מִדְּבָרִי
 וְאֵת־כָּל־כִּלְמַלְכִּי הַחֲפֹזִים הַקְּרוֹבִים וְהַרְחֵקִים אֲשֶׁר־אֵלֵי־
 וְאֵת־כָּל־כִּלְמַלְכִּי הַחֲפֹזִים הַקְּרוֹבִים וְהַרְחֵקִים אֲשֶׁר־אֵלֵי־

אונד איך וועל זיין מאכען צו דעם
 ערשטויגען אונד צו דעם געשפעט אונד
 צו איינע עבינע וויסענעס: 10 אונד
 איך וועל פון זיין מאכען פערלירען,
 דאס קול פון פרייר אונד דאס קול פון
 פערליכקייט, דאס קול פון דעם חסד,
 אונד דאס קול פון דער כלה, דאס קול
 פון א מיהל, אונד דיא ליכטיגקייט פון
 א לאמפ: 11 אונד דאס דאזיגע באנצע
 לאנד וועט זיין צו צושטערונג אונד צו
 ערשטוינונג (אדער פערטויסענונג), אונד
 דיא דאזיגע פעלקער וועלען דינען דעם
 קעניג פון בבל ויבעציג, נאך: 12 אונד
 עס וועט זיין, אז עס וועט פול ווערען
 ויבעציג נאך, אזוי וועל איך בעשטרא-
 פען דעם קעניג פון בבל אונד יענעם
 פאלק, נאנט דער האר, וועגען זייערע
 שולד, אונד אויך דאס לאנד פשוים;
 אונד איך וועל איהם מאכען צו איינע
 עבינע וויסענעס: 13 אונד איך וועל
 ברענגען אויף יענעם לאנד אלע מינע
 ווערטער, וואס איך האב אויף איהר

בערעט, אלעס וואס איז געשריבען אין דעם דאזיגען בוך, וואס ירמיהו האט גביאות
 געזאגט איבער אלע פעלקער: 14 ווארין אויף מיט זיין וועלען דינען פיל פעלקער,
 אונד גרויסע קעניגע, אונד אזוי וועל איך זיין בעצאלען נאך זייערע ווערק אונד נאך
 דעם טהון פון זייערע הענד: 15 ווארין אזוי האט דער האר, דער גאט פון ישראל, צו
 מיר געזאגט, נעם דעם דאזיגען בעכער וויין פון דעם גרימץארן פון מינע האנד,
 אונד מאך טרינקען פון איהר אלע פעלקער וואס איך שיק דיך צווישען זיין:
 16 אונד זיין וועלען טרינקען, אונד וועלען טומעלן אונד אונזיג זיין, וועגען דעם
 שווערד וואס איך שיק צווישען זיין: 17 אונד איך האב גענומען דעם בעכער פון
 דיא האנד פון דעם האר, אונד איך האב געמאכט טרינקען אלע פעלקער, וואס דער
 האר האט מיך צו זיין געשיקט: 18 ורושלים, אונד דיא שטעט פון יהודה, אונד
 איהרע קעניגע אונד איהרע פירשטען, זיין צו בעבען צו צושטערונג, צו פער-
 וויסענונג (ערשטוינען) צו דעם געשפאט (צישען), אונד צו א פלוף, אזוי וויא דער
 דאזיגער טאג: 19 פרעה קעניג פון מצרים, אונד זיינע קנעכט אונד זיינע פירש-
 טען אונד זיין באנצעם פאלק: 20 אונד דאס באנצע געמישטע (פאלק) אונד אלע קעניגע
 פון דעם לאנד עוין, אונד אלע קעניגע פון דעם לאנד פלשתיים, אונד אשקלון
 אונד עזה אונד עקרון, אונד דאס איבערגעבליבענע פון אשדוד: 21 אונד אדום
 אונד מואב אונד דיא סינדער פון עמון: 22 אונד אלע קעניגע פון צור, אונד
 אלע קעניגע פון צידון, אונד אלע קעניגע פון דיא אינועלן, וועלכע ווענען אן
 יענער זייט פון דעם ים: 23 דין אונד תומא אונד בוז, אונד אלע דיא מיט
 דיא אפגעשניטענע הארעקען (פאוות): 24 אונד אלע קעניגע פון אראביע,
 אונד אלע קעניגע פון דעם געמישטען (פאלק), דיא וואס וואוינען אין דער מדבר:
 25 אונד אלע קעניגע פון זמרי אונד אלע קעניגע פון עילם אונד אלע קעניגע פון
 מדי: 26 אונד אלע קעניגע פון צפון־זייט דיא גאהענטע אונד דיא ווייטע, איינער צו

דעם אנדערן, אונד אלע קעניגרייכע פון דער ערד וועלכע זענען אויף דער ערד, אונד דער קעניג פון שישק (בבל) זאל טרינקען נאך ווייז: 27 אונד דוא זאלסט צו ווייז זאגען, אזוי זאגט דער האר צבאות, דער גאט פון ישראל, טרינקט אונד ווערט בעטרונקען (שכור) אונד דאן וועט איהר אויסשפייען אונד איהר וועט פאלען אונד איהר וועט נישט מעהר אויפשמעקן, פון ווענען דעם שווערד וואס איז שיק צווישען אייך: 28 אונד עס וועט זיין, ווען ווייז וועלען נישט ווער לען אנגעמען דעם בעכער פון דייע האנד פרי צו טרינקען, אזוי זאלסט דוא צו ווייז זאגען, אזוי זאגט דער האר צבאות, איהר וועט עס געוויס טרינקען! 29 ווארין זעה, אין דער שטאט אויף וועלכע מיין נאמען איז גערופען, העב איך אן שלעכטעס צו טהון, אונד זאלט איהר אונבעשטראפט בלייבען? איהר וועט נישט אונבעשטראפט בלייבען, ווארין איך רופ א שווערד אויף אלע איינ-

אויז וואו בליהמלכות הארץ אשר עליה האדמה 27 ומלך ששך ושתה אחריהם: ואמרת אליהם ביהאמר יהוה צבאות אלהי ישראל שתי ושכרו וקחו נפלו ולא תקמו מפני החרב אשר אכזי שלח ביניהם: וזה כי ימאנו לקחתיהבם מידך לשמות ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות שתי תשתו: כי הנה בעיר אשר נקרא שמי עליה אנכי מחל להרע ואסם הנקה חנקו לא חנקו כי הרב אני כרא עליכלישיבי הארץ ואם לא ידעה צבאות: ואתה הנבא אליהם את כלהדברים האלה ואמרת אליהם דעה מקדום ישאג וממען קדשו יתן קולו שאג ישאג עלינו הודו בדרכים צנה אל כל ישיבי הארץ: בא שאון עדיקצה הארץ כי ריב ליהוה בנוים נשפט הוא לכליבשר הרשעים נתנם לחרב נאסיריהו: כה אמר יהוה צבאות הנה רעה יצאת מני אלני וסער גדול יסור מדרבתיארץ: והיו כללי יהוה כיום הדיא מקצה הארץ ועדיקצה הארץ לא יספיו ולא יאספיו ולא יקברו לקמן עליפי האדמה יהיו: חלילו הרעים ונעקו ותחפשו אדירי העאן ברכלאו לה ימכם לשבות ותפוצותיכם ונפלתם בכל המדה: ואבד מעם מדרהים ופליטה מאדירי העאן: קול צעקת הרעים וכלת אדירי העאן כרשרד יהוה אתימדיהם: והרם נאות השלום מפני חרון אפייהו: עוב כפיד סבו ברהותה ארעם לשמה מפני חרון הינה ומפני חרון אפי:

ט

כו

א בראשית ממלכות יהוקים בראשיתו מלך יהודה היה
2 הרב הנה מאת יהוה לאמר: כה ואמר יהוה עמל

וואוינער פון דער ערד, זאגט דער האר צבאות: 30 אונד דוא זאלסט צו ווייז גביאות זאגען אלע דיא דאזיגע ווערטער, אונד דוא זאלסט צו ווייז זאגען, דער האר ברימט (שרייט) פון דער הייף, אונד פון זיינע הייליגע וואוינונג גיבט ער זיין קול, יא ער ברימט קעגען זיין וויידע-פלאץ, הייד! אזוי וויא דיא טרויבענטערעטער שרייט ער צו אלע איינוואוינער פון דעם לאנד: 31 עס קומט א געטוימל ביז צום ענד פון דער ערד, ווארין עס איז א שטרייט (קריג) פון דעם האר מיט דיא פעלקער, ער משפט אלעם פלייש, דיא רשעים גיבט ער איבער צו דעם שווערד, זאגט דער האר: 32 אזוי זאגט דער האר צבאות, זעה, שלעכטעס געהט ארויס פון איין פאלק צו דעם אנדערן פאלק, אונד א גרויסער שטורמזינד דערנועקט זיך פון דיא עקען פון דער ערד: 33 אונד עס וועלען זיין דיא דערשלאגענע פון דעם האר אין יענעם טאג, פון איין עק פון דער ערד ביז צו דעם אנדערן עק פון דער ערד, מען וועט ווייז נישט בער קלאנגען, אונד וויא וועלען נישט פערזאמעלט ווערען, אונד וויא וועלען נישט בערודען בען ווערען, צו מיסט אויף דער ערד וועלען ווייז זיין: 34 קלאגט איהר פאסטוכער אונד שרייט, אונד קייקעלט אייך איהר שטארקע פון דיא שאף, ווארין איירע טעג זענען דערפילט געווארען צו דעם שעכטען, אונד איך וועל אייך פערשפרייטען, אונד איהר וועט פאלען וויא א גלוסטיגע פלי: 35 אונד עס וועט פערלודען ווערען איינע אנטרינונג פון דיא פאסטוכער אונד איינע אנטרינונג פון דיא שטארקע פון דיא שאף: 36 א קול פון געשרייא פון דיא פאסטוכער ווערט געהערט, אונד דאס קלאנגען פון דיא שטארקע פון דיא שאף, ווארין דער האר צושטערט ווירע פיטערונג (וויידע): 37 אונד עס וועלען שטיל (אדער וויסט) ווערען דיא וויידע-פלעצער פון שלום, ווענען דעם גרימזארן פון דעם האר: 38 ער האט פערלאזט וויא א לייב זיין בידעל, ווארין וויער לאנד איז געווארען וויסט, ווענען דעם צארן פון בעצווינגונג, אונד ווענען זיין גרימזארן:

קאפיטעל כו

1 אים אנהייב פון דיא רעגירונג פון יהוקים, ווען פון יאשנה, קעניג פון יהודה, איז גע-
ווענען דאס דאזיגע ווארט פון דעם האר, אזוי צו זאגען: 2 אזוי זאגט דער האר, שטעל דירך אין

בְּחֶזֶק בֵּית־יְהוָה וּבְכֹחַ עַל־כָּל־עָרֵי יְהוּדָה הַבָּאִים
 לְהַשְׁמִיט בֵּית־יְהוָה אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוִּיתִי לְדָבָר
 אֲלֵיהֶם אֶל־תִּהְיֶה דָּבָר׃ אֲנִי יִשְׁמְעוּ וְיִשְׁכְּבוּ אִישׁ מִדְּרָכּוֹ
 הָרָעָה וְתִחַמְתִּי אֶל־הָרֶגֶתָ אֲשֶׁר אֲנִי הוֹשֵׁב לָהֶם
 מִפֶּן רָע מֵעֲלֵיהֶם׃ וְאִמַּרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה
 אֲבִילָא תִשְׁמְעוּ אֵלַי לִלְבָּת בְּתוֹרָתִי אֲשֶׁר נָתַתִּי לַפְּנִימָה׃
 לִשְׁמַע עֲלֵדְבָרִי עֲבָדֵי הַבָּאִים אֲשֶׁר אֲנִי שְׁלָח אֲלֵיהֶם
 וְהִשְׁמַע וְשָׁלַח וְלֹא שְׁמַעְתֶּם׃ וְנָתַתִּי אֶת־הַבֵּית הַזֶּה
 כְּשֶׁלָּה וְאֶת־הָעִיר הַזֹּאת אֶתֵּן לְקָלֶלָה לְכָל עַד הָאָרֶץ׃
 וְיִשְׁמְשׁוּ הַכְּהֵנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל־הָעָם אֶת־יְרֵמְיָהוּ
 מִדְּבַר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּבֵית יְהוָה׃ וְהָיָה וְכָל־כָּל
 יְרֵמְיָהוּ לְדָבָר אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־צִוִּיתִי וְהָיָה לְדָבָר אֲלֵיהֶם
 הָעָם וְתִפְשׁוּ אֹתוֹ הַכְּהֵנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל־הָעָם לֵאמֹר
 כֹּה־תִּמְוֹת׃ מִדְּבַר נְבִיאֵי הַשְׁמָיִת וְהָיָה לֵאמֹר כִּשְׁלֹה יְהוָה
 הַבֵּית הַזֶּה וְהָעִיר הַזֹּאת תִּחַרֵּב מֵאֵן יוֹשֵׁב וְנִקְרָא כָּל־
 הָעָם אֶת־יְרֵמְיָהוּ בְּבֵית יְהוָה׃ וְיִשְׁמְעוּ יְשׁוּר וְיִהְיֶה אִתִּי
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְנִשְׁלַח מִבְּיַת־הַמִּקְדָּשׁ בֵּית יְהוָה וְיִשְׁכְּבוּ
 בַּפֶּתַח שַׁעַר־יְהוָה הַחָדָשׁ׃ וַיֹּאמְרוּ הַכְּהֵנִים וְהַנְּבִיאִים
 אֶל־יְהוָה וְאֶל־כָּל־הָעָם לֵאמֹר מִשְׁפַּט־מֹות לֵאשׁ הַזֶּה
 כִּי נָבֵא אֶל־הָעִיר הַזֹּאת כִּאֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם בְּאָזְנוֹכֶם׃
 וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָהוּ אֶל־כָּל־הָעָם וְאֶל־כָּל־הָעָם לֵאמֹר יְהוָה
 שְׁלָחֵנִי לְהַנְּבִיא אֶל־בְּיַת־הַזֶּה וְאֶל־הָעִיר הַזֹּאת אֶת־כָּל־
 הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם׃ וְעַתָּה הִשְׁכְּבוּ וְרִכְבְּכוּ וּמַעַלְלֵכֶם
 וְיִשְׁמְעוּ קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהָיָה יְהוָה אֶל־הָרֶגֶתָ אֲשֶׁר
 דִּבַּר עֲלֵיכֶם׃ וְאֲנִי הֵנִי בְּיָדְכֶם עֲשִׂינִי כְּכֹסֶם וְכִשְׁרֵר
 בְּעֵצְיֶכֶם׃ אֲךְ יִדְעַתְּמוּ כִּי אֲסִמְּתֵם אִתָּם אֶת־כִּרְ
 בָם וְכִן אִתָּם וְתִהְיֶה עֲלֵיכֶם וְאֶל־הָעִיר הַזֹּאת וְאֶל־יְשֻׁבֶיהָ

אִין דָּעם הוּיָהּ פֿון דָּעם הוּיָהּ פֿון דָּעם
 הָאָר, אֲוֵנָה דִּיא וְאַלְכֶט רַעְדֶּען אִיבֶּעַר
 אַלֶּע שְׁמַעֲט פֿון יְהוּדָה, דִּיא וְנָאם קוֹמֶען
 זִיף צו בִּיקֶען אִין דָּעם הוּיָהּ פֿון דָּעם
 הָאָר, אַלֶּע דִּיא וְעֶרְשְׁטֶר וְנָאם אִיף הָאָב
 דִּיר גַּעפֿאַטֶען צו זיין צו רַעְדֶּען, דִּיא
 וְאַלְכֶט נִיט מִינֶעֶרן קיין וְנָאָרְט׃ 3 שְׁאָמֶעַר
 וְעֵלֶען זיין הָעֶרֶען, אֲוֵנָה זיין וְעֵלֶען
 צוֹרִיקֶעֶרֶען, אִיטְלִיכֶער מַעֲנֵשׁ פֿון זיין
 שְׁלֶעכְטֶען וְעַע, דִּיאמֶאלס וְעַל אִיף מִיף
 גַּעְעֶנְקֶען וְעֵנֶען דָּעם שְׁלֶעכְטֶען וְנָאם
 אִיף מֶרַאכְט צו מַהוּן, פֿאַר זיירֶע שְׁלֶעכְטֶע
 מַעֲשִׂים׃ 4 אֲוֵנָה דִּיא וְאַלְכֶט צו זיין
 וְאַנְעֶן, אַזוי וְאַנְט דָּעַר הָאָר, וְעַען אִיָּהָר
 וְעַעט מִיף נִיט צוֹהֶעֶרֶען, כְּדִי צו גַּעֲהֶן
 אִין מִינֶע תוֹרָה וְנָאם אִיף הָאָב פֿאַר
 אִיף גַּעְעֶנֶען׃ 5 צו הָעֶרֶען דִּיא
 וְעֶרְשְׁטֶר פֿון מִינֶע קֶנֶעכְט, דִּיא גְבִיאִים,
 וְנָאם אִיף שִׁיק צו אִיף, אֲוֵנָה אִיף הָאָב
 גַּעֲשִׁיקט יַעְדֶּען פֿריה־מֶאֶרְגֶּען, אַבֶּער
 אִיָּהָר הָאָט נִיט גַּעֲהֶעֶרְט׃ 6 אַזוי וְעַל
 אִיף מֶאכֶען דָּאס דִּיאזִינֶע הוּיָהּ וְזיין שְׁלֹוה,

אֲוֵנָה דִּיא דִּיאזִינֶע שְׁטָאט וְעַל אִיף גַּעְעֶען פֿאַר אַ פֿלוֹך צו אַלֶּע פֿעלְקֶער פֿון
 דָּעַר עָרֶד׃ 7 אֲוֵנָה דִּיא כְּהֵנִים אֲוֵנָה דִּיא גְבִיאִים אֲוֵנָה דָּאס גַּאנְצֶע פֿאַלֶּק הָאָבֶען
 גַּעֲהֶעֶרְט דָּאס יְרֵמְיָהוּ הָאָט גַּעֲרַעֲט דִּיא דִּיאזִינֶע וְעֶרְשְׁטֶר אִין דָּעם הוּיָהּ פֿון דָּעם הָאָר׃
 8 אֲוֵנָה עַס אִין גַּעְעוֹעֶען וְעַען יְרֵמְיָהוּ הָאָט אִויפֿ־גַּעֲהֶעֶרְט צו רַעְדֶּען, אַלֶּעס וְנָאם דָּעַר
 הָאָר הָאָט אִיָּהָם גַּעפֿאַטֶען צו רַעְדֶּען צו דָּעם גַּאנְצֶען פֿאַלֶּק, אַזוי הָאָבֶען אִיָּהָם דִּיא
 כְּהֵנִים אֲוֵנָה דִּיא גְבִיאִים אֲוֵנָה דָּאס גַּאנְצֶע פֿאַלֶּק אָנְגַּענוֹמֶען אֲוֵנָה הָאָבֶען גַּעְנָאָט, דִּיא
 מוֹסֵט שְׁטאַרְגֶּען׃ 9 וְנָאָרְט וְאַנְט דִּיא גְבִיאֹת אִין דָּעם גַּאנְטֶען פֿון דָּעם הָאָר, אַזוי
 צו וְאַנְעֶן, גְּלִיף וְזיין שְׁלֹוה וְעַעט זיין דָּאס דִּיאזִינֶע הוּיָהּ, אֲוֵנָה דִּיא דִּיאזִינֶע שְׁטָאט וְעַעט
 פֿעֲרֹוֹמֶעֶלְט צו יְרֵמְיָהוּ אִין דָּעם הוּיָהּ פֿון דָּעם הָאָר׃ 10 אֲוֵנָה דִּיא פִּירֶשְׁטֶען פֿון
 יְהוּדָה הָאָבֶען גַּעֲהֶעֶרְט דִּיא דִּיאזִינֶע וְעֶרְשְׁטֶר, אֲוֵנָה זיין וְעֵנֶען אִרוּפֿ־גַּעֲנָאָנְען פֿון
 דָּעם הוּיָהּ פֿון דָּעם קֶעֶנִיג אִין דָּעם הוּיָהּ פֿון דָּעם הָאָר, אֲוֵנָה זיין הָאָבֶען זִיף אֲנִידֶּע־
 גַּעְעֶצֶט אִין דָּעם אִרִּינְגֶאָנֶג פֿון דָּעם גַּיִעֵס מוֹיֶער פֿון דָּעם הָאָר׃ 11 אֲוֵנָה דִּיא כְּהֵנִים
 אֲוֵנָה דִּיא גְבִיאִים הָאָבֶען גַּעְנָאָט צו דִּיא פִּירֶשְׁטֶען אֲוֵנָה צו דָּעם גַּאנְצֶען פֿאַלֶּק, אַזוי
 צו וְאַנְעֶן, אַ מִשְׁפָּט פֿון מוֹיֶט קוֹמֵט דָּעם דִּיאזִינֶען מֶאֶן, וְנָאָרְט עַר הָאָט גְבִיאֹת גַּע־
 וְאַנְט אִוּיָּהּ דִּיא דִּיאזִינֶע שְׁטָאט אַזוי וְזיין אִיָּהָר הָאָט גַּעֲהֶעֶרְט מִיט אִירֶע אִוּרֶען׃
 12 אֲוֵנָה יְרֵמְיָהוּ הָאָט גַּעְנָאָט צו אַלֶּע פִּירֶשְׁטֶען אֲוֵנָה צו דָּעם גַּאנְצֶען פֿאַלֶּק, אַזוי צו
 וְאַנְעֶן, דָּעַר הָאָר הָאָט מִיף גַּעֲשִׁיקט גְבִיאֹת צו וְאַנְעֶן אִוּיָּהּ דָּעם דִּיאזִינֶען הוּיָהּ אֲוֵנָה
 אִוּיָּהּ דִּיא דִּיאזִינֶע שְׁטָאט, אַלֶּע דִּיא וְעֶרְשְׁטֶר וְנָאם אִיָּהָר הָאָט גַּעֲהֶעֶרְט׃ 13 אֲוֵנָה
 אַצוֹנֶד גַּעֲמֶעֶרְט אִוּיָּהּ אִירֶע וְעֵנֶען אִירֶע וְעֶרְק, אֲוֵנָה הָעֶרְט צו דָּעם קוֹל פֿון
 דָּעם הָאָר, אִירֶעֶר גַּאט, אַזוי וְעַעט זִיף דָּעַר הָאָר גַּעְעֶנְקֶען (חֲרָטָה הָאָבֶען) וְעֵנֶען דָּאס
 שְׁלֶעכְטֶע וְנָאם עַר הָאָט גַּעֲרַעֲט אִיבֶּער אִיף׃ 14 אַבֶּער אִיף, וְעַתָּה, אִיף בֵּין אִין אִירֶע
 הָעֶד, מַהוּט צו מִיר וְזיין עַס אִין גוֹט אֲוֵנָה רַעכְט־פֿאַרְטִיג אִין אִירֶע אִוּיָּהּ׃ 15 אַבֶּער
 אִיָּהָר וְאַלֶּט וִיכֶער וִיטֶען, דָּאס וְעַען אִיָּהָר וְעַעט מִיף מִיטֶען, אַזוי וְעַעט אִיָּהָר אֲוִשְׁלֹו־דִּינֶעס
 בְּלוֹט גַּרְעֶנְעֶען אִיבֶּער אִיף אֲוֵנָה אִיבֶּער דִּיא דִּיאזִינֶע שְׁטָאט אֲוֵנָה אִיבֶּער אִיָּהָרֶע אִיָּהָרֶע אִיָּהָרֶע

ירושלם אל-צדקתו מלך יהודה: וצוית אתם אלי-
 אדניהם לאמר בראמר יהוה צבאות אלהי ישראל כה
 האמר אל-אדניהם: אנכי עשיתי את-הארץ את-האדם ה
 ואת-הבהמה אשר על-פני הארץ ככחי הרדל ובחורתי
 הנטיה ונתתיה לאשר ישר בעיני: ועתה אנכי נתתי
 את-כל-הארצות האלה ביד נבוכדנאצר מלך-בבל
 עבדי וגם את-הנחת השדה נתתי לו לעבדו: ועבדו אתו
 כל-הגוים ואת-בניו ואת-צדקתו עד באעת ארצו נח
 הוא ועבדו בו גוים רבים ומלכים גדולים: והנה הגוי
 והממלכה אשר לא-יעבדו אתו את-נבוכדנאצר מלך-
 בבל ואת אשר לא-יחיתו את-צדקתו בעל מלך בבל
 בחרב וברעב ובדבר אפסר עליהו והוא נאס-יהוה
 ערשתי אתם בידו: ואתם אל-תשמעו אל-קוברים
 ואל-קסמים ואל-חלמונים ואל-עונונים ואל-בשפים
 אשר-הם אמרים אליכם לאמר לא תעבדו את-מלך
 בבל: כי שקר הם נבאים לכם למען הרדוק אתכם
 ועל אדמתכם והנחתי אתכם נאכדמים: ותגיו אשר
 יביא את-צדקתו בעל מלך-בבל ועבדו והנחתי על-
 אדמתו נאס-יהוה נעבדה ונשכ בה: ואל-צדקתו מלך
 יהודה דברתי ככל-הדברים האלה לאמר הביאו את-
 צוואריכם בעל מלך בבל ועבדו אתו ועמי יהיו למה
 חמיתו אתה ועמך בחרב ברעב ובדבר כאשר דבר
 יהוה אליהו אשר לא-יעבד את-מלך בבל: ואל-
 תשמעו אל-דבריו הנבאים האמרים אליכם לאמר לא
 תעבדו את-מלך בבל כי שקר הם נבאים לכם: כי לא
 שלחתים נאס-יהוה וגם נבאים בשמי לשקר למען
 הרדוק אתכם נאכדמים אתם והנבאים הנבאים לכם:
 ואל-תבהמים ואל-תלהטם הוה דברתי לאמר כה אמר

קוין ירושלים צו צדקתה קעניג פון יהודה:
 4 אונד דוא זאלסט זיין געביטען צו
 זייער הארען, אזוי צו זאגען, אזוי זאגט
 דער האר צבאות, דער גאט פון ישראל,
 אזוי זאלט איהר זאגען צו איירע הארען:
 5 איך האב געמאכט דא ערד, וואס זענען
 מענטשען אונד דא בהמות, וואס זענען
 אויף דער ערד, מיט מיין גרויסען כח,
 אונד מיט מיין אויסגעשטערקטען ארעם,
 אונד איך האב זיין געגעבען צו נעמען
 עס איז רעכט גענוועזען אין מייע
 אויגען: 6 אונד אצונד האב איך גע-
 געבען אלע דא דאזיגע לענדער אין
 דער האנד פון נבוכדנאצר, קעניג פון
 בבל, מיין קנעכט, אונד אויף דא חיות
 פון דעם פעלד האב איך איהם געגעבען,
 איהם צו דינען: 7 אונד עס וועלען
 איהם דינען אלע פעלקער, אונד זיין
 ווהן, אונד זיין ווהן'ס ווהן, ביז עס וועט
 קומען דא צייט פון זיין אייגענעם לאנד,
 אונד עס וועלען איהם דינען פיל פעלקער
 אונד גרויסע קעניגע: 8 אונד עס וועט
 זיין, אז דאס פאלק אונד דאס קעניגרייך

וואס וועלען איהם ניט דינען, דעם
 וואס וועט ניט געבען זיין האלד אין דעם
 שווערד אונד מיט הונגער אונד מיט קארד (פעסט) וועל איך געשטראפען יענעם
 פאלק, זאגט דער האר, ביז איך וועל זיין פערלענדען דורך זייגע האנד: 9 אונד
 איהר זאלט ניט הערען צו איירע גביאים, אונד צו איירע וואהרזאגער, אונד צו
 איירע טרויער (חלום-זאגער), אונד צו איירע צייגענדייטער, אונד צו איירע
 מכשפים, דא וואס זאגען צו אייך אזוי צו זאגען, איהר זאלט ניט דינען דעם
 קעניג פון בבל: 10 ווארין זיין זאגען פאלשע גביאות צו אייך, כדי אייך צו
 דערנווייטערן פון אייער לאנד, דאס איך זאל אייך פערשטויסען אונד איהר וועט
 פערלויירען ווערען: 11 אונד דאס פאלק וואס וועט גרענגען זיין האלד אין דעם
 נאך פון דעם קעניג פון בבל, אונד ער וועט איהם דינען, אזוי וועל איך איהם
 לאזען רודען אויף זיין לאנד, זאגט דער האר, דאס ער זאל עס געארבייטען
 אונד דארין וואוינען: 12 אונד צו צדקתה קעניג פון יהודה, האב איך גערעט
 נאך אלע דא דאזיגע ווערשער, אזוי צו זאגען, גרענגט איירע העלער אין דעם
 נאך פון דעם קעניג פון בבל, אונד דינט איהם אונד זיין פאלק, אזוי וועט איהר
 לעבען בלייבען: 13 ווארום זאלט איהר שטארבען דא אונד דיין פאלק, דורך
 דעם שווערד אונד דורך דעם הונגער אונד דורך א קארד (פעסט) אזוי ווא
 דער האר האט גערעט וועגען דעם פאלק, וואס וועט ניט וועלען דינען דעם
 קעניג פון בבל: 14 אונד איהר זאלט ניט צוהערען דא ווערשער פון דא
 גביאים, דא וואס זאגען צו אייך, אזוי צו זאגען, איהר זאלט ניט דינען דעם
 קעניג פון בבל—ווארין זיין זאגען צו אייך פאלשע גביאות: 15 ווארין איך
 האב זיין ניט געשיקט, זאגט דער האר, אונד זיין זאגען פאלשע גביאות אין מיין
 נאמען, כדי איך זאל אייך פערשטויסען אונד איהר וועט פערלויירען ווערען, איהר,
 אונד אויף דא גביאים וואס זאגען צו אייך גביאות: 16 אונד צו דא פלגים,
 אונד צו דעם דאזיגען גאנצען פאלק, האב איך גערעט, אזוי צו זאגען, אזוי זאגט

וַיְהִי אֲלֵתְשֵׁמֶשׁ אֲלֵי־דָבָר וַיִּבְרְאוּ־לָהֶם הַנְּבִאִים לֵכֶם לֵאמֹר
הִנֵּה כָל־כִּיתֵי־יְהוָה מִשְׁכִּיִּם מִבְּכֹל־עֵתָּה מִדֶּרֶךְ כִּי־שָׁקַד
הָמָּה נְבִאִים לָכֶם׃ אֲלֵתְשֵׁמֶשׁ אֲלֵיהֶם עָבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ
כָּל־יְהוָה לִפְנֵי הַתְּהִיָּה הַעֵד הַזֶּה הָיָה הַרְבֵּה׃ וְאִם־נְבִאִים
הֵם וְאִם־יֵשׁ דְּבַר־יְהוָה אִתָּם וְיַעֲרֹנָא בִּיהֵנָּה צְבֹאוֹת
לְבָלְתָּ־בָאוּ הַכְּלִים׃ הַיְתִירִים בְּכִיתֵי־יְהוָה וּבֵית־מֶלֶךְ
יְהוָה וּבִירוּשָׁלַם בְּכֹל־הָ׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבֹאוֹת
אֱלֹהֵי־עַמֻּדִים וְעִלְיָנָם וְעַל־מִסְכּוֹתָ וְעַל־תֵּרֵם הַכְּלִים
כִּי הַיְתִירִים בָּעֵד הַזֶּה׃ אֲשֶׁר לֹא־לָקַחְם בְּקֹדֶם־אֲצִל
מֶלֶךְ כָּל־בְּלוֹתָ אֶת־יְקֹנֶהָ בְּהַיְתִירִים מִלִּדֵּי־יְהוָה
מִירוּשָׁלַם בְּכֹל־וְאֵת בְּלִיתֵי־יְהוָה וּירוּשָׁלַם
כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבֹאוֹת אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־הַכְּלִים
הַיְתִירִים בֵּית־יְהוָה וּבֵית־מֶלֶךְ־יְהוָה וּירוּשָׁלַם׃ בְּכֹל־הָ
יֹכָא וְשִׁמָּה יְהוָה עַד יוֹם קָדְשׁ אִתָּם וְאִם־יִהְיֶה הַקְּצִיטִים
וְהַשְׁבֹּתִים אֶל־מִקְוֶם הַזֶּה׃

קאפיטעל כח

וועלכע

וְעַל־כֵּן זָעַנְנָה בְּעִשְׂמָאנָהּ אֵין דָּעַם הָיִיתָ
פֻּן דָּעַם הָאָר: 6 אֹנֵךְ יִרְמְיָהוּ דָּעַר נְבִיא
הָאֵם בְּעִזְמָנָהּ אִמָּן! אֹזוּי זָאל דָּעַר הָאָר
טָהוּךְ, דָּעַר הָאָר זָאל בְּעִשְׂמָטְעִיגֶען דִּינֶע
ווערשער וואס דוא האסט גביאות גע-
זאגט, דאס מען וועט צוריקברענגען דיא
פֿלים פֿון דָּעַם הָיִיתָ פֿון דָּעַם הָאָר, אֹנֵךְ
אלע דיא פֿערשטריבענע פֿון בָּבֶל צו דָּעַם
דאזיגען אָרֶט: 7 אָבער הער דאָךְ צו
דאס דאזיגע וואָרט, וואס איך רעד אין
דִּינֶע אֹינֶרען, אֹנֵךְ אֵין דיא אֹינֶרען פֿון
דָּעַם גאַנצען פֿאלק: 8 דיא גביאים וואס
זענען געוועזען פֿאר מיר אֹנֵךְ פֿאר דיר
פֿון דיא אלטע צייטען, אֹינֶךְ זיין האָבען
גביאות געזאגט איבער פֿיל לענדער
אֹנֵךְ איבער גרויסע קעניגרייכען, פֿון
מלחמה אֹנֵךְ פֿון אומגליק אֹנֵךְ פֿון
מאָרד: 9 דָּעַר נְבִיא וואס זאגט גביאות
פֿון פֿרידען (שְׁלוֹם), אֹנֵךְ ווען דאס
וואָרט פֿון דָּעַם נְבִיא קומט, אֹזוּי ווערט
דָּעַר נְבִיא דערקענט דאס דָּעַר הָאָר
האט איהם באַמֶּת געשיקט: 10 אֹזוּי

הַעֲמִידים בְּכֵת יְהוָה: וְיֹאמֶר יִרְמְיָה הִנְבִּיא אִמָּן כֵּן
גַּעֲשֵׂה יְהוָה וְכֵם יְהוָה אֲתִדְבָּרְךָ אֲשֶׁר נִבְאָת לְהַשִּׁיב
כָּל בְּתֻלְיָהּ וְכָל־דְּבִלָּהּ מִכָּבֶל אֱלֹהִים הָאֵל: אָךְ
שְׁמַעֲנָה הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר בְּאָזְנוֹךְ וּבְאָזְנִי
כְּלִיָּהֵם: הִנְבִּיאִים אֲשֶׁר הָיוּ לִפְנֵי וְלַפְּנֵי מִדְּבַר־הַמֶּלֶךְ
וְנִבְאֻ אֱלֹהִימוֹת רַבּוֹת וְעַל־מַמְלָכוֹת וְדִלּוֹת לְמַלְחָמָה
וְלַדָּוָה וְלַדָּבָר: הִנְבִּיאִים אֲשֶׁר נִבְאֻ לְשָׁלוֹם כִּבְּדָה דָּבָר
הִנְבִּיאִים וְדַע הִנְבִּיאִים אֲשֶׁר־שָׁלַח יְהוָה בְּאִמָּתִי: נִתְּחַתְּנִי
הִנְבִּיאִים אֲתִדְבָּרֶמָּה מִעַל צִנְאָר יִרְמְיָה הִנְבִּיא וְיִשְׁכְּרִי:
וְיֹאמֶר חֲנָנִיָּה לְעִינִי כְּלִיָּהֵם לֹא־מֵר כֵּה אִמָּר יְהוָה כֵּה
אֲשֶׁר אֲתִדְּעַל וְנִבְכְּדָנָאָר מִלִּדְבָרֶךְ בַּעֲדֵי שְׁנָתַיִם
יָמִים מִעַל צִנְאָר כְּלִיָּהֵם וְלִפְנֵי יִרְמְיָה הִנְבִּיא לְדִרְבּוֹ:
וְהָיָה דְּבַר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲחֵרִי שְׂבִיחַ חֲנָנִיָּה,
הִנְבִּיאִים אֲתִדְבָּרֶמָּה מִעַל צִנְאָר יִרְמְיָה הִנְבִּיא לֹא־מֵר:
הַלּוֹךְ וְיֹאמְרֶם אֱלֹהֵינוּ לֹא־מֵר כֵּה אִמָּר יְהוָה מִשֵּׁת עֵץ
שְׂבִיחַ וְשִׁשִּׁת תְּחַתְּיוֹן מִשֵּׁת בְּרוֹךְ: כִּי כִדְאֹמֶר יְהוָה
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל בְּרָלָה תְּחַתִּי עַל־צִנְאָר וְכִל־
הַעֲמִיד הָאֵלֶּה לְעֵבֶר אֲתִדְבָּרֶנָּאָר מִלִּדְבָרֶךְ וְעֵבֶר־
וְכֵם אֲתִדְבָּרֶת הַשְּׂדֶה תְּחַתִּי לוֹ: וְיֹאמֶר יִרְמְיָה הִנְבִּיא
אֱלֹהֵינוּ הִנְבִּיא שְׁמַעֲנָה הַנִּנְיָה לֹא־שָׁלַח יְהוָה וְאֵת
הַבְּשֵׁת אֲתִדְּעַם הָיָה עַל־שָׂרֵי: לָכֵן כֵּה אִמָּר יְהוָה
הַנִּי מִשְׁלַח מִעַל פֶּן הָאֲדָמָה הַשָּׂדֶה אֲתֵה מֵת כִּד
סָרָה דְּבַר־אֱלֹהֵינוּ: מָתַת חֲנָנִיָּה הִנְבִּיא בְּשִׁנְה הַזֶּה
בְּחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיחַ:

כח

כח

וְאֵלֶּה דְּבַר־הַסֵּפֶר אֲשֶׁר שָׁלַח יִרְמְיָה הִנְבִּיא מִירוּשָׁלַם
אֶל־יֹאחֲזָן וְכָל הַגִּלָּה וְאֶל־הַכְּנָעִים וְאֶל־הַגִּבְיָאִים וְאֶל־

האט חֲנָנִיָּה דָּעַר נְבִיא גענומען דיא שטאנג פֿון דָּעַם האָלו פֿון דָּעַם נְבִיא יִרְמְיָה אֹנֵךְ
האט זיא צוגראכען: 11 אֹנֵךְ חֲנָנִיָּה האט געזאגט פֿאר דיא אֹינֶרען פֿון דָּעַם גאַנצען
פֿאלק, אֹזוּי צו זאָגען, אֹזוּי זאָגט דָּעַר הָאָר, גראַד אֹזוּי וועל איך צוגרעכען דאס
נאָך פֿון גבוכדנאָצר קעניג פֿון בָּבֶל, נאָך אֵין צווייטא נאָהר אַרום, פֿון דָּעַם האָלו פֿון
אלע פֿעלקער; אֹנֵךְ יִרְמְיָהוּ דָּעַר נְבִיא איז אַנזעקעגאנגען צו זיין וועג: 12 אֹנֵךְ
דאס וואָרט פֿון דָּעַם הָאָר איז געוועזען צו יִרְמְיָהוּ, נאָך דָּעַם וויא חֲנָנִיָּה דָּעַר נְבִיא
האט צוגראכען דיא שטאנג פֿון דָּעַם האָלו פֿון דָּעַם נְבִיא יִרְמְיָהוּ, אֹזוּי צו זאָגען:
13 געה אֹנֵךְ דוא זאלסט זאָגען צו חֲנָנִיָּה, אֹזוּי צו זאָגען, אֹזוּי זאָגט דָּעַר הָאָר,
האַלצערנע שטאנגען האסט דוא צוגראכען, אָבער דוא וועסט אַנשטאט זיין מאַכען
איינערנע שטאנגען: 14 וואָרין אֹזוּי זאָגט דָּעַר הָאָר צבאות, דָּעַר גאט פֿון יִשְׂרָאֵל,
איין איינערנעם נאָך האב איך געגעבען אֹינֶךְ דָּעַם האָלו פֿון אלע דיא דאזיגע
פֿעלקער, כִּדִּי צו דינען גבוכדנאָצר קעניג פֿון בָּבֶל, אֹנֵךְ זיין וועלען איהם מווען
דינען, אֹנֵךְ אֹינֶךְ דיא חיות פֿון דָּעַם פֿעלד האב איך איהם געגעבען: 15 אֹנֵךְ יִרְמְיָהוּ
הִנְבִּיא האט געזאגט צו חֲנָנִיָּה הִנְבִּיא, הער דאָךְ צו חֲנָנִיָּה, דָּעַר הָאָר האט דִּיךְ נישט
געשיקט, אֹנֵךְ דוא האסט געמאכט פֿערזיכערן דאס דאזיגע פֿאלק אֹינֶךְ פֿאַלשקייט:
16 דאָרום, אֹזוּי זאָגט דָּעַר הָאָר, זעה, איך שיק דִּיךְ אַנזעק פֿון דָּעַר עָרָה, דאס
דאזיגע נאָהר זאלסט דוא שטארבען, וואָרין דוא האסט גערעשט וויִדערשפּעניגונג
קענען דָּעַם הָאָר: 17 אֹנֵךְ חֲנָנִיָּה הִנְבִּיא איז געשטארבען אֵין דָּעַם זעלבִּיגען נאָהר,
אֵין דָּעַם זיבענטען חודש:

קאפיטעל כח

1 אֹנֵךְ דאס זענען דיא ווערשער פֿון דָּעַם בְּרִיָּה, וואס יִרְמְיָהוּ הִנְבִּיא
האט געשיקט פֿון ירושלים צו דיא איבערגעבליבענע עלצטע פֿון דיא
פֿערשטריבענע, אֹנֵךְ צו דיא פֿהנים אֹנֵךְ צו דיא גביאים אֹנֵךְ צו דָּעַם

באנציען פאלק, וואס נבוכדנאצר האט פער-
טריבען פון ירושלים קיין בבל: 2 נאך
דעם וויא יכניה דער קעניג איז ארויס-
געגאנגען, אונד דיא קעניגין אונד דיא
הויפטעדיגסטע, דיא פירשטען פון יהודה
אונד פון ירושלים, אונד דיא מייסטערס
(קונסטלער) אונד דיא שלאסערס פון
ירושלים: 3 דורך אלעזשה, ווען פון
שפן, אונד גמריה, ווען פון חלקיה,
וועלכע צדקניה קעניג פון יהודה, האט
געשיקט צו נבוכדנאצר, קעניג פון בבל
קיין בבל, אזוי צו זאגן: 4 אזוי זאגט
דער האר צבאות, דער גאט פון ישראל,
צו אלע דיא פערטריבענע, וועלכע איז
האב פערטריבען פון ירושלים קיין בבל:
5 בויצט היינער אונד וואוינט אין וויא,
אונד פלאנצט גערטען אונד עסט זייערע
פרוכט: 6 נעמט ווייבער אונד געווינט
זיין אונד טעכטער, אונד נעמט ווייבער
צו איירע זיין, אונד איירע טעכטער
גיבט צו מענער, דאס וויא זאלען זיין
אונד טעכטער געווינען, אונד פערמערט

כלהם אשר הלך נבוכדנאצר מירושלם בכלה:
2 אחרי זאת וגו' המלך והגדלה הפרטים שיר יהודה
3 וירושלם והתג' המסע מירושלם: כד אלעזה כד
שפן וגמריה כד חלקיה אשר שלח צדקניה מלך יהודה
4 אל נבוכדנאצר מלך בבל בכלה לאמר: כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל לכל הגולה אשר הגלתי
ה מירושלם בכלה: כנו בתים ושבו וטעו נזות ואכלו
6 את פירות: קחו נשים וולידו בנים ובעות וקחו לבנים
נשים ואת בנותיכם חנו לאנשים ותלדנה בנים ובעות
7 וירבישם ואלתמטעו: ודרשו את שלום העיר אשר
הגלתי אתכם שמה ותחללו בערה אל ידחה כי
8 בשלומה יהיה לכם שלום: כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל אל יושאי לכם נביאיכם אשר
בקרבתם וקמיתם ואלתשמעו אל חלמותיכם אשר
9 אתם מחלמים: כי בשקר הם נבאים לכם בשמי לא
י שלחתים נאסידנה: ברכה אמר יהוה כי לפי
מלאת לבבל שבדים שנה אפקר אתכם והקמתי עליכם
11 את ידברי המוב להשיב אתכם אל המקום הזה: כי
אני ידעתי את יחזקאל אשר אני חשב עליכם נאסד
יהוה מחשבות שלום ולא קדעה לחת לכם את חרית
12 ויהי: וקראתם אתי ותלכתם ותחללתם אל ושמעתי
אלכם: ובקשתם אתי ומצאתם כי תדרשני בכל
14 לבבכם: ומצאתי לכם נאסידנה ושבתי את ישיבתכם
ובקצתי אתכם מכל הגוים ומכל המקומות אשר הגדתי
אתכם שם נאסידנה ותשבתי אתכם אל המקום אשר
10 הגלתי אתכם משם: כי אמרתם היום לנו יהוה
16 נבאים בכלה: ברכה אמר יהוה אל המלך

איין דארטען אונד ווערט ניט וויינצוגער: 7 אונד פארשט נאך דעם שלום (פרידען)
פון דער שטאט וואו אהין איין האב איין דארטען פערטריבען, אונד בעט פאר איהר
צו דעם האר, ווארין אין איהר שלום וועט צו איין ויין שלום: 8 ווארין אזוי זאגט
דער האר צבאות, דער גאט פון ישראל, לאזען איירע נביאים וואס זענען צווישען
איין אונד איירע וואהר-זאגער איין ניט פערפיהרען, אונד איהר זאלט ניט צוהערען
איירע חלומות וואס איהר חלומות: 9 ווארין מיט פאלשקייט זאגן וויא צו איין
נביאות אין מיין נאמען, איין האב וויא ניט געשיקט זאגט דער האר: 10 ווארין אזוי
זאגט דער האר, ווען עס וועט דערפילט ווערען זיבעציג יאהר צו בבל, אזוי וועל איין
איין געדענקען, אונד איין וועל אויף איין געשטעטיגען מיין גוטעס ווארט, איין
צוריק צו קעררען צו דעם דאזיגען ארט: 11 ווארין איין ווייס דיא געדאנקען
וועלכע איין טראכט פון איירע וועגען זאגט דער האר, געדאנקען פון שלום
אונד ניט פון שלעכטעס, איין צו געבען אין צוקונפט אונד האפענונג: 12 אונד
איהר זאלט צו מיר רופען אונד איהר זאלט געהן אונד צו מיר בעטען, אונד
איין וועל איין הערען: 13 אונד איהר וועט מיך זוכען אונד איהר וועט מיך
געפינען: ווען איהר וועט מיך זוכען מיט אייער באנצען הארץ: 14 אזוי וועל
איין פון איין געפונען ווערען זאגט דער האר, אונד איין וועל צוריקקעהרען
איירע געפאנגענשאפט, אונד איין וועל איין פערזאמלען פון אלע פעלקער אונד
פון אלע ערטער וואו אהין איין האב איין דארטען פערשטויסען, זאגט דער
האר, אונד איין וועל איין צוריקקעהרען צו דעם ארט פון וועלכען איין האב
איין פערטריבען: 15 ווען איהר זאגט, דער האר האט פאר אונס אויפג-
שטעלט נביאים אין בבל: 16 אבער אזוי זאגט דער האר צו דעם קעניג

הושב אל־כפא דוד ואל־בִּלְהֵם הַיִּשְׁבִּי עֵדֵי הָאֵת
 אֲחֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִי אֹתְכֶם בְּנִיחָה: ¹⁷ כֹּה אָמַר
 יְהוָה צְבָאוֹת הֵיכָל מְשֻׁלָּח בָּם אֶת־הַדָּבָר אֶת־הַרְעָב
 וְאֶת־הַדָּבָר וְנָתַתִּי אֹתָם כְּחֹמֶיךָ הַשְּׂעִירִים אֲשֶׁר לֹא־
 תִּאֲכָלֶנָּה מִרְעֵי: וְהִדַּחְתִּי אֶת־רִגְלֵיכֶם מִתַּרְבַּע בְּרֹעֵב וּבִדְבַר
 וְנִתְחַסּוּ לְנֶפֶשׁ לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ לֹאֲלֵה וּלְשִׁמְרָה
 וּלְשִׁרְבָה וּלְחִרְפָּה בְּכָל־יְמֵיכֶם אֲשֶׁר הִדַּחְתִּים שָׁם: ¹⁹ תַּחַת
 אֲשֶׁר־לֹא־שָׁמַעְתִּי אֶל־דְּבַרְךָ נָא־יְהוָה אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּי
 אֲלֵיכֶם אֶת־עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים הַשְּׂעִירִים וְשִׁלַּח וְלֹא שָׁמַעְתֶּם
 נְאֻמֵּי־יְהוָה: וְאָתָּה שָׁמַעְתָּ דְּבַר־יְהוָה כִּלְיִיגָלָה אֲשֶׁר־כִּ
 שְׁלַחְתִּי מִירוּשָׁלַם בְּכֹלָה: ²¹ כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֵל־אֲחֵיכֶם בְּדִקְלָה וְאֶל־צִדְקִיָּה בֶן־
 מַשְׁשֵׁה הַנְּבִיאִים לָכֵן בִּשְׁמִי שָׁקַר הֵנָּה וְנָתַן אֹתָם בְּיָד
 נְבוּכַדְרֶצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וְהָגָם לַעֲבָדָם: וְלָקַח מֵהֶם ²²
 קָלָלָה לְכָל גִּלּוֹת יְהוָה אֲשֶׁר בְּבָבֶל לֹאֲמַר וְשָׁמַר יְהוָה
 בְּצִדְקִיָּה וְהָאֵלֹהִים אֲשֶׁר־הִלְכִם מֶלֶךְ־בָּבֶל: ²³ כָּשֶׁן אֲשֶׁר־
 עָשָׂה בְּבָבֶל בְּיִשְׂרָאֵל וְהָאֵלֹהִים אֲשֶׁר־הִלְכִם בְּיָדֵיכֶם וְדִבְרוּ דְבַר
 בִּשְׁמִי שָׁקַר אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי וְנָתַן הַיִּזְעֵד וְהָאֵלֹהִים נָא־כִּ
 יְהוָה: וְאֶל־שְׁמִי וְהַחֲזִיקִי תֹאמַר לֵאמֹר: ²⁴ כֹּה־
 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יֵצֵא אֲשֶׁר אֲחֵה
 שְׁלַחְתִּי בְשִׁמְרָה כְּסָרִים אֶל־בִּלְהֵם אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם
 וְאֶל־צִפְנִיָּה בְּרַמְשֵׁינָה הַכֹּהֵן וְאֶל־בִּלְהֵם הַנְּבִיאִים לֵאמֹר: ²⁵
 יְהוָה נִתְּנָה כֹהֵן תַּחַת יְדִידֵיכֶם הַכֹּהֵן לְחַיִּית פְּקָדִים בֵּית
 יְהוָה לְכָל־אִישׁ מִשְׁנַע מִתְּחַבֵּא וּמִתְחַבֵּא אֹתִי אֶל־הַמִּהֲבֶכֶת
 וְאֶל־הַצִּיָּק: וְעַתָּה לֵמָּה לֹא נִעְרַת בְּרִמְיָהוּ הַעֲתִידִתִּי ²⁷
 הַמִּתְחַבֵּא לָכֵן: כִּי עָלִיבוּ שְׁלַח אֱלֹהֵי בָבֶל לֵאמֹר אֲרַבָּה ²⁸
 הִיא בְּנֵי כְתִים וְשָׁבוּ וְנָטְעוּ גִּטִּים וְאֶבְלִי אֶת־פְּרִיָּהָ:

וְנָאִם וַיֵּצֵא אוֹתָהּ דָּעַם שְׁטוּהַל פֶּן דָּוִד,
 אוֹנֵד צוֹ דָּעַם בְּאִנְעָעֵן פֶּאֶלֶק וְנָאִם וְנָאִם
 אֵין דָּעַר דָּאִינְעַר שְׁטָאט, אִירְעַ בְּרִידְעַר
 וְנָאִם וְעַנְעֵן נִיט אַרוֹסְקֶעֶנְאָנְעֵן מִיט אִירְעַ
 אֵין גִּלּוֹת: ¹⁷ אַזוֹי זָאגְט דָּעַר הָאָר צְבָאוֹת,
 זַעַה, אִירְעַ שְׁיִק צוֹוִישְׁעֵן זַיִא דָּאָם שְׁווער,
 אוֹנֵד דָּעַם הוֹנְגַּר אוֹנֵד דָּעַם מֶאָרְד
 (פֶּעסַט), אוֹנֵד אִירְעַ וְעַל זַיִא גַּעבֵּעֵן זַיִא
 דִּיא שְׁלעכְטע פֿיינְעֵן וְעַלְכֶּע קֶענְעֵן נִיט
 גַּענְעסעֵן וְעַרְעֵן, וְעַנְעֵן שְׁלעכְטִיקִיט:
¹⁸ אוֹנֵד אִירְעַ וְעַל זַיִא נָאכְנָאנְעֵן מִיט
 דָּעַם שְׁווער, מִיט הוֹנְגַּר אוֹנֵד מִיט
 פֶּעסַט, אוֹנֵד אִירְעַ וְעַל זַיִא אִיבֶער־נֶעבֵּעֵן
 צוֹ צִיטֶער־נִים פֶּאָר אַלֶּע קֶעניג־רִיכֶּע פֿון
 דָּעַר עָר, צוֹ א פֿלֹדֶה אוֹנֵד צוֹ עֶרשְׁטוֹר־
 נֶען, אוֹנֵד צוֹ שְׁפֶאט (צִיטֶען) אוֹנֵד צוֹ
 שְׁאנֵד צוֹוִישְׁעֵן אַלֶּע פֶּעלְקֶער, וְהָאָר אִירְעַ
 הָאָב זַיִא פֶּערשְׁטוֹיֶקֶען: ¹⁹ וְיִיִל זַיִא
 הָאָבֵעֵן נִיט צוֹנְגְּהֶערט צוֹ מִינֶע וְעַרְע־
 שְׁעַר, זָאגְט דָּעַר הָאָר, וְעַלְכֶּע אִירְעַ הָאָב
 גַּעשְׁיִקט דִּירְעַ מִינֶע קֶעכְט דִּיא גְבִיאִים,
 וְנָאִם אִירְעַ הָאָב יַעֲדֵעֵן פֶּרִי־הַמֶּאָרְנֶען

גַּעשְׁיִקט, אָבֵער אִיֶּהר הָאָט נִיט גַּעהָאָרְכְּט, זָאגְט דָּעַר הָאָר: ²⁰ דָּאָרום, הָעָרִט דָּאָר
 דָּאָם וְהָאָרִט פֿון דָּעַם הָאָר, אַלֶּע אִיֶּהר גַּעפֶּאנְגַּענֶע, וְעַלְכֶּע אִירְעַ הָאָב אַנְעֶקֶנְגַּעשְׁיִקט
 פֿון יְרוּשָׁלַם קִיין בָּבֶל: ²¹ אַזוֹי זָאגְט דָּעַר הָאָר צְבָאוֹת, דָּעַר גָּאט פֿון יִשְׂרָאֵל, צוֹ
 אַחָאָב וְהָאָר פֿון קוֹלִיָּה, אוֹנֵד צוֹ צִדְקִיָּה וְהָאָר פֿון מַעֲשִׂיָּה, וְנָאִם הָאָבֵעֵן צוֹ אִירְעַ גְבִיאִות
 גַּעזָאגְט אֵין מִיין נָאמֶען; זַעַה, אִירְעַ אִיבֶער־נֶעבֵּעֵן זַיִא אֵין דִּיא הָאָנֵד פֿון גְּבוּכְדַּנְאָצַּר,
 קֶעניג פֿון בָּבֶל, אוֹנֵד עַר וְעַט זַיִא דָּעַרשְׁלָאנְעֵן פֶּאָר אִירְעַ אוֹינְעֵן: ²² אוֹנֵד עַם
 זָאָל פֿון זַיִא גַּענְטִיִּקֶען וְעַרְעֵן א פֿלֹדֶה צוֹ דָּעַר בְּאִנְעָעֵר פֶּערשְׁטִירִיבִּנג פֿון יְהוָה וְעַלְכֶּע
 זַענְעֵן אֵין בָּבֶל, אַזוֹי צוֹ זָאנְעֵן, דָּעַר הָאָר זָאָל דִּירְעַ מֶאָכֵעֵן אַזוֹי וְהָאָר צִדְקִיָּה אוֹנֵד
 אַחָאָב, וְעַלְכֶּע דָּעַר קֶעניג פֿון בָּבֶל הָאָט זַיִא פֶּערבֶּרֶענט אִים פֿייעֶר: ²³ וְיִיִל זַיִא
 הָאָבֵעֵן גַּעטְהֶען שְׁאֶלְקֶהאפְטִיגִיקִיט אֵין יִשְׂרָאֵל, אוֹנֵד זַיִא הָאָבֵעֵן זִנּוֹת גַּעטְרִיבֵּעֵן מִיט
 דִּיא וְיִיבֶער פֿון זַיִרֶע פֿרִיִינֵד (חֲבָרִים), אוֹנֵד זַיִא הָאָבֵעֵן גַּערֶעט פֶּאלשֶׁע וְעַרשְׁטֶער
 אֵין מִיין נָאמֶען, וְנָאִם אִירְעַ הָאָב זַיִא נִיט גַּעבֶּאשְׁטֵען, אִירְעַ בֵּין דָּעַר וְנָאִם וְיִיִסֵּט אוֹנֵד
 אִירְעַ דָּעַר עֲדוֹת (צִינְעֵ) זָאגְט דָּעַר הָאָר: ²⁴ אוֹנֵד וְעַנְעֵן שְׁמִעְהֶע, דָּעַם נַחֲלָמָה,
 זָאָלֶסט דִּיא זָאנְעֵן, אַזוֹי צוֹ זָאנְעֵן: ²⁵ אַזוֹי זָאגְט דָּעַר הָאָר צְבָאוֹת, דָּעַר גָּאט פֿון
 יִשְׂרָאֵל, אַזוֹי צוֹ זָאנְעֵן, וְיִיִל דִּיא הָאָסֶט גַּעשְׁיִקט בְּרִיָּה אֵין דִּיין נָאמֶען צוֹ דָּעַם גָּאט־
 צַעֵן פֶּאֶלֶק וְנָאִם אִיז אֵין יְרוּשָׁלַם, אוֹנֵד צוֹ צִפְנִיָּה, וְהָאָר פֿון מַעֲשִׂיָּה הַכֹּהֵן, אוֹנֵד צוֹ
 אַלֶּע כְּהֵנִים, אַזוֹי צוֹ זָאנְעֵן: ²⁶ דָּעַר הָאָר הָאָט דִּירְעַ גַּענְעבֵּעֵן (גַּעמֶאכְט) פֶּאָר א כֹּהֵן,
 אָנְשְׁטָאט יְהוָה הַכֹּהֵן, דָּאָם עַר זָאָל זַיִן אוֹיפֶּנְהֶער אֵין דָּעַם הוֹיז פֿון דָּעַם הָאָר אִיבֶער
 אִיטְלִיכֶען מֶאָן וְנָאִם אִיז מִשְׁנֶע אוֹנֵד זָאגְט גְבִיאִות, דָּאָם דִּיא זָאָלֶסט אִיֶּהר אִירִינְעֶעֶעֶן
 אֵין דָּעַם בִּלְאָק (אֵין קֶעשְׁעֵן אִיבֶער דָּעַם אַלֹּו) אוֹנֵד אֵין דָּעַם שְׁטָאק (קֶעשְׁעֵן אִיבֶער דִּיא
 הַעֲנֵד): ²⁷ אוֹנֵד וְהָאָרִים הָאָסֶט דִּיא נִיט אָנְעֶשְׁרִיעֵן אוֹיֶה יְרִמְיָהוּ פֿון עֲנִתוֹת, וְנָאִם זָאגְט צוֹ
 אִירְעַ גְבִיאִות: ²⁸ וְיִיִל עַר הָאָט צוֹ אֹנֶם גַּעשְׁיִקט קִיין בָּבֶל אַזוֹי צוֹ זָאנְעֵן, (דָּאָם גִּלּוֹת) אִיז
 לֵאנֵג, בּוֹיֶעט הַיִּזְעֵר אוֹנֵד וְהָאָרִים אֵין זַיִא, אוֹנֵד פֶּלֶאנְצֵט גַּערשְׁטֵעֵן אוֹנֵד עַסֵּט זַיִרֶע פֶּרוֹכְט:

29 אונד צפניה הכהן אתהספר הנה באני וימרו
דעם דאזינען בריוף אין דיא אוירען פון
ירמיה הנביא: 30 אונד דאס ווארט פון
דעם האר איז געוועזען צו ירמיה, אזוי
צו זאגען: 31 זייק צו אלע פערטריבער
נע אזוי צו זאגען, אזוי זאגט דער האר
וועגען שבעה, דעם נחלמי ווייל שבעה
האט צו אייך גביאות געזאגט, אונד אייך
האב איהם ניש געשיקט, אונד ער האט
אייך געמאכט פערטרייען אויף פאלש
קייט: 32 דארום, אזוי זאגט דער האר,
זעה, אייך געשטראף שבעה פון נחלם,
אונד אויך זיינע זאמען (קינדער), עס
וועט צו איהם ניש זיין א מאן וואס זאל
וויצען צווישען דעם דאזינען פאלק, אונד
ער זאל ניש זעהען דאס גוטע וואס אייך
וועל טהון צו מיין פאלק, זאגט דער
האר, ווארון ער האט גערעט ווידער
שפעניגקייט קעגען דעם האר:

קאפיטעל ל

1 דאס איז דאס ווארט וואס איז געוועזען
צו ירמיה פון דעם האר, אזוי צו זאגען:
2 אזוי זאגט דער האר, דער האט פון
ישראל, אזוי צו זאגען, שרייב דיר אלע
דיא ווערטער, וואס אייך האב צו דיר
גערעט, אין א בוך: 3 ווארון זעה, עס
קומען אן טעג, זאגט דער האר, דאס אייך וועל
פון מיין פאלק ישראל אונד יהודה, זאגט דער האר, אונד אייך וועל זיין צוריקברענג
נען צו דעם לאנד, וואס אייך האב געגעבען צו זייער עלטערן, אונד זיין וועלען עס
ירשען: 4 אונד דיא דאזינע זענען דיא ווערטער, וואס דער האר האט גערעט צו
ישראל אונד צו יהודה: 5 ווארון אזוי זאגט דער האר, א קול פון שרעקעניס האבען
מיר געהערט, פארקט אונד ניש קיין שלום: 6 פרעגט דאך נאך אונד זעהט, אויב א
זכר געבערט? ווארום זעה אייך דאס איינליכער מאן האלט זיינע הענד אויף זיינע
לענדען, אזוי ווי א געווינערין, אונד איינליכעס פנים איז פערקערט געווארען
צו גלאסהייט? 7 אזי וועה! ווארון שרעקליך גרויס איז גענער טאג, עס איז צו איהם
ניש דא קיין גלייכען, אונד א צייט פון א געדרענגעניס איז דאס פאר זעקב, אבער ער
וועט פון איהר געהאלפען ווערען: 8 אונד עס וועט זיין אין יענעם טאג, זאגט דער
האר צבאות, אזוי וועל אייך צוגברענגען זיין יאך פון דיין האלד, אונד זיינע שטריק
וועל אייך צורייסען, אונד פרעמדע וועלען זיך ניש מעהר מיט איהם געדענקען:
9 אונד זיין וועלען דינען דעם האר, זייער גאט, אונד דוד זייער קעניג,
וועלכען אייך וועל צו זיין אויפגשטעלען: 10 אונד אצונד, זאלסט דוא דייך
ניש פארקטען, מיין קנעכט זעקב, זאגט דער האר, אונד דוא ישראל האב ניש
זיינע אנגסט, ווארון זעה, אייך וועל דיר העלפען פון א ווייטען ארט, אונד
זיינע קינדער פון דעם לאנד פון זייער געפאנגענשאפט, אונד זעקב וועט זיך
צוריקגעהרען, אונד ער וועט שטיל אונד רוהיג זיין, אונד קיינער וועט איהם
ניש דערשרעקען: 11 ווארון אייך בין מיט דיר, זאגט דער האר, פרי דיר צו
העלפען, ווארון אייך וועל אים גאנצען פערלענדען אלע פעלקער, אונטער
וועלכע אייך האב דייך דארט פערשפרייט, אבער פון דיר וועל אייך ניש איין
ענדע מאכען, יא, אייך וועל דייך שטראפען נאך רעכט, אבער אייך וועל דייך
ניש אים גאנצען אויפשוילדיג מאכען: 12 ווארון אזוי זאגט דער האר, דיין

29 ווארא צפניה הכהן אתהספר הנה באני וימרו
ל הנביא:
31 שלח על בלהעוולח לאמר בה אשר יהיה אלשמעה
הנחלמי ימן אשר נכא לכם שמעה ואני לא שלחתי
32 ובכח אתכם עלשקר: לכן בראמר יהיה הני פקר
עלשמעה הנחלמי ועלרעו לאיהיה לו עש וועב
בתודתם הנה ולאיהיה כבוד אשראני עשהלעמי
נאסיהיה ביהיה דבר עליהיה:

2 א הדיבר אשריהיה אליימרו מאת יהוה לאמר: כד
אמר יהוה אלני ישראל לאמר כתבליך את כל הדיברים
3 אשרדיברתי אליך אליספר: כי הנה ימים באים ואם
יהיה ושבתי אתשובות עמי ישראל ויהיה אשר יהיה
השבתיים אליהאין אשרנתי לאבתם ורשתי:
4 ואלה הדיברים אשר דבר יהוה אליישראל ואליהיה:
ה ביבה אשר יהיה קול הדיבר שמעתי פחד ואין שלום:
6 שאלינא וראו אמילך וקר מדוע ראיתי בלידבר יהו
7 עלחלציו כוליה ונהפכו כלפנים לרקון: הוי כי
נדול היום היום מאין קמתי ונתצרה היל לעלבוממה
8 וישע: ויהי ביום היום נאם יהוה צבאות אשר
על מעל צאנך ומסחרתך אנטק ולאיעברכו עוד
9 ורים: ועבדי את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם אשר
י אקום להם: ואחלה אליהרא עבדי יעקב נאסיהיה
ואלסחת ישראל כי הני מושעך מרחוק ואתודעך
מארץ שבם ושכ יעקב ושקט ושאן ואין מחיר:
11 בראתך אני נאסיהיה להושעך כי אעשה בלח בכל
היום: אשר הפציתך שם אך אתך לאאעשה בלח
12 ופסיתך למשפט ונקח לא אנקח: כי בה אשר

בְּרֹאשׁ אִיז נַעֲפֶה־הָרִלִּיךְ, דִּינֵעַ וואונד אִיז
שְׁמַעֲרִילִיךְ: 13 קיינער מִשְׁפָּט נִיט דִּיין
דִּין (דא אורזאך פון דא וואונד) בְּדִי זִיא
צו פֶּרֶבִּיגֶרען, עס אִיז נִיט דא פאר דיר א
היילבארעם מִיטעל: 14 אלע דיינע
לִבְהֶאֱבֵר האבען דיר פֶּרֶבִּיגֶסען, זיין
פֶּאָרשען (ווערען) דיר נִיט, ווארין מיט
דעם שלאג פון א פִּיגד האב איך דיר
גַעשלאגען, מיט דא שטראף פון איין
אונדערבארעם־דינען, וועגען דיינע פִּילע
שולד, דיינע זינד זענען שטארק (פִּיל):
15 וואס שרייסט דא איבער דִּיין בְּרֹאשׁ
דאס דיינע וועטאג אִיז גַעפֶּה־הָרִלִּיךְ?
(דאס אִיז) וועגען דיינע פִּילע שולד,
דיינע זינד זענען שטארק, דאריבער האב
איך דיר דאס גַעטהון: 16 דארום, אלע
דיא וואס האבען דיר גַעפֶּרעסען וועלען
גַעפֶּרעסען ווערען, אונד אלע דיינע גַעד־
רענגער וועלען אלע אין גַעפֶּאנגענשאפט
גַעהן, אונד אלע דיינע רויבער וועלען זיין
צו רויב, אונד אלע וואס האבען דיר
גַעפֶּליג־דערט, וועל איך גַעבען צו פִּליג־
דערונג: 17 ווארין איך וועל דיר גַרענגען
א הייל־מִיטעל, אונד איך וועל דיר היילען
פון דיינע וואונדען, זאגט דער האר, ווארין
נאך וועלכע קיינער פֶּרעגט נִיט נאך: 18
דיא גַעפֶּאנגענשאפט פון דיא גַעצֶעלטען פון
איך מִיך דַעֲרַבאַרעמען, אונד דיא שטאט וועט
אויפֿגעבויט ווערען אויף איהר הויפֿען
(שטובבארג), אונד דער פֶּאלאסט וועט אויף
זיינע אָרֶענזונג געוואוינט זיין: 19 אונד
עס וועט פון זיין ארויסגעהן א לויב־געזאנג, אונד א
קול פון פֶּרעליכמיט, אונד איך
וועל זיין פֶּערמעהרען אונד זיין וועלען נִיט
ווינציגער ווערען, אונד איך וועל זיין
הערליך מאכען אונד זיין וועלען נִיט אלס
קליין געטראכט ווערען: 20 אונד זיינע
קונדער וועלען זיין וויא פֶּריהער, אונד זיינע
געמיינדע וועט פון מיר גַעפֶּעסטיגט זיין,
אונד איך וועל גַעשטראפען אלע זיינע
אונטער־דריקער: 21 אונד זיין שטארקער
וועט זיין פון איהם זעלבסט, אונד זיין
הערשער וועט פון צווישען איהם ארויסקומען,
אונד איך וועל איהם מאכען גַענעהען, דאס
ער זאל צו מיר צו גַענעהען? זאגט דער
האר: 22 אונד איהר וועט צו מיר זיין צו א
פֶּאלק, אונד איך וועל זיין איינער נאָם:
23 זעה, א שטורמ־ווינד פון דעם האר, א
גרימ־צאָרן אִיז ארויסגעגאנגען, א רויש־
ענדער שטורמ־ווינד וועלכער וועט פֶּאלען
אויף דעם קאפ פון דיא רשעים: 24 עס וועט
זיך נִיט צוריקגעהרען דער גַרענעדיגער צאָרן
פון דעם האר, ביז ער וועט טהון אונד
ביז ער וועט אויפֿשטעלען (אויספֿיהרען) דיא
גַעדאנקען פון זיין הארץ: אין דעם ענד
פון דיא טעג וועט איהר דאס גַעמערקען:

לא

לא

בְּה אָמַר דִּיה מָנָא חֵן בְּמִדָּר עִם שְׂרִידֵי תִרְבִּי הָלֹךְ *
לְהַרְיֵשׁ יִשְׂרָאֵל: מִדִּוּק דִּיה נִרְאָה לִי וְאֶחֱבֶת שֹׁלֵם *
אֶחֱבֶת עֲלִיפֵן מִשְׁבֶּתִּי חֶסֶד: עֵד אֲבָנִי וְנִבְנִית *
בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל עֵד חֲדָה חֲסִיד וְצִדָּת בְּמִחֹל מִשְׁתַּחֲוִים: *
עֵד חֲסִיד בְּרָמִים בְּהָרִי שְׁמֵרָן נִשְׁמָע וְנִשְׁמָע וְנִשְׁמָע:

לא

לא

מִעַן רֹפֵא מִיך דִּיה שְׂרִידֵי פֶּרֶבִּיגֶסען, דאס אִיז ציון,
אזוי זאגט דער האר, זעה, איך קעהר צוריק
דיא גַעפֶּאנגענשאפט פון דיא גַעצֶעלטען פון
איך מִיך דַעֲרַבאַרעמען, אונד דיא שטאט וועט
אויפֿגעבויט ווערען אויף איהר הויפֿען
(שטובבארג), אונד דער פֶּאלאסט וועט אויף
זיינע אָרֶענזונג געוואוינט זיין: 19 אונד
עס וועט פון זיין ארויסגעהן א לויב־געזאנג, אונד א
קול פון פֶּרעליכמיט, אונד איך
וועל זיין פֶּערמעהרען אונד זיין וועלען נִיט
ווינציגער ווערען, אונד איך וועל זיין
הערליך מאכען אונד זיין וועלען נִיט אלס
קליין געטראכט ווערען: 20 אונד זיינע
קונדער וועלען זיין וויא פֶּריהער, אונד זיינע
געמיינדע וועט פון מיר גַעפֶּעסטיגט זיין,
אונד איך וועל גַעשטראפען אלע זיינע
אונטער־דריקער: 21 אונד זיין שטארקער
וועט זיין פון איהם זעלבסט, אונד זיין
הערשער וועט פון צווישען איהם ארויסקומען,
אונד איך וועל איהם מאכען גַענעהען, דאס
ער זאל צו מיר צו גַענעהען? זאגט דער
האר: 22 אונד איהר וועט צו מיר זיין צו א
פֶּאלק, אונד איך וועל זיין איינער נאָם:
23 זעה, א שטורמ־ווינד פון דעם האר, א
גרימ־צאָרן אִיז ארויסגעגאנגען, א רויש־
ענדער שטורמ־ווינד וועלכער וועט פֶּאלען
אויף דעם קאפ פון דיא רשעים: 24 עס וועט
זיך נִיט צוריקגעהרען דער גַרענעדיגער צאָרן
פון דעם האר, ביז ער וועט טהון אונד
ביז ער וועט אויפֿשטעלען (אויספֿיהרען) דיא
גַעדאנקען פון זיין הארץ: אין דעם ענד
פון דיא טעג וועט איהר דאס גַעמערקען:

קאפיטעל לא

1 אין יענער צייט זאגט דער האר, וועל איך (ערשט רעכט) נאָם זיין צו אלע משפחות פון
ישראל, אונד זיין וועלען מִיין פֶּאלק זיין: 2 אזוי זאגט דער האר, דאס פֶּאלק וועלכע
זענען איבערגעבליבען פון דעם שווערד, האט געפֿונען חֵן אין דער מִדְבָּר, (ווען איך בין
אויסגעגאנגען) ישראל אין רוהע צו גַרענגען: 3 פון ווייטען האט זיך דער האר צו מיר
געווינען, ווייל איך האב דיר געליבט מיט איינע עבינע ליבשאפט, דארום האב איך דיר
מיט חֶסֶד גַעצויגען: 4 איך וועל דיר נאָם בויש, אונד דא וועסט אויפֿגעבויט זיין, דא
יונגפֿרויא ישראֵל! דא וועסט דיר נאָם צירען מיט דיינע פֿויקען, אונד דא וועסט ארויס־
געהן אין דעם טאג פון דיא פֶּרעליכע: 5 דא וועסט נאָם פֿלאנצען וויינגערשטען אויף דיא
בערג

ה כי ישיחם קראו נצרים בחר אפרים קמו ועלה ציון
 6 אליהם אלהיה: כרבה אמר יהוה דנו לעקב
 שמחה ונהלן בראש היום השמיני הללו ואמרו חושע
 7 יהוה אתעשה את שארית ישראל: הגל מבית איהם
 מארץ צפון וקבצתם מן כנען-ארץ גם עור ופסח הרה
 8 ויזכרת יהוה קהל גדול ישובו הנה: בכני באו וכתחניתם
 9 ביה קריתיה לישראל לאב ואפרים בכור הוא: שמעו
 דבריהם היום ונגידו באים ממזרח ואמרו מוכרה
 10 ישראל וקבצנו ושמרו כרעה עדרו: כרפה יהוה אתי
 11 יעקב ונאלו מיד חוק משו: ונאו ורננו במרוס-ציון
 ונהרו אל-ישוב יהוה על-דלן ועל-מזרח ועל-צדק ועל-
 12 גוראן ובער וחתה נפשם בן דה ולא יספיו לראכה
 עור: אז תשמח בתולה במחול ובקרים וחקנים חתו
 והפכתי אבולם לששון ונתחיתם ושמחתם מינעם:
 13 ויריתי נפש הבקנים השן ועמי אתיטובי יושבי נאם
 14 יהוה: כה אמר יהוה קול ברכה נשמע נה בני
 תמרומים רחל מבכה על-בנה מאנה להקים על-בנה
 15 כי אנו: כה אמר יהוה מני קולך מבני וענך
 מרמיה כי יש שבר לפעלתך נאסידתה ושוב מארץ
 16 אוב: והשתקף לאחריה נאסידתה ושוב בנים
 17 לנבולם: שמעו שמעתי אפלים מתנוד ישרתו ואמר
 כעל לא למד השבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי:
 18 כי-אחרי שובי נחמתי ואחרי הנדני ספקתי על-ידיך
 19 בשתי ונסיכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי: הן יקור
 לי אפלים אם ילד טעשועים כרמדי דבר בו ובר
 אוקרנו עוד עלינו הני מעי לו רתם ארחתנו נאם

דעם האר איהר פעלקער, אונד זאגט עס אן אין דא אינזלען פון ווייטשען אונד זאגט,
 דער וואס האט ישראל פערשפרייט, וועט איהם איינזאמלען, אונד ער וועט איהם
 הייטשען וויא א פאסטשף זיינע סטאדע: 11 ווארין דער האר האט אויסגעלעזט ויעקב,
 אונד ער האט איהם גערעטשט פון א האנד וואס איז שטארקער וויא ער: 12 אונד
 וויא וועלען קומען אונד זינגען אויף דא הייף פון ציון, אונד שטרוימען (לויפן) וויא
 שייכען) וועגען דעם גוטשעס פון דעם האר, צו קארן אונד צו וויין (קאסט) אונד צו
 עהל, אונד צו זינגען שאפ אונד רינדער, אונד זייערע זעלע וועט וויין וויא א געפייכטער
 גארשען, אונד וויא וועלען נישט מעהר קיינע שטערץ האבען: 13 דאמאלס וועט זיך דא
 יונגפרויא פרייען מיט טאנצען, אונד דא יונגע לייט אונד דא אלטע צוזאמען, אונד איה
 וועל אומקעהרען זייער שטורייגקייט צו פרייד, אונד איה וועל וויא שטרייטשען אונד וויא
 פרעליך מאכען פון זייער נאמער: 14 אונד איה וועל זעטיגען דא זעלע פון דא
 פהנים מיט פעט, אונד מיין פאלק וועלען מיט מיין גוטשעס זאט ווערען, זאגט דער
 האר: 15 אזוי זאגט דער האר, א קול וועט בעהערט ווערען אין רמה, א קלאג, א
 ביטערעס וויינען, רחל וויינט איבער איהרע קינדער, זיא וויל זיך נישט לאזען שטרייטשען
 וועגען איהרע קינדער, ווארין וויא זענען נישט מעהר דא: 16 אזוי זאגט דער האר,
 האלט צוריק דיין קול פון וויינען אונד דייע אונזען פון שרערען, ווארין עס איז דא
 א לויז (שכר) פאר דייע ווערק, זאגט דער האר, אונד וויא וועלען צוריקקעהרען פון
 דעם לאנד פון דעם פיינד: 17 אונד עס איז דא א האפענונג פאר דייע צוקונפט,
 זאגט דער האר, אונד דא קינדער וועלען צוריקקעהרען צו זייער גרענעץ: 18 איה
 האב געוויס געהערט דאס אפרים בעקלאגט זיך (אונד זאגט) דוא האסט מיך גע-
 שטראפט, אונד איה בין געשטראפט געווארען, וויא א קאלב וואס איז נישט געוואוינט
 (צו א נאך), קעהר מיך צוריק דאס איה זאל מיך אומקעהרען, ווארין דוא ביסט דער
 האר מיין גאט: 19 ווארין נאך מיין אפגעווערען האב איה מיך געדענקט, אונד נאך
 מיין אנערקענען האב איה מיך געשלאגען אויף דעם דייע, איה האב מיך געשעמט
 אונד איה בין רויט געווארען, ווייל איה האב געשטראגען דא שאנד פון מייע זינגער:
 20 איז דען אפרים אזוי א שטייערער ווען צו מיר, אדער א פריידענסקינד, דאס אזוי אפט
 ווען איה רעד וועגען איהם דענק איה נאך פיל פון איהם? דארום ברומען מייע געדערס
 פון זיינעשטוענען, איה מוז מיך איבער איהם דערבארעמען, זאגט דער האר:

והיה: **הָיָיוּ לָךְ צִיִּים שָׁמַי לָךְ תַּמְרוֹרִים שָׁמַי**
לָךְ לַמִּסְכָּה תִּרְדּוּ הַבָּתִּי שִׁבִי בְּתוֹלֵת יִשְׂרָאֵל שִׁבִי
אֶל-עִירָךְ אֵלֶּה: עִירִי תִתְחַלְּקֵן הַבַּת הַיְּשׁוּבָה כִּי
בָּרָא יְהוָה חֲדָשָׁה בְּאָרֶץ נִקְבָּה תִּסְקֹב נָבִי:
בְּהֵאֱמַר יְהוָה עֲבֹאת אֶלְנִי יִשְׂרָאֵל עוֹד יֵאמְרוּ אֶת־
הַדָּבָר הַזֶּה בְּאָרֶץ יְהוּדָה וּבְעִירָךְ בְּשׁוּבִי אֶת־שִׁבּוֹתִים
וּבְרִבְכָּךְ יְהוָה יִתְחַדֵּשׁ כִּדְּהַר הַקָּדָשׁ: וְשָׁבִי בְּהָ יְהוּדָה
וּבְכָל-עִירֶיךָ יִחְיוּ אֲבָדִים וְנִסְסֵי בְּעִירֶיךָ: כִּי הֲרוֹתִי נֶפֶשׁ
עִיפָה וּבְכָל-נֶפֶשׁ הָאָדָמָה מִלְּאֲחִי: עַל-זֹאת הִקְצֹוּ וְיִרְאֻהָ כֹּה
וְשִׁנִּיתִי עִרְבָה לִי:
הֵנָּה יָמִים בָּאִים נֹאסִידֶנָּה
וְהָרַעֲתִי אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בֵּית יְהוּדָה וְעַם אֲדָם וְתִרַע
בְּהֵמָה: וְהָיָה בְּאֶשׁ שְׂקָרִי עֹלִיתָם לִנְחֹשׁ וּלְנֶחֱסִי
וּלְהֶרֶס וּלְהִאָבֵד וְלִהְרַע כֹּן אֲשַׁקֵּר עֲלֵיהֶם לִבְנֹת וּלְנֹשֶׁע
נֹאסִידֶנָּה: בְּיָמֵם הָהֵם לֹא-יֵאמְרוּ עוֹד אֲבֹת אֲבָלֹו
בְּסֵר וְשֵׁן בָּנִים תִּקְרֹנָה: כִּי אֲמַיֵּשׁ בְּעֵינִי יָמֹות כָּל־
הָאָדָם הָאֵל בְּסֵר תִּקְרֹנָה שְׁנוֹ: הֵנָּה יָמִים בָּאִים לִי
נֹאסִידֶנָּה וְיִחְיוּ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בֵּית יְהוּדָה בְּרִית
חֲדָשָׁה: לֹא כְבֹלִית אֲשֶׁר כָּרַחֵי אֶת־אֲבֹתָם בְּיוֹם
הַחַיִּיכִי בְּיָדִם לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶשְׂרֶה־מָה הַפְּרוֹ
אֶת־בֵּיתִי וְאֶנִּי בְּעֵלְתִי בָם נֹאסִידֶנָּה: כִּי זֹאת הַבְּרִית
אֲשֶׁר אֲכַרֵּת אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲחֵרִי בְּיָמֵם הָהֵם נֹאסִי
וְהָיָה נֶחֱסִי אֶת־חֲמוֹתִי בְּקֶרֶבָם וְעַל-לִבָּם אֲחַבְּקֶנָּה וְהָיָה
לָהֶם לֵאלֹהִים וְהָיָה הַיְּדִילִי לָעָם: וְלֹא יֵלְמְדוּ עוֹד אֵישׁ
אֶת־עֵרְוֹ וְאֵישׁ אֶת־אֵחָיו לֵאמֹר דָּעִי אֶת־יְהוָה כִּי כֹלָם
דָּעִי אוֹתִי לִמְקֻמָּם וְשִׁדְּרוּלָם נֹאסִידֶנָּה כִּי אֲסַלֵּחַ
לְעֵינִם וּלְחַטָּאתָם לֹא אֲקַרְשֶׁד: כֹּה אָמַר יְהוָה
נָתַן שְׁמִשׁ לְאִוֵּר יִלְקֵם חֶקֶת יָבֵן וְהוֹכִיבִים לְאִוֵּר לְלֵילָה

21 שְׁמַעַל דִּיר אוֹיֵף א צִיִּיכֶען, שְׁמַעַל דִּיר
 טִיטַעַל-בִּימַעַר (צו צִיִּיכֶען) טַהוּא דִּינן
 הָאָרֶץ אוֹיֵף דַּעַם וְעַג, דַּעַם וְעַג וְנָאם דִּוא
 בִּיקְט דִּארִין גַּעֲמַנְכֶען! קַעֲהַר צוֹרִיק דִּוא
 יוֹנְמַרוּיָא יִשְׂרָאֵל, קַעֲהַר צוֹרִיק צו דִּוא
 דְּאוֹיֵנֶע דִּינֵנֶע שְׁמַעַט: 22 בִּזִּי וְיָא לֵאנִג
 וְעַסְט דִּוא דִּיךְ אַרְמִטְרִיבֶען דִּוא ווִידֶער־
 שְׁפַנְיֵנֶע טַאכְטֶער? וְנִארִין דַּעַר הָאָר הָאָט
 א נִייעַס בַּעַשְׁאפֶען אוֹיֵף דַּעַר עֵרֶד, דָּאָם
 א וְיָיִב וְעַט אַרְמִטְרִיבֶען א מֶאָן: 23 אַזִּי
 זֹאנְט דַּעַר הָאָר צָבֹאֹת, דַּעַר גָּאָט פֿון
 יִשְׂרָאֵל, וְיָא וְעַלְעֵן נֶאָךְ זֹאנְען דָּאָם דִּא־
 זִינֶע וְנִארְט אִין דַּעַם לֵאנִד פֿון וְהוּדָה
 אונֶד אִין זִינֵנֶע שְׁמַעַט, וְעַן אִיךְ וְעַל
 צוֹרִיקֶעֶהֲרֶען ווִירַע גַּעֲמַנְכֶען, דַּעַר
 הָאָר זֹאל דִּיךְ בַּעַנְשֶׁן, דִּוא וְוֹאִינְכֶען פֿון
 גַּעַרְעִטְמִינְקִיט, דִּוא הִיילִיגֶער בִּארְג: 24
 אונֶד עַם וְעַלְעֵן דִּארִינֶען וְוֹאִינֶען
 יְהוּדָה אונֶד אַלֶּע זִינֵנֶע שְׁמַעַט צוֹנֶאמֶען,
 אַקֶּרְס־לִיִּט אונֶד דִּיא וְנָאם צִיִּהֶען אַרְוִים
 מִיט א סְטֹאדֶע: 25 וְנִארִין אִיךְ הָאָב
 דַּעַרְקוֹיִקֵּט דִּיא מִידֶע וְעַלֶּע, אונֶד אִיטְלִי־
 כַּע שְׁמַעַרְצִינֶע וְעַלֶּע הָאָב אִיךְ דַּעַפִּילֵט
 (מִיט טִרִיִּקֵּט): 26 אִיבֶער דַּעַם דְּאוֹיֵנֶען
 הָאָב אִיךְ מִיךְ עֲרוֹנֶאכְט אונֶד אִיךְ הָאָב
 גַּעַזֶּהֲעֶן, אונֶד מִיין שְׁלֹאָף אִזִּי מִיר אַנְגַּעֲנֶעֶהם (זִים) גַּעַזֶּהֲעֶען: 27 זַעֲה, טַעַג קִמְעֶן
 אָן, זֹאנְט דַּעַר הָאָר, אונֶד אִיךְ וְעַל זִינֵען דָּאָם הוּזִי פֿון יִשְׂרָאֵל אונֶד דָּאָם הוּזִי פֿון
 יְהוּדָה, מִיט זֹאמֶען פֿון מַעַנְשֶׁן אונֶד מִיט זֹאמֶען פֿון בְּהֵמֹות: 28 אונֶד עַם וְעַט זִיין
 אַזִּי וְיָא אִיךְ הָאָב אִיבֶער וְיָא גַּעַזֶּהֲעֶען כְּדִי וְיָא אוֹיִס־צוֹרִיִּסֶען אונֶד צו צוֹשְׁטֶערֶען,
 אַנְדֶּער־צוֹשְׁלֶאנֶען אונֶד צו פֶּרֶלִירֶען אונֶד שְׁלַעַכְטֶעם צו טַהוּן, אַזִּי וְעַל אִיךְ אִיבֶער
 וְיָא וְנֶאכֶען, וְיָא אוֹיִס־צוֹבִירֶען אונֶד צו פֶּלֶאנְצֶען, זֹאנְט דַּעַר הָאָר: 29 אִין יַעֲנֶע טַעַג
 וְעַט מַעַן נִיט מַעַר זֹאנְען, דִּיא עֲלִטְעֶרן הָאָבֶען גַּעַנְסֶען אַנְצִיטִיבֶען ווִינְטְרִיבֶען,
 אונֶד דִּיא צִיין פֿון דִּיא קִנְדֶּער זַענֶען אִיילִיג (שְׁטוּמֶפֶּף) גַּעַזֶּהֲעֶען: 30 נִייעַרִט אִיטְלִי־
 כַּעַר מַעַנְשׁ וְעַט פֶּאָר זִינֵנֶע אִינֶענֶע זִינֶד שְׁטאַרְבֶּען, אִיטְלִיכֶער מַעַנְשׁ וְנָאם עַסְט
 אַנְצִיטִיבֶען ווִינְטְרִיבֶען וְעַלְעֵן זִינֵנֶע צִיין אִיילִיג וְעַרֶען: 31 זַעֲה, טַעַג קִמְעֶן אָן
 זֹאנְט דַּעַר הָאָר, אַזִּי וְעַל אִיךְ מַאכֶּען מִיט דַּעַם הוּזֶנְעוּנֶד פֿון יִשְׂרָאֵל אונֶד מִיט
 דַּעַם הוּזֶנְעוּנֶד פֿון יְהוּדָה א נִייעַס בִּנְד: 32 נִיט וְיָא דַּעַר בִּנְדִּי אִזִּי גַּעַזֶּהֲעֶען
 וְנָאם אִיךְ הָאָב גַּעֲמַכְט מִיט ווִירַע עֲלִטְעֶרן אִין דַּעַם טַאָג וְעַן אִיךְ הָאָב אַנְגַּעֲנֶעֶם
 ווִירַע הָאָרֶד וְיָא אַרְוִיס־צוֹפִירֶען אוֹיִס דַּעַם לֵאנִד מַצְרוֹם; וְנָאם וְיָא הָאָבֶען צו־
 שְׁטַעַרִט מִיין בִּנְדִּי, הָאָטְשֶׁע אִיךְ בִּין שְׁוִין גַּעַזֶּהֲעֶען ווִירַע מֶאָן, זֹאנְט דַּעַר
 הָאָר: 33 נִייעַרִט דָּאָם אִזִּי דַּעַר בִּנְדִּי, וְעַלְכֶּען אִיךְ וְעַל מַאכֶּען מִיט דַּעַם
 הוּזֶנְעוּנֶד פֿון יִשְׂרָאֵל נֶאָךְ יַעֲנֶע טַעַג, זֹאנְט דַּעַר הָאָר, אִיךְ וְעַל גַּעַנְשׁ
 מִינֶע תּוֹרָה אִין וְיָא, אונֶד אוֹיֵף ווִירַע הָאָרֶץ וְעַל אִיךְ עַם שְׁרִיבֶען, אונֶד
 אִיךְ וְעַל זִיין ווִירַע גָּאָט, אונֶד וְיָא וְעַלְעֵן זִיין מִיין פֶּאָלֶק: 34 אונֶד
 וְיָא וְעַלְעֵן נִיט מַעַר (דִּארְפֶּען) לַעַרְנֶען אִינֶער דַּעַם אַנְדֶּערן, אונֶד א
 מַעַנְשׁ זִיין בְּרוּדֶער, אַזִּי צו זֹאנְען, קַעַנְט דַּעַם הָאָר, וְנִארִין וְיָא וְעַלְעֵן
 מִיךְ אַלֶּע קַעַנְען פֿון דַּעַם קֶלַעֲנֶטְשֶׁן בִּזִּי צו דַּעַם גַּרְעֶסְטֶען, זֹאנְט דַּעַר
 הָאָר, וְנִארִין אִיךְ וְעַל פֶּרֶנְעֶבֶען ווִירַע שׁוֹלֵד, אונֶד ווִירַע זִינֶד וְעַל אִיךְ
 נִיט מַעַר גַּעַדֶּענְקֶען: 35 אַזִּי זֹאנְט דַּעַר הָאָר, דַּעַר וְנָאם גִּיבְט דִּיא זֶן צו א
 לִיכְט בִּיָּא טַאָג, דִּיא גַּעַזֶּען פֿון דִּיא לִבְנֵי אונֶד פֿון דִּיא שְׁטַעַרן צו א לִיכְט בִּיָּא נֹאכְט;

דער וואס שפּרײט אויס דאָס ים, אונד
זײנע וועללען שטונקמען, ויהוה צבאות
איז זײן נאמען: 36 ווען דיא דאזיגע
געזעץ וועלען זיך אפּטהן פון פאר מיר,
זאגט דער האר, דאן וועלען אויף דיא
קײנער פון ישׂראל אויפהערען צו זײן א
פאלק פאר מיר אלע טעג: 37 אזוי
זאגט דער האר, ווען מען וועט מעסטען
דעם הימעל פון אויבען, אונד מען וועט
אויספארשען דיא גרונדפעסטען פון דער
ערד פון אונטען, דאן וועל איך אויף
פערטוארפען דעם גאנצען זאמען פון
ישׂראל, וועגען אלעס וואס זײא האבען
געטהן, זאגט דער האר: 38 זעה טעג
קומען אן, זאגט דער האר, אזוי וועט
דיא שטאט אויפגעבויט ווערען פאר
דעם האר, פון דעם טהורעם חננאל בײ
צו דעם ווינקעל-טויער: 39 אונד עס
וועט נאך ארויסגעהן דיא קעסט-שנור
אנטקעגען איהם בײ צו דעם הינעל גרב,
אונד ער וועט זיך ארומרינגלען בײ
נועטה: 40 אונד דאס גאנצע טאהל פון
דיא טויער קערפערס, אונד פון דער

לא רגע הים ויהוה גליו ידוה צבאות שמו: אסמשו
הקיום האלה מלפני נאסיהוה גם נדע ישראל ישבתו
36 מהות ניו לפני בלדיומים: זהו אמר יהוה אבד
ימיו שמים מלמעלה וחקרו מוסד-ארץ למטה נבד
אני אמאם בכלל-ארץ ישראל על-כל-אשר עשו נאבד
37 יהוה: הנה ימים: נאסיהוה ונכתה העיר
38 ליהוה ממגדל חננאל ערשער הפנה: וצא עד קנה
39 המדה נגדו על גבעת זרבב ונסב געתה: וכל-העמק
הפגרים: ויהיו וכל-השרמות עד-נחל קרדון עד-פנת
שער הסוסים מנחה קדש ליהוה לא-יתש ולא-יחרס
עוד לעולם:

לב

א הדבר אשר הנה אל-ימיוה מאת יהוה בשנת העשרית
לצדקתו מלך יהודה הוא השנה שמעורעשה שנה
2 לבוכדראצר: ואז חיל מלך בבל צרים על-ירושלם
וירמיה הנביא הנה כלוא בחצר המסדה אשר ביר-
3 מלך יהודה: אשר כלוא צדקתו מלך-יהודה לאמר
מדוע אתה נבא לאמר זה אמר יהוה הנני נתן אתי
4 העיר הוואת ביד מלך-בבל ולכדה: וצדקתו מלך
יהודה לא ימלט מיד הבשמים כיהיו נתן ביד מלך
ה כלל ודבריו עמדיו ועניו את-עניו תראיה: ובכל
5 ילך את-צדקתו ויש ידוה עד-פגרי אתו נאסיהוה
6 כי תלחמו את-הפגרים לא תצליחו: ונאמר
7 וימיוה הנה דבר-יהוה אלי לאמר: הנה חננאל ביד
שלם ידך בא אליך לאמר קנה לך את-שדו אשר
8 בנעיות כי לך משפט הנאקה לקנות: ונבא אלי חננאל
בדודי בדרך יהוה אליהצר המסדה ונאמר אלי קנה

אש, אונד אלע פעלדער בײ צו דעם טײף קרדון, בײ צו דעם ווינקעל פון
דעם טויער פון דיא פערד אין מורח-זײט, וועט זײן הייליג צו דעם
האר, עס וועט נישט מעהר אויסגעריסען ווערען, אונד נישט צושטערט ווערען
אויף עבײ:

קאפרטעל לב

1 דאס איז דאס ווארט, וואס איז געוועזען צו ירמיהו, פון דעם האר, אין דעם צעהנ-
טען יאהר פון צדקתו קעניג פון יהודה, דאס איז דאס אכצענטע יאהר פון נבוכדראצר:
2 אונד דאמאלס האבען בעלאנערט דאס חיל פון דעם קעניג פון בבל וירושלים, אונד
ירמיהו הנביא איז געוועזען איינגעשפארט אין דעם הויף פון דער וואך וואס איז
געוועזען אין דעם הויז פון דעם קעניג פון יהודה: 3 אזאנא צדקתו קעניג פון יהודה,
האט איהם איינגעשפארט, אזוי צו זאגען, ווארום זאגסט דוא נביאות אזוי צו זאגען,
אזוי זאגט דער האר, זעה, איך גיב איבער דיא דאזיגע שטאט אין דיא האנד פון
דעם קעניג פון בבל, אונד ער וועט זיא איינגעמען: 4 אונד צדקתו קעניג פון יהודה
וועט נישט אנטרוגען ווערען פון דיא האנד פון דיא פגרים, נישט ער וועט געוויס
געגעבען ווערען אין דיא האנד פון דעם קעניג פון בבל, אונד זײן מויל וועט רעדען
מיט זײן מויל, אונד זײנע אויגען וועלען זײנע אויגען זעהען: 5 אונד קײן בבל וועט
ער צדקתו פיהרען, אונד ער וועט דארטען זײן בײ איך וועל איהם דערמאנען, זאגט
דער האר, ווען איהר האלט מלחמה מיט דיא פגרים וועט איהר נישט בעגליקען:
6 אונד ירמיהו האט געזאגט, דאס ווארט פון דעם האר איז געוועזען צו מיר
אזוי צו זאגען: 7 זעה, חננאל ווהן פון שלם, דיין פעטער וועט קומען צו
דיר אונד זאגען, קויף דיר מיין פעלד וואס איז אין ענתות, וואס איז אין דעם
לאנד פון בנמינ, ווארין צו דיר געהערט דאס רעכט עס צו קויפען: 8 אונד
חננאל ווהן פון מיין פעטער איז צו מיר געקומען נאך דעם ווארט פון דעם
האר, אין דעם הויף פון דיא וואך, אונד ער האט צו מיר געזאגט, קויף דיר

מִיּוֹן פַּעֲלָה, וְהָאֵם אִיז אִין עֲנֻתוֹת, אִין דַּעַם
 לֹאנְד בְּנִמְיוֹן, וְהָרִין צוֹ דִיר נַעֲהֶרֶט
 דָּאָם רַעֲכַט פֿון וְרִשָּׁה, אֹנְד צוֹ דִיר גַּעַר
 הַעֲרַט דִּיא אוֹיִסְלֶעֶזֶנְג, אֹנְד אַזוי וְעַל
 אִיף ווִיסֶען דָּאָם עַם אִיז דָּאָם וְהָרַט פֿון
 דַּעַם הָאָר: 9 אֹנְד אִיף הָאָב גַּעֲקוּיִפֹּט
 דָּאָם פַּעֲלָה פֿון חֲנֻמָּאָל, וְהָרִין פֿון מִיּוֹן
 פַּעֲטָעֶר, וְעַל־כֶּעֶר אִיז אִין עֲנֻתוֹת, אֹנְד
 אִיף הָאָב אִיהֶם אָפֻנַע־וואוּיֶנְען דָּאָם
 וּלְבַעֲרָה, וּבַעֲנֵן שְׁקָלִים אֹנְד צַעֲהֵן וּלְ-
 בַּעֲר־שְׁמִיק: 10 אֹנְד אִיף הָאָב עַם
 נַעֲשִׂירִיבֶען אִין אַ בְּרִיף אֹנְד הָאָב עַם
 פַּעֲרַחֲתִימַת, אֹנְד אִיף הָאָב עַם בַּעֲצִייִגֹּט
 דּוּרְף עֲרוֹת, אֹנְד הָאָב דָּאָם וּלְבַעֲרָה גַּעַר
 וְהָוִיגֶען אוֹיִף דִּיא וְהָשְׁאָלֶען: 11 אֹנְד
 אִיף הָאָב גַּעֲנִימֶען דַּעַם פַּעֲרוּיֶנְעֶלְטֶען
 קוּיִף־בְּרִיף, נֶאָךְ דַּעַם גַּעֲבֹאֵט אֹנְד דַּעַם
 גַּעֲזֵק, אֹנְד דַּעַם אָפֻנַע־עַם (בְּרִיף):
 12 אֹנְד אִיף הָאָב גַּעֲנַעֲבֶען דַּעַם קוּיִף־
 בְּרִיף צוֹ בְּרוּף וְהָרִין פֿון נְרִיָּה, וְהָרִין פֿון
 מַחֲסִיָּה, פֶּאָר דִּיא אוֹיִנֶען פֿון חֲנֻמָּאָל מִיּוֹן
 פַּעֲטָעֶר, אֹנְד פֶּאָר דִּיא אוֹיִנֶען פֿון דִּיא
 עֲרוֹת, וְעַל־כֶּעֶר הָאָבֶען אֹנְטֶעֶר־נַעֲשִׂירִיבֶען
 דַּעַם קוּיִף־בְּרִיף, פֶּאָר דִּיא אוֹיִנֶען פֿון אַלֶּע יְהוּדִים וְהָאָם וְעַנֶּען גַּעֲזֶעֱסֶען אִין דַּעַם הוּיִף
 פֿון דִּיא וְהָאָף: 13 אֹנְד אִיף הָאָב גַּעֲבֹאֲטֶען בְּרוּף פֶּאָר ווִירַע אוֹיִנֶען אַזוי צוֹ זֶאגֶען:
 14 אַזוי זֶאגֹּט דַּעַר הָאָר צָבֹאוֹת, דַּעַר גָּאָט פֿון יִשְׂרָאֵל, גַּעַם דִּיא דֹאוינֶע בְּרִיף, דַּעַם
 דֹאוינֶען קוּיִף־בְּרִיף, (בִּידִיע) דַּעַם פַּעֲרַחֲתִימַתֶּען אֹנְד דַּעַם דֹאוינֶען אָפֻנַע־עַם בְּרִיף,
 אֹנְד לַעַג ווִיא אִין אִיין עֲרֻדֶענֶע כְּלִי, כְּדִי ווִיא זֶאלֶען בְּלִיבֶען פִּיל טַעַג: 15 וְהָרִין
 אַזוי זֶאגֹּט דַּעַר הָאָר צָבֹאוֹת, דַּעַר גָּאָט פֿון יִשְׂרָאֵל, עַם וְעַלֶּען נֶאָךְ גַּעֲקוּיִפֹּט וְעַרֶען
 חִינֶעֶר אֹנְד פַּעֲלָדֶער אֹנְד ווִינֶעֶר־טֶען אִין דַּעַם דֹאוינֶען לֹאנְד: 16 אֹנְד אִיף הָאָב
 גַּעֲבַעֲטֶען צוֹ דַּעַם הָאָר, נֶאָכְדַּעַם ווִיא אִיף הָאָב גַּעֲנַעֲבֶען דַּעַם קוּיִף־בְּרִיף צוֹ בְּרוּף,
 וְהָרִין פֿון נְרִיָּה אַזוי צוֹ זֶאגֶען: 17 אִיז וְעַתָּה, הָאָר גָּאָט! וְעַתָּה, דִּיא הָאָסֵט גַּעֲמַאכֵּט דַּעַם
 הִימַעֲלֵל אֹנְד דִּיא עֲרָד דּוּרְף דִּינֶע גְרוּיִסֶע קְרֹאפֹּט, אֹנְד דּוּרְף דִּיין אוֹיִסְנַעֲשִׂירֶעֱקֻטֶּען
 אָרַעס, קִינֶע זֶאף אִיז דִיר נִיט צוֹ וואונדֶער־בָּאָר: 18 דִּיא טְהוּסֵט גָּאָד צוֹ טוּיֶזֶנְדֶּע,
 אֹנְד דִּיא גַּעֲצֹאֲהֶלֶסֵט דִּיא שוּלֵד פֿון דִּיא עֲלֶטֶעֶרן אִין דַּעַם שׁוּיִם פֿון ווִירַע קִינֶדֶער
 נֶאָךְ ווִיא, דַּעַר גְרוּיִסֶער אֹנְד שְׁטאַרְקֶער גָּאָט, דַּעַר הָאָר צָבֹאוֹת אִיז ווִיין גָּאָטֶען:
 19 גְרוּיִם פֿון עֲצָה, אֹנְד שְׁטאַרְק פֿון מַעֲשִׂיִם, וְהָאָם דִּינֶע אוֹיִנֶען וְעַנֶּען אָפֻנַע־עַם אוֹיִבֶער
 אַלֶּע וְעַנֶּען פֿון דִּיא מַעֲשִׂיִם־קִינֶדֶער, צוֹ גַּעֲבֶען צוֹ אִיטְלִיכֶען נֶאָךְ ווִיין וְעַג אֹנְד נֶאָךְ
 דִּיא פְּרוּכֵט פֿון ווִינֶע וְעַרֶק: 20 וְהָאָם דִּיא הָאָסֵט גַּעֲטָהוּן צִיבִיכֶען אֹנְד וואונדֶער אִין
 דַּעַם לֹאנְד מַצְרִים בִּיז אַן דַּעַם דֹאוינֶען טָאָג, אֹנְד אִין יִשְׂרָאֵל אֹנְד (אֲנֶדֶרַע מַעֲשִׂיִם),
 אֹנְד דִּיא הָאָסֵט צוֹ דִיר גַּעֲמַאכֵּט אַ גָּאָטֶען, אַזוי ווִיא עַם אִיז אַן דַּעַם דֹאוינֶען טָאָג:
 21 אֹנְד דִּיא הָאָסֵט אַרוֹיִסְנַעֲצִיבֶען דָּאָם פֶּאָלֶק יִשְׂרָאֵל פֿון דַּעַם לֹאנְד מַצְרִים! דּוּרְף
 צִיבִיכֶען אֹנְד וואונדֶער, אֹנְד דּוּרְף אַ שְׁטאַרְקֶע הָאָנְד, אֹנְד אוֹיִסְנַעֲשִׂירֶעֱקֻטֶּען אָרַעס,
 אֹנְד דּוּרְף גְרוּיִסֶע מוֹרָא: 22 אֹנְד דִּיא הָאָסֵט צוֹ ווִיא גַּעֲנַעֲבֶען דָּאָם דֹאוינֶע לֹאנְד, וְהָאָם
 דִּיא הָאָסֵט גַּעֲשׂוואוּרֶען צוֹ ווִירַע עֲלֶטֶעֶרן, ווִיא צוֹ גַּעֲבֶען אַ לֹאנְד וְהָאָם פִּלִּיסְטִימִשׁ מִילְחָה אֹנְד
 הָאָנְיָ: 23 אֹנְד ווִיא וְעַנֶּען גַּעֲקוּמֶען אֹנְד ווִיא הָאָבֶען עַם גַּעֲיִרְשָׁת, אָבֶער ווִיא הָאָבֶען נִיט
 צוֹנַעֲהֶערט

שמי בקולך ובתורתך לא־דלֹכו את כִּלְאֶשֶׁר אֵתָּה
 לָחֵם לַעֲשׂוֹת לֹא עָשׂוּ וַתִּקְרָא אֲתָם אֶת כִּלְחָרְצִי
 24 הָאֵת: הִנֵּה הַסִּלְלוֹת בָּאוּ הָעִיר לִלְכָּדָה וְהָעִיר נִתְּנָה
 בְּיַד הַכַּשְׂדִּים הַנִּלְחָמִים עֲלֶיהָ מִפֶּן הַתֵּרֶב וְהַרְעָב וְהַחֲרָב
 כֹּה נֹאשֶׁר דִּבְרַת ה' וְהָיָה רָאִה: וְאַתָּה אֲמַרְתָּ אֵלַי אֲדֹנָי
 הָיִהוּ קִנְיָדֶיךָ הַשְׂדֵּה בִּסְסָף וְהָעִיר עֲדִים וְהָעִיר נִתְּנָה
 26 בְּיַד הַכַּשְׂדִּים: וְהָיָה דִּבְרֹתֶיךָ אֶל־יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר:
 27 הִנֵּה אֲנִי יֹדֵה אֵלֶיךָ כִּלְבָּשֶׁר הַמָּמָה וְיִסָּא כִּלְדָּר:
 28 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּנִי נָתַן אֶת־הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד
 29 הַכַּשְׂדִּים וּבְיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וְלִכְדָּה: וְכֹאֵן
 הַכַּשְׂדִּים הַנִּלְחָמִים עַל־הָעִיר הַזֹּאת וְהָצִיחוּ אֶת־הָעִיר
 תָּהֵאֵת בְּאֵשׁ וּשְׂרָפָה וְאֵת הַתָּמִים אֲשֶׁר קָמְרוּ עַל־נַפְשֵׁיהֶם
 לִבְעַל וְהַסִּים וְסָבִים לֵאלֹהִים אֲחֵרִים לִמְעַן הַכְּעִי:
 30 לִכְרֹתוֹ בְּיִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִזְרְהֵל אֲדָם עֲשִׂים הָרַע בְּעֵינֵי
 מַעֲרֻתֵיהֶם כִּי בְּיִשְׂרָאֵל אֲדָם מְכַסִּים אֶת־כַּמְעֲשֵׂה
 31 יְדֵיהֶם נֹאס־יְדֵיהֶם: כִּי עַל־אֵפֶי וְעַל־חֲמֹלִי הָיָה לִי
 הָעִיר הַזֹּאת לִמְהֵימָם אֲשֶׁר־בָּנִי אֲתָה וְכָר הָיִים הַזֶּה
 32 לְחִסְתָּהּ מִעַל פִּי: עַל כִּלְדָּת בְּיִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִזְרְהֵל
 אֲשֶׁר עָשׂוּ לְהַכְעִימִי הִמָּה מַלְכֵיהֶם שָׂרֵיהֶם לְהַנִּיחֵם
 33 וְנִבְיָאֵיהֶם וְאֵשׁ יִזְרְהֵל וְשָׂבִי יְרוּשָׁלַם: מִפֶּן אֵלֶיךָ עָרָף
 וְלֹא פָנִים וְלֹא אֲתָם הַשִּׁבְעָם וְלֹא־רֹאשֵׁם לִקְחַת
 34 מִסֶּר: וְעִשְׂמוּ שְׂקָאֵיהֶם בְּבֵית אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִיעֵלִי
 35 לֵאמֹר: וְיִכְנוּ אֶת־בֵּיתֹם הַזֶּה לְאֶשֶׁר יִבְנֶה בְּיָהֵם
 לְהַעֲבִיר אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם לְמַלְךְ אֲשֶׁר לֹא־
 36 צִוִּיתִים וְלֹא עֲלִיתָה עַל־לִבִּי לַעֲשׂוֹת הַחֲעֻכָּה הַזֹּאת לִמְעַן
 הַחֲמִי אֶת־יְדֵיהֶם: וְעַתָּה לָכֵן כִּדְבַר־יְהוָה אֵלֶיךָ
 יִשְׂרָאֵל אֶל־הָעִיר הַזֹּאת אֲשֶׁר יִבְנֶה אֲתָם אֲמִלִּים נִתְּנָה בְּיַד

28 דָּרֹמוֹס אוֹזִי זָאגֶט דָּער הָאָר, זַע, אִיךְ גִּיב דִּיא שְׂטָאט אִין דִּיא הָאָר פֿון
 דִּיא כְּשָׂדִים, אוֹנֵד אִין דִּיא הָאָר פֿון נְבוּכַדְרֶאצַּר, קַענִיג פֿון בָּבֶל, אוֹנֵד עַר וְעַט
 זיא אִינגענעמען: 29 אוֹנֵד עַס וועלען קומען דִּיא כְּשָׂדִים, וואס האלטען מלחמה
 אויף דִּיא דאזיגע שְׂטָאט, אוֹנֵד זיין וועלען דִּיא דאזיגע שְׂטָאט אָנצוגעדען מיט
 פֿייער, אוֹנֵד וועלען זיין פֿערברענען, אוֹנֵד דִּיא היינער וואס זיין האבען געריי-
 כערט אויף זייער דעכער צו בעל, אוֹנֵד האבען גענאמען מִרְיִק־אָפֶסֶר צו אָנ-
 דערע געטער פֿרי מיך צו דערצארגען: — 30 ווארין דִּיא קינדער יִשְׂרָאֵל אוֹנֵד
 דִּיא קינדער יְהוּדָה האבען נָאָר שְׂלעכטעס געטון אִין מִינע אויגען, פֿון זייער
 יוגענד אָן; ווארין דִּיא קינדער יִשְׂרָאֵל האבען מיך נָאָר דערצארגט דורך דִּיא
 ווערק פֿון זייער הענד, זָאגט דער הָאָר: 31 ווארין צו מִיין צאָרן אוֹנֵד צו
 מִיין גִּרְמִצָאָרן, אִיז מיר גענועזען דִּיא דאזיגע שְׂטָאט, פֿון דעם טאג אָן וואס
 מִעַן האט זיא געבויט בִּזו אָן דעם דאזיגען טאג, דָּאס אִיךְ וועל זיא אָפֶסֶתוֹן
 פֿון מִיין פֿנים: 32 וועגען דָּאס נאָנצע שְׂלעכטיגקייט פֿון דִּיא קינדער יִשְׂרָאֵל
 אוֹנֵד פֿון דִּיא קינדער יְהוּדָה וואס זיין האבען געטון מיך צו דערצארגען,
 זיין זייער קעניגע, זייער פֿרישטען, זייער פֿהנים אוֹנֵד זייער גִּבִּיאִים, אוֹנֵד דִּיא
 מַעֲנַע־פֿון יְהוּדָה אוֹנֵד דִּיא אִינגעוואונער פֿון יְרוּשָׁלַם: 33 אוֹנֵד זיין האבען
 צו מיר געקערט דעם נאָקען אוֹנֵד נישט דָּאס פֿנים, אוֹנֵד אִיךְ האב זיין געלערנט,
 אוֹנֵד ווירער געלערנט אַס יעדען פֿריה־מָאָרגען, אָבער זיין האבען נישט צוגעהערט פֿרי
 שטראף־רעד אָנצונעמען: 34 אוֹנֵד זיין האבען אִינגעשטעלט זייער אומווירדִיג־
 קייטען (געצען) אִין דעם הויז, אִיבער וועלכען מִיין נאָמען אִיז גערושען געווארען, פֿרי
 עַס צו פֿערואַמִרְיִינען: 35 אוֹנֵד זיין האבען געבויט דִּיא גִּמּוֹת פֿון בעל, וועלכע
 זענען אִין דעם טאהל פֿון גִּיהֵנוֹם, דורכצופיהרען זייער זיין אוֹנֵד זייער שטעכטער פֿאר
 דעם מולך, וואס אִיךְ האב עַס זיין נישט געבאטען, אוֹנֵד עַס אִיז מיר נישט אַרויסגעגאנגען
 אויף מִיין האַרץ צו טהון דָּאס דאזיגע אומווירדִיגקייט, פֿרי יְהוּדָה וינדיגען צו מאַכען:
 36 אוֹנֵד אַצוֹנֵה, דָּארום אוֹזִי זָאגט דער הָאָר, דער גאט פֿון יִשְׂרָאֵל אִיבער דִּיא דאזיגע
 שְׂטָאט, פֿון וועלכע אִיךְ זָאגט זיא אִיז אִיבערגעגעבען געווארען אִין דִּיא הָאָר

מלך-בבל כתרב וברעב ובהכר: ואני מקבצם מכל
הארצות אשר התחתים עם באפי ובחמתי ובקנאני וכל
השבתים אל-המקום הזה והשבתים לבטח: והיו לי
לעם ואני אהיה להם לאלהים: ונתתי להם לב אחר
ונדך אחר לראה אותי כל-הימים לשוב להם ולבנותם
אחרתם: וברתי להם ברית עולם אשר לא-אשוב
מאחרתם להטיבי אותם ואת-דורתי אתן בלבבם
לביתי סור מעלי: וששתי עליהם להטיב אותם ונשמתם
בארץ הווא באמת בקל-לבי ובכל-נפשי: כי
כה אמר דנה כאשר הבאתי אליהם הזה את כל
הדעה החדלה הזאת בן אנכי מביא עליהם את-כל
הטובה אשר אנכי דבר עליהם: ונקמה השנה בארץ
הזאת אשר ואתם אמרים שמעתי היא מאן אדם ובהמה
נתנה ביד הכשדים: שדות בכסף יקנו וכתוב בספרו
והתום ותרע ערים בארץ בגנול ובסביב וירושלם ובקרי
והדה ובקרי החר ובקרי השפלה ובקרי הנגב בראשי
את-שבתם נאסידהו:

לג

והיו כדבר-הזה אל-ירמיהו שנית והוא עתה עצור
בחדר המטה לאמר: כלה-אמר דנה עשה דנה ודך
איתה להכניה דנה ושמך: קרא אל ואנכי ואנכי
לך גדלות ובקצות לא ידעם: כי כה אמר יהוה
אלהי ישראל עלי-בתי העיר הזאת ועל-בתי מלכי יהודה
הנחלים אל-השקלות ואל-החרב: באים להלחם את
הכשדים ולמלאם את-פגרי האדם אשר הביתי באפי
ובחמתי ואשר הסתרתי פני מקדיר הזאת על כל
העם: הני מעלה-לה ארבה ומרעא ורפאתם וגלתי
להם עתרת שלום ואמת: והשבת את-שבת יהודה

מיון באמצע הארץ אונד מיט מיינע באמצע ועעלע: 42 ווארין אזוי זאגט דער האר,
אזוי וויא איך האב געבראכט איבער דעם דאזיגען פאלק דאס באמצע דאזיגע גרויסע
שלעכטעם, אזוי וועל איך איבער זיין ברענגען דאס באמצע גוטעם, וואס איך האב
איבער זיין גערעט: 43 אונד דאס דאזיגע פעלד וועט געקויפט ווערען אין דעם
דאזיגען לאנד, פון וועלכען איהר זאגט, עס איז פערטויסט, און מענשען אונד בהמות,
עס איז געגעבען געווארען אין דיא האנד פון דיא כשדים: 44 פעלדער וועט מען
קויפען פאר געלד, אונד איינשרייבען אין א ספר, אונד פערחתמענען, אונד בעשטימען
מיט עדות אין דעם לאנד פון בגנימ, אונד אין דיא געגענד פון ירושלים, אונד אין
דיא שטעט פון יהודה, אונד אין דיא שטעט וואס זענען אויף דעם בארג, אונד אין
דיא שטעט פון דעם נידריגען לאנד, אונד אין דיא שטעט פון דרום-זייט, ווארין איך
וועל צוריקקעהרען זיירע געפאנגענשאפט, זאגט דער האר:

קאפיטעל לג

1 אונד דאס ווארט פון דעם האר איז געוועזען צו ירמיהו צום צווייטען מאל, אונד
ער איז נאך געוועזען איינגעשלאסען אין דעם הויף פון דיא וואך, אזוי צו זאגען:
2 אזוי זאגט דער האר, דער וואס טהוונ, דער האר וואס בעשנאפט עס, זיא צו בע-
פעסטיגען, ויהוה איז זיין נאמען: 3 רות צו מיר אונד איך וועל דיר ענטפערן, אונד
איך וועל דיר זאגען גרויסע אונד שטארקע (זאכען) וואס דוא ווייסט פון זיין נומ:
4 ווארין אזוי זאגט דער האר, דער נאט פון ישראל, וועגען דיא הייזער פון דער
דאזיגער שטאט, אונד וועגען דיא הייזער פון דעם קעניג פון יהודה, וואס זענען
צובראכען קעגען דיא שאנצען אונד קעגען דעם שטערד: 5 זיין קומען מלחמה צו
האלטען מיט דיא כשדים, אונד זיין אנצופילען מיט טויטע קערפער פון מענשען,
וואס איך האב געשלאנגען אין מיין צארן, אונד אין מיין גרימציגן, אונד וועגען וואס
איך האב פערבארענען מיין פנים פון דער דאזיגער שטאט, וועגען אלע זיירע שלעכ-
טיגקייטען: 6 זעה איך ברענג אויף פאר איהר א מיטעל אונד א היילונג אונד
איך וועל זיין היילען, אונד איך וועל צו זיין אנשטלעקען א רייכליכען שלום
אונד אמת: 7 אונד איך וועל צוריקקעהרען דיא געפאנגענע פון יהודה,

אונד

אונד דיא געפאנגענע פון ישראל, אונד
איך וועל זיין אויפבויען אזוי וויא צום
ערשטען: 8 אונד איך וועל זיין ריי-
ניגען פון אלע זייערע זינדען, מיט
וועלכע זיין האבען קעגען מיר גע-
זינדיגט, אונד איך וועל פערנעבען
אלע זייערע זינדען וואס זיין האבען
קעגען מיר געזינדיגט, אונד מיט וועל-
כע זיין האבען ווידערגעשטענען קעגען
מיר: 9 אונד זיא (דיא שטאט) וועט
זיין צו מיר צו א נאמען פון שלום,
צו לויב אונד צו שטענדיקייט פאר אלע
פעלקער פון דער ערד, וואס וועלען
הערען פון אלע נוטיגקייט וואס איך
טהא זיין, אונד זיין וועלען שרע-
קען אונד ציטערן וועגען דעם גאנצען
גומען אונד וועגען דעם גאנצען פרידען
וואס איך טהא אין איהר: 10 אזוי
זאגט דער האר, עס וועט נאך געהערט
ווערען אין דעם דאווענען ארט, אויף
וועלכען איהר זאגט דאס עס איז צו-
שטערט אהן מענטשען אונד אהן בהמות.

8 ואת שבות ישראל ובנותם בבראשנה: ושתרחם מכל
צנים אשר האמרל וסלחתי לכל עוונותם אשר
9 האמרל ואשר פשע בי: והנה לי לשם ששון לחנה
ולתפארת לכל בני הארץ אשר ישמע אתכל הדבורה ועל
אשר אנכי עשה אותם ופחדו וקנו על כל הדבורה ועל
כל השלום אשר אנכי עשה להם: כה אמר
יהוה עד ישמע במקושהו אשר אתם אמרים חרב
הוא מאן אדם ומאן בהמה בערי יהודה ובחצות
ירושלם הנשמות מאן אדם ומאן יושב ומאן בהמה:
קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אמרים
11 יהוה את יהוה צבאות כישוב יהוה כל שלום חסדו
מבאים תהיה בית יהוה בראשית את כל שבות הארץ
12 בבראשנה אמר יהוה: כה אמר יהוה צבאות
טו יהוה במקום הזה תהרב מאד אדם וערב בהמה
13 ובכל צהרי ינה רעים מרבים צאן: בער הור בער
השפלה ובער הנגב ובארץ בנימן ובסביבי ירושלם
ובערי יהודה עד תעברנה הנאן על ידי מנה אמר
14 יהוה: והנ ימים באים ואסיר יהוה ונקמתי את-
העבר הטוב אשר דברתי אליהם וישראל ועל בית
15 יהודה: בנימים ההם ובעת יהיה אצמתי לדרך צמח
16 צדקה ונשמה משפט וצדקה בארץ: בנימים ההם תושע
יהודה וירושלם תשכון לבטח ויה אשר יקרא לה
17 יהוה וצדקת: כרבה אמר יהוה לא יכרת לך
18 איש יושב על כסא בתי ישראל: ולבנהים הללו לא-
יכרת איש מלפני מעלה עולה ומקטיר מנחה ועשרה
19 נבח כל הנהיגים: ויה דבר יהוה אלי ויהוה לאמר:
כ כה אמר יהוה אלהי ישראל היום ואת-כרית

אין דיא שטעט פון יהודה אונד אין דיא גאסען פון ירושלם, וואס זענען
פערטויסט אהן מענטשען אונד אהן איינוואוינער, אונד אהן בהמות: 11 דאס קול
פון פרייד אונד דאס קול פון פערעליקקייט, דאס קול פון דעם חסד אונד דאס
קול פון דער כלה, דאס קול פון דיא וואס זאגען, לויבט דעם האר צבאות,
ווארין דער האר איז גוט, ווארין זיינע גאד איז אויף עבינו, פון דיא וואס ברענג-
גען א דאנק-אפפער אין דעם הויז פון דעם האר, ווארין איך וועל צוויקלעכערען
דיא געפאנגענע שטאפט פון דעם לאנד וויא צום ערשטען, זאגט דער האר: 12 אזוי
זאגט דער האר צבאות, עס וועט נאך זיין אין דעם דאווענען ארט, וואס איז
וויסט, אהן מענטשען אונד אהן בהמות, אונד אין אלע זיינע שטעט—א וואוינונג
(וויידע-פלאץ) פון פאסטשוכער וועלכע ווידען שאף: 13 אין דיא שטעט פון
דעם בארג, אין דיא שטעט פון דעם נידריגען לאנד, אונד אין דיא שטעט פון
דרום-זייט אונד אין דעם לאנד פון בנימן, אונד אין דיא אומגעגענד פון ירושלם,
אונד אין דיא שטעט פון יהודה, וועלען נאך דורכגעהן דיא שאף דורך דיא
האנד פון דעם צעהלער, זאגט דער האר: 14 זעה, טעג קומען און זאגט דער
האר, אזוי וועל איך בעשטעטיגען דאס גומע ווארט, וואס איך האב גערעט
וועגען דעם הויז ישראל, אונד וועגען דעם הויז יהודה: 15 אין יענע טעג, אונד
אין יענער צייט וועל איך מאכען שפראצען פון דוד א שפראצונג פון גערעכ-
טיגקייט, אונד ער וועט טהון משפט אונד צדקה אין דעם לאנד: 16 אין יענע
טעג וועט יהודה געהאלפען ווערען, אונד ירושלם וועט וואוינען אין זיכערהייט,
אונד דאס דאווענען איז וואס מען וועט צו איהר רופען; ויהא אינווערע גערעכ-
טיגקייט: 17 ווארין אזוי זאגט דער האר, עס וועט פון דוד נישט אפגעשניטען
ווערען א מאן וואס זיצט אויף דעם שטוהל פון דעם הויז ישראל: 18 אונד צו דיא
כנהנים דיא לויים וועט נישט אפגעשניטען ווערען א מאן פאר מיר, וואס ברענגט
אויף א קרבן עולה אונד רייכערט שפייז-אפפער אונד מאכט שלאכט-אפפער אלע טעג:
19 אונד דאס ווארט פון דעם האר איז גענוענען צו ירמיהו אזוי צו זאגען: 20 אזוי
זאגט דער האר, ווען איהר וועט צושטערען מיין ברית מיט דעם טאג, אונד מיין ברית

הקלה ולבליתי היות יומם ולילה בעתם: נסבירתי²¹
 חפר אתידוד עבדי מןחיותילו בן מלך עליבסא ואתי
 הללים הלהנים משרתי: אשר לא יספיר צבא השמים²²
 ולא ימד חיל נהם בן ארבה אתדוד דוד עבדי ואתי
 הללים משרתי אתי: ויהי דבריהם אלידמיו²³
 לאמר: הלאו ראית מההנים הנה דברו לאמר שתי²⁴
 המשפחות אשר בחר דוד בהם וימאסם ואיתי
 נאצון מהות עוד נני לפניהם: בה אמר דוד^{כה}
 אסלא בריתי יומם ולילה חקות שמם וארץ לא
 שמתי: נסבירתי יעקוב ודוד עבדי אמאם מקחת מורעו²⁶
 משלים אלדוד אברהם ישחק ויעקב כראשונ אתי
 שבתם ורחמתי:

לד

לד
 הדבר אשרהיה אלידמיו מאת דוד ויבכרדאמר^א
 מלך בבל וכלחילו וכלממלכות ארץ ממלחת דוד
 וכלהעמים נלחמים עלירושלם ועלדלעיה לאמר:
 כהאמר דוד אלתי ישראל הלך ואמר אלצדקיהו²
 מלך דודיה ואמרתי אליו בה אמר דודיה הגיו נתן אתי
 העיר הזאת ביד מלךבבל ושרפה באש: ואתה לא³
 תמלט מידו כי תפש תחפש ובדוד תנחל וצניח אתיעני
 מלךבבל תראנה ופדו אתיפד דוד ויבכר תבוא:⁴
 אך שמע דבריהם וצדקיהו מלך דודיה כהאמר דודיה⁴
 עלי לא חמת בדרכי: בשלום חמות ובמשפחות^ה
 אבותיך המלכים הראשנים אשרהיו לפניך בן ישראל
 לד תהי ארץ ויפדוהו כדבר אנדברתי ואסיהיה:⁶
 ונדבר ירמיה הנביא אלצדקיהו מלך דודיה⁶
 את כל הדברים האלה בירושלם: ותלך מלךבבל⁷

פערטוארפען, אונד מיין פאלק פערמאכטען וויא דאס עם זאל נישט מעהר זיין א
 פאלק פאר זיך אליין: 25 אזוי זאגט דער האר, ווען איך האב נישט געמאכט
 מיין ברית פון טאג אונד נאכט, דאס געזען פון היממעל אונד ערד: 26 אזוי
 וועל איך איך דא קינדער פון נעקט מיין קנעכט דוד פערטוארפען, פון
 צו געמען פון זיינע קינדער הערשער איבער דא קינדער פון אברהם, יצחק
 אונד יעקב, תארינ איך וועל צוריקקעהרען זייער געפאנגענשאפט, אונד איך וועל
 מיך איבער וויא דערבארעמען:

קאפיטעל לד

1 דאס איז דאס ווארט וואס איז געוועזען צו ירמיה פון דעם האר, ווען
 נבוכדנאצר, קעניג פון בבל מיט זיין באנצען חיל אונד מיט אלע קעניגרייכע
 פון דער ערד, וואס זענען אונטער דא הערשאפט פון זיינע האנד אונד ווען
 אלע פעלקער האבען מלחמה געהאלטען קעגען ירושלים אונד קענען אלע איהרע
 שטעט, אזוי צו זאגען: 2 אזוי זאגט דער האר, דער גאט פון ישראל, דא
 זאלסט געהן אונד זאגען צו צדקיהו - קעניג פון יהודה, אונד דא זאלסט צו
 איהם זאגען, אזוי זאגט דער האר, זעה איך גיב איבער דא דאזיגע שטאט
 אין דא האנד פון דעם קעניג פון בבל, דאס ער זאל זי פערברענען מיט
 פייער: 3 אונד דא וועסט נישט אנטריגען ווערען פון זיינע האנד, נישט, דא
 וועסט געוויס געצוואונגען ווערען, אונד אין זיינע האנד וועסט דא גענעבען
 ווערען, אונד זיינע אזיגע וועלען זעהען דא אזיגע פון דעם קעניג פון בבל,
 אונד זיין מויל וועט רעדען צו זיין מויל, אונד דא וועסט קומען קיין בבל:
 4 אבער הער דאס ווארט פון דעם האר, דא צדקיהו קעניג פון יהודה! אזוי
 זאגט דער האר אויף דיר, דא וועסט נישט שטארבען דורך דעם שווערד: 5 אין
 פרידען וועסט דא שטארבען, אונד אזוי וויא דא ברענונגען פון זיינע עלטערן,
 דא ערשטע מלכים, וואס זענען געוועזען פאר דיר, אזוי וועט מען דיר פערברענען,
 אונד מען וועט איבער דיר קלאגען, אזי וועה האר! וואריין איך האב דאס ווארט גע-
 רעט, זאגט דער האר: 6 אונד ירמיה הנביא האט גערעט צו צדקיהו קעניג פון יהודה,
 אלע דא דאזיגע ווערשער אין ירושלים: 7 אונד דאס חיל פון דעם קעניג פון בבל

נלחמים עלינו ושלם ועל כל צערי ידודה הנותרת אל
לכיש ואל-עוקה כי הנה נשארו בשבי ידודה ערי
מבצר: ידברה איש-ידנה אליהם ואת ידנה
אחרי כרת המלך צדקיהו ברית את-כליהם אשר
בירושלם לקרא להם דוד: לשלח איש את-עבדו
ואיש את-שפחתו העבד והעברה הפשים לבלתי עבד
בם בידתי אחדו איש: וישמעו כל-העשרים וכל-העם
אשר-באו בברית לשלח איש את-עבדו ואיש את-
שפחתו הפשים לבלתי עבד-בם עוד וישמעו וישלחו:
ושובו אחרי-כן וישבו את-העבדים ואת-השפחות
אשר שלחו הפשים וכל-היום לעבדים ולשפחות:
ויהי דברי-יהוה אליהם ויהי לאמר: כה-אמר
יהוה אל-ישראל אבלי כרתי ברית את-אבותיכם ביום
הוא ואתם מארץ מצרים מבית עבדים לאמר: מקץ
שבע שנים תשלחו איש את-אחיו העבד אשר ימכר
לך ועבדך שש שנים ושלחתי הפשי מעמך ולא-שמעו
אבותיכם אלי ולא הם את-אונם: ותשובו אתם היום
ותקשו את-הנשור בעלי לקרא דוד איש לרצו ותקרתו
ברית לפני בבת אשר-נקרא שמי עזי: ותשובו ותחללו
את-שמי ותשובו איש את-עבדו ואיש את-שפחתו אשר
שלחתם הפשים לפשים ותכבשו אתם לחיות להם
לעבדים ולשפחות: לכן כה-אמר יהוה אתם
לא-שמעתם אלי לקרא דוד איש לרצו
הנני קרא להם דוד נאם-יהוה אל-העבד
ואל-הרעב ותתי אתכם לנזח לכל ממלכות הארץ:
ותתי את-הנאשם העבדים את-ברתי אשר לא-הקמו
את-דברי הברית אשר כרתו לפני העל אשר כרתו

11 אָבער נאָכדעם האַבען זיין זיך אומגעקעהרט. אונד זיין האַבען צוריקגעקעהרט
דיא קענעכט אונד דיא דינסטען וואס זיין האַבען פרייא געשיקט. אונד זיין האַבען
זיין בעצוואונגען פאר קענעכט אונד פאר דינסטען: 12 אונד דאס ווארט פון דעם
האר איז געוועזען צו ירמיהו פון דעם האר, אזוי צו זאגען: 13 אזוי זאגט דער האר,
דער נאט פון ישראל, איך האב כוורת ברית געוועזען מיט איירע עלטערן אין דעם
טאג ווען איך האב זיין ארויסגעזיהרט אויס דעם לאנד מצרים, פון דעם הויז
פון קעכט, אזוי צו זאגען: 14 אין דעם ענד פון זיבען יאהר זאלט איהר
פרייא שיקען אישליכער מאן זיין ברודער, דעם יהודה וואס וועט זיך צו דיר
פערקויפען, אונד ווען ער האט דיר געדינט זעקס יאהר אזוי זאלסט דוא איהם
פרייא אנוועקשיקען פון דיר, אָבער איירע עלטערן האַבען מיך ניט געהערט
אונד האַבען ניט געצינגט זייער אויער: 15 אָבער איהר האט אייך הוינט אומד
געקעהרט, אונד איהר האט געטהון דיא רעכטפארטיגקייט אין מיינע אויגען
אויסצורופען פרייהייט אישליכער מאן צו זיין חבא, אונד איהר האט כוורת ברית
געוועזען פאר מיר אין דעם הויז וואס מײן נאמען איז אויף איהם גערופען:
16 דאך האט איהר אייך אומגעקעהרט אונד איהר האט פערשוואכט מײן נאמען,
אונד איהר האט צוריקגענומען אישליכער מאן זיין קענעכט אונד אישליכער מאן
זיין דינסט וואס איהר האט זיין פרייא געשיקט צו זייער ווילען, אונד איהר
האט זיין בעצוואונגען צו (זיין) קענעכט אונד צו דינסטען: 17 דארום, אזוי
זאגט דער האר, איהר האט מיך ניט געהערט אויסצורופען פרייהייט, אישליכער
צו זיין ברודער אונד אישליכער צו זיין חבא, זעה, אזוי רות איך אויס פרייהייט
צו אייך, זאגט דער האר, צו דעם שווער, צו דער פעסט אונד צו דעם הויז
גער, אונד איך וועל אייך געבען צו ציטערניש (שוידער) פאר אלע קעניגרייכע
פון דער ערד: 18 אונד איך וועל געבען דיא מענער, וואס האַבען עובר
געוועזען מײן ברית, וואס זיין האַבען ניט בעשטעטיגט דיא ווערטער פון דעם
ברית, וואס זיין האַבען פאר מיר פערשניטען, ווען זיין האַבען א קאלב אויף צווייא

לשנים נעבדו בין בתי: שלי ידנה ושלי ירושלם¹⁹
 הפרסם ונפלים וכל עם הארץ העבדים בין בתי
 העל: ונתתי אותם ביד איבתם וביד מבקשי נפשם²⁰
 ונתתם וכלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ:
 ואת-הקדו מלך-יהודה ואת-שריו אתן ביד איבתם²¹
 וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבל העלם מעלכם:
 הני מצוה ואס-יהודה והשבתם אל-העיר הווא ונלחמו²²
 עליה ולבדת ישראלה באש ואת-שרי יהודה אתן שמה
 מאן ישב:

לה לה
 הדבר אשר-היה אל-ימיהו מאת יהוה בימי יחזקאל¹
 בן-אשרהו מלך יהודה לאמר: הלוף אל-בית הרקבים²
 ודברת אתם והבאותם בית יהוה אל-אתם הלשכות
 והשקות אותם חן: ואסף את-אונת בדרמיה בך³
 חכניה ואת-אחיו ואת-כל-בניו ואת כל-בית הרקבים:
 ואבא אתם בית יהוה אל-לשכת בני חנן בדרמיה⁴
 איש האחרים אשר-אצל לשכת השדים אשר מפעל
 ללשכת מעשיו בדרשם שמי הכף: ואמן לפניו⁵
 בית-הרקבים נבעים מלאים חן ונפשות ואמר אליהם שחר
 חן: ואמר לא נשמח-חן כי יזכר בדרקב אבני ציה⁶
 עליו לאמר לא תשתחוין אתם ויבונכם ערשלים: ובית⁷
 לאחבתו ורע לאתחלו וברם לאתחלו ולא היה להם
 כי בארלים תשובו כל-ימיהם למנוח תחיו ימים רבים
 על-פי האדמה אשר אתם גרים שם: ונשמע בקול⁸
 הוזהב בדרקב אבני לכל אשר צנו לבלתי שתות
 חן כל-ימי אנתו נשיו בנתי ובנתינו: ולבלתי בנות⁹
 בתים לשבתו וגרם ושנה ורע לא יהיה-לנו: ונשב:

מלחמה האלמטן אונד זיא אייננעמען, אונד זייער וועלען זייער פערברענגען מיט פייער, אונד זייער שטעט פון יהודה וועל איך מאכען וויסס, און איינזאונדער:

קאפיטעל לה

1 דאס איז דאס נאמט וואס איז געוועזען צו ירמיהו פון דעם האר, אין דא טעג פון יהונקים, וזהן פון ראשהו, קעניג פון יהודה. אזוי צו זאגען: 2 דא ואלסט געהן צו דעם הויז פון דא רכבים, אונד דא ואלסט צו זייער רעדען אונד ואלסט זייער ברענגען אין דעם הויז פון דעם האר, אין איינע פון דא קאמערן, אונד דא ואלסט זייער אנגריינד קען מיט וויין: 3 אונד איך האב גענומען ראונה, וזהן פון ירמיהו, וזהן פון חכניה, אונד אלע ויינע ברידער אונד אלע ויינע ויהן, אונד דאס גאנצע הויזגעזינד פון דא רכבים: 4 אונד איך האב זייער געבראכט אין דעם הויז פון דעם האר, אין דא קאמער פון דא ויהן פון חנן, וזהן פון ידלנהו דעם געטליכען מאן, וואס איז געוועזען בייער דער קאמער פון דא פירשטען, וואס איז איבער דעם קאמער כון מעשהו, וזהן פון שלם, היטער פון דער שוועל: 5 אונד איך האב געגעבען פאר דא ויהן פון דעם הויז פון דא רכבים קאנען פול מיט וויין אונד בעכערס, אונד איך האב צו זייער געזאגט, טרינקט וויין! 6 אבער זייער האבען געזאגט מיר וועלען נישט טרינקען קיין וויין, ווארין יונדב וזהן פון רכב, אונדער פאטער, האט אונס פערבאטען אזוי צו זאגען, איהר ואלט נישט טרינקען קיין וויין, איהר אונד איירע קינדער ביז עביו: 7 אונד קיין הויז ואלט איהר נישט בויען, אונד קיין זאמען ואלט איהר זייען, אונד ווייננערטען ואלט איהר נישט פלאנצען, אונד עס זאל אויף צו אייך נישט ויין, נישט אין געזעלטען ואלט איהר וואוינען אלע איירע טעג, כדי איהר ואלט לעבען פיל טעג אויף דעם לאנד וואס איהר וואוינט דארטען: 8 אונד מיר האבען געהארקט דאס קול פון יהונדב, וזהן פון רכב, אונדער פאטער, צו אלעם וואס ער האט אונס געבאטען, דאס מיר ואלען קיין וויין טרינקען אלע אונזערע טעג, מיר אויף נישט אונזערע ווייבער, אונזערע ויהן אונד אונזערע טעכטער: 9 אונד דאס מיר ואלען נישט בויען קיינע הייזער אין זייער וואוינען, אונד ווייננערטען אונד פערדער אונד זאמען ואלען צו אונס אויף נישט ויין:

10 אונד מיר וואוינען אין געצעלטען
אונד מיר געהארבען אונד טהוען אלעס
אזוי וויא אונזער פאטער יונדב האט
אונס געבאטען: 11 אונד עס איז גע-
וועזען, ווען נבוכדראצר קעניג פון בבל
איז ארויפגעגאנגען אויף דעם לאנד, אזוי
האבען מיר געזאגט, קומט, אונד מיר
וועלען קומען קיין ירושלים, וועגען דעם
חיל פון דיא פשדים, אונד וועגען דעם
חיל פון ארם, אונד אזוי וואוינען מיר אין
ירושלים: 12 אונד דאס ווארט פון דעם
האר איז געוועזען צו ירמיה, אזוי צו
זאגען: 13 אזוי זאגט דער האר צבאות,
דער גאט פון ישראל, דאס זאלסט געהן
אונד דאס זאלסט זאגען צו דיא מענער
פון יהודה, אונד צו דיא איינוואוינער פון
ירושלים, פארנואס זאלט איהר דען קיינע
שטראף רעד נישט געמען צו הערען צו
מיינע ווערטער? זאגט דער האר: 14 עס
זענען געשטעמט געווארען דיא ווער-
טער פון יהונדב, ווען פון רכב, וואס ער
האט געבאטען צו זיינע קינדער, אז זייא
זאלען קיין וויין טרינקען, אונד זייא האבען
נישט געטרינקען ביז צו דעם דאזיגען טאג,
ווייל זייא האבען געהערט דאס געבאט

11 באהלים ושמע ושמע כל אשר צו יונדב אבי: ויהי
קולות נבוכדראצר מלך-בבל אלהאין ונאמר באר
תבוא וירשם מפני חיל השבדים ומפני חיל ארם ושב
12 בירושלם: ויהי דבר יהוה אלי ירמיה לאמר:
13 יהאמר יהוה צבאות אלהי ישראל הלך ואמר לאיש
יהודה ולשבי ירושלם הלא חקרנו מוסר לשמע אל-
14 דברי נאס יהודה: ונאם את ירמיה ויונדב בן-רכב אשר
צוה את בניו לבלתי שתחזיקו ולא שחו ערתיכם יהוה
כי שמעו את מצות אבותם ואנכי דברתי אליכם השכם
15 ודבר ולא שמעתם אלי: ואשלח אליכם את-פלעכדי
הנביאים השכם ושלח לאמר שברא איש מדרבו
היהוה וחיטבו מעלליכם ואלתלכו אחרי אלהים
אחרים לעבדם ושוב אל-ימאמיה אשר נתתי לכם
ולאבתים ולא הויתם את-אונכם ולא שמעתם אלי:
16 כי הקימו בני יהונדב בן-רכב את-מצות אבותם אשר
17 צוה ונאם חנה לא שמעו אלי: לכן ביהאמר יהוה
אלהי צבאות אלהי ישראל הני מביא אל-יהודה ואל
בן-ישובי ירושלם את כל-הנה אשר דברתי עליכם
18 וכן דברתי אליהם ולא שמעו ואקרא להם ולא שמו:
ולבית הרבבים אשר ירמיה ביהאמר יהוה צבאות
אלהי ישראל וכן אשר שמעתם על-מצות יהונדב אבותם
והשמעו את-כל-מצותיו ומעשו כל אשר צוה אתכם:
19 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לא-יבדח איש
ליונדב בן-רכב עמר לפני כל-הימים:

לו

א ויהי בשנה הרביעית ליהויקים ביהאשר מלך יהודה
2 היה הדבר הזה אלי ירמיה מאת יהוה לאמר: קח לך
מלת-ספר וכתבת אליה את כל-הדברים אשר דברתי

קאפיטעל לו

1 אונד עס איז געוועזען אין דעם פירטען יאהר פון יהויקים, ווען פון יאשיהו
קעניג פון יהודה, אזוי איז געוועזען דאס דאזיגע ווארט צו ירמיה פון דעם
האר, אזוי צו זאגען: 2 נעם דיר איין אויפגעוויקעלטעס בוך (מגלה), אונד דאס
זאלסט דארויף שרייבען אלע ווערטער וואס איך האב צו דיר גערעט וועגען

ישראל

אֶלֶף עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְהוּדָה וְעַל־כָּל־הָעָם מִיּוֹם דְּבַרְתִּי
 אֶלֶף מִמֶּנּוּ וְאֶשְׁמְדוּ וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה: אֲוִי יִשְׁמְדוּ בֵּית
 יְהוּדָה אֵת כָּל־הַדָּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי חָשַׁב לַעֲשׂוֹת לָהֶם
 לְמַעַן יָשׁוּבוּ אִישׁ מִדְּרֹכֵי הַדָּבָר וּקְלָהֵנִי לַעֲשׂוֹת
 וּלְהִמָּאֵת: וְהִקְרָא יְרֵמְיָהוּ אֶת־בְּרוּךְ בֶּן־נְחֻמִּי
 וַיִּקְרָא בְרוּךְ מִמֶּנּוּ וְיִרְמְיָהוּ אֵת כָּל־דְּבָרֵי יְהוָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר
 אֵלָיו עַל־מַלְאֲכֵי־סָפֵר: הַיּוֹם יְרֵמְיָהוּ אֶת־בְּרוּךְ לֵאמֹר
 אֲנִי צָעִיר לֹא אֵכֶל לֶבָד וּבֵית יְהוָה: וְכֹאֵת אֶת־הַקִּרְיָת
 כַּמְגִּלָּה אֲשֶׁר־תִּכְתֹּב מִפִּי אֶת־דְּבָרֵי יְהוָה בְּאָזְנוֹ הַעֲמֵם
 בֵּית יְהוָה כִּי־זֶם צֵם וְזֶם בְּאָזְנוֹ כָּל־יְהוּדָה הַבָּאִים
 מִבְּרִיתֵם תִּקְרָא: אֲוִי תִּפֹּל תַּחְתָּם לִפְנֵי יְהוָה וְיָשׁוּבוּ
 אִישׁ מִדְּרֹכֵי הַדָּבָר כִּי־יָרְדוּל הָאֵף תַּחְתָּמָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר
 יְהוָה אֶל־הָעָם הַזֶּה: וְעַשׂ בְּרוּךְ בֶּן־נְחֻמִּי כְּכֹל אֲשֶׁר־
 צִוָּה יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא לְקֹרֵא בְּסֵפֶר דְּבָרֵי יְהוָה בֵּית
 יְהוָה: וְהָיָה בְּשָׁנָה הַחֲמִשִּׁית לְיְהוֹנָתָן בֶּן־אֲשִׁיחֵי
 מֶלֶךְ־יְהוּדָה בְּחֹדֶשׁ תַּשְׁלִי קָרָא צֵם לִפְנֵי יְהוָה כָּל־
 הָעָם בִּירוּשָׁלַם וְכָל־הָעָם הַבָּאִים מִבְּרִית יְהוָה בִּירוּשָׁלַם:
 וַיִּקְרָא בְרוּךְ בְּסֵפֶר אֶת־דְּבָרֵי יְרֵמְיָהוּ בֵּית יְהוָה כְּלִשְׁכַּת
 נִמְרִידוֹ כְּשֵׁשֶׁן הַסֵּפֶר בְּהֶצֶר הַעֲלִיּוֹן פֶּתַח שַׁעַר בֵּית
 יְהוָה הַחֹדֶשׁ בְּאָזְנוֹ כָּל־הָעָם: וַיִּשְׁמַע מִלְּבָדוֹ בְּנִמְרִידוֹ
 כְּשֵׁשֶׁן אֶת־כָּל־דְּבָרֵי יְהוָה מַלְאֲכֵי־סָפֵר: וַיִּגְדַּל בֵּית־
 הַמֶּלֶךְ עַל־לִשְׁכַּת הַסֵּפֶר וַיַּגְדִּילֵם כָּל־הַשָּׂרִים וְשָׂרִים
 אֲלֵי־שָׁמַע הַסֵּפֶר וְחִלְיָהוּ בְּשִׁמְיָהוּ וְאַחֲלָהוּ בְּרַעְבֹבֹר
 וַיִּמְרְדּוּ כְּשֵׁשֶׁן וַאֲדָמְיָהוּ בְּנִמְרִידוֹ וְכָל־הַשָּׂרִים: וַיַּגְדַּל
 לָהֶם מִלְּבָדוֹ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַע בְּקֹרֵא בְרוּךְ
 בְּסֵפֶר בְּאָזְנוֹ הָעָם: וַיִּשְׁלְחוּ כָל־הַשָּׂרִים אֶת־בְּרוּךְ אֶת־
 יְהוֹדִי בֶן־נְחֻמִּי בְּשִׁלְמִיָּהוּ בְּכַדְשִׁי לֵאמֹר הַמְגִּילָה
 אֲשֶׁר קִרְאתָ בָּהּ בְּאָזְנוֹ הָעָם קִמְתָּה בְּיָדְךָ וְלֹא יָקַח

יִשְׂרָאֵל אֹנֶד וְעַבְדֵּן וְהוּדָה אֹנֶד וְעַבְדֵּן
 אֵלֶּם פֶּעֲלֵקֶר, פֹּה דַעַם טָאָב אֵן וְטָאָב אֵיךְ
 קָאָב צוֹ דִּיר גַּעַר־עַם — פֹּה דִיא טָעַב פֹּה
 יֵאֻשְׁהוּ בִּיז צוֹ דַּעַם דְּאֹינְעֵן טָאָב: 3 טָאָב
 מַעַר וְעַלֵּעַן דָּאָם הוֹינְעֵנוּנִד פֹּה יְהוּדָה
 הַעַרֵּעַן דָּאָם גִּאנְצֵעַ שְׁלַעַכְטֵעַ וְטָאָב אֵיךְ
 טְרָאכְט וִיִּיא צוֹ טָהוֹן אֹנֶד וִיִּיא וְעַלֵּעַן
 זִיךְ צוֹרִיקֶקֶה־רַעַן אִיטְלִיכֶער פֹּה וִיִּין
 שְׁלַעַכְטֵעַן וְעַם, אֹנֶד אֵיךְ וְעַל פֶּעֲרַגְעֵעַן
 זִיִּירֵעַ שְׁוֹלֵד אֹנֶד זִיִּירֵעַ זִיִּירֵעַ: 4 אֹנֶד
 יְרֵמְיָהוּ הָאָם גַּעַר־פֶּעַן בְּרוּךְ, זִיִּיִן פֹּה נְרָה,
 אֹנֶד בְּרוּךְ הָאָם גַּעַר־יִיבֵעַן פֹּה דַעַם מוֹיִל
 פֹּה יְרֵמְיָהוּ, אֵלֶּם וְעַרְשְׁטֶער פֹּה דַעַם הָאָר,
 וְטָאָב עַר הָאָם צוֹ אֵיִהֶם גַּעַר־עַם, אֹיִף א
 מְגִלָּה: 5 אֹנֶד יְרֵמְיָהוּ הָאָם גַּעַר־טָעַן
 בְּרוּךְ אֹזוֹי צוֹ זָאנְעַן, אֵיךְ בִּין אִיִּינְגֶּע־שְׁלָא־
 סַעַן אֹנֶד אֵיךְ קַעַן נִיט קוֹמַעַן אֵין דַּעַם
 הוֹיז פֹּה דַעַם הָאָר: 6 אֹזוֹי זָאָלְטֵט דוּא
 קוֹמַעַן, אֹנֶד דוּא זָאָלְטֵט לִיִּינְעַן אֵין דִיא
 מְגִלָּה וְטָאָב דוּא הָאָסְט גַּעַר־יִיבֵעַן פֹּה מִיִּין
 מוֹיִל, דִיא וְעַרְשְׁטֶער פֹּה דַעַם הָאָר, אֵין דִיא
 אֹיִרֶעַן פֹּה דַעַם פֶּאָלֶק אֵין דַּעַם הוֹיז פֹּה
 דַּעַם הָאָר, אֵין א פֶּאָסְט־טָאָב, אֹנֶד אֹיִף
 אֵין דִיא אֹיִרֶעַן פֹּה גִאנְץ יְהוּדָה, וְטָאָב
 זַעַנְעַן גַּעַר־קוֹמַעַן פֹּה זִיִּירֵעַ שְׁטַעַם, זָאָלְטֵט

דוּא זִיִּיא לִיִּינְעַן: 7 טָאָמֶער וְעַם זִיִּיעַר גַּעַב־עַם פֶּאָלֵעַן פֶּאָר דַּעַם הָאָר, אֹנֶד
 זִיִּיא וְעַלֵּעַן זִיךְ צוֹרִיקֶקֶה־רַעַן אִיטְלִיכֶער מֵאָן פֹּה זִיִּין שְׁלַעַכְטֵעַן וְעַם, וְטָאָב
 דַּעַר צָאָרן אֹנֶד דַּעַר גִּרִּמְצָאָרן אִיז גִּרִּיזִים, וְטָאָב דַּעַר הָאָר הָאָם גַּעַר־עַם אֹיִף
 דַּעַם דְּאֹינְעֵן פֶּאָלֶק: 8 אֹנֶד בְּרוּךְ זִיִּיִן פֹּה נְרָה הָאָם גַּעַר־טָהוֹן אֵלֶּם אֹזוֹי זִיִּיא
 יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא הָאָם אֵיִהֶם גַּעַר־טָעַן, צוֹ לִיִּינְעַן אֵין דַּעַם סֵפֶר דִיא וְעַרְשְׁטֶער פֹּה
 דַּעַם הָאָר אֵין דַּעַם הוֹיז פֹּה דַּעַם הָאָר: 9 אֹנֶד עַם אִיז גַּעַר־עוֹעֵעַן אֵין דַּעַם
 פִּיפְטֵעַן יֵאֻהֶר פֹּה יְהוֹנָתָן, זִיִּיִן פֹּה יֵאֻשְׁהוּ קַעַנִיב פֹּה יְהוּדָה, אֵין דַּעַם נִיִּינְטֵעַן
 חוֹדֶשׁ, הָאָבֶעַן זִיִּיא אֹיִסְגַּעַר־פֶּעַן א פֶּאָסְט־טָאָב פֶּאָר דַּעַם הָאָר, דָּאָם גִּאנְצֵעַ פֶּאָלֶק
 וְטָאָב וְטָאָב אֵין יְרוּשָׁלַם, אֹנֶד דָּאָם גִּאנְצֵעַ פֶּאָלֶק וְטָאָב זַעַנְעַן גַּעַר־קוֹמַעַן פֹּה דִיא
 שְׁטַעַם פֹּה יְהוּדָה קִיִּין יְרוּשָׁלַם: 10 אֹנֶד בְּרוּךְ הָאָם גַּעַלִּינְט אֵין דַּעַם סֵפֶר דִיא
 וְעַרְשְׁטֶער פֹּה יְרֵמְיָהוּ אֵין דַּעַם הוֹיז פֹּה דַּעַם הָאָר, אֵין דַּעַר קָאָמֶער פֹּה גִּמְרִיָּהוּ
 זִיִּיִן פֹּה שְׁפֹן דַּעַם שְׁרִיִּיבֶער, אֵין דַּעַם אֹיִיבֶער־שְׁטַעַן הוֹיִף אֵין דַּעַם אִרִּיִינְגֶּאנְג
 פֹּה דַּעַם נִיִּיעַם טוֹיֶער פֹּה דַּעַם הוֹיז פֹּה דַּעַם הָאָר, פֶּאָר דִיא אֹיִרֶעַן פֹּה דַּעַם
 גִּאנְצֵעַן פֶּאָלֶק: 11 אֹנֶד מִיכִיָּהוּ, זִיִּיִן פֹּה גִּמְרִיָּהוּ, זִיִּיִן פֹּה שְׁפֹן הָאָם גַּעַר־עַר־
 אֵלֶּם וְעַרְשְׁטֶער פֹּה דַּעַם הָאָר, אֹיִס דַּעַם סֵפֶר: 12 אֹנֶד עַר הָאָם אִרִּיִינְגֶּאנְדֶּער־ט
 אֵין דַּעַם הוֹיז פֹּה דַּעַם קַעַנִיב, צוֹ דַּעַר קָאָמֶער פֹּה דַּעַם שְׁרִיִּיבֶער, אֹנֶד דָּאָרֶשׁ
 זַעַנְעַן גַּעַר־טָעַן אֵלֶּם פִּיר־שְׁטַעַן, אֲלִישְׁמַע דַּעַר שְׁרִיִּיבֶער אֹנֶד דְּלִיָּהוּ זִיִּיִן פֹּה
 שְׁמַעִיָּהוּ אֹנֶד אֲלִנְתָּן, זִיִּיִן פֹּה עֲכָבֹר, אֹנֶד גִּמְרִיָּהוּ, זִיִּיִן פֹּה שְׁפֹן, אֹנֶד צִדְקִיָּהוּ,
 זִיִּיִן פֹּה חֲנַנְיָהוּ אֹנֶד אֵלֶּם פִּיר־שְׁטַעַן: 13 אֹנֶד מִיכִיָּהוּ הָאָם זִיִּיא דַּעַר־צִדְקִיָּהוּ
 אֵלֶּם וְעַרְשְׁטֶער וְטָאָב עַר הָאָם גַּעַר־עַר־ט וְעַן בְּרוּךְ הָאָם גַּעַלִּינְט פֹּה דַּעַם
 סֵפֶר פֶּאָר דִיא אֹיִרֶעַן פֹּה דַּעַם פֶּאָלֶק: 14 אֹנֶד אֵלֶּם פִּיר־שְׁטַעַן הָאָבֶעַן
 גַּעַר־שִׁיקֵט צוֹ בְּרוּךְ יְהוֹדִי זִיִּיִן פֹּה גִּמְרִיָּהוּ, זִיִּיִן פֹּה שְׁלִמְיָהוּ, זִיִּיִן פֹּה כְּוֹשִׁי,
 אֹזוֹי צוֹ זָאנְעַן, דִיא מְגִלָּה פֹּה וְעַלֵּעַן דוּא הָאָסְט אֵין אֹיִרֶעַן גַּעַלִּינְט
 פֶּאָר דִיא אֹיִרֶעַן פֹּה דַּעַם פֶּאָלֶק, נַעַם זִיא אֵין דִיִּינֵעַ הָאָנֶד אֹנֶד נַעַה,

ט ברוך בנחמיה אתהמנלה ברוך וקבא אליהם: ויאמרו
 אליו שבינא וקראה באונס ברוך באונתם:
 16 ויהי בשמעם אתהברכהברכה פתחו איש אליהם
 ויאמרו אלברוך העד ענד למלך את כלההברכה
 17 האלה: ואתברוך שאילו לאמר הנדנא לנו איך תכתב
 18 אתהברכהברכה האלה מפיו: ויאמר להם ברוך מפיו
 וקרא אל את כלההברכה האלה ואין כתב עליהם
 19 ברוך: ויאמרו השדים אלברוך לך הסתר אתה
 כ וירמיה ואיש אליהם איפה אתם: וקבא אלמלך
 הצדה ואתהמנלה הפקדו כלשבת אליהם הספר
 21 ויהיו באוני המלך את כלההברכה: וישלח המלך
 אתיהודי לקחת אתהמנלה וקחה מלשבת אליהם
 הספר וקראה יהודי באוני המלך ובאנו אלששים
 22 העמים מעל המלך: והמלך יושב בית החרף בחדש
 23 החשוני ואתהאח לפניו מבשרת: ויהי בקרא יהודי
 שלש דלתות וארבעה וקראה בתער הספר והשלך
 אליהש אשר אליהאח עדתם כלהמנלה עליהש
 24 אשר עליהאח: ולא פתחו ולא קרעו אתהמנלה
 המלך וכל עבדיו השמים את כלההברכה האלה:
 כה וגם אלנתי ודלדתי וימרו הפגש במלך לבלתי שרף
 26 אתהמנלה ולא שמע אליהם: ויצה המלך את
 ויהמאל ברהמלך ואתשריהו בדעוראל ואתשלמהו
 בדעוראל לקחת אתברוך הספר ואת ירמיה וקבא
 27 וחסתם ויהי: ויהי דבריהו אליהמנלה אתרו
 שרף המלך אתהמנלה ואתההברכה אשר כתב
 28 ברוך מפיו וירמיה לאמר: שוב כדלק מנלה אחרת
 וכתב עליה את כלההברכה הראשונים אשר היו על
 המנלה הראשונה אשר שרף והקים מלךיהודה:

אונד ברוך ויהי פון נרדהו האט גע-
 נומען דיא מנלה אין זיינע האנד אונד
 איז צו זיין געקומען: 15 אונד זיין
 האבען צו איהם געזאגט, זעין דיך
 אנידער אונד ליין ויא פאר אונזערע
 אויזען: אונד ברוך האט זיא געליינט
 פאר זייער אויזען: 16 אונד עס איז
 געוועזען, ווען זיין האבען געהערט
 אלע ווערטער, האבען זיין ויך דער-
 שראקען איינער פאר דעם אנדערן,
 אונד זיין האבען געזאגט צו ברוך,
 מיר וועלען געוויס דערצעהלען צו דעם
 קעניג אלע דיא דאזיגע ווערטער:
 17 אונד זיין האבען ברוך געפרעגט
 אזוי צו זאנען, דערצעהל אונס דאך
 וויא אזוי דוא האסט געשריבען אלע
 דיא דאזיגע ווערטער פון זיין מויל?
 18 אונד ברוך האט צו זיין געזאגט,
 פון זיין מויל האט ער מיר געליינט
 אלע דיא דאזיגע ווערטער, אונד איך
 האב זיין געשריבען אויף דעם ספר
 מיט מינט: 19 אונד דיא פירשטען
 האבען געזאגט צו ברוך, געה אונד
 געהאלט דיך, דוא אונד ירמיה, אז
 קיין מענטש זאל נישט וויסען וואו איהר

זענט: 20 אונד זיין זענען געקומען צו דעם
 דיא מנלה האבען זיין געהאלטען אין דער
 אונד זיין האבען דערצעהלט אין דיא
 ווערטער: 21 אונד דער קעניג האט
 מנלה אונד ער האט זיא גענומען פון דעם
 אונד יהודי האט זיא געלעזען אין דיא
 אויזען פון אלע פירשטען וואס זענען
 דער קעניג איז געזעסען אין דעם ווינטער-
 דער פייערשטאפ האט פאר איהם געברענט:
 23 אונד עס איז געוועזען, ווען
 יהודי האט געליינט דרייא אדער פיר
 שרייבערס מעסער אונד ער האט זיין
 געוועזען אויף דעם פייערשטאפ פון דעם
 ווארען פון דעם פייער וואס איז געוועזען
 האבען ויך נישט דערשראקען, אונד זיין
 דער קעניג אונד קיינער פון אלע זיינע
 דאזיגע ווערטער: 25 אונד אויף ווען
 געבעטען דעם קעניג דאס מען זאל נישט
 דאך נישט צוגעהערט: 26 אונד דער
 דעם קעניג, אונד שרידה, וזהן פון עזריאל,
 מען זאל נעמען ברוך דעם שרייבער,
 זיין געהאלטען: 27 אונד דאס ווארט
 נאכדעם וויא דער קעניג האט פערברענט
 ברוך האט געשריבען פון דעם מויל
 דיך צוריק אונד נעם דיר איינע אנדערע
 איהר שרייבען אלע דיא ערשטע ווערטער
 דיא ערשטע מנלה וואס יהוקים דער
 קעניג פון יהודה האט פערברענט:

29 וְעַל־הַזִּקְּקִים מִלִּדְיוֹתֶיךָ הָאֵמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה אֱתָנָה שְׂרָפָה אֶת־הַמִּגְלָה הַזֹּאת לְאֵמֶר מִדֹּעַ כְּתִבְתָּ עָלֶיהָ לְאֵמֶר כֹּה יֵבֹא מֶלֶךְ בָּבֶל וְהַשְׁחִית אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְהַשְׁבִּית מִמֶּנָּה אָדָם וּבְהִמָּה: לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה לִלְיָהוּקִים מֶלֶךְ יְהוּדָה לֹא־תִירֹדוּ וְיֹשֵׁב עַל־כִּסְאֵי דָד וְנִכְלָתוֹ תִּהְיֶה מְשֻׁלֶּת לְחָרֵב בְּיוֹם וּלְקִרָה בְּלִילָה: וּפְכַרְתִּי עָלָיו וְעִלְזִרְעוֹ וְעִלְזְכִּדְיוֹ אֶת־שִׁמְעוֹ וְחִבְתִּי עָלֶיהֶם וְעִלְזְשִׁבִי וְיֹשְׁלֵם וְאֶל־אִישׁ יְהוּדָה אֶת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם וְלֹא שָׁמְעוּ: וְיִרְמְיָהוּ 32 לָקַח מִגְלָה אֲחֵרֶת וַיִּתֵּן לָהּ אֶל־בְּרִיָּה בְּנֵי־הָחֹפֶר וַיְכַתֵּב עָלֶיהָ מִפִּי יִרְמְיָהוּ אֶת כָּל־דְּבָרֵי הַסֵּפֶר אֲשֶׁר שָׁכַף הַזִּקְּקִים מִלִּדְיוֹתֶיךָ כֹּה־אָמַר יְהוָה וְנִסְתַּף עֲלֵיהֶם דְּבָרִים רַבִּים כְּהִמָּה:

לו לו
וּלְמֶלֶךְ־מֶלֶךְ צִדְקִיָּהוּ בְּרִאשֹׁנָתוֹ חֹתֶת כְּתוּבָה בְּדִוְיָהוּקִים * אֲשֶׁר הִמְלִיךְ נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּאַרְצָא יְהוּדָה: וְלֹא 2 שָׁמַע הוּא וְנִבְּרָיו וְעַם הָאָרֶץ אֲלִידְבָרֵי יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא: וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ אֶת־יְהוֹכִיָּה בְּנֵי־שֹׁמֵרָה וְאֶת־צִפְנִיָּה בְּנֵי־מַעֲשִׂיָּה הַכֹּהֵן אֶל־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא לֵאמֹר הַתְּפַלְלָנָא בְּעִדָּה אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: וְיִרְמְיָהוּ כֹה וַיָּאָר בְּתוֹךְ הָעָם וְלֹא־נָתַן אֶת־בֵּית הַכֹּהֲנִים: וְחִיל פִּרְעָה הָיָא מִמֶּנְהֶם וַיִּשְׁמַע הַכַּשְׂדִּים הַזֵּהִם עַל־יְרוּשָׁלַם אֶת־שִׁמְעוֹ וַיַּעֲלֵה מִעַל 6 יְרוּשָׁלַם: וְהוּא דִּבֶּר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא לֵאמֹר: כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כֹּה תֹאמְרוּ אֶל־ 7 מֶלֶךְ יְהוּדָה הַשֹּׁלֵם אַחֲכֶם אֵלֵי לְרַשְׁעֵי הָעָם וְחִיל פִּרְעָה הָיָא לָכֵן לְשׁוֹרָה עֹב לְאַרְצֵי מִצְרַיִם: וְשָׁמָּה 8

וְעַל אוֹיֵף זִיֵּא בְּרַעֲנָנָן אוֹנֵד אוֹיֵף דִּיא אֵיִינוֹאוֹיִנְעֶר פֿון יְרוּשָׁלַם, אוֹנֵד אוֹיֵף דִּיא מַעֲנֶר פֿון יְהוּדָה אַלֶּעם שְׁלַעֲכַטֶּע וְזֵאם אֵיף הָאֵב צו זִיֵּא גַעֲרַעֲט, אוֹנֵד זִיֵּא הָאֵבֶען נִיט צוגַעֲהַעֲרַט: 32 אוֹנֵד יְרִמְיָהוּ הָאֵט גַּענוֹמֶען אֵיִנֶע אַנְדַּעֲרַע מִגְלָה, אוֹנֵד עַר הָאֵט זִיא גַענֶעבֶען צו בְּרִיָּה, זוֹהֵן פֿון גִּרְהוֹ, דַּעם שְׁרִיִּבְעֶר, אוֹנֵד עַר הָאֵט אוֹיֵף אֵיָהֶר גַּעשְׁרִיבֶען פֿון דַּעם מוֹיֵל פֿון יְרִמְיָהוּ, אַלֶּע ווערְטֶער פֿון דַּעם סֵפֶר וְזֵאם יְהוֹנָקִים קַענִיג פֿון יְהוּדָה הָאֵט פֿערַבְרַעֲנֵט אֵיִן דַּעם פֿיִיעֶר, אוֹנֵד מֶען הָאֵט נָאָךְ צו זִיֵּא צוגַעֲבֶעבֶען פֿיל ווערְטֶער אַזוֹי ווִיֵּא דִיא דַּאזִינֶע:

קאפיטעל לו

1 אוֹנֵד צִדְקִיָּהוּ זוֹהֵן פֿון יֹאשְׁהוּהוּ אֵיז גַּענוֹארַען קַענִיג אַנְשְׁטַאט גִּנְהוֹ, זוֹהֵן פֿון יְהוֹנָקִים, וְזֵאם נְבוּכַדְרֶאצַּר קַענִיג פֿון בָּבֶל הָאֵט אֵיָהֶם גַּעמאַכֶּט רַעגִירֶען אֵיִן דַּעם לֵאנֵד פֿון יְהוּדָה: 2 אָבַעֲר עַר הָאֵט נִיט גַּעֲהַעֲרַט, נִיט עַר אָדַעֲר זִיִּנֶע קַנַּעֲכֵט, אוֹנֵד דָּאס פֿאַלֶּק פֿון דַּעם לֵאנֵד, צו דִיא ווערְטֶער פֿון דַּעם הָאֵר, וְזֵאם עַר הָאֵט גַּעֲרַעֲט דוּרָךְ יְרִמְיָהוּ הַנָּבִיא: 3 אוֹנֵד דַּעַר קַענִיג צִדְקִיָּהוּ הָאֵט גַּעשִׁיקֵט יְהוֹכֵל, זוֹהֵן פֿון שְׁלֹמֹה, אוֹנֵד צִפְנִיָּה, זוֹהֵן פֿון מַעֲשִׂיָּה הַכֹּהֵן, צו יְרִמְיָהוּ הַנָּבִיא אַזוֹי צו זַאנַּען, גַּעֲט דָאָךְ פֿאַר אֹנֶם צו דַּעם הָאֵר אֹנוֹנֶער נָאָט: 4 אוֹנֵד יְרִמְיָהוּ פֿלַעגֵט אַרִיִּינְצוֹקוֹמֶען אוֹנֵד אַרויסצוגַעֲהֵן צווישַׁען דַּעם פֿאַלֶּק, אוֹנֵד זִיֵּא הָאֵבֶען אֵיָהֶם נִיט אַרִיִּינְגַּעֲבֶען אֵיִן דַּעם גַּעפֿענֶענִים הוּיִז: 5 אוֹנֵד דָּאס חוֹל פֿון פֿרַעַה אֵיז אַרויסגַּענאַנגֶען פֿון מִצְרַיִם, אוֹנֵד ווען דִיא בְּשָׂדִים וְזֵאם הָאֵבֶען גַּעלֵאנְעֶרֶט יְרוּשָׁלַם הָאֵבֶען גַּעֲהַעֲרַט זִיִּיעֶר גַּעֲרִיכֵט, ווענֶען זִיֵּא אַרויסגַּענאַנגֶען פֿון יְרוּשָׁלַם: 6 אוֹנֵד דָּאס וואָרַט פֿון דַּעם הָאֵר אֵיז גַּענוֹעוֹען צו יְרִמְיָהוּ הַנָּבִיא, אַזוֹי צו זַאנַּען: 7 אַזוֹי זַאנַּט דַּעַר הָאֵר, דַּעַר נָאָט פֿון יִשְׂרָאֵל, אַזוֹי זַאנַּט אֵיָהֶר זַאנַּען צו דַּעם קַענִיג פֿון יְהוּדָה, וְזֵאם הָאֵט אֵיִף צו מִיר גַּעשִׁיקֵט, מִיָּךְ צו פֿאַרשַׁען: זַעֲה, דָּאס חוֹל פֿון פֿרַעַה, וְזֵאם אֵיז אַרויסגַּענאַנגֶען אֵיִף צו הִילֶּק, קַעֲהַרֵט זִיָּךְ צוֹרִיִק צו זִיִּן לֵאנֵד מִצְרַיִם:

8 אונד דיא פשוים וועלען ווידער קומען, אונד זיין וועלען מלחמה האל-טען מיט דיא דאזיגע שטאט, אונד זיין וועלען דיא איינגעקומען, אונד זיין וועלען דיא פערברענען אין דעם פייער: 9 אזוי זאגט דער האר, פערפיהרט אייך נישט אליין, אזוי צו זאגען, דיא פשוים וועלען געוויס פון אונס אנוועקגען, ווארין זיין וועלען נישט אנוועקגען: 10 ווארין ווען איהר זאלט אפילו שלאגען דאס גאנצע חיל פון דיא פשוים, וואס האלטען מלחמה מיט אייך, אונד עס וועלען איבערבליבען צווישען זיין צושטא-כענע מענטשען, אזוי וועט דאך אימליכער מאן אין זיין געצעלט אויפשטעהן, אונד זיין וועלען פערברענען דיא דאזיגע שטאט מיט פייער: 11 אונד עס איז געוועזען ווען דאס חיל פון דיא פשוים זענען אויפגעגאנגען פון ירושלים, פאר דעם חיל פון פרעה: 12 אזוי איז ירמיהו אויסגעגאנגען פון ירושלים, כדי צו געהן צו דעם לאנד בנימן, צו נעמען זיין ערבטייל פון דארטען, פון צווישען דעם פאלק: 13 אונד ווען ער איז גע-

הפשוים ויחלמו על-הער הוואת ולכדה ושרפה באש: 9 כה אמר יהוה אל-השאי נפשותיכם לאמר הלך ילכו מעלנו הכשרים פי לא ילכו: כי אסדתיכם כל חיל בשדים הולכים אחכם ונשארכם אנשים מוקרים איש באחלו יקומו ושרפו את-העיר הוואת באש: ויהוה בקנולות חיל הכשרים מעל ירושלם מפני חיל פרעה: ויצא ירמיהו מירושלם ללכת ארץ בנימן לחלל משם בתוך העם: והיהוא בשער בנימן ושם בעל בקרת ושמו יואה בן-שלמיה בן-נחמיה ותפש את-ירמיהו הנביא לאמר אל-הכשרים אתה נפל: ולאמר ירמיהו שקר אינו נפל על-הכשרים ולא שמע אליו ותפש יואה בן-נחמיה ויבארו אל-הכשרים: ויחזקו השקרים על-ירמיהו והבו אותו וחתו אותו ביר האסור בית יהונתן הספר בראתו עשו לבית הכלא: כי בא ירמיהו אל-בית הדור ואל-הנחיות וישיב-שם ירמיהו ימים רבים: וישלח המלך צדקיהו ויחזרו וישיאלו המלך בביתו בסתר ולאמר הלך דבר מאת יהוה ואמר ירמיהו ש לאמר בירמיהו ככל תחת: ויאמר ירמיהו אל-המלך צדקיהו מה כחתי לך ולצדקיהו ולעם הזה כי-נתתם אותי אל-בית הכלא: ואני נביאים אשר-נקאו לכם לאמר לא-בא מלך כ-בבל עליכם ועל הארץ הזאת: ועתה שמע-נא את-המלך תפליא תחתי לפניך ואל-תשבתי בית יהונתן הספר ולא אמות שם: ויצא המלך צדקיהו ויפקדו את-ירמיהו בחצר המסדה ונתן לו כפריתם לזים מחיו האפים עדתם כל-הימים מיהער נשב ירמיהו בחצר המסדה:

וועזען אין דעם טויער פון בנימן, אונד דארטען איז געוועזען איין אויפגענומענער מאן (געפעהלס-האבער), אונד זיין נאמען איז געוועזען יואה בן שלמיה, ווען פון חנניה, ער האט אנגענומען ירמיהו הנביא, אזוי צו זאגען, צו דיא פשוים ווילסט דוא צופאלען? 14 אונד ירמיהו האט געזאגט, עס איז פאלש, איך וויל נישט צופאלען צו דיא פשוים, אבער ער האט איהם נישט געהערט, אונד יואה בן שלמיה (אנגעגריפען) ירמיהו, אונד האט איהם געבראכט צו דיא פירשטען: 15 אונד דיא פירשטען האבען געזארגט אויף ירמיהו, אונד זיין האבען איהם געשלאגען, אונד זיין האבען איהם געגעבען אין דעם געפענגניס אריין, אין דעם הויז פון יהונתן, דעם שרייבער, ווארין דאס האבען זיין געמאכט צו א געפענגניס-הויז: 16 אונד אזוי איז ירמיהו געקומען אין דעם געפענגניס-הויז אריין, אונד אין דיא קאמערן, אונד ירמיהו איז דארט געוועסען פיל טעג: 17 אונד דער קעניג צדקיהו האט גע-שיקט, אונד מען האט איהם גענומען, אונד דער קעניג האט איהם געפרעגט אין זיין הויז, אין דעם פערבארענעם, אונד ער האט געזאגט, איז דא א תואר פון דעם האר? אונד ירמיהו האט געזאגט, עס איז דא, אונד ער האט (ווייטער) געזאגט, דוא וועסט געגעבען ווערען אין דיא האנד פון דעם קעניג פון בבל: 18 אונד ירמיהו האט גע-זאגט צו דעם קעניג צדקיהו, וואס האב איך קענען דיר געווינדנען, אדער קענען דייע קענעם, אונד קענען דאס דאזיגע פאלק, דאס איהר האט מיך אריינגעגעבען אין דעם געפענגניס-הויז? 19 אונד אונדא זענען דען איירע גביאים, וואס האבען צו אייך גביאות געזאגט, אזוי צו זאגען, דער קעניג פון בבל וועט נישט קומען קענען אייך, אונד קענען דעם דאזיגען לאנד? 20 אונד אצונד, הער דאך צו, מיין האר קעניג! לאז דאך מיין געבעט פאר דיר פאלען, דאס דוא זאלסט מיך נישט צוריקהערען צו דעם הויז פון יהונתן, דעם שרייבער, כדי איך זאל נישט דארטען שטארבען: 21 אונד דער קעניג צדקיהו האט געפולען, אונד זיין האבען דעם ירמיהו אויפגענומען אין דעם הויף פון דיא וואך, אונד מען האט איהם געגעבען א לאבעל-ברויט פאר יעדען טאג, פון דער געקער-נאם, ביז דאס גאנצע ברויט האט זיך געענדיגט פון דער שטאט, אונד ירמיהו איז געוועסען אין דעם הויף פון דיא וואך:

קאפוטעל לח

לח

לח

וַשְׁמַע שְׁפִטָּה בִּן מֶלֶךְ וְהִלְלֵהוּ בִּן-שִׁשְׁיָה וְיֹכָבֶד כִּי *
 שָׁמְעוּ וּפִשְׁחוּ בְּדִמְיֻתָּהּ אֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יִרְמְיָהוּ
 מְדַבֵּר אֶל-בְּלִיָּהוּם לֵאמֹר: כֹּה אָמַר יְהוָה הִשָּׁב כַּעֲרֹ 2
 הַזֹּאת יָמֹת בְּחֶרֶב כְּרָעַב וּבְחֶרֶב וְיָמֹת אֶל-הַשְּׂבָדִים
 יִהְיֶה וְהִתְחַלְלוּ נַפְשׁוֹ לִשְׁלָל וְחִי: כֹּה אָמַר יְהוָה 3
 הַיָּתֵן מִתֵּן הַעֵר הַזֶּה הַזֶּה בֵּד חֵל מִלֶּדְבַל וּלְקַחְהָ:
 וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים אֶל-הַמֶּלֶךְ יִזְמַת נָא אֶת-הָאִישׁ הַזֶּה כִּי 4
 עֹלֵיָן הוּא מִרְפָּא אֶת-יְרֵדֵי אֲנִשׁ הַמַּלְחָמָה הַנִּשְׁאָרִים |
 כַּעֲרֹ הַזֶּה הַזֶּה וְאֵת יְרֵי בְלִיָּהוּם לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם בְּדַבְרֵי
 הָאֵלֹהִים כִּי הָאִישׁ הַזֶּה אֵינוֹ רֹשֶׁה לְשַׁלֵּם לָעַם הַזֶּה כִּי 5
 אִם-לִרְעָה: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ הַגִּדְהוּא בְּדִבְרֵי בִר 6
 אֲנִי הַמֶּלֶךְ יֹכָבֶד אֲתָכֶם דָּבָר: וַיִּקְחוּ אֶת-יִרְמְיָהוּ וַיִּשְׁלֹטוּ 6
 אֹתוֹ אֶל-הַבּוֹר אֶל-הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר: אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ הִנֵּה 7
 וַיִּשְׁלְחוּ אֶת-יִרְמְיָהוּ בְּחֶרֶב לְקַבֵּר אֲדָמִים כִּי אִם- 8
 שֵׁט וַיִּמָּכֶה יִרְמְיָהוּ בְּשֵׁט: וַיִּשְׁמַע עֲבַד-הַמֶּלֶךְ הַכּוֹשִׁי 9
 אִישׁ שָׂרִים הוּא בְּכֵית הַמֶּלֶךְ בִּרְתֻנּוֹ אֶת-יִרְמְיָהוּ אֶל- 10
 הַבּוֹר וַהֲמִלְךְ יֹשֵׁב בְּשֵׁט בְּנִימָן: וַיָּבֵא עֲבַד-הַמֶּלֶךְ מִכֵּית 11
 הַמֶּלֶךְ וַיִּדְבֹּר אֶל-הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר: אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ הִנֵּה 12
 הָאֲנָשִׁים הָאֵלֹהִים אֵת בְּלִיָּהוּם עָשׂוֹ לְיִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא
 אֵת אֲשֶׁר-הִשְׁלִיכוּ אֶל-הַבּוֹר וְיָמֹת תַּחְמוֹ מִפְּנֵי הַרְעָב
 כִּי אֲנִי הִלָּחֵם עֹד כַּעֲרֹ: וַיַּעַז הַמֶּלֶךְ אֵת עֲבַד-הַמֶּלֶךְ 13
 הַכּוֹשִׁי לֵאמֹר קַח בְּדֹד מִוֶּה שְׁלֹשִׁים אָנָשִׁים וְהַעֲלִית 14
 אֶת-יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא מִדְּבַר כְּסָרִים יָמֹת: וַיִּקַּח וַעֲבָד 15
 מֶלֶךְ אֶת-הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ קָבָא בֵּית-הַמֶּלֶךְ אֶל-תַּחַת 16
 הָאֵיבָר וַיִּקַּח מִשָּׁם בָּלָא וְהַסְבֹּת וּבָלָא מִלְּתִים 17
 וַיִּשְׁלָחֵם אֶל-יִרְמְיָהוּ אֶל-הַבּוֹר בְּחֶרֶב: וַיֹּאמֶר עֲבָד 18

1 אוֹנֵד שְׁפִטָּה וְזֶהן פֿון מִתָּן, אוֹנֵד
 גְּדִלְהָה וְזֶהן פֿון פֿשְׁחוֹר, אוֹנֵד יֹכָבֶד וְזֶהן
 פֿון שְׁלִמְיָהוּ, אוֹנֵד פֿשְׁחוֹר, וְזֶהן פֿון
 מַלְכָּהוּ הָאָבֶען גַּעְהֶערט דִּיא ווערשער,
 וואס ירמיהו האט גערעט צו דעם פֿאלק,
 אזוי צו זאָגן: 2 אזוי זאָגט דער האר,
 דער וואס וועט וואוינען אין דער דאָר
 זינער שטאט, וועט שטארבען דורך דעם
 שווערד, דורך הונגער אוֹנֵד דורך פֿעסט,
 אוֹנֵד דער וואס וועט ארויסגען צו דִּיא
 כּשָׂרִים וועט בלייבען לעבען: 3 אזוי
 זאָגט דער האר דִּיא דאָזיגע שטאט וועט
 געוויס גענעבען ווערען אין דִּיא האנד
 פֿון דעם קעניג פֿון בָּבֶל, אוֹנֵד ער וועט
 ווא אַינגעמען: 4 אוֹנֵד דִּיא פֿירשטען
 האָבען געזאָגט צו דעם קעניג, מען זאל
 דאָך דעם דאָזיגען מאן טייטשען, ווארין
 ווייל ער מאַכט שלאָף דִּיא הענד פֿון
 דִּיא מלחמה-לייט, וואס זענען איבער-
 געבליבען אין דער דאָזיגער שטאט,
 אוֹנֵד דִּיא הענד פֿון דעם גאַנצען פֿאלק,

ווייל ער רעט צו זיין אזוי וויא דִּיא דאָזיגע ווערשער, ווארין דער דאָזיגער מאן זוכט
 נישט דעם שלום (פֿרידען) פֿון דעם דאָזיגען פֿאלק, נייערט דאס שלעכטע: 5 אוֹנֵד
 דער קעניג צדקיהו האט געזאָגט, ועהט, ער איז אין איירע הענד, ווארין דער קעניג
 קען קעניג אײַף קיין זאָך נישט טהון: 6 אוֹנֵד זיין האָבען ירמיהו גענומען, אוֹנֵד זיין
 האָבען איהם אריינגעווארפען אין דער גרוב פֿון מלכיהו, וְזֶהן פֿון דעם קעניג, וואס
 איז געוועזען אין דעם הויף פֿון דִּיא וואָך, אוֹנֵד זיין האָבען ירמיהו ארוינגעווארפען
 מיט שטריק, אָבער אין דער גרוב איז נישט געוועזען קיין וואַסער, נייערט ליים, אוֹנֵד
 ירמיהו האט געוואַנען אין דעם ליים: 7 אוֹנֵד עבד מלך, דער כּוֹשִׁי א הויפּבעדינגער,
 האט עס געווערשט—אוֹנֵד ער איז געוועזען אין דעם הויז פֿון דעם קעניג—דאס זיין
 האָבען ירמיהו אריינגעוועצט אין דער גרוב, אוֹנֵד דער קעניג איז (דאמאלס) געוועסען
 אין דעם טויער פֿון בְּנִימָן: 8 אזוי איז עבד מלך ארויסגעפאנגען פֿון דעם הויז פֿון
 דעם קעניג, אוֹנֵד האט גערעט צו דעם קעניג, אזוי צו זאָגן: 9 מיין האר קעניג!
 דִּיא דאָזיגע מענער האָבען שלעכטעס געטהון, אין אלעם וואס זיין האָבען געטהון
 צו ירמיהו הנביא, ווארין זיין האָבען איהם אריינגעווארפען אין דִּיא גרוב, אוֹנֵד ער
 וועט שטארבען אויף זיין אָרש פאר הונגער, ווארין עס איז נישט מעהר דא קיין ברויט
 אין דער שטאט: 10 אוֹנֵד דער קעניג האט געפאטען עבד מלך, דעם כּוֹשִׁי, אזוי
 צו זאָגן, נעם אין דיינע האנד (מאכט) פֿון דאָנען דרייסיג מענער, אוֹנֵד
 דוא זאָלסט ארויפברענגען ירמיהו הנביא פֿון דִּיא גרוב, איידער ער שטארבט:
 11 אזוי האט עבד מלך גענומען אין זיינע האנד דִּיא מענער אוֹנֵד ער איז
 אריינגעקומען אין דעם הויז פֿון דעם קעניג אונטער דעם אויָר, אוֹנֵד ער האט
 פֿון דארטען ארויסגענומען אלטע קליידער אוֹנֵד אלטע לומפּען, אוֹנֵד ער
 האט זיין אריינגעווארפען צו ירמיהו אין דִּיא גרוב, אן שטריק: 12 אוֹנֵד עבד

מלך הכנעני אל-ירמיה שים לא בלוא הסכנות
 והפלחים חתח אצילות וידך מפתח לחבלים תעש
 13 ירמיה בן: ומשכו את-ירמיהו בחבלים תעלו אתו
 14 מדבר ויבש ירמיהו בדרך המצודה: וישלח המלך
 צדקיהו ויחזק את-ירמיהו הנביא אליו אל-מבוא השלישי
 אשר בבית דוד ויאמר המלך אל-ירמיהו שאל אני
 15 אתך דבר אל-חבכת ממני דבר: ויאמר ירמיהו אל-
 צדקיהו כי אני לך הלא המת המתני וכל איש
 16 לא תשמע אלי: וישבע המלך צדקיהו אל-ירמיהו
 בפתח לאמר חיה ויהא את אשר עשה-לנו את-הנפש
 הזאת אס-אמינה ואס-אתנה ביד האנשים האלה אשר
 17 מבקשים את-נפשך: ויאמר ירמיהו אל-צדקיהו
 כה-אמר ויהא אליו צבאות אלהי ישראל ויהא תצא
 אל-שרי מלך-בבל וחותה נפשך והעיר הזאת לא תשרף
 18 באש ויהיה אתה וביתך: ואם לא-תצא אל-שרי מלך
 בבל וחתה העיר הזאת ביד הכשדים ושרפה באש
 19 ואתה לא-תחמלט מהם: ויאמר המלך צדקיהו
 אל-ירמיהו אני רגא את-היהודים אשר נפלו אל-
 כ הכשדים פדיתני אתי ביום והתעלל-ב: ויאמר
 ירמיהו לא תעש שמיני: בבל ויהא לאשר אני דבר
 21 אלך ויטב לך וחתו נפשך: ואס-מאן אתה לצאת זה
 22 הדבר אשר הראני וזה: וזה כל-הנשים אשר נשא
 בבית מלך-יהודה מעצות אל-שרי מלך בבל וזה
 אמרת וסוף וכלו לך אנשי שלמד הטבעי בכל רגלך
 23 נטו אחור: ואת-קול-נשך ואת-קול-מצאים אל-
 הכשדים ואתה לא-תחמלט מהם כי ביד מלך-בבל
 24 תחפש ואת-העיר הזאת תשרף באש: ויאמר

ירמיהו אין פערברענענעם, אזוי צו זאנען, אזוי וואר ווא דער האר לעבט, וואס ער
 האט צו אונם געמאכט דיא דאזיגע זעעלע, אויב איך וועל דיך שייטען, אונד אויב
 איך וועל דיך איבערגעבען אין דיא האנד פון דיא דאזיגע מענשען, וואס בענעהרען
 דיינע זעעלע, 17 אונד ירמיהו האט געזאגט צו צדקיהו אזוי זאגט דער האר צבאות,
 דער האט פון ישראל, ווען דוא וועסט ארויסנעהן צו דיא פירשטען פון דעם קעניג
 פון בבל, אזוי וועט דיינע זעעלע לעבען בלייבען, אונד דיא דאזיגע שטאט וועט נישט
 פערברענט ווערען מיט פייער, אונד דוא אונד דיין הויזגעזינד וועלען לעבען בלייבען:
 18 אונד ווען דוא וועסט נישט ארויסנעהן צו דיא פירשטען פון דעם קעניג פון בבל,
 אזוי וועט דיא דאזיגע שטאט איבערגענעבען ווערען אין דיא האנד פון דיא כשדים,
 אונד וויא וועלען ויא פערברענען מיט פייער, אונד דוא וועסט נישט אנטרינען פון
 זייער הענד: 19 אונד דער קעניג צדקיהו האט געזאגט צו ירמיהו, איך בין געזאגט
 וועגען דיא יהודים, וואס זענען צוגעפאלען צו דיא כשדים, טאמער וועלען וויא מיך
 איבערגעבען אין זייער האנד אונד וויא וועלען פון מיר שפאטען: 20 אונד ירמיהו
 האט געזאגט, וויא וועלען (דיך) נישט איבערגעבען; הער דאך צו צו דעם קול פון
 דעם האר, וועגען דעם וואס איך רעד צו דיר, אונד אזוי וועט דיר גוט זיין אונד
 דיינע זעעלע וועט בלייבען לעבען: 21 אונד ווען דוא ווילסט נישט ארויסנעהן, דאס
 איז דאס ווארשט וואס דער האר האט מיר געוויזען: 22 אונד זעה, אלע ווייבער, וואס
 זענען איבערגעבליבען אין דעם הויז פון דעם קעניג פון יהודה, וועלען ארויסגעפיהרט
 ווערען צו דיא פירשטען פון דעם קעניג פון בבל אונד וויא וועלען זאנען, עס האבען
 דיך איבערגערעט אונד בייגעקומען דיינע גוטע פריינד, דיינע פיס זענען אין דעם
 ליים געזונקען, וויא האבען זיך הינטער זיך צוריקגעקערט: 23 אונד אלע דיינע
 ווייבער אונד דיינע קינדער וועלען ארויסגעפיהרט ווערען צו דיא כשדים, אונד דוא וועסט
 (אויף) נישט אנטרינען פון זייער הענד, ווארן אין דיא האנד פון דעם קעניג פון בבל וועסט
 דוא גענומען ווערען אונד דיא דאזיגע שטאט וועט פערברענט ווערען מיט פייער:
 אונד

צדקתו אליהם ואלו אשר אליו יצאו בירושלם ואלו
 תמות: ויירשמו השנים בירכבתי אתך ובאו אליך כח
 ואמרו אליך בירכבה לנו מהדברת אליהם אל
 תבחר ממנו ולא נמתך ומהדבר אליך המלך: ואמרת²⁶
 אליהם מפילאני תחתני לפני המלך בלתי תשיבו
 בית יהוה למוט שם: ויבאו כל־השנים אל־²⁷
 ירמיה וישאלו אתו ענין להם ככל־הדברים האלה אשר
 צוה המלך ויגישו ממנו כי לא־נשמע הדבר: וישב²⁸
 ירמיה בחצר המסדה עד־יום אשר־נלכדה ירושלים
 והיה כאשר נלכדה ירושלים:

לט

משה תחשית לצדקתו מלך־יהודה בחדש השני
 בא נבוכדראצר מלך־בבל וכל־חילו אל־ירושלם ויצאו
 עליה: בעשתי־עשרה שנה לצדקתו בחדש הרביעי²
 בתשעה לחדש הקצוה העי: ויבאו כל שרי³
 מלך־בבל וישבו בשער דתוך נרגל שראצר סמ־ר־בו
 שר־סבים רב־סרים נרגל שראצר רב־גם וכל־שארית
 שרי מלך־בבל: ויהי כאשר ראם צדקתו מלך־יהודה⁴
 וכל אנשי המלחמה ויכרדו ויצאו לילה מדהיר דרך
 גן המלך בשער בין התמרים וצא דרך הערבה:
 וירדפו חיל־בשרים אחריהם וישטו את־צדקתו בערכות ה
 רחו וקחו אתו וכליו אל־נבוכדראצר מלך־בבל
 רב־לחה בארץ חמת וידבר אתו משפטים: וישלח⁶
 מלך בבל את־בני צדקתו רב־בבל לשני ואת כל־חיו
 ויהיה שחם מלך בבל: ואתיעצ צדקתו עור ונאסרו⁷
 כחששים לכא אתו בבלה: ואתיבות המלך ואתיבות⁸
 הנם שרפו הכשדים באש ואתחזמת ירושלים נתצו:

איהם שטיל את־עקב־נאנאנע, ווארין דאס נוארט איז נישט געהערט געווארען: 28 אונד
 וירמיהו איז געבליבען אין דעם הויף פון דיא וואף, ביז צו דעם טאג, אין וועלכען
 ירושלים איז איינגענומען געווארען, אונד ער איז דארט געוועזען ווען ירושלים איז
 איינגענומען געווארען:

קאפיטעל לט

1 אין דעם יינטען יאהר פון צדקנה קעניג פון יהודה, אין דעם צעהנטען חדש, איז
 נבוכדראצר קעניג פון בבל אונד זיין גאנץ חיל געקומען קיין ירושלים, אונד זיין
 האבען זיך אויף איהר געלאנגערט: 2 אין דעם עלפטען יאהר פון צדקנה, אין דעם
 פירטען חדש, אין דעם יינטען (טאג) פון דעם חדש איז דיא שטאט צושפאלטען
 געווארען: 3 אונד עס זענען געקומען אלע פירשטען פון דעם קעניג פון בבל, אונד
 זיין האבען זיך געזעצט אין דעם מיטעלסטען מויער, נרגל שראצר סמ־ר־בו שר־סבים
 רב־סרים, נרגל שראצר רב־גם, אונד אלע איבריגע פירשטען פון דעם קעניג פון
 בבל: 4 אונד עס איז געוועזען ווען צדקנה קעניג פון יהודה אונד אלע מלחמה לייט
 האבען זיין געוועהן, אזוי זענען זיין אנטלאפען, אונד זיין זענען בייא נאכט ארויס־
 געגאנגען פון דער שטאט, אויף דעם וועג צו דעם גארטען פון דעם קעניג, דורך
 דעם מויער צווישען דיא צווייא מויערן, אונד ער איז ארויסגעגאנגען דורך דעם וועג
 פון דעם פלוין: 5 אונד דאס חיל פון דיא פשוים האבען זיין נאכגעגאנגען אונד זיין
 האבען צדקנהו דערגרייכט אין דעם פלוין פון ירחו, אונד זיין האבען איהם גענומען,
 אונד זיין האבען איהם ארויסגעבראכט צו נבוכדראצר קעניג פון בבל, קיין רבלה,
 אין דעם לאנד חמת, אונד ער האט מיט איהם גערעט וועגען דיא משפטים: 6 אונד
 דער קעניג פון בבל האט געשאכטען דיא קינדער פון צדקנהו אין רבלה, פאר זיינע
 אויגען, אונד אלע פרייע הארען פון יהודה האט דער קעניג פון בבל אויסגעשאכטען:
 7 אונד דיא אויגען פון צדקנהו האט ער בלינד געמאכט, אונד ער האט איהם
 געבונדען מיט קעטען, איהם צו ברענגען קיין בבל: 8 אונד דאס הויז פון
 דעם קעניג אונד דיא הייזער פון דעם פאלק, האבען דיא פשוים פער־
 ברענט מיט פייער, אונד דיא מויערן פון ירושלים האבען זיין צושטערט:

9 אונד דאס איבעריגע פון דעם פאלק וואס
זענען איבערגעבליבען אין דיא שטאט,
אונד דיא צוגעפאלענע וואס זענען צו
איהם צוגעפאלען, אונד דיא איבעריגע
פון דעם פאלק וואס זענען איבערגע-
בליבען, האט נבוצראדן דער אויבערשטער
פון דיא שלאכטער פערטריבען קיין בבל:
10 אונד פון דעם ארעמען פאלק, וואס
זיין האבען בארניט, האט נבוצראדן דער
אויבערשטער פון דיא שלאכטער אי-
בערגעלאזט אין דעם לאנד יהודה, אונד
ער האט זיין געגעבען ווייניגערשטען אונד
אקערפעלדער אין דעם דאזיגען טאג:
11 אונד נבוצראצר קעניג פון בבל,
האט געבאטען ירמיה, דורך דיא האנד
פון נבוצראדן דער אויבערשטער פון דיא
שלאכטער, אזוי צו זאגען: 12 נעם
איהם אונד טהוה זיינע אויגען אויף
איהם, אונד דיא זאלסט איהם אבער גאר
קיין שלעכטעם נישט טהוה, נייערט אזוי
וויא ער וועט צו דיר רעדען אזוי זאלסט
דיא מיט איהם טהוה: 13 אונד נבוצראדן
דער אויבערשטער פון דיא שלאכטער
האט געשיקט, אונד נבוצשאן, דער
עלצטער פון דיא הויפט־בעדינטע, אונד

נרגל שראצר, רב־גם, אונד אלע עלצטע פון דעם קעניג פון בבל: 14 אונד זיין
האבען געשיקט אונד זיין האבען גענומען ירמיה פון דעם הויף פון דיא וואף, אונד
זיין האבען איהם איבערגעגעבען צו גלילה, וזהן פון אחיקם, וזהן פון שפן, אז ער זאל
איהם ארויספירען צו דעם (זיין) הויז, אונד אזוי איז ער געבליבען צווישען דעם
פאלק: 15 אונד דאס ווארט פון דעם האר איז געוועזען צו ירמיה ווען ער איז
געוועזען איינגעשפארט אין דעם הויף פון דיא וואף, אזוי צו זאגען: 16 געה, אונד
דיא זאלסט זאגען צו עבד מלך, דעם כושי, אזוי צו זאגען, אזוי זאגט דער האר
צבאות, דער גאט פון ישראל, זעה, איך וועל ברענגען מייןע ווערטער איבער דיא
דאזיגע שטאט, צום שלעכטען, אונד נישט צום גוטען, אונד זיין וועלען פאר דיר זיין
אין דעם דאזיגען טאג: 17 אונד איך וועל דיך מציל זיין אין דעם דאזיגען טאג,
זאגט דער האר, אונד דיא וועסט נישט איבערגעגעבען ווערען אין דיא האנד פון דיא
מענער, פאר וועלכע דיא האסט מורא: 18 ווארין איך וועל דיך געוויס מאכען אנט-
רינען, אז דיא זאלסט נישט פאלען דורך דעם שווערד, אונד זיינע זעלע וועט צו דיר
זיין אזוי וויא זאקרייב, ווייל דיא האסט דיך פערזיכערט אויף מיר, זאגט דער האר:

קאפיטעל מ

1 דאס איז ווארט וואס איז געוועזען צו ירמיה פון דעם האר, נאכדעם וויא
נבוצראדן דער אויבערשטער פון שלאכטער האט איהם אנדעקגעשיקט אויס רמה, ווען
ער האט איהם גענומען, אונד ער איז געוועזען געבונדען אין קעטען צווישען אלע
דיא פערטריבענע פון ירושלים אונד יהודה, וואס זענען פערטריבען געווארען קיין
בבל: 2 אונד דער אויבערשטער פון דיא שלאכטער האט גענומען ירמיה, אונד ער
האט צו איהם געזאגט, דער האר דיין גאט האט גערעט דאס דאזיגע שלעכטע איבער
דעם דאזיגען ארט: 3 אונד דער האר האט געבראכט אונד געטהוהן אזוי וויא ער
האט גערעט, ווארין איהר האט געזינדיגט קעגען דעם האר, אונד איהר האט נישט
געהערט צו זיין קול, אונד אזוי איז אייך דיא דאזיגע זאך געווארען: 4 אונד
אצונד, זעה, איך האב דיך היינט אויפגעבונדען (פרייא געמאכט) פון דיא

9 ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו
עליו ואת יתר העם הנשארים הנלה ובתוך אחר רב־טחים
יבבל: וכן העם הנפלים אשר אדלקם מאומה השאר
נבוצראדן רב־טחים בארץ יהודה וכן להם ברמים
11 ויבקים ביום ההוא: וכן נבוצראצר מלך־בבל על-
12 ירמיהו ביד נבוצראדן רב־טחים לאמר: קח וצוה
שים עלי ואלתעש לי מאומה גע כי אם כאשר ידבר
13 אליך בן עשה עמו: ושלח נבוצראדן רב־טחים
ונבוצשאן רב־טחים ונרגל שראצר רב־טחים מלך־
14 בבל: ושלחו וקחו את־ירמיהו מִבֶּצֶר המִּצְדָּה ונתנו
אותו אל־גלילה בראחיקם בִּשְׁפֹן ליהוה את־הַבִּית
15 וישב בתוך העם: ואל־ירמיהו הנה דבר־יהוה
16 בְּהוֹתוֹ עֶצֶר בֶּצֶר המִּצְדָּה לאמר: הלך ואמרתי לעבד־
מלך הכושי לאמר בִּהְיוֹתִי הנה צבאות אֶלֶי וישראל
הנה מבי את־דבר־י אלה־העיר הנהת לרעה ולא לטובה
17 והני לפניה ביום ההוא: והעליתך ביום־ההוא ואת־יהוה
18 ולא תתן ביד האנשים אשר־אתה יָדוּ מִפְּנֵיהֶם: כי
מלֹט אֶמְלֹטָה ובעֶרְבִי לא תפל והנהת לך נפשך לשלל
כִּרְבֻּחַתִּי כי את־יהוה:

מ

א תדבר אשר הנה אל־ירמיהו מאת יהוה את־י שלח
אותו נבוצראדן רב־טחים מִבֶּצֶר המִּצְדָּה בקחתו את־יהוה
אסור באזקים בתוך גלילות ירושלים ויהודה המגלים
2 בבלה: ויחך רב־טחים לירמיהו ואמר אליו יהוה
3 אל־היך דבר את־הרעה הזאת אל־המקום הזה: וקם
ונעש ויהוה כאשר דבר כי־הטאתם ליהוה ולא־שמעתם
4 בקולי והנה לכם ידבר־הוה: ועלה הנה פתחתך ביום

מִדְּהֶאֱקוֹם אֲשֶׁר עָלֶיךָ אֵלֶיכֶם בַּעֲדָה לְבֹא אִתִּי
 בְּכָל בֹּא וְאֲשִׁים אֶתְעִי עִלְךָ וְאֶדְרַע בַּעֲדָה לְבֹאֲךָ
 אִתִּי בְּכָל חֵל רָאִה לְפָנֶיךָ לִפְנֵי אֵלֶיכֶם וְאֶל־
 הַיָּם בַּעֲדָה לִלְכֹּת שָׁמָּה לָךְ; וְעֵדֶנּוּ לֹא־יָשׁוּב וְשָׁבָה ה'
 אֶל־גִּלְגָּלָה בְּדֹאחִיקָם בְּדִשְׁפֹן אֲשֶׁר הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל
 בְּעִיר יְהוּדָה וְשָׁב אִתּוֹ בְּתוֹךְ הָעָם אִי אֶל־גִּלְגָּלָה וְשָׁב
 בַּעֲדָה לִלְכֹּת לָךְ וְחִדְּלוּ רִבְסִתָּהֶם אֶתְּחָה וּמִשְׁתָּה
 וְשִׁלְחֶנּוּ: וְכֹא רָמַתָּה אֶל־גִּלְגָּלָה בְּדֹאחִיקָם בַּמַּצְפָּה
 חֶשֶׁב אִתּוֹ בְּתוֹךְ הָעָם הַנְּשָׁאִים בְּאֶרֶץ: וְשִׁמְעוּ
 כְּלִשְׁרֵי הַחֲזִלִים אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה הָמָּה וְאֲנִי־לֵם כִּרְהִפְקִיד
 מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־גִּלְגָּלָה בְּדֹאחִיקָם בְּאֶרֶץ וְכִי הִפְקִיד
 אִתּוֹ אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְנָח וּמִדְּלֵת הָאֶרֶץ מֵאֲשֶׁר לֹא־הִגְלוּ
 בָּבֶלָה: וְכֹאֹ אֶל־גִּלְגָּלָה הַמַּצְפָּה וְשִׁמְעָל בְּדִנְהֶנּוּ
 וְיִחְזֹק וְיִזְכֵּן בְּעִירֵיהֶם יִשְׂרָאֵל בְּדִמְחֻמֹּת וְכִי עִפִּי
 הַנְּשָׁפִי וְיִזְכְּרוּ בְּדִמְחֻמֹּתֵי הָמָּה וְאֲנִי־שָׁבָה: וְשִׁבָּע
 לָעָם גִּלְגָּלָה בְּדֹאחִיקָם בְּדִשְׁפֹן וְלֹא־יָשׁוּבָם לֵאמֹר אֵל
 חִירָא מִקִּדְּדֵי הַבְּשָׂדִים שָׁבִי בְּאֶרֶץ וְעִבְדִּי אֶת־מֶלֶךְ
 בָּבֶל וְיָשׁוּב לָעָם: וְאֵלֵי הֲנִי יָשָׁב בַּמַּצְפָּה לְעַמִּל
 לִפְנֵי הַכְּשָׁדִים אֲשֶׁר יִבְאוּ אֵלַי וְאֵלֵם אִסְפוּ יָן וְלִמֵּן
 וְשָׁמָּה וְשָׁמָּה בְּכָלֵם וְשָׁבִי בְּעִירֵם אֲשֶׁר־תִּשְׁקָם: וְגַם
 כְּלִי־הַחֲזִלִים אֲשֶׁר־בַּמַּצְבָּא וּבְכַנְעִמֹן וּבְאֵלֵם וְאֲשֶׁר
 בְּגִלְגָּלָה וְנִשְׁמָעִי שָׁמָּה בְּיָמֵינוּ מֶלֶךְ־בָּבֶל שִׁאֲרֵי לִדְהֶנּוּ
 וְכִי הִפְקִיד עֲלֵיהֶם אֶת־גִּלְגָּלָה בְּדֹאחִיקָם בְּדִשְׁפֹן:
 וְשָׁבִי בְּלִי־הַחֲזִלִים מִכָּל־הַמִּקְמוֹת אֲשֶׁר נִדְּוִשְׁתִּי וְכֹאֹ
 אֶרֶץ־יְהוּדָה אֶל־גִּלְגָּלָה הַמַּצְפָּה תִּסְפֹּי יָן וְנָחֵן
 חֶרֶבָה מֵאֵד: וְיִחְזֹק בְּדִקְחָם וְכִלְשְׁרֵי הַחֲזִלִים אֲשֶׁר
 בַּשָּׂדֶה כֹּאֹ אֶל־גִּלְגָּלָה הַמַּצְפָּה: וְיִאֲמְרוּ אֵלֵי הַיָּדָע
 14

קָעִשְׁעֹן, וְהָאֵם וְעֵנֶן אִוִּיךָ דִּינֵנָה הַעֲבָה
 אֹנֶד וְעֵנֶן עִם אִיז גֹּשֶׁת אִין דִּינֵנָה אִוִּינֵנָה
 מִיט מִיר צו קֹמֶעֶן קִיין בָּבֶל, אֹזִי קֹמֶעֶן
 אֹנֶד אִיךָ וְעַל מִהֶנּוּ מִיין אֹזִי אִוִּיךָ דִּיר,
 אֹנֶד וְעֵנֶן עִם אִיז שְׁלֻעֶכֶם אִין דִּינֵנָה
 אִוִּינֵנָה מִיט מִיר צו קֹמֶעֶן קִיין בָּבֶל,
 אֹזִי פֶּעֶר־מִייד עִם; זַעֲה, דָּאס בַּאֲנַצֶּע
 לֹאֶנְד אִיז פֶּאָר דִּיר, וְהָאֵם עִם אִיז גֹּשֶׁת
 אֹנֶד רַעֲבִט־פֶּאָרְשִׁיג אִין דִּינֵנָה אִוִּינֵנָה צו
 גֶּעֶה, דָּאָרְשֶׁעֶן גֶּעֶה: 5 אֹנֶד וְעֵנֶן עִר הָאֵם
 זִיךְ גֶּאָף גֹּשֶׁת צוֹרִיק־גֶּעֶה־קֶרֶט, (הָאֵם עִר
 גֶּעֶזֶאָנְט), קֶעֶהר דִּיךְ צוֹרִיק צו גִּלְגָּלָה,
 זִיחֶן פֿון אֲחִיקָם, זִיחֶן פֿון שְׁפֹן, וְהָאֵם דֶּער
 קֶעֶנִּיג פֿון בָּבֶל הָאֵם אִיחֶם אָנְגֶּעֲשְׁטֶעלט
 אִיבֶּער דִּיא שְׁטֶעט פֿון יְהוּדָה, אֹנֶד
 בְּלִיב מִיט אִיחֶם צוֹוִישְׁעֵן דָּעם פֶּאָלֶק,
 אָדֶער וְהָאֵם עִם אִיז רַעֲבִט־פֶּאָרְשִׁיג אִין
 דִּינֵנָה אִוִּינֵנָה צו גֶּעֶה, גֶּעֶה; אֹנֶד דֶּער
 אִיבֶּער־שְׁטֶער פֿון דִּיא לִיבִּנְאָף הָאֵם
 אִיחֶם גֶּעֶעֲבֶען שְׁפִיז אֹנֶד א גֶּעֶשְׁאָנֶק
 אֹנֶד עִר הָאֵם אִיחֶם אֲוֶעֱקֶעֱשִׁיקִט:
 6 אֹנֶד וְיִמְהִיז אִיז גֶּעֶקֹמֶעֶן צו גִּלְגָּלָה,
 זִיחֶן פֿון אֲחִיקָם, קִיין מַצְפָּה, אֹנֶד עִר
 הָאֵם מִיט אִיחֶם גֶּעֶוֹאִינִט צוֹוִישְׁעֵן דָּעם

פֶּאָלֶק, וְהָאֵם וְעֵנֶן אִיבֶּער־גֶּעֶבֶלִיבֶען אִין דָּעם לֹאֶנְד: 7 אֹנֶד וְעֵנֶן אֵלֶּע אִיבֶּער־שְׁטֶע
 פֿון דָּעם חֵיל וְהָאֵם וְעֵנֶן גֶּעֶעֲוֶעֶן אִין דָּעם פֶּעֶלֶד, זִייא אֹנֶד זִיירֶע לִיט הָאֲבֶען
 גֶּעֶה־עֶרֶט דָּאס דֶּער קֶעֶנִּיג פֿון בָּבֶל הָאֵם אָנְגֶּעֲשְׁטֶעלט גִּלְגָּלָה, זִיחֶן פֿון אֲחִיקָם, אִיבֶּער
 דָּעם לֹאֶנְד, אֹנֶד דָּאס עִר הָאֵם בִּייא אִיחֶם אִיבֶּער־גֶּעֶלֶאֶט מֶעֶנֶר אֹנֶד וְיִיבֶּער אֹנֶד
 קִלִּינֵע קִינְדֶּער, אֹנֶד פֿון דִּיא אֶרֶע־מֶע פֿון דָּעם לֹאֶנְד, פֿון דִּיא וְהָאֵם וְעֵנֶן גֹּשֶׁת נִיט פֶּעֶר־
 טִרִּיבֶען גֶּעֶוֹאֶרֶען קִיין בָּבֶל: 8 אֹזִי וְעֵנֶן זִייא גֶּעֶקֹמֶעֶן צו גִּלְגָּלָה קִיין מַצְפָּה, אֹנֶד
 יִשְׁמַעֲלֵל זִיחֶן פֿון נִתְנִיחָה אֹנֶד יִזְכֵּן אֹנֶד יִזְכֵּן, דִּיא זִיחֶן פֿון קֶרֶת, אֹנֶד שְׂרִיָּה זִיחֶן
 פֿון מִנְחָמָה, אֹנֶד דִּיא זִיחֶן פֿון עִפִּי, דָּעם גִּטֹּפֶתִי, אֹנֶד יִזְכֵּן זִיחֶן פֿון מַעֲכָתִי, זִייא
 אֹנֶד זִיירֶע מֶעֶנֶר: 9 אֹנֶד גִּלְגָּלָה זִיחֶן פֿון אֲחִיקָם, הָאֵם צו זִייא גֶּעֶשְׁוֹאִירֶען,
 אֹנֶד צו זִיירֶע מֶעֶנֶר, אֹזִי צו זִאָנֶען, אִיחֶר זֵאלֵט נִיט מוֹרָא הָאֲבֶען צו דִּינֵען
 דִּיא פֶּשָׁדִים, בְּלִיבִט אִין דָּעם לֹאֶנְד אֹנֶד דִּינֵט דָּעם קֶעֶנִּיג פֿון בָּבֶל, אֹזִי וְעֵט
 אִיךְ גֹּשֶׁת זִיין: 10 אֹנֶד אִיךָ, זַעֲה, אִיךְ בְּלִיב אִין מַצְפָּה כְּדִי צו שְׁטֶעֶה פֶּאָר
 דִּיא פֶּשָׁדִים, וְהָאֵם וְעַלֶּען צו אֹנֶם קֹמֶעֶן, אָבֶער אִיחֶר, זֵאָמַעֲלֵט אִיין דָּעם וְיִיין,
 אֹנֶד דִּיא זִמֶּע־פֶּרוֹכֵט, אֹנֶד דָּאס אִייל, אֹנֶד מִהֶזֶם זִייא אִין אִיירֶע כְּלִים,
 אֹנֶד בְּלִיבִט אִין אִיירֶע שְׁטֶעט וְהָאֵם אִיחֶר הָאֵם אָנְגֶּעֲנִימֶען: 11 אֹנֶד אִוִּיךָ אֵלֶּע יְהוּדִים
 וְהָאֵם וְעֵנֶן גֶּעֶעֲוֶעֶן אִין מוֹאָב, אֹנֶד צוֹוִישְׁעֵן דִּיא קִינְדֶּער פֿון עִמּוֹן, אֹנֶד אִין
 אֲדוֹם, אֹנֶד דִּיא וְהָאֵם וְעֵנֶן גֶּעֶעֲוֶעֶן אִין אֵלֶּע לֶעֶנְדֶּער הָאֲבֶען דֶּעֶרֶה־עֶרֶט, דָּאס
 דֶּער קֶעֶנִּיג פֿון בָּבֶל הָאֵם גֶּעֶעֲבֶען אִיין אִיבֶּער־בְּלִיבִיבֶען צו יְהוּדָה, אֹנֶד דָּאס
 עִר הָאֵם אִיבֶּער זִייא אָנְגֶּעֲשְׁטֶעלט גִּלְגָּלָה, זִיחֶן פֿון אֲחִיקָם, זִיחֶן פֿון שְׁפֹן:
 12 אֹזִי הָאֲבֶען זִיךְ אֵלֶּע יְהוּדִים צוֹרִיק־גֶּעֶה־קֶרֶט פֿון אֵלֶּע עֶרֶטֶר וְהָאֵם אִיחֶן
 זִייא וְעֵנֶן פֶּעֶר־שְׁטִיטֶען גֶּעֶוֹאֶרֶען, אֹנֶד זִייא וְעֵנֶן גֶּעֶקֹמֶעֶן צו דָּעם לֹאֶנְד
 יְהוּדָה צו גִּלְגָּלָה אִין מַצְפָּה, אֹנֶד זִייא הָאֲבֶען אִינְגֶּעֲוֹאֶמַעֲלֵט וְיִיין אֹנֶד זִמֶּע־
 פֶּרוֹכֵט זַעֲהר פִּיל: 13 אֹנֶד יִזְכֵּן, זִיחֶן פֿון קֶרֶת, אֹנֶד אֵלֶּע עֶרֶטֶר וְהָאֵם אִיחֶן
 פֿון דָּעם חֵיל וְהָאֵם וְעֵנֶן גֶּעֶעֲוֶעֶן אִין דָּעם פֶּעֶלֶד, וְעֵנֶן גֶּעֶקֹמֶעֶן צו גִּלְגָּלָה
 קִיין מַצְפָּה: 14 אֹנֶד זִייא הָאֲבֶען צו אִיחֶם גֶּעֶזֶאָנְט, וְיִיִּקֵּט דִּיא דֶּען דָּאס

בעלים, קעניג פון דיא קינדער פון עמון, האט געשיקט ישמעאל, דעם זון פון נתניה דיינע זעלע צו דערשלאגען? אבער גדליהו, זון פון אחיקם, האט זיין ניט געגלויבט: 15 אונד יוחנן, זון פון קרח, האט געזאגט צו גדליהו אין דעם פערבארנענעם, אין מצפה, אזוי צו זאגן, איך וויל דאך געהן, אונד איך וועל דערשלאגען ישמעאל, דעם זון פון נתניה, אונד קיין מענש וועט עס ניט וויסען, ווארום זאל ער דיינע זעלע דערשלאגען, אונד גאנץ יהודה וועלען זיך צושפרייטען, דיא וואס האבען זיך צו דיר פערזאמעלט, אונד דיא איבער-געבליבענע פון יהודה וועלען פערלויבען ווערען? 16 אונד גדליהו, זון פון אחיקם, האט געזאגט צו יוחנן, זון פון קרח, איהר זאלט דיא דאזיגע זאך ניט טהון, ווארן דוא רעדסט פאלישקייט קעגען ישמעאל:

קאפיטעל מא

1 אונד עס איז געוועזען אין דעם זיבעטן טען חודש, אזוי איז געקומען ישמעאל, זון פון נתניה, זון פון דעם קעניג, אונד צעהן מענער מיט איהם צו גדליהו, זון פון אחיקם, קיין מצפה, אונד זיין האבען דארטען צוזאמען ברויט געגעסען אין מצפה: 2 אונד ישמעאל, זון פון נתניה, איז אויפגעשטאנען אונד דיא צעהן מענער, וואס זענען מיט איהם געוועזען, אונד זיין האבען דערשלאגען גדליהו, זון פון אחיקם, זון פון שפן, מיט דעם שווערד, אונד ער האט איהם געטייט, ווייל דער קעניג פון בבל האט איהם אנגעשטעלט איבער דעם לאנד: 3 אונד אלע יהודים וואס זענען געוועזען מיט איהם, מיט גדליהו אין מצפה, אונד דיא פשוטים וואס זענען דארט טען געפונען געווארען, אונד דיא מלכמה-לייט האט ישמעאל דערשלאגען: 4 אונד עס איז געוועזען אין דעם צווייטען טאג, נאכדעם וויא מען האט געטייט גדליהו, ווען קיינער האט נאך ניט דערפון געוואוסט: 5 אונד עס זענען געקומען מענער פון שכם, פון שלוח, אונד פון שמרון, אכטציג מענער מיט אפגעשוירענע בערד אונד מיט צוויי ריסענע קליידער, אונד מיט צוראצטע לייבער, אונד שפייז-אפפער אונד ווייניך אין זיירע הענד, פרי עס צו ברענגען אין דעם הויז פון דעם האר: 6 אונד ישמעאל, זון פון נתניה, איז ארויסגעגאנגען זיין אנטקענען פון מצפה, ער איז אהין אונד אהער געגאנגען אונד געוויינט; אונד עס איז געוועזען ווען ער האט זיין געגעבענעם, האט ער צו זיין געזאגט, קומט צו גדליהו, זון פון אחיקם: 7 אונד עס איז געוועזען ווען זיין זענען געקומען אין דער מיטען פון דער שטאט, אזוי האט זיין ישמעאל, זון פון נתניה, געשאכטען, (אונד ער האט זיין אריינגעווארפען) אין דער גרוב, ער אונד דיא לייט וואס זענען מיט איהם געוועזען: 8 אונד צעהן מענער זענען צווישען זיין געפונען געווארען, אונד זיין האבען געזאגט צו ישמעאל, טייט אונס ניט, ווארן מיר האבען פערבארנענע זאכען אין דעם פעלד, ווייזן, אונד גערשט, אונד עהל אונד האני, אזוי האט ער פערמיטען אונד האט זיין ניט געטייט צווישען זיירע

דער צו בעלים, מלך גרעמון שלח את-ישמעאל בן נתניה להכות את גדליהו בן אחיקם: 10 ויחנן בן קרח אמר אל גדליהו בן נחמיה בן חנני, אל תהי לנו נא ואכה את-ישמעאל בנתניה ואיש לא ידע למח נבכה נפש ונפצו כל יהודה הנקבצים אליו ואכנה 16 שארית יהודה: ואמר גדליהו בן אחיקם אל יחנן בן קרח אל תפגע את הדבר הזה בשרשר אתה דבר אל-ישמעאל:

מא

א ויהי בחודש השביעי בא ישמעאל בנתניה בן אחישמע מנער המלכה ורבי המלך נעשרה אנשים אתו אל גדליהו בן אחיקם המצפה ויאכלו עם לחם ויהיו 2 במצפה: ויבא ישמעאל בנתניה ונעשרת האנשים אשר היו אתו וכו את גדליהו בן אחיקם בלשון פתק 3 ונמת אתו אשר הפקד מלך-בבל בארץ: ואת כל יהודים אשר היו אתו את גדליהו במצפה ואשר הכשרים אשר נמצאו עם את אנשי המלכה הכה ישמעאל: ויהי ביום השני להמת את גדליהו ואיש לא ידע: ויבאו אנשים משכם משלו ומשמרון שמעם איש מלכיו וקמו וקרעו בגדים ומתנודים ומתה ולבנה בדם 6 להביא בית דחה: ויבא ישמעאל בנתניה לקראתם מן המצפה וכל הילך ויבכה ויהי כפגש אדם ויאמר 7 אליהם באו אל גדליהו בן אחיקם: ויהי כבואם אל תוך העיר וישמעאל ישמעאל בנתניה אלתוד המור 8 הוא והאנשים אשר אתו: ונעשרה אנשים נמצאו עם ויאמרו אל-ישמעאל אל תמתנו בריגלנו משמנים בשרה חטים ושערים ועמון ודבש ויחלל ולא המתם

בירדער: 9 אונד דיא גרוב וואס ישמעאל
 האט דארט אריינגעווארפען אלע טויטע
 קערפער פון דיא מענער וואס ער האט
 געטייט וועגען גדלחה איז דיועלביגע
 וואס דער קעניג אסא האט געמאכט
 פאר בעשא קעניג פון ישראל דיועלבע
 האט ישמעאל ווהן פון נתניה אנגעפילט
 מיט דערשלאנגענע: 10 אונד ישמעאל
 האט געשאנגען אלע איבערגעבליבענע
 פון דעם פאלק וואס זענען געוועזען אין
 מצפה וואס גבווראדן דער אויבער-
 שטער פון דיא שלאכטער, האט איבער
 זיין אנגעשטעלט גדלחה ווהן פון אחיקם,
 יא. ישמעאל ווהן פון נתניה האט זיין
 געפאנגען, אונד איז אונגעקעגנאנגען כדי
 איבערצופארען צו דיא קינדער פון
 עמון: 11 אונד ווען יוחנן ווהן פון
 קרח האט געהערט, אונד אלע אויבער-
 שטע פון דעם חיל וואס זענען מיט איהם
 געוועזען, דאס גאנצע שלעכטע וואס
 ישמעאל ווהן פון נתניה האט געטהון:
 12 אזוי האבען זיין גענומען אלע מענער,

בתוך אחיהם: והבור אשר השליך שם ישמעאל את
 כל־פני האנשים אשר הקה גדלחיו הוא אשר
 עשה המלך אסא מפני בעשא מלך־ישראל אלו מלא
 ישמעאל בדגתיו חללים: וישב ישמעאל את־גדל-
 שארית העם אשר במצפה את־בנות המלך ואת־כל
 העם הנשארים במצפה אשר הפקיד גבווראדן רב-
 טבחים את־גדלחיו בדאחוקם וישבם ישמעאל בן
 נתניה מלך לעבר אלבע עמון: וישמע ויחנן בדרקם
 וכל־שרי החלים אשר אתו את גדלחה אשר עשה
 ישמעאל בדגתיו: וקחו את־גדל־האנשים וכלו להלחם
 עִם־ישמעאל בדגתיו והמאן אלו אלמים רבים אשר
 גובעו: ויהי בראות כל־העם אשר את־ישמעאל את
 יוחנן בדרקם ואת כל־שרי החלים אשר אתו וישבם
 ויסבו כל־העם אשר־שבה ישמעאל מן־המצפה וישבו
 בלבו אל־יוחנן בדרקם: וישמעאל בדגתיו נמלט
 בשמנה אנשים מפני יוחנן בלך אלבע עמון: וקח
 יוחנן בדרקם וכל־שרי החלים אשר־אתו את כל־
 שארית העם אשר ושוב מאת ישמעאל בדגתיו מן
 המצפה אתר הזה את־גדלחה בדאחוקם גברים אנשי
 המלחמה ונשים וטף וקרים אשר ושוב גובעו:
 וכלו וישבו ברות ממהם אשר־אצל בית להם ללכת
 לבוא מצרים: מפני הכשדים כי ראו מפגיתם כרהקה
 ישמעאל בדגתיו את־גדלחיו בדאחוקם אשר־הפקיד
 מלך־בבל בארץ:

מב
 וישו כל־שרי החלים ויחנן בדרקם וינקה בדרושעה *
 וכל־העם מקטן ועד־גדול: ואמרו אל־ירמיה הנביא

אונד זיין זענען געגאנגען מלחמה האלטען מיט ישמעאל, ווהן פון נתניה, אונד
 זיין האבען איהם געפונען ביין דעם גרויסען וואסער וואס איז געוועזען אין גבעון:
 13 אונד עס איז געוועזען ווען דאס גאנצע פאלק וואס זענען געוועזען מיט ישמעאל,
 האבען געוועזען יוחנן ווהן פון קרח, אונד אלע אויבערשטע פון דעם חיל וואס זענען
 מיט איהם, אזוי האבען זיין זיך געפרייט: 14 אונד דאס גאנצע פאלק וואס ישמעאל
 האט געפאנגען פון מצפה האבען זיך אויפגעקערט, אונד זיין זענען צוריקגעגאנגען
 צו יוחנן ווהן פון קרח: 15 אונד ישמעאל ווהן פון נתניה איז אנטרונען מיט אכט
 מענער פאר יוחנן, אונד ער איז געגאנגען צו דיא קינדער פון עמון: 16 אונד יוחנן
 ווהן פון קרח, אונד אלע אויבערשטע פון דעם חיל וואס זענען מיט איהם געוועזען,
 האבען גענומען דאס גאנצע איבערגעבליבענע פון דעם פאלק, וואס ער האט ווידער
 געקערט פון ישמעאל ווהן פון נתניה, פון מצפה נאכדעם ער האט דערשלאנגען
 גדלחה ווהן פון אחיקם, מענער, מלחמה־לויט, אונד ווייבער אונד קינדער אונד הויפ-
 דינער, וואס ער האט צוריקגעבראכט פון גבעון: 17 אונד זיין זענען געגאנגען אונד
 האבען געוואוינט אין ברות ממהם, וואס איז ביין בית לחם, (דער וועג) וואס געהט צו
 קומען קיין מצרים: 18 פאר דיא פשוטים, ווארין זיין האבען מורא געהאט פאר זיין,
 ווייל ישמעאל ווהן פון נתניה האט דערשלאנגען גדלחה, ווהן פון אחיקם, וואס דער
 קעניג פון בבל האט איהם אנגעשטעלט אין דעם לאנד:

קאפיטעל מב

1 אונד עס האבען געענהט אלע אויבערשטע פון דעם חיל, אונד יוחנן ווהן פון קרח,
 אונד יונגה ווהן פון הושעיה, אונד דאס גאנצע פאלק פון קליין ביז גרויס: 2 אונד
 זיין האבען געזאגט צו ירמיה הנביא, לאז דאך אונזער געבעט פאר דיר

פאלען, אונד בעט פאר אונס צו דעם
האר, דיין גאט, פאר דיא גאנצע דאזיגע
איבערבלייבונג, ווארין מיר זענען איבער-
געבליבען וויצציג פון פיל, אזוי וויא דיין
נע אויגען זעהען אונס: 3 דאס דער האר,
דיין גאט זאל אונס זאגען דעם וועג,
וועלכען מיר זאלען געהן, אונד דיא זאך
וואס מיר זאלען טהון: 4 אונד וירמיהו
הנביא האט צו זייא געזאגט, איך האב
געהערט, זעה, איך וועל בעטען צו דעם
האר אייער גאט נאך אייער ווארט, אונד
עס וועט זיין דאס אלע ווערטער וואס
דער האר וועט אייך ענטפערן, וועל איך
אייך זאגען, איך וועל פון אייך נישט פער-
מיידען קיין ווארט: 5 אונד זייא האבען
געזאגט צו וירמיהו, דער האר זאל זיין
קעגען אונס צו א וואהרען (אמתיען)
אונד טרייען עדות אויב מיר וועלען נישט
טהון נאך איינליכען ווארט וואס דער
האר, דיין גאט, וועט צו אונס שיקען:
6 אויב עס איז גוט אדער שלעכט, צו
דעם קול פון דעם האר, אונזער גאט, צו
וועלכען מיר שיקען דיך, וועלען מיר
הערען, כדי עס זאל אונס גוט זיין, ווארין מיר
וועלען הערען צו דעם קול פון דעם האר,
אונזער גאט: 7 אונד עס איז געוועזען אס ענד
פון צעהן טעג, אזוי איז דאס ווארט פון
דעם האר געוועזען צו וירמיהו: 8 אונד ער
האט גערופען יוחנן וזהן פון קרית, אונד אלע
הויפטלייט פון דעם חיל, וואס זענען מיט איהם
געוועזען, אונד צו דעם גאנצען פאלק,
פון קליין ביז גרויס: 9 אונד ער האט צו זייא
געזאגט, אזוי זאגט דער האר, דער גאט
פון ישראל, צו וועמען איהר האט מיך געשיקט,
מיין געבעט פאר איהם פאלען צו
לאזען: 10 ווען איהר וועט בלייבען וואוינען
אין דעם דאזיגען לאנד, אזוי וועל איך אייך
אויסבויען אונד נישט צושטערען, אונד איך
וועל אייך אויפבלאנצען, אונד נישט
אויסרייסען, ווארין איך האב מיך געדענקט
(בערייעט) וועגען דאס שלעכטע וואס
איך האב אייך געטהון: 11 איהר זאלט נישט
קיין מורא האבען פאר דעם קעניג פון
בבל, וואס איהר האט פאר איהם מורא געהאט,
איהר זאלט פאר איהם נישט מעהר
מורא האבען, זאגט דער האר, ווארין איך
בין מיט אייך, כדי אייך צו העלפען, אונד
אייך מציל צו זיין פון זיינע האנד: 12 אונד
איך וועל אייך בארמהערציגקייט געבען,
אונד ער וועט זיך איבער אייך דערבארעמען,
אונד ער וועט אייך צוריק ברענגען צו
איינער לאנד: 13 אבער ווען איהר וועט
זאגען, מיר וועלען נישט בלייבען אין דעם
דאזיגען לאנד, דאס איהר וועט נישט צו הערען
צו דעם קול פון דעם האר, אייער גאט: 14
אונד זאגען, ניין, גייער, מיר וועלען קומען
צו דעם לאנד מצרים וואו מיר וועלען נישט
זעהען קיין מלחמה, אונד דאס קול פון דעם
שופר וועלען מיר נישט הערען, אונד נאך
גרויס וועלען מיר נישט הונגערן, נאר
דארטען וועלען מיר וואוינען: 15 אונד
אצונד, דארום הערט דאס ווארט פון דעם
האר, איהר איבערגעבליבענע פון יהודה,
אזוי זאגט דער האר צבאות, דער גאט פון
ישראל, ווען איהר וועט טהון אייער
פנים צו קומען

הסליא תחנתו לפניך ותחפל בעזי אליהו אלהיך
בעד כליהשארית הוצא כרשארע מעט מהרבה כאשר
עניך ראות אתני: ויגדלו דנה אלהיך אתההך
אשרגלך בה ואתההך אשר נעשה: ויאמר אלהם
אמרדו הנביא שמעתי דני מחפל אלדנה אלהים
כדבריהם וזה כליהדבר אשריענה דנה אתכם אני
לכם לאאמע מקם דבר: וזהא אמרו אליהמלוהי
דנה בני לעד אמת ואמן אסלא כליהדבר אשר
ישלח דנה אלהי אלני בן נעשה: אסטיב ואסר
לע בקול ודנה אלהי אשר אני שלחם אתך אלני
נשמע למען אשר יטבדלנו כי נשמע בקול ודנה
אלהינו: ויהי מקץ עשרת ימים ויהי כדבריה
אליהמלוהי: ויקרא אליהנן בדרגת ואל כלישרי
השלחם אשר אתו ולכליהם למקטן ודרגול: ויאמר
אלהם ברהמך דנה אלני ושראל אשר שלחם אתני
אלני להפל וחתקם לפני: אסטיב חשבו בארץ
הוצא ובניתי אתכם ולא אהרם ומעתי אתכם ולא
אתוש כי נחמתי אלהיך אשר עשיתי לכם: אלא
חידאו מפני מלך בבל אשראתם וראם מפני אל
חידאו מפני ואסיהו כראתכם אני לרשיע אתכם
ולחיל אתכם מדי: ואנין לכם רחמים ורחם אתכם
והשיב אתכם אל אדמתכם: ואסאתם אתם לא נשב
בארץ הוצא לבתי שמע בקול דנה אלהים: לאמר
לא כי ארץ מצרים נבוא אשר לאתראה מלחמה וקול
שופר לא נשמע וללחם לאירעב ונשם נשב: ועתה
לקן שמעו כדבריהן שארית ודנה ברהמך ודנה
צבאות אלני ושראל אסאתם שום חשמן פנים לבא

קִיִּין מִצְרִים, אֹנֶד אִיהָר נֹעַט קֹמַעַן
 דָּארטען צו וואַוינען: 16 אַזוי נֹעַט
 דאָם שְׁוַעֲרָה, פֶּאָר וועלכען אִיהָר האָט
 מוֹרָא, אִיִּיף דָּארטען גִּרִיכען אִין דַּעַם
 לאַנד מִצְרִים, אֹנֶד דַּעַר הוֹנְגֶער פֶּאָר
 וועלכען אִיהָר זענט געוואָרנט, נֹעַט
 זיך דָּארטען געהעפֿטען הִנְטֶער אִיִּיף
 אִין מִצְרִים, אֹנֶד אִיהָר נֹעַט דָּארטען
 שטאַרבען: 17 אֹנֶד עַם וועלען זיין,
 אַלע דיא לייט, וואָס האָבען געטוהן
 זייער פֿנים צו קומען קיין מִצְרִים, דָּאר-
 טען צו וואַוינען, וועלען שטאַרבען דורך
 דַּעַם שְׁוַעֲרָה, דורך הוֹנְגֶער אֹנֶד
 דורך פֿעקט; אֹנֶד עַם נֹעַט פֿון זיין
 נִיט זיין קיין אַיבערנעבליבענער אֹנֶד
 אַנטרונגענער, ווענען דאָס שְׁלעכטע
 וואָס אִיף וועל אַיבער זיין ברענגען:
 18 וואַרין אַזוי זאָגט דַּעַר האַר צבֹּאוֹת,
 דַּעַר גאָט פֿון יִשְׂרָאֵל, אַזוי ווײַא מײַן
 צאָרן אֹנֶד גִּרִימָצָרן אִיז אויסגעפֿאַסען
 געוואָרען אויף דיא אַיִנוואַוינער פֿון
 ירוּשָׁלַם, אַזוי נֹעַט אויף אִיִּיף אויסגֶע-
 גאָסען ווערען מײַן גִּרִימָצָרן, נֹעַן אִיהָר
 נֹעַט קומען קיין מִצְרִים, אֹנֶד אִיהָר

נֹעַט זיין צו א פֿלוג אֹנֶד צו א פֿערטוואַנדערונג (ערשטווינג), אֹנֶד צו א שְׁעִלְטונג
 אֹנֶד צו א שאַנד, אֹנֶד אִיהָר נֹעַט נִיט מַעֲהָר זעהן דַּעַם דאָזיגען אָרֶט: 19 דַּעַר האַר
 האָט צו אִיִּיף גערעט, אִיהָר אַיבערנעבליבענע פֿון וַהֲדָה, אִיהָר זאָלט נִיט קומען קיין
 מִצְרִים, אִיהָר זאָלט געוויס וויסען דאָס אִיף האָב אִיִּיף היינט געוואָרענט: 20 וואַרין
 אִיהָר האָט אִיִּיף אליין פֿערפֿיהרט; נֹעַן אִיהָר האָט מײַך געשיקט צו דַּעַם האַר אַיִיעַר
 גאָט, אַזוי צו זאָגען, געט פֿאַר אונס צו דַּעַם האַר אונזער גאָט, אֹנֶד אַלעס וואָס דַּעַר
 האַר אונזער גאָט נֹעַט זאָגען, זאָג עַם צו אונס, אֹנֶד מיר וועלען עַם טוהן:
 21 אֹנֶד אִיִּיף האָב עַם צו אִיִּיף היינט געזאָגט, אַבער אִיהָר האָט נִיט צוגעהערט צו
 דַּעַם קול פֿון דַּעַם האַר אַיִיעַר גאָט, אֹנֶד צו אַלעס דַּעַם וואָס ער האָט מײַך צו
 אִיִּיף געשיקט: 22 אֹנֶד אַצונד זאָלט אִיהָר געוויס וויסען דאָס דורך דַּעַם שְׁוַעֲרָה,
 אֹנֶד דורך הוֹנְגֶער, אֹנֶד דורך פֿעקט, נֹעַט אִיהָר שטאַרבען, אִין דַּעַם אָרֶט אַוואַ אִיהָר
 גענעהרט צו קומען, פֿרי דָּארטען צו וואַוינען:

קאפיטעל מ"ג

1 אֹנֶד עַם אִיז געוועזען, נֹעַן יִרְמְיָהוּ האָט אויסגעהערט צו רעדען צו דַּעַם
 גאנצען פֿאָלק אַלע ווערטער פֿון דַּעַם האַר, זייער גאָט, וואָס דַּעַר האַר זייער
 גאָט האָט אִיהָם צו זיין געשיקט, מײַט אַלע דיא דאָזיגע ווערטער: 2 אַזוי
 האָט עֲזַרְיָה זיין פֿון הוֹשַׁעֲיָה געזאָגט, אֹנֶד יוֹחָנָן זיין פֿון קָרַח, אֹנֶד אַלע
 שְׁלֵעכטע (מוטווייליגע) לייט האָבען געזאָגט צו יִרְמְיָהוּ, דאָ רעדסט פֿאַלש!
 דַּעַר האַר אונזער גאָט האָט דײַך נִיט געשיקט אַזוי צו זאָגען, אִיהָר זאָלט נִיט
 קומען קיין מִצְרִים, דָּארטען צו וואַוינען: 3 גייערשט בִּירוּשָׁלַם, זעהן פֿון גִּרְיָה, רייצט
 דײַך אַן קענען אונס, פֿרי אונס אַיבערצוגעבען אִין דיא האַנד פֿון דיא פֿשדים,
 דאָס זיין זאָלען אונס טייטשען, אֹנֶד דאָס זיין זאָלען אונס פֿערטרייבען
 קיין בָּבֶל: 4 אֹנֶד יוֹחָנָן זיין פֿון קָרַח, אֹנֶד אַלע פֿירשטען פֿון דַּעַם חֵיל,

אֹנֶד

אונד דאס באנצע פאלק האבען נישט געהערט צו דעם קול פון דעם האר, דאס ווייז זאלען וואוינען אין דעם לאנד פון יהודה: 5 אונד ווערן זיין פון קרם, אונד אלע פירשטען פון דעם חיל האבען גענומען אלע איבערגעבליבענע פון יהודה, וואס ווייז האבען זיך צוריקגעקערט פון אלע פעלקער, וואס ווייז זענען דארטען פערשטויסען געווארען, צו וואוינען אין דעם לאנד פון יהודה: 6 דיא מענער אונד ווייבער אונד קליינע קינדער, אונד דיא מעכטער פון דעם קעניג, אונד אלע זעעלען וואס נבוכדנאצר דער אויבערשטער פון דיא שלאכטער האט איבערגעלאזט, בייא גדליהו, ווערן פון אחיקם, ווערן פון שפן, אונד בייא ירמיהו הנביא, אונד בייא ברוך, ווערן פון ברהו: 7 אונד ווייז זענען געקומען צו דעם לאנד מצרים ווארין ווייז האבען נישט געהערט צו דעם קול פון דעם האר, אונד ווייז זענען געקומען ביז תחפנחס: 8 אונד דאס ווארט פון דעם האר איז געוועזען צו ירמיהו אין תחפנחס אזוי צו זאגען: 9 נעם אין דייןע האנד ברויטען שטיינער, אונד דא זאלסט ווייז געהאלטען אין ליים אין דעם ציגעלאויבען, וואס איז בייא דער טהיר פון דעם הויז פון פרעה אין תחפנחס, פאר דיא אוינען פון ירושע לייט: 10 אונד דא זאלסט צו ווייז זאגען, אזוי זאגט דער האר צבאות, דער גאט פון ישראל, זעה, איך שיק אונד איך וועל נעמען נבוכדנאצר קעניג פון בבל מיין קנעכט, אונד איך וועל זיין טרוין-שטוהל זעצען איבער דיא דאזיגע שטיינער וואס איך האב געהאלטען, אונד ער וועט זיינען (אויסשפרייטען) זיין שעהן געצעלט (חפה) איבער ווייז: 11 אונד ער וועט קומען אונד וועט שלאנען דאס לאנד מצרים, דיא וואס זענען (געשטימט) צו דעם טויט זאלען זיין צו דעם טויט, אונד דיא וואס זענען צו דעם געפענגניס, זאלען זיין צו דעם געפענגניס, אונד דיא וואס זענען צו דעם שווערד, זאלען זיין צו דעם שווערד: 12 אונד איך וועל אנצינדען א פייער אין דיא הייזער פון דיא געטער פון מצרים, אונד עס וועט ווייז פערברענען, אונד ער וועט ווייז פאנען, אונד ער וועט איינזיקלען דאס לאנד מצרים, אזוי ווי א פאסטוף וויקעלט זיך איין מיט זיין קלייד, אונד ער וועט פון דארטען ארויסנעהן מיט שלום: 13 אונד ער וועט צוברעכען דיא ווילען פון בית שמש, וואס זענען אין דעם לאנד מצרים, אונד דיא הייזער פון דיא געטער פון מצרים וועט ער פערברענען מיט פייער:

קאפיטעל מד

1 דאס איז דאס ווארט וואס איז געוועזען צו ירמיהו אונד צו אלע יהודים וואס זענען איבערגעבליבען אין דעם לאנד מצרים, וואס האבען געוואוינט אין מגדול אונד אין תחפנחס, אונד אין נוף, אונד אין דעם לאנד פתרום, אזוי צו זאגען: 2 אזוי זאגט דער האר צבאות, דער גאט פון ישראל, איהר האט געזעהן אלעס וואס שלעכטע וואס איך האב געבראכט אויף ירושלים, אונד אויף אלע שטעט פון יהודה; אונד ווייז זענען חרוב דעם דאזיגען טאג, אונד עס איז נישט דא אין ווייז קיין איינזאניגער: 3 פון ווענען זייער שלעכטזיגקייט וואס ווייז האבען געהאט פרי מיך צו דערצארנען, צו געהן אונד צו רייכערן, אונד

ו וכליתם בקול דתה לשבת בארץ יהודה: נחם ויחנן דקרח וכלשרי המלים את כלשארית יהודה אשר שבו מקדושים אשר נהרשם לגור בארץ יהודה: 6 איתגברום ואיתחננים ואיתחנן ואיתבעת המלך ואת כלגופש אשר הניח נבוכדנאצר רבטבחים את גדליהו באחיקם בךשפן ואת ירמיהו הנביא ואת 7 ברוך ברנהו: וכלא ארץ מצרים כי לא שמש בקול דתה וכלא ערמתחננים: ויהי דבריהו אל 9 ירמיהו בתחפנחס לאמר: קח בדרך אבנים גדולות וטמנתם במלט במלכן אשר בפתח בית-פרעה בתחפנחס לעני אנשים יהודים: ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שלח ולקחתי את נבוכדנאצר מלך-בבל עבדי ושיתי כסאי מעטל לאבנים האלה אשר טמנתי ונחה את-שפוחיו עליהם: 11 וכלא חכה איתארץ מצרים אשר למות למות ואשר 12 לשבי לשבי ואשר לחרב לחרב: והצתי אש בבתי אלהי מצרים ושרפם ושקם וטמא איתארץ מצרים כאשר-עשה הרעה את-בניו וצאמשם בשלום: ושבר את-מצבות בית שמש אשר בארץ מצרים ואיתדתי אלהי מצרים ושרף קאש:

מד

א הדבר אשר-עשה אלירמיהו אל כל-יהודים השבים בארץ מצרים השבים במגדול ובתחפנחס ובנף ובארץ פתרום לאמר: כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אתם ראיתם את כל-הרעה אשר הבאתי עלי-ירושלים ושל כל-ישרי יהודה והגם הרבה היום הוה ואין בכם 3 יושב: מפני רעתם אשר עשו להבעטני ללכת לקשר

אונד דינען פרעמדע אפגעטער, פון
וועלכע ויירא האבען ניט געוואקט ניט
איהר אונד ניט איירע עלטערן: 4 אונד
איך האב צו אייך געשיקט אלע מיניע
קנעכט, דיא גבאים, אלע פריהמארגען
געשיקט, אזוי צו זאגען, איהר זאלט
ניט טהון דיא דאזיגע אומזיין דינע זאך
וואס איך האב פיינד: 5 אונד ויירא
האבען ניט געהערט, אונד האבען ניט
גענויגט ויירע אויזען אז ויירא זאלען
זיך צוריקהערען פון ויירע שלעכטיג-
קייט, כדי ניט צו רייכערן צו פרעמדע
געטער: 6 דרום איז מיין צארן
אונד מיין גרימץארן אויסגענאמען גע-
ווארען, אונד ער האט געברענגט אין דיא
שטעט פון יהודה, אונד אין דיא גאסען
פון ירושלים, אונד ויירא זענען גענוענען
צו א צושטערונג אונד צו א פער-
וויסטונג אזוי וויא אין דעם דאזיגען
טאג: 7 אונד אצונד, אזוי זאגט יהודה,
דער האר צבאות, דער גאט פון ישראל,
ווארום טהוט איהר דאס גרויסע שלעכטע
צו איירע זעלען, דאס איהר זאלט צו
אייך פערשניידען א מאן אונד א פרויא,
א קינד אונד א ווייבעדיג קינד פון צווישען

יהודה, כדי ניט איבערצולאזען צו אייך איין איבערבלייבונג: 8 אז איהר זאלט מיך
דערצערנען מיט דיא ווערק פון איירע הענד, צו רייכערן צו פרעמדע געטער אין
דעם לאנד מצרים, אזואו איהר זענט אהינגעקומען דארטען צו וואוינען, כדי אייך צו
פערשניידען, אונד אז איהר זאלט ווערען צו א פלוג אונד צו א שאנד, צווישען אלע
פעלקער פון דער ערד: 9 האט איהר דען פערנעמען דאס שלעכטע פון איירע על-
טערן, אונד דאס שלעכטע פון דיא קעניגע פון יהודה, אונד דאס שלעכטע פון וויינע
ווייבער, אונד איירע אייגענע שלעכטיגקייטען, אונד דאס שלעכטע פון איירע ווייבער,
וואס ויירא האבען געטהון אין דעם לאנד יהודה, אונד אין דיא גאסען פון ירושלים?
10 אונד ויירא זענען ניט צושטויסען (אומטערטעניג) געווארען, ביז צו דעם היינטיגען
טאג, אונד ויירא האבען ניט מוכא געהאט, אונד ויירא זענען ניט געגאנגען אין מיניע
תורה, אונד אין מיניע געזען וואס איך האב געגעבען פאר אייך אונד פאר איירע
עלטערן: 11 דארום, אזוי זאגט דער האר צבאות, דער גאט פון ישראל, זעה, איך
טהא מיין פנים קענען אייך צום שלעכטען, אונד צו פערשניידען גאנץ יהודה:
12 אונד איך וועל נעמען דיא איבערגעבליבענע פון יהודה, וואס ויירא האבען געטהון
(געריקטעט) וייער פנים צו קומען צו דעם לאנד מצרים, כדי דארט צו וואוינען, אונד
אלע וועלען פערטיליגט ווערען פון דעם לאנד מצרים, ויירא וועלען פאלען דורך דעם
שטערד אונד דורך הונגער, ויירא וועלען פערטיליגט ווערען פון קליין ביז גרויס, דורך
דעם שטערד, אונד דורך הונגער וועלען ויירא שטארבען, אונד ויירא וועלען זיין צו א
פלוג, צו ערשטוינטונג (פערוואונדערונג), אונד צו א קללה אונד צו א שאנד: 13 אונד
איך וועל געפעהלען (שטראף ברענגען) אויף אלע וואס וואוינען אין מצרים, אזוי וויא
איך האב געפועלען (שטראף געבראכט) אויף ירושלים, דורך דעם שטערד, אונד
דורך הונגער, אונד דורך פעסט: 14 אונד עס וועט גיט זיין איין אנטריקענער אונד
איין איבערגעבליבענער צו דיא איבערגעבליבענע פון יהודה, וואס קומען קיין מצרים
דארט צו וואוינען, אונד כדי זיך צוריקצוקעהרען צו דעם לאנד פון יהודה, אזואו ויירא
דעהעבען ויירע זעלע זיך צוריקצוקעהרען כדי דארט צו וואוינען, ווארין ויירא וועלען
זיך ניט צוריקהערען, ניערט אנטריקענע: 15 אונד ויירא האבען ירמיה גענטפערט,

אלע

אלע לייט וואס וויסען דאס זייערע ווייבער
רייכערן צו פרעמדע אפגעטער אונד
אלע ווייבער וואס שטעהען אין א גרויסע
פערזאנלונג, אונד דאס באנצע פאלק,
וואס האט געוואוינט אין דעם לאנד
מצרים אין פתרוס, אזוי צו זאגען:
16 דאס ווארט וואס דא האפט צו אינם
גערעט אין דעם נאמען פון דעם האר,
וועלען מיר נישט צוהערען צו דיר:
17 נייערט מיר וועלען געוויס טהון אלע
ווערשער, וואס זענען ארויסגעגאנגען
פון אונזערע מיילער, צו רייכערן צו דיא
קעניגין פון דעם הימעל, אונד צו איהר
טרינק-אפפער גיסען, אזוי וויא מיר
האבען געטהון, מיר אונד אונזערע על-
טערן, אונזערע קעניגע אונד אונזערע
פירשטען, אין דיא שטעט פון יהודה
אונד אין דיא גאסען פון ירושלים, אונד
מיר זענען (דאמאלס) געוועזען זאט מיט
ברויט, אונד מיר האבען געהאט גוטעס,
אונד מיר האבען נישט געזעהען קיין
שלעכטעס: 18 אונד פון דאמאלס אן,
ווען מיר האבען פערמיטען צו רייכערן
צו דיא קעניגין פון דעם הימעל, אונד
מיר האבען נישט צו איהר געזאסען טרינק-
אפפער, האט אינם אלעס געפעהלט, אונד דורך דעם
שווערד אונד הונגער זענען מיר
פערגאנגען: 19 אונד ווען מיר האבען גערייכערט צו דיא
קעניגין פון דעם הימעל, אונד מיר האבען מיר דען און
אונזערע מענער צו איהר קוקען געמאכט, זיא אפצובילדען
אונד צו איהר צו גיסען טרינק-אפפער? 20 אונד
ירמיהו האט געזאגט צו דעם באנצען פאלק, וועזען דיא
מענער אונד וועזען דיא ווייבער אונד וועזען דעם
באנצען פאלק, וואס האבען איהם דאס ווארט
געשטעמט, אזוי צו זאגען: 21 איז עס דען נישט
געוועזען דאס רייכערן וואס איהר האט גערייכערט
אין דיא שטעט פון יהודה אונד אין דיא גאסען
פון ירושלים? איהר אונד איירע עלטערן, איירע
קעניגע אונד איירע הויפט-לייט, אונד דאס פאלק
פון דעם לאנד, דער האר האט אן זייער געזעקט
אונד עס איז אויסגעגאנגען אויף זיין הארץ?
22 אונד דער האר האט נישט געהער געקענט
פערטראגען וועזען דיא אומווירדדיקייטען וואס
איהר האט געטראגען, דארום איז איהר געווען
אין א שטעטלעך, אונד צו א וואונדער, אונד צו א
קללה, און איינזאמלע, אזוי וויא דעם היינטיגען טאג: 23
וועזען דעם וואס איהר האט גערייכערט, וואס
איהר האט געטראגען דעם האר, אונד איהר האט
נישט צוגעהערט צו דעם קול פון דעם האר, אונד
אין זיינע וועזען אונד אין זיין צייט, וועזען
אונד אין זיין צייט, וועזען איהר נישט געגאנגען,
דארום האט אייך דאס דאזיגע שלעכטע
געטראפען, וויא דעם היינטיגען טאג: 24 אונד
ירמיהו האט געזאגט צו דעם באנצען פאלק, אונד
צו אלע ווייבער, הערט צו דאס ווארט פון דעם
האר, באניץ יהודה וואס איהר זענט אין דעם
לאנד מצרים: 25 אזוי זאגט דער האר צובאווט
דער גאט פון ישראל, אזוי צו זאגען, איהר
אונד איירע ווייבער, וואס איהר האט געטראגען
מיט איינער מויל, אונד מיט איירע הענד, האט
איהר דערפילט, אזוי צו זאגען, מיר וועלען
געוויס אונזער נדר טהון, וואס מיר האבען
א נדר געטהון, צו רייכערן צו דער קעניגין
פון דעם הימעל, אונד צו איהר גיסען (טראנק-אפפער)
צו זאגען, אזוי דאס איהר וועט דורכאויס
איירע נדרים געשטעמטען,

כל-האנשים הודיעו כדמקשות נשדם לאלהם
אחרים וכל-הנשים העמידו קול גדול וכל-הנשים
הושבים בארץ-מצרים בפתרוס לאמר: הדבר אשר
16 דברת אלינו בשם דיהו אינו שמים אלה: כי עשה
נעשה את-כל-הדבר אשר-יצא מפיו לקטל למלכת
השמים והסדירה נסבים כאשר עשיו אנהו ואבתנו
מלכנו ושרנו בעיר יהודה ובחצות ירושלם ונשבע
18 להם ויהיה טובים ורעה לא ראנו: ומדאן חללנו
לקטל למלכת השמים והסדירה נסבים חסרני כל
19 ובתרים וברעב תמנו: וביד-אנהו מקטרים למלכת
השמים ולהסדירה נסבים המבצעי אנשיו עשיו לה
כ כוננו להנצחה והסדירה נסבים לה נסבים: ואמר ירמיהו
אל-כל-הנשים על-הנבכים ועל-הנשים ועל-כל-הנשים הנשים
21 אהו דבר לאמר: הלא את-הקטל אשר קטרתם בעיר
יהודה ובחצות ירושלם אתם ואבותיכם מלככם ושריכם
22 ועם הארץ אתם ובר דיהו תעלה עליכם: ולא יוכל
יהיה עוד לשאת מפני רע מעלליכם מפני התועבת אשר
עשיתם ותחרי ארצכם לחרבה ולשמה ולקללה מאין
23 יושב ברום הנה: מפני אשר קטרתם ואשר חטאתם
לדיהו ולא שמעתם בקול דיהו ובתחתי ובחצותי
ובעדותי לא הלכתם עליהם כהאת אתכם הרעה הזאת
24 כיום הנה: ואמר ירמיהו אל-כל-הנשים ועל כל
הנשים שמו דבר-דיהו כל-יהודה אשר בארץ מצרים:
כה דבר-אמר יהוה-עבדות אלהי ישראל לאמר אתם
ותושבם ותדברנה בסוככם ובידכם מלאתם ולאמר עשה
נעשה את-נדרתי אשר נדרנו לקטל למלכת השמים
ולהסדירה לה נסבים הקים תקומה את-נדרתם ונעשה

תעשנה את־נדרים: לכן שמעו דבר־יהוה כל־יהודה²⁶
 הישבים בארץ מצרים הגו נשבעתי בשמי הנדול אמר
 יהוה אלהי־יְהוּדָה עוד שמי נקרא בפי כל־איש יהודה
 אמר חירא־יְהוּדָה בכל־ארץ מצרים: הגו שקר עליהם²⁷
 לרעה ולא לטובה ותמו כל־איש יהודה אשר בארץ
 מצרים בחרב וברעב עד־כלותם: ופליט חרב ישבון²⁸
 מן־ארץ מצרים ארץ יהודה מתי מספר ונדעו כל־שארית
 יהודה הבאים לארץ־מצרים לגור שם דברמי יקום
 ממני ומקום: וזאת לכם האות נא־יהוה קר־בך אני²⁹
 עליכם במקום הנה למען תדעו כי קום יקום דברי
 עליכם לרעה: כה אמר יהוה הגו נתן את־פרעה ל
 הפרע מלך־מצרים ביד איביו ובדך מבקש נפשו כאשר
 נתתי את־צדקתו מלך־יהודה ביד נבוכדראצר מלך־
 בבל איבו ומבקש נפשו:

מה

הדבר אשר דבר ירמיה הנביא אל־ברוך בנ־יהוה¹
 בכתבו את־הנבואה האלה על־ספר מפי ירמיה בנ־יהוה
 הרבנית ליהונקם בן־אישיהו מלך יהודה לאמר: כה²
 אמר יהוה אלהי ישראל עלך ברוך: אמרת אירגא לי³
 כִּי־אֶת־יהוה הֵנָּה עַל־מִבְּכָבִי וְנִתִּי בְּאֶנְתִּי וּמִנְחָה לֹא
 מִצָּאִיתִי: כה וְהֵאמֵר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוה הֵנָּה אֲשֶׁר־⁴
 בָּנִיתִי אֵי הַרְס וְאֵת אֲשֶׁר־נִמְצְוִתִי אֵי נֶשֶׁת וְאֵת־כִּלְי־הָאָרֶץ
 לִיהָרֹס: וְאֵת־הַתְּבַקֵּשׁ לֶךְ בְּדִלּוֹת־אֶל־תְּבַקֵּשׁ כִּי־הֵנָּה מִבֵּית־⁵
 רָעָה עַל־כִּלְי־בִשְׂרָא נָא יְהוה וְנִתִּי לֶךְ אֶת־נִפְשְׁךָ לְשָׁלָל
 עַל כִּלְי־תְּמַקְחֹת אֲשֶׁר תִּלְד־שָׁם:

מו

אשר הנה דבר־יהוה אלירמיה הנביא על־הנבואה: א

אונד איהר נועט געוויס איינע נדרים
 טהון: 26 דארום, הערט דאס ווארט
 פון דעם האר, נאנץ יהודה, וואס
 וואוינען אין דעם לאנד מצרים, זעה
 איך האב געשוואוירען בייא מיין גרויז
 סען נאמען, זאגט דער האר, אויב מיין
 נאמען וועט נאך זיין גערופען אין
 דעם מויל פון איינליכען מאן פון יהודה
 וואס זאל זאגען, אין דעם גאנצען לאנד
 מצרים, אזוי וואהר וויא דער האר גאט
 לעבט: 27 זעה, איך וואך אויף זיין
 צום שלעכטען אונד נישט צום גוטען,
 אונד עס וועלען פערטיליגט ווערען אלע
 מענער פון יהודה, וואס זענען אין דעם
 לאנד מצרים, דורך דאס שווערד אונד
 דורך דעם הונגער, ביז ויין וועלען זיין
 אין גאנצען פערלענט: 28 אונד דיא
 אנטרענענע פון דעם שווערד, וועלען זיך
 אומקעהרען פון דעם לאנד מצרים, צו
 דעם לאנד יהודה, ווענדיג מענטשען אין
 דער צאהל, אזוי וועלען אלע איבער־
 געבליבענע פון יהודה וויסען, דיא וואס
 זענען געקומען צו דעם לאנד מצרים,
 כדי דארט צו וואוינען, וועמעס ווארט
 וועט געשטעטיגט זיין, דאס וואס איז

פון מיר, אדער פון ויין: 29 אונד דאס וועט צו אייך זיין דער צייכען, זאגט דער
 האר, דאס איך וועל אייך געשטראפען אין דעם וואוינען ארט, דאס איהר זאלט
 וויסען, דאס מיינע ווערטער וועלען געוויס געשטעטיגט ווערען אויף אייך צום
 שלעכטען: 30 אזוי זאגט דער האר, זעה, איך געב איבער פרעה הפרע, קעניג פון
 מצרים, אין דער האנד פון זיינע פינגער, אונד אין דער האנד פון דיא וואס גענעהרען
 זיינע וועלע, אזוי וויא איך האב איבערגעגעבען צדקנהו, קעניג פון יהודה, אין דיא
 האנד פון נבוכדראצר, קעניג פון בבל, זיין פינגער, אונד וואס ער האט גענעהרט
 זיינע וועלע:

קאפיטעל מה

1 דאס איז דאס ווארט, וואס ירמיהו הנביא, האט גערעדט צו ברוך, ווען פון
 גריה ווען ער האט געשריבען דיא דאזיגע ווערטער אין א בוך, פון דעם מויל
 פון ירמיהו, אין דעם פירטען יאהר פון יהונקים, ווען פון יאשרהו, קעניג פון
 יהודה, אזוי צו זאנען: 2 אזוי זאגט דער האר, דער נאט פון ישראל, צו דיר
 ברוך! 3 דוא האסט געזאגט, איי וועה איז מיר! ווארין דער האר האט פער־
 מעהרט טרויריגקייט אויף מיין שטערק, איך בין מיר געווארען אין מיין זיפצען,
 אונד איך האב קיינע רוחע (מנוחה) געפונען: 4 אזוי זאלסט דוא צו איהם
 זאנען, אזוי זאגט דער האר, זעה, דאס וואס איך האב געבויט צושטער איך,
 אונד דאס וואס איך האב געפלאנצט רייס איך אויס, ווארין דאס גאנצע לאנד
 איז מיין: 5 אונד וזכסט דוא דיר גרויסע זאכען? דוא זאלסט עס נישט וזכען,
 ווארין זעה, איך ברענג שלעכטעס אויף אלע לייבער, זאגט דער האר, אבער
 איך וועל דיר געבען זיינע וועלע צו רויב, אין אלע ערטער וואו אהין דוא
 וועסט געהן:

קאפיטעל מו

1 דאס איז דאס ווארט פון דעם האר, וואס איז געוועזען צו ירמיהו הנביא, ווענען אלע

2 למצרים על־חיל פרעה נבו מלך מצרים אשר־היה על־
נהר־פרת בכרמלש אשר־היה נבוכדנאצר מלך בבל
3 בשנת הרביעית להיווצם בראש־השנה מלך יהודה: ערכו
4 מן וגזרו וישו למלחמה: אמרו הסוסים וגלו הפרשים
5 והתנצחו בכוֹכְבֵּים מרדו והרמזים לבשו הסוּסוֹת: מדוע
6 ראיתי הקה היום נסועים אחור וגבורתם וכוֹתוֹ וקִטְסוֹ
7 נסו ולא הפנו מעור מסביב בא־יהודה: אל־יָעִם הַכָּל
8 ואל־יִמְלֹט הַגִּבּוֹר צְפוּהָ עֲלֵיהֶם נהר־פרת בשָׁלֹן ונָפְלוּ:
9 מִיָּדָה כִּי־אֵלֶּה בְּנוֹדוֹת תִּתְנַשּׁוּ מִיָּדָה: מַצְרִים כִּי־אֵלֶּה
10 עֲלֵהּ וּבְהִרְוֹת תִּתְנַשּׁוּ מִיָּם וְאִמֶּר אֲנִי־אֶסְתָּרֶרֶן
11 אֲבִידָה עַד וְיִשְׁבִּי בָהֶ: עֲלֵה הַסּוּסִים וְהַחֲלִלְהוּ הַרְכֵּב
וַיֵּצֵאוּ הַגִּבּוֹרִים בִּישׁ וּפִטַּי תִּפְסִי מִן לִדְוִים תִּפְסִי דָרְבִּי
12 קָשָׁת: וְהַיּוֹם הַיּוֹם לֹאֲרִי יִהְיֶה צָבָאוֹת וְיִם וְקָמָה לְהִנָּקֵם
מִצְרַיִם וְאֶכְלֶה הָרֵב וְעִבְדֶּה וְהָיָה מִדָּמָם כִּי וְכֹחַ לֹאֲרִי
13 יִהְיֶה צָבָאוֹת בְּאֶרֶץ צִפּוֹן אֶל־נהר־פרת: עַל גִּלְעָד וְקָתִי
צָרִי בְּחוֹלֹת בְּנוֹת־מִצְרַיִם לִשְׂאֹל הַרְבִּיתִי רַפְאוֹת תִּשְׁלַח אֵין
14 לָךְ: שְׁמִי נִיִּים קְלוֹנֶה וְנִחֲרַתְךָ מִלִּפְנֵי הָאֶרֶץ כִּי־נִיבֹר
15 בְּבוֹר־שָׁשִׁלִּי יִהְיֶה נִפְלוֹ שְׁנוֹתֶם: הַדְרֵב אֲשֶׁר דָּבַר
יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ נִתְקַיָּא לְבוֹא נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
16 לְחַקוֹת אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם: הִגִּדּוּ בְּמִצְרַיִם וְהִשְׁמִיעוּ
בְּמִגְדוֹל וְהִשְׁמִיעוּ בְּנֶה וּבְחַפְנִיָּתָם אִמְרוּ הַתַּנְצֵב וְהָקֵן
17 לָךְ כִּי־אֲכָלָה הָרֵב כְּסִבְדֶּךָ: מַדּוּעַ נִסְתַּח אֲבִירְךָ לֹא
עָמַד כִּי יִהְיֶה הַרְבִּי: הָרֵבָה בּוֹשֵׁל נִסְתַּח אִשׁ אֶל־רַעְיוֹ
18 וְאִמְרוּ קוֹמָה וְתִשְׁבַּח אֶל־עֲצֻמּוֹ וְאֶל־אֶרֶץ מִגְדוֹתֶיךָ מִסִּין
19 הָרֵב הַיּוֹמָה: קְרָא שֵׁם פְּרִיעָה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם שְׂאוֹן הַעֲבִיר
הַמוֹעֵד: חִי־אֲנִי בְּאֶתֶר־מֶלֶךְ יִהְיֶה צָבָאוֹת שְׁמִי כִּי כְּסִבֹּר
בְּהָרִים וּבְכַרְמֵל בְּנֶה יְבוֹא: כָּל־טוֹלָה עָשִׂי לָךְ וְיִשְׁכַּח

פַּעֲלֶקְעֶר: 2 אוֹיֵף מִצְרַיִם, אוֹיֵף דָּעַם
חֵיל פֿון פֿרעה נבו, קעניג פֿון מִצְרַיִם,
וואס איז געוועזען בייא דעם טייף פֿרת,
בייא כִּרְפִּמֶשׁ, וואס נבוכדנאצר, קעניג
פֿון בָּבֶל האט געשלאגען אין דעם פֿיר־
טען יאָהר פֿון יהוֹנָדָם, וזהו פֿון יאִשְׁהוּהָ,
קעניג פֿון יהודה: 3 בְּרִיט צו פֿאנצער,
אונד שילדען, אונד גענעהנט צו דער
מלחמה: 4 שפאנט איין דיא פֿערד, אונד
נעהט ארויף אויף דיא רייטנענען, אונד
שטעלט אייף אנדער מיט דיא העלמען
(אנזלעכע מיצען) פֿיצט אויס דיא שפֿינען,
אונד טהוט אן דיא פֿאנצער: 5 ווארום
האב איך געזעהען דאס וייא האבען
שָׂרָעֵק, דאס וייא קעהרען זיך צוריק היי־
טער זיך, אונד ווירע שטארקע זענען צו־
שטויסען, אונד וייא אנטלויפען געשווינד
אונד קעהרען זיך נישט אום פֿאר דיא שָׂרָעֵק
וואס איז פֿון רינגס ארום, זאגט דער האר:
6 דער גרינקער (פֿלינקער) נועט נישט אנט־
לויפען, אונד דער שטארקער נועט נישט
אנטרוגען נוערען, צו צפֿון־זייט בייא דעם
טייף פֿרת וועלען וייא זיך שטרויכלען
אונד וועלען פֿאלען: 7 ווער איז דער,

וואס געהט ארויף וייא דער טייף, וייא דיא שטרוימען רוישען זיינע וואסערן? 8 מִצְרַיִם
געהט ארויף וייא א טייף (כילום), אונד וייא דיא שטרוימען רוישען (זיינע) וואסערן, אונד
ער האט געזאגט, איך וועל ארויסגען, אונד איך וועל געדעקען דיא ערד, איך וועל פֿער־
טילנען דיא שטאט אונד דיא איינוואוינער וואס זענען אין איהר: 9 געהט ארויף אויף דיא
פֿערד, אונד מוזימעלט איהר רייטנענען, אונד לאזען דיא שטארקע ארויסגען, בוש אונד
פוט וואס האלטען דעם פֿאנצער, אונד דיא לודים וואס האלטען אונד מרעטען (שפאנען)
דעם בוינען: 10 ווארין יענער טאג איז פֿאר דעם האר, גאט צבאות, א טאג פֿון נקמה,
נקמה צו געמען פֿון זיינע פֿיינד, אונד דאס שווערד נועט וייא אויפֿעקען אונד נועט זיך זע־
טיגען אונד אנטרינקען פֿון וויער בלוט, ווארין עס איז א שלאכטונג פֿאר דעם האר, גאט
צבאות, אין דעם לאנד פֿון צפֿון־זייט, בייא דעם טייף פֿרת: 11 געה ארויף קיין גלעד, אונד
נעם באלזאם, דוא ויגנפרווא, טאכטער פֿון מִצְרַיִם, אומזויט (בִּחְנֵם) האסט דוא דיר פֿער־
טעהרט רפואות (היילמאטעל), דוא האסט קיין מיטעל פֿאר דיר: 12 פֿעלקער האבען גע־
הערט פֿון דינע שאנד, אונד דיין געשפּרייט האט פֿול געמאכט דיא ערד, ווארין א שטארקער
האט זיך געשטרויכעלט אן דעם אנדערן שטארקען, וייא זענען ביידע צוואמען געפאלען:
13 דאס איז דאס ווארט וואס דער האר האט גערעט, צוריקהוה הנביא, וועגען דעם קומען פֿון
נבוכדנאצר, קעניג פֿון בָּבֶל, דאס לאנד מִצְרַיִם צו שלאגען: 14 זאגט עס אן אין מִצְרַיִם, אונד
מאכט עס הערען אין מגדול, אונד מאכט עס הערען אין נוף אונד אין תּחִפְנִיָּתָם, זאגט, שטעל
דיך אונד ברייט דיך צו, ווארין דאס שווערד האט אויפֿגעגעסען אלעס וואס איז ארום דיר:
15 פֿארנואס איז דיין שטארקער אונד עקגעשעלפט געווארען? ער האט נישט געקענט שטעהן,
ווארין דער האר האט איהם אונדגעשטויסען: 16 ער האט פֿערמעהרט געשטרויכעלטע,
אויף פאלט איטליכער מענטש אויף זיין פֿריינד (הֶבֶר) אונד וייא זאגען, שטעה אויף! אונד
לאזען מיר זיך צוריקקעהרען צו אונזער פֿאלק, אונד צו דעם לאנד פֿון אונזערע געבורט,
פֿאר דעם געדריקענדען שווערד: 17 מען רופט דארטען אויס, פֿרעה, קעניג פֿון מִצְרַיִם,
דער וואס האט געמאכט א גערויש, ער האט געלאזט פֿערבייא געהן דיא געשטימטע
צייט: 18 אזוי וואהר וייא איך לעב, זאגט דער קעניג, דער האר צבאות איז זיין
נאמען; דאס אזוי וייא תּבוֹר איז צווישען דיא גערג, אונד אזוי וייא כִּרְמֵל בייא דעם
ים נועט ער קומען: 19 מאך דיר בליים צו פֿערטרייבונג, דוא איינוואוינערין

בתימאצרים כרתו לשמה תורה ונצחה מאן יושב:
 עולה ויפדפיה מצרים קרן מצפון קא כא: גמשיכרית 2
 בקרבה כעל מרבך כרמיהמה הפני גמזי תחיו לא
 עמור כי יום אדם בא עליהם עת פקדונם: קולה בכתש 22
 בך כרבתול ולבו ובקרדמות כאו לה בחטבי עצים:
 כרתו יצרה נאמיהה כי לא יתגר כי רבו מארבה 23
 ואין להם מספר: דכישת בתימצרים נתנה ביד עבד 24
 צפון: אמר דיה צבאות אלתי ישראל הני פוקר אל כה
 אמן מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלקיה ועל מלכיה
 ועל פרעה ועל הבתים בו: ונתתם ביד מבקשי נפשם 26
 וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד עבדי ואחריו תשכן
 כירמיהם נאמיהה: ואתה אליהם עבדי יעקב 27
 ואלהתם ישראל כי הני מושע מדחוק ואת הוציא
 מארץ שבקם ושב יעקב ואלהתם ישראל ואת מחרד: אתה 28
 אליהם עבדי יעקב נאמיהה כי אתה אני כי אנשה
 כלה בבית הניס: אשר הוצאתך שמה ואתך לא אנשה
 כלה ויחלוקך למשפט ונקח לא אנשה:

מז

אשר הנה דבריהה אליהם יהי אל פלשתים *
 בשם יכה פרעה אתהה: כה אמר דיה הדרמים 2
 עלי מצפון דיה ללחל שומא וישמא ארץ ומלואה יור
 וישיב בה וינער האדם והלל כל יושב הארץ: מקול 3
 שגשג פרסות אבדיו מרעש לרכבו המון נלליו לא
 הפני אבות אלונים מרפון דים: עליונים הבא לשדור 4
 את כל פלשתים להכרית לער ולצידון כל שריר עור
 כרשרד דיה את פלשתים שארית אי כפתור: באר 5
 קרחה אלעה נרמחה אשקלון שארית עמקם ערמתי

וימי: 25 דער האר צבאות, דער נאט פון ישראל האט געזאגט, זעה, איך געשמראת
 אויף אמן פון נא, אונד אויף פרעה, אונד אויף מצרים, אונד אויף איהרע געטער,
 אונד אויף איהרע קעניגע, אונד אויף פרעה אונד אויף דא נאט פערזיכערן זיך אין
 איהם: 26 אונד איך וועל זיין איבערגעבען אין דא האנד פון דא נאט גענעהרען
 זייערע זעעלע, אונד אין דא האנד פון נבוכדראצר, קעניג פון בבל, אונד אין דא האנד
 פון זיינע קנעכט, אונד דערנאך וועט זיין געוואונט ווערען וויא אין דא טעג פון
 פארצייטענס, זאגט דער האר: 27 אבער דוא, האב קיין מורא מיין קנעכט געקב,
 אונד שרעק דיר נישט דוא ישראל! ווארין זעה, איך וועל דיר העלפען פון דער ווייטען
 אונד דייןע קינדער פון דעם לאנד פון זייער געפענגניס, אונד געקב וועט צוריק
 קעהרען, אונד ער וועט שטיל אונד רוהיג זיין, אונד קיינער וועט איהם נישט דערשרעקען:
 28 דוא זאלסט קיין מורא האבען, מיין קנעכט געקב, זאגט דער האר, ווארין איך בין
 מיט דיר, ווען איך וועל מאכען איין ענד פון אלע פעלקער, וואס איך האב דיר
 דארטען פערשטויסען, אבער פון דיר וועל איך נישט מאכען קיין ענד, נייערט איך וועל
 דיר שטראפען נאך דעם משפט (רעכט), אבער אונגעשטראפט וועל איך דיר נישט לאזען:

קאפיטעל מז

1 דאס איז דאס ווארט פון דעם האר וואס איז געוועזען צו ירמיהו הנביא, וועגען דא פלשתים,
 איידער פרעה האט געשלאגען עזה: 2 אזוי זאגט דער האר, זעה, וואסער געהט ארויף פון
 צפון-זייט, אונד זיין וועלען זיין צו א פערפלייצטען טייך, אונד זיין וועלען פערפלייצען
 דאס לאנד אונד איהרע פולקייט, דא שטאט אונד דא נאט וואוינען אין איהר, אונד דא
 מענטשען וועלען שרייען, אונד אלע איינוואוינער פון דעם לאנד וועלען קלאגען: 3 פון
 דעם געשריי פון דעם טרעטונג פון דא קלויזען (טריט) פון זיינע שטרקע (פערד), פון דעם
 גערויש פון זיינע רייטער, פון דער ברומונג פון זיינע רעדער, דא עלטערן קעהרען זיך
 נישט צו דא קינדער (צו העלפען) וועגען דער זאלאפיקייט פון דא הענד: 4 וועגען דעם
 טאג, וואס קומט, צו פערטילגען אלע פלשתים, צו פערשניידען צור אונד צדון, אונד איסר-
 ליכען איבערגעבליבענע העלפער, ווארין דער האר פערטיליגט דא פלשתים, דא איבער-
 געבליבענע פון דער אינוועל כפתור: 5 עס איז געקומען איינע אויספליקונג אויף עזה, אשקלון
 איז שטום געווארען, (אויף) דא איבערגעבליבענע פון זייער טיפען לאנד; ביז וויא לאנג

6 התעוררי: לוי הרב לידה עראה לא תשקטי האספי
7 אל תשדך הנשי ודמי: אך תשקטי נדה צהלה אל
אשקלן ואלתוף בם עם יציה:

מח

1 למאב כהימל יהיה צבאות אלה ישראל לוי אלנו
כי שדדה הישיה נלכדה קריתם הישיה המשגב
2 וחתה: אין עוד תהלת מואב בחשבון חשבו עליה דעה
למי ונכרתה מני נסמך דמי אכרד תלך הרב:
3 קול צעקה מחינם שד נשבר נדול: נשברה מואב
ה חמישה וצמח צעריה: כי מעלה הללות בבכי יעלה
6 בכי כי במדד חרונים צרי צעקת שבר שמעו: נסו
7 מלטי נפשכם ותדנה כעורר במדבר: כי יען בטהר
במשדך ובאצרות: נסאת תלכדי ונא כמיש בגולה
8 כהני ושרי דוד: ונא שדך אל בלעיר ועיר לא תמלט
9 ואבר העמק ונשמר המישור אשר אמר יתה: תנצצין
למאב כי נא תנא וערה לשמה תהנה מאן יושב
בתן: אור עשה מלאכת יתה רמה ואור מנ חרבו
11 ויהי: שגן מואב מעורר: נשקט הוא אל שמעיו ולא
דורק מבלי אגלי ובגולה לא תלך עליהן עמד שמעו
12 לו וירדו לא נמר: לכן הדרמים באים ואסידה
ושלח תרלו צנים וצדה וכלי וידי ונבלתם ונפצו:
13 וכש מואב מבמש באשר בשו בית ישראל מבית אל
14 מבטחם: אך תאמרו נבזים אנתו ואנשי חיל למלחמה:
15 שד מואב וערה עליה ומבחר בחוריו ירדו לשבחה נאם
16 המלך יתה צבאות שמו: קרוב איד מואב לבוא ותעלו
17 מחרה מאד: קד לו פלסביו וכל דעי שמו אמרו
18 אכה נשבר משהו מקל תפארה: דר מבדל ישי

וועסט דוא דיך ראצען (דיין לייב)? 6 אזוי
וועה, שנוערך פון דעם האר: ביז וויא
לאנג וועסט דוא ניש רוהען? שווא דיך
צוריק אין דיינע שיד, בערוהיג דיך, אונד
זיין שטיל: 7 וויא אזוי אבער זאלסט דוא
שטיל זיין, ווען דער האר האט עם גע-
באטען קענען אשקלון, אונד קענען דעם
בארטען (ברעג) פון דעם ים? דארט האט
ער עם בעשטימט:

קאפיטעל מח

1 קענען מואב, אזוי זאגט דער האר
צבאות, דער האט פון ישראל וועה צו
נבו ווארין זיא איז צושטערט, קריתים איז
פערשעמט אונד בעצוואונגען געווארען,
צו שאנד איז געווארען דער הויכער ארט
אונד צובראכען: 2 עם איז ניש מעהר דא
דער לויב פון מואב, אין חשבון האבען
זיא ווענען איהר שלעכטעס געטראכט,
קומט, אונד מיר וועלען עם פערטיילען
פון צו זיין א פאלק, אויף מדין דוא
וועסט שמוס ווערען, הינטער דיר וועט
געהן דאס שווערד: 3 א קול פון געשריאי
איז פון חרבים, א פערטויסטונג אונד א
גרויסע צושטערונג: 4 מואב איז צוברא-
כען געווארען, זייער יונגע האבען געלאזט

הערען א געשריאי: 5 ווארין אויף דעם ארויפגאנג פון לחות געהט ארויף געוויין אויף
געוויין, ווארין בייא דעם ארויפגאנג פון חרבים הערט מען דעם בעדרענגער פון דעם
געשריאי פון צוברעכונג: 6 אנטלויפט, אנטרייט אירע זעלען, זיין וועלען אבער זיין
וויא א (דארער) בוים וואס איז אהן בלעטער אין דער מדינה: 7 ווארין ווייל דוא האסט
דיך פערצויכערט אויף דיינע ווערק אונד אויף דיינע אוצרות, אזוי וועסט דוא אויף
בעצוואונגען ווערען; אונד כמולש וועט אנועקנעהן אין גלות, זיינע פנים אונד זיינע
הויפטלייט צוואמען: 8 אונד דער צושטערער וועט קומען אין יעדער שטאט, אונד
דיא שטאט וועט ניש אנטרונגען ווערען, אונד דאס טאהל וועט פערלירען ווערען, אונד
דער פלוין וועט פערטיילען ווערען, ווייל דער האר האט עם געזאגט: 9 גיבט פלינעל צו
מואב, ווארין זיא וויל אנועקפליהען, אבער איהרע שטעט וועלען זיין וויסט, אהן אייני
וואונער אין זיין: 10 פערפלוכט איז דער, וואס טהוט דאס ווערק פון דעם האר מיט
פאלשקייט, אונד פערפלוכט איז דער וואס פערמיידעט זיין שווערד פון בלוט! 11 מואב
איז רוהיג געוועזען פון זיינע יונגע אן, אונד ער איז שטיל געלעגען אויף זיינע היי-
ווען, וואס איז ניש אויסגעלעדונג געווארען פון איין פלי צו דער אנדערע, אונד ער
איז ניש געגאנגען אין גלות, דארום איז דער געשמאק געשטאנען אין איהם, אונד זיין
ריח איז ניש פערענדערט געווארען: 12 דארום, ועה, עם קומען אן טעג, זאגט דער
האר, דאס איז וועל צו איהם שיקען ארויפשלעפערס אונד זיין וועלען איהם ארויפ-
שלעפען, אונד זיינע פלים וועלען זיין אויסלעדיגען, אונד זייער לאגעל (פעסער) ווע-
לען וויא צוברעכען: 13 אונד מואב וועט זיך שטעמען ווענען כמולש, אזוי וויא דאס
הוינענדיג פון ישראל האט זיך געשעמט ווענען בית אל זייער פערצויכערונג: 14 וויא
אזוי קענט איהר זאגען, מיר זענען שטארקע, אונד העלדען-מענער צו דער מלחמה?
15 מואב איז צושטערט געווארען, אונד איהרע שטעט זענען (אין רויף) ארויפגעגאנגען,
אונד דיא בעסטע פון זיינע יונגע לייט האבען ארויפגענידערט צו דעם שלאכטען, זאגט
דער קעניג, יהנה צבאות איז זיין נאמען: 16 דער אונטערזאג פון מואב איז געהענגט גע-
קומען, אונד זיין אומגליק האט זיך געהרגען איהם: 17 בעקלאגט איהם אלע דיא וואס זענען
ארום איהם, אונד אלע דיא וואס קענען זיין נאמען, זאגט, וויא איז דער שטארקער שטעקען
צובראכען געווארען, דער שענער שטעקען: 18 נידער ארום פון דעם כבוד, אונד זען דיך

אין

אִיךָ הָאֵב צוֹבֵרְאֲכֶען מוֹאֵב אוֹזִי וְיֵאָא כֹּלִי וְהָאֵם מִעַן בַּעֲנֵדְרִית אִיהֶם נִישׁ וְאָגַם דַּעַר הָאֵר: 39 וְיֵאָא אוֹזִי דָאם שְׂרַעֲקִלִיךְ וְיֵאָמְעֶרְעֶן וְיֵאָא הָאֵם מוֹאֵב אוֹמְעֵי קַעֲרִישׁ דַּעַם נֶאֱקַעַן מִישׁ שְׂעֵהֲמֶען אוֹנֵד אוֹזִי זָאֵל מוֹאֵב זִינן צוֹ אַ נַעֲלַעֲכֶמְטֶר אוֹנֵד צוֹ אַ שְׂרַעֲק צוֹ אַלַע וְהָאֵם וְעַנְעֶן אַרוֹם אִיהֶם: 40 וְנֶאֱרִין אוֹזִי וְאָגַם דַּעַר הָאֵר וְעַה עַר שְׁנוּעֶבֶט גְּלִיךְ אוֹזִי וְיֵאָא אִיין אֲדִלְעֶר אוֹנֵד עַר פֶּרֶשְׁפֶּרִישׁ וְיֵינַע פֶּלִינְעֵל אִיבַעַר מוֹאֵב: 41 עַם וְעֵלְעֶן בַּעֲצוֹנְאֲנֶנְעֶן וְעֶרְעֶן דִּיא שְׁטַמַּט אוֹנֵד דִּיא פֶּסְטוֹנֶנְעֶן וְעֵלְעֶן אִינְנֶעֶנְוֹקֶען וְעֵי־רַעַן אוֹנֵד דָאם הָאֲרִין פֶּון דִּיא שְׁטַאָרְקֶע פֶּון מוֹאֵב וְעַט זִינן אִין יַעֲנֶעם שְׂאָב אוֹזִי וְיֵאָא דָאם הָאֲרִין פֶּון אַ וְיֵיבֵב וְהָאֵם אִיז אִין וְיִישְׁאָנֶען: 42 אוֹנֵד מוֹאֵב וְעַט פֶּרֶשְׁטִילֶבֶט וְעֶרְעֶן פֶּון אַ פֶּאָלֶק וְנֶאֱרִין עַר הָאֵם יִיךְ גְּרוֹם נַעֲמַכֶּט קַעֲנֶען דַּעַם הָאֵר: 43 אַ פֶּאָרְכֶּט אוֹנֵד אַ גְּרוֹב אוֹנֵד אַ נַעֲטִין אִיז אִיבַעַר דִּיר דוֹא אִינְנֶעֶנְוֹאִיר נַעַר פֶּון מוֹאֵב וְאָגַם דַּעַר הָאֵר: 44 דַּעַר וְהָאֵם אִיז אַנְטִילַאפֶּען פֶּון דַּעַר פֶּאָרְכֶּט וְעַט אִרִינְפֶּאָלֶען אִין דִּיא גְּרוֹב אוֹנֵד דַּעַר וְהָאֵם אִיז אַרוֹיפֶּנְעֶאֲנֶנְעֶן פֶּון דִּיא גְּרוֹב וְעַט אִין דַּעַם נַעֲטִין בַּעֲצוֹנְאֲנֶנְעֶן וְעֶרְעֶן וְנֶאֱרִין אִיךָ וְעֵל אִיבַעַר אִיהֶם אִיבַעַר מוֹאֵב בַּרַעֲנֶנְעֶן דָאם וְאָהֶר פֶּון זִירַע בַּעֲשְׁמֶרְאפּוֹנֵג וְאָגַם דַּעַר הָאֵר: 45 אִין דַּעַם שְׁאָטֶען פֶּון חֶשְׁבוֹן שְׁטַמַּטֶען אַנְטִילַאפֶּעֶנֶע אֶהֱן קֶרַאפֶּט וְנֶאֱרִין אַ פִּיעַר אִיז אַרוֹיפֶּנְעֶן בַּעֲנֶנְעֶן פֶּון חֶשְׁבוֹן אוֹנֵד אַ פֶּלֶאם פֶּון צוֹוִישְׁעֶן סִיחוֹן אוֹנֵד עַם הָאֵם פֶּרַבְרַעֲנֶט דַּעַם עַם פֶּון מוֹאֵב אוֹנֵד דַּעַם שְׁיִיטַעַל פֶּון דִּיא וְיֵהֶן פֶּון דַּעַם נַעֲטוֹמַעַל: 46 אוֹזִי וְעַה צוֹ דִּיר מוֹאֵב! דָאם פֶּאָלֶק פֶּון כְּמוֹשׁ אִיז פֶּרַבְלוֹיֶרֶען בַּעֲנֶנְעֶן וְנֶאֱרִין דִּיעֵי וְיֵהֶן וְעַנְעֶן בַּעֲנֶנְוֹמֶען בַּעֲנֶנְעֶן אִין דַּעַם נַעֲפֶעֶנְנִים אוֹנֵד דִּיעֵי טַעֲכֶמְטֶר אִין דַּעַר נַעֲפֶאֲנֶנְעֶנְשְׁאָטֶט: 47 אִבַּעַר אִיךָ וְעֵל צוֹרִיקֶבְרַעֲנֶנְעֶן דִּיא נַעֲפֶאֲנֶנְעֶנְשְׁאָטֶט פֶּון מוֹאֵב אִין דִּיא לַעֲצֻטַע טַעַג וְאָגַם דַּעַר הָאֵר בִּיז אֶהֱעַר אִיז דָאם מִשְׁפֶּט אִיבַעַר מוֹאֵב:

קאפֿיטעל מט

1 קַעֲנֶען דִּיא קִינְדַּעַר פֶּון עֲמוֹן אוֹזִי וְאָגַם דַּעַר הָאֵר הָאָבֶען דַּעַן דִּיא וְיִשְׂרָאֵל קִינְעֶן קִינְדַּעַר? הָאֵם עַר דַּעַן קִיין יוֹרֶשׁ? וְאַרוֹם הָאֵם מִלְּכֶם בַּעֲעֶרְבֶט גֵּר אוֹנֵד זִינן פֶּאָלֶק וְאִוִּינֶט אִין זִינַע שְׁטַמַּט? 2 דָארוֹם וְעַה טַעַג קוֹמֶען אָן וְאָגַם דַּעַר הָאֵר דָאם אִיךָ וְעֵל מֵאָכֶען הָעֶרֶן אִיבַעַר רַבֵּת פֶּון דִּיא קִינְדַּעַר פֶּון עֲמוֹן אַ שְׁאָלֹנֵג פֶּון מִלְּחָמָה אוֹנֵד זִיא וְעַט וְעֶרְעֶן צוֹ אַ פֶּרַעֲרוֹיטֶען הוֹיפֶּען אוֹנֵד אִיךָ דַּעַ טַעֲכֶמְטֶר (אֲדַעַר דַּעַר־פַּעַר) וְעֵלְעֶן אִין דַּעַם פִּיעַר פֶּרַבְרַעֲנֶט וְעֶרְעֶן אוֹנֵד וְיִשְׂרָאֵל וְעַט וְיִשְׁנִין (עֶרְבַּעַן) זִינַע יוֹרֶשִׁים וְאָגַם דַּעַר הָאֵר: 3 וְאָמַעַר חֶשְׁבוֹן וְנֶאֱרִין עִי אִיז צוֹשְׁטַעַר־בַּעֲנֶנְעֶן שְׁרִיִּישׁ אִיהֶם טַעֲכֶמְטֶר פֶּון רַבָּה קִלִּירַעַט אִיךָ אָן מִישׁ וְעַק קֶלֶאָגַם אוֹנֵד לִוִּישׁ אַרוֹם אִין דִּיא מוֹיֶרֶן וְנֶאֱרִין מִלְּכֶם וְעַט בַּעֲהֶן אִין גְּלוּת זִינַע כְּהֻנִּים אוֹנֵד זִינַע פִּירֶשְׁטֶען צוֹנְאָמֶען: 4 וְהָאֵם רִימַסֶּט דוֹא דִיךְ מִישׁ דִּיא שְׁאָהֲלֶען דִּיין שְׁאָהֵל צוֹרִינֶט דוֹא וְיֵדַעֲרֶשְׁפֶּעֶנִיגַע טַאכֶּמְטֶר וְהָאֵם זִיא פֶּרַעֲרוֹיבֶרַעַט זִיךְ אוֹיף אִיהֶרַע אוֹצִירוֹת וְעַר וְעַט צוֹ מִיר קוֹמֶען? 5 וְעַה אִיךָ בַּרַעֲנֵג אוֹיף דִּיר שְׂרַעֲק וְאָגַם דַּעַר הָאֵר צָבָאוֹת פֶּון אַלַע וְהָאֵם וְעַנְעֶן אַרוֹם דִּיר אוֹנֵד אִיהֶר וְעַט וְעֶדַעַרַעַר פֶּאָר אִיהֶם אַנְעֶקֶנְעֶשְׁטוֹיֶסֶן וְעֶרְעֶן אוֹנֵד קִינְדַּעַר וְעַט נִישׁ פֶּרַעֲזוֹמַלֶּען דַּעַם פֶּרַעֲזוֹמַלֶּעֶנְעֶן: 6 אִבַּעַר נֶאֱכַדֶּעם וְעֵל אִיךָ צוֹרִיקֶקֶהֶרֶען דִּיא פֶּרַעֲטִרִיבַעֲנֶען פֶּון דִּיא קִינְדַּעַר פֶּון עֲמוֹן וְאָגַם דַּעַר הָאֵר:

39 שְׁכַרְתִּי אֶת־מִיָּאֵב כִּכְלִי אִי־חַפְזִי כִּן נֶאֱסִידְהוּ: אִיךָ חֲתָה וְחִלְלִי אִיךָ הַפְּתִיעֶרֶף מוֹאֵב בִּישׁ וְהָאֵם מִיָּאֵב מִלְּשָׁח וְלִמְחָתָה לְכָל־סִבְיָהוּ: כִּרְבָּה אָמַר וְהָאֵם 41 הָאֵם כְּנֶשֶׁר דִּיאָה וּפְרֶשׁ כְּנֶפִי־אֶל־מִיָּאֵב: נִלְכְּדָה הַקְּרִיִּית וְהַמְּצִיחַת נִתְפַּשֶׁה וְהָאֵם לֵב גְּבוּרִי מוֹאֵב בֵּינֶם הָיָה כִּלְכָּב 42 אִשָּׁה מַעֲרָה: וְשָׁמַד מוֹאֵב מִמֶּם כִּי עֲלִי־הָאֵם הִדְרִיל: 43 פֶּחַר וְפֶחַת וְפַח עֲלִיךְ יוֹשֵׁב מוֹאֵב נֶאֱסִידְהוּ: הָאֵם מִפֶּנִּי הַפְּתִיר וְכָל אֶל־הַפֶּחַת וְהָעֵלָה מִן־הַפֶּחַת וְכָל־כֶּפֶח 44 מִה־קֶּרֶבֶת אֶל־הָאֵם אֶל־מִיָּאֵב שְׁנַת פִּקְדָּתָם נֶאֱסִידְהוּ: בְּכָל הַשָּׁבוּעַ עָמְדוּ מִבֶּחַ נְסִים בִּי־אֵשׁ יִצָּא מִחֶשְׁבוֹן וְלִכְבֵּה מִבֶּין 46 סִדְרָה וְהָאֵם פֶּאֶת מוֹאֵב וְקִדְרֶךְ בְּנִי שָׁאִין: אוֹי־לֶךְ מִיָּאֵם אִבַּר עַם־כְּמִישׁ קִרְלֶקְרֶי כְּנֶדַּךְ כְּשִׁבִי וְכַתְּוֶדַּךְ בַּשְּׁכָרָה: 47 וְשִׁבְתִּי שְׁכֹבֶת־מִיָּאֵב בְּאֶחָרִית הַיָּמִים נֶאֱסִידְהוּ עֲרִידְהָ מִשְׁפֶּט מוֹאֵב:

מט

מט

א לִבֵּי עֲמוֹן כִּה אָמַר וְהָאֵם בְּהִינִם אִין לִישְׂרָאֵל אֶם־יִוֹשֵׁב אִין לִי מוֹיֶד וְיֵשׁ מִלְּכֶם אֶת־לִי וְעַיִן בַּעֲרִי יִשָּׁב: 2 לָכֵן הָאֵם יָמִים בָּאִים נֶאֱסִידְהוּ וְהַשְׁמַעְתִּי אֶל־רַבֵּת בַּרַעֲנֶנְעֶן חֲרוּשֶׁת מִלְּחָמָה וְהָאֵם לִתֵּל שְׁמָהּ וְכַתְּוֶהָ בְּאֵשׁ חֲתָמָה וְיֵשׁ יִשְׂרָאֵל אֶת־רִשְׁוִי אָמַר וְהָאֵם: 3 חִלְלִי חֶשְׁבוֹן כִּי שְׂדֵדְהִי צַעֲקָה בְּנוֹת רַבָּה הַקְּרִיִּית שְׁלֶם סִפְרָה וְהַשְׁטַטְנֶה בְּגִדּוֹת כִּי מִלְּכֶם בְּגִלְהָ 4 יִלְךְ בְּהֶנֶן וְשָׁרִי וְחִדְדִי מִחֶשְׁבוֹתֶהֶן לִישְׂרָאֵל: עֲמַקֶּךָ הֶפֶת הַשּׁוֹבְכָה הַבְּטָחָה בְּאֶצְרֶתֶּיהָ מִיָּבֹא אֶל־הָאֵם 5 הָאֵם מִבִּיא עֲלִיךְ פֶּחַר נֶאֱסִידְהוּ יִדְהָ צָבָאוֹת מִקְדֶּל־סִבְיָה וְנֶהֱרַסֶם אִישׁ לִפְנֵי וְאִין מִכְּבֹּד לְכָרָה: וְאַחֲרֵי־כֵן אֶשְׁבִּי אֶת־שְׁכֹבֶת בַּרַעֲנֶנְעֶן נֶאֱסִידְהוּ: לֶאֱדוֹם

כֹּה אָמַר יְהוָה עֲבֹאֹת נֶאֱמַר עוֹד חֲכֵמָה בְּחַיִּים אֲכַבְרָה
 עֲצָה מְבִנִּים נִסְתַּחֲרָה חֲכָמָם: יָסִי הִפְטוּ וְהִמְכִּין לִשְׁכֶּת
 יִשְׁכּוּ יָדָן כִּי אֵיךְ עָשׂוּ הַבָּאֵתִי עָלֵיכֶם פִּקְחִיתִי: אִם
 בְּצָרִים פָּאֵל לָךְ לֹא יִשְׁאָרוּ עוֹלָלוֹת אֲסֻנְיָכֶם בְּלִלְיָה
 הַחֲשׁוֹתוּ דָבָם: כִּי־אֵלֵי חֲשַׁפְתִּי אֶת־עֵשׂוֹ נְלִיתִי אֶת־י
 מִסְתַּחֲרֵי וְהִנֵּה לֹא יִזְכֵּל שָׂדֶךְ וְרֵעֵי וְאֶחָיו וְשִׁבְעֵי
 וְאֵנִי: עֲזָבָה וְחִסָּד אֵל אֲחֵתִי וְאֶל־מִנְחָתוֹ עָלֵי תַבְשִׁירִי: 11
 כִּרְכָה אֲמַר יְהוָה וְהֵן אֲשֶׁר־אֵין מִשְׁפָּחָם
 לִשְׁמוֹת הַבָּיִת שְׁתֵּי יִשְׁתֵּי וְאֵתָהּ הִיא נִקְרָה תִּנְקָה לֹא
 תִּנְקָה כִּי שְׁתֵּה תִּשְׁתֶּה: כִּי כִי נִשְׁבַּעְתִּי נִאֲסִידֶיהָ כִּי
 לִשְׁמָה לְחִרְפָּה לְחִרְבִּי וְלִקְלָלָהּ תִּהְיֶה בְּצָרָה וְכִלְיֶיהָ
 תִּהְיֶה לְחִרְבוֹת עוֹלָם: שְׁמִיעָה שְׁמִיעָה מֵאֵת יְהוָה
 וְיִצֵּר בְּעֵינֵי שְׁלֹחַ הַחֲקִיצָה וְכֹאֵה עָלֵיהֶם וְכֹאֵה לְמַלְחָמָה:
 כִּי־תִהְיֶה קָמָן נִתְחַדֵּם בְּעֵינֵי כָל־בָּאֵם: תִּפְלֹצְתָהּ הִיא 12
 אֶתֶּךָ וְהִין לְכֶךָ שְׂבָלִי בְּחַיִּים הַסֵּלַע חֲפָשִׁי מִרוֹם וְכִבְרָה
 כִּי־תִבְנֶה כְּמִשְׁלַל קֶדֶם מִשְׁעֵי אֲוִירֶיךָ נִאֲסִידֶיהָ: וְהִנֵּה 13
 אֲדֹם לִשְׁמָה כָּל־עֹבֵר עָלֶיהָ יִשְׁכַּח וְשִׁירָק עַל־כִּלְמִנְחָתָהּ:
 כְּמִהְפַּחֵת סָדֵם וְעִמְרָה וְשִׁבְכָה אֲמַר יְהוָה לֹא־יִשָּׁב שָׁם
 אִישׁ וְלֹא־יִגְדֹר כִּהֵּן בְּרָאֵם: הֵנָּה כִּבְרָה יִצְלָה מִנְּאֹן 14
 הַיָּרְדֵּן אֲלֵנָה אֵיתָן כִּי־אֲרַנְיָה אֲרִיזֵל מְשִׁלָּה וְיִי
 כְּחֹדֶר אֵלֶיהָ אֲבָקָר כִּי מִי כְמוֹתִי וְיִשְׁדֵּי וּמִרְחֵי רֵעֵה
 אֲשֶׁר יִגְדֹר לִפְנֵי: לִכֹּן שְׁמִיעֵי עֲצֵי־יְהוָה אֲשֶׁר יִצֵּן אֶל־כ
 אֲדֹם וּמִחֲשׁוֹבוֹתָיו אֲשֶׁר חֲשָׁב אֲלֵי־שִׁבְיִי מִיָּמַי אֲסִילֹא
 יִסְחָבֻם צִעְרֵי הַנְּאֹן אֲסִילֵי־יִשְׁעִים עָלֵיהֶם וְהָם: 15
 מִקּוֹל נִפְלֵם רִעְשָׁה הָאָרֶץ צִלְקָה בְּמִסְחָסֶיהָ וְשָׁמַע 21
 קוֹלָהּ: הֵנָּה כְּמִשְׁלַל יִצְלָה וְהָאֵה וְהַפֶּשֶׁת כִּנְפֵיהֶם עַל־כ
 בְּצָרָה וְהָהָּ לֹב נִבְחָר אֲדֹם בָּיִם הִנֵּה כָּל־אֲשֶׁר

7 קָעָנָה אֲדֹם, אֲזוּי וְאָגַם דָּעַר הָאֵר
 עֲבֹאֹת, אִיז דָּעַן נִיט מַעְהָר דָּא קִיין
 חֲכָמָה אֵין תִּימָן? אִיז דָּעַן דִּיא עֲצָה
 פִּעְרִיזִינְעֵן גִּעְוִינְאָרְעֵן פֿון דָּעם פִּעְרִי
 שְׁטַענְדִּינְעֵן? אִיז דָּעַן וִינְדַע קִלְוִשְׁאָפֶט
 פִּעְרִשְׁלֶעפֶט גִּעְוִינְאָרְעֵן? 8 אַנטְלוֹפֶט,
 קַעֲרֶט אֵיין אָפֿ, (וּזְכָּט) אַ מִשְׁפָּען אָרַט
 צו וואַינְען, אֵינֶר גִּעְוִינְאָינְעֶר פֿון
 דָּדֵן וואַרִין דָּאס אומְגִלִיק פֿון עֵשׂוֹ
 הָאָב אֵיין גִּעְבְּרֶענִיט אֵוִיף אֵינֶם, דִּיא
 צִיט פֿון וִינְדַע בְּשִׁטְרָאפֿונג: 9 ווען
 ווִינְטְרוֹיבֶען וואַמְלֶער קומֶען צו דִיר,
 וועלֶען וִיִּיא דִיר נִיט אֵיבֶער־לאַזֶען צו
 קלויבֶען? ווען גַּבִּים (קומֶען) בִּיִּיא דָּעַר
 נאכְט אֲזוּי וועלֶען וִיִּיא גִּעְנוג פִּעְרִי
 דאָרְבֶּען: 10 וואַרִין אֵיין הָאָב אַנטְפֿלֶעקֶט
 עֵשׂוֹ אֵיין הָאָב אֵוִיפֿנֶעֱדֶעקֶט וִינְדַע
 פִּעְרִיבֶאָרְנֶענֶע עֲרִשְׁטֶר, אונד עַר קֶען וִיף
 נִיט גִּעְהאַלְטֶען, וִינְדַע קִינְדֶער זַענֶען
 צוֹשְׁטֶערט אונד וִינְדַע בְּרִידֶער, אונד
 וִינְדַע שְׂכָנִים, אונד עַר אִיז נִיט מַעְהָר דָּא:
 11 פִּעְרִלאַז דִּינְע וְתוֹמִים אֵיין וועל וִיִּיא
 לאַזֶען לֶעבֶען, אונד דִּינְע אַלְמָנוֹת וועלֶען
 וִיף אֵוִיף מִיר פִּעְרִיזִיבֶען: 12 וואַרִין אֲזוּי

וְאָגַם דָּעַר הָאֵר, זַעֲה, דִּיא וואָס וִינְדַע רַעכְט אִיז נִיט גִּעְוִינְעֵן צו טִרְנֶעקֶען (פֿון) דָּעם
 בַּעֲבֹדֶה וועלֶען דָּאָ מווען טִרְנֶעקֶען, אונד וואַלְטֶט דוּא דָּעַן אונְבֶעשְׁטִראפֶט בִּלְיִיבֶען?
 דוּא וועסְט נִיט אונְבֶעשְׁטִראפֶט בִּלְיִיבֶען, וואַרִין דוּא וועסְט גִּעְוִינֶען מווען טִרְנֶעקֶען:
 13 וואַרִין אֵיין הָאָב בִּיִּיא מִיר גִּעְשְׁוואַוִירֶען, וְאָגַם דָּעַר הָאֵר, דָּאס צו וויסְט, צו שאַנדֶה
 צו צוֹשְׁטֶערנֶג, אונד צו אַ פֿלוֹף וועט בְּצָרָה וִיין, אונד אַלֶע אֵינֶר שְׁטַעט וועלֶען ווערֶען
 צו אֵינְע עִיבִיגֶע וויסְטֶענִים: 14 אֵיין הָאָב גִּעְהֶערט אַ נאָכְרִיכְט פֿון דָּעם הָאֵר, אונד אַ
 שְׁלִיחַ אִיז צווישֶׁן דִּיא פִּעְלֶקֶר גִּעְשְׁקֶט גִּעְוִינְאָרְעֵן, פִּעְרִיאַמֶעלֶט אֵיין אונד קומֶט קֶענֶען
 אֵינֶר, אונד שְׁטַעט אֵוִיף צו דָּעַר מִלְחָמָה: 15 וואַרִין זַעֲה, אֵיין הָאָב דִּיך קליין גִּעְמאַכְט
 אונְטֶער דִּיא פִּעְלֶקֶר, פִּעְראַכְטֶעט אונְטֶער מַעֲנִשֶׁן: 16 דִּיין שְׁרַעקֶליכֶעס גִּעְצֶער
 בִּילד הָאָט דִּיך פִּעְרִינְדֶּט, דִּיא מוֹטְהוֹוִילִיגְקִיט פֿון דִּיין הָאָרֶץ, ווייל דוּא וואַינְטֶעט אֵין
 דִּיא שְׁפאַלְטֶען פֿון אַ פִּעְלֶען־שְׁטִיין, ווייל דוּא הָאָלְטֶסט אָן דִּיא הֵיף פֿון דָּעם הֵינְעל,
 דָּאָ ווען דוּא וואַלְטֶט אֵוִיף אֵוִיפֿהֶעבֶען דִּיין נַעסֶט אֲזוּי ווִיא דָּעַר אָדְלֶער, אֲזוּי וועל אֵיין
 דִּיך פֿון דאָרְטֶען אֵוִיף אַרונְטֶשְׁבֶּרענְען, וְאָגַם דָּעַר הָאֵר: 17 אונד אֲדֹם וועט צו
 פִּעְרִוויסְטונג ווערֶען, אֵימְלִיכֶער וואָס וועט פֿאַרִיִּיא גִּעְהֵן וועט וִיף פִּעְרִוואַונדֶערן אונד
 פִּיפֿפֿען (צִישֶׁען) אֵיבֶער אַלֶע אֵינֶר שְׁלֶעג: 18 אֲזוּי ווִיא דִּיא אֵיבֶער־קֶעֶהרונג פֿון סִדּוֹם
 אונד עִמְרָה אונד אֵינֶר אֵינֶר שְׂכָנִים, וְאָגַם דָּעַר הָאֵר, אֲזוּי וועט דאָרְטֶען קִיין מַעֲנִשׁ נִיט
 בִּלְיִיבֶען, אונד קִיין מַעֲנִשֶׁן־קִינְד וועט דאָרְטֶען נִיט וואַינְען: 19 זַעֲה, ווִיא אַ לֵיב וועט
 עַר אֵוִיפֿנֶעֱהֶן פֿון דָּעַר שְׁמאַלְצִיגְקִיט פֿון דָּעם וָרֵד צו דָּעם שְׁמאַרְקֶען ווִינְדַע אָרַט,
 וואַרִין אֵוִינְגֶעבִילִיקֶליך וועל אֵיין אֵינֶם מַאכֶּען אַנטְלוֹפֶען פֿון דאָנֶען, אונד ווער אִיז דָּעַר
 אֵוִיסְדֶערֶוועלְטֶער אִז אֵיין וואָל אֵינֶם קֶענֶען אָנְשְׁטַעלֶען? וואַרִין ווער אִיז גִּלְיָה צו
 מִיר? אונד ווער וועט מִיר אַ צִיט בַּעֲשִׁימֶען? אונד ווער אִיז דָּעַר פֿאַסְטוֹף וואָס קֶען
 פֿאַר מִיר בַּעֲשִׁמֶען? 20 דאָרום הֶעֱרַט דִּיא עֲצָה פֿון דָּעם הָאֵר, וואָס עַר הָאָט גִּעְראַמֶּען
 קֶענֶען אֲדֹם, אונד וִינְדַע גִּעְראַנְקֶען וואָס עַר הָאָט גִּעְטִראכְט קֶענֶען דִּיא אֵינְוואַינְעֶר פֿון
 תִּימָן, מִעַן וועט ווִיא אַוועקֶשְׁלֶעפֶען ווִיא דִּיא ווִינְדַע שְׁאָף, עַרשְׁטוֹינֶען וועט וִיין אֵיבֶער ווִיר
 עַר ווִינְדַע אָרַט: 21 פֿון דָּעם קוֹל פֿון וִינְדַע פֿאַלֶען צִיטֶערט דִּיא עֶרֶד, אַ גִּעְשְׁרִיִּיא בִּיִּיא
 דָּעם ים סוֹף וועט אֵינֶר קוֹל גִּעְהֶערט: 22 זַעֲה, ווִיא אֵיין אָדְלֶער גִּעְהֶערט עַר אֵוִיף אונד עַר
 שוועבֶט, אונד עַר שְׁפִרִיט אֵוִיס וִינְדַע פֿלינְעל אֵיבֶער בְּצָרָה, אונד עַס וועט וִיין דָּאס הָאָרֶץ
 פֿון דָּעם שְׁמאַרְקֶען פֿון אֲדֹם אֵין יַעֲנֶעם טָאָן, אֲזוּי ווִיא דָּאס הָאָרֶץ פֿון אַ פֿרוּיָא אֵין
 אֵינֶר

איהרענעבורטס יוועהען: 23 קענענדמשקן
פערשעמט איז חמת אונד ארפד, ווארין
וויא האבען א שלעכטע הערונג געהערט,
וויא זענען צוגאנגען; אין דעם ים איז
זארג, ער קען נישט שטיל ווין: 24 דמשק
איז שלאפ געווארען, זיא האט זיך אומ-
געקעהרט צו אנטלויפען, אונד שרעקען
האט איהר אנגענומען, אנקסט אונד
ווייטאגען האט איהר אנגענומען וויא א
געווינערין: 25 וויא אזוי איז נישט
פערלאזט דיא געלויבטע שטאט, דיא
שטאט פון מינע פרייד? 26 דארום
וועלען איהרע יונגע לייט פאלען אין
איהרע נאסען, אונד אלע מלחמהלייט
וועלען פערשלינגט ווערען אין יענעם
טאג, זאגט דער האר צבאות: 27 אונד
איך וועל אנגינגען א פייער אין דיא
מויער פון דמשק, אונד עס וועלען
ברענען דיא פאלאסטען פון בן-הוד:
28 קענען קדר, אונד קענען דעם קע-
ניגרייך פון חצור, וואס נבוכדנאצר,
קעניג פון בבל האט געשלאגען, אזוי
זאגט דער האר, שטעהט אויף, געהט
ארויף קענען קדר, אונד צושטערט דיא

מצודה: 23 דמשק בויש חמת וארפד כדמשקה
24 רעה שמעו נגט בים דאנה השקט לא יוכל: רפתה
דמשק הפנתה לעם וקטט החזקה צהה חבלים
כה אחותה כזלדה: איך לאעבה עיר חזקה כרת
25 משושי: לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי
27 המלחמה ידמו ביום ההוא נאם דנה צבאות: והצתי
אש בחומת דמשק ואכלה ארמנות בן-הוד:
28 לקדר וכלממלכות חצור אשר חכה נבוכדנאצר מלך
בבל בה אמר דנה קומי עלי אליקדר ושדדו את-בני
29 קדם: אלהים וצאנם קדו וישותקם וכלבדלהם
ל ומלחם ישאו להם וקראו עליהם מזור מכבים: וסו
נרו מאד העמיקו לשבת ישבי חצור נאסדה כר
לעז עליהם נבוכדנאצר מלך-בבל צהה חשב עליהם
31 מחשבה: קומי עלי אלני שלי יושב לבטח נאסדה
32 לאדלתם ולאבריה לו בדר ישבע: ודו נמלחם
לבו המון מוקדים לשלל וחרתים לכליהו קצוצי פאה
33 ומכל עקרו אביא את-אדם נאסדה: והנה חצור
למען תנים שמקה ער-עולם לא ישוב שם איש ולא
34 יגור בה בך-אדם: אשר דהו דבר-דנה אל-
ירמיה הנביא אלעילם בראשית מלכות צדקיה מלך
ל והנה אמר: כה אמר דנה צבאות הגי שוב את
36 קשת עולם ראשית נבחרתם: תבאלי אלעילם ארבע
רחות מארבע קצות השמים וחרתים לכל החרות
האלה ולא יתנה דני אשר לא יבוא שם דני עולם:
37 וחרתתי את-עילם לפני איביהם ולפני מבעש נפשם
תבאלי עליהם ורעה את-חרון אפי נאסדה ושלחתי
38 אחריהם את-החרת עד פלות אותם: ושמתו כסאי

זיהן פון מזרחלאנד: 29 זיירע געצעלמען אונד זיירע שאף וועלען וויא צונעמען,
זיירע פארהאנגען אונד אלע זיירע פלוס, אונד זיירע קעמעל וועלען וויא מיט זיך
אנעקפיהרען, אונד וויא וועלען איבער וויא רופען א שרעק פון רינגס ארום:
30 אנטלויפט, ווערט זעהר פערנוואגעלט, מאכט אייך טיף צו וואוינען איהר איינ-
וואוינער פון חצור, זאגט דער האר, ווארין אויף אייך האט נבוכדנאצר, קעניג פון
בבל, איינע עצה געהאלטען, אונד ער האט אויף אייך א געדאנק געטראכט:
31 שטעהט אויף, געהט ארויף צו א רוחני פאלק, וואס וואוינט זיכער, זאגט דער
האר, ער האט קיינע מויערען אונד קיינע רינגלען, ער וואוינט גאנץ אליין: 32 אונד
זיירע קעמעל וועלען ווין צו רויב, אונד דיא פערנוואלונג פון זיירע שאף וועלען
(אויף) ווין צו פליגדערונג, אונד איך וועל וויא צושפרייטען צו אלע זייטען,
דיא געשוירענע הארעקען (פראות) אונד פון אלע זייטען וועל איך זייער אומ-
גליק ברענגען, זאגט דער האר: 33 אונד חצור וועט ווין פאר א וואוינונג פון
שאקאלען, א פערנוויסטונג ביו עביה, קיין מענטש וועט דארטען נישט וואוינען,
אונד קיין מענטשען-וויזן וועט זיך דארטען נישט אויפהאלטען: 34 דאס איז דאס
ווארט פון דעם האר, וואס איז געוועזען צו ורמיהו הנביא ווענען עילם, אין
דעם אנהייב פון דער רעגירונג פון צדקיהו, קעניג פון יהודה, אזוי צו זאגען:
35 אזוי זאגט דער האר צבאות, זעה, איך צוברעך דעם בויגען פון עילם,
דאס הויפט פון זיירע שטארקייט: 36 אונד איך וועל ברענגען איבער עילם
פיער ווינדען (רוחות) פון דיא פיער עקען פון דעם הימעל, אונד איך וועל
וויא צושפרייטען צו אלע דיא דאזיגע ווינדען, אונד עס וועט נישט ווין א
פאלק וואס וועלען נישט דארט אריינקומען דיא פערשטויסענע פון עילם:
37 אונד איך וועל צוברעכען עילם פאר זיירע פיינד, אונד פאר דיא וואס
געגעהרען זיירע וועלען, אונד איך וועל איבער וויא שלעכטעס ברענגען,
מיין גרימפארן, זאגט דער האר, אונד איך וועל הינטער וויא שיקען דאס
שווערד, ביו איך וועל וויא פערלענדען: 38 אונד איך וועל מיין שטוהל שטעלען

ויהי האם בעזיבונם קענען דעם האר:
 15 שאלט אויף איהר רינגס ארום, ויהי
 האט שוין איהרע האנד געגעבען, איהרע
 ברונד-פעסטונגען זענען שוין אינגעפאר-
 לען, איהרע מויערן זענען צושטערט
 געווארען, ווארין דאס איז דיא נקמה פון
 דעם האר, זייט אייך נוקם אין איהר, אזוי
 וויא זיא האט געטהון, אזוי טהוט אויך
 צו איהר! 16 פערשנייט דעם זייער פון
 בבל, אונד דעם וואס האלט א סערפ
 (זיכעל) אין דיא צייט פון דעם שניט;
 ווענען דער בעדריקונג פון דעם שווערר,
 לאז ויך אימליכער מאן קעהרען צו זיין
 פאלק, אונד אימליכער מאן זאל אנט-
 לויפן צו זיין לאנד: 17 א פערשערייטע
 שאף איז ישראל, לייבען האבען זיין
 פערשערייטע, צוערשט האט איהם גע-
 פרעסען דער קעניג פון אשור, אונד צו
 לעצט האט איהם נבוכדראצר, דער
 קעניג פון בבל, זיינע ביינער צוגראכען:
 18 דארום אזוי זאגט דער האר צבאות,
 דער גאט פון ישראל, זעה, איך בעפעהל
 דעם קעניג פון בבל אזוי וויא איך האב
 בעפוילען דעם קעניג פון אשור: 19 אונד
 איך וועל ישראל צוגרייכענען צו זיינע
 וואוינונג, אונד ער וועט ויך וויידען אויף פרמל
 אונד אויף בושן; אונד אויף דעם בארג פון
 אפרים, אונד אויף גלעד וועט ויך זיינע זעעלע זעמינען: 20 אין דיא דאזיגע טעג אונד
 אין דיא דאזיגע צייט, זאגט דער האר, וועט געזוכט ווערען דיא זינד פון ישראל, אונד עס
 וועט ניט זיין, אונד דיא זינד פון יהודה, אונד עס וועט ניט געפונען ווערען, ווארין איך וועל
 פערנעבען צו דעם וואס איך וועל איבערלאזען: 21 אויף דעם לאנד מרתים זאלסט דוא
 ארויפגעבן צו איהר, אונד צו דיא אייגנזאזיגער פון פקוד זאלסט דוא צושטערען אונד
 פערטויטען אונטער וויא, זאגט דער האר, אונד טהוא נאך אלעס וואס איך האב דיר
 געזאגט: 22 א קול פון מלחמה איז אין דעם לאנד, אונד א גרויסער בראך: 23 וויא
 איז אפגעשניטען אונד צוגראכען געווארען דער האמער פון דיא נאנצע ערד! וויא
 איז בבל געווארען צו ערשטוינונג אונטער אלע פעלקער! 24 איך האב דיר געש-
 טריבעלט אונד דוא ביסט אויף געצוואונגען געווארען, דוא בבל, אונד דוא האסט
 עס ניט געוואוסט, דוא ביסט געזונגען געווארען אונד אויף געצוואונגען געווארען,
 ווארין דוא האסט דיר גערייצט קענען דעם האר: 25 דער האר האט אויפגעמאכט זיין
 אוצר, אונד ער האט ארויסגעצויגען דיא פלים פון זיין גרימזאך, ווארין דאס איז דיא
 ארבייט (מלאכה) פון גאט, דעם האר צבאות, אין דעם לאנד פון דיא פשדים: 26 קומט
 צו איהר פון דעם ענד (פון דער ערד), עפענט אויף איהרע געטריידע קאמערן, העבט איהר
 אויף אין דער הייף וויא הייזענס פון גארבען, אונד איהר זאלט איהר פערטויט-
 טען, דאס עס זאל פון איהר קיינע איבערבלייבונג ניט זיין: 27 פערטויטט אלע
 איהרע אקסען, וויא זאלען צו דעם שלאכטען ארויפגעטריבען, אזי וועה איז צו
 זיין, ווארין זייער טאג איז געקומען, דיא צייט פון זייער געשטראפונג: 28 א
 קול פון דיא אנטלאפענע אונד פון דיא אנטריינענע פון דעם לאנד בבל, אגצור
 זאנען אין ציון דיא נקמה פון דעם האר אונזער גאט, דיא נקמה פון זיין היכל:
 29 מאכט עס הערען צו בבל, פיל אלע דיא וואס שפאנען דעם בויגען, לאגערט
 אייך אויף איהר רינגס ארום, דאס עס זאל צו איהר קיינע אנטריינג ניט זיין,
 געצאהלט איהר נאך איהרע ווערק, אזוי וויא אלעס וואס זיא האט געטהון אזוי טהוט
 צו איהר אויך, ווארין זיא האט געמוטויליגט קענען דעם האר, דעם הייליגען פון ישראל:

טו ליהיה הטאה: יהיו עליה סביב נתנה ויהי נפלו
 אשיותיה נדרסו חומותיה כי נקמת יהוה היא הנקמו
 16 בה כאשר עשתה עשורלה: כרתו וורע מכלל ותפש
 מגל בעת קצר מפני הרב היונה איש אל-עמו יפלו
 17 ואיש לאיצו יעסו: עה פורה ושראל ארנות הקדו
 הראשון אכלו מלך אשור ונה האחרון עצמו נבוכדראצר
 18 מלך בבל: לכן כהאמר יהוה צבאות אלתי
 ישראל הני פקר אל-מלך בבל ואל-ארצו כאשר
 19 פקרתי אל-מלך אשור: ושכבתי את-ישראל אל-עורו
 ורעה הפרמל והקשן ובתר אפרים והגלעד תשבע
 כ נפשו: בימים ההם ובעת ההיא נאסידונה יבקש את
 עון ישראל ואינו ואת-חטאת יהודה ולא תמצאנה כי
 21 אסלה לאשר אשאר: עליהארץ מרתים עליה
 עליה ואל-יושביו פקוד הרב ותהרס ארצהם נאסידונה
 22 ונשטה בבל אשר צויתדי: קול מלחמה בארץ ושבר
 23 גדול: איך נדרע וישר פשט בלהארץ איך היתה
 24 לשמה בבל בעינים: לקשתי לך וגם-לפדך בבל ואת
 לא ידעת נמצאת וגם-תפשת כי ביהוה התקדו-
 25 כי פתח יהוה את-אוצרו וצא את-בכל עמו קרמלאכה
 26 ויהי לארץ יהוה צבאות בארץ פשדים: בארלה ממן
 פתחו מאבסיה: סלחה כמרעמים ותהרימה אלתהר
 27 לה שארית: ורבו כל-פריה ורדו לשבה תי עליהם
 28 כיבא יוםם עת פקדתיים: קול גסם ופלטים מארץ
 בבל להניד בציון את-נקמת יהוה אל-עמי נקמת היקלו:
 29 השמינו אל-בבל ובימים בלהדרכי קשת הני עליה
 סביב אל-יהר: פליטה שלמילה קפלה בבל אשר
 עשתה עשורלה כי אל-יהוה ויהי אל-קדוש ושראל:

לכן יפלו בנחלתה ברחבתה וכל אנשי מלחמה ידמו ל
 בנים והוא נאסידהו: ³¹ הני אלה ורחן נאסידהו
 יהיה צבאות כי בא וקם עת פקדתי: וקשל ורחן
 וקשל ואין לו מקום וצמתי אל בקריו ואכלה כל
 סביבתו: ³² כה אמר יהוה צבאות עשוקים בני
 ישראל ובני יהודה ורחו וכל שבטים החזקו כם מאני
 שלחם: ³³ ואלס חק ויה צבאות שמי ריב יריב את
 ריבם ללשן ורנע את הארץ ורחן ולשבי בבל: ³⁴ הרב
 על שבטים נאסידהו ואלו שבי בבל ואלו שבי ואל
 חבמיה: ³⁵ הרב אל שבטים ונאל הרב אל שבטים ורחו:
 הרב אל שבטים ואלו שבי ואלו שבי הרב ורחו:
 יהוה ולשבים הרב אל שבטים ורחו: ³⁶ הרב אל שבטים
 ורחו כי ארץ פסלים היא ובאמים יתחללו: ³⁷ לכן יטבו
 צימם את האים וטבו כה בעת יצנה ואלו שבי עז
 לנצח ולא תשכן ערדור ורחו: ³⁸ כמרחבת אלום את
 סדס ואת שבתה ואת שבתה נאסידהו לא יושב שם
 איש ולא יגור כה ברחם: ³⁹ יהוה עם כה מצפון וני
 גדול ומלכים רבים יצו מרחם ארץ: ⁴⁰ קשת ורחן
 חזקו אבני חמה ולא יחמו קולם כם יחמו ועל
 סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה ערוך ברחם:
 שמע מרחם אל שמשם ורחו יהוה צבאות ורחו:
 חיל ברחם: ⁴¹ יהוה כארה ורחו מאן הרב אל שבי
 איהו ברחם ארזים מרחם ורחו ורחו אלום אפך
 כי מי כמני ורחו ורחו ורחו ורחו ורחו ורחו:
 לכן שמעו עתידהו אשר יען אל בבל ומחשבותיו מה
 אשר השב אל ארץ בשמים אסלא יסחבוטו צערי

30 דארום וועלען אלע איהרע וונגע לייט
 פאלען אין איהרע נאסען, אונד אלע
 איהרע מלחמה לייט וועלען פערשניטען
 ווערען אין דעם דאזיגען טאג, זאגט דער
 האר: ³¹ זעה, איך בין קענען דיר, דוא
 מונטויליגער! זאגט דער האר צבאות,
 ווארין דיין טאג איז געקומען, דיא צייט
 פון דינע בעשטראפונג: ³² אונד דער
 מונטויליגער וועט געשטרויבעלט ווערען
 אונד וועט פאלען, אונד קיינער וועט
 איהם ניט אויפשמעלען, אונד איך וועל
 אנצינדען א פייער אין זיינע שטעט,
 אונד עס וועט פערברענען אלע זיינע
 אוימעגענד: ³³ אזוי זאגט דער האר
 צבאות, גערויבט זענען דיא קינדער
 ישראל אונד דיא קינדער יהודה צו
 זאמען, אונד אלע וואס האבען זיין
 געפאנגען האלמען זיין פעסט, זיין
 ווילען זיין ניט לאזען אונגעקעהן:
³⁴ אבער זייער דערלייזער איז שטארק,
 דער האר צבאות איז זיין נאמען, ער
 וועט געוויס קריגען זייער קריג, כדי ער
 זאל גערוהיגען דיא ערד, אונד דיא

איינזאזיגער פון בבל ציטערן מאכען: ³⁵ א שווערד איז איבער דיא פשוטים, זאגט דער
 האר, אונד איבער דיא איינזאזיגער פון בבל, אונד איבער איהרע פירשטען, אונד
 איבער איהרע קלונג לייט: ³⁶ א שווערד איז איבער דיא ליגנער שטופטער אז
 זיין זאלען נאריש ווערען, א שווערד איז איבער איהרע שטארקע אז זיין זאלען
 דערשראקען ווערען (אדער צובראכען ווערען): ³⁷ א שווערד איז איבער זיינע פערד,
 אונד איבער זיינע רייטווענען, אונד איבער דאס נאנצע געמלשטע (פאלק) וואס זענען
 אין איהר מיטען, דאס זיין זאלען זיין גלייך וויא ווייבער, א שווערד איז איבער איהרע
 אוצרות אז זיין זאלען גערויבט ווערען: ³⁸ א טריקעניס איז איבער איהרע
 וואסערן דאס זיין זאלען אויסגעטריקענט ווערען, ווארין עס איז א לאנד פון געצענביל-
 דער, אונד זיין ווערען נאריש מיט זייער שרעק בילדער: ³⁹ דארום וועלען דא וואוינען
 (צייט) ווילדע חיות פון דער מדבר מיט שרעקליכע חיות (אייס), אונד אויך וועלען
 אין איהר וואוינען דיא טעכטער פון דער שטרוים, אונד זיא וועט מעהר ניט געוואוינט
 זיין אויף עביה, אונד עס וועט קיין רוהע ארם דארטען זיין פון דור צו דור: ⁴⁰ אזוי
 וויא דיא איבערקעהרונג פון סדום אונד עמורה אונד אלע איהרע שכנים, זאגט דער
 האר, אזוי וועט דארטען קיין מענטש ניט וואוינען אונד קיין מענטשען וועט ויך
 דארטען אויפהאלטען: ⁴¹ זעה, א פאלק קומט אן פון צפון זייט, אונד א גרויס פאלק,
 אונד פיל קעניגע דערנוועקען ויך פון דיא ענדען פון דער ערד: ⁴² בויגען אונד שפיוען
 האלסטען זיין, זיין זענען אכזרים (גרויזם) אונד דערבארמען ויך ניט, זייער קול ברוקט
 וויא דאס ים, אונד זיין רייטען אויף פערד, ער איז אנגעגרייט וויא א מאן צו דער
 מלחמה, קענען דיר דוא טאכטער בבל: ⁴³ ווען דער קעניג פון בבל האט פון זיין
 געהערט, אזוי זענען זיינע הענד שלאף געווארען, אנגסט האט איהם אנגענומען, א צי-
 טערנים וויא א געווינעריין (געבערעריין): ⁴⁴ זעה, ער קומט ארויף וויא א לייב פון דער
 פראכט פון דעם נידן, צו דעם שטארקען טיידע ארם, ווארין איך וועל זיין אויגעבליקליך
 מאכען אונגעקליפטען פון דאנען, אונד ווער עס איז אויסדערנוועקלט דעם וועל איך איבער
 איהם אויפגעמען, ווארין ווער איז צומיר גלייך, אונד ווער קען מיר א צייט געשטימען, אונד
 ווער איז דער פאסטויף (הירט), וואס קען שטעקן פאר מיר? ⁴⁵ דארום הערט דיא עצה
 (ראטה) פון דעם האר, וואס ער האט אן עצה געגעבען קענען בבל, אונד זיינע געדאנקען
 וואס ער האט געטראכט קענען דעם לאנד פשוטים, וועט מען זיין דען ניט אונגעקלעפטען

זיין דיא יונגע שאף, וועט דען גיט
איבער זיין פערזענליכע ווערען (אָדער ער-
שטענדיק) דער ווייזע פלאץ? 46 וועגן
דעם קול איז בבל איינגענומען געווארען,
דיא ערד איז דערציטערט געווארען,
אונד א געשריין ווערט געהערט צווישען
דיא פעלקער:

1 אזוי זאגט דער האר, זעה, איך דער-
וועק איבער בכל אונד איבער דיא
איינזואווער פון מיין הארצענס-פיינד
(פשוטים), א פערדארבונג וויד (רוח):
2 אונד איך וועל שיקען איבער בכל
ווארפלער אונד וויא וועלען וויא ווארפלען,
אונד וויא וועלען אויסלעדניגען איהר לאנד,
ווארין וויא וועלען זיין קעגען וויא פון
רינגס ארום, אין דעם שלעכטען טאג:
3 קעגען דעם שרעקער, זאל דער שיקער
שפאנען (שרעקען) זיין בויגען, אונד קע-
גען דעם וואס דערקעבט זיך מיט זיין
פאנצער, אונד איהר זאלט אייך נישט
דערבארמען איבער איהרע וונגע לייט,
פערזויקט (זייט מקרים) איהרע גאנצע
הערשאפט: 4 אונד עס וועלען פאלען

דערשלאנגענע אין דעם לאנד פון פשוטים אונד דערשטאמאקענע אין איהרע גאסן;
 5 ווארין איז ישראל אונד יהודה נישט פערלאזט (אָדער איין אלמן) פון זיין גאט, פון
 דעם האר צבאות, נייערט זייער לאנד (פון דיא פשוטים) איז פול מיט שוילד, פון וועגען
 דעם הייליגען פון ישראל: 6 אנטלויפט פון גבול, אונד אנטרינט איטליכער זיינע וועלע,
 פרי איהר זאלט נישט אומקומען וועגען איהרע זינד, ווארין א צייט פון נקמה איז עס
 פאר דעם האר, ער בעצאהלט איהר א בעצאהלונג (פערנעלטונג): 7 א גאלדענער בער
 כער איז גבול געוועזען אין דיא האנד פון דעם האר, זיא האט בעטרונקען (שפור בעמאכט)
 דיא גאנצע ערד; פון איהר וויין האבען פעלקער בעטרונקען, דארום זענען פעלקער נאריש
 געווארען: 8 פלוצלינג איז גבול בעפאלען אונד איז צוגראכען געווארען! קלאגט אויף
 איהר, נעמט באלזאם צו איהר וועטאג, טאמער וועט זיא געהיילט ווערען: 9 מיר האבען
 געוואלט היילען גבול, אונד זיא האט נישט געוואלט געהיילט ווערען, פערלאזט זיא, אונד
 לאזען מיר געהן איטליכער מאן צו זיין לאנד, ווארין עס האט אנגעריהרט איהר משפט
 ביז צו דעם הימעל, אונד עס האט זיך דערהויבען ביז צו דיא וואלקענס: 10 דער האר
 האט ארויסגעברענגט אינגערע גערעכטיגקייט; קומט אונד לאזען מיר דערצעהלען אין
 ציון דיא ווערק פון דעם האר אונזער גאט: 11 שארפט דיא פוילען, פילט אן דיא שילדען,
 דער האר האט דערוועקט דעם גייסט פון דיא קעניגע פון מדי, ווארין אויף גבול זענען זיין
 נע געדאנקען, זיא צו פערדארבען, ווארין דיא נקמה פון דעם האר איז דיא נקמה פון זיין
 טעמפעל (היכל): 12 קענען דיא מויערן פון גבול העבט אויף א פאהן, מאכט שטארק
 דיא וואך, שטעלט אויף היטערס, ברייט אן דיא לויגערס, ווארין דאס וואס דער האר
 האט געטראכט, אזוי האט ער אויף געטהון, דאס וואס ער האט גערעט צו דיא אייניג
 וואוינער פון גבול: 13 דא וואס וואוינט אויף פילע וואסערן, וואס זיינע אוצרות זענען
 פול, דיין ענד איז געקומען, דיא אייל פון זיינע אפשיינונג: 14 דער האר צבאות האט
 געשוואוירען בייא זיינע וועלע, אזוי וויא איף האב דיך פול בעמאכט מיט מענשען
 וויא מיט היישעריקען, אזוי וועלען וויא אויף דיר ענטפערן מיט א קול פון פרייד: 15 ער
 האט בעמאכט דיא ערד מיט זיין כח, ער האט אנגעברייט דיא וועלט דורך זיינע חסמה
 אונד מיט זיין פערשטאנד האט ער בענייגט דיא הימעל: 16 ווען ער געט זיין קול
 איז א גרימונג פון וואסער אין הימעל, אונד ער ברענגט ארויף דיא וואלקען פון דיא
 עקען

בְּרָקִים לְמַעַר עֲשֵׂה וְהָיָה רֹחַ מֵאֲחֻזֵּי: נִבְעַר כֹּל־
 אָדָם מִדַּעַת הַבֵּישׁ בְּלִצְחָהּ מִכָּסֶּל כִּי שָׂקָר נִסְבּוּ וְלֹא־
 רָחַם בָּם: הִבֵּל הָמָּה מִעֲשֵׂה תַעֲתֻעִים כַּעַת פְּקָדֵתָם יִאֲבֹדוּ: 18
 לֹא־כִאֲלֹה חֲלָק יַעֲקֹב בִּירֵאָה הִבֵּל וְהָיָה שְׂבִט נִחְלָה 19
 וְהָיָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ: מִפְּדֻאֲתָהּ לִי כָּל־מַלְחָמָה כִּי
 וּנְפֻצִי בָּהּ גִּוִּים וְהוֹשַׁתִּי בָּהּ מַמְלָכוֹת: וְנִפְצִיתִי בָּהּ 21
 סִים וְרִבְבוֹ וְנִפְצִיתִי בָּהּ רֶכֶב וְרִבְבוֹ: וְנִפְצִיתִי בָּהּ אִישׁ 22
 וְאִשָּׁה וְנִפְצִיתִי בָּהּ זָקֵן וְנָעַר וְנִפְצִיתִי בָּהּ בָּחֹר וּבְתוֹלָה: 23
 וְנִפְצִיתִי בָּהּ רֵעֵה וְעֵדוֹ וְנִפְצִיתִי בָּהּ אָבִיר וְצִמְדוֹ וְנִפְצִיתִי 24
 בָּהּ פְּחוֹת וּסְנָנִים: וְשִׁלַּמְתִּי לְכָל־לֹבֵל וְלֹבֵל וְיִשְׁכְּבִי כְּשִׁדִּים 25
 אֶת־גִּלְרֵתָם אֲשֶׁר־עָשׂוּ בְּצִיּוֹן לְעֵינֵיכֶם נֹאם יְהוָה:
 הִנֵּנוּ אֵלֶיךָ דֵּר הַמִּשְׁחָתוֹת נֹאם־יְהוָה הַמִּשְׁחָתוֹת כִּי־
 אֶת־כִּדְלֵה־הָאֵרֶץ וְנִשְׁחִית אֶת־יְדֵי עֲלִיָּה וְנִלְלֵתִיךָ מִדְּהַסְלֵי־
 וְנִתְחַדֵּךָ לְדֵר שֹׁרֶפֶת: וְלֹא־יִקְרָא מִיָּד אֲבֹן לִפְנֵי וְאֲבֹן 26
 לְמִסְחָת כִּי־שָׁמָּה עוֹלָם הָיְתָה נֹאם־יְהוָה: שְׂאִינִם 27
 בְּאֶרֶץ חֲקֵנוּ שׁוֹפָר בְּגִוִּים כְּדָשׁוּ עֲלֵיהָ גִוִּים הַשְׁמִיעִי
 עֲלֵיהָ מַמְלָכוֹת אֲרֻם מִנִּי וְאֶשְׁכֵּנוּ פִּקְדוֹ עֲלֵיהָ טָפֹס 28
 הַעֲלֹסִים כִּלְקֵס סָמִיר: כְּדָשׁוּ עֲלֵיהָ גִוִּים אֶת־מִלְכִּי מִדִּי
 אֶת־פְּחוֹתֶיהָ וְאֶת־גִּלְסָנֶיהָ וְאֶת־כִּלְאֵי מַמְלָתָהּ: 29
 וְתִרְעַשׁ הָאֶרֶץ וְתִחַל כִּי־קָמָה עֲלִיבָל מַחֲשָׁבוֹת יְהוָה 30
 לְשׁוֹם אֶת־הָאֶרֶץ כָּל־לִשְׁמָה מֵאֵין יוֹשֵׁב: הִדְלִי בְּבוֹרֵי 31
 כָּל־לִהְלֹם יָשְׁבוּ בְּמִצְרוֹת נִשְׁתַּח וּבִוְרָתָם הָיוּ לְשִׁים
 הַצִּיּוֹן מִשְׁכַּנְתֶּיהָ נִשְׁכְּרוּ בְּרִיתֶיהָ: הִן לִקְרֹאֲתֶיהָ יִזְחַן 32
 וּמִנֵּךְ לִקְרֹאֲתָהּ מִנֵּךְ לְהִגִּיד לְמַלְךָ כָּל־כִּי־לִפְדָּה יִזְרוּ
 מִקְּצֵהָ: וְהַמַּעֲבָדוֹת נִתְּקָשׁוּ וְאֶת־הַדְּאָמִים שָׂרְפּוּ בָּאֵשׁ 33
 וְאֶנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה נִבְחָלוּ: כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת 34
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּתִבְבֵּל כְּנֻרֶעַת הַדְּרִיבָה עוֹד מִעַתָּה וְכֹה־

עָקֵן פֶּן־דָּעַר עָרָה בְּלִיצְעֵן צוֹדָעִם רַעֲבָעֵן
 הָאֵשׁ עַר נַעֲמָאֲכֵט, אֲנִי־דָעַר הָאֵשׁ אֲרוּסִי־
 בַּעֲצוּיָעֵן דָּעַם וְיִזְכֵּר פֶּן־זִינָע אוֹצְרוֹת:
 17 אֵלֶּע מַעֲנִשְׁעֵן זַעֲנֵן אוּסִי־עֲלֵה־רַעַם פֶּן־
 וּיִסְעִשְׁאִפֵּט, אוּסִי־לִכְעַר בְּאֵל־דְּשִׁמִּיד אוּי־
 פַּעַר־שַׁעֲמֵט נַעֲוֹאֲרָעֵן פֶּן־זִינֵן בַּעֲצֵעֲנִיבִילֵר,
 וְוֹאֲרִין זִינֵן בַּעֲנָאֲסֵן בִּילֵד אוּי־פֹאֲלֵשׁ, אֲנִי־
 עַם אוּי־אוּי־אִקִּין אֲמָהֶעֱסִנִּים דָּא: 18 זִינֵן
 זַעֲנֵן נֹאֲרִישׁ, אֲנִי־דָעַר פֶּן־פַּעַר־אִירוֹנִיגָה, אִין
 דָּא צִיִּית פֶּן־זִינָע שְׁמָרָאֵה וְעֵלֵעֵן זִינֵן
 פַּעַר־לִוְרֵעֵן וְעֵרֵעֵן: 19 גִּים אוּזִי וְוִיֵּן דָּא
 דָּאזִיבָע, אִין דָּאם חֲלָק פֶּן־נַעֲקָב, וְוֹאֲרִין עַר
 אוּי־דָעַר בַּעֲשַׁע־פַּעַר פֶּן־אֵלֶּעם, אֲנִי־דָעַר
 שְׂבִט פֶּן־זִינָע נִחְלָה, וְהָיָה צְבָאוֹת אוּי־זִינֵן
 נֹאֲמָעֵן: 20 דָּא בִּיסֵט צוֹ מִיר אֲנִי־דָעַר הָאֲמָעַר,
 אֲנִי־מַלְחָמָה־דְּבִל, אֲנִי־דָעַר וְעֵל מוֹט דִּיר צוֹ־
 בַּרְעִבָעֵן פַּעַלְקַעַר, אֲנִי־דָעַר וְעֵל מִיט דִּיר
 פַּעַר־דָּאֲרָבֵעֵן קַעֲנִיג־רִיבָעֵן: 21 אֲנִי־דָעַר
 וְעֵל מִיט דִּיר צוֹבַרְעִבָעֵן דָּא פַּעַר־דָּא אֲנִי־
 זִינָע רִיבָעַר, אֲנִי־דָעַר וְעֵל מִיט דִּיר
 צוֹבַרְעִבָעֵן דָּעַם וְוֹאֲבֵעֵן אֲנִי־דָעַר רִיבָעַר:
 22 אֲנִי־דָעַר וְעֵל מִיט דִּיר צוֹבַרְעִבָעֵן מֵאֵין
 אֲנִי־דָעַר וְוִיבָע, אֲנִי־דָעַר וְעֵל אוּי־דָעַר מִיט דִּיר
 צוֹבַרְעִבָעֵן אֵלֶּט אֲנִי־דָעַר וְוִיבָע, אֲנִי־דָעַר וְעֵל

מִיט דִּיר צוֹבַרְעִבָעֵן דָּעַם בְּחֹרֵר אֲנִי־דָעַר בְּתוֹלָה: 23 אֲנִי־דָעַר וְעֵל אוּי־דָעַר מִיט דִּיר צוֹבַרְעִבָעֵן
 כַּעַן דָּעַם פֹּאֲסִטוֹךְ אֲנִי־דָעַר זִינָע סָטָאֲדַע, אֲנִי־דָעַר וְעֵל מִיט דִּיר צוֹבַרְעִבָעֵן דָּעַם אֲקַעֲרָמָן
 אֲנִי־דָעַר זִינֵן בַּעֲשַׁפֵּאֵן (אֲקַסְעֵן), אֲנִי־דָעַר וְעֵל מִיט דִּיר צוֹבַרְעִבָעֵן גְּרֹאֲפֵעֵן אֲנִי־דָעַר פִּרְשִׁטְעֵן:
 24 אֲנִי־דָעַר וְעֵל בַּעֲצָאֲהֵלֵעֵן צוֹ בָּבֵל אֲנִי־דָעַר צוֹ אֵלֶּע אִינִי־וְוֹאֲוִינֵר פֶּן־דָּא בְּשִׁדִּים זִינָע
 נֹאֲנַעֲסֵם שְׁלַעֲכִטְסֵם וְוֹאֵם זִינֵן הָאֲבָעֵן בַּעֲשִׁתוֹן אִין צִיּוֹן פֹּאֲר אִינֵרֵם אוּיִנֵעֵן, זֹאֲנֵט דָעַר הָאֵר:
 25 זַעֲה, אִין בֵּין קַעֲנֵן דִּיר, דָּא פַּעַר־דָּאֲרָבֵעֵנֵר בָּאֲרָג! זֹאֲנֵט דָעַר הָאֵר, דָּא וְוֹאֵם פַּעַר־
 דָּאֲרָבֵסֵט דָּאם נֹאֲנַעֲסֵ לֹאֲנֵד! אֲנִי־דָעַר וְעֵל זִינָע מִינֵע הָאֲנֵד אוּי־דָעַר, אֲנִי־דָעַר
 וְעֵל דִּיר אֲרֹאֲפֹוֹאֲרָפֵעֵן פֶּן־דָּא פַּעַלְעִשְׁמִינֵעַר, אֲנִי־דָעַר וְעֵל דִּיר מֹאֲכֵעֵן צוֹ אֲ
 פַּעַר־בְּרַעֲנִטְעֵן בָּאֲרָג: 26 אֲנִי־דָעַר מֵעַן וְעֵט פֶּן־דָּא גִים נַעֲמָעֵן קִינֵן שְׁטִינֵן צוֹ אֲ וְוִינִקְעֵל, אֲנִי־
 אֲ שְׁטִינֵן צוֹ בְּרוֹנְדִּפִּעִסְטְעֵן, וְוֹאֲרִין אֲ פַּעַר־וּיִסְטְוִינֵג פֶּן־עִיבִי וְעֵסֵט דָּא זִינֵן, זֹאֲנֵט דָעַר הָאֵר:
 27 הַעֲבֵט אוּי־דָעַר אֲ פֹאֲהֵן אִין דָּעַם לֹאֲנֵד, בְּלֹאֲט שׁוֹפָר צוֹוִישְׁעֵן דָּא פַּעַלְקַעַר,
 הִיִּילִיגֵט (בְּרִיִּית צוֹ) קַעֲנֵן אִיהֵר פַּעַלְקַעַר, רֹפֵט צוֹוֹאֲמָעֵן קַעֲנֵן אִיהֵר דָּא קַעֲנִיג־
 רִיבָעֵן פֶּן־אֲרָרֵט, מִנִּי אֲנִי־דָעַר אֲשַׁכְּנוּ, בַּעֲפַעֲהֵלֵט אוּי־בַּעַר אִיהֵר אִינֵן בַּעֲפַעֲהֵלֵט־
 הָאֲבַעַר, בְּרַעֲנִגֵט אֲרוּיִף פַּעַר־דָּא וְוִיֵּן דָּא שְׁטַעֲכַעֲדִיבָעֵן הִיִּישְׁעִרִיקֵעֵן: 28 מֹאֲכֵט
 הִיִּילִיגֵן קַעֲנֵן אִיהֵר פַּעַלְקַעַר, דָּא קַעֲנִיבָע פֶּן־דָּא אִיהֵרֵע גְּרֹאֲפֵעֵן אֲנִי־דָעַר אֵלֶּע אִיהֵרֵע
 פִּרְשִׁטְעֵן, (שְׁטֹאֲמִי־הֵלְטֵעַר), אֲנִי־דָעַר דָּאם נֹאֲנַעֲסֵ לֹאֲנֵד פֶּן־זִינָע רַעֲנִירוֹנֵג: 29 אֲנִי־דָעַר
 לֹאֲנֵד הָאֵשׁ בַּעֲצִישְׁטֵר אֲנִי־דָעַר בַּעֲשִׁטְוִינֵעֵט, וְוֹאֲרִין עַם אוּי־מִקְוִים נַעֲוֹאֲרָעֵן אוּי־בָבֵל דָּא
 נַעֲדָאֲנִקֵעֵן פֶּן־דָּעַם הָאֵר, כִּי דָּאם לֹאֲנֵד פֶּן־בָּבֵל צוֹ מֹאֲכֵעֵן צוֹ אֲ פַּעַר־וּיִסְטְוִינֵג אִין אִינֵר־
 וְוֹאֲוִינֵר: 30 דָּא שְׁטֹאֲרָקֵע פֶּן־בָּבֵל הָאֲבָעֵן אוּי־פַּעַלְעֵרֵט מַלְחָמָה צוֹ הָאֲלִטְעֵן, זִינֵן זַעֲנֵן
 נַעֲוִישְׁעֵן אִין דָּא פַּעַלְעֵטְוִינֵעֵן, זִינֵן שְׁטֹאֲרָקִישׁ אוּי־אֲפַעֲטֵהוֹן נַעֲוֹאֲרָעֵן, זִינֵן זַעֲנֵן
 נַעֲוֹאֲרָעֵן אוּי־וְוִיבָע, זִינֵן הָאֲבָעֵן אֲנִי־מַעַרְבֵעֵצוֹנֵדֵעֵן אִיהֵרֵע בַּעֲצֵעֲלִטְעֵן, זִינֵן הָאֲבָעֵן
 צוֹבַרְאֲכֵעֵן אִיהֵרֵע רִיבָעֵל: 31 אִין לִוְיִפֵּסֵר וְעֵט קַעֲנֵן דָּעַם אֲנִי־דָעַר לִוְיִפֵּסֵר לִוְיִפֵּסֵר, אֲנִי־
 אִין אֲנֹאֲנֵר קַעֲנֵן דָּעַם אֲנִי־דָעַר אֲנֹאֲנֵר, אֲנִי־דָעַר אֲנֹאֲנֵעֵן צוֹ דָּעַם קַעֲנִיג פֶּן־בָּבֵל אוּיִנֵעֵן
 שְׁטֹאֲט אוּי־בַּעֲוֹאֲנִיבָעֵן נַעֲוֹאֲרָעֵן פֶּן־דָּעַם עַק: 32 אֲנִי־דָעַר אִיבַּעֲרָפֹאֲרוֹנֵעֵן זַעֲנֵן בַּעֲ־
 צוֹוֹאֲנִיבָעֵן נַעֲוֹאֲרָעֵן אֲנִי־דָעַר מַשְׁרַעֲטְעֵן הָאֲבָעֵן זִינֵן פַּעַר־בְּרַעֲנֵט מִיט פִּינֵר, אֲנִי־דָעַר
 מַלְחָמָה־לִּישִׁי זַעֲנֵן דַּעַר־שָׂרָאֲקֵעֵן נַעֲוֹאֲרָעֵן: 33 וְוֹאֲרִין אוּזִי זֹאֲנֵט וְהָיָה צְבָאוֹת, דָעַר נֹאֲט
 פֶּן־יִשְׂרָאֵל, דָּא מֹאֲכַמֵּר פֶּן־בָּבֵל אוּי־גִלְיָה אוּזִי וְוִיֵּן אֲ שִׁינֵר אִין דָעַר צִיִּית פֶּן־
 דָּעַר דַּעַשְׁעֵן; נֹאֲךָ אִין אֲ קִלְינֵע צִיִּית, אֲנִי־דָעַר שְׁנִיט צִיִּית וְעֵט צוֹ אִיהֵר קוֹמָעֵן:

34 עתה קציר לה: אכלו הקמח והבדראצה מלך בבל
הציגו כל ריח בלענו בתוך מלא בשרו מקצו הרחוק:
לה הקסי ושאריו על בבל תאמר ישבת ציון ודמי אלשיכי
36 כשרים תאמר ירושלים: לכן בה אמר ידועה
הגיד בל את יד ידך וקמתי את ידך מתוך החרבותי את
ימה ויבשתי את מקורה: ונתת בבל ולגלים ומעך
37 תנים שמה ושרה מאן יושב: וחרו ככפרים ושאו
39 עירו כגורי אריות: בהם אשית את משפחתם
והשכרתים למען יגלו וישעו שנת שלום ולא יקצו נאם
40 ויהי: אורידם בברים לשבות באלים עמיתיהם:
41 אך נלכדה ששך ותחפש תחלת בלתי הארץ אך היתה
42 לשמה בבל בנזים: עלה על בבל הנם בהמן גליו
43 ונקסחה: הו ערלה לשמה ארץ צרה וצרה ארץ לא
44 יושב בהן כל איש ולא ישוב בהן בראש: וקצרתי
על בבל בבל והצאתי את בבלעו מפיו ולא יתקרו אליו
45 מה עוד נזים נסדומת בבל נפלה: צאו מחוכה עמי וקלטו
46 צאו את נפשם מחרון ארציהם: וקצרתי לבבכם
וחרוא את נפשם הנשמת בארץ ובה בשנה השמימה
והחרו בשנה השמימה והקם בארץ משל על משל:
47 לכן הנה ימים באים וקצרתי על פסילי בבל וכל ארצה
48 תבוש וכל חלליה יפלו בחוכה: ורעו על בבל שמם
וארץ וכל אשר בהם כי מעפון ובוואלה השודדים
49 נאסיהו: נסדכל לנפול חללי ישראל נסדכלכל
נפלו חללי בלתי הארץ: פלטים מתרב חללי אלתהמו
וכרו מחרון ארציהם וירושלם תעלה על לבבכם:
51 בשעו כירשמעו חרפה סתה כלמה פני כי באו נזים
52 על מקדשי בית הנה: לכן הנדונים באים נאם

ויירע סעודות, אונד איך וועל זיין
פרויען אונד זיין וועלען איינשלאפען איין עבינען שלאף אונד זיין
וועלען ניט אויפנאכען, זאגט דער האר: 40 איך וועל זיין ארויפגעדערן אזוי וויא דיא
לעמעלעך צו דעם שלאכטען, אזוי וויא ווידער מיט בעק: 41 וויא איז ששך בעצוואונגען
געווארען? אונד דיא בויסט איינגענומען געווארען דיא לויב פון דיא באנצע ערד: וויא
איז בבל געווארען צו א פערשטוינגען צווישען דיא פעלקער: 42 עס איז ארויפגע-
באנגען אויף בבל דאס נם; דורך דער ברומונג פון זיינע אינדען איז זיא צוגעדעקט
געווארען: 43 איהרע שטעט זענען געווארען א פער וויסטונג, א מרקען לאנד אונד וויסט,
א לאנד וואו עס וואוינט ניט אין איהר קיין מענטש, אונד קיין מענטשען ווהן נועט אין איהר
ניט איבערפאהרען: 44 אונד איך וועל בעשטראפען בל אין בבל, אונד איך וועל ארויס-
ציהען ווין שפייטעך פון ווין מויל, אונד דיא פעלקער וועלען צו איהם ניט מער ציהען,
אפילו דיא מויערן פון בבל זענען איינגעפאלען: 45 געהט ארויס פון צווישען איהר, מיין
פאלק, אונד אנטרונט אימליכער מענטש ווינע זעעלע פאר דעם גרימפארן פון דעם האר:
46 ווארין טאמער נועט אייער הארץ ווייך נערען אונד איהר נועט מורא האבען פאר דער
הערונג (נאכריכט) וואס עס ווערט געהערט אין דעם לאנד, אונד עס נועט מימען אין דעם
נאחר פון דער הערונג, אונד נאך דעם נאחר פון דער הערונג, אונד רויב איז אין דעם לאנד,
אונד איין געוועלטיגער איבער דעם אנדערן: 47 דארום זעה, דיא טעג קומען
דאס איך וועל בעשטראפען דיא געצענבילדער פון בבל, אונד איהר באנצעס לאנד
נועט פערשעהקט ווערען, אונד אלע איהרע דערשלאגענע וועלען אין איהר פאלען:
48 אונד דער הימעל אונד דיא ערד וועלען איבער בבל זינגען, אונד אלעס וואס איז
אין וויא, ווארין פון צופרויזט וועלען דיא רויבערס צו איהר קומען, זאגט דער האר:
49 אויף בבל איז צוגעפאלען מיט דיא דערשלאגענע פון ישראל, אויף צו בבל זענען גע-
פאלען דיא דערשלאגענע פון דעם באנצען לאנד: 50 איהר אנטרענע פון דעם שווער,
געהט אונעק, איהר זאלט ניט שטעהן: געדענקט פון דער ווייטען דעם האר, אונד ירושלים
נועט ארויפגען אויף אייער הערצער: 51 מיר זענען פערשעהקט געווארען, ווארין מיר
האבען געהערט שאנד, שמה האט בעדעקט אזער פנים, ווארין פרעמדע זענען
געקומען אויף דיא הייליגקייטען אין דעם הויז פון דעם האר: 52 דארום זעה, דיא טעג קומען,
זאגט

אויס לבנה: 2 אויג ער האט געטוהן דאס
וואס איז שלעכט אין דיא אויגען פון דעם
האר, אלעס אזוי וויא ווונקום האט גע-
טוהן: 3 דארום דורך דעם צאָרן פון דעם
האר איז עס געשעהען אין ירושלים
אויג אין ווונד ביז ער האט זיין
פערטווארפען פון זיין פנים; אויג
צדקנהוי האט מורד געוועזען קעגען
דעם קעניג פון בבל: 4 אויג עס
איז געוועזען אין דעם ניינטען יאָהר פון
זיינע רעגירונג, אין דעם צעהנטען חֹדֶשׁ,
אין דעם צעהנטען טאג אין דעם חֹדֶשׁ,
איז נבוכדראצר, קעניג פון בבל געקור-
מען, ער אויג זיין גאנצעם חיל קעגען
ירושלים, אויג זיין האבען זיך קעגען
איהר געלאנגערט, אויג זיין האבען קע-
גען איהר געבויט א וואל (שאַנץ) ארום:
5 אויג דיא שטאט איז געקומען אין א
בערענגעניס ביז צו דעם עלפטען יאָהר
פון דעם קעניג צדקנהוי: 6 אין דעם פיר-
טען חֹדֶשׁ, אין דעם ניינטען טאג אין
דעם חֹדֶשׁ, איז דער הונגער שטארק
געווארען אין דער שטאט, אזוי דאס עס
איז נישט געוועזען קיין גרויט פאר דעם

2 מלכה: וַעשׂ הָרַע כַּעֲשֵׂי יְהוָה כָּל אֲשֶׁר-עָשָׂה יְהוָה:
3 כִּי עָלָאָה יְהוָה הַחֵלָּה בִּירוּשָׁלַם וַיְהוּדָה עַד-הַשְּׁלֵכֶן
4 אֹתָם מֵעַל פְּנֵי יַמֶּיךָ צִדְקִיָּהוּ בְּמֶלֶךְ בָּבֶל: וַיְהִי
בַשָּׁנָה הַתְּשִׁיעִית לְמָלְכוֹ בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בְּעֶשְׂרִי לַחֹדֶשׁ
5 כָּאֵל וּבִכְרָאֲצֵר מֶלֶךְ-בָּבֶל הָיָה וּבְלִילוֹ עַל-יְרוּשָׁלַם
6 וַיִּהְיֶינָה עֵלֶיהָ נִבְעֵי דָגִים סָבִיב: וַתֵּכֶּה הָעִיר בַּמָּצוֹר
7 עַד עֲשָׂר־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמֶלֶךְ צִדְקִיָּהוּ: בַּחֹדֶשׁ הַרְבִּיעִי
בַּתְּשַׁע־לַחֹדֶשׁ וַיְחֹק הָרַעֲב בְּעִיר וּלֹא-הָיָה לָחֶם לָעָם
8 וַיִּתְּנוּ: וַתִּבְקַע הָעִיר וּבְלִילֵי-הַמֶּלֶכָה וּבְרָחֹוּ וַיֵּצֵאוּ
מִהָעִיר לֵילָל דֶּרֶךְ שַׁעַר בִּדְהַחֲמֹלִים אֲשֶׁר-עַל-פִּי הַמֶּלֶךְ
9 וּבְשָׂדִים עַל-הָעִיר סָבִיב נָלְכוּ דֶּרֶךְ הַעֲרָבָה: וַיִּרְדּוּ
חֵיל-בָּשָׂדִים אֲחֵרֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁעוּ אֶת-צִדְקִיָּהוּ בַּעֲרֵבֹת
10 יְהוָה וּבְלִילוֹ נָפְצוּ מַעְלֵיו: וַתִּפְשְׁוּ אֶת-הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲלוּ
אֹתוֹ אֶל-מֶלֶךְ בָּבֶל רַב־לָתָה כֹּאֲרֵן חֶמֶת וַיִּדְבֵּר אִתּוֹ
מִשְׁפָּטִים: וַיִּשְׁמַט מֶלֶךְ-בָּבֶל אֶת-יָדָיו צִדְקִיָּהוּ לַעֲשׂוֹ וְגַם
11 אֶת-יָדָיו שְׁרֵי יְהוָה שָׂמַט בְּרַב־לָתָה: וַתִּשְׁעֵי צִדְקִיָּהוּ
עַד וַיִּאָּסְרוּ בִּתְּשֻׁשִׁים וּבְחָדָיו מֶלֶךְ-בָּבֶל בְּבִלְהָ:
12 וַיִּתְּנוּ בְּבוֹתֵיהֶם קֶרֶת עֲרִיסֵי מוֹתוֹ: וּבַחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי
בְּעֶשְׂרִי לַחֹדֶשׁ הָיָה שֵׁנַת תְּשַׁע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמֶלֶךְ
נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל כָּאֵל וּבְחֹרָאֲדָן רַב־בָּשָׂדִים עָמַד
13 לִפְנֵי מֶלֶךְ-בָּבֶל בִּירוּשָׁלַם: וַיִּשְׁרָף אֶת-בֵּית-יְהוָה וְאֶת-
בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת כָּל-בָּתֵּי יְרוּשָׁלַם וְאֶת-כָּל-בֵּית הָהָרֹל
14 שָׂרָף בָּאֵשׁ: וְאֶת-כָּל-חֲמֹת יְרוּשָׁלַם סָבִיב נָתַצוּ כָּל-חֵיל
15 כְּשִׂיִּים אֲשֶׁר אֶת-רַב־בָּשָׂדִים: וּמִדֹּלֹת הָעָם וְאֶת-יִתְחָר
הָעָם וְהַנְּשָׂאִים בְּעִיר וְאֶת-הַנְּפִלִים אֲשֶׁר נָפְלוּ אֶל-מֶלֶךְ
בָּבֶל וְאֶת יִתְחָר הָאֲמֹן הִלְלָה נְבוּזַרְאֲדָן רַב־בָּשָׂדִים:
16 וּמִדֹּלֹת הָאָרֶץ הַשָּׂאִיר נְבוּזַרְאֲדָן רַב־בָּשָׂדִים לְכָרְמִים

פאלק פון דעם לאנד: 7 אויג דיא שטאט איז איינגעבראכען געווארען, אויג אלע
מלכה-לייט זענען אנמלאפען, אויג זיין זענען ארויסגעגאנגען פון דער
שטאט ביא נאכט, אויך דעם וועג פון דעם מויער צווישען דיא מויערן, וואס זענען
געוועזען ביא דעם גארטען פון דעם קעניג, אבער דיא פשדים זענען געוועזען ארום
דער שטאט, אויג זיין זענען אונעקגעגאנגען אויך דעם וועג צו דעם פלוין: 8 אויג
דאס חיל פון דיא פשדים האבען גאנגעגאנגען דעם קעניג, אויג זיין האבען דער-
גרייכט צדקנהוי אין דעם פלוין פון ירחו, אויג זיין גאנצעם חיל האבען זיין פון
איהם צושפרייט: 9 דאן האבען זיין דעם קעניג געהאפט, אויג זיין האבען איהם
ארויפגעבראכט צו דעם קעניג פון בבל, קיין רבלה, אין דעם לאנד חמת, אויג ער
האט מיט איהם גערעט איבער משפט: 10 אויג דער קעניג פון בבל האט געשאכטען
דיא זיין פון צדקנהוי פאר זיינע אויגען, אויך אלע פירשטען פון ווונד האט ער גע-
שאכטען אין רבלה: 11 אויג דיא אויגען פון צדקנהוי האט ער בלינד געמאכט, אויג
ער האט איהם געפונדען אין קעטען, אויג אזוי האט דער קעניג פון בבל איהם גע-
בראכט קיין בבל, אויג ער האט איהם אריינגעזעצט אין דעם הויז פון דיא
געוואכונג, ביז צו דעם טאג פון זיין טויט: 12 אויג אין דעם פינפטען חֹדֶשׁ, אין
דעם צעהנטען טאג אין דעם חֹדֶשׁ, דאס איז דאס ניינצעהנטע יאָהר פון דעם קעניג
נבוכדראצר, קעניג פון בבל, איז נבוזראדן דער הויפטמאן פון דיא שלאכטער גע-
קומען, וועלכער איז געשטאנען פאר דעם קעניג פון בבל, קיין ירושלים: 13 אויג
ער האט פערברענט דאס הויז פון דעם האר, אויג דאס הויז פון דעם קעניג, אויג
אלע הייזער פון ירושלים, אויג אימליכעס גרויסע הויז האט ער פערברענט אין פייער:
14 אויג אלע מויערן פון ירושלים רינגס ארום, האבען דאס גאנצע חיל פון
דיא פשדים צושטויסען, וואס זענען געוועזען מיט דעם הויפטמאן פון דיא שלאכטער:
15 אויג פון דיא ארעמע פון דעם פאלק, אויג דאס איבריגע פון דעם פאלק וואס
זענען איבערגעבליבען אין דיא שטאט, אויג דיא געפאלענע וואס זענען צוגע-
פאלען צו דעם קעניג פון בבל, אויג דיא איבריגע פון דיא מייסטערס, האט נבוזראדן דער
הויפטמאן פון דיא שלאכטער פערטריבען: 16 אויג פון דיא ארעמע פון דעם לאנד,
האט נבוזראדן דער הויפטמאן פון דיא שלאכטער איבערגעלאזט, אלס ווייניגערמאנער

ולגנים: ואת עמורי הנחשט אשר לבית יהודה ואת
המכחות ואת־הנחשט אשר בבית יהודה שבו כשרים
ושאו את־פלישתם כבבל: ואת־הסוחרות ואת־הנשים
ואת־המזמרות ואת־המזמרות ואת־הכפופות ואת כל־כל
הנחשט אשר־שרתו בהם לקחו: ואת־הספים ואת־
המחלות ואת־המזמרות ואת־הסוחרות ואת־המזמרות ואת
הכפופות ואת־המזמרות אשר נהב נהב ואשר־קסף קסף
לקחו רב סבחים: העמידים שנים הים אחד והבקר כ
שנים־עשר נחשט אשר־תחת המכחות אשר עשה הקלד
שלמה לבית יהודה לא־היה משקל לנחשטם כל־הפלים
האלה: והעמידים שמונה עשרה אמה קומה העמד
האחד ותש שנים־עשרה אמה וסבבו ועבדו ארבע
אצבעות נבוב: וכתרת עליו נחשט וקומת הכתרת
האחת חמש אמות ושקבה ורמונים על־הכותרת סביב
הכל נחשט וקומה לעמוד השני ורמונים: והיו רמונים
חששים וששה רוחה כל־הרמונים מאה על־השקבה
סביב: וקנה רב־סבבים את־שריה בזה הראש ואת־
צפנה בזה השונה ואת־שלשת שמיני הסף: ומד־העיד כה
לקח סרים אחד אשר־היה פקדו: על־אנשי המלחמה
ושבועה אנשים מרא פני־המלך אשר־נמצאו בניו ואת
ספר שר הצבא המצבא את־עם הארץ וששים איש
מעם הארץ הנמצאים בזה העיר: וקנה אותם נבוכדנאצר
רב־סבבים וקנה אותם אל־מלך בבל רב־לחה: וקנה
אותם מלך בבל ונתם רב־לחה בארץ חמת ונל יהודה
מעל מלך חת: וזה העם אשר הגלה נבוכדנאצר בשנת
שבע יהודים שלשת אלפים ועשרים ושלשה: בשנת
שמונה עשרה נבוכדנאצר מירושלם נפש שבנה מאות

אונד אלם אקערלייט: 17 אונד דיא
קופערנע זיילען וואס זענען געוועזען
צו דעם הויז פון דעם האר, אונד דיא
קעסעל אונד דאס קופערנע ים וואס
זענען געוועזען אין דעם הויז פון
דעם האר, האבען דיא פשוים צובראכען,
אונד וויא האבען אונזעקגעטראגען דאס
באנצע קופער קיין בבל: 18 אונד דיא
טעפ, אונד דיא שוויפעל, אונד דיא
מעסער, אונד דיא שפרינג־בעקען, אונד
דיא פאנען אונד אלע דיא קופערנע פלים
וואס מען האט מיט וויא געדרייט, האבען
זייא צוגענומען: 19 אונד דיא בעקען
אונד דיא פייגער־פאנען, אונד דיא שפרינג־
בעקען, אונד דיא טעפ, אונד דיא לייכ־
טער, אונד דיא לעפעל אונד דאס רייך־
געפעס, דאס וואס עס איז געוועזען אין
באנצען פון גאלד אונד דאס וואס עס
איז געוועזען אין באנצען פון זילבער,
האט דער הויפטמאן פון דיא שלאכטער
צוגענומען: 20 דיא צווייא זיילען, דאס
איינע מעער אונד דיא צוועלף קופערנע

רינדער וואס זענען געוועזען אונטער דיא געשטעלען וואס דער קעניג שלמה
האט געמאכט צו דעם הויז פון דעם האר, עס איז נישט געוועזען קיינע וואג צו דעם
קופער פון אלע דיא דאזיגע פלים: 21 אונד דיא זיילען זענען געוועזען אכטצעהן
אזיילען הויף, פון איטליכען זייל, אונד איין פאדעס פון צוועלף אזיילען איז גע־
וועזען דאס פאס ארום איהר; אונד זיינע גרעב (דיק) איז געוועזען פיער פינגער, עס
איז געוועזען הויל: 22 אונד א קרוין פון קופער איז אויף איהם, אונד דיא הויף פון
איינע קרוין איז געוועזען פינף אזיילען, אונד א געקווערק אונד מילגרוימען
זענען געוועזען אויף דיא קרוין רינגס ארום, אלעס איז געוועזען פון קופער; אונד
אזוי וויא דיא דאזיגע צו דיא אנדערע זייל, אונד מילגרוימען: 23 אונד דיא מיל־
גרוימען זענען געוועזען זעקס אונד ניינציג אין א זייט, אלע מילגרוימען זענען גע־
וועזען הונדערט אויף דעם געקווערק רינגס ארום: 24 אונד דער הויפטמאן פון דיא
שלאכטער האט גענומען שריה דעם ערשטען כהן, אונד צפניה דעם צווייטען כהן,
אונד דיא דרייא הויטער פון דיא שוועל: 25 אונד פון דער שטאט האט ער גענומען
אין הויפדינער, וואס איז געוועזען אנגעשטעלט איבער דיא מלחמה־לייט, אונד
זיבען מענער פון דיא וואס האבען געוועהען דאס פנים פון דעם קעניג, וואס
זענען געפונען געווארען אין דער שטאט, אונד דעם שרייבער פון דעם הויפטמאן פון
דעם חיל, וואס פלעגט מוסטערן דאס פאלק פון דעם לאנד, אונד זעכציג מענער פון
דעם פאלק פון דעם לאנד, וואס זענען געפונען געווארען אין דער מיטען פון דער שטאט:
26 אונד נבוכדנאצר דער הויפטמאן פון דיא שלאכטער, האט זייא גענומען אונד ער האט זייא
אונזעקגעפיהרט צו דעם קעניג פון בבל, קיין רבלה: 27 אונד דער קעניג פון בבל האט זייא
געשלאגען, אונד ער האט זייא געטייט אין רבלה, אין דעם לאנד חמת; אונד אזוי האט ער
פערטריבען יהודה־פון זיין לאנד: 28 דאס איז דאס פאלק, וואס נבוכדנאצר האט פערטרי־
בען, און דעם זיבענטען יאהר, דרייא מויענד אונד דרייא אונד צוואנציג יאהר: 29 אין דעם
אכטצעהנטען יאהר פון נבוכדנאצר, (האט ער פערטריבען) פון ירושלים, אכט הונדערט

אונד צוויי אונד דרייסיג לייט: 30 אין דעם דריי אונד צוואנציגסטען יאהר פון נבוכדראצר, האט נבוכדאך, דער הויפטמאן פון דיא שלאכטער פערטריי בען פון דיא יהודים, זיבען הונדערט אונד פינף אונד פירציג לייט, אלע לייט זענען גענועזען פיער טויזענד אונד זעקס הונדערט: 31 אונד עס איז גענועזען, אין דעם זיבען אונד דרייסיגסטען יאהר פון דער פערטרייבונג פון יהויכין, קעניג פון יהודה, אין דעם צוועלפטען טען חדש, אין דעם פינף אונד צוואנציגסטען טאג פון דעם חדש, האט אויל מרודך, קעניג פון בבל, דערהויבען אין דעם יאהר ווען ער איז קעניג געווארען, דעם קאפפון יהויכין קעניג פון יהודה, אונד ער האט איהם ארויסגענומען פון

ל שלשים ושנים: בשנת שלש ושמנים לנבוכדראצר העלה נבוכדאך רב־מכרים יהודים נפש שבע מאות ארבעים וחמשה כל־נפש ארבעת אלפים ושש מאות: 31 ויהי בשלשים ושבע שנה לנלות יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים וחמשה לחדש נשא אויל מרודך מלך בבל בשנת מלכותו את־ראש יהויכין מלך־יהודה וצא אתו מבית הכלא: ודבר אתו מכות ויתן את־בסאו ממלל לבסא: מלכים אשר אתו בבבל: 32 ושנה את בני בלא ואכל לחם לפני המד כל־ימי חייו: 33 ואתו אחת המד נתתו מאת מלך־בבל דבריו ביום עיניו מותו כל ימי חייו:

חוק ונתחזק

סכום הפסוקים של ירמיהו אלף ושלש מאות וששים וחמשה. וכל אנשיה גברים סימן. וחציו, ויאמר חנניה וסדריו אחד ושלשים. לא איש אל ויכזב סימן: ופרקיו חמשים ושנים אורה יהיה בכל לבב סימן:

דעם געפענגניס: 32 אונד ער האט מיט איהם פריינדליך גערעט, אונד ער האט געגעבען זיין שטוהל איבער דעם שטוהל פון דיא קעניגע וואס זענען גענועזען מיט איהם אין בבל: 33 אונד ער האט פערענדערט זיינע געפענגניס־קליידער, אונד ער האט פאר איהם שטענדיג ברויט געגעסען, אלע טעג פון זיין לעבען: 34 אונד זיינע שפייו איז איהם שטענדיג געגעבען געווארען פון דעם קעניג פון בבל, יעדע זאך וואס ער האט געדארפט יעדען טאג, ביז צו דעם טאג פון זיין טויט, אלע טעג פון זיין לעבען:

אלע פסוקים פון דעם ספר ירמיהו זענען איין טויזענד דריי אונד הונדערט אונד פינף אונד זעכציג; דיא העלפט דאפון איז קאפיטעל כ"ח, י"א; אונד האט אים גאנצען צוויי אונד פינציג קאפיטלעך:

חוק ונתחזק

יחזקאל

יְהוֹכִיָּאֵשׁ בְּשֵׁלֶשֶׁם שָׁנָה חֲדָשִׁי בְּחֻמְשָׁה לַחֹדֶשׁ וְאֵין בְּחֹדֶךְ *
הַגּוֹלָה עַל־יָדָךְ כִּכְר נִפְתָּחוּ הַשָּׁמַיִם וְרָאִיתָ מֵרָאִית
אֱלֹהִים: בְּחֻמְשָׁה לַחֹדֶשׁ הָיָה הַשָּׁנָה הַחֲמִשִּׁית לְגָלוּת *
הַמֶּלֶךְ וַיִּכְּזֹב: הִנֵּה הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלֶי וְהוֹקָאֵל בְּדַבְּתִי *
הַכֶּתֶן בְּאָרְצְךָ כְּשִׁדִּים עַל־יָדָךְ כִּכְר וְחִתִּי עָלָיו שָׁם יִד *
יִדְּהָ: וְרָאִיתָ וְהָיָה רֹחַ סַעֲרָה בָּתָּה מִדְּהַפְּזִים עַל גְּדוֹל *
וְאִישׁ מִתְלַלְחֶת וְהָיָה לוֹ סָבִיב וּמִתּוֹכָהּ בָּעֵץ הַחֲשֵׁמֶל *
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: וּמִתּוֹכָהּ דְּמִית אֲרֵבֶּה חִיתָּה וְהָיָה מִרְאִיתָ *
דְּמִית אֲדָם לְהִנָּה: וְאֲרֵבֶּה פָּנִים לֵאחֶת וְאֲרֵבֶּה בְּנֵי *
לֵאחֶת לְהֵם: וְהַגְּלִיחַם הִגַּל וְשָׂרָה וְכָף וְהַגְּלִיחַם בְּכָף *
הִגַּל עַל גְּלִי וְנִצְצִים בָּעֵץ וְחֹשֶׁת קָלָל: וְהָיָה אֲדָם מִתְחַל *
בְּנֵיפִיחִם לְאֲרֵבֶּת רַב־עֵינִים וּפְנֵיהֶם וּכְנֵפֵיהֶם לְאֲרֵבֶּת *
הַכֶּתֶן אִשָּׁה אֶל־אֲחֻתָּהּ בְּנֵיפִיחִם לֵאכֶּנִּי בְּלִבִּי *
אִישׁ אֶל־עֵבֶר פָּנָיו יָלְכוּ: וְדְמִית פְּתִיחִם פֶּן אֲדָם וּפְנֵי *
אֲרֵבֶּה אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְאֲרֵבֶּתָם וּפְנֵי־שׁוֹר מִהַשְׂמָאֵל *
לְאֲרֵבֶּתָם וּפְנֵי־נֶשֶׁר לְאֲרֵבֶּתָם: וּפְנִיחִם וּכְנֵפֵיהֶם בְּכֹרֹת *
מִלְּמַעְלָה לְאִישׁ שְׁתֵּים חֹבְרוֹת אִישׁ וּשְׁתֵּים מְכַסּוֹת אֶת *
בְּיֹתֵיהֶם: וְאִישׁ אֶל־עֵבֶר פָּנָיו יָלְכוּ אֶל־אִשָּׁה וְהָיָה *
שְׁמָה דְּרִית לְלִבָּת: וְלָכוּ לֹא יִסְבּוּ בְּלִבָּתָם: וְדְמִית הַחִזָּת *
מִרְאִיתָם בְּחֻלָּאֵשׁ בְּכֹרֹת כְּמִרְאִית הַלְּפָיִים הָיָה

1 עִם אֵין גְּעוּזָעוּעַן אֵין דָּעַם דְּרִיִּיסְגִּס *
שָׁעַן יֵאָהֵר, אֵין דָּעַם פִּירְשָׁעַן חֹדֶשׁ, אֵין *
דָּעַם פִּירְשָׁעַן טָאג פֿון חֹדֶשׁ, וְעַן אֵיף *
בֵּין גְּעוּזָעוּעַן צווישען דִּיא גַעפֿאנגענע *
(אֵין גָּלוּת) בִּיִּיא דָּעַם טִיִּיף כִּכְר, זַענען *
דִּיא הִימַעַל אויפֿגעמאַכט גְּעוּזָאָרְעַן *
אונד אֵיף הָאב גְּעוּזָהָעַן א גַעשטאַלט *
פֿון גָּאט: 2 אֵין דָּעַם פִּירְשָׁעַן טָאג פֿון *
חֹדֶשׁ, דָּאס אֵין גְּעוּזָעוּעַן דָּאס פִּירְשָׁעַן *
יֵאָהֵר פֿון גָּלוּת פֿון דָּעַם מֶלֶךְ וַיִּכְּזֹב: *
3 אַזוי אֵין גְּעוּזָעוּעַן דָּאס וואָרט פֿון דָּעַם *
האַר צו יִחְזָקָאֵל וְהָיָה פֿון בִּזּוּי הַכֶּתֶן אֵין דָּעַם *
לאונד פֿשָׁדִים בִּיִּיא דָּעַם טִיִּיף כִּכְר, אונד *
דאָרשָׁעַן אֵין אויף אֵיהֶם גְּעוּזָעוּעַן דִּיא *
האַנד פֿון דָּעַם האַר: 4 אונד אֵיף הָאב גַע־ *
קוקט, אונד זַעה, א שטורמ־טוינד אֵין

גַעקומען פֿון צפֿון־זייט, א גרויסער וואַלקען, אונד א פֿלאַקער־דינגעס פֿייער, אונד עִם *
האַט גַעשְׁטִינֶן רִינגס אַרום, אונד פֿון דער מיטען אֵין גְּעוּזָעוּעַן אַזוי ווִיָּא דָּאס אָנזַעהען *
פֿון גַערנשטִיין פֿון צווישען דָּעם פֿייער: 5 אונד פֿון דער מיטען אֵין גְּעוּזָעוּעַן *
דִּיא גַעשטאַלט, פֿון פֿיער לַעבֿע־דינגע חִיּוֹת, אונד דָּאס אֵין גְּעוּזָעוּעַן זייער אָנזַעהען, *
זיִיא האָבען גַעהאַט א מַענשְׁע־גַעשטאַלט: 6 אונד אֵיטליכעס האַט גַעהאַט פֿיער *
פֿענימער, אונד אֵיטליכעס האַט גַעהאַט פֿיער פֿלינעל: 7 אונד זייער פֿיס זַענען *
גְּעוּזָעוּעַן גִּלְיָף, אונד דִּיא טִירִיש פֿון זייער פֿיס זַענען גְּעוּזָעוּעַן קיילעכ־דיג אַזוי ווִיָּא *
פֿון א קאַלב, אונד זיִיא האָבען גַעפֿינגעלשט אַזוי ווִיָּא גַעפּוֹצֶשֶׁם קופּער: 8 אונד *
הִינְטֶער זייער פֿלינעל זַענען גְּעוּזָעוּעַן אַזוי ווִיָּא מַענשְׁע־הַעֲנֹד אויף זייער פֿיער *
זיִישֶׁן, אונד אַלע פֿיער האָבען גַעהאַט פֿענימער אונד פֿלינעל: 9 זייער פֿלינעל *
זַענען גַעהעפֿט גְּעוּזָעוּעַן אֵינע צו דִּיא אַנד־ערע, זיִיא האָבען זיך נִיט אומגעקעהרט *
ווען זיִיא זַענען גַעגאַנגען, אֵיטליכער אֵין גִּלְיָף פֿאַרנוערטס גַעגאַנגען: 10 אונד *
דִּיא גַעשטאַלט פֿון זייער פֿענימער אֵין גְּעוּזָעוּעַן ווִיָּא דָּאס פֿנים פֿון א מַענש, אונד *
אַלע פֿיער האָבען גַעהאַט צו דער רַעכטער זייט א פֿנים פֿון א לִיב, אונד אויף דער *
לינקער זייט האָבען אַלע פֿיער גַעהאַט דָּאס פֿנים פֿון אן אָקס, אונד אַלע פֿיער האָבען *
אויף גַעהאַט דָּאס פֿנים פֿון אן אָדלער: 11 אַזוי זַענען גְּעוּזָעוּעַן זייער פֿענימער, אונד *
זייער פֿלינעל זַענען גְּעוּזָעוּעַן אָפֿגעטִיילט פֿון אויבען, פֿון אֵיטליכען זַענען צוויִיא *
גְּעוּזָעוּעַן צוואַמגענֶגֶהעפֿט, אונד פֿון אֵיטליכען האָבען צוויִיא גַעדעקט זייער גּוּשֶׁן: *
12 אונד אֵיטליכער אֵין גֵּרָאד פֿאַרנוערטס גַעגאַנגען, אַזוואו אַהִין דער רֹחַ האַט גַע־ *
וואַלט אז זיִיא זאַלען גַעהן זַענען זיִיא אַהִינגעגאַנגען, זיִיא האָבען זיך נִיט אומגעקעהרט *
אֵין זייער גַעהן: 13 אונד דִּיא גַעשטאַלט פֿון דִּיא לַעבֿע־דינגע חִיּוֹת אֵין גְּעוּזָעוּעַן אַזוי *
וּוִיָּא פֿייער־דינגע קיילען וואָס גַרענען, אַזוי ווִיָּא דִּיא גַעשטאַלט פֿון פֿאַקעלן אֵין עִם *
אַרויפֿגעגאַנגען

ארויסגעגאנגען צווישען דיא חיות, אונד
 דאס פייער האט געהאט א גלאנץ אונד פון
 דעם פייער איז ארויסגעגאנגען א בליץ:
 14 אונד דיא לעבעדיגע חיות זענען
 אהינגעלאפען אונד האבען זיך צוריקגע-
 קעהרט אזוי וויא דיא געשטאלט פון א
 בליץ: 15 אונד ווען איך האב געזעהען
 דיא לעבעדיגע חיות, זעה אזוי אין גע-
 וועזען א ראד אויף דער ערד געבען דיא
 לעבעדיגע חיות מיט ווירעפייער פֿענימער:
 16 דיא געשטאלט פון דיא רעדער אונד
 ווירע ארבייט איז געוועזען אזוי וויא דיא
 געשטאלט פון קריסטאל, אונד אלע פייער
 האבען געהאט איינערלייא געשטאלט,
 אונד ווירע אָנזעהען אונד ווירע ארבייט
 איז געוועזען אזוי וויא פון א ראד אין
 דער מיטען פון א ראד: 17 ווען וויא
 זענען געגאנגען, זענען וויא אויף ווירע
 פייער וויטען געגאנגען, וויא האבען זיך
 נישט אומגעקעהרט אין ווירע געהן: 18 אונד
 ווירע ריקען איז אזוי הויך געוועזען אז
 עס איז א מורא געוועזען וויא אָנזעהען,
 אונד ווירע ריקען איז געוועזען פול מיט
 אויבען, רינגס ארום צו אלע פייער: 19 אונד

מחלפת בין החיות ונה לאש ומרחש יוצא בקר:
 14 החיות רצו וישבו כמראה הקוף: וארא חיות והנה
 16 אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניו: מראה
 האופנים ומעשיהם כעין תרשים דמות אחד לארבעתן
 ומראה ומעשיהם כאשר ראה האופן בתוך האופן:
 17 על-ארבעת רבשיהן בלבתם וכלו יאפו בלבתן:
 18 ויבין ובה להם ויראה להם ובהם מלאה עינים
 19 סבים לארבעתן: ובלבית החיות וכלו האופנים אצלם
 כ ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים: על אשר
 והחיהם הרוח ללכת ולכו שמה הרוח ללכת והאופנים
 21 ינשאו לעמקם כי רוח החיה באופנים: בלבתם וכלו
 ובעמקם יעמדו ובהנשאים מעל הארץ ינשאו האופנים
 22 לעמקם כי רוח החיה באופנים: ודמות על-ראשי
 החיה רקיע ענין הכרח הנראה נמו על-ראשיהם
 23 מלמעלה: ותחת הרקיע כנפיהם וישרות אשה אל-
 אותה לאיש שתים מכסות לבנה ולאישה שתים מכסות
 24 לבנה את וותיהם: ואישם אתקול כנפיהם בקול
 מים רבים כקול-שיר בלבתם קול המלה בקול מחנה
 כה כעמקם תרפיה כנפיהם: ויחזקול מעל הרקיע אשר
 26 על-ראשם כעמקם תרפיה כנפיהם: ומשעל הרקיע
 אשר על-ראשם כמראה אבדספיר דמות כסא ועל
 27 דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה: ואראו
 כעין חשמל כמראה-האש בתילה סבים כמראה מחני
 למעלה וממראה מחני ולמטה ראיתי כמראה-אש ונה
 28 לו סבים: כמראה הקשת אשר יהיה כעין בנים הנושם
 כן מראה הנה סבים הוא מראה דמות כבוד-הנה
 נאראה ואפל על-פיו ואישם קול מדבר:

ווען דיא חיות זענען געגאנגען אזוי זענען דיא רעדער מיט וויא געגענגען בייא ווירע
 זייט, אונד ווען דיא חיות זענען דערהויבען געווארען פון דער ערד אזוי האבען זיך דיא
 רעדער אויף דערהויבען: 20 אוןאז אהין דער רוח האט געוואלט געהן דארט אהין אינדער
 רוח געגאנגען, אונד דיא רעדער האבען זיך אנטקעגען וויא דערהויבען, ווארין דער רוח
 פון דיא חיות איז געוועזען אין דיא רעדער: 21 ווען וויא זענען געגאנגען זענען וויא
 אויף געגאנגען, אונד ווען וויא זענען געשטאנען זענען וויא אויף געשטאנען, אונד ווען וויא
 האבען זיך דערהויבען פון דער ערד, אזוי האבען זיך דיא רעדער אויף אנטקעגען וויא
 דערהויבען, ווארין דער רוח פון דיא חיות איז געוועזען אין דיא רעדער: 22 אונד דיא גע-
 שטאלט פון דעם הימעל איז געוועזען איבער דיא קעפ פון דיא חיות, אזוי וויא דיא גע-
 שטאלט פון א פארקטערליכען קריסטאל, וואס האט זיך פערשפרייט איבער ווירע קעפ
 פון אויבען: 23 אונד אונטער דעם הימעל זענען ווירע פלינעל געוועזען גלייך, איינע
 קעגען דיא אנדערע, צו אימליכע (חיה) איז געוועזען צווייא (פלינעל) זיך מיט וויא צו צו
 דעקען פון דויער וויא, אונד צו אימליכע צווייא צו צוועקען ווירע גופען פון רענער וויא:
 24 אונד איך האב געהערט דאס קול פון ווירע פלינעל אזוי וויא דאס קול פון פילע ווא-
 סער, אזוי וויא דאס קול פון דעם אלמעכטיגען (גאט) ווען וויא זענען געגאנגען, דאס קול
 פון ווירע רעדען אזוי וויא דאס קול פון א מחנה: ווען וויא האבען זיך אנדערנעשטעלט
 האבען וויא ארוסגעלאזט ווירע פלינעל: 25 אונד עס איז געוועזען א קול פון איבער דעם
 הימעל וואס איז געוועזען איבער ווירע קעפ: ווען וויא האבען זיך אנדערנעשטעלט הא-
 בען וויא ארוסגעלאזט ווירע פלינעל: 26 אונד פון איבער דעם הימעל וואס איז איבער
 ווירע קעפ איז געוועזען אזוי וויא דיא געשטאלט פון א ספיר-שטיין א געשטאלט פון א
 טרוינשטוהל, אונד איבער דיא געשטאלט פון דעם טרוינשטוהל דיא געשטאלט אזוי וויא
 פון א מענש דארויף פון אויבען: 27 אונד איך האב געזעהען אזוי וויא דיא פארב פון
 גערנשטיין, אזוי וויא דאס אָנזעהען פון פייער איינעוועג רינגס ארום, פון דעם אָנזעהען
 פון ווינע לענדען ביו נאך אויבען, אונד פון דעם אָנזעהען פון ווינע לענדען ביו נאך אוי-
 טען, איך האב געזעהען אזוי וויא דיא געשטאלט פון פייער, אונד עס האט געשיינט רינגס
 ארום: 28 וויא דיא געשטאלט פון א (רענען) בויגען וואס איז אין דעם וואלקען אין דעם
 טאג וואס רענענט, אזוי איז דיא געשטאלט פון דעם שייך רינגס ארום, דאס איז געוועזען
 דאס אָנזעהען פון דער געשטאלט פון דעם כבוד פון דעם האר, אונד ווען איך האב עס געזע-
 הען אזוי ביו איך געפאלען אויף מיין פנים, אונד איך האב געהערט א קול רעדען:

קאפיטעל ב

ב

ב

וַאֲמַר אֵלַי בְּרָאָם כְּמֹד עַל־גִּלְגָּל וַאֲדָבָר אֶחָד: וְהָבָא אֲנִי
 בִּי רֹחַ כְּאִשֶּׁר דִּבֶּר אֵלַי וְנִשְׁמַעְתִּי עַל־גִּלְגָּל וַאֲשַׁמַּע אֶת
 מִדְּבַר אֱלֹהִים: וַאֲמַר אֵלַי בְּרָאָם שׁוּלַח אֲנִי אֶתְּךָ
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲלֵנִים הַמְּדַבְּרִים אִשֶּׁר מִדְּרָבְרֵי הַמָּה
 וְאִבְחַתָּם פֶּשַׁע בִּי עַד־עַם הָהָם הַזֶּה: וְהָבִינִי קִשְׁי פָּנִים
 וְהִזְקִרְלִב אֲנִי שׁוּלַח אֶתְּךָ אֲלֵיהֶם וְאִמַּרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה
 אָמַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וְהָמָּה אֲבִישְׁמַעְו וְאֲבִישְׁחֵלֹל בִּי בֵּית
 מִי הַמָּה וְתַעֲזוּ בְּרִנְיָא הַתָּה בְּתוֹכָם: וְאַתָּה בְּרָאָם
 אֶל־תִּמְרָא מִהֶם וּמִדְּבָרֵיהֶם אֶל־תִּמְרָא בִּי כִּרְבִּים וְסִלְוִיִּם
 אֶתְּךָ וְאֶל־עַקְרָבִים אֶתְּךָ וְיִשָּׁב מִדְּבָרֵיהֶם אֶל־תִּמְרָא
 וּמִפְּנֵיהֶם אֶל־תִּפְתָּח בִּי בֵּית מִי הַמָּה: וְהִכַּרְתָּ אֶת־דִּבְרֵי
 אֱלֹהִים אֲשִׁישְׁמַעְו וְאֲבִישְׁחֵלֹל בִּי מִי הַמָּה:
 וְאַתָּה בְּרָאָם שָׁמַע אֶת אֲשֶׁר־אָנִי מִדְּבַר אֱלֹהֵי אֶל־תִּהְיֶה
 מִי בְּבֵית הַמִּי פֶּתַח כֹּה וְאָבֵל אֶת אֲשֶׁר־אָנִי נָתַן אֲלֵיךָ:
 וְאַרְאֶה וְהִגִּידְתָּ שְׁלֹחַתְּ אֵלַי וְהִגִּידְתָּ מִלְּפִי כִּסֶּר: וְנִפְרַשׁ
 אֶתְּךָ לִפְנֵי הָיָה כְּתוּבָה פָּנִים וְאֶחָד וְסִתּוּב אֲלֵיךָ קִעִים
 תִּהְיֶה וְהִי:

ג

ג

וַאֲמַר אֵלַי בְּרָאָם אֶת אֲשֶׁר־חֲמַצָּא אֲבִיל אֲבִיל אֶת־
 הַמַּעֲלָה הַזֹּאת וְכָךְ דִּבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְאַתָּה אֶת־
 כִּי תִּכְלְלִי אֶת הַמַּעֲלָה הַזֹּאת: וַאֲמַר אֵלַי בְּרָאָם
 כְּמֹד אֲבִיל וּמַעַד חֲמָלָא אֶת הַמַּעֲלָה הַזֹּאת אִשֶּׁר אֲנִי
 נָתַן אֲלֵיךָ וְאֲבִיל וְתִּהְיֶה כִּי בְּדָבָר לְמַחֲסוֹ: וַאֲמַר
 אֵלַי בְּרָאָם לְדָבָא אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִכַּרְתָּ בְּדִבְרֵי
 אֲלֵיהֶם: כִּי לֹא אֲלֵי־עַם עֲמָקִי שָׁמָּה וְכִבְדִּי לִשְׁוֹן אֶתְּךָ
 שְׁלֹחַ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: לֹא אֲלֵי־עַמִּים רַבִּים עֲמָקִי שָׁמָּה

פֶּאֶר זִינֵי קִיין מוֹרָא נִישׁ הַאֲבֵעֵן, אִינְד פֶּאֶר זִינֵרע ווערשטער זאלסט דוא קיין מוֹרָא
 הַאֲבֵעֵן, הַאֲמַשְׁע זִינֵי וועלען קענען דיר ווידערשטענדיג זיין וויא דערנער, ווארין דוא
 וואוינסט וויא צווישען ענדעסען, דאך זאלסט דוא קיין מוֹרָא הַאֲבֵעֵן פֶּאֶר זִינֵרע ווער-
 טער, אִינְד פֶּאֶר זִינֵרע פֶּענעמער זאלסט דוא דיר נישט שרעקען, ווארין זִינֵי זענען א
 ווידערשטענדיג הויז: 7 אָבער דוא זאלסט צו זיין רעדען מייןע ווערשטער, אויב זִינֵי
 וועלען עס הערען אָדער זִינֵי וועלען עס פערמיידען, ווארין זִינֵי זענען א ווי-
 דערשטענדיג הויז: 8 אָבער דוא בִּן־אָדָם הער וואס איך וועל מיט דיר רעדען,
 דוא זאלסט נישט ווידערשטענדיג זיין אזוי וויא דאס ווידערשטענדיג הויז, מאך
 אויף דיין מויל אונד עס וואס איך וועל דיר געבען: 9 אִינְד ווען איך האב
 געקוקט זעה, אזוי איז א האנד געוועזען אויסגעשטערקט צו מיר, אונד זעה,
 אין איהר איז געוועזען א ספר מַלְּאָה: 10 אִינְד ער האט זיא פֶּאֶר מיר אויס-
 געשפרייט, אונד עס איז דארין געוועזען געשריבען פון אינעוועניג אונד פון
 אויסעוועניג, קלאב, אונד טרויריגקייט, אונד זעה:

קאפיטעל ג

1 אִינְד ער האט צו מיר געזאגט, בִּן־אָדָם עס וואס דוא געפינסט, עס אויף
 דיא דאזינע מַלְּאָה, אונד געה אונד רעד צו דעם הויזגעזינד פון יִשְׂרָאֵל: 2 אזוי
 האב איך אויפגעמאכט מיין מויל אונד ער האט מיך געמאכט עסען דיא דאזינע
 מַלְּאָה: 3 אִינְד ער האט צו מיר געזאגט, בִּן־אָדָם דוא זאלסט מאכען אז דיין
 בויד זאל עסען, אונד דוא זאלסט אָנפֿילען דיינע געדערם מיט דער דאזינע מַלְּאָה
 וואס איך געב צו דיר; אזוי האב איך זיא געגעסען, אונד עס איז געוועזען אין מיין
 מויל אזוי זיס וויא האניג: 4 אִינְד ער האט צו מיר געזאגט, בִּן־אָדָם, געה, קום צו
 דעם הויזגעזינד פון יִשְׂרָאֵל, אונד דוא זאלסט צו זיין רעדען מיט מייןע ווערשטער:
 5 ווארין דוא ביזט נישט ארויסגעשיקט צו א פאלק וואס האט א טיף אונד שווער לשון,
 נישט צו דעם הויזגעזינד פון יִשְׂרָאֵל: 6 נישט צו פילע פעלקער וואס האבען טיפע

אונד שווערע לשונות וואס דוא קענסט נישט
פערשטעהן זייערע ווערטרער, (באמת) ווען
איך וואלט דיר צו זיין געשיקט וואלטען
זיין צו דיר נישט צוגעהערט? 7 אָבער
דאס הויזגעזינד פון ישראל וויל צו דיר
נישט צוגעהערן, ווארן זיי ווילען צו מיר
(אויך) נישט צוגעהערן, ווייל דאס באַנצע
הויזגעזינד פון ישראל האבען שטארקע
שטערן אונד הארעטע הערצער: 8 זעה,
איך האב געמאכט דיין פנים שטארק
קענען זייערע פענעמער, אונד דיין שטערן
שטארק קענען זייערע שטערן: 9 אזוי
וויא דער שמייר איז שטארקער פון דעם
שטיין אזוי האב איך דיין שטערן גע-
מאכט, דוא זאלסט פאר זיין קיין מורא
נישט האבען, אונד דוא זאלסט דיר פאר
זיין נישט שרעקען, ווארן זיי זענען א
ווידערשפעניג הויזגעזינד: 10 אונד ער
האט צו מיר ווייטער געזאגט, בן-אדם,
אלע מיידע ווערטרער וואס איך רעד צו דיר,
נעם אויף אין דיין הארץ, אונד הער זיין
מיט דייןע אויערען: 11 אונד געה, אונד
קום צו דיא פערטריבענע, צו דיא קינד
דער פון דיין פאלק, אונד דוא זאלסט צו

וכבדי לשון אשר לא תשמע דבריהם אמלא אליהם
7 שלחתיך הנה ישמע אליך: ובהת ישראל לא יאבו
לשמע אליך כראינם אביהם לשמע אליהם כל בית ישראל
8 חוקרמה וקשלב הנה: הנה נתתי את פניך חוקרם
9 לגמל פניהם ואת מוצאך חקן לגמל מצחם: כשמיד
חקן מצר נתתי מצודת לא תרא איהם ולא תחת
10 מפניהם כי בית מירי הנה: ואמר אל בראשם
את כל דברי אשר אדבר אליך קח בלבבך ובאונד
11 שמע: ולך בא אל הטלה אל בני עמך ודברת אליהם
ואמרת אליהם הנה אשר אדע יהיה אסירי שמי ואסיר
12 ידעלי: ותשאני רוח ואשמע אתי קול רעש גדול
13 ברוד כבוד יהיה מקומי: וקול כנפי רוחות משיקות
אשה אל-אחותה וקול האפנים לגמלם וקול רעש
14 גדול: ויהי נשאתי ותקנתי ואכל מר בהמת רוחי
15 וידעתי על הנקרה: ואבוא אל הטלה תל אביב
ויעבים אליהם ודברתי ואשר הנה ויעבים שם ואשב
16 שם שבעת ימים משמים בתוכם: ויהי מקצת
17 שבעת ימים: ויהי דבר יהיה אלי לאמר: בך
אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר
18 והתחלת אותם ממני: באמר לרשע מות המות ולא
הותרו ולא דברת להתורר רשע מדרבו הרשעה
19 לחיתו הוא רשע בעניי מות ודמו מדרב אבקש: ואמתי
כיהתקרת רשע ולאשכב מרשעו ומדרבו הרשעה הוא
כ בעניי מות ואמתי אתה פושע הצלח: ובשוב צדיק
מדרבו רשעה על ונתתי מקשול לפניו הוא ימות כי
לא הותרתי בחסאתו: מות ולא תוכרן צדקתו אשר
21 עשה ודמו מדרב אבקש: ואמתי כי הותרתי צדיק לבלתי

זיין רעדען, אונד זאלסט צו זיין זאגען, אזוי זאגט דער האר באט, אויב זיין וועלען
עס צוגעהערן אָדער זיין וועלען עס פערמיידען: 12 אזוי האט מיך א רוח אנוועקגע-
טראָנען, אונד איך האב הינטער מיר געהערט א קול פון א גרויסען רעש—געלויבט
איז דער כבוד פון דעם האר פון זיין אָרט: 13 (איך האב אויך געהערט) דאס קול פון
דיא חיות וואס האבען געקוישט איינע דיא אַדערע, אונד דאס קול פון דיא אופנים (רעדער)
וואס איז געוועזען אנגעקענען זיין, אונד דאס קול איז געוועזען מיט א גרויסען רעש:
14 אונד דער רוח האט מיך געטראָנען אונד אנוועקגענומען, אונד איך בין געבאָנען
אין ביטערקייט אונד מיט א הייסען געמיט, אָבער דיא האנד פון דעם האר איז אויף מיר
שטארק געוועזען: 15 אזוי בין איך אנגעקומען צו דיא פערטריבענע וואס זענען
געוועזען אין תל אביב, וואס האבען געוואוינט ביא דעם טייך כבד, אונד איך בין
געוועסען דאָרט אוואו זיין זענען געוועסען, איך בין דאָרט געוועסען זיבען טעג
פערוואונדערט צווישען זייא: 16 אונד עס איז געוועזען אן דעם ענד פון דיא זיבען
טעג—אזוי איז דאס וואָרט פון דעם האר צו מיר געוועזען, אזוי צו זאָגען: 17 בן-אדם,
איך האב דיר געמאכט פאר א וועכטער צו דעם הויזגעזינד פון ישראל, דאָרום
זאלסט דוא הערען דאס וואָרט פון מיין מויל, אונד דוא זאלסט זיין וואָרענען פון
מיר: 18 ווען איך זאג צו דעם רשע, דוא וועסט געוויס שטארבען, אונד דוא
וואָרענסט איהם נישט, אונד דוא האסט נישט גערעט פדי דעם רשע צו וואָרענען פון זיין
שלעכטען וועג אז ער זאל לעבען,—דערזעלביגער רשע וועט אין זיינע זינד
שטארבען, אָבער זיין בלוט וועל איך פון דייןע האנד פערלאנגען: 19 אָבער ווען דוא
האסט געוואָרענט דעם רשע אונד ער האט זיך נישט אנוועקגעקערט פון זיין רשעת
אונד פון זיין שלעכטען וועג, ער וועט שטארבען ווענען זיינע זינד, אונד דוא האסט
דיין נפש מציל געוועזען: 20 אונד ווען א צדיק קעהרט זיך אונעק פון זיין צדקות,
אונד ער טהוט אומרעכט, אונד איך געב פאר איהם א שטרויכלונג, ער זאל שטאר-
בען, ווייל דוא האסט איהם נישט געוואָרענט, ער זאל שטארבען ווענען זיינע זינד, אונד
זיין צדקות וואס ער האט געטהון זאל נישט דערמאנט ווערען, אָבער זיין בלוט וועל איך
פון דייןע האנד פערלאנגען: 21 אָבער ווען דוא האסט דעם צדיק געוואָרענט אז ער זאל נישט

הטא צדיק ויהא לא־הטא הוֹי־הַיָּהוּה בִּי הַיָּהוּה וְאִתְּרָה
 אִתְּנִישְׁקָהּ הַעֲלִיתָ: וְהָיָה עָלַי שֵׁם יְהוֹדָה וְנֹאמַר
 אֵל קוֹם צֵא אֶל־הַבְּקִיעָה וְהִדְרִשְׁם כְּבוֹד־יְהוָה עִמָּךְ כְּכֹבֹד
 אֲשֶׁר רָאִיתִי עַל־הַנְּהַר־כְּבֹד וְאֶפֶס עַל־פָּנֶיךָ וְתִבְאִיךָ רוּחַ
 וְנִצַּמְתִּי עַל־רִגְלִי וְנִדְבַר אֵלַי וְנֹאמַר אֵלַי בָּא הַסָּדֵק
 בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ: וְאִתָּה בְּרָאֲדָם הָיָה נִתְּנִי עֲלֶיךָ עֲבוֹתִים כִּי
 וְאִתְּרִיד בָּנָם וְלֹא תֵצֵא בְּתוֹכָם: וְלִשְׁוֹף אֲרִבְקָי אֵלַי
 הַכֹּדֶד וְעֹלְמִית וְלֹא־תִתֵּנִי לָהֶם לֵאמֹר מִיכֵת בִּי בֵּית מֶרֶץ
 הָמָּה: וּבְדִבְרֵי אוֹתָךְ אֶפְתָּח אֶת־פִּדְךָ וְאֶמְרָת אֲלֵיהֶם
 כִּי אֲמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַע וְהִחַל וְהִחֵל בִּי
 בֵּית מֶרֶץ הָמָּה:

ד

וְאִתָּה בְּרָאֲדָם כִּדְלֹךְ לִבְנֵי וְתִתֵּנָה אוֹתָהּ לִפְנֵי וְתִקְוָה א
 עֲלֶיהָ עֵר אֶת־יְרוּשָׁלַם: וְתִתֵּנָה עֲלֶיהָ מִצּוֹר וְכִנֵּת
 עֲלֶיהָ דִּקּוֹן וְשִׁפְכֵת עֲלֶיהָ סִלְלָה וְתִתֵּנָה עֲלֶיהָ מַחְזֵר
 וְשִׁיט־עֲלֶיהָ כְּרִים סָבִיב: וְאִתָּה כִּדְלֹךְ מַחְזֵר בְּרָחֹל
 וְתִתֵּנָה אוֹתָהּ כִּדְרֹךְ בְּרָחֹל וְכֵן הָיָה תִּתְּנֶנָּה אֶת־
 פִּנְיָךְ אֵלֶיהָ וְתִתֵּנָה כְּמִצּוֹר וְצִרְתָּ עֲלֶיהָ יָדָהּ הָיָה לִבְרִית
 יִשְׂרָאֵל: וְאִתָּה שָׁכַב עַל־בֶּדֶךְ הַשְּׂמָאֵלִי וְשָׁמַת אֶת־
 עֵץ בֵּית־יִשְׂרָאֵל עָלָיו מִסְפֵּר הַיָּמִים אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו
 תִּשָּׂא אֶת־עֵינָם: וְאֵנִי נִתְּנִי לָךְ אֶת־שֵׁנִי עִלָּם לְמִסְפֵּר
 יָמִים שְׁלֹש־מֵאוֹת וְתִשְׁעִים יוֹם וְנִשְׂאָת עֵץ בֵּית־יִשְׂרָאֵל:
 וְכִלְיֹת אֶת־אֵלֶיהָ וְשִׁכְכָת עַל־בֶּדֶךְ הַיָּמִי שְׁנֵי וְנִשְׂאָת
 אֶת־עֵץ בֵּית־יְהוֹדָה אֲרִבְכֶּם יוֹם יוֹם לִשְׁנָה וְכֵן לִשְׁנָה
 נִתְּנִי לָךְ: וְאֶל־מִצּוֹר וְיִשְׁלֹם מִכֵּן פִּנְיָךְ וְרִגְלֶיךָ חֲשׂוֹנָה
 וְנִבְאָת עֲלֶיהָ: וְהָיָה נִתְּנִי עֲלֶיךָ עֲבוֹתִים וְלֹא־תִתְּנֶנָּה

וְיִיא אַרְוִיסְנֶעֱהוּ: 26 אוֹנֵד אִיף וְעֵל מֵאֲכֵן בַּעֲהַעֲפִטְעוֹן דִּינֵעַ צוֹנֵג צוֹ דִּינֵן גּוֹמֵמֵה,
 אוֹנֵד דּוּא וְעַסְט שְׁטוֹם וְעַרְעָן, אוֹנֵד דּוּא וְעַסְט צוֹ וְיִיא נִיט וְיִין א שְׁמִרָאפֶּדִינֶעֱר
 מֵאָן, וְיִיל וְיִיא וְעַנֵּן א וְיִידֶער־שְׁפִעֲנִיג הוֹינֶעֱזִינד: 27 אָבֶער וְעַן אִיף וְעֵל מִיט דִיר
 רַעֲדֵן אַזוֹי וְעֵל אִיף אוֹיפ־מֵאֲכֵן דִּינֵן מוֹיל, אוֹנֵד דּוּא וְאַלְסֵט צוֹ וְיִיא וְאַנֶּען, אַזוֹי וְאַנֶּט
 דֶּער הָאָר נֵאָט, דֶּער וְנֵאָס וְיֵיל צוֹהַרְעָרֵן דֶּער וְאַל הַעֲרַעָן, אָבֶער דֶּער וְנֵאָס וְיֵיל פֶּער־
 מִידֶּען וְאַל פֶּער־מִידֶּען, וְהָאָרִין וְיִיא וְעַנֵּן א וְיִידֶער־שְׁפִעֲנִיג הוֹינֶעֱזִינד:

קאפיטעל ד

1 אוֹנֵד דּוּא בְּרָאֲדָם, נֵעַם דִיר א צִינֶעל, אוֹנֵד לֵעַן עִם פֶּאָר דִיר אַנִידֶער, אוֹנֵד דּוּא
 וְאַלְסֵט אוֹיף אִיהֶר אוֹיסקֶרִיזֶען דִיא שְׁטאַט יְרוּשָׁלַם: 2 אוֹנֵד דּוּא וְאַלְסֵט אִיבֶּער
 אִיהֶר (אוֹיסקֶמֶאֲלֶען) א בַּעֲלֵאנֶעֲרוֹנֵג, אוֹנֵד וְאַלְסֵט אִין אִיהֶר בּוֹיזֵן א שְׁאָרֶעם, אוֹנֵד
 וְאַלְסֵט אִיבֶּער אִיהֶר אַרוֹם שִׁיטֵען א שְׁאָנִי, אוֹנֵד וְאַלְסֵט אִין אִיהֶר אוֹיפ־שְׁטֵעֲלֶען מַחְזֹנוֹת,
 אוֹנֵד דּוּא וְאַלְסֵט אִיבֶּער אִיהֶר מֵאֲכֵן הַיִּשְׁעָרִם רִינֶגֶם אַרוֹם: 3 אוֹנֵד דּוּא וְאַלְסֵט דִיר
 נַעֲמֵען אִינֵעַ אִינֶעֲרֶנֶע פִּיעֶער־פֶּאָן, אוֹנֵד דּוּא וְאַלְסֵט יֵאָ נַעֲבֵען פֶּאָר אִינֵעַ אִינֶעֲרֶנֶע
 וְהָאָד צוֹוִישְׁעֵן דִיר אוֹנֵד דִיא שְׁטאַט, אוֹנֵד דּוּא וְאַלְסֵט אָנְבֶּרִיטֵעֵן דִינֵן פִּנִים צוֹ אִיהֶר,
 אוֹנֵד יֵאָ וְאַל וְיִין צוֹ א בַּעֲלֵאנֶעֲרוֹנֵג, אוֹנֵד דּוּא וְאַלְסֵט דִיף אִיבֶּער אִיהֶר בַּעֲלֵאנֶעֲרֵן,
 אוֹנֵד דָּאָם וְאַל וְיִין א צִיכֶען צוֹ דֶּעם הוֹינֶעֱזִינד פֿון יִשְׂרָאֵל: 4 אוֹנֵד דּוּא וְאַלְסֵט דִיף
 לֵעַנֵען אוֹיף דִינֵעַ לִינֶקֶע וְיִיט, אוֹנֵד דּוּא וְאַלְסֵט דֶּארױף מַהוֹן דִיא וְיִינד פֿון דֶּעם הוֹינֶעֱזִינד
 נַעֲזִינד פֿון יִשְׂרָאֵל, נֶאָךְ דֶּער צָאָהֶל פֿון דִיא טַעַן וְנֵאָס דּוּא וְעַסְט לִינֶען אוֹיף (דֶּער וְיִיט)
 וְעַסְט דּוּא מִרָאנֶען וְיִירֶע וְיִינד: 5 אוֹנֵד אִיף הָאָב אוֹיף דִיר נַעֲבֵעֲבֵען דִיא וְהָאָרֶען פֿון
 וְיִירֶע וְיִינד נֶאָךְ דֶּער צָאָהֶל פֿון דִיא טַעַן, דִריִיא הוֹנֶדֶרְט אוֹנֵד גִינֶצִיג טַעַן, אוֹנֵד
 דֶּער־מִיט וְעַסְט דּוּא מִרָאנֶען דִיא וְיִינד פֿון דֶּעם הוֹינֶעֱזִינד פֿון יִשְׂרָאֵל: 6 אוֹנֵד וְעַן
 דּוּא וְעַסְט דִיא דֶּארױנֶע הָאָבֵען נַעֲעִנְדִיגֵט, אַזוֹי וְאַלְסֵט דּוּא דִיף לֵעַנֵען צוֹ דֶּעם אַנְדֶּערִין
 מֵאָל אוֹיף דִינֵעַ רַעֲכֶמֶט וְיִיט, אוֹנֵד דּוּא וְאַלְסֵט מִרָאנֶען דִיא וְיִינד פֿון דֶּעם הוֹינֶעֱזִינד
 פֿון יְהוֹדָה פִּרְצִיג טַעַן, אִיף הָאָב פֶּאָר דִיר בַּעֲשְׁטִימֵט א טַאָג פֶּאָר אִימֶלִיכֶען יֶאָהֶר:
 7 אוֹנֵד דּוּא וְאַלְסֵט אָנְבֶּעֲרִיטֵעֵן דִינֵן פִּנִים צוֹ דֶּער בַּעֲלֵאנֶעֲרוֹנֵג פֿון יְרוּשָׁלַם, אוֹנֵד
 וְאַלְסֵט אוֹיפֶּדֶעקֶען דִינֵן אַרְעֵם, אוֹנֵד דּוּא וְאַלְסֵט קַעֲבֵען אִיהֶר נְבִירָאוֹת וְאַנֶּען: 8 אוֹנֵד
 וְעַה, אִיף וְעֵל אוֹיף דִיר נַעֲבֵען גֶּרָאבֶע שְׁמִרִיק אִז דּוּא וְאַלְסֵט דִיף נִיט קַעֲנֵען אוֹמְקֶהֶרֶען

פון איינע זייט צו דער אנדערע זייט ביי
דוא האסט געענדיגט דיא טעג פון דיינע
בעלאנגערונג: 9 אונד דוא זאלסט צו
דיר נעמען וויין, אונד גערשט, אונד
באנען, אונד לינען, אונד הירוש, אונד
טונקעלן וויין, אונד דוא זאלסט זיין
אריינגעהן אין א פלי אונד דוא זאלסט
עס פאר דיר מאכען אלס שפיין נאך
דער צאל פון דיא טעג וואס דוא וועסט
ליגען אויף דיינע זייט, דרייב אונדערט
אונד ניינציג טעג זאלסט דוא דאפון
עסען: 10 אונד דין עסען וואס דוא
וועסט עסען זאל ויין נאך דעם געוויכט
צוואנציג שקל פאר א טאג, פון צייט צו
צייט זאלסט דוא עס עסען: 11 אונד
וואסער זאלסט דוא טרינקען מיט א מאס,
דרייג א זעקסטעל הין, פון צייט צו
צייט זאלסט דוא עס טרינקען: 12 דוא
זאלסט עס עסען ווי א גערשטען-קובעל,
דוא זאלסט עס באקען מיט מענשער
צוואה פאר זייער אויגען: 13 אונד דער
האר האט צו מיר געזאגט, אזוי וועלען דיא
בני ישראל עסען זייער אומריין ברויט
צווישען דיא גוים אזויא איך וועל זיין
דארט אהין פערשטויסען: 14 אזוי האב איך
נפש אז נישט טאמ געווארען, איך האב נישט
גענעסען קיין נבלה אונד קיין טרפה
פון מיינע יונגענד אן ביי אהער, אונד עס איז
אויף נישט אריינגעקומען אין מיינ
מויל קיין אומריינעם פלייש: 15 אונד ער
האט צו מיר געזאגט, זעה, איך
האב דיר געגעבען צוואה פון רינדער
אנשטאט מענשען-צוואה, אונד דוא זאלסט
דיין ברויט מאכען דערמיט: 16 אונד ער
האט (ווייטער) צו מיר געזאגט, בן
אדם, זעה, איך וועל צוברעכען דיא
אונטערלעהנונג פון ברויט אין ירושלים,
אונד זיין וועלען עסען דאס ברויט מיט
געוויכט אונד מיט זארג, אונד זיין
וועלען טרינקען וואסער מיט מאס
אונד מיט פערוואנדערונג: 17 פרי עס זאל
זיין געמינערט ווערען ברויט אונד
וואסער, אונד זיין וועלען זיך פערוואנדערן
איינער איבער דעם אנדערן, אונד זיין
וועלען פערנעקן וועגען זייער זינד:

קאפיטעל ה

1 אונד דוא בן-אדם, נעם דיר א שארפע
שווער, א גאלמעסער זאלסט דוא
דיר נעמען, אונד דוא זאלסט עס
מאכען איבערפאהרען איבער דיין קאפ
אונד איבער דיין בארט, אונד דוא זאלסט
דיר נעמען טאגשאלען אונד זיין (דיא
האר) צוטיילען: 2 א דריט-חלק זאלסט
דוא פערברענען אים פייער אין מיטען
פון דער שטאט ווען דיא טעג פון דער
בעלאנגערונג וועלען דערפילט זיין, אונד
א דריט-חלק זאלסט דוא נעמען אונד
שלאגען מיט א שווערד רינגס ארום,
אונד א דריט-חלק זאלסט דוא פערשפרייטען
צו דעם ווייג, אונד איך וועל אויסציהען
דאס שווערד הינטער זיין: 3 אונד דוא
זאלסט אויך דערפון נעמען וועגיג אין
דער צאל, אונד דוא זאלסט זיין איינבינדען
אין דיא עקען (פון דיין קלייד): 4 אונד
פון זיין זאלסט דוא נאך נעמען (עטליכע
האר) אונד דוא זאלסט זיין אהינעמארקען
אין מיטען פייער, אונד דוא זאלסט
אים פייער, ווארין פון זיין וועט ארויסגען
א פייער צו דעם באנצען הוינגעזינד
פון ישראל: 5 אזוי זאגט דער האר
נאט, דאס איז ירושלים, איך האב זיא
געטהון צווישען דיא פעלקער

9 מעדך אלצנד געפלות, וי משרד: ואתה קחלך
חמץ ושעירים ופול ועדשים ודבן וקסמים ונתתה אותם
בכל אחד ושית אותם לך ללחם מספר היום אשר
אתה ישוב על-גדך שלש מאות ותשעים יום תאכלנו:
10 ומהלך אשר תאכלנו במשקל עשרים שקל ליום מעת
11 עד-עת תאכלנו: ומים במשורה תשתה ושית היום
12 מעת עד-עת תשתה: ועת שערם תאכלנה ויהי בגללי
13 צאת האדם חצונה לעיניהם: ואמר יהוה כבה
14 יאכלו בגרשקאל את-הלחם טמא ביום אשר אדירם
15 שם: ואמר אהה אדני יהוה הנה נפשי לא משמאה
והבלה וטרפה לא-אכלתי מעשרי ועד-עתה ולא-בא
16 כפי כשר פויל: ואמר אלי ראה נתתי לך את
17 צפתי בלך תחת גללי האדם ושית את-לחמך על-הם:
18 ואמר אלי בן-אדם הני שבר משהלחם בירושלים
ואכלו-לחם במשקל ובדאה ומים במשורה ובשמן
19 ושתי: למען חסרי לחם ומים ותשמי איש ואחיו
ותקמו בגוים:

ה

1 ואתה בן-אדם קחלך וחרב תהי פער הגלים תחתנה
לך ותשברת על-ראשך ועל-זנבך ולקחת לך מאונ
2 משקל ותלקחם: שלשית באור תבער בתוך העיר
במלאת וי המצור ולקחת את-השלשית תהי בחרב
סביבותיה והשלשית תהי ליום וחרב ארץ אחריהם:
3 ולקחת משם מעט במספר וצרת אותם בגנפד: ומהם
4 עוד תלך והשלכת אותם אל-תוך האש ושרפת אתם
ה באש ממנו תצאש אל-בליבת שן-אל: כה אמר
אדני יהוה ואת ירושלים בתוך היום שמתיה וסביבותיה

קאפיטעל ו

1 אונד דאס ווארט פון דעם האר איז
צו מיר גענווען, אזוי צו זאגן: 2 בן
אדם טהא דיין פנים צו דיא בערג פון
ישראל, אונד זאג גבואות צו זיין:
3 אונד דא זאלסט זאגן, איהר בערג
פון ישראל הערט צו דאס ווארט פון
דעם האר נאט, אזוי זאגט דער האר
נאט צו דיא בערג אונד צו דיא הייף,
צו דיא אויסגאנג פון וואסער אונד צו
דיא טאנהעלן, זעה, איף וועל איבער
איף ברענגען א שווערד, אונד איף וועל
פערטילגען איירע במות: 4 אונד איירע
מזבחות וועלען פערטויסט ווערען, אונד
איירע וויגילדער וועלען צובראכען
ווערען, אונד איף וועל מאכען פאלען
איירע דערשלאגענע פאר איירע אפ-
געטער: 5 אונד איף וועל געבען דיא
פגרים פון דיא קינדער ישראל פאר
זייער אפגעטער, אונד איף וועל פער-
שפרייטען זייער ביינער רינגס ארום
איירע מזבחות: 6 אין אלע איירע
וואוינונגען וועלען דיא שטעט הרוב
ווערען, אונד דיא במות וועלען וויסט
ווערען, בדי איירע מזבחות זאלען הרוב
וועלען צובראכען אונד צושטערט ווערען, אונד
איירע אויסגעמקעט ווערען: 7 אונד דיא
דערשלאגענע זאלען פאלען צווישען אייף,
אונד איהר זאלט וויסען אז איף בין
דער האר: 8 אבער איף וועל איבערלאזען צו
איירע עטליכע וואס וועלען וויסען ווי
לענדער: 9 אונד איירע אנטרינגענע וועלען
מיך געדענקען צווישען דיא פעלקער
וואו זיי וועלען דארט זיין געפאנגען, ווייל
איף האב צובראכען זייער הויזשע הערצער
וואס האבען זיך פון מיר אנטעקעקערט, אונד
זייער הויזשע אויפגען וואס געהן מיט אלע
וועלען וויסען אז איף בין דער האר, אונד
דאס איף האב נישט געקענט צו טהון: 11
אזוי זאגט דער האר נאט, שלאג מיט דייןע האנד, אונד
קלאפ מיט דיין פוס, אונד זאג, אף
אונד וועה, פון וועגען אלע שלעכטע
אומווערדיגקייטען פון דעם הויז ישראל,
ווארין זיין וועלען פאלען דורך דעם
שווערד דורך פערטילגען דורך פערטיל-
גען: 12 דער וואס איז ווייט וועט שטארבען
דורך, פערטילגען דורך, אונד דער וואס
איז נאענט וועט פאלען דורך דאס שווערד,
אונד דער וואס וועט איבערליבען וועט
בעלאנגערט ווערען אונד שטארבען דורך
הונגער, אונד אזוי וועל איף מיין צארן
אן זיין ענדיגען: 13 דערנאך וועט איהר
דערקענען אז איף בין דער האר, ווען
זייער ווייטע וועלען זיין צווישען זייער
אפגעטער רינגס ארום, אונד הינטער
אויף אישליכען הויכען הייף, אונד אויף
אישליכען שפיץ בארג, אונד דעם ארט
וואו זיי האבען דארט געגעבען א געשמאקען
ריח צו אלע וועלען אפגעטער: 14 אזוי וועל
איך לאנד אזוי וויסט מאכען, מעהר וויסט
וויא דיא מדרך דבלת, אין אלע ווייטע
וואוינונגען, אונד זיין וועלען דערקענען
אז איף בין דער האר:

1 ויהי דבריהו אלי לאמר: בראש שנים פנה אל-הרי
2 ישראל ויהא אלתיס: ואמרתי הרי ישראל שמשו דבר
3 אלץ הנה בראמר אלץ יהיה להרים ולגבעות לאפיקים
ולגאות הגני אני מכא עליכם חרב ואבדתי במותיכם:
4 ונשמו מבחתיכם ונשכרו חמיתם ונשכרו חלליכם
ה לפני גולותיכם: ונחתי את-פני ישראל לפני גולותיכם
6 ונחיתי את-עצמותיכם סביבות מבחתיכם: ככלל
מבחתיכם הערים חרבנה והבמות חשמה למען
הרבו ונאשמו מבחתיכם ונשכרו ונשכרו גולותיכם
7 ונודעו חמיתם ונמרו מעשיכם: ונפל חלל בחיבתכם
8 ונדעכם בראני ודתי: ונחיתי בקרית לבם פלטי חרב
9 במיתם בחיבתותם בארצות: ונחרי פלטיכם אתי במיתם
אשר נשבו פלטיכם אשר נשבותי ארצותם: והנה אשר
סר מעלי ואת עינים הוונתי אחרי גולותיכם ונקטו
בפניהם את-הרעות אשר עשו לכל חובותיהם: ונחשי
בראני ודתי לא אליהם דברתי לעשות להם הרעה
11 והוא: בראמר אלץ יהיה ויהא כבדך ודכך
בגולך ואמר-אח אל כל-העובדות רעות בית ישראל
12 אשר בחרב ברעב ובחרב ופלו: הרחוק מדבר ומת
והקרוב מחרב ופול והנשאר הנשאר ברעב ומת ובחלי
13 חמתי בס: ונדעכם בראני ודתי בקרית חלליכם בחור
גולותיכם סביבות מבחתיכם אל גולותיכם רחם ככלל
רשי חרבים ומחת כל-עץ רעון ומחת כל-אלה עבתה
14 מקום אשר נתגדש בית נחם לכל גולותיכם: ונחיתי
את-די גולותיכם ונחתי את-הארץ שמה ומשמה מדרך
דבלתה ככל מישבתיכם ונחשי בראני ודתי:

קאפיטעל ד

ז

י

וְהָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: וְאַתָּה בְּדֹאמְרִים כְּהֹאמֵר אֶרְצִי יִהְיֶה לְאֻמַּת יִשְׂרָאֵל כִּינָּה בֵּא הַכּוֹן עַל־אַרְבַּעַת כְּנֻפֹת הָאֲרָץ: עֲתָה הַכּוֹן עֲלֶיךָ וּשְׁלַחְתִּי אִפִּי בְךָ וּשְׁפֹטֶיךָ בְּדֹרְכְךָ וְנָתַתִּי עֲלֶיךָ אֶת כְּלִי־הַעֲבֹתֶיךָ: וְלֹא־תִחַס עֵינֶי עֲלֶיךָ וְלֹא אֶחְמֹל בְּ דֹרְכְךָ עֲלֶיךָ אֲמֵן וְהַעֲבֹתֶיךָ בְּחוּבֶיךָ תִּהְיֶה וְיִדְעָם כִּי־רָאִיתִי יְהוָה: כֹּה אָמַר אֲדָנִי יְהוָה רָאִיתִי אֶת־הַהָר הַזֶּה בָּאֵה: כִּינָּה בֵּא הַכּוֹן הַכּוֹן אֶלֶּךְ הַהָר בָּאֵה: בָּאֵה הַעֲפִירָה אֶלֶּךְ יֹשֵׁב הָאֲרָץ בֵּא הַהָר קְרֹב הַיָּם מְהִימָה וְלֹא־תִירָם: עֲתָה מִקְרֹב אֲשַׁפֵּךְ חֲמָלִי עֲלֶיךָ וּכְלִיתִי אִפִּי בְךָ וּשְׁפֹטֶיךָ בְּדֹרְכְךָ וְנָתַתִּי עֲלֶיךָ אֶת כְּלִי־הַעֲבֹתֶיךָ: וְלֹא־תִחַס עֵינֶי וְלֹא אֶחְמֹל בְּדֹרְכְךָ עֲלֶיךָ אֲמֵן וְהַעֲבֹתֶיךָ בְּחוּבֶיךָ תִּהְיֶה וְיִדְעָם כִּי אֲנִי יְהוָה מִכֹּה: הַהָר הַיָּם יִהְיֶה כָּאֵה נֶאֱמָר אֶת־הַמִּצָּה אֲנִי הַמִּצָּה פֶּתַח הַחַיּוֹן: תִּחַס־קָם לַמַּטְהֵרֶשֶׁע לְאֻמָּם וְלֹא מִמָּוֶם וְלֹא מִמָּהֶם וְלֹא־לֵאמֹר בָּקָם: בֵּא הַהָר הַיָּעֵ הַיָּם הַקֹּנֶה אֶל־יִשְׂרָאֵל וְהַמִּזְבֵּחַ אֶל־יִתְחַבֵּל כִּי הַכּוֹן אֶל־כְּלִי־הַמִּנְחָה: כִּי הַמִּזְבֵּחַ אֶל־הַמִּקְבֵּל לֹא יִשָּׁב וְעוֹד בְּחַיִּים תִּתֵּם כִּי־הַכּוֹן אֶל־כְּלִי הַמִּנְחָה לֹא יִשָּׁב וְאִישׁ בְּשֹׁנֵי מִתִּי לֹא־תִתְקַו: תִּקְנֵי בְּתִקְנֵי וְהַכּוֹן הַכֹּל וְאֵין הַלֵּךְ לְמַלְחָמָה כִּי חֲרֹץ אֶל־כְּלִי־הַמִּנְחָה: הַחֶרֶב בְּחוּץ וְהַקֶּבֶר וְהַרְבֵּב מִכּוֹת אֲשֶׁר בְּשָׂרָה בְּחֶרֶב יִמִּית וְאֲשֶׁר קִעַר רֶגֶב וְנֹכַח וְנֹכַח: וְכָל־שׁוֹרֵטִים וְהָיוּ אֶל־הַיָּם כִּי־נִגְזַרְתִּי בָקָם הַמִּית אִישׁ בְּשֹׁנֵי: כְּלִי־הַיָּם תִּרְפָּקֶת וְכְלִי־בְרִים מִלְחָמָה מִיָּם: וְהַיָּרֵי שָׁקִים וְכִסְתָּה אוֹתָם פְּלָצוֹת וְאֵל כְּלָפִים בִּישׁוֹת וּבְכִלְיָאֲשֵׁימָה קִרְחִי: כִּסְפָּם בְּרֻצֹת יִשְׁלִיבוּ וְהִקְבֵּם

1 אֲנִיךְ דָּאס ווארט פון דעם האר איז צו מיר גענוועזן, אזוי צו זאגן: 2 אונד דוא בן־אדם, אזוי זאגט דער האר באט, צו דעם באנצען לאנד פון ישראל איז געקומען דער סוף, עס איז געקומען א סוף אויף דאס פער עקען פון דעם לאנד: 3 אצונד איז דאס ענד געקומען אויף דיר, ווארין איך וועל אויסשיקען מיין צארן איבער דיר, אונד איך וועל דיר משפטן אזוי וויא דיינע וועב זענען, אונד איך וועל איבער דיר געבען נאך אלע דיינע אומווערדיגקייטען: 4 אונד מיין אויב וועט דיר נישט פערשוניען אונד איך וועל מיך אויף נישט דערבארמען, נייערט איך וועל דיר געצאלען נאך דיינע ווענען פאר דיינע אומווערדיגע מעשים וואס וועלען זיין צווישען דיר, אונד איהר וועט וויסען אז איך בין דער האר: 5 אזוי זאגט דער האר באט, איין אונגליק, ווא איין איינציג אונגליק, זעה עס קומט: 6 דאס ענד איז אגעקומען, ווא דאס ענד איז אגעקומען, עס איז קענען דיר אויפגענועמט, זעה, עס איז אגעקומען: 7 דער מארגענשטערן איז איבער דיר געקומען, דוא וואס וואוינט אין דעם לאנד, דא צייט איז אגעקומען, דער טאג פון געטיקעל איז נאהענט, אבער נישט פון דעם וידערשריי פון דא בערג: 8 אצונד, באלד וועל איך איבער דיר אויסגיטען מיין גרימץ, אונד איך וועל אן דיר ענדיגען מיין צארן, אונד איך וועל דיר משפטן נאך דיינע וועב, אונד איך וועל דיר געצאלען נאך אלע דיינע אומווערדיגקייטען: 9 אונד מיין אויב וועט (דיר) נישט פערשוניען, אונד איך וועל מיך נישט דערבארמען, נייערט נאך דיינע וועב וועל איך דיר געצאלען, אונד נאך דיינע אומווערדיגקייטען וואס זענען צווישען דיר, אונד איהר וואלט וויסען אז איך דער האר בין דער שלאגער: 10 זעה אן דעם טאג, זעה ער קומט אן: דער מארגענשטערן איז (שוין) ארויסגעגאנגען! דער שטערקען האט שוין ארויסגעשפראצט, דער שטאלצער בליהט: 11 דא וויבער רייא איז אויפגעשטאנען אלס א שלעכטער שטערקע, קיינער פון זייא וועט בלייבען, אויף נישט פון ווירע מאסען, אונד קיינער פון ווירע (קיינער), עס וועט אויף נישט איבער זייא געקלאנגט ווערען: 12 דא צייט איז אגעקומען, דער טאג איז נאהענט געווארען, לאז זיך נישט דער קונה פרייען אונד דער פערקויפער מווינען, ווארין מיין גרימץ, איז איבער דא באנצע מאסע: 13 ווארין דער מוכר וועט נישט קעהר צוריקקעהרען צו דעם פערקויפטען, האטשע וויער לעבען איז נאך אונטער דא לעבעדיגע, ווארין דא נביאה איז קענען דא באנצע מאסע, וואס וועט נישט צוריקקעהרען, אונד קיינער וועט נישט אין וויער זינד זיין לעבען שטארק מאכען: 14 זייא האבען מיט דעם שופר געבלאזען, אלעס איז אגעברייט, אונד קיינער געהט נישט אין דער מלחמה, ווארין מיין גרימץ, איז איבער דער באנצער מאסע פון זייא: 15 דאס שווערד איז דרויסען, אונד דא פעסט אונד דער הונגער איבערנועגט, דער וואס איז אויף דער פעלד וועט געטייט ווערען מיט דעם שווערד, אונד דער וואס איז אין דער שטאט וועט פון הונגער אונד דער פעסט פערדארבען ווערען: 16 אבער דא אנטרוגענע פון זייא וועלען זיין וויא דא שויבען אויף דא בערג אונד דא טהעלער, אלע וועלען ברומען, אימליכער וועבען זיינע זינד: 17 אלע הענד וועלען שלאג ווערען, אונד אלע קניען וועלען צוגעהן וויא וואסער: 18 אונד זייא וועלען זיך אנטארטעלן מיט זעק, אונד א שרעקעניס וועט זייא בעדעקען, אונד אויף אימליכען פנים וועט זיין א בוששה, אונד אויף אלע ווירע קעפ וועט זיין א קאלהייט: 19 זייא וועלען וויער זילבער אויף דער גאס ארויסווארפען, אונד וויער באלד וועט אומריין

אומריין ווערען, זייער זילבער אונד
זייער גאלד וועט זיין נישט קענען מציל
זיין אין דעם טאג פון דעם הארים
גרימציגן, זייערע לייבער וועלען זיין
נישט זעמיגען, אונד זייערע געדערס וועלען
זיין נישט אנפילען, ווארין זייערע זינד איז
געוועזען זייער שטוריקלונג: 20 אונד
דיא שעהייט פון זיינע צירונג האט ער
געמאכט צו זיינע מאיעקטעט, אבער זיין
האבען דערפון געמאכט דיא געצענד-
בילדער פון זייערע אומווערדיגקייטען,
דאריבער האב איך עס צו זיין
אהינגעגעבען צור פערזאנליכקייט:

21 אונד איך וועל עס איבערענטפערן
אין דיא הענד פון פרעמדע צו וואקרויב,
אונד צו דיא רשעים פון דעם לאנד עס
צו רויבען אונד עס מחלל צו זיין: 22 איך
וועל מיין פנים פון זיין אונעקטיוו ווייל
זיין האבען מחלל געוועזען מיין פער-
גארענגעס ארט, ווארין רויבערס וועלען
דארין אריינקומען אונד זיין וועלען עס
מחלל זיין: 23 מאד א קעט, ווארין דאס
לאנד איז פול מיט בלוטשולדיגע, אונד
דיא שטאט איז פול מיט רויבערייא:

24 דאריבער וועל איך ברענגען דיא שלעכטע היידען אונד זיין וועלען זייערע היידען
ירשין, אונד איך וועל פערשטערן דיא שטאלצנהייט פון דיא שטארקע, אונד זייערע
הייליגע ערטער וועלען זיין ירשין: 25 א צושטערונג קומט אן, אונד זיין וועלען
זוכען שלום אבער עס וועט נישט זיין: 26 איין אונגליק וועט איבער דאס אנדערע
אונגליק קומען, אונד איינע (שלעכטע) הערונג וועט זיין איבער דיא אנדערע, אונד
זיין וועלען זוכען א נביאה פון דעם גבוא, אונד דיא תורה וועט פערלוינדען ווערען
פון דעם פהן, אונד דיא עצה פון דיא זקנים: 27 דער מלך וועט טרויערן, אונד דער
נשיא וועט זיך אנקליידען מיט פערזויכטונג, אונד דיא הענד פון דעם פאלק פון דעם
לאנד וועלען דערשראקען ווערען איך וועל צו זיין טהון נאך זייערע אייגענע וועג,
אונד נאך זייערע משפטים וועל איך זיין משפטן, אונד זיין זאלען וויסען אז איך בין דער האר:

קאפיטעל ח

1 אונד עס איז געוועזען אין דעם זעכסטען יארה, אין דעם זעכסטען חודש, אין דעם פינ-
טען טאג פון דעם חודש, ווען איך בין געוועסען אין מיין הויז, אונד דיא עלצטע פון יהודה
זענען פאר מיר געוועסען, אזוי איז דארט אויף מיר געפאלען דיא האנד פון דעם האר גאט:
2 אונד ווען איך האב געזעהען, אונד זעה (עס איז געוועזען) א געשטאלט אזוי וויא פון
פייצער, פון דעם אנזעהען פון זיינע לענדען אונד פון אונטען (וואר עס וויא) פייצער, אונד
פון זיינע לענדען אונד נאך אויבען, וויא דאס אנזעהען פון א גלאניק, אזוי וויא דיא פארב
פון בערנשטיין: 3 אונד ער האט אויסגעשטרעקט דיא געשטאלט פון א האנד אונד
ער האט מיך אנגענומען בייא דיא האר-לאקען פון מיין קאפ, אונד דער גייסט האט מיך
אויפגעהויבען, (געטראגען) צווישען הימעל אונד ערד אונד ער האט מיך געברענגט קיין
ירושלים, אין דער מראה פון גאט, צו דער טיער פון דעם אינעוועניגען טויער, וואס איז
געוועזען אן דער צפון-זייט, אוואו עס איז דארט געוועסען א געצענבילד פון אייפערזוכט
וואס מאכט אייפערזוכטיג: 4 אונד זעה, דארט איז געוועזען דער גבור פון דעם גאט פון
ישראל, אזוי וויא דיא געשטאלט וואס איך האב געזעהען אין דעם טהאל: 5 אונד ער האט
צו מיר געזאגט, בן-אדם, העב נון אויף דיינע אויגען אויף דעם וועג קיין צפון, אזוי האב
איך אויפגעהויבען מייןע אויגען קיין צפון, אונד זעה, אן דער צפון-זייט פון דעם טויער
בייא דעם מזבח איז געוועזען דאס געצענבילד פון דער אייפערזוכט בייא דעם אריינקו-
מען: 6 אונד ער האט צו מיר געזאגט, בן-אדם, זעהסטו דא וואס זיין טהוען?

לנה יהוה בססם ויהם לא יוכל להעילם ביום עברת
יהוה נפשם לא ישבו ומעיהם לא ימלאו כרמכשול
כ עינם יהוה: וצבי עדי לאנן שמה וצלמי תעבותם
21 שקציתם עשו בו ערכו נתתי להם לנה: ונתתי
22 ביהדותם לבו ולרשעי הארץ לשלל תחלה: והסבתי
פני מהם ותחלו אתרפונת וקארבה פריצים תחלה:
23 עשה הנהיג כי הארץ מלאה משפט דמים והער מלאה
24 חסם: ותבאתי רצי טום ורשוי אתרבותם והשפתי
כה ואין עום ותחלו מכרשיתם: קדרהבא ובקשו שלום
26 ואין: יהוה עלהיה תבוא ושמה אל-שמועה תהיה
ובקשו חון מביא ותורה תאכר מכה וצעה מוקנים:
27 המלך ותאכל ונשיא ילבש שממה ויה עס-הארץ
תהלה מדרבם אנשיה אותם ובמשפטים אשפטם
וידעו כראי יהוה:

ח

א ויהי בשנה הששית בששי בחמשה לחודש אני ישב
בבית וקני יהודה וישבים לפני ותפלי עלי שם יד
2 אדני יהוה: ונראה יהוה דמות כמראה-אש ממראה
מתני ולמטה אש ומתניו ולמעלה כמראה-הנהר כעין
3 החשמלה: וישלח מבטני יד נקתני בצצת ראשי ותשא
אתי רוח: ביד הארץ ובדי השמים ותבא אתי וישלמה
במראות אלהים אל-פתיח עשר הפנים היתה צפונה
4 אשר-עם מושב כמל הנקאה המקנה: והנהיגם כבוד
ה אלתי ישראל כמראה אשר ראיתי בכקנה: ותאמר אלי
בן-אדם שאני עיניך הנה צפונה ונשיא עלי הנה
צפונה והנה מעפון לשער המזבח כמל הנקאה הנה
6 כפאה: ותאמר אלי בן-אדם הראה אתה מקום עשים

ח

תעבות גדלות אשר בתישראל ועשים פה להקל
 מעל מקדשי ועוד תשוב תראה תעבות גדלות: **ב** **קבא** **7**
 אתי אלפתח החצר ואראה והנה חרצת בקיר:
 ואמר אלי בראים תהרע בקיר ואחר בקיר והנה **8**
 פתח אחד: ואמר אלי בא ראה את התעבות הרעות
 אשר הם עשים פה: ואבא ואראה והנה כלתבולת
 רמש ובהמה קטן וכל ילולי בית ישראל מקפה על
 הקיר סביב: ושבבים איש מוקב בתישראל **9**
 ואנחתי בדשפן עמד בתוכם למדים לפניהם ואיש
 מקדוהו בגדי וחתך ענדהקטרת עלה: ואמר אלי **10**
 הראית בראדם אשר וקני בתישראל עשים בחשך
 איש בחבדו משכיתו כי אמרים אין ידע ראה אתנו
 עובד וזה אתהארץ: ואמר אלי עוד תשוב תראה **11**
 תעבות גדלות אשרתפה עשים: **ב** **קבא** **אתי אלפתח** **12**
 אשר בתירתה אשר ובהחפיה והודשם הנשים
 ושבבות סבבות אתהתמונו: ואמר אלי הראית בראדם **13**
 עוד תשוב תראה תעבות גדלות מאלה: **ב** **קבא** **אתי אל** **14**
 חצר בתייהיה הפנימה והודפתח תכל ויהיה בין
 האילם ובין המזבח פסגרים וחמשה איש אתהתם
 אליהכל ויהיה ופניהם קרמה והמה משתחיתם קרמה
 לשמש: ואמר אלי הראית בראדם הנקל לבית ויהיה **15**
 מעשות את התעבות אשר עשורפה בימלא אתהארץ
 הקם תושבו לכתבסלי והם שלמים אתהמומה אל
 אפס: ומסאני אנשה בחמה לאתרום עני וקל אהמול **16**
 וקראו באני קול גדול ולא אשמע אותם:

ט

ט

וקרא באני קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש
 כלי משחתו בקרו: והנה ששה אנשים באים מדרך **17**

דיא גרוסע אומנוערדיגע מעשים וואס
 דאס הויזגעזינד פון ישראל טהון היער,
 כדי איך זאל מיך דערנווייזערן פון מיין
 בית המקדש, אונד זען דאס וועסט דיך
 נאך אומקעהרען אזוי וועסט דאס גרער
 סערע אומנוערדיגקייטען זעהען: **7** אונד
 ער האט מיך געברענגט צו דער טיער
 פון דעם הויף, אונד זען איך האב
 געזעהען, זעה אזוי וואר א לאך אין דער
 וואנד: **8** אונד ער האט צו מיר געזאגט,
 בראדם, מאך דאך א לאך אין דער
 וואנד, אונד זען איך האב געגריבען אין
 דער וואנד, זעה אזוי איז דארט גענוועזן א
 טיער: **9** אונד ער האט צו מיר געזאגט,
 קום אונד זעה דיא שלעכטע אומנוערדיגע
 מעשים וואס זייא טהון דא: **10** אזוי בין
 איך אריינגעקומען אונד האב געזעהען,
 אונד זעה, אלערלייא געשטאלטען פון
 נערס אונד בהמות, אומנוערדיגקייטען
 אונד אלערלייא געצען פון דעם הויף
 געזינד פון ישראל זענען גענוועזן
 אויסגעקריצט אויף דער וואנד רינגס
 ארום: **11** אונד זיבציג מענער פון דיא
 עלצטע פון ישראל, — אונד יאזניהו וזהן
 פון שפן איז געשטאנען צווישען זייא, —

זייא זענען פאר זייא געשטאנען אונד
 זיינע האנד, אונד א רויף-טוי לקען איז דאפון ארויפגעגאנגען: **12** אונד ער האט צו
 מיר געזאגט, בראדם, האסט דא געזעהען וואס דיא עלצטע פון דעם הויזגעזינד
 ישראל טהון אין דער פונקטערניס, איבליכער אין דעם דור פון זיינע בילדער? ווארן
 זייא זאנען אז דער האר זעהט אונס ניט, ווארן דער האר האט פערלאזט דאס לאנד:
13 אונד ער האט צו מיר געזאגט, קעהר דיך נאכאמאל אום אזוי וועסט דא זעהען
 גרעסערע אומנוערדיגקייטען וואס זייא טהון: **14** אונד ער האט מיך אריינגעברענגט
 צו דער טיער פון דעם טיער פון דעם הארס הויז וואס איז אויף דער צפון-זייט, אונד
 זעה, דארט זענען געזעסען ווייבער וואס האבען גענוויינט דעם (אנאם) חכזו:
15 אונד ער האט צו מיר געזאגט, האסט דא דאס געזעהען, א בראדם! קעהר דיך
 נאכאמאל אום אזוי וועסט דא נאך זעהען גרעסערע אומנוערדיגקייטען וואס דיא
 דאזיגע: **16** אונד ער האט מיך אריינגעברענגט אין דעם אינטענעניקטען הויף פון
 דעם הויז פון דעם האר, אונד זעה, בייא דער טיער פון דעם הויכל פון דעם האר,
 צווישען דעם פאליש אונד דעם מזבח (זענען געשטאנען) אן ערף פון פינף אונד
 צוואנציג מאן, מיט ווייטע ריקען צו דעם הארס הויכל, אונד זייער פענעמער קענען
 מוחרז-זייט, אונד זייא האבען זיך געבויקט קענען ברוח-זייט צו דער זון: **17** אונד ער
 האט צו מיר געזאגט, בראדם, האסט דא געזעהען, איז דאס גרינג פאר דעם הויזגע-
 זינד פון יהודה אז זייא טהון זאלכע אומנוערדיגקייטען וואס זייא טהון דא? ווארן
 זייא האבען אנגעפילט דאס לאנד מיט רויבערייא, אונד זייא האבען זיך אומגעקעהרט
 מיך צו דערצארגען, אונד זעה, זייא האלטען נאך דיא צווייג בייא זייער נאז:
18 דאריבער וועל איך אויך מיט זייא האנדעלן מיט גריכצארן, ביין אויג וועט ניט
 פערשוניגען, אונד איך וועל מיך ניט דערבארמען, אונד האמטע זייא וועלען אין
 מינע אויפערן רופען מיט א גרויס קול וועל איך זייא דאך ניט דערהערען:

קאפיטעל ט

1 אונד ער האט גערופען אין מינע אויפערן מיט א גרויס קול, אזוי צו זאנען, מאכט
 גענערקען דיא געזעהלערס פון דער שטאט, איבליכער מיט זיין פערדארב כלי אין
 זיינער האנד: **2** אונד זעה, זעקס מענער זענען געקומען פון דעם וועג פון דעם
 איבערשטען

שער העליון אשר | משנה צפונה ואיש בלי מפני ברו
ואיש אחד בחוכם לבוש כדים וקסת הספר במתניו
3 תבוא ונעמדו אצל מזבח החשת: וכבודו ואלו ישראל
נעלה מעל הכיכוב אשר הנה עליו אל משתן הכתר
הקרא אליהוה' הלבש הכדים אשר קסת הספר
4 במתניו: ואמר יהוה אלו עבר בתוך העיר בתוך
ירושלם והתית תי עלמעות האנשים הנאחזים
ה הנאחזים על בלתמעות הנעשות בחוכה: ולא ידעו
אמר באנו עברו בעיר אחרו והיו עלתחם עליכם
6 ואלתחמלו: וכן בתור ובתולה ופן ונשים תדרע
למשחות ועל כל אש אשר עליו הוה אל תגשו
ומקדשי תתולחלו באנשים חקנים אשר לפני הכית:
7 ואמר אליהם ממנו אתהכית ומלאו אתהכיתות
8 חללים צאו וצאו והיו כעיר: והיו כהכיתים ונאשר
אני ואפלה עלי פני ואנען ואמר אלה ארץ יהוה המשתות
אתה את כלשארית ישראל בשפכה אתההכתה על
9 וירושלם: ואמר אלי ען בתי ישראל יהודה נדול
במאד מאד ותמלא הארץ דמים והעיר מלחמה מהה כי
י אמרו עוב יהוה אתההארץ וכן יהוה ראה: וגם אני
11 לאתחזם עני ולא אהמל דרכם בראשם נחתי: והנה
האיש לבוש הכדים אשר הקסת במתניו משיב דבר
לאמר עשיתי כאשר צויתני:

א ואראה והנה אליההקדש אשר על ראש הכרבים באבן
ב ספר במראה דמות כסא נראה עליהם: ואמר אל
האיש | לבש הכדים ואמר בא אלבינות לללל
אלתחת לסוב ומלא תפנד תחללש מבינות

אנדערע האט ער געזאגט אין מיינע הערונג, געהט דורך אין דא שטאט הינטער
איהם, אונד שלאגט, איירע אויגען זאלען ניט פערשוניגען, אונד איהר זאלט אייך אויף
ניט דערבארמען: 6 איהר זאלט הרגענען אלט אונד יונג, אונד דא בתולה אונד
קליינע קינדער אונד ווייבער זייא גאנץ צו פערדארבען, אבער אויף איטליכען מאן
אויף וועמען עס איז דער צייכען פון א ת זאלט איהר אייך ניט גענעהנען, אונד העבט
אן פון מיין מקדש; אונד זייא האבען אנגעהויבען אן דא אלטע מענער וואס זענען
געוועזען פאר דעם הויז (בית המקדש): 7 אונד ער האט צו זייא געזאגט, מאכט
דאס בית המקדש טמא, אונד פילט אן דא פארהויף מיט דא דערשלאגענע, געהט
ארויס, אונד זייא זעען ארויסגעגאנגען אונד זייא האבען געשלאגען אין דא שטאט:
8 אונד עס איז געוועזען ווען זייא האבען זייא געשלאגען אונד איך בין (אליין)
איבערגעבליבען, אזוי בין איך געפאלען אויף מיין פנים אונד איך האב געשריען אונד
געזאגט, אוי, האר נאט! ווילסט דא דען פערדארבען דא גאנצע איבערגעלייבונג פון
ישראל אז דא גיטט אויס דיין גרימציאן איבער ירושלים? 9 אונד ער האט צו מיר
געזאגט, דא זינד פון דעם הויזגעזינד פון ישראל אונד יהודה איז זעהר גרויס, אונד
דאס לאנד איז פול מיט בלוטשולר, אונד דא שטאט איז פול מיט אפנייבונג פון
משפט, ווארין זייא האבען געזאגט, דער האר האט פערלאזט דאס לאנד, אונד דער
האר זעהט עס ניט: 10 אונד אויף איך—מיין אויג וועט ניט פערשוניגען, אונד איך
וועל מיר אויך ניט דערבארמען, איך האב אויף זייער קאפ געצאלט פאר זייער וועג:
11 זעה, דער מאן וואס איז געוועזען אנגעקלייד מיט ליינען אונד וואס האט געהאט
דאס טינטפאס אויף זיינע לענדען האט גענטשערט אונד געזאגט, איך האב געטהון
אזוי וויא דא האסט מיר געבאטען: קאפיטעל י

1 ווען איך האב געקוקט, זעה, אזוי איז אויף דעם הימל געוועזען איבער דעם קאפ
פון דא כרובים אזוי וויא דא געשטאלט פון א ספירשטיין, דא געשטאלט פון א
טרונישטל איז אויף זייא געזעהנען געוועזען: 2 אונד ער האט געזאגט צו
דעם מאן אנגעקלייד מיט ליינען, קום אריין צווישען דא רעדער וואס זענען
הינטער דעם כרוב, אונד פיל אן דינע האנד מיט פיער-קוילען פון צווישען
דיא

לברכים וירק עליהם ויבא לעיני: והברכים עמדם³
 מימן לבית בבוא האיש והעני מלא את החצר
 הפנימית: וירם כבוד ה' מעל הברכים על מפתן⁴
 הבית ומלא הבית אתהעני והחצר מלאה אתהנה
 כבוד ה': וקול כנפי הברכים נשמע עד החצר⁵
 החיצנה כקול אלשיך בדבריו: ויהי בצויו אתהאיש⁶
 לבש הבדים לאמר קח אש מבניות ללכלל מבניות
 לברכים ויבא ויעמד אצל האופן: וישלח הברכים את⁷
 ידו מבניות לברכים אל האיש אשר בניות הברכים
 וישא ויהי אל הברכים לבש הבדים ויחזק ויבא: וירא⁸
 לברכים תבנית יד האדם פתח כנפיהם: ויארץ והנה⁹
 ארבעה אופנים אצל הברכים אופן אחד אצל הברכים
 אחד ואופן אחד אצל הברכים אחד ומראה האופנים
 כעין אבן תישיש: ומראהם דמות אהרן לארבעתם¹⁰
 כאשר יהיה האופן בתוך האופן: בלבתם אל ארבעת¹¹
 רבועים ולבו לא יסבו בלבתם כי המקום אשר יפנה
 הראש אחרי לבו לא יסבו בלבתם: וכל בשרם¹²
 ויבשרם וידיהם וכנפיהם והאופנים מלאים עינים קטוב
 לארבעתם אופניהם: לאופנים להם קרא הלכלל באוני:¹³
 וארבעה פנים לאחד פני האדם פני הברכים ופני השני
 פני אדם והשלשי פני איהו והרביעי פני עשר: וירמו¹⁴
 הברכים ויהי חתך אשר ראיתו בזהרר: וכלכל¹⁵
 הברכים ולבו האופנים אצלם ובשאת הברכים את
 כנפיהם לרום מעל הארץ לא יסבו האופנים ויבשרם
 מאצלם: כעמדם יעמדו וברכים ירמו אותם כי רוח¹⁷
 ה' בהם: ויצא כבוד ה' מעל מפתן הבית ויעמד¹⁸
 על הברכים: וישאו הברכים את כנפיהם וירמו¹⁹

ויניע האנך פון צווישען דיא ברובים צו דעם פייער וואס איז געוועזען צווישען דיא
 ברובים, אונד ער האט דערפון אויפגעהויבען אונד האט עס געגעבען אין דער האנד פון
 דעם וואס וואר אנגעקלייד מיט ליינען, אונד ער האט עס גענומען אונד איז ארויסגע-
 גאנגען: 8 אונד עס איז געוועזען געווארען צו דיא ברובים דיא געשטאלט פון א מענ-
 ש'ענס האנד הינטער ווירע פלינעל: 9 אונד ווען איך האב געקוקט, וועה פיער אופנים
 געבען דיא ברובים, איין אופן געבען איין ברוב, אונד איין אנדערער אופן געבען איין
 אנדערן ברוב, אונד דיא געשטאלט פון דיא אופנים איז געוועזען וויא דיא געשטאלט
 פון א תרשיש-שטיין: 10 אונד אלע פיער האבען געהאט איינערלייא געשטאלט,
 גלייך וויא א (ראר) אופן איז געוועזען אין דער מיטען פון דעם אנדערן אופן: 11 אונד
 אין וויער געהן זענען וויא געגאנגען אויף ווירע פיער ווישען, וויא האבען זיך נישט אויף
 געקעהרט אין וויער געהן, נייערט צו דעם ארט וואו דער אויפגערשטער האט זיך גע-
 קעהרט איהם זענען וויא נאכגעגאנגען, וויא האבען זיך נישט אויפגעקעהרט אין וויער
 געהן: 12 אונד אלע ווירע לייבער, אונד ווירע ריקען, אונד ווירע הענד אונד ווירע
 פלינעל, אונד דיא אופנים זענען געוועזען פול מיט אויגען רינגס ארום צו אלע פיער
 (רעדער) אופנים: 13 דיא אופנים זענען גערופען געווארען אין מיניע אויערען, אזי
 גלגל! 14 אונד איינליכער האט געהאט פיער פענעמער, איין פנים איז געוועזען דאס
 פנים פון א ברוב, אונד דאס אנדערע וויא א פנים פון א מענש, דאס דריטע וויא א
 פנים פון א לייב, אונד דאס פיערטע וויא דאס פנים פון איין אדלער: 15 אונד דיא
 ברובים האבען זיך דערהויבען, דאס איז דיא חיה וואס איך האב געוועהען בייא דעם
 טייך קבר: 16 אונד ווען דיא ברובים זענען געגאנגען אזוי זענען דיא אופנים דערנע-
 בען געגאנגען, אונד ווען דיא ברובים האבען אויפגעהויבען ווירע פלינעל אום זיך צו
 דערהעבען פון דער ערד אזוי האבען זיך דיא אופנים אויך נישט פון וויא אויפגעדרעהט:
 17 ווען דיע האבען זיך געשטעלט אזוי האבען זיך אויך יענע אנדערע געשטעלט, אונד
 ווען דיע האבען זיך דערהויבען, אזוי האבען זיך דיא אנדערע אויך דערהויבען, ווייל
 דער רוח פון דער חיה איז אין וויא: 18 אונד דער כבוד פון גאט איז ארויסגעגאנגען
 פון איבער דער שוועל פון דעם הויז, אונד האט זיך געשטעלט אויף דיא ברובים:
 19 אונד דיא ברובים האבען אויפגעהויבען ווירע פלינעל, אונד האבען זיך דערהויבען

פון דער ערד פאר מיינע אויגען, ווען
זיין זענען ארויסגעגאנגען אזוי ווארען
דיא אופנים אויף געבען זיין, אונד ער
האט זיך געשטעלט ביין דער טיער פון
דעם טויער פון גאט'ס הויז (וואס איז) אן
דער מורחזי'ט, אונד דער פבד פון דעם
גאט פון ישראל איז איבער זיין געוועזען
פון אויבען: 20 דאס איז דיא הנה וואס

אויף האב געוועהען הינטער דעם גאט פון
ישראל ביין דעם טויער פבד, אונד אויף
האב געוואקסט אז זיין זענען דיא פרוברים:
21 אימליכער האט געהאט פיער פענער
מער, אונד אימליכער פיער פליגעל,
אונד דיא געשטאלט פון מענשענים הענד
איז געוועזען אונטער זייער פליגעל:
22 אונד דיא געשטאלט פון זייער פער
נעמער איז געוועזען דאס אייגענע וואס
אויף האב געוועהען ביין דעם טויער פבד,
דאס איז זייער געשטאלט אונד זיין
אליין, זיין זענען אימליכער פארנערט
געגאנגען:

קאפיטעל יא

1 אונד דער גייסט האט מיך אויפגעהויבן
בען אונד האט מיך געבראכט צו דעם
מורחזי'ט פון דעם האר'ס הויז, וואס קעהרט זיך
קעגען מורחזי'ט, אונד זעה, ביין
דער טיער פון דעם טויער זענען געוועזען פינף
צוואנציג מענער, אונד אויף האב
צווישען זיין געוועהען נאנזה בן עזר, אונד
פאלק: 2 אונד ער האט צו מיר געזאגט, בן-אדם,
אונד האלטען שלעכטע עצות אין דער דאזיגער
שטאט: 3 וואס זאגען, עס איז נישט
גאנצעט, לאמיר בויען הייזער, זיא איז דער
טאפ אונד מיר זענען דאס פלייש:
4 דארום זאג גביאות איבער זיין, זאג גביאות
דא בן-אדם: 5 אונד דער רוח (הקודש)
פון דעם האר איז אויף מיר געפאלען אונד ער
האט צו מיר געזאגט, זאג, אזוי זאגט
דער האר, אזוי האט איהר געזאגט, איהר
בית ישראל, איך וויל וואס קומט ארויף
אין אייער זין: 6 איהר האט פערמעהרט
איינע דערשלאגענע אין דער דאזיגער
שטאט, אונד איהר האט פול געמאכט דיא
נאסען מיט דערשלאגענע: 7 דארום, אזוי
זאגט דער האר גאט, איינע דערשלאגענע
וואס איהר האט זיין געטהון אין דער
מיטען, זיין זענען דאס פלייש, אונד זיא
(דיא שטאט) איז דער טאפ, אבער איך
וועל אייך ארויסברענגען פון צווישען
איהר: 8 איהר האט מורא געהאט פאר
דעם שווערד, אונד איך וועל אייך ברענגען
א שווערד: 9 אונד איך וועל אייך ארויסברענגען
פון איהר, אונד איך וועל אייך איבערנעמען
דיא האנד פון פרעמער, אונד איך וועל
אונטער אייך מוהן דינים (פון פורעניז):
10 איהר וועט פאלען דורך דעם שווערד,
אן דער גרענעץ פון ישראל וועל איך
אייך משפטן, אונד איהר וועט וויסען אז
איך בין דער האר: 11 דיא שטאט וועט
נישט ווילן צו אייך דער טאפ, אונד איהר
וועט (נישט) ווילן אין דער מיטען פאר
פלייש, אבער איך וועל אייך משפטן אן
דער גרענעץ פון ישראל:
12 אונד איהר זאלט וויסען אז איך בין
דער האר, ווייל איהר זענט נישט
געגאנגען אין מיינע געזעץ אונד מיינע
משפטים האט איהר נישט

מדהארץ לעי' גנאם וואספנים לעמם גמל
פתח שער ביתיהוה הקדמני וקבדו אליו ישראל
כ עלתם למקלה: היא הנה אשר ראיתו תחת אלכר
21 ישראל מנור כבד ואור כי כרובים הנה: ארבעה
ארבעה פנים לאחד וארבע כנפים לאחד ודמות
22 אדם תחת כנפיהם: ודמות פניהם הנה הפנים אשר
ראיתו עליונה כבד מראיהם ואתם איש אלעכר
פניו ילכו:

יא

א ותשא אתי רוח וקבא אתי אל אשר ביתיהוה הקדמני
הפניה קדמה הנה פתח השער עשרים קמשה איש
ואראה בתולם אחת-אחת כדער ואחז-פלמרו כד
2 מנור שרי השם: ואמר אל בראם אלה
האנשים החשבים און ונעצים עצתם בעיר האת:
3 האמרים לא בקרוב בנית בתים היא הסיר ואנחנו
4 הבשר: לכן הנהא עליהם הנהא בראם: ותפל עלי
רוח דהו ואמר אלי אמר להאמר דהו בן אפרם
6 בית ישראל ומצלות החכם אין דעתיה: הרביתם
7 חללים בעיר האת ומלאכת היצחק חלל: לכן פה
אמר אליו דהו חללים אשר שמתם בתולה הנה
8 הבשר היא הסיר ואתם הוציא מתוכה: הרב ואתם
9 ותרב אביא עליכם נאם אליו דהו: והוציא אתכם
מתוכה ונתתי אתכם בידים נעצותי בכם משמים:
י בחרב חלול עליונה ישראל אשפט אתכם ונדעתם
11 בראי דהו: היא לאתקנה לכם לסיר ואתם פתחו
12 בתוכה לבשר אליונה ישראל אשפט אתכם: ונדעתם
בראי דהו אשר בחזן לא חללים ומשפט לא

עשיתם וכמשפט העולם אשר סביבותכם עשיתם: ויהי¹³
 כהנבא ופלט: וידברך את נאפל על פני ואזקן וקול
 גדול ואמר: הנה אדני יתה כלה אתה עשה את שארית
 ישראל: ויהי דבריה: אלי לאמר: בדאלם¹⁴
 אתה אדני אנשי נאליה וכללית ישראל כלה אשר
 אמרו להם: ישיב ירושלם חסדו מעל יתה לנו היא
 נתנה הארץ למורשה: לכן אמר כה אמר אדני¹⁵
 יהיה כי ירחיקתם מעט בארצות אשר-באי שם: לכן¹⁶
 להם למקדש מעט בארצות אשר-באי שם: לכן¹⁷
 אמר כה אמר אדני יהיה וקבצתי אתכם מן העמים
 ואספתי אתכם מן הארצות אשר נפצתם בהם ונתתי
 לכם את-ארצתי ישראל: ובא-שמה והסירו אתי¹⁸
 כל-שקנתי ואת-כל-תועבותי מן-הארץ: ונתתי להם¹⁹
 לב אחד ורוח חדשה אתם ופחדכם והסירתי לב האבן
 מן-שכם ונתתי להם לב בשר: למען פחדתי ילכו ואתי²⁰
 משפט יסמרו ועשו אתם ויהי לי שם ואני אהיה להם
 לאלהים: ואל-לב שקנתיים ותועבותיהם להם חרץ²¹
 דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהיה: וישאו הכרובים²²
 את-כנפיהם והאפנים לעמיתם וכבוד אדני ישראל
 עליהם למקדש: ועל כבוד יהיה מעל חרץ העיור ועל²³
 על-החר אשר מקדש לעיר: ויהי נשאתי ותבאתי²⁴
 כשורמה אל-העולה במראה ברוח אלהים ועל מקדש
 המראה אשר ראיתי: ואבקר אל-העולה את כל-דברי כה
 יהיה אשר הראני:

יב ויהי דבריה: אלי לאמר: בדאלם כהנבא בתי-דבר²
 אתה ישיב אשר עשיתם להם לראות ולא ראו אנשים להם

בעמיהו, וייערם איהר האט בעמיהו אזוי
 וזיא דא משפטים פון דא גוים וזאם
 זענען ארינגס ארום אייף: 13 אונד עס
 איז געוועזען ווען איף האב גביאות גע-
 זאגט, אזוי איז פלטהו בן בניה גע-
 שטארבען, אונד איף בין געפאלען אויף
 מיין פנים אונד איף האב געשריען מיט
 א גרויס קול, אונד האב געזאגט, אזוי
 האר נאט! ווילסט דא דען אים גאנצען
 פערלענדען דא איבערבלייבונג פון
 ישראל? 14 אונד דאס ווארט פון דעם
 האר איז (נאכאמאל) צו מיר געוועזען, אזוי
 צו זאגען: 15 בן-אדם, דייער ברידער, יוא
 דייער ברידער, דא מענער דייער קרובים,
 אונד דאס גאנצע הוינגעזונד פון ישראל,
 (וויא זענען דא) צו וועמען דא בעוואור-
 גער פון ירושלים האבען געזאגט, דערנאך
 טערט אייף פון דעם האר, ווארון צו
 אונס איז דאס לאנד געגעבען געווארען
 פאר א ורושה: 16 דארום זאג, אזוי
 זאגט דער האר נאט, האטשע איף האב
 וויא דערנאכטערט אונטער דא גוים,

אונד האטשע איף האב וויא פערשפרייט אין דא לענדער, דאך וועל איף צו וויא
 ווין פאר א קליין מקדש אין דא לענדער אונד וויא וועלען דאך אהינקומען:
 17 דארום זאג, אזוי זאגט דער האר נאט, איף וועל אייף איינזאמעלן פון דא פעלקער
 אונד איף וועל אייף פערזאמעלן פון דא לענדער וואו איהר זענט אין וויא צושפרייט,
 אונד איף וועל צו אייף געבען ארץ ישראל: 18 אונד וויא וועלען דאך אהינקומען,
 אונד וויא וועלען דערפון אפטהון אלע אומקערדיגקייטען אונד אלע איהרע תועבות:
 19 אונד איף וועל צו וויא געבען איין הארץ, אונד א גייעס גייסט וועל איף וויא גע-
 בען, אונד איף וועל פון וויער פלייש אפטהון דאס שטיינערנע הארץ, אונד איף וועל
 צו וויא געבען א פליישערנעם הארץ: 20 כדי וויא זאלען געהן אין מיניע געזען,
 אונד וויא זאלען היטען מיניע משפטים, אונד זאלען וויא טהון; אונד וויא זאלען צו
 מיר ווין א פאלק, אונד איף וועל צו וויא ווין א נאט: 21 אבער דאס הארץ פון זאלבע
 וואס געהן נאך דא אומקערדיגע אונד מיאוסע מעשים פון וויער הארצער, אויף וויער קאפ
 וועל איף געזאלען פאר וויער וועג, זאגט דער האר נאט: 22 אונד דא פרוכים האבען
 אויפגעהויבען וויער פליגעל אונד (אויף) דא אופנים אנטקענען וויא, אונד דער כבוד פון
 דעם נאט פון ישראל איז אויף וויא געוועזען פון אויבען: 23 אונד דער כבוד פון דעם
 האר איז ארויפגעגאנגען פון צווישען דער שטאט, אונד האט זיך געשטעלט אויף
 דעם בארג וואס איז אן דער מזרח-זייט פון דער שטאט: 24 אונד דער גייסט האט
 מיך אויפגעהויבען, אונד האט מיך געבראכט קיין כשדים צו דא פון גלות, אין דער
 זעהונג דורך דעם גייסט פון נאט, אונד אזוי איז דא זעהונג וואס איף האב געזעהן
 פון מיר ארויפגעגאנגען: 25 אונד איף האב גערעט מיט דא פון גלות אלע ווערטער
 פון דעם האר וואס ער האט מיר געוויזען:

קאפיטעל יב

1 אונד דאס ווארט פון דעם האר איז צו מיר געוועזען, אזוי צו
 זאגען: 2 בן-אדם, דא וואונקסט צווישען א ווידערשפעניג הוינגעזונד,
 וואס האבען אויבען צו זעהן אבער וויא זעהען גיט, אויבען
 צו

לשמו ולא שמו כי בית מיר הם: ואתה בך
 אדם עשה לך כלי נולה ונלה וזמן לעניהם ונלית
 ממקום אל מקום אשר לעניהם אלי דא כי בית
 מיר המה: והוצאת כלך ככל נולה וזמן לעניהם
 ואתה תצא בקרב לעניהם כמנצח נולה: לעניהם
 תהרצל בקור הוצאת בך: לעניהם על בפתח חשא
 בקלטה תוציא פחד תכסה ולא תראה אתה יאמר בך
 מפת נחמד לבית ישראל: ואש בן כאשר צויתו כלי
 הוצאתי ככל נולה וזמן ובקרב תהרצל בקור בך
 בקלטה הוצאתי על בפתח נשאתי לעניהם: ותי
 דבריהם אלי בבקר לאמר: בראש הלא אמרו אלך
 בית ישראל בית המיר מה אתה עשה: אמר אליהם
 מה אמר ארני ויהי הנשיא המשא הנה בירושלם
 וכל בית ישראל אשר יהיה בתוכם: אמר אני מפתכם
 כאשר עשיתי בן עשה להם כנולה בשבי וכלו:
 והנשיא אשר בתוכם אל בפתח ישא בקלטה וצא בקור
 תהיו להוציא בן פניו וכלו יצא אשר לא יראה לעין
 הוא אתה יאמר: ופרשתי את רשתי עלי ותחפש
 כמנצחתי והבאתי אתו בקלח ארץ כשדים ואתה לא
 ידעת ושם ימות: וכל אשר סביבתיו עורה וכל אנפיו
 סו אורה לכל דמות תרוב ארץ אתה יאמר: ויהי כראי
 ויהי כמנצח אתם כננים תהיו אותם בארצות:
 והתחתי מהם אנשי מספר מרוב מרעב ומקור למען
 יספרו את כל חובותיהם כננים אשר באו שם ויהי
 ראשי ידו: ותי דבריהם אלי לאמר: בך
 אלם לחמך כעש חאכל ומימד כרנו ובראית חשמו:
 ואמרם אל יסב תאריך בהאמר ארני ויהי ליושבי

צו הערען אבער זיין הערען ניש, ווייל
 זיין זענען א ווידערשפעניג הויזגעזינד:
 3 אבער דא בראש, מאך דיר גלות
 כלים, אונד וואנדער אונזעק ביין טאג
 פאר זיירע אויגען, דא זאלסט אונזעק
 וואנדערן פון דיין ארץ פאר זיירע אויגען,
 טאמער וועלען זיין עם איינגעהען,
 ווארין זיין זענען א ווידערשפעניג הויז
 געזינד: 4 אונד דא זאלסט ארויסברענגען
 דייענע כלים אזוי וויא דא כלים פון א
 וועק וואנדערער ביין טאג פאר זיירע
 אויגען, אבער דא זאלסט ארויסגען
 ביין נאכט פאר זיירע אויגען אזוי
 וויא איינער געהט ארויס אין גלות:
 5 פאר זיירע אויגען גרוב דיר אויס
 א לאף אין (דיינע) וואנד אונד דורך
 דעם זאלסט דא ארויסגען: 6 פאר
 זיירע אויגען זאלסט דא טראגען (דיינע
 כלים) אויף דייענע אקסעל, ווען עס ווערט
 פינקטער זאלסט דא ארויסגען, דא
 זאלסט צודעקען דיין פנים אז דא זאלסט
 ניש זעהען דאס לאנד, ווארין איך האב
 דיך געגעבען פאר א צייכען צו דעם
 הויז ישראל: 7 אונד איך האב געטוהן אזוי

וויא עס איז מיר געבאטען געווארען, איך
 ביין טאג אזוי וויא דא גלות כלים, אונד
 גרובען א לאף אין דא וואנד מיט מיינע
 ארויסגעברענגט אונד האב עס געטראגען
 אויף מיינע אקסעל פאר זיירע אויגען:
 8 אונד דאס ווארט פון דעם האר איז צו מיר
 געוועזען אין דער פריה אזוי צו זאגען:
 9 בראש, האט ניש דאס הויזגעזינד פון
 הויז-וואס שווקט דא? 10 זאג צו זיין, אזוי
 זאגט דער האר גאט, אויף דעם נשיא
 וואס איז אין ירושלים בין איך מרמז דא
 דאזיגע גבואה, אונד אויף דעם גאנצען
 הויזגעזינד פון ישראל וואס זענען צווישען
 זיין: 11 זאג איך בין איינער צייכען, גראד
 אזוי וויא איך האב געטוהן, אזוי וועט
 מען צו זיין טוהן, זיין וועלען געהען
 אין גלות אין דער געפאנגענשאפט:
 12 אונד דער נשיא וואס איז צווישען זיין
 וועט עס טראגען אויף זיינע אקסעל אין
 דער פינקטער, אונד ער וועט ארויסגען,
 אין דער וואנד וועלען זיין ארויסגעברענגט,
 ער וועט זיין פנים צודעקען, כדי
 ער זאל ניש זעהען מיט דא אויגען דאס
 לאנד: 13 אונד איך וועל אויסשפרייטען
 מיין נעץ אויף איהם, אונד ער וועט
 געהאפט ווערען אין מיין נעץ, אונד
 איך וועל איהם ברענגען קיין גבול, צו דעם
 לאנד פון דא פשוטים, דאך זאל ער עס
 ניש זעהען, אונד דארט וועט ער שטארבען:
 14 אונד אלע וואס זענען ארום איהם
 אונד אלע זיינע חילולות איהם צו העלפען
 וועל איך פערשפרייטען צו אלע ווינדען,
 אונד איך וועל אויסציהען א שווער
 הינטער זיין: 15 אונד זיין זאלען
 וויסען אז איך בין דער האר, ווען
 איך וועל זיין פערשפרייטען אונטער
 דא גוים וויא צושטרייען אין דא
 לענדער: 16 אבער איך וועל פון זיין
 איבערלאזען עטליכע וועניגע לייט,
 פון דעם שווער, פון דעם הונגער
 אונד פון דער פעסט, כדי זיין זאלען
 דערצעהלען אלע זיירע אומווערדיגע
 מעשים אונטער דא גוים וואו זיין
 וועלען דארט אהינגוקען, אונד זיין
 וועלען וויסען אז איך בין דער האר:
 17 אונד דאס ווארט פון דעם
 האר איז צו מיר געוועזען אזוי צו
 זאגען: 18 בראש, דא זאלסט עסען
 דיין ברויט מיט ציטערניס, אונד מיט
 ציטערן אונד זארג זאלסט דא דיין
 וואסער טרינקען: 19 אונד דא זאלסט
 זאגען צו דעם פאלק פון דעם לאנד,
 אזוי האט דער האר גאט געזאגט צו
 דא געוואוינער

וירושלם אל־אדמת ישראל לחמם בדאגה יאכלו
 ומימיהם בשממון ישתי לממן חמם ארצה ממלאה
 מחמם בלתי־שבים בה: והערים הנשבות תחבבנה כ
 והארץ שממה תהיה ויעקם כראני דעה: ²¹ ויהי
 דבר־יהוה אלי לאמר: בדאגם מדהמשל הזה לכם
 על־אדמת ישראל לאמר יאכלו יומים ואחד בלתי־חון:
 לכן אמר אליהם בראמר אלי דעה השבתי את־
 המשל הזה ולא־ימשלו אתי עוד בשׂראל כי אסדבר
 אליהם קרבו ימים ודבר בלתי־חון: כי לא יהיה עוד
 בלתי־חון שׂא ומקמם חלק בתוך בית ישראל: כי ואני כה
 יהיה אדבר את אשר אדבר דבר ונעשה לא תמשך
 עוד כי בימים בית המרי אדבר דבר ונעשויו נאם
 ארצי יהיה: ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: בדאגם ²⁶
²⁷ הנה בתי־ישראל אמרים החון אשר־הוא חנה למים
 רבים ולעתים רחוקות הוא נבא: לכן אמר אליהם כה
 אמר אלי יהוה לא־תמשך עוד בלתי־חון אשר אדבר
 דבר ונעשה נאם ארצי יהיה:

יג ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: בדאגם הנבא אלי־באי *
 ישראל הנבאים ואמרת לביאי מלכם שמע דבר
 יהוה: כה אמר ארצי יהוה הוי עלי־נביאים הנבאים
 אשר הלכים אתך רוחם־ולבבם ראי: כשעלים בתיבות
 נביאך ישראל הוי: לא עליהם בפרצות ותגדורו נדר ה
 עליהם ישראל לעמר במלחמה ביום יהוה: חון שׂא
 ומקם כוב האמרים נא־יהיה יהוה לא שלכם ויהי
 לכם דבר: הלא מחור־שׂא חיותם ומקמם כוב
 אמרם ואמרים נא־יהיה נאני לא דברתי:
 לכן כה אמר ארצי יהוה וכן דברכם שׂא וחיותם כוב *

אונד קיין בישוב פון חניפה צווישען דעם הויזגעזינד פון ישראל: ²⁵ ווארין
 איך בין דער האר, איך וועל רעדען, אונד דאס ווארט וואס איך וועל רעדען
 וועט אויף אנקומען, עס וועט נישט אויפגעשויען (אָדער פערצויגען) ווערען,
 ווארין אין איירע טעג, איהר ווידערשפעניגעס הווי וועל איך דאס ווארט רעדען,
 אונד איך וועל עס טהון, זאגט דער האר נאם: ²⁶ אונד דאס ווארט פון דעם
 האר איז צו מיר געוועזען אזוי צו זאגען: ²⁷ בן־אדם, זעה דאס הויזגעזינד
 פון ישראל זאגען דאס דיא נביאות וואס (דער נביא) זעהט וועט ערשט זיין נאך
 פילע טעג, אונד ער זאגט נביאות אויף צייטען וואס זענען פון ווייטען: ²⁸ דארום
 זאלסטו דאס צו זיין זאגען, אזוי זאגט דער האר נאם, קיינע פון מיינע ווערשער
 וועלען נישט מעהר פערצויגען ווערען, נייערט דאס ווארט וואס איך האב גערעט
 זאל געטהון ווערען, זאגט דער האר נאם:

קאפיטעל יג

1 אונד דאס ווארט פון דעם האר איז צו מיר געוועזען, אזוי צו זאגען: ² בן־
 אדם, זאג נביאות צו דיא (פאלשע) נביאים פון ישראל וואס זאגען נביאות, אונד
 דאס זאלסטו זאגען צו דיא וואס זאגען נביאות פון זייער אייגען הארץ, הערט
 דאך דאס ווארט פון דעם האר: ³ אזוי זאגט דער האר נאם, אזוי וועה צו
 דיא נארישע נביאים, וואס געהן נאך נאך זייער אייגענעם ווילען, אונד זיין
 האבען בארניט געוועהן: ⁴ אזי ישראל! דיינע נביאים זענען וויא פוקסען אין
 דיא חורבות: ⁵ איהר זענט נישט ארויפגעגאנגען אין דיא ברעך אונד איהר האט
 נישט פערצוימט דעם צוים פאר דעם הויזגעזינד פון ישראל כדי זיין זאלען קענען בער
 שטעקן אין דער מלחמה אין דעם טאג פון דעם האר: ⁶ זיין זאגען פאלשע
 נביאות אונד מאכען בישוב מיט ליבען, זיין זאגען, אזוי זאגט דער האר, אבער דער
 האר האט זיין נישט געשיקט, אונד זיין מאכען זיין האפען אז זייער ווארט זאל מקום
 ווערען: ⁷ האט איהר נישט געוועהן פאלשע נביאות, אונד איהר האט געזאגט א בישוב
 ליבען, ווען איהר האט געזאגט, אזוי זאגט דער האר, אבער איך האב נישט גערעט?
⁸ דארום, אזוי זאגט דער האר נאם, ווייל איהר רעט פאלש אונד זאגט נביאות ליבען,
 דארום

דארום, זעה איך בין קענען אייך, זאגט
דער האר גאט: 9 אונד מיינע האנד
וועט זיין אויף דיא גביאים וואס זעהען
פאלשקייט אונד מאכען פשוט מיט
ליגען, זייא זאלען נישט זיין אין דער עצה
פון מיין פאלק, אונד זייא זאלען נישט
אייננעשריבען ווערען אין דער איינע
שרייבונג פון דעם הויזגעזונד פון ישראל,
אונד קיין ארץ ישראל זאלען זייא נישט
קומען, אונד איהר זאלט וויסען דאס
איך בין דער האר גאט: 10 דארום
ווייל זייא האבען מיין פאלק פערפיהרט
אונד געזאגט שלום, אונד עס איז קיין
שלום, אונד איינער בויזעט אויף א וואנד,
אונד זעה איין אנדערער בעשמירט זיא
מיט אומגעמישטען קאלף: 11 אונד
זאג צו דעם וואס בעשמירט מיט אומ-
געמישטען קאלף—אז עס וועט ארונטער
פאלען; עס וועט זיין א פערפלייצטער
רענען, אונד איך וועל געבען האנגעל-
שטיינער, זייא וועלען פאלען, אונד א
שטורמווינד וועט צושפאלטען: 12 אונד
זעה, ווען דיא וואנד וועט איינפאלען,
זאל עס נישט צו אייך געזאגט ווערען,

און אז איז דיא בעשמיירונג מיט וואס איהר האט בעשמירט? 13 דארום אזוי זאגט
דער האר גאט, איך וועל צושפאלטען דיא וואנד אין מיין גרימציארן מיט א שטורמ-
ווינד אונד א פערפלייצענדיגער רענען וועט זיין דורך מיין צארן, אונד גרויסע האנגעל-
שטיינער דורך מיין גרימציארן כדי עס זאל פערדארבען ווערען: 14 אונד איך וועל
אפברעכען דיא וואנד וועלכע איהר האט בעשמיערט מיט אומגעמישטען קאלף, אז
זיא זאל גרייכען ביז צו דער ערד, אזוי אז דער וסוד זאל אנטפלעקט ווערען, אונד
זיא (דיא וואנד) וועט איינפאלען אונד איהר וועט צווישען איהר אומקומען, אונד איהר
וועט וויסען אז איך בין דער האר: 15 אונד איך וועל פערלענדען מיין גרימציארן אן
דער וואנד, אונד קענען דיא וואס האבען זיא בעשמיערט מיט אומגעמישטען קאלף,
אונד מען וועט צו אייך זאגען, דיא וואנד איז נישט מעהר דא, אויף נישט דיא וואס
האבען זיא בעשמיערט: 16 דיא גביאים פון ישראל וואס האבען גביאות געזאגט
ווענען ורושלום, אונד דיא זעהערס וואס האבען ווענען איהר געזעהען שלום, אבער
עס איז קיין שלום, זאגט דער האר גאט: 17 אונד דיא גרימציארן, טהוא דיין פנים
קענען דיא טעכטער פון דיין פאלק, וואס זאגען גביאות פון זייער הערצער, אונד זאג
אויף זייא גביאות: 18 אונד דיא זאלסט זאגען, אזוי זאגט דער האר גאט, אזוי וועט,
צו דיא וואס גייען צוזאמען קישעלעך אויף אישליכען געלענק פון דיא הענד, אונד
מאכען שלייסערס אויף דיא קעפ פון אישליכען אויפגעשטעלטען בילד, כדי נפשות צו
חאפען! וויילט איהר חאפען דיא נפשות פון מיין פאלק, אונד וויילט איהר דען דער-
האלטען ביים לעבען דיא נפשות וואס קומען צו אייך? 19 אונד וויילט איהר מיין
פערשטענען פאר מיין פאלק פאר עטליכע הענד-פול גערשטען, אונד פאר עטליכע
שטיק ברויט צו טייטשען זאלכע נפשות וואס זאלען נישט געטייט ווערען, אונד צו
דערהאלטען ביים לעבען זאלכע נפשות וואס זאלען נישט לעבען, דורך איינער ליגען
זאגען צו מיין פאלק וואס הערען איירע ליגען? 20 דארום, אזוי זאגט דער האר
גאט, זעהט, איך בין קענען איירע קישעלעך מיט וועלכע איהר חאפט דארשען
דיא נפשות אז זייא זאלען פליהען, אונד איך וועל זייא ארויסרייסען פון זייער
ארעמעס, אונד איך וועל פרייא אונזעקשיקען דיא נפשות וואס איהר האט גע-
חאפט כדי זייא זאלען פליהען: 21 אונד איך וועל אפרייסען איירע שלייסערס

9 לכן הני אליכם נאם ארצי יהודה: ונתתה ידי אל-
הנביאים החתים שוא והקסמים כוב כסוד עמי לא-יהוה
ובכתב בית-ישראל לא יבטחו ולא-אדמת ישראל לא
יבאו וידעם כי-אני ארצי יהודה: ען יבזעו המשי את-
עמי לאמר שלום ואני שלום והוא בנה חזק והגם טחום
11 אתיו הפל: אמר אליהו הפל ופל יהוה ונשם שומע
ואתנה אבני אלגביש תפלנה ורות סערות תבקען:
12 והנה פל הקור הלא יאמר אליכם אתה הסיח אשר
לכן כה אמר ארצי יהודה וקנעתי רוחי
13 סערות בחמתי ונשם שומע באפי יהוה ואבני אלגביש
14 בחמה לקחתי: ותרסתי אתיהקור אשר-תחתם הפל
והעשיתידי אל-הארץ ונללה וסדו ונפללו וכלתם בחובה
15 וידעם כי-אני יהוה: וכליתי אתיהמתי בקור ובסחים
16 אתיו הפל ואמר לכם אני הקור ואני הסחים אתיו: וביא
ישראל הנבאים אל-ירושלם וחתים לה חזון שלם
17 ואני שלם נאם ארצי יהודה: ואתה כדאדם שים
פניך אל-בנות עמך המתבטאות מלבבן והקנתי עליהן:
18 ואמרתי כהיאמר ו ארצי יהוה הוי למתפללות בסחיות
על גל-אציל ידי ועשות המספחות על-ראש כל-
קוץ לצורך נפשות הנפשות הצורדנה לעמי ונפשות
19 לבנות חתניה: ותחללה אתי אל-עמי בשעלי שעורים
ובפתותי להם להמת נפשות אשר לא-תמתנה ולחיות
נפשות אשר לא-תחיתה ככלכם לעמי שמעי קוב:
20 לכן כהיאמר ו ארצי יהוה הני אל-בסחיותיכנה
אשר אתנה מערות שם אתהנפשות לפירות וקנעתי
אתם מעל ורועתכם ושלחתי אתהנפשות אשר אתם
21 מצדות אתהנפשים לפירות: וקנעתי אתמספחותכם

והנצחתי את עמי מִדָּוָם וּלְאִי־הוּ עוֹד בְּדָוָם לַמַּעֲרָה
וְדַעְשׁוּ בְּרָאֵי יְהוָה: מִן הַבָּאֹת לְבַדְדִּיךָ שָׁמָּה וְאֵין לָא
הַבָּאֲבָתִי וְלִחְזֹק יְדִי רָשָׁע לְבַלְת־רְשׁוֹב מִדָּוָם הַרְעָה
לְהַחֲיוֹת: לָכֵן שָׂא לֹא תַחֲנוּן וְקָם לְאַחֲקֻמָּהּ עוֹד
וְהַנְצַחְתִּי אֶת־עַמִּי מִדָּוָם וְדַעְשׁוּ בְּרָאֵי יְהוָה:

ד

וְבֹא אֵלַי אֲנָשִׁים מִקֵּץ יִשְׂרָאֵל וְנִשְׁבּוּ לִפְנֵי: וְהָיָה
דְּבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: בְּדָרָם הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה הַשָּׁמַיִם
נִלְוִיתֶם עַל־לִבְכֶּם וּמִכְשׁוֹל עֲלֶיכֶם נָתַן נֶכֶד פְּתִיתֶם הָאָדָמָה
אֲדַרְשׁ לָהֶם: לָכֵן דְּבַר־אֲוֹתָם וְאָמַרְתִּי אֲלֵיהֶם
בְּהִיאָמַר: אֲדַעַי יְהוָה אִישׁ אִישׁ מִכֵּת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
יַעֲלֶה אֶת־מִלְחָתוֹ אֶל־לִבּוֹ וּמִכְשׁוֹל עֲלֵי יָשִׁים נֶכֶד פְּתִי
וְכֹא אֶל־הַנְּבִיא אֵין יְהוָה נִעְנִיתִי לִי כִּי בִרְבִּי גִלְדִּי:
לִמְעַן תִּפְשֹׁ אֶת־כִּיתֵי־יִשְׂרָאֵל בְּלִבָּם אֲשֶׁר נִזְוּ מִלִּי:
בְּגִלְדֵיהֶם כָּלֶם: לָכֵן אָמַר וְאֶל־כִּיתֵי יִשְׂרָאֵל
כִּי אָמַר אֲדַעַי יְהוָה שׁוּבוּ וְהִשְׁבֹּו מִשְׁלַל גִּלְדֵיכֶם וּמִשְׁלַל
כִּלְתֵי־עֲלֻכֵיכֶם הַשִּׁבּוּ פְּתִיתֶם: כִּי אִישׁ אִישׁ מִכֵּת
יִשְׂרָאֵל וּמִהַר אֲשֶׁר־נִזְוּ בְּיִשְׂרָאֵל וְעוֹד מִאֲחֵרֵי וְשִׁל
גִּלְדֵי אֶל־לִבּוֹ וּמִכְשׁוֹל עֲלֵי יָשִׁים נֶכֶד פְּתִי וְכֹא אֶל
הַנְּבִיא לְדַרְשָׁלֹו כִּי אֲנִי־יְהוָה נִעְנִידִלֹו כִּי: וְנִחַלְתִּי פְנֵי
כָאִישׁ הַזֶּה וְהַשְׁמַתִּידֹו לְאֵת וּלְמִשְׁלִים וְהַבְרִיתִי
מִתְּחִלָּה עִמִּי וְדַעְשֶׁם בְּרָאֵי יְהוָה: וְהַנְּבִיא בְּרִפְּתָל
וְדָבָר דְּבָר אֵין יְהוָה פְּתִיתִי אֵת הַנְּבִיא הַזֶּה וְנִשְׁתִּיתִי אֵת
דִּי עָלָיו וְהַשְׁמַתִּידֹו מִתְּחִלָּה עִמִּי יִשְׂרָאֵל: וְשָׂא עֵינֶיךָ
כַּעֲשֵׂן הַדָּשׁ כַּעֲשֵׂן הַנְּבִיא יְהוָה: לִמְעַן לֵאחֲזֹו עוֹד בֵּיתִי
יִשְׂרָאֵל מִאֲחֵרֵי וְלֵאֲשַׁמְּאוּ עוֹד בְּכִלְפִישֵׁיהֶם וְהוֹדִיל
לָהֶם וְאֵין אֲחֵרֵי לָהֶם לֵאלֹהִים נָאֻם אֲדַעַי יְהוָה:

וַיַּעַר הָאָרֶץ, אֲנֹכִי דִיא שְׁטְרוֹיכְלוֹנֵג פֹּון זִירַע וְיִנֵּד הָאֲבָעֵן וַיִּיא גַעֲנֵבֵעֵן קַעֲנֵן
זִירַע פֻּעֲנֵעֵמֶר, זָאֵל אִיךְ מִיךְ גַּעֲוִים פֹּון וַיִּיא דַּרְפֶּאֲרִשְׁעֵן לֵאזְעֵן? 4 דָּארוֹם רַעַד
צו וַיִּיא, אֲנֹכִי דִיא זָאֵלֶסֶט צו וַיִּיא זָאֲנֵעֵן, אַזֹּי זָאָגֶט דַּרְפֶּר הָאָר נָאֻם, אִימְלִיכֶער מֵאֵן
פֹּון דַּעַם הוֹיִנְעֵזוֹינֵד פֹּון יִשְׂרָאֵל וְנָאֻם וְעַט אִיפֻנֵּעֵמֶעֵן זִינֵעֵ אֲפֻנֵּעֵמֶער אִין וַיִּין הָאָרֶץ
אֲנֹכִי הָאֵט פֹּאר זִיךְ גַּעֲמֵאכֶט אַ שְׁטְרוֹיכְלוֹנֵג פֹּאר זִינֵעֵ וַיִּנֵּעֵ, אֲנֹכִי עַר קוֹמֶט צו דַּעַם
נְבִיא, אַזֹּי וְעַל אִיךְ, דַּרְפֶּר הָאָר, עֲנִטְפֶּערֶן דַּעַם וְנָאֻם קוֹמֶט מִיט זִינֵעֵ פִילַע אֲפֻנֵּעֵמֶער:
5 כְּדִי אִיךְ זָאֵל גַּעֲמֵעֵן דָּאֻם הוֹיִנְעֵזוֹינֵד פֹּון יִשְׂרָאֵל דוֹרְף וַיַּעַר אִינֵעֵן הָאָרֶץ, וַיִּיל
וַיִּיא הָאֲבָעֵן זִיךְ אֵלַע פֹּון מִיר אֲפֻנֵּעֵשִׁיט דוֹרְף זִירַע אֲפֻנֵּעֵמֶער: 6 דָּארוֹם זָאָג צו
דַּעַם הוֹיִנְעֵזוֹינֵד פֹּון יִשְׂרָאֵל, אַזֹּי זָאָגֶט דַּרְפֶּר הָאָר נָאֻם, קַעֲהֶרֶט אִיךְ אִים נִאָנְצֵעֵן
אֲנֻעֶק פֹּון אִירַע אֲפֻנֵּעֵמֶער, אֲנֹכִי קַעֲהֶרֶט אֲנֻעֶק אִייעֶר פֻּנִים פֹּון אֵלַע אִירַע אֲנֹכִי
וְעַרְדִּינְקִישִׁעֵן: 7 וְהָאָרִין אִימְלִיכֶער מֵאֵן פֹּון דַּעַם הוֹיִנְעֵזוֹינֵד פֹּון יִשְׂרָאֵל, אֲנֹכִי דַּרְפֶּר
כִּי וְנָאֻם הָאֵלֶט זִיךְ אִיךְ צוֹוִישֵׁעֵן יִשְׂרָאֵל, וְנָאֻם שִׁיט זִיךְ אַפּ פֹּון מִיר, אֲנֹכִי גַעֲמֶט
אִיךְ וַיִּנֵּעֵ אֲפֻנֵּעֵמֶער אִין וַיִּין הָאָרֶץ, אֲנֹכִי מֵאכֶט אַ שְׁטְרוֹיכְלוֹנֵג פֹּון זִינֵעֵ וַיִּנֵּד קַעֲנֵן
וַיִּין פֻּנִים, אֲנֹכִי עַר קוֹמֶט צו דַּעַם נְבִיא בִיִּיא אִיהֶם נִאָכְצוֹפֶאֲרִשְׁעֵן וְעַנֵּעֵן מִיר, אַזֹּי
וְעַל אִיךְ, דַּרְפֶּר הָאָר, אִיהֶם עֲנִטְפֶּערֶן בִּיִּיא מִיר וְעַלִּבֶּסֶט: 8 אֲנֹכִי אִיךְ וְעַל מִיין פֻּנִים
רִיכְטֵעֵן קַעֲנֵן דַּעֲמֻעַלְבִּינֵעֵן מֵאֵן, אֲנֹכִי אִיךְ וְעַל אִיהֶם מֵאכֶעֵן פֹּאר אַ צִיִּיכֵעֵן אֲנֹכִי
פֹּאר אַ מִשְׁל, אֲנֹכִי אִיךְ וְעַל אִיהֶם פֻּעֲרִשְׁלֵנֵעֵן פֹּון צוֹוִישֵׁעֵן מִיין פֹּאֵלֶק, אֲנֹכִי אִיהֶר
וְעַט וְיִסְעֵן אַז אִיךְ בִּין דַּרְפֶּר הָאָר: 9 אֲנֹכִי וְעַן דַּרְפֶּר נְבִיא אִיז פֻּעֲרִיִּהֶרֶט גַּעֲוֹאֲרֵעֵן
וְעַן עַר רַעַט אַ וְהָאָרֶט, אַזֹּי הָאָב אִיךְ, דַּרְפֶּר הָאָר, פֻּעֲרִיִּהֶרֶט דַּעֲמֻעַלְבִּינֵעֵן נְבִיא, אֲנֹכִי
אִיךְ הָאָב אִיכְנֵעֵשְׁטֶרֶקֶט מִינֵעֵ הָאָדָם קַעֲנֵעֵן אִיהֶם, אֲנֹכִי אִיךְ וְעַל אִיהֶם פֻּעֲרִשְׁלֵנֵעֵן
פֹּון צוֹוִישֵׁעֵן מִיין פֹּאֵלֶק יִשְׂרָאֵל: 10 אֲנֹכִי וַיִּיא וְעַלֵּעֵן שְׁטָרֶאָף דִיא שְׁטָרֶאָף
פֹּאר זִירַע וַיִּנֵּד, דִיא שְׁטָרֶאָף פֹּון דַּעַם נְבִיא וְעַט וַיִּין גִּרָאֵד אַזֹּי וַיִּיא דִיא
שְׁטָרֶאָף פֹּון דַּעַם וְנָאֻם פֹּארֶשֶׁט בִּיִּיא אִיהֶם: 11 כְּדִי דָאֻם הוֹיִנְעֵזוֹינֵד פֹּון
יִשְׂרָאֵל זָאֵל זִיךְ נִיט מַעֲהָר פֻּעֲרִאֲרֵעֵן פֹּון הִינְטֶער מִיר, אֲנֹכִי אַז וַיִּיא זָאֵלֶעֵן
זִיךְ נִיט מַעֲהָר מִטְמֵא וַיִּין מִיט אֵלַע זִירַע וַיִּנֵּד, נִייעֶרֶט וַיִּיא זָאֵלֶעֵן צו מִיר וַיִּין
צו אַ פֹּאֵלֶק, אֲנֹכִי אִיךְ וְעַל צו וַיִּיא וַיִּין צו אַ נָאֻם, זָאָגֶט דַּרְפֶּר הָאָר נָאֻם:

12 אונד דאס ווארט פון דעם האר איז צו מיר געוועזען אזוי צו זאגן: 13 בן־אדם, ווען א לאנד וועט קענען מיר זינדנען, באנין אומגעטרייא צו ווער רען, אזוי וועל איך מינע האנד דאריבער אויסשטרעקען, אונד איך וועל דאפון צוברעכען דיא אונטערלעהנונג פון ברויט, אונד איך וועל דארויף שיקען א הונגער, אונד איך וועל דאפון פערטילנען מענשען אונד בהמות: 14 אונד האטשע דיא דאזיגע דרייא מענער נח, דניאל, אונד איוב זאלען דארין זיין, אזוי וועלען זייא נור דורך זייער צדקות זייער אייגען לעבען מציל זיין, זאגט דער האר נאט: 15 ווען איך וועל לאזען איבערפאהרען דורך דעם לאנד ווילדע חיות, אונד עס ווערט וויסט אזוי דאס קיינער קען עס איבערפאהרען ווענען דיא (ווילדע) חיות: 16 האטשע דיא דאזיגע דרייא מענער וואלט אין איהר געוועזען, אזוי וואהר ווא איך לעב, זאגט דער האר נאט, איוב זיין וואלטען געקענט מציל זיין זייער זיהן

אדער זייער מעכטער, זייערט נור זיך אליין העטען זיין געקענט מציל זיין אבער דאס לאנד העט פערוויסט געווארען: 17 אדער ווען איך זאל ברענגען א שווערד איבער דעם דאזיגען לאנד, אונד איך זאל זאגן, שווערד פאהר איבער דעם לאנד אונד פערטיליג דאפון מענשען אונד בהמות: 18 אונד האטשע דיא דאזיגע דרייא מענער וואלטען צווישען זייא געוועזען, אזוי וואהר ווא איך לעב, זאגט דער האר נאט, זיין העטען ניט געקענט מציל זיין זיהן אדער מעכטער, זייערט נור זיך אליין העטען זיין מציל געוועזען: 19 אדער ווען איך שיק א פעסט איבער דעם דאזיגען לאנד, אונד איך נוס דאריבער אויס מיין גרימציארן דורך בלוט, פרי דערפון צו פערטילנען מענשען אונד בהמות: 20 האטשע נח, דניאל, אונד איוב העטען דארין געוועזען, אזוי וואהר ווא איך לעב, זאגט דער האר נאט, איוב זיין וואלטען געקענט מציל זיין א זיהן אדער א טאכטער, זייערט נור זיך אליין העטען זיין מציל געוועזען דורך זייער צדקות: 21 ווארין אזוי זאגט דער האר נאט, מפל שפן ווען איך שיק אויף ירושלים מינע פיער שלעכטע שפטים, דאס שווערד, אונד הונגער, אונד ווילדע חיות, אונד פעסט, פרי דערפון צו פערטילנען מענשען אונד בהמות: 22 פון דעסטווענען איז דאך אין איהר איבערגעבליבען איינע אנטרינונג וואס זאל ארויסגעברענגט ווערען, פון זיהן אונד מעכטער, זעה, זיין וועלען צו אייך ארויסקומען אונד איהר וועט זעהען זייער ווענען אונד זייער מעשים, אונד איהר וועט געטרייסט ווערען ווענען דעם שלעכטען וואס איך האב געברענגט אויף ירושלים, אונד איבער אלעם וואס איך האב איבער איהר געברענגט: 23 אונד זיין וועלען אייך טרייסטען ווען איהר וועט זעהען זייער ווענען אונד זייער מעשים, אונד איהר וועט וויסען אז איך האב נישט אומזיסט געטון אלעם וואס איך האב געטון אין איהר, זאגט דער האר נאט:

קאפיטעל מו

1 אונד דאס ווארט פון דעם האר איז געוועזען צו מיר, אזוי צו זאגן: 2 בן־אדם, וואס איז דען דאס האליץ פון א ווייניגשאק מעהר פון אלע אנדערע ביימער, אדער דיא צווייג וואס איז צווישען דיא ביימער פון דעם וואלד? 3 קען מען דען דערפון נעמען האליץ

12 ווי דבריהם אלי לאמר: בראש ארץ כי תחטא לי למשל מעל ופתי יד עליה ושברתי לה מטהלחם 14 והשלהתריבה רעב והבדתי ממנה אדם ובהמה: והיו שלשת האנשים האלה בתוכה נח הנאל ואיוב המה 16 בעדקתם וצלו נפשם נאם ארץ ויהיו: לרחמי רעה אעביר בארץ ושפלהת ורחמי שממה מבלי עובר מפני 18 תהו: שלשת האנשים האלה בתוכה חראני נאם ארץ ויהיו אסירנים ואסירות וצלו המה לבדם וצלו והארץ 17 תהיה שממה: או הרב אביא עליה ארץ חרוא ואמרו לי 18 הרב תעבר בארץ והבדתי ממנה אדם ובהמה: ושלשת האנשים האלה בתוכה חראני נאם ארץ ויהיו לא יצילו 19 גנים וקנות כי הם לבדם וצלו: או הרב אשלה אלי הארץ והיא ושפתי חמתי עליה בדם להכרית ממנה 20 אדם ובהמה: ונח הנאל ואיוב בתוכה חראני נאם ארץ ויהיו אסירנים ואסירות וצלו המה בעדקתם וצלו 21 נפשם: כי לה אמר ארץ ויהיו אף כראובנות שפתי הרעים הרב ורחמי רעה ורחמי שלחתי 22 אלי ורושלם להכרית ממנה אדם ובהמה: והנה נותרה פלה פלטה המוצאים גנים וקנות הם וצאנים אליהם וראיתם את־דרךם ואת־עלילותם ונתחמם עלי הרעה אשר הבאתי עלי־רושלם את כל־אשר הבאתי 23 עליה: ותקמו אתכם ביהראו את־דרךם ואת־עלילותם וידעם כי לא הם עשיתי את־כל־אשר־עשיתי לה נאם ארץ ויהיו:

מו ויחזקאל י"ד מו

2 א ויחזקאל י"ד מו לאמר: בראש מהוהה עך 3 הגפן מכליעין הומהה אשר רעה בעצי העשר: הנה

מִשֵּׁנָה עַל לְעִשְׂתָּהּ לְמִלְאָכָה אֲסִירָתָהּ מִשֵּׁנָה יָחַד לְחִלָּתָהּ
 עָלֶיהָ כְּלִבְדִּילִי: הִנֵּה לֹאֵשׁ נֶתַן לְאִבְדָּהּ אֵת שְׁנֵי קִצְתָּיו 4
 אִבְדָּהּ הָאֵשׁ וְחִבּוֹ נִתַּן הַעֲלָה לְמִלְאָכָה: הִנֵּה בְּהִיּוֹתָ 5
 הַמִּים לֹא יִנְשָׁה לְמִלְאָכָה אִם בִּרְאֵשׁ אֲבִלְתָּהּ וְחִדֵּר
 וְנִשְׁעָה עוֹד לְמִלְאָכָה: לֵבָן בַּהּ אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה 6
 בְּאֶשֶׁר עֲדִיתָנִי בְּעֵץ הַיָּדָר אֲשֶׁר־נִתְּנִי לָאֵשׁ לְאִבְדָּהּ
 כֵּן נִתְּנִי אֲתִישְׁכּוּ וְיִוְשְׁלִם: וְנִתְּנִי אֲתִישְׁכּוּ בְּהֵם בְּרֹאֵשׁ 7
 יִצְאוּ הָאֵשׁ תֹּאכְלֵם וְנִדְעַתֶּם כִּרְאֵעַ הִנֵּה בְּשׁוּמֵי אֲרֶז
 שָׁן בְּהֵם: וְנִתְּנִי אֲתִידְרֹאֲצִי שְׂמִימָה יֵצֵן מִשְׁלֹ מִשְׁלֹ נָאִם 8
 אֲדֹנָי יְהוִה:

טז

טז

וְהָיָה דְּבַר־הַזֶּה אֵלַי לֵאמֹר: כִּי־אֵדָם הִדְעָה אֲתִי־וְיִוְשְׁלִם 2
 אֲתִידְרֹאֲצִי: וְאֶמְרָם כִּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לְיִוְשְׁלִם 3
 מִכְּרִיתִיךָ מֵאֶרֶץ הַכְּנָעַנִי אֲבָדָהּ הָאֲמִרִי וְאָמַר
 חֲתִית: וּמִלִּדְרֹמָה כִּי־ם הִוְלִיתִי אֶתְּךָ לְאִבְדָּהּ שְׂדֵה 4
 וּבְמִים לְאִדְרָצָה לְמִשְׁעֵי הַמִּלָּח לֹא הִמְלִיתָ וְהַחֲמַל
 לֹא חֲמַלְתָּ: לֹא־הִסְתָּה עָלֶיךָ עֵץ לְעִשְׂתָּה לָךְ אֶתֶּת מִאֲדָה 5
 לְחִמְלָה עָלֶיךָ וְתִשְׁלַכְּ אֶל־שֵׁן הַשָּׂדֶה בְּנִשְׁלֹ נִשְׁשֹׁ בְּיָם
 הַלְדָּה אֲחֵר: וְאָבֵדָה עָלֶיךָ וְאֶרְאֶה מִתְּבוֹסֶסֶת בְּדִמְךָ 6
 וְאָמַר לָךְ בְּדִמְךָ חַי וְאָמַר לָךְ בְּדִמְךָ חַי: רִבְבָה בְּצִמְחָה 7
 הַשָּׂדֶה נִתְּמִיד וְתִרְבִּי וְתִגְדִּל וְתִכְאֵל בְּשֵׁר עֲרִיִם שְׂדִים
 נִכְטוּ וְשִׁעְרָה צִמְחָה וְאֵת עֵרֶם וְעִרְה: וְאָבֵדָה עָלֶיךָ וְאֶרְאֶה 8
 הַזֶּה עֵתָה עַת לְדִים וְאֶפְרַשׁ כִּנְפֵי עָלֶיךָ וְאֶכְסֵת עֲרֹתֶיךָ
 וְאֶשְׁבַּע לָךְ וְאֶבֹּא בְּכִרְתִּי אֶתְּךָ נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה וְתִרְבִּי 9
 לִי: וְאֶרְאֶה בְּמִים וְאֶשְׁלַח דִּמְךָ מִשְׁלַח וְאֶסְבֵּר בְּשִׁמּוֹ: 10
 וְאֶלְבָּשְׁךָ רִקְחָה וְאֶנְשָׁרָה תַחַשׁ וְאֶחְבֹּשְׁךָ בְּשֵׁשׁ וְאֶסְבֵּר 11
 מִשִּׁי: וְאֶעֱשֶׂה עֲדִי וְאֶתְּנֶה צִמְדִים עֲלֵי־דֶךְ וְרִבְבִי עַל־

לֹאֲנֵד וְיִסַּח מֵאֲבָעֵךְ וְיִיָּל וְיִיא הָאֲבָעֵךְ נְעוֹדִינִימָה א וְיִנֵּד, וְאֶנְשָׁרָה דֶּרֶר הָאֵר נָאִם:

קאפֿטעל טז

1 אֲנִי־דָם וְאֶרֶם פֻּן דָּעִם הָאֵר אִי־צו מִיר נְעוֹדִינִימָה, אֲזוּי צו וְאֶנְשָׁרָה: 2 כִּי־אֵדָם!
 מֵאֶף יִוְשְׁלִים וְיִסַּח אִיהֶרֶע אֲמִוֹעֶר־דִּינֵי מְעִשִׁים: 3 אֲנִי־דוֹא וְאֶלְכֵם וְאֶנְשָׁרָה, אֲזוּי
 וְאֶנְשָׁרָה דֶּרֶר הָאֵר נָאִם צו יִוְשְׁלִים, דִּיִן אִוְרִשְׁפֻּרֶנֶה אֲנִי־דִינֵעַ נְעוֹדִינִימָה אִי־פֻן דָּעִם
 לֹאֲנֵד בְּנֵעֵךְ, דִּיִן פֹּאטֶער אִי־נְעוֹדִינִימָה אִיִן אֲמִוִיר אֲנִי־דִינֵעַ מִשְׁעֶר א חֲתִית: 4 אֲנִי־ד
 דִּינֵעַ נְעוֹדִינִימָה—אִין דָּעִם טָאג ווען דוֹא בִיזֵם נְעוֹדִינִימָה נְעוֹדִינִימָה, הָאֵם מֵעֵן נִיט אֶפ־
 נְעוֹדִינִימָה דִיִן נִאפֿעל, אֲנִי־דוֹא בִיזֵם נִיט נְעוֹדִינִימָה נְעוֹדִינִימָה אִין דָּעִם וְאֶסְעֶר ווען
 אִיךְ הָאָב דִּיךְ אֲנִי־נְעוֹדִינִימָה מִיט וְיִסַּח: 5 כִּיִן אֲזוּי הָאֵם אִי־נְעוֹדִינִימָה מִיט וְאֶלִי, אֲנִי־ד מֵעֵן הָאֵם
 אֲזוּי מֵעֵן וְאֵל דִּיר טִהֵן אִיִּנִם פֻּן דִּיא דִּאֲזוּינֵעַ וְאֶכְעֵךְ, בְּדִי יִזֵּךְ אִי־נְעוֹדִינִימָה דִּיר צו דֶּרֶר־
 בֹּאֲרִמֵן, נִייעֶרֶם מֵעֵן הָאֵם דִּיךְ נְעוֹדִינִימָה אִי־נְעוֹדִינִימָה דָּעִם פֿעלד מִיט דִּיִן אִי־נְעוֹדִינִימָה
 לִיבִי אִין דָּעִם טָאג ווען דוֹא בִיזֵם נְעוֹדִינִימָה נְעוֹדִינִימָה: 6 אֲנִי־דוֹעַן אִיךְ בִּין פֿאַר דִּיר
 פֿער־בִּיא נְעוֹדִינִימָה, אֲנִי־ד אִיךְ הָאָב דִּיךְ נְעוֹדִינִימָה צוֹטֶרֶם־מֵעֵן אִין דִּיִן בְּלוֹט, אֲזוּי הָאָב
 אִיךְ צו דִּיר נְעוֹדִינִימָה ווען דוֹא בִיזֵם נְעוֹדִינִימָה אִין דִּיִן בְּלוֹט, לֵעֵב, יוֹא, אִיךְ הָאָב צו דִּיר
 נְעוֹדִינִימָה ווען דוֹא בִיזֵם נְעוֹדִינִימָה אִין דִּיִן בְּלוֹט, לֵעֵב! 7 אִיךְ הָאָב דִּיךְ נְעוֹדִינִימָה אֲזוּי פִּיל
 וְיִיא דִּיא שְׁפֶרֶץ־צוֹנֵג פֻּן דָּעִם פֿעלד, אֲנִי־דוֹא בִיזֵם נְעוֹדִינִימָה נְעוֹדִינִימָה אֲנִי־ד גְּרוֹים נְע־
 וְאֶרֶעֶן, אֲנִי־ד בִיזֵם נְעוֹדִינִימָה מִיט נִאנְיֵךְ שְׁעִהֲנֵעַ צִירוֹנֵג; דִּינֵעַ בְּרִימֵעֵן וְעֵנֵעֵן שׁוּיִן נְע־
 וְעֵנֵעֵן אֲנִי־נְעוֹדִינִימָה, אֲנִי־ד דִּינֵעַ הָאֵר שׁוּיִן נְעוֹדִינִימָה, אֲבֵעֶר דוֹא בִיזֵם נָאֶף נְעוֹדִינִימָה
 נִאקֶעט אֲנִי־ד בְּלוֹים: 8 אֲנִי־דוֹעַן אִיךְ בִּין פֿאַר דִּיר פֿער־בִּיא נְעוֹדִינִימָה, אֲנִי־ד אִיךְ הָאָב
 דִּיךְ נְעוֹדִינִימָה, זַעֲה, אֲזוּי אִי־דִינֵעַ צִיִּיט נְעוֹדִינִימָה א צִיִּיט פֻּן לִיבִישְׁאֶפֶט, אֲנִי־ד אִיךְ הָאָב אִי־
 בֵּעֶר דִּיר אִי־נְעוֹדִינִימָה מִיִן עֵק קִלִּיִי, אֲנִי־ד אִיךְ הָאָב בְּעֶדֶקֶט דִּינֵעַ נִאקֶט־הִיִּיט, אֲנִי־ד
 אִיךְ הָאָב צו דִּיר נְעוֹדִינִימָה, אֲנִי־ד אִיךְ בִּין נְעוֹדִינִימָה מִיט דִּיר כּוֹרֶת בְּרִית צו יִיךְ, וְאֶנְשָׁרָה
 דֶּרֶר הָאֵר נָאִם, אֲנִי־ד דוֹא בִיזֵם מִיִן נְעוֹדִינִימָה: 9 אֲנִי־ד אִיךְ הָאָב דִּיךְ נְעוֹדִינִימָה מִיט וְאֶ־
 סֶר, אֲנִי־ד אִיךְ הָאָב אֲפִנְעִשְׁוֹעֶקֶט דִּיִן בְּלוֹט פֻּן דִּיר, אֲנִי־ד אִיךְ הָאָב דִּיךְ נְעוֹדִינִימָה מִיט
 עֵהֵל: 10 אֲנִי־ד אִיךְ הָאָב דִּיךְ אֲנִי־נְעוֹדִינִימָה מִיט נְעוֹדִינִימָה אֲרִבִּיִיט, אֲנִי־ד הָאָב דִּיר אֲנִי־נְעוֹדִינִימָה
 שִׁיף פֻּן תַּחֲשִׁילֶעֶדֶר, אֲנִי־ד הָאָב דִּיךְ אֲנִי־נְעוֹדִינִימָה מִיט לִינֵעֵךְ, אֲנִי־ד אִיךְ הָאָב
 דִּיךְ בְּעֶדֶקֶט מִיט וְיִידֶעֱנִיִּי: 11 אֲנִי־ד אִיךְ הָאָב דִּיךְ נְעוֹדִינִימָה מִיט שְׁמוֹקֶר־וְאֶכְעֵךְ,
 אֲנִי־ד הָאָב נְעוֹדִינִימָה אֲרֶעֱמִבְּנֶדֶר אִוִּיף דִּינֵעַ הֶעֱנֵה, אֲנִי־ד א קֶעט אִוִּיף

דִּיִן

דיין האלד: 12 אונד איך האב געגעבען א רינג און דינע נאז, אונד איבער-רינגלעך און דינע אויערען, אונד א שענע קרוין אויף דיין קאפ: 13 אונד דא ביזט געוועזן געציערט מיט גאלד אונד זילבער, אונד דינע קליידער זענען געוועזן פיינע לייך נען אונד זייד אונד שטיקערייא ארבייט; אונד דא האסט געגעסען זעמעל-מעהל אונד האניג אונד בוימ-עהל, אונד דא ביזט גאנץ שעהן געוועזן, אונד דא האסט גע-גליקט צו דער מלוכה: 14 אונד עס איז ארויסגעגאנגען וועגען דיר א שם צווישען דיא גוים וועגען דינע שעהנקייט, ווארין עס איז גאנץ פולקומען געוועזן דורך מינע שעהנקייט וואס איך האב אויף דיר געטוהן, זאגט דער האר גאט: 15 אבער דא האסט פערטרויעט אויף דינע שעהנקייט, אונד דא האסט דיר מונה געוועזן וועגען דיין שם, אונד דא האסט אויסגע-גאסען דיין זנות אויף אימליכען וואס איז פערבייא געגאנגען, אונד פאר איהם ביזט דא געוועזן: 16 אונד דא האסט גע-נומען פון דינע קליידער אונד דא האסט פאר דיר געמאכט געשפרענקעלטע במות,

אונד דא האסט דיר אויף זייד מונה געוועזן, זאלכעס איז קיינמאל נישט געוועזן: 17 אונד דא האסט גענומען דיא שעהנע בליים פון מיין גאלד אונד מיין זילבער וואס איך האב דיר געגעבען, אונד דא האסט דיר דערפון געמאכט בילדער פון א זכר, אונד האסט דיר מיט זייד מונה געוועזן: 18 אונד דא האסט גענומען דינע געשטיקטע קלייד-דער, אונד האסט זייד דערמיט געדעקט, אונד מיין עהל אונד מיין רויבערונערק האסט דא פאר זייד געגעבען: 19 אונד מינע שפייד וואס איך האב צו דיר געגעבען, זעמעל-מעהל אונד האניג, מיט וואס איך האב דיר געשפייזט, האסט דא פאר זייד געגעבען פאר א ריח נחח אונד עס איז אזוי געוועזן, זאגט דער האר גאט: 20 דא האסט אויף גענומען דינע זיהן אונד דינע טעכטער, וואס דא האסט צו מיר געבוירען, דיא האסט דא צו זייד מקריב געוועזן, כדי זייד אומצופרענגען, איז דאס נאך א קלייניגקייט פון דינע הורערייא: 21 אז דא זאלסט שטעמען מינע קינדער אונד זייד איבערגעבען כדי זייד זאלען דורכגעפיהרט ווערען דורך דעם פייער? 22 אונד אין אלע דינע אומזונדדיגע מעשים אונד דינע הורע-רייא האסט דא נישט געדעקט און דיא טעג פון דינע יונגהייט, ווען דא ביזט געוועזן נאקעט אונד בלוים, אונד ביזט געוועזן צוגערעטען אין דיין בלוש: 23 אונד עס איז גע-וועזן נאך אלע דינע בייזהייט—אוי! אוי נעה צו דיר! זאגט דער האר גאט: 24 אונד דא האסט דיר אויף געבויעט א הורע-הויז, אונד האסט דיר געמאכט א הויכען ארט אין איי-ליכער גאס: 25 אונד אויף אימליכען הויפט-וועג האסט דא דיר געבויעט דינע הייף, אונד האסט פער-אומזונדעדיג דינע שעהנקייט, אונד דא האסט אויסגעשפרייט דינע פיס צו אימליכען וואס איז פערבייא געגאנגען, אונד אזוי האסט דא פערמעהרט דיין זנות: 26 אונד דא האסט דיר אויף מונה געוועזן מיט דיא בני מצרים, דינע שכנים וואס זענען גרויסע מענשען, אונד דא האסט געמעהרט דיין זנות כדי מיך צו דערצארנען: 27 אונד זעה, דארום האב איך אויסגעשטרעקט מינע האנד איבער דיר, אונד איך האב געמינערט דינע געשטימטע (שפייד), אונד איך האב דיר איבערגעגעבען צו דעם ווילען פון דינע פיינד, דיא טעכטער פון דיא פלשתים, וואס העטען זיך געשעמט צו עהן דיין שלעכטען וועג: 28 אונד דא האסט דיר אויף מונה געוועזן מיט דיא קינדער פון אשור ווייל דא ביזט נישט זאט געוועזן, דא האסט דיר מיט זייד מונה געוועזן אונד דא ביזט דאך נישט זאט געווארען: 29 אונד דא האסט פערמעהרט דיין זנות מיט דעם לאנד פנען, ביז קיין פשרים, אונד מיט דעם ביזט דא אויף נישט זאט געווארען: 30 וואו שוואך איז דיין הארץ, זאגט דער האר גאט, אין דעם דא טהוקט דאס אלעס, דיא מעשים

12 גרויך: וואס נאם על-אפך ונגלים על-אפך, ונשרת
13 תפארת בראשך: ומעדי וקב ונסף ומלבושך שש ומשי
ורקמה סלת וקבש ושמן אכלתי וחמי במאד מאד
14 ומצאתי למלוכה: וצא לך שם פנים כפונך כיוכליל
דא בקרתי אשר-עמתי עלך נאם אויף הורע:
15 תעבתי כפונך ומוני על-שמן ותשפי את-מוטותיך
16 על-לבושך לורתי: ותקחי מבגדיך ותשורקי במות
17 טלאות ומוני עליהם לא באות ולא דחה: ותקחי כלי
תפארתך מזהב ומכסף אשר נתתי לך ותשלי-לך
18 עלמי וקר ותונגרים: ותקחי את-בגדי רקמתך ותכסים
19 ושמי וקמרתי נתתי לפניהם: ולחמי אשר-נתתי לך
סלת ושמן וקבש האכלתיך ותחיתי לפניהם לריח
כ נחח ודחי נאם אויף הורע: ותקחי את-בגדיך ותחבטתיך
אשר לקחתי לך ותחבטים לךם לאכול הקמח ממוטותיך:
21 ותשמי את-דגתי ותחמי כהקביר אתם לרם: ואת
כל-תועבתיך ותונגלי לא וכתתי את-מיני נשוריך במוטותיך
22 ערם ודחה מבושמת כדמך הית: ודחי את-בגדי כד
23 העמד אויף לך נאם אויף הורע: ותבגליך גב ותעשר-
כח לך קרם ככל-הרוב: אל-תכלי-ראש דרך ביתי קמחך
ותתעבי את-קידך ותשפיקי את-רגליך ללע-עובר ומרבי
את-מוטותיך: ומוני אל-בגדי-מערס שכנך גדל בשך
26 ומרבי את-מוטותיך להכעיסני: ודחה נסתי יד עלך
27 ונאנתי קחך ונאנתי כנפש שנתתיך ביתי פלשתים
28 הובלמות מדרךך ומה: ומוני אל-בני אשור ככלתי
29 שבשכתי ותולים וס לא שבעתי: ומרבי את-מוטותיך אל-
ל ארץ כנען בשדמה ומסבאות לא שבעתי: מה אמלה
לפתך נאם אויף הורע בעשותך את-כל-אלה מעשה

אונד איהרע טעכטער: 47 דוא ביזט ניט
נור געפאנגען אין ווירע וועגען אונד געטהון
נאך ווירע אומווערדיגע מעשים, ניערמ
דוא האסט דיר אין אלע דיינע וועגען
געהר וויא פערדארבעט: 48 אזוי
וואהר וויא איך לעב, זאגט דער האר גאט,
אויב דיינע שוועסטער סדום אונד איהרע
טעכטער העטען געטהון אזוי וויא דוא
אונד דיינע טעכטער האסט געטהון:
49 זעה, דאס איז געוועזען דיא זינד פון
דיינע שוועסטער סדום, שטאלצהייט,
זאמקייט פון ברויט, זיא האט געהאט רוה
אונד זיכערהייט אונד אויף איהרע טעכ-
טער, אונד זיא האט ניט געשטארקט דיא
האנד פון דעכארעמען אונד בערדורפטניגען:
50 אונד זיא זענען געוועזען הויכמוטיג,
אונד זיא האבען געטהון אומווערדיגע
מעשים פאר מיר, דארום האב איך זיא
אפגעטהון ווען איך האב עם געוועהן:
51 אונד שמרון האט ניטאמאל געזינדיגט
דיא העלפט אזוי וויא דוא האסט געזינדיגט,
אונד דוא האסט פערמעהרט דיינע אומד-
ווערדיגע מעשים וויא זיא, אונד דוא האסט

47 ובעתה: ולא בדרבניה הלכת ובתעבותיה עשית:
48 כמעט לט ומשחתי מן בגד-דרבני: וראוי נאם
אדני יהוה אס-עשתה סדום אחותך היא ובעתה כאשר
49 עשית את ובעתך: הדרבה הנה עץ סדום אחותך נאן
שב-על-לחם ושלגת השלם הנה לה ולבטחה ירדני
וואבין לא הנוקד: והגבולה ותעשיה תעשה לפני
51 ואסיר אתה כאשר ראית: ושמרון כחצי האחותך לא
הטאה ותרפי את-תעבותך מהנה ותצדקי את-אחותך
52 בבית-עבותך אשר עשית: נסאתי ושא כל-מלך אשר
הללתי לאחותך בהטאתך אשר-התעבת מן העבקה
מלך ונסאתי בושי ושא כל-מלך בצדקתך אחותך:
53 ושבת את-שבותן את-שבות סדום ובעתה ואת-שבות
שמרון ובעתה ושבות שבותך בתוכה: למען תשא
54 כל-מלך וכל-מלך מכל אשר עשית בעתך אתן: ואחותך
סדום ובעתה תשכן לקדמתו ושמרון ובעתה תשכן
56 לקדמתו ואת ובעתה תשכנה לקדמתן: ולא תהיה
סדום אחותך לשמועה בפיך ביים ואדני: בטרם תגלה
57 רשעך כמו עת רפת בתי-אלם וכל-סביבותיה בעת
58 פלשתים השאטות אותך מסביב: אחותך ואת-
59 העבותך את נשאותם נאם יהוה: כי זה אמר
אדני יהוה ועשית אותך כאשר עשית אשר-בנית אלה
60 להפר ברית: וברתי אני את-בריתי אותך בימי נעורך
61 ותקומתי לך ברית עולם: וברית את-דרבני וכל-מלך
בקהלך את-אחותך היללות ממך אלה-הקטנות ממך
62 וחסתי אתה לך לבנות ולא מבריתך: ותקומתי אני
63 את-בריתי אתך ובעת כראי דעה: למען תספרי ובעת

דיינע שוועסטער- גערעכטערטיגט דורך אלע דיינע אומווערדיגע מעשים וואס דוא האסט
געטהון: 52 אזוי טראג אויף דוא דיינע אייגענע שאנד וועגען דיינע זינד וואס דוא האסט
געמששט דיינע שוועסטער, אונד ווייל דוא ביזט געהר אומווערדיג געוועזען וויא זיא אזוי
איז זיא געהר גערעכט פון דיר, אונד דוא מוסט דיר שעהמען אונד שראגען דיינע שאנד
ווייל דיינע שוועסטער זענען גערעכטער וויא דוא: 53 אונד ווען איך וועל צוריקברענגען
וויירע געפאנגענשאפט, דיא געפאנגענשאפט פון סדום אונד איהרע טעכטער, אונד דיא
געפאנגענשאפט פון שמרון אונד איהרע טעכטער, אזוי וועל איך אויף צוריקברענגען
דיינע געפאנגענשאפט צווישען זיא: 54 כדי דוא זאלסט טראגען דיינע שאנד, אונד
זאלסט פערשעמט ווערען וועגען אלעם וואס דוא האסט געטהון ווייל דוא האסט זיא
געטרייסט: 55 ווען דיינע שוועסטער, סדום אונד איהרע טעכטער וועלען צוריקקעהרען צו
צו ווירע פריהעריגע שטעל, אונד שמרון אונד איהרע טעכטער וועלען צוריקקעהרען צו
וויירע פריהעריגע שטעל, אזוי וועסט דוא אונד דיינע טעכטער אויף צוריקקעהרען צו
איינע פריהעריגע שטעל: 56 ווארן דיינע שוועסטער סדום איז ניט גערמאנט געווארען
אויס דיין מויל אין דעם טאג פון דיינע שטאלצהייט: 57 איידער דיינע שלעכטיגקייט איז
אנטפלעקט געווארען, אזוי וויא אין דיא צייט פון דיא תרפה פון דיא טעכטער פון ארם,
אונד פון אלע וואס זענען רינגס ארום, דיא טעכטער פון דיא פלשתיים, וואס פערמאכטען
דיר פון רינגס ארום: 58 דוא האסט אליין געטראגען (דעם שכר פאר) דיינע שלעכטע
געדאנקען אונד דיינע אומווערדיגע מעשים, זאגט דער האר: 59 ווארן אזוי זאגט דער
האר גאט, איך וועל צו דיר טהון אזוי וויא דוא האסט געטהון, ווייל דוא האסט פערמאכטעט
דיא שבועה אונד האסט פערשטערט דעם ברית: 60 דאך וועל איך געדענקען מיין ברית
וואס איך האב מיט דיר געמאכט אין דעם טאג פון דיינע יוגענד, אונד איך וועל צו דיר
מקום ויין איין עביגען ברית: 61 אונד דוא וועסט געדענקען דיינע וועגען אונד דוא וועסט
דיר שעהמען, ווען דוא וועסט אנגעמען דיינע עלטערע אונד יוגערע שוועסטער, אונד
איך וועל וויא צו דיר געבען פאר טעכטער, אבער ניט דורך דיין ברית: 62 אונד איך וועל
מקום ויין מיין ברית מיט דיר, אונד דוא זאלסט וויסען אז איך בין דער האר:
63 כדי דוא זאלסט געדענקען, אונד זאלסט דיר שעהמען, אונד אז דוא זאלסט ניט

ולא יתהלך עוד פתחו פה מפני כלמתך בכשריך
לכל אשר עשית ואם אלהי ידוע:

והי דברתה אל לאמר: בראש תד הנה ומשל א
משל אלבית ישראל: ואמר בראש תד אלהי ידוע
הנשר הנחל גדול הנפים ארץ האבר מלא הטנה
אשר לו הנקמה בא אל הלבנות ונח אחרת הארץ:
את ראש ויקחתי קנח וביארו אליהם כנח בעיר
רבלים שמו: ונח מנח הארץ ונתנו בשדותיה
קח עליהם רבים צפצפה שמו: ונח ויהי לנח
סרת שפלת קנח לפנות דליתו אלו ושרשו מתתו
יהי ונתו לנח ונחש ביום ותשלח פארות: ויהי נשר
אחר גדול גדול נפסים ורב נחש ונחש הנפס הוא
כפנה שרשיה עליו דליתו שלחלו להשקות אותה
מערות מפנה: אליהה טוב אלמים רבים היא
שתולה לצעות עוף ולשאת פיר להיות לנח אחר:
אמר לה ארץ ארץ הנה תצלה מלא את שרשיה
נחש ואת שרשיה: וקסם ונחש כל שרשיה צמחה תיבש
ולא יוכל נחש וקסם דב למשאות אותה משרשיה:
והנה שתולה תצלה מלא נחש בה רוח הקדש תיבש
נחש על שרשיה צמחה תיבש: ויהי דברתה
אלי לאמר: אמרנא לבית המד הלא ידעם מרד
אלה אמר הנה בא מלך דבכל ויחלם ונח אחר מלכה
ואת שרשיה ונח אותה אליו בבבל: ונח מנח מלכה
נחלת אתו ברת ונח אתו בבלה ואת אל הארץ לנח:
להיות ממלכה שפלה לביתו התנשא לשמר את
בריתו לעמדה: וימרדו לשלח מלכיו מצרים

קענען אויפמאכען דיין מויל פון וועגען
דיינע שאנד, ווען איך וועל דיר פערנעבען
פאר אלעם וואס דוא האסט געטוהן.
זאגט דער האר גאט:

קאפיטעל יז

1 אויך דאס ווארט פון דעם האר איז צו
מיר געוועזען, אזוי צו זאגען: 2 בראש
ראש א רעטועל אויך זאג א משל צו דעם
הויזגעזינד פון ישראל: 3 אויך דוא
זאלסט זאגען, אזוי זאגט דער האר גאט,
דער גרויסער אדלער וואס האט גרויסע
פליגעל, אויך לאנגע אברים, פול מיט
עדרון וואס זענען שערן אויך געפארבט,
איז געקומען צו דעם לבנון, אויך האט
גענומען דעם העכסטען צווייג פון דעם
טאנענבוים: 4 ער האט אפגעפליקט דיא
אויבערשטע יונגע צווייגלעך, אויך ער האט
זי געבראכט אין דעם האנדעלס-לאנד,
אויך ער האט זי אהינגעטוהן אין דיא
שטאט פון דיא סוחרים: 5 ער האט אויך
גענומען פון דעם זאמען פון דעם לאנד,
אויך ער האט זי געפלאנצט אין זאמען-
פעלד, ער האט עס אהינגעלעגט ביא פילע
וואסער, אויך ער האט עס איינגעזעצט זיא

א גערעכט-בוים: 6 אויך עס האט אויסגעשפראצט אויך עס איז געווארען איין אויס-
געשפרייטער ווייניג-שטאק פון א נידריגע היף, אויך זיינע צווייגען האבען זיך צו איהם
געבויגען, אויך זיינע ווארצעלן זענען הינטער איהם געוועזען, אויך עס איז געווארען
א ווייניג-שטאק, אויך ער האט געמאכט שטאנען אויך האט אויסגעשטרעקט צווייגען:
7 אויך עס איז געוועזען נאך איין אנדערער גרויסער אדלער מיט גרויסע פליגעל אויך
פילע פערדערן, אויך זעה, דער דאזיגער ווייניג-שטאק האט צוגעבויגען זיינע ווארצעלן
צו איהם, אויך האט צו איהם אויסגעשטרעקט זיינע צווייגען כדי איהם אנצוטרענקען
פון דיא גריבער וואס דיא פלאנצער האבען געמאכט: 8 ער וואר דאך געפלאנצט
אויף א גוטען פעלד אויך ביא פילע וואסער, אז ער זאל מאכען צווייגען אויך מראנען
פירות, אז ער זאל זיין א שטארקער (גוטער) ווייניג-שטאק: 9 זאג, אזוי זאגט דער האר
גאט, וועט ער מצליח זיין? וועט ער דען נישט אויסרייסען איהרע ווארצעלן, אויך דיא
פירות דערפון אפרייסען כדי זי זאלען פערדארט ווערען, אבער דאך נישט דורך א גרוי-
סען ארעם אויך מיט פיל פאלק אום עס אויסצורייסען מיט איהרע ווארצעלן: 10 אויך
זעה, האמטש ער איז געפלאנצט וועט ער מצליח זיין? וועט ער נישט אים גאנצען
פערדארט ווערען ווען א מורח-זינד וועט איהם אנריהרען? זיא, ער וועט אפילו פערדארט
ווערען ווען ער שפראצט ביא דיא וואסער-גריבער: 11 אויך דאס ווארט פון דעם
האר איז צו מיר געוועזען, אזוי צו זאגען: 12 זאג דאך צו דעם ווידערשפעניגען
הויזגעזינד, ווייסט איהר דען נישט וואס דאס דאזיגע איז? זאג, זעה דער מלך פון בבל
איז געקומען קיין ירושלים, אויך ער האט אנגעקענטומען איהר מלך אויך איהרע
פירשטען, אויך ער האט זי צו זיך געבראכט קיין בבל: 13 אויך ער האט גענומען
פון דעם קעניגליכען זאמען אויך ער האט מיט איהם פורת ברית געוועזען, אויך ער
האט איהם אריינגעבראכט אין א שבועה, אויך ער האט אנגעקענטומען דיא
שטארקסטע פון דעם לאנד: 14 כדי דאס קעניגרייך זאל זיין גידעריג, אויך עס זאל
זיך נישט דערהעבען, גייערט עס זאל בעשטעהן אום צו היטען זיין ברית: 15 אבער ער
האט קענען איהם מורד געוועזען, ווארין ער האט געשיקט שלוחים קיין מצרים אז מען

זאל איהם געבען פערד אונד פיל לויט
זאל ער מצליח זיין? זאל ער אנטרינען
וואס מ'הוט זאלכע זאכען? אדער דער
וואס פערשטערט דעם ברית זאל דער
אנטרינען? 16 אזוי וואהר וויא איך לעב,
זאגט דער האר נאט, אויב נישט אין דעם
אָרט אונזא דער מלך וואוינט וואס האט
איהם געמאכט פאר א מלך, וועמעס
שבוועה ער האט פערשאכטעט, אונד וואס
האט פערשטערט זיין ברית, אפילו מיט
איהם אין דער מיטען פון בבל זאל ער
שטארבען: 17 אונד נישט מיט א גרויס
חיל אונד מיט א גרויסע פערזאמלונג וועט
איהם פרעה העלפען אין דער מלחמה,
ווען מען וועט אויפשיטען א שאנק, אונד
אויפבויען א פעסטונג צו פערשניידען
פיל נפשות: 18 ער האט מבזה געוועזען
דיא שבוועה אונד פערשטערט דעם ברית,
אונד זעה, האמשע ער האט איהם דיא
האנד געגעבען, דאך האט ער דאס אלעס
געטוהן, ער זאל נישט אנטרינען: 19 דארום
אזוי זאגט דער האר נאט, אזוי וואהר
וויא איך לעב, אויב איך וועל נישט דיא
שבוועה וואס ער האט מבזה געוועזען

לחתלו סוסים וסמך והצלח המלש העשה אלה
16 והפך ברית המלש: חראני נאם ארצי יהוה אסלא
במקום המלך המלך אלו אשר כה אתאלתו ואשר
17 הפך אתבריתו אתו כהדבקל ומת: ולא בחול גדול
ובקקל רב ועשה אותו פרעה במלחמה בשפך סלה
18 ובכנות דגן להברית נפשות רבות: ובה אלה להפך
ברית והנה נתן יהוה ובלאלה עשה לא ימלט:
19 לכן כהזאמר דער יהוה חראני אסלא אלה אשר כה
כ וברית אשר הפך ונתתי בראשו: ופרשתי עליו רשתי
והנפתי במעדתו וביאותיו בבלה והשפתי אתו שם
21 מעלו אשר מעלבי: ואת כלמבריתו בבלאנפיו
בחרב פלו והשקצו לבדיתם יפרשו וידעתם כי אני
22 יהוה דברתי: כה אמר ארצי יהוה וקחתי אני
מעמדת הארץ והרמה ונתתי מלאש ונקחתי דך אקמף
23 ושתלתי אני על הרגלה וקולו: פהר מרום ושראל
אשתלתי ונשא עוף ועשה פרי ויהי לגרז אדיר ושכני
24 תחתיו כל צפור בלדוף בעל הליתי תשכתי: וידעו
כלעמי השדה כי אני יהוה השפילתי וצן בזה הברית
עץ שפל וכלשתי עץ לח והפכתי עץ יבש אני יהוה
דברתי ונשיתי:

יח

יח

א ויהי כהדבריה על לאמר: מדינכם אתם משלים אתי
המשל הנה על אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו בסר
3 ונשי הנשים תהנה: חראני נאם ארצי יהוה אסירה
4 לכם עוד משל המשל הנה בשקאל: הן בלהנפשות
ה הנה הנפש האב ונפש הבן ליתנה הנפש החטאת
ה הנה הנפשות: ואש ברתיה צדיק ועשה משפט וצדקה:

אונד דעם ברית וואס ער האט פערשטעט איהם
(בעצאהלע): 20 אונד איך וועל איבער איהם אויסשפרייטען מיין נעץ אונד ער וועט
געחאפט ווערען אין מיין נעץ, אונד איך וועל איהם ברענגען קיין בבל, אונד איך וועל
איהם דארט משפט'ן וועגען ווינע זינד וואס ער האט קענען מיר געזינדיגט: 21 אונד
אלע ווינע אנטלאפענע מיט אלע ווינע מ'הנט וועלען פאלען דורך דעם שווער,
אונד דיא וואס וועלען איבערבלייבען וועלען צושפרייט ווערען צו אלע ווינדען, אונד
איהר זאלט וויסען אז איך דער האר האב עס גערעט: 22 אזוי זאגט דער האר נאט,
איך וועל איך געמען פון דעם העכסטען צווייג פון דעם טאנענבוים, אונד איך וועל
עס איינזעצען, אונד איך וועל אפליקען פון דער שפיץ פון ווינע ווייכע צווייג א יונג
(צווייגעלע) אונד וועל עס פלאנצען אויף א הויכען אונד גערימטען בארג: 23 אויף
דעם הויכען בארג פון ישראל וועל איך עס פלאנצען, אונד עס וועט ארויסברענגען
צווייגען אונד טראגען פירות אונד עס וועט ווערען א שעהער טאנענבוים, אונד
אונטער איהם וועלען וואוינען אלע-לייא געפלינעלטע פענעל אין דעם שטעטען פון
ווינע צווייגען וועלען זיין וואוינען: 24 אונד אלע ביימער פון דעם פעלד וועלען
וויסען אז איך בין דער האר וואס האב נידעריג געמאכט דעם הויכען בוים אונד האב
פערדארט דעם פייכטען בוים, אונד דעם פערדארטען בוים האט איך געמאכט בליהען,
איך דער האר האב עס גערעט אונד האב עס געטהון:

קאפיטעל יח

1 אונד דאס ווארט פון דעם האר איז צו מיר געוועזען, אזוי צו זאגען: 2 וואס איז
דאס צו איך דאס איהר זאגט דאס דאזיגע משל אויף ארץ ישראל, אזוי צו זאגען,
דיא אבות האבען געגעסען אומצייטיגע פירות אונד דיא ציין פון דיא קי דער
זע:ן שלעכט געווארען: 3 אזוי וואהר וויא איך לעב, זאגט דער האר נאט, אויב עס
וועט נאך אזא משל געזאגט ווערען אין ישראל: 4 זעה, אלע נפשות זענען דאך
מיין, אזוי וויא דאס נפש פון דעם פאטער איז מיין אזוי איז דאס נפש
פון דעם זון, דאס נפש וואס זינדיגט וועט שטארבען: 5 אונד ווען א
מאן וועט זיין א צדיק אונד וועט מ'הון דאס וואס איז רעכט אונד גערעכטיגקייט:

אלההרים לא אכל ועינו לא נשא אלגולות בית
 ישראל ואתאשת רעו לא טמא ואלאשה נדה לא
 יקרב: ואיש לא ינה חבלתו חוב ושיב גולה לא יגל
 לחמו לרעב ימן ושרם ופסד-גנר: בנשך לאיתן
 ותרבות לא יקח משל ישיב ידו משפט אמת וצורה
 בן איש לאיש: בחקותי יגלד ומשפטי שמר לעשות
 אמת צדק הוא חיה ונה נאם אצרי ידו: והלוד בן
 פריץ שפך דם וצשה אח מאחד מאלה: והוא ארז
 בלאלה לא עשה כי גם אלההרים אכל ואתאשת
 רעו טמא: עני ואביון הנה גולתו גל חבל לא ישיב
 ואלגולות נשא עניו תועבה עשה: בנשך נתן
 ותרבות לקח חן לא יתן את בלתי-עבות האלה
 עשה מות יומת דמו כי ידו: והנה הילד בן זרע
 את-בלתיאמת אביו אשר עשה חרה ולא יעשה כחן:
 עלההרים לא אכל ועינו לא נשא אלגולות בית
 ישראל ואתאשת רעו לא טמא: ואיש לא הנה חבל
 לא חבל ונדה לא נשך ותרבות לא לקח משפטי
 גנר: מעלי השים ידו נשך ותרבות לא לקח משפטי
 עשה בחקותי הלך הוא לא ימות בעון אביו חיה ידו:
 אביו ברעשק עשק גול גלל אח ואשר לא טוב עשה
 בתוך עמי והגדמת בשני: ואמרתם מדע לא-נשא
 חבן בעון האב והבן משפט וצדקה עשה את בלתיחוקי
 שמר וצדקה אהם חיה ידו: הנפש הקטאת היא המת כ
 בן לא-נשא: בעון האב ואב לא ישא בעון הבן צדקה
 הצדק עליו חיה ורשעת: רשע עליו תהיה:
 והרשע כי ישוב מבלתיאמתו אשר עשה ושמר את
 בלתיחוקי ועשה צדקה חיה חיה לא ימות:

6 ער האט ניש געגעסען אויף דיא בערג,
 אונד ער האט אויף ניש אויפגעוויבען זיינע
 אויגען צו דיא אפגעטער פון דעם הויזגע-
 זינד פון ישראל, אונד ער האט ניש מטמא
 געוועזען דאס ווייב פון זיין חבר, אונד ער
 האט זיך ניש געגענט צו א פרויא וואס
 איז א נדה: 7 אונד ער האט קיין מענטש ניש
 גענארט, אונד ווען ער האט גענומען א
 משכון פאר א חוב האט ער עס צוריקגע-
 געבען, ער האט קיינע גולה געטהון, ער
 האט געגעבען (פון) זיין ברויט צו דעם
 הונגריגען, אונד ער האט דעם נאקעטען
 צוגעדעקט מיט א קלייד: 8 ער האט ניש
 געגעבען אויף רוחים, אונד ער האט ניש
 גענומען קיינע פערמעהרונג, פון אונד
 רעכט האט ער אונגעקעקערט זיינע
 האנד, אונד ער האט געמשפט אמת צוויי
 שעה איין מאן אונד דעם אנדערן: 9 ער
 איז געגאנגען אין מיינע געזעץ אונד ער
 האט געהיט מיינע משפטים צו מהון דאס
 וואס איז אמת, ער איז א צדיק, ער זאל
 געווען לעבען, זאגט דער האר נאם:
 10 אונד ווען ער געווינט א ווען וואס איז
 א פערברעכער אונד פערקיסט בלוט, אונד

ער וועט מהון צו א ברודער איינס פון דיא דאזיגע זאכען: 11 האטשע ער מהוט ניש אלע
 דיא דאזיגע זאכען, נייצט ער האט געגעסען אויף דיא בערג, אדער ער האט מטמא גע-
 וועזען זיין חברים ווייב: 12 דעם ארעמען אונד בעדריפטגען האט ער גענארט, ער האט
 א גולה געטהון, א משכון האט ער ניש צוריקגעגעבען, אונד ער האט אויפגעוויבען זיינע
 אויגען צו דיא אפגעטער, ער האט געטהון אונטערדיגע מעשים: 13 ער האט געגעבען
 אויף רוחים, אונד ער האט גענומען פערמעהרונג, אונד זאל ער לעבען? ער זאל ניש לע-
 בען, ער האט געטהון אלע דיא דאזיגע אונטערדיגע מעשים, ער זאל געווען שטארבען, זיין
 בלוט זאל אויף איהם זיין: 14 אונד זעה, ווען ער געווינט א ווען, אונד זעהט אז זיין פאר-
 טער מהוט אלע דיע זינד, אונד האטשע ער זעהט עס, דאך מהוט ער ניש אזאלכע: 15 ער
 האט ניש געגעסען אויף דיא בערג, אונד זיינע אויגען האט ער ניש אויפגעוויבען צו דיא
 אפגעטער פון דעם הויזגעזינד פון ישראל, אונד ער האט ניש מטמא געוועזען זיין חברים
 ווייב: 16 אונד ער האט קיינעם ניש גענארט, ער האט ניש אפגענומען קיין משכון, אונד
 ער האט קיינע גולה געטהון, זיין ברויט האט ער געגעבען צו דעם הונגריגען, אונד דעם
 נאקעטען האט ער געדעקט מיט א קלייד: 17 פון דעם ארעמען האט ער אפגעטהון זיינע
 האנד, רוחים אונד פערמעהרונג האט ער ניש גענומען, ער האט רעכט געטהון, אונד ער
 איז געגאנגען אין מיינע געזעץ, ער זאל ניש שטארבען וועגען דיא זינד פון זיין פאר-
 טער, ער זאל געווען לעבען: 18 אבער זיין פאטער, ווייל ער האט זעהר אונטערדריקט,
 אונד האט נאך געגולט זיין ברודער, אונד ער האט געטהון דאס וואס איז ניש גוט
 צווישען זיין פאלק, אזוי זעה, ער וועט שטארבען אין זיינע זינד: 19 אונד דאך זאגט
 איהר, פארנואס זאל ניש דער ווען מראנען (אדער ליידען פאר) דיא זינד פון דעם
 פאטער? זיט דער ווען מהוט רעכט אונד גערעכטיגקייט, ער היט אלע מיינע געזעץ
 אונד מהוט זיין, ער זאל געווען לעבען: 20 דאס נפש וואס זינדט זאל שטארבען,
 א ווען זאל ניש ליידען פאר דיא זינד פון דעם פאטער, אונד דער פאטער זאל ניש
 ליידען פאר דיא זינד פון דעם ווען, דאס צדקת פון דעם צדיק זאל אויף איהם זיין, אונד
 דאס רשעת פון דעם רשע זאל אויף איהם זיין: 21 אונד ווען דער רשע קערט
 זיך אום פון אלע זיינע זינד וואס ער האט געטהון אונד היט אלע מיינע געזעץ,
 אונד מהוט רעכט אונד גערעכטיגקייט, ער זאל געווען לעבען, ער זאל ניש שטארבען:

22 אלע זיינע זינד וואס ער האט געטון זאל צו איהם נישט געדאכט ווערען, דורך זיינע גערעכטיגקייט וואס ער טהוט זאל ער לעבען: 23 פערלאנג איך דען דעם טויט פון דעם רשע? זאגט דער האר גאט, איז עס נישט פיל מעהר אז ער זאל זיך אומד קעהרען פון זיינע ביידע וועגען כדי ער זאל לעבען? 24 אבער ווען דער צדיק קעהרט זיך אים פון זיינע גערעכטיגקייט אונד טהוט אומרעכט אונד טהוט נאך אלע אימקונערדיגע מעשים וואס דער רשע טהוט, זאל ער לעבען? אלע זיינע גערעכטיגקייט וואס ער האט געטון זאל נישט געדאכט ווערען, אין זיינע איבערטרעטונג וואס ער האט איבערטרעטען, אונד אין זיינע זינד וואס ער האט געזינד דייגט, אין זיין זאל ער שטארבען: 25 אונד דאך זאגט איהר אז דער וועגפון דעם האר איז נישט רעכט: קערט דאך, א איהר הויך געזינד פון ישראל, איז נישט מיין וועג רעכט? איז דען נישט פיל מעהר אז אייער וועג איז נישט רעכט? 26 ווען א צדיק קעהרט זיך אים פון זיינע גערעכטיגקייט אונד טהוט אומרעכט, אונד שטארבט דארין, (אזוי

22 בלפשוט אשר עשה לא יכיר לו בעדקתו אשר עשה 23 יחזק: החפץ אחפץ מות רשע ואם אדני דעה הלא בשוכו מדרגתו ויחזק: ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ככל התעבות אשר עשה הרשע עשה חזי בעדקתו אשר עשה לא תזכרנה במעליו אשר מעל כה ובחטאתו אשר חטא כם ימות: ואמרתי לא יחזק בדרך אדני שמונעא בית ישראל בדרגתו לא יחזק הלא בדרגתם לא יחזקו: בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול וימת עליהם בעולו אשר עשה ימות: ובשוב רשע מרשעו אשר עשה ויעש משפט וצדקה הוא אחינפשו יחזק: וראה תשוב מבלפשוט אשר עשה חזי יחזק לא יחזק: ואמר בית ישראל לא יחזק בדרך אדני בדרגתו לא יחזקו בית ישראל הלא בדרגתם לא יחזקו: לכן איש בדרך אשפט אתכם בית ישראל ואם אדני דעה תשובו ותשובו מבלפשוטם ולא יחזקו לכם למקשול עון: השליכו מעליכם אחי בלפשוטם אשר עשיתם כם ועשו לכם לב חזש ורוח חדשה ולקחה תחיתו בית ישראל: כי לא אחפץ במית ימות ואם אדני דעה תשובו ויחזקו:

יט

2 א ואתה שא קנה אלגשיא ישראל: ואמרתי מה אמר לבאי בין ארצות רבצה בתוך כפרים רבקה נוריה: ותצל אחד מנהיה כפיר היה וילמד לשרר שרף אהם אכל: ושמעו אליו נזים בשחתם נתפש נבאדו בחתים ה אלצרץ מצרים: ופרא כי יחלה אברה תקותה ותקח אחד מנהיה כפיר שמהיו: ונתחנך בתוך ארצות כפיר י היה וילמד לשרר שרף אהם אכל: ודע אלמתי

קאפיטעל יט

1 אונד דוא זאלסט אויפהעבען א קלאג וועגען דיא נשיאים פון ישראל: 2 אונד דוא זאלסט זאגען, וואס איז דיינע מוטער? א לייבין, זיא האט זיך אנדערבעלעגט צווישען דיא לייבען, זיא האט איהרע יונגע לייבען אויפגעבראכט צווישען דיא שטארקע לייבען: 3 זיא האט אויפגעבראכט איינעם פון איהרע יונגען אונד ער איז געווארען א שטארקער לייב, ער האט געלערנט צו פערציקען, ער האט מענשען געפרעסען: 4 אונד ווען דיא פעלקער האבען פון איהם געהערט אזוי האבען זיין איהם געחאפט אין זייער גרוב, אונד זיין האבען איהם געבראכט מיט קעטען צו דעם לאנד מצרים: 5 אונד ווען זיא האט געוועהן נאכדעם זיא האט געווארט, אז איהרע האפענונג איז פערלוירען, אזוי האט זיא (ווידער) גענומען איינעם פון דיא יונגע לייבען אונד זיא האט איהם געמאכט (פאר א שטארקען לייב): 6 אונד ער איז געבאנען צווישען דיא לייבען, אונד ער איז געווארען א שטארקער לייב, אונד ער האט געלערנט צו האפען (אדער פערצוקען) ער האט מעגלען געפרעסען: 7 אונד ער האט געוואוסט דיא אלמנות (וויירע וויסעט פאלאסטען),

והיהם חרובי תשם ארץ ומלאה מקול שאותו: וחתו
 עליו נים סביב ממדעות ופרשו עליו רשתם בשחתם
 נתפש: וחתו בסתר בחסות ובכאור אלמלך בכל
 ובכאור במעלות לשון לאישמע קולו עוד אל-ה
 ישראל: אנה כנפן בדמך על-מים שתולה פריה
 ונענף היתה ממים רבים: והדולה ממות על אלשכמי
 משלים ותנקה קומתי עליכן עכבים ונרא בנבדו ברכ
 בליתיו: ותפש בחמה לארץ השלכה ורות הקרם ודובש
 פרות התפרקו וקשו מטה: וזה אש אכלתו: ועתה
 שתולה במדבר בארץ צה ואמא: ותצא אש ממטה
 בלית פריה אכלה ולא-היתה בה מטה עו עכט למשול
 קוצה היא ותתי לקוצה:

ב

והיה בשנה השביעית בחמשי בששור לחדש באי
 אנשים מוקני ישראל לדרש את-הדעה ושביו לפני:
 ויהי בברייתו אלי לאמר: בן-אדם דבר ודבר ודבר
 ישראל ואמרת אליהם בה אמר ארץ יהוה החדש
 אתי אתם באים מראני אסאדרש לכם נאם ארץ
 יהוה: התשפט אתם החשפוט בן-אדם את-השוכות
 אבותם הידיים: ואמרת אליהם בן-אדם ארץ יהוה ה
 ביום בחרי בישראל ואשא ידי לרע בית יעקב ואנע
 להם בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה
 אלהיכם: ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ
 מצרים אל-ארץ אשר-פרחתי להם ובהחלל ודבש צבי
 היא לבד-ההצות: ואמר אליהם אש שפתי עיני
 השלימי ובגלגלי מצרים אלה-תשאני אני יהוה אלהיכם:
 במדבר ולא אבו לשמע אלי אש את-שפתי עיניהם

ותארעו אין דעם גרימאצארן, אונד צו דער ערד געטארפן געטארען, אונד דער מן-רח
 וינד האט פערדארט איהרע פירות, ויזא זענען אפגעריסען אונד פערדארט געטארען,
 איהר שטארקען שטעקען האט א פייער פערברענט: 13 אונד אצונד איז זיא גע-
 פלאנצט אין דער מדבר, אין א טרונקען אונד א דורשטיג לאנד: 14 אונד עס איז
 ארויסגעבאנגען א פייער פון א שטעקען פון איהרע צווייגען, וואס האט פערברענט איהרע
 פירות, אונד עס איז שוין נישט מעהר אין איהר גענועזען א שטארקער שטעקען צו
 זיין א רוט צו גענועלטיגען, זיא איז א קלאג, אונד זיא איז געטארען צו א קלאג:

קאפיטעל ב

1 אונד עס איז גענועזען אין דעם זיבעטען יאהר, אין דעם פיפטען חדש, אין דעם צעהנטען
 טאג פון חדש, זענען געקומען מענער פון דיא עלצטע פון ישראל צו פארשען דעם האר,
 אונד זיזא זענען פאר מיר געזעסען: 2 אונד דאס ווארט פון דעם האר איז צו מיר גענועזען,
 אזוי צו זאגען: 3 בן-אדם, רעד צו דיא עלצטע פון ישראל, אונד דא זאלסט צו זיזא זאגען,
 אזוי זאגט דער האר גאט, זענט איהר געקומען מיך צו פארשען? אזוי וואהר זיא איך
 לעב, זאגט דער האר גאט, אויב איך וועל פון אייך געפארשט ווערען: 4 ווען דא ווילסט
 טאקע מיט זיזא א תיבות האבען? ווילסט דא זיזא משפט בן-אדם? אזוי לאז זיזא וויסען
 דיא אומזענדיגע מעשים פון זייער אבות: 5 אונד דא זאלסט צו זיזא זאגען, אזוי זאגט
 דער האר גאט, אין דעם טאג ווען איך האב ישראל אויסדערנועהלט, אונד האב אויפ-
 געהויבען מיינע האנד צו דעם זאמען פון דעם הויזגעזינד יעקב, אונד איך האב מיך צו
 זיזא געקאנט געמאכט אין דעם לאנד מצרים, ווען איך האב אויפגעהויבען מיינע האנד
 צו זיזא אזוי צו זאגען, איך בין דער האר אייער גאט: 6 אין דעם דאזיגען טאג ווען איך
 האב אויפגעהויבען מיינע האנד צו זיזא ארויסצוברענגען אויס דעם לאנד מצרים,
 (אריינצוברענגען) אין א לאנד וואס איך האב פאר זיזא אויסגעזעהען, וואס פליסט מיט
 מילך אונד האניג, וואס איז דאס שטעקע פון אלע לענדער: 7 אונד איך האב צו זיזא גע-
 זאגט, לאז אימליכער מאן אנועקטארפן דיא אומזענדיגע געזען פון זיינע אויגען, אונד
 איהר זאלט אייך נישט משמא זיין מיט דיא אפגעטער פון מצרים, איך בין דער האר אייער
 גאט: 8 אבער זיזא האבען קענען מיר מונד גענועזען, אונד זיזא האבען נישט געוואלט צו מיר
 צו הערען, קיין מאן האט נישט אנועקגעטארפן דיא אומזענדיגע געזען פון זיינע אויגען,

אונד דיא אפגעטער פון מצרים האבען
זיין נישט פערלאזען, אזוי האב איך גע-
טראכט מיין גרימצארן איבער זיין
אויסצוגיסען כדי זיין צו פערטיליגען
מיט מיין צארן אין דעם לאנד מצרים:
9 אונד איך האב עס געטהון פון מיין
נאמענס וועגען אז ער זאל נישט פער-
שוועכט ווערען פאר דיא אויגען פון דיא
גוים צווישען וועלכע זיין זענען, וואס
איך האב מיך צו זיין געקאנט געמאכט
פאר זייער אויגען כדי זיין ארויסצו-
ברענגען אויס דעם לאנד מצרים:
10 אונד איך האב זיין ארויסגעבראכט
אויס דעם לאנד מצרים, אונד איך האב
זיין אריינגעבראכט אין דער מדבר:
11 אונד איך האב צו זיין געגעבען
מיינע געזעצן, אונד איך האב צו זיין
געקאנט געמאכט מיינע משפטים, וועלכע
ווען א מענטש טהוט זיין, זאל ער דורך
זיין לעבען: 12 אונד איך האב אויך צו
זיין געגעבען מיינע שבתים, כדי זיין
זאלען ווין א צייכען צווישען מיר אונד
צווישען זיין אז זיין זאלען וויסען אז
איך בין דער האר וואס הייליגט זיין:

13 אבער דאס הויזגעזינד פון ישראל האט
זיין זענען נישט געמאכען אין מיינע געזעצן,
טעט, וועלכע ווען א מענטש טהוט זיין אזוי זאל ער דורך זיין לעבען, אונד זיין הא-
בען מיינע שבתים נאך מחלל געוועזען, אונד איך האב געטראכט איבער זיין אויס-
צוגיסען מיין גרימצארן אין דער מדבר כדי זיין צו פערטיליגען: 14 אבער איך האב
עס געטהון פון מיין נאמענס וועגען, כדי ער זאל נישט פערשוועכט ווערען פאר
דיא אויגען פון דיא גוים וואס איך האב זיין פאר זייער אויגען ארויסגעבראכט:
15 אונד איך האב אויך אויפגעהויבען צו זיין מיינע האנד אין דער מדבר אז איך זאל
זיין נישט אריינגעברענגען צו דעם לאנד וואס איך האב צו זיין געגעבען, וואס פליסט
מיט מילך אונד האניג אונד וואס איז דאס שענסטע פון אלע לענדער: 16 ווייל זיין
האבען פערטראכטעט מיינע משפטים, אונד זיין זענען נישט געמאכען אין מיינע געזעצן, אונד
זיין האבען מיינע שבתים מחלל געוועזען, נייערט זיין זענען מיט זייער הערצער נאכגע-
גאנגען זייער אפגעטער: 17 אבער מיין אויג האט זיך איבער זיין דערבארמט אז איך האב
זיין נישט פערדארבעט, אונד איך האב זיין אויסגאנגען פערטיליגען אין דער מדבר:
18 אבער איך האב געזאגט צו זייער קינדער אין דער מדבר, איהר זאלט נישט געהען אין דיא
געזעצן פון אירע אבות, אונד זייער משפטים זאלט איהר נישט היטען, אונד מיט זייער גע-
זען זאלט איהר אייך נישט טשא ווין: 19 איך בין דער האר, איהר זאלט געהען אין מיינע
געזעצן, אונד מיינע משפטים זאלט איהר היטען, אונד איהר זאלט זיין טהון: 20 אונד
איהר זאלט הייליגען מיינע שבתים, אונד זיין זאלען ווין פאר א צייכען צווישען מיר אונד
צווישען אייך, כדי צו וויסען אז איך בין דער האר איינער נאט: 21 אונד דיא קינדער האבען
קענען מיר ווידערגעשפעניגט, זיין זענען נישט געמאכען אין מיינע געזעצן, אונד זיין האבען
נישט געהיט מיינע משפטים זיין צו טהון, וועלכע זען א מענטש טהוט זיין, זאל ער דורך
זיין לעבען—זיין האבען מיינע שבתים מחלל געוועזען—אונד איך האב געטראכט מיין
גרימצארן איבער זיין אויסצוגיסען כדי צו פערלענדען מיין צארן קענען זיין אין דער
מדבר: 22 אבער דאך האב איך מיינע האנד צוריקגעהאלטען, אונד דאס האב
איך געטהון וועגען מיין נאמענס ווילען כדי איך זאל זיין נישט פערשוועכען
פאר דיא אויגען פון דיא פעלקער פאר וועלכע איך האב זיין ארויסגעבראכט:

לא השליכו ואתהחלול מצרים לא עובד ואמר לשפך
המתי עליהם לכלות אפי בדם בדרך ארץ מצרים:
9 ואעש למען שמי לבלתי חלל לעני העם אשר-תמה
בתוכם אשר נודעתי אליהם לענייהם להוציאם מארץ
י מצרים: ואוציאם מארץ מצרים ואבאם אליהמדבר:
11 ואחל להם אתהדקותי ואחישמשפטי ודודעתי אותם אשר
12 יעשה אותם האדם ותי בדם: וגם אתשבתותי נתתי
להם לרעות לאות בני ובעיהם לדעת כי אני ה' דרך
מדברם: ומדדתי ביתישראל במדבר בקדוה לא
13 הלכתי ואתמשפטי מאסו אשר יעשה אתי האדם ותי
בדם ואתשבתותי חללו מאד ואמר לשפך המתי עליהם
14 במדבר לבלתם: ואעשה למען שמי לבלתי חלל לעני
15 המים אשר הוצאתים לעניהם: וגםאני נשאתי ותי
להם במדבר לבלתי הביא אתם אליהארץ אשר-נתתי
16 וכת חלב ודבש צבי היא לכלהארצות: וכן במשפטי
מאסו ואתהדקותי אליהלכו בדם ואתשבתותי חללו כי
17 אהרי יחליתם לבם לה': ותקם עני עליהם משפטם
18 וקלעושיית אותם בדם במדבר: ואמר אליהדוהם
במדבר בדוהן אבותיהם אליחלט ואתמשפטיהם
19 אליחשמו ויבגלוהם אליחשמו: אני ה' ואתהאליהם
כ בקדוה לכו ואתמשפטי שמרו ועשו אתם: ואחרי-
שבתותי קדשו ותי לאות בני ובעיהם לדעת כי אני
21 ה' ואתהאליהם: ומדדתי הבנים בקדוה לאחלטי ואחרי
משפטי לאשמרו לעשות אותם אשר יעשה אותם
האדם ותי בדם אתשבתותי חללו ואמר לשפך המתי
22 עליהם לכלות אפי בדם במדבר: והשיבתי אתידי ואעש
למען שמי לבלתי חלל לעני המים אשר-הוצאתי

אתם לעיניהם: ונסאלי נשאתי אותי לך במדבר²³
 להפני אתם בגוים ולקרות אותם בארצות: ען משפטי²⁴
 לארעשו וקדותי מאסו ואת שבתותי חללו ואחרי גלולי
 אבותם היו עיניהם: ונסאלי נשאתי לךם הקסם לא לה
 טובים ומשפטים לא היו בכם: ואטמא אותם במתותם²⁶
 בהעביר כל פשט רחם למען אשם למען אשר דעו
 אשר אני יהוה: לכן דבר אל בית ישראל בדאנכם²⁷
 ואמרת אליהם כה אמר אלהי יהוה עוד זאת נדפו אותי
 אבותיכם במעלם כי מעל: ואביאם אליהם ארץ אשר²⁸
 נשאתי אותה לתת אותה לךם וראו כל נבזה רמה
 וכל עץ עבות וקבריהם אתו כחיהם ויתגרשם בעם
 קרבנם משימו שם רחמי ויתוודעו נפשו שם אתי נבזיהם:
 ואמר אליהם כה הקמה אשר אתם הקאים שם וקרא²⁹
 שמה בקה עד תום היום: לכן אמר אליהם ל
 ישראל כה אמר אלהי יהוה הכרדו אבותיכם אתם
 נמאסם ואחרי שקדוהם אתם וגוים: ובשאת מתותיכם³¹
 בהעביר בנים באש אתם נמאסם לכל גלולכם עד
 היום ואני אדבר לך בית ישראל חרלי נא אלץ
 יהוה אבי אדתי לךם: והעלה עליהם חלל וכן לא³²
 תהיה אשר אתם אמרים נהיה כגוים במשפחות
 הארצות לשת עין ואני: חרלי נא אלץ יהוה אם³³
 לא ביד חזקת ובורח נטוה ובחמה שפכה אמלך
 עליכם: ודעתי אתכם מן העמים וקדשתי אתכם מן³⁴
 הארצות אשר נפוצתם בם ביד חזקת ובורח נטוה
 ובחמה שפכה: ותבאתי אתכם אל מדבר העמים לה
 ונשפתי אתכם שם פנים אליהם: כאשר נשפתי³⁶
 את אבותיכם במדבר ארץ מצרים בן אשפת אתכם

28 איך האב איך אויפגעהויען קענען
 ויזא מיינע האנד אין דער מדבר, כדי
 ויזא צו פערשפרייטען צווישען דיא גוים,
 אונד ויזא צו פערשפרייטען אין דיא
 לענדער: 24 ווייל ויזא האבען ניש גע-
 טהון מיינע משפטים, אונד ויזא האבען
 פערטארפען מיינע געזעץ, אונד ויזא
 האבען מחלל געוועזען מיינע שבתות,
 אונד ויירע אויגען זענען געוועזען נאך
 דיא אפגעטער פון ויירע אבות: 25 דא-
 ריבער האב איך אויף צו ויזא געגעבען
 געזעץ וואס זענען ניש גוט געוועזען,
 אונד משפטים דורך וועלכע ויזא האבען
 ניש געקענט לעבען: 26 אונד איך האב
 ויזא אויף מטמא געוועזען מיט ויירע
 אייגענע מתנות, ווייל ויזא האבען גע-
 מאכט איבערפארען (דורך דעם פייער)
 אלעס וואס עפענט דעם מוטערלייב,
 כדי איך זאל ויזא פערטויטשען, אונד כדי
 ויזא זאלען וויסען אז איך בין דער האר:
 27 דארום, בן-אדם, רעד צו דעם הויך-
 געזינד פון ישראל, אונד רוא זאלסט צו
 ויזא זאגען, אזוי זאגט דער האר זאט,
 נאך אין דעם דאווען האבען מיך איירע

עלשטערן געלעסטערט, ווייל ויזא האבען
 האב ויזא אריינגעבראכט צו דעם לאנד פאר וועלכעס איך האב אויפגעהויבען מיינע
 האנד עם צו ויזא צו געבען, אזוי האבען ויזא געזעהען אישליכען הויכען היגעל
 (בארג) אונד אישליכען דיקען בוים, אונד ויזא האבען דארט מקריב געוועזען ויירע
 זבחים, כדי מיך דארט צו דערצארגען מיט ויירע קרבנות, אונד ויזא האבען דארט
 אויף געטהון ויירע ריח ניחח, אונד ויזא האבען דארט אויף אויסגעזאסען ויירע נסכים:
 29 אזוי האב איך צו ויזא געזאגט, וואס איז דאס פאר א בכה דאס איהר קוקט דארט
 אהין? אונד דער נאמען דערפון ווערט אנגערופען בכה ביו צום היינטיגען טאג:
 30 דארום זאג צו דעם הויכגעזינד פון ישראל, אזוי זאגט דער האר זאט, האט איהר
 אייך מטמא געוועזען נאך דעם שטייגער פון איירע עלטערן? אונד נאך ויירע אומ-
 ווערדיגע מעשים האט איהר אייך מונה געוועזען? 31 אונד ווען איהר ברענגט
 איירע מתנות, אונד איהר מאכט דערמיט איירע קינדער דורכפארען דורך דעם
 פייער, אזוי טהוט איהר אייך מטמא זיין מיט אלע איירע אפגעטער ביו צום היינ-
 טיגען טאג, אונד זאל איך פון אייך אנגעפרעגט ווערען, א הויכגעזינד פון ישראל?
 אזוי וואהר וויא איך לעב, זאגט דער האר זאט, אויב איך וועל פון אייך אנגעפרעגט
 ווערען: 32 אונד דאס וואס געהט אויף אין איירע געדאנקען דאס וועט גאר-
 ניש זיין, אונד דאס וואס איהר זאגט, מיר וועלען זיין אזוי וויא דיא גוים, אזוי
 וויא דיא משפחות פון דיא לענדער, צו דינען האלץ אונד שטיין: 33 אזוי וואהר
 וויא איך לעב, זאגט דער האר זאט, אויב איך וועל ניש איבער ויזא רעגירען
 מיט א שטארקע האנד, אונד מיט איין אויסגעשטערקטען ארעם, אונד מיט אויס-
 געזאסענעם גרימזארן: 34 אונד איך וועל אייך ארויסברענגען פון דיא פעלקער,
 אונד איך וועל אייך זאמעלן פון דיא לענדער וואס איהר זענט צווישען ויזא
 פערשפרייט, מיט א שטארקע האנד, אונד מיט איין אויסגעשטערקטען ארעם,
 אונד מיט אויסגעזאסענעם גרימזארן: 35 אונד איך וועל אייך אריינברענגען
 אין דיא מדבר פון דיא פעלקער, אונד דארט וועל איך אייך משפטי (אדער
 שטראפען) פנים אל פנים: 36 אזוי וויא איך האב געשטפט (געשטראפט) איירע
 עלטערן אין דער מדבר פון דעם לאנד מצרים, גראד אזוי וועל איך אייך שטראפען,

וְאָנֹכִי דָעַר הָאֵר נָאִם: 37 אֲנֹכִי אֵיךְ נִעַל
אֵיךְ אֵיבָרֵיפִּהֶרֶן אֲנִימָעַר דָּעַר רוֹט,
אֲנֹכִי אֵיךְ נִעַל אֵיךְ אֲרִינְבִרֶעֱנֶנָּען אֵין
דָּעם בְּרִיתוֹת הַבְּרִית: 38 אֲנֹכִי אֵיךְ נִעַל
פֹּון אֵיךְ אֲוִיסְרִימָעַן דִּיא נָאם נִעַנָּען
מוֹרֵד אֲנֹכִי וְיִנְדִּינָעַן קֶעֱנָען מִיר, פֹּון דָּעם
לֵאנֵד אֲנֹנֹד וְיִיא הֶאָלְטֶען זיך אֲוִיף נִעַל
אֵיךְ וְיִיא אֲוִיסְבִּרֶעֱנֶנָּען, אָבֵעַר קִיין אַרֶץ
יִשְׂרָאֵל זָלֶען וְיִיא נִיט אֲרִינְקֹמָעַן, אֲנֹכִי
אִיהֶר נִעַט וְיִיסֶען אַז אֵיךְ בִּין דָּעַר הָאֵר:
39 אָבֵעַר נִעַנָּען אֵיךְ, אַ הִיזִי וְיִשְׂרָאֵל,
אֲזִוּיָא וְאָנֹכִי דָעַר הָאֵר נָאִם, נִעַהֲט אִיהֶר,
דִּינִט אֲיִטְלִיכֶער וְיִינֶע זִינֶע גֶעצֶען, אֲנֹכִי דָאָךְ
נֶאכְדָּעם נִעַן אִיהֶר וְיִילֵט מִיר נִיט גַּעֲ
הֶאָרְכֶען, — אָבֵעַר אִיהֶר זָלֵט נִיט מַעְהֶר
מַחֲלָל זיין מִיין הִיילִיגֶען נֶאמָען מִיט
אֲיִרֶע מַסְנֹת אֲנֹכִי מִיט אֲיִרֶע אָפֶנֶטְשֶׁער:
40 וְיִאֲרִין אֲוִיף מִיין הִיילִיגֶען בֶּאָרְג, —
דִּיא הִיזִיכֶע בַּעֲרָג פֹּון יִשְׂרָאֵל — וְאָנֹכִי
דָּעַר הָאֵר נָאִם, דָּאָרִט אֵין דָּעם לֵאנֵד
נִעַלֶען מִיר דָּאָם בֶּאָנְצֶע הִוִּינְעִינְד פֹּון
יִשְׂרָאֵל דִּינָען דָּאָרִט נִעַל אֵיךְ וְיִיא

37 וְאָנֹכִי דָעַר הָאֵר נָאִם: 38 אֲנֹכִי אֵיךְ נִעַל
אֵיךְ אֵיבָרֵיפִּהֶרֶן אֲנִימָעַר דָּעַר רוֹט,
אֲנֹכִי אֵיךְ נִעַל אֵיךְ אֲרִינְבִרֶעֱנֶנָּען אֵין
דָּעם בְּרִיתוֹת הַבְּרִית: 38 אֲנֹכִי אֵיךְ נִעַל
פֹּון אֵיךְ אֲוִיסְרִימָעַן דִּיא נָאם נִעַנָּען
מוֹרֵד אֲנֹכִי וְיִנְדִּינָעַן קֶעֱנָען מִיר, פֹּון דָּעם
לֵאנֵד אֲנֹנֹד וְיִיא הֶאָלְטֶען זיך אֲוִיף נִעַל
אֵיךְ וְיִיא אֲוִיסְבִּרֶעֱנֶנָּען, אָבֵעַר קִיין אַרֶץ
יִשְׂרָאֵל זָלֶען וְיִיא נִיט אֲרִינְקֹמָעַן, אֲנֹכִי
אִיהֶר נִעַט וְיִיסֶען אַז אֵיךְ בִּין דָּעַר הָאֵר:
39 אָבֵעַר נִעַנָּען אֵיךְ, אַ הִיזִי וְיִשְׂרָאֵל,
אֲזִוּיָא וְאָנֹכִי דָעַר הָאֵר נָאִם, נִעַהֲט אִיהֶר,
דִּינִט אֲיִטְלִיכֶער וְיִינֶע זִינֶע גֶעצֶען, אֲנֹכִי דָאָךְ
נֶאכְדָּעם נִעַן אִיהֶר וְיִילֵט מִיר נִיט גַּעֲ
הֶאָרְכֶען, — אָבֵעַר אִיהֶר זָלֵט נִיט מַעְהֶר
מַחֲלָל זיין מִיין הִיילִיגֶען נֶאמָען מִיט
אֲיִרֶע מַסְנֹת אֲנֹכִי מִיט אֲיִרֶע אָפֶנֶטְשֶׁער:
40 וְיִאֲרִין אֲוִיף מִיין הִיילִיגֶען בֶּאָרְג, —
דִּיא הִיזִיכֶע בַּעֲרָג פֹּון יִשְׂרָאֵל — וְאָנֹכִי
דָּעַר הָאֵר נָאִם, דָּאָרִט אֵין דָּעם לֵאנֵד
נִעַלֶען מִיר דָּאָם בֶּאָנְצֶע הִוִּינְעִינְד פֹּון
יִשְׂרָאֵל דִּינָען דָּאָרִט נִעַל אֵיךְ וְיִיא

כא

כא

2 אֲנִי דְבַר־יְהוָה אֵלֵי לֵאמֹר: בְּדָאָם שׁוֹם פִּנְיָ בְּרַךְ
חִימָה וְהַפָּח אֶל־דָּרוֹם וְהִנָּבֵא אֶל־יֶעֱר הַשָּׂדֶה נֶגֶב:
3 וְאִמְרָה לְיֶעֱר הַנֶּגֶב שָׁמַע דְּבַר־יְהוָה בְּהֶאֱמַר אֲנִי יְהוָה
הִנֵּנִי מֵעִתְּהָרָה: אֲשֶׁר וְאֶבְלָה בָּהּ בְּלֶעֱדָלָה וְלִעֲזֵיב בֶּשֶׁשׁ
לֹא־תִכְבְּהָ לְחֶבֶת שְׂלֵכֶת וְנִצְרִיבָהּ בְּלִפְנֵים מִנְּגֹב
4 צִפּוֹת: וְיִיא בְּלִיבְשׁר כִּי אֲנִי יְהוָה בְּעֻשְׂתִּיהָ לֹא תִכְבְּהָ:
5 וְאִמְרָה אֵלֵי יְהוָה הִמָּה אֲמָרִים לִי הִלָּא מִמֶּשֶׁל

קאפיטעל כא

1 אֲנֹכִי דָאָם וְיִאָרִט פֹּון דָּעם הָאֵר אִיז צו מִיר גֶּעִנְעִנְען, אֲזִוּיָא צו זָנֶען: 2 בְּיִאָדָם,
טְהִיא דִּיין פִּטְוִי אֲוִיף דָּעם נִעַן קִיין דְּרוֹס־זִיט, לֹאֹ זיין דִּיין וְיִאָרִט אֲוִיף דְּרוֹס־זִיט,
אֲנֹכִי זָאג נְבִיאוֹת קֶעֱנָען דָּעם וְיִאָלֵד פֹּון דְּרוֹס־זִיט: 3 אֲנֹכִי דִיא וְיִאָלֵט זָנֶען צו
וְיִאָלֵד פֹּון דְּרוֹס־זִיט, הָעַר דָּאָם וְיִאָרִט פֹּון נָאִם, אֲזִוּיָא זָנֶען דָּעַר הָאֵר נָאִם, זַעֲה אֵיךְ
נִעַל אֵין דִּיר אֶצִּינְדֶען אַ פִּיעֶער אֲנֹכִי דָאָם נִעַט אֵין דִּיר פֶּערֶבֶרֶעֱנֶנָּען אֲיִטְלִיכֶען פִּיכְטֶען
בּוֹיִם, אֲנֹכִי אֲיִטְלִיכֶען טְרִיקֶעֱנֶעם בּוֹיִם, דִּיא פִּיעֶער־פִּלָּאם נִעַט נִיט פֶּערֶלֶאשֶׁן נִעַרֶען, גִּיר
עֶרֶט אֵלֶע וְיִיסֶען פֹּון דְּרוֹס בִּיז צָפֹון זָלֵט אֵין אִיהֶר פֶּערֶבֶרֶעֱנֶנָּען נִעַרֶען: 4 אֲנֹכִי אֵלֶעם פִּלִּיזִשׁ
(אֵלֶע מִעֲנִשֶׁען) וְיִאָלֶען עִם זַעֲהֶען אַז אֵיךְ דָּעַר הָאֵר הָאָב עִם אָנְעֶצִינְדֶען עִם זָלֵט נִיט פֶּערֶר
לֵאשֶׁען נִעַרֶען: 5 אֲזִוּיָא הָאָב אֵיךְ גֶּעִנְאָט, — אַ, הָאֵר נָאִם: וְיִיא זָנֶען צו מִיר, רַעֲט עַר נִיט

מיט משלים? 6 אונד דאס ווארט פון
דעם האר איז צו מיר גענוענען, אזוי צו
זאגן: 7 בן אדם, משה דיין פנים קעגן
ירושלים, אונד לאז דיין ווארט ווין קעגן
דיא (ביידע) מקדשים, אונד זאג גביאות
קעגן ארץ ישראל: 8 אונד דוא זאלסט
זאגן צו ארץ ישראל, אזוי זאגט דער
האר, זעה, איך בין קעגן דיר, אונד איך
וועל ארויסציהען מיין שווערד פון איהרע
שייד, אונד איך וועל פון דיר פערטילגען
דעם צדיק מיט דעם רשע: 9 ווייל איך
וועל פון דיר פערטילגען דעם צדיק אונד
דעם רשע, דארום וועט מיין שווערד
ארויסגעהן פון איהרע שייד קעגן אלעם
פלויש פון דרום ביז צפון-זייט: 10 אונד
אלע וועלען וויסן דאס איך דער האר
האב ארויסגעצויגען מיין שווערד פון
איהרע שייד, אונד עס זאל נישט מעהר
צוריקקעהרען: 11 אבער דוא בן-אדם,
זיפ! וועען צובראכענע לענדען אונד
וועגען ביטערקייט זאלסט דוא זיפצען
פאר ווירע אויגען: 12 אונד עס וועט
זיין, ווען זייא וועלען צו דיר זאגען, פאר-
וואס מ'הוסט דוא זיפצען? אזוי זאלסט דוא

זאגען, וועגען דער (שמועה) נאכריכט וואס איז אנגעקומען, אונד אישליכעם הארץ
וועט צושמאלצען ווערען, אונד אלע הענד וועלען שלאפן ווערען, אונד אישליכעם
געמיטה וועט פערשמאכטען, אונד אלע קניען וועלען צוגעהן אזוי וויא וואכער, זעה,
עס קומט אן, אונד עס וועט זיין, זאגט דער האר נאט: 13 אונד דאס ווארט פון דעם
האר איז צו מיר גענוענען, אזוי צו זאגן: 14 בן-אדם, זאג גביאות, אונד דוא זאלסט
זאגען, אזוי זאגט דער האר נאט; זאג, א שווערד, א שווערד! עס וועט געשארפט
ווערען אונד עס וועט אויף בלינקען: 15 כדי עס זאל געוויס שטעכטען איז עס שארף
געמאכט, אונד כדי עס זאל בלינקען איז עס גלאט געמאכט געווארען; אדער זאלען
מיר זיך פרייען, עס איז דיא רוט פון מיין זיהן וואס פערצאכטעט אישליכען בוים:
16 אונד ער האט עס געגעבען זיא גלאט צו מאכען כדי זיא (געסער) אנצוגעמען
מיט דער האנד, עס איז א שארפעס שווערד אונד גלאט כדי זיא זאל געגעבען ווערען
אין דיא האנד פון דעם וואס מ'הוט הרגענען: 17 שרייא אונד קלאג, בן-אדם! ווארין
עס וועט זיין איבער מיין פאלק, אונד איבער אלע פירשטען פון ישראל, דיא וואס
האבען מורא פאר דעם שווערד ווענען גענוענען צווישען מיין פאלק, דאריבער קלאפ
אויף דייע לענדען: 18 ווארין עס איז געפריפט, אבער וואס, ווען דיא רוט וועט
אויף נישט מעהר פערצאכטעט זיין? זאגט דער האר נאט: 19 אבער דוא בן-אדם, זאג
גביאות, אונד קלאפ מיט דיא הענד, ווארין דאס שווערד, וועט פערדארבען ווערען,
זיא, עס וועט זיין א דרייפאכעס שווערד, עס איז א שווערד וואס דערשלאגט דיא
גרויסע, עס וועט צו ווירע חדרים ארויסקומען: 20 כדי דאס הארץ צו צערשמעלצען,
אונד דיא שטרויכלונג צו פערמעהרען, איבער אלע ווירע טוישען האב איך געלאזט
שעכטען מיט דעם שווערד, א, עס איז שוין גלענצט געמאכט, אונד עס איז איינגע-
וויקעלט צו שעכטען: 21 פערצייגט דיר, זעה, ענטוועדער צור רעכטען אדער מאך
דיר צור לינקען-זייט, אוןאז אהין דיין פנים איז אנגעברייט: 22 אונד איך וועל אויף
שלאגען איינע האנד צו דיא אנדערע, אונד איך וועל אפלאזען מיין גרימזארן, איך
דער האר האב עס גערעט: 23 אונד דאס ווארט פון דעם האר איז צו מיר

בענועזען, אזוי צו זאגן: 24 אונד דוא
בן-אדם, מאך דיר צווייא וועגען כדי
דאס שווערד פון דעם מלך פון בבל זאל
קומען, פון איין לאנד זאלען ביידע
(וועגען) ארויסגען, רוים דיר אויס איין
אָרט אָן דער שפיין, אין דעם וועג פון
דער שטאט רוים דיר אויס איין אָרט:
25 דוא זאלסט מאכען א וועג כדי דאס
שווערד זאל קומען קיין רבתי פון דיא
בני-עמון, אונד צו יהודה קיין ירושלים
דיא פעסטע שטאט: 26 ווארין דער
מלך פון בבל איז געשטאנען אויף דעם
וועג וואס שויר זיך אָפּ, אָן דער שפיין
פון דיא צווייא וועגען, אז ער זאל זיך
לאזען זאגען דורך בישוף, ער האט דיא
פויילען לייכט געמאכט, ער האט אָנגעד-
פּרעגט דורך דיא געצענבילדער, ער האט
אָנגעזעהען דיא לעבער: 27 אין ווינע
רעכטע האנד איז גענועזען דאס בישוף
פון ירושלים כדי קאנאנען אָנצושטעלען,
אונד דאס מויל אויפצומאכען מיט רציחה,
אונד דאס קול אויפצוהעבען מיט שא-
לונג, אונד קאנאנען אויפצושטעלען בייא

24 אלי לאמר: ואתה בראש שישלך ושמע דברים
לבוא תרב מלך בבל מאר אחר מא שנתסוד ברא
25 בראש בנך ער ברא: תרב תשים לבוא תרב את
26 רבת בני-עמון ואת יהודה בירושלם בצורה: בירמור
מלך בבל אל-אם הנדך בראש שני הדברים לקסם
27 קסם קללך בחצים שאל בתרפים ראה בפקד: כימי
היה הנקם וירושלם לשום פרס לפתח פה ברה
לקרם קול בתרומה לשום פרס על-שערים לשפך
28 מללה לבנות דבק: והיה להם בקסם שוא בעצותם
שבבי שבעות להם והאמור ען לתפש:
29 לכן בהאמר איני ידע וכן חכמם ינלם בהנלות
פושעם לתראות חפאותם בכל עלילותם וכן
ל חכמם בפה תתפש:
30 ואתה חלל רשע נשיא
31 ישראל אשר-בא יום בעת עון קין: בה אמר
איני ידע הסיר המנופת והרים העשרה זאת לאזאת
32 השפלה הנקם והנקם השפיל: ענה ענה אשימה
נמואת לא היה ערבא אשר-לו המשפט ותתמו:
33 ואתה בראש הנבא ואמר בה אמר ידע אל-
בני עמון ואליהרשם ואמר תרב תרב שתחל למכה
34 מרשה לקביל למען בקר: בנחות לך שוא בקסם
לך מוב לתת אויף אל-צארי חלל רשעים אשר-בא
ל יום בעת עון קין: השב אל-מסגרה במקום אשר
36 נקראת בארץ מבריתך אשפט אתך: ושפתי עליך
ועמר באש עברתי אפי עולד ותחמד ביר אנשים
37 בגדים הרש משחית: לאש תהיה לאכלה דמך יהיה
ביתך הארץ לא תכפר כי אני יהיה דברתי:

דיא שויערן, אונד אויפצושיטען א שאנק אונד צו בויען א טהורעם: 28 אונד דאס
וועט צו וויא זיין אין זיירע אויגען פאלשעם בישוף, (צו דיא) וואס האבען צו וויא
געשווארען מיט שבועות, אונד ער וועט געדענקען דיא זינד כדי וויא זאלען געהאפט
ווערען: 29 דארום, אזוי זאגט דער האר באט, ווייל איהר האט געמאכט געדענקען
איינע אונגערעכטיגקייטען, אונד איירע זינד איז אנטפלעקט געווארען אז איירע זינד
זאל געזעהען ווערען דורך אלע איירע שלעכטע מעשים, דארום וועט איהר דערמאנט
ווערען אונד איהר וועט אין דער האנד געהאפט ווערען: 30 אונד דוא אנהייבליכער
רשע, דוא נשיא פון ישראל, דיין טאט איז אָנגעקומען, אין דער צייט ווען דיא זינד
האט איין ענד: 31 אזוי זאגט דער האר באט, טהוט אָפּ דעם הוט, אונד נעם ארום
דיא קרוין, דאס וועט נישט זיין דאס דאזיגע, דערהעב דעם וואס איז נידעריג, אונד מאך
נידעריג דעם וואס איז הויף: 32 איך וועל מאכען פערטויס! פערטויס! פערטויס!
אונד דאס וועט אויף נישט זיין, ביז דער וועט קומען וועמעס רעכט עס איז,
אונד איך וועל עס איהם געבען: 33 אָבער דוא, בן-אדם, זאג נביאות, אונד דוא
זאלסט זאגען, אזוי זאגט דער האר באט צו דיא בני-עמון אונד וועגען זיירע שאנד,
אונד דוא זאלסט זאגען, דאס שווערד, דאס שווערד איז אויפגעמאכט, צום שעכטען
איז עס אויסגעגלאט, צו פערלענדען ווייל עס גלאנצט: 34 ווייל דוא האסט דיר געד-
לאזט פאלש נביאות זאגען, אונד האסט דיר געלאזט דורך בישוף ליגען זאגען, דיך
צו איבערגעטשען אויף דיא העלנער פון דיא דערשלאגענע רשעים, וואס זייער טאט
איז אָנגעקומען, אין דער צייט ווען זיירע זינד וועט האבען איין ענד: 35 זאל איך
לאזען צוריקהערען (דאס שווערד) אין איהרע שויד? אין דעם אָרט וואו דוא ביזט
געשאפען געווארען, וועל איך דיך משפטן: 36 אונד איך וועל איבער דיר אויסגיטען
מיין גרימץארן, מיט דעם פיינער פון מיין גרימץארן וועל איך אויף דיר בלאזען, אונד
איך וועל דיך איבערגעבען אין דיא הענד פון דיא נארישע מענטשען, וואס זענען
קינסטלער צו פערדארבען: 37 דוא וועסט זיין פאר דעם פיינער צום
פערברענען, אונד דיין בלוט וועט זיין אין דער מיטען פון דעם לאנה,
אונד דוא וועסט נישט מעהר דערמאנט ווערען, ווארין איך, דער האר, האב
עס גערעט:

והפרת וברל אלתוד כד לשמעליו אש להקדד
 21 בן אקבז באפי ובחמתי ותחתי ותחתי אחכם: ונכסתי
 אחכם ותחתי עליכם באש עברתי ותחכם בתוכם:
 22 בהתקד כסף בתוד כד בן תחבו בתוכה ודעם כד
 23 אני יהיה שפכתי חמתי עליכם: יהי דבר-הזה
 24 אל לאמר: בראש אמר-לה את ארץ לא משה-נה
 25 כה היא לא נשמה ביתם ועם: כשר נביאה בתוכה כפרי
 26 שוא מרף מרף נפש אכלו חסן וקד יקדו אלמנתי
 27 הרבו בתוכה: להנה חמתי תחתי ותחלו קדשי ביד
 28 קדש לחל לא הבדילו ובקדמא לשהוד לא הדרעו
 29 ומשבותי העלמי ענינם ונחל בתוכם: שריה בקדשה
 30 כואבים מרפי מרף לשפדדם לאבד נפשות למען
 31 בצע בצע: ונביאה סרו להם תפל חוס שוא וקסמים
 להם כוב אמרים כה אמר אלני יהיה יהיה לא דבר:
 עם הארץ עשיו עשק ונלוו נלו ועני ואביו דנו ואר-
 ל הני עשיו כלא משפט: ואבדש מהם אש בדרגה
 ולמד כפרן לפע כד הארץ לבלתי שחנה ולא מצאתי:
 31 ואשפך עליהם נמי באש עברתי בליתם דרם בראשם
 נחתי נאם אלני יהיה:
 כג
 1 ויהי דבר-יהיה אל לאמר: בראש שמים ושמי בנות
 2 אסדתת יהי: ותנונה במערים בנזירות וני שמה
 3 מצבו שריה ושם עשו דני בתוליהן: ושמותן אהלה
 4 הודלה ואהליבה אחותה ותהנה לי ותלהנה בעם
 5 ה בנות ושמותן שמרון אהלה וירושלם אהליבה: ותנו
 6 אהלה תחתי ותעב עליהם אהלה אלאשור קרובים:
 לבשי תכלת פתות וסגים בתורי חמד בגלם פרשים

אונד בלויא אונד צין אין דער מיטען פון
 א שמעליך אויפער, דארויף צו בלאזען
 מיט פייער כדי עס צו שמעלצען, אזוי
 וועל איך אייך איינזאמעלן אין מיין צארן
 אונד אין מיין גרימזאך, אונד איך וועל
 אייך (דארט) איבערלאזען אונד איך וועל
 אייך שמעלצען: 21 איך וועל אייך
 זאמעלן אונד איך וועל אויף אייך בלאזען
 מיט דעם פייער פון מיין גרימזאך,
 אונד איהר וועט אין איהרע מיטע גע-
 שמאלצען ווערען: 22 אזוי וויא זילבער
 ווערט געשמאלצען אין דעם שמעליך-
 אויפער, אזוי וועט איהר אין דער מיטען
 געשמאלצען ווערען, אונד איהר וועט
 וויסען אז איך דער האר האב איבער
 אייך אויסגעזאסען מיין גרימזאך:
 23 אונד דאס נאךט פון דעם האר איז
 צו מיר גענוועזען, אזוי צו זאגען:
 24 בראדס, זאג צו איהר, דא ביזט א
 לאנד וואס איז נישט גערייניגט, אונד עס
 האט נישט דארויף גערענגענט אין דעם
 טאג פון צארן: 25 איהרע נביאות
 האבען זיך אין איהר פערקניפט, אזוי
 וויא א שרייעדיגער לייב וואס פערציקט,
 אזוי האבען זייא נפשים געפרעכען, זייא האבען
 אונעקענענאמען קאסטיאכער אונד טייערע
 זאכען, זייא האבען אין איהר פערמעהרט אלמנות: 26 איהרע פהים האבען אונעק-
 גערויבט דיא תורה, אונד זייא האבען מחלל גענוועזען מינע קדשים, צווישען הייליג
 אונד אומהייליג האבען זייא נישט געמאכט א צווישען-שירי, אונד צווישען טמא אונד
 ריין האבען זייא אויף נישט געקאנט געמאכט, אונד פון מינע שבתים האבען זייא
 אונעק-עטהן זיירע אויבען, אונד איך בין צווישען זייא פערזאמליגט גענוארען:
 27 זיירע פירשטען צווישען זייא זענען וויא וועלך וואס פערציגען, בלוט צו פערניסען
 אונד נפשות צו פערטילגען, כדי זייא צו בענגלין: 28 אונד איהרע נביאים געשמירען
 זייא מיט קאלף, וויא זאגען פאלשע נביאות אונד מאכען פישוף צו זייא מיט ליבען, זייא
 זאגען, אזוי זאגט דער האר נאם, ווען דער האר האט נישט גערעט: 29 דאס פאלק פון דעם
 לאנד האבען זייא גערויבט אונד בענגולת מיט א גולה, אונד דעם ארעמען אונד דעם נויטה-
 געדארפטניגען האבען זייא גענארט אונד דעם גר האבען זייא גערויבט און א משפט:
 30 אונד איך האב געזוכט פון זייא א מאן וואס זאל מאכען א פערציומונג אונד זאל
 שטעהן אין דעם בראד פאר מיר וועגען דעם לאנד, כדי איך זאל עס נישט פערדארבען,
 אבער איך האב קיינעם געפונען: 31 דאריבער האב איך איבער זייא אויסגעזאסען מיין
 גרימזאך, איך האב זייא פערטילגט מיט דעם פייער פון מיין גרימזאך, איך האב זיירע
 איינעקע וועגען אויף זייער קאפ געזעבען, זאגט דער האר נאם:

קאפיטעל כג

1 אונד דאס נאךט פון דעם האר איז צו מיר גענוועזען, אזוי צו זאגען: 2 בראדס, צווייא
 טייערע זענען גענוועזען דיא טעכטער פון איינע מוטער: 3 אונד זייא האבען זיך פער-
 הירט אין מצרים, אין זיירע יונגער האבען זייא זיך מונה גענוועזען, דארט האט מען זייא
 זיירע בריסשען געקוועטשט, אונד דארט האט מען צושטויסען דיא ציצען פון זיירע
 בתולה-שאפט: 4 אונד זיירע נעמען זענען גענוועזען אהלה דיא עלצטע, אונד אהליבה
 איהרע שוועסטער, אונד זייא זענען מיין גענוועזען, אונד זייא האבען געווינען זיין אונד
 טעכטער, אונד אזוי זענען זיירע נעמען גענוועזען—שמרון אהלה, אונד ירושלים אהליבה:
 5 אונד אהלה האט זיך אונטער מיר מונה גענוועזען, אונד זיא האט געגלוקט צו איהרע ליבהאר-
 בערס, אשור וואס איז געהענט גענוועזען: 6 וואס זענען גענוועזען אנגעטהון מיט בלויז-נאל,
 געוועלטיגער אונד הארען, זייא זענען אלע גענוועזען לוסטבארע יונגע לייט, רייטער אויף
 רייטרווענען

רִבְבִי סוּסִים: וְתַתּוּ מוֹנִיתֶיהָ עֲלֵיהֶם מִבְּתֵר אֲשׁוּר
 כָּלֶם וּבָלָל אֲשֶׁר־נִקְבָּה בְּכִלְקוּלֵיהֶם וְנִסְמָאָה: וְאִתִּי
 מוֹנִיתֶיהָ מִמְּצִרִים לֹא לְקֹבֶה כִּי אוֹתָהּ שָׁכְנוּ בְּנִינֶיהָ
 וְהִמָּה עֵשׂוּ דְבֵי בְּתוּלֶיהָ וְשִׁפְטוּ מוֹנִיתָם עֲלֶיהָ: לָקַן
 נִתְּתָהּ בְּתִרְמָאֲבָהּ בְּדִבְכָּי אֲשׁוּר אֲשֶׁר עֲזָבָה עֲלֵיהֶם:
 הִמָּלֵךְ גִּלְיָ עֲרֹתָהּ בְּנִיָּה וּבְתוּתֶיהָ לְקֹרֵי וְאוֹתָהּ בְּתִרְבִּי
 הִרְגוּ וְהִרְשִׁם לְנָשִׁים וְשִׁפְטִים עֵשׂוּ בָּהּ: וְהִרָא אֲחִיתֶיהָ
 אֶהְלִיבָהּ וְתִשְׁתַּר עֲנָבָתָה מִמֶּנָּה וְאִת־תּוֹנִיתֶיהָ מִזִּנֵּין
 אֲחֻתָּהּ: אֶל־בְּנֵי אֲשׁוּר עֲזָבָה פְּחוֹת וְסָנִים קְרִבִּים
 לְבָשִׁי מִכְּלוּל פְּרָשִׁים רִבְבִי סוּסִים בְּתוּרֵי חֶמֶד כָּלֶם:
 וְהִרָא כִּי נִסְמָאָה תִּרְדַּךְ אֶחָד לְשִׁתְּהוֹן: וְהוֹסֵף אֶל־תּוֹנִיתֶיהָ
 וְהִרָא אֲנִשֵּׁי מִחֶמֶר עֲלֵיהֶן לְקֹרֵי עֲלֵי כְשָׁדִים חֲקָנִים
 בְּשִׁשֶּׁר: חֲעוּרֵי אוֹדֵר בְּמִתְנִיָּהם סְרוּתֵי מְבוּלִים בְּרָאשֵׁיהֶם
 מִרָאָה שְׁלִשִׁים כָּלֶם דְּמוּת בְּגִדֵּיבָל בְּשָׂדִים אֶרֶץ
 מִלְּתָתָם: וְתִשְׁכַּב עֲלֵיהֶם לְמִרְצָה עֵנֶה וְתִשְׁלַח מְלָאֲכִים
 אֲלֵיהֶם בְּשָׂדֵיהֶם: כִּבְּאֵי אֶלֶיָּה בְּגִדֵּיבָל לְמִשְׁכַּב דָּם:
 וְנִסְמָאָה אוֹתָהּ בְּתוֹנִיתָם וְתִשְׁמָאֲכֶם וְתִקַּע נֶפֶשׁ מִהֶם:
 וְהִגִּל מוֹנִיתָהּ וְהִגִּל אֶת־עֲרֹתָהּ וְתִקַּע נֶפֶשׁ מִעֲלֶיהָ
 כְּאֲשֶׁר נִקְבָּה נֶפֶשׁ מִעַל אֲחֻתָּהּ: וְתִרְכָּה אֶת־תּוֹנִיתֶיהָ
 לְזִכֹּר אֶת־זִמְיָ נִשְׁרִיָּה אֲשֶׁר נִתְּתָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: וְתִשְׁכַּבָּה
 עַל פְּלוּשִׁיתָם אֲשֶׁר בָּשָׂר חֲמִידִים בְּשָׂרָם וְתִרְמַת סוּסִים
 וְרִמָּהֶם: וְתִפְקְדִי אֵת זִמְתָּ נִשְׁרִיָּה בְּעִשְׂוֹת מִמְּצִרִים
 דְּדִידָךְ לְמִנֵּן שָׂרִי נִשְׁרִיָּה: לָקַן אֶהְלִיבָהּ בְּהִרְצָאָהּ
 אֲדִי דִּהּ הִנֵּי מִצֵּר אֶת־מִתְנֵיהֶן עֲלֵיהָ אֶת אֲשֶׁר־נִקְבָּה
 נֶפֶשׁ מִהֶם וְהִבְאִיתִים עֲלֶיהָ מִסְכִּים: בְּנֵי בָבֶל וְכָל־
 כְּשָׁדִים בְּקוֹד וְשׁוֹעַ וְקוֹעַ כָּל־בְּנֵי אֲשׁוּר אוֹתָם בְּתוּרֵי
 חֶמֶד פְּחוֹת וְסָנִים כָּלֶם שְׁלִשִׁים וְקְרוּאִים רִבְבִי סוּסִים

רִישִׁיתוֹעֲזָנָן אוֹנֵד פֶּעֶר: 7 דְּאִרְיָבֶּר הָאֵם
 זִיא אִיהֶרֶע הוֹרֶע־רִיִּיא אֶהֱיִנְגֶעֱבֶען צו זײַא,
 אוֹיף אַלע אוֹיסקֶרֶנוֹעֶה־לִּטֶע לײַט פֿון אֲשׁוּר
 אוֹנֵד אוֹיף אַלע וְאָם זײַא הָאָם גֶּעגֶלֶקֶט,
 אוֹנֵד נָאךְ אַלע ווירֶע גֶּעצֶען־בִּילְדֶּרֶר הָאָם
 זײַא ווײַךְ מִטְמָא גֶעוֹעֶזען: 8 אוֹנֵד אִיהֶרֶע
 הוֹרֶע־רִיִּיא פֿון מִצְרַיִם הָאָם זײַא אוֹיף נײַט
 פֶּער־לֹאֲמֵ, וְהָרִין זײַא וְעֶנֶן מײַט אִיהֶר
 גֶּעלֶענֶען אִין אִיהֶרֶע ווײַענֶד, אוֹנֵד זײַא
 הָאָבֶען גֶּעקֶנוֹעֶשֶׁט אִיהֶר בְּרִיסֶטֶען פֿון
 אִיהֶרֶע בְּתוּלֶה־שְׁאָפֵט, אוֹנֵד זײַא הָאָבֶען
 אוֹיסקֶענֶאָסֶען (דײַא תִּאֲנָה פֿון) זײַעֶר זִנּוֹת
 אוֹיף אִיהֶר: 9 דְּאִרְוִם הָאָב אײַף זײַא אִי־
 בֶּערֶגֶעֱבֶען אִין דײַא הֶענֵד פֿון אִיהֶרֶע
 לִיבֶה־אָבֶערס, אִין דײַא הָאָנֵד פֿון דײַא בְּנֵי
 אֲשׁוּר, וְאָם זײַא הָאָם צו זײַא גֶּעגֶלֶקֶט:
 10 זײַא הָאָבֶען אַנטְשֶׁלֶקֶט אִיהֶרֶע שְׁאָדֶה,
 אִיהֶרֶע ווײַךְ אוֹנֵד אִיהֶרֶע טֶעכְטֶער הָאָבֶען
 זײַא אֲנוֹעֶקֶענֶומֶען, אוֹנֵד זײַא אַלײַן הָאָבֶען
 זײַא גֶּעֲהֶרֶבֶת מײַט דָּעם שׁוֹעֶרֶד, אוֹנֵד זײַא
 הָאָם גֶּעֲהָאָט א (שְׁלֶעכְטֶען) שֵׁם אִינטֶער
 דײַא ווײַבֶּער, וְהָרִין זײַא הָאָבֶען אִיהֶר
 אַנְגֶּעמָהוֹן פֿורֶעניוֹת (שְׁטָרֶאף־גֶּעֲרִיכֵט):
 11 אוֹנֵד ווען אִיהֶרֶע שׁוֹעֶסְטֶער אֶהְלִיבָהּ

הָאָם דָּאָם גֶּעוֹעֲהֶען, אזײַז אײַז זײַא נָאךְ מֶעֱהֶר פֶּער־דָּארְבֶּען גֶּעוֹעֶזען מײַט אִיהֶרֶע גֶּלֶס־
 טוֹנֵה, אוֹנֵד אִיהֶרֶע הוֹרֶע־רִיִּיא אײַז מֶעֱהֶר גֶּעוֹעֶזען ווײַא דָּאָם זִנּוֹת פֿון אִיהֶרֶע שׁוֹעֶסְטֶער:
 12 זײַא הָאָם גֶּעגֶלֶקֶט צו דײַא בְּנֵי אֲשׁוּר, וְאָם וְעֶנֶן גֶּעוֹעֶלְמִיגֶער אוֹנֵד הָאָרֶען וְאָם וְעֶנֶן
 נֶאֱהַעֲנֵט, אוֹנֵד וְעֶנֶן שְׁעָהן אַנְגֶּעקֶלֶיִר, רִישִׁיֶּער וְאָם רִישִׁיֶּען אוֹיף פֶּעֶרֶד, אַלע לֹוסְטֶבֶארֶע
 יוֹגֶע לײַט: 13 אוֹנֵד אײַף הָאָב גֶּעוֹעֲהֶען אַז זײַא אײַז טְמָא גֶעוֹנֶארֶען, וְהָרִין זײַא הָאָבֶען
 בִּידֶע אײַן ווענֶ: 14 אוֹנֵד זײַא הָאָם נָאךְ פֶּערֶמֶעֱהֶרֶט אִיהֶר זִנּוֹת, וְהָרִין זײַא הָאָם גֶּעוֹעֲהֶען
 מֶאֱנִס־בִּילְדֶּרֶר אוֹיסקֶעקֶרִיצֵט אוֹיף דֶּער וואַנֵד, בִּילְדֶּרֶר פֿון דײַא כְּשָׁדִים וְעֶנֶן גֶּעוֹעֶזען
 אוֹיסקֶעקֶרִיצֵט (אוֹיסקֶעמָאֶלֶט) מײַט פֶּאָדֶען: 15 אַנְגֶּענֶאָרְטֶעלֶט מײַט א בְּאָרְטֶעל אוֹיף
 ווירֶע לֶענֶדֶען, אוֹנֵד גֶּעפֶארֶבֶטֶט טוֹרֶבֶאנֶען אוֹיף ווירֶע קֶעפֿ, אַלע הָאָבֶען אוֹיסקֶענֶעוֹעֲהֶען
 ווײַא הוֹיפֶש־לײַט, דײַא גֶּעשְׁמָאֶלֶט פֿון דײַא בְּנֵי בָבֶל, כְּשָׁדִים אײַז דָּאָם לֹאנֵד פֿון ווירֶע גֶּע־
 בִּוּרֵט: 16 אוֹנֵד ווען זײַא הָאָם אוֹיף זײַא גֶּעקֶקֶט מײַט אִיהֶרֶע אוֹיגֶען אזײַז הָאָם זײַא צו זײַא
 גֶּעגֶלֶקֶט, אוֹנֵד זײַא הָאָם צו זײַא גֶּעשִׁיקֵט שְׁלוּחִים קײַן כְּשָׁדִים: 17 אוֹנֵד דײַא בְּנֵי בָבֶל
 וְעֶנֶן צו אִיהֶר גֶּעקֶנוֹמֶען צו דָּעם לִיבֶעס־גֶּעלֶענֶער, אוֹנֵד זײַא הָאָבֶען זײַא מִטְמָא גֶעוֹעֶזען
 מײַט ווײַעֶר זִנּוֹת, אוֹנֵד זײַא הָאָם ווײַךְ מײַט זײַא מִטְמָא גֶעוֹעֶזען, אוֹנֵד אזײַז אִיז אִיהֶר נֶפֶשׁ פֿון
 זײַא אֲנוֹעֶקֶעֲרִיסֶען גֶּעוֹנֶארֶען: 18 אוֹנֵד ווען אִיהֶר זִנּוֹת אײַז אַנטְשֶׁלֶקֶט גֶּעוֹנֶארֶען, אוֹנֵד
 אוֹיף אִיהֶרֶע שְׁאָדֶה, אזײַז הָאָב אײַף מײַךְ פֿון אִיהֶר אֲנוֹעֶקֶעֲרִיסֶען גֶּרָאָד אזײַז ווײַא אײַף הָאָב
 מײַךְ אֲנוֹעֶקֶעֲרִיסֶען פֿון אִיהֶרֶע שׁוֹעֶסְטֶער: 19 אוֹנֵד דָּאָךְ הָאָם זײַא פֶּערֶמֶעֱהֶרֶט אִיהֶר זִנּוֹת
 פֶּרִי צו גֶּעֲדֶענֶקֶען אָן דײַא טֶעג פֿון אִיהֶרֶע ווײַענֵד ווען זײַא הָאָם ווײַךְ מִזְנֶה גֶעוֹעֶזען אִין דָּעם
 לֹאנֵד מִצְרַיִם: 20 אוֹנֵד זײַא הָאָם גֶּעגֶלֶקֶט צו ווירֶע קֶעבֶס־מֶענֶער, וְאָם ווײַעֶר פֿלײַשׁ אײַז
 ווײַא דָּאָם פֿלײַשׁ פֿון עֶזֶל, אוֹנֵד וְאָם ווײַעֶר ווע אײַז ווײַא דֶּער שְׁטֵרױם פֿון פֶּעֶרֶד:
 21 אוֹנֵד דײַא הָאָסֶט גֶּעֲרָאכֵט אָן דײַא שְׁלֶעכְטִיגֶקײַט פֿון דײַנֶע ווײַענֵד, ווײַא דײַא הָאָסֶט גֶע־
 לֹאֲמֵט גֶּעמָאָפֶען דײַנֶע צײַעֶן אִין מִצְרַיִם פֿון ווענֶען דײַא בְּרִיסֶטֶען פֿון דײַנֶע ווײַענֵד:
 22 דְּאִרְוִם, אַ אֶהְלִיבָהּ! אזײַז וואַנט דֶּער הָאָר הָאָם, זַעה, אײַף וועל דֶּערֶנוֹעֶקֶען דײַנֶע
 לִיבֶה־הָאָבֶערס קֶענֶען דײַר, פֿון וועלכֶּע דײַן נֶפֶשׁ אײַז אֲנוֹעֶקֶעֲרִיסֶען, אוֹנֵד אײַף וועל זײַא
 גֶּרֶענֶגֶען קֶענֶען דײַר רִינְגֶס אַרום: 23 דײַא בְּנֵי בָבֶל, אוֹנֵד אַלע כְּשָׁדִים, פֶּקוֹד אוֹנֵד
 שׁוֹע אוֹנֵד קוֹע אוֹנֵד אַלע בְּנֵי אֲשׁוּר מײַט זײַא, אַלע וְעֶנֶן לֹוסְטֶבֶארֶע יוֹגֶע לײַט,
 גֶּעוֹעֶלְמִיגֶער אוֹנֵד הָאָרֶען, הוֹיפֶש־לײַט אוֹנֵד חֲשׁוּבֶע לײַט, אַלע רִישִׁיֶּען אוֹיף פֶּעֶרֶד:

כָּלֵם: וְכָא עֲלֵךְ דָּאֵן רַכֵּב וְנִלְל וּבִקְרֵל עֲמִים עֲזָה
 וּמִן וּבִקְרֵל עֲמִים עֲלֵךְ סָבִיב וְנִחְתִּי לְפָנֵיהֶם מִשְׁפָּחָה
 וְשִׁמְשֹׁד בְּמִשְׁפָּחָתָם: וְנִחְתִּי קִנְאָתִי בְּךָ וְעָשׂוּ אוֹתְךָ
 בְּחִמָּה אֲפָךְ וְאִנְךָ לְסִדּוֹ וְאִתְרִיתְךָ בְּתֵרֵב תְּפִלָּה הִמְרָה
 בְּגִדְךָ וּבִנְתִּיךָ לְקִדּוֹ וְאִתְרִיתְךָ תִּחְבֵּל בְּאֵשׁ: וְהַשְׁמִיךְ
 אֶת־בְּנִיכֶךָ וְלִקְחֵי כֹל תְּפִאֲרוֹתֶיךָ: וְהַשְׁכֵּתִי וְנִחְתִּי מִכֶּךָ
 וְאִתְנַתְּנֶךָ מִצָּרִים מְצָרִים וְלֹא־תִשָּׂא עֲלֵיךְ אֲלֵיהֶם
 וּמְצָרִים לֹא תִסְרֶהֶד: כִּי כֹה אֲמַר אֲדֹנִי דְהִזְהוּ
 הֵינִי תִלְחֹךְ בְּךָ אֲשֶׁר שָׂנֵאת בְּךָ אֲשֶׁר־תִּקְרָה בְּנֶשֶׁךְ מִמֶּנּוּ:
 וְעָשׂוּ אוֹתְךָ מִשְׁנֵאָה וְלִקְחֵי כֹל־יִגְדֵיךָ וְתִבְרָךְ עֲרֹם
 לְיִשְׂרָאֵל וְנִלְלָה עֲרֹמְתִי וְנִלְחֵךְ וְנִתְנַתְּנִי: עֲשֵׂה אֵלֶּה
 בְּךָ בְּנוֹתְךָ אֲחֵרֵי גִוִּים עַל אֲשֶׁר־נִשְׁמָאת בְּגִילְדֵיהֶם:
 בְּרִדְךָ אוֹתְךָ הִלַּכְתָּ וְנִחְתִּי כֹסֶה בְּרִדְךָ: כֹּה אֲמַר
 אֲדֹנִי דְהִזְהוּ בּוֹס אוֹתְךָ תִּשְׁמִי הַשְׁמָכָה תִּתְרַחֲבָה תִּתְרַחֲבָה
 לְחֹךְ וְלִלְחֵךְ מִרְבָּה לְהִכּוֹל: שִׁבְרוּ וְאֵין חִמְלָא בּוֹס
 שְׁמֹה וְנִשְׁמָכָה בּוֹס אוֹתְךָ שְׁמִרוֹן: וְשִׁחִיתִי אוֹתְךָ וּבְעִיתִי
 אוֹתְךָ־רִשְׁיָה תִּתְרַחֲבָה וְנִתְנַתְּנִי בִּי אֵין דְּרִשְׁיָה נֶאֱמַר
 אֲדֹנִי דְהִזְהוּ: לָכֵן כֹּה אֲמַר אֲדֹנִי דְהִזְהוּ יִנֵּן שִׁבְחָתָה
 אוֹתִי וְנִשְׁלִכִי אוֹתִי אֲחֵרֵי גִוִּים וְנִסְתָּאת שְׂאִי וְנִחְתִּי וְנִחְתִּי
 וְנִאֲמַר דְּהִזְהוּ אֲלֵי בְּדָאֵם הַשְׁפֹּשׁ אֶת־
 אֵלֶּה וְאִתְאֲדִילֵיהָ וְנִחְתִּי לָהּ אֶת תִּיבְּסוֹתֶיהָ: כִּי
 נִאֲמַר דָּם בִּידֵיהָ וְאִתְנִלְוִלִיתִן נִאֲמַר וְגַם אִתְנִלְוִתִּי אֲשֶׁר
 לְדִלְיָ הַעֲבִירוּ לָהֶם לְאֵבְלָה: עוֹד זֹאת עָשׂוּ לִי מִמָּוָה
 אִתְמַקְדְּשִׁי בֵּינוֹם הִזְהוּ וְאִתְשִׁבְּתִי חִלְלוּ: וּבִשְׁחָתִם
 אִתְנִבְּרִיתִי לְגִילְדֵיהֶם וְכָאֵו אֲלִימְקֶשְׁשִׁי בֵּינוֹם הִזְהוּ
 מִלְּחִלָּה וְהִדְרִילָה עָשׂוּ בְּתוֹךְ בֵּיתִי: וְאֵף בִּי תִשְׁלַחְתִּי־לָהֶם
 לְאֵנָשִׁים בָּאִים מִמִּרְתָּךְ אֲשֶׁר מִלְּאָךְ שְׁלוֹחַ אֲלֵיהֶם

727A

והיה בליל לילי ורמזת בחלית צידך וצדית צדתי וישבתי
על מטה בביתך ושלחתי צידך לפניך וקמתי ושמתי
עמית עליך: וקול הבזל שלל בליל ואל אנשים מרב
אדם מבאים סובאים ממדבר וחתו צמידים אל ידיהן
ונצרת תפארת על ראשהו: ואמר לבתה נאפים עת
זנה תנחלתה היא: תבוא אליה תבוא אל אשה זונה
כן באו אל הלה ואל אלהיה אשת הזונה: ונאשים
צדיקים הנה ושפטו אותם משפט נאפות ומשפט
שופכות דם כי נאפת הנה וגם צדיקו: כי כה אמר
אדני יהוה השלה עליהם קהל ונתן אותם לזנח וללון:
והנני שלחתי אבן קהל וקראו אותהן בדרכותם בדרתם
ובתחתם ברע ובתחתן באש ישרפו: והשבותי ומה מך
הארץ ונשפלו בלהותם ולא תשפיע בומתקניה: ונתתי
ונחלתה עליהן קטאן גולילון תשאנה וידעם כי אני
אדני דתה:

כד

כד

והי דבר יהוה אלי בשנה הששית בחודש העשירי
בששור לחודש לאמר: בך אדם כתוב לך את שם היום
את צאם היום הנה סמך מלך בקבל אל ירושלם בעצם
היום הנה: ומשל אל בית המלך מושל ואמרתי אליהם
כה אמר אדני יהוה שפת הספר שפת ומסרען בן מים:
אסף ותחיל אליה בליתח טוב יחד וכתת מבחר עצמים
מלא: מבחר הצאן לקח וגם יחד העצמים חסמה
רתח ורתח נסבשלו עצמה בתוכה: ללון בלד
אמר: אדני יהוה אי עיר הדמים סיר אשר חלאתה בה
ותלאתה לא נאחא מענה לתחתיה לתחתיה והצאתה

בערבקטע לייט, ויזא וועלען ויזא משפטן נאך דעם משפט פון נואפים, אונד נאך
דעם משפט פון דיא בלוטשערניסער, ווארין ויזא זענען זונות, אונד בלוטשולדדיג
קייט אזי אין ויירע הענד: 46 ווארין אזוי זאגט דער האר גאט, איך וועל
קענען ויזא ארויפברענגען א פערזאמלונג, אונד איך וועל ויזא איבערנעמען צו
א צייטערניס אונד צו בערייבונג: 47 אונד דיא פערזאמלונג וועט ויזא שטיינען
מיט שטיינער, אונד ויזא וועלען ויזא צושניידען מיט ויירע שווערד, ויירע ויהן
אונד ויירע טעכטער וועלען ויזא הרגנן, אונד ויירע הייזער וועלען ויזא פער-
ברענען מיט פייער: 48 אונד איך וועל מאכען אויפהערען דיא שלעכטיגקייט
פון דעם לאנד, אונד אלע ווייבער וועלען מוסר אננעמען אז ויזא זאלען ניט
טהון אזוי ויזא וייער זונות: 49 אונד ויזא וועלען אייך געבען נאך (דעם משפט)
איינער זונות, אונד נאך דער זינד פון איירע געצען וועט איהר ליידען, אונד איהר
וועט וויסען אז איך בין דער האר גאט:

קאפיטעל כד

1 אונד דאס ווארט פון דעם האר איז צו מיר געווענען אין דעם ניינטען יארה,
אין דעם צעהנטען חודש, אין דעם צעהנטען טאג פון חודש, אזוי צו זאגען:
2 בן-אדם, שרייב דיר אויף דעם נאמען פון דעם טאג, טאקי פון דעם היינטערען
טאג, ווארין דער קעניג פון בבל האט זיך אן דעמוועלדיגען טאג אונטערנעמען
צו (בעלאנערען) ירושלים: 3 אונד זאג צו דעם וויידערשטענדיגען הויז א מושל,
אונד דא זאלסט צו ויזא זאגען, אזוי זאגט דער האר גאט, שטעל צו דעם טאג!
שטעל צו, אונד דא זאלסט אויך אין איהם אריינגיסען וואסער: 4 אונד זאמעל
אריין אין איהם שטיקער, אלערלייא גוטע שטיקער פון דעם דיכט אונד דער
שוולטער, מאך עס פול מיט דיא בעסטע ביינער: 5 נעם פון דיא בעסטע שאף,
אונד דא זאלסט אויך אונטער איהם (דעם טאג) ברענען דיא ביינער, מאך עס
גוט קאכען, אונד מאך עס וידען כדי דיא ביינער זאלען אין דער מיטען דאפון
גוט געקאכט ווערען: 6 דארום, אזוי זאגט דער האר גאט, אזי וועה צו דער
בלוט-שולדיגע שטאט, דער טאג אין וועלכען עס איז דער שוים (שמוץ) אונד
דער שוים ווערט ניט דערפון ארויסגענומען, מען נעמט עס ארויס שטיקלעך וויין,

אָבער לאַז קיין גורל דאָרויף פאלען:
7 וואָרן איהר בלוט איז אין איהר גע-
וועזן, אויף אַ גלאַטען פעלדען-שטיין
האט זי אַם געלעגט, זי האט אַם ניש
אויף דער ערד פערנאָמען, כדי אַם מוש
אש צו בעדעקען: 8 כדי אַם זאל לאַזען
ארויסנען גרימץאָרן אום זיך נאָם צו
זיין, האב איך געגעבען איהר בלוט אויף
דעם גלאַטען פעלדען-שטיין, כדי אַם זאל
ניש צוגעדעקט ווערען: 9 דאָרום, אזוי
זאגט דער האר האט, אזי וועט צו דער
בלויטיגער שטאט, איך וועל אויף גרויס
מאכען איהרע פלאם: 10 פערמערד דיא
העלצער, צינד אַן דאס פייער, לאַז דאס
פלייש איינגעקאכט ווערען, אונד גוט
געווערעט (אויסגעמישט) ווערען, אונד
דיא ביינער זאלען פערברענט ווערען:
11 אונד דערנאָך שטעל אַם אַרויף אויף
דיא קוילען לעער, כדי אַם זאל הייס
ווערען, אונד אז זיין קופערנער (טאפ)
זאל גליהען, אונד אז דאס שומאך וואס
איז אין איהר זאל צוגעקען אונד איהר
שוים זאל האבען א סוף: 12 זי האט
זיך מיט געמאכט מיט ליבען, אונד אַם
וועט נישט פון איהר ארויסנען פיל שוים,

7 לאַזט עליה גורל: כי דמה בתוכה הוה עלצחיה
סלע שמתו לא שפכתו על דארץ לבסות עליו עפר:
8 להעלות תהא לנאם נאם נתי את דמה עלצחיה סלע
9 לבתי הבסות: לכן כה אמר אלני דוה אי עיר
הדמים נסאני אנדיל המזורה: הרבה העצם הרלק
האש התם הבשר והרקה המרקחה והעצמות והרו:
11 והעמורה עליונליה רבה למען תהא תורה נחשתה
12 ותהא בתוכה שמתה תהא הלאמה: תאנים הלאה
13 ולאחצא ממנה רבת הלאמה באש הלאמה: בטמאח
ומה יען מהרמח ולא מהרמח ממאמח לא מהררעוד
14 ער הניח את יסמיהו בך: אי דוה דרתי באה ועשיתי
לא אפר ולא אדום ולא אנום כדרכך ופולחתיך
15 שפסוד נאם אלני דוה: ותי דבריהך אל לאמר:
16 בך אדם הני לךח מכה את מהמח עיך במכה ולא
17 תספר ולא תבכה ולא תבוא דמעה: האנן רם
מתם אבל לאחצושה פאך חבוש עליך והעלך תשים
ברגלך ולא תעטה על שפם ולחם אנשים לא תאכל:
18 ואדבר אל דוהם בכך ותמח אשתי בשרב ואש
19 בכך באשר צוה: ויאמרו אלי הנים הלאה תיך לנו
כ מה אלה לנו כי אש עשה: ואמר אלהך בבריהך
21 הנה אל לאמר: אמר לכת ישראל בדיאמר אלני
דוה הני מחלל את מדשך נאן עולם מחמד עינכם
ומחמל נפשכם ובניכם ובנותיכם אשר עובדים בחרב
22 ופלו: ועשיתם באשר עשיתי על שפם לא תשמו ולחם
23 אנשים לא תאכלו: ופארכם על ראשכם והעליכם
ברגליכם לא תספרו ולא תבכו ותמחם בשנותיכם
24 ותמחם איש אלאחיו: והנה יחזקאל לכם למח
כל אשר עשה תעשו בבאה וידעם כי אני אלני

איהר שוים וועט זיין אין דעם פייער: 13 אין דיינע שומאך איז שלעכטיגקייט, ווייל
איך האב דיך געוואלט רייניגען אָבער דוא ביזט נישט ריין געוואָרען פון דיינע שומאך,
אזוי זאלסט דוא נישט סעהר גערייניגט ווערען ביז איך וועל מיין גרימץאָרן קענען דיר
אויסלאָזען: 14 איך דער האר האב אַם גערעט, אַם וועט אַנקומען, אונד איך וועל אַם
טהון, איך וועל מיך נישט צוריקציהען, אונד איך וועל נישט פערשוניגען, אונד איך
וועל אויף קיינע חרטה האבען, איך וועל דיך משפטיגן נאך דיינע וועגען, אונד נאך
דיינע (שלעכטע) מעשים, זאגט דער האר האט: 15 אונד דאס ווארט פון דעם האר
איז צו מיר געוועזען, אזוי צו זאגען: 16 בן-אדם, זעה איך וועל פון דיר צוגעמען דיא
גלוסטיגקייט פון דיינע אויגען דורך אַ מגפה, אָבער דוא זאלסט נישט קלאַגען, אונד
זאלסט נישט בעוויינען, אונד אַם זאלען אויף נישט קומען דיינע שרעקען: 17 אין דער
שטיל זאלסט דוא ויפצען, אונד דוא זאלסט נישט קיינע אבילות מאכען וועגען דעם מח,
דיינע שעהנע צירונג זאלסט דוא דיר אנבינדען, אונד דוא זאלסט אַנשהון דיינע שיף אויף
דיינע פיס, אונד דוא זאלסט נישט בעדעקען דיין שנורבארט, אונד דוא זאלסט נישט עסען
דאס ברויט פון (אנדערע) לייט: 18 אזוי האב איך גערעט צו דעם פאלק אין דעם פריהר
מאָרנען, אונד אויף דער נאכט איז מיין ווייב געשטארבען, אונד איך האב געטהון אין
דער פריהר אזוי וויא מען האט מיר געפאָמען: 19 אונד דאס פאלק האט צו מיר געזאָגט
וויילסט דוא אונם נישט זאגען וואס דאס געדייט וואס דוא מוהסט אזוי? 20 אזוי האב איך
צו זיין געזאָגט, דאס ווארט פון דעם האר איז צו מיר געוועזען, אזוי צו זאגען: 21 זאג
צו דעם הויזגעזונד פון ישראל, אזוי זאגט דער האר האט, זעה איך וועל מחלל זיין מיין בית
המקדש וואס איז דיא שעהנדיגסט פון איירע שטארקייט, אונד דאס ליבליכסטע פון איירע
אויגען, אונד דיא דערבארמקייט פון איירע לייבער, אונד איירע זיין אונד איירע מעכטער
וואס איהר האט איבערגעלאזט וועלען פאלען דורך דעם שווערד: 22 אונד איהר זאלט
טהון אזוי וויא איך האב געטהון איהר זאלט נישט בעדעקען דעם שנורבארט, אונד איהר
זאלט אויף נישט עסען דאס ברויט פון אנדערע לייט: 23 איירע שעהנע צירונג זאלט איהר
אנשהון אויף איירע קעפ, אונד איירע שיף אויף איירע פיס, איהר זאלט נישט קלאַגען, אונד
נישט וויינען, בייךשט איהר וועט צוגיין מחמת איירע זינד, אונד קלאַגען איינער צום אנדערן:
24 אונד יחזקאל וועט זיין צו איך פאר אַ צייכען, וואָרן אלעס וואס ער האט געטהון זאלט
איהר אויף טהון, אונד ווען דאס וועט אַנקומען אזוי זאלט איהר וויסען אז איך בין דער האר

וזה: ואמר בראש הלוא ביום קחתי מהם אתי כה
 מקום משוש תפארתם אתיחמד עיניהם ואיתמשא
 נפשם בנחם ובנחיתם: ביום הווא יבוא הפליט אלה²⁶
 להשקטות אונם: ביום הווא יפחם פיהם אתהפליט²⁷
 ותדבר ולא תאלם עוד והתת להם למזל ויהי כר
 אני יהיה:

כה

כה

והי דבריהם אלי לאמר: בראש שים פנה אלבני א
 פמח והבא עליהם: ואמרתי לבני עמון שמע דבר
 אלי יהוה ברחמי ארצי יהוה יען אמרתי הלא אל
 מקדשי ברנחל ולאדמת ישראל כי נשמה ואלבית
 יהוה כי תלבו בטלה: לכן הניי נתתי לבגדיכם⁴
 למעשה וישבו מרחמם כך ונתנו כך משכניהם
 המה יאכלו פרה המה ישבו חלקב: ונתתי אתידיה⁵
 לעתה נמלים ואיתבני עמון למרביצא ונדעם בראצי
 יהוה: כי כה אמר ארצי יהוה יען מואב יד⁶
 ורקע ברנחל ותשמת בגלשאתך בנפש אלדמת
 ישראל: לכן הניי נסיתי אתידי עליה ונתתך לב⁷
 ליום והבריתך מדעשמים והאברותך מדתאצות
 אשמך ונדעם בראצי יהוה: כה אמר ארצי⁸
 יהוה יען אמר מואב ושעיר יהוה בגלשאתים בית
 יהוה: לכן הניי פחם אתכתח מואב מהגרים מער⁹
 מקצת צבי ארץ בית השימות בעל משן וקריתמר:
 לבגדיכם עליבני עמון ונתתיה למעשה למען לא
 תוקר כנרעמון פניהם: וכמואב אעשה שפטים ויהי¹¹
 בראצי יהוה: כה אמר ארצי יהוה יען עשות ארם¹²
 בנקם נקם לבית יהוה ותאשמו אשום ונקמו כולם:

נאמ: 25 אבער דוא בן אדם, וועט עס ניש
 זיין אז איין דעם טאג ווען איך וועל אונזער
 קעמען ווירע שטארקהייט פון וויי, אונד
 דא פרייד פון ווירע שענהייט, אונד דאס
 ליבסטע פון ווירע אויגען, אונד דאס
 וואס וויי האבען אויף זיך דערהויבען,
 ווירע וויהן אונד ווירע טעכטער: 26 אין
 דעם זעלביגען טאג ווען דער אנטרוגע-
 נער וועט צו דיר קומען, אז ער זאל עס
 דיר מאכען הערען מיט דייע אונזערן:
 27 אין דעם זעלביגען טאג וועט דיין
 מויל אויפגעמאכט ווערען דורך דעם
 אנטרוגענעם, אונד דא זאלסט רעדען
 אונד נישט מעהר שטום זיין, אונד דא
 זאלסט זיין צו וויי פאר א צייכען, אונד
 וויי וועלען וויסען אז איך בין דער האר:
 קאפיטעל כה

1 אונד דאס ווארט פון דעם האר איז
 צו מיר געוועזען, אזוי צו זאגען: 2 בן-
 אדם, מווא דיין פנים צו דא בני עמון,
 אונד זאג גביאות צו וויי: 3 אונד דא
 זאלסט זאגען צו דא בני עמון, הערט

דאס ווארט פון דעם האר נאמ, אזוי זאגט דער האר נאמ, ווייל דא האסט געזאגט,
 אהא! וועגען מיין בית המקדש ווען מען האט עס מחלל געוועזען, אונד וועגען
 ארץ ישראל ווען עס איז פערטויסט געווארען, אונד וועגען דעם הויזגעזונד פון
 יהודה, ווען וויי זענען געגאנגען אין גלות: 4 דארום זעה, איך וועל דיר איבער-
 געבען צו דא מורחלייט אלס א רחשה, אונד וויי וועלען געזיגען ווירע פאר
 לאסטען אין דיר, אונד וויי וועלען אין דיר מאכען ווירע וואוינונגען, וויי וועלען
 אויפגעסען דייע פירות, אונד וויי וועלען אויסטרינקען דייע מילך: 5 אונד
 איך וועל מאכען רבה פאר א שטאל צו דא קעמל, (אונד דא שטעט פון)
 דא בני עמון פאר א ווידע פלאץ פון שאף, אונד איהר וועט וויסען אז איך בין
 דער האר: 6 ווארין אזוי זאגט דער האר נאמ, ווייל דא האסט געקלאממט
 מיט דייע הענד, אונד האסט געטרעטען מיט דא פיס, אונד האסט דיר געפרייט
 מיט דייע גאנצע פערשעמטהייט וועגען ארץ ישראל: 7 דארום, זעה, איך וועל
 אויסשטרעקען מינע האנד איבער דיר, אונד איך וועל דיר איבערגעבען פון דא
 גוים געפרעסען צו הערען, אונד איך וועל דיר פערשניידען (פון צווישען) דא
 פעלקער, אונד איך וועל דיר מאכען פערלירען פון דא לענדער, אונד איך וועל
 דיר פערטיליגען, אונד דא וועסט וויסען אז איך בין דער האר: 8 אזוי זאגט דער
 האר נאמ, ווייל מואב אונד שעיר האבען געזאגט, זעה, דאס הויזגעזונד פון
 יהודה איז געווארען אזוי ווי אלע גוים: 9 דארום, זעה, איך וועל אויפמאכען דא
 ווייטען פון דא שטעט פון מואב, פון וויינע שטעט וואס זענען אן וויינע עק גרע-
 נען, דאס שענסטע פון דעם לאנד, בית השימות, בעל מעון אונד קריתמר: 10 צו
 דא לייט פון מורחלייט אנטקעגען דא בני עמון, אונד איך וועל עס צו וויי געבען
 אלס רחשה, כדי דא בני עמון זאלען נישט געדאכט ווערען צווישען דא פעלקער:
 11 אונד אנטקעגען מואב וועל איך מוהן מינע משפטים, כדי וויי זאלען וויסען אז
 איך בין דער האר: 12 אזוי זאגט דער האר נאמ, ווייל ארם האט אגאלכעם
 געטהון, אונד האט זיך נוקם געוועזען אן דעם הויזגעזונד פון יהודה, אונד וויי
 האבען זיך שטארק פערשולדיגט, אונד וויי האבען זיך אן וויי נוקם געוועזען:

דארום

13 דָּאָרוֹם, אֲזוּי זָאָגְט דָּער הָאָר גָּאָט, אִיךְ
וְעַל אוֹיף אוֹיִשְׁטִירֶעקֶען מִיִּינע הָאָנֶד
אִיבער אָדוֹם, אֲזוֹנֶד אִיךְ וְעַל פֿון זײַא
פֿערטִילֶגֶען מִעֲנִשֵּׁען אֲזוֹנֶד בִּהְמוֹת, אֲזוֹנֶד
אִיךְ וְעַל זײַא הָרֹב מֵאֲכֶען פֿון דְּרוֹם־
זײַט, אֲזוֹנֶד דִּיא לײַט פֿון דָּן וְעַלֶען פֿאַר־
לֶען דּוֹרֶךְ דָּעם שְׁנוּעֶרֶד: 14 אֲזוֹנֶד אִיךְ
וְעַל הָאֲבֶען מִיִּינע נִקְמָה אֵן אָדוֹם דּוֹרֶךְ
מִיִּין פֿאַלֶק יִשְׂרָאֵל, אֲזוֹנֶד אִיךְ וְעַל טְהוֹן
אֵן אָדוֹם נָאָךְ מִיִּין צָאֲרֹן אֲזוֹנֶד נָאָךְ מִיִּין
גְּרִימְצָאֲרֹן, זײַא וְעַלֶען וּיִסְעֵן אִז דָּאָם
אִז מִיִּינע נִקְמָה, זָאָגְט דָּער הָאָר גָּאָט:
15 אֲזוּי זָאָגְט דָּער הָאָר גָּאָט, וְזײַל דִּיא
פֿלִשְׁתִּים הָאֲבֶען אֲזוּי נְעֻטְהוֹן דּוֹרֶךְ נִקְמָה,
אֲזוֹנֶד זײַא הָאֲבֶען זײַךְ נֹקֶם גְּעוֹעוֹעֵן מִיִּט
נִאָצֶע פֿערשְׁטֶמְטְהײַט, כְּדִי־זײַא צו פֿער־
דָּאָרְבֶּען מִיִּט אִיִּנע עֲבִינֶע פֿיִינְדִּישְׁאָפֶט:
16 דָּאָרוֹם, אֲזוּי זָאָגְט דָּער הָאָר גָּאָט, זְעֵה,
אִיךְ וְעַל אוֹיִשְׁטִירֶעקֶען מִיִּינע הָאָנֶד קֶע־
נֶען דִּיא פֿלִשְׁתִּים, אֲזוֹנֶד אִיךְ וְעַל פֿער־
שְׁנײַדֶען דִּיא כְּרִתִּים, אֲזוֹנֶד וְעַל פֿער־
טִילֶגֶען דָּאָם אִיבערְגִּלִּיבֹונֶג פֿון דָּעם
בָּאָרְטֶען פֿון דָּעם יֵם: 17 אֲזוֹנֶד אִיךְ וְעַל
אֵן זײַא טְהוֹן גְּרוֹיִסֶע נִקְמוֹת אֲזוֹנֶד זײַא
שְׁטִירֶאפֶען מִיִּט גְּרִימְצָאֲרֹן, אֲזוֹנֶד זײַא
וְעַלֶען וּיִסְעֵן אִז אִיךְ בִּין דָּער הָאָר וְעַן

13 לָכֵן בְּה אֲמַר אֲדֹנָי יְהוִה וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי
מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי
14 וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי
כָּאֲדוֹם כָּאֲדִי וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי
15 כֹּה אֲמַר אֲדֹנָי יְהוִה וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי
16 וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי
כֹּה אֲמַר אֲדֹנָי יְהוִה וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי
17 וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי
נִקְמוֹת גִּילּוֹת בְּחִיכּוֹת חֶמֶד וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי
אֶת־נִקְמָתִי בָּם:

כו

א וְהָיָה בְּשִׁטְרֵשְׁרֵה עֵנָה בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְּכִרְיָהּ
2 אֲלִי לֵאמֹר: בְּדָאָם יֵם אִשְׂרָאֵל מִיִּין עַל־יְרוּשָׁלַם
הָאֵן נִשְׁכַּרְהָ לַחֹדֶשׁ הַעֲמֹם נִקְמָה אֲלִי אִמְלֵאֵה הַחֲרָבָה:
3 לָכֵן בְּה אֲמַר אֲדֹנָי יְהוִה וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי
4 וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי
וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי
5 מִשְׁלֵחַ וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי
6 נָאָם אֲדֹנָי יְהוִה וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי
7 בְּחֶרֶב תִּכְרַחֶנּוּ וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי
אֲדֹנָי יְהוִה וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי
8 מִצָּחַן מִלֶּךְ מִלְּכִים בָּסִים וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי
9 רֹב: בְּנוֹתֶיךָ בְּשֶׁנֶה בְּחֶרֶב תִּכְרַחֶנּוּ וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי
10 עַל־כֵּן לִפְלֹאֵה הַקֹּם עַל־כֵּן: וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי
11 וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־וְהָיָה דְּלִי עַל־אֲדוֹם וְהִכֵּיתִי

קאפיטעל כו

1 אֲזוֹנֶד עִם אִז גְּעוֹעוֹעֵן אִין דָּעם עֶלְפֶטֶען נָאָרָה, אִין דָּעם עֶרֶשְׁטֶען טָאָג פֿון דָּעם
חֹדֶשׁ, אֲזוּי אִז דָּאָם נִאָרְט פֿון גָּאָט צו מִיר גְּעוֹעוֹעֵן, אֲזוּי צו זָאָגֶען: 2 בְּיָאָדְךָ, וְזײַל
דָּאָם וְהָיָה צוֹר הָאָט גְּעוֹאָגְט קֶעָנֶען יְרוּשָׁלַם, אַהֵא! זֵיא וְהָיָה אִז גְּעוֹעוֹעֵן דִּיא מִיִּירֶען
פֿון דִּיא פֿעלְקֶער אִז צוּבְרָאָקֶען גְּעוֹאָרְען, זֵיא הָאָט זײַךְ צו־מִיר גְּעֻקֶּהרֶט, אִיךְ וְעַל
פֿול וְעַרְעֶן (וְזײַל) זֵיא אִז הָרֹב: 3 דָּאָרוֹם, אֲזוּי זָאָגְט דָּער הָאָר גָּאָט, זְעֵה, אִיךְ בִּין
קֶעָנֶען דִּיר, צוֹר, אֲזוֹנֶד אִיךְ וְעַל קֶעָנֶען דִּיר פִּילֶע פֿעלְקֶער אַרױפֿגֶברֶענגֶען, אֲזוּי וְהָיָה
דָּאָם יֵם גֶּרֶענגֶט אַרױף וְזײַנע אִינֶדֶען: 4 אֲזוֹנֶד זײַא וְעַלֶען פֿערדֶאָרְבֶּען דִּיא מוֹיֶשֶׁן
פֿון צוֹר, אֲזוֹנֶד זײַא וְעַלֶען אַרױפֿוואָרְפֶען אִיִּירֶע טוֹרְמֶער, אֲזוֹנֶד אִיךְ וְעַל דֶּער־פֿון אָפִי־
קֶראָצֶען דָּעם שְׁטוֹיב, אֲזוֹנֶד אִיךְ וְעַל זײַא מֵאָכֶען צו א גִּלְאָטֶען פֿעלְוֶען־שְׁטײַן: 5 עִם
וְעַט זײַן פֿאַר אִיִּנע אוֹיִשְׁשְׁפֶרייטֹונֶג פֿון גְּעָצֶען אִין דָּער מִיִּטֶען פֿון דָּעם יֵם, וְהָיָה
אִיךְ הָאָב עִם גְּעָרֶעט זָאָגְט דָּער הָאָר גָּאָט, אֲזוֹנֶד זֵיא וְעַט זײַן צו א רױבֹונֶג פֿאַר דִּיא
פֿעלְקֶער: 6 אֲזוֹנֶד אִיִּירֶע טֶעכְטֶער וְהָיָה זָעָנֶען אוֹיף דָּעם פֿעלֶד וְעַלֶען גְּעֻהָרֶט וְעַרְעֶן
דּוֹרֶךְ דָּעם שְׁנוּעֶרֶד, אֲזוֹנֶד זײַא וְעַלֶען וּיִסְעֵן אִז אִיךְ בִּין דָּער הָאָר: 7 וְהָיָה אֲזוּי
זָאָגְט דָּער הָאָר גָּאָט, זְעֵה, אִיךְ וְעַל גֶּרֶענגֶען קֶעָנֶען צוֹר נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ פֿון בָּבֶל,
פֿון צְפֹונ־זײַט, וְהָיָה אִז א מֶלֶךְ אִיבער מִלְּכִים, מִיִּט פֿערד אֲזוֹנֶד מִיִּט רִיטֶעוֹעֶנֶען אֲזוֹנֶד
מִיִּט רִיטֶער, אֲזוֹנֶד מִיִּט א גְּרוֹיִסֶע פֿערֶנְאָמֶלֶונֶג פֿון פֿעלְקֶער: 8 עַר וְעַט דִּיִּינע טֶעכֶר־
טֶער וְהָיָה זָעָנֶען אוֹיף דָּעם פֿעלֶד הַרְגִין מִיִּט דָּעם שְׁנוּעֶרֶד, אֲזוֹנֶד עַר וְעַט קֶעָנֶען דִּיר
מֵאָכֶען א פֿעסְטֹונֶג, אֲזוֹנֶד עַר וְעַט אִיבער דִּיר אוֹיִפֿשְׁיטֶען א שְׁאָנֶן, אֲזוֹנֶד עַר וְעַט
קֶעָנֶען דִּיר אוֹיִפֿשְׁטֶעלֶען גֶּפֿאַנְצֶערֶטֶע (מִעֲנֶער): 9 אֲזוֹנֶד עַר וְעַט זײַנע קָאָנָאָנֶען
גְּעִבֶען קֶעָנֶען דִּיִּינע מוֹיֶשֶׁן, אֲזוֹנֶד עַר וְעַט צוּבְרֶעקֶען דִּיִּינע טוֹרְמֶער מִיִּט זײַנע מִלְּחָמָה
כִּלִּים: 10 פֿון וְעַנֶּען זײַנע פִּילֶע פֿערד וְעַט דִּיך וְזײַער שְׁטוֹיב גְּעֻקֶּהרֶט, פֿון דָּעם
גְּעֻשְׁרִיא פֿון דִּיא רִיטֶער אֲזוֹנֶד גְּעוֹרִיש פֿון רֶעָדֶער אֲזוֹנֶד רִיטֶעוֹעֶנֶען וְעַלֶען דִּיִּינע
מוֹיֶשֶׁן צוּשְׁעֶן, וְעַן עַר וְעַט אַרױפֿקוֹמֶען אִין דִּיִּינע מוֹיֶשֶׁן אֲזוּי וְהָיָה מִעַן קוֹמֶט אַרױפֿן
אִין א צוּבְרָאָקֶען שְׁטָאָט: 11 מִיִּט דִּיא קֶלוּזֶען פֿון זײַנע פֿערד וְעַט עַר צוּשְׁטֶעקֶען
אַלע

אח־כִּלְהִי־הַצִּדִּיק עֲמִד בְּחֵב הַרְגוּ וּמַכּוֹת עֲמִד לְאַרְצָא
 תִּבְדּוּ: וְשִׁלְלוּ שִׁלְדָּא וְכוּן וְרַבְלִיָּה וְהַרְסוּ תִּמְשִׁיחָא
 וְכִתְיִי הַמִּדְּתָא וְיִצְחָא וְנָבִינָא וְעִזְרָא וְנִשְׁכָּרָא בְּתִיד מִיָּם
 וְשִׁמְיִי: וְהַשְׁתִּי הַמֶּן שְׂרָדָא וְקוֹל בְּנוֹתָא לֹא יִשְׁמַע
 עוֹד: וְהַתִּיד לְחִתִּי כָּלֵעַ מִשְׁשָׁא הַרְמִים תִּהְיֶה לֹא
 חֲבֵנָה עוֹד כִּי אֵץ יִהְיֶה דְּבִרְתִּי נָאֻם אֲרֵץ יִהְיֶה:
 כֹּה אָמַר אֲרֵץ יִהְיֶה לְעוֹר הָלֵא: מִקּוֹל מִשְׁלִיחָא בְּאִנָּס
 הָלַל בְּנִיָּה דְּרֵב בְּחִיבָא וְרִשְׁוֹ הָאִיִּם: וְיִרְדּוּ מִעַל
 כְּסֻפֵּיהֶם בְּלִי נְשִׂאֵי תָנֻם וְהִסְרוּ אֶת־מִעֲלֵיהֶם וְאֶת־בְּנֵי
 רִקְמָסִים וְשִׁשְׁטוּ תִּרְדוֹת: וְלִקְשׁוּ עַל־הָאָרֶץ וְשִׁבוּ הָרָדוּ
 לְרִנָּהִים וְשִׁמְיִי עֲלֵיהֶם: וְנִשְׂאוּ עֲלֵיהֶם קִנְיָה וְאָמְרוּ לֵךְ אִיד
 אֲבִרְתָּ נִשְׁכֶּת מִמֶּנּוּ הַעִיר הַהִלְלָה אֲשֶׁר הָיְתָה חֲבֵנָה
 כִּי־הָיָה וְשִׁבְתָּהּ אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ חֲתִימָהּ לְכִלְיוֹשְׁבֶיהָ: עֲתִיל
 תִּרְדּוּ הָאֵן זֶם מִשְׁלִיחָא וְהִלְלוּ הָאִיִּם אֲשֶׁר־בָּנִים
 מִצִּדִּיק:
 כִּי כֹה אָמַר אֲרֵץ יִהְיֶה בְּחִתִּי אֲחֵךְ עוֹר
 גְּחִלְתָּ כְּעָרִים אֲשֶׁר לֹא־נִשְׁכְּבוּ בְּהַעֲלֹת עֲלֵיהֶם אֶת־חֲתִימָם
 וְכִסְּךָ הַמֶּנֶם הַרְבִּים: וְהַיִּרְדִּיק אֶת־יִרְדִּי בֹר אֶל־עֵם
 עוֹלָם וְהַשְׁכִּיחָא בְּאָרֶץ שְׁחִתוֹת בְּחִרְבוֹת מִעוֹלָם אֶת־
 יִרְדִּי בֹר לִמְעַן לֹא תִשְׁכַּח וְתִתִּי אֲבִי בְּאָרֶץ חַיִּים:
 בְּלִיֹּת אֲחֵךְ וְאֵיךְ וְהַקְשִׁי וְלֹא־תִמְצָא עוֹד לְעוֹלָם
 נָאֻם אֲרֵץ יִהְיֶה:

כו

וְהָיָה דְּבִרְיָה־אֵלִי לֹאִמַר: וְאֵתָּה בְּרָאִים שְׂאֵל עַל־ךָ
 קִנְיָה: וְאִמְרַתָּ לְעוֹר הַשְׁכִּיחָא עַל־מִבְּנֵי־אֵת וְרִבְלָת
 הַעֲמִים אֶל־אִיִּם רַבִּים כֹּה אָמַר אֲרֵץ יִהְיֶה צוֹר אֶת
 אִמְרַתָּ אֵן בְּלִילָת יֹאִי: בְּלִי מִיָּם וּבִלְדָּא בְּתִיד כָּלֵל
 יִפְדּוּ: בְּרוּשִׁים מִשְׁעִיר בְּטִלָּתָא אֶת־בְּלִילָתִים אֶת־הָ

אֵלֶּע דִּיִּינֵעַ נִאֻסֶּן, דִּיִּין פֶּאֶלֶק וְעַמִּי עַר
 הַרְגִּין מִיֵּט דְּעַם שְׁנוּעֵרָא, אֲנִיֵּד דִּיִּינֵעַ
 שְׁמִאֲרַקֵּעַ וְיִלְעֵן וְעַמִּי עַר צוֹ דְּעַר עַר
 אֲרֻפְבֶּרֶעֱנֵעַ: 12 אֲנִיֵּד וְיִיא וְעֵלְעֵן
 רוֹיִבֵּעַן דִּיִּין פֶּעֲרַמְעֵעַן, אֲנִיֵּד פִּלְיִדְעֵרן
 דִּיִּינֵעַ כְּחֹרֹת, אֲנִיֵּד וְיִיא וְעֵלְעֵן צוֹבֶרֶעַר
 כְּעַן דִּיִּינֵעַ מוֹיֶעֱרָא, אֲנִיֵּד דִּיִּינֵעַ לֹקְסֵר
 הַיִּזְעֵר וְעֵלְעֵן וְיִיא צוֹשְׁמִיזִסֶּעַן, אֲנִיֵּד
 דִּיִּינֵעַ שְׁמִיזִינֶעַר אֲנִיֵּד דִּיִּין הָאֵלֵן, אֲנִיֵּד
 דִּיִּין שְׁמִיזִב וְעֵלְעֵן וְיִיא אֲרִיִּינִלְעֵעַן
 אֵין דְּעַם וְנִאֻסֶּעַר: 13 אֲנִיֵּד אֵיךְ וְעֵל
 מִאֲכֵעַן אִיפְהֶעֱרֵעַן דִּיא שְׁמִים פֿון דִּיִּינֵעַ
 לִידְעֵר אֲנִיֵּד דָּאֻם קוֹל פֿון דִּיִּינֵעַ הָאֲרֵךְ
 פֿעַן וְעַמִּי נִיֵּט מְעַרָּה גְּעַהֲקֵרֵט וְעֵרֵעַן:
 14 אֲנִיֵּד אֵיךְ וְעֵל דִּיךְ מִאֲכֵעַן אֲזוּי וְיִיא
 אֶגְלִאֲטֵר פֿעֲלֵעֵן שְׁמִיִּין, דִּיא וְעַמִּי
 וְיִין (אֵיִין אֲרֵט) אִיִּסְצוֹשְׁפִּירִיטֵעַן גְּעַעֲעַן,
 דִּיא וְעַמִּי נִיֵּט מְעַרָּה גְּעַבּוּיֵט וְעֵרֵעַן,
 וְאֵרִין אֵיךְ דְּעַר הָאֵר הָאֵב דָּאֻם גְּעַרֵט,
 וְאֵגֵט דְּעַר הָאֵר נָאֻם: 15 אֲזוּי וְאֵגֵט
 דְּעַר הָאֵר נָאֻם צוֹ צוֹר, וְאֵלְעֵן נִיֵּט דִּיא
 אִיִּנְעֵלְעֵן רוֹיִשְׁעֵן פֿון וְעֵנֵעַן דְּעַם גְּעַשְׂרִיא
 פֿון דִּיִּינֵעַ מִפְּלָה, וְעַן דִּיא פֶּעֲרֻוֹאֲנִיֵּדְעַט
 וְיִפְעֵעַן פֿון וְעֵנֵעַן דִּיא גְּעַהֲרֵנְעַטֵּעַ וְנָאֻם
 וְעֵנֵעַן צוֹיִשְׁעֵן דִּיר גְּעַהֲרֵנְעַטֵּעַ גְּעוֹאֲרֵעַן?

16 אֲנִיֵּד אֵלֶּע פִּרְשִׁטֵּעַן פֿון דְּעַם יָם וְעֵלְעֵן אֲרֻנְטֶעֱרֻקֵמֵעַן פֿון וִיִּרֵעַ שְׁטוֹלְעֵן,
 אֲנִיֵּד וְיִיא וְעֵלְעֵן פֿון יִיךְ אֶפְסִהֵן וִיִּרֵעַ מִאֲנִטֵּעַל, אֲנִיֵּד וִיִּרֵעַ גְּעַשְׁמִיזִקֵּטֵעַ קְלִידְעֵר
 וְעֵלְעֵן וְיִיא יִיךְ אִיִּסְמִהֵן, אֲנִיֵּד וְיִיא וְעֵלְעֵן יִיךְ אֶנְטִהֵן מִיֵּט צִיטֶעֱרָנִים, וְיִיא וְעֵלְעֵן
 וְיִפְעֵעַן אִיפְּ דְּעַר עַרְדָּא, אֲנִיֵּד יַעֲדֵעַ רַבֵּעַ וְעֵלְעֵן וְיִיא צִיטֶעֱרָא, אֲנִיֵּד וְיִיא וְעֵלְעֵן יִיךְ
 אִיִּבֶרֶר דִּיר פֶּעֲרֻוֹאֲנִיֵּדְעֵרן: 17 אֲנִיֵּד וְיִיא וְעֵלְעֵן אִיִּבֶרֶר דִּיר קְלִאֲנֵעַן, אֲנִיֵּד וְעֵלְעֵן
 וְעֵנֵעַן דִּיר וְאֵנֵעַן, אִיִּי וְיִיא בִּיזֵט דִּיא פֶּעֲרֻוֹרֵעַן, דִּיא, וְנָאֻם בִּיזֵט גְּעוֹאֲוִיִּטֵּעַ גְּעוֹעוֹעֵן
 פֿון (וְעֵנֵעַן) דִּיא יָמִים, דִּיא גְּעַרִיִּהֶמֶטֵּעַ שְׁמִאֵט וְנָאֻם אִיִּי גְּעוֹעוֹעֵן שְׁמִאֲרַק פֿון וְעֵנֵעַן
 דְּעַם יָם, וְיִיא אֲנִיֵּד אִיִּהֲרַע גְּעוֹאֲוִיִּיֵּעַר, וְנָאֻם הָאֵט גְּעַעֲבֵעַן אֶ שְׂרַעַק צוֹ אֵלֶּע אִיִּהֲרַע
 גְּעוֹאֲוִיִּיֵּעַר! 18 אֲצוֹנִיד וְעֵלְעֵן דִּיא אִיִּנְעֵלְעֵן צִיטֶעֱרָא אֵין דְּעַם שָׂאֻם פֿון דִּיִּינֵעַ מִפְּלָה,
 וְיִיא אִיִּנְעֵלְעֵן פֿון דְּעַם יָם וְעֵלְעֵן דְּעַר־שְׂרַאֲקֵעַן וְעֵרֵעַן פֿון וְעֵנֵעַן דִּיִּין אֲרִיִּסְנֶעֱהֵן:
 19 וְאֵרִין אֲזוּי וְאֵגֵט דְּעַר הָאֵר נָאֻם, וְעַן אֵיךְ וְעֵל דִּיךְ מִאֲכֵעַן אֶ פֶּעֲרֻוֹיִסְטֵעַ שְׁמִאֵט,
 אֲזוּי וְיִיא דִּיא שְׁמִטֵּעַ וְנָאֻם וְעֵנֵעַן נִיֵּט גְּעוֹאֲוִיִּיֵּעַן: וְעַן אֵיךְ וְעֵל קֶעֱנֵעַן דִּיר אֲרִיִּסְנֶעַר־
 גְּרַעֲנֵעַן דִּיא טִיפֶּעֱנִים, אֲנִיֵּד גְּרוֹיִסֵּעַ וְנִאֻסֶּעֱרָן וְעֵלְעֵן דִּיךְ גְּעַדְעֶקֶעֶן: 20 אֲנִיֵּד אֵיךְ
 וְעֵל דִּיךְ אֲרֻנְטֶעֱרַבְרַעֲנֵעַן מִיֵּט דִּיא וְנָאֻם גְּעַהֲעַן אֲרֻפֵּס אֵין דִּיא גְּרוֹב, צוֹ דְּעַם (בְּאִנְיָ)
 אֶלְטֵעַן פֶּאֶלֶק, אֲנִיֵּד אֵיךְ וְעֵל דִּיךְ מִאֲכֵעַן וְנִאֻיִּנֵּעַן אֵין דִּיא אֲנִיֵּדְעַר־שְׁמִטֵּעַ עַרְדָּא, וְנָאֻם
 אִיִּי שׁוּיִן פֿון לֹאֲנֵט אֶהֱעֵר חֲרוֹב, מִיֵּט דִּיא וְנָאֻם נִידְעֵרן אֲרֻפֵּס אֵין דִּיא גְּרוֹב, בְּרִי דִּיא
 וְאֶלְטֵט נִיֵּט גְּעוֹאֲוִיִּיֵּעַן וְעֵרֵעַן, אֲנִיֵּד אֵיךְ וְעֵל גְּעַעֲבֵן דִּיא שְׁעַהֲנִקִּיט אֵין דְּעַם לֹאֲנֵד פֿון
 דִּיא לְעַבְדֵּיִנֵּעַ: 21 אֲנִיֵּד אֵיךְ וְעֵל דִּיךְ מִאֲכֵעַן צוֹם שְׂרַעֲקֵעַן, אֲנִיֵּד דִּיא וְעַמִּי נִיֵּט
 מְעַרָּה וְיִין, אֲנִיֵּד מִעַן וְעַמִּי דִּיךְ וְזִכְעַן אֲבֶרֶר דִּיא וְעַמִּי קִיִּינִמָּאֵל נִיֵּט מְעַרָּה גְּעַפּוֹקֵעַן
 וְעֵרֵעַן, וְאֵגֵט דְּעַר הָאֵר נָאֻם:

קאפיטעל כז

1 אֲנִיֵּד דָּאֻם וְאֵרִיט פֿון דְּעַם הָאֵר אִיִּי צוֹ מִיר גְּעוֹעוֹעֵעַן, אֲזוּי צוֹ וְאֵנֵעַן: 2 אֲנִיֵּד דִּיא
 בְּרִיִּיִּדִם, הַעֵב אִיִּיִּת אֶ קְלִאֲבֵר צוֹר: 3 אֲנִיֵּד דִּיא וְאֶלְטֵט וְאֵנֵעַן צוֹ צוֹר, אִיִּי דִּיא
 וְנָאֻם וְנִאֻיִּסְטֵט בִּיִּיא דְּעַם אִיִּינִיִּנִיִּנֵּעַן פֿון דְּעַם יָם, וְנָאֻם דִּיא הָאֲנִדְעֶלְטֵט מִיֵּט דִּיא פֶּעֲלִקֶּעֶר
 פֿון פִּלְעַ אִיִּנְעֵלְעֵן, אֲזוּי וְאֵגֵט דְּעַר הָאֵר נָאֻם, אִיִּי צוֹר דִּיא הָאֵסֵט גְּעוֹאֲנֵט אֵיךְ בֵּין אִיִּים
 גְּאִנְצֵעַן שְׁעֵהֵן: 4 אֵין דְּעַר מִיִּשְׁעֵן פֿון דְּעַם יָם וְעֵנֵעַן דִּיִּינֵעַ גְּרַעֲנֵעַעֲעַן, דִּיִּינֵעַ בּוֹיֶעֱרִם
 הָאֲבֵעַן דִּיךְ אִיִּים גְּאִנְצֵעַן שְׁעֵהֵן גְּעַמִּאֲכֵט: 5 מִיֵּט בּוֹקְסֵעַן־בִּיִּיִּמֶעַר פֿון שְׁנִיר
 הָאֲבֵעַן וְיִיא גְּעַבּוּיֵטֵט אֵלֶּע דִּיִּינֵעַ שִׁפְסֶעֱבֶרֶעֱטֵעַר, וְיִיא הָאֲבֵעַן גְּעוֹאֲקֵעַן מְעַנְעַן־בִּיִּיִּמֶעַר
 פֿון

פון לבנון כדי פון וויא זענעל-ביימער פאר
 דיר צו מאכען: 6 פון לינדען-ביימער
 אויס בשן האבען וויא געמאכט דיינע רוד-
 דערס, דיינע ברעטער האבען וויא גע-
 מאכט בערעקט פון עלפענברין וואס מען
 האט געבראכט פון דיא אינוועל פון דיא
 כמים: 7 פיינע ליינען מיט שטיק-ארבייט
 אויס מצרים איז געוועזען דיינע אויג-
 שפרייטונג, אז עס זאל זיין צו דיר פאר א
 זענעל-פאהן; בלויז וואל אונד פורפעל
 אויס דער אינוועל אליינע איז געוועזען
 דיינע איבערדעק: 8 דיא געוואוינער פון
 צידון אונד ארוד זענען געוועזען דיינע
 שפיס-לייט, דיינע קלונע לייט וואס זענען
 אין דיר א צור, וויא זענען געוועזען דיינע
 שפיס-פיהרער: 9 דיא עלצטע פון גבל
 אונד זייער חכמים וואס זענען געוועזען
 אין דיר צורעכט צומאכען דיין צובראכע-
 נעס, אלע שייפען פון דעם ים אונד זייער
 שפיס-לייט זענען אין דיר געוועזען (ערוב
 צו זיין) כדי צו האנדעלן מיט דיין האנדעל:
 10 פרם אונד לוד אונד פוט זענען געוועזען
 אין דיין חיל, דיינע מלחמה-לייט, וויא הא-
 בען אין דיר אויפגע-האנגען זייער פאנצער

6 מלכתי לקח לעשות חיל עלד: אלוים מבשן עשו
 7 משפך קרשך עשרשן בתיאשרים מאי כמים: עשו
 בקרמח ממצרים הנה משרשך לחותך לך לנס חבלת
 8 וארמון מאי אלשה הנה מבשן: ישיב צידון וארוד הני
 9 ששים לך חכמד צור הני לך ומה חבלד: וקלי גבל
 חכמה הני לך מחיני ברכך בל איות הים ומלחמה
 י הני לך לערב מצרכך: פרם ולוד ופוט הני בחילך
 אנשי מלחמה מן וכוכל חלדך המה נתני חרדך:
 11 בני ארד וחילך על חומותיך סביב וגמדים במגדלותיך
 הני שלשים חלו על חומותיך סביב המה בללו יפד:
 12 תרשש סחרתך מרב בלדך בקמח ברדל בדיל ועופרת
 13 נתני עובדיך: ון תוכל ומשך המה רכלך בנפש אדם
 14 וכלי נחשת נתני מצרכך: מבית תנרמה סוסים
 15 ופרשים ופרדים נתני עובדיך: בני דין רכלך איים
 רבים סחרת ידך קרעת שן וחכמים השיבו אשכרך:
 16 אדם סחרתך מרב מעשך בנפש ארמון ורקמה וכוין
 17 וראמת וקדלר נתני בעובדיך: ודדה וארץ ישכאל
 המה רכלך בחצי מית ופוט חכש ושמן וציר נתני
 18 מצרכך: דמשק סחרתך ברכ מעשך מרב בלדך
 19 בני חלבון וצמר צד: ון ון מאול בעובדיך נתני
 כ ברנל עשות קרה וקנה במצרכך הנה: ון רכלך
 21 בגדרהשף לרצבה: ערב וקלינשיא קור המה סחרת
 22 ידך בברים ואלים ונחומים כם סחרך: רכל שקא
 ורקמה המה רכלך בראש כלבשם ובכלאבן וקרה
 23 וחלב נתני עובדיך: ון וכוה וצור רכלי שקא אשר
 24 כלמד רכלך: המה רכלך במכללים בגלמי חבלת
 ורקמה ובגנון ברחמים בחבלים חכשים ונחומים

אונד איינערנע הישעל, וויא האבען דיר שעהן געמאכט: 11 דיא לייט פון ארוד מיט דיין
 חיל זענען געוועזען אויף דיינע מויערן רינגס ארום, אונד דיא גמרים זענען געוועזען אין
 דיינע טורמען, זייער שילדען האבען וויא אויפגע-האנגען אויף דינע מויערן רינגס ארום,
 וויא האבען דיר גאנץ שעהן געמאכט: 12 דיא פון תרשיש זענען געוועזען דיינע סוחרים,
 זענען דעם גרויסען פערמענען, מיט זילבער אונד אייזען, בלייא אונד צין האבען וויא
 בעצאהלט פאר דיינע סוחר: 13 ון תוכל אונד משך, זענען געוועזען דיינע סוחרים, מיט
 מענשען אונד קופע-נע בלים האבען וויא דיר בעצאהלט פאר דיינע סוחר: 14 דיא פון
 דעם הויז תנרמה האבען געהאנדעלט אויף דיינע מארקטען מיט פערד אונד רייטער,
 אונד מויל-איינעל: 15 דיא לייט פון דין זענען געוועזען דיינע סוחרים, פילע אינוועל נע-
 נען געוועזען דיא סוחר פון דיינע האנד, עלעפאנטען-ביין אונד עפענע-האלץ האבען וויא
 צו דיר צוריקגעבראכט פאר א בעצאהלונג: 16 אדם זענען געוועזען דיינע הענדלערס
 זענען דיינע פילע ווערק, מיט קארפניקעל (נוסף), פורפעל וואל, אונד שטיקערייען, אונד
 פיינע ליינעוואנד, אונד קרעלען, אונד גראנאט-שטיינער האבען וויא בעצאהלט פאר דיינע
 סוחר: 17 יהודה אונד ארץ ישראל, וויא זענען אויף געוועזען דיינע הענדלערס, מיט טויין
 פון מניית אונד פגג, אונד האניג, אונד בוים-עהל, אונד באלזאם האבען וויא בעצאהלט פאר
 דיינע סוחר: 18 דמשק זענען געוועזען דיינע הענדלערס, זענען דיינע פילע ווערק אונד
 זענען אלערלייא רייכטומים, מיט טויין פון חלבון אונד ווייסע וואל: 19 אונד דן אונד ון
 פון אויל האבען בעצאהלט פאר דיינע סוחר מיט פאלירטעס אייזען, אינגער אונד ציר-
 מערינד, (דאס) איז געוועזען אויף מארקטען: 20 דין איז געוועזען דיין סוחר, מיט פרעכ-
 טיגע קליידער פאר רייטער: 21 דיא עראבער אונד אלע פירשטען פון קדר וויא האבען
 מיט דיר געהאנדעלט, מיט לעמער אונד ווידער אונד בעק, מיט וויא האבען
 וויא בעצאהלט פאר דיינע סוחר: 22 דיא סוחרים פון שקא אונד רעמא, וויא האבען
 מיט דיר געהאנדעלט, מיט אלערלייא בעסטע בשמים, אונד מיט אלערלייא טייערע
 שטיינער, אונד מיט גאלד האבען וויא דיר בעצאהלט פאר דיינע סוחר: 23 חרן, אונד
 כנה אונד עדר, זענען געוועזען דיא סוחרים פון שקא; אשר אונד פלמד האבען אויף
 מיט דיר געהאנדעלט: 24 וויא האבען מיט דיר געהאנדעלט אין פראכטספאלע זאכען,
 מיט קליידער פון בלויז-וואל אונד שטקערייא, אונד מיט שעהען צירונגען אונד
 קעסטלעך אריינגעבינדען מיט שנירלעך, אונד (מיט קעסטלעך פון) טענען-האלץ

במרחקת: אנית תרשיש שריתך מערבך ותמלאי בה
 ותקבירי מאד בלב ימים: במים רבים הבאך חשקים
 איתך רוח הקדים שבך בלב ימים: הנה ועבונך
 מערבך מלמד ותלמד מלמדך ברוך ורבי מלמדך
 וכל אנשי מלכותך אשר לך ובכל קהלך אשר בתוכך
 יפלו בלב ימים ביום מפתחך: לקול נצנת הבלך
 ירעשו מלשות: וירדו מאנחותם כל תפשי משוט
 מלחים כל חכלי הם אל הארץ יעמרו: והשמיעו עולך
 בקולם וזעקו מרה וצלו עפר על ראשם באפר
 תחפשו: ותקבירו אלך קריתא וחרו שקום וקבו אלך
 במדפוש מסך מר: ונשאו אלך בידם קנה וקניו
 עולך מי כבוד קדמה בתוך הים: בצאת עובונך ממם
 השקעת עמים רבים בלב הנהך ומערכיך העשרת מלכך
 ארץ: עת לשברת ממם במעמקמים מערבך וקר
 קהלך בתוכך נפלו: כל יושבי האים שממו עולך לה
 ומלכיהם שצרו שער רעמי פנים: סחרים בעמים שרקי
 עולך בלחות היות ואיך ערעלם:

כח

והי דבר הנה אל לאמר: בראש אמר לנדר צד כח א
 אמר ארץ יהיה יען נכה לכה ותאמר אל אני מושב
 אלהים יסבתי בלב ימים ואתה אדם ולא אל ותתן לבך
 בלב אלהים: הנה חכם אתה מדגל בלחותם לא
 עממך: בהקמתך ובתבונתך עשית לך חיל ותעש ורב
 וקפח באצרותיך: בלב חכמתך ברכלתך תרבים חילך
 ונכה לכה בחילך: לכן כח אמר ארץ יהיה
 יען תתן את לבבך בלב אלהים: לכן הניי מבאי עולך
 ויום ערעיר יום ותריכו תרבותם עליך תהמלך וחללו

אויף דעם לאנד: 30 אונד וויא וועלען קענען דיר מאכען הערען וייער קול, אונד וויא
 וועלען ביטערליך שרייען, אונד וויא וועלען אויף וייער קעפ ארויפברענגען שטויב,
 אונד וויא וועלען זיך ארומוואלגען אין אש: 31 אונד וויא וועלען זיך ווענען דיר באנין
 קאהל מאכען, אונד וויא וועלען זיך אנגארטלען מיט זעק, אונד וועלען ווענען דיר וויינען
 מיט א ביטער נעמיס, אונד מיט א ביטערע קלאג: 32 אונד וויא וועלען איבער דיר אויפ-
 העבען א קלאה, אונד וויא וועלען איבער דיר קלאגען, (אונד נאכען) אוי! ווער איז אזוי וויא
 צור אונד וויא דוקה אין דער מיטען פון זיך? 33 ווען דייןע סחורה איז ארויסגעגאנגען אויף
 דיא ימים אזוי האסט דא געזעטיגט פיל פעלקער דורך דיין גרויס פערמענען אונד מיט
 דייןע סחורה האסט דא רייך געמאכט דיא מלכים פון דער ערד: 34 אבער אין דער צייט
 ווען דא וועסט צובראכען ווערען פון דיא ימים אין דיא טיפע וואסער, אזוי וועלען דייןע
 סחורה אונד דייןע גאנצע פערזאמלונג אין דייןער מיטע פאלען: 35 אלע געוואוינער פון
 דיא אינוועל וועלען זיך איבער דיר פערוואונדערן, אונד וייער מלכים וועלען זעהר מורא
 האבען אונד וועלען האבען א טרויריג פנים: 36 דיא סחרים אונטער דיא פעלקער וועלען איר
 בער דיר פייפען דא ביזט געווארען א שרעקעניס, אונד דא וועסט אויף עביג ניט מעהר ווין:

קאפיטעל כח

1 אונד דאס ווארט פון דעם האר איז צו מיר געוועזען, אזוי צו נאכען: 2 בן-אדם, נאג צו
 דעם גגיד פון צור, אזוי נאגט דער האר נאט, ווייל דיין הארץ האט זיך דערהויבען, אונד
 דא האסט געזאגט, איך בין א נאט, איך בין געזעסען אויף דעם געזעס פון נאט, אין דער
 מיטען פון דעם ים; דאך ביזט דא נאר א מענש אונד ניט א נאט, האמלשע דא האסט גע-
 מאכט דיין הארץ וויא דאס הארץ פון נאט: 3 זעה, (דא מיינסט) אז דא ביזט קלינער וויא
 דניאל, אונד עס איז גארניט פערבארען פון דיר: 4 דורך דייןע חכמה אונד דורך דיין
 פערשטאנד האסט דא דיר רייכטום אנגעשאפט, אונד האסט אריינגעטון גאלד אונד
 זילבער אין דייןע אוצרות: 5 דורך דייןע גרויסע חכמה אונד דורך דיין האנדעל האסט
 דא געמעהרט דיין פערמענען, אונד דיין הארץ איז דערהויבען ווענען דיין פער-
 מענען: 6 דארום, אזוי נאגט דער האר נאט, ווייל דא האסט געמאכט דיין הארץ
 אזוי וויא דאס הארץ פון נאט: 7 דארום, זעה, איך וועל קענען דיר ברענגען פרעמ-
 דע, דיא שרעקליכסטע פון דיא פעלקער, אונד וויא וועלען ארויסציהען וייער
 שטערדען קענען דיא שעהנקייט פון דייןע חכמה, אונד וויא וועלען פערשטענען

דיינע

8 וְשָׁמַרְתָּ: לְשֹׁמֵר וְיִרְדָּק וְנִמְתָּה מִמֵּית חֹלֶל בְּלֹב גִּזְמוֹ:
 9 הָאִמֶּר תֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם אֵי לִפְנֵי הַרְגָה וְתֹהֵא אֲדָם וְלֹא
 יֵאל בְּדֵר מִחֻלְלָה: מִיָּת עֲרִלִים תִּמְתָּ בְּדֵר וְרֵם בִּי אֵין
 11 דְּרִיתִי נָאֻם אֲדָרְגִי הִנֵּה: וְהִי דְּבִרְדִּיתָה אֵלִי
 12 לֹאמֶר: בְּרָאִם שֶׁא קִיָּה עַל־מִלְכָּךְ צֹר וְאִמְרָתִי לוֹ בִּיה
 אִמֶּר אֲדָרְגִי דִּיה אִתָּה חֻתֶּם תְּכֻנֹת מִלָּה חֻכְמָה וְכִלְכִּל
 13 יָפִי: בְּעֵרֹן נִדְּאִלֻּחִים הָיִית בְּלִי־אֵין וְכִרְבָּה מִסְבֵּתֶיךָ אֲדָם
 פִּסְתָּה וְחִלְלִים תִּרְשִׁישׁ טִהֵם וְנִשְׁפָּה סִפִּיר נִפְדֵּר וְכִרְבָּתִי
 וְחֵב מִלֵּאֲבֵת הַסִּפֵּר וְנִקְבְּדֵךְ בְּדֵר בִּינֵם הַבְּרִיתִי בִּינֵי:
 14 אֲחִי־כִרְבֹּב מִמִּשְׁחָ הַסִּפֵּר וְנִתְחַד בְּחֵר קִרְשׁ אֲלֵהֶם הָיִית
 15 בְּחֵד אֲבִיר־אֵשׁ הִתְחַלֶּכֶת: תִּמְיִם אִתָּה בְּדִרְבִּיךְ מִיָּת
 16 הַבְּרִיתִי עֲרִינְמָעָה עֹלְתָה בְּדֵר: בְּלֹב רִבְכֻלֶּךְ מִלֵּן חֻכְמָה
 חֻכְמָה וְנִחְמָא וְנִחְלִלְךָ מִיָּת אֲלֵהֶם וְאִכְרֵךְ בְּכֹב הַסִּפֵּר
 17 מִתְחַד אֲבִיר־אֵשׁ: וְבִיה לְבֹךְ בִּינְשֵׁךְ שִׁתָּה חֻכְמָתֶךָ עַל־
 יִשְׁעֶךָ עַל־אֵרֶץ הַשְּׁלֵמָתֶךָ לִפְנֵי מַלְכִּים נִסְתַּד לְכֹאֲה
 18 בְּדֵר: מִכֵּב עֹלִיד בְּעֵל רִבְכֻלֶּךְ חֻלְלֵת מִקְדָּשֶׁךָ וְאִי־אֵר
 אֵשׁ מִתְחַד הִיא אֲכִלְתָּה וְאִתְּךָ לֹאֲכֵר עַל־הָאֵרֶץ לִיעֵי
 19 פִּלְרִיתֶיךָ: בְּלִי־עֹדֵף בְּעִמִּים שִׁמְמוֹ עֲלֵיךְ בְּלִי־וֹת הָיִית
 כ וְאִיָּה עֲרֵעֻלִים: וְהִי דְּבִרְדִּיתָה אֵלִי לֹאמֶר:
 21 בְּרָאִם שֶׁם בְּנֵךְ אֲלִיעֵדִין וְנִבְנָה עֲלֵיהֶ: וְאִמְרָתִי בִּיה
 22 אִמֶּר אֲדָרְגִי דִּיה הִנֵּי עֲלֵיךְ צִידֹן וְנִבְרִיתִי תְּכֻבֵּךְ וְדִיעֵי
 23 בְּרָאִי הִנֵּה בְּעִשְׁוֹתִי בִּיה שִׁפְטִים וְנִקְרְשִׁיתִי בִּיה: וְשִׁלְחִיתִי
 בִּיה חֵבֶר וְרֵם בְּחִצְוִתִּיהֶן וְנִפְלֵל חֻלְלֵת בְּחֹבֶהֶן בְּכֹב
 24 עֲלֵיהֶ מִסְבִּיב וְדִיעֵי בְּרָאִי הִנֵּה: וְלֹאֲחִיָּה עֹד לְבִית
 יִשְׂרָאֵל מִלֵּן מִמֶּאֱדֹר וְכֹזֵן מִכָּאֵב מִכָּל סְבִיבֵתָם הַשְּׂאִטִּים
 כה אִתָּהֶם וְדִיעֵי כִי אֵין אֲדָרְגִי הִנֵּה: כִּי־הָאִמֶּר אֲדָרְגִי
 דִּיה בְּקִבְצִי אֲחִי־בִית יִשְׂרָאֵל מִדְּהַעֲמִים אֲשֶׁר נִפְצִי

דִּיעֵינֶע שְׁעִהֲנִקִּיט: 8 וְיִיא וְעֵלְעֵן דִּיךְ אֲרוֹנִי־
 טַעַר־בְּרַעֲנָנֶען אֵין־דִּיא בְּרֹב, אִונֶד דִּוא וְעַסְט
 נַעֲטִיט וְעֵרְעֵן מִיט דַּעַם טִיט פֿון דִּיא
 דַּעַר־שְׁלֹאֲנֶענֶע אֵין מִיטְעֵן פֿון נֵם: 9 וְעַסְט
 דִּוא דַּעַן נֶאֶד קַעֲנֵן וְאֶנֶען פֿאַר דַּעַם וְאֵם
 דַּעַר־שְׁלֹאֲנֶט דִּיךְ, אֵיךְ בִּין נֶאֶט? דִּוא בִּינֵם
 דֶּאךְ נֶאֶר א מַעֲנֵשׁ אִונֶד נִיט נֶאֶט, אֵין דַּעַר
 הֶאֱנֶד פֿון דַּעַם וְאֵם דַּעַר־שְׁלֹאֲנֶט דִּיךְ:
 10 דִּוא וְעַסְט שְׁטאַרְבֵּעֵן דַּעַם טִיט פֿון
 דִּיא עֲרִלִים דִּוְרֶךְ דִּיא הֶאֱנֶד פֿון פֿרַעֲמֶדֶךְ,
 וְאֵרִין אֵיךְ הֶאֱבַעַם נַעֲרַעַט, וְאֶנֶט דַּעַר הֶאֱר
 נֶאֶט: 11 אִונֶד דֶּאם וְאֵרֶשׁ פֿון דַּעַם הֶאֱר
 אִיז צו מִיר בַּעֲנוּעֻעַ, אִוִּי צו וְאֶנֶען: 12 בְּרִי־
 אֲדָם הֶעֱב אֵיף א קִלְאֵט קַעֲנֵן דַּעַם מִלְכָּךְ פֿון
 צוֹר, אִונֶד דִּוא וְאֵלְסֵט צו אֵיהֶם וְאֶנֶען, אִוִּי
 וְאֶנֶט דַּעַר הֶאֱר נֶאֶט, דִּוא הֶאֱסֵט פַֿעֲרַחֲתֻמָּת
 דֶּאם נַעֲשְׂמַלֵט פֿול מִיט חֻכְמָה אִונֶד אֵין
 נֶאֱנִי שְׁעִהֲנִקִּיט: 13 דִּוא בִּינֵם בַּעֲנוּעֻעַ
 אֵין דַּעַם בֵּן עֵרֹן פֿון נֶאֶט, אֵלַע טִירַע שְׁטִיר־
 נַעַר וְעַנֵּן בַּעֲנוּעֻעַ דִּיעֵינֶע צוֹדֶק, רֹבִינֵעַן
 תּוֹשֹׁף אִונֶד דַּעַר דִּיאִמָּנֶט, בַּעֲרִיל אֵינִיקֶם
 אִונֶד יֹאסְפֶּסֶר, דַּעַר סִפִּיר, קֶאֱרֹפֶנְקֶעל אִונֶד
 דַּעַר סִמְאֶרְבָּאֵד, אִונֶד גֶּאֶלֶד, דִּיא קֹונֶסֶט־
 אֶרְבִּיט פֿון דִּיעֵינֶע פֿוֹיקֶען אִונֶד פֿלַעֲטֵעַן

וְעַנֵּן צוֹוִישֵׁעַן דִּיר בַּעֲנוּעֻעַן פֿון דַּעַם טֶאֶן אֵין וְאֵם דִּוא בִּינֵם בַּעֲשֹׂאֲפֵעַן בַּעֲנוּעֻעַן: 14 דִּוא
 בִּינֵם בַּעֲנוּעֻעַן דַּעַר בַּעֲשֹׂאֲפֵעַן בַּרְבֹּב וְאֵם בַּעֲרַעֲקֶסֶט דִּיךְ, אִונֶד אֵיךְ הֶאֱב דִּיךְ בַּעֲנַעֲבֵעַן
 אֵיף דַּעַם הִיִּילִינֶען בֶּאֱרָג פֿון נֶאֶט, דִּוא בִּינֵם אֶרֹוב־נַעֲבֹאֲנֶען אֵין דַּעַר מִיטְעֵן פֿון דִּיא פִּיר־
 רִיבֵעַ שְׁטִינֵעַר: 15 דִּוא בִּינֵם בַּעֲנוּעֻעַן נֶאֱנִי אֵין דִּיעֵינֶע וְעַנֵּן פֿון דַּעַם טֶאֶן אֵין וְעַנֵּן דִּיעֵינֶע
 הֶאֱב דִּיךְ בַּעֲשֹׂאֲפֵעַן, בִּינֵם טֶעֶן הֶאֱט אֵין דִּיר אֶרֹוב־עֲרַכְטִיגִקִּיט בַּעֲפֹנֶען: 16 וְעַנֵּן דִּיעֵינֶע
 פִּילַע סְחֹרָה בִּינֵם דִּוא אֵין דִּיר פֿול בַּעֲנוּעֻעַן מִיט רֹיב־עֲרִי, אִונֶד דִּוא הֶאֱסֵט דִּיךְ פַֿעֲרִיב־
 דִּיבֵט, דֶּאֱרֹם וְעַל אֵיךְ דִּיךְ פַֿעֲרִשְׁוֹעֵכֶען (מִחֻלְלֵי וִיין) פֿון דַּעַם בֶּאֱרָג פֿון נֶאֶט, אִונֶד אֵיךְ וְעַל
 דִּיךְ פַֿעֲרִמִּילֶען, אִוִּי דִּוא בַּעֲרַעֲקֶטֶר בַּרְבֹּב, פֿון צוֹוִישֵׁעַן דִּיא פִּיר־רִיבֵעַ שְׁטִינֵעַר: 17 דִּיין
 הֶאֱרִין הֶאֱט וִיךְ דַּעֲרַהֲוִיבֵעַן וְעַנֵּן דִּיעֵינֶע שְׁעִהֲנִקִּיט, דִּוא הֶאֱסֵט פַֿעֲרַדְאָרְבֵּעַן דִּיעֵינֶע חֻכְמָה
 וְעַנֵּן דִּיעֵינֶע שְׁעִהֲנִקִּיט, אֵיךְ הֶאֱב דִּיךְ אֵיף דַּעַר עֵרֶד אִנִּידֶעֲרַבֵּעֻאָרְפֵּעַן פֿאַר דִּיא מִלְכִּים,
 אֵיךְ הֶאֱב דִּיךְ אֵיבַעֲרַבֵּעֻעֵבֶען בְּרִי וְיִיא וְאֵלְעֵן דִּיךְ וְעַהֵעֵן (בַּעֲטֶאֱרַכְטֵעַן): 18 וְעַנֵּן דִּיעֵינֶע
 פִּילַע וִינֶד, אִונֶד דִּיין אֶרֹוב־עֲרַכְטֵעַן הֶאֱנֶדֶל הֶאֱסֵט דִּוא מִחֻלְלֵת בַּעֲנוּעֻעַן דִּיעֵינֶע מִקְדָּשִׁים
 דֶּאֱרִיבַעַר וְעַל אֵיךְ אֶרֹוב־בְּרַעֲנָנֶען א פִּירַעַר פֿון צוֹוִישֵׁעַן דִּיר, דֶּאם וְעַט דִּיךְ פַֿעֲרַבְרַעֲנֵעַן,
 אִונֶד אֵיךְ וְעַל דִּיךְ מֶאֱכֵעַן צו אֵשׁ (שְׁטוֹיב) פֿון דַּעַר עֵרֶד, פֿאַר דִּיא אֵוִינֵעַן פֿון אֵלַע וְאֵם
 וְעֵלְעֵן דִּיךְ וְעַהֵעֵן: 19 אֵלַע דִּיא וְאֵם הֶאֱבֵעַן דִּיךְ בַּעֲקֶאֱנֵט אֶרֹוב־עֵרֶד, דִּיא פַֿעֲלַקֶּר וְעֵלְעֵן
 וִיךְ אֵיבַעֲרֵר פַֿעֲרִוֹאֲנִידֶּרֶן, דִּוא וְעַסְט וְעֵרְעֵן צוֹם שְׁרַעֲקֶען, אִונֶד דִּוא וְעַסְט נִיט מַעֲהַר
 וִיין בִּינֵם אֵיף עֵבִיב: 20 אִונֶד דֶּאם וְאֵרֶשׁ פֿון דַּעַם הֶאֱר אִיז צו מִיר בַּעֲנוּעֻעַן, אִוִּי צו וְאֶנֶען:
 21 בְּרָאִם הֶעֱב אֵיף דִּיין פִּנִּים קַעֲנֵן צִידֹן אִונֶד וְאֵן נְבִיאֹות קַעֲנֵן אֵיהֶר: 22 אִונֶד דִּוא
 וְאֵלְסֵט וְאֶנֶען, אִוִּי וְאֶנֶט דַּעַר הֶאֱר נֶאֶט, וְעַה, אֵיךְ בִּין קַעֲנֵן דִּיר צִידֹן, אִונֶד אֵיךְ וְעַל
 מִיךְ צוֹוִישֵׁעַן דִּיר פַֿעֲרַהֲעֲרִלִיכֵעַן, אִונֶד וְיִיא וְעֵלְעֵן וִיטְעֵן אֵין אֵיךְ בִּין דַּעַר הֶאֱר, וְעַנֵּן אֵיךְ
 וְעַל אֵין וְיִיא מִהֵן מִשְׁפָּטִים אִוִּי וְעַל אֵיךְ אֵין אֵיהֶר בַּעֲהִיִּילִיגֵט וְעֵרְעֵן: 23 וְאֵרִין אֵיךְ
 וְעַל אֵין אֵיהֶר שִׁיקֵעַן מֶאֱרֹד אִונֶד בִּלְוֵט אֵין אֵיהֶרַע נֶאֱסֵעַן, אִונֶד דִּיא דַּעַר־שְׁלֹאֲנֶענֶע וְעֵלְעֵן
 אֵין אֵיהֶר פֶּאֶלְעֵן דִּוְרֶךְ דַּעַם שְׁוֹעֵדֶר וְאֵם וְעַט דֶּאֱרֹוֹף וִיין רִינֶגֶס אֶרֹם, אִונֶד וְיִיא וְאֵלְעֵן
 וִיטְעֵן אֵין אֵיךְ בִּין דַּעַר הֶאֱר: 24 אִונֶד עַם וְעַט נִיט מַעֲהַר וִיין צו דַּעַם הִוִּינֶעֻנֶד
 פֿון יִשְׂרָאֵל א שְׁטֹאכֶעֲלִיבֶער דֶּאֱרִין אִונֶד א דֶּאֱרִין וְאֵם מִהֵם וְעַה פֿון אֵלַע וְאֵם וְעַנֵּן
 רִינֶגֶס אֶרֹם וְיִיא, וְאֵם פַֿעֲרַשְׁפֶּאֱטֵעַן וְיִיא, אִונֶד וְיִיא וְעֵלְעֵן וִיטְעֵן אֵין אֵיךְ בִּין דַּעַר
 הֶאֱר נֶאֶט: 25 וְאֵרִין אִוִּי וְאֶנֶט דַּעַר הֶאֱר נֶאֶט, וְעַנֵּן אֵיךְ וְעַל אֵינִינֶאֱמֵלֵן דֶּאם
 הִוִּינֶעֻנֶד יִשְׂרָאֵל פֿון דִּיא פַֿעֲלַקֶּר אִוִּי וְעַנֵּן צוֹוִישֵׁעַן וְיִיא פַֿעֲרַשְׁפֶּרִיט,

כס ונקדשתי בם לשען היום ונשבו על ארמיתם אשר
נתתי לעבדי לעקוב: והשבו עליה לבסוף ובעי כתיבם²⁶
ונשבו כדמים ונשבו לבסוף בעשיתי שפטים בכלל השאמים
אתם מסביבתם ודעו כי אני יהוה אלהיהם:

כט

כט

בשנה הששית בשליש בשנים עשר לחדש החדש דבר^א
יהוה אלי לאמר: בראים שים פחד על פרעה מלך²
מצרים ותבא עליו ועל מצרים כלה: דבר ואמר³
בהאמר: אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך מצרים
השנים הנדול הרבץ בתוך יאדיו אשר אמר לי יאד⁴
ואני עשיתי: ונתתי חתים בלחצי החרבות דברי⁴
יאדך בקשקשתך והעליתך מתוך יאדך ואת כל⁵
דגת יאדך בקשקשתך חרבק: ונשפדת המדברה⁶
אתך ואת כל דגת יאדך על פני השדה הפול לא
האמר ולא חרבק לחיית הארץ ולעוף השמים נתת⁷
לאכלה: ודעו כל יושבי מצרים כי אני יהוה יצן היותם⁸
משענת קנה לבית ישראל: בתפשים בך בכפף תרוץ⁷
ובקשת לם כל יתקף ובהשענת עליה חשבו והעמדת⁸
לם כל יתקשים: לכן כה אמר אדני יהוה הנני⁹
מביא עליך חרב וחרבותי מן ארם ובהמה: ותהיה⁹
ארץ מצרים לשממה חרבה ודעו בראי דגת יצן
אמר יאד לי ואני עשיתי: לכן הנני אלך ואל יאדך¹⁰
ונתתי את ארץ מצרים לחרבות חרב שממה ממדל¹¹
סנה וערוב כל בוש: לא תעברכה קנה ארם וקנה¹¹
בהמה לא תעברכה ולא חשב ארבעים שנה: ונתתי¹²
את ארץ מצרים שממה בתוך ארצות נשמות ותיה¹²
בתוך ימים מחרבות תהיה שממה ארבעים שנה ונפצתי

אזוי ונעל אידך אין ויזא בעהייליגט ווערען
פאר דיא אויגען פון דיא גוים, אונד ויזא
וועלען וואויגען אויף וייער (אייגען)
לאנד וואס איז האב געגעבען צו מיין
קענעט, צו בעקב: 26 אונד ויזא וועלען
דארינען וואויגען אין זיכערהייט, אונד
ויזא וועלען בויען היינער, אונד ויזא
וועלען פלאנצען וויינגערטען, אונד ויזא
וועלען וואויגען אין זיכערהייט, ווען איך
וועל משהו שפטים אן אלע וואס האבען
ויזא פערשפאט פון רינגס ארום ויזא,
אונד ויזא וועלען וויסען אז איך בין דער
האר וייער גאט:

קאפיטעל כט

1 אין דעם צעהנטען יאהר, אין דעם
צעהנטען חדש, אין דעם צוועלפטען טאג
פון חדש, איז דאס ווארט פון דעם האר
צו מיר געוועזען, אזוי צו זאגען: 2 בוך
אדם, העב אויף דיין פנים קענען פרעה
מלך פון מצרים אונד זאג נבואות איבער
איהם, אונד איבער נאנץ מצרים: 3 דער,
אונד דא זאלסט זאגען, אזוי זאגט דער
האר גאט, זעה איך בין קענען דיר,
פרעה מלך פון מצרים, דער גרויסער

דראכען פיש וואס הויפט אין דער מיטען פון דיא שטרוימען, אונד וואס זאגט צו
מיר געהערט דער שטרוים אונד איך האב איהם געמאכט: 4 אבער איך וועל געבען
(מהוק) א האקען אין דיינע באקען, אונד איך וועל מאכען אז דיא פיש פון דיינע
שטרוימען זאלען זיך געהעפטען צו דיינע שופען, אונד איך וועל דיר ארויפברענגען
פון דער מיטען פון דיינע שטרוימען, אונד אלע פיש פון דיינע שטרוימען וועלען זיך
געהעפטען אן דיינע שופען: 5 אונד איך וועל דיר אונטערווארפען אין דער מדבר,
אונד אויף אלע פיש פון דיינע שטרוימען, דא וועסט פאלען אויף דעם (אפענעם)
פעלד, דא וועסט נישט צוואנענבעראכט אונד נישט איינגעזאמעלט ווערען, וויערט
איך האב דיר געגעבען פאר דיא חיות פון דעם פעלד אונד פאר דיא פעגעל פון דעם
הימעל צו עסען: 6 אונד אלע געוואוינער פון מצרים וועלען וויסען אז איך בין דער
האר, ווייל ויזא זענען געוועזען א ראחר פון אונטערלעהנונג צו דעם הויזגעזונד פון
ישראל: 7 ווען ויזא האבען דיר אנגענומען מיט וייער האנד אזוי ביזט דא צוברא-
כען געווארען, אונד דא האסט ויזא דיא גאנצע אקסעל צושפאלטען, אונד ווען ויזא
האבען זיך אויף דיר אנגעלעהנט אזוי ביזט דא (אויף) צובראכען געווארען, אונד
דא האסט ויזא דיא גאנצע לענדען שטעהען געמאכט: 8 דארום, אזוי זאגט דער
האר גאט, זעה איך וועל קענען דיר ברענגען א שווערד, אונד איך וועל פון דיר
פערטיליגען מענשען אונד בהמות: 9 אונד דאס לאנד מצרים וועט זיין וויסט אונד א
חרבן, כדי ויזא זאלען וויסען אז איך בין דער האר, ווייל ער האט געזאגט דער
שטרוים איז מיין אונד איך האב איהם געמאכט: 10 דארום זעה, איך בין קענען
דיר אונד קענען דיין שטרוים, אונד איך וועל מאכען דאס לאנד מצרים צו
חרבות, א חרבן אונד וויסטיגקייט, פון דעם שורם סנה ביז צו דיא ברענגען פון
בוש: 11 עס וועט נישט איבערגעקן אין איהר א פוס פון א מענש, אונד א
פוס פון א בהמה וועט אויף נישט אין איהר איבערגעקן, אונד עס וועט נישט
געוואוינט זיין פירציג יאהר: 12 אונד איך וועל וויסט מאכען דאס לאנד
מצרים צווישען דיא אנדערע לענדער וואס זענען וויסט, אונד וייער שטעט וועלען
זיין וויסט צווישען דיא אנדערע וויסטע שטעט וואס זענען (שוין) וויסט פירציג יאהר,

אונד איך וועל דיא מצרים פערשפרייטען
צווישען דיא גוים אונד צושפרייטען
אונטער דיא לענדער: 13 ווארין אזוי
זאגט דער האר נאט, אין דעם ענד פון
פירצייג יאהר וועל איך דיא מצרים איינ-
זאמעלן פון צווישען דיא פעלקער אונד
זייא זענען דאךט אהין צושפרייט גע-
וועזען: 14 אונד איך וועל צוריקברענגען
דיא געפאנגענע פון מצרים, אונד איך
וועל זייא צוריקברענגען צו דעם לאנד
פעררום, צו דעם לאנד פון זייער געבורט,
אונד זייא וועלען דאךט זיין א נידריגעס
קעניגרייך: 15 עס וועט זיין דאס ניד-
ריגסטע קעניגרייך, אונד עס וועט זיך
ניט מעהר דערהעבען איבער דיא (אנ-
דערע) פעלקער, ווארין איך וועל זייא
מינערן כדי זייא זאלען ניט מעהר גע-
וועלטיגען איבער דיא (אנדערע) פעלקער:
16 אונד זייא וועלען ניט מעהר זיין צו
דעם הויזגעזינד פון ישראל פאר א
פערזיכערונג, וואס דערמאנט ווירע זינד
ווען זייא וועלען זיך אומקוקען, אונד
זייא וועלען וויסען אז איך בין דער האר
נאט: 17 אונד עס איז געוועזען אין דעם

13 את־מצרים בָּנוֹת וְיָרִיחַם בְּאַרְצָתָּהּ: כִּי כֹה אָמַר
אֱלֹהֵי יְהוָה מֶלֶךְ אַרְבָּעִים שָׁנָה אֶקְבֹּץ אֶת־מִצְרַיִם מִן
14 הַנָּהָם אֲשֶׁר־נִפְצוּ שָׁמָּה: וְשִׁבְתִּי אֶת־שִׁבְתֵּי מִצְרַיִם
הַשְּׁבִיטִי אִתָּם אֶרֶץ פְּתוּחָם עַל־אֶרֶץ מִכְרֵתָם וְהָיוּ שָׁם
15 מִמְּלִכָה שְׁפִלָּה: מִדְּהִמְלָכוֹת תִּהְיֶה שְׁפִלָּה וְלֹא־
תִּתְנַשֵּׂא עוֹד עַל־דִּמְיוֹנָם וְהַמַּעֲשִׂים לִבְלִיתִי דָרוֹת בָּנוֹת:
16 וְלֹא תִהְיֶה־עוֹד לְבִית יִשְׂרָאֵל לִמְבַשָּׁה מִזְכִּיר עוֹן בְּשִׁנְתָּם
17 אֲחֵרִים וְיֵדְעוּ כִּי אֲנִי אֱלֹהֵי יְהוָה: וְהָיוּ בְּעַשְׂרִים
וְשֶׁבַע שָׁנָה בְּרֹאשׁוֹן בְּאַחֵד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְּבִרְיָתִי אֵלַי
18 לֵאמֹר: בְּדָאִם נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל הֶעֱבִיד אֶת־חֵילוֹ
עִבְרָה נְדוּלָה אֶל־צֹר כֹּל־דָּאשׁ מִקִּיָּח וְכִלְיָתָהּ מִדֹּמָה
וְשָׂכַר לֹא־הָיָה לוֹ וְלִחְלוֹ מִצֹּר עַל־הָעִבְרָה אֲשֶׁר־עָבַד
19 עִלָּיָהּ: לָכֵן כֹּה אָמַר אֱלֹהֵי יְהוָה הֵנִי נֹתֵן לְנְבוּכַדְרֶאצַּר
מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְנָשָׂא הַמֶּלֶךְ וְשָׁלַל שְׁלָלָהּ
כִּי יִבְנוּ בֵּית־וְהוֹתָה שָׂכַר לִחְלוֹ: פִּעְלֵתָּ אֲשֶׁר־עָבַד כֹּה נִתְּנִי
לוֹ אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר עָשָׂו לִי נָאִם אֱלֹהֵי יְהוָה: בָּנוֹת
21 הָיוּ אֲנִימָם קָרָן לְבִית יִשְׂרָאֵל וְלֹא אִתָּן תַּחֲדִיחָהּ
בְּתוֹכָם וְיֵדְעוּ בְּרֹאשִׁי יְהוָה:

2 וְהָיָה דְּבִרְיָתִי אֵלַי לֵאמֹר: בְּדָאִם תִּבְנֶה וְאֶמְרָהּ כֹּה
3 אָמַר אֱלֹהֵי יְהוָה לִחְלוֹ הָיָה לְיוֹם: כִּי־קָרֹב יוֹם וְקָרֹב
4 יוֹם לִיְהוָה יוֹם עַתָּה נָתַן גּוֹיִם יְהוָה: וְכֹאֵה לְרֹב בְּמִצְרַיִם
וְהוֹתָה לִחְלוֹלָה בְּכּוֹשׁ בְּנוֹל חָלָל בְּמִצְרַיִם וְלִקְחוּ הַמִּלִּינָה
ה וְהַיִּסּוּ וְסוֹדוּתָהּ: כּוֹשׁ וּפּוֹט וְלֹד וְכִלְיָתָהּ וְכּוֹשׁ וּבִנְיָ
6 אֶרֶץ הַקִּרִּית אִתָּם בְּחֶרֶב יִפְלוּ: כֹּה אָמַר יְהוָה
וְנָפְלוּ סָמְכֵי מִצְרַיִם וְיָרַד נָאִן עוֹה מִמֶּגְדֵּל סוּנָה בְּחֶרֶב
7 יִפְלֹרְכֶּה נָאִם אֱלֹהֵי יְהוָה: וְנִשְׁמַי בְּתוֹךְ אֲרָצוֹת וְשִׁמְתִּי

זיבען אונד צוואנציגסטען יאהר, אין דעם ערשטען טאג פון דעם ערשטען חדש, אזוי
איז דאס ווארט פון דעם האר צו מיר געוועזען אזוי צו זאגען: 18 בן־אדם, נבוכדראצר
מלך פון בבל האט געמאכט זיין חיל דינען א גרויסען דינסט קענען צור, אישליכער
קאפ איז קאהל געמאכט, אונד פון אישליכע שולטער איז דיא הויט אפגעריבען, אונד
דאך האט ער ניט געהאט קיין שזכר פאר זיך אונד פאר זיין חיל פון צור פאר דעם
דינסט וואס ער האט דערפאר געדינט: 19 דארום, אזוי זאגט דער האר נאט, זעה, איך
וועל געבען דאס לאנד מצרים צו נבוכדראצר מלך פון בבל, אונד ער וועט אנוועק
טראגען איהר פערמעגען, אונד ער וועט ריבען איהר רויב, אונד פלינדען דעם זאק
רויב, אונד דאס וועט זיין דער שזכר פאר זיין חיל: 20 איך האב איהם געגעבען דאס
לאנד מצרים פאר זיינע ארבייט וואס ער האט דארין געארבייט, ווייל זייא האבען עס
פאר מיר געטהון, זאגט דער האר נאט: 21 אין דעמועלביגען טאג וועל איך מאכען
שפראצען א הארן צו דעם הויזגעזינד פון ישראל, אונד צו דיר וועל איך געבען איין
אפענעס מויל צווישען זייא, אונד זייא וועלען וויסען אז איך בין דער האר:

קאפיטעל ל

1 אונד דאס ווארט פון דעם האר איז צו מיר געוועזען, אזוי צו זאגען: 2 בן־אדם, זאג
נבואות, אונד דיא זאלסט זאגען, אזוי זאגט דער האר נאט, קלאגט, אזי וועה, צו דעם
טאג! 3 ווארין דער טאג איז נאהענט, יוא, דער טאג פון נאט איז נאהענט, עס איז א
וואלקענדיגער טאג, עס וועט זיין דיא צייט פון דיא גוים: 4 אונד דאס שווערד וועט
קומען איבער מצרים, אונד עס וועט זיין א (גרויסע) שרעקעניס אין בוש, ווען דיא
דערשלאגענע וועלען פאלען אין מצרים, אונד זייא וועלען אנועקענטען זייער מאסע
פאלק, אונד אפברעכען זייער גרונדפעסטען: 5 בוש אונד פומ, אונד לוד, אונד דאס
נאנצע פערמישטע פאלק, אונד כוב אונד דיא לייט פון דעם לאנד וואס האבען כורת
ברית געוועזען, זאלען מיט זייא פאלען דורך דעם שווערד: 6 אזוי זאגט דער האר, איך
דיא אונטערלעהנערס פון מצרים וועלען פאלען, אונד דיא שטאלצהייט פון איהרע שטארק
הייט וועט ארונטער נידערן, פון דעם שווערס סונה וועלען זייא דארין פאלען דורך דעם
שווערד, זאגט דער האר נאט: 7 אונד זייא וועלען זיין וויסט צווישען דיא וויסטע לענדער,

ועליו בתוך ערים נחבטות תהיה: ודעו בראי דעה⁶
 בתראש במצרים ונשברו כל-עוריה: ביום הווא⁹
 באו מלאכים מלפני בצים להחריד אתבוש בטח
 והנה חללה בהם ביום מצרים כי הנה באה:
 בה אמר ארץ יהה השפתי את-המן מצרים כדי¹
 נבוכדראצר מלך-בבל: ויא נעמו אתו ערעי ניום¹¹
 מבאים לשחת הארץ והרבו חרבותם על-מצרים
 וקלצו את-הארץ חלל: ונחתי יארים חרבה וקצתי¹²
 את-הארץ בחרדים תשמיזי ארץ וקלצו בחרדים¹³
 אני יהה דברתי: כה-אמר ארץ יהה והאברתי¹⁴
 גלולים תשפתי אלילים מלך ונשיא מארץ-מצרים לא
 תהדוד ונחתי יארה בארץ מצרים: תשמיזי ארד¹⁵
 פתלם ונחתי אש בגלן ועשיתי שפטים בנא: לשפכתי¹⁶
 חמלי על-סין מעח מצרים וחרבתי את-המן נא: ונחתי¹⁷
 אש במצרים חל חליל סין ונא חרבה להבקע ונח צרי
 יום: בחריו און ופירסת בחרב ופלוהה בשבי חלקה: ו¹⁸
 ובחפנתם חשף היום בשכרשם את-מטות מצרים¹⁹
 ונשפתי בה נאן ענה היא ענן וכסתי ובגותי בשבי
 חלקנה: ועשיתי שפטים במצרים ודעו בראי דעה: ו²⁰
 חל באח עשרה שנה בראשון בשבעה לחשף הרה כ²¹
 רב-יהה אל לאמר: בראש את-הרוע פרעה מלך-
 מצרים שברתי יהה לא-חבשה לחת רפואת לשום²²
 חתול לחבשה לחוקה לחשף בחרב: לכן בחר-אמר²³
 ארץ יהה והני אל-פרעה מלך-מצרים ושברתי את-
 ורעלי את-החוקה ואת-הנשברת והפלתי את-החרב²⁴
 מלך: תפצתי את-מקדשם ביום ויחיתם בחר-אמר:
 ונחתי את-הרוע מלך בבל ונחתי את-החרב בידו

אונד איהרע שטעט וועלען זיין וויסמ
 צווישען איהרע שטעט: 8 אונד זיין
 וועלען וויסען אז איך בין דער האר ווען
 איך וועל (מאכען) נעבען א פייער אין
 מצרים, אונד ווען אלע איהרע העלפער
 וועלען צובראכען ווערען: 9 אין דעם
 זעלבנען טאג וועלען פאר מיר ארויסגעהן
 שלוחים אין שפען, אונד זיין וועלען
 דערשרעקען בוש וואס איז אין זיכער-
 הייט, אונד א גרויסע העשטאג וועט איבער
 זיין קומען אזוי וויא אין דעם טאג פון
 מצרים, ווארין זעה עס קומט: 10 אזוי
 זאגט דער האר נאט, איך וועל אויף
 מאכען אויפהערען דיא מאסע פון (דעם
 פאלק) מצרים דורך דיא האנד פון
 נבוכדראצר מלך פון בבל: 11 ער אונד
 זיין פאלק מיט איהם, דיא שרעקליכסטע
 פון דיא פעלקער וועלען אהינגעבראכט
 ווערען כדי דאס לאנד צו פערדארבען,
 אונד זיין וועלען ארויסציהען זיירע
 שווערדען פון זיירע שוידען איבער
 מצרים, אונד זיין וועלען דאס לאנד פול
 מאכען מיט דערשלאגענע: 12 אונד
 איך וועל אויסטרונקענען דיא טייכען, אונד

איך וועל דאס לאנד פערקויפן (איבערנעבען) אין דיא שלעכטע הענד, אונד איך וועל
 דאס לאנד אונד זיינע פוליהייט פערטויסען דורך פערמדע, איך דער האר האב עס גערעט:
 13 אזוי זאגט דער האר נאט, איך וועל אויף פערטיילען דיא געצען, אונד וועל מאכען
 אויפהערען דיא אפגעשער פון נח, אונד עס וועט נישט מעהר זיין קיין נשיא פון דעם לאנד
 מצרים, אונד איך וועל נעבען א פורכט אין דעם לאנד מצרים: 14 אונד איך וועל פער-
 וויסען פתרום, אונד איך וועל נעבען א פייער אין צוען, אונד איך וועל טהון משפטים אין
 נא: 15 אונד איך וועל אויסניסען מיין גרימצארן איבער סין, וואס איז דיא שטארקהייט
 פון מצרים, אונד איך וועל אויף פערטיילען דיא מאסע פאלק פון נא: 16 אונד איך וועל
 נעבען א פייער אין מצרים, אונד סין וועט שטארק ציטערן, אונד נא וועט צושפאלטען
 ווערען, אונד איבער נח וועלען דיא פייער קומען טאג ביא טאג: 17 דיא יונגע לייט פון
 און אונד פירבסת וועלען פאלען דורך דעם שווערד, אונד דינע (שטעט) וועלען געהן אין
 געפאנגענשאפט: 18 אונד אויף אין תחפנחם וועט דער טאג פיינסטער ווערען ווען איך
 וועל דארט צוברעכען דעם שטעקען פון מצרים, אונד ווען דיא שטאלצנהייט פון איהרע
 שטארקהייט וועט אויפהערען, א וואלקען וועט זיך בעדעקען, אונד איהרע טעכטער
 וועלען געהן אין געפאנגענשאפט: 19 אונד איך וועל טהון משפטים אין מצרים, אונד זיין
 וועלען וויסען אז איך בין דער האר: 20 אונד עס איז געוועזען אין דעם עלפטען יאהר,
 אין דעם זיבעטען טאג פון דעם ערשטען חדש, איז דאס ווארט פון דעם האר צו מיר
 געוועזען אזוי צו זאגען: 21 בראש, איך האב צובראכען דעם ארעם פון פרעה מלך
 פון מצרים, אונד זעה ער זאל נישט פערבונדען ווערען כדי איהם אויסצוהיילען, מען
 זאל איהם (נישט) איינזוקעלן אדער פערבינדען אונד שטארק מאכען כדי ער זאל נאך
 קענען אנגעמען א שווערד: 22 דארום, אזוי זאגט דער האר נאט, זעה איך בין קענען
 פרעה מלך פון מצרים, אונד איך וועל צוברעכען זיינע ארעםס, דעם שטארקען אונד
 דעם צובראכענעם, אונד איך וועל מאכען אז דאס שווערד זאל פאלען פון זיינע
 האנד: 23 אונד איך וועל צושטרייען מצרים צווישען דיא פעלקער, אונד איך וועל
 זיין פערשפרייטען אין דיא לענדער: 24 אונד איך וועל שטארקען דיא ארעםס פון
 דעם מלך פון בבל, אונד איך וועל געבען מיין שווערד אין זיינע האנד, אבער דיא

אָרעמס פון פרעה וועל איך צוברעכען, אונד ער וועט פאר איהם שרייען מיט א געשרייע פון דא דערשלאנגענע: 25 אונד איך וועל שטארקען דא אָרעמס פון דעם מלך פון בבל אבער דא אָרעמס פון פרעה זאלען ארוםפאלען, אונד וויא זא לען וויסען אז איך בין דער האר, ווען איך וועל געבען מיין שווערד אין דא האנד פון דעם מלך פון בבל, אונד ער וועט זיין אויסשטרעקען קעגען דעם לאנד מצרים: 26 אונד איך וועל מצרים צושפרייטען צווישען דא פעלקער, אונד וועל וויא צושפרייטען אין דא לענדער, אונד וויא וועלען וויסען אז איך בין דער האר:

קאפיטעל לא

1 אונד עס איז געוועזען אין דעם עלפטען יאָהר, אין דעם ערשטען טאג פון דעם דריטען חדש, איז דאס ווארט פון דעם האר צו מיר געוועזען, אזוי צו זאגען: 2 בן-אדם זאג צו פרעה מלך פון מצרים אונד צו דער מאסע פון זיין פאלק, צו וועמען האסטו דא דין געגליכען אז דא האסטו דין גרויס געמאכט? 3 זעה, אשור איז געוועזען א טענענבוים אין לבנון, מיט שעהנע צווייגען וויא א שאטענדיגער וואלד אונד זעהר הויך געוואקסען, אונד זיינע שפיץ איז געוועזען צווישען דא דיקע העכסטע צווייגען: 4 ווארין דא וואסער האבען איהם גרויס געמאכט, אונד דער תהום האט איהם דערהויכט, איהרע טייכען זענען ארוםגעגאנגען אום זיינע פלאנצען, אונד וויא האבען אויסגעשיקט איהרע קליינע טייכלעך צו אלע ביימער פון דעם פעלד: 5 דאריבער איז זיינע היף העכער געוועזען פון אלע ביימער פון דעם פעלד, אונד זיינע צווייגען האבען זיך געשטערט, אונד וויא האבען זיך דערלענגערט וועגען דא פילע וואסער וואס ער האט אויסגעשיקט: 6 אין זיינע צווייגען האבען אלערליי פגעל פון דעם הימל געמאכט זייערע נעסטער, אונד אונטער זיינע צווייגען האבען אלערליי חיות פון דעם פעלד געבוירען (זייערע זינגען), אונד אין זיין שאטען האבען אלערליי פעלקער געוואוינט: 7 אונד ער איז געוועזען שעהן אין זיינע גרויסקייט וועגען זיינע לאנגע צווייגען, ווארין וויא זענען געוועזען גער ווארצעלט ביא פילע וואסער: 8 אנדערע טענענבוימער האבען איהם נישט געמאכטעלט אין דעם גארטען פון גאט, בוקסענבוימער זענען נישט גלייך געוועזען צו זיינע צווייגען, אונד דא קעסענבוימער זענען נישט געוועזען אזוי שעהן וויא זיינע צווייגען, אין דעם גאנצען גארטען פון גאט איז קיינער נישט געגליכען געוועזען צו זיינע שעהנקייט: 9 איך האב איהם שעהן געמאכט דורך זיינע פילע צווייגען, אזוי, דאס אלע ביימער אין דעם גארטען פון גאט האבען איהם מקנא געוועזען: 10 דארום, אזוי זאגט דער האר גאט, ווייל דא האסטו דין דערהויבען וועגען דיינע היף, אונד ער האט זיינע שפיץ געגעבען צווישען דא דיקע צווייגען, אונד ער האט דערהויבען זיין הארץ וועגען זיינע שטאלצהייט: 11 דארום האב איך איהם איבערגעגעבען אין דא האנד פון דעם מעכטיגסטען פון דא גוים, אונד ער וועט עס צו איהם געוויס טהון, נאך זיינע שלעכטיגקייט האב איך איהם פערטריבען: 12 אונד פרעמדע שטארקע פעלקער האבען איהם פערשניטען, אונד האבען איהם פערלאזען, אויף דא בערג אונד אויף איינליכען טהאל זענען זיינע צווייגען געפאלען, אונד זיינע צווייגען זענען צובראכען געווארען ביא אלע טייכען פון דער ערד, אונד פון זיין שאטען זענען אלע פעלקער פון דעם לאנד ארוםגענידערט אונד האבען איהם פערלאזען: 13 אויף זיינע געפאלענע וועלען אלערליי פגעל פון דעם הימל רוקען, אונד ביא זיינע צווייגען

זענען

אשכנזי אחריתו פערט, וואן נאקח חלל לפגיו: כה ויחזקתי אחריתו מלך בבל וירשעו פרעה חפלנה ידעו כראי הזה בחתי חביו ביד מלך בבל ויטהר איהם אל-ארץ מצרים: ותפצו את-מצרים ביום וחרתי אותם בארצות ודשו כראי ויהי:

לא

א ויהי באחת עשרה שנה בשלישי באחד לחודש החדש 2 דבר-יהוה אלי לאמר: בראם אמר אל-פרעה מלך-מצרים ואל-הממוץ אל-מי דמים בנדרלך: הזה אשור ארז בלבנון וזה ענף וירש מעל ובה קומה וכן עכלתם 4 היתה צמרתו: מים נדלדו תהום רבמתו את-נהרותיה הלך סביבת מטה ואת-עלתיה שלחה אל ה-כל-עצי השדה: על-כן נבחרו קמחו מכל עצי השדה ותרבינה ותרעפתי ותרעפתי ותרעפתי ותרעפתי ותרעפתי 6 בספתיו קטנו כל-עוף השמים ותחת פאתיו ילדו כל חית השדה ובצלו ישבו כל גוים רבים: ויהי 7 נדרלך בארץ הליחיו ביהמה שרשו אל-מים רבים: ארנם לא-עממהו בן-אלהם ברושים לא דמו אל-ספתיו ותרמסם לארץו כפראותו כל-עץ בן-אלהם 9 לא-דמה אלהי קיפו: וזה עשיתי בך הליחיו וקנאו כל-צמרתו אשר בגן האלהים: לכן פה אמר 10 דע, יהוה יצא אשר נבחרת בקומה וחתן צמרתו אל-אין עבותיו וכן לבדו נבחרו: ואתהו ביד אל גוים 12 עשו ויעשו לו ברשעו ורשמותו: ונבחרתו ויהי ערצו גוים וימשדו אל-התרים ובכל-נאות נפלו דליחיו ותשברת פראתו בכל-אפיץ הארץ נדרו מצלו כל עמי הארץ וימשדו: על-מפתלי ושבנו כל-עוף השמים

וְעָנַן בְּעוֹנֵעוֹנָן אֶלְעָרְלִיָּא חַיִּית פֻּן דְּעָם
 פֻּעֵלָד: 14 בְּדִי עָם זָאֲלֵעַן נִיט דְּעָרְהוּרִי
 בַּעַן וְעָרְעָן פֻּן זִינְעָר אָרְט קִינֵעַ בִּימְעָר
 בִּיָּיא דְעָם וְהָאָסֶר, אֹנֵד אֹז זִיָּיא זָאֲלֵעַן
 נִיט גַּעבֵּעַן זִיָּירֵעַ שְׁפִירְצִינֵעַ צְווייגֵעַן
 צְווישֵׁעַן דִּיא דִּיקֵעַ צְווייגֵעַן, אֹנֵד אֹז
 קִיין בּוּיִם וְהָאָם אִיז בִּיָּיא דְעָם וְהָאָסֶר
 זָאֵל נִיט בַּעֲשָׁטְעָהָן בִּיָּיא זִיָּיא וְעָנֵעַן
 זִיָּירֵעַ הִיָּיָה, וְהָאִרִין אֲלֵעַ וְעָנֵעַן אֹהֵינֵג־
 גַּעבֵּעַן צו דְּעָם מוּיִט אִין דְּעָם אֹנֵטְעָרְשָׁטְעַן
 לֹאֵנֵד צְווישֵׁעַן דִּיא בְּנִיָּאָדָם וְהָאָם גַּעבֵּעַן
 אַרֻפֵּס אִין דִּיא גְרוֹב: 15 וְהָאִרִין אֹזִי
 זָאֵט דְּעָר הָאָר גָּאָט, אִין דְּעָם טָאָג וְעָן
 עָר אִיז אַרֻפֵּס גַּעבֵּעַן אִין דְּעָם שְׁאֹל
 הָאָב אִיף גַּעמָאָכְט אַ טְרוּעָר, אִיף
 הָאָב פֻּן זִינֵעַטְוֵעַנֵעַן בַּעֲדֵקָט דְּעָם
 תְּהוּם, אֹנֵד אִיף הָאָב פֻּעֵרְמִיטְעַן זִינֵעַ
 מִיכֵעַן, אֹנֵד אִינֵגְעֵהָאֲלֵטְעַן דִּיא פִּילֵעַ
 וְהָאָסֶר, אֹנֵד אִיף הָאָב זִינֵעַטְוֵעַנֵעַן
 שְׁוֹאָרִין גַּעמָאָכְט דְּעָם לִבְנוֹן, אֹנֵד אֲלֵעַ
 בִּימְעָר פֻּן דְּעָם פֻּעֵלָד זַענֵעַן זִינֵעַטְוֵעַן
 גַּעַן פֻּעֵרְשִׁמָּאָכְט גַּעוֹאָרֵעַן: 16 פֻּן דְּעָם
 קוֹל פֻּן זִינֵעַ מִפְּלֵה הָאָב אִיף גַּעמָאָכְט
 אֲלֵעַ פֻּעֵלְקֶר דְּעָרְשָׁרְעָקֵעַן, וְעָן אִיף

לב

וְהִי בִשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה בִּשְׁנֵי עָשָׂר חֹדֶשׁ בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ א
 הָיָה דְבִרְדֻּתָּהָ אֵלַי לֵאמֹר: בְּדָאָם שָׂא קִינָה עַל־
 פְּרִיעָה מִלְּךְ־מִצְרַיִם וְהִמָּרְתָּ אֵלָיו כִּפְרִי נֶזֶם נִדְמָת
 וְהָיָה כְּתֻמָּם בְּיָמִים וְתָנִחַ בְּנִדְרֹתָי וְתִלְחַח־מִיָּם
 בְּרִנְיָהָ וְתִרְסַם נְהִיָּתָם: לָה אָמַר אֲנִי דִּלְהִי
 וּפְרִשְׁתִּי עֲלֶיךָ אֲתִדְרָשְׁתִּי בְּקִטְל עַמִּים רַבִּים וְהִשְׁלַח
 בְּחֻמִּי: וְנִשְׁתַּחֲוֶה בְּכָאִרְץ עֲלֵיפִי הַשְׁחָה אֲמִיךָ הַשְׁכֵּנִתִּי
 עֲלֶיךָ בְּלִעוֹף הַשָּׁמַיִם וְהַשְׁכֵּנִתִּי מִפֶּה חֵת בְּלִחְאִרְץ:
 וְהָיָה אֲתִדְרָשְׁתִּי עַל־הַדְּרָיִם וְהִמָּלִיתִי הַנְּאֻזִּת רִמְתָּי:
 וְהִשְׁכֵּנִתִּי אֶרֶץ צִפְתָּה מִדְּבָר אֶל־הַדְּרָיִם וְאֶפְקִים וְיִלְאִין
 מִפֶּה: וְכִסִּיתִי בְּכֹכְבֹתַי שָׁמַיִם וְהִקְדַּחְתִּי אֲתִדְבָּכֵיהֶם
 שֶׁשֶׁשׁ שָׁנָן אֶבְשֵׁי הָרֶם לֹאֲתִיר אִירִי: כִּלְמֵאֲרִי אֹר־

לב

הָאָב אִיהֶם אַרֻנְטֶער גַּעבְרָאָכְט אִין דְּעָם שְׁאֹל מִיט דִּיא וְהָאָם נִדְעָרֵן אַרֻפֵּס אִין דִּיא
 גְרוֹב, אֹנֵד אִין דְּעָם אֹנֵטְעָרְשָׁטְעַן לֹאֵנֵד (אִין גִּיהֵנִס) הָאָבֵעַן זִיף גַּעמָרִיטְט אֲלֵעַ בִּימְעָר פֻּן
 עָדֵן, דִּיא בַּעֲשָׁטְעַן אֹנֵד גּוֹטְעַן פֻּן לִבְנוֹן, אֲלֵעַ וְהָאָם טְרִינְקֵעַן וְהָאָסֶר: 17 זִיָּיא זַענֵעַן אִיף
 מִיט אִיהֶם אַרֻנְטֶער גַּעבְרָאָכְט צו דְּעָם שְׁאֹל מִיט דִּיא אַנְדֶּערֵע דְּעָרְשְׁלָאָנֵעַן פֻּן דְּעָם
 שְׁוֵעָרָה, יוֹא, אִיף דִּיא וְהָאָם זַענֵעַן גַּעוֹנֵעַן וִיין (שְׁטֵאָרְקֶער) אָרֶעם, וְהָאָם זַענֵעַן גַּעוֹעֲסֵעַן
 אִים שְׁאָטְעַן צְווישֵׁעַן דִּיא פֻּעֵלְקֶר: 18 צו וְעָמֵעַן בִּיזֵט דוֹא דָּעַן אֹזִי גַּעגִּילִיכֵעַן אִין כְּבוֹד
 אֹנֵד גְרוֹיטְקִיט אֹנֵטְעָר דִּיא בִּימְעָר פֻּן עָדֵן? וְהָאִרִין דוֹא וְעָטְט אַרֻנְטֶער גַּעבְרָאָכְט
 וְעָרְעָן מִיט דִּיא בִּימְעָר פֻּן עָדֵן צו דְּעָם אֹנֵטְעָרְשָׁטְעַן לֹאֵנֵד (אִין גִּיהֵנִס), דוֹא וְעָטְט לִיגֵעַן
 צְווישֵׁעַן דִּיא עָרְלִים גִּלִּיף מִיט דִּיא דְּעָרְשְׁלָאָנֵעַן פֻּן דְּעָם שְׁוֵעָרָה, דָּאָם אִיז פְּרִיעָה אֹנֵד
 זִיין גַּאנְצֵעַס פֻּאָלֵךְ, זָאָט דְּעָר הָאָר גָּאָט:

קאפיטעל לב

1 אֹנֵד עָם אִיז גַּעוֹנֵעַן אִין דְּעָם צְוועלְפֵטְעַן יָהֳרָה, אִין דְּעָם עָרְשָׁטְעַן טָאָג פֻּן דְּעָם צְוועלְפ־
 טֵעַן חֹדֶשׁ, אִיז דָּאָם וְהָאָרְט פֻּן דְּעָם הָאָר צו מִיר גַּעוֹנֵעַן, אֹזִי צו זָאנֵעַן: 2 בְּדָאָדָם,
 דַּעַב אִוִּיף אַ קִלְאָב אִיבֶּער פְּרִיעָה מִלְּךָ פֻּן מִצְרַיִם, אֹנֵד דוֹא זָאֲלֵטְט צו אִיהֶם זָאנֵעַן, דוֹא
 בִּיזֵט גַּעגִּילִיכֵעַן צו אִינֵגְעַן לִיב צְווישֵׁעַן דִּיא פֻּעֵלְקֶער, אֹנֵד דוֹא בִּיזֵט אִוִּיף וְהָאָם גְרוֹיטְט
 פִּישׁ אִין דִּיא וְהָאָם, אֹנֵד דוֹא הָאָסֶט דִּיא אִויסְגַּעֲשָׁטְרֶעקְט אִין דִּינֵעַ מִיכֵעַן, אֹנֵד דוֹא צוֹר
 מִישְׁקֵט דִּיא וְהָאָסֶר מִיט דִּינֵעַ פִּיִּם, אֹנֵד דוֹא מֵאָכְט זִיָּירֵעַ מִיכֵעַן שְׁמֻדְצִיג: 3 אֹזִי זָאנֵט
 דְּעָר הָאָר גָּאָט, דָּאָרֻם וְעַל אִיף קֵעַנֵעַן דִּיר אִויסְשְׁפִירִיטְעַן מִיין נֵעִץ צְווישֵׁעַן דוֹא פֻּעֵרְזָאֵמֵר
 לֹונֵג פֻּן פִּילֵעַ פֻּעֵלְקֶער, אֹנֵד זִיָּיא וְעַלֵּעַן דִּיא אַרֻפֵּס גַּעבֵּעַן אִין מִיין נֵעִץ: 4 אֹנֵד דְּעָרְנֵאָף
 וְעַל אִיף דִּיא לֹאָזֵעַן אִין דְּעָם לֹאֵנֵד, אִוִּיף דְּעָם פֻּעֵלָד וְעַל אִיף דִּיא וְהָאָרְפֵּעַן, אֹנֵד אִיף וְעַל
 מֵאָכְעַן אֹז אֶלְעָרְלִיָּא פֻּעֵגֵל זָאֲלֵעַן אִוִּיף דִּיר רֹוהֶעַן, אֹנֵד אִיף וְעַל פֻּן דִּיר וְהָאָם מֵאָכְעַן דִּיא
 חַיִּית פֻּן דְּעָם גַּאנְצֵעַן לֹאֵנֵד: 5 אֹנֵד אִיף וְעַל גַּעבֵּעַן (לִינֵעַן) דִּיין פֻּלִּישׁ אִוִּיף דִּיא בַּעֲרָג,
 אֹנֵד אִיף וְעַל אֶפְסִילֵעַן דִּיא שְׁאֲלֵעַן מִיט דִּינֵעַ הִיָּיָה: 6 אֹנֵד אִיף וְעַל מֵאָכְעַן אֶנְטְרִינְקֵעַן דָּאָם
 לֹאֵנֵד אִין וְעַלְכֵּעַם דוֹא שְׁוויטְקֵט מִיט דִּיין בְּלוֹט, בִּיז צו דִּיא בַּעֲרָג, אֹנֵד דִּיא מִיכֵעַן וְעַלֵּעַן
 פֻּן דִּיר דְּעָרְפִּילְט וְעָרְעַן: 7 אֹנֵד וְעָן אִיף וְעַל דִּיא הָאָבֵעַן פֻּעֵרְלֹאשֵׁעַן, אֹזִי וְעַל אִיף דִּיא
 הִימְעַלֵּן בַּעֲדֵקֵעַן, אֹנֵד אִיף וְעַל זִיָּירֵעַ שְׁטֵטְעַן מִיכֵעַל מֵאָכְעַן, אֹנֵד דִּיא זֶען וְעַל אִיף בַּעֲרָג
 דְּעָקֵעַן מִיט דְּעָם וְהָאָלְקֵעַן, אֹנֵד דִּיא לִבְנָה וְעָט נִיט לֹאָזֵעַן לִיכְטֵעַן אִוִּיף לִיכְט: 8 אֲלֵעַ
 לִיכְטֶער

ליכטער וואס לייכטען אין דעם הימלעל
וועל איך איבער דיר שונקעל מאכען,
אונד איך וועל געבען פונקטערניס איבער
דיין לאנד, זאגט דער האר גאט: 9 אונד
איך וועל מאכען ציטערן דאס הארץ פון
פילע פעלקער, ווען איך וועל ברענגען
דיין בראד צווישען דיא פעלקער איבער
דיא לענדער וואס זייא האבען ניט גע-
קאנט: 10 אונד איך וועל איבער דיר פילע
פעלקער פערוואנדערן, אונד זייערע מלכים
וועלען איבער דיר שרעקליך מורא האבען,
ווען איך וועל מאכען מיין שווערד שווע-
בען פאר זייערע פענעמער, אונד זייא
וועלען ציטערן יעדע רגע אישליכער פאר
זיין לעבען אין דעם טאג פון זיינע מפלה:
11 ווארן אזוי זאגט דער האר גאט, דאס
שווערד פון דעם מלך פון בבל וועט איבער
דיר אנקומען: 12 דורך דיא שווערד פון
דיא גבורים וועל איך מאכען פאלען זיינע
מאסע (פאלק), דיא שטארקע פון דיא
פעלקער, זייא אלע, אונד זייא וועלען גע-
רויבען דיא גרויסקייט פון מצרים, אונד
איהרע גאנצע מאסע וועט פערטיליגט
ווערען: 13 אונד איך וועל פערטיליגן

בשמים אקדקים עליו ותתן חשך על ארצו ואם אלץ
9 ויהי: והבסתי לב עמים רבים בהבאי שברך בטיים
על ארצות אשר לא ידעתם: תשמותי עליו עמים
רבים ומלכותם תשעו עליו שער בשופץ חרב על
פניהם ויהיו לרועים איש לפשו ביום מפלסו:
11 כלה ארץ ארץ ויהי חרב מלך בבל הובא: בודבות
12 נבזרים ופול המוקד ערצו נזם כלם ושרדו אתהאן
13 מצרים ונשמד כל המטה: והאבות אתהכל בהמטה
מלך מים רבים ולא תדלם כל האדם עוד ופרסות
14 כדמה לא תדלם: אזאשקע מימים ויהיה בשמן
15 אולף ואם אלץ ויהי: בתת אתהארץ מצרים שמה
ונשמה ארץ ממלאת בהבותי אתהכל נשכי בה ורש
16 כחצי ויהי: קנה היא וקנינה בנות העם חקונה
אתה על מצרים ועל כל המטה חקונה אתה ואם
17 אלץ ויהי: ויהי בשפת עשרה שנה בהמשח נשר
18 לחדש הנה וברחוקה אל לאמר: בראש הנה על
המן מצרים והיהיה אתה ובנות נזם אדום אתהארץ
19 תחתית אתהיה בור: ממי נשמה ויהי השפבר
כ אתהעלם: בתת כלל חרב ופול חרב ונלם משכו
21 אתה וכל המנה: וברחל אל נבזרים מותו שאול
22 אתהיה ויהי שכו השלים כלל חרב: שם אשור
וכל קהלה סביבותיו קברתיו כלם חללים הנפלים
23 בחרב: אשר נתנו קברתיה בירכתבור ויהי קהלה
סביבות קברתיה כלם חללים ופלים בחרב אשר נתנו
24 תחת בארץ חיים: ששעלם וכל המנה סביבות קברתיה
כלם חללים הנפלים בחרב אשר יהיו ערלים אתהארץ
תחתית אשר נתנו תחתם בארץ חיים ושא כלמחם

אלע איהרע בהמות פון דיא פילע וואסערן, אז דער פוס פון מענשען זאלען עס ניט מעהר
צומישען, אונד דיא קלויזען פון דיא בהמות וועלען עס אויף ניט צומישען: 14 דענסמאל
וועל איך זייער וואסער טיף מאכען, אונד איך וועל מאכען אז זייערע טייכען וועלען געהן
אזוי וויא עהל, זאגט דער האר גאט: 15 ווען איך וועל דאס לאנד מצרים א פערוואנדערט
מאכען, אונד דאס לאנד וועט זיין וויסען פון זיינע פולחייט, ווען איך וועל שלאנען אין איהר
אלע איינזאמליכער, אונד זייא וועלען וויסען אז איך בין דער האר: 16 דאס איז א קלאג
מיט וואס מען וועט זיא בעקלאנען, דיא טעכטער פון דיא גוים וועלען זיא בעקלאנען,
ווענען מצרים אונד ווענען איהרע גאנצע מאסע פאלק זאלען זייא פאר איהר קלאנען,
זאגט דער האר גאט: 17 אונד עס איז געווענען אין דעם צוועלפטען יאהר, אין דעם
פופצענטען טאג פון דעם (צוועלפטען) חדש, איז דאס ווארט פון דעם האר צו מיר
געווענען, אזוי צו זאגען: 18 בן אדם, וויין איבער דיא מאסע (פאלק) פון מצרים,
אונד ברענג זיא ארונטער, אונד דיא טעכטער פון דיא שטארקע פעלקער צו דעם
אונטערשטען לאנד, מיט דיא וואס געהען ארום אין דיא גרוב אריין: 19 פון וועמען
ביזט דוא דען ליבליכער? געה ארום אונד לעג דין מיט דיא ערלים: 20 זייא וועלען
פאלען צווישען דיא דערשלאנענע מיט דעם שווערד, זיא איז איבערגעגעבען צו דעם
שווערד, ציהט זיא אונד איהרע גאנצע מאסע (פאלק): 21 דיא שטארקע צווישען דיא
שטארקסטע וועלען צו איהם רעדען אויס דער מיטען פון שאול (גיהנם) אויף זיינע
העלפער, זייא האבען ארופגענידערט, דיא ערלים ליגען דערשלאנען מיט דעם שווערד:
22 אשור איז דארט, אונד איהרע גאנצע פערוואנדלונג רינגס ארום זענען זיינע קברים,
זייא זענען אלע דערשלאנען, געפאלען דורך דעם שווערד: 23 זייערע קברים זענען
אן דער זייט פון דער גרוב, אונד איהרע פערוואנדלעטע זענען רינגס ארום בייא איהר
קבר, אלע זענען דערשלאנען, געפאלען דורך דעם שווערד, וואס זייא האבען געגעבען
א שרעק אין דעם לאנד פון דיא לעבעדיגע: 24 דארט איז עילם אונד איהרע גאנצע
מאסע פאלק, רינגס ארום בייא איהר קבר, אלע דערשלאנענע זענען געפאלען
דורך דעם שווערד, וואס זענען ארופגעגאנגען מיט דיא ערלים צו דעם אונד
טערשטען לאנד (אין גיהנם) וואס זייא האבען געגעבען זייער שרעק אין
דעם לאנד פון דיא לעבעדיגע, אונד זייא האבען געטראנען זייערע שאנד,

אחזקיה בור: בתוך חללים נתנו משקב לה בכל המנה ^כ
 סביבותי קברתה כלם ערלים חללי-הרב כי נתנו חתיתם
 בארץ חיים וישאו כלמחם אחזקיה בור בתוך חללים
 נתנו: עש משקב חבל וכל המנה סביבותי קברותיה ^{כב}
 כלם ערלים מחללי-הרב ברתתו חתיתם בארץ חיים:
 ולא שוכבו את-נפוליהם נפלים מערלים אשר ירדו-שואל ^{כד}
 בכל-למחמתם ונתנו את-כרבותם תחת ראשיתם ונתנו
 עונותם על-עצמותם כריתות נפוליהם בארץ חיים: ואתה ^{כז}
 בתוך ערלים תשקב ותשקב את-חללי-הרב: עמה אדם ^{כח}
 מלכיה וכל-נשיאיה אשר-נתנו כנבורתם את-חללי-הרב
 תמה את-ערלים ושקבו ואת-חזי בור: עמה וסבי-צפון ^ל
 כלם וכל-מנה אשר-נתנו את-חללים בחתיתם מנבורתם
 בושם ושקבו ערלים את-חללי-הרב וישאו כלמחם
 אחזקיה בור: אותם פרעה ונתם על-קל המנה ^{כא}
 חללי-הרב פרעה וכל-חילו נאם ארצי יהיה: כריתתו ^{כב}
 את-חיתו בארץ חיים והשקב בתוך ערלים את-חללי-
 הרב פרעה וכל-חמלה נאם ארצי יהיה:

ל

ל
 ותי דבר-יהוה אלי לאמר: בראש דבר אל-בני-עמך ^א
 ואמרת אליהם ארץ בראבאי עליה הרב ולקחו עמם
 הארץ איש אחד מקצתם ונתנו אתו להם לצפור:
 וראה את-ההרב באת על-הארץ ותקע בשופר ותקור ^ב
 את-הקסם: ושמע השמע את-קול השופר ולא נקור ^ג
 ותבוא הרב ותקורו דמו בראשו ויהיה: את קול ^ד
 השופר שמע ולא נקור דמו בו יהיה והוא נקור נפשו
 מלט: ותצפה כיר-הא את-ההרב באת ולא-תקע ^ה
 בשופר ותעם לא-נקור ותבוא הרב ותקח מקם נפש ^ו

לאנד פון דיא לעבעדיגע: ²⁸ אבער דא וועסט צווישען דיא ערלים צובראכען
 ווערען, אונד דא וועסט דיר לעזען צווישען דיא דערשלאגענע דורך דעם שווערד:
²⁹ דארט איז אדום, איהרע מלכים אונד אלע איהרע נשיאים, וואס זענען איבערגעגעבען
 געווארען וועגען איהרע שטארקייט מיט דיא וואס זענען דערשלאגען דורך דעם שווערד,
 וויא לינגען מיט דיא ערלים אונד מיט דיא וואס זענען דערשלאגען דורך דעם שווערד,
 זענען אלע הארען פון צפון, אונד אלע צידונים וואס זענען ארופגענידערט מיט דיא דער-
 שלאגענע, מיט ווייער דערשרעקעניס זענען וויא פערשעמט וועגען וייער שטארקייט,
 אונד דיא ערלים לינגען מיט דיא דערשלאגענע דורך דעם שווערד, אונד וויא טראגען
 וייער שאנד מיט דיא וואס געהן ארום אין דיא גרוב: ³¹ פרעה זאל וויא זעהען אונד ער
 וועט זיך טרייסטען וועגען ווייער גאנצען מאסע פאלק, פרעה אונד דיא דערשלאגענע
 דורך דעם שווערד, אונד ווין גאנצעם חיל, זאגט דער האר נאם: ³² ווארין איך האב
 געגעבען מיין שרעקען אין דעם לאנד פון דיא לעבעדיגע, אונד ער וועט זיך לעגען
 צווישען דיא ערלים מיט דיא דערשלאגענע דורך דעם שווערד, פרעה אונד ווייער
 גאנצע מאסע פאלק, זאגט דער האר נאם:

קאפיטעל ל"ב

1 אונד דאס ווארט פון דעם האר איז צו מיר געוועזען, אזוי צו זאגען: 2 בן-אדם, רעד
 צו דיא קינדער פון זיין פאלק, אונד דא זאלסט צו וויא זאגען, ווען איך ברענג א שווערד
 אויף א לאנד, אונד ווען דאס פאלק פון דעם לאנד געמט א מאן פון צווישען וויא, אונד
 מאכען איהם פאר זיך צו ווייער וועכטער: 3 אונד ווען ער זעהט דאס א שווערד קומט
 איבער דעם לאנד, אונד ער בלאזט שופר, אונד ווארענט דאס פאלק: 4 אונד דער וואס
 הערט דאס קול פון דעם שופר, אונד לאזט זיך נישט ווארענען, אונד ווען דאס שווערד
 קומט אן אונד געמט איהם אונזעק—זיין בלוט זאל ווין אויף ווין אייגענעם קאפ:
 5 ווארין ער האט געהערט דאס קול פון דעם שופר, אונד ער האט זיך נישט געלאזט
 ווארענען, ווין בלוט זאל ווין אויף איהם: אבער דער וואס לאזט זיך ווארענען,
 רעטעט זיך זעלבסט: 6 אבער ווען דער וועכטער זעהט אז דאס שווערד קומט
 אן, אונד ער בלאזט נישט דעם שופר, אונד דאס פאלק ווערט נישט
 געווארענט, אונד ווען דאס שווערד קומט אונד געמט פון וויא א נפש,

ער

ער איז אנוועקגענומען אין זיינער זינד;
אבער זיין בלוט וועל איך פארדערן פון
דער האנד פון דעם וועכטער: 7 אונד
דוא בן-אדם, איך האב דיר געגעבען
אלס וועכטער צו דעם הויז ישראל;
דארום זאלסט דוא הערען דאס ווארט
פון מיין מויל, אונד דוא זאלסט זיין
ווארענען פון מיר: 8 ווען איך זאג צו
דעם רשע, דוא רשע וועסט געוויס שטאר-
בען; ווען דוא רעדסט נישט כדי דעם רשע
צו ווארענען פון זיין וועג, דער רשע וועט
שטארבען אין זיינע זינד, אבער זיין
בלוט וועל איך פארדערן פון זיינע האנד:
9 אבער דוא, ווען דוא ווארענסט יוא
דעם רשע פון זיין וועג אז ער זאל זיך
פון איהם אומקעהרען, אונד ער קעהרט
זיך נישט אום פון זיין וועג, אזוי וועט ער
שטארבען אין זיינע זינד אבער דוא
האסט דיין נפש מציל געוועזען: 10 אונד
דוא בן-אדם, זאג צו דעם הויז ישראל,
אזוי זאגט איהר—ווען אינזערע פשעים
אונד אינזערע זינד זענען אויף אונם, אונד
מיר קומען אום דורך זיין, וואו זאלען
מיר דען לעבען? 11 זאג צו זיין, אזוי
וואהר וואו איך לעב, זאגט דער האר נאט,

וואו גענוי נללח דמי מדהצפה אודש: ואתה
7 כדאדם צפה נתתך לבית ישראל ושמת מפני
8 דבר הזה אתם ממני: באמר לרשע רשע מות
תמות ולא דברת להזהיר רשע מדרך וואו רשע גענוי
9 ומות דמי מדרב אבקש: ואתה כרהורת רשע מדרבו
לשוב ממנה ולא שוב מדרך וואו גענוי ומות ואתה
10 נפשך הצלת: ואתה כדאדם אמר אל בית ישראל
בן אמרתם לאמר כרפשינו ותמיתנו עלינו וקם
11 אנחנו נקמים ואך נודה: אמר אליהם חזאי ונאם
אדני יהוה אסאחפץ במות הרשע כי אם בשוב רשע
מדרך ומה שובו שובו מדרבכם הרעים ולמה תמותו
12 בית ישראל: ואתה כדאדם אמר אל בני-עמך
צדקת הצדיק לא תצילנו מינס פשעו ורשעת הרשע לא-
יבשל בם ביום שובו מרשעו וצדיק לא יכל לחיות בה
13 בינס הטאות: באמר לצדיק חיה יהוה והוא-בטח
על צדקתו וצפה עול כל צדקתו לא תזכרה ובעולו
14 אשר-עשה בו מות: ובאמר לרשע מות תמות ושוב
15 מחטאות וצפה משפט וצדקה: חבל ישוב רשע וגלה
ישלם בקצות ההים הלך לבלתי עשות עול חיו הנה
16 לא נמות: כל הטאות אשר ראא לא תזכרה לו משפט
17 וצדקה עשה חיו הנה: ואמר בני עמך לא יחזון מדר
אדני ומה דרבם לא יחזון: כשוב-צדיק מצדקתו
18 וצפה עול ומה בכם: ובשוב רשע מרשעו וצפה
19 כ משפט וצדקה עליהם וואו חיה: ואמרתם לא יחזון
מדר אדני איש בדרך וצפה משפט בית ישראל:
21 ויהי בשתי עשרה שנה בששיר בחמשה לחדש
לחלותי בא-אלי הקליט מירושלם לאמר הנה

איך פערלאנג נישט דעם טויט פון דעם רשע;
קעהרען פון זיין וועג, אזוי וועט ער לעבען;
איינע שלעכטע ווענען, פארקומט זאלט איהר דען
שטארבען, א הויז פון ישראל?
12 דארום דוא בן-אדם, זאג צו דיא קינדער פון
דיין פאלק, דאס צדקות פון דעם צדיק וועט
איהם נישט מציל זיין אין דעם טאג ווען ער
זינדירט, אונד דאס רשעת פון דעם רשע—ער
וועט נישט דאדורך געשמרדיגעלט ווערען
אין דעם טאג ווען ער זינדירט, אונד דאס
צדקות פון זיין רשעת—דער צדיק וועט נישט
קענען לעבען בלייבען דורך זיין צדקות
אין דעם טאג ווען ער זינדירט: 13 ווען איך
זאג צו דעם צדיק, אז ער זאל געוויס לעבען,
אונד ער פערזינעמט זיך אויף זיין צדקות,
אונד טהוט אומרעכט, אלע זיינע צדקות
זאלען נישט געדאכט ווערען, נישט אין
זיינע אומגעזעכטיגקייט וואס ער האט געטוהן
פאר דעם זאל ער שטארבען: 14 אבער ווען
איך זאג צו דעם רשע, דוא וועסט געוויס
שטארבען; אונד ווען ער קעהרט זיך אנוועק
פון זיינע זינד אונד טהוט רעכט אונד גערעכטיגקייט:
15 ווען דער רשע געט צוריק דאס משפון, אונד בער
צאהלט פאר דיא גוילה, אונד געהט לויט דעם
געזעץ פון לעבען כדי ער זאל קיין אומרעכט
טהון, ער זאל געוויס לעבען, ער זאל נישט
שטארבען: 16 אלע זיינע זינד וואס ער האט
געזינדיגט זאלען קענען איהם נישט געדאכט
ווערען, ער האט געטוהן רעכט אונד גערעכטיגקייט,
ער זאל געוויס לעבען: 17 אונד דאך זאגן
דיא קינדער פון דיין פאלק, דער וועג פון דעם
האר איז נישט רעכט, אבער ווייזער וועג איז
נישט רעכט: 18 ווען דער צדיק קעהרט זיך
אנוועק פון זיין צדקות אונד טהוט אומרעכט,
אזוי זאל ער דאדורך שטארבען: 19 אונד ווען
דער רשע קעהרט זיך אום פון זיין רשעת ווען
ער זאל דורך זיין לעבען: 20 אונד דאך זאגט
איהר דער וועג פון דעם האר איז נישט רעכט,
א הויז פון ישראל: איך וועל אייך משפטין
אויסליבען נאך זיינע ווענען: 21 אונד עס איז
געדעווען אין דעם צוועלפטען יאהר פון
אונזער גלות, אין דעם צעהנטען חדש, אין דעם
פנפטען טאג, איז צו מיר געקומען איין
אנטרונגענער פון ירושלים, אונד ער האט
געזאגט,

העיר: ודבריה היתה אלי בעיר לפני בוא הפלס²²
 תפסת אחרי ערבובי אל בברך ונפתח פ' ולא נאלמתי
 עוד: ודבריה היתה אלי לאמר: בראש ישיב²³
 החרבות האלה על ארצת ישראל אמרים לאמר אחר
 הנה אברהם ויחזק אתה הארץ ונחש רבים לנו נתנה
 הארץ למקדשה: לכן אמר אליהם בראמר ואלני כה
 דנה על דבריהם ותאכלו ועינים חשאו אליו ולכם יתם
 תשפטו והארץ תרשט: עמדתם על החרבות עשיתם
 תועבה ואיש את האשה רצחו ממותם והארץ תרשט:
 בדתאמר אליהם בראמר ואלני ידנה חרואי אסלא²⁷
 אשר בחרבות בחרב ופלו ואשר על פני השדה לחיה
 נחשו לאכל ואשר במערות ובמקורות בחרב ומוחו:
 ונתתי את הארץ שממה ומשמה ונשבת ונאו ענה ושמי²⁸
 הקי ישראל מאין עובר: וידעו בראמר ודנה בתתי אתי²⁹
 הארץ שממה ומשמה על בלתי עובדתם אשר עשו:
 ואמר בראמר בני עמך הנזכרים בך אצל הקדוה³¹
 ובפחתו בקדמית ודברתי את האלהי איש את אחיו לאמר
 בארנא ושמעו מה הדבר הוצא מאת יהוה: וקבאו³¹
 אליהם כמבואים וישבו לפני עמי ושמינו את הדבר
 ואחם לא יעשו כרעובים כפיהם הקה עשים אחרי
 כעסם לבם הקד: והנה להם קשר ענבים ופה קול³²
 ומקב נון ושמינו את הדבר ועשים אינם אחם: ובבאה³³
 הנה באה ודעו כי נביא הנה בתוכם:

לד
 ודבריה היתה אלי לאמר: בראש ישיב²³
 ישראל הקבא ואמרתי אליהם קרעו בראמר ואלני
 ידנה חרואי אשר היו רעים אחם הלא
 הוצאנו רשו הרעים: את החלב תאכלו ואת החמץ³

דיא שטאט איז געשלאנגען געווארען:
 22 אונד דיא האנד פון גאט איז אויף
 מיר געוועזען, אס אבענד איידער דער
 אנגרינגער איז אנגעקומען, אונד ער
 האט אויפגעמאכט מיין מויל, ביז דער
 אנגרינגער איז צו מיר אין דעם פריהר
 מארגען אנגעקומען, אונד ווען ער האט
 אויפגעמאכט מיין מויל אזוי בין איך נישט
 מער שטום געוועזען: 23 אונד דאס
 ווארט פון דעם האר איז צו מיר געוועזען,
 אזוי צו זאגען: 24 בראדס, דיא וואס
 געוואוינען דיא דאווע חורבות אויף
 דעם לאנד ישראל זאגען, אזוי צו זאגען:
 אברהם איז געוועזען איינער, אונד ער
 האט גערשט דאס לאנד, אונד מיר זענען
 פילע; אזוי איז דאס לאנד צו אונס גע-
 געבען אלס ירושה: 25 דארום זאג צו
 זיין, אזוי זאגט דער האר גאט, איהר
 עסט מיט דעם בלוט, אונד איהר העבט
 אויף אירע אויגען צו אירע אפגעטער,
 אונד איהר פערניסט בלוט, אונד זאלט
 איהר דאס לאנד נישטן? 26 איהר
 שטעלט אייף אויף איינער שווער, אונד
 איהר טהוט אומנוערדיגע מעשים, איי-
 ליכער פעראונרייניגט דאס ווייב פון זיין

פריינד, אונד זאלט איהר נישטן דאס לאנד? 27 אזוי זאלסטו דא צו זיין זאגען,
 אזוי זאגט דער האר גאט, אזוי ווארד וויא אייף לעב, אויב דיא וואס זענען אין
 דיא חורבות וועלען נישט פאלען דורך דעם שווער, אונד דיא וואס זענען אויף
 דעם פעלד וועלען נישט אהינגעגעבען ווערען צו דיא חיות אויפגעפרעסען צו
 ווערען, אונד אין דיא פעסטונגען אונד אין דיא העלען וועלען נישט שטארבען
 דורך דיא פעסט? 28 אונד אייף וועל דאס לאנד גאנץ וויסט מאכען, אונד דיא
 גרויסקייט פון איהרע שטארקהייט וועט אויפהערען, אונד דיא בערג פון ישראל
 וועלען (אויף) זיין וויסט אז קיינער וועט נישט דורךגעהען: 29 אונד זיין וועלען
 וויסט אז אייף בין דער האר, ווען אייף וועל דאס לאנד אים גאנצען וויסט מאכען
 וועגען אלע זייער אומנוערדיגע מעשים וואס זיין האבען געטהון: 30 אונד דא
 בראדס, דיא קינדער פון זיין פאלק רעדען נאך קעגען דיר ביין דיא ווענד
 אונד ביין דיא טירען פון דיא הייזער, אונד זיין רעדען איינער צו דעם אנדערן,
 אונד איין ברודער צו דעם אנדערן, אזוי צו זאגען, קומט דאך אונד לאמער
 הערען וואס דאס ווארט איז וואס קומט ארויס פון דעם האר: 31 אונד זיין וועלען
 צו דיר קומען אזוי וויא א (פרום) פאלק, אונד זיין וועלען פאר דיר וועלען
 אזוי וויא מיין פאלק, אונד זיין וועלען צוהערען זיינע ווערטער אבער זיין וועלען
 זיין נישט טהון, ווארין זיין טהון נור לויבען מיט זייער מויל, אבער זיין געהען נאך מיט
 זייער הארץ נאך גייעהייט: 32 אונד זעה, דא בויזט צו זיין וויא א ליבליכעם ליד,
 א שעהן קול אונד גוט געשפיעלט, אונד זיין וועלען צוהערען זיינע ווערטער,
 אבער זיין וועלען זיין נישט טהון: 33 אונד ווען דאס קומט (זעה עס מוז איי-
 קומען) אזוי וועלען זיין וויסט אז עס איז צווישען זיין געוועזען א נביא:

קאפיטעל לד

1 אונד דאס ווארט פון דעם האר איז צו מיר געוועזען, אזוי צו זאגען: 2 בראדס,
 זאג נבואות איבער דיא פאסטוכער פון ישראל—זאג נבואות, אונד דא זאלסטו צו
 זיין זאגען, אזוי זאגט דער האר גאט צו דיא פאסטוכער, אזי וועה צו דיא פאסטוכער
 פון ישראל, וואס האבען זיך אליין געפויטערט! זאלטען נישט דיא פאסטוכער וויידען
 דיא שאפ? 3 דאס געסטע (חלב) האט איהר געגעסען, אונד מיט דיא וואל

האט

האט איהר אייך אנגעקלייד, אונד דיא
פעטסטע האט איהר געשאכטען, אָבער
איהר האט נישט געווינדעט דיא שאַף: 1 דיא
שטראכע האט איהר נישט שטארק געמאכט,
אונד דיא קראנקע האט איהר נישט אויסגע-
היילט, אונד דיא געבראכענע האט איהר
נישט פערבונדען, אונד דאס פערשטויסענע
האט איהר נישט צוריקגעבראכט, אונד דיא
פערלורענע האט איהר נישט געזוכט, ניין
ערט איהר האט איבער זיין געוועלטיגט
מיט מאכט אונד מיט שווערע ארבייט:
5 אונד זיין זענען פערשפרייט געווארען,
זייל עס איז נישט דא קיין פאסטופ, אונד
זיין זענען געווארען אלס עסען פאר אלע
חיות פון דעם פעלד, ווען זיין זענען פער-
שפרייט געווארען: 6 מייענע שאף זענען
פאראירט אויף אלע בערג, אונד אויף
אויסליכען הויכען הינעל, אונד איבער דעם
גאנצען לאנד זענען מייענע שאף פער-
שפרייט, אונד קיינער פארשט נישט נאך
אונד קיינער זוכט זיין נישט: 7 דארום איז
איהר פאסטוכער, הערט דאס ווארט פון
נאט: 8 אזוי וואהר וויא איך לעב,
זאגט דער האר נאט, באַמט, זייל מייענע
שאף זענען געווארען צוםרויב, אונד מייענע

4 חלכשו הבראָה תִּהְיֶה הַזֶּה לֹא תִרְעֶה: אֲתִּיחַלֹּת
לֹא חֻקָּתָם וְאֲתִּיחַלֹּת לֹא־רִפְאָתָם וְלֹא־שִׁבְרָתָ לֹא
חִבְשָׁתָם וְאֲתִּיחַלֹּת לֹא חֲשֹׁבָתָם וְאֲתִּיחַלֹּת לֹא
הַבִּשְׁתָּם וּבְחֻקָּהּ יִרְדּוּם אֶתָּם וּבְפֶדֶי: וְתִפְעִיָּה מִכָּל
רֵעָה וְתִחַנְנֶה לְאֹכְלָהּ לְכָל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְתִפְעִיָּה:
6 יִשָּׁן צֹאן בְּכָל־הָרִים וְעַל כָּל־בִּעְרָהּ רָמָה וְעַל כָּל־
7 פֶּגַע הָאֶרֶץ יִפְצֹז צֹאן וְאֵין דֹּרֶשׁ וְאֵין מִבְּשֵׁי: לָבֹן
8 רֵעִים שִׁמֵּשׁ אֶת־דָּבָר דִּהְיֶה: חֲדָאִי נָאֻם אֲנִי דִהְיֶה
אִסְלָא יָמִין הַיּוֹת־צֹאן וְלֹבֹן וְתִחַנְנֶה צֹאן לְאֹכְלָהּ לְכָל־
חַיַּת הַשָּׂדֶה מִזֶּה וְלֹא־דִרְשׁוּ רֵעִי אֶת־צֹאן נִרְשֵׁי
9 הָרֵעִים אוֹתָם וְאֶת־צֹאן לֹא רֵשׁ: לָבֹן הָרֵעִים שִׁמֵּשׁ
י דְּבִרְיֹתָיו: כִּדְ־אֶמֶר אֲנִי דִהְיֶה הֵנִי אֶל־הָרֵעִים
וְדִרְשׁוּ אֶת־צֹאן מִלֵּם וְהַשְׁבִּיתִם מִרְעוֹת צֹאן וְלֹא־
יָרֶעוּ עוֹד הָרֵעִים אֶתָּם וְהַעֲלִי יִצְחָק צֹאן מִפִּיהֶם וְלֹא־תִרְעַן
11 לָסֵם לְאֹכְלָהּ: כִּי כֹה אֶמֶר אֲנִי דִהְיֶה הֵנִי אֶת־
12 וְדִרְשׁוּ אֶת־צֹאן וּבְכִרְתִּים: כִּבְכֶּרֶת רֵעָה עֲדָרָה בְּיוֹם
הַיּוֹת כְּתוּד־צֹאן וּפְרָשִׁיֹת כֹּן אֶבְכֶּר אֶת־צֹאן וְהַעֲלִי
אֹתָם מִכָּל־הַמְּקוֹמָה אֲשֶׁר־נִפְצֹז שָׁם בְּיוֹם נָאֻם וְנִרְפַּל:
13 וְהִצִּיתִם מִדְּעַמִּים וּבְכַעֲתִים מִדְּהֶאֱרָצוֹת וּבְהִיאוֹתִים
אֶל־אֲדָמָתָם וְרֵעִים אֶל־הֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כְּאִפְסִים וּבְכָל־
14 מִשְׁכֵּי הָאָרֶץ: כִּמְרִדּוֹתֵיב אֶרֶץ אוֹתָם וּבְכֶרֶם מְרוֹם־
יִשְׂרָאֵל דִּהְיֶה נִתָּם שֶׁם תִּרְכָּעָה בְּנֵת מִיֹּכ וּמִרְעָה שָׁמֶן
15 תִּרְעִיָּה אֶל־הֶרֶץ יִשְׂרָאֵל: אֵין אֶרֶץ צֹאן וְאֵין אֶרֶץ־צִים
16 נָאֻם אֲנִי דִהְיֶה: אֲתִּיחַבֶּרֶת אֶבְכֶּשׁ וְאֲתִּיחַנְנֶה אֶשִׁיב
וְלֹא־שִׁבְרָתָ אֶחְבֵּשׁ וְאֲתִּיחַלֹּת אֶחֱסֶךְ וְאֲתִּיחַשְׁמָנָה וְאֶת־
17 הַחֻקָּה אֶשְׁמֵר אֶרְעָהּ כִּמְשֹׁשׁ: וְאֶתָּה צֹאן כֹּה אֶמֶר
אֲנִי דִהְיֶה הֵנִי שֹׁשׁ בְּדִשְׁתָּ לֶשֶׁת לֹא־לֵם וְלִשְׁתִּירִים:

שאף זענען געווארען אלס עסען פאר אלע חיות פון דעם פעלד זייל זיין האבען נישט גע-
האט א (רעכטען) פאסטופ, אונד מייענע פאסטוכער האבען נישט געזוכט מייענע שאף, נייערשט
דיא פאסטוכער האבען זיך געלעבט געפאשעט, אָבער מייענע שאף האבען זיין נישט גע-
פאשעט: 9 דארום, אזוי איהר פאסטוכער, הערט דאס ווארט פון דעם האר: 10 אזוי זאגט
דער האר נאט, זעה, איך בין קענען דיא פאסטוכער, אונד איך וועל מייענע שאף פארדערן
פון זייער הענד, אונד איך וועל זיין מאכען אויסהערען צו זיין פאסטוכער פון דיא שאף,
אונד דיא פאסטוכער וועלען זיך נישט מעהר אליין פון זיין זיידען, אונד איך וועל מייענע
שאף מציל זיין פון זייער מויל, אז זיין זאלען נישט מעהר פאר זיין צום עסען:
11 ווארן אזוי זאגט דער האר נאט, זעה, איך אליין וועל אויספארשען מייענע שאף אונד
איך וועל זיין אויסזוכען: 12 אזוי וויא א פאסטופ פארשט אויס זייענע שאף אין דעם טאג
וואס ער איז צווישען זיינע שאף וואס זענען צושפרייטעט, אזוי וועל איך אויספארשען
מייענע שאף, אונד איך וועל זיין מציל זיין פון אלע ערשער וואו זיין זענען דארט אהין
פערשפרייט געווארען אין דעם טאג פון א וואלקען אונד שטענעלעייט: 13 אונד איך
וועל זיין ארויסברענגען פון דיא פעלקער, אונד איך וועל זיין איינזאמעלן פון דיא
לענדער, אונד איך וועל זיין ארויפברענגען צו זייער (איינעם) לאנד, אונד איך וועל
זיין (פאשען) זיידען אויף דיא בערג פון ישראל, בייא דיא טייכען אונד בייא אלע
געוואוינטע ערשער פון דעם לאנד: 14 אויף א נוסען זיידען אַרש וועל איך זיין פאר
שען, אונד אויף דיא הויכע בערג פון ישראל וועט זיין זייער וואוינונג, דארט וועלען
זיין רוהען, אויף א נוסען זיידען־אַרש, אונד זיין וועלען זיך פאשען אויף א פעטען
אַרש, אויף דיא בערג פון ישראל: 15 איך וועל זיידען מייענע שאף, אונד איך וועל
זיין מאכען רוהען, זאגט דער האר נאט: 16 דיא פערלורענע וועל איך זוכען,
אונד דיא פערשטויסענע וועל איך צוריקברענגען, אונד דיא צובראכענע וועל איך
פערבינדען, אונד דיא קראנקע וועל איך שטארקען, אָבער דיא פעטע אונד
דיא שטארקע וועל איך פערטיילען, איך וועל זיין פאשען מיט משפּט:
17 אָבער וואס מייענע שאף אָנבעלאנגט, אזוי זאגט דער האר נאט, זעה, איך וועל
משפּטן צווישען לעמער אונד לעמער, אונד צווישען דיא זיידער אונד בעק:

המעט מלפני המדע המולד וזהו מרעם תרמץ
 גדולכם ומשקנכם משלתי ואח העתרים בגדלכם
 תרפשו: ואני מרעם גדלכם תרענה ומרעם גדלכם
 תשמנה: לכן כה אמר אלהי דה אלהי דה
 אני ושמתי בידעיה ברה ובן שר רח: יצ בצר
 ובכמה תהלו וברעם תעתי בלחלוח עד אשר
 תפצתם אותה אל החצה: והשפתי לאני ולא
 תרענה עד לבו ושמתי בין שר לשר: וקמתי עליהם
 רעה אחר ורעה אחרון את עבדי דה וזה אלה
 והא דה לכן לרעה: ואני דה אלה לם לאלהים
 ועבדי דה נשיא בתכם אני דה דברתי וברתי לם כה
 ברית שלום והשפתי תהדעה מרעם והשבו במדבר
 לבשח וישן בשלום: ונתתי אתם וסביבות ונעתי
 ברה תרענה ונשם בעתי גשמי ברה דה: ונתן
 לן השנה אתפריז והארץ תפן ויכלה דה על אדמתם
 לבשח דה קראני דה בשביר אתמעות עלם
 והאלהים מן העברים בהם: ולא יהיו עוד בו נעים
 ונתתי ואתם לא תאכלם והשבו לבשח ואני מחרד:
 וקמתי לם משע לשם ולא יהיו עוד אספי רעב
 בארץ ולא ישא עוד כלמת הנוס: ודע קראני דה
 אלהים אתם והמה עמי בית ישראל ואני דה:
 ואני צאני צאן מרעתי אדם אתם אני אלהים ואני
 אלהי דה:

לה לה
 ויהי דבריה אל לאמר: בראש שם פנה עליה
 שער והבא עלי: ואמרת לו כה אמר אלהי דה
 הנני אלהי מרעם ותפתי דה עליך ותחזק שמחה

ועל איבער ויאי אופשטעלען איין פאסטופ, אונד ער וועט ויאי פאשען, דריינו מיין
 קנעכט דור, ער וועט ויאי וויידען, אונד ער וועט זיין וייער פאסטופ: 24 אונד איך
 דער האר וועל זיין צו ויאי פאר א נאם, אונד מיין קנעכט דוד וועט זיין צווישען ויאי
 א האר, איך דער האר האב עם גערעט: 25 אונד איך וועל מיט ויאי מאכען א ברית
 פון שלום, אונד איך וועל לאזען אויפהערען דיא ביידע (וויילדע) חיות פון דעם לאנד,
 אונד ויאי וועלען (קענען) וואוינען אין דער מדבר אין זיכערהייט, אונד ויאי וועלען
 (קענען) שלאפען אין דיא וועלדער: 26 אונד איך וועל ויאי מאכען רינגס ארום
 מייע הויכע (בערג) א ברכה, אונד איך וועל מאכען ארופניידערן דעם רענען אין
 זיינע צייט, עם וועלען זיין געבעלשטע רענען: 27 אונד דער בוים פון דעם פעלד
 וועט געבען זיינע פירות, אונד דאס לאנד וועט געבען איהר געוועקס, אונד דאס לאנד
 וועט זיין צו זיכערהייט, אונד ויאי וועלען וויסען אז איך בין דער האר, ווען איך וועל
 צוברעכען דיא שטאנגען פון זייער ראש, אונד וועל ויאי מציל זיין פון דיא האנד פון
 דיא וואס האבען מיט ויאי געארבייטעט: 28 אונד ויאי וועלען מיט מעהר זיין פאר א
 רויבונג צו דיא גוים, אונד דיא חיות פון דעם לאנד וועלען ויאי מיט פרעסען, גייערמ
 ויאי וועלען וואוינען אין זיכערהייט אונד קיינער וועט ויאי מיט דערשרעקען: 29 אונד
 איך וועל צו ויאי אופשטעלען א פלאנצונג פון א (ברויסען) שם, אונד עם וועלען מיט
 מעהר זיין אין דעם לאנד ואלכע וואס קומען אום פאר הונגער, אונד ויאי וועלען מיט
 מעהר טראגען דיא שאנד פון דיא גוים: 30 אונד ויאי וועלען וויסען אז איך דער
 האר וייער נאם בין מיט ויאי, אונד אז ויאי, דאס הוינגעניג פון ישראל זענען מיין
 פאלק, זאגט דער האר נאם: 31 אונד איהר, מייע שאת, דיא שאת פון מייע וויידע
 זענט מענשען, איך בין אייער נאם, זאגט דער האר נאם:

קאפיטעל לה

1 אונד דאס ווארט פון דעם האר איז צו מיר געוועזען, אזוי צו זאגען: 2 בן-אדם, מהוא
 דיין פנים קענען דעם בארג שער, אונד זאג קענען איהם גבולות: 3 אונד דא ואלסט
 צו איהם זאגען, אזוי זאגט דער האר נאם, ועה, איך בין קענען דיר, דא בארג שער, אונד
 איך וועל אויסשטרעקען מייע האנד איבער דיר, אונד איך וועל דיר אים באנצען פערוויסען:

4 וישמח: ערף חרבה אשם ואתה שמחה ויהי
 ה כראי יתה: וכן הוה לך אבת שלם ותר אחר
 6 ישראל ערף חרבה בעת אדם בעת ען קין: לכן חר
 אי נאם ארץ דיה קרלם אעשה וכן וירשד אסלא
 7 הם שנת וכן וירשד: ותחתי אחר ערף לשמחה
 8 ושמחה וחרתי ממש עבר ושב: ומלתי אתהריו
 חללי גבעות ונאחתי וכל אפיקה חללי חרבה וכל
 9 בהם: שמחת עולם אחר ורד לא תשבה וירשם
 י כראי יתה: וכן אמר אתה שני הים ואח שני
 11 הארצות לי תהיה וירשנה ויהי שם הים: לכן חרתי
 נאם ארץ דיה ועשיתי באפך ובקנאחך אשר עשיתי
 12 משנאחך גם וירשתי גם באשר אשפך: וירשתי כי
 אי דיה שמחתי ואתה אשפך אשר אפך על
 13 הרי ישראל לאמר ושמחה לנו נתן לאכלה: ותגדלו
 עלי בפנים ותשמחם עלי דברכם אי שמחתי:
 14 כה אמר ארץ דיה: כשמה כל הארץ שמחה אעשה
 15 כי כשמחתי לחתל בתי ישראל על אשר שמחה
 כי אשפך לך שמחה תהיה הרשע וכל אדם בלה
 וירש כראי יתה:
 לו

א ואתה כדאם הובא אל חרי ישראל ואמרתי כרי ישראל
 2 שמח דבר יתה: כה אמר ארץ דיה וכן אמר האויב
 3 עליכם האם ובמות שלם למרשד היתה לנו: לכן
 הובא ואמרתי כה אמר ארץ דיה וכן בשן שמת ושאף
 4 אתכם מסבב לדחותכם מירשד לשארית העולם ותעלו
 על שפת לשון ודברתם: לכן חרי ישראל שמח
 כדארץ דיה כדאמר ארץ דיה לחרים ולקבעות
 פערנויטמנג, אונד דיינע שפעט וועלען קיינמאל נישט בענוואונט ווערען, אונד איהר
 נועט וויסען אז איך בין דער האר: 10 ווייל דוא האסט געזאגט דאס דיא צווייא
 פעלקער אונד דיא צווייא לעדער זאלען מיין זיין, אונד מיר וועלען זיין וירשנן
 האמשע דער האר איז דאך מען בענווענען: 11 דארום, אזוי וואהר וויא איך לעב,
 זאגט דער האר נאט, דאס איך וועל מיהן גראד אזוי וויא דיין צאךן אונד אזוי וויא
 דיין גרימציאךן וואס דוא האסט געמיהן וועגען דיינע פיינדשאפט וואס דוא האסט
 קעגען זיין, אונד איך וועל אין זיין בעקאנט ווערען ווען איך וועל דיך משפטן:
 12 אונד דוא וועסט וויסען אז איך דער האר האב געהערט אלע דיינע לעסטערונגען
 וואס דוא האסט געזאגט איבער דיא בערג ישראל, אזוי צו זאגען, זיין זענען פער-
 וויסט גענוארען, זיין זענען צו אינס איבערגעגעבען גענוארען כדי צו פערדארבען:
 13 אונד איהר האט קעגען מיר א גרויס מויל געמאכט אונד איהר האט אירע ווער-
 טער קעגען מיר פערמעהרט, איך האב עס געהערט: 14 אזוי זאגט דער האר נאט,
 ווען דיא גאנצע ערד וועט זיך פרייען, וועל איך דיך צו א פערנויטמנג מאכען:
 15 אזוי וויא דוא האסט דיך געפרייט איבער דיא נחלה פון דעם הויזגעזונד פון
 ישראל, ווייל עס איז פערנויטמנג גענוארען, גראד אזוי וועל איך צו דיר מיהן, דוא
 וועסט פערנויטמנג ווערען א בארג שער, אונד גאנץ ארום, ווא אים גאנצען, אונד זיין
 וועלען וויסען אז איך בין דער האר:

קאפיטעל לו

1 אונד דוא בן-אדם זאג נבואות צו דיא בערג פון ישראל, אונד דוא זאלסט זאגען,
 איהר בערג פון ישראל, הערט דאס ווארט פון דעם האר: 2 אזוי זאגט דער האר
 נאט, ווייל דער פיינד האט איבער אייך געזאגט הא, הא! אפילו דיא הויף פון דיא
 וועלט איז גענוארען צו א ורשעה צו אונס: 3 דארום זאג נבואות, אונד דוא זאלסט
 זאגען, אזוי זאגט דער האר נאט, גראד ווייל זיין האבען אייך פערנויטמנג אונד זיין
 האבען אייך (וויא) פערשלונגען רינגס ארום, כדי איהר זאלט זיין א ורשעה פאר דיא
 איבערגעלייבונג פון דיא גוים, אונד איהר זענט אויפגענומען אויף דיא ליפ אונד צונג
 בייא דיא רכיילות רעדער פון דעם פאלק: 4 דארום, איהר בערג פון ישראל הערט
 דאס ווארט פון דעם האר נאט, אזוי זאגט דער האר נאט צו דיא בערג, אונד צו דיא הויף,

לִאֲפִיקִים וְלִנְאוֹת וְלִחֲרֻבוֹת הַשָּׁמַיִם וְלִעֲרִים הַנֶּעֱנֹת
 אֲשֶׁר הָיוּ לָבוֹ וְלִלְעַל לְשָׁאֵרֵי הַיָּמִים אֲשֶׁר מִסְבִּיבִי: לָכֵן
 כִּדְרֹאֲמִי אֲדֹנָי יְהוִה אִם-לֹא בֹאֵשׁ קִנְיָתִי דְּבִרְתִּי עַל-
 שְׂאֵרֵי הַיָּמִים וְעַל-אֲדָמָה כְּלָא אֲשֶׁר נִתְּנָה-אֶת-אֶרֶץ
 לָהֶם לְמוֹרָשָׁה בְּשִׁמְחַת בְּלִלְכָב בְּשֹׂאֵשׁ נֶפֶשׁ לִמְנַח
 מִנְרָשָׁה לָבוֹ: לָכֵן הִנָּה עַל-אֲדָמָתִי יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרָה
 לְהָרִים וְלִגְבוּעֹת לִאֲפִיקִים וְלִנְאוֹת כִּדְרֹאֲמִי וְאֲדֹנָי יְהוִה
 הֵנִי בְּקִנְיָתִי וּבְחִמִּי דְּבִרְתִּי וְעַן כְּלֻמַּת יָמִים נִשְׁאָמֵר:
 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אֲנִי נִשְׁאָמֵר אֲתִידֶּה אִם-
 לֹא הַיָּמִים אֲשֶׁר-לָכֶם מִסְבִּיב הֵמָּה כְּלֻמַּתִּי יִשְׁאָו: וְאַתֶּם
 הָרִי יִשְׂרָאֵל עֲנִיבְכֶם תִּחַם וּפְרֻקֶם תִּשְׂאוּ לַעֲמִי יִשְׂרָאֵל
 כִּי קִרְבִּי לָכֹא: כִּי הֵנִי אֲלֵיכֶם וּפְתִיחַ אֲלֵיכֶם וְעֵצְדְכֶם
 וְנוֹרֵעְכֶם: וְהַרְבִּיתִי עֲלֵיכֶם אִדָּם בְּלִיבֵי יִשְׂרָאֵל כְּלָה
 וְיֹשְׁבוֹ הָעָרִים וְהַחֲרֻבוֹת תִּתְּנֶנָּה: וְהַרְבִּיתִי עֲלֵיכֶם אִדָּם
 וּבְהֵמָה רַבִּי וּפְרִי וְדֹשְׁכֵתִי אֲתֹכֶם בְּקִרְמִיתִיכֶם וְהַשְׁכֵּתִי
 מִרְאשֵׁיתֵיכֶם וְיִדְעֶסֶם כִּי-אֲנִי יְהוִה: וְהִזְלַכְתִּי עֲלֵיכֶם
 אִדָּם אֲתִיעֲמִי יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁעִי וְהִיתָ לָהֶם לְנִחְלָה וְלֹא-
 חֹסֶף יִזָּד לִשְׁלָכֶם: כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וְעַן אֲמַרְסִי
 לָכֶם אֲכַלְתִּי אִדָּם אֲחִי וּמִשְׁכַּלְתִּי עֵינִף הִיתָ: לָכֵן אֲדָרְסִי
 לֹא-תִתְּאֲכָלִי עוֹד וְנִתְּךָ לֹא תִשְׁכַּל-עוֹד וְנָא אֲדֹנָי יְהוִה:
 וְלֹא-אֲשַׁמֵּץ אֶלְכֶם עוֹד כְּלֻמַּת הַיָּמִים וְהַרְפַּת עֲמִים לֹא
 תִשְׁאִיעוֹד וְנִתְּךָ לֹא-תִשְׁכַּל עוֹד וְנָא אֲדֹנָי יְהוִה:
 וְהִי דְּבִרְתִּיךָ אֵלִי לֹא-מֵר: כִּדְרֹאֲמִי בֵּית יִשְׂרָאֵל
 יִשְׁכֹּב עַל-אֲדָמָתִי וְיִשְׁמָאוּ אוֹתָהּ בְּדִרְכָם וּבְעִלְוֹתָם
 כְּמִמַּלְתִּי הַיָּדָה הַזֹּאת דְּרָכָם לִפְנֵי: וְאֲשַׁפֵּד תִּחַם עֲלֵיהֶם
 עֲלֵיהֶם אֲשֶׁר-שָׁפְכוּ עַל-הָאָרֶץ וּבְגִלְוֹתֵיכֶם מִמָּוֶה:
 וְאֲפִי אֲחֵם בְּיָמִים וְתָרוּ בְּאֶרֶצַת בְּדִרְכָם וּבְעִלְוֹתָם

אֲרוֹם אֵינִי, וְיִיא וְעֵלְעַן מְרַאנְעַן וְיִירַע אֵינִינְעַן שְׁאֲנִד: 8 אֲבַעַר אִיהֶר, אֲ בַעַרְג פּוֹן
 יִשְׂרָאֵל, אִיהֶר וְעַם לֹאנְעַן אוֹיִםשְׁפָרְאנְעַן אִירַע צְוִינְעַן, אוֹנִד אִיהֶר וְעַם מְרַאנְעַן
 אִירַע פִּירוֹת פֹּאֵר מִיִּין פֹּאֶלֶק יִשְׂרָאֵל, וְתֹאֲרִין וְיִיא עֵנְעַהֲנְעַן וְיִי אֲנַצְוִמוֹמַעַן: 9 וְתֹאֲרִין
 זַעֲהֵט, אִיךְ בִּין פֹּאֵר אִינִי, אוֹנִד אִיךְ וְעַל מִיךְ צוֹ אִינִי קַעֲהֲרַעַן, אוֹנִד אִיהֶר וְעַם בַּעַר
 אֲרַבִּיִּיט אוֹנִד בַּעֲזִינְעַן וְעַרְעַן: 10 אוֹנִד אִיךְ וְעַל אוֹיִף אִינִי פַּרְמַעֲהֲרַעַן מַעֲנִשְׁעַן,
 דָּאס גַּאנְצֶע הִוְנִנְעִינִד פּוֹן יִשְׂרָאֵל, אִים גַּאנְצֶע, אוֹנִד דִּיא שְׁמַעַט וְעֵלְעַן בַּעֲזִינְעִינִט
 וְעַרְעַן, אוֹנִד דִּיא הַחֲרֻבוֹת וְעֵלְעַן אוֹיִפְנַעֲבִינְעַן וְעַרְעַן: 11 אוֹנִד אִיךְ וְעַל אוֹיִף אִינִי
 פַּרְמַעֲהֲרַעַן מַעֲנִשְׁעַן אוֹנִד בְּהַמּוֹת, אוֹנִד וְיִיא וְעֵלְעַן וְיִי מַעֲהֲרַעַן אוֹנִד וְיִין פֶּרֶכְמַבְּאֵר,
 אוֹנִד אִיךְ וְעַל אִינִי וְיִידְעַר לֹאנְעַן וְתֹאֲרִינְעַן אֲזוּי וְיִיא פִּרְהֶעַר, אוֹנִד אִיךְ וְעַל אִינִי
 גַּחֲטַעס מְהִין אֲזוּי וְיִיא אִין דִּיא עֲרִשְׁטַע צִיטְעַן, אוֹנִד אִיהֶר וְעַם וְיִיסַעַן אֲזוֹ אִיךְ
 בִּין דַּעַר הָאֵר: 12 אוֹנִד אִיךְ וְעַל אִיבַעַר אִינִי פִּרְהֲרַעַן מַעֲנִשְׁעַן, (אִפִּילוֹ) מִיִּין
 פֹּאֶלֶק יִשְׂרָאֵל, אוֹנִד וְיִיא וְעֵלְעַן דִּיךְ וְרִשְׁטִין, אוֹנִד דִּיא וְעַסֵּט וְיִין וְיִירַע נִחְלָה,
 אוֹנִד דִּיא וְעַסֵּט וְיִיא נִיט מַעֲהַר פַּרְמַעֲהֲרַעַן: 13 אֲזוּי וְנָגַט דַּעַר הָאֵר גַּאט,
 וְיִיל וְיִיא וְנָגַעַן צוֹ אִינִי, דִּיא בִּיזַט אֲ מַעֲנִשְׁעַן פֶּרַעֲסַעַר, אוֹנִד דִּיא בִּיזַט גַּעַר
 וְתֹאֲרַעַן אֲ פַּרְמַעֲהֲרַעַרִּין פּוֹן דִּינְעַן פַּעֲלַקְעַר: 14 דָּאֲרוֹם וְעַסֵּט דִּיא נִיט מַעֲהַר
 מַעֲנִשְׁעַן פֶּרַעֲסַעַן, אוֹנִד דִּינְעַן פַּעֲלַקְעַר וְעַסֵּט דִּיא אוֹיִף נִיט מַעֲהַר פַּרְמַעֲהֲרַעַן,
 וְנָגַט דַּעַר הָאֵר גַּאט: 15 אוֹנִד אִיךְ וְעַל דִּיךְ נִיט מַעֲהַר לֹאנְעַן הַעֲרַעַן דִּיא שְׁאֲנִד
 פּוֹן דִּיא גִוִּם, אוֹנִד דִּיא וְנָגַט נִיט מַעֲהַר מְרַאנְעַן דִּיא חֲרָפָה פּוֹן דִּיא פַּעֲלַקְעַר,
 אוֹנִד דִּיא וְעַסֵּט אוֹיִף נִיט מַעֲהַר מַאֲבַעַן דִּיין פֹּאֶלֶק שְׁמִרְזִיבַעֲלִין (אֲדַעַר קִינְדַּעַר-
 לוֹיִז), וְנָגַט דַּעַר הָאֵר גַּאט: 16 אוֹנִד דָּאס וְתֹאֲרַט פּוֹן דַּעַם הָאֵר אִיז צוֹ מִיר
 גַּעֲזִינְעִנְעַן, אֲזוּי צוֹ וְנָגַעַן: 17 בְּנִי-אֲדָם, וְעַן דָּאס הִוְיָ יִשְׂרָאֵל הַאֲבַעַן גַּעֲזִינְעִנִט
 אוֹיִף וְיִיעַר לֹאנִד אֲזוּי הַאֲבַעַן וְיִיא עַם מִשְׁמָא גַּעֲזִינְעִנְעַן דִּרְךָ וְיִירַע וְעַנְעַן אוֹנִד
 דִּרְךָ וְיִירַע מַעֲשִׂיִם, אֲזוּי וְיִיא דִּיא מִשְׁמָא פּוֹן אֲ נִדָּה אִיז וְיִיעַר וְעַג פֹּאֵר מִיר גַּעַר
 וְתֹאֲרַעַן: 18 אוֹנִד אִיךְ וְעַל אִיבַעַר וְיִיא אוֹיִםגִּיסַעַן מִיִּין גִּרִּמַּצְאֲרִין וְעַנְעַן דַּעַם בְּלוֹט
 וְנָאס וְיִיא הַאֲבַעַן פַּרְמַעֲהֲרַעַן אוֹיִף דַּעַר עֲרָה, אוֹנִד פּוֹן וְעַנְעַן וְיִירַע גַּעֲצַעַן מִיט וְנָאס וְיִיא
 הַאֲבַעַן עַם מִשְׁמָא גַּעֲזִינְעִנְעַן: 19 אוֹנִד אִיךְ הַאֲבַעַן וְיִיא פַּרְמַעֲהֲרַעַן אֲנַמְעַר דִּיא גִוִּם, אוֹנִד
 וְיִיא וְעַנְעַן צוֹשְׁמִרְזִינְעַן אִין דִּיא לַעֲנַדְעַר, נָאךְ וְיִירַע וְעַנְעַן אוֹנִד נָאךְ וְיִירַע וְעַרְק

האב איך זיין געמשפּט: 20 אונד ווען זיין זענען אָנגעקומען צו דיא גוים, אונד זיין זענען דאָרט אהינגעקומען אזוי האבען זיין מחלל געוועזען מיין הייליגען נאמען, ווען מען האט פון זיין געזאגט, דיא דאזיגע זענען דעם הארים פאלק, אונד זיין זענען ארויסגעגאנגען פון זיין לאנד: 21 אבער איך האב מיך דערבארמט וועגען מיין הייליגען נאמען וועלכען דאס הויז ישראל האט מחלל געוועזען צווישען דיא גוים אונד זיין זענען דאָרט אהינגעקומען: 22 דאָרם זאג צו דעם הויז ישראל, אזוי זאגט דער האר גאט, נישט פון איירעשוועגען טהוא איך דאס, אַ הויז ישראל, נישט וועגען מיין הייליגען נאמען וועלכען איהר האט מחלל געוועזען צווישען דיא גוים אונד איהר זענט דאָרט אהינגעקומען: 23 אונד איך וועל הייליגען מיין גרויסען נאמען וועלכער איז פערשטועכט געווארען צווישען דיא גוים וואס איהר האט איהם מחלל געוועזען צווישען זיין; אונד דיא גוים וועלען נויסען אז איך בין דער האר, זאגט דער האר גאט, ווען איך וועל אין

כ שפּטמים: הווא ארדטים אשר בא שם וחללו את שם קדשי באמר להם עמידה אלה ומאדני צאוו: 21 ואחל על שם קדשי אשר חללו בית ישראל בגוים אשר באו שמה: 22 לכן אמר לבית ישראל כיה אמר אדני יהוה לא למענכם אני עשה בית ישראל כי אסלשם קדשי אשר חללם בגוים אשר באתם שם: 23 וקדשתי את שמי הגדול המחלל בגוים אשר חללם בתוכם וידעו גוים כי אני יהוה נאם אדני יהוה ביהוה קדשי בכם לעיתם: ולקחתי אתכם מדינים וקבעתי אתכם מה מכלתאצות והבאתי אתכם אלאדמתכם: וקדשתי עלכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותכם ומכל גולותכם אשר אתכם: וחתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתם בקרבכם וחסרתי את כלב מבשרכם וחתתי לכם לב בשר: ואתחת אתם בקרבכם ועשיתי את אשר בחקן מלכו ומשפט השמר ועשיתי: וישבתם בארץ אשר נחתי לאבותיכם היתהם לי לשם ואנכי אהיה להם לאלהים: וישעתי אתכם מכל טמאותיכם וקבאתי אליהם ותרביתי אתם ולא אתם עלים רעב: ל ותרביתי אתפרי העץ ותטות השדה למען אשר לא תקריו עוד תרפת רעב בגוים: וטהרתם אתדרכיכם הרעים ומעלליכם אשר לא טובים וקטמתם בגינם על ענותיכם ועל חטאתיכם: לא למענכם ארעשתי נאם אדני יהוה וידע לכם בשם והקלמי מדיכים בית ישראל: מה אמר אדני יהוה ביום טהרי אתכם מכל עונותיכם והושבתי אתדרכים וגבן הרכבות: והארץ הושבה תעבר תחת אשר היתה שקמה לעני בלעובר: והאמרי והארץ תללו הנשמה היתה כנענית והערים החרבות

איך געהייליגט ווערען פאר זייער אויגען: 24 אונד איך וועל איך ארויסגעקומען פון דיא גוים, אונד איך וועל איך איינגעמאעלן פון אלע לענדער, אונד איך וועל איך אריינגערענגען צו אייער אויגען לאנד: 25 אונד איך וועל איבער איך שפרענגען ריין וואסער אונד איך רייניגען פון אלע איירע אונרייניגקייטען, אונד פון אלע אייער געצען וועל איך איך רייניגען: 26 אונד איך וועל איך געבען א ניעם הארץ, אונד א ניען גייסט וועל איך צווישען איך געבען, אונד איך וועל אפטהן דאס שטיי גערנע הארץ פון אייער פלייש, אונד איך וועל איך געבען א פליישערנעם הארץ: 27 אונד מיין רוח (הקודש) וועל איך געבען צווישען איך, אונד איך וועל מאכען דאס איהר זאלט געהן אין מיינע געזעץ, אונד איהר זאלט הישען מיינע משפטים אונד איהר זאלט זיין טהון: 28 אונד איהר וועט וואוינען אין דעם לאנד וואס איך האב געגעבען צו איירע עלטערן, אונד איהר וועט זיין מיין פאלק, אונד איך וועל זיין אייער גאט: 29 אונד איך וועל איך העלפען פון אלע איירע אונרייניגקייטען, אונד איך וועל רופען צו דעם קארן, אונד איך וועל עס פערמעהרען, אונד איך וועל אויף איך נישט געבען קיין הונגער: 30 אונד איך וועל פערמעהרען דיא פירות פון דעם בוים, אונד דיא פרוכט פון דעם פעלד, כדי איהר זאלט נישט מעהר נעמען (האבען) דיא תרפה פון הונגער צווישען דיא גוים: 31 אונד דענסמאל וועט איהר געדענקען איירע שלעכטע וועגען אונד איירע שלעכטע מעשים, וואס זענען נישט גוט געוועזען, אונד איהר וועט איך זעלבסט פערעקעלן אין איירע אויגען וועגען איירע זינד אונד וועגען איירע אומווערדיגע מעשים: 32 נישט אום איירעט וועגען טהוא איך דאס, זאגט דער האר גאט, לאז דאס צו איך געקאנט זיין, כדי איהר זאלט האבען בושא אונד שאנד וועגען איירע שלעכטע וועגען, אַ הויז ישראל! 33 אזוי זאגט דער האר גאט, אין דעם טאג ווען איך וועל איך האבען גערייניגט פון אלע איירע זינדען וועל איך איך אויף מאכען וואוינען אין דיא שטעט, אונד דיא הורבות וועלען אויפ געבויעט ווערען: 34 אונד דאס פערטויסעט לאנד וועט געארבייט ווערען, ווייל עס איז געוועזען וויסט פאר דיא אויגען פון אלע איבערגעקער: 35 אונד זיין וועלען זאגען, דאס דאזיגע לאנד וואס איז געוועזען וויסט איז געווארען אזוי וויא דער גרענדן, אונד דיא שטעט וואס זענען געוועזען הורב

והנשמות וההרפות בערות לבבו: וחדש היום אשר
 ישאר סביבותכם כי אני יהיה בתינו הנהרסות
 ונשתי הנשמה אני יהיה דברתי ונשיתי: כה
 אמר אדני יהוה עוד זאת אדברש לבית ישראל לעשות
 לכם אדבה אתם בלא אדם: בלא קרשים בלא
 ושלם במעודה בן חרנה הערים הנחכות מלאות
 בלא אדם וחדש קראני יהוה:

לו

לו

היה על ידי יהוה נוצאני ביום יהוה וינחני בתוך
 הקצה והוא מלאה עצמות: והעבירני עליהם סביב
 סביב והנה רבות מאד עליהם הכפפה והנה ובשורת
 מאד: ואמר אלי בראשם התחנה העצמות האלה
 ואמר אדני יהוה אתה דעת: ואמר אלי הנה על
 העצמות האלה ואמר אליהם העצמות הנשבות שמני
 דברתי: כה אמר אדני יהוה לעצמות האלה ה
 הנה אני מקיא בכם רוח חיים: ונתתי עליכם נידים
 והעלתי עליכם בשר וקראתי עליכם עוד ונתתי בכם
 רוח חיים וידעתם קראני יהוה: והבאתי כאשר צויתי
 והקול בהנאי והדברש והקריב עצמות עם אל
 עצמי: והאיתי יהוה עליהם נידים ובשר עליהם
 עליהם עוד מלפניה רוח אין בהם: ואמר אלי הנה
 אליהם הנה בראש ואמר אליהם אליהם בראש
 אדני יהוה מארבע רוחות באי הרוח ופתי בהרועים
 האלה וחי: והבאתי כאשר צויתי ותבוא בהם רוח
 וחי ונשמו עליהם חל גדול מאד מאד: ואמר
 אלי בראש העצמות האלה כלבית ישראל הנה הנה
 אמרם ובשר עצמותי ואברה תקומת נגנתי לני:

ער האט מיר ארופגעלאזט אין דער מיטען פון דעם טהאל, וואס איז געוועזען פול מיט
 ביינער: 2 אונד ער האט מיר איבער וויא דורכגעפירט ארום אונד ארום, אונד זעה, וויא
 זענען זעהר פיל געוועזען אין דעם אפענעם טהאל, אונד זעה, וויא זענען געוועזען זעהר
 טרוקען (פערדארט): 3 אונד ער האט צו מיר געזאגט, בן-אדם, קענען דיא דאזיגע ביינער
 לעבען? אזוי האב איך געזאגט, אזי האר נאט, דא אליין ווייט עס: 4 אונד ער האט צו
 מיר געזאגט, זאג נבואות איבער דיא דאזיגע ביינער, אונד דא זאלסט צו וויא זאגען, אזי
 איקר פערדארטע ביינער, זעהט איך וועל אין אייך אריינברענגען ארום אונד איקר נעט לעבען:
 6 אונד איך וועל אויף אייך געבען אדערן, אונד איך וועל אויף אייך ברענגען פלייש, אונד
 איך וועל אייך בעדעקען מיט הויט, אונד איך וועל אין אייך געבען א רוח, אונד איקר נעט
 לעבעדיג ווערען, אונד איקר נעט וויסען אז איך בין דער האר: 7 אזוי האב איך
 נבואות געזאגט, וויא מען האט מיר געזאגט: אונד נען איך האב נבואות געזאגט,
 אזוי איז געוועזען א קול, אונד זעה, עס איז געוועזען א רעש, ווארין דיא ביינער
 זענען גאהנט געקומען איין ביין צום אנדערן ביין: 8 אונד נען איך האב געזע
 הען, זעה, עס איז איבער וויא געוועזען אדערן, אונד פלייש איז אויף וויא געקומען,
 אונד א הויט האט וויא בעדעקט פון אויבען, אבער עס איז אין וויא נישט געוועזען
 קיין רוח: 9 אונד ער האט צו מיר געזאגט, זאג נבואות צו דעם רוח, זאג נבואות
 דא בן-אדם! אונד דא זאלסט זאגען צו דעם רוח, אזוי זאגט דער האר נאט, קום
 פון דיא פיער זיינדיקען, אזי רוח, אונד בלאז אויף דיא דאזיגע הרוגים כדי וויא זאלען
 לעבען: 10 אונד איך האב נבואות געזאגט אזוי וויא ער האט מיר געזאגט, אונד
 דער רוח איז אין וויא אריינגעקומען, אונד וויא האבען געלעבט, אונד וויא האבען
 זיך אויפגעשטעלט אויף זייער פיס א זעהר גרויסעס חל: 11 אונד ער האט
 צו מיר געזאגט, בן-אדם, דיא דאזיגע ביינער זענען דאס גאנצע הויז פון
 ישראל, זעה, וויא זאגען אונזערע ביינער זענען פערדארט, אונד אונזערע
 האפענונג איז פערלויזען, אונד מיר זענען פערשניטען געווארען: 12 דארום

קאפיטעל לו

12 לכן תבא ואמרת אליהם כהאמר אדני דהוה הוה
אני פתח את־קברותיהם והעליתי אתכם מקברותיכם
13 עמי הבאתי אתכם אל־ארצת ישראל ונדעתם כִּדְאִי
דְהוה בפתחי את־קברותיכם ובקעלותי אתכם
14 מקברותיכם עמי ונתתי רוחי בכם וחייתם והייתם
אתכם על־אדמתכם ונדעתם כִּי אני דְהוה בפרתי ונשיתי
15 נאסתרתי: נתתי בִּדְבַרְדִּהָ אֶל־לאמרי ואתה
16 בראש קדלך עץ אחד וכתב עליו ליהודה ולבני
ישראל חבדו ולקח עץ אחד וכתב עליו ליוסף עץ
17 אפרים וקל־בית ישראל חבדו: וקרב אתם אחד אל־
18 אחד לך לצץ אחד והיו לאחדים בדרך: ובאשר יאמרו
אלהם בני עמך לאמר הלא־תחיד לנו מה־אלה לך:
19 דבר אליהם כהאמר אדני דְהוה הוה אני לקח את־עץ
יוסף אשר בִּדְבַרְאֶפְרַיִם ושבתי ישראל חבדו ונתתי אותם
עליו את־עץ יהודה ונשיתם לצץ אחד והיו אחד בדרך:
20 והיו העצים אשר כתבת עליהם בדרך לעצמם: ודבר
אלהם כהאמר אדני דְהוה הוה אני לקח את־בני
ישראל מבין הנוזים אשר הלכ־שם וקבצתי אתם
22 מסביב והבאתי אותם אל־אדמתם: ונשיתי אתם לנו
אחד בארץ בְּבִרְיָ יִשְׂרָאֵל וּמִלֵּךְ אֶחָד דְהוה לְכֻלָּם לְמֶלֶךְ
וְלֹא יִהְיֶה־עוֹד לִשְׁנֵי גוֹיִם וְלֹא יִהְיֶה עוֹד לִשְׁנֵי מַמְלָכוֹת
23 עוֹד: וְלֹא יִשְׁמָא עוֹד בְּגוֹלְוֹתֵהֶם וּבִשְׁתַּחֲוֵיתָם וּבְכָל־
פִּשְׁעֵיהֶם וְהִנֵּשְׁתִּי אוֹתָם מִכָּל־מִשְׁכַּחֲתָם אֲשֶׁר חָטְאוּ
בָּהֶם וְהִנֵּשְׁתִּי אוֹתָם וְהוֹדִילִי לָם נְאֻמִּי אֲהֵיָה לָהֶם
24 לְאֱלֹהִים: וְעַכְשָׁי דוֹר מֶלֶךְ עֲלֵיהֶם וְרֹעִה אֶת־יְהוָה
כִּי לְכֻלָּם וּבְמִשְׁפַּחֵי יִלְכִּי וְחֻקוֹתֵי יִשְׁמְרוּ וְנִשְׁוִי אוֹתָם: וְיִשְׁכְּבוּ
עַל־בָּרָאִיִךְ אֲשֶׁר נָתַתִּי לַעֲבָדֵי לַעֲלֹב אֲשֶׁר יִשְׁכְּרֻהָ

פון אפרים, אונד דאס נאנצע הוינעזונד פון ישראל זיינע חברים: 17 אונד בענעהן
זיין איינס צום אנדערן צו איין (שטיק) האליץ, אונד זיין וועלען ווערען איינס אין
דיינע האנד: 18 אונד ווען דיא קינדער פון דיין פאלק וועלען צו דיר זאנען, אזוי צו
זאנען, ווילסט דוא אונס נישט אָנזאנען וואס דאס איז צו דיר, (וואס דאס בעדייט):
19 רעד צו זיין, אזוי זאגט דער האר נאט, זעה, איך נעם דאס האליץ פון יוסף וואס
איז אין דיא האנד פון אפרים, אונד דיא שבטים פון ישראל זיינע חברים, אונד איך
וועל זיין בעבען אויף (צו) דעם האליץ פון יהודה, אונד איך וועל זיין מאכען צו איין
האליץ, אונד זיין וועלען זיין איינס אין מיינע האנד: 20 אונד דיא העלצער אויף
וועלכע דוא האסט געשריבען זאלען זיין אין דיינע האנד פאר זייער אוינען: 21 אונד
דוא זאלסט צו זיין רעדען, אזוי זאגט דער האר נאט, זעה, איך וועל (ארויס) נעמען
דיא קינדער ישראל פון צווישען דיא גוים, אוןזאן זיין זענען דארט אהינגעגאנגען,
אונד איך וועל זיין פערזאמעלן פון רינגס ארום, אונד איך וועל זיין אריינברענגען
אין זייער אייגען לאנד: 22 אונד איך וועל זיין מאכען פאר איין פאלק אין דעם
לאנד אויף דיא בערג פון ישראל, אונד איין מלך זאל זיין צו אלע פאר א מלך,
אונד זיין וועלען נישט מעהר זיין צו צווייא פעלקער, אונד זיין וועלען קיינמאל
נישט מעהר צוטיילט זיין אין צווייא קעניגרייכע: 23 אונד זיין וועלען ויך
נישט מעהר משמא ויין מיט זייער געצען אונד מיט זייער אומזעהנדיגקייטען,
אונד מיט אלע זייער זינד, זייערשט איך וועל זיין העלפען פון אלע זייער
וואונדערנען אוןזאן זיין האבען געזונדיגט, אונד איך וועל זיין רייניגען, אונד
זיין וועלען זיין מיין פאלק, אונד איך וועל זיין זייער נאט: 24 אונד מיין
קעכט דוד וועט זיין א מלך איבער זיין, אונד איין פאסטנד וועט זיין
איבער זיין אלע, אונד זיין וועלען געהן אין מיינע משפטים, אונד זיין וועלען
היטען מיינע געזעץ אונד זיין וועלען זיין טהון: 25 אונד זיין וועלען
וואוינען אין דעם לאנד וואס איך האב געגעבען צו מיין קעכט, צו
נעקב, אוןזאן זייער עלטערן האבען געהאוינט, זיין וועלען דארין וואוינען.

אבותיכם ונשבו עליה חמה ובניכם ובני בנותיכם עד
שלים ודע עבד נשיא להם לעולם: וברתי להם ברית 26
שלום ברית שלום ודעה אותם ונתתם ודברתי אותם
ונתתי אתי מקדשם בתוכם לעולם: ודעה מדעני עליהם 27
ונתתי להם לאלהים ותמה ודע להם: ודעה הנשים 28
כי אני יהוה מקדש את ישראל בריות מקדש בתוכם
לעולם:

לח

לח

ותתי דברייהם אלי לאמר: בראש שנים פליח אלני 2
אדני המעט נשיא ראש משד ותכל ותבא עלי: ואמרת 3
כה אמר אדני יהוה הנני אליה וגו' נשיא ראש משד
ותכל: ושוכתיך ונתי חזים בלתיך ודוצותי אותך 4
ואת כל הילוף סוסים פרחים לבשי מכלול כלם תכל
רב צנה ומגן חפשי חרבות כלם: פרס כוש ופוש 5
אתם כלם מגן וכובע: גמר וכל אנפיה בית תונקמה 6
ירבתי צפון ואת כל אנפיה עמים רבים אתך: הבן 7
ותבן לה אתה וכל הילוף הנקדלים עליך ונתתי להם
למשמר: מקמים רבים תפקד באתרית השנים תבוא 8
אלי ארץ: משוכת מדרב מקבצת מעמים רבים על
הר ישראל אשר יהיו לחרקה תמיד והוא מעמים 9
הצאה ונשבו לבטח כלם: ועלית פשוה תבוא כענן 9
לבסות הארץ תורה אתה וכל אנפיה ועמים רבים אתך:
כה אמר אדני יהוה ודעה: ביום ההוא יגלו 10
דברים על לבך ותשבת מחשבת דעה: ואמרת אעלה 11
על ארץ פרוזת אבוא השקמים ישיב לבטח כלם ישיבם
באין חומה וברית ודלתים אין להם: לשלל שלל ולבו 12
בו להשיב ידך על חרבות ונשבות ואלעם מאמר מעים

וייא אונד ויירע קינדער, אונד ויירע
קינדס קינדער ביו אויף ציבן, אונד מיין
קעכט דוד נועט ויין א האר (נשיא)
איבער וייא אויף ציבן: 26 אונד איך
וועל מיט וייא מאכען א ברית פון שלום,
עס נועט ויין איין ציבנער ברית מיט
וייא, אונד איך וועל וייא אהינגעבען אונד
וייא פערמעהרען, אונד איך וועל צוויי
שען וייא געבען מיין משכן אויף ציבן:
27 אונד מיין משכן נועט בייא וייא ויין אונד
איך וועל ויין וייער נאט, אונד וייא וועלען
ויין מיין פאלק: 28 אונד דא גוים וועלען
וויסען אז איך בין דער האר וואס הייליגט
דא ישראל, ווען מיין מקדש נועט ויין
צווישען וייא אויף ציבן:

קאפיטעל לח

1 אונד דאס ווארט פון דעם האר איז
צו מיר גענוועזען, אזוי צו זאגען: 2 בך
אדם, טהוא דיין פנים קענען גוג, פון
דעם לאנד מגוג, דער האר (נשיא) פון
ראש, משד אונד תובל, אונד זאג נבואות
איבער איהם: 3 אונד דא זאלסט זאגען,
אזוי זאגט דער האר נאט, זעה, איך בין
קענען דיר, אזוי גוג, נשיא פון ראש,
משד אונד תובל: 4 אונד איך וועל דיך צוריקברענגען, אונד איך וועל געבען
איינערע רינגען אין דייןע קינדאקען, אונד איך וועל דיך ארויסברענגען, אונד דיין
נאנצעם חיל, פערד אונד רייטער, אלע פון וייא זענען אגעקלייד מיט אלערלייא
כלי זון, א גרויסע פערזאמלונג, מיט פאנצער אונד שילדען, אלע וואס ציהען ארויס
שטערדען: 5 פרס, כוש, אונד פוש מיט וייא, אלע וועלען ויין געוואפענט מיט
פאנצער אונד (איינערע) היטעל: 6 גומר, אונד אלע זיינע חילות, דאס הויז
פון תונקמה פון דער צפון-זייט אונד אלע זיינע חילות ארום, אונד פילע
פעלקער מיט דיר: 7 ברייט דיך אן, אונד וייא אנגעברייט, דא, אונד דייןע
נאנצע פערזאמלונג, וואס וועלען זיך מיט דיר פערזאמלען, אונד דא וועסט צו
וייא ויין אלס שומר: 8 (דיינע זינד) פון פילע יארען וועלען געשטראפט
ווערען, אין דא לעצטע יארען וועסט דא קומען צו דעם לאנד וואס איז
צוריקגעבראכט געווארען פון דעם שטער, אונד וואס איז פון פילע פעלקער
פערזאמלט, אויף דא בערב פון ישראל, וואס זענען געשטענדיג וויסט
געוועזען, אבער עס איז ארויסגעבראכט געווארען פון דא פעלקער, אונד וייא
וועלען אלע וואוינען אין זיכערהייט: 9 דא וועסט ארויפגעהן אונד קומען
אזוי וייא א שטורם, דא וועסט ויין אזוי וייא א וואלקען, כדי דאס לאנד צו
בעדעקען, דא אונד דייןע נאנצע חילות, אונד פילע פעלקער מיט דיר:
10 אזוי זאגט דער האר נאט, אונד עס נועט ויין איז דעם דאזיגען טאג וועלען
דא ווערער ארויפקומען אויף דיין הארץ אונד דא וועסט דענקען שלעכטע
געדאנקען: 11 אונד דא וועסט זאגען, איך וועל ארויפגעהן צו דעם אפענעם
לאנד וואס האבען קיינע מויערן, אונד איך וועל קומען איבער דא רויניגע,
אונד וואס וואוינען אין זיכערהייט, וייא וואוינען אלע אהנע מויערן, אונד
וייא האבען קיינע רינגעלן אונד קיינע טירען: 12 כדי צו רוינען אונד צו
פלינדערן, אונד דייןע האנד צו קעהרען צו דא חורבות וואס זענען אצונד
געוואוינט, אונד צו דעם פאלק וואס איז איינגעוואפעלט פון דא פעלקער,

קאפיטעל לט

1 אונד דא בידאדס זאג נבואות איבער גוג. אונד דא זאלסט זאגען, אזוי זאגט דער האר גאט זעה, איך בין קענען דיר, אזוי גוג, דא נשא פון ראש משוף אונד תיבל: 2 איך וועל דיר צוריק אומקערען, אונד

למ למ
א ואתה בדאדם הנבא על-גוג ואמרתי כה אמר אדני יהוה
2 הנני אליה גוג נשיא ראש משד ותבל: ושבתיה

קאפיטל

1 אונד דא בן-אדם זאג נבואות א
אזוי זאגט דער האר גאט זעה
נשיא פון ראש משנ אונד תיכל:

וששאתך והעליך מירכתי צפון והבאתיך עליה
 ישראל: והביתי קשתך מעד שמואלך וחציד מעד ימין³
 אפיל: עליה ישראל תפול אתה וכל אנשיך ועמי⁴
 אשר אתך לעיני צפור כליהם ועת השדה נתתי
 לאכלה: עליה השדה תפול כי אני דברתי ואם ארץ⁵
 ידעה: ושלחתי אש במגן ובשבר האים לבטח וידעו⁶
 כדאי ידעו: ואתים קושי אודיע בתוך עמי ישראל⁷
 ולא אתה אתי שם קושי עוד וידעו העים כי אני ידוע⁸
 קושי בששאל: הנה באה ונתתה ואם ארץ ידעה⁹
 דוא הים אשר דברתי: וצאו ישראלי ובערו¹⁰
 וחשכו בלשך ומגן ונהה בקשת ובחצים ובמקל יד
 ובקמח ובערו בהם אש שבע שנים: ולא יושאו עצים מן
 השדה ולא חטבו מן העצים כי בלשך ובששאל¹¹
 ושללו אתי שללם וכוון אתי כוונתם ואם ארץ ידעה:
 ונהה ביום היום אתן ללג: מקומם קבר בישראל¹²
 כי העברים קדמת הים והספת הוא את העברים וקברו
 שם אתי ואתי בלית המנה וקראו גיא המון גוג: וקברום¹³
 בית ישראל למען טהר את ההרים שבעה חדשים:
 וקברו כל העם הארץ ונהה להם לשם יום הקבור ואם¹⁴
 ארץ ידעה: ואני תמיד יבדילו העברים בארץ מקברים¹⁵
 את העברים את העושים עליהם הארץ לטהרה מקנה
 שבעה חדשים יקרו: וקברו העברים בארץ וקראו¹⁶
 עצם אדם וקנה אצל ציון עד קברו אתו המקברים
 אליה המון גוג: וגם שם עיר המנה וטהרו הארץ:¹⁷
 ואחרי כדאדם כדאמר: ארץ ידעה אמר לעצור כל
 קנה ולכל וסנת השדה הקבצו וכלו האספסופים על
 וכו' אשר אני ובהם לבם ובהם גול על הרי ישראל

אונד איך וועל דיר נאר איבערלאזען א
 זעקסטעל, אונד איך וועל דיר ארויפברענ-
 גען פון דיא צפון-רויטען, אונד איך וועל
 דיר אהרנברענגען אויף דיא בערג פון
 ישראל: 3 אונד איך וועל שלאנגען זיין
 בוועגן אויס דיינע לינקע האנד, אונד דיינע
 פיילען וועל איך מאכען פאלען אויס דיינע
 רעכטע האנד: 4 דוא וועסט פאלען אויף
 דיא בערג פון ישראל, דוא אונד דיינע גאנץ
 צע חילות, אונד אויף דאס פאלק וואס איז
 מיט דיר, איך האב דיר אהרנברענגען צו
 אלערלייא רויבגענעל אונד דיא חיות פון
 דעם פעלד אויפצופרעסען: 5 אויף דעם
 פרייען פעלד וועסט דוא פאלען, ווארין איך
 האב עס גערעט, זאגט דער האר גאט:
 6 אונד איך וועל אויסשניקען א פייער אין
 סגוב, אונד אונטער דיא וואס וואוינען אין
 זיכערהייט אין דיא אינגעל, אונד זייא ווע-
 לען וויסען אז איך בין דער האר: 7 אונד
 איך וועל בעקאנט מאכען מיין הייליגען
 נאמען צווישען מיין פאלק ישראל, אונד
 איך וועל נישט מעהר לאזען מחלל זיין
 מיין הייליגען נאמען, אונד דיא גוים ווע-
 לען וויסען אז איך בין דער האר, דער

הייליגער אין ישראל: 8 זעה, עס קומט אן, אונד עס איז שוין געשעהען, זאגט דער
 האר גאט, דאס איז דער טאג פון וועלכען איך האב גערעט: 9 אונד דיא וואס בענוואוינען
 דיא שטעט פון ישראל וועלען ארויסגעהען, אונד זייא וועלען אנצינדען אונד פערברע-
 נען דיא וואפען אונד דיא שילדען, אונד דיא בוועגן אונד דיא פיילען, אונד דיא שטעקען
 וואס מען האלט אין דער האנד אונד דיא שפיצען, אונד זייא וועלען מיט זייא אנצינדען
 א פייער זיבען זאהר: 10 אונד זייא וועלען נישט מעהר טראגען האלץ פון דעם פעלד, אונד
 זייא וועלען עס נישט ברויכען צו האקען פון דיא וועלדער, נישט מען וועט אנצינדען פיי-
 ער מיט דיא וואפען, אונד זייא וועלען בערויבען זייערע רויבערס אונד פלינדערן דיא וואס
 האבען זייא בערויבט, זאגט דער האר גאט: 11 אונד עס וועט זיין אין דעמעלעדיגען טאג אז
 איך וועל דארט געבען צו גוג איין ארט וואס וועט זיין פאר קברים צווישען ישראל, דאס
 טהאל אונד מען געהט אריבער אן דער מזרח-זייט פון דעם וואס אונד דער געשטאנק פון דיא
 פגרים וועט פערשטעקען דיא געזער פון דיא איבערגעהערס, אונד דארט וועט מען בע-
 גרובען גוג אונד זיינע גאנצע מאסע (חיל), אונד זייא וועלען עס רופען, דאס טהאל פון
 דער מאסע (חיל) פון גוג: 12 דאס הויזגעוונד פון ישראל וועט זייא בעגרובען כדי דאס
 לאנד צו רייניגען זיבען חדשים: 13 אונד דאס גאנצע פאלק פון דעם לאנד וועלען זייא בע-
 גרובען, אונד דאס וועט צו זייא זיין פאר א (גומען) שם: אן דעם טאג ווען איך וועל פער-
 הערליכט ווערען, זאגט דער האר גאט: 14 אונד זייא וועלען געשטענדיג אפשיידען
 מענשען וואס וועלען איבערפארען אין דעם לאנד כדי זייא זאלען בעגרובען דיא איבער-
 געבליבענע וואס זענען איבערגעפארען אויף דעם פרייען לאנד, כדי עס צו רייניגען, ביז
 צו דעם ענד פון זיבען חדשים וועלען זייא פארשען: 15 אונד ווען איינער וועט איבערפארען
 דורך דעם לאנד אונד ער וועט זעהען א ביין פון א מענש, אזוי זאל ער דערנעבען בויען א
 צייכען, ביז דיא בעגרעבער וועלען איהם האבען בעגרובען אין דעם טהאל פון דער
 מאסע (חיל) פון גוג: 16 אונד דער נאמען פון דער שטאט זאל אויף זיין המונה, אונד
 אזוי וועט דאס לאנד גערייניגט ווערען: 17 אונד דוא בן-אדם, אזוי זאגט דער האר
 גאט, זאג צו איטליכען פויגעל וואס האט פלינגעל, אונד צו אלע חיות פון דעם פעלד,
 פערזאמעלט אייך אונד קומט אהער, זאמעלט אייך איין פון רינגס ארום צו מייע שטעטונג
 וואס איך וועל פאר אייך שטעקען, א גרויסע שטעטונג אויף דיא בערג פון ישראל,

אונד איהר וועט פֿרעסען פֿלייש אונד
טרינקען בלוט: 18 איהר וועט פֿרעסען
דאס פֿלייש פון דא גבורים, אונד איהר
וועט טרינקען דאס בלוט פון דא נשיאים
פון דעם לאנד, וויא זענען אלע ווידער,
פֿעטע שאפֿ אונד בעק, אונד פֿעטע אָר
סען פון בישן: 19 אונד איהר וועט עסען
דאס חלב צור זעטיקייט, אונד טרינקען
זייער בלוט צום אָנשיפורן, פון מיינע
שעכטונג וואס איף וועל שעכטען פאר
אייף: 20 אונד איהר וועט זאט ווערען
בייא מין טיש מיט פֿערד אונד רייט
ווענען, מיט גבורים, אונד אלערלייא
מלחמה לייט, זאגט דער האר גאט:
21 אונד איף וועל געבען מין פֿבור אונד
טער דא גוים, אונד אלע גוים וועלען
זעהען מיינע משפֿטים וואס איף האב
געטון, אונד וויא איף האב מיינע האנד
אן וויא געלעגט: 22 אונד דאס הויקע
זינד פון ישראל וועט וויסען אז איף דער
האר בין זייער גאט, פון דעם טאג אן
אונד ווייטער: 23 אונד דא גוים זאלען
וויסען אז ווענען זייער וינד זענען דאס
הויקעזינד פון ישראל פֿערטריבען גע
ווארען, ווייל וויא האבען קענען מיר
געזינדיגט אזוי האב איף מין פֿנים פון זייא
בעהאלטען, אונד איף האב וויא איבער
געגעבען אין דא האנד פון זייער פיינד, אונד וויא
זענען אלע געפאלען דורך דעם
שווערד: 24 נאך זייער אומזענדיקייט אונד
נאך זייער פֿשעים האב איף (צו) וויא
געטון, אונד איף האב פון זייא בעהאלטען
מין פֿנים: 25 דארום, אזוי זאגט דער
האר גאט, אזונד וועל איף צוריקברענגען
דא געפאנגענשאפט פון געלב, אונד איף
וועל מיר דערבארמען איבער דעם גאנצען
הויקעזינד פון ישראל, אונד איף
וועל מיר נוקם זיין ווענען מין הייליגען
נאמען: 26 אונד וויא וועלען טראגען זייער
שאנד, אונד זייער גאנצע וינד וואס וויא
האבען קענען מיר געזינדיגט, זען וויא
וועל לען וואוינען אין דעם לאנד אין זיכערהייט,
אונד קיינער וועט זייא דערשרעקען:
27 ווען איף וועל וויא צוריקברענגען פון
דא פֿעלקער, אונד ווען איף וועל וויא איינ
זאמעלן פון דא לענדער פון זייער פיינד,
אזוי וועל איף אין וויא געהייליגט ווערען
פאר דא אויגען פון פֿילע פֿעלקער: 28 אונד
וויא וועלען וויסען אז איף בין דער האר
זייער גאט, וואס איף האב וויא פֿערטריבען
צו דא גוים, אָבער איף האב וויא ווידער
איינגעזאמעלט צו זייער אייגען לאנד, אונד
איף וועל קיינעם פון זייא דארט נישט
מעהר איבערלאזען: 29 אונד איף וועל
נישט מעהר מין פֿנים פון זייא בעהאלטען,
ווייל איף האב אויסגענאסען מין רוח
(הקודש) איבער דעם הויקעזינד פון
ישראל, זאגט דער האר גאט:

קאפיטעל מ

1 אין דעם פינף אונד צוואנציגסטען יאהר
פון אונזער גלות, אין דעם אָנהייב פון
דעם יאהר, אין דעם צענטעסן טאג פון דעם
חודש, אין דעם פֿירצענטען יאהר, נאכד
דעם אז דא שטאט איז געשלאגען געווארען,
גראד אים דעמעלביגען טאג איז דא
האנד פון גאט אויף מיר געוועזען, אונד
ער האט מיר דארט אהינגעבראכט: 2 דורך
דאס געזיכט (אָדער גביעה) פון גאט האט
ער מיר אריינגעבראכט קיין ארץ
ישראל, אונד ער האט מיר געלאזט אויף א
זעהר הויכען בארג, אונד דארויף איז געוועזען
אזוי וויא א געבויעטע שטאט פון דרום־זייט:
3 אונד ווען ער האט מיר דארט אהינגע
בראכט, אזוי האב איף געזעהען א מאן,
זיינע געשטאלט איז געוועזען אזוי וויא
גער שטאלט פון (פֿאלירשעס) קופער, אונד
ער האט געהאט אין זיינע האנד א שוור
פון פֿלאקס אונד

19 נאכלעם בשר ושתותם דם: בשר גבורים
תאכלו ודם נשיאי הארץ שתותו אילים
כרים ותהדרים פרים מראי 19
בשן כלם: ואכלם חלב לשבעה ושתותם
דם לשבדון כ מזבח אשורובותי לכם: ושבעתם
על־שקלי סוס 21 וילכב גבור וכל־איש מלחמה
נאם ארץ יהודה: ותתי את־בוכדי
בנימין וראו כל־הימים את־משפטי
אשר עשיתי 22 ותתיר אשר־שמתי
בהם: וידעו בית ישראל כי אני יהוה
אלהיהם מן־היום והלאה: וידעו הגוים כי
בעולם גלו בית־ישראל על־אשר מעל־בי
ואסתר פני 24 מהם ואתם ביד צריכם
תפלו בדרך כלם: כסמאתם כה ובפשעיהם
עשיתי אתם ואסתר פני מהם: לכן כה אמר
אני יהוה עתה אשוב את־שבית יעקב
ורחמתי פלד 26 בית ישראל וקנאתי
לשם קדשי: ונשו את־כל־הם ואת כל־מעלם
אשר מעל־בי בשבתם על־אדמתם
לקסח 27 ואין מהרד: בשובבי אותם
מדת־נפסם וקבצתי אתם מארצות
אִרְבֵּיהֶם ונקשתי לם לעני גוים
בהים: וידעו כי אני יהוה אלהיהם
בתגלותי אותם אל־הים ונוספתם 29
אל־אדמתם ולא־אחזיר עוד מהם שם:
ולא־אסתר עוד פני מהם אשר
שפכתי את־דחלי על־בית ישראל נאם
אני יהוה:

מ

מ
א בעשרים וחמש שנה לִגְלוּתִי בראש השנה
בעשור לחודש בארבע עשרה שנה אחר אשר
הקחה העיר בעצם היום הזה היתה עלי דלתות
הבא אתי שמה: 2 במראות אלהים
הביאתי אל־ארץ ישראל וניחתי אל־
3 בר גבה מאד ושליו כמבדד־עיר
מגוב: נבוא אוהי שמה והנה־איש
מראוי כמראה נחשת ופחל־פשתים

בחד וקנה המדה והוא עמוד כשערי: וידבר אלי האיש
 כדאם ראה בעיניו ויבאנוך שמוע תשים לבך לכל
 אשר אני מראה אותך כי למען הראיתך הבאתה
 הנה הנך אתיכלאשראיתך ראה לבית ישראל: והנה
 חוקה מחוץ לבית סביב סביב וכד האיש קנה המדה
 ששיאמות באמה וטפח וקמד אתירחב הבנין קנה אחד
 וקומה קנה אחד: וקבא אלשער אשר פניו דרך
 הקדומה בעל במעלתו וקמד ואתיפח השער קנה אחד
 רחב ואת סף אחד קנה אחד רחב: ותבא קנה אחד
 ארך וקנה אחד רחב וכן התאים חמש אמות וסף
 השער מאצל אלם השער מהבית קנה אחד: וקמד את
 אלם השער מהבית קנה אחד: וקמד אתאלם השער
 שמה אמות ואילו שתים אמות ואלם השער מהבית:
 ותא השער דרך הקדים שלשה מפה ושלשה מפה
 מדה אחת לשלשתם וקדה אחת לאילם מפה ומפה:
 וקמד אתירחב פתח השער עשר אמות ארך השער
 שלוש עשרה אמות: ונבול לפני התואל אמה אחת
 ואמהאחת וכול מפה ותבא ששיאמות מפה ושש
 אמות מפה: וקמד אתהשער מנה התא לנו רחב עשרים
 וחמש אמות פתח נדר פתח: ונש אתאילים ששים
 אמה ואלאיל התער השער סביב סביב: ועלפני
 השער האתון עללפני אלם השער הפנימי חמשים
 אמה: ותלעות אסמות אלשהתאם ואל אליהמה
 לפנימה לשער סביב סביב וכן לאלמות ותלעות
 סביב סביב לפנימה ואלאיל חמשים: ויבאי אלי
 העיר החיצונית והנה לשכות ורצפה עשויה לחצר סביב
 סביב שלשים לשכות אליהרצפה: ותרצפה אליפתח

אונד א מעסטראקר, אונד ער איז גע-
 שטאנען אין דעם טויער: 4 אונד דער
 מאן האט צו מיר גערעט, בןאדם, זעה
 מיט דייע אונדען, אונד הער מיט דייע
 אויערן, אונד (טהווא) נעם אויף אין דיין
 הארץ אלעס וואס איך וועל דיר ווייזען,
 ווארין ברי איך ואל דיר דאס ווייזען ביז
 דוא היער אהער געבראכט געווארען,
 דערצעהל אלעס וואס דוא זעהסט צו
 דעם הוינגעוונד פון ישראל: 5 אונד זעה,
 (עס איז געוועזען) א מויער אויסגעוועגט
 פון דעם בית המקדש, ארום אונד ארום,
 אונד אין דער האנד פון דעם מאן איז
 געוועזען דאס מעסטראקר וועקס איילען
 לאנג נאך דער אייל, אונד א האנד ברייט,
 אונד ער האט געמאסטען דיא ברייט פון
 דעם געבייד איין ראקר, אונד דיא הייף
 איין ראקר: 6 אונד ער איז געקומען צו
 דעם טויער וואס ויין פנים איז צו דעם
 נעג פון מזרחזייט, אונד איז ארויפגע-
 גאנגען דורך ויינע טרעפ, אונד ער האט
 געמאסטען דיא שוועל פון דעם טויער
 אויטליכע שוועל וואר איין ראקר ברייט:
 7 אונד אויטליכע קליינע קאמער איז גע-
 וועזען איין ראקר לאנג אונד איין ראקר
 ברייט, אונד צווישען דיא קאמערן איז געוועזען פינף איילען, אונד אויטליכע שוועל
 פון דעם טויער וואס איז געוועזען געבען דעם פארהויז פון אינגעוועגט איז געוועזען
 איין ראקר: 8 אונד ער האט געמאסטען דאס פארהויז פון דעם טויער פון אינגעוועגט,
 איין ראקר: 9 אונד ער האט געמאסטען דאס פארהויז פון דעם טויער אכט איילען,
 אונד ויינע ויילען צוויי איילען, אונד דאס פארהויז פון דעם טויער פון אינגעוועגט:
 10 אונד דיא (קליינע) קאמערן פון דעם טויער וואס איז צו דער מזרחזייט דרייא פון
 דיא זייט אונד דרייא פון יענער זייט, איין מאס איז געוועזען צו אלע דרייא, אונד דיא
 ויילען האבען געהאט איין מאס פון דיא זייט אונד פון יענער זייט: 11 אונד ער האט גע-
 מאסטען דיא ברייט פון דיא טיער פון דעם טויער צעהן איילען, אונד דיא לענג פון
 דעם טויער איז געוועזען דרייצעהן איילען: 12 אונד דיא גרענעץ פאר דיא (קליינע)
 קאמערן איז געוועזען, איינע אייל פון דיער זייט אונד איינע אייל פון יענער זייט,
 אונד דיא קליינע קאמערן איז געוועזען וועקס איילען פון דיער זייט אונד וועקס איילען
 פון יענער זייט: 13 אונד ער האט געמאסטען דאס טויער פון דיא קליינע קאמערן,
 פון דאך צו דאך, דיא ברייט איז געוועזען פינף אונד צוואנציג איילען איינע טיער
 קעגן דיא אנדערע טיער: 14 אונד ער האט געמאכט ויילען פון וועכציג איילען, ביז
 צו דער זייל פון דעם הויף פון דעם טויער רינגס ארום: 15 אונד פאר דעם טויער
 פון דעם איינגאנג ביז פאר דעם טויער פון דער אינגעוועגט האלע זענען געוועזען
 פופציג איילען: 16 אונד עס זענען געוועזען שטאלע פענקסטער צו דיא קליינע
 קאמערן, אונד צו דיא ויילען פון אינגעוועגט צו דעם טויער רינגס ארום, אונד אזוי
 אויף צו דיא גאלעריען אונד דיא פענקסטער רינגס ארום פון אינגעוועגט, אונד אויף
 אויטליכער זייל זענען געוועזען מייטעל ביימער: 17 אונד ער האט מיך געבראכט צו
 דעם אינגעוועגטן הויף, אונד זעה דארט זענען געוועזען קאמערן, אונד שטייגפלאסטער
 איז געמאכט געוועזען צו דעם הויף רינגס ארום, דרייסיג קאמערן זענען געוועזען
 אויף דעם שטייגפלאסטער: 18 אונד דער פלאסטער איז געוועזען אן דער זייט

הַשְׁעָרִים לַעֲמֹת אֶרֶץ הַשְּׁעָרִים הָרָצוּף הַתְּרוֹמָה; תִּקַּח
 רֹחֵב מִלִּפְנֵי הַשָּׁעַר הַתְּרוֹמָה לִפְנֵי הַחֹצֵר הַפְּנִימִי מִחוּץ
 כ אֵמָּה הַקֳּדָשִׁים וְהַצִּפּוֹן; וְהַשָּׁעַר אֲשֶׁר פָּנָיו בֶּרֶךְ
 21 הַצִּפּוֹן לַחֹצֵר הַתְּרוֹמָה כַּמֶּד אֲרָפֹה וְרַחְבּוֹ; וְהָאֹ
 שְׁלוֹשָׁה מִפּוֹ וּשְׁלוֹשָׁה מִפּוֹ וְאֵילָן וְאֵלֶּם הָיָה בְּמִדְתָּ
 הַשָּׁעַר הָרֵאשִׁית חֲמִשִּׁים אַמָּה אֲרָפֹה וְרֹחֵב חֲמֵשׁ וְעֶשְׂרִים
 22 בְּאַמָּה; וְחִלּוֹן וְאֵלֶּם וְתִמְרֹת בְּמִדְתָּ הַשָּׁעַר אֲשֶׁר פָּנָיו
 בֶּרֶךְ הַקֳּדָשִׁים וּבְמַעְלֹת שֶׁבַע יַעֲלִיבוּ וְאֵלֶּם לִפְנֵיהֶם;
 23 וְשָׁעַר לַחֹצֵר הַפְּנִימִי נֶגֶד הַשָּׁעַר לַצִּפּוֹן וּלְקֳדָשִׁים וְנֶגֶד
 24 מִשְׁעַר אֶל־שָׁעַר מֵאָּה אַמָּה; וְיִזְכְּנוּ בֶרֶךְ הַדְּרוֹם וְהָאֵלֶּ
 שָׁעַר בֶּרֶךְ הַדְּרוֹם וְיִזְכְּנוּ אֵילָן וְאֵלֶּם בְּמִדְתָּ הָאֵלֶּה;
 כה וְחִלּוֹנִים לֹא וְאֵלֶּם־וְסָבִיב סָבִיב בְּתַחֲלִילֵת הָאֵלֶּה
 26 חֲמִשִּׁים אַמָּה אֶרֶץ וְרֹחֵב חֲמֵשׁ וְעֶשְׂרִים אַמָּה; וּבְמַעְלֹת
 שֶׁבַע יַעֲלִיבוּ וְאֵלֶּם לִפְנֵיהֶם וְתִמְרֹת לֹא אֶחָד מִפּוֹ
 27 וְאֶחָד מִפּוֹ אֶל־אֵילָן; וְשָׁעַר לַחֹצֵר הַפְּנִימִי בֶרֶךְ הַדְּרוֹם
 28 וְנֶגֶד מִשְׁעַר אֶל־הַשָּׁעַר בֶּרֶךְ הַדְּרוֹם מֵאָּה אַמָּה; וְיִזְכְּנוּ
 אֶל־הַחֹצֵר הַפְּנִימִי בְּשָׁעַר הַדְּרוֹם תִּקַּח אֶת־הַשָּׁעַר הַדְּרוֹם
 29 בְּמִדְתָּ הָאֵלֶּה; וְהָאֹ וְאֵלָן וְאֵלֶּם בְּמִדְתָּ הָאֵלֶּה
 וְחִלּוֹנוֹת לֹא וְאֵלֶּם־וְסָבִיב סָבִיב חֲמִשִּׁים אַמָּה אֶרֶץ
 ל וְרֹחֵב עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ אַמָּה; וְאֵלֶּם־וְסָבִיב סָבִיב אֶרֶץ
 31 חֲמֵשׁ וְעֶשְׂרִים אַמָּה וְרֹחֵב חֲמֵשׁ אַמָּה; וְאֵלֶּם־וְסָבִיב אֶל־
 הַחֹצֵר הַתְּרוֹמָה וְתִמְרֹת אֶל־אֵילָן וּבְמַעְלֹת שֶׁמֶנֶה מִעֵלָּה;
 32 וְיִזְכְּנוּ אֶת־הַחֹצֵר הַפְּנִימִי בֶרֶךְ הַקֳּדָשִׁים וְנֶגֶד אֶת־הַשָּׁעַר
 33 בְּמִדְתָּ הָאֵלֶּה; וְהָאֹ וְאֵלָן וְאֵלֶּם בְּמִדְתָּ הָאֵלֶּה
 וְחִלּוֹנוֹת לֹא וְאֵלֶּם־וְסָבִיב סָבִיב אֶרֶץ חֲמִשִּׁים אַמָּה

קעקרט ויך צו דער מורחיוויט צו, אונד מען איז ארויפגעגאנגען אויף ויבען
 טרעפער, אונד דיא האלען דערפון זענען פאר וויא געוועזען: 23 אונד דאס מויער
 פון דעם אינגעוועניגען פארהויף איז געוועזען קעגענאייבער דעם מויער פון דער צפון-
 זייט אונד פון דער מורחיוויט, אונד ער האט עס געמאכטען פון מויער צו מויער,
 הונדערט איילען: 24 דערנאך האט ער מיך געפיהרט צו דער דרוםזייט, אונד זעה עס
 איז געוועזען א מויער אויף דער דרוםזייט, אונד ער האט געמאכטען וויינע ווילען
 אונד וויינע האלען נאך דעם דאזיגען מאס: 25 אונד עס האט געהאט פענסטער, אונד
 אין דיא האלען רינגס ארום גראד אזוי וויא דיא דאזיגע פענסטער, פופציג איילען דיא
 לענג אונד פינק צוואנציג איילען דיא ברייט: 26 עס זענען געוועזען ויבען טרער-
 פען ארויפגעהען, אונד ווירע ווילען זענען פאר וויא געוועזען, אונד עס האט געהאט
 טייטעל-ביימער, איינעם פון דיא זייט אונד איינעם פון זענע זייט פון וויינע ווילען:
 27 אונד עס איז געוועזען א מויער פון דעם אינגעוועניגען פארהויף קעגען דרוםזייט,
 אונד ער האט עס געמאכטען פון מויער צו מויער קעגען דרוםזייט הונדערט איילען:
 28 אונד ער האט מיך אריינגעבראכט צו דעם אינגעוועניגען פארהויף דורך דעם מויער
 אן דער דרוםזייט, אונד ער האט געמאכטען דאס מויער פון דער דרוםזייט, נאך
 דעם דאזיגען מאס: 29 אונד דיא קליינע קאמערן אונד וויינע ווילען אונד האלען,
 זענען געוועזען נאך דעם דאזיגען מאס, אונד עס זענען דארין געוועזען פענסטער אונד
 האלען רינגס ארום, פופציג איילען דיא לענג אונד פינק אונד צוואנציג איילען דיא
 ברייט: 30 אונד דיא האלען רינגס ארום זענען געוועזען פינק אונד צוואנציג איילען
 לאנג אונד פינק איילען ברייט: 31 אונד דיא האלען דערפון זענען געוועזען קעגען
 דעם אויסגעוועניגען פארהויף צו, אונד עס ווארען טייטעל-ביימער צו וויינע ווילען, אונד
 וויין ארויפגעהען האט געהאט אכט טרעפער: 32 אונד ער האט מיך אריינגעבראכט
 צו דעם אינגעוועניגסטען פארהויף, אויף דער מורחיוויט, אונד ער האט
 געמאכטען דאס מויער נאך דעם דאזיגען מאס: 33 אונד וויינע קאמערן אונד
 ווילען אונד וויינע האלען זענען געוועזען נאך דעם דאזיגען מאס, אונד עס זענען
 דארין געוועזען פענסטער, אונד צו ווירע האלען רינגס ארום פופציג איילען לאנג,

ואנך פינף אנך צוואנציג איילען ברייט:
 34 אנך זיינע האלען פון דעם פארהויף
 זענען געוועזען נאך אויסגעוועניג, אנך
 טייטשעלביימער זענען געוועזען צו זיינע
 זיילען פון דא זייט אנך פון יענער זייט,
 אנך זיין אויפגאנג האט געהאט אכט
 טרעפען: 35 אנך ער האט מיך אריינגע-
 געבראכט צו דעם טויער פון צפון־זייט,
 אנך ער האט עס געמאכטען נאך דעם
 דאווענען מאס: 36 עס האט געהאט קא-
 מערן, זיילען אנך האלען אנך פענקסטער
 רינגס ארום, פופציג איילען לאנג אנך
 פינף אנך צוואנציג איילען ברייט:
 37 אנך זיינע זיילען פון דעם פארהויף
 זענען געוועזען פון אויסגעוועניג, אנך
 טייטשעלביימער זענען געוועזען צו זיינע
 זיילען פון דא זייט אנך פון יענע זייט,
 אנך זיין אויפגאנג האט געהאט אכט
 טרעפען: 38 אנך דא קאמערן, אנך
 דא טהירען זענען געוועזען ביא דא
 טויערן פון דא זיילען, אוןאז מען האט
 געוואשען דאס קרען עולה: 39 אנך אין
 דער האלע פון דעם טויער זענען געווע-
 זען צוויי טישען פון דא זייט אנך
 צוויי טישען פון יענער זייט, אויף זייא
 צו שעכטען דאס קרען עולה, אנך דאס קרען טשאט אנך דאס קרען אשם: 40 אנך
 אן דער זייט פון אויסגעוועניג, וויא מען געהט ארויף צו דער טהיר פון דעם טויער אויף
 דער צפון־זייט זענען געוועזען צוויי טיש, אנך אויף דער אנדערע זייט, וואס איז
 ביא דער האלע פון דעם טויער, זענען געוועזען צוויי טיש: 41 פיער טיש פון דא
 זייט, אנך פיער טיש פון יענער זייט, אן דער זייט פון דעם טויער, אכט טיש אויף
 זייא האבען זייא געשאכטען (דא קרבנות): 42 אנך פיער טיש זענען געוועזען פון
 געהאקטע שטיינער פאר דעם קרען עולה, דא לענג פון אימליכען איז געוועזען
 אנדערשטהאלב איילען, אנך דא ברייט אנדערשטהאלב איילען, אנך דא הייב איינע
 אייל, אויף זייא האט מען אויף ארויפגעלעגט דא פלים מיט וואס זייא האבען גע-
 שאכטען דאס קרען עולה אנך דאס קרען זבח: 43 אנך דרינען זענען געוועזען
 איינערנע האקען א שפאן ברייט, בעפעסטיגט רינגס ארום, אנך אויף דא טיש איז
 געוועזען דאס פלייש פון דא קרבנות: 44 אנך דרויסען פון דעם אינגעוועניגסטען
 טויער זענען געוועזען דא קאמערן פון דא זינגער אין דעם אינגעוועניגסטען פארהויף
 וואס איז געוועזען אן דעם טויער פון צפון־זייט, אנך דא פארדער־זייט איז געווע-
 זען קעגען דרום, איינע איז געוועזען אן דער זייט פון דעם מזרח טויער וואס האט
 זיך געקעהרט נאך צפון צו: 45 אנך ער האט צו מיר געזאגט, דינע קאמער וואס
 קעהרט זיך צו דער דרום־זייט, איז פאר דא פהנים וואס היטען דא היטונג פון
 דעם בית המקדש: 46 אנך דא קאמער וואס קעהרט זיך צו דער צפון־זייט איז
 פאר דא פהנים וואס היטען דא היטונג פון דעם מזבח, זייא זענען דא זייהן פון
 צדוק, פון דא בני לוי וואס גענעהקען זיך צו באט איהם צו דינען: 47 אנך ער האט
 געמאכטען דעם הויף, הונדערט איילען לאנג אנך הונדערט איילען ברייט, פיער עקוג,
 אנך דעם מזבח (וואס) איז געוועזען פאר דעם בית המקדש: 48 אנך ער האט מיך
 אריינגעבראכט צו דער האלע פון דעם הויף, אנך ער האט געמאכטען דא זיילען
 פון דער האלע, פינף איילען פון דא זייט אנך פינף איילען פון יענער זייט; אנך
 דא ברייט פון דעם טויער איז געוועזען דריי איילען פון דא זייט אנך דריי איילען

49 מפר: אך האלם עשרים אמה ורחב ששת עשרה אמה
ובמעלות אשר יצלו אליו ועמדים אל-תאילים אתה
משה ואהרן משה:

מא

מא

א וביאני אל-ההיכל ונמד את-האילים שש-אמות רחב
ב מפר: ושש-אמות רחב-מפר: רחב האהל: ורחב הפתח
עשר אמות וכתפות הפתח חמש אמות מפר: חמש
אמות מפר: נמד ארכו ארבעים אמה ורחב עשרים
ג אמה: וביא לפנימה ונמד אל-הפתח ששים אמות
ד והפתח עש אמות רחב הפתח עכב אמות: ונמד את-
ארכו עשרים אמה ורחב עשרים אמה ארבעה היתקל
ה ונמד אליו וזו קדש הקדשים: ונמד קור הבית עש
אמות ורחב האלע ארבע אמות סביב: סביב לבית
ו סביב: והאלעויל צלע אל-צלע שלוש ושלשים פעמים
ובאות בקור אשר-לבית לצלעות סביב: סביב להיות
ז אחוים ולא-היו אחוים בקור הבית: וההכה ונמד
למעלה למעלה לצלעות כי מסיב-הבית למעלה
למעלה סביב: סביב לבית עלינו רחב לבית למעלה
ח וכן היתה-הנה יצלה על-השלישית לחוכנה: וראיתי לבית
גבה סביב: סביב מטרות האלעויל מלו ההנה עש
ט אמות אצל-ה: רחב הקור אשר-לצלע אל-החיון חמש
אמות ואשר מלח בית צלעות אשר לבית: ובין-השכות
י רחב עשרים אמה סביב לבית סביב: סביב: ופתח
הצלע למלח פתח אחד בדרך הצפון ופתח אחד לדרום
יא ורחב מקום המלח חמש אמות סביב: סביב: והבנין
אשר אליהו הנה פתח הדר-הבית רחב שבעים אמה
וקור הבנין חמש-אמות רחב סביב: סביב וארכו תשעים

פון יענער וויט: 49 דיא לענג פון דער
האלע איז גענוועזן צוואנציג איילען,
אונד דיא ברייט עלף איילען, אונד אויף
טרעפען איז מען ארויפגעגאנגען, אונד
עס זענען גענוועזן ווילען ביא דיא
ביישטידלעך, איינע פון דיא וויט אונד
איינע פון יענע וויט:

קאפיטעל מא

1 אונד (דערנאך) האט ער מיך אריינגע-
געבראכט אין דעם היכל, אונד ער האט
געמאסטען דיא ווילען, זעקס איילען דיא
ברייט פון דיא וויט אונד זעקס איילען דיא
ברייט פון יענער וויט, דאס איז גענוועזן
דיא ברייט פון דעם געצעלט: 2 אונד
דיא ברייט פון דיא מטייער איז גענוועזן
צעהן איילען, אונד דיא וויטען פון דיא
מטייער פינף איילען פון דיא וויט אונד
פינף איילען פון יענער וויט, אונד ער
האט געמאסטען דיא לענג דערפון פיר-
ציג איילען אונד דיא ברייט צוואנציג
איילען: 3 אונד ער איז אריינגעגאנגען
אין-טוועניג, אונד ער האט געמאסטען דיא
ווילען פון דער מטייער צווייג איילען,
אונד דיא מטייער זעקס איילען, אונד דיא

ברייט פון דיא מטייער זיבען איילען: 4 אונד ער האט געמאסטען זיינע לענג
צוואנציג איילען, אונד דיא ברייט צוואנציג איילען, פאר דעם היכל, אונד ער האט
צו מיר געזאגט, דאס איז דאס קדשי קדשים: 5 אונד ער האט געמאסטען דיא וואנד
פון דעם הויז, זעקס איילען, אונד דיא ברייט פון איינליכע וויטען-קאמער, פייער
איילען רינגס ארום אום דעם הויז ארום: 6 אונד דיא וויטען-קאמערן זענען גענוועזן
איינע קאמער איבער דיא אנדערע קאמער, דרייא אונד דרייסיג מאל, אונד וויא
זענען אריינגעקומען אין דיא וואנד וואס איז גענוועזן פון דעם הויז פאר דיא וויט-
קאמערן רינגס ארום, כדי וויא זאלען אנגעהאלטען ווערען, אבער וויא זאלען נישט
אנגעהאלטען ווערען אין דער וואנד פון דעם הויז: 7 אונד עס האט זיך
פערברייטעט, אונד א רונדיקע טרעפ איז ארויפגעגאנגען אימער העכער צו
דיא וויט-קאמערן, ווארין דאס ארום-רינגעלן פון דעם הויז איז אימער העכער
אונד העכער גענוועזן רינגס ארום פון דעם הויז, דארום איז דאס הויז פון
אויבען ברייטער גענוועזן, אונד אזוי איז מען ארויפגעגאנגען פון דער אויב-
טערשטען קאמער צו דער אויבערשטען דורך דיא מיטעלסטע: 8 אונד אויף
האב אויף געזעהען דיא הייף פון דעם הויז רינגס ארום, דיא גרונדען פון
דיא וויט-קאמערן זענען גענוועזן א פול מעסט-דאך פון זעקס איילען:
9 דיא ברייט פון דער וואנד פון דער וויט-קאמער פון אויסעוועניג איז גע-
נוועזן פינף איילען, אונד דאס וואס איז אויבערגעלאזט איז גענוועזן א פלאץ
פאר דיא וויט-קאמערן וואס איז איבערעניג פון דעם הויז: 10 אונד צווישען
דיא קאמערן איז גענוועזן א ברייט פון צוואנציג איילען רינגס ארום צו דעם
בית המקדש ארום: 11 אונד דיא מטייער פון דיא וויטען-קאמער איז גענוועזן
קעגען דעם אויבערגעלאזטען פלאץ, איינע מטייער צו צפון-וויט אונד איינע מטייער צו
דרום-וויט, אונד דער ברייטער ארט וואס איז אויבערגעלאזט, איז גענוועזן פינף איילען
רינגס ארום: 12 אונד דאס געביידע וואס איז גענוועזן פאר דעם אפגעוואנדערטען
ארט, אן דעם ענד נאך מערב-וויט, איז גענוועזן זיבעציג איילען ברייט, אונד דיא וואנד
פון דעם געביידע איז גענוועזן פינף איילען ברייט רינגס ארום, אונד זיינע לענג זינציג
איילען

אמה: ויגד את הבהמות אשר מאה אמה והנורה והנורה
 וקורחיה אשר מאה אמה: ורחב פני הבהמות והנורה
 לקרם מאה אמה: ויגד את הבהמות אשר מאה אמה והנורה
 אשר על אחתיה ואחתיה מאה אמה והנורה
 הפנימי ואליה העצור: הספים והחלונות האשמות
 והאשמות סביב לשלשלתם נגד הסף שחור עץ סביב
 סביב והארץ עד החלונות והחלונות מכסות: עלימל
 הפתח ועד הבהמות הפנימי ולחץ ואליהם סביב
 סביב בפנימי ובחיצוני מכות: ועשו כרובים ותמרים
 ותמרים כדרכם לכרוב ושנים פנים לכרוב: ופני אדם
 אליהם מפה ופני כרוב אליהם מפה עשו אל
 כל הבהמות סביב סביב: מהארץ עד מלמעלה הפתח
 הכרובים והתמרים עשוים וקור הוהל: הוהל מכות
 רבצה ופני הקדש המראה כמראה: המכות עץ שלוש
 אמות גבה וארכו שנים אמות ומקדשותיו לו וארכו
 וקורחיו עץ ודבר אל זה השלחן אשר לפני יהוה:
 ושנים דלתות לחובל ולקדש: ושנים דלתות לדלתות
 לשנים: ושניהם אליהן אל הדלתות ההיכל כרובים
 ותמרים כאשר עשוים לקדש ועב עץ אליהם האשמות
 מהחיצון: וחלונות אשמות ותמרים מפה ומלמעלה
 האשמות ודלתות הבהמות והעצים:

מב

מב

ויעצאו אליהם הנהגה הדרך הדרך הדרך ויבא
 אליהם אלה אשר נגד הנורה ואשר נגד הכרוב
 העצום: אליהם אשר מאה אמה פתח הצפון והרחב
 חמשים אמות: נגד העצום אשר לחצר הפנימי ונגד

אייילען: 13 אונד ער האט געמאכט
 דיא לענג פון דעם הויז הונדערט איילען,
 אונד דיא אפונדערונג פון דעם געביידע,
 אונד איהרע ווענד, הונדערט איילען
 לאנג: 14 אונד דיא ברייט פון דעם פנים
 פון דעם הויז אונד דיא אפונדערונג צו
 דער מזרח-זייט, הונדערט איילען: 15 אונד
 ער האט געמאכט דיא לענג פון דעם
 געביידע אן דער פארדער זייט פון דער
 אפונדערונג, וואס איז געוועזן הונדערט
 אייך, אונד דיא גאלעריען פון דיא זייט
 אונד יענע זייט, הונדערט איילען, מיט
 דעם אייגענעם היכל מיט דיא הא-
 לען פון דעם פארהויף: 16 דיא שווע-
 לען, אונד דיא שטאלע פענקטער אונד
 גאלעריען ארום צו אלע דריי קעגן
 דער שוועל איז געוועזן געבאלקענד
 מיט האלץ ארום אונד ארום, אונד פון
 דער ערד ביז צו דיא פענקטער, אונד
 דיא פענקטער זענען געוועזן בעדעקט:
 17 צו דעם (וואס איז געוועזן) איבער
 דער מוהער, אונד ביז צו דעם הויז,
 אייגענע אונד פון אויסעוועניג, אונד
 צו דער גאנצער וואנד רינגס ארום
 אייגענע אונד אויסעוועניג, און דעם

כאס: 18 אונד עס איז געמאכט געוועזן
 א מייטעלבוים איז געוועזן צווישן א כרוב, אונד איטליכער כרוב
 האט געהאט צוויי פענקטער: 19 אונד דאס פנים פון א מעלש איז געוועזן קעגן
 דעם מייטעלבוים פון דיא זייט, אונד דאס פנים פון א לייב קעגן דעם מייטעלבוים
 פון יענער זייט, אזוי איז געמאכט געוועזן צו דעם גאנצן הויז רינגס ארום: 20 פון
 דער ערד ביז איבער דיא מוהער זענען געמאכט געוועזן דיא כרובים אונד דיא
 מייטעלבוים, אונד אויף אן דער וואנד פון דעם היכל: 21 דיא ביישטיידלעך פון
 דעם היכל זענען געוועזן פיער עקי, אונד דיא פארדער זייט פון דעם בית המקדש,
 אונד דיא געשטאלט פון איינעם איז געוועזן אזוי ווי דיא געשטאלט פון דעם און
 דערין: 22 דער מזבח איז געוועזן פון האלץ, דריי איילען הויך אונד צוויי איילען
 לאנג, אונד זיינע עקען דערפון, אונד זיינע לענג, אונד זיינע ווענד זענען געוועזן פון
 האלץ: אונד ער האט צו מיר געזאגט, דאס איז דער טיש וואס איז פאר דעם האר:
 23 אונד דער היכל אונד דאס בית המקדש האט געהאט צוויי מוהערען: 24 אונד
 איטליכע מוהער האט געהאט צוויי האלבע מוהערען וואס האבען זיך ארוםגעדריקט,
 צוויי האלבע מוהערען ווארען צו איטליכע מוהער צו איינע אונד צו דיא אנדערע:
 25 אונד עס וואר אן וויא געמאכט, אן דיא מוהערען פון דעם היכל כרובים אונד מיי-
 טעלבוים, אזוי וויא עס וואר געמאכט צו דיא ווענד, אונד א דיקער האלבענער
 באלקען איז געוועזן פארענט אין דער האלע פון אויסעוועניג: 26 אונד עס זענען
 געוועזן שטאלע פענקטער אונד מייטעלבוים פון דיא זייט אונד פון יענער זייט
 אן דיא זייטען פון דער האלע, אונד אן דיא זייטען פון דעם הויז אונד דיא דיקע באלקען:
 קאפיטעל מב

1 אונד ער האט מיך ארויסגעבראכט צו דעם אויסעוועניגסמען הויף אויף דעם וועג
 פון צפון-זייט, אונד ער האט מיך אריינגעבראכט אין דיא קאמער וואס איז געוועזן
 קעגנאיבער דעם אפונדערטערטען ארט אונד קעגן דעם געביידע אן דער צפון-
 זייט: 2 פאר דער לענג פון הונדערט איילען איז געוועזן דיא צפון-זייט מוהער,
 אונד דיא ברייט איז געוועזן פופציג איילען: 3 קעגנאיבער דיא צפון-זייט
 (אייילען) וואס איז געוועזן פאר דעם אייגענעם היכל, אונד איבער דעם
 פלאטער

פלאסטער וואס איז געוועזען פאר דעם
אויסגעניגען הויף, וואר א גאלערי אויף
א גאלערי געדריטעלט: 4 אונד פאר דיא
קאמערן איז געוועזען א גאנג פון צעהן
אילען ברייט, פון אינגעוועניג א וועג פון
איינע אייל, אונד ווירע מיהרען ווארען
קענען צפון־זייט: 5 אונד דיא אויבער־
שטע קאמערן זענען געוועזען קורצער
ווייל דיא גאלעריען האבען פון זיין
פלאץ פערנומען, ווייל דיא אונטערשטע
זענען העכער געוועזען פון דיא מיטעל־
שטע פון דעם געביידע: 6 ווארן זיין
זענען געוועזען געדריטעלט, אונד זיין
האבען נישט געהאט קיינע ווילען אזוי וויא
דיא ווילען פון דיא פארהויף, דארום זענען
זיין שטאלער געוועזען וויא דיא אונד־
טערשטע אונד דיא מיטעלשטע פון דער
ערד אן: 7 אונד דיא וואנד וואס איז
געוועזען פון אויסגעוועניגען קענענאיער
דיא קאמערן פון דעם אויסגעוועניגסטען
הויף פאר דיא קאמערן איז געוועזען
פופציג איילען לאנג: 8 ווארן דיא לענג

רעה אשר לחצר החצונה אתים אל פני־אתים
4 בשלשים: ולפני השלשכות מקלף עשר אמות רחב אל־
ה הפנימית הרד אמה אחת ופחתיהם לצפון: והשלשכות
השלישיות קצרות כרוכלו אתים מהם מהחצונות
6 ומתוכונות כגון: כי משלשות היה ואין להן עמודים
כעמודי החצונות עלכן נאצל מהחצונות ומתוכונות
7 מהארץ: והרד אשר־רחץ לשכות השלשכות הרד החצר
8 החצונה אל־פני השלשכות ארבו המשים אמה: פני
אחד השלשכות אשר לחצר החצונה המשים אמה והנה
9 על־פני החיכל מאה אמה: ומתחתיה: לשכות האלה
י המכוא מתקדים בבאו ללחץ מהחצר החצונה: ברחבו
גדר החצר הרד הקדים אל־פני הנורה ואל־פני הכנן
11 לשכות: והרד לפניהם במראה השלשכות אשר הרד
הצפון פארן כן רחבו וכל מצאיתו וכמשפחתו
12 וכפחתיו: וכפחתו השלשכות אשר הרד הדרום פתח
בראש הרד הרד כפני הנורה הגולה הרד הקדים
13 בבואן: ויאמר אלי לשכות הצפון לשכות הדרום אשר
אל־פני הנורה הנה: לשכות הקדש אשר יאכלו־שם
הכהנים אשר־קדושים ליהוה קדשי הקדשים שם יעמדו
קדשי הקדשים ותמנחה ותהטות ותאשם כי המקום
14 קדש: בבאם הנהנים ולא־יצאו מהקדש אלה־החצר
החצונה ושם יעמדו בנדרים אשר־ישרתו כגון ברכוש
טו הנה ילכשו בנדרים אחרים וקרבו אל־אשר קדם: וכלה
את־מדות הבית הפנימי והיצאי הרד השער אשר
16 פני הרד הקדים וקדו סביב: מדר רוח הקדים
בקנה המדה המשתמאות קנים בקנה המדה סביב:
17 מדר רוח הצפון המשתמאות קנים בקנה המדה סביב:

פון דיא קאמערן וואס זענען געוועזען פון דעם
אויסגעוועניגסטען הויף ווארען פופציג
אילען, אונד זעה, פאר דעם חיכל איז געוועזען הונדערט
אילען: 9 אונד פון אונטער
דיא דאזיגע קאמערן איז מען אריינגעקומען פון מזרח־זייט, ווען מען
געהט אריין צו זיין פון דעם אויסגעוועניגסטען הויף: 10 אין דער
ברייט פון דער מויער פון דעם הויף אויף דער מזרח־זייט פאר דעם
געביידע זענען געוועזען קאמערן: 11 אונד דער וועג פאר זיין האט
אויסגעוועניגען וויא דיא קאמערן וואס זענען אויף דעם וועג
פון צפון־זייט, אזוי וויא ווירע לענג איז געוועזען
אזוי וואר אויף ווירע ברייט, אונד אלע ווירע אויסגענג
זענען געוועזען נאך ווירע מושפטים, אונד נאך ווירע מיהרען: 12 אונד אזוי וויא דיא
קאמערן אויף דעם וועג פון דרום־זייט, איז (אויף) געוועזען א מויער
אין דעם אנהייב פון דעם וועג, אין דעם וועג גראד פאר דער
מויער אויף דער מזרח־זייט, אוןאז מען קומט אריין: 13 אונד ער
האט צו מיר געזאגט, דיא צפון־זייט קאמערן אונד דיא דרום־זייט
קאמערן וואס זענען פאר דעם אפגעוועניגערטען ארט, זיין
זענען דיא הייליגע קאמערן, אוןאז דיא פהנים וואס
גענעהקען זיך צו האט זאלען דארט עסען דיא אלע הייליגסטע
זאכען, אונד דארט זאלען אהינגעלעגט ווערען דיא אלע
הייליגסטע זאכען, אונד דאס קרבן חטאת, אונד דאס
קרבן אשם, ווארן דער ארט איז הייליג: 14 ווען דיא פהנים
קומען אריין, אזוי זאלען זיין נישט ווידער ארויסגעקען
פון דעם הייליגען ארט צו דעם אויסגעוועניגסטען הויף,
נייערט דארט זאלען זיין אנדערלעגען ווירע קליידער
מיט וועלכע זיין דינען, ווארן זיין זענען הייליג, אונד
זיין זאלען אנטהון אנדערע קליידער ווען זיין גענעהקען
זיך צו דעם וואס געהערט צו דעם פאלק: 15 אונד ווען ער
האט געמאכט איין ענד צו מעסטען דאס אינגעוועניגסטע
הויף, אזוי האט ער מיך ארויסגעבראכט אויף דעם וועג
וואס איז פאר דעם מזרח וועג, אונד ער האט עס
געמאכטען רינגס ארום: 16 אונד ער האט געמאכטען דיא
מזרח־זייט מיט דעם מעסט־ראד רינגס ארום: 17 אונד ער
האט געמאכטען דיא צפון־זייט פינף הונדערט ראדערן,
מיט דעם מעסט־ראד רינגס ארום:

את רוח הקדש אשר נשמה מאות קנים בקנה המדה: 18
 כבד אלתי הים מדר משמאית קנים בקנה המדה: 19
 לארבע רוחות מדי חמה לו סביב סביב אחד המש
 מאות ורחב המש מאות להכיל בין הקדש לחל:

מג

וילכני אלהשער שער אשר פנה דרך הקדש: והנה 2
 כבוד אלתי ישראל בא מדרך הקדש וקולו כקול מים
 רבים והאש היתה מכבודו: וכמראת המראה אשר 3
 ראיתי כמראה אשר ראיתי בבא לשחת את העיר
 ומראות כמראה אשר ראיתי אלנדר כבד ואפל אל 4
 פני: וכבוד הנה בא אליהבית דרך שער אשר פניו 5
 דרך הקדש: וחשתי רוח וחבאני אליהשער הפנימי 6
 והנה מלא כבודיה היתה: ואשמע מדבר אלי מרבית 7
 ואיש הנה עמד אצלי: ואמר אלי בראדס אתמקום
 כסאי ואתמקום כסית נרלי אשר אשקדעם בתוך בנר 8
 ישראל לעולם ולא יטמאו עוד בית ישראל עם קדשי
 הקה ומלכיהם בנותם וכפניו מלכיהם בנותם: בחתם 9
 ספס אתיםפי ומותם אצל מותי ודקור ביעי וביניהם
 וטמאו אתיםש קדשי בתעבותם אשר עשו ואכל אותם 10
 באפי: עתה ודקור אתונותם ופניו מלכיהם ממני 11
 ושכנתי בתוכם לעולם: אמה בראדס הגד אתי
 בית ישראל אתהבית ויכלמי משותתים ומדרי אתי 12
 חבניה: ואניכלמי מכל אשרעשו צורת תבנית וחבניהו
 ומצאיו ומבאיו וכלצורתו ואת כלחבתיו וכלצורתו
 וכלחבתו ודודע אותם וכתב לעניהם ושמו אתכל
 צורתו ואתכלחבתו ושמו אותם: זאת חוקת הבית 13
 עלראש הדר בלגבלו סביב סביב קדש קדשים הנה

18 אונד ריא דרוסזיוט האט ער
 געמאכטען פינף הונדערט ראהרען מיט
 דעם מעסטראהר: 19 ער האט זיך
 אומגעדרעהט צו דער מערבזייט, אונד
 ער האט געמאכטען פינף הונדערט
 ראהרען מיט דעם מעסטראהר: 20 ער
 האט געמאכטען אן דיא פיער זייטען,
 עס האט געהאט א מויער רינגס ארום,
 פינף הונדערט (ראהרען) אין דיא לענג
 אונד פינף הונדערט אין דיא ברויט,
 אפצושיידען צווישען דעם הייליגען
 אונד דעם אומהייליגען:

קאפיטעל מג

1 אונד ער האט מיך אהינגעפיהרט צו
 דעם מויער, דאס מויער וואס קעהרט
 זיך קענען מזרחזייט: 2 אונד זעה, דער
 כבוד פון דעם גאט פון ישראל איז גע-
 קומען פון דעם וועג פון דער מזרחזייט,
 אונד זיין קול איז געוועזען אזוי וויא
 דאס קול פון פילע וואסערן, אונד דיא
 ערד האט געשיינט וועגען זיין כבוד:
 3 אונד דיא געשטאלט איז געוועזען אזוי
 וויא דיא געשטאלט וואס איך האב
 געזעהען, בראד אזוי וויא דיא געשטאלט

וואס איך האב געזעהען ווען איך בין אריינגעקומען דיא שטאט צו פערדארבען, אונד
 געשטאלטען וויא דיא געשטאלט וואס איך האב געזעהען בייא דעם טייף כבד, אונד
 איך בין געפאלען אויף מיין פנים: 4 אונד דער כבוד פון דעם האר איז אריינגעקומען אין
 דעם בית המקדש דורך דעם וועג פון דעם מויער וואס קעהרט זיך אויף דעם וועג פון
 מזרחזייט: 5 אונד דער רוח (הקודש) האט מיך אויפגעהויבען אונד האט מיך אריינגע-
 געבראכט צו דעם אינעוועניקסטען הויף, אונד זעה, דער כבוד פון דעם האר האט פול
 געמאכט דאס בית המקדש: 6 אונד איך האב געהערט דעם וואס האט מיט מיר
 גערעדט פון דעם בית המקדש, אונד א מאן איז געבען מיר געשטאנען: 7 אונד ער
 האט צו מיר געזאגט, בראדס, דאס איז דער ארט פון מיין טרוין-שטוהל, אונד דער
 ארט פאר דיא טריט פון מינע פיס וואס איך וועל דארט וואוינען צווישען דיא קינד
 דער ישראל אויף עבני, אונד דאס הויזגעזינד פון ישראל וועט ניט מעהר שטמא זיין
 מיין הייליגען נאמען, ניט וויא אדער זיירע מלכים, מיט זייער זנות אונד מיט דיא
 פגרים פון זיירע מלכים אונד מיט זיירע מוזות בייא מינע מוזות, אונד עס איז
 נאר געוועזען א וואנד צווישען מיר אונד צווישען זייא, אונד זייא האבען שטמא
 געוועזען מיין הייליגען נאמען, דורך זיירע אומקערדיגע מעשים וואס זייא האבען
 געטוהן, דארום האב איך זייא פערטיליגט מיט מיין צאקן: 9 אצונד לאז פון מיר
 דערזייעשערט ווערען זייער זנות, אונד דיא פגרים פון זיירע מלכים, אונד איך וועל
 צווישען זייא וואוינען אויף עבני: 10 דא בראדס, צייג צו דעם הויזגעזינד פון ישראל
 דאס בית המקדש, כדי זייא זאלען זיך שעמקען וועגען זיירע זינד, אונד זייא זאלען
 אפמעסטען דאס מוסאער: 11 אונד ווען זייא וועלען זיך שעמען וועגען אלעס וואס
 זייא האבען געטוהן, אזוי זאלסט דא צו זייא וויינען דאס מוסאער פון דעם בית המקדש
 אונד דיא קאמערן אונד דיא אויסגענג אונד אריינגענג, אונד אלע זייע פארקען (בילדער
 פון דיא ברויט), אונד אלע זייע געזען, אונד אלע זייע פארקען, אונד אלע זייע
 לערנונג, אונד דא זאלסט עס פאר זיירע אויגען אויפשרייבען, כדי זייא זאלען היטען דיא
 נאנצע פארס דערפון, מיט אלע זייע געזען, אונד זייא זאלען זייא טוהן: 12 דאס איז דיא
 תורה פון דעם בית המקדש, אויף דער שפיץ פון דעם בארן זאל זייע גרענעץ רינגס ארום

13 זאת תורת הבית: ואלה מדות המזבח באמות אמה
אמה וטפח וזית האמה ואמה רחב וגבולה אל שפתה
14 סביב ורת הארץ וזה גב המזבח: וזיתין הארץ עד
העברה החתונה שנים אמות ורחב אמה אחת
ומעקה הקטנה עד העברה הגדולה ארבע אמות
15 ורחב האמה: והתראל ארבע אמות ומתאראל ולמעלה
16 הקרנות ארבע: והתאראל שנים עשרה ארץ בשמים
17 עשרה רחב רבוע אל ארבעת רבועיו: והעברה ארבע
עשרה ארץ בארבע עשרה רחב אל ארבעת רבועיה
והגבול סביב אותה חצי האמה והתקדלה אמה סביב
18 ומעלתהו פנות קרים: ותאמר אלי בראשם בה אמר
ארצי יהיה אלה חקות המזבח ביום העשיות להעלות
19 עליו עולה ולקרב עליו הם: ונתתה אליהם חקות
אשר הם מלמד צדוק הקרבים אלי ואם ארצי יהיה
כ לשמתי פר בן דבקר לשמתי: ולקחת ממנו ונתתה על
ארבע קרנותיו ואל ארבע פנות העברה ואל התבול
21 סביב והשמתי אותו וכפרתה את הפר השמתי
22 וישפרו במפקד הבית מקוץ למקדש: וביום השני מקריב
שעיר עזים תמים לחמאת והטאו את המזבח כאשר
23 הטאו כפר: בביתך מהטאו מקריב פר בן דבקר תמים
24 ואל מדהצאן תמים: והקרבם לפני יהוה והשליכו
כה הקבצים עליהם מלח והשלו אותם עלה ליהוה: שבעת
ימים תעשה שיעור חמאת ימים ופר בן דבקר ואל מן
25 הצאן תמכים עשו: שבעת ימים וכפרו את המזבח
27 ושתדו אותו ומלאו ידיו: וכלו את המזבח והיה ביום
השמיני תולא יעשו הקבצים על המזבח את עולותיהם
ואת שלמיהם ויצאתי אתכם ואם ארצי יהיה:

ויין באמץ היילי; וזה דאם איז דיא
לערנונג פון דעם בית המקדש: 13 אונד
דיא דאזיגע זענען דיא מאס פון דעם
מזבח נאך דער אייל, דיא אייל איז
אייגע אייל אונד א שפאן ברייט, אונד
דער גרונד זאל ויין אייגע אייל, אונד
דיא ברייט אייגע אייל, אונד דיא גרע-
נעץ דערפון בייא דעם זויס (אדער עק)
רינגס ארום זאל ויין איין שפאן, אונד
דאס זאל ויין דיא הייף פון דעם מזבח:
14 אונד פון דעם גרונד פון דער ערד
אן ביז צו דער אונטערשטע עננה זאל ויין
צוויי איילען, אונד דיא ברייט אייגע
אייל, אונד פון דער קליינער עננה ביז
צו דער גרויסער עננה זאל ויין פייער
איילען, אונד (דיא ברייט) אייגע אייל:
15 אונד דער פייער פלאץ (פון דעם
מזבח) זאל ויין פייער איילען, אונד פון
דעם פייער פלאץ אונד דאריבער זאלען
ויין פייער הערנער: 16 אונד דער פייער
פלאץ זאל ויין צוועלף איילען לאנג
אונד צוועלף איילען ברייט, פייער עקני
אן וייגע פייער וייטען: 17 אונד דיא
עננה זאל ויין פירצעהן איילען לאנג,
אונד פירצעהן איילען אין דיא ברייט צו דיא פייער וייטען, אונד דיא גרענעץ דערפון
ארום א האלבע אייל, אונד דער גרונד דערפון זאל ויין אייגע אייל ארום, אונד דיא
גרענעץ דערפון זאלען ויין קענען מרח-ווייט: 18 אונד ער האט צו מיר געזאגט,
בן אדם, אזוי זאגט דער האר גאט, דיא דאזיגע זענען דיא געזעץ פון דעם מזבח, אין
דעם טאג ווען מען וועט איהם מאכען אויף איהם אויפצוברענגען דאס קרבן עולה,
אונד אויף איהם צו שפרינקעלן דאס בלוט: 19 אונד דוא זאלסט געבען צו דיא
כהנים דיא לויס, וואס זענען פון דעם זאמען פון צדוק, וואס גענעקענען זיף צו מיר,
זאגט דער האר גאט, כדי מיר צו דינען, א יונגען אקס פאר א קרבן חמאת: 20 אונד
דוא זאלסט נעמען פון דעם בלוט אונד דוא זאלסט עס געבען אויף דיא פייער הער-
נער אונד אויף דיא פייער ווינקעלן פון דער עננה, אונד צו דיא גרענעץ רינגס ארום,
אונד אזוי זאלסט דוא איהם רייניגען אונד איהם מכפר ויין: 21 אונד דוא זאלסט
נעמען דעם אקס פאר דעם קרבן חמאת אונד איהם פערברענען, בייא א בעשטימטען
אָרט, פון אויפגעוועניג פון דעם בית המקדש: 22 אונד אין דעם צווייטען טאג
זאלסט דוא מקריב ויין א ציגענבעקעל אָהן א מוס פאר א קרבן חמאת, אונד דוא
זאלסט רייניגען דעם מזבח אזוי וויא מען האט איהם גערייניגט מיט דעם אָקס:
23 אונד ווען דוא האסט געענדיגט צו רייניגען, אזוי זאלסט דוא מקריב ויין א
יונגען אָקס אָהן א מוס, אונד א וידער פון דיא שאף אָהן א מוס: 24 אונד דוא זאלסט
זיין מקריב ויין פאר גאט, אונד דיא כהנים זאלען אויף זיין ווארפען זאלין, אונד
זיין זאלען זיין מקריב ויין אלס א קרבן עולה צו גאט: 25 זיבען טעג זאלסט דוא
מאכען א ציגעלע פאר א קרבן חמאת, איטליכען טאג, אונד א יונגען אָקס אונד א
וידער פון דיא שאף, אָהן א פעהלער זאלען זיין ויין: 26 זיבען טעג זאל מען
דעם מזבח מכפר ויין אונד איהם רייניגען, אונד זיין זאלען דיא הענד פול מאכען:
27 אונד ווען דוא טעג זענען געענדיגט—אזוי זאלען דיא כהנים אין דעם
אכטען טאג אונד דאריבער מאכען אויף דעם מזבח איירע קרבן עולות אונד
איירע שלמים, אונד איה וועל אייך בעויליגען, זאגט דער האר גאט:

קאפיטעל מד

מד

מד

1 נשכב אתי בדרך עשר המקדש היצוץ הפנה קרנים והוא א
 קטור: ואמר אלי יהוה השער הזה סגור יהיה לא
 יפתח ואיש לא יבא בו כי יהיה אלהי ישראל כא בו
 והנה קטור: אתה נשוא נשיא דואו שביביו לאכול לחם
 לפני יהוה בדרך אולם השער יבוא ומדרבו צא:
 ויבאני בדרך שש-הצפון אלפני הבית ואמר והנה מלא
 כבוד יהוה את הבית דוה ואפל אלפני: ואמר אלי
 יהוה בראש שים לבך וראה בעיניך ובאונך שמע את
 בל אשר אני מדבר אהך לכל הדקות בית יהוה ולכל
 תורתו ושמע לבך למבוא הבית בכל מצאי המקדש:
 ואמרתי אל מלכי אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה
 רב לכם מקדש וקבוצתם בית ישראל: בהבאתם ביד
 נכר ערלי לבב וערלי בשר לדחות במקדש לחלו את
 ביתי בהקרבכם את חלמי חלב ודם ופגור את בתי
 אל כל התעבותכם: ולא שמרתם משפחת קדשי
 ותשמינו לשמרי משמתי במקדש לכם: כה אמר
 אדני יהוה כל ברכיך ערל לב וערל בשר לא יבאו
 אל המקדש לכל ברכיך אשר בחוץ בני ישראל: כי
 אסחלוש אשר רחוק מקלי בתעור ישראל אשר תעו
 מקלי אחרי גלולתם ונשאו שנים: והיו במקדשי משתתים
 פקדות אל ששני הבית ומשחיתים את הבית הזה
 ישחטו את העלה ואת הנחב לץ והמה יגמרו לפניהם
 לשרתם: וען אשר ושרת אותם לפני גלולתם והיו
 לבית ישראל למקשול עון עליכם נשאתי יד עליכם
 נאם אדני יהוה ונשאו שנים: ולא יגשו אלי לבתי לי
 ולנשת עלי בל קדשי אל קדשי הקדשים ונשאו כלבתם

1 אונד ער האט מיך צוריקגעבראכט
 אויף דעם וועג פון דעם שויער פון דעם
 אויסקעניגטען בית המקדש, וואס האט
 זיך געקערט צו מזרח-זייט, אונד עס
 איז געוועזען פערשלאסען: 2 אונד דער
 האר האט צו מיר געזאגט, דאס דאזיגע
 שויער זאל זיין צוגעשלאסען, עס זאל נישט
 אויפגעמאכט ווערען, אונד קיין מענטש
 זאל נישט דורך דאס זעלבע אריינקומען,
 ווייל (נאר) דער האר, דער גאט פון
 ישראל איז דאדורך אריינגעקומען, דארום
 זאל עס צוגעשלאסען זיין: 3 עס איז
 פאר דעם נשיא, ווייל ער איז א נשיא,
 ער מעג דארין ווערן פרי ברויט צו עסען
 פאר דעם האר, ער זאל אריינקומען אין
 דיא האלע דורך דעם שויער, אונד ער
 זאל אויף דעמעלביגען וועג ארויסגעהן:
 4 אונד ער האט מיך געבראכט אויף
 דעם וועג פון דעם צפון-שויער פאר דעם
 בית המקדש, אונד איך האב געזעהן,
 אונד זעה, דער קבוד פון דעם האר האט
 פול געמאכט דאס הויז פון דעם האר;
 אונד איך בין געפאלען אויף מיין פנים:
 5 אונד דער האר האט צו מיר געזאגט,

בן-אדם, נעם עס אויף אין דיין הארץ, אונד זעה מיט דייןע אויגען, אונד דער מיט
 דייןע אויגען אלעס וואס איך וועל מיט דיר רעדען וועגען אלע געזען פון דעם
 הארץ הויז, אונד וועגען אלע זיינע לערנונג, אונד דוא זאלסט עס אויפגעמען אין דיין
 הארץ, דאס אריינקומען אין דעם הויז, אונד מיט אלע אויסגענג פון דעם בית המקדש:
 6 אונד דוא זאלסט זאגען צו דעם ווידערשפעניגען פאלק, צו דעם הויזגעזונד פון
 ישראל, אזוי זאגט דער האר גאט, אזי דוא הויזגעזונד פון ישראל, איהר האט שוין
 גענוג געהאט פון אלע איירע אומקערדיגע מעשים! 7 מיט דעם וואס איהר האט
 אריינגעבראכט פרעמדע קינדער וואס האבען אומגעשניטענע הערצער אונד זענען
 אומגעשניטען אין פלייש אז זיי זאלען זיין אין מיין בית המקדש, כדי מחלל צו זיין
 מיין הויז, ווען איהר האט מקרב געוועזען מיניע שפיווראפפער, דאס חלב אונד בלוט,
 אונד זייא האבען (דערמיט) צושטערט מיין ברית וועגען אלע איירע אומקערדיגע
 מעשים: 8 אונד איהר האט נישט געהיט דיא היטונג פון מיניע הייליגקייטען, נייערט
 איהר האט אייך אליין אנגעשטעלט היטערס צו היטען אין מיין בית המקדש: 9 אזוי
 זאגט דער האר גאט, קיין פרעמדער וואס האט איין אומגעשניטען הארץ אדער איז
 אומגעשניטען אין דעם פלייש זאל נישט אריינקומען אין מיין בית המקדש, פון איינ-
 ליכען פרעמדען וואס איז צווישען דיא קינדער ישראל: 10 נייערט נאר דיא לויס
 וואס האבען זיך דערווייטערט פון מיר ווען ישראל האבען זיך פגראירט, וואס זייא
 האבען געאירט פון מיר נאכצוגעהן זיירע אפגעשטער, אונד זייא זאלען ליידען פאר
 זיירע יעד: 11 דאך זאלען זייא זיין אלס משחיתים אין מיין בית המקדש, אנגעשטעלט
 בייא דיא שויערן פון דעם הויז אונד משחיתים פון דעם הויז, זייא זאלען שעכטען דאס קרבן
 עולה אונד דיא אנדערע קרבנות פון דעם פאלק, אונד זייא זאלען שטעקן פאר זייא צו
 בעדיגען: 12 ווייל זייא האבען צו זייא געדינט פאר זיירע געצען, אונד זייא זענען געווע-
 זען צו א שטרייכלונג פון זינד צו דעם הויזגעזונד פון ישראל דארום האב איך אויפגעהויבען
 מיניע האנד קעגען זייא זאגט דער האר גאט, דאס זייא זאלען ליידען פאר זיירע ינד:
 13 אונד זייא זאלען זיך נישט צו מיר געענהען פריהים צו מיר צו זיין, אויף נישט צו געענהען
 אין קיינערלייא פון מיניע הייליגקייטען אונד מכל שכן אין דעם קדשי קדשים, אונד זייא

זאלען ליידען פאר ווירע שאנד אונד פאר
ווירע אומנוערדיגע מעשים וואס זיין
האבען געטוהן: 14 אבער איך וועל
מאכען אז זיין זאלען היטען דיא היטונג
פון דעם הויז פאר דעם גאנצען דינסט
וואס זאל דארין געטוהן ווערען: 15 אונד
דיא פהנים דיא לויס, דיא זיין פון צדוק,
וואס האבען געהיט דיא היטונג פון מינע
הייליגקייטען ווען דיא קינדער ישראל
האבען געארבט פון מיר, זיין זאלען זיך
צו מיר גענעהנען, פרי מיר צו דינען,
אונד זיין זאלען שטעהן פאר מיר מקריב
צו זיין דאס קלב אונד דאס בלוט, זאגט
דער האר נאט: 16 זיין זאלען אריינ-
קומען צו מיין בית המקדש, אונד זיין
זאלען זיך גענעהנען צו מיין טיש מיר
צו דינען, אונד זיין זאלען היטען מינע
היטונג: 17 אונד עס וועט זיין, ווען זיין
וועלען אריינקומען צו דיא טויערן פון
דעם אינעוועניגסטען הויף, זאלען זיין
זיך אנקליידען מיט ליינענע קליידער,
אבער קיינע קאל זאל אויף זיין קומען
ווען זיין דינען אין דיא טויערן פון דעם
אינעוועניגסטען הויף אונד (אינעוועניג)
אין דעם הויז: 18 זיין זאלען האבען

14 ותעביתם אשר עשו: ותתן אותם שמרי משמרת
15 והבית לכל עבדיו ולכל אשר יעשה בו: והכהנים
הקלים בני צדוק אשר שמרו את־משמרת מקדש בחצית
בני־ישראל מעלי יהוה יקריבו אל לשונתי ועמדו לפני
16 להקריב לי תכלת דם נאם ארצי יהוה: יהוה יבא אל־
מקדשי ויהוה יקריבו אל לשונתי לשמרו ושמרו את־
17 משמרת: יהוה בבואם אל־שער החצר הפנימית בגי
פשתים לבשו ולא־יעלה עליהם צמר בגשתם בשערי
18 החצר הפנימית וכותה: פארי פשתים יהיו על־ראשם
ומכמי פשתים יהיו על־מיתניהם לא תהיו בגוע:
19 ובצאתם אל־החצר החיצונה אל־החצר החיצונה אל־
הים יפשומו את־גברתם אשר־המה משרתם בם
והיו אותם כלשכת הקדש ולבשו בגדים חלים ולא
20 יקדשו את־הים בגברתם: וראשם לא יגלו ופרע
21 לא ישלחו כסם וכסמי את־ראשם: ויהן לא־ישו
22 בלבלתן בבואם אל־החצר הפנימית: ואלמנה ורושה
לא־יקחו להם נשים כי אסבתולת מלך בית ישראל
23 והאלמנה אשר־תהיה אלמנה מבין יקחו: ואת־עמי
24 יהיו בין קדש לחל וברדמא לקדו ודקים: ועל־ריב
המה יעמדו ל־שפט במשפטי ושמרו ואת־תורותי
ואת־חקתי בכל־מועדי שמרו ואת־שבחתו יקדשו:
כה ואלמנת אדם לא יבא למנוח כי אסלאב ולאס ולכן
26 ולכלת לאחולאחות אשר־לא־היתה לאיש וטמא: ואחרי
27 מדרתי שבעת ימים וספרילי: וביום באו אל־הקדש
אל־החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו נאם
28 ארצי יהוה: והיתה להם לחלה אין נחלתם ואחיה
29 לאיתתם להם בישראל אין אחותם: המנחה והחטאת

ליינענע היטעל אויף וויער קאפ, אונד ליינענע הויזען אויף ווירע לענדען, זיין זאלען
זיך נישט בענארשעלן אין דעם וואס מאכט שוויצען: 19 אונד ווען זיין געהען ארויס
אין דעם אויסעוועניגען הויף, אין דעם אויסעוועניגען הויף צו דעם פאלק, אזוי זאלען
זיין אויסגעהן ווירע קליידער מיט וועלכע זיין האבען געדינט, אונד זיין זאלען זיין
אנידערלעגען אין דיא הייליגע קאמערן, אונד זיין זאלען זיך אנקליידען מיט
אנדערע קליידער, פרי זיין זאלען נישט דאס פאלק הייליגען מיט ווירע קליידער:
20 אונד זיין זאלען נישט אפשערען וויער קאפ, אויף זאלען זיין עס נישט פרייט
וואקסען לאזען: זיין זאלען (דיא האר פון) ווירע קעפ גלייך אפשערען: 21 אונד
קיין פהן זאל נישט טרינקען וויין ווען ער קומט אריין אין דעם אינעוועניגסטען הויף:
22 אונד זיין זאלען נישט געמען פאר א ווייב קיינע אלמנה אדער א גרושה, נייערט
בתולות פון דיא זרע פון דעם הויזגעזינד פון ישראל, אבער איינע
אלמנה וואס וועט זיין איינע אלמנה פון א פהן מענען זיין געמען: 23 אונד זיין
זאלען בעלערען מיין פאלק א צווישענשנייד צו מאכען צווישען הייליג אונד אומהייליג
ליב, אונד צווישען טמא אונד טהור זאלען זיין ווייב בעקאנט מאכען: 24 אונד ווענען
א שטייט זאך זאלען זיין שטעהן צו משפטי, אונד זיין זאלען האלטען מינע
תורה אונד מינע געזעץ, אין אלע מינע ימים טובים זאלען זיין זיך היטען,
אונד זיין זאלען הייליגען מינע שבטים: 25 אונד זיין זאלען נישט אריינקומען
צו קיין טויערן מענש זיך משמא צו זיין, נייערט צו א פאטער אונד צו א
מוטער, צו א זיין אונד צו א טאכטער, צו א ברודער אונד צו א שוועסטער
וואס האט נאך קיין מאן, מענען זיין זיך משמא זיין: 26 אונד נאכדעם ער
איז גערייניגט, זאל ער פאר זיך ציילען זיבען טעג: 27 אונד אין דעם טאג
ווען ער קומט אריין אין דעם בית המקדש, צו דעם אינעוועניגסטען הויף, פרי
צו דינען אין דיא הייליגקייטען, זאל ער מקריב זיין זיין קרבן חטאת, זאגט
דער האר נאט: 28 אונד דאס זאל זיין צו זיין פאר א נחלה—איך בין וויער
נחלה—אונד איהר זאלט צו זיין נישט געבען קיין בעזיץ צווישען דיא ישראל,
איך בין וויער ורושה: 29 זיין זאלען עסען דאס קרבן מנחה, דאס קרבן חטאת

והאשם והם יאכלום וכליתרם בישראל לזם ידוע:
וראשית כל-בטור כל וכל-תרומת כל מכל תרומתכם ל
לכבדים ידוע וראשית ערומתכם תתנו לכהן לקחת
ברכה אל-ביתך: כל-נבלה וטרפה מן-השן ומן ³¹
הבהמה לא יאכלו הכהנים:

מה

מה

ובהפלתם את-הארץ בנחלה תרמו תרומה ליהוה: ^א
קדש מן-הארץ ארץ חמשה ועשרים אלף ארץ ורחב
עשרה אלף קדש-הוא בכל-נבלה סביב: ידוע מזה ²
אל-הקדש חמש מאות בחמש מאות מרבע סביב
וחמשים אמה מרש לו סביב: ומן-המפה הואת תמיד ³
ארץ חמש ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים ובד-הנה
המקדש קדש קדשים: קדש מן-הארץ הוא לכל-הנשים ⁴
משרתי המקדש וזהו הקרבים לשרת את-יהוה וזהו
להם מקום לבתים ומקדש למקדש: וחמשה ועשרים ^ה
אלף ארץ ועשרת אלפים רחב יהיה ללויים משרתי
הבית להם לאחיה עשרים לשבת: ואחות העיר תתנו ⁶
חמשת אלפים רחב וארץ חמשה ועשרים אלף לעמתי
תרומת הקדש לכל-בית ישראל ידוע: ולנשיא מנה ⁷
ומנה לתרומת הקדש ולאחות העיר אל-פני תרומת
הקדש ואל-פני אחות העיר מפאת ים ימה ומפאת
קדמה קרימה וארץ לעמתי אחר החלקים מנבול ים ⁸
אל-נבול קרימה: לארץ וזהו-הוא לאחיה בישראל ולא-
יוט עוד נשיא את-עמי והארץ תתן לבית-ישראל
לשבתיהם: כה-אמר אדני יהוה רב-כלכם נשיא ⁹
ישראל חכם ושר הסדר ומשפט וצדקה עשו הרימי
גרשתיכם מעל עמי נאם אדני יהוה: מאני-צדק ואסתר ^י

אונד דאם קרבן אשם, אונד אלעם וואס
איינער נועט מחרים זיין (אדער הייליגען)
אין ישראל זאל צו זיין געהערען:
30 אונד דאם ערשטע פון אלע בכורים פון
אלערלייא באשונג, אונד אלע תרומות פון
אלע איירע אפשיידונגען זאלען זיין פאר
דיא כהנים; אונד דאם ערשטע פון
איינער טייג זאלט איהר געבען צו דעם
כהן, כדי דיא ברכה זאל רוהען אויף דיין
הויז: 31 קיינערלייא נבלה אדער טרפה,
אויב פון איין עוף אדער פון א בהמה,
זאלען דיא כהנים נישט עסען:

קאפיטעל מה

1 אונד נוען איהר נועט גורל נארפען
איבער דעם לאנד עס צו צו שטיילען
אלס א נחלה, זאלט איהר אפשיידען איינע
אפשיידונג צו גאט א חלק פון דעם
לאנד פינף אונד צוואנציג טויזענד ראהר
לאנג אונד צעהן טויזענד ברייט דאס
זאל זיין הייליג אין דער גאנצען גרענעץ
רינגס ארום: 2 פון דעם דאוונען זאל
זיין פאר דעם הייליגטום פינף הונדערט

ראהר ביא פינף הונדערט, פיער עקודיג רינגס ארום, אונד פופציג איילען רינגס ארום פאר
א פרייען ארט: 3 אונד פון דעם דאוונען מאס זאלסט דוא מעסטען, דיא לענג פינף אונד
צוואנציג טויזענד איילען, אונד דיא ברייט צעהן טויזענד, אונד אויף דעם זאל זיין
דאס בית המקדש מיט דעם קדשי קדשים: 4 דאס הייליגע פון דעם לאנד זאל זיין
פאר דיא כהנים וואס דינען אין דעם בית המקדש, וואס זאלען זיך גענעהנען גאט צו
דינען, אונד עס זאל זיין אויך ארט פאר זיין פאר הייזער, אונד א הייליגטום פאר דעם
בית המקדש: 5 אונד פינף אונד צוואנציג טויזענד לאנג אונד צעהן טויזענד ברייט,
זאל זיין פאר דיא לויס וואס דינען אין דעם הויז, עס זאל זיין זייער ירושה, פאר צוואנציג
קאמערן: 6 אונד איהר זאלט געבען אלס בעזין פון דער שטאט פינף טויזענד דיא
ברייט אונד פינף אונד צוואנציג טויזענד דיא לענג, קענענאיבער פון דער הייליגען
אפשיידונג, דאס זאל זיין פאר דעם גאנצען הויזגעזונד פון ישראל: 7 אונד
פאר דעם נשיא זאל זיין א חלק פון דיא זייט אונד פון יענער זייט פון
דער הייליגע אפשיידונג, אונד פון דער ירושה פון דער שטאט, פאר
דער הייליגען אפשיידונג, אונד פאר דער ירושה פון דער שטאט פון דער מערב-
זייט קענען מערב, אונד פון דער מזרח-זייט קענען מזרח, אונד דיא לענג קע-
נענאיבער איינעם פון דיא חלקים פון דער מערב-גרענעץ ביז צו דער מזרח-
גרענעץ: 8 אין דעם לאנד זאל צו איהם זיין א ירושה צווישען ישראל, כדי
מינע נשיאים זאלען נישט מעהר אונטערדריקען מיין פאלק, אונד דאס איבריגע
לאנד זאלען זיין געבען צו דעם הויזגעזונד פון ישראל נאך זייער שבתים:
9 אזוי זאגט דער האר גאט, עס איז שוין גענוג צו אייך, אזי איהר נשיאים פון
ישראל! טהוט אונעק גולות אונד רויבונג, אונד טהוט משפט אונד גערעכטיג-
קייט, העבט אונעק איירע פערטרייבונגען פון מיין פאלק, זאגט דער האר גאט:
10 איהר זאלט האבען ריכטיגע וואגשאלען, אונד א ריכטיגע איפה,

אונד א ריכטיגעס בת: 11 דא איז
אונד בת זאלען זיין פון איינערלייא
(ריכטיגעס מאס), אז דאס בת זאל האל-
טען דעם צעהנטען טייל פון דעם חמר,
אונד איינע איפה דעם צעהנטען טייל
פון דעם חמר, נאך דעם חמר נאך זאל זיין
דאס מאס דערפון: 12 אונד דער שקל
זאל האבען צוואנציג גרה, צוואנציג
שקלים, פינף אונד צוואנציג שקלים,
פופצען שקלים זאל צו איינע זיין דער
מנה: 13 דאס איז דא תרומה וואס איז
זאלט אפשיידען, א זעקסטעל איפה פון
דעם חמר ווייז, אונד א זעקסטעל איפה
פון דעם חמר נערשט: 14 אונד דאס
נענען פון ווענען דעם בוימעהל, דאס
בת פון דעם בוימעהל, דאס בת איז א
אין צעהנטעל פון דעם פון, צעהן בת
האלט א חמר—ווארן צעהן בת איז אין
חמר: 15 אונד איין לעמעלע פון דא שאף,
פון צוויי הונדערט, פון דא בעסטע וויי-
דע פון ישראל, פאר א קרבן מנחה אונד
פאר א קרבן עולה אונד פאר שלמים,
פון דאס גאנצע פאלק פון
דעם לאנד זאל מחויב זיין צו געבען דא
דאזיגע תרומה צו דעם נשיא פון
ישראל: 17 אונד עס זאל זיין דעם נשיאס
חלק מקריב צו זיין דא קרבן עולות
אונד מנחה אונד דאס קרבן נסח, און
דיא נמים טובים אונד דיא חדשים אונד
שבתיים, אין אלע נמים טובים פון דעם
הויזגעזינד פון ישראל, זאל ער מקריב
זיין דאס קרבן חטאת אונד דאס קרבן
עולה אונד דא שלמים פון דאס קרבן
פון דעם ווענען דעם הויזגעזינד פון
ישראל: 18 אזוי זאגט דער האר נאט,
אין דעם ערשטען טאג פון דעם חדש
פעהלער, אונד דא זאלסט רייניגען דאס
בית המקדש: 19 אונד דער פון זאל
נעמען פון דעם בלוט פון דעם קרבן
חטאת אונד ער זאל דאס געבען אויף
דיא ביי-שטידלעך (מזוזות) פון דעם הויז,
אונד אויף דאס מזוזות פון דעם טויער
פון דעם איינגענומענען הויף: 20 אונד
אזוי זאלסט דאס אויף טהון אין דעם
זיבעטען טאג פון דעם הויף: 21 אין
דעם פירצענטען טאג פון דעם ערשטען
חדש זאל צו איינע זיין פסח, א יום
טוב פון זיבען טעג, איז דא זאלט עסען
מצות: 22 אונד דער נשיא זאל אן
דעמועלביגען טאג מקריב זיין פאר זיך
אונד פאר דעם גאנצען פאלק פון דעם
לאנד איין אקס פאר א קרבן חטאת: 23
אונד דא זיבען טעג פון יום טוב
זאל ער מקריב זיין א קרבן עולה צו
דעם האר, זיבען אקסען אונד זיבען
וידער אקס א פעהלער, איטליכען פון
דיא זיבען טעג, אונד אויף פאר א קרבן
חטאת א ציגען-בעקעלע איטליכען טאג: 24
אונד אלס א מנחה זאל ער מקריב זיין
אין איפה צו איין אקס אונד איין איפה
צו איין וידער, אונד איין הין עהל צו
אין איפה: 25 אן דעם פופצענטען טאג
פון דעם זיבעטען חדש,

11 צדק ובחזקת ימי לבם: האפה וחסד
מבין אהר: ויהי
לשאת מעשר המזבח הבת ועשרית
החמל האפה אל
12 המזבח ויהי מבנותיו: והשקל
עשרים גרה עשרים
שקלים חמשה ועשרים שקלים
עשרה חמשה שקל
13 המנה ויהי לבם: זאת התרומה
אשר תביא ששית
האפה מהמזבח החמים וששיתם
האפה מהמזבח השערים:
14 וזה השמן הבת השמן מעשר
הבת מהחמר עשרת
15 הפחים המזבח קרעשרת
הפחים חמר: וזה אחת מן
העצא מהמזבחים ממשיכה
משקלה ישראל למטה ולעלה
16 ולשלמים לכפר עליהם
גאם ארץ ויהי: פל העם
17 הארץ יהי אלהיה ויהי
אלהיה ויהי אלהיה ויהי
הנשיא ויהי העולות והמנחה
והנסח פתים ובחדשים
ובשבועות בכל-מערב בית
ישראל ויהי עשרת
החטאת ויהי המנחה ויהי
העולה ויהי השלמים לכפר
18 בעד בית ישראל: יהיה
אמר ארץ ויהי בראשון
באחד לחודש טבת פרי-הקרבן
המים והטאת ארץ
19 המקדש: ולקח הכהן מדם
החטאת ויטן אלמנות
הבית ואל-ארבע פנות
העזרה למזבח ולעמדות שער
20 כ העזר הפנימי: וכן תעשה
בשבועה כלשך מאש
21 שנה ומשפת וכפרתם את-הבית:
בראשון בארבעה עשר יום
לחדש ויהי לבם הפסח חג
שבועות ויום
22 מצות זאבל: ועשה הנשיא
ביום ההוא כעזר ובעד כל
23 עם הארץ פרי הטאת: ושבעת
ומידתה עשה עולה לידה
שבועת פרים ושבעת
אילים תמימים ליום שבועת
24 הנמים והטאת שער עזים
ליום: ומנחה אפה לכפר
כה ואיפה לאל עשה
והשמן הן לאפה: בשבוע
בחמשה

עשר יום לחודש בלתי יעשה כאלה שבועת היום כחמאת כה
בעלה ובמקוה ובשמן:

מז

כה אמר אלני יהיה שער החצר הפנימית הפנה קדים^א
דחה סער ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום
החדש יפתח: ובה נקשי דרך אולם השער מזרח ועמד^ב
על מותני השער וקשו בהגלים אתי שולח ואתי שלמי
והשתתת על מפתח השער ונצא והשער לא יסגר עד
הערב: והשתתתו עסד הארץ פתח השער היום בשבתות^ג
ובחדשים לפני יהוה: והעלה אשר יקרב הנשיא ליהוה^ד
ביום השבת ששה כבשים תמים ואיל תמים: ומקוה^ה
איפה לאיל ולכבשים מקוה מפתח דו ושמן הין לאיפה:
וביום החדש פד קרבקר תמים וששת כבשים ואיל^ו
תמים יהיו: ואיפה לפד ואיפה לאיל יעשה מקוה^ז
ולכבשים כאשר תשיג דו ושמן הין לאיפה: ובכוא^ח
הנשיא דרך אולם השער יבוא וקרביו יצא: ובכוא עסד^ט
האדע לפני יהוה במזבחים הכא דרך שער צפון
להשתתת וצא דרך השער נגד הכא דרך השער נגד צפון
דרך השער צפונה לא ישוב דרך השער אשר בא בו כי
נקרו יצאו: והנשיא בתוכם כבואם יבוא ובצאתם יצאו:
ובתנים ובמזבחים תהיה המקוה איפה לפד ואיפה לאיל^י
ולכבשים מפתח דו ושמן הין לאיפה: וביריעה הנשיא^{יא}
נדבה עולה ארשאלים נדבה ליהוה ופתח לו אתי שולח
הפנה קדים ועשה אתי שולח ואתי שלמי כאשר יעשה^{יב}
ביום השבת ונצא וסגר אתי השער אתי צאתו: ובכש^{יג}
בדשנתו תמים תעשה עולה ליום ליהוה בכקר בכקר
תעשה אתו: ומקוה תעשה עליו בכקר בכקר ששית^{יד}

אין דעם יום טוב (סבות) זאל ער טוהן
אזוי וויא דיא דאזינע זיבען טעג, אזוי
וויא דאס קרפן חמאת, אזוי וויא דאס
קרפן עולה אונד וויא דאס קרפן מנחה,
אונד אזוי וויא דאס בויםעהל:
קאפיטעל מז

1 אזוי זאגט דער האר נאט, דאס טויער
פון דעם אינעוועניגסטען הויף, וואס
קעהרט זיך צו מורחזייט זאל זיין פער-
שלאסען דיא זעקס-ארבייטס-טעג, אבער
אס שבת זאל עס אויפגעמאכט ווערען,
אונד אס ראש חודש זאל עס אויף
אויפגעמאכט ווערען: 2 אונד דער נשיא
זאל אריינקומען אויף דעם וועג פון דער
האלע דורך דעם טויער פון דרויסען,
אונד ער זאל שטעהן בייא דער מזוזה
פון דעם טויער, אונד דיא פהנים זאלען
מקריב זיין זיין קרפן עולה אונד קרפן
שלמים, אונד ער זאל זיך ביקען אויף
דער שטעל פון דעם טויער, אונד דער-
נאך זאל ער ארויסגעהן, אונד דאס טויער
זאל נישט צוגעשלאסען ווערען ביז
אבענד: 3 אונד דאס פאלק פון דעם
לאנד זאל זיך ביקען אן דער טויער פון
דעמזעלביגען טויער, אן דיא שבתים

אונד דיא ראשי חודשים פאר דעם האר: 4 אונד דאס קרפן עולה וואס דער נשיא וועט
מקריב זיין צו דעם האר אן דעם שבת טאג, זאל זיין זעקס לעמער אהן א פעהלער,
אונד איין ווידער אהן א פעהלער: 5 אונד פאר א קרפן מנחה—איין איפה (מעהל)
צו איין ווידער, אונד צו דיא לעמער א קרפן מנחה לויט זיין פערקמעגען, אונד איין הין
בויםעהל צו איין איפה (מעהל): 6 אונד אן דעם ראש חודש טאג (זאל ער מקריב זיין)
א יונגען אקס אהן א פעהלער, אונד זעקס לעמער אונד איין ווידער, וויא זאלען זיין
אהן א פעהלער: 7 אונד איין איפה (מעהל) פאר איין אקס, אונד איין איפה פאר איין
ווידער זאל ער מקריב זיין פאר א קרפן מנחה, אונד פאר דיא לעמער נאך זיין פער-
מעגען, אונד א הין בויםעהל צו איין איפה (מעהל): 8 אונד ווען דער נשיא קומט
אריין אזוי זאל ער אריינקומען דורך דעם טויער אויף דעם וועג פון דער האלע, אונד
דורך דעמזעלביגען וועג זאל ער ארויסגעהן: 9 אונד ווען דאס פאלק פון דעם לאנד קומט אריין
פאר נאט אן דיא ימים טובים—דער וואס וועט קומען אויף דעם וועג דורך דעם טויער
פון צפוןזייט פדי זיך צו ביקען, דער זאל ארויסגעהן אויף דעם וועג דורך דעם טויער פון
דרוםזייט, אונד דער וואס קומט אויף דעם וועג פון דעם טויער אויף דרוםזייט זאל
ארויסגעהן דורך דעם טויער אויף צפוןזייט—ער זאל זיך נישט צוריקגעהרען אויף דעם
וועג פון דעם טויער דורך וועלכעס ער איז אריינגעקומען, נישערט קענענאיער זאל ער
ארויסגעהן: 10 אבער דער נשיא וואס איז צווישען זיין ווען זיין קומען אריין זאל ער אויף
אריינקומען, אונד ווען זיין געהען ארויס זאל ער אויף ארויסגעהן: 11 אונד אין דיא
פייערטעג אונד ימים טובים זאל זיין דאס קרפן מנחה איין איפה צו איין אקס, אונד איין
איפה צו א ווידער, אונד צו דיא לעמער לויט זיין פערקמעגען, אונד א הין בויםעהל צו איין
איפה (מעהל): 12 אונד ווען דער נשיא וועט מקריב זיין צו דעם האר, א קרפן עולה אדער
שלמים אלס נדבה, אזוי זאל מען איהם אויפמאכען דיא טיער פון דעם טויער וואס קעהרט
זיך צו מורחזייט, אונד ער זאל מקריב זיין זיין קרפן עולה אונד זיין שלמים אזוי וויא מען
טהוט אן דעם שבת טאג, אונד ווען ער איז ארויסגעגאנגען זאל מען צושליסען דאס טויער
ער נאכדעם אז ער איז ארויסגעגאנגען: 13 אונד ער זאל מקריב זיין צו דעם האר איין
לאס איין יאהר אלט, אהן א פעהלער אלס קרפן עולה אישליכען טאג, אלע פריהמארנען זאל
ער עס מקריב זיין: 14 אונד דיא זאלסט דערמיט אישליכען מארגען מקריב זיין א קרפן מנחה

איין

האיפה ושמן שלישית הן לרם את הדפלת מנחה ליהוה
 16 הפות עולם תמיד: וְעָשׂוּ אֶת־הַקֶּבֶשׁ וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת־
 הַשֶּׁמֶן בְּכֶלֶךְ עוֹלֹת תָּמִיד: כִּדְאָמַר אֲדָנִי
 17 הַיְהִי קִרְוָתוֹ הַנְּשִׂא מִנְחָה לֵאשׁ מִבְּנוֹ תַחֲלֹתֶיּוּ הִיא לִבְנֵי
 מִנְחָה אֲהֻלָּתָם הִיא בִּנְחָלָה: וְכִדְרֹתָ מִנְחָה מִנְחָלָתוֹ לְאַחֵר
 18 מִעֲבָדָיו וְהָיָה לוֹ עֲדֹשֶׁת הַדָּרוֹר וְשִׁבְתָּ לְנִשְׂא אֵךְ
 תַּחֲלֹתוֹ בְּנֵי לֶרֶם תַּחֲדָה: וְלֹא־יִרְאֶה הַנְּשִׂא מִנְחָלָת הָעָם
 לְהוֹנֵתָם מֵאַחֲרֵיהֶם מֵאַחֲרֵי יִתַּח אֲתִיבְנֵי לִמְעַן אֲשֶׁר לֹא־
 19 יִפְצֹעַ עָמִי אִישׁ מֵאַחֲרָיו: וְהִיאֲנִי בְּמִכּוֹא אֲשֶׁר עַל־כַּתֵּף
 הַשֹּׁעַר אֶל־הַשְּׁלֻשִׁיּוֹת הַקֹּדֶשׁ אֶל־הַבְּהִימֹת הַפְּתוֹת צִפּוּיָה
 כ וְהַשֹּׁעִים מִלְּפָנֶיךָ יָמִי: וְיֹאמַר אֵלַי יְהוָה הַמְּקוֹם
 אֲשֶׁר יִבְשְׁלֹשֶׁם הַבְּהִימֹת אֶת־הָאֲשָׁם וְאֶת־הַחֲצוּצָה אֲשֶׁר
 יֹאפֹ וְאֶת־הַמִּנְחָה לְבָלְתִּי וְהִיאֲנִי אֶל־הַחֲצוּצָה הַחֲצוּצָה
 21 לְקֹדֶשׁ אֶת־הָעָם: וְהִיאֲנִי אֶל־הַחֲצוּצָה הַחֲצוּצָה עֲבָדֵי
 אֶל־אַרְבַּעַת מִקְצֵי הַחֲצוּצָה וְהָיָה הָעַר בְּמִקְצֵי הַחֲצוּצָה הָעַר
 22 בְּמִקְצֵי הַחֲצוּצָה: בְּאַרְבַּעַת מִקְצֵי הַחֲצוּצָה הַחֲצוּצָה קְטֻרוֹת
 אֲרִבְעִים אָרָף וְשִׁלְשִׁים רֹחַב מִדָּה אֶחָת לְאַרְבַּעַתָּם
 23 מִלְּקַעֲוֹת: וְשׁוֹר סָבִיב בָּהֶם סָבִיב לְאַרְבַּעַתָּם וּמִבְּשֻׁלֹת
 24 עֹשִׂי מִתַּחַת הַסִּדְרוֹת סָבִיב: וְיֹאמַר אֵלַי אֵלֶּה בֵּית
 הַמִּבְשָׁלִים אֲשֶׁר יִבְשְׁלֹשֶׁם מִשְׁרָתֵי הַבַּיִת אֶת־זֶבֶח הָעָם:
 מו
 א וְשִׁבְנִי אֶל־פֶּתַח תְּבוֹת וְהַדְרִימִים יֵאָמֵר מִסֻּחַת מִסֻּחַת
 הַבַּיִת קְרִימָה קִרְפֵּי תְבוֹת קָדְשׁ וְתָמִים וְרִמִּים מִסֻּחַת
 2 מִסֻּחַת הַבַּיִת תְּמוֹלֵת מִגֵּב לְמִנְחָת: וְהִיאֲנִי דֹרֶשֶׁת
 צִפּוּיָה וְסָבִיב תָּרֵךְ חוּץ אֶל־שַׁעַר הַחוּץ תָּרֵךְ הַפּוֹתָה קָדְשׁ
 3 וְהַדְרִימִים מִפְּלִיט מִדְּכַתָּה תְּמוֹנֵת: בְּצִאתָהּ אִישׁ קָדְשׁ
 וְכִי כִיָּד תִּמְד אֶלֶף בָּאָהָה עֲבָדֵי בָּמִים מִי אֲפָסִים:
 צוֹשְׁפֵרִיִּיט וְעֶרְעֵן אִשְׁלִיכֶר פּוֹן וִינֵעַ וְרוֹשָׁה: 19 אוֹנֵד דְּעֶרְנָאָף הָאֵשׁ עֶר מִיָּה
 אֲרִינְגֶּעֶבְרָאֵכֵט דִּרְךָ דָּעֵם אֲיִינְגָאנֵג וְנָאֵם אִיז אֵן דְּעֶר וִיטִי פּוֹן דָּעֵם שׁוֹיֶער צוֹ דִּיא
 הִיילִיגֶע קאַמֶערן, וְנָאֵם גְּעֹהֶערען צוֹ דִּיא פֿהִינִם אוֹנֵד וְנָאֵם קֶהֱרַט זִיךְ צוֹ דְּעֶר צִפּוֹן־
 זִיט, אוֹנֵד זַעֲה, דָּאָרֵשׁ אִיז גְּעוֹעֲזֶען אִיין אָרֵשׁ אֵן דְּעֶר וִיט דְּעֶרפּוֹן צוֹ מַעֲרַב־זִיט:
 20 אוֹנֵד עֶר הָאֵט צוֹ מִיר גְּעוֹאָגֵט, דָּאֵם אִיז דְּעֶר אָרֵשׁ אַוואָ דִּיא פֿהִינִם קֶאָכֶען דָּאֵם
 קֶרָבֵן אָשֵׁם אוֹנֵד דָּאֵם קֶרָבֵן חֲטָאֵת, אוֹנֵד וואָ וִיט בֶּאָקֶען דָּאֵם קֶרָבֵן מִנְחָה, כִּדִּי וִיט
 זאַלֶען עֵם נִיט אַרוֹיסִבֶּרֶענְגֶען אִיין דָּעֵם אוֹיסֶענְעוֹעִיגִסֶטֶען הוּיף דָּאֵם פֿאַלֶק דֶּאמִיט צוֹ
 הִיילִיגֶען: 21 אוֹנֵד עֶר הָאֵט מִיָּה אַרוֹיסֶעֶבְרָאֵכֵט צוֹ דָּעֵם אוֹיסֶענְעוֹעִיגִסֶטֶען הוּיף, אוֹנֵד
 עֶר הָאֵט מִיָּה פֿער־בִּיט גְּעִפִּיהֶרֵט פֿאַר דִּיא פִּיעֶר עֶקֶען פּוֹן דָּעֵם הוּיף, אוֹנֵד זַעֲה, עֵם
 וואָר אַ קֶלִינְגֶער הוּיף אוּיף אִישְׁלִיכֶען ווִינְקֶעל פּוֹן דָּעֵם הוּיף: 22 אִיין דִּיא פִּיעֶר עֶקֶען
 פּוֹן דָּעֵם הוּיף זַענֶען גְּעוֹעֲזֶען קֶלִינְע הוּיפֶעלֶעך וְנָאֵם הָאָבֶען גְּעִרִיכֶערֵט, פִּירֶצִיג אִיילֶען
 לֵאנֵג אוֹנֵד דִּרִּיטִיג אִיילֶען בִּרִּיט, אִיין מֵאֵם אִיז גְּעוֹעֲזֶען צוֹ אַלֶּע פִּיעֶר ווִינְקֶעל־הוּיפֶעלֶעך:
 23 אוֹנֵד אַ שׁוֹרָה (מוֹיֶער) אִיז גְּעוֹעֲזֶען רִינְגֵם אַרוֹם וִיט, צוֹ אַלֶּע פִּיעֶר זִיטֶען, אוֹנֵד
 וִיט הָאָבֶען גְּעמאַכֵט קִיכֶענִם אֲוִנְטֶער דִּיא מוֹיֶערן רִינְגֵם אַרוֹם: 24 אוֹנֵד עֶר הָאֵט צוֹ
 מִיר גְּעוֹאָגֵט, דָּאֵם זַענֶען דִּיא קֶאָפֿ־הִינְזֶער, וואָ דִּיא מִשְׁרָתִים פּוֹן דָּעֵם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 קֶאָכֶען דָּאָרְשֶׁען דִּיא קֶרָבִנּוֹת פּוֹן דָּעֵם פֿאַלֶק:

קאפיטעל מו

1 אוֹנֵד עֶר הָאֵט מִיָּה צוֹרִיקֶעֶבְרָאֵכֵט צוֹ דְּעֶר שׁוֹיֶער פּוֹן דָּעֵם הוּיף, אוֹנֵד זַעֲה, וואָסֶער זַענֶען
 אַרוֹיסֶעֶבְרָאֵכֵט פּוֹן אֲוִנְטֶער דִּיא שׁוֹעַל פּוֹן דָּעֵם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אוּיף דְּעֶר מוֹרֶחַז־זִיט, וואָרִין
 דִּיא פֿאַרְדֶּער זִיט פּוֹן דָּעֵם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיז גְּעוֹעֲזֶען צוֹ מוֹרֶחַ צוֹ, אוֹנֵד דִּיא וואָסֶער זַענֶען
 אַרוֹיסֶעֶבְרָאֵכֵט פּוֹן אֲוִנְטֶער דִּיא שׁוֹעַל פּוֹן דְּעֶר רַעכֶטֶער זִיט פּוֹן דָּעֵם הוּיף פּוֹן דִּרוֹם־
 זִיט צוֹ דָּעֵם מוֹזֶח: 2 אוֹנֵד עֶר הָאֵט מִיָּה אַרוֹיסֶעֶבְרָאֵכֵט אוּיף דָּעֵם וועג פּוֹן דָּעֵם שׁוֹיֶער
 אוּיף צִפּוֹן־זִיט, אוֹנֵד עֶר הָאֵט מִיָּה אַרוֹיסֶעֶבְרָאֵכֵט אוּיף דָּעֵם וועג אוֹיסֶענְעוֹעִיג צוֹ דָּעֵם
 שׁוֹיֶער דִּרוֹיסֶען, אוּיף דָּעֵם וועג וואָס קֶהֱרַט זִיךְ צוֹ מוֹרֶחַז־זִיט, אוֹנֵד זַעֲה, דִּיא וואָסֶער
 הָאָבֶען גְּעִרִינֶען פּוֹן דְּעֶר רַעכֶטֶער זִיט: 3 וועג דְּעֶר מאָן אִיז אַרוֹיסֶעֶבְרָאֵכֵט קֶענֶען מוֹרֶחַח
 זִיט וואָס הָאֵט גְּעֹהֵט אַ מַעסֶשׁ־שִׁנּוֹר אִיין וִינֵעַ הָאָנֵד אַזוֹי הָאֵט עֶר גְּעמאַכֶטֶען שׁוֹיֶוער
 אִיילֶען, אוֹנֵד עֶר הָאֵט מִיָּה גְּעמאַכֵט דוּיכֶגען דִּרְךָ דִּיא וואָסֶער, אוֹנֵד דִּיא וואָסֶער זַענֶען
 גְּעוֹעֲזֶען

וַיֹּאמֶר אֵלַי תִּשְׁכַּרְתִּי בְּמֵם מִים בְּרִכִּים וַיֹּאמֶר אֵלַי תִּשְׁכַּרְתִּי
 מִן הַמָּיִם אֵלַי וַיֹּאמֶר אֵלַי אֲשֶׁר לֹא־אֶכְלֵם לִעֲבֹד בְּרִכְיָהוּ
 הַמֵּים מִן שִׁטּוֹ וַיֹּאמֶר אֵלַי אֲשֶׁר לֹא־יִעֲבֹר וַיֹּאמֶר אֵלַי הַרְאֵת
 בְּדָהֶם וַיֹּלֶכֶן וַיִּשְׁכַּח עַל־שַׁפַּת הַנָּחַל׃ בְּשִׁבְכִי וַיִּהְיֶה
 אֶל־שַׁפַּת הַנָּחַל עֵץ רַב מְאֹד מְאֹד וּמִן׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמֵּים
 הָאֵלֶּה יֵצְאוּ אֶל־הַנָּחַל לֵהֱפֹרְתוֹ וַיְהִי עַל־הַעֲרֵבָה
 וַיִּבְּאוּ הַמָּיִם אֶל־הַמָּיִם הַמְּצֻיָּים וַיִּרְפְּאוּ הַמֵּים׃ וַיְהִי כִּלְ
 גַּשְׁשׁ הַיָּדוֹאֲשֵׁר־שִׁיחַ אֶל כָּל־אֲשֶׁר יִבְּאוּ שֵׁם נְחָלִים הַהֵם
 וַתֵּהֶן הַיָּדוֹת רַבָּה מְאֹד כִּי בָּאוּ שָׁמָּה הַמֵּים הָאֵלֶּה וַיִּרְפְּאוּ
 וַיְהִי כָּל אֲשֶׁר־יִבְּאוּ שָׁמָּה הַנָּחַל׃ וַתֵּהֶן יִצְמְחוּ עָלָיו הַיָּנִים
 מִצִּיּוֹן וַיִּצְמְחוּ עָלָיו מִשְׁמַח לְחֻרְמִים וַיְהִי לְמִנְהַ תְּהִיָּה
 דְּנִתָּם בְּדֹת הַיָּם הַנָּחַל רַבָּה מְאֹד׃ בְּצִמְחָתוֹ וַיִּבְּאוּ וְלֹא
 יִרְפְּאוּ לְמַלֵּחַ נִתְּנוּ׃ וְעַל־הַנָּחַל עָלָה עַל־שַׁפַּתוֹ מִן׃ וַיִּהְיֶה
 וַיִּבְּאוּ בְּלִעְזָן מִכָּאֵל לֹא־יִבְּלוּ עָלָיו וַיִּלְאִיתָם מִפְּרוֹן לְחֻרְשֵׁי
 יִבְכֹּר כִּי מִמֵּיו מִדְּמַמְקֶדֶשׁ הִנֵּה יֵצְאוּ וַתֵּהֶן פְּרוֹ
 לְמִכָּאֵל וַעֲלָה לְחֻרְפָּה׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה נְהַ
 גְבוּל אֲשֶׁר תַּחְתָּלוּ אֶת־הָאָרֶץ לְשָׁנָה עֶשְׂרִי שָׁבְכִי יִשְׂרָאֵל
 יִסַּח חֲכָלָם׃ וַיַּחֲלֹתָם אוֹתָהּ אִישׁ כְּאִשּׁוֹ אֲשֶׁר יִשְׁתָּלֵּי
 אֶת־יָדָיו לְתַחַת לְאֶבְחִיבָם וַיִּפְלֶה הָאָרֶץ תֹּהֵת לָכֶם
 בְּנִחְלָה׃ וַתֵּהֶן גְּבוּל הָאָרֶץ לְפָאֵת צִפְיָה מִדְּהֵם הַנָּחַל וְ
 הַנָּחַל תַּחֲלֹן לְבֹא צִדְדָּה׃ חֶמֶת בְּרוּחָה סְבָרִים אֲשֶׁר
 בִּידְגְבוּל דְּמִשְׁק וּבִין גְּבוּל חֶמֶת חֲצִיר הַתִּיכוֹן אֲשֶׁר אֶל־
 גְּבוּל הַחֹר׃ וַתֵּהֶן גְּבוּל מִדְּהֵם חֲצִיר עֵיטָן גְּבוּל דְּמִשְׁק
 וַצִּפּוֹן וַצִּפְיָה וּגְבוּל חֶמֶת וְאֵת פָּאֵת צִפּוֹן׃ וּפָאֵת קִדְיִם
 מִבִּין וּמִבִּין דְּמִשְׁק וּמִבִּין הַגְּלִלָד וּמִבִּין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 תִּהְיֶה גְּבוּל עַל־דֵּהֶם הַקְּדָמִין תִּמְדּוּ וְאֵת פָּאֵת קִדְמָה׃
 וּפָאֵת עַבְדֵּי תִּפְלֶה מִתְּמָר עַד־מִי מִרִּיבּוֹת קִדְשׁ נִחְלָה אֶל־

בַּעֲנוּעֻזָּן בִּין צוֹ דִּיא קַעֲכַעֵל׃ 4 אוֹנֵד עַר
 הָאֵם וַיִּדְעַר נַעֲמָאֲסָעֻן שׁוֹזְעַנֵד (וַיִּלְעֻן)
 אוֹנֵד עַר הָאֵם מִיָּף דּוֹרְכַנְעִבְרָאכְט דּוֹרְכַּ
 דִּיא וַאֲסַעַר, אוֹנֵד דִּיא וַאֲסַעַר זַעֲנֵן
 בַּעֲנוּעֻזָּן בִּין צוֹ דִּיא קַנִּישׁ׃ אוֹנֵד עַר הָאֵם
 וַיִּדְעַר נַעֲמָאֲסָעֻן שׁוֹזְעַנֵד אִיִּילֵעֻן אוֹנֵד
 עַר הָאֵם מִיָּף דּוֹרְכַנְעִבְרָאכְט, אוֹנֵד דִּיא
 וַאֲסַעַר זַעֲנֵן בַּעֲנוּעֻזָּן בִּין צוֹ דִּיא לַעֲנִי
 דַּעֲנִי׃ 5 אוֹנֵד עַר הָאֵם וַיִּדְעַר נַעֲמָאֲסָעֻן
 שׁוֹזְעַנֵד אִיִּילֵעֻן, אוֹנֵד עַם אִיז בַּעֲנוּעֻזָּן
 אַ שׁוֹזְעַנֵד וְאֵם אִיָּף הָאֵב נִישׁ בַּעֲקַנְט
 דּוֹרְכַנְעִבְרָה, וַאֲרִין דִּיא וַאֲסַעַר זַעֲנֵן
 בַּעֲשִׁיבָעֻן, וַאֲסַעַר צוֹ שׁוֹזְעַנֵד, אַ שׁוֹזְעַנֵד
 וְאֵם מִעֵן קַעֲנֵן אִיָּהֶם נִישׁ אִיבַעֲרַנְעֵהֻן׃
 6 אוֹנֵד עַר הָאֵם צוֹ מִיר בַּעֲזָאגְט, בְּרִאֲדִם,
 הָאֵם דִּיא דָּאָם בַּעֲזָהֵעֻן? אוֹנֵד עַר הָאֵם
 מִיָּף בַּעֲפִיחֶרְט אוֹנֵד צוֹרִיקַנְעִבְרָאכְט צוֹ
 דַּעֲם בַּאֲרַשֻׁעֻן פּוֹן דַּעֲם שׁוֹזְעַנֵד׃ 7 אוֹנֵד
 וַעֲנֵן עַר הָאֵם מִיָּף צוֹרִיקַנְעִבְרָאכְט, זַעֲנֵה
 אוֹזוֹ זַעֲנֵן בַּעֲנוּעֻזָּן בִּיִּיא דַּעֲם בַּאֲרַשֻׁעֻן
 פּוֹן דַּעֲם שׁוֹזְעַנֵד זַעֲנֵה פִילַע בִּיִּימַעַר, פּוֹן
 דִּיא זִיט אוֹנֵד פּוֹן זַעֲנֵד זִיט׃ 8 אוֹנֵד
 עַר הָאֵם צוֹ מִיר בַּעֲזָאגְט, דִּיא דָּאִזִּיקַע
 וַאֲסַעַר וַעֲלֵעֻן אַרוֹיסְנְעֵהֻן קִיִּין גְּלִיל אֵן
 דַּעַר מִזְרַח־זִיט צוֹ, אוֹנֵד וַעֲלֵעֻן אַרוֹיסְנְעֵהֻן

צוֹ דַּעֲם פִּלּוֹן, אוֹנֵד אַרוֹיסְנְעֵהֻן אִין דַּעֲם יִם, אוֹנֵד דָּאָם יִם אוֹזוֹ זִיט וַעֲלֵעֻן אַרוֹיסְנְעֵהֻן,
 דִּיא וַאֲסַעַר וַעֲלֵעֻן בַּעֲהִיִּילֵט וַעֲרַעֲנֵן׃ 9 אוֹנֵד עַם וַעֲמֵט זִיִּין אַז אֵלֶם לַעֲבַדִּינַע וְאֵם וַיִּדְעַר
 מַעֲט זִיָּף, אוֹנֵד וְאֵם וַעֲמֵט דָּאָרְט אַרִיִּינְקוֹמַעֻן אִין אִיִּינַע פּוֹן דִּיא מִיִּיכַעֻן וַעֲמֵט לַעֲבַדִּינַע, אוֹנֵד
 עַם וַעֲלֵעֻן זִיִּין זַעֲנֵה פִיל פִּישׁ, וַיִּיִּיל דִּיא דָּאִזִּיקַע וַאֲסַעַר וַעֲלֵעֻן דָּאָרְט אַהִינְקוֹמַעֻן, אוֹנֵד
 זִיִּיא וַעֲלֵעֻן הִיִּילֵעֻן, אוֹנֵד אֵלֶם וַעֲמֵט לַעֲבַדִּינַע אוֹזוֹ זִיט וַעֲמֵט דָּאָרְט אַהִינְקוֹמַעֻן׃
 10 אוֹנֵד עַם וַעֲמֵט זִיִּין אַז פִּישְׁעַר וַעֲלֵעֻן דָּאָרְט שְׁטַעֲנֵהֻן פּוֹן עֵין גְּדִי בִין עֵין עֲגָלִים, אוֹנֵד עַם
 וַעֲמֵט זִיִּין אִיִּינַע אוֹיסְשְׁפִּרִיִּיטוֹנֵן פּוֹן נַעֲצָעֻן, אוֹנֵד זִיִּירַע פִּישׁ וַעֲלֵעֻן זִיִּין פּוֹן פִּילַע מִיִּינִם,
 אוֹזוֹ וַיִּיִּיל דִּיא פִּישׁ פּוֹן דַּעֲם יִם הַגְּדוֹל, זַעֲנֵה פִיל׃ 11 אַבְעַר דִּיא זוֹמַפֶּעֻן, אוֹנֵד דִּיא גְּרִיבַעַר
 דַּעֲרַפּוֹן זִיִּיא וַעֲלֵעֻן נִישׁ בַּעֲהִיִּילֵט וַעֲרַעֲנֵן, נִיִּיעֲרַט זִיִּיא זַעֲנֵן אִיבַעֲרַנְעֵבַעֻן צוֹ דַּעֲם
 זָאֵלִין׃ 12 אוֹנֵד בִּיִּיא דַּעֲם שׁוֹזְעַנֵד וַעֲלֵעֻן אוֹיפְנַעֲנֵהֻן אֵן זִיִּין בַּאֲרַשֻׁעֻן פּוֹן דִּיא זִיט אוֹנֵד פּוֹן
 יַעֲנַע־זִיט אֵלְעֶרְלִיִּיא בִּיִּימַעַר צוֹם עֶסְקֵן, אוֹנֵד זִיִּירַע בַּלְעֲטַעַר וַעֲלֵעֻן נִישׁ פַּעַרְוַעֲלֶקֶט
 וַעֲרַעֲנֵן, אוֹנֵד זִיִּירַע פִּירוֹת וַעֲלֵעֻן נִישׁ אוֹיפְהַעֲרַעֲנֵן, אִיִּטְלִיכַעֻן חֲדָשׁ וַעֲלֵעֻן זִיִּיא צִיִּיטוֹ
 וַעֲרַעֲנֵן, וַאֲרִין זִיִּירַע וַאֲסַעַר פִּלִּסְעֵן אַרוֹיס פּוֹן דַּעֲם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, אוֹנֵד אוֹזוֹ וַעֲלֵעֻן זִיִּירַע
 פִּירוֹת זִיִּין צוֹם עֶסְקֵן, אוֹנֵד דִּיא בַּלְעֲטַעַר פֶּאָר אַ רְפּוּזָה׃ 13 אוֹזוֹ זָאגְט דַּעַר הָאָר נָאֵם,
 דָּאָם זָאֵל זִיִּין דִּיא גְּרַעֲנַעֲזִי בִיִּיא וְאֵם אִיָּהֶר זָאֵלְט אוֹיסְשְׁטִיִּילֵעֻן דָּאָם לֹאֵנֵד אֵלֶם נִחְלָה צוֹ
 דִּיא צוֹעֲלֶה שְׁבָשִׁים פּוֹן יִשְׂרָאֵל יוֹסֵף זָאֵל נַעֲמַעֻן צוֹוִיִּיא חֲלָקִים׃ 14 אוֹנֵד אִיָּהֶר זָאֵלְט
 עַם נִרְשָׁנֵן אִיִּינַע־זִיט אוֹזוֹ פִיל וַיִּיִּיל דַּעַר אַנְדֶּרַעַר, וַיִּיִּיל אִיָּף הָאֵב אוֹיפְנַעֲנֵהֻבַעֻן מִיִּינַע הָאֵנֵד
 פְּדִי עַם צוֹ נַעֲבַעֻן צוֹ אִיִּירַע עֲלִשְׁעֶר, אוֹנֵד דָּאָם דָּאִזִּיקַע לֹאֵנֵד זָאֵל צוֹ אִיָּף צוֹפֹאֲלֵעֻן אֵלֶם
 אַ נִחְלָה׃ 15 אוֹנֵד דָּאָם זָאֵל זִיִּין דִּיא גְּרַעֲנַעֲזִי פּוֹן דַּעֲם לֹאֵנֵד, דִּיא צִפּוֹן־זִיט פּוֹן דַּעֲם יִם
 הַגְּדוֹל אֵן אוֹיָף דַּעֲם וַעֲנֵן קִיִּין חֲתָלוֹן אוֹזוֹ מַעֻן קוֹמַט קִיִּין צִדְדָּה׃ 16 חֶמֶת, בְּרוּחָה סְבָרִים,
 וְאֵם אִיז צוֹוִישְׁעֻן דִּיא גְּרַעֲנַעֲזִי פּוֹן דְּמִשְׁק אוֹנֵד צוֹוִישְׁעֻן דִּיא גְּרַעֲנַעֲזִי פּוֹן חֶמֶת אוֹנֵד חֲצִיר
 הַתִּיכוֹן וְאֵם אִיז בִּיִּיא דִּיא גְּרַעֲנַעֲזִי פּוֹן חֲרֹן׃ 17 אוֹנֵד דִּיא גְּרַעֲנַעֲזִי זָאֵל זִיִּין פּוֹן דַּעֲם יִם
 אֵן קִיִּין חֲצִיר עֵיטוֹן, בִּיִּיא דִּיא גְּרַעֲנַעֲזִי פּוֹן דְּמִשְׁק אוֹנֵד פּוֹן דַּעַר צִפּוֹן—צִפּוֹן־זִיט, אוֹנֵד
 דִּיא גְּרַעֲנַעֲזִי פּוֹן חֶמֶת זָאֵל זִיִּין דִּיא צִפּוֹן־זִיט׃ 18 אוֹנֵד דָּאָם וַיִּינְקַעֲלֵן דַּעַר מִזְרַח־זִיט זָאֵל
 זִיִּין צוֹוִישְׁעֻן חֲרֹן אוֹנֵד צוֹוִישְׁעֻן דְּמִשְׁק, אוֹנֵד פּוֹן צוֹוִישְׁעֻן גְּלִלָד, אוֹנֵד פּוֹן צוֹוִישְׁעֻן אֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל זָאֵל זִיִּין דַּעַר יִרְדֵּן, פּוֹן דַּעַר גְּרַעֲנַעֲזִי בִיִּיא דַּעֲם יִם אֵן דַּעַר מִזְרַח־זִיט זָאֵלְט אִיָּהֶר מַעֲסִי
 שַׁעֻן, אוֹנֵד דָּאָם זָאֵל זִיִּין דִּיא מִזְרַח־זִיט׃ 19 אוֹנֵד דָּאָם וַיִּינְקַעֲלֵן אֵן דַּעַר דְּרוֹם־זִיט קִיִּין
 דְּרוֹם צוֹ זָאֵל זִיִּין פּוֹן תְּמָר בִּין מִי מִרִּיבּוֹת קִדְשׁ, צוֹ דַּעֲם שׁוֹזְעַנֵד פּוֹן דַּעֲם יִם הַגְּדוֹל,
 אוֹנֵד

אונד דאס איז דיא גרענעץ אן דער דרום-זייט: 20 אונד דיא מערב-זייט איז געוועזען דאס ים הגדול פון דער גרענעץ ביז קענענאיבער אונזא מען קומט קיין חמת, דאס איז דיא גרענעץ פון מערב-זייט: 21 אונד איהר זאלט צוטיילען דאס דאזיגע לאנד פאר אייף נאך דיא שבטים פון ישראל: 22 אונד עס וועט זיין, ווען איהר וועט דאריבער גורל ווארפען כדי עס צו אייף צו טיילען, אונד צו דיא פרעמדע וואס האלטען זיך אויף צווישען אייף, וואס האבען געווינען קינדער צווישען אייף, אזוי (זאלען דיא פרעמדע זיין) גראד אזוי וויא דיא היימישע צווישען דיא קינדער ישראל, מיט אייף זאלען וויא זייער גורל ווארפען אין דער ירושה צווישען דיא שבטים פון ישראל: 23 אונד עס וועט זיין, דאס אין וואס פאר א שבט דער גר האלט זיך אויף, דארט זאל מען איהם געבען זיינע ירושה, זאגט דער האר גאט:

קאפיטעל מח

1 אונד דאס זענען דיא נעמען פון דיא שבטים, פון דעם עק קענען צפון-זייט אויף דעם וועג קיין חתלון, אונזא מען קומט קיין חמת, חצר עינן, דיא גרענעץ פון דמשק קענען צפון, אן דער זייט פון חמת, אונד דאס זאל זיין צו איהם דיא מורח-זייט אונד מערב-זייט, איין חלק פאר דעם שבט דן: 2 אונד ביא דער גרענעץ פון דן, פון דער מורח-זייט ביז מערב-זייט, איין חלק פאר אשר: 3 אונד ביא דער גרענעץ פון אשר, פון דער מורח-זייט ביז מערב-זייט, איין חלק פאר נפתלי: 4 אונד ביא דער גרענעץ פון נפתלי, פון דער מורח-זייט ביז מערב-זייט, איין חלק פאר מנשה: 5 אונד ביא דער גרענעץ פון מנשה, פון דער מורח-זייט ביז מערב-זייט, איין חלק פאר אפרים: 6 אונד ביא דער גרענעץ פון אפרים, פון דער מורח-זייט ביז מערב-זייט, איין חלק פאר ראובן: 7 אונד ביא דער גרענעץ פון ראובן, פון דער מורח-זייט ביז מערב-זייט, איין חלק פאר יהודה: 8 אונד ביא דער גרענעץ פון יהודה, פון דער מורח-זייט ביז מערב-זייט, זאל זיין דיא אפשיידונג וואס איהר זאלט אפשיידען, פינף אונד צוואנציג טויזענד ראהר ברייט, אונד דיא לענג וויא איינעם פון דיא חלקים פון דער מורח-זייט ביז צו דער מערב-זייט, אונד דאס בית המקדש זאל זיין אין מיטען דערפון: 9 אונד דיא אפשיידונג וואס איהר וועט אפשיידען זאל זיין פאר דעם האר, דיא לענג פינף אונד צוואנציג טויזענד ראהר, אונד דיא ברייט צעהן טויזענד: 10 אונד דאס דאזיגע זאל זיין דיא הייליגע אפשיידונג פאר דיא כהנים, פון צפון-זייט, פינף אונד צוואנציג טויזענד, אונד פון מערב-זייט צעהן טויזענד ברייט, אונד פון מורח-זייט, צעהן טויזענד ברייט, אונד פון דרום-זייט, פינף אונד צוואנציג טויזענד דיא לענג, אונד דאס בית המקדש פון דעם האר זאל זיין אין דער מיטען דערפון: 11 אונד דאס זאל זיין פאר דיא געהייליגטע כהנים, פון דיא זידן פון צדוק, וואס היטען מיינע היטונג, וואס האבען זיך נישט פעראירט נאך דיא פער-אירונג פון דיא קינדער ישראל, (אדער) אזוי וויא דיא לויים האבען זיך פעראירט:

כ דעם הגדול ואת פאתימקנה נגבה: ופאתים הם הגדול
21 מבול עד-נחל לבוא חמת ואת פאתים: חלקם את
22 הארץ ואת לבם לשבטי ישראל: והנה חסלו אותה
בנחלה לבם ולתורים הערים בתוכם אשר-לדוד בנים
בתוכם ותי לבם כאורה בבני ישראל אתכם ופלו
23 בנחלה בתוך שבטי ישראל: והנה בשבט אשר-דוד הנה
אתם שם חתנו נחלתו ואם אדני יהיה:

מח

א ואלה שמות השבטים מקצה צפונה אל-יד הדרתחלון
לבוא חמת חצר עינן גבול דמשק צפונה אל-יד חמת
2 והחילו פאתיהם הם דן אחר: ועל גבול דן מפאת
3 קרים עד-פאת ימה אשר אחר: ועל גבול אשר מפאת
4 קרימה ועד-פאתיה נפתלי אחר: ועל גבול נפתלי
5 מפאת קרימה עד-פאת ימה מנשה אחר: ועל גבול
6 מנשה מפאת קרימה עד-פאת ימה אפרים אחר: ועל
7 גבול אפרים מפאת קרים ועד-פאתיה ראובן אחר:
8 ועל גבול ראובן מפאת קרים עד-פאת ימה יהודה אחר:
9 ועל גבול יהודה מפאת קרים עד-פאת ימה חתמה
התרומה אשר-תרימו ממשה ועשרים אלף רחב וארך
כאחר החלקים מפאת קרימה עד-פאת ימה והנה
9 המקדש בתוכו: התרומה אשר תרימו ליהוה ארך
י ממשה ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים: ואלולה
תהיה תרומתהקדש לכהנים צפונה ממשה ועשרים
אלף ומה רחב עשרת אלפים וקרימה רחב עשרת
אלפים ונגבה ארך ממשה ועשרים אלף והנה מקדש
11 יהוה בתוכו: לכהנים המקדש מבני צדוק אשר שמרו
משמרתו אשר לא-חשו בתעוה בני ישראל כאשר תעו

מערב־זייט איין חלק פאר יששכר:
 26 אונד בייא דער גרענעץ פון יששכר
 פון דער מזרח־זייט ביז מערב־זייט איין
 חלק פאר זבולן: 27 אונד בייא דער
 גרענעץ פון זבולן פון דער מזרח־זייט
 ביז מערב־זייט איין חלק פאר גד:
 28 אונד בייא דער גרענעץ פון גד צו
 דער דרום־זייט נאך דרום צו זאל זיין
 דיא גרענעץ פון חמר ביז מי מריבת
 קדש דער טייף בייא דעם ים הגדול:
 29 דאס איז דאס לאנד איבער וואס
 איהר זאלט גורל ווארפען וועגען דער
 נחלה פאר דיא שבטים פון ישראל,
 אונד דיא דאזיגע זענען זייער חלקים,
 זאגט דער האר נאט: 30 אונד דיא
 דאזיגע זענען דיא אויסגענג פון דער
 שטאט, קעגען צפון־זייט זאל זיין פיער
 טויזענד אונד פינף הונדערט באהערען
 מאס: 31 אונד דיא טויערן פון דער
 שטאט זאלען זיין נאך דיא נעמען פון
 דיא שבטים פון ישראל: דרייא טויערן אן דער
 צפון־זייט איין טויער פון ראובן,
 איין טויער פון יהודה, איין טויער פון לוי: 32
 אונד פונף הונדערט, אונד דרייא טויערן, אונד
 איין טויער פון יוסף, איין טויער פון
 בנימין, אונד איין טויער פון דן: 33 אונד אן
 דרום־זייט זאל נעמאסען ווערען פיער
 טויזענד אונד פינף הונדערט, אונד דרייא
 טויערן, איין טויער פון שמעון, איין טויער
 פון יששכר, אונד איין טויער פון זבולן: 34
 דיא מערב־זייט, פיער טויזענד אונד פינף
 הונדערט, אונד זייער טויערן דרייא, איין
 טויער פון גד, איין טויער פון אשר, אונד
 איין טויער פון נפתלי: 35 עס איז געוועזען
 רינגס ארום אקטעצערן טויערן, אונד
 דער נאמען פון דער שטאט פון דעם טאג
 אן זאל זיין יהודה שמה:

26 ומה יששכר אחד: ועל גבול יששכר מפאת קדימה
 27 עדפאת־מה זבולן אחד: ועל גבול זבולן מפאת קדימה
 28 עדפאת־מה גד אחד: ועל גבול גד אלפאת גב חמרה
 והנה גבול מחמר מי מריבת קדש נחלה שלחם הגדול:
 29 ואת הארץ אשר־תפילו מנחלה לשבטי ישראל ואלה
 5 מולקתם נאם אדני יהוה: ואלה תוצאת העיר
 31 מפאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים מדה: ושערי
 העיר על־שמות שבטי ישראל שערים שלשה צפונה
 32 שער ראובן אחד שער יהודה אחד שער לוי אחד: ואל
 פאת קדימה חמש מאות וארבעת אלפים ושערים
 שלשה ושער יוסף אחד שער בנימין אחד שער דן אחד:
 33 ופאת־נגבה חמש מאות וארבעת אלפים מדה ושערים
 שלשה שער שמעון אחד שער יששכר אחד שער זבולן
 34 אחד: ופאת־מה חמש מאות וארבעת אלפים ושערים
 שלשה שער גד אחד שער אשר אחד שער נפתלי אחד:
 קביב שמנה עשר אלף וששה־עיר מים יהנה שמה:

חוק

כיום הפסוקים של יחזקאל אלף ומאתים ושבעים ושלושה. כאל
 תערב על אפיקי מים כן נפשי תערב אליך אלהים סימן. וחציו.
 ויהי בעשתי עשרה שנה באחד לחדש. וסדריו תשעה ועשרים
 ותרעא אתו כי טוב הוא סימן:

אלע פסוקים פון דעם ספר יחזקאל זענען איין טויערן צווייא הונדערט אונד
 דרייא אונד זיבעציג; דיא העלפט דאפון איז קאפיטעל כ"ו א'; אונד האט אים
 גאנצען אכט אונד פירציג קאפיטלעך:

חוק ונתחוק

הושע

יְדַבֵּר יְהוָה וְאָשֶׁר הָיָה אֵלֵי הוֹשֵׁעַ בְּדַבְּאֵי בִימֵי עֲזָה
 יוֹתָם אֲתָו וְחֻקָּה מִלְכֵי הַיּוֹדָה וּבִימֵי יִרְבֵּעָם בְּדִינֵי יוֹאָשׁ
 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: תַּחֲלַת דְּבַר־יְהוָה בְּהוֹשֵׁעַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵי
 הוֹשֵׁעַ לֵךְ קִדְלָךְ אֶשֶׁת וְנָעִים וְלִלְךָ וְנָעִים קִרְוָה הַזֹּהֶה
 הָאָרֶץ מֵאַחֲרֵי יְהוָה: וְלִלְךָ וְנָחָף אֲחִיזָמָר בֶּת־דִּבְלָיִם
 וְהָרַר וְתִלְדֵּךְ לוֹ בֵּן: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו קְרָא שְׁמוֹ יִזְרְעֵאל
 בִּרְעוּד מַעַט וּפְקֻדָּתִי אֲתִדְמִי וְיִזְרְעֵאל עַל־בֵּית יְהוָה
 וְהוֹשִׁבְתִּי מִמְּלִכּוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל: וְהָיָה בְּיָמֵינוּ הָהוּא וְשִׁבְרֹתָי
 אֲתִי־קֶשֶׁת יִשְׂרָאֵל בְּעֵקֶם יִזְרְעֵאל: וְהָרַר עוֹד וְתִלְדֵּךְ בֶּת
 וַיֹּאמֶר לוֹ קְרָא שְׁמָהּ לֹא רַחֲמָה כִּי לֹא אוֹסִיף עוֹד אֶרְחֹם
 אֲתִי־בֵית יִשְׂרָאֵל כִּינְשָׂא אֶשָּׂא לָהֶם: וְאֲתִי־בֵית יְהוָה
 אֶרְחֹם וְהוֹשִׁעִים בְּיְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְלֹא אוֹשִׁיעִם בְּקֶשֶׁת
 וּבַחֶרֶב וּבְמִלְחָמָה בְּסוּסִים וּבַפָּרָשִׁים: וְתִמְנַל אֲתִי־לֹא
 רַחֲמָה וְהָרַר וְתִלְדֵּךְ בֵּן: וַיֹּאמֶר קְרָא שְׁמוֹ לֹא עֲמִי כִי־אֶחָם
 לֹא עֲמִי וְאֲנִי לֹא־אֶחָה לָּהֶם:

ב
 יְהוָה מִסְפֵּר בְּיִשְׂרָאֵל כְּחֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא־יִסָּד וְלֹא
 יִסָּפֵר וְהָיָה בְּמִקְוֵם אֲשֶׁר־יֹאמֶר לָהֶם לֹא־עָמִי אֶחָם
 וַיֹּאמֶר לָהֶם בְּנֵי אֱלֹהִים: וְנִקְבְּצוּ בְּגִירֵי־יְהוָה וּבְגִירֵי־יִשְׂרָאֵל
 וְהָיוּ וְשָׂמוּ לָהֶם רֹאשׁ אֶחָד וְעָלָו מִדֶּה־אֶרֶץ כִּי גִדּוּל יָם

1 דָּאָם וַיֹּאמֶר פֶּן דַּעַם הָאָר וְנָאֵם אִיז
 בַּעֲנוּעֻעֵן צוֹ הוֹשֵׁעַ בֶּן בָּאָרִי אִין דִּיא
 שָׁעַנ פֶּן עֲזָה יוֹתָם, אָחָה וְחֻקָּה דִּיא
 מִלְכִּים פֶּן יְהוּדָה, אוֹנֵד אִין דִּיא שָׁעַנ
 פֶּן יִרְבֵּעָם בֶּן יוֹאָשׁ קַעֲנוֹג פֶּן יִשְׂרָאֵל:
 2 אִים אָנְהִיב וְעֵן דַּעַר הָאָר הָאֵם בַּעֲ
 רַעַם דּוֹרָף הוֹשֵׁעַ, הָאֵם דַּעַר הָאָר בַּעֲנוּעֻעֻ
 צוֹ הוֹשֵׁעַ, בַּעַה אוֹנֵד נַעַם דִּיר אִינַע אֶשָּׁה
 זוֹנָה, אוֹנֵד זֵאל דִּיר בַּעֲנוּעֻעֻעֵן קִינְדַּעַר
 פֶּן זָנוּת, וַיֹּארִין דָּאָם לֹאֵד הָאֵם זִיף
 מוֹנָה בַּעֲנוּעֻעֻעֵן פְּדִי זִיף אֶפְצוֹקֶה־הָרַעַן
 פֶּן דַּעַם הָאָר: 3 אוֹנֵד עַר אִיז בַּעֲנוּעֻעֻעֵן
 אוֹנֵד עַר הָאֵם בַּעֲנוּעֻעֻעֵן גּוֹמֵר דִּיא טָאכ־
 טַעַר פֶּן דִּבְלָיִם, אוֹנֵד זֵאל אִיז טְרַאנְעֻנְדִּיג
 בַּעֲנוּעֻעֻעֵן אוֹנֵד זֵאל הָאֵם צוֹ אִיהֶם בַּעֲ
 נוּעֻעֻעֵן אַ זוֹהָן: 4 אוֹנֵד דַּעַר הָאָר הָאֵם

צוֹ אִיהֶם בַּעֲנוּעֻעֻעֵן, רוֹף זִיין נֶאֱמָען וְיִזְרְעֵאל, וַיֹּארִין נֶאֱדָא אַ קְלִינַע צִיט אַזִּיז וְעַל אִיף
 (מִיף נֹזֵם זִיין) בַּעֲשֻׁט־רַאפֶּען וְעֵנַעַן דַּעַם בְּלוּט פֶּן יִזְרְעֵאל אוֹיף דַּעַם הוֹינְעֻעֻנִיד פֶּן
 יְהוָה, אוֹנֵד אִיף וְעַל מֶאֱכַען אוֹיפ־הַעֲרַעַן דָּאָם מִלְכּוֹת פֶּן דַּעַם הוֹינְעֻעֻנִיד פֶּן יִשְׂרָאֵל:
 5 אוֹנֵד עַם נִעַם זִיין אֵן דַּעֲמוּעֻעֻעֻעֵן טָאג דָּאָם אִיף וְעַל צוֹבִרֶעֶכֶען דַּעַם בּוֹינְעֵן פֶּן
 יִשְׂרָאֵל אִין דַּעַם טְהָאָל פֶּן יִזְרְעֵאל: 6 אוֹנֵד זֵאל אִיז נֶאֱבֶאֱמָאָל טְרַאנְעֻנְדִּיג בַּעֲנוּעֻעֻעֵן,
 אוֹנֵד זֵאל הָאֵם בַּעֲנוּעֻעֻעֵן אַ טָאכֶטַעַר, אוֹנֵד עַר הָאֵם צוֹ אִיהֶם בַּעֲנוּעֻעֻעֵן, רוֹף אִיהֶר
 נֶאֱמָען לֹא רַחֲמָה, וַיֹּארִין אִיף וְעַל מִיף נִישׁ מַעַהַר מֶרְחַם זִיין אִיבַעַר דַּעַם הוֹינְעֻעֻנִיד
 פֶּן יִשְׂרָאֵל, כְּדִי אִיף זֵאל צוֹ זִיין פֶּרֶנְעֶכֶען (וִינְרַע זִינְד): 7 אָבַעַר אִיף וְעַל מִיף
 מֶרְחַם זִיין אִיבַעַר דַּעַם הוֹינְעֻעֻנִיד פֶּן יְהוּדָה, אוֹנֵד אִיף וְעַל זִיין הַעֲלָפֶען דּוֹרָף דַּעַם
 הָאָר וִינְרַע נֶאֱמָ, אוֹנֵד אִיף וְעַל זִיין נִישׁ הַעֲלָפֶען דּוֹרָף אַ בּוֹינְעֵן אוֹנֵד שְׁתַּעֲרַר אוֹנֵד
 מִלְחָמָה, אָדַעַר מִישׁ פֶּעַרַר אוֹנֵד רִישְׁטַעַר: 8 אוֹנֵד וְעֵן זֵאל הָאֵם אֶפְנַעֲנוּעֻעֻנִיד לֹא רַחֲמָה,
 אַזִּיז אִיז זֵאל וְיִזְרַעַר טְרַאנְעֻנְדִּיג בַּעֲנוּעֻעֻעֵן אוֹנֵד זֵאל הָאֵם בַּעֲנוּעֻעֻעֵן אַ זוֹהָן: 9 אוֹנֵד
 עַר הָאֵם בַּעֲנוּעֻעֻעֵן, רוֹף זִיין נֶאֱמָען לֹא עָמִי, וַיֹּארִין אִיהֶר זַעֲנִט נִישׁ מִיין פֶּאָלֶק, אוֹנֵד
 אִיף וְעַל נִישׁ זִיין אִינְרַע (נֶאֱמָ):

קאפיטעל ב

1 אוֹנֵד דָּאָךְ נִעַם זִיין דִּיא צֶאֱהָל פֶּן דִּיא קִינְדַּעַר יִשְׂרָאֵל אַזִּיז וַיֹּאֵר דַּעַר וַיֹּאמֶר
 פֶּן דַּעַם יָם נֶאֱמָם קַעַן נִישׁ בַּעֲמֶאֱשָׁעֵן אוֹנֵד נִישׁ בַּעֲצַהֲלִט וְעַרַעַן, אוֹנֵד עַם נִעַם
 זִיין אוֹיף דַּעַם אָרַט אַזִּיז עַם אִיז צוֹ זִיין בַּעֲנוּעֻעֻעֵן בַּעֲנוּעֻעֻעֵן (לֹא עָמִי) אִיהֶר זַעֲנִט
 נִישׁ מִיין פֶּאָלֶק, נִעַם מַעַן צוֹ זִיין זַאנְעַן, אִיהֶר זַעֲנִט דִּיא קִינְדַּעַר פֶּן דַּעַם
 לַעֲבַדִּינְעֵן נֶאֱמָ: 2 אוֹנֵד דִּיא קִינְדַּעַר פֶּן יְהוּדָה אוֹנֵד דִּיא קִינְדַּעַר פֶּן יִשְׂרָאֵל
 וְעַלֶּעֶן זִיף צוֹנֶאֱמָען פֶּרֶנְעֻעֻעֻעֵן, אוֹנֵד זִיין וְעַלֶּעֶן פֶּאָר זִיף מֶאֱכַען אִיין
 הוֹיפֶטֶמָאן, אוֹנֵד זִיין וְעַלֶּעֶן אַרוֹיפֶטֶנֶהן פֶּן דַּעַם לֹאֵד, וַיֹּארִין דַּעַר טָאג
 פֶּן יִזְרְעֵאל נִעַם זִיין גִּרוּם: 3 זַאנְט צוֹ אִינְרַע בְּרִידַעַר עָמִי, (אֵן מִיין פֶּאָלֶק) אוֹנֵד

3 וְהִנֵּה אֵמַר לְאֲחֵיכֶם עִמִּי וְלֹא־חִתִּיכֶם רַחֲמֵה: רַבּוֹ
 כַּמֶּכֶּם רַבּוֹ כִּדְרוֹ לֹא אֲשִׁי וְאֲנִי לֹא אִשָּׁה וְחֶסֶד
 ה' וְנִחָה מִשְׁפָּחָה וְנִאֲפִסְפָּחָה מִכֵּן שְׁדֵי: פֶּדֶשׁ אֲשִׁימֶנָּה
 עֲרֻמָּה וְהַעֲמִיתִי כִּי־סֵם הַחֲדָשָׁה וְשִׁמְתִּיהָ כְּמִדְבָּר וְשִׁתָּהּ
 6 כְּאֶרֶץ אֵלֶּה וְהִמָּתִיתָ כְּעֵמָּה: וְאִתְּכֵינָה לֹא אֵחָם כִּי
 7 בֵּן וְנָתַם הָמָּה: כִּי וְנָתַל אִמָּם וְזִקְנָה הָרָתָם כִּי
 אֲמַלְה אֶלֶּכָּה אֲחֵרִי מֵאֲבִי נָתַן לְחַמִּי וּמִמִּי צִמְרִי
 8 וְשִׁתִּי שָׁמַן וְשִׁנְיָ: לָכֵן הִנֵּי־נִשָּׁן אֲתִדְרֹכֶנָּה בְּסִרְסִים
 9 וְגִדְרִי אֲתִדְרֹכֶנָּה וְנִחִיבֻתָּהּ לֹא תִמָּצֵא: וְרִדְפָה אֶת־
 מֵאֲבִילָהּ וְלֹא־תִשָּׂא אִתָּם וְקִשְׁתָּם וְלֹא תִמָּצֵא וְאֲמַלְה
 אֶלֶכָּה וְאֲשִׁיבָה אֶל־אִשִּׁי הָרֹאשִׁון כִּי טוֹב לִי אִם מִשְׁתָּה:
 11 וְהָיָה לֹא דֹעָה כִּי אֲבִי נָתַתִּי לָהּ הֲדָן וְהַחֲדִישׁ
 וְהַדְּגִיר וְלִסְתֵּן הִרְבִּיתִי לָהּ וְחֶבֶד עָשִׂי לְבָעַל: לָכֵן אֲשִׁיב
 וְלִקְחֹתִי דִגְלִי בְּעִתּוֹ וְתִיבֹשִׁי בְּמִצְעֹר וְהַעֲלִיתִי צִמְרִי
 12 וְשִׁתִּי לְבָסוֹת אֲתִדְרֹכֶנָּה: וְעֵתָה אֶלֶּכָּה אֲתִדְרֹכֶנָּה
 13 לְעִי מֵאֲבִיכָה וְאִשִּׁי לֹא־יִצְלָלָה מִדֵּי: וְהִשְׁבֹּתִי כֹל־
 14 מִשְׁתִּי־הָהָּ הָהָּ הַדְּשָׁה וְשִׁבְתָּהּ וְכָל מִצְעָהּ: וְהַשְׁמִיתִי
 נִפְלֹה וְהִאֲנָתָה אֲשֶׁר אֲמַלְה אֲתָנָה הָמָּה לִי אֲשֶׁר נָתַתִּי
 15 לִי מֵאֲבִי וְשִׁמְתִּים לְעִי וְאֶלְכָתָם חַת הַשָּׂדֶה: וְשִׁכַּרְתִּי
 עֲלֶיהָ אֲתִיבִי בְּהַעֲלִים אֲשֶׁר תִּקְמֶנָּה לָהֶם וְתַעַד נִמְלָה
 וְהִלָּלְתָה וְתִלְךְ אֲחֵרִי מֵאֲבִיכָה וְאִתִּי שִׁכְתָּה נֹאסִידֶנָּה:
 16 לָכֵן הִנֵּה אֲנִי מִשְׁתִּי וְלִקְבָתִּיהָ הַמִּדְבָּר וְהִרְבִּיתִי עֲלֶיהָ
 17 לְבָה: וְנָתַתִּי לָהּ אֲתִדְרֹכֶנָּה מִשֶּׁם וְאִתְּעַמֵּק עֲכֹר לְפִתַּח
 תִּקְתָּה וְנִתְּתָה שָׁמָּה כִּי־נִשְׁרָה וְכִי־סֵם עֲלֹתָה מֵאֶרֶץ
 18 מִצְרַיִם: וְהָיָה כִּי־סִיחֶהוּא נֹאסִידֶנָּה תִּקְרָא אִשִּׁי
 19 וְלֹא־תִקְרָאֶלִּי עֹד בְּעָלִי: וְהִסִּירְתִּי אֲתִישְׁמֹת הַבְּעָלִים
 כ מִשֶּׁם וְלֹא־יִקְרָא עֹד בְּשִׁמְשִׁם: וְקִרְוִי לָהֶם בְּרִית בֵּין
 הָיָה עֲסִידֶת הַשָּׂדֶה וְעִסְיוֹף הַשָּׁמַיִם וְכֶסֶם הָאֲדָמָה
 גְּעִפִּינָעַן אִיהֶרֶע שְׁטַעְנָעַן: 9 אוֹנֵד זֵא נִועַט זֵא נִועַט זֵא נִועַט זֵא
 נִיט דַּעַרְבִּיכֶעַן זֵא נִועַט זֵא זִיכֶעַן אָבֶער נִיט גַּעֲפִינָעַן דַּעַרְבִּאָף נִועַט זֵא זִאנָעַן אִיף נִועַל
 גַּעַהן אוֹנֵד צוֹרִיקֶקֶהֶרֶען צו מִיין עֲרִשְׁטֶעַן מֵאָן וְנֵארִין עֵס אִיז מִיר דַּעַסְמָאָל בַּעֲסֶער גַּע־
 נִועַעַן זֵא אֲצִינֵד: 10 אָבֶער זֵא הָאָט נִיט גַּעוֹאָקֶסט אַז אִיף הָאָב צו אִיהֶר גַּעַעֲבֶעַן דָאָם
 קֵארִן אוֹנֵד דַּעַס זֵיין אוֹנֵד דָאָם עֲהֵל אוֹנֵד אִיף הָאָב צו אִיהֶר פַּעַרְמַעַרְשֶׁת דָאָם זִילְבֶער
 אוֹנֵד גָאָלֶה וְנָאָם זֵא הָאָט מִקְרִיב גַּעוֹעוֹעַעַן צו בַּעַל: 11 דָארֹם נִועַל אִיף צוֹרִיקֶקֶהֶרֶען
 אוֹנֵד אִיף נִועַל אֲנִיעַקֶנֶע־מַעַן מִיין קֵארִן אִין זֵינֶע צֵייט אוֹנֵד (אִויף) מִיין זֵיין אִין זֵינֶע גַע־
 שְׁטִימְטֶע צֵייט אוֹנֵד אִיף נִועַל אָפְטֶהוּן מִינֶע וְנָאָל אוֹנֵד מִיין פֿלאָקֶס (וְנָאָם זֵא הָאָט גַע־
 הָאָט) צו צוֹדַעַקֶען אִיהֶרֶע שָאָנֵד: 12 אוֹנֵד אֲצִינֵד נִועַל אִיף אָנְטֶפֿלֶע־קֶען אִיהֶרֶע שָאָנֵד
 פֿאַר דִיא אוֹינֶעַן פֿון אִיהֶרֶע לִיבְהָאָבֶערֶס אוֹנֵד קֵינֶער נִועַט זֵא קַעַעַן מִצִּיל זֵיין פֿון מִינֶע
 הָאָנֵד: 13 אוֹנֵד אִיף נִועַל פַּעַרְשְׁטֶערֶען אִיהֶרֶע פֿרִירֵד אוֹנֵד אִיהֶר פֿייעַרְשְׁטָאָן אוֹנֵד אִיהֶרֶע
 רֵאשִׁי חֲדָשִׁים אוֹנֵד אִיהֶרֶע שְׁבָתִים אוֹנֵד אֶלֶּע אִיהֶרֶע זָמִים טוֹבִים: 14 אוֹנֵד אִיף נִועַל פַּעַר־
 זִיכְטֶען אִיהֶר זֵינִיגְשְׁטָאָק אוֹנֵד אִיהֶרֶע פֿינֶעֶנְבִיימֶער פֿון נִועַלְכֶע זֵא הָאָט גַעוֹאָנְט זֵיין
 זַעַנֶען א מִתְּנֶה וְנָאָם מִינֶע לִיבְהָאָבֶערֶס הָאָבֶען צו מִיר גַעַעֲבֶעַן אוֹנֵד אִיף נִועַל זֵיין מֵאֲכַעַן
 צו א נִואָלֶה אוֹנֵד דִיא חִיּוֹת פֿון דַּעַס פַּעַלֵד נִועַלֶען זֵיין אוֹיפֶּע־סַעַן: 15 אוֹנֵד אִיף נִועַל אוֹיף
 אִיהֶר בְּרַעַנְנֶען דִיא שְׁטֵראָף נִועַעַן דִיא טַעַב פֿון דִיא בַּעַלִים וְנָאָם זֵיין הָאָבֶען צו זֵיין גַע־
 רֵיכְטֶערט אוֹנֵד זֵא הָאָט זִיךְ גַּעֲצִיעַרְט מִיט אִיהֶר נֶאָזִיגֵג אוֹנֵד מִיט אִיהֶר שְׁמוֹק אוֹנֵד זֵא
 אִיז נֶאָכְנֶעֶאָנְנֶען נֶאָף אִיהֶרֶע לִיבְהָאָבֶערֶס אָבֶער מִיךְ הָאָט זֵא פַּעַרְנֶע־סַעַן זִאנְט דַּעַר הָאָר:
 16 דָארֹם זַעַה אִיז נִועַל אִיף זֵא אִיבְּעַרְרַעַדֶען אוֹנֵד נִועַל זֵא פִּיהֶרֶען אִין דַּעַר מִדְבָּר
 אֲרִיין אוֹנֵד אִיף נִועַל רַעַדֶען צו אִיהֶר הָאָרִץ: 17 אוֹנֵד אִיף נִועַל צו אִיהֶר פֿון דָארֶט גַעַעַן
 אִיהֶרֶע זֵינִיגְעַרְשְׁטֶען אוֹנֵד דָאָם טֶהָאָל עֲכֹר פֿאַר א טֵיעַר פֿון הָאָפֿנוֹג אוֹנֵד זֵא נִועַט
 דָארֶט זִיגְנֶען אִיז זֵא אִין דִיא טַעַב פֿון אִיהֶרֶע יִיגְנֶעַד אוֹנֵד זֵא אִין דַּעַס טָאָג נִועַן זֵא
 אִיז אַרױפֶּעֶאָנְנֶען פֿון דַּעַס לָאָנֵד מִצְרַיִם: 18 אוֹנֵד עֵס נִועַט זֵיין אִין דַּעַסֶע־לִיבִינֶען טָאָג
 זִאנְט דַּעַר הָאָר אִיז נִועַט דִיא מִיךְ רױפֶען אִישִׁי מִיין מֵאָן אוֹנֵד דִיא נִיעַט מִיךְ נִיט מַעַהֵר
 רױפֶען בַּעַלִי: 19 וְנֵארִין אִיף נִועַל אֲנִיעַקֶטֶהוּן פֿון דִיין מוֹיֵל דִיא נַעַמֶען פֿון דִיא
 בַּעַלִים אוֹנֵד זֵא זִאלֶען נִיט מַעַהֵר גַּעֲדָאָכֵט נִועַרֶען בֵּיין זֵינֶע נַעַמֶען: 20 אוֹנֵד אִיף
 נִועַל אִין דַּעַס דָאָזִינֶען טָאָג פֿאַר זֵיין כּוֹרֶת בְּרִית זֵיין מִיט דִיא חִיּוֹת פֿון דַּעַס פַּעַלֶה
 אוֹנֵד מִיט דִיא פַּעַנֶעל פֿון דַּעַס הִימְעַל אוֹנֵד מִיט דִיא ווִידִמוֹנֵג פֿון דַּעַר עֶרֶד;
 אוֹנֵד

אונד ווייל דאס האט פערנעסען דיא תורה
פון דיין נאט, אזוי וועל איך אויף דייע
קינדער פערנעסען: 7 אזוי וויא זייא
האבען זיך געמעהרט, אזוי האבען זייא
קענען מיר געווינדנט, דאריבער וועל
איך וייער בבור אין שאנד פערטוישען:
8 דיא זינד (אפפער) פון מיין פאלק עסען
זייא אויף, אונד צו וייער זינד העבען זייא
אויף וייער פערלאנגען: 9 אונד דאס
פאלק וועט זיין אזוי וויא דער בור, אונד
איך וועל אויף איהם בעשטראפען וויינע
וועבען, אונד איך וועל איהם בעצאהלען
פון וועבען וייער בייען מעשים 10 אונד
זייא וועלען עסען אבער נישט וואס ווערען,
זייא וועלען מונה זיין אבער נישט אויס
ברעכען, ווארין זייא האבען פערלאזט
דעם האר צו היטען: 11 זנות אונד זיין
אונד שטארקער זיין געמט אונד דאס
הארץ: 12 מיין פאלק פרעגט אן בייא
זיין האלץ, אונד דורך זיין שטעקען זאגט
מען עס איהם אן, ווארין גייסט פון
זנות האט זייא פערפיהרט, אונד זייא
האבען זיך מונה געוועזען פון היטער
זייער נאט: 13 אויף דיא שפיין פון דיא

1 וחסכה תורת אלהך אשכח בך נסאני: כרם בן
2 חמאלי בביתם בקלון אמר: חטאת עמי יאכלו ואל
3 עמי ישאו נפשי: ומה כעס כלתו ופדתי קלי ורקי
4 ומללי אשכח לי: ואכלו ולא ישבעו הוץ ולא יפרצו
5 בראיתיהם קטבו לשמר: ועת וכן ותיחש יחלל:
6 עמי בעצו ישאל ומקל יעד לו כי רחם ונעים ותיח
7 חני מתחת אלהים: על ראשי ההרים תבדו ועל
8 הגבעות יקדו תחת אלה ולבנה ואלה כרשבו צלה
9 על לון תוניהם בעתים וכלותים תנאפיהם: לא אפסד
10 על בעותם כי תוניהם ועל בעותם כי תנאפיהם כרחם
11 עס הונות יפרדו ועס הקדשות תבדו ועס לא ירבו
12 ילכמו: אסונה אמה ישראל אל אשם היתה ואל
13 תבאו הגלגל וארמלעל בית אן וארמלעבש חיהיה:
14 כי כפרה מרה סר ישראל עמה דעם הנה ככש
15 במרחב: חבור עצבים אפרים הנדלו: סר סבאם
16 הנה הוץ אהבו הכו קלון מניה: צלר רחם אמה
17 בכנניה וקבו מכותם:

ה

א שמעו את הברכים ותקשיבו בית ישראל ובית המלך
האזני כי לכם המשפט בפה היותם למעשה ורשת
2 פרושה על תבור: ושתקו שטים העמיו ואני מפר
3 ללכם: אני דעתי אפרים וישראל לא יתקדו מני כי
4 עמה הונות אפרים נטמא ישראל: לא יתע מעללהם
5 לשוב אל אלהים כי רחם ונעים בך בך ואתיהיה לא
6 ידע: וענה נא ישראל בפני וישראל ואפרים יושלו
7 בעולם קשל נסיהיה עמם: בצאנם ובכרם ילכו
8 לבקש אתיהיה ולא ימצאו הלך מהם: ביהיה בך

בערג האבען זייא מקריב געוועזען קרבנות,
כערט, אונטער דיא ביימער אלון אונד לבנה אונד אלה, ווייל זייער שאמען איז גוט,
דאריבער טהון זיך איירע טעכטער מונה זיין, אונד איירע שנירים טהוען מנאף זיין:
14 איך וועל נישט איירע טעכטער בעשטראפען ווען זייא וועלען מונה זיין, אדער איירע
שנירים ווען זייא וועלען מנאף זיין, ווארין זייא זענען אפגעשליט מיט דיא זונות, אונד
מיט דיא קדשים טהוען זייא מקריב זיין קרבנות, דארום וועט דאס פאלק וואס פער
שטעהט נישט פאלען: 15 ווען דאס ישראל ביוט דין מונה, לאו דאך ויהיה נישט בער
שוילדיגט ווערען, אונד איהר זאלט נישט קומען קיין גלגל, אונד איהר זאלט נישט ארויפגעהן
קיין בית און, אונד איהר זאלט אויף נישט שווערען אז דער האר לעבט: 16 ווארין
ישראל האט אפגעקעהרט וויא א ווידערשפעניג קוד, אצונד וועט זייא דער האר וויי
דען אזוי וויא א לעמעלע אויף א ברייטען ארט: 17 אפרים האט זיך בעהעפט צו
אפגעטער, לאו איהם צו רוח: 18 זייער אלטער וויין איז וויער, זייא זענען זיך אימער
מונה, זייער ליבהאבערס וואס זענען זייער בעשיצער, ברענגען שאנד: 19 דער ווינד
האט זייא געפונדען אין איהרע פליגל, כדי זייא זאלען זיך שעמען וועבען זייער קרבנות:
קאפיטעל ה

1 הערמ דאס דאזיגע ווארט איהר בנהים, אונד פערנעמט עס איהר הויזעוונד פון ישראל,
אונד אויף איהר הויזעוונד פון דעם מלך פערנעמט עס, ווארין צו איך איז דאס משפט, ווייל
איהר זעט געוועזען פאר א נעץ אין מצפה, אונד איין אויסגעשפרייטעס נעץ איבער תבור:
2 אונד זייא זענען דורך זייער נארישקייטען טיף געוועזען, האמשע אויף בן געוועזען א
שטראף צו אלע: 3 איך קען דאך אפרים, אונד ישראל איז נישט פעהוילען פון מיר, ווארין
אצונד האסט דאס אפרים מונה געוועזען, אונד ישראל איז טמא געווארען: 4 זייא וועלען
נישט נאכגעבען זייער שלעכטע מעשים כדי צוריק צוקעהרען צו זייער נאט, ווארין ארום פון
זנות איז צווישען זייא, אונד זייא האבען נישט דערקענט דעם האר: 5 אבער דיא שטאלצהייט
פון ישראל וועט פאר זיין פנים אונטערטעניג ווערען, אונד ישראל אונד אפרים וועלען
שטרויכעלן דורך זייער זינד, ווא אויף יהודה וועט מיר זייא שטרויכעלן: 6 זייא זאלען געהן
מיט זייער שאף, אונד מיט זייער רינדער כדי נאט צו זוכען, אבער זייא וועלען איהם נישט גע
פינען, ער האט זיך פון זייא אונטעקעקעהרט: 7 זייא האבען געפעלשט א דעם האר,

ווארין זיין האבען געווינען פערעמדע
 קינדער, אצונד נעמט זיין איין חדש פער-
 צעהרען מיט זייער חלקים: 8 בלאזט
 שופר אין גבעה, דיא טראמפויט אין רמה,
 שאלט אין בית און, הינטער בנגמין:
 9 אפרים נעמט ווערען צו א פערטויסטונג
 אין דעם טאג פון שטראף, איך האב עס
 מיט טרייהייט בעקאנט געמאכט אין דיא
 שבטים פון ישראל: 10 דיא פירשטען פון
 יהודה זענען געווארען ווא דיא וואס ריקען
 אונזע דיא גרענעצן, איך וועל איבער זיין
 אויסטוסען מיין גרימזארן אזוי ווא דיא-
 סער: 11 אפרים איז אונטערדרוקט, אונד
 צושטויסען אין דעם משפט, ווייל ער האט
 געוואלט נאכגען נאך דעם (פאלשען)
 געבאט: 12 דארום וועל איך זיין צו
 אפרים ווא א מילב, אונד אזוי ווא פער-
 פוילטעס צו דעם הויזגעזינד פון יהודה:
 13 ווען אפרים האט איינגעזעהען זיינע
 קראנקהייט אונד יהודה זיינע וועטאג, אזוי
 איז אפרים אהינגעגאנגען צו אשור, אונד
 צו דעם מלך נרב, אבער ער האט אייך נישט
 געקענט היילען, אונד ער קען אייך נישט פון
 אייך אונזע טהון דיא וועקטאג: 14 ווארין

איך וועל זיין צו אפרים אזוי ווא א לייב, אונד ווא א יונגער לייב צו דעם הויזגעזינד פון
 יהודה, איך-ווא איך אליין וועל צוריקען, אונד איך וועל אונזעקענען, איך וועל אונזעך
 טראגען אונד קינער נעמט מציל זיין: 15 איך וועל געהן אונד צוריקקעהרען צו מיין
 ארט ביי ווא וועלען דערקענען זייער שולד אונד זיין וועלען וזכען מיין פנים, ווען
 עס וועט זיין זיין עג דענסמאל וועלען זיין מיך פריה וזכען:
 1
 לכו ונשובה אל-יהוה כי הוא סלח ורפאנו יד
 ורחשנו: ויטע מימם ביום השלישי וקמנו ונהגה
 לפניו: ונעצה נרפא לנשלת את-יהוה בשחר נכון
 מצאו ונבוא כלום לט כלמקוש יורה ארץ: מה אעשה
 לך אפרים מה אעשה-לך יהודה וחסדכם כענין-בקר
 ובטל משקים הלך: עליכן חצבתי בנבאים הרגתם
 באמר-רפי ומשפטך אור וצא: כי חסד חפצתי ולא-
 נבח ונעת אלהים מעלות: ונחמה כאדם עבדו בבית
 שם בגדו ביו: גלעד קרית פעלי און עקבה מדום:
 וכחבי איש גדודים חבר בנהים דרך וצאתי שבעה כי
 נקה עשוי: בבית ישראל ראיתי שערותי שם ונתי
 לאפרים נטמא ישראל: בסידודת שח קצר לך בשיחי
 שביח עמי:

קאפיטעל ו

1 קומט אונד לאמער צוריקקעהרען צו דעם האר, ווארין ער האט (אונס) צוריקען אבער
 ער נעמט אונס היילען, ער האט אונס געשלאגען אבער ער נעמט אונס ווידער פערבינדען:
 2 נאך צוויי טעג נעמט ער אונס דערקוויקען, אונד אין דעם דריטען טאג נעמט ער אונס
 אויפריכטען אונד מיר וועלען פאר איהם לעבען: 3 אונד מיר וועלען וויסען ווען מיר ווע-
 לען נאכגאנגען דעם האר צו דערקענען, אזוי ווא דיא אויסגאנג פון דעם מארגענשטערן
 וואס איז אונגעברייט, אונד ער נעמט קומען צו אונס אזוי ווא דיא דער רעגען, אונד אזוי ווא
 דער שפעט רעגען וואס געוואקסערט דיא ערד: 4 וואס זאל איך צו דיר טהון איז אפרים?
 וואס זאל איך צו דיר טהון איז יהודה? ווארין אייער חסד איז נאר אזוי ווא דיא דער פריה-
 מארגענדיגער וואלקען, אונד ווא דיא דער טהווא וואס פערנעקט אין דער פריה: 5 דאריבער
 האב איך ווא געהאקט דורך דיא נביאים, איך האב זיין געהרג'ט דורך דיא ווערשטער פון
 מיין מויל, אונד דיינע משפטים זאלען אויפגען ווא א ליכט: 6 ווארין איך האב פער-
 לאנגט חסד אונד נישט קרבנות, אונד דיא וויסענשאפט פון נאט מעהר ווא קרבן עולות:
 7 אבער זיין האבען עובר געוועזען מיין ברית אזוי ווא געוועהנליכע מענשען, דארט
 האבען זיין קענען מיר געפעלשט: 8 גלעד איז א שטאט אזווא מען טהוט אומרעכט,
 אונד איז פערקרימט געגען בלוט-שולד: 9 אונד אזוי ווא א באנדע רייבער לויפערן אויף
 א מענש אזוי טהוען עס דיא חברותה פון דיא פהנים, זיין מארדען אויף דעם וועג קיין
 שכם, ווארין זיין טהון שלעכטעס: 10 איך האב געזעהען א שוידערהאפטע זאך אין
 דעם הויזגעזינד פון ישראל, דארט האט זיך אפרים מונה געוועזען, אונד ישראל האט
 זיך מטמא געוועזען: 11 אויך פאר דיר, איז יהודה איז א שניט צייט בעשטימט, ווען
 איך וועל צוריקברענגען דיא געפאנגענשאפט פון מיין פאלק:

1 ווען איך וועל ישראל היילען אזוי וועט
דיא זינד פון אפרים אנטפלעקט ווערען,
איך דיא שלעכטיגקייט פון שמרון, ווארין
זיין ווערקען נאר פאלשקייט, אונד דער
גב קומט אריין, אונד א (רויבער) מוהנה
פערשפרייט זיך דרויסען: 2 אונד זיין
טראכטען נישט אין זייער הארץ דאס איך
בעדענק אלע זייער שלעכטיגקייט, אצונד
האבען זיין ארומגערינגט זייער שלעכטע
מעשים, זיין זענען געוועזען פאר מיין
פנים: 3 אין זייער שלעכטיגקייטען פרייט
זיך דער מלך, אונד דיא פירשטען אין
זייער ליבען: 4 זיין זענען אלע נאפנים,
אזוי ווי א באקאנטע ווערט אנגעצויג
דען פון דעם בעקער, וואס רוהט נאר פון
אויפנועקען, אונד קנעט דעם טייג ביז עס
ווערט זויצער: 5 אין דעם טאג פון אונזער
קעניג, זענען דיא פירשטען קראנק גע-
ווארען פון דער היץ וועגען דעם טייג, ער
האט זיינע האנד אויסגעשטערקט צו דיא
שפעטער: 6 ווארין זיין האבען גאהענט
געמאכט זייער הערצער וויא איין אויבען,
ווייל זיין האבען געלויפערט, זייער בער-
קערס האבען געשלאפען דיא גאנצע
נאכט, אין דעם פריהמארגען ברענט ער אזוי וויא א פייער-פלאם: 7 זיין דערהייערען
זיך אלע אזוי וויא איין אויבען, אונד זיין פערברענגען זייער שופטים, אלע זייער מלכים
זענען געפאלען, קיינער פון זיין האט צו מיר גערופען: 8 אפרים וועט צומישט ווערען
צווישען אנדערע פעלקער, אפרים איז געווארען וויא א קוכען וואס איז נישט אויפגעקערט
געווארען: 9 פערעמדע עסען אויף זיין כח, אונד ער ווייסט עס נישט, יא ווען איך עלטער
אונד שטאנדיג איז צו איהם אנגעקומען, דאך האט ער עס נישט געוואוסט: 10 האטשע
דיא שטאלצהייט פון ישראל וועט פאר זיין פנים אונטערשטעניג ווערען, פון דעסטוועגען
האבען זיין זיך נישט צוריקגעקערט צו דעם האר זייער נאט, אונד אין דעם אלעם האבען
זיין איהם נישט געזוכט (אדער אנגעבעטען): 11 אונד אפרים איז געווארען, אזוי וויא א
נארישע טויב וואס האט קיין הארץ, זיין האבען גערופען מצרים, זיין זענען געגאנגען
קיין אשור: 12 ווען זיין וועלען אהינגעהן אזוי וועל איך איבער זיין אויסשפרייטען מיין
נעץ, איך וועל זיין ארומגעברענגען אזוי וויא פעגל פון דעם הימעל, איך וועל זיין
געשטראפען אזוי וויא מען האט עס געלאזט הערען צו זייער פערזאמלונגען: 13 אזי
וועה צו זיין! ווארין זיין זענען פערזאמלעט געווארען פון מיר, איין אונגליק איז צו זיין
ווייל זיין האבען קענען מיר געזינדיגט! איך האב זיין געוואלט אויסלעזען, אבער זיין
האבען איבער מיר ליבען גערעט: 14 אונד זיין האבען נישט צו מיר געשריען מיט זייער
הארץ, ווען זיין האבען געקלאגט אויף זייער געלענער, וועגען דעם קארן אונד וויין וואס
זיין האבען איינגעזאמעלט אין זייער שיינערס האבען זיין זיך פון מיר אפגעקערט:
15 אונד איך האב זיין געשטראפט (אונד דערמיט) האב איך געשטארקט זייער ארעמס,
אונד דאך האבען זיין איבער מיר שלעכטעס געדענקט: 16 זיין קעהרען זיך נישט אום
צו דעם אויבערשטען, זיין זענען אזוי וויא א פאלשער בויגען, זייער פירשטען וועלען
פאלען דורך דעם שווערד, וועגען דעם צארן פון איהרע צונג, דאס וועט זיין זייער גע-
שפעט אין דעם לאנד מצרים:

1 נעם דעם שופר צו דיין (מויל) בוימען, אזוי וויא איין אדלער זאל ער קומען קענען דעם
הארים הוי, ווייל ער האט עובר געוועזען מיין ברית, אונד זיין האבען מוכר געוועזען אין
מינע תורה: 2 זיין, דיא ישראל, וועלען צו מיר שרייען, מיין נאט, מיר קענען דיר!
3 ישראל האט דאס גוטע פערזאמען, דער פינד זאל זיין נאכאנען: 4 זיין
האבען זיך אנגעשטעלט מלכים, אבער נישט פון מיר, זיין האבען פירשטען

1 כרפא לישראל ונגלה עון אפרים ורעות שמרון כי
2 פעלו שקר ונחב: ווא פשט גדוד בחזק: וכלאמרו
לכלבם כל דעתם וברתי עמה סבבים מעלליהם נד
3 פני הוי: ברעתם ושמרון וכלבשתם שרים:
4 כלם נאפים כמו תמר בערה מאפה ושבות מער
5 מלוש בצץ ערהמעתו: וזם מלכנו החלו שרים חמת
6 מנין משך דו את לבעים: כירקבו כמער לבם בארם
7 כל הלילה יען אפרים בכר הוא בער כאש להכרה:
8 כלם חמו כחור ואכלו את שפמיתם כל מלכותם נפלו
9 אדקרא בהם אלי: אפרים בעמים הוא וחבול אפרים
10 הנה ענה בלי הפכה: אכלו גרים כחי הוא לא יע
11 נסדובה ורקח בו הוא לא ידע: ועתה נאדשאל
כפני ולאשבו אליהם ולהלום ולא בקשיו בכל
11 זאת: ותי אפרים כיתה פוחה אין לב מצרים קראו
12 אשור הלכו: כאשר ילכו אפרוש עליהם רשתי כעוף
13 השמים אורבים אסירים בשמע לעדחם: אי להם בר
14 גרדי מלני עד להם כרפשעי כי ואני אפרים תלמה
15 דברו עלי כובים: ולא יזקון אלי כלם כי ילילו על
16 משבבותם על דגן ותרש יתגורו יסורו כי: ואני
16 יסיתי תוקתי ורעותם ואל השברע: לשבו ולא על
הוי בקשת רמה ופלו כתרב שריהם מעט לשונם ו
לעם בארץ מצרים:

ח

א אלהיך שפר כנשר עליבית ידוה יען עברו בריתי
2 ועלחיתני פשע: לי וצקני אלהי דעקני ישראל: ונח
4 ישראל טוב איב ידפס: הם המלכיו ולא ממני השיר

פון גבעה, דארום וועט ער זייערע זינד
 געדענקען אונד ער וועט זייערע זינד גע-
 שטראפען: 10 איך האב ישראל געפונען
 אזוי וויא ווייניגרייכען אין דער מדבר, איך
 האב געזעהן איירע עלטערן אזוי וויא
 איינע ערשט צייטנע פייג אויף דעם פייג
 גענעבום, אבער וויא זענען אהינגעגאנגען
 צו בעל-פעור, אונד וויא האבען זיך אפגע-
 שיידט צו שאנד, אונד וויא זענען אומקער-
 דיג געווארען דורך זייערע ליבהאבערס:
 11 וואס אפרים אנטעלאנגט, זייער פבד
 וועט אנוועקפליהען אזוי וויא א פויגל,
 פון דער געבורט, אונד פון דעם מוטערס-
 לייב, אונד פון דער שוואנגערשאפט אן:
 12 האמטשע וויא וועלען דערציהען זייערע
 קינדער דאך וועל איך וויא קינדערלויז
 מאכען, אז קיינע מענטשען זאלען איבער-
 בלייבען, ווארן עס וועט אויך וועה צו וויא
 זיין ווען איך וועל מיך פון וויא אפטהון!
 13 אפרים איז אזוי וויא צור, וואס איך
 האב געזעהען געפלאנצט אין א ליבליכען
 ארט, אפרים זאל ארויסברענגען זיינע
 קינדער צו דיא דערשלאגערס: 14 אזוי
 האר! גיב צו וויא, וואס דא ווילסט געבען,

גיב צו וויא א מוטערלייב וואס טהוט מפיל זיין אונד פערדארטשע ברייטשען: 15 אלע זייערע
 שלעכטקייטען זענען אין גלגל, ווארן דארט האב איך וויא פיינד געהאט וועגען זייערע
 שלעכטע מעשים, אונד איך וועל וויא ארויסטרייבען פון מיין הויז, איך וועל וויא נישט
 מעהר ליבען, אלע זייערע הארען זענען אפגעקערט: 16 אפרים איז געשלאגען געווארען,
 זייערע ווארצעלן זענען פערדארט, וויא וועלען קיינע פירות נישט טראגען, ווא, האמטשע
 וויא וועלען געוואונגען, דאך וועל איך טייטשען דאס גלייטגיגטע פון זייער בויך: 17 מיין
 גאט וועט וויא פערווארפען, ווייל וויא האבען איהם נישט געהאקט, אונד וויא וועלען פער-
 וואנגעלט ווערען (נע נד זיין) צווישען דיא גוים:

קאפיטעל י

1 וישראל איז איין אויסגעלעדיגטער ווייניגשאט, זיינע פירות זענען גלייך צו איהם, אזוי
 וויא זיינע פירות ווערען פערמעהרט אזוי פערמעהרט ער אויף זיינע מזבחות, אונד דאך
 דיא גוטיגקייט פון זיין לאנד האבען וויא זייערע מצבות גוט געמאכט: 2 זייער הארץ איז
 צוטיילט, אצונד וועלען וויא געשוילדיגט ווערען, ער וועט זייערע מזבחות אפברעכען, אונד
 זייערע מצבות צושטערען: 3 ווארן אצונד וועלען וויא זאגען, מיר האבען קיין מלך, ווייל
 מיר האבען נישט מורא געהאט פאר גאט; וואס זאל דען דער מלך פאר אונס טהון? 4 וויא
 רעדען (אומקעכטע) ווערטער, וויא שווערען פאלש ווען וויא זענען פורת ברית, אונד ער
 האט דאס משפט געמאכט בליהען אזוי וויא גיפט אויף דיא גערנגלעך פון דעם פעלד:
 5 דיא אייגנזאמערס פון שמרון וועלען זיך פארקטען פאר דיא קעלבער פון בית און,
 ווארן זיין פאלק וועט דאריבער טרויערן אבער זיינע פהנים וואס פלעגען זיך פרייען
 וועגען זיין פבד (וועלען טרויערן) ווייל עס איז פון וויא פערטריבען געווארען: 6 דאס
 וועט אויך אהינגעבראכט ווערען צו אשור אלס מתנה פאר דעם מלך רב, אפרים וועט
 נעמען א בושא, אונד ישראל וועט פערשעמט ווערען וועגען זיינע עצה: 7 שמרון וועט
 פערטילגט ווערען מיט איהר קעיג, אזוי וויא דער שוים אויף דעם וואסער: 8 אונד דיא
 גמות פון בית און וועלען פערטילגט ווערען וועגען דער זינד פון ישראל, דערנער וועלען
 אויפנעהן אויף זייערע מזבחות, אונד וויא וועלען זאגען צו דיא בערג, געדעקט אונס, אונד
 צו דיא בערגלעך פאלט אויף אונס: 9 אזוי ישראל, דא האסט געזינדיגט פון דיא
 טעג פון גבעה און, דארט זענען וויא שטעקן געבליבען, דיא מלחמה אין גבעה
 קענען

הנבחה ויבד עולם יסוד חמאם: כענבים במדבר
 מצאתי ישראל כבכורה בחאנה בראשיתה ראיתי
 אבותיהם המה באו בעל-פעור ויחורו לפשת והיו
 11 שקצים כחמאם: אפרים כסף ותשפח כבודם מלכה
 12 ומכסן ומתרון: כי אסתרלו אחיביהם ושכלתים
 13 מאדם כרנמאי להם בשורי מים: אפרים כאשר
 ראיתי לצור שותלה בנה ואפרים להוציא אלדורג
 14 בני: תדלקם יהוה מרתחן תדלקם חם משביל
 15 ויהים צמקם: בלדתם בליל ברשם שנאותם על
 16 רע משללהם מבתי ארשם לא אסוף אהבתם כל-
 17 יושביהם סורים: הנה אפרים שרשם ויש פרי בלו-
 יושבו גם כי יגדלו והמתי מחמרי בטנם: ימאס אלחי
 כי לא שמעו לו והיו נדדים ביום:

א נפן בוכן ישראל פרי ושוהלו קרב, לפרי הרבה
 2 למובדות בטוב לארצו הטוב מצבות: חלק להם עתה
 3 ואשמו ויא יצרם מובחיתם ישרד מצבותם: כי עתה
 יאמרו אין מלך לט כי לא נאט אחיזה והמלך מר
 4 יעשה לנו: הדור דברים אלות שוא כרת ברית ופרח
 5 בראש משפט על חלמי שדי: לעלות בית און וירו
 6 שכן שמרון בראבל עליו עמי וכמרו עליו גילו על-
 7 כבודו כרגל ממש: נסאותו לאשור ויכל מתנה למלך
 8 ויב בשנה אפרים ויח ויבש ישראל מצותיו: נדמה
 9 שמרון מלכה כקאף על-פנימם: ושמרו במית און
 10 חמאט ישראל קוז ורדור יעלה על-מובדותם ואמרו
 11 לחרם בסני ולגבשות נפלו עלינו: מימי הנבחה
 חמאט ישראל שם עמדו לאחשינם בוכיה מלחמה

על-בני-עליו: באותי ואפרסם ואספם עליהם עמים באסרם
 לשתי ענותם: ואפרים עולה מלמדה אבתיה לדוש ואני
 עברתי על-טוב צואה ארכים אפרים דרוש יהודה
 ישוד-לו יעקב: ורעו לכם לצדקה קצרו לפתחם עניו
 לכם נור ועת לדרוש את-יהוה עד-יבוא יודוק צדק לכם:
 הרשתם-רשע עולתה קצרתם אכלתם פרי-בכש כר
 בכשת בדרבך ברכ נבורך: וקאם שאן בעמך וכל
 מבקרך ישוד כשד שלמן בית ארבל ביום מלחמה
 אם-על-בנים רמשה: בכה עשה לכם בית-אל מפני רעת
 רשתכם בשחר נדמה נדמה מלך ישראל:

יא
 כי נער ישראל ואהבה וממערם קראתי לבני: קרא א
 להם בן חלקו מפניהם לבעלים וברו ולפסלים וקמרו:
 ואני תרגלתי לאפרים קחם על-דעותיו ולא ידעו כי
 רפאתים: בחבלי אדם אמשכם בעבותות אהבה ואהיה
 להם כמורמי על-על לחדם ואם אליו אכיל: לא ישוב
 אל-ארץ מצרים ואשור הוא מלכו כי מאנו לשוב: וחלה
 חרב בקצרו וכלתה בדי ואכלה ממנוצותם: ועמי
 תלואים למשובתי ואעל וקראו יחד לא ירומם: איד
 אתקן אפרים אמןך ישראל איד אתקן בארמה אשומך
 כצבאם נדפד על-לבי יחד נקמו נחמי: לא אעשה
 חרון אפי לא אשוב לשנת אפרים כי אל אנכי ולא
 אש בדרבך קדוש ולא אבא בערי: אחרי ותה ילכו
 בארצה ישאן בידוא ישאן ותרדו בנים מים: וחרו
 כצפול ממערם ובינה מארץ אשור והושבתם על-
 בתיהם ואסידוה:

קענען דיא אומבנערעכטע קינדער האט
 וייה ניש דערנרייכט: 10 עס איז מיין
 פערלאנגען דאס איך זאל וייה בעשטרא-
 פען, אונד קענען וייה האבען זיך פעלקער
 פערזאמלט, ווען וייה וועלען בעשטראפט
 ווערען ווענען זייער צוויי זינדען:
 11 אבער אפרים איז א בעלעהרטעם קאלב,
 וואס האט ליב צו דרעשען, אונד איך בין
 אריבערגעגאנגען איבער איהר (שענעם)
 גוטען האלו, איך וועל אפרים מאכען ריי-
 טען, יהודה זאל אקערן, אונד יעקב זאל
 (דאס פעלד) צוברעקלען: 12 זייעט צו
 אייך אין גערעכטיגקייט, כדי איהר זאלט
 איינזאמעלן נאך דעם חסד, אקערט אייך
 איין אקער, ווארין עס איז צייט גאט צו
 וזען, ביז ער וועט קומען אונד וועט
 אויף אייך לאזען רענגען גערעכטיגקייט:
 13 איהר האט אבער געאקערט רשעת
 אונד איהר האט געשניטען אומרעכט,
 דארום האט איהר גענעסען דיא פירות פון
 אייער לייקענען, ווייל דוא האבט דיך
 פערזוכערט אויף דייע ווענען אונד אין
 דייע פילע גבורים: 14 אונד דארום וועט

אויפשמעטן א געטימלע צווישען דיין פאלק, אונד אלע דייע פעסטונגען וועלען צושטערט
 ווערען, גראד אזוי וויא שלמן האט בית ארבל צושטערט אין דעם טאג פון דער מלחמה,
 דיא מוטרע וועט צושפאלטען ווערען מיט איהרע קינדער: 15 גראד אזוי וועט צו אייך
 בית-אל מהוק, פון ווענען דעם שלעכטען פון אייערע שלעכטיגקייט, אין דעם פריהמארקען
 זאל דער מלך פון ישראל געוויס אומקומען:

קאפיטעל יא

1 ווען ישראל איז געוועזען א יונג (קינד) אזוי האב איך איהם געליבט, אונד אויס מצרים האב
 איך גערופען מיין ווהן: 2 אונד ווען וייה האבען וייה גערופען, אזוי זענען וייה פאר וייה
 אנועקגעגאנגען, וייה האבען מקריב געוועזען צו דיא בעלים, אונד צו דיא געצענבילדער
 האבען וייה גערייכערט: 3 איך האב אויך אפרים געלערנט צו בעהן, איך האב וייה אויפגענו-
 מען אויף מיינע ארעמס, אבער וייה האבען ניש געוואוסט אז איך האב וייה געוואלט היילען:
 4 איך האב וייה געצויגען מיט שטריק פון מענשען, מיט גראבע שטריק פון ליבשאפט, אונד
 איך בין צו וייה געוועזען אזוי וויא דאס נעמען אונזען דאס נאך פון דיא באקען, אונד איך
 האב צו איהם גענייגט עסען: 5 ער זאל ניש צוריקהערען קיין מצרים, אבער אשור וועט זיין
 מלך זיין, ווייל וייה ווילען זיך ניש (צומיר) אומקעהרען: 6 אונד א שווערד וועט רוהען אין
 זיינע שטעט, אונד עס וועט פערצעהרען זיינע גבורים אונד וועט וייה פערדארבען ווענען
 זייער עצות: 7 אבער מיין פאלק זענען מסופק אויב וייה זאלען זיך צו מיר אומקעהרען, אונד
 האמטשע מען רופט וייה צוריק צוקומען צו דעם אויבערשטען דאך ווילען וייה זיך ניש צוזא-
 מען דערהעבען: 8 אוי אפרים, וויא זאל איך דיך אפגעבען? וויא זאל איך דיך איבערשענטי-
 פערן, אוי ישראל? וויא זאל איך דיך איבערגעבען וויא אדמה? וויא זאל איך דיך מאכען
 אזוי וויא צבואים? מיין הארץ איז אין מיר פערדרעהט, מיינע דערבארמקייטען זענען אין
 מיר בייה אייגנאנדער דערהיצט געווארען: 9 איך וועל ניש מהגן אזוי וויא מיין גרימזארן איה,
 איך וועל מיך ניש אומקעהרען כדי אפרים צו פערדארבען, ווארין איך בין גאט אונד ניש א
 מענש, איך בין דער הייליגער צווישען דיר אונד איך וועל ניש אריינקומען אין דיא שטאט:
 10 וייה וועלען דעם האר באקבעהן, ער וועט שרייען אזוי וויא א לייב, ווארין ווען ער
 וועט שרייען אזוי וועלען דיא קינדער אין מערב-זייט ציטערן: 11 וייה וועלען ציטערן
 אזוי וויא א פויגעל אויס מצרים, אונד וויא א טויב פון דעם לאנד אשור, אונד איך וועל
 וייה געזעצען אין זייער הייזער, זאגט דער האר:

קאפיטעל יב

1 אפרים האט מיך ארוםגערינגעלט מיט ליבען, אונד דאס הויזגעזינד פון ישראל מיט בעטריגערייא, אבער יהודה הערשט נאך מיט גאט, אונד איז געטרייא מיט דאס הייליגע: 2 אפרים דערנעהרט זיך פון דעם הוינד, אונד נאנט נאך דעם מורח-הוינד, אלע טאג פערמערט ער ליבען, אונד רויבע-רייא, אונד זיין האבען פורת ברית גענוע-זען מיט אשור, אונד קיין מצרים ווערט עהל געברענגט: 3 דער האר האט אויף א קריג מיט יהודה, אונד ער וועט יעקב בעשטרא-פען נאך זיינע וועגען, אונד נאך זיינע שלעכטע מעשים וועט ער איהם צוריק-קערען: 4 ווארין שוין אין זיין מושערים בויף האט ער זיין ברודער ביא דעם טריט אנגענומען, אונד מיט זיין פח האט ער געהערשט איבער גאט: 5 ער האט געהערשט איבער דעם מלאך אונד ער איז איהם בייגעקומען, ער האט געוויינט אונד ער האט צו איהם געבעטען, ער האט איהם געפונען אין בית אל, אונד דארט האט ער מיט אונס גערעט: 6 דאס איז גענוענען יהודה דער גאט פון דיא תחלות, יהודה איז זיין געדעכטעניס: 7 דאריבער זאלט דא דיע צוריקקערען צו זיין גאט, דא זאלסט היטען חסד אונד משפט, אונד דא זאלסט געשטענדיג האפען אויף זיין גאט: 8 (אבער ער איז נויא) א סוחר וואס האט אין זיינע האנד פאלשע וואגשאלען, ער האט ליב צו אונטערדרי-קען: 9 אונד אפרים האט געזאגט, איך בין דאך רייך געווארען, איך האב פאר מיר אויס-געפינען א פערמענען, אין אלע מיינע ארבייט וועט מען נישט אויסגעפינען איין אומרעכט וואס איז א זינד: 10 אבער איך בין דער האר זיין גאט פון דעם לאנד מצרים הער, איך וועל דיע נאך מאכען וואוינען אין געצעלטען אזוי וויא אין דא טעג פון יום טוב (סוכות): 11 אונד איך האב אויך גערעט דורך דיא נביאים, אונד איך האב פערמערט גבולות, אונד דורך דיא נביאים האב איך גערעט (משלים) גלייכניסע: 12 איז דען אומרעכט אין גלעד? גאט וויא זענען פאלש געווארען, אין גלגל האבען זיין געשאכטען אקסען אלס קרבנות, אויך ווירע מזבחות, זענען אזוי וויא הויפער-שטיינער אויף דיא גערגלעך פון דעם פעלד: 13 אונד יעקב איז אנגלאפען צו דעם פעלד פון ארם, אונד ישראל האט געדינט פאר א חייב, אונד פאר א ווייב האט ער געהיט (דיא שאף): 14 אונד דורך א גביא האט גאט ארויפגע-ברענגט ישראל אויס מצרים, אונד דורך א גביא האט ער זיין געהיט: 15 אפרים האט איהם ביטערליך דערצארנט, דאריבער וועט זיין בלוט אויף איהם צוריקגעלאזט ווערען, אונד זיין האר וועט זיינע שאנד צו איהם צוריקקערען:

קאפיטעל יג

1 ווען אפרים האט גערעט מיט ציטערניס אזוי האט ער זיך דערהויבען אין ישראל, אבער ווען ער האט זיך פערזינדיגט דורך בעל אזוי איז ער געשטארבען: 2 אבער אצונד האבען זיין געמערט צו זינדיגען, אונד זיין האבען זיך געמאכט א געזאכטענעם געצענגילד פון זייער זילבער, אונד געצען נאך זייער אייגענעם פערשטאנד, גאר אים גאנצען דיא אר-בייט פון א קינסטלער, זיין זאגען צו זיין, לאזען דיא מענטשען וואס זענען צו זיין מקריב קרבנות קישען דיא קעלבער: 3 דאריבער וועלען זיין זיין וויא דיא פריהמארבער וואלקען, אונד אזוי וויא דער טהוי פון דער פריה וואס פערבעט, אונד אזוי וויא שטרוי וואס דער שטורמווינד בלאזט אנוועק פון דיא שיייער, אונד אזוי וויא דער רויף וואס געהט ארויס פון דעם פענסטער: 4 אבער איך בין דער האר זיין גאט, (וואס האט דיע ארויפגעבראכט) פון דעם לאנד מצרים, אונד חוץ מיר זאלסט דא קיין אנדערן גאט קענען, ווארין

יב

יב

א סכנתי בלחש אפרים ובמקרה בית ישראל ויהיה ער
2 דר עסאל ועמידושים נאמן: אפרים רעה רוח ויהיה
קלים בלתיים קוב ושר רבה וברית עסיאשור ובריתו
3 ושמן למצרים ויכל: ורוב ליהיה עמידוה ולספר על
4 ועקב כדרכו כמעללי ישוב לו: כעמן עקב את-אחיו
5 וזבאנו שרה את-אלהים: ושר אלמלאך וכל ברה
6 וחתנך לו בית אל ימאנו ושמ דבר עמנו: ויהיה
7 אליו הצבאות דנה וברו: ואהה באלהך חסוב חסד
8 ומשפט שמו ובה אל-אלהך חסיד: כעמן ברו מאונ
9 מרמה לעשק אהב: ויאמר אפרים אך עשרתי מצאתי
10 און לי בלתיני לא ימצאלי עון אשרחטא: ואנכי
11 ויהיה אלהך מארץ מצרים עד אשריך באלהים כימי
12 מיני: ובריתי עליהביאים ואנכי חנו הרבותי ובר
13 הנביאים אדמו: אסגלך און אד-שואו היו בגלגל
14 שורים וברו גם מנחותם בגלים על תלמי שר: וברכה
יעקב שרה ארם ויעבד ישראל באשה ובאשה שמר:
14 ובנביא העלה דנה את-ישראל ממצרים ובנביא נשמה:
טו הכעים אפרים ממיתרים ודמו עליו ויש ותרפאו ישוב
לו אדניו:

יג

א בדרך אפרים רחם הוא ישראל ואשם בעל
2 נמת: ועתה יספח לחטא ונעשו להם מסכה מספסם
לחבונם עצבים מעשה תרשים בלה להם הם אמרים
3 ובתי אדם עולים וישקו: לכו יהיו כענן-בקר וכסל
4 משקים הלך במן ויסר מנח וקשען מארבה: ואנכי
יהיה אלהך מארץ מצרים ואלהים וולתי לא תדע

ומושיע און בלתי: אני תעמיד במדבר בארץ חלאבות: ה
 במדברתם וישבעו שבועי תהם לכם עליכן שבתוני: 6
 ואני לכם במדשחל כנמר עלהרף אשר: אפשו: 7
 כדב שכול ואקדע סנור לכם ואכלם שם בלבוא חת
 השדה הבקום: שתתן ישראל כרבי בערד: אתי: 8
 מלכא אפא וישעך בבלעךד ושפטיך אשר אמרת
 הנחלי מלך ושרים: אמדלק מלך באפי ואנא בעברתי: 11
 צור עין אפרים צפניה חסאתי: חבל וזלתי: כנא: 12
 לו האדכן לא חכם כרעת לא יעמד במשבר בעים: 13
 מיד שאל אפרים ממות אנאלם אתי דרדך מות אתי: 14
 קטבך שאל תהם וסתר מעיני: כי הוא בין אחים ופרא: 15
 יבוא קדם רוח יהוה ממדבר עלה ויבש מקורו ויחלב
 מעיני הוא יטסה איצר כלכלי חמדה:

יד

האשם שמיון כי מרתה באלותי כחבר ופלו עלליהם א
 ורשתי וריוחתי וקבעתי: ישובה ישראל עד דורה: 2
 אלתיך כי קשלת בענוד: קחי עמכם דברים ושובו אל: 3
 יהוה אמרו אליו בלתישא עין וקדחטוב ושלמה פרים
 שפתינו: אשר: לא ושיענו עלסום לא נרבה ולא: 4
 נאמר עוד אליהו למעשה דעני אשרבך יתהם ויתם:
 ארפא משוכתם אתכם נדבה כי שב אפי ממני: אתה: 5
 כטל לישראל ופרח בשושנה וך שרשיו בלבנון: מלכו: 7
 ונקותיו ותי כות החד ורית לו בלבנון: לשבו ושבו: 8
 בצלוי דעני ופרחי כנפם ודברו בין לבנון: אפרים: 9
 מדדלי עוד לעצבים אני עתתי ואשורתי אני כבדוש קענן

טען? 11 איך האב דיר בענבעבן א מלך אין מיין צארן, אבער איך וועל איהם אוועק-
 נעמען אין מיין גרימץארן: 12 דא זינד פון אפרים איז פערבונדען, זיינע זינד זענען פער-
 בארבען: 13 געבורט'ס שמערצען פון א געווינערין זענען צו איהם געקומען, ער איז א
 זוהן וואס איז נישט קלוג, דארום וועט צו איהם קומען א צייט וואס ער וועט נישט קענען בער-
 שטענהן אין דעם בראכשטול ווען מען געווינט קונדער: 14 איך וועל זיין דערלעזען פון
 דעם שאול, פון דעם שוים וועל איך זיין דערלעזען, איך וועל זיין דיינע פלאג, אזי שוים,
 איך וועל זיין דיינע פערטילגונג, אויף שאול! דא תשובה איז פערבארבען פון מינע אויבען:
 15 האמטשע ער וועט זיין פרוכטבאר צווישען דא ברידער, דאך וועט קומען א מורח וזינד
 פון נאט, ער וועט אויפגעהן פון דער מדבר, אונד ער וועט פערדארען אונד אויסטריקענען
 זיין קוואל, ער וועט רויבען דעם אוצר פון אלע גלוסטונגע פלים:

קאפיטעל יד

1 שמרון זאל פערטויסט ווערען, ווארין זיא האט מורד געוועזען קענען איהר נאמ, זיין
 וועלען פאלען דורך דעם שווערד, איהרע יונגע קינדער וועלען צוהאקט ווערען, אונד
 איהרע טראגעדינע ווייבער וועלען צושפאלטען ווערען: 2 אזי ישראל, קעדר דך אום
 צו דעם האר דיין נאט! ווארין דא בויט געפאלען דורך דיינע זינד: 3 נעמט מיט אייך
 ווערשער אונד קעהרט אייך אום צו נאמ, זאגט צו איהם, פערגיב אונס אלע אונזערע זינד,
 אונד נעם אונס אן צום גוטען, אזוי וועלען מיר געצאהלען לויב (קרבות) מיט אונזערע
 ליפען: 4 אשר זאל אונס נישט העלפען, מיר ווילען נישט רייטען אויף פערד, אונד מיר
 וועלען נישט מעהר זאגען אז דא מעשים פון אונזערע הענד זענען אונזערע געשער, ווארין
 אין דיר אליין געפינט דער יתום דערבארמונג: 5 איך וועל היילען זייער אפגעקרוגט אונד
 איך וועל זיין ליבען פרייוויליג, ווארין מיין צארן האט זיך פון איהם אפגעקערט: 6 איך
 וועל זיין אזוי וויא טהוי צו ישראל, ער וועט בליהען אזוי וויא דא רויז, אונד ער וועט
 אויסשלאגען זיינע ווארצלען אזוי וויא דער לבנון: 7 זיינע יונגע צווייגען וועלען געהן
 (דך אויסשפרייטען) אונד זיינע שעהנהייט וועט זיין אזוי וויא דער איילבערשט-בוים, אונד
 זיין (ריח) געשמאק וועט זיין אזוי וויא לבנון: 8 דא וואס וואוינען אונטער זיין שאטען
 וועלען צוריקקעהרען, זיין וועלען אויפלעבען וויא דאס קארן, אונד זיין וועלען בליהען
 אזוי וויא א טיינשטאק, זיין אנדענקען וועט זיין אזוי וויא דער וויין פון לבנון: 9 אפרים
 וועט זאגען, וואס האב איך נאך מעהר צו טהון מיט אפגעטער? איך האב איהם געענטפערט
 איך וועל ווידער אויף איהם קוקען, איך וועל זיין אזוי וויא א צווייגעדיגער בוקסען-בוים,

פון מיר וועלען דיינע פירות געפונען ווע-
רען: 10 ווער איז א חכם דער וועט דאס
דאזיגע פערשטעקן, א פערשטענדיקער,
אונד ער וועט זיין וויסען, ווארין דיא
וועגען פון גאט זענען אויפריכטיג, אונד
דיא צדיקים וועלען אין וויא געהען,
אבער דיא פשעים וועלען אין וויא
שטרויכלען (פאלען):

יואל

1 דאס איז דאס ווארט פון גאט וואס איז
געוועזען צו יואל בן-פתואל: 2 הערט
דאס דאזיגע איהר זקנים, אונד פערנעמט
עס אלע איהר געוואוינער פון דעם לאנד,
איז דען וואלכעס געוועזען אין איירע טעג?
אדער אין דיא טעג פון איירע עלטערן?
3 דערצעהלט דאך דערפון צו איירע
קינדער, אונד איירע קינדער צו ויירע
קינדער, אונד צו אנדערע דורות: 4 דאס
וואס איז איבערגעבליבען פון דעם היי-
שעריק (נום) דאס האט דער ארבה אויפ-
געפרעסען, אונד דאס וואס דער ארבה
האט איבערגעלאזט האט דער ולק אויפגעפרעסען,
געלאזט דאס האט דער חסיל אויפגעפרעסען: 5
דערנענט אייהר, איהר שפוזרים, אונד
ווייבט אונד קלאגט אלע וואס טרינקען וויין,
וועגען דעם גייען וויין, ווארין עס איז אפגע-
שניטען פון אייער מויל: 6 ווארין א פאלק איז
ארויפגעגאנגען אויף מיין לאנד, א שטאר-
קעס (פאלק) אהן א צאהל, ווינע ציין זענען
אזוי וויא דיא ציין פון א לייב, אונד ער האט
ווינע באק-ציין אזוי וויא פון א לעממערט: 7
זיין האבען מיין וויינשטאק וויסט געמאכט,
אונד מיין פיינע-בויס אפגעשפעקט, ער האט
אפגעשעהלט ווינע וויינשטאק וויסט געמאכט,
אונד ער האט געווינען וועגען ווייס געווארען: 8
קלאג וויא א יונגפרוי, וואס גארט
אן א וואק וועגען דעם מאן פון איהרע יונגער:
9 דאס קרבן מנחה אונד דאס קרבן נסך
זענען אפגעשניטען פון דעם הארים הויז,
טרויערט, אזי איהר פהנים, איהר משרתים
פון דעם האר: 10 דאס פעלד איז גערויבט
געווארען, דאס ערדארט געווארען, אונד דער
עגל-בויס איז פער-שטאמט (פערטועלט)
געווארען: 11 אזי איהר אקעגלייט זייט
פערשעמט! אזי איהר וויינגערטנער קלאגט!
איבער דעם וויין אונד איבער דיא גערשט,
ווארין דיא געשניטענע תבואה פון דעם
פעלד איז פערלירען געווארען: 12 דער
וויינשטאק איז פערדארט, אונד דער פיינע-
בויס איז פערטועלט געווארען, דער מילכרום-
בויס אויך דער מייטעל-בויס אונד דער פאמער-
א-צער-בויס, אלע ביימער פון דעם פעלד
זענען פערדארט געווארען, דאריבער איז
אויף דיא פרייר פון דיא מע-שען-קינדער
פערדארט (אויפגעהערט): 13 בעגארטעלט
אייך (מיט זעק), אונד קלאגט, אזי איהר
פהנים, טרויערט, אזי איהר משרתים פון
דעם האר, ווייל דאס קרבן מנחה אונד דאס
קרבן נסך האבען אויפגעהערט פון דעם
הויז פון אייער גאט: 14 הייליגט א פאסט-
טאג, רופט אויס א (הייליגע) פערזאמלונג,
פערזאמעלט דיא עלצטע, ויא אלע געוואוינער
פון דעם לאנד, צו דעם האר פון דעם האר
איינער גאט, אונד שרייט צו גאט: 15 אזי וועה!
וואס איז דאס פאר א טאג! ווארין דער
(שרעקליכער) טאג פון גאט איז נא-
הענט, אזוי וויא א רויבער פון דעם
אלמעכטיגען (גאט) וועט ער אונד
קימען: 16 איז דען נישט דאס עסען
אפגעשניטען געווארען פאר אונדערע
אויגען?

אונד

2 א דבר-הזה אשר הנה אל-יואל בן-פתואל: שמע
ואת הנשים והאנשים כל ושבני הארץ הנחה זאת
3 בימים ואם בימי אבותיכם: עליה לבנותם ספרו-בנותם
4 לבנותם ובנותם לזר אחר: ותר הנזם אכל הארבה
5 ותר הארבה אכל הנזם ותר הנזם אכל החסיל:
6 הקצו שפוזרים ובני ויחילו כל שתי נון על-עלם כי
7 נכתה מפיהם: כרעו עליה על-ארצי עצום ואין מספר
8 שניו שני ארבה ומחלעות לבוא לו: שם נפלי לשמה
9 ותאתי לקצפה השת השפה והשליך הלבני שרייה:
10 אלי כבתולה הערתי-שק על-כעל נעוריה: הכרת מנחה
11 ונסך מבית ודנה אכלו כהנים משרתי ודנה: שד
שדה אכלה אנדה כי שד דגן חובש חרוב אמלל
12 יצרה: הבישו אברים חילולו כרמים על-השדה ועל-
13 שעריה כי אבר קצר שדה: הנפן חובשה ותאנה
אמללה רמין נסחמור וחסים כל-עצי השדה יבשו כי
14 חובש ששון מדבני אדם: חלו וספרו כהנים
חילולו משרתי מנזח באו לנו כשקים משרתי אלנו
15 כי נמנע מבית אבותכם מנחה ונסך: קדשו-צום
קראו עצרה אספו וקומו כל ושבני הארץ בית ודנה
16 אלהיכם ונצחו אליהם: אהה ליום כי קרב יום
והנה ובשר משרי יבוא: הלא נר ציט אכל נכתה

מבית אלהיו שמחה וגיל: עבשו פירות תחת
מפרסתיהם וישמו אצרות נהרות ממנו: כי הביש דגן:
מדבנתה בהמה נבלו עדר דבר כי אין מרעה להם
נסדרי הצאן נאשמו: אלד יהוה אקרא בראש אכלה
נאות מדבר ולבדה להם כל עצי השדה: נסדבנות
שדה תצטו אלד כי יבשו אפיקי מים ואש אכלה
נאות המדבר:

ב

ב

תקטו שופר בציון ותרישו בבר קרשי ירושׁ כל ישיבי א
הארץ כרבא ויסדיתה כי קרוב: יום חשך ואפלה יום
ענן וצפול כשחר קרש על ההרים עם רב ועצום כמרו
לא נהה מדתעלם ואתרו לא יזף ערשני דור ודור:
לפני אכלה אש ואתרו חלמט להבה כנענח הארץ
לפני ואתרו מדבר שממה וספליטה לא תהיה לו:
במראה מוסים מראו ובפרשים בן ורצן: בקול א
מרבנות על ראשי ההרים ורדון בקול להב אש אכלה
קש בעם עצום ערוך מלחמה: מכני חילו עמים כל
פנים קבצו פארו: כנבזים ירצו באנשי מלחמה
יעלו חמה ואיש בדרכו ללון ולא יעבטון ארחותם:
ואש אחיו לא יתקן נבר במסלתו ילכון ובעד השלח
יפלו לא יבצע: קער לשון בחומה ורצו בקתים יעלו
בעד החלונם יבאו כנב: לפני רגזו ארץ רעשו שמים
שמש ורח קדור וקובכים אספי נהם: ודלה נתן קולו
לפני חילו כי רב מאד מנצחו כי עצום עשה דברו כי
נדול וסדיתה וטרא מאד ומי יכלנו: ונסעחה נאם
ידלה שבו ער בקל לבבכם ובצום ובכבי ובמספר:
וקרש לבבכם ואליבגריכם ושובו אליהם אלהיכם
כרתנן ורחם הוא ארץ אפים ורחמים ורחם על

אונד פון דעם הויז פון אונזער נאט דיא
שמחה אונד פרייד ? 17 דיא קערנער זענען
פערפולט (אָדער פערשימלט) געווארן
רען אונזער דער ערד, דיא אוצרות זענען
פערנויסט געווארען, דיא שייערס פון דער
תבואה זענען אפגעבראכען ווייל דאס
קארן איז פערדארט געווארען: 18 אוי,
וויא זיפצען דיא בהמות! אוי וויא זענען
דיא רינדער פערבלאנדזשעט! ווייל עס
איז נישט דא פאר וויא קיינע פאשע, אויך
דיא טטאדעס פון שאף זענען פערנויסט:
19 צו דיר, אוי האר, רות איה, ווארין א
פייער האט פערברענט דיא וויידע ערשער
פון דער מדבר, אונד א פלאם האט אנגע-
צינדען אלע ביימער פון דעם פעלד:
20 ויא, אפילו דיא חיות פון דעם פעלד
שרייען צו דיר, ווארין דיא טייכען וואסער
זענען פערטרוקענט געווארען, אונד א
פייער האט פערברענט דיא וויידע ערשער
פון דער מדבר:

קאפיטעל ב

1 בלאזט דעם שופר אין ציון, אונד שאלט
אויף מיין הייליגען בארג, לאזען אלע בע-
וואונזער פון דעם לאנד ציטערן, ווארין
דער טאג פון נאט קומט אן, ווארין ער איז

גאהנט: 2 עס איז א טאג פון פינסטערניס אונד טונקעלעהייט, עס איז א טאג פון א פינסטערן
וואלקען אונד געפעל, אזוי וויא דער פריהמארנען (פאר טאג) וואס שפרייט זיך אויס אויף
דיא בערג, א גרויס אונד שטארק פאלק (קומט אן) זיין גלייכען איז נישט געוועזען פון עברת
קייט אן, אונד נאך איהם וועט נישט מעהר זיין אומאלכעם פון דור צו דור: 3 פאר איהם וועט
א פייער פערברענען, אונד הינטער איהם וועט א פלאם ברענען, אזוי וויא דער גרענען איז
דאס לאנד פאר איהם געוועזען, אונד הינטער איהם איז דיא מדבר פערנויסט געווארען,
אונד עס איז אויך קיינע אנטרונג פאר איהם געוועזען: 4 זיין אויסזעהען איז געוועזען
אזוי וויא דאס אויסזעהען פון פערד, אונד וויא דיא פלינקע רייטער אזוי זענען זייא גע-
לאפען: 5 אזוי וויא דאס קול פון רייטונגען אויף דיא שפיציע בערג וואס שפרינגען,
אזוי וויא דאס קול פון א פייערפלאם וואס פערברענט שטרוי, אזוי וויא א שטארק פאלק
וואס איז אנגעברייט צו דער מלחמה: 6 פאר איהם ציטערן דיא פעלקער, אלע פענעמער
וואס זענען פערנומעלט זענען שווארץ געווארען: 7 זיין וועלען לויפען אזוי וויא גבורים,
זיין וועלען ארויספגעהן אויף דיא מויער אזוי וויא מלחמה לייט, אונד איטליכער וועט געהן
אין ווינע ווענען, אונד זיין וועלען זיך נישט אפנייגען פון ווירע שטענען: 8 אונד איינער
וועט נישט שטייסקען דעם אנדערן, איטליכער וועט געהן אין ווינע שטענען, אונד ווען זיין
וועלען אויף פאלען דורך דיא פיל אזוי ווערען זיין דאך נישט פערנוואונדעט: 9 זיין ווע-
לען זיך וואפענען אין דיא שטאט, זיין וועלען לויפען אויף דיא מויער אונד ארויספגעהן
אין דיא הייזער, זיין וועלען אריינקומען דורך דיא פענסטער אזוי וויא א נגב: 10 פאר
איהם וועט דיא ערד ציטערן, דיא הימעל וועלען רוישען, דיא זון אונד דיא לבנה וועלען
שווארץ ווערען, אונד דיא שטערן האבען אויפגעהערט צו שיינען: 11 אָבער דער האר
וועט לאזען הערען זיין קול פאר זיין חיל, ווארין ווינע מנהה איז וועהר גרויס, ווארין דער
פארבטערליך, ווער וועט איהם קענען דערליידען? 12 אונד אויף אצונד זאגט דער האר,
קעהרט אייך אום צו מיר מיט אייער באנצען הארץ, אונד מיט פאסטען אונד מיט גענויין
אונד מיט קלאג: 13 אונד צורייסט אייער הארץ אונד נישט אייער קליידער אונד
קעהרט אייך אום צו דעם האר אייער נאט, ווארין ער איז לייטזעליג אונד בארמ-
הערציג, אונד ער איז לאנגמיטיג אונד פון פיל חסד, אונד ער האט חרטה אויף
דעם

דעם שלעכטען: 14 ווער ווייטט עס אויב
ער וועט זיך אויסקעהרען אונד חרטה
האבען, אונד הינטער זיך איבערלאזען א
ברכה, א קרבן מנחה, אונד א קרבן נסך צו
דעם האר אייער גאט: 15 בלאזט דעם
שופר אין ציון, הייליגט א פאסטמאן,
רופט צוזאמען א הייליגע פערזאנלעכע:
16 פערזאמעלט דאס פאלק, הייליגט דאס
קהל, אונד פערזאמעלט דיא זקנים, זאג
מעלט איין דיא יונגע קינדער, אונד דיא
וואס וויינען אן דיא ברוסט, לאז דער חסן
ארויסגעהן פון זיין חדר אונד דיא פלה פון
איהרע חופה: 17 צווישען דעם פארהויף
אונד דעם מזבח זאלען דיא כהנים וויינען,
דיא משקטים פון דעם האר, אונד זייא זאג
לען זאגען, אוי האר, דערבארט דיר דאך
איבער דיין פאלק, אונד דוא זאלסט נישט
איבערגעבען דינע נחלה צו שאנד כדי
דיא גוים זאלען איבער זייא געוועלטיגען;
פארנוואס זאלען זייא זאגען צווישען דיא
פעלקער, אוןאז איז זייער גאט? 18 דער
נאך וועט זיך דער האר נוקם זיין וועגען
זיין לאנד, אונד ער וועט זיך דערבארמען
איבער זיין פאלק: 19 אונד דער האר האט
געענטפערט אונד ער האט געזאגט צו זיין

14 הרעה: מי יודע ישוב ונחם והשאר אחריו ברכה
15 מנחה ונסך ליהוה אלהים: תקעו שופר בציון
16 קדשוצים קראו עמדה: אספרעם קדשו קהל קבצו
וקנים אספו עוללים ויזנקו שרים צא חתן מחדרו וכלה
17 מחפתה: בין האילים ולמזבחה ובין הכהנים משרתי
יהוה ונאמרו ויהוה ידעה עלעמך ואלתתן נחלתך
לחרפה למשליכם גוים למה יאמרו כעמים איה
18 אלהים: וקנא יהוה לארצו וחמל עלעמיו: וכן יהוה
19 ויאמר לעמו הני שלח לכם אתיהוה ותמירוש ותצדק
כ ושבקתם אתי ולאאתן אתכם עוד חרפה בגוים: ואת
הצפוני ארחיק מעליכם ותהרתו אלארץ צדק ושקמה
אתפניו אלהים תכדמו וספי אלהים האחרון וכלה
21 באשו ותלע צהנו כי הגדיל לעשות: אליהו יאמר
22 גיל ושמי ברקיעהיל יהוה לעשות: אליהו יאמר
שדי כי רשאו נאות מדבר כיען נשא פרוי תאנה ונפן
23 נתן חילם: ובני ציון גילו ושמחו ביהוה אלהים כי
נתן לכם אתהמורה לצדקה וינדר לכם נשם מורה
24 ומקלוש בראשון: ומלאי הרוח בר וחשיקו חוקים
כה תירוש וצדק: ושלמתי לכם אתהשנים אשר אכל
האדמה חלק ותחסיל ותגום חיל הגדול אשר שלחתי
26 בקם: ואכלתם אכול ושבעו והללכם אתשם יהוה
אלהים אשרעשה עמכם להפליא ולארכשו עמי
27 לעולם: ויעלהם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה
אלהים ואני עוד ולארכשו עמי לעולם:

ג
א ויהוה אלהים אשרפך אתיהוה עלכלבשר ונבאו
בניכם ובנותכם וקניכם חלמות ותלמין כחוריהם
2 חזוית ידאו: וגם עליהעברים ועלשפחות בגמים

פאלק, זעהט איך וועל צו אייך שיקען דאס קארן אונד וויין אונד עהל אונד איהר וועט אייך
דערמיט זעטיגען, אונד איך וועל אייך נישט מעהר אפגעבען צו א שאנד אונטער דיא גוים:
20 אונד איך וועל דערזוייטען פון אייך דאס חיל פון דעם צפונה, אונד איך וועל איהם
פערשטויסען אין א וויסט אונד שרוקען לאנד, מיט זיין פנים קענען דער מזרחזייט פון
דעם ים, אונד זיין סוף קענען דעם הינטערשטען ים צו, אונד זיין געשטאנק זאל ארויפ
קומען, אונד אויף זיין פוילער גערונד, ווארין ער (גאט) האט גרויסעס געטהון: 21 אוי דוא
לאנד, האב נישט קיין מורא, זייא לוקסיג אונד פרייא דיר, ווארין דער האר האט גרויסעס
געטהון: 22 האט נישט קיין מורא, אוי איהר בהמות פון דעם פעלד, ווארין דיא ווידע ער
טער אין דער מדבר וועלען האבען גראז, ווארין דיא ביימער וועלען טראגען זייער פירות,
דער פייגענבוים אונד וויינשטאק וועלען געבען זייער כחות: 23 דאריבער, אוי איהר
קינדער פון ציון פרייעט אייך אונד זייט אייך משמח אין דעם האר, אייער גאט, ווארין ער
וועט צו אייך געבען דעם פריהרעגען מיט גערעכטיגקייט, אונד ער וועט צו אייך ארויפ
נידערן דעם פריהרעגען אונד שפעטערעגען אזוי וויא צוגערשט: 24 אז דיא שיינערס זאג
לען פול ווערען מיט פבוואה, אונד דיא קעלשער וועלען איבער פול זיין מיט וויין אונד מיט
עהל: 25 אונד איך וועל אייך בעצאהלען פאר דיא יאהרען וואס דיא היישערקען ארבה,
ולק אונד חסיל אונד דער גום האבען אויפגעפרעסען, מיין גרויסעס חיל וואס איך האב קע
גען אייך געשיקט: 26 אונד איהר וועט האבען פול צו עסען כדי איהר זאלט זאט ווערען,
אונד איהר וועט לויבען דעם נאמען פון דעם האר אייער גאט, וואס האט מיט אייך געטהון
(נסים) צו בעוואונדערן, אונד מיין פאלק וועט אויף עביג נישט מעהר פערשעמט ווערען:
27 אונד איהר וועט וויסען אז איך בין צווישען ישראל, אונד אז איך בין דער האר אייער גאט,
אונד עס איז קיין אנדערער, אונד מיין פאלק וועט אויף עביג נישט מעהר פערשעמט ווערען:

קאפיטעל ב

1 אונד עס וועט זיין נאכדעם, אזוי וועל איך אויסגיסען מיין רוח הקודש איבער אלע
מענשען, אונד איירע ויהן אונד איירע טעכטער וועלען נבואות זאגען, איירע אלטע
לייט וועלען חלומות חלום ען, אונד איירע יונגע לייט וועלען זעהען נבואות: 2 אונד
אויף איבער דיא קנעכט אונד דינסטמעדען וועל איך אין דיא דאזיגע טעג
אויסגיסען

ההמה אשפך את־דמיו: ונתתי מופתים בשמים:
ובארץ הם ואש ותימרות עשן: השמש תהפך לחושך:
והירח לדם לפני בוא יום דתה הגדול והטרא: והיה ה
כל אשר־יקרא בשם דתה ימלט כי בהרציו ובירושלם
תהיה פליטה כאשר אמר דתה ובשרידים אשר
דתה קרא:

כ
ל פי דתה ביום ההמה יבעת הדוא אשר אשוב את־י
שבות דתה וירושלם: וכבצתי את־כל־הגוים והעדרתי: 2
אל־עמק יהושפט ועשפתי עמם שם על־עמי ונתלתי
ישראל אשר פרו בגוים ואת־ארצי חלקו: ואל־עמי 3
ידו טבל ונתתי הלל בגולה ותולדה מקברו בין ושוה:
וגם מה־אתם לי צר תצוה וכל גלילות פלשת הגמול 4
אתם משלמים עלי ואס־גמלים אתם עלי כל מדה
אשיב נמלקם בראשכם: אשר־פספי וחקי לקחתם 5
ומחמדי הטבים הבאתם לחילוקכם: ובעי דתה ובני 6
ירושלם מקרתם לבני הנעים למען הדחיקם מעל
גבולם: הנינו מעלים מדחיקים אשר־מקרתם אותם 7
שמה ותשובתי נמלקם בראשכם: ומכרתי את־בניכם 8
ואת־בנותיכם ביד בני דתה ומקרום לשבאם אל־נו
דתה כי דתה דבר: קראוהא בגוים קדשו 9
מלהמה היצרו הגבורים יגשו יצלו כל אנשי־המלחמה:
בתי אתיכם לחרבות וממרחקים לרקמות החלש יאמר 10
גבור אני: עשוי נבאו כל־הגוים מסביב ותקבצו שמה 11
הקחת דתה גבורי: יצורו ותצלו הגוים אל־עמק 12
יהושפט כי שם אשב לשפט את־כל־הגוים מסביב:
שלתי מלך כי בשל קציר באו רדו בירמלאה נת השיקו 13

פון יהושפט, אונד איך וועל מיך מיט וויי דארטען משפטן, ווענען מיין פאלק אונד
ווענען ושראל מיין נחלה וואס וויי האבען צושטרייעט צווישען דיא גוים, אונד ווער
נען מיין לאנד וואס וויי האבען זיך צוטיילט: 3 אונד וויי האבען איבער מיין פאלק
גורל געווארפען, אונד וויי האבען אנוועקגעבען א יונג פאר א זונד, אונד א מעדעל
האבען וויי פערקויפט פאר וויין, כדי וויי זאלען שרינקען: 4 ווא, אונד וואס האט איהר
מיט מיר צו מהן אזי צור אונד צידון, אונד דיא גאנצע גרענעצען פון פלשת? ווייל
איהר מיר דען בעצאהלען א בעצאהלונג? אונד אזיב איהר וועט מיר שוין בעצאהלען,
אזוי וועל איך עס באלד צוריקצאהלען אויף איירע קעפ: 5 ווייל איהר האט אנוועק
גענומען מיין זילבער אונד מיין גאלד, אונד מיינע שענע גלוסטקע זאכען האט איהר
אריינגעברענגט אין איירע טעמפלע: 6 אונד איהר האט פערקויפט דיא קינדער פון
יהודה אונד דיא קינדער פון ירושלים צו דיא קינדער פון דיא יננים, כדי וויי זאלען
דערווייטערט ווערען פון יירע גרענעצען: 7 זעהט אזוי וועל איך וויי דערוועקען
פון דעם ארט פון וואו איהר האט וויי דארט אהין פערקויפט, אונד איך וועל אייך
צוריקבעצאהלען אויף איירע אייגענע קעפ: 8 אונד איך וועל איירע זיהן אונד איירע
טעכטער פערקויפען דורך דיא האנד פון דיא קינדער פון יהודה, אונד וויי וועלען
וויי (וויידער) פערקויפען צו דיא שבאים צו א פאלק פון ווייט אהער, ווארין דער האר
האט עס גערעט: 9 רופט דאס דאזיקע אויס צווישען דיא גוים, הייליגט (ברייט אן)
א מלחמה, דערוועקט דיא גבורים, לאזען וויי זיך גענעהען, לאזען אלע מלחמה לייט
ארויפקומען: 10 מאכט איירע אקעראיינען צו שווערדען אונד איירע שנייד־מעסער
צו שפיווען, לאז דער שלאפער זאנען איך בין שטארק: 11 איילט אייך אונד קומט
צוזאמען איהר אלע פעלקער פון רינגס ארום, אונד פערזאמעלט אייך, לאזען דייע
גבורים דארט אהינקומען, אזי נאט! 12 לאזען זיך דיא היידען דערוועקען אונד לאזען
וויי ארויפגעהן צו דעם טהאל פון יהושפט, ווארין דארטען וועל איך ויזען צו
משפטן אלע היידען פון רינגס ארום: 13 שיקט אויס דאס שנייד־מעסער (א
סערפ) ווארין דער שניט איז צייטונג, קומט ארום ווארין דיא קעלטער איז פול
דיא

דיא וויין פעסער לויפען-איבער, ווייל
וויינע שלעכטיגקייט איז זעהר גרויס:
14 גרויסע שארען פון חללות (וועלען
זיין) אין דעם טהאל וואס איז בעשטימט
ווארין דער טאג פון דעם האר איז גאנצענט
אין דעם טהאל פון בעשטימונג: 15 דיא
זון אינד דיא לבנה וועלען (שווארץ)
פינסטער ווערען, אינד דיא שטערען ווע-
לען אויפהערען צו שיינען: 16 אינד דער
האר וועט שרייען אויס ציון, אינד אויס
ירושלים וועט ער געבען וויין קול, אינד
דיא הימעל אינד דיא ערד וועלען שטור-
מען (ציטערן), אבער דער האר וועט
וויין א בעשיצונג צו וויין פאלק, אינד א
שטארקע מאכט צו דיא קינדער ישראל:
17 אינד אזוי וועט איהר וויסען אז איך
בין דער האר אייער נאט וואס וואוינט
אין ציון מיין הייליגען בארג, אינד דאס
ירושלים וועט וויין הייליג, אינד קיינע
פרעמדע וועלען נישט מעהר דורך איהר
איבערפאהרען: 18 אינד עס וועט וויין
אין דעם דאזיגען טאג, אזוי וועלען דיא
בערג ארויפער טריפען ניינעס וויין, אינד
דיא קליינע בערגלעך וועלען פליסען מיט
וויין, אינד וועט וואסער, אינד א קוואל וועט
ארויסקענען פון דעם הארים הויז, אינד וועט
געוועסענען דאס טהאל פון שטייט:
19 מצרים וועט ווערען א פערטויסטונג, אינד
אדום וועט ווערען א פערטויסטע מדבר,
וועגען דעם רויב פון דיא קינדער פון יהודה,
אונד ווייל וויא האבען פערנאסען אונד
שולדיגעס בלוט אין ווייער לאנד: 20 אינד
יהודה וועט עביג געוואוינט וויין, אינד
ירושלים פון דור צו דור: 21 ווארין איך וועל
רייניגען ווייער בלוט וואס איך האב
נאך נישט גערייניגט, אינד דער האר וועט
וואוינען אין ציון:

14 וואקסן כי רבה רעתם: המונים המונים בעמק החרון
15 כי קרוב הם דולה בעמק החרון: שמש וירח קדרו
16 ולבקים אספו נהם: ודלה מציון ישאג ומירושלם יתן
קולו וירצשו שמם וארץ יהודה מחסה לעמו ומצח לבני
17 ישראל: וידעם כי אני יהוה אלתיכם שכן בעין הר
קדש יהודה ירושלם קדש תרים לארבערבה ער:
18 ויהי ביום ההוא ושפי החרים עסיס והנבעות
תלכנה חלב וכלאפיקו ידודה גלבו מים ומצח מבית
19 יהוה יצא והשקה אתיהל השמים: מצרים לשקמה
תורה ואדום למדבר שקמה תורה מחסם בני יהודה
20 אשרשפכו דמינא בארצם: ויהודה לעולם תשב
21 וירושלם לדור דור: ונקתי דמם לאינקתי יהודה
שכן בעין:

ע מ ו ס

א דברי עמוס אשר הנה בנקדים מתקוצ אשר חנה על-
ישראל כימי עונה מלך יהודה ובימי רבכם בירואש
2 מלך ישראל שנתים לפני הרעש: ואמר יהוה מציון
ישאג ומירושלם יתן קולו ואכלו גאות הרעים רבש
3 ראש הכרמל: כה אמר יהוה על-שלשה פשעי
רמשק ועל-ארבעה לא אשיבנו על-דושים בחצרות
4 הכרמל אתיהלער: ושלחתי אש בבית חזאל ואכלה

מילך, אינד אלע טייכען פון יהודה וועלען פליסען מיט וואסער, אינד א קוואל וועט
ארויסקענען פון דעם הארים הויז, אינד וועט געוועסענען דאס טהאל פון שטייט:
19 מצרים וועט ווערען א פערטויסטונג, אינד אדום וועט ווערען א פערטויסטע מדבר,
וועגען דעם רויב פון דיא קינדער פון יהודה, אונד ווייל וויא האבען פערנאסען אונד
שולדיגעס בלוט אין ווייער לאנד: 20 אינד יהודה וועט עביג געוואוינט וויין, אינד
ירושלים פון דור צו דור: 21 ווארין איך וועל רייניגען ווייער בלוט וואס איך האב
נאך נישט גערייניגט, אינד דער האר וועט וואוינען אין ציון:

עמוס

1 דיא ווערשער פון עמוס, וואס איז געוועזען צווישען דיא פאסטויכער פון תקוע,
וואס ער האט געזעהען איבער ישראל, אין דיא טעג פון עונה מלך פון יהודה,
אונד אין דיא טעג פון רבכם וזהן פון יואש קעניג פון ישראל צווייא נאך פאר דיא
ערדציטערניס: 2 אינד ער האט געזאגט, דער האר וועט שרייען אויס ציון, אינד
אויס ירושלם וועט ער געבען וויין קול, אינד דיא וואוינטגען פון דיא פאסטויכער ווע-
לען וויסט (אדער טרויריג) ווערען, אינד דיא שפיץ פון דעם בארג כרמל וועט פער-
דארט ווערען: 3 אזוי זאגט דער האר, וועגען דרייא זינד פון רמשק, אונד וועגען
פיער וועל איך נישט אנטעקקעהרען, (דיא שטראף דערפון), ווייל וויא האבען
געדורשט גלעד מיט איינערנע אינסטרומענטען: 4 אינד איך וועל
ארויסקענען א פייער צו דעם הויז פון חזאל, אינד עס וועט פערברענען
דיא

ארמנות בדהרד: ואברתי ברח דמשק והבתי יושב
מבקעתאון ותומד שבט מבית עזר וקלי עם ארם קרד
אמר דתה: בה אמר דתה על-שלשה פשעי עזה
ועל-ארבעה לא אשיבט על-הנלותם גלות שלמה
להסגיר לאדום: ושלחתי אש בחומת עזה ואכלה
ארמנותיה: והבתי יושב מאשדוד ותומד שבט מאשקלון
השיבותי יי על-עקרון ואברו שארית פלשתים אמר
אדני דתה: בה אמר דתה על-שלשה פשעי-עז
ועל-ארבעה לא אשיבט על-הסגירם גלות שלמה
לאדום ולא נברו ברית אדום: ושלחתי אש בחומת עז
ואכלה ארמנותיה: בה אמר דתה על-שלשה
פשעי אדום ועל-ארבעה לא אשיבט על-דרפיו בחרב
אחיו ושחת חקמי ומרפא לעד אפו ועברתי שמה נצח:
ושלחתי אש בחומת ואכלה ארמנות בצרה:
בה אמר דתה על-שלשה פשעי בני-עמון ועל-ארבעה
לא אשיבט על-בקצם הרות הנלמד למען הרחוב את
נבולם: והצתי אש בחומת רבה ואכלה ארמנותיה
בחרוזה ביום מלחמת בסער ביום סופה: והלך מלכם
בנולה הוא ושכניו יחדיו אמר דתה:

ב

בה אמר דתה על-שלשה פשעי מואב ועל-ארבעה לא
אשיבט על-שרפו עצמות מלך-אדום לשיר: ושלחתי
אש במואב ואכלה ארמנות הקריות ומת בשואן מואב
בחרוזה בקול שופר: והבתי שופט מקרבך וכל-שריך
אחריו עמו אמר דתה: בה אמר דתה על-שלשה
פשעי יהודה ועל-ארבעה לא אשיבט על-מאסם את-
תורת יהוה והקול לא שמוע תתעם בקרבם אשר

וועגען פיער וועל איך נישט אומקעהרען (דיא שטראף דערפון), ווייל זיא האבען דאס
נאנצע גלות איבערגענטפערט צו אדום, אונד זייא האבען נישט געדענקט אין דעם
ברידערליכען ברית: 10 דארום וועל איך אויסשיקען א פייער אין דיא מויערן פון
צור, אונד עס וועט פערברענען איהרע פאלאסטען: 11 אזוי זאגט דער האר, וועגען
דרייא זינד פון אדום, אונד וועגען פיער וועל איך נישט אומקעהרען (דיא שטראף דער-
פון), ווייל ער האט נאכגעזאגט מיט דעם שווערד זיין ברודער, אונד ער האט קיין
רחמנות געהאט, אונד ער האט פערצוקט זיין צארן אויף עביג, אונד ער האט זיין
גרימציגן אויף עביג געהיט: 12 דארום וועל איך אויסשיקען א פייער אין תימן,
אונד עס וועט פערברענען איהרע פאלאסטען אין בצרה: 13 אזוי זאגט דער האר,
וועגען דרייא זינד פון דיא בני-עמון, אונד וועגען פיער וועל איך נישט אומקעהרען
(דיא שטראף דערפון), ווייל זייא האבען צושפאלטען דיא טראגעדיגע ווייבער פון
גלעד, כדי צו דערווייטערן זייער גרענעץ: 14 דארום וועל איך אנציענדען א פייער
אין דיא מויערן פון רבה, אונד עס וועט פערברענען איהרע פאלאסטען, דורך א שאל
אין דעם טאג פון דער מלחמה, אין דעם שטורם, אין דעם טאג פון דעם שטורמוינד:
15 אונד זייער מלך וועט געהן אין גלות אריין, ער צוזאמען מיט זיינע פירשטען,
זאגט דער האר:

קאפיטעל ב

1 אזוי זאגט דער האר, וועגען דרייא זינד פון מואב אונד וועגען פיער וועל איך נישט
אומקעהרען (דיא שטראף דערפון), ווייל ער האט פערברענט דיא ביינער פון דעם
מלך פון אדום אויף קאלף: 2 דארום וועל איך אויסשיקען א פייער אין מואב, אונד
עס וועט פערברענען דיא פאלאסטען פון קריות, אונד מואב וועט שטארבען מיט א
געטומעל אונד מיט דעם שאלונג פון דעם קול שופר: 3 אונד איך וועל פערשניידען דעם
שופט פון צווישען איהר, אונד איך וועל דערשלאגען אלע איהרע פירשטען מיט איהם,
זאגט דער האר: 4 אזוי זאגט דער האר, וועגען דרייא זינד פון יהודה אונד וועגען
פיער וועל איך נישט אומקעהרען (דיא שטראף דערפון), ווייל זייא האבען פער-
טארפען דיא תורה פון דעם האר, אונד ווייל זייא האבען נישט געהיט זיינע
געזעץ, אונד זייער מלך וועט געהן אין גלות אריין, ער צוזאמען מיט זיינע פירשטען,
זייער

וירע אבות זענען נאכגעגאנגען: 5 דא-
רום וועל איך אויסשיקען א פייער אין
יהודה, אונד עס וועט פערברענען דיא
פאלאסטען פון ירושלים: 6 אזוי זאגט
דער האר, וועגען דרייא זינד פון ישראל,
אונד וועגען פייער וועל איך ניט אוועק-
קערען (דיא שטראף דערפון), ווייל
זייא האבען פערקויפט דעם צדיק פאר
געדל אונד דעם געדארפטגען פאר א
פאר שיק: 7 וואס טראכטען וויא זייא
קענען ארויפטהון דעם שטויב פון דער
ערד אויף דיא קעפ פון דיא ארעמע,
אונד אפניגען דעם וועג פון דיא דעמיר-
טיגע, אונד א מאן אונד זיין פאטער גע-
הען אריין צו (דעמוזעלבען) מעדעל, כדי
מחלל צו זיין מיין הייליגען נאמען:
8 אונד זייא לעגען זיך אנדער אויף
משכונ-קליידער נעבען אישליבען מזבח,
אונד זייא טרינקען דעם וויין פון גע-
שטראפטע אין דעם הויז פון זיירע אפ-
געטער: 9 אבער איך האב פערטילגט
דעם אמורי פאר זייער פנים, האמטשע

ה הלוי אבותם אחרים: ושלחתי אש ביהודה ואכלה
6 ארמנות ירושלים: כה אמר יהוה על-שלשה
פשיע ישראל ועל-ארבעה לא אשיבנו על-מכרם בכסף
7 צדיק ואביון בעבור נעלים: השאפים על-עפר-ארץ
בראש דלים תרד עניים ושו ואיש ואביו גלו אל-
8 הנגדה למען חלל את-שם קדשי: ועל-בנותם חבלים
ישו אצל כל-מזבח וכן עשיתם ושתו בית אלהותם:
9 ואני השמרתי את-האמרי מפניהם אשר כנבה ארזים
גברו וחסן הוא כאלונים ואשמד פרו ממעל ושרשו
מתחת: ואני העליתי אהבם מארץ מצרים ואילך
אהבם במדבר ארבעים שנה לרשת את-ארץ האמרי:
11 ואני מבונם לנביאים ומבחרים לעזרים האף אף
12 זאת בני ישראל נאסיהו: ומשקו איתורם ון
13 ועל-נביאים ציתם לאמר לא תבא: הנה אני מעק
14 החסידים כאשר תעל הנגלה המלאה לה עמיר: ואבד
מטם מקל וחסן לא-יאמין ברו ונבד לא-ימלט נפשו:
15 ונפש הקשת לא יעמד וקל ברזלי לא ימלט ורכב
16 הפוס לא ימלט נפשו: ואמין לכו בבורים ערום ונים
בזידיהווא נאסיהו:

א שמשו את-הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל
על כל-המשפחה אשר העליתי מארץ מצרים לאמר:
2 רק אהבם דעתי מקל משפחות הארמה על-כן אפקר
3 עליכם את כל-עונותיכם: תגלו שנים חסדי בלתי אב-
4 נועדו: הושאן ארצה ביער ושרף אין לו חסן כפיר
ה קולו ממערתו בלתי אס-לקר: התפול צפור על-פח
הארץ ומוקש אין לה תעלויפה מרהבמה ולבד לא

זיינע הייך איז געוועזען אזוי וויא דיא הויף פון טענענדיימער, אונד אזוי שטארק וויא
דיא לינדענדיימער, דאך האב איך פערטילגט זיינע פירות פון אויבען אונד זיינע
ווארצעל פון אונטען: 10 אונד איך האב אייך ארויפגעברענגט פון דעם לאנד מצרים,
אונד איך האב אייך געפיהרט אין דיא מדבר פירציג יאהר, כדי צו ירשען דאס לאנד
פון דעם אמרי: 11 אונד איך האב אויפגעשטעלט פון איירע זיין נביאים, אונד פון איירע
ינגע לייט פאר אפגעשייטע (נזירים), איז עס דען ניט אויף אזוי א איהר קינדער ישראל?
זאגט דער האר: 12 אבער איהר האט דיא נזירים געגעבען זיין צו טרינקען, אונד צו
דיא נביאים האט איהר געבאטען, אזוי צו זאגען, איהר זאלט ניט קיין נבואות זאגען:
13 זעהט איך וועל אונטער אייך אזוי ענג מאכען, אזוי וויא א וואגען איז ענג וואס
איז פול מיט גארבען (תבואה) 14 דארום וועט דיא אנטלויפונג פון דעם פלינקען פער-
לויקען ווערען, אונד דער שטארקער זאל זיך ניט שטארקען מיט זיין פח אונד דער
גבור וועט זיך ניט קענען מציל זיין: 15 אונד דער וואס האפט אן דעם (פייל) בויגען
וועט אויף ניט קענען געשטעקן, אונד דער וואס איז שגעל אויף דיא פיס וועט ניט
קענען אנטריקען, אונד דער וואס רייט אויף א פערד וועט זיך אויף ניט קענען מציל
זיין: 16 אונד דער וואס זיין הארץ איז שטארק אפילו אונטער דיא גבורים, וועט
נאקעט אנטלויפען אין דעמוזעלבען טאג, זאגט דער האר:

קאפיטעל ג

1 הערט דאס דאזיגע ווארט וואס דער האר האט צו אייך גערעט, אזי איהר קינדער
ישראל! וועגען דער גאנצער משפחה וואס איך האב ארויפגעבראכט פון דעם לאנד
מצרים אזוי צו זאגען: 2 גייערט אייך אליין האב איך דערקענט פון אלע משפחות
פון דעם לאנד, דארום וועל איך אייך געשטראפען וועגען אלע איירע זינד: 3 קענען דען
צווייא צוואמען געהן עס זייא דען דאס זייא האבען זיך פריהער געשטעלט? 4 אדער
ווייל א לייב שרייען אין דעם וואלד ווען ער האט ניט קיין פערצוקונג? אדער זאל א
ינגער לייב שרייען מיט זיין קול ווען ער האט גארניט געהאפט? 5 קען דען א
פויגעל פאלען אין דעם נעץ אויף דער ערד ווען עס איז ניט פעהאנדען א שטרויכ-
לוג? אדער קען דען א נעץ אויפגענומען ווערען פון דער ערד ווען עס האט גארניט
געהאפט

נעחאפט: 6 אָדער בלאזט מען שופר אין דער שטאט אונד זאל דאס פאלק נישט צירטערן? אָדער ווען איין אונגליק וועט ווין אין א שטאט אונד דער האר האט עס נישט געטוהן? 7 ווארין דער האר טוהט קיין שום זאך, עס וויל דען דאס ער אנטפלעקט ווין סוד צו וויינע קנעכט דא נביאים: 8 ווען דער לייב שרייט ווער זאל נישט מורא האבען? ווען דער האר נאכט רעט ווער זאל נישט נבואות זאגן? 9 לאזט עס הערען אין דא פאלאסטען פון אשדוד, אונד אין דא פאלאסטען אין דעם לאנד מצרים אונד זאגט, פערזאמעלט אייך אויף דא בערג פון שמרון, אונד זעהט אן דאס גרויסע געטומעל צווישען איהר, אונד דא אונד טערדריקונג וואס איז אין איהר מיטען: 10 ווארין וויל ווייסען נישט רעכט צו טוהן, זאגט דער האר, וויל האבען (זאמעלן אן) רויבערייא אונד צושטערונג אין ווירע פאלאסטען: 11 דארום, אזוי זאגט דער האר גאט, עס וועט ווין (קומען) א פיינד אונד וועט ארויפרינגעלן דאס לאנד, אונד ער וועט פון דיר ארויפברענגען דייןע שטארקהייט, אונד דייןע פאלאסטען וועלען בערויבט ווערען: 12 אזוי זאגט

דער האר, אזוי וויל א פאסטונד איז מציל פון דעם מויל פון דעם לייב צווייא קניען אָדער איין אויער-לעפעל, גראד אזוי וועלען דא קינדער ישראל ניצול ווערען, וואס וואוינען אין שמרון אין דעם עק געט, אונד אין דמשק אויף א דיוואן: 13 הערט עס אונד זאגט עדות אין דעם הוינעוונד פון געקב, זאגט דער האר גאט, דער גאט פון צבאות: 14 ווארין אין דעם טאג ווען איך וועל געשטראפען דא זינד פון ישראל איבער איהם, וועל איך אויף געשטראפען וועגען דא מזבחות פון בית-אל, אונד דא הערנער (ווינקעל) פון דעם מזבח וועלען אפגעשניטען ווערען, אונד וויל וועלען פאלען אויף דער ערד: 15 אונד איך וועל שלאגען דאס ווינטער-הויז מיט דעם ווינטער-הויז, אונד דא היינער פון דא עלעפאנד-ביין וועלען פערלוינען ווערען, אונד פילע אנדערע היינער וועלען פערטילגט ווערען, זאגט דער האר:

קאפיטעל ד

1 הערט דאס דאוינע ווארט, איהר קיה פון גשן, וואס זענען אויף דא בערג פון שמרון, וואס אונטערדריקען דא ארעמע לייט, וואס צושטויסען דא געיר דארפטיגע, וואס זאנען צו ווירע הארען, ברענגט אהער, אונד לאמער טרינקען: 2 דער האר גאט האט געשווארען בייא וויינע הייליגקייט, ווארין זעה טעג וועלען קומען איבער אייך, ווען מען וועט אייך אונטערטראגן מיט שפיציגע האקענס, אונד איירע גאקקומען מיט פיש-האקענס: 3 אונד איהר וועט ארויסגען דורך דא איינגעבראכענע (מויערן) איטליכע פרויא פאר זיך, אונד איהר וועט אייך פערטראפען אויף דא בערג הרמון, זאגט דער האר: 4 קומט קיין בית-אל אונד זינדיגט, אונד בעהרט צו זינדיגען אין גלגל אונד ברענגט איטליכען מארגען איירע קרבנות, אונד איירע מעשיות גאך דרייא יאהר (פון טעג): 5 אונד איהר זענט מקריב א קרבן תודה מיט חמין, אונד איהר רופט אויס אונד איהר מאכט הערען אז עס איז א נדבה, ווארין אזוי ליבט איהר עס, אזי איהר קינדער ישראל! זאגט דער האר גאט: 6 דארום האב איך אויף צו אייך געגעבען ריינע (לעדיגע) צעהן אין אלע

אירע שטעט, אז עס פעהלט איין ברויט
אין אלע איירע ערשער, אונד דאך האט
איהר איין נישט צו מיר צוריקגעקערט,
זאגט דער האר: 7 אונד איך האב פון
אייך צוריקגעהאלטען דעם רענען, ווען
עס איז נאך גענוועזן דריי חדשים צו
דער שניט-צייט, איך האב געלאזט רענ-
נען אויף איינע שטאט, אבער איבער דיא
אנדערע שטאט האב איך נישט געלאזט
רענען, אזוי דאס אויף איין חלק האט עס
גערענענט אונד אויף איין אנדער חלק
וואו עס האט נישט גערענענט איז עס פער-
דארט געווארען: 8 אונד פון צוויי אונד
דריי שטעט האבען זיי ארוםגעוואנד-
ערט צו איינע שטאט כדי וואסער צו
טרינקען, אבער זיי זענען נישט זאמ-
געווארען, אונד דאך האט איהר איין נישט
צו מיר צוריקגעקערט, זאגט דער האר:
9 איך האב אייך געשלאגען מיט פער-
דארטע אונד פערשימעלטע תבואה, אונד
פילע פון איירע וויינגערטען אונד איירע
וויינגער אונד איירע פייגענביימער אונד
אייבערשטיימער האבען דיא היישרעקען
אויפגעפרעסען, אונד דאך האט איהר איין
נישט צו מיר צוריקגעקערט, זאגט דער

שנים בכל-עריכם וחסר להם ככל מקומותם ולא
7 שבתם עדי ואסידוהו: וגם אנכי מעתי מקם אחינשם
בעד שלשה חדשים לקצור והמשחתי על-עיר אחת
ועל-עיר אחת לא אמרתי חללה אחת תחטא ותלקה
8 אשר-לא-תמטר עליה תבש: ונעו שמים שלש ערים
אל-עיר אחת לשחות מים ולא ישבש ולא-שבתם עדי
9 ואסידוהו: הכיתם אתכם בשדפון ובקרבן הרבות נותיתם
וברמקם ותאניכם ונותיתם יאכל הגוף ולא-שבתם עדי
10 ואסידוהו: שלחתי בכם דבר בדרך מצרים הבגתי
בדרך בחרבם עם שבי מסיכם ואעלה באש מחניכם
11 ובאפכם ולא-שבתם עדי ואסידוהו: הפכתי בכם
כמפכת אלוים אתכם ואחר-מתי ותהיו באור מצל
12 משרפה ולא-שבתם עדי ואסידוהו: לכוה אעשה
לך ישראל עקב בראת אעשה לך הון לקראת אל-הך
13 ישראל: כי הנה יוצא הרים וברא רוח ומער לאדם מה-
שחי עשה-שחר עפה ורחק על-במתי ארץ ידעו אל-הי-
צבאות שמו:

ה

א שמעו אחי-דבר הוה אשר אנכי נשא עליכם קניח בית
2 ישראל: נפלה לא-תוסף קום בתולת ישראל נשפה
3 על-אדמתה אין מקומה: כי מה אמר ארץ ידעו
העיר העצת אלף משאיר מאה ותוצאת מאה משאיר
4 עשנה לבית ישראל: כי מה אמר יהוה לבית
ה ישראל דשנוי ותיו: ואלי-תדרשו בית-אל ותגלגל לא
תבאו ובאר שבע לא תעברו כי תגלגל גלה יגלה וקית
6 אל יהוה לאן: דרשו את-יהוה ותיו פד-עלכם באש
7 בית יוסף ואכלה ואדמכם לבית-אל: ההפכים ללענה

האר: 10 איך האב קעגען אייך געשיקט דיא פעסט אזוי וויא איך האב געטהון אין דעם
וועג פון מצרים, איך האב דערשלאגען מיט דעם שווערד, איירע יונגע מענער זענען
געפאנגען געווארען מיט זיירע פערד, אונד איך האב ארויפגעברענגט א געשטאנק אין
איינע מחנה בוי צו איירע נאז, אונד דאך האט איהר איין נישט צו מיר צוריקגעקערט,
זאגט דער האר: 11 איך האב אין אייך פערקערט אזוי וויא דער האר האט פערקערט
קדום אונד צמורה, אונד איהר זענט געווארען אזוי וויא א בראנד וואס מען האט מציל
גענוועזען פון א שרפה, אונד דאך האט איהר איין נישט צו מיר צוריקגעקערט, זאגט דער
האר: 12 דארום וועל איך צו דיר אזוי טהון, אזוי וישראל! אונד ווייל איך וועל צו דיר דאס
דאזיגע טהון, אזוי ברייט דיר אן צו בעגעגען דיין גאט, אזוי וישראל! 13 ווארין, זעה,
דער וואס האט געשאפען דיא בערג, אונד האט געשאפען דעם ווינד, אונד (ווייזט) זאגט
אן צו דעם מענש וואס זיין אייגענער געדאנקען איז, ער מאכט דאס מארגענליכט צו
פינקסערניס, אונד טרעט אויף דיא הויכע ערשער פון דער ערד, דער האר גאט פון צבאות
איז זיין נאמען:

קאפיטעל ה

1 הערט דאס דאזיגע ווארט וואס איך העב אויף קעגען אייך, יוא, א קלאג, א הויזגעזינד
פון וישראל: 2 דיא בתולה וישראל איז געפאלען, אונד וועט נישט מער קענען אויפשטע-
הען, זיא איז פערטוארפען אונד אויסגעשפרייט געווארען פון איהר לאנד אונד קיינער קען
זיא נישט אויפשמעלען: 3 ווארין אזוי זאגט דער האר גאט, דיא שטאט וואס געהט ארויס
מיט טויזענד, דיא זאל נאר הונדערט איבערלאזען, אונד דיא וואס געהט ארויס מיט הונ-
דערט וועט איבערלאזען צעהן צו דעם הויזגעזינד פון וישראל: 4 ווארין אזוי זאגט דער
האר צו דעם הויזגעזינד וישראל, וזכט מיך אזוי וועט איהר לעבען: 5 אבער וזכט
נישט בית-אל, אונד איהר זאלט נישט אריינקומען קיין גלגל, אונד איהר זאלט אויך נישט
איבערפאהרען דורך באר שבע, ווארין גלגל וועט געווען אין גלות פערטריבען ווערען:
אונד בית-אל וועט אויך צו נישט ווערען: 6 וזכט גאט אזוי וועט איהר לעבען, כדי ער
זאל נישט אויסברעכען אזוי וויא א פייער איבער דעם הויזגעזינד פון יוסף אז עס זאל ברענגען
אונד קיינער וועט עס נישט קענען אויסלעשען אין בית-אל: 7 איהר וואס האט פערקערט

משפט וצדקה לארץ הנדו: עשה כימה וכסיל ורפך
 לבקר צלמת יום לילה החשך הקורא למרתם
 השפכם עלשן הארץ ויהי שמו: המכלי שור עליו
 ושר עלמבער ובו: שונו בשער מוכת ודבר חמים
 ותעבו: לכן יצו בישכם על דל ומשאתי בר תקו מיני
 בתי נות בניהם ולא תשובו הם פרמחמד נטעם ולא
 חשתי את-ימים: כי דעתי רבים פשעים ונצמים
 הפאתים צרי צדק לקח כפר ואכונים בשער המו:
 לכן המשכיל בעת ההוא ידם כי עת רעה היא:
 דרשמו ובא להם למען הקו יורכו ואלה
 צבאות אתכם כאשר אמרם: שנאמר ואתכו טוב
 והציו בשער משפט אילי יצו ויהי אלה-צבאות
 שארית יוסף: לכן יהאמר יהוה אלהי צבאות
 אדני בקלרחבות מספר ובכלחוצות יאמרו ויהי
 וקראו אכל אלאל ומספר אליו ויהי ובכלברמים
 מספר ברשעך בקרבך אמר יהוה: הוי המתאים
 אתים ויהי למדה לבם יום יהוה ויהי חשך ולא
 אור: כאשר יעם איש מפני האור ופניו חלק ויבא
 הכית וספר ידו עלהרר ונשבו הנחש: הלא השפך כ
 יום יהוה ולא אור ואפל ולא ינה לו: שנאתי מאסתי
 חניכם ולא ארית בעשרתיכם: כי אסחעלדלי עלות
 ימחתיכם לא אציה ושלם מריאכם לא אביט: השר
 מנלי המון שרד וחקתך נבלד לא אשמע: ויגל כמים
 משפט וצדקה כחל אתיו: הובדים ומנהג הנשחם כה
 לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל: ותאחם את
 פסח מלכם ואת פניו עלמכם כוכב אלהים אשר
 עשיתם לכם: והגלתי אתכם מהלאה למשק אמר
 יהוה אלהי-צבאות שמו:

אונד איהר נייט אפ דעם ארעמען אין דעם טויער: 13 דארום מוס דער קלוגער אין דער-
 זעלבנער צייט שווייגען, ווארין דאס איז א שלעכטע צייט: 14 זוכט גוטעס אונד ניש
 שלעכטעס פרי איהר זאלט לעבען, אונד אזוי וועט דער האר גאט צבאות זיין מיט אייך,
 אזוי וויא איהר האט געטראכט: 15 האט פיינד דאס שלעכטע, אונד ליבט דאס גוטע,
 אונד שטעלט אויף (א גערעכט) משפט אין דעם טויער, טאמער וועט דער האר גאט
 צבאות לייטזעליגען דיא איבערגלייבנדיג פון יוסף: 16 דארום, אזוי זאגט דער האר גאט
 צבאות, דער האר, א קלאג וועט זיין אין אלע גאסען, אונד אין אלע גאסען וועט מען
 זאגען, אזי וועה! אזי וועה! אונד זייא וועלען רופען דיא אקערלייט צו טרויערן אונד
 קלאגען, אונד א קלאג צו דיא וואס ווייסען צו קלאגען: 17 אונד אין אלע וויינענערטען וועט
 זיין קלאגען, ווארין איך וועל צווישען דיר איבערפאהרען, זאגט דער האר: 18 אזי
 וועה צו אייך וואס גליקט דעם טאג פון דעם האר, צו וואס טויג אייך דער דאזיגער
 טאג פון דעם האר? ער איז פונקטערניס אונד ניש קיין ליכט: 19 ווארין אזוי וויא א
 מענטש ווען ער אנטלויפט פאר א לייב, אונד א בער בעגענענט איהם, אונד ווען ער קומט
 אין דעם הויז אריין אונד לעהנט אן זיינע האנד אן דער וואנד אונד א שלאנג שטעכט
 אדער בייסט איהם: 20 איז דען ניש דער טאג פון דעם האר פונקטערניס אונד ניש ליכטיג,
 אונד גאנץ פונקטער, אונד עס שיינט ניש צו איהם? 21 איך האב פיינד אונד איך פער-
 אכט איירע נמים טובים, אונד איך וועל ניש שמעקען דעם ריח פון איירע פיינערליכע
 פערזאמלונגען: 22 האטשע איהר וועט צו מיר מקריב זיין קרבן עולות אונד קרבן
 מנחות וועל איך וויא דאך ניש אננעמען, אונד איירע פעטע קרבן שלמים וועל איך
 ניש אנקוקען: 23 נעמט אונזעק פון פאר מיר דאס געטומעל פון דיינע לידער, אונד
 דאס שפילען פון דיינע פידעל וויל איך ניש הערען: 24 אבער לאז דאס משפט
 אנטפלעקט ווערען אזוי וויא דיא וואסער, אונד דיא גערעכטיגקייט אזוי וויא א שטאר-
 קער טייך: 25 האט איהר דען צו מיר מקריב געוועזען זבחים אונד מנחות אין דער מדבר
 פירציג יאהר, אזי איהר הויזגעזינד פון ישראל? 26 אבער איהר האט געטראגען דאס
 געצעלט פון אייער אפגאט מולך, אונד איירע בילדער פון כיון, אונד דעם שטערן פון
 איירע אפגעטער וואס איהר האט אייך אליין געמאכט: 27 דאריבער וועל איך אייך
 פערטרייבען ווייטער פון דמשק, זאגט דער האר, גאט צבאות איז זיין נאמען:

קאפיטעל 1

1 אוי וועה צו דיא וואס האבען קיינע
זארג אין ציון, אונד דיא וואס פערזיכערן
זיך אויף דעם בארג פון שמואל, דיא וואס
זענען געוועזען אָנגערופען דיא ערשטע
פון דיא פֿעלקער, אונד צו זייא איז דאס
הויכגעזינד פון ישראל אָנגעקומען:

2 געהט אריבער קיין כללה, אונד זעהט,
אונד געהט פון דארטען קיין גרויס חמת,
אונד דערנאך געהט ארום קיין גת פון
דיא פֿלשתיים, זענען זייא דען בעסער
וויא דיא דאזיגע קעניגרייכע? אָדער
זענען זייער גרענעצען גרעסער וויא
איינע גרענעץ? 3 איהר וואס האט
פון אייך דערנווייטערט דעם שלעכטען
טאג, אָבער איהר טהוט גענעקען צו
זייען אין רויבערייא: 4 דיא וואס זיי
צען אויף בעטען פון עלפֿענבוין, אונד
שטערעקען זיך אויס אויף דיוואקען, אונד
עסען דיא (בעסעט) לעמער פון דיא
שאף, אונד דיא קעלבער פון מיטען
שטאל: 5 וואס זינגען דעם ניגון נאך
דער פֿידעל, זייא טראכטען זיך אויס
דיא בלייזער אזוי וויא דוד: 6 וואס

טרינקען וויין אויס שאלען, אונד זאלבען זיך מיט דעם בעסעטן שמוק־הֶחַל, אונד זייא
גרעמען זיך מיט ווענען דעם בראך פון יוסף: 7 דארום, זאלען זייא אצינד אונדעקען־
פֿיהרש ווערען מיט דיא וואס געהען צושרשט אין גלות ארין, אונד דיא סעודות פון
דיא וואס האבען זיך גרויס געמאכט וועט פון זייא אָפֿגעטוהן ווערען: 8 דער האר
נאט האט בייא זיך אליין געשוואוירען, זאגט דער האר נאט צובאזות, איך
וועל פֿעראומקערדיגען דיא שטאלצ־הייט פון יעקב, אונד זיינע פֿאלאסטען האב איך
פֿינד, דאריבער וועל איך איבערגעבען דיא שטאט אין איהרע פֿול־הייט: 9 אונד
עס וועט זיין דאס ווען צעהן מענער וועלען איבערבלייבען אין איין הויז אזוי וועלען
זייא שטארבען: 10 אונד ווען זיין פֿעטער אָדער דער וואס פֿערברענט איהם
וועט אויפֿהעבען, כדי ארויסצוברענגען זיינע ביינער פון דעם הויז, אונד ווען דיא וואס
זענען אן דער זייט פון דעם הויז וועלען זאגען, איז נאך אימערער מיט דיר? אונד
ער וועט זאגען ניין, אונד זענער וועט זאגען שוויג שטיל, ווארין מען טאר נישט דער־
מאנען דעם נאמען פון דעם האר: 11 ווארין זעה, דער האר האט עס געפֿוילען,
ער וועט דאס גרויסע הויז צושלאגען צו שטיקלעך, אונד דאס קליינע הויז אין
ברעקלעך: 12 לויטען דען פֿערד אויף א פֿעלזען־שטיין? אָדער קען דען איינער
דארט אקערן מיט רינדער? ווארין איהר האט פֿערקערט דאס משפט צו גאל, אונד
דיא פֿירות פון צדקה צו ווערמוט: 13 איהר וואס פֿרייעט אייך אין א זאך וואס איז
גארניט, אונד וואס איהר זאגט, האבען מיר אונס נישט שטארק געמאכט דאס מיר האבען
אונס אָנגעשאפט הערער? 14 אָבער זעהט, איך וועל קענען אייך אויפשטעלען א פֿאלק,
א הויכגעזינד פון ישראל, זאגט דער האר נאט צובאזות, אונד זייא וועלען אייך געצווינגען
פון דעם אָרט אונזא מען קומט ארין קיין חמת, ביז צו דעם טייף פון דער וויסענייא:

קאפיטעל 2

1 זאלכעס האט מיר דער האר גאט געוויזען, אונד זעה, ער האט געשאפען א הייזערעך
אין דעם אָנהייב ווען דיא שפֿעטע תבואה איז אויפֿגעגאנגען, אונד זעה, עס איז געוועזען
אין דער צייט פון דיא שפֿעטע תבואה, נאָדעם אז מען האט אָפֿגעשניטען דעם קעניג'ס
תבואה: 2 אונד עס איז געוועזען, דאס ווען ער (דער הייזערעך) האט געגנדיגט אויפֿצו־
פרעסען דאס גראז פון דעם לאנד, אזוי האב איך געזאגט, א, האר גאט! פֿערנעב דאך! דורך
וועמען קען דען יעקב געשטעהן? ווארין ער איז דאך קליין: 3 אונד דער האר האט זיך
געדעקט (האט חרטה געהאט) איבער דעם דאזיגען אונד דער האר האט געזאגט עס זאל נישט

1 ווי האט געזען בעזן וועלכעס ביר שמרן נקבי ראשית
2 געזען וואו לזם בית ישראל: עברו כללה וראו ולכו
משם חמת רבה ורדו נתיפֿלשלים השבים מהממלכות
3 האלה אסרם וביקום מנבלם: המערים לזם רע ותנשון
4 שבת חמם: השבבים על־ממות שן וסרתם על־ערשתם
5 ואכלים ברים מעזן ונללים מתוך מרבין: הפרטים על־
6 פי הנבל בלוד השבו לזם כל־שיר: השתם במורכו
7 ון והאנית שמעם משרו ולא נחלו על־שבר יוסף:
8 לבן עתה יגלו בראש גלים ופר מרחן סרדום:
9 נשבע אלן יהוה בנפשו נאסידנה אלון צבאות מתאב
10 אנכי את־נאמן יעקב וארמתי ענתי וסרתי ער
11 וכלאה: יהוה אסידתיו שורה אנשים בבית אחד ומתי:
12 ונשאו דודי ומסרתי להוציא עצמים מהבית ואמר לאשר
13 מרבתי הבית העוד עמד ואמר אפס ואמר הם כי לא
14 לתקור בשם יהוה: כיהנה יהוה מצוה והביר
15 הבית הנדול רסיסים ותבית הקטן בקעים: הורעין כפלע
16 סוסים אסידתיוש כבקרם כיהפכתם לראש משפט
17 ופרי צדקה ללענה: השמחים ללא דבר האמרים הלא
18 בחוקני לקחט לט קרנים: כי הגו מקום על־לם בית
19 ישראל נאסידתיו אלתי הצבאות וי ומהצבאותם מלכא
20 חמת ערדהל הערבה:

1
2 אלה הראלי ארץ יהוה ויהוה יוצר גלי בתחלת עלות
3 הלקש והנהילקש אחר גלי המלך: יהוה אסידתיו
4 לאכול את־עשב הארץ ואמר ארץ יהוה סלודתא מי
5 יקום יעקב כי קטן הוא: נחם יהוה על־זאת לא תהנה

אמר דתה: כה הראני אדני דתה ותנה קרא לרב
 קאש אדני דתה ותאכל אתיתתום רבה ואכלה ארר
 תחלקי: ואמר אדני דתה תכלנא מי יקום ועקב כי קטן ה
 הוא: נתם דתה עלזאת וסדוה לא חתיה אמר אדני
 דתה: כה הראני דתה אדני נעב עלזכות אנך
 ויכדו אנך: ואמר דתה אלי מדהאפה ראה עמוס ואמר
 אנך ואמר אדני הני עס אנך בקרב עמי ישראל לא
 אוסף עוד עבדו לו: ונשמו במות ישחק ומקדשי ישראל
 תהבו וקמתי עלבית ירבעם בחרב: וישלח אמציה
 בןו ביתאל אלירבעם מלך ישראל לאמר קשר עליך
 עמוס בקרב בית ישראל לאתחיל הארץ להביל אתי
 כלדבריו: כיכח אמר עמוס בחרב ומת ירבעם וישראל
 נלה יגלה מגל אדמיתו: ואמר אמציה אלעמוס
 חנה לך ברחלך אל ארצך והנה ואכלישם לחם ושם
 תבא: ובית אל לאתוסף עוד להקבא כי מקדש-מלך
 הוא ובית ממלכה הוא: נתן עמוס ואמר אל אמציה
 לאנביא אנכי ולא כדנביא אנכי כדבוקר אנכי ובולס
 שקמים: ותקני דתה מאחרי הצאן ואמר אלי דתה לך
 והבא אלעמי ישראל: ועתה שמע דבריהנה אתה אמר
 לא תקבא על ישראל ולא תסוף עלבית ישחק: לכן בדי
 אמר דתה אוסף ביער חונה וינדה ובולסך בחרב יפלו
 ואדמתך תתבל תחלק ותאחז על אדמתה סמאה חמרת
 וישראל נלה יגלה מגל אדמיתו:

ח

כה הראני אדני דתה ותנה קלוב קני: ואמר מדהאפה
 ראה עמוס ואמר קלוב קני: ואמר דתה אלי בא תקני
 אלעמי ישראל לאראוסף עוד עבדו לו: ותחיל שירות
 חקל ביום הווא נאם אדני דתה רב הפקר בקלמקום

זיין: 4 אַזאַלכעס האט מיר דער האר גאט
 געזינדען אונד זעה, דער האר גאט האט
 גערופען, זיך (מיט אייך) צו קריגען מיט
 פריער, אונד עס האט פערברענט דיא
 גרויסע טיפעניס, אונד עס האט אויף
 פערברענט דאס חלק (פעלד): 5 אונד
 אזוי האב איך געזאגט, א האר גאט! איך
 בעט דיך לאז דאך אפ (זיין מוחל) דורך
 וועמען קען דען נעקב בעשטעהן? ווארין
 ער איז דאך קליין: 6 אונד דער האר האט
 זיך געדענקט איבער דעם דאזיגען, אונד
 דער האר גאט האט געזאגט, אויף דאס
 זאל נישט זיין: 7 אַזאַלכעס האט ער מיר
 געזינדען, אונד זעה, דער האר איז גע-
 שטאנען אויף א מויער בייא א בלאמב-
 שנור, אונד דיא שנור איז געווענען אין
 זיינע האנד: 8 אונד דער האר האט צו
 מיר געזאגט, עמוס וואס זעהסט דוא?
 אונד איך האב געזאגט א בלאמב-שנור;
 אזוי האט דער האר צו מיר געזאגט, זעה,
 איך וועל טהון דיא בלאמב-שנור צווישען
 מיין פאלק ישראל, איך וועל נישט מעהר
 בייא זיין איבערפאהרען: 9 אונד דיא
 גמות פון יצחק וועלען פערטויסט ווערען,
 אונד דיא הייליגע היינער פון ישראל

וועלען הרוב ווערען, אונד איך וועל אויפשוטעהען איבער דעם הויז פון
 ירבעם מיט דעם שווערד: 10 דערנאך האט אמציה, דער כהן פון בית-אל גע-
 שיקט צו ירבעם מלך פון ישראל, אזוי צו זאגען, עמוס האט זיך פערשטואנדען קעגען
 דיר צווישען דעם הויזגעזינד פון ישראל, דאס לאנד קען נישט אויסהאלטען אלע זיינע
 ווערטער: 11 ווארין אזוי האט עמוס געזאגט, ירבעם וועט שטארבען דורך דעם שווערד.
 אונד ישראל וועט אין גלות פערטריבען ווערען אויס זיין לאנד: 12 אונד אמציה האט
 געזאגט צו עמוס, דוא נביא, געה אונד אנטלויף צו דעם לאנד פון יהודה, אונד עס דארט
 ברויט, אונד דארט זאלסט דוא גבואות זאגען: 13 אבער אין בית-אל זאלסט דוא נישט
 מעהר גבואות זאגען, ווארין דער מלך האט זיין מקדש היער, אונד אויף דאס קעניגליכע
 הויז: 14 אבער עמוס האט געענטשערט אונד האט געזאגט צו אמציה, איך בין קיין נביא,
 אונד איך בין אויף נישט א וזהן פון א נביא, נייערשט איך בין געוועזען א היטער פון רינדער
 אונד איין איינזאמלער פון פירות: 15 אבער דער האר האט מיך אזעקענענומען פון היטער
 דיא שאף, אונד דער האר האט צו מיר געזאגט, געה אונד זאג גבואות צו מיין פאלק
 ישראל: 16 אונד אצונד, הער דאס ווארט פון דעם האר, דוא זאגסט מיר, דוא זאלסט נישט
 גבואות זאגען איבער ישראל, אונד לאז נישט דיין ווארט פאלען איבער דעם הויזגעזינד פון
 ישחק: 17 דארום אזוי זאגט דער האר, דיין טייב וועט זיך מונה זיין אין דיא שטאט, אונד
 דיינע ויהו אונד דיינע טעכטער וועלען פאלען דורך דעם שווערד, אונד דיין לאנד וועט
 אויסגעטיילט ווערען דורך (א גורל) שנור, אונד דוא וועסט שטארבען אויף א טמא לאנד,
 אונד ישראל וועט אין גלות אנטעקענטריבען ווערען פון זיין אייגען לאנד:

קאפיטעל ח

1 אַזאַלכעס האט מיר דער האר גאט געזינדען, אונד זעה, א קארב מיט וומער פירות:
 2 אונד ער האט געזאגט, עמוס וואס זעהסט דוא? אזוי האב איך געזאגט, א קארב
 מיט וומער פירות, אונד דער האר האט צו מיר געזאגט, דאס ענד איז געקומען איבער
 מיין פאלק ישראל, איך וועל נישט מעהר בייא זיין איבערפאהרען: 3 אונד דיא
 וואס זינגען לידער אין דעם היכל וועלען אין דעמועלפריגען טאג היילען
 (קלאנגען), זאגט דער האר גאט, עס וועלען זיין פיל פגרים אין אלע ערטער;

מען

מען וועט זיין אין דער שטיל ארויס-
ווארפען: 4 הערט דאס דאזיגע, א איהר
וואס פערשלינגט דעם ארעמען, אונד
איהר זעהט צו פערשטערען דיא בע-
דארפטניגע פון דעם לאנד: 5 אונד איהר
זאגט ווען וועט דער ראש חדש פאר-
איבער געהן, כדי מיר זאלען קענען
קארן פערקויפען? אונד דער שבת (אויס-
געהן) אז מיר זאלען קענען אויפמאכען
דיא קארן הייזער, אונד צו פערקלענערן
דיא איהר אונד צו פערגרעסערן דעם
שקל, אונד דיא וואנשאלען צו פער-
פעלשען: 6 כדי מיר זאלען קויפען דיא
ארעמע פאר זילבער, אונד דיא בע-
דארפטניגע פאר א פאר שיף, אונד פער-
קויפען דאס אפגעפאלענע פון דעם קארן:
7 דארום האט דער האר געשוואוירען
בייא דער גרויסקייט פון יעקב, אויב איך
וועל אויף עבוי פערנעמען אלע זיידע
ביינע מעשים: 8 זאל נישט דיא ערד אי-
בער דעם צייטערן, אונד איטליכער וואס
וואוינט דארויף דאריבער טרויערן? אונד
עס וועט אים גאנצען אויפשטיינען אזוי
וויא א פערפלייצונג וואס דיא אינדען
טרייבט, אונד אזוי וויא דער טייף פון

ה שלחך הם: שמעו דאס השמים אבן ולשבת
ה ענורצין: לאמר מתי יבקר החדש ותשכרה שבת
והשבת ותפתח הדור להקטין איה ולתגדל שקל ולעית
6 מאזן מרמה: לקנות בכסף דלים ואבון בעבור נעלים
7 ומפל בר נשכיר: נשבע יהוה בנאון יעקב אסאשכח
8 לנצח כל מעשהם: העל זאת לאתרוג הארץ ואכל
כל יושב בה ועלמה כאר כלל והרשה ונשקף ביאור
9 מצרים: והנה ביום ההוא נאם ארץ יהוה והבאתי
י השמש בעהרים ותשכחתי לארץ ביום אור: והפכתי
תיכם לאכל וכל שיריכם לקונה העליתי על פלמיתם
שק ועל כל ראש קרחה ושמתם באכל יחיד ואחריתם
11 ביום מר: הנה ימים באים נאם ארץ יהוה והשלחתי
רעב בארץ לארעב ללחם ולא צמא למים כי אסד
12 לשמע את דברי יהוה: ונעו מים עדינם ומצפון ועד
13 מנח יושטו לבקש את דבר יהוה ולא ימצאו: ביום
ההוא תתעלפנה בתולות הנפח והבתרים בצמא:
14 הנשבעים באשמת שמרון ואמרו הן אליהם הן יחיה בדרך
בארשבע ונפלו ולא יקומו עוד:

ט

א ראיתי את-ארץ נצב על המזבח ואמר לך הכפזר
וירשעו הספים ובצעם בראש כלם ואחריתם בחרב
2 ארתי לאישים לחם לם ולא ימלט להם פליט: אסד
חתרו בשאל משם הן תתקם ואסיעלו השמים משם
3 אורדם: ואסחבאו בראש הכרמל משם אחפש
ולקחתם ואסיתרו מנע עלי בקרבע הים משם אצנח
4 אתהקש ונשכם: ואסילכו בשכי לפני אביהם משם
אצנח אתהחרב והתתם ושמי עלי עליהם לרעה

ט

מצרים: 9 אונד עס וועט זיין אין דעמזעלביגען טאג,
לאזען דיא זון אונטערנעהן אין מיטען טאג, אונד איך וועל דיא
דעם ליכטיגען טאג: 10 אונד איך וועל פערקערען איידע
אלע איידע לידער צו קלאג, אונד איך וועל ארויפברענגען א זאק
אונד קאהלהייט איבער איטליכען קאפ, אונד איך וועל עס
טרויערט איבער א בייחיד, אונד דאס ענד דערפון אזוי וויא
עס קומען טעג זאגט דער האר נאט, דאס איך וועל אויסשקען
לאנד נישט א הונגער פאר ברויט, אונד נישט א דארשט פאר
דיא ווערטער פון דעם האר: 12 אונד זיין וועלען וואנדערן
ביז מורח וועלען זיין זיך פערשפרייטען צו וועלען דאס
וועלען עס נישט געפינען: 13 אין דעמזעלביגען טאג וועלען
בחרים פערשמאכטען פאר דורשט: 14 דיא וואס שווערען
אונד וואס זאגען, דיין נאט א דן לעבט! אונד דער וועג פון
וועלען פאלען אונד זיין וועלען נישט מעהר אויפשטעהן:

קאפיטעל ט

1 איך האב געזעהן דעם האר שטעהן בייא דעם מזבח, אונד ער
קנאפ פון דיא אויבערשטע וויל אז דיא שוועלען זאלען צייטערן,
פון זיין אלע, אונד זיידע לעצטע (איבערגעבליבענע) וועל
שווערד, אונד דער וואס אנטלויפט פון זיין זאל נישט
קענען וועט זיך נישט קענען מציל זיין: 2 האמטשע וויא
שאול, אזוי וועט זיין דאך פון דאךט מיידע האנד צונעמען,
ארויסנעהן אין הימל, אזוי וועל איך זיין פון דאךט
וועלען זיך געהאלטען אויף דער שפיץ פון דעם בארג
דאךט אויסזוכען אונד אונטעקענעמען, אונד האמטשע וויא
מיידע אויגען אונטער דעם ים, אזוי וועל איך פון דאךט
זיין זאלען וויא בייסען: 4 אונד ווען זיין וועלען געהן
זיידע פינד, אזוי וועל איך אויף פון דאךט געפעלען
זיין דערשלאגען, אונד איך וועל מיידע אויגען אויף וויא
אונד

אונד ניש צום גוטען: 5 עס איז דער
האר גאט צבאות וואס ריהרט אן דיא
ערד אונד זיא צושטעלצט, אונד אלע
וואס וואוינען דארט וועלען שרייען,
אונד עס וועט אים גאנצען אויפשטייגען
וויא א שטורם, אונד עס וועט געשטילט
ווערען אזוי וויא דער טייף פון מצרים:
6 (עס איז) דער וואס בויט אין דעם
הימעל ווינע אויבערשטיבלעך, אונד ער
האט צוזאמענגעבונדען דיא גרונדפעס-
טען פון דער ערד, דער וואס רופט צו
דיא וואסער פון דעם ים אונד גיסט וויא
אויס אויף דער ערד, דער האר איז וויין
גאטען: 7 זענט איהר דען ניש צו מיר
גלייף אזוי וויא דיא קינדער פון דיא
פוששים, א איהר קינדער פון ישראל?
זאגט דער האר: האב איף דען ניש
ארויפגעבראכט ישראל אויס דעם לאנד
מצרים? אונד דיא פלשטים פון כפתור,
אונד ארם אויס קיר? 8 זעה, דיא אויגען

פון דעם האר גאט זענען אויף דעם
פערטילגען פון דער ערד, גייערט איף וועל ניש אים גאנצען פערטילגען דאס
הויזגעווינד פון יעקב, זאגט דער האר: 9 ווארן זעה, איף וועל געפעהלען אונד איף
וועל לאזען פערטאגלען אונד שאקעלן דאס הויזגעווינד פון ישראל צווישען
אלע פעלקער, אזוי וויא קארן ווערט געשאקעלט אין א זיפ, דאך זאל ניש דאס
קליינסטע קערנדעל ארויפפאלען צו דער ערד: 10 אלע זינדיגע פון מיין פאלק
וועלען שטארבען דורך דעם שווער, אפילו דיא וואס זאגען, דאס שלעכטע וועט
ניש צו אונס געהענט קומען: 11 אין דעמזעלבונגען טאג וועל איף אויפשטעלען דיא
סוכה פון דוד וואס איז איינגעפאלען, אונד איף וועל פערצווימען דאס איינגעבראכע-
נע, אונד איף וועל ווידער אויפשטעלען דיא חורבות, אונד וועל וויא אויפבויען אזוי
וויא אין דיא פארצייטיגע טעג: 12 כדי וויא זאלען ורשען דיא איבערגעליבונג
פון אדום, אונד אויף אלע פעלקער איבער וועלכע מיין גאטען ווערט
אנגערופען, זאגט דער האר, וואס טהוט דאס דאזיגע: 13 זעה, עס קומען טעג,
זאגט דער האר, דאס דער אקערסמאן וועט גענעהען צו דעם תבואה שניידער, אונד
דער וואס טרעט אויס דיא וויינגטרויגען צו דעם וואס ווייט זאמען, אונד דיא בערג
וועלען ארויפטרעפן זיסען וויין, אונד אלע בערגלעך וועלען צושטעלצען: 14 אונד
איף וועל צוריקברענגען דיא געפאנגענשאפט פון מיין פאלק ישראל, אונד וויא ווע-
לען אויפבויען דיא פערטויסטע שטעט, אונד וויא וועלען וויא געוואוינען, אונד וויא
וועלען פלאנצען וויינגערטען, אונד וויא וועלען שריינען וויינער וויין, אונד וויא וועלען
מאכען גערטען אונד וועלען עסען וויינער פירות: 15 אונד איף וועל וויא פלאנצען
אויף וויינער (אייגען) לאנד, אונד וויא וועלען ניש מעהר אויסגערוסען ווערען פון וויינער
אייגען לאנד וואס איף האב צו וויא גענעבען, זאגט דער האר דיין גאט:

1 דיא נבואה פון עבדך, אזוי זאגט דער האר גאט וועגן אדום; מיר האבען געהערט א הערונג פון דעם האר, אונד א שלים איז אויסגעשיקט געווארען צווישען דיא גוים, שטעקט אויף! אונד לאמער אויפשטעקן קענען איהר צו דער מלחמה: 2 זעה, איך האב דיך קליין געמאכט צווישען דיא גוים, דוא וועסט זעהר פעראכטעט זיין: 3 דיא שטאלצ-הייט פון דיין הארץ האט דיך גענארט, דוא וואס וואונסט אין דיא שפאלטען פון פעלזען, וועמס וואונגט איז אין דער הייף, דער וואס האט געזאגט אין זיין הארץ, ווער וועט מיך ארויפגיידען צו דער ערד? 4 האמטשע דוא וועסט דיך דערהעבען אזוי וויא איין אדלער, אונד דוא וועסט מאכען דיין נעסט צווישען דיא שטערען, אזוי וועל איך דיך פון דארטען ארויפגערענגען, זאגט דער האר: 5 ווען גנבים קומען צו דיר, אונד ווען רויבערס בייא נאכט, וויא וועסט דוא פערשניטען ווערען? וואלטען וויא נישט געגנבט ביז וויא האבען גענוג? אונד ווען דיא וואס קלויבען וויינטרויבען קומען צו דיר, וואלטען וויא דיר נישט איבערגעלאזט נאר שלעכטע וויינטרויבען? 6 דאך, וויא זענען דיא זאכען פון עשו אויסגעזוכט! אונד זיינע פערבארענע ערשטער אויסגע-פארשט געווארען? 7 אלע לייט פון דיין בונד האבען דיך געגלייט ביז צו דיא גרענעץ, דיא מענשען וואס האבען מיט דיר שלום געהאט האבען דיך גענארט, אונד זענען דיך בייגעקומען, דיא וואס עסען פון דיין ברויט האבען א נעץ אונטער דיר אויסגעשפרייט, ער האט קיין פערשטאנד: 8 זאל איך נישט אין דעמעלביגען טאג, זאגט דער האר, מאכען פערלידען (פערטילגען) דיא חכמים פון אדום, אונד דיא פערשטענדיגע פון דעם בארג עשו: 9 אונד איך וועל פערשניידען זיינע גבורים א תימן, כדי אימליכער מאן פון דעם בארג עשו זאל פערשניטען ווערען דורך דער הריגה: 10 פון וועגען זיינע שלעכטע בעהאנדלונג פון דיין ברודער יעקב זאל דיך שאנד געדעקען, אונד דוא זאלסט אויף עביג פערשניטען ווערען: 11 אין דעם טאג ווען דוא ביזט געשטאנען אויף דער אנדערע זייט, אין דעם טאג ווען פרעמדע האבען זיין פערקער-גען געפאנגען גענומען, אונד פרעמדע זענען אריינגעקומען אין זיינע טויערן, אונד וויא האבען בורל געווארפען איבער ירושלים, אזוי ביזט דוא אויך גענועזען וויא איינער פון וויא: 12 אבער דוא האסט נישט געזאלט אנועהען דעם טאג פון דיין ברודער'ס (אומגליק) אין דעם טאג ווען ער איז געווארען א פרעמדער; אונד דוא האסט דיך אויך נישט געזאלט פרייען איבער דיא קינדער פון יהודה אין דעם טאג ווען וויא זענען פערלידען געווארען, אונד דוא האסט אויך נישט געזאלט דיין מויל גרויס מאכען אין דעם טאג פון דער צרה: 13 דוא האסט אויך נישט געזאלט אריינקומען אין דעם טויער פון מיין פאלק אין דעם טאג פון זייער אומגליק, אונד דוא האסט אויך נישט געזאלט אנועהען זייער שלעכטעס אין דעם טאג פון זייער אומגליק, אונד דוא האסט געזען אין דעם טאג פון זיין אומגליק: 14 אונד דוא האסט אויך נישט געארפט שטעקן אין דעם אפשיידונג-וועג, זיינע אנטרונגע צו פערשניידען,

וְאֶת־חֶסֶד שְׂרָדָיו בְּיוֹם צָרָה׃ בְּרָקִיב וּמִדְּהָרָה עַל־
כִּלְהֵתָם בְּאֶשֶׁר עָשִׂיתָ נַעֲשֶׂה לָךְ נִמְלֵךְ יָשׁוּב בְּרֹאשׁוֹ׃
כִּי בְּאֶשֶׁר שָׁתִיתֶם עֲלֵדְכֶם קָרְשִׁי יִשְׁתּוּ כִלְהֻטִּים תִּמְדִּי
יִשְׁתּוּ וְלֹא הָיוּ כִּלְאֵי הָיוּ׃ וּבִדְרֹן צִוּן תִּהְיֶה פִלְסָה
הִיָּה נֶקֶד שְׂרָדָיו בֵּית עֲלֵבֶב מִן־מַשְׁשָׁהִים׃ הִיָּה בֵּית־
עֵיבֶב אֲשֶׁר וּבֵית יִסְכָּה לִקְרֹב וּבֵית עֵשׂוֹ לִקְשׁ דְּלֹקֵי דָבָר׃
וְאִכְלֹם וְלֹא־הִיָּה שְׂרָדָיו לִבְת עֵשׂוֹ כִּי וְהִיָּה דִּבְרֵי
וְהָיוּ הִנֵּב אֲתִדְּר עֵשׂוֹ הַשְׁפִּלָּה אֶת־שְׁלֹשִׁים וְהָיוּ
אֶת־שְׂרָה אֶפְרַיִם וְאֵת שְׂרָה שְׁמִרֹן וּבִנְיָמִן אֶת־הַלֵּעָר׃
וְהָלַת הַלְלָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־בְּנֵינֵם עַד־צֶמֶח
וְהָלַת וְהָשִׁלֵּם אֲשֶׁר בִּסְפָדֶיךָ דִּישׁוּ אֵת שְׂרָה הִנֵּב׃ וְהָיוּ
מִשְׁשָׁהִים בְּרֹן צִוּן לִשְׁמָם אֲתִדְּר עֵשׂוֹ וְהִיָּה לִדְהָרָה
מִלְּבָב׃

וואס זענען געוועזען אין דעם שיף, פרי
עס לייכטער צו מאכען; אָבער יונה איז
ארויפגעגאנגען אין דער זייט פון דעם
שיף אונד ער האט זיך אנדערעלעגט,
אונד ער האט פעסט געשלאפען:
6 אונד דער אויבערשטער פון דעם
שיף האט זיך צו איהם געזעהנט, אונד
האט צו איהם געזאגט, פארוואס שלופסט
דוא? שטעה אויף, אונד רופ צו דיין
נאם! מאכער נעמט זיך נאם איבער
אונס בעדענקען, אונד מיר וועלען נישט
פערלויבען ווערען: 7 אונד זיין האבען
געזאגט איינער צו דעם אנדערן, קומט
לאזט אונס גורל ווארפען, פרי מיר
זאלען וויסען וועגען וועמען דאס דאזיגע
שלעכטע איז איבער אונס געקומען,
אונד זיין האבען גורל געווארפען, אונד
דאס גורל איז געפאלען אויף יונה:
8 אונד זיין האבען צו איהם געזאגט,
מיר בעטען דיר, זאג אונס דאך וועגען
וועמען דאס דאזיגע שלעכטע איז איבער
אונס געקומען? וואס איז דייןע מלאכה?
אונד פון וואנען קומסט דוא? וואס איז
דיין לאנד? אונד פון וואס פאר א פאלק

אנצוהאלט אַשר באַיה אלהים להקל מלפניהם וְהָאֵלֹהִים
6 יָרַד אֶל־רִכְבִּי הַסִּפִּינָה וַיִּשְׁכַּב וַיִּרְדָּם: וַיִּקְרַב אֵלָיו רֹב
הַחֹבֶל וַיֹּאמֶר לוֹ מַה־לָּךְ וַיִּרְדָּם קוֹם קֵרָא אֶל־אֱלֹהֶיךָ
7 אֲלוֹהֵי יַעֲקֹב הָאֱלֹהִים לֵאמֹר וְלֹא נֹאכַד: וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־
רֵעֵהוּ לֵבֵנו נִפְלָא וְנִרְלָוֹת וְנִרְעָה בְּשִׁלְמֵי הָרָעָה הַזֹּאת
8 לָנוּ וְנִפְלָא וְנִרְלָוֹת מִפְּלֵ הַגּוֹרֵל עַל־יוֹנָה: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
הַיִּדְּוָה־נָּא לָנוּ בְּאִשֶּׁר לִמְדִּירְעָה הַזֹּאת לָנוּ מִדִּמְלָאכְתָּךְ
9 וּמֵאֵין תְּבוֹא מֵת אֶרֶץ וְאִי־מֵתָ עִם אֲחֵיהֶם: וַיֹּאמְרוּ
אֲלֵיהֶם עֲבַר אֲנִי וַאֲחִי־יִהְיֶה אֲלֵינוּ הַשִּׁמְשׁ אֵין יָרָא
אֲשֶׁר־עָשָׂה אֲחֵיהֶם וַאֲחִי־הַדּוֹבֶשֶׁה: וַיִּרְאוּ הָאֲנָשִׁים וַיָּרָא
גִּדְּלוֹה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מִהֲזֹאת עֲשִׂיתָ כִּי־רָדִיעַ הָאֲנָשִׁים כִּי
11 מִלְּפָנֵי יְהוָה הוּא בָרִחַ כִּי הִיָּד לָהֶם: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
מִהֲעֲשֶׂה לָּךְ וַיִּשְׁתַּק הֵם מִעֲלֵינוּ כִּי הֵם חֹלָךְ וְשָׂעִר:
12 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם שְׂאוֹנוּ וְהִטְלֵנוּ אֶל־יְהוָה וַיִּשְׁתַּק הֵם
מִעֲלֵבָם כִּי יֹדַע אֵין כִּי בְּשִׁלִּי הַסֶּעַר הִגְדֹּל הוּא עֲלֵיכֶם:
13 וַיִּחְתְּרוּ הָאֲנָשִׁים לְהִשִּׁיב אֶל־הַדּוֹבֶשֶׁה וְלֹא יָבִלּוּ כִּי הֵם
14 חֹלָךְ וְשָׂעִר עֲלֵיהֶם: וַיִּקְרְאוּ אֶל־יִהוָה וַיֹּאמְרוּ אֵלֵינוּ יְהוָה
אֲלֵינוּ נֹאכַד־בְּנֶפֶשׁ הָאִישׁ הַזֶּה וְאֶל־תָּתֵן עֲלֵינוּ כֶּסֶם
ט קָרָא כִּי־אֲחֵיהֶם יְהוָה בְּאִשֶּׁר חֲפָצָתָ עָשִׂיתָ: וַיִּשְׂאוּ
16 אֶת־יִהוָה וַיִּטְּלוּ אֶל־הֵם וַיַּעֲמֵד הֵם מִנְּפֹשׁ: וַיִּרְאוּ
הָאֲנָשִׁים וַיָּרָא גִדְּלוֹה אֶת־יִהוָה וַיִּכְוִדֻה־בְּכֹחַ לִיהוָה
וַיִּדְּרוּ וַיִּרְדָּם:

ב

א וַיִּבֶן יְהוָה בֵּן גִּדְּלוֹ לְבָלֵעַ אֶת־יוֹנָה וַיְהִי יוֹנָה בְּכַעַר
2 בֵּרֵךְ שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לַיְלֹת: וַיִּחְפֹּל יוֹנָה אֶל־
3 יְהוָה אֱלֹהָיו מִמֵּצַר הַתֵּבָה: וַיֹּאמֶר קִרְאתִי מִצִּדָּה לִּי
אֶל־יְהוָה וַיַּעֲנֵי מִכְּסֹן שָׂאוֹנִי שְׁמַעֲתָ קוֹלִי:

ביזנט דוא? 9 אונד ער האט צו זיין געזאגט, איך בין איין עבדי אונד איך האב
מורא פאר דעם האר, דעם נאם פונם הימעל, וואס האט געמאכט דאס וס אונד דיא
טריקעניס: 10 אזוי האבען זיך דיא מענער געפארקטען מיט א גרויסע פארקט,
אונד זיין האבען צו איהם געזאגט, וואס האסט דוא געטהון? ווארין דיא מענער
האבען געוואוסט אז ער איז אנשלאפען פון פאר דעם האר, ווייל ער האט עס צו זיין
געזאגט: 11 אונד זיין האבען צו איהם געזאגט, וואס זאלען מיר צו דיר טהון פרי
דאס וס זאל געשטילט ווערען פאר אונס? ווארין דאס וס האט אימער מעהר
געשטורמט: 12 אונד ער האט צו זיין געזאגט, העבט מיך אויף אונד ווארפט מיך
אריין אין דעם וס, אזוי וועט דאס וס פאר אייך געשטילט ווערען, ווארין איך ווייס
דאס דער דאזיגער גרויסער שטורם איז וועגען מיר איבער אייך געקומען: 13 אָבער
דיא מענער האבען שווער געארבייט, פרי דאס שיף צו דער יבשה צו ברענגען,
אָבער זיין האבען עס נישט געקענט, ווארין דאס וס האט אימער מעהר געשטורמט
איבער זיין: 14 אונד זיין האבען גערופען צו דעם האר, אונד האבען געזאגט, א
האר, מיר בעטען דיר, לאז אונס דאך נישט פערלויבען ווערען וועגען דעם נפש
פון דעם דאזיגען מאן, אונד לעג נישט אויף אונס אויסוואלדיגעם בלוט, ווארין דוא א
האר, האסט געטהון וואס דיר געפעלט: 15 אזוי האבען זיין יונה אויסגעוויבען
אונד האבען איהם אריינגעווארפען אין דעם וס, אונד דאס וס האט געשטילט פון זיין
שטורם: 16 אונד דיא מענער האבען זיך געפארקטען פאר דעם האר מיט א גרויסע
פארקט, אונד זיין האבען מקריב געוועזען א קרבן צו דעם האר, אונד זיין האבען א
קר געטהון:

קאפיטעל ב

1 אונד דער האר האט אנגעברייט א גרויסען פיש יונה איינצושלינגען; אונד יונה איז
געוועזען אין דיא געדערס פון דעם פיש דרייא טעג אונד דרייא נעכט: 2 אונד יונה
האט געבעטען צו דעם האר זיין נאם פון דיא געדערס פון דעם פיש: 3 אונד ער
האט געזאגט, איך האב גערופען וועגען מייןע צרה צו דעם האר, אונד ער האט מיר גע-
ענטפערט, פון דעם בויך פון שאול האב איך געשריען, אונד דוא האסט געהערשט מיין קול:

4 ומשליכי מצודה בלבב ימים ויגד יסבבני בלימשקדך
 5 וילך עלי עברו: ואני אמרתי גורשתי מנזר עינך אך
 6 איסוף לחבסי אליהכל קדשך: אפני מים ערנפס
 7 תרום יסבבני סוף חבוש לראשי: לקצבי תרום ידתי
 8 הארץ ברתה כעדי לעולם ותשל משנת חיי ידתי
 9 אלהי: בהתעשף עלי נפשי אתידנה וקרתי ותבוא
 10 אלהי תפלתי אליהכל קדשך: משמרים הכל-שוא
 11 חסדם יצובו: ואני בקול תודה אובחלה לך אשר נתרתי
 12 אשלמה ישועתה לידה: נאמר ידנה לבני נקא אתי
 13 יונה אליהבשה:

1 ויחזר יונה ויחזר אליה שנית לאמר: קום לך אליענה
 2 העיר הנדולה וקרא אליה אתהקראיה אשר אני
 3 דבר אלהי: וקום יונה וילך אליענה בדבר ידנה
 4 ויגעה ויחזה יונה ויחזר לאלהים מהלך שלשת ימים:
 5 חלל יונה לבוא כעיר מסלך וים אתה ויקרא ויאמר
 6 עוד ארבעים יום ויגעה נהפכת: ויאמני אנשי עירו
 7 באלהים הקראצום וילכשו שקים מהמים ועדקטנם:
 8 ויגע הדבר אלימלך ויגעה חקם מכסאו ועבר אדירתו
 9 מעליו וקם טק נשכב עלהאפ: ויזעק ויאמר בנינה
 10 משנים מהלך ויגליו לאמר האלהים והבהמה הפקר
 11 והצאן אישעמו מאמה אליריו ומים אלישתי:
 12 ויחבשו שקים האדם והבהמה ויקראו אלאלהים
 13 בחוקה וישבו איש מדרפו ויגעה ומדהחם אשר
 14 בכפיהם: מידעו ישוב ויחם האלהים ושכב מחרון אפו
 15 ולא נאמר: וקרא האלהים אתמששם כרשבו מדרקם
 16 ויגעה ויחם האלהים עלהרעה אשר-דבר לעשות
 17 להם ולא עשה:

4 ויארין דוא האסט מיד אריינעווארשען
 אין דוא טיפענים, אין דעם הארץ פון דוא
 ימים, אונד דער שטורם האט מיך ארום-
 גערינגעלט, אלע דינע אינדען וואס ברע-
 כען דאס ים זענען איבער מיר אריבער
 געגאנגען: 5 אונד איך האב מיר גע-
 טראכט, איך בין פערטריבען געווארען
 פון פאר דינע אויגען, אבער איך וועל
 דאך נאכאמאל קוקען צו דיין הייליגען
 היכל: 6 דוא וואסער האבען מיך ארום-
 גערינגעלט ביז צו מיין נפש, דוא טיפענים
 האט מיך ארוםגערינגעלט אונד דאס גראז
 פון ים סוף האט זיך אנגעבונדען ארום
 מיין קאפ: 7 איך בין ארוםגערינגעלט
 ביז צו דוא אונטערשטע בערג, דוא ערד
 האט איהרע ריגל איבער מיר אויף עבוי
 פעררינגעלט, אבער דוא האסט דאך
 ארויסגעברענגט מיין לעבען פון דעם
 פערדארבענים, א האר מיין גאט! 8 ווען
 מיניע וועלע האט אין מיר געשמאכטעט,
 האב איך געדענקט אן דיר, א גאט! אונד
 מיין געבעט איז צו דיר אנגעקומען, ביז
 צו דיין הייליגען היכל: 9 דוא וואס היטען
 פאלשע נארישקייטען, פערלאזען זיירע
 אייגענע חסדים: 10 אבער איך וועל צו

דיר מקריב זיין מיט דעם קול פון דאנק,
 וועזען, וועגען דער הילף פון דעם האר: 11 אונד דער האר האט געזאגט (געפולען)
 צו דעם פיש, אונד דער פיש האט יונה אויסגעשפיגען אויף דער טריקענים:
 קאפוטעל ג

1 אונד דאס ווארט פון דעם האר איז געוועזען צו יונה דאס אנדערע מאל, אזוי צו זאגען:
 2 שטעה אויף, אונד געה אהין צו דער גרויסער שטאט נינוה, אונד רופ איבער איהר
 אוים דיא אויסרופונג (פון גביאות) וואס איך וועל צו דיר רעדען: 3 אזוי איז יונה אויפ-
 געשטאנען אונד ער איז אהינגעגאנגען קיין נינוה נאך דעם ווארט פון דעם האר; אונד
 נינוה איז געוועזען א געזעהר גרויסע שטאט צו גאט, פון דריי טעג רייזע: 4 אונד יונה האט
 אנגעהויבען אריינצוקומען אין דיא שטאט, איין טאג דורכגאנג, אונד ער האט אויסגע-
 רופען, אונד ער האט געזאגט, נאך אין פירציג טעג אזוי וועט נינוה אומגעקעהרט ווערען:
 5 אונד דיא לייט פון נינוה האבען געגלויבט אן גאט, אונד זייא האבען אויסגערופען א
 פאסט-טאג, אונד זייא האבען זיך אנגעקליידעט מיט זעק, פון גרויס ביז קליין: 6 אונד
 דיא זאך האט געגרייכט ביז צו דעם קעניג פון נינוה, אונד ער איז אויפגעשטאנען פון זיין
 שטוב, אונד ער האט פון זיך אפגעטהון זיין מאנטעל, אונד ער האט זיך בעדעקט מיט א
 זאק, אונד ער האט זיך געזעצט אויף אש: 7 אונד ער האט געלאזט אויסרופען, אונד ער
 האט געלאזט זאגען אין נינוה, נאך דעם געפעהל פון דעם קעניג אונד זיינע גרויסע לייט
 אזוי צו זאגען, עס זאל קיין מענש, אונד קיינע בהמות אונד רינדער אונד שאף בארניט
 פערזוכען, זייא זאלען זיך נישט ווידען אונד זייא זאלען אויף קיין וואסער טרינקען: 8 ניר
 ערט דיא מענשען אונד אויף דיא בהמות זאלען בעדעקט זיין מיט זעק, אונד איהר זאלט
 שטארק שרייען צו גאט, אונד איטליכער מענש זאל זיך אומקעהרען פון זיינע שלעכטע
 וועגען, אונד פון דיא רויבערייא וואס איז אין זיירע הענד: 9 ווער ווייסט דען אויב גאט
 וועט זיך אומקעהרען אונד חרטה האבען, אונד וועט זיך אומקעהרען פון זיין גרימ-
 צארן אז מיר זאלען נישט פערלוירען ווערען: 10 אונד גאט האט געזעהן זיירע מעשים,
 אז זייא האבען זיך אומגעקעהרט פון זיירע שלעכטע וועגען, אונד גאט האט זיך בער-
 דענקט וועגען דעם שלעכטען וואס ער האט געטראכט צו זייא צו טהון, אונד ער
 האט עס נישט געטהון:

קאפיטעל ד

1 אָבער דאָס האָט יוֹנָה זעהר איבעל
געפאלען, אונד עס האָט איהם פער-
דראַסען: 2 אונד ער האָט געבעטען צו
דעם האר אונד ער האָט געזאגט, איך
בעט דיר, אַ האר, איז נישט דאָס גענוענען
וואָס איך האב געזאגט, ווען איך בין
נאך גענוענען אויף מיין לאנד? דאריבער
בין איך פריהער אנטלאפען קיין מרשיש,
ווארין איך האב געוואוסט אז דוא ביסט
א גענעדיגער אונד א בארעמעהערציגער
נאט, אונד וואָס דערלענגערסט דיין
צארן, אונד פון גרויס חסד, אונד אז דוא
האסט חרטה וועגען דעם שלעכטען:
3 אָבער אצונד, אַ האר, געס דאך אנוועק
פון מיר מיין לעבען, ווארין דער טויט
איז מיר ליבער דען דאָס לעבען: 4 אזוי

א חסד אליינך דעה גדולה ויחר לו: ויחפץ אל-היה
וואמר אלהי יונה הלא-היה דבר ערבותי על-אדמתי
עליך קדמתי לברח תרעשה כי דעתי כי אתה אל-
3 חנן גרויס ארך אפים ורחמים וחסד וחסד על-הרעה: ועתה
4 יהיה קדמך איתנפשי ממני כי טוב מותי מחי: וואמר
ה יהיה הטוב תרה לך: מצא יונה מרהער ונשב
מקום לעיר חסד לו שם סבה ונשב מרחיק בצל עד
6 אשר יראה מה-היה בעיר: וזמן גדול-היה קוקין
תכל ומעל ליונה להקות צל על-ראשו להצל לו מרעותו
7 משמח יונה על-הקוקין שמחה גדולה: וזמן האלחים
חולעת בעלות השחר למחרת נתן את-הקוקין חרבש:
9 ויהי כנחת השמש וזמן אלחים רוח קדים חרשית
נתן השמש על-ראש יונה ונתעלה וישאל איתנפשו
9 למות וואמר טוב מותי מחי: וואמר אלחים אליינך
הטוב תרה לך על-הקוקין וואמר הטוב תרה לי עד
י מות: וואמר יהיה אתה חסד על-הקוקין אשר לא-
עמלת בי ולא נחלת שבדללה הנה ובדללה אבד:
11 ואני לא אחס על-קנתי העיר הגדולה אשר ישבה
הרבה משמים-עשרה רבו אדם אשר לא-יודע בדימיו
לשמאלו ובהמה רבה:

האָט דער האר געזאגט, מהוסט דוא דען גוט אז דוא ביסט צאָרניג? 5 אונד יוֹנָה איז
ארויסגעגאנגען אויס דער שטאט, אונד ער האָט זיך אנדערעגעזעצט אן דער מזרח
זייט פון דער שטאט, אונד ער האָט זיך דארט געמאכט א סוכה, אונד ער האָט זיך
אין איהר אריינגעזעצט הנטער איהר שאטען, ביז ער וועט זעהען וואָס וועט געשע-
הען אין דער שטאט: 6 אונד דער האר גאט האָט אָנגעברייט א קוקין, אונד עס איז
אויפגעגאנגען איבער יוֹנָה פרי עס זאל צו איהם זיין אלס א שאטען אויף זיין קאפ,
איהם מציל צו זיין פון זיין שלעכטעם, אונד יוֹנָה האָט זיך געפרייעט איבער דעם
קוקין מיט א גרויסע שמחה: 7 אָבער גאט האָט אויף אָנגעברייט א וואורס, ווען דער
מארגענשטערן איז אויפגעגאנגען צו מאַרנעס, אונד ער האָט געשלאגען דעם קוקין
אונד ער איז פערדארט געווארען: 8 אונד עס איז גענוענען ווען דיא זון איז אויפ-
געגאנגען, אזוי האָט גאט אָנגעברייט א פורקטערליכען מורח-ווינד אונד דיא זון האָט
געשלאגען אויף יוֹנָה'ס קאפ, אונד ער איז פערחלשת געווארען, אונד ער האָט זיך
אליין געוואונשען צו שטארבען, אונד ער האָט געזאגט, דער טויט איז בעסער
פאר מיר דען מיין לעבען: 9 אונד גאט האָט געזאגט צו יוֹנָה, מהוסט דוא גוט צו
צאָרנען וועגען דעם קוקין? אונד ער האָט געזאגט יוא עס גרייט מיך גוט ביז צום
טויט: 10 אזוי האָט דער האר געזאגט, דוא דערבארמסט דיר איבער דעם קוקין
וואָס דוא האסט דיר נישט וועגען איהם בעמיהט, אונד דוא האסט איהם אויף נישט גרויס
וואקסען לאזען, וועלכער איז אויפגעוואקסען אין איינע נאכט, אונד איז פערלוידיען
געווארען אין איינע נאכט: 11 אונד זאל איך מיך נישט דערבארמען איבער דיא גרוי-
סע שטאט נינוה, אין וועלכער עס איז פערהאדען מעהר וויא צוועלף מאל צעהן
טויזענד מענשען, וואָס ווייסען נישט דעם אונטערשייד צווישען זייער רעכטע האנד
אונד זייער לינקע האנד, אונד אויך זעהר פיל בהמות?

מיכה

1 דאס ווארט פון דעם האר וואס איז געוועזען צו מיכה, אויס מורשה, אין דאס טעג פון יוחם, אחז, ויחזקיהו דא מלכים פון יהודה, וואס ער האט געזעהען איר בער שמרון אונד ירושלים: 2 הערט עס, אלע איהר פעלקער, אונד פערנעם עס אזוי ערד אונד דא פולחייט דערפון, אונד לאז דער האר האט ווין איין עדות קענען אייך, ווא דער האר פון ווין הייר ליגען היכל: 3 ווארין זעה, דער האר געהט ארויס פון ווין ארט, אונד ער נעמט ארוינטערקומען אונד טרעטען אויף דא הייכע ערשער פון דער ערד: 4 אונד דא בערג וועלען היינטער איהם צוגעהן, אונד דא טאלען וועלען זיך צושפאלטען אזוי וואס וואקס פאר א פייער, אונד אזוי וואס וואסער וואס רינט ארום פון א

דבריהם: אשר היה אלמיקה המרשתי בימי יוחם * אחז ויחזקיהו מלכי יהודה אשר יהוה על שמרון וירושלם: שמי עמים כלם הקשיבו ארץ ומלואה ויהי אדני יהוה * 2 בכל לעד אדני מחיכל קדשו: ביהנה יהוה יצא * 3 ממקומו ויגר ויחבר על במויתרארץ: ונמפי החרב * 4 תחתיו והעמקים יחברקו כדונג מפני האש כמים מערים כמורד: בפשע יעקב כל זאת ובחטאות בית ישראל * 5 מרפשע יעקב הלא שמרון ומי כמות יהודה הלא ירושלים: ושמתי שמרון לעי השדה למשעי כרים * 6 והנתי לגי אבניה ונסחיה אנלה: וכל פסיליה יתנו * 7 וכל אתנניה ישרפו באש וכל צעקה אשים שקמה כי מאתן וזנה קבצה ועד אתנן וזנה ישובו: על זארת * 8 אספדה ואיללה אילכה שילל וערום אעשה מספר כהנים ואכל כבנות צנה: כי אנשה מפותיה כרבאה * 9 עד יהודה נגע עד שער עמי עד ירושלים: בנת אל * 10 תגדו כבו אל חבכו בבית לעפדה עפר התפלשתי: עבר לכם יעקב שפיר ערוד בשבת לא תאכל יושבת * 11 צאן מספר בית האצל יקח מכם עמדות: כיהלה * 12 לשוב יושבת מרות בירד רע מאת יהוה לשער ירושלים: רתם המרכבה לרכש יושבת לביש ראשית * 13

שטילען בארג: 5 דאס איז אלעס ווענען דא זינד פון יעקב, אונד ווענען דא זינד פון דעם הוינגעזינד פון ישראל. וואס איז דא זינד פון יעקב? איז עס נישט שמרון? אונד וואס זענען דא במות פון יהודה? זענען זייא נישט ירושלים? 6 דאריבער וועל איך מאכען שמרון אזוי וואס א הויפער פון דעם פעלד, אונד אזוי וואס א פלאצונג פון א וויינגארטען, אונד איך וועל איהרע שטייגער ארוינטערוארפען אין דעם טאהל, אונד איך וועל אנטפאלעקען איהר גרונד (פונדאמענט): 7 אונד אלע זייערע געשינצטע געצענבילדער זאלען אין שטייגער צוהאקט ווערען, אונד אלע זייערע זונות-מסנות וועלען פערברענט ווערען אין דעם פייער, אונד אלע זייערע היינזישע געצען וועל איך וויקס מאכען, ווארין וואס האט עס איינגעוואמעלט פון דעם שוכר פון א זונה, דארום וועלען זייא צוריקקערען צו דעם שוכר פון א זונה: 8 גראד ווענען דעם דאזיגען וועל איך קלאנען אונד היילען, איך וועל ארוימקען אזוי וואס א בערויבטער אונד נאקעטער, איך וועל מאכען קלאנען אזוי וואס א דראכענ-שלאנג, אונד וועל טרויערן אזוי וואס דא ווינגע שטרויסען: 9 ווארין איהרע מסכות זענען געפעהרליך, ווארין עס איז אנטעקומען ביז צו יהודה, עס האט געגרייכט ביז צו דעם שויער פון מיין פאלק ביז קיין ירושלים: 10 זאגט עס נישט אן אין בת, אונד איהר זאלט נישט וויינען, אינעם וועניג פון עפרה זאלסט דוא דיך וואלבערן אין דא אש: 11 פאדערט איבער, איהר בעוואוינער פון שפיר, מיט א נאקעטער שאנד, דא בעוואוינער פון צאן זענען נישט ארויסגעגאנגען צו קלאנען מיט בית-אצל, ער נעמט פון אייך נעמען ווין בעשטאנד: 12 דא איינזאנערען פון מרות האט געהאפט אויף גוטעס, אבער שלעכטעס איז ארויס-געקומען פון דעם האר (ביז) דעם שויער פון ירושלים: 13 בינד אן דעם רייטוואגען צו דעם מויל-זעל, א דאס איינזאנערען פון לכיש, וואס איז געוועזען דער אנהייב פון

פון דער זינד צו דער טאכטער ציון
 ווארין אין דיר געפינט זיך דיא זינד פון
 ישראל: 14 דארום וועסט דוא געבען
 (אדער שיקען) מתנות צו מורשת נח,
 דיא היינער פון אכזב וועלען זיין א
 ליגען צו דיא קעניגע פון ישראל:
 15 אונד דאך וועל איך צו דיר ברענגען
 א יורש, דוא אינוואוינערין פון מרשה,
 ביז קיין עדלם וועט קומען דער בבוד
 פון ישראל: 16 מאך דיר קאהל, אונד
 רייס אפ דיא האר וועגען דיא קינדער
 פון דייע מעננים, מאך ברייט דייע
 קאהלדייט אזוי וויא איין אדלער, ווארין
 זייא זענען פון דיר אין גלות געגאנגען:

קאפיטעל ב

1 אזי וועה צו דיא וואס טראכטען אומ-
 רעכט, אונד טהון שלעכטעס אויף זייער
 געלענער; אונד ווען דאס מארגען-ליכט
 קומט אזוי טהון זייא עס, זייא האבען
 דעם פח דערצוי: 2 אונד זייא גליסטען
 פעלדער אונד גולן זייא, אונד היינער
 אונד זייא נעמען זייא אנועק, אונד זייא
 טהון זייא בערויגען אימליכען מאן אין זיין הויז,
 אונד אין זייע נחלה: 3 דארום אזוי
 זאגט דער האר, ועה, איך טראכט שלעכטעס
 איבער דיא דאזיגע שלעכטע משפחה,
 אז איהר זאלט נישט פון דאנען אפטהון
 איירע העלזער, אונד איהר וועט נישט
 ארוםגען אזוי הויכמיטיג, ווארין דאס איז
 א שלעכטע צייט: 4 אין דעמועלביגען
 טאג וועט מען איבער אייך אויפנעמען
 א מישל, מען וועט קלאנען א גרויסע
 קלאג, אונד זאנען, מיר זענען אין
 גאנצען בערויבט, ער האט פערביטען
 דאס חלק פון מיין פאלק, א וויא
 האט ער עס פון מיר אפגעטהון!
 צו דיא אפגעהרגענע האט ער אונזערע
 פעלדער צוטיילט: 5 דארום וועסט דוא
 נישט האבען איינעם וואס זאל ווארפען
 א שטריק דורך דעם גורל אין דער
 קהלה פון דעם האר: 6 זייא זאנען
 צו דיא גבאים איהר זאלט נישט פערדינען,
 אדער גבואות זאנען צו זאלכע!
 זאל דען נישט דיא שאנד אונזעקעריקט
 ווערען? 7 א דוא, צו וועמען עס
 ווערט געזאגט בית יעקב, איז דען
 דעם האר'ס רוח אונגעדולדיג?
 אדער זענען דאס זייע מעשים? טהון
 דען נישט מייע ווערטער גוט צו דעם
 וואס געהט אויפריכטיג? 8 אונד ער
 איז אזוי וויא נעכטען דאס מיין פאלק
 איז אויפגעשטאנען אלס א פיגור,
 איהר ציהט אפ דאס קלייד פון דעם
 וואס געהט פער-בייא אין זיכערהייט,
 אונד וואס קעהרען נישט אום צו
 מלחמה: 9 איהר פערטרייבט דיא
 ווייבער פון מיין פאלק פון זייער
 פערגינגונג'ס היינער, פון זייער
 יונגע קינדער האט איהר אונזעקענומען
 מייע הערליכקייט אויף עביג: 10
 שטעהט אויף, אונד געהט אנועק,
 ווארין דאס איז נישט איירע
 מנוחה, ווייל עס איז שטא געווארען,
 אונד עס וועט אייך פערטילגען
 מיט א שרעקליכע פערטילגונג: 11
 ווען א מענטש געהט אום מיט א
 רוח שער אונד זאגט ליגען, אונד
 זאגט, איך וועל גבואות זאנען פאר
 וויין אונד שטארקען געטרענק,
 גראד אזאלכער וואלט זיין איין
 אונגענומענער גבאי צו דעם
 דאזיגען פאלק: 12 א יעקב, איך
 וועל דיר געוויס אים גאנצען
 פערזאמלען, איך וועל געוויס
 איינזאמלען דיא אויבערלייבונג פון
 ישראל, איך וועל זייא צוזאמען
 טהון אזוי וויא דיא שאף פון
 בצרה, אונד אזוי וויא דיא
 סמאדע וואס איז אין מיטען
 שטאל, זייא זאלען מאכען א
 לארם פון וועגען דיא מענשען: 13
 דער אייגנערעכער איז פאר זייא
 ארויפגעגאנגען, וויא האבען
 אויפגעבראכען, אונד זייא
 זענען דורכגעגאנגען דורך דעם
 מויער, אונד זייא זענען דורך
 דאס זעלבע ארויסגעגאנגען,
 אונד זייער קעניג איז פאר זייא
 דורכגעגאנגען, אונד דער האר
 איז געוועזען אן דער שפיין:

14 חטאת הוא לכהצילון ברכך נמצאו פשעי ישראל: לכן
 תתני שלחם על מורשת נח בתי אכזב לאכזב למלכי
 15 וישראל: עד יורש אבי לך יושבת מרשה עדלם
 16 יבוא בבד וישראל: קרתי וני עליב מענעד הרחי
 קרחתך כנשר קרנלי ממך:

ב

א הוי חטבתאון ופעלי רע על-משכבותם באור הבקר
 2 יעשוה כי ישלאל דם: חמדו שדות ונזלו ובתים
 3 ותשאו וישקלו גבד וביתו ואיש ונחלתו: לכן ברה
 אמר יהוה הנני חשב על המשפחה הזאת רעה אשר
 לא תמישו משם צארתים ולא חללו רוחה כי עת
 4 רעה היא: ביום ההוא ישא עליכם משל ונהה נרו
 קנהה אמר שחד נשדתי חלק עמי ימיר אך ימיש לי
 ה לשוכב שדתי וחלק: לכן לא-היתה לך משלוח חבל
 6 בעתל בקהל יהוה: אלתספו וספון לארספו לאלה
 7 לא יסן כלמית: האמיר בית-יעקב הקצר רוח ויהוה
 8 אס-אלה מעללי הלא יאליב יקומם ממול שלמה אדר חפשימן
 9 מעבדים בטה שובי מלחמה: נשי עמי הגרשו מבת
 10 תפנניה מעל עלליה תקחו דררי לעולם: קומו וילכו כי
 11 לא-זאת המנוחה בעבור סמאה חבל חבל נמרץ: לך
 איש הלך רוח ושקר כוב אסף לך לין ולשקר ויהוה
 12 מטרף העם הזה: אסא אסאף יעלב קלך קבץ אקבץ
 שארית ישראל יחר אשיטנו כצאן בצרה בעדר בתוך
 13 הברדו תהמה מאדם: עליה הפרץ לפניכם פרצו
 ונעברו אשר נמצאו בנעבר מלכם לפניכם ויהוה
 דארשם:

אמר שמעון ראשי יעקב וקצני בית ישראל הלא א
 לכם לרשת אתהמשפט: שני טוב ואחבי רעה ג
 עולם מעליהם ושארם מעל עצמותם: ואשר אכלו
 שאר עמי ועמם מעליהם הפשיטו ואתעצמתם
 פצחו ופרשו כאשר בסור ובקשר בתוך קלחת: אוזניו
 אליהו ולא יענה אותם וסתר פניו מהם בעת ההיא
 כאשר הרעו מעלליהם: בה אמר יהוה על ה
 הנביאים המתים אתעמי הנשקם בשונם וקראו
 שלום ואשר לאיתן עלפיהם וקדשו עליו מלחמה:
 לכן לילה לכם מחזון ותשקה לכם מקסם ובהה השמש
 עלהנביאים וקצר עליהם היום: ובשו החזים חפזו
 הקסמים נעשו עלשפם בלם כי אין מענה אלהים:
 ואולם אנכי מלאתי כח אתידות יהוה ומשפט ונבונה
 להגיד ליעקב פשעו ולשראל חטאתו: שמעוןא
 זאת ראשי בית יעקב וקצני בית ישראל המנחכים
 משפט ואת בלההשירה יעקשו: בנה ציון בדרמים
 וירושלם בעולה: ראשיתו בשחר ישפטו ובהגדל
 פמחור יורו ונבאיה בכתף וקצמו ועליהה ישעו
 לאמר הלא יהוה בקרבנו לאתבוא עלינו רעה: לכן
 בגללכם ציון שרה תחרש וירושלם עין תהיה ותר
 בבית לבמות ישר:

והנה באחרית היום יהיה הר ביתיהוה ככן בראש
 ההרים ונשא הוא מנצחות ונהרו עליו עמים: והלכו
 נים רבים ואמרו לנו ונעלה אליהיהוה ואלבית
 אליו יעקב ויהיו מדרגיו ונלכה בארחיו כי מציון

1 אונד איך האב געזאגט, הערט עס דאך, איהר הויפטלייט פון יעקב, אונד איהר הארען פון דעם הויזגעזינד פון ישראל, איז עס נישט פאר אייך צו וויסען דאס משפט? 2 איהר וואס האט פיינד דאס גוטע אונד ליבט דאס שלעכטע, איהר שיקט אפ דיא הויט פון זיין, אונד זייער פלייש פון זייער ביינער: 3 אונד וואס עסט דאס פלייש פון מיין פאלק, אונד איהר ציהט ארום זייער הויט פון זיין, אונד צושטירקעלט זייער ביינער, אונד איהר שפרייט זיין אויס אזוי וויא פאר א טאפ, אונד אזוי וויא פלייש אין א קאכ קעסעל: 4 דענסמאל וועלען זיין שרייען צו דעם האר, אבער ער וועט זיין נישט ענטפערן, נייערט ער וועט זיין פנים פון זיין בעהאלטען אין דערזעלביגע צייט, ווייל זיין האבען שלעכטע מעשים גע- טהון: 5 אזוי זאגט דער האר וועגען דיא נביאים וואס מאכען מיין פאלק פערארדען,

וואס בייסען מיט זייער ציינער אונד רופען שלום, אונד קעגען דעם וואס געט נישט פאר זייער מויל, ברייטען זיין אן א מלחמה: 6 דארום וועט עס צו אייך זיין נאכט פון גבואות זאגען, אונד עס וועט צו אייך זיין פינסטער אין דעם ביטשען מאכען, אונד דיא זון וועט אונטערגעהן איבער דיא נביאים, אונד דער טאג וועט איבער זיין פינסטער זיין: 7 אונד דיא זעהערס וועלען זיך שעמען, אונד דיא וואהרזאגערס וועלען שאנדירויט ווערען, אונד אלע וועלען זייער ליפען בעדעקען, ווארין עס וועט נישט זיין קיין ענטפער פון נאט: 8 אבער באמת איך בין פול מיט כח פון דעם רוה פון דעם האר, אונד מיט משפט אונד גבורה, כדי אנצוזאגען צו יעקב זיינע פשעים אונד צו ישראל זיינע זינד: 9 הערט דאך דאס דאזיגע, איהר הויפטלייט פון דעם הויזגעזינד פון יעקב, אונד איהר הארען פון דעם הויזגעזינד פון ישראל, וואס איהר מיהט פער- אומזענדיגען דאס משפט, אונד איהר פערקרימט אלעס אויפריכטיגע: 10 זיין בויגען אויף ציון מיט בלוט, אונד ירושלים מיט אומרעכט: 11 זייער הויפטלייטע משפטן דורך שחר, אונד זייער פהנים לעהרען פאר א קויפפרייז, אונד זייער נביאים פאר געלד, אונד דאך לעהגען זיין זיך אן אויף דעם האר, אונד זאגען, איז דען נישט דער האר צווישען אונס? דאס שלעכטע וועט נישט איבער אונס קומען: 12 דארום וועט ציון אום איירעט וועגען געאקערט ווערען אזוי וויא א פעלד, אונד ירושלים וועט ווערען צו א הויפען, אונד דער בארג פון דעם הויז (דאס בית המקדש) אזוי וויא דיא במות פון א וואלד:

קאפיטעל ד

1 אונד עס וועט זיין אין דיא לעצטע טעג, אזוי וועט דער בארג פון דעם האר'ס הויז זיין אנגעברייט אויף דער שפיץ פון דיא בערג, אונד עס וועט דערהייבט ווערען פון דיא בערג, אונד פעלקער וועלען צו איהם שטרוימען אזוי וויא א טייף: 2 אונד עס וועלען פילע פעלקער אהינגעהן, אונד זיין וועלען זאגען, קומט, אונד לאמער ארויפגעהן צו דעם בארג פון דעם האר, אונד צו דעם הויז פון יעקב, אונד ער וועט אונס לעהרען פון זיין וועג, אונד מיר וועלען געהן אין זיינע שטענען, ווארין פון ציון

וועט ארויסנעקן דיא תורה, אונד דאס
ווארט פון דעם האר אויס ירושלים:
3 אונד ער וועט משפטין צווישען פילע
פעלקער, אונד ער וועט מוסר זאגען צו
שטארקע פעלקער פון ווייטען, אונד זיין
וועלען מאכען זייערע שווערדער צו
שנייד-מעסער, אונד זייערע שפינען דיא
צוויינען פון דיא ביימער צו בעשניידען,
איין פאלק וועט נישט מעהר אויסהעבען
א שווערד קענען דעם אנדערן פאלק,
אונד זיין וועלען נישט מעהר לערנען
מלחמה צו האלטען: 4 נייערש זיין
וועלען וואוינען איטליכער אונטער זיין
וויינישטאק, אונד איטליכער אונטער זיין
פיינענבוים, אונד קיינער וועט זיך נישט
דערשרעקען, ווארין דאס מויל פון דעם
האר צכאות האט עס גערעט: 5 ווארין
אלע פעלקער וועלען געהן, איטליכער
אין דעם נאמען פון זיין נאם, אבער מיר
וועלען געהן אין דעם נאמען פון דעם
האר אונזער נאם אויף אימער אונד
עביג: 6 אין דעמועלבינען טאג, זאגט
דער האר, וועל איך פערזאמלען דיא
הינקערדיגע, אונד דיא פערשטויסענע,

ה תנא תורה ודבר יהוה מירושלם: ושפט בין עמים
רבים ודוכת לגוים עצמים עיריחוק וכתתו חרבותיהם
לאחים ונתתיהם למנוחת לאישואו ניו אל-נוי תרם
4 ולא-למדת עוד מלחמה: וישב איש סחח נפנו וסתת
ה אנתו ונאן מחרד בריי יהוה צכאות דבר: בי כל-
העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנשו ילך בשם יהוה
6 אלהיו לעולם ועד: כיום הווא נאסידתה אספה
7 הצלחה והנחמה אקבצה ואשר הרעתי: ושפתי את-
הצלחה לשארית והנחמה לגוי עצום וסלך יהוה עליהם
9 בהר ציון מעשה נועדעלם: ואתה מגדל-הדר
על בתי-ציון ערף אתהה ובה הממשלה הראשונה
9 ממלכת לבתי-ירושלם: עתה למה תריע בע המלך
10 אין כך אסיונעך אכך ברחוקיך חיל בינלחה: חיל
והיו בתי-ציון בינלחה כי עתה תנא מחרתי ושכנת בשדה
וכאת ערבכל שם תנעלי שם ינאלך יהוה מפך אבדך:
11 ועתה נאספו עליך גוים רבים האמרים תחנך ותחן בציון
12 עינינו: והמה לא ידעו מחשבות יהוה ולא הבינו עצתו
13 כי קבצם בעמיר ונדה: קומ ויושי בתי-ציון כי קרנך
אשים כחול ופרסתך אשים נחשה וחרקות עמים רבים
14 ותחכמתי ליהוה בעצם ותילם לארון בית-ארגן: עתה
תתנודי בתנודו מצור שם עליו בשבט ימי על-החלו
את שפט ישראל:

ה

ה ואתה בית-לחם אפרתה צעיר להוות באלפי יהודה
ממך לי: ואל להוות מושל בישראל ומצאתיו מקדם
2 מימי עולם: לכן תהם עדת יולדה ילדה ותר אחיו
ישובו עליכי ישראל: ועמד ורעה בעי יהוה בנאן

אונד דיא צו וועלכע איך האב שלעכטעס געטוהן: 7 אונד איך וועל מאכען דיא הינקער-
דיגע אן איבערגלייבונג, אונד דיא פערשטויסענע צו א שטארק פאלק, אונד דער האר
וועט איבער זיין גענירען אויף דעם בארג ציון, פון אצונד אן אונד ביז אויף עביג: 8 אונד
דא, א שווערע פון דער שטאדע, דיא שטארקייט פון דער שטאכטער ציון, צו דיר וועט זיין
קומען, יוא, דיא ערשטע גענועלטיגקייט, דיא מלוכה פון דער שטאכטער פון ירושלים:
9 אצונד, ווארום שרייעסט דא אזא געשריין? איז דען נישט א מלך אין דיר? איז דען
דיין עצרה-געבער פערלויבען (אומגעקומען)? ווארין שטארקע וועהען האבען דיך אנגע-
האפט אזוי וויא א געווינער: 10 האב וועהען, בעג דיך איין, א דא שטאכטער פון ציון,
אזוי וויא א געווינער, ווארין אצונד זאלסט דא ארויסנעקן אויס דער שטאט, אונד דא
זאלסט וואוינען אויף דעם פעלד, אונד דא זאלסט קומען ביז קיין בגל, דארט וועסט דא
ניצול ווערען, אונד דארט וועט דיך דער האר אויסלענען פון דער האנד פון דייןע פיינד:
11 אונד שוין אצונד פערזאמלען זיך פילע פעלקער קענען דיר, וואס זאגען, לאז אומריין
ווערען, אונד לאזען אונזערע אויגען קוקען אויף ציון: 12 אבער זיין ווייסען נישט דיא
געדאנקען פון דעם האר, אונד זיין פערשטעהען אויף נישט זיינע עצות, ווארין ער וועט
זיין צוזאמען זאמעלן אזוי וויא מען זאמעלט איין בארבען צו דרעשען אין דיא שיינער:
13 שטעה אויף! אונד דרעש, א דא שטאכטער פון ציון, ווארין איך וועל מאכען דייןע הערנער
אינזען, אונד דייןע קלוינען וועל איך מאכען קופער, אונד דא וועסט אין שטיקער צושלאגען
פילע פעלקער, אונד איך וועל זייער געוויין אין חרם לעבען (אדער הייליגען) צו דעם האר,
אונד זייער פערמענען צו דעם האר פון דער גאנצער וועלט: 14 אצונד פערזאמלען דייןע
חילות, א דא שטאכטער פון חילות, מען האט א בעלאגערונג איבער אונס געמאכט, זיין
וועלען דעם שופט פון ישראל שלאגען אויף דיא באקען מיט א רוט:

קאפיטעל ה

1 אונד דא בית-לחם אפרתה, האמטשע דא ביזט קליין צווישען דיא טויענדע פון
יהודה, דאך זאל מיר פון דיר ארויסקומען דער וואס זאל זיין דער גענועלטיגער
איבער ישראל, אונד וואס זיין אויסגאנג איז געוועזען פון פריהערע צייטען איידער
דיא וועלט איז נאך געשאפען געווארען: 2 דארום וועט ער זיין איבערגעבען ביז
צו דער צייט דאס דיא געווינער וועט געווינען, דערנאך וועלען דיא איבריגע פון
זיינע ברידער צוריקקומען צו דיא קינדער ישראל: 3 אונד ער וועט שטעקן אונד ער
וועט (פאשען) וויידען אין דיא שטארקייט פון דעם האר, אונד אין דער מאיעסטעט
פון

שם יתה אלתי השט כרשתי תל עד אסר-ארץ:
 יתה יה שלום אשר ב-קבא בארצו כי ירד⁴
 בארמטתי וקבט עלו שבקה רעים ושמה נסכי
 אדם: ויהי את-ארץ אשר כרוב ואת-ארץ נמרוד⁵
 בפחתה היציל מאשר קרבא בארצו ויר-ירד
 בגבולו: יתה: שארית יעלב בקרב עמים רבים⁶
 כשל מאת יתה מרבים על-עשב אשר לא-יבנה לאיש
 ולא יתל לבני אדם: יתה שארית יעלב בגוים בקרב⁷
 עמים רבים כארה בבקמות ועד ככפור בעד-ירצון
 אשר אסער ורמס וסרף ואין מציל: תלם יה על⁸
 צריה וכל-אנשיה יכרתו: ויתה ביום-ההוא נאם⁹
 יתה והכרתי מסוד מקרבתי והכרתי מרבתי: והכרתי¹⁰
 ערי ארצה ותרסתי כל-מבצריה: והכרתי כשפים מנה¹¹
 ומעוננים לא יתיר: והכרתי פסליה ומעבדותי מקרבתי¹²
 ולא-תשחתנה עד למצותי יתה: ונתשתי אשירי מקרבתי¹³
 והשמתי עריה: ונשיתי באף ובחמה נקם את-הגוים¹⁴
 אשר לא שמו:

שמע-נא את אשר-יתה אמר נום רב את-הכרים¹
 ותשמענה הנקעות קולך: שמעו הרים את-רבי יתה²
 והאמנים מסדי ארץ כי רב ליתיה עסעמי ועם-ישראל
 יתה: עמי מודעתי לך ומה תלמד עמי כי:³
 כי העלתך מארץ מצרים ומבית עבדים פויתך ואשלח⁴
 לפניך את-משקה אהרן ומרים: עמי וקרבא מודעתי⁵
 כלל מלך מואב ומהדנה אתו בלעם בן-בעור מדהשמים
 עד-הגלגל למען דעת צדקות יתה: כמה אקדם יתה⁶
 אכף לאלתי מרים האקדמתי בעולות בעולם בני שנה:

חיות פון דעם וואלד, אונד ווא א ווננער לייב צווישען א סטאדע פון שאף, וועלכער, ווען
 ער געהט דורך אזוי צושטרעט ער אונד פערצוקט אונד קיינער קען נישט מציל זיין: 8 דייע
 האנד וועט דערהויבען זיין קענען דייע פיינד, אונד אלע דייע פיינד וועלען פערשניטען
 ווערען: 9 אונד עס וועט זיין אין דעמוועלביגען טאג, זאגט דער האר, דאס איז וועל פער-
 שניידען דייע פערד פון צווישען דיר, אונד איז וועל פערטילגען דייע רייטווענען:
 10 אונד איז וועל פערשניידען דיא שטעט פון דיין לאנד, אונד איז וועל צושטויסען אלע
 דייע פעסטונגען: 11 אונד איז וועל פערשניידען דייע בישות-מאכערס אויס דייע
 האנד, אונד קיינע וואהרזאנערס זאלען נישט מעהר זיין צווישען דיר: 12 אונד איז וועל
 פערשניידען דייע געצען-בילדער אונד דייע מאצות פון צווישען דיר, אונד דוא זאלסט
 דיר נישט מעהר ביקען צו דיא מעשים פון דייע הענד: 13 אונד איז וועל אויסרייסען דייע
 לינדען-ביימער פון צווישען דיר, אונד אזוי וועל איז פערטילגען דייע שטעט: 14 אונד
 איז וועל עס טהון מיט צארן אונד מיט גרימץארן, איז וועל מיך נוקם זיין אן דיא
 גוים, אונאלכעס וואס איז נאך קיינמאל נישט געהערט געווארען:

קאפיטעל ו

1 הערט דאך צו דאס וואס דער האר זאגט! שטעה אויף, קריג דיר מיט דיא בערג, אונד
 לאזען דיא בערגלעך הערען דיין קול: 2 הערט דאך, א איהר בערג דעם הארים קריג, אונד
 איהר שטארקע גרונדפעסטען פון דער ערד, ווארין דער האר האט א קריג מיט זיין פאלק,
 אונד מיט ישראל האט ער א ווכוח: 3 א, מיין פאלק, וואס האב איז דיר געהונן? אונד מיט
 וואס האב איז דיר מיד געמאכט? ענטפער מיר: 4 ווארין איז האב דיר ארויפגעברענגט
 אויס דעם לאנד מצרים, אונד פון דעם קנעכט-הויז האב איז דיר אויסגעלעזט, אונד איז
 האב פאר דיר געשיקט משה אונד אהרן אונד מרים: 5 א, מיין פאלק, געדענק דאך וואס
 פאר איינע עצה בלך דער מואב פון מואב האט געהאלטען, אונד וואס בלעם בן בעור האט
 איהם געענטפערט, פון שטים ביז קיין גלגל, כדי דוא זאלסט וויסען דיא גערעכטיגקייט פון
 דעם האר: 6 מיט וואס זאל איז פארקומען צו דעם האר, אונד מיך ביקען פאר דעם אלער
 העכסטען נאם? זאל איז פאר איהם קומען מיט קרבן עולות מיט קעלבער פון איין זאהראלט?

7 וְהָיָה דָעַן דְּעַר הָאָר אֲנַעְמֵן מִיּוֹעַנְדָּע
פֻּן וְיִדְעָר, אָדְעַר מִיט צֶהְמִיּוֹעַנְדָּע
מִיּוֹכֵעַן עֶהְל? זָאָל אִיף (אִיחֶם) נַעְבֵּעַן
מִיין בְּכוֹר פֶּאָר מִיּוֹעַ זִינְד, דִּיא פֶּרוּכְט
פֻּן מִיין לִיב פֶּאָר דִּיא זִינְד פֻּן מִיין
לִיב? 8 עִם אִיז צו דִּיר אֲנַעְזָאָנְט, אַ
מַעֲנֵשׁ! וְזָאָס אִיז גֻּט, אֲוֹנְד וְזָאָס פֶּעַרְלָאָנְט
דָּעַן דְּעַר הָאָר פֻּן דִּיר, נִייעַרְט אִז דִּיא
זָאָלְשֵׁט מַהֲנֵן מַשְׁפֵּט, אֲוֹנְד זָאָלְשֵׁט לִיבֵעַן
חֶסֶד, אֲוֹנְד דִּיא זָאָלְשֵׁט דַּעֲמִיטִיגְלִיךְ
נַעֲהֵן מִיט רִיין גָּאָט? 9 דָּעַם הָאָרִים קוֹל
רוֹפֵט אִין דְּעַר שְׁטָאָט, אֲוֹנְד דִּיא פֶּעַר-
שְׁטַענְדִּיגֶע לִיט וועלען זעהען ויין נאָמֶען,
הַעֲרֵט צו דִּיא רוֹט, אֲוֹנְד ווער עִם הָאָט
דָּאָס בַּעֲשִׂימֵט: 10 זַעֲנֵן דָּעַן נָאָף אִין
דָּעַם הָיִז פֻּן דָּעַם אֲוִמְעָרֶעכְטֵעַן מֶאָן
אֲוִצְרוֹת פֻּן רֶשַׁעַת, אֲוֹנְד דִּיא פֶּאָלְשֵׁעַ
אִיפֶה וְזָאָס אִיז פֶּעַרשָׁאָלְשֵׁעַן? 11 זָאָל
אִיף זִיִּיא אַלֶס רִיין דַּעַרְקֶלְעֶרעַן מִיט דִּיא
וְזָאָלְשֵׁאָלֶען פֻּן רֶשַׁעַת, אֲוֹנְד מִיט פֶּאָלְשֵׁעַ
בַּעֲוִיכְט שְׁטִינְעַר אִין דָּעַם בִּינְשֵׁעַל?
12 וְזָאָס זִינְדֶע רִיכְע לִיט זַעֲנֵן פֻּל מִיט
רִיבֶע־רִיִּיא, אֲוֹנְד דִּיא בַּעֲוִיכְטֶע־רֶעֶדֶעַן
לִיבֵעַן, אֲוֹנְד זִינְדֶע צוֹנֵג אִז פֶּאָלְשֵׁט אִין

7 וְהָיָה דָעַן דְּעַר הָאָר אֲנַעְמֵן מִיּוֹעַנְדָּע
8 בְּכוֹרִי פֶשְׁעִי כִּי בִמְנֵי מִנְּתָא נִפְשִׁי: הִנֵּד לִךְ אֶרֶם
מִרְשָׁב וְזֶה יִהְיֶה דִרְשׁ מִמֶּךָ כִּי אֲסַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט
9 וְאֶחָבֵת חֶסֶד וְנִצְנֵעַ לִבִּי עֲסִיבִלְיִךְ: קוֹל יִהְיֶה
לְעִיר יִקְרָא וְיִשְׁמָעַהּ רִאָה שְׁמִי מִטָּה וְיִי יִדְעָה:
יְהוָה הָאֵל בֵּית רֶשַׁע אֲצִירֹת רֶשַׁע וְאִפֹּת רִוּן וְשִׁמְרָה:
11 הָאֲוִקָה בְּמֵאֵנוּ רֶשַׁע וּבְכִסִּים אֲבָנִי מִרְמָה: אֲשֶׁר
עֲשִׂיתִי מִלֵּא חֶסֶד וְיִשְׁפִּיחַ דְּבִרְרִישְׁךָ וְלִשְׁמֹעַ רִמְיָה:
13 בְּפִיחִם: וְנִסְתָּאן הַחֲלִיתִי הַכּוֹתֵץ הַשִּׁמְסִים עַל־הַמֵּאוֹתִיךְ:
14 אֶתָּה תֹאכַל וְלֹא תִשְׂבֵּעַ וְנִשְׂבֵּעַ בְּקִרְבֶּךָ וְתִסָּבֵן וְלֹא
טו תִּפְלִיט וְאֲשֶׁר תִּפְלִיט לִתְרֵב אֶתָּה: אֶתָּה תִּקְרַע וְלֹא תִקְצוֹר
אֶתָּה תִּרְדְּדִיזוֹת וְלֹא תִסְפֹּד שְׁמֹן וְתִרְוֹשׁ וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶיךָ:
16 וְיִשְׁתַּחֲוֶיךָ חֲקוֹת עֲמָרִי וְכָל מַעֲשֵׂה בִית־אֲחָאָב וְתִלְכוּ
בְּמַעֲשֵׂהֵם לְמַעַן חַתִּי אֶתָּה לְשִׁמָּה וְיִשְׁפִּיחַ לְשִׁרְיָה
וְתִרְפֹּת עַמִּי תִשָּׂא:

1 אֵלֵי לִי כִי הִיִּיתִי בְּאֶפְרַיִם כְּעִיר אֲדָאֲשָׁכּוּל
2 לֵאבּוּל בְּכוֹרָה אֶתָּה נִפְשִׁי: אֲבָד חֶסֶד מִדְּהָאָרֶץ וְיִשְׁרָאֵל
אֶרֶם אֵין כָּלֵל לְקִמִּים וְאִרְבּוּ אִישׁ אֶת־אֶחָיו וְצִירוֹ
3 חֶרֶם: עַל־הַרְבֵּעַ בָּפוּם לְהִטִּיב הָעֵשֶׂר שְׁוָל וְהַשְׁטֵט
4 בְּשִׁלּוֹם וְהַגְדוֹל דְּבַר הַתָּה נִפְשׁוּ הָיָה וְנִפְשׁוּ: מִכֹּכִם
כְּחֹדֶק יִשְׂרָאֵל מִמִּסְבָּה יוֹם מַצִּיף פִּקְדֻנְךָ בָּאָה עֶתָּה
5 הַתְּהִי מִכֹּכִים: אֶל־תִּתְּנֵנוּ בְּרַע אֶל־תִּכְתְּבוּ בְּאֶלְפֵי
6 מִשְׁכַּבְתִּי חִיקֶךָ שְׁמִי פִתְחִי־יָדְךָ: כִּי־כֵן מִכָּל אֵב בֵּת
7 קָמָה בָּאָמָה כָּלָה כְּהַמְתָּה אִיבִי אִישׁ אֲנִשִּׁי כִּיתִיו: וְאִנִּי
8 כִּיתִיָּה אֲפִפֶה אֲחִילָה לֵאלֹהִי יִשְׁעִי יִשְׁמַעֲנִי אֲלֵיךְ: אֵלֵי
תִּשְׁמָעִי אֲבֹתִי לִי כִי נִפְלִיתִי מִמֶּתִי כִּי־אֲשָׁכָב בְּחֹדֶק יִהְיֶה

וְיִיעַר מוֹזִל: 13 דִּיאִרִיבֶער וועל אִיף דִּיךְ אֲוִנְד קֶראַנַק מאַכען ווען אִיף שְׁלָאָג דִּיךְ, אִיף
וועל דִּיךְ וויכט מאַכען וועָנען דִּינע זִינְד: 14 דִּיא וועסט עֶסען, אָבער דִּיא וועסט נישט זאָט
ווערען, אֲוֹנְד דִּיא וועסט צווישען דִּיר אַנדערע־בִּיגט ווערען, אֲוֹנְד דִּיא וועסט דַּעַרְרִיִּי-
כען אָבער נישט עֶסערִינען מאַכען, אָבער דָּאָס וואָס דִּיא וועסט מִצִּיל ויין וועל אִיף אִיבֶּער-
נַעְבֵּעַן צו דָּעַם שְׁווערד: 15 דִּיא וועסט וייען אָבער (קִיין תְּבוּאָה) נישט שְׁנִידֶען, דִּיא וועסט
מַרְעָטען דִּיא אִיילֶבֶערטֵען, אָבער דִּיא וועסט דִּיךְ נישט זאָלען מִיט דָּעַם עֶהְל, אֲוֹנְד דִּיא
וועסט מַרְעָטען וויינִטֶרִיבֶען, אָבער דִּיא וועסט קִיין ויין מַרְיִנֶען: 16 וואָרִיין דִּיא בַּעֲוִעַץ פֻּן
עֲמִיר ווערען גַּעֲהאַלְטֵען, אֲוֹנְד אַלֶע (שְׁלַעכְטֵע) מַעֲשִׂים פֻּן דָּעַם הווינֶע־זִינְד פֻּן אַחָאָב, אֲוֹנְד
אִיךָ נַעֲהֵט אִין זִינְדֶע עֲצוֹת כְּדִי אִיף זָאָל דִּיךְ מאַכען צו אַ פֶּעַרְוויסִטִּיגֶע, אֲוֹנְד דִּיא בַּעֲוִיכְטֶע
נַעַר דַּעַרפֻּן צו אַ שְׁמוֹצִירִיגֶע, אֲוֹנְד אִז זִיִּיא זָאָלען מַרְאָנען דִּיא חֶרֶפָה פֻּן מִיין פֶּאָלֶק:

קאפיטעל ז

1 אִוִּי, נִעֲהָ אִיז מִיר! וואָרִיין אִיךְ בִּין אֲזוּי וְזָאָס ווען מֵעַן קְלוּיכְט צוֹזאָמֶען דִּיא סוֹף וְזִמְעָר-
פִּירוֹת, אֲזוּי וְזָאָס מֵעַן קְלוּיכְט אַפִּי דִּיא אִיבֶּער־נֶע־לֶאָזֶע וויינִטֶרִיבֶען, וואָרִיין עִם אִיז נישט מַעֲהָר
דָּא אַ הַעֲנַנְעַל צו עֶסען, מִינִיעַ זַעֲלֶע הָאָט נַעֲגִלוֹסְט דִּיא צִיטִיגֶע פִּירוֹת: 2 דְּעַר חֶסֶד אִיז
פֶּעַרְלִיזֶרען פֻּן דָּעַם לֵאנְד, אֲוֹנְד עִם אִיז נישט פֶּעַר־הַנֶּאֱדָען אִיין אֲוִפִּרִיכְטִיגֶער מַעֲנֵשׁ, זִיִּיא
לִוְיֶעֶן אַלֶע אִוִּיךְ בְּלוֹט, זִיִּיא נֶאָנֶען נָאָף אִינֶער דָּעַם אַנְדֶּערען מִיט אַנֶעץ: 3 אִוִּיךְ דָּעַם שְׁלַעכ־
טֵעַן וְזָאָס אִיךָ שְׁהוֹט מִיט אִינֶער הַעֲנֵד מִינִיט אִיךָ עִם אִיז צוֹם גוֹטֵען, דְּעַר פִּירֶשֶׁט פֶּעַרְלָאָנְט
עִם, אֲוֹנְד דְּעַר שוֹפֵט מַשְׁפָּט אִוִּיךְ בַּעֲצָאָלֹג, אֲוֹנְד דְּעַר גְּרוֹיכֶער מֶאָן רַעֲטִנֵּד וְזָאָס עִם גְּלוֹסְט
אִיחֶם, אֲוֹנְד אֲזוּי הָאָבֶען זִיִּיא עִם צוֹזאָמֶען גַּעֲפֶלאכְטֵען: 4 דְּעַר בַּעֲסִטֶּער פֻּן זִיִּיא אִיז וויִיא
דָּאָרן, דְּעַר אֲוִפִּרִיכְטִיגֶסטֶער אִיז עֶרְבֶּער וויִיא אַ דָּאָר־נְבוֹשֶׁ, דְּעַר מֶאָג פֻּן דִּינֶע וועכְטֶער אֲוֹנְד
דִּינֶע גַּעֲשְׁטִרֶפֿונג־קוֹמֵטֶאָן, אֲוֹנְד אַצוֹנְד וועט ויין זִינְדֶע פֶּעַר־וויִירִיגֶע: 5 אִיךָ זָאָלְטִיךְ קִיין פֶּרִינִיד
נישט מַרְוִיעַן, אִיךָ זָאָלְטִיךְ נישט פֶּעַר־לֶאָזֶען אִוִּיךְ אַ הָאָר, אֲוֹנְד אֲפִילוֹפֻן דִּיא וְזָאָס לִיכְט אִין
דִּיין שוֹיִם זָאָלְשֵׁט דִּיא הִיטֵען דִּיא מַהֲרִי פֻּן דִּיין מוֹזִל: 6 וואָרִיין דְּעַר זִינְדֶע אִיז מִכְּזֶה ויין פֶּאָמֶער,
דִּיא מֶאָכְטֶער שְׁטַעֲהֵט אִוִּיךְ קַעֲנֵן אִינֶער מוֹטֶער, אֲוֹנְד אַ שְׁנִיד קְרִיכְט זִיךְ מִיט אִיךָ שְׁוִיִּיר
נַעַר, אַ מַעֲנִשְׁעִים פִּינִיד זַעֲנֵן דִּיא לִיטִיפֻן ויין אִינֶען הווינֶע־זִינְד: 7 אָבער אִיךְ וועל נֶאָר קִיד
קַעַן אִוִּיךְ דָּעַם הָאָר, אֲוֹנְד הָאָפֶען אִוִּיךְ גָּאָט וְזָאָס אִיז מִינִיעַ הִילָף (וְשׁוֹעֲה), מִיין גָּאָט וועט מִיךְ
דַּעַר־הַעֲרֵעַן: 8 דִּיא זָאָלְשֵׁט דִּיךְ נישט פֶּרִינִיעַן אִיבֶּער מִיר, אַ מִיין פִּינִיד: וואָרִיין ווען אִיךְ שוֹיִן פֶּאָל
וועל אִיךְ דָּאָךְ אֲוִפִּשְׁטֶעֶהן, הָאָמַשֵׁע אִיךְ ויין אִין דְּעַר פִּינִיסֶער־ניס, אֲזוּי וועט דָּאָךְ דְּעַר הָאָר

אור לי: וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי כִי חֲסָתִי לִי עַל אֲשֶׁר
 יָרִיב רִיבִי וְעֵשָׂה מִשְׁפָּטִי וְצִוֵּאתִי לֹאֲרֹא אֶרְאֶה בְּצִדְקָתִי:
 וְתָרָא אִיבְתִּי וְחִבְבָּהּ בְּיוֹשֵׁה הָאֶמְרָה אֵלֵי אֵין יִדְוָה י'
 אֶלְהֹדֶךָ עֵלִי תִרְאֶנִּיהָ בְּהָ עֵתָה תִּתֵּנָה לְמִרְמָס בְּטִישׁ
 הַצִּוּת: זֶס לְבִנְתָּ נִדְרֹךְ יֹס הָיָה יִרְמְיָהֻק: יֹס¹¹
 הָיָה וְעִדְךָ יְבֹא לְמִנְּ אֲשֹׁר וְעִרִי מִצֹּר וְלִמְנִי מִצֹּר¹²
 וְעִדְנִיךָ וְיֹס מִן וְכֵר הָרֵר: וְהִנֵּה הָאֶרֶץ לְשִׁמְמָה¹³
 עַל־שִׁבְיָהּ מִפְּרִי מַעַלְלֵיהֶם: רָעָה עֵמֶךָ בְּשִׁבְכֶךָ¹⁴
 צֹאן נִחְלָדֶךָ שֹׁכֵנִי לְבִדְדִי יַעַר בְּתוֹךְ בְּרִמָּל יִרְעוּ בִּשְׂנִי
 וְנִלְכְּדוּ בִּמְנִי עוֹלָם: כִּימִי צִאֲתֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶרֶצְוֹ¹⁵
 נִפְלְאוֹת: וְרֹא יוֹם וְכִבְשׁוּ מִכָּל נִבְרֹתֶיךָ וְשִׁימוּ יָד עָלֵי¹⁶
 פֶּה אֲנִיכֶם תִּחְרַשְׁנָה: זֶלְחֹבֹ עֶפֶר כְּחֹשׁ כֹּחֲלִי אֶרֶץ¹⁷
 יִרְעוּ מִמִּסְגֵּרֹתֵיכֶם אֲלִידֹתֶיךָ אֲלֹהֵי וְפִחְדֹו יִרְאֵה מִפֶּה:
 מִדָּאֵל כְּמוֹךְ נִשָּׂא עֵין וְעִבֵר עַל־פִּשְׁעֵי לִשְׁאֲרֹת נִחְלָתִי¹⁸
 לֹא־תִחְסַן לְעַד אֲפִי כִּי־פֶהֻס חֶסֶד הָיָה: יָשׁוּב וְרִחַמְנִי¹⁹
 יִקְבֹּשׁ עֲוֹנוֹתַי וְתִשְׁלַח בְּמַצִּילוֹת יָם כְּלִי־חַטָּאתֵיכֶם:
 תִּתֵּן אֶמֶת לְעֶבֶדְךָ חֶסֶד לֹא־בָרְכֶם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לֹא־בִקְרִי:
 כִּימִי קָדַם:

נחום

משא נִינְוָה סֵפֶר חֲנוּן נְחֻם הַאֲלֵקְשִׁי: אֵל קְדוֹם וְנֹכַח¹
 יְהוָה נֹכַח יְהוָה וְכַעַל חֶמֶד נֹכַח יְהוָה לְצַדִּיק וְנוֹשֵׁר הָיָה

אִיבֵעַר אִיהֲרַע בַּעֲוֹנוֹתֵינֶךָ, וְעֵנְעֵן וִירַע שְׁלֵכְכֶמֶעַ מַעֲשִׂיִם: 14 וַיִּידֵי דִינִי פֶּאֶלֶךְ מִיֵּט
 דִּינִיעַ רוּחַ, דִּיא שְׂאֵף פֻּן דִּינִיעַ נִחְלָה וְחָס רֹוהֶען אֵלִיין אֵין דַּעַם וְחָלָה, אֵין דַּעַר
 מִשְׁעֵן פֻּן בְּרִמָּל, לֹאֲזַען וַיִּיא זִיף פֶּאֲשַׁעֵן אֵין בִּשְׂנִי אֹנֶד אֵין גִּלְעַד אֹזוּי הָיָה אֵין דִּיא
 אֶלְמַע טַעַב: 15 אֹזוּי הָיָה אֵין דִּיא טַעַב וְעֵן דֹּוא בִּיזַט אַרְוִיסְעֶנְאֶנְעֵן פֻּן דַּעַם לֹאֲנֶד
 מִצְרַיִם, אֹזוּי וְעַל אֵיף אִיהֶם וַיִּיזַעֵן וְחָנְדֵּר: 16 דִּיא גֹוִים וְעַלְעֵן עִם וְעַהֲעֵן אֹנֶד
 וַיִּיא וְעַלְעֵן פֶּעֶר־שַׁעֲמַט וְעַרְעֵן וְעַנְעֵן אֶלַע וִירַע שְׂמֶאֶרְקֵהִיִּיט, וַיִּיא וְעַלְעֵן וִירַע
 הַעֲנֵד לַעֲנֵן אֹיֶף וַיִּיעַר מוֹיֵל, אֹנֶד וִירַע אֹיֶרְעֵן וְעַלְעֵן טוֹיֵב וְעַרְעֵן: 17 וַיִּיא
 וְעַלְעֵן לַעֲקֵן שְׂטוֹיֵב אֹזוּי הָיָה אֶ שְׁלֹאֲנָה, אֹזוּי. הָיָה דִּיא וְחָס קִרְיָכֵן אַרְוִיס פֻּן
 דִּירַע לַעֲכֵר (פֻּן) דַּעַר עֲרָה, וַיִּיא וְעַלְעֵן מוֹרָא הָאֲבֵעֵן פֶּאֶר דַּעַם הָאֵר אֹנֶנְעַר גָּאֻט,
 אֹנֶד וַיִּיא וְעַלְעֵן מוֹרָא הָאֲבֵעֵן פֶּאֶר דִּיר: 18 וְעַר אִיז אֶ גָּאֻט אֹזוּי הָיָה דֹּוא בִּיזַט,
 וְחָס פֶּעֶר־גִּבְט דִּיא וַיִּנֶּד אֹנֶד פֶּאֶר־ט אִיבֵעַר (אִיז מוֹחֵל) דִּיא וַיִּנֶּד פֻּן דַּעַר אִיבֵעַר־
 בְּלִיִּיבֹנָה פֻּן וַיִּינַע נִחְלָה? עַר וְעַט נִיט אֹיֶף עֲבִיג אֶנְהֶאֲלִשְׁעֵן וַיִּין צֶאֱרָה, וַיִּייל עַר
 הָאֵט אֶ פֶּעֶר־לֹאֲנֶנְעֵן אֵין בֶּאֶרְמֶהֶר־צִיִּגְקִישׁ (חֶסֶד): 19 עַר וְעַט זִיף אֹמְקֶהֶרֶעֵן אֹנֶד
 זִיף אִיבֵעַר אֹנֶס דַּעַר־בֶּאֶרְמֶהֶן, עַר וְעַט בַּעֲצוֹנִינְעֵן אֹנֶנְעַרַע וַיִּנֶּד, אֹנֶד דֹּוא וְעַט־ט
 אֶלַע אֹנֶנְעַרַע וַיִּנֶּד אַרְוִינְנֶאֶר־פֶּעֶן אֵין דִּיא מִיפְעֻנִּים פֻּן דַּעַם יֹס: 20 דֹּוא וְעַט־ט גַּעֲבֵעֵן
 דַּעַם אֶמֶת (וְחָס דֹּוא הָאֵט־ט צִנְעֶנְאֶנְט) צוֹ יַעֲקֹב, דַּעַם חֶסֶד צוֹ אֲבָרְכֶם, וְחָס דֹּוא
 הָאֵט־ט גַּעֲשׂוֹאֲוִירַעֵן צוֹ אֹנֶנְעַרַע עַלְמַעֵרֵן פֻּן דִּיא אֶלְמַע צִיִּישְׁעֵן אֵין:

נחום

1 דִּיא לֹאֲמַט פֻּן נִינְוָה, דָּאֵס סֵפֶר פֻּן דִּיא נְבֻזַאֲה פֻּן נְחֻם אֹוִיס אֶלְקִשׁ: 2 גָּאֻט אִיז (אִיִּפְרִיג)
 צֶאֱרָנִיג, אֹנֶד דַּעַר הָאֵר אִיז זִיף נֹכַח, יוֹא דַּעַר הָאֵר אִיז זִיף נֹכַח אֹנֶד עַר אִיז אֶ צֶאֱרָר
 נִינְעַר הָאֵר; דַּעַר הָאֵר וְעַט זִיף נֹכַח וַיִּין אִיבֵעַר וַיִּינַע פִּינְדֵּה, אֹנֶד עַר הָיָט גֹּוֹט דַּעַם צֶאֱרָר

פאר זיינע פיינד: 3 דער האר איז לאנגמיטיג אונד פון גרויסען כח, אונד ער וועט קיינעם נישט אומבעשטראפט לאזען, דער האר האט זיין וועג אין דעם שטורם-טויג אונד אין דעם שטורם, אונד דיא וואלקען זענען דער שטויב פון זיינע פיס: 4 ער שרייעט אן דאס ים, אונד ער מאכט עס טרוקען, אונד אלע טייכען מאכט ער טרוקען, דאס אונד פארמל פערשטאממען, אונד דיא בלומען פון לבנון פערשטאממען: 5 פאר איהם ציטערן דיא בערג, אונד דיא הויכע בערג צושטעלען, אונד פאר זיין פנים דערהעבט זיך דיא ערד, אונד דיא וועלט אונד אלע וואס וואוינען אויף איהר: 6 ווער קען בעשטען פאר זיין צארן? אונד ווער קען בעשטען פאר זיין גרייט צארן? (ווארין) זיין גרייט צארן ווערט אויסגעבאטען וויא פייער, אונד דיא פעל-זען ווערען פאר איהם צוגראכען: 7 נאט איז גוט, איינע שטארקהייט אין דעם טאג פון דער צרה, אונד ער קען דיא וואס פערטויען אויף איהם: 8 אבער מיט איינע פערפלייצונג וועט ער איין ענד מאכען פון איהר ארט, אזוי דאס פיינט

3 לאבוי: דיה ארץ תחליטם ונקד לא ונקד
4 דיה בסיפה ובשקרה דרבו ועין אבק רגלי: נער
5 בים תבשורו ובלהקות החרב אמלל בשן וברמל
6 ותשא הארץ מפניו ותכל ובלושבי בה: לפני ועמו
7 מי ימלוד ומי יקום בתרון אפו תמנו נחמה כאש ותצרים
8 ותצו ממו: טוב דיה למנו ביום צרה וידע חסי בו:
9 ובשטח עבר קלה יצעה מלמה ואביו וינדהו שד:
10 מרתחשבת אל-ידעה קלה ויה עשה לא-תקום
11 פצמים צרה: בי ערסרים סבלים ובקבאם סבואים
12 אכלו בקש ובש מלא: מנח יא חשב על-ידעה רעה
13 יען בליעל: בה אמר דיה אסדשלמים וכן
14 רבים וכן נהיו ועבר ועלה לא אנד ערד: ועלה
15 אשכר מפרו מלך ומיסתדך אותך: ועתה עלך ויה
לא-ינע משמך עד מית אלהך אכרת פסל ומסכה
אשים קרדך כי קלות:

טערנים וועט זיינע פיינד נאכאנען: 9 וואס טראכט איהר קענען דעם האר? ער וועט אנאנצעס ענד מאכען, דיא צרה וועט נישט דאס צווייטע מאל קענען אויפשטעהן: 10 ווארין האמטשע זיין זענען צוזאמען געפלאכטען אזוי וויא דערנער, אונד האמטשע זיין זענען (וועלען זיין) געטרוקען אזוי וויא דיא געטרוקענע, וועלען זיין דאס פערברענט ווערען אזוי וויא פול טרוקענעם שטרוי: 11 פון דיר איז איינער ארויסגעבאנען וואס טראכט שלעכטשע קענען דעם האר, ער איז א שלעכטער עצה-געבער: 12 אזוי זאגט דער האר, האמטשע זיין זענען שטיל אונד זענען פול, דאס זאלען זיין פערשניטען ווערען ווען ער וועט איבערפארען, אונד האמטשע איך האב דיר געפייניגט, וועל איך דיר נישט מעהר פיר ניען: 13 ווארין אצונד וועל איך צוברעכען זיין ראש פון אפ דיר, אונד איך וועל צוריקען זיינע שטריק: 14 אונד דער האר האט ווענען דיר געפולען, אז עס זאל נישט מעהר פון זיין נאמען געוויינט ווערען, אונד פון דעם הויז פון זיין נאט וועל איך פערשניידען דיא געצען—אונד גענאכענע בילדער, איך וועל מאכען זיין קבר, ווארין דא בייט שלעכט:

קאפיטעל ב

1 ועת, אויף דיא בערג זענען דיא פיס פון דעם מבשר, ער מאכט הערען שלום! א ויהודה האלט זיין פייערטאג, געצאל זיינע גדרים, ווארין דער שלעכטער וועט נישט מעהר דורף דיר איבערפארען, ער וועט אים נאנצען פערשניטען ווערען: 2 דער וואס האט פער-שטרייט פאר זיין פנים איז ארויסגעבאנען, ער האט זיך געלאנגערט, ער היט דעם וועג, אונד שטארק זיינע לענדען, מאך דיר גאנץ שטארק: 3 ווארין דער האר האט צוריקגע-קערט דיא גרויסקייט פון געקב אזוי וויא דיא גרויסקייט פון ושראל, ווארין דיא אויס-לעדיגערס האבען זיך אויסגעלעדיגט, אונד זיין האבען פערדארבען זייער צווייגען: 4 דאס שילד פון זיינע גבורים איז געמאכט רויט, דיא חילים לייט זענען אנגעטאהן מיט שארלאה, דיא רייטענען וועלען זיין מיט פייעריגע פלאמען אין דעם טאג פון זיינע אג-ברייטונג, אונד דיא בוקסען-ביימער וועלען זיך שאקעלן (אדער ציטערן): 5 דיא רייט-ווענען וועלען ארוםלויפען אין דיא נאסען (וויא משוגע), זיין וועלען זיך איינער מיט דעם אנדערן שטויסען אין דיא ברייטע נאסען, זיין וועלען אויסזעהן אזוי וויא פלאמען, אונד אזוי וויא דער בליץ וועלען זיין לויפען: 6 ער וועט געדענקען זיינע שטאר-קע לייט, זיין וועלען שטרויכלען אויף זייער אהינגעהן, זיין וועלען זיך איילען צו איהרע מויער, אונד זייער שוויגטארעם וועט זיין אנגעברייט: 7 אונד דיא מויערען פון דיא טייכען וועלען אויפגעמאכט ווערען, אונד דער פאלאסט וועט צוגעהן:

הדב גלגלה העלמה ואמרתה מנהגה בקול זנים
 מהפפות על לבבה: ונענה בברכתים מימי היא
 והמה נסים עמרו עמרו ואן מפנה: בון כסף בון
 והב ואן קצה לחבונה קבר מכל כלי המדה: בוקה
 ומבוקה ומבלקה ולב נאם ופך ברכים ותלחלה בכל
 מתנים ופני כלם קבצו פארו: איה מעון אריות
 ומדנה היא לכפרים אשר הלך אלה לבאי שם נור
 איה ואן משרי: ארית טרף בדי גרתי ומתן
 ללכאתי ומלא טרף חיו ומעלתו טרפה: הנני אלך
 נאם הנה צבאות והבשרי קלשן רבבה ובשרי
 תאכל חרב והכרתי מארץ טרף ולא ישמע עוד
 קול מלאכה:

נ

הי עיר דמים בלה כחש פרץ מלאה לא ימש מרף:
 קול שוט וקול רעש אופן וסוס דור ומדבבה מרבה:
 פרש מעלה ולהב חרב ובקח חיות ורב חלל וקבר פני
 ואן קצה לניה וכלו בנותם: מרב ונני וניה טובת
 חן בעלת כשרים המכרת ניום בנותיה ומשפחות
 בכשריה: הנני אלך נאם הנה צבאות וגלתי שולח
 על פגזי ובראיתי ניום מעד וממלכות קלוג: והשלכתי
 עלך שקצים ונבלתיך ושמתך בראי: הנה בלדאך
 ידוד ממו ואמר שדדה ניהל מי נור לה מאן אבקש
 מנחמים לך: התישבי מנא אמן הושבה בוארים מים
 סביב לה אשר תחיל מים חממה: כוש עצמה ומצרים
 ואן קצה פוט ולובים הני כעורתך: גסדוא לללה
 הלכה בשבי גם עללה רששו בראש בלדחיות ועל
 נכבדה ידו נחל וכליחוליה רתקו בוקים: גסדא

וינע וינגע לייבען, אונד ער דער ווארנט פאר ויינע לעמפערטען, אונד ער פלעגט פול צו
 מאכען דיא לעכער מיט פערצוקונג אונד אויף ויינע העלען מיט פערצוקונג: 11 זעה, איף
 בין קענען דיר זאגט דער האר צבאות, אונד איף וועל אנצינדען איהרע רייטוועגען מיט א
 רויף, אונד דינע וינגע לייבען וועט דאס שווערד פערדארבען, אונד איף וועל פערטלענען
 פון דעם לאנד דינע פערצוקונג, אונד דאס קול פון דינע שלוחים זאל נישט מעהר געהערט
 ווערען:

קאפיטעל ג

1 אזי וועה צו דער בלוטיגער שטאט! זיא איז אים גאנצען פול מיט ליגען אונד רויבערייא,
 אונד דאס פערצוקטע מהוט זיך נישט אפ: 2 דאס קול פון דער פייטש, אונד דאס גערויש
 פון דעם ראה, אונד דאס געשרייא פון דעם פערד, אונד דיא שפרינגערייא פון דיא רייט-
 וועגען: 3 דער רייטער העכט אויף בידעס א בליצענדעם שווערד אונד א בלאנקען שפיא,
 אונד דא זענען פיל פערוואנדעטע, א גרויסע מאסע פגרים, אונד עס איז גיין ענד פון ויירע
 טויטע קערפער, אונד זיא שטרויכלען וועגען ויירע (פילע טויטע) פגרים: 4 וועגען דעם
 פילען זנות, פון דער זונה מיט א גוטען חן, אונד נאם איז אויף א בישוף מאכעריי, אונד
 נאם זיא פערקויפט פעלקער דורך איהר זנות, אונד משפחות דורך איהר בישוף: 5 זעה,
 איף בין קענען דיר, זאגט דער האר צבאות, אונד איף וועל אויפדעקען דיא עקען פון דייר
 נע קליידער אויף דיין פנים, אונד איף וועל ווייזען צו דיא גוים דינע גאקעטהייט, אונד צו
 קעניגרייכען דינע שאנד: 6 אונד איף וועל אויף דיר ווארפען שמוץ אונד איף וועל דיר
 שענדליך מאכען, אונד איף וועל דיר מאכען אזוי וויא מיסט: 7 אונד עס וועט זיין אז
 איטליכער וואס וועט דיר זעהען וועט פון דיר אונדעקלויפן, אונד זאגען, ניוה איז פער-
 וויסט, ווער זאל וועגען איהר קלאנגען? פון וואנען זאל איף זוכען מריסטערס צו דיר?
 8 ביזט דוא דען בעסער וויא נא אמון, וואס איז געוואונט ביא טייכען וואסער רינגס ארום
 איהר, וואס האט איהרע מוירען פון ים צו ים? 9 כוש אונד מצרים זענען געוועזען איהרע
 שטארקהייט, אונד דאס פאלק האט גיין ענד, פוט אונד לובים זענען געוועזען דינע העל-
 פערס: 10 אויף זיא איז געגאנגען אין גלות אריין אונד אין געפאנגענשאפט, אויף
 איהרע וינגע קנדער זענען צוהאקט געווארען אן דער שפיץ פון אלע גאסען, אונד
 איבער איהרע בכבודע לייט האבען זיא גורל געווארפען, אונד אלע איהרע
 גרויסע לייט זענען געבונדען געווארען אין קעטען: 11 אונד אויף דוא

זאלסט שויכור זיין, דוא זאלסט זיין בער
האלטען, אונד דוא זאלסט אויף זוכען
שטארקהייט פון דייע פיינד: 12 אלע
דייע פעסטונגען וועלען זיין אזוי וויא
פייגענדיגער מיט זייע פריהצייטיגע
פירות, ווען מען שויעלט זיין אזוי
פאלען זיין אריין אין דעם מזל פון
דעם וואס וויל עסען: 13 זעה, דיין
פאלק וואס איז צווישען דיר זענען (נור)
ווייבער, דיא טויערן פון דיין לאנד
וועלען גאנץ אויפגעמאכט ווערען צו
דייע פיינד, דייע ריגעל וועט דאס
פייער פערברענען: 14 שעפ דיר אן
וואסער פאר דיא בעלאגעונג, מאך דיר
שטארק דייע פעסטונג, געה אריין אין
דעם ליים אונד טרעט אונד מאך דיר
שטארק דעם ציגעלאופען: 15 דארום
וועט דיר דארט דאס פייער פערברענען,
דאס שווערד וועט דיר פערטילגען, דוא
וועמט געפרעכען ווערען וויא פון דעם
היישערעק זלק, דוא וועסט דיר אזוי פיל
מאכען וויא דער היישערעק זלק אונד
אזוי פיל וויא דער היישערעק ארבה:
16 אונד דוא האסט געמערקט דייע
סוחרים מעהר וויא דיא שטערן פון דעם

12 חשברי התי נעלמה נסאת חבקשי מזון מאיב: כל-
מבצריך האנים עסכמורים אסיעו ונפלו עליי
13 איכל: הזה עמד נשים בקרבך לאיבוד פתוח נפתחו
14 שערי ארצך אכלה אש ביריחך: מי מעור שאבילך
חוקי מבצריך באי כסות ורמסי בחמר החוקין מלכו:
15 שם תאכלך אש תכריתך חרב תאכלך כילק תחבדך
16 כילק תחבדך בארבה: הרבות רכלך מסוככי השמים
17 זלק פשט ויען: מנריך בארבה ופסכרך כניב עוב
הדונים בנדרות כיום שמש ורחה וחדד ולאנודע
18 מקומ אום: גמי רעיד מלך אשור ישבן אדירך נפשו
19 עמד עליההרים ואין מקבץ: איךכהה לשברך נחלה
מכתך כל שמי שמתך תקעו כף עליך כי עלימי לא-
עברה רשת חמיר:

ח ב ק ו ק

2 א המשא אשר הזה חבקוק הנביא: עראנה יהוה שועתי
3 ולא תשמע אותך אלה חסם ולא תשיע: למה תראני
און ועמל תביט ושר והסם לנגדי ודיר ריב ודון ושא:
4 עליכן תפוג תורה ולא-אצא לנצח משפט כי רשע
ה מתיר אתהצדיק עליכן יצא משפט מעקל: דא
בניום והביטו ותחמרו תחמו כרפעל פעל בימיכם לא
6 תאמינו כייספר: כירגנן מקום אתהכשדים הני
המר והנמטר הירולף למרחבי ארץ לרשת משכנות
הימעל, אזוי וויא דער היישערעק שפרייט זיך אויס אונד פליהט אזועק: 17 דייע
געקריינטע זענען אזוי פיל וויא דיא היישערעקען, אונד דייע (מלחמה) אנפיה-ערס,
אזוי וויא דער מין היישערעק וואס לאגען זיך אין צוימען אין דעם קאלטען טאג,
אונד ווען דיא זון געהט אויף אזוי פליהען זיין אזועק, אונד מען ווייסט נישט זייער
אָרט וואו זיין זענען: 18 דייע הירשען (פאסטונגען) זענען איינגעשלאפען, א דוא
מלך פון אשור, דייע שטארקע לייט רוהען, דיין פאלק איז פערשפרייט אויף דיא
בערג אונד קיינער זאמעלט זיין נישט איין: 19 עס איז קיינע היילונג צו דיין בראף,
דייע מכה איז שטארק, אלע וואס הערען דערפון קלאמזשען מיט דיא הענד איבער
דיר, ווארין איבער וועמען איז נישט דייע שלעכטיגקייט בעשטענדיג אריבערגעגאנגען?

חבקוק

1 דיא משא וואס חבקוק הנביא האט געזעהען: 2 א האר, ביז וויא לאנג זאל איך
שרייען, אונד דוא ווילסט נישט הערען! איך שרייב צו דיר וועגען דיא רויבעריי אונד
דוא ווילסט נישט העלפען: 3 פארנוואס ווייזט דוא מיר אומרעכט, אונד דוא מאכסט
מיך זעהען מידיגקייט? אונד רויבונג אונד גולות זענען פאר מיר, אונד דא זענען דיא
וואס העפען אויף קריג אונד שטרייט: 4 דאריבער איז דיא תורה פערשונאכט, אונד
עס געהט אויף עבני נישט ארויס א רעכט משפט, ווארין דער רשע ריגעלט ארום
דעם צדיק, דאריבער געהט ארויס א פערקרוםט משפט: 5 זעהט דאך צווישען דיא
גוים, אונד קוקט, אונד פערנוואנדערט אייך אים גאנצען, ער וועט ווערקען א ווערק אין
אייער טעם, וואס איהר וועט נישט גלויבען אפילו ווען מען וועט עס צו אייך דערצעהלען:
6 ווארין זעה, איך וועל אויפשטעלען דיא פשוטים, דאס בישערע אונד געשווינדע
פאלק, וואס וועט דירגנעהן דיא ברייט פון דעם לאנד, איינצונעמען דיא וואוינונגען
וואס

לאלו: אם ונרא הוא ממש משפטו ושאריו יצא: 7
וקלו מנזרים סיפיו וחלו מנזרי ערב ופשו פרשיו
ופרשיו מרחוק יבא יצא ונפיו כנשר חש לאכול: כלה
לחם יבא מנזר פניהם קרמה נאסף כחול שבי:
והא במלכים ורונים משחק לו ואלו בלחמבצר
ישחק ויבצר עפר ויחלדה: או חלף רוח ויבצר ויבצר
וה ברו לאלו: הלא אתה מקדם דתה אלתי קרשי
לא נמות דתה למשפט שמתו וצור לדוכות וסדתי:
סדור עינים מראות דע ויבטי אלעמל לא תוכל למה
חבט מנזרים פתחיש בבצל רשע צדיק ממש: ותעשה
אדם ברע הים ברמש לאמשל בו: כלה בחבה העלה
ועדו בחרימו ונאספו מבכמרתו עליון ישמח ויגיל:
עליון ויבס לחרמו וקטר למכמרתו כי בחמה שמן
חלקו ומאכלו בראה: העל בו ריב חרמו ותמיד לחרג
ניס לא יחמיל:

ב
עלמשמרתו אצמדה ואתעבה עלמצור ונאספה לראות
מהידבר-בי ומה אשיב עלחובותי: ויגני ויגור
ויאמר כתב חזון ויבאר עלהלות למען ריון קורא בו:
כי עוד חזון למעד ויפח לקח ולא יבוא אסיהמהמה
החילו כירבא יבא לא יאחר: הנה עפלה לאישרה
נפשו בו וצדיק באמתו ודחו: ואף כירבא בגר נבר
היה ולא יענה אשר החיוב בשאל נפשו והא כמור
ולא ישבע נאסף אלו בלחמים וקבץ אלו בלחמים:
הלאאלה כלם עליו משל ישאו ומליצה חדות לו
ויאמר הוי המרבה לאלו ערמתי ומקבד עליו עבטו:
הלא פתע קימו נשכר וקצו מנועוד תתת למשטות

א האר. דוא האסט איהם אנגעברייט צום משפט! א דוא שטארקער פעלי, דוא האסט איהם
געגרינדעט (אדער פעסט געשטעלט) צום געשטארפען: 18 דינע אויבען זענען דאך צו
ריין, דאס וויי זאלען אדעהען שלעכטעס, אונד אויף אומגערעכטע מעשים קענסט דוא
ניט קוקען! פארנום קוקסט דוא אויף דאס וואס געהען אום מיט פאלשקייט? זאלסט דוא
דען שווייבען ווען דער רשע שלינגט איין דעם וואס איז גערעכטער פון איהם: 14 אונד
דוא מאכסט דאס מענשען אזוי וויא פיש אין דעם ים, אזוי וויא דא ווידמונג וואס קיינער
געוועלטיגט ניט איבער וויא: 15 ער ברענגט וויא אלע ארויף מיט דער ווענדע (אזוי וויא
מען האפט פיש), ער האט וויא געשלעפט אין א נעץ, אונד ער האט וויא איינגעזאמעלט
אין דעם האפנעץ, דאריבער פרייעט ער זיך אונד איז לוסטיג: 16 דאריבער זענען וויא
מקריב צו זייער נעצען, אונד רייכערן צו זייער האפנעצען, ווארין דורך וויא איז זיין חלק
פעט, אונד זיין עסען איז אויף פעט: 17 זאל דער וואס ברענגט ארויף אויף אזא איין אופן
אויסלעדיגען זיין נעץ, אונד געשטענדיג פעלקער דערשלאגען אונד זיך ניט דערבארמען?

קאפיטעל ב

1 איך וועל מיך אויפשמעלען אויף מייע היטונג, אונד איך וועל מיך אנדערשטעלען אויף
דיא בעלאגערונג, אונד איך וועל היטען כדי צו זעהען וואס ער וועט צו מיר זאגען, אונד
וואס איך זאל ענטפערן ווען איך וועל געשטראפט ווערען: 2 אונד דער האר האט מיר
געענטפערט, אונד ער האט געזאגט, שרייב אויף דיא גבואה אונד מאך עס דייטליך אויף
דיא לחות כדי דער וואס וועט לויפען זאל דאס קענען גוט ליינען (אונד פערשטעהן): 3 ווא-
רין דיא גבואה איז נאר פאר א געשטימטע צייט אבער אס ענד וועט עס רעדען דייטליך אונד
וועט קיין לינען זאגען, האטשע ער וועט זיך ווימען, ווארט דארויף, ווארין ער וועט געוויס
קומען אונד וועט ניט צוריקבלייבען: 4 זעה ווינע שטאלצנהייט, ווינע זעלע איז ניט רעכט-
שאפען אין איהם, אבער דער צדיק וועט דורך זיין גלויבען לעבען: 5 אונד ווען א מאן
ווערט אויף פאלש דורך דעם וויין, ער ווערט אנגעצונדען, (ער ווערט א בעל גאווה) אונד
בלייבט ניט אין דערהיים, ווייל ער מאכט זיין פערלאנגען אזוי ברייט וויא דער שאול, ער
איז וויא דער שטיט וואס קען ניט זאט ווערען, אונד ער האט צו זיך איינגעזאמעלט אלע גוים,
אונד ער האט צו זיך אויף איינגעזאמעלט אלע פעלקער: 6 וועלען ניט אלע דיא דאזיגע
קענען איהם אויפהעבען א משל, אונד א שפאטרעמעל, אונד וועלען זאגען, אוי וועה צו
איהם וואס פערמערט דאס וואס איז ניט זיין אייגען! בוי וויא לאנג נאך? אונד צו דעם
וואס לעגט אויף זיך א שווערע לאסט מיט משכנות: 7 זאלען דיא ניט פלוצלינג אויפשמעלען

וְאֵם נִעְלָעַן דִּיךְ בִּיטְעֵן, אֹנֵד זִיין נִעְלָעַן
זיך דערנעקען אֹנֵד דִּיך דערשערעקען, אַז
דוא זאלסט זיין צו זיין אלס רויב? 8 ווייל
דוא האסט בערויבט פילע פעלקער, אזוי
נעלען דִּיך אלע איבריגע פעלקער בע-
רויבען, נענען דעם בלוט פון דיא מענשען,
אֹנֵד נענען דיא רויבערייא פון דעם לאנד,
אֹנֵד דיא שטאט אֹנֵד אלע וואוינען
אין איהר: 9 אזי נועה צו דעם וואס איז
בייצוג צו נענענען שלעכטעם פאר זיין הויז,
אֹנֵד אז ער זאל מאכען זיין נעמט אין דער
הויז, כדי ער זאל עס מציל זיין פון דער
שלעכטע האנד! 10 דוא האסט געהאלטען
איינע עצה פון שאנד צו דיין הויז דורך דעם
פערשניידען פון פילע פעלקער, אֹנֵד דוא
האסט קענען דיר אליין געווינדען: 11 ווא-
רין דער שטיין שרייעט אויס פון דער
וואנד, אֹנֵד דער באלקען פון דעם האלץ
טהוט ענטפערן: 12 אזי נועה צו דעם וואס
בויפט א שטאט מיט בלוט, אֹנֵד ברייט אן
א הויפטשטאט מיט אומגעקעמטע קייט!
13 זעה, איז עס דען נישט פון דעם האר
צבאות דאס דיא פעלקער זאלען ארייטען
אין דעם פייגל, אֹנֵד אז דיא פעלקער
זאלען זיך ערמירען אין לעצערקייט (אָדער

8 למו: כִּי־אֵתָה שְׁלוֹתַי יָבִים רַבִּים וְשָׁלֹךְ בְּלִיַּתֵּר עַמִּים
9 מִמֵּי אֶדֶם וְהַמִּסְדָּרִין קִרְיָה וּבְלִיַּשְׁבִּי בָהּ: דְּוִי
בַּעַז בַּעַז רַע לְבִיתוֹ לְשׁוֹם בְּמִדְּוָם קִנֵּי לְהַגְעֵל מִקֶּדֶרֶע:
י יַעֲזֹבֶה בִּשְׁתִּי לְבִיתְךָ קִצְיִינֵעִים רַבִּים וְהִנֵּה נִפְשָׁךְ:
יֵי בְרָאבִן מִקִּיר חֹזֶק וְכַפִּים מִזֵּין יַעֲנֶה:
יג עֵיר בְּרִמִּים וּבִכּוֹן קִרְיָה בְּשׁוֹלָה: הִלֹּא הִנֵּה מֵאֵת יְהוָה
צָבָאוֹת וַיִּנְעֹז עַמִּים בְּדִירֵי־אֵשׁ וּלְאִמִּים בְּדִירֵי־רִקִּי וַיִּפּוּ:
יד בִּי תִמְלֹא הָאָרֶץ לְהִשָּׁת אֲחִיכֶם וְהִנֵּה בְּמִים וְכַסִּי
טו עֲלֵיכֶם: דְּוִי מִשְׁקָה רַעוּוֹ מִסַּסֶּה תִּתֵּן וְאֵף שִׁבְרִי
יז לִמְעַן תִּבְטֵי עַל־מִשְׁעִירֵיכֶם: שְׂבָעָתָ קָלֹן מִכְּבוֹד שְׁתֵּה
יח נִסְדָּאָה וְהַגְעֵל תִּסְכֵּב עֲלֶיךָ כּוֹס יִמִּין וְיָדֶיךָ וְקוֹקְלֶיךָ עַל־
יט כְּסוּדֶךָ: כִּי־חֲמֵס לִבְנֵי יִסְכֵּךְ וְשִׁד בְּהִמּוֹת יִחִיתוּ מִדְּמֵי
אֶדֶם וְהַמִּסְדָּרִין קִרְיָה וּבְלִיַּשְׁבִּי בָהּ: מְדוּדוּעֵיל פֶּסֶל
כ כִּי פֶסֶל וְצִדוֹ מִסְכָּה וּמִדָּה שִׁבְרִי כִּי־בִטָּח צִד וְצִדוֹ
יט עֲלֵי לְעִשׂוֹת אִילִים אִלָּמִים: הִי אִמֵּר לְעֵן תִּקְרָה
עוֹר לֵאבֹן וְיִמֵּם הִי יוֹלָה הַהִדְוֹא תִּפְשֵׁן וְיִבֵּן וְכַסִּי
כ וּבְלִדּוֹת אֵין בְּקִרְבּוֹ: יִהְיֶה בְּהִכָּל קִדְשׁוֹ תֵּם מִפְּנֵי
כִּלְיָהֶן:

ג

א תפלה לחבוק הנביא על שגזיט: ויהי שמעתי שמעתי
וראיתי ויהי פלג בקרב שנים חזרו בקרב שנים
3 חזרתי בלתי רחם: חבור: אלוה מתמן ובו וקדוש
מחפפאן פלה כפה שמים הודו ותהלתו מלאה
4 הארץ: ונהי באור תהיה קרנים מידו לו ושם חבון
5 עולה: לפני ידך ונא רשף להליו: עמו ונמרד
ארץ ראה ותר נים ותפצצי הרריער שון נבעית
7 טילם תלכות עולם לו: תחת און ראתי אהלי כושן

נארישקייט? 14 ווארין דיא ערד נועט דערפילש נוערען מיט דערקענטעניס פון דעם כבוד
פון דעם האר אזוי וויא דיא וואסערן געדעקען דאס ים: 15 אזי נועה צו דעם וואס נעמ
זיין חבד צו טרינקען, אֹנֵד וואס מאכט איהם שבור מיט דער צארנפלאש, כדי דוא זאלסט
קענען אָנקוקען זייער נאקטהייט! 16 דוא ביזט נאשט מיט שאנד מעהר וויא מיט כבוד,
טרינק דוא אויף אֹנֵד וויא איין ערל דאס כוס פון דער רעכטע האנד פון דעם האר
נועט אויף דיר אומגעקערט נוערען, אֹנֵד שפייצקן פון שאנד נועט זיין איבער דיין
כבוד: 17 ווארין דיא רויבערייא פון לבנון נועט דִּיך געדעקען, אֹנֵד דיא רויבונג פון דיא
בהמות נועט דִּיך דערשערעקען, נענען דעם מענשענים בלוט, אֹנֵד דיא רויבערייא פון
דעם לאנד אֹנֵד פון דיא שטאט, אֹנֵד פון אלע געוואוינער אין איהר: 18 וואס ניצט דאס
געשניצטע בילד צו דעם וואס האט עס געשניצט, אֹנֵד דאס געאקענע בילד, אֹנֵד א
לעהרע פון ליגען, אז דער וואס האט עס געמאכט פערטרויעט דארויף, כדי זיך צו
מאכען שטומקע געשער? 19 אזי נועה צו דעם וואס זאגט צו א שטיק האלץ, דערנועק
דִּיך, אֹנֵד צו דעם שטומקען שטיין, שטעה אויף, ער נועט אונס לעהרען! זעה, עס איז
איבערצויגען מיט גאלד אֹנֵד זילבער, אָבער עס איז גאר קיין ריח אין איהם: 20 אָבער
דער האר איז אין זיין הייליגען טעמפלעל, לאז דיא גאנצע ערד פאר איהם שטיל זיין!

קאפיטעל ג

1 א געבעט פון חבוק הנביא אויף שגיונות: 2 א האר, איך האב געהערשט פון דיין
שם, איך האב מיך געפארבטען, א האר, מאך דיין נועק ווי דער אויפלעבען צווישען
דיא נאהרען, צווישען דיא נאהרען זאלסט דוא עס בעקאנט מאכען, אין דעם צארן געדענק
דאך דערבארמונג! 3 גאט איז געקומען פון תימן, אֹנֵד דער הייליגער פון דעם בארג
סרן, סלה! זיינע שעהקייט געדעקט דיא הימעל, אֹנֵד זיין לויב מאכט פול דיא ערד:
4 אֹנֵד זיין גלאנץ איז געוועזען אזוי וויא דאס ליכט, אֹנֵד פון זיינע הענד זענען ארויס
געקומען שטראלען וויא ליכט, אֹנֵד דארט איז געוועזען דיא בעהאלטונג פון זיינע
שטארקהייט: 5 פאר איהם איז געגאנגען דיא פעסט, אֹנֵד ברענגענדע קוילען געהען
ארויס פאר זיינע פיס: 6 ער איז געשטאנען אֹנֵד האט געמאכטען דיא ערד, ער זעהט אֹנֵד
ער לאזט דיא פעלקער פערטרייבען, אֹנֵד דיא עביגע בערג זענען צושפרייט געווארען,
אֹנֵד דיא עביגע הויכע בערג נוערען איינגעבויגען, זיינע נענען זענען אויף עביג:
7 איך האב געוועהן דיא געצעלטער פון כושן אונטער שטראף, אֹנֵד דיא

יִהְיֶה וְיָשׁוּב אֶרֶץ מִדְּבָרִי: הַבְּנֵי־הָרִים חָרָה דָּהָא אִם
 בְּנֵי־הָרִים אֵפֶס אִם־בְּנֵים עֲבַרְתָּהּ כִּי תִרְכַּב עַל־סוּסֶיךָ
 מִרְכַּבְתָּהּ וְיִשׁוּבָהּ: עֲרֵה תַעֲוֵר קִשְׁתְּךָ שְׁבָעוֹת מִשּׁוֹרֵת
 אִמֶּךָ פֶּלֶא נִהְיִית חֲבִיבֵי־אֶרֶץ: רֹאשׁ הָיִלֹה הָרִים וְרִם
 מִם עֲבַר נָתַן תְּהוֹם קִלְוֹ הוּם יִדְרֻו נְשָׂא: שְׁמֵשׁ יָחַד
 עָמַד וּבָלָה לְאוֹר חֲצִידֵי הַלְלוּ לָנֶהָ בְּרַק חֲנִיתֶיךָ: בְּזֶמֶס
 תַּעֲבֹד אֶרֶץ בְּאֵף תִּרְדֵּשׁ נִים: תֵּצֵאת לַיָּשׁ עִמָּךְ לַיָּשׁ
 אֶת־מִשְׁתָּחָה מִחֲצֵת רֹאשׁ מִכֵּית רִשָּׁע עֲרֹת וְסוֹד עֵד
 צִוָּר פֶּלֶא: נִקְבַּת בְּמִשְׁוֹ רֹאשׁ פְּרוֹו וְסִדְרֵי לְחִפְצֵי
 עֲלִיצָתָם בְּמִדְּלֶאכֶל עֵץ בְּמִסְתָּר: דְּרַכְתָּ בֵּים סוּסֶיךָ חֲמֹר
 מִם רִבִּים: שְׁמַעְתִּי וְתִרְגְּוּ בְּמִי לְקוֹל אֶלְלוּ שְׁפָתֵי וְכֹא
 רִקָּב בְּעִצְמִי וְתַחֲתִי אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲטַח לִימֵי צִדִּיק לַעֲלֹת
 לַעֲמֵד עֲדָתִי: בְּרַחֲמֶיךָ לֹא־תִפְחָךְ וְאֵין וְכֹל בְּנִפְזִים בְּחַשׁ
 מַעֲשֵׂהֶיךָ וְתִדְמֹת לֹא־יִקְשֶׁה אֶכֶל עֵד מִמִּכְלָה צִוָּר וְאֵין
 בְּכֹךְ בְּרַפְסִים: וְאֵין בִּדְחָה אֶעֱלֶה אֶנְיָלָה כְּאֶלְכִי יִשְׁעִי:
 דָּהָא אֶרֶץ חִילִי וְשֵׁם רִגְלִי בְּאֵילֹת וְעַל־בְּמִיתִי תִרְבְּנִי
 לְמַנְחָה בְּנִינֹתִי:

צ פ נ י ה

דְּבִרְיָה: אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־צִפְנִיָּה בְּרַכְשֵׁי בְּיָד־לֵלָה *
 בְּדִאֲמִירָה בְּחֻזְקָתָהּ בִּימֵי יִשְׁשֹׁבִי בְּדִאֲמִיר מִלֵּךְ הַיּוֹדָה:
 אִם־אֶסֶר כָּל מַעַל פֶּנִּי הִיאֲרָמָה וְאִם־דִּיחָה: אִם־

פֶּאֶרְהֶעֱנָה פֻּן דָּעס לאַנד מִדֵּין צִיטֶערן
 פֶּאֶר אֵיהֶם: 8 טְהוּט דָּען דָּער האַר צאָר־
 גֵּען אויף דיא טייכען: אָדער איז דִּין צאָרן
 איבער דיא טייכען? איז דִּין גְּרִימֶצאָרן
 איבער דָּעס נֶם, דָּאס דוא רייטקסט אויף
 דִּינע פֶּערה, אונד אויף דִּינע רייטוועגען
 פֻּן הִילף (וּשׁוּעָה)? 9 דִּין בוֹיגען איז
 אים באַנצען אנטפֿלעקט געוואָרען, וועגען
 דיא שְׁבָעוֹת וואָס דוא האָסט צוגעזאָגט
 צו דיא שְׁבָטִים סֵלָה! דיא טייכען האָבען
 געשפּאַלטען דיא עָרד: 10 דיא בערג
 האָבען דִּיך געזעהען, אונד וויא האָבען
 געציטערט, דיא איבערשטעמונג פֻּן דָּעס
 וואָסער איז אַריבערגעגאָנגען, דָּער אָפֿ־
 גרונד האָט אַרויסגעגעבען זיין קוֹל, ער
 האָט הויף אויפֿגעהויבען זיינע הענד:
 11 דיא וון אונד דיא לִבָּה זענען שְׁמִיל
 געשטאָנען אין זייער וואַונד, נור בייא
 דָּעס ליכט פֻּן דִּינע פֿיילען זענען וויא
 געגאָנגען, אונד בייא דָּעס גלאַנץ פֻּן דִּין
 בליצענדען שְׁפִיז: 12 אין דָּעס גְּרִימֶצאָרן
 האָסט דוא געטרעטען דָּאס לאַנד, אונד
 מיט צאָרן האָסט דוא געדרעשט דיא גוים:
 13 דוא ביזט אַרויסגעגאָנגען צו העלפֿען
 דִּין פֶּאלק, וואָ צו העלפֿען דִּין געזאלבטען, דוא האָסט
 געוואונדען פֻּן דָּעס רִשָּׁע, דוא האָסט אנטפֿלעקט דיא
 גרונדפֿעסט ביז צו דָּעס האַל, סֵלָה! 14 דוא האָסט
 דורכגעשלאָגען מיט זיין אייגענעם שטעקען דָּעס קאָפּ פֻּן
 זיינע דאַרפֿסלייט, וויא האָבען געשטורמט מיט צו
 פֶּערשפּרייטען, זייערע פֿרייד איז געוועזען
 אזוי וויא דָּעס אַרעמען אויפֿצופֿרעסען אין דָּעס
 פֶּערבאַרגענעם: 15 דוא האָסט דיר געמאַכט אַ
 וועג פֶּאר דִּינע פֶּערד אין דָּעס נֶם, דורך דָּעס
 הויפֿען פֻּן פֿילע וואָסערן: 16 איך האָב געהערט!
 אונד מיין בויף האָט געציטערט, וועגען דָּעס קוֹל
 ציטערן מייע ליפֿען, עס קומט אַ פּוֹלִיג אֵין
 מייע ביינער אונד איך ציטער הינטער מיר
 אליין, בדי איך זאל האָבען רוה אין דָּעס טאָג
 פֻּן דָּער צָרָה, ווען ער קומט אַרויף קעגען
 דָּעס פֶּאלק וועט ער קומען מיט זיינע חֲיִילוֹת:
 17 האַטשע דער פּוֹיגענבּוים טְהוּט נִים
 בליהען, אונד ווען עס זענען קיינע פֿירות
 אויף דָּעס טווישנשאַק, אונד דיא אַרְבִּיט
 אַן דָּעס איילבערמבּוים וועט פֶּעהל שְׁלֶאָנען,
 אונד דיא פֶּעלדער וועלען אויף קיין עסען
 מאַכען (וואָקסען), אונד ווען דיא שְׁאָף פֻּן
 דָּעס שטאַל זענען אויף פֶּער־שניטען,
 אז עס זאלען קיינע רינדער נִים זיין אין
 דָּעס שטאַל: 18 דאָך וועל איך מִיך דערפֿרייען
 אין דָּעס האַר, איך וועל פֶּרעהליך זיין אין
 דָּעס נאָט פֻּן מייע הִילף: 19 דער האַר
 נאָט איז מייע שטאַרקהייט, אונד ער וועט
 מאַכען מייע פִּים אזוי וויא דיא אינדען,
 אונד ער וועט מִיך מאַכען טרעטען אויף
 מייע הויכע ערשטער, — צו דָּעס זינער
 אויף גִּינֹת:

צ פ נ י ה

1 דָּאס וואָרט פֻּן דָּעס האַר וואָס איז געוועזען צו צִפְנִיָּה ווען פֻּן בּוֹשֵׁי, ווען פֻּן בְּדִלְיָה,
 ווען פֻּן אַמְרִיָּה, ווען פֻּן חֲזַקְיָה, אין דיא טעג פֻּן יִאשְׁבָּה, ווען פֻּן אָמֹן קעניג פֻּן יהודה:
 2 איך וועל אים באַנצען פֶּערטיליגען אלעס פֻּן דָּער עָרד, זאָגט דָּער האַר: 8 איך וועל
 פֶּערטיליגען

פערטילנען מענשען אונד בהמות, איך
וועל פערטילנען דיא פעגעל פון דעם
הימעל אונד דיא פיש פון דעם וואסער,
אונד דיא שטרויכלונגען מיט דיא רשעים,
אונד איך וועל פערשניידען דיא מענשען
פון דעם לאנד, זאגט דער האר: 4 אונד
איך וועל אויסשטרעקען מיינע האנד
איבער יהודה, אונד איבער אלע איינ-
וואוינער פון ירושלים, אונד איך וועל
פערשניידען פון דעם דאזיגען ארט דאס
איבערענעליבענע פון דעם בעל, אונד
דעם נאמען פון דיא פומרים מיט דיא
פנים: 5 אונד דיא וואס ביקען זיך אויף
דיא דעכער צו דיא חילול פון דעם
הימעל, אונד וואס ביקען זיך אונד
שווערען ביא דעם האר, אונד וואס
שווערען אויף ביא מלכס: 6 אונד דיא
וואס האבען אונעקעקערט פון הינשער
דעם האר, אונד דיא וואס האבען נישט
געזוכט דעם האר אונד האבען איהם
אויף נישט געפארשט: 7 וויא שטיל
פאר דעם האר זאגט, ווארין דער טאג
פון דעם האר איז נאהענט, ווייל דער
האר האט אונגעברייט קרבתות, ער האט
געווייליגט זיינע גערופענע (געסט):

8 עס וועט זיין אין דעם טאג פון דעם קרבן פון דעם האר, אזוי וועל איך ברענגען
שטראף איבער דיא פירשטען אונד איבער דיא זיין פון דעם מלך, אונד איבער אלע
וואס טהון אן פרעמדע קליידער: 9 אין דעמעלביגען טאג וועל איך אויף בעשטרא-
פן אלע וואס שפרינגען אויף דיא שוועל, אונד וואס טהון אנפילען דיא הייזער פון
זייער הארען מיט רויבערייא אונד פאלשקייט: 10 אונד עס וועט זיין אין דעמעלביגען
טאג, אזוי וועט זיין א גרויס געשרייא פון דעם פיש טויטער, אונד א קלאג פון דעם
אנדערן (טויטער), אונד א גרויסער בראך פון דיא הויכע בערג: 11 קלאגט איהר
געוואוינער פון מכתש, ווארין אלע סוחרים פון דעם פאלק זענען אומגעקומען,
אלע וואס האבען געטראגען דיא משה פון זילבער זענען פערשניטען געווארען:
12 אונד עס וועט זיין אין דערנעלביגער צייט, אזוי וועל איך ירושלים אויסזוכען מיט
ליכט, אונד איך וועל בעשטראפען דיא לייט וואס זענען צופרידען מיט זייער הייבען,
אונד וואס זאגען אין זייער הארץ, דער האר וועט קיין גוטעס טהון, אונד אויף קיין
שלעכטעס: 13 דארום וועט זייער פערמענען זיין צו א רויבונג, אונד זייער הייזער
וועלען וויסט ווערען, וויא וועלען בויען הייזער, אבער וויא וועלען וויא נישט געוואוי-
נען, וויא וועלען פלאנצען ווייניגערע, אבער וויא וועלען נישט שריקען
דעם וויין דערפון: 14 דער גרויסער טאג פון דעם האר איז נאהענט—ער איז
נאהענט, אונד וועט גאנץ געשווינד אנקומען, דאס קול פון דעם טאג פון דעם האר,
דיא שטארקע וועלען דארט ביטערליך שרייען: 15 דערנעלביגער טאג איז א טאג
פון צארן, א טאג פון צרות אונד ענגשאפט, א גאנץ פערטויקטער טאג, א טאג פון
פונקטערנים אונד מונקעלהייט, אונד א טאג פון וואלקען אונד דיקע פונקטערנים:
16 א טאג פון שופר בלאזען אונד שאל איבער דיא פעסטע שטעט, אונד איבער דיא
הויכע שטרומען: 17 אונד איך וועל ברענגען צרות איבער דיא מענשען, אונד וויא וועלען
ארוםנעקן אזוי וויא בלינדע, ווייל וויא האבען געווינדליג קענען דעם האר, אונד וויא האבען
פערנאסען בלוט אזוי וויא שטויב, אונד זייער פלייש וואס מיסט: 18 זייער גאלד אונד
זייער זילבער וועט וויא נישט קענען מציל זיין אין דעם טאג פון דעם צארן פון דעם האר.

אדם ובהמה אסף עוף השמים ודגי הים ומכשלות
את הירשעים והברתי את האדם מעל פני האדמה
נאמתי: ונתי יד עליהם ועל כל יושבי ירושלים
והברתי מהמקום הזה את שאר הפעל את השם
הברקים עס הדברנים: ואת המשחתים עליהם
לצבא השמים ואת המשחתים הנשעים לחיה
והשבעים במלכס: ואת השוננים מאחרי דתה ואשר
לא יבקשו את דתה ולא ידברוה: הם מפני אדני דתה
כי קרוב יום דתה כיהבן דתה וכת הקדש קראו:
דתה ביום וכן דתה ופקדתי עליהם ועל
בני המלך ועל כל הלבשים מלכס נבר: ופקדתי
על כל הדורג עליהם פתן ביום ההוא המלאים בית
י אדניהם השם ומרמה: ודתה ביום ההוא נאסר
דתה קול צעקה משער הדנים ויללה מהמשנה ושבר
11 גדול מהקבעות: ויללו ישבי המכתש כי נדמה כל
12 עם כנען ונכרתו כל גמלי כסף: ודתה בעת
ההוא אחפש את ירושלים בנות ופקדתי עליהם
שלא יאמרו עליהם המורים בלבם לא יטוב דתה
13 וקל דע: ודתה וזלם וטמא וכתותם בלשונם וכן
14 בחוס לא ישוב ונמש כרמים ולא ישתו את יינם: קרוב
יוסידתה הגדול קרוב ומר מאד קול יום דתה מר
15 טרפה שם גבור: יום עברה היום ההוא יום צרה
ומצולה יום שאה ומשואה יום חשך ואפלה יום צנן
16 וערפל: יום שופר ותרוצה על הערים הבצרות ועל
17 הפנות הנברות: ותצדתי לאדם והלכו כעורים כי
18 לידתה הטאושפך דמם בעפר ולחמם בגללים: גם
כספם יסורתם לא יוכל להצילם ביום עברת דתה

ובאש קנאתו חאכל כל־הארץ כי כלה ארבע־הלה עשה
את כל־ישיב הארץ:

ב

התקשו־שוקשו הַיָּד לא נכסף: בטרם לדת חק כמזכר ^א
קבר יום בטרם לא־יבוא עליכם הַיָּד אף דלה בטרם
לא־יבוא עליכם יום א־דלה: בקשו א־דלה־הוּא כִּלְעִי ^ב
הָאָרֶץ אשר משפטו פָּלַל בקשר־בָּדָן בקשו עֲנֵה אֵלֶי
לשִׁמְכָה אֲשֶׁר אֲשֶׁד בְּצִדְהִים יִרְשֻׁהָ וְעָקְרוּ חֲקָרָה: ^ג
לֹא יִשְׁכֵּי חֶבֶל הֵם עַי כְּרָתִים הַבְּרִיתִיהָ עֲלֵיכֶם כִּנְיָ ^ד
אֶרֶץ פִּלְשְׁתִּים וְהַבְּרִיתִיהָ מֵאֵין יִשְׁכֵּב: וְהָיָה חֶבֶל הֵם ^ה
נֹת כְּרֹת רַעִים וְגִדְרוֹת צָאן: וְהָיָה חֶבֶל לְשִׁמְכָה בֵּית ^ו
דִּלְהָ עֲלֵיהֶם וְרַעִין בְּכֵתִי אֲשַׁקְלֹן כְּעֶרֶב וְרַעִין כִּי
יִפְקֹדֵם וְהָיָה אֱלֹהֵיהֶם וְשֵׁב שְׁבוֹתָם: שְׁמִעִי חֲרָפָה ^ז
מֵיָּאֵב וְגִרְפִּי כִּי עָמַן אֲשֶׁר חֲרַפִּי אֲתַעֲמֵם וְגִדְלוֹ עַל־
גְּבוּלָם: לֹא־חֲרַפִּי נָאִם דִּלְהָ צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי ^ח
מֵיָּאֵב בְּסֻדֵּם הַחַיָּה וְכֵן עָמַן כְּעֶמְלָה מִמֶּשֶׁק הַחַיָּה
וּמִכְרֵה־מֶלֶח וּשְׁמָהּ עֲדֵעִילִים שִׁמְכָה עָמַן וְכֵן וְחַר ^ט
נִי יִחְלֹם: וְזֹאת לָהֶם חֲרָת נֶאֱמָר כִּי חֲרַפִּי וְגִדְלוֹ עַל־
עַם דִּלְהָ צְבָאוֹת: נִדְּא דִלְהָ עֲלֵיהֶם כִּי רָחָ אֶת כָּל־ ^י
אֱלֹהֵי הָאָרֶץ וּשְׁפָחוּלֹו אִישׁ מִמֶּקְוֹ כָּל אֵין גְּבוּלִים: ^{יא}
נִסְרָתָם כּוֹשִׁים חֲלָלֵי חֲרָבִי הָמָּה: וְעַתָּה עַל־צָפוֹן ^{יב}
וְאֶבֶר אֲתִיאֲשֹׁר וְשֵׁם אֲתִיעִנְהָ לְשִׁמְכָה צִדָּה בְּמִדְבָּר: ^{יג}
וְרַבְצִי בְּחִיבָה עֲדָרִים כִּלְחִיתִי־נִי נִסְקָתָם נִסְקָד ^{יד}
בְּכַתְרָהָ וְלֹא קִיל יִשְׁוֹר כְּחִלּוֹן חֲרָב בִּפְחִי כִי אֲרֹחֶה ^{טו}
עֲרָה: וְזֹאת הַעִיר הַעֲלִיָּה הַיּוֹשֶׁבֶת לְכֻסָּה הַאֲמִרָה

נִייעֶרְט דָּאִם נִאֲנָע לֹאֲנֵד וְנֻעַם פֻּעֶר־
בְּרַעֲנָה וְנֻעֶרֶן דִּוְרָף דָּעַם פִּייעֶר פּוֹן
וְיִיעֶר קִנְאָה וְנֻאֲרִין עַר וְנֻעַם מֵאֲכַעֵן א
נִאֲנִין נְעֻשְׁוִינְדֵעַם עַנְד מִיט אֵלֶע בַּע־
וְנֻאֲנֵר פּוֹן דָּעַם לֹאֲנֵד:

קאפישעל ב

1 קלויבט אייף צוזאמען, אונד פערזא-
מעלט אייף, אזוי איהר פערקאמטעט פאלק:
2 איידער דאס געזעץ וועט אזויף אייף
נגור ווערען, איידער דער טאג געהט
אויבער אזוי וויא א שטרוי (פלעווע),
איידער דער טאג פון דעם גרימזארן פון
דעם האר אזוי נאך נישט איבער אייף
אונגעקומען, ויא, איידער דער טאג פון
דעם האר'ס צארן אזוי נאך נישט איבער
אייף אונגעקומען: 3 וזכט דעם האר, אלע
איהר דעמיטונע פון דעם לאנד, וואס
איהר האט געמעהן וויינע משפטים, וזכט
גערעכטיגקייט, וזכט ענוה, טאמער וועט
איהר געהאלטען ווערען אין דעם טאג
פון דעם האר'ס צארן: 4 ווארין עזה וועט
פערלאזט זיין אונד אשקלון וועט פער-
וויסט ווערען, אשדוד וועט אין מיטען
טאג פערשטריבען ווערען, אונד עקרון

וועט אויסגעריסען ווערען: 5 אזוי וועט צו דיא איינזואוינער בייא דעם בארשען פון דעם
יב, אזוי דוא פאלק כרתים: דאס ווארט פון דעם האר אזוי קענען אייף, אזוי גענע, דאס לאנד
פון דיא פלשתיים, ווארין אייף וועל דיק פערטילענען, כדי עס זאלען קיינע איינזואוינער נישט
אין דיר זיין: 6 אונד דער בארשען פון דעם יב וועט זיין פאר וואוינזונגען פון דיא פאס-
טוכער, מיט גרובען אונד שטאלען פאר דיא שאף: 7 אונד דער בארשען וועט זיין פאר
דיא איבערגבלייבונג פון דעם הויזגעזינד פון יהודה פאר וויא, כדי זיך צו טויידען, וויא
וועלען זיך אנדערלעגען אויף דער נאכט אין דיא היינער פון אשקלון, ווארין דער האר
ווייער גאט וועט אן וויא געדענקען, אונד ער וועט אומקעהרען ווירע געפאנגענשאפט:
8 אייף האב געהערט דיא חרפה פון מואב, אונד דיא לעסטערונג פון דיא גניימוון, מיט
וועלכע וויא האבען געשענעדט מיין פאלק, אונד וויא האבען ווירע גרענעצען פערגרעד
סערט: 9 דארום, אזוי וואהר וויא אייף לעב זאגט דער האר צבאות, דער גאט פון ישראל,
ווארין מואב וועט זיין אזוי וויא סדום, אונד דיא גניימוון אזוי וויא עמורה, אזוי וויא דיא
אויסשפרייטונג פון דערנער אונד זאלץ־גרובען, אונד איינע עבינע פערוויסטונג, דיא
איבערגבלייבונג פון מיין פאלק זאל וויא בערויבען, אונד דיא איבריגע פעלקער וועלען
וויא ירשין: 10 דאס דאזיגע וועלען וויא האבען פאר ווירע גאנז, ווייל וויא האבען
געלעסטערט אונד זיך גרויס געמאכט קענען דעם פאלק פון דעם האר צבאות: 11 דער
האר וועט זיין פארקטערליך קענען וויא, ווארין ער וועט מאנער (אדער שלאף) מאכען
אלע געטער פון דער ערה, אונד צו איהם וועט זיך ביקען אימליכער מענש פון זיין ארט,
אפילו אלע אינוועלן פון דיא פעלקער: 12 אויך איהר פושים, איהר וועט דערשלאגען
ווערען דורך מיין שווערד: 13 אונד ער וועט אויסשטרעקען וויינע האנד קענען צפון,
אונד ער וועט פערטילענען אשור, אונד ער וועט גינז וויסט מאכען, אזוי וויסט וויא דיא
מדבר: 14 אונד סטאדעם וועלען זיך אנדערלעגען אין איהר מיטען, אלע חיות
פון דיא פעלקער, אונד אויך דיא פעגעל קאט אונד קפוד וועלען איבער-
געבטיגען אין איהרע (אויבערשטע ווילען) דעכער, ווייער קול וועט וינגען אין
דיא פענסטער, פערוויסטונג איז (שוין) אויף דער שוועל, ווארין איהרע טענען
ביימער באלקען וועלען אנטפלעקט (אויסגעריסען) ווערען: 15 דאס איז דיא
פערליכע שטאט וואס האט געוואוינט אין זיכערהייט, אונד וואס האט געזאגט

אין איהר הארץ איך בין עס, אונד חוץ
מיר איז קיינע אנדערע! אָבער וויא איז
זיא פערטויקט נענטארען, א הויזערונג
פאר חיות! אלע וואס געהן דורך איהר
שפאטען, שאקעלן מיט זייער האנד:

קאפיטעל ג

1 איז וועה צו דיא שמוציגע אונד איינ-
גערקטע, א שטאט פון בעדריקונג: 2 זיא
האט נישט געהארקט צו דעם קול, זיא האט
נישט אנגענומען מוסר, זיא האט נישט פער-
טוישט אויף דעם האר, אונד זיא האט זיך
נישט געענענט צו איהר: 3 איהרע
פרישטען צווישען איהר זענען וויא
שרייטנדע לייבען, איהרע שופטים זענען
וויא נאכט-וועלעך, וויא לאזען נישט אַמאל
אויבער דיא ביינער ביז צו מארגען:
4 איהרע גביאים זענען לייבטויג אונד
פאלשע מענטשען, איהרע פֿהנים פער-
שונעקען (זענען מחלל דאס בית המקדש)
וויא האבען אונדעקערט דיא תורה:
5 דער גערעכטער האר איז צווישען איהר,
ער טהוט נישט קיין אומרעכט, איינליכען
מארגען ברענגט ער זיינע משפטים צום
ליכט, אונד עס ווערט נישט געמערקט,

אָבער דיא וואס טהוען אומרעכט קענען נישט קיינע בושע: 6 איך האב פערטיליגט פֿעל-
קער, זייער טורמען זענען וויקט, זייער נאסען האב איך חרוב געמאכט דאס קיינער געהט
דורך, זייער שטעט זענען פערטויקט, אהן מענטשען אונד אהן איינזאניגער: 7 איך האב מיר
געטראכט, דא וועסט מיר געוויס פארקטען, דא וועסט אנגעמען מוסר, כדי זייער וואינונג
זאל נישט פערשניטען ווערען, אונד אלעס וואס איך האב געדענקט אויבער איהר (צושטרא-
פען), אָבער וויא זענען פריה אויפגעשטאנען, אונד וויא האבען פערדארבעט אלע זייער
מעשים: 8 דארום ווארטעט דאך אויף מיר, זאגט דער האר, ביז צו דעם טאג ווען איך וועל
אויפֿשטען צום רויב, ווארן מיין משפט איז צו פערזאמעלן דיא גוים, איינצוזאמעלן דיא
קעניגרייכע כדי איבער וויא אויסצוגיסען מיין צאך, דעם גאנצען גרימזאך, ווארן דיא
גאנצע ערד וועט פערברענט ווערען מיט דעם פֿייער פון מיינע קנאה: 9 ווארן דענסמאל
וועל איך אומקעהרען צו דיא פעלקער אריין לשון, כדי וויא זאלען אלע אנרופען דעם נאמען
פון דעם האר, אונד זאלען איהם דינען אין איינע חבורה: 10 פון וענער זייט מייך פון בוש,
וועלען מיינע אנגעטער, דיא טעכטער פון מיינע צושפרייטע ברענגען מיינע מתנה: 11 אין
דעמזעלבליגען טאג וועסט דא נישט פערשעהקט ווערען זענען אלע דייער שלעכטע מעשים
מיט וואס דא האסט געזינדיגט קענען מיר, ווארן דענסמאל וועל איך אונדעקעמען פון צווי-
שען דיר אזאלכע וואס האבען זיך געפרייט וועגען דייער שטאלצהייט, אונד דא וועסט נישט
מעהר הויכמיטיג זיין אויף מיין הייליגען בארג: 12 אונד איך וועל צווישען דיר איבערלאזען,
אין ארעמעס אונד עלענדעס פאלק, אָבער וויא וועלען פערטוישען אין דעם נאמען פון דעם
האר: 13 דיא איבערעבלעבענע אין ישראל וועלען קיין אומרעכטטהון, אונד וויא וועלען
קיינע ליבען זאגען, אונד עס וועט אויף נישט אין זייער מויל געפונען ווערען א פאלשע צונג,
נייערט וויא וועלען זיך פאשען אונד אנדערלעבען אונד קיינער וועט וויא נישט דערשרעקען:
14 זינג, א דא טאכטער פון ציון! שרייא אויס א ישראל, פרייא דיך אונד
זייא פרעהליך מיט דיין גאנצען הארץ, דא טאכטער פון ירושלים: 15 דער
האר האט אונדעקעטהון דייער שטראפגעריכט, ער האט אונדעקעקעהרט דייער
פייגה, דער מלך פון ישראל, דער האר איז צווישען דיר, דא זאלסט נישט מעהר
זעהען קיין שלעכטעס: 16 אין דעמזעלבליגען טאג וועט מען זאגען צו ירושלים, דא
זאלסט קיין מורא האבען, אונד צו ציון, לאזען דייער הענד נישט שלאפֿן ווערען:
דער

בלקבה איז נאכט צו איד, וועט לשמה מרבץ לחה
בל עובר עליה ושרץ יצא:

א דא מורא ונאחז הער הוזה: לא שמעה בקול לא
לקחה מוסר ביהיה לא בטחה אלהיה לא קרבה:
ג שריה בקרבה אריות שאנים שפיה ואבי ערב לא
4 גרמי לבקר: נבואה פחוס אנשי בנות כהנה חלל
ה קרש חסו תורה: יהיה צדיק בקרבה לא יעשה עולה
בבקר בבקר משפטו יון לאור לא נעדר ולא יתע על
6 בשות: הכרתי גוים נשמי פותם הכרתי חיצותם
7 מבלי עובר נצחו עריות מבלי ראש מאן יושב: אמרתי
אדתיא אותי תקחי מוסר ולא יכרת מענה כל אשר
8 פקדתי עליה אכן השכימו חטותיו כל עלילות: לבן
9 כהרלו ואסידות ליום קימי לעד כי משפט לאסף
גוים לבקצי ממלכות לשפך עליהם ועמי כל הון אפי
9 כי באש קנאתי תאכל כל הארץ: ברא אהפך אלעמים
שפה ברובה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שקם אחד:
11 מעבר לגרריכיש עתיד בתפוצי וכלן מתתי: כיום
הוא לא תבושי מכל עלילותך אשר פשטת כי בראו
אסיר מקרבך עליו נאחז ולא תוספי לקבה עוד בדר
12 קרשי: והשארתי בקרבך עם צני וכל חסו בשם יהוה:
13 שארית ישראל לא יעשו עולה ולא יבכרו קרב ולא
ימצא פחית לשון רמית ביהמה: דעו ודעו וזון
14 מתיר: רני בתציון הרני ישראל שמדו ועלי
טו בכללב בת ורשלים: השר יהוה משפטך פנה אבך
16 מלך ישראל יהיה בקרבך לאחירא הע עוד: כיום
ההוא יאמר לירושלים אליהא ציון אליהא יהי:

17 וְהָיָה אֶלְעָזָר בֶּן־בִּרְכַּךְ נָכוֹן וְעֵשִׂי עֹלֵךְ בְּשִׁמְחָה
 18 יִהְיֶה בְּצִדְכָתוֹ יָגִיל עֲלֵיךְ בִּרְפָּה: עַתָּה מְמוֹעַד אֶסְפִּי
 19 מִפְּנֵי הָיוּ מִשְׁאֵת עֲלֵיךְ תִּרְפָּה: הִנֵּנִי עֹשֶׂה אֶת־כָּל־
 וְשִׁמְתִּים לְתַהֲלָה וְלֹשֶׁם בְּכִלְהֵאֲרֵץ בְּשִׁשִּׁם: כַּעַת הָיִיתִי
 אֲבִי אֲחֵכֶם וְכַעַת כְּבָדִי אֲחֵכֶם כִּרְאֹתִי אֲחֵכֶם לִשְׁם
 וְלַתְהֲלָה כָּכֵל עַמִּי הָאָרֶץ בְּשׁוֹבִי אֶת־שְׁבוּתֵכֶם לְעֵינֵיכֶם
 אָמֵר יְהוָה:

ח ג

בְּשֵׁת שְׁלֹשׁ לְדִרְגוֹשׁ הַמֶּלֶךְ בְּחֹדֶשׁ הַשָּׁנָה בְּיוֹם אֶחָד
 לְחֹדֶשׁ הָיָה דְּבִרְיָהּ בִּנְדֻחֵי הַנְּבִיא אֶל־וְרָבְבֵל בֶּן־
 שַׁאֲלִימָאֵל פֶּתַח יְהוּדָה וְאֶל־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן
 הַגָּדוֹל לֵאמֹר: כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר הַעַם הַזֶּה
 אָמְרוּ לֹא עֲתִידָא עֲתִידִית יְהוָה לְהַבְּרֹת: וְהָיָה דְּבִרְ
 יְהוָה בִּנְדֻחֵי הַנְּבִיא לֵאמֹר: הַעַת לָכֵם אֲנִי לִשְׁבֹּת
 בְּבִתְיֵיכֶם סְפִינִים וְהַבְּרִית הַזֶּה חֲרֹב: וְעַתָּה כֹּה אָמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת שִׁמּוֹ לְכַבְּכֶם עַל־דְּרִכְיֵיכֶם: וְרַעְיֵהם תִּרְבֶּה וְהָבֵא
 מַעֲט אֲכֹל וְאֶדְלֶשְׁבַּעִה שְׁתִּי וְאֶדְלֶשְׁבַּרְהָ לְבוֹשׁ וְאֶדְ
 לָחֶם לִי וְהִמְשַׁכְרִי מִשְׁתַּכְּרִי אֶל־צִדְרוֹר נָקוֹב: כֹּה
 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שִׁמּוֹ לְכַבְּכֶם עַל־דְּרִכְיֵיכֶם: עֲלוּ
 הָרִיר וְהַבְּתֵם עַן וְכֵן הַבְּרִית וְאֶרְצֵיהֶם וְאֶבְרָם וְאֶמֶר

צוּרֵיבְרַעֲנָנָם אֵיירַע גַּעֲפֵאנְגַעֲנֵשְׁאֶפֶט פֶּאֶר אֵיירַע אוּיַעַן, זֶאנְט דָּער הָאָר:

ח ג

1 אין דעם צווייטען יאהר פון דרוש המלך, אין דעם זעקסטען חודש, אין דעם
 ערשטען טאג פון חודש, איז דאס ווארט פון דעם האר גענוועזען דורך חגי הנביא צו
 ורובל וזהן פון שאלימאל, דער בעפעהלער איבער יהודה, אונד צו יהושע וזהן פון
 יהוצדק, דער כהן הגדול, אזוי צו זאגען: 2 אזוי זאגט דער האר צבאות, אזוי צו
 זאגען, דאס דאזיגע פאלק זאגען, דאס צייט איז נאך נישט געקומען דאס הויז פון דעם
 האר אויפצובויען: 3 אונד דאס ווארט פון דעם האר איז געקומען דורך חגי הנביא,
 אזוי צו זאגען: 4 איז עס צייט פאר אייך, אז איהר זאלט וואוינען אין הייזער בער
 דעקט מיט באלקען, אונד דאס דאזיגע בית המקדש איז חרוב? 5 אונד אצונד אזוי
 זאגט דער האר צבאות, (טהוט איירע הערצער צו) בעטראכט איירע וועגען: 6 איהר
 האט געזייעט פיל אבער איהר האט וועניג תבואות, איהר עסט אבער איהר
 ווערט נישט זאט, איהר טרינקט אבער איהר ווערט נישט אָנגעטרוינקען, איהר קליידעט
 אייך אן אבער קיינער ווערט ווארם, אונד דער וואס קריגט שוין זיין שכירות
 דער בינד זיין שכירות איין אין א לעבערדיגען בייטעל: 7 אזוי זאגט דער
 האר צבאות, טהוט איירע הערצער אויף איירע וועגען: 8 געהט ארויף אויף
 דעם בארג, אונד ברענגט האליק, אונד בויעט דאס הויז, אונד איך וועל הא-
 בען א וואוילגעפאלען דאריין, אונד איך וועל דאדורך האבען פֿבור, זאגט

דער האר: 9 איז דער האט אייך געקערט
צו פיל, אונד זעה עס איז נענעג גע-
ווארען, אונד נען איז דער האט עס אהיימ-
געברענגט אזוי האב איך דארניף גע-
בלאזען, פארנואס? זאגט דער האר
צבאות, ווייל מוין הויז וואס איז חרוב,
אונד איז דער לויפט איינליכער צו ווין
הויז: 10 דארום האבען דיא הימעל
איבער אייך אויפגעהערט צו געבען
טויא, אונד דיא ערד האט אויפגעהערט
צו געבען איז דער גענועקס: 11 אונד איך
האב גערופען א טרוקענהייט איבער
דער ערד, אונד איבער דיא בערג, אונד
איבער דעם קארן, אונד איבער דעם
וויין, אונד איבער דעם עהל, אונד איבער
דעם וואס דיא ערד געברענגט ארויס,
אונד איבער מענשען אונד איבער בהמות,
אונד איבער אלערליי ארבייט פון דיא
הענד: 12 אזוי האבען ורובבל דער
ווען פון שאלתיאל, אונד יהושע ווען
פון יהוצדק דער פון הגדול, אונד דאס
גאנצע איבריגע פאלק געהארקט צו
דעם קול פון דעם האר וייער נאט, אונד

9 ווען: פנה אליהם והנה למעט ורבאתם הבית ונפתח
בנין מה נאם דעה צבאות וכן ביתי אשר הוא חרב
ואתם רצים אל לבתי: עלין עליכם קלאו שמים
11 מלל הארץ קלאו ויבול: ואקרא חרב על הארץ ועל
ההרים ועל הגוין ועל התינוש ועל הבהמה ועל אשר
תצא האדמה ועל האדם ועל הבהמה ועל כל יצור
12 בפי: וישמע ורובבל ושלתיאל יהושע בן
יהוצדק הכהן הגדול וכל שארית העם בקול דעה
אלהיהם ועל הגוין הני הנביא כאשר שלחו ויהיה
13 אליהם ויראו העם מפני דעה: ואמר הני מלאך
דעה במלאכות דעה לעם לאמר אני אתכם נאסיהו:
14 ויש דעה אתיהו ורובבל ושלתיאל פתח ויהיה ואת
רוח יהושע ביהוצדק הכהן הגדול ואתיהו כל שארית
העם וכלא ויש מלאכה בביתיהו צבאות אלהיהם:
טו כיום עשרים וארבעה לחדש בשש בשנת שמים
לדעושה המלך:

ב

צו דיא נעקערטער פון חגי הנביא, אזוי וויא דער האר וייער נאט האט איהם געשיקט,
אונד דאס פאלק האט מורא געהאט פאר דעם האר: 13 אונד חגי דער שליח פון
דעם האר האט געזאגט, דורך דעם שליחות פון דעם האר צו דעם פאלק, אזוי צו
זאגען, איך בין מיט אייך, זאגט דער האר: 14 אונד דער האר האט דערנוועקט דעם רוח
פון ורובבל ווען פון שאלתיאל, דער בעפעעהלער פון יהודה, אונד דעם רוח פון יהושע
ווען פון יהוצדק דעם פון הגדול, אונד דעם רוח פון דעם גאנצען איבריגען פאלק,
אונד וויא זענען געקומען אונד וויא האבען געטהון דיא מלאכה אין דעם הויז פון
דעם האר צבאות, וייער נאט: 15 אין דעם פיער אונד צוואנציגסטען טאג פון דעם
זעקסטען חדש, אין דעם צווייטען יאָהר פון דעושה המלך:

קאפיטעל ב

1 אין דעם איין אונד צוואנציגסטען טאג פון דעם זיבעטען חדש, איז דאס ווארט פון
דעם האר געוועזען דורך חגי הנביא, אזוי צו זאגען: 2 זאג דאך צו ורובבל ווען פון
שאלתיאל דעם בעפעעהלער פון יהודה, אונד צו יהושע ווען פון יהוצדק דעם פון
הגדול, אונד צו דעם איבריגען פאלק אזוי צו זאגען: 3 ווער איז צווישען אייך
איבערגעבליבען, וואס האט געזעהן דאס דאזיגע בית המקדש אין זיינע ערשטע
הערליכקייט? אונד וויא זעהט איז עס אצינד? איז עס ניט אים פערנגלייך אין איירע
אויגען אזוי וויא נאָרניט? 4 אבער אצינד וויא שטארק דיא ורובבל, זאגט דער האר,
אונד וויא שטארק יהושע ווען פון יהוצדק דעם פון הגדול, אונד וויא שטארק איז
גאנצעס פאלק פון דעם לאנד, זאגט דער האר, אונד ארבייט, ווארן איך בין מיט
אייך, זאגט דער האר צבאות: 5 דיא זאך פון וועזען וואס איך האב מיט אייך פורת
ברית געוועזען, ווען איז דעם ארויסגעגאנגען אויס מצרים, אזוי בלייבט מוין רוח
הקודש צווישען אייך, האט ניט קיין מורא: 6 ווארן אזוי זאגט דער האר צבאות,
עס איז נור נאך א קליינע צייט אזוי וועל איך מאכען שטורמען דעם הימעל

ואתה ארץ ואתה הים ואתה הנהר: ודרשתי את כל
היום ובאו חמתי כל היום ומלאי את הבית הזה
כבוד אמר דעה צבאות: לי הכסף ולי הזהב נאם
דעה צבאות: ויזל ויהי כבוד הבית הזה האחרון
מדרגאשון אמר דעה צבאות ובמקום הזה אתן שלום
נאם דעה צבאות: בעשרים וארבעה לחשישי
בשנת שנים לרגוש היה דברי יחיה בידתני הנביא
לאמר: כה אמר דעה צבאות שאלני אתה הבית
הזה לאמר: הן וישאיש בשר קדש בכנה כנזר ונע
בכנה אלהיהם ואלהיהם ואלהיהם ואלהיהם ואלהיהם
כל מאכל הקדש ונעו הכהנים ואמרו לא: ואמר
חגי אביע שמא נפש בקל אלה הטימא ונעו הכהנים
ואמרו ישמא: ונע חגי ואמר בן העם הזה וברכה
היה לפני ואסד יהיה וכן כל מעשה ידכם ואשר
יקריבו שם טמא הוא: ועתה שימנא לבבכם מזה
היה ומעלה משרם שום יאבן אלאבן בחבל יהיה:
מהותם בא אל ערמת עשרים וזוהי עשרה בא אל
הקרב לחשף חמשים פורה וזוהי עשרים: הבית
אתכם בשדפן ובקרבן ובכרד את כל מעשה ידכם
ואת אהבם אל נאסד יהיה: שימנא לבבכם מזה
היה ומעלה מיום עשרים וארבעה לחשישי למכה
אשר יסד הכל יהיה שימי לבבכם: העד הנה
במערה ועד יגשן ויהאנה ויהאנה ונע חגי לא נשא
מכהים הנה אבד: ויהי דברי יחיה ושיח אל
חגי בעשרים וארבעה לחדש לאמר: אמר אליהם
פחת יהיה לאמר אני מרעיש אתה שמעם ואתה ארץ:
והפכתי כפא ממלכות והשמדתי חוק ממלכות היום

אונד ריא ערד אונד דאם ום אונד דאם
טרונקענע לאנד: 7 אונד איך וועל אויף
מאכען שטורמען אלע גוים, אונד עס
וועט קומען דיא גלוסטונקריט פון אלע
פעלקער, אונד איך וועל אנפילען דאם
דאזינע בית המקדש מיט כבוד, זאגט
דער האר צבאות: 8 דאם וילבער איז
מיין אונד דאם גאלד איז מיין, זאגט
דער האר צבאות: 9 דער כבוד פון
דעם דאזינען לעצטען בית המקדש וועט
גרעסער זיין וויא פון דעם ערשטען,
זאגט דער האר צבאות, ווארן איך וועל
נעבען שלום אין דעם דאזינען ארט,
זאגט דער האר צבאות: 10 אין דעם
פייער אונד צוואנציגסטען טאג פון דעם
ניינטען חדש, אין דעם צווייטען יאהר
פון דרגוש, איז דאם ווארט פון דעם
האר געוועזען דורך חגי הנביא אזוי צו
זאגן: 11 אזוי זאגט דער האר
צבאות, פרעג דאך אן בייא דיא פהנים
ווענען דער תורה, אזוי צו זאגן:
12 זעה, ווען איינער טראגט אין דעם
עק (אין דיא פאלע) פון זיין קלייד
הייליג פלייש, אונד ווען ער ריהרט אן
מיט דעם עק קלייד דאם ברויט, אדער

דאם געזאמענע פלייש, אדער דעם זיין אדער דאם עהל, אדער אירגענד א שפיין
איז דאם געהייליגט? אונד דיא פהנים האבען געענטפערט אונד געזאגט זיין: 13 אונד
חגי האט געזאגט, ווען איינער וואס איז טמא ווענען א מת אונד ריהרט אן עפעס פון
דעם אלעם, זאל עס זיין טמא? אונד דיא פהנים האבען געענטפערט אונד געזאגט,
עס זאל זיין טמא: 14 אונד חגי האט געענטפערט אונד געזאגט, בראד אזוי איז דאם
דאזיגע פאלק, אונד אזוי איז דאם דאזיגע פאלק פאר מיר, זאגט דער האר, אונד אזוי
זענען אלע מעשים פון זייער הענד, אונד אויף דאם וואס זייא זענען דאך מקריב
איז טמא: 15 אבער אזונד, בעט איך אייך, טהוים עס צו אייער הארץ, פון דעם
היינטיגען טאג אן אונד ווייטער, איידער עס ווערט גאך איין שטיין אויף דעם אנדערן
שטיין געלעגט אין דעם היכל פון דעם האר: 16 זייט זענער צייט, ווען מען איז
געקומען צו א הויפטן פון צוואנציג טאם אזוי איז עס נור געוועזען צעהן, ווען מען
איז געקומען צו דיא קעלטער אויס צו שעפען פופציג טאם, אזוי איז עס נאר געז
וועזען צוואנציג: 17 איך האב אייך געשלאגען מיט דיא אויסקלאפונג אונד שומעל,
אונד מיט האנעל, דהינו אין אלע מעשים פון אייער הענד, אונד דאך האט איהר אייך
ניט צוריקגעקערט צו מיר: 18 טהוים דאך דאם צו אייער הארץ פון דעם היינטיגען
טאג אן אונד ווייטער, פון דעם פייער אונד צוואנציגסטען טאג פון דעם ניינטען חדש,
פון דעם טאג אן ווען מען האט געלעגט דאם פונדאמענט פון דעם היכל פון דעם
האר, לעגט עס צו אייער הארץ: 19 איז דען גאך דער זאמען אין דיא שיינער?
אונד ביז דעם ווייטשטאק, אונד דעם פייגענבוים, אונד דיא מילגרוים, אונד דער
אייבלערט-בוים האט גאך נישט קיינע פירות געטראגען, ווא פון דעם היינטיגען
טאג אן וועל איך דיך בענשען: 20 אונד דאם ווארט פון דעם האר איז גאב
אמאל געקומען צו חגי אין דעם פייער אונד צוואנציגסטען טאג פון חדש, אזוי
צו זאגן: 21 זאג צו וואגבל דעם בעפעהלער פון יהודה, אזוי צו זאגן, איך וועל
מאכען שטורמען דיא הימעל אונד דיא ערד: 22 אונד איך וועל איבערקערען דעם
שטול פון דיא קעניגע, אונד איך וועל פערטילענען דיא שטארקע קעניגרייכע פון דיא גוים,

והפכת מרבקה ורבקה ורדו' מוסים ורבקהם אש
 23 בחרב אחיו: ביום ההוא נאסידנה צבאות אלקים
 ורבכל כדשאלתיאל עבד נאסידנה ועמקוד כחיתם
 כרבך בחרתי נאם ידנה צבאות:

זכריה

אונד איך וועל איבערקעהרען דיא
 רייטוועגען אונד איהרע רייטער, אונד
 איך וועל ארונטערברענגען דיא פערד
 אונד זייערע רייטער, אישליכען דורך
 דאס שווערד פון זיין ברודער: 23 אין
 דעמזעלביגען טאג, זאגט דער האר
 צבאות וועל איך דיך נעמען, דוא
 ורובכל ווהן פון שאלתיאל, מיין קנעכט,
 זאגט דער האר, אונד איך וועל דיך
 מאכען אזוי וויא א זיגעל (חותם), ווארין
 איך האב דיך אויסדערוועהלט, זאגט
 דער האר צבאות:

א בחדש השמיני בשנת שמים לדרוש הנה דבריה
 2 אלזכריה בדרבקה בדרשו הנביא לאמר: קנף ידנה
 3 על אבותיכם קנף: ואמרת אללם כה אמר ידנה
 צבאות שובו אלי נאם ידנה צבאות ואשוב אליכם
 4 אמר ידנה צבאות: אליהו קאבותיכם אשר קראר
 אליהם הנביאים הראשונים לאמר כה אמר ידנה צבאות
 שובו נא מדרךכם הרעים ומעלליכם הרעים ולא שמי
 ה ולאדקשבו אלי נאסידנה: אבותיכם איהם ויהוואים
 6 הלועלם ידיו: אך ודברי וחקן אשר ציתי אתדעברי
 הנביאים הלא השינו אבותיכם ושובו ויאמרו כאשר נאם
 ידנה צבאות לעשות לנו בדרךנו וכמעללי כן עשר:
 7 אהנו: ביום עשרים וארבעה לעשרת עשר חדש הוא
 חדש שבט בשנת שמים לדרוש הנה דבריה אל
 8 זכריה בדרבקה בדרשו הנביא לאמר: ראיתי ואללה
 ויהואיש רכב על סוסים אדם ויהא עמר בין הנריסים

זכריה

1 אין דעם אכטען חדש, אין דעם צווייטען יאהר פון דרנש, איז דאס ווארט פון
 דעם האר געוועזען צו זכריה ווהן פון ברכיה, ווהן פון עדו הנביא, אזוי צו
 זאגען: 2 דער האר האט שטארק געצארנט אויף איירע עלטערן: 3 אונד דוא
 זאלסט צו וויא זאגען, אזוי זאגט דער האר צבאות, קעהרט צוריק צו מיר, זאגט
 דער האר צבאות, אזוי וועל איך מיך צו אייך צוריקעהרען, זאגט דער האר
 צבאות: 4 אונד איהר זאלט ניט זיין אזוי וויא איירע אבות, צו וועלכע דיא
 ערשטע נביאים האבען גערופען, אזוי צו זאגען, אזוי זאגט דער האר צבאות,
 קעהרט אייך דאך אום פון איירע שלעכטע וועגען, אונד פון איירע שלעכטע
 מעשים, אבער איהר האט מיך ניט געוואלט הערען, אונד איהר האט ניט גע-
 וואלט פערנעמען, זאגט דער האר: 5 איירע אבות, אונד וועגן וויא? אונד
 לעבען דען דיא נביאים אויף עבינ? 6 אבער מייענע ווערשער אונד מייענע גע-
 זען וואס איך האב געבאטען צו מייענע קנעכט דיא נביאים, האבען וויא דען ניט
 דערגריכען איירע אבות? אונד וויא וועגן צוריקגעקומען אונד האבען געזאגט,
 גראד אזוי וויא דער האר צבאות האט געטראכט צו אונס צו טהון, נאך אונזערע
 וועגען אונד נאך אונזערע שלעכטע מעשים, אזוי האט ער צו אונס געטהון: 7 אין
 דעם פיער אונד צוואנציגסטען טאג פון דעם עלפטען חדש, דאס איז דער חדש שבט,
 אין דעם צווייטען יאהר פון דרנש, איז דאס ווארט פון דעם האר געוועזען צו זכריה
 בן ברכיה בן עדוא הנביא, אזוי צו זאגען: 8 איך האב געזעהען בייא נאכט, אונד זעה
 א מאן האט גערישען אויף א רויט פערד, אונד ער איז געשטאנען צווישען דיא דורסן.

וואס זענען אין דער טיפּעניס, אונד
הינטער איהם זענען געוועזען רויטע,
געשפרענקעלטע אונד ווייסע פערד:
9 אזוי האב איך געזאגט, אזי מוין האר,
וואס זענען דיא דאזיגע? אונד דער
מלאך וואס האט מיט מיר גערעט האט
צו מיר געזאגט, איך וועל דיר ווייזען
וואס דיא דאזיגע זענען: 10 אונד דער
מאן וואס איז געשטאנען צווישען דיא
הרסים האט געזאגט, דיא דאזיגע זענען
דיא וואס דער האר האט אויסגעשיקט
דורכצוגען דורך דיא ערד: 11 אונד
זיין האבען געענטפערט צו דעם מלאך
פון דעם האר וואס איז געשטאנען צוויי
שען דיא הרסים, אונד זיין האבען
געזאגט, מיר זענען דורכגעגאנגען דורך
דיא ערד, אונד זעה, דיא גאנצע ערד
וועט שטיל, אונד איז רוהיג: 12 אונד
דער מלאך פון דעם האר האט געענט
פערט אונד האט געזאגט, אזי האר
צבאות, ביז וויא לאנג ווילסט דא דין
ניט דערבארמען איבער ירושלים, אונד
איבער דיא שטעט פון יהודה, איבער
וועלכע דא ביזט צארניג געוועזען דינע

אשר במלכה ואתה מוסים אדמים שרקם ולקנים:
ואמר מהאלה אתה ואמר אלי המלאך הדבר כי אני
אראך מהדמה אלה: מן האיש העמד ביהחזקים
ואמר אלה אשר שלח יהוה להתהלך בארץ: ועתה
אתה מלאך יהוה העמד בין הרסים ואמר רחמלכנו
בארץ והנה כלהארץ ישבת ושקטת: מן מלאך יהוה
ואמר יהוה צבאות ערמתי אתה לאתרתם את
ירושלם ואת עיר דודתה אשר נעמתה זה שבועים ושנה:
מן יהוה אתה המלאך הדבר כי דברים טובים בדברים
נחמים: ואמר אלי המלאך הדבר כי קרא לאמר כה
אמר יהוה צבאות קנאתי לירושלם ולציון קנאה גדולה:
ונקבת גדול אני קצף עליהם השאננים אשר אני קצפתי
מקט והמה עורו לרעה: לכן כהאמר יהוה שבת
לירושלם ברחמים בימי יבנה כה ואם יהוה צבאות
וקוה יטה עלירושלם: עוד קרא לאמר כה אמר
יהוה צבאות עוד תפוצה עיר מסוב ונחם יהוה עוד
אתציון ודבר עוד בירושלם:

ב
נאשא אתיעני וארא והנה ארבע קרעות: ואמר אלי
המלאך הדבר כי מהאלה ואמר אלי אלה הקרעות
אשר ורו אתיהודה אתירשאל וירושלם: וראני
יהוה ארבעה חרשים: ואמר מה אלה באים לעשות
ואמר לאמר אלה הקרעות אשרורו אתיהודה כפי
איש לאיש ראשו ונכא אלה להחריר אתם ליהוד
אתקרנות העים הנשאים קרן אלארץ יהודה לחרותה:
נאשא עני וארא והנהאיש ובידו חבל מדה:
נאמר אנה אתה הלך ואמר אלי למד אתירושלם:

זיבעציג יאהרען? 18 אונד דער האר האט געענטפערט צו דעם מלאך וואס האט מיט
מיר גערעט גוטע ווערשער, אונד ווערשער פון מרויסקט: 14 אונד דער מלאך וואס
האט מיט מיר גערעט, האט צו מיר געזאגט, רוף אויס, אזוי צו זאגען, אזוי זאגט דער
האר צבאות, איך האב מיך מקנא געוועזען וועגען ירושלים אונד וועגען ציון מיט א
גרויסע קנאה: 15 אונד איך האב געצארנט מיט א גרויסען צארן איבער דיא גוים
וואס לעבען מיט פערקעניגען, ווארין איך בין גאר א ביסעל צארניג געוועזען, אונד
זיין האבען געמערקט זייער שלעכטעס: 16 דארום, אזוי זאגט דער האר, איך האב
צוריקגעקערט צו ירושלים מיט בארמהצייגקייט, מוין הויז זאל געבויטע ווערען
אין איהר, זאגט דער האר צבאות, אונד א שנור וועט אויסגעשטרעקט ווערען איבער
ירושלים: 17 רוף נאכאמאל אויס, אזוי צו זאגען, אזוי זאגט דער האר צבאות,
מינע שטעט וועלען זיך נאך אויסשפרייטען וועגען דעם גוטען, אונד דער האר וועט
נאכאמאל ציון מרייסקען, אונד ער וועט נאכאמאל אויסקערנעלען ירושלים:

קאפיטעל ב

1 אונד ווען איך האב אויפגעהויבען מינע אויגען, אזוי האב איך געזעהען, אונד זעה,
עס ווארען פיער הערנער: 2 אונד איך האב געזאגט צו דעם מלאך וואס האט מיט
מיר גערעט, וואס זענען דיא דאזיגע? אונד ער האט צו מיר געזאגט, דיא דאזיגע
הערנער זענען דיא וואס האבען צושטרייט יהודה, אונד ישראל אונד ירושלים:
3 אונד דער האר האט מיר געוויזען פיער טישלער: 4 אונד איך האב געזאגט, וואס
זענען דיא דאזיגע געקומען צו מהון? אונד ער האט געזאגט, דינע זענען דיא הערנער
וואס האבען צושטרייט יהודה אויף א זאלכען אופן דאס קיינער האט ניט אויפגע-
הויבען זיין קאפ, ניערמ דיא דאזיגע זענען געקומען כדי זיין אפצושטרעקען,
ארוםצווארפען דיא הערנער פון דיא גוים וואס האבען אויפגעהויבען זייער הארין
איבער דעם לאנד יהודה עס צו פערשפרייטען: 5 אונד איך האב אויפגעהויבען
מינע אויגען אונד איך האב געזעהען, אונד זעה, א מאן איז געשטאנען מיט א
מעסטשנור אין זיינע האנד: 6 אזוי האב איך געזאגט, אזוואו געהסט דא
אהין? אונד ער האט צו מיר געזאגט, אויסצומעסטען ירושלים, צו זעהען

וְיָהּ פִּיל יָהּ אִיז בְּרוּיט אונד ווּיא פִּיל
 יָהּ אִיז לאַנג: 7 אונד זעה, דער מלאך
 וואס האט מיט מיר גערעט אַיז אַרויס-
 גענאנגען, אונד אַיין אנדערער מלאך
 אִיז אַרויסגענאנגען איהם ענטקענען:
 8 אונד ער האט צו איהם געזאגט, לויף
 אונד רעד צו דעם דאזיגען יונג אזוי צו
 זאגען: ירושלים וועט געוואוינט ווערען
 אזוי ווּיא אַפענע שטעט (אָהן מויערן)
 פון וועגען פִּיל מענשען אונד בהמות
 צווישען איהר: 9 אָבער אַיך וועל זיין
 צו איהר אַ מויער פון פייער רינגס אַרום.
 זאגט דער האר, אונד אַיך וועל אַיך זיין
 אין איהרע מיטע צו גבֹוד: 10 הוי! הוי!
 לויפט דאך אונזע פון דעם צפון־לאנד,
 זאגט דער האר, ווארן אַיך וועל אַיך
 פֿערשפּרייטען צו אלע פייער ווייטען פון
 דעם הימעל, זאגט דער האר: 11 הוי
 ציון! אנטרין דיך דאך, דוא וואס
 וואוינט מיט דיא טאכטער פון גבֹול:
 12 ווארן אזוי זאגט דער האר צבאות,
 נאך דעם גבֹוד האט ער מיך געשיקט
 צו דיא גוים וואס האבען אַיך גערויבט,
 ווארן דער דער וואס ריהרט אַיך אָן, דער
 איזאזוי ווּיא ער ריהרט אָן ווּיא אויב־אָפּעל:

13 ווארן זעה, אַיך וועל אַיבער ווּיא אויפֿהעבען (שאַקעלן) מינע האנד, אונד ווּיא
 וועלען זיין אַ רוֹיבונג צו זייער קנעכט, אונד איהר וועט וויסען אז דער האר צבאות
 האט מיך (צו אַיך) געשיקט: 14 זינט אונד פֿריי דיך, אַ טאכטער פון ציון, ווארן
 זעה, אַיך קום, אונד אַיך וועל צווישען דיר וואוינען, זאגט דער האר: 15 אונד אין
 דעמעלביגען טאג וועלען זיך פִּיל גוים געהעפטען צו דעם האר, אונד ווּיא וועלען
 זיין צו מיר אַ פאלק, אונד אַיך וועל צווישען דיר וואוינען, אונד דוא זאלסט וויסען
 דאס דער האר צבאות האט מיך צו דיר געשיקט: 16 אונד דער האר וועט יהודה
 מאכען ירושלים זיין חלק אויף דעם הייליגען לאנד, אונד ער וועט נאכאמאל אויסדער-
 וועהלען ירושלים: 17 לאז אלעם פֿלייש שטיל זיין פאר דעם האר, ווארן ער האט
 זיך דערנעקט פון זיינע הייליגע וואוינונג:

קאפיטעל ג

1 אונד ער האט מיר געוויזען יהושע דעם פֿהן הגדול שטעהן פאר דעם מלאך פון
 דעם האר, אונד דער שטן איז געשטאנען ביא זיינע רעכטע האנד איהם צו פֿערקלאר-
 גען (אָדער מקטוב צו זיין): 2 אונד דער האר האט געזאגט צו דעם שטן, דער האר
 זאל דיך אַנשרייען, דוא שטן; ווא דער האר וואס האט אויסדערנעהלט ירושלים זאל דיך
 אַנשרייען, איז דאס נישט אַ בראנד וואס איז ניצול געווארען פון דעם פייער: 3 אונד
 יהושע איז געוועזען אָנגעקלייד מיט איינגעריכטע קליידער, ווען ער איז געשטאנען
 פאר דעם מלאך: 4 אונד ער האט געענטפערט אונד געזאגט צו דיא וואס זענען פאר
 איהם געשטאנען, אזוי צו זאגען, מהוּט אַפּ פון איהם דיא איינגעריכטע קליידער,
 אונד ער האט צו איהם געזאגט, זעה, אַיך האב געמאכט אז זיינע זינד זאלען
 פון דיר אונעקגענומען ווערען, אונד אַיך וועל דיך געקליידען מיט הערליכע
 קליידער: 5 אונד אַיך האב געזאגט, לאז מען איהם אָנטהון אַ ריינעם הויט אויף
 זיין קאפּ, אזוי האט מען איהם אָנגעטהון אַ ריינעם הויט אויף זיין קאפּ, אונד
 מען האט איהם אָנגעקלייד מיט קליידער, אונד דער מלאך פון דעם האר איז
 געבען איהם געשטאנען: 6 אונד דער מלאך פון דעם האר האט קענען

1 לראות כמה־חבה וכמה אֶרְכָה: והנה המלאך הדבר
 2 כי יצא ומלאך אחר יצא לקראתי: ואמר אֵלַי רִץ
 דבר אליהוֹעֶזֶר הָלֹךְ לִאֲמֹר פְּרוּת חֶשֶׁב יְרוּשָׁלַם מִרְבֵּ
 3 אֶיֶם ובהמה בתוכה: ואני אחידלה נאסידתה חומת
 4 אש סביב ולקבֹוד אהיה בתוכה: הִי הִי וְגַם
 5 מארץ צפון נאסידתה כי כִּארְבֵּעַ רִחוּת הַשָּׁמַיִם
 6 פרשתי אתכם נאסידתה: הִי צִיֹן הַקְּלִטִי וְיִשְׁכַּבְתִּי
 7 בת־קֶבֶל: כי כה אמר יְהוָה צבאות אֲתֵר קֶבֶד
 8 שְׁלֹטִי אֶל־הַגּוֹיִם הַשְׁלָלִים אֶתְכֶם כי הִנֵּנִי בְּכֶם נֶגֶז
 9 בְּכֶבֶת עֵינַי: כִּי הִנֵּי מִנֶּחָ אֲחִידֶי עֲלֵיכֶם וְהָיָה שְׁלָל
 10 לַעֲבָדֵיכֶם יִדְעוּם כִּי־יְהוָה צבאות שְׁלֹטִי: רִצֵּנִי
 11 וְשִׁמְחִי בַת־צִיֹן כי הִנֵּנִי־בָא וְשִׁכְנִיתִי בְּתוֹכְךָ נאסידתה:
 12 וְנִלְוֹ גוֹיִם רַבִּים אֶל־יְהוָה בְּיוֹם הַהוּא וְהָיָה לִי לְעָם
 13 וְשִׁכְנִיתִי בְּתוֹכְךָ וְיָדַעְתָּ כִּי־יְהוָה צבאות שְׁלֹטִי אֶל־יְדֶיךָ:
 14 וְהָיָה יְהוָה אֲחִידֶיךָ חֲלָקוֹ עַל אֲדָמָת הַבָּשָׂר וְהָיָה
 15 עוֹד בִּירוּשָׁלַם: הִם כִּלְי־בָשָׂר מִפֶּן יִהְיֶה כִי נִשְׁדָּר
 16 מִמֶּנּוּ קִדְשׁוֹ:

ג

1 וראני את־יהושע הבֹן הגדול עֹמֵד לִפְנֵי מַלְאָךְ יְהוָה
 2 והשטן עֹמֵד עֲלֵי־מִינִי לְשֹׁטֵן: ויאמר יְהוָה אֶל־הַשָּׁטָן
 3 יַעֲזֹר יְהוָה בֶּן הַשָּׁטָן וְיִגְדֵּל יְהוָה בֶּן הַבָּשָׂר בִּירוּשָׁלַם
 4 הָלֹא נָה אִדּ מִצֵּל מֵאִשׁ: ויהושע הָיָה לְבוּשׁ בְּגָדִים
 5 צִיֹּאִם וְעֹמֵד לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ: ונֶשֶׁן ויאמר אֶל־הַעֲבָדִים
 6 לִפְנֵי לֵאמֹר הִסִּירוּ הַבְּגָדִים הָאֵלֶּם מֵעָלַי ויאמר אֵלַי
 7 הִ רֵא הַעֲבָרְתִי מֵעָלַי עֹנֵד וְהִלָּכְשׁ אֶתְכֶם מִחֲלָצוֹת: ויאמר
 8 תִּשְׂמוּ צִנֹּף סָהוּר עֲלֵי־רֹאשׁוֹ וְתִשְׂמוּ הַצִּנֹּף הַסָּהוּר עֲלֵי־
 9 רֹאשׁוֹ וְלִבְשֵׁהוּ בְּגָדִים וּמַלְאָךְ יְהוָה עֹמֵד: וַיֵּלֶךְ מַלְאָךְ

יהוה יהושע עדות בעזאגמ, אזוי צו זאגן:
 7 אזוי זאגט דער האר צבאות, ווען דוא
 וועסט געהן אין מיניע ווענע אונד דוא
 וועסט היטען מיניע היטונג, אזוי זאלסט
 דוא אויף משפטין איבער מיין הויז, אונד
 דוא וועסט אויף היטען מיין פארהויף,
 אונד איך וועל דיר געבען ערשער צו
 געהן צווישען דא דאזיגע וואס שטעהען
 דא: 8 הער דאך יהושע פון הגדול דוא
 אונד דיניע פריינדע וואס זיצען פאר
 דיר, ווארין זייא זענען מענער פון וואונד
 דערצייעקע, ווארין זעה איך וועל
 אהערברענגען מיין קנעכט צמח: 9 ווא-
 רין זעה דעם שטיין וואס איך האב
 פארגעלעגט פאר יהושע, אויף דעם
 איינעם שטיין זענען זיבען אויגען, זעה
 איך וועל אויסקריצען איהרע אויסקריי-
 צונג, זאגט דער האר צבאות, אונד איך
 וועל אנוועקשהן דא זינד פון דעמזעל-
 ביגען לאנד אין איין טאג: 10 אין
 דעמזעלביגען טאג זאגט דער האר
 צבאות, וועט איהר רופען, איטליכער
 זיין פריינד אונטער דעם ווייניגשאק
 אונד אונטער דעם פייגענבוים:

ד
 1 וועט המלאך הרב ב' ויעלע באש אשדעור משני: 2
 ויאמר אלי מה אתה ראה ויאמר ראיתי ויהי מעורב
 ויהי בלה ויהי על ראשה ושבכה נחלה עליה שבכה
 ושבכה מצקות לנרות אשר על ראשה: ושנים ותיס
 עליה אתר מימן הגדול ואחד על שמאלה: ואני ואמר
 אל המלאך הרב ב' לאמר מה אלה אלה: ויש המלאך
 הרב ב' ואמר אלי הלא ידעם מהותמה אלה ואמר
 לא אלה: ויש ואמר אלי לאמר זה דבר יהוה אל
 ורבכל לאמר לא כחל ולא בכח ב' אסידורו אמר
 יהוה צבאות: מראה הרב הגדול לפני ורבכל למשר
 והוציא את האבן הראשה תשאות חן ון לה:
 ויהי דבר יהוה אל לאמר: ויהי ורבכל יסרו הכית הזה
 ויהי תבצעה ויהי ביהוה צבאות שלחני אליכם:
 ב' מי ב' לים קטנטן ושמו וראו את האבן הגדול בך
 ורבכל שבחה אלה עי יהוה הנה משוטטים בבל
 הארץ: ואני ואמר אליו מהשני הויהם האלה על- 11

קאפיטעל ד

1 אונד דער מלאך וואס האט מיט מיר גערעט איז צוריקגעקומען, אונד ער האט מיך
 אויפגעוועקט, אזוי וויא א מאן ווערט אויפגעוועקט פון זיין שלאפ: 2 אונד ער האט
 צו מיר געזאגט, וואס וועסט דוא? אזוי האב איך געזאגט, איך האב געזעהען, אונד
 זעה, א מנוחה איס גאנצען אויס גאלד, מיט א (קליין) בעקען אויף איהר שפיין, אונד
 זיבען לאמפען דערפון, אונד זיבען ריזערן צו דיא לאמפען וואס זענען אויף איהר
 שפיין: 3 אונד צוויי איילבערשטיימער געבען איהר, איינער אן דער רעכטער זייט
 פון דעם בעקען, אונד איינער אן איהרע לינקע זייט: 4 אונד איך האב געענטפערט
 אונד געזאגט צו דעם מלאך וואס האט מיט מיר גערעט, אזוי צו זאגן, וואס זענען
 דיא דאזיגע מיין האר? 5 אונד דער מלאך וואס האט מיט מיר גערעט האט געענט-
 פערט, אונד ער האט צו מיר געזאגט, ווייסט דוא נישט וואס דיא דאזיגע זענען? אזוי
 האב איך געזאגט, נין! מיין האר: 6 אונד ער האט געענטפערט אונד האט צו מיר
 געזאגט אזוי צו זאגן, דאס איז דאס ווארט פון דעם האר צו ורבכל אזוי צו זאגן,
 עס איז נישט דורך מאכט, אונד נישט דורך כח, גייערט נור דורך מיין רוח הקודש, זאגט
 דער האר צבאות: 7 ווער ביזט דוא, דוא גרויסער בארג? פאר ורבכל וועסט דוא
 ווערען צו א גלייכען פלאץ, אונד דוא וועסט ארויסברענגען דעם אויבערשטען
 שטיין מיט פריידענגעשרויא, חן, חן, צו איהר: 8 אונד דאס ווארט פון דעם האר איז
 צו מיר געוועזען אזוי צו זאגן: 9 דיא הענד פון ורבכל האבען געלעגט דעם
 גרונדשטיין פון דעם דאזיגען הויז, אונד זיינע הענד וועלען עס פערטיג מאכען, אונד
 דוא זאלסט וויסען אז דער האר צבאות האט מיך צו איך געשיקט: 10 ווארין
 ווער איז דער וואס האט מבזה געוועזען דעם טאג פון קליינע זיכען? ווארין זייא
 וועלען זיך פרייען אונד זייא וועלען זעהען דיא בלייאשנור אין דיא האנד פון
 ורבכל, דיא דאזיגע זיבען, זענען דיא אייגען פון דעם האר, זייא פערשפרייטען
 זיך אויף דער גאנצער ערד: 11 אונד איך האב געענטפערט אונד האב צו
 איהם געזאגט, וואס זענען דיא דאזיגע צוויי איילבערשטיימער אויף דער

רעכטע זייט אונד לינקער זייט פון דער
מנוחה? 12 אונד איף האב דאס אנדערע
מאל געענטפערט אונד צו איהם געזאגט,
וואס זענען דיא צווייא צווייגען פון דיא
אילבערשט-ביימער וואס זענען אן דער
זייט פון דיא צווייא גאלדענע ריזערן
וואס לעדיגען זיך אויס פון זיין?
13 אונד ער האט צו מיר געזאגט,
ווייט דא נישט וואס דויע זענען? אונד
איף האב געזאגט, ניין, מיין האר:
14 אונד ער האט געזאגט, דויע זענען
דיא צווייא זיין פון יצחק (דעם גע-
זאלטשען), וואס שטעהען בייא דעם
האר פון דער גאנצער ערד:

קאפיטעל ה

1 אונד איף האב מיך אומגעקערט,
אונד האב אויפגעהויבען מייןע אויגען,
אונד זען איף האב געזעהען, אונד זעה
א פליענדע מנלה: 2 אונד ער האט צו
מיר געזאגט, וואס זעהסט דא? אזוי
האב איך געזאגט, איך זעה א פליענדע
מנלה, צוואנציג עלען לאנג אונד צעהן
עלען ברייט: 3 אונד ער האט צו מיר
געזאגט, דאס איז דיא קללה וואס געהט
ארויס איבער דער גאנצער וועלט,

ווארין אישליכער וואס גנב'ט פון דעם, דער ווערט נאכדעם אפגעשניטען, אונד
אישליכער וואס שווערט פון דעם, דער וועט נאכדעם אפגעשניטען ווערען: 4 איך
זעל עס ארויסברענגען זאגט דער האר צבאות, אונד עס וועט אריינקומען אין
דעם הויז פון דעם גנב, אונד אין דעם הויז פון דעם וואס שווערט פאלש בייא מיין
נאמען, אונד עס וועט בלייבען אין דער מיטען פון זיין הויז, אונד עס וועט פערצעהן
רען דאס האלין אונד דיא שטייגער דערפון: 5 אונד דער מלאך וואס האט מיט מיר
גערעט איז ארויסגעגאנגען, אונד ער האט צו מיר געזאגט, העב דאך אויף דייע
אויגען, אונד זעה, וואס דאס איז וואס געהט ארויס: 6 אזוי האב איך געזאגט, וואס
איז עס? אונד ער האט געזאגט, דיא דאזיגע איפה איז ארויסגעגאנגען, אונד ער האט
ווייטער געזאגט, אונד דאס דאזיגע איז ווירע געשטאלט (אויגען) איבער דער גאנצער
ערד: 7 אונד זעה, א צענטער בלייב איז אויפגעהויבען געווארען, אונד דאס איז א
ווייב וואס ויצט אין דער מיטען פון דער איפה: 8 אונד ער האט געזאגט, דאס איז
דאס רשעות, אונד ער האט עס אריינגעזארפען אין דער מיטען פון דער איפה, אונד
ער האט אויף געווארפען דאס בלייערע געוויקט אויף איהר מויל: 9 אונד איך האב
אויפגעהויבען מייןע אויגען אונד איך האב געזעהען, אונד זעה, צווייא ווייבער זענען
ארויסגעקומען אונד עס איז געוועזען א ווייב אין ווירע פליגעל, אבער ווירע פליגעל
זענען געוועזען אזוי ווי דיא פליגעל פון א שטארק, אונד וויא האבען אויפגעהויבען
דיא איפה צווישען דיא ערד אונד צווישען דעם הימעל: 10 אונד איך האב געזאגט
צו דעם מלאך וואס האט מיט מיר גערעט, אוןאן טהון וויא אהינפיהרען דיא איפה?
11 אונד ער האט צו מיר געזאגט, צו בויען א הויז דערפון אין דעם לאנד שטער,
אונד עס וועט אנטעברייט ווערען, אונד עס וועט דארט אהינגעלעגט ווערען אויף
איהרע אויגעןע אנטברייטונג:

קאפיטעל ו

1 אונד איך האב מיך אומגעקערט, אונד איך האב אויפגעהויבען מייןע אויגען, אונד איך
האב געזעהען, אונד זעה, פיער רייטונגען זענען ארויסגעקומען פון צווישען דיא צווייא
בערג, אונד דיא בערג זענען געוועזען בערג פון קופער: 2 אין דעם ערשטען רייטונגען
זענען

12 זיין המורה ועל שמאלה: ואני שנית ואמר אלו
מהשתי שכלי היותם אשר ביד שני צערתות הוהב
13 המדקים משלהם הוהב: ואמר אלי לאמר הלא
14 דעת מהאלה ואמר לא אדני: ואמר אלה שני ביד
היצהר הנמרים על ארון בלהארץ:

ה

2 א ואשוב ואשא עיני ואראה והנה מנלה עפה: ואמר
אלי מה אתה ראה ואמר אני ראה מנלה עפה ארבה:
3 עשרים באמה ורחבה עשר באמה: ואמר אלי זאת
מנלה הוצאת עלפני בלהארץ כי בלהגב מנה
4 כמיה נלה ובלהמשבע מנה כמיה נלה: הוצאתיה נאם
ידה צבאות וכוהא אליבית הנגב ואלבית המשבע בשמי
לשקר ולנה בתוך ביתו וכלתו ואתציו ואתדאביו:
ה ונא המלאך הדבר כי ואמר אלי שני נא עליך וראה
6 מה הוצאת הוצאת: ואמר מהדיו ואמר זאת האפה
7 הוצאת ואמר זאת עיני בלהארץ: והנה כתר עפרת
8 נשאת וזאת אשה אחת יושבת בתוך האפה: ואמר
זאת הרשעה תשלך אתה אליהך האפה תשלך את
9 אבן העופרת אלפיה: ואשא עיני וארא והנה שתיים
10 נשים וצאות ורוח כנפיהם ולנה כנפיהם כנפיהם החסדה
11 ותשנה אתהאפה בין הארץ ובין השמים: ואמר אל
המלאך הדבר כי אנה תהא מילות אתהאפה:
12 ואמר אלי לבנותיה בית פארץ שוער ודעון ותהיה
שם עלמנתה:

ו

1 א ואשוב ואשא עיני ואראה והנה ארבע מרכבות וצאות
2 מן שני ההרים וההרים הר נחשת: במרכבה הראשונה

סוסים אדמים ובמרכבה השנית סוסים שחורים:
 ובמרכבה השלישית סוסים לבנים ובמרכבה הרביעית
 סוסים כהים אמצים: ואנן ואמר אליהם מלאך ה' ויבן
 כי מהאלה ארני: ויבן המלאך ואמר אלי אלה ארבע
 רוחות השמים וצאות מהצלב על ארץ כל הארץ:
 אשר לכה הסוסים השחורים וצאים אל ארץ צפון
 הלבנים וצאו אל אחריהם והכרדים וצאו אל ארץ
 המצרים: והאמצים וצאו ויבקשו ללכת להתהלך בארץ
 ואמר לבן ההלכו בארץ ותתהלכו בארץ: ויזעק
 אתי וידבר אלי לאמר ראה היוצאים אל ארץ צפון הנה
 אתירחו בארץ צפון: והנה רכבתה אל לאמר:
 לקח מאת העולה מחלתי מאת טוביה ומאת ידעיה
 ובאת אתה ביום ההוא ובאת בית יאשיהו בדצפניה
 אשר באו מבבל: ולקחת כסדרהבב ונשיה עשרות
 ושמלת כראש ירושע כדירועק הבתן הגדול: ואמרת
 אלי לאמר כה אמר ה' הנה צבאות לאמר הנדאיש צמח
 שמי ומתחתיו וצמח ובה אתהיכל ידעיה: והוא ובה
 אתהיכל ידעיה והוא יאמר ויבן ויבן ויבן ויבן
 כהן על כסאו ונצח שלום תהיה בין שניהם: והנשיה
 תהיה לללל ולשכבה ולדעיה ולחן בדצפניה לזכרון
 בהיכל ידעיה: ויחזקו: וצאו ובהו בהיכל הנה וידעיהם
 כדירחה צבאות שליחי אליהם ויהיה אשישמוע חשקמן
 בקול ידעיה אליהם:

ויהי בשנת ארבע לדרוש המלך הנה דבריה אל
 זכריה בארבעה לחדש הששי בבסלו: וישלח בית
 אל שראר ורנס מלך נאנשי לחזות אתפני ידעיה:

לאמר: 8 אונד ער האט צו מיר געשרייען, אונד ער האט צו מיר גערעט, אזוי צו
 זאגען, זעה, דיא וואס זענען ארויסגעגאנגען צו דעם צפון-לאנד האבען געשטיילט
 מיין רוח אין צפון-לאנד: 9 אונד דאס ווארט פון דעם האר איז געוועזען צו
 מיר, אזוי צו זאגען: 10 נעם פון דיא וואס זענען אין גלות, (דרייניג), פון חלדי,
 אונד פון טוביה, אונד פון ידעיה, אונד דא וואלט קומען אין דעמועלביגען טאג
 אונד געה אריין אין דעם הויז פון יאשיהו בן צפניה וואס זענען געקומען פון
 בבל: 11 אונד דא וואלט אויף דעם קאפ פון יהושע בן יהוצדק דעם כהן
 הגדול: 12 אונד דא וואלט צו איהם זאגען, אזוי זאגט דער האר צבאות, אזוי
 צו זאגען, זעה, דעם מאן וואס ווין נאמען איז צמח, ווארין ער וועט שפראצען
 פון ווין ארט, אונד ער וועט בויען דעם היכל פון דעם האר: 13 ווא, ער וועט
 בויען דעם היכל פון דעם האר, אונד ער וועט טראגען דיא שטענהייט, אונד ער
 וועט ויזען אונד געוועלטיגען אויף דעם טרוין-שטול, אונד ער וועט ווין א כהן
 אויף ווין טרוין-שטול, אונד דיא עצה פון שלום וועט ווין צווישען ביידע:
 14 אונד דיא קרוינען זאלען ווין פאר חלם, אונד פאר טוביה, אונד פאר ידעיה,
 אונד פאר חן ויהן פון צפניה, צום אנדענקען אין דעם היכל פון דעם האר:
 15 אונד דיא וואס זענען פון ווייטען זאלען קומען, אונד בויען אין דעם היכל
 פון דעם האר, אונד איהר זאלט וויסען אז דער האר צבאות האט מיך צו אייך
 געשיקט, אונד דאס וועט ווין ווען איהר וועט געוויס געהארקען צו דעם קול פון
 דעם האר איינער נאט:

קאפיטעל ז

1 אונד עס איז געוועזען אין דעם פיערשטען יאהר פון דרוש המלך, איז דאס
 ווארט פון דעם האר געוועזען צו זכריה, אין דעם פיערשטען טאג פון דעם
 גיינטען חדש, דרייניג, בבסלוי: 2 אונד בית-אל האט געשיקט שראר
 אונד רנס מלך אונד וויינע לייט, אנצובעטען דאס פנים פון דעם האר:

3 צו זאגן צו דיא פהנים וואס זענען אין דעם הויז פון דעם האר צבאות אונד צו דיא נביאים אזוי צו זאגן, זאל איך וויינען אין דעם פינקטען חדש, אונד מיך אפשיידען אזוי וויא איך האב עס געמיינט דיוע פילע יארהרען? 4 אונד דאס ווארט פון דעם האר צבאות איז צו מיר גענוע זען אזוי צו זאגן: 5 זאג צו דעם באגצען פאלק פון דעם לאנד, אונד צו דיא פהנים, אזוי צו זאגן, ווען איהר האט געפאסט אונד געקלאגט אים פינקטען אונד אים זיבעטען חדש, דיא דאזיגע זיבעציג יארהר, האט איהר דען געפאסט צו מיר? 6 אונד ווען איהר האט געזען עסן אונד ווען איהר האט געטרונקען, האט איהר דען נישט געגעסען פאר אייך זעלבסט אונד געטרונקען פאר אייך זעלבסט? 7 זענען דאס דען נישט דיא זעלביגע ווערטער וואס האט האט געזאגט אויסרופען דורך דיא ערשטע נביאים, ווען ירושלים איז נאך געוואוינט געוועזען בשלוח, אונד אייך דיא שטעט ארום איהר, אן דער דרום-זייט, אונד דיא וואס האבען געוואוינט דאס טהאל? 8 אונד דאס ווארט פון דעם האר איז

8 לאמר אליהם אשור לבית יהודה צבאות ואלה הנביאים לאמר האבנה בחורש המושב יהודה כאשר עשית וזה 4 כמה שנים: ויהי דבריהם צבאות אלי לאמר: 5 אמר אליהם הארץ ואלה הנביאים לאמר כרמיתם וספוד הקמחי ובשבעי וזה שבעים שנה הצום צמחי 6 אני: וכן תאכלו וכן תשתו הלא אתם האכלים ואתם 7 השתים: הלא אתיהדרים אשר קרא יהודה ביד הנביאים הראשנים ביהודה ירושלם יעבת ושלח ערדה 8 סביבתיה ותקב והשפלה ישוב: ויהי דבריהם 9 אליהם לאמר: כה אמר יהוה צבאות לאמר משפט 10 אמת שפטו וחסד ורחמים עשו איש איש אתהשטו ויתום נד ונען אליתעשן ודעת איש אחי אליתעשן 11 כלכלכם: וימאנו להקשיב ונתנו כתף סתרת ואנוהם 12 הקביו משמעי: ולכם שמו שמר משמעי אתהתורה ואתיהדרים אשר שלח יהוה צבאות ביד הנביאים הראשנים ויהי קנף גדול מאת יהוה צבאות: 13 ויהי כאשרקרא ולא שמעו כן קראו ולא אשמע אמר 14 יהוה צבאות: ואסערו על כלהתום אשר לאירעם והארץ נשמה אחרים מעבר ומשב וישמי ארץ המדה לשמה:

ח

ח * ויהי דבריהם צבאות לאמר: כה אמר יהוה צבאות 2 קאיתי לציון קנאה גדולה וקנאה גדולה קאיתי לה: 3 כה אמר יהוה שבת אלציו ושכנתי בתוך ירושלם ונקראה ירושלם עיר האמת ודבריהם צבאות יהוה 4 הקדש: כה אמר יהוה צבאות עד ישוב וקנינו ונקניתי ברחבות ירושלם ואיש משעתי ביד מרכ ימים:

געוועזען צו זכרה, אזוי צו זאגן: 9 אזוי זאגט דער האר צבאות, אזוי צו זאגן, ריכטעט איין אמת מושפט, אונד טהוט חסד אונד בארמהערציגקייט איינער צו דעם אנדערן: 10 אונד איהר זאלט נישט אונטערדרוקען דיא אלמנה אונד דעם יתום, דעם גר אונד דעם ארעמען, אונד טראכטעט קיין שלעכטעס אין אייער הארץ איינער צו דעם אנדערן: 11 אבער וויא האבען עס נישט געוואלט פערנער מען, אונד וויא האבען געגעבען א ווידערשפעניגע אקסעל, אונד וויא האבען שווער געמאכט זייער אויזען כדי וויא זאלען נישט הערען: 12 אונד זייער הארץ האבען וויא אזוי הארט געמאכט וויא דער דימאנט כדי וויא זאלען נישט הערען דיא תורה, אונד דיא ווערטער וואס דער האר צבאות האט געשיקט אין זיין רוח הקודש דורך דיא ערשטע נביאים, דארום איז געוועזען דער גרויסער צארן פון דעם האר צבאות: 13 אונד עס איז געוועזען דאס ווייל ווען ער האט גערופען אונד וויא האבען נישט געוואלט הערען, אזוי ווען וויא וועלען רופען וועל איך נישט וועלען הערען, זאגט דער האר צבאות: 14 נייצט איך האב וויא צושפרייט מיט א שטורמזינד איבער אלע פעלקער וועלכע וויא האבען נישט געקענט, אונד דאס לאנד איז הינטער וויא וויסט געווארען, אזוי דאס קיינער איז נישט דורכגעגאנגען אונד צוריקגעקומען, אונד אזוי האבען וויא דאס גלוסקיגע לאנד וויסט געמאכט:

קאפיטעל ח

1 אונד דאס ווארט פון דעם האר צבאות איז געוועזען, אזוי צו זאגן: 2 אזוי זאגט דער האר צבאות, איך האב מיך מקנא געוועזען וועגען ציון מיט א גרויסע קנאה, אונד מיט א גרויסען צארן האב איך מיך וועגען איהר מקנא געוועזען: 3 אזוי זאגט דער האר, איך וועל צוריקקעהרען צו ציון, אונד איך וועל וואוינען אין דער מיטען פון ירושלים, אונד ירושלים וועט גערופען ווערען דיא שטאט פון אמת, אונד דער בארג פון דעם האר צבאות, דער הייליגער בארג: 4 אזוי זאגט דער האר צבאות, אלטע מענער אונד אלטע ווייבער וועלען נאך זיצען אין דיא גאסען פון ירושלים, אונד איינליכער מיט זיין שטעקען אין זיינע האנד פון וועגען פילע טעג (אלטער):

והחיות העד ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחבתיה: ה
 כה אמר יהוה צבאות כי ופלא בעיני שארית: ה
 העם הזה כמים והם נסדעני ופלא נאם יהוה צבאות: ה
 כה אמר יהוה צבאות הווי משיע אתרעמי מארץ: ה
 מורה ומארץ מבוא השמש: והבאתי אתם ושבת בתוך: ה
 וישלם והורלי לכם ואני אתנה לכם לאלהים באמת: ה
 ובצדקה: כה אמר יהוה צבאות חסדקה ודיכס: ה
 השמים כמים האלה את הדברים האלה מפני הנביאים: ה
 אשר ביום יסד בתי יהוה צבאות חסדקה להקנות: כי
 לפני העינים הם שבר האדם לא נהו ושבר הבנהמה: ה
 אנה וליזא ולבא איך שלום מזהבד ואשלח אתיכל: ה
 האדם איש ברעיו: ועלה לא כמים וקבאנו אני: ה
 לשארית העם הזה נאם יהוה צבאות: כירעו השלום: ה
 הנין תמן פרוה והאנין תמן אתיכלה והשמים ותני: ה
 טלם והתחלתי אתישארית העם הזה אתיכלאלה: ה
 והנה כאשר הויתם קללה בעיני בית יהודה ובית: ה
 ישראל בן אישע אתכם ויהיתם ברכה אלתיכרא: ה
 חסדקה ודיכס: כי כה אמר יהוה צבאות כאשר: ה
 ומתתי להרע לכם בהקצף אבתכם אתי אמר יהוה: ה
 צבאות ולא נהמתי: בן שבתו וממתי כמים האלה: ה
 להטיב אתירושלם ואתבית יהודה אלתיכרא: אלה: ה
 הדברים אשר תשיעו דברו אמת איש אתדברו אמת: ה
 ומשפט שלום שפשו בשעריכם: ואיש אתדעת רעיו: ה
 אלתיחשבו בלבבכם ושבעת שר אלתיחשבו כי אתי: ה
 כלאלה אשר שנתא נאסיהו: ויהי דבריה: ה
 צבאות אל לאמר: כה אמר יהוה צבאות צום הרביעי: ה
 וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית: ה
 ויהיה לששון ולשמחה ולמזערים טובים והאמת והשלום

5 אונד דיא באסען וועלען זיין פול מיט
 יונגען אונד מעדען וואס וועלען שפילען
 אין איהרע באסען: 6 אזוי זאגט דער
 האר צבאות, ווען עס וועט זיין א וואונד
 דער אין דיא אויגען פון דעם דאוונגען
 איבערנעבליבענעם פאלק אין דיעלביגע
 טעג, אזוי וועט עס אויף זיין א וואונדער
 אין מינע אויגען, זאגט דער האר
 צבאות: 7 אזוי זאגט דער האר צבאות,
 ועה, איך וועל מיין פאלק העלפען אויס
 דעם לאנד פון מזרח-זייט, אונד אויס
 דעם לאנד פון מערב-זייט: 8 אונד איך
 וועל זיין אהיים ברענגען, אונד זיין
 וועלען וואוינען אין דער מיטען פון
 ירושלים, אונד זיין וועלען זיין מיין
 פאלק, אונד איך וועל זיין זייער נאט אין
 אמת אונד אין גערעכטיגקייט: 9 אזוי
 זאגט דער האר צבאות, לאזען איירע
 הענד געשטארקט ווערען, איהר וואס
 הערט אין דיעזע טעג דיא דאוונגע ווער-
 טער פון דעם מויל פון דיא נביאים,
 וואס זענען געוועזען אין דעם טאג ווען
 דער גרונד איז געלעגט געווארען פון
 דעם הויז פון דעם האר צבאות בדי דאס
 בית המקדש זאל געבויעט ווערען:
 10 ווארין פאר רענע טעג איז נישט געווען

זען קיין שובר פאר דיא מענשען, אונד
 אויף נישט געוועזען קיין שלום צו דעם וואס איז ארויסגעגאנגען אונד אריינגעקומען,
 פון וועבען דעם פיינד, ווארין איך האב אנגעריריזט אימליכען מענש קעגען זיין חבר:
 11 אבער אזונד, וועל איך נישט זיין צו דעם דאוונגען פאלק וואס איז איבערנעבליבען,
 אזוי וויא אין דיא פארצייטיגע טעג, זאגט דער האר צבאות: 12 ווארין דער זאמען
 וועט זיין פון שלום, דער ווינקשטאק וועט געבען זיינע פירות אונד דאס לאנד וועט
 געבען איהר געוועקס, אונד דיא הימעל וועלען געבען איהר טויא, אונד איך וועל
 מאכען אז דאס דאוונגע איבערנעבליבענע פאלק זאל רישקן דאס אלעס: 13 אונד עס
 וועט זיין דאס אזוי וויא איהר זענט געוועזען א קללה צווישען דיא גוים, א איהר
 הויזגעזינד פון יהודה אונד הויזגעזינד פון ישראל, אזוי וועל איך אייך העלפען, אונד
 איהר וועט זיין א ברכה. האט נישט קיין מורא, נייערט לאזען איירע הענד געשטארקט
 ווערען: 14 ווארין אזוי זאגט דער האר צבאות, אזוי וויא איך האב געטראכט שלעכט-
 טעם איבער אייך ווייל איירע אבות האבען מיך דערצארנט, זאגט דער האר צבאות,
 אונד איך האב קיין חרטה נישט געהאט: 15 אזוי האב איך מיך אומגעקערט אונד איך
 האב געטראכט אין דיא דאוונגע טעג גוטעס צו טהון צו ירושלים אונד צו דעם הויז-
 געזינד פון יהודה. האט נישט קיין מורא: 16 דאס זענען דיא זאכען וואס איהר זאלט
 טהון, רעט אמת איינער צו דעם אנדערן, אונד משפט אמת אונד שלום אין איירע
 הארץ, אונד איהר זאלט נישט ליבען פאלש צו שווערען, ווארין דאס אלעס האב
 איך פיינד, זאגט דער האר: 18 אונד דאס ווארט פון דעם האר צבאות איז צו
 מיר געוועזען, אזוי צו זאגען: 19 אזוי זאגט דער האר צבאות, דער פאסט-
 טאג פון דעם פיערטען חדש (תמוז), אונד דער פאסט-טאג פון דעם פינפטען
 חדש (אב) אונד דער פאסט-טאג פון דעם זיבעטען חדש (תשרי), אונד דער
 פאסט-טאג פון דעם צעהנטען חדש (שבט), וועלען זיין צו דעם הויזגעזינד פון יהודה
 צו פרייד אונד שמחה, אונד צו ימים טובים, דאריבער ליבט נאר דעם אמת אונד שלום:

20 אזוי זאגט דער האר צבאות, עס
וועט קאפ זיין א צייט דאס עס וועלען
קומען פעלקער אונד דיא וואוינען
אין פילע שטעט: 21 אונד דיא בער-
וואוינער פון איינע שטאט וועלען געהן
איינע צו דיא אנדערע, אונד זיין ווער
לען זאנען, קומט לאמער געהן אָנצופע-
טען דאס פנים פון דעם האר אונד צו
זוכען דעם האר צבאות, איך וועל אויף
געהן: 22 אונד עס וועלען אָנקומען פילע
אונד שטארקע פעלקער צו זוכען דעם
האר צבאות אין ירושלים אונד אָנצו-
בעטען דאס פנים פון דעם האר:

23 ווארין אזוי זאגט דער האר צבאות,
אין דיזעלבינע טעג וועלען אָנגעמען
צעהן מענער פון אלע לשונות פון דיא
פעלקער, ווא, זיין וועלען אָנגעמען אן
דעם קלייד פון א יהודי, אזוי צו זאנען,
מיר וועלען מיט אייך געהן, ווארין מיר
האָבען געהערט אז גאט איז מיט אייך:
קאפיטעל ט

1 דאס איז דיא משא (בבואה) פון דעם
ווארט פון דעם האר אין דעם לאנד חדרה.

אונד דמשק וועט זיין זיינע רוהונג; ווען
קעהרען צו דעם האר, אונד אויף אלע שבטים פון ישראל: 2 אונד ווען חמת וועט
זיך אויף גרענצען אין איהר, צו אונד צידון, האמשע זיין זענען זעהר קלוג:
3 אונד צו וועט זיך בויען א פעסטונג אונד זיא וועט זיך אָנזאמלען וילבער אזוי ווא
אש, אונד פיין גאלד אזוי ווא לעהם אויף דער גאס: 4 זעה, דער האר וועט זיא
פערטרייבען, אונד ער וועט איהרע מאכט שלאָגען אין דעם ים אריין, אונד זיא וועט
פערברענגט ווערען אין דעם פייער: 5 אשקלון וועט עס זעהען אונד וועט מורא הא-
בען, אונד אויף עזה, אונד זיא וועט זעהר ציטערן, אונד עקרון וועט פערשעמט ווערען
וועגען איהר אויסקוקען, אונד דער מלך וועט פערשילגט ווערען פון עזה, אונד
אשקלון זאל ניט געוואוינט ווערען: 6 אָבער א ממזר וועט וואוינען אין אשדוד, אונד
אין וועל פערשניידען דיא שטאלצהייט פון דיא פלשתים: 7 אונד איך וועל אָפטהון
זיין בלוט אויס זיין מויל, אונד זיינע אומקערדיגקייט פון צווישען זיינע ציין, אונד
ער וועט אויף איבערבלייבען צו אונזער גאט, אונד ער וועט זיין אזוי ווא א געוועל-
טיגער אין יהודה, אונד עקרון וועט זיין אזוי ווא יבוס: 8 אונד איך וועל מיך לאָבען
ארום מיין הויז וועגען דעם חיל, וואס וועלען אהין אונד צוריק דורכגעגן, פרי עס
זאלען ניט מעהר דורכגעגן קיינע געצווינגער, ווארין איך האב עס אצינד געזעהען
מיט מיין אייגענע אויגען: 9 פרייע דיך זעהר, דוא טאכטער ציון, שרייא אויס דוא
טאכטער ירושלים, זעה דיין קעניג קומט צו דיר, ער איז גערעכט, אונד ער האט הילפע,
ער איז אָרעם אונד רייט אויף איין עוועל, אונד אויף א יונגען עוועל: 10 אונד איך וועל
פערשניידען דיא רייטוועגען פון אפרים, אונד דיא פערד פון ירושלים, אונד דער
מלחמה-בויען וועט פערשניטען ווערען, אונד ער וועט רעדען שלום צו דיא גוים,
אונד ער וועט געוועלטיגען פון ים צו ים, אונד פון דעם טייך ביז צו דעם ענד פון דער
ערד: 11 אונד אויף דוא, וועגען דעם בלוט פון דיין בונד האב איך פרייא אונקענשיקט
דיינע געבונדענע פון דער גרוב וואו עס איז קיין וואסער: 12 קעהרט אייך אום צו איינע
פעסטונג איהר געבונדענע אין דער האפענונג: ווא, אפילו היינט זאג איך אן אז איך וועל
דיר טאפעלט צוריקקעהרען: 13 ווארין איך האב מיר אויסגעשפאנט יהודה אלס א בויען,

כ אָבוי: מַה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עַד אֲשֶׁר־בָּאוּ עִמָּי
21 וְיִשְׁבִּי עִירֵי רְבוֹת: וְהָלַכְוּ יִשְׁבִּי אֶת־אֶלְמֹתָא לְאֹמֶר
נִלְכֶּה הַיּוֹד לְחַלּוֹת אֶת־פִּנֵּי יְהוָה וּלְבָקֵשׁ אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת
22 אֶלֶכָּה וְנִסְאֵנִי: וְבָאוּ עִמָּי רַבִּים וְעִמָּי עֲצִימִים לְבָקֵשׁ
אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת בִּירוּשָׁלַם וּלְחַלּוֹת אֶת־פִּנֵּי יְהוָה:
23 כְּדֹאמַר יְהוָה צְבָאוֹת בְּיָמֵי הַהֵמָּה אֲשֶׁר יִהְיֶה יְחִיָּה עֹשֶׂהָ
אֲנִישִׁים מִכָּל לְשׁוֹנֵת הַגּוֹיִם וְהַחֲזִיקוּ בְּכַנֵּף אִישׁ יְהוּדִי
לְאֹמֶר נִלְכֶּה עִמָּכֶם כִּי שָׁמַעְנוּ אֵלֵינוּ עֲמָכֶם:

ט

א משא דבריהויה בארץ חדרה ודמשק מחתו כי ליהיה
2 עין אדם וכל שבטי ישראל: ומסדמת תגלבה צר
3 וצידון כי חכמה מאד: ותבן צור מצור לה ותצטרףסף
4 בעפר וחרין כטי חצות: הנה אלני וירשנה והנה
ה בים חילה ויהא באש תאכל: תרא אשקלון ותירא ועזה
ותחיל מאד ועקרון כירוביש מקמה ואבד מלך מעזה
6 ואשקלון לא תשב: והשב ממזר באשדוד ודברתי נאון
7 פלשתים: והסרתי דמיו מפיו ושקציו מבין שני ונשאר
8 נסיהו לאלתני והנה כאלף ביהודה ועקרון כיבוס:
9 והליתי לבתי מצבה מעבר ומשב ולא יעבר עליהם עוד
9 נגש כרעתה ראיתי בעיני: גילי מאד בתיצין
הרעי בתיירושלם הנה מלכך יבוא לך צדיק ונשע
י הוא עני ורוב עלחמור ועלער בדאנתות: והכרת
רוב מאפרים וסוס מירושלם וקרתה קשת מלחמה
ודבר שלום לגוים ומשלו מיס ערים ומקד עראפס:
11 ארץ: נסאתו בדם בריהו שלחתי אסירי מבור אין
12 מיס בו: שובו לבצרון אסירי המקנה נסדחים מעד
13 משנה אשבי לך: כידרתי לי יהודה קשת מלאתי

אונד איך וועל אפרים דערפילען (מיט פיי-
לען) אונד איך וועל דערנעקען דיינע קי-
דער, א ציון, איבער דיא קינדער פון זון,
אונד איך וועל דיך מאכען וויא א שווערד
פון א גבור: 14 אונד דער האר וועט איבער
זיין געזעהען ווערען, אונד זיינע פיייל וועט
ארויסגען אזוי וויא א בליץ, אונד דער
האר גאט וועט בלאזען מיט דעם שופר,
אונד ער וועט געהן מיט דעם שטורם פון
דרום-זייט: 15 דער האר צבאות וועט זיין
בעשיצען, אונד זיין וועלען זיין פערצעה-
רע, אונד בעצווינגען אזוי וויא שליידער
שטיינער, אונד זיין וועלען טרינקען, אונד
וועלען לארמען אזוי וויא דורף וויין, אונד
זיין וועלען אנגעפילט ויין אזוי וויא א
שפרינג-בעקען (מיט בלוט) אין דעם וויי-
קעל פון דעם מונח: 16 אונד דער האר
זייער גאט וועט זיין העלפען אין דעם
ועלביגען טאג, אזוי וויא דיא שאף פון זיין
פאלק, ווארין זיין זענען (אזוי וויא) דיא
שטיינער פון דיא קרוין וואס גלאנצען
איבער זיין לאנד: 17 ווארין, וויא גרויס
איז זיינע גוטקייט, אונד וויא גרויס איז
זיינע שעהנהייט! קארן וועט זיינע יונגע
לייט (פח געבען) אונד זייער וויין דיא יונגפרויען:

קאפישעל ר

שאלו מידה מטר בעת מלכות דוד עשה חיותם
ומטרלשם וכן להם לאש עשב בשנה: כי תתפרסם
דבראן ותקומים תו שער תחלית השוא דבר
הכל יחמך עלבן גסנו כמראן גש בראן רעה:
על הרעים ויהי אפי' ועתה תהיה אפקד כפרסיה דוד:
צבאות אתידרו אתבית דודיה וישם אתם כסס דוד
במלחמה: משם פה משם תד משם קשת מלחמה:
משם תא כלונגש דוד: ותו כנפלים בוסים כסס
הצות במלחמה ונקלמו כי דודיה עמם וקישו רבבי
סוסים: ותרבו ואתבית דודיה ואתבית יוסף אושע
והשבותים כי רחמים ותו כאשר לא-נעזים כי
אין דודיה אלהים ואשם: ותו כנפול אפרים ושם
לכם כמראן וביתם דוד ושמיו יגל לכם ביהודה:
אשרקה לכם ואקבצם כי פרתים ודבי כמ רבי:
ואורעם בעמים ובמרתקים ופרויה ותו את-ביתם
ושבו: ותשבותים מדרך מצרים ומאשור אקבצם ואל
ארץ גלעד ולבנו אביאם ולא ימצא להם: ועבר בים
צרה ויהיה בים גלים וקישו כל מצילות יאיר ויהיה

לייט (פח געבען) אונד זייער וויין דיא יונגפרויען:
קאפישעל ר

1 בעט רענען פון דעם האר, אין דער צייט פון דעם שפעטערענען, ווארין דער האר וועט
מאכען דיא רענען וואלפען, אונד ער וועט צו זיין געבען אן אויסגעצאכענעם רענען, צו
אויסליכען גראז פון דעם פעלד: 2 ווארין דיא געצען (תפרים) האבען גערעט נארישקייט,
אונד דיא בישוף מאכערס האבען געזעהען ליגען, אונד זיין רעדען פאלשע חלומות, אונד
מיט נארישקייט טרייסקען זיין, דאריבער זענען זיין אונדעקגעצויגען אזוי וויא שאף, זיין
זענען אונטערשטייג געווארען ווייל זיין האבען קיין פאסטופ: 3 איבער דיא פאסטופער
האט זיך מיין צארן דערגרייט, אונד איך האב בעשטראפט דיא בעק, ווארין דער האר
צבאות האט געדענקט אן זיינע סטאדע, דאס הויזגעזינד פון יהודה, אונד ער האט זיין
געמאכט אזוי וויא א שעהנעם פערד אין דער מלחמה: 4 פון איהם איז ארויסגעקומען
דער ווינקעל-שטיין, פון איהם דער גאנצל, פון איהם איז דער בויגען פון דער מלחמה,
אונד פון איהם וועט ארויסגען אויסליכער בעצווינגער צוואמען: 5 אונד זיין וועלען זיין
אזוי וויא דיא גבורים וואס טרעטען זייער פיינד אין דער מלחמה אזוי וויא דער לעהם אין
דיא גאס, ווארין דער האר וועט מיט זיין מלחמה האלפען, אונד דיא וואס רייטען אויף
פערד וועלען זיך שעהמען: 6 אונד איך וועל שטארקען דאס הויזגעזינד פון יהודה, אונד
איך וועל העלפען דאס הויזגעזינד פון יוסף, אונד איך וועל זיין צוריקברענגען, ווארין איך
האב רחמנות (איבער זיין), אונד זיין וועלען זיין אזוי וויא איך העט זיין פערטווארפען,
ווארין איך בין דער האר זייער גאט, אונד איך וועל זיין געטפערן: 7 אונד דיא פון אפרים
וועלען זיין אזוי וויא א גבור, אונד זייער הארץ וועט זיך פרייען אזוי וויא מיט וויין, אונד
זייער קינדער וועלען עס זעהען אונד זיין וועלען זיך פרייען, זייער הארץ וועט זיין פרעה-
ליך אין דעם האר: 8 איך וועל צו זיין פייפען, אונד איך וועל זיין פערצאמלען, ווארין איך
האב זיין דערלעזט, אונד זיין וועלען זיך פערמעהרען אזוי וויא זיין האבען זיך פרייהער
פערמעהרט: 9 אונד איך וועל זיין זייען צווישען דיא פעלקער, אונד זיין וועלען מיך גע-
דענקען אין ווייטע לענדער, אונד זיין וועלען לעבען מיט זייער קינדער, אונד זיין וועלען
צוריקקומען: 10 אונד איך וועל זיין צוריקברענגען פון דעם לאנד מצרים אונד פון אשור
וועל איך זיין פערצאמלען, אונד איך וועל זיין ברענגען צו דעם לאנד גלעד אונד צו לבנון,
אונד עס וועט נישט גענוג פלאץ פאר זיין געפונען ווערען: 11 אונד ער וועט איבערפאהרען
דורך דעם ים פון א צרה, אונד ער וועט שלאפען דיא אינדען אונד ער וועט פערטריקענען
אלע

אלע טיפענים פון דעם טייך, אונד ער
וועט ארונטערברענגען דיא שטאלצהייט
פון אשור אונד דיא רומ (דער קצעפ-
טער) פון מצרים וועט אפנעטהן ווער-
רען: 12 אונד איך וועל זיין שטארקען
אין דעם האר, אונד זיין וועלען געהן
אין זיין נאמען, זאגט דער האר:

קאפיטעל יא

1 מאך אויף דינע טיירען, א לבנון! פדי
דאס פייער זאל פערברענגען דינע טע-
נענדיגער: 2 קלאג, דא בוקסענ-בוים,
ווארין דער טענענבוים איז געפאלען,
ווייל דיא שטארקע זענען גערויבט גע-
ווארען, קלאגט א איהר לינדען-ביימער
פון גשן ווארין דער פעסט-שטארקער
וואלד איז ארונטער געקומען: 3 עס
איז א קול פון קלאג פון דיא פאסטוכער,
ווארין זייער הערליכקייט איז גערויבט
געווארען; עס איז א קול פון א געשרויא
פון דיא יונגע לויבען, ווייל דיא שטאלצ-
הייט פון דעם נידן איז גערויבט געווארען:
4 אזוי זאגט דער האר מיין נאם, פאשע
דיא שאפ פון דער הריגה: 5 וואס זייער
קויפערס הרנגן זיין, אונד זיין זענען

12 נאך אשור וועט מצרים יסוד; ונברתים בידה ובשמי
ותחלכו נאם הנה:

יא

2 א פתח לבנון דלמד ותאכל אש בארנה: תחל בוש
כרנאל אר אשר אדרים שדו תלילו אליו בשן כי
3 ובר יער הבצור: קול חללת הרעים כי שדה אדרתם
4 קול שאנת כפידים כי שדה נאון הרבין: כה אמר
5 ה הנה אליו רעה אתצאן הרבה: אשר קצונו הרגו
ולא יאשמו ומכירתו יאמר ברך הנה ואעשר ורעהם
6 לא תמיל עליהן: כי לא אחמיל עוד עלישבי הארץ
נאסדתה והנה אליו ממצא אתהאדם אש בדרגה
7 ובד מלכו וכתתו אתהארץ ולא אציל מקדם: וארעה
אתצאן הרבה לבן עני הצאן ואקדילי שני מקלות
לאחר קראתי נעם ולאחר קראתי חבלים וארעה את
8 הצאן: ואכתה אתשלשת הרעים בידה אחר ותקצר
9 נפשי בהם וגסנפושם בהלה כי: ואמר לא ארעה
אתכם הנהתם תמותותהוהתת תבחר והנשאות תאכלנה
10 אשה אתבשר רעותה: ואנח אתמקלי אתנעם ואנע
אתו להפיל אתהרתי אשר קרתי אתהלהעמים:
11 ותפר ביום ההוא חסונו עני הצאן השמרים אתי כי
12 בדרגה הוא: ואמר אליהם אסמכו בעיניכם הכו
שכר: ואסלאו חרלו ושלקו אתשכרי שלשים כסף:
13 ויאמר הנה אלי השליכו אל הווא: ודר הווא אשר
בקרתי מעליהם ואקחה שלשים הכסף ואשלך אתו
14 בות הנה אל הווא: ואנעל אתמקלי השני את
החבלים להפר אתהאמה בין הנה ובין ישראל:
15 ויאמר הנה אלי עוד בח לך כלי רעה אליו: כי הנה

ניט פערשולדיגט, אונד זייער פערקויפערס זאנען, געבענשט איז דער האר, ווארין
איך בין רייף, אבער זייער פאסטוכער דערבארמען זיף ניט איבער זיין: 6 ווארין
איך וועל מיך ניט מעהר דערבארמען איבער דיא געוואונער פון דעם לאנד, זאגט
דער האר, אונד זעה, איך וועל איבערגעבען איטליכען מענש אין דיא האנד פון זיין חבר,
אונד אויף אין דיא האנד פון זיין מלך, אונד זיין וועלען צוהאקען דאס לאנד, אונד קייד
גער וועט ניט מציל זיין פון זייער האנד: 7 אונד איך וועל פאשען דיא שאפ פון דער
הריגה, ווא, איהרע ארעמע שאפ! אונד איך האב מיר גענומען צו זיין שטעקען, איינעם
האב איך גערושען נועם (ליבליך) אונד דעם אנדערן האב איך גערושען חובלים (פער-
דארבונג) אונד איך האב געפאשעט דיא שאפ! 8 אונד איך האב פערשניטען דיא דרייא
פאסטוכער אין איין חדש, אונד איך בין וועגען זיין אונגעדולדיג געווארען, אונד
איך האב זיין אויף ניט געקענט דערטראגען (דולדען): 9 אונד איך האב געזאגט,
איך וועל אייך נישט מעהר פאשען, דער וואס וועט שטארבען, דער זאל שטארבען,
אונד דאס וואס זאל פערשניטען ווערען, לאז עס פערשניטען ווערען, אבער דיא
איבערגעבליבענע וועלען עסען איטליכע דאס פלייש פון איהר חברתה: 10 אונד איך האב
גענומען מיין שטעקען נועם, אונד איך האב איהם דורכגעשניטען, פדי צו פערשטע-
רען דעם ברית וואס איך האב געמאכט מיט אלע פעלקער: 11 אונד ער איז צושטערט
געווארען אן דעמועלבויען טאג, אונד אזוי האבען דיא ארעמע שאפ, דיא וואס היטען
מיך געוואקסט אז דאס איז דאס ווארט פון דעם האר: 12 אונד איך האב צו זיין געזאגט,
ווען עס איז גוה אין איירע אויגען אזוי געבט מיר מיין שוכר, אבער ווען ניט פער-
מידעט עס, אונד זיין האבען אפגעוואונען פאר מיין שוכר דרייסיג שטיק זילבער
(שקלים): 13 אבער דער האר האט צו מיר געזאגט, ווארף עס אריין צו דעם טעפער,
א שעהנעם (שוכר) מיט וועלכען איך בין פון זיין געשעצט געווארען, אזוי האב איך
גענומען דיא דרייסיג זילבערנע שקלים, אונד איך האב זיין אריינגעווארפען
אין דעם אוצר אין דעם הארים הויז: 14 אונד דערנאך האב איך דורכגע-
שניטען מיין אנדערן שטעקען חובלים, פדי צו צושטערען דיא געהעפטונג וואס
איז צווישען יהודה אונד צווישען ישראל: 15 אונד דער האר האט צו מיר
געזאגט, נעם דיר נאכאמאל דיא בלים פון א נארישען פאסטוכ: 16 ווארין זעה,

אנכי מקום רחב בארץ הנחמדות לאחזקל העזר לא
 ובקש והשפיר לא ורפא והעבד לא וכלכל ובשר
 הבראה יאכל ופרסתו ופרקו: וזי רצי האליל עובי 17
 הצאן רכב עלרצונו עלרצונו ימנו ורמו ובש תבש ועין
 ימנו ברה תכרה:

יב
 משה דברתה עלישראל נאסדתה נטה שמם וסד 1
 ארץ וצר ותאדם בקרבו: הנה אנכי עם אתרושלים 2
 סתדעל לכלהעמים סביב וגם עלדדתו ויהי בקשר
 עלירושלים: והנה ביוםהוא אשים אתירושלים אבן 3
 מעמסה לכלהעמים כלמעמסה שרש ושדשו ותאספי
 עליה כל עץ הארץ: ביום ההוא נאסדתה אבן כל 4
 סוס בתפרוץ ורכבו כשנעץ ועלכית יהודה אפסח את 5
 עין וכל סוס העמים אבן בעורו: ואמר אלפי יהודה 6
 בלבם אמצה לי ישיבי ירושלים ביהודה צבאות אללהם:
 ביום ההוא אשים אתאלפי יהודה בקיור אש בעצים 7
 וכלפד אש בקיור ואכלו עלרמין ועלשמאל את 8
 כלהעמים סביב ותשבה ירושלים עד תחזית בירושלים:
 והשע יהיה אתהאלף יהודה בראשנה לממן לאתחיל 9
 הפאת ביהודה ותפארת ישב ירושלים עליהודה: 10
 ביום ההוא יגן יהודה בעד יושב ירושלים יהיה הבשל 11
 בלם ביום ההוא ביהודה ובית דוד באלהם כמלאך
 יהיה לפניהם: והנה ביום ההוא אבשל להשמד את 12
 כלהעמים הנאם עלירושלים: ותפכתו עלבית 13
 דוד ועל יושב ירושלים רוח חן ותחטטם והביט אל 14
 את אשרדברו וספרו עליו כמספר עליהודה והמר 15
 עליו כהמר עליהבכור: ביום ההוא יגדל המספר 16

איך נועל אויפשטעלען א פאסטונד אין
 דעם לאנד וואס וועט נישט נעדענקען
 דאס וואס זענען פערמיטען אונד ער
 וועט נישט זוכען דאס יונגע, אונד דאס צו
 בראכענע וועט ער נישט היילען, אונד ער
 וועט אויף נישט דערנעהרען דאס וואס
 שטעהען שטיל, נייערט ער וועט עסען
 דאס פלייש פון דאס פערטע אונד ער
 וועט שפאלטען זייערע קלויזען: 17 אוי
 וועה צו דאס נארוישע פאסטוכער וואס
 פערלאזען דאס שאף! דאס שווערד וועט
 זיין אויף זיין ארעם, אונד אויף זיין
 רעכטעם אויג, זיין ארעם וועט אים נאך
 צען פערטריקענט ווערען אונד זיין
 רעכטעם אויג וועט אים נאכצען טונקעל
 ווערען:

קאפיטעל יב

1 דאס משה (נבואה) פון דעם נאכט פון
 דעם האר איבער ישראל, אזוי זאגט
 דער האר, דער וואס ברייט אויס דאס
 הימעל אונד גרונד־פעסטונג דאס ערד,
 אונד וואס בעשאפט דעם גייסט פון דעם
 מענש צווישען איהם: 2 זעה איך
 וועל מאכען ירושלים א בוס פון פער־

טוימלונג צו אלע פעלקער רינגס ארום, אונד ער וועט אויף זיין קענען יהודה אין
 דער בעלאגערונג איבער ירושלים: 3 אונד עס וועט זיין אין דעמוועלביגען טאג, אזוי
 וועל איך מאכען ירושלים אלס א שווערען שטיין צו אלע פעלקער, אונד איטליכער
 וואס וועט טראגען דעם שטיין וועט געוויס געקראצט (אדער צושניטען) ווערען, אונד
 אלע היידען פון דער וועלט וועלען זיך קענען איהר פערזאמלען: 4 אין דעמוועל־
 ביגען טאג, זאגט דער האר, וועל איך שלאגען איטליכעס פערד מיט פערטוימלונג,
 אונד זיין רייטער מיט משונעת, אונד איך וועל אויפמאכען מייער אויגען איבער דעם
 הויזגעזינד פון יהודה, אבער איטליכעס פערד פון דאס פעלקער וועל איך שלאגען
 מיט בלינדהייט: 5 אונד דאס הארען פון יהודה וועלען זאגען אין זייער הארץ, דאס
 געוואוינער פון ירושלים וועלען זיין פאר מיר א שטארקהייט אין דעם האר צבאות
 זייער נאם: 6 אין דעמוועלביגען טאג וועל איך מאכען דאס הארען פון יהודה גלייך
 ווי א פלאקער פייער צווישען דאס פעלקער, אונד ווי א פלאם פייער וואס ברענט
 דאס תבואה, אונד וויא וועלען פערברענען אלע פעלקער אויף דער רעכטער האנד
 אונד אויף דער לינקער האנד רינגס ארום, אונד ירושלים וועט בלייבען אויף איהר ארם,
 אפילו אין ירושלים: 7 אונד דער האר וועט העלפען דאס געצעלטער פון יהודה צום ערשט
 טען, כדי דאס הערליכקייט פון דעם הויזגעזינד פון דוד זאל זיך נישט גרויס מאכען, אונד דאס
 הערליכקייט פון דאס געוואוינער פון ירושלים איבער יהודה: 8 אין דעמוועלביגען טאג
 וועט דער האר זיין א שילד איבער דאס איינוואוינער פון ירושלים, אונד עס וועט זיין אין
 דעמוועלביגען טאג אז דער שטורמבעלייגער (שטאכער) פון וויא וועט זיין אזוי וויא דוד,
 אונד דאס הויזגעזינד פון דוד וויא נאם, אזוי וויא דער מלאך פון דעם האר פאר זייער
 פנים: 9 אונד עס וועט זיין אין דעמוועלביגען טאג אזוי וועל איך זוכען צופערטליכען
 אלע פעלקער וואס קומען קענען ירושלים: 10 אונד איך וועל אויסניסען איבער
 דעם הויזגעזינד פון דוד אונד איבער דאס איינוואוינער פון ירושלים דעם רוח פון
 חן אונד געבעט, אונד וויא וועלען אויף מיר קוקען וועמען וויא האבען צושטאד
 כען, אונד וויא וועלען איבער איהם קלאגען אזוי וויא איינער קלאגט איבער א
 (בן) יחיד, אונד וויא וועלען זיין אין ביטערקייט איבער איהם, אזוי וויא איינער איז
 אין ביטערקייט ווענען א בכור: 11 אין דעמוועלביגען טאג וועט דאס קלאג זיין גרויס
 אין

אין ירושלים אזוי וויא דיא קלאג פון
 דדרמון אין דעם טהאל פון מדון:
 12 אונד דאס לאנד נעמט קלאגען, איט-
 ליכע משפחה בעזונדער, דיא משפחה
 פון דעם הויזגעזינד פון דוד בעזונדער,
 אונד ווירע-ווייבער בעזונדער: דיא
 משפחה פון דעם הויזגעזינד פון נתן
 בעזונדער, אונד ווירע ווייבער בעזונד-
 ער: 13 דיא משפחה פון דעם הויז-
 געזינד פון לוי בעזונדער אונד ווירע וויי-
 בער בעזונדער, דיא משפחה פון שמעי
 בעזונדער אונד ווירע ווייבער בעזונד-
 ער: 14 אלע איבערנעבלעכע
 משפחות, איטליכע משפחה בעזונדער,
 אונד ווירע ווייבער בעזונדער:

קאפיטעל יב

1 אין דעמועלביגען טאג וועט זיין איין
 אויפגעמאכטער קנאל צו דעם הויזגע-
 זינד פון דוד אונד צו דיא בעזונדער-
 פון ירושלים, פאר זינד אונד אומקרייג-
 קייט: 2 אונד עס וועט זיין אין דעם-
 זעלביגען טאג זאגט דער האר צבאות,
 אזוי וועל איך פערשניידען דיא נעמען
 פון דיא געצען פון דעם לאנד, אונד
 אונד אויף דיא פאלשע נביאים אונד דיא
 אויפגעמאכטערען (אונעקקייט) אויס דעם לאנד: 3 אונד
 עס וועט זיין ווען איינער וועט נאך (פאלש)
 נבואות זאגען, אזוי וועלען זיין פאטער
 אונד זיינע מוטער וואס האבען איהם געבוירען,
 זאגען, דוא טארסט נישט לעבען, ווייל
 דוא האסט גערעט ליגען אין דעם נאמען
 פון דעם האר; אונד זיין פאטער אונד זיינע
 מוטער וואס האבען איהם געבוירען וועלען
 איהם דורכשטעכען ווען ער זאגט פאלש
 נבואות: 4 אונד עס וועט זיין אין דעמועל-
 ביגען טאג אזוי וועלען דיא (פאלשע)
 נביאים זיך אליין שעמען איטליכער וועגען
 זיינע זעהונג אונד זיינע נבואות זאגען,
 אונד זייא וועלען זיך נישט אנקליידען מיט
 א האריגען מאנטעל כדי ליגען צו זאגען:
 5 נייערט ער וועט זאגען איך בין קיין נביא,
 —איך בין איין אקערס-מאן, ווארין מען
 האט מיך געלערנט רינדער צו היטען פון
 מייע ויגענד אן: 6 אונד מען וועט צו איהם
 זאגען, וואס זענען דיא דאזיגע וואונדערן
 צווישען זיינע הענד? אונד ער וועט זאגען,
 דאס זענען דיא וואונדערן מיט וואס מען
 האט מיך געשלאגען אין דעם הויז פון מייע
 ליבהאפערס: 7 דערנעק דיר דוא שווערד
 קעגען מיין פאסטופ, אונד קעגען דעם
 מאן וואס איז מיר גלייך (א חבר), זאגט
 דער האר צבאות, שלאג דעם פאסטופ,
 אונד דיא שאף וועלען צושטויט ווערען,
 אונד איך וועל מייע האנד צוריק-
 קערען צו דיא יונגע (קליינע) שעפעלעך: 8
 אונד עס וועט זיין אין דעם נאך-
 צען לאנד, זאגט דער האר, אז צווייא
 חלקים וועלען פערשניטען ווערען, אונד
 איין דריט חלק וועט דרינען איבערגלייבען:
 9 אונד דאס דריט-חלק וועל איך
 דורכברענגען דורך דעם פייער, אונד איך
 וועל זייא לייטערן אזוי וויא זילבער
 ווערט געלייטערט, אונד איך וועל זייא
 פארפען אזוי וויא גאלד ווערט גע-
 געפריפט, ער וועט ארופען מיין נאמען,
 אונד איך וועל איהם ענטפערן, איך
 וועל זאגען ער איז מיין פאלק, אונד ער
 וועט זאגען דער האר איז מיין גאט:

קאפיטעל יד

1 זעה, א טאג קומט פון דעם האר, אונד דער
 זאקרויב וועט צווישען דיר צוטיילט
 ווערען: 2 אונד איך וועל פערנאמעלן
 אלע גוים קעגען ירושלים צו מלחמה,
 אונד דיא

12 ירושלים קמספר הדרמון בבקעת מרון: וספדה
 הארץ משפחות משפחות לבד משפחת בית-דוד
 לבד וגשרם לבד משפחת בית-דוד לבד וגשרם לבד:
 13 משפחת בית-דוד לבד וגשרם לבד משפחת השמעל
 14 לבד וגשרם לבד: כל המשפחות הנשארות משפחת
 משפחת לבד וגשרם לבד:

י

א כיום הווא דנה מקור נפתח לבית דוד ולישבי ירושלים
 ב לחמאת ולנהג: ויהי כיום הווא נאם ויהי צבאות
 אברית את-שמות העצבים מדהארץ ולא יתרו עוד
 וגם את-הנביאים ואת-רוח הטמאה אעבד מדהארץ:
 3 ויהי כיונבא איש עד ואמרו אליו אביו ואמו ולדו
 לא חתה כי שער דברת בשם יהוה ודקדו אביו
 4 ואמו ולדו בהבאיו: ויהי ביום הווא יבשו הנביאים
 איש מחומו בהבאתו ולא ילכשו אחרת שער למען
 ה כחש: ואמר לא נביא אנכי איש עבד ארמה אנכי
 6 כראדם הקני מעשרי: ואמר אליו מה המכות האלה
 7 בין גיד ואמר אשר הייתי בית מאהב: חרב
 עירי על-דעי ועל-גבר עמתי נאם יהוה צבאות הך
 את-הרעה ותפצין הנאם השפתי יד על-העצורים:
 8 ויהי בכל-הארץ נאם יהוה פרשעם מה יקררו יונגו
 9 ותשלשית יתרו מה: ותבאתי את-השלישית באש
 תגרפתם כהרף את-הלסוף ובחנקים כבתן את-התב
 הווא יקבא בשמי ואני אענה אלו אמרתי עמי הווא
 יאמר יהוה אלי:

ד

א יהוה יום בא לידה ותקל שללך בדרך: ואספתי

אזוי וויא דיא דאזיגע מגפה: 16. אונד
עס וועט זיין דאס אימליכער וואס איז
איבערגעבליבען פון אלע גוים וואס
זענען געקומען קעגען ירושלים, זיין
זאלען ארויפגעהן פון יאקד צו יאקד
כדי זיך צו ביקען פאר דעם מלך דעם
האר צבאות, אונד צו פייערן דעם חג
הסבות: 17. אונד עס וועט זיין, דאס
דער וואס וועט נישט ארויפגעהן פון אלע
משפחות פון דער ערד קיין ירושלים
כדי זיך צו ביקען פאר דעם מלך דעם
האר צבאות, איבער זאלכע וועט נישט
זיין קיין רעגען: 18. אונד ווען דיא

16 במגפה הזאת: ויהי קלדתו מתוך מכל העמים
הבאים על ירושלים ויצלו מדי שנה בשנה להשפחות
17 למלך יהוה צבאות ולחג אתידת הסבות: ויהי אשר
לא יעלה מאת משפחות הארץ אל ירושלים להשפחות
18 למלך יהוה צבאות ולא עליהם יהיה הגשם: ואם
משפחת מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם יהיה
המגפה אשר יקם יהוה את העמים אשר לא יצלו לחג
19 אתידת הסבות: זאת יהיה חמאת מצרים וחסאת כל
הגוים אשר לא יצלו לחג אתידת הסבות: ביום ההוא
יהיה עלי מצלות הסוס קדש ליהוה יהיה הסירות
21 בבית יהוה כמורקים לפני המזבח: ויהי קלדת
מירושלים וביהודה קדש ליהוה צבאות וכא כל
הנבחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא יתלה כנעני עד
בבית יהוה צבאות ביום ההוא:

משפחות פון מצרים וועלען נישט ארויפגעהן, אונד וועלען נישט קומען, אזוי וועט איבער
זיין נישט זיין (קיין רעגען), דאס וועט זיין דיא מגפה מיט וואס דער האר וועט שלאנען
דיא גוים וואס וועלען נישט ארויפגעהן צו פייערן דעם יום טוב פון סבות: 19. דאס
וועט זיין דיא זינד פון מצרים, אונד דיא זינד פון אלע גוים וואס וועלען נישט ארויפ-
געהן צו פייערן דעם יום טוב פון סבות: 20. אין דעם דאזיגען טאג וועלען זיין דיא
גלעקלעך פון דיא פערד הייליג צו דעם האר, אונד (אויף) דיא טעפ אין דעם בית
המקדש זאלען זיין אזוי וויא דיא שפרענג-בעקען פאר דעם מזבח: 21. אונד איטלי-
כער טאפ אין ירושלים אונד אין יהודה וועט זיין הייליג צו דעם האר צבאות, אונד
אלע וואס זענען מקריב קרבנות, זיין זאלען נעמען דערפון אונד אין זיין קאכען,
אונד עס וועט נישט מעהר זיין א כנעני (אדער מוכר) אין דעם הויז פון דעם האר
צבאות אין דעמזעלביגען טאג:

מלאכי

מִשָּׁא דְּבִרְיָדָה אֶל־יִשְׂרָאֵל בְּיַד מְלָאכִי: אֶתְבַּתִּי אֶתְכֶם א
אֶמַר יְהוָה וְאִמְרַתְכֶם בְּמִה אֶתְבַּתִּי הַלֹּא־אֵח עֲשׂו
לְעֶקֶב נִאסִי־יְהוָה וְאִתְּבִיב: וְאִתְּעֲשׂו שְׂנֵאתִי³
וְאִשִּׁים אִתְּדִירוּ שְׂמִיָּה וְאִתְּחַלְתּוּ לְחֵזֶק מִדְּבָר: כִּי⁴
תֹאמַר אֲדֹמִים רְשָׁעִים וְנִשְׁבּוּ וְנִכְנַר חֲרִיבוֹת כֹּה אֶמַר יְהוָה
צְבָאוֹת הַמָּה וְכֵן וְאֵי אֲדִירוּ וְקִרְאוּ לָהֶם וְכִיל רְשָׁעִה
וְהֵעֵם אֲשִׁירֵעֵם יְהוָה עֲדֵי־עֵלָם: וְעֵינֵיכֶם תִּרְאֶנּוּ וְאַתֶּם⁵
תֹּאמְרוּ יְהוָה מַעַל לִגְבוּל יִשְׂרָאֵל: כֵּן וְכֵן אֵב⁶
וְכֵן אֲדִירוּ וְאִסְאֵב אֵי אֵי כְבוֹדִי וְאִסְאִדוּעִים אֵי
אֵה מִדְּרֵא אֶמַר יְהוָה צְבָאוֹת לָכֶם הִכְנִיחַ בְּזֵן שְׂמִי
וְאִמְרַתְכֶם בְּמִה אִתְּשַׁמְדוּ: מִנִּישִׁים עַל־מִנְיָחֵי לָהֶם⁷
מִנְּאֵל וְאִמְרַתְכֶם בְּמִה נִאֲלִיבָה בְּאִמְרַתְכֶם שְׁלֹתָן יְהוָה
נִכְנַר הָא: וְכִתְּנִישִׁין עֵד לִבְשָׁן אֵין רֵץ וְכִי תִנְשׂו⁸
פִּסְחָ וְחִלָּה אֵין רַע הִקְרִיבוּ לֹא לְשִׁחְתָּהּ הַרְבֵּה או
הִשָּׂא פִידֵי אֶמַר יְהוָה צְבָאוֹת: וְעֵתָה חֲלִירָנָא פִירֵאֵל⁹
וְיִחְגֹּג מִדְּכֶם הִתָּה וְזֹאת הִשָּׂא מִכֶּם פִּלִּים אֶמַר יְהוָה
צְבָאוֹת: מִי נִסְדִּיכֶם וְחֲסִדֵּי דְלִמִּים וְלֹאֲחִירֵי מִנְיָחֵי
תִּנֵּם אֵילִי חֲפֵץ בָּכֶם אֶמַר יְהוָה צְבָאוֹת וּמִנְחָה לֹא־
אֲרִיָּה מִדְּכֶם: כִּי מִמִּנְחָה שְׂמִשׁ וְעַד־מִבְּאוֹ נִדְּוֹל¹¹
שְׂמִי בְּנִים וּבְכֹל־מְלִים מְקַדֵּר מִנֵּשׁ לִשְׂמִי וּמִנְחָה

1 וְרִיא מִשָּׁא (נְבוֹנָה) פֻּן דְּעֵם הָאֵר צִו
יִשְׂרָאֵל דִּירָךְ מְלָאכִי: 2 אֵיךְ הָאֵב אֵיךְ
נְעִלִיבִט, וְאֵגֵט דְּעֵר הָאֵר, אֹנֵד דָּאֵךְ
וְאֵגֵט אֵיךְ, מִיט וְאֵם הָאֵסֵט דִּוא אֹנֵם
נְעִלִיבִט? אֵיז דְּעֵן נִיט עֲשׂו נְעִוְעִוְעֵן
נְעִקִבִים בְּרוֹדְעֵר? וְאֵגֵט דְּעֵר הָאֵר, אֹנֵד
דָּאֵךְ הָאֵב אֵיךְ נְעִקִבִין נְעִלִיבִט: 3 אֶבְעֵר
עֲשׂו הָאֵב אֵיךְ פִּינֵד נְעִהֵאֵט, אֹנֵד אֵיךְ
הָאֵב וְיִנֵּעַ בְּעֵרָב וְיִסֵּט נְעִמֵאכֵט, אֹנֵד
וְיִין נִחְלָה הָאֵב אֵיךְ נְעִנְעֵבֵעֵן פֹּאֵר דִּיא
דְּרֹאכֵעֵן שְׁלֹאנְנֵעֵן אֵין דְּעֵר מִדְּבָר:
4 וְנֵעַן אֲדֹם וְנֵעַט וְאֵנֵעֵן, מִיר וְנֵעֵנֵן פִּעֵר־
אֲרַעֲמֵט נְעִוְאֲרַעֲן, אֹנֵד מִיר וְנֵעֵלֵעֵן צִו־
רִיגְקֵהֲרֵעֵן אֹנֵד אוֹיפְבוֹיֵעֵן דִּיא חוֹרְבוֹת,
(אֶבְעֵר) אֹזִי וְאֵגֵט דְּעֵר הָאֵר צְבָאוֹת,
וְיִיא מְנֵנֵן אוֹיפְבוֹיֵעֵן, אֶבְעֵר אֵיךְ וְנֵעֵל

עֵם אֶפְבְּרַעֲכֵעֵן, אֹנֵד וְיִיא וְנֵעֵלֵעֵן עֵם רוֹפְעֵן דִּיא גִרְעֵנֵעֵן פֻּן רִשְׁעוֹת, אֹנֵד דָּאֵם אֵיז
א פֹּאֲלֵק אֵיבְעֵר וְנֵעֵמֵעֵן דְּעֵר הָאֵר אֵיז אוֹיף עֵבִיג צֹאֲרִנִיג: 5 אֹנֵד אֵיירַע אוֹיֵעֵן
וְנֵעֵלֵעֵן עֵם וְעִהֵעֵן, אֹנֵד אֵיךְ וְנֵעַט וְאֵנֵעֵן, לֹאז דְּעֵר הָאֵר גִּרְעֵסֵעֵר וְיִין אֵיבְעֵר אֵלַע
גִּרְעֵנְעֵעֵן פֻּן יִשְׂרָאֵל: 6 א וְהֵן הָאֵלֵט בְּכֹד וְיִין פֹּאטֵעֵר, אֹנֵד א קִנְעֵכֵט וְיִין הָאֵר,
אֹנֵד וְנֵעֵן אֵיךְ בִּין א פֹּאטֵעֵר אֹזִואו אֵיז מִיין כְּבוֹד? אֹנֵד וְנֵעֵן אֵיךְ בִּין א הָאֵר (הֲאֲרֵעֵן
אֲדֹנִים) אֹזִואו אֵיז מִיין מוֹרָא? וְאֵגֵט דְּעֵר הָאֵר צְבָאוֹת צו אֵיךְ כְּהֵנִים וְאֵם אֵיךְ וְנֵעַט
מְבֹזָה מִיין נֹאמֵעֵן; אֹנֵד דָּאֵךְ וְאֵגֵט אֵיךְ, מִיט וְאֵם וְנֵעֵנֵן מִיר מְבֹזָה דִּיין נֹאמֵעֵן?
7 (מִיט דְּעֵם) וְאֵם אֵיךְ וְנֵעַט מְקִרִיב אוֹיף מִיין מְבֹזָח אֵינְנֵעֵרִיכְטֵעֵם בְּרוֹיט, אֹנֵד
דָּאֵךְ וְאֵגֵט אֵיךְ, מִיט וְאֵם הָאֵבֵעֵן מִיר דִּיךְ פִּעֲרֹאומִנְעֵרִיגִיט? מִיט דְּעֵם וְאֵם אֵיךְ
וְאֵגֵט, דְּעֵר מִיט פֻּן דְּעֵם הָאֵר אֵיז פִּעֲרֹאכְטֵעֵט: 8 אֹנֵד וְנֵעֵן אֵיךְ וְנֵעַט מְקִרִיב א
בְּלִינְדֵעֵס־קִרְבָּן, אֵיז דָּאֵם נִיט שְׁלֵעֵכֵט? אֹנֵד וְנֵעֵן אֵיךְ וְנֵעַט מְקִרִיב דָּאֵם לֹאמַע אֲדֵעֵר
קִרְאִנְקֵע, אֵיז דָּאֵם נִיט שְׁלֵעֵכֵט? בְּרַעֲנֵג דָּאֵךְ דָּאֵם אֵלֵם קִרְבָּן צו דִּיין הָאֵר, וְנֵעַט עֵם אֵיךְ
נְעִפְעֵלֵעֵן, אֲדֵעֵר וְנֵעַט עֵר עֵם אֲנֵנְעֵמֵעֵן? וְאֵגֵט דְּעֵר הָאֵר צְבָאוֹת: 9 אֶבְעֵר אֲצִוְנֵד,
בְּעֵטֵט דָּאֵךְ אֵין דָּאֵם פִּנִים פֻּן נֹאט אֵיז עֵר זֹאל אֹנֵם לִיטְשֵׁלִיבֵעֵן, דָּאֵם אֵיז פֻּן אֵיירַע
הֵעִיד נְעִוְעִוְעֵן, וְנֵעַט עֵר דְּעֵן דָּאֵם פֻּן אֵיךְ אֲנֵנְעֵמֵעֵן? וְאֵגֵט דְּעֵר הָאֵר צְבָאוֹת:
10 וְעֵר אֵיז דְּעֵן אֲנֵטֵעֵר אֵיךְ וְאֵם וְיִיל פִּעֲרִשְׁלִיטֵעֵן דִּיא טִירֵעֵן, אֹנֵד נִיט אֲנִצִּינְדֵעֵן
א פִּייעֵר אוֹיף מִיין מְבֹזָח בְּחֵס? אֵיךְ הָאֵב קִינֵעַ לֹקֵט אֵין אֵיךְ וְאֵגֵט דְּעֵר הָאֵר צְבָאוֹת,
אֹנֵד אֵיךְ וְנֵעֵל אוֹיף נִיט אֲנֵנְעֵמֵעֵן א מִנְחָה פֻּן אֵיירַע הֵעִיד: 11 וְאִירִין פֻּן דְּעֵם אוֹיפ־
נְעִהן פֻּן דִּיא וְזוּ בִּז צו דְּעֵם אֲנֵטֵעֵרִנְעִהן וְנֵעַט מִיין נֹאמֵעֵן בְּרוֹים וְיִין צִוִּישְׁעֵן דִּיא
גִּוִּים, אֹנֵד אוֹיף אֵיטְלִיכֵעֵן אֲרִט וְנֵעַט מֵעֵן מְקִרִיב וְיִין קְטוֹרֵת אֹנֵד א רִיין קִרְבָּן מִנְחָה

צו מיין נאמען, ווארין מיין נאמען וועט
 זיין גרויס צווישען דיא גוים, זאגט דער
 האר צבאות: 12 אבער איהר האט
 (מיין נאמען) מחלל געוועזען, אין דעם
 וואס איהר האט געזאגט, דער מיש פון
 דעם האר איז איינגעריכט, דאס שפייז
 אפפער דערפון איז פעראכטעט: 13 אונד
 איהר זאגט אויף, זעה, וואס פאר א מיה
 דאס איז! אונד איהר בלאזט עס אנוועק,
 זאגט דער האר צבאות, אונד איהר
 ברענגט דאס גערויבטע, אונד דאס לאמע,
 אונד דאס קראנקע, אויף אזא איין אופן
 ברענגט איהר א קרבן מנחה, אונד זאל
 אויף דאס אונגעמען פון איירע הענד?
 זאגט דער האר: 14 אבער פערפלוכט
 איז דער בעטריגער וואס האט אין זיינע
 קטאדע א זכר, אונד איז עס מנדר,
 אבער ער שעכט א פערדארבעטעס פאר
 דעם האר, ווארין אויף בין א גרויסער
 קעניג, זאגט דער האר צבאות, אונד
 מיין נאמען איז פארקטערליך צווישען
 דיא גוים:

קאפיטעל ב

1 אונד אצונד איז צו אייף כהנים דיא דאווע מצוה: 2 ווען איהר וועט עס נישט
 וועלען הערען, אדער ווען איהר וועט עס נישט צו הארץ נעמען, כדי צו געבען פבווד
 צו מיין נאמען, זאגט דער האר צבאות, אזוי וועל איך איבער אייף שיקען דיא קללה,
 אונד איך וועל פערשעלטען איירע ברכות, ווא, איך האב עס שוין אנגעהויבען צו
 פערשעלטען ווייל איהר טהוט עס נישט צו הארץ נעמען: 3 זעה, איך וועל צו אייף
 פערשעלטען דעם נאמען, אונד איך וועל אויסשטרייען מיסט אויף אייער פנים, ווא,
 מיסט אויף איירע נמים טובים, אונד מען וועט אייף אפילו דערצו אהינטראנען:
 4 אונד איהר זאלט וויסען אז איך האב צו אייף געשיקט דיא דאווע מצוה, כדי מיין
 ברית זאל זיין מיט לוי, זאגט דער האר צבאות: 5 מיין ברית איז מיט איהם געוועזען
 וועגען לעבען אונד שלום, אונד איך האב דאס צו איהם געגעבען וועגען דער פארקט
 וואס וויי זאלען מיך פארקטען, אונד וועגען מיין נאמען איז ער דערשראקען: 6 דיא
 תורה פון אמת איז געוועזען אין זיין מויל, אונד מיין אויגערעכט איז נישט געפונען
 געווארען אין זיינע ליפען, ער איז מיט מיר געגאנגען בשלום אונד מיט אויפריכטיג-
 קייט, אונד ער האט פילע אנוועקגעקערט פון אויפגעריכטיגקייט: 7 ווארין דיא
 ליפען פון דעם כהן זאלען היטען דיא וויסענשאפט, אונד דיא תורה זאל מען פער-
 לאנגען (וועקען) פון זיין מויל, ווארין ער איז א מלאך פון דעם האר צבאות: 8 אבער
 איהר האט אייף אפגעקערט פון דעם וועג, אונד איהר האט געמאכט פילע
 שטרייכלען אין דער תורה, איהר האט פערדארבעט דעם ברית מיט לוי, זאגט
 דער האר צבאות: 9 אזוי וועל איך אייף אויף מאכען פאר פעראכטעטע אונד
 נידריגע לייט צו דעם גאנצען פאלק, גראד אזוי וויא איהר האט נישט געהיט
 מייענע וועגען, אונד איהר זענט געוועזען נושא פנים אין דער תורה: 10 האבען
 מיר דען נישט אלע איין פאטער? האט אונס נישט אלע איין נאט געשאפען?
 פארוואס זענען מיר פאלש איינער צום אנדערן מחלל צו זיין דעם ברית
 פון אונזערע עלטערן? 11 יהודה האט געפעלשט, אונד אומזענדיגעס ווערט
 געטהון אין ישראל אונד אין ירושלים, ווארין יהודה האט מחלל געוועזען

דיא

12 סתורה קרייזל שמי בנום אמר דיה צבאות: ואתם
 מחללים אתי באמרים שלחן ארץ מנאל דוא וניבו
 13 נבנה אכלו: ואמרתם הנה מחללה והפתתם אותו
 אמר דיה צבאות וקבאתם גוול ואתה הפסח ואר-
 תהלה וקבאתם את המעוה הארצה אותה מידכם
 14 אמר דיה: וארור טבל ויש כשרו וקר וער וקם
 משחת לארץ כי מלך גדול אני אמר דיה צבאות
 ושמי טרא בנום:

ב

2 א ועתה אליכם המעוה הזאת הכהנים: אסלא תשמעו
 ואסלא תשימו על לב לתת קבד לשמי אמר דיה
 צבאות שלחתי ככם את המארה וארתי את ברכותיכם
 3 וגם ארתי: כי אינכם שמים על לב: הני ער לכם
 את הווע ורתי פרש על פניכם פרש חניכם ושא
 4 אתכם אלו: ודעתם כי שלחתי אליכם את המעוה
 ה הזאת להיות בריתי אתו אמר דיה צבאות: בריתי
 היתה אתו החיים והשלום ואתם סלו מעא ויראני
 6 ומפני שמי נתתי דוא: תורת אמת היתה בפיו ועלה
 לארמא בשפתיו בשלום ובמשור הלך אתו ורבים
 7 השיב מען: כדשפתי כהן לשמר דעת ותורה וקשו
 8 מסדו כי מלאך דיה צבאות הוא: ואתם סרתם מן
 הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתם ברית הלו אמר
 9 דיה צבאות: וגם אני נתתי אתכם נכום ושפלים לכל
 העם כפי אשר אינכם שמרים את דרכי ושאם פנים
 10 בתורה: הלא אב אחר לבלתי הלא אל אחר בראני
 11 מדוע נבדר איש בארץ לחלל ברית אבותי: כהנה
 דיה ותעבה נשחתה כשראל וירושלים כי חלל

היה קדש דהו אשר אלה וקבל סדאל נר: וקבל
 דהו לאש אשר עשה ער ענה מאהל עקב ומעש
 מנהח ליהו צבאות: ואת שנית תעשו כפות דמשה
 ארמון דהו בני ואנה מען עוד פטת אל המנהח
 ולקחת רצון מיהם: ואמרתם עליה על כדחתה
 העד ביה ובן: ואת עשרה אשר אתה בנהח ביה
 הוא בנהח ואשת ברתה: ולא אתה עשה ואת רחל
 לו וזה האחד מבקש ורע אלהם ונשמרתם ברחמכם
 ובאשת עשרה אליהם: כדענא שלח אמר דהו
 אליו ישראל ובהם חכם על לבושו אמר דהו צבאות
 ונשמרתם ברחמכם ולא חכמו: ונעמם דהו
 בדברכם ואמרתם ביה ונעט באמרתם כל עשה
 רע טובו בעני דהו ובהם הוא חפץ אי איה אליו
 המשפט:

הני שלח מלאכי ופנה דרך לפני ומתאם יבוא אל
 קיכלי הארץ אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר
 אתם חפצים להבא אמר דהו צבאות: ומי מכלכל
 אתכם בוא ומי העמד בבראותו כדענא קאש מצרף
 ובברית מבקשים: וישב מצרף ומסדר קסם וסדר את
 בגרלו וקנן אתם כזה ובקסם דהו ליהו מעשי מנהח
 בצדקה: ויכחל ליהו מנת דהו וירושלם בימי
 עולם ובשנים קדמוניות: וקדבת אליכם למשפט דהו
 ער ממחר במשפטים ובמנאפים ובנשקעים לשקר
 ובשקשן שברשעים אלמנה ותום ומטריד ולא יראני
 אמר דהו צבאות: כי אני דהו לא שנית ואתם בני
 עקב לא כליתם: למימי אבותיכם סתם מחפן ולא

אייך היטען אין איירע גייסטער, אינד האנדעלט נישט פאלש קענען דעם ווייב פון
 דיינע יונגענד: 16 ווארין דער האר, דער גאט פון ישראל זאגט, דאס ער האסט
 דאס אונעקשיקען (נט געבען), אינד דעם וואס דעקט צו רויבערייא מיט זיין
 קלייד, זאגט דער האר צבאות, דאריבער זאלט אייך היטען אין איירע גייסטער,
 כדי אייך זאלט נישט פאלש האנדעלן: 17 אייך האט דעם האר מיד געמאכט מיט
 איירע ווערטיגער, אינד דאך זאגט אייך, מיט וואס האבען מיר איהם מיד געמאכט?
 מיט דעם וואס אייך זאגט, אז דער וואס מיהט שלעכטס, דאס איז גוט אין דיא
 אויגען פון דעם האר, אינד ער האט לוקט אין וויא, אדער, אונזא איז דער גאט פון
 דעם משפט?

קאפיטעל ג

1 ועתה, איך וועל שיקען מיין מלאך, אינד ער וועט צוברייטען דעם וועג פאר מיר,
 אינד פלוצלונג וועט קומען צו זיין טעמפל דער האר וועמען אייך זוכט, אינד דער
 מלאך הברית וועמען אייך געבעהרט, ועתה, ער קומט אן, זאגט דער האר צבאות:
 2 אבער ווער וועט קענען אויסהאלטען דעם טאג פון זיין אנקומען? אינד ווער וועט
 קענען בעשטען ווען ער וועט זיך געוויינען? ווארין ער איז אזוי וויא א זילבער-
 שמעלצערס פייער, אינד אזוי וויא א וואשערס זייך: 3 אינד ער וועט זיצען אזוי וויא
 א שמעלצער וואס רייניגט זילבער, אינד ער וועט רייניגען די קינדער פון לוי, אינד
 ער וועט וויא לייטשען אזוי וויא גאלד אינד זילבער ווערט געלייטשערט, כדי וויא זאלען
 מקריב זיין צו דעם האר א קרבן מנהח מיט גערעכטיגקייט: 4 אינד דערנאך וועלען
 דיא קרבן מנחות פון יהודה אינד ירושלים זיין אנגענעמער, כדי וויא אין דיא
 אלטע טעג אינד אזוי וויא אין דיא פריהעריגע יאהרען: 5 אינד איך וועל מייך צו אייך גע-
 נעהנען צו דעם משפט, אינד איך וועל זיין א געשווינדער צו דעם קענען דיא מכשפים, אינד
 קענען דיא נאפים, אינד קענען דיא וואס שווערען פאלש, אינד קענען דיא וואס רויבען
 דעם שוכר פון א געדונגענעם, פון דיא אלמנה אינד דעם ותום, אינד קענען דעם וואס גייגט
 אפ (דאס משפט פון) דעם גר, אינד ער וויל מייך נישט פארקענען, זאגט דער האר צבאות:
 6 ווארין איך בין דער האר, איך פערענדער מייך נישט, דאריבער, א אייך קינדער פון יעקב,
 זענט אייך נישט פערטליגט: 7 נאך פון דיא טעג פון איירע אבות אן האט אייך אייך
 אפגעקעהרט פון מיינע געזעץ, אינד אייך האט וויא נישט געהיט, דארום קעהרט
 אייך

אייך צוריק צו מיר אזוי וועל איך מיך
צו אייך אומקערען, זאגט דער האר
צבאות, אבער איהר זאגט, מיט וואס
זאלען מיר צוריקקערען? 8 זאל א
מענטש נאט רויבען? דאך האט איהר מיך
בערויבט, אבער איהר זאגט, מיט וואס
האבען מיר דיר בערויבט? מיט דיא
מעשרות אויך דיא תרומות? 9 איהר
זענט פערפלוקט מיט א קללה, ווארין
איהר האט מיך בערויבט, אפילו דאס
נאנצע פאלק: 10 ברענגט אריין אלע
מעשרות צו דעם אויף הויז, אונד פרופט
זאל זיין שפיין און מיין הויז, אונד פרופט
מיך מיט דעם דאזיגען, זאגט דער האר
צבאות, אויב איך וועל נישט אויפמאכען
צו אייך דיא פענקשער פון דעם הימל,
אונד איך וועל אויסניסען צו אייך א
ברכה ביי עס וועט זיין מעהר וויא גענוג:
11 אונד איך וועל וועגען אייך אנשרייען
דעם אויפגעסער, אז ער זאל נישט פאר
אייך פערדארבען דיא פירות פון דעם
לאנד, אונד דאס דער ווייניגשאק זאל נישט
פאר אייך פערווארפען דיא אונגלייכע
טרויבען אויף דעם פעלד, זאגט דער

שמרתם שיבו אלי ואשובה אליכם אמר דחה צבאות
8 ואמרתם במה נשוב: הויכע אדם אלהים כי אתם
קבעים אתי ואמרתם במה קבענו המעשר והתרומה:
9 במהרה אתם נארים ואני אתם קבעים הוי כלו: הביאו
אתכל המעשר אליהם האוצר ויהי סוף כביתו ויבטנו
נא בואת אמר דחה צבאות אסילא אפתח לכם את
11 ארבות השמים ויבריכו לכם ברכה עד בליד: ונעתי
לכם גאבל ולא ישתח לכם אתפרי האדמה ולא
12 תשכל לכם הנפץ בשדה אמר דחה צבאות: ואשרו
אתכם בליתים כרתו אתם ארץ חפץ אמר דחה
13 צבאות: חזרו עלי דברכם אשר דחה ואמרתם
14 מהנדברנו עליה: אמרתם שוא עבר אליהם ומה
בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קרנות מפני דחה
15 צבאות: ועתה אהנו מאשרים ודים נסכנו עשי
16 רשעה גם בחנו אליהם ומלמי: או נברו דחה דחה
איש אלדערנו וקשקש דחה ושמע וכתב ספר וקרו
17 לפני לראי דחה ולחשבי שמו: ויהי לי אמר דחה
צבאות ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי עליהם
18 כאשר חמל איש עלבני העבר אתו: ושקפתם וראיתם
19 בן צדיק לרשע בן עבר אלהים לאשר לא עברו: כי
הנה היום בא בשר כחזר ויהי כל ימים וכל עשרה
רשעה קש ויהי אתם היום הבא אמר דחה צבאות
כ אשר לא יגוב להם ערש וגוף: וחרה להם וראי שמי
עמש צדקה ומרפא בנקמה וצאתם ופשתם כעלי
21 מרבין: ועפותם רשעים בידיו אשר תחת כפות
22 רגליהם ביום אשר אעשה אמר דחה צבאות: וכל
תורת משה עבדי אשר צויתי אותו בחרב על כל ישראל

האר צבאות: 12 אונד אלע פעלקער וועלען אייך אנרופען בליקליך (אדער געבענשט),
ווארין איהר וועט זיין אין א לויטניגען לאנד, זאגט דער האר צבאות: 13 איירע ווער-
טער זענען געוועזען שטארק קענען מיר, זאגט דער האר, אבער איהר זאגט, וואס
האבען מיר קענען דיר גערעט? 14 איהר האט געזאגט, וואס טוהט עס נאט צו דינען,
אונד וואס וועלען מיר געוואונען ווען מיר וועלען היטען זינע היטונג, אונד ווען מיר
געהען ארום פערשווארצען פאר דעם האר צבאות: 15 אבער אצונד רופען מיר דיא
שטאלצע בליקליך, ווא, אפילו דיא וואס ווערען אויפגעבויעט מיהן רשעות, אויף דיא
וואס פריפען נאט ווערען אנטרענען: 16 דענסמאל האבען דיא וואס פארקטען דעם
האר גערעט איינער מיט דעם אנדערן, אונד דער האר האט עס פערנומען אונד ער
האט עס געהערט, אונד עס איז איינגעשריבען געווארען אין דעם ספר זכרון, פאר
דיא וואס האבען מורא פאר דעם האר, אונד וואס פראקטען אויף זיין נאמען: 17 אונד
זיין וועלען מיין זיין, זאגט דער האר צבאות, אין דעם טאג ווען איך וועל (זיין)
מאכען מיין אייגענטום, אונד איך וועל מיך איבער זיין דערבארמען, אזוי וויא איי-
נער דערבארמט זיך איבער זיין זון וואס דינט איהם: 18 אונד איהר וועט אייך
אומקערען אונד איינזעהען צווישען דעם צדיק אונד דעם רשע, צווישען דעם וואס
דינט נאט, אונד דער וואס דינט איהם נישט: 19 ווארין זעהט, דער טאג קומט אן וואס
וועט ברענגען אזוי וויא איין אויבען, אונד אלע שטאלצע אונד אלע וואס מיהן
שלעכטעס וועלען זיין אזוי וויא שטרויא, אונד דער טאג וואס קומט אן וועט זיין
פערברענען, זאגט דער האר צבאות, דאס עס וועט צו זיין נישט איבערלאזען א
ווארצעל אדער א צווייג: 20 אבער איבער אייך וואס איהר פארקט מיין נאמען וועט
שיינען דיא זון פון גערעכטיגקייט, אונד מיט היילונג אין איהרע פליגעל, אונד איהר
וועט ארויסגעהן אונד פעט ווערען אזוי וויא דיא קעלבער אין דעם שטאל: 21 אונד
איהר וועט צומערקען דיא רשעים אונטער איירע פיס, אין דעם טאג וואס איך
וועל מאכען, זאגט דער האר צבאות: 22 געדענקט דיא תורה פון מיין
קנעכט משה וואס איך האב איהם געבאטען אין חורב פאר גאנץ ישראל

הקום ומשפטים: הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהיה הגדול והטרא: והשיב לב-אבות²³ על-בנים ולב בנים על-אבותם פדאבוא והביתי אתי הארץ ותרם: יי

הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהיה הגדול והטרא:

ייתקן סימן

חזק

סכום פסוקי תרי עשר

הושע מאה ותשעים ושבעה: והנלך לא בצקה סימן.

יואל שבעים ושלשה: שלחו מגל סימן.

עמוס מאה וארבעים וששה: קמו בניה סימן.

עובדיה עשרים ואחד: אך מוב לישראל סימן.

יונה ארבעים ושמונה: ישראל עושה חיל סימן.

מיכה מאה וחמשה: עלה אלהים בתרועה סימן.

נחום ארבעה ושבעה: יל מים סימן.

חבקוק חמשים וששה: ולך תהיה צדקה סימן.

צפניה חמשים ושלשה: גן געול סימן.

חגי שלשים ושמונה: כי אם גלה סודו סימן.

זכריה מאתים ואחד עשר: אשרי כל ירא יי סימן.

מלאכי חמשים וחמשה: ויעקב הלך לדרכו סימן.

סכום הפסוקים של כל שנים עשר נביאים אלף וחמשים כי שרית

עם אלהים סימן. וחציו. לכן בגלגלם ציון שדה תהרש. ומרדח

עשרים ואחד. ולמכוד ארזיה בתוכה סימן:

מיט דיא נעזעץ אונד משפטים: 23 זעהט.

איף שיק צו אייף אליהו הנביא, פאר

דעם גרויסען אונד פארקטערליכען מאג

פון דעם האר: 24 אונד ער נעמט

אומקעהרען דאס הארץ פון דיא אבות

צו דיא קינדער, אונד דאס הארץ פון דיא

קינדער צו זייערע אבות, כדי איף זאל נישט

קומען אונד שלאנען דיא ערד מיט א

חרם:

חזק

אללע פסוקים פון הושע זענען הונדערט אונד זיבען אונד ניינציג:

יואל דרייא אונד זיבעציג: " "

עמוס הונדערט אונד זעכס אונד פֿירציג: " "

עובדיה איין אונד צוואנציג: " "

יונה אכט אונד פֿירציג: " "

מיכה הונדערט אונד פֿינף: " "

נחום זיבען אונד פֿירציג: " "

חבקוק זעכס אונד פֿופציג: " "

צפניה דרייא אונד פֿופציג: " "

חגי אכט אונד דרייסיג: " "

זכריה צווייא הונדערט אונד עלף: " "

מלאכי פֿינף אונד פֿופציג: " "

אללע פסוקים פון תרי עשר זענען איין טויענד אונד פֿופציג; דיא העלפֿט דאפֿון

איז מיכה קאפיטעל ג, י"ב; אונד האט אים גאנצען זיבען אונד זעכציג קאפיטעל:

כתובים

תהלים

משלי	אסתר
איוב	דניאל
שיר השירים	עזרא
רות	נחמיה
איכה	דברי הימים א
קהלת	דברי הימים ב

תהלים

ספר ראשון

1 געבענשט איז דער מענש וואס געהט
ניט אין דער עצה פון דיא רשעים, אונד
וואס שטעהט ניט אויף דעם וועג פון דיא
זינדער, אונד וואס ויצט ניט אונאז דיא
שפעטער ויצען: 2 נייערט ער האט
זיינע לוקט צו דער תורה פון גאט, אונד
דענקט טאג אונד נאכט אין זיינער תורה:

3 דער וועט זיין וויא א בויס וואס איז
געפלאנצט בייא וואסער טייכען, וואס
געת זיינע פרוכט אין זיינע צייט, אונד
וואס זיין בלאט ווערט ניט פערנוועלט,
אונד אלעס וואס ער וועט טהון וועט
געגליקען: 4 אבער דיא רשעים זענען
ניט אזוי, נייערט אזוי וויא פלאנץ וואס
דער ווינד פערשטויסט: 5 דארום וועלען
דיא רשעים ניט קענען געשטעהן אין דעם
משפט, אונד דיא זינדער אין דער געמיינדע פון דיא צדיקים: 6 ווארין דער האר ווייכט
דעם וועג פון דיא צדיקים, אבער דער וועג פון דיא רשעים וועט פערלויזען ווערען:

תהלים ב

1 ווארום שטורמען דיא פעלקער, אונד דיא אומות טראכטען לערקייט? 2 דיא
מלכים פון דער ערד האבען זיך אויפגעשטעלט, אונד דיא ראט-הארען האבען זיך
מיט איין אנדער געראטען קענען דעם האר אונד קענען זיין משיח: 3 לאמער
צעררייסען זיינע בייגד-רימען, אונד מיר וועלען פון אונס אנוועקטארפען זיינע שטריק:
4 אבער דער וואס ויצט אין דעם הימלעל לאכט, דער האר שפאט פון זיין: 5 דענס
מאל וועט ער צו זיין רעדען אין זיין צארן, אונד ער וועט זיין דערשרעקען מיט זיין
גרימץארן: 6 אבער איך האב איינגעזעצט מיין קעניג אויף מיין הייליגען בארג ציון:
7 איך וועל עס דערצעהלען אלס א געזעץ, דער האר האט צו מיר געזאגט, דיא
ביסט מיין זון, היינט האב איך דיר געבוירען: 8 פערלאנג פון מיר, אזוי וועל איך
דיר געבען גוים אלס דיינע נחלה, אונד דיא עקען פון דער ערד אלס דיין געוויץ:
9 דוא וועסט זיין צוברעכען מיט אן איינערנע רומ, אזוי וויא א טעפער'ס בלי וועסט
דוא זיין צערשלאגען: 10 אבער אצונד ווייט קלוג, איהר קעניגע, אונד לאזט אייך
ווארענען איהר שפטים פון דער ערד: 11 דייט דעם האר מיט פורכט, אונד פרייעט
אייך מיט ציטערן: 12 קישט דעם זון, קישט דעם וועג פון צארען, אונד איהר וועט
אומקומען אויף דעם וועג, ווארין זיין צארן וועט באלד אנברענען, אבער געבענשט
זענען אלע וואס געשיצען זיך אין איהם:

תהלים ג

1 א געזאנג פון דוד ווען ער איז אנט
לאפען פון זיין וועג אבשלוס: 2 א האר,
וויא פיל זענען מיין בעליידער, פילע
שטעהען אויף קענען מיר: 3 פילע
זאנען צו מיין זעלע, עס איז נישט
פערטאנדען מיין הילף פאר איהם בייא
נאט, ס'ה: 4 אבער דוא האר, ביזט
מיין שילד אונד דער דערנעבער פון
מיין קאפ: 5 מיט מיין קול רופ איך צו
דעם האר, אונד ער ענטפערט מיר פון
זיין הייליגען בארג, ס'ה: 6 איך לעב
מיך אנדער אונד שלאף איין, איך וואך
וידער אויף, ווארן דער האר לעהט
מיך אונטער: 7 איך האב קיין מורא נישט
פאר צעהן טויזענד פון דעם פאלק וואס
טהון זיך ארוםרינגעלן איבער מיר:
8 שטעה אויף א האר, העלף מיר א
מיין נאט! ווארן דוא האסט געשלאגען
אלע מיין פינד אויף דעם קינבאקען,
דיא ציין פון דיא רשעים האסט דוא
צוגראכען: 9 צו דעם האר געהערט
דיא הילף, דיין ברכה איז אויף דיין
פאלק, ס'ה:

תהלים ד

1 צו דעם זינגער אויף גנינות—א געזאנג פון דוד: 2 ווען איך רופ ענטפער מיר, א
האר פון מיין גערעכטיגקייט, ווען עס איז מיר ענג אזוי דערווייטער מיך, וויא מיר גנע-
דיג, אונד דערנער מיין געבעט: 3 אוי איהר מענטשן-קינדער, וויא לאנג נאך וועט
איהר מיין גבוד שטענדען, אונד וועט ליבען לעדיגעט, אונד וועט ליבען, ס'ה: 4 איהר
זאלט אבער וויסען אז דער האר האט צו זיך אפגעשויט דעם הייליגען, דער האר וועט
הערען ווען איך וועל צו איהם רופען: 5 ציטערט, אבער זינדט נישט, טראכט אין
אירע הערצער אויף איינער געלעגער, אונד וויט שטיל, ס'ה: 6 וויט מקריב גערעכטע
קרבנות, אונד פערטוועט אויף דעם האר: 7 פילע זאנען, ווער וועט אונס גוטעס
געוויינען? העב איבער אונס אויף דאס ליכט פון דיין פנים, א האר: 8 דוא האסט
געגעבען אין מיין הארץ מעהר שמחה, וויא אין דער צייט ווען זייער קארן אונד זייער
וויין פערמערט זיך: 9 איך וועל מיך צוזאמען אנדערלענען בשלום, אונד וועל
איינשלאפען, ווארן דוא אליין, א האר, מאכסט אז איך זאל בלייבען אין זיכערהייט:

תהלים ה

1 צו דעם זינגער אויף נחילות—א געזאנג פון דוד: 2 פערנעם מיין רעד א האר,
פערשטעה מיין טראכטען: 3 פערנעם דאס קול פון מיין געשריין, א מיין קעניג
אונד מיין נאט! ווארן צו דיר טהוא איך געטען: 4 א האר, אין דער פריה זאלסט
דוא הערען מיין קול, אין דער פריה ריכט איך אן מיין געבעט, אונד איך וויל האפען:
5 ווארן דוא ביזט נישט א נאט וואס האסט לוקט צום שלעכטען, אונד קיין ביזנער
וועט נישט מיט דיר וואוינען: 6 דיא נארוגים וועלען נישט קענען געשטעהן פאר דיין
אויגען, דוא האסט פינד אלע וואס טהון אומערעכט: 7 דוא וועסט פערטילגען דיא
וואס רעדען ליגען, א בלוט-שוילדיגען מאן אונד א פאלשען, וועט דער האר פערטאמ-
וירדיגען: 8 אבער איך, דורך דיין גרויסע גנאד וועל איך קומען אין דיין הויז
אריין, איך וועל מיך ביקען צו דיין הייליגען פאלאסט מיט דיין פארקט: 9 א האר,

2 א זאגט לך דער גבול מפי: אבשלוס בני: דוד מר
3 רבו צרי רבים קמים עלי: רבים אמרים קופשי אין
4 וישועה לו באלהים סלה: ואתה דוד מן פער גבול
5 וצרים ראשי: קול אליהם אקרא ושמע מר קדשו
6 סלה: אני שכבתי ואישתי הקצותי כי ידתי וסמנתי
7 לאאדא מרבבות עם אשר סביב שתי עלי קומה
8 ידתי וישועתי אלתי ביהבות אתה-ל-אבי לחי שני
9 רשעים שבת: לדוד השועה על-עמך ברכתה סלה:
א למענא בגנינות מזמור לדוד: בקרא עני ואלתי צדקי
2 בצר הרבה לי חני ושמע תפילתי: בקרא ערמה
3 כבודי לכלמה תהבהן ריק תבקשו כוב סלה: ודע
4 כרהפלה ידתי חסד לו ידתי ושמע בקראי אלי: רבו
5 ואלהמאמא אמרו בלבבכם עלימשכבכם ודמי סלה:
6 ובוני ובחצדק ובטחא אליהם: רבים אמרים מיראנו
7 טוב וסדעלתי אור פני דוד: נתתה שמחה בלבי
8 מלת דגנס ודורשם רבו: בשלום ידתי אשכבה ואישן
9 בראתה ידתי לבשר לבשר תשיבני:
א למענא אל-נחילות מזמור לדוד: אמרי האנהי ידתי
2 ביה חני: הקשיבה לקול שמי מלכי ואלתי קראליה
3 אתפלה: ידתי בקר השמע קול בקר אערדך קראעפה:
4 כולא אל חפץ רשע ואתה לא תרד רע: לא יתשבו
5 חללים לגר עגד שנאת בליפלי און: תאבד דברי
6 כוב אישדמים ומרמה תעב: ודוד: ואני ברב חסד
9 אבוא ביתך אשכבה אל-היכל קדשך בראתה: ידתי

נָתַן בְּצִדְקָתְךָ לְמִן שׁוֹדְרֵי הָאֵשׁ לִפְנֵי דֹרְכְךָ: כִּי אֵין
בְּפִדּוֹ נִבְּחָה קִרְבָּם לִהְיוֹת כְּקִרְבַּתְּךָ וְנִרְגַם לְשׁוֹנֵם
חֲלָקֶיךָ: הַאֲשִׁימֵם: אֱלֹהִים יִפְלֹ מִמְּעֻזַּתְךָ בְּרַב
פְּשָׁעֵיהֶם הִרְחִיבֵנִי כִי מִדֹּד: וְשִׁמְלוּ כְלִידֹתֵי כֶךְ
לְעֹלָם וְרִנְנוּ וְתִסְבַּח עֲלֵימִי וְעֲלֵי כֶךְ אֱלֹהֵי שָׁמַיִם: כִּי
אַתָּה תִּבְרָךְ צְדִיק יְהוָה בְּצִוְיֵי הַצִּדִּיק הַשְׁמִרְנוּ:

לְמַעַן בְּנִינֹת עַל־הַשְׁמִיט מִמֶּדֶד לְדֹד: יְהוָה אֱלֹ
בְּאִפְסֵי תִכְתִּי וְאֵל בְּחִמְתְּךָ תִּסְרֵנִי: הֵנִי יְהוָה כִּי אִמְלֵךְ
אֵין רָפָאנִי יְהוָה כִּי וְכִהְיוּ עֲצָמִי: וְעַשִׂי נִבְחָה מֵאֵד
וְאֵת יְהוָה עֲרִמְתִּי: שׁוּבָה יְהוָה חֲלָצָה נַפְשִׁי הַשְׁמִרְנוּ
לְמִן חֲסִידֶיךָ: כִּי אֵין בְּכֹחַ וּבְכֹחַ בְּשָׁלוֹם כִּי יְהוָה לְךָ:
יִנְשָׁתִי בְּאִוְחֵי אֲשֶׁחָ כְּבֹל לִלְחָה מִסִּתִּי בְּדַמְשִׁי וְרָשִׁי
אִמְסָה: עֲשִׂיָה מִכֶּסֶם עֵץ עֲתִיקָה כְּבִדְרֹדִי: סוּר
מִמִּי כִלְפָּלִי אֵין בְּרִשְׁמֵי יְהוָה קוֹל בְּכִי: שִׁמְעֵה יְהוָה
תַּחֲנוּן יְהוָה תַּפְלִי יָקָח: יִבְשׁוּ וְיִהְיוּ מֵאֵד כְּלִידֵי
יִשְׁבוּ וְיִבְשׁוּ רֵנִי:

שִׁנּוּ לְדֹד אֲשֶׁר־רָר לִיהוָה עַל־דִּבְרֵי־בֹשׁ בְּדַמְשִׁי: א
יְהוָה אֱלֹהֵי כֶךְ חֲסִיתִי הַשְׁמִרְנוּ מִכְּלִידֵי וְהַשְׁלֵנוּ: 2
פְּרִמְרָךְ בְּאִוְחֵי נַפְשִׁי פִּרְק וְצִן מְצִיל: יְהוָה אֱלֹהֵי אִם־ 3
עֲשִׂיתִי וְאֵת אֲדִישִׁי־עִיל בְּכֶכֶף: יְהוָה אֱלֹהֵי שָׁמַיִם רַע 4
וְאִחְלָה צִדְרִי רָקִים: יְהוָה אֱלֹהֵי וְנָשִׁי וְנָשִׁי וְרָקִים 5
לְצִדִּיק וְכִבְדּוֹ וְלִפְנֵי וְשִׁפְסִי־סֶלָה: קוֹמָה יְהוָה וּבְאִפְסֵי 6
הַשָּׁמַיִם בְּעֶבְרוֹת צִדְרִי וְעִדָה אֱלִי מִשְׁפַּט צִדְקָה: וְעִדָה 7
לְאִמִּים תִּסְבַּח וְעִלָּה לְקִרְוֹם שׁוּבָה: יְהוָה יְהוָה לְדֹד וְנָשִׁי 8
שִׁמְעֵה יְהוָה בְּצִדְקִי וְכִתְמִי עִל: יִמְרָנָה רַע וְרִשְׁעֵיהֶם 9

פִּיחֵר מִיָּד אֵין דִּינֵנָה נַעֲרַעֲכִי־נִקְרִיט
וְנִעְנֵן מִינֵנָה פִּינֵדָה מֵאֵד פֶּאֶר מִיר גְּרָאד
דִּין וְנִעְנֵן: 10 וְנִאֲרִין עִם אֵין קִינֵנָה
רַעֲכִי־שִׁאֲפֵנָה־הִיט אֵין וְיִיעֵר מוֹיֵל וְיִיעֵר
אִינֵעִוְעִנֵנָם אֵין נֹדֶר פֶּאֶל־שְׁקִיטִי אֵין
אִפְעֵנָם קֶבֶר אֵין וְיִיעֵר הָאֵלֹ וְאִנֵּד וְיִיעֵר
צוֹנֵג רַעֲט בְּלִאֲטֵה חִנְיָפָה: 11 פֶּעֶר־מִילָב
וְיִיא אֵין נֵאֵט מֵאֵד וְיִיא פֶּאֶלֵעַן דֹּרְכֵךְ
וְיִיעֵר אִינֵנָה עֲצוֹת אִנֵּד וְנִעְנֵן וְיִיעֵר
פִּילֵעַ וְיִנֵּד פֶּעֶר־שְׁמוֹס וְיִיא וְנִאֲרִין וְיִיא
הַאֲבֵעַן קִעְנֵעַן דִּיר מוֹרֵר נַעֲוִעִעֵן:
12 אִבְעֵר אֵלֵעַ וְנֵאֵם בַּעֲשִׂיָעֵעַן וְיִיעֵר אֵין
דִּיר וְאֵלֵעַן וְיִיעֵר פֶּרִיָעֵעַן לְאִוְעַן וְיִיא אִוְיָה
עִבְרִי וְיִנֵנָה וְיִייל דוֹא בַּעֲשִׂיָעִטִּי וְיִיא
לְאִוְעַן וְיִיעֵר אִוְיָה דִּיא פֶּרִיָעֵעַן אֵין דִּיר
וְנֵאֵם לִיבֵעַן דִּין נֵאֵמֵעַן: 13 וְנִאֲרִין דוֹא
בַּעֲנִשְׁט דַּעַם צְדִיק אֵין הָאֵר דוֹא וְנִעְסֵט
אִיהֶם אֲרִמְרִינֵנָה מִיט וְנִאֲוִילֵנָה־פֶּאֶלֵעַן
אִוְיָ וְיִיא מִיט אֵין פֶּאֶנְצֵר:

תהלים ו

1 צו דַּעַם וְיִנֵנָה אִוְיָ בְּנִינֹת מִיט אִכְט
שְׁמִרְנֵנָם—אֵין נַעֲוֹנֵג פִּון דֹּד: 2 אֵין הָאֵר
שְׁמִרָאָה מִיָּד נִיט אֵין דִּין צֶאֱרָן אִנֵּד
אֵין דִּין גְּרִימְצָרֵן וְאִלְטֵט דוֹא מִיָּד אִוְיָ

נִיט שְׁמִרָאָה: 3 דַּעֲרַבָאָרִם דִּין אִיבֵעֵר
הִייל מִיָּד וְנִאֲרִין מִינֵנָה בִּינֵעֵר וְנִעְנֵן דַּעֲרַבָאָרִם: 4 אִנֵּד מִיין לִיבֵי אֵין (אִוְיָ)
וְעִהֵר דַּעֲרַבָאָרִם: אִבְעֵר דוֹא אֵין הָאֵר בִּין וְיִיא לֵאנֵג? 5 קַעֲהֵר דִּין אִוְיָ אֵין הָאֵר
אִנֵּד וְיִיא מְצִיל מִיין נַפְשִׁי הַעֲלָף מִיר וְנִעְנֵן דִּין חֶסֶד: 6 וְנִאֲרִין אֵין דַּעַם מוֹיֵט גַּעֲ
דַּעֲנָט מִעַן נִיט אֵין דִּיר אִנֵּד וְעִהֵר וְאֵל דִּין לִיבֵעַן אֵין דַּעַר גְּרִיבֵד? 7 אִוְיָ בִּין מִיר
וְנִעְנֵן מִיין וְיִפְעֵעַן דִּיא נֵאֵנְצֵעַ נֵאֵכֵט מֵאֵד אִוְיָ מִיין בַּעֲט שְׁוִימֵעַן אִוְיָ בַּעֲנֵעַן מִיין
בַּעֲט מִיט מִינֵנָה טַרְעֵרֵעַן: 8 מִינֵנָה אִוְיָעַן וְנִעְנֵן פֶּעֶר־שְׁמֵאִכֵט וְנִעְנֵן דַּעַם בַּעֲט וְנֵאֵם
אֵין פֶּעֶר־עֲלִשְׁטֵרט נַעֲוִאָרֵעַן וְנִעְנֵן אֵלֵעַ מִינֵנָה פִּינֵד: 9 קַעֲהֵרֵט אִפְסֵי פִון מִיר אִיֵּהֵר
אֵלֵעַ וְנֵאֵם טַהוֹט אִמְרַעֲכֵט וְנִאֲרִין דַּעַר הָאֵר הָאֵט נַעֲהֵרֵט דַּעַם קוֹל פִּון מִיין נַעֲוִיין:
10 דַּעַר הָאֵר הָאֵט נַעֲהֵרֵט מִינֵנָה תַּחֲנִיָה דַּעַר הָאֵר הָאֵט אִנֵּעֵנִימֵעַן מִיין נַעֲבַעֲט:
11 אֵלֵעַ מִינֵנָה פִּינֵד וְנִעְלֵעַן וְעִהֵר פֶּעֶר־שְׁעֵהִטֵט אִנֵּד דַּעֲרַבָאָרִם נַעֲרַעַן וְיִיא וְנִעְלֵעַן
וְיִיעֵר אִמְרַעֲהֵרֵעַן אִנֵּד אֵין אִיין (רַבֵּעַ) אִוְיָעִנְבִּלִיק פֶּעֶר־שְׁעֵהִטֵט נַעֲרַעַן:

תהלים ז

1 א שְׁנִין פִּון דֹּד וְנֵאֵם עַר הָאֵט נַעֲוִינֵנָה צו דַּעַם הָאֵר וְנִעְנֵן דִּיא וְאֵד פִּון בּוֹשׁ בִּין
יִמִּינִי: 2 אֵין הָאֵר מִיין נֵאֵט אֵין דִּיר בַּעֲשִׂיָעַן אִוְיָ מִיָּד הַעֲלָף מִיר פִּון אֵלֵעַ וְנֵאֵם נֵאֵמֵעַן
מִיָּד נֵאֵד אִנֵּד וְיִיא מִיָּד מְצִיל: 3 וְנִאֲרִין טֵאֵמֵר נִעֵט עַר מִיָּד פֶּעֶר־צוֹקֵעַן וְיִיא אֵין לִיבֵי
אִנֵּד מִיָּד צוֹרִיָשְׁטֵעַן וְנֵעַן קִינֵעֵר אִיז מִיָּד נִיט מְצִיל: 4 אֵין הָאֵר מִיין נֵאֵט וְנֵעַן אִוְיָ הָאֵב דַּעַם
דִּאִוְיָעַן נַעֲמָהֵן: אִוְיָ עִם אִיז פֶּעֶר־הַאֲנֵרֵעַן אִמְרַעֲכִי־נִקְרִיט אֵין מִינֵנָה הַעֲנֵד: 5 אִוְיָ
אִוְיָ הָאֵב שְׁלֵעֲכֵשֶׁם בַּעֲצָלֵט צו דַּעַם וְנֵאֵם הָאֵט מִיט מִיר שְׁלֹום נַעֲהָאֵט (וְיִיא) אִוְיָ
הָאֵב אִפִּילוֹ דַּעַם מְצִיל נַעֲוִינֵעַן וְנֵאֵם אִיז אִמְרַעֲכֵט מִיין פִּינֵד נַעֲוִינֵעַן: 6 אִוְיָ וְאֵל
דַּעַר פִּינֵד מִיין נַפְשִׁי נֵאֵכֵטֵעַן אִנֵּד דַּעֲרַבָאָרִם אִנֵּד לֵאז עַר מִיין לַעֲבֵעַן צו דַּעַר עַר
צוֹמְרַעֲטֵעַן אִנֵּד לֵאז עַר מִיין כְּבוֹד אֵין דַּעַם שְׁמוֹיֵב לַעֲנֵעַן סֶלָה: 7 שְׁטַעֲהֵר אִוְיָ אֵין הָאֵר
אֵין דִּין צֶאֱרָן דַּעֲרַעֲבֵי דִין וְנִעְנֵן דַּעַם גְּרִימְצָרֵן פִּון מִינֵנָה פִּינֵד אִנֵּד דַּעֲרַעֲטֵעַן דִּין
פֶּאֶר מִיר צוֹם מִשְׁפַּט וְנֵאֵם דוֹא הָאִכְט נַעֲבָאָטֵעַן: 8 אִוְיָ וְנִעְלֵעַן דִּין דִּיא עֲדָה פִּון דִּיא
פֶּעֶלְקֵר אֲרִמְרִינֵנָה אִנֵּד פִּון וְיִיעֵרֵעִינֵעַן וְאִלְטֵט דוֹא אִמְרַעֲהֵרֵעַן צוֹם הִימַעֲלֵ:
9 דַּעַר הָאֵר נִעֵט מִשְׁפַּטִּין דִּיא פֶּעֶלְקֵר מִשְׁפַּט מִיָּד אֵין הָאֵר נֵאֵד דִּינֵעַ נַעֲרַעֲכִי־נִקְרִיט אִנֵּד
נֵאֵד מִינֵנָה נֵאֵכֵטֵעַן וְנֵאֵם אִיז אֵין מִיר: 10 אִוְיָ לֵאז דַּעַךְ דַּעַם שְׁלֵעֲכֵטֵט פִּון דִּיא רַשְׁעִים

אויפהערען, אָבער לאַז דער צדיק אַ
בעשטאנד האָבען, וואָרין נאָט פֿרופּט דיא
הערצער אונד דיא נירען פֿון דיא צדיקים:
11 מינע בעשיצונג איז אויף נאָט, ער
העלפט דיא וואָס זענען אויפֿריכטיג אין
דעם האַרץ: 12 נאָט איז אַ גערעכטער
שופּט, אָבער ער איז ערנערליך (מיט דיא
רשעים) אלע מענ: 13 ווען ער וועט זיך
ניט אומקעהרען אזוי וועט ער זיין שווערד
שארפען, ער האט זיין פֿייל־בויגען אָנגע־
ברייט: 14 ער האט אויף פֿאר איהם
אָנגעברייט דיא פֿלים פֿון דעם טויט, ער
האט שוין צוגעברייט זיינע פֿיילען פֿאר
דיא נאָכקאָמער: 15 זעה, ער ווייטאָנט
אומקעכט, אונד איז טראַגעדיג מידיג־
קייט, אונד ער געווינט לינען: 16 ער
גרובט אויס אַ גרוב גאנץ טיף, אָבער ער
פאלט אליין אריין אנשטאט דעם פֿאר
וועמען זי איז געמאכט: 17 זיין אומגליק
קעהרט צוריק אויף זיין אייגענעם קאפּ,
אונד זיינע רויבערייא קומט אַרופֿ אויף
זיין קאפּשייטעל: 18 איך וויל דאנקען
דעם האַר נאָך זיינע גערעכטיגקייט, אונד
איך וועל זינגען צו דעם נאָמען פֿון דעם
האַר, דעם אייבערשטען:

11 ותבונן צדיק ובחן לבות וכליות אלהם צדיקי עמי
12 על־אלהם משיע ישר־לב: אלהם שופט צדיק
13 ואל זֶם בקליוֹם: אסלא שוב הרבו ילמוש קשתו
14 ירד ויבנוֹה: ולי הבן כל־יִמֵת חצי ללִקְחִים יַעֲלֶה:
15 הנה ותכל־אֶן ותרה עַל שַׁךְ: ביד גִּבְרָה
16 ותפִּירוּ חַל בִּשְׁחַת יַעֲלֶה: ישוב עַמּוֹ בראשו ועל־
17 קרקעו חֲסֹם יִרֵד: אודה יְהוָה בְּדַרְכּוֹ וְאֶמְדָּה שִׁמִּי
יְהוָה עֲלֵיוֹ:

ח

2 א למנצח על־גִּמְתִּים מִזְמֹר לְדָוִד: יְהוָה אֱלֹהֵי מִרְיָ
אֱדִיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־תִּהְיֶה יוֹדֶךָ עַל־הַשָּׁמַיִם:
3 מִפִּי עוֹלָמִים וְיוֹסִיפִי־סֶפֶד עַל לִמְעַן צִדְקֶךָ לְהַשְׁבִּית
4 אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם: כִּי־אַרְאֶה שִׁמְךָ מַשְׁכָּה אֲנִיבְרָךְ יְהוָה
5 וְיִזְכְּרֻם אֲשֶׁר כִּנְעַתָה: מִדְּאֻשׁ בִּיתוֹכְכֵנוּ וּבְדֹאֲרָם
6 כִּי תִפְקְדֵנוּ: וְתִפְסְדֵנוּ מִנֶּשֶׁת מִלֵּאֲהֵם וּבְכֹד וְהִרְרֵנוּ
7 תַּעֲשִׂדֵנוּ: תִּמְשִׁלֵנוּ בַּמָּוֶה יְהוָה כָּל שִׁחַת תִּהְרֵנוּ
8 וְיִלְוֵנוּ: צַהַר וְאַלְפִים כָּל־שָׁם בְּהִמּוֹת שִׁיךְ: צַהַר שָׁמַיִם
יִדְגֵנוּ בְּחֵם עֹבֵר אֲדֹתוֹת יָמִים: יְהוָה אֱלֹהֵי מִדְּבָרֶיךָ
שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ:

ט

2 א למנצח על־גִּמְתִּים לִבֵּן מִזְמֹר לְדָוִד: אודה יְהוָה בְּכָל־
3 לִבִּי אֲסַפְדָּה בְּלִפְאֻל־תּוֹדָה: אֲשַׁמְחָה וְאֶעֱלֶה בָךְ
4 אֲמַחֲדָה שִׁמְךָ עֲלֵיוֹ: בְּשׁוֹב אוֹיְבִי אֲחִיר וְיִשְׁלַח וְאֶבְרֵנוּ
5 הַמִּנְקָה: רִגְשִׁיתִי מִשְׁפָּט וְדִעַי יִשְׁכַּח לִכְלֹא שׁוֹפֵט
6 צִדִּיק: גִּצְרֵת גִּוִּים אֲבִדָה רֶשֶׁע שָׁמָּה מֵחַיִּת לַעֲלֹם וְעַד:
7 הַאֵוִיב וְתִמּוֹ תִּרְבּוֹת לִנְצַח וְעִירִים יִתְשַׁקֵּן אֲבִד וְכָרִם
8 תִּהְיֶה: יְהוָה לַעֲלֹם יִשֵּׁב כֹּהֵן לְמִשְׁפַּט כִּסֵּא: וְהוּא
יִשְׁפֹּט־הַכָּל בְּדִרְכּוֹ יְדֵן לְאֻמִּים בְּמִשְׁפָּרִים: וְהוּא יְהוָה

תהלים ח

1 צו דעם זינגער אויף גמית—א געזאנג פון דוד: 2 א יְהוָה, אונזער האר! וויא שטארק
איז דיין נאמען אויף דער גאנצער ערד, וואס דא האסט געגעבען זיינע שעהנקייט אויף
דעם הימעל: 3 פון דעם מויל פון קליינע קינדער אונד זינגענדיגע קינדער האסט דא גע־
גרינדעט לויב, פון וועגען זיינע בעליידיגער, צו צערשטערן דעם פיינד אונד דעם וואס
איז זיך נוקם: 4 ווען איך זעה אן זיינע הימעל, אונד דיא מעשים פון זיינע פינגער, דיא
לבה אונד דיא שטערן וואס דא האסט צוגערייטעט: 5 וואס איז דער מענטש דאס דא
זאלסט אן איהם געדענקען? אונד דער בן־אדם אז דא זאלסט איהם מאכען געפעלען?
6 אונד דא האסט איהם געמאכט א ביסעל נידריגער פון נאט, אונד מיט כבוד אונד מיט
שעהנקייט האסט דא איהם געקרוינט: 7 דא האסט איהם געמאכט געוועלטיגען איבער
דיא ווערק פון זיינע הענד, אלעס האסט דא געמאכט אונטערטעניג אונטער זיינע פיס:
8 אלע שאף אונד רינדער אונד אויף דיא בהמות פון דעם פעלד: 9 דיא פעגל פום הימעל,
אונד דיא פיש פון דעם ים, אונד דאס וואס פאָהרט איבער דורך דיא ימים: 10 א יְהוָה,
אונזער האר! וויא שטארק איז דיין נאמען אויף דער גאנצער ערד:

תהלים ט

1 צו דעם זינגער אויף מות לבן—א געזאנג פון דוד: 2 איך וועל דאנקען דעם האר מיט
מיין גאנצען הארץ, איך וועל דערצעהלען אלע זיינע וואונדער: 3 איך וועל מיך פרייען
אונד איך וועל זיין לוסטיג אין דיר, איך וועל זינגען צו דיין נאמען, א דא אייבערשטער:
4 ווען מינע פיינד וועלען הינטער זיך אומקעהרען אזוי וועלען זייא געשטרויבעלט אונד
פערלויזרען ווערען פאר דיין פנים: 5 ווארין דא האסט געטהון מיין משפט אונד מיין דין,
דא בויט געזעסען אויף דעם שטוהל, דא גערעכטער שופט: 6 דא האסט אָנגעשרינגען
גוים, אונד דא האסט פערטיליגט דעם רשע, דא האסט זייער נאמען אויסגעמעקט אויף
אימער אונד עביג: 7 דער פיינד איז פערלענט, דיא פערטויסטונגען זענען אויף עביג,
אונד דיא שטעט האסט דא אויסגעריסען, זייער געדעכטנים איז פון זיין פערלויזרען גע־
ווארען: 8 אָבער דער האר ויצט (אלס קעניג) אויף עביג, ער האט אָנגעברייט זיין שטוהל
צום משפט: 9 אונד ער וועט דיא וועלט משפטן מיט גערעכטיגקייט, ער וועט
דיא פערלענער דין זיין מיט רעכטפארטיגקייט: 10 אונד דער האר וועט זיין
א בעשיצונג

א בעשי צונג צו דעם פערשטויענעם, א
בעשי צונג אין דער צייט פון דער צרה:
11 אונד דיא וואס קענען דיין נאמען ווע-
לען וויער בשחון האבען אין דיר, ווארין
דוא וועסט נישט פערלאזען זאלכע וואס
פארשען דיר א האר: 12 זינט צו דעם
האר איהר וואס וואוינט אין ציון, אונד
דערצעהלט וויינע מעשים צווישען דיא
פעלקער: 13 ווארין דער וואס פארשט
דאס אונשוילדיגע בלוט וועט אן וויא גע-
דענקען, ער האט נישט פערנעסען דאס גע-
שרייא פון דיא דעמויטע: 14 לייט ווע-
ליגע מיך א האר, זעה אן מיין פיין דורך
מיינע פיין; דערנעב מיך פון דיא טויר-
רען פון דעם טויט: 15 פרי איך זאל דער-
צעהלען דיין גאנצען לויב אין דיא טוירען
פון דער טאכטער (אדער שטאט) ציון,
איך וועל מיך פרייען אין דיינער הילף:
16 דיא גוים זענען איינגעוונקען אין דיא
גרוב וואס וויא האבען געמאכט, אין דעם
דאזיגען נעץ וואס וויא האבען געהאלטען
זענען ווירע איינגענע פיס געחאפט געווא-
רען: 17 דער האר האט זיך געקאנט
געמאכט דאס ער מהוט רעכט, דורך דיא

למה ידנה תעמד בתחוק המלים לעתות בצרה: בנאות א
רשע ילקק עני ותפשו ונאמנות ונאשבו: כהלה א
רשע עלתחנות נפשו ובצע בלד נאן ודנה: ד
לנבה אפי בלדדש אין אלהים בלממותיו: חלה א
דדלו בללית מרס משפט מנגד בלצוריו יפח
בהם: אמר בלבו בלאמוט לדר דור אשר לא ברע: ו
אלה פירו מלא ומרמות ותד תחת לשוני עמל ואון:
ישב בקמארב תצלים במסתרים ירגני עניו לחלצה
יצפנו: יארב במסתור ופאריו בסבה יארב לחטפו עני
חטפו עני במשכו ברשותו: ודכה ישח ונפל בעצמיו
חלקאים: אמר בלבו שכח אל הסתור עניו בלדא
לנצח: קומה ידנה אל נשא דך אליחשכח עניום:
עלמה ונאן רשע ואלהים אמר בלבו לא תדרש:
ראתה בראתה ו עמל ונעם ו מביט לתת בלדך גלדך

ארבייט פון וויינע איינגענע הענד האט דער רשע געשטריקעלט, הניון, סלה: 18 דיא
רשעים וועלען זיך אומקעהרען צו דעם שאול, אונד אלע גוים וואס פערנעסען גאט:
19 ווארין ער וועט נישט אויף עביג פערנעסען דעם ארעמען, אונד דיא האפענונג פון דיא
עניים וועט נישט אויף עביג פערלוירען ווערען: 20 שטעה אויף, א האר! לאז זיך נישט דער
מעגל (רשע) אזוי שטארקען, לאזען דיא גוים פאר דיר געמשפט ווערען: 21 מהוא אויף
זיין א פורקט, לאזען דיא גוים דערקענען אז זיין זענען נאר מענשען, סלה:

תהלים י

1 פארנוואס שטעהסט דוא אזוי פון ווייטען, א האר? דוא געהאלטסט דיר אין דיא צייטען
פון דער צרה: 2 דער רשע אין וויינע גאנה נאנט נאך דעם ארעמען, לאזען זיין געהאפט
ווערען אין דיא ביזנע געדאנקען וואס זיין האבען אויסגעטראכט: 3 ווארין דער רשע גע-
ריהמט זיך איבער דיא לוקט פון זיין לייב, אונד דעם גייציגען בענשט ער, אבער דעם
האר דערצארנט ער: 4 דער רשע, וועגען דעם שטאלץ פון זיין פנים וויל נישט נאכפארשען,
גאט איז אויף נישט אין אלע וויינע געדאנקען: 5 וויינע וועגען בעגליקען אלע צייט, דיינע
משפטים זענען פאר איהם צו הויף, אונד וואס אנגעלאנגט אלע וויינע פיין, ער געט נאר
א בלאז אויף זיין: 6 ער זאגט אין זיין הארץ—איך וועל מיך נישט אויסגליטשען, פון דור
צו דור וועט עס מיר נישט זיין שלעכט: 7 זיין מויל וועט זיין פול מיט פלוך אונד פאלשקייט
אונד בעטריבערייא, אונטער וויינע צונג איז מידעגקייט אונד אומרעכט: 8 ער זיצט אין
דיא לויירונג פון דיא דערפער, אין דעם פערבארענעם הרגת ער דעם אומשוולדיגען, וויינע
אוינגען לוייען אויף דעם ארעמען: 9 ער לוייערט אים פערבארענעם אזוי וויא א לייב אין
זיין ביידעל, ער לוייערט אים דעם ארעמען צו חאפען, ער חאפט דעם ארעמען ווען ער
ציהט אויס זיין נעץ: 10 ער שטויסט זיך אונד בעגט זיך אנדער אז דער ארעמער זאל
פאלען דורך וויינע שטארקהייט: 11 ער טראכט זיך אין זיין הארץ אז גאט האט פערנעסען,
ער פערבארנט זיין פנים אז ער וועט עס קיינמאל נישט זעהען: 12 שטעה אויף
א האר! אונד העב אויף דיינע האנד, אונד פערנעס נישט אן דעם ארעמען:
13 פארנוואס דערצארנט דער רשע גאט? ער טראכט אין זיין הארץ אז דוא
וועסט עס נישט פארשען: 14 דוא האסט עס געזעהען—ווארין דוא זעהסט אן
דיא מידעגקייט אונד דעם צארן, פרי עס צו איבערנעבען אין דיינע האנד אריין,
דער

דער ארעמער פערלאזט זיך אויף דור,
דוא ביזט דאך געוועזען דער העלפער פון
דעם יתום: 15 צוברעך דאך דעם ארעם
פון דעם רשע, אונד ווענען דעם שלעכט-
טען פארש אויס וויינע שלעכטיגקייט ביז
עס וועט נישט מעהר געפונען ווערען:
16 דער האר וועט זיין דער מלך אויף
אימער אונד עבי, דיא גוים זענען פער-
טילקט פון זיין לאנד: 17 דוא האסט גע-
הערט דיא לוסט פון דיא ענינים, א האר!
דוא וועסט אויף אנברייטען ווייטער הארץ,
דוא וועסט עס פערנעמען מיט דייןע
אויגען: 18 צו משפטן דעם יתום אונד
דעם צושטויסענעם, דאס דער רשע זאל
נישט מעהר דערשרעקען דעם מענטש פון
דער ערד:

תהלים יא

1 צו דעם זינגער פון דוד. איך האב מיך
בעשיצט אין דעם האר, וויא אזוי זאגט
איהר צו מיינע זעלע—פליה אנועק אזוי
וויא א פויגעל צו דיא בערג: 2 ווארין
זעה, דיא רשעים האבען געשפאנט ווייט
בויען, זייא האבען שוין אנגעברייט ווייט
פיללען אויף דיא שטור צו שיקען אין דער
פינקטערנים אויף דעם וואס האט אן אויפריכטיג הארץ: 3 ווארין ווען דיא ברוינד-
פעסטען ווערען אפגעריסען, וואס קען דער צדיק טהון: 4 דער האר איז אין זיין
הייליגען טעמפלעל, דער האר האט זיין טראהן-שטול אין דעם הימלעל, אבער וויינע
אויגען זעהען דאך, וויינע ברעמען פרופען דיא מענטשען: 5 דער האר פרופט דעם
צדיק, אבער דער רשע אונד דעם וואס האט ליב רויבערייא דעם האט וויינע זעלע
פיינד: 6 ער מאכט רענענען אויף דיא רשעים פיינער אונד שוועבעל, אונד א הייסער
שטורמוינד איז דאס חלק פון ווייטער כוס: 7 ווארין דער גערעכטער האר האט ליב
גערעכטיגקייט, זיין פנים זעהט אן דיא אויפריכטיגע:

תהלים יב

1 צו דעם זינגער אויף שמינית, א געזאנג פון דוד: 2 העלף א האר! ווארין דער פראמער
(חסיד) איז פערשוואונדען, אונד דיא געטרייע פון דיא מענטשען פערנעהן: 3 זייא
רעדען אימליכער צו זיין חבר פאלשהייט, מיט גלאטע לעפעצן, מיט א צווייגללייא
הארץ רעדען זייא: 4 לאז דער האר פערשניידען אלע גלאטע לעפעצען, אונד דיא
צונג וואס רעט גרויסע זאכען: 5 דיא וואס זאגען, מיר וועלען זיך שטארקען דורך
אונזערע צינג, אונזערע לעפעצען זענען מיט אינס, ווער איז א האר איבער אינס?
6 פון ווענען דעם רויב פון דיא ארעמע, אונד פון ווענען דעם געשרייא פון דיא בער-
דארפטניגע וועל איך אצינד אויפשטעהן, זאגט דער האר, איך וועל איהם אין זיכער-
הייט זעצען קענען דעם וואס זייא אנבלאזען: 7 דיא ווערטער פון גאט זענען ריינע
ווערטער געלייטערט אזוי וויא וילבער וואס איז געשמאלצען אין דער ערד, וואס איז
געלייטערט זיבען מאל: 8 דוא א האר וועסט זייא בעהיטען, דוא וועסט זייא בעהאל-
טען פון דעם דאזיגען דור ביז אויף עבי: 9 דיא רשעים געהען ארום אונד ארום,
ווען דיא פערדארבענהייט דערהעבט זיך בייא דיא מענטשען:

תהלים יג

1 צו דעם זינגער—א געזאנג פון דוד: 2 ביז וויא לאנג וועסט דוא מיך פערנעסען א
האר! אויף עביג? ביז וויא לאנג וועסט דוא בעהאלטען דיין פנים פון מיר?

10 יעב חלבה ויתום אתה. ה'ית עור: שבר ורוע רשע
16 וילע תרושרשעו בליחמא: ויהי מלך עולם ועד
17 אבדו גוים מארצו: תאנת עניים שמעתי ויהי תכין לבם
18 תקשיב אונד: לשפט יתום ודך בלי יוסף עוד לערץ
אנש מדהארץ:

יא

א למנצח ללך ביהוה. חסיתי אך תאמרו לפני טוד
2 הרבם צפר: כי הנה הרשעים יורכסן קשת מעט חצם
3 עליהם לירות כמראפל לישירלב: כי השותות יורסון
4 צדיק מדהפעל: ויהי בלחבל קרשו ויהי בשמים
5 כסאו עניו ויהו עפעפו יבחו בגן אדם: ויהי צדיק
6 יבחו ורשע ואתה ה'מס שאתה נפשו: ימער עלרשעים
7 פחים אש ונפרית ורחו ולפפות מנת כוסם: קרצדיק
ויהי צדקות איהב ושר יהו פנימי:

יב

א למנצח עליהשמינית מומור ללך: השיעה ויהי קר
2 נמר חסד כי פסו אמונים מבני אדם: שוא יבדו
3 איש אתרדיו שפת חלקות בלב ולב יבדו: יבדו
4 ויהי כלשפתי חלקות לשון מדברת גדלות: אשר
5 אמרו ו לשלשנו נגבר שפתינו אתנו מ'אדן לט: משר
6 עניים מאנחת אביונים עתה אקום יאמר ויהי אשית מ'שע
7 יפת לו: אמרות ויהי אמרות מ'דיות כסף צדוק
8 בעליל לארץ מוקק שבועתים: אתה ויהי חשמים חצונו
9 מדהור ון לעולם: סביב רשעים יתהלכון כרם ולת
לבני אדם:

יג

א למנצח מומור ללך: עראנה ויהי תשכתי נצח ער

אֶל־הַסִּמְרָה אֶת־פִּנְקָה מִמֶּנִּי—עֲלֶיהָ אֵשֶׁת עֲלֹחַ בְּנִשְׁכִּי
וְעַן בְּלִבִּי יוֹמָם עֲלֶיהָ וְיוֹם אֲבִי עָלַי: הַבִּיטָה עָלַי
וְהִנֵּה אֲלֵיךְ הָאֵיכָה עֵינִי פָּאִדְעֵן הַמּוֹת: פְּרִאמֶר אֲבִי ה'
וְלִפְתִּי צִיר יִלְוֶה בִּי אֲמוֹת: וְאֵלִי בַּחֲסִדָּה בְּמִתְחִי יִגַּל
לִבִּי בִּשְׁעֶתָה אֲשֶׁרֶה לִּידֶיךָ בִּי נֶמֶל עָלַי:

ד
לִמְנַחַח לְדֹרֶךְ אֲמִר נֶמֶל בְּלִבִּי אֵין אֱלֹהִים הַשְׁחִיתוּ א'
הַתְּעִבוּ עָלַיִלָּה אֵין עֲשׂוֹדִיטוֹב: דְּהָה מִשְׁמַם הַשְׁקִנָּה
עַל־בְּנֵי־אָדָם לְרֹאחַ הַשֵּׁשׁ מִשְׁכִּיל דְּרֵשׁ אֶת־אֱלֹהִים: הִכָּל
כִּר יִתְּנוּ נֶאֱלָמוֹ אֵין עֲשׂוֹדִיטוֹב אֵין גַּם אֲחֵר: הִלָּה דְּעִי
כַּל־פֶּסֶל אֵין אֱלֹהִי עִמִּי אֲכַל־לֶחֶם יְהוָה לֹא כְרָאוֹ: שָׁמוּ ה'
פִּסְחוּ פִסַּח בְּרֵאשִׁיטוֹ בְּכּוֹר צִדִּיק: עֲצִיזֵנִי תְּבִישׁוּ בִי
יְהוָה מִחֲסִדּוֹ: מִיְּתוֹן מִצִּיּוֹן יִשְׁעֵת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹב יְהוָה
שָׁכִית עִמִּי וְלֹא יִעָקֵב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל:

טו
מוֹמִיד לְדֹרֶךְ יְהוָה מִיִּגְדֹּר בִּאֲהָלֶיךָ מִרְשָׁפִן בְּתֵר קִדְשֶׁךָ: א'
הוֹלֵךְ תָּמִים וּפְעַל צִדִּיק וְדֹכֵר אֲמַת בְּלִבִּי: לֹא־תִלְוֶה
עַל־לִשְׁתִּי לֹא־שָׁעָה לְרַעְיוֹן רָעָה וְתִרְפָּה לֹא־לִשְׁאָה עַל־
קִרְבִּי: בְּנוֹה בַּעֲלִיּוֹ וּמֵאֵם וְאֶת־רֵאָה יְהוָה וּכְכֹר נִשְׁכֶּה
לְהַרְעֹ וְלֹא יוֹר: כִּסְפִּי וְלֹא־תָנוּם בְּנִשְׁכֶּךָ וְשִׁחַר עַל־נֶפֶךְ לֹא־ה'
לָקַח עֲשֵׂה אֱלֹהִי לֹא יוֹמֵט לְעוֹלָם:

טז
מִכְתָּם לְדֹרֶךְ שְׁמַרְתִּי אֵל בִּי־חֲסִיטִי בָּרִי: אֲמַרְתִּי לְיְהוָה א'
אֲרֵנִי אֲתָה מִלִּבִּי בְּלִשְׁלֹף: לְקוֹדְשִׁים אֲשֶׁר־בְּרִאֲזֵי הַמָּה
וְאֶדְרִי בְּלִחְפָצֵיכֶם: וְכִי עֲצוּתָם אֲחֵר מִקְרֹה־בִלִּי
אֲפִיךְ נִסְכֵּיכֶם מִתָּם וּבְלִאֲשָׁא אֶת־שְׁמֹתָם עַל־שִׁפְתִּי:
יְהוָה מִתְּ חֲלֹן וְכִסִּי אֲתָה הוֹמִיד: נִדְרִי: חֲבִלָם נִפְלֹד ה'
לִי בְּנִעְמִים אֶת־תְּחִלַּת שְׁפָרָה עָלַי: אֲבָרֶךְ אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר ה'

וְיָ אֵלֶּע צוֹנָאמֶן אֲפִשְׁעֶקְה־ט וְיִיא וְעִנְעֵן שְׁלֵכֶכֶם גְּעוֹנָרֶעֶן, עֵם אִיז קוִינֶער וְנָאם מְהוּט
גוּטֶס, אוֹיף נִיט אִיזן אִינֶצִיגֶער: 4 הָאָבֶען וְיִיא עֵם דָּען נִיט גְּעוֹנָוֹקֶט, אֵלֶע וְנָאם מְהוּטֶען
אומֶרֶעכֶט? וְנָאם עֵסֶען אוֹיף מִיין פֹּאֶלֶק אַזוי וְיִיא מֶען עֵסֶט בְּרוּיט, דָּעם הָאָר הָאָבֶען וְיִיא
נִיט אַנגֶרופֶּען: 5 דָּארט הָאָבֶען וְיִיא א זַעהָר גְּרוּקֶע מוֹרָא גְּעֵהאט, וְנָארין גָּט אִיז אֵין
דָּעם דוֹר פֿון דָּעם צִדִּיק: 6 דִּיא עֵצָה פֿון דָּעם אָרעמֶען הָאט אִיהָר פֶּערשֶׁעקֶמט, אָבֶער
דָּער הָאָר אִיז וְיִין בַּעשִׁיפֶּער: 7 וְנָער וְנָאלט גְּעבֶען אַז דִּיא הִילֶף פֿאַר יִשְׂרָאֵל זָאל
קוּמֶען אִוִּים צִיּוֹן! וְנָען דָּער הָאָר וְנָעט צורִיק־בֶּרענגֶען דִּיא גְּעפֹאנגֶענֶשֶׁאפֶט פֿון וְיִין
פֹּאֶלֶק, וְנָעט יַעקֹב פֶּרע־הִלִּיף וְיִין, אונֶד יִשְׂרָאֵל וְנָעט וְיָ פֶּרִייעֶן:

תהלים טז

1 א גְּעֹאנֶג פֿון דוֹר—א הָאָר! וְנָער זָאל וְיָ אוֹיפ־האַלְטֶען אֵין דִּיען גְּעֵצֶלְטֶשֶׁן? וְנָער
זָאל וְנָאִינְעֶן אֵין דִּיען הִילִילֶען בֶּארֶג: 2 דָּער וְנָאם גְּעֵהט אַרוֹם מִיט אוֹיפ־רִיכְטִיגֶקײט אונֶד
מְהוּט גְּעֶרעכְטִיגֶקײט, אונֶד וְנָאם רַעט אֲמַת אֵין וְיִין הָאָרִין: 3 דָּער וְנָאם זָאגֶט נִיט רְכִילוֹת
מִיט וְיִינֶע צוּגֶג, אונֶד וְנָאם מְהוּט קִיין שְׁלֵעכְטֶעס צו וְיִין חֶבֶר, אונֶד וְנָאם מְרָאגֶט קִיין שׁוֹם
שָׁאנֶד אִיבֶער וְיִין פֶּרִינֶד: 4 אונֶד אֵין וְנָעמֶענס אוֹיבֶען דָּער פֶּער־אָקֶטֶטֶער אִיז פֶּער־מִי
אויסֶט, אָבֶער עַר הָאָלט בְּכַבּוֹד דִּיא וְנָאם הָאָבֶען מוֹרָא פֿאַר דָּעם הָאָר, עַר שׁוֹעֲרֶט אונֶד
מְהוּט וְיָ אֵלִיין שְׁלֵעכְט, אָבֶער עַר הָאָט קִיין חֲרָמָה: 5 אונֶד עַר הָאָט נִיט וְיִין גְּעֵלֶד אוֹיֶס־
גַּעלִיעֶן אוֹיף רְחוּם, אונֶד עַר הָאָט אוֹיף נִיט גְּעוֹמֶען קִיין שַׁחַד וְנָענֶען דָּעם אומֶי-
שׁוֹלֶדִינֶען, דָּער וְנָאם מְהוּט דִּיא דָּאִזִּנֶע זָאכֶען וְנָעט וְיָ קִינֶמָאל נִיט אוֹיס־גִּלְטֶשֶׁן:

תהלים טז

1 א לִיבִלִיכֶער גְּעֹאנֶג פֿון דוֹר, —הִיט מִיך א גָּט, וְנָארין אִיף בַּעשִׁיין מִיך אִין דִּיר: 2 דִּיא
(מִינֶע זַעלֶע) הָאָסט גְּעֹאנֶגט צו יְהוָה, דִּיא בִּיקֶט מִיין הָאָר, מִינֶע גוּטִיקײט לֹאגֶט נִיט צו
דִּיר: 3 צו דִּיא הִילִילֶע וְנָאם זַענֶען אוֹיף דָּער עֶרֶד, אונֶד צו דִּיא שְׁמָרְקֶע אָן וְנָעלֶכֶע אִיז
מִינֶע גֵאנְצֶע לֹקֶט: 4 לֹאזֶען וְיִירֶע מְרוֹיִדִיגֶקײטֶען פֶּער־מְעֶהֶרֶט וְנָערֶען וְנָאם אִיילֶען וְיָ נָאָף
אַנְדֶּערֶע (גְּעֶטֶער), אִיף וְנָעל נִיט נִיסֶען וְיִירֶע מְרוֹיִדִיגֶאפֶּשֶׁר פֿון בְּלוּט, אונֶד אִיף וְנָעל אִיף
נִיט אוֹיפֶנֶעמֶען וְיִירֶע גְּעמֶען אוֹיף מִינֶע לַעפֶּצֶען: 5 דָּער הָאָר אִיז דִּיא גָּב פֿון מִיין חֶלֶק,
אונֶד פֿון מִיין כּוֹם, דִּיא וְנָעסט מִיך דָּער־האַלְטֶען אֵין מִיין גוֹרֶל: 6 דִּיא שׁוּלֶען זַענֶען מִיר צוּגֶע-
פֹּאֶלֶען מִיט וְסִקִּיט, אִיף הָאָב אֲפִילוֹ א שִׁינֶע נְחִלָּה אוֹיף מִיר: 7 אִיף וְנָעל בַּענְשֶׁען דָּעם הָאָר

וְאֵם הָאֵם מִיר אֵינֶנּוּ (בּוֹטֵעַ) עֲצָה נֶעֱנֶעֱבֵעַן,
אֶפְיֹלָה בִּיָּא נֶאֱכַט אֲנִיִּם עֲרִיכְטֵעַן מִיךְ מִיִּר
נֶעֱנִיעַן: 8 אֵיךְ הָאֵב דָּעַם הָאֵל תִּמְיֵר פֶּאָר
מִיר, וְאֵרִין עַר אִיו בִּיָּא מִינֶע רַעֲכֻטֵּעַ
הָאֵנֵד אֲנִיךְ אֵיךְ וְעֵל מִיךְ נִיט אֲוִיסְגֶּלִיט־
שֵׁעַן: 9 דָּאָרֵם פֶּרִיט וִיךְ מִיִּן הָאֵרֶךְ,
אֲנִיךְ מִיִּן פֶּבֹּד אִיו פֶּרֶעֱהֶלִיךְ, אֲוִיךְ מִיִּן
פֶּלִיטֵשׁ וְעֵט רִוְהֵעַן אִין וִיכֶעֱרֵהִיטִּי:
10 וְאֵרִין דֹּא וְעֵטִט נִיט לֶאָזֶען מִיִּן נֶפֶשׁ
אִין דָּעַם שְׂאֹל, דֹּא וְעֵטִט נִיט צוֹנֶעֱבֵעַן
אִז דִּיִּן הִיִּלְיֶנֶר זָאל זֶעֱהֵעַן דִּיא פֶּע־
דָּאָרְבֵּעִנִים: 11 דֹּא וְעֵטִט מִיר לֶאָזֶען וִי־
סֵעַן דָּעַם וְעֵט פֹּון לֶעֱבֵעַן, פֶּאָר דִּיִּן פִּנִּים
אִיו זֶאטֹנֵג פֹּון פֶּרִיִד, אֲנִיךְ לִיבֶלִיקֶקִּישְׁעַן
זֶעֱנֵעַן אֵן דִּינֶע רַעֲכֻטֵּעַ הָאֵנֵד בִּיו אֲוִיךְ
עֶבִיב:

תהלים יח

1 א נֶעֱבֵעַט פֹּון דֹּד—הָעַר אַ הָאֵר דִּיא
נֶעֲרַעֲכֻטִּיקִישׁ, פֶּעֲרֶנֶם מִיִּן שְׂרִיעֵעַן
אֲנִיךְ מִיִּן נֶעֱבֵעַט וְאֵם אִיו נִיט מִיט פֶּאָל־
שֵׁעַ לֶעֱפֻעַעַן: 2 פֶּאָר דִּיר זָאל מִיִּן מֶשֶׁפֶּט
אֲרִיסְנֶעֱהֵן, דִּינֶע אֲוִינֶען זֶעֱהֵעַן דִּיא
רַעֲכֻטִּיִּיקִישׁ: 3 דֹּא הָאֵטִט נֶע־
פֶּרִיפֶט מִיִּן הָאֵרֶךְ, בִּיָּא נֶאֱכַט הָאֵטִט דֹּא

מִיךְ גֶּעֲלִיטֶשְׁר־אֶבֶר דֹּא הָאֵטִט גֶּאָרִיט נֶעֱפֹנֶעַן, מִיִּן טֶראַכְטֵעַן אִיו אִז אֵיךְ זָאל
נִיט עֹבֵר וִיִּן מִיט מִיִּן מוֹיִל: 4 אֶבֶר וְאֵם אֲנִיכְעֶלֶאָנֵט דִּיא מַעֲשִׂים פֹּון דִּיא מַעֲנִשְׁעַן
דִּוֶּךְ דָּעַם וְאֵרִט פֹּון דִּינֶע לֶעֱפֻעַעַן, אֵיךְ הָאֵב מִיךְ גֶּעֱהִיט פֹּון דָּעַם וְעֵט פֹּון דָּעַם
פֶּעֲרַבְרַעֲכֶער (רִוְיֶעֶר): 5 אֲנִיכְעֶרֶהֶאֱלֵט מִינֶע שְׂרִיט אִין דִּינֶע שְׁטֵעֵנֶעַן, פֶּרִי מִינֶע
טֶרִיט זָאלֶען וִיךְ נִיט אֲוִיסְגֶּלִיטֶשְׁעַן: 6 אֵיךְ רִוֶּה דִּיךְ אֵן, וְאֵרִין דֹּא וְעֵטִט מִיר עֲנִי־
פֶּעֶרֶן, אַ גָּאט גִּיגֵּ דִיִּן אֲוִיעַר צוֹ מִיר, אֲנִיךְ הָעַר מִינֶע וְעֶרֶטֶר: 7 גֶּעֻוִיִּיז דִּינֶע
וְאֲנִיכְעֶרֶלִיכֶע חֶסֶדִים, אַ דֹּא וְאֵם הֶעֱלֶפֶטִט דִּיא וְאֵם זִיכֶען גֶּעֲשִׁיצוֹנֵג אִין דִּינֶע
רַעֲכֻטֵּעַ הָאֵנֵד קֶעֱנֵעַן דִּיא (פִּינֶד) וְאֵם שְׁטֵעֵהָ אֲוִיךְ: 8 הִיט מִיךְ וִיָּא אִין אֲוִיג־אֶפֶסֶל,
אִין דָּעַם שְׂאטֵעַן פֹּון דִּינֶע פֶּלִיגֶעל זָאלֶטִט דֹּא מִיךְ גֶּעֲהֶאֱלֶטֶען: 9 פֶּאָר דִּיא דָּאֲוִינֶע
רֶשְׁעִים וְאֵם גֶּעֲרִוִיבֶען מִיךְ, מִינֶע פִּינֶד וְאֵם רִינֶגֶעלֵן מִיךְ אֲרִיסִים מִיִּן לֶעֱבֵעַן אֲנִיכְעַן
צוֹ נֶעֱמֵעַן: 10 וִיָּא זֶעֱנֵעַן אֲוִינֶען שְׂלֶאֱסֵעַן אִין וִייעַר אֲוִינֶען פֶּעַט, וִייעַר מוֹיִל רַעֲטִיט
גֶּאָה: 11 וִיָּא הָאָבֶען אֲנִיכְעַן אֲוִינֶען שְׂרִיט, וִיָּא הָאָבֶען וִייעַר אֲוִינֶען
גֶּעֲטֹהֵן אֲוִם וִיךְ אֲוִיסְצוֹשְׁפֶּרִיטֶשְׁעַן אֲוִיךְ דֶּער עֶרֶד: 12 אֲוִי וִיָּא אַ לִיב וְאֵם גֶּלֹסִט
צוֹ פֶּעֲרַצוֹקֶען, אֲנִיךְ אֲוִי וִיָּא אַ וִינֶגֶר לִיב וְאֵם לִוִיכֶרֶט אִין דָּעַם פֶּעֲרַבֶּאָרְבֶּער־
נֶעַם: 13 שְׁטֵעַה אֲוִיךְ אַ הָאֵר, שְׁטֵעַל דִּיךְ פֶּאָר וִיִּן פִּנִּים, מֶאָךְ אִיהֶם אֲנִיכְעַר
קִנִּיעַן, וִיָּא מִצִּיל מִיִּן נֶפֶשׁ פֹּון דָּעַם רֶשַׁע מִיט דִּיִּן שְׁוֹעֶרֶד: 14 (וִיָּא מִיךְ מִצִּיל)
פֹּון דִּיא מַעֲנִשְׁעַן מִיט דִּינֶעֶר הָאֵנֵד, אַ הָאֵר!—פֹּון דִּיא וְעֵלֶט־מַעֲנִשְׁעַן וְאֵם הָאָבֶען
וִייעַר חֶלֶק אִין דִּוִּיעַן לֶעֱבֵעַן, אֲנִיךְ וְאֵם מֶאָכֶט פֹּול וִייעַר בּוֹיךְ מִיט דִּיא
פֶּעֲרַבֶּאָרְבֶּענֶע זֶאכֶען, וִיָּא הָאָבֶען וִיךְ זֶאט גֶעֲמֶאכֶט מִיט קִינֶדֶר, אֲנִיךְ לֶאָזֶען אֲוִיעַר
וִייעַר פֶּעֲרַמֶּעֱנֵעַן צוֹ וִייעַר וִינֶגֶע קִינֶדֶר: 15 אֶבֶר אֵיךְ, אִין גֶּעֲרַעֲכֻטִּיקִישׁ וְעֵל
אֵיךְ אֲנִיכְעֵהֵעַן דִּיִּן פִּנִּים, אֵיךְ וְעֵל זֶאט וִיִּן וְעֵן אֵיךְ וְעֵל אֲוִיפֹתֶאכֶען אִין דִּינֶע
גֶּעֲשִׁמֶאֱלֵט:

תהלים יח

1 צוֹ דָּעַם גֶּעֲזֶאנֵג מִיִּסְטֶער—פֹּון דָּעַם קֶנֶעכֶט פֹּון דָּעַם הָאֵר—דֹּד,
וְאֵם הָאֵט גֶּעֲרַעֲט צוֹ דָּעַם הָאֵר דִּיא וְעֶרֶטֶר פֹּון דָּעַם דָּאֲוִינֶען גֶּעֲזֶאנֵג,
אֵן דָּעַם טָאָט וְעֵן דֶּער הָאֵר הָאֵט אִיהֶם מִצִּיל גֶּעֻוִּעֵנֶען אֲוִים דָּעַם הָאֵנֵד פֹּון אֶלֶע וִינֶע
פִּינֶד, אֲנִיךְ אֲוִים דֶּער הָאֵנֵד פֹּון שְׂאֹל: 2 אֲנִיךְ עַר הָאֵט גֶּעֲזֶאנֵג, דֶּער הָאֵר
אִיו מִיִּן פֶּעֶלֹ אֲנִיךְ מִינֶע פֶּעֲטֹנֵג, אֲנִיךְ עַר מֶאָכֶט מִיךְ אֲנִיכְעֵנֶען: 3 גָּאט
אִיו

8 וְעֵנִי אֶחֱלִילֹת יִסְרוֹנִי בְּלִיטִי: שְׁנֵי יָדַי לִגְדֵי תִמְיֵר
9 כִּי מִמֶּנִּי בִלְאִמִּט: לֵבִי וְעֵל כְּבוֹדִי אֶחֱ
יִבְשִׁי יִשְׁלֹן לְבִטִּחַ: כִּי וְלֹאֲנֶעֱבֵעַ נֶפֶשׁ לִשְׂאֹל לֹאֲ
11 תִתֵּן חֶסֶדִיךְ לְרִאֲוֹת שְׁחַת: תִּדְרִיעֵנִי אֶרֶח חֲסִים שְׂבֵעַ
שְׁמִיחֹת אֲתִפְּדֶךָ נִעְמוֹת בְּמִינֶךָ נֶעַח:

י

א תִּפְלֵה לִדְדִּי שְׁמִיעֵה דְוָה: זָרַק הַקְּשִׁיבָה רִוְהִי הָאֲנִיכָה
2 תִּפְלִי בְּלֹא שְׁפִי מִרְחַם: מִלִּפְנֵיךְ מִשְׁפָּטִי וְצִדִּיקֶךָ
3 תִּחְנוּקֵה מִיִּשְׁרָיִם: פִּתְחֵת לִבִּי וּפְתַח לִלְוֵה צִרְפְּתִי בִל־
4 תִּמְצֵא זִמְתִּי בְּלִיעֲבֻרֶיךָ: לִפְעֻלֹת אֲדָם בְּדִבְרֵי שְׁפִתֶיךָ
5 אִני שְׁמִרְתִּי אֲרִוֹת פִּרְיוֹ: תִּמְד אֲשִׁירִי בְּמַעֲלֹתֶיךָ בִל־
6 נִמְשֹׁ פִעִמִּי: אִני קִרְאֲתֶיךָ בִּרְחֻמֵּי אֵל הַטְּרֹאנֶה לִי
7 שְׁמַע אֲמִרְתִּי: תִּפְלֵה חֶסֶדֶךָ מוֹשִׁיעַ חֲסִים מִמַּתְקוֹמֵהֶם
8 מִינֶךָ: שְׁמָעִי כִּאֲשֶׁרֶן בְּתִיעֵן כֶּלֶל לִפְנֵיךְ חֲסִידֶיךָ:
9 מִפֵּי רֶשְׁעִים וּשְׁדֵי אִבִּי בּוֹשֵׁשׁ וְקוֹפֵי עֵל: חֲלָמִי
10 קִנְרִי פִימֹו דְבָרוֹ בְּנֹאחַ: אֲשִׁרְוֵה עֲתָה סִבְבוֹתֵי עֵינֶיךָ
12 לְשִׁיתֹ לְנוֹת בְּאֵרֶךְ: דִּמְיוֹ בְּאֶרֶץ וּבְסוֹף לִטְרַף וּבְכַפִּיר
13 יֵשֶׁב בְּמִסְתָּרֵהֶם: קוֹמֵה דְוָה קְרִימָה פִּינוֹ הַכְּרִיעִי פִלְטָה
14 נֶפֶשׁ מִדְּשֵׁ חֶרֶדֶךָ: מִמִּתִּים דְּדֵי וְדִוָּה מִמִּתִּים מִחֶלֶד
חֲלָקֵם בְּחִיטִּם וּפְעִילֶךָ תִּמְלֵא בְּמִטֵּם יִשְׂבֵּעִי בְּמִטֵּם וְהִנֵּחוּ
טו וְחֲסִים לְעוֹלָמֵהֶם: אִני בְּעֶדֶךָ אֲחִיכָה פִּנֶךָ אֲשִׁכְחֵה הַכְּרִיץ
תִּמְנִיעֶךָ:

יח

א לִמְנַח לִעֲבֹד דְוָה לִדְדִּי אֲשֶׁר דִּבֵּר וּלְדִוָּה אֲתִיכְבִּיר
הַשִּׁירָה הָזֹאת בְּיוֹם הַצִּלְהִיָּה אוֹתִי מִכַּף־כָּל־אִיבִיו
וּמִדֵּ שְׂאֹל:
2 וְאֵמֵר אֲרִימָה דְוָה חֲנוּךְ:

סלעי ומצודתי ומפלטי אלו צור אהסד
 בן מנע וקרו ישי משנבי
 אקרא יהוה ומדאיבי אנשע אפסני חבלר ה
 מות ונחלי בלעל ובעתונו
 שאל סבבני קדמוני מוקשי
 מות בצרלי אקרא יהוה
 אלבי אנשע ואל
 קולי אשועתי לפניו תבוא באוניו
 ותחלש הארץ ותחלש
 וידעו ותחלשו כי תרה לו
 עשן באפו ואש מפיו
 האכל גדלים בערו ממנו
 שמים ובר וערפל תחת
 רגליו וירכב על כרוב קנף
 על גפני צדו ישת חשך סתרו סביבותיו
 סבתו חשבתמים עבי שקקים
 גגתי עביו עברו מנה
 אש תרגם בשמים יהוה
 יפיו קלו קדר ונחל
 אש וישלח הציו נפיעם
 רב ודמים וראוי אפיו
 מים ונלו מוסדות חבל
 יהוה מושמט רוח אפד מערות
 יקחני אשני מקים רבים
 מאכיו עו ומשנאי בראמיו
 ממני וקדמוני ביום אירי
 יהוה למשען לי והיו
ויוציאי למרחב כ

איז מיין פעלז וואס איף בעשיין מיך
 אין איהם, ער איז מיין שילד אונד דאס
 הארן פון מיינע הילף, ער איז מיין
 אונטערלעהרער, אונד מיינע אנטלויפונג,
 ער איז מיין העלפער, דוא העלפטט מיר
 פון דיא רויבערס: 4 איף וועל דעם
 האר אנרופען וואס איז ווערט צו לוי-
 בען אונד איף וועל געהאלפען ווערען
 פון מיינע פיינד: 5 ווארין דיא ברע-
 כעניס פון דעם טויט האבען מיך
 ארומגערינגעלט, דיא שלעכטע חילול
 האבען מיך דערשראקען: 6 דיא חילול
 (אדער שטריק) פון שאול האבען מיך
 ארומגערינגעלט, דיא שטרויכלונג פון
 דעם טויט זענען מיר פארנעקומען:
 7 ווען עס איז מיר ענג געוועזען האב
 איף דעם האר אנגערופען אונד איף
 האב געבעטען צו מיין גאט, אונד ער
 האט געהערט מיין קול פון זיין היכל,
 אונד מיין געשריי איז געקומען אין

זיינע אויערען: 8 אונד דיא ערד האט זיך געשאקעלט אונד געציטערט, דיא
 גרונדפעסטען פון הימל האבען געציטערט אונד געשטורמט, ווייל ער איז צארגיג
 געוועזען: 9 א רויף איז ארויסגעגאנגען פון זיינע גאדלעכער, אונד א פייער פון
 זיין מויל האט פערברענט, קוילען האבען דאפון געברענט: 10 ער האט גענייגט
 דעם הימל אונד איז ארופגעקומען, אונד א געפעל איז געוועזען אונטער זיינע
 פיס: 11 ער האט גערישען אויף א פרוב אונד האט געשוועבט, אונד ער האט
 זיך געווינען אויף דיא פליגעל פון דעם ווינד: 12 אונד ער האט געמאכט דיא
 פינסטערניס אום איהם ארום צו ביידלעך (סופות), רעגען-וואסער אונד דיקע
 וואלקען: 13 פון דעם גלאנץ וואס איז קענען איהם געוועזען זענען פייערדיגע
 קוילען אנגעברענט געווארען: 14 דער האר האט געשטורמט פון דעם הימל,
 אונד דער אויבערשטער האט געגעבען זיין קול האבעל אונד פייריגע קוילען:
 15 ער האט אויסגעשיקט זיינע פייגען אונד ער האט זיין פערשפרייט, ער האט
 געלאזט בליצען אונד ער האט זיין פערטוומעלט: 16 אונד דיא טיפעניס פון
 דעם ים זענען געזעהען געווארען, דיא גרונדפעסטען פון דער וועלט זענען אנט-
 פלעקט געווארען, דורך דעם אנשרייען פון דעם האר וועגען זיין שטארקען צארן:
 17 ער האט געשיקט פון דער הייף (הימעל), אונד ער האט מיך גענומען, ער
 האט מיך ארויסגעצויגען פון פילע וואסער: 18 ער האט מיך מציל געוועזען פון
 מיינע שטארקע פיינד, פון מיינע שונאים וואס זענען שטארקער פון מיר: 19 זיין
 זענען מיר צופארנעקומען אין דעם טאג פון בראף, אבער דער האר איז געוועזען
 מיינע אונטערלעהרונג: 20 אונד ער האט מיך ארויסגעבראכט אין א ברייטען ארט,

ער האט מיך ארויסגעצויגען, ווייל ער
 האט לוקט אן מיר: 21 גאט האט מיך
 בעלונט נאך מייע גערעכטיגקייט, נאך
 דיא ריינהייט פון מייע הענד האט ער
 צו מיר אומגעקערט: 22 ווארין איך
 האב געהיט דיא וועגען פון דעם האר,
 אונד איך בין נישט מיט שלעכטיגקייט
 אפגעטרעטען פון מיין גאט: 23 ווארין
 אלע זיינע משפטים זענען פאר מיר,
 אונד זיינע געזעץ האב איך נישט אפ-
 געהויבן פון פאר מיר: 24 אונד איך
 בין אויך געוועזען גאנץ (אויפריכטיג)
 פאר איהם, אונד איך האב מיך געהיט
 פון מייע זינד: 25 אונד דער האר
 האט מיר אומגעקערט נאך מייע גע-
 רעכטיגקייט, נאך מייע ריינהייט אין
 זיינע אויגען: 26 מיט דעם געדרייען
 (חסיד) וועסט דוא טהון חסד, אונד מיט
 דעם אויפריכטיגען מאן האסט דוא דיך
 אויפריכטיג געוויזען: 27 מיט דעם
 ריינעם וועסט דוא דיך אין ריינהייט געוויזען, אבער מיט דעם פערקרימשען
 וועסט דוא דיך אויך געוויזען אלס ווידערשטרייטער: 28 אונד דעם ארעמען
 פאלק וועסט דוא העלפען, אבער דיינע אויגען זענען איבער דיא הויכמיטיגען,
 אז דוא זאלסט זייא נידעריג מאכען: 29 ווארין דורך דיר קען איך לויפען
 קענען א חיל, אונד דורך מיין גאט קען איך איבער א מויער שפרינגען:
 31 אבער וואס גאט אנגעטרעפט, זיין וועג איז גאנץ (פאלקאמען), דאס
 ווארט פון דעם האר איז געלייטערט, ער איז א געשיצונג צו אלע וואס פער-
 טרויען אין איהם: 32 ווארין ווער איז גאט חזק דער האר? אונד ווער איז א
 פעלד חזק אונזער גאט? 33 גאט איז מייע שטארקהייט אונד קראפט, אונד ער
 מאכט מיין וועג גאנץ פאלקאמען: 34 ער האט געמאכט גראד מייע פיס וויא
 דיא פיס פון א הינדיין, אונד אויף מייע הויכע ערטער האט ער מיך געשטעלט:
 35 ער לערנט מייע הענד מלחמה צו האלטען, אונד מייע ארעםס בייגען א
 קופערנעם בויגען: 36 אונד דוא האסט מיר געגעבען דאס שילד (פאנצער) פון
 דיינע הילף, אונד דיינע דעמיטיגקייט האט מיך גרויס געמאכט: 37 דוא האסט
 דערגרייטערט מייע טריט הינטער מיר, אונד מייע קנעכעל האבען זיך נישט
 אויסגעגליטשט: 38 איך האב נאכגעיאגט מייע פיינד אונד האב זייא פערטיליגט,
 אונד בין נישט צוריקגעקומען ביז איך האב פון זייא אן ענד געמאכט: 39 איך
 וועל זייא פערוואנדען אז זייא וועלען נישט קענען אויפשטעהן, זייא זענען
 געפאלען אונטער מייע פיס: 40 אונד דוא האסט מיך אנגענארטעלט
 מיט קראפט צו דער מלחמה, דוא האסט אונטערטעניג געמאכט דיא
 וואס זענען אונטער מיר אויפגעשטאנען: 41 דוא האסט מיר אויך געגעבען

42 יִשְׁעוֹ וְאִשְׁתּוֹ אֶמְצִיחֶם: וְאִשְׁתּוֹ אֶמְצִיחֶם
 43 כְּמִטָּה וְאִשְׁתּוֹ אֶמְצִיחֶם: וְאִשְׁתּוֹ אֶמְצִיחֶם
 44 תַּפְלִטִּי מִכָּבֶד: וְאִשְׁתּוֹ אֶמְצִיחֶם: וְאִשְׁתּוֹ אֶמְצִיחֶם
 45 עִם תְּשִׁימֵנִי לְרֹאשׁ גִּזְרֵם: וְאִשְׁתּוֹ אֶמְצִיחֶם: וְאִשְׁתּוֹ אֶמְצִיחֶם
 46 לֹא אֶדְלִי עֲבָדָיו: וְאִשְׁתּוֹ אֶמְצִיחֶם: וְאִשְׁתּוֹ אֶמְצִיחֶם
 47 גִּבְרִי יִבְלֶה וְחֲדָנוּ מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם: וְאִשְׁתּוֹ אֶמְצִיחֶם: וְאִשְׁתּוֹ אֶמְצִיחֶם
 48 צִירִי וְיִרְוֶם אֶלְוִי יִשְׁעִי: וְאִשְׁתּוֹ אֶמְצִיחֶם: וְאִשְׁתּוֹ אֶמְצִיחֶם
 49 הִשְׁתַּן נִקְמָתִי לִי: וְאִשְׁתּוֹ אֶמְצִיחֶם: וְאִשְׁתּוֹ אֶמְצִיחֶם
 50 תַּחֲשִׁי: מִפְּלִי מֵאֵיכָּה אֶחַ מִדְּקָמִי תְרוֹמְמֵנִי מֵאִשׁ: וְאִשְׁתּוֹ אֶמְצִיחֶם: וְאִשְׁתּוֹ אֶמְצִיחֶם
 51 הָקֵם תַּחֲלִינִי: וְלִשְׁמֹךְ אֶמְצִיחֶם: וְאִשְׁתּוֹ אֶמְצִיחֶם: וְאִשְׁתּוֹ אֶמְצִיחֶם
 52 הִרְדֵּה: וְלִשְׁמֹךְ אֶמְצִיחֶם: וְאִשְׁתּוֹ אֶמְצִיחֶם: וְאִשְׁתּוֹ אֶמְצִיחֶם
 53 יִשְׁעוֹת מִלְכִּי: וְעִשָּׂה חֶסֶד: וְאִשְׁתּוֹ אֶמְצִיחֶם: וְאִשְׁתּוֹ אֶמְצִיחֶם
 54 לְמִשְׁחִיו: לְדֹר וּלְדֹרֹתוֹ: וְאִשְׁתּוֹ אֶמְצִיחֶם: וְאִשְׁתּוֹ אֶמְצִיחֶם

יט
 2 לְמַעַן מוֹדֵר לְדֹר: הַשְׁמִים מִסְפָּרִים כְּבוֹד־אֱלֹהִים
 3 וְעִשָּׂה יְהוָה מִדֵּר הַרְקִיעַ: יוֹם לַיּוֹם יִבְעֵי אִמֶּר וְלֵילָה
 4 לְלֵילָה וְיִחַדְדֶּנָּה: אֵין אִמֶּר וְאֵין דְּבָרִים כָּלִי נִשְׁמַע
 5 קוֹלִם: בְּכָל־הָאָרֶץ וְאֵין אִמֶּר וְיִבְעֵי חֶבֶל מִלֵּתִם לְשִׁמְשׁ
 6 שֶׁם אֶחָד בָּהֶם: וְהוּא בָּהֶם יֵאָד מִחֲשַׁתִּי יִשְׁעֵי כְבוֹד
 7 לְרוּחַ אֲרָח: מִקְדֵּה הַשְּׁמַיִם וּמִצְאֵי וְחֻקֵּיהֶם עַל־יְשׁוּעָתָם
 8 וְאֵין נִסְתָּר מִתַּחַת: תּוֹרַת יְהוָה חֲמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ
 9 עֲדוּת יְהוָה נֶאֱמָר מִחֲבִיבֵי פֶתִי: פִּלְדֵּי יְהוָה יִשְׁרֹם
 10 מִשְׁמֹחֵלֶם מִצֵּד יְהוָה בְּרַח מֵאֵרֶת עֵינַיִם: רֵצָה יְהוָה
 11 מִדִּוְרֵה עֲמִידָה לְעַד מִשְׁפָּטֵיהֶם אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 12 הַנִּחְמָדִים מִזֶּבֶד וּמִפְּנֵי רַב וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וְנֶפֶת צִיפִּים:

48 עַד
 49 אִי דַּעַר נָאִם וְנָאִם נֶעַם נִקְמֹת צוּ מִיר. אִוְנָד עַר מֵאִכְט פֶּעֶלְקֶר צוּ מִיר אִוְנָטֶרְשֶׁעִנִּי:
 49 אִוְנָד עַר צִיחֵט מִיךְ אַרְוִים פֿון מִינֶע פֿינֶד, אִוְנָד אִיבֶער דִּיא וְנָאִם שְׁטֶעֱהֶען אִוְיֶה
 קֶענֶען מִיר הָאָסִט דִּיא מִיךְ דַּעַרְהוּיבֶען; דִּיא הָאָסִט מִיךְ מִצִּיל גַּעוּעוּעֶען פֿון דַּעַם
 רִויבֶערִישֶׁען מֵאָן: 50 דַּאָרִיבֶער וועל אִיךְ דִּיךְ לִויבֶען, אָ הָאָר, אִוְנָטֶער דִּיא גִזְרֵם,
 אִוְנָד אִיךְ וועל זִיגֶען צו דִּיין נָאָמֶען: 51 עַר מֵאִכְט גִּרְוִים דִּיא הִילַף פֿון זִיין מִלְּךְ,
 אִוְנָד עַר טֶהוּט חֶסֶד צו זִיין גַּעוּאָלְבֶּטֶען, צו דִּוד אִוְנָד צו זִיין וְנָאָמֶען בִּיז אִוְיֶה עֵבִיג:

תהלים יט

1 צו דַּעַם זִיגֶער—א גַּעוּאָנָג פֿון דִּוד: 2 דִּיא הִימֶעל דַּעַרְצֶעֱהֶלֶען דַּעַם גָּבוֹד פֿון
 נָאִם, אִוְנָד דִּיא מַעֲשִׂים פֿון זִינֶע הַעֲנָד וְנָאָמֶען אָן דִּיא אִוְיֶה גִרְוִיטִיג (רִקִּיעַ): 3 אִיין
 טָאָג וְנָאָמֶען אָן דִּיא רַעַד צו דַּעַם אַנְדֶּערן טָאָג, אִוְנָד אִינֶע נֵאכֵט וְנָאָמֶען אָן דִּיא וְיִסְעֶנֶד
 שְׁאָפֶט צו דִּיא אַנְדֶּערֶע נֵאכֵט: 4 עַם אִיז נִיט פֶּער־הַאָנְדֶּען אָ וְנָאָרְט, אִוְנָד קִינֶע
 ווערשטֶער וְנָאִם מֵעַן הַעֲרֵט נִיט זִינֶער קוֹל: 5 זִינֶער שְׁנוֹר אִיז אַרְוִיסֶעֱגֵאָנְגֶּען אִין דַּעַר
 נֵאנְצֶער וועלט, אִוְנָד זִינֶער וְנָאָרְט בִּיז צוּם עַק פֿון דַּעַר וועלט; אִין זִינֶע הָאָט עַר
 גַּעמֵאכֵט אָ גַּעצֶעלט פֿאַר דַּעַר זוּן: 6 אִוְנָד עַר אִיז וְנָאִם אָ חֶתֶן וְנָאִם גַּעֲהֵט אַרְוִים פֿון
 זִינֶע חוֹפֶה, עַר פֿרִינֶעט זִיךְ וְנָאִם אָ שְׁטאַרְקֶער צו לִויפֶּען דַּעַם וועג: 7 זִיין אַרְוִיסֶד
 גַּעֲהֵן אִיז פֿון דַּעַם עַק הִימֶעל, אִוְנָד זִיין אַרְוִיסֶעֱגֵאָנְגֶּען בִּיז צוּם אַנְדֶּערן עַק, אִוְנָד עַם
 אִיז גִּרְוִיט פֶּער־בֵּאָרְגֶּען פֿאַר זִינֶע הִיךְ: 8 דִּיא תּוֹרָה פֿון דַּעַם הָאָר אִיז גִּרְוִיט, אִוְנָד
 גַּעֲהֶערֶט דִּיא נֶשְׁמָה; דָּאָס עֲדוּת פֿון דַּעַם הָאָר אִיז גַּעגֶלוּיבֶט, זִיא מֵאִכְט קֶלֶב דַּעַם
 נֵאָר: 9 דִּיא גַּעפֶּעֱהֶלֶע פֿון דַּעַם הָאָר זַענֶען אִוְיֶה רִיבֶעֱטִיג, דַּעַר־פֿרִינֶען דָּאָס הָאָרִיךְ, דִּיא
 מִצֹּת פֿון דַּעַם הָאָר זַענֶען לִויטֶער, זִינֶע דַּעַר־לִיכֶטֶען דִּיא אִוְיֶען: 10 דִּיא פֿורֶכֶט
 פֿון דַּעַם הָאָר אִיז רִיין אִוְנָד גַּעשְׁטֶעהט אִוְיֶה עֵבִיג; דִּיא מִשְׁפָּטִים פֿון דַּעַם הָאָר זַענֶען
 אֶמֶת, אִוְנָד מִיט אַנְאָנְדֶּער גַּערֶעכֶט: 11 זִינֶע זַענֶען מַעֲהָר גִּלְוִיסִיג פֿון גֵּאָלֶה,
 אִוְנָד פִּיל גַּעסֶער וְנָאִם פֿינֶגֶאָלֶה, אִוְנָד זִיכֶער וְנָאִם הָאָנִיג אִוְנָד טִרִפֶּה־הָאָנִיג:

12 דודך ויזיא איז אויף דיין קנעכט גע-
ווארענט, אונד ווער עס טהוט ויזיא היטען
האט א גרויסען שוכר: 13 ווער מערקט
זיינע אייגענע פעהלער? רייניגע מיך פון
דיא פערבארענע פעהלער: 14 האלט
אויף צוריק דיין קנעכט פון דיא זינד וואס
איף האב געטהון במזיד, לאזען ויזיא נישט
איבער מיר געוועלטיגען, דענסמאל וועל
איך זיין גאנץ, אונד איך וועל זיין ריין פון
גרויסער זינד: 15 לאזען דיא ווערשער
פון מיין מויל אונד דאס טראכטען פון מיין
הארץ זיין וואוילגעפעליג פאר דיר, א האר
מיין שטארקער פעלז אונד מיין דער-
לעזער:

תהלים כ

1 צו דעם זינגער—א געזאנג פון דוד:
2 דער האר זאל דיר ענטפערן אין דעם טאג
פון א צרה, דער נאמען פון דעם נאם פון
נעקב זאל דיר שטארקען: 3 ער זאל דיר
שיקען דייע הילף פון זיין הייליגען היכל,
אונד אויס ציון זאל ער דיר אונטער-
לעהנען: 4 ער זאל געדענקען אלע דייע
מנחות, אונד דייע פעטע עלות, סלה:
5 ער זאל דיר געבען אזוי וויא דיין הארץ
פערלאנגט, אונד ער זאל דערפילען אלע דייע עצות:
6 מיר וועלען זינגען אין דייע
הילף, אונד אין דעם נאמען פון אונזער נאם וועלען מיר
אויפהעבען דעם פאהן; דער האר
זאל דערפילען אלע דייע פערלאנגען: 7 א צונד וויס
איך אז דער האר העלפט זיין גע-
וואלפטען, ער וועט איהם ענטפערן פון זיין
הייליגען הימעל, מיט דיא שטארקהייט פון
דער הילף פון זיינע רעכטע האנד: 8 מאנכע
פערטרויען אין רייטענען, אונד מאנכע אין
פערד, אבער מיר וועלען נור געדענקען דעם
נאמען פון דעם האר אונזער נאם: 9 ויזיא קני-
ען אנדער אונד פאלען, אבער מיר שטעהען אויף
אונד געשטעהען מיט אויפריכטיגקייט:
10 העלף, א האר, לאז אונס דער מלך ענטפערן
אן דעם טאג ווען מיר רופען איהם אן:

תהלים כא

1 צו דעם זינגער—א געזאנג פון דוד: 2 א האר,
אין דייע שטארקהייט פרייעט זיך דער
מלך; אונד אין דייע הילף ויזיא ווער טהוט ער
זיך פרייען: 3 דוא האסט צו איהם געגע-
בען דאס גלוסטען פון זיין הארץ, אונד דוא
האסט נישט פערמישען דאס געבעט פון זיינע
לעפצען. סלה: 4 ווארין דוא האסט איהם
געפערדערט מיט גוטע ברכות, דוא האסט גע-
טהון אויף זיין קאפ א קרוין פון ריין גאלד:
5 ער האט פון דיר געבעטען לעבען, אונד דוא
האסט איהם געגעבען, אפילו פערלענגערטע
(נאהרע) טעג אויף אימער אונד ציביג: 6 זיין
פבד איז גרויס אין דייע הילף, דוא האסט
אויף איהם געטהון לויבונג אונד שענהייט:
7 ווארין דוא האסט איהם אויף ציביג געבענשט;
דוא דערפרייעסט איהם מיט דער שמחה
פון דיין פנים: 8 ווארין דער מלך האט א
בשחן אין דעם האר, אונד דודך דעם קסד פון
דעם אייבערשטען וועט ער זיך נישט אויסגליטשען:
9 דייע האנד וועט אויסגעפינען אלע
דייע פינד, דייע רעכטע האנד וועט אויסגעפינען
דיא וואס האסען דיר: 10 דוא וועסט
זיין מאכען אזוי וויא א פייעריגען אויבען
אין דער צייט פון דיין צארן, דער האר וועט
זיין פערשלינגען מיט זיין גרימציארן, אונד א
פייער וועט זיין פערברענען: 11 ויירע
פרוקט וועסט דוא פערשלינגען פון דער ערד,
אונד וייער זאמען (קנידער) פון דיא מענשען:
12 ווארין זיין האבען קענען דיר גענייגט
אונד געטראכט שלעכטעס וואס זיין האבען
עס נישט געקאנט טהון: 13 ווארין דוא וועסט
זיין מאכען צו א ציעל, ווען דוא וועסט
צוברייטען דייע שטריק אויף וייער פנים:
14 דערהעב דיר א האר אין דייע שטארק-
הייט, אזוי וועלען מיר זינגען אונד לויבען
דייע גבורות:

12 נסתרך ותר בהם בשמים עקב רב: שזואת מרבין
13 מעטרתו נתי: גם מוריס: השך עבדך אלמשלדכי
14 אז אתם ונקתי מפשע רב: דוד לרצון ואמרפי והגלן
לבי לפנד דודא צירי ונאל:

כ

2 א למנצח מומר לדוד: יעקב דודא בזם צרה לשבך שם
3 אלו יעקב: ישלח עורך מקדש ומעין יעקב: זכר
4 כל מנחתך וזולתך וישנודסלה: יתקף כלבדך וכל
5 צפתך ומלא: נרננה בישועתך ובשםאלתך נגל
7 ומלא דודא כלמשאלותיך: עתה ועתה כי הישע: דודא
8 משדודו עתה משמי קדשו בנכרות ישע ומי: אלה
9 ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשםדודא אלתי נכרי:
10 מה קרע ונפלו ואנחנו קמו ונתעמד: דודא וישעיה
המלך יענע ביוםקראנו:

כא

2 א למנצח מומר לדוד: דודא בעז שםדודא ובישועתך
3 מה יליל מאד: תאנת לבו נתתה לו וארשת שפתיו כל
4 נעתה סלה: כרתקדמי ברכות טוב תשית לראשו
5 ה עשרת פו: חים: שאל ממך נתתה לו אוד ימים עולם
6 ועד: גדול כבודו בישועתך דוד ודוד תשנה עליו: קר
8 חשיתיו ברכות לעד תחדו בשמחה אידעך: קר
9 המלך בשם בידה ובהסד עליו בלומט: חמצאך
10 לכלאבך ימך חמצא שואך: חשחמו: כחנור אש
11 לעת פנה דודא באפו יכלעם ותאכלם אש: פרמו מארץ
12 תאבד וורעם מבני אדם: קרנו עלך רעה חשכו מומה
13 בליבדו: כי חשחמו עקם במיתרך חכנו כל פניהם:
14 ומה דודא בעז נשירה ונפירה גבורתך:

כב

כב

לִמְנַח עַל־אֶלֶת הַשֶּׁחַד מִמּוֹד לְחָד: אֵלֵי אֵלֵי לִמָּה? א
 עֹבְדֵי לְחֹם מִשְׁוֹעֵי דִבְרֵי שִׁאֲנִי: אֵלֵי אֶקְרָא יָקֻם? ב
 וְלֹא תִשָּׁעַן וְלֹלֶלֶה וּלְאֶדְמָה לִי: וְאַתָּה קְרוֹשׁ יֵשֶׁב? ג
 תִּהְיוּ לִי יִשְׂרָאֵל: בְּךָ בִּשְׁמִי אֲבִיתִי בְּשִׁמְךָ וְתִפְלַסְמוּ: ד
 אֵלֶיךָ וְשָׁמוּ וְנִמְלִטוּ בְּךָ בְּשִׁמְךָ וּלְאֶבְשׁוּ: וְאַנְכִי תִחַלֶּעַת? ה
 וּלְאִישׁ חֶרֶפֶת אֶדָּם וּבְוֶדְעָם: כִּלְדֵּי־רָא יִלְעָל? ו
 יִפְסִידוּ בְּשִׁפָּה יִנְעוּ רֹאשׁ: כָּל אֶלְדֵּיהֶם יִפְלַסְמוּ וְיִצְלוּ? ז
 כִּי תִפֶּן בּוֹ: כִּי־תִקֶּה נְתִי מִבֶּטֶן מִבְּטִחוֹ עַל־שֵׁד אֲמִי: ח
 עֲלִידִי הוֹשַׁלְתִּי מִיָּמִים מִבֶּטֶן אֲמִי אֵלֵי אֶתָּה: אֶל־תִּתְּחַן? ט
 בְּמִי כִי־צָרָה קָרוֹבָה כִּי אֵין עֲזָר: בְּכַבְדִּי פָרִים רִבִּים? י
 אֲבִירִי בִשֵּׁן כְּתֻרֹנִי: פָּצוּ עָלַי פִּתְּחֵם אֶרֶץ כְּרָף וְשֹׁאֵן: יא
 כַּמִּים וּשְׁפָכְתִּי וְתִתְּפִידוּ כִלְעֻמּוֹתֵי הַיָּם לִבִּי בְּדִיגָן? יב
 וְלִמֵּם בְּתֹדֶם מִשִּׁי: יָבֵשׁ כִּתְּרִשׁ! כֹּחִי וְלִשְׁוִי מִדְּבַר מִלְּקָתִי? יג
 וְלַעֲפִרְמֹת תִּשְׁפָּתֵנִי: כִּי־סִבְכְּבוּיִי בְּלָבִים עֲדַת מִלְּקָתִי? יד
 הַקּוֹפִי כְּאִדִּי יָדִי וְיִזְוִלִי: אֲסַפֵּר כִלְעֻמּוֹתֵי הַמָּה יִבְשׁוּ? יו
 וְדֹאֲרִי: תִּחַלְקִי בְּיָדִי לִתָּם וְעַל־לִבִּישִׁי יִפְלוּ נִזְרֵי: יז
 וְאַתָּה יְהוָה אֶל־תִּתְּחַן אֱלֹהִי לְעֹרְתִי חוֹשֶׁה: הַצִּלָּה? יח
 מִתִּרֵּב נִפְשִׁי מִי־לִלְכָב תִּדְרֹתִי: הוֹשִׁיעֵנִי מִכִּי אֲיִיָּה? יט
 וּמִקְרִי רִמִּים עֲנִיתִי: אֲסַפְּרָה שִׁמְךָ לְאֶחָד בְּתוֹךְ קִנְיָן? כ
 אֶתְּלַלְקִי: דֹּאֲרִי יְהוָה וְתִלְלוּהוּ בְּלִיגָה יִקְבֹּב כְּבִדְהוּ? כא
 וְתוֹדִי מִמֵּט בְּלִיגָה יִשְׂרָאֵל: כִּי לֹאֲרָה וְלֹא שִׁלְחַן עֲשֵׂת כֹּה? כב
 עָלַי וּלְאֶדְמָתִי כִּמְיָ מִשֵּׁם וּבִשְׁוִי אֵלֵי שִׁמְךָ: מִתְּחַן? כג
 תִּהְיוּ לִי בְּקֶלֶב רֵב וְרֵרִי אֲשַׁלֵּם נֶרֶד וְרֹאֲוִי: יֶאֱכֹלוּ עֵשׂוֹם? כד
 וְשִׁבְשִׁי תִּתְּלֹלוּ יְהוָה וְיִרְשֻׁוּ יְחִי לְכַבְּדֵם לַעֲד: חֲזָרָה? כה
 וְשִׁבְשִׁי אֶל־יְהוָה כִּלְאֲסִי־רֹאֲוִי וְשִׁתְּחֹו לִפְנֵיךְ כֹּל? כו
 מִשְׁפַּחְתּוֹ נָחֵם: כִּי לִיְהוָה הַמְּלִכָה וּמִשְׁלַל בְּנוֹתָם: אֶבְלָה? כז
 וְשִׁתְּחֹו: כִּלְדִּישִׁי־רֹאֲוִי לִפְנֵי יִרְשֵׁי כִלְיוֹתֶיךָ עֲפָר? כח

1 צו דעם זינגער פון אילת השחר—א
 בעזאנג פון דוד: 2 מיין נאט! מיין נאט!
 ווארום האסט דא מיך פערלאזט? דא
 ביזט ווייט פון מייןע הילף אונד פון דיא
 ווערטער פון מיין בעשרייא: 3 א מיין נאט!
 איך רופ בייא טאג אונד דא ענטפערסט
 מיר ניש, אונד בייא נאכט איז אויך קיין
 שווייגען צו מיר: 4 אבער דא ביסט הייר
 ליב, וואס וואינסט אונטער דעם לויב פון
 ישראל: 5 אין דיר האבען אונזערע אבות א
 בטחון געהאט, זייא האבען זיך פערזיכערט
 אונד זייא זענען אנטרונגען: 6 זייא האבען
 צו דיר בעשריגען אונד זייא זענען אנטרונגען
 געווארען, זייא האבען זיך אין דיר פערזי-
 כערט אונד זייא זענען נישט פערשעמט
 געווארען: 7 אבער איך—איך בין א ווארם
 אונד נישט א מאן, א שטערנדונג פון מענשען,
 אונד א פערמאכטער פון דעם פאלק:
 8 אלע וואס זעהען מיך שפעטען איבער
 מיר, זייא עפענען זייערע ליפען אונד שאקעלן
 דעם קאפ: 9 זייא זאגען לאז ער זיך
 וואלנערן אויף דעם האר, אז ער זאל איהם
 בעפרייען, לאז ער איהם מציל זיין, ווען ער
 האט א פערלאנגען צו איהם: 10 ווארן דא
 ביסט דער וואס האט מיך ארויסגענומען

פון מיין מווערס ביז, דא האסט מיך געמאכט פערטרויען ווען איך בין נאך געוועזען אן
 דיא ברוסט פון מייןע מווער: 11 אויף דיר בין איך געווארפען געווארען פון מווערלייב;
 פון מיין מווערלייב אן ביסט דא מיין נאט: 12 דא זאלסט דיר נישט דערווייטערן פון מיר,
 ווארן דיא צרה איז געהענט, דען עס איז נישט דא קיין העלפער: 13 פיל אקסען האבען
 מיך ארומגערינגעלט, פטעט אקסען פון בושן האבען מיך ארומגערינגעלט וויא א קרוין;
 14 זייא האבען אויף מיר אויפגעמאכט זייערע מיילער, וויא א לייב וואס פערצוקט אונד
 שרייעט: 15 איך בין אויסגעצאסען געווארען וויא וואסער, אונד אלע מייןע ביינער זענען
 פערשפרייט געווארען, מיין הארץ איז געווארען וויא וואס ווערט צושטאלצען אין
 מייןע בעדערס: 16 מיין פה איז טרונגען געווארען וויא א שארבען, אונד מייןע צונג איז
 געהעפט געווארען צו מייןע באקצעקן, אונד דא האסט מיך אנדערעגעלט אין דעם
 שטויב פון שטיב: 17 ווארן הינד האבען מיך ארומגערינגעלט, א שלעכטע געמיינדע האט
 מיך ארומגערינגעלט, זייא האבען מייןע הענד אונד מייןע פיס דורכגעשטאכען: 18 איך
 צעהל אלע מייןע ביינער, זייא קוקען אונד זעהען מיך אן: 19 זייא צוטיילען צו זיך מייןע
 קליידער, אונד איבער מיין אויבערקלייד ווארפען זייא גורל: 20 אבער דא, א האר, דער-
 ווייטער דיר ניש, א מייןע שטארקהייט, אייל דיר צו מייןע הילף: 21 זייא מציל מייןע זעלע
 פון דעם שווערד, פון דער האנד פון דעם בלב מייןע איינציגע (זעלע): 22 העלף מיר
 אויס דעם מויל פון דעם לייב, אונד פון דיא הערנער פון דעם בושעל אקס ענטפער מיר:
 23 איך וועל דערצעהלען דיין נאמען צו מייןע ברידער, אין דער מיטען פון דער געמיינדע
 וועל איך דיר לויבען: 24 דיא וואס האבען מורא פאר דעם האר זאלען איהם לויבען; אלע
 קינדער פון יעקב זאלען איהם בקבוד האלעטען, אונד אלע קינדער פון ישראל זאלען פאר
 איהם מורא האבען: 25 ווארן ער האט נישט פערשעהמט אונד אויף נישט פערמאנווירדיגט דאס
 עלענד פון דעם ארעמען אונד ער האט נישט זיין פנים פון איהם פערבארען, אונד ווען ער האט
 צו איהם בעשריגען, אזוי האט ער (זיין בעשרייא) געהערט: 26 אין דיא גרויסע פערזאמלונגען
 איז מיין לויב פון דיר, קענען דיא וואס האבען פאר איהם מורא וועל איך מייןע נדרים בעצא-
 לען: 27 דיא דעמיטיגע וועלען עסען אונד זאט ווערען, אונד דיא וואס זוכען איהם וועלען
 לויבען דעם האר, אייער הארץ וועט ביז עציג לעבען: 28 אלע עקען פון דער ערד וועלען גע-
 דענקען אונד זיך ווידערקעהרען צו דעם האר, אונד אלע משפחות פון דיא גוים וועלען זיך

31 וְנָפְשִׁי לֹא הָיָה: וְרַע יַעֲבֹדֵנִי יִסָּפֵר לְאֹדֶי לְדֹר: וְכֹא
32 וְיִצְחָד צִדְקָתָהּ לְעַם נִלְדָּה בִּי יִשְׁשֶׁה:

כג

2 א מִמֶּדֶר לְדֹר הָיָה רָעִי לֹא אֶחָד: בְּמֵאוֹת דָּשָׁא יִרְבִּיעִי
3 עַל־מִי מִחֹת וְיִהְיֶה: נִפְשִׁי יִשְׁכַּב יָמִי בְּמִשְׁלֵל־צֶדֶק
4 לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם בְּרֹאֲלֵךְ בְּנֵי אֶלְמֹת לֹא־יִהְיֶה רַע כִּי
5 אֶתָּה עֲמִדִי שׁוֹמֵר וּמִשְׁעֶמֶתְךָ תִּמְחַ וְנִחְמִי: תַּעֲבֹד לְפָנַי
6 שְׁלֹחַ נְדִי צִדְקָה דִּשְׁתָּ בְּשֵׁמִי רֹאשִׁי בְּכִי רֹחֵה: אֵךְ מִיֵּב
וְחֶסֶד וְרַחֲמֵי קִלְיָמִי הֵם וְשׁוֹבְתִי בְּבֵית יְהוָה לְאֹדֶי יִמְכֹּ:

כד

א לְדֹר מִמֶּדֶר לִירֵדָה הָאָרֶץ וּמִלֹּאֶה חֶבֶל וְשָׁבִי בָּהּ:
2 בִּי הוּא עַל־יָמִים וְסָתָה וְעַל־נְהִיֹת וְכֹנֵנָה: מִרְעֵלָה
3 בְּתֵר יְהוָה וּמִדִּלְקִים בְּמִקְוֵם קִדְשׁוֹ: וְכֵן כָּפִים וְכֵר לִכְבֹּ
4 הָאִשֶּׁר לֹא־יִשְׁאֵל לְשׂוֹא נִפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשְׂאֵ
5 בְּרִכְהָ מֵאֵת יְהוָה וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁשֶׁה: וְהָ הוּר דְּרָשׁוּ
7 מִבְּכָשִׁי מִיָּד יַעֲקֹב סֵלָה: שׂוֹא שְׁעָרִים וְרֹאשִׁיכֶם וְהִשְׁאֵ
8 פִתְחֵי עֵינֶיכֶם וְיִבְאֵה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי וְהָ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה
9 עֲזָר וְנִבְדֹר יְהוָה נִבְדֹר מִלְחָמָה: שׂוֹא שְׁעָרִים וְרֹאשִׁיכֶם
יִשְׂאֵה פִתְחֵי עֵינֶיכֶם וְיִבְאֵה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי וְהָ הָ מֶלֶךְ
יְהוָה הָיָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

כה

2 א לְדֹר אֲלִיךָ יְהוָה נִפְשִׁי אֶשְׂאֵ: אֲלֹהֵי בֶךְ בְּשַׁחְתִּי אֶל־
3 אֲבוֹשָׁה אֶל־יִשְׁעֵי אֵיבֹכִי לִי: גַּם בְּלִיכְדֵךְ לֹא יִבְשֻׁ וְיִבְשֻׁ
4 הַבּוֹנִים רִיבִים: דְּרִכְךָ יְהוָה הוֹדִיעִי אֲרוֹחֲךָ לְמִכְנִי:
5 הַדְרִיכֵנִי בְּאִמְתְּךָ וְלִמְדֵנִי בִּירְאָתָה אֱלֹהֵי יִשְׁשֶׁה אֵימָה
6 קֹדֶשִׁי כְלִי־הַיּוֹם: וְכִי הִתְקַדַּשְׁתָּ יְהוָה תִּסְתַּדֵּךְ בִּי מִעֵינֶיכֶם
7 הָמָּה: הַמֵּאוֹת נִעְרִי וּפִשְׁעֵי אֶל־תִּתְּנֵנִי בְּחֶסֶדְךָ וְכִי:

פֶּאֶר דִּיר בִּיקָעַן: 29 וְהָאֵרֶץ צוֹ דָּעַם הָאָר
נִעְהָרַשְׁתָּ דִּיר מְלוֹכָה אֵיבֹד עַר נִעְוֵעַלְמִינָם
אֵיבֹדֶר אֶלֶּע פֻּעֲלֶקְעַר: 30 אֶלֶּע פֻּעֲטַע פּוֹן
דֶּער עָרֵד וְעֵלֶען עֶסְעַן אֵיבֹד וְיָד בִּיקָעַן,
אֵיבֹד אֶלֶּע וְעֵלֶכֶע אֶרֻפְסִידֶערן צוֹ דָּעַם
שְׁמוֹיֵב וְעֵלֶען פֶּאֶר אֵיהֶם אֵיבֹדֶערקִינֶען,
אֵיבֹד קִינֶער וְעֵט נִיט קֶענֶען דֶּער־הַאֲלֵטֶען
וְיִינֶע אֵינִינֶענֶע זֵעֶלֶע: 31 א זֶאמֶען וְעֵט
אֵיהֶם דִּינֶען, אֵיבֹד מֶען וְעֵט דֶּער־צֵעֶלֶען פּוֹן
דָּעַם הָאָר צוֹ דָּעַם (שְׁפֻעֲטֶערן) דוֹר: 32 וְיִיא
וְעֵלֶען קוֹמֶען אֵיבֹד וְעֵלֶען דֶּער־צֵעֶלֶען וְיִי־
נֶע נֶערֶעכְטִיגִקִּיט, צוֹ א פֶּאֲלֶק וְהָאֵס וְעֵט
נֶעבּוֹרֶערן וְעֵרֶען דָּאס עַר הָאֵט עַס נֶעמְהוֹן:

תהלים כג

1 א נֶעזְאֵנִג פּוֹן דוֹד—דֶּער הָאָר אֵיז מִיִּין
פֶּאֲסֶטֶף (הִירְטַע), מִיר וְעֵט נֶאָרְנִיט פֻּעֶה־
לֶען: 2 עַר מֶאכְט מִיָּד לֹאנֶערן אֵיזֶה דִּיר
גִּרְיֶע (וְיִידֶע) עֶרְשָׁעַר, עַר פִּיהֶרְט מִיָּד בִּיִיא
דִּיר רֹהִינֶע וְהָסֶעַר: 3 עַר דֶּער־קוֹיִקֶט
מִיִּינֶע זֵעֶלֶע, עַר פִּיהֶרְט מִיָּד אֵין דִּיר וְעֵעֶנֶן
פּוֹן נֶערֶעכְטִיגִקִּיט, פּוֹן וְעֵנֶען וְיִין זֶאמֶען:
4 וְעֵן אֵיז גֵּעַה אֶפִּילוֹ אֵין דָּעַם מֶאֶל פּוֹן
דָּעַם מוֹיִט־שְׂאמֶען הָאָב אֵיז אֵיזֶה נִיט מוֹרָא
פֶּאֶר קִיין שְׁלֵעכְטַעס, וְהָאֵרֶץ דוֹא בִּיזֵט מִיט

מִיר, דִּינֶע רוֹט אֵיבֹד דִּיין שְׁטֶעקֶען, וְיִיא שְׁרֶעכְטֶען מִיָּד: 5 דוֹא וְעֵטֶט אֶנְגִּירִיטֶען פֶּאֶר
מִיר א מִיט פֶּאֶר מִיִּינֶע פִּינֶה, דוֹא הָאֵס פֻּעַט נֶעמֶאכְט מִיִּין קֶאפּ מִיט עֵהֶל, מִיִּין כּוֹס רִינֵט
אֵיבֹדֶר: 6 נֶאָר גּוֹטֶעס אֵיבֹד חֶסֶד וְעֵלֶען מִיָּד נֶאכְנֶאנֶען אֶלֶּע מִיִּינֶע לֶעבֶענֶעכְטֶענֶע; אֵיבֹד אֵיז
וְעֵל בְּלִינֶען אֵין דָּעַם הוּז פּוֹן דָּעַם הָאָר אֵיזֶה עֲבִינֶע (לֹאנֶע טַעַם):

תהלים כד

1 א נֶעזְאֵנִג פּוֹן דוֹד—צוֹ דָּעַם הָאָר נִעְהָרַשְׁתָּ דִּיר עָרֵד אֵיבֹד אֵיהֶרֶע פּוֹלְהִיט, דִּיר וְעֵלֶט,
אֵיבֹד דִּיר וְהָאֵס וְהָאֵס אֵין אֵיהֶר: 2 וְהָאֵרֶץ עַר הָאֵט וְיִיא נֶעגְרֹונְדֶפֶסֶטֶט אֵיזֶה דִּיר וְיִימִם,
אֵיבֹד בִּיִיא דִּיר מִיִּיכֶען הָאֵט עַר וְיִיא אֶנְגֶּעבֶרִיט: 3 וְעֵר וְעֵט אֶרֻפְסִידֶערן אֵיזֶה דָּעַם בֶּאָרְג פּוֹן
דָּעַם הָאָר? אֵיבֹד וְעֵר קֶען שְׁטֶעקֶען אֵיזֶה וְיִין הִילִינֶען אֶרְשׁ? 4 דֶּער וְהָאֵס הָאֵט אֶנְשׁוֹל־
דִּינֶע הֶענֶד, אֵיבֹד א קֶלֶאֶר הָאָרֶץ, וְהָאֵט נִיט אֶרֻפְסִידֶערֶען וְיִינֶע נִשְׁמָה צוֹ פֶּאֲלֶשְׁקִיט,
אֵיבֹד וְהָאֵט נִיט גֶעשׁוֹוֹאֲרֶען צוֹם גֶּעשְׁרָאָנֶע: 5 דֶּער וְעֵט דֶּער־הַאֲלֵטֶען א בְּרִכָּה פּוֹן
דָּעַם הָאָר, אֵיבֹד נֶערֶעכְטִיגִקִּיט פּוֹן דָּעַם נֶאט וְהָאֵס אֵין וְיִין הֶעלְפֶּער: 6 דָּאס דֶּאזִינֶע אֵיז
דָּאס דוֹר וְהָאֵס פֶּאֲרֶשְׁט אֵיהֶם—וְהָאֵס וּזְכֵט דִּיין פִּנִּים א (נֶאט פּוֹן) יַעֲקֹב, סֵלָה: 7 הֶעבֶט
אֵיזֶה, אֵיהֶר מוֹיֶערן, אֵיירֶע שְׁפִיצֶען, אֵיבֹד וְעֵרֶט דֶּער־הוֹיבֶען אֵיהֶר עֲבִינֶע מִירֶען, בְּרִי
דֶּער מֶלֶךְ הַכְּבוֹד וְאֵל אֶרִינֶקוֹמֶען? 8 וְעֵר אֵין דָּאס דֶּער מֶלֶךְ הַכְּבוֹד? דֶּער הָאָר, שְׁטֶאָרְק
אֵיבֹד מֶעכְטִיג, דֶּער הָאָר וְהָאֵס אֵין גִּבּוֹר אֵין דֶּער מִלְחָמָה: 9 הֶעבֶט אֵיזֶה, אֵיהֶר מוֹיֶערן,
אֵיירֶע שְׁפִיצֶען, אֵיבֹד דֶּער־הֶעבֶט אֵיזֶה עֲבִינֶע מִירֶען, בְּרִי דֶּער מֶלֶךְ הַכְּבוֹד וְאֵל אֶרִינֶקוֹר־
מֶען: 10 וְעֵר אֵין דֶּער מֶלֶךְ הַכְּבוֹד? דֶּער הָאָר צְבָאוֹת, עַר אֵין דֶּער מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, סֵלָה:

תהלים כה

1 פּוֹן דוֹד—צוֹ דִּיר א הָאָר, דֶּער־הֶעב אֵיז מִיִּינֶע זֵעֶלֶע: 2 א מִיִּין נֶאט! אֵין דִּיר הָאָב אֵיז
מִיָּד פֶּער־זִיכֶערֶט, לֹאז מִיָּד נִיט פֶּער־שְׁעֶמֶט וְעֵרֶען, לֹאזֶען וְיָד נִיט מִיִּינֶע פִּינֶה אֵיבֹדֶר מִיר
פִּרִּינֶען: 3 אֵיזֶה אֶלֶּע וְהָאֵס הָאֶפֶען אֵיזֶה דִּיר וְעֵלֶען נִיט פֶּער־שְׁעֶמֶט וְעֵרֶען, אֵיבֹדֶר לֹאזֶען
דִּיר וְהָאֵס זֶענֶען אֶמּוֹנוֹסֶט פֶּאֲלֶש פֶּער־שְׁעֶמֶט וְעֵרֶען: 4 א הָאָר, לֹאז מִיָּד וּזִיכֶען דִּיין וְעֵט,
אֵיבֹד לֶעהֶר מִיָּד דִּינֶע שְׁטֶענֶען: 5 מֶאֶךְ מִיָּד שְׁרֶעטֶען אֵין דִּיין אֶמֶת, אֵיבֹד לֶעהֶר מִיָּד, וְהָאֵרֶץ
דוֹא בִּיזֵט דֶּער נֶאט פּוֹן מִיִּינֶע הִילֶךְ—אֵיזֶה דִּיר הָאָפּ אֵיזֶה דָּעַם נֶאנֶעצֶען מֶאֶג: 6 א הָאָר,
נֶעֲדֶענֶק דִּינֶע רִחְמֹנוֹת, אֵיבֹד דִּינֶע חֶסֶדִים, וְהָאֵרֶץ וְיִיא זֶענֶען דָּאָה פּוֹן עֲבִינֶע אֵין: 7 אֵיבֹדֶר
דִּיר וְיִידֶע פּוֹן מִיִּינֶע וְיִינֶענֶד אֵיבֹד מִיִּינֶע פִּשְׁעִים וְהָאֵס דוֹא נִיט גֶעֲדֶענֶקֶען; גִּייעֶרֶט נֶאָה דִּינֶע

לִאֲחֵה לִמְשַׁח שִׁבְעָה יְהוָה: טוֹב וְשֶׁר יִהְיֶה עֲלֵינוּ יְהוָה
 הַטָּהוֹר בְּדָרְדֵּר: ידְּךָ עֲנִים בְּמִשְׁפַּח לְחֵם עֲנִים דְּרָבִי: 8
 כָּל אֲדֻמֹּת יְהוָה חֶסֶד וְאֶמֶת לְעַבְדִּי בְּרִיתוֹ וְעֲדֻתוֹ: 9
 לְמַעַן מִשְׁחָה יְהוָה וְלִפְתָּח לִעֲנִי כִי רַב־דָּוָא: מִן יְהוָה אֱלֹהִים
 יֵרָא יְהוָה יוֹדֵעַ בְּדָרְדֵּר וּבְחֵר: נִפְשׁוֹ בְּטוֹב תִּלְךָ וְתִרְעוּ
 יוֹדֵשׁ אֶרֶץ: סֵד הָהָר לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לְדֹדֵיכֶם: עֲנִי
 תַּמִּיד אֱלֹהֵיךָ כִּי הוּא יִצְיָא מִרְשֶׁת רִגְלִי: פְּנֵה־אֵלִי
 וְהִנֵּי בְּרִיתְךָ וְעֵן אֵינִי: צְרוּת לִבִּי הִרְצִיבוּ מִמְּנוּחֹתִי
 הַצִּיָּאִי: רֵאשִׁי וְעַלִּי וְשֵׁא לְכָל־הַטָּהוֹרִים: רֵאשׁ אֱלֹהִים
 בְּרָבִי וְשִׁנְאָת חֶסֶם שְׁמִי: שְׁמִרָה נִפְשִׁי וְהַעֲלֵנִי אֶל־
 אֲבוֹשׁ בְּרִיתֹתֶיךָ: תַּמִּיד וְשֶׁר יִצְרֵנִי כִּי בְּרִיתְךָ: פְּנֵה־
 אֱלֹהִים אֲחִישֵׁרָאֵל מִכָּל צָרוֹתַי:

כו

לְחֹדֶשׁ שְׁפִטִּי הָיָה רֵאשִׁי בְּחַמֵּי הַלְבָּתִּי וּבְיָדֶיךָ בְּשִׁלְחִי
 לֹא אֶמְדָּ: בְּחִנֵּי יְהוָה וְכִנֵּי צִדְקָה כְּלִיֹּתִי וְלִבִּי: כִּי
 חֶסֶדְךָ לְעַבְדִּי עֵינִי וְחֶסֶד־לִבִּי בְּאֶמֶתְךָ: לֹא־שָׁכַחְתִּי עִם־
 מִתְשָׁאוֹ וְעִם־עֲשָׂלִים לֹא אָבֹא: שְׁנֹאתִי קָהֵל מִדְּעִם
 וְעִם־דְּשִׁימִים לֹא אֶשָּׁב: אֲרִצְךָ בְּקִנְיָן כִּי וְאֶסְבֶּכָה אֶת־
 מִקְרָאֲךָ יְהוָה: לְשִׁמְעַה בְּקוֹל תְּהִלָּתְךָ וְלִפְנֵי־לִפְתָּחֶיךָ:
 יְהוָה אֱלֹהֵי־מִצְרָיִם בֵּיתְךָ וְיִסְלֹם מִשְׁכָּן בְּבִרְךָ: אֶל־תִּפְאַסֶּךָ
 עִם־הַטָּהוֹרִים נִפְשִׁי וְעִם־אֲנָשֵׁי דְמִים חַיִּים: אֲשֶׁר־בְּרִיתֶם־
 וְכֵן וְיִמְלִים מִלֵּאָה שְׁחָד: וְאֵנִי בְּחַמֵּי אֱלֹהִים פְּנֵה וְהִנֵּי:
 רִגְלִי מִמְּנֵה בְּמִשְׁוֹר מִקְרָאִים אֶבְרָךְ יְהוָה:

כו

לְחֹדֶשׁ יְהוָה | אֲנִי וְשִׁשִּׁי מִמֵּי אֵיבָה יְהוָה מִעַן חַיִּים
 מִמֵּי אֶפְסָד: בְּקִרְבִּי עָלִי | מִרְעִים לֹא־לִי אֶת־בִּשְׁלוֹר צָרִי
 וְאֲבִי לִי הֵמָּה כְּשֶׁלִּי וְעַלִּי: אֶסְתַּחֲנֶה עָלִי | מִמְּנֵה־

דִּיךְ אִיבֵעֵר מִיָּד וְאֲרִין אִיךְ בִּין אֶ וְחִיד אֲנִיד בִּין נֶאֱנִין עֲלֵעֵנִד: 17 דִּיא צְרוּת פֿון מִיין הֶאָרִין
 זַעֲנֵן דֶּער בְּרִיטֶערט גֶּעוואָרען, צִיה מִיך אַרויס פֿון מִינע עֶנְדִּישֶׁאפֿט: 18 זַעֲה אָן מִינע
 אַרעמקייט אֲנִיד מִינע מִידִיגקייט, אֲנִיד פֿערנִיב אַלע מִינע זִינִד: 19 זַעֲה אָן מִינע פֿינִיד,
 וְאֲרִין זִינע זַעֲנֵן פֿיל, אֲנִיד מִיט אַ רִויבֶּערִישֶׁע פֿינִידִישֶׁאפֿט הֶאָבֵען זִינע מִיך פֿינִיד:
 20 הֵיט מִיין לִיב אֲנִיד זִינע מִיך מִצִּיל, לֹאז מִיך נִיט פֿערשֶׁעקֶמט ווערען, וְאֲרִין אִיךְ גֶּעִד
 שִׁין מִיך אִין דִּיר: 21 נֶאֱנֶצְקִיט אֲנִיד רֶעכט־פֿאַרשִׁיגקייט וועלען מִיך דֶּער־האַלֶטֶען, וְאֲרִין
 אִיךְ הָאָפֿ צִי דִיר: 22 אַ הֶאָר, דֶּערלֶעז וְיִשְׂרָאֵל פֿון אַלע זִינע צְרוּת:

תהלים כו

1 פֿון דוֹד—אַ הֶאָר, מִשְׁפָּט מִיך! וְאֲרִין אִיךְ בִּין גֶּעֶאָנֶנֶען אִין מִינע נֶאֱנֶצְקִיט, אֲנִיד אִויף
 דַּעַם הֶאָר הֶאָב אִיךְ מִיך פֿערזִיכֶערט, אִיךְ וועל מִיך נִיט אִויסגליטשען: 2 פֿרוֹף מִיך אַ
 הֶאָר, לִיטשערע מִינע נִרְעָן, אֲנִיד מִיין הֶאָרִין: 3 וְאֲרִין דִּינע חֶסֶדִים זַעֲנֵן פֿאַר מִינע
 אִזִּנֶען, אֲנִיד אִיךְ בִּין אַרומגעגאַנגען אִין דִּינע וואָרֶה־הֵיט: 4 אִיךְ בִּין נִיט גֶעזעסען מִיט
 פֿאַלשֶׁע גֶענשֶׁען, אֲנִיד צו דִּיא וְאִם טָהוֹן זִיך פֿערבאַרען וועל אִיךְ נִיט אַרִיינקומען:
 5 אִיךְ הֶאָב פֿינִיד דִּיא פֿערזאַמלונג פֿון שְׁלֵעכטע, אֲנִיד מִיט דִּיא רֶשָׁעִים ווִיל אִיךְ נִיט זַעֲנֵן:
 6 אִיךְ וועל וואַשען מִינע הַעֲנֵד מִיט אומשולדיגקייט, אֲנִיד אִויף אַזא אִיין אָפֿן וועל אִיךְ
 אַרומרינגעלֶען דִּיין מוֹבָחָה, אַ הֶאָר: 7 אַז אִיךְ זַאל לֹאזען דֶּערען דַּעַם קוֹל פֿון דאַנק, אֲנִיד
 צו דֶּערצֶעלען אַלע דִּינע וואָנדער: 8 אַ הֶאָר, אִיךְ הֶאָב לִיב דִּיא וואָנִינג פֿון דִּיין הֵיזֵי,
 אֲנִיד דַּעַם אָרֶט וואָז דִּיין פֿבוֹד וואָנִיט: 9 וואַמעל נִיט אִיין מִינע נִשְׁמָה מִיט דִּיא זִינדיגע
 אָדער מִיט בלוטשולדיגע מענשען מִיין לעבען: 10 וְאִם הֶאָבֵען אִין זִינע הַעֲנֵד שְׁלֵעכ־
 טַעַם, אֲנִיד זִינע רֶעכטע הֶאָד אִיז פֿול מִיט שְׁחָד: 11 אָבער אִיךְ—אִיךְ וועל גֶּעָהן אִין
 מִינע נֶאֱנֶצְקִיט, דֶּערלֶעז מִיך אֲנִיד לִיטשעליג מִיך: 12 מִיין פֿוס שְׁטַעקט אִויף דַּעַם
 גֶּראָדען וועג, אִין דִּיא פֿערזאַמלונגען וועל אִיךְ דַּעַם הֶאָר גֶּענשֶׁען:

תהלים כו

1 פֿון דוֹד—דֶּער הֶאָר אִיז מִיין לִיכט אֲנִיד מִינע הֵילֶף, פֿאַר וועמען זַאל אִיךְ מוֹרָא הֶאָבֵען?
 דֶּער הֶאָר אִיז דִּיא שְׁטאַרקֶהיט פֿון מִיין לעבען, פֿאַר וועמען זַאל אִיךְ מוֹרָא הֶאָבֵען?
 2 ווען דִּיא שְׁלֵעכטע לִיט, מִינע בעליידיגערס אֲנִיד מִינע פֿינִיד גֶענעהֶנען צו מִיר מִיין
 פֿלייש צו עסען—אֲזוֹי הֶאָבֵען זִינע געשטרוקעלט אֲנִיד זַעֲנֵן גֶּעפֿאַלען: 3 ווען אַ מַחֲדָה

לֹא־יָרָא לִבִּי אֶסְתָּקֹם עַל־מִלְחָמָה כִּזְכֹּר אֲנִי בֹטָח:
 אֲחַח וְשָׁאֲלֵנִי מֵאֵת־יְהוָה אֲבָקֶשׁ שְׂכֵתִי בְּכִיֹּר־
 יְהוָה בְּלִיַּי חַיִּי לְחַיֹּת כְּעֹסֵי־יְהוָה וּלְכַבֵּד כְּדֹקְלֹי:
 ה כִּי יַעֲזֹבֵנִי בִסְכֵּל־בָּיִת בְּיוֹם יָדָע וְסִתְּנִי בְּכַתֵּר אֶהְיֶה בְּצֹר
 וְדוֹמְמִי: וְתַחַת יְרוֹם רֹאשִׁי עַד־אֵבִי סְבִיבוֹתִי וְאֹכֹכֶה
 6 מֵאֶהְלֹ וּבְחֵי תִרְוַעָה אֲשִׁירָה וְאֹמְרָה לַיהוָה: שְׁמַע
 7 יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא תִּשְׁמָע וְנִשְׁמָע: קוֹל אֲמִר לִבִּי בְּקוֹשׁ פִּנִּי
 8 אֶת־פִּנְקֹד יְהוָה אֲבָקֶשׁ: אֶל־חֹסֶד־פִּנְקֹד וּמִמֶּנִּי אֶל־חֶסֶד
 9 בִּאֵף עֲבָדֶךָ עֲזָרְתִּי הָיִיתָ אֶל־חֲשָׁשְׁנִי וְאֶל־חֲשֹׁנִי אֶלֶּיךָ
 10 יִשְׁעִי: כִּי־אֲבִי וְאֲמִי עֲזָבֵנִי יְהוָה יִסְמְנִי: הִוֵּיתִי יְהוָה
 12 לְרֹכֶךְ וְחַיִּי בְּאֶרֶץ מִשְׁוֹר לִמְעַן שִׁרְרִי: אֶל־חֲתָנִי בִּנְשִׁשׁ
 13 צָרָה כִּי הִמְרִיב עַד־שֹׁקֶךָ וּפֶתַח חֲסִים: לֹא־לִי הָאֲמִנִּיתִי
 14 לְרִאיוֹת כְּסִיבֵי־יְהוָה בְּאֶרֶץ חֲסִים: קוֹחַ אֶל־יְהוָה חֹק
 וְאֲמַנִּי לְכָף וְקוֹחַ אֶל־יְהוָה:

כח

א לַיהוָה אֱלֹהֵי יְהוָה וְאֶקְרָא צִירִי אֶל־תַּחֲרֹשׁ מִמֶּנִּי כְּתַחֲשָׁה
 2 מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם־יְחִידֵי בֵּית: שְׁמַע קוֹל תַּחֲנִי בְּשׁוֹעֵי
 3 אֶלֶיךָ בְּנִשְׁאֵי יְהוָה אֶל־דִּבְכִּיר קְדֹשֶׁךָ: אֶל־חֲשָׁשְׁנִי עִם־
 4 רְשָׁעִים וְעִם־פְּעָלֵי אֵין דְּבַר שְׁלוֹם עִם־רִעֵיהֶם וְרָעָה
 5 בְּלִבָּבָם: תְּהַלֵּלֵם בְּכָפְלֶם וּבְרַע מַעֲלָלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה
 6 יְדֵיהֶם תָּן לָהֶם הַשֵּׁב וּנְמִלֵּם לָהֶם: כִּי לֹא יִבְנוּ אֵל
 7 פִּעֻלַּת יְהוָה וְאֶל־מַעֲשֵׂה יְהוָה יִהְיוּ לְרֹסֶם וְלֹא יִבְנוּ: כִּרְדֹּךְ
 8 יְהוָה כִּי־שָׁמַע קוֹל תַּחֲנִי: יְהוָה יְהוָה וְנִשְׁמָע כִּי בִּטָּח
 9 וְנִשְׁמָע וְנִשְׁמָע מִשְׁרֵי הָאֵל: הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמְּךָ וּבְכָרֶךָ אֶת־
 נַחֲלֶתְךָ וְרַעַם וְשֹׁאֵם עַד־הַעֲלָם:

בְּעֹזָאנִי—דִּין פָּנִים, אֶ הָאֵר, וְעַל אִיךְ וּזְכֶּרֶן: 9 פֶּעֶרְבָאֵרֵג נִיט דִּין פָּנִים פֿון מִיר, דוא
 זאַלסט נִיט דִּין קֶעכט פֿון דִּיר אָפֿנייגֶען אִין דָּעם צָאָרן, דוא בִּיזט גֶעוועזען מִינע הִילף,
 דוא זאַלסט מִיךְ נִיט פֶּעֶרשטוֹיסקֶען, אונד נִיט פֶּעֶרלאַזען, דוא גאַט פֿון מִינע הִילף:
 10 ווען מִיין פֿאַטער אונד מִינע מוטער פֶּעֶרלאַזען מִיךְ, אזוי וועט מִיךְ דער האַר
 אויפֿנעמען: 11 לעהר מִיךְ דִּין וועג, אֶ הָאֵר, אונד פִּיהר מִיךְ אִין א גראַדען וועג, וועגען
 מִינע פֿינד: 12 דוא זאַלסט מִיךְ נִיט איבערענטפֿערן צו דָּעם ווילען פֿון מִינע גֶעלייד־
 קער, וואַרין עס זענען קעגען מִיר אויפֿגעשטאַנען פֿאַלשע עדרות, אונד זאַלכע וואָס
 רעדען רויבערלישע זאַכען: 13 (אִיךְ העט פֶּעֶרצאַגט) ווען אִיךְ העט נִיט גֶעגלויבט צו
 זעהען דיא גוטקייט פֿון דָּעם האַר אִין דָּעם לאַנד פֿון דיא לעבעדיגע: 14 האָף אִיךְ
 דָּעם האַר! שטאַרק דִיךְ, אונד ער וועט שטאַרקען דִּין האַרץ, (אִיךְ זאַג) האָף אִיךְ
 דָּעם האַר:

תהלים כח

1 פֿון דוד—אֶ הָאֵר, אִיךְ רוף צו דִּיר! דוא בִּיזט מִיין פֶּעלֶר, דוא זאַלסט נִיט צו מִיר
 שווייגען, פֿאַטער ווען דוא וועסט שווייגען וועל אִיךְ ווין גֶעגליכען צו דיא וואָס נידערן
 אַרום אִין דער גרוב: 2 הער דאָך דאָס קול פֿון מִיין געבעט, אונד מִיין שרײַען צו
 דִיר ווען אִיךְ העב אִיךְ מִינע האַנד צו דִּין הייליגען פֿאַלאַסט: 3 דוא זאַלסט מִיךְ
 נִיט אַוועקציהען מיט דיא רשעים, אונד מיט דיא וואָס טהון אומקערקט, וואָס רעדען
 שְׁלוֹם מיט זייער חברים, צִיבער זייא טראַכטען שלעכטעס אִין זייער האַרץ: 4 געב צו
 זייא אזוי וזייא זייער נערק אִיךְ, נאָך דיא נערק פֿון זייער הענד געב צו זייא, קעהר אום
 צו זייא זייער געצאלונג: 5 וואַרין זייא ווילען נִיט פֶּעֶרשטען דיא נערק פֿון דָּעם האַר,
 אונד צו דיא מעשים פֿון זינע הענד, ער וועט זייא צוגרעכען, אונד ער וועט זייא נִיט
 אויפֿבויען: 6 געלויבט אִיךְ דער האַר וויל ער האָט געהערט דאָס קול פֿון מִיין געבעט:
 7 דער האַר אִיךְ מִינע שטאַרק־הייט אונד מִיין פֿאַנצער, וואַרין אִיךְ איהם פֶּעֶרשטוישט מִיין
 האַרץ אונד אִיךְ בִּין געהאַלפֿען, דאָריבער פֿרייט זיך מִיין האַרץ, אונד מיט מִיין געזאַנג
 וועל אִיךְ איהם לויבען: 8 דער האַר אִיךְ זייער שטאַרק־הייט, אונד ער אִיךְ דיא שטאַרק־
 הייט פֿון הִילף, ער אִיךְ זיין געזאַלפֿטער: 9 העלף דִּין פֿאַלק, אונד גענש דִּין נַחֲלָה
 אונד נִיידע זייא אונד דערקעב זייא בִּין אִיךְ עֵבִיב:

פעלו, אונד צו א פעסטען הויז, כדי מיר
צו העלפען: 4 ווארין דוא ביזט מיין
פעלו אונד מינע פעסטונג, אונד ווענען
דיין נאמען זאלסט דוא מיך לייטען אונד
פיררען: 5 דוא זאלסט מיך ארויסציהען
פון דעם געץ וואס זיין האבען פאר מיר
בעהאלטען, ווארין דוא ביזט מינע
שטארקהייט: 6 אין דיינע האנד בעפעהל
איך מיין רוח (גייסט), דוא האסט מיך
אויסגעלעזט א האר, דוא אמת'ער (טריי-
ער) נאט: 7 איך האב פיינד דא וואס
האפען אויף פאלשהייט (וואס ווענען
הבל), אבער איך פערזיכער מיך אויף
דעם האר: 8 איך פרייע מיך אונד בין
לוקסטיג מיט דיין חסד, ווייל דוא האסט
געזעהען מיין עלענד, דוא האסט דער-
קענט דא צרות פון מינע זעלע: 9 אונד
דוא האסט מיך נישט איבערגעגעבען אין
דיא האנד פון דעם פיינד, דוא האסט
געשטעלט מינע פיס אין דער פערבריי-
טונג: 10 לייטזעליג מיך א האר, ווארין
מיר איז ענג, מינע געשטאלט איז

הצילי דה לי | לצורעני לבת מצודות לחושני:
4 כי סלעי ומצודתי אתה ולמנן שמך פתחי ותהללי:
7 ותצאני מלשון ון פתח לי כי אתה חסדך: כדרך אפקד
ה פתחה אותי דתה אל אמת: שואתי השמים
8 הבל-שוא ואני אל-דתה ברחמי: אגלה ואשמחה
9 בהסודך אשר ראית איתעני דעת בצרות נפשי: ולא
11 הסתרני ברחמיך העמדת במרחב רגלי: תני דתה
12 כי צר לי נעשה בכעס עני נפשי וכעס: כי כלי כענן
13 תני שטחי באהבה בשל בעני כתי וצמי נעשו: מפל
14 צרתי היתי הרפה ולשכני מאד ופחד למדעי ראי
15 בחן נדודי ממני: נשכחתי כמת מלב היתי ככל
16 אבד: כי שמתני דבת רבים מעד מסכים
17 וחד עלי לכתת נפשי וצמי: ואני עלך ברחמי דתה
18 וחד עלי אתה: כדרך עתתי הצילי מרחמי
19 ומרחמי: הארה פניך עלי עכבך חושני בהסודך:
20 דתה אל אבשה כי קראתך ובשו רשעים דמי לשאל:
21 תאמנה שפתי שך הרבות על צדיק עתה בנארה
22 כ נחת: מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פלגת לחיים
23 בד נדודי בג' אדם: חסידים ובסתר פניך מרדכי אש
24 חשמים מסכה מרים לשטות: כדרך דתה ברחמי
25 חסדו לי בעד מצור: ואני אפסתי בחפזי ונחתי
26 מניד עניד אכן שמת קול חסדני בשועי אלה: אהבו
27 את-דתה בלחסידי אמתים נצר דתה ומשלם על-דך
כה עשה נאח: חסד וצמי לבבכם כל-מחלים לדתה:

לב

לב

א לוד משכיל אשר נשוי פשע כפי חסדה: אשרי אדם
א לא-חשב דתה לו עון ואן ברחמי רחמי: כי החלשתי

פערענדערט געווארען דורך טרויערן,
אפילו מיין נפש אונד מיין לייב: 11 ווא-
רין מיין לעבען האט זיך געענדיגט דורך
טרויער, אונד מינע נאכערע דורך ויפצען, מיין פח איז
געשטרויכעלט דורך מינע זינד, אונד מינע ביינער
ווענען פערשטאמפט: 12 פון אלע מינע בעליידנער
בין איך געווארען זעהר צו שאנד צו מינע שכינים, אונד א
שרעק צו מינע בעקאנטע (פריינד), דא וואס
זעהען מיך אויף דער נאט, פערטאגלען זיך, (אנטלויפען)
פון מיר: 13 איך בין פער-
געסען געווארען פון דעם הארץ וואס א טויטער, איך
בין געווארען אזוי ווי א פערלויבענע בלי: 14
ווארין איך הער דיא רעד פון פילע, עס איז שרעקליך
פון רינגס ארום, ווען זיין פערטאמפלען זיך צוזאמען
ארום מיר אונד טראכטען מיר מיין נפש צו
נעמען: 15 אבער איך האב מיך פערזיכערט אויף
דיר, א האר, איך האב געזאגט, דא ביזט מיין
האנד, דא ביזט מיין נאט: 16 מינע צייטען ווענען
אין דיינע האנד, זיין מיך מציל פון דער האנד פון
מינע פיינד אונד פון מינע נאכבאנער: 17 לאז דיין
פנים לייכטען איבער דיין קעכט, העלף מיר דורך
דיין חסד: 18 א האר, לאז מיך נישט פערשעקט
ווערען, ווארין איך רופ צו דיר, דיא רשעים וועלען
פערשעקט ווערען, זיין וועלען שטיל שטויבען
אין דיא גרוב: 19 דיא פאלשע ליפען (מיינער),
זאלען שטום ווערען, דיא וואס רעדען אויף דעם
צדיק פערען, מיט גאנץ אונד שאנד: 20 וויא גרויס
איז דיינע גוטקייט, וואס דא האסט פערבארגען פאר
דיא וואס פארקטען דיר, וואס בעשיצען זיך אין
דיר קענען דיא מענשען קינדער: 21 דא פערבארגסט
זיין אין דיא פערבארגעניס פון דיין פנים פון דיא
שטאלצע מענשען, דא בעהאלסט זיין אין דעם
ביידעל פון דיא קרינערשע צונגען: 22 געלויבט
איז דער האר, ווארין ער האט מיט מיר א וואונדער-
בארען חסד געטהון, אין א פעסטע שטאט: 23
אונד איך האב געזאגט אין מינער אוילונג, איך
בין פערשטימטען פון פאר דיינע אויגען, אבער
דא האסט צוגעהערט דאס קול פון מיין געבעט,
ווען איך האב צו דיר געשריען: 24 לויבט דעם
האר, אלע זיינע חסידים (פרומע), דיא גלויביגע היטעט
דער האר, אונד ער פערמקערט צו בעצאלען דעם
וואס טהוט מיט גאנץ (שטאלץ): 25 שטארקט אונד
פעסטיגט איינער הארץ, אלע דיא וואס האפען
אויף דעם האר:

תהלים לב

1 צו דוד איינע אונטערווייזונג, געבענשט איז דער וואס דיא איבערטריטונג איז פערנע-
בען, אונד דיא זינד איז פערדעקט: 2 געבענשט איז דער מענש, וואס דער האר רעכענט
איהם נישט דיא זינד, אונד אין זיין גייסט איז נישט דא קיין פאלשקייט: 3 ווארין ווען איך
האב

כל עמך בשאתי בלדיוס: כי יזמס ולילה וחבר
 עלי דך נהפך לשירי בחרכי קרן סלה: חטאתי
 אדעך ופני לאיכסתי אמרת אודה על פשעי לדך
 ואהה נשאת עין חטאתי סלה: עלזאת תפלה כל
 חסד אלה לעת מצוא דכ לששף מים רבים אליו לא
 יצו: אלה סתר לי מצר הצרני רץ פלט חסדכני
 סלה: אשכחך ואודך בדרךני חלך איצה עלך
 עני: אלתהו בנסם כפרך אין הבין במתן רסן עדני
 לבקום כל קרב אלה: רבים מכאבים לרשע והבטח
 ביהוה חסד יסובבני: שמתי ביהוה ויגלו צדיקים
 ותרנו כל ישראל:

לב

רני צדיקים ביהוה לשירים נאנה תהלה: יהוה ליהוה
 בכנר בגבל עשור ומרדלי: שירי לו שיר חדש ויטוב
 נון בתרונה: ברוך דבריה וכל מעשיו באמנה:
 אלה צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ: בדרך
 יהוה שמים נשאו וברתי פיו בלצבאם: מנס פור
 מי הם נון באצרות תרומות: יודא מודה כל
 הארץ מנס ורני בלשכני חבל: כי הוא אמר ויהי
 והאצות נעמד: יהוה הפיר צפת נים וגיא מחשבות
 עמים: צפת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לך
 ודר: אשר בני אשר יהוה אליו חסם וחד לנחלה
 לו: משמים הבש יהוה ראה את כל בני האדם:
 מקדשבתו השגת אל בלשכני הארץ: הוצר חר
 לבם המבין אלכלי משתים: אין המלך נשע ברכי
 חל גבור לא יגל ברכבם: שרר חסם לתשועה
 וברב חילו לא ימלט: הנה עין יהוה אליהו למלכים
 לחסדו: להציל ממות נפשם ולחיותם ברכב: נשעו

תהלים לב

1 וינגט איהר צדיקים, אין דעם האר! לויבגעזאנג איז שעהן צו דיא אויפריכטיגע:
 2 דאנקט דעם האר מיט א הארץ, וינגט צו איהם מיט א פידעל פון צעהן ווישען: 3 וינגט
 צו איהם א נייעם שיר! שפילט גוט מיט שאלונג: 4 ווארין דאס ווארט פון דעם האר איז
 רעכטפארטיג, אונד זיין באנצעם טהון איז מיט טרייהייט: 5 ער לויבט גערעכטיגקייט
 אונד משפט, דיא ערד איז פול מיט דעם חסד פון דעם האר: 6 דורך דעם ווארט פון
 דעם האר זענען דיא הימעל געמאכט געווארען, אונד דורך דעם רוח פון זיין
 מויל זיירע באנצע הערשארען: 7 ער זאמעלט איין דאס וואסער פון דעם ים וויא א הויז
 פען, ער לעגט דיא אפגרינדען אין דיא אוצרות: 8 עס זאלען זיך פארקטען פאר דעם
 האר דיא באנצע ערד, פאר איהם וועלען זיך אלע איינזאמלען פון דער וועלט דערשרעקען:
 9 ווארין ער האט געזאגט, אזוי איז עס געווארען: ער האט געבאטען, אזוי איז עס
 געשטאנען: 10 דער האר האט צושטערט דיא עצה פון דיא גוים (היידען), ער האט
 פערנוועקט דיא געדאנקען פון דיא פעלקער: 11 דיא עצה פון דעם האר וועט אויף
 עביג בלייבען, דיא געדאנקען פון זיין הארץ (וועט בלייבען) פון דור צו דור: 12 געבענשט
 איז דאס פאלק וואס דער האר איז זיין האט, דאס פאלק וועלכעס ער האט זיך אויסדער-
 וועהלט צו זיין נחלה (ערבטהייל): 13 דער האר קוקט ארום פון דעם הימעל, ער זעהט
 אלע מענשען קינדער: 14 פון זיין אונגעברייטער זיצונג געט ער אכטונג אויף אלע
 געוואוינער פון דער ערד: 15 ער וואס בילדעט זיירע הערצער צוזאמען, דער
 פערשטעקט אלע זיירע מעשים: 16 א קעניג קען נישט געהאלפען ווערען דורך א גרויס
 חיל, א גבור קען נישט ניצול ווערען דורך גרויסען פח: 17 דאס פערד איז פאלש צור
 הילף, אונד מיט זיין גרויסער קראפט קען ער נישט מאכען אנטריגען: 18 זעה, דאס אויג
 פון דעם האר איז איבער דיא וואס פארקטען זיך פאר איהם, (אונד) איבער דיא וואס
 האפען אויף זיין חסד: 19 כדי זייער נפש מציל צו זיין פון טויט אונד זייא צו דערנעהרען אים

הונָבֶעֶר: 20 אוֹנָבֶעֶר נֶפֶשׁ הָאִפֶּשׁ צוֹ דַּעַם
הָאֵר, עַר אִיז אוֹנָבֶעֶר עַד הִילָף אוֹנָבֶעֶר
בַּעֲשִׂיצֶעֶר: 21 וְאִרִּין אִין אִיהֶם פֶּרִייעֶט
זִיף אוֹנָבֶעֶר הָאִרִּין, וְאִרִּין אוֹיֵף זִיין הִיילִיגֶען
נֶאֱמֶען הָאֲבֶען מִיר זִיף פֶּעֶרזִיכֶערט: 22 לֹא
דֹאף דִּיין חֶסֶד זִיין אִיבֶער אוֹנֶם, אָ הָאֵר,
אָזוי וְיֵא מִיר הָאֲפֶען צוֹ דִּיר:

תהלים לר

1 פֿון דוד—ווען ער האט פֿערענדערט
זיין פֿערשטאנד פֿאר אַבִּימֶלֶךְ, ווען ער
האט איהם אַנְוֶעקֶנעטריבֶען אוֹנָבֶעֶר
אַנְוֶעקֶנעטאַנען: —2 אִיף וועל דעם האר
לויבֶען אלע צייט, תְּמִיד וועט זיין לויב
זיין אִין מִיין מויל: 3 אִין דעם האר זאל
זיך מִיין נֶפֶשׁ רִיחֶמֶן, דִּיא עֲלֶענְדֶע וועלען
עס הערען אוֹנָבֶעֶר וועלען זיך פֿרייען:
4 מֶאֱכֵט גִּרּוּם דעם האר מיט מִיר, אוֹנָבֶעֶר
לֹאזֶען מִיר צוואַמֶען זיין נֶאֱמֶען דַּעֲרִיירִי
כֵּעַן: 5 אִיף הָאָב גַּעפֹּאֲרֶשֶׁט דעם האר
אוֹנָבֶעֶר ער האט מִיר גַּענֶטשֶׁערט, אוֹנָבֶעֶר
אלע מִייער שְׁרַעקֶען האט ער מִיך מִצִּיל
גַּעווענען: 6 וְיֵא הָאֲבֶען צוֹ אִיהֶם
אַרױפֶּגעקוקט, אוֹנָבֶעֶר זַענֶען גַּעלִיכֶעט
גַּעוואָרען, אוֹנָבֶעֶר זייער אַנְוֶעקֶנעטריבֶען זַענֶען

ניט פֿערשעהקט גַּעוואָרען: 7 דַּעֲר דאָזיגער אַרעמער האט גַּערופֿען, אוֹנָבֶעֶר דַּעֲר האר
האט עס גַּעהערט, אוֹנָבֶעֶר ער האט איהם גַּעהאַלפֿען פֿון אלע זיינע צרות: 8 דַּעֲר מֶלֶאָךְ
פֿון דעם האר לֹאנערט זיך אַרום דִּיא וואס פֿאַרשטען זיך פֿאַר אִיהֶם, אוֹנָבֶעֶר ער גַּעפֿרייט
זייא: 9 פֿערזוכט עס אוֹנָבֶעֶר זַעקט, אָז דַּעֲר האר איז גוט, וואויל איז דעם מַעֲשֶׂה וועל־
כער גַּעשִׂיצט זיך אִין אִיהֶם: 10 האט מוֹרָא פֿאַר דעם האר, אִיהֶר זיינע הִיילִיגֶע, וואָרִין
דִּיא וואס פֿאַרשטען זיך פֿאַר אִיהֶם, וועט גֶאָרניט פֿעהלען: 11 יונגע לויבֶען ווערען
מֶאֱבֶער אוֹנָבֶעֶר הונגערן, אָבֶער דִּיא וואס פֿאַרשטען דעם האר, וועט קיין גומעס פֿעהלען:
12 קומט אָהער, קינדער, הערט מִיך צו, אִיף וועל אייך דִּיא מוֹרָא פֿאַר דעם האר לערנען:
13 ווער איז דַּעֲר מַעֲשֶׂה וועלכער גַּענֶעֱהֶערט לעבֶען, (ווער) ליבֶט גומע מעג צו זַעהען?
14 גַּעהיט דיינע צונג פֿון שְׁלֶעכֶטעס, אוֹנָבֶעֶר דיינע לעפֿצֶען זייא זאַלען ניט פֿאַלשקייט
רַעֲדֶען: 15 קַעֲהֶר אָפּ פֿון שְׁלֶעכֶטעס, אוֹנָבֶעֶר מוֹהֵב גומעס, ווּף שְׁלוֹם אוֹנָבֶעֶר נאָג אִיהֶם
אִיהֶם נאָף: 16 דִּיא אוֹיבֶען פֿון דעם האר זַענֶען (גַּעווענדעט) צו דִּיא צדיקים, אוֹנָבֶעֶר
זיינע אוֹיבֶען צו זיינער גַּעשִׂרייא: 17 דאס פֿנים פֿון דעם האר איז קעגֶען דִּיא וואס
מֹהֵב שְׁלֶעכֶטעס, זיינער גַּערעכטעס: פֿון דַּעֲר ערד צו פֿערשניידען: 18 זייא (דִּיא צדיקים)
הָאֲבֶען גַּעשִׂרֶען, אוֹנָבֶעֶר דַּעֲר האר האט עס גַּעהערט, אוֹנָבֶעֶר ער האט זייא מִצִּיל גַּעווענען
פֿון אלע זייער צרות: 19 דַּעֲר האר איז נאָהענט צו דִּיא צוּגֶאָראַכֶענע הערצער, אוֹנָבֶעֶר
ער הַעלפֿט דִּיא וואס הָאֲבֶען אַ צוּשטױסענעס גַּעמיטש: 20 דַּעֲר צדיק האט פֿיל שְׁלֶעכ־
טעס, אָבֶער פֿון אלע איז אִיהֶם דַּעֲר האר מִצִּיל: 21 ער גַּעהיט אלע זיינע ביינער,
אִיינס פֿון זייא ווערט ניט צוּגֶאָראַכֶען: 22 דאס שְׁלֶעכֶטע מייטעט דעם רֶשֶׁע, אוֹנָבֶעֶר דִּיא
וואס הָאֲבֶען דעם צדיק פֿיינד וועלען פֿערשולדיגט ווערען: 23 דַּעֲר האר דַּעֲרלעזט
דאס נֶפֶשׁ פֿון זיינע קנעכט, אוֹנָבֶעֶר אלע וועלכע גַּעשִׂיצֶען זיך אִין אִיהֶם וועלען ניט
פֿערשולדיגט ווערען:

תהלים לה

1 פֿון דוד—קריג אָ האר מיט מיינע קריגער, האלט מלחמה מיט דִּיא וואס האלטען
מיט מִיר מלחמה: 2 גִּרִּיף אָן דאס שילד אוֹנָבֶעֶר דעם פֿאַנצער, אוֹנָבֶעֶר שְׁטַעֲה צו מיינע
הילף: 3 אוֹנָבֶעֶר צִיחַ אַרום דעם שְׁפּוֹז אוֹנָבֶעֶר פֿערשלוים דעם (וועג) קענען מיינע

4 רדפי אחר לנפשי ישעך אני: כִּבְשׁוּ וּכְלַמְּוּ מִבְּקָשִׁי
 נַפְשִׁי יִסַּט אֲחִיר וַחֲפָזוֹ חֲשִׁבִי רַעְיָה: דְּרוֹ כְּמִן לִפְנֵי ה'
 רִחוּ וּמִלֵּאךְ יִהְיֶה רִחָה: יִדְרֹכֶם חֶשֶׁךְ וַחֲלָלִיזָת
 וּמִלֵּאךְ יִהְיֶה רִדְסָם: כִּדְחֹם מְגִמְרִי שַׁחַת רִשְׁתָּם
 חֲלָם חֲפָרוֹ לִנְפִשִׁי: תְּבַאֲרוּ שׂוּאָה לֹא יָדַע וְשִׁתּוֹ
 אֲשֶׁר־שָׁמַן לִחֲבֹרוֹ בְּשׂוּאָה וְשִׁלְכָהּ: וְנִפְשִׁי תִּגְלוּ בִּדְרוֹתָי
 חֲשִׁישׁ בִּישׁוּעָתִי: כָּל עֲצָמָי וְהַאֲמַרְתָּ יִהְיֶה מִי כְמוֹדִי
 מִצִּיל צָרִי מִתּוֹךְ מָוֶט וְיָצֵא וְאֶבִּיז מָוִלִי: יִקְוֶמוּ עָרִי
 הַגָּם אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתִּי יִשְׁאֲלוּנִי: וְשִׁלְמִנִי רַחֵם תַּחַת
 מִוֶּבֶה שְׂכִיל לִנְפִשִׁי: וְאֵנִי וּבְחֻלּוֹתַי לִבְּשִׁי שֶׁק־עָנִיתִי
 בְּצִוּם נַפְשִׁי וְתַפְלִי עַל־חֻקִּי תִשׁוּב: כִּרְעֵ בְּאִחִילִי
 תַּחֲתִלְכֵמִי כְּאֶבֶל־אֵם כְּרֶךְ שִׁתָּי: וּבְצִלֵּי שִׁמְחֵי
 וְהֶאֱסָפוּ נֶאֱסָפוּ עָלַי גִּבּוֹם לֹא יִדְעִתִּי קָרְעוּ וְלֹא־דָמוּ:
 בְּחֻפִּי לִצְעֵן מָוֶט חָרָק עָלַי שְׁנִימוּ: אֲדֹנָי כְּמֹה תִּרְאֶה
 הַשִּׁבְתָּ נַפְשִׁי מִשְׁאֲהָם מִבְּפִדִּים וְחַדְתִּי: אֲדָךְ בְּקִנְיָן
 הִבֵּ בָּעֵם צִוּם אֶהְלֶכֶךְ: אֲלֹהֵי־שִׁמְחֵדִלִי אֲבִי שֶׁכֶּר שְׁנֵאִי
 חֲלָם יִקְרָצִיעֵנִי: כִּי לֹא שְׁלוֹם וְחֵבֶר וְעַל רֵעֵי־רָצִין כִּי
 דִּבְרֵי מַרְמֹת תִּשְׁכַּחַן: בְּחֻלּוֹתַי עָלַי פִּתְּחֵם אֲמִיר הֶאֱחָו
 הֶאֱחָו רִאֲתָה עֵינִי: רִאֲתָה יִהְיֶה אֲלִי־חֶלֶשׁ אֲדֹנָי אֵל־
 תַּחֲתִק מִמֶּנִּי: הַעֲדָה וְתִקְצֶה לְמַשְׁפַּחִי אֲלֵכִי וְאֲדֹנָי
 לִרְבִּי: שִׁשְׁמִי בְּצִדְקָךְ וְיִהְיֶה אֱלֹהִי וְאֵל־שִׁמְחֵדִלִי:
 אֵל־אֲמִיר לְבָבִם הֶאֱחָו נַפְשִׁי אֵל־אֲמִיר לְבָלְעוּלִי: כֹּה
 יִבְשׁוּ וְחֲפָזוֹ יִחְדָּו שִׁמְחֵי רַעְיָה יִלְבְּשִׁי־בִשֶׁת וּבְלִלְכָהּ
 הַמְּגִלִּים עָלָי: וְלִנְשׂוֹתֵם חֲפָצִי צִדְקָי וְהֶאֱמַרְוּ חֲמִיד
 יִגְדֵּל יִהְיֶה חֲפָצִי שְׁלוֹם עַבְדִּי: וְלִשְׁוִי תַּחֲתֵי צִדְקָךְ
 כִּלְבוֹתִים תַּחֲתִלְכֵךְ:

האר, ווער איז צו דיר גלייך, וועלכער איז מציל דעם אַרעמען פון דעם וואס איז שטארך
 קער פון איהם, אונד דעם עלענדען אונד בעדארפטנען פון זיין רויכער (גולף): 11 עס
 זענען אויפגעשטאנען געוואלטיגע עדות, דאס וואס איך ווייס נישט, פרענען זיין מיך:
 12 זיין בעצאלען מיר מיט שלעכטעם פאר גוטעס, כדי מיין נפש צו בעטריבען: 13 אָבער
 איך, — ווען זיין זענען קראנק געוועזען, האב איך א וואק אָנגעקלייד, איך האב מיין
 נפש געפייניגט מיט פאסטען, אונד מיין געבעט איז אין מיין שוים צוריק געקערט:
 14 איך בין ארוםגעגאנגען, אזוי וויא ער וואלט געוועזען א פריינד, אָדער א ברודער,
 וויא איינער טרויערט איבער זיינע מוטער, בין איך געוועזען פערשונאָרצט איינגעבויען:
 15 אָבער בייא מיין הינקען האבען זיין זיך געפרייט, אונד זיין האבען זיך פערזאמעלט —
 עס האבען זיך איבער מיר פערזאמעלט בעטריבער, אונד איך האב עס נישט געוואוסט,
 זיין האבען מיך געריסען אונד האבען נישט שטיל געשווינען: 16 דורך חניפה אונד
 שפאטונג האבען זיין געקריצט אויף מיר מיט זייער ציין: 17 א האר, וויא לאנג
 וועסט דוא עס צו זעהען? קעהר צוריק מיין נפש פון זייער פערוויסטונגען, פון דיא
 יונגע לייגען מיין איינציגע: 18 איך וועל דיר דאנקען אונטער גרויסע פערזאמלונגען,
 אונטער א שטארקען פאלק וועל איך דיר לויבען: 19 לאזען זיך דאך דיא פאלשע
 פיינד נישט איבער מיר פרייען, מינע אומזיסטע פיינד ווינקען מיט דיא אויגען: 20 ווארן
 זיין רעדען נישט פון שלום, (נייערט) קענען דיא רעהיגע פון דעם לאנד טראכטען זיין
 אויס פאלשע וואכען: 21 זיין ברייטען אויס קענען מיר זייער מויל, זיין זאנען אהא,
 אהא, אונזערע אויגען האבען דאס געזעהען: 22 אָבער דוא א האר האסט עס געזעהען,
 וואלסט דאך נישט שווייגען, א האר, דערווייטער דיר נישט פון מיר: 23 דערנעק דיר, אונד
 וואך אויף צו מיין משפט, מיין גאט, אונד מיין האר: 24 משפט מיך נאך דינע גערעכט־
 טייגקייט, א האר, מיין גאט, אונד לאזען זיין נישט איבער מיר פרייען: 25 לאזען זיין
 נישט זאנען אין זייער הערצער, אהא, (דאס איז) אונזער ווילען, לאזען זיין נישט זאנען מיר
 האבען איהם איינגעשלונגען: 26 זיין וועלען זיך שעמען, אונד צוזאמען צו שאנדען ווע־
 רען דיא וואס פרייען זיך איבער מיין אומגליק, זיין וועלען זיך אַנגליידיען אין שטאך אונד
 שאנד, דיא וואס מאכען זיך איבער מיר גרויס: 27 עס וועלען זינגען אונד זיך פרייען, דיא
 וואס בעגעהרען מינע גערעכטיגקייט, אונד וועלען שטענדיג זאנען, לאז דער האר גרויס
 זיין, וועלכער בעגעהרט דעם שלום פון זיין קנעכט: 28 אונד מינע צונג וועט פון דינע
 גערעכטיגקייט רעדען, אונד פון דיין לויב — דעם גאנצען טאג:

תהלים לו לו

1 צוֹדַעַם וַיִּנְגַּעַר, אֶבְצוֹנָהּ פֹּה דוֹד דַּעַר
קַנְעֻכְט פֹּה דַעַם הָאָר: 2 דִּיא זִינֵר רַעַט צוֹ
דַעַם רֶשַׁע אִין מִיִּין הָאָרִין, עַם אִיז נִיט דא
קִיין פֶּאָרְכֻט פֶּאָר נָאט פֶּאָר וַיִּינַע אִויגַען:
3 וַיִּאָרִין עַר שְׁמִיכַעֲלִט זִיף אֱלִיִּין אִין וַיִּינַע
אִויגַען, כְּדִי צוֹ נַעֲפִינַען וַיִּין אִומְרַעֲכֻט אִונֵד
עַם פִּינֵד צוֹ הָאָבַען: 4 דִּיא וַעֲרַמְטַעַר פֹּה
וַיִּין מוֹיִל זַעֲנַען אִומְרַעֲכֻט אִונֵד פֶּאָלֶשְׁקִיִּיט,
עַר הָאָט פֶּעֲרִימְטַעַן קִלּוֹג צוֹ וַיִּין אִונֵד
גִּוּשְׁטַעַם צוֹ מַהוּן: 5 אִויף וַיִּין נַעֲלַעֲבַעַר
מֶרַאכֻט עַר אִומְרַעֲכֻט, עַר שְׁטַעֲלִט זִיף נִיט
אִויף קִיין גִּוּשְׁטַעַן וַעֲנַע, עַר פֶּעֲרִמִּיאֻסְט נִיט
דָאָם שְׁלַעֲכֻט: 6 אָ הָאָר! אִין דַעַם הִימַעֲל
אִיז דִּיִּין חֶסֶד, אִונֵד בִּיז צוֹ דִּיא וַחֲלַקְעֻס
אִיז דִּיִּינַע מְרִיבִיהִיט: 7 דִּיִּינַע נַעֲרַעֲכֻטִּיגִי
קִיִּיט זַעֲנַען וַיִּיא דִּיא בַּעֲרַג פֹּה נָאט, דִּיִּינַע
מִשְׁפָּטִים זַעֲנַען אַזוֹי וַיִּיא דַּעַר גְּרוֹיֶסַעַר
אַפְּגִוּוֹה, מַעֲנַשְׁעַן אִונֵד בַּהֲמוֹת הַעֲלַפְסֻט
דוּא, אָ הָאָר: 8 וַיִּיא מִיַּיעַר אִיז דִּיִּין חֶסֶד,
אָ נָאט! אִונֵד דִּיא מַעֲנַשְׁעַן־קִינֵדַעַר בַּעֲרִי
שִׁיעֲצַעַן זִיף אִונֵד־מַעַר דַּעַם שְׁאֲמַעַן פֹּה דִּיִּינַע
פִּלִּיגַעֲל: 9 וַיִּיא וַעֲרַעַן נַעֲוַעֲמִיגִט פֹּה דִּיא
פֶּעֲטִיקִיט פֹּה דִּיִּין הוּיז, אִונֵד פֹּה דַעַם מִיַּיִף
פֹּה דִּיִּינַע פֶּעֲרַעֲנִיגַעַן מֶאֱכֻסֻט דוּא וַיִּיא

2 אֶל־מַעֲלָה לַעֲבֹד־הָיָה לָדוֹד: וְאִם־פֶּשַׁע רָשָׁע בְּקֶרֶב
3 לִבִּי אִין־פֶּסַח אֱלֹהִים לִגְדִי עָיִן: בִּיהַחֲלֹק אֱלֹהִי בַעֲצוֹ
4 לִמְצֹא עָיִן לִשְׂנֹא: דְּבִרְשׁוֹ אִין וּמִרְמָה חָדָל לִתְשׁוּבָה
5 הַלְוִיטִים: אִין וְחֹשֶׁב עַל־מִשְׁכָּבוֹ יִתְעַב עַל־דַּרְכֵּי לֹא
6 מִיֵּד רַע לֹא מֵאִם: וַיְהִי בְּהַשְׁמִים חֶסֶדֶד אֲמַתְּהָ עַד
7 שְׁחָקִים: צִדְקָתָהּ וְכִדְרֶיהָ אֵל מִשְׁפָּטֵהּ תְּהוֹם רַבָּה
8 אֲרָם וּבִהְמָה הוֹשִׁיעַ יְהוָה: מִדִּיגֶר חֶסֶדֶד אֱלֹהִים
9 וּבְנִי אֲדָם כָּעַל כְּנֹפֶד יִסְחוּ: יִרְוֹן מִלֶּשֶׁן בִּיתָהּ וְחַל
10 מִיַּגֶּדֶת תִּשְׁכָּם: בִּי־מַעַד מִקֹּדֶר חֵם בְּאִרְדֵּי נִרְאֵה־אִירִי:
11 מִשְׁלֵךְ חֶסֶדֶד לִדְרֹךְ וּבְדִקְתָּהּ לִשְׁרִירָלִב: אֶל־חֲבוּאִי
12 נִלֵּךְ נִמְצָה וַיִּדְרָשְׁלִים אֶל־תְּהִנִּי: שָׁם גִּפְלוּ פָּעִל אִין
13 דִּחוּ וְלֹא־יָבֹלוּ קוֹם:

לו

2 אֶל־תִּתֵּחַר בְּמַרְעִים אֶל־תִּקְנֹה בַעֲשֵׂי עוֹלָה: כִּי
3 בְּחִצֹר מִחֲמָה יִמְלֹ וּבְנֶרֶק דָּשָׁא יִמְלֹן: כִּסֵּט בִּדְוִיָּה
4 וְעִשְׂתִּימֻס בְּשִׁדְרָאִין וְדַעַה אֲמַתְּהָ: וְהַתְּנַע עַל־יְהוָה
5 הַוְחִילֶךְ מִשְׁאֵלֶת לִבֶּךָ: נִל עַל־יְהוָה דְּרַכְךָ וּבִסְחַ עָלֶיךָ
6 וְהוּא יַעֲשֶׂה: וְהוּצִיא כְּאִיר דְּרַכְךָ וּמִשְׁפָּטֶךָ כְּבִהְרִים:
7 דָּוִם וְלִדְוָה וְהַחֲמִילֶךָ אֶל־תִּתֵּחַר בְּמַצְלִית דְּרַכְךָ
8 בְּאִישׁ עֵשָׂה מוֹמֹת: חֶרֶף מִצָּח וְנֹכַח חֲמָה אֶל־תִּתֵּחַר
9 אֶךְ לִבְרַע: כִּי־מַרְעִים יִבְרַחֲוּ וְכֵן יִדְּהָ הַמָּה יִרְשֶׁה
10 אִירִי: וְעוֹד מַעַט וְאִין רֶשַׁע וְהַתְּבוּנָה עַל־מִקְמוֹתֵי אֲנַחֲנִי:
11 וְנִינַם יִרְשָׁרָאִין וְהַתְּנַע עַל־בִּי שְׁלוֹם: וְאִם רֶשַׁע
12 לִבִּי וְחֶרֶף עָלֶיךָ שָׁנִי: אֲדִי יִשְׁחַקְלִי כִּי־דָאָה כִּי
13 נָאֵר יִמִּי: חֶרֶב וּפְתוֹר רֶשַׁעִים וְדִרְכֵי לִשְׁטָם לִתְפִּיל
14 עָנִי וְאִבְדוֹ לַמְּטוֹם יִשְׁרֹדְדֶךָ: דְּרַכְסִי תְּפִיל בְּלִגְמִי
16 וְקִשְׁתִּיחִם תִּשְׁכַּרְהֵנּוּ: מִיֵּד מַעַט לַצִּדִּיק מִהֲמוֹן רֶשָׁעִים

לו

מְרִינַעַן: 10 וַיִּאָרִין בִּיִּיא דִיר אִיז דַּעַר קִוְוֹאֵל פֹּה לַעֲבַעַן: אִין דִּיִּין לִיכֻט וַעֲלַעַן מוֹר דָאָם
לִיכֻט וַעֲהַעַן: 11 צִיַּהֲע אִוִּים דִּיִּין חֶסֶד צוֹ דִּיא וַעֲלַעֲכַע קַעֲנַעַן דִּיף, אִונֵד דִּיִּינַע נַעֲרַעֲכֻטִּיגִי
קִיִּיט, צוֹ דִּיא רַעֲכֻט־פֶּאָרְמִיגִיגִי הַעֲרַצַּר: 12 דוּא וְאֶלֶסֶט דָאָךְ מִיֵּד נִיט בַּרַעֲנִיגַעַן אִונֵד־מַעַר
דַּעַם פֹּה פֹּה דַעַם בַּעֲל נָאָה, אִונֵד דִּיא הָאָד: פֹּה דִּיא רֶשָׁעִים וְאֵל מִיֵּד נִיט פֶּעֲרִוֹאֲנַעֲלֵן
(אִונֵד־מְרִיבִיגִיגִי): 13 דָאָרִט זַעֲנַעַן נַעֲפִאֲלַעַן דִּיא וְאִם מַהוּן אִומְרַעֲכֻט! וַיִּיא זַעֲנַעַן פֶּעֲרִי־
שְׁמוּסַעַן, אִונֵד הָאָבַעַן נִיט נַעֲקַעַט: אִויף־שְׁמַטְהָן:

תהלים לו

1 פֹּה דוֹד, דַּעֲרַצָאֲרִין דִּיף נִיט אִיבַעַר דִּיא שְׁלַעֲכֻטַע, וַיִּיא נִיט מִקְנֹא דִיא וַעֲלַעֲכַע אִומְר־
רַעֲכֻט מַהוּן: 2 וַיִּאָרִין אַזוֹי וַיִּיא דָאָם גְּרִינַע נִרְאָז וַעֲלַעַן וַיִּיא שְׁנַעֲל פֶּעֲרִוֹעֲלַקֻט (פֶּעֲרִוִּיאֲלַעֲט)
וַעֲרַעַן, אִונֵד אַזוֹי וַיִּיא דָאָם גְּרִינַע נִרְאָז וַעֲלַעַן וַיִּיא פֶּעֲרִפּוֹלִיט וַעֲרַעַן: 3 פֶּעֲרִטְרוֹיַע אִויף
דַּעַם הָאָר אִונֵד מַהוּא גִוּשְׁטַעַם, בְּלִיב אִין דַּעַם לֹאָה, אִונֵד דַּעֲרַעֲהָר דִּיף אִין מְרִיבִי
הִיִּיט: 4 וַעֲנַן דוּא וַעֲסַט הָאָבַעַן דִּיִּין פֶּעֲרַעֲנִיגַעַן אִין דַּעַם הָאָר, אַזוֹי וַעֲסַט עַר דִּיר נַעֲבַעַן
וְאִם דִּיִּין הָאָרִין פֶּעֲרִי־לֹאָנַט: 5 וַעֲלַעֲבַר אִויף דַּעַם הָאָר דִּיִּין וַעֲנַע, אִונֵד פֶּעֲרִוִּיכַעַר דִּיף
אִויף אִיַּחֲב, אִונֵד עַר וַעֲסַט עַם מַהוּן: 6 אִונֵד עַר וַעֲסַט דִּיִּינַע נַעֲרַעֲכֻטִּיגִיגִי אִרִּיִּס־בַּרַעֲנִיגַעַן
וַיִּיא דָאָם לִיכֻט, אִונֵד דִּיִּין מִשְׁפָּט וַיִּיא דַּעַם מִיַּטַעַן מֶאֶז: 7 וַיִּיא שְׁמִיל צוֹ דַּעַם הָאָר אִונֵד
וַיִּארִט אִויף אִיַּחֲב, דוּא וְאֶלֶסֶט דִּיף נִיט דַּעֲרַצָאֲרַעַן אִויף דַּעַם וְאִם וַיִּין וַעֲנַע בַּעֲנִילִיקֻט,
אִויף דַּעַם מַעֲנַשׁ וַעֲלַעֲכַעַר מַהוּט שְׁלַעֲכַעַע נַעֲרִי־מַעַן: 8 לֹאֻ אָפּ פֹּה צָאֲרִין, אִונֵד פֶּעֲרִלֹאֻ
דַּעַם גְּרִימִצָאֲרִין, דוּא וְאֶלֶסֶט נִיט צָאֲרַעַן, (עַם פִּיַּרְש) נִרְאָ צוֹ שְׁלַעֲכַעֲטַם: 9 וַיִּאָרִין דִּיא
שְׁלַעֲכַעֲטַע וַעֲלַעַן פֶּעֲרִי־שְׁמִיטַעַן וַעֲרַעַן, אָבַעַר דִּיא וְאִם הָאָפַעַן אִויף דַּעַם הָאָר, וַיִּיא וַעֲלַעַן
דָאָם לֹאָדִי וְרֶשָׁן (עַרַבַעַן): 10 אִונֵד נָאָךְ אִין אַ קִלִּינַע וַיִּילַע, אַזוֹי אִיז דַּעַר רֶשָׁע נִיט
מַעֲהָר דָא, אִונֵד דוּא וַעֲסַט וַיִּין אָרִט בַּעֲמִרֶאכֻטַעַן—אָבַעַר עַר וַעֲסַט נִיט מַעֲהָר דָא וַיִּין:
11 אָבַעַר דִּיא עֲלַעֲבַרַעַר וַעֲלַעַן וְרֶשָׁן דָאָם לֹאָה, אִונֵד וַעֲלַעַן זִיף פֶּעֲרַעֲנִיגַעַן מֶאֱכֻסֻט,
וַעֲנַעַן דַּעַם גְּרוֹיֶסַעַר שְׁלוֹם: 12 דַּעַר רֶשָׁע מֶרַאכֻט שְׁלַעֲכַעֲטַם וַעֲנַעַן דַּעַם צִדִּיק, אִונֵד
קִרִּיצַט וַיִּינַע צִיִּין קַעֲנַעַן אִיַּחֲב: 13 אָבַעַר דַּעַר הָאָר לֹאָכֻט פֹּה אִיַּחֲב, וַיִּאָרִין עַר וַעֲהָט אִין
וַיִּין מֶאֶז קוֹמֵט אִין: 14 דִּיא רֶשָׁעִים הָאָבַעַן אַ שְׁוַעֲרֵד אִויף־נַעֲמֶאכֻט, אִונֵד וַיִּיא הָאָבַעַן
וַיַּיעַר בִּינַעַן נַעֲשַׁפֶּאֲטַם, כְּדִי דַּעַם עֲלַעֲנֵדַעַן אִונֵד דַּעַם נִיט־בַּעֲדֶאֲרַפִּיטַעַן פֶּאָלַעַן צוֹ מֶאֶז־
כַּעַן, אִונֵד צוֹ שְׁלֹאֲכַעֲטַעַן דִּיא וְאִם וַעֲנַעַן אִויף דַּעַם רַעֲכֻט־פֶּאָרְמִיגִיגִי וַעֲנַע: 15 אָבַעַר וַיַּיעַר
שְׁוַעֲרֵד וַעֲסַט אִין וַיַּיעַר אִיַּיִנַעַן הָאָרִין קוֹמַעַן, אִונֵד וַיַּיעַר בִּוּינַעֲסִים וַעֲלַעַן צוּבְרֶאכֻעַן
וַעֲרַעַן

רבים: כי ורעות רשעים תשכרנה וסוף צדיקים
 יהיה: יודע יהוה ימי חמימים ונתתם לעולם חסדו:
 לא יכשבו בעת דעה ובכי רעבון ישבעו: כי רשעים:
 יאבדו ואבי יהוה כבוד כבוד כלו מעשן כליו: לזה
 רשע ולא ישלם וצדיק יען ונתן: כי מברכו רשע
 ארץ ומקללו יכרתו: מידה מעשרה רב כבוד ודרכו
 חפץ: כירפל לא יוכל כי יהיה סוף דו: נר הית
 נסגרת ולא ידאית צדיק נעב ורשע מבקש להם:
 כל ימים ויין וסלה ורשע לבקרה: סר מרע נעשה:
 טוב ישן לעולם: כי יורה אלה משפט ולא יעב את
 חסדיו לעולם נשמרו ורע רשעים נכרת: צדיקים
 יירשורצין וישנו לנר עליה: פירצדיק יהיה חכמה ל
 ולשנו תדבר משפט: תורת אלהי כליו לא תשכר
 אשריו: צדק רשע לצדיק ומבקש להמיתו: יהיה לא
 נעב כדו ולא ורשעו בחפצו: קנה אלהיה וישמר
 דרכו וירומקו לרשת ארץ בהקרת רשעים תראה:
 ראיתי רשע ערין ומתירה כארץ העני: ונעב ויהי
 אנו ואבקשנו ולא נמצא: שמרם וראה ישר כר
 אחרת לאש שלום: ורשעים נשמרו יהיו אחרת
 רשעים נכרתה: ותשועת צדיקים מידה מלום בעת
 צרה: נקדם יהוה ופללם ופללם מרשעים וישועם
 כי תס בו:

לח

לח

מומר לדור לבקור: יהוה אל בקצף תוכיתו ובהמת
 תשכר: כירציה תחרבו ותחת עלי יד: ארמיתם
 בבשרי מפני ונמד אידשלים בעצמי מפני תהלת
 כירציה עברו ראשי ממשה כבד ויכרו ממנו: הבאשו

ווערען: 16 דאס ביסעל וואס דער צדיק
 האט איז בעסער וויא דער רייכטהום
 פון פילע רשעים: 17 ווארין דיא ארעמס
 פון דיא רשעים וועלען צובראכען ווערען,
 אבער דער האר לעהנט אונטער דיא
 צדיקים: 18 דער האר ווייסט דיא טעג פון
 דיא פרומע, אונד וויער ער בטחיל (נחלה)
 וועט זיין אויף עביו: 19 וויא וועלען נישט
 פערשעמט ווערען אין א שלעכטע צייט,
 אונד אין הונגערס טעג וועלען זיין געזע-
 טיגט ווערען: 20 ווארין דיא רשעים ווע-
 לען פערלויזען ווערען, אונד דיא פיינד פון
 דעם האר, ווען זיין זענען גלייך וויא קעכט
 ליכע פעטע שאף, וועלען זיין דאך פער-
 שוואנדען ווערען, אזוי וויא דער רוף ווע-
 לען זיין פערשוואנדען ווערען: 21 דער
 רשע בארנט אונד ער בעצאהלט נישט,
 אבער דער צדיק איז לייטזעליג אונד גיבט:
 22 ווארין זיינע געבענשטע וועלען ורשען
 דאס לאנד, אבער זיינע פערפלוכטע ווע-
 לען פערשניטען ווערען: 23 פון דעם האר
 ווערען דיא טריט פון אזא מענטש בעפעס-
 טיגט, אונד ער בענעהרט זיין וועט:
 24 ווארין ווען ער פאלט, אזוי ווערט ער

נישט אונעקגעווארפען, ווארין דער האר לעהנט איהם אונטער מיט זיינע האנד:
 25 אויף בין יונג געוועזען אונד אויף בין אויף אלט געווארען, אונד אויף האב נישט געזעהען
 קיין צדיק פערלאזט, אונד זיינע קינדער זאלען בעמען ברויט: 26 דעם גאנצען טאג איז
 ער לייטזעליג אונד ער בארנט (ליהעט), אונד ויין ורע איז צו א ברקה: 27 קעהר אפ פון
 שלעכטעס אונד מיהא גוטעס, אונד בלייב אויף עביו: 28 ווארין דער האר האט ליב משפט,
 אונד ער וועט נישט פערלאזען זיינע חסידים (פרומע), זיין ווערען אויף עביו געהיטען, אבער
 דיא קינדער פון דיא רשעים ווערען פערשניטען: 29 דיא צדיקים וועלען ורשען דאס לאנד,
 אונד וועלען אויף עביו אויף איהר וואוינען: 30 דאס מוילפון דעם צדיק רעט חכמה, אונד
 זיינע צונג רעט משפט: 31 דיא תורה פון זיין גאט איז אין זיין הארץ; זיינע טריט וועלען נישט
 אויסגעגלישט ווערען: 32 דער רשע לוגט (וואכט) אויף דעם צדיק, אונד בענעהרט איהם
 צו מייטען: 33 דער האר וועט איהם אבער נישט איבערלאזען אין זיינע האנד, אונד ער וועט
 איהם נישט שולדיג מאכען ווען ער ווערט געמשפט: 34 האף אויף דעם האר, אונד היט זיין
 וועט, אזוי וועט ער דיע דעהעבען צו ורשען דאס לאנד; ווען דיא רשעים וועלען פערשני-
 טען ווערען אזוי וועסט דא עס זעהען: 35 אויף נאב געזעהען א שטארקען רשע, אונד ער
 האט זיך איינגעווארצעלט אזוי וויא א טיף געווארצעלטער גרינער בוים: 36 אבער ווען מען
 איז פערבריינגענאנען, אונד זעה, ער איז שוין נישט מער געוועזען, אויף האב איהם געזוכט,
 אבער אויף האב איהם נישט געפונען: 37 האלט דיע פרום, אונד זיין רעכטפארטיג, ווארין דאס
 ענד פון אזוי א מאן איז שלום: 38 אבער דיא פערברעכער וועלען צוזאמען פערטילגט ווע-
 רען, דאס ענד פון דיא רשעים וועט פערשניטען ווערען: 39 אונד דיא הילף פון דיא צדיקים
 איז פון דעם האר; ער איז וויע שטארקהייט אין דער צייט פון א צרה: 40 אונד דער האר
 העלפט זיין אונד ער מאכט זיין אנטרינען, ער מאכט זיין אנטרינען פון דיא רשעים אונד
 ער וועט זיין העלפען, ווייל זיין האבען זיך געשציט אין איהם:

תהלים לח

1 א געזאנג פון דוד, צום אנדענקען: 2 א האר, דוא זאלסט מיך נישט שטראפען אין דיין צארה,
 אונד זאלסט מיך נישט ציכטיגען אין דיין גרימצארה: 3 ווארין זיינע פוילען זענען אין מיר
 אריינגעשטעקט, אונד דוא האסט אויף מיר זיינע האנד געלעגט: 4 עס איז נישט דא קיין
 גאנצקייט אין מיין פלייש וועגען דיין צארה, עס איז נישט דא קיין פרידען אין מייןע
 ביינער וועגען מייןע זינד: 5 ווארין מייןע אומגערעכטיגקייטען זענען איבער מיין
 קאפ אריבערגעגאנגען, אזוי וויא א שווערע משא זענען זיין צו שווער פאר מיר:

מייןע

6 מיינע וואונדערן שטינקען אונד פליסען,
וועבען מיינע נארישקייטען: 7 איך בין
זעהר פערקרימט אונד איינגעבויגען, דעם
נאנצען טאג געה איך ארום פערשווארצט:
8 ווארין מיינע לענדען זענען פול מיט
ברענונג, אונד עס איז נישט דא קיין גאנצ-
קייט (געזונד) אין מיין פלייש: 9 איך בין
פערשמאכט, אונד זעהר צושטויסען, איך
שרייב וועגען דיא ברומונג פון מיין הארץ:
10 א האר, פאר דיר איז מיין גאנץ פער-
לאנגען, אונד מיין זיפצען איז נישט פון דיר
פערבארענען: 11 מיין הארץ דרעהט זיך
ארום, מיין פֿח האט מיך פערלאזט, אונד
דיא ליכטיגקייט פון מיינע אויגען זענען
אויף נישט בייא מיר: 12 מיינע ליבהאבער
אונד מיינע פריינד האבען זיך קעגען מיין
נע פלאג געשטעלט, אונד מיינע קרובים
האבען זיך פון ווייטען געשטעלט: 13 אונד
זיין מאכען מיך שטרויכלען, דיא וואס
בענערען מיין נפש, אונד דיא וואס פאר-
שען מיין שלעכטעס רעדען פערקרימונג
(אונרעכט), אונד דעם נאנצען טאג טראפ-
טען זיין פאלשקייט: 14 אבער איך בין
וויא א שויבער, איך הער נישט, אונד וויא

7 נקמי חבורתי מפני אלהי: נקמתי שחתי עדמאד בלי
8 היום קרר הלכתי: כרבסלי מלא נקלה ואין מחס
9 בבשרי: נפנתי ונרכיתי עדמאד שאנתי מנחמת לבן
11 אולי נודע בליחאיתי ואחתי מנח לאינסתרה: לבן
12 סתרה עובי כתי ואור עין נסיהם אין אחי: אחי
13 ודעי מעד נניי יצמדו וקרוכי מרחק עמדו: ונקשו
מבכשי נפשי ודרשי רעתי הכרו היות ומרחק כלי
14 היום דענו: ואני כחש לא אשמע וכאלם לא יפתד
16 פיו: ואולי באיש אשר לאשמע ואין בפיו תוכחות: כר
17 לך ונתה הוחלתי אתה תענה אדעי אלהי: כראמתי
18 פרושמהרלי במיט דגלי עלי הנדילי: כראני לצלע
19 נבן ומבאובי נקד תמיד: כרעני אנד אדא מחטאיתי
21 ואיבי חיות עצמו ורפי שניא שקר: ומשלמי רעה תחת
22 טובה וטמנוי תחת רחמיפטוב: אלתשכני ונתה אלהי
23 אלתרתק ממני: תשיה לעזרתי אדעי השועתי:

לט

2 א למנחם לידותון מומר לךך: אמרתי אשמרה דרכי
מחטא בלשוני אשמרה לפי מחסום בעד רשע לנפתי:
3 נאלמתי דומה החשיתי משוב ובאבי נערי: חסילבי
4 בקרבי כהניו תבערשא דכרתי בלשוני: ודעיני
ידעו קצי ומדת ימי מדהיא אדעה מדהקבל אני:
6 הנה מפתות ונסתה ימי וחקלי כתינ נקד אדכלהקבל
7 בליאדם נעב סלה: אדבעלם ויתהלך אש אדקבל
8 דהמין יעבר ולאדע מראסם: ועתה מרחקתי אדני
9 וחוהלי לך הויא: מבפשעי העיני חרפת ובל אל
11 תשימי: נאלמתי לא אפתחפי כי אתה עשיתי: הסר
12 מעלי ננעך מתגרת ודא אני בלתי: בתוכחות עלעני

לט

א שטומער וואס עפענט נישט זיין מויל: 15 איך בין געווארען וויא א מענטש וואס הערט
נישט, אונד ער האט נישט קיין שטראפערד אין זיין מויל: 16 ווארין צו דיר א האר, האף
איך, דוא וועסט ענטשערן א האר, מיין גאט: 17 ווארין איך האב געזאגט, דאס זיין
זאלען זיך נישט איבער מיר פרייען, ווען מיין פוס ווערט אפגענייגט מאכען זיין זיך איבער
מיר גרויס: 18 ווארין איך בין צום הינקען אנגעגרייט, אונד מיינע וועטאנען זענען
שטענדיג פאר מיר: 19 ווארין איך וועל אנזאגען מיינע זינד, אונד איך בין געזארגט וועגען
מיינע זינד: 20 אבער מיינע פיינד לעבען אונד זענען שטארק, אונד פילע זענען מיינע אויב
זיסע שונאים: 21 אונד זיין בעצאהלען מיר שלעכטעס אנשטאט גוטעס, זיין האבען מיך
פיינד ווייל איך פאלג נאך גוטעס: 22 פערלאז מיך נישט, א האר, מיין גאט, דוא זאלסט דיך
נישט פון מיר דערווייטערן: 23 אייל דיך צו מיינע הילף, א האר, דוא ביסט מיינע הילף:

תהלים לט

1 צו דעם זינגער, דעם ידותון—א געזאנג פון דוד: 2 איך האב געזאגט, איך וועל היטען
מיין וועג, דאס איך זאל נישט זינדען מיט מיינע צונג, איך וועל היטען מיין מויל צו פער-
שליסען, אזוי לאנג וויא דער רשע איז פאר מיר: 3 איך בין פערשטומט אונד שווייג שטיל,
איך האב געשוויגען פון דעם גוטען, אונד איך ווער בעטריבט אין מיינע וועטאג: 4 אבער
מיין הארץ ווערט מיר אייגענעניג דערהיצט, אין מיין טראכטען האט זיך א פיער אנגע-
צונדען, איך האב (בלייב) מיט מיינע צונג גערעט: 5 א האר, מאך מיך וויסען מיין ענד,
אונד דיא צאל פון מיינע טעג—וואס עס איז; איך וויל וויסען וויא פערענגליך איך בין:
6 זעה, מיינע טעג האסט דוא געגעבען וויא א שפאן ברייט, אונד מיינע לעבענסצייט
איז וויא גארניט פאר דיר, נייערשט דער בעשטאנד פון אלע מענטשען איז אים גאנצען קבל,
סלה: 7 דער מענטש געהט ארום אין דעם שאטען, גאר וועגען נארישקייטען (הבל)
טראכטען זיין, ער קלויבט צוואמען, אבער ער ווייסט נישט ווער עס וועט דאס אייג
זאמעלן: 8 אונד אצונד, אויף וואס האף איך, א האר? מיינע האפנונג איז צו דיר:
9 זיין מיך מציל פון אלע מיינע זינד, מאך מיך נישט צו א הרפה פאר דיא נארונים:
10 איך בין פערשטומט, אונד איך מאך נישט אויף מיין מויל, ווארין דוא
האסט עס געטהון: 11 טהוא אפ פון מיר זיינע פלאג, פון דער שטראף
פון זיינע האנד בין איך פערלענט: 12 מיט דיא שטראפונג פאר דיא זינד

שטראפסט

יפּרַח אִישׁ וְחָסֵם כַּעַשׁ חַמְדּוֹ אֵד הַבֵּל כִּלְאֵתָם סֶלָה׃
 שְׁמַעַת חֲפֻלָּתוֹ׃ דִּלְגָּה וְשׁוֹעֲתִי׃ הַאֲזִינָה אֶל־חֲמִידָתִי אֶל׃
 תִּתְרַשׁ בִּי כִּי אֶנֶּכִּי עֲמֹד תּוֹשֵׁב בְּקֶל־אֲבוֹתָי׃ הִשָּׁע מִמֶּנִּי׃
 וּבִלְלִיָּהּ בְּסָרָם אֶלְךָ וְאִנִּי׃

מ
 לַמִּנְחָה לְדָוִד מִזְמֹר׃ קִנְיָה קִנְיָה דִּלְגָּה חֵט אֶלִי נִשְׁמַע׃
 שׁוֹעֲתִי׃ וְנִשְׁלִי׃ מִבּוֹר שְׁאֹן מִשִּׁט הֶחָן נִקְּסַם עַל־סֶלָה׃
 רָגְלִי בִּזְנוֹן אֲשִׁירִי׃ וְחֵן בְּפִי׃ שִׁיר חֲדָשׁ תְּהַלֵּה לִּלְאֵלֶיךָ׃
 וְיֵאָדָּב רַבִּים וְיִרְאֻ וְיִבְטְחוּ בִּדְתֶךָ׃ אֲשִׁירִי הַגִּבּוֹר אֲשִׁירִי הֵ׃
 שֵׁם דִּלְגָּה מִכְסָּתוֹ וְלֹא־פָנָה אֶל־הַרְבִּים וְשִׁטִּי כִּבּוֹ׃ רַבּוֹת׃
 עֲשִׂיתִי׃ אֲתָם׃ דִּלְגָּה אֶל־הֵן נִפְלְאָתְךָ וּמִחֲשָׁבֹתֶיךָ אֶלִי׃
 אֵין׃ שִׁירִךָ אֶלְךָ אֲנִידָה וְאֶדְבָּרָה׃ עֲצָמִי מִסָּפָר׃ נִבְחָ׃
 וּמִנְחָה׃ לֹא־חֲפָצָה אֲנִיִּם כִּרְיִת לִי עֵלֶיךָ וְחֲמָאָה לֹא׃
 שְׁאֵלָתִי׃ אֲנִי אֲמַרְתִּי הַגִּבּוֹרִתִּי בְּמִלְת־סָפָר כְּתוּב עָלַי׃
 לְעִשְׂתֹּת דִּלְגָּה אֶל־הֵן חֲפָצָה וְתִתְרַחֵךְ בְּחֹד מִנִּי׃ בְּשִׁרְתִּי׃
 עֲדָךְ׃ בְּקִלְקֵל רַב הֵנָּה שָׁפְתִי לֹא אֶבְכֶּה דִּלְגָּה אֲתָם יִדְעָת׃
 עֲדָתְךָ לֹא־כִסְתִּי׃ בְּחֹדֶךָ לְבִי אֲמִינָתְךָ וְתִשְׁוֹעֲתְךָ אֲמַרְתִּי׃
 לֹא־כִסְתִּי חֲסִידְךָ וְאֲמַתְךָ לְקִלְקֵל רַב׃ אֲתָם דִּלְגָּה לֹא־
 חֲבִלָּה בְּחִידֶיךָ מִמֶּנִּי חֲסִידֶיךָ וְאֲמַתְךָ חֲמִידִי יִצְרֵנִי׃ כִּי׃
 אֶפְסִי עָלִי רַעֲוֶת עֲדָתִי מִסָּפָר הַשְׁעִינִי עֲלֵמִי וְלֹא־יִבְלִיתִי׃
 לְרַעֲוֹת עֲצָמִי מִשְׁעֲרֹת רֹאשִׁי וְלִבִּי עֲנִי׃ רַעֲוֵה־יִדְּי׃
 לְהַצִּילִי דִלְגָּה לְעֹרֹתִי חֲשִׁיה׃ יִבְשֻׁ וְיִחַפְּרוּ יַחַד מִבְּקָשִׁי׃
 נַפְשִׁי לִסְפֹּתָהּ וְשֵׁן אֲחִיר וְהִלְכִי חֲפָצִי רַעֲוִי׃ יִשְׁמֹ׃
 עַל־עֵקֶב בִּשְׁתֵּם הַאֲמָרִים לִי לֵאמֹר׃ הֵאֵחָ׃ תִּשְׁוֹ׃ וְיִשְׁמְרוּ׃
 בְּךָ כִּלְמִי־מִכְסָּתְךָ׃ וְאֲמַרְתִּי חֲמִידִי רָגְלִי דִּלְגָּה אֶל־בֵּי תִשְׁוֹעֲתְךָ׃
 נִאֲמִי׃ עֵן וְאֶבְיֹן אֶלִי׃ יִשְׁכַּב־לִי עֲרֹתִי וּמִפְלִטִי אֲתָם׃
 אֶל־הֵן אֶל־תִּתְּנֵנִי׃

שְׁמַרְאֲפִסְט דּוּא דַעַם מַעַנְשׁ, אֲנִידָה דּוּא
 מִאֲכֶסֶט זַינֵעַ בְּלוֹסְמִיגְקִיט צוֹנֵעֵךְ וְזַינֵא
 פֿון מִאֲמִטְשֵׁן (מִיִּלְבֶּען); אִיטְלִיכער מַעַנְשׁ
 אִיז נֶאָר נֶאָר־יִשְׁקִיט, סֶלָה! 18 הָעַר צו
 מִיין גַּעֲבַעַט, אָ הָאָר, אֲנִידָה פֿער־נַעַם מִיין
 גַּעֲשִׁירִיא, צו מִינֵעַ טֵרַעֲרַעַן זֶאלֶסְט דּוּא
 נִיט שְׁוִינֵעֵן, וְזַאֲרִין אִיךְ בִּין בִּיִיא דִיר
 א גַר, אִיין אִינְוִוִּיאנֵער וְזַינֵא אֶלֶע מִינֵעַ
 עֲלִטְשֵׁרן: 14 בְּלִיק אַוֶּעק פֿון מִיר אַזוי
 וְזַעַל אִיךְ מִיךְ דֵּרְקִוִּיגֵק, אִיידער אִיךְ
 גַּעַה אַוֶּעק, אֲנִידָה אִיךְ בִּין נִיט מַעַהָר דֹּא׃

תהלים מ

1 צו דַעַם זַינֵע־אָ—א גַעֲזַאנֵג פֿון דֹּד׃
 2 אִיךְ הָאָב גַּעֲהָאֶסְט אִוִּיךְ דַעַם הָאָר, אֲנִידָה
 עַר הָאָט יוֹף צו מִיר גַּעֲנִיגֵב, אֲנִידָה עַר
 הָאָט גַּעֲהֶערֶט מִיין גַּעֲשִׁרִיא: 3 אֲנִידָה עַר
 הָאָט מִיךְ אַרוֹיפ־גַּעֲבֶראַכְט פֿון דַּעַר פִּינֶכ־
 טֵעֶרן גְּרֹוב, פֿון דַעַם זִומ־פִּינֵעֵן לִיִּים, אֲנִידָה
 עַר הָאָט מִינֵעַ פִּיס גַּעֲשְׁטֶעלֶט אִוִּיךְ א
 פֿעלֶה, אֲנִידָה עַר הָאָט פֿעסֶט גַּעֲמַאכְט מִינֵעַ
 טְרִיט: 4 אֲנִידָה עַר הָאָט אֵין מִיין מוֹיֶל
 גַּעֲעַבֶּען א נִינֶעם שִׁיר, א לִיב צו אֲנִידָה
 נָאט, פֿילֶע וְזַעַלֶען עַם זַעֲהֶען אֲנִידָה וְזַעַלֶען
 מוֹרָא הָאָבֶען, אֲנִידָה זַינֵא וְזַעַלֶען יוֹף פֿער־

זַינֵעֶרן אִוִּיךְ דַעַם הָאָר: 5 גַּעֲעַנְשֶׁט אִיז דַּעַר מַעַנְשׁ וְזַאָם הָאָט גַּעֲמַאכְט דַעַם הָאָר צו
 זַינֵעַ פֿער־זִיכֶּערונג, אֲנִידָה הָאָט יוֹף נִיט גַּעֲקֶערֶט צו דִיא שְׁמַאֲלֶע, אֲנִידָה דִיא וְזַאָם גַּעֲהֶען
 אַרום מִיט לִינֵעֵן: 6 דּוּא הָאָסֶט גְּרוֹיֶסֶם גַּעֲטוֹהן, אָ הָאָר מִיין נָאט; דִינֵעַ וְזַאֲנִידָה
 אֲנִידָה דִינֵעַ מַחֲשָׁבוֹת צו אֲנִי, עַם אִיז נִיט דֹּא קִיין פֿער־גִּלְיִיכֶען צו דִיר, אִיךְ וְזַינֵא עַם
 דֵּרַעֲזֶעֱהֶלֶען אֲנִידָה דֵּרַפֿון רַעֲדֶען, אָבֶער זַינֵא זַעֲנֶען צו פִּיל צו דֵּרַעֲזֶעֱהֶלֶען: 7 שְׁלֹאֲכֶט־
 אָפֿפֿער (זִבְחִים) אֲנִידָה שְׁפִייד־אָפֿפֿער (מִנְחֹת) הָאָסֶט דּוּא נִיט פֿער־לֵאנֵגט, אָבֶער מִינֵעַ
 אִוִּירֶען הָאָסֶט דּוּא אִוִּיפֿגַּעֲמַאכְט (דוֹרְכֶּנְגֶּרִיבֶען), קִיין קֶרְבֵּן עֲזֵלָה אֲנִידָה חֲטָאת הָאָסֶט
 דּוּא נִיט פֿער־לֵאנֵגט: 8 דֵּעַנְסִמַּאל הָאָב אִיךְ גַּעֲזַאנֵג, זַעַה אִיךְ בִּין גַּעֲקוֹמֶען, אֵין דִיא
 מְנַלָּה פֿון דַעַם בִּיךְ אִיז וְזַעֲנֶען מִיר גַּעֲשִׁרִיבֶען: 9 צו טוֹהֵן דִיין וְזַינֵא מִיין נָאט הָאָב
 אִיךְ גַּעֲעֶהֶרֶט, אֲנִידָה דִינֵעַ תּוֹרָה אִיז אֵין מִינֵעַ גַּעֲדֶערס: 10 אִיךְ הָאָב אָנְגֶּעֲזַאנֵגט
 גַּעֲרַעֲמִיגִיט אֵין א גְּרוֹיֶסֶע פֿער־זַאמלונג, זַעַה אִיךְ הָאָב מִינֵעַ לֶפֶסֶצֶען נִיט פֿער־מִיר
 טַעַן, אָ הָאָר דּוּא וְזַינֵא עַם: 11 דִינֵעַ גַּעֲרַעֲמִיגִיט הָאָב אִיךְ נִיט צוֹגֶעדֶעקֶט אֵין
 מִיטְשֵׁן פֿון מִיין הָאָרֶץ, דִינֵעַ טְרִיִּיהִיט אֲנִידָה דִינֵעַ הִילָף הָאָב אִיךְ אָנְגֶּעֲזַאנֵגט, אִיךְ הָאָב
 דִיין חֶסֶד אֲנִידָה דִינֵעַ טְרִיִּיהִיט נִיט פֿער־לִיגֶעקֶט צו דִיא גְּרוֹיֶסֶע פֿער־זַאמלונגֶען: 12 אָ
 הָאָר, דּוּא זֶאלֶסֶט נִיט פֿער־מִידֶען דִיין רַחֲמִנֹת פֿון מִיר, דִיין חֶסֶד אֲנִידָה דִינֵעַ טְרִיִּיהִיט
 זֶאלֶען מִיךְ שְׁטַענְדִּיג הִיטְשֵׁן: 13 וְזַאֲרִין עַם הָאָבֶען מִיךְ אַרומ־עֲרִיגֶעלֶט אומ־גִּלְיִקֶען
 אָהן א צֶאֱחָל, מִינֵעַ זַינֵא הָאָבֶען מִיךְ גַּעֲגִרִיכֶט אִיז אִיךְ הָאָב נִיט גַּעֲקַעַנֶט זַעֲהֶען, זַינֵא
 זַעֲנֶען מַעַהָר וְזַינֵא דִיא הָאָר פֿון מִיין קאַפֿ, אֲנִידָה מִיין הָאָרֶץ הָאָט מִיךְ פֿער־לֵאזֶט: 14 אָ
 הָאָר, לֹאז עַם זַיין דִיין וְזַינֵא מִיךְ מִצִּיל צו זַיין, אָ הָאָר, אִיילֶע צו מִינֵעַ הִילָף:
 15 זַינֵא וְזַעַלֶען וְזַעֲרֶען צו א שְׁאנֵד אֲנִידָה צו א חֶרֶפָה צוֹאמֶען, דִיא וְזַאָם זִיכֶען מִינֵעַ
 זַעַלֶע אומ־צוֹבֶרֶנֶגֶען, זַינֵא וְזַעַלֶען יוֹף אֲנִידָה יוֹף אומ־קֶעֱהֶרֶן אֲנִידָה וְזַעַלֶען פֿער־
 שְׁעֶהֶמֶט וְזַעֲרֶען, דִיא וְזַאָם גַּעֲעֶהֶרֶן מִיין שְׁלַעֲכֶטֶס: 16 זַינֵא וְזַעַלֶען פֿער־וִיֶּסֶט
 וְזַעֲרֶען פֿון וְזַעֲנֶען זַינֵא שְׁאנֵד, דִיא וְזַאָם זַאָנֶען צו מִיר, אִיז וְזַעַה! אִיז וְזַעַה! 17 אֶלֶע
 דִיא וְזַאָם זִיכֶען דִיךְ, וְזַעַלֶען יוֹף פֿרִיִּיגֶען אֲנִידָה וְזַעַלֶען אֵין דִיר פֿרַעֲהִלִיךְ זַיין,
 דִיא וְזַאָם הָאָבֶען לִיב דִינֵעַ הִילָף וְזַעַלֶען שְׁטַענְדִּיג זַאָנֶען דַּעַר הָאָר אִיז גְּרוֹיֶסֶם:
 18 אֲנִידָה אִיךְ בִּין אָרַעם אֲנִידָה עֲלַעַנָה, אָבֶער דַּעַר הָאָר וְזַעַט וְזַעֲנֶען מִיר טְרַאכ־
 טַעַן, דּוּא בִּיזֶט מִיין הַעֲלָפֶער אֲנִידָה מִיין אַנְטְרִינֶער, אָ מִיין נָאט, דּוּא זֶאלֶסֶט דִיךְ
 נִיט פֿער־זִיכֶּען:

1 צו דעם זינגער—א געזאנג פון דוד;
 2 געבענשט איז דער וועלכער האנדעלט
 קלוג קעגן דעם ארעמען; אין דעם טאג
 פון איין אומגליק וועט איהם דער האר
 מאכען אנטריקען: 3 דער האר וועט
 איהם היטען אונד לאזען לעבען, אונד
 ער וועט גליקליך ויין אין דעם לאנד;
 אונד דא וועט איהם נישט איבערקעבען
 צו דעם וועלען פון זיינע פינד: 4 דער
 האר וועט איהם אונטערלעהנען אויף
 דעם געלעגער פון שמערצען, ויין גאנץ
 געלעגער אין זיינע קראנקהייט וועט
 דא אומקומענדען: 5 איך האב געזאגט,
 א האר, לייטעליג מיך, הייל מיין נפש,
 ווארן איך האב קעגן דיר געזינדיגט;
 6 מייע פיינד רעדען שלעכטעס וועבען
 מיר—ווען וועט ער שטארבען, אונד
 ויין גאמען וועט פערלויבען ווערען?
 7 אונד ווען איינער קומט (מיך) צו זעהען,
 אזוי רעט ער פאלש, ויין הארץ זאמעלט
 זיך אומדעקט (ווען) ער געהט ארום
 אין דיא גאס, אזוי רעט ער: 8 אלע
 מייע שנאים רעדען צוזאמען אין דער

שטיל וועגען מיר, זיין טראכטען מיר שלעכטעס צו טהון: 9 א שלעכטע זאך איז
 איבער איהם אויסגעקאסען, אונד ווען ער האט זיך געלעגט, אזוי וועט ער נישט מעהר
 אויפשטעהן: 10 אפילו מיין פריינדליכער מאן, אויף וועלכען איך האב א בטחון
 געהאט וואס האט געגעסען מיין ברויט, האט אויף מיר אויפגעוויבען דיא טריט;
 11 אבער דא א האר, לייטעליג מיך אונד שטעל מיך אויף, כדי איך זאל עס זיין
 געצאהלען: 12 מיט דעם וועל איך וויסען דאס דא גענערקסט אין מיר, דאס מיין
 פיינד וועט נישט איבער מיר שאלען (פערעליך שרייען): 13 אבער אין מייע גאנצקייט
 האסט דא מיך געשטיצט, אונד דא האסט מיך אויף עביג פאר דיר געשטעלט;
 14 געבענשט איז דער האר, דער גאט פון ישראל, פון עבינקייט ביי עבינקייט! אמן
 אונד אמן:

ספר שני

תהלים מב

1 צו דעם זינגער—א געטראכטונג פון דיא קינדער פון קרח: 2 וויא א הירש
 שרייט וועגען קוואלען וואסער, אזוי שרייט מיין נפש נאך דיר, א גאט: 3 מיין
 נפש דארשט נאך גאט, צו דעם לעבעדיגען גאט, ווען וועל איך קומען, כדי איך
 זאל זעהען דאס פנים פון גאט: 4 מייע טרערען זענען מיר געווארען מיין
 ברויט טאג אונד נאכט, ווען מען זאגט צו מיר דעם גאנצען טאג, וואו איז דוין
 גאט? 5 דאס דאוועט אז איך דערמאן מיך, גיט איך אויס אין מיר מייע זעלע,
 ווארן איך וואלט וועלען אריבער געהן מיט דער מעננע, אונד וויא בעגלייטען
 ביי צו דעם הויז פון גאט מיט א קול פון געזאנג אונד דאנק, מיט דער מעננע
 וואס האלטען א פייערשאט: 6 וואס בעקסט דא דוין איין, א מייע זעלע!
 אונד וואס ברוקסט דא איך מיר? האט צו גאט, ווארן איך וועל איהם
 נאך דאנקען פאר דיא הילף פון זיין פנים: 7 מיין גאט, מיין נפש האט
 זיך אין מיר געבענט, דארום וועל איך דוין געדענקען פון דעם לאנד
 פון ירדן אונד פון חרמונים, פון דעם בארג מצער: 8 איין אפגורנד
 רופט

א למנח משכיל לברך: אשרי משכיל אליל ביום רעה
 3 ומשמרו יתרו: יהיה וישמרו יתרו אשר בארץ
 4 ואילתותיו בנפש אביו: יהיה יסדתו של עשרת דוג
 5 הכל משכבו הפכת בחליו: אני אמרתי יהיה חגי רפואה
 6 נפשי ברחמתי לך: איביו ואביו רע לי כתי ימית
 7 ואבד שמו: ואם בא לראות ויאה דבר לבי יקדך
 8 אין לי יצא לחץ ודבר: וחר על יתלחשו בלשונא
 9 עלי ויחשבו רעה לי: דבר בלעל יצא בן ואשר שכל
 10 לא יסוף לקום: גם אשר שלומי אשר בטחתי בו
 11 איבד לחמי הנדיל על עקב: ואחר יהיה חגי יקדמי
 12 ואשלמה להם: בואת דעתו ברחמתי בן לא ירע
 13 איביו עלי: ואני בתמי תמכת בי ותצבתי לפניך לעולם
 14 כבוד יהיה אלתי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

א למנח משכיל לברך: כאל תהי על אפיקי
 3 בן נפשי תהי אלה אלהים: גמא נפשי ואלהים
 4 לאלתי כתי אבא וארא פני אלהים: תהדיל דמתי
 5 להם יום ולילה באמר אלי כל יום את אלהיך:
 6 אלה אלה אברה ואישא עלי נפשי כי אעבר בדרך אדם
 7 ערבות אלהים בקול דה ויהי חסן חסן:
 8 תשתחוה נפשי ותרמי עלי החלי לאלהים כי עד
 9 ארץ וישועת פני: אלהי עלי נפשי תשתחוה עליו
 10 אפרד מארץ ירדן וחרמונים מר מצער: תהום אל

תהום קרא לקול צעריך כל משכרך וקול עלי עבד:
 יומם וצוה ויהי חסדו וכלילה שירה עמי תפלה לאל
 ח: אומרה לאל סלע למה שכחתי למדך לאל
 בלחץ אוב: ברחו בנעמתי חרפתי צורר באמנם
 אל כל חסם אה אלוקי: מודתשתחוהו נפש ומד
 תהמלי דודי לאלהים ברעז אורו ישועת פני ואלי:

מג

שפטני אלהים ודבר רבי מני לאחסד מאש מרמה
 ועלה תפלטני: בראתו אלתו מני למה ונתתני למד
 קד אלתו בלחץ אוב: שלח אורו ואמתו קמה
 יתני ויבאני אל דודי קדש ואל משכנתי: ואבא
 אל מנחם אלהים אלאל שמחת גלי ואודך כבוד
 אלהים אלוקי: מודתשתחוהו נפש ומד תהמלי עלי
 דודי לאלהים ברעז אורו ישועת פני ואלי:

מד

למנחם לבנך משיב: אלהים באנני שמעני
 אבותי ספרדני על פלעלת בימתי כי קדם אתה
 דוד גים ורשתי ותפעם חרע לאמם ותשלחם: כי
 לא בחרם בראש ארץ ודורם לאדושיה למי בר
 ימנך ודודך ואיר פדך כי רציתם: אתה הוא מלכי
 אלהים צוה ישועת יעקב: בד צרתי ננח בשמך גסם
 קמני: כי לא בקשתי אבנח וחרבי לא תשיעני: כי
 הישעתני מצרתי ומשנאתי הבישות: באלהים הללנו
 כל ימיו ושמי: לעולם נודה פלה: ארץ נחמתי וקבלינו
 ולא חצא בעבדותי: תשיבני אחר מצרתי ומשנאתי
 שמי למי: חתני כצאן מאכל וכוים וריתי: תמכר
 עמך בלדדו ולא ריבית במחירם: תשיבני דודי:

זין: 2 ווארין דוא א האר, ביזט מינע שטארקהייט, פארנואם זאלסט דוא מיך פער-
 לאזען? פארנואם זאל איך פערשטוארצט ארומגען, וועגען דער בעדריקונג פון דעם
 פינד: 3 שיק דיין ליבט אונד דינע פרייהייט, אז זיין זאלען מיך פיהרען, זיין זאלען
 מיך ברענגען צו דיין הייליגען בארג, אונד צו דינע וואוינונגען: 4 אונד אזוי וועל איך
 קומען צו דעם מזבח פון גאט, צו דעם גאט וואס איז דיא שמחה פון מינע פרעהליכ-
 קייט, דאס איך זאל דיר דאנקען מיט דער הארץ, א גאט, מיין גאט: 5 ווארום בעגסט
 דוא דין מינע זעלע? אונד ווארום ברומקסט דוא אין מיר? האף צו גאט, ווארין איך
 וועל איהם נאך דאנקען, דיא הילף פון מיין פנים, אונד מיין גאט:

תהלים מד

1 צו דעם זינגער—פון דיא זיהן פון קרה, א בעטראכטונג: 2 א גאט, מיט אונזערע
 אויזען האבען מיר עס געהערט, אונזערע עלטערן האבען עס אויס דערצעהלט, דאס
 ווערק וואס דוא האסט געטהון אין זייער טעג, אין דיא פארצייטיגע טעג: 3 דוא האסט
 מיט דינע האנד פעלקער פערטריבען, אונד (אונזערע) האסט דוא איינגעפלאנצט, דוא
 האסט פעלקער צובראכען, אונד (אונזערע) האסט דוא אנוועק געשיקט: 4 ווארין ניט
 דורך זייער שווער האבען זיין גענישט דאס לאנד, אונד זייער ארעם האט זיין ניט
 געהאלפען, נייערט דינע רעכטע האנד אונד דיין ארעם, אונד דיא ליכטיגקייט פון דיין
 פנים, ווייל דוא האסט א געפאלען אן וויא: 5 דוא ביזט מיין קעניג, א גאט, דוא זאלסט
 בעפעהלען הילף פאר יעקב: 6 דורך דיר וועלען מיר אונזערע פינד פערשטויסען,
 דורך דיין נאמען וועלען מיר צוטרעטען דיא וואס שטעהען אויף קענען אונס: 7 ווארין
 איך פערזיכער מיך ניט אויף מיין בויגען, אונד מיין זווערד קען מיר ניט העלפען:
 8 נייערט דוא האסט אונס געהאלפען פון אונזערע פינד, אונד אונזערע שנאים האסט דוא
 פערשעמט: 9 אין גאט ריחמען מיר אונס דעם גאנצען טאג, אונד מיר דאנקען דיין
 נאמען אויף עביר, סלה: 10 דאך האסט דוא אונס פערלאזט אונד פערשעמט, אונד דוא
 ביזט ניט ארויסגעגאנגען מיט אונזערע חילות: 11 דוא האסט אונס צוריק געקעהרט
 אהינטער פון דעם בעליידער, אונד אונזערע שנאים האבען אונס בערויבט: 12 דוא
 האסט אונס אהינגעגעבען וויא שאף צום אויפגעסען, אונד דוא האסט אונס פערשפרייט
 צווישען דיא פעלקער: 13 דוא פערקויפט דיין פאלק אומקום, אונד דוא האסט
 ניט גרויס געמאכט זייער פרייז: 14 דוא האסט אונס געמאכט צו א חרפה

צו

צו אינזערע זשכנים, צו א שפאט אונד צו
א שאנד צו דיא וואס זענען רינגס ארום
אונס: 15 דוא האסט אונס געמאכט צו
א מושל בריא דיא גוים, צום קאפ שאקעלן
צווישען דיא פעלקער: 16 דעם גאנצען
טאג איז מיינע שאנד פאר מיר, אונד דיא
שאנד פון מירן פנים האט מיך בעדעקט:
17 פון דעם קול פון דעם שענדער אונד
לעקטערער פאר דעם פיינד, אונד דער
וואס איז זיך נוקם: 18 אלעס דאס דאזיגע
איז אויף אונס געקומען, דאך האבען מיר
דיך נישט פערנעסען, אונד מיר האבען נישט
געלייקענט אין דיין ברית: 19 אונזער
הארץ האט זיך נישט אפגעקערט אונטער
אונס, אונד אונזער מדינע האט זיך נישט
אפגענייגט פון דיין וועג: 20 האמטשע דוא
האסט אונס צושטויסען אין דעם ארט
פון שלאנגען, אונד האסט אונס בעדעקט
מיט דעם שאטען פון טויט: 21 אויב מיר
האבען פערנעסען דעם נאמען פון אונזער
נאט, אדער מיר האבען אונזערע הענד
אויסגעשפרייט צו פרעמדע געטער:
22 וועט דען נאט דאס דאזיגע נישט אויס-
פארשען? ווארין ער ווייט דיא מידות

16 מ'לשכנתי לען וקלם לסכיבותיו: חשיט מ'של בנים
17 מ'עד ראש בלאמים: ב'להיום בלמתי נגד וקשת פני
18 כסתי: מ'קול מחרף ומענה מפני אויב ומתנקם: ב'ל-
19 זאת באתי ולא שבתך ולא שפרתי בבריתך: לא
כ נסיון אחד לבט וקט אשריו מן אחיך: כ' דביתו
21 במקום תנים ותכס עליו בצלמות: א'שכנתו שם
22 אלתינו נפרש כפתי לאל לו: הלא אלהים יחקר זאת
23 כי הוא ידע תעלמות לב: ב'דעלך רכנו כל היום
24 נחשנו כצאן טבחיה: שורה למות תישן ארץ הקצרה
כה אל תמנה לנצח: למח פניך חסיד תשבח עניו ולחשני:
26 כי שנה לעפר נפשט הכנה לארץ כמגני קרחה עורחה
27 לו ופרט למען חסדך:

מה

מר

א למצא עליושנים לבגדך מ'שיל שיר ידית:
ב ד'ר טוב אמר אני משיע למלך לשוני עמו
3 סופר מקרי: וקפית מבני אדם הוצק חן בשפיותך
4 עליכן ברכה אלהים לעולם: חנוך חרבה עלהך נגד
ה הודך ונבדך: ונדרך צלח רכב עלהך ראית ונניח
6 צדק ותורה נראות ומעד: חצד שטנים עמים חסידך
7 ופלו בלב אויבי המלך: כסאך אלהים עולם ועד שבת
8 מ'שיר עשית מלכותך: אהבת צדק ותשגא חשע על-
9 כן מ'שדך אלהים אלהך עמו ששון מחבדך: מר
והאלות קציעות ב'קרבך מ'דברך לון מן שמוך:
בנות מלכים ב'קרבך נאכה שגל לימך בבית אפיר:
11 שבעיבת ורא ורפי אונד ושכתי עמך וכות אכד:
12 ונתא המלך ופגל כי הוא אונד תשפתינו: וכת
13 צר במנהך פניך וכלו עשירי עם: ב'לכבודך ב'מלך

פון דעם הארץ: 23 ווארין פון דיינעשטוענען ווערען מיר דערשלאנען דעם גאנצען
טאג, מיר ווערען גערעכענט אזוי וויא שאף צו דעם שעכטען: 24 וואך דיך אויף! פאר-
וואס שלאפט דוא א האר, דערנועק דיך! פערנווארף אונס נישט אויף עביג: 25 פארנוואס
פערבארקסט דוא דיין פנים, דוא פערנעסט אונזערע עלענד אונד אונזערע אונטערדריקונג?
26 ווארין אונזערע זעלע איז איינגעבויען ביז צו דעם שטויב, אונזער לייב געהעפט
זיך צו דער ערד: 27 שטעה אויף, העלף אונס, אונד דערלעז אונס פון ווענען דיין חסד:

תהלים מה

1 צו דעם זינגער אויף שושנים—פון דיא זיהן פון קרית, א געמראכטונג—א ליר פון דעם
געליבטען: 2 מיין הארץ מראכט א גושע ואף, איך זאג, מיינע מעשים זענען ווענען א
קעניג, מיינע צונג איז וויא א פעדער פון א גיכען שרייבער: 3 דוא ביזט שענער וויא דיא
מענשען קינדער, חן איז אויסגענאסען אויף דיינע ליפען, דארום האט דיך נאט געבענשט
אויף עביג: 4 גירט אן דיין שווערד אן דיין דיך (היפטע), דוא גבור, דיינע שעהנקייט
אונד דיינע הערליכקייט: 5 אונד אין דיינע הערליכקייט רייט גליקליך, ווענען דעם אמת
אונד דעמיטיגקייט אונד גערעכטיגקייט, אונד דיינע רעכטע האנד וועט דיך שרעקליכעס
לערנען: 6 דיינע פיילען זענען שארף, דיא פעלקער וועלען פאר דיר פאלען, (אונד
וועלען דרינגען) אין דעם הארץ פון דעם קעניגס פיינד: 7 דיין שטוהל א נאט, איז אויף
עביג, דיא רוט (סצעפטער) פון דיין קעניגרייך, איז א רוט פון רעכטפארטיגקייט: 8 דוא
האסט ליב גערעכטיגקייט אונד דוא האסט פיינד שלעכטעס, דארום האט דיך נאט, דיין
נאט געוואלט מיט עהל פון פריידען, מעהר וויא דיינע חברים: 9 אלע דיינע קליידער
שמעען פון מר אונד אהלות אונד קציאות, פון דיא פאלאסטען פון עלעפאנד-ביין
דערפרייט דיך דאס ווייטענשפיל: 10 דיא טעכטער פון דיא מלכים (ווענען געצירט) אין
דיינע מיינערסטע (צירונג), דיא קעניגען האט זיך צו דיינע רעכטע האנד געשטעלט אין
ריינעם גאלד פון אופיר: 11 הער צו טאכטער אונד זעה, אונד גייג דיין אויגער, פערנעס
דיין פאלק אונד דאס הויז פון דיין פאטער: 12 אזוי וועט דער קעניג לוקט האבען צו דיינע
שעהנקייט, ווארין ער איז דיין האר, אונד דוא וואלט דיך צו איהם גיגען: 13 אונד דיא
טאכטער פון צור (וועט קומען) מיט א געשענק, דיא רייכע אונטער דעם פאלק, וויא וועלען
דיין פנים אנגעטען: 14 אלע הערליכקייט וואס איז אינגעוועניג אין דעם קעניג'ס טאכטער,

פנימה ממשכנות ונהב לבושה: לרקמות תובל למלך¹⁰
 בתלות אחרת העותה מביאות לך: תובלנה בשמחת¹¹
 וגל חבואנה בתכל מלך: תחת אביתך יהיו בך¹²
 תשתמו לשמים בבלהארץ: אבירה שפך בבלהארץ¹³
 ודר עליהן עמים וידוד עליהם ועד:

מז

לפנא לבגירך עלעלמות שיר: אלהים לנו מלכה²
 ועו ערה בצרות נמצא מאד: עליהן לאירא בהמר³
 ארץ ובמט הרים בלב נמים: יהיו חמרו מינו ודעשו⁴
 הרים בגאותו סלה: נהר פלגו שמתו עיראלתים⁵
 קרש משכני עליו: אלהים בקרבה בלחמט יעורה⁶
 אלהים לפנות בקר: יהיו נים מטו ממלכות נתן בקולו⁷
 חמיו ארץ: יהיה צבאות עמט משכנלנו אלה יעקב⁸
 סלה: לבגירך מפעלות יהיה אשרישם שמות בארץ:⁹
 משכית מלחמות ערקה הארץ קשת ישבר וקוצ חת¹⁰
 ענלות ישורף באש: דרפו ודעו כראובי אלהים ארם¹¹
 במים ארם בארץ: יהיה צבאות עמט משכנלנו אלה יעקב¹²
 סלה:

מז

לפנא לבגירך מומר: בלהעמים תקערה קריעו²
 לאלהים בקול דה: בדרתו עליו נהא מלך גדול על³
 בלהארץ: ודר עמים תחתיו ולאמים תחת רגליו:⁴
 יבחרלנו איתנהלתו את נאון יעקב אשראתב סלה:⁵
 עלה אלהים בתרועה ודלה בקול שופר: ופרו אלהים⁶
 ופרו ופרו למלכנו ופרו: כי מלך בלהארץ אלהים⁷
 ופרו משכנל: מלך אלהים עליהם אלהים יעב ואל:

נועט פערמישט ווערען, ווען דיא בערג וועלען זינקען אין דער מיטען פון דיא
 נמים: 4 ווען אפילו זיינע וואסערן רוישען אונד שטורמען, ווען דיא בערג שטורמען
 אין זיינע שטאלצהייט, סלה: 5 אבער נאמיס שטאט וועלען זיינע טייכען דערפרייען,
 דיא הייליגע וואינינגען פון דעם אויבערשטען: 6 נאט איז צווישען איהר, זיא וועט
 זיך נישט אויסגלייטשען, נאט וועט איהר העלפען אם פרוה-מארנען: 7 דיא פעלקער
 ברומען, דיא קעניגרייכע ווערען אפגענייגט, ער האט געגעבען (א געשרייא) מיט זיין
 קול, דיא ערד ווערד צושטאלצען: 8 דער האר צבאות איז מיט אונס, דער נאט פון
 יעקב איז א פעסטונג פאר אונס, סלה: 9 קומט, זעהט דיא ווערק פון דעם האר, וואס
 האט געמאכט פערטויסונג אין דער ערד: 10 ער מאכט אויפהערען דיא מלחמות
 ביז צו דעם ענד פון דער ערד, דעם בויען צוברעכט ער, אונד דעם שפיו צוהאקט
 ער, דיא רייטנענען פערברענט ער אים פייער: 11 לאזט אפ אונד דערקענט דאס
 איך בין דער האר; איך וועל זיין דערהויבען אונטער דיא גוים, איך וועל זיין
 דערהויבען אויף דער ערד: 12 דער האר צבאות איז מיט אונס, דער נאט פון יעקב
 איז א פעסטונג פאר אונס, סלה:

תהלים מז

1 צו דעם זינגער—פון דיא זיהן פון קרח—א געזאנג: 2 פאמישט מיט דיא הענד
 אלע איהר פעלקער, שאלט צו דעם האר מיט א קול פון געזאנג: 3 ווארין דער
 האר, דער אויבערשטער איז פארקמיט, (ער איז) א ברויטער קעניג איבער דיא
 גאנצע ערד: 4 ער מאכט דיא פעלקער אונטערטעניג צו אונס, אונד דיא אומות
 אונטער אונזערע פיס: 5 ער האט פאר אונס אויסדערנעוהלט אונזער נחלה, דיא
 הערליכקייט פון יעקב וועלכע ער האט ליב, סלה: 6 נאט איז ארויפגעגאנגען מיט א
 שאלונג, דער האר, מיט דעם קול פון דעם שופר: 7 זינגט צו דעם האר, זינגט!
 זינגט צו אונזער קעניג, זינגט: 8 ווארין נאט איז א קעניג איבער דיא גאנצע ערד,
 זינגט (אימליכער) פארשטענדליכער: 9 נאט רעגירט איבער דיא פעלקער, נאט האט
 זיך געזעצט אויף זיין הייליגען שטובל: 10 דיא הארען פון דיא פעלקער האבען

זיך פערזאמעלש צו דעם פאלק פון דעם
נאט פון אברהם, ווארין צו נאט געהערען
דיא שילדער פון דער ערד, ער איז
זעהר דערהויבען:

תהלים מח

1 א ליד—א געזאנג פון דיא זיהן פון
קרח: 2 דער האר איז גרויס אונד זעהר
געלויבט; אין דער שטאט פון אונזער
נאט, אויף זיין הייליגען בארג: 3 דער
בארג ציון איז שעהן פון דערהעבונג, דיא
פרעהליכקייט פון דיא נאנצע ערד, ביז
צו דער צפון־זייט איז דיא שטאט פון
דעם גרויסען קעניג: 4 נאט איז געקאנט
אין איהרע פאלאסטען, צו א פעסטונג:
5 ווארין זעה, דיא מלכים האבען זיך
פערזאמעלט, וויא זענען צוזאמען אריי
גערעגאנגען: 6 ווען וויא האבען דאס
געוועהן, אזוי האבען וויא זיך פערזאנג
דערט, וויא זענען דערשראקען געווארען
אונד האבען זיך געאילט (צו א טלויפן):
7 א ציטערניס האט וויא דארטען אנגענוג
מען, א נעקשאט אזוי וויא א געזונטער:
8 מיט דעם מורחטונג האסט דא
צובראכען דיא שישען פון פרשיש: 9 אזוי

י כסא קדשו: נדיבי עמים נאספו עם אלו אברהם כי
לאהים מגדליו מאד נעלה:

מח

2 א שיר מומד לבני־קרח: גדול הוה ומקלל מאד בעיר
3 אלוהי הירקדשו: יפה נח משוש כל־הארץ הרציון
4 ירכתי ציון קרית מלך רב: אלהים בארמונתיה נדע
5 למשכן: ביהנה המלכים נעלו עברו ויהיו: הנה ראו
6 בן־מחזי נחפיו: רעדו אתונם שם חיל ביולדה:
7 ברוח קדים תשבר אנית תרשש: כאשר שמעו
8 בן־ראינו בעיר ויהרעבאות בעיר אלוהי יבנה
9 יעדעולם סלה: דמנו אלהים חסדך בקרב חסדך:
10 בשמח אלהים בן־תהלתך עליקצוארץ צדק מלאה
11 ימנה: ושמח הרציון תגלה בנות יהודה למען
12 משפדך: סבו ציון ותקפיה ספרו מגדלה: שתי
13 לבכם: לחלה פסג ארמונתיה למען חסדך לזכר
14 אלהיך: כי זה אלהים אלוהי עולם ועד הוא יבנה
עלימות:

מט

2 א למנוח לבני־קרח מומד: שמע־נאת כל־העמים
3 האינו בלישבי חלד: נסבני אדם נסבני־איש יחד
4 עשיר ואביון: פי ודבר חכמות ודעת לבי חכמות:
5 אפה למשל אני אפתח בכבוד חדתי: למה איהא
6 בימי רע שון עקבי יסבני: המטחים עליהם וברב
7 עשרם ותהלו: אח לא־פנה ופנה איש לא־יוס
8 לאלהים כפרו: ובר פדיו נפשם ותדל לעולם: וחד
9 עוד לגצח לא יראה השחת: כי יראה חסדים ימותו
10 יחד כסל ובער יאכדו ויגבו לאחריים חילם: קרבם

וויא מיר האבען געהערט, אזוי האבען מיר עס אויף געזעהן אין דיא שטאט פון דעם
האר צבאות, אין דיא שטאט פון אונזער נאט, נאט וועט זיא אנברייטען ביז עביה, סלה:
10 א נאט, מיר האבען געטראכט וועגען דיין חסד אין מיטען פון דייע פאלאסטען:
11 אזוי וויא דיין נאמען איז א נאט, אזוי איז דיין לויב ביז צו דעם ענד פון דער ערד,
דייע רעכטע האנד איז פול מיט גערעכטיגקייט: 12 דער בארג ציון וועט זיך פרייען,
דיא טעכטער פון יהודה וועלען פרייהליך זיין, וועגען דייע משפטים: 13 רינגעלט ארום
ציון אונד געהט אום איהר ארום, צעהלט איהרע טורעמס: 14 טהוט איהרע הערצער צו
איהרע מויערן, בעטראכטעט איהרע פאלאסטען, כדי איהר זאלט עס דערצעהלען צו
דעם שפעטערען דור: 15 ווארין דער דאזיגער נאט איז אונזער נאט אויף אימער אונד
עביה, ער וועט אויס פיהרען (וויא אין דיא) יונגער:

תהלים מט

1 צו דעם זינגער—פון דיא זיהן פון קרח א געזאנג: 2 הערט צו דאס דאזיגע איהר אלע
פעלקער, פערנעמט עס איהר אלע איינזאנער פון דער וועלט: 3 וויא דיא (גענועהגליי
כע) מענשען־קינדער אזוי אויף דיא זיהן פון דיא עדעל־לייט, רייכע אונד ארעמע
צוזאמען: 4 מיין מויל וועט רעדען חכמות, אונד מיין הארץ וועט טראכטען
פערשטענדדיגקייט: 5 אויף וועל נייען צו דעם מושל מיין אויער; מיט מיין הארץ וועל
אין אנהעבען מיין רעמענס: 6 פארנואס זאל אויף מורא האבען אין דיא שלעכטע
טעג? דיא זינד פון מייע טריט רינגעלן מיך ארום: 7 דיא וואס פערזוכערן זיך אויף
זייער פערמעגען, אונד געריהמען זיך מיט זייער גרויס רייכטהום: 8 קיינער קען דעם
ברודער אויסלעזען, מען קען נישט צו נאט קיין אויסקוה געלד געבען: 9 דיא אויס
לעזונג פאר זיין נפש איז צו טייער, אונד מען וועט עס פערמיידען אויף עביה:
10 אונד ער וויל נאך עביה לעבען, ער זאל דיא גרוב נישט זעהען: 11 ווארין ער
זעהט אז דיא חכמים שטארבען צוזאמען מיט דיא נארען, אונד אונפערשטענדדיגע
ווערען פערלויפן, אונד לאזען איבער זייער פערמעגען צו אנדערע: 12 (וויא

בְּתוֹמִי וְלַעֲלֹם מִשְׁכַּנְתָּם לְדוֹר וָדוֹר קְרָאוּ בְּשִׁמְחָתָם עָלַי
 אֲדָמוֹת: וְאִם בִּקְרָב בְּלִילָיו נִמְשַׁל בְּכַהֲמוֹת נַדְמִי: 13
 וְהַדְרָם כֶּסֶל לִמֹּא וְאֶחָדֵיהֶם: וּבְפִתָּה יָדָא סֶלָה: כְּנָא 14
 לְשֹׁאֵל שְׂתִי מֵת דָּעַם וְחָדָה בֶּם יִשְׁרִים: וְלִבְּךָ וְעִירָם
 לִבְלוֹת שֹׁאֵל מִגֹּבֵל לֹא: אֶךְ-אֱלֹהִים יִפְדֶּה-נַפְשִׁי מִיָּד 16
 שֹׁאֵל כִּי יִקְחֵנִי סֶלָה: אֶלְתֵּימָא כִּי-יִשְׁעֶשֶׂר אִישׁ כִּי 17
 יִרְבֶּה כְּבוֹד בְּתוֹ: כִּי לֹא בְמוֹת יִקַּח הַכֹּל לְאִיבֵר 18
 אֶחָדֵי כְבוֹד: כִּי-נִפְשׁוּ בְּחַיֵּי וּבְכָר וְיִוֶּדֶךָ כִּי-יִשְׁכַּח לָךְ: 19
 תִּבְא עַד-דְּדוֹר אֲבוֹתָיו עֲלֵינָח לֹא יִדְרֹא-אִיר: אִם בִּיכָר 21
 וְלֹא יִבֵּן נִמְשַׁל בְּכַהֲמוֹת נַדְמִי:

נ
 מִזְמֹר לְאַסָּף אֶל-אֱלֹהִים דְּהוּא דְּבַר וּמִקְרָא-אֶרֶץ מִמּוֹרֵה 8
 שֶׁשֶׁשׁ עֲרִמְבָּא: מִעֵין מִכְלָל-יָי אֱלֹהִים הוֹפִיעַ: 2
 וְכֹא אֲלוֹתָיו וְאֶל-הַחֶשֶׁל אֶשְׁ-לִפְנֵי תַּחֲבֹל וּסְבִיבוּ נִשְׁעָה 3
 מֵאֵד: יִקְרָא אֱלֹהֵשֶׁמֶשׁ מִעַל וְאֶל-הָאֶרֶץ לָדוֹן עֵינֵי: 4
 אֶסְפְּרִי חֲסִידֵי בְרִיתִי עֲלֵי-יִבּוֹחַ: וְעִירוּ שְׁמִים 5
 צִדְקוֹ כִּי-אֱלֹהִים: וְשֶׁשֶׁת דּוּא סֶלָה: שְׁמֵחָ עֵינֵי וְאֶרְבֶּרָה 7
 יִשְׂרָאֵל וְאֶעֱדָה בְּךָ אֱלֹהִים אֶלְתֵּימָא: לֹא עָלַי 8
 וּבְחֵד אֶבְיָדָה וְעוֹלָתִי לְעִדֵּי חֲסִיד: לֹא-אֶפְקֹח מִבְּרִית 9
 כִּי מִכְלָל-אֶתְּרֵי עֲתוּדִים: כִּי לִי כִלְיֵי-חַיִּים בְּרִיתִי 10
 בְּהַר-רִאגָּלָה: דְּעֵתִי כְּלֵיעָה דְּרִים וְנָו שְׁדֵי עֲמִיד: אִם 11
 אֶרְעֵב לֹא-אֶמָּר כִּי לִי תַחֲבֹל וּמִלָּה: הַאֲכֹל בִּשְׂרָ 13
 אֲבִירִים וְכֶם עֲתוּדִים אֶשְׁמַח: וְכֹחַ לֹא-לֹהֶם תוֹרָה וְשֶׁלֶם 14
 לְעִלְיוֹן נִדְרִי: וְקִרְאִי בְּיָם צָרָה אֶחְלָצֶה וְתִכְבְּרֵנִי: 15
 וְלִדְשֵׁי וְאֶמָּר אֱלֹהִים מִחֲדָף לִסְפָּר חֲבֹן וְתִשָּׂא בְרִיתִי 16
 עֲלֵי-פִי: וְאֶחָה שְׁנָתָה מִסֵּר וְתִשְׁלַח דְּבַר אֶחָדִי: 17
 אִם-רִאִיתָ נָגַב וְתִרְצֵן עֵינִי וְכֶם מִנְּאֻפִּים תִּקְלַח: בִּיד שְׁלֵחָה 18

מִרְאכְטֵעֵן אֵין זִיף, דָּאס זיירע היינער
 בעשטעטען אויף עבויג, פון דור צו דור,
 זייר רופען דיא לענדער נאך זיירע נעמען:
 13 אבער דער מענש וועט נישט בלייבען
 אין דער הערליכקייט, ער איז גלייך צו
 דיא בהמות וואס ווערען פערשניטען:
 14 דער דאזיגער זייער וועג איז נארמיש
 קייט, דאך דיא וואס קומען נאך זייא,
 בעווייליגען עס מיט זייער מויל (ווערשער),
 ס'ה: 15 וויא שאף, לעגט מען זייא אין
 דעם שאל (גרוב), דער שוים, ער וועט
 זייא פישערן, אבער דיא רעכטשארטיגע
 וועלען איבער זייא אם פריה-מארנען גע-
 וועלטניגען, אונד זיירע געשטאלט וועט
 פערפולט ווערען אין דיא גרוב, ווייל דאס
 איז זיירע וואינונג: 16 אבער נאט וועט
 מיין נפש אויסלעזען פון דער האנד
 (מאכט) פון דיא גרוב, ווארין ער האט מיך
 אנגענומען, ס'ה: 17 האב נישט קיין מורא,
 ווען א מענש ווערט רייך, ווען דער כבוד
 פון זיין הויז פערמערט זיך: 18 ווארין
 ער וועט אין זיין שוים נאכנישט מיט נעמען,
 זיין כבוד וועט נישט נאך איהם ארופגיידען:
 19 ווארין ווען ער אויף בענשט זיין נפש

בייא זיין לעבען, אונד ווען מען לויבט דיך ווען עס געהט דיר גוט: 20 דאך וועסט דוא
 קומען צו דעם דור פון זיינע עלטערן, זייא וועלען אויף עבויג נישט זעהען דיא ליכטיגקייט:
 21 דער מענש וועלכער איז אין הערליכקייט, אונד האט קיין פערשטאנד, ער איז גלייך
 צו דיא בהמות וועלכע ווערען פערשניטען:

תהלים נ

1 א געזאנג פון אסף—דער שטארקער נאט, (אל אלהים יתרה) האט גערעט, ער האט דיא
 ערד גערופען, פון דעם ארט אזווא דיא זון שיינט אויף ביז צו זיין אונטערגאנג: 2 פון
 ציון וואס איז באניץ שעהן, האט נאט געשיינט: 3 אונזער נאט וועט קומען אונד וועט נישט
 שוויינען, א פייער וועט פאר איהם ברענען, אונד ארום איהם וועט עס זעהר שטורמען:
 4 ער וועט רופען פון דעם הימעל פון אויבען, אונד צו דער ערד, בדייזיין פאלק צו משפטן:
 5 פערזאמעלט צו מיר מייןע חסידים (פרומע), וועלכע האבען מיט מיר כרת ברית גע-
 וועזען דורך שעכטונג (קרבתות): 6 אפילו דיא הימעל וועלען דערצעהלען זיינע
 גערעכטיגקייט, ווארין נאט איז דער ריכטער, ס'ה: 7 הער צו מיין פאלק אונד איך וועל
 רעדען, אונד איך וועל ערות זאנען קענען דיר, א ושראל, איך בין דער האר דיין נאט:
 8 איך וועל דיך נישט שטראפען וועגען דייןע זכאים, אונד דייןע עולות זענען דאך שטענדיג
 פאר מיר: 9 איך וועל נישט נעמען פון דיין הויז קיין אקס, אדער בעק פון דייןע שטאלען:
 10 ווארין אלע חיות פון דעם וואלד זענען מיין, (אויף) דיא בהמות אויף שווענד בערג:
 11 איך קען אלע פענעל פון דיא בערג, אונד אלעם קריכענדע אויף דעם פעלד איז בייא
 מיר: 12 ווען איך וועל הונגערדיג ווערען, אזוי וועל איך עס דיר נישט זאנען, ווארין דיא וועלט
 אונד איהרע פולחייט איז מיין: 13 עס איך דען דאס פלייש פון אקסען? אדער טרינק איך
 דען דאס בלוט פון בעק? 14 שעכט צו נאט א קרבן תודה, אונד בעצאחל צו דעם אויז
 פערשטען דייןע נדרים: 15 אונד ווען דוא וועסט מיך רופען אין דעם טאג פון א צרה, אזוי
 וועל איך דיר מציל זיין, אונד דוא זאלסט מיך עהרען: 16 אבער צו דעם רשע זאגט נאט,
 וואס האסט דוא צו דערצעהלען מייןע חקים? אונד דוא טראגסט אויף דיין מויל מיין
 ברית: 17 אונד דוא האסט פיינד מוסר, אונד מייןע ווערטער ווארפטט דוא הינטער
 דיר: 18 ווען דוא זעהסט א גנב, אזוי לויפטט דוא מיט איהם, אונד מיט דיא
 נאפאים איז דיין חלק: 19 דיין מויל האסט דוא געשיקט צו דעם שלעכטען,

אונד דיינע צונג איז בעהעפט צו
פאלשקייט: 20 דוא זיצט אונד רעדסט
ווענען דיין ברודער, דעם וזהן פון דיינע
מוטער מוהסט דוא בערעדען: 21 דאס
דאזיגע האסט דוא געטהון, אונד איך
האב געשוויגען, מיינסט דוא דאס איך
וועל זיין גלייך אזוי וויא דוא? (אבער)
איך וועל דיר שטראפען, אונד וועל עס
אנריכטען פאר דיינע אויגען: 22 בע-
מערקט דאך דאס, דיא איהר נאט
פערנעסט, דאס איך וועל נישט פערצוקען,
ווען קיינער וועט נישט מציל זיין: 23 דער
וואס איז מקריב א קרבן תודה דער
האלט מיך בלבד, אונד דאס איז דער
וועג וואס איך וועל איהם טוינען, דיא
הילף פון נאט:

תהלים נא

1 צו דעם זינגער—א געזאנג פון דוד:
2 ווען נתן הנביא איז צו איהם געקומען,
ווען ער איז אריינגעגאנגען צו בת-שבע:
3 לייטוועליב מיך א נאט! נאך דיין חסד,
נאך דיין גרויס רחמנות, מעק אויס מיינע
שולדען: 4 דוא זאלסט מערערען מיך צו
וואשען פון מיין אומרעכט, אונד דוא
זאלסט מיך רייניגען פון מיינע זינד: 5 ווארין איך געקען מיין פערברעכען, אונד מיינע
זינד איז שטענדיג פאר מיר: 6 נאר צו דיר אליין האב איך געווינדנען, אונד איך האב
דאס שלעכטע אין דיינע אויגען געטהון, דערמיט וועסט דוא גערעכט בלייבען אין דיינע
ווערער, אונד דוא וועסט ריין זיין אין דיין משפט: 7 זעה, אין אונגערעכטיגקייט בין
איך געבוירען געווארען, אונד אין זינד האט מיך מיינע מוטער אנטפאנגען: 8 זעה, דוא
פערלאנגסט אמת וואס איז אים פערבראכענעם, אונד דוא מאכסט מיך וויסען דיא חכמה
וואס איז געהאלטען: 9 דוא זאלסט מיך רייניגען מיט אזוב, אזוי וועל איך ריין זיין, וואש
מיך, אזוי וועל איך זיין ווייסער וויא שניא: 10 דוא זאלסט מיך לאזען הערען פרייד
אונד פערהליקייט אז דיא ביינער וועלכע דוא האסט צושלאגען זאלען זיך פרייען:
11 פערבארג דיין פנים פון מיינע זינד, אונד אלע מיינע אומגערעכטיגקייט זאלסט דוא
אפמעקען: 12 געשאף אין מיר א ריין הארץ, א נאט, אונד א ריכטיגען גייסט זאלסט
דוא אין מיר גענייען: 13 פערנווארף מיך נישט פון דיין פנים, אונד דיין רוח הקודש זאלסט
דוא פון מיר נישט אנוועקנעמען: 14 קעהר צוריק צו מיר דיא פרייד פון דיינע הילף, אונד
מיט א בעוויליגטען גייסט זאלסט דוא מיך אונטערלעהנען: 15 אזוי וועל איך לערנען
דיא פשעים דיינע ווענען, אונד דיא זינדיגע וועלען זיך צו דיר צוריקקעהרען: 16 וויא
מיך מציל פון בלוט-שולדיגקייט, א נאט, דער נאט פון מיינע הילף, מיינע צונג זאל
זינגען פון דיינע גערעכטיגקייט: 17 א האר מאך אויף מיינע לעפצען, אז מיין מויל
זאל דערצעהלען דיין לויב: 18 ווארין דוא פערלאנגסט נישט קיינע זכחים, ווען נא
זאלט איך עס דיר גענעגען, קיין עולה ווילסט דוא נישט: 19 דיא קרבנות פאר נאט,
איז א צוגראכענער גייסט; א צוגראכענעם אונד צושטויסענעם הארץ, א נאט, וועסט
דוא נישט מבזה מאכען (פערזאכטען): 20 מוהא גוטעס צו ציון מיט דיין (גוטען) ווילען,
בויע אויף דיא מויערן פון ירושלים: 21 דענסמאל וועסט דוא פערלאנגען קרבנות פון
גערעכטיגקייט, איין עולה אונד א גאנץ אפסער, דענסמאל וועלען וויא אויף דיין
בזבח מקריב'דיין אקסען:

תהלים נב

1 צו דעם זינגער—א געטראכטונג פון דוד: 2 ווען דואג דער אדומאיז געקומען אונד האט

כ ברעה ולשוף תמיד מרמה: משב באחד תכבר
21 בכדאמך תחדפי: אלה עשיתי ותחלשתי דמתי היות
22 אורה כמור אורכה ואשרה לענך: בערעא זאת
23 שכתי אלה פדאשרא וצן מצלי: וכת תודה יבדנני
ושם נרד ארש בשע אלהים:

נא

2 א למנצח מומר לדוד: בבוא אליו נתן הנביא כאשר
3 כא אלבת-שבע: נתן אלמים בחסדך קרב תמיד
4 מחה פשעי: הרבה בבכתי משני ומחאתי פדנני: כי
5 פשעי אני ארע ומחאתי נגדי תמיד: לך לבדך חסאתי
6 ותרע בעניך עשיתי למעדתך בדרך תוכה בשפדך:
7 תובענן חוללתי ובחטא מחתתי אני: הו אמת הפצת
8 במדות ובחסד חכמה תודיעני: החסאי באוב ואשר
9 תבכתי ומשעל אלבין: תשמעני ששון ושמחה תגלה
10 עצמות דמתי: הסתר פניך מחטאי וכל עשיתי מסרה:
11 לב מרוד בראלי אלמים ורוח נכון חדש בקרבי: אל
12 תשליכני מלפניך ורוח קדשך אליהם כמי: השיבה
13 לי ששון לשעור ורוח נדיבה חסדכי: אלמדה פשעים
14 בדרך וחסדך אלך ושוב: הצילי מדמים אלהים
15 אלתי תשועתי תרנן לשוני צדקתך: ארצי שפתי תפחח
16 ופי נגד תהלהך: כי לא-תחפץ נבא ואתה עולה
17 לא תרצה: ובתי אלהים רוח נשברה לבנישבר ורבה
18 כ אלהים לא תבוה: השיבה ברחמי אידען חסדי
21 חומות ירושלים: אז תחפץ ובחצדך עולה וכלל אז
יצלי עלי מלפניך פדים:

נב

2 א למנצח משקל לדוד: בבוא דואג האדמי נגד לשאול

נאמר לו באי־דור אליבית אחימלך: מידתה־לל
 ברכה הנבחר חסד אל בלי־חוס: היות תחשב לשונך
 כחצר מלש עשה רמזה: אהבת לַע משוב שֶׁנָּה
 מדבר צדק סלה: אהבת כל־דבר־לַע לשון מדמה:
 גמאל תהיה לַעז חתך ופחת מאל ושלש מארץ
 חים סלה: ודא צדיקים וירא וצלי ויחזק: הנה
 הנָּהר לא־ישים אֱלֹהִים מִעוֹן וְיִבְטַח בְּרַב עֲשָׂו וְעוֹ
 בְּהוֹתוֹ: ואי בנות רעון בבית אֱלֹהִים בְּטַחְתִּי בְּחֶסֶד
 אֱלֹהִים עוֹלָם וְעַד: אידך לעולם כי עשית נאמרה שמה
 כִּי־טוב נד חסדך:

נג

למנצח עלימחלת משכיל לדוד: אִמֵּר וְכָל בְּלִבּוֹ אֵין *
 אֱלֹהִים הַשְׁתִּיתִי וְהַעֲבִיר עוֹל אֵין עֲשֵׂה־טוֹב: אֱלֹהִים
 מִשְׁמֵם הַשְׁקִיף עַל־בְּנֵי־אָדָם לְרֹאשׁ הַיָּם מִשְׁכִּיל דָּדֵשׁ
 אֶת־אֱלֹהִים: כִּלּוֹ סָה וְחָדוֹ נִלְחָו אֵין עֲשֵׂה־טוֹב אֵין נָם
 אֶחָד: הִלָּא דַעַז עָלֵי אֵין אֶבְלִי עִמִּי אֶבְלִי לְחַם אֱלֹהִים
 לֹא קָרָא: שֵׁם פָּחַדוֹ פָּחַד לֹא־תִהְיֶה פָּחַד כִּי־אֱלֹהִים
 פֹּדֵר עֲצָמוֹת דָּגָה הַיִּשְׁתָּה כִּי־אֱלֹהִים מֵאִסָּם: מִיִּתּוֹן
 מִעוֹן וְשִׁעוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשִׁיב אֱלֹהִים שְׁבוֹת עִמִּי וְלֹא עֲלִיב
 יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל:

נד

למנצח פנינת משכיל לדוד: בְּבֹא הַיּוֹפִים נִאמְרוּ *
 לְשֹׁאֵל הַלֵּאֲלֹד מִסְתַּחַר עֲמֹת: אֱלֹהִים בְּשִׁמְךָ הוֹשִׁיעִי
 וּבְנִבְרֹתֶיךָ תְּרִיעִי: אֱלֹהִים שְׁמֵךְ תַּפְלִיז הַאֲוִיָּה לְאֶמְרֵי
 פִּי: כִּי יוֹרִים קָמוּ עָלַי וְעֲרִיצִים בְּקוֹשִׁי נִפְשִׁי לֹא עָשָׂה
 אֱלֹהִים לְנִגְחֵם סָלָה: הִנֵּה אֱלֹהִים עוֹד לִי אֶדְוִי בְּסִמְכִי
 נִפְשִׁי: יִשׁוּב הַר־עֲרֹב לְשֹׁרֵר כְּאֶמְתֶּךָ הַצְמִיתִם: מְדַבֵּה

מַעֲשִׂים: 10 אָבַעַר אֵיךְ בִּין אֲזוּי הוּא א גְּרִינְעַר אֵיילֶבְעֶר־טְבוֹים אֵין דָּעַם הוּזִי פֹון
 גָּאט, אֵיךְ פֶּעֶרְזִיבֶר מִיךְ אֵיזֶה דָּעַם חֶסֶד פֹּון גָּאט, אֵימְעַר אונד עֲבִיב: 11 אֵיךְ וְעַל
 דִּיר עֲבִיב דֶּאנְקֶען, וְאֵרִין דוּא הָאָסֶט עִם גַּעֲטוֹהֶן, אונד אֵיךְ וְעַל צו דִּיין נֶאמְעַן
 הָאָפֶען, וְאֵרִין עַר אִזֹּי גוֹט עֲנִטְקֶענְען דִּינֶע פֶּרוּמֶע:

תהלים נג

1 צו דָּעַם זִינְגַּר אֵיזֶה מַחֲלַת—א בַּעֲטָרֶאכְטונג פֹּון דוֹד: 2 דַּעַר נֶאֶר הָאָט גַּעֲזָאנְט
 אֵין זִיין הָאָרֶץ, עִם אִזֹּי נִיט דֹא קִיין גָּאט, זִיִּיא זַעֲנֶען פֶּעֶרְדָּאָרְבֶּען, אונד הָאָבֶען פֶּעֶר־
 אונְטוֹרִידִיגִיט זִירַע מַעֲשִׂים, קִינְעַר טְהוּט גוֹטֶעס: 3 גָּאט קוֹקט אַרופּ פֹּון דָּעַם הוֹימַעַל
 אֵיזֶה דִּיא מַעֲנֶשֶׁן, כְּדִי צו זַעֲהֶען אֵיזֶה עִם אִזֹּי פֶּעֶרְהֶאנְדֶּען א קְלוֹנְגַּר וְהָאָט זוכֶט גָּאט:
 4 זִיִּיא הָאָבֶען אַלֶּע צוואַמֶען אָפֶּנְעֶקֶהֶרֶט, זִיִּיא זַעֲנֶען שְׁלֶעכֶט גַּעוואַרַען, עִם אִזֹּי קִינְעַר
 וְהָאָט טְהוּט גוֹטֶעס, אֵיזֶה נִיט אֵיין אֵינְצִיגֶער: 5 הָאָבֶען זִיִּיא עִם דָּעַן נִיט גַּעוואַוסֶט,
 וְהָאָט טְהוּט אונְרַעכֶט? וְהָאָט עֲסֶען אֵיזֶה מִיין פֶּאָלֶק אֲזוּי הוּא מֶעַן עֲסֶט בְּרוּיט, גָּאט
 הָאָבֶען זִיִּיא נִיט אָנְגֶּערוּפֶען: 6 דָּאָרְטֶען הָאָבֶען זִיִּיא א פֶּאָרְכֶט גַּעפֶּאָרְכֶטֶען, אָוואַז
 קִיין פֶּאָרְכֶט אִזֹּי נִיט גַּעוואַנְען, וְאֵרִין גָּאט צוּשְׁפָּרִיט דִּיא בֵּינְעַר פֹּון דִּינֶע בַּעֲלֶאנְעֶרֶה,
 דוּא הָאָסֶט זִיִּיא צו שְׂאנֶד גַּעמָאכֶט, וְוִייל גָּאט הָאָט זִיִּיא פֶּעֶרְמִאוסֶט: 7 וְעַר וְאֶלֶט
 גַּעבֶען אִזֹּי דִּיא הִלָּף פֶּאָר יִשְׂרָאֵל וְאֶל קוֹמֶען אֵוִים צִיִּין? וְעַן גָּאט וְעַר צוּרִיקְבֶּענְגֶען
 דִּיא גַּעפֶּאנְגֶּענְשֶׁאפֶט פֹּון זִיין פֶּאָלֶק, וְעַר עֲלִיב פֶּרְעֹה־לֵּיךְ זִיין, אונד יִשְׂרָאֵל וְעַר זִיךְ פֶּרִיִיעֶן:

תהלים נד

1 צו דָּעַם זִינְגַּר אֵיזֶה נְגִינּוֹת—א בַּעֲטָרֶאכְטונג פֹּון דוֹד: 2 וְעַן דִּיא זִיפִים זַעֲנֶען
 גַּעקוּמֶען, אונד הָאָבֶען גַּעזָאנְט צו שְׂאוֹל, הָאָט זִיךְ נִיט דוֹד בֵּיִיא אונֶס פֶּעֶרְבָּאָרְבֶּען?
 3 א גָּאט, דוֹרֶף דִּיין נֶאמְעַן הֶעלֶף מִיר, אונד דוֹרֶף דִּינֶע גְבוּרָה וְאֶלֶסֶט דוּא מִיךְ רִיכְטֶען:
 4 א גָּאט, הָעַר צו מִיין גַּעבֶעט, פֶּעֶרְנֶעם דִּיא וְעַרְטֶער פֹּון מִיין מוֹיִל: 5 וְאֵרִין פֶּרְעֶמְדֶּע
 זַעֲנֶען קָענֶען מִיר אונְפֶּעגֶעשְׂמאַנְען, אונד טִיראַנְען זוכֶען מִיין נִפְשִׁי, זִיִּיא הָאָבֶען נִיט גָּאט
 פֶּאָר זִיךְ גַּעשְׁטַעלֶט סָלָה: 6 וְעַה, גָּאט אִזֹּי מִיין הֶעלְפֶּער, דַּעַר הָאָר אִזֹּי מִיט דִּיא אונְטֶער־
 לַעֲהֶקֶר פֹּון מִיין נִפְשִׁי: 7 דָּאָם שְׁלֶעכֶטֶט וְעַר צוּרִיקְקֶעֶרֶען צו מִינֶע לִנְגַּעַר
 (פִּינְדֶּה) דוֹרֶף דִּינֶע טִרִיִּהִיט וְאֶלֶסֶט דוּא זִיִּיא צַעֲרֶשְׁטֶערֶען: 8 מִיט א נְדָבָה

9 אֲבֹתֶיהֶם אֵלֶיהָ שָׁמַךְ דָּוִדָּה לְרִשְׁוֹ: כִּי מִקְלָעָהָ
הִצִּילָהּ וּבְאֵבֶי רִחֲמֶיהָ עָלָה:

נה

2 א לִמְנוּחַ בְּנוֹתַי מִשְׁכֵּל לְדָד: הָאֵוֶה אֱלֹהִים תִּפְלִי
3 וְאֶל־תִּשְׁלַם מִתְחַתִּי: הִקְשִׁיבָה לִי וְעֵשֶׂה אֲדִיר בְּשִׁירִי
4 וְהִוָּדָה: מִקּוֹל אֵיבִי מִפֶּנִּי עֲקֹר רָשָׁע כִּי־יִמָּשֵׁךְ עָלַי אֶן
5 וּבֹאֵף יִשְׁמָעֵנִי: לִבִּי יִחַל בְּקִרְבִּי וְאִמּוֹת מוֹת נִפְלוּ
6 עָלַי: רִחֲמֵה וְרַדֵּד נָכָא כִּי וְתִכְסֵּנִי פִלְצוֹת: וְאָמַר מִר
7 וְשִׁדְלִי אָבִיר בְּיָמֶיהָ אֶעֱשֶׂה וְאִשְׁכְּמָה: הֲנֵה אֲרִיתִי נָדָר
8 אֶלֶן בְּמִדְבָּר סֶלָה: אֲחִישָׁה מִשְׁכֵּל לִי מִדֶּחַ סֶלָה
9 מִסָּעֵד: בִּלְעָדִי פֶלֶא לִשְׁנֹם כִּי־רָאִיתִי חֶסֶד וְרִיב בְּעִירִי:
10 יִזְכֵּם וְיִלְחֵה וְיִסְבְּכָה עַל־דֹּמֶתֶיהָ וְאֶן וְיִמָּל בְּקִרְבָּהּ:
11 תִּחַת בְּקִרְבָּהּ וְלֹא־יִמָּשֵׁךְ מִקִּרְבָּהּ תָּךְ וּמִרְמָה: כִּי לֹא־
12 אֵיבִי יִחַרְפֵּנִי וְאִשָּׁא לֹא־מִשְׁנִי עָלַי הַגִּדֹל וְאִשְׁכֵּר מִמֶּנִּי:
13 וְהִנֵּה אֵשֶׁת בְּקִרְבִּי אֶלֶף וּמֵדֵעִי: אִשָּׁר יִחַדִּי נִמְתִּיק
14 סוֹד בְּכֹת אֱלֹהִים וְנִלְךְ בְּדִשָּׁה: יִשְׁמָעֵל וְעִלְמִירְדֵּן
15 שָׂאֵלֵה הֵימָּן כִּי־רָשָׁעַת בְּמִקְרָם בְּקִרְבָּם: אֵי אֶל־אֱלֹהִים
16 אֶבְרָא וְהִנֵּה יִשְׁעֵנִי: עֲרֹב וּבְקִרְבִּי וְהִנֵּה אֶשְׁכְּחַה
17 וְהִנֵּה וְיִשְׁמָעֵל עוֹלִי: סֶלָה בְּשִׁלּוֹם נִפְשִׁי מִקִּרְבִּי־לִי כִּי
18 כִּבְרִים הָיוּ עִמָּדִי: יִשְׁמָעֵל אֶל וְעִנֵּם וְעֵשֶׂב קִדְּם סֶלָה
19 אִשָּׁר אֵין חִלְצוֹת לָמוֹ וְלֹא רָאוּ אֱלֹהִים: שִׁלַּח דָּוִד
20 בְּשִׁלְמוֹ חֲלָל בְּרִיתוֹ: חֲלָקוֹ וּמִתְמַאֵת פִּי־וּקְרָבֵלְמוֹ רָבוּ
21 דְּבָרָיו מִשְׁמֵן וְהִמָּה פִתְחוֹת: הִשְׁלַךְ עַל־יָדֶיהָ וְהִבָּדֵךְ
22 תְּוֹרָם וְלִבָּהֶם לֹא־יִסָּוּ לְעֵלֶם מִט לַעֲדִיק: וְהִתְחַו אֱלֹהִים
23 וְאֵין אֲבִיחִידֵךְ:

וְעַל אֵיךְ צִוִּי דִּיר שְׁעִכְמָעֵךְ אֵיךְ וְעַל
לִוְיָבֵעֵן דִּינִי נִאֲמָעֵךְ, אֶ הָאֵר, וְהָאֵרִין עַר אִיו
נִוִּט: 9 וְהָאֵרִין עַר הָאֵשׁ מִיךְ מִצִּיל בְּעוֹדֶע־
וְעַן פִּון אֵלֶּע צָרוֹת, אִוְנֵד אֵן מִינֵעַ פִּינֵד
הָאֵשׁ מִיִּין אִוִּי א נִקְמָה בְּעוֹדֶהֶעֶן:

תהלים נה

1 צִוִּי דָעַם זִנְנָעֵר אוֹיֵף נְנִינֹת—א
בְּעִטְרָאֲכִטוֹנֵג פִּון דָּד: 2 פִּעְרָעַם א נִאֲמָה
מִיִּין בְּעִבְעֵט, אִוְנֵד דִּוא וְאִלְסַט דִּיךְ נִיט
פִּעְרָבָאֲרָנֵעֵן פֶּאֶר מִיִּין בְּעִבְעֵט: 3 הָעֵר
מִיךְ צִוִּי אִוְנֵד עֲנִמְפִּסֵּר מִיר, אֵיךְ בָּעִה
אֲרוֹם אֵין מִינֵעַ קָלָאֵה, אִוְנֵד אֵיךְ זִיפִּין:
4 וְעַנְעֵן דָּעַם קוֹל פִּון דָּעַם פִּינֵד, וְעַנְעֵן
דָּעֵר דְּרִיקוֹנֵג פִּון דָּעַם רָשָׁע, וְהָאֵרִין וְיִיא
נִינְעֵן אוֹיֵף מִיר אִוְמִרְעִכְט, אִוְנֵד מִיט צָאֲרֵן
הָאֲבָעֵן וְיִיא מִיךְ פִּינֵד: 5 מִיִּין הָאֲרִין צִיר
טָעֲרַט אֵין מִיר, אִוְנֵד טוִיט שְׁרַעֲקֵעֵנִים וְעַנְעֵן
אוֹיֵף מִיר אֲרוֹיפִנְעִפֶּאֲלֵעֵן: 6 מוֹרָא אִוְנֵד
צִיטְשִׁעֲרִיט אִיו אֵין מִיר בְּעִקְמָעֵךְ, אִוְנֵד א
שְׁרַעֲקֵעֵנִים הָאֵשׁ מִיךְ בְּעִדְעִקְט: 7 אִוְנֵד
אֵיךְ הָאֵב בְּעוֹאֲמָט, וְעַן מָעַן וְאִלְסַט מִיר
בְּעִבְעֵן פִּלִּינְעֵל וְיִיא א טוִיב, אִוִּי וְאִלְסַט
אֵיךְ בְּעִפְלוֹינְעֵן אִוְנֵד בְּעוֹדֶהֶט: 8 וְעִה, אֵיךְ

וְעַל מִיךְ דִּעֲרוֹוִיטְשֵׁר אִוְעֵצָאֲפִלִּיחֵהֶע, אֵיךְ וְעַל בְּעִטְרָאֲכִטוֹנֵעֵן אֵין דָּעֵר מִדְּבָר סֶלָה: 9 אֵיךְ
וְאִלְסַט מִיךְ אֵיילֵעֵן צִוִּי אֲנִשְׁרִינְעֵן פִּון דָּעַם שְׁטָאֲרָקֵעֵן וְוִינֵד, פִּון דָּעַם שְׁטוֹרִם־וְוִינֵד:
10 פִּעְרָדָרָב וְיִיא מִיִּין הָאֵר, צוֹטִייל וְיִיעֵר צוֹנֵג, וְהָאֵרִין אֵיךְ הָאֵב בְּעוֹדֶהֶעֶן רוִיב אִוְנֵד
קִרִיג אֵין דָּעֵר שְׁטָאֵט: 11 טָאָה אִוְנֵד נִאֲכַט רִינְבֵלֵעֵן וְיִיא אֲרוֹם אוֹיֵף אֵיחֶדֶע מוֹיֶעֶר,
אִוְנֵד אִוְמִרְעִכְט אִוְנֵד מִיִּדְּגִקוֹיט אִיו צוֹוִיטְשֵׁן וְיִיא: 12 פִּעְרָדָרָבֵנְהִיט אִיו צוֹוִיטְשֵׁן
וְיִיא, פִּון אֵיחֶדֶע בָּאֲסֵעֵן וְעִעֲרַט נִיט אֲפִעֲטָהוֹן בְּעִדְרִיקוֹנֵג אִוְנֵד פֶּאֲלִשְׁקִיט: 13 וְהָאֵרִין
עַם אִיו קִיִּין פִּינֵד וְהָאֵם לֵעֲסִטְשִׁעֲרַט מִיךְ, מִיִּין שְׁנֵא הָאֵשׁ וְיִיךְ קִינְמָאֵל קֵעֵנֵן מִיר דָּעֵר־
הוֹיבֵעֵן אִז אֵיךְ וְאֵל מִיךְ פִּון אֵיחֶה (דָּאֲרָפֵעֵן) בְּעִהָאֲלֵטְשֵׁן: 14 אָבֵר דִּוא בִּיטַט א
מְעַנֵּשׁ וְיִיא מִיִּין בְּלִיִּיכֵעֵךְ, מִיִּין פִּרִינֵד אִוְנֵד מִיִּין בְּעִקְמָאֲטֵסֵר: 15 מִיט וְעַלְבֵּעֵן אֵיךְ
הָאֵב מִיךְ צוֹאֲמָעֵן פִּרִינְדִּלִּיךְ בְּעִרָאֲמָעֵךְ, אִוְנֵד אֵין מִיטְשֵׁן טָאָה וְעַל אֵיךְ קָלָאֲנֵעֵן אִוְנֵד
דָּעַם הוֹיפֵעֵן (פִּעְרָאֲמִלִּוִּג) בְּעִאֲנָנֵעֵן: 16 לֹאֵז וְיִיא דָּעֵר טוִיט פִּעְרוֹוִיטְשֵׁן, דָּאֵם וְיִיא
זָאֲלֵעֵן לֵעֲבֵעֵדִיג אֵין דָּעַם שְׁאֹוֹל אֲרוֹפִינְדֵּעֵרִן: וְהָאֵרִין שְׁלֵעֲכִטְשֵׁם אִיו אִינְעוֹדֵעֵיג אֵין
וְיִיעֵר וְוִאֲוִינְנֵעֵן: 17 אֵיךְ וְעַל אָבֵר צִוִּי בָאֵט רופֵּעֵךְ, אִוְנֵד דָּעֵר הָאֵר וְעַט מִיר הָעֵל־
פִּעֵן: 18 אָבֵעֵנֵה, אִוְנֵד אֵין פִּרִי־הָמָרְנֵעֵךְ, אִוְנֵד אֵין מִיטְשֵׁן טָאָה וְעַל אֵיךְ קָלָאֲנֵעֵן אִוְנֵד
זִיפִּצֵּעֵךְ, אִוְנֵד עַר וְעַט מִיִּין קוֹל צוֹהֶעֲרֵעֵךְ: 19 עַר הָאֵשׁ מִיִּין נִפְשֵׁךְ אֵין שְׁלוֹם פִּיל מָאֵל
אִוִּסְעֵלֶעֶזַט פִּון דָּעֵר מִלְחָמָה, וְהָאֵרִין וְיִיא וְעַנְעֵן מִיט פִּיל קֵעֵנֵן מִיר בְּעוֹדֶהֶעֶן:
20 בָאֵט וְעַט עַם הָעֵרֵעֵךְ, אִוְנֵד עַר וְעַט וְיִיא אִוִּסְעֵרְטֵעֵנִיג מִאֲכֵעֵךְ, דָּעֵר וְעַלְבֵּעֵר פִּון
דָּעֵר אֲלִטְשֵׁר צִיט בְּלִיִּיבֵט, סֶלָה: דִּיא צִוִּי וְעַלְבֵּעֵ עַם אִיו קִינְעֵ פִּעְרָעֲנִדֶּעֶרֶוֹנֵג דָּא, אִוְנֵד
וְיִיא הָאֲבָעֵן נִיט קִיִּין מוֹרָא פֶּאֶר בָּאֵט: 21 עַר הָאֵשׁ אִוִּסְעֵשְׁטִרְעִקֵט וְיִינֵעַ הָעֵנֵד קֵעֵנֵן
דִּיא וְהָאֵם וְעַנְעֵן מִיט אֵיחֶם אֵין שְׁלוֹם, עַר הָאֵשׁ וְיִין בְּרִית פִּעְרָשְׁוֹעִכְט: 22 דִּיא וְעַרְשִׁעֵר
פִּון וְיִין מוֹיֵל וְעַנְעֵן בְּלִאֲטֵר וְיִיא פּוֹטְשֵׁר, אָבֵר קִרִיג אִיו (אֵיךְ) וְיִין הָאֲרִין, וְיִינֵעַ וְעַרְשִׁעֵר
וְעַנְעֵן וְוִיכֵעֵר וְיִיא בּוֹימְעָהֵל, אָבֵר וְיִיא וְעַנְעֵן אֲפִעֵנֵעַ שְׁוֹעֵרֵד: 23 וְהָאֲרָף אוֹיֵף דָּעַם
הָאֵר דִּינֵעַ לֵאסֵט, אִוְנֵד עַר וְעַט דִּיךְ שְׁפִינְדֵּעֵךְ, עַר וְעַט קִינְמָאֵל נִיט צוֹלָאֲעֵן אִז דָּעֵר
צִדִּיק וְאֵל אֲפִעֵנִיגִט וְעַרְעֵן: 24 אָבֵר דִּוא, א נִאֲמָה, דִּוא וְעַט וְיִיא מִאֲכֵעֵךְ אֲרוֹפִינְדֵּעֵרִן
צִוִּי דָּעֵר גְּרוֹב פִּון פִּעְרָדָרָבֵעֵנִים: בְּלוֹט־שְׁוִלְדִּיבֵעֵ אִוְנֵד פֶּאֲלִשְׁעֵ מְעַנֵּשֵׁן וְעַלְעֵן נִיט
אִוִּסְעֵלֶעֶבֵן דִּיא הָעֵלְפֵט פִּון וְיִיעֵר טָעֵה, אָבֵר אֵיךְ—אֵיךְ פִּעְרוֹיכֵעֵר מִיךְ אוֹיֵף דִּיר:

תהלים נו

ני

נו

למנצח עליונות אלם רחוקם לרדך מכתם באחו אותו
 פלשתיים בנת: הגני אלהים קרשפני אגיש כל היום
 לחם ילדעני: שאפי שוררי בלדיום כירבבים לחמים
 לי מרום: יום אירא אל אלקי אבסמח: באלהם אהלל
 דברו באלהים בטחתי לא אירא מהיגשה כשר לי:
 כל היום דברי יעצבו עלי כל מחשבתם לרע: ישרו
 יצפני חסד עקבי ישימיו כאשר קיו נפשי: על און
 פלט למי באף עמים וחורר אלהים: נד' כפרתה אתה
 שימה דמתי בנאדך הלא בספרתך: און ישובו אויבי
 אחור ביום אקרא ותרדתי ביראיתם לי: באלהים
 אהלל דבר בירדתי אהלל דבר: באלהים בסחתי לא אירא
 מהיגשה אדם לי: עלי אלהים נרדך אשלים תודות
 לך: כי הצלת נפשי ממת הלא נדלי מדתי להתהלך
 לפני אלהים כאור חיים:

נז

נז

למנצח אלהי שחת לרדך מכתם בברדו מפני שאול
 במערה: הגני אלהים חנו כי כך חסד נפשי ובצל
 בנפך חסדך ערשכר הוות: אקרא לאלהים עלון
 לאל נמר עלי: ישלח משמים ויושיעני חרף שאפי
 סלה ישלח אלהים חסדו ואמתי: נפשי בחדך לבאם
 אשכבה לחמים בגראים שניהם חנות וחצים ולשונם
 חרב חדה: רומה על השמים אלהים על בלדאדני
 כבודך: רשתו וקביו לפעמי כפף נפשי כיו לפני שיהא
 נפלי בחובה סלה: נכון לפני אלהים נכון לפני אשירה
 ואמרה: עודה כבודי עודה הובל וכבוד אעירה שח:
 אודך בשמים אודך אמרך בלאמים: קינול ערשמים

1 צו דעם זינגער אויף יונת—אלים
 רחוקים—א מכתם (צירונג) פון דוד, ווען
 דיא פלשתיים האבען איהם אנגענומען
 אין נת: 2 לייטזעליג מיך א גאט, וואס
 רין דער מענטש וויל מיך איינשלינגען,
 דער וואס האלט מיט מיר מלחמה דעם
 גאנצען טאג, בעצווינגט מיך: 3 מיינע
 לונגער (פיינד) שלינגען מיך איין דעם
 גאנצען טאג, ווארין פילע האלטען
 מלחמה קעגען מיר מיט הויכקייט:
 4 אין דעם טאג וואס איך האב מורא
 פערזיכער איך מיך אויף דיר: 5 איך
 וויל גאט'ס ווארט לויבען, אין גאט פער-
 זיכער איך מיך, אינד איך האב קיין מורא,
 וואס קען מיר פלייש טהון? 6 דעם
 גאנצען טאג מאכען זיין טרויריג מיינע
 דערשטער, אלע זייערע מחשבות זענען מיר
 (שלעכטעס צו טהון): 7 זיין פערזא-
 מעלן זיך, זיין בעהאלטען זיך, זיין
 הימען מיינע טריט, אזוי וויא זיין
 ווארטען אויף מיין נפש: 8 פאר דעם
 אנערעכט זאלען זיין נאך אנטריקען
 דערען? אין דעם צארן ברענג ארונטער
 דיא פעלקער, א גאט! 9 דוא צעהלסט מיינע פערזאנלעכע (וואנדערונג), טהוא מיינע
 טרערען אין דעם לאגעל (שלוף), זענען זיין דען נישט אין דין בוך? 10 דענסמאל
 וועלען זיך מיינע פיינד אנטער זיך צוריקקעהרען אין דעם טאג ווען איך רופ; דאס
 ווייס איך אז גאט איז מיט מיר: 11 איך וועל לויבען גאט'ס ווארט, איך וועל לויבען
 דאס ווארט פון דעם האר: 12 אין גאט פערזיכער איך מיך, איך האב נישט קיין מורא,
 וואס קען מיר א מענטש טהון: 13 א גאט, אויף מיר זענען דיינע נדדים, איך וועל דיר
 דאנק-אפפער בעצאהלען: 14 ווארין דוא האסט מיין נפש מציל געוועזען פון טויט;
 וועסט דוא נישט אפהימען מיינע פיס פון אנשטויסען, כדי פאר גאט צו געהן אין דעם
 ליכט פון דיא לעבעדיגע?

תהלים נז

1 צו דעם זינגער, פערדארב נישט (אל תשחת)—א מכתם (צירונג) פון דוד, ווען ער איז
 אנטלאפען פאר שאול אין דיא הייל: 2 לייטזעליג מיך א גאט, לייטזעליג מיך, ווארין
 אין דיר בעשיצט זיך מיין נפש, אינד אין דעם שאטען פון דיינע פליגעל וועל איך מיך
 בעשיצען, ביז דאס פערדארבען וועט פערביינעהן: 3 איך רופ צו גאט, דעם העכסטען,
 צו גאט וועלכער מאכט איין ענד (צו מיינע צרות): 4 ער וועט שיקען פון דעם הי-
 מעל, אינד ער וועט מיר העלפען, ווען מיין איינשלינגער לעסטערט, סלה; גאט וועט
 ארויסשיקען זיין חסד אונד זיינע וואהרהייט: 5 מיין נפש איז צווישען לייבען, איך
 לעב מיך אנדער צווישען מענטשען קינדער (וואס זענען) וויא פלאמען, זייערע ציין זענען
 שפייען אונד פילען, אונד זייער צונג איז וויא א שארפעס שווערד: 6 דערהעב דיך א
 גאט איבער דעם הימעל, לאז דיין כבוד זיין איבער דיא גאנצע ערד: 7 זיין האבען איר
 געברייט א נעץ צו מיינע טריט, מיין נפש איז איינגעבויגען, זיין האבען פאר מיר א גרוב
 געגראבען, (אבער) זיין זענען אין איהר אריינגעפאלען, סלה: 8 מיין הארץ איז
 אנגעברייט א גאט, מיין הארץ איז אנגעברייט, איך וועל זינגען אונד שפילען: 9 דערוועק
 דיך מיין כבוד, דערוועק דיך דוא הארף אונד פידעל, איך וועל (אויף) אס פרייהמארגען
 אויפוועקען: 10 איך וועל דיך לויבען אונטער דיא פעלקער, א האר, איך וועל צו דיר
 זינגען אונטער דיא קעניגרייכע: 11 ווארין דיין חסד איז גרויס ביז צו דעם הימעל,

אונד זיינע נאָהרדייט ביז צו דיא
זאלקענס: 12 דערהעב דין איבער דעם
הימעל אַ נאָט, איבער דיא נאָנצע ערד
זאל זיין דיין קבוד:

תהלים נח

1 צו דעם זינגער—פערדארב נישט (אל
תשחת) א מכתם פון דוד: 2 זענט איהר
אין אמת'ן שטום, (דאס איהר זאלט
נישט) פון גערעכטיגקייט רעדען? אונד
משפט'ן רעכטפארטיגקייט, איהר מעג
שען קינדער? 3 אפילו אין דעם הארץ
טהום איהר אויף אונזערעכט, אין דעם
לאנד זענט איהר אויס דיא רויבערייא
מיט איירע הענד: 4 דיא רשעים זענען
אפגעקערט פון מושערייב, דיא זעל-
בע רעדען פאלש זענען פעראירט פון
מושערייב אן: 5 זייער גיפט איז גלייך
זיין דער גיפט פון א שלאנג, אזוי וויא
א טויבע אטער-שלאנג וואס זיין אויער
איז פערשטאפט: 6 וואס הערט נישט צו
דעם קול פון דיא פאררעדער (בער-
שנוערער), אונד צו דעם קלוגסטען
געשנוערער (צויגערער, מכשף): 7 אַ
נאָט, צוברעך זייער ציין אין זייער מויל,

צוברעך דיא באקציין פון דיא זינגע לויבען, אַ האר: 8 וויא זעלען צוגעהן וויא
וואסער וואס פליסען פיר זיך, ווען ער צילט זיינע פילען, לאזען וויא זיין אזוי וויא
צושניטען: 9 לאזען וויא זיין אזוי וויא א שניקע וואס צופליסט ביא דעם ארומגען,
אזוי וויא א נפל פון א ווייב, וואס זעהען נישט דיא זון: 10 איידער איירע טעפ קענען
פיהלען דיא דערנער, וויא רויא (פריש) אדער אָנגעברענט, אזוי וועט ער וויא אונזער
נעמען דורך א שמוממונד: 11 דער צדיק וועט זיך פרייען, ווארין ער האט געזעהען
נקמה, ער וועט זינגע טריט וואשען אין דעם בלוט פון דעם רשע: 12 אונד דער
מענטש וועט זאגען, ווא דער צדיק וועט פרוכט גענוסען, ווא עס איז דאך דא א נאָט
זעלבער איז ריכטער (שופט) אויף דער ערד:

תהלים נט

1 צו דעם זינגער—פערדארב נישט (אל תשחת)—א מכתם פון דוד, ווען שאול האט
געשקט, אונד וויא האבען דאס הויז געהיט פדי איהם צו שייטען: 2 אַ מיין נאָט,
זיין מיך מציל פון מינע פיינד! פון דיא וואס שמועזען אויף קענען מיר זאלסט דא
מיך שטארקען (שטיצען): 3 וויא מיך מציל פון דיא וואס טהון אומרעכט, אונד פון
בלוט-שולדיגע מענטשען העלף מיר: 4 ווארין זעה, וויא לויפערן אויף מיין נפש, דיא
שטארקע פערזאמעלן זיך קענען מיר, נישט וועגען מיין פערברעכען אונד נישט וועגען
מינע זינד, אַ האר: 5 אָהן מינע זינד לויפערן וויא אונד ברייטען זיך צו, דערהעב
דיך קענען מיר, אונד זעה עס: 6 אונד דא אַ האר, דער נאָט צבאות נאָט פון ישראל,
דערוועג דין צו בעשטראפען אלע פעלקער, דא זאלסט נישט לוימזעליגען אלע
פאלשע אומגערעכטע, סלה: 7 וויא קעהרען זיך צוריק אים אָבענד, וויא ברומען אזוי
וויא דער הונד, אונד וויא רינגעלן ארום דיא שטאט: 8 זעה, וויא רעדען מיט זייער
מויל, שנוערדער זענען אין זייער ליפען, ווארין (זיין זאגען), ווער הערט עס? 9 אָבער
דא, אַ האר, וועסט פון וויא לאבען, אונד דא וועסט שפאטען פון אלע גוים (היידען):
10 וועגען זיינע שטארקהייט זעל איך אויף דיר הארען, ווארין נאָט איז מינע
שטארקהייט (פעסטונג): 11 דער נאָט פון מיין קוד וועט מיר ענטקענען קומען, נאָט
וועט מיר ווייזען (דיא נקמה) אן מינע פיינד: 12 דא זאלסט וויא נישט הרגען,

12 חסדך ועד-שקום אמתך: וזמה על-שמים אלהים על
כל-הארץ כבודך:

נח

נח

א למנצח אלהי-שחת ללוח-מכתם: האמנם אלם צדק
3 תברכו מישרים תשפטו בני אדם: אה-בלב עולת
4 תפלו קארן חסד יריכם תפלו: נזר רשעים מכתם
5 חזי מכתן דברי קוב: תמללנו כדמות המת-חש כמר
6 פתן חלש ואמם אנו: אשר לא-ישמע לקול מלחשים
7 חסדך הברם מכתם: אלהים הרס-שננו כפינו מלחעות
8 כפירים נתון: וזה: ואמסו כדמ-ים ותהלכו-למו
9 דרך חזו כמו ותמללו: כמו שקלול חסד יתגל נפל
10 אשת בליתו שמש: במים וביט סרתיכם אסד כמר
11 חי כמלחון שער: ושמן צדיק כרחוק נקם פעמי
12 דרך בדם הרשע: ואמר אדם אדפר כצדיק אך ישר
אלהים שפטם בארץ:

נט

נט

א למנצח אלהי-שחת ללוח-מכתם בשלם שאול ושמרי
2 אלהי-שחת לחמתו: הצילי מאי: אלהי ממתקוממי
3 חסדך: הצילי מפני און ומאשי דמים הושיעני:
4 כי הנה ארבו לפני שער על עיני לא-ישמע ולא-
5 חסדך: וזה: בליען ורצון חסדך שרה לקראת וראו:
6 ואחרי ותהא-אלהים צבאות אלהי ישראל חסדך לפקר
7 בלי-חיים אלהיך בל-גבר און סלה: ושובו לערב
8 דמי-כלכל וסובבו עיר: הנה וליען בפיכם תברכות
9 בשפתותיכם כדמי שמש: ואחרי דחה תשחך-למו
10 תלעו בל-חיים: וזו אלה אשמה בראשונים משגי:
11 אלהי חסדך וקרמי אלהים וראי בשרי: אלהי-חיים

פדשכו עמי הניעמי בחילך והורדמי כנני ארצי:
 חטאתי מימך בדרשתי וילכדו כנאנם ומאלה ומכחש¹³
 יספרו: כלה בחמה כלה ואנמי דעו כראיהם משל¹⁴
 בשקב לאפסי הארץ סלה: ושבו לערב דמו ככלב¹⁵
 וסובבו עיר: המה יועון לאכל אמילא ישבעו וילעו:¹⁶
 ואני ואשיר עמך וארנן לפקר הסוד ביהנות משגב לך¹⁷
 וקטום כיום צרלי: עני אלף אומנה כראיהם משגבי¹⁸
 אלתי הסוד:

למנצח עליושון עדות מכתם לדוד ללמד: ביהנות¹
 את ארם נהרים ואיתאם צובה ושב יואב בך את²
 ארם בניאמלח שנים שער אלף: אלהים ונתתו פרצתו³
 אנסת חסובכ לנו: דרעשתה ארץ פצמתה רפה שבריה⁴
 כרמיה: הראית עמך קשה השקתנו יין תרעלה:⁵
 תתה לרועד גם לחרתםס מפני קשת סלה: למנ⁶
 וילעין דירך הושיעה ימנע ונענו: אלהים דבר⁷
 בקדשו אעלזה אדלקה שגם ועמך סבות אמרד: לי⁸
 גלעד ולי מנשה ואפרים מעו ראשי יהודה מתקני:⁹
 מואב סוד רחצי על אדום אשליך נעלי על פלשת¹⁰
 התרועעי: מי יוכל עיר מצור מי נתי עד אדום: הלא¹¹
 אתה אלהים ונתת ולאתצא אלהים בעבאותיו:¹²
 הבהילנו עזרת מצר וישו חשועת ארם: פאלהם¹³
 נעשהחיל והוא יבום צרתי:

למנצח עליונית לדוד: שמעה אלהים רנתי הקשיבה¹
 תפלת: מקנה הארץ ואלד אקרא בעשף לבן בצור²
 ידום מפני תתני: ביהנות מחסה לך מנצחיתו מפני³

כדי מיין פאלק זאל דאס ניש פערנעסען,
 מאף זיין פערטאנעלן דורך דינע
 קראפט, אונד דא זאלסט זיין ארוסניר
 דערן א האר, אונזער בעשיצער:
 13 (וועגן דא) זינד פון זייער מויל
 אונד דא ווערטער פון זייער ליפען,
 לאזען זיין בעצונאנגען ווערען אין
 זייער גאנץ, אונד וועגן דעם פלובען
 אונד וועגן דא פאלשקייט וואס זיין
 דערצעהלען: 14 פערטילג זיין אים
 צארן, פערטילג זיין דאס זיין זאלען
 ניש מעהר זיין, לאזען זיין דערקענען
 דאס גאט געוועלטיגט אין נעקב, ביז צו
 דעם ענד פון דער ערד, סלה: 15 אונד
 זיין קענען צוריק אים אָבער, זיין
 ברומען אזוי ווי דער הונד, אונד זיין
 רינגעלן ארום דא שטאט: 16 זיין
 וואנעלן ארום נאך עסען, ווען זיין ווערען
 ניש וואס, אזוי קריגען (שרייגען) זיין:
 17 אָבער איך—איך וועל זינגען וועגען
 דינע שטארקהייט, אונד אס פרייהמאך
 גען וועל איך זינגען וועגען דיין חסד,
 ווארין דא ביקט צו מיר געוועזען א
 פעסטונג, אונד איינע אנטרונג אין דעם

שאג ווען עס איז מיר ענג געוועזען: 18 א מיין שטארקער, צו דיר וועל איך זינגען,
 ווארין גאט איז מינע פעסטונג, דער גאט פון מיין חסד:

תהלים ס

1 צו דעם זינגער—אויף שושן עדות—א מכתם פון דוד—צו לערנען: 2 ווען ער
 האט מלחמה געהאלטען מיט ארם נהרים אונד מיט ארם צובה, אונד יואב האט זיך
 ווידערגעקערט אונד האט געשלאגען פון אדום אין דעם זאליק טהאל צוועלף מויענד:
 3 א גאט, דא האסט אונס פערלאזען, דא האסט אונס צוגראכען, דא האסט געצארנט,
 דא זאלסט אונס (ווידער) דערקוויקען: 4 דא האסט דאס לאנד געמאכט ציטערן, דא
 האסט זי צושפאלטען, א הייל אירע צוברעכונגען, ווארין זי ווערט אפגענייגט: 5 דא
 האסט געוויזען דיין פאלק שווערעס, דא האסט אונס אנגעטרונקען מיט מויעל-וויין:
 6 דא האסט גענעבען צו דא וואס פארקטען זיך פאר דיר, א פאהן צו דערהעבען פאר
 דא וואהרהייט, סלה: 7 כדי דינע געליבטע זאלען געראטעוועט ווערען, א העלף מיט
 דינע רעכטע האנד, אונד ענטפער מיר: 8 גאט האט גערעט דורך זיין הייליגען, דארי
 גער וועל איך פרעהליך זיין, —איך וועל נשכם צוטיילען, אונד דאס טהאל סבות וועל איך
 אויסמעסטען: 9 גלעד איז מיין, אונד מנשה איז מיין, אונד אפרים איז דא שטארקהייט
 פון מיין קאפ, יהודה איז מיין כחוק (געוועזענעבער): 10 מואב איז מיין וואשטשאפ,
 אויף אדום וועל איך ווארפען מיין שיק, פלשת, שאלט צו מיר: 11 ווער וועט מיך
 אריינברענגען אין דא פעסטע שטאט? ווער וועט מיך פיהרען ביז קיין אדום? 12 ביזט
 דא עס נישט, א גאט, וואס דא האסט אונס פערלאזט, אונד דא גאט געקט נישט ארום
 מיט אונזערע הערשארען (היילות): 13 גיב אונס הילף פון דעם פיהר, ווארין דא הילף
 פון דעם מענש איז פאלש: 14 מיט גאט וועלען מיר אונס שטארק מאכען, אונד ער
 וועט אונזערע בעליידיגער צוטרעטען:

תהלים סא

1 צו דעם זינגער—אויף גינת—פון דוד: 2 הער א גאט, מיין געשריין, פערנעם מיין
 געבעט: 3 פון דעם ענד פון דער ערד וועל איך צו דיר רופען, ווען מיין הארץ איז פער-
 שטאכט, אויף א פעלזען וואס איז העכער פון מיר זאלסט דא מיך פיהרען: 4 ווארין
 דא ביזט געוועזען צו מיר א בעשיצונג, א שטארקער טורם פאר דעם פיהר:

5 איך וועל וואוינען עציגליך אין דיין
געצעלט, איך וועל מיך בעשיצען אין
דיא פערבארנענס פון דייןע פליגעל,
סלה: 6 ווארין דוא א נאט, האסט נע-
הערט מינע נדרים, דוא האסט גענעבען
א ירושה צו דיא וואס האבען מורא פאר
דיין נאמען: 7 דוא וועסט פערמערען
דיא טעג פון דעם קעניג, ווינע נאָהרען
זענען וויא פון דור צו דור: 8 ער וועט
עביג בלייבען פאר נאט, חסד אונד אמת
זאלסט דוא אנגרייטען, אז זיין זאלען
איהם היטען: 9 אזוי וועל איך עביג
זינען צו דיין נאמען, אונד וועל בעצאנ-
לען מינע נדרים אלע טאג:

תהלים סב

1 צו דעם זינגער אויף ידותון—א
געזאנג פון דוד: 2 נאר צו נאט שווייגט
מיין נפש שטיל ווארין פון איהם איז
מינע הילף: 3 נאר ער איז מיין פעלו
אונד מינע הילף, מינע פעסטונג; איך
וועל נישט פיל אפגענייגט ווערען: 4 ביז
וויא לאנג וועט איהר (זוכען) פערדאכונג
אויף א מענש? איהר וועט אלע ער-
מארדעט ווערען וויא איינע אפגענייגטע
וואנד, וויא א פערשטויסענע מויער: 5 זיין האלטען איין עצה נאר וויא איהם צו
פערשטויסען פון זיינע הויכקייט; וויא בעווייליגען ליגען, מיט דעם מויל בענשען זיין,
אונד אינעוועניג (אין הארץ) פלוצען זיין, סלה: 6 נאר צו נאט וויא שטיל מיין נפש,
ווארין פון איהם איז מינע האפנונג: 7 נאר ער איז מיין פעלו אונד מינע הילף,
מינע פעסטונג, איך וועל נישט אפגענייגט ווערען: 8 בייא נאט איז מינע הילף אונד
מיין פבד; מיין שטארקער פעלו, מינע בעשיצונג איז אין נאט: 9 פערזוכערט
אייך אויף איהם אלע צייטען, א פאלק, גיסט אויס פאר איהם איירע הערצער, נאט
איז אונזערע בעשיצונג, סלה: 10 דיא מענשען קינדער זענען נאר נארישקייט אונד
ליגען, ווען מען דיא קינדער (פון פארנעמע) מענשען ארויפלעגט אויף דיא
וואלשאלען זענען זיין וועיגער וויא גארניט: 11 פערזוכערט אייך נישט אויף רויב,
אונד בענארשט אייך נישט אין גולה, ווען רייכקייט וואקסט אזוי טהוט נישט אייער
הארץ אויף דעם: 12 איינמאל האט נאט גערעט, צוויי מאל האב איך דאס
געהערט, אז שטארקהייט געהערט צו נאט: 13 אונד צו דיר א האר, איז דער חסד,
ווארין דוא בעצאהלט צו יעדען מענש נאך זיינע מעשים:

תהלים סג

1 א געזאנג פון דוד—ווען ער איז געוועזען אין דער מדבר יהודה: 2 א נאט, דוא
ביזט מיין נאט, איך וועל דיך פריה זוכען; מיין נפש איז דארשטיג צו דיר, מיין
לייב גלוסט נאך דיר, אין א שווערע אונד מידען לאנד, וואו קיין וואסער איז נישט דא:
3 אזוי וויא איך האב דיך געוועהן אין הייליגקייט, אזוי דורשט איך צו זעהען דייןע
שטארקהייט אונד דיין פבד: 4 ווייל דיין חסד איז בעסער וויא לעבען, דארום וועלען
דיך מינע לעפען לויבען: 5 אזוי וועל איך דיך בענשען אין מיין לעבען, אין דיין
נאמען וועל איך מינע הענד אויפהעבען: 6 מיין נפש וועט געזעטיגט וויא פון
שמאלץ אונד פעטקייט, אונד מיט לעפען פון געזאנג וועט דיך מיין מויל
לויבען: 7 ווען איך געדענק דיך אויף מיין געלעגער, אין דיא נאכט-וואכען
טראכט איך וועגען דיר: 8 ווארין דוא ביזט צו מיר געוועזען א הילף,
אונד אין דעם שאטען פון דייןע פליגעל וועל איך זינגען: 9 מיין נפש

ה אויב: אונד באהלף עולם אחסר כסתר כנפך
6 סלה: כראתה אלהים שבעת לגרתי נתתי ידתי ידאי
7 שמך: ימים עלי-מרמך חוסף שטותי וכמדר דור:
8 ישב עולם לפני אלהים חסד נאמת מן נעדרתי: כן
אומרה שמך לעד לשלמי נדרי יום ויום:

סב

2 א למנצח עלידותון מזמור לדוד: אך אלא-אלהים דומיה
3 נפשי מנני ישיעתי: אדרוא צירי וישיעתי משנבי לאר
4 אמיט רבה: עראתה ודחתה עליאשי תרצתי כלכם
5 בקר נטוי נדר הדחתה: אך משאתו ויצו להרהר
6 ידעו קרב בפיו יברכו ובקרבם יקללם סלה: אך לאלהים
7 דומי נפשי כרממי תקותי: אדרוא צירי וישיעתי
8 משנבי לא אמיט: עליאלהים ישיע וכסתי צירעתי
9 מחמי באלהים: בטחתי בכלעתי וים שפכרלפני
10 לבבכם אלהים מהסדילני סלה: אך וקבל בנראם
11 קרב בנראיש במאנים לעלות להם מקבל יחד: אל-
12 תבטחי בעשקי ובקול אליהם קול חלל קרעב אליהם ואל-
13 לב: אתה ודבר אלהים שתמיד שבעתי כרעו לאלהים:
ולך ארצי חסד כראתה ושלם לאיש במעשרו:

סג

2 א מזמור לדוד בחיולו במדבר יהודה: אלהים ואל אלה
אשרה צמח לך ונפשי כמה לך בשר בארץ ציה
3 ונער בלתימים: בן פקדן חסד לראות עוף וכבודך:
4 כרטיב חסדך מחיים שפתי ושמחתי: בן אכרדך
6 בחי בשמך אשא כפי: כמי חלב ודשן תשבע נפשי
7 ונשפתי רגנות ויהללפי: אסזכרתיך עליצתי באשמות
8 אהיהדיך: כריתת ענתה לי וכל כנפך ארץ הדבה

האט זיך אין דיר בעהעפט, דייער רעכטע
האנד האט מיך אונטערנעלעהנט: 10 ווען
זיין וועלען זוכען מיין נפש צו פערזויגן
מען, וועלען זיין ארוםפירערן אין דעם
אפגרייך פון דער ערד: 11 זיין וועלען
פאלען דורך דעם שווערד, זיין וועלען
זיין א טייל פאר דיא פוקסען: 12 אבער
דער קעניג וועט זיך פרייען אין גאט, אימ
ליכער וואס שווערמ ביין איהם וועט זיך
ריהמען, ווארין דאס מויל פון דיא וואס
רעדען פאלש וועט פערשטאפט ווערען:

תהלים סד

1 צו דעם זינגער, א געזאנג פון דוד:
2 א גאט, הער מיין קול אין מיין קלאבען,
פאר מורא פון דעם פיינד זאלסטו דאס מיין
לעבען היטען: 3 דאס זאלסטו מיך פער-
בארען פון דעם סוד פון דיא שלעכטע
(מענשען), פון דער פערזאמלונג פון דיא
וואס מהוין אומרעכט: 4 וועלכע האבען
זייער צונג געשארפט ווי א שווערד, זיין
האבען געטראגען (געשפאנט) זייער
פיינלעך, (אונד רעדען) גיפטונג ווערטער:
5 פרי צו שיקען דעם אונשוולדיגען
אויס פערבארענעם, זיין שיקען איהם
פלוצלינג, אונד זיין האבען קיין מורא: 6 זיין
מאכען שטארק דאס שלעכטע ווארט,
זיין רעדען זיך אפ ביין געצען זיך צו בעהאלטען,
אונד זיין זאגען, ווער וועט דאס זע-
הען? 7 זיין זוכען אויס אונטערעכטיגקייטען,
(אויסגעטראכט), אונד דאס אינעוועניגסטע פון
איטליכען מענטש אונד דאס הארץ איז טיף:
8 אבער גאט ווארפט אויף זיין א פויל, פלוצלינג
איז געוועזען זייער וואס זעהען זייער וואונדער:
9 אונד (לויפן אונטען): 10 אונד אלע מענשען פארקומען
זיך, אונד זיין וואס זעהען זיין פערטאגלעך זיך
פון גאט, אונד ווענען זייער מעשנים מאכען זיין
קלוג: 11 דער צדיק וועט זיך פרייען
אין דעם האר, אונד וועט זיך בעשיצען אויף איהם,
אונד אלע וואס האבען רעכטפארטיגע
הערצער וועלען זיך אין איהם ריהמען:

תהלים סה

נפשי אהבה בן תפכה נענך: ומה לשובה ובהשי
נפשי באו בתחנות הארץ: יגדו עלי דירב מנת
שעלים דוד: תמלך ישמח באלהים ותהלל כל
הנשבע בן כי יסבר פי דוברי שקר:
סד
למנצח מוזמר לדוד: שמעאלים קול בשית מפתח
אויב תצר חיי: תסחבני מסוד מרעם מרגשת פעלי
אין: אשר שני כתר לשנים דרכי חכם דבר מר:
לירות במסתרים תם פתאום ידיו ולא יראו: יחזק
למו: דבר לעספרו לממן מוקשים אמרו מן יראד
למי: תפשטו שלל חמני תפש מחפש וקרב איש ולב
עמק: ורם אלהים חן פתאים דוד מכתם: ונכסלו
עלמו לשונם ותמלכו כל דאחא בם: ויראו כל אדם
ונידו פעל אלהים ומעשיו השכלו: ישמח צדיק ביהוה
תפסה בן ותחללו כל ישראליב:

סד

סד

למנצח מוזמר לדוד שיר: לך דמה תהלה אלהים
בציון ואלו ישלם נדך: שמע תפלה נדך כל דבר
דבר צונו נברו מני פשעני אתה הכפרם: אשר
חבת ותקרב שכן חצרה נשבעה בשם ביתך קול
תפלה: נראות בצדק תעני אלהי ישעני מבטח כל
קאריאין וים דהקים: מכן דרים בכתי נאור מבוכה:
משבח: שאן ימים שאן גלים תמין לאמי: ויראו
ישיב קצות מאותהד מצאי בקר וערב תרען: פדות
הארץ ותשקנה רבת מעשרה פל אלהים מלא מים
תכן דגים כרן תכנה: תלמה רוח נחת נדחה
ברכבים תמנה צמחה חבדך: גשרת שנת מוכתך

6 זיין מאכען שטארק דאס שלעכטע ווארט,
זיין רעדען זיך אפ ביין געצען זיך צו בעהאלטען,
אונד זיין זאגען, ווער וועט דאס זע-
הען? 7 זיין זוכען אויס אונטערעכטיגקייטען,
(אויסגעטראכט), אונד דאס אינעוועניגסטע פון
איטליכען מענטש אונד דאס הארץ איז טיף:
8 אבער גאט ווארפט אויף זיין א פויל, פלוצלינג
איז געוועזען זייער וואס זעהען זייער וואונדער:
9 אונד (לויפן אונטען): 10 אונד אלע מענשען פארקומען
זיך, אונד זיין וואס זעהען זיין פערטאגלעך זיך
פון גאט, אונד ווענען זייער מעשנים מאכען זיין
קלוג: 11 דער צדיק וועט זיך פרייען
אין דעם האר, אונד וועט זיך בעשיצען אויף איהם,
אונד אלע וואס האבען רעכטפארטיגע
הערצער וועלען זיך אין איהם ריהמען:

1 צו דעם זינגער, א געזאנג פון דוד, א שיר (ליר): 2 א גאט, מען לויבט דיך אין דער
שטיל אין ציון, אונד צו דיר ווערט בעצאלהט א נד: 3 א דאס וואס הערסט געבעט! צו
דיר וועלען אלע מענשען קומען: 4 דיא אונטערעכטע ווערטער זענען שטארקער פון
מיר, אונטערע זינד וועסט דאס מכפר זיין: 5 געבענשט איז דער וועלכען דאס וועהלסט
אויס, אונד מאכסט איהם צו דיר גענעהנען, אז ער זאל וואוינען אין דיין הויף, מיר וועלען
זאט ווערען פון דעם גומען פון דיין הויף, פון דיא הייליגקייט פון דיין פאלאסט: 6 מיט
פארקטיגע גענעכטיגקייט זאלסטו דאס אונס ענטפערן, א גאט פון אונטערע הילף, דיא
פערזויגונג פון אלע ענדען פון דער ערד, אונד פון דיא ווייטע ימים: 7 ער בעפעסטונג
דיא בערג מיט זיין כח, ער איז אנגעגריט מיט שטארקהייט: 8 ער שטילט דיא רוישונג פון
דיא ימים, דיא רוישונג פון זייער אינדען (וועללען), אונד דאס געטומעל פון דיא פעלקער:
9 אונד דיא וואס וואוינען אין דיא ענדען (פון דער וועלט) פארקומען זיך פאר דייער וואונדער-
צייכען, דיא אויסגענוג פון מארגען אונד אבענד מאכסט דאס זינגען: 10 דאס האסט געדענקט
אן דיא ערד אונד האסט זיא אנגעטענעקט, דאס האסט זיא זעהר ריך געמאכט, דיא טייכען
פון גאט זענען פול מיט וואסער, דאס האסט אנגעברייט זייער קארן, ווארין אזוי האסט דאס
זיא (דיא ערד) צוגעברייט: 11 דאס טרינקסט אן איהרע בעשען (בערגלעך), דאס מאכסט
גראד איהר געאקערטעם, דאס מאכסט זיא טיף דורך שפרייארענען, דאס בענשסט

איהרע שפראצונגען: 12 דוא האסט
געקערנט דאס נאָהר מיט דיין גוטעם, אונד
דיינע שטענען טריפען מיט פעטקייט:
13 עס טריפען דיא גראד־פלעצער פון
דער מדבר, אונד מיט פרייד גירשען זיך
אן דיא הינעלן (בערגלעך): 14 דיא
גראד־פלעצער קליידען זיך אן מיט שאַם,
אונד דיא טהאלען זענען איינגעוויקעלט
מיט קארן (תבואה), זייא שאלען אונד
זייא זינגען אויף:

תהלים סו

1 צו דעם זינגער—א ליד,—א געזאנג—
שאלט צו נאָט דיא גאנצע ערד (וועלט):
2 זינגט דעם כבוד פון זיין נאָמען, מאַכט
הערליך זיין לויב! 3 זאָגט צו נאָט, וזיא
פאַרקטיג זענען דייןע מעשׂים, ווענען
דיינע גרויסע שטארקהייט, צו דיר
וועלען זיך דייןע פיינד ווילענדיג אונד
טערנענען: 4 אלע לענדער וועלען
זיך צו דיר ביקען, אונד וועלען צו דיר
זינגען; זייא וועלען זינגען צו דיין נאָמען,
סלה: 5 קומט אונד זעהט דיא ווערק פון
נאָט, פאַרקטיג איז זיין טהון איבער דיא
מענשען־קינדער: 6 ער האט דאס ים

13 ומגליל ידעפן השן: ידעפן נאָט מדבר וגיל נקבות
14 תהדרנה: לבשו כרים. הצאן נעמקים יתפאדד
יתרועו אף־שירי:

סו

סו

2 * למנצח שיר מומד תרעו לאלהים בלהאצין: ומרו
3 כבוד־שמו שימי כבוד תהלתו: אמרו לאלהים מדר
4 ונא מעשׂך ברכ לך יבחרלך אויב: בלהאצין
5 ישתחוּ לך ותמידלך ומרו שמך סלה: לבו וראו
6 מפעלות אלהים טרא עלילה עלבן אדם: הפך ים
7 לבשה בנדר עבדו בגיל שם נשמה בו: משל
8 מנכרתו: עולם עניו בנים תפניה הסודים: אל־
9 ירימו לבו סלה: ברכו עמים: אלהי וישמעו קול
10 תהלתו: השם נפשו בחים ולא־תן למוט תגלו:
11 כ־בחתו אלהים צרפתו בצר־בסף: הבאתו
12 במערה שמת מפקה במתניו: הרבבת אנוש לראשו
13 באנו באש ובמים ותוציא לנו: אבא בתך בעולות
14 אשלים לך נדרי: אשר־פצו שפתי ודברפי בשרלי:
15 עלות מתים אעלה לך עסקתת אלים אנשה בנר
16 עשׂותים סלה: לברשעו ואספה קל־רא אלהים
17 אשר עשה לגפשי: אלו פ־קראתי ורקים תחת לשוני:
18 און אסד־איתי בלב לא ישמע ארני: און שמע אלהים
19 כ־הקשיב בקול תפלתו: ברוך אלהים אשר לא־הסיר
תפלתו וחסדו מאתי:

סו

סו

2 * למנצח בנגינת מומד שיר: אלהים תתנו וברכנו נא
3 שני אתנו סלה: ללכת באצין דרך בל־לנו וישמע:
4 יודוך עמים: אלהים יודוך עמים כלם: ישמרו ורעו

פערקעהרט צו טרוקענהייט, דורך דעם טייף זענען זייא צו פוס געגאנגען, דארט
האבען מיר זיך מיט איהם געפרייט: 7 ער געוועלטיגט עביג דורך זיינע גבורה, זיינע
אויגען קוקען אויף דיא גוים, דיא אפגעקערער דארפען ניט דערהויבען ווערען, סלה:
8 בענשט איהר פעלקער אונזער נאָט, מאַכט הערען דאס קול פון זיין לויב: 9 וואס
ער האט אונזער נפש אים לעבען געגעבען, אונד ער האט ניט ציגעלאזט דאס אונזער־
רע פיס זאלען אפגענייגט ווערען: 10 ווארין דוא אָ נאָט, האסט אונס געפרופט, דוא
האסט אונס געלייטערט אזוי ווא מען לייטערט וילבער: 11 דוא האסט אונס געבראכט
אין א פעסטונג (נעץ) דוא האסט ארויסגעלעגט א דריקונג אויף אונזערע לענדען:
12 דוא האסט געמאכט מענשען איבער אונזער קאפ רייטען, מיר זענען געקומען אים
פייער אונד אים וואסער, אָבער דוא האסט אונס ארויסגענומען צו דערקוויקונג: 13 איך
וועל קומען אין דיין הויז מיט קרבן עולות, איך וועל דיר געצאהלען מיינע גדרים:
14 אזוי ווא איך האב אויסגעמאכט מיינע לעפעצן, אונד ווא מיין מויל האט גערעט
ווען עס איז מיר עגן געוועזען: 15 איך וועל דיר פעטע עולות מקריב זיין, מיט קטורת
פון ווידער (בארנאָנס), איך וועל מאַכען (קרבתות) פון רינדער אונד בעק, סלה:
16 קומט, הערט צו איהר אלע נאָט־פאַרקטיגע—איך וועל דערצעהלען וואס ער
האט געטון צו מיין נפש: 17 איך האב צו איהם גערופען מיט מיין מויל, אונד ער
איז געוועזען דערהויבען מיט מיינע צונג: 18 ווען איך וואלט געזעהען אונגעזעהט
טינקייט אין מיין הארץ, אזוי וואלט מיך דער האר ניט געהערט: 19 אָבער נאָט האט
יוא געהערט, ער האט פערנומען דאס קול פון מיין געבעט: 20 געבענשט איז נאָט,
וועלכער האט ניט אפגעטון מיין געבעט אונד זיין חסד פון מיר:

תהלים סו

1 צו דעם זינגער אויף בנגינת—א ליד צום זינגען: 2 אָ נאָט, לייטועליג אונס אונד
בענש אונס, אונד מאַך זיין פנים איבער אונס לייכטען, סלה: 3 דאס מען זאל דיין
וועג אויף דער ערד דערקענען, אונזער אלע גוים דייןע הילף: 4 אָ נאָט, דיך וועלען
פעלקער לויבען, אלע פעלקער וועלען דיך לויבען: 5 דיא פעלקער וועלען זיך פרייען

לְאֵלִים כִּי־שָׁפַט עַמִּים מִיֶּשֶׁר וּלְאֵלִים כִּי־אָרַץ מִתִּים
 סָלָה: יִדְרֹךְ עַמִּים וְאֶתֶּם יִדְרֹךְ עַמִּים כָּלֶם: אָרַץ 9
 נִתְּנָה וְיִבְלֶה וְיִכְרְטוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: וְיִכְרְטוּ אֱלֹהִים 8
 וְיִרְאֵי אֱלֹהֵי כִלְאִי־סִירָקִין:

סח

לְמַעַן לִדְרֹךְ מִמֶּנּוּ שִׁיר: וְקֹם אֱלֹהִים וְיַצֵּר אֲדָמָה 2
 וְיִטְסוּ מִשְׁנֵאֵי מַסְנֵי: כְּתֻרְתָּה עֵשֶׂן תִּנְחַף בְּרִמָּה דֹנֵה 3
 מִפְּנֵי־אֵשׁ יִאֲבְדוּ רִשְׁעִים מִפְּנֵי אֱלֹהִים: וְצִדִּיקִים יִשְׂמְחוּ 4
 וְיִצְלְצוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים וְיִשְׁמְחוּ בְּשִׁמְחָה: שִׁירוּ לֵאלֹהִים ה 5
 וּמְרוּ שִׁמְיֹ סֹלוֹ לְרֹכֵב בַּעֲרֹבוֹת בְּיָהּ שִׁמְיֹ וְעֲלוּ לִסְנֵי:
 אֲבִי יְהוֹמִים וְהֵן אֶלְמֵת אֱלֹהִים בְּמַעַן קִדְּשׁוּ: אֱלֹהִים 6
 מְשֻׁבִּים יִתְּרוֹם: כִּתְּה מִצֵּיא אֲסִירִים בְּקִשְׁרוֹת אֶדְ 7
 סִוְרִים שִׁבְעֵי אֲדִיתָה: אֱלֹהִים בְּצִאתָה לִפְנֵי עַמְךָ 8
 בְּצִוְרָה בִּישְׁמִן סָלָה: אָרַץ קִדְּשָׁה וְאֶשְׁמֵם וְנִסְפֹ 9
 מִפְּנֵי אֱלֹהִים וְהָ סִינַי מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: נִסְפֹ 10
 נִכְרֹת תִּתֵּן אֱלֹהִים תְּחִלָּתָה וְלֵאחֶר אַתָּה בִּנְנוֹתָה: הִתְחַד 11
 וְיִשְׁבְּרָהּ תִּבְּרֵן בְּטִוְרָתָה לִעַן אֱלֹהִים: אֶדְעֵי וְיִשְׁאֲמֵר 12
 הַמִּכְשָׁלוֹת צָבָא רֹב: מִלִּבִּי צָבָאוֹת יִדְּרוּ וְיִדְּרוּ וְנִתְּ 13
 בִּית תִּחְלַק שִׁלָּל: אֲחִישְׁתְּכֶם בֵּן שְׁפֹתַי כִּפֹּי וְיִתֵּן 14
 נִחְפָּה בְּכַפִּי וְאֶבְרִיתֶיהָ בִּיבְרָקָה תִּרְוֶן: בְּכַרְשׁ שְׂדֵי 15
 מִלְּכִים יָהּ תִּשְׁלַח בְּצִלְמֹן: יִרְאֵהוּ אֱלֹהִים יִרְבֵּן־בֶּן־יֵהוּ 16
 נִבְנוֹתֵי־הַרְבֵּשׁוֹ: לִמְהוֹת־וְתִבְרָתֵהּ הָרִים נִבְנוֹתֵי הָרִים 17
 אֱלֹהִים לִשְׁבֹּתִי אֶת־יְהוָה יִשְׁכֵּן לְעֵצָה: רֹכֵב אֶת־הָרִים 18
 רִבְמִים אֶלְפֵי־שָׂאֵן אֶדְעֵי כֹסִי בְּכַרְשׁ: עֲלִיתִי לְמִרוֹם: 19
 שְׁבִית שְׂבִי לְקִרְתָּה מִתְּנוֹת בְּאֶרֶם וְאֶף סִוְרִים לִשְׁכֹּן 20
 יְהִי אֱלֹהִים: בְּרוּךְ אֲדֵי וְהֵן וְהֵן מִלֵּל הָאֵל יִשְׁעֵתָה כ 21
 סָלָה: הָאֵל לֵעַ אֵל לְמִשְׁעֵת וְלִיְהוָה אֲדֵי לְמֹתָ 21

אוֹנֵד וְיִנְבֵּעַ, וְהָרִין דֹּא וְעַטִּי רִיכְשֵׁן
 דִּיא פִּעְלָקֶר מִיט רֶעִכְטִפֶּאָרְטִיגִקִּיט, אוֹנֵד
 דֹּא וְעַטִּי פִּיחֶרֶן דִּיא אוֹמֹת אוֹיֶף דֶּער
 עָרָה, סָלָה: 6 אָ גָּאט, דִּיךְ וְעֵלְעֵן פִּע־ל־
 קֶער לִויְבֵּעַן, אֵלְע פִּעְלָקֶר וְעֵלְעֵן דִּיךְ
 לִויְבֵּעַן: 7 דִּיא עָרָד וְעַט אִיחֶרֶע פֶּרוֹכְט
 גֶּעבֶּען, גָּאט, אוֹנְדֶּער גָּאט וְעַט אוֹנֵם
 גֶּענְשֵׁעַן: 8 גָּאט וְעַט אוֹנֵם גֶּענְשֵׁעַן,
 אוֹנֵד אֵלְע עָקֶען פֿון דֶּער עָרָד וְעֵלְעֵן
 פֶּאָר אִיחֶם מוֹרָא הָאָבֶען:

תהלים סח

1 צו דעם זינגער פון דוד — א ליד צום
 זינגען: 2 גאט וועט זיך אויפֿשטעלען,
 זינע פינד וועלען זיך צושפֿרייטען, אוֹנֵד
 זינע שנאים וועלען פאר זיין פנים אנט־
 לויפֿען: 3 אזוי וויא דער רויף ווערט
 פֿערשטויסען, אזוי וועט דא זיין
 פֿערשטויסען, אזוי וויא וואקס ווערט
 צושמאלצען פאר דעם פֿייער, אזוי
 וועלען דיא רשעים פאר גאט פֿערלויזֿערן
 ווערען: 4 אָבער דיא צדיקים וועלען
 זיך פֿרייען אוֹנֵד וועלען פֿרעהליך זיין
 פאר גאט, אוֹנֵד וועלען זיך פֿרייען מיט
 שמוּחָה: 5 זינגט צו גאט, לויבט זיין

גאָמען, מאַכט אַ וועג פאר דעם וואָס רייט דורך דיא וויסטיגעניס, יְהִי אִיז זיין גאָמען,
 אוֹנֵד פֿרייט אײַף פאר אײַהם: 6 ער אִיז אַ פאָטער פון יתומים, אוֹנֵד אַ (דײַן) ריכטער
 פון אלמנות, גאט אִיז אין זײַנע הייליגע וואוינונג: 7 אַ גאט, וועלכער מאכט דיא אײַג־
 זאָמע צו געוואוינען אַ הויזגעזינד (ער גיבט זיין קינדער), ער פֿיהרט אַרויס דיא
 געפאנגענע מיט רעכט־פֿארטיג־קײט, אָבער דיא אָפּקעהרער מווען בלייבען וויסט
 (דאָרקיײט): 8 אַ גאט, ווען דאָ ביסט פאר דײַן פאלק אַרויסגעגאנגען, ווען דאָ האָסט
 געטראָעטען דורך דיא וויסטיגעניס, סָלָה: 9 אזוי האָט דיא עָרָד געציטערט, אפילו דיא
 הימעל האָבען געטריפט פאר גאט, דער (באָרג) סִינַי האָט געציטערט פאר גאט, דעם
 גאט פון ישראָל: 10 אַ רעגען פון געוועלדיגקײט, האָסט דאָ, אַ גאט, געמאכט אויסוועפֿן
 (ריגען), אוֹנֵד אַז דײַן עָר־בִּטְחֹן אִיז מיר געוואָרען, האָסט דאָ עס פֿעסטיגעשטעלט,
 (אויפֿגעריכט): 11 דײַנע געמיינדע האָבען דאָרין געוואוינט, דאָ, אַ גאט, האָסט אויפֿ־
 געריכטעט מיט דײַנע גוט־קײט דעם אָרעמען: 12 דער האָר האָט געגעבען דאָס וואָרט,
 אוֹנֵד דיא אָנגאָעריקס זענען געוועזען אין גרויסקע הערשאַרען: 13 דיא קעניגע פון
 דיא הערשאַרען ווערען גיף פֿערטוֹאָגעלט, אוֹנֵד דיא הויז־געוואוינערן טהיילט אויס
 דעם רויב: 14 ווען אײַהר ליגט אפילו צווישען דיא הערדען (סמאָדעס), דאָך גלאַנצט
 אײַהר אזוי וויא דיא פֿלינגל פון אַ טויב געדעקט מיט זילבער, אוֹנֵד אײַהרע פֿעדערן מיט
 גרינליך גינגאלד: 15 ווען דער אלמעכטיגער האָט אין אײַהר דיא קעניגע פֿערשפֿרייט,
 אִיז עס געוועזען (ליכטיג) וויא שניע אויף (דעם באָרג) צלמון: 16 דער באָרג פון גאט
 אִיז דער באָרג פון בִּשְׁן, אַ הויכשפיציגער אִיז דער באָרג בִּשְׁן: 17 פאָרטוואָס שפֿרינגט
 (אָדער לויזערט) אײַהר הויכשפיציגע בערג קעגען דעם באָרג, וועלכען גאט האָט געגלוקט
 צו זײַנע זיצונג (וואוינאָרט), אָנאָד דער האָר וועט אויף עביג וואוינען: 18 דיא רײַט־
 וועקען פון גאט זענען צווייא מאל צעהנטווענד, טויענדער מאל טויענדע, דער האָר אִיז
 אָנטער זיין אין דעם הייליגען סִינַי: 19 דאָ ביסט אַרויסגעגאנגען אין דער הייף, דאָ
 האָסט געפאנגען דיא געפאנגענע: דאָ האָסט גענומען מתנות פאר דיא מענשען, אפילו
 אויף פאר דיא אָפּקעהרער, פֿרי דער האָר גאט זאָל אָנטער זיין וואוינען: 20 געלויבט
 אִיז דער האָר, טאָג פֿיר טאָג בעלאַדעט ער אונס (אָדער ער טראָגט אונזערע לאַסט), ער
 אִיז דער גאט פון אונזערע הילף, סָלָה: 21 דער גאט אִיז פאר אונס אַ גאט פֿרי צו העלפֿען,

אוֹנֵד

אונד בייא דעם האר נאט זענען דיא
אויסגענג פון שוים: 22 פארנוואהר, נאט
וועט צושלאגען דעם קאפ פון זיינע
פיינד, דעם האריגען שייטעל פון דעם
וואס געהט ארום אין זיינע זינד: 23 דער
האר האט געזאגט, פון געשן וועל איך
צוריקקעהרען, פון דיא טיפעניס פון
דעם וס וועל איך צוריקקעהרען: 24 פרי
דוא זאלסט דיינע פיס איינגענומען אין
דעם בלוט, אונד (דאס בלוט) פון דיא
פיינד זאלען דיא צונג פון דיינע הינד
(לעקען): 25 וויי האבען געזעהען דיינע
גענג, א נאט!—דיא גענג פון מיין נאט,
מיין קעניג, אין דעם הייליגטהום: 26 דיא
זינגער געהען פאראויס, דערנאך דיא
שפילער, אונד אין מיטען דיא יונגפרויען
וועלכע פויקען: 27 אין דיא פערזאנען
לונגען לויבט נאט דעם האר, איהר (וואס
איהר ווייט) פון דעם קונאל פון ישראל:
28 דאךט איז בנמינ דער יונגסטער פון
זייער געוועלטיגער, דיא אויבערשטע פון
יהודה מיט זייער פערזאנלונג, דיא אויז
בערשטע פון זבלון, דיא אויבערשטע
פון נפתלי: 29 זיין נאט האט זיינע

22 תוצאות: אֲדֹאֹלִים יִמְחֶה רֹאשׁ אֲבוֹי קִדְקֶד שֶׁדֶר
23 מִתְחַלֵּף בְּאִשְׁמִיו: אִמֶּר אֲרֵץ מִבְּשֵׁן אֲשִׁיב אֲשִׁיב
24 מִמַּעֲלוֹת יָם: לִמְעַן וּמִתְחַן רִגְלֶךָ בְּרֶם לִשׁוֹן בְּלִבְךָ
25 מִמְּאֹרֵתֵימָרוֹ: רֹאֵי הַלִּבִּיתֶיךָ אֲלֵהֶם הַלִּבֹּת אֶל מִלְּךָ
26 בְּקֶדֶשׁ: קִדְמֵי שָׁרִים אַחֵר נִגְשׁ בְּתוֹךְ עֲלֻמוֹת תוֹפֹת:
27 בְּמִקְבֻלוֹת בְּרָבֹו אֲלֵהֶם אֲרֵץ מִמְּקוֹר יִשְׂרָאֵל: שָׁם
28 בְּנִמְנו: עֲצֵר רֹם שָׁרֵי יְהוּדָה רִגְמָתָם שָׁרֵי זָבָלֹו שָׁרֵי
29 נִפְתָּלִי: צִוָּה אֲלֵהֶךָ עֲנָךְ עוֹהָ אֲלֵהֶם וְפִעֲלָתָ לָנוּ:
30 מִתְחַלֵּף עַל־יְרֻשָׁלַם קֶדֶר יִבְלִי מַלְכִים שִׁי: נִשְׂר חֵת
31 קָהָ עֲדַת אֲבִירָם וּבְנֵי עַמִּים מִתְרַפֵּס בְּרִצְרִיקָתָם
32 בְּיָד עַמִּים קְרִיבוֹת תִּפְצֹו: וְאֵתוֹ חֲשִׁמְטִים מִן מִצְרַיִם
33 כּוֹש תִּרְצֵן יְהוֹי לֵאלֹהִים: מִמַּלְכוֹת הָאָרֶץ יִשְׂרָו לֵאלֹהִים
34 וּמִרֹו אֲרֵץ סֶלָה: לְרֹבֵב בְּשִׁמִּי שֶׁמֶרְגָּם וְהוּ יִתֵּן בְּקִלּוֹ
לֵה קִלּוֹ עוֹ: תִּנְנוּ לוֹ לֵאלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל נִאֲתָוּ בִּשְׁתַּחֲוִיָּה:
36 נִרְאֵה אֲלֵהֶם וּמִמְּקֶדֶד שָׁדֶךְ אֶל יִשְׂרָאֵל הוּא נִתְּנוּ וְהוּא תִּפְצֹו מִתִּפְצֹוֹת
לָעַם בְּרִיךְ אֲלֹהִים:

ס ט

2 א לִמְנַצָּה וְעַל־שׁוֹשִׁים לְדוֹד: הוֹשִׁיעֵנִי אֲלֵהֶם כִּי כֹא
3 מִיָּם עֲרִיפֶשׁ: סִבְעִתִּי וּבִינוּ מַעֲלוֹה וְאֵין מִמְּקֶדֶד בִּתְּתִי
4 מִמְּמִקְרָמִים וּשְׂבַחְתָּ שִׁשְׁתִּי: יִנְעִתִי בְּקֶרֶךְ נִתְּר
5 הַגִּדִי בְּלִי עֵינִי מִחַל אֲלֵהֶי: רְבֹו מַעֲשֵׂרוֹת רֹאשִׁי
6 שֶׁנָּה אֲנִי עָנְיִי מַעֲשִׂיתִי אֲבִי שֶׁנָּה אֲנִי לֹאֲנֻלְתִּי
7 אֶז אֲשִׁיב: אֲלֵהֶם אַתָּה דַּעַת לֹאֲנֻלְתִּי וְאִשְׁמִיתִי מִמֶּךָ
8 לֹאֲנֻלְתִּי: אֲלֵהֶם בְּוִקְדֶךָ אֲרֵץ יְהוּדָה צָבָאוֹת אֶל־
9 יִבְלִי מִן מִבְּקֶשְׁךָ אֲלֵהֶי יִשְׂרָאֵל: בְּרִעֲלֶךָ נִשְׁאֵתִי חֲרָפָה
9 כִּסְתָה בְּלִמָּה פִּנִי: מִיָּד הִתִּיתִי לִאֲחִי וְקִבְרִי לְבִנִי אִמִּי:
י בְּרִיקָתָה בְּתוֹךְ אֲבִלְתִּי תִרְפֹּת חֲרָפָה נִפְלו עָלַי:

שטארקע געבאטען, מאך שטארק א נאט, ווארין דיא דאזיגע זענען דיינע ווערק:
30 וועגען זיין פאלאסט וואס איז אין ירושלים, וועלען דיר מלכים מתנות ברענגען:
31 שרייא אן דיא היות וועלכע זענען אים ראהר, דיא פערזאנלונג פון דיא אקסען
מיט דיא קעלבער פון דיא פעלקער, וועלכע פערשפרייטען זיך וועגען זילבער, צושפרייט
דיא פעלקער וועלכע געזעהרען מלחמות: 32 דיא חשמונים וועלען קומען פון מצרים;
פוש וועט מאכען לויפען (אויסצושטרעקען) זיינע הענד צו נאט: 33 איהר קעניגרייכע
פון דער ערד זינגט צו דעם האר, מלה: 34 צו דעם וועלכער רייט אין דיא הימעל, וואס
זענען פון דער אלטער צייט, זעה, ער שרייט מיט זיין קול, מיט דעם שטארקען קול:
35 געט שטארקהייט (פבור) צו נאט, זיינע גרוסקייט איז איבער ישראל, אונד זיינע
שטארקהייט איז אין דיא הימעל: 36 דוא א נאט, ביזט פארקטערליך פון דיינע הייליגע
ערטער, דוא נאט פון ישראל, ער גיבט שטארקהייט אונד קראפט צו דעם פאלק, געלויבט
איז נאט:

תהלים סט

1 צו דעם זינגער אויף שושנים—פון דוד: 2 העלף מיר, א נאט! ווארין דאס וואסער איז
געקומען ביז צו דעם נפש: 3 איך בין געזונקען אין דעם וואספגען לעהם, אונד עס איז נישט
דא קיין געשטאנד, איך בין אריינגעקומען אין דיא טיפעניס פון דעם וואסער, אונד דער
שטרוים האט מיך פערפלייצט: 4 איך בין מיד געווארען אין מיין שרייט, מיין האלז איז
פערטרוקענט, מייןע אויגען זענען פערלענט, ווארשענדיג אויף מיין נאט: 5 מייןע אוזר
ויסעט שנאים זענען מעהר וויא דיא האר פון מיין קאפ, מייןע פערשניידער זענען שטארק,
וויא זענען אומזיסט מייןע פיינד, אונד אפילו וואס איך האב נישט געזולת מוז איך דענסמאל
צוריקגעבען: 6 א נאט, דוא ווייסט מיין אונרעכט, אונד מייןע שולדען זענען פון דיר נישט
פערבארען: 7 לאזען דאך דורך מיר נישט פערשעהקט ווערען דיא וואס האפען אויף
דיר, א האר, נאט פון דיא הערשארען, לאזען דאך דורך מיר נישט צו שאנדען ווערען דיא
וואס וויקען דיר, א נאט פון ישראל: 8 ווארין דיינעש וועגען האב איך חרפה פערטראגען,
שאנד האט מיין פנים געדעקט: 9 איך בין געווארען פערעמד צו מייןע ברודער, אונד וויא
איין אונגעקאנטער צו דיא וויין פון מייןע מוטער: 10 ווארין דיא קנאה פון זיין הויז האט
מיך אויפגעגעסען, אונד דיא לעסטערונג פון דיינע לעסטערער זענען אויף מיר געפאלען:

אונד

וּבִקְרָה בָּצִוּם נִפְשִׁי וְחַיִּי לְחַרְפוֹתַי לִי וְאַתָּה לְבִישִׁי
 שֶׁן וְאַתָּה לְתֵם לְמִשְׁלִי יִשְׁחֹר בִּי וְשִׁבִי עֵצֶר וְתִנְחִית
 שׁוֹתֵי שָׂרֵר וְאַתָּה תִּפְתַּח לִי וְיִהְיֶה עֵת רִצּוֹן אֲלֵהֶם
 כִּדְבַרְכֶּם הָיָה עָלַי בְּאֵמַת יִשְׁעֶךָ הַצִּילֵנִי מִיָּמָיִךְ וְאַל־
 אֲטַבְּרָה אֲנִי אֶתְּלָה מִשְׁנָאִי וּמִשְׁמַעְךָ רָמִים אֶל־חַשְׁמִי
 שִׁכַּלְתָּ מִם וְאַל־תִּבְלַעְנִי מִצִּילִי וְאַל־תִּאֲמַרְנִי בְּכַר
 פִּיהִי עֲנֵי יְדֶיךָ כִּי־יִשׁוּב חֶסֶדְךָ כִּרְכִּב חֲסִידְךָ פִּתַּח אֱלֹהִים
 וְאַל־תִּסְתַּח פֶּהְךָ מִבְּהֶמָה כִּי־צִוִּיתִי מִרְרָ עֲנִי כִרְכִּב
 אֶל־נִפְשִׁי נִאֲלָה לְמִצֵּן אֲבִי פִגְרִי אֲתָה וְדַעַת חֲרַפְתִּי כִּי
 וְכִשְׁתִּי וְכִלְמִתִּי נִדְרָה כִּלְצִוְרִי חֲרַפָּה וְשִׁבְרָה לִבִּי
 וְאִנְשָׁה וְאִמְרָה לִעֵד וְאֵין וְלִמְחַמִּים וְלֹא מִצְּחָתִי וְחַיִּי
 בְּכִרְוִתִי רָאִיתִי וְלִצְמָאִי יִשְׁקֹנִי הַמִּצֵּן וְיִרְשָׁלָּהֶם לְפָנֶיךָ
 לִפְחָ וְלִשְׁלֹמִים לְמִקְשָׁה תִּחְשַׁבְנָה עֵינֶיךָ מִצְּחָתִי
 וְיִתְנִיחֶם תְּמִיד בְּיָדֶיךָ שֶׁפָּדָה עֲלֵיהֶם וְעַמְּךָ תִּתְּנוֹן אֶפְסָה
 יִשְׁנֶם מִחֲמִסְדֶּיךָ נִשְׁמָה בְּאֶהֱלִידֶם אֶל־יְדֵי יָשָׁב
 כִּי־אֲתָה אֲשֶׁר־הִכִּיתָ דָּבָרִי וְאַל־מִכָּאֵב חֲלָלְךָ יִסְפְּרוּ
 הַתְּהַדְּעֵן עַל־שִׁנִּים וְאַל־יִבְאוּ בְּצִדְקָתְךָ יִמְחוּ מִסִּפֵּר חַיִּים
 וְעַם צִדִּיקִים אֶל־יִקְרָבוּ וְאֵין עֵץ וְכֹאֵב וְשִׁעֲשִׁיעַ אֲלֵהֶם לִי
 חֲשֹׁבְנִי אֶתְחַלֵּה שֶׁס־אֲלֵהֶם בְּעֵדִי וְאֶגְדֹּלֵנוּ בְּחוֹדִי
 וְתִשָּׁב לִי־הָ מִשׁוֹר פֶּה מִקְרֹן מִפְּרִים רִאֲשֵׁי וְשִׁמְחֹ
 דָּרָשִׁי אֲלֵהֶם וְדָר לִבְכֶּם כִּי־שִׁמְעָה אֶל־אֲבוֹנֵיכֶם
 יִהְיֶה וְאֶת־אֲשִׁרְיוֹ לֹא כֹחַ הִלְחֹדֵה שְׁמִים וְאֶרֶץ וְיִתֵּן לָהּ
 וְכִלְדִּם בָּם כִּי אֲלֹהִים וְיִשְׁעֵי צִוֹן וְכֹחַ עֵד וְיִהְיֶה
 וְשִׁבִי שֶׁם וְרַשְׁיָה וְתֵדַע עֲבָדֶי וְיִחַלְהוּ וְאֶהְיֶה שְׁמוֹ
 יִשְׁתַּבְּחָה

לְמַעַן לִדְרֹךְ לְחַסְדֶּיךָ אֲלֵהֶם לְהַצִּילִי יְהוָה לְעֻזְתִּי 2

11 אוֹנֵד אִיךְ הָאֵב מִיֵּן נִפְשִׁי אוֹיְסֶנְעוֹוִינֵט
 אִין פֶּאסְטֶען, אוֹנֵד דָּאס אִיז מִיר (נֶאֱדָה) צו
 א שְׁאֵנֵד גֶּעוֹעֶנְעֵן: 12 אוֹנֵד אִיךְ הָאֵב
 פֶּאָר מִיֵּן קִלְיִד אָנְגֶּעשְׁתֵּן א זָאק, אוֹנֵד
 אִיךְ בֵּין צו וִוִּי גֶעוֹאָרֶען פֶּאָר א מִשְׁל:
 13 דִּיא וְדָאס וִוִּעֵן אִין דֶּעם מִוִּיעֶר רֶעֶדֶן
 וְעֶעֶנְעֵן מִיר, אוֹנֵד (אִיבֶעֱר מִיר) זִינְגֶּען דִּיא
 וְעֶלְכֶּע טְרִינקֶען שְׁטאַרקֶע גֶּעטְרֶענק:
 14 אָבֶער אִיךְ, מִיֵּן גֶּעבֶעט אִיז צו דִּיר,
 א הָאָר, אִין דֶּער צִיט פֿון גֶּעוֹוִילִיגִיג, א
 גָּאט, מִיט דִּיין גְּרוֹיסֶען חֶסֶד וְאֶלְסֵט דִּיא
 מִיר עֲנִטְשֶׁפֶרן, מִיט דִּינֶע אִמְתִּיע הִילֶף:
 15 וִוִּי מִיךְ מִצִּיל פֿון דֶּעם לֶעָהם אִז אִיךְ
 זָאל נִיט זִינְקֶען, דָּאס אִיךְ זָאל נִיצוֹל וְעֶ-
 רֶען פֿון מִינֶע פִּיגֵד, אוֹנֵד פֿון דִּיא טִיפֶּע
 וואָסֶער: 16 לֹאז מִיךְ נִיט דֶּער וואָסֶער-
 שְׁטֵרוֹים פֶּער־פֿלייצֶען, אוֹנֵד לֹאז מִיךְ נִיט
 דִּיא טִיפֶּעִים אִינְשְׁלִינגֶען, אוֹנֵד לֹאז נִיט
 דֶּער בְּרִינגֶען אִיף מִיר וִוִּי מוֹיל פֶּער־שְׁלִי-
 סֶען: 17 עֲנִטְשֶׁפֶר מִיר, א הָאָר, וואָרִין
 דִּיין חֶסֶד אִיז גָּאט, אִין דִּינֶע גְרוֹיסֶע
 דֶּער־באַרְמוּנֶג קֶעֶר דִּיךְ צו מִיר: 18 אוֹנֵד
 דִּיא וְאֶלְסֵט נִיט פֶּער־באַרְנֶען דִּיין פִּגֵּים פֿון
 דִּיין קֶעכְט, וואָרִין מִיר אִיז עָנָה, גִּיךְ זָאלְסֵט

דִּיא מִיר עֲנִטְשֶׁפֶרן: 19 גֶּעֶנְהֶן דִּיךְ צו מִיֵּן נִפְשִׁי, דֶּער־לֶעזֵי זִיא! וְעֶעֶנְעֵן מִינֶע פִּיגֵד
 דֶּער־לֶעזֵי מִיךְ: 20 דִּיא ווִוִּיכְט מִינֶע חֲרַפָּה, אוֹנֵד מִינֶע שְׁאֵנֵד אוֹנֵד מִיֵּן שְׁמֵאָה, פֶּאָר
 דִּיר זֶענֶען אֶלֶע מִינֶע גֶעלִידִנְעֶר: 21 דִּיא חֲרַפָּה הָאָט מִיֵּן הָאָרֶץ צוֹבְרֶאכֶען, אוֹנֵד אִיךְ
 בֵּין גֶּעפֶּה־רִלִּיךְ קְרֶאנֶג גֶּעוֹאָרֶען, אִיךְ הָאָב גֶּעהָאפֵט גֶּעוֹוִיעֶרֶט צו וְעֶרֶען, אָבֶער עַם אִיז
 נִיט דָּא, אוֹנֵד אִיף טְרִינסְטֶער, אָבֶער אִיךְ הָאָב (וִוִּי) נִיט גֶעפֿונֶען: 22 אוֹנֵד וִוִּי אֶהָבֶען
 אִין מִינֶע שְׁפִידֵי נִיפֵט גֶענֶעבֶען, אוֹנֵד אִין מִיֵּן דָּאָרשֵׁט אֶהָבֶען וִוִּי מִיר גֶּענֶעבֶען עָסִיז צו
 טְרִינקֶען: 23 לֹאז וִוִּיעֶר טִיש צו וִוִּי וְעֶרֶען א נֶעץ, צו א גֶּעצָא־הִלִּיג אוֹנֵד צו א שְׁטֵרוֹיכ־
 לִיגֶ: 24 וִוִּיעֶר אִוִּיגֶען זָאלֶען וִוִּי פֶּער־פֿינְקֶטֶרֶט וְעֶרֶען פֿון צו זֶעהֶען, אוֹנֵד לֹאזֶען וִוִּיעֶר
 לֶעגֶדֶען שְׁטֶענְדִּיג וואָנֶען (שְׁטֵרוֹיכֶלֶען): 25 גִּים אוֹים אִיבֶער וִוִּי דִּיין צָאָרן, אוֹנֵד דִּיין
 גְּרִימְצָאָרן זָאל וִוִּי גְרִיכֶען: 26 לֹאזֶען וִוִּיעֶר פֶּאלֶאסְטֶען פֶּער־וויכְט וְעֶרֶען, אִין וִוִּיעֶר
 גֶּעצֶעלְטֶען זָאל נִיט וִוִּי קִיין גֶּעוֹוִאזִנְעֶר: 27 וואָרִין וְעֶלְכֶּען דִּיא הָאָט גֶּעשְׁלֶאנְגֶען יֶאָר
 גֶּען וִוִּי נֶאָךְ, אוֹנֵד פֿון דִּיא וְעֶהָטָג פֿון דִּינֶע פֶּער־וואָנְדֶּעטֶע דֶּער־צֶעהֶלֶען וִוִּי: 28 גִיב
 שְׁטֵרָאף אִיף וִוִּיעֶר זִיגֶד, אוֹנֵד לֹאזֶען וִוִּי נִיט קוֹמֶען צו דִּינֶע גֶערֶכְטִיגְקִיט: 29 וִוִּי
 זָאלֶען אוֹיְסֶנְעֶמֶקֶט וְעֶרֶען פֿון דֶּעם בֹּךְ פֿון לֶעבֶען, אוֹנֵד מִיט דִּיא צִדִּיקִים זָאלֶען וִוִּי
 נִיט אִינְגֶּעשְׁרִיבֶען וְעֶרֶען: 30 אִיךְ בֵּין אָבֶער אָרֶעם אוֹנֵד מִיט שְׁמֶעֲרֶען, דִּינֶע הִילֶף א
 גָּאט, זָאל מִיךְ שְׁטאַרקֶען (אָדֶער דֶּער־הֶעבֶען): 31 אִיךְ וְעֶל דֶּעם נָאמֶען פֿון גָּאט לִוִּיבֶען
 מִיט א גֶּעזָאנֶג, אוֹנֵד אִיךְ וְעֶל אִיהֶם גְּרוֹים הָאָלְטֶען מִיט דָּאנְק־לִידֶער: 32 אוֹנֵד דָּאס וְעֶט
 פֶּאָר דֶּעם הָאָר בֶּעסֶער וִוִּי וִוִּי א יוֹנְגֶער אָקס מִיט הֶעֱרֶנֶער אוֹנֵד גֶּעשְׁלֶאטֶענֶע קִלְוִיעֵן:
 33 דִּיא פֶּרוֹמֶע (דֶּעמוֹטְהִיגֶע) וְעֶלֶען עַם זֶעהֶען אוֹנֵד וִוִּי וְעֶלֶען יוֹךְ פִּרִּיעֶן, דִּיא וְעֶלְכֶּע
 פֶּאָרשֶׁען גָּאט, אוֹנֵד אִייעֶר הָאָרֶץ וְעֶט אוֹיפֶלֶעבֶען: 34 וואָרִין דֶּער הָאָר הֶעֱרֶט צו דִּיא
 כּוֹסֶבֶד־אַרְפִּטִּיגֶע, אוֹנֵד וִוִּיעֶ גֶּעפֿאָנְגֶענֶע פֶּער־שֶׁעֶהֶמֶט עַר נִיט: 35 עַם וְעֶלֶען אִים לִוִּיבֶען
 הִימְעֶל אוֹנֵד עֶרֶד, דִּיא גָּמִים אוֹנֵד אֶלֶס וְדָאס קְרִיכֵט אִין וִוִּי: 36 וואָרִין גָּאט וְעֶט
 הֶעלְפֶען צִוֹן אוֹנֵד עַר וְעֶט אוֹיפֿבוֹיגֶען דִּיא שְׁטֶעט פֿון יְהוּדָה, אוֹנֵד וִוִּי וְעֶלֶען דָּאָרשֵׁט
 וואָנֶען אוֹנֵד וְעֶלֶען וִוִּי רִשְׁשֵׁן: 37 אוֹנֵד דִּיא קִינְדֶער פֿון וִוִּיעֶ קֶעכְט וְעֶלֶען וִוִּי
 עֶרְבֶען, אוֹנֵד דִּיא וְדָאס לִיבֶען וִוִּי נָאמֶען וְעֶלֶען דָּארִין וואָנֶען:

תהלים ע

1 צו דֶּעם וִוִּנְעֶר, — פֿון דִּוֶּד צוים גֶּעֶדֶנְקֶען: 2 א גָּאט, (אִיילֶע) מִיךְ מִצִּיל צו וִוִּי,
 א הָאָר

א האר, איילע צו מיינע הילף: 3 זיין
וועלען פערשעהמט אונד צו שאנדע
ווערען דיא וואס זוכען מיין נפש, זיין
וועלען זיך צוריקקעהרען אונד פער-
שעהמט ווערען, דיא וואס בענעהרען
מיין שלעכטעס: 4 לאזען זיין צוריק-
קעהרען וועגען זיירע שאנד, דיא וואס
זאנען אזי וועה, אזי וועה: 5 עס זאלען
זיך אין דיר פרייען אונד פרעהליך זיין
אלע וואס זוכען דיר, אונד לאזען דיא
וועלכע האבען ליב דייןע הילף שטענדיג
זאנען, נאט איז גרויס: 6 אבער איך בין
אָרעם אונד בעדארפט, א נאט, איילע
צו מיר! דוא ביזט מיין העלפער אונד
מיין אנטרינער, א האר, פערוויס דיר נישט:

תהלים עא

1 אין דיר, א האר, בעשין איך מיר, לאז
מיר עביג נישט פערשעהמט ווערען: 2 אין
דיינע גערעכטיגקייט זיין מיר מציל, אונד
מאך מיר אנטרינען, זיין צו מיר זיין אויף
ער אונד העלף מיר: 3 זאלסט צו מיר זיין
א פעלענען—וואוינא, פרי שטענדיג צו
קומען, דוא האסט געפאטען מיר צו
העלפען: ווארין דוא ביזט מיין פעלז אונד

מיינע פעסטונג: 4 מיין נאט, מאך מיר אנטרינען פון דער האנד פון דעם רשע, פון דער
האנד פון דעם אומגעזעכטען אונד אומגעזעכטען: 5 ווארין דוא ביזט מיינע האפענונג,
א האר נאט! מיינע פערזוכערונג פון מיינע יוגענד אן: 6 אויף דיר האב איך מיר אָנגע-
לעהנט פון מיין מוטער-לייב אן, דוא האסט מיר ארויסגעצויגען פון מיין מוטער'ס לייב,
אין דיר איז שטענדיג מיין לויב: 7 איך בין געווארען א וואונדער צו פילע, אבער דוא
ביזט מיינע שטארקע בעשיצונג: 8 מיין מויל וועט זיין פול מיט דיין לויב, דעם גאנצען
טאג—פון דייןע שטענדיגקייט (דערליבקייט): 9 דוא זאלסט מיר נישט פערווארפען אין דער
צייט פון מיינע עלטער! ווען מיינע קראפט וועט זיך ענדיגען זאלסט דוא מיר נישט פער-
לאזען: 10 ווארין מיינע פינדל רעדען פון מיר, אונד דיא וואס ווארטען אויף מיין נפש
געראטען זיך צוזאמען: 11 אונד זאנען, נאט האט איהם פערלאזט, נאט איהם נאך אונד
האפט איהם, ווארין עס איז נישט דא ווער עס זאל איהם מציל זיין: 12 א נאט, דערנויטער
דיך נישט פון מיר, מיין נאט, איילע צו מיינע הילף: 13 זיין זאלען פערשעהמט אונד
פערלענט ווערען וואס האסען מיין נפש, זיין זאלען בעדעקט זיין מיט שמאך אונד
שאנד וואס זוכען מיין שלעכטעס: 14 אבער איך וועל שטענדיג האפען, אונד איך וועל
דיין גאנצען לויב פערמעהרען: 15 מיין מויל וועט דייןע גערעכטיגקייט דערצעהלען,
דעם גאנצען טאג (וועגען) דייןע הילף, ווארין איך ווייס נישט זיירע צאהל: 16 איך וועל
קומען אין דער שטארקהייט פון דעם האר, איך וועל דערמאנען דייןע גערעכטיגקייט—
דיך אליין: 17 א נאט, דוא האסט מיר געלערנט פון מיינע יוגענד אן, אונד ביז איצונד
דערצעהל איך דייןע וואונדער: 18 אונד אויף ביז אין דער עלטער אונד גרייט, זאלסט
דוא מיר נישט פערלאזען א נאט, ביז איך וועל דייןע שטארקהייט דערצעהלען צו דעם
דור, צו אלע וואס וועלען קומען (וועל איך דערצעהלען) פון דייןע שטארקהייט: 19 אונד
דייןע גערעכטיגקייט א נאט, גרייכט ביז אין דער הייף: ווייל דוא האסט גרויסקייט גע-
טהון א נאט, ווער איז גלייך צו דיר? 20 ווען דוא האסט מיר אפילו געלאזט זעהען פיל
צרות אונד אומגליקען, דאך וועסט דוא מיר ווידער דערקוויקען, אונד דוא וועסט מיר פון
דיא אפגרינען פון דער ערד ווידער ארויפברענגען: 21 דוא וועסט פערמעהרען מיינע
גרויסקייט, אונד דוא וועסט מיר ארויפברענגען מיט טרויסט: 22 איך וועל דיך אויף
לויבען מיט א פידעל וועגען דיין אמת, א נאט, איך וועל צו דיר שפילען מיט א
הארף

א וועה: ויכשו ויחפר מביקש נפשי ויש אור וקלמי
א חפצי רצתי: וישבו עלי עקב בשתם האמרים האח
ה האח: וישבו וישמו ויבד כל מבקשיך האמרו חמד
ג יגדל אלהים אלהי ישראל: ואני ופע ואבין אלהים
ה וישלחי עזרי ומפלט אתה יהוה אלהי האמרי:

עא

א בדידה חסיתי אלאכושא לעולם: בצדקתך תצילני
א חפצתי רצתי: וישבו עלי עקב בשתם האמרים האח
ג יגדל אלהים אלהי ישראל: ואני ופע ואבין אלהים
ה וישלחי עזרי ומפלט אתה יהוה אלהי האמרי:
א בדידה חסיתי אלאכושא לעולם: בצדקתך תצילני
א חפצתי רצתי: וישבו עלי עקב בשתם האמרים האח
ג יגדל אלהים אלהי ישראל: ואני ופע ואבין אלהים
ה וישלחי עזרי ומפלט אתה יהוה אלהי האמרי:
א בדידה חסיתי אלאכושא לעולם: בצדקתך תצילני
א חפצתי רצתי: וישבו עלי עקב בשתם האמרים האח
ג יגדל אלהים אלהי ישראל: ואני ופע ואבין אלהים
ה וישלחי עזרי ומפלט אתה יהוה אלהי האמרי:

אלהי אומה לך בכבוד קדוש ישראל: תהנה ששתי כי
אומה לך נפשי אשר פתח: נסלשתי בלדיוס תהנה
צדקתך ברכשו ברחמי מכשירי נפשי:

עב

לשלמה אלהים משפטך למלך תו ואדנתך לבדמלך: א
דך עמך בצדק ונצחך במשפט: ישאו דרים שלום: ב
לעם ובעלות בצדקה: ישפט וינצחם וישע לבני אבון: ג
וידבא עושק: וידאך עמישמש ולפני ידך דוד ודוריו: ד
וידבא עמך עליון כרכבים ורנן ארץ: ויפח: בעניו: ה
צדיק ורב שלום עד בלי יתם: וידך מים עדים ומקור: ו
עדאפס ארץ: לפניו יכרו ציוס ואביו עפר ילחבו: ז
מלכי תרשיש ואים מנתה ישרו מלכי שבא וסבא:
אשכנז וקרינו: וישתחוו לו כל מלכים בלדיוס: ח
עבדוהו: כירצול אביו משגו ועני ואידעך לו: י
עליו ואביו ונפשות אבותים וישע: מלך ומחמם: יג
נאל נפשים ויכר דגם בעניו: וידו ויחלדו מותב: יד
שבא ויחלל בעניו חמד בלדיוס ויכרנהו: ויפסתי: יו
בר: בארץ בראש דרים ודעש כלבון פרו ויציג:
מער כעשב הארץ: ויד שמו: לשלם לפגישתו ויין: יז
שמו ויחברו בו בלדיוס ואשרהו: בדרך וידה אלהים: יח
אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו: ויכרו וישם כבודו: יט
לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן: ואמן: כ
תפלות דוד בדיש:

ספר שלישי

עג

מומר לאספא אך טוב לישראל אלהים לבדי לבב: א

עב

הארץ, א דוא הייליגער פון ישראל:
23 מיינע לעפצען וועלען צו דיר זינגען,
ווען איך וועל צו דיר שפילען; אפילו
מיין נפש (וועט זינגען) וואס דוא האסט
אויסגעלעזט: 24 מיינע צונג וועט אויף
דעם נאנצען טאג רעדען פון דיין געדע-
רעכטיגקייט, ווארין דיא וועלכע וועבן
מיין אומגליק, זענען פערשעהקט אונד
צו שאנדען געווארען:

תהלים עב

1 פון שלמה—א נאט, גיב דייןע
משפטים צו דעם קעניג, אונד דייןע
גערעכטיגקייט צו דעם קעניג'ס ווען:
2 ער וועט דיין פאלק ריכטען מיט געד-
רעכטיגקייט, אונד דייןע ארעמע מיט
משפט: 3 דיא בערג וועלען צו דעם
פאלק שלום ברענגען (אדער אויפהעבען),
אונד דיא היינעל דורך גערעכטיגקייט:
4 ער וועט משפט'ן דיא ארעמע פון
דעם פאלק, ער וועט העלפען דיא קינדער
פון דיא בעדארפטונג, אבער דעם בעד-
דריקער וועט ער צושטויסען: 5 מען
וועט פאר דיר מורא האבען אזוי לאנג
וויא דיא זון איז דא, אונד פאר דיא

לבנה פון דור צו דור: 6 ער וועט ארויפגעדערן וויא רעגען אויף דעם אפגעשניטענעם
(גראז), וויא שפרייטדענען וואס בענעצט דיא ערד: 7 אין זיינע טעג וועט דער צדיק
בליהען, אונד פיל שלום (וועט זיין) ביז דיא לבנה וועט גיט מעהר זיין: 8 אונד ער
וועט הערשען פון איין ים ביז צו דעם אנדערן ים, אונד פון דעם טייף ביז צו דיא
ענדען פון דער ערד: 9 פאר איהם וועלען קניען (דיא איינוואוינער) פון דיא וויסמענים,
אונד זיינע פינד וועלען דעם שטויב לעקען: 10 דיא מלכים פון תרשיש אונד פון
דיא אינזעלן וועלען מתנות ברענגען, דיא מלכים פון שבא אונד סבא וועלען זיך געד-
געהען מיט מתנות: 11 אונד אלע מלכים וועלען זיך צו איהם ביקען, אונד אלע פעלקער
וועלען איהם דינען: 12 ווארין ער וועט דעם בעדארפטונגן מציל זיין ווען ער שרייט,
אונד דעם ארעמען, אונד דעם וואס האט קיין העלפער: 13 ער וועט מיטלייד האבען
אבער דיא ארעמע אונד נויטבעדארפטונג, אונד ער וועט העלפען דיא זעלע פון דיא
ארעמע: 14 פון בעדריקונג אונד רויבונג וועט ער וויער נפש אויסלענען, אונד וויער
בלוט וועט אין זיינע אויגען שווער זיין: 15 אונד ער וועט לעבען, אונד מען וועט
איהם געבען פון דעם גאלד פון שבא; אונד מען וועט שמענדיג זיינעטענען בעמען,
דעם נאנצען טאג וועט מען איהם בענשען: 16 עס וועט אים לאנג זיין א פערמעהרונג
פון תבואה (געטריידע) ביז אויף דער שפיץ פון דיא בערג, זיינע פירות וועלען רוישען
וויא דער לבנון, אונד וויא וועלען פון דיא שטאט ארויסשפראצען וויא דאס גראז פון
דער ערד: 17 זיין נאמען וועט עביר בלייבען, אזוי לאנג וויא דיא זון איז וועט זיך זיין
נאמען פלאנצען, אונד מען וועט זיך דורך איהם בענשען, אלע גוים וועלען איהם ריהמען:
18 געלויבט זאל זיין דער האר, דער גאט, גאט פון ישראל וועלכער אליין טהוט וואונד-
דער: 19 אונד געלויבט זאל זיין דער נאמען פון זיין כבוד ביז עביר, אונד דיא נאנצע
ערד זאל דערפילט ווערען מיט זיין כבוד! אמן, אונד אמן! 20 דיא תפלות פון דוד,
דער ווען פון ישר זענען געענדיגט:

ספר שלישי

תהלים עג

1 א געזונג פון אסף—נייערט גאט איז גוט צו ישראל, צו דיא וואס האבען
ריינע הערצער: 2 איך אבער—מיינע פיס זענען שווער אפגענויגט געווארען
אונד

אונד וויא בארניש זענען (שיער) מינע
 טריט אויסגעגליטשט געווארען: 3 ווארן
 איך האב מקנא געוועזען דיא בערהומער,
 ווען איך האב געזעהען דעם שלום פון דיא
 רשעים: 4 ווארן וויא האבען קיינע
 אנגעטען ביז זייער טויט, אונד וויא זענען
 שטארק געוונד: 5 מידיגקייט וויא אנדער
 רע מענטשען האבען וויא ניש, אונד וויא
 ווערען ניש געפלאגט וויא אנדערע
 מענטשען: 6 דארום צירען וויא זיך אן
 מיט גאנץ, רויבערייא בעדעקט וויא וויא
 א קלייד: 7 זייערע אויגען געהען ארום
 פאר פעטקייט, וויא געהען דורך דיא
 טראכטונגען פון זייער הארץ: 8 וויא
 מאכען צוגעהן (שמעלצען) אונד וויא
 רעדען שלעכטעס פון רויבערייא, פון
 דער הייך רעדען וויא: 9 וויא האבען
 זייער מויל קענען דעם הימלל געטוהן,
 אונד זייער צונג געהט דורך דיא ערד:
 10 דאריבער קומט זיין פאלק אהער
 צוריק, אונד (וויא) פיל וואסער ווערען
 וויא איינגעזונגען צו וויא: 11 אונד וויא זאג
 בען, וויא קען עס נאט וויסען? אונד איז דען
 דא ערקענונג ביא דעם אויבערשטען?

2 ואני כמעט נטוי רגלי כאן שפלה אשרי כי קנאתי
 3 בהוללים שלום רשעים אראה כי אין חרצבות למותם
 4 וברא אולם: כמעט איני אינימוסילאם לא יגעו:
 5 לכן עקבתיו נאח עקבותיהם למי: וצא מחלב
 6 עיניו גברו משכיות לבב: ומיין: ודברו כבד עשק
 8 מנדרם ודברו: שתי בשמים פדם ולשונם תהקן בארץ:
 9 לבויהם עמי הלם ומי מלא יגעו למי: ואמרו איכה
 12 ודבראל ויש דעה בעלתי: והדא אלה רשעים ושלח
 13 עלים השנהרולי: אדריק ופתי לבב וארסן גנקונו
 14 כפי: ואני גיש כליהם ותוכחתי לבקרים: אסיאמתי
 16 אספיה כמו הני דור כנך כדתי: ואחשבה לבתי
 17 זאת קול היא בעני: עד אבוא אלמקדש ישראל אביה
 18 למחרתם: אך בחלקות השית למו הפלתי למשואות:
 19 אך הני לשמה אלני כעיר: ספר למי מובילות: כחלים
 21 אך הני לשמה אלני כעיר: אלם תבוהו כי יתחמץ לבב
 22 ופלותי אשתוני: ואריבער ולא אדע בהמות היתי
 23 עמי: ואני חמד עמד אלותי בדי ימיני: בעשתי חסתי
 24 כה ואחר כבוד תהתי: מרלי בשמים ועמד לאחפתי
 26 בארץ: קלה שארי ולבכי צורלבכי ואלקן אלהם
 27 לעולם: כדדעה רתקך יאכרו הצמחה כליונה מקד:
 28 ואני: ורבת אלהם לרבות שתי: בארץ דתה מחסי
 לספר כלמלאכותי:

עד

א משביל לאספ להם אלהים ונתת לצנח יעשו אפד
 2 כצאן מריעה: ובר ערתי: קצית קדם גאלתי עבט
 3 ונחלה ררציון וזה שכתב בו: דרימה פסמך למשואות
 4 נחח כלדדע איב בקדש: שאני צורדך בקרב מועדך

12 זעה, דיא דאזיגע רשעים וואס זענען עביג רוהיג (גליקליך), אונד מאכען גרויס זייער
 פערמעגען: 13 נייערט איך האב אימזיסט מיין הארץ ריין געמאכט, אונד האב מינע הענד
 (אומזיסט) אין אומשולדיגקייט געוואשען: 14 אונד (דאך) בין איך דעם באנצען טאג געד
 פלאגט, אונד געשטראפט אלע פרייהארבען: 15 ווען איך האב געזאגט (געטראכט) דאס
 איך וועל דערצעהלען וויא (וויא) אזוי וואלט איך געפעלשט מיט דעם דור פון דייען קינדער:
 16 אונד אז איך האב געטראכט דאס דאזיגע צו וויסען, אזוי איז עס (געוועזען) א מידיגקייט
 אין מינע אויגען: 17 ביז איך בין געקומען אין דעם בית המקדש פון נאט אזוי האב איך פערד
 שטאנען זייער ענד: 18 נייערט דוא האסט וויא געשטעלט אויף גליטשקייט (גלאטע
 ערטער), דוא האסט וויא (אבער) געמאכט פאלען צו פעררויסטונגען: 19 וויא זענען וויא אין
 א רגע אזוי פעררויסט געווארען: וויא האבען זיך אויסגעקלאזט אונד זיך געענדיגט פון
 טויט־שרעקעניס: 20 וויא א חלום ווען איינער דערוואכט זיך, א האר: אזוי מאכסט דוא זייערע
 געשטאלט אין דער שטאט פערשעהמט: 21 ווארן ער האט זייער געמאכט (געשמערצט)
 מיין הארץ, אונד מיר געשארפט (געשטאכען) מינע נירען: 22 אונד איך בין אבער אנאר,
 אונד האב עס ניש געוואוסט, איך בין קענען דיר געוועזען וויא דיא בהמות: 23 אבער איך בין
 שטענדיג ביא דיר, דוא האסט מינע רעכטע האנד אנגענומען: 24 מיט דייען עצה וועסט
 דוא מיך פיהרען, אונד נאכדעם וועסט דוא מיך מיט גבור אויפנעמען: 25 וועמען האב איך
 דען אין דעם הימלל? אונד אז איך בין מיט דיר, האב איך קיינעם ניש גענערט אויף דער
 ערד: 26 ווען מיין לייב אונד הארץ איז פערשמאכט, אזוי איז נאט דער פעל פון מיין הארץ
 אונד מיין טהייל אויף עביג: 27 ווארן זעה, דיא וועלכע דערווייטערן זיך פון דיר, וועלען
 פערלירען ווערען, דוא ברענגסט אים אלע וואס קערען זיך אפ פון דיר: 28 אבער איך —
 עס איז פאר מיר ניש דאס איך בין צו נאט נאדענט, איך האב געמאכט מינע בעשיצונג אין
 דעם האר נאט, כדי צו דערצעהלען פון אלע דייען מעשים:

תהלים עד

1 א בעטראכטונג פון אספ — פארוואס, א נאט, האסט דוא אויף עביג פערקראזען? דיין צארן
 רייכערט קענען דיא שאף פון דייען וויידע: 2 געדענק אן דייען געמיינדע וועלכע דוא האסט
 פון פערצייטען געקופט, דוא האסט אויסגעלעזט דעם שבט פון דיין ערבטהייל, אויף דעם
 דאזיגען בארג ציון — אויף וועלכען דוא האסט געוואוינט: 3 העב אויף דייען טריט צו דיא
 עביגע פעררויסטונג, דער פינדד האט אלעס אין דיא הייליגקייט פערדארבען: 4 דייען
 בעלידינער

שמי ציתתם אחותי: ודע במבוא למעלה בספר עזר
 קדמית: ועת פתחה חדר בבשיל וכללות וכלמות:
 שלח באת מקדשך לארץ חללו משדשדך: אמרו
 בלבם נגם יחד שרפו כל-משדשדך בארץ: אחותי
 לארצתי ארצתי נבוא לארצתי ודע ערמה: ועם
 מתי אלוהים יתרו צד יאמן אויב שמוך לצחצח: למר
 חשיב ידך וימך מקרב חוקך כלל: ואלוהים מלכי
 מקדש פעל ושותפות בקרב הארץ: אתה פיתרת בשר
 ים שפרת ראשי תלנים עליהם: אתה רצעת ראשי
 לזרם תתני מאלל לעם לצנים: אתה בנקת מעין ונחל
 אתה רובשת נהרות איתן: לך יום ארץך ללל אתה
 הבית מאור נשמש: אתה הצבת כל-מבולות ארץ קוץ
 וחרף אתה יצרתם: ובראות אויב חרת ורדה ועם
 נבל נאצי שדך: אלתתו לתת נפש תורף בנת עניך
 אלתשבח לצחצח: הבט לבית ברמלא מחשבתך
 נאות הים: אלתשבך נד נכלם עני ואביו וכלל שדך:
 קוץ אלתים ריבה ריבה ובר תרפתך מירבל כל
 היום: אלתשבח קול צלנדך שאן קמוך עולה תמיד:
 עה

למנצח אלתשחת מומר לארץ שיר: הדינו לך
 אלוהים הודו וקרב שדך ספרו נפלאותי: כי אקח
 מידך אני משרים אשפט: נמוס-ארץ וכל-שבה
 אכלי חכתי עמדיה סלה: אקחתי לחללים אלתתו
 ולרשעים אלתרתי קרן: אלתרמי למרס קרובם
 תדברו בעצור עקב: כי לא ממוצא ומשכב ולא
 ממדבר הרים: כי-אלתים שפט זה וישפיל וזה ירים:
 כי כום כד-ידה וזה המר: מלא מסך נגר מנה ארץ

רעשט האנד פון דיין שוים, אונד מאך איין ענד: 12 אָבער נאט איז מיין קעניג פון
 פארצייטשען, ער ווערנט הילף אין מיטען פון דעם לאנד: 13 דוא האסט מיט דייע עשטארק-
 הייט צוגרעקעלט דאס ים, דוא האסט צוגראכען דא קעפ פון דא וואלפיש (תנינים) אין
 דעם וואסער: 14 דוא האסט צושטויקען דא קעפ פון לויתן, דוא האסט איהם געגעבען פאר
 א שפיין צו א פאלק וואס איז אין דא וויסעניס: 15 דוא האסט צושפאלשען קוואלען
 אונד מייכען, אונד שטארקע שטרוימען האסט דא אויסגעטרוקענט: 16 צו דיר געהערט
 דער טאג, אונד צו דיר געהערט אויך דא נאכט, דוא האסט אנגעברייט א לייכטונג אונד
 דא זון: 17 דוא האסט געשטעלט אלע גרענעצען פון דער ערד, דעם וואסער אונד דעם
 ווינטער האסט דא געשאפען: 18 געדענק דאס דער פינד לעסטערט דעם האר, אונד א
 נאריש פאלק פערשעהמט דיין נאמען: 19 דוא זאלסט דאך נישט געבען צו-דיא ווילדע (חיות)
 דאס נפש פון דייע שטוי-ל-טויב, דאס לעבען פון דייע עלענדע (ארעמע) זאלסט דוא
 עביג נישט פערנעסען: 20 קוק אויף דעם ברייט! ווארין דא פינסטערע ערשער פון דער ערד
 זענען פול מיט וואוינונגען פון רויבערייא: 21 לאז דאך נישט דער נידערגעבויענער פער-
 שעהמט ווערען, דער ארעמער אונד דער בעדארפטונגער וועלען דיין נאמען לויבען:
 22 שטעה אויף, אָ נאט! קרוג דיין קרוג, געדענק דייע לעסטערונג פון דעם נארישען
 דעם גאנצען טאג: 23 דוא זאלסט נישט פערנעסען דאס קול פון דייע פינד, דא
 ברומונג פון דא וואס שטעהען אויף קענען דיר געהט שטענדיג אויף:

תהלים עה

1 צו דעם זינגער, פערדארב נישט—אל תשחת—א געזאנג פון אסף—א ליד: 2 מיר דאנ-
 קען דיר אָ נאט, מיר דאנקען, ווארין דיין נאמען איז געהענט, מיר דערצעהלען דייע
 וואונדער: 3 ווען איך וועל א געשטיממע צייט נעמען, וועל איך ריכטען רעכטפארטיגקייט:
 4 דא ערד וועט צונעהן מיט אלע איהרע איינוואוינער, (אָבער) איך האב בעפעסטונג
 איהרע ווילען, סלה: 5 איך האב געזאגט צו דא בעריהמער, ריהמט אייך נישט, אונד צו דא
 רשעים, איהר זאלט נישט דערהעבען דאס הארן: 6 איהר זאלט נישט דערהעבען אייער הארן
 אזוי הויך, רעט נישט מיט אייער האלץ פרעכהייט (עזותקייט): 7 ווארין דא (דערהעבונג)
 איז נישט פון אויפגאנג (מזרח) אונד נישט פון מערב אונד נישט פון דער מדבר: 8 גייערט נאט
 איז דער שפט, דעם מאכט ער נידריג, אונד יענעם מאכט ער הויך: 9 ווארין א פוס איז
 אין דא האנד פון דעם האר, אונד דער וויין איז רויט (אָדער שווימט), ער איז פול מיט

שְׁמִירָה וְיִצְחָק וְשִׁמְשׁוֹן כָּל רִשְׁמֵי אֲרָץ: וְאֵי אֵיךְ לַעֲלֹם
 11 אֲמִירָה לְאֵלֵינוּ יַעֲקֹב: וְכִלְדָּנִי רִשְׁעִים אֲנִי וְהִמְלִיכָה
 קִרְעֹת צִדִּיק:

עו

2 א לַמִּצֵּחַ בְּנִינָה מִזִּמְרֵי לֶאֱסֹף שִׁיר: טִרְעָה בִּירוּדָה אֲלֵהֶם
 3 בְּיִשְׂרָאֵל קָדוֹל שְׁמוֹ: וְדָוִד בְּשֵׁלֶם סָבֹ וּמִשְׁנֵתוֹ בְּצִיּוֹן:
 4 שְׁמֵה שִׁיר רִשְׁמֵי בְּשִׁשֶׁת מִן תִּרְבֹּה וּמִלְחָמָה סֵלָה: אֲדֹר
 6 אֲתָה אֲדִיר מִתְּרִי-רִשְׁמֵי: אֲשֶׁתִּלְדֹּו אֲבִירִי לֵב גָּמֹו
 7 שְׁנֵהם וְלֹא-עֲמָא בְּלִא-שִׁישִׁיל דִּירָה: מִשְׁתַּחֲוִי אֵלֵינוּ
 8 יַעֲקֹב נִדְרָם וְכֶבֶד וְסוֹם: אֲתָה וְנָרָא אֲתָה וּמִרְעֵמֶר
 9 לִפְנֵי מֶלֶךְ אֲפָדִי: מִשְׁמִים הִשְׁמַעַת הִיו אֲרִץ רִאֲרָה
 י וְשִׁקְרָה: בְּקִי-לִמְשָׁשׁ אֲלֵהֶם לְדוֹשִׁיעַ בְּלִשְׁמֵי-אֲרָץ
 11 סֵלָה: כִּי-חֲמַת אֲדָם תִּתֵּן שְׁאֵרֵת חַמַּת תַּחֲרִי: וְדָוִד
 12 וְשִׁלְמוֹ לִדְוָה אֲלֵהֶם בְּלִשְׁמֵי-יִבְלֹו שֵׁי לְמִדְרָא:
 13 רָבֵר רֵחַ נְהִיָּם נִרָא לְמִלְחָמָה:

עו

2 א לַמִּצֵּחַ עֲלִי-זִיתֵינוּ לֶאֱסֹף מִזִּמְרֵי: קוֹל אֲלֵהֶם
 3 וְאֲנַעֲקָה קוֹל אֲלֵהֶם וְהָאֵן אֵלֵי: בֵּית צִרְתִּי אֲדִיר
 4 דִּרְשִׁי דָוִד לִלְלָה נִגְדָה וְלֹא תִפּוֹג מִאֲנֵה הַתֵּם נִפְשִׁי:
 6 אֲבִירָה אֲלֵהֶם וְאֲמִירָה אֲשִׁיחָה וְתַחֲשַׁפְתִּי רִחִי סֵלָה:
 7 אֲחֹת שְׁמִירָה עֵינִי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדָר: חֲשַׁבְתִּי וְיָמִים
 8 מִקֶּדֶם שְׁנוֹת עוֹלָמִים: אֲבִירָה נִגְדָה בְּלִלְלָה עֲסִיבְכִי
 9 אֲשִׁיחָה וְחֲפֹשׁ רִחִי: הִלְעוֹמִים יִנְחֵן אֲדִיר וְלֹא-יִסְפֹּךְ
 10 לְרִצֵּית עוֹד: הָאֵסֹף לִנְחֵת חֲסִדֹו גָּמֹו אֲמִיר לִדְוָה:
 11 הִשְׁכַּח הַחַיִּת אֵל אֲסִיבְכִי בְּאֵף רַחֲמֵי סֵלָה: וְאֲמִיר
 12 הַחַיִּת הָיָה שְׁנוֹת וְיָמִים עֲלֵינוּ: אֲבִירָה מִשְׁלִיחָה בְּרִאֲבִירָה
 13 מִקֶּדֶם סֵלָה: וְהִנְחִי בְּלִלְלָה וּבְשִׁלְלִיתִי אֲשִׁיחָה:

עו

אֲנִשְׁרִייעָן, אָ נָאט פֿון יַעֲקֹב, זַענען רִימֵער אונד פֿורקטבאר בִּינֵט דוא, אונד ווער קען פֿאר דיר בעשטענען אין דיא צייט ווען דוא
 צאַרנקסט? 9 פֿון דעם הימל האסט דוא געלאזט הערען א דין, דיא ערד האט מוזא
 געהאט אונד איז שטיל געווארען: 10 ווען נאט איז אויפגעשטאנען פֿון דעם משפט,
 כדי צו העלפען אלע עלענדע פֿון דער ערד, סלה: 11 אפילו דער צארן פֿון דעם
 מענש וועט דיך לויבען, מיט דער אויבערבלייבונג פֿון דעם צארן וועסט דוא דיך
 אנגערשען: 12 טהוט נדרים אונד בעצאהלט צו דעם האר אייער נאט, אלע וועלכע
 רינגלען איהם ארום וועלען ברענגען מתנות צו דעם פֿארקטיגען: 13 ער וועט אפשונידען
 דעם גייסט (מוטה) פֿון דיא פֿירשטען, ער איז פֿארקטיג צו דיא קעניגע פֿון דער ערד:

תהלים עז

1 צו דעם זינגער אויף ודוהן—א געזאנג פֿון אסף: 2 מיין קול איז צו נאט, אונד
 איך שרייא, מיין קול איז צו נאט, אונד ער וועט מיך דערהערען: 3 אין דעם טאג
 פֿון מיינע צרה האב איך געפֿארשט דעם האר, בייא נאכט איז מיינע האנד אויסגע-
 שטרעקט, אונד לאזט נישט אפ, מיין נפש לאזט ויך נישט מרייסען: 4 איך געדענק אן
 נאט ווען איך בין געטריבט, איך רעד ווען מיין גייסט איז פֿערשטאמט, סלה: 5 דוא
 האלסט מיינע אויגען אז זייא זאלען וואכען, איך בין צושלאגען, אונד איך קען נישט
 רעדען: 6 איך האב געטראכט וועגען דיא טעג פֿון פֿערצייטען, וועגען דיא יאהרען
 פֿון עביגקייט אן: 7 איך געדענק אן מיין זינגען בייא נאכט, אונד איך רעד מיט מיין
 הארץ, אונד מיין גייסט פֿארשט עס אויס: 8 וועט דער האר אויף עביג פֿערלאזען?
 אונד וועט ער נישט מעהר בעויליגען? 9 נאט ויין חסד אויף עביג אויפגעהערט? האט
 ויך ויין פֿערשפֿרעכונג געענדיגט פֿון דור צו דור? 10 נאט דען נאט פֿערנעסען
 געדיג צו ויין? האט ער אין ויין צארן רחמנות פֿערנעסען? 11 דאך האב איך
 געזאגט, איך מוז דאס ליידען, דיא רעכטע האנד פֿון דעם העכסטען קען עס
 ענדערן: 12 איך געדענק דיא הער פֿון נאט, ווארין איך וועל אויך געדענקען דייע
 פֿארצייטיגע וואונדער: 13 אונד איך וועל טראכטען איבער אלע דייע הער, אונד
 וועל דערצעהלען פֿון דייע מעשים: 14 א נאט, דיין וועג איז אין דער הייליגקייט,
 ווער איז אזוי א גרויסער נאט וויא אונזער נאט? 15 דוא ביסט דער נאט וועלכער
 טהוט

פֿערמישוונג, אונד ער מאכט דערפֿון
 רינגען (ניסען), אבער דיא העווען דער-
 פֿון וועלען אלע רשעים פֿון דער ערד
 אויסוויצען אונד אויסטרינגען: 10 אבער
 איך וועל עביג דערצעהלען, איך וועל
 זינגען צו דעם נאט פֿון יַעֲקֹב: 11 אלע
 הערנער פֿון דיא רשעים וועל איך אפ-
 שניידען, אבער דיא הערנער פֿון דעם
 צדיק וועלען דערהויבען ווערען:

תהלים עז

1 צו דעם זינגער אויף נגינות—א געזאנג
 פֿון אסף—א ליד: 2 נאט איז אין ודוה
 בעקאנט, אין ישראל איז ויין נאמען
 גרויס: 3 אונד אין שֵׁלֶם איז ויין גע-
 צעלט, אונד זיינע וואוינונג איז אין ציון:
 4 דארט האט ער צוגראכען דיא פֿיילען
 פֿון דעם בויגען, דעם פֿאנצער אונד
 שווערד, אונד דיא מלחמה סלה: 5 דוא
 ביסט הערליכער אונד שטארקער וויא
 דיא בערג פֿון פֿערציונג: 6 דיא
 שטארק-הערציגע זענען בערויבט, זייא
 זענען איינגעשלאפען אין זייער שלאף,
 אונד אלע העלדען האבען נישט געקענט
 געפינען זייער הענד: 7 פֿון דיין

אונד פֿורקטבאר בִּינֵט דוא, אונד ווער קען פֿאר דיר בעשטענען אין דיא צייט ווען דוא
 צאַרנקסט? 9 פֿון דעם הימל האסט דוא געלאזט הערען א דין, דיא ערד האט מוזא
 געהאט אונד איז שטיל געווארען: 10 ווען נאט איז אויפגעשטאנען פֿון דעם משפט,
 כדי צו העלפען אלע עלענדע פֿון דער ערד, סלה: 11 אפילו דער צארן פֿון דעם
 מענש וועט דיך לויבען, מיט דער אויבערבלייבונג פֿון דעם צארן וועסט דוא דיך
 אנגערשען: 12 טהוט נדרים אונד בעצאהלט צו דעם האר אייער נאט, אלע וועלכע
 רינגלען איהם ארום וועלען ברענגען מתנות צו דעם פֿארקטיגען: 13 ער וועט אפשונידען
 דעם גייסט (מוטה) פֿון דיא פֿירשטען, ער איז פֿארקטיג צו דיא קעניגע פֿון דער ערד:

תהלים עז

1 צו דעם זינגער אויף ודוהן—א געזאנג פֿון אסף: 2 מיין קול איז צו נאט, אונד
 איך שרייא, מיין קול איז צו נאט, אונד ער וועט מיך דערהערען: 3 אין דעם טאג
 פֿון מיינע צרה האב איך געפֿארשט דעם האר, בייא נאכט איז מיינע האנד אויסגע-
 שטרעקט, אונד לאזט נישט אפ, מיין נפש לאזט ויך נישט מרייסען: 4 איך געדענק אן
 נאט ווען איך בין געטריבט, איך רעד ווען מיין גייסט איז פֿערשטאמט, סלה: 5 דוא
 האלסט מיינע אויגען אז זייא זאלען וואכען, איך בין צושלאגען, אונד איך קען נישט
 רעדען: 6 איך האב געטראכט וועגען דיא טעג פֿון פֿערצייטען, וועגען דיא יאהרען
 פֿון עביגקייט אן: 7 איך געדענק אן מיין זינגען בייא נאכט, אונד איך רעד מיט מיין
 הארץ, אונד מיין גייסט פֿארשט עס אויס: 8 וועט דער האר אויף עביג פֿערלאזען?
 אונד וועט ער נישט מעהר בעויליגען? 9 נאט ויין חסד אויף עביג אויפגעהערט? האט
 ויך ויין פֿערשפֿרעכונג געענדיגט פֿון דור צו דור? 10 נאט דען נאט פֿערנעסען
 געדיג צו ויין? האט ער אין ויין צארן רחמנות פֿערנעסען? 11 דאך האב איך
 געזאגט, איך מוז דאס ליידען, דיא רעכטע האנד פֿון דעם העכסטען קען עס
 ענדערן: 12 איך געדענק דיא הער פֿון נאט, ווארין איך וועל אויך געדענקען דייע
 פֿארצייטיגע וואונדער: 13 אונד איך וועל טראכטען איבער אלע דייע הער, אונד
 וועל דערצעהלען פֿון דייע מעשים: 14 א נאט, דיין וועג איז אין דער הייליגקייט,
 ווער איז אזוי א גרויסער נאט וויא אונזער נאט? 15 דוא ביסט דער נאט וועלכער
 טהוט

אלהים בקדש דברך מראל יזול באלהים: אתה האל
 עשה פלא ודעת בעמים עז: נאליה בורע עמך ביר
 עקב יוסף סלה: ראד מים: אלהים ראד מים תולו
 אף ידנו תדמות: רמי מים: עבות קול נתן שרקים
 אף ידנו תתקט: קול רעמך ונגלול הארץ ברכים
 חבל הנה ותרעש הארץ: בים דברך ושקלך במים
 רבים ועקבותיך לא טדע: נתיח כצאן עמך ביד
 משה ואהרן:

עח

עח

משכיל לאסף האנה צמו תורת: הו אנכם לאמר
 פ: אפתחה במשל פי אביה דודת מנרבים: אשר
 שמעני ודעם ואלתע ספרדלע: לא נכחד א מבניהם
 לדור: אחיו מספרים תהלות דוד: ומתנו ונפלאותיו
 אשר עשה: ביום עזות: ביעקב ותורה עם בישאל
 אשר ציה אידאבותיו לחדשים לבניהם: למען ידעו
 דור אחיו ביום וזלו קמו ויספרו לבניהם: ושימו
 באלהים פסלם ולא ישכחו מעלאל ומצותיו וצורו:
 ולא ידעו: באבותם דוד סוכר ומרה דוד לאהבן לבו
 ולא נאמן אתאל רחו: בגרארם נשקן וימנרבות
 הפס ביום קרב: לא שמר ברית אלהים וכתרתיו
 מאט ללבת: וישיקו עיללותיו ונפלאותיו אשר הראם:
 נד אבותם עשה פלא בארץ מצרים שרהצין: בקע
 ים ויעברם וצבימים במריר: ונתם קנען וימם וכל
 הלילה באור אש: ובקע ארם במדבר וישק בתהמות
 רבה: ויצא נזלים משלע ויורד בנדרות מים: ויסיפו
 עוד להטאלי למרות עליון בצור: ויטראל בלבבם
 לשאלאכל לגשמים: וידברו באלהים אמרו הנוכל

מהות וואונדער, דוא האסט אונטער דא
 פעלקער דיינע שטארקהייט בעקאנט
 בעמאכט: 16 דוא האסט דיין פאלק
 אויסקעלענט מיט דיינע שטארקהייט
 (אדער ארעם), דא קינדער פון יעקב
 אונד יוסף, סלה: 17 דא וואסער האבען
 דיך געזעהען, א נאט, דא וואסער האבען
 דיך געזעהען, וויא האבען געציטערט,
 אפילו דא אפגרינדען האבען געציטערט:
 18 דא דיקע וואלקענס האבען גע-
 שטרוימט וואסער, דא וואלקען האבען
 א קול געגעבען, אויף דיינע פיילען זענען
 אהין אונד אהער געגאנגען: 19 א קול
 האט געדונערט אין דעם הימעל, דא בליר-
 צען האבען דא וועלט בעלייכעט, דא
 ערד האט געציטערט אונד געשטורמט:
 20 אין דעם ים איז געוועזען דיין נעם, אונד
 דיינע שטעט אין פילע וואסער, אונד דיינע
 טריט זענען נישט בעקאנט געווארען:
 21 דא האסט דיין פאלק געפיהרט וויא
 שאף, דורך דא האנד פון משה אונד אהרן:

תהלים עח

1 א בעטראכטונג פון אסף—פערנעם א
 מיין פאלק מיינע תורה, נייט איירע אויבערן

צו דא ווערשער פון מיין מויל: 2 איך וועל אויפמאכען מיין מויל מיט א משל איך וועל
 רעדען רעטענים פון פערצייטען: 3 וואס מיר האבען געהערט, אונד מיר ווייזען עס, אונד
 אונזערע עלטערן האבען עס אונס דערצעהלט: 4 מיר וועלען עס נישט פערלייקענען פון
 זייער קינדער ביז צו דעם לעצטען דור, מיר דערצעהלען דעם לויב פון דעם האר אונד
 זיינע שטארקהייט, אונד זיינע וואונדער וועלכע ער האט געטון: 5 ווייל ער האט אויפ-
 געשטעלט א צייגנים אין יעקב, אונד האט געגעבען א תורה אין ישראל, וועלכע ער האט
 געבאטען צו אונזערע עלטערן, אז וויא זאלען עס צו זייער קינדער בעקאנט מאכען:
 6 כדי דער לעצטער דור זאל עס וויסען, דא קינדער וואס וועלען געבוירען ווערען, וויא
 זאלען אויפשמעקן אונד זאלען עס דערצעהלען צו זייער קינדער: 7 דאס וויא זאלען זייער
 האפנונג אויף האבען, אונד וויא זאלען נישט פערנעסען דא ווערען פון נאט, אונד וויא
 זאלען היטען זייער מצות: 8 אונד וויא זאלען נישט ווין אזוי וויא זייער עלטערן, איין אפגער-
 קעהרטער אונד א ווערששעניגער דור, א דור וועלכער האט נישט ווין הארץ בעפעסטונג,
 אונד ווין היסט איז נישט געוועזען טרייא מיט נאט: 9 וויא דא קינדער פון אפרים, וואס זענען
 געוועזען בעוואפענט מיט בויגען-שיסער, האבען זיך אויפגעקערט אין דעם טאג פון דעם
 שטרייט: 10 וויא האבען נישט געהאלטען דעם ברית פון נאט, אונד אין זיינע תורה האבען
 זייער נישט געוואלט געהן: 11 אונד וויא האבען פערנעסען זיינע ווערען, אונד זיינע וואונדער
 וועלכע ער האט וויא געוויזען: 12 פאר זייער עלטערן האט ער וואונדער געטון אין דעם
 לאנד מצרים, אין דעם פעלד פון צוען: 13 ער האט דאס ים צושפאלטען, אונד ער האט
 זייער אריבערגעפיהרט, אונד ער האט דאס וואסער אויפגעשטעלט אזוי וויא א וואנד: 14 אונד
 ער האט זייער געפיהרט מיט א וואלקען ביא טאג, אונד דא באנצע נאכט מיט א פייער-
 ליכט: 15 ער האט דאס פאלען אין דער מדבר געשפאלטען, אונד האט זייער אנגעטונקען
 וויא פון גרויסע אפגרינדען: 16 אונד ער האט ארויסגעבראכט רינענדיג וואסער פון פעלזען,
 אונד דאס וואסער האט ארויסגעפליסט אזוי וויא שטרוימען: 17 אבער וויא האבען נאך
 מעהר קענען איהם געווינדען, אונד האבען דעם העכסטען דערצארנט (ווערענעשפער-
 נגט) אין דער וויסמענים: 18 אונד וויא האבען געפרופט נאט אין זייער הערצער, כדי צו
 פערלאנגען שפייד פאר זייער נפש: 19 אונד וויא האבען גערעט קענען נאט, וויא האבען
 געזאגט, קען דען נאט צוגערייטען א טיש אין דער מדבר? 20 ווער, דעם פעלז האט ער
 געשלאנגען, אונד וואסער האט גערינען, אונד מייכען האבען געפלייצט, קען ער אבער

אויך

אויף אנגרייטען פלייש פאר ווין פאלק?
 21 דארום, ווען דער האר האט עס דער-
 הערט, אזויאזי ער צארגניג געווארען, אונד
 א פייער איז אין זיך אפגעצונדען
 געווארען, אונד אויף איז א צארג אויפגע-
 באנגען קענען ישראל: 22 ווייל וויא
 האבען ניט געגלויבט אין גאט, אונד וויא
 האבען זיך ניט פערזיכערט אויף זיינע
 הילף: 23 אונד ער האט געבאטען דיא
 וואלקען פון אויבען, אונד ער האט
 אויפגעמאכט דיא טירען פון הימעל:
 24 אונד ער האט אויף וויא געמאכט רע-
 גענען מן צו עסען, אונד קארן פון הימעל
 האט ער וויא געגעבען: 25 דערער
 איינציגער האט געגעסען דאס ברויט פון
 דיא שטארקע (מלאכים), ער האט וויא
 געשיקט שפייו צום געטניען: 26 ער האט
 געלאזט בלאזען א מורח-ווינד אונטער
 דעם הימעל, אונד ער האט מיט זיינע
 שטארקעווייט דעם דרום ווינד געפיהרט:
 27 אונד ער האט אויף וויא געמאכט רע-
 גענען פלייש אזוי וויא שטויב, אונד וויא
 זאמד פון דיא נמים, געפליגלעשע פגעל:
 28 אונד ער האט וויא געלאזט פאלען אין

כ אל שלחן שלחן במדבר: הן הקדוה ויחוס מים
 ותהלים ישמחו הנסלחם וכל תת אסלחן שאר לעמו:
 21 לכן ושמע דוד ותתקבר ואש נשקה בנשקב וגם-אף
 22 עלה בישאל: כי לא האמנו באלהים ולא נחמו
 23 בישועתו: ונצו שהקים ממעל ודלתו שמים פתח:
 24 במטר עליהם מן האכל ודגלמים נתן למי: להם
 25 אבירים אבל איש צידה שלח להם לשבע: ופע קדם
 27 בשמים ונתן בננו חינו: במטר עליהם נפער שאר
 28 ובחול ימים עוף כנף: ופל בקרב מתגרו סביב
 29 למשכנותיו: ואכלו וישבעו מאד ותאחזם ויבא להם:
 31 לאתרו מתאחזם עוד אכלם בפייהם: ואף אלהים עלה
 32 בהם וחרג במשנותיהם ובחור ישראל הכריע: בכל
 33 ואת השאיר עוד ולא האמנו בגופלתיו: וכל ביהכל
 34 ומה וישועתם בפהלה: אסיהרנם ודשדו ושוב
 35 ושהדוראל: וזכרו בראיהם ציהם ואל עליו נאלם:
 36 ופתחו בפייהם ובלשונם ויכבדו: ולגם לאיכזן
 37 עמו ולא נאמנו בבריתו: ודא דרום: וכפר עין ולא
 39 ישתות וירבה להשיב אפו ולא יעיר בלחמתו: וזכר
 40 כירבשר הנה רוח חולד ולא ישוב: כמה נמרדו
 41 במדבר ויצבירו בשימון: וישבו אל קדוש
 42 וישאל הנו: לאזכרו ויתירו ויס אור פיהם מרצו:
 43 וישאלו במצרים אותות ומופתו בשרה-עין: ויהפך
 44 להם יאיהם ויזלזלם בלישתיו: וישל בהם ערב
 46 ויאכלם ויפרדע וישיחיהם: ונתן להם ויכלם ויעים
 47 לארבה: וזרן בקרב נגמם ושמחתם בחרגל: וחסר
 49 לבקר בעיה ומקניהם לרשעים: וישלחם בחורן אפו
 י גברה ונעם וצרה משלחת מלאכי רעים: ופלס נחב

מיטען פון זייערע מחנה, ארום זייערע וואוינונגען:
 29 אונד וויא האבען געגעסען, אונד וויא
 זענען געהר זאט געווארען אונד זייערע אייגענע מאנה האט ער צווייא געבראכט: 30 וויא הא-
 בען זיך נאך ניט אפגעקערט פון זייערע מאנה (גלוקסען), זייער עסען איז נאך געוועזען
 אין זייער מזיל: 31 אונד דער צארג פון גאט איז אויבער וויא אויפגעגאנגען, אונד ער האט
 געשלאנגען אין זייערע פעטע, אונד ער האט דיא יונגע לייט פון ישראל אנדערנעשלאנגען:
 32 פון דעסמטוענען האבען וויא נאך געזינדיגט, אונד וויא האבען ניט געגלויבט אין זיינע
 וואונדער: 33 אונד ער האט זייערע טעג פערלענט אין נארישקייטען (הבל), אונד זייערע
 יאהרען אין שרעק: 34 ווען ער האט וויא געשלאנגען אזוי האבען וויא איהם געפארשט,
 אונד האבען תשובה געטהון, אונד האבען גאט געזוכט (פערלאנגט): 35 אונד וויא האבען
 זיך דערמאנט אז גאט איז זייער פעל, אונד דער העכסטער גאט איז זייער דערלעזער:
 36 אונד וויא האבען איהם איבערגערעט מיט זייער מזיל, אבער מיט זייער צונג האבען
 וויא איהם פערלייקענט: 37 אונד זייער הארץ איז ניט געוועזען מיט איהם אפגעברייט
 (רעכט) אונד וויא זענען ניט געוועזען טרייא אין זיין ברית: 38 אבער ער איז א בארמ-
 הערציגער, אונד ער האט דיא זינד פערגעבען, אונד ער האט ניט פערדארבען, אונד ער
 האט פערמעהרט אפצוקערען זיין צארג, אונד ער האט ניט געלאזט זיין באנצען גרימצארג
 דערטעקען: 39 ווייל ער האט געדענקט אז וויא זענען נאר פלייש, דער גייסט געהט אונזע
 אונד קעהרט זיך ניט צוריק: 40 וויא פיל מאל האבען וויא קענען איהם ווידערנעשפעניגט
 אין דער מדבר, אונד האבען איהם געטריבט אין ושימון? 41 אונד וויא האבען צוריק
 געקעהרט אונד האבען גאט געפרופט, אונד דעם הייליגען פון ישראל האבען וויא געטריבט:
 42 וויא האבען ניט געדענקט אן זיינע האנד, (אדער) דעם טאג וואס ער האט וויא אויס-
 געלעזט פון דעם פייגל (בעדערענגער): 43 ווען ער האט זיינע צייכען געטהון אין מצרים,
 אונד זיינע וואונדער אין דעם פעלד פון צען: 44 אונד ער האט זייערע צייכען פערקעהרט
 צו בלוט, אונד זייערע רינגענדיגע וואסער האבען וויא ניט געקענט מרינקען: 45 ער האט
 אויף וויא אנגעשיקט איין ערב (אונגעצופער) אונד וויא האבען וויא פערלענט, אונד פרעש
 וועלכע וויא האבען וויא פערדארבען: 46 אונד ער האט געגעבען זייערע פרוכט צו דעם חסיל
 אונד זייערע ארבייט צו דעם היישעריק: 47 ער האט זייער ווייזשאק דורך דעם האגעל גע-
 שלאנגען, אונד זייערע מזילבער-ביימער מיט פראסט: 48 ער האט אויף זייער פיה (בהמות)
 דעם האגעל איבערגעגעבען, אונד זייערע סטאדעס (הערדען), צו דיא בליצען: 49 ער האט
 אויף וויא געשיקט זיין גרימצארג, וואוסה-צארג, אונד בעדערענגענס (צרה), אונד איינע

לאֲפִי לֹא־הִשָּׁדַח מִצֵּד וּנְפֹשׁ וְיִתְּנֶם לְקִרְבֵּי הַסֶּהַר: נַחֲד
 כִּלְכִּילֵךְ בַּמִּצָּרִים רֹאשִׁית אֲנִים בְּאֶלְהֵי־הֶם: וְיִשַּׁע
 כִּצְאֹן עִמָּי וְיִהְיֶה לְעִדֵּי בַמִּדְבָּר: וְיִתְּנֶם לְכִסֵּחַ וְלֹא
 סִחְדוֹ וְאֶת־אִי־יָבִיטֶם בְּפֶה הָיִם: וְיִבְאֵם אֶל־בִּיבֹל קִרְשׁוֹ
 הַרְוֵה קִרְתֵּהּ מִמֵּי: וְיִגְדֵּשׁ מִסְגֵּרֵם וְיִגְדֵּשׁ מִסְגֵּרֵם בְּחִבְלֵי הַ
 נֶחֱלָה מִשְׁכֵּן בְּאֶלְהֵי־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: וְיִגְדֵּשׁ וְיִגְדֵּשׁ
 אֶת־אֲלֹהִים עֲלֵיוֹן וְיִתְּנֵהוּ לֹא שְׁמִרָה: וְיִסַּח וְיִסַּח
 כְּאֹבֶתֶם תִּקְרָב בְּקִשְׁתֵּי רַמְיָה: וְיִבְעִשְׂהוּ בְּכַמֻּתָם
 וּבְכִסְלֵיהֶם וְיִקְרְאוּ: שִׁמְעֵה אֱלֹהִים וְתִשְׁמַע וְיִתְּנֶם
 מִאֵד בִּישְׂרָאֵל: וְיִשַּׁח מִשְׁכֵּן שְׁלֹ אֱהֵל שִׁבְן בְּאֶרְצָם: ׀
 וְיִתֵּן לְשִׁבְיָהּ וְיִתְּנֶהּ בְּיָדֵי־הָרֶם: וְיִסַּח לְקִרְבֵּי עִמָּי
 וּבְחִבְלֵהּ הַתַּעֲשֵׂר: בְּדִרְיוֹ אֶל־הַר־אֵשׁ וּבְחִבְלֵהּ לֹא
 הִוָּלְלוּ: כִּתְּנוּ בְּחִבְבֵּי נֶפֶל וְאֶלְמִתֵּי לֹא תִבְכְּנוּ: וְיִתֵּן
 בְּיָשׁוּׁן אֲדָנִי מִבְּבוֹר מִתְּרֵנִי מִן: וְיִדֹּר צִרְיוֹ אֲדֹר חֲרֻפָּה
 שִׁלֵּם נֶחֱן לָמוֹ: וְיִתְּנֶם בְּאֵהֶל יִסַּח וְיִשַּׁח אֶפְרַיִם לֹא
 בָּהֶר: וְיִבְכְּרֵה אֶת־שִׁבְטֵי הַרְוֵה אֶת־דֵּיר צִיֹּן אֶת־הַבֵּי
 נֶחֱן בְּמִדְבָּרִים מִקְדָּשׁוֹ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְעֹלָם: וְיִבְכְּרֵה
 בְּדֶד עֲבָדוֹ וְיִתְּנֵהוּ מִמִּלְלָתוֹ צִיֹּן: מִתְּרֵנִי עֲלֹת בְּיָדֵי
 לְרֵשֶׁת בְּשִׁבְעֵי עִמָּי וּבְיָשׁוּׁן אֶלְמִתֵּי: וְיִתְּנֶם בְּתֵם לְקִרְבֵּי
 וּבְחִבְבֵּי־תֵם בְּכִי וְיִתְּנֶם:

עט

עט

מִבְּבוֹר לְאֶפְרַיִם אֱלֹהִים בְּאֵר נִים: בְּחִבְלֵהּ שְׁמֵי אֶרֶץ
 הַיָּבֵל קִרְשׁוֹ שְׁמֵי אֶת־יִשְׂרָאֵל לְעֵינֵם: וְיִתֵּן אֶת־יִשְׂרָאֵל
 עֲבָדוֹ מִכָּל לְעֹף הַשָּׁמַיִם בְּשֵׁר הַסִּידִיךְ לְחִיּוֹת־אֶרֶץ:
 שְׁפֹלֵי דָם: כְּמִים סִבְיֹת וְיִשְׂרָאֵל וְאֶת־קִרְבֵּי: וְיִתֵּן
 חֲרֻפָּה לְשִׁבְעֵי עִמָּי וְיִתְּנֵהוּ לְסִבְיֹתֵי: עֲדִימָה וְיִתְּנֵה
 תִּתֵּן לְנֶחֱם תִּבְכֵּי כְּמִדְבָּרֵי קִרְבֵּי: שְׁפֹלֵי מִתְּרֵנִי וְאֶל־

נָאִם, אֲנִי וְיִינֵעַ צִיֹּנִי וְיִינֵעַ (דִּיא תוֹרָה) הָאֲבֵעֵן וְיִיא נִיט גְּעִיט: 57 וְיִינֵעַרְט וְיִיא הָאֲבֵעֵן אֶפֶר
 גְּעִקְעֵרְט אֲנִי הָאֲבֵעֵן גְּעִפְעִלְשֵׁט וְיִיא וְיִינֵעַ עֲלִשְׁעֵר, וְיִיא זַעֲנֵן פֶּעֶרְקֵקֵרְט גְּעוֹאֲרֵעֵן
 וְיִיא אֶפְאִלְשֵׁר בּוֹיֵעֵן: 58 וְיִיא הָאֲבֵעֵן אִיהֶם דֶּרְצָאֲרֵנִט מִיט וְיִינֵעַ בְּמוֹת, אֲנִי וְיִיא הָאֲבֵעֵן
 אִיהֶם דּוֹרְף וְיִינֵעַ גְּעִצְעֵנִיבִלְדֵּר אִישְׁפֶּרְזִיכְטִיג גְּעִמַּכְט: 59 וְיִינֵעַ נָאִם הָאִיט דָּאִם גְּעִהֵרְט
 אֲזוֹי אִיז עֵר דֶּרְצָאֲרֵנִט גְּעוֹאֲרֵעֵן, אֲנִי עֵר הָאִיט יִשְׂרָאֵל וְעֵהר פֶּעֶרְמִיאֻקְסֵט: 60 אֲנִי עֵר
 הָאִיט וְיִיא מִשְׁכֵּן שְׁלוֹה פֶּעֶרְלֹאֲזֵט, דָּאִם גְּעִצְעֵלִט אִין וְעֵלְכֵעֵן עֵר הָאִיט אֲנִיטֶר מִעֲנִשְׁעֵן
 גְּעוֹאֲוִינִט: 61 אֲנִי עֵר הָאִיט אִין גְּעִפְאֲנֵעֵלְשֵׁאפֶט וְיִינֵעַ מַאכְט גְּעִנֵּעֵבֵעֵן, אֲנִי וְיִיא עֵר־
 לִיכְקִיט אִין דִּיא הָאֲנִי פִין דָּעִם גְּעִלִידִינֵעֵר: 62 אֲנִי עֵר הָאִיט וְיִיא פֶּאֶלְק צוֹ דָּעִם שְׁוֹעֵרְד
 אִיבֶעֶרְנֵעֵבֵעֵן, אֲנִי אִיבֶעֶר וְיִיא עֶרְבִטְהִייל אִיז עֵר דֶּרְצָאֲרֵנִט גְּעוֹאֲרֵעֵן: 63 וְיִינֵעַ יִיגֵנֵעַ
 לִיטְהָאִט אִישְׁפֶּר פֶּעֶרְבֵרְעֵנִט אֲנִי וְיִינֵעַ יִיגֵנֵפְרִיזֵעֵן זַעֲנֵן נִיט גְּעִפְרִיזֵעֵט גְּעוֹאֲרֵעֵן: 64 וְיִינֵעַ
 בְּהִיט זַעֲנֵן דּוֹרְף דָּעִם שְׁוֹעֵרְד גְּעִפְאֲלֵעֵן, אֲנִי וְיִינֵעַ אֶלְמִנֹת הָאֲבֵעֵן וְיִיא נִיט גְּעוֹוִינִט:
 65 אֲנִי דֶּעֶר הָאִיט וְיִיא אִיבֶעֶרְנֵעֵבֵעֵן אֲזוֹי וְיִיא אִינֵעֵר פִין דָּעִם שְׁלֹאֲף, אֲזוֹי וְיִיא אֶגְבוֹר
 שְׁרִיט וְעֵנֵעֵן דָּעִם חִיין: 66 אֲנִי עֵר הָאִיט וְיִינֵעַ פִּינִיג אֲנִיטֶר וְיִיא גְּעִשְׁלֹאֲנֵעֵן, עֵר הָאִיט וְיִיא
 צוֹ אִינֵעַ עֲבִיגֵעַ שְׁאֲנֵר גְּעִנֵּעֵבֵעֵן: 67 אֲנִי עֵר הָאִיט פֶּעֶרְמִיאֻקְסֵט דָּאִם גְּעִצְעֵלִט פִין יוֹסֵף, אֲנִי
 עֵר הָאִיט נִיט אִיבֶעֶרְנֵעֵבֵעֵן הָלִט דָּעִם שְׁבִט אֶפְרַיִם: 68 וְיִינֵעַרְט עֵר הָאִיט אִיבֶעֶרְנֵעֵבֵעֵן הָלִט דָּעִם
 שְׁבִט וְהַרְוֵה דָּעִם בְּאֶרֶץ צִיֹּן וְעֵלְכֵעֵן עֵר הָאִיט לִיב: 69 אֲנִי עֵר הָאִיט גְּעִבוֹזֵעִט וְיִיא הִיילִיג־
 מְהִיט אֲזוֹי הַיִּדֵּף וְיִיא דִּיא עֶרְד וְעֵלְכֵעֵן עֵר הָאִיט אִיבֶעֶרְנֵעֵבֵעֵן גְּעִנֵּעֵבֵעֵן: 70 אֲנִי עֵר הָאִיט
 אִיבֶעֶרְנֵעֵבֵעֵן הָלִט וְיִיא קִנֵּעֵכֵט דּוֹר, אֲנִי עֵר הָאִיט אִיהֶם גְּעוֹמִשְׁעֵן פִין דִּיא שְׁאֵף־שְׁמֹאֲלֵעֵן: 71 פִין
 אֲנִיטֶר דִּיא וְיִינֵעֵנִדֵּעַ שְׁאֵף הָאִיט עֵר אִיהֶם גְּעִבְרַאכְט, כְּדִי צוֹ פִיטֶעֶרן (וְיִינֵעֵן) וְיִיא עֵר
 פֶּאֶלְק, אֲנִי וְיִיא שְׁבִטְהִייל: 72 אֲנִי עֵר הָאִיט וְיִיא גְּעוֹוִינֵעֵט נָאִף דִּיא גְּעִנֵּעֵקִיט פִין
 וְיִיא הָאֲרֵץ, אֲנִי מִיט דִּיא פֶּעֶרְשְׁטֵעֵנִדִּיגִקִּיט פִין וְיִיא עֵנֵד הָאִיט עֵר וְיִיא גְּעִפְהִי־רֵט:

תהלים עט

1 א גְּעוֹאֲנֵג פִין אֶפְרַיִם—א נָאִם, דִּיא גוֹיִם זַעֲנֵן גְּעוֹקְמוֹעֵן אִין דִּיין עֶרְבִטְהִייל, וְיִיא הָאֲבֵעֵן שְׁמֵי
 גְּעִמַּכְט דִּיין הִיילִיגֵעֵן פֶּאֶלְאִקְסֵט, וְיִיא הָאֲבֵעֵן וְיִיא שְׁמִיטְהוֹיִפֵּעֵן גְּעִמַּכְט: 2 וְיִיא
 הָאֲבֵעֵן גְּעִנֵּעֵבֵעֵן דִּיא מִיטֵעַ לִיבֶעֶר פִין דִּינֵעַ קִנֵּעֵכֵט פֶּאֶר שְׁפִיז צוֹ דִּיא פִּעֵנֵעֵל פִין הַיִּמְעֵל,
 דָּאִם פִּלְיוֹש פִין דִּינֵעַ פֶּרֹומֵע צוֹ דִּיא חִיֹּת פִין דָּעִם לָאֲנִי: 3 וְיִיא הָאֲבֵעֵן וְיִיא עֵר בְּלוֹט וְיִיא וְיִיא
 פֶּעֶרְקֵקֵרְטֵעֵן רִיגֵט אֶרֶם וְיִיא שְׁבִט אֲנִיטֶר גְּעוֹוִינֵעֵט וְיִיא עֵר זַעֲנֵן גְּעִבְרַאכְט: 4 מִיר זַעֲנֵן
 גְּעוֹאֲרֵעֵן בִּי אֲנִיטֶר עֵר שְׁאֲנֵר, אִישְׁפֶּט אֲנִיטֶר פֶּעֶרְאכְטִיג צוֹ דִּיא נָאִם
 זַעֲנֵן אֶרֶם אֲנִיטֶר: 5 בִּיז וְיִיא לָאֲנֵי, אִישְׁפֶּט דִּיא אִיבֶעֶר צָאֲרֵנֵעֵן? וְיִיא דִּיין צָאֲרֵן

וְיִיָּא פֿויער ברענען? 6 גים אויס דיין צארן
אויף דיא גוים וואס האבען דיר נישט אנער-
קענט, אונד איבער דיא קעניגרייכע וואס
האבען נישט אנגערופען דיין נאמען:
7 ווארין מען האט געקאמפאניעט,
אונד זיינע וואוינונג האבען זיין פערזענלעכע:
8 דא וואלט קענען אונס נישט געדענקען
דיא זינד פון דיא ערשטע (אויפגעשטערן),
לאז דאך דיין רחמנות שטעל איבער אונס
קומען, ווארין מיר זענען זעהר פערפארעמט
געווארען: 9 העלף אונס, א נאט פון אונזער
הילף, ווענען דעם פבד פון דיין נאמען,
אונד זיין אונס מציל, אונד פערנעב אונ-
זערע זינד אונס דיין נאמענים ווענען:
10 פארנוואס זאלען דיא גוים זאגען, וואו
איז זייער נאט? לאז געקאמט ווערען
אונזער דיא גוים פאר אונזערע אויגען דיא
נקמה פאר דעם פלוט פון זיינע קעכט וואס
איז פערנאמען געווארען: 11 לאז דאך
פאר דיר קומען דאס ויפצען פון דיא
געפאנגענע, נאך דיא גרויסקייט פון דיין
אָרעם, בעפרייט (דאך) דיא קינדער (וואס
זענען בערייט) צום טויט: 12 אונד געב
צוריק צו אונזערע שכינים אין זייער בונדעם

הַיָּמִים אֲשֶׁר לֹא-יִשְׁכָּח וְעַל-מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשֹׁמֶךְ לֹא
7 קָרְאוּ: 8 כִּי אָבִל אֶת-יִצְחָק וְאֶת-עֵדֶי הַשָּׁמַיִם: 9 אֵל תִּתֵּן
לָנוּ נִצְחָה וְרַשְׁתִּים מִכֹּחַ: 10 קְדָמָנוּ הַחֲמֹץ כִּי דָלוּנוּ מֵאֵד:
9 עֲזָרָנוּ וְאַל-תִּשְׁכַּח עַל-דָּבָר כְּבוֹד-שִׁמְךָ וְהַצִּלָּנוּ: 10 כֹּפֶר
עַל-חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: 11 לִמָּחָה, וְאִמְרוּ הַיָּמִים אִינִי
אֶל-יָהוָה וְיָרֵעַ בְּעֵינֵינוּ נִקְמָה וְהִסְדִּיקֵנוּ הַשִּׁפּוֹף:
11 תְּבוֹא לִפְנֵינוּ אֲנִיכָא אֲסִיר כְּגֹל וְרוּחֵךְ וְחַיִּת בְּעַתְמֹתֶיךָ:
12 וְהִשָּׁב לִשְׂכָנֵינוּ שְׂבָעִים אֶל-יָהוָה הַרְבֵּתָם אֲשֶׁר חָרְפְּךָ
13 אֲרָץ: 14 וְנִקְחֵנוּ עִמָּךְ, וְנִזְנֶה מִדִּשְׁתְּךָ נִזְנֶה לְךָ לְעֵלֶיךָ
לְדֹר וָדֹר לְסֹפֶר תִּהְיֶה:

פ

א לְמַנְעֹת אֲל־שָׁשִׁים עֲדוֹת לְאַסֵּף מִמּוֹד: 2 דָּעָה יִשְׂרָאֵל
3 הַאֲוִיָּה נִתְּנָה בְּצֵאן יוֹסֵף יֵשֶׁב הַבְּרָכִים דּוֹפִיקָה: 4 לִפְנֵי
אֶפְרַיִם וּבִלְגָּמֵל וּמִנְשֵׁה עֹדְרָה אֶת-יְהוֹיָכָן וְלִבְנֵי לִישְׁתָּה
4 לָנוּ: 5 אֲלֵהֶם הַשִּׁבְעִי וְהָאֵל פִּנְיָה וְנִשְׁעָה: 6 וְיָהוָה
אֲלֵהֶם צְבָאוֹת עֲרִימֵי יִשְׁעָה בַּחֲפִלַּת עַמָּךְ: 7 הַבְּלִתָּם
7 לָחֶם דְּמִיעָה וְחִשְׁקָם בְּרָמָה שְׁלִישׁ: 8 חִשְׁקָם בְּרוֹן
8 לְשִׁמְעוֹ וְאִבְשׁוּ וְלִשְׁעֵי-לָמוֹ: 9 אֲלֵהֶם צְבָאוֹת הַשִּׁבְעִי
9 וְהָאֵל פִּנְיָה וְנִשְׁעָה: 10 גַּם מִמַּעַרְבֵי חֲסֵד תִּגְשֵׁךְ גִּוִּים
יִתְשָׁעָה: 11 מִתָּה לִפְנֵי וְהַשֵּׁשׁ שְׁרָשִׁיָּה וְהַמִּלִּיאָרִץ:
11 כִּפּוֹ הָרִים צִלָּה וְנִשְׁפִּיָּה אֲדֹרָאֵל: 12 תִּשְׁלַח קִצְיָה עַד
12 יָם וְאֶל-יָדָר וְיִקְוִתֶּיךָ: 13 לִמָּחָה כְּבֹדֶת גְּבוּרָה וְאִיָּה כֹל
14 עֲבִיר הָרֵד: 15 וְיִרְסָמֶךָ הַיָּר מִלֵּד וְתֵן שׁוֹר וְעֵזֶיךָ:
15 אֲלֵהֶם צְבָאוֹת שׁוֹב נָא הֵבט מִשְׁמַיִם וְרֹאה וּפְקֹד גַּם
16 אֲנִי: 17 וְכִינֹה אֲשֶׁר-נִשְׁעָה וּמִגֵּד וְעַל-גַּם אֲנִיכָה לְךָ:
17 שְׂרָפָה כְּאֵשׁ בְּמִיתָה מִגֵּדָת פִּנְיָ יִאבְדוּ: 18 תִּהְיֶה עַל-
18 אֵשׁ וּמִגֵּד עַל-כִּדְרָאֵם אֲנִיכָה לְךָ: 19 וְלֹא-נִסְתָּ מִכָּח

וִיבֹעַן מֵאֵל, פאר דיא לעסטערונג מיט וועלכע זיין האבען דיר געלעסטערט, א האר:
13 אָבער מיר זענען דיין פאלק, אונד דיא שאף פון זיינע וויידע, מיר וועלען דיר עבני
דאנקען, פון דור צו דור וועלען מיר דערצעהלען דיין לויב:

תהלים פ

1 צו דעם זינגער אויף שלשנים עדות, פון אסף — א געזאנג: 2 א דא פאסטונד (הירט) פון
ישראל פערנעם! דא וואס דא פיהרסט יוסף וואס דיא שאף, דער וואס וואוינט צווישען
דיא ברובים, לייבט פאר! 3 פאר אפרים אונד בנמין אונד מנשה דערנעק דיא שטארק
הייט, אונד קום אונס צו הילף: 4 א נאט, קעהר אונס צוריק, אונד לאז דיין פנים לייכטען,
אזוי וועלען מיר געהאלפען זיין: 5 א האר, נאט צבאות, ביז וואס לאנג וויכסט דא (דיין
צארן) קענען דעם געבעט פון דיין פאלק? 6 דא האסט זיין געמאכט עסען ברויט אין
טרערען, אונד דא האסט זיין אנגעטרונקען מיט טרערען אין א דרייא-פאכיקען מאס:
7 דא האסט אונס געמאכט צום שטרייט פאר אונזערע שכינים, אונד אונזערע פיינד שפאר
טען צווישען זיך: 8 א נאט פון דיא הערשאפען, קעהר אונס צוריק, אונד לאז דיין פנים
לייכטען, אזוי וועלען מיר געהאלפען ווערען: 9 דא האסט ארויסגעצויגען א ווייניגשאק
פון מצרים, דא האסט דיא גוים פערטריבען, אונד דא האסט זיין איינגעפלאנצט: 10 דא
האסט פאר זיין אויסגערויט (א פלאנץ געמאכט), אונד זיא האט איהרע ווארצעל אייג
געווארצעלט, אונד זיא האט פול געמאכט דאס לאנד: 11 מיט איהר שאטען זענען דיא
בערג געדעקט געוועזען, אונד איהרע צווייגען (זענען געווארען) וואס דיא צעדער-ביימער
פון נאט: 12 זיא האט איהרע צווייגען אויסגעשטרעקט ביז צו דעם ים אונד ביז צום טייף
איהרע צווייגען: 13 ווארום האסט דא איהרע צוויגען איינגעבראכען, דאס וועדערער וועל-
כער געהט דורך דעם וועג פליקט זיא? 14 דאס ווילדע חור פון וואלד פערטויסטעט זיא,
אונד דיא חיות פון דעם פעלד פישערן זיך דארין: 15 א נאט פון דיא הערשאפען, קעהר
דיר צוריק, קוק פון דעם הימעל אונד זעה! אונד דערמאן דיר איבער דעם דאזיקען
ווייניגשאק: 16 אונד בעשייך דעם וואס זיינע רעכטע האנד האט געפלאנצט, אונד דעם
וואס וועלכען דא האסט דיר שטארק געמאכט: 17 עס איז פערברענט מיט פויער, אונד
אפגעשטויסען, פון דעם אנשרייען פון דיין פנים ווערען זיין פערלוינדען: 18 לאז דאך
זיינע האנד זיין אויף דעם מאן פון זיינע רעכטע האנד, אויף דעם בויאדעס וועלכען
דא האסט דיר שטארק געמאכט: 19 אונד מיר וועלען נישט אפגעהרען פון דיר,
א לאז

תחיתו והשמוך וקרא: וזהו אלמים וזכאות השיבט כ
האר פנך ונעשה:

פא

פא

למנחם עלהבית לאסף: הרנינו לאלמים עתה וזינו א
לאליהו יעקב: שארומה ותרנה כתר נעים עמקבל: 3
חקנו בחדש שופר בפקס ליום חנו: כי חק לשאל 4
הוא משפט לאליהו יעקב: עדות ביהוקף שמו בצאתו 5
עלצין מצרים שפת לארבעת אלפים: הסירותי מפקל 7
שכמי כפי מרח תעברתי: בצרה קראת ואלהך 8
אענה בכתר רעם אכתך עלמי מרבה סלה: שמע 9
צמי ואענה בך ישראל אסתשמעלי: לארחתה בך 10
אל נה ולא תשתחה לאל נכר: אנכי וזהו אליהך 11
המעלה מארץ מצרים הרחבידך ואמלאה: ולא שמע 12
עמי לקול ישראל לארבה לי: ואשקחני בשריות 13
לבם ולבו במצותיהם: לו צמי שמע לי ישראל 14
בדרך ותלכו: בקעט אויבתיס אכנע ועלצוים אשיב 15
ידי: משנאי וזהו וקחשלו וזה עתם לעולם: ואכלו 16
מתלב חסד ומצור רבש אשיבך: 17

פב

פב

ממור לאסף אלמים וזב בכתר אלמים 8
ישפט: ערמתי תשפוטני ופני רשעים תשאסלה: 2
שפוטני ותתם עני ורש העדיק: פלטני ואבני מעד 3
רשעים העליו: לא דעו ולא יביעו בתשקה ותלכו 4
למשו כלמסוד ארץ: אני אמרתי אלמים אפס וכן 5
עלון בלכם: אכן בארם תמותון ובאחד השנים תפלו: 7
קמה אלמים שפטה הארץ בראתה תחיל בקלהתים: 8

א לאז אונם לעבען, אזוי וועלען מיר
דיין נאמען אנרופען: 20 א האר, נאט
פון דיא הערשארען קעהר אונם צוריק,
לאז דיין פנים לייכטען, אזוי וועלען מיר
נעהאלפען זיין:

תהלים פא

1 צו דעם זינגער—אויף גתית, פון אסף:
2 זינגט צו נאט, אונזער שטארקער,
שאלט צו דעם נאט פון יעקב: 3 העבט
אויף א געזאנג, אונד גיבט אהער דיא
פויק, א ליבליכע הארץ אונד צימבעל:
4 בלאזט אן ראש חדש מיט דעם שופר,
א בעשטימטע צייט, אין דעם טאג פון
אונזער פייערשאג: 5 ווארן עס איז א
געזעץ פאר ישראל, אונד א משפט פון
דעם נאט פון יעקב: 6 ער האט דאס
געמאכט צו א צייגנים אונטער זוסף, ווען
ער איז ארויסגעגאנגען איבער דעם לאנד
מצרים, א לשון וועלכעס איז האב ניש
פערשטאנען האב איז געהערט: 7 איז
האב זינע אקסעל אפגעטהון פון דיא
לאסט, זינע הענד זענען פרייא געווארען
פון דעם קארב: 8 ווען דיא האסט מיך

אין א צרה אנגערופען, אזוי האב איך דיך ארויסגעצויגען: איך האב דיר אין פער-
בארעניס פון דונער געענטפערט, איך האב דיך געפרופט בייא דעם וואסער פון מריבה,
סלה: 9 הער צו, א מיין פאלק, אונד איך וועל קענען דיר צייען, אונד ישראל, ווען
דיא וועסט מיך צוהערען: 10 עס זאל בייא דיר קיין פרעמדער נאט ניש זיין, אונד
דיא זאלסט דיך ניש ביקען צו קיין פרעמדען נאט: 11 איך בין דער האר דיין נאט,
וואס האט דיך ארויסגעבראכט פון דעם לאנד מצרים, מאך ברייט דיין מויל, אונד איך וועל
איהם פול מאכען: 12 אבער מיין פאלק האט ניש געהערט צו מיין קול, אונד ישראל
האט מיך ניש געוואלט האבען: 13 אזוי האב איך איהם אונגעקענטליקט אין דער פער-
הארטונג פון זייער הארץ, זייא זענען אין זייער אייגענע עצות געגאנגען: 14 אזי, ווען
מיין פאלק וואלט מיך געהערט, אונד ישראל וואלטען אין מיינע וועגע געגאנגען!
15 אזוי וואלט איך זייער פיינד באלד אונטערטעניג געמאכט, אונד איך וואלט מיינע האנד
אויף זייער בעליידער אומגעקערט: 16 דיא פיינד פון דעם האר וואלטען זיך געמוסט
צו איהם אונטערווארפען, אונד זייער צייט וואלט אויף עביג געדויערט: 17 אונד ער
העט איהם געמאכט עסען פון דעם פעטען וויין, אונד איך וואלט דיך געזעטיגט מיט
האניג אויס דעם פעלזען:

תהלים פב

1 א געזאנג פון אסף—נאט שטעהט אין דער געמיינדע פון נאט, אין דער מיטען פון
דיא געטער משפט ער: 2 ביז וויא לאנג וועט איהר אומרעכט משפטן? אונד דאס
פנים פון דיא רשעים דערהעבען? סלה: 3 משפט דעם ארעמען אונד דעם נתום, גיבט
רעכט דעם עלענדען אונד דעם אונטערדריקטען: 4 געפרייט דעם ארעמען אונד בער-
דארפטניגען, זייט זייא מציל פון דער האנד פון דיא רשעים: 5 זייא דערקענען ניש
אונד פערשטעהען ניש, זייא געהען ארום אין דיא פינסטערניס; אלע גרונדפעסטונג
גען פון דער ערד ווערען אפגענייגט: 6 איך האב אבער געזאגט, איהר זענט געטער,
אונד איהר זענט אלע קינדער פון דעם העכסטען: 7 אבער דאך וועט איהר וויא
מעגשען שטארבען, אונד וויא איינער פון דיא פירשטען וועט איהר פאלען: 8 שטעה
אויף א נאט, משפט דיא ערד, ווארן דיא וועסט ורשנין צווישען אלע פעלקער:

תהלים פג

1 א שיר (ליר) א נעזאנג פון אספ:
2 א נאט, שווייג ניט, זיין ניט שטיל, אונד
רוהע דאך ניט, א נאט: 3 נארין זעה,
דיינע פינד ברומען, אונד דיינע האסער
העבען אויף דעם קאפ: 4 קענען דיין
פאלק מאכען זיין גלוקטיגע געוויימנים
(סוד), אונד זיין האלטען עצות קענען
דיינע פערבראנענע: 5 זיין זאנען, קומט
מיר וועלען זיין פערטילגען, דאס זיין
זאלען ניט מעהר זיין קיין פאלק, אונד
דאס דער זאמען פון ישראל זאל ניט
מעהר דערמאנט ווערען: 6 נארין זיין
האבען זיך צוזאמען אין הארץ בעראמען,
קענען דיר האבען זיין כורח ברית גע-
וועזען: 7 דיא געצעלטען פון אדום אונד
דיא ישמעלים, מוזאב אונד דיא הגרים:
8 גבל אונד עמון, אונד עמלק, פלשתיים
מיט דיא איינוואוינער פון צור: 9 אויף
אשור האט זיך מיט זיין געהעפט, זיין
זענען געווארען זיין איין ארעם צו דיא
קינדער פון לוז, סלה: 10 טהוא צו זיין
זיין צו מדון, זיין צו סיסרא, אונד זיין
צו גבין ביא דעם טייף קישון: 11 זיין

זענען פערטילגט געווארען ביא עין דאר; זיין זענען געווארען זיין מיסט אויף דער
ערד: 12 מאך זיין זייער פירשטען זיין ערב אונד זיין זאב, אונד זיין זבח אונד זיין
צלמנע אלע זייער הארען: 13 וועלכע האבען געזאגט, לאזען מיר נישטן דיא וואויר
נונגען פון נאט: 14 א מיין נאט, מאך זיין זיין א וויכעל ווינד אונד זיין שפרייט
פאר דעם ווינד: 15 זיין פייער פערברענט דעם וואלד, אונד זיין א פלאם וואס צינד
דעם אן דיא בערג: 16 אזוי זאלסט דוא זיין פערזאנען מיט דיין שטורם, אונד מיט
דיין שטורמווינד זאלסט דוא זיין דערשרעקען: 17 פיל אן זייער פנים מיט שאנד,
דאס זיין זאלען זוכען דיין נאמען, א האר: 18 לאזען זיין זיך שעמען אונד אויף
עביג דערשראקען ווערען, אונד זיין זאלען פערשעהמט אונד פערלוירען ווערען:
19 דאס זיין זאלען דערקענען דאס וואו איז דיין נאמען, דוא אליין ביזט דער העכסטער
איבער דער גאנצער ערד:

תהלים פד

1 צו דעם זינגער אויף גיטית—פון דיא זיין פון קרח—א נעזאנג: 2 זיין ליבליך זע-
נען דיינע וואוינונגען, א האר צבאות: 3 מיין נפש גלוקט אונד אפילו שמאכט נאך
דיינע פארהויפטן א האר, מיין הארץ אונד מיין פלייש וועלען זינגען צו דעם לעבע-
דיגען נאט: 4 אפילו דער פויגעל האט א הויז געפונען אונד דיא שוואלב א נעסט
פאר זיך, אוןאוי זיין לעבט אויפערע זינגע (פעגעל), דיינע מונחות, א האר פון דיא הער-
שארען, מיין קעניג אונד מיין נאט: 5 געבענשט זענען דיא וועלכע וואוינען אין
דיין הויז, זיין וועלען דיך נאך לויבען, סלה: 6 געבענשט איז דער מענטש וואס
זינע שטארקהייט איז אין דיר, אונד דיא ווענען אין זייער הערצער: 7 דיא
וואס פאחרען איבער דאס טהאל פון גבא מאכען עס צו א קנואל, אויף דער
פריהרענען געדעקט עס מיט גרכות: 8 זיין געהען פון קראפט צו קראפט,
יעדערער ערשיינט פאר נאט אין ציון: 9 א האר, נאט פון דיא הערשארען,
הער מיין געבעט, פערנעם עס א נאט פון יעקב, סלה: 10 א נאט אונדער
געשיצער, זעה אונד בליק אן דאס פנים פון דיין געזאלבטען (משיח):

כי טובים הם בעיניך מלאך בחרתי הסתופח בבית אלני¹¹
 מדור באהל־רשע: כי שמש וקנן דגה אלהים חן¹²
 וקבוד וכן דגה לא ומע־טוב ללחלים בתמים: דגה¹³
 צבאות אשרי אדם בטח בך:

פה

למנצח לבגד־קרח מזמור: רצית דגה ארצך שבת²
 שבות עקב: גשאת עץ עמך בסית כל־הטאות סלה: ³
 אספת כל־עברתך השבות מחרון אפך: שובט אלני⁴
 ישעני וספר כעסך עמנו: הללם תאמר־בני תמשך⁶
 אפך לדר דור: הלא אתה תשוב תחניט ועמך ישמח⁷
 בך: הראני דגה חסדך וחסדך תתקלט: אשמע מר⁸
 ידבר האל דגה כי ידבר שלום אל־עמו ואל־חסדיו
 ואל־שובו לכסלה: אך קרוב לראיו ישע לשון קבוד⁹
 בארצנו: חסד־ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו: אמת¹¹
 מארץ תצמח וצדק משמים ושלום: נס־דגה ותן¹²
 המזב וארצנו תתן ויכלה: צדק לפני יהוה ושלום¹³
 לנרד פנינו:

פו

תפלה ליהוה המה־דגה אונק עני קרען ואבנו אני: ¹
 שמרה נפשי ב־הסוד אני ונעש צדקך אתה אלני²
 הבוטח אלך: חני אדני בראלך אקרא כל־היום: ³
 שמש נפש בך בראלך אדני נפשי אשא: בראתה⁴
 אדני טוב וסלח ורב־חסד לכל־בראך: האנני דגה⁶
 תפלת־י וקש־בה בקול תתנוחתי: ביום צרת אקראך⁷
 כי תנני: אוד־מך באלהים אדני ואן כמעשך: ⁸
 כל־יום אשר עשית יבוא ויחשמו לפניך אדני ויכבדו⁹
 לשמך: כי־נרדל אתה ונעש נפלאות אתה אלהים לבדך:

א נאט פון אינגערע הילף, אונד פערשטער דיין צארן וואס איז קענען אונס: ⁶ וועסט
 דוא דען עביג איבער אונס צארענען? ואל דיין צארן אויסגעצויגען ווערען פון דור
 צו דור? ⁷ וועסט דוא דיך נישט ווידערקעהרען אונס צו דערקוויקען, אז דיין פאלק
 זאל זיך אין דיר פרייען? ⁸ א האר, וויי אונס דיין חסד, אונד גיב אונס דייע הילף:
⁹ איך וועל הערען וואס נאט דער האר וועט רעדען: ווארין ער וועט רעדען שלום צו
 זיין פאלק, אונד צו זיינע פרוקע, גאר זיין וואלען זיך נישט צוריקקעהרען צו דא נא־
 רישקייטען: ¹⁰ אבער זיינע הילף איז נאָהענט צו דא וועלכע האבען מורא פאר
 איהם: פרי דער כבוד זאל ריהען אין אינגער לאנד: ¹¹ חסד אונד אמת וועלען זיך
 (צוזאמען) בענענענען, גערעכטיגקייט אונד שלום וועלען זיך קישען: ¹² דער אמת
 וועט אויס דער ערד שפראצען, אונד גערעכטיגקייט וועט פון דעם הימעל ארום
 בליקען: ¹³ דער האר וועט אויף געבען דאס גוטע, אונד אינגער לאנד וועט איהרע
 פרוקט געבען: ¹⁴ גערעכטיגקייט וועט פאר איהם געהן, אונד ער וועט אויף דעם וועג
 אכטונג געבען צו זיינע מריט:

תהלים פו

1 א געבעט פון דוד—א האר, גייג דייע אויערען אונד ענטפער מיר, ווארין איך
 בין אָרעם אונד נויטבעדארפטג: ² געהיט מיין נפש, ווארין איך בין פרום,
 העלף דיין קנעכט א דוא מיין נאט, וואס פערזיכערט זיך אין דיר: ³ לייטוועלג
 מיך א האר, ווארין צו דיר רופ איך דעם גאנצען טאג: ⁴ דערפרייא דאס נפש
 פון דיין קנעכט, ווארין צו דיר א האר דערהעב איך מיינע וועלע: ⁵ ווארין דוא א האר,
 ביזט גוט אונד פערניגקט אונד ביזט פול מיט חסד צו אלע וואס רופען דיך:
⁶ פערנעם א האר מיין געבעט, אונד הער צו דאס קול פון מיין געבעט: ⁷ אין
 דעם טאג פון מיינע צרה וועל איך דיך אָנרופען, ווארין דוא וועסט מיר ענט־
 פערן: ⁸ עס איז צו דיר קיינער גלייך אונטער דא געטער א האר, אונד נישט
 גלייך אזוי וויא דייע מעשים: ⁹ אלע גוים וועלכע דוא האסט געמאכט וועלען
 קומען אונד וועלען זיך פאר דיר ביקען א האר, אונד וויא וועלען דיין נאמען פער־
 הערליכען: ¹⁰ ווארין דוא ביזט גרויס אונד מיהוסט וואונדער, דוא אליין ביזט נאט:
¹¹ לעהר מיך דיין וועג א האר, אונד איך וועל געהן אין דייע וואהרהייט, פער־אייניג
 מיין

מִיּוֹן הָאָרֶץ, אִז אִיךְ זָאל פֿאַרשטען דײַן
נאָמען: 12 אִיךְ וועל דיר דאנקען אַ האר
מִיּוֹן נאָט מײַט מִיּוֹן נאָמען הָאָרֶץ, אונד
אִיךְ וועל דײַן נאָמען אױף עֲבִיב פֿערער־
ליכען: 13 וואָרן דײַן חסד איז גרויס
קענען מיר, אונד דוא האסט מײַן נפש
מִצִּיל גענוענען פון דעם אונטערשטען
שאול: 14 אַ נאָט, מוטוויליג, זענען קער
גען מיר אויפגעשטאנען, אונד אַ געמיינדע
פון שטארקע זוכען מײַן נפש אונד זיין
האבען דײַך נישט פֿאַר זײַך געשטעלט:
15 אָפֿער דוא אַ האר, דוא ביזט אַ פֿאַרער־
הערציגער אונד אַ לייטענדיגער נאָט וואס
דערלענגערסט דעם צאָרן, אונד האסט פֿיל
חסד אונד אַמֶת: 16 קעהר דײַך צו מיר
אונד לייטענדיג מיך, גיב דײַנע שטארק־
הייט צו דײַן קנעכט, אונד העלף דעם זױהן
פון דײַנע דינסט־מוד: 17 טהאט מײַט מיר
אַ צייכען צום גוטען, אז מײַנע פֿינד זאלען
עס זעהען אונד זאלען זײַך שעמען: וואָרן
דוא אַ האר האסט מיר געהאלפֿען אונד
האסט מיך געטרייט:

תהלים פז

1 אַ געזאנג פון דא זיהן פון קרח,
א ליד—זײַנע גרונדעסמונגען זענען
ליב דא זייערן פון ציון מעהר וויא אלע
וואוינענען פון יעקב: 3 הערליכקייט ווערט פון דיר
סלה: 4 אִיךְ וועל געדענקען אַן רחב אונד בָּבֶל אלס מײַנע בעקאנטע, זעה, פֿלשט,
אונד צור מיט פֿוש, דער דאזיגער איז דאָרט געבוירען געוואָרען: 5 אונד צו ציון
נועט מען זאָנען, דער אונד דער מאן איז אין איהר געבוירען געוואָרען, אונד
ער, דער העכסטער נועט זיא בעפעסטײַגען: 6 דער האר נועט צעהלען, נוען ער נועט
אויפֿשרײַבען דיא פעלקער, אז דער איז דאָרט געבוירען געוואָרען, סלה: 7 אזוי וויא
דיא זינגערס אזוי אִיךְ דיא טענצערס (זאָנען), אלע מײַנע ברוינען זענען אין דיר:

תהלים פח

1 אַ ליד—א געזאנג פון דא זיהן פון קרח—צו דעם זינגער, (אויף מחלת לענות)
זײַך צו דעמיטיגען ווענען קראנקהייט—אַ בעטראכטונג פון הימן דעם אַזרחי: 2 אַ
האר, נאָט פון מײַנע הילף, אִיךְ האב פֿאַר דיר געשריען בייא טאג אונד בייא נאכט:
3 לאז מײַן געבעט פֿאַר דיר קומען, נייג דײַן אויער צו מײַן נאָמער: 4 וואָרן מײַן
נפש איז זאָט געוואָרען פון שלעכטעס, אונד מײַן לעבען האט געגרייכט (ביי) צו דעם
שאול: 5 אִיךְ בין גערעכענט מיט דיא וואס גייערן אַרױף אין דער גרוב אַרױף, אִיךְ
בין געוואָרען אזוי וויא אַ מאן וואס האט קײַנע קראפט: 6 אונטער דיא זויטע פֿרייא
געלאָזט, אזוי וויא דיא דערשלאָגענע וואס ליגען אין קבר, אַן וועלכע דוא געדענקסט
נישט מעהר, אונד זיין זענען פון דײַנע האנד אָפֿגעשניטען: 7 דיא האסט מיך געלעגט
אין דער אונטערשטער גרוב, אין דער פינסטערניס אונד דיא טיפֿעניס: 8 דײַן צאָרן
איז אָנגעלעהנט אויף מיר, אונד מיט אלע דײַנע אינדען (וועללעך) האסט דוא מיך
געפֿיניגט, סלה: 9 דוא האסט מײַנע בעקאנטע דערנויטערט פון מיר, דוא האסט מיך
צו זיין געמאכט איינע אומווינדדיגקייט, אִיךְ בין איינגעשלאסען אונד קען נישט אַרויס־
געהן: 10 מײַן אויג טהאט וועה ווענען מײַנע פֿלאג; אַ האר, אִיךְ האב דײַך אלע טאג
גערופֿען: צו דיר שפֿרייא אִיךְ אויס מײַנע הענד: 11 וועסט דוא דען אונטער דיא
זויטע וואונדער טהאן? וועלען דען דיא רפֿאים אויפֿשטעהן אונד דײַך לויבען? סלה:
12 קען מען דען אין דעם קבר דײַן חסד דערצעהלען? אָדער דײַנע טרייהייט אין
דעם אַברון: 13 ווערען דען דײַנע וואונדער אין דיא פינסטערניס בעקאנט געמאכט?

11 דעני וועל ווערף אַהיך באַמער חד לִבִּי לְדֹאֵר
12 שָׁמַר: אִיךְ ו אַלֵּי בָבֶל לִבִּי וְאִבְכֶּה שָׁמַר
13 לְשׁוֹמֵם: קִרְסוֹדָה גָּדוֹל עָלַי וְהִעֲלֵת נִפְשִׁי מִשְׁאוּל
14 תַּחֲתָיו: אֲלֻזִים וְאִם קָמוּ עָלַי מִתַּחַת עֵרְצִים בִּקְשׁוּ
טו נַפְשִׁי וְלֹא שָׁמַר לְנַפְשִׁי: וְאַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ וְהָיוּ
16 אִיךְ אֲפִים וְכִבְיֹדֶשׁ וְאִמֶת: פֶּנֶה אֵלַי וְהִנֵּנִי תַּחֲתָיו
17 לְעִבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעַ לְבִרְאָמְךָ: עֲשׂוּנֵמִי אוֹת לְטוֹבָה
וְרֹא שְׁמִי וְנִשְׁוּ בִּרְאָתִי וְהִנֵּה עֲנִימִי וְנִסְמִי:

פו פז

2 אַ לבִּי־קָרַח מוֹמֵד שִׁיר לְסִדְתּוֹ בְּהַר־רִיבֵשׁ: אֲבָב דָּחָה
3 שְׁשִׁי צִיּוֹן מִכָּל מִשְׁכַּנֵּי יַעֲקֹב: גִּבְחֹת מִדְּבַר בְּךָ עִיר
4 הָאֱלֹהִים סֶלָה: אֲבָר ו רַחֵב וּבָבֶל לְדֹעַי הִנֵּה פִלְשֵׁת
ה וְצֹר עֲסִיבֹשׁ וְהַ יִּלְדֵּשִׁים: וְלִצִּיּוֹן וְאִמֶר אִישׁ וְאִישׁ
6 לְיִדְבָּהּ וְהִיא וְכֹונֶה עֲלִיוֹ: וְהִיא וְכֹסֶר בְּכֹתִים עֲמֻם
7 וְהַ יִּלְדֵּשִׁים סֶלָה: וְשִׁים בְּחִלְלִים בְּלִמְעֹן בְּךָ:

פח פז

א שִׁיר מוֹמֵד לְבִי־קָרַח לְמַנְחָה עַל־מַחֲלַת לְעֵנֶת מִשְׁכִּיל
2 לְהִימָן הָאֲרָחִי: וְהִיא אֲלֵהִי וְשִׁעֲתִי וְסִי־עֲנֵתִי בְּלִילָה
3 גִּנְדִּי: תְּבוֹא לְפָנַי תַּפְלִי וְהִיא אֲנִי לְרֵעִי: בֵּר
ה שְׁבַע־בְּרַעַת נִפְשִׁי וְחֵלִי לְשׁוֹל הַיָּם: גִּחְשַׁבְתִּי עִם־
6 וְדָדִי בֹר הָיִיתִי כְּגֵבֶר אֲדֹאֵל: בְּמַחֲסִים חָפְשִׁי כְּמוֹ
חֲלָלִים וְשָׁבִי קָבֵר אֲשֶׁר לֹא־זָכַרְתָּם עוֹד וְהִיא מִיֶּדֶךָ
7 נִגְרוֹ: שְׁמִי בְּכֹר תַּחֲתֹת מַמְשָׁכִים בְּמַעֲלֹת: עָלַי
9 סִמְכָה חֲמִידָה וְכִלְאִשְׁבִּירֶךָ עֵנֶת סֶלָה: וְהִתְקַף מִיָּדַי
י מִמֶּנִּי שְׁתֵּי תַעֲבוֹת לִמִּי כִּלְאִי וְלֹא אֶצֵּא: עֵי הָאֵבֶה מִלִּי
11 עֵי קִרְאִתֶּךָ וְהִיא בְּכִלְלִים שְׁשַׁחֲתִי אֲלֶיךָ כִּפִּי: חֲלָמִים
12 תַּחֲשֶׁה־פֶלֶא אִם־רָפִאים יִקְוִי וְיִדְּךָ סֶלָה: וְכֹסֶר
13 בְּקִבֵּר חֲמִידָה אֲמַתֶּךָ בְּאֵבִיוֹ: הִנֵּה בְּשִׁשֶּׁךָ פֶּלֶאךָ

וְהִתְקַדֵּשׁ בְּאֵימַת נִשְׁתָּה: וְאֵלֶּיךָ יְהוָה שִׁמְתִּי 14
 וּבִפְקֹד תִּפְלְתִי תִּתְקַדֵּשׁ: לְמַעַן יִדְוֶה מִנֶּפֶשׁ מִסְתֹּר 15
 פִּנְיָךְ מִמִּי: עַל אֵי וְעַל מַעַר נִשְׁאִי אִמְרֵי אֲפִיעִי: 16
 עַל עֲבֹדוֹ תִּתְקַדֵּשׁ בְּעֹדֶיךָ צִמְחִיתִי: סִבְעִי בְּמִים כֹּל 17
 הַיּוֹם הַקִּדְוֶה עָלֶיךָ יְהוָה: הִתְקַדֵּשׁ מִמֶּנִּי אֱלֹהִי 18
 מִדְּעַ מִחֲשָׁד: 19

פט

פט

מִשְׁכִּיל לֵאמֹר הַאֲדֹרְתִי: חֲסִי יְהוָה עֲלֶיךָ אֲשִׁירָה לָךְ 2
 יְהוָה אֱלֹהֵי אֲמִינֶתְךָ כִּפִּי: כִּי־אֲבִירְתִּי עֲלֶיךָ חֲסִי יְהוָה 3
 שְׁמִי: וְתִכֵּן אֲמִינֶתְךָ בְּרַם: קִבְּתִי בְּרִית לִבְחֹרֶיךָ נִשְׁכַּחְתִּי 4
 לְדַע עֲבִיר: עֲרִשְׁלִי אֲבִין וְיָקֵד וְיִלְתִּי לְדֹר־דֹּר 5
 כִּסְאָךְ סֶלָה: וְיִדְוֶה שְׁמִי פֶלֶאךָ יְהוָה אֶחָד־אֲמִינֶתְךָ 6
 בְּקֹל קְדָשִׁים: כִּי מִבְּשֹׁחַי יִצְרָח לִדְוֶה דִמְתִּי לִיְהוָה 7
 בְּכֵן אֵלִים: אֵל גִּצְרִי בִסְדֵּי־קְדָשִׁים רַבָּה וְיִרָא עֲלֵי 8
 כִּלְסִיכִי: יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי־מִיד חֲסִין וְיִתְ 9
 וְאֲמִינֶתְךָ סִבְיֹתְךָ: אֲתָה מִי־שֶׁל בְּנֵי־הַיָּם בְּשֹׁאֵי 10
 גִּלְיִי אֲתָה תִּשְׁכַּחֵם: אֲתָה דִבַּתָּ כְּהֹלֵל הַיָּם בְּרֹחֶיךָ 11
 עֹד פִּתַּח אֲבִירֶךָ: לֹךְ שְׁמִי אֶחָד־לְךָ אֶחָד־לְמֵלֶכֶת 12
 אֲתָה יִסְרָתִם: צִפּוֹן גִּמֵּן אֲתָה בְּרִאתָם חֲבוֹר וְחֲרָמִי 13
 כִּשְׁמֹךְ דִּבְעִי: לֹךְ וְרֹעַ עֲסִיבֹתְךָ תִּשְׁעֵן יְהוָה תִּרְמֹץ יִמְעִי: 14
 צִדֵּק וּמִשְׁפָּט מִכֹּחַ כִּסְאָךְ חֲסִד וְאֱמֶת קִדְמוֹ פִּנְיָךְ: 15
 אֲשֶׁר הָיִם דְּעֵי תִרְוַעָה יְהוָה בְּאוֹר־פִּנְיָךְ יִתְלַבֵּן: 16
 בְּשִׁמְךָ יִגְלִין כִּלְיֹתִים וּבְצִדְקָתְךָ יִדְוֶמוּ: כִּי־תִחַפְּצֶנּוּ 17
 עֲנִי אֲתָה וּבְרִצְוֹנֶךָ תִּרְמֹץ קִרְבִּי: כִּי לִדְוֶה מִגִּנִּי 18
 וּלְקִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל מִלְכֵּנִי: אֲדִבְרִיתִי בְּחֹזֶן־לִי וְיִחַמְדֵּךְ 19
 שִׁרְתִּי עֹד עֲלִיבֹרֶיךָ תִּרְמִיטִי בְּחוֹר מִצֵּם: מִצְּאִתִּי יְהוָה 20
 עֲבִיר בְּשִׁמֶן קִדְשִׁי מִשְׁחִיתִי: אֲשֶׁר יְדִי תִכֵּן עֲנִי אֶחָד 21

אֶדְעֵךְ דִּינֶנֶּךָ נֶעֱרַבְתִּי מִקִּיּוֹם אֵין דָּעַם לֵאמֹר
 פֶּן־נֶעֱרַבְתִּי מִקִּיּוֹם 14 אֵין אֶבְעֵר שְׂרִיִּי
 צוֹדִיר אֶהָר, אִנְדֵּי אֵין דָּעַם פֶּרִי־הַמֶּאֲרָבֶּעַן
 שְׁטַעֲלִט זֶיך מִיִּין גֶּעֱבַעַט פֶּאָר דִּיר:
 15 וְאִרְוֹם פֶּעֶר־לֵאזֶמֶת דֹּא מִיִּין נֶפֶשׁ אֶהָר?
 דֹּא פֶּעֶר־בֶּאֱרֹגְסִט דִּיִּין פִּנִּים פֶּן מִיר?
 16 אֵין אֵין בִּין עֲלַעֲנֵד, אִנְדֵּי אֵין פֶּעֶר־נֶעֱבֵה פֶּן
 מִיִּינֶע וְיִנְעֵנֵה, אֵין מֶרְאֵנִי דִינֶנֶּךָ שְׂרַעַק אִנְדֵּי
 אֵין בִּין פֶּעֶר־צוֹוִיִּפֶּעֶלֶט: 17 דִּיִּין גְּרִימֶצְאֶרן
 אִין אֵיבֵעֵר מִיר אֵרִיבֶעֱרַנְגֶּאנְגֶּען, דִּינֶנֶּךָ
 שְׂרַעַקֶען הַאֲבֵעַן מִיֶּד אֶפְנֶעֱשִׁינִישְׁען: 18 וְיִיא
 הַאֲבֵעַן מִיֶּד דָּעַם גֶּאנְצֶען טֶאָנ אֵרִוּמֶנֶעֱרִינֶיךָ
 גֶּעֲלִט אֲזוּי וְיִיא וְאִסְעֵר, וְיִיא הַאֲבֵעַן זֶיך
 צוֹוֹאמֶען אֲזוֹם מִיר אֵרִוּמֶנֶעֱרִינְגֶּעֲלִט:
 19 דֹּא הַאֲסֵט דֶּעֲרֹווייטֶשְׁט פֶּן מִיר לִיב־
 הַאֲבֵעֵר אִנְדֵּי פֶרִיִּינֵד, מִיִּינֶע בֶּעֱקֶאנְטֶשׁ
 זַענֶען אֵין דֶּעֶר פִּינֶסֶשְׁעֶרנִים:

תהלים פט

1 א בַּעֲמָרְאֲכִימִינִי פֶן אֵיִתֶּךָ דָּעַם אֲזַחֲרִי:—
 2 אֵין וְעַל עֲבִיבִי זִינְעֶען פֶּן דִּיא חֲסָדִים
 פֶּן הָאָר, פֶּן דֹּר צוֹ דֹּר וְעַל אֵין מִיט
 מִיִּין מוֹיִל דִּינֶנֶּךָ מְרִיִּיִיט בֶּעֱקֶאנְט מֶא־
 כֶּעַן: 3 וְאִרִּין אֵין הַאֲבֵעַן גֶּאנְט, דִּיא גֶּאנְד
 וְעַמִּי אֵין עֲבִיבִי אֵרִיבֶעֱבֹיֶעֱט וְעֶעֱרֶען, דִּיא

הַיִּמְעַל—אֵין וְיִיא וְעַמִּי דִּיא דִּינֶנֶּךָ מְרִיִּיִיט בֶּעֱפֶסֶט־מִינֶען: 4 אֵין הַאֲבֵעַן כֹּחֵר בְּרִית גֶּע־
 וְעֶעֱטֵן מִיט מִיִּין אֵרִיבֶעֱרֶנְגֶּעֱלֶעֱטֶען, אֵין הַאֲבֵעַן גֶּעֲשֹׁוֹאֲרֶען צוֹ מִיִּין קֶעֱכֵט דֹּר: 5 אֵין וְעַל
 אֵין עֲבִיבִי דִינֶנֶּךָ זַאמֶען (קִינְדֶּעֶר) בֶּעֱפֶסֶט־מִינֶען, אִנְדֵּי אֵין וְעַל דִּיִּין שְׁטוֹהֵל פֶּן דֹּר צוֹ דֹּר
 אֵרִיבֶעֱבֹיֶען, סֶלָה: 6 אִנְדֵּי דִיא הַיִּמְעַל וְעֶעֱלֶען דִּינֶנֶּךָ וְאִנְדֶּעֶר לִיבֶען, אֶהָר, אֵין דִּינֶנֶּךָ
 מְרִיִּיֶע אֵין דֶּעֶר פֶּעֶר־אֲמִלֹּנֶג פֶּן דִּיא הִילִיבֶע: 7 וְאִרִּין וְעַר אֵים הַיִּמְעַל קֶען גִּלְיָדִי וְיִין צוֹ
 דָּעַם הָאָר, וְעַר קֶען גִּלְיָדִי וְיִין צוֹ דָּעַם הָאָר אִנְטֶשֶׁר דִּיא שְׁמֶאֱרַקֶע וְיִין (מֶלֶאכִים)? 8 גֶּאט
 אֵין שְׁמֶאֱרַק אֵין דֶּעֶר גְּרִיטֶען פֶּעֶר־אֲמִלֹּנֶג פֶּן דִּיא הִילִיבֶע, אִנְדֵּי אֵין פֶּאֲרֶכְטִיג אֵיבֵעֵר אֵלֶע
 דִּיא וְאִם זַענֶען אֲרוֹם אֵיהֶם: 9 אֶהָר, גֶּאט פֶּן דִּיא הֶעֱרֶשְׁאֶרֶען, וְעַר אֵין וְיִיא דֹּא אֶ
 שְׁמֶאֱרַקֶעֶר הָאָר? אִנְדֵּי דִינֶנֶּךָ מְרִיִּיִיט רִינְגֶּעֲלֵן דִּיך אֲרוֹם: 10 דֹּא גֶעֱוֹעֶלֶט־מִגֶּסֶט אֵיבֵעֵר
 דָּעַם שְׁטֶאֱלֶען וְיִיא וְעַר זִינֶנֶּךָ אִינְדֶּען דֶּעֲרֶהֱבֶען זֶיך, אֲזוּי מֶאֱכֶסֶט דֹּא וְיִיא שְׁמִיל: 11 דֹּא
 הַאֲסֵט רַבָּה צוֹשְׁטוֹיֶסֶען וְיִיא אֶדְרֶשְׁלֶאֱבֶענֶעם, דִּירֶךְ דִּיִּין שְׁמֶאֱרַקֶען אֶרֶם הַאֲסֵט דֹּא דִינֶנֶּךָ
 פִּינֵד צוֹשְׁפֶרִיט: 12 צוֹ דִּיר גֶּעֱהֶעֱרֶען דִּיא הַיִּמְעַל, צוֹ דִּיר גֶּעֱהֶעֱרֶט אֵין דִּיא עֲרֵד, דִּיא
 וְעֶעֱלִט אִנְדֵּי אֵיהֶרֶע פִּוִּלְהִיט, דֹּא הַאֲסֵט וְיִיא גֶּעֲגֹוֶנְדֶּפֶסֶט־מִינֶען: 13 צִפּוֹן אִנְדֵּי גִמֵּן (קִרְוֹם),
 דֹּא הַאֲסֵט וְיִיא גֶּעֲשֹׁאֶפֶען, חֲבוֹר אִנְדֵּי חֲרָמוֹן זִינְעֶען אֵין דִּיִּין זַאמֶען: 14 צוֹ דִּיר גֶּעֱהֶעֱרֶט דֶּעֶר
 אֶרֶם אִנְדֵּי דִיא שְׁמֶאֱרַקֶהיט, דִּינֶנֶּךָ הַאֲנֵד אֵין שְׁמֶאֱרַקֶען, דִּינֶנֶּךָ רֶעֱכֶטֶשׁ הַאֲנֵד אֵין דֶּעֲרֶהֱוִיבֶען:
 15 גֶּעֲרַכְטִיגִּיט אִנְדֵּי מִשְׁפָּט זַענֶען דִּיא גְּרֹוֶנְדֶּפֶסֶט־מִינֶען פֶּן דִּיִּין שְׁטוֹהֵל, חֲסִד אִנְדֵּי אֱמֶת
 זַענֶען פֶּאָר דִּיִּין פִּנִּים: 16 וְאֲזוּל אֵין דָּעַם פֶּאֲלֶק וְעֶעֱלֶכֶם קֶענֶט דִּיא שְׁאִלֹנֶג; אֶהָר, וְיִיא
 וְעֶעֱלֶען גֶּעֱהֶען אֵין דָּעַם לִיכֵט פֶּן דִּיִּין פִּנִּים: 17 אֵין דִּיִּין זַאמֶען וְעֶעֱלֶען וְיִיא זֶיך דָּעַם
 גֶּאנְצֶען טֶאָנ פֶּרִיִּיֶען, אִנְדֵּי וְיִיא וְעֶעֱלֶען דִּירֶךְ זִינֶנֶּךָ גֶּעֲרַכְטִיגִּיט דֶּעֲרֶהֱיִיכֵט וְעֶעֱרֶען:
 18 וְאִרִּין דֹּא בִיזֵט דִּיא שְׁעֶהֱקִיט פֶּן דִּינֶנֶּךָ שְׁמֶאֱרַקֶהיט, אִנְדֵּי דִירֶךְ דִּיִּין וְיִילֶען אֵין אִנְדֵּי
 דֶּעֶר הָאָרן דֶּעֲרֶהֱוִיבֶען: 19 וְאִרִּין צוֹ דָּעַם הָאָר גֶּעֱהֶעֱרֶט אִנְדֶּעֶר שְׁוֹטֶן, אִנְדֵּי דֶּעֶר הִילִיבֶעֶר
 פֶּן יִשְׂרָאֵל אֵין אִנְדֶּעֶר קֶענִיב: 20 דֶּענֶסֶמֶל הַאֲסֵט דֹּא גֶעֲרַעַט דִּירֶךְ (נְבוֹאָה) עֲרִשְׁיִינֹנֶג
 צוֹ דִּינֶנֶּךָ פֶּרֹוֹעַ, אִנְדֵּי דֹּא הַאֲסֵט גֶּעֲזֶאגֶט, אֵין הַאֲבֵעַט הִילֶחַ אֵין אֶשְׁמֶאֱרַקֶען, אֵין
 הַאֲבֵעַ דֶּעֲרֶהֱוִיבֶען אֵיִין אֵרִיבֶעֱרֶנְגֶּעֱלֶעֱטֶען פֶּן דָּעַם פֶּאֲלֶק: 21 אֵין הַאֲבֵעַ גֶּעֲפֹונֶען מִיִּין
 קֶעֱכֵט דֹּר, מִיט מִיִּין הִילִיבֶען עֶהֱל הַאֲבֵעַ אֵין אֵיהֶם גֶּעֲזֶאֱלֶבֶט: 22 אֵין מִיִּינֶע הַאֲנֵד זֶאל
 מִיט אֵיהֶם פֶּעֶסֶט וְיִין, אֵין זֶאל אֵיהֶם מִיִּין אֶרֶם שְׁמֶאֱרַקֶען: 23 קִיִּין פִּינֵד זֶאל אֵין אֵיהֶם

23 וירעי תאמננו: לא ישיא איב כו וכדללה לא תענו:
 24 וכתותי מפני צריו ומשנאי אטף: ואמנתי וחסדני עמי
 25 ובשמי תרום קרני: ושמתי כסם ידו ובחירותי ומני:
 26 הוא יקראני אבי אלה אלי וצור ישועתי: אדאני בכור
 27 אתגדו עליון למלכבראין: לעולם אשמואלו חסדי
 28 ל ובריתי נאמנת לו: ושמתי לעד רועי וכסאו בימי שמים:
 29 אמיננכו בניו תורתו ובמשפטי לא ילקון: אסדוקתי
 30 תוללו ומצותי לא ישמרו: ופקדתי בשבט פשעם
 31 ובנגננים שנים: חסדי לא אפיר מעמו ולא אשקר
 32 לה באמנתי: לא אחלל בריתי ומצא שפתי לא אשנה:
 33 אחת לשבעתי בקדשי אסלודו אבוב: ורעי לעולם
 34 ידור וכסאו בשמש נגדי: ברח יפון עולם ועד בשחק
 35 נאמן סלה: ואתה ואתה ותמאס התעברת עסמישחק:
 36 נארתה ברית עבדך חללת לארץ נור: פרצת כל
 37 נדחתו שמת מכצרו מחתה: שסור כל עבדך דוד הנה
 38 הרפה לשכנו: הרמית ימין צריו השמחת בלויכיו:
 39 אף תשיב צור חרבו ולא תקמלו במלחמה: השבת
 40 מקדשו וכסאו לארץ מערתה: הקצרת ימי עולמי
 41 השמית עליו בישה סלה: צדמה ידו חסדו לנצח
 42 חבש כמרש חסדו: ובראני מהחלד עלמרשוא
 43 בקראת בלויי אדם: מי נבר יתה ולא רדאיהמת ומלט
 44 נפשו מירשואל סלה: איהו חסדך הראשונה ארץ
 45 נשבעת לך דוד באמנתי: ובר ארצי חרפת עבדך שאני
 46 כחלין בלויים עמים: אשר חרפו איבך: ודנה אשר
 47 חרפו עקבות משהדי: ברך דודו לעולם אמן ואמן:

דרענגען, אונד דער זיין פון אומגעזעכט
 שיינקייט זאל איהם נישט פייניגען:
 24 אבער איך וועל זיינע בערענגענער
 פאר איהם צושטויסען, אונד זיינע שונאים
 וועל איך פלאגען: 25 אונד מיינע
 טרייהייט אונד מיין חסד וועט מיט איהם
 זיין, אונד אין מיין נאמען וועט זיין הארץ
 דערהויכט ווערען: 26 אונד איך וועל
 זיינע האנד לענגען אן דעם ים, אונד זיינע
 רעכטע האנד אן דיא שייכען: 27 ער
 וועט מיין אנרופען, דוא ביזט מיין פאד-
 טער, מיין גאט, אונד דער פעלז פון
 מיינע הילף: 28 איך האב איהם אויף
 געמאכט פאר א בכור, צו דעם העכסטען
 איבער דיא קעניגע פון דער ערד: 29 איך
 וועל מיין חסד צו איהם אויף עביג היר-
 טען, אונד מיין געטרייער ברית וועט
 מיט איהם בלייבען: 30 אונד איך וועל
 זיינע נאמען (קינדער) אויף עביג געבען,
 אונד זיין שטודל אזוי וויא דיא טעג פון
 דעם הימעל: 31 ווען זיינע קינדער ווע-
 לען מיינע תורה פערלאזען אונד וועלען
 זיין וועלען מיינע חקים פערשנואכען,
 אונד וועלען נישט היטען מיינע מצות: 32 אזוי וועל איך זייער זינד בעשטראפען מיט
 א רומ, אונד זייער אומגעזעכטקייט מיט פלאגען: 34 אבער מיין חסד וועל איך פון
 איהם נישט פערשטערען, אונד איך וועל נישט פעלשען אין מיינע טרייהייט: 35 איך וועל
 מיין ברית נישט פערשנואכען, אונד דאס וואס איז ארויסגעגאנגען פון מיינע ליפפען
 וועל איך נישט פערענדערן: 36 איין מאל האב איך געשווארען ביא מיינע הייליגקייט,
 דאס איך וועל נישט צו דיר לייקענען: 37 זיין נאמען זאל אויף עביג בלייבען, אונד
 זיין שטודל זאל פאר מיר זיין אזוי וויא דיא זון: 38 ער וועט אויף עביג פעסט בלויז
 בען, אזוי וויא דיא לבנה וואס איז א טרייער עדות אין דעם וואלקען, סלה: 39 אבער
 דוא האסט פערלאזט אונד האסט פערמיאוסט, דוא האסט דיר דערצארנט וועלען דיין
 געזאלבטען: 40 דוא האסט פערנארפען דעם ברית פון דיין קנעכט, דוא האסט ביז צו
 דער ערד זיינע קרוין פערשנואכט: 41 דוא האסט צובראכען אלע זיינע צויםען, דוא
 האסט זיינע פעסטונגען איינגעבראכען געמאכט: 42 אלע וואס פארען איבער דעם וועג
 האבען איהם בערויבט, ער איז געווארען א חרפה צו זיינע שונאים: 43 דוא האסט
 דערהויבען דיא רעכטע האנד פון זיינע בעליידנער, דוא האסט דערפרייט אלע זיינע
 פיינד: 44 דוא האסט אויף צוריקגעקערט דיא שארף פון זיין שווער, אונד דוא האסט
 איהם נישט אויפגעשטעלט אין דער מלחמה: 45 דוא האסט איהם צושטערט פון זיינע ריי-
 הייט, אונד זיין שטודל האסט דוא צו דער ערד געשטירצט: 46 דוא האסט פערקורצט
 דיא טעג פון זיינע יונגענער, דוא האסט איהם בערעקט מיט שאנד, סלה: 47 ביז וויא
 לאנג א האר, וועסט דוא דיר אויף עביג בעהאלטען? אונד זאל דיין צארן ברענגען אזוי
 וויא א פייצער? 48 געדענק אן מיר, וואס איז דיא לעבענסצייט! ווארום וואלט דוא
 אומזונסט אלע מענשען קינדער בעשאפען: 49 ווער איז דער מענטש וועלכער לעבט,
 אונד וועט דעם טויט נישט זעהען? ווער קען זיין נפש אנטרענען מאכען פון דעם
 שאול? סלה: 50 אוואו ווענען זיינע ערשטע חסדים א האר, וועלכע דוא האסט אין זיינע
 טרייהייט געשווארען צו דוד? 51 געדענק א האר דיא חרפה פון דיין קנעכט, וואס
 איך טראג אין מיין שוים, פון פילע שטארקע פעלקער: 52 מיט וועלכע זיינע פיינד
 לעקטערן א האר, מיט וועלכע זיין לעקטערן דיא טריט פון דיין געזאלבטען:
 53 געלויבט איז דער האר אויף עביג, אמן אונד אמן:

ספר רביעי

תהלים צ

צ

צ

תפלה למשה איש־האלהים ארץ משה אתה הוית לני א
 בדר ודר: כסרם ו הרים ילדו ותחילת ארץ ותכל
 ומעולם עד־עולם אתה אל: חשב אנוש עד־כא ותאמר
 שובו בנ־ראים: כי אלף שנים בעיניך כיום אבטל כי
 גשבר ואשמרה כל־ימי: ורמסם שנה ידיו בבקר
 פה־צד ופלה: בבקר יצין ויחלף לערב ומולל ויבש:
 כר־לש באשך ובחמתך נבחרנו: שם עשיתו לנגד
 עֶלְמֵנו למאור פניך: כי כל־ימנו פט בעברתך כל־נו
 שנינו במרה־נו: ומרששתנו ו כהם שבשם שנה ואם
 בנבחרת שמינום שנה וירקסם עמל ואין ברגו חיש
 ונפשה: מרששנו עו אשך יבחרתך עברתך: למערת
 ימנו בן הוֹשֶׁע וְגִבֹרֵת חֶסֶד: שובה ידיו עד־מקו
 ויחלם עד־בדוך: שבשנו בבקר חסדך וירגנו ונשמחה
 בל־ימינו: ששחטו בימות עזתנו שנת ראנו רעה:
 ודאח אל־עברך פֶּלֶאך ויחַדֶּךְ על־בנינום: ויהי ונשם
 ארץ אלהינו על־נו ומשנה ידנו כנגד על־נו ומשנה
 ידנו כנגדנו:

צא

צא

ישב בסתר עליון בצל שדי ותלון: אמר ליהוה מקוֹם א
 ומצדתו אלתי אבטח־י: כי הוא יצילך מפֶּה יָקוֹשׁ
 מקרב היות: באברתי ו יסד לך ותחילת־קפצי תחסר
 צנה וסתר אמתו: לא תורא מפחד ללחץ מִחַץ יָקוֹשׁ
 ויִסָּם: מידבר באשל ויחַדֶּךְ מִלֶּטֶם לְשׁוֹר צִדְדִים: ופל

1 א בעבש פון משה דער מאן פון גאט,
 — א האר, דוא ביזט בענוועזן אונזערע
 וואוינונג פון דור צו דור: 2 איידער דא
 בערג זענען געבוירען געווארען, אונד
 (געפאר) דוא האסט דא ערד אונד דא
 וועלט געשאפען, פון עבינקייט ביז צו
 עבינקייט ביזט דוא גאט: 3 דוא קערקסט
 דעם מענש צוריק ביז צו פערשטויסונג,
 (שטויב), אונד דוא זאגסט, מוהט תשובה
 איהר מענשען־קנדער: 4 ווארין מווענד
 נאחר אין דיינע אויגען זענען אזוי וויא
 דער געכטער טאג וואס איז אריבער
 געגאנגען, אונד וויא א טאג אין דער
 נאכט: 5 דוא האסט וויא אונזערע
 שטרויבט, וויא זענען וויא א שלאף, אין
 דעם פריהמארגען זענען וויא אזוי וויא
 דאס גראז וואס פערנעהט: 6 אין דער
 פריה שפראצט עס אויף אונד פערנעהט,
 אונד אס אבענד ווערט עס אפגעשניטען
 אונד פערשטריקענט: 7 ווארין מיר ווערען

פערלענט דורך דיין צארן, אונד דורך דיין גרימץארן ווערען מיר דערשראקען: 8 דוא
 האסט אונזערע זינד געטהון קעגען דיר, אונזערע פערבארענע (זינד) צו דעם ליכט
 פון דיין פנים: 9 ווארין אלע אונזערע טעג קעהרען זיך אונזע דורך דיין גרימץארן, מיר
 האבען פערלענט אונזערע נאחרען, נאחר ווען ווענען דא שטארקהייט זענען וויא
 אכציג נאחר, דאך איז זייער קראפט מירדיקייט אונד קומער, ווארין דאס לעבען ווערט
 שגעל פערשניטען, אונד מיר פליהען אונזע: 11 ווער וויסט דא שטארקהייט פון
 דיין צארן? אונד אזוי וויא דיינע מורא (אזוי איז אויף) דיין צארן: 12 אזוי מאך אונס
 וויסען דא צייט פון אונזערע טעג, כדי מיר זאלען אונזער הארץ ברענגען צו חסדך:
 13 א האר, קעהר ווידער, ביז וויא לאנג? אונד בעדענק דיר איבער דיינע קנעכט:
 14 מאך אונס אס פריהמארגען זאט מיט דיין חסד, אונד מיר וועלען זינגען אונד זיך
 פרייען אלע אונזערע טעג: 15 דערפרייא אונס נאך דא טעג אין וועלכע דוא האסט
 אונס געפיניגט, דא נאחרען אין וועלכע מיר האבען שלעכטעס גענועהן: 16 לאז
 דאך צו דיינע קנעכט דיין ווערק בענוועזן ווערען, אונד דיינע הערליכקייט איבער
 זייער קינדער: 17 אונד לאז דאך דא וויסטיג פון דעם האר אונזער גאט איבער
 אונס ווין! אונד בעפעסטונג דא מעשים פון אונזערע הענד אונזער אונס, נא דא
 מעשים פון אונזערע הענד זאלסט דא בעפעסטונגען:

תהלים צא

1 דער וועלכער ויצט אים פערבארענעם פון דעם העכסטען, דער וועט בלייבען
 וואוינען אין דעם שאטען פון דעם אלמעכטיגען: 2 איך וועל זאגען צו דעם האר
 (דוא ביזט) מייע בעשיצונג אונד מייע פערשטונג, מיין גאט, אין דעם וואס איך פערד
 זיכער מיך: 3 ווארין ער וועט דיר מציל ווין פון דעם נעץ פון דעם פויגעלפאנגער,
 פון דעם שרעקליכען מארד: 4 ער וועט דיר בעדעקען מיט זיינע פליגעל,
 אונד אונטער זיינע פליגעל וועסט דא דיר בעשיצען, זיינע מרייהייט איז וויא
 א פאנצער אונד שילד: 5 דוא וועסט נישט מורא האבען פאר דער פארקט פון
 דער נאכט, פאר דא פיל וואס פליהט בייא טאג: 6 פאר דא פערשט וואס
 געהט אין דער פינסטערניס, פאר דא פערוויסטונג וואס געוויגט אין מיטען טאג:

7 וזווענד וועלען אן דיינע זייט פאלען, אונד צעהן וזווענד אן דיינע רעכטע האנד — אָבער צו דיר וועט עס נישט גענעהען: 8 נור מיט דיינע אויגען וועסט דוא עס בליקען, דוא וועסט זעהען דא בעצאהר לונג פון דא רשעים: 9 ווייל דוא אַ האר, ביזט מיינע בעשיצונג, דוא האסט געמאכט דעם העכסטען צו דיינע וואוינונג: 10 אזוי וועט דיר קיין שלעכטעם נישט טרעפן, אונד קיינע פלאג וועט זיך נישט צו דיין געד צעלט גענעהען: 11 ווארין ער האט זיינע מלאכים פון דיינעם וועגן בעפוילען, אז זיי זאלען דיר בעהווען אין אלע דיינע וועגען: 12 אויף דא הענד וועלען זייא דיר טראגען, אז דוא זאלסט נישט דיין פוס אן א שטיין אנשטויסען: 13 אויף לייבען אונד אויף אטערשלאנגען וועסט דוא טרעטען, דוא וועסט צוטרעטען יונגע לייבען אונד שלאנגען: 14 ווייל ער האט אן מיר לוסט, אזוי וועל איך איהם מציל זיין, איך וועל איהם דערהעבען ווייל ער האט געקאנט מיין נאמען: 15 ער וועט מיך אַנרופען, אונד איך וועל איהם ענטפערן, איך וועל מיט איהם זיין אין א צרה, וועל איך איהם זאגט מאכען, אונד איך וועל איהם ווייזען מיינע הילף:

תהלים צב

1 א געזאנג — א שיר פאר דעם שבת טאג: 2 עס איז גוט דעם האר צו דאנקען, אונד צו זינגען צו דעם נאמען פון דעם אייבערשטען: 3 צו דערצעהלען אס פרייהארגען פון דיין חסד, אונד דיינע טרייהייט אין דא געכט: 4 אויף א צעהן זייטיגען פלייזער אונד אויף א פינעל, אויף הויז מיט א הארץ: 5 ווארין דוא האסט מיך דערפרייט אַ האר מיט דיינע ווערק, וועגען דא מעשים פון דיינע הענד וועל איך זינגען: 6 וויא גרויס זענען דיינע מעשים אַ האר! דיינע געדאנקען זענען זעהר טיף: 7 איין אונזויערער מענטש ווייכט עס נישט, אונד דער נאר פערשטעהט עס נישט: 8 ווען דא רשעים בליהען אויף אזוי וויא דאס גרא, אונד אלע דא וואס טהון אומרעכט שפראצען אויף, פרי זייא זאלען אויף אימער אונד עביג פערטיילט ווערען: 9 אָבער דוא אַ האר, ביזט אויף עביג דערהויבען: 10 וואו רין זעה דיינע פינגער, אַ האר, ווארין זעה דיינע פינגער וועלען פערלויבען ווערען, אלע וואס טהון אומרעכט וועלען פערשפרייט ווערען: 11 אָבער דא האסט דערהויבען מיין הארץ וויא דאס הארץ פון א וויזעל-טיר, איך וועל געזאלבט ווערען מיט פריש בוימעהל: 12 אונד מיין אויג וועט אנקוקען דא וואס זענען מיינע פינגער, אונד ווען דא שלעכטע לייט זענען קעגען מיר אויפגעשטאנען, אזוי האבען עס מינע אויגען געהערט: 13 דער צדיק וועט בליהען אזוי וויא א טיימעל-בוימ, ער וועט וואקסען אזוי וויא א טענענבוימ אין לבנון: 14 דא וואס זענען געפלאנצט אין דעם הויז פון דעם האר וועלען בליהען אין דא פארהויפט פון אונזער גאט: 15 וויא וועלען נאך האבען קונדער אין ווירע עלטער, וויא וועלען זיין פעט אונד צווייגענדיג: 16 פרי צו דערצעהלען אז דער האר איז רעכט פארטיג, ער איז מיין פעלז אונד אין איהם איז נישט דא קיין אומרעכט:

תהלים צג

1 דער האר האט רעגירעט, ער האט זיך אנגעקלייד מיט מאנעסשעט, דער האר האט זיך אנגעקלייד מיט שטארקהייט, ער האט אויף אנגעברייט דא וועלט אז זיא זאל זיך נישט אויסגליטשען: 2 דיין שטוהל איז אנגעברייט פון לאנג, פון עביג אן ביזט דא: 3 דא מייכען האבען אויפגעהויבען, אַ האר! דא מייכען האבען אויפגעהויבען ווייזער קול, דא מייכען האבען אויפגעהויבען ווייזער לערם: 4 דער האר אין דער הויז איז שטארקער וויא

8 מצודא! אלף ורבה מיעד אלף לא נש: רק בעד 9 חבט ושלמת רשעים תראה: כראתה ויהי פסח י שלח שמת מעד: לא תאנה אלף רעה ונע לא יקרב 11 כאלף: כי מלאכי צהר לך לשמך בכל הרקד: 12 על כפם שאנה פרתנה באבן רלד: על שחל ופתן 13 חרדך תרמם כפר וסמן: כי כי חשק ואלטרו אשנהו 14 כירד שמי: יקאני ואלטרו עמי אלפי כצרה אכלתו 16 ואכברו: ארץ ימים אשבעו ואראו בישותי:

צב

2 מומר שיר ליום השבת: טוב לחיות ליהוה ולומר לשמך עליו: להודי בכך חסדך ואמתך בלילות: 3 עלי צהר וצלל על הנין בבקר: כי שמחתי ויהי כפעלך במעשי ירד ארנו: מרדלי מעד ויהי 7 מלא עמך מחשבותי: איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת: כפרת רשעים כמו עשב וציצו כל פעל 9 אן להשמע עדיך: ואתה מרום לעלם ויהי: כי הנה אלהי ויהי כיהנה אלהי יאבדו ותפרדו כל פעל 11 אן: ותרם כראם קרן בלתי בשמן דען: וחבט עני 12 בשור כקמץ על מרעם השמנה און: צדיק כחמד 13 נפרח כארז בלבנון ושהו: שתולים בבית יהוה כהצרות 14 אלועי ופריו: עד יתבון שובת דשנים ורענים יהיו: 16 להודי כירשיר יהוה צדי ואלעלתה בו:

צג

א יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עו התאמר איהתמן 2 חבל בלחמוט: נכון כסאך מאו מעולם אהי: נשאי נהרות ויהו נשאי נהרות קולם נשאי נהרות דקום: 4 מכלות ומים רבים אדירים משכררים אהר כמרום

היה: עתה: נאמנו מאד לביתך נאמר קדש יהוה ה
לארץ ימים:

צד

צד

אֶל־נִקְמֹת וְהוֹדָה אֶל נִקְמֹת הַדּוֹפֵעַ: הַגֵּשׁ שֹׁשֶׁת דָּאָרִץ 2
הַשֵּׁב נִמְלֵל עַל־נָאִים: עַד־מִתִּי רָשָׁעִים: וְהוֹדָה עַד־מִתִּי 3
רָשָׁעִים יִשְׁלֹו: יִבְעִי וְדַבְּרִי עִתָּק וְתִאמְרוּ כִלְפֵלֵל אָנּוּ: 4
עִתָּק יְהוָה יִדְבָּק וְנִחַלְתָּ עָשִׂי: אֶלְמֶנָה וְגַר יִדְבֹּק 5
וְתוֹמָם יִדְבָּקוּ: וְאִמְרוּ לֹא יִרְאוּהָ וְלֹא־יִרְבּוּן אֵלֶיהָ 6
יִשְׁלָב: בָּנֵי בָצִירִים בָּצִירִים וְכִסְלִים מִתִּי תִשְׁכַּחוּ: הַגֵּשׁ 7
אָנּוּ הֵלֵא יִשְׁמַע אֲמִירָא עֵין הֵלֵא יִכְסֵׁ: הַיִּסְר גֵּוֹם הֵלֵא 8
יִכְסֵׁ הַמִּלְמֵד אֲדָם הַעֵת: וְהוֹדָה לַע מִחֻשְׁבוֹת אֲדָם כִּי 9
הַמָּה הַכֵּל: אֲשֶׁר הַנֶּבֶר אֲשֶׁר־תִּסְרֵנּוּ הוּא וּמִתּוֹרֶתָה 10
תִּלְמְדֵנוּ: לְהַשְׁקִיט לֹא מִמֶּנּוּ הֵעַ עַד יִכְרָה לְרַשָּׁע שָׁחַת: 11
כִּי לֹא־יִשָּׁע יְהוָה עֵינֵי וְנִחַלְתָּ לֹא יִשְׁלָב: כִּי־עַד־אֲדָם 12
יִשְׁלָב מִשְׁשֶׁת וְאֶחָדֵינוּ כִּלְי־שִׁרְיָלָב: מִיָּקוֹם לִי עֵשֶׂת 13
מִדָּעִים מִי־תִעַב לִי עֵשֶׁפֶלֵל אָנּוּ: לֹלֵל יְהוָה עֹרֶתָה 14
לִי כִמְלֵט: שְׂכָנָה דְּרוֹמָה נִפְשִׁי: אֲמִירָמִי מִסָּה רִגְלִי 15
חִסְדָּךְ יְהוָה יִסְעֵנִי: כִּרְבִּי שְׂרַשְׁפִּי כִּרְבִּי תִחְיִיחָךְ 16
יִשְׁעִשְׁפֵי נִפְשִׁי: הַחִבְדֵּךְ כִּסַּף הַעֵת יִצֵּר עֵמֶל עַל־יָדְךָ: 17
יִגְדֹּר עַל־נִפְשִׁי צִדִּיק וְהֵם נִפְן וְרַשָּׁעִי: נוֹדֵי יְהוָה לִי 18
לְמִשְׁנֵי וְאֶחָדֵינוּ לְעוֹר מִחֵם: הַשֵּׁב עַל־יָדְךָ אֶת־אֲנָשִׁים 19
וּכְרַעְתָּם תַּצְמִיחֵם אֶת־מִתָּם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

צה

צה

לִמֵּי נִרְנָה לִיהוָה נִרְנָה לְעוֹר יִשְׁעֵנו: נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ 2
כְּתוּרָה בְּמִדּוֹת נִרְנָה לֹא: כִּי אֶל נִדּוֹל יְהוָה וְנִדּוֹל נִחַל 3
עַל־כִּלְי־אֱלֹהִים: אֲשֶׁר בְּדוֹ מִחְקֵר־אֲרִיץ וְתוֹשִׁיפֹת הַיָּם 4
לֹא: אֲשֶׁר־לֹו הֵם תְּהוֹ עֲשׂוֹר וְנִבְשֵׁת יְדֵי יָצָרוּ: בָּאוּ 5
נִשְׁפָּחָה וְנִכְרַעָה נִכְרַעָה לִפְתִּיחֶיהָ עֲשֵׂנו: כִּי־הָיָא 6

צח

צח

נִיט הַעֲרַעַר? אֲדַעַר זָאל דָּער וְאָם הָאָם בַּעַשְׁאָפֶען דָּאָם אויג נִיט קוקען? 10 זָאל נִיט
דָּער וְאָם שְׁטֵראַפֶּט פֿעלְקער צו רעכט ווייזען? דָּער וְאָם לֵערֶנֶט מַעַנְשֶׁען וויסענשאַפֶּט
(זָאל דָּער נִיט וויסען)? 11 דָּער האָר ווייכט דאָךְ דיא גַעֲדָאָנְקֶען פֿון דיא מַעַנְשֶׁען אז
איהם זַענען נאַריש: 12 וואויל איז דָּעם מַעַנְשֶׁען וועמען דָּער האָר שְׁטֵראַפֶּט, אויג לֵערֶנֶט
איהם דייע זַענען תּוֹרָה: 13 כּדי דוא זאַלֶסט איהם גַעבֶּען רוה אין דיא שְׁלֵעכטע טַעם, בּוֹד
דיא גְרוֹב איז אויסְגַעֲרֹבֶען פֿאַר דָּעם רָשָׁע: 14 וואָרין דָּער האָר וועט נִיט פֿער־לֵאָזֶען
זיין פֿאַלֶק, אויג זיין נַחֵלָה וועט ער אויף נִיט פֿער־לֵאָזֶען: 15 בּוֹד דָּאָם מִשְׁפָּט וועט צוֹר
ריקֶה־הָרֶען מיט גַערעכטיגקייט, אויג אַלע וְאָם זַענען רעכט־פֿאַרטיג אין דָּעם האָרין
וועלען נאַכ־פֿאַלֶנען: 16 ווער וועט פֿאַר מיר אויפֿשטַעֲהֶען קעגֶען דיא שְׁלֵעכטע? אֲדַעַר ווער
וועט פֿאַר מיר אויפֿשטַעֲהֶען קעגֶען דיא וְאָם טהון אומרעכט? 17 ווען דָּער האָר וואַלט
נִיט גַעוועזֶען מיינֶע הילֶף, אזוי וואַלט מײַן נֶפֶשׁ בִּמְעַט אומגַעקומען: 18 ווען איך האָב
גַעמײַנט אז מײַן פֿוס גליטשט זיך אויס, אזוי האָט מײַךְ דיין חֶסֶד, אַ האָר אונטֶער־גַעֲ
לֵעֲהֵנִי! 19 דורך מײַן פֿיל טראַכטען אין מיר, טהון מײַךְ מיינֶע טרייסטונגען דַער־פֿרייען:
20 זָאל דָּער טרוי־שטוהל פֿון אומרעכט זיין דיין חֶסֶד? אישליכער פֿון זיין בַּעַשְׁאָפֶען
מידֶגֶקייט פֿאַר אַ גַעזעץ: 21 זיין זאַמעלן זיך צוזאַמען אויף דָּעם נֶפֶשׁ פֿון דָּעם
צִדִּיק, אויג זיין בַּעַשְׁלִידֶען דָּאָם אומשולדיגע בְּלוֹט: 22 אָבער דָּער האָר איז מיינֶע
בַּעַשְׁזִיגֶנֶה, אויג מײַן גָּאָט איז דָּער פֿעלִיז פֿון מיינֶע בַּעַשְׁזִיגֶנֶה: 23 אויג ער וועט צו
זיין אומגַעֲהָרֶען זייער אייגענעם אומרעכט, אויג אין זייער שְׁלֵעכטיגקייט וועט ער
זיין פֿער־שניידען, יוא דָּער האָר אונטֶער גָּאָט וועט זיין פֿער־שניידען:

תהלים צה

1 א קומט, אויג לאַמֶּר זינגען צו דָּעם האָר, לאַמֶּר שְׁאַלֶען צו דָּעם פֿעלִי
פֿון אונזֶערע הילֶף: 2 לאַמֶּר קומען פֿאַר זיין פֿנים מיט דאַנק, אויג לאַמֶּר
שְׁאַלֶען צו איהם מיט גַעזאַנג: 3 וואָרין גָּאָט איז אַ גְרוֹיסער האָר, אויג אַ
גְרוֹיסער קעניג איבער אַלע גַעטֶער: 4 אין זייענע האַנד זַענען דיא
אויספֿאַרשונגען פֿון דָּער עֶרֶד, אויג דיא הייף פֿון דיא בַּערֶג זַענען אויף
זיין: 5 צו איהם גַעֲהָרֶט דָּאָם יֵם, אויג ער האָט איהם גַעמאַכֶּט, אויג זייענע
הַעַנֵד האַבען בַּעַשְׁאָפֶען דיא טרוקעניס: 6 אַ קומט, לאַמֶּר זיך בִּיקֶען
אויג אַינדֶערקניען, לאַמֶּר קניען פֿאַר דָּעם האָר אונטֶער בַּעַשְׁפֶּער: 7 וואָרין ער איז

אונזער

וויא דיא קולות פֿון פֿילע וואַסער, אויג
מַעַכְטִיגער פֿון דיא בַּרעכֶענדיגע אינדֶען
פֿון דָּעם יֵם: 5 דייענע עֲדוֹת זַענען זַעֲהָר
בַּעַגְלוֹיבֶט, הייליגקייט פֿאַסט צו דיין הוֹדָה
אַ האָר אויף עֵבִיב:

תהלים צד

1 אַ האָר, דוא בּוֹזֵט אַ האָר צו וועמען עס
גַעֲהָרֶט נִקְמוֹת! אַ גָּאָט צו וועמען עס
גַעֲהָרֶט נִקְמוֹת מאַךְ דִּיך שׁייען: 2 דָּער־
הַעַב דִּיך דוא ריכטער פֿון דָּער עֶרֶד, בַּע־
צֶאֱהָל צו דיא שְׁמֵאֶלֶצֶ: 3 בּוֹד וויא לאַנג
וועלען דיא רָשָׁעִים גַעווערען אַ האָר? בּוֹד
וויא לאַנג וועלען זיך דיא רָשָׁעִים פֿרייען?
4 (בּוֹד וויא לאַנג) וועלען זיין זאַנען אויג
רַעֲדֶען שְׁטאַרקע זאַכֶּען? אַלע וְאָם טהון
אומרעכט גַערומען זיך: 5 זיין צושטוי־
סען דיין פֿאַלֶק אַ האָר, אויג זיין פֿרייען
דיין נַחֵלָה: 6 דיא אַלְמָנָה אויג דָּעם גַר
הַרְגֵנִי זיין אויג זיין מאַרדֶּען דיא יתוּמָם:
7 אויג דאָך זאַנען זיין אז דָּער האָר זַעֲהֵט
עס נִיט, אויג דָּער גָּאָט פֿון יַעֲלָב פֿער־
שְׁטַעֲהֵט עס נִיט: 8 פֿערשטַעֲהֵט דָּאָם איהר
לַעֲדִינֶע פֿון דָּעם פֿאַלֶק, אויג ווען וועט
איהר קלוג ווערען איהר נאַרוניס? 9 דָּער
וְאָם האָט גַעפֿלאַנצֶט דָּאָם אויפֿער זָאל דָּער

נִיט הַעֲרַעַר? אֲדַעַר זָאל דָּער וְאָם האָט
דָּער וְאָם שְׁטֵראַפֶּט פֿעלְקער צו רעכט ווייזען?
(זָאל דָּער נִיט וויסען)? 11 דָּער האָר ווייכט דאָךְ דיא גַעֲדָאָנְקֶען פֿון דיא מַעַנְשֶׁען אז
איהם זַענען נאַריש: 12 וואויל איז דָּעם מַעַנְשֶׁען וועמען דָּער האָר שְׁטֵראַפֶּט, אויג לֵערֶנֶט
איהם דייע זַענען תּוֹרָה: 13 כּדי דוא זאַלֶסט איהם גַעבֶּען רוה אין דיא שְׁלֵעכטע טַעם, בּוֹד
דיא גְרוֹב איז אויסְגַעֲרֹבֶען פֿאַר דָּעם רָשָׁע: 14 וואָרין דָּער האָר וועט נִיט פֿער־לֵאָזֶען
זיין פֿאַלֶק, אויג זיין נַחֵלָה וועט ער אויף נִיט פֿער־לֵאָזֶען: 15 בּוֹד דָּאָם מִשְׁפָּט וועט צוֹר
ריקֶה־הָרֶען מיט גַערעכטיגקייט, אויג אַלע וְאָם זַענען רעכט־פֿאַרטיג אין דָּעם האָרין
וועלען נאַכ־פֿאַלֶנען: 16 ווער וועט פֿאַר מיר אויפֿשטַעֲהֶען קעגֶען דיא שְׁלֵעכטע? אֲדַעַר ווער
וועט פֿאַר מיר אויפֿשטַעֲהֶען קעגֶען דיא וְאָם טהון אומרעכט? 17 ווען דָּער האָר וואַלט
נִיט גַעוועזֶען מיינֶע הילֶף, אזוי וואַלט מײַן נֶפֶשׁ בִּמְעַט אומגַעקומען: 18 ווען איך האָב
גַעמײַנט אז מײַן פֿוס גליטשט זיך אויס, אזוי האָט מײַךְ דיין חֶסֶד, אַ האָר אונטֶער־גַעֲ
לֵעֲהֵנִי! 19 דורך מײַן פֿיל טראַכטען אין מיר, טהון מײַךְ מיינֶע טרייסטונגען דַער־פֿרייען:
20 זָאל דָּער טרוי־שטוהל פֿון אומרעכט זיין דיין חֶסֶד? אישליכער פֿון זיין בַּעַשְׁאָפֶען
מידֶגֶקייט פֿאַר אַ גַעזעץ: 21 זיין זאַמעלן זיך צוזאַמען אויף דָּעם נֶפֶשׁ פֿון דָּעם
צִדִּיק, אויג זיין בַּעַשְׁלִידֶען דָּאָם אומשולדיגע בְּלוֹט: 22 אָבער דָּער האָר איז מיינֶע
בַּעַשְׁזִיגֶנֶה, אויג מײַן גָּאָט איז דָּער פֿעלִיז פֿון מיינֶע בַּעַשְׁזִיגֶנֶה: 23 אויג ער וועט צו
זיין אומגַעֲהָרֶען זייער אייגענעם אומרעכט, אויג אין זייער שְׁלֵעכטיגקייט וועט ער
זיין פֿער־שניידען, יוא דָּער האָר אונטֶער גָּאָט וועט זיין פֿער־שניידען:

תהלים צה

1 א קומט, אויג לאַמֶּר זינגען צו דָּעם האָר, לאַמֶּר שְׁאַלֶען צו דָּעם פֿעלִי
פֿון אונזֶערע הילֶף: 2 לאַמֶּר קומען פֿאַר זיין פֿנים מיט דאַנק, אויג לאַמֶּר
שְׁאַלֶען צו איהם מיט גַעזאַנג: 3 וואָרין גָּאָט איז אַ גְרוֹיסער האָר, אויג אַ
גְרוֹיסער קעניג איבער אַלע גַעטֶער: 4 אין זייענע האַנד זַענען דיא
אויספֿאַרשונגען פֿון דָּער עֶרֶד, אויג דיא הייף פֿון דיא בַּערֶג זַענען אויף
זיין: 5 צו איהם גַעֲהָרֶט דָּאָם יֵם, אויג ער האָט איהם גַעמאַכֶּט, אויג זייענע
הַעַנֵד האַבען בַּעַשְׁאָפֶען דיא טרוקעניס: 6 אַ קומט, לאַמֶּר זיך בִּיקֶען
אויג אַינדֶערקניען, לאַמֶּר קניען פֿאַר דָּעם האָר אונטֶער בַּעַשְׁפֶּער: 7 וואָרין ער איז

אונזער

אֶלֶינוּ וְנִתְּנוּ עִם מִדְּעֵנוּ וְצִוּנוּ יְיָ הוֹסֵם אֶת־בְּקָלָהּ
 8 תִּשְׁמָעוּ: אֶל־תִּשְׁקֹשׁוּ לִבְכֶּם בְּמִרְיָה בְּיוֹם מִסֶּרֶת
 9 בְּמִדְבָּר: אֲשֶׁר נִסְעוּ אֲבוֹתֵיכֶם בְּחֹנִי נִסְדְּרוּ וְעָלִי:
 10 אֲרָבָעִים שָׁנָה אָקוּם בְּדוֹר וְאֶמֶר עִם תְּחִלָּה לִבִּי הֵם
 11 וְהֵם לֹא־יָדְעוּ דְרָכִי: אֲשֶׁר־נִשְׁכַּחְתִּי בְּאֶפֶס אֶת־בְּאֵן
 אֶל־מִעֲתוֹתַי:
 צו
 1 שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירוּ לַיהוָה כְּלֵי־הָאָרֶץ: שִׁירוּ
 2 לַיהוָה כִּרְבוּ שִׁמְיָ בְּשִׁיר מִזִּם־לִיֹּם וְיִשְׁעוֹתָי: סִפְרוּ
 3 בְּנֵי־כְבוֹד בְּכָל־הָעַמִּים וּפְלֹאֲתוֹתָי: כִּי יִדְּלוּ יְהוָה
 4 וּמִהֲלָל מֵאֵד נִרְאָה עַל־כָּל־אֱלֹהִים: כִּי יִלְאֲלוּ
 5 הָעַמִּים אֱלֹהִים יְהוָה שִׁמְיָ עֲשֵׂה: הוֹדִיחֵנוּ לִפְנֵי
 6 יְיָ וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁ: הָבוּ לַיהוָה מִשְׁנוֹת עֲמִים הָבוּ
 7 לַיהוָה כְּבוֹד וְעוֹ: הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שִׁמְיָ שְׂאֵר־מִנְחָה
 8 וְכֹאֵל לַחֲצוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲוֵי לַיהוָה בְּהַר־בִּתְרִיתִי־קֹדֶשׁ חִלּוֹ
 9 מִפְּנֵי כְלֵי־הָאָרֶץ: אֲמִרוּ בְּנֵי־יְהוָה מִלֵּךְ אֶת־חֲשׁוֹן־חֶבֶל
 10 בְּלִתְמוֹת יָדָם עֲמִים בְּמִישְׁרֵם: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
 11 הָאָרֶץ וְרֵעֵם הֵם וּמִלְּאֵי: יִגְלוּ שִׁיר וְכֹל־אֲשֶׁר־בָּם אוֹ
 12 וְיִתְּנוּ כָל־עֲצָדָם: לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא כָּאֵל לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ
 13 יִשְׁפֹּט חֶבֶל בְּצִדָּק וְעַמִּים בְּאִמְנוֹתָי:

צו
 1 וְיִתְּנוּ מִלֵּךְ חֶבֶל הָאָרֶץ יִשְׁמְחוּ אִיִּם רַבִּים: עֲנֵן וְעֶרְפֶּל
 2 סִבְּבוּ עָרָה וּמִשְׁפָּט מִבּוֹן כְּסֹא: אֵשׁ לִפְנֵי חֶבֶל
 3 וְתִלְקֵם סִבְּבוּ צִירֹי: הָאִירֹי כִרְכוּ חֶבֶל הָאֶתֶּה וְחִתְּלוּ
 4 הָאָרֶץ: הָרִים כִּדּוֹנָה וְנִסְעוּ מִלְּפָנֵי יְהוָה מִלְּפָנֵי אֲדוֹן כָּל־
 5 הָאָרֶץ: הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקָתוֹ וְרָאוּ כְלֵי־הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
 6 וְיִבְשׁוּ כָל־עֲבָרֵי־כֶסֶל הַמִּתְחַלְלִים בְּאֱלִילִים הַשִּׁתְחַוִּי־לוֹ

תהלים צו
 1 וְיִתְּנוּ צו דָּעֵם הָאֵר א נִייעֵם לִיד, וְיִתְּנוּ
 צו דָּעֵם הָאֵר דִּיא נִאנְצֵעַ וְעֵלֶט: 2 וְיִתְּנוּ צו
 דָּעֵם הָאֵר, בְּעֵנֶשֶׁט וְיִין נִאמֶען, וְיִט מִבְּשׁוֹר
 פֻּון טָאג צו טָאג וְיִינֵעַ הִילֶף (יִשְׁוֹעָה):
 3 דְּעֶרְצֵעַהֶלֶט וְיִין כְּבוֹד צוֹוִישְׁעֵן דִּיא
 גֻּוֹם, אֹנֵד וְיִינֵעַ וְאֹנְדֶּר צוֹוִישְׁעֵן אֶלֶע פֻּעֶלְקֶר: 4 וְאֹרִין דְּעֶר הָאֵר אִיו גֻּוֹם
 אֹנֵד זֶעֱר בְּעֹלִיבֵט, עֶר אִיו פֻּאָרְכֶּטִיג אִיבֶּר אֶלֶע אָפֻּנְעֶטֶר: 5 וְאֹרִין אֶלֶע גֻּעֲטֶר
 פֻּון דִּיא פֻּעֶלְקֶר זֶעֱנֵן נֹר גֻּעֲעֵן, אָבֶּר דְּעֶר הָאֵר הָאֵט גֻּעֻמֶאכֶט דִּיא הִימֶעֶל:
 6 שְׁעֵנְהִיט אֹנֵד מֵאָנְעֶסֶטֶט זֶעֱנֵן פֻּאר אִיֶּהם, שְׁטֵאָרְקֵהִיט אֹנֵד הֶעֱרִיכִיט זֶעֱנֵן
 אִין וְיִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ: 7 גֻּעַט צו דָּעֵם הָאֵר, א אִיֶּר מִשְׁפָּחוֹת פֻּון דִּיא פֻּעֶלְקֶר,
 גֻּעַט צו דָּעֵם הָאֵר כְּבוֹד אֹנֵד שְׁטֵאָרְקֵהִיט: 8 גֻּעַט צו דָּעֵם הָאֵר כְּבוֹד וְהָאֵט אִיו רֹאוּ
 צו וְיִין נִאמֶען, בְּרֵעֵנֶט א חֶרֶב (מִנְחָה), אֹנֵד קֹמֶט צו וְיִנֵּעַ פֻּאָרְהוּיֶפֶען: 9 א בִּיקֶט
 אִיֶּךְ צו דָּעֵם הָאֵר אִין דָּעֵם שְׁעֵהֶעם הִיילִיגֶען אָרֶט; לֹא דִיא נִאנְצֵעַ וְעֵלֶט פֻּאר
 אִיֶּהם צוֹיִשְׁעֵן: 10 זֹאגֶט צוֹיִשְׁעֵן דִּיא פֻּעֶלְקֶר אֹז דְּעֶר הָאֵר רֻעִיֶרֶט, עֶר הָאֵט אִיֶּךְ
 אָנְגֻּעֶבֶרִיט (בְּעֶפֶסֶטִיגֶט) דִּיא וְעֵלֶט אֹז זִיא זֹאל גִּיט אָנְעֶקֶנְעֶרִיקֶט וְעֶרֶען; עֶר
 וְעֵט דִּיא פֻּעֶלְקֶר רִיכְטֵן מִיט רֻעֶטִפֻּאָרְטִיגִיט: 11 לֹאזֶען וְיִךְ דִּיא הִימֶעֶל
 פֻּרִיעֵן, אֹנֵד לֹא דִיא עֶרֶד פֻּרֻעֶהֶלִיךְ וְיִין, לֹא דִיא וְיִט שְׁטֹרְמֶען אֹנֵד וְיִינֵעַ
 פֻּוֹלְהִיט: 12 לֹא וְיִךְ דִּיא פֻּעֶלְ פֻּרִיעֵן, אֹנֵד אֶלֶעס וְהָאֵט אִיו דִּארִין, דֻּעֶנְסִמֶאל
 וְעֵלֶען אֶלֶע בִּימֶעֶר פֻּון דָּעֵם וְאֹלֶד וְיִנְגֶען: 13 פֻּאר דָּעֵם הָאֵר, וְאֹרִין עֶר קֹמֶט,
 עֶר קֹמֶט דִּיא עֶרֶד צו מִשְׁפָּט! עֶר וְעֵט מִשְׁפָּט דִּיא וְעֵלֶט מִיט גֻּעֶרְעֶטִיגִיט,
 אֹנֵד וְיִין פֻּאלֶק מִיט מִרִּיִּהִיט (אָדֶּר אָמֶת):

תהלים צו
 1 דְּעֶר הָאֵר רֻעִיֶרֶט, לֹא וְיִךְ דִּיא עֶרֶד פֻּרִיעֵן, לֹאזֶען דִּיא פֻּילֶע אִינֶזֶעל פֻּרֻעֶהֶלִיךְ וְיִין:
 2 וְאֶלְקֵען אֹנֵד (פִּינְסֶטֶרֶע) נֻעֶבֶל זֶעֱנֵן רִינְגֶס אִיֶּהם, גֻּעֶרְעֶטִיגִיט אֹנֵד
 מִשְׁפָּט גֻּעֶפֶסֶטִיגֶען וְיִין מִרֹוֶן־שְׁמוֹהֶל: 3 א פִּיעֶר גֻּעֶהֶט פֻּאר אִיֶּהם, אֹנֵד א
 פֻּלאם אִיו רִינְגֶס אִיֶּהם וְיִינֵעַ פִּינֵד: 4 וְיִינֵעַ בִּלְיֶען דְּעֶרֻיכֶטֶען דִּיא וְעֵלֶט,
 דִּיא עֶרֶד הָאֵט עֵס גֻּעֻזֶעֱהֶען אֹנֵד הָאֵט גֻּעֻזֶעֱטֶרֶט: 5 דִּיא בֻּעֶרֶג וְעֶרֶען צוֹר
 שְׁמֵאלֶצֶן אֹזִי וְיִיא וְהָאֵט פֻּאר דָּעֵם הָאֵר, פֻּאר דָּעֵם הָאֵר פֻּון דְּעֶר נִאנְצֶער וְעֵלֶט:
 6 דִּיא הִימֶעֶל דְּעֶרְצֵעַהֶלֶען וְיִינֵעַ גֻּעֶרְעֶטִיגִיט, אֹנֵד אֶלֶע פֻּעֶלְקֶר זֶעֱהֶען וְיִין כְּבוֹד:
 7 אֶלֶע וְהָאֵט דִּינֶען דִּיא גֻּעֻעֶנְבִילְדֶּר וְעֵלֶען פֻּעֶרְשֶׁמֶט וְעֶרֶען, אֹנֵד אִיֶּךְ דִּיא
 וְהָאֵט בֻּעֶרִיֶמֶען וְיִךְ מִיט אָפֻּנְעֶטֶר, צו אִיֶּהם (גֹּאט) וְעֵלֶען וְיִךְ אֶלֶע גֻּעֲטֶר בִּיקֶען:

ציון
 1 דְּעֶר הָאֵר רֻעִיֶרֶט, לֹא וְיִךְ דִּיא עֶרֶד פֻּרִיעֵן, לֹאזֶען דִּיא פֻּילֶע אִינֶזֶעל פֻּרֻעֶהֶלִיךְ וְיִין:
 2 וְאֶלְקֵען אֹנֵד (פִּינְסֶטֶרֶע) נֻעֶבֶל זֶעֱנֵן רִינְגֶס אִיֶּהם, גֻּעֶרְעֶטִיגִיט אֹנֵד
 מִשְׁפָּט גֻּעֶפֶסֶטִיגֶען וְיִין מִרֹוֶן־שְׁמוֹהֶל: 3 א פִּיעֶר גֻּעֶהֶט פֻּאר אִיֶּהם, אֹנֵד א
 פֻּלאם אִיו רִינְגֶס אִיֶּהם וְיִינֵעַ פִּינֵד: 4 וְיִינֵעַ בִּלְיֶען דְּעֶרֻיכֶטֶען דִּיא וְעֵלֶט,
 דִּיא עֶרֶד הָאֵט עֵס גֻּעֻזֶעֱהֶען אֹנֵד הָאֵט גֻּעֻזֶעֱטֶרֶט: 5 דִּיא בֻּעֶרֶג וְעֶרֶען צוֹר
 שְׁמֵאלֶצֶן אֹזִי וְיִיא וְהָאֵט פֻּאר דָּעֵם הָאֵר, פֻּאר דָּעֵם הָאֵר פֻּון דְּעֶר נִאנְצֶער וְעֵלֶט:
 6 דִּיא הִימֶעֶל דְּעֶרְצֵעַהֶלֶען וְיִינֵעַ גֻּעֶרְעֶטִיגִיט, אֹנֵד אֶלֶע פֻּעֶלְקֶר זֶעֱהֶען וְיִין כְּבוֹד:
 7 אֶלֶע וְהָאֵט דִּינֶען דִּיא גֻּעֻעֶנְבִילְדֶּר וְעֵלֶען פֻּעֶרְשֶׁמֶט וְעֶרֶען, אֹנֵד אִיֶּךְ דִּיא
 וְהָאֵט בֻּעֶרִיֶמֶען וְיִךְ מִיט אָפֻּנְעֶטֶר, צו אִיֶּהם (גֹּאט) וְעֵלֶען וְיִךְ אֶלֶע גֻּעֲטֶר בִּיקֶען:

8 כל־אלהים: שְׁמֵהּ וְתִשְׁמַח. צִיּוֹן וְתִגְלֶה בְּעֵת יְהוּדָה.
 9 לִמְעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה: בְּרִאשְׁתָּהּ יִדְוֶה עַל־כָּל־
 הָאָרֶץ מִכָּר עֲלִיתָ עַל־בָּלְאֵלִים: אֲבָרְךָ יְהוָה שָׁמָּה.
 10 רַע שָׁמַר נַפְשׁוֹת חֲסִדָּיו מִן־רָשָׁעִים וְצִילָם: אֲדָרְבָּה
 11 לְצִדִּיק וּלְשֹׁרֵר לִבְ שִׁמְחָה: שְׁמִי צְדִיקִים בְּדִוְתָהּ וְיִדְוֶה
 12 לְכָר קִדְשִׁי:

צח

צח

מִזְמֹר שִׁירֵי לִדְוֶה: שִׁיר חֲדָשׁ בְּרִנְפִּלְאוֹת עֲשֵׂה הוֹשִׁיעָה.
 1 אֵל זִמְנֵנוּ וְנִרְעֵה קִדְשֵׁנוּ: יִדְוֶה יְהוָה יְשׁוּעָתִי לְעַיִן הַבָּיִת.
 2 נִגְלָה צִדְקָתִי: אֲבָר חֲסִדִּי וְנִמְנֹנִתִי לְבֵית שְׁרָאֵל רֵא.
 3 כָּל־אֲפִסְאֲרָן אֶת־יְשׁוּעָתִי אֶלְהִי: הִרְעִי לִדְוֶה כָּל־
 4 הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרִנְנוּ וְתִמְרוּ: וּמִרֵּי לִדְוֶה בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר
 5 וְקוֹל וּמְרוּ: בְּחִצְצוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר רִדְעוּ לִפְנֵי ה' מִלֶּכֶךְ
 6 יְהוָה: רִדְעוּ הָיִם וּמִלֵּא חִבְלֵי וְשׁוֹבֵר בָּהֶם: נְהַרֹת וּמִחֲמָד
 7 כָּף יַחַד תִּרְגִּי וְרִנְנוּ: לִפְנֵי־יְהוָה בִּרְבָּא לִשְׁמַע הָאָרֶץ
 8 יִשְׁמַע חִבְלֵי בְּצִדִּיק וְעַמִּים בְּמִשְׁרָם:

צט

צט

יְהוָה מִלֶּכֶךְ יִרְנְנוּ עַמִּים יִשָּׁב כְּרוֹבוֹם תִּנְעַם הָאָרֶץ: יְהוָה.
 2 בְּצִיּוֹן נִגְדֹל וְהִם הָיָה עַל־בָּלְעִימָם: יִדְוֶה שְׁמֵךְ נִגְלָה
 3 וְנִרְאָה קִדְשֵׁנוּ: וְעַן מִלֶּכֶךְ מִשְׁפָּט אֶתְּבֵן אֶתְּבֵן
 4 מִשְׁרָם מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בְּעֵקֶב: אֶתְּבֵן יְשׁוּעָתִי: רִנְנוּ
 5 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוִי לְהַרְם רִנְנוּ קִדְשֵׁנוּ: מִשָּׁה
 6 וְאֶתְּבֵן: בְּכִנְנוּ וְשִׁמְעָל בְּקִרְאֵי שְׁמֵי קְרָאִים אֶל־יְהוָה
 7 וְהָיָה יְעִנֵם: בְּעִמּוֹר עֵן דְּבַר אֱלֹהִים שְׁמִירֵי עֲדֹתֵי חֶק
 8 נִתְּבֵלָמוּ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶתְּבֵן עֲלֵינוּ אֵל וְשֵׁא הַיִּת לָהֶם
 9 וְנִסֵּם עַל־עֲלִילָתָם: רִנְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוִי לְכָר
 10 קִדְשֵׁנוּ בִּרְקִדְשֵׁנוּ יְהוָה אֶלְהִי:

8 צִיּוֹן הָאֵם דָּאם בְּעִתְרָשׁ אֲנִיד וְיָא
 הָאֵם זִיךְ בְּעִפְרִיט, אֲנִיד דִּיא מַעֲבָטֵר
 פֿון יְהוּדָה זַענען פֿרע־הִלִּיךְ גֵּעוֹזענען
 וועגן דיינע מִשְׁפָּטִים, אָ הָאָר: 9 וואַרין
 דוא אָ הָאָר בִּזֵּט דער העכסטער (אִי־
 בערשטער) אִיבער דִּיא גאַנצע וועלט,
 דוא בִּזֵּט זעהר דערהויבען אִיבער
 אַלע געטער: 10 אִיהר וואָס לויבט דעם
 הָאָר מוֹזֵם פֿינד האַבען דאָס שְׁלֵעֲכֵמֶע,
 ער בעהיט דִּיא נַפְשׁוֹת פֿון זיינע הִי־
 לִינע (חֲסִידִים), אֲנִיד ער אִיו זיין מִצִּיל
 פֿון דִּיא הענד פֿון דִּיא רָשָׁעִים: 11 א
 לִיבט אִיו אױסגעווישט פֿאַר דעם צִדִּיק,
 אֲנִיד צו דִּיא רַעכטפֿאַרטיגֶע הערצער
 פֿרייד: 12 פֿרייט אִיךְ אִיהר צִדִּיקִים
 אִין דעם הָאָר, אֲנִיד לויבט זיין גע־
 דעכטניס אִין זיין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ:

תהלים צח

1 א געזאנג—זינגט צו דעם הָאָר א
 גייעס ליד, וואַרין ער הָאֵם געטהון
 וואַנדערליכע זאַכען, זיינע רעכטע
 האַנד אֲנִיד זיין הייליגער אָרעם הָאֵם
 אִיהם געהאלפֿען: 2 דער הָאָר הָאֵם
 בעקאנט געמאַכט זיינע הילף, ער

הָאֵם אַנטפֿלעקט זיינע גערעכטיגקייט פֿאַר דִּיא אױגען פֿון דִּיא גוֹיִם! 3 ער הָאֵם
 געדענקט אָן זיין חֶסֶד אֲנִיד זיינע מִרְיָהוּט צו דעם הויזגעזינד פֿון יִשְׂרָאֵל, אַלע
 עקען פֿון דער וועלט האַבען געזעהען דִּיא יְשׁוּעָה פֿון אֲנִידער גאָט: 4 שאלט צו
 דעם הָאָר דִּיא גאַנצע וועלט, עפענט אִיירע מוילער אֲנִיד שאלט אֲנִיד זינגט:
 5 זינגט צו דעם הָאָר מִיט אַ הָאָר, מִיט אַ הָאָר אֲנִיד אַ קוֹל פֿון געזאנג:
 6 מִיט מִרְאֲמִשְׁעטען אֲנִיד אַ קוֹל פֿון שׁוֹפָר, שאלט פֿאַר דעם מוֹלָה, דעם הָאָר: 7 לאַז
 דאָס ים רוישען אֲנִיד זיינע פּוֹלִיטִיט, דִּיא וועלט אֲנִיד דִּיא וואַרין אִין אִיהר:
 8 לאַזען דִּיא מייכען קלאַנגען מִיט דִּיא הענד, דִּיא בערג וועלען צוזאַמען זיך
 גען: 9 פֿאַר דעם הָאָר, וואַרין ער קומט צו מִשְׁפָּטֵן דִּיא ערד, ער וועט
 מִשְׁפָּטֵן דִּיא וועלט מִיט גערעכטיגקייט, אֲנִיד זיין פֿאַלק מִיט רעכטפֿאַרטיגקייט:

תהלים צט

1 דער הָאָר רעגירט, לאַזען דִּיא פֿעלקער ציטערן, דער וואָס וואַרין צווישען
 דִּיא כְּרוֹבִים, לאַז דִּיא ערד אַנעקגעריקט ווערען: 2 דער הָאָר אִיו גוֹיִם אִין
 צִיּוֹן, ער אִיו דערהויבען אִיבער אַלע פֿעלקער: 3 לאַזען זיין לויבען דעם
 גרויסען אֲנִיד פֿאַרשטערליכען גאָמען וואַרין ער אִיו הייליג: 4 דִּיא שטאַרק־הייט
 פֿון דעם מוֹלָה וואָס הָאֵם לִיב מִשְׁפָּט, דוא האָסט אָנגעפֿרייט רעכטפֿאַרטיגקייט, אֲנִיד
 דוא האָסט געטהון גערעכטיגקייט אִין יַעֲקֹב: 5 דערהייבט דעם הָאָר אֲנִידער גאָט, אֲנִיד
 בִּיקט אִיךְ צו זיינע פּוֹסֵבאַנֶק וואַרין ער אִיו הייליג: 6 מִשָּׁה אֲנִיד אַהרן זענען
 צווישען זיינע כְּהֻנִּים, אֲנִיד שמואל צווישען דִּיא וואָס רופֿען אָן זיין גאָמען,
 זיין רופֿען צו דעם הָאָר אֲנִיד ער ענטפֿערט זיין: 7 ער הָאֵם צו זיין גערעט
 דורך אַ וואַלקענזייל, זיין האַבען געהיט זיין עֲדוֹת אֲנִיד ער הָאֵם צו זיין גע־
 געבען אַ געזעץ: 8 דוא אָ הָאָר אֲנִידער גאָט האָסט זיין געענטפֿערט, דוא
 בִּזֵּט אַ גאָט וואָס מוֹהִקט צו זיין פֿערנעבען, אָבער דוא בִּזֵּט דורך נָקָם וועגען
 זייערע מעשים: 9 דערהייבט דעם הָאָר אֲנִידער גאָט, אֲנִיד בִּיקט אִיךְ צו זיין
 הייליגען גאָר, וואַרין דער הָאָר אֲנִידער גאָט אִיו הייליג:

תהלים ק

1 א געזאנג פון לויבגעזאנג—שאלט
צו דעם האר דיא גאנצע וועלט:
2 זינגט צו דעם האר מיט שמחה
קומט פאר איהם מיט געזאנג: 3 דער-
קענט דאך אז דער האר איז גאט,
ער האט אונס געמאכט אונד נישט מיר
אליין, מיר זענען זיין פאלק אונד דיא
שאף פון זיינע ווידע: 4 קומט
אריין אין זיינע טויערן מיט דאנק,
אונד אין זיינע פארהויפטן מיט לויב,
דאנקט איהם אונד גענשט זיין נאמען:
5 ווארן דער האר איז גוט, זיין חסד
איז אויף עביו, אונד זיינע טרייהייט
איז פון דור צו דור:

תהלים קא

1 א געזאנג פון דוד—איך וועל זיך
גען פון חסד אונד משפט, צו דיר א
האר וועל איך זינגען: 2 איך וועל
מיך קלוג בעטראכטען אויף דעם
גאנצען וועג, ווען וועסט דו צו מיר
אריינקומען? איך וועל געהן אין דיא
הויז: 3 איך וועל נישט טהון פאר
פיינד דיא וואס טהון אפגעהרען, דאס זאל זיך נישט אן מיר בעהעפטען: 4 א
פערקרימט הארץ זאל פון מיר אנועקקעהרען, איך וויל נישט קיין שלעכטעס
קענען: 5 דער וואס איז זיין חבר מלשון אים פערבארגענעם דעם וועל איך
פערשניידען, דער וואס האט האפערדיגע אויגען אונד א ברייט הארץ, דעם קען
איך נישט ליידען: 6 מיינע אויגען זענען אויף דיא טרייע פון דעם לאנד, זיין
זאלען בלייבען מיט מיר, דער וואס געהט אויף דעם פולקאמענעם וועג דער זאל
מיך בעדיגען: 7 דער וואס טהוט פאלשקייט זאל נישט וואוינען אין מיין הויז,
אונד דער וואס רעט ליגען זאל נישט בעשטעהן בלייבען פאר מיינע אויגען:
8 גאנץ פריה וועל איך פערשניידען אלע רשעים פון דעם לאנד, כדי צו פער-
שניידען פון דעם הארים שטאט אלע וואס טהון אומרעכט:

תהלים קב

1 א געבעט פון דעם ארעמען ווען ער איז פערשמאכט, אונד ער גיט אים
זיינע קלאג פאר דעם האר: 2 א האר הער מיין געבעט, אונד לאז מיין געשריין
צו דיר אנקומען: 3 פערבארג נישט דיין פנים פון מיר אין דעם טאג ווען עס
איז מיר ענג, נישט צו מיר דיין אויער, אין דעם טאג ווען איך רופ ענטפער מיר
געשווינד: 4 ווארן מיינע טעג פערנעהען אין דעם רוף, אונד מיינע ביינער
זענען פערדארט אזוי וויא אין א בראנד: 5 מיין הארץ איז געשלאגען אונד
פערדארט אזוי וויא גראז, ווארן איך האב פערנעהען מיין ברויט צו עסען:
6 וועגען דעם קול פון מיין ויפצען זענען מיינע ביינער בעהעפט געווארען
צו מיין פלייש: 7 איך בין געווארען גלייך אזוי וויא דער פויגעל קאת אין
דער מדבר, איך בין געווארען אזוי וויא דער נאכטפויגעל (פוס) אין וויסטע
ערטער: 8 איך האב געוואכט, אונד איך בין געווארען וויא א פויגעל אליין
אויף א דאך: 9 מיינע פיינד זענען מיך דעם גאנצען טאג, אונד דיא וואס
שפעטען פון מיר שווערען ביא מיר: 10 ווארן איך האב גענעסען אש אזוי
וויא ברויט, אונד מיין געטרענק האב איך געמישט מיט געטויין: 11 וועגען דיין צארן
אונד דיין גרימץארן, ווארן דו האסט מיך אויפגעהויבען אונד אנועקגעווארפען:
מיינע

2 א מומד לתועה הרעו בלתי ידעו עביו את־יהוה
3 במחמה באו לפני ברכתי: דעו בירתי: הוא אל־הים
4 הוא עשנו ולא אנהנו עמו ונאן מרעותו: באו שעריו
5 בתודה חרותו בתהלה ודוד לו ברכו שמו: ברכוב
היה לעולם חסדו ועד־לדור ודור אמונתו:

קא

א לוד מומד חסדו משפט אשרה לך דעה אומרה:
2 אשכילה: בדרך תמים מתי תבוא אלי אתהנהך בתם
3 לבבי בקרב ביתי: לא־אשית: לנגד עיני דברי־בלל
4 עשׂה־סמים שנאתי לא ידבק בי: לבב עקש יסור ממני
5 רע לא ארע: מלשני בסתר ורעדו אותי אצמית ובהר
6 עינים ודחב לבב אליו לא איכל: עיני: בנאמרי־ארץ
7 לשבת עמי הלה בדרך תמים הוא ושרתי: לא־אשוב
8 בקרב ביתי עשה רמת־דבר שקרים לא־אפון לנגד עיני:
9 לבקרים אצמית בל־דש־ארץ לבבית מצו־יהוה
בלי־עלי אנו:

קב

א תפלה לעני ברגמט ופני ידעו ישפך שיחו: יהוה
2 שמעה תפילתי ושועתי אלך תבוא: אליהם־סתר פניו
3 ממני ביום צרתי ויהי־אלי אונד ביום אקרא מִת־עני:
4 ברכו־לו בעשׂו־עמי ועצמתי במדבר נהרו: דודו בעשב
5 ויבש לבי כי שחמתי מאכל לחמי: מקול אנהתי הברה
6 עצמי לבשרי: דמיתי לקאת מדבר היותי בקום הרבות:
7 שקרתי ואהיה כצפור בודד עליני: בל־היום חרפתי
8 אויבי מהולי כי נשבעו: בראפר כלום אכלתי ושקני
9 בבכי חסדתי: מפני־עמך וקפצתי נשאתי־נשולבתי:

ימי קצל נשמי ואני בעשב אביש: ואתה יהוה לשלם¹²
 תשכ ויחיד לך יהוה: אתה חסדו תתן ציון בירושלם¹³
 לחננה ברכא מעד: בירושלם עבדך אתאמנה ואתה¹⁴
 עשרה ילדתי: ויהיו ימים אתה שם יהוה וכל מלכי הארץ¹⁵
 אתיבדדך: בירכה יהוה ציון וראו כבודו: שנה אל¹⁶
 תפלת הערער ולא כזה אתחפללם: תכתב זאת לך¹⁷
 אחרון ועם נבדא וכללך: בירושלם ממדום קדשו כ¹⁸
 יהוה משמים: אל ארץ הבית: לשמע אבות אסור לפתח¹⁹
 בן המתה: לספר בציון שם יהוה ותתקללו בירושלם²⁰
 בהקבץ עמים יהוה ומלכות לעבד אתי יהוה: ענה²¹
 בירכה כזה קצר ימי: אמר אלי אל תעלני כחצי ימי²²
 בירך הורים שטתך: לשנים הארץ יסרת ומעשה בידך²³
 שמים: המה: יאכרז ואתה תעמד וכלם כבוד יכלו²⁴
 כלבש תחליפם ותלפיו: ואתה יהוה ושטתך לא יתמו: ²⁵
 בירכה בידך ישבו וירשם לפניך ימיו: ²⁶

קב
 לך: ברכי נפשי אתי יהוה וכללך ימי אתה שם יהוה¹
 ברכי נפשי אתי יהוה וכללך ימי אתה שם יהוה²
 לכללך ימי אתה שם יהוה וכללך ימי אתה שם יהוה³
 המעטלי חסד ותמים: המשפיע בשוב ערדו תחולש ה⁴
 בנשר ונחירי: עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל⁵
 עשוקים: וירע דרכיו למשה לבני ישראל עליוהו: ⁶
 רחום ותנו יהוה ארץ אפים ורכסד: לא לנצח יריב⁷
 ולא לעולם יסור: לא בתמאני עשה לני ולא כענתני⁸
 וכל עליו: כי כנחש שמים על הארץ נבר חסדו עלי⁹
 וראוי: כרחק מרחק מן הרחוק מן אתי פשעו: ¹⁰
 כרחם אב עלבנים רחם יהוה על יראיו: בירדא ידע¹¹
 כרחם אב עלבנים רחם יהוה על יראיו: בירדא ידע¹²

12 מיינע טעג פערנעווען אזוי וויא א
 שאטען, אונד איך ווער פערדארט אזוי וויא
 גראז: 13 אבער דוא, א האר, דוא בלייבסט
 אויף עביה, אונד דיין געדעכטעניס איז
 פון דור צו דור: 14 דוא וועסט אויפשאטען
 אונד וועסט דיך דערבארמען איבער ציון,
 ווארין עס איז דא צייט ווא צו לייטועליר
 גען, ווארין איהרע געשטימטע צייט איז
 שוין אנגעקומען: 15 ווארין דייןע קנעכט
 האבען א וואוילגעפאלען אין איהרע שטיי-
 גער, אונד וויא לייטועלען (האבען
 רחמנות) מיט איהר שטויב: 16 אונד דא
 גוים (היידען) וועלען פארקשטען דעם נאמען
 פון דעם האר, אונד אלע מלכים פון דער
 ערד דיין גבוד: 17 ווען דער האר וועט
 בויען ציון אזוי וועט ער זיך געווינען אין
 זיין גבוד: 18 ער וועט זיך קעהרען צו דעם
 געבעט פון דעם פערלאנגענעם, אונד ער
 וועט ניט פערנאכטען ווי ער געבעט:
 19 דאס וועט איינגעשריבען ווערען פאר
 א שפעטערן דור, אונד א פאלק וואס וועט
 געשאפען ווערען וועט נאט לויבען:
 20 ווארין ער קוקט ארום פון זיינעם
 הייליגען הימעל, פון דעם הימעל האט דער

האר געקוקט אויף דער ערד: 21 כדי צו הערען דאס זיפצען פון דא געבוידענע, אויפצו-
 מאכען צו דא וואס זענען חב מיתה: 22 אז מען זאל דערצעהלען אין ציון דעם נאמען פון
 דעם האר, אונד זיין לויב אין וירושלם: 23 ווען דא פעלקער אונד דא קעניגרייכע וועלען
 זיך צוזאמען פערנאמעלן דעם האר צו דינען: 24 ער האט אויף דעם וועג פערשטאקט מיין
 פוס, ער האט פערקערצט מיינע טעג: 25 איך האב געזאגט, א מיין נאט, משה מיך ניט אנזעק
 אין דא העלפט פון מיינע טעג, דייןע וואהרען זענען פון דור צו דור: 26 דא האסט פריהער
 געגרינדעט מייןע טעג, אונד דא הימעל זענען דא ווערק פון דייןע הענד: 27 וויא
 וועלען פערלויבען ווערען, אבער דא וועסט געשטען בלייבען, אונד וויא וועלען אלע
 פערפולט ווערען אזוי וויא א קלייד, אונד אזוי וויא א מלבוש וועסט דא וויא פערשווערען
 אונד וויא וועלען זיין פערשווערען: 28 אבער דא ביזט דערזעלבנער, אונד דייןע וואהרען
 וועלען ניט אויפהערען: 29 דא קינדער פון דייןע קנעכט וועלען בלייבען, אונד זייער
 קינדער וועלען פאר דיר אנגעברייט זיין:

תהלים קג

1 פון דוד—לויב נאט, א מיין נפש, אונד אלעס וואס איז אין מיר לויב זיין הייליגען נאמען:
 2 לויב נאט א מיין נפש, אונד פערנעס ניט אלע זיינע גוטע געצאלונגען: 3 דער וואס פער-
 גיבט דיר אלע דייןע זינד, אונד וואס היילט אלע דייןע קראנקהייטען: 4 דער וואס דערלעזט
 דיין לעבען פון פערדארבען, אונד וואס קרוינט דיך מיט חסד אונד בארמהערציגקייט: 5 דער
 וואס זעטיגט אן דייןע עלטער מיט גוטקייט, אונד וואס דערנייערט דייןע ויגענד אזוי וויא
 איין אדלער: 6 דער האר משה געדעכטע משפטים צו אלע וואס זענען אונטערדריקט:
 7 ער האט זיינע וועג געלאזט וויסען צו משה, אונד צו דא קינדער ישראל זיינע מעשים:
 8 דער האר איז בארמהערציג אונד לייטועליג, ער האלט לאנג אויף זיין צאדן אונד משה
 פיל חסד: 9 ער וועט זיך ניט אויף עביה קריגען, אונד ער וועט אויף ניט אויף עביה זיין
 צאדן הימען: 10 ער האט ניט מיט אונס געהאנדעלט נאך אונזערע זינד, אונד ער האט
 אונס ניט פערנאלטען נאך אונזערע אומגעקעמטקייטען: 11 ווארין אזוי הויך וויא דער
 הימעל איז איבער דא ערד, אזוי האט זיך זיין חסד געשטארקט איבער דא וואס האבען
 מורא פאר איהם: 12 אזוי ווייט וויא מורא איז פון מערב אזוי ווייט האט ער דערווייטערט
 פון אונס אונזערע זינד: 13 אזוי וויא א פאטער דערבארמט זיך איבער קינדער אזוי דער-
 בארמט זיך דער האר איבער דא וואס האבען מורא פאר איהם: 14 ווארין ער ווייטקט

אונזער בעשעפעניס, אונד ער געדענקט
 אז מיר זענען (זאג וויא) שטויב: 15 דער
 מענש איז אזוי וויא דאס גראז אין זיינע
 טעג, אזוי וויא דיא בלוס פון דעם פעלד
 אזוי בלייבט ער אויף: 16 ווען דער ווינד
 געהט פאר איהם פערבייט אזוי איז ער
 נישט מעהר דא, אונד זיין אָרט דערקענט
 איהם נישט מעהר: 17 אָבער דער חסד פון
 דעם האר איז פון עבינגקייט צו עבינגקייט
 איבער דיא וואס האבען מורא פאר איהם,
 אונד זיינע געדעכטיגקייט איז אויף קינד'ס
 קינדער: 18 צו דיא וואס היטען זיין ברית,
 אונד צו דיא וואס געדענקען זיינע מצות
 כדי וויא צו טהון: 19 דער האר האט
 אנגעברייט זיין טרוין-שטוהל אין דעם
 הימל, אונד זיינע מלוכה געוועלטיגט
 איבער אלעם: 20 לויבט דעם האר איהר
 וואס זענט זיינע מלאכים, איהר שטארקע
 גבורים וואס איהר טהוט זיינע בעפעהל,
 וואס איהר געהאקט צו דעם קול פון זיין
 ווארט: 21 לויבט דעם האר איהר וואס
 זענט זיינע הערשארען, איהר וואס זענט
 זיינע דינערס אונד טהוט זיין ווילען:
 22 לויבט דעם האר אלע זיינע מעשים,

טו זענט זיך קרעכר אהנו: אמש קחצו ימיו כצין
 16 השנה בן יצין: כי רוח עברתו ואנש ולא יכרת
 17 עוד מקומו: חסד יהוה משולם ועדולם עליהו
 18 וצדקתו לבני בנים: לשמרי בריתו ולבני פקדו
 19 לעשותם: יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו ככל
 כ משלה: ברכו יהוה מלאכיו וברו בם עשי דברו לשמע
 21 בקול דברו: ברכו יהוה כל צבאותו משרתיו עשי רצונו:
 22 ברכו יהוה וכל מקשיו בכל מקומות ממשלתו ברכו
 נפשי אתיהוה:

קד

א ברכי נפשי אתיהוה יהוה אלהי נדלת מאד הוד והדר
 2 לבשת: עטף אור כשלקה נטה שמם בירעה:
 3 המקרה במים עליותיו השם עבים רכובו המהלך על-
 4 כנפירוח: עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להם:
 5 יסד ארץ על-מכוניה בלחמט עולם ועד: תהום
 6 בלבוש כסותו על-הרים עמדות: ויסון
 7 מקול רעמו תפוזן: יעלו הרים וירדו בקעת אל-
 9 מים וחו וסרת להם: גבול שבת בלשכרון בלשכון
 י לבסות הארץ: המשלח מעינם בנחלים בין הרים
 11 ותלכין: ישון בלחיותו שני יטברו פראים צמאם:
 12 עליהם עוף-השמים ישון מבין עפאם ותטריקול:
 13 משקה הרים מעליותיו מפרי משדח תשבע הארץ:
 14 מצמת חציר וכלמה תשבע לעבדת האדם לחוציא
 טו להם מרהאן: וכן ושמח לבבאנוש להצטיל פנים
 16 משמן וכלם לבבאנוש יסעד: ישבעו עצי יהוה ארץ
 17 לבנו אשר נטע: אשר-שם צפרים יקנו חסידה
 18 ברשים ביהוה: הרים גבורים לעלים סלעים מחסה

אין אלע ערטער פון זיינע רעגירונג, לויב דעם האר א מיין נפש:

תהלים קד

1 לויב דעם האר א מיין נפש! א האר, מיין גאט, דוא ביזט זעהר גרויס, דוא ביזט
 אנגעקלייד מיט שענההייט אונד מאיעסטעט: 2 ער וויקעלט זיך מיט ליכט אזוי וויא מיט
 א קלייד, אונד שפרייט אויס דיא הימלעל אזוי וויא א פארהאנג: 3 דער וואס לעגט דעם
 באלקען פון זיין בוינדעם אין דעם וואסער, דער וואס מאכט דיא וואלקען צו זיין רייזער
 וואגען, אונד מאכט זיין געהן אויף דיא פליגעל פון דעם ווינד: 4 ער מאכט דיא רוחות
 פאר זיינע שלוחים, אונד פייגערפלאמען פאר זיינע משרתים: 5 ער האט געגרינדעט
 דיא ערד אויף איהרע אנגרייטונג, אז זיא זאל נישט אונעקגעריקט ווערען אויף עביג:
 6 ער האט דעם אפגרינד צוגעדעקט אזוי וויא מיט א קלייד, אויף דיא בערג שטעלען
 זיך דיא וואסער: 7 ווענען דיין געשריי זענען וויא אנטלאפען געווארען, אונד ווענען
 דעם קול פון דיין שטורמען האבען וויא זיך אונעקגעאיילט: 8 וויא זענען ארויפגעגאנגען
 אויף דיא בערג אונד ארופגענידערט אין דיא טאלען, צו דעם דאזיגען אָרט וואס דוא
 האסט פאר וויא געגרינדעטסט: 9 דוא האסט פאר וויא געמאכט א גרענעץ אז וויא
 זאלען נישט אריבערפאהרען, אונד אז וויא זאלען נישט צוריקקעהרען כדי דיא ערד צו בער
 דעקען: 10 דער וואס שיקט ארויס דיא וואלקען צווישען דיא טייכען, וויא געהען ארום
 צווישען דיא בערג: 11 וויא טרינקען אן אלע חיות פון דעם פעלד, אפילו דיא מויל-עזעל
 לעשען ווייזער דורשט: 12 בייא וויא רוחען דיא פעגעל פון הימלעל, פון צווישען דיא
 צווייגען געבען וויא ווייזער קול: 13 ער טרינקט אן דיא בערג פון זיינע אויבערשטע
 בוינדעס, פון דיא פירות פון זיינע מעשים טהוט דוא זעמיגען דיא ערד: 14 ער מאכט
 וואסערן גראז פאר דיא בהמות, אונד קרייטער צו דיא ארבייט פאר מענטשען, כדי ארויס
 צוברענגען ברויט פון דער ערד: 15 אונד וויין וואס מאכט פרעהליך דאס הארץ פון דעם
 מענש, אונד עהל וואס מאכט גלאנצען דאס פנים, אונד ברויט וואס מאכט אונטערלעהנען
 דאס הארץ פון דעם מענש: 16 דעם הארץ ביימער טהון זיך אנזעטיגען, אפילו דיא
 טעגנדיימער פון לבנון וואס ער האט געפלאנצט: 17 דאָרט אוןאז דיא פעגעל מאכען
 ווירע נעסטער, אפילו דיא שטארך מאכען דיא בוקסענדיימער איהר הויז (נעסט): 18 דיא
 הויכע בערג זענען פאר דיא ווילדע בעק, אונד דיא פעלזען זענען א בעשיצונג פאר דיא
 ווילדע

לשפנים: עשה ייח למעשרים שמש ידע מבוא: תשת: 19
 חשך ויהי לילה ברחמיך בלתי חשך: הכפירים: 21
 שאנים לשרף ולבקש מאל אכלם: תוכח השמש ואספן: 22
 ואלמענותם ידבצון: צא אדם לפעול ולעבדתי יד: 23
 קרב: מדרבו מעשיו: ויהי בלם בחכמה עשית: 24
 מלאה הארץ קנניך: ויהי תם גדול ורחב ידים שם: 25
 רמש ואין מספר חיות קטנות עמידות: שם אבות: 26
 ותלפזן לזרן: ויהי צדק לשחקיו: בלם אלה ושרון: 27
 לתת אכלם בעתו: תתן להם ולקטון תפתח ידך וישבעו: 28
 טוב: תסעיר פניך ויהללון תפח רוחם ויגשון ואלעפרם: 29
 ישובו: תשלח רוחך ובראון ותחדש פני אדמה: ויהי: 31
 כבוד יהוה לעולם ושמו יהוה במעשיו: תפסית לארץ: 32
 ותחדש ים בברים ויגשון: אשירה ליהוה בחי אומרה: 33
 לאחרי ברים: יעבד עליו שית אבני אשמה בידיו: 34
 ותמי תפאם: ומדרארץ וישעם: ועוד אינם ברכי נפשי לה
 אתיהוה הללויה:

קה

קה

התיר ליהוה קראו בשמי הודיעו בעמים עלילותיו שירי: 2
 לו ומירלו שירי בקלילפלאותיו: ותהללו בשם קדשו: 3
 ישמח לב: מבקשי ידו: דרשו יהוה ויון בקשו פניו: 4
 תמיד: וברו נפלאותיו אשר ידעם מפתיו ומשפספסיו: 5
 ודע אברהם עבדו פני יעקב בחוריו: דוד יהוה אלקינו: 6
 בכל הארץ משפסיו: ובר לעולם ברות דבר צדו: 8
 לאלה דוד: אשר ברת את אברהם וישבעתי לישחקי: 9
 וישמחה לשקב לזרן לישראל ברות עולם: לאמר קד: 11
 אתן את הארץ כנען וכל נחלתכם: ברוחם מתי מספר: 12
 כמלט וגרים בה: ותהללו מני אלתי מלמלה אל: 13

זיית אזוי קלויבען זיית עם אוף, דוא מאכסט אוף דיינע האנד אונד זעמינסט זיית
 מיט גוטעס: 29 ווען דוא בעהאלסט דיין פנים אזוי ווערען זיית דערשראקען, דוא
 נעמסט אונזע וייער גייסט אזוי פערנעהען (שטארבען) זיית, אונד זיית קעהרען צוריק
 צו וייער שטויב: 30 דוא שיקסט ארויס דיין רוח אזוי ווערען זיית בעשאפען, אונד
 דוא דערנייערסט דאס פנים פון דער ערד: 31 דער קבוד פון גאט זאל בעשטעהן
 אוף עביג, דער האר זאל זיך פרייען אין זיינע מעשים: 32 ער קוקט צו דיא ערד
 אונד זיית ציטערט, ער ריירט אן דיא בערג אונד זיית רויבען: 33 איך וועל זינגען צו
 דעם האר אזוי לאנג וויא איך וועל לעבען, איך וועל זינגען לויב צו מיין גאט אזוי
 לאנג וויא איך וועל בעשטעהן: 34 מינע טראכטונג וועגען איהם זאל זיין זיס, איך
 וועל מיך פרייען אין דעם האר: 35 דיא זינדיגע וועלען פערטיליגט ווערען פון דיא
 ערד, אונד דיא רשעים וועלען נישט מעהר זיין, לויב דעם האר א מיין נפש, הללויה:

תהלים קה

1 א דאנקט דעם האר! רופט אן זיין גאמען, מאכט בעקאנט זיינע מעשים צווישען
 דיא פעלקער: 2 זינגט צו איהם, זינגט צו איהם לידער, רעט פון אלע זיינע וואונד-
 דער: 3 ריהמט אייך אין זיין הייליגען גאמען, לאז זיך דאס הארץ פון דיא וואס
 זוכען דעם האר פרייען: 4 פארשט דעם האר אונד זיינע שטארקהייט, זוכט שטענדיג
 זיין פנים: 5 געדענקט זיינע וואונדערליכע מעשים וואס ער האט געהוהן, זיינע
 וואונדער אונד דיא משפטים פון זיין מויל: 6 א איהר קינדער פון אברהם זיין קנעכט,
 איהר קינדער פון יעקב זיין אויסדערנוועהלער: 7 ער איז דער האר אינזער גאט,
 זיינע משפטים זענען אין דער גאנצער וועלט: 8 ער האט אוף עביג געדענקט אן
 זיין ברית, דאס הארט וואס ער האט געגעבען צו א מויענד דורות: 9 וואס האט
 כוזרת ברית געוועזען מיט אברהם, אונד זיינע שבוועה צו יצחק: 10 אונד ער האט עם
 בעשטעטיגט צו יעקב אלס א געזעץ, אונד צו ישראל פאר איין עביגען ברית:
 11 אזוי צו זאנען, צו דיר וועל איך געבען דאס לאנד פנען, דאס חלק פון אייער
 נחלה: 12 ווען זיית זענען גאך געוועזען ווענג איהר, דאס האר זיית, גאר ווענג, אונד
 זיית זענען געוועזען גרים אין איהר: 13 אונד זיית זענען ארומגעגאנגען פון איין
 פאלק צו דעם אנדערן, אונד פון איין קעניגרייך צו איין אנדער פאלק: 14 ער האט

14 עם אחר: לא ידעו אתם לששם ויזכר עליהם מלכם:
 15 אל תזנו במשחית ולנבוא אל תרעו: וקרא רעב על
 17 הארץ כל משהלחם שבר: שלח לפניכם איש לעבר
 18 נמכר יוסף: עני בקבל גליו ברזל באה נפשו: עד
 19 כ עת באידברו אמרת יהוה צרפחדו: שלח מלך ותיחזרו
 20 משל עמם ופתחו: שמו ארץ לביתו ומשל בקבל
 22 קנינו: לאמר שריו בנפשו וקניו חכם: וקרא ישראל
 23 מלך: ויעקב נר בארץ חם: ונפר את דעמו מאר
 24 כה ועממו מצריו: הפך לבם לשנא עמו להתנפל
 26 בקבריו: שלח משה עבדו ארן אשר דבר בו: עמו
 27 גם דברי אחותיו ומפחים בארץ חם: שלח חשד וחסד
 29 ולא מרו את דבריו: הפך את מימיהם להם חמת
 ל את דעתם: שרץ ארצם צפרדעים כחרי מלכיתם:
 31 אמר וקרא ערב כיום בקרבובם: נתן נשימיהם קבר
 32 אש להכות בארצם: ויד נשם ותאמנם ויפטר עני נבולם:
 33 אמר וקרא ארבה וילק ואין מספר: ויאכל כל עשב
 36 בארץ: ויאכלו פרי אדמתם: ויד כלבדור בארצם
 37 ראשית לכלאונם: ויצאם בקסף ויחב ואין בשבטו
 38 מושל: שמה מצרים בצאתם קרינל פחדם עליהם:
 39 פש עין למסד ואש להאר לילה: שאל וקרא של
 41 וקחם שמים ושבועם: פתח צור ונחוב מים חלבו בעצות
 42 נהר: כי ובר את דבר קדשו את אדבריהם עבדו:
 43 ויצא עמו כששן ברנה אתי בחרייו: נתן להם ארצות
 44 מה נים ועמל לאמם ירשו: בעבור ושמרו וקנו ותוריתו
 וציוו להללוה:

קו

2 א הללוה והודו ליתך בירוב כי לעולם חסדו: מי

קיינעם נים צונעלאזט ויזא צו אונטערדרר
 קען, ער האט זענען ויזא געשטראפט
 מלכים: 15 איהר זאלט נישט אנריהרען מיין
 געזאלבטען, אונד צו מייענע נביאים זאלט
 איהר קיין שלעכטעם נישט טהון: 16 ער
 האט גערופען א הונגער איבער דעם לאנד,
 אלע אונטערלענונג פון ברויט האט ער
 צובראכען: 17 ער האט פאר ויזא געשיקט
 א מאן, פאר א קנעכט האבען ויזא יוסף
 פערקויפט: 18 וייענע פיס האבען ויזא גע-
 פייניגט מיט קעטען, אייזען איז געקומען
 ביז צו וייענע זעלע: 19 ביז צו דער צייט
 זענען זיין ווארט איז אנגעקומען, דאס ווארט
 פון דעם האר האט איהם געפרופט: 20 דער
 מלך האט אויפגעשיקט אונד האט איהם
 געלאזט אויפגינדען, דער גענועלטיגער
 פון דיא פעלקער האט איהם געלאזט פרייא
 מאכען: 21 ער האט איהם געמאכט פאר
 א האר איבער זיין הויז, אונד א גענועלטיג-
 גער איבער זיין גאנצעם פערמנענען: 22 צו
 בינדען דיא פירשטען נאך זיין ווילען, אונד
 וייענע עלצטע האט ער קלונג געמאכט:
 23 אונד ישראל איז געקומען קיין מצרים,
 אונד יעקב האט געוואוינט אין דעם לאנד

24 אונד ער האט זיין פאלק זעהר פרוקטבאר געמאכט, אונד ער האט ויזא שטארקער
 געמאכט ויזא וייענע פיינד: 25 אבער ער האט זייער הארץ אומגעקערט זיין פאלק פיינד
 צו האבען, אונד שלעכטעם צו טראכטען איבער וייענע קנעכט: 26 אונד ער האט געשיקט
 זיין קנעכט משה, אונד אהרן וועמען ער האט אויסדערנועהלט: 27 ער האט דורף ויזא
 געטהון וייענע צייכען אונד וואונדער אין דעם לאנד חם: 28 ער האט געשיקט פינסטערנים
 אונד האט געמאכט פינסטער, אונד ויזא האבען נישט ווידער געשפעניגט קענען זיין ווארט:
 29 ער האט זייער וואסער פערקעהרט צו בלוט, אונד זייער פיש זענען געשטארבען:
 30 וייער לאנד האט געווינדמעט פרעש, אפילו אין זייער מלך'ס קאמערן: 31 ער האט געזאגט
 א ווארט, אזוי זענען געקומען פערשידענע סארטען פליגען, אונד פנים אין אלע זייער
 גרענעצען: 32 ער האט צו ויזא געגעבען האנעל אנשטאט זייער רענען, אונד פיייער
 פלאמען אין זייער לאנד: 33 אונד ער האט געשלאגען זייער וויינישטאק אונד
 פייגענבוימער, אונד ער האט צובראכען דיא ביימער פון זייער גרענעצען: 34 ער
 האט געזאגט א ווארט, אזוי איז געקומען דער הייטשעריק, אונד דער ילק אהן א צאהל:
 35 אונד ויזא האבען אויפגעפרעסען דאס גאנצע קרויט אין זייער לאנד, אונד ויזא
 האבען אויף אויפגעפרעסען דיא פירות פון זייער לאנד: 36 אונד ער האט געשלאגען
 אויפליכען בכור אין זייער לאנד, דיא ערשטע פון אלע וייענע קראפט: 37 אונד ער האט
 ויזא (דיא ישראל) ארויסגעבראכט מיט זילבער אונד גאלד, אונד עס איז קיין שטרויכעל-
 דיגער גענועזען אין וייענע שטמים: 38 מצרים האט ויך געפרייט זענען ויזא זענען
 ארויסגעגאנגען, ווארין א פארקט איז אויף ויזא געפאלען: 39 ער האט אויסגעשפרייט א
 וואלקען פאר א דעק, אונד פיייער צו לייכטען ביזא נאכט: 40 ויזא האבען פערלאנגט,
 אונד ער האט געבראכט וואכטעל, אונד ער האט ויזא געזעכט מיט ברויט פון דעם
 הימעל: 41 ער האט אויסגעמאכט דעם פעלד, אונד דיא וואסער זענען גערינען, אונד ויזא
 א שטרוים זענען ויזא געגאנגען אין דער וויסענעס: 42 ווארין ער האט געדענקט אן זיין
 הייליגעם ווארט, אונד זיין קנעכט אברהם: 43 אונד ער האט זיין פאלק ארויסגעברענגט
 מיט פרייה, אונד מיט געזאגט זיין אויסדערנועהלטען: 44 אונד ער האט צו ויזא געגעבען
 דאס לאנד פון דיא גוים, אונד דיא ארבייט פון דיא פעלקער האבען ויזא גערישט: 45 כדי
 ויזא זאלען היטען וייענע געזען, אונד האלטען וייענע תורה, הללוה!

תהלים קו

1 הללוה! לויבט דעם האר, ווארין ער איז גוט, אונד זיין חסד געדויערט אויף עבינ:
 ווער

2 וְעַר קָעַן אוֹיְסָרְעָדָעַן דִּיא גְבוּרוֹת פּוֹן
 דָּעַם הָאָר? וְעַר קָעַן מֵאֲכַעַן הָעָרָעַן זַיִן
 בְּאֲנָצָעַן לֹזִיב? 3 גַּעְבֵּעֲנָשְׁט וַעֲנָעַן דִּיא וְאֵם
 הַיִּטְעַן מִשְׁפָּט, אוֹנֵד וְאֵם טְהוֹן גַּעְרַעֲמִיגִי
 קִיִּיט אֵלַע צִיִּיט? 4 גַּעְדָּעֻגֵּן אֵן מִיר, אָ הָאָר,
 מִיט דָּעַם גּוֹטְעַן וְוִילָעַן פּוֹן דִּיִּין פֶּאָלֶק, אוֹנֵד
 בַּעֲזוּדָּה מִיךְ מִיט דִּיִּינַע הִילֶף? 5 אַז אוֹיף זֶאל
 זַעֲהָעַן דָּאָם גּוֹטְעַן פּוֹן דִּיִּינַע אוֹיְסָדֶע־רֹוּעֵה־לִּי
 טַע, כְּדִי אוֹיף זֶאל מִיךְ פֶּרִיִּיעַן מִיט דִּיא
 שְׂמִיחָה פּוֹן דִּיִּין פֶּאָלֶק, אוֹנֵד אַז אוֹיף זֶאל
 מִיךְ גַּעְרִיחֶמֶעַן מִיט דִּיִּינַע נַחֲלָה? 6 מִיר
 הָאָבָעַן גַּעְזִיגִיגִיט מִיט אוֹנוֹזֶע־רַע עֲלִטְעָרָן,
 מִיר הָאָבָעַן אוֹמֶרְעֶכֶט גַּעֲטְהוֹן, אוֹנֵד מִיר
 הָאָבָעַן אוֹנֵם פֶּע־שׁוֹלְדִיגִיט? 7 אוֹנוֹזֶע־רַע
 עֲלִטְעָרָן הָאָבָעַן נִיט פֶּע־רַשְׁטֵאָנַעַן דִּיִּינַע
 וְאוֹנוֹדֶע־רִלִּיכֶע מַעֲשִׂים אֵין מִצְרוֹם, זַיִא
 הָאָבָעַן נִיט גַּעְדָּעֻגִיט אֵן דִּיִּינַע פִּילֵע חֲסָדִים,
 גִּיִּיעֶרֶט זַיִא הָאָבָעַן וְוִידֶע־רַעֲשִׁפֶע־נִיגִיט
 בִּיִּיא דָּעַם יִם, אִפִּילוּ בִּיִּיא דָּעַם יִם סוֹף?
 8 אוֹנֵד דָּאָה הָאָט עַר זַיִא גַּעֲהָלֶפֶשֶׁן וְוַעֲנָעַן
 זַיִן נֶאֱמַעֲנֵם וְוִילָעַן, כְּדִי גַּעֲקָנִיט צוּ מֵאֲכַעַן
 זַיִינַע גְבוּרוֹת? 9 עַר הָאָט אָנְגֶּע־שְׁרִיעַן דָּאָם
 יִם סוֹף אוֹנֵד עַם אִיו פֶּע־רַטְרִיקֶעֻנִיט גַּעֲנוֹאָרָעַן
 אוֹנֵד עַר הָאָט זַיִא דוּרְכֶּע־פִּיחֶרֶט דוּרְכֶּה
 דָּעַר מִיפֶע־נִים וְוִיא אֵין דָּעַר מִדְּבָר? 10 אוֹנֵד עַר הָאָט
 זַיִא גַּעֲהָלֶפֶשֶׁן פּוֹן דָּעַר הָאָנֵד פּוֹן דָּעַם
 פִּיִּיגִיט? 11 אוֹנֵד דִּיא וְאֵסֶע־רַע הָאָבָעַן צוֹגֶע־רַעֲקִיט
 וְוִירַע פִּיִּיגִיט, אַז אֵיִינַע־רַע פּוֹן זַיִא אִיו נִיט
 אֵיבֶע־רַעֲגִלִּיכֶעַן? 12 אַזוֹי הָאָבָעַן זַיִא גַּעֲלֹזִיגִיט אֵן
 זַיִן וְאֵרֶט, אַז אֵיִינַע־רַע פּוֹן זַיִא אִיו נִיט
 גַּעֲנוֹאָרִיט אוֹיף זַיִינַע עֲצָה? 13 אָבֶער זַיִא הָאָבָעַן
 גַּעֲשׁוּוִיגִיט פֶּע־רַעֲנִיגִיט וְוִינַע מַעֲשִׂים, אוֹנֵד זַיִא
 הָאָבָעַן נִיט זַיִא הָאָבָעַן גַּעֲלֹזִיגִיט א גִּלּוֹסִטוֹנֵג
 אֵין דָּעַר מִדְּבָר אוֹנֵד זַיִא הָאָבָעַן גַּעֲפּוֹרֶשֶׁט
 גָּאט אֵין דָּעַר וְוִיטְעֶע־נִים? 15 אוֹנֵד עַר הָאָט צוּ
 זַיִא גַּעֲבֶע־בֶּעַן וְוִיִּיעֶר פֶּע־רַלֶאָנְגֶּעַן, אָבֶער עַר הָאָט
 אוֹיף גַּעֲשִׁיקִיט מֵאֲנֶע־רִקִּיט אֵין וְוִירַע לֵיבֶער? 16 זַיִא
 הָאָבָעַן מִקְנָא גַּעֲוֹעֶזֶן מִשָּׁה אֵין דָּעַר מִקְנָה, אוֹיף
 אַהֲרֵן דָּעַם הֵיילִיגֶעַן פּוֹן דָּעַם הָאָר? 17 דִּיא עֶרֶד
 הָאָט זִיף אוֹיפֶּגֶמֶמֶאָכֵט אוֹנֵד הָאָט אֵיִיגֶע־שְׁלֹנְגֶּעַן
 דָּתָן, אוֹנֵד הָאָט צוֹגֶע־רַעֲקִיט דִּיא גַּעֲמִיִיגִיט
 פּוֹן אֲבִירִים? 18 אוֹנֵד א פִּיִּיעֶר הָאָט זִיף אָנְגֶּע־צוֹיגֶעַן
 אֵין וְוִירַע גַּעֲמִיִיגִיט, דִּיא פִּלֶאם הָאָט אָנְגֶּע־צוֹיגֶעַן
 דִּיא רִשְׁעִים? 19 זַיִא הָאָבָעַן גַּעֲמֵאָכֵט אֵיִין עֲגֵל
 אֵין חֶרֶב אוֹנֵד זַיִא הָאָבָעַן זִיף גַּעֲבִיקִיט צוּ א גַּעֲבָאָסֶען
 בִּילֵד? 20 אוֹנֵד זַיִא הָאָבָעַן פֶּע־רַטְוִישְׁט וְוִיִּיעֶר
 (גָּאט'ס) כְּבוֹד אֵין דִּיא גַּעֲשְׁטֵאָלֶט פּוֹן אֵיִין אָקס
 וְאֵם עֶכֶט גָּרָאז? 21 זַיִא הָאָבָעַן פֶּע־רַעֲנִיגִיט
 דָּעַם גָּאט זַיִא גַּעֲהָלֶפֶשֶׁן, אוֹנֵד וְאֵם הָאָט
 גַּעֲטְהוֹן גִּרוֹיֶסע מַעֲשִׂים אֵין מִצְרוֹם? 22 וְאוֹנֵד
 דַּעֲרִלִּיכֶע זֶאכֶען אֵין דָּעַם לֵאנֵד חֶם, פֶּאָרְכֶּטֶר־לִיכֶעם
 בִּיִּיא דָּעַם יִם סוֹף? 23 אוֹנֵד עַר הָאָט גַּעֲזֵאָמֵט
 (גַּעֲטֵרֶאָכֵט) זַיִא צוּ פֶּע־רַטְוִישְׁט, וְוַעֲן מִשָּׁה
 זַיִן אוֹיְסָדֶע־רֹוּעֵה־לִּיטֶער וְוִילָעַן נִיט גַּעֲשְׁטֵאָנַעַן
 אֵין דָּעַם בִּרְאָה פֶּאָר אֵיהֶם, כְּדִי אִפְצוֹקֶה־רַעַן
 זַיִן גִּרְמִצָּאָרֵן אַז עַר זֶאל זַיִא נִיט פֶּע־רַדֶּאָרֶבֶעַן? 24 זַיִא
 הָאָבָעַן פֶּע־רַמִּיאָקִיט דָּאָם גִּלּוֹסִטִיגֶע לֵאנֵד, אוֹנֵד
 זַיִא הָאָבָעַן נִיט גַּעֲלֹזִיגִיט צוּ זַיִן וְוִירַע? 25 אוֹנֵד זַיִא
 הָאָבָעַן גַּעֲמֵרֶשֶׁט צוּ דָּעַם קוֹל פּוֹן דָּעַם הָאָר? 26 אוֹנֵד
 עַר הָאָט אוֹיפֶּגֶמֶהוֹבֶעַן וְוִינַע הָאָנֵד קֶעֶנַעַן זַיִא, כְּדִי
 זַיִא פֶּאָלָעַן צוּ מֵאֲכַעַן אֵין דָּעַר מִדְּבָר? 27 אוֹנֵד
 וְוִירַע קִינֶדֶר פֶּאָלָעַן צוּ מֵאֲכַעַן צוֹוִישְׁעַן דִּיא
 גּוֹים, אוֹנֵד זַיִא צוּ פֶּע־רַשְׁפֶּרִיטְעַן אֵין דִּיא לַעֲנֶדֶר? 28 אוֹנֵד זַיִא
 הָאָבָעַן זִיף בַּעֲהֶע־פֶּשֶׁט צוּ בַּעֲלֶפ־עוֹר, אוֹנֵד זַיִא
 הָאָבָעַן גַּעֲנַעֲסֶען פּוֹן דִּיא קֶרְבָּנוֹת צוּ דִּיא שׁוֹמֵעַ
 (גַּעֲצָעַן)? 29 אוֹנֵד זַיִא הָאָבָעַן אֵיהֶם דַּעֲרָצֵאָרֶנִיט
 מִיט וְוִירַע שְׁלַעֲכֶמַע מַעֲשִׂים, אַזוֹי הָאָט
 אָנְטֶע־רַע זַיִא א מִגְפָּה אוֹיְסָגֶע־בִּרְאָכֶעַן? 30 אוֹנֵד
 פִּינֶחֶם הָאָט זִיף אַנִּידֶע־רַעֲשִׁטְעֵלֶט אוֹנֵד הָאָט
 גַּעֲבֶע־טְעַן, אוֹנֵד דִּיא מִגְפָּה אִיו אוֹיפֶּגֶמֶהוֹבֶעַן
 גַּעֲנוֹאָרֶעַן? 31 אוֹנֵד דָּאָם אִיו צוּ אֵיהֶם צוֹגֶע־רַעֲכֶעֻנִיט
 גַּעֲנוֹאָרֶעַן צוּ גַּעֲרַעֲכִיגִיט, צוּ דוּר דוּרוֹת, בִּיז אוֹיף
 עֲבִיג? 32 אוֹנֵד זַיִא הָאָבָעַן אֵיהֶם אוֹיף דַּעֲרָצֵאָרֶנִיט
 בִּיִּיא דָּעַם מִי־מִרְיָבָה, אַזוֹי דָּאָם עַם אִיו שְׁלַעֲכֶמַע
 גַּעֲנוֹאָרֶעַן צוּ מַשָּׁה?

משה'ן אים זייערעטוענען: 33 ווארין
(דאריבער) האבען זיין מורד געוועזען
קענען זיין רוח הקודש, אונד ער
האט ארויסגעזעט מיט זיינע ליפען:
34 זיין האבען אויף נישט פערטיילט דיא
פעלקער, פון וועלכע דער האר האט צו
זיין גערעט: 35 זייערע זיין האבען זיך
אויסגעמישט מיט דיא גוים אונד האבען
זיך אפגעלערנט פון זייערע (שלעכטע)
מעשים: 36 אונד זיין האבען געדינט זיין
רע אפגעטעט, אונד זיין זענען צו זיין
געווארען צו א שטרויכלונג: 37 אונד זיין
האבען מקריב געוועזען זייערע זיין אונד
זייערע טעכטער צו דיא אידן: 38 אונד זיין
האבען פערנאמען אומשולדיג בלוט, דאס
בלוט פון זייערע זיין אונד פון זייערע טעכטער
זיין האבען מקריב געוועזען צו
דיא געזען פון כנען, אונד אזוי האט זיך
דאס לאנד פערשולדיגט מיט זייערע בלוט:
39 אונד זיין האבען זיך מטמא געוועזען
מיט זייערע ביזע מעשים, אונד זיין האבען
זיך מזנה געוועזען מיט זייערע שלעכטע
מעשים: 40 אונד דער צארן פון גאט האט
געגרייט איבער זיין פאלק, אונד ער האט
דאס אונד ער האט זיין איבערגעגעבען אין דיא
הענד פון דיא גוים, אונד זייערע פיינד האבען איבער זיין געוועלטיגט: 42 אונד זייערע פיינד
האבען זיין אויף געצוואנגען, אונד זיין האבען זיין אויף אונטערשטענדיג געמאכט אונטער
זייערע הענד: 43 פיל מאל האט ער זיין מציל געוועזען, אבער זיין האבען דאך מורד גע-
וועזען דורך זייערע עצה, אונד זיין זענען פערארעמט געווארען דורך זייערע זינד: 44 און ער
ער האט עס אנגענומען ווען עס איז זיין עג געוועזען, אינדעם ער האט געהערט זייער
געבעט: 45 אונד ער האט צו זיין געזענקט זיין ברית, אונד ער האט זיך געזענקט פון
וועגען זיינע פילע חסדים: 46 אונד ער האט זיין געגעבען צו דערבארמקייט פאר אלע
דיא וואס האבען זיין געהאט אין געפאנגענשאפט: 47 העלף אונס, און האר, אונזער גאט,
אונד זאמעל אונס איין פון דיא גוים, כדי מיר זאלען דאנקען צו דיין הייליגען נאמען, אונד
מיר זאלען זיך געריהמען אין דיין לויב: 48 געלויבט איז דער האר, דער גאט פון ישראל,
פון עביגקייט צו עביגקייט, אונד דאס גאנצע פאלק זאל זאגען אמן, הללויה!

ספר המישי

תהלים קו

1 לויבט דעם האר, ווארין ער איז גוט, אונד זיין חסד געדויערט אויף עביו: 2 לאזען דיא
אויסגעלעזטע פון דעם האר זאגען, דיא וואס ער האט אויסגעלעזט פון דער האנד פון דעם
פיינד: 3 אונד ער האט זיין איינגעזאמעלט פון דיא לענדער, פון מורח אונד פון מערב,
פון צפון אונד פון דעם ים (וואס איז אין דרום-זייט): 4 זיין האבען ארום געארמט אין דער
מדבר, אויף א וויסענע וועג, זיין האבען נישט געפונען א געוואונקע שטאט: 5 זיין זענען
געוועזען הונגערט אונד אויף דורשט, זייערע זעלע האט אין זיין פערשמאכט: 6 אונד
זיין האבען געשריען צו גאט ווען עס איז זיין עג געוועזען, אונד ער האט זיין געהאלפען
פון זייערע געדענגעניס: 7 אונד ער האט זיין געפיהרט אויף א ריכטיגען וועג, כדי זיין
זאלען געהן צו א געוואונקע שטאט: 8 און דאס דיא מענטשען וואלטען לויבען דעם האר
פאר זיין חסד, אונד פאר זיינע וואונדערליכע מעשים צו דיא מענטשען-קינדער: 9 ווארין
ער מאכט זאט דיא גלוקטיגע זעלע, אונד ער פילט אן דיא הונגריגע זעלע מיט גוטעס:
10 דיא וואס זענען אין דער פיינטערניס אונד אין דעם שטאטען פון טויט, אונד זענען גע-
בונדען מיט עלענד אונד איינערניע קעמען: 11 ווייל זיין האבען מורד געוועזען קענען
גאט'ס רייד, אונד זיין האבען דערצארנט דעם אויבערשטענעם עצה: 12 דארום האט ער
זייער הארץ אונטערשטענדיג געמאכט מיט מדינקייט, זיין האבען געשטרויכעלט אונד
קיינער

37 געזיכט ווייזן לויבט: וויבן אידעם וואר-
38 געזיכט לויבט: וויבן אידעם וויבן אידעם
39 אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם
40 אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם
41 אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם
42 אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם
43 אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם
44 אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם
45 אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם
46 אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם
47 אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם
48 אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם
אלהי ישראל משה'ן וויבן אידעם וויבן אידעם
אמן הללויה:

ספר המישי

קו

2 אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם
3 אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם
4 אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם
5 אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם
6 אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם
7 אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם
8 אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם
9 אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם
10 אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם
11 אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם
12 אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם
13 אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם וויבן אידעם

וישעו ויצאם מחשך וצלמות ומסותותם ונתקו: 14
 וידו ליהנה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: כרשבר וכלות: 15
 נחשת ובריתו כחל נדע: אולם מדרך פשעם 16
 ומשנותיהם ותעו: כל אכל תתעב נפשם ונעו עד 17
 שערמות: וזעקו אל יהוה בצר להם ממעקותיהם 18
 וישעם: ישלח ידו ורפאם וימלט משתותותיהם: כ 19
 וידו ליהנה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: ויחבדו וכו': 20
 תודה וספרו מעשיו ברכה: וירחי הם באניות עשי 21
 מלאכה במים רבים: תמה רא מעשי ידו ונפלאותיו 22
 במעלות: ויאמר ויגמול רוח סערה ותרום גליו: כה 23
 יעלו שמים וירדו תהומות נפשים ברכה תתמונה: 24
 תדע ונעו כשבור וכל ידבמם תתבלע: ויצעקו אל 25
 יהוה וכלם וממקנותיהם ויצאם: יקם סערה: 26
 לרממה ויחשו גלגלים: תשמחו בירשתו ויחם אל: 27
 מחו הפנים: וידו ליהנה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: 28
 ויחממוהו בקהל עם ובמשב זקנים ויחללו: וישם 29
 נהרות למדבר ומצאי מים לצמאון: ארץ פרי למלחה 30
 מרעה וישיב בה: וישם מדבר לאנשים וארץ צורה לה 31
 למצא מים: ויחשב שם רעבים וימונו עד משוב: 32
 ויורשו שדות ויטעו בקמים וישבו פרי תבואה: ויברכם 33
 וירבו מאד ובהמם לא ימיעו: וימטו ויחשו מלצר 34
 רעה וכו': שפך בוז על ידיו ויחם ויחשו מלצר 35
 ביד: ויחשב אבן ויטעו וישם בצאן משפחות: ויבא 36
 וישרים ויחממו וכל עולה קפצה פיה: מרחם ויחמר 37
 אלה ויחבנו חסדו ויחיו: 38

קח

קח

שיר מנחה לדוד: וכן לפי אלהים אשרה ואמרה: א

קינער האט זיין נים געהאלפען: 13 אונד
 זיין האבען געשריען צו דעם האר
 ווען עס איז זיין ענג געוועזען, אונד ער
 האט זיין געהאלפען פון זייער בעדער גע-
 נים: 14 ער האט זיין ארויסגעברענגט פון
 דער פינסטערניס אונד פון דעם שאמען פון
 טויט, אונד ער האט זייער גענדער צוריק-
 סען: 15 א, דאס דיא מענשען וואלשען
 לויבען דעם האר פאר זיין חסד, אונד פאר
 זיינע וואונדערליכע מעשים צו דיא
 מענשען קינדער! 16 ווארין ער האט
 צוגראכען דיא קופערנע טירען, אונד דיא
 אייזערנע ריגל האט ער צוהאקט:
 17 בארונט נעבען זייער זינד, אונד נעבען
 זייער אומגעזעצטקייט זענען זיין
 געפייניגט: 18 אלערהייט עסען פערואמד
 וויירדיגט זיין, אונד זיין גרייכען ביז צו
 דיא טוירען פון דעם טויט: 19 אונד זיין
 האבען געשריען צו דעם האר ווען עס איז
 זיין ענג געוועזען, אונד ער האט זיין
 געהאלפען פון זייער בעדערענגעניס: 20 ער
 האט ארויסגעשיקט זיין ווארט אונד ער
 האט זיין געהיילט, אונד ער האט זיין גע-
 מאכט אנטרינען פון זייער פערדארבעניס:

21 א, דאס דיא מענשען וואלשען לויבען דעם האר פאר זיין חסד, אונד פאר זיינע
 וואונדערליכע מעשים צו דיא מענשען קינדער! 22 לאזען זיין דאך מקריב זיין קרפן
 תודות, אונד לאזען זיין דאך דערצעהלען זיינע מעשים מיט פרעהליכקייט: 23 דיא וואס
 געהען ארום אין ים מיט שיפען, וואס טהון געשעפטען אין פילע וואסער: 24 זיין זעהען
 דיא מעשים פון דעם האר, אונד זיינע וואונדערליכע מעשים אין דיא טיפעניס: 25 ווען
 ער זאגט (בעפעהלט) אזוי שטעלט זיך אויף א שטורמקיינד אונד דיא אינדען דערקעבען
 זיך: 26 זיין געהען ארויף ביז צום הימעל, אונד געהען ארום צו דיא טיפעניס, זייער זעלע
 צוגעהט נעבען דעם שלעכטען: 27 זיין ווערען פערטואבעלט אהין אונד אהער אזוי וויא
 א שבור, אונד זייער באנצע חכמה ווערט פערשלאנגען: 28 אונד זיין האבען געשריען צו
 גאט ווען עס איז זיין ענג געוועזען, אונד ער האט זיין ארויסגעברענגט פון זייער בע-
 דערענגעניס: 29 ער מאכט דעם שטורמקיינד שטיל, אונד דיא אינדען בלייבען שטיל:
 30 אונד זיין פרייען זיך, ווארין (דיא אינדען) זענען שטיל געווארען, אונד אזוי ברענגט
 ער זיין אריין צו דעם ארט וואס זיין פערלאנגען: 31 א, דאס דיא מענשען וואלשען
 לויבען דעם האר פאר זיין חסד, אונד פאר זיינע וואונדערליכע מעשים צו דיא מענשען
 קינדער: 32 אונד זיין זאלען איהם דערקעבען אין דיא פערזאמלונג פון דעם פאלק, אונד
 זיין זאלען איהם לויבען אין דער זיצונג פון דיא עלצטע: 33 ער האט געמאכט טייכען
 צו א מדבר, אונד דיא אויסגענג פון דיא וואסער צו א דורשטיגקייט: 34 א לאנד אזואו
 פירות האבען געוואקסען צו געזאלצענע ערד, ווענען דעם שלעכטען פון דיא וואס וואוינען
 דארין: 35 דיא מדבר מאכט ער צו א שטעקענדיג וואסער, אונד א טרוקען לאנד צו
 איין אויסגאנג פון וואסער: 36 אונד דארט מאכט ער אז דיא הונגעריגע זאלען וואוינען,
 פרי זיין זאלען אנגרייטען א שטאט צום געוואוינען: 37 אונד זיין זייען פערלער, אונד
 פלאנצען וויינגערשען וואס מאכען וואקסען פירות אונד תבואות: 38 אונד ער בענשט
 זיין, אונד זיין פערקעהרען זיך זעהר, אונד זייער בהמות ווערען נים וועניגער: 39 אונד
 זיין ווערען ווידער געמינערט אונד אנדערעכענדיג, ווענען דער אויפהאלטונג פון שלעכט-
 טעם אונד טוירדיגקייט: 40 ער גיסט אויס שאנד אויף דיא הארען, אונד מאכט זיין
 פערארען אין דיא וויסעניס אזואו עס איז נים קיין וועג: 41 אונד דאך דערקעבט ער
 דעם ארעמען פון זיין עלענד, אונד מאכט איהם אזוי וויא שאף משפחות: 42 דיא
 רעכטפארטיגע וועלען עס זעהען אונד וועלען זיך פרייען, אונד אלע אומגעזעכטע וועלען
 פערשטאפען זייער מויל: 43 ווער עס איז א חכם דער וועט דאס דאזיגע הימען, אונד

זיאת נועלען פערשטעקן דיא חסדים פון
נאט:

תהלים קח

1 א ליד, אדער א מזמור פון דוד: 2 א נאט,
מיין הארץ איז אנגעברייט, איך וועל זינגען
אונד לויבען, אפילו מיט מיין כבוד: 3 דער-
נעק דייך, דוא פידעל אונד הארץ! איך
אליין וועל מיך נאנץ פריה דערנעקען: 4 א
האר, איך וועל דייך לויבען צווישען דיא
פעלקער, אונד איך וועל צו דיר זינגען
צווישען דיא קעניגרייכע: 5 ווארין דיין
חסד איז גרעסער וויא איבער דיא הימעל,
אונד ביז צו דיא וואלקענס גרייכט דייןע
וואהרעייט: 6 דוא וואלסט דערהייבט זיין
איבער דיא הימעל, א נאט, אונד דיין כבוד
איבער דיא גאנצע ערד: 7 כדי דייןע גע-
ליבטע וואלען ניצול ווערען, העלף מיט
דיינע רעכטע האנד אונד ענטפער מיר:
8 נאט האט גערעט אין זיינע הייליגקייט,
איך וועל מיך פרייען, איך וועל צוטיילען
שכם אונד איך וועל אויסעקסטען דאס
טהאל סבות: 9 גלעד איז מיין, מנשה איז
(איך) מיין, אונד אפרים איז דיא שטארק-
הייט פון מיין קאפ, יהודה איז מיין

אויסכבר: עדה הקבל וכסר אעדה שחר: אדך
ה בעמים: ידה ואמרך בלאמים: קרנל מעלשמים
חסדך ועדשחקים אמרך: רומה עלשמים אלהים
ועל כלהאין כבודך: למען תכלין דברך וישעיה
ומינך נגנו: אלהים ודבר בקרשו אעלה אחלקה שכם
ועמך סבות אמרך: לי גלעד: לי מנשה ואפרים מנח
ראשי יהודה מחקן: מואב: סור רחמי על ארזים
ואשלך נעלי על פלשת אחרוע: מי יכלי עיר מבצר
מי נתי ער ארזים: הלא אלהים ונתת ואלא תצא אלהים
בצבאותיו: הכהלנו עזרת מצר ושא חששת אדם:
באלהים נשחרתל ווא יבוס צרתי:

קט

קט

2 א למנצח ליד מנצח אלהי תהלה אליהם: כי פי
רשע ופירמה על פתו ודברו אתי לשון שקר: דברך
שנאה סבבני ונלחמני חנם: תחת אהבתי ישנני
ה נתי תפלה: נשמי על רשע תחת טובה ונלחמתי
אהבתי: הפך עלי רשע וישן נעמר שלמיני:
7 בדשפטו נא רשע ותפלו תורה להסאה: ודבריו
9 מעטים פקדתי נקח אחר: ודברני יתומים ואשה
אלמנה: ונע נעמי בני ושאלו ודרשו מדרבתיכם:
11 נקש נשה לכל אשרלו ובוו ורים נעמי: אליהו
משך חסד ואלתי חנו ליתומי: וראיתי להכרת
14 כבוד אחר ימח שמים: חר ו שנ אבתי אליהם
טו ותפאת אמו אליהם: דני נדרתה תמיד וכת
מארץ וקרב: ונ אשר ואלוה עשות חסד ודבר אשר
17 עני ואביו ונבא לבב למחית: ונאכל קלה ונבא
18 ונא חפץ בברכה ותרקן ממנו: ונלכש קלה כמנו

נענעצנעבער: 10 מואב איז מיין וואשטאפ, איבער ארזים וועל איך ווארפען מיין שיק,
איבער דיא פלשתיים וועל איך שאלען: 11 ווער וועט מיך אריינברענגען אין דיא פעסטע
שטאט? ווער וועט מיך פיהרען ביז צו אדום? 12 ווילסט דוא עס נישט טהון א נאט, וואס
האסט אונס פערלאזט? אונד ווילסט דוא נישט ארויסנעקען א נאט, מיט אונזערע חילות:
13 העלף אונס פון דעם פיינד, ווארין דיא הילף פון מענשען איז פאלש: 14 דורך נאטם
הילף וועלען מיר שטארק זיין (אין דיא מלחמה), ווארין ער וועט צוטרעטען אונזערע פיינד:
תהלים קט

1 צו דעם זינגער פון דוד, א געזאנג — א נאט פון מיין לויב, שווייג נישט שטיל: 2 ווארין
דאס מויל פון דעם רשע, אונד דאס מויל פון דעם פאלשען זענען אויף מיר אויסגעמאכט,
זיאת רעדען קענען מיר מיט א פאלשע צונג: 3 אונד מיט ווערשער פון שנאה האבען זיאת
מיך ארוםגערינגעלט, אונד זיאת האבען מיט מיר מלחמה געהאלטען בחנם: 4 אנשטאט
מיינע ליבשאפט האבען זיאת מיך פיינד, אבער איך טהוא בעטען: 5 אונד זיאת טהון מיר
שלעכטעס אנשטאט גוטעס, אונד זיאת האסען מיך פאר מיינע ליבע: 6 בעפעהל איבער
איהם א רשע, אונד לאז דער שטן שטעקן זיאת בעטען האנד: 7 ווען ער ווערט גע-
משפט לאז ער בעשוולדיגט ווערען, אונד אפילו זיין געבעט זאל זיין צו א זינד: 8 לאזען
זיינע טעג וועניג זיין, אונד זיינע בעפעהלונג זאל איין אנדערער צונעמען: 9 לאזען זיינע
קינדער ווערען יתומים, אונד זיין ווייב איינע אלמנה: 10 אונד לאזען זיינע קינדער פער-
וואגעלט (נע זינד) ווערען אונד ארוםגעקען בעטלען, אונד וזכען (ברויט) פון זייער חורבות:
11 אונד לאז דער לייזער אונזעקעמען אלעס וואס ער האט, אונד לאזען פרעמדע רויבען
פארנוואס ער האט זיך בעמיהט (געארבייט): 12 לאז צו איהם קיינער חסד אויסציהען, אונד
קיינער זאל זיך נישט דערבארמען איבער זיינע יתומים: 13 לאז זיין סוף פערשניטען ווע-
רען, אין איין אנדער דור זאל זיין נאמען אויסגעמעקט ווערען: 14 דיא זינד פון זיינע אבות
זאלען געדענקט ווערען פאר דעם האר, אונד דיא זינד פון זיינע מוטער זאל נישט אויסגעמעקט
ווערען: 15 זיאת וואלען שטענדיג זיין פאר דעם האר, אונד זייער געדעכעניס זאל פערשני-
טען ווערען פון דער ערד: 16 ווייל ער האט נישט געדענקט צו טהון חסד, ניערמ ער האט
נאכגענאט דעם ארעמען מאן אונד דעם נויטגעדארפטיגען, אונד צו מייטען דעם וואס
האט א ציגראכען הארץ: 17 אונד ווייל ער האט געליבט דיא קללה אזוי איז עס צו איהם
געקומען, אונד ווייל ער האט נישט פערלאנגט דיא ברכה אזוי האט זיך פון איהם דער-
נוויטערט: 18 אונד ווא ער האט זיך אנגעטהון מיט א קללה אזוי ווא מיט א העמד,
אזוי

תקבא כמים בקרבן ולשמן בעצמותיו: תהיילו בבגד
 עשה ולקחת תמיד דגירה: ואתה פועלת שמי מאה דגה כ
 תדברים דע על נפשי: ואתה ודנה אדני עשרתי
 למצן שמך ברכים חסדך העלי: כרען ואבן אנכי
 ולבי חלל בקרבי: בעל כסותו הנלכתי נענתי
 כארבה: ברכי בשלי מצום וכסדי בתש משמן: ואני כה
 העתי חרפה להם ודאני יגעון ראשם: עזרי דגה
 אלתי תשיעני בחסדך: ודעו כדך ואת אתה דגה
 עשיתיה: וקללהמה ואתה חסדך במי ובשן ועבדך
 ישמח: ולבשו שושן בלמה ונעמי כמעל בשמים: אנה
 דגה מאר כפי ובחוד רבים אהללע: כדעמל לימן
 אבון לרועש משפטי נפשו:

קי

לדוד מלומד נאם דגה: לאדני עב לימני ער אשית
 אבדך הים לנגלד: משה עוף ישלח דגה מציון דגה
 בקרב אבדך: עמך נכח ביום חילך בחרבך קדש
 מרחם משחר לך מל לחדך: נשבע דגה ו לא נחם
 אתה חלון לעולם על דברתי מלכדך: אדני עב
 וימך סחז בנס אפי מלכים: דגה ביום מלא נחית
 מן ראש על ארץ נהי: בעל בחרך וישפה עליו
 דגים ראש:

קיא

הללוהו ודגה בכל לבב בסוד ושרים ועד:
 גדלים מעשי דגה ורשום לכל הפצחים: הודוהו
 כעל ודברתי עמך לדג: ובר עשה לפלאיו חנו
 ורחם דגה: אנה נמו לראוי וקר לעולם בריתי: כח
 מעשי יחד לעמי לתת להם נחלת נום: מעשי דגה
 אמת ומשפט נאמנים כל פקדיו: סמכים לדג לעולם

דאם בעטהו: 28 לאזען ויאי שעלטען, אבער בענש דוא, ווען ויאי שטעהן אויף לאזען
 ויאי פערשעמט ווערען, אבער לאז ויך דיין קעכט פרייען: 29 לאזען מיינע פיינד אגד
 בעטהו ווערען מיט שאנה, אונד לאזען ויאי ויך בערעקען מיט ויירע אייגענע שאנד אזוי
 ויאי מיט א העמד: 30 אויך וועל דעם האר ועהר לויבען מיט מיין מויל, ויא אויך וועל
 איהם פרייען צווישען פילע: 31 ווארין ער וועט שטעהן צו דער רעכטער האנד פון
 דעם ארעמען, כדי איהם צו העלפען פון דיא וואס בעשוולדיגען איהם:

תהלים קי

1 א בעזאנג פון דוד—דער האר האט געזאט צו מיין האר, זען דיר צו מיינע רעכטע האנד
 ביו אויך וועל מאכען דייןע פיינד צו דייןע פוסבאנק: 2 דער האר וועט ארויסשויקען דיא
 רומ פון דייןע שטארקהייט אויס ציון, בעוועלטיג דוא צווישען דייןע פיינד: 3 דיין פאלק
 וועט פרייטויליג ויין אין דעם טאג פון דיין חיל (אדער מאכט) אין דיא שטענע הייליגקייט,
 פון דייןע מווערס טראכט (ווענד אן) האסט דוא דעם טוה פון דייןע ווענד: 4 דער
 האר האט געשווארען, אונד ער וועט קיינע חרפה האבען, דוא ביסט א פהן אויף עביג
 נאך דער ארדנונג פון מלכי צדק: 5 דער האר אן דייןע רעכטע האנד וועט פערזאונדען
 מלכים אין דעם טאג פון ויין צארן: 6 ער וועט משפטן צווישען דיא גוים, ער וועט אגד
 פילען דיא ערשער מיט דיא טויטע לייבער, ער וועט פערזאונדען דעם קאפ איבער פילע
 לענדער: 7 ער וועט טרינקען פון דעם טייך ביא דעם וועג, דאריבער וועט ער דעם
 קאפ דערעבען:

תהלים קיא

1 הללוהו! אויך וועל לויבען דעם האר מיט מיין באנצען הארץ, אין דיא פערזאמלונג פון
 דיא אויפריכטיגע אונד אין דער געמיינדע: 2 דיא מעשים פון דעם האר ווענען גרוים,
 אויסגעפארשט פון אלע וואס האבען וייער פערלאנגען אן ויאי: 3 וייענע ווערען ווענען
 לויבונג אונד שענקייט, אונד וייענע בערעכטיגקייט בעשטעהט אויף עביג: 4 ער האט גע-
 מאכט וייענע וואונדערליכע מעשים בערעכטקט צו ווערען, דער האר איז לייטזעליג אונד
 בארעמעהרציג: 5 ער געט שפייד צו דיא וואס האבען מוזא פאר איהם, ויין ברית וועט
 ער אויף עביג בערעכנען: 6 דעם פח פון וייענע מעשים האט ער געלאזט אנוואנען צו ויין
 פאלק, כדי ויאי צו געבען דיא נחלה פון דיא גוים: 7 דיא מעשים פון וייענע הענד
 ווענען אמת אונד משפט אלע וייענע בעפעהל ווענען בעגלויבט (אדער געטרייא): 8 ויאי

ווענען

תהלים קיא קיב קיג קיד

9 עשום באמת וחסד: פדות: שלח לעמי צה ללולם
 1 ברייתו קדוש ונורא שמו: ראשית חכמה: ודעת דעה
 שכל מוב לכל-עשיתם תהלתו עמדת לעד:

קיב

1 הללוהו! אשר-איש ורא אחד-הנה במעוזו חפץ מאד:
 2 נגמר בארץ יתה ורעו דור וישרים יבדק: הן-ועשר
 3 בביתו ודקדקו עמדת לעד: ונה בחשד אור לשמים
 4 הן ורחם וצדיק: טוב-איש חונן ומלח יוכלל דבריו
 5 במשפט: כדלעולם לא-ימוט לומר טולם דעה צדיק:
 6 משמועה רעה לא ירא נכון לבו כסח בדתה: סמך
 7 לבו לא ירא עד אשר-יראה בצריו: פור יתן לאכזבים
 8 יצקתו עמדת לעד קרנו תרום בכבוד: רשע ידאור
 וכלם שניו יתקן וגמס תאות רשעים תאבד:

קיג

1 אהללוהו! הללו עבר דעה הללו את-שם דעה: תי-שם
 2 דעה מבקר מעלה ועד-עולם: ממורח-שמש עד-מבוא
 3 המלל שם דעה: הם על-דבר-עולם: דעה על השמים
 4 כבודו: מי בדתה אלהיך המעבית לשבת: המשפיל
 5 לראות בשמים ובארץ: מקום מעפר תל מאשפת ימים
 6 אביו: להושיב עס-נדיבים עם נדיבו עמי: מושיבו
 עקרת הבית אסיה-בנים שמחה הללוהו:

קיד

1 אבצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז: הוזהר
 2 דעה לקרשו ישראל ממשלותיו: הם ראה וגם תהיה
 3 יסב לאחור: דברים רקדו כאילים נבעות כבני-אנא:
 4 מידקדק וגם כי תנום תהיה חסב לאחור: דברים
 5 תרקדו כאילים נבעות כבני-אנא: מלפני אדון תולי

וענען אונטער-על-על-הנש אויף עיבוי, וייא
 וענען געמיהן געווארען מיט אמת אונד
 רעכטפארטיגקייט: 9 ער האט געשיקט א
 דערלעונג צו זיין פאלק, זיין ברית האט
 ער אויף עיבוי געבאטען, הייליג אונד
 פארקטערליך איז זיין נאמען: 10 דער
 אנהויב פון חכמה איז דא פארקט פון נאט,
 א גוטען שכל האבען אלע דא וואס מיהן
 וייא, זיין לויב געשטעהט אויף עיבוי:

תהלים קיב

1 הללויה! געבענשט איז דער מענש וואס
 האט מורא פאר נאט, וואס האט א זעהר
 גרויס פערלאנגען צו זיינע מצות: 2 זיינע
 קינדער וועלען שטארק זיין אויף-דא ער,
 דער דור פון דא רעכטפארטיגע וועלען
 דיך גענשען: 3 פערמענען אונד רייכקייט
 וועלען זיין אין זיין הויז, אונד זיינע געד-
 רעכטיגקייט וועט געשטעהן אויף עיבוי:
 4 צו דא רעכטפארטיגע שיינט א ליכט
 אין דא פינסטערניס, ער איז לייטזעליג,
 אונד בארמהערציג אונד גערעכט: 5 א
 גוטער מאן איז לייטזעליג אונד לייזעט, ער
 פיהרט אויס זיינע זאכען מיט משפט:
 6 ער וועט זיך אויף עיבוי ניט אויפגלייטשען,
 7 ער וועט ניט קיין מורא האבען פאר
 א שלעכטע נאכריכט, זיין הארץ איז אנגעברייט,
 8 זיין הארץ איז אנגעלעהנט, ער וועט קיין מורא האבען ביי ער וועט זעהען דא
 (מפלח) אין זיינע פינג: 9 ער האט צושפרייט, ער האט געגעבען צו דא ארעמע לייט,
 זיינע גערעכטיגקייט געשטעהט אויף עיבוי, זיין הארץ האט דא דערהויבען מיט פבוד:
 10 דער רשע וועט עם זעהען אונד ער וועט ווערען אין פערס, ער וועט קריצען זיינע
 ציין, אונד ער וועט צוגעהן, דא גלוסטונג פון דא רשעים וועט פערלויזען ווערען:

תהלים קיג

1 הללויה! לויבט, א איהר קנעכט פון דעם האר, לויבט דעם נאמען פון דעם האר: 2 געד-
 בענשט זאל זיין דער נאמען פון דעם האר פון אונד אן ביז אויף עיבוי: 3 פון דעם אויפ-
 געהן פון דער זון ביי דעם אונטערנעהן, זאל דעם האר'ס נאמען זיין געלויבט: 4 דער
 האר איז דערהויכט איבער אלע פעלקער, אונד זיין פבוד איבער דא הימעל: 5 ווער איז
 אזוי וויא דער האר אונזער נאט וואוינט אין דער הויף: 6 ער דערנידעריגט זיך צו
 זעהען וואס עס איז אין דעם הימעל אונד אויף דער ערד: 7 ער שטעלט אויף דעם ארע-
 מען פון דעם שטויב, אונד דעם געדארפטונג פון דעם מיסטהויפען: 8 כדי איהם צו
 זעצען מיט פירשטען, אפילו מיט דא פירשטען פון זיין פאלק: 9 ער מאכט דא (עקרה)
 וואס האט קיינע קינדער צו א הויזגעזונד, צו זיין א פרהעליכע מוטער פון קינדער,
 הללויה:

תהלים קיד

1 ווען ישראל איז ארויסגעגאנגען אויס מצרים, דאס הויזגעזונד פון יעקב פון א פאלק
 מיט א פרעמד לשון: 2 איז ויהודה געוועזען זיין הייליגטהום אונד ישראל זיינע געוועל-
 טיגקייט: 3 דאס ים האט עם געזעהען אונד איז אנטלאפען, דער ירדן איז הינטער
 זיך אומגעקעהרט געווארען: 4 דא בערג האבען געשפרונגען אזוי וויא ווידער, אונד
 דא קליינע בערגלעך אזוי וויא יונגע שאף: 5 וואס פעהלט דיר, א דא
 ים, דאס דא ביזט אנטלאפען? אונד דא ירדן דאס דא ביזט הינטער דיר
 אומגעקעהרט? 6 איהר בערג דאס איהר שפרינגט אזוי וויא ווידער, אונד איהר
 קליינע בערגלעך אזוי וויא יונגע שאף? 7 ציטער א דא ערד פאר דעם האר,
 פאר

אֶרֶץ מִלְכֵי אֱלֹהִים יַעֲקֹב: הַתְּפִלָּה הַזֹּאת אֲנִי מִסְמָךְ לְמִשְׁכָּנִי:
לְמִשְׁכָּנִי:

קטו

קטו

לֹא לִטְוִיָּה לֹא לִטְוִיָּה לֹא לִטְוִיָּה תִּן כְּבוֹד עַל־חֲסִדֶּךָ א
עַל־אֲמָתְךָ: לֵמַח יִמְרוּ הַיּוֹם אֲחִינֹא אֱלֹהֵינוּ: 2
וְאֵלֵינוּ בְּשִׁמְךָ כָּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשִׂה: עֲבֹדֶם בְּסֶף 3
וְחֶב מִשְׁעָה וְיִי אֱלֹהִים: פִּהֲלָהם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵם לָלֶם 4
וְלֹא יִדְבְּרוּ: אֲנִי לָלֶם לָלֶם לָלֶם לָלֶם לָלֶם לָלֶם: 5
וְיִי אֱלֹהִים: וְלֹא יִמְשֹׁן בְּגִלְתֵּם וְלֹא יִתְלַבֵּן לֹא־יִתְלַבֵּן 6
בְּרוּחֵם: בְּמִתֵּם יִדְבְּרוּ עֲשִׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר־בִּטֵּחַ בָּהֶם: 7
יִשְׂרָאֵל בִּטֵּחַ בִּידֹה עֹרֶם וּמִנֵּם הוּא: בֵּית אֲבִירֵם 8
בִּטֵּחַ בִּידֹה עֹרֶם וּמִנֵּם הוּא: יִרְאֵי יִדְבְּרוּ בִּטֵּחַ בִּידֹה 9
עֹרֶם וּמִנֵּם הוּא: יִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן 10
יִשְׂרָאֵל יִתְלַבֵּן אֲחִיבִית אֲחִירֵם: יִתְלַבֵּן יִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן 11
עַל־הַיָּם: סֶף יִתְלַבֵּן עֲלֵיכֶם וְעַל־מִינֵיכֶם: 12
בְּרוּחֵם אֲחִירֵם עֲשִׂה שְׁמִי וְאֶרֶץ: הַשְׁמִי שְׁמִי 13
לִידֹה וְאֶרֶץ יִתְלַבֵּן לְבִנְיָאֵם: לֹא בְּמִתֵּם וְיִתְלַבֵּן 14
וְלֹא כָּל־יִתְלַבֵּן דּוּמָה: וְאֲחִירֵם יִתְלַבֵּן יִתְלַבֵּן 15
עֲלֵיכֶם וְיִתְלַבֵּן:

קטז

קטז

אֲחִירֵם יִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן 16
אֲחִירֵם יִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן 17
אֲחִירֵם יִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן 18
אֲחִירֵם יִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן 19
אֲחִירֵם יִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן 20
אֲחִירֵם יִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן 21
אֲחִירֵם יִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן 22
אֲחִירֵם יִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן 23
אֲחִירֵם יִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן 24
אֲחִירֵם יִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן 25
אֲחִירֵם יִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן 26
אֲחִירֵם יִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן 27
אֲחִירֵם יִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן 28
אֲחִירֵם יִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן 29
אֲחִירֵם יִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן וְיִתְלַבֵּן 30

פֶּאֶר דָּעַם בָּאֵשׁ פֹּה יַעֲקֹב: 8 דָּעַר וְאֵם
פֶּאֶר־קֶרֶט דָּעַם פֶּאֶר־עֵן־שְׁטִין אִין א
שְׁטֶה־עֵנְדִיג וְאֵסֶר, דָּעַם שְׁטֶה־אֶרְקֶן
פֶּאֶר־עֵן־שְׁטִין צו א קֶהֶל וְאֵסֶר:

תהלים קטו

1 נִיט צו אונס א האר! נִיט צו אונס,
נִיט צו דין נאמען זאל דער פֿבֿוד
נענעבען ווערען פֿאר דין חסד אונד
פֿאר דיינע וואהרהייט: 2 פֿארנואם
זאלען דיא גוים זאגען, אונזא איז דאָך
זייער נאט? 3 אָבער אונזער נאט איז
אין דעם הימעל, ער האט געשחון וואס
ער וויל: 4 זייער געזען זענען זילבער
אונד גאלד, דיא ארבייט פֿון מענשען
הענד: 5 זייא האבען א מויל, אָבער
זייא רעדען נישט, זייא האבען אויגען
אָבער זייא זעהען נישט: 6 זייא האבען
אזרען אָבער זייא הערען נישט, א נאז
האבען זייא אָבער זייא קענען נישט
שמעקען: 7 זייא האבען הענד אָבער
זייא קענען נישט טאפען, זייא האבען פֿיס

אָבער זייא קענען נישט געהן, אונד זייא קענען אויף נישט רעדען דורף זייער האלז:
8 דיא וואס האבען זייא געמאכט זענען גלייך צו זייא, אזוי זענען אויף אלע
וואס פֿערטרויען זיך אויף זייא: 9 א ישראל פֿערזיכער דיך אויף דעם האר,
ווארין ער איז זייער הילף אונד שילד: 10 א דוא הויזגעזונד פֿון אהרן פֿער־
זיכערט אייך אויף דעם האר, ווארין ער איז זייער הילף אונד שילד: 11 א
איהר גאטעס־פֿארשטינע, פֿערזיכערט אייך אויף דעם האר, ווארין ער איז זייער
הילף אונד שילד: 12 דער האר האט אן אונס געדענקט, ער וועט אונס גענ־
שען, ער וועט גענשען דאס הויזגעזונד פֿון ישראל, ער וועט גענשען דאס
הויזגעזונד פֿון אהרן: 13 ער וועט גענשען דיא גאטעס־פֿארשטינע, ביידע קליין
אונד גרויס: 14 דער האר זאל אייך פֿערמעהרען, אייך אונד איירע קינדער:
15 איהר זענט געבענשט פֿון דעם האר, וואס האט געמאכט הימעל אונד ערד:
16 דיא הימעל, יוא דיא הימעל, געהערען צו דעם האר, אָבער דיא ערד האט
ער געגעבען צו דיא מענשען־קינדער: 17 דיא שוויטע טהון נישט לויבען דעם
האר, אויף נישט דיא וואס געהן ארופ אין דער שטילהייט: 18 אָבער מיר
וועלען דעם האר גענשען פֿון אצונד אן ביז אויף עביר, הללויה:

תהלים קטז

1 איך לויב דעם האר, ווייל ער האט געהערט מיין קול אונד מיין געבעט:
2 ווייל ער האט גענייגט זיין אויער צו מיר, דארום וועל איך איהם אנרופען
אזוי לאנג וויא איך לעב: 3 דיא היילות פֿון שוים האבען מיך ארומגערינגעלט,
דיא צרות פֿון דעם שאל האבען מיך אנגעטראפען, איך האב געפונען צרות אונד
טרור־קייט: 4 אזוי האב איך אנגערופען דעם נאמען פֿון דעם האר, א האר, איך
בעט דיך זייא מיך מציל: 5 דער האר איז לייטזעליג אונד גערעכט, אונד אונזער נאט
איז בארומהערציג: 6 דער האר בעהיט דיא וואס זענען איינפֿאך, איך בין געוועזען
ארעם, אונד ער האט מיר געהאלפען: 7 קעהר צוריק א מיניע וועלע צו מיניע
רוה, ווארין דער האר האט דיר גוטעס פֿערנאלטען: 8 ווארין דוא האסט מיך
מציל געוועזען פֿון דעם שוים, אונד מיניע אויגען פֿון טרערען, אונד מיניע פֿיס
פֿון דעם פֿערשטויסען: 9 איך וועל ארומנען פֿאר דעם האר אין דעם לאנד

פֿון

פון דיא לעבעדיגע: 10 איך האב גע-
גלויבט דאריבער האב איך גערעמט, איך
בין זעהר געפייניגט געווארען: 11 איך
האב געזאגט אין מיינע איילענעס, אלע
מענשען זענען ליגנערס: 12 וואס זאל
איך צוריקהערען צו דעם האר, פאר
אלע זיינע גוטקייט צו מיר? 13 איך
וועל אויפהעבען דעם פוס פון הילף
אונד איך וועל אנרופען דעם נאמען פון
דעם האר: 14 מיינע גדרים וועל איך
בעצאלען צו דעם האר, פאר זיין נאג-
צען פאלק: 15 עס איז טייער אין דיא
אויגען פון דעם האר דער שוים פון
זיינע הייליגע (חסידים): 16 איך בעט
דיך א האר, ווארין איך בין דיין קנעכט,
איך בין דיין קנעכט אונד דער זון פון
דיינע דיקסט-מויד, דוא האסט אויפגע-
קניפט מיינע בינדל-שטריק: 17 צו דיר
וועל איך מקריב זיין א קרבן תודה,
אונד איך וועל אנרופען אן דעם נאמען
פון דעם האר: 18 איך וועל בעצאלען
מיינע גדרים צו דעם האר, פאר זיין גאנצען
פאלק: 19 אין דיא פארהויפען פון דעם
האר'ס הויז, אין דיר א ירושלים, הללויה:

11 תחיים: האמתי כי אקרב אני עיני מאד: אני אמרתי
12 בהפוך כל האדם בלב: מהאשים ליהוה כל-תנמולתי
13 עלי: כס-ישועות אשם ובשם יהוה אקרא: גברי ליהוה
14 אשלים ונדרתי לא כל-עמי: וקר בעני יהוה תפוחה
15 לחסדי: אנה יהוה קראני עבדך אני עבדך ברחמיך
16 פתחת למסכרי: לך אונת ונחת תהיה ובשם יהוה אקרא:
17 גברי ליהוה אשלים ונדרתי לא כל-עמי: כחצרות בית
18 יהוה ברחמי ירושלים הללויה:

קי

קי

2 אהללו את-יהוה בליום שבתו: כל-האמים: כי גבר
עלנו חסדו ונאמת-יהוה לעולם הללויה:

קיח

קיח

2 אהיו ליהוה ברכוב כי לעולם חסדו: ואמרנא ישראל
3 כי לעולם חסדו: ואמרנא בתי-אחרין כי לעולם חסדו:
4 ואמרנא ירא יהוה כי לעולם חסדו: קרב-מזר
5 קראתי יה עני במרחב יה: יהוה לי לא ארא מיד
7 ישע לי אדם: יהוה לי בעזרי ואני אראה בשנאי:
8 טוב לחסות ביהוה מבטח באדם: טוב לחסות
9 ביהוה מבטח בגדברים: בלענים סבבני בשם יהוה
11 כי אמילם: סבני נס-סבבני בשם יהוה כי אמילם:
12 סבני כדברים דענו כאש קוצים בשם יהוה כי אמילם:
13 יהוה רחמי ליל לילה עזרני: עז נוסחת יה יהוה
14 לי לישועה: קול יהוה וישועה באהל צדיקים ימן
16 יהוה עשה חיל: ימן יהוה רוממה ימן יהוה עשה
17 חיל: לא אמת כר-אמת ואספר מעשי יה: וסר
19 יסרני יה ולמות לא נתני: פתח-לי שער צדק אבאר
כ דם אדמה יה: ויהי-השער ליהוה צדיקים יבא בו:

תהלים קיז

1 א לויבט דעם האר אלע איהר פעלקער, לויבט איהם אלע איהר אומות: 2 ווארין זיין חסד
איז זעהר שטארק איבער אונס, אונד דער אמת פון דעם האר געדויערט אויף עבני, הללויה:

תהלים קיח

1 א לויבט דעם האר, ווארין ער איז גוט, ווארין זיין חסד געדויערט אויף עבני: 2 לאז
דאך ישראל אצונד זאגען, דאס זיין חסד געדויערט אויף עבני: 3 לאז דאך דאס הויך
געוירד פון אהרן זאגען, דאס זיין חסד געדויערט אויף עבני: 4 לאזען דאך דיא נאטעס
פארקניגע זאגען, דאס זיין חסד געדויערט אויף עבני: 5 פון דער ענגשאפט האב איך
נאט אנגערופען, אונד ער האט מיר געענטפערט, אונד ער האט מיך געשטעלט אויף
א ברייטען ארט: 6 דער האר איז פאר מיר, איך האב נישט קיין מורא, וואס קענען מיר
מענשען טהון? 7 דער האר איז פאר מיר כדי מיר צו העלפען, דאריבער וועל איך זעהען
מיינע לוקס אין מיינע פיינד: 8 עס איז בעסער זיך צו בעשיצען אויף דעם האר איידער
זיך צו פערזיכערן אויף מענשען: 9 עס איז בעסער זיך צו בעשיצען אויף דעם האר,
איידער זיך צו פערזיכערן אויף פירשטען: 10 אלע גוים האבען מיך ארומגערינגעלט,
אבער אין דעם נאמען פון דעם האר וועל איך זיין פערטיליגען: 11 זיין האבען מיך ארומ-
גערינגעלט, ווא, זיין האבען מיך ארומגערינגעלט, אבער אין דעם נאמען פון דעם האר
וועל איך זיין פערטיליגען: 12 זיין האבען מיך ארומגערינגעלט אזוי וויא בינען, זיין זע-
נען פערלאשען אזוי וויא א פייער פון דערנער, ווארין אין דעם נאמען פון דעם האר וועל
איך זיין פערטיליגען: 13 דוא האסט מיך גוט געשטויסען אז איך זאל פאלען, אבער דער
האר האט מיר געהאלפען: 14 דער האר איז מיינע שטארקהייט אונד מיין געזאנג, אונד
ער איז געווארען מיינע הילף: 15 דאס קול פון געזאנג אונד הילף וועט זיין אין דיא גע-
צעלטען פון דיא צדיקים, דיא רעכטע האנד פון דעם האר טהוט מעכטיגליך: 16 דיא
רעכטע האנד פון דעם האר איז דערהויבען: דיא רעכטע האנד פון דעם האר טהוט מעכ-
טיגליך: 17 איך וועל נישט שטארבען, נייערט לעבען, אונד איך וועל דערצעהלען דיא
מעשים פון דעם האר: 18 דער האר האט מיך שטארק געשטראפט, אבער ער האט מיך
נישט איבערגעענטפערט צו דעם שוים: 19 מאכט אויף צו מיר דיא שויערן פון
גערעכטיגקייט, כדי איך זאל אין זיין אריינקומען אונד דעם האר לויבען:
20 דאס איז דאס שויער פון דעם האר דורך דעם וועלען דיא צדיקים אריינקומען:

איך

21 איך וועל דיך לויבען, ווארין דוא האסט
 מיר געענטפערט, אונד ביזט געווארען
 מייןע הילף: 22 דער שטיין וואס דיא
 בויערס האבען פערטווארפען, איז געווארען
 דער הויפט עקשטיין: 23 דאס דאזיגע איז
 פון דעם האר געשעהען, אונד עס איז
 וואונדערליך אין אונזערע אויגען: 24 דאס
 איז דער טאג וועלכען דער האר האט גע-
 מאכט, מיר וועלען לוסטיג זיין אונד אונס
 אין איהם פרייען: 25 א האר, מיר געטען
 העלף אונס! א האר מיר געטען בעגליק
 אונס דאך! 26 געבענשט איז דער וואס
 קומט אין דעם נאמען פון דעם האר, מיר
 האבען אייך געבענשט פון דעם הויז פון
 דעם האר: 27 נאט איז דער האר אונד ער
 האט אונס דערלייכט, ביזט אן דאס קרבן
 פון יום טוב מיט (גראבע) שטריק ביז צו
 דיא הערנער פון דעם מזבח: 28 דוא ביזט
 מיין נאט, אונד איך וועל דיך לויבען, דוא
 ביזט מיין נאט איך וועל דיך דערהייבען:
 29 א לויבט דעם האר, ווארין ער איז גוט,
 ווארין זיין חסד געדויערט אויף עביו:

תהלים קיט

א—1 געבענשט זענען דיא וואס זענען

נאנט אין דעם וועג, וואס געהען אין דער הורה פון נאט: 2 געבענשט זענען דיא וואס
 היטען זיינע צייגענים, אונד וואס זוכען איהם מיט דעם נאנצען הארץ: 3 זיין טהון אייך
 נישט קיין אומרעכט, ניערמט זיין געהען אין זיינע וועגען: 4 דוא האסט אונס געבאטען צו
 האלטען זיינע געפעהלע אונד זיין וועג צו היטען: 5 מיין געבעט איז דאס מייןע וועגען
 זאלען זיין אונגעברייט צו היטען זיינע געזעץ: 6 דענסמאל וועל איך נישט פערשעמט ווער
 דען, ווען איך וועל אנקוקען אלע זיינע מצות: 7 איך וועל דיך לויבען מיט איין אויפ-
 ריכטיג הארץ, ווען איך וועל לערנען זיינע גערעכטע משפטים: 8 איך וועל היטען זיינע
 געזעץ, א פערלאז מיך נישט (אויס נאנצען): 9 מיט וואס זאל א יונגער מאן רייר
 נעמען זיין שטעג? ווען ער וועט היטען זיין וועג: 10 איך האב דיך געזוכט מיט מיין נאנט
 הארץ, א לאז מיך נישט אונטעקוואנדערן פון זיינע מצות: 11 איך האב געהאלטען זיינע
 ווערטער אין מיין הארץ, כדי איך זאל נישט קענען דיר זינדענען: 12 געבענשט ביזט דוא
 א האר, לעהר מיך זיינע געזעץ: 13 איך האב דערצעהלט מיט מייןע ליפען אלע משפטים
 פון דיין מויל: 14 איך האב מיך געפרייט אין דעם וועג פון זיינע געפעהלע, מעהר וויא
 מיט אלעם פערמענען: 15 איך וועל טראכטען איבער זיינע געפעהלע, אונד
 איך וועל קוקען אויף זיינע וועגען: 16 איך וועל מיך פרייען אין זיינע
 געזעץ, אונד איך וועל נישט פעררעסען זיין ווארט: 17 זיין וואוילגעפעלג
 צו דיין קעכט, כדי איך זאל לעבען, אזוי וועל איך היטען זיין ווארט: 18 מאך
 אויף מייןע אויגען, כדי איך זאל זעהען דיא וואונדערליכע זאכען פון זיינע
 תורה: 19 איך בין (נאר) א גר אויף דער ערד, געהאלט נישט זיינע מצות פון
 מיר: 20 מייןע זעלע איז צוגראכען וועגען דער לוסט צו זיינע משפטים אלע
 צייט: 21 דוא האסט אונגעשריגען דיא שטאלצע וואס זענען פערשאלטען, וואס
 פערטווארען זיך פון זיינע מצות: 22 וועלכער אפ פון מיר דיא הרפה אונד שאנד,
 ווארין איך האב געהיט זיינע צייגנים: 23 אפילו פירשטען זענען געזעסען
 אונד זיין האבען קענען מיר גערעמט, אבער זיין קעכט טהוט טראכטען אין
 זיינע געזעץ: 24 אפילו זיינע צייגניסע זענען מייןע פרייד—זיא עצהילייט:
 ד—25 מייןע זעלע איז געהעפט צו דעם שטויב, מאך מיך לעבען נאך זיין ווארט:

איך בי עיניי ומהרלי לישועה: און נאט הבנים
 הורה לראש פיה: מאת דעה הורה ואת דוא נפלאה
 בשעט: ויהיה עשה דעה נפלה ונשמה בו:
 אה דעה וישעה נא אה דעה הצליחה נא: ברוך
 ה' בשם דעה פרנסתם מבית דעה: אל ויהיה
 נא דע אסדרת בעבתם עררנות המנוח: אלי
 אתה ואתה אלתי ארומק: הודו לדעה ברכוב כי
 לשלם חסד:

קיט

קיט

אשרי תמסרהך תהלים בתורת דעה: אשרי נצרי
 ערתי בקבלב וירשדו: אף לאפעל עולה בדרביו
 הלכו: אמה ציהת פקדון לשמר מאד: אחל וקט
 דרתי לשמר חסד: או לאאכיש בהביט אלדל
 מצות: איך בשר לבב בלמדי משפט צדק:
 אחרתך אשר אלמקוני ערמאד: בפה ובה
 נער אחרתך לשמר בדרביו: בקללבי דרשתי אל
 השגתי ממצות: בלבי צפיתי אמרתך למען לא
 אחטאליך: ברוך אתה דעה למען חסד: בשפת
 ספרתי כל משפטיך: בדרך צדוהי ששתי בעל
 כלדיו: בקפדך אשרי ואבישתי אחרתך: בקפדך
 אשמשע לא אשכח דברך: נמל עלדעך אחרת
 ואשמרה דברך: נלעצי ואבישתי נפלאות מנוחך:
 נר אנכי בנאך אלמסתר מני מצותך: נרקה נפשי
 לתאבה אלמשפטך בקלפתי: נערתי ורם ארונם
 השגתי ממצותך: נל מועל חרפתי בנאך ערתי נצרי:
 נם ישוב שרם כי נדברו עבדך ישיח חסדך: נם
 אחרתך שששתי אנשי צדתי: דברך לעפר נפשי בה

26 מיניע ווענען האב איך דערצעהלט
אונד דוא האסט מיר געענטפערט, א
לעהר מיך דייע ווענען: 27 מאך מיך
פערשטעקן דעם וועג פון דייע בער-
פעהל, כדי איך זאל נאכטראכטען איבער
דייע וואונדער: 28 מיניע זעלע טריפט
אזים ווענען טרוינגקייט, מאך מיך
בעשטעקן נאך דיין ווארט: 29 טהוא
אפ פון מיר דעם פאלשען וועג, אבער
לייטזעליג, מיך דורך דייע תורה:
30 איך האב אויסדערנועהלט דעם וועג
פון אמת, דייע משפטים האב איך פאר-
מיר געטוהן: 31 איך האב מיך געהעפט
אין דייע צייגניסע, א האר לאז מיך נישט
פערשעהקט ווערען: 32 איך וועל לוי-
פֿען אין דעם וועג פון דייע מצות,
ווארין דוא וועסט דערברייטערן מיין
הארץ: 33 א האר, לעהר מיך
דעם וועג פון דייע געזעץ, אזוי וועל
איך וויי היטען אויף איטליכען טריט:
34 מאך מיך פערשטענדיג כדי איך זאל
היטען דייע תורה, אונד אז איך זאל
זי היטען מיט דעם גאנצען הארץ:
35 פיהר מיך אויף דעם שטעג פון
דייע מצות, ווארין אין וויי איז מיין

26 חני ברכך: דרכי מפרתי ותעני למני חסד:
27 הנד פקודך בנני ואשיח בנפלאותך: הלפה
28 נפשי מחנה קמי ברכך: הנד שרר הסר ממני
ל תוהתק חני: הנד אמנה בחרתי משפטך עותי:
31 דבקך בערותך הנה אלהי בעשני: הנד מצותך ארץ
32 כי תרובי לבי: חנני יהוה הנד חסד ואמת
34 עקב: הבני ואצרה תורתך ואשמרה בכל לב:
36 להרריני בכתוב מצותך כרבי חפצתי: השלבי אל-
37 ערותך ואל אל בעני: העבר עני מראית שוא ברכך
38 חני: הנס לעבך אמרתי אשר ליראתך: העבר
39 מרפתי אשר יגדתי כי משפט טובים: הנה תאבתי
41 לפקודך בערותך חני: וכלני חסדך יהוה
42 חשונך באמתך: ואענה חרפי דבר כר-בטחתי
43 ברכך: ואלתצל מפ דבראמת ערמאד כי למשפטך
44 חלתי: ואשמרה תורתך חסד לעולם ועד: ואחלבה
46 ברחבה כי פקודך דרשתי: וארכבה בערותך נד
47 מלכים ולא אבוש: ואשתמש במצותך אשר אהבתי:
48 ואשא כפי אל מצותך אשר אהבתי ואתה ברכך:
49 וירדך לעבך על אשר יצאתי: זאת חסדתי
51 בעני כי אמתך חנני: ויום חליצני ערמאד תוהתק
52 לא נשתי: וקרתי משפטך מעולם יהוה ותתנחם:
53 ולפנה אתו חני משעים טובי תורתך: ומרת חסד
54 חסד בבית מנח: וקרתי בגולה שרר דנה ואשמרה
56 תורתך: זאת חסדתי כי פקודך נאמתי: חסדך
58 יהוה אפרתי לשמר דברך: חלתי פקד בל לב
59 חני באמתך: חסדתי דרכי ואשיבה רגלי אל-
61 חסדך: חסדתי ולא תזמקמתי לשמר מצותך: בכל
62 רשעים עיתי תוהתק לא שבתתי: העזת לילה אקים

פערלאנגען: 36 ניין מיין הארץ צו דייע צייגניסע, אונד נישט צו ביצייגקייט: 37 טהוא
אנועק מיניע אוינען כדי וויי זאלען נישט זעהען פאלשקייט, דערקוויק מיך אין דייע ווע-
גען: 38 לאז דיין ווארט מקנים ווערען צו דיין קנעכט, וואס טהוה דיר פארקשען: 39 טהוא
אנועק מיניע חספה וואס איך פארקמט, ווארין דייע משפטים זענען גוט: 40 זעה, איך האב
געבליקט צו דייע בעפעלהונגען, דערקוויק מיך אין דייע גערעכטיגקייט: 41—
נאט, לאז דיין חסד צו מיר קומען—דייע הילף אזוי וויא דוא האסט צוגעזאגט: 42 אונד
אזוי וועל איך ענטפערן א ווארט צו דעם וואס לעסערט מיך, ווארין איך פערטרוי אויף
דיין ווארט: 43 אונד נעם נישט אים גאנצען אנועק פון מיין מויל דאס ווארט פון דער
וואהרהייט, ווארין איך האב צו דייע משפטים: 44 אונד איך וועל דייע תורה בעשטענ-
דיג היטען, אויף איבער אונד עביג: 45 אונד איך וועל ארומגען אויף דער ברייטענים,
ווארין איך האב געפארשט נאך דייע בעפעהלע: 46 אונד איך וועל רעדען פון דייע
צייגניסע פאר מלכים, אונד איך וועל מיך נישט שעהמען: 47 אונד איך וועל מיך לוסטיג
מאכען מיט דייע מצות וואס איך האב ליב: 48 אונד איך וועל אויפהעבען מינע הענד
צו דייע מצות וואס איך האב ליב, אונד איך וועל טראכטען אין דייע געזעץ:
49— געדענק דאך דאס ווארט צו דיין קנעכט, אויף וועלכעס דוא האסט מיך געמאכט
האפען: 50 דאס איז מיין טרויסט אין מיין עלענד, ווארין דייע צוואג האט מיך דער-
קוויקט: 51 דיא שטאלצע פערשטעטען מיך זעהר, אבער איך ניין מיך נישט אפ פון דייע
תורה: 52 איך געדענק דייע משפטים פון עביג אן, א האר, אונד איך האב מיך גע-
טרייקט: 53 א ציטערנים האט מיך א גענומען ווענען דיא רשעים וואס פערלאזען דייע
תורה: 54 דייע געזעץ זענען גענומען צו מיר געזענג אין דעם הויז פון מינע וואוינונג:
55 איך האב געדענקט אן דיין נאמען בייא נאכט, א האר, אונד איך האב געהיט דייע
תורה: 56 דאס דאוונע האב איך געהאט ווייל איך האב געהיט דייע בעפעהל:
57— דוא ביזט מיין חלק, א האר, איך האב געזאגט אז איך וועל היטען דיין ווארט:
58 איך האב אנגעבעטען דיין פנים מיט דעם גאנצען הארץ, לייטזעליג מיך נאך דיין
ווארט: 59 איך האב געדענקט אן מינע ווענען, אונד האב אומגעקעהרט מינע פנים צו
דייע צייגניסע: 60 איך האב מיך געאיילט, אונד איך האב נישט געזומט צו היטען דייע
מצות: 61 דיא באנדע פון דיא רשעים האבען מיך גערויבט, אבער איך האב נישט
פערגעסען דייע תורה: 62 אין מיטען פון דער נאכט וועל איך אויפשטעהן

דִּיךְ צו לויבען פאר דייןע גערעכטע
משפטים: 63 איך בין א חבר צו אלע וואס
האבען פאר דיר מורא, אונד וואס האלטען
דיינע בעפעהל: 64 דיא ערד איז פול מיט
דיין חסד, א האר! לעהר מיך דייןע גע-
זען: ט—65 דוא האסט גוטעס גע-
טהון צו דיין קנעכט א האר נאך דיין
ווארט: 66 לעהר מיך גוטען פערשטאנד,
אונד וויסענשאפט, ווארין איך האב גע-
גלויבט דיינע מצות: 67 איידער איך האב
געליטען בין איך געוועזען א שגב, אבער
אצונד האב איך געהיט דיין ווארט: 68 דוא
בזנט גוט, אונד דוא טהוקט גוטעס, לעהר
מיך דיינע געזען: 69 דיא שטאלצע הא-
בען קענען מיר אויסגעטראכט א לויבען,
אבער איך היט מיט מיין גאנצען הארץ
דיינע בעפעהל: 70 זייער הארץ איז פער-
גראבט אזוי וויא חלב, אבער איך האב
לוסט צו דיינע תורה: 71 עס איז גוט
געוועזען פאר מיר דאס איך האב גע-
ליטען, כדי איך זאל לערנען דיינע גע-
זען: 72 דיא תורה פון דיין מויל איז מיר
געסער וויא טויזענד פון גאלד אונד
זילבער: ט—73 דיינע הענד האבען

לחיות לך על משפטי צדקך: חבר אני לכל אשר
יראך ולשמרי פקדוך: חסדך יהיה מלאה הארץ
הקוד למדני: טוב עשית עמ עבדך יהיה כדברך: ט
טוב טעם ודעת למדני כי במצותך האמת: טב
אשנה אני שגג ואתה אמרתך שמרתי: טוב אתה
ומטיב למדני פקדך: טפלו עלי שכן ודים אני בכל
לב ואצר פקדוך: טפס כחלב לבם אני ותורה
שעשעת: טובילי ברענתי למען אלמד פקדך: טוב
לי תורתך מאלף ורב נכסף: גרד עשיתי ונכונתי
הביני ואלמדתי מצותך: רצאך ודאני ושמחתי כי
לדברך תלתי: געשתי יהיה כדברך משפטך ואמנה
עיתתי: יהינא חסדך לנחמי כאמתך לעבדך: יבאני
הקמך ואחיה כרתותך שששעי: יבשו ודים כרשך
עיתתי אני אשיח פקדוך: ישוב לי רצאך ודעו פקדוך:
יהלכי תמים כדברך למען לא אבוש: יג
לתשועתך נפשי לדברך ותלתי: כלו עני לאמתך
לאמר בתי תנחמי: כידעתי כנאד כקמך פקדך לא
שקחתי: כמחור מירכבך מתי תעשה כדפי משפט:
כרלי ודים שרות אשר לא כותרתך: כלי משתך
אמנה שכן רדפתי עוקני: במעט כלתי בארץ ואני
לא עקבתי פקדך: בחסדך חגי ואמנה עדות פך:
לעולם יהיה דברך נצב בשמים: לך ודאך אמנה
בועת ארץ ותעמד: למשפטך אמנו היום כי תגל
עבדך: לולי תורתך שששעי או אכרתי בעני: לעולם
לא אשכח פקדך כדפי חיתתי: לך דאני הושעתי כי
פקדוך דרשתי: לי כיו רשעים לאבדתי עדותך אתבונן:
לכל חכמה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד: מ
מיר

מיך געמאכט אונד צוגעברייט, גיב מיר פערשטאנד אז איך זאל לערנען דיינע מצות:
74 דיא וואס פארקלען דיר וועלען זיך פרייען ווען זייא וועלען מיך זעהען, ווייל איך
האב געהאפט אויף דיין ווארט: 75 איך ווייס א האר, אז דיינע משפטים זענען גע-
רעכט, אונד דוא האסט מיך אין דיינע טרייהייט געפרייגט: 76 איך בעט דיר לאז
מיך דאך דיין חסד טרייסטען, נאך דיין ווארט צו דיין קנעכט: 77 לאזען דיינע
בארהערציגקייטען צו מיר קומען, אז איך זאל לעבען, ווארין מיינע לוסט איז אין
דיינע תורה: 78 דיא שטאלצע זאלען פערשעהקט ווערען, ווארין זייא האבען מיך
אומזוכט מיט לינען שולדיג געמאכט, אבער איך טראכט נאך אין דיינע בעפעהל:
79 לאזען דיא וואס האבען פאר דיר מורא זיך צו מיר קעהרען, אונד אויך דיא וואס
וויסען דיינע צייגניסע: 80 לאז מיין הארץ זיין גאנץ אין דיינע געזען, כדי איך זאל
ניט פערשעהקט ווערען: כ—81 מיינע זעלע שטאכט צו דיינע הילף, אבער איך האפ
אין דיין ווארט: 82 מיינע אויגען שטאכטען צו דיין ווארט, אזוי צו זאגען, ווען וועסט
דוא מיך טרייסטען: 83 ווארין איך בין געוועזען אזוי וויא א לאגעל אין דעם רוף,
דאך פערנעס איך ניט דיינע געזען: 84 וויא פיל זענען דיא טעג פון דיין קנעכט,
ווען וועסט דוא טהון משפט אן מיינע נאגערס? 85 דיא שטאלצע האבען געגרובען
גריבער פאר מיר, וואס זענען ניט נאך דיינע תורה: 86 אלע דיינע מצות זענען אמת,
זייא פערפאלגען מיך מיט שקה, העלף מיר: 87 אין א קלייניגקייט וואלטען זייא מיך
פערלענט אויף דער ערד, אבער איך האב ניט פערלאזט דיין בעפעהל: 88 דער
קוויק מיך נאך דיין חסד, אזוי וועל איך הישען דאס עדות פון דיין מויל: ל—89 אויף
עביג א האר, געשטעהט דיין ווארט אין דעם הימעל: 90 דיינע טרייהייט איז צו דור
דורות, דוא האסט אנגעברייט דיא ערד אונד זיא געשטעהט: 91 זייא שטעקן נאך
היינט נאך דיינע משפטים, ווארין אלע זענען דיינע קנעכט: 92 ווען דיינע תורה וואלט ניט
געוועזען מיינע לוסט, אזוי וואלט איך שוין לאנג אומגעקומען אין מיין עלענד: 93 אויף
עביג וועל איך ניט פערנעסען דיינע בעפעהל, ווארין דירך זייא האסט דוא מיך דער-
קוויקט: 94 איך געהער צו דיר, א העלף מיר, ווארין איך האב געפארשט דיינע
בעפעהלע: 95 דיא רשעים האבען אויף מיר געווארט כדי מיך צו פערטיליגען, אבער
איך טהא אכטונג געבען אויף דיינע צייגניס: 96 צו אלע פאלקאמענהייט האב איך
געזעהען איין ענה, אבער דיינע מצות זענען געהר ברייט: מ—97 א וויא

ליב האב איך דיינע תורה, דעם גאנצען
טאג איז זיא מינע בעמראמאונג:
98 דוא האסט מיך קלוגער געמאכט
וויא מינע פיינד דורך דיינע מצות, ווארין
זייא זענען עביג מיט מיר: 99 איך בין
קלוגער פון אלע מינע מלכודים, ווייל איך
טראכט אין דיינע צייגניסע: 100 איך בין
פערשטענדליכער וויא דיא זאגנס, ווייל איך
האלט דיינע בעפעעהל: 101 איך האב
מינע פיס צוריקגעהאלטען פון איטליכען
שלעכטען טועם, כדי איך זאל היטען דיין
ווארט: 102 איך האב מיך נישט אפגע-
קעהרט פון דיינע משפטים, ווארין דוא
האסט מיך געלערנט: 103 א וויא זיס זע-
נען דיינע ווערטער צו מיין גוימען! אפילו
זיסער וויא האניג צו מיין מויל! 104 דורך
דיינע בעפעעהלע קריג איך פערשטאנד,
דאריבער האב איך פיינד איטליכען פאל-
שען טועם: 105 דיין ווארט איז א
לאמפ צו מינע פיס אונד א ליכט אויף
מינע שטעט: 106 איך האב געשוואוירען
אונד איך וועל עס מקום ויין, אז איך וועל
האלטען דיינע רעכטע משפטים: 107 איך
בין זעהר געפלאגט א האר, דערקוויק
מיך נאך דיין ווארט: 108 נעם אן דיא בעוויליגונג פון מיין מויל, א האר, אונד לעהר
מיך דינע משפטים: 109 מיין לעבען איז שטענדיג אין מינע האנד, אבער איך האב
נישט פערנעסען דיינע משפטים: 110 דיא רשעים האבען געלעגט א נעץ פאר מיר,
נאך האב איך מיך נישט פערארירט פון דיינע בעפעעהל: 111 איך האב געירשית דיינע
צייגניסע אויף עביג, ווארין זייא זענען דיא פרייד פון מיין הארץ: 112 איך האב גע-
ייגט מיין הארץ צו טהון דיינע געזעץ אויף עביג, ויא, ביז צו דעם ענד: 113—ס
האב פיינד דיא וואס צווייפלען וואס האבען שלעכטע געדאנקען, אבער דיינע תורה
האב איך ליב: 114 דוא ביזט מינע פערבארענעס אונד מינע בעשיצונג, איך האף
אויף דיין ווארט: 115 קעהרט אויף אפ פון מיר איהר שלעכטע לייט, ווארין איך וועל
היטען דיא מצות פון מיין גאט: 116 לעהן מיך אונטער נאך דיין ווארט, אונד לאז מיך
לעבען, אונד לאז מיך נישט פערשעהקט ווערען פון מינע האפענונג: 117 לעהן מיך אונטער
אזוי וועל איך געהאלפען ווערען, אונד איך וועל תמיד עוסק זיין אין דיין געזעץ: 118 דוא
האסט ציטרעטען אלע וואס טהון זיך פערארירען פון דיין געזעץ, ווארין זיירע בעמריגע-
רייא איז פאלשהייט: 119 דוא האסט פערשטערט אלע רשעים פון דער ערד אזוי וויא
פסולת, דארום ליב איך דיינע צייגניסע: 120 מיין פלייש האט געציטערט פון וועגען דיינע
פארקט, אונד איך האב מרא פאר דיינע משפטים: 121—ע איך האב געהוירן משפט
אונד גערעכטיגקייט, דוא ואלקט מיך נישט איבערלאזען צו מינע רויבער: 122 זייא ערב
פאר דיין קנעכט צו דעם גוטען, לאזען מיך נישט דיא שטאלצע אונטערדרוקען: 123 מינע
אויגען ווערען פערלענט פון וועגען דיינע הילף אונד פון וועגען דעם ווארט פון דיינע גע-
רעכטיגקייט: 124 טהוא מיט דיין קנעכט נאך דיינער גאד, אונד לעהר מיך דיינע געזעץ:
125 איך בין דיין קנעכט מאך מיך פערשטעהן, כדי איך זאל וויסען דיינע צייגניסע:
126 עס איז צייט פאר דעם האר צו טהון, ווארין זייא האבען פערשטערט דיינע תורה:
127 דארום האב איך געליבט דיינע מצות מעהר וויא גאלד אונד פיינגאלד: 128 דארום
האב איך איטליכע פון דיינע בעפעעהלע אלע פאר רעכט בעמראמא, אבער איך האב פיינד
איטליכען פאלשען טועם: 129—פ דיינע צייגניסע זענען וואונדערליך, דאריבער טהוט
זייא מינע זעלע היטען: 130 דאס אויפמאכען פון דיין ווארט טהוט דערלייכטען, עס געט
פערשטאנד צו דיא אייגענעלטיגע: 131 איך האב אויפגעמאכט מיין מויל כדי איך זאל
אטעמען, ווארין איך האב לוסט צו דיינע מצות: 132 קעהר דיע, אום צו מיר

98 אהבתי תורתך כל־יום הוא שדחי: מאי תחבמי
99 משהו כי לשלם הארלי: מבל־מלמד השכלתי כי
ק פהתוך עזרה לי: מוקדם אהבתי כי פהתוך נצחתי:
101 מבל־אחר רע גלאתי כלי למען אשמך דברך:
102 ממשפחה לא־סרתי כ־א־ה תורתך: מהנמלתי לחכי
103 אמרתך מדבש לפי: מפקדך אהבתי על־כן שגאתי
ק כל־אחר שקר: נר־לרוב דברך ואור לחיבתך:
106 נשבעתי ואקמה לשמי משפט צדקך: נצחתי פיר
107 מאד ידך חני דברך: נדבות פי רצונא ידך
109 ומשפחה למיני: נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שחתי:
ק נתי ששעים פח לי ומפקדך לא תחיתי: תלתי עזרתך
112 לשלם ברשעון לבי מה: נפתי לבי לעשות חסדך
לשלם עקב: סגפתי שגאתי ותורתך אהבתי:
114 סתרי וגמי אתה ל־דברך יתלתי: סודי מפני מרעים
קט ואצרה מצות אלהי: סכנתי כאמרתך ואצרה ואל
117 חבישתי משבר: סתני ואשעיה ואשעה בחסדך תמיד:
118 סלית כל־שעים מהבך ברשעך תרמיס: סנים
119 כי השקט כל־דשע־א־רץ לכן אהבתי עזרתך: ספר
ק מהבך כשיר ומשפחה ראתי: עשיתי משפט
122 וצדק כל־תונתי לשעך: ערב עבדך לטוב אל־ישעך
123 ויום: עני קלי לשעךך ואלמרת צדקך: עשה עמ
קבי עבדך בחסדך וחסדך למיני: עבדך אני הביני ואצרה
126 עזרתך: עת לעשות ליהוה חסדו תורתך: על־כן
127 אהבתי מצותך מזהב ונפו: על־כן כל־פסוקי כל
128 ישרתי כל־אחר שקר שגאתי: פלאת עזרתך
ק על־כן נצחתי נפשי: פתח־דברך יאר מקץ פתיים:
131 פי פערתי ואשאפה כי למצותך ואבתי: פהר־אלי
132

138 וְהָיָה כְּמִשְׁפָּט לֵאמֹר לְשִׁמְךָ: פָּנָיו הָיוּ בְּאִמְרָתְךָ וְאֵל
 139 תְּשַׁלְּטִיבִי כִלְדָּאִי: פָּנָיו מִשְׁפָּט אֲדָמָה וְאִשְׁמֶרֶת פִּסְתִּיךָ:
 140 קִינֵה הָאֵר כַּעֲבֹד וְלִמְדֵי אֲתִירָה: פִּלְגֵימִים יָדוּ
 141 עֵינָי יָל לֹא־שָׁמְרוּ תִּרְחֹק: צִדִּיק אֶתָּה יְהוָה וְהַשֵּׁר
 142 מִשְׁפָּטֶךָ: צִדִּיק צִדִּיק עֲרִיף וְאִמְרָה מֵאֵר: צִמְחִיתָ
 143 קִנְיָתִי כִרְעֻבִי דִבְרֶךְ צִרִי: צִרְפָּה אִמְרָתְךָ מֵאֵר
 144 וְעִבְדֶּךָ אֶחָדָה: צִרִי אֲנִי וְכֹהֵן פִּקְדֶּךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:
 145 צִדְקָתְךָ צִדִּיק לְשִׁלֹם וְתִרְחֹק אֶתָּה: צִרְיָנִים מִצְאֵי
 146 מִצְחֶיךָ שִׁשְׁעֵי: צִדִּיק עֲרִיף לְשִׁלֹם הִכְנִיעַ וְאִתָּה:
 147 קִבֵּאתִי בְּכִלְבָב עֵינֵי יְהוָה חֲסֹד אֶתָּה: קִרְאִיתְךָ
 148 הוֹשִׁיעִי וְאִשְׁמֶרֶת עֲרִיף: קִבֵּאתִי בְּנֶשֶׁף וְאִשְׁמֶרֶת
 149 לְדִבְרֶךְ תִּלְחָתִי: קִדְמִי עֵינִי אִשְׁמֶרֶת לְשִׁלֹם בְּאִמְרָתְךָ:
 150 קֹלִי שְׁמַע בְּחִסְדְּךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּט מִנִּי: קִרְבִּי רִדְפִי
 151 וְיָמָה מִתִּרְחֹק תִּתְּנִי: קִרְבִּי אֶתָּה יְהוָה וְלִבִּי מִצְחֶיךָ
 152 אֶתָּה: קִרְבִּי יְדֵימִי מִצְחֶיךָ כִּי לְשִׁלֹם יִסְתַּח:
 153 רִאשִׁיתִי חֲלָצִי כִרְחֹקֶךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: רִיבִי רִיבִי
 154 וְנִאֲלָמִי לִאֲמִרָתְךָ מִנִּי: רִחֹק מִרְשָׁעִים יִשְׁוֶה כִּרְחֹקֶךָ
 155 לֹא דִרְשׁוּ: רִחֹקֶךָ רִבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּט מִנִּי: רִבִּים
 156 רִדְפִי וְיָבֵר מִקְרִיךָ לֹא נִשְׁחִיתִי: רִאשִׁיתִי בְּרִדְמִי וְאִתְּחַלֶּמֶת
 157 אֶשֶׁר אֲמַרְתָּ לֹא שָׁמְרוּ: רִאשִׁיתִי כִרְחֹקֶךָ אֶתָּה
 158 יְהוָה בְּחִסְדְּךָ מִנִּי: רִאשִׁיתִי בְּרִדְמִי אֶתָּה לְשִׁלֹם כִּלְ
 159 מִשְׁפָּט צִדְקָה: שָׁרִים יְרַפְּנִי חֲסֵם וּמִדְרֶךְ פֶּחַד
 160 לְבִי: שֵׁשׁ אֲנִי עֲלֵאֲמִרָתְךָ כְּמוֹתָ שֵׁלֶל רֹב: שֶׁקֶר
 161 שָׁנֵאתִי וְאִתְּחַבֶּה תִּרְחֹק אֶחָדָה: שֶׁבַע בֵּימִם הִלַּחְתָּךְ
 162 עַל מִשְׁפָּט צִדְקָה: שְׁלֹם רֹב לִאֲנִי תִרְחֹק וְאֵן לְמִוֶּסֶה
 163 מִכְשֹׁל: שִׁפְרִי לִשְׁחַחֵה יְהוָה וּמִצְחֶיךָ שִׁשְׁעִי: שְׁמֵרָה
 164 נַפְשִׁי עֲרִיף וְאִתְּחַבֶּה מֵאֵר: שִׁפְרִי בְּתִירָף וְעִרְפִּי כִי

אֶנְגַּעֲמָרָאפֶּךָ, אָבֵר דִּינֵעַ מִצֹּת זַעֲנֵן מִינֵעַ לֹסֶט: 144 דִּינֵעַ צִינֵינִסֶּע זַעֲנֵן אוֹרֶף עֵבִיב
 נַעֲרַכֶּט, מֵאֶר מִיך פֶּרֶשֶׁשֶׁטֶהֶן אוֹנֵד אִיך וְעַל לַעֲבֵעַן: ק—145 אִיך הָאֵב נַעֲרוֹפֶען
 מִיט מִינִי נֶאֱצָעֵן הָאֶרֶץ, עֲנַטְפֶּר מִיר, אָ הָאֵר, אִיך וְעַל הִיטֶען דִּינֵעַ נַעֲזֵעִן: 146 אִיך
 הָאֵב דִּיך נַעֲרוֹפֶען, הַעֲלָף מִיר, אֹזִי וְעַל אִיך הִיטֶען דִּינֵעַ צִינֵינִסֶּע: 147 אִיך שְׁמַעֵה אוֹרֶף
 פֶּאֶר טָאג אוֹנֵד שְׂרִיאי (בַּעֲטֶע), אִיך הָאֵב נַעֲהָפֶט אוֹרֶף דִּין וְאֶרֶט: 148 מִינֵעַ אוֹינֵעַן
 וְנֹאכֶען אוֹרֶף אִין דַּעַר נֶאכֶט־וְנֹאך נֶאכֶצִדְעֶנֶקֶען אִין דִּין וְאֶרֶט: 149 דַּעֲרֹהֶר מִינִי קוֹל
 נֶאך דִּין חֶסֶד, אָ הָאֵר! נֶאך דִּינֵעַ מִשְׁפָּטִים דַּעֲרֹקוּיִם מִיך: 150 דִּיא וְנֹאם נֶאנֵעַן נֶאך
 שְׁלַעֲכֶטֶם הָאֲבֵעַן זִיך נַעֲנֶהֶנֶט, אָבֵר זִיאי הָאֲבֵעַן זִיך דַּעֲרוֹיטֶערט פֿון דִּינֵעַ תּוֹרָה:
 151 דִּיא אָ הָאֵר בִּיט נֶאֶהֶנֶט, אָבֵר אֶלֶע דִּינֵעַ מִצֹּת זַעֲנֵן אֶתָּה: 152 אִיך הָאֵב שׁוֹיִן
 פֿון פֶּרִיֶהֶר נַעֲוֹאכֶט פֿון דִּינֵעַ צִינֵינִסֶּע, וְוֹרִין דִּיא הָאֵסֶט זִיאי פֿון עֵבִיב אָן נַעֲרוֹיֶד־
 דַּעַט: ר—153 זַעֵה אָן מִינִי עֲלַעֲדֵה, אוֹנֵד זִיאי מִיך מִצִּיל, וְוֹרִין אִיך הָאֵב נִיט פֶּעֲרֶר
 נַעֲסֵען דִּינֵעַ תּוֹרָה: 154 קִרְיֵה דִיא מִינִי קִרְיֵה, אוֹנֵד דַּעֲרָלֶעז מִיך, דַּעֲרֹקוּיִם מִיך נֶאך דִּין
 וְאֶרֶט: 155 דִּיא הִילָף אִין וְוִיט פֿון דִּיא רֶשַׁעִים, וְוִייל זִיאי הָאֲבֵעַן נִיט נַעֲפֹאֲרֶשֶׁט דִּינֵעַ
 נַעֲזֵעִן: 156 דִּינֵעַ בֶּאֱרִמְהַעֲרִינִקִיטֶען זַעֲנֵן פִּיל אָ הָאֵר! דַּעֲרֹקוּיִם מִיך נֶאך דִּינֵעַ
 מִשְׁפָּטִים: 157 פִּילֶע זַעֲנֵן מִינֵעַ פֶּרֶפֶאֲלֶנֶערס אוֹנֵד מִינֵעַ פִּינֵד, אָבֵר אִיך הָאֵב מִיך
 נִיט אָפֶנֶעֲנִיגֶט פֿון דִּינֵעַ צִינֵינִסֶּע: 158 אִיך הָאֵב נַעֲזַעֲהֶען דִּיא אוֹמַעֲמֶרִיִע אוֹנֵד אִיך
 הָאֵב מִיך נַעֲרַעֲמֶט, וְוִייל זִיאי הָאֲבֵעַן נִיט נַעֲהִיט דִּין וְאֶרֶט: 159 זַעֵה וְוִיאי אִיך הָאֵב נַעֲרֶר
 לִיבֵט דִּינֵעַ בַּעֲפֶהֶלֶע אָ הָאֵר! נֶאך דִּין חֶסֶד דַּעֲרֹקוּיִם מִיך: 160 דִּין וְאֶרֶט זִיאי אֶתָּה
 פֿון אָנְפֶּאָג אָן, אוֹנֵד פֿון עֵבִיב אָן זַעֲנֵן דִּינֵעַ מִשְׁפָּטִים נַעֲרַכֶּט: ש—161 דִּיא
 פִּירֶשֶׁטֶען הָאֲבֵעַן מִיך אוֹמִיט נֶאכֶנֶעֲאָגֶט, אָבֵר מִינִי הָאֶרֶץ פֶּאֲרַכֶּט זִיך פֶּאֶר דִּין וְאֶרֶט:
 162 אִיך הָאֵב מִיך נַעֲפִרִיט אִיבֵּר דִּין וְאֶרֶט, אֹזִי וְוִיאי אִינֵער וְנֹאם נַעֲפִינֶט פִּיל וְאֶקְרִיב:
 163 אִיך הָאֵב פִּינֵד אוֹנֵד פֶּרֶאֲוֹמִינִרִיג לִינֵען, אָבֵר דִּינֵעַ תּוֹרָה הָאֵב אִיך לִיב:
 164 זִיבֶען מֵאֵל אִין טָאג לִיבֵט אִיך דִּיך, וְזַעֲנֵן דִּינֵעַ נַעֲרַכֶּט מִשְׁפָּטִים: 165 פִּיל שְׁלֹם
 הָאֲבֵעַן דִּיא וְנֹאם לִיבֵעַן דִּינֵעַ תּוֹרָה, אוֹנֵד עֵס וְעַט זִיאי גֶאָרִיט שְׁטֵרוֹיכֶעלֶן:
 166 אִיך הָאֵב נַעֲהָפֶט צו דִּינֵעַ הִילָף אָ הָאֵר! אוֹנֵד אִיך הָאֵב נַעֲטֵהוּ דִּינֵעַ מִצֹּת:
 167 מִינֵעַ וְעַלֶּה הָאֵט נַעֲהִיט דִּינֵעַ צִינֵינִסֶּע, אוֹנֵד אִיך הָאֵב זִיאי זַעֲרֵה נַעֲלִיבֵט:

168 איך האב געהיט דינע בעפעהל אונד
דיינע צייגנס, ווארין אלע מיינע וועגען
זענען פאר דיר: ת—169 לאז מיין
געבעט גענעקען פאר דיר, א האר!
מאך מיך פערשטעהן נאך דיין ווארט:
170 לאז מיין געבעט פאר דיר קומען,
זיין מיך מציל נאך דיין ווארט: 171 מיינע
ליפען וועלען ארויס רעדען לויב, ווארין
דוא וועסט מיך לעהרען דיינע געזעץ:
172 מיינע צונג וועט רעדען דיין ווארט,
ווארין אלע דיינע מצות זענען גערעכט:
173 לאז דיינע האנד זיין מיר צו העל-
פען, ווארין איך האב אויסגערנועהלט
דיינע בעפעהל: 174 איך האב געגלוסט
צו דיינע הילף א האר! אונד דיינע תורה
איז מיינע לוקסט: 175 לאז מיין לויב לע-
גען אונד דיר לויבען אונד דיינע משפטים
זאלען מיר העלפען: 176 איך האב מיך
פערארקט אזוי ווי א פערלודען לע-
מעלע, ווי דיין קנעכט ווארין איך פער-
געס ניט דיינע מצות:

תהלים קב

1 א ליד פון דיא טרעפען—צו דעם האר
האב איך גערופען ווען עס איז מיר ענג
געוועזען, אונד ער האט מיר געענטפערט: 2 א האר!
זיין מציל מיין גפוש פון פאלשע
ליפען, אונד פון א פאלשע צינג: 3 וואס זאל מען
דיר נאך מעהר טהון דוא פאלשע צינג? 4 געשארפטע
פיילען פון א גבור, מיט גליי-
הענדע קוילען: 5 א וועה איז מיר, דאס איך האב
מיך אויפגעהאלטען אין משך, אונד האב
געוואוינט אין דיא געצעלטען פון קדר: 6 מיינע
ועלע האט שוין לאנג גע-
וואוינט מיט דיא וואס האבען פיינד שלום: 7
איך בין פאר שלום, אבער ווען איך רעד,
אזוי זענען וויי צו א מלחמה:

תהלים קכא

1 א ליד פון דיא טרעפען—זאל איך אויפגעהען
מיינע אויגען צו דיא בערג? פון וואו
קומט מיינע הילף? 2 מיינע הילף קומט פון דעם
האר, וואס האט געמאכט דעם הימל
אונד דיא ערד: 3 ער וועט ניט צוגעבען אז
מיין פוס זאל אויסגעגלייטשט ווערען,
דער וואס היט דיר וועט ניט דרימפען: 4 וועה,
דער וואס היט ישראל וועט ניט דרימפען
אונד ניט שלאפען: 5 דער האר איז דיין היטער,
דער האר איז דיין שאטען אויף דיינע רעכטע
האנד: 6 דיא וועט וועט דיר ניט שלאפען
בייא טאג אונד דיא לבנה אויף ניט בייא נאכט:
7 דער האר וועט דיר גע-
היטען פון אלעם שלעכטען, ער וועט היטען
דיין גפוש: 8 דער האר וועט היטען דיין
ארויסגעהן אונד דיין אריינקומען, פון
אצונד ביז אין עבינגייט:

תהלים קכב

1 א ליד פון דיא טרעפען—פון דור—איך האב
מיך געפרייט ווען מען האט צו מיר געזאגט,
לאמער געהן צו דעם הויז פון דעם האר: 2
אונזערע פיס וועלען שטעהן אין דיינע מויערן, א
ירושלים: 3 ירושלים איז אויפגעבויט אזוי
ווי א שטאט וואס איז אין זיך צוזאמען
געקעמט: 4 ווארין דארטען געהן ארויף
דיא שבטים, דיא שבטים פון דעם האר
פאר איין עדות צו ישראל, כדי צו לויבען
דעם נאמען פון גאט: 5 ווארין דארט
זענען געוועזען דיא טרוין-שטולען פון דעם
הויזגעזונד פון דור: 6 פרעגט (אדער
געטעט) פאר דעם שלום פון ירושלים,
דיינע

169 כל דרכי נקדי: תהלים קכב
קכב
171 תבוא תחתי לפניך כאמרתך העלילי: תבעה
172 שפתי תהלה כי תלמדי חקך: תען לשוני אמרתך כי
173 כל מצותך צדק: תורה לך לעבתי כי פקדתי בחרתי:
174 תאבתי לישועתך דודי ותהדך ששעי: תחרשתי
176 תהלה ומשפטך עזרי: תעתי כשה אבר בקש
עבדך כי מוהדך לא שפחתי:

קכ

2 א שיר המעלות אלהיך בצרתך לי קראתי ונעני: ויהי
3 הצילה גפשי משפת-ימין מלשון רמיה: מרחמי לך
4 ומחיתוך לך לשון רמיה: חצי גבור שנים עם נחל
5 הרמים: אוהליך בירחתי משך שפתי עסאחל קדר:
6 רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום: אירשום ובי
7 ארפי המה למלחמה:

קכא

א שיר למעלות אשא עיני אליהם מאן וואו עזרי:
2 עזר מעם ידך עשה שמם וארץ: אריתן למיש רגלך
3 אלגים שמך: הנה לא ימים ולא יישן שומר ישראל:
4 הנה שמך ויהי צלך עליך ומעדי: וחס השמש
5 לא יצפה ויהי בלילה: ויהי וימך מכלה יאמר
6 ויחשך: ויהי וימך צאתך ויבאך מפתח ועד-עולם:

קכב

א שיר המעלות לך שפחתי באמרים לי בית דוד נלך:
2 עמדות הן תלתי בשעריך וירושלם: וירושלם הבניה
3 קדר שהרהלה ידך: ששם עלו שבטים שבט-יה
4 עדות לישראל ליהדות לשם ויהי: כי שמה וישבו
5 כסאות למשפט כסאות לבית דוד: טאלו שלום וירושלם

לשלי אהבך: וירשלום בחיך שלח בארמנותיך: ⁷
למען אתי ורע ארבההא שלום בך: למען בית ידנה: ⁸
אלהו אבקשה טוב לך:

קכב

קכב

שיר המעלות אלה נשאתי אתענין יושבי בשמים: ¹
הנה בשני עברים אלה ארונותי בשני שפחה אלה: ²
וברתה בן ציטו אליהו אלהו עד שיתנו: הנה ידנה: ³
הנה כירב שבטנו כח: רב שבעהלה נפשנו הלע: ⁴
השאננים רבח לנאונים:

קכד

קכד

שיר המעלות ליהי לולי יהנה שנהה לני ואמר: ¹
ישראל: לולי יהנה שנהה לני בקים עלי ארם: ²
חנים בלעני בחרות אפס בני: או המים שטפני נחלה: ³
עבר עלי נשני: או עבר עלי נשני המים הודוים: ⁴
ברוך יהנה שלא נחני מרף לשניהם: נפש בצפור: ⁵
נמלטה מפי יקשים הפח נשפר ואנחנו נמלטנו: ⁶
בשם יהנה עשה שמם וארץ:

קכה

קכה

שיר המעלות הבטחים ביהנה כח ציון לא ימט: ¹
לשולם יושב: וירשלום הרים סביב לה ויהנה סביב: ²
לעני מעלה וירשלום: כי לא יחש שבט הרשע על: ³
גורל הצדיקים למען לא ירשלו הצדיקים בעוליה: ⁴
יהיה: הטיבה יהנה לשומרים ולשירים בלשונם: ⁵
והמשים עקלקלותם ולבים יהנה אתפגל האון שלום: ⁶
על ישראל:

קכו

קכו

שיר המעלות בשבב יהנה אתי שבת ציון ויהי בחלמים: ¹

דינע ליבהאבערם וועלען זיין בשלוח: ¹
עם זאל זיין שלום אין דינע מויר: ²
ער, אונד שלוח אין דינע פאלאסטען: ³
8 פון וועגען מיינע ברודער אונד מיינע
חברים וועל איך נון רעדען, שלום
זאל זיין אין דיר: ⁹ פון וועגען דעם
הויז פון דעם האר, אונזער נאט, וועל
איך וועקען דיין גוטעם:

תהלים קכב

1 א ליד פון דיא טרעפען—צו דיר
העב איך אויף מיינע אויגען, דער
וואס דוא וואוינט אין דעם הימל:
2 זעה, אזוי וויא דיא אויגען פון דיא
קנעכט זענען צו דיא האנד פון זייערע
הארען, אונד אזוי וויא דיא אויגען פון
א דינסטמור צו דיא האנד פון איהר
הארינטע, אזוי זענען אונזערע אויגען
צו דעם האר אונזער נאט, ביז ער
וועט אונס לייטזעליגען: ³ לייטזעליג
אונס א האר, לייטזעליג אונס, ווארין
מיר זענען שוין גענוג זאט פון שאנד:
4 אונזער נפש איז שוין גענוג זאט
מיט שפאט פון דיא וואס האבען קיינע
זארג, אונד פון דיא פערקאטונג פון
דיא שטאלצע:

תהלים קכד

1 א ליד פון דיא טרעפען—פון דוד—ווען דער האר וואלט נישט פאר אונס גע-
וועזען, דאס מעג ישראל זאגען: ² ווען דער האר וואלט נישט פאר אונס גע-
וועזען, ווען מענטשען זענען קענען אונס אויפגעשטאנען: ³ דענסמאל וואלטען
זיין אונס לעבעדיגערהייט איינגעשלונגען, ווען זייער צארן האט איבער אונס
געגרימט: ⁴ דענסמאל וואלטען אונס דיא וואסער פערפלייצט, אונד דיא מיינען
וואלטען איבער אונזער נפש אריבערגעגאנגען: ⁵ דענסמאל וואלטען דיא
שטאלצע וואסער אריבערגעגאנגען איבער אונזער נפש: ⁶ געבענשט איז דער
וואס האט אונס נישט איבערגעגאנגען פאר א פערזונקע צו זייער ציין:
7 אונזער נפש איז אנטהען אזוי וויא א פויגעל פון דעם שטרויכעל-נעץ, דאס
שטרויכעל-נעץ איז צובראכען אונד מיר זענען אנטרונען געווארען: ⁸ אונזערע
הילף איז אין דעם נאמען פון דעם האר, וואס האט געמאכט דעם הימל אונד
דיא ערד:

תהלים קכה

1 א ליד פון דיא טרעפען—דיא וואס פערזיכערן זיך אין נאט, זענען אזוי וויא
דער בארג ציון וואס קען נישט אנוועקערקט ווערען, נייערט ער בלייבט אויף
עביג: ² אזוי וויא דיא בערג זענען ארום ירושלים, אזוי איז נאט ארום זיין
פאלק פון אצונד אן ביז אויף עביג: ³ ווארין דיא רוט פון דעם רשע זאל נישט
רוהען אויף דעם גורל פון דיא צדיקים, כדי דיא צדיקים זאלען נישט אויסשטרעקען
זייער הענד צו אומגעזעכטמיינקייט: ⁴ מיהא גוטעס א האר צו דיא וואס זענען
גוט, אונד צו זאלכע וואס זענען אויפריכטיג אין זייער הארץ: ⁵ אבער דיא
וואס קעהרען אפ צו זייער פערקרימטע וועגען, דיא זאל דער האר אנוועק
פיהרען מיט דיא וואס מיהא אומקעכט, אבער שלום זאל זיין אויף ישראל:

תהלים קכו

1 א ליד פון דיא טרעפען—ווען דער האר האט צוריקגעקערט דיא גע-
פאנגענשאפט פון ציון, אזוי זענען מיר געוועזען אזוי וויא דיא וואס חלומין:
דענסמאל

2 דענסמאל איז אונזער מויל געוועזען
פול מיט געלעכטער, אונד אונזערע צונג
מיט געזאנג, דענסמאל האבען זיין גע-
זאגט צווישען דיא גוים, דער האר האט
געטהון גרויסע זאכען מיט דיא דאזיגע:
3 יוא דער האר האט געטהון גרויסע
זאכען מיט אונס, מיר זענען פֿרעהליך
געווארען: 4 אַ האר! קעהר אום
אונזערע געפאנגענשאפט, אזוי וויא דיא
טויכען פון דרום־זייט: 5 דיא וואס זיינען
מיט טרערען וועלען שניידען (איינ-
זאמעלן) מיט געזאנג: 6 דער וואס
געהט אהין אונד ווײַנט, אונד טראגט
קעסטליכע זאמען, דער וועט מיט זיכער-
הייט צוריקקומען מיט געזאנג, אונד ער
וועט טראגען דיא אָפֿגעשניטענע בינד-
לעך תבואה:

תהלים קכו

1 א ליד פון דיא טרעפען—פון שלמה
—ווען דער האר וואלט נישט דאס הויז
אויפֿגעבויצט, אזוי וואלטען זיך דיא וואס
האבען עס געבויצט אומזיסט געמיהט;
ווען דער האר וואלט נישט געהיט דיא
שטאט, אזוי וואלט דער שומר אומזיסט געוואכט: 2 עס איז אומזיסט פאר אייך
דאס איהר שטעהט פריה אויף, אונד זיצט אויף שפעט, כדי צו עסען דאס גרויט פון
טרויריגקייט; אזוי געט ער צו זיין געליבטען שלאף: 3 זעה, קינדער זענען דיא
נחלה פון דעם האר, דער שוכר פון דער פרוכט פון דעם לייב: 4 אזוי וויא פֿיילען
זענען אין דער האנד פון דעם גבור, אזוי זענען קינדער פון דער יונגענד: 5 געבענשט
איז דער מענשט וואס האט אָנגעפילט זיין פוטער־פאס פון וויא, זיין וועלען נישט פֿער-
שעהקט ווערען, ווארין זיין רעדער מיט דיא פֿינד אין דעם מויער:

תהלים קכז

1 א ליד פון דיא טרעפען—געבענשט איז איטליכער וואס האט מורא פאר דעם
האר, וואס געהט אין ווײַנע וועגען: 2 ווארין דוא וועסט עסען פון דיא ארבייט
פון דייןע הענד, געבענשט ביזט דוא אונד עס וועט דיר אויף גוט זיין:
3 דיין ווייב וועט זיין וויא א פרוכטבארער וויינשטאק אן דיא ווישען פון דיין
הויז, דייןע קינדער וועלען זיין אזוי וויא דיא צווייגען פון עהלבערט־ביימער
רינגס ארום דיין מיט: 4 זעה, אזוי וועט דער מאן געבענשט זיין וואס
האט מורא פאר גאט: 5 גאט זאל דיך גענשען אויס ציון, אונד דוא וועסט
זעהען דאס גוטע פון ורושלים אלע דייןע לעבענסטעג: 6 אונד דוא וועסט
אויף זעהען דייןע קינדערס קינדער—שלום זאל זיין אויף ישראל:

תהלים קכח

1 א ליד פון דיא טרעפען—פילע מאל האבען זיין מיד געדרענגט פון מיינע
יונגער אן, מעג דאך ישראל זאגען: 2 פילע מאל האבען זיין מיד געדרענגט
פון מיינע יונגער אן, אבער זיין האבען מיד דאך נישט געקענט בייקומען: 3 איבער
מיין ריקען האבען דיא אקערסלייט געאקערט, זיין האבען דערלענגערט ווירע ביי-
טען: 4 דער האר איז גערעכט, ער האט צושניטען דיא שטריק פון דיא רשעים:
5 זיין זאלען פֿערשעהקט ווערען, אונד זיין וועלען מוזען אהינגער זיך אומקעהרען,
אלע וואס האסען ציון: 6 זיין זאלען זיין אזוי וויא דאס גראז אויף דיא דעכער וואס
פערדארט איידער מען רייסט עס אויס: 7 אונד דער שניטער קען נישט אמאל דער-
מיט אָנפֿילען ווײַנע האנד, אונד דער באַרבען־בינדער קען נישט אָנפֿילען זיין אָרעם:

אונד

2 אַ וואָל שוויק פֿינף וואָסען דאָס אַומדוּג פֿונעם הערלי
3 דאָס לעשטע עס־אלה: הערלי דאָס לעשטע עסען דאָס
4 שמועס: שובה דאָס אַת־שבֿותו כאַפֿיקום כַּנֶּבֶב:
5 הַרְעִים בְּרַמְלָה בְּרַחֵם יִמְעִי: הָלֹךְ יִלֵּךְ וּבִכָּה נִשָּׂא
מִשְׁדֵּה־הַרְעָה בִּמְרִיא בְּרַחֵם נִשָּׂא אֶלְמָתִי:

קכו

אֲשִׁיר הַמַּעֲלוֹת לִשְׁלֹמֹה אֲסִי־הוּהוּ | לִאֲרֹכָה בֵּית שְׁוֹא
עֲמִלִּי בִּנְוִי בֵּן אֲסִי־הוּהוּ לִאֲשִׁמְרֵי שְׁוֹא שְׁכָר
2 שׁוּמֵר: שְׁוֹא לְכֹס־מִשְׁבִּי כֹס־מִאֲחֵר־שֶׁבֶת אֲבִלִי לְכֹס
3 הַצִּבִּיּוֹן בֵּן יִמֵּן לִדְרֹתִי שְׁוֹא: הָהָה נִחַלֵּת דִּתָּה כֶּסֶם
4 שְׁכָר פִּרֵּי הַכֶּסֶם: כְּחָצִים בְּדִגְדֹּר בֵּן בֶּנִי הַנְּעוּרִים:
5 אֲשִׁיר הַנֶּבֶר אֲשִׁר מִלֵּא אֲחִיאֲשֵׁפִי מִהֶם לִאֲבִישׁוּ בֵּר
דְּבָרֵי אֲחִיאֲבִים בְּשִׁעֵר:

קכח

אֲשִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשִׁיר כְּלִי־בִּרְא דִּתָּה תִּהְיֶה בִּרְכָּה:
2 יַעֲקֹב בְּכִיד בֵּן תִּאֲכַל אֲשִׁירֵךְ וְשׁוֹב לָךְ: אֲשִׁתְּךָ | כֶּנָּפִן
פִּרְיָה בִּרְכָּתִי בִּיתְךָ בִּינֵךְ בִּשְׁתִּלִּי וְיָתִים סָבִיב לִשְׁלֹמֹה:
4 הָהָה כִּרְבֹּן וְכִרְבֹּן גִּבֹּר וְכִרְבֹּן יִתְּנֶה: וְכִרְבֹּן דִּתָּה מִצִּיּוֹן
6 וְכִרְבֹּן מִטֹּב וְרוּשָׁם כָּל יָמֵי הַיּוֹם: וְכִרְבֹּן בְּנֵים לְבָנֶיךָ
שְׁלֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

קכט

אֲשִׁיר הַמַּעֲלוֹת רַבֵּת צִרְיֹנוּ מַנְעִירִי וְאֲמִירָא יִשְׂרָאֵל:
2 רַבֵּת צִרְיֹנוּ מַנְעִירִי נֶם לִאֲכַלִּי לִי: עַל־גִּבִּי חֲרָשׁוּ
4 חֲרָשִׁים הָאֲרִיכוּ לְמַנְעוֹתֶם: דִּתָּה צִדִּיק קִצֵּץ עֲבֹת
6 רִשְׁעִים: יָבִשׁוּ וְסֵטוּ אֲדוֹר כָּל שְׁנֵי צִיּוֹן: דִּתָּה בְּחִצֵּיר
7 נִנּוֹת שְׁקִרְתָּ שְׁלֵחַ יָבִשׁ: שְׁלֵא מִלֵּא כְּפִי קִצֵּר וְחִצֵּנוּ

מצמר: ולא אמרו ויעבדים ברכת ידועה אליכם ברכנו
אתכם בשם דהו:

קל

קל

שיר המעלות ממצמקום קראתה דהו: ארץ שמחה
בכלי תהנה אונך קשבות לקול פתחי: אדענות
תשמרה ארץ מי יעמר: כרמק הסליחה למען תנא:
קוית ידו קותה נפש ודברו דתלתי: נפשי לאני
משמרים לבקר שמרים לכר: תל ישראל אליה
כרעסידה תסדר תרבה עמו פדות: והוא יפדה את
ישראל מכל ענותיו:

קלא

קלא

שיר המעלות לך דהו: לאנבה לבי ולאדמי עין
ולאדלתי ונפלאות ממי: אדלא שוית
דומתי נפשי בנמל עלי אמי בנמל עלי נפשי: תל
ישראל אליה מטה ודעולס:

קלב

קלב

שיר המעלות וברידה לך את כל ענותיו: אשר
נשבע לידה נדר לאביר יעקב: אדאבא באהל בית
אדאעלה על ערש יצוי: אדאית שנת לעני לעפע
תנוקה: עדאמא מקום לידה משכנות לאביר
יעקב: דיה שמענה באפרתי מצאנה בשוריער:
נבואה למשכנותי נשתחה להם רגליו: קויה דיה
למנהגך אתה נאחך ענה: כהנה ילבשרך תסירך
ירנו: בעבור דת עבדך אליה שב פני משירך: נשכר
דהו: לך אמת לאישוב מקנה במנה אשר
לכסאך: אדשמדו בך ברת ועלתו אלמס
גסביהם ערעך ישוב לכסאך: כריתת דיה:

8 אונד דיא וואס פאהרען איבער האבען
ניט געזאגט, לאז דיא ברכה פון דעם האר
איבער אייך זיין, אדער מיר וועלען אייך
בענשען אין דעם נאמען פון דעם האר:

תהלים קל

1 א ליד פון דיא טרעפען—אויס דער
מישענים האב אייך דיך אנגערופען, א
האר! 2 א האר, הער מיין קול, לאזען
דיינע אויערן פערנעמען דאס קול פון
מיין געבעט: 3 ווען דוא, א האר, זאלסט
דיא זינד בעטראכטען, א האר, ווער קען
בעשטענען? 4 אבער מיט דיר איז פערר
האנדען פערנעבונג, כדי דוא זאלסט
געפארקט ווערען: 5 אייך האף אויף דעם
האר, מיין נפש האט געהאפט, אייך האב
אויך געהאפט אויף זיין ווארט: 6 מיין
נפש קוקט צו דעם האר, בעהר וויא דיא
וואס וואכען פאר דעם מארגען, ווא נאך
בעהר וויא דיא וואס ווארמען אויף דעם
פריהמארגען: 7 א ישראל האף אויף דעם
האר, ווארין בייא איהם איז פערהאנדען
חסד, אונד בייא איהם איז פיל דערלע-
זונג: 8 אונד ער וועט ישראל דערלעזען
פון אלע זיינע זינד:

תהלים קלא

1 א ליד פון דיא טרעפען—פון דוד—א האר, מיין הארץ איז ניט הויכמיטיג, אונד מיינע
אויגען זענען ניט שטאלץ, אונד אייך געה ניט ארום מיט אונאלע זאכען וואס זענען
פאר מיר צו גרויס אונד צו וואונדערליך: 2 אייך האב מיר שטאקע בענומען אונד אויפ-
געפיהרט אזוי וויא א קינד וואס זיינע מוזער האט איהם אפגעוויינט, ווא אזוי וויא
איין אפגעוויינט קינד אזוי איז אויף מיר מיינע זעלע: 3 האף אויף דעם האר, א ישראל,
פון אצונד אן אונד ביז אויף עביג:

תהלים קלב

1 א ליד פון דיא טרעפען—א האט, געדענק דאך אן דוד אונד אן אלע זיינע
פייניגונג: 2 וואס ער האט געשוואוירען צו דעם האר, אונד דעם נדר וואס ער האט
געטהון צו דעם שטארקען (גאט) פון יעקב: 3 אייך וועל ניט אריינקומען אין דעם
געצעלט פון מיין הויז, אונד אייך וועל ניט ארויפגעהן אויף מיין בעט: 4 אונד אייך
וועל ניט צוגעבען אז מיינע אויג-אפעל זאלען שלאפען אדער דרימלען: 5 ביז אייך
האב געפונען איין ארט פאר דעם האר, א משכן פאר דעם שטארקען (גאט) פון
יעקב: 6 ועה, מיר האבען דערפון געהערט אין אפרת, מיר האבען עס געפונען אין
דעם פעלד פון דעם וואלד: 7 מיר וועלען אריינקומען צו זיין משכן, מיר וועלען זיך
ביקען צו דעם בענקעל פון זיינע פיס: 8 שטעה אויף, א האר! צו זיינע רוהונג, דוא
אונד דער ארון פון זיינע שטארקהייט! 9 זיינע פהנים זאלען זיין אנגעקליידעט מיט
גערעכטיגקייט, אונד זיינע הייליגע (חסידים) זאלען זינגען פאר פרייד: 10 וועגען
דיין קנעכט דוד, שהווא ניט אנוועקקעהרען דאס פנים פון דיין געזאלבטען (משיח):
11 דער האר האט געשוואוירען צו דוד מיט אמת, ער וועט זיך ניט דערפון צוריק-
קעהרען, פון דער פרוכט פון דיין לייב וועל אייך זעצען אויף דיין שרוין-שטוהל!
12 ווען זיינע קינדער וועלען היטען מיין ברית אונד מיינע צייגניסע וואס אייך וועל
זיין לערנען, אזוי וועל אייך אויף זייער קינדער לאזען זעצען אויף דיין שרוין-
שטוהל אויף עביג: 13 ווארין דער האר האט אויסדערקענהעלט ציון, ער האט

גענוכט

בעגלוסט אז עם זאל זיין זיינע וואוינונג:
14 דאס איז מיינע רוהונג אויף עבויג;
דא וועל איך וואוינען, ווארין איך האב
עם בעגלוסט: 15 איך וועל אים באנצען
בענשען איירע שפייז (צוגברייטונג),
איירע ארעמע לייט וועל איך זאט מאר
בען מיט ברויט: 16 אונד איירע פֿהנים
וועל איך אנקליידען מיט הילף, אונד
איירע חסידים וועלען זינגען פאר פרייד:
17 דאךט וועל איך מאכען אז דאס הארן
פון דוד זאל שפראצען, איך האב אנגע-
ברייט א לאמפ פאר מיין געזאלבטען
(משוח): 18 זיינע פינד וועל איך
אנקליידען מיט שאנד, אונד אויף איהם
וועט זיינע קרוין פונקעלן:

תהלים קלב

1 א ליד פון דיא טרעפען—פון דוד—
זעה, וויא גוט אונד וויא זיס עם איז פאר
ברידער צוזאמען צו וואוינען מיט
אחדות! 2 דאס איז אזוי וויא דער
בעסטער בוימעהל אויף דעם קאפ פון
אחרן, וואס האט ארופגערינען אויף דעם
בארט, יוא, אחר'ס בארט, וואס האט
ארופגערינען ביז צו דעם עק פון זיינע
קליידער: 3 אזוי וויא דער טווא פון הרמון, וואס איז ארופגערינען אויף דיא בערג
פון ציון, ווארין דאךט האט דער האר געבאטען דיא ברכה פון עבינעס לעבען:

תהלים קלד

1 א ליד פון דיא טרעפען—זעהט! בענשט דעם האר אלע איהר קנעכט פון דעם האר!
איהר וואס שטעהט אין דעם הויז פון דעם האר בייא נאכט: 2 העבט אויף איירע
הענד אין דעם בית המקדש, אונד בענשט דעם האר: 3 דער האר זאל דיך בענשען
אזוי ציון, דער וואס האט געמאכט הימל אונד ערד:

תהלים קלה

1 הללויה! לויבט דעם נאמען פון דעם האר, לויבט איהם, א איהר קנעכט פון דעם
האר: 2 איהר וואס שטעהט אין דעם הויז פון דעם האר, אין דיא הויף פון דעם
בית המקדש פון אונזער גאט: 3 הללויה! לויבט דעם האר, ווארין דער האר איז גוט,
זינגט צו זיין נאמען ווארין ער איז ליבליך: 4 ווארין דער האר האט אויסדערנעוהלט
יעקב, ישראל אלס זיין אייגענטום: 5 ווארין איך ווייס אז דער האר איז גרויס, אונד
אונזער האר איז גרעסער פון אלע געטער: 6 אלעס וואס דער האר וויל דאס טהוט
ער, אין דעם הימל אונד אויף דער ערד, אין דיא ומים אונד אין אלע טיפענים:
7 ער ברענגט ארויף דיא וואלקען פון דעם עק פון דער ערד, בליצען מאכט ער צום
רעגען, ער ברענגט ארויף דעם ווינד פון זיינע אוצרות: 8 דער וואס האט
געשלאנגען דיא בכורים פון מצרים, פון מענשען ביז צו דיא בהמות: 9 ער
האט ארויסגעשיקט זיינע צייכען אונד וואונדער אין דער מיטען פון דיר, א מצרים!
אויף פרעה אונד אויף אלע זיינע קנעכט: 10 וואס האט געשלאנגען פילע פעלקער
אונד האט געברענגט שטארקע מלכים: 11 סיחון מלך פון אמורי, אונד עוג מלך פון
בשן, אונד אלע קעניגרייכע פון כנען: 12 אונד ער האט געגעבען זייער לאנד פאר
א נחלה, יוא, אפילו א נחלה צו זיין פאלק ישראל: 13 ויהוה איז דיין נאמען אויף
עבויג, ויהוה איז דיין געדעכטענים פון דוד צו דוד: 14 ווארין דער האר וועט משפטן

14 בעצן אויף למעב לוי: ואתמנחתי ערעד פה אשב
15 כי אותי: צדיה בך אבדך אביעתי אשכע לחרם:
16 ובהנה אלכיש שש חסדיה רנן רננו: שם אצמיח
17 כן לוד ערמתי נר למשחי: איכיו אלכיש בשת
18 יעלי יצין נרו:

קלב

1 שיר המעלות לדוד הנה מדרגות ומדרגות שבת אתם
2 נסחתי: בשמן הטוב על הראש יר על הלב ונח
3 אהרן שיר על פי מותיו: ככל הרמון שיר על הררי
ציון כי שם יצא ידו אתה ברכה היום עד העולם:

קלד

1 שיר המעלות הנחמדי אהרן כליעבר ידו ויהוה העמרים
2 בבית יהוה בלילות: שאר דכם קדש וברכו את יהוה:
3 וברכך יהוה מעון עשה שמם וארץ:

קלה

1 הללויה! הללו אתהם יהוה הללו עברי יהוה: שעמרים
2 בבית יהוה בחצרות בית אלעזר: הללויה בירמיה
3 יהוה ופרו לשמו כי נעים: בירעב בחרו לו יהוה ישראל
4 אלעזר: כי אני ידעתי בירמיה יהוה ואני מלך
5 וכל החרמות: מלך נשאים מקצה הארץ ברום למפר
6 עשה מוצא רוח מאוצרותיו: שהכה בכורי מצרים
7 מלך עד בריה: שלח אותם ומפתים בחוקי מצרים
8 כפרה וברכה: שהכה נים רבים ודרי מלכים
9 עצומים: לסחין מלך האמרי וזעזע מלך הבשן ולכל
10 ממלכות כנען: ונתן ארצם נחלה לישראל עמו:
11 יהוה שמך לעולם ויהוה וברך לדוד: כריתו יהוה

עמי ועל־עבדיו יתנחם: עֲצֹב הַיּוֹם כִּסֵּף וְחֶבֶד מַעֲשֵׂה טוֹ
 דִּי אֲדָם: פֶּה לֹאם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינִים לָאֵם וְלֹא יֵרָא: 16
 אֲנִים לָאֵם וְלֹא יֵרָא: אֵלֶּי אֲדִיר־יִרְחֹם בְּפִיָּם: בְּמִתָּם 17
 וְהָיוּ עֲשִׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר-בִּטְחָה בָּהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרָכוּ 18
 אֲתִירָתָהּ בֵּית אֲתִירָה בְּרָכוּ אֲתִירָתָהּ: בֵּית הַלֵּוִי בְּרָכוּ בִּ
 אֲתִירָתָהּ יֵרָא יֵרָא בְּרָכוּ אֲתִירָתָהּ: בְּרִיד וְהִלְוִימִצִּין 21
 שֶׁן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּהָ:

קלו

קלו

הָיוּ לִידֵּהָ בְּרָטוֹב כִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ: הָיוּ לֵאלֹהֵי 2
 הָאֲלֹהִים כִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ: הָיוּ לֵאלֹהֵי הָאֲדָמִים כִּי 3
 לְעֹלָם חֲסִדוֹ: לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת וְנִלְוִית לְבָבוֹ כִּי לְעֹלָם 4
 חֲסִדוֹ: לַעֲשֵׂה הַשְׂמִים בְּחִבּוּנָה כִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ: הִ
 לְרִנָּתָהּ הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם כִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ: לַעֲשֵׂה אֲדָרִים 6
 וְנִלְוִים כִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ: אֲתִיר־שֶׁמֶשׁ לְמַשְׁכַּלַת בְּיוֹם 8
 כִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ: אֲתִיר־חַיִּים וְקוֹבִים לְמַשְׁכַּלַת בְּלִילָה 9
 כִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ: לְמַכָּה מִצָּרִים בְּכִבְרֵיהֶם כִּי לְעֹלָם 10
 חֲסִדוֹ: יִרְצָא יִשְׂרָאֵל מִחֻכָּם כִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ: בְּיָד 11
 הַקּוֹה וְכוֹרֵעַ נְסִיחָה כִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ: לְלוֹחַ יִסְרָאֵל 12
 לְגִוְרִים כִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ: וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּחִיּוֹ כִּי 13
 לְעֹלָם חֲסִדוֹ: וְנָעַר פְּרִיעָה וְחִלּוֹ בְּיִסְרָאֵל כִּי לְעֹלָם 14
 חֲסִדוֹ: לְמִלְחָה עֲמִי בְּמִדְבָּר כִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ: לְמַכָּה 15
 מִלְּכִים וְנִלְוִים כִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ: וְהָיָה מִלְּכִים אֲדָרִים 16
 כִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ: לְסִדְחוֹן מֶלֶךְ הָאֲמָרִי כִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ: 17
 וְלַעֲזִי מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ: וְנָתַן אֲרָצָה לְנַחֲלָה 18
 כִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ: נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֶבְדוֹ כִּי לְעֹלָם 19
 חֲסִדוֹ: שֶׁשְׁפִלְטוּ וְגָר לָנוּ כִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ: וְנִפְרָקוּ 20
 21

זִיין פֶּאֶלֶק, אֹנֵד עַר וְעַט זִיף בְּעַד־עֲנָקֶן
 וְעַנָּקֶן זִינֵעַ קָנְעֵכֶם: 15 דִּיא גַעֲצָעֶן פֶּן
 דִּיא גִוִּים זַעֲנֶן וְיִלְבַּעַר אֹנֵד גֶּאֶלֶה, דִּיא
 מַעֲשִׂים פֶּן מַעֲנִשְׁעִים הָעֵדָה? 16 זִייא
 הָאֲבָעַן א מוֹיִל אָבַעַר זִייא קַעֲנֶן גִּט
 רַעֲדָעַן, זִייא הָאֲבָעַן אֹיִבָעַן אָבַעַר זִייא
 קַעֲנֶן גִּט זַעֲהֶעַן: 17 זִייא הָאֲבָעַן
 אֹיִרָעַן אָבַעַר זִייא קַעֲנֶן גִּט הָעֵרָעַן,
 זִייא הָאֲבָעַן א גֶּאֶז אָבַעַר עִם אִיד קִיין
 רוּחַ (אָטֶעם) אִין זִייעַר מוֹיִל: 18 דִּיא
 תָּאם הָאֲבָעַן זִייא גַעֲמַאכְט זַעֲנֶן אֹיִף
 אֹזוּי וְיֵיא, אֹזוּי זַעֲנֶן אֹיִף אֵלֶּע
 תָּאם פֶּעֲרִיזְכֵּעַרן זִיף אֹיִף זִייא: 19 א
 הוֹיִזְעִינְד פֶּן יִשְׂרָאֵל, בַּעֲנִשְׁט דָּעם הָאָר!
 א הוֹיִזְעִינְד פֶּן אֲתִיר, בַּעֲנִשְׁט דָּעם
 הָאָר! 20 א הוֹיִזְעִינְד פֶּן לֹו, בַּעֲנִשְׁט
 דָּעם הָאָר, א אִיִּהַר גֶּאֲמִים פֶּאֶר־כְּטִינֵעַ
 בַּעֲנִשְׁט דָּעם הָאָר: 21 גַּעֲבַעֲנִשְׁט אִיד
 דָּעַר הָאָר אֹיִם צִיּוֹן, תָּאם וְאֹיִבָּת אִין
 יְרוּשָׁלַם, הַלְלוּהָ:

תהלים קלח

1 דִּאֲנִקֶט דָּעם הָאָר, וְתֹאֲרִין עַר אִיד גִּוִּם,
 וְתֹאֲרִין זִיין חֶסֶד גַּעֲדוּיֶעַרֶט אֹיִף עֲבִיג:

2 דִּאֲנִקֶט דָּעם גֶּאֶט אִיבַּעַר אֵלֶּע גַּעֲטַעַר, וְתֹאֲרִין זִיין חֶסֶד גַּעֲדוּיֶעַרֶט אֹיִף עֲבִיג:
 3 דִּאֲנִקֶט דָּעם הָאָר אִיבַּעַר אֵלֶּע הָאָרֶעַן, וְתֹאֲרִין זִיין חֶסֶד גַּעֲדוּיֶעַרֶט אֹיִף עֲבִיג: 4 דָּעַר
 תָּאם טְהוּט אֲלִיין גְּרוּיֶסֶע וְאֹיִבָּעַרֶט, וְתֹאֲרִין זִיין חֶסֶד גַּעֲדוּיֶעַרֶט אֹיִף עֲבִיג: 5 דָּעַר תָּאם
 הָאָט גַּעֲמַאכְט דָּעם הוֹמַעַל דּוֹרֶף זִיין פֶּעֲרִשְׁטֵאנֵד, וְתֹאֲרִין זִיין חֶסֶד גַּעֲדוּיֶעַרֶט אֹיִף
 עֲבִיג: 6 דָּעַר תָּאם הָאָט אֹיִסְנֶעֶבֶרִיט דִּיא עַרֶד אִיבַּעַר דָּעם וְתֹאסֶעַר, וְתֹאֲרִין זִיין חֶסֶד
 גַּעֲדוּיֶעַרֶט אֹיִף עֲבִיג: 7 דָּעַר תָּאם הָאָט גַּעֲמַאכְט גְּרוּיֶסֶע לִיכְט, וְתֹאֲרִין זִיין חֶסֶד גַּעֲ
 דוּיֶעַרֶט אֹיִף עֲבִיג: 8 דִּיא זִין צו גַּעֲוִעֶלְטִינֵעַן בִּייא טֶאָב, וְתֹאֲרִין זִיין חֶסֶד גַּעֲדוּיֶעַרֶט
 אֹיִף עֲבִיג: 9 דִּיא לְבָנָה אֹנֵד דִּיא שְׁטַעַרן צו גַּעֲוִעֶלְטִינֵעַן בִּייא נֶאכְט, וְתֹאֲרִין זִיין
 חֶסֶד גַּעֲדוּיֶעַרֶט אֹיִף עֲבִיג: 10 דָּעַר תָּאם הָאָט גַּעֲשְׁלֶאנֵעַן דִּיא בְּכוֹרִים פֶּן מִצָּרוֹם,
 וְתֹאֲרִין זִיין חֶסֶד גַּעֲדוּיֶעַרֶט אֹיִף עֲבִיג: 11 אֹנֵד תָּאם הָאָט יִשְׂרָאֵל אֹיִסְנֶעֶבֶרֶנְגֶט פֶּן
 צוּוִישְׁעֶן זִייא, וְתֹאֲרִין זִיין חֶסֶד גַּעֲדוּיֶעַרֶט אֹיִף עֲבִיג: 12 מִיט א שְׁטֶאָרְקֶע הָאָד אֹנֵד
 מִיט אִיין אֹיִסְנֶעֶשְׁטֶרֶקֶטֶען אָרַעם, וְתֹאֲרִין זִיין חֶסֶד גַּעֲדוּיֶעַרֶט אֹיִף עֲבִיג: 13 תָּאם
 הָאָט אִין שְׁטִיקֶער צוּשְׁטִיטֶען דָּאם יִם סוּף, וְתֹאֲרִין זִיין חֶסֶד גַּעֲדוּיֶעַרֶט אֹיִף עֲבִיג:
 14 אֹנֵד תָּאם הָאָט יִשְׂרָאֵל אִין דָּעַר מִיטֶען דּוֹרְכֶנְפִּיהֶרֶט, וְתֹאֲרִין זִיין חֶסֶד גַּעֲדוּיֶעַרֶט
 אֹיִף עֲבִיג: 15 אֹנֵד עַר הָאָט אֹמְנֶעֶשְׁטִירְצִט פֶּרְעָה אֹנֵד זִיין חִיל אִין דָּעם יִם סוּף,
 וְתֹאֲרִין זִיין חֶסֶד גַּעֲדוּיֶעַרֶט אֹיִף עֲבִיג: 16 כְּדִי עַר זֶאל זִיין פֶּאֶלֶק פִּיהֶרֶען אִין דָּעַר
 מִדְבָּר, וְתֹאֲרִין זִיין חֶסֶד גַּעֲדוּיֶעַרֶט אֹיִף עֲבִיג: 17 דָּעַר תָּאם הָאָט גַּעֲשְׁלֶאנֵעַן גְּרוּיֶסֶע
 מִלְּכִים, וְתֹאֲרִין זִיין חֶסֶד גַּעֲדוּיֶעַרֶט אֹיִף עֲבִיג: 18 אֹנֵד עַר הָאָט דַּרְשְׁלֶאנֵעַן
 שְׁטֶאָרְקֶע מִלְּכִים, וְתֹאֲרִין זִיין חֶסֶד גַּעֲדוּיֶעַרֶט אֹיִף עֲבִיג: 19 סִיחוּן מֶלֶךְ פֶּן אֲמוֹרִי,
 וְתֹאֲרִין זִיין חֶסֶד גַּעֲדוּיֶעַרֶט אֹיִף עֲבִיג: 20 אֹנֵד עוֹג מֶלֶךְ פֶּן בָּשָׁן, וְתֹאֲרִין זִיין חֶסֶד
 גַּעֲדוּיֶעַרֶט אֹיִף עֲבִיג: 21 אֹנֵד עַר הָאָט זִייעַר לֵאנֵד גַּעֲנֶעֶבֶען פֶּאָר א נַחֲלָה,
 וְתֹאֲרִין זִיין חֶסֶד גַּעֲדוּיֶעַרֶט אֹיִף עֲבִיג: 22 אֲפִילוֹ פֶּאָר א נַחֲלָה צו יִשְׂרָאֵל
 זִיין קָנְעֵכֶם, וְתֹאֲרִין זִיין חֶסֶד גַּעֲדוּיֶעַרֶט אֹיִף עֲבִיג: 23 דָּעַר תָּאם הָאָט אִין
 אֹנֵס גַּעֲדֶעֱקֶט אִין אֹנֵעֶרֶע נִידִירִיגִיט, וְתֹאֲרִין זִיין חֶסֶד גַּעֲדוּיֶעַרֶט אֹיִף
 עֲבִיג: 24 אֹנֵד תָּאם הָאָט אֹנֵס בַּעֲפִרִיט פֶּן אֹנֵעֶרֶע פִּינֵד, וְתֹאֲרִין זִיין חֶסֶד

תהלים קלו קלח קלט

גְּדוּלַּת אֱלֹהִים עֲבֹב: 25 דָּעַר וְאֵם
נִיבַט בְּרוּיִם צוֹ אֵלֶּם מַעֲנֶשֶׁן, וְנֶאֱרִין וְיִין
חֶסֶד גְּדוּלַּת אֱלֹהִים עֲבֹב: 26 אֶ, דֶּאֱנָקֶט
דָּעַם נָאֵם פֹּון דָּעַם הִימְעֵל, וְנֶאֱרִין וְיִין
חֶסֶד גְּדוּלַּת אֱלֹהִים עֲבֹב:

תהלים קלו

1 בִּיָּא דִּיא מִיִּכְעֵן פֹּון בָּבֶל זַעֲנֵן מִיר
דָּאָרְט גַּעֲזַעֲסֵן, אֹנֶד מִיר הָאָבֶען אֱלֹהִים
גַּעֲזַעֲסֵן וְעֵן מִיר הָאָבֶען גַּעֲזַעֲסֵן אֵן
צִיֹּון: 2 אֱלֹהִים דִּיא וְעֶרְבִים (עֶרְבִים) וְאֵם
זַעֲנֵן אֵין וִירְדֵּעַ מִיִּשְׁעֵן, הָאָבֶען מִיר
אֱלֹהִים גַּעֲזַעֲסֵן אֱלֹהִים הָאָרְפֵּן: 3 וְאֵם
רִין דָּאָרְט הָאָבֶען דִּיא וְאֵם הָאָבֶען אֱלֹהִים
אֵין גַּעֲזַעֲסֵן אֱלֹהִים גַּעֲזַעֲסֵן פֹּון אֱלֹהִים
פַּעֲרֵלְאָנְטִים דִּיא וְעֶרְטֵר פֹּון אֵ לִיד, אֱלֹהִים
אֱלֹהִים גַּעֲזַעֲסֵן אֱלֹהִים הָאָבֶען פַּעֲרֵלְאָנְטִים אֵן
מִיר זַאֲלֵעֵן זִיָּא פֶּרִיד מֶאָכֵן, וְזִנְט צו
אֱלֹהִים דִּיא לִידֵּר פֹּון צִיֹּון: 4 וְאֵם קַעֲנֵן
מִיר זִנְטֵן דִּיא לִידֵּר פֹּון דָּעַם הָאָר אֵין
א פַּרְעֵמֶד לֵאנֶד? 5 וְעֵן אֵין וְעֵל דִּיךְ
פַּעֲרֵנְעֵסֵן, אֵ וְרֹשְׁלִים, אֱלֹהִים זַאֲל אֱלֹהִים
מִיִּנֶע רַעֲבֵטֶה הָאָנֶד פַּעֲרֵנְעֵסֵן וְעֶרְעֵן:
6 לֵאז וִיךְ מִיִּנֶע צִוְּג גַּעֲזַעֲסֵן אֵין
מִיִּן גִּימְעֵן וְעֵן אֵין וְעֵל דִּיךְ נִיט
גַּעֲזַעֲסֵן, אָדֶר וְעֵן וְרֹשְׁלִים וְעֵם נִיט אֱלֹהִים גַּעֲזַעֲסֵן אֱלֹהִים מִיִּנֶע
הִיפֶט־פֶּרִיד? 7 אֵ הָאָר! גַּעֲזַעֲסֵן דָּאָךְ צוֹ דִּיא קִינֶדֶר פֹּון אֱלֹהִים דָּעַם טָאָב פֹּון וְרֹשְׁלִים,
דִּיא וְאֵם הָאָבֶען גַּעֲזַעֲסֵן פַּעֲרֵנְעֵסֵן! פַּעֲרֵנְעֵסֵן! זַאֲל עֵם וְיִין בִּיז צוֹ דָּעַם גֶּרֹונֶד: 8 אֵ
דִּיא טָאָכֶטֶר פֹּון בָּבֶל, דִּיא רִיבֶעֶרִין; גַּעֲזַעֲסֵן אֵין דָּעַר וְאֵם וְעֵם דִּיר גַּעֲזַעֲסֵן,
אֱלֹהִים דִּיר פַּעֲרֵנְעֵסֵן אֱלֹהִים דִּיא דִּיא הָאָכֶט אֱלֹהִים פַּעֲרֵנְעֵסֵן: 9 גַּעֲזַעֲסֵן אֵין דָּעַר
וְאֵם וְעֵם אֱלֹהִים, אֱלֹהִים וְעֵם צִוְּגֵן דִּינֶע וִינֶע קִינֶדֶר אֱלֹהִים דָּעַם פַּעֲלֵנְעֵסֵן:

תהלים קלח

1 פֹּון דֹּוד—אֵין וְעֵל דִּיךְ לִיבֵעֵן מִיט מִיִּן גַּעֲזַעֲסֵן הָאָרְקִין, פֶּאָר דִּיא גַּעֲזַעֲסֵן וְעֵל
אֵין צוֹ דִּיר זִנְטֵן: 2 אֵין וְעֵל מִיךְ בִּיקֵעֵן צוֹ דִּיין הִיילִיגֵעֵן טַעֲמֶפֶעל, אֱלֹהִים אֵין
וְעֵל לִיבֵעֵן דִּיין גַּעֲזַעֲסֵן וְעֵן חֶסֶד, אֱלֹהִים וְעֵנֵן דִּיין אֱמֶת, וְנֶאֱרִין דִּיא
הָאָכֶט דִּיין גַּעֲזַעֲסֵן גַּעֲזַעֲסֵן אֱלֹהִים צִוְּגֵן: 3 אֵין דָּעַם טָאָב וְעֵן
אֵין הָאָב דִּיךְ אֱלֹהִים, הָאָכֶט דִּיא מִיר גַּעֲזַעֲסֵן, דִּיא הָאָכֶט מִיךְ גַּעֲזַעֲסֵן
מִיט גַּעֲזַעֲסֵן אֵין מִיִּנֶע וְעֵל: 4 אֵלֶּם מֶלְכִים פֹּון דָּעַר וְעֵלֶט וְעֵלֶעֶן דִּיךְ לִיבֵעֵן,
אֵ הָאָר, וְעֵן זִיָּא וְעֵלֶעֶן הָעֶרֶן דִּיא וְעֶרְטֵר פֹּון דִּיין מוֹל: 5 אֱלֹהִים זִיָּא וְעֵלֶעֶן
אֱלֹהִים זִנְטֵן אֵין דִּיא וְעֵנֵן פֹּון דָּעַם הָאָר, וְנֶאֱרִין גֶּרֹונֶד אֵין דָּעַר גֶּבֹוד פֹּון דָּעַם הָאָר:
6 הָאָכֶט דָּעַר הָאָר אֵין דָּעַר הָאָכֶט, דָּאָךְ זַעֲחֵט עֵר אֵן דָּעַם גֶּבֹוד, אָבֶר דָּעַם
שְׂטֵאֲלֵעֵן קֵעֵן עֵר פֹּון וִיטֵעֵן: 7 אֱלֹהִים הָאָכֶט אֵין גַּעֲזַעֲסֵן אֱלֹהִים צִוְּגֵן, דָּאָךְ וְעֵסֶט
דִּיא מִיךְ דֶּרְקֵנְעֵן, אָבֶר אֱלֹהִים דָּעַם צֶאֱרֵן פֹּון מִיִּנֶע פִּינֶד זַאֲלֶט דִּיא
אֱלֹהִים גַּעֲזַעֲסֵן דִּינֶע הָאָנֶד, אֱלֹהִים דִּינֶע רַעֲבֵטֶה הָאָנֶד וְעֵם מִיר הָעֵלֶעֶן: 8 דָּעַר הָאָר
וְעֵם פַּעֲרֵטִים מֶאָכֵן דָּעַם וְאֵם צוֹ מִיר אֱלֹהִים, אֵ הָאָר, דִּיין חֶסֶד גְּדוּלַּת אֱלֹהִים
עֲבֹב, דִּיא זַאֲלֶט נִיט פַּעֲרֵלְאָנְטִים דִּיא מַעֲשִׂים פֹּון דִּינֶע הָעֶד:

תהלים קלט

1 צוֹ דָּעַם גַּעֲזַעֲסֵן—אֵ גַּעֲזַעֲסֵן פֹּון דֹּוד, אֵ הָאָר, דִּיא הָאָכֶט מִיךְ גַּעֲזַעֲסֵן
אֱלֹהִים דִּיא קַעֲנֶטֶם מִיךְ: 2 דִּיא וִיטֵעֵן מִיִּן אֱלֹהִים גַּעֲזַעֲסֵן אֱלֹהִים מִיִּן אֱלֹהִים, דִּיא
פַּעֲרֵטֶה מִיִּנֶע גַּעֲזַעֲסֵן נָאָךְ פֹּון וִיטֵעֵן: 3 מִיִּן וְעֵן אֱלֹהִים מִיִּנֶע רִיבֶעֶרִין
גַּעֲזַעֲסֵן דִּיא אֱלֹהִים, אֱלֹהִים דִּיא בִּיז גַּעֲזַעֲסֵן מִיט אֵלֶּם מִיִּנֶע וְעֵנֵן: 4 וְנֶאֱרִין עֵם אֵין
קִיִּין וְנֶאֱרִין אֱלֹהִים מִיִּנֶע צִוְּגֵן, זַעֲחֵט, אֵ הָאָר, דִּיא וִיטֵעֵן עֵם שׁוֹן אֵים גַּעֲזַעֲסֵן:
דִּיא

בה מצרנו כי לעולם חסדו: נתן להם לבל ידעו כי לעולם
26 חסדו: וידו לאל השמים כי לעולם חסדו:

קלו

אֵלֶּם לִיבֵעֵן וְעֵלֶעֶן בָּבֶל עֵם יִשְׁבֵּת גַּעֲזַעֲסֵן בָּבֶל וְעֵלֶעֶן:
2 עֵלֶּם לִיבֵעֵן בָּבֶל עֵם יִשְׁבֵּת גַּעֲזַעֲסֵן בָּבֶל וְעֵלֶעֶן:
שׁוֹבֵת דְּבִרֵּשֶׁר וְעֵלֶעֶן שְׁמִיךְ שִׁיר לֵט מִשִּׁיר צִיֹּון:
3 אֵין גִּשִּׁיר אֱלֹהִים וְעֵלֶעֶן עַל אֱמֶת נָאָךְ: אֱלֹהִים גַּעֲזַעֲסֵן
4 וְעֵלֶעֶן שְׁמִיךְ יִמִּין: תִּרְבֵּן לִשְׁוֹן לִחְבֵּי אֱלֹהִים
5 אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים עַל רֹאשׁ שְׁמִיךְ:
6 וְעֵלֶעֶן וְעֵלֶעֶן אֱלֹהִים וְעֵלֶעֶן אֱלֹהִים עֵר:
7 וְעֵלֶעֶן וְעֵלֶעֶן אֱלֹהִים וְעֵלֶעֶן אֱלֹהִים עֵר:
8 עֵר וְעֵלֶעֶן חֶסֶד: בְּתִבְבֵּל הַשְׁמִיךְ אֱשֵׁרִי שְׁשִׁיטֶם
9 לֵךְ אֲתִנְמִלֵּךְ שְׁמִיךְ לֵט: אֱשֵׁרִי וְשִׁיטֶם וְעֵלֶעֶן אֱשֵׁרִי
עֵלֶעֶן אֱלֹהִים:

קלח

2 אֵלֶּם וְעֵלֶעֶן בָּבֶל לִיבֵעֵן נָאָךְ אֱלֹהִים אֱלֹהִים:
אֱלֹהִים לִיבֵעֵן וְעֵלֶעֶן אֱלֹהִים אֱלֹהִים:
3 בְּתִבְבֵּל הַשְׁמִיךְ אֱלֹהִים אֱלֹהִים:
4 תִּרְבֵּן בִּנְפִישִׁי עֵר: וְעֵלֶעֶן וְעֵלֶעֶן אֱלֹהִים:
5 אֱלֹהִים וְעֵלֶעֶן בְּרִיךְ וְעֵלֶעֶן בְּרִיךְ:
6 בְּרִיךְ וְעֵלֶעֶן וְעֵלֶעֶן אֱלֹהִים אֱלֹהִים:
7 בְּרִיךְ וְעֵלֶעֶן עַל אֵם אֱלֹהִים שְׁשִׁיטֶם:
8 יִמִּין: וְעֵלֶעֶן וְעֵלֶעֶן חֶסֶד לִיבֵעֵן מַעֲשִׂים
דִּיךְ אֱלֹהִים:

קלט

2 אֵלֶּם לִיבֵעֵן וְעֵלֶעֶן אֱלֹהִים אֱלֹהִים:
3 שְׁשִׁיטֶם וְעֵלֶעֶן בְּתִבְבֵּל לִיבֵעֵן אֱלֹהִים:
4 וְעֵלֶעֶן וְעֵלֶעֶן אֱלֹהִים אֱלֹהִים:

5 דוא האבט מיך בעלאנערט פון הינטען
אונד פון פארנט, אונד דוא לעגסט דיינע
האנד אויף מיר: 6 אזאלכע דערקענטער
ניס איז צו וואונדערליך פאר מיר, עס איז
צו הויך, איך קען עס נישט בעגרייפן:
7 אונד זאל איך אהינגען פאר דיין
גייסט, אונד אונד זאל איך אנטלויפן
פאר דיין פנים: 8 ווען איך געה ארויף
צו דעם הימל, אזוי ביזט דוא דארט, אונד
ווען איך בעט מיר אין דעם שאל, אזוי
ביזט דוא אויף דארט: 9 ווען איך העב
אויף דא פליגעל (אונד פליה אזוי וויא)
דער פארנעמטער, אונד ויה איך דעם עק
פון ים: 10 אזוי וועט מיך דארט אויף דיינע
האנד פיהרן, אונד דיינע רעכטע האנד
וועט מיך האלטן: 11 אונד ווען איך זאג
אז פינסטערניס וועט מיך בעדעקן — אזוי
וועט אויף דא נאכט ליכטיג ויין ארום מיר:
12 אפילו דא פינסטערניס איז נישט פינסט
טער בייא דיר, אונד דא נאכט לייכט
אזוי וויא דער טאג, אונד דא פינסטערניס
איז אזוי וויא דאס לייכט: 13 ווארן דוא
האבט בעשאפען מיינע גירען, דוא האבט
מיך בעדעקט אין מיין מוטער'ס לייב:

דעך קלח: אונד וקדם ארתי וקשת עלי כפכר: ה
פלח רשת ממני ונקה לאובל לח: אנה אלך
מרתך ואנה מפנה אברך: אסאפן שמם שם אנה
ואציעה שאל הנה: אשא כפרשור אשכנה בארית
ים: נשלים נד תנתי ותאחזי ימך: ואמר ארשתי
ישועי ולילה אור בעיני: נסחשף לאתשד מפך
ולילה ביום יאר כחשכה בארתי: כראתה קנתי
כלתי חסבני בבטן אמי: אדך על כי נדאת נפילתי
נפלאים מעשד נפשי דעת מאד: לאיכתד עצמי
מנך אשרעתי בסתר רגמתי בתחתות ארץ: נלמי
דאו עיני ועלספך כלם יתבני ימים יצרי ולא אחר
בהם: ולי מידקרי רעד אל מה עצמי ראשום:
אספרם מחול רדן תכצתי ועוד עמד: אסתקל
אלהורשע ואנשי דמים סור מי: אשר ימרוך למנחם
נשואלשארך: הלארשנאך דתוואשנאוכספך
אתקוטט: תכלית שגאח שואתם לאובים הו לי:
תקני אל תע לבכי פתני תע שרעפי: וראה אבד
נרד לעבדי ותני בנרד טולם:

קמ

קמ

למנחם מומר לרד: חלני דתה מאבם רע מאש
תמים תנצני: אשר חשבו רעת בלב כליום יצרו
מלחמה: שני לשונם כמחש המע כשבו תחת
שפתם בלתי: שמרי דתה מרשע מיש נפלים
תנצני אשר חשבו לדחות פנמי: טמנאספח לי
תכלים פרשו רשת לידמעל מקשים שתדלי סלה:
אמרתי לדתה אלי אנה האונה דתה קול תתני:
דתה ארני עו יועיני סתות לראשי ביום נשק: אלי

14 איך וועל דך לויבען טייל איך בין פארקטערליך אונד וואונדערליך געמאכט,
וואונדערליך זענען דיינע מעשים, דאס ווייס איך באנץ גוט: 15 מיינע ביינער זענען
נישט פון דיר פערהוילען געוועזען, איך בין געמאכט געווארען אין דעם פערבארנענעם,
איך בין געווענט געווארען אין דא אונטערשטע ערד: 16 אונד מיין אונטערפארטניגטען
פארם האבען שוין דיינע אויגען געזעהן, אונד אויף דיין בוך זענען איינגעשריבען
געוועזען אלע טעג אין וועלכע זייא זענען בעשאפען געווארען, האטשע עס איז נאך
קיינער פון זייא געוועזען: 17 וויא טיינער זענען צו מיר דיינע געדאנקען, א האר! וויא
שטארק איז זייער צאהל: 18 ווען איך וואלט וויא צעהלען זענען זייא מעהר וויא דער
זאמר, ווען איך דערנועס מיך אזוי בין איך נאך בייא דיר: 19 הלואי וואלט דא טייטשען
דעם רשע, א גאט! איך בלוט-שולדיגע מענטשען קעקט אייך אונזע פון מיר: 20 וואר
רין וויא רעדען שלעכטעס איבער דיר, אונד דיינע פינגער שווערען פאלש אין דיין נאמען:
21 טהוא איך נישט האסען דא נאם זענען דיינע פינגער, א האר? אונד בין איך נישט בעטריבט
(צארניג) איבער דא נאם שטעהען אויף קענען דיר? 22 איך האב זייא אים גאנצען פינגער,
זייא זענען צו מיר געווארען פינגער: 23 פארש מיך, א גאט! אונד דערקען מיין הארץ,
פרוב מיך אונד דערקען מיינע גירען: 24 אונד זעה אויב עס איז אין מיר א טרויריגער
(שלעכטער) וועג, אונד פיהר מיך אויף דעם ערינען וועג:

תהלים קמ

1 צו דעם געזאנג פון דוד: 2 ציה מיך ארויס פון שלעכטע מענטשען,
אונד פון א רויבערישען מענטש וואלט דא מיך היטען: 3 פון דא נאם טראכטען שלעכט
טעם אין זייער הארץ, דעם גאנצען טאג רייצען זייא מיך אן צו דער מלחמה: 4 וויא
שארפען זייער צונג אזוי וויא א שלאנג, גיפט פון איין אטער-שלאנג איז אונטער זייער
ליפען סלה: 5 א האר! בעהיט מיך פון דא קענד פון דא רשעים, אונד פון דעם רויבערי
שען מענטש וואלט דא מיך בעהיטען, פון אזאלכע נאם טראכטען צו פערשטויסען מיינע
טריט: 6 דא שפאלצע האבען פאר מיר בעהאלטען א נעץ אונד זייא האבען אויסגעשפרייט
א שטריקניעץ, אן דער זייט פון דעם וועג האבען זייא שטרויכעל-נעץ פאר מיר אנדערגע-
לעגט, סלה: 7 איך האב געזאגט צו דעם האר, דא ביזט מיין גאט, א האר, פערנעם דאס
קול פון מיין געבעט: 8 א האר גאט! דא שטארקהייט פון מיינע הייל! דא האבט בעדעקט
מיין

מיון קאפ אין דעם מאג פון דעם אנפאנג,
 (פון דער מלחמה): 9 א האר, געב ניש צו
 דעם קשע וינע גלוסטונג, אונד דוא זאלסט
 ניש לאזען בעגליקען וינע בינע מחשבות,
 ווארין וייר דערקעפען ויף, סלה! 10 דיא
 קעפ וואס רינגעלן מיך ארום, לאז וייר
 דאס אומגליק פון ויירע אייגענע ליפען
 בעדעקען: 11 פייעריגע קוילען זאלען
 אויף וייר ארויפפאלען, וייר זאלען אין דעם
 פייער אריינפאלען, אין דאס טיפע גרובען,
 אז וייר זאלען ניש קענען אויפשטעהן:
 12 א מענש וואס האט א (פאלשע) צונג
 זאל ניש קענען בעשטעהן אויף דער ערד,
 דער רויבערישער מענש—דאס שלעכטע
 (וואס ער מהנט) זאל איהם נאכנאמען, בדי
 ער זאל פערשטויסען ווערען: 13 איך
 ווייס אז דער האר וועט מהון דעם דין פון
 דעם ארעמען, אונד דאס משפט פון דעם
 בעדארפטניגען: 14 אבער דיא צדיקים ווע-
 לען לויבען דיין נאמען דיא רעכטפארטיגע
 וועלען בלויבען וואוינען פאר דיין פנים:

תהלים קמא

1 א בעזאנג פון דוד—א האר, איך האב
 דיך גערופען, אייל דיך צו מיר, א פערנעם מיון קול ווען איך רופ צו דיר: 2 לאז מיון
 געבעט ויין אנגעברייט פאר דיר אזוי וייר קטרת, דיא אויפהעבונג פון מיינע הענד
 אזוי וייר דאס קרבן מנחה פון פאר נאכט: 3 א האר, מאך א היטונג צו מיון מויל,
 היט גוט דיא טייער פון מיינע ליפען: 4 דוא זאלסט ניש לאזען אפגייען מיון הארץ
 צו א שלעכטע זאך, מיך עוסק צו ויין מיט שלעכטע מעשים, מיט שלעכטע מענטשען
 וואס מהון אומרעכטע מעשים, אונד לאז מיך ניש עסען פון ויירע זיסגיטטישען: 5 לאז
 מיך ליבער דער צדיק שלאגען ווארין דאס וועט ויין א חסד, אונד לאז ער מיך שטרא-
 פען, דאס וועט ויין אזוי וייר טייער עהל אויף דעם קאפ, לאז עס ניש אפגעשאקעלט
 ווערען פון מיון קאפ, ווארין ווען וייר זענען נאך אין ויירע שלעכטיגקייטען בעט איך
 נאך פאר וייר: 6 ווען ויירע שפטים זענען אויסגעלייטשט געווארען אן דיא וויסען פון
 דעם פעלה, אזוי וועלען וייר הערען מיינע ווערטער, ווארין וייר זענען ליבליך: 7 בלייב
 אזוי וייר איינער וואס גרובט אונד שפאלט אין דיא ערד, אזוי זענען אונזערע ביינער
 צושפרייט ביין דעם מויל פון דעם שאול: 8 ווארין מיינע אויגען זענען צו דיר א האר,
 מיון נאט! אין דיר בעשיק מיך, לאז ניש מיינע זעלע אויסגעלעדיקט ווערען: 9 בעהיט
 מיך פון דיא ווייט פון דעם נעץ, מיט וואס וייר ווילען מיך האפען, אונד פון דיא שטרויכ-
 לונגען פון זאלכע וואס מהון אומרעכט: 10 לאזען דיא קשעים צוואמען אריינפאלען אין
 ויירע אייגענע נעצען, ביז איך בין אריבערגעגאנגען:

תהלים קמב

1 א בעטראכטונג פון דוד—ווען ער איז געוועזען אין דער הייל האט ער תפלה געהאן:
 2 איך שרייב צו דעם האר מיט מיון קול! איך בעט צו דעם האר מיט מיון קול: 3 איך
 גיט אויס מיון געבעט פאר איהם, איך דערצעהל פאר איהם מיינע צרות: 4 ווען מיון
 גייסט איז אין מיר איבערגעשלינגט געוועזען, אזוי ווייסט דוא דאך מיינע שטעט, אויף דעם
 וועג וואס איך גע' האבען וייר פאר מיר בעהאלטען א נעץ: 5 ווען איך קוק אויף דער
 רעכטער האנד, זעה, אזוי איז קיינער ניש דא וואס הייל מיך דערקענען, איטליכע אנטריי-
 נונג איז פאר מיר פערלויבען, אונד קיינער וועט ניש מיינע זעלע: 6 צו דיר, א האר האב
 איך געשרייען, איך האב געזאגט דוא ביזט מיינע בעשיצונג, מיון חלק אין דעם לאנד פון
 דיא לעבעדיגע: 7 פערנעם מיון געבעט, ווארין איך בין זעהר עלענד, וייר מיך מציל פון

1 תתן דוד מאני קשע וינע אלהים יתנו סלה: ראש
 11 מסבי עמל שפתינו יספיקו: ימינו עליהם חללים
 12 באש נשלם כחמדות בליקונו: איש לשון בליקו
 13 בארץ אשחמם העצונו למחפת: דעת כרעשה
 14 דוד הן עמ משפט אביעם: אך צדיקים יודו לשמך
 ישובו וישרו אתפניך:

קמא

1 א מנחם לך דוד ודוד קראתך הושה לי האננה קולי
 2 בקראיך: חסד תפילתי קטרת לפניך משאת פני
 3 מחתירי: שיתן דוד שמחה לפי נצח עליך
 4 שפתי: אלהים בליקו לך ברוך להתעלל עללותו ברשע
 5 את האשים על ראיו וכל אלהם במעשיהם: חלמי
 6 צדיק: חסד וחסד עמי ראש אלהי ראשי ביעוד
 7 תפילתי ברשתי: נשמתו בדיסלע שפתיים ושמנו
 8 אמרי כי נעמי: כמו סלה ובקע בארץ נסור נעמי
 9 לפי שאול: כי אלה ודוד אלה עני כח חסתי אלי
 10 תער נפשי: שמתי מיד פח נקשו לי ומקשות עליו
 11 און: יפלו במכבדו רשעים יחד אבי עד אבדור:

קמב

1 א משקל לדוד ביהוה במנחה תפלה: קולי אליהה
 2 אונק קולי אליהה אתנו: אשפך לפני שיר צרתי
 3 לפני אהי: בהתעשר עלי ודוד ואתה דוד נתיבתי
 4 בארתי אהלך ממני פח לי: הבט ימין וראה ואך
 5 לי מבר אבר מניס ממני אין הודש לפשי: ונקתי
 6 אליך ודוד אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ חסדים:
 7 הקשבה: אליהי יפילתי מאר היציל מרשע כי

אֶפְשָׁה מִמֶּנִּי: הֲרֵינִי מִמֶּסְכֵּר וְנִפְשִׁי לְדַחֲוֹת אֶת־שִׁמְךָ 8
בִּי יִשְׁתָּה צַדִּיקִים כִּי תִמַּל עָלַי:

קמג

קמג

מִמֶּדֶר לִדְחֵי דָוִד: שָׁמַע תְּפִלָּתִי הָאֲנִי אֶל־תְּחִנָּתִי 8
בְּאִמְנָתְךָ עָלַי בְּצַדִּיקוֹתֶיךָ: וְאַל־תִּבְּאוּ בְּמִשְׁפַּח אֲבִי 2
עֲבַדְךָ כִּי לֹא־יִצְחָק לִפְנֵיךָ כְּלָמִי: כִּי דָבַר אֲוִיב וְנִפְשִׁי 3
דָּבָא לֶאֱרֹץ תִּתֵּנִי הוֹשִׁיבֵנִי בְּמִתְשָׁבִים בְּמִתֵּי עֵלָם: 4
וְתִשְׁמָעַנִי עָלַי רַחֲמֵי בְּרוּחְךָ וְשׁוּבָתִי לִבִּי: וְכָרְתִּי לִי 5
מִלֶּדֶס הַגִּיתִי בְּכִלְשָׁפְךָ בְּמִשְׁפַּח דָּוִד אֲשׁוּחָתִי: פִּרְשִׁתִּי 6
בִּי אֶלֶף נֶפֶשׁ וּבְאִרְצְךָ לֵךְ סֶלָה: מִדֶּר עָלַי דָּוִד 7
בְּלִמָּה רַחֲמֵי אֶל־תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם־יָדַי 8
בַּיָּד: הַשְׁמִיעֵנִי בְּכֶכֶד וּבְחֶסֶד קִרְבֶּךָ בְּתִחְתִּי הַיְדִיעִי 9
הַיְדִיעִי אֶלֶף כִּרְאֶלֶךָ נִשְׁאֵתִי נֶפֶשׁ: הַיְדִיעִי מֵאִיבִי 10
דָּוִד אֶלֶף בְּכִיתִי: לִמְנוּחַ לַעֲשׂוֹת רַצוֹנֶךָ כִּרְאֶתְךָ אֶלֶף 11
רִחֶמְךָ מִיָּד הַיְדִיעִי בְּאֵזֶר מִיֶּשֶׁר: לִמְעוֹרֶשְׁךָ דָּוִד 12
תִּתֵּנִי בְּצַדִּיקוֹתֶיךָ וְתִצֵּא מִבֶּרֶת נֶפֶשׁ: וּבְחֶסֶדךָ תִּצְמַח 13
אִיבִי וְתִאֲבֹהֶם כִּלְשָׁרִי נֶפֶשׁ כִּי אֲנִי עֲבַדְךָ:

קמד

קמד

לִדְחֵי דָוִד: צִוִּי הַמַּלְאָךְ בִּי לִקְרֹב אֲבֻעֲתִי 8
לְמַלְחָמָה: חֲסִדִּי וּמִצְדִּיתִי מִשְׁנֵי וּמִפְלִסְרִי מִנִּי וְכו' 2
חֲסִדִּי הַרְדֵּךְ עָלַי חֲתָתִי: דָּוִד מִדָּאִם וּפְדִיעוֹ כֶּךָ 3
אֲנִי וְתִשְׁתַּבְּרוּ: אֲדָם לִבְכֹּל דָּמָה לִמִּי בְּכָל עֹבֵר: 4
דָּוִד הַמִּשְׁפָּךְ וְחֶסֶד אֲדָם בְּחִיָּה וְעֵשֶׂת: בְּרוּךְ בְּרוּךְ 5
וְחַפְצִים שֶׁלֹּחַ חֶסֶד וְחֶסֶד: שֶׁלֹּחַ דָּוִד מִפְּנֵי 6
וְהַיְדִיעִי מִמֶּנִּי רַבִּים מִדֶּר בֶּן נָכֵר: אֲשֶׁר פִּתָּח דָּבָר 7
שׁוֹא וְיִמְנֵם יָמָן שָׁקֵר: אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לָךְ 8
בְּכָל עֲשׂוֹר אֲמִירָתְךָ: הַעֲוֹן תִּשְׁחָק לְמַלְכִּים הַפֹּעֵה 9

מִיִּנְע נִאֲכָאנְעָרִם, וְאֲרִין זִיָּא זַענָן
שְׁטאַרקער פֿון מיר: 8 בְּרַענָג מִיָּד אַרוֹם
פֿון דָּעם גַּעפֿענִיגִים, בְּדִי אִיךְ זָאל לֹוִי
בַּעַן דִּין נֶאָמֶן, דִּיא צִדִּיקִים וְעֵלֶען מִיָּד
אַרוֹמִיגֶעלן, וְזִייל דִּיא וְעֵסֶט מִיר
וְזִיילֶעפֿעלִיג וְזִין:

תהלים קמב

1 א גַּעזֶאנָג פֿון דָּוִד— אַ הָאָר, הָעַר מִיִּנְע
תְּפִלָּה, פֿערֶנְעם מִיין גַּעבֶעט, אִין דִּינֶע
טִרִּיבִיט עֲנִשְׁפֶּער מִיר אֲוִנָּד אִין דִּינֶע
גַּערעכטִיגקײַט: 2 אֲוִנָּד דִּיא זָאלֶשֶׁט נִיט
קֹוּמֶען אִין מִשְׁפָּט מִיט דִּין קֶנַעכֶט, וְאֲרִין
פֿאַר דִּיר וְעֵט קִין לַעבְעִדֶנְעָר נִיט גַּע־
רַעכֶט וְזִין: 3 וְאֲרִין דָּעַר פֿינֶד נֶאָמֶט מִיָּד
נֶאָפֿ, עַר הָאָט מִיין לַעבֶען בִּזֵּי צו דָּעַר עַרְדִּי
גַּעשְׁטוֹיִקֶען, עַר הָאָט מִיָּד גַּעמאַכֶט וְזַעַן
אִין דָּעַר פֿינֶסֶטֶע־רִיגִים גַּלִּיף אֲזוֹי וְזִיָּא דִּיא
טוֹיִשֶׁע פֿון דָּעַר וְעֵלֶט: 4 דָּאַרִיבֶער אִזֵּי
מִיין גַּעמִיט אִין מִיר פֿערשְׁמאַכֶט, מִיין
הָאַרץ אִזֵּי אִין מִיר וְזִיסֶט: 5 אִיךְ גַּעדֶענֶק
דִּיא טַעג פֿון פֿאַרצײַטֶען, אִיךְ גַּעטִּראַכֶט
אַלֶּע דִּינֶע מַעֲשִׂים, יוֹא, פֿון דִּיא מַעֲשִׂים
פֿון דִּינֶע הַענֶד טְהוּא אִיךְ נֶאָכִזִנֶען: 6 אִיךְ
הָאָב אִוִּסֶגֶשְׁפֿרִיט מִיִּנְע הַענֶד צו דִּיר,

מִיִּנְע וְעֵלֶע שְׁמַאכֶט צו דִּיר אֲזוֹי וְזִיָּא אַ מִידִּיג (דורשֶׁאִיג) לֵאמֹר, סֶלָה: 7 אִייל אֲוִנָּד
עֲנִשְׁפֶּער מִיר, אַ הָאָר! מִיין גִּיסֶט פֿערֶנְעֶהט, פֿערבאַרג נִיט דִּין פֿנים פֿון מִיר, וְאֲרִין
אִיךְ וְעֵל זִין גַּעגִלִּכֶען צו דִּיא וְזִאָם נִידֶערן אַרוֹפֿ אִין דָּעַר גֶּרֶב: 8 מֶאָפֿ מִיָּד הָעֶרֶען
אִין דָּעַר פֿריה דִּין חֶסֶד, וְאֲרִין מִיין בְּטַחֲוֹן אִזֵּי אִין דִּיר, מֶאָפֿ מִיָּד וְזִיסֶען דָּעם וְעֵג
וְעֵלֶכֶען אִיךְ זָאל גַּעֲהֶן, וְאֲרִין צו דִּיר הָעַב אִיךְ אִוִּת מִיִּנְע וְעֵלֶע: 9 וְזִיָּא מִיָּד מִצִּיל
פֿון מִיִּנְע פֿינֶד, אַ הָאָר, אִיךְ הָאָב מִיָּד בִּיָּא דִּיר גַּעהאַלֶּטֶען: 10 לַעֲהֶר מִיָּד צו טְהוּן
דִּין וְזִיילֶען, וְאֲרִין דִּיא בִּזֵּט מִיין גָּאט, דִּין גוֹטֶער גִּיסֶט זָאל מִיָּד פֿיֶה־רֶען אִין דָּעם
אִוִּפֿרִיכְטִיגֶען לֵאמֹר: 11 פֿון וְעֵנְעֶען דִּין נֶאָמֶען אַ הָאָר, זָאלֶשֶׁט דִּיא מִיָּד דֶּערקוֹיִקֶען, אֲוִנָּד
וְעֵנְעֶען דִּינֶע גַּערעכטִיגקײַט זָאלֶשֶׁט דִּיא אַרוֹם־בְּרַענְעֶען מִיין נֶפֶשׁ פֿון דָּעַר צֶרֶה:
12 אֲוִנָּד וְעֵנְעֶען דִּין חֶסֶד זָאלֶשֶׁט דִּיא פֿערשְׁגִיידֶען מִיִּנְע פֿינֶד, אֲוִנָּד דִּיא זָאלֶשֶׁט
מֶאָכֶען פֿערלִירֶען אַלֶּע פֿינֶד פֿון מִיין נֶפֶשׁ, וְאֲרִין אִיךְ בִּין דִּין קֶנַעכֶט:

תהלים קמד

1 פֿון דָּוִד— גַּעבֶענְשֶׁט אִזֵּי דָּעַר הָאָר מִיין שְׁטאַרקער פֿעלֶז, וְזִאָם הָאָט גַּעלֶע־הֶרֶשׁ מִיִּנְע
הַענֶד מַלְחָמָה צו הַאֶלֶטֶען, אֲוִנָּד מִיִּנְע פֿינֶדֶר צו שְׁטִרִיטֶען: 2 עַר טְהוּט מִיט מִיר חֶסֶד,
עַר אִזֵּי מִיִּנְע פֿעסֶטוּג, מִיִּנְע שְׁטאַרקִיט, אֲוִנָּד עַר מֶאָכֶט מִיָּד אַנטִרִינֶען, עַר אִזֵּי מִיין
פֿאַנְצֶער, אֲוִנָּד אִין אִיהֶם גַּעשִׁיץ אִיךְ מִיָּד, עַר הָאָט מִיין פֿאַלֶּק צו מִיר אֲוִנטֶערֶטֶענִי גַּע־
מֶאָכֶט: 3 אַ הָאָר! וְזִאָם אִזֵּי דָּעַר מַעֲנֶשׁ אִזֵּי דִּיא זָאלֶשֶׁט אִיהֶם אַנטֶערֶקֶנֶען! אֲוִנָּד דָּעַר
מַעֲנֶשׁ־זוּהֶן אִזֵּי דִּיא זָאלֶשֶׁט אִין אִיהֶם גַּעֲנֶעקֶען? 4 אַ מַעֲנֶשׁ אִזֵּי גַעגִלִּכֶען צו נֶאָרִישְׁקִיט,
זִינֶע טַעג וְעֵנְעֶען אֲזוֹי וְזִיָּא אַ שְׁאָטָאן וְזִאָם גַּעֲהֶט פֿאַרִיבֶער: 5 אַ הָאָר, נִיג דִּינֶע הַיִּמְעֵל
אֲוִנָּד קוֹם אַרוֹפֿ, רִיֶּהֶר אֶן דִּיא גַּעֲרָג אֲוִנָּד זִיָּא וְעֵלֶען רִיבֶערֶן: 6 לֵאז בִּלְזַעַן אֲוִנָּד
צוּשְׁפֿרִיט וְזִיָּא, שִׁיק אַרוֹם דִּינֶע פֿיילֶען אֲוִנָּד פֿערטוּמֶעל וְזִיָּא: 7 שְׁטֶרַעַק אִוִּס דִּינֶע
הַאנֶד פֿון אֲוִיבֶען אֲוִנָּד צִיה מִיָּד אַרוֹם אֲוִנָּד זִיָּא מִיָּד מִצִּיל (אֲזוֹי וְזִיָּא) פֿון פִּילֶע וְזִאָסֶער,
פֿון דִּיא הַאנֶד פֿון פֿרַעמֶדע קִנֶּדֶר: 8 וְזִאָם זִינֶער מוֹיל רַעט פֿאַלשְׁקִיט, אֲוִנָּד זִינֶער רַעכ־
טֶע הַאנֶד אִזֵּי אַ הַאנֶד פֿון פֿאַלשְׁקִיט: 9 אַ גָּאט, אִיךְ וְעֵל צו דִּיר זִנְעֶען אַ נִיגֶעם לִיר, מִיט
אַ פִּירֶעל פֿון צַעֲהֶן סְטֶראַנֶעס וְעֵל אִיךְ זִנְעֶען לִוִּיב צו דִּיר: 10 דָּעַר וְזִאָם גַּעט הִילֶפֿ
צו דִּיא מַלְכִּים, אֲוִנָּד וְזִאָם הָאָט אַרוֹם־גַּעֲזִיבֶען וְזִין קֶנַעכֶט דָּוִד פֿון אַ שְׁלַעכְטֶען

שנוערד: 11 ציה מיך ארום אונד זיין
 מיך מציל פון דיא האנד פון דיא פרעמדע
 קינדער, וואס רעדען פאלשקייט מיט
 זייער מויל, אונד זייער רעכטע האנד איז
 א האנד פון פאלשקייט: 12 אז אונזערע
 זיין וועלען זיין אזוי וויא פלאנצען גרויס
 געוואקסען אין זייער יונגענד, אונד אונזערע
 מעכטער אזוי וויא ווינקעל-שטיינער וואס
 זענען אויסגעפוצט צו דער געשטאלט פון
 דעם היכל: 13 אז אונזערע שפייכלער
 וועלען פול זיין, זיין וועלען ארויסגעבען
 אלערלייא שפייז, אונד אונזערע שאף
 וועלען ברענגען טויזענדע אונד צעהן
 טויזענדע אין אונזערע נאסען: 14 אונד
 זערע אקסען וועלען זיין גוט בעלאדען,
 אונד עס וועט ניט זיין קיינע אייגנערעכונג
 אונד קיין ארויסגען, אונד עס וועט אויך
 ניט זיין קיין (מלחמה) געשרייא אין אונזער
 רע נאסען: 15 געבענשט איז דאס פאלק
 וואס עס איז צו איהם אזוי, געבענשט איז
 דאס פאלק וואס האט דעם האר פאר זיין
 נאט:

תהלים קמה

1 א לויב פון דוד—איך וועל דיך
 דערהעבען, א מיין נאט, דער מלך! אונד איך וועל בענשען דיין נאמען אויף אימער אונד
 עביג: 2 אלע טעג וועל איך דיך בענשען, אונד איך וועל לויבען דיין נאמען אויף אימער
 אונד עביג: 3 דער האר איז גרויס אונד זעהר געלויבט, אונד צו זיינע גרויסקייט איז קיינע
 אויספארשונג: 4 איין דור צו דעם אנדערן דור לויבען זיינע מעשים, אונד זיין דער
 צעהלען זיינע גבורות: 5 פון דיא שעהקייט פון דעם פבד פון דיין לויב, אונד איך וועל
 רעדען פון זיינע וואונדערליכע ווערמער: 6 אונד זיין רעדען פון דיא שטארקהייט פון
 זיינע פארקמערליכע זאכען, אונד איך וועל דערצעהלען פון זיינע גרויסקייט: 7 זיין
 וועלען ארויסרעדען דיא גערעכטיגקייט פון זיינע גרויסע גוטקייט, אונד זיין וועלען
 זינגען פון זיינע גערעכטיגקייט: 8 דער האר איז לייטזעליג אונד בארמהערציג, אונד
 ער דערלענגערט דעם צארן, אונד איז פון גרויסען חסד: 9 דער האר איז גוט צו אלע,
 אונד זיינע דערבארמונג איז איבער אלע זיינע מעשים: 10 א האר! אלע זיינע מעשים
 וועלען דיך לויבען, אונד זיינע חסידים וועלען דיך בענשען! 11 זיין וועלען הערען פון
 דעם פבד פון דיין מלכות, אונד זיין וועלען אויף רעדען פון זיינע שטארקהייט:
 12 געקאנט צו מאכען צו דיא מענשען-קינדער זיינע גבורה, אונד דעם שעהנעם פבד
 פון זיין מלכות: 13 דיין מלכות איז א מלכות איבער אלע וועלטען, אונד זיינע
 געוועלטיגונג וועט זיין איבער אלע דורות: 14 דער האר איז אן אונטערלעגונג צו
 אלע וואס פאלען, אונד ער שטעלט אויף אלע וועגן זיינע עבונגען: 15 דיא
 אויבען פון אלע קוקען צו דיר, אונד דוא גיבסט צו זיין זייער שפייז אין זייער צייט:
 16 דוא מאכסט אויף זיינע האנד, אונד דוא מאכסט זאט אלע לעבעדיגע מיט דיין
 ווילען: 17 דער האר איז גערעכט אין אלע זיינע וועגען, אונד איז א חסיד אין אלע
 זיינע מעשים: 18 דער האר איז געהענט צו אלע וואס טהון איהם אנרופען, צו אלע
 וואס טהון איהם אנרופען מיט אמת: 19 דעם ווילען פון דיא וואס פארקמען איהם
 טהוט ער, אונד ער הערט זייער געשרייא אונד ער העלפט זיין: 20 דער האר געהט
 אלע וואס לויבען איהם, אבער אלע רשעים וועט ער פערטילענען: 21 מיין מויל וועט
 רעדען דאס לויב פון דעם האר, אונד אלעם פלייש (אלע מענשען) וועלען בענשען
 זיין הייליגען נאמען אויף אימער אונד עביג:

תהלים כמו

1 הללויה! א מיון נפש לויבט דעם
האר: 2 איך וועל דעם האר לויבען
אזוי לאנג וויא איך לעב, איך וועל
זינגען צו מיון נאט טייל איך לעב
נאך: 3 איהר זאלט אייך נישט פער-
זיכערן אין פירשטען, אייך נישט אין
דיא מענשענדיקער אין וועלכע עס
איז קיינע הילף: 4 ווען זיין רוח
נעהט ארויס פון איהם, אזוי קעהרט
ער זיך צוריק צו זיינע ערד: אין
דעמעלבען טאג ווערען זיינע גע-
דאנקען פערלויבען: 5 געבענשט איז
דער וואס האט דעם נאט פון יעקב
פאר זיינע הילף, אינד וואס זיינע הא-
פענונג איז אויף דעם האר זיין נאט:
6 דער וואס האט געמאכט הימעל
אויף ערד, דאס ים אויך אלעס וואס
איז דארין, דער וואס היט דעם אמת
אויף עיגן: 7 אויך וואס טהוט משפט
צו דיא גערויבעטע, וואס געט ברויט צו
דיא הונגריגע, נאט בינט אויף דיא
געבונדענע: 8 דער האר מאכט אויף
דיא אויגען פון דיא בלינדע, דער האר

כמו

כמו

הללויה הלל נפש את־יהוה: אהללה יהוה בחי
אומרה לאלתי בעורי: אליהבטו בני־בנים בכראם
שאן לו חשודה: תצא רוחו יעב לארמתי ביום הדיא
אבדו עשתתיו: אשרי שאל יעקב בעורו שכרו על־ה
יהוה אלתי: עשה ושמם וארץ את־הים ואת־הי
אשר־הם השמר אמת לעולם: עשה משפט לעשוקים
נתן לחם לרעבים יהוה מתיר אסירים: יהוה ופקח
עורים יהוה וקח כפופים יהוה אהב צדיקים: יהוה ושמר
את־גרים תום ואלמנה ועוד ודרך רשעים ינות: ימלך
יהוה: לעולם אלתיך ציון לדר ודר הללויה:

כמו

כמו

הללויה כרטיב ומרה אלתי כרטיב נאח תהלה: א
בעת־יושלם יהוה נדתי ישראל יבנים: הרופא לשכורי
לב ומחבש לעצבותם: מינה מספר לפזקבים לבלם
שמות קרא: גדול אונתו ורביהו לתבניתו אין מספר: ה
מעורר עינים יהוה משפל רשעים עיראקין: עני להנה
בתורה וצור לאלתי בכמור: המכסה שמים עינים
המקין לארץ מים המצמח הרב חציר: נתן לבתנים
לחמה לבני ערב אשר קרא: לא בנבות הסוס ופני
לא־בשוקן האיש ורעה: ורעה יהוה את־יראיו את־
המתלים לחסדי: שבת־יושלם את־יהוה הלל אלתיך
ציון: כרטיב ברתי שגורך בחד בנך בקרף: השם
ובקד שלום חלב חטים ושבעך: השלח אמתו ארץ
ערמנה ריח דברו: נתן שלג כצמר כפור כסף
יפור: משלך קרתי כפתים לפני קרתי מי יעמר: ושלח
דברו ומסם יעב רוחו ואלמנים: מניד דברו לעקב

שטעלט אויף דיא איינגעבויגענע, דער האר ליבט דיא צדיקים: 9 דער האר
בעהיט דיא גרים, דעם וואס אויך דיא אלמנה טהוט ער ארויסהעלפען, אבער
דעם וועג פון דיא רשעים טהוט ער פערקרימען: 10 דער האר וועט רעוירען
אויף עיגן, ויא זיין נאט א ציון, פון דור צו דור, הללויה:

תהלים כמו

1 הללויה! לויבט דעם האר, ווארין עס איז גוט צו זינגען צו אויגען נאט,
ווארין עס איז זיס, אויך לויב איז נאניק שעהן: 2 דער האר וועט אויפבויען
ירושלים, ער וועט פערזאמעלן דיא פערשטויסענע פון ישראל: 3 ער היילט
דיא צוגבראכענע הערצער אויך פערבינדעט זייערע וואונדערן: 4 ער צעהלט דיא
צאל פון דיא שטערן, אויך ער רופט זייא אלע בייר זייער נאמען: 5 אוינער
האר איז גרויס אויך ער האט פיל כח, אויך צו זיינע פערשטענדליכייט איז
קיינע צאל: 6 דער האר העבט אויף דיא דעמיטיגע, אבער דיא רשעים ווארפט
ער ארום ביז צו דער ערד: 7 זינגט צו דעם האר מיט א לויב געזאנג, זינגט
צו אוינער נאט מיט דער הארף: 8 דער וואס בעדעקט דיא הימעל מיט וואלקען,
אויך וואס ברייט אן רענען פאר דיא ערד, אויך דער וואס מאכט גראז וואקסען
אויף דיא בערג: 9 ער געט צו דיא בהמות זייערע שפיון, אויך צו דיא זינגע
ראבען וואס שרייען: 10 ער האט קיין פערלאנגען אן דיא שטארקהייט פון
דעם פערד, ער האט אויך קיינע לוסט אן דיא קניען (פיס) פון א מענש:
11 דער האר האט א וואוילגעפאלען אין זיינע יראים, וואס האפען צו זיין חסד:
12 לויב דעם האר א ירושלים, לויב זיין נאט א ציון: 13 ווארין ער האט שטארק
געמאכט דיא ריבעל פון זיינע מויערן, ער האט געבענשט זיינע קינדער צווישען דיר:
14 ער האט געמאכט זיינע גרענעצען שלום, ער האט דיר זאט געמאכט מיט דעם בעס-
טען ווייץ: 15 דער וואס האט ארויסגעשויקט זיינע אנונג אין דיא ערד, אויך זיין ווארט
לויפט נאניק געשווינד: 16 דער וואס געט שטע אזוי וויא וואל, ער פערשפרייט דיא
פראכט אזוי וויא אש! 17 ער ווארפט זיינע אייזיקעלט אזוי וויא שטיקער, ווער קען בער-
שטעהן פאר זיינע קעלט: 18 ער שיקט ארויס זיין ווארט אויך מאכט עס צושטעלצען,
ער לאזט זיין ווינד צוריקקומען אויך דיא וואקסען רייען: 19 ער האט זיין ווארט געלאזט

אנואנען

אנאמקען צו זעקב, זיינע הערען אונד
זיינע משפטים צו ישראל: 20 אזוי האט
ער נישט געטהון צו קיין שום פאלק, אונד
פון הערען משפטים האט ער עס צו
זיין נישט געלאזט הייסען, הללויה!

תהלים קמח

1 הללוהו! לויבט דעם האר פון דיא
הימעל, לויבט איהם אין דער הייף:
2 לויבט איהם אלע איהר זיינע מלאכים,
לויבט איהם אלע איהר זיינע חיילות;
3 לויבט איהם איהר זון אינד לבנה, לויבט
איהם אלע איהר ליכטיגע שטערן;
4 לויבט איהם איהר הימעלס הימעל,
אינד דיא וואסער וואס זענען איבער
דיא הימעל: 5 זיין (אלע) זאלען לוי-
בען דעם נאמען פון דעם האר, ווארן
ער האט עס געמאכט, אינד זיין זענען
געשאפען געווארען: 6 אינד ער האט
זיין אנגעשטעלט אויף אימער אינד
עביר, ער האט געגעבען (געמאכט) א
געזעץ, אינד מען זאל עס נישט עובר זיין:
7 לויבט דעם האר פון דער ערד, איהר
דראכען-שלאנגען אינד אלע טיפענים:
8 פויער אינד האמעל שנע אינד רוה,

דְּהֵרָה

אֶת־הַלְלוֹתָיו שִׁירֵי לְהַלֵּלָהּ שִׁיר תַּשֵּׁחַ תְּהַלְלֶנָּה בְּקֶרֶב חֲסִידֶיהָ׃
 2 יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בַּעֲשׂוֹ בְּרִצְיוֹן וְיִגְלוּ בְּמַלְכָּם׃ וְתִהְיֶה שְׁמוֹ
 4 בְּתִהְיוֹל בְּתָף וְכֹזֵר וְזֹמְרִילוֹ׃ בִּירִיעָתָהּ יִדְוֶה בַעֲמֵי יַפְאָר
 ה לְעַמֵּים בִּישׁוּעָה׃ וְיִעֲלֶה חֲסִידֶיהָ בְּכַבּוֹד וְיִרְנֶה עַל־מִשְׁכַּבְתָּם׃
 6 דּוֹמָמוֹת אֵל בְּגִדְוָם וְתִרְבַּץ בִּפְּנוֹת בְּדָם׃ לַעֲשׂוֹת
 7 וְקַמָּה בְּנֵים וְחֹבוֹת בְּלֹאֲמִים׃ לְאַחֵר מַלְכֵיהֶם בּוֹקִים
 9 וְזִכְרֵיהֶם בְּכָכֵל בְּרוּךְ׃ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם׃ מִשְׁפָּט כְּתוּב
 הַדָּר הוּא לְכָל־חֲסִידָיו וְהַלְלוּהָ׃

ל בק

[illegible]

1

1 הללויה! זינגט צו דעם האר א נייעם ליד, זיין לויב איז אין דיא פערזאמלונג פון דיא חסידים: 2 לאז זיך ישראל פרייען אין איהם וואס האט איהם געמאכט אויך דיא קינדער פון ציון זאלען זיך פרייען אין זייער קעניג: 3 זייא זאלען לויבען זיין נאמען מיט טאנצען, זייא זאלען זינגען צו איהם מיט פויקען אויך הארפען: 4 ווארין דער האר האט א וואוילגעפאלען צו זיין פאלק, ער וועט שעהן מאכען דיא דעמיטיגע מיט הילף: 5 דיא חסידים פרייען זיך אין פבוך, זייא זאלען זינגען אויף זייער געלעבער: 6 זייא דערהייבען גאט מיט זייער האלד, אויך (וויא) מיט א צווייא שארפונגעס שווערד אין זייער האנד: 7 צו טהון א נקמה אן דיא גוים, אויך שטראפונגען אויף דיא פעלקערשאפטען: 8 צו בינדען זייער מלכים מיט קעטען, אויך זייער פבוךע מיט אייזערנע קעטען: 9 כדי אן זייא צו טהון דאס משפט וואס איז אנגעשריבען, עס איז שעהן צו אלע זיינע חסידים, הללויה:

1

1 הללויה! לויבט גאט אין זיינע הייליגקייט, לויבט איהם אין זיין שטארקען הימעל:

בְּנִבְחֹתָיו תִּלְלֵהוּ כִּי־בְּךָ֑: הַלְלוּהוּ בְּתִנְנֵי שׁוֹפָר׃ 3
 הַלְלוּהוּ בְּנֶבֶל וּכְנֹר׃ הַלְלוּהוּ בְּתֶף וּמָחֹל הַלְלוּהוּ׃ 4
 בַּמִּנִּים וְעֶגְבִּי׃ הַלְלוּהוּ בַּחֲלִיל־שָׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּחֲלִיל־הָאֵל׃ 5
 תְּרוּעָה׃ כָּל הַנְּשָׁמָה תִּתְהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּהוּ׃ 6

חזק

סבס פסוקי דספר תהלים אלפים וחמש מאות ועשרים וסבס:
 וסימנו יי איהבתי מעין בותך ומקום משכן כבודך. וחציו
 ויפתחו כפירם, וסדריו תשעה עשר, וסימנו המשבוע במסוב מדיך:

צְמִידָעֵל׃ 6 אִימְלִיכָע נִשְׁמָה זָאֵל לויִבְעֵן דַּעַם הָאָר׃ הַלְלוּהוּ!

חזק

נשלם ספר תהלים בעזרת האל המושיע

אלע פסוקים פון דעם ספר תהלים זענען צווייא מיווענד פֿינף הונדערט
 אונד זיבען אונד צוואנציג; דיא העלפֿט דאפֿון איז תהלים ע"ח,
 ל"ו; אונד האט הונדערט אונד פֿופֿציג קאפיטלעך.

ספר משלי

1 דאס זענען דיא משלים פון שלמה,
דער זון פון דוד, מלך פון ישראל:
2 צו וויסען חכמה אונד מוסר, אונד צו
פערשטעקן דיא ווערטער פון פער-
שטאנד: 3 אָנצונעמען מוסר אונד
קלוגהייט, גערעכטיגקייט אונד משפט,
אונד אויפריכטיגקייט: 4 (דורך זיין)
צו געבען צו דיא נארישע קלוגהייט,
צו דעם יונגען מאן דערקענטעניס אונד
נאכזינען: 5 דער חכם וועט צוהערען,
אונד וועט פערמעהרען לערנונג, אונד א
פערשטענדיגער וועט זיך קויפן קלוגע
עצות: 6 פרי צו פערשטעקן א משל
אונד דיא אויסלעגונג (דערפון), דיא
ווערטער פון דיא חכמים אונד זייערע
רעטועל: 7 דיא פארקט פאר דעם האר

דאס איז דער אנהויב פון וויסענשאפט, אָבער דיא נארישע פערראכטען חכמה אונד
מוסר: 8 מיין זון, דער צו דעם מוסר פון דיין פאטער, אונד פערלאז נישט דיא
תורה פון דייןע מוטער: 9 ווארן זיין זענען א בעהעפטונג פון זון צו דיין קאפ,
אונד שעהנע קעטען אויף דיין האלד: 10 מיין זון, ווען זינדער וועלען זיך איבער-
רעדען, אזוי געב זיין נישט נאך: 11 ווען זיין וועלען זאנען, קום מיט אונס, מיר
וועלען לויפן בלוט צו פערניסען, מיר וועלען אונס בעהאלטען קעגען דעם אומד
שולדיגען בחנם: 12 לאמער זיין אים נאנצען פערשלינגען לעבעדיגערהייט אזוי
זיין דער שאול, גלייך אזוי זיין דיא וואס נידערן ארום אין דיא גרוב: 13 מיר וועלען
געפינען אלערלייא טייערע רייכקייט, אונד מיר וועלען אָנפילען אונזערע הייזער מיט
זאקרויב: 14 ווארף דיין גורל צווישען אונס, איין בייטעל זאל צו אונס אלע זיין:
15 מיין זון, דא זאלסט נישט מיט זיין געהן אויף דעם וועג, פערמייד דיין פוס
פון זייער שטענען: 16 ווארן זייער פוס לויפן צום שלעכטען, אונד זיין איילען
זיך בלוט צו פערניסען: 17 ווארן בחנם איז אויסגעשפרייט א געץ פאר דיא
אויגען פון איטליכען פונעל: 18 אָבער זיין לויפן פאר זייער אייגען בלוט,
זיין בעהאלטען זיך פאר זייער אייגען לעבען (נפש): 19 אזוי זענען דיא שטער-
גען פון איטליכען וואס איז גייענדיג צו געווינען, אונד וואס נעמט אונזען דאס נפש
פון דעם וואס בעזיצט עס: 20 דיא חכמה שרייט דרויסען אויף דער גאס, אין
דיא ברייטע גאסען געט זי איהר קול: 21 זיין שרייט אויף דעם הויפט-מארק,
אן דיא טירען פון דיא טויערן, אין דער שטאט זאגט זי אן איהרע ווערטער:
22 ביז וואס לאנג וועט איהר נארוגים ליבען נארישקייט? אונד איהר שפעטער וועט
לויט האבען צו שפעטערייא? אונד איהר נאכען וועט פיינד האבען וויסענשאפט?
23 קעהרט אייך אום צו מייןע שטראפער, זעהט, איך וועל איבער אייך אויס-
גיסען מיין גייסט, איך וועל אייך לאזען וויסען מייןע ווערטער: 24 ווייל

22 משלי שלמה בדרך מלך ישראל: לדעת חכמה
3 ומוסר להבין אמר ביה: לקחת מוסר השכל צדק
4 ומשפט ומשלים: לתת לפתאים עקמה לנער השת
ה ומוסר: ישמע חכם ויוסף לקח ויבין חכמות וקנה:
6 להבין משל ומלצה דברי חכמים חזיתם: ידעת וידה
8 ראשית דעת חכמה ומוסר אילים בוי: שמש בני
9 מוסר אבדך ואלחטש תורת אמוך: כי ילות חן רבם
י לראשך ונעלים לנרתיך: בני אסרפתוך חסאים אל
11 חבא: אסרמרד לכה אתנו נארכה לכם נפשה לנך
12 חנם: גבלעם בשאל חכם וחמישים בנדי בור: פל
13 דין יקר נמצא נמלא בתינו שלל: נורדך תפיל בחוכמו
14 כים אחר וידה לקנו: בני אלהך בדרך אתם מעט
16 רגלך מתיבתם: כי רגליהם לרע ירצו וימרו לשפיר
17 הם: כי יתנם מורה השת בעני כלבעל קנף: וחס
18 לדמם ארכו יצמו לנפשם: מן אדוות כל-כצע
19 כצע איתנש בעליו יקח: חכמות בחין חרטה פרחות
21 תחן קולח: בראש המות תקרא בפתחי שערם בעיר
22 אמרה תאמר: ערמתי ופתם תאחבו פתי ולצים
23 לצח המרו להם וכללים וינאדעת: תשובו לחוכתי
24 הנה אביהם לכם רחי אביהם דברי אתכם: יעו

בְּרֵאשִׁית וְתִמְאֵי נְשִׁית יָדִי וְאֵין מְקֻשָּׁב: וְתַפְרֵשׁ כְּלִי־צִנִּי כֹה
וְתִחְבְּלֵי לֹא אֲבוֹתָם: נִסְאֵי בְּאֵדָם אֲשֶׁתְּךָ אֲלֶנּוּ
בְּכֹה פִתְדָם: בְּכֹה כְּשֶׁאוֹהֶה פִתְדָם וְאֵדָם כְּסוּפָה
וְאֵתָה בְּכֹה עֲלֵכֶם צָרָה וְצָרָה: אִי יִקְרָאֵנִי וְלֹא אֲנִי
יִשְׁחַרְגֵנִי וְלֹא יִמְצָאֵנִי: תַּחַת כְּרִשְׁנָאֵי דַעַת וְרֵאָת דִּיהָ
לֹא בִרְיוֹ: לֹא־אֵיכּוּ לַעֲצֵתִי נִאֲצוּ כִלְתִּיכֹתֶי: וְאִכְלוּ
מִסֵּר דָּרְכָם וּמִמְעַלְתֵּיהֶם יִשְׁבְּעוּ: כִּי מִשְׁבֹּת פְּתִים
תַּחֲרֹם וְשִׁלְתָּ כִסְלִים תִּתְּנֶם: וְשָׁמַע לִי יִשְׁקָדְכֶם
וְשָׁאֵן מִסֵּר רָעָה:

ב

בְּנִי אִם־תִּתְּקֹן אִמְרִי וּמִצְוֵתִי תִצְפֹּן אִמְרִי: לְהַקְשִׁיב א
לְחֻכְמָה אֲנֹכָה מִפֶּה לְבָבְךָ לְחֻכְמָה: כִּי אִם לִבְנֵה תִתְּקֹן
לְחֻכְמָה תִּתֵּן קוֹלְךָ: אִם־תִּתְּקֹנֶנּוּ בְּכֹסֶף וּבְמִטְמָעִים
תִּתְּשָׁנֶה: אִם תִּבְּרִן רֵאָת דִּיהָ וְרַעַת אֲלֵהֶם תִּמְצָא: ה
כִּי־תִתְּקֹן וְתֵן חֻכְמָה מִפִּי דַעַת וְחֻכְמָה: וְצִפֵּן לְיֹשְׁרִים
תִּשְׁפָּה מִן לִלְבִי חֹם: לְנֹעַר אֲרֻחֹת מִשְׁפָּט וְדָרְךָ
חֲסִדֵּי יִשְׁמֵר: אִם תִּבְּרִן צִדִּיק וּמִשְׁפָּט וּמִיִּשְׁרִים כָּל־
מַעֲלָשׁוֹב: כִּי־תִבְרֹא חֻכְמָה בְּלִבְךָ וְרַעַת לִנְפִשְׁךָ וְעַם־
מִמֶּה תִּשְׁמֵר עֲלֶיךָ חֻכְמָה תִּנְצֹרָה: לְהִצְלִיךְ מִכָּרְךָ
רַע מֵאִשׁ מִכָּרְךָ תִּתְּקֹנֶנּוּ: הַיְּנוּקִים אֲדֻחֹת יִשָּׁר לִלְבָּת
כִּי־יִדְחֶשֶׁךְ: הַשְׁמֹחִים לַעֲשׂוֹת רַע יִלְלוּ בְּתִרְעָלָתָם
רַע: אֲשֶׁר אֲדֻחֵיהֶם עֲקָשִׁים וְעִלּוּסִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם: טו
לְהִצְלִיךְ מֵאֲשֶׁה וְהֵה מִכָּרְךָ אֲמָרָה חֲסִידָה: הַעֲנֹת
אֵלֶיךָ נְעֻרִים וְאִתְּיָבָרִית אֲלֵהֶם שִׁכְחָה: כִּי שִׁחָה אֶל־
מֵת בֵּיתָה וְאֶל־רָפָאִם מַעֲלָתִיהֶם: כִּלְבִּיאָה לֹא יִשְׁכַּח
וְלֹא יִשְׁכַּח אֲרֻחֹת חַיִּים: לִמְעַן תִּלְךָ בְּדֶרֶךְ מִטְבִּים
וְאֲרֻחֹת צִדִּיקִים תִּשְׁמֹר: כִּי־יִשְׁרִים יִשְׁכֹּנוּ־אֲרָץ

אֲנֹכָה פֹּהן זִירָע אֵינִי־נֹעַ עֲצוֹת זֹאֲלֶען זִירָע זַמֵּת וְהִרְעָע: 32 וְאֲרִין דָּאֵם אִפְקַעְהִרְעָע
פֹּהן נִאֲרָען וְעַמֵּת זִירָע וְהִרְבֵּעָע, אֲנֹכָה דָּאֵם וְאִוִּלְנֶעָעָה פֹּהן דִּיא נִאֲרֻנִים וְעַמֵּת זִירָע אֲלִין
מֵאֲבָען פִּעְרִלִירְעָע: 33 אֲבָעָר דָּעָר וְאֵם הָעָרִם מִיָּד צו וְעַמֵּת זִיכָּעָר זִין, אֲנֹכָה עָר וְעַמֵּת
הֵאֲבָען רוּחַ פֹּהן דָּעָר שְׁלֵעֲכֻטָען שְׁרַעֲקָעִים:

קאפיטעל ב

1 מִיִּין זִוְהָן וְעַן דֹּא וְעַמֵּס אֲנִי־נֹעַ מִיִּינֵע וְהִרְעָעָר, אֲנֹכָה דֹא וְעַמֵּס בְּעֵהֲאֲלֻטָען בִּיא
דִיר מִיִּינֵע מִצֹּת: 2 וְעַן דִּין אִוִּיעָר וְעַמֵּס פִּעְרֵנֶעָעָען דִּיא חֻכְמָה, אֲנֹכָה דֹא וְעַמֵּס נִיר
נֶעַן דִּין הָאָרֶץ צו פִּעְרֵשְׁטֵאנִד: 3 וְעַן דֹא וְעַמֵּס רֹפֶען צו פִּעְרֵשְׁטֵאנִד, אֲנֹכָה דֹא
וְעַמֵּס נֶעַבָען דִּין קוֹל צו פִּעְרֵשְׁטֵאנִד: 4 אֲנֹכָה וְעַן דֹא וְעַמֵּס זִיא וְזָכָען אֲזוֹי זִירָע
זִילְבָעָר, אֲנֹכָה אֲזוֹי מֶעַן וְזָכָען בְּעֵהֲאֲלֻטָעָע (אֲזִרֹת): 5 דֶּנְסִקֵּמָל וְעַמֵּס דֹא
פִּעְרֵשְׁטָעָה דִיא פִּאָרְכָט פֹּהן דָּעֵם הָאָר, אֲנֹכָה דֹא וְעַמֵּס נֶעַבִּיעָען דִּיא וְיִסְעִנְשֵׁאפֵט פֹּהן
נָאֵם: 6 וְאֲרִין דָּעָר הָאָר נֶעַם חֻכְמָה, אֲנֹכָה פֹּהן זִין וְיִסְעִנְשֵׁאפֵט אֲנֹכָה פִּעְרֵשְׁטֵאנִד:
7 עָר הָאֵם בְּעֵהֲאֲלֻטָען פִּאָר דִּיא רֶעֶכְטִפִּאָרְטִינֵע זִינֵע לֶעָהֲרֵע, עָר אִזִּיא בְּעִשְׂיוֹנֵע צו דִּיא
וְאֵם נֶעַר אִוִּיעָרִיכְטִינֵע: 8 עָר הִיט דִּיא שְׁטַענֶען פֹּהן מִשְׁפָּט, אֲנֹכָה דָּעֵם וְעַן פֹּהן זִינֵע חֲסִידִים
מְהוּם עָר הִיטָען: 9 דֶּנְסִקֵּמָל וְעַמֵּס דֹא פִּעְרֵשְׁטָעָה נֶעַרֶעֶכְטִיגִיקִיט אֲנֹכָה מִשְׁפָּט רֶעֶכְטִי
פִּאָרְטִיגִיקִיט, אֲנֹכָה אֲלֵע גּוֹטֵע שְׁטַענֶען: 10 וְעַן חֻכְמָה וְעַמֵּס אֲרִינִיקוֹמֶען אִין דִּין הָאָרֶץ,
אֲזוֹי וְעַמֵּס דִּיא וְיִסְעִנְשֵׁאפֵט זִין זִיס צו דִּין נֶפֶשׁ: 11 דָּאֵם נֶאֱכָדְעִנְקֶען וְעַמֵּס דִּיך בְּעִהֲשֵׁעָען,
אִפִּילוּ פִּעְרֵשְׁטֵאנִד וְעַמֵּס דִּיך בְּעִהֲשֵׁעָען: 12 בְּדִי דִיך מִצִּיל צו זִין פֹּהן דָּעֵם שְׁלֵעֲכֻטָען וְעַמֵּס,
אֲנֹכָה פֹּהן דָּעֵם מֶאֵן וְאֵם רַעַם פִּעְרֵקֶעֶהֲרַעַם: 13 דִּיא וְאֵם פִּעְרִלְאָען דִּיא אִוִּיעָרִיכְטִינֵע
וְעַמֵּס, בְּדִי צו נֶעַח אִין דִּיא פִּינִסְטֶעֶרֶע וְעַבָען: 14 דִּיא וְאֵם פִּרִינֵען זִיך שְׁלֵעֲכֻטָען צו מְהוּם,
אֲנֹכָה פִּרִינֵען זִיך אִין פִּעְרֵקֶעֶהֲרַעַם שְׁלֵעֲכֻטָען: 15 וְאֵם זִירָע וְעַן זִנְעֶען פִּעְרִקִרִיט,
אֲנֹכָה פִּעְרֵקֶרֶהֲטָע אִין זִירָע שְׁלֵעֲכֻטָען: 16 דִּיך מִצִּיל צו זִין פֹּהן א פִּעְרֵקֶרֶדֶע
פִּרִיא, פֹּהן א זֹאֲלָכֶע פִּעְרֵקֶרֶדֶע וְאֵם רַעַם גְּלֵאטֵעס (שְׁמִיכִלְעִרִיא): 17 וְאֵם הָאֵם פִּעְרֵר
לֹאֲזַם דָּעֵם הָאָר פֹּהן אִירָעָה וְיִנְעָה, אֲנֹכָה וְאֵם הָאֵם פִּעְרֵקֶעָען דָּעֵם בְּרִית פֹּהן אִירָעָה נָאֵם:
18 וְאֲרִין אִירָעָה הִוִּיט גִּיטָע אֲרֹפֶס צו דָּעֵם מוֹט, אֲנֹכָה אִירָעָה שְׁטַענֶען צו דִּיא מוֹטָע:
19 אֲלֵע וְאֵם קוֹמֶען צו אִירָעָה אֲרִין קֶהָרֶען גִּיט צוֹרִיק, אֲנֹכָה זִירָע גִּרִיכָען גִּיט מְעָהר דִּיא
שְׁטַענֶען פֹּהן לֶעָבָען: 20 בְּדִי דִיא זֹאֲלָכֶט נֶעַח אִין דִּיא גּוֹטֵע וְעַמֵּס, אֲנֹכָה דֹא זֹאֲלָכֶט הִיטָען
דִּיא שְׁטַענֶען פֹּהן דִּיא צִדִּיקִים: 21 וְאֲרִין דִּיא רֶעֶכְטִפִּאָרְטִינֵע וְעֵלֶען וְאִוִּיעָען אִין דָּעֵם לֵאנִד,

22 וְתַמְלִים יִתְּנוּ בָהּ: וְשֵׁשׁ-מֵאָרֶץ יִקְחוּ וּבְגָדִים יִסְרוּ מִמֶּנָּה:

21 א בְּנֵי תוֹרָתִי אֶל-תִּשְׁכַּח וּמִצְוֹתַי יִזְכֹּר לִבָּךְ: כִּי אֵרֶךְ יָמִים וְשָׁנֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ: חֶסֶד וְאֵמֶת אֶל-יִצְחָק 4 קִשְׁרָם עַל-יְהוֹדוֹתֶיךָ כִּתְבָם עַל-לִבֹּת לִבָּךְ: וּמִצְאוֹתָ 5 ה וְשֶׁכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם: בְּטָח אֶל-יְהוָה כָּל- 6 לִבָּךְ וְאֶל-יִצְחָק אֶל-תִּשְׁכַּח: בְּכָל-דֶּרֶךְ דַּעַר וְיִזְוֵא 7 יִשְׁכַּח אֶת-תִּדְתֶּךָ: אֶל-תִּתֵּן חֶסֶד בְּעֵנֶיךָ וְיֵא אֶת-יְהוָה 8 וְסוּר מִכָּע: רַחֲמֹת תִּתֵּן לִשְׁכֶּךָ וְשִׁשִּׁי לִעֲצָמוֹתֶיךָ: כִּכֹּד 9 אֶת-יְהוָה מְהֵרָה וּמִרְאשִׁית כָּל-תְּבוּאוֹתֶיךָ: וְיִמְלֵא אֶסְמֶיךָ 10 שִׁבְעָה וְעֶזְרֹשׁ וְיִכְבֹּד וְיִפְרֹצוּ: מִכֹּד דִּוְהָ בֵּן אֶל-חֶמְאָס 11 וְאֶל-מֶלֶךְ בְּתוֹכָתָהּ: כִּי אֵת אֲשֶׁר-רָאִיתָ יְהוָה וְיָכֵחַ 12 וְכָאֵב אֶת-דָּבָר יִדְעָה: אֲשֶׁר־אִדָּם מֵעַתָּה חֶסֶד וְאָדָם 13 וְיִסֵּךְ בְּתוֹכָהּ: כִּי טוֹב סִתְרָה מִסְתַּר-כֶּסֶף וּמִחֲרוֹץ 14 טו תְּבוּאוֹתָהּ: וְיִכְרָה הוּא מִפְּנִיָּם וְכָל-חֶפְצֶיךָ לֹא יִשְׁרָכָה: 15 אֵרֶךְ יָמִים וְיָמִים בְּיָמֶיהָ בְּשִׁמְאוֹתֶיהָ עֶשֶׂר וְכֹכֹד: דִּרְכָּהּ 16 וְדִבְרָנֶהּ וְכָל-תְּבוּאוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: עֵצִים הֵם הוּא לִשְׁחִיכִים 17 בְּהַתְּמִינָהּ מֵאֲדָר: יְהוָה בְּהִכְמָה יִסֵּךְ אֶרֶץ כּוֹנֵן 18 כ שְׁלֹם בְּתוֹכָתָהּ: בְּדַעַתוֹ תְּדוּמֹת וּבְכַעַתוֹ שְׁחִיכִים וְדַעַר 19 טָל: בְּנֵי אֶלְיָו מֵעֵנֶיךָ נֶגֶד תוֹשִׁיָה וּמוֹמָה: וְהָיוּ 20 חַיִּים לִנְפֶשְׁךָ וְחַן לִגְרוֹתֶיךָ: אֵן תִּלְךָ לְבָשֶׁת דֶּרֶךְךָ 21 וְיִנְדָּךְ לֹא תִהְיֶה: אֶסְחֶשְׁכֶּב לֹא תִסְכַּח וְשִׁכְבְּתָה וְיִכְרָה 22 כֶּה שְׁנֶתְךָ: אֶל-תִּירָא מִסֶּחַר פֶּתָאִם וּמִשְׁאֵת רָשָׁעִים כִּי 23 תִּבָּא: כִּי-יִדְעָה יְהוָה בְּכִסְפְּךָ וְשִׁמְרָה נֶלְכָּה מִלִּבָּךְ: אֶל- 24 תִּמְנַע-טוֹב מִכְּעֹלֵי כְּבוֹד לֹא לֵךְ לִפְנֵי לְעִשּׂוֹת: אֶל-חֶמְאָס 25 לִרְעוּךָ לֵךְ וְטוֹב וּמִתֵּר אֶת-יְשׁ אֶתְךָ: אֶל-תִּסְתַּר-עַל-

אונד דיא אויפריכטיגע וועלען דארין איבערבלייבען: 22 אָבער דיא רשעים וועלען פערשניטען ווערען פון דעם לאנד, אונד דיא פאלשע וועלען דערפון אויס- געריסען ווערען:

קאפיטעל ג

1 מִיִּין זִוְהָ, מִיִּינע תוֹרָה וְאֶלְכֶם דוּא נִיט פֶּעֶרְנֶעסען, אונד מִיִּינע מִצְוֹת וְאֶלְען דִּין הָאָרֶץ הִישָׁען: 2 וְאִרִּין עִם נִיעַם צו דִּיר פֶּעֶרְמֶהרען לֵאנְגֶע טַעַם אונד נֶאֶהרען פון לעבען אונד שְׁלוֹם: 3 לֹא דִיך חֶסֶד אונד אָמֶת נִיט פֶּעֶרְלֹאנען, דיא וְאֶלְכֶם זִיִּיא אַרומבִּינדען אויף דִּין הָאֵל, דוּא וְאֶלְכֶם זִיִּיא שְׁרִיִּיבען אויף דיא לִחוֹת פון דִּין הָאָרֶץ: 4 אַזוֹי נִיעַםט דוּא גֶעפִּינען חֵן אונד גוטען פֶּעֶרְשְׁטאַנד אין דיא אויגען פון נָאָם אונד מֶעֶנְשָׁען: 5 פֶּעֶרְזִיכֶער דִיך אויף דַּעַם הָאָר מִיט דִּין נֶאֶנְצֶען הָאָרֶץ, אונד לעהן דִיך נִיט אָן אויף-דִּין אִיִּיגענעם פֶּעֶרְשְׁטאַנד: 6 אין אַלֶּע דִּינֶע וועגען דֶּעֶרְקֶען אִיהֶם, אונד ער נִיעַםט רַעכְטֶפֶּעֶר-טוֹב מֵאֲכֶען דִּין נִיעַם: 7 דוּא וְאֶלְכֶם נִיט זִיִּין א חֶסֶם אין דִּינֶע אִיִּיגענע אויגען, הָאָב מוֹרָא פֶּאָר דַּעַם הָאָר אונד קֶעֶהר אָפּ

פון דעם שְׁלֶעכטען: 8 עִם נִיעַם זִיִּין א הִיילִיג צו דִּין נֶאָפֶּעל אונד אַזוֹי וִיִּיא מֵאָרֶךְ צו דִּינֶע בִּינֶער: 9 מְהוּא כְּבוֹד צו דַּעַם הָאָר מִיט דִּין פֶּעֶרְמֶנְשָׁען, אונד מִיט דַּעַם עֶרְשְׁטען פון אַלֶּע דִּינֶע תְּבוּאוֹת: 10 אַזוֹי וועלען דִּינֶע שְׁפִיכָלֶער אָנְגֶּעפִּילט ווערען מִיט זַעַמִּיקִיט, אונד דִּינֶע וויינֶקֶעלשער וועלען זִיך שְׁטאַרְקֶען: 11 מִיִּין זִוְהָ פֶּעֶרְאָכט נִיט דיא שְׁטֵרופונג פון דַּעַם הָאָר, אונד דוּא וְאֶלְכֶם נִיט פֶּעֶרְאומִירֶדִינֶען זִינֶע שְׁטֵרופונגען: 12 וְאִרִּין וועמען דַּעַר הָאָר הָאָט לִיב דַּעַם מְהוּט ער שְׁטַראַפֶּען, גֵּרָאד אַזוֹי וִיִּיא א פֶּאָטֶער דַּעַם זִוְהָ אין וועל- כֶּען ער הָאָט אַוואַילֶעפֿאלען: 13 גֶעבֶענשט אַז דַּעַר מֶעֶנְשׁ וואָס גֶעפִּינט חֶסֶם, אונד דַּעַר מֶעֶנְשׁ וואָס גֶּרֶענֶט אַרויס פֶּעֶרְשְׁטַענֶדיגִיקִיט: 14 וְאִרִּין אִיהֶרע הַאָנְדֶּעלשאַפֿט אַז בַּעַ סֶּעַר וִיִּיא דיא הַאָנְדֶּעל פון זִילְבֶּער, אונד אִיהֶר אִיִּינקומען אַז גֶּעסֶער וִיִּיא דָאָס פִּינִקֶסֶט גֵּאָלד: 15 עִם אַז מִיִּירֶער וִיִּיא פֶּעֶרל, אונד אַלֶּע דִּינֶע גִלוֹסִיגֶע זאָכֶען קֶנֶען נִיט דַּעַר- מִיט פֶּעֶרְגִּליכֶען ווערען: 16 לֵאנְגֶע טַעַם (נֶאֶהרֶען) זַענען אין אִיהֶרע רַעכְטֶע הָאָנְד, אונד אין אִיהֶרע לִינקֶע הָאָנְד זַענען רִיכְטֶום אונד כְּבוֹד: 17 אִיהֶרע נִיעַם זַענען יִסֶּע נִיעַם, אונד אַלֶּע אִיהֶרע שְׁטַענֶען זַענען שְׁלוֹם: 18 א בּוֹיִם פון לעבען אַז עִם צו דיא וואָס הַאָלְטֶען זִיך פֶּעסֶט אָן אִיהֶר, אונד דיא וואָס מְהוּט זִיך אונטֶערלֶעקֶען זַענען גִּלְיָקִליך: 19 דַּעַר הָאָר הָאָט דוּרֶךְ זִינֶע חֶסֶם גֶּעגֶהנֶדֶשט דיא עֶרֶד, דוּרֶךְ זִיִּין פֶּעֶרְשְׁטאַנד הָאָט ער דיא הִימֶעל צוגֶערייטֶעט: 20 דוּרֶךְ זִינֶע עֶרְקֶענמִיטִים הָאָט ער גֶּעשְׁפֶּאלֶטען דיא אָפֶּגֶהנֶדֶען, אונד דיא הִימֶעל טִרְפֶּען אַרופֿ טוִיא: 21 מִיִּין זִוְהָ, לֹאזען זִיִּיא נִיט אָפֶּקֶהרען פון דִּינֶע אויגען, הִיט דיא לעהרע (תוֹרָה) אונד דיא גוטֶע מִחְשְׁבוֹת: 22 וְאִרִּין וִיִּיא וועלען זִיִּין לעבען צו דִּין נֶפֶשׁ, אונד חֵן צו דִּין הָאָלֶז: 23 דַּעַסְמָאָל נִיעַםט דוּא גֶעֶהן אין זִיכֶּערהִיט אויף-דִּין נִיעַם, אונד דִּינֶע פִּים וועלען זִיך נִיט אָנשְׁטוֹיסען: 24 נִיעַן דוּא נִיעַםט דִיך אַנְדֶּערלֶעגען נִיעַםט דוּא קִיין מוֹרָא הָאָבֶען, דוּא נִיעַםט דִיך אַנְדֶּערלֶעגען אונד דִּין שְׁלֹאף נִיעַםט זִיִּין זִיִּים: 25 דוּא נִיעַםט קִיין מוֹרָא הָאָבֶען פֶּאָר פִּלוצלונגע שְׁרַעק, אונד פֶּאָר דיא פֶּעֶרְזִיכֶטונג פון דיא רשעים נִיעַן עִם קוֹמֶט אָן: 26 וְאִרִּין דַּעַר הָאָר נִיעַם זִיִּין דִּינֶע פֶּעֶרְזִיכֶערונג, אונד ער נִיעַםט הִימֶען דִּינֶע פִּים פון דַּעַם נֶעץ: 27 דוּא וְאֶלְכֶם קִיין גוטֶעם צו- רִיכְהאַלְטֶען פון דַּעַם צו נִיעַמען עִם גֶּעהערט, נִיעַן עִם אַז דִּין וְכוּלָּת עִם צו מְהוּט: 28 דוּא וְאֶלְכֶם נִיט זַאָנען צו דִּין חֶבֶר, גֶּעה אונד קוֹם צוריק, אונד מֵאָרְגֶען וועל אִיךְ דִּיר גֶעבֶען, נִיעַן דוּא הָאָט עִם בִּיִּיא דִּיר: 29 דוּא וְאֶלְכֶם נִיט טֵראַכֶּען שְׁלֶעכטעם

הַעֲזֹב רָעָה וְהֹאֲדֹשֶׁב לְבָשָׁת אֶתֶּךָ: אֲלֵתֶּרֶב עִסְאֲתָם ל
הָאֵם אֲסִילָא נִמְלֵךְ רָעָה: אֲלֵתֶּרֶבָא בִּאֵשׁ חָמָס וְאֵלִי 31
חִבְרָה בְּכָל־דְּרָבָה: כִּי תִעֲבֹת רָעָה יִלְוּ וְאֵת־יִשְׂרָאֵל 32
סִדּוּ: מֵאֲחַת דְּהָא בְּכֵית רָשָׁע וְהָא צִדִּיקִים וְיִבְרָךְ: 33
אֲסִילָאִים הֵוא יִלְוּ וְלִשְׁנָיִם יִסְדּוּן: בְּכֹד חֲכָמִים 34
יִתְּלוּ וְכִסְלִים מֵרִים קִלְוּ:

ר
שִׁמְעוּ בְּנִים מִוֶּסֶר אֲבִי וְתִקְשְׁבוּ לְעֵצַת בִּנְיָ: כִּי לֶחֶם 2
טוֹב יִתֵּן לָכֶם תּוֹרַת אֲלִמְעוּבָ: קִרְבֵּן הִיטִי לֹאֲבִי 3
כֶּךָ וְהִירָה לִפְנֵי אֲמִי: וְיֵרֵי וְאִמֵּר לִי וְתִסְדֵּךְ דְּבָרִי לְבָד 4
שִׁמְרֵה מִצִּיתִי וְהִיָּה: קִנְיָ חֲכָמָה קִנְיָ בִּיעָה אֲלֵתֶּשְׁבָּה 5
וְאֲלֵתֶּשׁ מֵאֲמֵרֵי־פִי: אֲלֵתֶּשְׁבָּה וְתִשְׁמְרֵה וְתִסְמְרֵה 6
וְתִחַנְרֵה: אֲשִׁית חֲכָמָה קִנְיָ חֲכָמָה וּבְכָל־קִנְיָנֵךְ קִנְיָ 7
בִּיעָה: סִסְלֵה וְתִרְמִימֵךְ חֲכָמֵךְ כִּי תִחַנְרֵה: תִּתֵּן 8
לְרֹאשְׁךָ לִיתִּתֵּן עֲשִׂית תַּפְסִיאת תִּמְנִיךְ: שִׁמְעֵה בְּנֵי וְכֹחַ 9
אֲמִי וְדַרְבֵּי לִךְ שִׁשֶּׁת חֳמִים: בְּכֶרֶךְ חֲכָמָה וְתִתֵּן 11
חֲרָבִיתֵךְ בְּמַעֲלֵי־יִשְׂרָאֵל: בְּלִחְתֵּךְ לֹאֲדֵר צִנְעָה וְאִם־ 12
חֲרִין לֹא תִשְׁלַח: תִּתֵּן בְּמִסֵּר אֲלֵתֶּרֶב נִצְרָה בִּירְיָא 13
חֲרִי: בְּאֵרֶה רָשָׁעִים אֲלֵתֶּבֶא וְאֲלֵתֶּבֶא מְרָרֵךְ רִעִים: 14
פִּרְעֻה אֲלֵתֶּבֶרְבֵּי שָׁמָּה מִקְלֵי וְעֵבֶר: כִּי לֹא יִשְׁנוּ 15
אֲסִילָא גִרְעוּ וְנִגְלוּ שְׁתָּם אֲסִילָא וְכִשְׁלוּ: כִּי לִחְמוּ 16
לָחֶם רָשָׁע וְיִן חֲסִים יִשְׁתּוּ: וְאֵרֶךְ צִדִּיקִים כְּאִרְ גִּנְהָ 17
וְיִלְךְ וְאִרְ עֲרִיבֹן חֳמִים: חֲרֵךְ רָשָׁעִים כְּאִפְלָה לֹא יִדְעוּ 18
בְּמַח־יִשְׁלוּ: בְּנֵי לִדְבָרִי תִקְשְׁבֵה לֵאמֹר־תִּסְאֲנֵךְ: כ 21
אֲלֵלִיו מִשְׁעִיד שְׁמֹרֵם בְּתוֹךְ לְבָבֵךְ: כִּי־חֲמִים רַם 22
לְמַעֲרָם וּלְבָלִישְׁרֵם מִרְפָּא: מִקְלֵי־שִׁמְרֵךְ וְעַר לְבָבֵךְ 23
כִּי מִמֶּנּוּ תִצְאֹת חֳמִים: חֲסֵר מִמֶּה עֲקֻשַׁת פֶּה וְלִוְרֵה 24

שְׁלֵעֲכֶמְעֶם אוֹיֵף דִּין חֲבֵר—וְיִיל עַר
וְאוֹיֵנִם אִין וִיכְעֶרְהִיט בִּיָּא דִיר: 30 דוא
זֶאֱלֶסְת דִּיךְ נִיט קִרְיִנֵעַן מִיט א מַעֲנֵשׁ
אוֹמְזִיט, וְעַן עַר הָאֵם דִיר קִין שְׁלֵעֲכֵר
טַעַם פֶּעֲרָנְאֶלְטֵעַן: 31 דוא זֶאֱלֶסְת נִיט
מִקְנָא וִין אִין רוֹבְעֶרִישְׁעַן מֵאֵן, אִונֵד
דוא זֶאֱלֶסְת נִיט אוֹיֶסְדֶּרְוֶעֶלְעַן אִין אֵלֶע
וִינֵעַ וְעַנְעַן: 32 וְאִרִין דֶּער פֶּעֲרָקְרִי־
טַעַר אִין פֶּעֲרָאִמְוִירְדִיגֵט בִּיָּא דַעַם הָאֵר,
אָבֶער מִיט דִיא רַעֲכֶטְפֶּאֲרִיטִנֶע אִין וִין
סוֹד: 33 דַעַם הָאִרִיס קִלְלָה אִין אִין דַעַם
הוֹיז פֿון דַעַם רָשָׁע אָבֶער דִיא וְאוֹיִנוֹנֵעַן
פֿון דִיא צִדִּיקִים וְעַנְעַן נַעֲבַעֲנִשְׁט: 34 וְעַן
אִינֶער בַּעֲהַעֲפֻט וִיךְ צו דִיא שְׁפַעֲטַעַר,
אָזוֹי וְעַרְט עַר אוֹיֵף א שְׁפַעֲטַעַר, וְעַן
אָבֶער צו דִיא דַעֲמִיטִינֶע, אָזוֹי נַעַם עַר
חֵן: 35 דִיא חֲכָמִים וְעַלְעַן יִרְשִׁין כְּבוֹד,
אָבֶער דִיא נֶאֱרוֹנִים וְעַלְעַן אוֹיֶפְהַעֲבַעַן
שְׁאָנֵד:

קאפיטעל ד

1 הָעֵרֶם אִיהֵר קִינְדֶּער דִיא שְׁטִרָאף פֿון
דַעַם פֶּאֲטַעַר, אִונֵד פֶּעֲרָנַעֲמֵט צו וִויסַעַן
פֶּעֲרָשְׁטַעַנְדִיגִקִיט: 2 וְאִרִין אִיךְ גַּעַב צו
אִיךְ א גִּטַעַע לַעֲרֵךְ, מִינֵעַ תּוֹרָה זֶאֱלֵט

אִיהֵר נִיט פֶּעֲרָלֶאזַעַן: 3 וְאִרִין אִיךְ בִּין גַּעֲוֶעֶזַעַן (א גַּעֲלִיבְטַעַר) וְוִהן צו מִיין פֶּאֲטַעַר,
וְוִיךְ אִונֵד אִין אִינִצִּינֶער פֶּאֲר מִינֵעַ מוֹטַעַר: 4 אִונֵד עַר הָאֵם מִיךְ גַּעֲלַעֲרֵט, אִונֵד עַר
הָאֵם צו מִיר גַּעֲוֶאנֵט, לֶאזַעַן דֶּאךְ מִינֵעַ וְעַרְטַעַר אִונֵטְעֶרלֶעֶהֲנֵעַן דִּין הָאִרִין, הִיט מִינֵעַ
מִצֻּת אָזוֹי וְעַקֵּט דוא לַעֲבַעַן: 5 קוֹיף דִיר חֲכָמָה קוֹיף דִיר פֶּעֲרָשְׁטַעַנְדִיגִקִיט, אִונֵד פֶּעֲרָ
גַּעַם עַם נִיט, אִונֵד דוא זֶאֱלֶסְת דִיךְ נִיט אָפִינִינֵעַן פֿון דִיא וְעַרְטַעַר פֿון מִיין מוֹיל: 6 דוא
זֶאֱלֶסְת זִיא נִיט פֶּעֲרָלֶאזַעַן, נִייעֶרט דוא זֶאֱלֶסְת זִיא הִיטַעַן, לִיב זִיא, אָזוֹי וְעַם זִיא דִיךְ גַּעֲ
הִיטַעַן: 7 דִיא הוֹיפֶּטְזֶאךְ אִין חֲכָמָה, דֶּאֱרוֹם קוֹיף דִיר חֲכָמָה, אִונֵד אִין אֵלֶעם וְוִאם דוא
קוֹיפֶּסְט קוֹיף דִיר פֶּעֲרָשְׁטַעַנְדִיגִקִיט: 8 וְעַן דוא וְעַקֵּט זִיא הוֹיף הֶאֱלֶטַעַן, אָזוֹי וְעַם זִיא
דִיךְ דַּעֲרֵהוֹיכֵעַן, וְעַן דוא וְעַקֵּט זִיא הֶאֱלֶטַעַן אָזוֹי וְעַם זִיא דִיךְ מִכְבֹּד וִין: 9 זִיא וְעַם גַּעֲ
בַעַן צו דִּין קֶאפ א גַּעֲהַעֲפֻטִיג פֿון חֵן, זִיא וְעַם דִיר שְׁעִנְקֵן א שְׁעִנְקֵעַ קִרִין: 10 הָעֵר
צו מִיין וְוִהן, אִונֵד גַּעַם אֵן מִינֵעַ וְעַרְטַעַר, אִונֵד זִיא וְעַם צו דִיר פֶּעֲרָמַעֲרֵעַן יֶאֱדֶרֶעַן
פֿון לַעֲבַעַן: 11 אִונֵד דִיךְ גַּעֲלַעֲרֵט דַעַם וְעַם פֿון חֲכָמָה, אִיךְ הֶאֱבִידֵךְ גַּעֲמֶאכְט מִרַעֲ
טַעַן אִין דִיא אוֹיפֶּרִיכִיטִנֶע שְׁטַעֲנֵעַן: 12 וְעַן דוא וְעַקֵּט גַּעֲוֶן אָזוֹי וְעַם זִיא מִרִישׁ נִיט
עַנֵּב וִין, אִונֵד וְעַן דוא וְעַקֵּט לויפֶּעַן אָזוֹי וְעַקֵּט דוא נִיט שְׁמִרוֹיכֵעַלֶן: 13 גַּעַם אִין דִיא
שְׁטִרָאף אִונֵד דוא זֶאֱלֶסְת זִיא נִיט פֶּעֲרָלֶאזַעַן, הִיט זִיא וְאִרִין זִיא אִין דִּין לַעֲבַעַן: 14 דוא
זֶאֱלֶסְת נִיט קוֹמַעַן אוֹיֵף דַעַם וְעַם פֿון דִיא רָשָׁעִים, אִונֵד דוא זֶאֱלֶסְת נִיט (אֲמֶאל) מִרַעֲטַעַן
אוֹיֵף דַעַם שְׁלֵעֲכֶמְעֶן וְעַג: 15 פֶּעֲרָמִיר אִיכֶם, דוא זֶאֱלֶסְת אִיכֶם נִיט אִיבַעֲרָפֶאֲהֶרֶעַן,
הֶאֱלֵט דִיךְ אָפ פֿון אִיכֶם, אִונֵד גַּעַה פֿון אִיכֶם אָנוּעַק: 16 דַעַן וִיָּא קִנְעַן נִיט שְׁלֶאפֶּן
וְעַן וִיָּא מֵהוּן נִיט קִין שְׁלֵעֲכֶמְעֶם, אִונֵד וִייעֶר שְׁלֶאף וְעַרְט פֿון וִיָּא גַּעֲוֶלֶת וְעַן וִיָּא
מֵהוּן נִיט מֵאֲכַעַן שְׁמִרוֹיכֵעַלֶן: 17 וְאִרִין וִייעֶר בְּרוּשׁ אִין דֶּאם בְּרוּשׁ פֿון רִשְׁעוֹת, אִונֵד
זִיא מִרִינְקֵעַן דַעַם וִין פֿון רוֹבְעֶרִיא: 18 אָבֶער דֶּער וְעַם פֿון דִיא צִדִּיקִים שְׁיִינֵט אָזוֹי
וִיָּא דֶּאם מֵאֲרַנְעִלִיכְט, וְוִאם וְעַרְט לִיכְטִינֶער אִונֵד לִיכְטִינֶער בִּין צוֹם אָנְגַּעֲבִירִיטֵעַן מֵאֵב:
19 דֶּער וְעַם פֿון דִיא רָשָׁעִים אִין לִיךְ וִיָּא א פִּינֶסְטַעַרֶעַר נַעֲפַעַל, וִיָּא וִויסַעַן נִיט מִיט
וְוִאם וִיָּא שְׁמִרוֹיכֵעַלֶן: 20 מִיין וְוִהן, פֶּעֲרָנַעַם מִינֵעַ וְעַרְטַעַר, אִונֵד דִיא דִינֵעַ אוֹיֶרֶעַן צו
מִינֵעַ רַעַד: 21 לֶאזַעַן וִיָּא נִיט אָפִנְטַעֲמֵהוּן וְעַרְעַן פֿון דִינֵעַ אוֹיֶרֶעַן, נִייעֶרט הִיט וִיָּא גִט
אִינְעוֹעֲנִיג פֿון דִּין הָאִרִין: 22 וְאִרִין וִיָּא וְעַנְעַן לַעֲבַעַן צו דִיא וְוִאם גַּעֲפִינֵעַן וִיָּא, אִונֵד
א הִילִיגִיג צו וִין נֶאֱנַעֲעַן לִיב: 23 מַעֲהֵר פֿון אֵלֶע הִיטִיגֵט זֶאֱלֶסְת דוא הִיטַעַן דִּין הָאִרִין,
וְאִרִין דֶּער־פֿון גַּעֲהֵט אִרוּסִים דֶּאם לַעֲבַעַן: 24 מֵהוּא אָפ פֿון דִיר דִיא פֶּעֲרָקְרִימִונֵג פֿון דַעַם מוֹיל

אונד דערנווייטער פון דיר דיא פערקרימטע
ליפען: 25 לאזען דיינע אויגען קוקען אויף
אויפריכטיגקייט, אונד דיינע אויגען נברע-
מען זאלען קוקען גראד פאר דיר: 26 וועג
גוט דעם שטעג פון דיינע פיס, אונד אלע
דיינע וועגען וועלען זיין אנגעברייט:
27 נייג דיך נישט אפ צו דער רעכטען זייט
אָדער צו דער לינקען, משהא אפ דיין פוס
פון שלעכטען:

קאפיטעל ה

1 מיין זעהן פערנעם (אָדער הער) צו מיינע
חכמה. אונד נייג דיין אויער צו מיין פער-
שטאנד: 2 צו היטען גוטע מחשבות, אונד
דיינע ליפען זאלען היטען וויסענשאפט:
3 ווארן זיכטיגקייט משהט טריפען פון דיא
ליפען פון א פערעמדע (ווייב) אונד איהר
גויסען איז גלאטער וויא עהל: 4 אָבער
איהר ענד איז אזוי ביטער וויא ווערמוט,
אונד אזוי שארף וויא א צווייא שארפנעם
שווערד: 5 איהרע פיס נידערן ארום צו
דעם מויל, איהרע שריט געמען אן אין
דעם שאל: 6 מאכער וועסט דוא אפנוע-
נען דעם וועג פון לעבען, איהרע שטענען
פערנוואנדעלן אונד דוא וויסט עס נישט:

7 אונד אצונד, איהר קונדער הערט מיר צו, אונד איהר זאלט נישט אפסקערען פון דיא ווער-
טער פון מיין מויל: 8 דערנווייטער דיין וועג פון איהר, אונד גענען דיך נישט צו דיא טיער
פון איהר הויז: 9 ווארן טאכער וועסט דוא געבען דיינע שעהנקייט צו אָדערע, אונד
דיינע יאהרען צו דיא אומבארימעהעריגע: 10 טאכער וועלען זיך פערעמדע אָנעמינען
מיט דיין פח, אונד דיינע בעמיהונג וועט בלייבען אין דעם הויז פון פערעמדע: 11 אונד
אין דיין ענד וועסט דוא קרעכצען, ווען דיין לייב אונד דיין פליש וועלען פערלענט ווע-
רען: 12 אונד דוא וועסט זאגען, א, וויא איך האב פיינד געהאט מוסר, אונד מיין הארץ
האט פערטוארפען שטופונגען: 13 אונד איך האב נישט צוגעהערט צו דעם קול פון מיינע
לעהרערס, אונד צו מיינע מלמדים האב איך נישט גענייגט מיין אויער: 14 נאר אין א קליי-
ניגקייט העט איך געוועזען אין אלע שלעכטען, צווישען דער פערזאמלונג אונד געמיינדע:
15 טרינק וואסער פון דיינע אייגענע ברוינען, אונד רינענדיגס קונאל וואסער פון דיינע ברוי-
נען: 16 דיינע קוועלען וועלען זיך פערשפרייטען אויף דיינע נאסען, אונד אין דיא ברייטע
נאסען טייכען וואסער: 17 וויא וועלען זיין פאר דיר אליין, אונד קיין פערעמדער וועט מיט
דיר נישט האבען א חלק: 18 דיינע קוועלען וועלען געבענשט זיין, אונד דוא וועסט דיך
פרייען מיט דעם טויב פון דיינע יאנענד: 19 לאז זיין אזוי וויא א געליבטע אונד וואס
ברענגט ארויף חן, לאזען איהרע בריסטען דיך זעמינען אלע צייט, אין איהרע ליבשאפט
מענט דוא דיך געשטענדיג פעראירען: 20 אָבער פארטואס זאלסט דוא דיך פער-
אירען מיט א פערעמדע פרויא מיין ווען? אונד אומהאלטען דעם האלז פון א פערעמדע
פרווא: 21 ווארן געפאר דיא אויגען פון דעם האר זענען דיא וועגען פון א מענטש,
אונד אלע זיינע שטענען זענען אפגעוואויגען: 22 ווינע אייגענע זינד געצווינגען דעם
רשע, אונד מיט דיא שטריק פון ווינע זינד ווערט ער פערסטענהאלטען: 23 ער וועט
שטארבען אהן מוסר, אונד דורך ווינע פילע נארישקייט משהט ער זיך פעראירען:

קאפיטעל ו

1 מיין זעהן, ווען דוא ביזט ערב געוועזען פאר דיין חבר, ווען דוא האסט אריינג-
געשטרעקט פאר א פערעמדען דיינע האנד: 2 (אָדער) דוא ביזט געשטריקעלט
געווארען דורך דעם אויסקרענען פון דיין מויל, אונד דוא ביזט געהאפט געווארען דורך
דיא אויסקאנ פון דיין מויל: 3 אזוי משהא דאס דאזיגע מיין זעהן, אונד ווער ניצול
ווען

כה שפלים היתק ממך: עניד לנכח יבטו וצפנפד יצרו
26 נגדו: פלס משל רגלך ובלדרכך יבטו: אליהם ימן
27 ושמואל הסר רגלך מרע:

ה

2 א בני לחכמי הקצרה לחכמי הגאון: לשמר
3 ממות ודעת שפתך יצרו: כי נפת תפחה שפתי
4 ורה וחקל משמן חכה: ואחריתה מרה כלעתה מרה
ה כתרם פיות: רגליה ודיות מות שאלו צעדיה ותכמו:
6 אחד הים פתפלים נעו מעולתיה לא תדע:
7 ועתה בני שמעלי ואלתסורו מאמריו: היתק
9 מעליה רכבך ואלתקרב אלפתח ביתה: פרתתו
י לאחרים הודך ושתף לאחורי: פדשבו וים כתר
11 ומעלך בבית נכרי: ותהמת באחרתך בכלות בשרך
12 ושאדך: ואמרך איך שגאתי מסר ותוכחת נאן לבי:
13 ולא שמתני בקול מרר למלמלי לאחורתי אנו:
14 בנתי הניתי בקרבתך קהל ודתי: שחרהמם
15 מבורך וזולם מתוך בארך: ופני מעתה תציר
17 גרחבות פלגרים: תוירלך לבשר ואן לורם אהך:
18 וירמקוהך ברוך ושלח מאשת נעורך: אלת אהבים
19 וועלתתן דדתי ונודך בקרבתך בארבתה תשנה תמיד:
21 ולמה תשנה בני בורה ותחלק תן נכרתי: כי נכח
22 עני דתי דרכיך וכלמעולתיו מפלס: שוועתו
23 לבדו אתהרשע ובחבלי מואלו ותמד: ווא ימות
באן מסר וקרב אולתו ישרו:

ו

2 א בני אסערבת לרעד תתקנ לור כפד: נקשית באמר
3 פד ללכת באמרפד: עשהזאת ואסא בלי תחל

4 כי באת בבקר נדעך לך ותרפם ורוב רעד: אלהתן
 שנה לענך ותתנחם לעפעפך: הנצל בצבי מיד וצפורה
 מיד יקוש: לך אלמלה עץ ראה ורבה תבסם:
 אשר אדלה קצין שטר ומשל: תבז בקרן לחמה אורה
 בקציר מאכלה: ערמתי עץ וחסבב מתי תחוסם
 משתנה: מעט שנות מעט חטאות מעט וחסבב
 לשבב: ובהם מלך ראש ומוסרף באיש מן: אדם
 בלעל איש און וזלז עקשות פה: קורן בעני מילל
 ברנל מנה באעקתיו: תהפכות וכלם חש נע
 בכלעת מלנים ושלם: עליו פתאם יבא אדו פתע
 לשבר ואין מרפא: ששדח שנה ונה ושבע תועבות
 נפשו: ענים רמות לשון שגר וידים שפכות יסדקי:
 לב חרש מחשבות און נגלים ממרדות לרין לרעה:
 ופח כובים עד שגר ומשלח מלנים בין אחים:
 נצר בני מענת אבך ואלחמש תורת אבך: קשרם
 על לבך תמיד ענדם על ברנך: בהתהלך ותנחה
 אתך בשבבך תשמר עלך וקצות היא תשיחך: כי
 ער מצור ותורה אור ותרד חים תוכחות מוסר: לשמרך
 מאשת בע מחללת לשון נכרה: אל תחמד יפה בלבך
 ואל תחמדך בעפשיה: כי תבדאשה וזה ערבך
 לחם ואשת איש נפש וקרה תצור: חסדא איש איש
 בחייו וכן לוי לא תשקפה: אסתרך איש על הנחלים
 ורנליו לא תכנה: בן הבא אל אשת רעו לא יקח
 בלהגה בה: לא יכחו לגב כי יגוב למלל נפשו ל
 כי ירעב: ונמצא ושלם שבעתם אחיכליו בתי ותן:
 נאף אשה תסרלב משחית נפשו הוא עשנה: נע
 וקלן ונמצא ורפחו לא תמחה: קרנאה תמחך
 24

ווען דוא ביזט אריינגעקומען אין דיא
 האנד פון דיין חבר, געה, אונד דעמיר
 טינע דין, אונד אזוי מאך זיכער דיין
 פריינד: 4 דוא זאלסט נישט געבען שלאף
 צו דייע אונגען, אונד דרימלונג צו דייע
 אונגען-ברעמען: 5 וויא דין מציל אזוי וויא
 א הערש פון דער האנד (פון דעם יענער),
 אונד אזוי וויא א פונגעל פון דער האנד
 פון דעם שטרויכעל-נעץ: 6 געה צו דער
 מילב דוא פוילער, אונד זעה אן איהר וועג
 אונד ווער קלוג: 7 ווארן ויא האטקין האר
 אונד קיין אויפזעהער, אונד קיין געוועלטיג
 גער איז נישט איבער איהר: 8 אונד ויא גרייט
 אן אין ווער איהר ברויט, אונד זאמעלט
 איין אין דער שניט-צייט איהרע שפיוו:
 9 ביז וויא לאנג וועסט דוא פוילער ליבען?
 ווען וועסט דוא אויפשמעקן פון דיין
 שלאף? 10 נאך א ביסעל שלאף אונד
 נאך א ביסעל דרומלען, נאך א ביסעל
 צוזאמען לעגען דיא הענד אויף דעם גע-
 לענער: 11 אויף אזוי איין אויפן וועט
 דייע ארעמקייט צו דיר אַנקומען, אונד
 דייע מינערונג אזוי וויא א בעוואפענטער

מאן: 12 א שלעכטער מענטש, איין אומנערעכטער מענטש ארום מיט א פערקרימט
 מויל: 13 ער ווינקט מיט זיינע אויגען, ער רעט מיט זיינע פיס, ער לעהרט מיט זיינע
 פינגער: 14 ער איז פערקעהרט אין זיין הארץ, ער טראכט שלעכטעס אלע צייט, ער
 שיקט ארויס (אָדער וויעט) שטריימיגקייט: 15 דארום וועט פלוצלינג אַנקומען זיין
 אומגליק, ער וועט פלוצלינג צובראכען ווערען, אונד ער וועט נישט אויסגעוויילט ווערען:
 16 עס זענען זעקס זאכען וואס דער האר האט פיינד, אונד זיבען זענען איינע אומ-
 ווירדיגקייט צו זיין ווילען: 17 הויכגעווערדיגע אויגען, א פאלשע צונג, אונד הענד וואס
 פערניסען אומשוואַרצעס בלוט: 18 א הארץ וואס טראכט אויס שלעכטע געדאנקען,
 פיס וואס לויפען געשווינד צום שלעכטען: 19 א פאלשער עדות וואס זאגט ליגען,
 אונד דער וואס שטרייט אויס קריג צווישען ברודער: 20 מיין זוהן, היט דיא מצות פון
 דיין פאטער, אונד פערלאז נישט דיא תורה פון דייע מוטער: 21 דוא זאלסט וויא בער
 שטענדיג אַנבינדען אויף דיין הארץ, אונד בינד וויא אן אויף דיין האלז: 22 ווען דוא וועסט
 ארומגען וועלען וויא דין פיהרען, ווען דוא וועסט דין לעגען וועלען וויא דין געהיטען,
 אונד ווען דוא וועסט אויפנואכען וועלען וויא מיט דיר רעדען: 23 ווארן דיא מצוה איז
 א לאמפ, אונד דיא תורה א ליכט, אונד דער וועג פון לעבען איז דיא שטראפונג פון מוסר:
 24 דין צו היטען פון א שלעכטעס ווייב, פון דער גלאטען צונג פון א פרעמדע פרויא:
 25 דוא זאלסט נישט גלוקסען נאך איהרע שעההייט אין דיין הארץ, אונד לאז ויא דין נישט
 אַננעמען מיט איהרע אויגען-ברעמען: 26 ווארן דורך איינע אשה וזה קומט מען ביז
 צו א שטיקעל ברויט, אונד איין אשת איש זאגט נאך א שטירעם נפש: 27 קען דען א
 מענטש נעמען פיינער אין זיין שוים אונד זיינע קליידער זאלען נישט פערברענען? 28 אָדער
 קען א מענטש געהן אויף (פיריגע) קוילען אונד זיינע פיס זאלען נישט ברענען? 29 אזוי
 איז דער וואס קומט אריין צו זיין חבר'ס ווייב, דער וואס ריהרט ויא אן וועט נישט אומ-
 שולדיג זיין: 30 מען פערזאכט נישט דעם גנב ווען ער גנבת, כדי זיין לייב צו פילען ווייל
 ער איז הונגעריג: 31 אָבער ווען ער ווערט געפונען מוז ער זיבען מאל דאפעלט
 בעצאהלען, ער מוז געבען דאס גאנצע פערמעגען פון זיין הויז: 32 אָבער דער וואס איז
 מנאף מיט א ווייב דעם פעהלט פערשטאנד, דער וואס טהוט דאס פערדארבט זיך אליין:
 33 א פלאג אונד א שאנד וועט ער געפינען, אונד זיינע שאנד וועט נישט אויסגעמעקט
 ווערען: 34 ווארן קנאה איז דער צארן פון א מאן, אונד ער וועט זיך נישט
 דערבארמען

דערבארמען אין דעם טאג פון דער נקמה:
35 ער נועט קיינעם אויסלעזונג נישא
פנים זיין, אונד ער נועט עס ניש
האטשע דוא געסט פיל שחד:

קאפיטעל ז

1 מיין זונה, היט מיינע ווערשטער, אונד
מיינע מצות זאלסט דוא מיט דיר בעהאל-
טען: 2 היט מיינע מצות אונד דוא וועסט
לעבען, אונד מיינע תורה אזוי וויא דער
אפעל פון דינע אויגען: 3 בינד זיין אויף
דיינע פינגער, אונד שרייב זיין אויף דא
טאבעל פון דיין הארץ: 4 זאג צו דער
חכמה דוא ביזט מיינע שוועסטער, אונד
רוף דא פערשטענדיגע דיינע פריינדן:
5 פרי זיין זאלען דיך היטען פון א פרעמד-
דע פרויא, פון א פרעמד ווייב קאם רעט
גלאטשע ווערשטער: 6 קארין דורך דעם
פענסטער פון מיין הויז האב איך ארויסגע-
קוקט דורך מיין לאף: 7 אונד איך האב
געזעהן אונטער דא נארישע, אונד איך
האב בעמערקט אונטער דא יונגע לייט א

לה ולא תמול ביום נקם: לא ישא פני כלבקר ולא יאבה
פי תרבה שחר:

1 א בני שמר אמרי ומצותי תצפן אהד: שמר מצותי ותורה
2 ותורתו באשטן עיניך: קשרם על אצבעתך כחכם על-
3 לוח לבך: אמר חכמה ארתי את ומלע לבנה תקרא:
4 לשונך מאשה ורה מזכרה אמרה החלקה: בי
5 בחלון ביתי בעד אשכנ נשקפתי: וארא כפתאים אבינה
6 בבנים נער חסר לב: עבר בשוק אצל פנה ודרך ביתה
7 וצד: כנשף בערבים באישון לילה ואפלה: ורה
8 אשה לקראתו שית וזה ונצרת לב: המה הוא ופגרת
9 בביתה לא ישיבנו רגליה: פעם בחזן פעם ברחבת
10 ואצל כל פנה תארב: ותחזקה בו ותשקה לו הענה
11 פניה ותאמר לו: ובהי שלמים עלי היום שלמתי נדרי:
12 עליך וצאתי לקראתך לשלח פניך ואמאנה: מרבים
13 רבדתי ערשי תבנות אמן מצרים: נפתי משכבי מר
14 אהלים וקומני: לבא נותן רדים ער הבקר ותעלסה
15 באהבים: פי און האש בביתו הלך בדרך מרחק:
16 צדור הכסף לבח ביד ליום חסם: ובה ביתו: השתו
17 כרב לקחה בחלק שפתיה מרחת: הלך אחריה פתאם
18 בשור אל לבח: ובה ובעם אלמסר איל: עד פלה
19 חץ כבדו כמרה צפור אל פה ולא יע כירפשו הוא:
20 ופתה בנים שמעלי ותקשבו לאמרי פי: אלישט
21 אל דרכיה לבד אל פתה בנותיה: בירבים חללים
22 הפלה וצמים כל דרכה: דרכי שאול ביתה וידות
אלה דרכות:

יונגען מאן וואס האט קיין פערשטאנד: 8 איך בין פערבייא געגאנגען אין איהר עק
פון דער גאס, אונד ער איז געגאנגען אויף דעם וועג צו איהר הויז: 9 עס איז געוועזען אין
דער פינסטער פארנאכט, אין דער טונקעל הייט אונד פינסטערע נאכט: 10 אונד זעה, א
ווייב איז איהם ענטקענען געקומען, מיט א (שענדליך) הורענקלייז, אונד א הארץ מיט
שלעכטע געדאנקען: 11 זיא מאכט א לארם, אונד איז אסקערהרענדיג, איהרע פיס בלייבען
ניט אין איהר הויז: 12 אפאל איז זיא דרויסען, אונד אפאל איז זיא אויף דער גאס, זיא
לויכט בייא אלע עקען פון דער גאס: 13 אונד זיא געסט איהם אן אונד קישט איהם,
אונד מיט א הארץ (עזות) פנים זאגט זיא צו איהם: 14 איך האב געמאכט קרפן שלמים
בייא מיר, היינט האב איך געצאהלט מיינע נדרים: 15 דארום בין איך ארויסגעגאנגען דיך
צו געגענגען, דיך פלייסיג צו וזען, אונד איך האב דיך געפונען: 16 איך האב מיין בעט
אויסגעבעט מיט שעהן בעטגעוואנד, מיט פינע געשטיקטע ליינעוואנד אויס מצרים: 17 איך
האב שטאקא האפטיג געמאכט מיין געלעגער מיט אלערלייא גוטע בשמים: 18 קום מיר
וועלען זיך זעטיגען מיט ליבשאפט ביז צו דעם קארנען, מיר וועלען זיך פרייען מיט ליב-
שאפט: 19 קארין דער מאן איז נישט אין דער היים, ער איז אונדעקגעגאנגען אויף א
ווייטען וועג: 20 ער האט אין זיינע האנד מיטגענומען א בינדעל געלד, אונד ער
וועט צוריק אהיים קומען אין א געשטימטען טאג: 21 אזוי האט זיא איהם צו זיך
גענייגט מיט פילע גלאטשע ווערשטער, מיט איהרע גלאטשע ליפען האט זיא איהם
בעצוואונגען: 22 ער איז איהר פלוצלינג נאכגעגאנגען, אזויא וויא איין אקס קומט צו
דעם שעכטען, אדער אזוי וויא א נאר צו דער בעשטראפונג: 23 ביז א פייל שפאלט
זיינע לעבער, אונד אזוי וויא א פונדעל איילט צו פליהען אין א נעץ אריין, אונד ער
ווייסט נישט אז דאס געקט אין זיין לעבען: 24 אבער אצונד מיינע קינדער געהארקט
צו מיר, אונד פערנעקט דא ווערשטער פון מיין מויל: 25 לאז נישט דיין הארץ אפגע-
נייגט זיין צו איהרע וועגען, דוא זאלסט דיך נישט פערארען אין איהרע שטענען:
26 קארין זיא האט דערשלאגען פיל געפאלענע, אונד שטארקע האט זיא דערשלאגען:
27 איהר הויז איז דער וועג צו דעם שאול, וואס נידערט ארום צו דא קאמערן
פון דעם מויל:

קאפיטעל ה

ח

ה

הלא חכמה חקרה ותבונה חתן קולה: בראש-מרים *
 על-תוך בית נתיבות נצבה: לדרשעים לפרקת *
 מקוב פתחם תהיה: אליהם אישם אקרא וקולי אלה *
 בני אדם: הבט נפלים ערבה ופחלים הבט לב: *
 שמש ברנדים אדבר ומפתח שפתי מלשום: בראמת *
 דעה חכ ותרעבת שפתי רשע: בעדך בלא-אמרפי *
 אז בלם נפול ועקש: כלם נכחים למקו ישרים *
 למצא העת: קדמוסר ואליקסר ועת מתרין נבחר: *
 בריטובה חכמה מפנינם ובל-תפצים לא יסורבה: *
 אי חכמה שכתי ערמה ועת ממות אמצא: ידעת *
 דעה שנאת רע וזה ונאין ותוך רעפי תרפפות שנאת: *
 לרעצה ותשנה אי ביה לי נבחרה: בי מלקים ימלטו *
 ורונים ותקו צדק: בי שרים ישרו וידיים כל-שפטי *
 ארץ: אי אהבה אהב ומשחרי ימצאני: עשורוכבד *
 אתו וזו תלך ועדקה: טוב פרי מתרין ומפן ותבוא *
 מקסר נבחר: באחד צדקה אהלך בתוך נתיבות *
 משפט: להגדיל אהבי יס ואצרחם אמצא: *
 דעה קני ראשית דרכו בדם מפעלי מאן: מוילם *
 נספתי מראש מקדמראין: באחדות חוללתי באין *
 מצינות נבדרים: בפרם הרים הטבעו לפני נבשות *
 חוללתי: ערלא עשה ארץ ורצות וראש עפרות חבל: *
 בהבנו שמים שם אי בחקו וזע על-פני תהום: באמצע *
 שהקים ממעל בעוז ענות תהום: בשמים לים וזקן *
 ומים לא יעברפו בחקו מסד ארץ: ואהר אצלו *
 אמן ואהר ששמים וזו זם משחקת לפני בקל-עת: *
 משחקת בחבל ארץ וששעי אהבה אדם: *
 22

ניט וילבער, אונד וויסענשאפט מעהר וויא פייננאלד: 11 ווארין חכמה איז בעסער וויא
 פערלעך, אונד אלעס וואס מען פערלאנגט איז ניט דערמיט צו פערנלייכען: 12 איך,
 חכמה, וואוין מיט קלוגהייט, אונד איך מאך געפינען דיא וויסענשאפט פון גוטע מחשבות:
 13 דיא פורקט פון דעם האר איז צו האסען דאס שלעכטע, שטאלצנהייט אונד האפער-
 טיגקייט אונד א שלעכטען וועג, אונד א פערקערט מויל האב איך פיינד: 14 צו מיר
 געהערט דיא עצה אונד אמת'ע קלוגהייט, איך בין פערשטאנד, אונד ביא מיר איז
 שטארקהייט: 15 דורך מיר רעגירען מלכים, אונד דיא הארען משפט'ן מיט גערעכטיגקייט:
 16 דורך מיר געוועלטיגען פירשטען אונד דיא הארען, אויף אלע שפטים פון דער ערד:
 17 איך ליב דיא וואס ליבען מיך, אונד דיא וואס זינען מיך אין דער פריה וועלען מיך
 געפינען: 18 רייכטום אונד קבוד איז ביא מיר, א שטארקער רייכטום אונד גערעכטיגקייט:
 19 מינע פרובט איז בעסער וויא פייננאלד, וואו דיא פיינסטע גאלד, אונד מיין איינקוד
 מען מעהר וויא דאס אויסדערנעוועלשע וילבער: 20 איך געה אויף דעם גערעכטען וועג,
 אין דער מיטען פון דיא שטענען פון משפט: 21 פרי ירשקן צו מאכען מינע ליבהאבערס
 דאס וואס איז פערהאנדען, אונד אנצופילען ווירע אוצרות: 22 דער האר האט מיך געהאט
 אין דעם אנהויב פון ווינע וועגען, איידער ער האט וויא געשאפען: 23 פון עביג אן בין איך
 אנגעשטעלט געוועזען, פון אנפאנג אן איידער דיא ערד איז געוועזען: 24 ווען דיא אפי-
 רונדען זענען נאך ניט געוועזען, בין איך שוין געשאפען געווארען, ווען עס זענען נאך
 ניט געוועזען קוועלען מיט שווערע וואסער: 25 איידער דיא בערג זענען איינגעוועקען
 געווארען, אונד איידער דיא הייף זענען געוועזען בין איך שוין געשאפען געוועזען:
 26 איידער ער האט נאך דיא ערד געמאכט, אדער דיא פעלדער, אדער דעם ערשטען
 שטויב פון דער וועלט: 27 ווען ער האט אנגעברייט דעם הימעל, אזוי בין איך דארט גע-
 וועזען, ווען ער האט געמאכט א צירקעל אויף דעם אפגרינד: 28 ווען ער האט דיא וואלקען
 בעפעסטיגט פון אויבען, ווען ער האט שטארק געמאכט דיא קוואלען פון דיא טיפענים:
 29 ווען ער האט געמאכט א געזעץ צו דעם ים, פרי דיא וואסער וואלען ניט עובר ווין ווין
 בעפעהל, ווען ער האט געשטימט דיא גרונדפעסט פון דער ערד: 30 דענסמאל בין איך
 געוועזען ביא איהם אזוי וויא איינער וואס איז מיט איהם אויפגעבראכט געווארען, אונד
 איך בין טעגליך געוועזען ווינע לוקט, אונד איך האב מיך געפרייט פאר איהם אלע צייט:
 31 איך האב מיך געפרייט אין ווינע געוואוינטע וועלט, אונד מינע פרייד איז געוועזען מיט

דיא מענשען קינדער: 32 אונד אצונד,
 מינע קינדער, הערש מיך צו, ווארין
 געבענשט זענען דיא וואס היטען מינע
 ווענען: 33 הערש צו מוסר, אונד וויט קלוג,
 אונד פערשטערט זיא נישט: 34 געבענשט
 איז דער מענש וואס געהארקט מיך, וואס
 וואקט בייא מינע טיער אלע טאג, וואס
 טהוט היטען (וואכען) בייא דיא מוודות פון
 מינע טירען: 35 ווארין דער וואס געפינט
 מיך געפינט לעבען אונד וועט האבען
 וואוילגעפאלען פון דעם האר: 36 אבער
 דער וואס זינדיגט קענען מיר, דער טהוט
 זיך אליין רויבען, אלע וואס האסען מיך
 ליבען דעם טויט:

קאפיטעל ט

1 דיא חכמה האט געבויעט איהר הויז, זיא
 האט אויסגעוואקט איהרע זיבען ווילען:
 2 זיא האט געשאקטען איהרע שטעטונג,
 זיא האט געמישט איהר וויין, זיא האט
 אנגעברייט איהר טיש: 3 זיא האט
 ארויסגעשיקט איהרע מעדען, זיא האט
 אויסגערופען אויף דיא העכסטע וויטען
 פון דער שטאט: 4 ווער עס איז אויפגאפ
 דער זאל זיך דא אהער אפסקהרען, אונד

33 וְהָיָה בָּנִים שְׂמֵרָתִי וְאֶשְׁרֵי דְרָבִי יִשְׁמְרוּ: שְׂמֵרָתִי מוֹסֵר
 34 תִּכְבְּדוּ וְאֶל־חֲפָצָיו: אֶשְׁרֵי אֶדָּם שֶׁלֵּל לִשְׁכַּר עֲלֵי-
 35 לֵה דְלֹתֵי יוֹם וְלֵם לִשְׁמֵר מוֹתָת פִּתְחֵי: כִּי מִצָּא מִצָּא
 36 חַיִּים וְנָפֶק רָצוֹן מִדֶּחַ: וְחָסֵא חֲמֵס נַפְשׁוֹ כִּלְמִשְׁנֵא
 אֶבְרֹו מוֹת:

ט

2 א חכמות בנות ביתה הצבה עמדתה שבעה: סבתה
 3 סבתה מסבה יונה אף ערבה שלהמה: שלהמה נשתיה
 4 חקרה עליו מרמי קרתי: מרפתי יסר הנה חסר-לב
 5 אמרה לו: לכו לחמו בלחמי ושתי ביון מסבתי: עובי
 7 פתאים יהיו ואשרו בדרך ביה: וקרולץ לבח לו קלון
 8 ומוכח לרשע ממו: אלתוכח לץ פדושאך דוכח
 9 וחסד ורחמים: תן לחכם וחסד עוד ודעת לצידיק
 10 וחסד לבח: תחלת חכמה ידעת יהיה ודעת קרשים
 11 ביה: מרבי ידיו ומד וחסדו לך שעות חיים: אסר
 13 חכמת דוכמי לך ולבית לבדך חשאי: אשת בסלות
 14 המה פתות וכלי-עדימה: וחסד לבח ביתה על-
 15 טפא מרמי קרתי: לקרא לעברי הרף המשרים
 16 אדוהם: מרפתי יסר הנה חסר-לב ואמרה לו: מיס
 17 נובים יתקנו ולכם סתרים יעם: ולא דע בירפאים
 18 שם בעמקן שאול קראיה:

א משלי שלמה בן דוד ושמדאב וכן בסל תיבת אמו:
 2 לא-יעלו אוצרות רשע ודרכו תציל ממות: לא-יערב
 4 ויהי נפש צדיק ויהי רשעים יהיה: ראש עשה כח
 ה חכמה וד חרצים משלי: אבר בפרק בן משל נדעם
 6 בקצור בן מבש: ברכות לראש צדיק ופ רשעים ופסה

צו דעם וואס האט קיין פערשטאנד זאגט זיא: 5 קומט, עסט פון מיין ברויט, אונד טרינקט
 פון דעם וויין וואס איז האב געמישט: 6 א איהר נארען, פערלאזט דעם נארישען וועג
 אזוי וועט איהר לעבען, אונד טרעט אויף דעם וועג פון פערשטענדנים: 7 דער וואס
 זאגט מוסר צו א שפעטער דער נעמט צו זיך דיא שאנה, אבער דער וואס שטראפט א
 רשע דאס וועט ויין זיין אייגענער פעהלער: 8 דוא זאלסט נישט שטראפען א שפעטער,
 ווארין טאמער וועט ער דיך פיינד האבען, שטראף א חכם אזוי וועט ער דיך ליב האבען:
 9 גיב (לעהרע) צו א חכם אונד ער וועט נאך קליינער ווערען, בעלעהר א צדיק אזוי וועט
 ער נאך מעהר לערנען: 10 דער אנהויב פון חכמה איז דיא פארקט פאר גאט, אונד דיא
 וויסענשאפט פון דיא הייליגע איז פערשטענדיגקייט: 11 ווארין דורך מיר וועלען פער-
 מעהרט ווערען דינע טעג, אונד דיא נאהרען פון דעם לעבען וועלען צו דיר פערמעהרט
 ווערען: 12 ווען דוא ביזט קלוג אזוי ביזט דוא פאר דיר אליין קלוג, אבער ווען דוא ביזט
 א שפעטער אזוי וועסט דוא עס אליין דערשטאנען: 13 א נארישע פרויא מאכט א לארם,
 זיא איז נאריש אונד זיא ווייס נישט פארנום: 14 ווארין זיא וועצט זיך אונדער פאר דער
 טיער פון איהר הויז, אויף א שטול אין דיא הויכע ערטער פון דער שטאט: 15 צו רופען
 דיא וואס געהען פארבייא אויף זייער גראדען וועג: 16 דער וואס איז א נאר זאל דא אהער
 אפסקהרען, אונד צו דעם אונפערשטענדיגען זאגט זיא: 17 געגנבת וואסער איז זיס, אונד
 ברויט וואס מען עסט אים פערבארענעם איז אויף זיס: 18 אונד ער ווייסט נישט אז דיא טויטע
 זענען דארטען, אונד איהרע אייגענעלאדענע (געסט) זענען אין דעם טיפען שאול:

קאפיטעל י

1 דיא משלים פון שלמה—א קלוגער זעהן דערפרייט דעם פאטער, אבער א נארישער זעהן
 איז א טרויריגקייט צו זיינע מוטער: 2 דיא אוצרות פון רשעות העלפען גארניט, אבער
 גערעכטיגקייט איז מציל פון דעם טויט: 3 דער האר וועט נישט לאזען הונגען דאס נפש
 פון דעם צדיק, אבער דאס אומרעכטע פון דיא רשעים פערשטויסט זייא: 4 דער וואס
 ארבייט מיט א פאלשע האנד ווערט ארעם, אבער דיא האנד פון דעם פלייסיקען מאכט
 רייף: 5 דער וואס זאמעלט איין אין דעם זומער איז א פערשטענדיגער זעהן, אבער דער
 וואס שלאפט אין דער שניט-צייט איז א פערשעהמטער זעהן: 6 ברכות
 געדעקען דעם קאפ פון דעם צדיק, אבער דאס מויל פון דיא רשעים דעקט צו
 רויבערייא

רויבערייא: 7 דאס געדעכטעניס פון
 דעם צדיק איז א ברכה אבער דער
 נאמען פון דיא רשעים ווערט פערלויר-
 רען: 8 א קלוגהערציגער נעמט אן
 מצות אבער דער נאר מאכט מיד זיינע
 ליפען: 9 ווער עס געהט אין אויפ-
 ריכטיגקייט דער געהט אין זיכערהייט,
 אבער דער וואס פערקרימט זיינע וועגען
 דעם דערקענט מען: 10 ווער עס ווינקט
 מיט דיא אויגען מאכט טרויריגקייט,
 אבער דער נאר מאכט מיד זיינע ליפען:
 11 דאס מויל פון דעם צדיק איז א קוואל
 פון לעבען, אבער דאס מויל פון דיא
 רשעים דעקט צו רויבערייא: 12 פיינד-
 שאפט דערנוועקט קריג, אבער אלע
 פשעים דעקט דיא ליבע צו: 13 אין
 דיא ליפען פון דיא פערשטענדיגע וועסט
 דוא געפינען חכמה, אבער א רומט איז צו
 דעם ריקען פון דעם אונפערשטענדיגען:
 14 דיא חכמים בעהאלטען וויסענשאפט,
 אבער דאס מויל פון דעם נאר איז
 נאךענט פון צושטערונג: 15 דאס פער-
 מענען פון דעם רייכען איז אין זיינע
 פעסטע שטאט, דיא צוברעכונג פון דיא
 ארעמע איז זייערע ארעמקייט: 16 דיא ארבייט פון דעם צדיק איז צווא דעם לעבען,
 אבער דאס איינקומען פון דיא רשעים איז צו זינדע: 17 דער וועג צו דעם לעבען איז
 צו היטען מוסר, אבער דער וואס פערלאזט שטראף פעראירט זיך: 18 דער וואס דעקט צו
 פיינדשאפט האט פאלשע ליפען, אינדער וואס ברענגט ארויס בולבוליס איז א נאר:
 19 דורך פילע ווערטער פעהלט נישט דיא זינד, אבער דער וואס האלט צוריק זיינע ליפען
 איז קלוג: 20 דיא צונג פון דעם צדיק איז אזוי וויא אויסדערנעהלטעם זילבער, אבער
 דאס הארץ פון דיא רשעים איז וויא גארניש: 21 דיא ליפען פון דעם צדיק זעטיגען פילע,
 אבער דיא נארניס שטארבען ווייל זייא האבען קיין פערשטאנד: 22 דיא ברכה פון
 גאט מאכט רייך, אינדער טהוט קיינע טרויריגקייט דערצו: 23 עס איז צו דעם נאר א
 לוסטיגקייט שלעכטעם צו טהון (אדער צו האבען שלעכטע געדאנקען), אבער צו א
 פערשטענדיגען מאן איז דא א חכמה: 24 דיא פורכט פון דעם רשע וועט צו איהם אנה
 קומען, אבער דאס וואס דיא צדיקים גלוסטען וועט גענעבען ווערען: 25 אזוי וויא דער
 שטורמוינד געהט פאראיבער אזוי איז דער רשע נישט מעהר, אבער דער צדיק איז אויף
 עגיג געגרינדעט: 26 אזוי וויא עסיג איז צווא דא ציין, אינדער אזוי וויא רויף צו דיא אוי-
 גען, אזוי איז דער פוילער צו דיא וואס האבען איהם געשיקט: 27 דיא פארכט פון גאט
 פערמעהרט דיא טעג, אבער דיא נאהרען פון דיא רשעים וועלען פערקערצט ווערען:
 28 דיא האפנונג פון דיא צדיקים איז א פרייד, אבער דיא האפנונג פון דיא רשעים וועט
 פערלוירען ווערען: 29 דער וועג פון דעם האר איז א שטארקע הייט צו דעם אויפריכטיגען,
 אבער א שרעק צו דיא וואס טהון אומגעריכטיגקייט: 30 דער צדיק וועט זיך קיינמאל
 נישט אויסגליטשען, אבער דיא רשעים וועלען נישט בעוואוינען דאס לאנד: 31 דאס מויל
 פון דעם צדיק ברענגט ארויס חכמה, אבער דיא צונג פון דיא פערקעהרטע וועט פער-
 שניטען ווערען: 32 דיא ליפען פון דעם צדיק ווייסען וואס איז וואוילגעפאלען, אבער
 דאס מויל פון דיא רשעים רעט פערקעהרטע רייד:

קאפיטעל יא

מאנע מרמה תועבת יונה ואכן שלמה רענו: כא
 ודון נבא קלון ואחזנעם חכמה: תפת ושרם נחם
 וסלה מגדים ושרם: לא יויעל דון ביום עברה ואדקרה

1 פאלשע וואגשאלען זענען איינע אומווינדדיגקייט צו דעם האר, אבער באנצע געוויכט-
 שטייגער זענען זיין וואוילגעפאלען: 2 ווען דער מוטויליגער קומט אזוי קומט שאנד, אבער
 מיט דיא דעמיטונג איז חכמה: 3 דיא באגרייט פון דיא אויפריכטיגע לייט דאס פיהרט
 זייא, אבער דיא פערקרימטהייט פון דיא פאלשע וועט זייא פערטיליגען:
 4 רייכטהום העלפט גארנישט אין דעם טאג פון דעם צארן, אבער גערעכטיגקייט
 איז מציל פון דעם טויט: 5 דיא גערעכטיגקייט פון דעם פרומען מאן מאכט
 רעכטפארטיג

רעכטפארטיג זיין וועג, אָבער דער רשע פאלט אין זיין רשעות: 6 דיא גערעכטיג-קייט פון דיא אויפריכטיגע טהוט זיין מציל זיין, אָבער דיא פאלשע ווערען בע-צוואונגען אין זייער אייגען אומרעכט: 7 ווען דער רשע שטארבט אזוי ווערט זיינע האפנונג פערלוירען, אונד דיא האפ-נונג פון זיינע קינדער ווערט אויך פער-לוירען: 8 דער צדיק ווערט גערעכט פון זיינע צרה, אונד דער רשע קומט אין זיינער שטעל: 9 דער חכם פערדארבט זיין חבר דורך זיין מויל, אָבער דיא צדיקים ווערען ניצול דורך זייער וויסענ-שאפט: 10 ווען עס געהט גוט צו דיא צדיקים טהוט זיך דיא שטאט פרייען, אָבער ווען דיא רשעים ווערען פערלוירען אזוי זינגט מען: 11 דורך דיא ברכה פון דיא אויפריכטיגע ווערט דיא שטאט געהויבען, אָבער דורך דעם מויל פון דיא רשעים ווערט זיא אָפגעבראכען: 12 דער וואס איז זיין חבר מבזה האט קיין פערשטאנד, אָבער א פערשטענ-דיגער מאן שווייגט שטיל: 13 דער וואס געהט ארום אונד זאגט רכילות דער ענט-

ה תציל ממות: צדקת תמים תשך דרכו וברשעו יפל 6 רשע: צדקת ישרים תצילם וכדלת בנקים ילכוד: 7 כמות אדם רשע תאבד תהנה ותחלת אעם אברה: 8 צדיק מצדה נחלץ ונבא רשע תחמו: כפה חנה שותת רעיו וכדלת צדיקים תלצו: כמות צדיקים תעלץ קרה 11 ובאבד רשעים תנה: ככרבת ישרים תרום קרת וכפי 12 רשעים תרדם: כן לרעיו תסרלב ואש תבערת 13 ירשו: חולץ רכיל מלחשוד ונאמדות מפה דבר: 14 באין תחבולות יפלצם ותשוה ברכ יעין: כע ירע 15 כערבב יר ושנא תוקעים בושח: אשת חן תחמד כבוד 16 וירעים ותמכרעשר: נמל נפשו איש חסד ועבר שאר 17 אכור: רשע עשה פעלת שקר ורע צדקה שכר אמת: 18 כדצדקה לחים ומרחף רעה למות: תועבת יורה 19 עקשיל לב ורענו תמימי דרך: יד ליד לא יגדה רע 20 ותר צדיקים נמלט: נסם אדם באף חסד אשה ירה 21 חכם צדיקים תאנח צדיקים אדרשוב תקות רשעים 22 עברה: גש מפור ונפח עוד חשך משר אדר למחשור: 23 נפש ברכה תשן ומרה נסדוא יורא: מע בר קבדו 26 לאם וכרבה לראש משיביר: שחר טוב ובקש רצון 27 חרש רעה תבאנח: כונח בעשרו הוא יפול ובעלה 28 צדיקים יפרדו: עבר ביתו ונחליתו ועבר אויל לחבם 29 לב: פיר צדיק עין חים ולקח נפשות חכם: חן צדיק 31 כארץ ושלם אף ירדעש וחוטא:

יב

א אהב מוסר אהב דעת ושנא תוכחה בער: טוב יפין 2 רצון מרה ואיש ממות ירשע: לא יכין אדם ברשע 3 ורשע צדיקים בלימים: אשת חיל עשרת בעלה וכרבה 4

פלעקט דעם סוד, אָבער דער וואס האט א געמיינע געמיט דעקט צו דיא זאך: 14 אונזא עס איז קיינע עצה פער האנדען דא פאלט דאס פאלק, אָבער אין פיל עצות איז זיכערהייט: 15 עס וועט דעם ווער שלעכט זיין וואס איז ערב פאר א פרעמדען, אָבער דער וואס האט פיינד צו געבען תקיעת פה איז זיכער: 16 א ווייב וואס האט חן לעהנט אונטער כבוד, אונד דיא שטארקע מענשען אונטערהאלטען רייכטום: 17 א בארמהערציגער מענטש טהוט זיך אליין גוט, אָבער דער אומבארעמעהערציגער מענטש בערויבט זיך אליין: 18 דער רשע ווערט פאלשהייט, אָבער דער וואס וויעט גערעכטיגקייט וועט האבען איין אמתן שכר: 19 אזוי ווא גערעכטיגקייט איז צום לעבען, אזוי איז דאס שלעכטע וואס איינער זאגט נאך צו זיין טויט: 20 דיא וואס האבען פערקרימטע הערצער זעען איינע אומווערדיגקייט צו דעם האר, אָבער דיא וואס זענען אויפריכטיג אין דעם וועג זיין וועלען זיין וואוילגעפאלען: 21 האמשע דיא שלעכטע געבען זיך דיא האנד אזוי וועלען זיין דאך גיט אומשולדיג זיין, אָבער דיא קינדער פון דיא צדיקים וועלען אנטריר גען: 22 אזוי ווא א נאלדענער נאזרינג איז אין דיא נאז פון א חסיד, אזוי איז א שעהנע פרויא מיט אפגעהערענדע געדאנקען: 23 דיא גלוסטטיגקייט פון דיא צדיקים איז נור גוטעס, אָבער דיא האפנונג פון דיא רשעים איז צארן: 24 עס איז פער האנדען דער וואס פער-שפרייט, אונד עס ווערט דאך נאך פערמעהרט, אָבער דער וואס האלט צוריק מער וואס איז רעכטפארטיג, דאס פיהרט נור צו ארעמקייט: 25 דאס נפש וואס איז געבענשט וועט פעט ווערען, אונד דער וואס זעמיגט אן אנדערע דער ווערט אליין אויך זאט: 26 דער וואס האלט צוריק קארן דעם טהוט דאס פאלק שטעלען, אָבער א ברכה קומט אויף דעם קאפ פון דעם וואס פערקויפט עס: 27 דער וואס פארשט אויס דאס גוטע דער בענעהרט וואוילגעפאלען, אָבער דער וואס פארשט שלעכטעס דאס וועט אויף צו איהם קומען: 28 דער וואס פערטויזט אויף זיין רייכטום דער וועט פאלען, אָבער דיא צדיקים וועלען בליהען אזוי ווא א בלאט (פון א בוים): 29 דער וואס בעטריבט זיין הויז וועט ירשין דעם וויינד, אונד דער נאר וועט זיין א קנעכט צו דעם קלוגהערציגען: 30 דיא פרוכט פון דעם צדיק איז א בוים פון לעבען, אונד דער וואס געווינט נפשות איז א חכם: 31 ועה, דעם צדיק ווערט שוין בעצאלט אויף דער ערה, מכל שכן דעם רשע אונד דעם זינדער:

קאפיטעל יב

1 דער וואס ליבט מוסר דער ליבט וויסענשאפט, אָבער דער וואס האט פיינד שטראף איז א נאר: 2 דער גוטער (מענטש) האט וואוילגעפאלען פון דעם האר, אָבער דער מענטש וואס טראכט שלעכטעס ווערט פערשולדיגט: 3 א מענטש קען גיט פעסט בעשטענען דורך רשעות, אָבער

בְּעֶצְמוֹתָיו מְבִישָׁה: מְחַשְׁבוֹת צְדִיקִים מְשַׁמֵּם תַּחֲבֻלוֹת ה' 6
 רָשָׁעִים מְרַמֶּה: דְּבַר רָשָׁעִים אֲרֻבֵּם וּפִי יִשְׁרֹם 7
 צִלָּם: הַפֶּה רָשָׁעִים וְאֵימָה וְכֹחַ צְדִיקִים יִצְרֹם: לִפִּי 8
 שָׂבֵל וְהִלֵּל־אֵשׁ וְנִשְׁחָלֵב הַחַיָּה לְבָח: טוֹב נִקְלָה 9
 וְעֵבֶר לִי מִמַּחֲכֶכֶד וְחִסְדֵּי־לֵבָם: יוֹדֵעַ צְדִיק נֶפֶשׁ בְּהִמְיָו 10
 וְהִמְיָו רָשָׁעִים אֲכֹרִי: עֹבֵד אֲדָמָה וְשֹׁבֵד־לָהֶם וּמִדְּרֹתָ 11
 חִיקִים חֲסִדֵּי־לֵב: הַמֵּד רָשָׁע מִצֹּדֶר רָשָׁע וְשֹׁרֵשׁ צְדִיקִים 12
 יִתֵּן: בְּפִשֶׁשׁ שְׂמָתָם מִקֹּשֶׁשׁ נֶעַ וְנָא מִצְדָּה צְדִיק: מִפְּנֵי 13
 פִּי־אֵשׁ וְשֹׁבֵד־טוֹב וְטוֹב דִּרְאָם לְטוֹב לוֹ: הַמֵּד אֵל 14
 לִשָּׁר בְּעֵינָיו וְטָמֵעַ לַעֲדָה חֲכָם: אֵלֵל בְּיוֹם יוֹדֵעַ כֶּסֶף 15
 וְכֹסֶה קֶלֶן עָרוֹם: יִפְחֵם אֲמוּנָה יָגִיד צֶדֶק וְעַד שְׁקָרִים 16
 מְרַמֶּה: יֵשׁ בִּטְמָה בְּמִדְּרֹת חֶרֶב וּלְשׁוֹן חֲכָמִים מְרַפֵּא: 17
 שִׁפְתֵי־אֲמָתָה תִּפְּחֶן לִדְבַר וְחֵי־אֲרֻזָּה לְשׁוֹן שָׂדֶה: מְרַמֶּה 18
 בְּלִבִּי הַחֲרִישִׁי־נֶעַ וְלִי־נָא שְׁלוֹם שִׁמְחָה: לֹא־אֵנִי לַצְדִּיק 19
 כְּלִי־נָא לְרָשָׁעִים כְּלִי־נָע: וְשִׁבְתָּה יְדֶה שִׁפְתֵי־שָׂדֶה 20
 וְעֵשִׂי אֲמוּנָה רַעֲוִי: אֵלֵם עָרוֹם כֹּסֶה דַּעַת וְלֵב כְּסִילֹם 21
 יִקְבֵּא אֲנִלָּה: דִּרְחֻצִּים תִּמְשָׁל וְיִמְחֶה תִּתְּנֶה לָמָס: 22
 דֹּאנָה בְּלִבִּי־אֵשׁ לִשְׁמָה וְדִבַּר טוֹב וְשִׁמְחָה: יִתֵּן 23
 מִרְעֵה צְדִיק וְתִרְדֵּי רָשָׁעִים תִּתְּנֶם: לֹא־תִרְדֵּי רַמְיָה 24
 צִדִּי וְהִדְאָנִם יִגְדֵּי חֲרִיִּץ: בְּאֵלֶּה צִדְקָה תִּתֵּן וְתִרְדֵּי 25
 נִתְּנָה אֲלֵמֶת:

יב
 כֹּן חֲכָם מִיֶּסֶר אֵב וְלִי־נָא שְׁמֵה וְנֶעַה: מִפְּנֵי פִי־אֵשׁ 26
 וְאֵל טוֹב וְנֶפֶשׁ בְּרִיָּם חָסִים: נֶעַר פִּי שֹׁמֵר נֶפֶשׁוֹ 27
 פֶּשַׁע שְׁתָּמִי מִחֲמִדְלִי: מִתְּהַלֵּה וְאֵן נֶפֶשׁוֹ עַל נֶפֶשׁ 28
 חֲרָצִים תִּתֵּן: דִּבְרֵי־שָׂדֶה יִשְׁמַע צְדִיק וְרָשָׁע יִבְאֵשׁ ה' 29
 וְחִסְרִי: צִדְקָה תִּתֵּן חֲסִדִּי־נָע וְרָשָׁעִים תִּסְמֵל חֲמָתָה: 30

קִיִּיט הָאֵם קִיִּין פֶּרֶשׁ־שִׁמְחָה: 12 דָּעַם רָשָׁע גְּלוּסֵט דָּאָם־נֶעַץ פֿון שְׁלֵכֶבֶט מַעֲנִשְׁנֶה, אָבֶער
 דִּיא וְאֶרְצֵעַל פֿון דִּיא צְדִיקִים נֶעַבְעֶן (גּוֹשֶׁעַ פִּירוּת): 13 דִּוְרָף דִּיא זִינֵד מִיט דִּיא לִיפֿשֶׁן וְעֶרֶט
 דָּער שְׁלֵכֶבֶטֶר מַעֲנִשׁ גַּעשְׁטְרוֹיכֶעלֵט, אָבֶער דָּער צְדִיק נֹעַט אַרויסקומען פֿון דָּער צָרָה:
 14 פֿון דִּיא פִּירוּת פֿון דָּעם מַעֲנִשְׁנֶעם מויל וַעֲמִינֵט עַר יוֹד אָן מִיט גּוֹשֶׁעַם, אונֶד דִּיא בַּעֲצָאֵלוֹנֵג
 פֿון דָּעם מַעֲנִשְׁנֶעם הַעֲנֵד וְעֶרֶט אֵיהֶם צורִיקֶנֶעבֶעבֶען: 15 דָּער נֹעַט פֿון אַ נָאר אִיז רַעכֶּט אֵין
 זײַנע אײַנענע אױנֶען, אָבֶער דָּער וואָס הָעֶרֶט צו אײַן עֶצָה אִיז אַ חֲכָם: 16 דָּער נָאר וְעֶרֶט
 בַּעֲקָאֵט אֵין דָּעם טָאָה פֿון זײַן צָאָרן, אָבֶער אַ קלוגֶער מַעֲנִשׁ דַּעקֵט צו דִּיא שְׂאָנֵד: 17 דָּער
 וואָס רַעט אֲמָת ווײַזט אָן גַּעֲרַכֶּטִיגִיט, אָבֶער דָּער וואָס רַעט לִיגֶען אִיז אַ פֿאַלשֶׁער עֲדוּת:
 18 עַם אִיז פֿאַר־הֶאָנֶדֶן אײַנער וואָס רַעט אֵוּם רִיד אַזױ ווײַא אַ שְׂמָאָף פֿון אַ שְׁוֹעֲרֵד, אָבֶער
 דִּיא צוֹנֵג פֿון דִּיא חֲכָמִים אִיז אַ הִיילונֵג: 19 דִּיא אֲמָתֵל לִיפֿשֶׁן וְעֵלֶען בַּעֲשִׁשְׁתֶּהן אױף עֲבִיב,
 אָבֶער אַ פֿאַלשֶׁע צוֹנֵג אִיז נָאר פֿאַר אײַן אױנֶענְבִּלִיק: 20 גַּעֲמִרְנֶעֲרִיִּיא אִיז אֵין דָּעם הָאָרֶץ
 פֿון דִּיא וואָס מֶרֶאכֶטֶען שְׁלֵכֶבֶטֶעם, אָבֶער דִּיא וואָס רֶאכֶטֶען שְׁלוֹם הָאָבֶען אַ שְׁמִיחָה: 21 צו
 דָּעם צְדִיק נֹעַט קִיִּין שׁוֹם אונֶרְעכֶּט אָנֶרְעפֿשֶׁן, אָבֶער דִּיא רָשָׁעִים וַעֲנֶען פֿול מִיט שְׁלֵכֶבֶטֶעם:
 22 פֿאַלשֶׁע לִיפֿשֶׁן וַעֲנֶען אײַנע אױמְהוּרִיגִיט צו דָּעם הָאָר, אָבֶער דִּיא וואָס מֶהֵן מְרִיבִיִּיט
 הָאָבֶען ווײַן וואוּלִיגֶפֿאַלֶען: 23 אַ קלוגֶער מַעֲנִשׁ דַּעקֵט צו ווײַסֶענֶשְׂאָפֵט, אָבֶער דָּאָם הָאָרֶץ
 פֿון דִּיא נָארִישֶׁע רֹפֵט אֵוּם נָארִישְׁקִיט: 24 דִּיא הָאָנֵד פֿון דִּיא פֿלײַסִינֶע נֹעַט גַּעוועלִטִינֶען,
 אָבֶער דִּיא פֿאַלשֶׁע וְעֵלֶען ווײַן צו צִינֶען: 25 זָאָרֵג אֵין דָּעם הָאָרֶץ פֿון אַ מַעֲנִשׁ בַּעֲנֵט אֵיהֶם
 אַנִידֶער, אָבֶער אַ גוֹט וואָרֶט מֶאכֵט אֵיהֶם פֿרַעֲהִלִּיך: 26 דָּער צְדִיק אִיז מַעֲהֶר פֿלײַסִיג ווײַא
 ווײַן חֶבֶר, אָבֶער דָּער נֹעַט פֿון דִּיא רָשָׁעִים פֿער־פִּיהֶרֶט ווײַא: 27 דָּער פּוילֶער מֶהוּט נִיט בְּרָא־
 טֵען דָּאָם וואָס עַר הָאָט גַּעחֲאָפֵט, אָבֶער דָּאָם פֿער־מַעֲנֶען פֿון אַ פֿלײַסִינֶען מַעֲנִשׁ אִיז מִייעֶר:
 28 אױף דָּעם נֹעַט פֿון גַּעֲרַכֶּטִיגִיט אִיז לַעֲבֶען, אונֶד אֵין דָּעם שְׁטַעג דָּער־פֿון אִיז קִיִּין מוּיִט:

קאפּיטעל יב

1 אַ קלוגֶער ווּהֵן נַעֲמֵט אָן דָּעם פֿאַטֶער'ס מוֹסֶה, אָבֶער אַ שְׁפֶטֶטֶר הָעֶרֶט נִיט צו דָּאָם גַּעשְׁרײַ:
 2 אַ מַעֲנִשׁ עֶסֶט גּוֹשֶׁעַם פֿון דִּיא פִּירוּת פֿון זײַן מויל, אָבֶער דָּאָם נֶפֶשׁ פֿון דִּיא פֿאַלשֶׁע עֶסֶען
 פֿון רוֹיבֶעֲרִיִּיא: 3 דָּער וואָס הִיט זײַן מויל הִיט זײַן לַעֲבֶען, אָבֶער דָּער וואָס עֶפֶענט בְּרִיִּיט
 זײַנע לִיפֿשֶׁן נֹעַט הָאָבֶען אַ גַּרַעכֶּענִים: 4 דָּאָם נֶפֶשׁ פֿון דָּעם פּוילֶען גְּלוּסֵט אָבֶער עַר הָאָט
 נִיט, אָבֶער דָּאָם נֶפֶשׁ פֿון דִּיא פֿלײַסִינֶע נֹעַט פֿעט גַּעמֶאכֵט וְעֶרֶען: 5 דָּער צְדִיק הָאָט
 פִּינֵד פֿאַלשֶׁע וְעֶרֶטֶר, אָבֶער דָּער רָשָׁע מֶאכֵט יוֹד שְׁמִינֶקֶן אונֶד וְעֶרֶט פֿער־שַׁעֲמֵט:
 6 גַּעֲרַכֶּטִיגִיט הִיט דָּעם אױפֿרִכֶּטִיגֶען אֵין דָּעם נֹעַט, אָבֶער רַשְׁעוֹת פֿער־רַעֲהֵט דָּעם

וועג צו זינד: 7 עס איז פֿערהאנדען דער
 וואס געט זיך אויס פאר רייף, אינדער
 וואס גארניט, אונד עס איז פֿערהאנדען
 דער וואס געט זיך אויס פאר אַרעס אונד
 האט א גרויס פֿערמענען: 8 דיא אויס-
 לעזונג פון א מענשענס נפש איז זיין
 רייכטום, אבער דער אַרעמער הערט ניט
 אויף דעם אַנשרייען: 9 דאס ליכט פון דיא
 צדיקים דערפֿרייעט, אבער דיא לאמפֿ פון
 דיא רשעים וועט אויסגעלאשען ווערען:
 10 נאר דורך שטאלצהייט ווערט קריג גע-
 מאכט, אבער דיא וואס לאזען זיך ראטען
 האבען חכמה: 11 רייכטום וואס ווערט
 אנגעשאפט דורך הבל ווערט געמינערט,

7	יֵשׁ מִתְשַׁדֵּר וְאֵין כָּל מִתְרוֹשֵׁשׁ וְהָיוּ רַבִּי: כִּפּוּר נִפְשָׁאִישׁ
9	עֲשֵׂהוּ וְלֹשׁ לֹא־שָׁמַע וְנִקְחָה: אוֹר־צִדִּיקִים יִשְׁמַח וְגַר
11	רָשָׁעִים יִדְעֵךְ: רִכְבּוֹדָיו וְתֵן מִצָּה וְאֶת־טַעֲמֵי־הַחֶמֶה:
12	הָיוּ מִתְקַלֵּל וּמִשְׁטָן וּקְבִיעַ עֲלֵיד וְיִבְרָה: תוֹחֶלֶת מִמְשָׁקָה
13	מִחֶלֶת לֵב וְעַן חֲסִים תִּהְיֶה בָּהֶם: בּוֹ לִדְבַר וְחֶלֶל לֹא
14	וְיֵרָא מִצָּה הָיָא חֲסִים: תוֹחֶלֶת חֶסֶם מִקּוֹר חֲסִים לְסוֹד
16	מִמְשָׁקֵי מָוֶת: שְׂכָל־מָוֶת יִסְרָחוּ וְנִדְרָךְ בְּיָדֵיהֶם אֵיתָן:
17	לְעִירֵיהֶם עֵשֶׂה בְּדַעַת וְכִסְלִי וּפְשָׁא יִפְשָׁא אֶלֶת: מִלֵּאךְ מִרְעָה
18	יִפֹּל בְּרַעַע וְעִיר אֲמוֹנִים מִרְפָּא: יֵשׁ וְקָלוּן פּוֹרַע מִשָּׁר
19	וְשֹׁמֵר תוֹכַחַת וְיִבְרָה: תִּהְיֶה גְדוּלָּה תַּעֲרֵב לִפְשָׁא וְתוֹשִׁעַת
20	כְּכִסְלִים מִדּוֹר מִרְעָה: הַלְּוֹךְ אוֹת־הַקְּבָרִים וְהִנֵּה כְּסִילִים
21	יִדְּוֹ: הַמָּאִים תִּרְבֶּה רַעַח וְאֶת־צִדִּיקִים יִשְׁלֹם־מָוֶת:
22	מָוֶת יִתְחַלֵּל בְּנִדְבָקֵם וְצָפוֹן לְצִדִּיק תֵּל חוֹמָה: רַב־אֶקֶל
24	נִיד רָאשִׁים וְיֵשׁ נִסְפָּה בְּלֹא מִשְׁטָט: חֲשׂוֹךְ שְׂכָמֹו שׁוֹנֵא
25	בָּהּ וְאֶקֶבֶה שִׁדְרוֹ מִסִּיר: צִדִּיק אֶקֶל לִשְׁבַע נִפְשֵׁי וּקְבִיעַן
26	רָשָׁעִים תַּחֲסֹר:

אָבער דער וואס זאמעלט עס אן דורך
א רבייט ווערט פערמעהרט: 12 א האפנונג
וואס קומט נישט אן מאכט דאס הארץ
קראנק, אָבער ווען זיין בענעהרען קומט
אן, דאס איז וויא א בוים פון לעבען:
13 דער וואס פערזאכטעט דאס ווארט וועט
פערטיליגט ווערען, אָבער דער וואס
פארקט דיא מצוה דעם וועט גוט בעצאלט
ווערען: 14 דיא תורה פון דעם חכם איז א
קוואל פון לעבען, אפצוקעהרען דערפון
איז דיא שטרויכלונג פון טויט: 15 א גומער שכל געט חן, אָבער דער וועג פון דיא פאלשע
איז שטארק (בייז): 16 אימליכער קלוגער מענטש טהיט אלעס מיט וויסענשאפט, אָבער
דער נאר פערשפרייט נארישקייטען: 17 א שליח וואס איז א רשע פאלט אין דעם
שלעכטען, אָבער א געטרייער שליח איז א היילונג: 18 ארעמקייט אינד שטאנד קומט אויף
דעם וואס פערשטערט מוסר, אָבער דער וואס היט דיא שטראף וועט בעעהרט ווערען:
19 ווען דאס וואס א מענטש גלוקט קומט אן דאס איז זיט צו דעם גפוש, אָבער צו דיא נארונים
איז עס איינע אומווערדיגקייט אפצוקעהרען פון דעם שלעכטען: 20 דער וואס געהט מיט
קלוגע ווערט קלוג, אָבער א חבר פון נארונים וועט עס שלעכט זיין: 21 זינדיגע מענטשען
נאגט נאך שלעכטעם, אָבער דיא צדיקים וועט גוטעם בעצאלט ווערען: 22 דער גומער
מענטש מאכט זיינע קינדערס קינדער ירשניך, אָבער דאס פערמענען פון דעם זינדער איז
בעהאלטען פאר דעם צדיק: 23 פיל עסענווארג איז אין דעם אקערפעלד פון דיא ארעמע,
אָבער פילעס ווערט פערטיליגט אהן מושפט: 24 דער וואס פערמיידעט דיא רוט האט
פיינד זיין זוהן, אָבער דער וואס ליבט איהם שטראפט איהם (עפטער) אין דער פריה:
25 דער צדיק עסט פרי זיך צו זעטיגען, אָבער דעם בויה פון דיא רשעים וועט עס פעהלען:
קאפיטעל ד

1 איטליכע קלוגע פרויז בויגט אויף איהר הויז, אבער דיא נארישע צוברעכט עס מיט איהרע הענד: 2 דער וואס געהט אין אויפריכטיגקייט פארקט גאט, אבער דער וואס איז פערקרימט אין זיינע וועגען דער איז איהם מבזה: 3 אין דעם מויל פון א נאר איז א רוט פון גאנץ, אבער דיא ליפען פון דיא חכמים היטען זייט: 4 אוואו עס זענען קיינע אקסען דא איז דיא קארישע רייז, אבער פיל תבואות קומט דורך דעם, כח פון דעם אקס: 5 א געט טרייער עדות זאגט קיינע ליגען, אבער א פאלשער עדות זאגט ליגען: 6 א שפעטער זוכט חכמה אונד ער געפינט זיא נישט, אבער וויסענשאפט איז צו דעם פערשטענדיגען לייכט: 7 געה אונזע פון א נארישען מענש, ווען דוא דערקענסט נישט אין זיינע ליפען דיא וויסענשאפט: 8 דיא קלוגהייט פון דעם חכם איז צו פערשטענדן זיין וועג, אבער דיא נארישקייט פון דעם נאר איז פאלשקייט: 9 דיא נארוים מאכען א געשפעט פון דער זינד, אבער צווישען דיא רעכטפארטיגע איז וואוילזעפאלען: 10 דאס הארץ ווייס זיינע אייגענע ביטערקייט, אבער אין זיינע שמחה וועט זיך קיינער נישט מישען: 11 דאס הויז פון דיא רשעים ווערט פערטיליגט, אבער דאס געזעלט פון דיא רעכטפארטיגע וועט בליהען: 12 עס איז פעהראנדען א וועג וואס שיינט צו זיין רעכטפארטיג פאר א מענש, אבער זיין ענד איז דער טויט: 13 אפילו

בשחק ובאכל-לב ואחריתו שמה תהי: מדרביו 14
 ושבס סג לב ומעליו איש טוב: פתי יאמץ לכל-דבר 15
 ועוים יבז לאשרו: חכם ירא וקר מרע ונסיל מתעפר 16
 ובוסח: כפר-אפים יעשה אלה ויש מומות וישג: 17
 נחלו פתאים אלה ונרומים יכתרו דעת: שור רעים 18
 לפני טובים ורשעים על-שער צדיק: נסל-רעו וישא 19
 רש ואחביו עשר רבים: בול-רעו וישא ומחנן עניים 20
 אשריו: הלא יתע תרשי רע וחסד ואמת תרשי טוב: 21
 בכל-עצב יתה מותר ודבר שפלים אך למחסור: 22
 עמדת חכמים עשרם אלה כסלים אלה: מציל נפשות 23
 עד אמת וחסד טובים מרמה: בוראת יתה מבטחו 24
 ולבניו יתה מחסה: ראת יתה מקור חיים לבשר 25
 משוקשי מות: פרב-ים הדרת-מלך ובאפס לאם 26
 מחסת רון: אך אפים רב-חכמה וקשר-רחם מרים 27
 אלה: חן בשרים לב מרפא ודבב עצמות קנאה: 28
 עלק דל חנה עשרו ומכדו חן אביו: ברשעו יתה 29
 רשע וחסה במותו צדיק: בלב יבז חנה חכמה ובקרב 30
 כסלים תהיה: צדקה תרומם יי וחסד לאפס חמאת: 31
 רצון-אלך לעבד משכיל ועברתו תתה מביש: 32

טו

מנה-הרד לשיב חמה ודבר-עצב יעלה-את: לשון 2
 חכמים תשיב דעת ופי כסלים יבוע אלה: בכל-מקום 3
 עני יתה עצמות רעים וטובים: מרפא לשון עני חיים 4
 וסלף-בה עבר ברוח: איל יאמץ מוסר אביו ושמר 5
 תוכחת ישרם: בית צדיק חסן רב ובתבואת רשע 6
 נעקרת: שפת חכמים תרו דעת ולב כסלים לאביו: 7
 ובה רשעים תועבת יתה ותפלת ושרים רעו: תועבת 8

טו

ניש דא וואס טראכטען שלעכטעס? אָבער חסד אונד אַמת וועט זיין צו דיא וואס טראכט
 טען גוטעס: 23 אין איטליכע בעמיהונג (ארבייט) איז רוח, אָבער דיא ווערטער פון דיא
 ליפען ברענגט נאר א מינערונג: 24 דיא קרוין פון דיא חכמים איז זייער רייכטום, אָבער
 דיא נארישקייט פון דיא נארונים איז זייער נארישקייט: 25 איין אַמט'ר עדות איז מציל
 נפשות, אָבער א פאלשער עדות טראכט ליגען: 26 אין דער פארקט פון דעם האר
 איז א שטארקע פערזיכערונג, אונד עס וועט זיין א בעשיצונג צו זיינע קינדער: 27 דיא
 פארקט פון דעם האר איז א קוואל פון לעבען, כדי אפצוקעהערען פון דיא שטרויכעל-נעץ
 פון דעם טויט: 28 דורך פיל פאלק ווערט דער מלך בעשייגט, אָבער ווען עס איז נישט
 קיין פאלק אזוי ווערט א בראף צו דעם פירשט: 29 דער וואס דערלענגערט זיין צארן
 האט פיל פערשטאנד, אָבער דער וואס ווערט געשווינד צארגיג דערהעבט זיינע נאריש-
 קייט: 30 א געזונדעס הארץ איז דאס לעבען פון דעם פלייש, אָבער קנאה פערפולט דיא
 ביינער: 31 ווער דעם ארעמען מאן אונטערדריקט דער לעסטערט זיין בעשעפער, אָבער
 דער וואס דערבארמט זיך איבער דעם נויטפערדארפטליכען עהרט איהם: 32 דער רשע
 ווערט פערשטויסען אין זיינע שלעכטיגקייט, אָבער דער צדיק בעשיצט זיך אפילו אין
 זיין טויט: 33 אין א פערשטענדג הארץ רוקט חכמה אָבער דאס וואס איז צווישען דיא
 נארונים ווערט (באלד) בעקאנט: 34 גערעכטיגקייט דערהייבט א פאלק, אָבער זינד איז א
 שאנד צו פעלקער: 35 דאס וואוילגעפאלען פון א מלך איז צו א קלונגן קעכט, אָבער
 זיין צארן וועט זיין קעגען דעם וואס מאכט פערשעקמען:

קאפטעל טו

1 א ווייכע ענטפער קעהרט אום דעם צארן, אָבער א טרויריגעס ווארט ברענגט ארויף דעם
 צארן: 2 דיא צונג פון דיא קלונג מאכט גוט דיא וויסענשאפט, אָבער דאס מויל פון דיא
 נארונים קנעלט ארום נארישקייט: 3 דיא אויגען פון דעם האר זענען אין איטליכען ארט,
 ער קוקט אויף דעם שלעכטען אונד גוטען: 4 א געהילטע צונג איז א בוים פון לעבען,
 אָבער דער וואס פערקרימט דערמיט, איז א בראף אין דעם גייסט: 5 א נאר פערנוארפט
 דעם מוסר פון זיין פאטער, אָבער דער וואס היט שטראף איז קלוג: 6 אין דעם הויז פון
 דעם צדיק איז א גרויסער רייכטום, אָבער אין דעם איינקומען פון דעם רשע איז נאר בער-
 טריבענים: 7 דיא ליפען פון דיא חכמים שטרייען אום וויסענשאפט, אָבער דאס הארץ
 פון דיא נארונים איז נישט אזוי: 8 דיא קרבנות פון דיא רשעים איז איינע אומקערדיג-
 קייט פאר דעם האר, אָבער דאס געבעט פון דיא אויפריכטיגע איז זיין וואוילגעפאלען:

דער

9 דער וועג פון דעם רשע איז איינע אומד
ווי רייניגקייט פאר דעם האר, אָבער דער
וואס האט נאך גערעכטיגקייט דעם ליבט
ער: 10 שלעכטע יסורים זענען (אנגע-
ברייט) פאר דעם וואס פערלאזט דעם
(גוטע) וועג. דער וואס האט פינדל שטראף
וועט שטארבען: 11 דער שאול אונד דאס
האָס איז פאר דעם האר, מפל־שפן דיא
הערצער פון דיא מענטשען-קונדער:
12 דער שפעטער ליבט נישט אז מען זאל
איהם שטראפען, אונד ער וויל אויף נישט
נעקן צו דיא חכמים: 13 א פּרעהליכעס
הארץ מאכט א שעהן פנים, אָבער א בער-
טריבט הארץ איז א צופראכען געמיט:
14 א פערשטענדיגעס הארץ וזכט וויסענ-
שאפט, אָבער דאס מויל פון דיא נארוגים
פאשעט זיך מיט נארישקייט: 15 אלע
טעג פון דעם אָרעמען זענען שלעכט,
אָבער א גוט הארץ איז א בעשטענדיגע
מאהלצייט: 16 עס איז בעסער א ביסעלע
מיט גאטעס-פארכט, וויא גרויסער אוצר
מיט א בעטריבענעס: 17 עס איז בעסער צו
האָבען א מאהלצייט פון קרויט מיט ליב-
שאפט וויא א פעטען אָקס מיט פינדלשאפט:

18 א צאָרנדיגער מאן רייצט אן קריג, אָבער דער וואס פערלענגערט זיין צאָרן שטילט
א קריג: 19 דער וועג פון דעם פוילען איז גלייך אזוי וויא א צויס פון דערנער, אָבער דער
וועג פון דיא אויפריכטיגע איז וויא א געטרעטענער וועג: 20 א קלוגער וויל דערפרייעט
דעם פאטער, אָבער א נארישער מענטש איז מבזה זיינע מוטער: 21 נארישקייט איז א שמוקה
צו דעם וואס האט קיין פערשטאנד, אָבער א פערשטענדיגער מענטש נעהט אויף דעם
אויפריכטיגען וועג: 22 דיא געדאנקען ווערען פערשטערט ווייל מען בעראט זיך נישט,
אָבער דורך פילע עצות האָבען זייא קוים: 23 א מענטש האט א שמוקה דורך דיא ענטפער
פון זיין מויל, אונד א ווארט אין דער צייט א וויא גוט איז עס: 24 דער וועג פון לעבען
איז אנגעברייט פון אויבען פאר דעם קלוגען, כדי ער זאל אפסקערען פון דעם וועג וואס
גיינט צו דעם שאול: 25 דאס הויז פון דיא בעלי באָה מהוט דער האר אויסרייסען, אָבער
דיא גרענעץ פון דיא אלמנה מהוט ער אויפשטעלען: 26 דיא געדאנקען פון דעם שלעכט-
טען זענען איינע אומווייניגקייט פאר דעם האר, אָבער ריינע געדאנקען זענען אזוי וויא
זיסע ווערטער: 27 דער וואס איז גייציג צו געווינען בעטריבט זיין אייגען הויז, אָבער דער
וואס האט פינדל מסנות וועט לעבען: 28 דאס הארץ פון דעם צדיק טראכט וויא צו ענט-
פערן, אָבער דאס מויל פון דיא רשעים רעט (נאר) שלעכטעס: 29 דער האר דערווייטערט
זיך פון דיא רשעים, אָבער דאס געבעט פון דיא צדיקים דערהערט ער: 30 דיא דערלייכ-
טונג פון דיא אויגען דערפרייען דאס הארץ, אונד א גוטע בשורה מאכט פעט דיא ביינער:
31 דאס אויער וואס הערט צו דיא שטראפרייד פון לעבען וועט בלייבען צווישען דיא חכמים:
32 דער וואס פערווארפט מוסר דער פערמיאוסט זיינע אייגענע זעלע, אָבער דער וואס
הערט צו דער שטראפרייד שאפט זיך א (פערשטענדיג) הארץ: 33 דיא פארכט פון דעם
האר איז דער מוסר פון חכמה, אונד פאר דעם פבד איז ענה:

קאפיטעל טז

1 דיא אנריכטיגט פוס הארץ איז פוס מענטש אָבער דיא ענטפער פון דער צונג איז פוס האר:
2 אלע וועגען פון דעם מענטש זענען ריין אין זיינע אייגענע אויגען, אָבער דער האר מהוט
ווענען דיא גויסמער: 3 וועלכער אויף דעם האר דייע מעשים אזוי וועלען דייע מחשבות
בעפעסטיגט ווערען: 4 דער האר האט אלעס בעשאפען פון זיינעם ווענען, ויא אפילו
דעם רשע צו דעם שלעכטען טאג: 5 אימליכעס שטאלצע הארץ איז איינע אומווערדיג-
קייט פאר דעם האר, האטשע איינער נעט דעם אנדערן דיא האנד, וועט ער דאך נישט
אומשולדיג

1 דאָה נדך רשע ומתקן צדקה ואהב: מוסר דע לעב
1 ארד שונא חוכמת ימות: שאול אכדון נד דאָה אף
12 כרלכות כנראדם: לא יאובב לץ חוכה לו אלהים
13 לא ילך: לב שמה יושב פנים ובעבת לב רוח נכאה:
14 לב גבון ובקשדעת ופני כסילים ידעו אולת: כל מי
15 עני רעים ומבי לב משתה חסיד: טוב מעט בראת
17 דאָה מאער רב ומרומה בו: טוב ארת דק ואהבה
18 שם משור אבוס ושנאדבו: איש חמה וזה קדון
19 וארד אפוס ישקט ריב: דרך צלל כמשכת חרן וארד
כ ישקט חלה: כן חכם ושמדאב וכסיל אדם מורה
21 אמו: אולת שמחה לחסיד לב ואיש חבונג ושרלכת:
22 הפר מחשבות באין סוד וברב יוצאים חקום: שמחה
23 לאיש כמענהו ודבר בעתו מהשוב: ארד חיים
כה למעלה למשכיל למען סוד משאל משה: בית נאם
26 ופח ודאָה יצב נבול אלמנה: תועבת דאָה מחשבות
27 דע ומחרים אמרינעם: עבר ביהו מועט בעט ושונא
28 מהנת וחד: לב צדיק דאָה לענות ופי רשעים יביע
29 רעות: רחוק דאָה מרשעים ותפלת צדיקים ישמע:
31 כ מאורגנים ושמד לב שמחה טובה חרשדעם: און
32 שמעת חוכמת חיים כקרב חכמים חלין: פירע מוסר
33 מאם נששו ושמוע חוכמת קונה לב: דאָה דאָה מוסר
חכמה ולפני כבוד ענה:

טז

1 א לאדם משרכיל ומדאָה מענה לשון: כל דרכי-איש
2 וך בעינו ותכן רוחו דאָה: גל אליהוה מעשד יפנו
4 מחשבתו: כל פעל דאָה למענו ונסר רשע ליום
5 רעה: תועבת דאָה בלגההלב יך ילך לא יחקה:

אומשולרין זיין: 6 דורך חסד אונד אמת
ווערט דיא זינד פערנעבען, אונד דורך
נאמעס פארקומט קעהרט מען אפ פון דעם
שלעכטען: 7 ווען א מענשענס וועג איז
וואוילגעפעליג צו דעם האר אזוי וועט
ער מאכען אז אפילו זיינע פינדע וועלען
מיט איהם שלום האבען: 8 עס איז בעסער
צו האבען א ביסעלע מיט גערעכטיגקייט
וויא צו האבען פיל תבואות אהן משפט:
9 א מענשענס הארץ טראכט אויס זיין
אייגענעם וועג, אבער דער האר טהוט אהר
ברייטען זיינע שריט: 10 וואהר-זאגער וויא
איז אויף דיא ליפען פון דעם מלך, זיין
מויל טהוט נישט פאלשען אין דעם משפט:
11 א רעכטע וואג אונד וואגשאלען זענען
פון דעם האר, אלע געזונקט שטיינער
פון דעם בייטעל זענען זיינע מעשים:
12 עס איז איינע אומווערדיגקייט פאר
מלכים שלעכטעס צו טהון, ווארין דורך
גערעכטיגקייט ווערט זיין שטוהל בע-
פעסטיגט: 13 גערעכטע ליפען זענען א
וואוילגעפאלען פון מלכים אונד דער וואס
רעט רעכטפארטיגקייט דעם האט ער ליב:
14 דער צארן פון א מלך איז אזוי וויא

החסד ואמת ודבר עון ובראת ידך סור מרע: ברוצת
ידך דרכיך אל נס אדרכיו ושלם אחו: טוב מעם
בדרכו מלב הבאות בלא משפט: לב אדם חשבו
דרכו ודעה ידיו צדו: קסם ועל שפת מלך במשפט
לא מעלפו: פלס ומואנן משפט לדעה מעשו כל
אבונרים: תועבת מלכים צעות רשע כי בדרכה יבון
כסא: רצון מלכים שפתי צדק ודבר ישרים ואהב:
המחמלך מלא אמת ואש חכם ובפיה: באור פני
מלך חכם ודעו קרב מלכות: קנה דרכה מדינות
מתרו וקצת בילה בבתר למקום: מסלת ישרים סור
מהר שומר נפשו נצר דרכו: לפני שבר יאן ולפני
כשלאן נבה רחם: טוב שפלתה את עצמך מחלק שכל
אתנאים: משכיל על דבר ומצא טוב ובטח בידה כ
אשריו: לחכמים לב ירא וכן ומתן שפתים יסוף לקח:
מקור דים שכל בעליו ומסר אולם אמת: לב חכם
ישכיל פדו ועל שפתיו יסוף לקח: צד דרכו אמר
נעם מתוך ולפני ומרפא למקום: יש דרך ישר לפני
איש ואחרתה דרכי מות: נפש צמל עמלה לו כראב
עליו פדו: איש בליצל בכה רעה ושל שפתיו כאש
צרכת: איש חסבות ושלח מן ורעו מפני אלוף:
איש חכם ופתה רעיו וזילטו בדרך לא טוב: מצה
ציוו לחשב חסבות קח שפתיו בלה רעה: צדקת
הפאת שיה בדרך צדקה חסא: טוב אך אפים
מגבור ומשל ברוח מלך עיר: בחוק ושל אתה טהר
ומדנה כל משפט:

י

ח

טוב פת חכמה ושלוחה מפיח מלא ובחריבו: עבר א

דיא שלוחים פון דעם טויט, אבער א קלונער מענש טהוט זיך מיט איהם איבערבעטען:
15 אין דעם ליכטיגען פנים פון דעם מלך איז לעבען, אונד זיין וואוילגעפאלען איז אזוי
וויא דער וואלקען פון א שפעט-רענען: 16 זיך אנצוקויפען חכמה איז פיל בעסער וויא
פיינגאלה, אונד זיך אנצוקויפען פערשטאנד וויא דאס אויסדערן וועהלטע וילבער: 17 דער
וועג פון דיא רעכטפארטיגע איז אפצוקעהרען פון דעם שלעכטען, אונד דער וואס היט
זיינע זעלע היט זיין וועג: 18 שטאלצהייט איז פאר א בראף, אונד א הויף געמיט פאר א
שטרויכלונג: 19 עס איז בעסער צו האבען א נידעריג געמיט מיט דיא דעמיטיגע, וויא
אויסצוטיילען זאקרויב מיט דיא שטאלצע: 20 דער וואס קלינגט נאך איבער א זאך גע-
פינט גוטעס, אונד דער וואס פערזיכערט זיך אויף דעם האר דער איז געבענשט: 21 צו
דעם וואס האט א קלוג הארץ דעם וועט מען רופען א פערשטענדיגער, אונד דיא זיסקייט
פון דיא ליפען פערמעהרט לערנט: 22 א קנאל פון לעבען איז דער וואס האט שכל,
אבער דער מוכר פון דיא נארונים איז נארישקייט: 23 דאס הארץ פון א חכם מאכט קלוג
זיין מויל, אונד אויף זיינע ליפען פערמעהרט ער לערנט: 24 אזוי וויא דיא זיסקייט פון
האניג זענען ליבליכע ווערטער, אזוי איז א זיסקייט צו דעם נפש אונד א היילונג צו דיא
ביינער: 25 עס איז פעהאנדען א וועג וואס שיינט רעכטפארטיג צו זיין פאר דעם מענש,
אבער דאס ענד דערפון איז דער וועג צו דעם טויט: 26 דער וואס ארבייטעט ארבייט
פאר זיך אליין, ווארין זיין מויל געמינט איהם דערצו: 27 א שלעכטער מענש גרובט אויס
שלעכטעס, אונד עס איז אויף זיינע ליפען אזוי וויא א ברענענדיג פייער: 28 א פער-
קעהרטער מענש רייצט אן קריג, אונד איין איינזומער צושייט דיא בעסטע פריינדע:
29 א רויבערישער מענש איבעררעט זיין חבר, אונד ער פיהרט איהם אויף א וועג וואס
איז נישט גוט: 30 ער מאכט צו זיינע אויגען כדי אויסצומאכטען פערקעהרטע זאכען, ער
בייכט צוזאמען זיינע ליפען אונד אזוי פערלענט ער דאס שלעכטע: 31 דיא גרויע עלטער
איז א שעהקע קרוין, ווען ער געפינט זיך אויף דעם וועג פון גערעכטיגקייט: 32 עס איז
בעסער צו זיין א לאנגמיטיגער וויא א גבור, אונד איינער וואס געוועלטיגט איבער זיין
געמיט וויא דער וואס נעמט איין א שטאט: 33 אין דעם שוים ווערט דאס גורל געוואר-
פען, אבער פון דעם האר איז זיין גאנצעס משפט:

קאפיטעל יז

1 עס איז בעסער צו עסען א שטיקעל טרוקען ברויט מיט שלום, איידער צו
האבען א הויז פול מיט זבוחים אונד קריג דערמיט: 2 א קלונער קנעכט וועט
געוועלטיגען

בעוועלטיגען איבער א פערשעמטען וזהו
אונד צווישען דיא ברידער מהומט ער אויס-
טיילען דיא נחלה: 3 דער שמועליך-טינעל
איז פאר זילבער, אונד דער פייער-אויבען
פאר גאלד, אבער דער האר פרופט דיא
הערצער: 4 דער שלעכטער פערנעמט
אומגעזעצטע ליפען, אונד א לינגער נייגט
דאס אויער צו א פערקרימט לשון: 5 דער
וואס שפעט פון איין ארעמען לעסטערט
זיין בעשעפער, אונד דער וואס פרייט זיך
איבער איין אומגליק נועט נישט אומגע-
שטראפט בלייבען: 6 דיא קרוין פון אלטע
לייט איז קינדערס קינדער, אונד דיא
שעהנגקייט פון קינדער איז זייערע עלטערן:
7 שעהנע ווערער זענען נישט אנגענעהם
צו א נאר, מפל-שפן א פאלשע ליפ צו א
פירשט: 8 איין עזעל-שטיין איז א שעהן
געשענק אין דיא אויגען פון דעם וואס האט
עס, אוןאז ער קערט זיך אהין בעגליקט
ער: 9 דער וואס דעקט צו א זינד וזכט
ליבשאפט, אבער דער וואס דערמאנט דיא
זאך דער שייט דיא בעסטע פריינד: 10 צו
א פערשטענדיגען איז דאס אנשרייען
מעהר וויא הונדערט שלעג צו א נאר:

11 דער שלעכטער מענטש וזכט נאר ווידערשפעניגקייט, דאריבער ווערט צו איהם גע-
שיקט איין אונדערבארעמדיגער שליח: 12 עס איז בעסער פאר א מאן צו בעגעגען א
בער וואס איז בערויבט פון זיינע זינגען, וויא א נאר אין זיינע נארישקייט: 13 דער וואס
קעהרט צוריק שלעכטעס פאר גוטעס, נועט דאס שלעכטע פון זיין הויז נישט אפגעמהן
ווערען: 14 דער אנהויב פון שטודייט איז אזוי וויא איינער וואס לאזט ארויס וואסער,
דאריבער, איידער דער קריג ווערט אנטפאלעקט פארלאזט איהם: 15 דער וואס מאכט גע-
רעכט דעם רשע אונד בעשולדיגט דעם צדיק, וויא ביידע זענען איינע אומווירדיגקייט
פאר דעם האר: 16 פארנוואס איז דער קויפפרייז פון חכמה אין דיא האנד פון א נאר, ווען
ער האט נישט דערצו קיין הארץ? 17 א פריינד ליבט צו יעדער צייט, אבער א ברודער
איז צו דער צרה געבוירען געווארען: 18 א מענטש וואס האט קיין פערשטאנד געט פקיעת
בין, אונד ער ווערט איין ערב פאר זיין חבר: 19 דער וואס ליבט צו זינגען דער האט
ליב צו קריגען, אונד דער וואס דערהייבט זיינע טיער וזכט א בראך: 20 א פערקרימט
הארץ געפינט קיין גוטעס, אונד דער וואס פערקעהרט זיינע צונג פאלט אריין אין שלעכ-
טען: 21 דער וואס געהינט א נאר צו דעם איז ער א טויריגקייט, אונד דער פאטער פון
א נאר פרייט זיך נישט: 22 א פערעהליכעס הארץ מהומט גוט צו א מעדיצין, אבער א בעטריג-
טעם געמיט פערטריקעט דיא בייגער: 23 דער רשע נעמט ארויס שחד פון דעם בונעם,
כדי אפצוהייבען דעם נועג פון משפט: 24 פאר דעם פנים פון דעם פערשטענדיגען איז חכמה,
אבער דיא אויגען פון דעם נאר זענען אין דעם עק פון דער ער: 25 א נארישער וזהו
איז איין ערבערניס צו זיין פאטער, אונד א ביטערקייט צו איהר וואס האט איהם געבוירען:
26 אויף דעם צדיק צו שטראפען איז נישט גוט, אדער צו שלאגען דיא פירשטען מעהר
וויא עס איז רעכט: 27 ווער עס האלט צוריק זיינע ווערטער דער ווייזט וויסענשאפט,
אונד דער וואס האט א טיער געמיט איז א פערשטענדיגער מאן: 28 אפילו ווען א נאר
שווייגט ווערט ער גערעכענט פאר א חכם, אונד דער וואס פערשליקט זיינע ליפען ווערט
געהאלטען פאר א פערשטענדיגען מענטש:

קאפיטעל יח

1 דורך דיא גלוסטונג וזכט א מענטש זיך אפצוהיידען, אבער אין אימליכער עצה פון דיא
קלוגע מיטט ער זיך אריין: 2 דער נאר האט קיין פערלאנגען צום פערשטאנד, ניערט
אין דער אנטפאלעקונג פון זיין הארץ: 3 ווען דער רשע קומט, אזוי קומט
מיט

מסביל וישל בכדמבש ובחד איום חלק נחלה:
3 מצרף לכסף וכור לזהב ובחן לבחן ידוע: מרע מקשיב
4 על שפתיהן שרר מון על לשון הות: לעג לרש חרף
5 עשרה שמת לאר לא יקרה: עשרת וקנים מין בגים
6 ותפארת בגים אבותם: לא יאנה לזבל שפת יתר אף
7 קרלגים שפת-שרר: אבדון השחר בעני בעליו אל
8 כל אשר יפנה וישל: מלכדשע מבקש אהבה ושנה
9 מדבר מפרד אלוף: תחת יורה במבין לחמות כסיל
10 מאה: אף מר יקשרה ומלאך אכור ושלדו: פוש
11 דב שכל באיש ואל-כסיל באלתו: משיב רעה תחת
12 טובה לאתמש רעה מבחי: פטר מים ראשית מון
13 ולפני התגלה הרב נוסח: מצרף רשע ומרשע צדיק
14 תועבת ידוע נס-שנים: למחנה מתור בוד-כסיל
15 לקעת חכמה ולבאין: בבל-עית אהב רבוע ואל לענה
16 ואל: אים חסר-לב תקצ בן ערב ערבה לפני רחיו:
17 אהב רשע אהב מנה מנה מנה פחדו מבקש-שרר: עקש
18 אהב ימלא-טוב ואל-כסיל בלשנו ופל ברה: ילד
21 כסיל לתנה לו ואל ישמת אבי נבל: לב שמה יעב
22 נחה ורחם נבחה תבשרים: שחד מחק רשע וקח
23 לחמות ארחות משפט: איתמן מבין חכמה ויעני כסיל
24 בקערה-ארץ: בגים לאבי בן כסיל ומר לידרתי: גם
25 עניש לעצור לאומב לחמות נדיבם עלישר: חשך
26 אקרו ידוע השת וקרחות אש תבונה: גם אכיל
מחרש חכם העב אש שפתיו נבון:

יח

2 א לתאד ובקש נכדד קבלי-יוסף ותגלע: לא-חפץ
3 כסיל בתבונה כי אסיהתגלות לבו: מבוא רשע בא

מיט איהם שאנד, אונד מיט דער שאנד אויף
א חרפה: 4 דיא ווערמער פון א מענשענ'ס
מויל זענען אזוי וויא טיפע וואסער, אונד
דער קוואל פון דיא חכמה אזוי וויא א פליר
סענדער טייף: 5 עס איז נישט גוט אז מען
זאל אונגעמען דאס פנים פון דעם רשע, כדי
אפצווייגען דעם צדיק אין דעם משפט:
6 דיא ליפען פון א נאר קומען צום שטרייט,
אונד זיין מויל רופט צו שלעכערייא: 7 דאס
מויל פון א נאר איז זיינע פערטילגונג, אונד
זיינע ליפען זענען א שטרויכלונג פאר זיין
אייגען קפס: 8 דיא ווערמער פון א הולץ
רכיל זענען אזוי וויא וואונדען, אונד זיין
נעהען ארופ צו דיא חדרים פון דעם בוץ:
9 דער וואס איז פויל אין זיינע ארבייט
איז א ברודער צו דעם וואס איז א גרויסער
פערדארבער: 10 דער נאמען פון דעם האר
איז א שטארקער טורעם, דער צדיק לויפט
דארין אריין אונד איז זיכער: 11 דעם
רייכען מאנ'ס פערמענען זענען זיינע
שטארקע שטעט, אונד אזוי וויא א הויכע
מויער איז זיינע שטארקע איינבילדונג:
12 דעם מענשענ'ס הארץ דערהויכט זיך
בעפאר א בראף, אבער איידער איינער
בעקומט פבוך מוז ער האבען ענוה: 13 דער וואס
ענטפערט א וואך איידער ער ווערט עס
גוט אויס, דאס איז צו איהם נארוש אונד א שאנד: 14
דאס נעמיט פון א מענש מאכט
איהם אויסהאלטען זיינע קראנקהייט, אבער א
בעטריבטעם נעמיט ווער קען עס דער-
טראגען? 15 דאס הארץ פון דעם פערשטענדיגען
שאפט זיך אן וויסענשאפט, אונד דאס
אויגער פון דיא חכמים ווערן וויסענשאפט: 16
א מענשענ'ס מתנה מאכט פאר איהם א
ברייטען פלאץ, אונד עס פיהרט איהם פאר
גרויס מיינט אז ער איז גערעכט, אבער ווען זיין
חבר קומט דער פארשט איהם אויס: 17 דער
ערשטער אין זיין קריג מיינט אז ער איז גערעכט,
אבער ווען זיין חבר קומט דער פארשט איהם אויס:
18 דאס גורל מאכט דעם שטרייט אויפהערען,
אונד צווישנעם צווישען דיא שטארקע:
19 א בעלידיגטער ברודער איז שווערער צופרידען
צו מאכען וויא א שטארקע שטאט, אונד זייער
שטרייט איז אזוי וויא דיא רינגעל פון א פאלאסט:
20 פון דיא פירות פון דעם מענשענ'ס מויל
ווערט זיין בוץ זאט, אונד פון דעם איינקומען
פון זיינע ליפען זאל ער זאט ווערען: 21
טויט אונד לעבען איז דורך דיא צונג, אונד
איהרע פירות: 22 דער וואס געפינט א (גוט)
ווייב דער געפינט גוטעס, אונד ער וועט
האבען א וואוילגעפאלען פון דעם האר: 23
דער ארעמער רעט מיט געבעט, אבער דער
עשיר ענטפערט מיט ענות/קייט: 24 א מענש
וואס האט פריינד מוז זיך פריינדליך גע-
ווייזען, אונד עס איז פערהאנדען א פריינד
וואס בעהעפט זיך מער וויא א ברודער:

יט

יט
טוב רש ודלך בחמו מעקש שפחיו ויהא כסילו: גם א
בלאבית נפש לא טוב ואן כדלים חסא: אגלת אדם
חשלה דכחו ושלדנה זעה לבו: דו יסוף רעים רבים
ודל מרעו פסד: עד שקרים לא יקה ופח קבדים
לא ימלט: רבים חלו פורעדים וכל דלע לאט מן:
כל אחרלו שגארו אף כי מרעו דחקו מעט מרחף
אמרם לאימה: קהרלב אהב נפשו שמר חבונה

יט
טוב רש ודלך בחמו מעקש שפחיו ויהא כסילו: גם א
בלאבית נפש לא טוב ואן כדלים חסא: אגלת אדם
חשלה דכחו ושלדנה זעה לבו: דו יסוף רעים רבים
ודל מרעו פסד: עד שקרים לא יקה ופח קבדים
לא ימלט: רבים חלו פורעדים וכל דלע לאט מן:
כל אחרלו שגארו אף כי מרעו דחקו מעט מרחף
אמרם לאימה: קהרלב אהב נפשו שמר חבונה

קאפיטעל יט

1 איין ארעמער וואס געהט ארום אין זיינע אויפריכטיגקייט איז בעסער וויא דער וואס
פערקרימט זיינע ליפען אונד איז א נאר: 2 אונד דער וואס איז אן וויסענשאפט איז אויף
נישט גוט, אונד דער וואס איילט מיט זיינע פיס זינדיגט: 3 דעם מענשענ'ס נארישקייט
פערדרעהט זיין וועג, אונד קענען דעם האר צאנקט זיין הארץ: 4 רייכטום פערמעהרט
פילע פריינד, אונד פון איין ארעמען ווערען אפילו זיינע פריינד אפגעשויט: 5 א פאלשער
עדות וועט נישט אומבעשטראפט בלייבען, אונד דער וואס זאגט ליגען וועט אויך נישט
אנטרענען: 6 פילע בעטען אן דאס פנים פון דעם ערעלן מענש, אונד אימליכער איז א
פריינד צו דעם וואס געט מתנות: 7 אלע ברודער פון דעם ארעמען האבען איהם פיינד,
מפל-שכן טהון דאס זיינע פריינד וואס האבען זיך דערווייטערט פון איהם! ער זאגט וויא
נאך מיט ווערמער, דאך זענען זיין גארניט צו איהם: 8 דער וואס שאפט זיך
אן א פערשטענדיג הארץ ליבט זיך אליין, אונד דער וואס היט פערשטענדיגקייט וועט

נעפניען נומעם: 9 א פאלשער עדות וועט
ניט אומבעשטראפט בלייבען, אונד דער
וואס זאגט ליגען וועט פערלוירען ווערען:
10 עס איז ניט שעקן פאר א נאר אז ער
זאל האבען א תענוה, מכל שכן פאר א
קנעכט אז ער זאל זענעלטיגען איבער
פירשטען: 11 עס איז דעם מענשענעם
שכל אז ער זאל דערלענגערן זיין צארן,
אונד עס איז זיינע דערליכקייט אז ער זאל
יענעם מוחל זיין דאס זינד: 12 דעם מלך'ס
צארן איז אזוי וויא דאס געשרייא פון א
יונגען לייב, אבער זיין וואוילגעפאלען איז
אזוי וויא דער טויא אויף דעם גראז: 13 א
נארישער ווהן איז א ברעכעניס צו זיין
פאטער, אונד דאס צאנקערלישע פרויא איז
אזוי וויא דאס געשטענדיגע מראפען פון
רענען: 14 א הויז אונד פערמענען איז
דיא ירושה פון עלטערן, אבער א קלוגע
פרויא איז פון דעם האר: 15 פוילרײט
מאכט פאלען אין טיפען שלאף, אונד א
פאלש נפש וועט מוזען הונגערן: 16 דער
וואס היט דיא מצוה היט זיין נפש, אבער
דער וואס איז מבנה זיין וועג וועט שטארק
בען: 17 דער וואס דערבארמט זיך איבער

למעטוב: עד שקדם לא יקה חסד קובים יאמר:
לא יאמר לבסיל תענה אף קרלעכדו משל כשרים:
11 שכל אדם האריך אפו ותפארתו עבר על פשעו: גם
12 כבוד ופח מלך וסל על עשכ רצות: הנה לאביו בן
13 כסיל תלה מרד מרני אשה: בית הון תלה אבות
14 ומהנה אשה משכלת: עולה תפיל תרומה ונפש
15 רמיה תרעב: שמר מצוה שמר נפשו ביום ודקיו
16 יומיו: מלוח דמה תען הל וגמלו ישלמלו: ישר בנה
17 ביש תקנה ואל דמיתו אל תשא נפשך: גרל דמה
18 כ נשא עני כי אם תציל ועוד חסד: שמע עצה וקבל
19 מוסר למען תחכם בארץ: רבות מחשבות בלב
20 מוסר וצח דמה היא חכמה: מאנה אדם חסד ומוסר
21 רש מאיש קוב: דמה דמה לסיס ושבט לין בלי פחד
22 דע: ענין ענין דו בצלחת גמאל פחד לא ישיבה:
23 לין חסד ופח יתם ויתום ללבו: יין דעת: משרד
24 אב יברח אם בן מוסר ומחמד: חסד בן לשמע
25 מוסר לשונות מאמר דעת: עד בליעל לין משפט ופי
26 לישעם בליעל: נכח ללעם ששקים ומחלמות
לע כסילים:

ב

א לין הון המה שבר ובלשנה בו לא דבם: גם כבוד
3 אמת מלך מתעבדו חסד נפשו: כבוד לאיש שבת
4 מרוב ובלאיל תלע: מתוך ענין לא יתיר ושא
5 בקצור וקין: מוסר ענין עצה בלב אש ואש חכמה
6 דלמה: רב דבם יקרא אש חסד ואש אמנים מן
7 ימא: מתהלך בחסד צדיק אשר בני אחריו: מלך
9 יושב על כסא דין מורה בענין בליעל: מראש וקית

דעם ארעמען בארגט צו דעם האר, אונד פאר זיין גמילת חסד וועט ער איהם געצאהלען:
18 שטראף דיין ווהן ווייל עס איז נאך דא א האפנונג, אבער דיין ווילען זאל ניט זיין איהם
צו טעמען: 19 א מענטש פון גרויסען צארן וועט טראגען זיינע שטראף, אבער ווען דאס
וועסט איהם (איינמאל) מציל זיין אזוי וועסט דאס עס מוזען מער טהון: 20 דער צו א (בומע)
עצה אונד נעם אן מוסר, כדי דאס זאלסט קלוג זיין אין דיין ענד: 21 פיל געדאנקען זענען
אין דעם מענשענעם הארץ, אבער דעם הארץ'ס עצה וועט געשטעקן בלייבען: 22 דאס
גלוסטען פון א מענטש איז (אזוי וויא) זיין חסד, אונד עס איז געסער צו זיין איין ארעמער
מאן אלס א ליגענער: 23 דיא פארקט פאר דעם האר פיהרט צום לעבען, אונד (דער וואס
האט דאס) וועט זאט בלייבען, אונד קיין שום שלעכטעס וועט איהם בעזוכען: 24 א פויר
לער מענטש געהאלט זיינע האנד אין זיין בוזעם, אפילו זיא צוריק צו ברענגען צו זיין מויל
איז ער אויף צו פויל: 25 ווען דאס וועסט דעם שפעטער שלאגען אזוי וועט דער נאר קלוג
ווערען, אונד ווען מען שטראפט דעם פערשטענדיגען אזוי וועט ער פערשטעקן וויסענע
שאפט: 26 דער וואס בערויבט זיין פאטער אונד מאכט זיינע מוטער אנטלויפען, איז א
ווהן וואס מאכט שאנד אונד פערשעהקט: 27 מיין ווהן, לאז אפ צו הערען דעם מוסר
וואס מאכט פערארדען פון דיא ווערטער פון וויסענשאפט: 28 א שלעכטער עדות שפעט
פון משפט, אונד דאס מויל פון דיא רשעים פערשלינגען אומרעכט: 29 מושפטים זענען
אנגעברייט פאר דיא שפעטער, אונד שלעגן פאר דעם ריקען פון דיא נארונים:

קאפיטעל ב

1 דער (וואס מרינקט) זיין איז א שפעטער, שטארקע געטרענק מאכט לארמען, אונד אימליי
כער וואס ווערט דאדורף פערארירט איז ניט קלוג: 2 דיא פארקט פאר א מלך איז אזוי וויא
פאר א געשרייא פון א יונגען לייב, דער וואס דער צארגט איהם זינדעט קענען זיך אליין: 3 עס
איז א כבוד פאר א מענטש אז ער זאל זיך צוריקהאלטען פון קריג, אבער אימליכער נאר מיט
זיך אריין: 4 דער פוילער וויל ניט אקערן ווייל עס איז קאלט, אונד ווען ער בעגעהרט (פירות)
אין דער שניט צייט אזוי זענען קיינע דא: 5 א בומע עצה אין דעם מענשענעם הארץ איז אזוי
וויא טיפע וואסער, אבער א פערשטענדיגער מאן שפעט עס אויס: 6 דיא מייסטע מענטשען
רופען אויס אימליכער זיין אייגען חסד, אבער א געטרייער מענטש ווער קען איהם געפינען?
7 ווען דער צדיק געהט ארויס אין זיינע אויפריכטיגקייט, געבענשט זענען זיינע קינדער נאך
איהם: 8 א מלך וואס ויצט אויף דעם שטול פון משפט צושפרייט אלעם שלעכטע מיט זיינע
אויגען

לפי מדרגתו מחטאתי: אכן ואכן אפה ואפה תועבת
 11 ידע נבשגותם: גם במשללי ונזכר נער אסוף ואסר
 12 ישר פשלי: און שמעתי וכן ראה ידע נשגותם שגותם:
 13 אלמאתם שנה פתגוש פקח עקד שבערלם: רע
 14 רע יאמר הקנה ואול 15 או תהלה: יש ערב ורע
 16 פנינם וכל יקר שפתינת: לקדבנר כרעב ור
 17 ובעד נכרם חבלו: ערב לאש לחם שקר ואחר
 18 ימלא פיו חצין: מחשבות בעצה חפץ ובחבלות
 19 עשה מלמה: נולדסוד הולך רכיל ולפתה שפתי
 20 לא תתקרב: מכלל אביו ואמו דעך נר באישו חשך: כ
 21 נחלה מכלת בראשונה ואחריתה לא תבדד: אל
 22 האמר אשקמרה קר ליהוה ויש לך: תועבת יהוה
 23 אכן ואכן וואון מרמה לא טוב: מורה מעשרנר
 24 ואדם מהיבן נרבו: מוש אדם נלע קדש ואחר
 25 נדרים לכר: מנה רשעים מלך חכם ושב עליהם
 26 אופן: נר דיה נשמת אדם אלף כל חררהבן: חסר
 27 ואמת צרמלך וסדר בסדר כסא: תפארת בחורים
 28 חכם נדר וקנס שירה: תברות פצע ממין בנה ל
 29 ופמות חררהבן:

כא

כא

פלגרים לברמלך בדרה: עליל אשר הפץ שט: א
 2 בלדרך איש ישר בעני וחכן לבות דיה: עשה צדק
 3 ומשפט נבחר ליהוה מבחן: רום צנים ורחב לב נ
 4 רשעים חמא: מחשבות חרוץ אד למתן וכלאין אר
 5 למחור: פל אצרות בלשון שקר הכל נרף מבקשר
 6 מות: שר רשעים ינרם כי מאט לעשות משפט: 7
 8 הפכףך נרף איש נר וך ישר פשלי: טוב לשבת על

דערנאך ווערט זיין מויל פול מיט קליינע שטיינלעך: 18 דורך איינע עצה ווערען
 מחשבות אנגעברייט, אונד דורך גוטע איבערלעגונג האלט מלחמה: 19 א הולץ רכיל
 אנטפלעקט א סוד, אונד מיט דעם וואס מאכט ווייט אויף זיינע ליפערן זאלסט דוא דיך
 נישט אריינמישען: 20 דער וואס שעלט זיין פאטער אונד זיינע מוטער דעם ווערט זיין
 ליכט פערלאשען אין גרויסע פינסטערניס: 21 א נחלה וואס ווערט צוערשט אנגעשאפט
 אין אייל, דאס וועט אס ענד נישט געבענשט זיין: 22 דוא זאלסט נישט זאגען איך וועל
 שלעכטעס געצאהלען, ניערמ האף אויף דעם האר, אונד ער וועט דיר העלפען:
 23 צווייערלייא געוויכט זענען איינע אומנוערדיגקייט צו דעם האר, אונד פאלשע וואג-
 שאלען זענען נישט גוט: 24 דא מריט פון א מענש זענען (בעשטימט) פון דעם האר, אבער
 וועלכער מענש פערשטעהט זיין אייגענעם וועג? 25 עס איז א שטרויכלונג פאר א מענש
 דאס הייליגע צו פערשלינגען, אונד נאך נדרים צו פארשען: 26 א קלוגער מלך צו-
 שטרייעט דא רשעים, אונד ער ברענגט איבער זיי א ראד: 27 א ליכט פון דעם האר
 איז דא נשמה פון דעם מענש, וואס ווכט אויס אלע חדרים פון דעם לייב: 28 חסד אונד
 אמת געהייערן דעם מלך, אונד דורך חסד איז זיין טרוין-שטול אונטערגעלעהנט: 29 דא
 הערליכקייט פון יונגע לייט איז וייער פת, אבער דא שענההייט פון אלטע לייט איז וייער
 גרויע האר: 30 ביילען אונד וואונדען זענען א רייניגונג פאר דעם שלעכטען, אזוי אויף
 מכות אינענענע פון דעם לייב:

קאפישעל כא

1 דאס הארץ פון א מלך איז אין דא האנד פון דעם האר אזוי וויא וואסער-טייכען, וואס
 ער נייגט אהין אלערמנועגען וואו ער וויל: 2 אימליכער וועג פון א מענש איז רעכט אין
 זיינע אייגענע אויגען, אבער דער האר וועגט אפ דא הערצער: 3 צו מהן גע-
 רעכטיגקייט אונד רעכט איז בעסער צו דעם האר וויא קרבנות: 4 הויכע אויבען אונד א
 שטאלץ הארץ, אונד דאס ליכט פון דא רשעים (אלע) זענען זינד: 5 דא געדאנקען פון
 דעם פלייסנען פיהרט נאר צו דעם איבערפלוס, אבער דער וואס איז אייליג דעם פעקלמ
 עס נאר: 6 דער וואס ארבייט פאר אוצרות דורך א פאלשע צונג, איז א פערשטויסענע
 נארישקייט פון דא וואס ווכען דעם מויל: 7 דא רויבערייא פון דא רשעים וועט זיין
 פערטיליגען, ווייל זיין ווילען נישט מהן קיין משפט: 8 דער וועג פון דעם מענש וואס איז
 פערפרעמד איז אין באנצען פערקעהרט, אבער א לויטערער (מאן) איז רעכטפארטיג אין

זיון ווערן: 9 עס איז בעסער צו וואוינען אין א ווינקעל פון דאן, איידער מיט א צאנקערשען ווייב אין א (גרויסען) ברויז טען הויז: 10 דאס נפש פון דעם רשע גלוסט נאר שלעכטעס, זיון חבר האט קיין חן אין זיינע אויגען: 11 ווען דער שפעטער ווערט בעשטראפט אזוי ווערט דער נאר קלוג, אונד ווען ער בעטראכט דעם חכם אזוי נעמט ער אן וויסענשאפט: 12 דער צדיק בעטראכט גוט דאס הויז פון דעם רשע, אבער (נאט) ווארפט אים דאס רשעים צום בייזן: 13 דער וואס פערשטאפט זיינע אויגען פון דעם נעשויא פון דעם ארעמען, אזוי וועט מען איהם אויף נישט ענטפערן ווען ער וועט רופען: 14 א מתנה אים פערבארנענעם נייגט אפ צארן, אונד שוחד אין דעם בוועס ברענגט א שטארקען צארן: 15 עס איז א פרייד פאר דעם צדיק רעכט צו טהון, אבער דיא וואס טהוען אוימערקט וועלען פערשניטען ווערען: 16 א מענטש וועלכער פעראירט זיך פון דעם פערשטענדיגען וועג, וועט רווען אין דער פערזאמלונג פון דיא שויםע: 17 א מענטש וואס ליבט (תמיד) שמחה דעם וועט עס פעהלען, דער וואס ליבט זיין רייד וועט זיין א פפירה פאר דעם צדיק, אונד דער פאלשער אנטשטאט דעם רעכטפארטיגען: 19 עס איז בעסער צו וואוינען אין דער מדבר איידער מיט א ווייב וואס איז צאנקעריש אונד צארניג: 20 אין דער וואוינונג פון דעם חכם איז (תמיד) א גלוסטנער אויפן אונד עהל, אבער דער נארישער מענטש שלעכטעס פאלד איין: 21 דער וואס לאגט נאך נערעכטיג קייט אונד חסד, וועט געפינען לעבען נערעכטיגקייט אונד כבוד: 22 א חכם געהט ארויף אין דיא שטאט פון דיא גבורים, אונד ער ברענגט ארום דעם שטארקען בטחון דערפון: 23 דער וואס היט זיין מויל אונד זיינע צונג, דער היט זיין נפש פון צרות: 24 א שטאלצער אונד א מוטוויליגער, זיין נאמען איז שפעטער (ליץ), ער טהוט אלעס מיט מוטוויליגען צארן: 25 וואס דעם פוילען גלוסט דאס טהוט איהם טעמען, ווארן ער וויל נישט ארבייטען מיט זיינע הענד: 26 דעם גאנצען טאג גלוסט איהם א גלוסטונג, אבער דער צדיק הערט נישט אויף צו געבען: 27 דאס קרבן פון דיא רשעים איז איינע אוימערדיגקייט, מפל-שכן ווען זייא ברענגען עס מיט שלעכטע געדאנקען: 28 א פאלשער עדות וועט פערלויזען ווערען, אבער דער וואס הערט וועט אימער רעדען: 29 דער רשע איז איין עזות פנים, אבער א רעכטפארטיגער מאן פערשטעהט זיין וועג: 30 עס איז נישט דא קיין חכמה, אונד קיין פערשטאנד, אונד קיינע צעה אנטקענען דעם האר: 31 דאס פערד איז אנגעברייט אויף דעם טאג פון דער מלחמה, אבער דיא הילף איז פון דעם האר:

קאפטעל כב

1 א גוטער נאמען איז בעסער אויסצודערטוהלען וויא פיל רייכטום, אונד א גוטער חן בעסער וויא גאלד אונד זילבער: 2 דער עשיר אונד דער ארעמער גענענגען זיך צו זאמען, אבער דער האר איז דער בעשעפער פון אלע: 3 דער קלוגער זעהט דאס שלעכטע (קומען), אונד פערבארנט זיך, אבער דיא נארישע געהען פערבייא אונד זייא ווערען בעשטראפט: 4 וועגען ענוה איז דיא פארקט פון דעם האר, רייכטום, כבוד אונד לעבען: 5 דערנער אונד נעצען זענען אויף דעם פערקרימטען וועג, דער וואס היט זיין נפש וועט זיך פון זייא דערנווייטערן: 6 געוועהן דעם יונג זיין וועג וואס ער זאל געהן, אפילו ווען ער וועט אלט ווערען וועט ער זיך נישט פון איהם אפקעהרען: 7 דער רייכער געוועלטיגט איבער דעם ארעמען, אונד דער וואס בארגט איז א קנעכט צו דעם וואס לייזט: 8 דער וואס

1 פערטן מאכט מ'ווייזט ויבן חסד: נפש רשע איהר
2 רע לאיזן בענין רשע: בענין רשע חסד פאר ויבן חסד
3 חסד יפה דעת: משכיל צדיק לבית דעם משכיל
4 רשעים לרע: אטם און מונח דל נסדוה יקרא וקרא
5 ענה: ממן בסתר יכפהאף וישר חסד חסד ענה
6 שמה לצדיק עשות משפט ומחנה לפעלי און: אדם
7 חסד מדרד השכל בקהל רפאים יום: איש מחסור
8 אדם שמה אדם ין ושמן לא ישר: כפר לצדיק
9 רשע וחתת ישרים בוד: טוב שבת בארץ מדבר
10 מאשת מונחם נכס: אצור נחמד ושמן בונה חכם
11 ויכיל אדם ויכלעו: רדף וקדק וקדק וימצא חיים
12 צדקה ויכדו: עיר גבורים עזה חכם ויכד עז
13 מבטחה: שמר פיו וישמנו שמר מצותו נפשו: יד חסד
14 כה לץ שמו עשה בעברת ודון: תאנת נצל תמיתו כר
15 מאני רדיו לעשות: כל היום התאנה תאנה וצדיק ויחן
16 ולא חסד: ויבן רשעים תועבה אף קיבוצה ויבאנו
17 ערובים יאמר ואיש שומע לעצת דבר: השו איש
18 רשע בפינו וישר רוא ויין דרכיו: אין חכמה אין
19 חכמה ויין עזה לגוד יתח: טום ממן ליום מלחמה
20 ולחיה התשובה:

כב

כב

2 א נבדד שם מעשר רב מקספ ומולך חן טוב: עשיר
3 ויבן נפשו עשה כלם יתח: ערום ודא רעה וישר
4 ויפתיים עברי ונפשו: עקב ענה ודא רעה עשר ויכד
5 חיים: ענים פחים בדרך עקש שומר נפשו ירחם מהם:
6 חסד לגוד ערובי דרכו נט כרובין לא יכדו מנה:
7 עשיר ברשים ימשול ועבד לנה לאיש מלח: ויכד

8 כִּדְרֵי אֶבֶן וְשֵׁתָהּ יִמָּר לֶךְ וְלֵבָב בְּלִעְמָךְ: פֶּתַח
 9 אֶבְרָתָהּ תִּקְרָאָהּ וְשֵׁתָהּ דְּבִרְדֵּי הַנְּעִמִים: כְּאֵזֶן כִּסִּיל
 10 אֶל־תִּבְרָךְ קִרְבָּהּ לִשְׂכַל מֶלֶךְ: אֶל־תִּשָּׂא נֶבֶל עֵלְמָה
 11 וְכִשְׁרֵי תוֹמִים אֶל־תִּבְרָא: קִנְיָאֵלֶם חֶן וְהִרְיֵב אֶת־
 12 רִיבְכָה אִמֶּךָ: הִבִּיאָה לְמִסְרָה לְכָךְ וְאִלְוֹדָה לֹא־מִרְדֵּת:
 13 אֶל־תִּמְנַע מִנְּעֵר מוֹסֵר כִּרְתֻבְתָּ בִּשְׂכֵם לֹא יִמָּח: אֶתָּה
 14 בִּשְׂכֵם חֲבֵט וְנִפְשׁוּ מִשְׁאֹל תִּצִּיל: בְּנֵי אֲסִיחָם לְכָךְ
 16 יִשְׁמַח לְכֵן נִבְאֵי: וְתִשְׁלֹחֶנָּה כְּלוּתִי בְּדִבְרֵי שִׁתְּחַד
 17 מִשְׁרִים: אֶל־קִנְיָה לְכָךְ בְּחִמָּאִם כִּי אֲסִיבֶנָּהּ וְיִזְחַל
 18 בְּלִי־תוֹמִים: כִּי אֲסִיבֶנָּה וְתִקְנֶנָּה לֹא תִכְתָּר: שְׂמַע
 19 אֶתָּה בְּנֵי חֲכָם וְאִשָּׁר בְּדִרְךְ לְכָךְ: אֶל־תִּחַיֵּי בִּסְבָּאִינָה
 20 כִּי בִלְלֵי בִּשְׂרֵי לֵמָּו: בְּרִמְבָּא וְזוּלָּל וְיִרְשׁ וְכָרְעִים תִּלְבִּישׁ
 21 נִמְלִי: שְׂמַע לְאֶבֶךְ וְהִי לְכָךְ וְאֶל־תִּבְרָא כִּרְחֻקָּהּ אִמֶּךְ:
 22 אֶתָּה קָהָה וְאֶל־תִּמְכַּר חֲכָמָה וּמוֹסֵר וּבִנְיָה: נִלְ עוֹלָם
 23 כֹּה אֲבִי צִדִּיק וְיִלְדֵּי חֲכָם וְיִשְׁמַח בּוֹ: יִשְׁמַח־אֶבְרָה וְאִמָּהּ
 24 וְתִלְדֵּי וְיִלְדֵּיהֶם: תִּנְחַה בְּנֵי לְכָךְ לִי וְיִלְדֵּי דְרִבִּי תִצְנֶה:
 25 כִּי־שׁוּתָה עֲמֻקָּה וּנְחָה וּבִאֵר צִדִּיק נִקְרָה: אֶת־הָיָה
 26 תִּתְחַדֵּן תִּכְרֹב וּבִנְיָהִים בְּאֵמֶת חוֹפִין: לִמְאִי וְלִמְאִי אֲבִי
 27 לֵמָּו: לִמְאִי־שִׁית לֵמָּו פִּעֻשִׁים תִּנְחַם לֵמָּו בְּלִי־לִלְלוֹת
 28 לִמְאִי־חֲרִים עֲלֵיהֶן לִבְּאִים לִרְחֹק מִמֶּךְ: אֶל־
 29 תִּרָּא יִן כִּי יִתְאַרְם כִּרְיוֹת בְּכִים עֵץ וְתִתְחַדֵּן בְּמִשְׁרִים:
 30 אֲחֵרֵיהֶם קִנְיָה יִצְחַר וּכְנַעֲנֵי יִפְרֹשׁ: שִׁנְיָה וְרֵא וְרֵחַ
 31 וְלִבְךְ וְדִבְרֵי תִּתְחַבֵּר: וְיִתִּיחַ בִּשְׂכֵם בְּלִי־חֶן וְכִשְׂכַּב
 32 לֹה בְּרֹאשׁ חֶבֶל: חֲבֵט בְּלִי־חֵלֶה לְחֵמֵי בְּלִי־עֵשִׂי מִתִּי
 33 אֶתָּה אִסִּיב אֶבְרָתִי עוֹד:

כד

2 אֶל־תִּבְרָא בְּאִנְשֵׁי רַעַה וְאֶל־תִּתְחַבֵּר לְחֵמֵי אֶתָּה: כִּי־שֹׁד

צו דיר אַבֶּר אין ויין האַרץ איז ער נישט
 מיט דיר: 8 דאס שטיקעלע וואס דוא
 האסט געגעסען וועסט דוא אויסשפייען,
 אונד דוא וועסט דייע זיסע ווערשער
 פערלירען: 9 אין דא אוירען פון א נאר
 זאלסט דוא נישט רעדען, ווארן ער וועט
 מבזה ויין דייע קלונע ריר: 10 דוא זאלסט
 נישט אנוועקריקען דא אלטע גרענעק, אונד
 אויף דעם פעלד פון יתומים זאלסט דוא
 נישט קומען: 11 ווארן וייער דערלענער
 איז שטארק, ער וועט מיט דיר קריגען
 וייער קריג: 12 לאז מוסר אריינקומען
 אין דיין הארץ, אונד אין דייע אוירען
 דא ווערשער פון וויסענשאפט: 13 פער
 מייד נישט שטראף פון דעם יוג, ווארן ווען
 דוא וועסט איהם אפילו שלאגען מיט דא
 רוט, אזוי וועט ער דאך נישט שטארבען:
 14 דוא זאלסט איהם שלאגען מיט דא
 רוט, אונד דוא זאלסט איהם מציל ויין פון
 דעם שאל: 15 מיין וזהו, ווען דיין הארץ
 איז קלוג אזוי פרייט זיך אויף מיין אייגען
 הארץ: 16 ווא, אפילו מייע נרען וועלען
 זיך פרייען, ווען מייע ליפען רעדען
 רעכטפארטיגעס: 17 לאז דיין הארץ נישט

מקנא ויין דא וינדער, נייערט דוא זאלסט ויין אין דא פארקט פון דעם האר דעם
 נאנצען טאג: 18 ווארן עס איז פערהאנדען איין ענה, אונד דייע האפנונג וועט נישט
 אפגעשניטען ווערען: 19 אַבֶּר דוא מיין וזהו, הער צו אונד ויין קלוג, אונד פיהר דיין
 הארץ אויף דיין גראדען וועג: 20 דוא זאלסט נישט ויין צווישען דא ויין וויסערס, אונד דא
 פלויש פרעסערס: 21 ווארן א זולל וסובא וועט פערארעמט ווערען, אונד צוריסענע
 קליידער וועט דיך אַנגליידען ווען דוא וועסט דרוםעלן: 22 הער צו דיין פאטער וואס האט
 דיך געווינען, אונד דוא זאלסט נישט מבזה ויין דייע מושרע ווען ווא איז אלט: 23 קוין דיר
 דעם אמת אונד פערקויף איהם נישט, אויף חכמה, מוסר אונד פערשטאנד: 24 דער פאטער
 פון דעם צדיק וועט זיך זעהר פרייען, אונד דער וואס געווינט א קלוג קינד אזוי פרייט
 ער זיך מיט איהם: 25 דיין פאטער אונד דייע מושרע וועלען זיך פרייען, אונד דא וואס
 האט דיך געבוירען וועט זיך פרייען: 26 מיין וזהו גיב צו מיר דיין הארץ, אזוי וועלען
 דייע אוינען היטען מייע ווענען: 27 ווארן א וזה איז א טיפע וזפס, אונד א פרעמד
 ווייב איז איינע ענגע גרוב: 28 ווארן ווא שוויט אויף לוינען אזוי ווא א רויבער, אונד
 ווא פערמעהרט פאלשהייט אונטער דא מענשען: 29 צו וועמען איז וועה? צו וועמען
 איז א קלאג? אונד צו וועמען איז קריבערייא? אונד צו וועמען איז אומזוסטע ריר?
 אונד צו וועמען ווענען וואוירען אומזוסט? צו וועמען ווענען רויטע אוינען? 30 צו דא
 וואס ווימען זיך לאנג ביא דעם וויין, צו דא וואס קומען צו וזכען געמישטען וויין:
 31 דוא זאלסט נישט אַנגוקען דעם וויין ווייל ער איז רויט, ווארן ער געט וייע פארב צו
 דעם כוס ווען עס געהט רעכט ארום: 32 צום סוף בייסט ער ווא א שלאנג, אונד גלייך ווא
 א גיפטיגע שלאנג שטעכט עס: 33 (אז) דייע אוינען זאלען זעהען פרעמדע
 ווייבער, אונד דיין הארץ וועט רעדען פערקעהרטע זאכען: 34 אונד דוא וועסט
 ויין אזוי ווא איינער וואס ליגט אין מיטען פון דעם ים, אונד אזוי ווא דער וואס
 ליגט אויף דער שפיץ פון א זענעל בוים: 35 וויא האבען מיר געשלאגען, אַבֶּר
 איך בין נישט קראנק געווארען, וויא האבען מיר געקלאפט אונד איך האב נישט געוואוסט,
 ווען וועל איך מיר אויפנעמען? איך וועל עס נאכאמאל וזכען:

קאפיטעל כד

1 דוא זאלסט נישט מקנא ויין דא שלעכטע מענשען, אונד דוא זאלסט נישט גלוסטען
 מיט וויא צו ויין: 2 ווארן וייער הארץ טראכט נאר צושטערונג, אונד פון
 מידיקייט

3 וְהָיָה לָכֵן וְעָלָם שְׁפֹתֵיהֶם תִּדְבָּרֶנָּה: בְּחִכְמָה יִבְנֶה
 4 בֵּית וּבְחִבּוּנָה יִבְנוּ: וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמְלֹאוּ כְלָדֵיהֶן
 5 וְגַם וְעֵשִׂים: גְּבוּרָתָם בָּעֵץ וְאֵשׁ דַּעַת מֵאֲמֹדֶלֶת: כִּי
 6 בְּחִבּוּלֵיהֶם יִשְׁעוּהוּרָקֹךְ מִלְּהָרָה: תִּשְׁוֶהוּ כִּכְבֹּד יוֹצֵן:
 7 דֹּאֵם לֵאמֹר חֲכָמָה בְּשֹׁרֶר לֹא יִפְתָּהּ: פְּתוּחָהּ: כִּשְׁבֹּב
 8 לְהִרְעֵה לֹא בְעַל־מִמּוֹת יִקְרָאוּ: וְלֹא אֵלֶּה חֲסִאת וְהַתְּבָנָה
 9 לְאֵדָם לֵץ: הַתְּרַפִּית בְּיוֹם צָרָה צָר כִּתְּבָה: וְעָלָם
 10 לְקָתִים לְמֵת וּמָטִים לְלֶדֶת אִסְתָּחֻשׁוּךְ: בִּרְחֹמָיו הֵן
 11 לֹא־יִדְעוּ וְהֵן הִלְאִתָּהֶן לְלוֹת וְהוֹאִיבוּ וְצָר נִשְׁתָּהּ וְהָיָה
 12 גֵּעַ וְתִשָּׁב: לְאֵדָם בְּפִשְׁלוֹ: אֲבָל בָּעֵץ דָּבֵשׁ כִּי מִיֵּב וְנִפְתָּה
 13 מְחֹק עֲלֵהּ: כֵּן וְדַעַת חֲכָמָה לִפְשָׁהּ אִסְתָּחֻשׁוּךְ
 14 וְאֵשׁ אֲחֵרִית וְחִתְּהוּדָה לֹא חֲסִיתָ: אֲלִי־תִרְכָּב־רָשָׁע לֵתֶה
 15 צִדִּיק אֲלִי־תִרְכָּב־רִבְצִי: כִּי שָׁבַע וְיִפֹּל צִדִּיק וְקָם
 16 וְרָשָׁע יִקְשָׁלוּ בִּרְחֵה: בְּנִפְלֹא־יִרְכָּב אֲלִי־תִשְׁמַח וּבְנִשְׁלוֹ
 17 אֲלִי־לִכְדֹּ: פְּתוּחָהּ וְדֹה וְרָשָׁע בִּשְׁעֵי וְתִשָּׁב מִשְׁלוֹ
 18 אִפּוֹ: אֲלִי־תִתְּחַר בְּמִיָּעִים אֲלִי־תִקְנֶה בְּרָשָׁעִים: כִּי
 19 לֹא־תִתְּחַר אֲחֵרִית לְגַע נֶר רָשָׁעִים וְדָדֶה: וְהָאֲחֵרִיתֶהָ
 20 בְּנֵי וְעָלָם עִם־שׁוֹטִים אֲלִי־תִתְּחַרְבֹּ: כִּרְפָּאִים קִיּוֹם אִדָּם
 21 וּפִד־שׁוֹטִים מִי וְיוֹעַ: גְּסָהֶל: לְחֻכְמִים הַתְּרַפִּיעִים
 22 בְּמִשְׁפָּט מִלִּטּוֹב: אֲמַר לְרָשָׁע צִדִּיק אֲחֵה וְקִבְּרוּ עִמָּם
 23 וְעָמְדוּ לְאִמָּם: וְלִמְכֹּרֵיהֶם וְעִם וְעָלֵיהֶם תִּבּוֹב בְּרִכְתֹּה
 24 מִיֵּב: שְׁפָתִים יִשָּׁק מִשִּׁבִּי דְבָרִים וְכֹחִים: רָבֹן בְּרוּץ
 25 מִלֹּאכְלָה וְחִתְּהוּדָה בִּשְׁהֵר לֶךְ אֲחֵר וְקִנְיָה בִּיתָה: אֲלִי־תִתְּחַר
 26 עֲדֵיהֶם בְּרָעָה וְחִפְּתִית בְּשִׁפְתָּה: אֲלִי־תִמְאָר כְּאִשָּׁה
 27 עֲשֹׂהֶל: כֵּן אֲשֶׁה־לָּהּ אֲשִׁיב לְאֵשׁ בְּפִשְׁלוֹ: עֲלִי־שֹׁהֶל
 28 אֲשֶׁה־עָלָהּ בְּרִחְמִי וְעַל־כָּרָם אִדָּם חֲסִי־לִבִּי: וְהָיָה כִּלְהֵר
 29 כִּלְהֵר וּמִשְׁוֹתֵים בְּפִי חֲרָלִים וְגֵר אֲבָנִי נִדְרָהֶם:

מִדִּי־קִיּוֹם רָעָדֶן וְיִרְעֵה לִפְשָׁן: 3 דִּרְחָ
 חֲכָמָה וְעֵרַם אֵהוּז אוֹיְפֶע־בּוֹיֻעַם, אֲוֹנֶה
 דִּרְחָ פֶּעֶר־שְׁמֵאֲנֶה הָאֵשׁ עִם אֵ קִיּוֹם:
 4 אֲוֹנֶה דִּרְחָ וְיִסְעֵנָשְׁאֶפֶט מֵאֲכַט מֵעַן דִּיא
 חֲדָרִים פּוֹל אֲלֵעֵל־לִיִּיא שִׁירֵעֵה אֲוֹנֶה לִיב־
 לִיבֵעֵה רִיבִק־קִיּוֹשֶׁן: 5 אֵ קִלְוֹנֶע־ר מֵאֵן אִיו
 תְּמִיד שְׁמֵאֲרֶק, אֲוֹנֶה אֵ וְיִסְעֵנָשְׁאֶפֶט לִיבֵעֵה
 מֵעֵנָשׁ וְעֵרַם אִימֶע־ר שְׁמֵאֲרֶק־עֵר: 6 וְהָאִרִין
 דִּרְחָ קִלְוֹנֶע־עֵצוֹת וְעֵרַם דִּיא הָאֲלֵטֶעַן
 דִּיִּינֵעֵה מִלְּחָמָה, אֲוֹנֶה הִילָה וְעֵרַם וְיִין דִּרְחָ
 פִּיל גּוֹטֶע־עֵצוֹת: 7 קִלְוֹנֶה־יִיט אִיו הִוִּךְ
 פֶּאֶר אֵ נֶאֶר, אִין דָּעַם שִׁוִּיעֵר מֵאֲכַט עֵר
 (אִוִּךְ) נִיט אִוִּךְ וְיִין מִוִּיל: 8 דָּעֵר וְהָאֵם
 שְׁרֵאֲכַט אִוִּים שְׁלֵעֶכְטֶעַם, דָּעַם וְעֵרַם מֵעַן
 אֲגֵרֻפֶּעַן, אֵ מֵעֵנָשׁ מִיט שְׁלֵעֶכְטֶעַם מִחֻשְׁבוֹת:
 9 דִּיא נֶאֶר־יִישׁעֵה בְּעֵדֵאֲנֶקֶן וְעֵנָשׁ וְיִינֶה, אֲוֹנֶה
 אֵ שְׁפֶע־טֶע־ר אִיו אִיִּינֵעֵה אֲוִמְוֶע־רִיבִקִּיט צוֹ
 מֵעֵנָשֶׁן: 10 וְעֵן דִּיא הָאֵסֶט דִּיךְ שְׁלֵאֶפֶה
 גֵּעֵמֵאֲכַט אִין דָּעַם שְׁמֵאֵן פּוֹן עֵנָשְׁאֶפֶט, אֲוִיו
 מִוִּי דִּיין כֹּחַ עֵנָשׁ וְיִין: 11 וְעֵן דִּיא פֶּעֶר־
 מִיִּדְקֶט מִצִּיל צוֹ וְיִין דִּיא וְהָאֵם וְעֵנָשׁ
 אֲוֶעֱקֶע־נִוּמֶעַן צוֹם מִוִּיט, אֲוֹנֶה וְאֲלֵכֶה וְהָאֵם
 וְעֵנָשׁ נֶאֶהֱעֵט בְּהֶרְגַּעַת צוֹ וְעֵרַעַן:

12 וְעֵן דִּיא וְעֵסֶט וְאָעַן, וְעַת, מִיר הָאֲבָעַן דָּאֵם דָּאִיוֹנֶע־נִיט גֵּעֵנָוֵאֲסֶט, וְזָל נִיט דָּעֵר וְהָאֵם
 וְעֵרַם דִּיא הָאֲרָצֶע־ר עִם בְּעֵט־רֵאֲכֶטֶעַן? אֲוֹנֶה דָּעֵר וְהָאֵם הִיט דִּיין נֶפֶשׁ וְזָל עֵר עִם נִיט
 וְיִסְעֵן: אֲוֹנֶה וְזָל עֵר נִיט אִיטְלִיכֶעַן מֵעֵנָשׁ צוֹרִיק־נֶע־עֵבֶן נֶאֶךְ וְיִינֵעֵה מֵעֵשִׂים: 13 מִיִּין וְהָאֵם
 עִם הָאֲנִיב וְיִוִּיל עִם אִיו גּוֹט, אֲוֹנֶה דָּעֵר הָאֲנִיבִיִּים אִיו זִים צוֹ דִּיין גּוֹיִמֶעַן: 14 אֲוִיו וְעֵרַם
 דִּיא וְיִסְעֵנָשְׁאֶפֶט פּוֹן חֲכָמָה וְיִין צוֹ דִּיין נֶפֶשׁ, וְעֵן דִּיא הָאֵסֶט זִיא גֵּעֵפֹנֶעַן, אֲוִיו וְעֵרַם אֵ
 גּוֹטֶע־ר סוֹף פֶּעֶר־הָאֲנִיבֶעַן וְיִין, אֲוֹנֶה דִּיִּינֵעֵה הָאֲפֹנֹנֶה וְעֵרַם נִיט אֲפֶנְעֶשְׁנִיטֶעַן וְעֵרַעַן: 15 אִיו
 דִּיא רָשָׁע וְאֲלֵסֶט נִיט לִוִּירֵעַן אִוִּךְ דִּיא וְהָאֲנִיבֶעַן פּוֹן דָּעַם צִדִּיק, דִּיא וְאֲלֵסֶט נִיט בְּעֵרִיבֶעַן
 וְיִינֵעֵה רִוְהוֹנֶה: 16 הָאֲמִשֶׁע־ר דָּעֵר צִדִּיק פֶּאֶלֶט וְיִבֶּעַן מֵאֵל דָּאֵךְ וְעֵרַם עֵר וְיִוִּיעֵר אִוִּיפֶשְׁטֶע־הָן,
 אֲבָעֵר דִּיא רָשָׁעִים וְעֵלֶעַן שְׁמִוִּיכְלֶעַן אִין דָּעַם שְׁלֵעֶכְטֶעַן: 17 וְעֵן דִּיין פִּינֶד פִּינֶד פֶּאֶלֶט אֲוִיו
 וְאֲלֵסֶט דִּיא דִּיךְ נִיט פִּרִּיִיעַן, אֲוֹנֶה וְעֵן עֵר שְׁמִוִּיכְלֶעַט אֲוִיו וְזָל נִיט דִּיין הָאֲרִיק פֶּרֶע־הִילִיךְ
 וְיִין: 18 וְהָאִרִין שְׁמֵאֲמֶע־ר וְעֵרַם עִם דָּעֵר הָאֵר וְעֵהֶעַן אֲוֹנֶה עִם וְעֵרַם וְיִין שְׁלֵעֶכְטֶעַן אִין וְיִינֵעֵה
 אִוִּינֵעַן, אֲוֹנֶה עֵר וְעֵרַם אֲוִמְקֶע־הֶרֶעַן פּוֹן אִיהֶם וְיִין צָאֲרִין: 19 דָּעֵר־צָאֲרִין דִּיךְ נִיט אִיבָעֵר דִּיא
 שְׁלֵעֶכְטֶעַן, וְיִיא דִּיךְ נִיט מִקְנֵה אִיבָעֵר דִּיא רָשָׁעִים: 20 וְהָאִרִין עִם וְעֵרַם נִיט וְיִין אֵ גּוֹטֶעַם
 עֵנֶד צוֹ דָּעַם שְׁלֵעֶכְטֶעַן מֵעֵנָשׁ, דָּאֵם לִיכֶט פּוֹן דִּיא רָשָׁעִים וְעֵרַם אִוִּיפֶע־לֵאשֶׁן וְעֵרַעַן:
 21 מִיִּין וְהָאֵם, פֶּאֲרֶכֶט דָּעַם הָאֵר אֲוֹנֶה דָּעַם מִלְּךְ, מִיט דִּיא וְהָאֵם פֶּעֶר־עֵנֶדֶרֶן וְאֲלֵסֶט דִּיא
 דִּיךְ נִיט מִיִּשְׁעֵן: 22 וְהָאִרִין פֶּלֶע־צִלִּיךְ וְעֵרַם וְיִיעֵר אֲוִמְגִלִּק אוֹיְפֶשְׁטֶע־הָן, אֲוֹנֶה וְעֵר וְיִיטֶם
 (וְיִיא עֲשֹׁוֹיִנֶה) דָּעֵר בְּרֵאֶף פּוֹן וְיִיא בִּידֵעֵה וְעֵרַם וְיִין: 23 אֲוִיךְ דִּיא דָּאִיוֹנֶע־נִיט וְזָכֶעַן גֵּעֵהֶרֶעַן
 צוֹ דִּיא חֲכָמִים—צוֹ דָּעֵר־קֶנָעַן אֵ פִּנִּים אִין דָּעַם מִשְׁפָּט אִיו נִיט גּוֹט: 24 דָּעֵר וְהָאֵם
 וְאֵטֶם צוֹ דָּעַם רָשָׁע דִּיא בְּיוֹט אֵ צִדִּיק דָּעַם וְעֵלֶעַן דִּיא פֶּעֶל־קֶר שְׁעֵלֶטֶעַן, אֲוֹנֶה עֵר וְעֵרַם
 פֶּעֶר־אֲלֵטֶעַן וְעֵרַעַן פּוֹן פֶּעֶל־קֶר־שְׁאֶפֶטֶעַן: 25 אֲבָעֵר צוֹ דִּיא וְהָאֵם שְׁמִרֶאֶפֶעַן אִיהֶם
 אִיו עִם אֲנֶע־נֶע־הֶם, אֲוֹנֶה אִוִּךְ וְיִיא וְעֵרַם קוֹמֶעַן אֵ גּוֹטֶע־בְּרָכָה: 26 דִּיא לִפְשָׁן וְעֵלֶעַן
 גֵּעֵקוֹשֶׁט וְעֵרַעַן פּוֹן דָּעַם וְהָאֵם גֵּעַם צוֹרִיק רֶעֶכְטֶע־ר וְעֵרַע־טֶע־ר: 27 בְּרִיטֶם אֵן דִּיִּינֵעֵה אֲרִבִּיט
 דְּרוֹיִסֶעַן, אֲוֹנֶה מֵאֶף דִּיר עִם גּוֹט פֶּעֶר־טִיג אִוִּךְ דָּעַם פֶּעֶלֶה, דָּעֵר־נֶאֶךְ וְאֲלֵסֶט דִּיא דִּיר בּוֹיֶעַן
 דִּיין הִוִּי: 28 דִּיא וְאֲלֵסֶט נִיט וְיִין אִיין עֲדוֹת אֵהֶן אֲוִרֻאֶךְ גֵּעֵנָשׁ דִּיין חֲבֵר, אֲוֹנֶה דִּיא וְאֲלֵסֶט
 נִיט בְּעֵט־רִיבֶעַן מִיט דִּיִּינֵעֵה לִפְשָׁן: 29 דִּיא וְאֲלֵסֶט נִיט וְאָעַן אֲוִיו וְיִיא עֵר הָאֵם צוֹ מִיר גֵּעֵמְהוֹן
 אֲוִיו וְעֵלֶה אִיךְ צוֹ אִיהֶם מְהוֹן, אִיךְ וְעֵל צוֹרִיק־עֵהֶרֶעַן צוֹ אִיטְלִיכֶעַן מֵעֵנָשׁ נֶאֶךְ וְיִינֵעֵה מֵעֵשִׂים:
 30 אִיךְ בִּין פֶּאֶר־בִּיִּיא גֵּעֵאֲנֶעַן בִּיִּיא דָּעַם־פֶּעֶלֶר פּוֹן דָּעַם־פֶּלִיעַן, אֲוֹנֶה בִּיִּיא דָּעַם וְיִינֵעֵה־נֶאֶךְ מֵעֵשִׂים:
 פּוֹן דָּעַם מֵעֵנָשׁ וְהָאֵם קִיּוֹן פֶּעֶר־שְׁמֵאֲנֶה: 31 אֲוֹנֶה וְעַת, עִם אִיוֹ אִים גֵּאֲנֶעַן בְּעוֹאֲקֶסֶעַן
 מִיט קִלְיִנֵעֵה דָּעֵר־עֵר, אֲוֹנֶה וְיִין פִּנִּים אִיו בְּעֵדֶקֶט גֵּעֵנָוֵעַן מִיט (בְּרוֹיִסֶע־ר) דָּעֵר־עֵר, אֲוֹנֶה דָּעֵר
 שְׁמִינֶע־עֵר־עֵר

32 וְהָיָה אִתְּךָ לְבִי רֹאשִׁי לְקַחְתִּי מִסֵּר: מַעַשְׂתִּי
33 מַעַשְׂתִּי תִּזְמָנִית מַעַשְׂתִּי חֶקֶךְ יָדָם לִשְׁכֹּב: וְכִאֲמַתְחַלֵּךְ
34 רִשְׁתְּךָ וּמַחֲסִידְךָ כֹּאֲשֵׁי מִן:

כה

א גִּם־אֵלֶּה מִשְׁלֵי שְׁלָמָה אֲשֶׁר הִעֲתִיקוּ אִישׁוֹ חֻזְקָה
2 מִלִּדְּרֹתֶיהָ: כִּבְדֹּר אֱלֹהִים הִסְתֵּר דָּבָר וּכְבֹד מַלְכִּים
3 חֶקֶךְ דָּבָר: שָׁמַם לִדָּם וְאָרֶץ לַעֲמֹק וְלֵב מַלְכִּים אֵין
4 חֶקֶךְ: הֵנָּה סִימָן מִכֶּסֶף בָּצָא לַעֲרֹךְ כְּלִי: הֵנָּה דָּשֵׁעַ
5 לַפְּרִימָלֶךְ וְכֵן בְּצֹדֶק כִּסְאִי: אֶל־תִּתְחַבֵּר לַפְּרִימָלֶךְ
7 וּבְמִקְוֶה גְדֻלָּה אֶל־תִּעַמֵּד: כִּי טוֹב אֶמְרֶלְךָ עֲלֵה הָהָר
8 וְהַשְׁפִּילְךָ לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ: אֶל־תֵּצֵא לִלְב
9 מִדֶּרֶךְ רֵיב אֶת־רֵדְךָ וְסוֹד אֶתֶר אֶל־תִּגְלֶה: פֶּדְיוֹסֶחֶרֶף
11 שָׁמַע וְהִתְקַף לֹא תִשׁוּב: תַּחֲתִי וְהֵב בְּמִשְׁכִּיתִי כֶּסֶף
12 דָּבָר דָּבָר עֲלִי־אֶפְרוֹ: עֵם וְהֵב וְחִלִּיתְכֶם מִכִּיתִי חֶסֶם
13 עֲלִי־אֵין שְׁמִית: כְּעֶזְר־שִׁלֹּה וְכִים קִצֹּר צִיר נֶאֱמָן
14 לִשְׁלָחַו וּנְשָׁא אֲדָנִי יִשָּׁב: נִשְׂאִים־וְרָחִם וְנִשְׂאִים אֵין אִישׁ
15 מִהֲלֵל בְּמַת־שִׁקְרָה: כִּלְכֹּד אִסִּים וַתַּחַת קֶצֶץ וְלִשְׁוֹן
16 יִכָּה לְשִׁבְרֵיהֶם: דָּבֵשׁ מִצֵּאת אֵבֶל דֹּהַן פִּדְיוֹסֶחֶרֶף
17 תִּקְאֶתוּ: וְדָבָר בְּגִלְדִּי מִבֵּית רֵדְךָ פֶּדְיוֹסֶחֶרֶף וְשִׁנְאָה:
18 מִפִּי הָרֵב וְחֵן שָׁוֶן אִישִׁיעִה בְּרֹחַו עַד שִׁקְרָה: עַד
19 כִּי רָשָׁה וְהֵלֵךְ מִגִּדְרֵת מִכֶּסֶף בִּזְרֹם כִּי־סָרָה: מִשְׁדִּהֲבִיר
21 בִּי־סָרָה חֶמֶץ עֲלִי־גִרָה וְשֶׁר בְּשִׁרִים עַל לִבִּיהֶו: אִסִּים
22 דָּבֵשׁ שִׁנְאָה וְכִלְכֹּד לִסִּים וְכִי־נִשְׂאִים הִשְׁקִי־וֹם: כִּי
23 חֶסֶם אֶתֶר חֶסֶם עֲלִי־דָשֵׁעַ וְהֵנָּה יִשְׁלֹם־לְךָ: רֹחַ צָפוֹן
24 תִּתְחַלֵּל נִשְׂאִים וְנִשְׂאִים לִשְׁוֹן חֶסֶר: טוֹב שְׂכֵת עַל
כה פִּדְיוֹסֶחֶרֶף מִאֲשֶׁר מִדְּוָם וּבֵית חֶסֶר: מִים קָרִים עֲלִי־נִשְׂאִים

שְׁמִינִיעֶרְנֶעַר צוֹים אִיז אֶפְנֶעֶרְאֲכֶען
נֶעֱוֹעֶעֶן: 32 אֹנֶד נֶעֱן אִיךְ הָאֵב עִם אִיךְ
נֶעֱקֹקֶט אֹנֶד גֹּוֹט בַּעֲטֶרְאֲכֶעטִי, אֹזוֹי הָאֵב
אִיךְ נֶעֱוֶהֶן אֹנֶד אֶנְעֶנוֹמֶען מִוֶּסֶר: 33 נֶאֶךְ
א בִּיסְעֵלַע שְׁלֶאֱפֶען, נֶאֶךְ א בִּיסְעֵלַע
דְּרוֹמְעֵלֶן, אֹנֶד נֶאֶךְ א בִּיסְעֵלַע דִּיא הֶעֱד
צוֹנֶאֱמֶען לַעֲנֶען אִוִּיךְ דַּעַם בַּעַט: 34 אֹזוֹי
נֶעַט דִּינֶע אַרְעֶמְקִיט צו דִּיר אֶנְקֹמֶען
אֹזוֹי וִוִּיא א וְנֶאֶנְדֶּעֶר, אֹנֶד דִּינֶע מִינֶעֶרֶנְג
אֹזוֹי וִוִּיא א (מִלְחָמָה) מֶאֶן נֶוֹאֵם הָאֵט א
פֶּאֶנְצֶער:

קאפיטעל כה

1 אִוִּיךְ דִּיא דִּיאֹנֶע נֶעֱנֶען דִּיא מִשְׁלִים פֹּון
שְׁלָמָה נֶוֹאֵם דִּיא לִיט פֹּון חֻזְקָהוּ מִלְכֶּה פֹּון
יְהוּדָה הָאֲבֶען אִיבְּעֶרְנֶעֶעֶטֶם: 2 עִם אִיז
צו דַּעַם כְּבוֹד פֹּון נֶאֵט א וְאֶךְ צו בַּעֲהֶאֱלֶעטֶן,
אֹנֶד צו דַּעַם כְּבוֹד פֹּון מַלְכִּים א וְאֶךְ אִוִּיךְ
צוֹפֶאֶרְשֶׁען: 3 דִּיא הִימְעֵל פֶּאֶר הִוִּימְקִיט
אֹנֶד דִּיא עֶרֶד פֶּאֶר מִיפְּקִיט אֹנֶד דֶּאֵם
הָאָרֶץ פֹּון מַלְכִּים קֶעֶנֶן נִיט אִוִּימְקֶעֶפֶאֶרְשֶׁט
נֶעֱרֶען: 4 נַעַם אֹנֶעק דֶּאֵם־פִּסְוֹלֶת פֹּון דַּעַם
וִילְבֶּער אֹזוֹי נֶעַט אֶרוֹימְקֶען א כְּלִי פֶּאֶר
דַּעַם נֶאֶלְשֶׁמִיד: 5 נַעַם אֹנֶעק דַּעַם רָשָׁע
פֹּון פֶּאֶר דַּעַם מִלְכֶּה, אֹזוֹי נֶעַט וִוִּין מִרֹּוֹיךְ־

שְׁטוֹל וִוִּין אֶנְעֶבֶרִיט אִין גַּעֲרֶעֶמִיגְקִיט: 6 דִּיא וְאֶלֶטֶט דִּיךְ נִיט פֶּעֶרְהֶרְלִיכֶען פֶּאֶר
דַּעַם מִלְכֶּה, אֹנֶד אִוִּיךְ דַּעַם אָרֶט פֹּון בְּרוֹיטֶע לִיט וְאֶלֶטֶט דִּיא דִּיךְ נִיט אֶנְדֶּערֶשְׁטֶעלֶען:
7 נֶוֹאִרִין עִם אִיז פֶּאֶר דִּיר בַּעֲסֶער אֹז מַעַן וְאֵל צו דִּיר נֶאֶנֶען גַּעַה דִּיא אֶרוֹיף אִיךְ־דֶּער דִּיא
וְאֶלֶטֶט דֶּער־נִדֶּערִיגֶט נֶעֱרֶען פֶּאֶר דִּיא פִּירֶשְׁטֶען נֶעֱלֶעכֶּה דִּיא נֶעַטֶט וְעֶהֶען מִיט דִּינֶע אִוִּינֶען:
8 דִּיא וְאֶלֶטֶט נִיט אִוִּילִיג אֶרוֹימְקֶען צו קֶרִינֶען, טֶאמֶער נֶעַטֶט דִּיא נִיט וִוִּיכֶען נֶוֹאֵם צו
טֶהוֹן, אִם עֶנֶד נֶעֱן דִּין חֶבֶר נֶעַטֶט דִּיךְ הָאֲבֶען פֶּעֶרְשֶׁעֶטֶם: 9 נֶעֱן דִּיא מוֹזֶט דִּיךְ קֶרִינֶען אֹזוֹי
קֶרִיג דִּיךְ מִיט דִּין חֶבֶר אִלִּיין, אָבֶער דַּעַם סוֹד פֹּון אִיין אֶנְדֶּערֶן וְאֶלֶטֶט דִּיא נִיט אֶנְטֶפֶלֶעֶקֶען:
10 טֶאמֶער נֶעַט דֶּער נֶוֹאֵם נֶעַט הֶעֱרֶען דִּיךְ שְׁעֶנְדֶּען, אֹנֶד דִּינֶע שְׁלֶעכְטִיגְקִיט נֶעַט
נִיט קֶעֶנֶן צוֹרִיגְקֶעֶהֱרֶט נֶעֱרֶען: 11 אֹזוֹי וִוִּיא נֶאֶלְדֶּעֶע עֶפֶסֶל אִוִּימְקֶעֶמֶלֶט אִין וִוִּיל־
בַּעֲרֶנֶע (פִּלִּים) אֹזוֹי אִיז אִוִּיךְ א נֶוֹאֶרֶט בַּעֲרֶעט אִוִּיךְ א גוֹשֶׁען אֹפֶן: 12 אֹזוֹי שְׁעֶהֶן וִוִּיא א
נֶאֶלְדֶּעֶר, נֶאֶזִירִיג אִיז אִין א פִּינְגֶּאֱלְדֶּעֶע צִירִיגֶט אֹזוֹי אִיז אִוִּיךְ דִּיא שְׁטֶאֶר־דֶּער־פֹּון א
חֶסֶם צו דַּעַם אִוִּיעֶר נֶוֹאֵם הֶעֱרֶט עִם צו: 13 אֹזוֹי וִוִּיא דִּיא קוִּהֶלֶגֶט פֹּון שְׁנֶע אִיז אִין דַּעַם
טֶאג פֹּון דֶּער שְׁנִיט צִיט, אֹזוֹי אִיז אִוִּיךְ א גַּעֲטֶרִיעֶר שְׁלִיחִ צו דַּעַם נֶוֹאֵם שִׁקֵּט אִיֶּהֶם, נֶוֹאִרִין
עַר דֶּער־קוֹוִיט דֶּאֵם נֶפֶשׁ פֹּון וִוִּין הָאָר: 14 דֶּער נֶוֹאֵם בַּעֲרִימֶט וִוִּיךְ מִיט א פֶּאֶלְשֶׁע מִתְּנָה
אִיז וִוִּיא א וִוִּיגֶט אֹנֶד נֶוֹאֶלְקֶען אָהֶן רַעֲנֶען: 15 דִּירֶךְ לֶאֱנֶמִיטִיגְקִיט נֶעֱרֶט א נֶעֱוֹעֶלְשִׁיגֶער
אִיבְּעֶרְנֶעֶט, אָבֶער א וִוִּיכֶע צוֹנֶג צוֹבֶרֶעֶט דַּעַם בִּיין: 16 נֶעֱן דִּיא גַּעֲפִינֶטֶט הָאִינִי, עִם
אֹזוֹי פִּיל וִוִּיא עִם אִיז גוֹט פֶּאֶר דִּיר, נֶוֹאִרִין טֶאמֶער נֶעַטֶט דִּיא דִּיךְ צו זֶאָט מֶאֶכֶען אֹנֶד דִּיא
נֶעַטֶט עִם מוֹזֶען אִוִּימְשִׁפִּיעֶן: 17 טֶהוֹא אֶפֶּ דִּין פֹּוס פֹּון דִּין חֶבִרים הִוִּי, נֶוֹאִרִין טֶאמֶער
נֶעֱרֶט עַר פֹּון דִּיר צו זֶאָט אֹנֶד עַר נֶעַט דִּיךְ פִּינִיגֶט הָאֲבֶען: 18 דֶּער מַעַנֶשׁ נֶוֹאֵם וְאָגֶט
פֶּאֶלְשֶׁ עֲדוֹת גַּעֲנֶען וִוִּין חֶבֶר אִיז אֹזוֹי וִוִּיא א הָאֲמֶער, א שְׁוֹעֶרֶד אֹנֶד אֶפִּייל: 19 אֹזוֹי וִוִּיא א
צוֹבֶרֶאֲכֶעֶר צֶאֱהֶן אֹנֶד א פֶּעֶרְעֶנְקֶשֶׁער פֹּוס אִיז דִּיא פֶּעֶרְוִיכֶערֶנְג אִוִּיךְ א פֶּאֶלְשֶׁען
מַעַנֶשׁ אִין דַּעַם טֶאג פֹּון דֶּער צֶרֶה: 20 אֹזוֹי וִוִּיא מַעַן נַעַטֶט אֹנֶעק פֹּון אִינֶעם א קִלִּיד אִין
א קֶאֱלֶעטֶן טֶאג, אֹנֶד אֹזוֹי וִוִּיא עִסִּיג אִיז אִוִּיךְ לִוִּיג, אֹזוֹי אִיז א לִיד נֶוֹאֵם מַעַן וִוִּיגֶט צו
אִינֶעם נֶוֹאֵם הָאֵט א שְׁוֹעֶרֶד הָאָרֶץ: 21 נֶעֱן דִּין פִּינִיגֶט אִיז הֶוֹנֶעֶרִיג, גִּיב אִיֶּהֶם בְּרוּיט צו
עֶסֶקֶן, אֹנֶד נֶעֱן עַר אִיז דֶּאֶרְשִׁיגֶט אֹזוֹי גִּיב אִיֶּהֶם וְנֶאֶסֶר צו מִרִיגֶען: 22 נֶוֹאִרִין דֶּער־מִיט
נֶעַטֶט דִּיא טֶהוֹן קוִּילֶען אִוִּיךְ וִוִּין קֶאֶפֶ, אֹנֶד דֶּער הָאָר נֶעַט דִּיר דֶּער־פֶּאֶר בַּעֲצֶאֱלֶען:
23 דֶּער צָפוֹן וִוִּיגֶט מִרִיבֶט אֹנֶעק דַּעַם רַעֲנֶען, אֹזוֹי טֶהוֹטֶט אִוִּיךְ א צֶאֶרֶנְדִּיג פִּגִּים אֹנֶד א
פֶּעֶרְבֶּאֶרֶנְעֶע צוֹנֶג: 24 עִם אִיז בַּעֲסֶער צו בִּלִּיבֶען אִין א וִוִּינְקֶעל אִוִּיךְ דַּעַם דֶּאֶךְ אִיךְ־דֶּער
מִיט א קֶרִיבֶערִישֶׁען וִוִּיב אִין א בְּרוּיט הִוִּי: 25 אֹזוֹי וִוִּיא קֶאֱלֶט וְנֶאֶסֶר אִיז צו א מִיד נֶפֶשׁ,

עפה ושמיעה טובה מארץ מדינת: מען גרש וספור
 משנת צדיק מש לפי דשע: אכל דבש חרבות לאר
 טוב וחסד בקרב: כבוד: עיר פרוצה אין חומה איש
 אשר אדם נשאר לרוחו:

כו

כשלא יפוזר ויפוזר בקציר בן לאנאזה לבסיל כבוד: א
 כשפור לעד כדור לעת בן קללת חם לא חבא: שט
 לסוס מתן לחמר ולעבט לע כסילים: אלתתן כסיל
 כאלתו פדשתוהלו נסאחה: ענה כסיל כאלתו פד
 הנה חכם בעיניו: מקצה רגלים חכם שחה שלח
 דברים בדרבסיל: דליו שקום מפסח ומשל כפי
 כסילים: כצור אבן במרמח פדשתו לבסיל כבוד:
 חזח עלה בדרשבור ומשל כפי כסילים: רב מדולל:
 כל ועבר כסיל ושבר דברים: בכלב שב על קנא כסיל
 שונה כאלתו: ראת אש חכם בעיני חקנה לבסיל
 מפסח: אמר צל שחל בדרך ארץ בין החרבות: הרלת
 תסוב על צידה וצל על משתה: שמן עצל ידו בעלחת
 ולאה לחשיבה אליו: חכם עצל בעיני משכבה משכב
 טעם: מקנח באונירבל עבר מעבר על צדי לאלו:
 במתלה הנה זקום חכם ומת: כן אש רפה אר
 רעיו ואמר הלא משחק אני: באשם עצים חכמה אש
 ובאן וקו שחק מדון: פתח לגחלים ועצים לאש
 ואש מדללים לחרורי: דבר ידון במתלהמים חם
 ידיו חרריטן: כפת טעם מצפה על גרש שפתים
 דלקים ולברע: בשפתו יקר שונה ובקרב וישר
 מרמח: ריחון קולו אל תאמרו כי שבע תעבור כה
 בלבו: חכמה שונה במשאן תולת רעהו בקהל: כרה
 26
 27

אזוי איז א גוטע בשורה פון א נויט לאנד:
 26 אזוי וויא א צוטערטענער ברוגען אונד
 א פערדארבענער קונאל אזוי איז א צדיק
 וואס פאלט אנדער פאר דעם רשע: 27 עס
 איז נישט גוט צו עסען פיל האנג, אונד ווין
 אייגענעם כבוד אויסצופארשען (אוי אויף
 נישט גוט): 28 א מענטש וואס קען נישט
 רעגירען איבער ווין אייגען געמיט, איז
 אזוי וויא איינע אפגעבראכענע שטאט
 און א מויער:

קאפיטעל כו

1 אזוי וויא שטע אים זומער אונד רעגען אין
 דער שניט צייט אזוי פאסט נישט כבוד צו א
 נאר: 2 אזוי וויא א פערטאנעלער פויגעל
 אונד ארוםפליהענדע שוואלב קעהרען צו
 ריק צו וויער נעסט אזוי איז אויף איין אומ
 זאכע קללה, ווא קומט נישט אן: 3 א פייטש
 פאר א פערד, א צוים פאר איין ענעל, אונד
 ארום פאר דעם ריקען פון א נאר: 4 דוא
 זאלסט נישט ענטפערן א נאר נאך וויר
 גע נארישקייט, ווארין טאמער וועסט
 דוא אויף צו איהם געגליכען ווערען:
 5 ענטפער א נאר נאך וויע נארישקייט,
 ווארין טאמער וועט ער ווין א חכם אין

ווינע אייגענע אויגען: 6 דער וואס שיקט ווערטער דורך א נאר שנייט אפ דיא פיס, אונד
 שרינקט פון רויבערייא: 7 דיא קניען פון דעם לאמען זענען נישט גלייך, אזוי איז אויף א
 קושל אין דעם מויל פון נארונים: 8 אזוי וויא איינער וואס בינט א שטיין אין א שליידער,
 אזוי איז דער וואס געט כבוד צו א נאר: 9 אזוי וויא א דארן געהט ארויף אין דיא האנד פון
 א שבור, אזוי איז א מושל אין דעם מויל פון נארונים: 10 דער גרויסער (נאט) וואס האט
 אלעם געשאפען, דינגט דעם נאר, אונד דינגט אויף דעם וואס געהט פערבייא: 11 אזוי
 וויא א הונד קעהרט צוריק צו ווין אויסקשפיען, אזוי טהוט דער נאר נאכאמאל ווינע נאר
 רישקייט: 12 ווען דוא זעהסט איינעם וואס איז א חכם אין ווינע אייגענע אויגען, אזוי
 איז מעהר האפנונג פאר א נאר וויא פאר איהם: 13 דער פוילער זאגט עס איז א יונגער
 לייב אין דעם וועג, אונד איין אלטער לייב איז צווישען דיא גאסען: 14 אזוי וויא דיא
 טיער ריגעלט זיך אויף איהרע אנגעל, אזוי טהוט דער פוילער אויף ווין בעט: 15 דער
 פוילער געהאלט ווינע האנד אין דעם שוויס, עס בעמיהט איהם ווא צוריקצוקעהרען צו
 ווין מויל: 16 דער פוילער איז פיל קלינער אין ווינע אייגענע אויגען וויא זיבען מענטשען
 וואס קענען ענטפערן מיט א טעם: 17 איינער וואס חאפט אן א הונד בייא דיא אויערן,
 איז אזוי וויא איינער וואס געהט פארבייא אונד מישט זיך אריין אין א קריג וואס געהט
 איהם נישט אן: 18 אזוי וויא א משונגענער וואס ווארפט פונקען פון פייער אונד פוילען פון
 שוויס! 19 אזוי איז אויף (א שלעכטער) וואס בעטריבט ווין חבא, אונד זאגט, איך האב
 נאר שפאם געמאכט: 20 ווען עס איז נישט דא קיין האלץ אזוי געהט דאס פייער אויס,
 אזוי אויף ווען עס איז נישט דא איין אנרייצער ווערט דער קריג געשטילט: 21 אזוי וויא
 קוילען זענען צו הייס אש, אונד האלץ צו פייער, אזוי איז אויף א קריגענדיגער מאן און
 צורייצען א קריג: 22 דיא ווערטער פון איין אנרייצער זענען אזוי וויא וואונדען וואס געהן
 ארום אין דיא חדרים פון דעם לייב: 23 אזוי וויא דאס פסולת פון זילבער בעדעקט דעם
 שארבען, אזוי זענען אויף דיא ברענענדיגע ליפערן פון א שלעכט הארץ: 24 מיט ווינע
 ליפערן פערפרעמד זיך דער שונא, אבער אין זיך טהוט ער טראכטען פאלשקייט: 25 אפילו
 ווען ער וועט זיך געשען מיט ווין קול אזוי זאלסט דוא איהם דאך נישט גלויבען, ווארין
 זיבען אומווערדיגקייטען זענען אין ווין הארץ: 26 דער וואס דעקט צו פיינדשאפט
 אין דער פינטערניס דעם וועט דאך ווינע שלעכטיגקייט אנטפלעקט ווערען
 אין דער פערזאמלונג: 27 דער וואס גרובט א גרוב וועט דארין אריינפאלען,
 אונד

28 שחת בה יפל ויגל אכן אליו תשוב: לשון שקר ישנא
דביו ופה חלק געש מרחק:

כו

2 א אל תתהלל ביום מחר כי לא תדע מה יהיה לך: והלך
3 ויר ואל שקר ודבר ואל שפתך: כבר אכן ויטל הוהל
4 וכעס אויל בקר משניהם: אכזריות המה ושמה אף
ה וימ יעמד לפני קנאה: טובה תוכחת מלה מאדבה
6 מסתרת: גאונים פצע איהם ונעזרות נשקות שונא:
7 נפש שבכה תבוס נפת ונפש רעבה כלמר מתוק:
8 בצפור נודת מרקה בן איש נוד ממוקמו: שמו
9 וקמרת ושמח לב ומתק רעיו מעצת נפש: קדש ורעה
אכר אל תעבוב ובית אלהי אל תבוא ביום אלה טוב
11 שכן לרוב מאח רחוק: חכם בני ושמה לב ואשכח
12 הרפי דבר: שרם וראה דעה נסתר פתאים עברו
13 נעשו: קרובו כרעב יר ובשר ובריה חבליו:
14 מברך רעיו בקול גויל בבקר השבים קללה תחשב
טו לו: חלה סוד ביום סגור ואשת מלכים נשתה:
16 אשה צפרות ושמן ימנו יקרא: כולל בברכה יחד
17 ואש יחד פנידעו: נצר תאנה יאכל פריה ושמר
19 אדני ודבר: במים הפנים לפנים בן לב האדם לאדם:
כ שאל ואברה לא תשבעה וצני האדם לא תשבעה:
21 מערה לספק וכול להב ואיש לפי מוללו: אסתבטש
אחיהאויב ומכחש בתוך הריפות בעל לאחיו מליו
23 אלהיו: דע דע פני צאנך שית לבך לעדרים: פילא
24 כל לשלם חסן ואסתר לרור דור: גלה הציר ונראה
26 דשא ונאספו עשבות הקים: קבשים ללבשה ודור

אונד דער וואס וואלנערט א שטיין צו
איהם וועט ער צוריקקומען: 28 א פאלשע
צונג האבען פיינד אפילו דא וואס זענען
צושטויסען, אבער א גלאט מויל מאכט
פערשטויסונג:

קאפיטעל כז

1 בעריהם דיך נישט אויף דעם מארגענדיגען
טאג, ווארין דוא ווייסט דאך נישט וואס א
טאג קען געווינען: 2 לאז דיך אפרעמ-
דער לויבען אונד נישט דיין אייגען מויל,
יזא, א פרעמדער אונד נישט דייע ליפען:
3 דיא שווערקייט פון א שטיין אונד דאס
געוויכט פון נאמד, אבער דער צארן פון
א נאר איז שווערער פון וויא בידע:
4 צארן איז אומדערבארעמד, אונד
גרוימפארן איז וואס א פערפלויצונג, אבער
ווער קען בעשטענען פאר א קנאה? 5 איינע
אנטפלעקטע שטראף איז בעסער וויא א
פערבארענע ליבע: 6 דיא וואונדען פון
א פריינד זענען ליבשאפט, אבער דאס
קישען פון א שונא זענען איבערפליסיג:
7 א זאט נפש טרעט אפילו האניג (מיט)
דיא פיס), אבער פאר א הונדעריג נפש

איז דאס ביטערע אויף זים: 8 אזוי וויא א פויגעל וואס וואנדערט אונזעק פון זיין נעסט,
אזוי איז אויף א מענש וואס וואנדערט אונזעק פון זיין ארט: 9 דער ריח פון (בוטשע) בוימ-
עהל אונד קטורת דערפרייט דאס הארץ, אזוי מהוט אויף דיא זיסקייט פון א פריינד דורך
א הערצליכע עצה: 10 דוא זאלסט נישט פערלאזען דיין פריינד, אונד דיין פאטערס פריינד,
אונד דוא זאלסט נישט אריינגען אין דיין ברודערס הויז אין דעם טאג פון דיין אומגליק,
ווארין עס איז בעסער צו האבען א נאהענטען שכן וויא א ברודער פון ווייטען: 11 מיין
זעהן וויא קלוג, אזוי וועסט דוא דערפרייט מיין הארץ, כדי איך זאל קענען ענטפערן
מיינע לעסטערער: 12 א קלוגער מענש זעהט דאס שלעכטע אנוקומען, אונד ער פער-
בארגט זיך, אבער דיא נארונים זעהן פערברייא, אונד וויא ווערען בעשטראפט: 13 נעם
אונזעק זיין קלייד, ווייל ער איז ערב געוועזען פאר א פרעמדען, אונד נעם א משכון פון
איהם פאר א פרעמד ווייב: 14 ווער עס בענשט זיין חבר מיט א גרויס קול ווען מען
שטעהט אויף נאנק פריה, דאס וועט איהם אנגערעכענט צו א קללה: 15 א בעשטענדיגער
טראפען פון רענען אין דעם טאג פון א שטארם, אונד א קריגערישעס ווייב זענען בידע
גלייך: 16 דער וואס בעהאלט אונאלכע איז אזוי גוט וויא ער בעהאלט דעם וויינד, אונד דאס
(שקעקענדע) בוימעהל פון ווינע רעכטע האנד רופט עס אויס: 17 אזוי וויא איין איינען
מאכט שארף דאס אנדערע איינען, אזוי מהוט אויף דאס פנים פון א מענש שארפען זיין
חברים (פנים): 18 דער וואס היט דעם פייגענבוים דער עסט פון ווינע פירות, אזוי אויף
דער וואס היט זיין האר וועט פבבוד געהאלטען ווערען: 19 אזוי וויא אין דעם וואסער
איז צו (דערזעהען) א פנים צו א פנים, אזוי איז אויף (צו זעהען) אין דעם הארץ פון א
מענש צו א מענש: 20 דער שאול אונד דאס גיהנם זענען קיינמאל נישט זאט, אזוי זענען
אויף דיא אויגען פון דעם מענש קיינמאל נישט זאט: 21 דער שמעליך טיגעל איז פאר זיך-
בער אונד דער אויפען פאר גאלד, אזוי איז דער מענש (געפריפט) דורך זיין לויב:
22 ווען דוא זאלסט דעם נאר צושטויסען אין א שטויסעל צווישען קערענדלעך פון ווייך,
אזוי וועט דאך זיינע נארישקייט פון איהם נישט אפגעשהן ווערען: 23 דוא זאלסט גוט
וויסען דאס אויסזעהען פון דייע שאף, אונד מהוא דיין הארץ צו דייע סטאדעס:
24 ווארין דאס עשירות דויערט נישט אויף עביג, אבער ווען דוא ביזט געקרוינט
געווערסט דאס פון דור צו דור? 25 ווען גראז ווערט אנטפלעקט, אונד גרין גראז
ווערט געזעהען, אונד קרייטער ווערען איינגעוואמעלט אויף דיא בערג:
26 אזוי איז (דיא וואל פון) דיא לעמעלעך פאר דייע קליידער, אונד

שָׁחַת עֲתֻדִים: וְיִי חֶלֶב עִיִּים לְחֹמֶק לִלְחֵם בֵּיתָה 27
וְחֵיִם לְשִׁרְיֹתָיִךְ:

כח

כח

גִּם וְאִדְרֹקָה רָשָׁע וְאִדְרֹקִים כִּכְפֹּר יִכְסֶּה: כִּפְשֵׁעַ אֶרֶץ א 2
רָבִים שָׁרִיהּ וּבִאֲרָם מִכֵּן יֵצֵא בֶן אֶרֶץ: נָבֵר רֶשַׁע וְעֵשֶׁק 3
דִּלִּים מִסֵּר סֹחֵף וְאֵן לֵחֵם: עֹלֵב תּוֹרָה וְחֹלֵל רָשָׁע 4
וְשֹׁמֵר תּוֹרָה וְתִנְיָו בָּם: אֲשֶׁר־רָע לֹא־יִבְנוּ מִשְׁמַח 5
וּמִכֶּשֶׁף יִהְיֶה יָבֵנוּ כָּל: מִכִּדְּשׁ הוֹלֵךְ בְּחֵמוֹ מִקֶּשֶׁף 6
וְדָבָר וְחַי עֶשִׂיר: נֹעַר תּוֹרָה בֶּן מִכֵּן וְרָעָה וּזְלִילִים 7
יִכְלִים אֲבוֹיו: מִרְבֵּה דָנוֹת בְּנֶשֶׁךְ וּבְתִרְבִּית לִחְיֵן דִּלִּים 8
וְקִבְצָנוֹ: מִסֵּר אֲנוֹ מִשְׁמַח תּוֹרָה נִסְחָפְלָתוֹ תִּעְבֶּה: 9
מִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל: בְּרָדָךְ רַע בְּשִׁחוֹתוֹ הוֹאִיפֹל וְחִמְמוֹמִים 10
יִחְלָדְמוּבֵי: חֶבֶם בַּעֲשֵׂיו אִישׁ עֶשִׂיר וְחֵל מִכֵּן וְחִקְרָנוֹ: 11
כִּפְשֵׁל צִדִּיקִים רַבָּה תַּפְאֶרֶת וּבְקִים לְשִׁעִים אֲרָם: 12
מִכְסֵּה פִשְׁעֵיו לֹא יִצְלַח וּמִדָּה וְעֹנֵב דָּחָם: אֲשֶׁר־אֵם 13
מִסֵּד תִּמְדִּי וּמִקֶּשֶׁה לֵב: יִפֹּל בְּרָשָׁה: אֲרִיגָהּ וְרֵב 14
שׁוֹקֵם מוֹשֵׁל רָשָׁע עַל עַסְדִּיל: נָגִיד מִסֵּר חֲבוּטָה וְרֵב 15
מִשְׁשִׁתָּה שְׂנֵאִי כִּבֵּעַ אֶרֶץ יָמִים: אִם־עֶשֶׂק בְּרִם 16
נֶפֶשׁ עֲרִיבֵר יָנוֹם אֶל־חֲמִסְכְּרוֹ: וְחֹלֵךְ חֲמִים יִשְׁעֵה 17
וְעֶקֶשׁ וְרָבִים יִפֹּל בְּאֶחָת: עֲבֹר אֲדָמָתוֹ יִשְׁכַּח־לָחֶם 18
וּבְרָדָה רִיָּים וְשִׁבְעִירֵשׁ: אִישׁ אֲמִינוֹת רִב־בְּרוּכֹת וְאֵן כ 19
לְחַשְׁשֵׁר לֹא יִקָּה: תִּפְרָגִים לֹא־יִשָּׁב וְעַל־פִּתְלָחֶם 20
יִפְשִׁעִיבֵר: נִבְחַל לִחוֹ אִישׁ רַע עֵין וְלֹא־יֵדע בִּדְמָסָר 21
וּבִאֲנוֹ: מִזִּכִּית אֵם אֲחֵרִי חֵן וּמִצָּה מִחֲחִלִּיק לִשְׁוֹן 22
נִזְחַל אֲבִיו וְאֵם וְאִמֵּר אִדְּשֵׁעַ חֶבֶר הוּא לֹא־יִשְׁחָד 23
חֲבִיבֶשׁ יִקָּה מִכֵּן וּבִסֵּחַ עֲלִידָתוֹ יִדְשֵׁן: בּוֹטֵחַ בְּלִבּוֹ כ 24
הוּא כִסֵּל וְחֹלֵךְ בְּחִבָּהּ הוּא יִסְלֵם: נִזְחַל לֶרֶשׁ אֵן 25

דִּיאֲבֵעֶק וְעִנְעֵן דְּעַר קוֹיפִּפְרִיִּי פֹאֵר דְּעַם
פֻּעֵלֵךְ: 27 אֹנֵד דִּיא וְעֵשֶׁת הָאֲבֵעֵן בְּעֹנֵב
צִינְעֵן מִלֵּךְ פֹּאֵר דִּינֵעַ שְׁפִייוֹ, צוֹ שְׁפִייוֹ
פֹּאֵר דִּינֵעַ הוֹינְעֵזִינֵד אֹנֵד לִעֲבֵעֵנְסִמִּימֵעַל
פֹּאֵר דִּינֵעַ דִּינְסִמְעֵדֵעֵן:

קאפישעל כח

1 דער רשע אנטלויפט ווען קיינער זאגט
איהם נאך. אבער דא צדיקים זענען זיכער
וויא א יונגער לייב: 2 ווענען דא זינד פון
א לאנד זענען זייער פירשטען פילע, אבער
דורך דא וויסענשאפט פון א פערשטענע
דינען מענטש וועט עס פערלענגערט ווע-
רען: 3 איין ארעמער מאן וואס אונטער-
דריקט דא ארעמע לייט, איז גלייך צו א
שטורם־רעגן וואס לאזט נישט איבער קיין
ברויט: 4 דא וואס פערלאזען דא תורה
לויבען דעם רשע, אבער דא וואס הימען
דא תורה רייצען אן קריג דערמיט:
5 שלעכטע מענטשען פערשטעהן נישט קיין
משפט, אבער דא וואס זוכען דעם האר-
פערשטעהן אלעס: 6 דער ארעמער וואס
נעהט אין זיינע אויפריכטיגקייט, איז בע-
סער וויא דער וואס נעהט אויף פערקרימ-
טע וועגען, האמטשע ער איז רייף: 7 דער

וואס היט דא תורה איז א קלוגער ווהן, אבער דער וואס בעהעפט זיך צו פרעסער דער
פערשעמט זיין פאטער: 8 דער וואס פערמערט זיין רייכטום דורך צינען אונד רוחים,
דער זאמעלט עס איין פאר דעם וואס דערבארמט זיך איבער דא ארעמע לייט: 9 דער
וואס טהוט אונעקקערען זיין אויער פון צו הערען דא תורה, אפילו זיין געבעט איז אויף
איינע אומווערדיגקייט: 10 דער וואס מאכט דא אויפריכטיגע פעראירען אין דעם שלעכ-
טען וועג, דער וועט אריינפאלען אין זיינע אייגענע גרוב, אבער דא אויפריכטיגע וועלען
ירשנין דאס גוטע: 11 דער רייכער מאן איז קלוג אין זיינע אייגענע אויגען, אבער איין
ארעמער פערשטענדיגער פארשט איהם אויס: 12 ווען צדיקים פרייען זיך דא איז גרויסע
שעהנאייט, אבער ווען דא רשעים שטעהן אויף אזוי מוז זיך דער מענטש בעהאלטען:
13 דער וואס דעקט צו זיינע זינד וועט נישט בעגליקען, אבער דער וואס בעקענט אונד
פערלאזט זיין דער וועט האבען דערבארמונג: 14 געבענשט איז דער מענטש וואס האט
תמיד מורא (פאר גאט), אבער דער וואס מאכט הארט זיין הארץ וועט פאלען אין דעם
שלעכטען: 15 אזוי וויא א ברומענדער לייב אונד א שרייענדער בער איז א רשע וואס
געוועלטיגט איבער איין ארעם פאלק: 16 א נגיד וואס האט קיין פערשטאנד איז אויף א
גרויסער אונטערדריקער, אבער דער וואס האט פינד גייציגקייט וועט דערלענגערן זיינע
טעג: 17 א מענטש געדריקט דורך בלוט־שולד פון אירגענד א נפש וועט אנטלויפען ביז
צו א גרוב, אונד קיינער וועט איהם נישט צוריקהאלטען: 18 דער וואס נעהט ארום מיט
אויפריכטיגקייט דער וועט געהאלפען ווערען, אבער דער וואס נעהט פערקרימט אויף
דאפעלטע ווענען דער וועט אויף איינקאל פאלען: 19 דער וואס בעארבייט זיין לאנד
דער וועט מיט ברויט זאט ווערען, אבער דער וואס זאגט נאך לעדיג געהערס וועט גענוג
ארעמקייט האבען: 20 א געטרייער מענטש וועט האבען פיל ברכות, אבער דער וואס
איילט זיך רייף צו ווערען וועט נישט אומשולדיג בלייבען: 21 צו זיין א נושא פנים (אין
משפט) איז נישט גוט, אבער ווענען א שטיקעל ברויט טהוט א מענטש ווינדיגען: 22 דער וואס
איילט זיך רייף צו ווערען האט א שלעכט אויג, אבער ער ווייס עס נישט אז עס וועט מינע-
רוג צו איהם קומען: 23 ווען איינער שטראפט א מענטש דער וועט דערנאך חן בריא איהם
געפיען, מעהר פון נישט, אבער ווענען א חפץ איהם מיט א גלאטע צונג: 24 דער וואס גולת זיין
פאטער אונד זיינע מוטער אונד זאגט, עס איז נישט קיינע זינד, דער איז א חבר צו א פער-
דארבענעם מענטש: 25 דער וואס האט א ברייט נפש, רייצט אן קריג, אבער דער וואס
פערזיכערט זיך אויף דעם האר וועט פעט ווערען: 26 דער וואס פערזיכערט זיך אויף

זיין

28 מחקור ומעלים עליו רבימארות: בקום רשעים וסתר
אדם ובאבדם ודפו צדיקים:

כט

א איש חוכמות מקשר עורף פתע ולסור ואין מרפא:
2 בברכות צדיקים ישמח ה'ם ובמשל רשע יאנח ע'ם:
3 איש יאקב חכמה ישמח אביו ורעה זונת יאבד ודון:
4 מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות ותרפות יבדד:
6 מחלוק על רעהו רשת פורש על פניו: בפשע איש
7 רע מקש וצדיק ירחיק משמח: רע צדיק דון דלים רשע
8 לא ירחיק העת: אנשי לעזן ופירו קרה וחכמים ושיבו
9 אה: איש חכם נשפט אחיש אהל ודע ויחזק ואין
10 נחת: אנשי רמים ישמחתם ויטלים יבקשו נפשו:
11 כל ידחיו ויצא ככל ויחכם כחור ושבחה: משל
12 מקשיב על דבר שקר כל משרתיו רשעים: רש ואיש
14 חכמים נפשו מאיר ועיני שניהם יתה: מלך שופט
16 באמת דלים כסאו למד יפון: שבת וחוכמה ופן חכמה
17 ונער מושלח מבש אמו: בברכות רשעים יבדה פשע
18 וצדיקים במשפחתם יראו: יצר בנה וינחה ופן מידתם
19 לנפש: באין חזון יפרע עם ושמר תורה אשרו:
20 בדרים לא יחזק עבד קריבו ואין מנה: חיות איש
21 אין בדריו תקנה לכלל ממש: מפני ממש עבדו
22 ואחריו יתה מן: ישאף יתה מן וכלל חמה
23 רב פשע: נאות אדם משפלה ושלוחות חסד כבוד:
24 חלק עמנו שונא נפשו אלה ישמע ולא יגיד: חרדת
25 אדם ופן מוקש ובוטח בידתו ויגב: רבים מבקשים
26 פרימול ומידת משפט איש: תועבת צדיקים איש
של ותועבת רשע ישרדוד:

ויון אייבען הארץ איז א נאר, אבער דער
וואס געהט אום מיט חכמה דער וועט אנ-
טריינען: 27 דער וואס געט צו דעם ארע-
מען דעם וועט נישט פעהלען, אבער דער
וואס בעהאלט זיינע אויגען וועט האבען
פילע קללות: 28 ווען דיא רשעים שטענען
אויף אזוי בעהאלטען ויף דיא מענשען,
אונד ווען זייא ווערען פערלויירען אזוי
פערמעהרען ויף דיא צדיקים:

קאפיטעל כט

1 א מענש וואס מען דארף שטראפען,
אונד מאכט הארש ווין נאקען, דער וועט
פלוצלינג צובראכען ווערען, אונד ער וועט
נישט מעהר געהיילט: 2 ווען דיא צדיקים
פערמעהרען ויף אזוי פרייעט ויף דאס
פאלק, אבער ווען א רשע געוועלטיגט
אזוי ויפצט דאס פאלק: 3 א מענש וואס
האט ליב חכמה דערפרייעט ווין פאטער,
אבער דער וואס געהעפט ויף צו זונות
פערלירט ווין פערמענען: 4 דורף משפט
מאכט דער קעניג דאס לאנד בעשטענען,
אבער דער וואס נעמט תרומות צופיהרמ
עם: 5 א מענש וואס שטייכעלט ווין חבר
שפרייט אויס א נעץ פאר זיינע טריט:

6 אין דער זינד פון א שלעכטען מענש איז א שטרויכלונג, אבער דער צדיק זינגט אונד
פרייעט ויף: 7 דער צדיק ווייסט דעם דין פון דיא ארעמע לייט, אבער דער רשע פער-
שטעהט קיינע וויסענשאפט: 8 שפעטישע לייט מאכען פלאמען אין דיא שטאט, אבער
דיא חכמים קעהרען צוריק דעם צארן: 9 ווען א קלונער מאן ווערט געמשפט מיט א נאר-
רשען מענש, אויב ער צארנט אדער לאכט דאך איז קיין נחת נישט דא: 10 דיא בלוזר
שולדיגע מענשען האבען פינד דעם אויפריכטיגען, אבער דיא רעכטפארטיגע ווכען ווין
נפש: 11 א נאר ציהט ארויס ווין גאנצעם געמיט, אבער דער חכם האלט איהם צוריק בוי
צום סוף: 12 א געוועלטיגער וואס הערט אויף פאלשע ווערטער, אזוי זענען אלע זיינע
משרתים רשעים: 13 ווען דער ארעמער אונד א בעטריגערשער מאן געגענגען ויף,
אזוי טהוט דער האר דערלייכטען דיא אויגען פון זייא ביינע: 14 דער מלך וואס משפט
דיא ארעמע מיט אמת, ווין טרוין-שטול וועט ווין אנגעברייט בוי אויף עגיב: 15 דיא ארמ
אונד שטראף געט חכמה, אבער א וועקענשיקטער יונג פערשעמט זיינע מוטער: 16 ווען
דיא רשעים פערמעהרען ויף אזוי פערמעהרט ויף דיא זינד, אבער דיא צדיקים וועלען
אנועהען זייער משלח: 17 שטראף דיין וזהן אזוי וועט ער דיר געבען רוה, אונד ער וועט
פערגענגען מאכען צו דיין נפש: 18 ווען עס איז נישט דא קיינע גנואה אזוי ווערט דאס
פאלק ווילה, אבער געגענשט איז דער וואס היט דיא תורה: 19 א קנעכט ווערט נישט גע-
שטראפט דורף ווערטער, האמשע ער פערשטעהט וויא דאך געט ער קיינע ענטפער:
20 ווען דוא זעהסט א מענש וואס איז אייליג אין זיינע ווערטער, עס איז מעהר האפנונג
צו א נאר וויא אויף איהם: 21 דער וואס טהוט אן תענוגים צו ווין קנעכט פון ויגענד אן,
ער וועט ווין צום סוף וויא ווין וזהן: 22 א צארניגער מענש רייצט אן קריג, אונד א מאן
פון גרימציארן גרענגט פיל זינד: 23 דיא גנוה פון דעם מענש וועט איהם ארופגרענגען
(נידעריג), אבער א נידעריגעס געמיט וועט דער פבווד אונטערלעהנען: 24 דער וואס האט
א חלק מיט א גנב האט ויף זעלבסט פינד, ער הערט קללות אונד זאגט עס נישט אויס:
25 דיא ציטערנים פון א מענש גרענגט א שטרויכלונג, אבער דער וואס פערזיכערט ויף
אויף דעם האר וועט געשטארקט ווערען: 26 פילע ווכען דאס פנים פון א געוועלטיגען,
אבער פון דעם האר איז דאס משפט פון א מענש: 27 איין אונטערעכטער מענש איז
איינע אונטערדיגקייט צו דיא צדיקים, אבער דער וואס געהט אויף דעם רעכטפארטיגען
ווען איז איינע אונטערדיגקייט צו דעם רשע!

קאפיטעל ל

1 דא ווערשטער פון אגור בן נקה — דא נבואה האט געזאגט דער מאן צו איתאיל, צו איתאיל אונד אכל: 2 איך בין מעהר בכה ווא א מענש, אונד עס איז נישט אין מיר קיין מענשענעס פערשטאנד: 3 אונד איך האב אויף נישט געלערנט חכמה, אונד וויס אויף קיינע וויסענשאפט פון דא הייליגע: 4 ווער איז ארויפגעגאנגען אין דעם הימל אונד ארויפגעקומען? ווער האט איינגעזאמעלט דעם ווינד אין זיינע פויקט? ווער האט איינגעבונדען דא וואסער אין א קלייד? ווער האט אויפגעשטעלט אלע עקען פון דער ערד? ווא הייסט ער, אונד ווא הייסט זיין וווק, ווייסט דא דאס? 5 אלע ווערשטער פון האט זענען געלייטערט, ער איז א שילד צו דא וואס געשיצען זיך אן איהם: 6 דא זאלסט נישט צוטהוהן צו זיינע ווערשטער, ווארין טאמער נעמט ער דיך שטראפען אונד דא וועסט פאר א ליגנער געפונען ווערען: 7 צוויי זאכען האב איך געבעטען פון דיר, דא זאלסט עס נישט פון מיר פערמיידען, איידער איך וועל שטארבען: 8 פאלשהייט אונד

ליבען זאלסט דא פון מיר דערווייטערן, דא זאלסט מיר נישט געבען קיינע ארעמקייט אדער רייכטום, גייערשט שפייז מיך מיין געזעצליכעם ברויט: 9 ווארין טאמער וועל איך צו זאמט ווערען אונד דיך פערלייקענען, אונד איך וועל זאגען, ווער איז דער האר? אדער טא מער ווען איך בין פערארעמט אונד איך וועל גנב'ען, אונד איך וועל דעם נאמען פון מיין האט אנגעמען צו פאלשקייט: 10 דא זאלסט נישט געשולדיגען א קנעכט צו זיין האר, ווארין טאמער נעמט ער דיך שטעלען אונד דא וועסט דערפאר שולדיג זיין: 11 עס איז דא א דור וואס שטעלט זייער פאטער, אונד זייערע מוטער גענשען זיין נישט: 12 עס איז דא א דור וואס זענען ריין אין זייערע אייגענע אויגען, אבער פון זייער שמוץ זענען זיין נישט אפגעוואשען: 13 עס איז דא א דור, אזוי ווא הייף זענען זייערע אויגען! אונד זייערע אויז גען ברעמען זענען דערהויבען: 14 עס איז דא א דור וואס זייער ציין זענען אזוי ווא שווערדער, אונד זייערע באקציין אזוי ווא מעסער, כדי דא ארעמע פון דעם לאנד אויפצועקען, אונד דא געדארפטניע פון דא מענשען: 15 דא בלוט זיינענערן האט צוויי טעכטער וואס שרייען, געב אהער! געב אהער! דריי זאכען זענען דא וואס קענען נישט זאמט ווערען, ווא פיער זאכען, מיר האבען נישט גענוג פערמעגען: 16 דער שאל, אונד דא פערשלאסענע געבערמוטער, דא ערד וואס ווערט נישט זאמט פון וואסער, אונד דאס איז גענוג: 17 דאס אויג וואס שפאמט פון זיין פאטער, אונד וואס איז מבזה צו געהארקען דא מוטער, דאס וועלען דא ראבען פון דעם טייף אויספיקען, אונד דא יונגע אדלערס וועלען עס אויפגעקען: 18 דריי זאכען זענען דא וואס זענען צו וואונדערליך פאר מיר, אונד פיער וואס איך קען זיין נישט וויסען: 19 דעם וועג פון איין אדלער (וואס פליהט) צו דעם הימל; דעם וועג פון א שלאנג אויף א פעלזען-שטיין; דעם וועג פון א שיף אין מיטען פון דעם ים; אונד דעם וועג פון א מאן מיט א יונגפרויא: 20 אזוי איז זאמט, איך האב קיין אימערעכט געטהוהן: 21 וועגען דריי זאכען ציטערט דא ערד, אונד וועגען פיער קען זיין עס נישט דערטראגען (אויסהאלטען): 22 וועגען א קנעכט ווען ער רעגירט, אונד א נאר ווען ער איז זאמט מיט ברויט: 23 וועגען א געהאטע פרויא ווען זי איז פערהייראט, אונד וועגען א דינסטמויד וואס איז א יורש פון אירע הארנטע: 24 עס זענען דא פיער זאכען וואס זענען קליין אויף דער ערד, אבער זיין זענען געווען קלוג:

25 דא אמיווען זענען נישט א שטארק פאלק, אונד (פון דעסמיווענען) ברייטען וויא אן אים זוכער ווירע שפייז: 26 דא קראלעקעס זענען אויף נישט א שטארק פאלק, אונד דאך מאכען וויא וויער הויז אין א פעלען-שטיין: 27 האטשע דא הייטערקען האבען קיין קעניג, דאך געדען וויא אלע ארויס וויא א חיל: 28 דא שפין האפט זיך אן (אזוי וויא) מיט הענד, אונד זיא וואוינט דאך אין דא פאלאסטען פון א מלך: 29 עס זענען דא ברייא וואס האבען א גומען שרומ, ווא, פיער וואס מאכען איהר באנג גוט: 30 דער לייב, וואס איז דער שטארקסטער צווישען דא חיות, ער קעהרט זיך נישט אום פאר גוינעס: 31 דער נאגהונד (אדער א מלחמה-פערד), אדער א באק, אונד דער מלך פאר וועמען קיינער קען נישט בעשטענען: 32 ווען דא בוזט געוועזען נארויש, ווייל דא האסט דו דערהויבען, אדער ווען דא האסט געדאראכט שלעכטעס, אזוי לעג דינע האנד אויף דיין מויל: 33 ווארין ווען מען קוועטשט דא מילך קומט ארויס פוטער, אונד ווען מען קוועטשט דא נאז אזוי קומט ארויס בלוט, אונד אזוי אויף ווען מען קוועטשט דעם צארן אזוי קומט ארויס קריג:

קאפיטעל לא

1 דא ווערטער פון דעם מלך למואל—דא נבואה דאס ווינע מוטער האט איהם געלערנט: 2 א, וואס איז מיין זוהן? אונד וואס איז דער זוהן פון מיין בויז? אונד וואס איז דער זוהן פון מינע נדרים? 3 דא וואלט נישט געבען דיין פח צו דא ווייבער, אונד אויף נישט דינע ווענען בדי אפצומעקען (אדער צו פערטילגען) קעניגע: 4 עס איז נישט גוט פאר קעניגע, א למואל! נישט פאר קעניגע צו טרינקען וויין, אויף נישט פאר פירשטען שטארקע דאס געווען, אונד וויא וועלען פערענדערן דעם דין פון אלע ארעמע קינדער: 6 גיב שטארקע געטרענק צו דעם וואס איז נאהענט פערלויזען צו ווערען, אונד וויין צו דעם וואס האט א ביטער געמיט: 7 לאז אונאלכער טרינקען אונד פערנעסען ווינע ארעמקייט, אונד לאז ער נישט מעהר געדענקען אן ווינע מיריגקייט: 8 מאך אויף דיין מויל פאר דעם שטומען, אין דעם דין פאר אלע קינדער וואס וויער הילף איז פערמיטען געווארען: 9 מאך אויף דיין מויל, אונד משפט מיט גערעכטיגקייט אין דעם דין פון דעם ארעמען אונד דעם עלענדען: 10 ווער קען געפינען א פרומע פרויא? איהר קויפפרייז איז פיל טייער וויא פערל: 11 דאס הארץ פון איהר מאן פערטויעט אין איהר, אונד עס פעקלט איהם נישט פון דעם וואקרויב: 12 זיא מהוט נאר גוטעס פערנעלטען אונד קיין שלעכטעס אלע איהרע לעבענס טעג: 13 זיא זוכט אויס וואל אונד פלאקס, אונד זיא האט לוקס צו ארבייטען מיט איהרע הענד: 14 זיא איז גלייך וויא א שוף פון א סוחר, זיא ברענגט פון ווייט מען איהרע שפייזען: 15 זיא שטעהט אויף ווען עס איז נאך נאכט, אונד זיא געט שפייז צו איהר הויגעווינד, אונד א געשטימט חלק צו איהרע יונגפרייען: 16 זיא געטראכט א פעלד, אונד זיא קויפט עס, מיט דא פירות פון איהרע הענד פלאנצט זיא א וויינגארטען: 17 זיא גארטעלט אן מיט שטארקעייט איהרע לענדען, אונד זיא שטארקט איהרע ארעמס: 18 זיא פערשפיערט אז איהרע סחורה איז גוט, איהר ליכט פערלעשט נישט בייא נאכט? 19 זיא שטרעקט אויס איהרע הענד צו דעם שפינראה, אונד איהרע הענד געמען אן דעם שפינדעל: 20 זיא שפרייט אויס איהרע הענד צו דא ארעמע לייט, אונד זיא שטרעקט אויס איהרע הענד, צו דא געדארפטע: 21 זיא האט קיין מוכא פאר דעם שניע וועגען איהר הויגעווינד, ווארין איהר גאנץ הויגעווינד זענען אנגעקלייד מיט רויטע

22 הנמלים עם לארען זכיו בקיץ לחמם: שפנים עם לארען חשימו בפלע בתם: מלך אין לארבה וצא חצץ בקל: שממית בדיס תחפש וזיא בדיכל מלך: 28 שלש היום מטיב צד וארבעה מטב לכת: 29 נבחר בקהלה ואלושוב מפרכל: ורור מתנס איתש 30 מלך אלקום עמו: אסירבלת בדתשעא ואסמות 31 לפה: כי מין חלב וצא המאה ומידאף וצא הסומן אפים וצא ריב:

לא

2 א דברי למואל מלך מישא אשר יקרתו אמו: מדיברי 3 ומדיברבטני ומה בדיברי: אלתתן לנשים חילך 4 ודרכיך למחות מלכין: אל למלכים למואל אל למלכים 5 ה שחרין ולרונים או שחר: פרושה וישפח חקק 6 וישנה דין בדיברעני: חרישקר לאובר וין למיר נפש: 7 ושתה וישפח רשיו ונמלו לא וקדעו: פתחפד 8 לאלם אדיון בלכין חלופ: פתחפד שפטצדק וין 9 עני ואביון: אשתחיל מי ימצא ורחק מנינים 10 מברה: בשח בה לב בעלה ושלל לא חסר: ומלחיו 11 טוב ולא ירע כל ימי חיה: דרשה צמר ופשתים ונמש 12 בתפץ כפדי: היתה באניות סוחר ממלכות תבא לחמה: 13 ויחכם בבור לילה וחתן מרף לביתה ודק לעשתיה: 14 וממה שדה ומקורו מפר כפה נמש כום: 15 הקרה בעני מהנה ונאמין ורועיה: ממה בריטוב סתה 16 לאיכבה כלל נדה: ודיה שלחה כבישור וכפה 17 כ תכמו מלך: בפה פרשה לעני ודיה שלחה לאביו: 18 לאיתורא לביתה משלג כי בל-ביתה לבש שנים: 19 מרבדים עשתה וקלה שש וארצון לבושה: נדע בשערים 20

בַּעֲלָהּ בְּשִׁבְתָּהּ עִסְקָהּ אֶרֶץ: כִּדְוֹן עֲשֵׂתָהּ וּמִמְכָּרָהּ חֲנוּד ²⁴
 נִתְּנָה לְכַנְעִי: עֲדִיחָהּ לְבֹשֶׁת וּמִשְׁחָה לְיוֹם אֶחָד: כֹּה ²⁵
 פִּיהָ פִתְחָה בְּחִכְמָה וּתְהִי תִסְפֹּר עַל־שִׁנֶּיהָ: צִיפּוּרָה ²⁶
 הַלְלִיכוֹת בֵּיתָהּ וְלֹאם עֲצֻלוֹת לֹא חֹאבֶל: קָמָה בְּיָהּ ²⁷
 וְהִשְׁרִיחַ בְּעֵלָהּ וְהִלְלָהּ: רַבּוֹת בְּנוֹת עָשׂוּ חֵן לְאֵת עֲלִית ²⁸
 עַל־בָּלְנָה: שָׁקָר חֲסֹן וְהַבֵּל הִגְפִי אֵשׁהּ וְרֵאשִׁיתָהּ תִּיָּא ל ²⁹
 חֲתָהֶלֶל: תִּנְרָה מִפְּרִי יָדֶיהָ וְהִלְלָהּ בְּשִׁעְרֶיהָ מַעֲשֵׂיהָ: ³¹

חוק

סכום פסוקים של ספר משלי. חשע מאות וחמשה עשר. ותשר
 דבורה סימן. וחציו לפני שכר נאון. וסדריו שמונה. או חלך
 לכמה דרכי סימן:

וְאֶחָדָה דְּאִפְעֻלְטָה קְלִידְעָר: ²² זִיא
 הָאֵם זִיף גַּעֲמֹאכְט דַּעֲקֵן פִּינֵק לִינֵק־
 וואנד אונד פורפעל זענען איהרע
 קליידער: ²³ איהר מאן איז (גוט)
 בעקאנט אין דיא שווערן, זען ער זיצט
 צווישען דיא עלצטע פון דעם לאנד:
²⁴ זיא מאכט פיינע ליילעכער אונד
 פערקופט זיין, אונד זיא געט גארטעל
 צו דיא סוחרים: ²⁵ שטארקייט אונד
 שעהנקייט זענען איהרע קליידער, אונד
 זיא פרייעט זיך ביז אויף דעם לעצטען
 טאג: ²⁶ זיא מאכט אויף איהר מויל

מיט חכמה, אונד דיא תורה פון הקד איז אויף איהרע צונג: ²⁷ זיא געט גוט
 אכטונג אויף דעם צוגאנג פון איהר הויזגעזינד, זיא עסט ניט דאס ברזיט פון פוילחייט:
²⁸ איהרע קינדער שטעהען אויף אונד בענשען זיא, אויף איהר מאן טהוט זיא
 לויבען: ²⁹ פילע טעכטער האבען מעכטיגעס געטהון, אבער דא איבערשטייגסט
 זיין אלע: ³⁰ דער חן איז פאלש, אונד שעהנקייט איז נאריש, אבער א פרויא וואס
 האט מורא פאר דעם האר, אזאלכע ווערט געלויבט: ³¹ געט צו איהר פון דיא
 פירות פון איהרע הענד, אונד לאזען זיא איהרע אייגענע מעשים לויבען אין
 דיא שווערן:

חוק

אלע פסוקים פון דעם ספר משלי זענען ניין הונדערט אונד פופצען;
 דיא העלפט דערפון איז קאפיטעל ט"ז י"ח; אונד עס האט
 אים גאנצען איין אונד דרייסיג קאפיטעל.

ספר איוב

1 עם איז געוועזען א מאן אין דעם לאנד
עוין, ער האט געהייסען איוב, אונד דער
דאזיגער מאן איז געוועזען פרום אונד
רעכטפארטיג, אונד ער האט מורא גע-
האט פאר גאט, אונד ער האט זיך
אונטעקגעקערט פון דעם שלעכטען:
2 אונד צו איהם זענען געבוירען
געווארען זיבען זיין אונד דריי טעכ-
טער: 3 אונד זיין פערמעגן איז
געוועזען זיבען טויזענד שאף, אונד
דריי טויזענד קעמעל, אונד פינף
הונדערט פאר רינדער, אונד פינף
הונדערט עוועלינען, אונד זעהער פילע
קנעכט, אונד דער דאזיגער מאן איז
געוועזען גרעסער (רייכער) פון אלע
קינדער פון מזרח-זייט: 4 אונד זיינע
זיין זענען אהינגעגאנגען אונד האבען

א איש היה בארדשוני איוב היה האיש ההוא הם
2 וישר ורא אלהים וקר מרע: ויהוה לו שכנה בעם
3 ושלש בנות: ויהי מקדו שכנת אלפרצאן ושלשת
אלפיו גמלים חמש מאות צמר-בקר חמש מאות
אתונות ועבדה רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מקל-
4 בני-קדם: והלכו בניו ועשו משתה בית איש יומיו
ושלחיו וקראו לשלשת אחותיהם לאכל ולשתות עמם:
ה ויהי כי הקיפו ימי המשנה ושלח איוב ויבדקם חשבים
בבקר והעלה עלות מספר כלם בי אמר איוב אלי
חמאי בני וקרבו אלהים בלבכם כמה יעשה איוב כל
6 הימים: ויהי היום תבאו בני האלהים להתעבב על-ידה
7 תבוא גמליששן בתוכם: ויאמר יהוה אליהששן מאין
תבא וינן הששן את-יהוה ואמר משטן בארץ ומהתחלף
8 בה: ויאמר יהוה אליהששן השמת לבך על-עבדי איוב
כי אין כלוה בארץ איש הם וישר ורא אלהים וקר
9 מרע: וינן הששן את-יהוה ויאמר היום ורא איוב
אלהים: וכל-אשר שכנת ידיו ובעד-ביתו ובקר כל-
אשר לו מסבים מעשה ידיו ברכת ומקדו פרץ בארץ:
11 ואולם שלחניא ויך וגע בכל-אשר לו אמלא על-פניך
12 וברכה: ויאמר יהוה אליהששן הנה כל-אשר לו בידך

געמאכט א סעודה אימליכער אין זיין טאג, אונד זיין האבען געשיקט אונד
געלאזט רופען זייער דריי שוועסטערן, כדי מיט זיין צו עסען אונד צו טרינקען:
5 אונד עס איז געוועזען אז ווען דיא טעג פון זייער סעודות זענען ארוםגעקומען,
אזוי האט איוב אהינגעשיקט אונד האט זיין געהייליגט, אונד ער איז אין דער
פריה אויפגעשטאנען אונד ער האט מקריב געוועזען בראנד-אפפער נאך דער
צאל פון זיין אלע, ווארין איוב האט געזאגט, טאמער האבען זיך מיינע
קינדער פערזינדיגט, אונד געשאלטען גאט אין זייער הארץ, אזוי פלעגט איוב
צו טהון אלע צייטען: 6 אונד עס איז געוועזען אין דעם טאג ווען דיא זיין
פון גאט קומען זיך פארצושטעלען פאר דעם האר, אזוי איז אויך דער שטן
געקומען צווישען זיין: 7 אונד דער האר האט געזאגט צו דעם שטן, פון
וואנען קומסט דוא? אונד דער שטן האט געענטפערט צו גאט אונד ער האט
געזאגט, פון דעם דורכלויפער אין דעם לאנד, אונד פון דעם ארוםגעקומען דארין:
8 אונד דער האר האט געזאגט צו דעם שטן, נאכט דוא געמערקט מיינ קנעכט
איוב? ווארין עס איז קיינער גלייך אזוי וויא ער אויף דער ערד, א פרומער
מאן אונד רעכטפארטיג, איינער וואס האט מורא פאר גאט, אונד קערקט זיך
אונטען פון דעם שלעכטען: 9 אבער דער שטן האט געענטפערט צו דעם האר
אונד האט געזאגט, האט דען איוב בחנם מורא פאר גאט? 10 האסט דוא
דען ניט געמאכט א פערצוימונג ווענען איהם אונד ווענען זיין הויזגעזינד, אונד
איינער אלעס וואס ער האט רינגס ארום? דוא האסט געבענטשט דיא ארבייט פון
זיינע הענט, אונד זיין פיף האט זיך אויסגעברייט אין דעם לאנד: 11 אבער
שטרעק נאר אויס זיינע האנד אונד ריידר אן אלעס וואס ער האט, איוב ער
וועט זיך ניט שעלטען פאר זיין פנים: 12 אונד דער האר האט געזאגט צו
דעם שטן, זעה, אלעס וואס ער האט איז אין זיינע האנד, גייערסט אן איהם (אליין)

בס אלו אלחשלה יחד מצא השמן מעם פני ויהי:
 13 חצי היום וקניו ויבנתיו אכלים ושתים לן בבית אחיהם
 14 הבקור: ומלאך בא אליהם ויאמר הבקור היו חרשות
 15 והאננות רעות עליהם: ותפל שבא ותקחם ואמר
 16 הנקרים הו' לפי שהם ואמלטה רקצני לבדי להגיד
 17 לך: עוד יו' מדבר וזה בא ויאמר אנש אלהים נפלה
 18 מן השמים ותבער בגאון וינקרים ותאכלם ואמלטה
 19 רקצני לבדי להגיד לך: עוד יו' מדבר וזה בא ויאמר
 20 ויאמר כשרים שמו שלשה ראשים ופשוטו על המלים
 21 ונקרום ואת הנקרים הו' לפי שהם ואמלטה רקצני
 22 לבדי להגיד לך: עוד יו' מדבר וזה בא ויאמר בקד
 23 ויבנתיו אכלים ושתים לן בבית אחיהם הבקור: וזה
 24 רוח גזולה באה. ומכר המדבר ונע בארבע פזות
 25 הכית ונפל על הנקרים ונמחו ואמלטה רקצני לבדי
 26 להגיד לך: תבס איוב ונקר אתי מעלו ונע אתי ראשו כ
 27 ויפל ארצה ויחמיו: ויאמר ערם נלתי מקטן אמי ויערם
 28 אשוב שמה וזה עתה נלתי לקח חצי שם וזה מכרד:
 29 בקלות לא יחשאו איוב ולא יתנו תפלה לאלהים:
 30

ב
 1 חצי היום תבא בני האלהים להתאבב עליהם ותבא
 2 נס השמן בתכם להתאבב עליהם: ויאמר וזה אל
 3 השמן אי מזה תבא לנן השמן אתי יהיה ויאמר משט
 4 בארץ ומתהלך בה: ויאמר וזה אלי השמן השמם
 5 לבדי על עבדי איוב כי אין בזהו בארץ איש כם הנער
 6 וזה אלהים ובר מנע ועליו מנחם בתמתי ותמיתי בו
 7 לבדני חכם: ונען השמן אתי יהיה ויאמר עוד בעד ערד
 8 וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו: אינם שלחנא יחד ה

ואלסט דוא ניש אויסשטרעקען דיינע
 האנד; אזוי איז דער שטן אויסגעבאנגען
 פון פאר דעם האר: 13 אונד עס איז
 גענועזען אין א טאג, ווען זיינע זיהן
 אונד זיינע טעכטער האבען געזעסען אונד
 געטרונקען וויין אין דעם הויז פון זייער
 עלצטען ברודער: 14 אזוי איז א שליח
 געקומען צו איוב, אונד ער האט געזאגט,
 דא רינדער האבען געאקערט, אונד דא
 זענעל האבען זיך געוויידעט (געפאלשעט)
 געבען זיין: 15 אונד דא פון שטא
 זענען איבער זיין געפאלען אונד האבען
 זיין צוגענומען, אונד דא יונגען האבען
 זיין געשלאגען מיט דא שארף פון דעם
 שווערד, אונד איך בין אליין איבער-
 געבליבען כדי עס דיר אנצוזאגען:
 16 ווייל דער דאזיגער האט נאך גערעט,
 אזוי איז איין אנדערער אנגעקומען אונד
 ער האט געזאגט, א פייער פון גאט איז
 ארויפגעפאלען פון דעם הימל, אונד
 האט געברענט אונטער דא שאף אונד
 אונטער דא יונגען אונד עס האט זיין
 פערברענט, אונד איך בין אליין אנטרונען
 כדי עס דיר אנצוזאגען: 17 ווייל דויער

האט נאך גערעט, אזוי איז איין אנדערער אנגעקומען אונד ער האט געזאגט, דא
 פשרים האבען זיך געמאכט דריי אפטיילונגען, אונד זיין האבען זיך פערשפרייט
 איבער דא קעמל אונד זיין האבען זיין אונגעקענומען, אונד דא יונגען האבען
 זיין געשלאגען מיט דא שארף פון דעם שווערד, אונד איך בין אליין אנטרונען כדי
 עס דיר אנצוזאגען: 18 ווייל דויער האט נאך גערעט, אזוי איז איין אנדערער אנגעקו-
 מען אונד ער האט געזאגט, דיינע זיהן אונד דיינע טעכטער האבען געזעסען אונד
 געטרונקען וויין אין דעם הויז פון זייער עלצטען ברודער: 19 אזוי זעה, א גרויסער
 ווינד איז געקומען פון דער מדבר, אונד האט אנגעריהרט (געשלאגען) אן דא פיר
 עקען פון דעם הויז אונד עס איז געפאלען אויף דא יונגע לייט אונד זיין זענען
 געשטארבען, אונד איך בין אליין אנטרונען, כדי עס דיר אנצוזאגען: 20 אזוי איז
 איוב אויפגעשטאנען אונד ער האט צוריסען זיין אויבערמאנטעל, אונד ער האט אפגע-
 שוירען (דא האר פון) זיין קאפ, אונד ער איז געפאלען אויף דער ערד, אונד ער האט זיך
 געביקט: 21 אונד ער האט געזאגט, נאקעט בין איך ארויסגעקומען פון מיין מוטערס
 בויד, אונד נאקעט וועל איך דארט צוריקקערען, דער האר האט עס געגעבען אונד דער
 האר האט עס אונגעקענומען, געבענשט זאל זיין דער נאמען פון דעם האר: 22 אין דעם
 אלעם האט איוב ניש געזינדיגט, אונד ער האט ניש גאט פאר אומגעקענט געהאלטען:

קאפיטעל ב

1 אונד עס איז גענועזען אין א טאג ווען דא זיהן פון גאט קומען זיך פארצושטעלען
 פאר דעם האר אזוי איז אויף דער שטן געקומען צווישען זיין פארצושטעלען
 פאר דעם האר: 2 אונד דער האר האט געזאגט צו דעם שטן, פון וואנען קומסט דא
 אהער? אונד דער שטן האט דעם האר געענטפערט, אונד געזאגט, פון דעם ארומלויפען
 דורך דעם לאנד אונד פון דעם ארומבעהן דארין: 3 אונד דער האר האט געזאגט צו דעם
 שטן, האסט דא געמערקט מיין קעכט איוב, ווארין עס איז קיינער גלייך אזוי וויא ער
 אויף דער ערד, א פרויער מאן אונד רעכטפארטיג, איינער וואס האט מורא פאר גאט,
 אונד קעהרט זיך אונזעק פון דעם שלעכטען? אונד דאך האלט ער פעסט אין זיינע פרוי-
 קייט, האמטשע דא האסט מיך אנגערייזט קעגען איהם, כדי איהם בחנם צו פערשלינגען:
 4 אונד דער שטן האט דעם האר געענטפערט, אונד געזאגט, א הויש פאר א הויש, ווארין אלעס
 וואס א מענטש האט וועט ער געבען פאר זיין לעבען: 5 אבער שטרעק נאר אויס דיינע האנד

אונד ריהר אן זיין ביזן אונד זיין פלייש.
 אויב ער נעמט דיר נישט שעלמען פאר דיין
 פנים: 6 אזוי האט דער האר געזאגט צו
 דעם שטן. זעה, ער איז אין דייןע האנד,
 נייערשט היט זיין נפש: 7 אזוי איז דער שטן
 ארויסגעגאנגען פון פאר דעם האר, אונד
 ער האט אויב'ן געשלאגען מיט א שלעכט-
 טען גרונד, פון דעם טריט פון זיין פוס אן
 ביז צו זיין קאפשייטעל: 8 אונד ער (אויב)
 האט זיך גענומען א שארבען כדי זיך דער-
 מיט צו קראצען, אונד ער האט זיך געזעצט
 צווישען דיא אש: 9 אזוי האט זיין הייב
 צו איהם געזאגט, האלסטו דיא דיר נאך
 פעסט אין דייןע פרוקוויט? לעסטער נאט
 אונד שטארב: 10 אבער ער האט צו איהר
 געזאגט, דיא רעדסט אזוי וויא איינע פון
 דיא נארישע ווייבער רעדען, זאלען מיר
 דען מקבל זיין דאס גוטע פון נאט, אונד
 זאלען מיר נישט אויף דאס שלעכטע מקבל
 זיין? אין אלעם דעם דאזיגען האט אויב נישט
 געזינדיגט מיט זיינע ליפען: 11 אונד
 אויב'ס דרייא פריינדע האבען געהערשט
 פון אלעם דעם דאזיגען שלעכטס וואס איז
 איבער איהם אָנגעקומען, אזוי זענען וויא

ווע אלעמע ואלעכער אסלא אלעכער יארקע:
 6 האמר דוה אלעכער דו בידך אד אדנפוש שמר:
 7 דעא השטן מאת פני דוה ביד אדאויב בשטן דע מקב
 8 נקל יד קדקדו: מקדלו חרש להחזיר בן דוה יטב
 9 בתוך האמר: האמר לו אשתו קדך מניק בתמקד
 10 בך אלתיס ומת: האמר אליה בדבר אחת הנבולת
 11 תדבר נם אדנהוב נקבל מאת האלויס ואתדקע לא
 נקבל בכלזאת להחמא אויב בשפתי: ושממו
 שלשת: דעי אויב את כל הדיקע הוואת הבאה עליו
 הבאו איש מקומי אליפו התימני ובלדד השוהי וצופר
 12 הנעמתי ונעמדו ודלו לבוא להדלו ולחממו: וישאו את
 עיניהם מחדול ולא הדידו וישאו קולם ודבבו וקדעו
 13 איש מעלו וחקרו קדך עזראשיקה השממתי: וישבו
 אחו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואדדבר אליו
 דבר בן דוה דינבל הבאב מאד:

2
 2 אחריו פתח אויב אתפידו וקבל אדיומו: וכן
 3 אויב האמר: ואברום אויב בן דוה ליה ארץ נבר:
 4 היום הווא דוה חשד אלדדעוהו אלתיס מפעל ואל
 5 חופע עליו נקדו: וקאלו השד זלמית השדעליו
 6 ענה וקדדו בקריו ום: הלקח הווא וקדו אפל
 7 אחריו ביו שנה במספר ידתיס אלדדא: הנה הלקח
 8 הווא ותי נלמד אלדדו וקדו בן: וקדדו אדדדו
 9 השתיים ער לחמו: וישבו בקרב וישו וקדדו וכן
 10 ואלדדא בקפערשדו: בן לא סגר דלתו במת וסתר
 11 קלמ מעיו: קמה לא מרחם אמות מקסן ונאנו:
 12 מווע קדמני ברכים ומחשדים בן אק: קדדוה

געקומען איטליכער פון זיין ארט—אליפו התימני, אונד בלדד השוהי, אונד צופר הנעמתי—
 ווארין וויא האבען זיך צוזאמען געראטען צו איהם צו קומען כדי מיט איהם צו קלאגען
 אונד איהם צו טרעסטען: 12 אונד ווען וויא האבען פון ווייטען זייער אויגען אויפגעהויבען
 אזוי האבען וויא איהם נישט דערקענט; אונד וויא האבען אויפגעהויבען זייער קול אונד וויא
 האבען געוויינט; אונד איטליכער האט צוריסען זיין מאנטעל, אונד וויא האבען געשפריי-
 קעלט שטויב אויף זייערע קעפ קעגען דעם הימעל: 13 אזוי זענען וויא געזעסען מיט
 איהם אויף דער ערד זיבען טעג אונד זיבען נעכט, אונד קיינער האט צו איהם נישט א ווארט
 גערעדט, ווארין וויא האבען געזעהען אז זיינע וועהמאג איז זעהר גרויס:

קאפישעל ג

1 נאכדעם האט אויב אויפגעמאכט זיין מויל, אונד ער האט פערשאלטשען זיין טאג: 2 אונד
 אויב האט געענטפערט, אונד געזאגט: — 3 הלואי וואלט דער טאג פערלוירען געוועזען
 וואס אויף בין אין איהם געבוירען געווארען! אונד דיא נאכט אין וועלכער מען האט געזאגט,
 מיט א זכר איז מען טראגענדיג געווארען: 4 דער דאזיגער טאג האט געזאלט זיין פינסטער!
 נאט זאל איהם נאכפארשען פון (דער הייף) אויבען! אונד עס זאל אויף קיין ליכט אויף
 איהם שיינען: 5 פינסטערניס אונד שוויטשאטען זאל איהם איינריכטען, לאז א פינסטערער
 וואלקען אויף איהם ריהען, ער זאל דערשראקען ווערען אזוי וויא א ביטערער טאג!
 6 שונקעלעחייט זאל צונועמען דיא דאזיגע נאכט, זיא זאל זיך נישט פרייען צווישען דיא טעג
 פון דעם יאהר, אין דיא צאל פון דיא חדשים זאל זיא נישט קומען: 7 זעה, לאז דיא דאזיגע
 נאכט זיין אהן מענשען, עס זאל קיין געזאגט אין איהר נישט קומען: 8 דיא וואס שעלמען
 דעם טאג זאלען איהם אויף שעלמען, דיא וואס זענען אָנגעברייט דעם לוחות צו דער וועקען:
 9 דיא שטערען פון דער דעמערונג זאלען פערפינסטערט ווערען, זיא זאל האפען אויף
 ליכט אבער עס זאל נישט זיין, אונד עס זאל אויף נישט געזעהען ווערען ווען דער
 מארען קומט אן: 10 ווייל עס האט נישט פערשלאסען דיא טירען פון מיין (מוטער'ס)
 בויה, אונד עס האט אויף נישט פעהרליעלען דיא מדינקייט (צרות) פון מיינע אויגען:
 11 פארנוואס בין איך נישט געשטארבען פון מיין מוטערלייב אן? פארנוואס בין
 איך נישט באלד פערגאנגען ווען איך בין ארויסגעגאנגען פון דעם בויה?
 12 פארנוואס האבען מיר דיא קניען (פון מיינע מוטער געפערדערט)? אונד
 פארנוואס האב איך געזיגען דיא ברוסטען? 13 אזוי וואלט איך אצונד
 געלעבען

שִׁבְתִּי וְאֶשְׁכּוּט לְשֹׁנִי אֵין וְלִי לֵי עֲסִימָלִים וְרֵצִי
 אֶרֶץ הַבְּקִיעַם רַחֲבֹת לִמִּי אֵין עֲסִי-שְׁרִים וְדָב לְהִים
 הַמַּמְלָאִים בְּחִיתִים כִּסְתִּי אֵין כִּנְפֵל מִמֶּנִּי לֹא אֶחָד כְּעֵלָם
 לֹא-רָאִי אֹרֶץ שָׁם רְשָׁעִים תְּדַרְדְּרוּ רָגְזוּ וְשָׁם יִנְחוּ יָצִי
 כֹחִי יִחַד אֲסִירִים שְׁאֵנִי לֹא שָׁמְנוּ קוֹל נִגְשׁוּ קוֹלִי
 וְדָוִל שָׁם הָיָה וְלִבִּי חִפְשִׁי מֵאֲדָנָיו לִמָּה וְתָן לְעַמְלִי כ
 אֹרֶץ וְתִיִּים לְמִדָּה נִגְשׁוּ הַמַּחֲשָׁבִים לִמָּה וְאֶנֶּכִּי תִפְסְדִּי
 מִמַּטְמָנִים הַשְׁמָתִים אֶל-יָגִיל לְשִׁישׁוֹ כִּי יִמְאָרְקֶבֶר
 לִבִּי אֲשִׁרְדִּפוּ וְסִתְרָה נִסְתָּר אֵלֶּיךָ בְּעֵדֶי כִּי-לִפְנֵי
 לִחְמִי אֵתְרִית וְכָל-חֲסִדִּי כְּמֵס שְׁאֵתִי כִּי פִתַּח פִּתְחִי כֹה
 הִתְחַנֵּן וְאֶשְׁכּוּט לְשֹׁנִי יָבֹא לִי לֹא שְׁלֹתִי וְלֹא-שְׁקִיטִי
 וְלֹא-תִחַתִּי וְכָל-רָגְזִי

וְעַתָּה אֶלִּפּוֹ הַתִּימָנִי וְאָמַר הִנֵּה דָבָר אֵלֶיךָ תִּלְאָה
 וְעַתָּה בְּמִלְחָמָה מִי יִזְכֵּל הִנֵּה יִפְתָּה רַבִּים וְיִדְוֶה רַפּוֹת
 תַּחֲסֹק בְּשִׁל יִקְרָא מִלֵּד וּבְרָבִים כְּרֻעֹת תִּתְּמֵן כִּי
 עֲתָה וְתִבְּאֵה אֵלֶיךָ תִּתְּנֵה עֲדִיד וְתִפְתָּל הִלָּל וְרִאֲתָה
 בְּסִלְתֵּי תִפְתָּל וְתִסְתָּר וְיִסְתָּר וְיִסְתָּר מִי הָיָה וְיִסְתָּר
 וְאִפְשֶׁר יִשְׁרִים נִכְסָיו כְּאֶשֶׁר רָאִיתִי חֲרֹשׁ אֵין וְחֲרֹשׁ
 יִגְמֹל וְקִנְיָנוֹ מִשְׁכַּת אֵלֶּיךָ יִכְרֹז וְיִכְרֹז אִפְשֶׁר יִזְכֵּל
 שְׁאֵת אֶרֶץ וְקוֹל שְׁחָל וְשֵׁן כְּפִרִים נִתְּשׁוּ לִישׁ אִכְר
 מִבְּלִי-שֶׁרָף וְיִגְמֹל לִבִּי וְתִפְתָּל וְאֵל דָּבָר וְיִגְמֹל וְתִפְתָּל
 אֵין שְׁמִי מִיָּד בְּשִׁעִים מִחֲזוֹנוֹת לִלְחָה כִּנְפֵל
 תִּדְרָגָה וְלֹא-שָׁשׁוּ פִתַּח קִרְאִי וְיִסְתָּר וְיִסְתָּר וְיִסְתָּר
 הַפִּתַּח וְרוּחַ עֲלִיפֵן יִתְּנֵה חֲסִדִּי שְׁעֵת בְּשֶׁרֶץ יִצְמָדוּ
 וְלֹא-אֶחָד מֵאֲדָנָי תִּמְנִיחַ לִנְפִשׁ עֵץ דְּמָה וְקוֹל אֲשָׁמֶה
 הָאִשׁוּשׁ מֵאֲלֵה תִּתְּנֵה אֲדָמָה-שְׁשִׁי וְיִסְתָּר וְיִסְתָּר
 לֹא יִצְמָדוּ וְכִמְלָאֵי יִשְׁשׁ תִּתְּנֵה אֵין וְשִׁכְנֵי בְּתִי-חֲמִיר

23 צו דַּעַם מַעֲשֵׂה נְהָלָה זִינן וְעַתָּה אֵין פִּעְרָא-רֵגֶן, אִיבֵן נְהָלָה מִיבֵן פִּעְרָא-רֵגֶן
 א צוֹיִם גְּמֻמָּאִים: 24 וְאִיבֵן פִּעְרָא-רֵגֶן מִיבֵן יִפְצֹעַ, אִיבֵן מִיבֵן גְּמֻמָּאִים אִיבֵן
 אִיבֵן גְּמֻמָּאִים אִיבֵן נְהָלָה: 25 וְאִיבֵן פִּעְרָא-רֵגֶן מִיבֵן פִּעְרָא-רֵגֶן אִיבֵן גְּמֻמָּאִים
 מִיבֵן גְּמֻמָּאִים, אִיבֵן נְהָלָה מִיבֵן פִּעְרָא-רֵגֶן אִיבֵן גְּמֻמָּאִים: 26 אִיבֵן מִיבֵן
 הַמִּשְׁכָּה דִּאֵין דְּעַר צָאֵן אִיבֵן גְּמֻמָּאִים: קַאפִּיטֵל דַּ

1 אִיבֵן הַמִּשְׁכָּה הַתִּימָנִי גְּמֻמָּאִים אִיבֵן גְּמֻמָּאִים: 2 וְעַתָּה מִיבֵן פִּעְרָא-רֵגֶן
 דִּיר צו רַעֲדֵן פִּעְרָא-רֵגֶן עַם דִּיר? אֲבַעַר וְעַר קֵעַן וִיךְ צוֹרִיק-הַמִּשְׁכָּה פִּעְרָא-רֵגֶן?
 3 וְעַתָּה דִּיר הַמִּשְׁכָּה צו פִּלְעַ מוֹסֵר גְּמֻמָּאִים, אִיבֵן דִּיר הַמִּשְׁכָּה גְּמֻמָּאִים דִּיר הַמִּשְׁכָּה
 4 דַּעַם גְּמֻמָּאִים פִּעְרָא-רֵגֶן דִּירֵנִי וְעַרְשֶׁר אִיבֵן גְּמֻמָּאִים, אִיבֵן דִּיר הַמִּשְׁכָּה גְּמֻמָּאִים
 שְׁמֵאֲרֵקֵת דִּיר שְׁמֵאֲרֵקֵת וְיִדְרֵעַ בִּינְיָמִין קִינֵן: 5 אֲבַעַר אִיבֵן אִיבֵן דִּיר אִיבֵן גְּמֻמָּאִים
 אִיבֵן דִּיר בִּינְיָמִין פִּעְרָא-רֵגֶן עַם הַמִּשְׁכָּה דִּיר אִיבֵן גְּמֻמָּאִים, אִיבֵן דִּיר שְׁמֵאֲרֵקֵת
 גְּמֻמָּאִים: 6 אִיבֵן דִּיר דַּעַם נִיט דִּירֵנִי מוֹרָא דִּיר פִּעְרָא-רֵגֶן, דִּירֵנִי הַמִּשְׁכָּה, אִיבֵן דִּיר
 גְּמֻמָּאִים פִּעְרָא-רֵגֶן וְעַתָּה: 7 גְּמֻמָּאִים דִּיר גְּמֻמָּאִים, אִיבֵן דִּיר אִיבֵן גְּמֻמָּאִים וְעַרְשֶׁר
 פִּעְרָא-רֵגֶן, אִיבֵן אִיבֵן אִיבֵן רַעֲבָא-רֵגֶן פִּעְרָא-רֵגֶן גְּמֻמָּאִים: 8 גְּמֻמָּאִים אִיבֵן דִּיר
 אִיבֵן הַמִּשְׁכָּה גְּמֻמָּאִים, אִיבֵן דִּיר הַמִּשְׁכָּה אִיבֵן דִּיר גְּמֻמָּאִים, דַּעַם מוֹנֵעַן וִיבֵן
 אִיבֵן שְׁנִידֵן: 9 דִּיר דַּעַם בִּלְאֵז פִּעְרָא-רֵגֶן, וִיבֵן גְּמֻמָּאִים, אִיבֵן דִּיר דַּעַם וִיבֵן
 פִּעְרָא-רֵגֶן וִיבֵן גְּמֻמָּאִים: 10 דַּעַם גְּמֻמָּאִים פִּעְרָא-רֵגֶן דַּעַם לִיבֵן, אִיבֵן דַּעַם קוֹל פִּעְרָא-רֵגֶן
 דַּעַם (אִיבֵן גְּמֻמָּאִים לִיבֵן), אִיבֵן דִּיר צִינן פִּעְרָא-רֵגֶן לִיבֵן וְעַתָּה צוֹרִיק-הַמִּשְׁכָּה גְּמֻמָּאִים:
 11 אִיבֵן דִּיר אִיבֵן גְּמֻמָּאִים וְעַרְשֶׁר פִּעְרָא-רֵגֶן וִיבֵן דַּעַם נִיט צו פִּעְרָא-רֵגֶן, אִיבֵן דִּיר וִיבֵן
 לִיבֵן צוֹשְׁפִּירִישֶׁן וִיךְ: 12 אֲבַעַר צו מִיר הַמִּשְׁכָּה וִיךְ אִיבֵן גְּמֻמָּאִים, אִיבֵן מִיר
 אִיבֵן הַמִּשְׁכָּה אִיבֵן בִּינְיָמִין פִּעְרָא-רֵגֶן: 13 אִיבֵן דִּיר מִחֲשָׁבוֹת פִּעְרָא-רֵגֶן דִּיר גְּמֻמָּאִים בִּינְיָמִין
 וְעַתָּה אִיבֵן פִּעְרָא-רֵגֶן דִּיר מִחֲשָׁבוֹת: 14 הַמִּשְׁכָּה מִיבֵן אִיבֵן גְּמֻמָּאִים אִיבֵן גְּמֻמָּאִים
 נִיט, וְהַמִּשְׁכָּה מִיבֵן פִּעְרָא-רֵגֶן בִּינְיָמִין דִּיר שְׁמֵאֲרֵקֵת: 15 אִיבֵן אִיבֵן מִיר אִיבֵן גְּמֻמָּאִים
 פִּעְרָא-רֵגֶן, אִיבֵן דִּיר הַמִּשְׁכָּה מִיבֵן פִּעְרָא-רֵגֶן וִיךְ אִיבֵן גְּמֻמָּאִים: 16 עַר אִיבֵן שְׁמֵאֲרֵקֵת גְּמֻמָּאִים
 בִּלְבִיבֵן אֲבַעַר אִיבֵן הַמִּשְׁכָּה נִיט דִּיר גְּמֻמָּאִים וִיבֵן גְּמֻמָּאִים, אִיבֵן גְּמֻמָּאִים אִיבֵן גְּמֻמָּאִים
 מִיבֵן אִיבֵן, עַם אִיבֵן שְׁמֵאֲרֵקֵת גְּמֻמָּאִים, אִיבֵן אִיבֵן הַמִּשְׁכָּה גְּמֻמָּאִים: 17 וְאֵל דִּיר אִיבֵן גְּמֻמָּאִים
 וִיבֵן מִיבֵן גְּמֻמָּאִים וִיבֵן גְּמֻמָּאִים: אֲבַעַר וְאֵל דִּיר מִיבֵן גְּמֻמָּאִים וִיבֵן גְּמֻמָּאִים?

כ אשר-העפר יסדום ובעמם לפני-עש: מפקד לערב
 21 יתנו מבלי משום לנצח יאכרי: והלא-נעם וזרם בם
 ימיתו ולא בנקמה:

ה

א כרא-אנא הני ענין ואל-מי מקדשים תפנה: כי לא-יול
 3 הדי-בעש ופלה תמות תפנה: אנ ראתי אנלי משויש
 4 ואנכי נדו פתאם: ודחקו בני משע ודכאו בשער
 5 וצן מציל: אשר קצרו ורעב יאכל ואל-מנעם יקדו
 6 ושאף צמם חילם: כי לא-יצא מעפר און ומאדמה
 7 לא-יצאח עמל: כי אדם לקמל יולד ובעד רשע יפדו
 8 עוף: אולם אני אירש אל-אל ואל-אלוהם אשים
 9 הברתי: עשה גדלות ואין תכר נפלאות נראין מספר:
 י הנין מפר על-פני ארץ ושלח מים על-פני תצות:
 11 לשום שפלים למרום ונקודים ענבו לשע: מפר מחשבות
 12 צדוקים ולא-תעשה ידלים תישור: לפר חכמים בקרם
 14 נצח נפתלים נמרה: ויום יפשו-השד וכל-ילה
 15 ומשש בצדקים: וישע מרחב מפיהם ויחד חוק אבות:
 16 ותני ללל תקנה ולתנה כפצה פיה: הנה אשר אטש
 17 ויכחש אלה ומפר שני אל-תמאם: כי הוא יכאב
 18 ויחש למח ויהי תפנה: בשש צרות יצחק ובשבעו
 19 כ לא-עבדך רע: ברע פדך ממות ובמלחמה פד
 21 חרב: בשוט לשון תחבא ולא-תירא משד כי הוא:
 22 לשד ולקחן חשוק ומתת הארץ אל-תירא: כי עבד
 23 אבני השדה ברתך ותת השדה השלמה-לך: ודעת
 24 כה כד-שולם אהלי ופדך עול ולא תחמא: ודעת כד-רב
 26 ורעך ואצא-יד כעשב הארץ: תבוא בקלח אל-תקבר

18 נעה, ער האט קיין פערטויען אין ווינע
 קנעכט, אפילו ווינע מלאכים בעשולדיגט
 ער מיט נארישקייט: 19 מכל-שכן זאלכע
 וואס וואוינען אין לוימענע הייזער, וואס
 האבען איהר גרונד אין דעם שטויב, אונד
 וויי ווערען צושטויסען פאר א מילב?
 20 פון מארגען ביו אבענד ווערען וויי צו-
 שטויסען, קיינער בעטראכט עס ווען וויי
 ווערען אויף עביג פערלויבען: 21 ווערט
 דען נישט אפגעטוהן וויינע הערליכקייט וואס
 איז אין וויי? וויי שטארבען אבער נישט אין
 חקמה:

קאפיטעל ה

1 רוף דאך, אויב עס איז דא איינער וואס
 וועט דיר ענטפערן, אונד צו וועלכע פון דיא
 הייליגע ווילסט דא דין קעהרען? 2 ווארין
 דעם נאר דערשלאגט דער צאך, אונד דעם
 נארישען טהוט דיא קנאה טעמען: 3 איך
 האב (אליין) געוועהן א נאר איינגעוואנד-
 צעלט, אבער פלוצלינג האב איך ווינע
 וואוינונג געשאלטען: 4 ווינע קינדער זענען
 נויט פון דער הילף, אונד וויי זענען צו-
 שטויסען אין דעם טויער, אונד קיינער איז
 וויי מציל: 5 ויין שניט (תבואה) זאל דער

הונגעריגער אויפגעסען, אונד אפילו פון דיא דערנער נעמט ער עס אנוועק, אונד דיא רויבערס
 פערשלינגען ווייער פערמענען: 6 ווארין דיא זינד געהט נישט ארויס פון דעם שטויב, אונד אומ-
 גערעכטיגקייט שפראצט נישט ארויס פון דער ערד: 7 ווארין א מענש איז געבוירען צו
 מידענקייט (צרות), אזוי וויא פונקען וואס פליהען אין דער הויף: 8 אבער איך—איך וואלט
 גאט פארשען אונד צו גאט וואלט איך געטהון מיינע ווערטער: 9 דער וואס טהוט גרויסעס,
 אונד וואס האט קיינע אויספארשונג, אונד וואונדערליכע זאכען אהן א צאהל: 10 דער וואס
 געט רענען אויף דער ערד, אונד שיקט אויס וואסער אויף דיא פערלדער: 11 דער וואס
 מאכט דאס נידעריגע צו הויף, כדי דיא וואס מרויערן זאלען געשטיצט ווערען מיט הילף:
 12 דער וואס פערשטערט דיא מחשבות פון דיא קלוגע, אז וויינע הענד זאלען נישט טהון וויינע
 שלעכטע עצות: 13 ער האפט דיא חכמים אין וויינע איינענע קלוגהייט, אויף דיא פערקרימטע
 עצות פון דיא איילעדיגע: 14 בייא טאג בעגעגענען וויא פינקטערניס, אונד אין מיטען טאג
 מאפען וויא אזוי וויא בייא נאכט: 15 אבער ער העלפט וויא פון דעם שווערד פון ווייער
 מויל, אונד דעם ארעמען אויס דער האנד פון דעם שטארקען: 16 אונד דאס איז געווארען
 צו דעם ארעמען א האפנונג, אונד דיא אומגערעכטיגקייט פערשליסט איהר מויל: 17 נעה,
 געבענשט איז דער מענש וואס גאט שטראפט איהם, דארום זאלסט דא נישט פערזאכטען
 דעם מוסר פון דעם אלמעכטיגען: 18 ווארין ער מאכט שמערצען אונד ער טהוט פערבינדען,
 ער צושלאגט, אונד וויינע הענד טהון עס ווידער היילען: 19 ער וועט דין מציל ויין דורך
 זעקס צרות, אונד דיא זיבעטע וועט דיר אויף נישט אנרירען קיין שלעכטעס: 20 אין הונגעריס-
 נויט וועט ער דין אויסלעזען פון דעם טויט, אונד אין דער מלחמה, פון דער האנד פון דעם
 שווערד: 21 דא וועסט געהאלטען ויין פון דער רויט פון דער צונג, אונד דא וועסט קיין
 מורא נישט האבען פאר דיא פערטויסטונג ווען עס וועט אנקומען: 22 איבער דיא
 פערטויסטונג אונד הונגער וועסט דא לאכען, אונד פאר דיא חיות פון לאנד וועסט
 דא קיינע מורא האבען: 23 ווארין דיין ברית וועט ויין מיט דיא שטיינער פון
 דעם פעלד, אונד דיא חיות פון דעם פעלד וועלען מיט דיר האבען שלום: 24 אונד
 דא וועסט וויסען אז אין דיין געצעלט וועט ויין שלום, אונד דא וועסט געדענקען אן
 דייע וואוינונג אונד דא וועסט נישט זינדיגען: 25 אונד דא וועסט אויף וויסען אז דיין
 זאמען וועט ויין פיל, אונד דייע קינדערס קינדער, אזוי וויא דאס גראז פון
 דעם פעלד: 26 דא וועסט קומען צו דיין קבר אין א גוטע עלטער
 אזוי

בשלות נדיש בעתו: והנחית חקדעה בדיקא שפעה 37
ואתה דעך:

כען איוב ואמר: לו שכול ישקל בעשוי ויחלי במאונס 38
ישארהו: כרעמה מחול ימים יכבד עליון דבר לעו: 39
כי חצי שרי עמדי אשר יתקם שמה רחי בעותי אלות 40
יערבני: הנהק פרא עליושא אם יעשה שור על 41
ביליו: האכל הפל מבלי מלח אסור שנים ביר 42
חלמית: מאנה לעז נפש הקה בדר לחמי: כרסו 43
תבוא שאלתי ותקנתי וכן אלות: ראל אלות ודכאי 44
תור לו ובעצמי: ותהרעו ויתמתי ואסלנה בחילה 45
לא תמול כרעמי אמרי קדוש: מדהו כי 46
אתל ומתקני כרעמי נפשי: אסלנה אכנים בתי 47
אם בשרי נחש: האם אין ערתי כי ויתושה נחתה ממני: 48
למש כרעמי חסד ורחם שדי ישוב: אחי בנני כמר 49
גחל כאפיק חלים נעבדי: הנהקם מרעב עלימו 50
ותעלש שלי: בעת ורבו נאמתי בחמו נדעכו מקומם: 51
ולפתי ארצות דרעם עליו בתרו ויאבדו: הביט ארצות 52
חמא הליכת שבא חולמי: בשו כרעמי כאו חנה 53
ותחפר: קרעתי הנהם לו תרוא חלת ותקנא: הקה 54
אמרתי רבו לי ומתקם שחתי בשרי: ומלמתי מידר 55
ומר ערעם תפחתי: הורני נאני אחרש ומדשנתי 56
הביט לי: מדהמרצו אמרי אשר ומדחית חסד מקם: 57
תחזקת מלים תחשבו ולוחי אמרי נאש: אף עליתם 58
תפילו ותחבו עליהם: ועתה הואלו פתחי ועל 59
פניכם אסאבוב: שבו נא אליהתי עולה ושבו ער 60
כה: תשקלשועי עולה אסאבוב לארגן נחת: 61

אזוי גומ ויחא א שייער תבואה וואס געהט
אויף אין זיינע צייט: 27 ועתה דאס דאזיגע
האבען מיר אויסגעפארשט, אזוי איז עס,
דארום הער צו, אונד דאס וועסט עס אליין
דערקענען:

קאפיטעל ד

1 אונד איוב האט געענטפערט, אונד האט
געזאגט: 2 הלואי העט מיין צארן גומ
געוואויגען געווארען, אונד אויף מיין אומ-
גליק אין דיא וואגשאלען צוואמען אויפ-
געוויגען: 3 ווארין אצונד וואלען וויא
שנערער געוועזען וויא דער וואנד פון
דיא ימים, דאריבער זענען מיינע ווערשער
פערשלונגען: 4 ווארין דיא פילען פון
דעם אלמעכטיגען זענען מיט (אדער ביא)
מיר, אונד מיין רוח מרינקט זייער גיפט,
דיא שרעקען פון גאט שטעלען (אדער
ברייטען) אן קעגן מיר: 5 שרייט דען
א מויל-זעל אויף דעם גראז? אדער
ברילט איין אקס ביא זיין געמישט עסען?
6 קען מען דען עסען א וואג וואס האט קיין
געשמאק אהן וואלן? אדער איז דען עפעס
א טעם אין דעם ווייסעל פון איין איי?
7 דאס וואס מיין נפש וויל נישט אנזייען איז

געווארען מיינע שטערצליכע (עקעלהאפטע) שפיו: 8 הלואי וואלט דאך מיין פערלאנגען
אנגעקומען! אונד גאט העט מיר געגעבען נאך מיינער האפנונג! 9 אז גאט זאל וועלען
מיך צושטויסען, אז ער וואלט זיינע האנד לויז מאכען בדי מיך צו פערשניידען: 10 אזוי
העט דאס נאך געוועזען מיין טרייסט, אונד איך העט מיך נאך געפרייט מיט מיין שטערק,
ער האט זיך נישט דערבארמט, ווארין איך האב פערמיטען דיא ווערשער פון דעם הייליגען:
11 וואס איז דען מיין פח אז איך זאל האפען? אונד וואס איז מיין סוף דאס איך זאל פער-
לענגערן מיין לעבען? 12 איז דען מיין פח דער פח פון שטיינער? אדער איז מיין פלייש
וויא קופער? 13 איז דען נישט מיינע הילף אין מיר? אדער איז דיא קלוגע עצה פון מיר
פערשטויסען? 14 פון דעם וואס איז פערצאגט זאל פון זיין פריינד חסד געטהון ווערען,
ער פערלאזט אפילו דיא פארקט פון דעם אלמעכטיגען: 15 מיינע ברידער האבען גע-
פעלשט אזוי וויא א טיף, אונד אזוי וויא מיינען געהן וויא פערבייא: 16 וואס זענען
שטארק (געפרויבען) ווענען דעם אייז, אונד דער שטען בעהאלט וויא: 17 אבער אין
דער ווארמער צייט צושטעלצען וויא, אונד ווענען דער היץ ווערען וויא אונגעקעגנשטוי-
סען פון זייער ארט: 18 דיא שטענען פון זייער וועג ווערען אפגעניגט, אונד וויא צוגעהן
אין בארנט אונד וויא ווערען פערלויבען: 19 וויא קוקען אויף דיא רייזענדיע פון חמא,
דיא מחנות פון שבא האבען אויף וויא געווארט: 20 וויא זענען פערשטעמט געווארען
ווייל וויא האבען זיך פערזיכערט וויא זענען דארט אנגעקומען אונד וויא זענען פער-
שטעמט געווארען: 21 ווארין אצונד זענט איהר צו איהם געגליכען, איהר זעהט דעם גראז
דארום האט איהר מורא: 22 האב איך דען געזאגט, בעט מיר עפעס? אדער געט שוחד פון
איינער פערמענען מיינע שטענען: 23 אדער ווייט מיך מציל פון דעם פינד? אדער דער-
לעזט מיך פון דער האנד פון דיא שטארקע? 24 לעהרט מיך אונד איך וועל שווייגען, אונד
בעט מיר צו פערשטעקן מיט וואס איך האב געארט? 25 וויא שטארק זענען אויפריכטיגע
ווערשער! אבער וואס בעווייזען איירע שטראפונגען? 26 מיינט איהר דען דורך ווערשער
צו שטראפען? אבער דיא ווערשער זענען געגליכען צום ווינד: 27 אפילו אויף דעם יתום
ווארפט איהר, אונד איהר גרופט גריבער פאר איירע פריינדע: 28 אבער אצונד ווען איהר
וויילט, קעהרט אייך צו מיר אויב איך וועל פאר אייער פנים ליגען זאגען: 29 קעהרט אייך
דאך אום, אונד לאז קיין אומרעכט זיין, ויא קעהרט אייך דאך אום, מיינע גערעכטיגקייט
איז דאריין: 30 איז דען איין אומרעכט אין מיינע צונג? אדער פערשטעהט נישט מיין
בויקען דיא אומגערעכטיגקייט?

קאפיטעל ז

1 איז דען נישט א בעשטימטע צייט צו א מענטש אויף דער ערד? אונד זענען נישט זיינע טעג אזוי וויא דיא טעג פון א געדונגענעם: 2 אזוי וויא א קנעכט שמאכט פאר דעם שאטען, אונד אזוי וויא א געדונגענער האפט אויף דעם לויז פאר זיינע ארבייט: 3 אזוי האט מען מיך געמאכט ורשטין חדרים וואס טוינען נישט, אונד נעכט פון מדינקייט. האט מען מיר צוגעזעהלט: 4 ווען איך לעג מיך אנדער, אזוי וואג איך ווען וועל איך אויפשטעהן, אונד ווען וועט דער אבענד אויסגעמאסטען ווערען? אונד איך בין שוין מיד פון דעם אהין אונד אהער ווארפען בוי צו דעם מארגענליכט: 5 מיין פלייש איז אנגעקלייד מיט ווערם אונד שמוציגען שטויב, מיינע הויט איז אייך געשווינען אונד עקעלהאפט געווארען: 6 מיינע טעג פערשווינדען אזוי גיך וויא א וועבער'ס שיפעלע, אונד ווערען פערלענט אהין א האפנונג: 7 א געדענק דאך אז מיין לעבען איז וויא א ווינד, מיינע אויגען וועלען נישט מעהר אומקעהרען צו ווערען גוטעם: 8 דאס אויג פון דעם וואס האט מיך

2 א הלא אבא לאנט על ארץ ויבני שכיר ימי: קצור 3 ישאר על ויבכור וקנה פגלו: בן הנהלתי לו יחד 4 שוא וליקוח עמל מפלי: אבשכבתי ואמרתי מיני אקס 5 והמרעב ויבכתי ויגדס עד נשף: לבש בשר רמה 6 גילש עפר עור רגע פגס: ימי קלו מדיארט וכלו 7 באס חקתי: וקר ברחמי חיי לאחשוב עני לראות 8 טוב: לאחשובני עין ראי עניך בן ואני: קלה עני 9 חלף בן יורד שאל לא יעלה: לאחשובני לביתו ולא 10 יבית עד מקומו: גסאלי לא אחשך פי אנדבה בצר 12 רחמי אשה במר נפשי: הוסאני אסתחן קרחים 13 עלי משמר: קראמתי תחבתי ערשי יוא בשחי 14 משכבי: תחבתי בחלמתי ויחליתו חבתי: ותבחר 16 מחנן נפשי מות מעמית: מאסתי לאלעם אחי 17 חרל ממני ברחבי ימי: מראש כי תחלע וברחית 18 אליו לבד: ותחבתי לבקרים לרגלים תחבתי: בשה 19 לאחשבה ממני לא תרפי עד בלי רקי: תפאתי מה 20 אפלי לך נזיר האדם למה שמתני למפעלך ואתה 21 עלי למשא: ומה לאחשא פשע ויחשך את עיני קר 22 עתה לעפר אשכב ויחפרני ואני:

ח

2 א תמן בלדך השחי ואמר: ערצא תמלילא ורחמי 3 כביר אמרפד: דאל ועת משפט ואבשחי ויחרי 4 אדק: אסכנך תמארלו ושלחם בדרשפס: אבי 6 אמה תשור אל אל ואל שחי תחתן: אסכך וישר 7 אמה קרעתה יצר עכך ושלם עת צדקך: תורה 8 ראשתך מער ואחרתך שנה מא: קרשאלא

געזעהען וועט מיך נישט מעהר אנקוקען, דייע אונגען זענען אויף מיר אונד איך בין נישט מעהר דא: 9 אזוי וויא א וואלקען פערשווינט אונד געהט אנדעק, אזוי וועט דער וויין וואס געהט ארום צו דעם שאל, ער וועט נישט מעהר ארויסקומען: 10 ער וועט נישט מעהר צו ריקקומען צו וויין הווי, אונד וויין ארמט וועט איהם נישט מעהר דערקענען: 11 דארום וועל איך נישט פערמיידען מיין מויל, איך וועל רעדען אין דער ענגשאפט פון מיין געמיט, אונד איך וועל מיר בעקלאנגען וועגען דיא ביטערקייט פון מיין נפש: 12 בין איך דען א נב, אדער א וואלדפיש, דאס דוא האסט איבער מיר געמאכט א נעכטער? 13 ווען איך וואג אז מיין בעט זאל מיך טרעקסטען, מיין געלעגער זאל דערטראגען מיינע קלאג: 14 אזוי דערשרעקסט דוא מיך מיט חלמות, אונד מיט געוויכטע טהומט דוא מיך ענגשטיגען: 15 אונד מיין לייב דערנועהלט אויס ליבער דערשטיקט צו ווערען, דעם טויט מעהר וויא דאס לעבען: 16 איך פערמאכט עם איך וויל נישט עביג לעבען, לאז מיך דאך אליין, ווארין מיינע טעג זענען נאריש (הבל): 17 וואס איז דען דער מענטש וואס דוא מאכסט איהם גרויס, אונד דוא טהומט צו איהם דיין הארץ? 18 אונד דאס דוא זאלסט אן איהם געדענקען יעדען פרייהמארגען, אונד אז דוא זאלסט איהם יעדע רגע פרופען? 19 בוי וויא לאנג וועסט דוא דיך נישט פון מיר אנוועקעווערען, אונד מיך נישט אליין לאזען ביז איך האב ארונטער גע- שלונגען מיין שפייעקין? 20 איך האב געזינדנט, וואס זאל איך צו דיר טהון, א דוא היטער פון מענשען! פארוואס האסט דוא מיך געמאכט פאר א צייכען צו דיר, אונד איך בין צו מיר אליין געווארען צו א משה: 21 אונד פארוואס ווילסט דוא נישט פערנעבען מיינע זינד, אונד דוא ווילסט נישט פון מיר אנוועקעמען מיינע אומגעזעכטיגקייט? ווארון אצונד וועל איך מיך לעגען אין דעם שטויב, אונד דוא וועסט מיך איך דער פריה וזכען, אבער איך וועל נישט מעהר דא וויין:

קאפיטעל ח

1 אונד בלדך השחי האט געענטפערט, אונד האט געזאגט: 2 בוי וויא לאנג ווילסט דוא נאך זאלכעם רעדען? אונד (וויא לאנג זאלעך) דיא ווערטער פון דיין מויל וויין וויא א שטארקער ווינד? 3 טהויט דען נאט פערקרימען משפט? אדער טהויט דער אלמעכטיגער (נאט) פער- קרימען דיא גערעכטיגקייט? 4 ווען דייע קינדער האבען געזינדנט קענען איהם, אזוי האט ער וויא אנוועקעשטיקט וועגען זייער זינד: 5 ווען דוא וועסט אין דער פריה נאט וזכען, אונד צו דעם אלמעכטיגען נאט בעטען: 6 ווארון ווען דוא וואלט געוועזען לויטער אונד רעכטפאר- טיג, אזוי וואלט ער זיך אויף אצונד איבער דיר דערנוועקט, אונד ער וואלט געמאכט אז דיא וואונדונג פון דייע גערעכטיגקייט זאל וויין בשלום: 7 האטשען דיין אנהעב

אִיז גַּעֲזוּעֵנָה קִלְיוֹן. דָּאָךְ נִוְעַם דִּיין סוּף
זַעֲהָ גְרוּם זִיין: 8 וְזֹארוֹן פֶּרַעַג דָּאָךְ אֵן
דָּאס פֶּאָרְיֵנֶע דּוֹר, אֹנֵד בְּרִיט דִּיךְ אֵן אוֹיֶם־
צוּפֶאָרשֶׁען פֿון ווִירֶע אַבּוֹת: 9 וְזֹארוֹן מִיר
זַעֲנֵן נָאָר פֿון נַעֲכֻמֶּען אֵן, אֹנֵד מִיר ווִירֶי
סַעַן גֶּאָרְיִט, וְזֹארוֹן אֹנֵדֶרע טַעַג אוֹיֶף
דַּעַר עֶרֶךְ זַעֲנֵן אַזוי וויי א שְׂאטֶען:
10 זְאֵלֶען וויי דִּיךְ נִיט בַּעֲלֵהֶרֶען אֹנֵד צו
דִיר זְאָנַען, אֹנֵד אוֹיִם ווִירֶע הַעֲרָצֶער
ארויס־פֶּרַעַגֶנען ווערשטער? 11 קַעַן דַּעַן
דָּאס פִּימֶסֶען־הַאֲלֵץ וואָס־סַעַן אָהָן א וּזְמַפּוֹ
וואָס־סַעַר? אָדַער וואָס־קַטֶּט דַּעַן דָּאס־יִסְגֶּראָז
אָהָן וואָס־סַעַר? 12 וְזַעַן עַם אִיז נָאָךְ גִּרִין אַזוי
ווערשט עַם נִיט אַפֶּנֶע־פִּלְקֶט, אֹנֵד דָּאָךְ
ווערשט עַם פֶּער־דָּארט פֶּריהֶער פֿון אַלֶּער־
לִיּא אַנדֶרע גֶּראָזֶען: 13 אַזוי זַעֲנֵען אוֹיֶף
דִיא שְׂטַעַג פֿון אַלֶּע וואָס פֶּער־נַעֲסֶען גֶּאָט,
אֹנֵד דִיא הַאֶפֶּנּוֹג פֿון דַּעַם הַנֶּה נִוְעַם
פֶּער־לִירֶען ווערען: 14 אֹנֵד ווִירֶע פֶּער־
זִיכֶּרֶנּוֹג נִוְעַם פֶּער־נַעֲהֶען, אֹנֵד זִיין פֶּער־
טִרְוִיעַן נִוְעַם זִיין וויי דָּאס הִיז פֿון א
שְׂפִינֶע־נִוְעַם: 15 עַר נִוְעַם זִיךְ אַלֶּע־הַנֶּעַן
אֵן זִיין הִיז אָבֶער עַם נִוְעַם נִיט קַעַנֶען בַּעַד
שְׂטַעֲהֶען, עַר נִוְעַם זִיךְ דָּארֵאן אָנֶה־אַלֶּטֶען

אָבֶער עַם נִוְעַם קִיין קִיִּים נִיט הַאֲבַעַן: 16 עַר ווערשט פִּיכֶט אַיִדֶּער דִיא זִיין נַעֲהֶט אוֹיֶף,
אֹנֵד אוֹיֶף זִיין גֶּאָרשֶׁען גַּעֲהֵן אַרוֹם זִינֶע צווייגֶען: 17 אוֹיֶף א הויפֶען ווערען זִינֶע צווייגֶען
אַיִנֶע־וואָרצֶעלֶט, עַם קֹקֶט אַהִין אוֹיֶף א הִיז פֿון שְׂטִינֶער: 18 וְזַעַן עַר נִוְעַם אִיהֶם פֶּער־
שְׂלִיגֶען פֿון זִיין אַרֶם אַזוי נִוְעַם עַר אִיהֶם פֶּער־לִיגֶענען (אֹנֵד זְאָנַען) אִיךְ הַאֲב דִיךְ נִיט
גַּעֲזוּעֵנָה: 19 זַעַה, דָּאס אִיז דִיא פִּרִיד פֿון זִיין נִוְעַם, אֹנֵד פֿון דַּעַם שְׂטִיבֶע שְׂפֶאָרֶע־עַן אִיךְ
דַּעַרע אוֹיֶף: 20 זַעַה, גֶּאָט פֶּער־אַכֶּט נִיט דַּעַם פֶּרוֹמֶען מַעַנֶשׁ, אֹנֵד עַר נַעֲמֶט אוֹיֶף נִיט אֵן
דִיא הַאֲנֵד פֿון דִיא שְׂלַעֲכֶטע מַעַנֶשֶׁען: 21 בִּיז עַר הַאֲט דִיין מוֹיֵל פֿול גַּעֲמַאכֶט מִיט
גַּעֲלַעֲכֶטער, אֹנֵד דִינֶע לִיפֶען מִיט שְׂאֵלֶנּוֹג: 22 דִיא וואָס הַאֲבֶען דִיךְ פִּיגֵד וועלען זִיךְ
אַנְהֶהֶן מִיט שְׂאֵנֶה, אֹנֵד דָּאס גַּעֲזַעֲלֶט פֿון דִיא רָשָׁעִים נִוְעַם נִיט מַעֲהָר דָּא זִיין:

ט

קאפיטעל ט

אֹנֵד אִיזֵב הַאֲט גַּעֲנַטֶּפֶרֶט אֹנֵד הַאֲט גַּעֲזָאָט: 2 אִיךְ ווִירֶים אַז עַם אִיז אַזוי גֶּאָמֶת, אָבֶער
וויי קַעַן א מַעַנֶשׁ גַּערַעכֶט זִיין פֶּאָר גֶּאָט: 3 וְזַעַן עַר ווִירֶי זִיךְ מִיט אִיהֶם קִרִיגֶען, אַזוי קַעַן
עַר אִיהֶם נִיט עַנְטֶפֶרֶן אִינֶם פֿון א טוִירֶענֵד: 4 עַר אִיז א קִלְגֵּה הַעֲרָצֶנֶער אֹנֵד פֿון שְׂטֶאָר־
קַעַנֶבֶה, וְזַעַר הַאֲט זִיךְ קַעַנֶען אִיהֶם פֶּער־הַאָרְטֶעט אֹנֵד הַאֲט שְׁלוֹם גַּעֲהֶאט? 5 דַּעַר וואָס
רִיקֶט אַנוּעַק גַּערֶב אֹנֵד וויי ווִירֶים עַם נִיט, אֹנֵד דַּעַר וואָס פֶּער־קַעֲהֶרֶט וויי אִיז ווִירֶי צָאָרן:
6 דַּעַר וואָס מַאכֶּט דִיא עֶרֶךְ צִיטֶערן פֿון אִיהֶר אַרֶם, אֹנֵד דָּאס אִיהֶרע ווִירֶלֶען צִיטֶערן:
7 דַּעַר וואָס זָאָט צו דִיא זִיין וויי זַעַל נִיט שִׁינֶען, אֹנֵד קַעַנֶען דִיא שְׂטַעַן פֶּער־זִינֶעלֶט
עַר: 8 עַר הַאֲט אַלִיין אויס־גַּעֲבִירֶיט דַּעַם הִימַעַל, אֹנֵד עַר הַאֲט גַּעֲטֶרַעֲטֶען אוֹיֶף דִיא הִיזֶךְ
פֿון דַּעַם יִם: 9 עַר וואָס מַאכֶּט דִיא מְזִלוֹת עֶשׂ בְּסִיל אֹנֵד כִּיבֶה, אֹנֵד דִיא חֲדָרִים פֿון חֲרוֹם־
ווייט: 10 דַּעַר וואָס מַהוּט גִּרִיסֶע זַאכֶּען וואָס זַעֲנֵען נִיט אויס־צוּפֶאָרשֶׁען אֹנֵד וואָנֶדֶר־לִיבֶע
זַאכֶּען וואָס הַאֲבֶען קִינֶע צָאָהֶל: 11 זַעַה, עַר גַּעֲהֶט בִּיּא מִיר פֶּאָר־בִּיּא, אֹנֵד אִיךְ וועל אִיהֶם
נִיט זַעֲהֶען, אֹנֵד עַר גַּעֲהֶט נַאכֶּאמַל פֶּאָר־בִּיּא אָבֶער אִיךְ בַּעֲמַקֶּר אִיהֶם נִיט: 12 זַעַה, עַר
נַעֲמֶט אַנוּעַק, אֹנֵד ווער קַעַן אִיהֶם ווִירֶדֶר־קַעֲהֶרֶען? ווער קַעַן צו אִיהֶם זְאָנַען, וואָס מַהוּסֶט
דִיא? 13 (וְזַעַן) גֶּאָט מַהוּט נִיט אַפֶּקֶהֲרֶען זִיין צָאָרן, אֹנֵד מַעַר אִיהֶם מוֹזֶען זִיךְ גַּעַנֶען דִיא
שְׂטֶאָלֶע־הַעֲלָפֶערס: 14 מִכָּל שֶׁכֶּן וויי זַעַל אִיךְ אִיהֶם עַנְטֶפֶרֶן, אֹנֵד אויס־דֶּער־וועגֶלֶען מִייר
נַע ווערשטער מִיט אִיהֶם צו רַעֲדֶען? 15 וְזֹארוֹן אֶפִּילוֹ אִיךְ ווער גַּערַעכֶט, דָּאָךְ וואָלֶט אִיךְ
נִיט גַּעֲנַטֶּפֶרֶט, נִייעֶרט אִיךְ הַעַם צו מִיין שְׂפֶט גַּעֲבַעֲטֶען: 16 וְזַעַן אִיךְ הַעַם אִיהֶם
אַנְגֶּרֶזֶען, אֹנֵד עַר הַעַם מִיר גַּעֲנַטֶּפֶרֶט, דָּאָךְ הַעַם אִיךְ נִיט גַּעֲלִיבֶט אַז עַר הַאֲט
פֶּער־נוֹמֶען מִיין קוֹל: 17 וְזֹארוֹן עַר הַאֲט מִיךְ צוּשְׂטוּקֶען דוֹרֶךְ דַּעַם שְׂטוּר־מִוּחֶה,

ט

אונד

אונד ער האט מיינע וואונדען בחנם פער-
מעהרט: 18 ער וויל מיך נישט צולאזען אז
איך זאל מיין אטעם שפענען, ווייל ער האט
מיך זאט געמאכט מיט ביטערקייט:
19 ווען (איך רעד) פון פה, זעה, ער איז
שטארקער, אונד ווענען משפט, ווער וועט
פאר מיר עדות זאגען: 20 ווען איך טהא
מיך אליין גערעכט מאכען, אזוי טהוט מיך
מיין אייגען מויל בעשולדיגען, ווען איך
זאג, איך בין גאנץ (פרום) דאס וועט אויף
בענוינען אז איך בין פערקרימט: 21 האט
שע איך ווער גאנץ (פרום) דאך ווייס איך
עס אליין נישט, איך פערמאכט מיין לעבען:
22 דאס איז א נאך דאריבער האב איך עס
געזאגט, ער פערטילגט דעם פרומען (צו-
זאמען) מיט דעם רשע: 23 ווען דיא רוח
מאכט פלוצלונג טויט, אזוי שפעט ער
איבער דיא פריפונג פון דיא אומשולדיגע:
24 דיא ערד איז איבערגעגעבען אין דיא
האנד פון דעם רשע, ער דעקט צו דאס
פנים פון איהרע שפטים, ווען עס איז נישט
אזוי, ווער איז ער דען? 25 אבער מיינע טעג
זענען גרינגער וויא פון א לויפער, וויא
זענען אונדעקעלאפען אונד וויא האבען נישט

18 והרבה פני הים: לא יתנו השם רוחי כי יטבעני
19 ממררים: אסלכח אפי' הנה ואסלמשפט מי יעדיני:
20 אבאדק פ' ירשעני תם אני יעקשני: תם אני לא
21 ארע נפשי אמאס דני: ארתדיא עלין אמרתי תם
22 וירשע הוא מכלה: אדשוט ומת פתאם לפסת נקם
23 ילענ: ארץ ונתנה ביד רשע פ'רשפטתה וכפה אסלא
כה אפי' מירוא: הני קלו מיררץ בידו לאדנא טובה:
26 חלו סגאנות אבה קנשר וטוש גלגל: אסאמרי
28 אשכחה שיתי אעובה פ' ובלילה: ורת' בלעצבתי
29 ורעתי בלל תנאי: אפי' ארשע למדחה הכל אינע:
31 אסדתרעמתי במרשעל ונפוזתי בבר כפי: אז בשחת
32 אסדתי ורעבתי שלמותי: כרלארעא כמני אענו נבוא
33 ארדו במשפט: לא ישרבעט מוכח ושת ידו עשענו:
34 יסר מעל שבתי ואמאז אלתרעמתי: אדברה ולא
35 ארעני כרלארעא אפי' עמד:

א נקמה נפשי בתי אעובה עלי שיתי אדברה במר נפשי:
אמר אלאזה אלתרשעני ורעני על מדתרעבתי:
2 הסוב לך - כרעשעני כי תמאס וניע כפך ועל רעצת
4 רשעים ורעצת: חשני כשר קר אסידראז אשתי תראר:
6 הובימי אנוש ומד אששתיך כימי נבר: כרעבנקש
7 לעוני ולחמאתי תרדוש: על דעתך בלל ארשע ואן
8 מידע מצלי: ידך נעבתי ונשעני יד סביב ובלעני:
9 וכרעני כרעמיר עשיתי וארעמיר תשכתי: הלא בחלב
11 תתיבני ונכבדה תפאני: עור וקשר תכשעני ונכבדתי
12 וגידים תשכבתי: חים וחסד עשיתי עמך ופקדתיך
13 שמרה רחמי: ואלה צפית בלבך ורעתי בראת עמך:

בענעהען קיין גוטעם: 26 וויא פערבעהן וויא געשווינדע שופען, אזוי וויא איין אדלער וואס
איילט זיך צו דעם עסען: 27 ווען איך וואלט זאגען, איך וועל פערבעסען מיינע קלאג, איך
וועל פערלאזען מיין טרויריגעס פנים: 28 אזויא האב איך מורא וועגען אלע מיינע שמער-
צען, ווארין איך ווייס גאנץ גוט אז דא וועסט מיך נישט אומשולדיג מאכען: 29 ווען איך
בין פערשולדיגט, פארנואס זאל איך מיך אומזוכט בעמיהען? 30 ווען איך וואלט מיך ווא-
שען מיט שנע-וואסער, אונד מיינע הענד ריין מאכען מיט לויג: 31 דאך וועסט דא מיך
איינטונקען אין דיא גרוב, אזוי דאס מיינע אייגענע קליידער וועלען מיך פערעקלען:
32 ווארין ער איז נישט א מענש אזוי וויא איך, אז איך זאל איהם ענטפערן, בדי צוואמען צו
קומען אין דעם משפט: 33 עס איז אויף נישט פערהאנדען צווישען אונס א מוכיח, אז ער זאל
לעגען זיינע האנד אויף אונס ביידע: 34 לאז ער אפטהון פון מיר זיינע רוח, אונד לאז מיך נישט
זיינע פארקט דערשרעקען: 35 (דענסמאל) וועל איך רעדען אונד איך וועל קיין מורא האבען
אבער עס איז נישט אזוי מיט מיר:

קאפיטעל י

1 מיין לייב איז פערעקעלט פאר מיין לעבען, איך וועל שוין פערלאזען מיינע קלאג, איך
וועל רעדען אין דער ביטערקייט פון מיין נפש: 2 איך וועל צו גאט זאגען, טהא מיך נישט
בעשולדיגען, לאז מיך דאך וויסען פארנואס דא קריגסט דיך מיט מיר? 3 איז עס דען גוט
פאר דיר אז דא וואלט אונטערדריקען? אז דא וואלט פערמאכטען דאס ווערק פון זיינע
הענד? אונד אז דא וואלט שיינען אויף דיא עצה פון דיא רשעים? 4 האסט דא דען
אויגען (וויא) פון פלייש? אדער זעהסט דא אזוי וויא מענשען זעהען? 5 זענען דען זיינע
טעג אזוי וויא דיא טעג פון א מענש, אדער זענען זיינע נאךרען אזוי וויא דיא נאךרען פון
א מענש? 6 דאס דא וואלט אויס מיינע אומגעזעכטע גיט, אונד פארשעסט אויס מיינע
זינד? 7 דא ווייסט דאך אז איך בין נישט קיין רשע, אונד אז קיינער קען נישט פון זיינע האנד
מציל זיין: 8 זיינע הענד האבען מיך געפארמט אונד געמאכט, אים גאנצען רינגס ארום,
דאך טהאסט דא מיך פערדארבען: 9 בעדענק דאך (איך בעט דיר) אז דא האסט מיך גע-
מאכט וויא לעהם, אונד וואלט דא מיך צוריקגעהרען צו דעם שטויב? 10 האסט דא
מיך נישט אויסגעקאסען אזוי וויא מילך, אונד מיך געגליזערט אזוי וויא קעז? 11 דא
האסט מיך בעקלייד מיט היט, אונד מיט ביינער אונד אדערן האסט
דא מיך בעדעקט: 12 לעבען אונד חסד האסט דא מיט מיר געטהון,
אונד זיינע בעפעהלונגען האבען בעהיט מיין גייסט: 13 אונד דיא דאזיגע
זאכען האסט דא בעהאלטען אין דיין הארץ, איך ווייס אז דאס איז מיט דיר:
14 ווען איך זינדג אזוי בעמראכט דא מיך, אונד דא וועסט מיך נישט רייניגען פון

אִם־תִּסְתִּי וְשִׁמְרָתִי וּמַעֲשֵׂי לֹא תִשְׁכַּח: אִם־דִּשְׁמַתִּי ¹⁴
 אֶל־יָדִי וְצִדְקָתִי לֹא־אֶשָּׂא רֹאשִׁי שֶׁבַע קָלָן וְדָהָא עֲנִי: ¹⁵
 וְהִנֵּה כְּשֹׁלֵל תִּצְדָּקִי וְחֹשֶׁב תִּחְשָׁבָא בִּי: תִּחְשָׁב עֲדָי: ¹⁶
 נִגְדִי וְתִרְבֵּי עֲשָׂשׁ עֲמִידִי תִלְפֹת וְצָבָא עִמִּי: וְלִמָּה מִרְחָ ¹⁷
 הַזֹּאתִי אֲנִי וְעַן לֹא־תִרְאֵנִי: כִּאֲשֶׁר לֹא־תִרְעִי אֶת־הָ ¹⁸
 מִשְׁכָּן לִקְבֹּר אֹכֵל: הִלֹּא־מָשַׁח יְמִי וְיִחַדֵּל יוֹשֵׁת מִמֶּנִּי כ ¹⁹
 וְאִכְלִיתָ מִמֶּנִּי: כִּסְמֵס אֶלֶף וְלֹא אֲשִׁיב אֶל־אֶרֶץ חֹשֶׁךְ ²⁰
 וְצִלְמֹת: אֶרֶץ עֲפָתָה: כִּמְרֹאֶפֶל צִלְמֹת וְלֹא־תִסְרְיִים ²¹
 וְתִפֹּס כִּמְרֹאֶפֶל: ²²

א
 וְעַן צֹפֵר הַנֶּעֱמָתִי וְיֹאמֶר: תִּרְבֵּי דְבָרִים לֹא תַעֲשֶׂה וְאִם־ ²
 אִישׁ שְׁפֹתִים יִצְדֵּק: בְּדִיךְ מִתִּים יִתְּשֻׁוּ וְתִלְעֵנּי וְאֵין ³
 מִכֶּלֶם: וְיֹאמֶר יָד לִקְחֵי וְכֹר הַיָּמִי כַּעֲנִיךָ: וְאִילֹם ⁴
 מִיִּתְּן אֶל־הַדֶּבֶר וְיִפְתָּח שְׁפָתָיו עֲמִידִי: וְיִדְרֹקֵהוּ וְתִפְתָּח ⁵
 הַכֶּמֶה כִּכְפֹּסִים לְהוֹשִׁיעַ וְעַן כִּי־יִשְׁעָה לָהּ אֶל־הַמַּעֲנֵה: ⁶
 תִּסְתַּר אֶל־הַתְּמָנָא אִם עֲדִתְכִלִּית שְׁתֵּי תְמָנָא: וְכִתְבִּי ⁷
 שְׁמִים מִדְּתַפְסָל עֲמִידָה מִשְׁאֵל מִדְּתַפְסָל: אֶרְבָּה מִצֶּרֶן ⁸
 מִדֶּה וְיִחַדֵּל מִעֲרִים: אִם־יִחַדֵּל וְיִסְתַּר וְיִחַדֵּל וְיִמֵּי ⁹
 יִשְׁכֹּב: כִּי־דָוָא יֵדַע מִי־יִשְׁוֹא כִּי־אֵין וְלֹא יִתְכַנֵּן: ¹⁰
 וְאִשׁ גְּבוּי לִקְבֹּר וְיִסְר פֶּרָא אֶרֶם יִלְד: אִם־אִתָּה הַבְּעִיָּה ¹¹
 לִקְבֹּר וְיִשְׁתָּח אֵלָיו כַּפָּי: אִם־אֵין בְּדִיךְ תִּרְחִיקֵהוּ וְאִלֵּי ¹²
 תִּשְׁכֵּן בְּאֶרֶץ עֲלִיָּה: כִּי־אֵין וְהִנֵּה פִקֵּד מִמֶּנִּי וְהִנֵּה ¹³
 מִצֶּרֶן וְלֹא תִירָא: כִּי־אִתָּה עֲמֵל תִּשְׁכַּח מִמֶּנִּי עֲבָדִי תִסְתַּר: ¹⁴
 וְיִסְתַּר מִיָּדִי כִּי־אֵין תִּלְד מִלִּפְנֵי מִכְּסֵּר תִּתְּנֵה: וְכִשְׁתָּח כִּי־ ¹⁵
 יֵשׁ חֲסִידָה תִּתְּנֵה לְכֶסֶף תִּשְׁכַּח: וְכִשְׁתָּח וְאֵין מִתְּחִיל ¹⁶
 וְחִלִּי עֲנֵדֵה רַבִּים: וְעַן רָשָׁעִים תִּכְלִיתָ וְעַמֶּס אִכְרֵה מִמֶּנִּי ¹⁷
 וְתִתְּנֵם מִסְחָרְשָׁשׁ: ¹⁸

אונד שאמען פון מוים, אונדא עס איז קיינע ארדענונג נישט פערהאנדען, אונד אפילו דאס ליכט איז אויף אזוי וויא פינסטערניס: קאפיטעל יא

1 אונד צופר הנעמתי האט געענטפערט, אונד געזאגט: 2 זאלען נישט דיא פילע ווערטער געענטפערט ווערען? אדער זאל א מענש (וואס רעט מיט) ליפען גערעכט ווערען? 3 זאלען מענשען שווייגען צו דייע אומטראכטונג? אדער זאלסט דא שפעטען אונד זאל דיר קיינער נישט בעשעהמען? 4 ווארין דא האסט געזאגט, מייע לערנונג איז ריין, אונד איך בין געוועזען לויטער אין דייע אויגען: 5 אבער ווען נאט העט נאר געזאגט רעדען, אונד זיינע ליפען קענען דיר אויפמאכען! 6 אזוי העט ער דיר אנגעזאגט דיא פערהילענע חכמה, ווא- רין עס איז דאפעלט צו דעם וואס איז דיא וויסענשאפט, אבער דא זאלסט וויסען אז נאט האט פון דיר וועניגער פערלאנגט וועגען דייע זינד: 7 קענסט דא דירך פארשונג נאט אויסגעפינען? אדער קענסט דא ביז צו דעם ענד דעם אלמעכטיגען אויסגעפינען? 8 עס איז העכער וויא דיא הימעל, וואס קענסט דא טהון? עס איז טיפער וויא דער שאול, וואס קענסט דא וויסען? 9 דאס מאס דערפון איז לענגער וויא דיא ערד, אונד ברייטער וויא דאס ים: 10 ווען ער פערשנייט אונד פערשליסט, אדער זאמעלט וויידער צוזאמען, ווער קען איהם צוריקהאלטען? 11 ווארין ער קענט דאך דיא פאלשע מענשען, ער זעהט אויך דאס אומרעכט, אונד זאל ער עס נישט בעטראכטען? 12 אבער א מענש וואס איז אויסגעלעדיגט קריגט פערשטאנד, אונד דער מענש ווערט געבוירען אזוי וויא א ווילדער מויל-עזעל: 13 ווען דא וועסט דין הארץ אנברייטען, אונד דא וועסט צו איהם אויסשפרייטען דייע הענד: 14 ווען אומגערעכטיגקייט איז אין דייע הענד אזוי זאלסט דא עס דערווייטערן, אונד דא זאלסט קיין אומרעכט לאזען וואוינען אין דיין געצעלט: 15 ווארין דענסמאל וועסט דא קענען אויפהעבען דיין פנים און א פעהלער, אונד וועסט שטארק זיין אונד וועסט קיין מורא האבען: 16 ווארין דא וועסט פערנעמען דייע מידויג- קייט, אונד וועסט עס געדענקען אזוי וויא דאס פאראיבערגעזאנגענע וואסער: 17 אונד דייע עלטער וועט אויפשטעהען וויא אין מיטען טאג, דא וועסט לייכטען, דא וועסט זיין אזוי וויא דער פריהמארגען: 18 אונד דא וועסט זיין אין זיכערהייט, ווייל עס איז נאך האפט נונג פערהאנדען, אונד דא וועסט ארום דיר גרופען, אונד דא וועסט רוהען אין זיכערהייט: 19 דא וועסט דיר אויך אנדערלעגען, אונד קיינער וועט דיר נישט דערשרעקען, אונד פילע לייט וועלען דין פנים אנבעמען: 20 אבער דיא אויגען פון דיא רשעים וועלען פערלענט ווערען, אונד זייע אנטרינונג וועט פון זייע פערלירען ווערען, אונד זייע האפנונג וועט זיין אזוי וויא איינער וואס דיא נשמה געהט איהם אויס:

1 אונד איוב האט געענטפערט, אונד האט געזאגט: 2 באמת, ווארן איהר זענט דאס פאלק, אונד מיט אייך וועט דיא חכמה שטארבען: 3 איך האב אויף אזא א פער-שטענדיג הארץ וויא איהר, איך בין נישט מעהר געפאלען וויא איהר, אונד ווער ווייס דען נישט זאלכע זאכען וויא דיא דאזיגע? 4 איך בין אזוי וויא איינער וואס איז פער-שפאט פון ווין פריינד, וואס רופט צו נאם אונד ער ענטפערט איהם, דער צדיק וואס איז אויפגרייט איז פערלאכט: 5 דער וואס איז אנגעברייט אויסצוגלייטשען מיט זיינע פיס איז וויא א פערזאכטעטע לאמפ אין דיא געדאנקען פון דעם וואס איז גע-שמילט (האט שלום): 6 דיא געזעלעכע פון דיא רויבערס זענען, בשלחה, אונד דיא וואס רייצען נאם אן זענען אין זיכערהייט, אין וועמעס הענד נאם ברענגט נאך פיל: 7 פרעג דאך אפילו דיא בהמות, אונד וויא וועלען דיר בעלעהרען, אונד דיא פעגל פון דעם הימעל, אונד וויא וועלען עס צו דיר אנטאנען: 8 אדער רעד צו דער ערד, אונד זיא וועט דיר אויף בעלעהרען, אונד

2 א זיין איוב ווארט: אומם כי אהםםם אהםםם תמות
3 חכמה: נסיל ללבב כמזכר לאיפל איוב מכם ואח
4 מאין כמזכר: שחק לרצו ואתה כרא גלגל
5 נענה שחוק צדיק תמים: לפד בן לעשות שגן
6 נבן למעדי רגל: תליו אהלים ו לשלום ו כסות
7 למנה אל לאשר הביא אלה בקד: ואלם שאלנא
8 בהמות ותקד ועת השמים ותקד: אז שיה לארץ
9 ותקד וספרו לך דע הים: מי לא ידע בגלגל כי
י ידוה עשית את: אשר בקד נפש כליו וית כל
11 כשראש: הלאין מלן תבן וחד אכל יעם לו:
12 כישעים חכמה ואחד ימים תבנה: עמו חכמה וכוה
13 לא עצה ותבונה: הן ידום ולא יפן יסר על-איש
14 ולא יסח: הן יעזר כמים ויבשו ושלום ותפטר
15 ארץ: עמו עז ותפטר לא עז ומשנה: מלך וצדק
16 שולל ושפטים ודולל: מוסר מלכים פתח נאמר אוור
17 כמתנהם: מלך כמים שולל ואיתנים יסר: מסר
21 שפה לנאמנים ופעם וקנים יח: שופד בן על-נדים
22 וכוה אפיקום רפה: מלה עמלות מנהלשד וצא לאור
23 צלמית: משנה לעים ונאבהם שמה לעים תמים: מסר
24 כה לב ראשי עמדהארץ ותלם בתו לארדך: ומשור
חשך ולאור ותלם כשבור:

יב
2 א הן כל האמה עז שמעה אזי ותבן לה: בדעתכם
3 דעתו נסאני לאיפל איוב מכם: אולם אי אלשי
4 אדבר דוכת אילל אהפן: ואלם אתם מפלשער
ה רפא אלל כלכם: מרמן תכרס תחישן ותקד לבם

דיא פיש פון דעם ים וועלען עס צו דיר דערזעהלען: 9 ווער ווייסט עס דען נישט פון אלע דיא דאזיגע, דאס דיא האנד פון דעם האר האט דאס דאזיגע געמאכט? 10 אין זיינע האנד איז דאס נפש פון איינליכען לעבעדיגען, אונד דער רוח פון איינליכען מענש: 11 מוהט נישט דאס אויער פורבען דיא ווערטער? (אונד מוהט נישט) דער גוימען פערזוכען פאר זיך דיא שפייז? 12 צווישען דיא אלטע לייט איז חכמה, אונד אין לאנגע טעג איז פערשטאנד: 13 מיט איהם איז חכמה אונד שטארקהייט, ביא איהם איז (אויף) עצה אונד פערשטאנד: 14 זעה, ווען ער צוגרעכט אזוי קען עס נישט ווידער אויסגעבויט ווערען, ווען ער פערשליסט א מענש אזוי קען מען נישט אויפמאכען: 15 זעה, ער האלט אויף דיא וואסער, אונד עס ווערט טרוקען, אונד ער שיקט וויא ווידער ארויס אונד וויא פערקקערען דיא ערד: 16 מיט איהם איז שטארקהייט אונד קלוגהייט, צו איהם געהערט דער וואס פערזיכט זיך אונד דער וואס מאכט פערזיכען: 17 ער פיהרט אנוועק דיא עצהגעבערס בערויגט, אונד דיא שפטים מאכט ער נאריש: 18 ער מאכט אויף דיא געבוידענע מלכים, אונד ער בינדט אן א גארטעל אן ווירע לענדען: 19 ער פיהרט אנוועק דיא פהנים בערויגט, אונד דיא שטארקע מוהט ער פערקרימען: 20 ער מוהט אפילו אנוועק דיא ליפען פון דיא געגלויבטע, אונד ער נעמט אויף אנוועק דעם פערשטאנד פון דיא עלצטע: 21 ער גריסט אויס שאנד אויף דיא פירשטען, אונד דעם גארטעל פון דיא שטארקע מאכט ער שלאף: 22 ער אנטפלעקט דיא טיפענים אויס דער פינסטערניס, אונד ער ברענגט ארויס צו דעם ליכט דעם שאטען פון דעם טויט: 23 ער דערהויכט אדער (מאכט גרויס) דיא פעלקער אונד מאכט זיא פערלויצען ווערען, ער פערשפרייט פעלקער אונד ער לאזט זיא אנוועקפיהר רען: 24 ער נעמט אנוועק דאס הארץ פון דיא אויבערשטע פון דעם פאלק פון דעם לאנד, אונד מאכט זיא ארומוואנדערן אנווא עס איז קיין וועג: 25 זיא מאפען אין דער פינסטערניס אנווא עס איז קיין ליכט, ער מאכט זיא פערזיכען אזוי וויא א שבור:

קאפיטעל יב

1 זעהט, דאס אלעס האט מיין אויג געזעהען, מיין אויער האט עס געהערט אונד האט עס פערשטאנען: 2 דאס וואס איהר ווייסט דאס ווייס איך אויף, איך בין נישט נידעריגער געפאר לען וויא איהר: 3 באמת, איך וועל רעדען צו דעם אלמעכטיגען, אונד מיט נאם האב איך א פערלאנגען אויפן צו האבען: 4 אבער איהר זענט זאלכע וואס טראכטען נאר אויס ליגען, אונד איהר זענט אלע דאקטורעס וואס טויגען נישט: 5 הלא וואלט איהר אים גאנצען שטיל געשוויגען! דאס וואלט געוועזען צו אייך א חכמה: 6 הערט דאך מייןע חכמה, אונד

לחכמה: שמעתי תוכחתי ורבות שפתי הקשיבו: 6
 הלאל תדבר עולה וְלוֹ תדברו רמיה: הפניו תשאון 7
 אמלאל תרבו: בטוב כרתוך אתכם אסרתל 8
 פאזש תתמלו בו: רוב יוכי אתכם אסרתל פנים 9
 תשאון: הלא שאתו תבעת ופחדו יפל עלתם 11
 וברוכים משל אפר לנבראמר נביכם: תברישו מני 12
 ואבררהדני ועבר עלי מה: עלימה ואשא כשרי בשני 14
 ונפשי אשים בכפי: תו קמלני לא אהל אך דרכי אל 15
 פניו אביח: נסדואלי לשונך כרלא לפניו העץ הוא: 16
 שמו שמו מלתי ואחתי באנוכם: הודיעני ערכתי 17
 משפט דעתי כראני אצדק: מיהא דייב עמדי כר 18
 עקה אחריש ואנו: אך שמתם אלפעש עמדי או מלפני 19
 לא אסתר: בפי מלי תרמק ואמתך אל תבשתי: 21
 וקרא ואבכי אענה או אדבר תשיבני: כמה לי ענות 22
 ותמאני פשעי ותמאני הרעני: למד פנך תסמיר 23
 ותחשבי לאובי לך: תעלה נדף תערין ותתקש ובע 24
 תדרף: כרחבת עלי מדרות ותורשני ענות נעורי: 26
 ותשם בפי: רגלי ותשמיד כל אדחתי על שרשי רגלי 27
 תתחקה: דוא כרכב יכלה ככני אכלו עש: 28

יד
 אדם ילד אשה קצר ימים ושבעתו: בצע יצא וכל א 2
 ויברך כלל ולא יעמוד: ארעליה פקדת ענין ואני 3
 הבא במשפט עמדי: מידתן מהור משמא לא אחר: 4
 אסתרצום: ימו מספרהדני אתך חנן עשיתי ולא 5
 יעבר: שעה מקלי ודחל ודחל ערדתי כשקור ימי: כי 6
 יש לעץ חקיה אסתר ודוד חלף ונחלו לא תחל: 7
 אסתרצום בארץ שרשו וכפער ימת ננו: מרת מים 8

רעכטפארטיגען: 16 ער זאל אויף זיין מיינע הילף, ווארין קיין חנף נועט נישט פאר איהם
 קומען: 17 הערש דאך גוט צו מיינע רעד, אונד לאז מיינע דערקלערונג אריינגעהן אין
 איירע אויערען: 18 זעהט דאך, איך האב אנגעברייט משפט, איך ווייס אז איך וועל געד
 רעכטפארטיגט ווערען: 19 נער איז דער וואס וויל זיך מיט מיר קריגען? ווארין אצונד
 ווען איך וועל שטיל שווייגען אזוי וועל איך פערנען: 20 נאר משה נישט צווייט זאכען צו
 מיר, דענסמאל וועל איך מיך נישט פאר דיר בעהאלטען: 21 דערווייטער דיינע האנד פון
 מיר, אונד לאז מיך נישט דיינע פארקט דערשרעקען: 22 דערנאך רוף, אונד איך וועל
 ענטפערן, אדער איך וועל רעדען אונד דוא וועסט מיר ענטפערן: 23 וויא פיל זענען מיינע
 אויגערעכטיגקייטען אונד מיינע זינד, לאז מיך וויסען מיינע פשעים אונד מיינע זינד:
 24 פארנוואס פערבארקסט דוא דיין פנים, אונד רעכענסט מיך פאר א פינד צו דיר:
 25 ווילסט דוא דען צוברעכען א בלאט וואס איז פערטריבען (פון דעם ווינד), אונד ווילסט
 דוא נאכאנען פערטרוקענעם שטרוי? 26 ווארין דוא שרייבסט ביטערע זאכען קעגען
 מיר, אונד דוא מאכסט מיך ווישנין דיא זינד פון מיינע זיגענד: 27 אונד דוא מווסט מיינע
 פיס אין א קלאק, אונד דוא היקסט אלע מיינע שטענען, אונד דוא מאכסט א צייכען אויף
 דיא טריט פון מיינע פיס: 28 אבער ער ווערט פערפוילט וויא א פערפוילטע זאך, אזוי
 וויא א קלייד וואס דיא מילב (דיא מאט) פרעסען אויף:

קאפושעל יד

1 א מענש וואס איז געבוירען פון א פרויא, איז נאר פון וועניג מעג, אונד איז זאט פון רגז
 (טריבואל): 2 ער נעהט אויף אזוי וויא א בלוס אונד ווערט פערטרוקעלט, אונד ער אנטלויפט
 וויא א שטן, אונד בלייבט נישט בעשטען: 3 אפילו אויף אזאלכע האסט דוא אויפגעמאכט
 דיינע אויגען, אבער מיך האסט דוא געברענגט אין משפט מיט דיר: 4 ווער קען דען א
 ריינעם ארויסברענגען פון איין אומריינעם, נישט אפאל איינער: 5 ווען זיינע מעג זענען געד
 שטימט, אזוי זענען אויך זיינע קדשים בייא דיר געצעהלט, דוא האסט געמאכט א געזעץ,
 אונד ער קען עס נישט איבערפאהרען: 6 קוק אוועק פון איהם אונד לאז ער זיין פערמיטען,
 ביז ער וועט אליין וועלען, אזוי וויא א טאג ארבייטער (שכר יום): 7 ווארין צו א בוים איז
 נאך פעהראנדען א האפנונג, האמשע ער איז אפגעשניטען משה ער דאך אויסוואקסען,
 אונד זיינע זינגע צווייגען וועלע נישט אויפהערען: 8 אונד אפילו ווען זיינע וואורצעל ווערען
 אלט אין דער ערד, אונד דער שטאם דערפון שטארבט: 9 דאך דורך דעם ריח פון וואסער

טהוט ער ווידער בליהען, אונד מאכט צווייגען אזוי וויא א געפלאנצטער בוים: 10 אָבער א מענש, ווען ער שטארבט ווערט ער פערשלאפט, אונד ווען א מענש פערבעהט, אונד איז ער? 11 אזוי וויא דיא וואסער געהען ארויס פון דעם נים, אונד וויא דער טייך ווערט חרוב אונד פערטריקענט: 12 אזוי לעגט זיך דער מענש אנדער אונד ער שטעהט נישט מעהר אויף, ביז דיא היר מעל זענען נישט מעהר, וויא וועלען נישט אויפנומען, אונד וויא וועלען זיך נישט דערנועקען פון זייער שלאף: 13 הלואי וואלסט דוא מיך געהאלטען אין דעם שאול, הלואי וואלסט דוא מיך געהאלטען ביז דיין צארן האט זיך אנועקעקעקערט, אונד דוא וואלסט מיר א צייט בעשטימט אונד אן מיר געדענקען! 14 אָבער ווען א מענש שטארבט וועט ער ווידער לעבעדיג ווערען? איך וועל האפען אלע טעג פון מיינע צייט, ביז מיינע פערבייטונג וועט אָד קומען: 15 דוא וועסט רופען אונד איך וועל דיר צענטפערן, דוא וועסט גלוקטען צו דיא מעשים פון דינע הענד: 16 ווארן אצונד צעהלסט דוא מיינע טרוים! טהוקסט דוא נישט

יִפְתָּח וְיִשָּׁה קַצִּיר בְּמִדְבָּרָא: וְגַבְרִיֵּם מִיָּדָיִם וְלִדְרֵי בְרֶכְתִּי וְאִישׁ אֶבֶן וְאִישׁ אֶלְדָּרִים מִיָּדָיִם וְלִדְרֵי בְרֶכְתִּי וְאִישׁ שֶׁבֶב וְלֹא-לֶקֶם עַד-בְּלִתִּי שָׁמַיִם לֹא יִקְרָא וְלֹא יִזְכָּר מִשְׁנֵהֶם: מִי יִתֵּן בְּשֹׂאֵל תַּצְפִּנִּי חֲסִדִּי עֲרֻשׁוֹ 13 אֲפֹךְ תִּשְׁתִּי לִי חֵן וְחֶסֶד: אֲסִימָת זָכָר הַלְהֵן-כֵּל 14 יָמִי כִּי-אֶתֵּלֵךְ עֲרֻשׁוֹ חֲלִסִּיתִי: תִּקְרָא וְאֶבֶן אֲנִי 15 לִקְרֹשָׁה: דִּרְדֹּר כִּסְפִּי: כִּרְצֻנִי צִדְקִי חֲסִידוֹ לֹא חֲסִידוֹ 16 עַל-חֲסִידָתִי: חֶסֶם בְּצִדְדוֹ וְהַטָּפֵל עַל-שֵׁנִי: וְאִלָּם 17 וְהַטָּפֵל יִבֹּל וְאִשׁ יִשָּׁק מִמֶּנִּי: אֲבָנִים וְשִׁלְחֵי מִים 19 כִּי תִשְׁמָרְכֶם הַיָּמִים אֲרֻץ וְתִקְרָא אִישׁ הַאֲבָדִת: תִּתְקַפְּדוּ 21 לִגְזֵחַ בְּחֵלֶךְ מִשְׁנֵה פִּנּוֹת וְתִשְׁלַחְדוּ: יִבְדְּדוּ בְּנֵי וְלֹא 22 יִדַּע וְיִצְדָּו וְלֹא-יִדְּבֹק לָמוֹ: אֶד בְּשׁוֹר צִלּוֹ יִכָּאֵב וְנִפְשׁוֹ עָלָיו תִּתְקַל:

טו

א וְיִתֵּן אֶלְפִּי הַחַיִּי וְאִמְרִי: הַחֶסֶם בְּיָמֵי הַחַיִּי 2 וְיִתֵּן אֶלְפִּי הַחַיִּי וְאִמְרִי: הַחֶסֶם בְּיָמֵי הַחַיִּי 3 וְיִתֵּן אֶלְפִּי הַחַיִּי וְאִמְרִי: הַחֶסֶם בְּיָמֵי הַחַיִּי 4 וְיִתֵּן אֶלְפִּי הַחַיִּי וְאִמְרִי: הַחֶסֶם בְּיָמֵי הַחַיִּי 5 וְיִתֵּן אֶלְפִּי הַחַיִּי וְאִמְרִי: הַחֶסֶם בְּיָמֵי הַחַיִּי 6 וְיִתֵּן אֶלְפִּי הַחַיִּי וְאִמְרִי: הַחֶסֶם בְּיָמֵי הַחַיִּי 7 וְיִתֵּן אֶלְפִּי הַחַיִּי וְאִמְרִי: הַחֶסֶם בְּיָמֵי הַחַיִּי 8 וְיִתֵּן אֶלְפִּי הַחַיִּי וְאִמְרִי: הַחֶסֶם בְּיָמֵי הַחַיִּי 9 וְיִתֵּן אֶלְפִּי הַחַיִּי וְאִמְרִי: הַחֶסֶם בְּיָמֵי הַחַיִּי 10 וְיִתֵּן אֶלְפִּי הַחַיִּי וְאִמְרִי: הַחֶסֶם בְּיָמֵי הַחַיִּי 11 וְיִתֵּן אֶלְפִּי הַחַיִּי וְאִמְרִי: הַחֶסֶם בְּיָמֵי הַחַיִּי 12 וְיִתֵּן אֶלְפִּי הַחַיִּי וְאִמְרִי: הַחֶסֶם בְּיָמֵי הַחַיִּי 13 וְיִתֵּן אֶלְפִּי הַחַיִּי וְאִמְרִי: הַחֶסֶם בְּיָמֵי הַחַיִּי 14 וְיִתֵּן אֶלְפִּי הַחַיִּי וְאִמְרִי: הַחֶסֶם בְּיָמֵי הַחַיִּי 15 וְיִתֵּן אֶלְפִּי הַחַיִּי וְאִמְרִי: הַחֶסֶם בְּיָמֵי הַחַיִּי 16 וְיִתֵּן אֶלְפִּי הַחַיִּי וְאִמְרִי: הַחֶסֶם בְּיָמֵי הַחַיִּי 17 וְיִתֵּן אֶלְפִּי הַחַיִּי וְאִמְרִי: הַחֶסֶם בְּיָמֵי הַחַיִּי 18 וְיִתֵּן אֶלְפִּי הַחַיִּי וְאִמְרִי: הַחֶסֶם בְּיָמֵי הַחַיִּי 19 וְיִתֵּן אֶלְפִּי הַחַיִּי וְאִמְרִי: הַחֶסֶם בְּיָמֵי הַחַיִּי 20 וְיִתֵּן אֶלְפִּי הַחַיִּי וְאִמְרִי: הַחֶסֶם בְּיָמֵי הַחַיִּי 21 וְיִתֵּן אֶלְפִּי הַחַיִּי וְאִמְרִי: הַחֶסֶם בְּיָמֵי הַחַיִּי 22 וְיִתֵּן אֶלְפִּי הַחַיִּי וְאִמְרִי: הַחֶסֶם בְּיָמֵי הַחַיִּי

הויטען (וואכען) איבער מיינע זינד? 17 מיינע זינד זענען פערחתמת אין א בינדעל, אונד דוא נייסט צוואמען מיינע אומגעזעכטיקייט: 18 באַמט, דער באַרג וואס פאלט ווערט פערנוועלט, אונד דער פערנוועלטערט פון זיין אָרט: 19 דאס וואסער פערפלייצט דיא שטיינער, דוא טהוקט אנועקוואשען דעם שטויב פון דער ערד, אונד דוא מאכסט פערלירען דיא האפנונג פון דעם מענש: 20 דוא טהוקט איהם איבערנוועלטונען אויף עביה, אונד ער געהט אנוועק, דוא טהוקט זיין פנים פערענדערן, אונד דוא שיקסט איהם אנוועק: 21 ווינע זיין ווערען געבויט געהאלטען אונד ער ווייסט עס נישט, אונד וויא ווערען דערנידערט אונד ער פערשטעהט באַרגניש פון וויא: 22 אָבער זיין פלייש אויף איהם אליין האט שמערצען, אונד זיין נפש מוז איבער איהם טרויערן:

קאפיטעל טו

1 אונד אלפיו התימני האט געזענטפערט, אונד געזאגט: 2 וואל דען דער חכם צענטפערן מיט א וויסענשאפט פון ווינד (אָדער נארישקייט), אונד אנפילען זיין בוים מיט דעם מורחיווינד? 3 וואל ער שטראפען מיט ווערטער וואס טוינען נישט? אונד מיט זאלכע ווערטער מיט וואס עס קען נישט געהאלפען ווערען? 4 ווא, דוא אליין צושטערסט דיא פארקט, אונד דוא טהוקט מינערן דאס געבעט פאר גאט: 5 ווארן דיין מויל לערנט דין אויסצורעדען דינע זינד, אונד דוא האסט דיר אויסדערנועהלט א פאלשע צונג: 6 דיין איינען מויל בעשולדיגט דין, אָבער נישט איך, אונד אפילו דינע ליפען צענטפערן קענען דיר: 7 ביזט דוא דען דער ערשטער מענש וואס איז געבוירען? אָדער ביזט דוא דען געבוירען געווארען איידער דיא הויכע בערג: 8 האסט דוא דען געהערט דעם סוד פון גאט? אָדער האסט דוא צודיר געלאזט ארויפגיין חכמה? 9 וואס ווייסט דוא דאס מיר נישט וויסען? וואס פערשטעהסט דוא אונד עס איז נישט בריי אונס? 10 אויך זענען צווישען אונס גרויס אונד זעהר אלטע לייט, פיל עלטער אין טעג וויא דיין פאטער: 11 זענען דען דיא טרעסטונגען פון גאט צו וועניג מיט דיר? אָדער איז דאס וויסען ווארט מיט דיר? 12 פאר וואס נעמט דין דיין הארץ אנוועק? אונד פאר וואס ווינקען דינע אויגען: 13 דאס דוא קעהרסט צוריק צו גאט דיין רוח, אונד לאזט אַזאַלכע ווערטער ארויסגען פון דיין מויל: 14 וואס איז דער מענש אז ער זאל זיין ריין? אָדער וויא קען דער וואס איז געבוירען פון איינע אשה גערעכט זיין? 15 זעה, ער גלויבט אפילו נישט אין ווינע הייליגע (מלכים), אונד דיא הימעל זענען נישט אַמאָל ריין אין ווינע אויגען: 16 מַלְאָך שפן דער פערזאמווערדיגער אונד אומרייכער, דער מענש וואס טרינקט אומגעזעכטיקייט אזוי וויא וואסער: 17 איך וועל דיר ווייזען, הער מיך צו, ווארן דאס וואס איך האב געזעהן דאס וועל איך דערצעהלען: 18 דאס וואס

12 דמני: שלל היותו ונפרסלי ואחז בערפי ונפצפצי
 13 ויקמי לו למטה: קטבו על רכבו ופלו בלחיו ולא
 14 וחלל יספד לארץ מרתה: ופרצי פרץ על פירפרו
 15 ורץ על כנבור: עק המרת: עלי נלדו ונלחתי בעפר
 16 קרע: פני המרמה מרמבי ועל עפעפי צלמתי: על
 17 לאהמם כפפי ותפסתי נדה: ארץ אליהם עדי ואל
 18 ודי מקום לעוקתי: נבסמתי הדרכשמים עדי ושהתי
 19 במרוקים: מלצי רצי אליאלה הלפת עיני וזכה
 20 לנבר עמאלה ובדאמם לרעדי: קרשעתי מספר יאחז
 ואחר לא אשוב אהלד:

יז

2 א ותיי חבלה ימי נחש קברים לי: אסלא החלים עמדי
 3 ובהמרתם חלן עיני: שימה גא ערבי עמך מירוא
 4 ללחי יתקע: קרלמם צפתי משכל עלבן לא חרומם:
 5 לחלק עיר רעם ויעי בני תכלה: והציני למשל
 6 עמם ותפת לפנים אהרן: ותכה מבשע עני רצח כאל
 7 כלם: ישמו ישרים על זאת ונקי על הגוף יתערה:
 8 ויאחז צדיק דרבו ויפחדים יסוף אמין: ואלם כלם
 9 תשבו ובוא נא ולא אמאצא כהם חכם: ימי עבדי ומתי
 10 נתקן מירשי לבדי: ללח ליום ישימי אור קרוב מפני
 11 השך: אסאקתי שאל ביתי בחשך רפדתי וישני:
 12 לשחת קראתי אבי אהה אמי ואחזי לרבה: ואחז אפי
 13 חקתי ותקתי מי ישררה: בדי שאל תברכה אסידוד
 על עפר נחתי:

יח

2 א וכן בלדד השחי ונאמר: עראנהו חשימין קנע למלון
 3 תבשו ואחר נדבר: מידע נחשבו ככהמה נאמני

אונד ער האט מיך איבערנעגעבען אין דיא
 הענד פון דיא רשעים: 12 איך בין געוועזן
 בשללה אבער ער האט מיך צוברעקעלט,
 ער האט מיך אנגענומען בייא מיין נאקען
 אונד ער האט מיך אויף שטיקלעך צובררא-
 כען, אונד ער האט מיך אויפגעשטעלט צו
 א צילפאר ווינע פוילען: 13 ווינע שיעערס
 האבען מיך ארוםגערינגעלט, אונד צו-
 שפאלטען מינע נירען, אונד וויא דער-
 פארמען זיך ניט, וויא פערניסען מינע גאל
 אויף דער ערד: 14 ער צוברעכט מיך מיט
 איין בראך איבער דעם אנדערן, ער לויפט
 קענען מיר אזוי וויא א גבור: 15 איך האב
 גענייט א זאק איבער מינע דארע הויט,
 אונד איך האב איינגעריכט מיין הארן אין
 דיא אש: 16 מיין פנים איז פערעלשערט
 געווארען פון ווינען, אונד אויף מינע אוי-
 גען געברעמען איז דער שאטען פון דעם
 טויט: 17 האטשע עס איז קיין אומרעכט
 ניט געוועזען אין מינע הענד, אונד מיין
 געבעטאיז אויף היין געוועזען: 18 א דוא
 ערד, דוא זאלסט ניט צוועקען מיין בלוט!
 אונד לאז ניט ויין קיין ארט פאר מיין גע-
 שרייא! 19 אונד אפילו אצינד זעה מיין
 עדות איז אין דעם הימעל, אונד מיין מליץ איז אויף
 מינע שפעטערס, אבער צו גאט טריפען מינע
 א מענש געקענט אופוח האבען מיט גאט, אזוי וויא
 ווען נאך וועניגע ווארען וועלען קומען, אזוי וועל
 איך וועל ניט מעהר צוריקקומען:

קאפיטעל יז

1 מיין גייסט איז פערדארבען, אונד מינע טעג זענען
 מיר צוגעברייט: 2 זענען דען ניט מיט מיר שפעטערס?
 געכטיגען אין ווירע ווידערשפעניגקייט? 3 לעג דאך
 זאל מיר געבען תקיעת פה? 4 ווארין דוא האסט
 וועסט דוא וויא ניט דערהייבן? 5 דער וואס רעמ
 פון ווינע קונדער וועלען פערלענט ווערען: 6 ער
 פעלקער, אונד פריהער בין איך געוועזען אזוי וויא
 געווארען פון וועגען דעם בעס, אונד אלע מינע
 רעכטפארטיגע וועלען זיך פערוואונדערן איבער
 וועט זיך אליין דערוועקען קענען דעם הייכלער:
 וועג, אונד דער וואס האטריינע הענד זאל זיך
 זאלט אומקעהרען, אונד קומט דאך, ווארין איך
 11 מינע טעג זענען פארבייא געגאנגען, מינע
 ווארען, אפילו דוא ורושה פון מיין הארץ: 12 וויא
 איז נאהענט פון וועגען דער פינסטערנים: 13 ווען
 איך האב מיין געלענער געבעט אין דער פינסטערנים:
 מיין פאטער, אונד צו דיא ווערס מינע מוטער
 מינע האפנונג? וואס אנגעלאנגט מינע האפנונג
 ארופידערן צו דיא רינעלן פון דעם שאל ווען וויא
 קאפיטעל יח

1 אונד בלדד השחי האט געגנטפערט אונד געזאגט: 2
 איהר וועט מאכען איין ענד פון איידע ווערטער?
 דערנאך רעדען: 3 פארנואס זענען מיר גערעכענט
 אויגען וויא אומקריין? 4 ער צורייסט ויין נפש
 לאנד

לאנד פערלאזען ווערען? אונד זאל דער
פילו אונעקערסען ווערען פון ווין ארט?
5 ווא אפילו דאס ליכט פון דא רשעים
וועט אויסקעלאשען ווערען, אונד קיין פונק
פון ווין פייער זאל ניט לייכטען: 6 דאס
ליכט וועט פינסטער ווערען אין ווין גע-
צעלט, אונד וויינע לאמפ וועט מיט איהם
אויסקעלאשען ווערען: 7 דא טריט פון
ווין פח וועלען ענג ווערען, אונד וויינע איר
גענע עצה וועט איהם פערווארפען: 8 ווא-
רין ער ווערט געשיקט מיט וויינע אייגענע
פיס אין דעם געץ, אונד אויף דעם שטרויר
כעלנעץ מווש ער געהן: 9 דאס געץ
האפט איהם אן ביא דעם טריט, אונד דא
רויבערס וועלען זיך קעגען איהם שטאר-
קען: 10 וויינע שטריק-געץ זענען גע-
האלטען אין דער ערד, אונד וויינע בעצוויי-
גענים אויף דעם שטעג: 11 ציטערניס
וועלען איהם ארום אונד ארום דערשרע-
קען, אונד וויא וועלען איהם צושפרייטען
צו וויינע פיס: 12 וויינע מאכט (אדער וזהו)
וועט פערהונגערט ווערען, אונד א פער-
וויסטונג איז אונגעברויט ביא וויינע ווייט:
13 עס וועט אויפסען דא שטאנגען פון
וויינע הויט, אפילו וויינע איבערגעבליבענע

וועט דער בכור פון דעם טויז אויפסען: 14 וויינע פערזיכערונג וועט אויסקערסען ווערען
פון ווין געצעלט, אונד מען וועט איהם אהינשיקען צו דעם מלך פון שרעקען (מלאך הכנות):
15 ער וועט וואוינען אין ווין געצעלט, האטשע ער געהערט ניט צו איהם, אונד איבער וויינע
וואוינונג וועט שוועבעל אויסגעשפרייט ווערען: 16 וויינע וואונדערלעך וועלען פון אונטען פער-
דארט ווערען, אונד פון אויבען וועלען וויינע צווייגען אפגעשניטען ווערען: 17 ווין געדעכ-
טענים וועט פון דער ערד פערלוינען ווערען, אונד ער וועט קיין שם האבען אויף דער גאס:
18 ער וועט פערטריבען ווערען פון דעם ליכט צו דער פינסטערניס, אונד פון דער וועלט וועט
מען איהם פערשטויסען: 19 עס וועט איהם ניט בלייבען קיין וזהו אונד קיין אייניקעל צווישען
ווין פאלק, אונד קיינע איבער בלייבונג אין וויינע וואוינונגען: 20 דא וואס וועלען נאך איהם
קומען וועלען זיך וואונדערן איבער ווין טאג, אונד דא וואס זענען פאר איהם געוועזען געמט
אן א שטורם: 21 אפילו דא דאזיגע זענען דא וואוינונגען פון דא אומערקטע, אונד דאס איז
דער ארט פון דעם וואס קען ניט גאט: קאפיטעל יט

1 אונד איוב האט געענטפערט, אונד געזאגט: 2 ביז ווא לאנג נאך וועט איהר מיין נפש טרויר
ריג מאכען, אונד מיך צושטויסען מיט ווערשער? 3 שוין דא דאזיגע צעהן מאל האט איהר
מיך פערשעהמט געמאכט, איהר שעהמט אייך ניט דאס איהר מאכט אייך פרעמד צו מיר:
4 אונד ווען איך האב מיך טאקע געארט, אזוי בלייבט דאך ביא מיר אליין דער אירטום:
5 אונד אויב איהר ווילט אייך איבער מיר גרויס מאכען, אונד איהר ווילט מיך שטראפען ווע-
גען מייע זינד: 6 אזוי זאלט איהר וויסען אז גאט האט מיך פערקריכט, אונד ער האט מיך
אומגערינגעלט מיט ווין געץ: 7 ועהט, איך שרייא וועגען דער רויבערייא אבער קיינער
ענטפערט מיר, איך שרייא אויס אבער עס איז ניט דא קיין משפט: 8 מיין וועג איז פערצווימט
דאס איך קען ניט אריבערגעהן, אונד אויף מייע שטענען האט ער געמאכט א פינסטערניס:
9 מיין כבוד האט ער פון מיר אפגעצויגען, אונד מייע קרוין האט ער אפגעטוהן פון מיין קאפ:
10 ער האט מיך צושטויסען ארום אונד ארום, אונד איך בין אונעקגעבאנגען, אונד מייע האפ-
נונג האט ער אונעקגעטוהן אזוי וויא א בוים: 11 אונד ווין צארן האט קעגען מיר דערגריימט,
אונד ער האט מיך גערעכענט אזוי וויא ווין פיינד: 12 וויינע חרילות זענען מיט אייגאנדער גע-
קומען, אונד וויא האבען אויף מיר דערהויבען ווייער וועג, אונד וויא האבען זיך געלאנגערט
אום מיין געצעלט ארום: 13 ער האט אפילו מייע ברידער פון מיר דערווייטערט, אויך מייע
געקאמטע זענען פון מיר פרעמד געווארען: 14 מייע קרובים האבען זיך פון מיר פערמיר-
טען, אונד מייע פריינדע האבען מיך פערגעסען: 15 דא וואס וואוינען אין מיין הויז, אונד

אפילו מינע דינסטמעדען רעכענען מיך
פאר א פערעמדען, איך בין געווארען אין
זייערע אויגען גלייך וויא א פערעמדער:
16 איך רופ צו מיין קנעכט אבער ער ענט-
פערט מיר נישט, איך מוז איהם בעטען מיט
מיין מויל: 17 מיין אטעם איז פערעמד גע-
ווארען צו מיין ווייב, אונד איך מוז בעטען
צו דיא קינדער פון מיין בויד: 18 אפילו
קליינע קינדער פערעכטען מיך, איך בין
אויסגעשטאנען, אונד וויא רעדען קענען
מיר: 19 אלע לייט פון מיין סוד האבען מיך
פערעכטען, אונד דיא וואס איך האב
ליב געהאט האבען זיך קענען מיר אויפגע-
קעהרט: 20 מינע ביינער האבען זיך גע-
העפט אן מינע הויט אונד אן מיין פלייש,
אונד איך בין אנטרונגען געווארען מיט דיא
הויטפון מינע צוין: 21 דערבארמט אייך!
דערבארמט אייך איבער מיר, ווארין איהר
זענט דאך מינע פריינד! ווארין דיא האנד
פון גאט האט מיך אָנגעריהרט: 22 פאר-
וואס זאלט איהר מיך נאכגאנגען אזוי וויא
גאט, אונד איהר זענט דאך נישט זאט פון מיין
פלייש? 23 הלאזי וואלטען מינע ווער-
טער אָנגעשריבען געוועזען! הלאזי וואל-

טען וויא אויסגעקריצט געוועזען אין א ספר! 24 א דאס וויא ווערען אויסגעקריצט מיט
איינען אונד א בלייבשטאט אויף עביג אין א פעלענשטיין: 25 אבער איך ווייס דאס מיין
גואל לעבט, אונד דאס ער וועט אין דיא לעצטע טעג שטעקן אויף דער ערד: 26 אונד האט
שע דיא ווערס וועלען נאכדעם מינע הויט (אונד גוף) פערדארבען, דאך וועל איך אין מיין
פלייש גאט זעהען: 27 וועמען איך וועל אליין זעהען; אונד מינע אייגענע אויגען וועלען
איהם זעהען אונד נישט קיין פערעמדער, האמשע מינע נירע וועלען פערלענט ווערען אין מיין
שוים: 28 אבער איהר זאלט זאגען, פאר וואס נאמען מיר איהם נאך, ווען דער שרש פון דער
זאך געפינט זיך אין מיר? 29 פארקומט אייך פאר דעם שווערד, ווארין דער צאן ברענגט א
שווערד וועגען דיא זינד, פריאיהר זאלט וויסען אז עס איז דא א דין אויף דער וועלט:

קאפיטעל כ

1 אונד צופר הנעמתי האט געענטפערט, אונד געזאגט: 2 דארום מאכען מיך מינע גע-
דאנקען ענטפערן, אונד וועגען דעם אייל איך מיך אין מיר אליין: 3 איך האב געהערט דיא
שטראם פון מינע שאנד, אונד דער גייסט פון מינע פערשטענדיגקייט מאך מיך ענטפערן:
4 ווייכט דיא דען נישט אז דאס דאזיגע איז פון עביג אן פון דער צייט ווען דער מענטש איז אויף
דער ערד געשטעלט געווארען? 5 ווארין דער געזאגט פון דיא רשעים איז פון דער נאעהנט,
אונד דיא פרייד פון דעם הייכלער געדויערט נאר אויף איין אויגענבליק? 6 האמשע זיינע
הויכקייט גרייכט ארויף ביז צו דעם הימעל, אונד ווין קאפ גרייכט ביז צו דעם וואלקען: 7 דאך
וועט ער אויף עביג פערלוירען ווערען אזוי וויא זיין אייגען מיכט, אונד דיא וואס האבען
איהם געזעהען וועלען זאגען, וואו איז ער? 8 ער וועט אנטעקפליהען אזוי וויא א חלום, אונד
ער וועט נישט מעהר געפונען ווערען, אונד ער וועט פערטוואנעלט ווערען אזוי וויא א זעהונג
(א חלום) אין דער נאכט: 9 דאס אויב וואס האט איהם געזעהען וועט איהם נישט מעהר זעהען,
אונד ווין ארט וועט איהם אויף נישט מעהר זעהען: 10 זיינע קינדער וועלען אפילו וועגען דיא
ארעמע לייט וואוילצוגעפאלען, אונד זיינע הענד וועט צוריקגעבען ווין פערמענען:
11 האמשע זיינע ביינער זענען פול מיט ינגענדיקראפט, וועלען וויא זיך דאך מיט איהם אין
דעם שטויב לעגען: 12 האמשע דאס שלעכטע איז זיס אין ווין מויל, אונד ער געהאלט עס
אונטער זיינע צונג: 13 ער דערבארמט זיך דאריבער אונד פערלאזט עס נישט, גייערט ער
האלט עס נאך אין ווין בוימען: 14 אזוי ווערט דאך זיינע שפיז אויפגעקערט אין זיינע גע-
דערס, אונד עס איז ביימער וויא גיפט אין איהם: 15 ער האט רייכטום איינגעשלאנגען, אבער
ער וועט עס אויסשפייען, גאט וועט עס ארויסטרייבען אויס ווין בויד: 16 ער וועט זיינען דאס
גיפט פון שלאנגען, אונד דיא צונג פון דער שלאנג וועט איהם הרגען: 17 ער וועט נישט זעהען

19 חלים נאמי כי אקומה ונדברתי: תעבתי בלמתי
כ סוד ויהאבתי והפכתי: בעורי ובכשרי נדבר
21 עצמי ואתמלטה בעור שני: הני חגי אתם רג כי יד
22 אלוה נקח בי: למה תרדפני כמדאל ומכשרי לא
23 תשבעו: קריתו אפי ונחבת מלי קריתו כספר ונחקו:
24 כעשרתך ופגרת ללי בעור תצדו: ואני רדתי נאלי
26 תי וארתו עלי עפר יקום: ואחר עור נקפדוה ומכשרי
27 אחזה אלוה: אשר אני ואחודלי ועני ראו ולאחר בלי
28 בלתי בחקי: כי תאמרו מה תרדפני וערש דבר
29 נמצאבי: עור לקם ומפדורב כרחמה שעת הרב
למען תרדעו שדיו:

כ

א וינן צופר הנעמתי ואמר: לכן שפני ושיבתי ובעבור
ב חולי כי: מוסר בלמתי אשמע ורחמ מביתי יענני:
ג הווא נדעת מיעד מני שים אדם על-אדני: כי רעת
ד רשעים מקרוב ושמחת תנף ער-הנע: אסעלה לשמים
ה שיאו וראשו לגב יעש: בגללו לנח אבד ראוי ואמרו
ו איז: פחלים עוף ולא ימצאו ויד כחונן לילה: עין
ז שפתי ולא חספה ולא יעורר תשורט מקמו: בתי רדפי
ח דלים ויד תשכנה אנו: עצמותי מלא עלמי ועמי
ט על עפר תשכב: אסחמתיק בפיו רעה וכוונה תחת
י לשוני: חמל עלי לא יעבור וימנע כחך חכו:
יא לחמי כמעיו נחפד מרחת פחלים בקרבו: חל בלע
יב ויקאט מבטני ורשע אל: ראש-פחלים יתן תהרגו
יג לשון אפיה: אלהא כפלגת נהר חלי דבש ותמאה:
יד משיב ענ ולא כבל כחל תמורו ולא יעלם: כירצץ
טו עב דלים בית גול ולא יכנרו: כיו לא ידע שול בבטנו

קחמוז לא ימלט: אדשדד לאכלו עליהן לאחיל
 טיבו: במלאות שפתי יצר לו בלדד עמל תבא: 22
 תדלמלא בטנו ושלדדו בן חנו אפו ומטר עלימו 23
 בלדדמו: יכרח משק בורל מחלדו קשת ודושר: 24
 שלף וצא מנה וברק ממרדתי בלדד עליו מים: כל 25
 חשך טמן לצפוני תאכלו אש לא יפסד דע שרד 26
 באחיל: יגלו שמם עין וארץ מתקומה לו: גל יבול 27
 ביתו נרות כים אפו: ויהולק אתם רשע מאחלים 28
 ותחלת אמרו מאל:

כא

כא

חנן איוב ואמר: שמעו שמוע מלתי ותהדארת 2
 תנחמתיכם: שאני ואנכי איבר ואחד דבבר תלעו: 3
 האנכי לאדם שית ואסמחיה לאתקצר רוחי: פטאלי 4
 והשמו ושימי ד עליה: ואסכרתי ותבולתי ואחז 6
 בשירי פלגות: מדוע ורשעים דתו עתון נסכבר חיל: 7
 ורשעים וכן לפניכם עינים ונאמרים לעינים: בתיכם 8
 שלום מספר ולאישכט אלהי עליכם: שורו עבר ולא 9
 יגלו חפצת פדו ולא תשכל: ושלדו בעאן שולכם 11
 וקדלים פדו: ושא בתי וכוור ושמדו לקול עינב: 12
 יכלו בטוב וימסו וברכנו שאל תתו: ותאמר לאל סור 13
 ממש ודעת דרביך לא חפצנו: מהדשי ברעבכר 14
 ומהדשיל כי נפשי: הן לא בתיכם טיבם עתה רשעים 15
 נחקה מי: פמה ורשעים דתו וקא עלימו איהם 17
 נחלים חלק באפו: דיו כחן לפידיה וכן ונחבו 18
 סופה: אלהי תפולקנו אנו ושלם אלו ודע: דתו 19
 עין כיד וימחמ שרי ושהי: כי מהדשנו 21
 אחריו ומספר חשיו חצו: חלאל ולמדתת וזו 22

דיא פלייצעדיגע מייכען, דיא מייכען פון
 האניב אונד פונקער: 18 ער נועט צוריקגע-
 בען דאס פאר וואס ער האט זיך בעמיהט,
 אונד ער נועט עס נישט פערשלינגען, נאך זיין
 פערמענען נועט ער עס מוזען צוריקגע-
 בען, אונד ער נועט זיך נישט פרייען: 19 טייל
 ער האט צושטויסען אונד פערלאזען דיא
 ארעמע, ער האט געגולט א הויז וואס ער
 האט נישט געבויט: 20 טייל ער ווייס נישט פון
 קיין שלדו אין זיין בויף, ער נועט נישט אנט-
 רינען מאכען פון דעם וואס ער גלוקט:
 21 עס נועט גארנישט איבערבלייבען פון זיין
 עסקן, דארום נועט קיינער נישט דערוואר-
 טען זיין גוטעס: 22 אפילו אין וויינער פול-
 הייט אונד צופרידענהייט נועט איהם ענג
 זיין, אונד אישליכע מידע האנד נועט איבער
 איהם קומען: 23 עס נועט זיין, ווען ער נועט
 נועלען זיין בויף פילען אזוי נועט (נאט) אי-
 בער איהם שיקען זיין גרימצארן, אונד ער
 נועט איבער איהם לאזען רעגען טייל ער
 טהוט נאך עסקן: 24 ווען ער נועט אנוועק-
 לויפען פון דיא איינערנע וואפען, אזוי נועט
 איהם דורכשלאגען דער קופערנער בוי-
 גען: 25 ער נועט עס אויסציהען אונד עס

נועט ארויסגען פון זיין קערפער, ווא דאס גלאנציקע שווערד נועט דורכגען דורך זיינע נאל
 אונד א שרעק נועט איבער איהם זיין: 26 אלערליי פינסטערניס נוערט בעהאלטען אין זיינע
 בעהאלטעניס, אפיינער וואס נוערט נישט געבלאזען נועט איהם פערברענען, עס נועט שלעכט
 זיין פאר דעם וואס נועט איבערבלייבען אין זיין געצעלט: 27 דיא הימעל טהון אנטפלעקען
 זיינע זינד, אונד דיא ערד שטעהט אויף קענען איהם: 28 דאס איינקומען פון זיין הויז נועט
 פערטריבען נוערען, אונד זיין פערמענען נועט צוריען אין דעם טאג פון זיין צארן: 29 דאס
 איז דאס חלק פון נאט פאר דעם מענטש וואס איז א רשע, אונד דיא נחלה וואס איז זיינע צוואנ
 פון נאט:

קאפיטעל כא

1 אונד איוב האט געענטפערט, אונד געזאגט: 2 הערש גוט צו מיינע נוערטער, אונד לאז דאס
 דאזיקע זיין אייער טרויסט: 3 דערמאנט מיט מיר אונד איך וועל רעדען, אונד נאכדעם ווען
 איך האב גערעט קענט איהר שפעטען: 4 טהוא איך מיד דען בעקלאגען צו א מענטש? אונד
 ווען עס וואלט שוין אזוי גענועזען פאר וואס זאל איך נישט אונגענדולדיג נוערען? 5 קעקרט אייך
 צו מיר אזוי נועט איהר אייך פערוואנדערן, אונד לעגט דיא האנד אויף אייער מויל: 6 אפילו
 ווען איך דערמאן מיר, אזוי ווער איך דערשראקען, אונד א ציטערניס האפט אן מיין פלייש:
 7 פאר וואס לעבען דיא רשעים, זייא ווערען אלט, זייא האבען אויף שטארקע מאכט: 8 זייער
 קינדער זענען מיט זייא אנגעברייט, אונד זייער קינדערס קינדער זענען פאר זייער אויגען:
 9 זייער הייזער זענען בשלום אהן פארקט, אונד דיא רוט פון נאט איז אויף נישט אויף זייא:
 10 זיין אקס מאכט טראגענדיג, אונד פערווארפט נישט, זיינע קיה קאלבען אונד פערווארפען
 נישט (זענען נישט מפיל): 11 זייא שיקען אנוועק זייער קליינע קינדער אזוי וויא שאף, אונד זייער
 יונגע קינדער טאנצען: 12 זייא העבען אויף דיא פויק אונד הארף, אונד זייא פרייען זיך מיט
 דעם קול פון דיא ארבעט: 13 זייא פערלעבען זייער טעג אין גוטעס, אבער אין איינע רגע
 געהן זייא ארום אין דעם שאל: 14 אונד דאך זאגען זייא צו נאט, קעהר אפ פון אונס, ווארין
 מיר פערלאנגען נישט צו וויסען דייער וועגען: 15 ווער איז דער אלמעכטיגער אז מיר זאלען
 איהם דינען? אונד וואס נועט אונס העלפען ווען מיר וועלען צו איהם בעשען? 16 זעה עס איז
 קיין גוטעס אין איייער הענד, דיא עצות פון רשעים זענען ווייט פון מיר: 17 וויא פיל מאל
 ווערט דאס ליכט פון דיא רשעים אויסגעלאשען? אונד וויא אפט קומט איבער זייא א בראך?
 ער (נאט) טיילט צו זייא אויס שמערצען אין זיין צארן: 18 זייא וועלען זיין אזוי וויא שטרוי
 פאר דעם ווינד אונד וויא פלאנע וואס דער שטורמ ווינד גיבט אנוועס: 19 נאט נועט פאר זיינע
 (דעם רשעים) קינדער בעהאלטען דיא שטראף, ער נועט איהם בעצאהלען: אונד ער נועט עס

אויף וויסען: 20 ויינע אנזינען וועלען זעהען
 ויין בראך אונד ער וועט טרינקען פון דעם
 גרימציארן פון דעם אלמעכטיגען: 21 ווא-
 רין וואס איז ויינע לוקט אין ויין הויזנאך
 איהם, ווען דיא צאל פון ויינע חדשים זענען
 אפגעשניטען (אין דער מיטען)? 22 זאל
 איינער גאט לערנען וויסענשאפט? ווארין
 ער טהוט אויף דיא הויכע משפטן:
 23 דער דאזיגער שטארבט אין ויינע גאנ-
 צע שטארקהייט, גאנץ אהן א זארג אונד
 בשלום: 24 ויינע מילך-פעסער זענען פול
 מיט מילך, אונד דער מארץ פון ויינע ביי-
 נער איז פעט: 25 אונד איין אנדערער
 שטארבט מיט א ביטער נפש, אונד ער האט
 קיינמאל קיין גוטעס געגעסען: 26 אבער
 זיין ליבע צוואמען אין דעם שטויב אונד
 דיא ווערס וועלען זיין בעדעקען: 27 זעהט,
 איך ווייס איירע געדאנקען, אונד דיא ביינע
 מחשבות מיט וואס איהר ווילט מיך אונד
 טעדריקען: 28 ווארין איהר זאגט, וואו
 איז דאס הויז פון דעם קנדיב (פירשט), אונד
 וואו איז דאס געצעלט אונד וואוינונג פון
 דיא רשעים: 29 האט איהר נישט גאנצער
 פרעגט פון דיא וואס געהאט איבער דעם וועג?

אונד דערקענט איהר נישט ווירע צייכען? 30 אז דער שלעכטער מענטש איז אנגעברייט פאר
 דעם טאג פון דעם בראך? אונד זיין ווערען געבראכט צו דעם טאג פון דעם גרימציארן:
 31 ווער זאל איהם אנזאנען ויין וועג פאר ויין פנים? אונד ווער זאל איהם געצאלען פאר דעם
 וואס ער האט געטהון? 32 אבער ער וועט געבראכט ווערען צו דעם קבר, אונד ביי א שיינער
 וועט ער וואכען: 33 דיא שטיקער ערר וועלען צו איהם זיס ויין, אונד אישליכער מענטש וועט
 זיך נאך איהם ציהען, אונד צו דיא וואס זענען געוועזען פאר איהם איז נישט דא קיינע צאל:
 34 אבער וויא אזוי טהוט איהר מיך טרעסטען מיט נארשקייט, אונד אין איירע ענטפער איז
 פאלשקייט:

קאפיטעל כב

1 אונד אליפו התימני האט געענטפערט אונד געזאגט: 2 קען דעם א מענטש ניצליך ויין צו גאט
 אזוי וויא איינער וואס איז קלוג איז צו זיך אליין ניצליך? 3 האט דען דער אלמעכטיגער א
 לוקט אז דא בויט גערעכט? אדער האט ער א געוויזן ווען דא מאכסט דינע וועג גאנץ פאל-
 קומען? 4 וועט ער דען מיט דיר א זוכה האבען ווייל ער האט מורא פאר דיר? זאל ער מיט דיר
 קומען אין דעם משפט? 5 איז דען נישט דינע שלעכטיגקייט גרויס? אונד עס איז נישט דא קיין
 סוף צו דינע וינד: 6 ווארין דא האסט גענומען א משכון פון דיין ברודער ברויט, אונד דא
 האסט אפגעצויגען דיא קליידער פון דיא נאקעטע: 7 דעם מידען האסט דא נישט אנגעטרוג-
 קען מיט וואסער, אונד פון דעם הונגערדיגען האסט דא פערמיטען דאס ברויט: 8 אבער צו א
 שטארקען מענטש געהערט דאס לאנד, אונד איין אנגעזעהענער מענטש וואוינט דארין: 9 דיא
 אלמנות האסט דא לעדיג אוועקגעשיקט, אונד דיא ארעם פון דיא יתומים האסט דא צו-
 שטויסען: 10 דאריבער האבען דיך געצען ארומגערינגלט, אונד אפלוזלונגע פארקט
 דערשרעקט דיך: 11 אדער דיא פינגערניס וואס דא קענט נישט זעהען, אונד דיא פער-
 פלייצונג פון וואסער וואס בעדעקען דיך: 12 איז דען נישט גאט אין דיא הויכע הוימעל? אונד
 זעה דאך דיא שפיצען פון דיא שטערן וויא הויף זיי זענען: 13 אונד דא זאגסט, וואס ווייסט
 גאט? קען ער דען דורך דעם געפעל משפטן? 14 דיא דיקע וואלקען געהאלטען איהם, אונד
 ער קען נישט זעהען, אונד ער געהט ארום אין דעם צייקל פון הוימעל: 15 האסט דא דען בע-
 טראכטעט דעם עגיגען (אלטען) וועג, וועלעכען דיא אומגעזעכטע מענטשען האבען געטרי-
 טען? 16 וואס זענען פערשניטען געווארען פאר ווירע צייט, אונד א טייף איז אויסגעגאסען
 געווארען איבער ווירע פונדאמענט? 17 וואס האבען געזאגט צו גאט, קעהר אפ פון אונס,
 אבער וואס קען דער אלמעכטיגער צו זיין טהון? 18 אונד דאך פילט ער אן ווירע היינער מיט
 גוטעס, אבער דיא עצה פון דיא רשעים איז דער ווייטערט פון מיר: 19 דיא צדיקים וועלען עס
 זעהען אונד זיין וועלען זיך פרייען, אונד דיא אומשולדיגע וועלען איבער זיין שפאטען:

23 רמים יפוט: וְהָיָה נִמְצָא תְּמוֹלָא שְׁלָאן וְשְׁלִי: 24
 24 גִּטְרָא מִלְּא חֶלֶב וּמִן עֲצָמוֹתַי וְשִׁקְרָה: וְהָיָה נִמְצָא
 26 מִתָּה וְלֹא אֶחָד בְּטוֹבָה: יְהִי עַל-עֲפָר שִׁבְבוֹת וְדָמָה
 27 חֲבִסָה עֲלֵיהֶם: הֵן יִדְעִי מַחֲשַׁבוֹתֵיכֶם וּמוֹמֹת עַל-
 28 חֲתָמֹתַי: כִּי תִאמְרוּ אִיךָ בִּיתְנֵיכֶם וְאִיךָ אֶחָד מִשְׁכְּנֹתַי
 29 רָשָׁעִים: הֲלֹא שְׁאֵלְתֶּם עֲבָדִי הֵרָךְ וְאִתָּתִי לֹא תִּנְהַרְוּ:
 31 כִּי לֹאם אִדּוּ תִּשְׁפֹךְ רַע לִפְנֵי עֵינֵיכֶם וְיִבְלוּ: מִיָּד עַל-
 32 מִנֵּי דְרָבּוֹ וְהִיא עֲשָׂה מִי שְׁלֵמִי: הִיא לִקְרֹת וְיִבְלֵי
 33 וְעַל-רֵשָׁתִי יִשְׁקֹד: מִתְּהַלֵּל תִּבְרַחֲלָה וְאִתְּרִי כִּלְאֵם
 34 יִשְׁפֹךְ וְלִפְנֵי אֵן מִסְפֵּר: וְאִךְ תִּנְהַמְנִי הִכָּל וְהַשְׁבִּיתֶם
 נִשְׁאֲרָמֶל:

כב א

2 א וְיֵצֵן אֶלִּיפוֹ הַתִּימְנִי וַיֹּאמֶר: הֲלֹא יִסְבֹּרְבֵר כְּרִיסְכֹן
 3 עֲלִימִי מִשְׁכִּיל: תִּתְּנֵן לִשְׂדֵי כִי תַעֲדָה וְאִם-יִבְצַע כִּי
 4 חֲלָה דְרָבּוֹ: בְּמִדְרָאָהּ יִבְדֹּד וְיֹא עֲמֵךְ בְּמִשְׁפָּת:
 5 הֲלֹא רִעְתָּ רַבָּה וְאִדְכֹן לְעֹתִיד: בִּיתְנֵיכֶם אִתְּךָ
 7 תִּנְבְּוּ וְרָמִים חֲפִשִּׁים: לֹא-רַמִּים עֲרָה תִּשְׁקֹד וְיִמְרַעֵב
 8 תִּמְנַע-לָהֶם: וְאִשׁ וְרַע לֵי הָאָרֶץ וְנִשְׁוֹא פָּנִים שִׁבְבִּי כֹה:
 9 אֶלְמִיּוֹת שְׁלֵחָה רִיבִם חֲרֹשֶׁת וְתִמִּים דִּקָּא: עַל-כֵּן
 11 סִבִּיבִיתֶךָ פִּתּוֹם וְיִבְרַחֲלָה פִתּוֹ פִּתּוֹם: אִתְּרִישׁ לֹא
 12 תִּרְאֶה וְשִׁפְתֵיכֶם תִּסְכָּךְ: הֲלֹא-אֵלּוֹת נִבְהוּ שָׁמַיִם
 13 וְהִיא רֹאשׁ כְּכִכִּים בִּידְמוּ: וְאִמְרָת מִדְרָשׁ אֵל הַבֵּד
 14 עֲרָפֵל יִשְׁפֹט: עֲכִים סִתְרִילוּ וְלֹא יִרְאֶה וְתִנֵּן שָׁמַיִם
 15 טוֹר תִּהְיֶה: וְהִיא עֲלֵם שְׁמִירָה אֶשֶׁר דְּרָבּוֹ מִתְּרַאֵן:
 16 אִשְׁרִיכְמוּ וְלֹא-עֵת לִי וְיִצֹק יִסְדֹּם: הֲאִמְרִים לֹא-
 17 סֹד מִמֶּנּוּ וּמִדְרָשֶׁל שְׂדֵי לְמוֹ: וְהוּא מִלָּא כְּתִידִם
 19 מִיֹּב וְעַתָּה רָשָׁעִים תִּהְיֶה מִי: דִּיא צִדִּיקִים וְשִׁמְרִי

וְלִי לַעֲלֹמֹת: אֲמַלְלָה נִכְחַד קִימֹת וְיִתְּרֵם אֲכַלֶּה אֲשֶׁר כֹּ
 הַסִּבְרָתָא עִמִּי וְשִׁלְמִם כְּלָם תְּבוֹאֲתֶךָ מִכָּה: קִדְרָא מִפִּי
 חִיָּה וְשִׁים אֲמַלְלֵי בִלְכֶּכְךָ: אֲסִיחֲשׁוּב עֲרֻשְׁדִּי תִּבְנֶה
 תִּרְחֹק עֲלֶיהָ מִמֶּלֶכְךָ: וְשִׁיתִּי עַל־עַמֶּר בְּצִר וּבְצִיר תְּחַלֵּם
 אִפְרִי: וְהָיָה שְׂרִי בְּצִירָה וְכִסֶּף תִּתְּנֶנּוּ לִי: כִּי־אֵל
 עַל־שְׂרִי תִתְּנֶנּוּ וְחָשָׂא אֶל־אֵלֹהִים פִּגְדִּי: תִּתְּנִיר אֵלַי
 וְשִׁמְשֶׁךָ וְתִדְרֹךְ תִּשְׁלֹם: וְתִנְחֹרֶמְךָ תִּתֵּן לִי וְעַל־
 דְּרִכְךָ נָתַתְּ אִמִּי: כִּי־הִשְׁפִּילֹתִי וְתִאֲמַר נָתַתְּ וְשִׁיתִּי עֲנִיָּם
 חֲשֹׁם: וְיִמְלֹט אִיזִקִּי וְיִמְלֹט כְּבֹד כְּפֹד: 5

כב

כָּן אִיּוֹב וַאֲמַר: נִסְדִּיּוֹם מִי שִׁרִּי יֵדִי כְּבֹדָה עַל־
 אֲחֵרִי: מִי־חֵן דַּעֲתִי וְאִמְרָתִי אֲבִיֹא עַד־חֲכִימָתִי:
 אֲעִרְבָה לִפְנֵי מִשְׁפָּט וְלִי אֲמַלְלָה תִּבְחִיָּתִי: אֲדַעֵה מִלִּים
 יִצְנִי וְאֲבִיָּה מִדִּיאֲמַר לִי: הִכְרִיבְתָּה זָרִיב עֲמִיר
 אֲדִיאֵר יָעֵם כִּי: שֵׁם יִשָּׁר טֹכָה עִמִּי וְאִפְסָלָה לִנְחָה
 מִשְׁפָּטִי: הֵן קָדָם אֲהַלֵּךְ וְכִסֶּף וְלֹא־אֲבָקִן לִי:
 שְׂמַאלִי בְּעִשְׂתִּי וְלֹא־אֲחֹזֵץ יָמִי וְלֹא אֲרָאָה: כִּי־דַע
 דְּרִיךְ עֲמִיר כְּהִנֵּי מִדָּבָר אֲצִי: בְּאֲשֶׁרֹה אֲחִיחֵר וְנִלֵּךְ דְּרִכִּי
 שְׂמִיחִי וְלֹא־אֲצִי: מִצֵּת שְׂפָתִי וְלֹא אֲמִישׁ מִלִּפְנֵי צַפְנִיתִי
 אֲמִיר־פִּי: וְהָיָה בְּאֲחִיר וְיִי לִישְׁכִּי וְנִשְׁכֹּשׁ אֶתְּהָרִי: 13
 כִּי יִשְׁלֹם חֶקֶר וְהִנֵּה רַבּוּת עִמִּי: עַל־כֵּן מִסְּכָן אֲבִיָּה לִי
 אֲחִיבֵנִי וְאִפְסֵד מִנִּי: וְאֵל הַכֹּדֶד לִבִּי לִשְׂרִי הִכְחִילֵנִי: 16
 כִּי־לֹא נִצַּחֲתִי מִפְּנֵי־חֲשָׁד וּמִפְּנֵי כִסְדֵּי־אֵל: 17

כב

כָּן אִיּוֹב וַאֲמַר: נִסְדִּיּוֹם מִי שִׁרִּי יֵדִי כְּבֹדָה עַל־
 אֲחֵרִי: מִי־חֵן דַּעֲתִי וְאִמְרָתִי אֲבִיֹא עַד־חֲכִימָתִי:
 אֲעִרְבָה לִפְנֵי מִשְׁפָּט וְלִי אֲמַלְלָה תִּבְחִיָּתִי: אֲדַעֵה מִלִּים
 יִצְנִי וְאֲבִיָּה מִדִּיאֲמַר לִי: הִכְרִיבְתָּה זָרִיב עֲמִיר
 אֲדִיאֵר יָעֵם כִּי: שֵׁם יִשָּׁר טֹכָה עִמִּי וְאִפְסָלָה לִנְחָה
 מִשְׁפָּטִי: הֵן קָדָם אֲהַלֵּךְ וְכִסֶּף וְלֹא־אֲבָקִן לִי:
 שְׂמַאלִי בְּעִשְׂתִּי וְלֹא־אֲחֹזֵץ יָמִי וְלֹא אֲרָאָה: כִּי־דַע
 דְּרִיךְ עֲמִיר כְּהִנֵּי מִדָּבָר אֲצִי: בְּאֲשֶׁרֹה אֲחִיחֵר וְנִלֵּךְ דְּרִכִּי
 שְׂמִיחִי וְלֹא־אֲצִי: מִצֵּת שְׂפָתִי וְלֹא אֲמִישׁ מִלִּפְנֵי צַפְנִיתִי
 אֲמִיר־פִּי: וְהָיָה בְּאֲחִיר וְיִי לִישְׁכִּי וְנִשְׁכֹּשׁ אֶתְּהָרִי: 13
 כִּי יִשְׁלֹם חֶקֶר וְהִנֵּה רַבּוּת עִמִּי: עַל־כֵּן מִסְּכָן אֲבִיָּה לִי
 אֲחִיבֵנִי וְאִפְסֵד מִנִּי: וְאֵל הַכֹּדֶד לִבִּי לִשְׂרִי הִכְחִילֵנִי: 16
 כִּי־לֹא נִצַּחֲתִי מִפְּנֵי־חֲשָׁד וּמִפְּנֵי כִסְדֵּי־אֵל: 17

כָּן אִיּוֹב וַאֲמַר: נִסְדִּיּוֹם מִי שִׁרִּי יֵדִי כְּבֹדָה עַל־
 אֲחֵרִי: מִי־חֵן דַּעֲתִי וְאִמְרָתִי אֲבִיֹא עַד־חֲכִימָתִי:
 אֲעִרְבָה לִפְנֵי מִשְׁפָּט וְלִי אֲמַלְלָה תִּבְחִיָּתִי: אֲדַעֵה מִלִּים
 יִצְנִי וְאֲבִיָּה מִדִּיאֲמַר לִי: הִכְרִיבְתָּה זָרִיב עֲמִיר
 אֲדִיאֵר יָעֵם כִּי: שֵׁם יִשָּׁר טֹכָה עִמִּי וְאִפְסָלָה לִנְחָה
 מִשְׁפָּטִי: הֵן קָדָם אֲהַלֵּךְ וְכִסֶּף וְלֹא־אֲבָקִן לִי:
 שְׂמַאלִי בְּעִשְׂתִּי וְלֹא־אֲחֹזֵץ יָמִי וְלֹא אֲרָאָה: כִּי־דַע
 דְּרִיךְ עֲמִיר כְּהִנֵּי מִדָּבָר אֲצִי: בְּאֲשֶׁרֹה אֲחִיחֵר וְנִלֵּךְ דְּרִכִּי
 שְׂמִיחִי וְלֹא־אֲצִי: מִצֵּת שְׂפָתִי וְלֹא אֲמִישׁ מִלִּפְנֵי צַפְנִיתִי
 אֲמִיר־פִּי: וְהָיָה בְּאֲחִיר וְיִי לִישְׁכִּי וְנִשְׁכֹּשׁ אֶתְּהָרִי: 13
 כִּי יִשְׁלֹם חֶקֶר וְהִנֵּה רַבּוּת עִמִּי: עַל־כֵּן מִסְּכָן אֲבִיָּה לִי
 אֲחִיבֵנִי וְאִפְסֵד מִנִּי: וְאֵל הַכֹּדֶד לִבִּי לִשְׂרִי הִכְחִילֵנִי: 16
 כִּי־לֹא נִצַּחֲתִי מִפְּנֵי־חֲשָׁד וּמִפְּנֵי כִסְדֵּי־אֵל: 17

קאפיטעל כב

1 אונד איוב האט געענטפערט אונד האט געזאגט: 2 אפילו היינט איז מיין קלאג ביטער, מיין האנד (אדער שלאג) איז שווער וועגען מיין ויפצען: 3 אז איך זאל וויסען אזוואו איך קען איהם געפינען! אז איך זאל קענען אנקומען ביז צו ויין טרוין־שטובל: 4 איך העט דען געזאגט מיין משפט פאר איהם פארלעגען, אונד מיין מויל אנפילען מיט תוכחות: 5 איך זאלט וויסען דא ווערטער וואס ער וועט מיר ענטפערן, אונד העט פערשטאנען וואס ער זאלט צו מיר זאגען: 6 וועט ער זיך דען מיט מיר קריגען מיט ויין גרויסען פח? נין! נייערט ער וועט אין מיר (פח) געבען: 7 דאָרט וועט דער אויפריכטיגער זיך מיט איהם רעכטען, אונד איך זעל אויף עבית אנטיגען פון מיין שפט: 8 זעה, איך געה פארנווערטס, אבער ער איז נישט דא; אונד הינטער מיר, אבער איך פערשטעה איהם נישט: 9 אן דער לינקער זייט, וואו ער האט עס געטהון, אבער איך זעה איהם נישט, ער געהאלט זיך אויף דער רעכטער זייט אונד איך קען איהם נישט דערזעהען: 10 אבער ער ווייסט דעס וועג וואס איז מיט מיר, אונד ווען ער האט מיך געפרופט אזוי וועל איך ארויסקומען וויא גאלד! 11 מיין פיס האבען אנגעהאלטען זיינע שריט, איך האב געהיט זיינע וועג, אונד איך האב מיך נישט אפגעגייט: 12 אונד איך האב מיך נישט אפגעהון פון דא מוצות פון זיינע ליפער, איך האב געהאלטען (אדער געטראכט) דא ווערטער פון ויין מויל מעהר וויא מיין געמינעס (עסען): 13 אבער ער איז פון איין (זין) אונד ווער קען איהם אומקערען? ווארין וואס עס גלוקט איהם דאס טהוט ער: 14 ווארין ער טהוט פערלענדען דאס וואס ער האט פאר מיר געשטימט, אונד פיל זאלעס איז ביא איהם: 15 איבער דעם דערשרעק איך מיך פאר איהם, ווען איך טהוט דאס געטראכטען אזוי פארקט איך מיך פאר איהם: 16 אבער גאט מאכט מיין הארץ ווייז, אונד דער אלמעכטיגער האט מיך דערשראקען: 17 ווייל איך בין נישט פערשניטען געווארען וועגען דער פינסטערניס, אונד ער האט אויך נישט פון מיין פנים דא טונקעלע פינסטערניס צוגעדעקט:

קאפיטעל כב

1 פארנוואס זענען דא צייטען נישט פון דעם אלמעכטיגען געהאלטען? זאלען דא וואס קענען איהם נישט זעהען זיינע טעג? 2 מאנכער קען אונזעך דא גרענעצען, וויא גולן אונזעך סמא דעם, אונד וויא טהון וויא וויידען: 3 דעם עזעל פון דא וואס פיהרען וויא אונזעך, דעם אקס

פראים | במדבר יצא בפלגם משחר ללכת ערבה לו
 6 לחם לנערים: בשדה בליל יקצרו ויבשרו רשע ולקשו:
 7 עדים ילכו מבלי קבוש ואין כסות בקרה: מורס הרים
 8 ירמבו ומבלי מחסה הבקיעצור: יגלו משד יתום ועל-
 9 עני יתבלו: ערסם הלכו בל קבוש ורעבים נשאומר:
 10 בידשורתם יצורו יקבים דרכו וצמא: מעיר מחם
 11 יאבין ונפש חללים חשט ואלהם לא ישים חפלה: הקחו
 12 היו במרד יאור לאהבו דרכו ולא ישוב בתיבתיו:
 13 לאור | יקום רוצח יקלען ואבדן וכלילה ותי נגב:
 14 וינן נארו שמה נשף לאמר לאחשורני עין וסתר פנים
 15 ישים: חתר בחושך בתיים יקם חמור למל לא ידעו
 16 אור: כי יתרו ויבקר למי צלמות כי יסיר בלחות צלמות:
 17 קליתא | על פנימים תקבל חלקתם בארץ לא יפנה
 18 תרד ברמים: ציה נסידם יגלו מימי שלג שאלו הטא:
 19 יתקדחו רחם | מלקן רמה עד לאחור ותשבר קצן
 20 עולה: רעה עקרה לא חלה ואלמה לא יחשב: ומשד
 21 אבירים בבתו יקום ולא יאמין בתינו: ומדלי לבטח
 22 השקן ועניו על דרכותם: רבו מעט ואינו יתקבו
 23 כה ככל יקפצו ובראש שבלת ימלו: ואסילא אפי מי
 יבוינו ותסם לאל מלתי:

כה

2 א יבין בלדד השחי נאמר: המשל ופחד עמי עשה שלום
 3 במרמיו: הנש מספר לנחתי ועלמי לא יקום אחריו:
 4 ומחיצתק אנוש במאל ומחיצה ילד אשה: ון עד
 5 ידח ולא יחול וטובים לאזני בעניו: אף קראש
 רמה ובראשם תולעה:

פון דער אלמנה נעמען ויזא פאר אמשפון:
 4 ויזא ניינען אפ דעם בעדארפמינען פון
 דעם וועג, אונד דיא ארעמע פון דעם לאנד
 בעהאלטען זיך צוזאמען: 5 ועה, אזוי ויזא
 דיא ווילדע מויל-ענעל אין דער מדבר,
 אזוי נעהען ויזא ארויס צו ווירע ארבייט,
 אין דער פריה זוכען ויזא צו פערצוקען, דיא
 מדבר נעט צו ויזא ברויט אונד פאר ווירע
 יונגע קינדער: 6 ויזא טהון איטליכער אפ-
 שניידען ויינע תבואה אויף דעם פעלה,
 אונד אין פערעמדע וויינע ערשטען טהון דיא
 רשעים פירות קלויבען: 7 דעם נאקעטען
 לאזען ויזא איבערנעכטיגען אהן א מלבוש,
 אונד ויזא האבען ניש מיט וואס זיך צוצו-
 דעקען אין דיא קעלט: 8 ויזא זענען דורך-
 בענעצט פון דעם שטורם-רעגען פון דיא
 בערג, אונד ווייל ויזא האבען קיינע בעשר-
 צונג דארום האלזען ויזא דעם פעלענע-
 שטיין: 9 ויזא רויבען אפילו דעם נתום פון
 דיא ברוקט, אונד ויזא נעמען א משפון פון
 דעם ארעמען מאן: 10 ויזא לאזען איהם
 ארומנעהן אהן קליידער, אונד ויזא נעמען
 נאך אנוועק פון דעם הונגעריגען ווירע

נעטריידע נארבען: 11 צווישען איהרע מוירען מאכען ויזא וויער עהל, אונד ויזא טרע-
 טען אויס אין דיא וויין-קעלטערס, אונד ויזא לאזען (דיא ארעמע) דורשטיג ויין: 12 דיא
 מענשען פון דער שטאט שרייען, אונד דאס נפש פון דיא פערנוואונדעטע שרייען אויס, אונד
 דאך טהוים נאט ניש בעטראכטען ווירע לעכטערונג: 13 ויזא זענען דיא וואס האבען מורד
 געוועזען קעגען דעם ליכט, ויזא האבען ניש געוואלט דערקענען ויינע וועג, אונד ויזא זענען
 אויף ניש געבליבען אין ויינע שטעג: 14 מיט דעם ליכט שטעהט דער רוצח אויף אונד ער
 דערשלאגט דעם ארעמען אונד בעדארפמינען, אונד בייא נאכט איז ער אזוי ויזא אנגב:
 15 אונד דאס אויג פון דעם נואף לויערט אויף פארנאכט, אונד זאגט, קיין אויג וועט מיך ניש
 זעהען, אונד אין דעם פערבארענעם טהוים ער ווין פנים: 16 אין דער פינקטערניס גרובט ער
 אונטער הייזער, וואס ויזא האבען זיך פערצייכענט בייא טאג, ויזא (ווילען ניש) קענען דאס
 ליכט: 17 ווארין דער פריה-מארגען איז פאר ויזא גראד אזוי ויזא דער שאטען פון דעם טויט,
 ווען מען דערקענט ויזא, אזוי זענען ויזא אין דער שרעק ויזא דער שאטען פון דעם טויט:
 18 ער איז אזוי ליכט ויזא אויף דעם וואסער, אבער וויער חלק איז פערשאלטען אויף דער
 ערה, ער קעהרט זיך ניש אויף דעם וועג פון דיא וויינע-ערשטען: 19 דארכייט אונד הייז גולן
 אנוועק דאס שנייא-וואסער אזוי טהוים דער שאל דיא וואס האבען געזינדיגט: 20 דער מור-
 טערלייב זאל איהם פערנעמען, אונד דיא ווערס האבען אן איהם וויסנדיג, ער וועט ניש מעהר
 געדענקט ווערען, אונד דיא אומגע-רעכטיגקייט וועט צוגראכען ווערען אזוי ויזא אבויס:
 21 דיא עקרה וואס האט ניש געוואונען האט ער שלעכט בעהאנדעלט, אונד דיא אלמנה האט
 ער אויף קיין גוטעס געטהון: 22 אונד דיא שטארקע האט ער מיט ווין פח געצויגען, ווען ער
 שטעהט אויף איז קיינער ניש זיכער מיט ווין לעבען: 23 האמשע זיכערהייט ווערט איהם גע-
 געבען, אונד ער האט זיך אנגעלעהנט, דאך זענען ויינע (באמיס) אויגען אויף ווירע וועגען:
 24 ויזא זענען דערהויבען געווארען פאר א קליינע צייט, אבער ויזא זענען ניש מעהר דא, אונד
 ויזא ווערען אנדערע-שטויסען, ויזא ווערען איינגעזאמעלט אזוי ויזא אלע אנדערע זאכען
 (דהינו תבואות), אונד ויזא ווערען פערשניטען אזוי ויזא דיא שפיצען פון זאנגען: 25 אונד
 ווען עס איז ניש אזוי, ווער מאכט מיך צום לינגער, אונד מאכט מיניגע ווערטער אזוי ויזא
 גארניט?

קאפיטעל כה

1 אונד בלדד השחי האט געענטפערט אונד געזאגט: 2 דיא געוועלטיגקייט אונד פארקט זע-
 נען מיט איהם, ער מאכט שלום אין זיינע הייז! 3 איז דען פעהראנדען א צאל צו זיינע חילוות?
 אונד איבער וועמען געהט ניש אויף ווין ליכט? 4 אונד ויזא קען דען א מענש גערעכט ווין מיט
 באט? אונד ויזא קען איינער וואס איז געבוירען פון א פרוי אריין ווין? 5 ועה ניש אמאל דיא
 לבנה, אונד עס שיינט דאך ניש, אונד אפילו דיא שטערען זענען ניש אריין אין זיינע אויגען:

מכל-שכן

6 מכל־שכן דער מענש, וואס איז ווערס—

אונד דער מענשען־זעהן וואס איז א ווארס?
קאפיטעל כו

1 אונד איוב האט געזעטשערט, אונד
געזאגט: 2 וואס האסט דוא דעם געהאלט־
פען וואס האט קיינע קראפט? וואס האסט
דוא דעם אָרעם געהאלפען וואס האט קיינע
שטארקהייט? 3 וואס פאר איין עצה האסט
דוא געגעבען צו דעם וואס איז נישט קלוג?
אונד וויא האסט דוא אזוי פיל געקאנט
געמאכט גראד אזוי וויא דוא האסט געד־
וואוסט? 4 צו וועמען האסט דוא אנגעזאגט
ווערמער? אונד וועמענס נשמה איז פון
דיר ארויסגעזאגט? 5 דיא רפאים זענען
געשאפען געווארען אונטער דיא וואסער,
אונד אויף זייער געוואוינערס: 6 דער
שאל איז אפילו נאקעט פאר איהם, אונד
דער אבדון האט קיינע צודעק: 7 ער
שפרייט אויס דיא צפון־זייט איבער דעם
לעדיגען אָרט אונד הענגט דיא ערד אויף
בארניט: 8 ער בינד דיא וואסער אין זיינע
דיקע וואלקען, אונד דער וואלקען ווערט
נישט אונטער וויא געשפאלטען: 9 ער האלט
צוריק דאס פנים (אָדער פארדערע זייטע)

כז
7 וואס איז וואס: מה־עצתך ללכתך ולשבת ורוע לא־א
8 עו: מה־עצתך ללך חכמה ולשבת לרב דודעת: את־
9 כי הדרת מלך ונשמתיו צאה מן־: הרפאים חיללו ה
10 מפתח מים ושכונתם: ערום שאל עזרו ואין כסות
11 לאבדת: נפה צפון על־תהו תלה ארץ על־בלימה: 7
12 צד־רמס גביו ולא־נבקע גנו־תחתם: אמתו פיר־ספה
13 פרשו עליו ונא: חק חג על־פירמס ער־תכלית אור־
14 עמ־השד: עמתי שמים ורופו ויתמלו מע־תרו: בבחו
15 רגע הים וכתובתו מחץ רבב: ברחו שמים שפחה
16 חללה וזו נחש ברס: תר־אלה וקצת דרכו ומד־שמם
17 דבר נשמעו ורעם וברתו מי תבונן:

כו
1 וסף איוב שאת משלו ואמר: חראל הסיר משפתי
2 ושלי חמר נפשי: קר־לעזר נשמותי כי ורת אלות
3 באפי: אסת־פרתה שפתי עולה ולשוני אסת־תה רמיה:
4 חלילה לי א־אסא־תים אתכם עד־אגיע לא־אסור חמתי
5 ממני: בעדקתי ונתקיתי ולא ארפה לא־תחזק לבבי
6 ממני: ותי בלשע איוב ומתקוממי כעול: כי מרחקות
7 חנף כי יבצע כי ישל אלות נפשו: העצקותו ישמעאל
8 ברחבא עליו צרה: אסע־לשתי ויזענן יקרא אלות
9 בכל־עו: ואתה אתכם ב־אל א־ל עמי עשיתי לא אחר:
10 הן אתם כלכם חותם ולמה־זה הכל תהבול: ויהחלק
11 אתם רשע: עס־אל ותחלת ערצים משתי יקרו: אס
12 ורבו בני למתירב ואנא־אני לא ישבע־לחם: שרדיו
13 בפות יקברו ואלמתי לא תבדיל: אס־עבר כע־פ
14 כספה וכתמר וכן מלכוש: וכן וצדיק ילכש וספה וכן
15 וכן וצדיק ילכש וספה וכן

פון דעם טרוין־שטול אונד ער שפרייט דארבער אויס זיין וואלקען: 10 ער האט
געשטימט א צירקעל איבער דיא וואסער, ביז דאס ליכט אונד דיא פינקטערניס קומען צו
איין ענד: 11 דיא ווילען פון דעם הימעל זענען שלאף געווארען, אונד וויא האבען זיך
פערוואנדערט וועגען זיין אנשרייען: 12 דורך זיין כח האט ער געשטילט (אָדער גענועגט)
דאס ים, אונד דורך זיין פערשטאנד האט ער צושפאלטען רבב: 13 דורך זיין רוח הקודש
האט ער דיא הימעל אויסגעצירט, זיינע האנד האט אויף געשאפען דיא קרוםע שלאנג:
14 זעה, דיא דאזיקע זענען נאר א טייל פון זיינע וועג, אָבער וויא א קליינע נאך הערען מיר
פון איהם? אָבער ווער קען פערשטעהן דעם שטורם פון זיינע מאכט?

קאפיטעל כו

1 אונד איוב האט נאכאמאל אויסגעהויבען זיין מושל אונד האט געזאגט: 2 אזוי וואָר
וויא גאט לעבט וואס האט אָפגעטהון מיין משפט, אונד דער אלמעכטיגער וואס האט
דערבישערט מיין נפש: 3 וואָרין אזוי לאנג וויא מיינע נשמה איז נאָך אין מיר, אונד דער
גייסט פון גאט (דער אָטעם) איז אין מיינע נאָלעכער: 4 אויב איך וועל מיט מיינע ליפּען
עפּעס אומרעכט אויסרעדען, אָדער אויב מיינע צונג וועט טראַכטען פאלשעס: 5 חלילה,
עס זאל פערמיטען זיין פון מיר אויב איך וועל אייך גערעכט מאַכען, ביז איך וועל שטארבען
וועל איך נישט מיינע באַנצנהייט פון מיר אָפטהון: 6 איך האלט פּעסט און מיינע גערעכטיגקייט,
אונד איך וועל עס נישט אָפלאַזען, מיין האַרץ וועט מיך נישט שענדען אזוי לאנג וויא איך לעב:
7 לאז מיין פיינד זיין אזוי וויא א רשע, אונד דער וואס שטעהט קעגען מיר אויף, אזוי וויא דער
אומגערעכטער: 8 וואָרין וואס פאר א האַפנונג האט דער הייכלער (הַנֶּקֶד)? האַמטשע ער איז
גייציג, ווען גאט נעמט אָנזעק זיינע נשמה? 9 וועט דען גאט הערען זיין געשריאי ווען א צרה
קומט איבער איהם? 10 אָדער קען ער זיך דען פרייען מיט דעם אלמעכטיגען? וועט ער דען
גאט אלע צייט אָנרופען? 11 איך וועל אייך בעל־הערען דורך גאט'ס האַנד, איך וועל נישט
פערמיידען דאס וואס איז מיט דעם אלמעכטיגען: 12 זעהט, איהר אלע האט עס דאך אליין
געזעהען, אונד וואָרום זענט איהר נאָך אזוי נאָריש? 13 דאס איז דאס חלק וואס דער רשע
האט מיט גאט, אונד דאס איז דיא נחלה וואס דיא רויבערס געקומען פון דעם אלמעכטיגען:
14 ווען זיינע קינדער פערמעהרען זיך, אזוי איז עס פאר דעם שווערד, אונד זיינע קינדער'ס
קינדער וועלען זיך נישט זעמינען מיט ברויט: 15 דיא וואס בלייבען איבער פון איהם וועלען
דורך דעם טויט געגורבען ווערען, אונד זיינע אלמנות וועלען נישט אַמאל וויינען: 16 האַמטשע
ער האט אָנגעזאמלט וילבער אזוי וויא שטויב, אונד אָנגעברייט קליידער אזוי וויא לעהם!
17 ער מעג וויא אָנגרייטשען, אָבער דער צדיק וועט זיך מיט וויא אָנקליידען, אונד דיא
אומשוולדיגע

18 חלק: בנה כעש ביתו וכספה עשה נדב: עשר יסכב
19 כ ולא יאסף עניו פקה ואענו: תשיגו במס בלחות
20 לילה ונבחו סופר: ישארו קרס וכלך וישערו ממקמו:
21 תשלך עליו ולא תמול מידו ברוח ברכו: ישלך עליו
22 כפינו ושרק עליו ממקמו:

כח

2 א כי יש לבסוף מוצא ומקום לרחב יתן: ברזל מעפר יקח
3 ואבן צוק נחשד: כן ו שלם לחשך ולכלי חבלות היא
4 חקר אבן אפל וצלמות: פרץ נחל ומעמד נשכחים
5 מערבגל הלו מאניש נעו: ארץ ממנה תאדירם וחתיה
6 נדפד כמדאש: מקום ספר אכנה ועפרת חב לו:
7 יתוב לאדעו עט ולא טנפון עין אר: לאדדרכו
8 בגרשחן לאדנה עליו שחל: בחלמש שלח ידו הפך
9 משרש הרום: בצרות יארים בקץ וכל קרר ראתה
10 עינו: מקבב נדחש תשלמה נא אור:

11 תחבמה מאן תמצא ואיה מקום בניה: לאדע אנש
12 ערבה ולא תמצא בארץ החיים: תרום אמר לא בר
13 שו היא וס אמר אין עמדי: לאדען סער תחתיה ולא
14 ישלך כסף מידיה: לא תסלה בכתם אפיר בשדם
15 גר וספיר: לא תרבה ורב תבית ותמרתה כל
16 פ: ראמות וביש לא תגר ומשך חכמה מפנים:
17 לא תרבה פחדתם בכתם סדור לא חסלה:

18 תחבמה מאן תבוא ואיה מקום בניה: ונעלמה מעי
20 כלתי ומופח השמים נסתר: אברן ונח אמה באוני
21 שמענו שמעה: אלהים הבין דרכה וזא דע אר
22 מקומה: בידא לקצות דארץ יבש פחת כל השמים
23 יראה: לעשות לרח משקל ומס תבן במדה: בעשתו
24 למשך חק וידך לסת קלות: או ראה וספדה הבניה

אומשולדיבוע וועלען זיך צוטיילען דאס
זילבער: 18 ער בויעט אויף זיין הויז אזוי
וויא דיא מאט (א נארא), אונד אזוי וויא א
סקה נאס א היטער מאכט זיך: 19 דער
רייכער (רשע) לעגט זיך אנדער, אונד ער
ווערט נישט איינגעזאמעלט, ווען ער מאכט
אויף זיינע אויגען אזוי אז ער נישט מער
דא: 20 דיא שרעקעניג דערברייכט איהם
אזוי וויא דאס וואסער, אונד דער שטורמ
ווינד נגב'ת איהם אנוועק בייא דער נאכט:
21 דער מורח-ווינד טראגט איהם אנוועק,
אונד ער נעהט אנוועק, אונד ער ווערט פער-
טריבען פון זיין ארט: 22 ווארין ער (נאט)
ווארפט אויף איהם, אונד ער וועט איהם נימ
פערשויען, ער מאכט נעוויס אנטלויפן
(פון זיינע האנד): 23 מען קלאפט איבער
איהם מיט דיא הענד, מען טהוט איהם
שמוצירען פון זיין ארט:

קאפיטעל כח

1 ווארין עס איז פעהאנדען איין אויסגאנג
פאר דעם זילבער, אונד איין ארט וואו מען
לייטערט דאס גאלד: 2 איינע ווערט
ארויסגענומען פון דער ערד, אונד קופער
ווערט אויסגעשמואלצען פון שטיינער:
3 ער (נאט) האט געמאכט איין ענד צו

דער פינסטערניס, אונד ער פארשט אויס אימליכע פולקומענהייט, דיא שטיינער פון פינס-
טערניס אונד שאטען פון טויט: 4 א טייף ברעכט אויס אפילו פון א בעזאוינטען ארט
וואס זענען פערנעסען געווארען פון דיא פוס-נעהערס, וויא זענען פערארעמט געווארען
אונד פון מענשען פערנואגעלט: 5 אונד דאס לאנד-שפייו קומט דערפון ארויס, אונד הייב
טער זיך אז עס פערקעהרט אזוי וויא פייער: 6 איהרע שטיינער איז דער ארט פון דעם
ספיר, אונד דער שטויב האט גאלד: 7 עס איז א שטענ וואס דער רויב-פויגעל קען איהם
נימ, אונד דאס אויג פון דער איה-האט איהם אויף נישט געזעהען: 8 דיא יונגע לייבען האבען
נישט דעם וועג בעטרעטען, אונד קיין אלטער לייב איז אויף נישט פאראריבער געגאנגען: 9 ער
שטרעקט אויס זיינע האנד צו דעם שטארקען פעלד, ער קעהרט איבער דיא בערג פון דיא
וואורצעל: 10 אין דיא פעלדען האט ער געשפאלטען קוואלען, אונד זיין אויג זעהט אימליכע
טיירע וואך: 11 ער בינט דיא טייכען כדי וויא זאלען נישט איבערפלייצען, אונד דיא בעהאל-
טענע זאכען ברענגט ער ארויס צום ליכט: 12 אבער פון וואנען זאל דיא חכמה געפונען
ווערען? אונד וואו איז דער ארט פון פערשטענדיגקייט? 13 קיין מענש ווייסט נישט איהרע
שאצונג, זיא קען אויף נישט געפונען ווערען אין דעם לאנד פון דיא לעבעדיגע: 14 דיא טיפער-
ניס זאגט, זיא איז נישט אין מיר, אונד דאס נס זאגט, זיא איז נישט בייא מיר: 15 קיין פינגאלד
קען נישט דערפאר גענעבען ווערען, אונד קיין זילבער קען פאר איהר קויפפרייז אפגעוואוינען
ווערען: 16 זיא קען נישט געשעצט ווערען מיט דעם גאלד פון אפיר, אדער מיט (דיא טיירע
שטיינער) שוהם אונד ספיר: 17 קיין גאלד אונד קריסטאל קען נישט צו איהר געגליכען ווערען,
אונד זיא קען נישט פערטוישט ווערען פאר דיא פינסטע גאלדענע בלי: 18 פון קרעלען אונד
פערלען זאל קיין געדעכטעניס נישט זיין, ווארין דער פרייז פון חכמה איז טיירער פון פערלען:
19 דער טאפאז פון בוש קען נישט דערמיט געשעצט (אדער פערגליכען) ווערען, אונד זיא קען
נישט אפגעוואוינען ווערען מיט דעם ריינסטען גאלד: 20 אבער פון וואו קומט דיא חכמה?
אונד וואו איז דער ארט פון פערשטענדיגקייט? 21 ווארין זיא איז פעהוילען פון דיא אויגען
פון אלע לעבעדיגע, אפילו פון דיא פעגעל פון הימעל איז זיא בעהאלטען: 22 דער אבדון
(ביהם) אונד דער טויט זאגט, מיר האבען געהערט מיט אונזערע אויערן דעם שם דערפון:
23 גאט פערשטעהט איהר וועג, אונד ער ווייסט אויף איהר ארט: 24 ווארין ער קען
קוקען ביי צו דעם ענד פון דער ערד, ער זעהט אלעס וואס איז אונטער דעם הימעל: 25 כדי
צו מאכען צו דעם ווינד א געוויכט, אונד אפילו דאס וואסער האט ער אנגעברייט מיט א מאס:

וַיִּסְתַּכְּרָהּ: וַיֹּאמֶר לְאֵלֹהִים כֹּן רָצָה אֵלַי הִיא חֲכָמָה
וְסוּר מִבֶּן בִּיחִי:

כט

כט

וַיִּקַּף אִיּוֹב שָׂאת מִשְׁלֵי וַיֹּאמֶר: מִדַּחֲסֵי כִדְרֵי-קֶדֶם *
כִּימִי אֵלֹהִים וְשִׁמְשִׁי: בְּהֶלַךְ נִדְי עָלַי רֹאשִׁי לְאוּרֹי אֶלֶף
הַשָּׁר: בְּאֶשֶׁר הִיטִי בִימִי חֲרֹץ בְּסוּר אֵלֹהִים עַל אֶהְלִי:
בְּעֵד שְׂדֵי עֲמִיד סִבִּיתִי וְנָדִי: בְּרֹחַץ הִלִּכִי בְּחִמָּה
וְנִדִּי יִצִּיק עֲמִיד פִּלְגֵּשָׁמֹן: בְּנֶאֱתִי שַׁעַר עֲלִירֶגֶרֶת
בְּרֹחִים אֶקִּין מִשְׁכָּבִי: רֹאשִׁי יִנְעִים וְנִחְבָּא לְשִׁשִּׁים בָּמֹו
עֲמִיד: שָׁרִים יִנְעִיו בְּמִלִּים וְכֹף יִשְׁמִיו לְפִשִּׁי: קוֹלִי
יִנְעִים וְנִחָא וְלִשְׁוֹם לְחֶסֶד דְּבִקָּה: כִּי אֲנִי שִׁמְעִי
וְנִחָאֲנִי וְעֵין רֹאשִׁי וְנִחָאֲנִי: כִּי אֲמַלֵּט עֵין מִשְׁכָּבִי וְיִחִים
וְלֹא-עֵינִי לוֹ: בְּרִפְתִּי אִיּוֹב עָלַי תִּבָּא וְלֹב אֲלַמְּה אֲדִין:
עֵדֶךְ לְבִשְׁתִּי וְלִבְשִׁנִי בְּמַעֲלִי וְנִחָאֲנִי מִשְׁפָּטִי: עֵינֵי
לִי יִנְעִי וְנִחָאֲנִי לִפְסֵם אֵין: אֵב אֲנִי לְאֲבִינִים
וְהֵב לֹא-יִדְעִי וְאֲשִׁיבֵהוּ: מִתְלַשְׁעֵי עָלַי מִשְׁכָּבִי
אֲשִׁלֶּךְ בְּרֹחַ: וַיֹּאמֶר עֲסִיבֵנִי אֲנִי וְכֹחַל אֲרִבָּה יָמִים:
שְׂרָשִׁי פִתְחֵי אֲלִרְמִים וְטֹל וְלִין בְּקִצְרִי: כְּבוֹדִי חֲשֵׁ
עֲמִיד וְקִשְׁמִי בְּרִי תִסְלֶף: לְרִשְׁמִי וְנִחָאֲנִי לְכֹו
נִחָאֲנִי: אֲחִירִי דְּבִרִי לֹא יִנְעִי וְעֵלִימוּ תִחָאֲנִי מִקְלִי: וְנִחָאֲנִי
כְּמִסֵּר לִי וְיִפְסֵהוּ פִּגְרוֹ לְמִלְקוּשׁ: אֲשִׁתִּי אֲלֹהִים לֹא
יֹאמְנוּ וְאִירִי לֹא יִפְלֹחוּ: אֲבִתִּי דְּרִכָּם וְאֲשִׁבֵהוּ רֹאשׁ כֹּה
וְאֲשִׁבֵהוּ כְּמִלֶּךְ בְּנִגְרוֹד כְּאִשֵּׁי אֲבִלִים יָנִחִם:

ל

ל

וַיִּתֵּן לִי שִׁחְקִי עָלַי עֲצִירִים מִמֶּנִּי לְיָמִים אֲשֶׁר-מָאֲתִי *
אֲבִתִּים לְשִׁית עֲסִיבֵלְכִי צֹאנִי: נִסְדַּחִת דִּתִּים לְכֹו לִי
עֲלִימוּ אֲבִר בְּלֹח: בְּחִסֵּר וּבְקֶלֶן וְלִמְדִי הִלְקִים צִדָּה

26 וַיִּנְעֵן עַר הָאֵם נַעֲמָאכְט צוֹ דַּעַם רַעֲנָעֵן אַ
בַּעֲזָעִין, אֲוִיב אַ וַיִּנְעֵן פֶּאָר דַּעַם בְּלִיץ אֲוִיב
בַּעֲזָעִיטֶער: 27 דַּעַם־מֶאֱמַל הָאֵם עַר עַם בַּעֲזָעִי-
הַעַן אֲוִיב עַר הָאֵם עַם דַּעַרְצָעֶהֱלֵט, עַר הָאֵם
עַם אֲנַעֲבֶרִיט, יוֹא, עַר הָאֵם עַם אֲוִיב אֲוִיב
בַּעֲפֶאָרֶשֶׁט: 28 אֲבַעַר צוֹ דַּעַם מַעַנֵשׁ הָאֵם
עַר בַּעֲזָאָמֵט, וְעַה דִּיא פֶּאָרֶכְט פֶּאָר דַּעַם־הָאָר
דָּאָם אִיו חֲכָמָה, אֲוִיב וִיב אֲוִיבֶעֱצָאָקֶעֱהֶרֶען
פֹּון דַּעַם שְׁלַעֲכֶטֶען דָּאָם אִיו פֶּעֶר־שְׁטַעַנְדִּיג־
קִרִיט:

קאפיטעל כט

1 אֲוִיב אִיּוֹב הָאֵם נַאֲכֶאֱמַל אֲוִיבֶעֱהוִיבֶען
וִיין מִשְׁל, אֲוִיב עַר הָאֵם בַּעֲזָאָמֵט: 2 אַ דָּאָם
אֲוִיב וְוֹאֵלֵט בַּעֲזָעִיטֶען אֲוִיב וִייא אִין דִּיא פֶּרִיר־
הַעֲרִינֶע דְּחָשִׁים, אֲוִיב וִייא אִין דִּיא טַעַב
וַיִּנְעֵן הָאֵם הָאֵם מִיבֶּ בַּעֲזָעִיטֶען! 3 וַיִּנְעֵן וִיין
לִיכֶט הָאֵם בַּעֲזָעִיטֶען אֲוִיב מִיין קֶאפ, אֲוִיב
וַיִּנְעֵן אֲוִיב בִּין אִין וִיין לִיכֶט בַּעֲזָאָמֵט אֲפִילוֹ
אִין דַּעַר פִּינִסְטֶערִינִים: 4 אֲוִיב וִייא אֲוִיב בִּין
בַּעֲזָעִיטֶען אִין דִּיא טַעַב פֹּון מִינֶע וִינְנֶע
קֶרֶאפֶט, וַיִּנְעֵן דַּעַר סוֹד פֹּון הָאֵם אִין בַּעֲזָעִיטֶען
אִין מִיין בַּעֲזָעִלֵט: 5 וַיִּנְעֵן דַּעַר אֲלֶמְעֶכְטִיר־
בַּעַר אִין נֶאֶךְ מִיט מִיר בַּעֲזָעִיטֶען, וַיִּנְעֵן מִינֶע
קִינְדֶער הָאָבֶען מִיבֶּ אֲרֹמֶנְעֶרִינֶעֱלֵט:
6 וַיִּנְעֵן אֲוִיב הָאָב מִינֶע טִירִט בַּעֲזָאָמֵט מִיט

פֹּוּטֶער, אֲוִיב דַּעַר פֶּעֶלִי הָאֵם מִיר אֲוִיבֶעֱנֶאָסֶען טִיכֶען מִיט עַהֵל: 7 וַיִּנְעֵן אֲוִיב בִּין אֲוִיבֶעֱנֶע-
בֶאָנֶען דִּוְרָךְ דַּעַם טִוִּיעַר אִין דִּיא שְׁטֶאט, וַיִּנְעֵן אֲוִיב הָאָב אִין דַּעַר הָאֵם אֲנַעֲבֶרִיט מִיין שְׁטוֹל:
8 וַיִּנְעֵן דִּיא וִינְנֶע לִיטִי הָאָבֶען מִיבֶּ בַּעֲזָעִיטֶען אֲוִיב הָאָבֶען וִייא וִיב בַּעֲהֶאֱלֵטֶען, אֲפִילוֹ דִּיא אֲלֵטֶע
לִיטִי וַעֲנֶען פֶּאָר מִיר אֲוִיבֶעֱשְׁטֶאָנֶען: 9 פֶּרִינֶעֱנֶען הָאָבֶען פֶּעֶר־מִיטֶען צוֹ רַעֲדָען, אֲוִיב וִייא
הָאָבֶען וִיירֶע הָאָבֶען אֲוִיב וִייעַר מוֹיֵל בַּעֲלֶעֱטִי: 10 דָּאָם קוֹל פֹּון דִּיא עַד־עִלִּי לִיטִי הָאֵם וִיב בַּעֲ-
הֶאֱלֵטֶען, אֲוִיב וִיירֶע צוֹנֵב הָאֵם וִיב בַּעֲהֶעֱפֵט צוֹ וִייעַר בּוֹיִמֶען: 11 וַיִּנְעֵן דָּאָם אֲוִיעַר הָאֵם מִיבֶּ
בַּעֲהֶערֶט, אֲוִיב הָאֵם עַם מִיבֶּ בַּעֲבֶעֱנֶשֶׁט, אֲוִיב וַיִּנְעֵן דָּאָם אֲוִיב הָאֵם מִיבֶּ בַּעֲזָעִיטֶען, אֲוִיב הָאֵם עַם
אֲוִיב מִיר עֲדוּת בַּעֲזָאָמֵט: 12 וַיִּנְעֵן אֲוִיב הָאָב בַּעֲמָאכְט אֲנַטִירֶען דַּעַם אֲרַעֲמֶען וְוֹאָם הָאֵם נַעֲ-
שְׂרִיעַן, אֲוִיב דַּעַם יְחֹוֹם, אֲוִיב אֲוִיב דַּעַם וְוֹאָם הָאֵם קִיין הַעֲלֶפֶסֶר: 13 דִּיא בְּרִכָּה פֹּון דַּעַם וְוֹאָם
אֲוִיבֶעֱנֶעֱטֶען בַּעֲזָעִיטֶען פֶּעֶר־לִוִירֶען צוֹ וַיִּנְעֵן אֲוִיב אֲוִיבֶער מִיר בַּעֲקוֹמֶען, אֲוִיב דָּאָם הָאָרֶץ פֹּון
דַּעַר אֲלֶמְהָה הָאָב אֲוִיב בַּעֲמָאכְט וִינְנֶען: 14 אֲוִיב הָאָב מִיבֶּ אֲנַעֲבֶרֶלִיד מִיט בַּעֲרַעֲכִיטִיגִיטִי אֲוִיב
וִיא הָאֵם מִיבֶּ בַּעֲקִלִידֶעט, אֲוִיב וִייא מִיט אַ מֶאָנְשֶׁל אֲוִיב אַ הוּט אִין בַּעֲזָעִיטֶען מִיין מִשְׁפָּט:
15 אֲוִיב בִּין בַּעֲזָעִיטֶען אֲוִיבֶען צוֹ דַּעַם בְּלִינְדֶען, אֲוִיב פִּים בִּין אֲוִיב בַּעֲזָעִיטֶען צוֹ דַּעַם לֶאֱמֶען:
16 אֲוִיב בִּין אֲוִיב בַּעֲזָעִיטֶען אַ פֶּאָטֶער צוֹ דִּיא נִוִּיטֶעֱדֶאָרֶפִּיטִיטֶען, אֲוִיב אֲפִילוֹ דַּעַם קִרִיב פֹּון
זֶאֱלֶכֶע וְוֹאָם אֲוִיב הָאָב נִיט בַּעֲקֶעֱנֶטֶט הָאָב אֲוִיב אֲוִיבֶעֱפֶאָרֶשֶׁט: 17 אֲוִיב הָאָב צוֹבֶרֶאָכֶען
דִּיא בֶאָקֶצִיין פֹּון דַּעַם אֲוִיבֶעֱנֶעֱכֶטֶען, אֲוִיב פֹּון וִינֶע צִיין הָאָב אֲוִיב אֲפִילוֹ אֲוִיבֶעֱנֶעֱרִיכֶען דָּאָם
פֶּעֶר־צוֹקֶשֶׁט: 18 אֲוִיב אֲוִיב הָאָב בַּעֲטֶאָרֶכְט דָּאָם אֲוִיב וְעֵל שְׁטֶאָרֶכֶען אִין מִיין נַעֲסֶט, אֲוִיב אֲוִיב
וְעֵל פֶּעֶר־מַעֲהֶרֶען מִינֶע טַעַב אֲוִיב וַיֹּאמֶר: 19 מִינֶע וְוֹאָרְצֶעֱל אִין בַּעֲזָעִיטֶען אֲוִיבֶעֱנֶעֱ-
שְׁפֶרִיט בִּין צוֹ וְוֹאָסֶער, אֲוִיב דַּעַר טוִיא אִין בַּעֲזָעִיטֶען אֲוִיב מִינֶע צוֹוִינֶען אֲוִיבֶער נֶאֱכֶט:
20 מִיין בְּבוֹד אִין בִּיא מִיר נִיא בַּעֲזָעִיטֶען, אֲוִיב מִיין בּוֹינֶען אִין מִינֶע הָאָבֶען פֶּעֶר־וִעֶקֶסֶעֱלֵט
(שְׁטֶאָרֶק) בַּעֲזָאָרֶען: 21 צוֹ מִיר הָאָבֶען מַעַנֶשֶׁן בַּעֲהֶאָרֶכְט אֲוִיב וִייא הָאָבֶען בַּעֲהֶאָפֶט, אֲוִיב
וִייא הָאָבֶען שְׁטִיל בַּעֲזָעִיטֶען צוֹ מִינֶע עֲצוּת: 22 נֶאֶךְ מִינֶע וְעֶרֶשְׁטֶער הָאָבֶען וִייא שׁוֹיין
נִיט מַעֲהַר בַּעֲזָעֱנֶערֶט, אֲוִיב מִינֶע רַעַד הָאָבֶען אֲוִיב וִייא בַּעֲטֶרִיפֶט: 23 אֲוִיב וִייא הָאָבֶען אֲוִיב
מִיר בַּעֲהֶאָפֶט וִייא אֲוִיב דַּעַם רַעֲנָען, אֲוִיב וִייא הָאָבֶען וִיירֶע מִיילֶער אֲוִיבֶעֱנֶעֱמָאכְט אֲוִיב
וִייא צוֹ דַּעַם שְׁפֶט־רַעֲנָען: 24 אֲוִיב וַיִּנְעֵן אֲוִיב הָאָב אֲוִיבֶער וִייא בַּעֲלֶאכְט אֲוִיב הָאָבֶען וִייא עַם
נִיט בַּעֲגֶלִוִיבֶט, אֲוִיב דָּאָם לִיכֶט פֹּון מִיין פִּנִים הָאָבֶען וִייא נִיט בַּעֲמָאכְט פֶּאָלֶען: 25 אֲוִיב הָאָב
וִייעַר וַיִּנְעֵן אֲוִיבֶעֱנֶעֱהֶלֶט, אֲוִיב אֲוִיב בִּין בַּעֲזָעִיטֶען אֲוִיבֶען אֲוִיב, אֲוִיב אֲוִיב הָאָב בַּעֲזָעִיטֶען
וִייא אַ מִלֶּךְ צוֹוִישֶׁען דִּיא חִיִּלּוֹת, אֲוִיב וִייא אֲוִיבֶער וְוֹאָם אִין מִנְחָם דִּיא אֲבִלִים:

קאפיטעל ל

1 אֲבַעַר אֲוִיב לֶאֱכֶען אֲוִיעַר מִיר אֲפִילוֹ דִּיא וְוֹאָסֶעֱנֶען וִינְנֶער פֹּון מִיר אִין יִנְהֶרֶען, וְוֹאָם אֲוִיב

אמש שווא וישאח: הקספים מלח גלרסיה ושרש
 6 רחמים להם: מדן גלשו ורשו גלשו כנגב: בדרין
 7 תחלים לשלחתי עפר וכפים: בדרשתי עתה תחת
 8 הרול וספרו: בניגב וסביב ברשם נכא מדהארץ:
 9 ועתה נניקם היותי ואני להם למלה: תעבתי רחוק
 11 מן ומני לאחשבו רק: בדתה פתח ונני ונסן
 12 מפני שלחו: עלימן פרחו וקמו גל שלחו חסלו
 13 עלי ארחות אדם: תסמו תיבתי לחתי יעלו לא עוד
 14 למי: כפרין רחב יאמר תחת שאלה התלגלי: הרפ
 15 עלי בלחות תרדף ברחו נבדתי וכלב עברה ושתתי:
 16 ועתה עלי תשתפך נפשי יאחזני ומרעני: לילה צמתי
 17 נמר מעלי ושרני לא ישכבון: כרביחם ותחפש לבושי
 19 בפי תהתי ואחזני: רבתי לתמר ואתמלש בעפר ואפר:
 21 אשני אלק ולא תעני עמתי ותתקן בי: תהפך
 22 לאבנור לי בעצם ידך תשטמי: תשאני אלהות מדיכתי
 23 ותמנני תשונ: כרדשתי מתי תשיבני ובתי מדיכתי לכל
 24 תי: אך לאביע ושלחתי אסכפדו לקן שוע: אס
 26 לא בכותי לנשדודים נגמתי נפשי לאבון: כי טוב היותי
 27 נבא רע ונחלה לאור נבא אפלי: משי תתנו ולאדמו
 28 קרמי ומרעני: קדר חלתי בלא חמה קמתי בקנהל
 29 אשני: אח היותי לתגם ורע לבנות ענה: עוד שתי
 31 מעלי ותמדה מנהרוב: ודתי לאכל כנר וקלי
 לקול בבים:

לא לא

2 א בריח כחתי לעני ומה אהבנו עלבדולח: ומה חלק
 3 אלה ממעל ומהל שתי ממומים: הלא אד לעל
 4 ונבר לפעל און: הלא דא ודא דרע ובלאעני יספור:

האבויירע אבות פער אקטעט אזויא זאלען
 נישט אמאל זיין מיט דיא הינד פון מיינע שאח:
 2 אונד צו וואס האט מיר געטוינט דער פח
 פון זיירע הענד, ווארין אויף אין זייא אוינדער
 לעבענים פח פערלויירען געווארען: 3 פון
 נוענען הונגער אונד נויט זענען זייא דאך
 אליין (אפגעמאטערט), אונד זייא זענען
 אנמלאפען אין דער וויסטעניס וואס איז
 שוין פון לאנג פונקטער אונד וויסט: 4 וואס
 האבען אפגעפליקט דיא זאלן קרויטעכער
 אונד דיא ווארצעלן פון דיא יתומים זענען
 גענוענען זיירע שפיוו: 5 זייא זענען פער
 מירבען געווארען פון צווישען דיא מענשען
 מען האט אויף זייא נאכגעשריען וויא אויף
 א נבב: 6 כדי זייא זאלען וואוינען אין
 שרעקליכע טעהלער, אין דיא גריבער פון
 דיא ערד אונד אין דיא פעלען: 7 זייא האט
 גען געשריען צווישען דיא ביימער, אונד
 זייא האבען זיך פערנאמעלט אונטער דיא
 דערנער: 8 זייא זענען גענוענען קינדער פון
 בארונים, אויף קינדער וואס האבען נישט גע
 האט קיין שם, זייא זענען אויף גענוענען דיא
 פערשטויסענע פון דעם לאנד: 9 אונד
 אצונד בין איך געווארען זייער געזאנג, ווא,
 איך בין זייער שפריכטוארט: 10 זייא פערנאמווירדיגען מיך, זייא האבען זיך פון מיר דער
 ווייטערט, אונד זייא פערמירדען נישט אמאל מיר אין דעם פנים צו שפיווען: 11 ווארין ער האט
 אויפגעמאכט מיין שנירעל, אונד ער האט מיך געדעמיטנט, אונד זייא האבען פאר מיר דעם
 צוים אנועקגעווארפען: 12 אויף מיינע רעכטע האנד שטעהען דיא פערעכע יונגען אויף, זייא
 שטויסען מיך אנועק מיט דיא פיס, זייא מאכען איבער מיר הויכע נוענען פון זייער ברעכעניס:
 13 זייא האבען אפגעבראכען מיינע שטעג, זייא האבען נאך געהאלפען מיין אויגליק, זייא
 האבען קיין העלפער: 14 זייא זענען איבער מיר געקומען אזוי וויא א ברייטער בראך פון א
 פערפלייצונג, אונטער דער פערנויסטונג האבען זייא זיך אויף מיר געוואלגערט: 15 א שרע
 קעניס האט זיך איבער מיר געקערט, זייא נאגען מיך נאך אזוי וויא א שטורמוינד, אונד אזוי
 וויא א וואללען פארהט איבער אזוי איז מיינע הילף איבערגעפאהרען: 16 אבער אצונד האט
 זיך מיין נפש איבער מיר אויסגעזאסען, דיא טעג פון מיין עלענד האבען מיך אָנגעחאפט:
 17 בייא נאכט זענען מיינע ביינער אין מיר דורכגעשטאכען, אונד מיינע אָדערן לעגען זיך
 נישט אנדער: 18 דורך דיא פילע קראנקהייט זענען אפילו מיינע גליידער פערנועקסעלט, עס
 בארטעלט מיך ארום אזוי וויא דיא עפענונג פון מיין ראק: 19 ער האט מיך אריינגעווארפען
 אין דעם לעהם, אונד איך בין געגליכען צו שטויב אונד אש: 20 איך שרייא צו דיר אָבער דוא
 ענטפערסט מיר נישט, איך שטעה אויף אָבער דוא טראכסט נישט אויף מיר: 21 דוא ביזט פער
 קעהרט געווארען צו מיר וויא איין אויפדערבארמדיגער, מיט דייןע שטארקע האנד טהוסט
 דוא מיך האסען: 22 דוא האסט מיך אויפגעוויבען צו דעם ווינד, דוא האסט מיך געמאכט
 רייטען, אונד דיא הילף איז פון מיר צוגאנגען (צושמאלצען): 23 ווארין איך ווייס
 אז דוא וועסט מיך צוריקקעהרען צום טויט, אונד צו דעם הויז וואס איז בעשטימט פאר אלע
 לעבעדיגע: 24 אָבער ער וועט נישט אויסשטרעקען זיינע האנד צו דיא (וואס זענען אין דיא)
 גרוב, האטשע זייא שרייגן אין דער פערדארבעניס: 25 האב איך נישט געווינט פאר דעם וואס
 האט געהאט הארטע טעג? האט נישט מיין נפש געטרויערט וועגען דעם אָרעמען? 26 ווען איך
 האב געהאפט אויף גוטעס, אזוי איז שלעכטעס אָנגעקומען, אונד ווען איך האב געהאפט אויף
 ליכט, אזוי איז פינסטערניס אָנגעקומען: 27 מיינע געדערס זענען דער היצט געווארען, אונד
 האבען נישט שטיל געשוויבען, דיא טעג פון מיין עלענד האבען מיך געפערדערט: 28 איך
 בין פערשווארצטערהייט ארויפגעגאנגען אָבער נישט פון דער זון, איך בין אויפגעשטאנען אין
 דער פערנאמלונג אונד איך האב געשריען: 29 איך בין א ברודער צו דראכען שלאנגען,
 אונד א חבר צו יונגע שטרויסען: 30 מיינע הויט איז שווארץ אויף מיר, אונד מיינע
 ביינער זענען פערברענט דורך היץ: 31 אונד מיינע הארץ איז פערקעהרט געווארען צו
 א קלאב

א קלאה, אונד מיינע פידעל צו א קול פון
וויינען: קאפישעל לא

1 איך האב געמאכט א ברית מיט מיינע אוי-
בען, אונד פארנומם זאל איך נאך טראכטען
אויף א בתולה? 2 אונד וואס פאר א חלק פון
נאט איז מיר געגעבען געווארען פון אוי-
בען? אונד וואס פאר א נחלה פון דעם אל-
געמינען פון דער הייך? 3 איז נישט דער
בראך געשטימט פאר דעם אונגעזעכטען?
אונד א פרעמדע (שטראף) צו דיא וואס
טהון אומקערט? 4 טהוט ער דען נישט זעהען
מיינע ווענען? אונד צעהלט ער דען נישט
אלע מיינע טרוט? 5 אויב איך בין ארוימגע-
גאנגען אין פאלשקייט, אדער אויב מיין
פוס האט געאיילט צו געטריבעריי: 6 אזוי
לאז מיך געוואוינען ווערען אין גערעכטע
וואגשאלען, אונד לאז נאט דערקענען מיי-
נע גאנגעהייט: 7 ווען מיינע טרוט האבען זיך
אפגענייגט פון דעם וועג, אונד ווען מיינע
אויגען וואלטען נאכגעגאנגען נאך מיין
הארץ, אדער עס וואלט זיך געהעפט צו
מיינע הענד א מיאוסע זאך: 8 אזוי לאז מיך
זייען בדי איין אנדערער זאל עסען, אונד
לאזען דיא וואס געהן פון מיר ארויס אויס-

אסדקלכתי עסדשו וחס עלמקח רגלי: ישקלי
במאונדק ורע אלות הקחי: אסתמה אשרי מע
הדרך ואת עני הדרך לבי ובכפי דבם מאם: אדקה
ואתר יאמר ואלו ושרשו: אסנתה לבי עלאקה
ועלפתח רעי אקבתי: תסתן לאתר אסתי וכלי ידעתי
אחריו: בידוא ומה וזוא עון פלילם: כי אש היא
ער אבדון תאכל ויכלתבואתי חשרשו: אסמאם
משפט צדדי ונאמי פרבם עמדי: ומה אשתי בידקום
אל וברפך מה אשיבתי: הלא ברכתי עשני עשוי
וכונו ברחם אחר: אסמאם מתפן דלים ועני אלמנה
אכלה: אכל פתי לבדי ולא אכל תמים מנחה: כי
בנעורי גדלתי כאב ומכסן אמי אנהה: אסדארה אונד
מכל לבוש ואין כסות לאביון: אסלא ברכתי חלמי
ומנו כבשי ותחמם: אסנפתי עליוסם תי בראדה
בשר עורתי: בתפי משכמה תפול ואורשי מקנה
תשבר: ברחמי אלי איד לא ומשאלי לא אכלה: אס
עמתי ורב כסלי ולפתם אכרתי מבסתי: אסאשמה כה
כירב חילי וברכבירי מצאה ידי: אסדארה אור כי
תל ורם יקר הדרך: נפת בפתר לבי ותשק תי לפי:
גסידוא עון פלילי ברחמי לאל ממשל: אסאשמה
בפיר משנאי ותעלהתי ברחמי רע: ולא נתיח חמא ל
חיי לשאל באלה נפשו: אסלא אמרו מתי אכלי מר
יתו מבשר לא נשבע: בחיזי לארליו גר דלמי לאר
אפתי: אסמאם כאנס פשע לשמן דבלי עוני: כי
אצרוח ומהן רחמי וברחמי ונתי וואס לא אצא
פתח: כי יתללי ושמע לי תן מר שדי עני וקסר פתב לה
איש ריבי: אסלא עלשמי אשתי אענתי עשרתי לי: 36

געווא צעלט ווערען: 9 אויב מיין הארץ האט זיך געלאזט איבעררעדען פון א פרויא, אדער
אויב איך האב געלויפט אויף מיין חבר'ס טיער: 10 אזוי זאל מיין ווייב מאלען צו איין אנ-
דערן, אונד לאזען זיך אנדערע איבער איהר אנדערבענען: 11 ווארין דאס ווענען שלעכטע
געדאנקען (נאכען), אונד עס איז איין אומקערט געשטראפט צו ווערען פון דיא שפטים:
12 ווארין דאס איז (וויא) א פייער וואס פערברענט ביז צו דעם פערלויירען ווערען, אונד וואס
טהוט אויסווארצעלן מיין גאנגעס איינקומען: 13 אויב איך טהוא פערטראכטען דאס משפט
פון מיין קעכט אדער פון מיינע דינסט-מוד ווען וויא האבען זיך מיט מיר געקריגט: 14 אונד
וואס וועל איך טהון ווען נאט וועט אויפשטעהן, אונד ווען ער שטראפט וואס זאל איך
איהם ענטשען? 15 האט נישט דער וואס האט מיך געשאפען אין דעם בויד אויף איהם געשא-
פען? אונד האט נישט איינער אונס צוגעברייט אין דעם בויד? 16 אויב איך האב פערמישען צו
טהון דאס בענעהר פון דיא ארעמע לייט, אדער איך האב פערלענט דיא אויגען פון דיא
אלמנה: 17 אונד איך האב מיין שטיקעל ברויט אליין געגעסען, אונד דער יתום האט נישט דער-
פון געגעסען: 18 ווארין ער איז מיט מיר אויפגעוואקסען פון מיינע יונגענד אן, אזוי וויא בייא
א פאטער, אונד פון מיין טוטערס לייב אן האב איך איהם געפיהרט: 19 ווען איך האב געזע-
הען א פערלויירענעם טייל ער האט קיינע קליידער, אדער איין ארעמער וואס האט זיך נישט
מיט וואס צו געדעקען: 20 ווען וויינע לענדען ווענען נישט דורך מיר געבענשט געווארען, אונד
ווען ער איז נישט וואס געווארען פון דער זאל פון מיינע געשוידענע זאפן: 21 ווען איך האב
מיינע האנד אויפגעהויבען קעגען דעם יתום, ווען איך האב געזעהען מיינע הילף אין דעם
טויער: 22 אזוי זאל מיין ארעם פאלען פון דער שולטער, אונד לאז מיין ארעם פון דעם ביין
אפגעבראכען ווערען: 23 ווארין דער בראך פון נאט איז צו מיר געווענען א פארקט, אונד
ווענען וויינער הויכקייט האב איך עס אויף נישט געקענט דערטראגען: 24 ווען איך האב גע-
מאכט גאלד פאר מיינע האפנונג, אדער ווען איך האב געטראכט פיין-גאלד מיינע פערזענלע-
רונג צו מאכען: 25 אדער ווען איך האב מיך געפרייט מיט מיין גרויס פערמענען, אדער
ווען מיינע האנד האט פיל גוטעס געפונען: 26 ווען איך האב אנגענומען דאס לויבט
(פון דער ווי) ווען עס האט געשיינט, אדער דיא לבנה וואס איז לויבטיג אהינגעגאנגען:
27 אונד מיין הארץ איז אים פערבארענעם איבעררעט געווארען אדער מיין מויל האט מיינע
האנד געקישט: 28 דאס וואלט אויך געווענען א זינד געשטראפט צו ווערען פון דעם שפט,
ווארין איך וואלט פערלייקענט נאט וואס איז אין דער הייך: 29 ווען איך העט מיך געפרייט
איבער דעם אומגליק פון מיין פייד, אדער ווען איך העט מיך דערנוועקט ווען א שלעכטע זאך
העט איהם אנגעטראפען: 30 אונד איך האב אויף נישט צוגעגעבען אז מיין גוימען זאל וינדיגען

אז איך זאל איהם אפילו וויינען א קללה:
 31 ווען דיא לייט פון מיין געזעלט העטען
 נישט געזאגט, הלואי העטען מיר זיין פלייש!
 מיר זענען נישט זאט: 32 קיין גר האט אויף
 דער גאס איבערגעגעבט מייןע שידען
 זענען געוועזען אפען צום ארץ: 33 ווען
 איך העט מייןע זינד צוגעדעקט אזוי וויא
 אדם (הראשון) פרייזא צו געהאלטען אין
 מיין בויעם: 34 ווייל איך האב מורא געהאט
 פאר דיא גרויסע מאסע, אדער מיהוט מיה
 דיא פערטאכטונג פון משפחות דערשרע-
 קען דאס איך האב שטיל געשוויגען אונד
 בין נישט ארויסגעגאנגען צו דער טיער?
 35 הלואי העט מען מיה צוגעהערט! זעהט,
 מיין פערלאנגען איז אז דער אלטעכטער
 גער זאל מיר ענטפערן, אונד דער מאן וואס
 קריגט זיך מיט מיר האט געשריבען א בוך:
 36 אויב איך העט איהם נישט אויף מייןע אק-
 סעל געטראגען, אונד איך העט עס אנגע-
 קניפט צו מיר פאר א קרוין: 37 איך העט
 צו איהם אפילו געזאגט דיא צאל פון מייןע
 שריט, איך העט מיה צו איהם געגעהט
 אזוי וויא צו א פירשט: 38 ווען מיין לאנד
 שרייט קענען מיר, אונד דיא בייטען (פון

מספר צדק איתנו כמו נזר אהרן: אספלי אדמתי
 37 תוען וחד תלמידי יבקון: אספחה אכלתי בליבסר
 39 מ נפש בללה הפחתי: תחת חסד נא חסד וחסד
 שעה באשה חמי דבר איב:

לב

א וישבתי שלשת האנשים האלה מעט אתי איב כי הוא
 2 צדק בעיני: וחד אף אליהו ברכאכל הבוי
 ממשפחת רם באיב ורה אף על צדק נפש מאלהים:
 3 ובשלשת רצוי תרה אף על אשר לאמצא מענה
 4 לרשעיו אתאויב: ואליו חכה אתאויב בדרים כי
 5 וקניסיהם מעט למים: תרה אליהו כי אי מענה
 6 בפי שלשת האנשים וחד אפו: וצוואליהו בך
 ברכאכל הבוי ואמר צדק אי למים ואתם ישישם על
 7 בן תלמי ואליהו מותי דע אהבם: אמרתי ימים דבריו
 8 ורב שנים ישיש חכמה: אכן וחדהיא באנש וגמרת
 9 שתי חבנים: לארבעים חכמי וקנים יבט משפט:
 10 לכן אמרתי שמעתי אלה דע אדאני: וחדלתי
 11 לדבריהם און גרמבועתים גרמבועתים מלון: ודרם
 12 אתבונן ורה און לאיב מותי טנה אדני: פד
 13 תאמר מעט חכמה אל ידעט לאאיש: ולאדךך
 14 מלי מלון ובאמרים לא אשיב: חנו לאדעט עד
 16 העתידו מהם מלים: וחדלתי בירא דבריו כי עמדו
 17 לאדעט עד: אענה אדאני חלקו אלה דע אדאני:
 18 כי מלתי מלים העיקרתי רוח במוי: ורה במוי כון לאר
 19 כי שפח באבות וחדלים יבקן: אדברה וחדלי אפח
 21 שפתי ואנחה: אליא אלא מיראיש ואלאיש לא אנה:
 22 כי לא ידעתי אנה כמעט שאני עשוי:

מיין פעלד) וויינען צוזאמען: 39 ווען איך האב געזעסען פון וויינע פירות אהן געלד, אדער
 אויב איך האב דיא בעזיצער דערפון געלאזט דיא נשמה אויסנעהן: 40 אזוי זאלען דערנער
 וואקסען אלטשאט טויין, אונד אלטשאט גערשט שטיינענדעס גראד, דיא ווערטרער פון אויב
 זענען געגרייט:

קאפוטעל לב

1 אונד דיא דאזיגע דרייא מענער האבען אויפגעהערט אויב צו ענטפערן, ווייל ער איז געווע-
 זען א צדיק אין ויינע אייגענע אויגען: 2 אונד עס האט דערגרייט דער צארן פון אליהוא בן
 ברכאל הבוי פון דער משפחה רם, איבער אויב האט זיך זיין צארן דערגרייט, ווייל ער האט
 זיך געהער גערעכט געמאכט וויא גאט: 3 אונד אויך קענען ויינע דרייא פריינד האט זיך זיין
 צארן דערגרייט, ווייל וויא האבען נישט געפונען קיין ענטפער, אונד (דאך) האבען וויא אויב
 געשולדיגט: 4 אונד אליהוא האט געווארט ביז אויב האט גערעט, ווארין וויא זענען עלטער
 געוועזען אין יאהרען פון איהם: 5 אונד ווען אליהוא האט געזעהען אז עס איז נישט געוועזען
 קיינע ענטפער אין דעם מויל פון דיא דרייא מענער, אזוי האט זיין צארן דערגרייט:
 6 אונד אליהוא בן ברכאל הבוי האט געענטפערט, אונד האט געזאגט, איך בין דער וינגס-
 טער אין יאהרען, אונד איהר זענט עלטער, דאריבער האב איך געציטערט אונד האב מורא
 געהאט אייך מייןע מיינונג בעקאנט צו מאכען: 7 איך האב געטראכט, אז טעג זאלען רע-
 דען, אונד פיל יאהרען זאלען אייך מאכען וויסען חכמה: 8 אבער באמת, עס איז דא ארום
 אין דעם מענטש, אונד דיא נשמה פון דעם אלטעכטונגען געט וויא צו פערשטעהן: 9 דיא
 גרויסע לייט זענען נישט (אימער) קלוג, אויך מיהן דיא עלצטע נישט פערשטעהן משפט:
 10 דאריבער האב איך געזאגט, הערט מיה צו, איך וועל אייך אויך ווייזען מייןע מיינונג:
 11 זעהט, איך האב געווארט אויף איירע ווערטער, איך האב געהאכט אויף אייער פער-
 שטאנד ביז איהר האט אויסגעפארשט דיא ווערטער: 12 איך האב אויף אייך גוט געמערקט,
 אבער זעהט, עס איז קיין שטראפער פערהאנדען צו אויב, אדער אז איינער פון אייך זאל
 קענען ויינע ווערטער ענטפערן: 13 טאמער וועט איהר זאגען, מיר האבען געפונען חכמה,
 גאט האט איהם פערשטויסען אונד נישט קיין מענטש: 14 ער האט נישט קענען מיר ויינע ווער-
 טער צוגעברייט, אונד איך וועל איהם נישט ענטפערן מיט איירע ווערטער: 15 וויא
 זענען דערשראקען אונד וויא האבען נישט געהער געענטפערט, דיא ווערטער זענען פון
 וויא אוועקגעריסען: 16 אונד איך האב געווארט ביז וויא זאלען נישט געהער רעדען, ווארין
 וויא שטעהן אונד ענטפערן נישט געהער: 17 אזוי וועל איך אויך מיין חלק ענטפערן, אונד
 איך וועל אויך מייןע מיינונג וויסען לאזען: 18 ווארין איך בין פול מיט ווערטער, דער גייסט
 דרענגט מיה אין מיין בויך: 19 זעהט מיין בויך איז אזוי וויא (נייער) וויין וואס איז נישט
 אויפגעמאכט

ל

ל

ואולם שמעתי אוב מל' וכל דבר ואני: והנה א'
 פתתי פי דברה לשוני בחכי: ושר לבי אמר תעת'
 שפתי בחר מללי: ורחל עשיתי ושמתי שר' חתני:
 אבטלתי השיבו ערבה לפני דתצדקו: ודאני כפד'
 לאל מלחמ' קרצתי בסאי: וזה אומי לא תבעד'
 ואכפי עלד' לארכד: אך אפרת באוני וקול מלז'
 אשמע: וך אני בל' פשע ח' אני ולא ען לי: הו'
 תטאות עלי ימצא חשבי לאוב לו: ועם כפד' ורזל'
 ישמר בל' אדתי: ודאזת לא צדקת אצנך בדרדב'
 אלות מאנש: מדוע אליו רבות כי בל' דבריו לא עשה:
 כרבאת דבראל וביטלים לא ישדק: בקלום וקח'
 לילה בנפל תדמה על אנשים בתנמות על משכב:
 אז ילה און אנשים ובמסכב דחם: להסיר אדם מעשה'
 ועד מכבר יספר: ודשך נפש מרשעת וחתיו מכבר'
 בשלח: ודחב במכאוב על משכבי ורוב עצמי אהו:
 ותחמתי חתי לחם ונפשו מאכל תאדו: וכל בשרו מרי'
 ושפי עצמותיו לא ראו: ותקרב לשחת נפשו וחתיו'
 למתים: אביש עליו מלאך מליו אחד מיראלף'
 להגיד לאדם ישר: ודאנו נאמר פדעו מנדת שרת'
 מצאתי כפר: רשש בשרו מעד ושוב לימי עלומי: כה'
 יעפר אל' אלות: ודאנו נרא פניו בתרועה תשב'
 לאנש דתת: ושר על אנשים ונאמר חמתי תשב'
 העוית ולא עשה לי: פדה נפשי מכבר בשחת וחתיו'
 באור תראה: הן כל אלה יפעל אל פנמים שלוש עב'
 נבר: להשיב נפשו מרשעת לאור באור החיים: וקשב'
 איוב שמעיל הדרש ואני אדבר: אביש מליו השיבו'

אויפגעמאכט, אזוי וויא איך נייט לאגעל
 וואס ווערען צושפאלטען: 20 איך וועל
 אויסרעדען אזוי וועט מיר עפעס לייכטער
 ווערען, איך וועל אויפמאכען מיינע
 ליפען אונד איך וועל ענטפערן: 21 לאז
 מיך ניש זיין א נושא פנים פון קיין
 מענש, אונד איך וועל קיין מענש ניש
 שטייכעלן: 22 ווארין איך ווים ניש
 צו שטייכעלן (ווען איך וועל דאס
 טהון) אזוי וועט מיך מיין בעשעפער
 באלד אנועקעמען:

קאפיטעל לג

1 אבער דארום איוב, הער דאך צו מיינע
 ווערטער, אונד פערנעם אלע מיינע ווער-
 טער: 2 זעה דאך איך האב אויפגעמאכט
 מיין מויל, מיינע צונג האט גערעט מיט מיין
 בוימען: 3 מיינע ווערטער זאלען זיין מיט
 איין אויפריכטיג הארץ, אונד מיינע ליפען
 זאלען אויסרעדען ריינע ווערטער: 4 דער
 רוח פון גאט האט מיך געמאכט, אונד דיא
 נשמה פון דעם אלמעכטיגען האט מיך
 דערקוויקט: 5 ווען דיא קענטס מיר ענט-
 פערן, אזוי בערייט דיך אן פאר מיר, שטעל
 דיך אויף: 6 זעה, איך בין אזוי וויא דיין מויל

צו גאט, איך בין אויף אויסגעהאקט פון דעם לעהם: 7 זעה, מיינע פארבט דערשרעקט
 דיך ניש, אונד מיינע הענד זאלען ניש אויף דיר שוועהר זיין: 8 אבער דיא האסט עס
 געזאגט אין מיינע אויערען, אונד איך האב געהערט א צאל פון ווערטער: 9 איך בין ריין אהן
 א זינד, איך בין אומשולדיג, אונד קיינע זינד איז נישט מיר: 10 זעה, ער געפינט אויף מיר
 בלבולים, ער רעכענט מיך פאר א פיגור: 11 ער טהוט מיינע פיס אין א קלאק, ער היט אלע
 מיינע וועגען: 12 זעה אין דעם דאזיגען ביזט דא נישט גערעכט, איך וועל דיר ענטפערן, ווארין
 גאט איז גרעסער וויא א מענש: 13 פארנואס טהוקסט דא קענען איהם שטרייטען? ווארין
 ער טהוט אין קיינערלייא זאך נישט ענטפערן: 14 ווארין גאט רעט איינמאל, אדער צוויי מאל
 אונד דאך בעמערקט עס קיינער: 15 אין א חלום, אין דעם געזיכט בייא נאכט, ווען א טיפער
 שלאף פאלט איבער דיא מענשען, ווען זייא דרוםעלן אויף דעם געלעגער: 16 דענסמאל
 מאכט ער אויף דיא אויערען פון דיא מענשען, אונד פערזיגעלט זייא אין זייער בעלערהונגען:
 17 כדי דעם מענש אפצוטהון פון זיינע מעשים, אונד דיא שטאלצהייט פון דעם מענש צו צור-
 דעקען: 18 אונד זיין נפש צוריקצוהאלטען פון פערדארבען, אונד דאס זיין לעבען זאל ניש
 אומקומען דורך א פיל: 19 אונד ער ווערט געשטראפט מיט וועהטאג אויף זיין געלעגער,
 אונד זיינע פילע ביינער מיט שטארקע שמערצען: 20 דאס זיין לעבען פערעקעלט דאס
 ברויט, אונד זיין נפש דיא גלוסטיגע שפייז: 21 זיין פלייש ווערט אפגעצעהרט אז עס קען
 נישט געזעהען ווערען, אונד זיינע ביינער ווערען נישט פרייער געזעהען געווארען שטעקען
 ארויס: 22 אונד זיין נפש געעהקט זיך צו דער גרוב, אונד זיין לעבען צו דיא וואס טעטען:
 23 ווען עס איז פערהאנדען בייא איהם א מלאך וואס איז א מליך, אפילו איינער פון מויערע,
 כדי דעם מענשען אפצוואנען זיינע רעכטמאטיגקייט: 24 אזוי וועט ער איהם לייטזעליגען
 אונד ער זאגט דערלעז איהם אז ער זאל נישט ארוםפעהן צו דער גרוב, ווארין איך האב געפונען
 איינע אויסלעזונג (א פסרה): 25 זיין פלייש וועט פרישער זיין וויא אין דער קינדהייט, ער
 וועט צוריקקומען צו דיא טעג פון זיינע יוגענד: 26 ער וועט בעטען צו גאט, אונד ער וועט
 איהם בעויליגען, ער וועט זעהען זיין פנים מיט א פריידענשאל, ווארין ער וועט צו דעם מענש
 צוריקגעהרען זיינע גערעכטיגקייט: 27 (ווען) ער וועט אויף דיא מענשען קוקען אונד זאגען
 איך האב געזינדיגט, אונד איך האב פערקרימט דאס וואס איז געוועזען רעכט, אונד עס האט
 מיר גארניט גענוצט: 28 ער האט אויסגעלעזט זיין נפש פון ארוםפונדערן אין דיא גרוב,
 אונד זיין לעבען וועט זעהען דאס ליכט: 29 זעה, דאס אלעס טהוט גאט מיט דעם מענש,
 צוויי מאל אדער דריי מאל: 30 כדי זיין נפש צוריקצוברענגען פון דער גרוב, אונד צו
 לייכטען אין דעם ליכט פון דעם לעבען: 31 פערנעם עס, אויב, הער מיר צו, שווייב

שטיל, אונד איך וועל רעדען: 32 ווען דוא
האסט עפעס צו זאגען, אזוי ענטפער מיר,
רעד, ווארין איך וועל דיך גערעכט מאכען:
33 אונד ווען נישט, אזוי הער מיך צו, שווייג
שטיל, אונד איך וועל דיך לערנען חכמה:
קאפיטעל לד

1 אונד אליהוא האט געענטפערט, אונד
האט געזאגט: 2 הערסט צו מייענע ווערטער,
א איהר חכמים, אונד פערנעמט עס איהר
פערשטענדיגע: 3 ווארין דאס אויער
פריפט דיא ווערטער, אזוי וויא דער גוימקען
פערזוכט דאס עסען: 4 לאמער צו אונם
אויסדערנועהלען דאס משפט, כדי מיר
זאלען וויסען אונד פערשטעהן וואס איז
גוט: 5 ווארין איוב האט געזאגט, איך בין
גערעכט, אונד גאט האט אפגעטהון מיין
משפט: 6 זאל איך קענען מיין משפט ליי-
קענען? מייענע פיינלעך (וואונדערן) זענען נישט
אויסצוהיילען, אונד דאך אהן זינד: 7 ווער
איז אזוי א מענטש וויא איוב, וואס טרינקט
שפאט אזוי וויא וואסער? 8 וואס געהט ארום
אין דער חברה פון דיא וואס טהוען אומ-
רעכט, אונד געהט אום מיט שלעכטע מענ-
שען: 9 ווארין ער האט געזאגט, עס ניצט

33 דער קינעמא צדק: אסאך אהן שטעלן דאס
וואלפדן חכמה:

לד

א חכמה אליהוא האט: שמש חכמים מלי חכמים
ל: דיאן מלי חכמים וואס האלט: משפט נכדח
ה לט חכמה בעיני חכמים: קאמער איוב צדקתי ואל
6 חכמי משפטי: עלי משפט אכזב אנט חצי בל-פשע:
7 מרבה באיב ושתדלענ כמים: וארח לחברה עמ
9 פלי אן וכלבת עמ-אנש-רשע: קאמער לא יסבך
י גבר ברעו עמ-אלהים: לבן אנש לבב שמש לי חללה
11 לאל מלשע ושרי מעול: כי פלל אדם ישלם-לו וקארח
12 אל ימאנו: אהמנים אל לא-דשע ושרי לא-יעת
13 משפט: מרפך עילי ארצה וני שם חבל בלה: אס
14 ישים אלו לבן רוחו ושמלו אלו אהב: יגע כל-בשר
16 חד ואלם על-עפר ישוב: ואס-בנה שמחה ואת-חאונה
17 לקול מלי: האף שותא משפט חבוש ואס-צדק כבד
18 תרשי: האמר למלך בלעל רשע אל-ידיבים: אשר
19 לא-קאא: פני שרים ולא גבר-שוע לפגידל ברע-שוע
כ דיני כלם: רע ומה חזות לקול יעשו עמ ועברו
21 הסדו-אמר לא בך: קרעו על-דבר-אש ובל-צדק
22 דיא: אלהיך ואל ימלח להסתר שם פלי אן:
23 כי לא על-אש יעם עוד לקול אל-אל במשפט: רע
24 כדברים לא-תקן במד אהרם חתום: לבן יבד
26 מעבדום ופד לקול ודקא: פתח-רשעים ספקם
27 במקום האים: אשר על-בן מר מאהר ובל-דיו לא
28 השכילו: לקרא עלי ענקת-ל וצפת עינים ושמע:
29 ווא שלקט ומוי דשע הסתר פנים ומוי ושרי ופלי

דעם מענטש נאכמיט ווען ער האט אין גאט א וואוילגעפאלען: 10 דארום הערסט מיך צו איהר
פערשטענדיגע מענטשען, (חלילה) עס איז פערמיטען פון גאט אז ער זאל שלעכטעס טהון:
11 ווארין דאס וואס א מענטש טהוט דאס בעצאלט ער איהם, אונד אזוי וויא א מענטשען וועג
איז אזוי מאכט ער איהם געפינען: 12 אבער באמת, גאט וועט קיין רשעת טהון, אונד דער
אלמעכטיגער וועט נישט פערקרימען דאס משפט: 13 ווער האט איהם געמאכט א בעפע-
לער איבער דיא ערד? אונד ווער האט דיא גאנצע וועלט געמאכט? 14 ווען ער (גאט) טהוט
זיין הארץ אויף איהם (דעם מענטש), אונד צו זיך צוריקגעמען זיין גייסט אונד זיינע נשמה:
15 אזוי וועלען אלע מענטשען צוזאמען פערבען, אונד דער מענטש וועט צוריקקעהרען צו
דעם שטוב: 16 אונד ווען דוא האסט פערשטאנד, אזוי הער צו דאס דאזיגע, פערנעם דאס
קול פון מייענע ווערטער: 17 זאל דען דער וואס האט פיינד דאס משפט פערבינדען? אדער
וויילסט דוא דעם גאנץ גערעכטען בעשולדיגען? 18 (איז עס רעכט) צו זאגען צו א מלך,
דוא ביזט שלעכט? אדער צו דיא פרינצען, רשע? 19 מכל שכן אויף דעם וואס איז נישט א
נזשא פנים אפילו פון פירשטען, אונד ער דערקענט דעם רייכען נישט מעהר וויא דעם ארע-
מען, ווארין וויא זענען אלע דאס ווערק פון זיינע הענד: 20 וויא שטארבען אין איינע רגע,
אונד אין דער מיטען פון דער נאכט ציטערט דאס פאלק, אונד וויא געהן פאראיבער,
אפילו דיא שטארקע ווערען אהעקענעמקען אהן א האנד: 21 ווארין זיינע אויגען זענען
אויף דיא ווענען פון דעם מענטש, אונד ער זעהט אלע זיינע שרים: 22 עס איז נישט פער-
האנדען קיינע פונקטערנים אדער טויט שאטען אוןאז דיא וואס טהוען אומרעכט קענען
זיך בעוואלטען: 23 ווארין ער טהוט נישט מעהר אויפלענען אויף א מענטש וויא ער קען
טראגען אז ער זאל געהן מיט גאט צו משפט: 24 ער צוגרעכט אפילו דיא שטארקע אהן
אויספארשונג אונד ער שטעלט אויף אנדערע אין ווירע שטעל: 25 דארום דערקענט ער
זייער ארבייט, אונד ער קערט וויא איבער אין דער נאכט אונד וויא ווערען צושטויסען:
26 ער צוקלאפט וויא אונטער דיא רשעים אין דעם ארט וואו מען קען זעהען: 27 דער-
ווייל וויא האבען זיך אהעקעקעהרט פון הינטער איהם, אונד וויא האבען
נישט געוואלט בעמערקען אלע זיינע ווענען: 28 כדי דאס געשרייא פון דעם
ארעמען זאל פאר איהם געברענגט ווערען, אונד אז ער זאל הערען דאס געשרייא פון
דיא עלענדע: 29 ווען ער געט שטילקייט, ווער קען דען בעשולדיגען? ווען ער
בעהאלט דאס פנים ווער קען איהם אנקוקען? איוב עס איז קענען א פאלק

ועל־אדם חד: ממלך אדם הנה ממקשי עס: כי אל³¹
אל האמר נשאתי לא אחבל: בלעדי אהיה אתה רבני³²
אסגול פעלתי לא אסוף: במעמד שלימה ברכמאת³³
בראתה חבתי ולא אני ומדתך דבר: אנשי לבב³⁴
ואמר לי וגבר הלם שמע לי: איוב לארבעת דבר לה
דבריו לא בהשקלי: אבי יבתי איוב עדינצח על־השבת³⁵
באשר־אין: כי סוף על־המאת פשע בינני יספוק³⁶
וגבר אגרוי לאל:

לה לה
נמן אליו ואמר: הואת חשבת למשפט אמרת צדק²
מאל: ברתאמר מדיסקדך מה אליל מהטאתי: אני³
אשיבך מלון ואחרעד עמד: הבט שמם וראה ישור⁴
שלקום נברו ממך: אסדתא מדיהפערל בי ורכושעך⁵
מדיהפערל: אסדתא מדיהפערל ארמדיהפערל⁶
יבחי: לאישקמך רשעך ולבדאדם צדקתך: מרוב⁷
עשוקים ויעקו ישועו מרוע רבים: ולאמר את אלה⁸
עלי נתן ומרות בלילה: מלפני מבחמות צדן ומשור⁹
השמים חכמתי: עס אצקו ולא יצור מפני נאור רעים:¹⁰
אדשאו לאישקמך אל חסדי לא ישורתי: את ברתאמר¹¹
לא תשוכתי דין לפני ותחולל לו: ועלה בראן פקד¹²
אפו ולאידע בפש מאד: ואיוב חבל ופחדו בבלר¹³
דעת מלון וברר:

לו לו
וקם אליהוא ואמר: בחרל יצור יאמר בשר²
לאלה מלים: אשא דע למרחוק ולפני אסדדק: ³
בראמם לאישקמך אל חסדי דעת עמד: הואת בבר⁴
ולא מאם כבר פח לב: לאריתו רשע ומשפט עניס⁵
ותן: לא יגרע מצדוק עניו ואת־מלים לבפא וישבם⁶
7

אדער קענען א מענש איז עס אלעס איינס:
30 אזקין חנה ואל ניש רעגירען כדי דאם
פאלק ואל ניש געשטרויכעלט ווערען:
31 ווארין עס איז דא אז מען ואל זאגען צו
נאט, איך האב דערטראגען (דיא יסורים),
איך וועל ניש פערדארבען: 32 וואס איך
זעה ניש זאלסט דוא מיך בעל־הרען, ווען
איך האב אויפגעטן געטהון, אזוי וועל איך
עס ניש מעהר טהון: 33 ואל עס דען זיין נאך
דיינע מיינונג? ער וועט עס בעצאלען, איוב
דוא טהונסט עס פערצאכטען אדער אויב דוא
וועסט עס אויסדערן וועלען, אונד ניש איך;
אבער רעד וואס דוא ווייסט: 34 לאזען דיא
פערשטענדיגע לייט עס צו מיר זאגען,
אונד לאז א קלוגער מאן מיך צוהערען:
35 איוב האט אהן וויסענשאפט גערעט,
אונד זיינע ווערטער זענען אהן שכל:
36 מיין ווילען איז אז איוב ואל אויף עביג
געפריפט ווערען, כדי עס ואל זיין א תשובה
צו דיא אומגערעכטע מענטשען: 37 ווארין
ער פערמעהרט זינד אויף זינד, אונד
קלאמטשט דיא הענד צווישען אונם, אונד
ער פערמעהרט זיינע ווערטער צו נאט:

קאפיטעל לה

1 אונד אליהוא האט (ווייטער) געענט
פערט אונד געזאגט: 2 מיינסט דוא דען אז דאס דאזיגע איז רעכט, דאס דוא זאגסט,
איך בין גערעכטער וויא נאט? 3 ווארין דוא זאגסט וואס וועט עס דיר נוצען? אונד וואס
וועט עס מיר העלפען ווען איך טהוא מיך רייניגען פון מיינע זינד? 4 איך וועל דיר א
ווארט ענטפערן, אונד דיינע פריינד מיש דיר: 5 קוק צו דעם הימעל אונד זעה, אונד קוק
אויף דיא וואלקען וואס זייא זענען העכער וויא דוא: 6 ווען דוא זינדירסט, וואס טהונסט
דוא קענען איהם? אדער ווען דיינע זינד זענען פערמעהרט, וואס טהונסט דוא צו איהם?
7 אונד ווען דוא ביסט גערעכט וואס געסט דוא צו איהם? אדער וואס געסט ער אן פון
דיינע האנד? 8 דיין רשעת מעג א שאדען טהון צו א מענש בלייב אזוי וויא דוא ביזט,
אונד דיינע גערעכטיגקייט מעג ניצען צו א בן־אדם: 9 וועזען פיל רויבערייא שרייען
זייא, ויא, זייא שרייען אים פון וועזען דעם שטארקען ארעם: 10 אבער קיינער זאגט,
וואז איז נאט מיין געשעפער, דער וואס געט געזאגט אין דער נאכט: 11 דער וואס לעהרט
אונם מעהר וויא דיא בהמות (חיות) פון דעם לאנד, אונד וואס מאכט אונם קלוגער וויא דיא
פעגל פון דעם הימעל: 12 זייא שרייען דארטען אבער קיינער ענטפערט ניש פון ווער
גער דער שטאלצחייט פון דיא שלעכטע מענטשען: 13 באמות, נאט קען ניש צוהערען
פאלשקייט, אונד דער אלמעכטיגער וועט עס ניש אנקוקען: 14 האטשע דוא זאגסט דוא
וועסט איהם ניש אנקוקען, דאך איז דער דין פאר איהם, דארום זאלסט דוא צו איהם האר
פען: 15 אבער אצינד, ווייל עס איז ניש אזוי, האט זיין צאדן בעשטראפט, אונד דאך ווייס
ער עס ניש אין דער גרויסער אויסגעלאסענהייט: 16 אונד איוב האט אויסגעמאכט
זיין מויל צו נארישקייט, ער פערמעהרט ווערטער אהן פערשטאנד:

קאפיטעל לו

1 אונד אליהוא האט נאכאמאל געזאגט: 2 ווארט מיר נאר א ביסעלע, אונד איך וועל דיר
ווייזען אז עס איז נאך פעהראדען פון נאט ווערטער צו רעדען: 3 איך וועל דערהעבען
מיינע וויסענשאפט פון ווייטען, אונד צו מיין געשעפער וועל איך רעכט געבען:
4 ווארין באמת מיינע ווערטער זענען ניש פאלש, דער וואס ווייסט נאך נישט איז מיש
מיר: 5 זעה, נאט איז מעכטיג, אונד ער פערצאכטעט קיינעם ניש, ער איז מעכ
טיג אין פח אונד הארץ: 6 ער לאזט ניש לעבען דעם רשע, אבער צו דעם
ארעמען געט ער (א רעכט) משפט: 7 ער געט אנוועק פון דעם צדוק וויינע אויגען,
אבער זייא זענען מיש דיא מלכים אויף דעם טרוין־שטול, ער לאזט זייא בלייבען
אויף

אויף ערצט אונד ער דער העבט וויי: 8 אונד
ווען וויי זענען געבונדען אין קעטען, אונד
וויי ווערען געבונדען מיט דיא שטריק פון
פיינ: 9 אזוי ווייזט ער צו וויי זייער מעשים
אונד זייער זינד ווייל וויי האבען זיך גרויס
געמאכט: 10 ער מאכט אויף זייער אויערען
צו (הערען) מוסר, אונד ער זאגט אז וויי
זאלען זיך אומקעהרען פון זייער זינד:
11 ווען וויי וועלען איהם געהארבען אונד
וועלען איהם דינען אזוי וועלען וויי פער-
לענדען זייער טעג אין גוטען, אונד זייער
זאגערען אין זיסקייט: 12 ווען וויי וועלען
איהם אבער ניט געהארבען, וועלען וויי
אומקומען דורך דעם שווער, אונד וויי
וועלען פעררעקן (שטארבען) אהן שכל:
13 אבער דיא הייכלער פון הארץ, וויי
טהון אנלעגען דעם צאָרן, וויי שריינען ניט
אפילו ווען ער בינט וויי: 14 וויי שטאר-
בען וועגער הייט, אונד זייער לעבען איז מיט
דיא אומריינע אין זנות: 15 ער בעפרייט
דעם עלענדען אין זיין עלענד, אונד ער
מאכט אויף זייער אויער אין דער אונטער-
דריקונג: 16 אונד ער האט דך נאך ארויס-
געפירט פון דער צרה אין א ברייטען ארט
וואו עס איז קיינע ענגשאפט אונטער
איהר, אונד דא וועסט נאך האבען נחת ווען דיין טיש וועט זיין פול מיט פעטקייט: 17 אבער
דא האסט דערפילט דעם דין פון דעם רשע, אזוי וועט דך אויף דער דין אונד דאס משפט
אונטערלעהנען: 18 ווייל עס איז דא צאָרן, (אזוי היט דך) אז דא וואלט ניט אונגעקענטען
ווערען מיט א שלאק, ווארין אפילו א גרויסע אויסלעזונג וועט דך ניט דערפון קענען אפגיין
גען: 19 זאל ער דען שאצען דיין רייכטום? ניין, קיין שום גאלד אונד קיין שום כח: 20 דא
וואלט ניט גלוסטען צו דער נאכט וואו פעלקער קומען ארויף אין זייער שטעל: 21 אזוי היט
דך, אז דא וואלט דך ניט קעהרען צו אומרעכט, ווארין דא האסט דאס דאזיגע אויס-
דערוועהלט מעהר וויא דאס עלענד: 22 זעה, גאט דעהעבט מיט זיין כח, ווער לעהרט
אזוי וויא ער? 23 ווער האט זיין וועג איבער איהם געפויילען? אדער ווער קען זא-
גען דא האסט אומרעכט געהוון? 24 געדענק דאס דא וואלט דעהרייכען זיינע ווערק,
וואס מענטשען קוקען אן: 25 אימליכער מענטש קען עס זעהען, דער מענטש קוקט עס אן
פון ווייטען: 26 זעהט, גאט איז דעהרייכט אבער מיר קענען איהם ניט, דיא צאל פון זיינע
זאגערען קענען אויף ניט אמאל אויסגעפארשט ווערען: 27 ווארין ער ציהט ארויף דיא
קליינע טראפען וואסער, אונד וויי רינען ארום רעגען פון זיינע געפעל: 28 וואס דיא
וואלקען רינען אונד טריפען ארום פיל איבער דיא מענטשען: 29 וואו קען דען אימעצער
פערשטעהן דיא אויסשפרייטונג פון דיא וואלקען, אדער דעם לארם פון זיינע בייזעל?
30 זעהט, ער שפרייט דאריבער אויס זיין ליכט, אונד ער דעקט צו דיא ווארצעלן פון
דעם ים: 31 ווארין דורך וויי ריכטעט ער פעלקער, ער געט צו וויי פילע שפייז: 32 מיט
ביידע הענד בעדעקט ער דאס ליכט אונד ער בעפעהלט אז עס זאל ניט שיינען דורך דעם
בעגעגענען (פון דעם וואלקען): 33 ער בעווייזט איבער איהם זיין דאנער, אפילו איבער
דיא בהמות איבער וועלכע עס קומט ארויף:

קאפיטעל לו

1 אויף איבער דעם ציטערט מיינ הארץ, אונד עס איז אונגעקערקט פון זיין ארט: 2 הערט
גאט צו דעם שטורם פון זיין קול, אונד צו דיא ווערשער וואס געהן ארויס פון זיין מויל: 3 מען
זעהט עס אונטער דעם נאנצען הימעל, אונד זיין בליץ אויף (אלע) עקען פון דער ערד: 4 נאך
דעם (בליץ) הערט מען א קול, ער לאזט דאנערן דורך דעם קול פון וויינער הויכעייט, אונד ער
טהוט עס ניט איינהאלטען ווען זיין קול ווערט געהערט: 5 גאט לאזט וואונדערליך דאנערן
דורך זיין קול, ער טהוט גרויסעס אונד מיר ווייסען עס ניט: 6 ווארין ער זאגט צו דעם שנייא,

8 לעזן ווערן: וואס אטריס בוקס זלכרן בתכלית:
9 ווער להם פאלע ופשעים כי יתקו: תל אונם
11 למסר ואמר קרשוכן מאן: אדשמועו וטכח וכל
12 ויהם כבוד וטעיהם כווימים: ואסלא ישמע בשלח
13 עברו ויטו בכלי דעת: ונפול לב וישימו אף לא
14 ישועו כי אפרם: תחת בנער נפשו ויהם בקדשים:
15 ויחלץ ער בעני ויגל בלחץ אונם: ונאף הסתה: מפ-
צד רחם לארמוץ תחתיה ונתת שלחן מלא דשן:
17 וירדשע מלאת דין ומשפט ויהם: כי דמה פדויהת
19 בשפט ויכבדכר אליסף: ונעך שועד לא בצד וכל
כ מאמציהם: אלתשאף היללה לעלות עמים תחתם:
21 השמר אליהם אליהם כי עליה בתרת מעני: ודאל
22 ישעב בכו מן כמתי מורה: מרפקר עליו דרכי ויה
24 אמר פעלת עולה: ובר כרשנא פעל אפר שררו
26 אנשים: כל אדם חורבן אנוש יבט מרחק: ודאל
27 שני לא גע מספר שני ולא חקר: כי יגדע ויפד
28 שני וקו מטר לאר: אשר וכל שחקים ירעפי עלי
29 אדם רב: אף אסדין מפרשעב תשאות סבתו: וד
31 פשע עליו אויר ושרש חנם כסה: ברבם דין עמים
32 ויחאכל למכור: על כפם כשהאר ודע עליה
33 כמסיע: ניד עלי רש מלכה אף על עולה:

לו

2 אדלואת תרד לבי ותר ממקומי: שמש שמש פרנו
3 קול ונה מפיו מא: תהיה להשמים ישרו ואור
4 על כנפות הארץ: אחרי וישא קול דעם בקול נאמן
5 ולא יעקבם כרשע קולו: דעם אל בקול נפלאות
6 עשה גדלות ולא ידע: כי לשלל ואמר ווארין ונשם
7 מטר ונשם מטרות קו: בדרכלאדם ויהם לדיע:

כל־איש מעשיו: ותבוא חנה במדבר ובמעטותיה:
 תשכן: מן־הסוד תבוא סופה ומסורים קרה: מעשית:
 אל יתקרב ויחב מים במצוק: אדברי ימימי עב:
 יפץ עני אורי: ודא מסבות: מתהפך בתחבולתי:
 לשעלם כל אשר יצום: עלי־י תבל ארצה: אבי:
 לשכט אבל־לרצו אבל־לסוד ימצאני: האניח זאת:
 איוב עמד ותתבונן: ונפלאות אל: החדע בשוים־אלה:
 עליהם ודועש אור עני: הסדע על־מפלש־עב מפללות:
 חמים דעים: אשר־בקרד חמים בהשקט ארץ מדרום:
 תרקע עמי לשחקים חלום בראי מצוק: ודועש מר:
 נאמר לו לא נשד מפני־השד: הוספ־לו כי אדבר כ:
 אבא־מר איש כי יקלע: ועתה ולא־דא אור בקור דא:
 בשחקים ורח עברה ותסדרם: מצפן וקב יאבה על:
 אלה נרא דוד: שדי לא־מצאני שני־לח ומשפט:
 ורב־צדקה לא יעשה: לכן וצאני אנשים לא וצאה:
 כל־המחל־ב:

לח

לח

בעד־הנה את־איוב כל: הסעה נאמר: מי זה ומחשך:
 עצה במלך בל־דעת: אורינא כנבר העצה ואשאלך:
 וחורשי: איפה דוית בקסד־ארץ הדא אבי־דעת בניה:
 מרשם ממדיה כי תדע אז מנשה עליה קו: עלי־מה:
 אדעה הטבעו אז מרדה אמן פתחה: בקרדור כוכבי:
 בקר נרעו בליבני אלהים: תסד בולתים גם בניה:
 מדרום תא: בשומי עני לבשו וקרפל חקלת: ואשכר:
 עליו חקר ואשים ברחי ודלתים: נאמר עד־פה הבוא:
 ולא תסוק ופא ושיח בנאן נלד: במשקד צוית בקר:
 ידעתה שחר מקמי: גלצות בספוח הארץ ונשד:

דאם ליכט (דעם בליק) לייכטען אין זיינע וואלקענס? 16 ווייסט דא דען וויא אזוי דא וואל־
 קען שוועבען. דא וואונדערליכע מעשנים וואס זענען פולקומען אין וויסענשאפט? 17 וויא
 אזוי דייןע קליידער זענען ווארם, ווען ער שטילט דא ערד דורך דעם דרום־ווינד? 18 האסט
 דא דען מיט איהם אויסגעשפאנט דעם הימל וואס איז שטארק פעסט אזוי וויא א גע־
 באסענער שפינקעל? 19 לאז אונס דאך וויסען וואס מיר זאלען צו איהם זאגען, ווארין מיר קע־
 נען אונס נישט פארברייטען פון וועגען דער פינסטערניס: 20 זאל עס צו איהם דערצעהלען
 ווערען אז איך רעד? אדער האט א מענטש אמאל געזאגט אז ער וועט פערשלונגען ווערען?
 21 אבער אזונד נעהט מען נישט דאס העלע ליכט וואס לייכט אין דא וואלקען, ווארין דער
 ווינד נעהט פערבייא אונד רייניגט וויא: 22 פון צפון קומט דאס גאלד, בייא גאט איז דא
 פארקטערליכע מאיעסמעט! 23 וואס צו דעם אלמעכטיגען אנגעלאנגט, מיר קענען איהם
 נישט אויסגעפינען, ער איז הויך אין קראפט אונד אין דעם משפט, אונד אין פיל גערעכטיגקייט,
 ער טהוט נישט פייניגען: 24 דאריבער האבען מענשען פאר איהם מורא, ער נעהט נישט אן דא
 קלוג הערציגע:

קאפיטעל לח

1 אונד דער האר האט איוב געענטפערט פון דעם שטורם־ווינד, אונד האט געזאגט: 2 ווער איז
 דאס וואס מאכט פינסטער דא עצה מיט ווערטער און וויסענשאפט? 3 גארט נאר אן דייןע
 לענדען וויא א מענטש, אונד איך וועל דיך פרעגען אז דא וואלט מיר לאזען וויסען: 4 וואו
 ביזט דא געוועזען ווען איך האב געלעגט דעם גרונד פון דער ערד? זאג עס דאך איוב דא
 קענסט עס פערשטעהן: 5 ווער האט דאס מאס דערפון געמאכט, איוב דא ווייסט עס? אדער
 ווער האט אויסגעשטערקט דא מעסט־שנור? 6 אויף וואס זענען דא זיילען דערפון בער־
 פעסטיגט? אדער ווער האט דעם עק־גרונד־שטיין דערפון געלעגט? 7 ווען דא מארגענ־
 שטערען האבען מיט איינאנדער געוונגען אונד אלע בני אלהים האבען געשאלט פאר
 פרייד? 8 אדער ווער האט דאס פערשלאסען מיט טירען, ווען עס האט זיך אויסגעגאסען
 אזוי וויא פון א בויף? 9 ווען איך האב געמאכט דא וואלקען אלס זיין קלייד, אונד דא פינסט־
 טערנים זיינע ווינדעלן? 10 אונד איך האב וועגען איהם ציבראכען מיין געזעץ, אונד איך האב
 געמאכט ריגעל אונד טירען: 11 אונד איך האב געזאגט, ביז דא אהער זאלסט דא
 קומען אבער נישט ווייטער, אונד דא זאלען זיך דייןע שטאלצע אינדען אנדערלעגען:
 12 האסט דא דען פון דייןע טעג אן געפילען דעם מארגען? אונד ווייסט דא דען
 דעם ארט פון דעם פארבעשטערן? 13 כדי אנצונעמען אן דא עקען פון דער ערד,

אונד דיא רשעים דערפון אויסצושאקעלן:
 14 אז זיין זאלען זיך קעררען אזוי וויא דער
 לעהם צו דעם חותם אונד זיין זעלען זיך
 שטעלען אזוי וויא אקלייד: 15 אונד פון
 דיא רשעים וועט זייער ליכט געמינערט
 ווערען, אונד דער הויכער ארעם וועט צו-
 בראכען ווערען: 16 ביזש דוא אָנגעקומען
 ביי צו דיא קוועלען פון דעם ים? אָדער
 ביזש דוא אַרומגעגאנגען אויסצופארשען
 דיא טיפעניס? 17 זענען דיא טויערן פון
 דעם טויט צו דיר אָנגעפֿלעקט געוואָרען?
 אָדער האָסט דוא געזעהן דיא טויערן פון
 דעם שאַטען פון טויט? 18 האָסט דוא בע-
 מערקט דיא גרויס פון דער ערד? זאג אויב
 דוא ווייסט דאס אלעס: 19 אַוואָז איז דער
 וועג וואו דאס ליכט וואוינט? אונד וועלכעס
 איז דער אָרט פון דער פינקטערניס: 20 אז
 דוא זאלסט קענען אהינפֿיהרען צו וויינע
 גרענעץ, אָדער אז דוא זאלסט קענען פֿער-
 שטעהן דעם שטעג צו דעם הויז דערפון:
 21 ווייסט דוא עס דען, ווייל דוא ביזשט שוין
 דענסקאל געבוירען געוואָרען? אָדער
 ווייל דיא צאל פון דייעטעג זענען פיל?
 22 ביזש דוא דען אריינגעקומען אין דיא

14 רשעים מעה: תתפך כחמר חתם ותמכו ביד
 15 לבוש: ומעט מרשעים אותם חרצו רמה תשבר: הבאת
 16 ערבביתם ובחרך חתום ותחלפת: ונגלו לך שער
 17 מות ושער צלמות תראה: ותבנות ערבביתא
 18 ותר אם תשת כלה: אינה תדור שפדור חשך אר
 19 כ ומה: כי תחשט אלגולו וי חכן ותיוכח ביתו:
 20 דעת כרצו תולד ומספר ימד רבים: הבאת אל
 21 אצרות שלג ואצרות בדר תראה: אשר תשכח לעת
 22 צר ליום קרב ומלחמה: אינה תדור תולד אר יצו
 23 כה קרם עלי ארץ: מרפגל לשטף תעלה תדור לחזו
 24 קלות: להמסור עלי ארץ לא אש מדבר לא אדם בו:
 25 להשביש שטף ומשטף וליצמח מצא דשא: הש
 26 למסור אב אי מרוליד אגלסל: מבטן מי יצא תהרה
 27 לופר שמים מי ילדו: באבן מים ותחבא ופני היום
 28 ותלדו: ותקשר מערות כימה ארמיטות כסיל
 29 תפתח: תוציא מרות בעתו וישו עליה תנחם:
 30 תדענה חנות שמים אם תשים משטרי בארץ: תהרים
 31 לה לבב קולך ושפעת מים תבשר: תחשלו ברקס וכלו
 32 וואמרו לך העני: מרשח פסותו תבמה אז מיעלו לשכר
 33 כינה: מרספר שתקים תבמה וכל שמים מי ישיב:
 34 בערת עפר למיען ורבים דברו: תחצר ללביא מרה
 35 מ ותת כפירים תמלא: כרששו במשנות ושיבו כספר
 36 למראב: מי יכן לעבב צדו כירלדו אלל ושט
 37 יחש לבליאכל:

לש לש

2 א תדעת עת לרח גלעלע חלל אצלות תשמד: תספור
 3 ותתם תמלאנה ותשת עת לדתנה: תברענה גלדנה

אוצרות פון דעם שניע? אָדער האָסט דוא געזעהן דיא אוצרות פון דעם האַגל?
 23 וואס איף האב בעהאלטען פאר דיא צייט פון דער צרה, פאר דעם טאג פון קריג אונד
 מלחמה? 24 וואו איז דער וועג אַוואָז דאס ליכט צוטיילט זיך, וואס צושפרייט דעם מונח
 ווינד איבער דער ערד? 25 ווער האט אָפּגעטיילט צו דער פערפלייצונג א רין, אונד א
 וועג צו דיא קולות פון דעם דאנער? 26 בדיעס זאל רעגנען אויף דער ערד וואו עס איז
 קיין מענש, אין דער מדבר וואו קיין מענש איז ניט? 27 כדי צו זעמינען דיא וויסע וויס-
 טעניא, אונד עס צו מאכען שפראצען אז גראז זאל ארויסוואקסען: 28 האט דען דער
 רענען א פאטער? אָדער ווער מאכט אז דיא טראפען פון דעם טויא זאלען געבוירען
 ווערען? 29 פון וועלכען בויען איז דאס אייז ארויסגעקומען? אָדער ווער האט געבוירען
 דיא פראסט פון דעם הימעל? 30 דיא וואסער בעהאלטען זיך אזוי וויא א שטיין, אונד דאס
 פנים פון דעם אָפּגרינד ווערט געפרוירען: 31 קענסט דוא פערקניפען דיא מולות פון כימה,
 אָדער קענסט דוא אויפמאכען דיא אויסציהונג פון דעם מזל כסיל? 32 אָדער קענסט דוא
 ארויסברענגען דיא מולות אין וויינער צייט? אָדער קענסט דוא פיררען דעם מזל עוש מיט
 איהרע קינדער? 33 ווייסט דוא דען דיא געזעץ פון דעם הימעל? אָדער קענסט דוא מא-
 כען אז אישליכער מזל זאל געוועלטיגען אין דער ערד? 34 קענסט דוא אויפהעבען דיין
 קול צו דיא וואלקען, אז דיא מאסע פון דיא וואסער זאלען זיך צודעקען? 35 קענסט דוא
 ארויסשקען דיא בלייצען אז זיין זאלען געהן, אונד אז זיין זאלען צו דיר זאנען היער בין
 איף? 36 ווער האט דיא חכמה אריינגעטוהן אין דער בעהאלטעניס? אָדער ווער געט פער-
 שטאנד צו דעם הארץ (אָדער געדאנקען)? 37 ווער קען צעהלען דיא וואלקענס דורף חכמה?
 אָדער ווער קען צוריקהאלטען דיא פלאשען פון דעם הימעל? 38 ווען דער שטויב איז צוואר-
 מענגעמאסען געוואָרען, אונד דיא שטיקער בעהעפטען זיך צוואמען: 39 וויילסט דוא נאכ-
 זאנען דיא פערציקונג פאר דעם לייב, אָדער אָנפילען דאס פערלאנגען פון דיא יונגע
 לייבען? 40 ווען זיין לעגען זיך אינדער אין ווירע העלען, אונד זיין בלייבען אין דיא בייד-
 לעך צו לויפֿערן: 41 ווער גרייט אן פאר דיא ראבען עסען? ווען ווירע יונגע שרייען צו נאט
 אונד זיין וואנדערן ארום אָהן עסען?

קאפיטעל לש

1 ווייסט דוא דיא צייט ווען דיא ווילדע ציגען פון דיא פעלזען געווינען? אָדער בעמערקסט
 דוא ווען דיא אינדין האט געבורטס שטערצען? 2 קענסט דוא צעהלען דיא חדשים ווען זיין
 דערפילען, אָדער ווייסט דוא דיא צייט פון וויער געווינען? 3 זיין גענען זיך אנדער,
 ווירע

הפחלחה הכלבים תשלחנה: חלמנו בעדים ורבו כבוד
 יצאו ולא שבו לבנו: מרשלה פרא חפשי ומסרחו ערוד
 מי פתח: אשר שמתי ערבה ביתו ומשכנתיו מלחה:
 ישחק לבדו קרה תשאול נחש לא ישמע: יתר הרים
 מדעו ואמר בלתינו חרש: תאבה רים עבדך אדם
 ילין על אבסוד: התקשרים כולם בעתו אבישוד
 עמקם ערוד: תבטחו בו כירכב כתי ותעבד אליו
 גיעז: התאמן בו כירשוב ורעד ורדף ואסף: כנף
 רגלים נשלחה אסאברה הסירה ונעה: כרתעבד לארץ
 ביניה ועל עפר תחמם: ותשפח כירכול תוהה ותחית
 תסדה תיושן: הקשיח בענה ללא אלה לרין גיעזה
 בלי פחד: כרהשה אלות הבמה ולא תחל לה בביתה:
 כשת בכרום תמלא חשוק לפוס ולרכבו: תתן לרם
 גבורה תחלש צואו ורמה: תמרעשו בארבה ליום
 נחלו אמה: תפסו עמק רעש בכח וצא לקראתי
 נשק: ישתק לפחד ולא יחת ולא ישוב מפחד ררב:
 עליו תרנה אשפה ללב חית וכדיו: כרעש רגו ינאר
 ארץ ולא יאמן כרכול שופר: בדי שפר ואמר האם
 ומחזק רים מלחה רעם שרים ותרושה: במענהך
 יאברגו ופרש כנף לתימן: אסילי פיך יגביה נשר
 וכי רם קו: פלע ושבן ותלגן על שרשבל ומציה:
 משם תבא אכל למחזק עינו וקושו: ואפחתי ועלער
 גם ובאשר תללים שם הוא:

מ

ובן ונה את אלו ונאמר: חרב עשיתי יסור מכות
 אלה גיעזה: וכן איוב את הנה ונאמר: הן קלתי
 מה אשיכך וי שמי למרפי: אתה דברתי ולא אענה

אדער נעמט דא דיך אויף איהם פערלאזען מיט דייע ארבייט? 12 ווילסט דא איהם גלוי-
 בען אז ער נעמט דיין זאמען צוריק געגעבן, אונד ער נעמט עס איינזאמעלן אין דייע שייער?
 13 האסט דא געגעבען שעהנע פליגעל צו דיא גרויסע זינגערדיגע פעגל, אדער פליגעל
 אונד פערערן צו דעם שטארק? 14 וואס פערלאזען זייע אייער אויף דער ערד, אונד
 ווארמט זייא אין דעם שטויב? 15 אונד פערנעסען אז דער פוס קען זייא צוטרעטען, אדער
 דיא ווילדע חיות פון דעם פערל קענען זייא צוברעכען: 16 זייא זענען פערהארטעט קע-
 גען זייע אייגענע יונגען, גראד אזוי אויב זייא ווערען ניט זייערס, זייע בעמיהונג איז
 גחנם אונד אהן מורא: 17 ווארין נאט האט זייא געמאכט פערנעסען דיא חכמה, אונד ער
 האט צו זייא ניט אויסגעטיילט פערשטאנד: 18 אין וועלכע צייט אז זייא דערהעבט זיך אין
 דער הייף אזוי שפעט זיא איבער דעם פערד אונד זיין רייטער: 19 האסט דא געגעבען
 צו דעם פערד גבורה? קענסט דא אנקליידען זיין האלז מיט א שטורם ציטערניס?
 20 קענסט דא איהם מאכען שטורמען אדער שפרינגען אזוי זייא א היישערעק, דיא שעה-
 קייט פון זיין שנארקען איז פארקטערליך: 21 זייא זעהען אויס (אדער גרוען) אין דעם
 טהאל, אונד ער פרייט זיך מיט זיין כח, ער געהט ארויס ענטקענען דעם בענאפענטען:
 22 ער שפעט איבער פארקט אונד ער האט קיין מורא, אונד ער קעהרט ניט צוריק פון
 ווענען דעם שווערד: 23 דיא פוילען קלינגען איבער איהם, אונד אויף דיא קלינגען פון
 דיא שווערדען אונד שפיוען: 24 מיט א רעש אונד א צארן שפרינגט ער איבער דיא ערד,
 אונד ער גלויבט ניט אז עס איז א קול פון א שופר: 25 אזוי באלד זייא מען בלאזט דעם
 שופר זאגט ער הא, הא! אונד ער שמעקט דיא מלחמה פון ווייטען, ער קעהרט דעם לארם
 אונד דעם שאל פון פרישטען: 26 טהוט דער פליגעל וואס הייסט נץ פליהען דורך דיין
 פערשטאנד? אדער טהוט ער אויסשפרייטען זיינע פליגעל קענען דרום-זייט? 27 אדער
 טהוט זיך דער אדלער דערהעבען אויף דיין בעפעהל, אונד טהוט ער דערהעבען זיין נעסט?
 28 ער בלייבט וואונען אויף א פעלה, אויף א שפיץ פעלו איז איהרע פעסטונג: 29 אפילו
 פון דארט זוכט זיא אויס דאס עסען, זיא זעהט עס מיט איהרע אויגען פון ווייטען: 30 אונד
 איהרע יונגען זיינען בלוט, אונד אונד דערשלאגענע זענען דארט איז זיא אויף:

קאפיטעל מ

1 אונד נאט האט געענטפערט איוב, אונד ער האט געזאגט: 2 זאל דער וואס קריגט זיך מיט
 דעם אלעמקטניגען איהם נאך מוסר זאגען? לאז דער וואס שטראפט נאט עס ענטפערן:
 3 אזוי האט איוב נאט געענטפערט אונד געזאגט: 4 זעה, איך בין צו גרינג, וואס קען איך

דיר ענטפערן? איך וועל מיינע האנד אויף
 מיין מויל לענען: 5 איינמאל האב איך גע-
 רעט, אבער איך וויל נישט ענטפערן, ווא
 צווייט מאל, אבער איך וועל נישט מער
 (רעדען): 6 אזוי האט גאט איוב געענט-
 פערט פון דעם שטורמזויג, אונד ער האט
 געזאגט: 7 בארט דאך אן דיינע לענדען אזוי
 וויא א מענש, איך וועל דיך פרעגען, אונד
 דוא זאלסט מיר וויסען לאזען: 8 ווילסט
 דוא דען אויף מיין משפט צושטערען?
 ווילסט דוא מיך בעשולדיגען בדי דוא
 זאלסט גערעכט זיין? 9 אדער האסט דוא
 איין ארעם אזוי וויא גאט? אדער קענסט
 דוא דאנערען מיט א קול אזוי וויא ער?
 10 ציר דיך דאך (אצונד) אן מיט גרויסקייט
 אונד הויבקיט, אונד קלייד דיך אן מיט
 שענקע שענהקייט: 11 פערשפרייט דאך
 דעם גרים פון דיין צארן, אונד זעה אן אימ-
 ליכען וואס איז שטאלץ, אונד דערנידעריג
 איהם: 12 זעה אן אימליכען וואס איז
 שטאלץ אונד מאך איהם אונטערטעניג,
 אונד צושטויס דיא רשעים הינטער זיין:
 13 דוא וועסט זיין צוזאמען בעהאלטען אין
 דעם שטויב, אונד בינד זיירע פאנעמער אין

6 ושמם ולא אוסף: תפלתו את איוב מ
 7 סערה ואמר: אורגא כגבר חלצך אשאלך וידעני:
 8 האף חפר משפטי תשיעני למען תצדק: ואסתרע
 9 כאל יד וקבל כמרו תרעם: עדהנא נאון ובה הוד
 11 ותר חלכש הבין גבורת אפד וראה לאה ותשפלה:
 12 ראה כל צאה הכניעו ותרך רשעים תחתם: טמם
 14 בעפר ירד פניהם חכש בטמון: גסאני אונד כר
 15 חושע לך ומר: הודנא בהמות אשר עשיתי עמך
 16 חצר כבקר יאכל: הודנא כח במתני ואני בשריר
 17 במני: חפץ וזכו כמראו יתר פחדו ושרני: עצמו
 18 אפיקו ונחש ורמו כמיל ברק: דוא ראשית דרכי
 9 כ אל העשו גש תרבו: כירבול הרים ישאלי וכל חת
 21 השדה ושחורשים: תחת צאלים ישב כבקר קנה
 22 ובקרה: יסדו צאלים עליו וסבדו עירי חל: מן יעשק
 24 נדר לא תפסו וטמא: כרעני ורנו אלפידו: בעניו
 כה יתנו כמקשים וקרבא: תמער לוותן כחבא וכתבל
 26 תשקע לשוני: תרשים אנאן באפו וכתח תקב לחיו:
 27 תורבה אלף פתעניס אסידבר אלף רבות: הוכרת
 28 ברית עמך תלחטו לעבר עולם: תתשקבו כעפר
 ל ותקשלו לגחלת: יכר עליו חבדים ופצחו בין
 31 כנענים: תמלא בשבות ערו ובצאלה דנים ראשו:
 32 שים עליו כפר ובר מלחמה אל תחוק:

מא

מא

דער בעהאלטעניס: 14 אזוי וועל איך צו דיר אויף בעקענען אז דיינע רעכטע האנד קען
 דיר העלפען: 15 זעה דאך אן דיא בהמות וואס איך האב בעשאפען מיט דיר, ער עסט
 גראז אזוי וויא דיא רינדער: 16 זעה דאך זיין פח איז זיינע לענדען, אונד זיינע קראפט
 איז אין דעם נאפעל פון זיין בוך: 17 ער בעוועגט זיין זנב (וואס איז הארט) אזוי וויא א
 טענענבוים, אונד זיינע אדערן זענען צוזאמען געפלאכטען: 18 זיינע ביינער זענען
 שטארק וויא קופער, זיינע ביינער זענען אזוי שטארק וויא אייזערנע שטאנגען: 19 ער
 איז געוועזען דאס ערשטע פון דיא וועגען פון גאט, דער וואס האט איהם בעשאפען, קען
 אויף צו איהם גרייכען זיין שווערד: 20 פארנוואר דא בערג לאזען וואקסען זיין עסען
 פאר איהם, אונד אלערלייא חיות פון דעם פעלד שפילען זיך דארטען: 21 ער לעגט זיך
 אונדער אונטער זייער שאטען, אין דעם פערבארנענעם צווישען דיא רויזען אונד לאנגען
 גראז: 22 דיא שאטען פון אנדערע ביימער בעדעקען איהם מיט זיירע שאטען, דיא
 ווערבע ביימער פון דעם טייך רינגעלן איהם ארום: 23 זעה, ער טרינקט אויס דעם טייך,
 ער איילט זיך נישט, ער האט א פערזיכערונג אז ער קען אויסשעפען דעם ירדן אין זיין מויל:
 24 ער וועט צוגענומען ווערען מיט זיינע אויגען, אונד מיט דיא שטרויכעלעך וועט זיינע
 נאז דורכגעשטאכען ווערען: 25 קענסט דוא דעם לוותן ארויסציהען מיט א האקען? אדער
 קענסט דוא ארויסציהען זיינע צונג מיט א שטריק? 26 קענסט דוא א האקען אין זיינע נאז
 אריינלעגען? אדער דורכבויזען א לאף אין זיינע באקען? 27 וועט ער צו דיר פערמעהרען
 געבעט? אדער וועט ער צו דיר רעדען לעדיגע זאכען: 28 וועט ער מיט דיר פורח
 ברית זיין? אדער ווילסט דוא איהם צונעמען פאר איין עביגע קנעכט? 29 ווילסט דוא דיך
 מיט איהם שפילען אזוי וויא מיט א פויגעל? אדער קענסט דוא איהם אנבינדען צו דיינע יונגע
 קינדער? 30 זאלען דיינע חברים זיך מאכען א סעודה איבער איהם? אדער זאלען זיין איהם
 צוטיילען צווישען דיא סוחרים? 31 קענסט דוא אנפילען זיינע הויט מיט שטאכעדיג אייזען?
 אדער זיין קאפ מיט גרויסע פישגערעטען? 32 לעג דאך דיינע האנד אויף איהם, געדענק אן
 דער מלחמה, מהוא עס נישט מעהר:

קאפיטעל מא

1 זעה זיינע האפנונג איז שוין פאלש, אפילו בייא דעם אנזעהען ווערט מען אנדערגעוואר-
 פען: 2 עס איז נישט פערהאנדען איין אומדערבארע מדינער וואס זאל איהם קענען אויפנועקען
 אונד ווער קען פאר איהם בעשטעהן? 3 ווער האט זיך פאר מיר געפערדערט אזוי וועל איך
 איהם בעצאלען, ווארין אלעס וואס איז אונטער דעם הימעל געהערט צו מיר: 4 איך וועל נישט
 שווייגען וועגען זיינע שטארקהייט אונד וועגען זיינע גבורות, אונד וועגען זיינע אנריכטונג:
 ווער

7 פניו מי פתח סביבות שני אמה: ואת אפינו נגמס
 8 סנור חתם צר: אתה באחר יגשו ויהי לארץ בנדם:
 9 אש-באחוריו דברך ותלכו ולא ותפרדו: צמיתו
 10 תהל אור ועינו כענני-שחר: משו לפנים תהל
 11 כדודי אש ותמלט: מנחורו יא עש כדור נפח
 12 ואמן: נפשו תהליס תלם ולחב משו צא: בצאור
 13 ילח עו ולפניו תרוץ דאבה: מפלי בשור דברך יצק
 14 עליו בלימט: לבו יצק כמראבו ויצק כפולח תחיתו
 15 משתו נעור אלים משכרים ותחמאו: משתו חרב
 16 כל תקום הית מסע ושרה: יחשב לתבן בתל לעץ
 17 רקבון תחשה: לא-יברתו ברקשת לקש נהפכרו
 18 אבני-קלע: בקש נחשבו תוח ויחלם לעש כדוד
 19 תחמו תחדי חרש ורפר תרוץ על-מיט: יתחם כסר
 20 מצולה: ישים כמרחקה: תחרי יאר נחב חשב
 21 תתום לשבח: אד-עלפס משלו תעש כל-בית: כה
 22 את-קל-קל יצא הוא מלך על-קל-בני-שחן:
 23 מב

מב
 24 וכן איוב את-ידו ויאמר: דעת ככל תוכל ולא
 25 יבצר ממך משה: מי זה! מלים עצה בל-דעת לבן
 26 דנתי ולא אבין נפלאות לפני ולא אדע: שמעני
 27 ואבין אדבר אשאלך תודיעני: לשמע און שמעני
 28 ושמע עני ראתי: על-כן אמאם ותחמתי בלעפר ואפר:
 29 ויהי אחר דבר דנה את-הדברים האלה אל-איוב
 30 ואמר דנה אל-אליפו תסמך דנה אפי כד ובשע נסך
 31 כי לא דברתם אלי וכוון כעבדי איוב: ועתה תדברכם
 32 שבעד-פרים ושבעה אלילים ולקוחי-אלעברי-איוב ותעליהם
 33 מלה בידכם ואיוב עבדי יתפלל עליכם כי! אספני

5 ווער האט אנטפלעקט דאס פנים פון זיין
 קלייד? אדער ווער קען צו איהם קומען
 מיט זיין דאפעלטען צוים? 6 ווער קען
 אויפמאכען דיא טירען פון זיין מויל?
 זיינע ציין זענען פארקטערליך רינגס
 ארום: 7 ער האט א גרויסע גאנץ מיט זיינע
 שטארקע פאנצער, ווי זענען פערשלאסען
 אזוי וויא מיט איין ענגען רינגעל (חותם):
 8 וויא גענעהען איינע צו דיא אנדערע,
 דאס קיין ווידר קען נישט קומען צווישען וויא:
 9 וויא זענען געהעפט איינע צו דיא אנד-
 ערע, וויא האבען זיך אנגענומען אונד
 וויא קענען נישט אפגעשויט ווערען: 10 ווען
 ער נישט אזוי טהוט א ליכט שיינען, אונד
 זיינע אויגען לייכטען אזוי וויא דער מאר-
 גענשטערן: 11 אויס זיין מויל געהן ארום
 פלאמען, פייער פלאמען אנטרינען דער-
 פון: 12 אויס זיינע נאזלעכער געהט ארום
 א ריז אזוי וויא פון א קאכעדיגען טאפ
 אדער וויא פון איין ערדענעם טאפ: 13 פון
 זיין לייב טהון זיך קוילען אנצונדען, אונד
 פלאמען געהן ארום אויס זיין מויל:
 14 אין זיין האל טהוט איבערנעכטיגען
 שטארקהייט, אונד פאר איהם פערקערט

זיך דיא טוריריגקייט אין פרייד: 15 דיא פאלטען פון זיין פלייש זענען צוזאמענגעהעפט,
 עס איז אויף איהם וויא ארויפגעגאסען, דאס עס ווערט נישט אנועקנערקט: 16 ויין הארץ
 איז אזוי שטארק וויא א שטיין, אונד איז געגאסען אזוי וויא דער אונטערשטער מיהל-
 שטיין: 17 ווען ער דערהעבט זיך אזוי האבען אפילו דיא שטארקע מורא, פון וועגען דעם
 ברעכעניס טהון וויא זיך רייניגען: 18 דאס שווערד וואס טהוט איהם דערגרייכען קען נישט
 געשטעקן בלייבען, אזוי אויף נישט קיין שפיו, פיל אדער פאנצער: 19 אייווען ווערט בייא
 איהם געטראכט אזוי וויא שטרויא, אונד קופער אזוי וויא פערפולטעם האליץ: 20 א פיל
 קען איהם נישט מאכען אנטלויפען, שליינדער שטיינער ווערען צו איהם פערקערט צו
 שטרויא: 21 שארפע פילען זענען גערעכענט אזוי וויא שטרויא, ער לאכט איבער דעם
 שאקעלן פון א שפיו: 22 אונטער איהם זענען שארפע שטיינער, אזוי וויא גיין-נאלד
 איז אויף דער לעהם אונד ער ליגט: 23 ער מאכט דיא טיפעניס קאכען אזוי וויא א טאפ,
 ער מאכט דאס ים וויא א טאפ פון אלערלייא בשמים: 24 נאך איהם טהוט דער שטענ
 לייכטען, דער אפגרינד איז געליכען צו א גראד-אלטען: 25 עס איז נישט פערהאנד
 דען אויף דער ערד איינער וואס איז איהם גלייך, וואס איז געשאפען אז ער זאל פאר
 קיינעם קיין מורא האבען: 26 ער זעהט אלעס וואס איז אין דער הייך, ער איז א מלך
 איבער אלע האפערדיגע קינדער: קאפטעל מב

1 אונד איוב האט געענטפערט צו גאט, אונד האט געזאגט: 2 איך ווייס אז דוא קענסט
 טהון אלעס, אונד קיין שום געדאנקען קען פון דיר צוריקגעהאלטען ווערען: 3 ווער
 איז דער וואס פעהרוילט דיא עצה אהן פערשטאנד? דאריבער האב איך געזאגט דאס
 וואס איך האב נישט פערשטאנען, וואס עס איז צו וואונדערליך פאר מיר, אונד איך האב
 עס נישט געוואוסט: 4 הער דאך, אונד איך וועל רעדען, איך וועל דיך פרעגען, אז דוא
 זאלסט עס מיך לאזען וויסען: 5 איך האב פון דיר געהערט מיט דעם הערען פון דעם אויער,
 אבער אצונד זעהען דיך מינע אויבען: 6 דאריבער פערמיאוס איך מיך אליין, אונד איך
 האב חרש (אדער טהון חשוכה) אין דעם שטויב אונד אש: 7 אונד עס איז געוועזען
 נאכדעם אז גאט האט גערעט דיא דאזיגע ווערטער צו איוב, אזוי האט גאט געזאגט צו
 אליפו התימני, מיין צאדן איז קעגען דיר דערגרימט אונד קעגען דינע צווייא חברים,
 ווארין איהר האט נישט פון מיר גערעט רעכטשאפענעם אזוי וויא מיין קנעכט איוב: 8 אבער
 אצונד נעמט צו אייך זיבען אקסען, אונד זיבען ווידער, אונד געהט צו מיין קנעכט איוב,
 אונד ברענגט וויא אויף אלס א קרבן עולה פון איירעם וועגען, אונד מיין קנעכט איוב וועט
 פאר

פאר איירעם ווענען בעטען, ווארין זיין
פנים וועל איך אויפגעטען, כדי איך זאל
ניט צו אייך טהון נאך איירע נארישקייט,
ווארין אייך האט ניט גערעט פון מיר
רעכטשאפענעס אזוי וויא מיינ קנעכט
איוב: 9 אזוי זענען אליפו התימני אונד
בלדד השוחן, אונד צופר הנעמתי אהניד
בענאננען, אונד זייא האבען בעטהון אזוי
וויא גאט האט צו זייא גערעט, אונד גאט
האט אנגענומען דאס פנים פון איוב:
10 אונד גאט האט צוריקגעקערט דא
בעפאנגענשאפט פון איוב, ווען ער האט
געבעטען פאר זיינע פריינד; אונד גאט האט
פערמעהרט צו איוב אלעס צווייא מאל
אזוי פיל: 11 אונד אלע זיינע ברידער
אונד אלע זיינע שוועסטערן, אונד אלע
זיינע בעקאנטע פון פריהער זענען צו
איהם געקומען, אונד זייא האבען מיט
איהם ברויט געגעסען אין זיין הויז, אונד
האבען איהם אויף געטריסט ווענען דעם
אלעס שלעכטען וואס גאט האט איבער
איהם געלאזט געעננען, אונד אימליכער האט
איהם געגעבען א קשיטה, אונד איינער
ליכער א גאלדענעם נאזרינג: 12 אונד גאט
האט געבענשט דעם סוף פון איוב מעהר
וויא זיין אנפאנג, אונד ער האט געהאט
פירצעהן טויזענד שאף, אונד זעקס טויזענד
קעמעל, אונד איין טויזענד נאך אקסען, אונד
איין טויזענד עזעל: 13 ער האט אויף
געהאט זיבען זיין אונד דרייא טעכטער: 14
אונד ער האט גערופען דעם נאמען פון
דער ערשטער ימימה, אונד דא צווייטע קציעה,
אונד דא דריטע קרן הפוד: 15 אין
דעם גאנצען לאנד זענען ניט געפונען
געווארען זאלכע שעהנע פרויען וויא דא
טעכטער פון איוב, אונד זייער פאטער האט
צו זייא געגעבען א נחלה צווישען זייער
ברידער: 16 אונד נאך דעם דאזיגען האט
אויב געלעבט הונדערט אונד פירציג יאר,
אונד ער האט געזעהען זיינע קינדער,
אונד זיינע קינדער'ס קינדער, אפילו ביז
דורות: 17 אונד אויב איז געשטארבען
אלטערהייט אונד זאט פון טעג:

אשר לבלתי עשות עמכם נבלה כי לא דברתם אלי
9 וכו' דעכד איוב: מלט אליפו התימני ובלדד השוחן
צפר הנעמתי ועשו כאשר דבר אליהם ויהי חשאי
י ויהי אתיפני איוב: ויהי שב אתשבות איוב בהתפללו
בעד רעיו ונסף ויהי אתיפלאשר לאיוב למשנה:
11 ויבאו אליו בלואיו ובלאחוזיו ובלדדעיו לפניו
ויאכלו עמו לחם בביתו ויהי לו תנחמו אותו על כל
דבריו אשר דברא ויהי עליו מתדלו איש קשיטה אחת
12 ואיש גמל ודב אהר: ויהי בקר אתאחריית איוב
מראשתו ויהיו ארבעה עשר אלף צאן וששת אלפים
13 גמלים וארץ צמר בקר וארץ אתונות: ויהיו שבעה
14 קנים ושלוש קנות: ויהי ארץ שחמאת ימימה ושם
15 השנית קציעה ושם השלישית קרן הפוד: ולא נמצא
שום ופות בבנות איוב בכל הארץ ויהיו להם אביהם
16 ויהיו בתוך אחרים: ויהי איוב אמר זאת מצה וארבעים
17 שנה ורא אחריו ואתבניו בניו ארבעה דורות: ויהי
אויב וכן ושבע ימים:

חוק

פסוקים פסוקים איוב אלף ושבועים, וסימני תלתי להם עשרת שלום
ואמת, וחציו אשר קטנו ולא עת, וסודרו שמונה, וסימני ארבע
ה' שני ציון:

חוק

אלע פסוקים פון איוב זענען איין טויזענד אונד זיבעציג, אונד דא
העלפט דערפון איז קאפיטעל כ"ב ט"ז; אונד עס האט אים
גאנצען צווייא אונד פירציג קאפיטעל.

שיר השירים

שיר השירים אשר לשלמה: ושלני משיקות פדו כר א
 טובים ודוד מיון: לרית שמעך טובים שמן ותרק שמך
 עלבן עלמות אהבוד: משכני אהרד נרצה הביאני
 המלך חדריו נעלה ונשמחה בך נזכרה ודוד מיון
 משיקות אהבוד: שדורה אני ונאה בעת וירושלם
 כאהלי קדר כיריעות שלמה: אליהרואל שאני שחררת
 ששופתי השמש בעי אמי נחרבי שמי נמרה אחר
 הכרמים כרמי שלי לא נחרתי: הנדה לי שאהבתי
 נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בזהרים שלמה אהלי
 בעמיה על עברי חבורי: אסלא תדעי לך תפא פועים
 צאלך בעקבי הצאן ודעי אתינדותך על משכנות
 הרעים: לקסלי ברכבי פרעה דמיתך רעיון: נאני
 לחלף בתורם צאבד כחיתום: תורי תוב נשדולך
 עם נקרות תפסח: עדשהמלך במסבו נרתי נתן ריח:
 צורו המר: דודי לי בין שתי יקין: אשכל תפסח: דודי
 לי בברמי עין גדי: הנד יפה רעולי הנד יפה עיניך יונים:
 הנד יפה דודי אף נעים אהערשני רעננה: קרות בתניו
 ארום החוטן ברותים:

אלי תכצלת השרן שושנת העמקם: בשושנה בין א

1 א בעזאנא איבער אלע בעזענג פון
 שלמה: 2 א דאס ער וואלט מיך
 קישען מיט דעם קוש פון זיין מויל
 ווארין דייע פריינדשאפט איז בעסער
 וויא וויין: 3 פון וועגען דעם געשמאק
 פון דייע גוטע עהלע, דיין נאמען איז
 גלייך אזוי וויא אויסגעגאסענער עהל,
 דארום טהון דיר דיא יונגפרויען ליבען:
 4 ציה מיר, אזוי וועלען מיר דיר
 נאכלויפן, דער מלך האט מיר אריינגע
 געברענגט אין זיינע קאמערן, מיר וועלען
 זיך פרייען אונד אין דיר פרעהליך זיין,
 מיר געדענקען דייע פריינדשאפט מעהר
 וויא וויין, דיא אויפריכטיגע ליבען דיר:
 5 איך בין שווארץ, אבער איך בין דאך
 ליבליך, א איהר טעכטער פון ירושלים,

בייא דיא געצעלטען פון קדר אזוי וויא דיא פארהאנגען פון שלמה: 6 איהר וואלט
 מיך נישט אנגעהען ווייל איך בין שווארץ, ווארין דיא זון האט מיך פערברענט, מיינע
 מוטערס קינדער זענען איבער מיר ערגערליך געוועזען, וויא האבען מיך געמאכט
 פאר א היטער צו דיא טיינגערשען, אבער מיין אייגענעם טיינגערשען האב איך נישט
 געהיט: 7 זאג מיר דאך, א דוא וועמען איך האב ליב, אונזא דוא טהוקט דיר
 וויידען, אונזא דוא מאכסט דייע סטאדע ריהען אס מיטאג? פארקומס זאל איך דען
 זיין אזוי וויא איינע וואס קערט זיך אפ אן דער זייט פון דייע חברים, דיא
 פאסטוכער? 8 ווען דוא ווייסט עס נישט, א דוא שעהנסטע צווישען דיא ווייבער, אזוי
 געה דאך ארויס, בייא דיא פוס-שריט פון דיא שאף, אונד ווייד דייע ציגעלעך, בייא
 דיא ריהנג פון דיא אנדערע פאסטוכער: 9 איך האב דיר פערגליכען צו מיינע
 פערד אין דעם רייטוואנג פון פרעה, מיינע געליבטע! 10 דייע באקען אונד
 דיין האלז זענען ליבליך מיט שנירען פון פערעל אונד גאלדענע קעטען: 11 מיר
 וועלען דיר מאכען קעטעלעך פון גאלד מיט פינטעלעך פון זילבער: 12 אזוי
 לאנג וויא דער מלך ויצט בייא זיין טיש, האט מיין געווערן געגעבען זיין
 גוטען ריח: 13 א בינדעל פון מור איז מיין פילגליבטער צו מיר, ער וועט
 איבערגעכטיגען צווישען מיינע ברוסטען: 14 אזוי וויא א הענגעל פון קאנפער
 איז מיין פילגליבטער צו מיר, אין דיא וויינגערשען פון עין גדי: 15 זעה, דוא
 ביזט שעהן, מיינע געליבטע, זעה, דוא ביזט שעהן, דוא האסט טויבען-אויגען:
 16 זעה, דוא ביזט שעהן, מיין פילגליבטער, ווא דוא ביזט ליבליך, אויך איז
 אונזער בעט גרין: 17 דיא באלקען פון אונזער הויז זענען פון צעדער-האלץ,
 אונד אונזערע ברעטער זענען פון בוקסען-ביימער:

קאפיטעל ב

1 איך בין דיא רוז פון שרון, אונד דיא ווייסע בלוס פון דעם טיפען טאהל: 2 אזוי וויא א
 רוז

רויז איז צווישען דיא דערנער, אזוי
איז מיינע געליבטע צווישען דיא טעכר
טער: 3 אזוי וויא איין אפעלבויס איז
צווישען דיא ביימער פון דעם וואלד,
אזוי איז מיין געליבטער צווישען דיא
זיין, איך האב מיך אנדערנעזעצט אין
זיין שאטען מיט גרויסע לוסט, אונד
זיינע פירות זענען גענועזען זיס צו מיין
גוימער: 4 ער האט מיך אריינגעברענגט
אין דעם וויינ-הויז, אונד זיין פאהן איז
בער מיר איז גענועזען ליבע: 5 לעהנט
מיך אונטער מיט ראזשינקעס, דערקוויקט
מיך מיט עפעל-זאפט, ווארין איך בין
קראנק אזויס ליבשאפט: 6 זיינע לינקע
האנד איז אונטער מיין קאפ, אונד זיינע
רעכטע האנד האלט מיך: 7 איך
בעשונער אייך, א איהר טעכטער פון
ירושלים, בייא דיא הערשען, אדער בייא
דיא אינדען פון דעם פעלד, אז איהר
זאלט אייך נישט דערנועקען אונד איהר
זאלט אויך נישט אויפנועקען דיא ליבע
ביז זיא פערלאנגט עס: 8 (איך הער)
דאס קול פון מיין געליבטען, זעה, ער
קומט, ער שפרינגט אויף דיא בערג,
אונד אויף דיא הייך: 9 מיין געליבטער איז
געליבען צו א הירש אדער צו א יונגען
הירש, זעה, ער שטעהט הינטער אונזערע
וואנד, ער קוקט ארויס פון דיא פענקטער,
ער ווייזט זיך דורך דיא שפאלטען: 10 מיין
געליבטער האט אָנגעהויבען, אונד צו
מיר געזאגט, שטעה אויף, מיינע געליבטע,
מיינע שעהנע, אונד קום אונזען! 11 וואר
דיין דער ווינטער איז שוין פערבייא געזאגט,
דער רעגן איז גענועזען אונד איז
אויף אונזעקעגאנגען: 12 דיא בלומען ווערען
שוין געזעהען אין דעם לאנד, דיא
צייט פון זינגען פון דיא פענעל איז אָנגעקומען,
אונד דאס קול פון דער טורטעל-טויב
ווערט שוין געהערט אין אונזער לאנד: 13
דער פייגענבוים ברענגט שוין ארויס זיינע
פייגען, אונד דער וויינשטאק האטשעט מיט
אומצייטיגע טרויען געבען דאך ארויס א
גוטען ריח, שטעה אויף, מיינע געליבטע,
מיינע שעהנע, אונד קום אונזען! 14 א
מיינע טויב, וואס דוא ביזט אין דיא שפאלטען
פון דעם פעלד, אין דיא געהאלטענע
שטאפעלן, לאז מיך דאך זעהען דייןע
געשטאלט, לאז מיך דאך הערען דיין קול,
ווארין דיין קול איז זיס, אונד דייןע
געשטאלט איז זעהר ליבליך: 15 לאמער
דאך חאפען דיא פיקסעלעך, דיא קליינע
פיקסעלעך, וואס פערדארבען דיא ווייניגערטען,
ווארין אונזערע ווייניגערטען בליהען
שוין: 16 מיין געליבטער איז מייך, אונד
איך בין זיין, ער וויידעט זיך צווישען
דיא רויזען: 17 ביז דער טאג ווערט
קיהל, אונד דיא שאטען זענען
פערלאפען, קעדר דרך אום, מיין
געליבטער, זייא גלייך צו א הירש,
אדער צו א יונגען הירש, אויף דיא
בערג פון בתי:

קאפיטעל ג

1 אויף מיין בעט אלע נאכט, האב איך
דעם געזוכט וועס מיינע זעלע האט
ליב, איך האב איהם געזוכט, אבער
איך האב איהם נישט געפונען: 2 איך
וועל וועל אומרינגעלן דיא שטאט,
אין דעם מארק, אונד אין דיא
ברייטע גאסען, איך וועל דעם
זוכען וועס מיינע זעלע ליבט, איך
האב איהם געזוכט אבער איך
האב איהם נישט געפונען: 3 דיא
וועכטער וואס געהען ארום אין
דער שטאט האבען מיך געפונען,
(איך האב זייא געפרעגט) האט
איהר דעם געזעהען וועס מיינע
זעלע ליבט? 4 איך בין נאר א
שטיקעלע פון זייא אונזעקעגאנגען,
אזוי האב איך דעם געפונען וועס
מיינע זעלע ליבט, איך האב איהם
אָנגעחאפט, אונד איך האב איהם
נישט אונזעקעגאלאזט, ביז
איך

8 החלום בן רעותי בן הקצות: ספחתו כעץ השדן בן
דודי בן העגום בצל חפזתי ושבתי ופרח קצות לחבי:
9 הביאני אל בית הן ודגלו עלי אהבה: סמנתי באששות
רפדתי בפתותם כידולת אהבה אני: שמאלו תחת
9 לראשי ומימי תחבקי: השבעתי אתכם בעת ודשלים
בצבאות או באילות השדה אסתערו וואסתערו
8 את האהבה עד שתחפץ: קול דודי הנהנה במלל
9 על התהרים מקפץ על התבנות: דומה דודי לצבי או
לעפר האילים הנהנה עמל אחר קחלט משנת מך
י תחלות מעין מרהרבים: ענה דודי ואמר לי קומי
11 לך רעותי נחתי ולבדך: כידונה הסתי עבר העשם
12 חלף חלף לו: הנצנים נראו בארץ עת תמיר הענן וקול
13 התור נשמע בארצו: התאנה הנחה פתח ותננים
14 סתדר נחתו ריח קומי לך רעותי נחתי ולבדך: ועתה
בתני הפלע בסתר המדרגה הראלי את-מלאך
15 השמימי את-קולך ביקולך ערב ומלאך נאח: אחר
לען שעלים שעלים קטנים מחבלים ברמים וברמים
16 סמדר: דודי לי ואני לו הרהר בשושנים: עד שפחת
17 היום וקמו העללים מכ המדקדק דודי לצבי או לעפר
האילים על-תנן בתי:

ג

א על-משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתי
ב ולא מצאתיו: אליהם לא ואסובבה בעיר בשוקים
וברחובות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתי ולא
3 מצאתיו: מצאתי השמרים הסבים בעיר את
4 שאהבה נפשי ראיתם: כמעט שערבתי מלם עד
שמצאתי את שאהבה נפשי אחרתי ולא אפשי עד

שדבאיתו אל בית אמי ואל חדר הורתי: השבעתי
 אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם
 תעירו ואם תחשקו את הדבארה עד שתחפץ: כי זאת
 עלה מדמדבר בתמרות עשן מקפרת מר ולבונה מכל
 אבקת רובל: הנה מסתו של שלמה ששים נברס סביב
 לה מבשר ישראל: כלם אחיו חרב מלמד מלחמה
 איש חרבו על ירכו מסחר בלילות: אפריו עשה לו
 המלך שלמה מעט חלקנו: עמדיו עשה כסף רפדתו
 וזה מרדכי ארמון חוכו רצון אהבה מבנות ירושלם:
 צאנה וראנה בנות ציון בליל שלמה כעשרה ששחרה
 לו אמי ביום חתונתו וקיום שמחת לבו:

הָיָה יָפֶה רֵעִי הֵנָּה יָפָה עֵצִי יוֹנִים מִבַּעַר לַעֲמֻקָּה א
 שִׁעָרָה כְּעֵדֶר הָעוֹמִים שְׂנֹאֵשׁ מִתַּר גִּלְעָד: שִׁנָּה כְּעֵדֶר ב
 הַקְּצִיבוֹת שְׁעָלוּ מִדֶּהֲרָהָה שְׂכֵלָם מִתְאַמֹּת וְשִׁכְלָה
 אֵין בָּהֶם: כְּהֵם חֲשִׁי שְׁפֹתֵיךְ וּמִדְּבָרְךָ נִאֲהָ כִפְלָה ג
 חֲרִמִּין נִקְחָה מִבַּעַר לַעֲמֻקָּה: כִּמְעַל דֹּדָה צִנְאִיךָ כִּנִּי ד
 לַחֲפֹצֹת אֶלֶף הַמָּגֵן תִּלְוִי עָלָיו כָּל שְׁלֵמֵי הַנְּבָרִים:
 שֶׁנִּי שִׁנָּה בִּשְׁנֵי עֶשְׂרִים תִּאֲמָר צִבְיָה הָרִעִים בְּשׁוֹשִׁים: ה
 עַד שִׁפְחָה הַיּוֹם וְכֹסֶם הַגִּלְעָלִים אֶלֶף לִי אֶלֶתֶר הַמֹּדֶר G
 וְאַלִּיבֶשֶׁת הַלְבוּשׁ: כִּדָּה יָפָה רֵעִי וְיֹמֶם אֵין בָּהּ: אִתִּי H
 מִלְּבָנִן כָּלָה אִתִּי מִלְּבָנִן תְּבוּאֵי תְּשׁוּרִי: מִרְאשׁ אִמְנָה
 מִרְאשׁ שִׁנִּי תִרְמֹזֵן מִמַּעֲנוֹת אֶרְצוֹת מִדְּבָרֵי נִמְרִים:
 לִבְכֹּתִי אִתִּי כָלָה לִבְכֹּתִי בִּכְתֹּר מִעִינֶךָ בִּכְתֹּר עֵינֶךָ I
 מִצִּוְרֶיךָ: מִדְּרֹשׁ יִדְרֹךְ אִתִּי כָלָה מִדְּרֹשׁ יִדְרֹךְ מִנִּי J
 וְרִחַם שִׁנָּה מִלְּבָשִׁים: נֶפֶת תִּמְלֹפֶה שְׁפֹתֶיךָ כָלָה K
 דָּבֵשׁ חֲלָב תַּחַת לְשׁוֹנְךָ וְרִחַם שְׁלֵמָתְךָ כִּרְחַם לִבְנִי:

איך האב איהם בעברענגט צו דעם הויז
 פון מיינע מוטער, אונד אין דיא קאמער
 אריין פון דיא וואס האט מיט מיר גע-
 טראגען: 5 איך בעשווער אייך, א
 איהר טעכטער פון ירושלים, בייא דיא
 הירשען אדער בייא דיא אינדען פון
 דעם פעלד, אז איהר זאלט אייך נים
 דערנוועקען, אונד איהר זאלט אויך נים
 אויפנוועקען דיא ליבע בוי זיא פערלאנגט
 עס: 6 ווער איז דיא דאזיגע וואס געהט
 ארויף פון דער מדבר אזוי וויא רויף-
 ווילען, וואס דעמפפט געווערן אונד
 וויירויף, מיט געווערן שטויב פון איין
 אפאטעקער? 7 זעה, זיין בעט איז
 שלמה'ס, זעכציג שטארקע העלדען פון
 דיא גבורים פון ישראל אומרינגעלן עס:
 8 וויא אלע האלטען א שווערד, וויא
 זענען געלערנט אין דער מלחמה, איי-
 ליכער האט זיין שווערד אויף זיין ריכט,
 וועגען דער פארקט בייא נאכט: 9 דער
 מלך שלמה האט זיך געמאכט א טראני-
 שטול (אדער א בעט) פון דעם האלץ
 אויס לבנון: 10 דיא ווילען דערפון
 האט ער געמאכט אויס זילבער, דיא

אונטערשטע וויטען אויס גאלד, דאס גענעם פון פורפור, דאס אינעוועניגסטע איז
 גענוועזן געפלאסטערט דורך ליבשאפט פון דיא טעכטער פון ירושלים: 11 געהט
 ארויס, א איהר טעכטער פון ציון, אונד זעהט דעם קעיג שלמה, מיט דיא קרוין מיט
 וועלכע זיינע מוטער האט איהם געקענט אין דעם טאג פון זיינע חתונה, אונד אין
 דעם טאג פון דיא פרייד פון זיין הארץ:

קאפיטעל ד

1 זעה, דוא ביזט שעהן מיינע געליבטע! זעה, דוא ביזט שעהן, דוא האסט מליבער-אויגען אי-
 געוועזן פון דינע לאקען, דינע האר זענען אזוי וויא א סטאדע פון צינען וואס קומען אן פון
 דעם בארג גלעד: 2 דינע ציין זענען אזוי וויא א סטאדע אפגעשווערענע שאף וואס קומען
 ארויף פון דעם וואשען, וואס אימליכעם געווינט צוויילינגע, אונד עס איז קיינע פערד
 ווארפונג נים אין וויא: 3 דינע ליפען זענען אזוי וויא א רויטער פאדעם אונד דינע
 ווערטער זענען ליבליך, דיין שליוף איז אזוי וויא א האלבער מילגרוים אינעוועניג פון
 דינע לאקען: 4 דיין האלו איז אזוי וויא דער טורעם פון דוד, וואס איז אויפגעבויט
 פדי דארט אויפצוהענגען דיא שווערד אונד מוועדנער פון שילדען, אלע שילדען
 פון דיא גבורים: 5 דינע צווייא בריסטען זענען אזוי וויא צווייא יונגע הירשען וואס
 זענען צוויילינגע, וואס פאשען זיך צווישען דיא רויזען: 6 ביז דער טאג ווערט קיחל,
 אונד דיא שאטען זענען פערלאפען, איך וועל אהינגעהן צו דעם בארג מור, אונד צו
 דער הייך פון לבונה (וויירויף): 7 דוא ביזט גאנץ שעהן מיינע געליבטע, אונד עס איז
 קיין פעהלער אין דיר: 8 (קום) מיט מיר פון לבנון מיינע פלה, קום מיט מיר פון לבנון,
 דוא וועסט אריפוקקען פון דער שפיץ פון אמה: פון דער שפיץ פון שניר אונד חרמון,
 פון דיא וואונטנען פון דיא לייבען, פון דיא בערג פון דיא לעמפעקטס: 9 דוא האסט
 מיך געהארצט, מיינע שוועסטער, מיינע פלה, דוא האסט געהארצט מיט איינעם פון
 דינע אויגען, מיט א קעט פון דיין האלז: 10 א וויא שעהן איז דינע ליבע, מיינע
 שוועסטער, מיינע פלה: א וויא פיל בעסער איז דינע ליבע וויא וויין! אונד דער ריח פון
 דינע גוטע עהלען מער וויא אלע בשמים: 11 דינע ליפען, מיינע פלה, טריפען
 זימקייט, האניג אונד מילך זענען אונטער דינע צונג, אונד דער ריח פון דינע
 קליידער איז אזוי וויא דער ריח פון לבנון: 12 א פערשלאסענער גארמען איז

מיינע שוועסטער, מיינע פלה, א פערשלאסענער קנואל, א פערחתמסר קנואל-ברונען: 13 דיינע פלאנצען זענען אזוי ווי א לוסט-גארטען מיט מילד-רוי-מען, מיט זיסע פירות, מיט קאנפער אונד מיט בעווירקן: 14 טיירע בעווירקן אונד זאפערן, קאלמוס אונד צימערונד, מיט אלערלייא ביימער פון וויירויק, מור אונד אלמען, אונד מיט אלערלייא טיירע בשמים: 15 (דוא ביזט) א גארטען-קנואל, א ברונען פון לעבעדיג וואסער, וואס ריי-נען פון דעם לבנון: 16 דערנועק דיר, דוא צפון-ווינד, אונד קום דוא דרום-ווינד, אונד בלאז איבער מיין גארטען, כדי זיינע בעווירקען זאלען רינען, לאז מיין בעליב-טער קומען צו זיין גארטען, אונד לאז ער עסען פון זיינע טיירע (זיסע) פירות:

קאפיטעל ה

1 איך בין אריינגעקומען צו מיין גארטען, מיינע שוועסטער, מיינע פלה, איך האב אפגעפליקט מיין מור, מיט מיין בעווירקן, איך האב גענעסען מיין ריינעם האניג מיט מיין ווילדען האניג, איך האב געטרונקען מיין וויין מיט מיינע מילך; עסט אונד

טרינקט, מיינע ליבע פריינדע, ווא, טרינקט אונד ווערט געטרונקען פון ווענען דיא ליב-שאפט: 2 איך שלאף אבער מיין הארץ האט געוואכט, עס איז דאס קול פון מיין בעליבטען, ער קלאפט אן, כאף מיר אויף, מיינע שוועסטער, מיינע בעליבטע, מיינע טויב, מיינע גאנצע, ווארן מיין קאפ איז אנגעפילט מיט טויא, אונד מיינע לאקען מיט דיא טראפען פון דער נאכט: 3 איך האב אויסגעצויגען מיין קלייד, וויא זאל איך מיר ווידער אנקליידען? איך האב געוואשען מיינע פיס, וויא זאל איך זיין ווידער איינריכטען? 4 מיין בעליבטער האט אויסגעשטרעקט זיינע האנד דורך דעם פענקסטער, אונד מיינע געדערס האבען געברומט אין מיר: 5 איך בין אויסגעשטאנען צו מיין בעליבטען אויף-צומאכען, אונד מיינע הענד האבען געטריפט מיט מור, אונד מיינע פינגער מיט זיסע געשמאקע געווערצען אויף דיא ווייטען פון דעם שלאס: 6 איך האב אויסגעמאכט צו מיין בעליבטען, אבער מיין בעליבטער האט זיך פערצויגען אונד איז פערבייא געגאנגען, מיינע נשמה איז אויסגעגאנגען ווען ער האט גערעט, איך האב איהם געזוכט אבער איך האב איהם נישט געפונען, איך האב איהם גערופען אבער ער האט מיר נישט געענטפערט: 7 עס האבען מיר געפונען דיא שמרים וואס טווען ארוםרינגעלן דיא שטאט, וויא האבען מיר געשלאגען, וויא האבען מיר פערוואנדעלט, דיא וואס היטען דיא מויערן האבען אנועקגענומען מיינע צירונג (מיין שלייזער) פון מיר: 8 איך בעשווער אייך, א איהר טעכטער פון ירושלים, אויב איהר וועט געפינען מיין בעליבטען אז איהר זאלט איהם זאגען, אז איך בין קראנק וועגען דער ליבשאפט: 9 וואס איז דען זיין בעליבטער מעהר וויא איין אנדערער בעליבטער, א דוא שעהנע אונטער דיא ווייבער? וואס איז דען זיין בעליב-טער מעהר וויא איין אנדערער בעליבטער דאס דוא טוהסט אונס אזוי בעשווערען? 10 מיין בעליבטער איז קלאר ווייס אונד רויט, דער בענגערטעסטער פון צעהן-טויזענט דע: 11 זיין קאפ איז אזוי וויא דאס פיינסטע גאלד, זיינע לאקען זענען דיק אונד שווארץ אזוי וויא דיא ראבען: 12 זיינע אויגען זענען אזוי וויא טויבען-אויגען, ביא דיא וואסער-טייכען, געוואשען אין מילך אונד זיצען אזוי וויא איינגעפאסטע יבעלען: 13 זיינע קיין-בא-קען זענען אזוי וויא א בעט פון בשמים, טורמען פון זיסע בלומען, זיינע ליפען זענען אזוי וויא בלומען וואס טריפען זיס געשמאקען מור: 14 זיינע הענד זענען וויא גאלדענע רינגען איינ-געפאסט מיט טיירע שטיינער (פארשיש), זיינע געדערס זענען אזוי וויא עלפאנד-ביין איינ-געפאסט מיט ספיר-שטיינער: 15 זיינע שענקעל זענען אזוי וויא זיילען פון מארמאר-שטיין,

געטרונדעט

13 וואו זאלט איהר פלה גל וזאל מען דאס: שללתי
14 פירם דמיטם עס פיר מערם קפירם עמירם: ירדו
וכרם קהל וקמון עם בלעז לבנה מר ואהלות עם
15 בלדאש בשמים: מען נים באר מים חים וולום
16 מילקען: עיר צפון וביא חיל הפידו נר חיל בשמי
יבא דודי לבן ראכל פיר מריו:

ה

ה
א באתי לבני אחתי פלה אחתי מורי עיבשמי אכלתי
ועיר עיבדבש שתינו יין עיבדלבי אכלו רעים שתי
2 ושכרו דודים: אני ושנה ולבי ער קול דודי חפץ
פחתלי אחתי רעותי ונתי תמתי שראשי נמלאש
3 קצותי רסיס לילה: פשטתי את דתמתי איבכה אלכשנה
4 רתעתי את דודי איבכה אטפם: דודי שלח יד מר
ה חורר וגמי המו עזרו: קמתי אני לפתח לדודי ונדי
6 גטפמור ואנבעתי מור עבר על כפות המגול: פחתתי
אני לדודי דודי המך עבר נשלי גאח בדבכו בשמחתי
7 ולא מצאתיו קראתי ולא עניי: מצאני השמרים
הסבכים בעיר הכני פצעני נשא את דודי מעלי
8 שמרי החמות: השבעתי אתכם בנות ירושלים אכר
9 חמצא את דודי מרתגרו לו שחולת אבכה אני: מר
דודי מלוד הנפה פנשם מרתגרו מלוד שגרה
11 השבעתי: דודי צח וארום דגל מרבה: ראשו כהם
12 פו קצותיו פלמלים שורות קעורב: עיני בועים על-
13 אפיין מים רחצול קהלב ושבות על מלאת: לחן
בערתי הבשם מנחלות מנחתיים שפחתו שושנים
14 נטפות מור עבר: דודי גליל זהב מלאים פתשיש
ט מעלי עשת שן מקלפת ספרים: שריו עמיר שש

אז אויף דיר אזוי וויא כרמל, אונד דיא
לאנגע האר פון דין קאפ איז אזוי וויא
דאס פורפור פון א מלך, געבונדען אין
דיא לאנגע לאקען: 7 א וויא שעהן אונד
וויא ליבליך ביזט דוא, א געליבטע מיט
דיא זענפטויגקייטען: 8 דיא דאזיגע דיינע
הויף איז געליכען צו א טייטעלבוים,
אונד דיינע בריסטען צו הענגעל פון
וויינטרויבען: 9 איך האב מיר געטראכט
ארויפצוקלעטערן צו דעם טייטעלבוים,
אונד איך וועל אנהאפען אין זיינע צוויי
נען, אונד דיינע בריסטען זאלען זיין אזוי
וויא הענגעל פון וויינטרויבען, אונד דער
רייך פון דיינע נאז אזוי וויא עפעל:
10 אונד דין גויסען אזוי וויא דער
בעסטער ווין פאר מיין געליבטען וואס
געט אויפריכטיג, וואס מאכט רעדען
אפילו דיא ליפען פון דיא שלאפעדיגע:
11 איך געהער צו מיין געליבטען, אונד
זיין פערלאנגען איז צו מיר: 12 קום,
מיין געליבטער, לאמער ארויסגען אויף
דעם פעלד, לאמער איבערגעקומען אין
דיא דערפער: 13 לאמער פריה אויפ-
שטעהן צו דיא וויינגערטען, לאמער
זעהען אויב דער וויינטשאק בליהט, אויב
דיא מילגרוימען בליהען שוין, דארט וועל איך
דיר געבען מייןע ליבשאפט: 14 דיא
(גוטע) פיינען געבען א גוטען ריח, אונד
בייא אונזערע טירען זענען אלעקלייא
ליבליכע פירות, נייע אונד אויף אלטע, וועלכע
איך האב געהאלטען פאר דיר מיין
געליבטער:

קאפיטעל ח

1 הלואי העסט דוא צו מיר געוועזען אזוי וויא א ברודער, וואס העט געזויגען דיא
ברוסט פון מייןע מוטער! ווען איך העט דיר דרויסען געפונען אזוי העט איך דיר
געקישט, וואו וויא וואלטען מיך אויף נישט פערשעהקט: 2 איך העט דיר געפיהרט, אונד
איך העט דיר אריינגעבראכט צו דעם הויז פון מייןע מוטער, כדי דוא זאלסט מיך גע-
לעהרען, איך העט דיר געגעבען צו טרינקען געשמאקען ווין אונד זאפט פון מייןע
מילגרוימען: 3 ווינע לינקע האנד איז אונטער מיין קאפ, אונד זיינע רעכטע האנד טהוט
מיך האלען: 4 איך געשווער אייך, איהר טעכטער פון ירושלים, אז איהר זאלט אייך
נישט דערנוועקען אונד אז איהר זאלט נישט אויפנועקען דיא ליבע ביז זיא פערלאנגט עס:
5 ווער איז דיא דאזיגע וואס קומט ארויף פון דער מדבר, אגעלעהנט אויף איהר גע-
ליבטען? איך האב דיר אויפגעוועקט אונטער דעם אפעלבוים, דארט האט דיינע מוטער
וועגען דיר געהאט געבורטס-שמערצען, דארט האט דיר דיינע מוטער געבויהען:
6 מאך מיך אזוי וויא א חותם אויף דין הארץ, אזוי וויא א חותם אויף דין ארעם, ווארין
ליבע איז אזוי שטארק וויא דער שוים, אזוי הארט וויא דיא גרוב איז איהר קנאה, איהרע
קוילען זענען קוילען פון פייער פלאמען (פון זאט): 7 פילע וואסער קענען נישט אויסלעשען
דיא ליבע, אונד טייכען וועלען זיא נישט קענען פערפלייצען, אפילו ווען א מענטש וועט
געבען דאס גאנצע פערמעגען פון זיין הויז פאר דיא ליבע, אזוי וועט עס צו איהם זעהר
פערבראכטע ווערען: 8 מיר האבען א קליינע שוועסטער, אונד זיא האט נאך קיינע בריס-
טען, וואס זאלען מיר טהון צו אונזערע שוועסטער אין דעם טאג ווען מען וועט וועגען
איהר רעדען? 9 ווען זיא העט געוועזען א מויער, אזוי העטען מיר געבויעט אויף איהר
א וילבערגעם פאלאסט, אונד ווען זיא העט געוועזען א טיער, אזוי העטען מיר זיא
געלאנגערט מיט טאפעל פון טענענבריימער: 10 וואו איך בין א מויער, אונד מייןע
בריסטען זענען אזוי וויא טורמער, דענקמאל בין איך געוועזען אין זיינע אויגען אזוי
וויא איינע וואס האט געפונען שלום: 11 שלמה האט א וויינגארטען אין בעל המון,
ער האט איבערגעגעבען דעם גארטען צו דיא היטערס, איינליכער מאן זאל ברענגען
פאר

עלך ככרמל ודלת ראשך כארמך מלך אסר ברהמם:
7 מהרפת ומדעמה חכה בעננים: ואת קומתך
9 המה להמר ולחדד לאשבלות: אמרת אעלה בהמר
אתה כסוסני ודורדור שדך באשבלות הנפן וריח
אשך כספתיים: וחדך בין הטוב וחדך לרודי למשקם
11 דובם שפת ושנים: אי לודי ועל משקתי: לבח דודי
13 נצח השדה נלנה כספרים: נשמיח לפרמים נראה
אספרתה הנפן פתח הספר הנצח הרמנים עם אתן
14 אתודותי לך: הדודאים נתירוח ועל פתחתו כל מקרים
הדשים נבישנים ודודי אפתי לך:

ח

א מי ויחד כחא לי יוגן שרי אמי אמאך בחוץ אשקף
2 גם לאיבנו לי: אנהך אביאך אל בית אמי תלמיני
3 אשקף מנו הנהך מקסיס רמני: שמאלו תחת ראשי
4 וימיני תחבני: השבעתי אתכם בעות וירושלם מהתעוררו
5 ומהתקשרו אתהההב עד שמתקין: מי זאת עלה
6 מהמקדש מתרפקת עליוהה פתח תפתח עורתיך
7 שמה חבלתך אמך שמה חבלה וזההך: שימי ביהם
על לבך כחותם על וורודך קרענה כמלת אהבה קשה
8 כשאל קנאה רשפה רשפי אש שלחתיך: מיס רבים
לא וכלו לכבות אתהההב וזההך לא נשפתי אס
9 וימי אש אתהההב ביה כההב בז וכוו לז: אחת
לז קמח ושנים אין לה מהנעשה לפותח ביום
9 שדבריה: אסדמה היא נכנה עליה ביתה כספי
10 ואסדלת היא נכור עליה לוח ארו: אל חמה ושני
11 כמנולות או היתי בשני כמנולות שלום: כרם התי
לשלמה כבעל המון נתן אתהההב למשקם אש וגבא

בפרץ אלף כסף: כרמי שלל לפני האלף לך שלמה¹²
ומאתים לנארים אתפרץ: היושבת בגנים חברים¹³
מקשיבים לקולך השמיעני: בקח ודודי ודמיה לך לצבוי¹⁴
או לעפר האלים על דרי בשמים:
סכום פסוקי שיר השירים מאה ושבעה עשר. וסימנו אשר דבר
טוב על המלך. וחציו נרד וברכום:

רות

והו בימי שפט השפטים נתי רעב בארץ וילך איש א
מבית לחם יהודה לגור בשדו מואב הוא ואשתו ושני
בניו: ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני
בניו: מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו
שד-מואב והיושבים: נחם אלימלך איש נעמי ותשאר³
היא ושני בניה: ושני נשים מאביות שם האחת⁴
ערפה ושם השנית רות וישבו שם בעשר שנים: ונמתו⁵
גם-שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני וקלה
ומאשה: ותקם הוא וכלתיה ותשב משד מואב כי⁶
שמעה בשדה מואב בראשך יהיה אתיעמו לתת להם
לחם: ותצא מירמקום אשר הותה-שמה ושתי כלתיה⁷
עמה ותלכנה בדרך לשוב אל-ארץ יהודה: ותאמ נעמי⁸
לשתי כלתיה לבנה שבנה אשה לבית אמה יעשה דנה
עמכם חסד כאשר עשיתם עמי-מתים ועמרי: יתן יהיה⁹
לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשכן ללן ותשאנה

פאר זיינע פירות מויענד שטיק וילבער:
12 מיין נוינגאקטען געהערט צו מיר,
אבער דוא, א שלמה, מוקט האבען דיא
מויענד שטיק וילבער, אונד דיא נאם
היטען דיא פירות דערפון צווייא הונד
דערט: 13 דוא נאם וואוינסט אין דיא
גערטען, חברים (פערנעמען) הערען דיין
קול, לאז מיך עס דאך הערען! 14 לויף
אנוועק, מיין געליבטער, אונד זייא גלייך
צו א הירש, אדער צו א יונגען הירש
אויף דיא בערג פון דיא גשמים:

חזק

אלע פסוקים פון דעם ספר שיר השירים
זענען איין הונדערט אונד זיבעצען, דיא
העלפט דערפון איז קאפיטעל ד'
פסוק י"ד; אונד האט אכט
קאפיטעל

רות

1 אונד עס איז געוועזען אין דיא טעג ווען דיא שפטים האבען רעגירט, אזוי איז געוועזען
א הונדערט-סניוט אין דעם לאנד, אונד א מאן איז אנוועקגעגאנגען אויס בית לחם יהודה,
בדי צו וואוינען אין דעם פעלד פון מואב, ער אונד זיין נוייב אונד זיינע צווייא זיהן:
2 אונד דער נאמען פון דעם מאן איז געוועזען אלימלך, אונד דער נאמען פון זיין נוייב
נעמי, אונד דיא נעמען פון זיינע צווייא זיהן מחלון אונד כליון, אויס אפרת פון בית
לחם יהודה, אונד זייא זענען אנגעקומען צו דעם פעלד פון מואב אונד זייא זענען דארט
געוועזען: 3 אונד אלימלך דער מאן פון נעמי איז געשטארבען, אונד זיא איז איבער-
געבליבען מיט איהרע צווייא זיהן: 4 אונד זייא האבען זיך גענומען נוייבער פון מואב,
דער נאמען פון איינער איז געוועזען ערפה, אונד פון דער אנדערער רות, אונד זייא
זענען דארטען געבליבען אן ערף פון צעהן יארה: 5 אונד זייא ביידע, מחלון אונד
כליון זענען אויף געשטארבען, אונד דיא פרויא איז איבערגעבליבען פון איהרע צווייא
זיהן אונד פון איהר מאן: 6 אזוי איז זיא אויפגעשטאנען מיט איהרע שנינרם בדי
צוריקצוקעהרען פון דעם פעלד מואב, נאריין זיא האט געהערט אין דיא פעלדער פון
מואב, אז גאט האט געדענקט אן זיין פאלק, בדי צו זייא צו געבען ברויט: 7 אונד זיא
איז ארויסגעגאנגען פון דעם ארט וואו זיא איז דארט געוועזען, אונד איהרע צווייא
שנינר מיט איהר, אונד זייא זענען געגאנגען אין דעם וועג בדי צוריקצוקעהרען צו דעם
לאנד יהודה: 8 אונד נעמי האט געזאגט צו איהרע צווייא שנינר, געהט צוריק איטליכע צו
איינער מוטער'ס הויז, אונד לאז גאט מיט אייך טהון חסד, אזוי וויא איהר האט געטהון מיט דיא
מויטע אונד מיט מיר: 9 לאז אייך גאט געבען אז איהר זאלט געפינען מנוחה, איטליכע פרויא
אין דעם הויז פון איהר מאן, אונד זיא האט זייא געקושט, אונד זייא האבען אויפגעהויבען
זייער

י קול ותבכינה: ותאמרנה לה כראתך נשוב לעמך:
 11 ותאמר נעמי שבנה בנתי למה חלכנה עמי העדלי
 12 בנים במשי היו לכם לאנשים: שבנה בנתי לכן כי
 ונקתי מקות לאש כי אמרתי ישרלי תקח גם הנתי
 13 הלילה לאש וגם נקרותי בנים: הלכן השפדנה עד
 אשר יגדלי הלכן תקנה בבלתי תות לאש אל בנתי
 14 כימרלי מאד מכס כריצאה כי ידדדדה: ותשנה קולן
 ותבכיה עד ותשק ערפה לחמותה ורות דבכרהבה:
 15 ותאמר הנה שבה ובמסד אלעמה ואלאלתה שובי
 16 אחר ובמסד: ותאמר רות אליתפגשני לעודך לשוב
 כשחזרתי כי אלי אשר חלתי אלך ובאשר חלתי אליו עמד
 17 עמי ואלתך אלתי: באשר חמתי אמת ושם אקבר
 כח עשתי דתה לי וכה יסוף כי חמתי פסיד בי ובעד:
 18 ותרמי כרמיתאממה היא ללכת אתה ותחזק לך רב אלה:
 19 ותלכנה שותים עד כראנה בית לחם ויהי כבאנה בית
 לחם ותרם בלהער עליהן ותאמרנה הווא נעמי:
 כ ותאמר אליהן אליתקראנה לי נעמי קראן לי מלא כרי
 21 המר שני לי מאד: אני מלאה חלבתי וירקם השיבני
 דתה למה תקראנה לי נעמי ויהיה ענה כי ושני תרע
 22 לי: ותשב נעמי ורות המאבנה בלתי עמה השברה
 משני מאב ותקח בא בית לחם בתחלת קציר שערם:

ב

א ולנעמי מנח לאישה איש נכור חיל ממשפחת אלמלך
 2 ושמן בעו: ותאמר רות המואבית אלנעמי אלכהינא
 השדה ואלקטה בשבילים אחר אשר אמאיהן בעינו
 3 ותאמר לה לבי בחי ותלך ותבוא ותלכט בשדה אחרי
 הקצירים וקח מקרה חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת

זייער קול אונד זייא האבען געוויינט:
 10 אונד זייא האבען צו איהר געזאגט:
 (ניין)! נייערט מיט דיר וועלען מיר זיך
 צוריקקערען צו דיין פאלק: 11 אונד
 נעמי האט געזאגט געהט צוריק, מיינע
 טעכטער, פארנוואס ווילט איהר מיט מיר
 געהן? זענען דען נאך צו מיר זיין אין
 מיינע געדערס, אז זייא זאלען זיין צו
 אייך פאר מענער? 12 קעהרט צוריק,
 מיינע טעכטער, געהט אייער וועג, ווארין
 איך בין שוין צו אלט דאס איך זאל נאך
 האבען א מאן, ווען איך זאל זאגען, איך
 האב נאך א האפנונג, אונד ווען איך וואלט
 אפילו געוועזען דיוע נאכט מיט א מאן,
 אונד זיין געווינען: 13 וואלט איהר דען
 געווארט ביז זייא זענען אויפגעוואקסען?
 וועט איהר דען ווענען זייא בלייבען
 געגונות, אז איהר זאלט ניט זיין צו איין
 אנדערן מאן? ניין מיינע טעכטער! עס
 איז מיר זעהר ביטער ווענען אייך, ווארין
 דיא האנד פון נאט איז קענען מיר ארויס-
 געבאנען: 14 אונד זייא האבען אויפ-
 געהויבען זייער קול אונד זייא האבען
 נאכאמאל געוויינט, אונד ערפה האט

געקושט איהר שוויגער, אבער רות האט זיך אן איהר געהעפט: 15 אונד זיא האט געזאגט,
 זעה, דייער שוועגערין איז צוריקגעגאנגען צו איהר פאלק אונד צו איהר נאט, געה דוא
 אויך נאך דייער שוועגערין: 16 אבער רות האט געזאגט, בעט מיך ניט דיר צו פערלאזען,
 אדער דיר נאכצוגעהן, ווארין אוואו אהין דוא וועסט געהן וועל איך אויך געהן, אונד
 אוואו דוא וועסט געכטיגען וועל איך אויך איבערגעכטיגען, דיין פאלק זאל זיין מיין
 פאלק, אונד דיין נאט זאל זיין מיין נאט: 17 אוואו דוא וועסט שטארבען וועל איך אויך
 שטארבען, אונד דארט וויל איך בעגרבען ווערען, נאט זאל אזוי צו מיר טהון, אונד נאך
 מעהר, נייערט דער שוים אליין זאל מאכען א שוויגער צווישען מיר אונד צווישען דיר:
 18 אונד ווען זיא האט געזעהען דאס זיא האט זיך געשטארקט מיט איהר מיטצוגעהן,
 אזוי האט זיא אויפגעהערט מיט איהר צו רעדען: 19 אונד זיא זענען ביידע געגאנגען
 ביי זייא זענען אנגעקומען אין בית לחם, אונד עס איז געוועזען ווען זייא זענען אנגע-
 קומען אין בית לחם, אזוי האט זיך דיא גאנצע שטאט פערוואנדערט איבער זייא, אונד
 זייא האבען געזאגט, איז דיא דאזיגע נעמי? 20 אונד זיא האט צו זייא געזאגט, איהר
 זאלט מיך ניט רופען נעמי, נייערט רופט מיך מרא, ווארין דער אלמעכטיגער האט מיך
 זעהר ביטער געמאכט: 21 איך בין פולערהייט אונעקגעגאנגען, אבער דער האר האט מיך
 לעדיג צוריקגעבראכט, פארנוואס זאלט איהר מיך דען רופען נעמי, ווען דער האר האט מיך
 געפייניגט, אונד דער אלמעכטיגער האט מיר געלאזט שלעכטעס טהון: 22 אזוי זענען
 נעמי אונד רות דיא מאבנה איהרע שוור מיט איהר צוריקגעקומען פון דעם פעלד פון
 מואב, אונד זייא זענען געקומען קיין בית לחם אין דעם אנפאנג פון דעם שניידען פון
 דיא געדריט:

קאפיטעל ב

1 אונד נעמי האט געהאט א פריינד פון איהר מאן, א גאנץ רייכער מאן, פון דער משפחה
 פון אלימלך, אונד ער האט געהייסען בועז: 2 אונד רות דיא מאבנה האט געזאגט צו
 נעמי, לאז מיך דאך געהן אויף דעם פעלד, אונד איך וועל קלויבען זאנען הינטער
 דעם אין וועמעס אויגען איך וועל געפינען חן; אונד זיא האט צו איהר געזאגט, געה
 מיינע טאכטער: 3 אונד זיא איז געגאנגען, אונד איז געקומען, אונד זיא האט
 געקלויבען אויף דעם פעלד הינטער דיא שניטערס; אונד זיא האט אנגעטראפען
 דאס שטיק פעלד וואס געהער צו בועז, וואס איז געוועזען פון דער משפחה
 פון

פון אלימלך: 4 אונד זעה, ער איז געקומען
פון בית-לחם, אונד האט געזאגט צו דיא
שניטערס, דער האר זאל זיין מיט אייך, אונד
זיין האבען צו איהם געזאגט, דער האר זאל
דיך בענשען: 5 אונד בועז האט געזאגט
צו זיינע יונגען וואס זענען געשטאנען
בייא דיא שניטער, צו נעמען געהער
דאס דאזיגע מעדעל? 6 אונד דער יונג
וואס איז געוועזען אונגעשטעלט איבער
דיא שניטער האט געענטפערט אונד גע-
זאגט, דאס מעדעל איז א מואביה וואס
איז צוריקגעקומען מיט נעמי פון דעם
פעלד מואב: 7 אונד זיא האט געזאגט, איך
געט אייך, לאזט מיך דאך קלויבען אונד
אייננאמעלן הינטער דיא שניטער, צוויי-
שען דיא בארבען, אזוי איז זיא געקומען
אונד זיא האט זיך געשטעלט פון פרייד
בארבען אן ביי אצונד, זיא איז נאר א
ביסעלע געוועזען אין דעם הויז: 8 אונד
בועז האט געזאגט צו רות, הערסט דוא
ניט, מייע טאכטער? דוא זאלסט ניט
געהן אין קיין אנדער פעלד קלויבען, אונד
דוא זאלסט אויך ניט פון דאנען איבער-
פאהרען, גייערש בלייב היער, אונד דוא

אלימלך: ווערשט בא מביט לחם ואמר לקצורם
והנה עמכם ותאמרו לו וברכך יהוה: ואמר בעז לעזתי
הנאב על הקוצרים למי הנאב הנחת: וכן העיר הנאב
על הקוצרים ואמר נערה מואביה היא השברה עס נשכר
משני מואב: ואמר אלימלך וואס פתית בפרים אחרי
הקוצרים ותבוא ותעמד מאן הכפר ויערענה ויה שבתה
הבית משם: ואמר בעז אלדיות הקוא שמעת בתי
אלימלך ללקט בשדה אחר וגם לאתעבורי מנה ובה
תדבקו עס נעיתו: עתה בשדה אשר יקצרו ותרקבת
אחריהן הקוא ציתי אתהנערים לבלתי נעדר ותמתי
ותלכתי אל הכלים ושלחתי מאשר יאמרו הנערים: ותפלי
עליהם ותשפזו ארצה ותאמר אליז מדוע מצאתי חן
בעיניך להבדלי ואנכי נכרתי: וכן בעז ואמר לה דוד
דוד לי כל אשר עשית אתהמועד אחרי מות אישך
ותשורי אבדך ואמר וארץ מלחמה תכלי אליהם אשר
לא ידעת תמול שלשום: ושם יהיה פלדך ותתי
משכרדך שלחם מעם יהוה אלתי ישראל אשר באת
לחסות חתניך: ואמר אמצאיהן בעיניך אולי כי
נתמתי וי דברתי וילכ בשפתך ואנכי לא אלה תחת
שפתך: ואמר לה בעז לעת ואכל גש חלב ואכלת
מיתלחם וקבלת פתך בחימן ותשב מצד הקצרים
ותבטלה קלי ותאכל ותשבע ותחר: ותקם ללקט וצו
בעז אתנניו לאמר גם כן הנערים תלקט ולא
תבליתי: וגם שליחשלו לה מיתעבותם ונעבותם
ולקחה ולא תנשררה: ותלקט בשדה עד הערב ותחבט
את אשר ללקחה ותיך כאפה עתים: ותשא ותבוא
הער ותרא חמטה את אשר לקחה ותצא ותמלה

זאלסט דיך געהעפטען צו מייע יונגע פרויען: 9 לאזען דייע אונגען זיין אויף דעם
פעלד וואו זיין שניידען, אונד דוא קענסט הינטער זיין נאכגען, פארנואהר איך האב דיא
יונגען געבאטען אז זיין זאלען דיך ניט אנריהרען, אונד ווען דוא ביזט דארשטיג אזוי
זאלסט דוא אהינגעהן צו דיא פלים אונד טרינקען פון דעם אייגענעם וואס דיא יונגען
וועלען שעפען: 10 אונד זיא איז געפאלען אויף איהר פנים אונד זיא האט זיך געביקט
צו דער ערד, אונד זיא האט צו איהם געזאגט, פארנוואס האב איך געפונען חן אין דייע
אונגען אז דוא זאלסט מיך אנדערקענען, האמשע איך בין א פרעמדע: 11 אונד בועז האט
געענטפערט אונד האט צו איהר געזאגט, עס איז מיר גאנץ גוט דערצעהלש געווארען וואס
דוא האסט געטהון צו דייע שוויגער נאך דעם שויט פון דיין מאן, אונד זיין דוא האסט
פערלאזט דיין פאטער אונד דייע מוטער אונד דאס לאנד פון דייע געבורט, אונד דוא
ביזט געגאנגען צו א פאלק וואס דוא האסט קיינמאל ניט געקענט: 12 דער האר זאל דיר
געצאהלען פאר דיין ווערק, אונד לאז דיין שוכר דערפאר זיין גאנץ פון דעם האר, דעם
גאט פון ישראל, ווייל דוא ביזט געקומען דיך צו געשיצען אונטער זיינע פליגעל: 13 אזוי
האט זיא געזאגט, לאז מיך געפינען חן אין דייע אונגען, מיין האר! ווארן דוא האסט מיך
געטריקט, אונד ווייל דוא האסט גערעט צו דעם הארץ פון דייע דיקט-מויד, האמשע איך
בין ניט אזוי זיין אייגע פון דייע דיקט-מעדען: 14 אונד בועז האט צו איהר געזאגט, ווען
עס איז צייט צו עסען אזוי זאלסט דוא היער אהער געגעהען, אונד דוא זאלסט עסען פון
דעם ברויט, אונד דוא זאלסט דיין שטיק ברויט איינגענומען אין דעם עסיג, אונד זיא האט
זיך געזעצט געבען דיא שניטער, אונד ער האט איהר דערלאנגט געברענגטע זאגען, אונד
זיא האט געגעסען, אונד זיא איז זאט געוועזען אונד זיא האט נאך איבערגעלאזט: 15 אונד
ווען זיא איז אויפגעשטאנען אום צו קלויבען, אזוי האט בועז געבאטען זיינע יונגען, אזוי
צו זאגען, לאזט זיא אויך צווישען דיא בארבען קלויבען, אונד איהר זאלט זיא ניט פער-
שעהמען: 16 אונד איהר זאלט אייך פלייסיג מאכען צו פערבעסען פון איהרעמוועגען פון
דיא געבונדענע בארבען, אונד איהר זאלט זיין פערלאזען, אונד לאזט זיא קלויבען, אונד
איהר זאלט זיא ניט אנשרייען: 17 אזוי האט זיא געקליבען אין דעם פעלד ביי צו דעם
אָבענד, אונד ווען זיא האט אויסגעדערעשט דאס וואס זיא האט געקליבען, אזוי איז עס
געוועזען איין ערד פון איין איפה גערשטען: 18 אונד זיא האט עס אויפגעהויבען אונד
זיא איז אריינגעקומען אין דיא שטאט, אונד איהרע שוויגער האט געזעהען וואס זיא האט
געקליבען

בעקליבען, אונד זיא האט עס ארויסגע-
בראכט אונד זיא האט נאך צו איהר
געעבען דאס וואס זיא האט איבריג
געהאט פון איהרע זאמקייט: 19 אונד
איהרע שוויגער האט צו איהר געזאגט,
וואו האסט דוא היינט געקליבען? אונד
וואו האסט דוא געארבייטעט? געבענשט
זאל דער זיין וואס האט דיך אנדערקענט;
אזוי האט זיא דערצעהלט צו איהרע שווי-
גער בייא וועמען זיא האט געארבייטעט,
אונד זיא האט געזאגט, דער נאמען פון
דעם מאן בייא וועמען איך האב היינט
געארבייט איז בועז: 20 אזוי האט נעמי
געזאגט צו איהרע שווער, געבענשט איז ער
פון דעם האר, וואס האט נישט אפגעלאזט
זיין חסד פון דיא לעבעדיגע אונד פון דיא
טויטע. אונד נעמי האט צו איהר געזאגט,
דער מאן איז א קרוב צו אונס, ער איז
איינער פון אונזערע אויסלעזערס: 21 אונד
רות דיא מואביט האט (ווייטער) געזאגט,
ער האט אויך צו מיר געזאגט, דוא זאלסט
דיך בעהעפטען צו מייענע יונגען ביז מיר
נאנצער שניט איז פערלענט: 22 אונד
נעמי האט געזאגט צו רות איהרע שווער,
אונד זיא האט ארויסגעקוקט מיט זייער מעדען, כדי מען זאל
דיך נישט אנטרעפען אין איין אנדער פעלד: 23 אזוי האט זיא זיך בעהעפט צו דיא מעדען
פון בועז צו קלויבען ביז צו דעם ענד פון דעם שניט פון דיא געשטאנענע אונד דעם שניט פון
ווייך, אונד זיא האט געוואונט מיט איהרע שוויגער:

קאפיטעל ג

1 אונד נעמי איהרע שוויגער האט צו איהר געזאגט, מייענע טאכטער, זאל איך נישט פאר-
דיר אויסזוכען א מנוחה, כדי עס זאל דיר גוט זיין: 2 אונד אונד איז נישט דער בועז וואס
דוא ביזט געוועזען מיט זיינע מעדען פון אונזערע משפחה? זעה, ער ווידערשויעלט דיא
גערשט דיא (היינטיגע) נאכט אין דער שייער: 3 אזוי וואש דיך אונד זאלב דיך, אונד
טהוא דיר אן דייענע קליידער, אונד געה ארום אין דער שייער, אבער געב דיך נישט צו
דערקענען צו דעם מאן ביז ער האט אויפגעהערט צו עסען אונד צו טרינקען: 4 אונד
עס וועט זיין אז ווען ער וועט זיך אנדערלענען, אזוי זאלסט דוא בעמערקען דעם ארט
אנדאז ער וועט ליגן, אונד דוא זאלסט אריינגעהן אונד זאלסט אויפדעקען זיינע פיס-זייט
אונד לעג דיך אנדער, אונד ער וועט דיר זאגען וואס דוא זאלסט טהון: 5 אונד זיא האט
צו איהר געזאגט, אלעס וואס דוא זאגסט צו מיר וועל איך טהון: 6 אזוי איז זיא ארויפגע-
גאנגען צו דיא שייער, אונד זיא האט געטהון אלעס אזוי וויא איהרע שוויגער האט איהר
געבאטען: 7 אונד ווען בועז האט געבעסען אונד געטרינקען אונד איז געוועזען פון א
פרעהליך הארץ, איז ער געגאנגען זיך אנדערצולענען אין דעם עק פון א הויפען קארן,
אזוי איז זיא שטילערהייט געקומען, אונד זיא האט אויפגעדעקט זיינע פיס, אונד זיא האט
זיך אנדערנעלענט: 8 אונד עס איז געוועזען אין דער מיטען פון דער נאכט, אזוי האט
זיך דער מאן דערשראקען, אונד ווען ער האט זיך ארומגעטאפט, זעה, אזוי איז א
פרויה געלעגען בייא זיינע פיס: 9 אונד ער האט געזאגט, ווער ביזט דוא? אונד זיא
האט געזאגט, איך בין רות דייענע דינסט-מאיד, שפרייט דאך אויס דייענע דעק איבער
דייענע דינסט-מאיד, ווארין דוא ביזט דאך דער דערלעזער: 10 אונד ער האט געזאגט,
געבענשט ביזט דוא פון נאט, מייענע טאכטער, ווארין דיין לעצטער חסד איז געסער
וויא דער ערשטער, ווייל דוא ביזט נישט נאכגעגאנגען נאך דיא יונגע מענער, ענטוועדער

19 און אשה וחרדה משכנה: ותאמר לה המיתה אפה
לקחת היום ואנה עשית דני מבידך ברוך ותני להמיתה
את אשר קשתה עמו ותאמר שם האיש אשר קשיתי
כ עמי היום כע: ותאמר נעמי לבלתה ברוך הוא ליהיה
אשר לא יעזב חסדו אתה יתנים ואת יתנים ותאמר לה
21 נעמי קרוב לנו האיש מאילנו דוא: ותאמר רות המואביה
נסו בראיך אלי עס יתקשר אשירלי תדבקו עד אס
22 כלו את כל הקציר אשר לי: ותאמר נעמי אל רות
בלתה טוב בתי כי תצאי עס יעשרותי ולא יפערך
23 בשדה אחר: ותדבק בנערות בעו ללקח ערבולת
קציר השעורים וקציר החטים ותשב את המיתה:

2 ותאמר לה נעמי המיתה בתי הלא אכסף-לך משה
2 אשר יטב-לך: ועתה הלא בעו מרענו אשר הית את
נערותי ונהד-הוא וזה את-נרן השעורים הלילה:
3 ורחצית וסבית ושמת שמלתך עלך וברדתי הנר אל-
4 הדרי לאיש עד כלתו לאכל ולשתות: ויהי כשבבו
הדעת אתה מקום אשר ישב-שם וקאת וקלית מרגלתיו
ה ושכבתו וואו עד לך את אשר תעשי: ותאמר אליה
6 כל אשר-תאמרי: אעשה: ותדיר הנר ותשע בכל
7 אשר-ענתה המיתה: ואכל בעו נשתי וישב לבו ונא
לשכב בקצה הערמה ותבא כלט ותלך מרגלתיו ותשכב:
8 ויהי בחצי הלילה ותברך האיש וילפת וקאת אשרה
9 שכבת מרגלתיו: ואמר מראת ותאמר אנכי רות אמך
י ופרשת כנפיך על אמתי כי נאל אשה: ואמר ברוכה
את ליהיה בתי השבת הסוד האחרון מרגלתיו
11 לבלתי-לכת אתי הבתולים אס-ל ואס-עשר: ועתה

בתי אלתירא כל אשר תאמר אשתוֹלֵךְ כִּי יוֹלֵךְ כֹּל
שֶׁנֶּחֱמָה עִמִּי כִּי אֶשֶׁת חֵיל אַתְּ: וְעַתָּה כִּי אָמְנָה כִּי אִם נָאֻל
אֲנִי וְגַם יֵשׁ נָאֻל קְרוֹב מִמֶּנִּי: לֵאמֹר הִלֵּילָה וְהִרְוָה
בְּבֶרֶךְ אִם־נִלְמָךְ מִלֵּךְ וְנָאֻל וְאִם־לֹא חֲפֵץ לְנִלְמָךְ
יִנְאָלְתְּךָ אֲנִי וְהִרְוָה שֶׁכֶּבֶד־עַד־הַבֶּקֶר: וַתִּשְׁכַּב מִדְּלוֹתָ
עַד־הַבֶּקֶר וְלִפְנֵי בְּתוּלָהּ כִּי־רָא אִישׁ אֶת־רִגְלָהּ וַיֹּאמֶר אֵל
יְהוָה קִרְבָּהָ הֲאִשָּׁה הַזֶּה: וַיֹּאמֶר רָבִי הִמְטַפַּח אֶשֶׁר
עָלֶיךָ וְאֶחָדָהּ וְתִאָחֶזְקָה בָּהּ נִמְדָּה שֶׁשְׂעָרֶיהָ נִשְׁתָּה עָלֶיהָ
וְכָא הַיָּד: וְהָבֵא אֶת־מִזְבְּחָהּ וְהֵאמֶר מִי־אַתְּ בֵּיתִי
וְתִגְדֵּלֶהָ אֶת כָּל־אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לָּהּ הָאִישׁ: וְהֵאמֶר שֶׁשֶׁ
הַשְׂעָרִים הָאֵלֶּה נִתְּנָה לִּי בִּי אֶמֶר אֶת־הַבֹּאֵר רִיקָם אֵל
הַמִּזְבֵּחַ: וְהֵאמֶר שֶׁכֶּבֶד בֵּיתִי עַד אֲשֶׁר תִּדְרֹג אֵיךְ יִפֹּל
דָּבָר כִּי לֹא שִׁקָּט הָאִישׁ כִּי אִם־בִּלְבָד תִּדְרֹג הַיּוֹם:

וַיֵּבֶן עָלֶיהָ הַשְּׂעָרִים וַיִּשְׁכַּב שָׁם וְהָיָה הַבֹּאֵר עֲבֹר אֲשֶׁר דָּבָר
בָּעָר וַיֹּאמֶר סוּרָה שְׂכֵחָהּ פֶּלַע אֲלֵמָה וְכֹר וְיִשְׁכַּב:
וַיִּקַּח עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים מִזֵּקֵי הָעִיר וַיֹּאמֶר שְׂכֵחָהּ וַיִּשְׁכַּב:
וַיֹּאמֶר לְנָאֻל חֲלָקָה הַשְּׂדֵה אֲשֶׁר לֹאֲחֵזֶנּוּ לְאֵלֵמָךְ
מִכְּרָה נְעִמִי הַשְּׂדֵה מִשְׁדֵּה מִזָּבֵב: וְנָאֻל אָמַרְתִּי אֲנִי־לָהּ
אֲנִי־לְאֵמֶר לָקַח נָעַד הַיְשָׁבִים וְנָעַד וְקָנִי עִמִּי אִם־תִּנְאָל
נָאֻל וְאִם־לֹא נִלְאָה לִּי וְאִלֵּךְ כִּי אֲנִי וְחִלְתִּי לְנָאֻל
וְאֲנִי אֶחָדָהּ וַיֹּאמֶר אֲנִי־נָאֻל: וַיֹּאמֶר בָּעָר בְּיוֹם הַ
קִּיּוֹן הַשְּׂדֵה מִדֵּן נְעִמִי וּמֵאֵת רֹחַ הַמַּוֹבָהּ אֶשְׁתַּחֲמֵת
קִיּוֹנִי לְהִקָּיִם שְׂכֵחָהּ עַל־נִלְתָּהּ: וַיֹּאמֶר בְּנָאֻל לֹא
אִכְלָה לְנָאֻלִּי פֶּשֶׁעֲשׂוֹת אֶת־נִלְתָּהּ נִלְאָלְתָּ אֶתָּה אֶת־
נִלְתָּה כִּי לֹאֲכֹל לְנָאֻל: וְהָאֵל לָפִיִּם בְּשִׂרְאֵל עַל־

אֶרְעָמֶה אֶדְעֵר רִיכָע: 11 אוֹנֵד אֶזְנֵה
מִינֵע שְׂאֲכָטֶעֶר, הָאֵב נִישׁ קִיִּין מוֹרָא,
אֵלֶםס וְנָאֻס דִּוא וְעָטֶס מִיר זֶאנֶען וְעֵל
אִיךְ צו דִּיר שְׁהוֹן, וְהִאֲרִין אֵלֶע לִישׁ פֿון
דָּעס טויער (דָּעֵר שְׂטָאט) פֿון מִיִּין פֿאלק
וְהִיִּסֶען אִז דִּוא בִּיזֵט א פֿרומעס וְהִיִּב:
12 אוֹנֵד אֶזְנֵה, בִּין אִיךְ בִּאָמֶת אִיִּין
אִויסֶדֶרלֶעזֶעֶר, אָבֶעֶר עִם אִזו נֶאָךְ
פֿערהאנֶדֶען א נֶעֱהֶעטֶעֶר גּוֹאֵל פֿון מִיר:
13 נֶעֱכָטִיג דִּא דִּוא דֶּאזִינֶע נֶאָכט, אוֹנֵד
עס וְעֵט זִיִּין אִין דָּעֵר פֿריה, אויב ער
וְעֵט דִּיךְ אִויסֶלֶעזֶען, אִזו גִּט—אִזוֹ לֹאֻ
ער דִּיךְ אִויסֶלֶעזֶען, אוֹנֵד וְעֵן ער וְהִל
דִּיךְ נִישׁ אִויסֶדֶרלֶעזֶען אִזוֹ וְעֵל אִיךְ
דִּיךְ אִויסֶדֶרלֶעזֶען, אִזוֹ וְהִאֲהֵר וְהִאָט
לֶעבֶט, לֶעבֶט דִּיךְ אִינֶדֶער בִּיז אִין דָּעֵר
פֿריה: 14 אוֹנֵד זִיא אִזו נֶעֱלֶענֶען בִּיִּיא
זִינֶע פִּיס בִּיז צו דָּעס מֶאָרְנֶען, אוֹנֵד זִיא
אִזו אִויפֿנֶעשְׂטָאנֶען אִינֶדֶער אִינֶעֶר הָאט
דֶּעֶרְקֶענט דָּעס אִנֶדֶערן, אוֹנֵד ער הָאט
נֶעזָאנֶט, לֹאֻ עס קִינֶעֶר וְהִיִּסֶען אִז א
פֿרוִיא אִזו נֶעֱעֶזֶען אִין דִּוא שִׁייעֵר:
15 אוֹנֵד ער הָאט וְהִיִּטֶער נֶעזָאנֶט, בֶּרֶענֶג

אֶהֶער דָּעס שְׁלִייעֵר (דִּוא דָּעֵן) וְנָאֻס דִּוא הָאָטֶס אִויף דִּיר, אוֹנֵד הָאָטֶס דִּיךְ אָן דֶּאָרן,
אוֹנֵד וְעֵן זִיא הָאָט עס נֶעֱהֶאָלֶטֶען אִזוֹ הָאָט ער אָפֿנֶעמֶאָטֶען וְעָקֶס מָאָס נֶעֱרִשְׁטֶען,
אוֹנֵד ער הָאָט עס אִויף אִיהֶר נֶעֱלֶענֶט, אוֹנֵד זִיא אִזו אֶרִינֶעקוֹמֶען אִין דִּוא שְׂטָאט:
16 אוֹנֵד וְעֵן זִיא אִזו נֶעקוֹמֶען צו אִיהֶרֶע שְׁוִינֶער אִזוֹ הָאָט זִיא נֶעזָאנֶט, וְעֵר בִּיזֵט
דִּוא מִינֵע שְׂאֲכָטֶעֶר? אוֹנֵד זִיא הָאָט אִיהֶר דֶּעֶרְצֶהֱלֶט אֵלֶםס וְנָאֻס דָּעֵר מָאָן הָאָט צו
אִיהֶר נֶעֱשָׁהוּ: 17 אוֹנֵד זִיא הָאָט וְהִיִּטֶער נֶעזָאנֶט, ער הָאָט מִיר נֶענֶעפֿען דִּוא דֶּאזִינֶע
וְעָקֶס מָאָס נֶעֱרִשְׁט, וְהִאֲרִין ער הָאָט צו מִיר נֶעזָאנֶט, דִּוא וְאָלֶטֶס נִישׁ קוֹמֶען לֶעֲדִיג צו
דִּינֶע שְׁוִינֶער: 18 אוֹנֵד זִיא הָאָט נֶעזָאנֶט, בְּלִיִּב (דִּוא) שְׁטִיל מִינֵע שְׂאֲכָטֶעֶר, בִּיז
דִּוא וְעָטֶס וְהִיִּסֶען וְהִיא דִּוא זֶאךְ וְעֵט אִויסֶפֿאלֶען, וְהִאֲרִין דָּעֵר מָאָן וְעֵט נִישׁ רִוְהִיג
בְּלִיִּבֶען בִּיז ער וְעֵט הָאָבֶען דִּוא זֶאךְ הִינֶג פֿערלֶענֶט:

קאפיטעל ד

1 אוֹנֵד בּוֹעז אִזו אֶרִיפֿנֶענֶאנֶען צו דָּעס טויער, אוֹנֵד ער הָאָט זִיךְ דֶּאָרט אִינֶדֶער־נֶעֱ
וְעָט, אוֹנֵד זֶעֶה, דָּעֵר גּוֹאֵל אִזו פֿאָרְבִּיא נֶענֶאנֶען פֿון וְעֵלֶכֶען בּוֹעז הָאָט נֶעֱרֶעט,
אוֹנֵד ער הָאָט (צו אִיהֶם) נֶעזָאנֶט, קֶעֱהֶר אָפֿ אוֹנֵד וְעֵן דִּיךְ דִּא אִינֶדֶער, דִּוא פֿלִנִי
אֵלֶמְנִי! אִזוֹ הָאָט ער אָפֿנֶעקֶעֱהֶרט אוֹנֵד ער הָאָט זִיךְ אִינֶדֶער־נֶעזָעט: 2 אוֹנֵד ער
הָאָט נֶענֶמֶען צֶעֱהֵן מֶענֶער פֿון דִּוא עֲלֻצֶט פֿון דִּוא שְׂטָאט־לִישׁ, אוֹנֵד ער הָאָט צו
זִיא נֶעזָאנֶט, וְעָט אִיךְ דִּא אִינֶדֶער, אוֹנֵד זִיא הָאָבֶען זִיךְ אִינֶדֶער־נֶעזָעט: 3 אוֹנֵד
ער הָאָט נֶעזָאנֶט צו דָּעס גָּאֵל, דָּאָס שְׁטִיךְ לֹאנֵד וְנָאֻס הָאָט נֶעֱהֶערט צו אִינֶדֶער בְּרִיד
דָּעֵר, צו אֵלֵמָלֶךְ, הָאָט נְעָמִי וְנָאֻס אִזו צוֹרִיקֶעקוֹמֶען פֿון דָּעס פֿעֶלֶד מוֹאָב, פֿערקוֹיפֶט:
4 אוֹנֵד אִיךְ הָאָב נֶעֱטָרָאָכְט אִז אִיךְ זָאָל עִם אֲנִסְפֶּלֶעקֶען צו דִּינֶע אִוִּירֶען, אִזוֹ צו זָאנֶען,
קוֹיף עִם פֿאָר דִּוא בֶּעוֹדִיאנֶערס, אוֹנֵד פֿאָר דִּוא עֲלֻצֶט פֿון מִיִּין פֿאלק, אויב דִּוא וְהִלֶּטֶס
עס אִויסֶלֶעזֶען אִזוֹ לֶעז עִם אִוִּיס, אוֹנֵד אויב דִּוא וְהִלֶּטֶס עס נִישׁ אִויסֶלֶעזֶען אִזוֹ זָאָל עִם
מִיר, אִז אִיךְ זָאָל וְהִיִּסֶען, וְהִאֲרִין חוֹץ דִּיר אִז נִישׁ דִּא קִיִּין גָּאֵל, אוֹנֵד אִיךְ קוֹם נֶאָךְ דִּיר,
אוֹנֵד ער הָאָט נֶעזָאנֶט, אִיךְ וְעֵל עִם אִויסֶלֶעזֶען: 5 אוֹנֵד בּוֹעז הָאָט נֶעזָאנֶט, אִין דָּעס
שָׂאָג וְנָאֻס דִּוא קוֹיפֶטֶס דָּאָס פֿעֶלֶד פֿון דָּעֵר הָאָנֵד פֿון נְעָמִי אִזוֹ מוֹטֶס דִּוא עִם אִוִּיךְ קוֹיפֶען
פֿון דָּעֵר הָאָנֵד פֿון רֹחַ דִּוא מוֹאָבִיָּה דָּאָס וְהִיִּב פֿון דָּעס טויער, כִּדִּי אִוִּיסֶעֱשֶׁמֶלֶען א
נֶאָמֶען צו דָּעס טויער אִוִּיךְ זִינֶע נִחְלָה: 6 אִזוֹ הָאָט דָּעֵר גָּאֵל נֶעזָאנֶט, אִיךְ קֵען עִסִּיט
אִויסֶלֶעזֶען פֿאָר מִיר, שְׂאָמֶער וְעֵל אִיךְ (דֶּערמיט) פֿערדֶּאָרֶען מִינֵע אִינֶענֶע נִחְלָה, דָּעֵר־
לֶעז דִּוא פֿאָר דִּיר מִינֵע אִויסֶלֶעזֶען, וְהִאֲרִין אִיךְ קֵען עִס נִישׁ אִויסֶלֶעזֶען: 7 אוֹנֵד דָּאָס אִזו

בעוועזען פארצייטען אין ישראל דער
מנהג ווענען איינע אויסלעזונג אונד ווענען
א פערבייטונג, כדי צו בעשטעטיגען אים
ליבע זאגן, א מאן האט אויסגעטהן זיין
שוף אונד ער האט איהם געגעבען צו זיין
חבר, אונד דאס איז געוועזען דאס עדות
אין ישראל: 8 אונד דער גאל האט
געזאגט צו בועז, קויף דא עס פאר דיר!
אונד ער האט אויסגעטהן זיין שוף:
9 אזוי האט בועז געזאגט צו דא עלצטע
אונד צו דעם נאנצען פאלק, איהר זענט
היינט עדות אז איך האב געקויפט אלעס
וואס האט געהערט צו אילמלה, אונד
אלעס וואס האט געהערט צו מחלון אונד
כליון פון דער האנד פון נעמי: 10 אונד
אויף רות דא מואביה, דאס ווייב פון
מחלון האב איך אויף געקויפט צו מיר
פאר א ווייב, כדי אויפצושטעלען א
נאמען פון דעם שווען אויף זיין נחלה,
אז דער נאמען פון דעם שווען זאל נישט
פערשניטען ווערען פון צווישען זיינע
ברידער, אונד פון דעם שווער פון זיין
אָרם, איהר זענט היינט עדות: 11 אונד
דאס נאנצע פאלק וואס איז געוועזען אין
דעם שווער, אונד דא עלצטע האבען

האלד וועלדעמער לוקס בלדער שלף אש נעל
8 וְתָן לְרֵעִי וְחַת הַחֵשֶׁה בְּיִשְׂרָאֵל: וְהָאִם הָאֵל
9 לְבָשׁ קִיחָךְ וְשָׁלַף נַעֲלֶיךָ: וְהָאִם בָּשׂ לְקָנִים וְכָל
הָעֵם עִמָּם הַיּוֹם כִּי קָנִיתִי אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לְאִלְמֶלֶךְ
יָתָן כָּל־אֲשֶׁר לְכָלִּית וּמַחֲלֹן מִיָּד נַעֲמִי: וְעַם אֲחֵרֹת
הַמַּאֲבִיָּה אֵשֶׁת מַחֲלֹן קָנִיתִי לִי לְאִשָּׁה לְלֹקֶם שְׂסֻמָּת
עַל־נַחֲלָתִי וְלֹא־בָרַת שְׂסֻמָּת מִעַם אֲחִיו וּמִשְׁעַר מִקְדָּם
11 עִמָּם אָחֵם הַיּוֹם: וְהָאִם כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר הַתְּקַנִּים
עִמָּם יָתָן דִּהוּ אֶת־הָאִשָּׁה הַכֹּהֵן אֶל־יִשְׂרָאֵל כִּדְבָר
וְכֹלֵהָ אֲשֶׁר בְּעַ שְׂחָדָם אֲחֵרֹת יִשְׂרָאֵל וְשִׁשְׁתִּי
12 בְּאִפְתָּח וּקְרָאֵם בְּכֹת לָחֵם: דִּהוּ בִּיחָד בְּכֹת פֶּרֶץ
אֲשֶׁר־לָהּ הָמָר לְדֹתָהּ מִדְּבַר אֲשֶׁר יָתָן דִּהוּ לָךְ
13 מִדְּבַר הַזֹּאת: מָחָ בָּשׂ אֲחֵרֹת וְהִחֲרִלָה לְאִשָּׁה
14 כֹּהֵן אֵלֶיהָ מִזֶּה דִּהוּ לָהּ הָרָצָן וְהָלַךְ בָּן: וְהִאֲמַרְתָּ
הַנָּשִׁים אֶל־נַעֲמִי בְּרַחֲמֶיךָ דִּהוּ אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית לָךְ נָאֵל
15 הַיּוֹם וְקָרָא שְׁמִי בְּיִשְׂרָאֵל: וְהָיָה לָךְ לְמִשְׁכֵּם נָפֶשׁ
וְלִכְלָכַל אֲחֵרֵיכֶם כִּי כָל־כֶּסֶף אֲשֶׁר־הִכָּתִיר לְדֹתִי
16 אֲשֶׁר־הָיָה מִכָּה לָךְ מִשְׁכָּה בָּנִים: וְהָתָן נַעֲמִי אֶת־
17 הַנָּאֵל וְחִשְׁתִּיהוּ בְּחִקָּה וְהִחֲרִלָה לְאִמָּתָה: וְהִקְרָאָהּ לוֹ
הַשְׁכֵּמֶת שֵׁם לְאִמִּי יָדָה בָּן נַעֲמִי וְהִקְרָאָהּ שְׁמוֹ עֹבֵד
18 הוּא אֲבִירָשִׁי אֲבִי הָרֵד: וְאֵלֶּה הַתּוֹלָדֹת פֶּרֶץ פֶּרֶץ־הַלֵּל
19 אֲחֵי־הָעֵרָ: וְהָצִוּן הַלֵּל אֲחִידָם וְעַם הַלֵּל אֶת־
כ עֲמִינָדָב: וְעִמְיָדָב הַלֵּל אֲחֵי־חֹשֶׁן וְחֹשֶׁן הַלֵּל אֶת־
21 שְׁלֵמָה: וְשְׁלֵמָן הַלֵּל אֲחֵי־בָשׁ וְבָשׁ הַלֵּל אֲחֵי־עֹבֵד:
22 וְעֹבֵד הַלֵּל אֲחֵי־שִׁשִּׁי וְשִׁשִּׁי הַלֵּל אֲחֵי־דָד:

כיום פסוקי דספר רות שמונים וחמשה, וסימני מורה שבה פה
פלגי אלמני, ודעו ותאמר רות המואביה גם כי אמר אלי:

געזאגט, מיר זענען עדות, לאז דער האר געבען אז דא פרויא וואס וועט קומען אין זיין
הויז אריין זאל זיין אזוי וויא רחל אונד לאה, וואס וויא ביינע האבען אויפגעבויעט
דאס הויזגעזינד פון ישראל, אונד דא זאלסט בעגליקען אין אפֿרת, אונד דא זאלסט
האבען א שם אין בית לחם: 12 אונד לאז זיין אזוי וויא דאס הויז פון פֿרץ, וואס
תָּמָר האט געבוירען צו יהודה, פון דעם זאמען וואס דער האר וועט צו דיר געבען פון דער
דאזיגער געָרה: 13 אזוי האט בועז גענומען רות, אונד זיא איז געווארען זיין ווייב, אונד
ער איז צו איהר אריינגעקומען, אונד דער האר האט איהר געגעבען שוואנגערהייט, אונד
זיא האט געווינען א זוהן: 14 אונד דא ווייבער האבען געזאגט צו נעמי, געבענשט איז
דער האר וואס האט נישט געלאזט צו דיר אויפהערען היינט א גאל, אז זיין נאמען מעג
אנגערופען ווערען אין ישראל: 15 אונד אז ער זאל צו דיר זיין א דערקוויקונג פון זיין
נפש, אונד אז ער זאל דיך דערנעהרען אין דיינע עלטער, וואריין דיינע שנור וואס ליגט
דיך, אונד וואס איז בעסער צו דיר וויא זיבען זיהן, האט איהם געבוירען: 16 אונד נעמי
האט גענומען דאס קינד אונד זיא האט איהם געלעגט אן איהר בונעס, אונד זיא איז גע־
ווארען צו איהם א דערציגערין: 17 אונד דא שכינים האבען איהם א נאמען געגעבען
אזוי צו זאנען, א זוהן איז געבוירען געווארען צו נעמי, אונד זיא האבען זיין נאמען
גערופען עובד, ער איז געוועזען דער פאטער פון ישי, דער פאטער פון דוד: 18 אונד
דא דאזיגע זענען דא געשליכטער פון פֿרץ, פֿרץ האט געבוירען חצרון: 19 אונד חצרון
האט געבוירען רם, אונד רם האט געבוירען עמינדב: 20 אונד עמינדב האט געבוירען
נחשון, אונד נחשון האט געבוירען שלמה: 21 אונד שלמון האט געבוירען בועז, אונד
בועז האט געבוירען עובד: 22 אונד עובד האט געבוירען ישי, אונד ישי האט געבוירען
דוד:

חזק

אלע פסוקים פון רות זענען פֿינף אונד אכטציג;
אונד דא העלפט דערפֿון איז קאפיטעל ב' פסוק כ"א;
אונד האט פֿיער קאפיטעל:

1 א. וְיָצַט דִּיא שְׂמַאט אַלִּין וְזָאם
אִיז גֶּעוועזען פֿול מיט פֿאלק! זיא איז
גֶעוואָרען אַזוי וויא אַינע אַלמָנָה! דִּיא
וְזָאם אִיז גֶּעוועזען גֶרוֹים צווישען דִּיא
פֿעלקער, א גֶעוועלטיגערין צווישען דִּיא
לענדער, זיא איז גֶעוואָרען צינזבאר!
2 זיא ווײַנט זעהר אין דער נאכט,
אונד איהרע טרערען זענען אויף איהרע
באנקען, צווישען אלע איהרע ליב־האַב־ערס
האט זיא קײַנעם וואס זאל זיא טרעקסטען,
אלע איהרע פריינדע האבען קענען
איהר געפֿעלשט, זיין זענען צו איהר
גֶעוואָרען פֿייַנד: 3 יהודה איז געבאָנען
אין גלות פון זענען פֿייַניגונג, אונד פון
זענען פֿילע דינסט, זיא וואַינט צווישען
דִּיא היידען, זיא געפֿינט קײַנע מנוחה,
אלע איהרע נאכ־האַב־ערס האבען זיא דער־

איכה: וְשָׁבָה בְּדֶרֶךְ הַעִיר רַבְתִּי עִם הַחַיִּה בְּאַלְמָנָה א
רַבְתִּי בְּיוֹם שָׁרִית בְּמִדְּרוֹת הַחַיִּה לָלֶס: כִּטוּ חֲבֵכָה
בְּלִלְהָ וּרְמִשָּׁתָה עַל לִלְהָ אֲדִלְהָ מִמֶּנּוּ מִבְּלִי־אֲדִלְהָ
בְּלִי־רֵדָה בְּנוֹד בָּהּ הָיוּ לָהּ לֵאבִיבִים: נְלִלְהָ וְדִּנְהָ מִעֵנִי
וּמִרֵּב עֲבֹדָה הָיָה וְשָׁבָה בְּיוֹם לֹא מִצָּהָה מִנוֹחַ כִּלְ
רִדְפָה הַשִּׁשִּׁית בֵּין הַמַּעֲרִים: דְּרִלְי צִיחַ אֲבִלּוֹת מִבְּלִי
בְּצִי מִעֵד כְּלִישְׁרִיָּה שׁוּמָמִן כְּרֵחֶה נִאֲתוּם בְּתוֹלְתָהּ
טָנוֹת הָיוּ מִרְלָה: הָיוּ צָרִיָּה לִרְאֵשׁ אֲבִיבִי שְׁלֹו כִּרְ
וְדִנְהָ הָיָה עֲלֵרֵב פִּשְׁעִיהָ עוֹלָלָהּ הִלְכוּ שָׁבִי לִפְנֵי צָר:
וְזָא מִדְּבַת־צִיחַ בְּלִי־רֵדָה הָיוּ שָׁרִיָּה בְּאַלִּים לִאֲמַעֲזוּ
מִרְעָה וְלִלְכּוּ בְּלִאֲרֵב לִפְנֵי רוֹחַ: וְכִבְּהָ וְרוֹשֵׁשׁ יָמִי
עָנָה וּמִרְתָּה כָּל מַחֲמִדֶּה אֲשֶׁר הָיוּ מִיָּמִי בְּדָם בְּנִי
עָמָה בְּדִצְדִּי וְאֵין עוֹד לָהּ רֵאִיָּה צִדִּים שָׁרִיָּה עַל־
מִשְׁבָּתָה: טַמֵּא הָטָאָה וְרוֹשֵׁשׁ עַל־כֵּן לַעֲרֵה הַחַיִּה כִּלְ־
מִכְבָּרֶיהָ הוֹלִיָּהּ כִּרְצִי עֲרֻמָּה גִּסְרִיָּה נִאֲתָה וְשָׁב
אֲדִיר: טַמֵּאָתָה בְּשׁוֹלָה לֹא וְכִבְּהָ אֲרִיָּתָה וְתִדֵּר
פֿלאים אֵין מִנֶּחֱם לָהּ רֵאִיָּה וְדִנְהָ אֲרִיָּתָה כִּי הִגְדִּיל אֲבִיב־
וְדִפְרֵשׁ צָר עַל כָּל־מַחֲמִדֶּה כִּי־הָאֲתָה גוֹסֵם בְּכָוֵה מִקְדָּשָׁה
אֲשֶׁר אֲיָתָה לִאֲבִיבֵי בִקְרָה לָךְ: כְּלִיָּמָה נִאֲתוּם
מִבְּקוֹשִׁים לָלֶס וְנָתַן מַחֲמִדֶּיהֶם בְּאַלִּל הַחֲשִׁיב וְנָפֵשׁ
רֵאִיָּה וְדִנְהָ וְכִבְּשָׁה כִּי הָיִיתִי וְלִלְהָ: לֹא אֲלִיבֵם כִּלְ־

גֶרִיבִיט צווישען דִּיא עֵנֶה גֶרענעצען: 4 אפילו דִּיא זענען פון ציון טרויערן,
ווייל קיינער קומט נישט עולה רגל זיין, אלע איהרע טויערען זענען וויסנט, איהרע
פֿהנים טהון זיפֿען, איהרע יונגפֿרויען זענען געפֿייניגט, אונד צו איהר איז זעהר
ביטער: 5 איהרע בעלידיגערס זענען געוואָרען איהרע הויפט פֿייַנדע, זיין
זענען גשלוּה, ווארין דער האר האט זיא געמאכט טרויערן פון זענען איהרע
פֿילע זינד, אפילו איהרע יונגע קינדער זענען געבאָנען אין דער געפֿאנגענשאפט
פֿאר דעם פֿייַנד: 6 אונד עס איז ארויסגעגאנגען פון דער שטאט ציון איהרע
באנצע שענהייט, איהרע פֿירשטען זענען געוואָרען אַזוי וויא דִּיא אינדען, זיין
האבען נישט געפונען קיינע ווידע (פֿאשע), אונד זיין זענען געבאָנען אהן קראפט
פֿאר דעם נאכ־האַב־ער: 7 ירושלים געדענקט דִּיא טעג פון איהרע פֿיין, אן איהרע
טרויערקייט אונד אן אלע איהרע לוסטבארקייט וואס זיא האט געהאט אין דִּיא
פֿאַרינע טעג, ווען איהר פֿאלק איז געפֿאלען אין דִּיא האנד פון דעם פֿייַנד,
אונד קיינער האט איהר געהאלפֿען, ווען איהרע פֿייַנד האבען עס געזעהען אַזוי
האבען זיין אפילו געשפּעט פון איהרע שבתים: 8 ירושלים האט שטארק
געזינדיגט, דאריבער איז זיא פֿערטאנעלט געוואָרען, אלע וואס האבען זיא (פֿריהער)
בֿבֿוֹד געהאלטען פֿערטאכטען זיא, ווייל זיין האבען געזעהען איהרע נאכטֿהייט,
זיא טהוט אויף זיפֿען, אונד זיא האט הינטער זיך געקעהרט: 9 איהרע אומ־
רייניגקייט איז אין איהר זויס, זיא האט נישט געדאכט אן איהר ענד, דאריבער
האט זיא וואונדערליך ארופֿגענידערט, עס איז נישט צו איהר פֿערטאנען א
טֿרעקטער, זעה דאָך אָן, אַ האר, מײַן פֿיין, ווארין דער פֿייַנד האט זיך גרויס
געמאכט: 10 דער פֿייַנד האט אויסגעשפּרייט זיינע הענד איבער אלע איהרע
לוסטבארקייט, ווארין זיא האט געזעהען אז פֿעלקער זענען אריינגעקומען אין
איהר בית המקדש, וואס דוא האסט געבאטען אז זיין זאלען נישט אריינקומען אין
דיינע קהלה: 11 איהר באנצעס פֿאלק זיפֿען אונד בעטען פֿאר גרויט, זיין האבען
געזעהען זייערע לוסטבארקייט פֿאר עסען, כִּדִּי איהר נפש צו דערקוויקען, זעה אַ האר
אונד קוק עס אָן, וויא אײַך בין פֿערטאכטעט געוואָרען: 12 איז דאס גאר נישט צו אײַך, אלע
וואס איהר געהט פֿאַרבייא אויף דעם וועג? קוקט דאָך, אונד זעהט, אויב עס

אזי פערהאנדען א וועהשאג וויא מיין
וועהשאג, וואס ווערט צו מיר געטוהן, מיט
וואס דער האר האט מיך געטריבט אין
דעם טאג פון זיין גרימץארן: 13 פון דער
הייף האט ער ארויסגעשיקט א פייער אין
מייןע ביינער, אונד עס האט זיין איבער-
וועלטונג, ער האט אויסגעשפרייט א נעץ
פאר מייןע פיס, ער האט מיך צוריקגע-
קערט, ער האט מיך פערוויסט געמאכט,
דעם גאנצען טאג טוהט מיר נועה: 14 דאס
יאך פון מייןע זינד איז מיט זייןע האנד
אנגעבונדען געווארען, זיין זענען גע-
פלאכטען, אונד זענען ארויסגעגאנגען
אויף מיין האל, ער האט געמאכט
שטרויכלען מייןע קראפט, דער האר האט
מיך איבערגעגענטפערט אין זאלכע הענד
אז איך בין נישט אים שטאנד אויפצו-
שטען: 15 דער האר האט צוטרעטען
אלע מייןע שטארקע לייט צווישען מיר,
ער האט קענען מיר גערופען א פערזאנלעך
לונג פרי צו צוברעכען מייןע בחורים,
דער האר האט צוטרעטען דיא יונגפרויא
פון דיא טאכטער יהודה אזוי וויא א זויג-
קעלשער: 16 ווענען דעם אלעס טוהט איך

לכוד דרך הבית וראו אדם מלאך כמלאך אשר
13 מלל לי אשר הנהיגה ביום חרן אפי: מתחם
שלהאש בעצמתי נדחנה פרש רשת לנל השבתי
14 אחור נתנני שומה כל היום דה: נשקר על פשע
בדו שטרען על על צאתי הבשיל בדו נקני ארני
15 בדו לאאכל קום: סלה כל אבירי וארני בקרבי קרא
על מיד לשרי בדור נה דרך ארני לבחולת בתי
16 דהה: על אלה אני בוכה עני עני יתדה מים בך
דתק ממי מתחם משכ נפשי דו בני שומים כי נכר
17 איב: פרשה ציון בדה אין מתחם לה צה דהה לשבך
18 סביבו צרו הנה וירשלים לנה בעתם: צדיק הוא
דהה כרפדו מרתי שמענא כל עמים ורא מלאכי
19 רמתי בלע וקני בעיר נשך ברכשו אבל למ תשרי
כ אחינשם: ראה דהה כרצלי מע חמרתי נהפך
לבי בקרבי כי מר מרתי מתחם שכלה חרב בדה
21 כמות: קשש כי נאחה אני אין מתחם לי בלאכי
ששמי קחי שש כי אפה קחי הבאת חס קראת דהה
22 כמי: קבא כל דעתם לפניך וטלל למ כאשר טללתי
לי על כל פשע ברכות אחתי ולכי דה:

ב

א איכה יליכ באפו ארני אחינשם השלך משמים
אין תפארת ישראל ולאמר הים דלילי ביום אפי:
2 בלע ארני לא חל את כל נאות חלב דהס בערתו
מבאר בתורה דהה לארץ חל ממלכה ושרתי:
3 גע קראת כל קרן ישראל השיב אחור ימיך מפני
4 איב ודבר בשבך באש להבה אכלה סביב: דהה

ב

וויינען, מייןע אויגען רינען ארום וואסער, ווייל דער טרעסטער וואס האט געוואלט מיין
נפש דערקוויקען, האט זיך פון מיר דערווייטערט, מייןע קינדער זענען פערוויסט גע-
ווארען, ווייל דער פינד האט זיך געשטארקט: 17 ציון שפרייט אויס איהרע הענד,
אבער עס איז קיין טרעסטער צו איהר, דער האר האט געבאטען איבער זיך און זייןע
בערענגערס זאלען איהם ארוםרינגעלן, וירשלים איז געווארען אזוי וויא א זויב אין גדה
צווישען וויא! 18 דער האר איז גערעכט, ווארין איך האב מורד געוועזען קענען זיין
געפעהל הערט דאך, איך געט אייך, א אלע איהר פעלקער, אונד זעהט מייןע וועהשאג,
מייןע יונגפרויען אונד מייןע בחורים זענען געגאנגען אין דער געפאנגענשאפט: 19 איך
האב גערופען צו מייןע ליבהאבערס אבער זיין האבען מיך אפגענארט, מייןע פאנים אונד
מייןע עלצטע פון דער שטאט זענען פערגאנגען, ווארין זיין האבען געוואלט פאר זיך
שפיין פרי זייער נפש צו דערקוויקען: 20 א האר, זעה, ווארין מיר איז ענג, מייןע גע-
דערס זענען איינגעשרומפען, מיין הארץ האט זיך אין מיר פערדרעקט, ווייל איך האב
זעהר ווידערגעשפעניגט, פון אויסגעוועניג בערויבט מיך א שווערד, אונד אין דעם הויז איז
עס אזוי וויא דער טויט: 21 זיין האבען געהערט אז איך זיפן, אבער עס איז קיין טרעסט-
ער צו מיר, אלע מייןע פינד הערען אז עס איז מיר שלעכט, זיין האבען זיך געפרייט
ווייל דוא האסט עס געטוהן, אבער דוא וועסט ברענגען דעם טאג וואס דוא האסט גערוי-
פען, אונד זיין וועלען זיין אזוי וויא איך: 22 לאז אלע זייערע שלעכטיגקייט פאר דיר
קומען, אונד טוהט צו זיין אזוי וויא דוא האסט צו מיר געטוהן ווענען אלע מייןע זינד,
ווארין מיין זיפצען איז פול, אונד מיין הארץ איז פערשטאמט:

קאפיטעל ב

1 א, וויא האט דער האר אין זיין צארן צוגעדעקט מיט א וואלקען דיא טאכטער פון ציון,
אונד האט ארופגעווארפען פון דעם הימל ביו, צו דער ערד דיא שעהניט פון ישראל,
אונד ער האט נישט געדענקט אן זייןע פוס-באנק אן דעם טאג פון זיין צארן: 2 דער האר
האט לאזען פערדארבען, אונד ער האט נישט פערשוינט אלע וואונדונגען פון זיך, ער האט
ארופגעווארפען אין זיין גרימץארן דיא פעקטע שטעט פון דער טאכטער פון יהודה, ער
האט זיין געווארפען צו דער ערד, ער האט מחלל געוועזען איהרע קעניגע אונד איהרע
פירשטען: 3 ער האט פערשניטען מיט זיין גרימץארן דאס גאנצע הארץ פון ישראל, ער
האט צוריקגעצויגען זייןע רעכטע האנד פון פאר דעם פינד, אונד ער האט קענען
זיך געברענגט וויא א פייער-פלאם וואס פערברענט ריגס ארום: 4 ער האט געשפאנט

קשתי כאוב נצב ומע כפר חרל כל מקדוץ באל
 בתציון שפך כאש חמתי: היה ארץ באוב כל
 ישראל כלע קלארמנותיה שרת מבצרו וירב כבדי
 תודה תאניה ואנה: והקם כנן שבו שרת מקדו שבו
 דתה: בציון מעד נאמן בנסאפו מלך וסנן:
 ונח ארצו מוכוהו נאח מקדשו הסניר בדראוב חומת
 ארמנותיה קול נתנו בבית דתה כנס מועד: השב
 דתה להשחית חומת בתציון נסה כן לאחשיב ידו
 מכלע תאבדחל וסנה יתרו אמללו: פכש בארץ
 שערה אכר ושכר ברתה מלכה ושכרה כנס אין
 תורה נסביאיה לאמצא חון מרתה: ישוב לארץ
 דמו וכן בתציון העלו עפר על ראשם חרבו שקים
 דורו: לארץ ראשן בתולת ורשלים: קלו בורמשת
 עני חמררו משי שפך לארץ כבדו על שבר כר
 עמי כנשא עולל ויזק כרחבות קרה: לאמחם יאמרו
 איך דנו וכן כרתשפס כחלל כרחבות עיר בורמשת
 נפשים אלתק אמחם: מרדאנוד מה ארמולך הבת
 ורשלים מה אשנודך תאמחך בתולת בתציון כתרול
 כנס שברך מי ורפאלך: גביאך חוה לך שוא וחסל
 ולאנלו על ענודך להשיב שבתך ויחוו לך משנאות שוא
 ומחחים: ספן עלך כפס לעברי דרך שרן ונעו
 ראשם עלבת ורשלים האת העיר שיאמרו כלילת יפי
 משוש לכל דתארן: פצו עלך פתם כל איבך שרין
 בתרדשן אמרו כלעז נח היום שרין קצאנו
 ראנו: קשה דתה אשר ונס כנע אמרו אשר ערה
 מימלךסם הכס ולא הכל ושמח עלך אוב הכס כר
 צרד: צעק לכם אליא חמת בתציון תוריד כחל

זיין בורקען אזוי וויא א פינד, ער האט זיך
 געשטעלט צו זיינע רעכטע האנד אזוי
 וויא א פינד, אונד ער האט דערשלאגען
 אלעם גלוקטיגע פון דעם אויג אין דעם
 געצעלט פון דער טאכטער פון ציון, ער
 האט אויסגעגאסען זיין צארן אזוי וויא
 פייער: 5 דער האר איז געווארען אזוי
 וויא א פינד, ער האט ישראל פערשלוגן
 גען, ער האט פערשלוגען אלע איהרע
 פאלאסטען, ער האט פערדארבען זיינע
 פעסטונגען, ער האט פערמערט אין דעם
 הויזגעזונד פון יהודה טרויריגקייט אונד
 קלאג: 6 אונד ער האט אין זיין צארן
 אפגעבראכען דעם צוים וויא (פון) א
 בארעטען, ער האט פערדארבען זיין קדשי
 קדשים, דער האר האט געמאכט פערבער
 סען אין ציון יום טוב אונד שבת, אונד ער
 האט דערצארנט מיט זיין גרימצארן איר
 בער דעם מלך אונד דעם כהן: 7 דער
 האר האט פערלאזט זיין מזבח, ער האט
 צושטערט זיין בית המקדש, דיא מויערן
 פון זיינע פאלאסטען האט ער איבערגע
 בען אין דיא האנד פון דעם פינד, זיין
 האבען געגעבען א קול אין דעם הויז פון

דעם האר אזוי וויא אן א יום טוב: 8 דער האר האט געטראכט צו פערדארבען דיא
 מויערן פון דער טאכטער ציון, ער האט אויסגעשטערקט א שנור אונד ער האט ניש
 צוריקגעצויגען זיינע האנד פון צו פערדארבען, דאריבער האט ער געמאכט טרויערן
 דיא קליינע אונד גרויסע מויערן צוזאמען: 9 איהרע מויערן זענען איינגעווענקען אין דער
 ערד, אונד איהרע ריגעל זענען פערלוירען אונד צוגבראכען געווארען, איהרע מלכים אונד
 איהרע פירשטען זענען צווישען דיא גוים, עס איז נישט מעהר קיין תורה דא, אונד איהרע
 נביאים געפינען אויף נישט מעהר קיין נבואה (געזיכט) פון דעם האר: 10 דיא עלצטע פון
 דער טאכטער ציון וועט אויף דער ערד, אונד זיין זענען שטיל, זיין ווארפען ארויף
 שטויב אויף זייער קעפ, זיין בארעטעלן זיך אן מיט זעק, דיא יונגפרויען פון ורשלים
 נידערן ארום זייער קעפ צו דער ערד: 11 מינע אויגען פערשטאכטען זענען דיא
 טרערען, מינע געדערס זענען איינגעשרומפען, מינע לעבער איז צו דער ערד פער
 גאסען געווארען זענען דעם בראך פון דער טאכטער פון מיין פאלק, ווייל אפילו דיא
 קליינע קינדער אונד דיא זייגעדיגע קינדער פערשטאכטען אין דער נאס פון דער שטאט:
 12 צו זייער מווערס זאגען זיין וואו איז דאס קארן אונד דער וויין? ווען זיין פער
 שטאכטען אזוי וויא דערשלאגען אין דיא נאס פון דער שטאט, אונד זיין פערגיסען
 זייער נפש (לעבען) אין דעם שוים פון זייער מווערס: 13 וואס פאר איין עדות זאל איך
 צו דיר געבען? צו וואס זאל איך דיר פערגלייכען, דיא טאכטער פון ורשלים? וואס זאל
 איך צו דיר גלייכען אז איך זאל דיר טרעקטען, דיא יונגפרויע טאכטער פון ציון? ווארן
 דיין בראך איז אזוי גרויס וויא דער ים, ווער קען דיר היילען? 14 דייןע נביאים זעהען
 צו דיר פאלשהייט אונד נארישקייט, אונד זיין האבען דיר נישט אנטפלעקט דייןע זינד, כדי
 דייןע געפאנגענשאפט ווידערצוצוקערען, אונד זיין זעהען צו דיר פאלשע נבואות אונד
 פערשפרעכונגען: 15 אלע וואס געהען פארבייא האבען איבער דיר געקלאמט מיט
 דיא הענד, זיין שמוצירען אונד שאקעלן מיט זייער קעפ איבער דיא טאכטער ורשלים,
 זיין זאגען, איז דאס דיא שטאט וואס איז געוועזען אין איהרע באנצע שטענדיג, דיא
 פרייד פון דער באנצער ערד (וועלט)? 16 אלע דייןע פינדע מאכען אויף וייער מויל
 קעגען דיר, זיין שמוצירען אונד קריצען מיט דיא ציון, זיין זאגען, מיר האבען זיין
 פערשלוגען, באמת, דאס איז דער טאג אויף וואס מיר האבען געהאפט, מיר האבען איהם
 געפונען אונד געזעהען: 17 דער האר האט געטהון דאס וואס ער האט געטראכט, ער
 האט אויסגעפיהרט זיינע צוואג וואס ער האט שוין פון לאנג אן געבאטען, ער האט

אָפּגעבראַכען אונד ער האט זיך נישט דער-
באַרמט, אונד דער פיינד האט זיך איבער
דיר געפרייט, ער האט אויפגעהויבען דאס
הארץ פון דינע פיינד: 18 וייער הארץ
האט געשרען צו דעם האר, א דוא מויער
פון דער טאכטער ציון, לאזען טרערען
ארויסרינען וויא טייכען טאג אונד נאכט,
לאזדיין אויג-אפּעל דיר קיינע רוח געבען:

19 שטעה אויף, שרייא אויס אין דער
נאכט אין דעם אָנפאנג פון דיא משמרות,
גיס אויס דיין הארץ אזוי וויא וואסער פאר
דעם פנים פון דעם האר, העב אויף דינע
הענד צו איהם פון ווענען דעם לעבען פון
דיא קליינע קינדער וואס פערשמאכטען
פאר הונגער אין דער שפיץ פון אלע גא-
סען: 20 זעה, א האר, אונד בעטראכט צו
וועמען דוא האסט אזוי געמחן! זאלען דיא
ווייבער עסען וייערע אייגענע פרוכט, אונד
יונגע קינדער פון איין שפאן לאנג? אָדער
זאלען דער כהן אונד דער נביא דערשלא-
גען ווערען אין דעם בית המקדש פון דעם
האר? 21 יונג אונד אלט לעבען זיך אין
דער נאס, יונגערויען אונד בחורים פאלען

דורך דעם שווער, דוא האסט זייא דערשלאגען אין דעם טאג פון דיין צארן, דוא האסט
זייא געשאכטען אונד דוא האסט דיך נישט דערבארמט: 22 דוא האסט צוואמענגערופען
אזוי וויא אס יום טוב מינע שרעקען פון רינגס ארום, אונד עס איז נישט געוועזען אין דעם
טאג פון דעם האר קיינע אנטרינונג אונד קיינע איבערבלייבונג, דיא (קינדער) וואס איך
האב איינגעוויקעלט אונד גרויס געצויגען האט דער פיינד פערלענט:

קאפיטעל ג

1 איך בין דער מאן וואס האט געזעהען פיין דורך דיא רוח פון זיין גרימץארן: 2 ער האט
מיך געפיהרט אונד געמאכט געהן אין דער פינקטער, אונד נישט אין דעם לויכט: 3 באַמח, קעגען
מיר האט ער זיך געקעהרט, ער קעהרט וייער האנד קעגען מיר דעם גאנצען טאג:
4 ער האט אלט געמאכט מיין פלייש אונד מינע הויט, אונד ער האט צוגבראכען מינע ביי-
נער: 5 ער האט קעגען מיר געבויעט, אונד ער האט מיך ארומגערינגעלט מיט גאל אונד
מידעקייט: 6 ער האט מיך געזעצט אין פינקטערע ערשער אזוי וויא דיא וואס זענען שוין
לאנג טויט: 7 ער האט מיך ארומגעצוימט דאס איך קען נישט ארויסגעהן, ער האט מינע
קעטען שווער געמאכט: 8 אפילו ווען איך שרייא אונד בעט, אזוי פערשטאפט ער (ויינע
אויסדען) פון מיין געבעט: 9 ער האט מיין וועג געצוימט מיט געוויסע שטיינער, אונד ער
האט מינע שטענען פערקרימט: 10 ער איז צו מיר געוועזען וויא א בער וואס לויצרט, אונד
וויא א לייב אים פערבארגענעם: 11 ער האט אונגעקעהרט מיין וועג, אונד ער האט מיך
צושטויקט אונד מיך וויקט געמאכט: 12 ער האט זיין בויגען געשפאנט אונד ער האט מיך
ארויסגעשטעלט אזוי וויא א ציל צו דעם פייול: 13 ער האט געמאכט וייער פייילען אריין-
קומען (אריינשיקען) אין מינע נירען פון דעם פל-וואס הייסט אשפה: 14 איך בין געווארען
פאר א געלעכטער צו מיין גאנצען פאלק, אונד וייער געזאנג דעם גאנצען טאג: 15 ער האט
מיך געזעטיגט מיט ביטערקייט, אונד ער האט מיך אָנגעטרונקען מיט ווערמוט: 16 ער האט
אויף צוגבראכען מינע ציון מיט דיא קליינע שטיינלעך, ער האט מיך געדעקט מיט אש:
17 אונד דוא האסט מיין נפש פערשטויסען פון שלום, אונד איך האב פערגעסען דאסגוטע:
18 אונד איך האב געזאגט אז מינע שטארקהייט אונד מינע האפנונג איז פערלירען פון
דעם האר: 19 געדענק דאך אן מיין עלענד, מינע מיהועליגקייט, דאס ווערמוט אונד דיא
גאל: 20 מיין נפש געדענקט עס גאנץ גוט, אונד איך בין דאדורך איינגעבויען: 21 דאס
דאזיגע שווא איך צו מיין הארץ צוריקקעהרען, דארום האב איך א האפנונג: 22 עס
האט נאך נישט אים גאנצען אויפגעהערט: 23 וויא זענען דערנייערט איטליכען פריהמארען
דיינע

דמעה זינס וליקא אלחתי פונה לך אלחתי בתי
19 ענין: קמו ו רוי בליק' לראש אשמרות שפני כמים
לכך נבחר פני ארץ שאי אלו כפך עלנפש שוללך
כ העטופים ברגב בראש כדלוצות: ראה יורה תבטיח
למי עוללת בה אסתאבלקה נשים פרם עללי טפחים
21 אמריהרג במקדש ארץ כהן ונביא: שכבו לארץ חצות
גשר זקון בתולתי ובחור נפלו בחרב הרבה ביום אפך
22 טבחת לא תמלתי: חקרא ביום מעד מעור מסביב ולא
דה ביום אריתיה פליט ושרד אשר שפתי וריתי
אבי כלם:

ג

א אני הנביל ראה עני בשבט עברתי: אותי נהג וילך
3 חסד ולא אדור: אך כי ישוב תפך ידו בלהות:
4 בלה כשרי ודורי שבר עצמתי: בנה עלי נחם ראש
5 ותלאה: במחשבים הושיבני כמתי טולם: נדר
6 כעדי ולא אצא הכבד נחשתי: גם כי אועץ ואשוע
7 שחם תפלתי: נדר דרכי בנות תבית עדי: דב
8 ארב הוא לי ארזה במסחרים: דרכי שבר נפשתי
9 שמי שומם: דרך קשתו נציגני כפסגה לחץ:
10 הבא בבלתי בני אשפתי: היתי שולל כל-עמי
11 ונגעם בלהות: השביעני במרוצים הרגני לגנה:
12 נחם כחצן שני הכשיתי באפר: ותונח משלום נפשי
13 נשתי טובה: ואמר אבד נעמי ותחלתי מרתני:
14 וברצוני וברחי לגנה ראש: נבחר תובור ותשיתי עלי
15 נפשי: זאת אשיב אליכי עלבון אחולי: חסדי
16 יהיה כי לא תמט כי לאדקלי רחמי: תדשים לבקרים

רבך אמתך: חלקו ויהו אמה נפש עליון אוהל
 לו: טוב ויהו לקח נפש תרשט: טוב ויהו
 ויהו לתשועת יהוה: טוב לנבר כרשע על כושיו:
 ישב בדר יהוה כי נטל עליו: וכן בעשר פרו אויל
 יש חקרה: וכן למכרו לחי ישבע בחרפה: כי לא
 חנה לעולם אויל: כי אסדוהו ויהו כרב חסדו: כי
 לא ענה מלבו ויהו כנראש: לדכא תחת רגליו
 כל אסיר ארץ: לחטות משפט נבר נד פני עליון: לה
 לשות אדם בריכו ארץ לא ראה: כי זה אמר
 ותחי אויל לא ענה: מפ עליון לא תנא תרשט ותשוב:
 מה תאמין אדם חי נבר על חסדו: תחשבה
 דרשנו ונקודה ונשובה עריותו: נשא לבטל אל
 כפס אל אל בשמים: נתנו פשטנו ומרטו אתה לא
 סלחת: סלחת באף ותדפס תהנו לא סלחת:
 סתתה בענין לך מצבור תפלה: סוף ומאוס תשיט
 בקרב העמים: פשו עליו פיהם כל אויל: פחד
 ופחת תהי לט השאת ותשכר: פלגים תכר עני
 על שבר בתעמי: עני נגדה ולא תדמה מאן
 הפטת: ערשקת ויהו ויהו משמים: עני עולה
 לנפש אכל בעת עיר: עוד צדוני כפס אויל
 חנם: עמל ככול תי תדאבן כי: צפרים על
 ראשי אמרת ננחת: קראתי שמך ויהו מבור
 תחנות: קול שמע אלמלך אויל לרחמי לשועתי:
 קרבתי בעם אקרא אמה אליהם: קבת אויל
 ריבי נפשי נאלץ תי: ראיתי ויהו ענתני שפטה
 משפטי: ראיתי כל נקמתם כל מחשבתם לי:

דינע מרייהו איז גרויס: 24 דער האר
 איז מיין חלק זאגט מיין נפש, דארום וועל
 איך צו איהם האפען: 25 דער האר איז
 גוט צו דיא וואס ווארשען אויף איהם, צו
 דעם נפש וואס פארשט נאך איהם: 26 עס
 איז גוט פאר א מענש דאס ער זאל שטיל
 זיין אונד ווארשען אויף דיא הילף פון דעם
 האר: 27 עס איז גוט פאר א מענש דאס
 ער זאל מראגען זיין נאך אין זיינע וועגער:
 28 לאז ער אליין זיצען אונד שטיל שוויי
 גען, ווייל ער האט עס אויף זיך אליין
 אויפגענומען: 29 לאז ער זיין מויל לעגען
 אין דעם שטויב, ווארין מאכער איז נאך
 פערמאנדען א האפנונג: 30 לאז ער גע
 בען זיינע באקען צו דעם וואס שלאגט
 איהם, ער זאל זיין זאט מיט שאנד:
 31 ווארין דער האר וועט נישט אויף עביג
 פערמאנען: 32 ווארין האמטש ער האט
 דיך געמאכט מרויךען, דאך וועט ער זיך
 דערבארמען נאך זיינע גרויסע חסדים:
 33 ווארין ער טהוט נישט מיט זיין ווילען
 פייניגען, אונד ער וויל אויף נישט גע
 מריגען דיא מעשען קינדער: 34 צו

צוושאזיסען אונטער זיינע פיס אלע געפאנגענע פון דער ערד: 35 אפצווייגען דאס פנים
 פון א מענש פון פאר דעם פנים פון דעם אויבערשטען: 36 צו פערקרימען א מענש אין
 זיין קריג, זאל דאס נישט דער האר זעהען? 37 ווער איז דאס דער וואס זאגט אונד עס וועט
 אזוי זיין, ווען דער האר האט עס נישט געבאטען? 38 אויס דעם מויל פון דעם אויבערשטען
 קומט נישט ארויס שלעכטעס אונד גוטעס: 39 פארנוואס זאל זיך דער לעבעדיגער מענש
 געקלאגען, א מענש פאר דיא שטראף וועגען זיינע זינד? 40 לאמער אונטערזוכען אונד
 אויספארשען אונזערע וועגען, אונד לאמער צוריקהערען צו דעם האר: 41 לאמער
 אויפהעבען אונזערע הארצער אונד אונזערע הענד צו דעם גאט אים הימעל: 42 מיר
 האבען געזינדיגט אונד מורד געוועזען, אבער דוא האסט אונס נישט פערגעבען: 43 דוא
 האסט דיך געדעקט מיט צארן אונד דוא האסט אונס נאכגעיאגט, דוא האסט אונס דער
 שלאגען אונד דוא האסט דיך נישט דערבארמט: 44 דוא האסט דיך געדעקט מיט א
 וואלקען, כדי אונזער געבעט זאל נישט צו דיר דורכגען: 45 דוא האסט אונס געמאכט
 אזוי וויא שמוץ אונד מואוסקייט צווישען דיא פעלקער: 46 אלע אונזערע פיינד האבען
 קעגען אונס זייער מויל אויפגעמאכט: 47 אונסט אונד א גרוב איז צו אונס געווארען,
 פערטויסטונג אונד א בראף: 48 מיינע אויגען רינען מיט טייכען פון מרערען, וועגען דעם
 בראף פון דיא מאכער פון מיין פאלק: 49 מיינע אויגען טריפען אונד שטילען זיך נישט
 און א פערברייטונג: 50 ביז דער האר וועט ארוסקוקען פון דעם הימעל אונד וועט עס
 זעהען: 51 מיינע אויגען טהון ווערקען אויף מיין נפש מעהר וויא אלע טעכטער פון מיינע
 שטאט: 52 מיינע פיינד האבען מיך אומזוסט נאכגעיאגט אזוי וויא א פויגעל: 53 וויא
 האבען אפגעשניטען מיין לעבען אין דער גרוב, אונד וויא האבען אויף מיר געווארשען א
 שטיין: 54 וואסער זענען געפלאסען איבער מיין קאפ, איך האב געזאגט, איך בין אפגע
 שניטען געווארען: 55 א האר, איך האב אנגערופען דיין נאמען אויס דער אונטערשטע
 גרוב: 56 דוא האסט געהערט מיין קול, איך בעט דיך פערהויל נישט דיין אויער פון מיין
 אטעמען אונד פון מיין שרייען: 57 דוא האסט דיך גענעהנט אן דעם טאג ווען איך האב
 דיך אנגערופען, אונד דוא האסט געזאגט, דוא זאלסט נישט קיין מורא האבען: 58 א האר,
 דוא האסט געקריגט דעם קריג פון מיין נפש, דוא האסט אויסגעלעזט מיין לעבען: 59 א
 האר, דוא האסט געזעהען מיינע פערקרימונג, משפט דאך מיין משפט: 60 דוא האסט
 געזעהען אלע זייערע נקמות, אונד אלע זייערע בייערע מחשבות קעגען מיר: 61 א האר,

דוא האסט געהערט זייער לעסטערונג
(הרפה) אונד אלע זייער ביידע מחשבות
קענען מיר: 62 דוא ליפען פון מייע
פינד, אונד זייער טראכטען קענען מיר
דעם באנצען טאג: 63 קוק דאך אן זייער
אנדערזעצען אונד זייער אויפשטעהן,
טארין איך בין זייער געזאגט: 64 א האר
בעצאהל זייר א פערנעלטונג נאך דוא
ווערק פון זייער הענד: 65 געב צו זייר א
פערשטאפונג פון הארץ, לאז דייע קללה
איבער זייר אנקומען: 66 דוא זאלסט זייר
נאכאנען דורך דעם צארן, אונד זאלסט
זייר פערטילגען פון אונטער דוא הימעל
א האר:

קאפיטעל ד

1 א זייר איז דאס גאלד געווארען מונקעל!
דאס בעסטע פיינגאלד איז פערנענערט
געווארען, דיא הייליגע שטיינער זענען
אויסגעגאסען געווארען אין אלע הויפט
נאסען: 2 דיא טייער זיין פון ציון וואס
זענען געבליבען צו פיינגאלד, זייר אזוי
זענען זייר געבליבען צו אירדענע פליס,
דיא האנד-ארבייט פון א טעפער: 3 אפילו

דיא ים-שלאנגען ציהען ארויס דיא ברוסט זייער יונגן אנצווייגען, אבער דיא טאכטער
פון מיין פאלק איז געווארען אומדערבארדיג אזוי זייר דיא שטרוים אין דער מדבר:
4 אפילו דיא צונג פון א יונגען זינגלינג איז געהעפט צו זיין גומען זענען דורשט, יונגע
קינדער בעטען פאר ברויט, אבער קיינער דערלאנגט (ברעכט) עס נישט צו זייר: 5 דיא וואס
פלענען עסען דעלעקאטע שפייזען, ווערען פערנויסט אין דיא נאכען, דיא וואס זענען
אויסגעבראכט געווארען אין רוש-געפארבעט (זייד) האלזען (אצונד) א מיסטיהויפען:
6 טארין דיא זינד פון דיא טאכטער פון מיין פאלק איז גרעסער וויא דיא זינד פון כדום וואס
איז פערקערט געווארען אזוי זייר אין א רגע, אונד קיינע הענד זענען דורך איהר קראנק
געווארען: 7 איהרע נזרים זענען געוועזען לויטערער וויא שניע, ווייכער וויא מילך, רוז
טער אין געשטאלט וויא רובינען, אונד איהר גלאנץ איז געוועזען אזוי וויא א ספיר: 8 אבער
זייער געשטאלט איז שווארצער וויא קוילען, זייר ווערען נישט דערקענט אין דיא נאסען,
זייער הויט איז אויף זייער בייער איינגעשרומפען געווארען, עס איז פערדארט געווארען,
אזוי טרוקען וויא האלץ: 9 דיא וואס ווערען דערשלאגען דורך דעם שווערד איז בעסער
וויא דיא דערשלאגענע זענען הונגער, טארין זייר רינען בלוט וויא געשטאכענע, אונד
ווייל עס פעהלט דיא פרוכט פון דעם פעלד: 10 דיא הענד פון דיא בארמערציגע ווייבער
האבען זייער אייגענע קינדער געקאכט, וואס איז געוועזען זייער עסען אין דעם בראך פון
דער טאכטער פון מיין פאלק: 11 גאט האט פערלענט זיין צארן, ער האט אויסגעגאסען
זיין גרימציארן, אונד ער האט אנגעצינדען א פייער אין ציון, וואס האט אפילו פערברענט
איהר גרונד: 12 דיא מלכים פון דער ערד אונד אלע געוואוינער פון דער וועלט זאלטען
נישט געבלייבט אז דער בערדענגער אונד פייד זאל קענען אריינקומען אין דיא טויערן פון
רושלים: 13 פון וועגען דיא זינד פון איהרע גביאים אונד דיא זינד פון איהרע פהנים, איז
דאס בלוט פון דיא צדיקים אין איהר פערגאסען געווארען: 14 זייר זענען פערטאנעלט
געווארען אין דיא נאסען אזוי וויא בלינדע, זייר זענען איינגעריכט געווארען מיט בלוט
אז מען האט זייר נישט געקענט אנריהרען אן זייער קליידער: 15 זייר האבען אויסגערופען,
קעהרט אייך אוועק, עס איז טאמא, קעהרט אוועק, קעהרט אוועק, איהר זאלט נישט אנריהרען!
טארין אפילו ווען זייר פליהען אוועק וועלען זייר אויף פערטאנעלט זיין: 16 מען וועט זאגען
צווישען דיא גוים, אז זייר טארען זיך נישט מעהר דארט אויפהאלטען: 16 דער צארן פון
דעם האר האט זייר צוטיילט, ער וועט זייר נישט מעהר אנקוקען, ווייל זייר
האבען

61 שמעת הרפתם ויהי קלמחשבתם עלי: שפתי קמי
62 והיננים עלי בלהים: שבתם וקומתם הבישה אני
63 מנגנתי: תשיב להם נמל ויהי כמקשה ידיהם:
64 חסן להם מנחליב תאלהם להם: תדרוך באר ותשמידם
מקחת שמי יהיה:

א איכה ויגע וינב וישא ויביתם המוב השתקפה אביר
2 קרש בראש בלדיוצות: בני ציון הוקרים המקלעים
3 כפון איכה נחשבו לנבל-הרש מעשה ירי יוצר: נס
היון תלצו שד הניקן צריהן בתעמי לאביר בני עמים
4 במדבר: רבם לשון וינב אלהבו בצמא עוללים שאלו
ה להם פרש אן להם: האכלים למעדים נשמו בדיוצות
6 האמנים על תולע הבקן אשפות: ויגדל עין בתעמי
מחפאת סדם השפופה במדברע ולא תלדו בה ימים:
7 ונב ויורלו משל צד מחלב אדמו עמם משונים ספיר
8 נורתם: חושך משחור האדם לא נכדו בדיוצות צפר
9 עורם על-עצמם ויבש היה קצין: טובים היו חללי-הרוב
י חללי רוב עתם ויבש היה מקדשים מחטבות שדי: יד
נשים רחמיות בשלן ילדוהן היו לברות למי בשבר
11 בתעמי: בלה ויהי את-המלו שפך תרין אפי-הצד
12 אש בעין ותאכל יסודיה: לא האמנו מלכר-ארץ וכל
13 ישיב חבל כי יבא צד ואיב בשערי ירושלים: מחטבות
14 ובאינה עולת מדינה השפכים בקרבה דם צדיקים: נבו
קורים בחצות נאולו בהם בלא זכור נעמו בלשונם:
טו סודו טמא קרא למי סודו סודו אלהתו כי נבו נס
16 נבו אפרו בנזם לא יקמי לעור: פני ידה וקלם לא

ואלסט דוא אונס פערלאזען אויף אזא
לאנגע צייט? 21 קערר אונס דאך
ווידער צו דיר א האר, אזוי וועלען
מיר זיין צוריקגעקערט, דערנייער
אונזערע טעג אזוי וויא פריהער:
22 האסט דוא אונס דען אים נאנצען
פערטארפען? האסט דוא איבער אונס
אזוי זעהר געצארנט?

21 חשבתו תשובה לארץ ימים: השיבנו דעה אלך
22 ונשובה חרש ימים בקדם: בי אסמאס מאסת קצפת
קלט ערמאר:

השיבנו ידע אלך ונשובה חרש ימים בקדם: סימן יחקה:
סבס פסוק איכה מאה וחמשים וארבעה. וסימני יספ קדם
בשמים. וחציו לדכא תחת הנליו:

קהלת

השיבנו יהוה אלך ונשובה חרש ימינו בקדם:

חוק

אלע פסוקים פון דעם ספר איכה זענען
הונדערט אונד פיער אונד פופציג, דיא
העלפט דערפון איז קאפיטעל ג' פסוק ל"ה,
אונד האט פֿינף קאפיטעל:

2 א דברי קהלת בדרוד מלך בירושלם: הכל הכלים
3 אמר קהלת הכל הכלים הכל: מהיתרון לאדם
4 בכל עמלו שיגמל תחת השמש: דוד דלך דוד בא
ה הארץ לעולם עמרת: ותר השמש ובא השמש ואל
6 מקומו שואף ותר הוא שם: הולך אלדורם וסובב
אלצפן סובב סבב הולך הרוח ועלסביבתיו שב
7 הרוח: כל הנהלים הלכים אלהם והם אינו מלא
8 אלמדם שהנהלים הלכים עם הם שבים ללכת: כל
הדברים ימים לא יוכל איש לדבר לאחשבע עין
9 לראות ולאחמלא און משמע: מהשהיה הוא שיהיה
ומהשעשה הוא שיעשה ואין כל חדש תחת השמש:
י יש דבר שיאמר ראוהו חדש הוא כבר היה לעולם
11 אשר היה מלפנינו: אין זכרון לאששים וגם לאתרים
שהיו לאיהיה להם זכרון עם שיהיו לאתריה:

ספר קהלת

1 דיא ווערשער פון קהלת, זעהן פון דוד, קעניג פון ירושלים: 2 נארישקייט פון
נארישקייטען! זאגט קהלת, אלעס איז נאר נארישקייט פון נארישקייטען: 3 וואס פאר
א נוצען קומט דעם מענש ארויס פון אלע זיינע מידיגקייט וואס ער מהוט זיך בעמיהען
אונטער דער זון? 4 איין דור געהט אנוועק אונד איין אנדערעס דור קומט אן,
אבער דיא ערד בעשטעהט אויף עביג: 5 דיא זון שיינט אויף אונד דיא זון געהט
אונטער, אונד איילט זיך ווידער צו קומען צו זיין ארט, אנוואר ער איז דארט אויפגע-
באנגען: 6 ער געהט אויף צו דרום-זייט, אונד רינגעלט זיך ארום צו צפון-זייט, ער
רינגעלט זיך ארום אונד ארום אונד דער ווינד קעהרט זיך ווידער צוריק נאך זיין
ארום-רינגעלן: 7 אלע טייכען געהען אריין אין דעם ים, אונד דאך ווערט דאס ים
קיינמאל נישט פול, פון דעם ארט פון וואו דיא טייכען קומען דארט אהין קעהרען וויא
זיך צוריק: 8 אלע זאכען מאכען איינעם מיד, קיין מענש קען וויא נישט אויסרעדען,
דאס אויג קען נישט זאט ווערען עס אָנצונעהען, אונד דאס אויער ווערט נישט פול עס
אויסצוגהערען: 9 דאס וואס איז שוין געוועזען דאס וועט נאך זיין, אונד דאס וואס איז
שוין געשהן געווארען דאס וועט נאכאמאל געשהן ווערען, אונד עס איז נאר קיין שום
נייע זאך פעהראנדען אונטער דער זון: 10 עס איז פעהראנדען א זאך פון וואס איינער
זאגט, זעה דאס איז נייא, אבער דאס איז שוין פון לאנג געוועזען, פון עביג אן איז
דאס שוין פאר אונזערע צייטען געוועזען: 11 עס איז נישט דא קיין אנדענקען פון
דיא ערשטע (זאכען), אונד עס וועט אויך קיין אנדענקען זיין פאר דיא לעצ-
טע זאכען וואס וועלען שפעטער זיין ווען וויא וועלען נאכדעם זיין:

אין קהלת היתי מלך על־ישראל בירושלם: וחתתי¹²
את־לבי לדרוש ולחור בקבמה על כל־אשר נעשה תחת
השמים הוא: ענין דע נתן אליהם לבני האדם לעשות
בו: ראיתי את־כל־המעשים שעשו תחת השמים והנה¹⁴
הכל הבל ורעות רוח: מעות לא־יוכל לחנוך וחסרון¹⁵
לא־יוכל להמנות: דברתי אני עסילבי לאמר אני הנה¹⁶
הנהלתי ויוספתי חכמה על כל־אשר־הנה לפני על־
ירושלם ולבי ראה דרכה חכמה ודעת: ואחנה לבי¹⁷
לדעת חכמה ודעת הללות ושכלות דעתי שנסחה הוא
רצון רוח: כי ברכ חכמה רבי־בנים ויוסף דעת יוסף¹⁸
מבאוב:

ב
אמרתי אני בלבי לבדני אנסכה בשמחה ודאה בטוב א
והנה נסדואי הכל: לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה²
מהולל עשה: תרתי בלבי לשחוק בין את־בשרי ולבי³
נהג בחכמה ולאחז בסכלות עד אשר אראה א־ה
טוב לבני האדם אשר יעשו תחת השמים מספר ימי
חיותם: הנהלתי מעשי בעיני לי בתים נסעתי לי בקרבים:⁴
עשיתי לי נזות ופרדסים ונעמתי בהם עין כל־בשרי:⁵
עשיתי לי ברכות מים להשקות מלם יצר צמח עצים:⁶
קניתי עבדים ושפחות ובני־בנות הנה לי נם מקנה בדרך⁷
וצאן רבה הנה לי מכל שהיו לפני בירושלם: בנסתי⁸
לי נסדקסא חלב וסגלת מלכים והמדינות עשיתי לי
שרים ושרות ותשנות בני האדם שרה ושדות: ונהלתי⁹
ויוספתי מכל שהיה לפני בירושלם אח חכמי עמדה
לי: וכל אשר שאלי עני לא אצלתי מהם לא־מנעתי
את־לבי מכל־שמחה מכל־שם מכל־עמלי ויהיה

12 איך קהלת בין נעוועזען מלך איבער
ישראל אין ירושלים: 13 איך האב
נענעבען מיין הארץ צו זוכען אונד
אויסצופארשען דורך חכמה אלעם וואס
עס ווערט געטהון אונטער דעם הימעל,
אבער דאס איז (אויף) א שלעכטע זאך,
וואס נאט האט נענעבען צו דיא מענ-
שען כדי זיך דערמיט צו פייניגען:
14 איך האב געוועהן אלע מעשים וואס
ווערען געטהון אונטער דיא זון, אונד
זעה, אלעס איז נארישקייט אונד פון א
צופראכען געמיט: 15 דאס וואס איז
פערקרימט קען נישט גלייך געמאכט
ווערען, אונד דאס וואס פעהלט קען
נישט צוגעצייגלט ווערען: 16 איך האב
גערעט מיט מיין אייגען הארץ אזוי צו
זאגען, זעה איך בין גרויס געווארען,
אונד איך האב מעהר חכמה געקומען
פון אלע דיא וואס זענען פאר מיר גע-
וועזען אין ירושלים, אונד מיין הארץ
האט געוועהן פיל חכמה אונד וויסענ-
שאפט: 17 אונד איך האב מיין הארץ
אויפגעגעבען כדי צו וויסען חכמה אונד
צו דערקענען נארישקייט אונד משגגות,

אונד איך האב דערקענט אז דאס איז אויף נאר א צופראכען געמיט: 18 ווארין אין
פיל חכמה איז אויף פיל צארן, אונד דער וואס פערמערט זיך וויסענשאפט
פערמערט זיך וועהשאב:

קאפיטעל ב

1 איך האב מיר געטראכט אין מיין הארץ, קום דאך, לאז מיך פרישען דיא שמחה אונד
איינזעהען דאס גוטע, אבער זעה, דאס איז אויף נאר נארישקייט: 2 צו דעם לאכען
האב איך געזאגט, דאס איז משגגות, אונד צו דער שמחה, וואס טהוט זיא? 3 איך האב
געטראכט אין מיין הארץ, אז איך וועל מיך אהינגעבען (אנגעוויינען) צו דעם וויין,
אונד אז מיין הארץ זאל זיך נוהג זיין אין דער חכמה, אדער איך זאל אנהאלטען אן
נארישקייט, ביז איך וועל זעהען וועלכע זאך עס איז בעסער פאר דיא מענשען־קינדער,
דאס זיין זאלען טהון אונטער דעם הימעל אין דיא צאהל פון דיא טעג פון זייער לע-
בען: 4 איך האב מיינע מעשים גרויס געמאכט, איך האב מיר געבויעט הייזער, אונד
האב מיר געפלאנצט וויינגערטען: 5 איך האב מיר געמאכט גערטען אונד בוים-
גערטען, אונד איך האב אין זיין געפלאנצט אלערלייא פרוכט־ביימער: 6 איך האב
מיר אויף געמאכט וואסער־טייכען, פון זיין צו געוועסערן דעם וואלד וואס מאכט
דיא ביימער וואקסען: 7 איך האב מיר אנגעשאפט קנעכט אונד דינסט־מעדען, אונד
איך האב געהאט א (גרויס) הויזגעזינד, איך האב אויף געהאט פיל פוף, רינדער אונד
שאף מעהר פון אלע וואס זענען פאר מיר געוועזען אין ירושלים: 8 איך האב מיר
אויף אנגעזאמלט זילבער אונד גאלד אונד טייערע זאכען פון מלכים אונד מדינות, איך
האב מיר אנגעשאפט זינגערס אונד זינגערינס אונד אלערלייא מענוגים פון דיא
מענשען־קינדער, הויפען איבער הויפען: 9 אונד איך בין פיל גרעסער געווארען פון
אלע וואס זענען פאר מיר געוועזען אין ירושלים, אויף איז מיינע חכמה בייא מיר
פערבליבען: 10 אונד אלעס וואס מיינע אויגען האבען נאר פערלאנגט האב איך נישט
פון זיין צוריקגעהאלטען, איך האב נישט פון מיין הארץ צוריקגעהאלטען קיינערלייא
שמחה, ווארין מיין הארץ האט זיך געפרייט אין אלע מיינע ארבייט, אונד דאס איז

נעוועזען דאס חלק פון מייענע נאנצע
ארבייט: 11 אונד דערנאך האב איך
מיך געקעהרט צו אלע ארבייט וואס
מייענע הענד האבען געטהון, אונד צו
אלע בעמיהונג וואס איך האב מיך בער
מיהט צו טהון, אונד זעה אלעס איז
נארישקייט אונד פון א צוגראכען געמיט,
אונד עס ניצט גארניט אונטער דער זון:
12 אונד איך האב מיך געקעהרט צו
זעהען חכמה אונד משגעת אונד דיא
נארישקייט, ווארין וואס קען דען דער
מענטש טהון, וואס קומט הינטער דעם
מלך? אפילו אין דעם וואס איז שוין
געטהון געווארען: 13 אזוי האב איך
געזעהען אז דיא חכמה איז מעהר נוצליך
וויא דיא נארישקייט, גראד אזוי פיל
מעהר וויא דאס ליכט איז פון דער
פינסטערניס: 14 דער חכם האט זיינע
אויגען אין זיין קאפ, אבער דער נאר
געהט ארום אין דער פינסטערניס, אונד
איך האב אויך דערקענט אז איינע זאך
טרעפט זיין אלע אן: 15 אונד איך האב
געזאגט אין מיין הארץ, ווען דאס וואס
טרעפט אן דעם נאר טרעפט אויך מיך

אן, אונד פארנוואס בין איך דען קלינער? אזוי האב איך געזאגט אין מיין הארץ אז דאס
איז אויך נארישקייט: 16 ווארין דער חכם ווערט נישט מעהר דערמאנט וויא דער נאר
אין דער עביניקייט, ווארין דאס וואס איז אצונד וועט אין שפעטערע צייטען אלעס
פערנעסען ווערען, אונד וויא שטארבט דער חכם? גראד אזוי וויא דער נאר: 17 אונד
איך האב דאס לעבען פינד געהאט, ווייל דיא מעשים וואס ווערען געטהון אונטער דיא
זון זענען מיר איבעל געפאלען, ווארין אלעס איז נארישקייט אונד פון א צוגראכען גע-
מיט: 18 אונד איך האב פינד געהאט אלע מייענע בעמיהונג, מיט וואס איך האב מיך
בעמיהט אונטער דיא זון, ווייל איך וועל עס מוזען איבערלאזען צו דעם מענטש וואס
וועט נאך מיר זיין: 19 אונד ווער ווייסט אויב ער וועט זיין א חכם אדער א נאר, אונד
ער וועט געוועלטיגען איבער אלע מייענע בעמיהונגען וואס איך האב מיך בעמיהט, אונד
מיט וואס איך האב מיך אויסגעקליגט אונטער דער זון, דאס איז אויך נארישקייט:
20 אזוי האב איך מיך אונגעקעהרט כדי איך זאל מיך נישט מייאש זיין (פערצווייפעל)
וועגען דער גאנצער בעמיהונג מיט וואס איך האב מיך בעמיהט אונטער דער זון: 21 ווארין עס
איז פעהראנדען א מענטש וואס בעמיהט זיך אין דער חכמה אונד אין וויסענשאפט, אונד
אין רעכטשאפענהייט, אונד צו דעם מענטש וואס האט זיך גארניט דערמיט בעמיהט דעם
ווערט זיין חלק אפגעגעבען, אויך דאס איז נארישקייט אונד א גרויסע שלעכטע זאך:
22 ווארין וואס האט דען דער מענטש פון זיינע נאנצע בעמיהונג, אונד פון זיין הארץ-
ברעכעניס מיט וואס ער האט זיך בעמיהט אונטער דער זון? 23 ווארין אלע זיינע
טעג זענען אין וועקטאג אונד קוועלעריוא, אונד צארן, אפילו ביא דער נאכט קען זיין
הארץ נישט רוהיג ליגען, דאס איז אויך נארישקייט: 24 עס איז גארניט בעסערעס
פעהראנדען פאר א מענטש נייערט ער זאל עסען אונד טרינקען, אונד אז ער זאל פאר
זיך אנועהען דאס גוטע פון זיינע בעמיהונג, דאס האב איך אויך געזעהען אז עס איז
פון דער האנד פון גאט: 25 ווארין ווער קען דען מעהר עסען אונד זיך דערצו איילען
הויז מיר? 26 ווארין (גאט) געט צו אומלעכען מענטש וואס איז פאר אידם גוט, חכמה
אונד וויסענשאפט אונד פרייד, אבער צו דעם זינדער געט ער אזוי א פיהרונג אז ער
זאל איינזאמעלן אונד אנשאפען, כדי עס צו געבען צו דעם וואס איז גוט פאר גאט,
דאס איז אויך נארישקייט אונד א צוגראכען געמיט:

11 חלקי מבל-עמלי; ופניתי אני בכל-מנשי שעשו יד
ובעמל שעמלתי לעשות דנה הכל הכל ודעות רוח
12 ואני יתרון תחת השמש; ופניתי אני לראות חכמה
והוללות בקבלות כי מה האדם שיבוא אחרי המלך
13 את אשר-בקר עשיתי; וראיתי אני שיש יתרון לחכמה
14 מן-הסבלות ביתרון האור מן-החשך; החכם עינו בראשו
הסביל בחשך הלך ודעתי נסאני שמקרה אחד יקרה
15 אחיכם; ואמרתי אני בלבי במקרה הסביל נסאני
יקרני ולמה חכמתי אני אז יתר ודברתי בלבי שנסיה
16 הכל; כי אני וברון לחכם עמידהסביל לעולם בשבקר
הימים הבאים הכל נשכח ואך ימות החכם עמידהסביל:
17 ופניאחי אחיהרתי כי רע עלי המעשה שנעשה תחת
18 השמש ברהכל הכל ודעות רוח; ושנאחי אני בכל-
עמלי שאני עמל תחת השמש שאנחנו לאדם שיהיה
19 אחר; ומי יודע החכם יהיה או סבל ושלט בקל-
עמלי שעמלתי ושחכמתי תחת השמש נסיה הכל;
20 וסבתי אני לאש אחיך, על כל-העמל שעמלתי תחת
21 השמש; כרש אדם שעמלו בחכמה ובהנהגה ובשלחן
ולאדם שלא עמלבו ונתנו חלקו נסיה הכל ודעה
22 רבה; כי מדהות לאדם בכל-עמלו וברצונו לבו שהוא
23 עמל תחת השמש; כי בל-היו מכאובים ובעם עינו
24 נסביללה לאשכב לבו נסיה הכל הוא; אךשוב
באדם שאיכל ושתה ותרעא אדנפשו טוב בעמלו נס
25 כה זה ראיתי אני כי מיד האלקים הוא; כי מי יאכל ומי
26 יחיש חיו ממנו; כי לאדם ששוב לפניו נתן חכמה ודעה
ושמחה ולחטא נתן עין לאסף ולכנס לתת לטוב
לפע האלחים נסיה הכל ודעות רוח;

קאפיטעל ג

לָגַל וְגַם וְעַתָּה לְקַלְהֶפֶז פֶּתַח הַשָּׁמַיִם:
 עַתָּה לִמְחָה
 עַתָּה לִשְׁמֵחָה
 עַתָּה לְחֶרֶב
 עַתָּה לְפָרוֹן
 עַתָּה לִבְכּוּת
 עַתָּה לְשׂוֹק
 עַתָּה רִקְדָּה
 עַתָּה לְשִׁלּוֹךְ אֲבָנִים
 עַתָּה לְחִבּוּק
 עַתָּה לִבְכּוּשׁ
 עַתָּה לְשִׁמּוֹר
 עַתָּה לְקִרְוֵה
 עַתָּה לְחֻשָׁתִּי
 עַתָּה לְאֵהָב
 עַתָּה מִלְחָמָה

מִדִּיּוֹרָיו הַעֲשֵׂה כְּאִשֶּׁר הוּא עָמַל: רְאִיתִי אֶת־הַעֲנָנִים
 אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְבָנֵי הָאָדָם לְעֹשֹׂת בּוֹ: אֶת־הַקֶּלֶב
 עֲשֵׂה וְכֵן כִּשְׁתּוֹ גַּם אֶת־הַעֲלֵם נָתַן בְּלִבָּם מִכְּלִי אֲשֶׁר
 לֹא־יִמָּצֵא הָאָדָם אֶת־הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר עֲשֵׂה הָאֱלֹהִים מִלְּאֻחַ
 וְעִרְשִׁית: יָדַעְתִּי כִּי אֵין טוֹב כִּם כִּי אֶסְלַשְׁמוֹת וְלַעֲשׂוֹת
 טוֹב בְּחַיָּו: וְגַם כִּלְהֹאֲדָם שִׂיאֵכֶל וְשִׂמְחָה וְרֵאָה טוֹב
 בְּכִלְעָמְלִי מִמֶּת אֱלֹהִים הוּא: יָדַעְתִּי כִּי כִלְאֲשֶׁר עֲשֵׂה
 הָאֱלֹהִים הוּא יִתֵּן לְעֹלָם עָלָיו אֵין לְחֻסְפָּה וּמִמֶּנּוּ אֵין
 לְנִצֵּץ וְתֵאלֹהִים עֲשֵׂה שִׂרְאָה מִלְּפָנָיו: מִדִּשְׁתִּיהָ כִּבֵּר
 הוּא וְאֲשֶׁר לְחַיּוֹת כִּבֵּר הִנֵּה וְהָאֱלֹהִים וּבְקִשׁ אֶת־הַרְחֵק:
 וְעִיר רְאִיתִי פֶתַח הַשָּׁמַיִם מְקוֹם הַמַּשְׁפָּט עֲשֵׂה הַרְשֵׁעַ
 וּמְקוֹם הַצֶּדֶק עֲשֵׂה הַרְשֵׁעַ: אֲמַרְתִּי אֵין כִּלְבִּי אֶת־הַצִּדִּיק

1 צו איטליכע זאך איז פֿערהאנדען
 א צייט, אונד צו איטליכען פֿערהאנדען
 אונטער דעם הימל: 2 א צייט
 בעבוירען צו ווערען, אונד א צייט צו
 שטארבען; א צייט איינצופלאנצען,
 אונד א צייט אויסצורייסען וואס איז
 בעפלאנצט: 3 א צייט אויסצורחגן,
 אונד א צייט צו היילען; א צייט אפֿ
 צוברעכען, אונד א צייט אויפֿצובויען:
 4 א צייט צו וויינען, אונד א צייט צו
 לאכען; א צייט צו קלאגען, אונד א
 צייט צו טאנצען: 5 א צייט שטיינער
 אונטערווארפען, אונד א צייט שטיינער
 איינצואממעלן; א צייט אומצוהאלזען,
 אונד א צייט ויף צו דערנווייפֿערן פֿון
 אומצוהאלזען: 6 א צייט צו וועקען,
 אונד א צייט צו פֿערלירען; א צייט
 צו היטען, אונד א צייט אונטעקצור
 ווארפען: 7 א צייט צו צורייסען,
 אונד א צייט צום צונייען; א צייט

שטיל צו שוויינען, אונד א צייט צו רעדען: 8 א צייט צו ליבען, אונד
 א צייט צו האסען; א צייט מלחמה צו האלפען, אונד א צייט צו האבען
 שלום: 9 וואס פֿאר א נוצען האט דער וואס ארבייט אין דעם וואס ער
 בעמיהט ויף? 10 איף האב געזעהען דעם ענין וואס האט געזעהען
 צו דיא מענשען־קינדער כּדי ויף דע־מיט צו פֿייניגען: 11 ער האט אלעס
 געמאכט שעהן אין וויינער צייט, ער האט אפֿילו דיא וועלט (ואכען) געגע־
 בען אין וויינער הארץ, כּדי קיין מענש זאל ניט קענען אויסגעפֿינען דיא
 מעשֿים וואס האט האט געטהון פֿון דעם אָנפֿאנג ביז צום סוף: 12 איף
 ווייס אז עס איז ניט דא קיין גוטעס אין וויא, נייערט אז א מענש זאל
 ויף פֿרייען אונד גוטעס טהון ביא ויין לעבען: 13 אונד אויף אז איטלי־
 כּער מענש זאל עסען אונד טרינקען, אונד זאל זעהען דאס גוטע פֿון אלע
 וויינע ארבייט, דאס איז א גאב פֿון גאט: 14 איף ווייס אז אלעס וואס
 האט טהוט, דאס וועט בלייבען אויף עביג, צו דעם קען גארניט צוגעטהון
 ווערען, אונד דערפֿון קען ניט געמינערט ווערען, אונד דאס טהוט גאט
 כּדי (דיא מענשען) זאלען פֿאר איהם מורא האבען: 15 דאס וואס איז
 שוין געוועזען איז אצונד, אונד דאס וואס וועט ערשט ויין איז אויף שוין
 געוועזען, אונד גאט וועט דאס וואס איז פֿערהאנגט געווארען: 16 אונד
 איף האב נאך געזעהען אונטער דער זון דעם אָרט פֿון משפֿט, דארט איז
 געוועזען דאס רשעת, אונד דעם אָרט פֿון גערעכטיגקייט, אונד דארט איז
 אויף געוועזען דאס רשעת: 17 איף האב געזאגט אין מיין הארץ, גאט
 זאל משפֿטן דעם צדיק מיט דעם רשע, ווארין עס איז פֿערהאנדען א

צייט פאר פאר אלע זאכען, אונד פאר אלע מעשים דארטען: 18 איך האב געזאגט אין מיין הארץ וועגען דיא מענשעך קינדער, כדי גאט זאל עס צו זיין קלאר מאכען, אונד אז זיין זאלען אליין איינגעזעהן אז זיין זענען גראד אזוי וויא דיא בהמה: 19 ווארין דאס וואס טרעפט אן דיא מענשעך-קינדער טרעפט אויך אן דיא בהמה, אונד איין געזענגניס איז צו זיין (ביידע), אזוי וויא דער שטארבט אזוי שטארבט אויך וענער, אונד איין גייסט איז צו אלע, אונד וואס איז דער מענש מעהר פון דער בהמה? גארניט! ווארין אלעס איז נארישקייט: 20 אלעס געהט צו איין ארט, אונד אלע זענען געקומען פון דעם שטויב, אונד אלעס קעהרט צוריק צו דעם שטויב: 21 ווער ווייט דעם גייסט פון דיא מענשען קינדער וואס געהט ארויף נאך אויבען, אונד דעם גייסט פון דיא בהמה וואס נידערט ארויף צו דער ערד? 22 אזוי האב איך איינגעזעהן אז עס איז גארניט בעסערס פעהראנדען נייערט אז דער מענש זאל זיך פרייען פון דעם וואס עס וועט נאך איהם געזען

וואס דערשעט שטעט האלדן קייט לבלחין ועל כל המעשה שם: אמרתי אני בלבי על דברת בני האדם לברם האללים ולראות שהם בהמה כמו להם: כי מקרה בניהאדם ומקרה בהמהה ומקרה אחר להם כמות זה כן מות זה וזהו אחר לכל ומותר האדם מן הבהמה אן כי הכל הכל: הכל דורך אל מקום אחד הכל הנה מן העפר והכל שוב אליהעפר: מי יודע רוח בני האדם העלה הוא למעלה ורוח בהמהה הורדתה היא למטה לארץ: וראיתי כי אין טוב מאשר ישמח האדם בעמלו כי כיהא חלקו כי מי יבאע לראות כמה שדורה אחריו:

ד

א ושבתי אני וראאח את כל העשקים אשר נעשים תחת השמש ונהי רמעת העשקים ואין להם מנוח ומיד עשקיהם כל ואין להם מנוח: ושבח אני את הבהמות שבער מתי מן הבהים אשר הקה הים עניה: ושוב משגרים את אשר עשו לא הנה אשר לא יראה את המעשה הנה אשר נעשה תחת השמש: וראיתי אני את כל העמל ואת כל השקטן המעשה כי הוא קנאותאיש ה מרעו וסבה הכל ורעת רוח: הבטל חכם את חיו ונאכל את בשרו: טוב מלא כח נחת ממלא הפנים עמל ורעות רוח: ושבתי אני וראאח הכל תחת השמש: יש אחר ואין יש גם כן ואח אידל ואין קץ לבלעמלו גס: מינו לאחשבע עשר ולמי אג עמל ומחסר את נפשו משובה נסבה הכל ועין הע הוא: טובים השנים מן האחד אשר ישלחם שבר טוב בעמלם: כי אם יפלו האחד יקם את חברו ואילו האחד שיפל ואין שני

קאפיטעל ד

1 אונד איך האב מיד צוריקגעקערט, אונד איך האב געזעהן אלע אונטערדריקט פון וואס ווערען געטהון אונטער דער זון, אונד זעה, דיא טרערען פון דיא וואס זענען אונטערדריקט, אונד זיין האבען ניש געהאט א טרעסטער, אונד דיא וואס האבען זיין אונטערדריקט האבען א בל, אבער זיין האבען ניש געהאט קיין טרעסטער: 2 אזוי האב איך געלויבט דיא מוויטע וואס זענען שוין פון לאנג טויט מעהר וויא דיא לעבעדיגע וואס לעבען נאך: 3 אבער בעסער פון זיין ביידע איז דער וואס איז נאך ניש געוועזען (אויף דער וועלט), וואס האט נאך ניש געזעהן דיא שלעכטע מעשים וואס ווערען געטהון אונטער דיא זון: 4 אונד איך האב (ווייטער) געזעהן דיא גאנצע געמיהונג, אונד אימליכע רעכטשאפענע זאך פון דער ארבייט, אז וועגען דעם איז איינער דעם אינדערן מקנא, אויך דאס איז נארישקייט אונד א צוגראכענעם געמיט: 5 דער נאר לעגט צוזאמען זיינע הענד אונד עסט זיין אייגענעם פלייש: 6 עס איז בעסער צו האבען א האנדלפול (א ביסעלע) מיט נחת רוח, איידער צו האבען ביידע הענד פול מיט מדינקייט אונד א צוגראכען געמיט: 7 אונד איך האב מיד ווידער אומגעקערט, אונד איך האב געזעהן דיא נארישקייט אונטער דיא זון: 8 עס איז פעהראנדען א מענש אליין, אונד עס איז ניש דא א צווייטער צו איהם, ער האט אויך ניש קיין ווהן אונד קיין ברודער, אונד דאך איז ניש דא קיין סוף צו זיינע ארבייט, אויך איז זיין אויג ניש זאט פון דעם עשירות (וואס ער האט), (ער טראכט) פאר וועמען בעמיה איך מיד, אונד איך לאז מיר אליין פעהלען פון דעם גוטען? אויך דאס איז נארישקייט אונד דאס איז א שלעכטער ענין: 9 צווייא זענען בעסער וויא איינער, ווייל זיין האבען א גוטען שר פאר זייער ארבייט: 10 ווארין ווען זיין פאלען, אזוי וועט איינער דעם אנדערן העלפען אויפשטעהן, אבער וועה צו דעם וואס איז גאנץ אליין, ווארין ווען ער פאלט, אזוי האט ער ניש קיינעם וואס

לחננו: גם אסוישכנו שנים וחם להם ולאחד אחד
 חם: ואסוישכנו האחד השנים יצמדו נגדו והחם
 המשלש לא במדבר: חם: טוב ילד מקבו להם ממלך
 וכן וכל אשר לא ידע להנהיג עז: כדמית המרים
 יצא מלך: כי גם במלכותו עזר רש: ראתי את-קל
 החיים המלכים תחת השמש עם הלך השני אשר
 יצמד תחתיו: אידןן ללחיהם ללל אשר-היה לפנים
 גם האחרונים לא ישמרו כדמיתו הכל ורעון רח:
 שמו רלף כאשר חלף אל-בית האלים וקרב לשמע
 מפת המסילים נבח כראשם וידעם לעשות רע:

ה

אל-חבלה על-פד ולכן אלימור לחוצא דבר לפני
 האלים כי האלים בשמים ואתה על-הארץ על-כן
 יהי דבריה משמים: כי בא החלום בלב ענו וקול כסל
 בלב דברים: כאשר-תדר נדר לאלהים אל-תאחר לשלמו
 כי אין חסן בכסלים את אשר-תדר שלם: טוב אשר
 לא-תדר משתדור ולא תשלם: אל-תסן את-פד לחטא
 את-בשרך ואל-תאמר לפני המלך כי שנה היא למה
 יקצו האלים על-ידיך וכל את-משעך ידד: כי בלב
 חלמות וקבלים ודברים הרבה כי את-האלים ורא:
 אסעשך רש וגל משפט ודך תראה במדינה אל
 תחמה על-הספן כי נבם משל נבם שמו ונבם עליהם:
 ויתרון אין כלל הוא מלך לשנה נעבר: אוב כסל לא
 ישבע כסר ומראוב קהמן לא תבוא נסנה הכל:
 מרבות המורה רבי אכלה ומדי-בשרון לבעלה כי
 אסדאית עינו: מתוקה שנת העבר אסמקט ואס
 הרבה יאכל ותשבע לקשר אינו מעט לו לישון: יש

ותאם זאל איהם העלפון אויפצושטען:
 11 אויג אויף ווען צוויי לינגע צוזאמען
 אזוי ווערען זייא ווארם, אָבער זייא קען
 איינער אליין ווארם ווערען? 12 אויג ווען
 איינער קומט איינעם בייא, אזוי וועלען
 זיך צוויי קעגען איהם אויפֿשטעלען,
 ווארין א דרייא-פאכעם שנירעל קען ניש
 געשווינד צוריסען ווערען: 13 עס איז
 בעסער איין אָרעמעס אויג קלונעם קינד,
 איידער איין אלטער מלך וואס איז א נאר,
 וואס ווייטט ניש מעהר צו ווארענען:
 14 ווארין ער קומט ארויס פון דעם גע-
 פענגניס צו רעגירען, ווארין אפילו דער
 וואס איז אין זיין קעניגרייך ווערט געבויר-
 רען אָרעם: 15 איך האב געזעהען אלע
 לעבעדיגע ארומגען אויפֿער דער זון
 מיט איין אנדערן קינד וואס וועט אויפֿ-
 שטען אויף זיינע שטעל: 16 עס איז קיין
 סוף צו דעם גאנצען פאלק, אפילו צו אלע
 וואס זענען געוועזען פאר זייא, אפילו דיא
 וואס וועלען נאך זייא קומען וועלען זיך
 אויף ניש אין איהם פרייען ווארין אויף
 דאס איז נארישקייט אויג א צובראכען
 געמיט: 17 היט דיין פוס ווען דוא געהסט

אריין אין גאט'ס הויז, אויג זייא נאָהענטער צו הערען איידער צו געבען דאס קרָבן פון
 דיא נארוגעס, ווארין זייא ווייטען ניש אז זייא טהון שלעכטעס:

קאפיטעל ה

1 דוא זאלסט דיך ניש איילען מיט דיין מויל, אויג לאז ניש דיין הארץ געשווינד זיין א
 ווארט ארויסצוברענגען פאר גאט, ווארין גאט איז אין דעם הימל אויג דוא ביזט אויף
 דער ערד, דאריבער לאזען זיינע ווערטער זיין (באנין) וועניג: 2 ווארין א חלום קומט
 דורך פילע ענינים, אויג דאס קול פון א נאר ווערט געקאנט דורך פילע ווערטער: 3 ווען
 דוא וועסט טהון א נדר צו גאט אזוי זאלסט דוא ניש פערזווערן איהם צו געצאלען, ווארין
 ער האט קיינע לוקט אן דיא נארוגים, אָבער וואס דוא האסט מנדר געוועזען דאס זאלסט
 דוא געצאלען: 4 עס איז בעסער אז דוא זאלסט ניש מנדר זיין איידער דוא זאלסט מנדר
 זיין אויג ניש געצאלען: 5 דוא זאלסט ניש צו לאזען אז דיין מויל זאל מאכען זינדנען
 דיין לייב, אויג דוא זאלסט אויף ניש זאנען פאר דעם מלאך אז עס איז געוועזען איין
 אירטום (שוגג), פארטאס זאל גאט צארנען איבער דיין קול אויג פערדארבען דיא
 מעשים פון זיינע הענד: 6 ווארין דורך פילע חלמות אויג פילע ווערטער זענען אויף
 נארישקייטען, אָבער דוא זאלסט מורא האבען פאר גאט: 7 ווען דוא וועסט דיא אויג
 טערדריקונג פון דעם אָרעמען, אויג גולנות אין דעם משפט, אויג גערעכטיגקייט אין א
 מדינה, אזוי זאלסט דוא דיך ניש וואונדערן איבער דער זאך, ווארין דער וואס איז העכער
 פון דעם הויכען היט דיא זאך, אויג ער איז העכער איבער זייא: 8 אָבער דיא פערד-
 מעהרונג (דיא תבואה) פון דעם לאנד איז פאר אלע, אפילו דער מלך ווערט געדינט
 פון דעם פעלד: 9 דער וואס ליבט געלד דער ווערט ניש זאט פון געלה, אויף ניש
 דער וואס ליבט רייכטום ער וועט ניש האבען קיין איינקומען תבואה; אויף דאס
 איז נארישקייט: 10 ווען דאס גוטע פערמערט זיך אזוי פערמערען זיך אויף
 דיא וואס עסען עס, אָבער וואס פאר א גוטעס איז דאס צו דיא אייגענטימער?
 נייערט אז ער זעהט עס נאר אן מיט זיינע אויגען: 11 דער שלאף פון דעם
 ארבייטער איז זיס, אויב ער עסט וועניג אדער פיל, אָבער דיא זאמקייט
 פון דעם רייכען געט איהם ניש קיינע מנוחה צו שלאפען: 12 עס איז פערהאנדען א

שלעכמט קראנקהייט וואס איז האב
בעזעהען אונטער דער זון, אונד דאס
איז, עשירות וואס ווערט געהיט פאר זיין
אויבערשטער צו זיין אייגען אומגליק:
13 אונד דאס דאזיגע עשירות ווערט
פערלויזען דורך א שלעכטעם אונטער-
נעהמען, אונד ווען ער בעוויינט א ווען
אזוי בלייבט בארניט אין זיינע האנד (פאר
איהם): 14 אזוי נאקעט וויל ער איז
ארויסגעקומען פון זיין מוטערס בויד
אזוי וועט ער ווידער אונטערגען גראד
אזוי וויל ער איז געקומען, ער וועט
בארניט מיט נעמען אין זיינע האנד פון
זיינע ארבייט ווען ער געהט אונטען:
15 אונד דאס איז אויף א שלעכטע
קרענק, דאס גראד אזוי וויל ער קומט
אזוי געהט ער אונטען, אונד וואס ניצט
עס צו דעם וואס האט געארבייט צו דעם
ווינד? 16 ער עסט אויף אלע זיינע טעג
אין דער פינסטערניס מיט פיל ערנערניס
אונד קראנקהייט אונד מיט צארן: 17 ווען
דאס וואס איז האב בעזעהען, עס איז
גוט אונד שעהן אז איינער זאל עסקען
אונד טרינקען אונד אונטענהען דאס גוטע

פון אלע זיינע ארבייט מיט וואס ער האט זיך בעמיהט אונטער דער זון, אין דיא
פאר טעג פון זיין לעבען וואס האט צו איהם געגעבען, ווארין דאס איז זיין
חלק: 18 אויף איינליכער מענטש צו וועמען האט געגעבען רייכטום אונד גיטער,
אונד ער האט מאכט דערפון צו עסקען אונד אונטענהען זיין חלק, אונד זיך צו פרייען
אין זיינע ארבייט, וואו דאס איז א באב פון באט: 19 ווארין ער וועט נישט פיל
געדענקען און דיא טעג פון זיין לעבען, ווארין האט ענטפערט איהם אין דיא פרייד
פון זיין הארץ:

קאפיטעל ו

1 עס איז פערהאנדען א שלעכטעם וואס איז האב בעזעהען אונטער דער זון, אונד
דאס (איז צו זעהען) פיל צווישען דיא מענטשען: 2 א מענטש צו וועמען האט האט
געגעבען עשירות, אונד גיטער, אונד פבוה, אזוי דאס עס פעהלט איהם בארניט פון
אלעם וואס ער גלוסט, אבער דאך האט איהם האט נישט געגעבען א מאכט דערפון צו
עסקען, גייערשט א (באנין) פערענדער מענטש עסט עס, דאס איז א נארשקייט אונד א
שלעכטע קראנקהייט: 3 ווען א מענטש זאל הונדערט קינדער בעוויינען, אונד ער זאל
לעבען פילע יאהרען אזוי דאס דיא יאהרען פון זיין לעבען זענען פיל, אבער ער קען
זיך נישט זאט מאכען פון דעם גוטען, אונד ער האט אפילו נישט א מאל א קבורה, אויף
אזוי איינעם זאב איז אז א נפל איז בעסער וויל ער איז: 4 ווארין ער איז מיט הבל
אונטעקומען, אונד אין דער פינסטערניס געהט ער אונטען, אונד אין דער פינסטערניס
ווערט זיין נאמען צוגעדעקט: 5 ער האט אויף נישט א מאל דיא זון בעזעהען, אונד
האט נישט דערפון געוואוסט, אונד דער האט מעהר נחת פון זענעם: 6 אונד אפילו
ווען ער זאלט געלעבט צווייט מאל מוידענד יאהרען, אונד ער זאלט קיין גוטעם
בעזעהען — ווארין געהען דען נישט אלע אהין צו איין ארט? 7 אלע ארבייט פון
דעם מענטש איז נאר פאר זיין מויל, אונד דאך ווערט דעם נפשים (אפעטויט) נישט
זאט: 8 ווארין וואס האט דען דער חכם מעהר וויל דער נאר? וואס האט דער
ארעמער וואס ווייסט וויל אזוי ארוםצוגען פאר דיא לעבעדיגע? 9 עס איז
בעסער דאס אונטענהען מיט דיא אויגען איידער דאס ארוםצוגען פון דעם נפש,
דאס איז אויף נארשקייט אונד א צוגראכענעם געמיט: 10 דאס וואס איז בעזעהען

האט

דעם חולה ראיית תחת השמש עשר שמר לבקש
13 לחיות: ואבד הנשר הווא בענן בע הוליד בן ואן
14 בידו מאמה: כאשר תא מבטן אמי קחם ישוב ללכת
15 כשכא ומאמה לארשא כמלו שילך בידו: ונסחלו
דעה חולה קלעמט שכא פן יאך ומחיתקין לו ששכל
16 לחיה: גם כלימיו בחשך יאכל וקעם חרבה וחליו
17 וקעף: הנה אשר דאיתי אני טוב אשר יפה לאכול
ולשתות ולראות טובה בכל עמלי: ששכל תחת השמש
מספר ימי חיו אשר יתחילו האלהים כדעו חלקו:
18 גם כל האדם אשר נתחלו האלהים עשר וקסים
והשליט לאכל ממש ולשאת את חלקו ולשמה בעמלו
19 זה מתח אלהים הוא: כי לא חרבה וקס אתימי חיו
כי האלהים מענה בעמלת לבו:

ו

1 יש דעה אשר ראיית תחת השמש ודעה היא על האדם:
2 איש אשר נתחלו האלהים עשר וקסים וקבד ואינו
3 חסר למשלו: מכל אשר יראה ולא יושלש האלהים
לאכל ממש כי איש וקס ואכלו זה הכל חלל רע הוא:
4 אסיוחיה איש מאה ושנים רבות חיה וקב: ושהיה
5 ימיו ונפשו לא תשבע מדתו וקב ונסקבורה לא
6 יתחל לא אפרתי טוב ממש וקסל: כי רב חלל בא וקשך
7 ה יתחל וקשך שמי וקס: ונשמש לארשא וקב דע
8 נחת קלח מוח: ואכל חיה אלה שנים פגמים וקבורה
9 לא יראה ולא אלמקום אחר הכל חלל: קלעל האדם
10 לפשו ונסדקש לא חמלא: כי מדיחיה לחכם מן
11 הקשיל מדקשע יתחל ללך ער חקים: טוב מארה
12 * עגם מהקדש נסיה קבל וקשת חיה: מדיחיה

קבל נקרא שמו ונתעב אשר הוא אדם ולא יוכל לזון
עם שהמקום כמעט: כי יש דברים הרבה מרבים הכל 11
מהרף לאדם: כי מידתו מהרף לאדם כחיים 12
מספר ומידתו הכל ונעם ככל אשר מרצה לאדם
מהרף אחריו תחת השמש:

טוב שם משמן טוב ויום הקצת מיום הרקוד: טוב 2
ללכת אל בית אבא מלכת אל בית משה באשר הוא
טוב כל האדם וטוב וכן אל לבו: טוב כעם משחק 3
כרבע פנים וטוב לב: לב חכמים בבית אבא ולב 4
כסלים בבית שמחה: טוב לשמע נערת חכם מאיש 5
שמש שיר כסלים: כי כקול הסרים תחת הסיר כן 6
שקל הכסל ונסה הכל: כי העשק יוצל חכם 7
ראעד איתלם מתא: טוב אחרי דבר מאשינו טוב 8
אדירום בקבה רוח: אל תבטל ברחוק לבנים כי 9
כעם בחס כסלים יוח: אל תאמר מה הוה שהמים
הראשונים היו טובים מאלה כי לא מהקמה שאלת על 10
הו: טובה חכמה עשיתלם ויתר לראי השמש: כי 11
בצל החכמה ככל הכסף והתרו דעת החכמה תחיה 12
בעליה: ראה איתמשה האלהים כי מי יוכל לחסן 13
את אשר עותו: ביום טובה הוה כמוב וביום דעה ראה 14
גם אחיה לעמחה עשה האלהים על דברת שלא
ימא האדם אחריו מאומה: איתכל ראיתי בימי 15
הכל יש צדיק אבד בדרך ויש רשע מאריך בדרך: 16
אלתתו צדיק הרבה ואלתתחכם ויתר למה תשומם: 17
אלתשע הרבה ואלתתו ככל למה תמות בלא עתה: 18
טוב אשר תאמרו הוה ונסמיה אלמנה איתגד כרמא

האט שוין לאנג בעהאט א נאמען. אונד
עם איז גוט בעקאנט אז דאס איז דער
מענש, אבער ער איז נישט אים שטאנד זיך
צו קריגען מיט דעם וואס איז שטארקער
פון איהם: 11 ווייל עס זענען פער האנדען
פיל זאכען וואס פערמעהרען נאר נאריש
קיינען, וואס נוצט דאס צו דעם מענש?
12 ווארין ווער ווייטט דען וואס עס איז גוט
פאר דעם מענש אין דיועס לעבען. אין
דער (קליינער) צאל פון דיאטען פון זיינע
נארישע אהרען, וואס ער מאכט וויא אזוי
וויא א שטאטען, ווארין ווער קען דען
אנטאנען צו א מענש וואס נעמט נאך איהם
זיין אונטער דער זון?

קאפיטעל ז

1 א גוטער נאמען איז בעסער וויא (שיר
רעם) גוטעס עהל, אונד דער טאג פון דעם
טויט איז בעסער וויא דער טאג פון גע-
בוירען, צו ווערען: 2 עס איז בעסער
אריינצונעמען אין א הויז פון איין אבא
איינער, אריינצונעמען אין א הויז פון א
סעודה, דער ווייל דער טויט איז דער סוף
פון אלע מענשען, אונד דער לעבעדיגער
נעמט עס זיך צו זיין הארץ לענען:

3 ערנערניס איז בעסער וויא א בעלעכטער, ווייל דורך א שלעכט פנים קען דאס
הארץ בעסער ווערען: 4 דאס הארץ פון דיא קלוגע איז אין דעם הויז פון דעם אבא,
אבער דאס הארץ פון דיא נארוניס זענען אין דעם הויז פון פרייד: 5 עס איז בעסער
צו הערען דאס אנשרייען פון א חכם איידער א מענש זאל הערען דאס געזאנג פון
נארוניס: 6 ווארין אזוי וויא דאס קול איז פון דערנער וואס ברענען אונטער דעם
טאפ גראד אזוי איז דאס בעלעכטער פון א נאר, אונד דאס איז אויף נארישקייט:
7 ווארין דיא אונטערדריקונג מאכט דעם חכם מלשנע, אונד א מתנה פערטיליגט
דאס הארץ: 8 דער סוף פון א זאך איז בעסער וויא דער אנהייב, אונד א געדול-
דיגער גייסט איז בעסער וויא א שטאלצער גייסט: 9 דוא זאלסט דיר נישט איילען
אין דיין נעמיט צו צארנען, ווארין דער צארן רוקט אין דעם בוועס פון דיא נארוניס:
10 דוא זאלסט נישט זאנען, פאר וואס זענען דיא ערשטע טעג בעסער גענוענען פון דיא
דאזיגע? ווארין דיא פערעכט דאס נישט ווענען חכמה: 11 חכמה איז גוט מיט א נחלה, אונד
עס איז נוצליך פאר דיא וואס זעהען דיא זון: 12 ווארין ווען מען איז אין דעם
שטאטען פון דער חכמה איז מען אין דעם שטאטען פון זילבער (געדולד), אבער מעהר
ניצליך איז דיא וויסענשאפט פון דער חכמה, ווייל זיא דערקוויקט דעם וואס האט
זיא: 13 זעה אן דיא מעשים פון גאט, ווארין ווער קען דען גראד מאכען וואס
ער פערקרימט: 14 אין א גוטען טאג לאז עס דיר זיין גוט, אבער אין א
שלעכטען טאג זאלסט דוא געדענקען אז גאט האט געמאכט דאס אנטקענען
דעם אנדערן, כדי דער מענש זאל נאך איהם גארניש קענען געפינען: 15 אלעס
האב איך געזעהען אין דיא טעג פון מיינע נארישקייט, עס איז פער האנדען א
צדיק וואס ווערט פערלוירען אין זיין צדקות, אונד עס איז פער האנדען א
רשע וואס דערלענגערט (זיין לעבען) אין זיינע שלעכטיגקייט: 16 דוא זאלסט
נישט זיין א צו פילער צדיק, אונד דוא זאלסט דיר אויף נישט פאר צו קלוג האלטען,
פאר וואס זאלסט דוא פערווייטט ווערען? 17 דוא זאלסט (אויף) נישט זיין צו
פיל א רשע, אונד דוא זאלסט נישט זיין א נאר, פאר וואס זאלסט דוא שטארבען
פאר דינע צייט? 18 עס איז גוט אז דוא זאלסט אן דעם אנהאלטען, אונד
פון דעם אנדערן נישט אפלאזען דינע האנד, ווארין דער וואס האט מורא

פאר גאט וועט פון דעם אלעם ארויס-
קומען: 19 דא חכמה שטארקט דעם
חכם מעהר וויא צעהן געוועלטיגע מענער
וואס זענען אין דער שטאט: 20 ווארין
עס איז נישט דא א גערעכטער מענטש
אויף דער ערד וואס טהוט גוטעס אונד
טהוט נישט זינדיגען: 21 דא זאלסט אויף
נישט דיין הארץ אהינגעבען צו אלע
ווערטער וואס מען וועט רעדען, כדי
דא זאלסט נישט הערען אז דיין קנעכט
שעלט דיר: 22 ווארין דיין הארץ ווייסט
באנין גוט אז דא האסט אויף פילע מאל
אנדערע געשאלטען: 23 דאס אלעס
האב אויף געפריפט מיט חכמה, אונד
אויף האב געטראכט קלוג צו ווערען,
אבער עס איז געוועזען ווייט פון מיר:
24 דאס וואס איז געוועזען ווייט אונד
זעהר טיף, ווער קען עס אויסגעפינען:
25 אויף האב מיך אנוועקגעקערט אונד
מיין הארץ געגעבען כדי צו וויסען
אונד אויסצופארשען, אונד אויסצוזוכען
חכמה, אונד צו גערעכענען, אונד צו
וויסען דאס רשעת פון נארישקייט, אפילו
דאס נארישע משנעת: 26 אונד אויף

19 אלהים תא אלהים: וחקמה תע לחכם משפלה
ב שלשים אשר היו בידו: כי אם אין עין בראי אשר
20 תשרטוב ולא תאס: גם לכל הדברים אשר ידברו
21 אל תהיו לבד אשר לא תשמעו את עבדך מקלד: כי
בדמיונים רבות תע לבד אשר נס את קולת אחרים:
22 בלילה נסתי בחכמה אמתה חכמה תוא רדוקה
23 ממוי: רדוק מדישנה ועמק עמק מי מציא: סבתי
אני ולבי לדעת ולתור ובקש חכמה ותשבתי ולדעת
24 רשע כסל ותסכלות ודללות: ומציא אני מר ממות
את האשה אשר היא מצויה ותרמים לכה אפרים
25 תה טוב לפני האלהים ימלט ממנה ודוא ילד בה:
ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת לאחת למציא
26 אשר ידבר בקשה נפש ולא מצאתי אדם אשר
27 מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי: לבד ראיה
28 זה מצאתי אשר עשה האלהים את האדם אשר תמרה
בקשו השבנות רבים:

ח

א מי כחכם ומי יודע פשר דבר חכמה אדם תאיר פניו
ב תע פניו ישא: אני פרמלך שמו ול דברת שבעת
ג אלהים: אל תבדל מפני חלד אל תפחד בדבר גע
ד כי כל אשר תפין עשה: כאשר דבר מלך שלום ומי
ה יאמר לו מדינשה: שומר מצוה לא יע דבר בעות
ו ומשפט יע לב חכם: כי לכל חפץ יש עת ומשפט
ז ידעת האדם רבת עליו: כראש ידע מדישנה כי
ח כאשר ידע מי ידע לו: אין אדם שלם ביום כליו
א תהיה וכן שלום ביום המות וכן משפחת
ב במלחמה ולא ימלט רשע את עוליו: אידבנות ראיה

האב אויסגעפונען אז דא פרויא וואס איהר הארץ איז וויא געצען צו האפען אונד
צו בינדען מיט איהרע הענד, איז ביטערער וויא דער שוויז, דער וואס איז גוט
פאר גאט וועט פון איהר אנטרינען, אבער דער זינדיגער וועט דורך איהר געפאנגען:
27 זעה, דאס האב אויף געפונען זאגט קהלת, איינס נאך דעם אנדערן אויסצוגעפינען
א חשבון: 28 דאס איז וואס אויף זוף נאך אונד אויף האב עס נישט געפונען: איין
מענטש (מאן) צווישען טויזענד האב אויף געפונען, אבער איינע פרויא אונטער
דיא אלע האב אויף נישט געפונען: 29 זעה, נאר דאס אליין האב אויף געפונען, אז
גאט האט דעם מענטש געשאפען אויפריכטיג, אבער וויא האבען זיך אויסגעזוכט
פילע אויסגעטראכטע זאכען:

קאפיטעל ח

1 ווער איז אזוי וויא דער חכם? אונד ווער ווייסט נאך דא געשיידעניס פון
א זאך? דא חכמה פון א מענטש מאכט זיין פנים לייכטען, אונד דא שטארקהייט
פון זיין פנים ווערט פערענדערט: 2 אויף ראט דיר אז דא זאלסט הימען דעם
געפעהל פון דעם מלך, אונד מחמת דעם וואס מיר האבען געשוואורען צו
גאט: 3 דא זאלסט דיר נישט איילען אנוועקצוגען פון פאר איהם, שטעה נישט
אין א שלעכטע זאך, ווארין ער טהוט וואס געפעלט איהם: 4 אנוואו דאס
ווארט פון דעם מלך איז, דארט איז געוועלטיגקייט, אונד ווער קען צו איהם
זאגען, וואס טהוט דא? 5 דער וואס היט (נאט'ס) מצוה, וועט נישט וויסען
פון קיין שום שלעכטע זאך, אונד א קלוג הערציגער ווייסט דא צייט פון
משפט: 6 ווייל צו איטליכען פערלאנגען איז פערלאנגען א צייט אונד א
משפט, דארום איז דעם מענטש'נס שלעכטיגקייט איבער איהם גרויס: 7 ווארין
ער ווייסט נישט וואס עס וועט זיין, ווארין ווער קען איהם דען אנזאגען וויא אזוי
עס וועט זיין? 8 קיין מענטש האט קיינע שליטה איבער א גייסט אז ער זאל
קענען דעם גייסט צוריקהאלטען, אונד ער האט אויף קיינע שליטה איבער דעם
שוויט, אונד מען קען קיינעם נישט אנוועקשיקען אין דער מלחמה, אונד דאס רשעת קען
נישט מאכען אנטרינען דעם וואס בעוויצט עס: 9 אלעס דאס דאווע האב אויף געוועהן

אונד

וַתֵּן אֶת־לִבָּהּ לִבְלִמְעֵשָׁה אֲשֶׁר נִעְשָׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ עַתָּה
 אֲשֶׁר שָׁלַט הָאָדָם בָּאָדָם לֵדַע לֵאמֹר: וּבְכֵן רָאִיתִי רָשָׁעִים
 קִבְּרִים וְכֹאֵן וּמִמָּוֶן קָדָשׁ יִלְכְּלוּ וְהַשְׁתַּבְּחוּ בְּקִיר אֲשֶׁר
 קָדְשׁוֹ נִסְתָּה הַבֵּל: אֲשֶׁר אִדְנֵעֶשָׂה פִּתְוִם מִנְעִירָה
 הַרְעָה מִקְרָה: עֲלֵיכֶם מֵלֶאֱלֹהִים לֵב בְּיַדְהֶם בָּרֶם לַעֲשׂוֹת
 רָע: אֲשֶׁר חָטָא וְשָׂאֵר רָע מֵאֵת וּמֵאֲרֹךְ לֵב בִּי נִגְדִיתָע
 אֲנִי אֲשֶׁר הִתְרַשׁוּב לִרְאֵי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יִרְאוּ מִלְּפָנָיו:
 וְשׁוֹב לֹא־הִיָּה לְרָשָׁע וְלֹא־אֲרָךְ יָמָם כִּכֵּל אֲשֶׁר אֵנִי
 דָּא מִלְּפָנֵי אֱלֹהִים: וְשִׁירְבֵל אֲשֶׁר נִעְשָׂה עַל־הָאָדָם
 אֲשֶׁר יֵשׁ צְדִיקִים אֲשֶׁר מַעַע אֲלֵהֶם כְּמִנְעֵשָׁה הַרְשָׁעִים
 וְשִׁירְשָׁעִים שְׂמִיעַ אֲלֵהֶם כְּמִנְעֵשָׁה הַצְדִּיקִים אֲמָרִיתִי
 שְׂמִיעֶה הַבֵּל: וְשִׁבְחִיתִי אֲנִי אֶת־הַשְׁמִימָה אֲשֶׁר אֵין
 טוֹב לָאָדָם תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כִּי אִסְלֵכָל וְלִשְׁתֹּת וְלִשְׂמֹחַ
 וְהוֹא יִלְנֵט בְּעֵמְלֹו יָמָי חַיִּי אֲשֶׁר־תִּמְלֹךְ הָאֱלֹהִים תַּחַת
 הַשָּׁמֶשׁ: כַּאֲשֶׁר נָתַתִּי אֶת־לִבִּי לְדַעַת הַכְּמָה וְלִרְאוֹתִי
 אֶת־הַנֶּעֱנֹן אֲשֶׁר נִעְשָׂה עַל־הָאָדָם כִּי נִם בִּיט וּבְלִילָה
 שְׁנָה בַּעֲצֵנוֹ אֵנִי רָאִיתִי: וְרָאִיתִי אֶת־בְּלִמְעֵשָׁה הָאֱלֹהִים
 כִּי לֹא יִכָּל הָאָדָם לִמְעֹא אֶת־הַמְעֵשָׁה אֲשֶׁר נִעְשָׂה
 תַּחַת־הַשָּׁמֶשׁ כִּשְׁל אֲשֶׁר עֲמֵל הָאָדָם לִבְשׁ וְלֹא יִמָּצֵא
 וְנִם אִסְיֹאִיר הָרָקִם לְדַעַת לֹא יִכָּל לִמְעֹא:

ט
 כִּי אֶת־בְּלִילָה נָתַתִּי אֶת־לִבִּי וּלְקוֹר אֶת־בְּלִילָה אֲשֶׁר
 הַצְדִּיקִים וְהַחֲכָמִים וְעַבְדֵּיהֶם בְּיַד הָאֱלֹהִים נִסְתַּבְּחָה
 נִסְתַּבְּחָה אֵין יִדְעַת הָאָדָם הַכֵּל לִפְנֵיהֶם: הַכֵּל כַּאֲשֶׁר
 לִכֵּל מִקְרָה אֲחֵד לַעֲדִיק וְלְרָשָׁע לְטוֹב וּלְרָע וּלְטָמֵא
 וְלִזְכוֹת וְלֹאֲשֶׁר אֵנִי וְכֵן כְּמוֹת כְּחָטָה הַנִּשְׁבָּע כַּאֲשֶׁר
 שְׂבוּחָה דָּא: וְהָיָה כִּכֵּל אֲשֶׁר־נִעְשָׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ
 כִּרְמִיקָה אֲחֵד לִכֵּל וְנִם לֵב בְּיַדְהֶם מִלֵּאֲרֵעַ וְהוֹלִילֹת

אוֹנֵד אֵין הָאָב מִיִּין הָאָרֶץ אֶת־נִעְנָעֵבֶעֱבֵעַ
 צוֹ אִיטְלִיכֵע אַרְבִּיט וְהָאָב נִעְרַט נִעְמַאכַט
 אֶנְטֶער דִּיא וִזֵן: עִם אִין דָּא א צִיט
 וַעַן אִין מַעַנֵשׁ נִעְנֵעֶלְטִיקֵט אִיבֶער אִין
 אַנְדֶּערן צוֹ וִיין אִינֶען אֶנְגְלִיק: 10 אוֹנֵד
 אִזִּין הָאָב אִין נִעְנֵעֶהֶען אִזִּין דִּיא רָשָׁעִים
 נִעְרַעֵן בַּעֲרֹוּבֵעֵן, אוֹנֵד מַעַן אִין אֶנְגֶּע־
 קוּמַעֵן אוֹנֵד אֶנְעֶקְנֶעֱאֶנְעֵן פֿון דַּעַם
 הִיילִיקֵעֵן אָרַט, אוֹנֵד וִיין וַעַנֵּעַ פֿער־נֶע־
 סַעֵן נִעְנֹאֲרַעֵן אִין דַּעַר שְׁטַאט וְהָאָב מַעַן
 הָאָט אִזִּין נִעְטָהֶען: דָּאס אִין אִין נִאָרִישׁ
 קִיט: 11 וְיִיֵל דָּאס מַשְׁפָּט פֿון א שְׁלֵעכְטֵע
 מַעֲשָׂה נִעְרַט נִיט אִזִּין נִעְשׂוֹיִנד אִי־סִי
 נִעְפִּיהֶרַט, דִּארִיבֶער אִין דָּאס הָאָרֶץ פֿון
 דִּיא מַעַנְשֶׁע־קִינדֶער פֿול אִין וִיין
 שְׁלֵעכְטֵעִם צוֹ טָהוֹן: 12 הָאָמְשֶׁע א וִינֶי־
 דַּעַר טָהוֹט שְׁלֵעכְטֵעִם הִנְדֶּערַט מֵאֵל,
 אוֹנֵד וִינֶע נִאָרֶעֵן וַעַנֵּעַ פֿער־לֵעֲנֶעֱבֶערַט,
 דָּאךְ וִיטִים אִין אִזִּין עִם וַעַט גוֹט וִיין צוֹ
 דִּיא מַעַנְשֶׁעֵן וְהָאָב הָאָבֵעֵן מוֹרָא פֿאַר נָאט,
 וְהָאָב הָאָבֵעֵן מוֹרָא פֿאַר אִיהֶם: 13 אַבֶּער
 עִם וַעַט נִיט גוֹט וִיין צוֹ דַּעַם רָשָׁע, אוֹנֵד
 עַר וַעַט נִיט פֿער־לֵעֲנֶעֱבֶערַעֵן (וִינֶע) מַעַב
 וְהָאָב וַעַנֵּעֵן אִזִּין וְהָאָב א שְׁאָמַעֵן, וְיִיֵל עַר
 הָאָט קִיין מוֹרָא פֿאַר נָאט: 14 עִם אִין

פֿער־הַאָנְדֵּעֵן א נִאָרִישְׁקִיט וְהָאָב נִעְרַט נִעְטָהֶען אִין דַּעַר עַר—אִזִּין עִם וַעַנֵּעֵן דָּא
 צְדִיקִים וְהָאָב גִּרִּיכֵט צוֹ וִיין גִּרָאד אִזִּין וְהָאָב דִּיא מַעַשִׁים פֿון דִּיא רָשָׁעִים, אוֹנֵד
 עִם וַעַנֵּעֵן דָּא רָשָׁעִים וְהָאָב גִּרִּיכֵט צוֹ וִיין אִזִּין וְהָאָב דִּיא מַעַשִׁים פֿון דִּיא צְדִיקִים,
 אוֹנֵד אִין הָאָב מִיר גִּעְטֵראכַט אִזִּין דָּאס אִין אִין נִאָרִישְׁקִיט: 15 אִזִּין הָאָב אִין גִּעְלֹוִיכַט
 דַּעַם וְהָאָב א שְׁמָחָה, וְיִיֵל עִם אִין גִּרָאדִּיט גִּעְעֶערַעֵם פֿאַר א מַעַנֵשׁ אֶנְטֶער דַּעַר
 וִזֵן, גִּינְעֶרַט אִזִּין עַר זָאל עֶסֶעֵן אוֹנֵד טִירֶנְקֵעֵן אוֹנֵד וִיף צוֹ פֿרִיִיעֵן: וְהָאָרִין דָּאס וַעַט וִיף
 צוֹ אִיהֶם גִּעְהַעֲפִטֵעֵן וַעַנֵּעֵן וִינֶע אַרְבִּיט אִין וִינֶע לֵעְבֶענְסִטֵעֵן וְהָאָב גָאט הָאָט אִיהֶם
 גִּעְעֶבֶעֵן אֶנְטֶער דַּעַר וִזֵן: 16 אוֹנֵד אִזִּין וְהָאָב מִיִּין הָאָרֶץ אֶת־נִעְנָעֵבֶעֱבֵעַ דִּיא
 חֲכָמָה צוֹ דַּעַר־נִעְנֶעֱעֵן, אוֹנֵד אִינְצוּנֶעֱהֶעֵן דַּעַם עֶנְן וְהָאָב עִם נִעְרַט נִעְטָהֶען אִין דַּעַר
 עַר, וְהָאָרִין עִם וַעַנֵּעֵן זָאלכֵע וְהָאָב וַעַנֵּעֵן אֶפִּילוֹ נִיט קִיין שְׁלֵאָה אִין וִינֶע אִינְצוּנֶעֱבֵעֵן בִּיִּיא
 טָאג אַדֶּער בִּיִּיא נָאכַט: 17 אוֹנֵד אִין הָאָב גִּעְנֵעֶהֶעֵן אֵלֵע מַעַשִׁים פֿון נָאט, וְהָאָרִין דַּעַר
 מַעַנֵשׁ קֵעֵן נִיט אִי־סִי־עִפִּינֶעֵן דִּיא מַעַשִׁים וְהָאָב נִעְרַעֵן נִעְטָהֶען אֶנְטֶער דַּעַר וִזֵן, הָאָט־
 שֶׁע וַעַנֵּעֵן וַעַלכֵע דַּעַר מַעַנֵשׁ מִיהֵט וִיף אֶפֶס אִי־סִי־צוּנֶעֱבֵעֵן אוֹנֵד עַר קֵעֵן וִיין נִיט
 אִי־סִי־עִפִּינֶעֵן, אוֹנֵד הָאָמְשֶׁע דַּעַר חֲכָם טֵראכַט וִיין צוֹ וִיִסֶעֱן, דָּאךְ קֵעֵן עַר עִם נִיט
 אִי־סִי־עִפִּינֶעֵן:

קאפיטעל ט

1 וְהָאָרִין צוֹ דַּעַם אֵלֵעס הָאָב אִין מִיִּין הָאָרֶץ אֶת־נִעְנָעֵבֶעֱבֵעֵן, אֶפִּילוֹ אֵלֵעס דָּאס
 אִי־סִי־צוּקְלֶערֶעֵן, אִזִּין דִּיא צְדִיקִים אוֹנֵד דִּיא חֲכָמִים, אוֹנֵד וִינֶע אַרְבִּיט וַעַנֵּעֵן אִין
 דִּיא הַעֲדָה פֿון נָאט, קִיין מַעַנֵשׁ וִיִסֵט נִיט פֿון דִּיא לִיבִשְׁאָפֵט אוֹנֵד דִּיא פִּינְדֶּר־
 שְׁאָפֵט, הָאָמְשֶׁע אֵלֵעס אִין פֿאַר וִיין: 2 אֵלֵע זָאכֵעֵן גִּעְעֶנְגֵעֵן אִיטְלִיכֵעֵן אִינֶעִם
 גְּלִיף, צוֹ דַּעַם צְדִיק אוֹנֵד צוֹ דַּעַם רָשָׁע, צוֹ דַּעַם גוֹטֵעֵן אוֹנֵד דַּעַם רִינֶעִם אוֹנֵד
 צוֹ דַּעַם אֶנְפִּרִינֶעִם, צוֹ דַּעַם וְהָאָב אִין מִקְרִיב קִרְבָּנוֹת אוֹנֵד צוֹ דַּעַם וְהָאָב אִין
 נִיט מִקְרִיב, אִזִּין וְהָאָב דַּעַר גוֹטֵער אִין אִזִּין אִין אִין דַּעַר וִינֶדִּיקֶער, דַּעַר וְהָאָב שְׁנוּעֶרַט
 אִין אִזִּין וְהָאָב דַּעַר וְהָאָב הָאָט מוֹרָא צוֹ שְׁנוּעֶרֶעֵן: 3 דָּאס אִין דָּאס שְׁלֵעכְטֵעֵן אֶנְטֶער
 אֵלֵעס וְהָאָב נִעְרַט נִעְטָהֶען אֶנְטֶער דַּעַר וִזֵן, אִזִּין עִם אִין אִין גִּעְעֶנְגֵעֵן צוֹ אֵלֵע, אוֹנֵד
 אֶפִּילוֹ דָּאס הָאָרֶץ פֿון דִּיא מַעַנְשֶׁע־קִינדֶער אִין פֿול מִיט שְׁלֵעכְטִיקִיט, אוֹנֵד מַשְׁנַעַת

אין אין ויירע הארצער ביים וייער לע-
בען, אונד נאך דעם געהען וויא צו דיא
טויטע: 4 ווארין ווער עס אין געהעפט
צו דיא לעבעדיגע, פאר דעם אין נאך
פערהאנדען א האפנונג, ווארין א לעבע-
דיגער הונד אין בעסער וויא א טויטער
לייב: 5 ווייל דיא לעבעדיגע וויסען אז
וויא וועלען שטארבען, אבער דיא טויטע
וויסען נארינט, אונד עס אין פאר וויא
ניט מעהר פערהאנדען א שר, ווייל
ווייער געדעכטעניס אין פערנעסען גע-
ווארען: 6 אונד ויירע ליבשאפט אונד
וויירע פיינדשאפט, אונד אויך ויירע קנאה
אין שוין לאנג פערלוינדען געווארען,
אונד וויא האבען אויף עביג ניט מעהר
קין חלק אין קיינערליי נאך וואס ווערט
געטהון אונטער דער זון: 7 אזוי געה,
עס דיין ברויט מיט פרייט אונד טרינק
דיין ווין מיט א פרעהליך הארץ, ווארין
נאט האט שוין אנגענומען דייע מעשים:
8 לאזען דייע קליידער אלע צייט ווין

4 בלעבן ברויט ווארין אלהימאס: 5 קיין אשך נאך
אל בלעבן עס בשוין קיין בלעבן ח' וואס מיט
ה הארץ העט: 6 די הערס ווערן שטייט ווארין אים
ווערן מאנה ווארין אשך קיין נאך ווערן:
7 גם ארבעט געשטאנען געשטאנען געשטאנען
אדלעם עד לעולם בכל אשר עשה תחת השמש:
8 אך אלל בשמה לחמד ושתה בלבישך יחד כי כבר
רצה האלהים את המעשה: 9 בלעבן ח' וואס מיט
וואס ער האט אשך אלהימאס: 10 ראה חיים עמאשך אשר
איבת בלייב ח' ווערן אשך נאך ח' תחת השמש כל
ימי הבלך כי הוא חלקך ברויט ובעמך אשר אתה נמל
תחת השמש: 11 כל אשר תמצא יחד לעשות בלעבך עשה
כי אין מעשה תשובה ועת חכמה בשאל אשר אתה
12 יחד שמה: 13 שבת וראה תחת השמש כי לא קלים
המוץ ולא לנבוכים המלכה וגם לא לנבוכים לחם
וגם לא לנבוכים אשר וגם לא לנבוכים ח' ביעת ונע
14 וקרה אתיבלם: 15 כי גם לא ידע האדם את עתו ברויט
שנאחזים במענה רעה ונעשרים האחות בפה ברויט
והקשים בע האדם לעת רעה בשפול עליהם פתאם:
16 ובה ראתי חכמה תחת השמש וזוהי היא אלי:
17 ער קמה ואשים בה מעט וקרא אליה מלך גדול וקרב
ט אלה וקנה עליה מעשרים גדלים: ומאן בה אש מסכן
הכם ומלכיהו את העיר תחבטו ואדם לא יבר את
18 חכמת המסכן בזה ודבריו אים נשקפים: דבר
הכם בזה נשקפים מועקת מושל בם: מכה
חכמה מכל קרב ודעא אשך נאך מכה ודעא:

ווייס, אונד לאז דאס וואלבעה קיינמאל ניט פעהלען אויף דיין קאפ: 9 לעב גליקליך
מיט דיין ווייב וואס דא ליבסט אלע מעג פון דיין נארישען לעבען וואס ער האט
דיר געגעבען אונטער דער זון—אלע מעג פון דייע נארישקייט, ווארין דאס אין דיין
חלק אין דעם לעבען, אונד אין דייע געמיהונג מיט וואס דא געמיהעסט ויך אונטער דער
זון: 10 אלעס וואס דייע האנד געפינט צו טהון דאס טהוא מיט דיין פה, ווארין אין
דער גרוב (שאל) און וואס דא געהסט דארטען אהין אין קיינע ארבייט אונד קין חשבון
אונד וויסענשאפט אונד קיינע חכמה: 11 איך האב מיך ווידער אומגעקערט אונד
האב געזעהן אונטער דער זון, אז עס אין ניט צו דעם גרינגען צו לויפען, אונד ניט
צו דעם שטארקען אין דיא מלחמה אונד דאס ברויט אין אויך ניט צו דיא חכמים,
אונד אויך ניט צו דיא פערשטענדיגע דער רייכטום, אונד אויך ניט קין חן צו דיא
וואס האבען וויסענשאפט, נישט עס אין א געשטימטע צייט אונד א געגעניס צו
אלע: 12 ווארין דער מענש ווייסט אויך ניט אמאל ווינע צייט, גראד אזוי וויא דיא
פיש וואס ווערען געחאפט אין א שלעכטען נעץ, אדער וויא דיא פעגל ווערען גע-
חאפט אין דעם נעץ, אזוי ווערען אויך דיא מענשען קינדער פלעצליך געמאכט אז
וויא וואלען אריינפאלען אין א שלעכטע צייט: 13 דיא דאזיגע חכמה האב איך גע-
זעהן אונטער דער זון, אונד ויא אין ביים מיר גרויס געוועזען: 14 עס אין געוועזען
א קליינע שטאט, אונד וועניג מענשען זענען אין איהר געוועזען, אבער א גרויסער
קעניג אין קענען איהר געקומען, אונד ער האט ויא ארוםגערינגעלט, אונד ער האט
איבער איהר געבויעט גרויסע פעסטונגען: 15 אבער עס האט ויך אין איהר געפונען
אין ארעמער מאן, א חכם, אונד ער האט דורך ווינע חכמה דיא שטאט מציל געווע-
זען, אונד דאך האט קין מענש געדענקט אן דעמועלביגען ארעמען מאן: 16 אונד
איך האב מיר געטראכט, אז חכמה אין בעסער וויא גבורה, אבער דיא חכמה פון דעם
ארעמען מאן אין גבורה געווארען, אונד ווינע ווערטער זענען ניט צוגעהערט געווא-
רען: 17 דיא ווערטער פון חכמים ווערען צוגעהערט מיט נחת מעהר וויא דאס
געשרייא פון א געוועלטיגען אונטער דיא נארוים: 18 חכמה אין בעסער וויא בלי
וויי, אבער איין וינדיגער מאכט פערלירען פיל גוטעס:

קאפיטעל י

ויבוי קיץ וביאש וביצ שמן ורוחם יקר מהבמה מקבד *
 סבלות מעט: לב חכם לימונו ולב כסיל לשמאלו: וגם *
 בדרך כשושקל הלך לבו חסד ואמר לכל ככל הוא: *
 אסדרת המושל מעלה עליו מקומה אלתת כי מרפא *
 יום השמים גדלים: יש רעה ראיתי תחת השמש *
 כשנה יצא מלפני השליט: נתן הסבל במרומים *
 רבים ועשרים בשפל ישובו: ראיתי עבדים עליונים *
 ושנים הלכים בעבדים עלהארץ: חסד נמץ בו יסול *
 ופרץ דרך עשק נחש: מפע אבנים יצאב ביהם בוקע *
 עצים ופכן בם: אסדרתה הכדור ודא לארבעים קלסל *
 תולים יבדו ותרנו הכשיר הכמה: אסירוף הקש *
 בלואלחש ואן ותרנו לבכל הלשון: דבר פירוקם חן *
 ושותותכסילתבלענהותחלתדבריהסודותסבלותואריות *
 פדיו תוללות רעה: ויפסל דרכה דברים לאביע האדם *
 מהשורה ואשר זהה מאתיו מי יגיד לו: קל *
 הכסילים תועב אשר לארבע ללכת אלעיר: ארץ *
 ארץ שוללך נער ושרך בבקר יאכלו: אשרך ארץ *
 שוללך כדוריהם ושרך קנת יאכלו בכוהנה ולא בשות: *
 בעצלותם יפך המקרה ובשפלות דים דלף הבית: *
 לשחוק עשוי להם בן ושמח חנם ויכסף וצנה את *
 הכל: גם במשך מלך אלתקלל ובחור מושבך אל *
 תקלל עשיר כי שוף השמים ילך אתהקלל ויבעל הבגדים *
 יגד דבר:

יא
 שלח לחמך עלפני המים כדרכך תמים תמצא: *
 תחלקל לשבעה וגם לשמנה בי לא תדע מהדעה רעה *

1 מויעט פלינען מאכען שטיינען אונד
 איבערלויפן דאס טייערע זאלב-על פון
 דעם אפאטעקער, גראד אזוי איז א ביסעל
 נארישקייט שווערער וויא דיא חכמה
 אונד קבוד: 2 א חכמים הארץ איז אן
 זיינע רעכטע ווייט, אבער א נארים הארץ
 איז אן זיינער לינקען ווייט: 3 אונד אויף
 אפילו אויף דעם וועג וויא דער נאר געהט
 איז ויין הארץ געמינערט פון חכמה, אונד
 ער זאגט צו אלע אז ער איז א נאר:
 4 ווען דער (רוח) ווילען פון דעם גע-
 וועלט'יגער העכט זיך אויף קענען דיר,
 אזוי זאלסט דא נישט פערלאזען דיין ארמ
 ווארין דאס נאכגעבען היילט גרויסע ווי-
 דען: 5 עס איז פעהראנדען א שלעכטעם
 וואס איך האב געזעהען אינגער דער
 זון, וואס איז אזוי וויא איין אירשום, וואס
 איז ארויסגעגאנגען פאר א געוועלט'יגער:
 6 דיא נארישקייט איז געגעבען אין פילע
 הויכע ערשער, אבער דיא עשרים ווע-
 לען ויצען אין דיא נידריגע ערשער:
 7 איך האב געזעהען קעכט אויף פערד,
 אונד פירשטען זענען געגאנגען (צו פוס)

אזוי וויא קעכט אויף דער ערד: 8 דער וואס גרובט א גרוב פאלט אליין אריין אין
 איהר, אונד דער וואס ברעכט אפ א צוים דעם בייסט א שלאנג: 9 דער וואס שלעפט
 ארויס שטיינער דער טהומ זיך מיט וויא וועה, דער וואס שפאלט האלץ איז דורך דעם
 אין א סכנה: 10 ווען איינער מאכט נישט דאס איינען שארף, אונד עס האט קיין (שארף)
 פנים, אזוי מוז ער זיך שטארקען (אנשטרענגען), אבער חכמה איז נוצליך איינעם
 רעכטשאַרטיג צו מאכען: 11 ווען א שלאנג בייסט איינעם אזוי איז עס אהן א פער-
 שפרעכען, אונד איינער וואס איז א האר איבער דיא זונג האט אויף קיין נוצען:
 12 דיא ווערטער פון א חכמים מויל האבען חן, אבער דיא ליפען פון א נאר פערדאר-
 בען איהם אליין: 13 דער אנהויב פון דיא ווערטער פון ויין מויל זענען נארישקייט,
 אונד דער סוף (רייד) פון ויין מויל איז א שלעכט משגעת: 14 א נאר פערמערט
 ווערטער, א מעג קען נישט וויסען וואס עס וועט זיין, אונד אפילו דאס וואס וועט נאך
 איהם זיין, ווער קען איהם דאס אָנאַנען? 15 דיא ארבייט פון דיא נארונים מאכט
 איטליכען מיר, ווייל ער ווייסט נישט וויא אזוי אין דער שטאט אריינצוגעהן:
 16 איז וועה צו דיר, דא לאנד! ווען דיין מלך איז א יונגער וונג, אונד ווען
 דיין פירשטען עסען אין דער פריה: 17 אבער געבענשט ביזט דא לאנד ווען
 דיין מלך איז א זון פון דיא פרייע, אונד דיין פירשטען עסען צו דער בער
 שטימטע צייט, כדי שטארק צו ווערען אונד זיך נישט צו בעטרינקען: 18 דורך
 פיל פויליהייט ווערט דער באלקען איינגעבויען, אונד דורך לעדיגע הענד צופאלט
 דאס הויז: 19 כדי זיך צו פרייען מאכט מען א סעודה, אונד וויין מאכט פעהר-
 ליך דאס לעבען, אבער געלד פערשאפט דאס אלעס: 20 דא זאלסט דעם מלך
 נישט שעלטען, נישט אפאל אין דיין געדאנקען, אונד דיא רייכע זאלסט דא אויף
 נישט אפאל שעלטען אין דיין שלאף-קאמער, ווארין דיא פעגעל פון (אונטער)
 דעם הימל קענען אונעקפיררען דאס קול, אונד דאס וואס האט פלינעל זאגט
 אויס דיא זאך:

קאפיטעל יא

1 ווארף דיין ברויט אויף דיא וואסער, ווארין מען פילע טעג וועסט
 דא עס ווידער געפינען: 2 געב א חלק צו זיבען, אונד אויף צו אכט, ווארין
 דא ווייסט דאך נישט וואס פאר א שלעכטעם עס וועט זיין אויף דער ערד:
 76

3 ווען דיא וואלקען זענען פול מיט רע-
בען אזוי מהון וויא זיך אויסגוסען אויף
דער ערד, אונד ווען א בוים פאלט, ענט-
ווערער קענען דרום-זייט אָדער קענען
צפון-זייט, אין דעם אָרט אוואו דער
בוים פאלט, דאָרט וועט ער ליגען בלויז-
בען: 4 דער וואס בעטראכט דעם ווירד
דער טהוט נישט ווייט, אונד דער וואס
קוקט אָן דיא וואלקענס טהוט נישט
שניידען: 5 אזוי וויא דוא ווייסט נישט דעם
וועג פון דעם רוט, אויף נישט וויא דיא
ביינער וואקסען אין דעם בויד פון א
פול שוואנגערע, אזוי קענסט דוא אויף
נישט וויסען דיא מעשים פון גאט וואס
האט אלעס געמאכט: 6 אין דעם פריה-
מארגען זאלסט דוא זייען דיין זאמען,
אונד אין דעם אָבענד זאלסט דוא נישט
צוריקהאלטען דייע, האנד, ווארין דוא
ווייסט נישט וועלכעס וועט געראמען, דאס
אָדער וועגס, אָדער אויב וויא וועלען
ביידע מיט איין אנדער גוט זיין: 7 באַמט
דאס ליכט איז זיס אונד עס איז א גוטע
זאך פאר דיא אויגען צו זעהען דיא זון:
8 האַמטש א מענטש זאל לעבען פילע

יאהרען אונד ער פרייעט זיך אין דעם אלעס, דאך לאז ער געדענקען אָן דיא פינס-
טערע טעג ווארין וויא וועלען זיין פיל, אלעס וואס קוקט איז נארישקייט: 9 פרייא
דיך א יונגער מאן אין דייע ווענד, אונד לאז זיך דיין הארץ גוט אויפפיהרען אין דיא
טעג פון דייע ווענד, אונד בעה אין דיא וועג פון דיין הארץ, אונד נאך דעם אָנועהען
פון דייע אויגען, אָבער דוא זאלסט וויסען אז ווענען דעם אלעס וועט דיר גאט ברענג-
ען צו דעם משפט: 10 דאריבער טהוא אנוועק ערגערניס פון דיין הארץ, אונד רוים
אנוועק שלעכטעס פון דיין פלייש, ווארין דיא יונגהייט אונד קינדשאפט איז (אויף)
נארישקייט:

קאפיטעל יב

1 דאריבער זאלסט דוא געדענקען דיין בעשעפער אין דיא טעג פון דייע ווענד-
שאפט, איידער דיא שלעכטע טעג קומען אָן, אונד דיא יאהרען גרייכען ווען דוא
וועסט זאגען, איך האב שוין נישט א פערלאנגען אין וויא: 2 ביז דיא זון אָדער דאס
ליכט, אָדער דיא לבנה אונד דיא שטערען זענען נאך נישט פערפֿינסטערט געווארען,
אונד דיא וואלקענס האבען זיך נאך נישט צוריקגעקערט נאך דעם רעגען: 3 אין דעם
טאג ווען דיא היטערס פון דעם הויז וועלען ציטערן, אונד אפילו דיא שטארקע העלר-
דען פערקרימען, אונד דיא וואס מאהלען וועלען מווען אויפהערען טייל וויא זענען
וועניג, אונד ווען דיא וואס קוקען ארויס דורך דעם פֿענסטער וועלען פערפֿינסטערט
ווערען: 4 אונד דיא טירען פון דיא גאסען ווערען פערשלאסען, ווען דאס קול
פון דיא מיהלערס איז נידריגער, אונד ער וועט אויפֿשטען פון ווענען דעם קול
פון דעם פֿויגעל, אונד אלערלייא געזאנגען זענען געשטילט געווארען: 5 אונד
ווען וויא וועלען אויף מורא האבען פאר דעם וואס איז הויף, אונד שרעקעניס
וועט זיין אין דעם וועג, אונד דער מאנדעלבוים בליהט, אונד ווען דער היישער
רעק וועט אפילו זיין א לאסט, אונד דיא גלוסטיגקייט וועט פערשטערט ווערען, ווא-
רין דער מענטש געהט אנוועק צו זיין עביגען הויז, אונד דיא קלאנגערס דרעהן זיך
ארום אין דער גאס: 6 איידער דאס וילבערנע שטריקעל ווערט צוגראכען, אונד דאס
גאלדענע לעמפעל ווערט צושטיקעלט, אונד דער קרוג ווערט צוגראכען ביא דעם
קוואל, אונד דאס ראד ווערט צוגראכען ביא דעם ברוגען: 7 אונד ווען דער שטויב קעקרט
צוריק צו דער ערד אזוי וויא עס איז געוועזען, אונד דער גייסט קעקרט צוריק צו גאט
וואס

3 עלהארץ: אסמלא העבים נשם עלהארץ ויך
ואספול קז בדרום ואם בצפון מקום שפול הנשם
4 ווא: שמר רוח לא חכע וואה בעבים לא יקצר:
ה מאשר אנה תלע מדרגה היות בצפון בעמל המלאה
קבה לא תלע אדרמשה האלוים אשר עשה אלה
6 הבל: בבקר ובע אחרון על ולערב אלמנה יד כי אנה
ידע א נה יקשר הנה אלה ואם שניתם באחד טובים:
7 ומתוך האד ומב לענים לראות אתהשמש: כי אם
שנים הרבה וזה האדם בקלם ישמח ויחל אדמי
8 החשך כהרבה וזה עלשפא הבל: שמה בתוך
קלחתה וישקב לבד בימי בחורונה ותלך בדרך
לבד ובמרא עינה וזה כי עלכלילה ויבאך האלוים
9 במשפט: ויכר כלם מלכד ותעבר רעה מכלנה כר
נללות ותשתות הבל:

יב

א חכר אתהארץ בימי בחורונה עד אשר לארבל וי
2 תלך והנשם שנים אשר תאמר אדל בהם תנע: עד
אשר לאתחשך השמש האד תתח ותבקים ושבו
3 העבים אתר הנשם: בוים שונו שמר הבית והחשית
אנשי תחיל ובקלו המהות כי מעט תחשך הראות
4 באיכות: ומנר דלתים בשוק בשפל קול המהות והקום
ה לקול הצפור וישוה כלבנות השיר: גם מבה יראו
החתמים בדרך ותאז השקר והסמל תחב ותפר
האביונה כרדף האדם אלבית עלמו וסבבו בשוק
6 הסופרים: עד אשר לאתחך הכל הנפש ותחך נלח
תחב ותשכר כל עלהמפע ותחך תלך אלהבד:
7 וישב העפר עלהארץ כשהיה תחת טוב אלהאלים

אשר נתנה: הכל הכלים אשר הקהלת הכל הכל: 8
 ויתר שהיה קהלת חכם עוד למוד דעת את העם ואון
 וחזק תהן משלים הרבה: בקש קהלת למצא דבר
 תפוז וכתוב ישר דבר אמת: דברי חכמים כתרבות
 וכמשמרות נמוכים בעלי אספות נתנו מידה אחר: ויתר
 מהמה בני הוהר עשות ספרים הרבה אין קץ וכל
 הרבה ועתה בשר: סוף דבר הכל נשמע את האלהים
 ורא ואת מצותיו שמוך בידה כל־האדם: כי את־כל
 מעשה האלהים ורא במשפט על כל־נעלם אס־יב
 ואס־דע:

סוף דבר הכל נשמע את האלהים ורא ואת מצותיו שמוך וי זה
 כל האדם: סימן יתחק

סכום פסוקי דספר קהלת מאתים ועשרים ושנים. וסימנו מה
 שהיה כבר נקרא שמו. וגם חציו מה שהיה כבר נקרא שמו.
 וסדריו ארבעה. וסימנו אבא כס אורה יח:

א ס ת ר

והו בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהו ועד
 כוש שבע ועשרים ומה מדינה: בימים ההם בשבת
 המלך אחשורוש על כפא מלכותו אשר בשושן הבירה:
 בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל־שריו ובעבדיו
 חל. פלם ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפגיו:

אזי א מדיגקייט צו דעם פלייש (לייב): 13 לאמער הערען דעם סוף פון דעם אלעם,
 (דער עקר איז) דא זאלסט מורא האבען פאר גאט אונד היטען זיינע מצות, ווארין
 דאס איז דא זאך פאר איטליכען מענש: 14 ווארין גאט וועט איטליכע זאך ברענגן
 נען צו דעם משפט צוזאמען מיט אלעם וועם איז פערבארען, אויב עס איז גוט
 אדער שלעכט:

חוק

אלע פסוקים פון דעם ספר קהלת זענען צווייא הונדערט אונד צווייא
 אונד צוואנציג; אונד דיא העלפט דערפון איז קאפיטעל ו' פסוק י';
 אונד האט אים גאנצען צוועלף קאפיטלעך:

מגלת אסתר

1 אונד עס איז געוועזען אין דיא טעג פון אחשורוש—ער איז געוועזען דער אחשורוש
 וואס האט רעגירט פון הודו ביו כוש, איבער הונדערט אונד זיבען אונד צוואנציג
 מדינות: 2 אין דיא זעלביגע טעג, ווען דער קעניג אחשורוש איז געוועסען אויף דעם
 טרוין־שטול פון זיין קעניגרייך, וואס איז געוועזען אין דער הויפט שטאט פון שושן:
 3 אין דעם דריטען יאהר פון זיינע רעגירונג, האט ער געמאכט א סעודה פאר אלע
 זיינע פירשטען אונד זיינע קנעכט, פון דעם חיל פון פרס אונד מדי, דיא ערעל־לייט
 אונד פירשטען פון דיא מדינות וואס ווארען פאר איהם: 4 ווען ער האט געווינען
 דאס

דאס עשירות פון דעם פבוד פון זיין
קעניגרייך. אונד דיא הערליכע שענק-
הייט אונד זיינע גרויסקייט פילע טעג,
הונדערט אונד אכציג טעג: 5 אונד
ווען דיא דאזיגע טעג האבען זיך דער-
פילט, אזוי האט דער קעניג אויף
געמאכט א סעודה פאר דעם גאנצען
פאלק וואס האבען זיך געפונען אין דער
הויפט-שטאט שושן, פון גרויס ביז קליין,
זיבען טעג, אין דעם הויף פון דעם קאר-
טען פון דעם קעניג'ס פאלאסט: 6 און
עס זענען געוועזען ווייסיג, גרינע אונד
פארפער, טיירע זיידענע פארהענגען
איינגעפאסט מיט פינע שטריקלעך צו
זילבערנע רינגלעך, אונד זיילען פון
מארמער-שטיין, אויף בעטלעך פון גאלד
אונד זילבער, אויף א פלאסטער פון
טיירע מארמער-שטיינער: 7 אונד מען
האט זייא געגעבען צו שרינקען אין
גאלדענע פליס, אונד איין פלי איז גע-
וועזען אנדערש פון דיא אנדערע פלי,
אונד קעניגליכער וויין איז זעהר פיל

געוועזען, גראד אזוי וויא א קעניג קען געבען: 8 אונד דאס געטרענק איז
געוועזען נאך דעם געזען, מען האט קיינעם נישט גענייט, ווארין דער קעניג האט אזוי
געפוללען צו דיא עלצטע איבער זיין הויז, פרי צו טהון אזוי וויא אימליכער וויל: 9 אויף
דיא מלכה ושתי האט געמאכט א סעודה פאר דיא ווייבער פון דעם קעניגליכען הויז, וואס
האט געהערט צו דעם קעניג אחשוורוש: 10 אין דעם זיבעטען טאג, ווען דאס הארץ פון
דעם קעניג איז געוועזען פרעהליך פון דעם וויין, אזוי האט ער געזאגט
צו מהומן, בוזתא, חרבונא, בגתא אונד אבגתא, זתר אונד כרסם, דיא זיבען בעדינער
פאר דעם קעניג אחשוורוש: 11 אז זייא זאלען אריינגברענגען דיא מלכה ושתי מיט
דער קעניגליכער קרוין, פרי צו ווייזען איהרע שענהייט צו דיא פעלקער אונד צו
דיא פירשטען, ווארין זיא איז זעהר שעהן געוועזען: 12 אבער דיא מלכה ושתי
האט נישט געוואלט קומען אויף דעם בעפעהל פון דעם קעניג דורך דיא בעדינער:
אזוי האט דער קעניג זעהר געצארנט, אונד זיין צארן האט אין איהם געברענט:
13 אזוי האט דער קעניג געזאגט צו דיא חכמים וואס וויסען דיא צייטען, ווארין
אזוי איז געוועזען דאס ווארט פון דעם קעניג פאר דיא וואס וויסען דאס געזען אונד
דעם דין: 14 אונד דיא וואס זענען צו איהם אס נאהנסטען געוועזען ווארען, פרשנא,
שתר, אדמתא, תרשיש, מרס, מרכנא אונד ממוכן, דיא זיבען פירשטען פון פֿרס
וקרי, וואס האבען געוועהן דאס פנים פון דעם קעניג, וואס זענען געזעסען דיא
ערשטע אין דעם קעניגרייך: 15 וואס זאל מען טהון צו דער מלכה ושתי, נאך דעם
געזען ווייל זיא האט נישט געטהון נאך דעם בעפעהל פון דעם קעניג אחשוורוש, דורך
דיא בעדינער? 16 אזוי האט ממוכן געזאגט פאר דעם קעניג אונד דיא פירשטען,
עס איז נישט קענען דעם קעניג אליין דאס דיא מלכה ושתי האט אומרעכט געטהון,
נייערט אויף קענען אלע פירשטען אונד קענען אלע פעלקער וואס זענען אין אלע
מדינות פון דעם קעניג אחשוורוש: 17 ווארין דיא נאך פון דיא מלכה וועט ארויסגעהן

4 בראתו את-נשר כבוד מלכותו ואת-זך תפארת
ה גדלותו ימים רבים שמונים ומאת יום: ובמלואתו והמים
הגאלה שנה המלך לכל-היום הנמצאים בששון הבירה
למנוחל ותרקון משקה שבעת ימים כהצר גנת ביתו
המלך: קרוי כרסם ותכלת אחוה בחבל-בזן וארגון
על-גלילי כסף ועמדי עש מטות וזב וזכר על רצפת
הבשרוש ותר וזכרות: והשקות בגלל וזב וזכר
מבלים שנים וזן מלכות כב כד המלך: והשקה
כדת אין אגם כרבו: וסד המלך על כל-כב ביתו
לעשות כרצון אשוראש: גם ושתי המלכה נשמה
משקה נשים בית המלכות אשר למלך אחשוורוש: ביום
השביעי כטוב לב-המלך כזן אמר למחזן בוזתא
חרבונא בוזתא וזכרונא ותר וזכרם שבעת הפרסים
המשורשים את-פני המלך אחשוורוש: להביא את-
ושתי המלכה לפני המלך בבית מלכותו לבראות העמים
והשדים את-פניו כרסית מראה הוא: ומאן המלכה
ושתי לבוא בדברי המלך אשר ביד הפרסים ונאח
המלך מאד והמתו בעזה בו: ואמר המלך
לחכמים דעו העתים כרבו דבר המלך לפני כל-דע
14 דת תזן: ותקרב אליו פרשנא שתר אדמתא תרשיש
מרס מרכנא ממוכן שבעת קרי: פרס ומרי רא פני
15 המלך ונשקים ראשנה במלכות: כדת מורשעות
במלכה ושתי על: אשר לא-עשהה את-מאמר המלך
16 אחשוורוש ביד הפרסים: ואמר ממוכן לפני המלך
והשדים לא על-המלך לבדו עתה ושתי המלכה כי
על-כל-השדים ועל-כל-העמים אשר בכל-מדינות
17 המלך אחשוורוש: כרצא דבר-המלכה על-כל-העמים

לחבוות בעליון בעניןו באמרו המלך אחשוורוש אמר
להביא אחישתי המלכה לפני ולא באה: ותום היה
תאמרוהו ושרות פרסומיו אשר שמעו את דבר המלכה
לכל שר המלך וכל בניו וקצתו: אסתר המלכה טוב
היא דבר מלכותו מלפניו ונתבן בדתו פרסומיו ולא
יעבור אשר לא תהא ושמתי לפני המלך אחשוורוש
ומלכותה וכן המלך לרעותה הטובה ממנה: ותשמע
פתחו המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא
ובלתי נשים וכן יקר לבדליו למגדל ועד קצתו: ויטב
הדבר בעיני המלך והשרים תעש המלך בדבר ממנו:
והכל ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה
בכתבה ואליהם תעם כלשונן לדעות כל איש שר
בביתו ומדבר כלשון עמו:

אחר הדברים האלה כשה חמת המלך אחשוורוש וקר
אחישתי ואת אשר עשתה ואת אשר נער עליה:
והאמר נער המלך משרתיו וקצתו למלך נעות בתולות
טובות מראה: ופחד המלך פחדים בכל מדינות
מלכותו וקצתו את כל נערות בתולות טובות מראה אל
שושן הבירה אל בית הנשים אליו הגא סרים המלך
שמר הנשים ותתן פמלקה: והנערה אשר חשב
בעיני המלך המלך תחת ושתי ויטב הדבר בעיני
המלך תעש כן: איש יהודי היה בשושן הבירה
ושמו מרדכי בן יאיר דרשמי בדקוש איש ימיני: אשר
הגלה מירושלים עשרה גלות אשר הגלה עם המדינה
מלך הודיה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל: היה אמן
את הדבירה היא אסתר בת יהודי כי אין לה אב ואם

צו אלע ווייבער, אונד זיין וועלען
פעראכטען זיירע מענער אין זיירע אוי-
נען, ווען זיין וועלען זאנען, דער קעניג
אחשוורוש האט בעפוילען אז דיא מלכה
ושתי זאל פאר איהם געבראכט ווערען,
אבער זיא האט נישט געוואלט קומען:
18 אונד היינט וועלען דיא פירשטליכע
פרויען פון פרס אונד מדי וואס האבען
געהערט דיא זאך פון דער מלכה, אויף
אזוי זאנען צו אלע פירשטען פון דעם
קעניג, אונד עס וועט מאכען גענוג
בושה אונד צארן: 19 אונד ווען עס
געפעלט דעם קעניג, אזוי זאל ארויסגעהן
א קעניגליכער בעפעהל פאר איהם, אונד
לאז עס איינגעשריבען ווערען אין דיא
געזעץ פון פרס אונד מדי, אונד מען
זאל דאס נישט מעהר עובר זיין, אז ושתי
זאל נישט מעהר קומען פאר דעם קעניג
אחשוורוש, אונד דאס דער קעניג זאל
געבען איהרע מלוכה צו איינע אנדערע
וואס איז געסער וויא זיא איז: 20 אונד
ווען דער בעפעהל פון דעם קעניג וואס
ער וועט ארויסגעבען, וועט געהערט
ווערען אין זיין גאנצען קעניגרייך

ווארין עס איז גרויס, אזוי וועלען אלע ווייבער מוזען פבור אפגעבען צו זיירע
מענער, פון גרויס ביז קליין: 21 אונד דיא זאך האט גוט געפאלען אין דיא אויגען
פון דעם קעניג, אונד דיא פירשטען, אונד דער קעניג האט געטהון נאך דעם ווארט
פון ממוכן: 22 אונד מען האט ארויסגעשיקט ברוך צו אלע מדינות פון דעם מלך,
צו איטליכע מדינה נאך איהר כתב, אונד צו איטליכען פאלק נאך איהר לשון, כדי
איטליכער מאן זאל זיין א געוועלטיגער אין זיין אייגען הויז, אונד עס זאל
געקאנט געמאכט ווערען נאך דער שפראך פון איטליכען פאלק:

קאפיטעל ב

1 נאך דיא דאזיגע זאכען, ווען דער גרימצארן פון דעם קעניג אחשוורוש האט
זיך א ביסעל געשטימט, אזוי האט ער געדענקט אן ושתי, אונד וואס זיא האט
געטהון, אונד אויף וואס מען האט איבער איהר גוזר געוועזען: 2 אונד דיא
יונגע משרתים פון דעם קעניג האבען געזאגט, מען זאל אויסזוכען פאר דעם
קעניג גאנץ שעהנע יונגע בתולות: 3 אונד לאז דער קעניג אנשטעלען בעפע-
הלעס איבער אלע מדינות פון זיין קעניגרייך, כדי זיין זאלען פערזאמעלן
אלע יונגע שעהנע בתולות צו דער הויפטשטאט שושן אין דעם הויז פון דיא
ווייבער, צו דעם הא דעם קעניגים דינער, דער הישער פון דיא ווייבער,
אונד מען זאל צו זיין געבען זיירע גוטע בשמים: 4 אונד לאז דיא יונגפרויע
וואס וועט זיין וואוילגעפעליג אין דיא אויגען פון דעם קעניג זיין דיא מלכה
אנשטאט ושתי, אונד דיא זאך האט דעם קעניג גוט געפאלען, אונד ער האט
אזוי געטהון: 5 אונד עס איז געוועזען אין שושן א יודישער מאן, אונד ער
האט געהייסען מרדכי בן יאיר, בן שמעי, בן קיש, פון דעם שבט בנימין:
6 וואס איז פערטריבען געווארען אויס ירושלים מיט דיא פערטריבענע וואס
זענען פערטריבען געווארען מיט יכניה קעניג פון יהודה, וועמען נבוכדנצר קעניג
פון בבל האט פערטריבען: 7 אונד ער האט אויפגעצויגען דיא הדסה, דאס איז
אסתר, זיין פעטערס טאכטער, ווארין זיא האט נישט געהאט קיין פאטער אונד קיינע

מוטער, אונד דיא יונגפרויא איז זעהר
שעהן גענועזען, אונד ווען איהר פאטער
אונד איהרע מוטער זענען געשטארבען
אזוי האט ער זיא צו זיך גענומען פאר
א טאכטער: 8 אונד עס איז גענועזען
ווען דעם קעניג'ס בעפעהל אונד זיין
געזעץ איז געהערט געווארען, אונד ווען
מען האט פערזאמעלט פילע יונגפרויען
צו דער הויפט־שטאט שושן דורך דעם
אזוי איז אסתר אויך גענומען געווארען
צו דעם קעניג'ס הויז דורך דעם
היטער פון דיא פרויען: 9 אונד דיא
יונגפרויא האט איהם גוט געפאלען,
אונד זיא האט געקריגען גאד פאר
איהם, אונד ער האט איהר געשווינד
געגעבען איהרע בשמים אונד איהרע
בעשטימטע גאבען וואס איז איהר צו
געקומען, אונד מען האט איהר אויך
געגעבען זיבען מעדען וואס איז איהר
צוגעקומען פון דעם קעניגליכען הויז,
אונד ער האט איהר געגעבען אונד צו
איהרע מעדען דעם בעסטען ארט אין
דעם הויז פון דיא נויבער: 10 אסתר
האט נישט אויסגעזאגט פון וואס פאר א

הענה ופחולאל וסדקת מראה וכמת אביה ואמה
לקחה מרדכי לו לבת: ויהי בהשבע דבר המלך ויהיו
ובקרבן נשות רבות אל שושן הבירה אלד בני
ותלכן אסתר אל בית המלך אלד בני שמר הנשים:
ותסב העדה בענין ותשא הסד לפניו ויבטל את
המזנון והתדמיתה לבת לה ואת שבע הנשות
הראיות לתת לה מבית המלך וישנה והתנחלה
ישוב בית הנשים: לאדניה אסתר אתמה ואמר
מלכותה כי מרדכי את עליה אשר לאסתר: ובכל
יום יום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לנעם
את שלום אסתר ומדינשה בה: ובתעורר חל נערה
ונערה לבוא אל המלך אחשוורוש מקל היות לה כבת
הנשים שנים עשר חודש כי בן ימלא וימ מרדכינה ששה
חדשים בשמן המז ושעה חדשים בבשמים ובחמרי
הנשים: ובה העדה באה אל המלך את בל־אשר
האמר ויהי לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך:
14 כעבר ויהי באה ויבקר תא שבה אל בית הנשים
שני אלד ששען מרים המלך שמר פלגשים לא
תבוא עד אל המלך כי אסתר בה המלך והנראה
10 בשם: ובתעורר תראסתר בת אביתל ויהי מרדכי אשר
לקחלו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם
את אשר יאמר לה מרדכי המלך שמר הנשים ויהי
16 אסתר נשאת חן בענין בל־אסתר: ותלכן אסתר אל
המלך אחשוורוש אל בית מלכותו בתוך העשירי ויהי
17 חודש סבת בשנת־שבע למלכותו: והאב המלך את
אסתר מכל־הנשים ותשא ונתן תסד לפניו מכל־הבתולות
18 וישם בתר־מלכות בראשה במליכה תחת נשותי: וישע

פאלק זיא איז געבוירען, ווארין מרדכי האט איהר געפולען אז זיא זאל עס
נישט אויסזאגען: 11 אונד מרדכי פלעגט אלע טאג ארוםקעהן פאר דעם טויער פון
דעם הויז פון דיא נויבער כדי צו וויסען דעם שלום פון אסתר אונד וואס מען טהוט
מיט איהר: 12 אונד ווען דיא צייט איז אָנגעקומען אז איטליכעס מעדעל זאל
אריינגעבראכט ווערען צו דעם קעניג אחשוורוש, דאס איז גענועזען אס ענד פון צוועלף
חדשים, נאך דעם געזעץ פון דיא נויבער, ווארין אזוי לאנג האבען געווערט זייערע
טעג פון רייניגונג—זעקס חדשים מיט עהל פון מר, אונד זעקס חדשים מיט בשמים
אונד אנדערע זאכען וואס מאכען דיא נויבער לויטער: 13 אונד אויף אזא איין
אופן פלעגען דיא יונגפרויען אריינצוקומען צו דעם קעניג, אלעס וואס זיא האט נאר
פערלאנגט האט מען איהר געגעבען, כדי מיט זיך צו נעמען פון דעם הויז פון דיא
פרויען ביז צו דעם קעניג'ס הויז: 14 אין דעם אָבענד איז זיא אריינגעקומען, אונד
אס מארגען האט זיא זיך צוריקגעקעהרט צו דעם אנדערן הויז פון דיא נויבער,
דורך דעם שעשנז דעם קעניג'ס דינער, דער היטער פון דיא קעבס־ווייבער, זיא איז
נישט מעהר צוריקגעגאנגען צו דעם קעניג, חוץ דער קעניג האט זיא פערלאנגט, אונד
ווען זיא איז אָנגערופען געווארען בייא איהר נאמען: 15 אונד ווען דיא צייט איז
אָנגעקומען פון אסתר, דיא טאכטער פון אביחול מרדכי'ס פעטער, וואס ער האט זיא
צו זיך גענומען פאר א טאכטער, אז זיא זאל אריינקומען צו דעם קעניג, אזוי
האט זיא קיין שום זאך נישט פערלאנגט, נאר וואס הוי דער דינער פון דעם מלך, דער
היטער פון דיא נויבער האט איהר געזאגט, אונד אסתר האט געפונען חן אין דיא
אויגען פון אלע וואס האבען זיא געזעהען: 16 אזוי איז אסתר אריינגעקומען געוואר
רען צו דעם קעניג אחשוורוש, צו דעם קעניגליכען הויז, אין דעם צעהנטען חדש,
דאס איז דער חדש טבת, אין דעם זיבעטען נאָהר פון זיינע רעגירונג: 17 אונד דער
קעניג האט אסתר מעהר געליבט וויא אלע נויבער, אונד זיא האט מעהר
חן אונד הסד געהאט פאר איהם וויא אלע אנדערע בתולות, אונד ער האט
געטהון דיא קעניגליכע קרוין אויף איהר קאפ, אונד זיא איז געווארען
מלכה אין דער שטעל פון נשותי: 18 אונד דער קעניג האט געמאכט

המלך משתה נזיל לכל־שריו ועבדיו את משתה
אסתר נקמה למדעת עשה חסן משאת כד המלך:
19 ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי ישב בשער־המלך:
אין אסתר מנחת מלכותה ואחיהמה כאשר צוה עליה
מרדכי ואחיהמה מרדכי אסתר עשה כאשר היתה
באמרה אחי: במים הים ומרדכי יושב בשער
המלך קצו כנחו ולרש שגורסיו המלך משמר הסף
22 ובקשו לשלח ד' במלך אחשוורוש: נענע הדבר
למרדכי נען לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך
בשם מרדכי: נבקש הדבר נמצא מחלו שניתם על־
23 עץ־נחבב בקשר דברי היום לפני המלך:

אחר הדברים האלה נזיל המלך אחשוורוש את־המן
1 כדמרתא האני ונשאויו נשם את־כסאו מלך כל־
השנים אשר אחי: וכל־עבדי המלך אשר בשער המלך
2 כרעים ומשפחים להמן כרצון צהרלי המלך ומרדכי
לא יכרע ולא ישתחוו: ויאמרו עבדי המלך אשר
3 בשער המלך למרדכי מליש אתה עובר את מצות
המלך: וכו' באמנם אליו וס וס ולא שמע אליהם
4 נעזו להמן לראות העמוד דברי מרדכי קרדכי להם
אשר־הוא ידעו: וברא המן קרדכי קרדכי כרע
5 ומשתחא לו במלא המן חמה: ויבד בעניו לשלח ד'
6 במרדכי לבדו קרדכיו לו את־עם מרדכי נבקש המן
להשמיד את־בני־יהודים אשר בגל־מלכות אחשוורוש
עם מרדכי: בחרש הראשון הוא־חדש ניסן בשנת
7 שמים עשרה למלך אחשוורוש הפיל פור הוא העזיל
לפני המן מים: ליום ומתחש לחדש שמיסער הוא

א גרויסע סעודה צו אלע ויינע פירשטען
אונד ויינע קנעכט, דאס איז געוועזען
אסתר'ס סעודה, אונד ער האט נאכגע־
לאזט מס צו דיא מדינות, אונד ער האט
געגעבען מתנות לויט וויא א קעניג:
19 אונד ווען דיא בתולות זענען נאך
דאס אנדערע מאל פערזאמעלט גע־
ווארען, אזוי איז מרדכי געזעסען אין
דעם טויזער פון דעם קעניג: 20 אסתר
האט נישט אויסגעזאגט איהרע משפחה
אונד אויף נישט איהר פאלק, אזוי וויא
מרדכי האט איהר געפוילען, אונד דאס
וואס מרדכי האט איהר אנגעזאגט דאס
האט אסתר געמחן, גראד אזוי וויא זיא
איז בייא איהם דערצויגען געווארען:
21 אין דיא דאזיגע טעג, ווען מרדכי איז
געזעסען אין דעם קעניג'ס טויזער, אזוי
האבען גותן אונד תרש, דיא צווייא
דינער פון דעם קעניג, וואס האבען געהיט
דיא שוועל (טויזער) געצארנט, אונד וויא
האבען געזוכט דיא האנד אויסצושטערע־

קען קענען דעם קעניג אחשוורוש: 22
מרדכי, אונד ער האט דאס אנגעזאגט צו אסתר המלכה, אונד אסתר האט דאס
אנגעזאגט צו דעם קעניג אין מרדכי'ס נאמען: 23 אונד ווען מען האט דיא זאך
אויסגעפארשט אזוי האט מען עם אויסגעפונען אונד וויא זענען ביידע אויף א בוים
אויפגעהאנגען געווארען, אונד דאס איז איינגעשריבען געווארען אין דעם ספר דברי
הנמים פאר דעם מלך:

קאפיטעל ג

1 נאך דיא דאזיגע זאכען האט דער מלך אחשוורוש דערהייבט דעם המן בן־
המדתא דעם אנגי, אונד ער האט ווין שטול העכער געמאכט פון אלע ויינע פירשטען
וואס זענען מיט איהם געוועזען: 2 אונד אלע קנעכט פון דעם מלך וואס זענען
געוועזען אין דעם טויזער פון דעם מלך האבען געקניט אונד זיך געביקט צו המן,
ווארין אזוי איז געווען דער געפעהל פון דעם מלך, אבער מרדכי האט נישט (צו
איהם) געקניט אונד ער האט זיך אויף נישט געביקט: 3 אזוי האבען דיא קנעכט
פון דעם מלך וואס זענען געוועזען אין דעם טויזער פון דעם מלך, געזאגט צו
מרדכי, פארטאס ביזט דא עובר דעם מלך'ס געבאט? 4 אונד עם איז געוועזען,
ווען וויא האבען דאס צו איהם געזאגט אלע טאג אונד ער האט וויא נישט געהארקט,
אזוי האבען וויא עם אנגעזאגט צו המן כדי צו זעהען אויב מרדכי'ס הערשער וועלען
קענען געשטעהן, ווארין ער האט צו וויא געזאגט אז ער איז א יוד: 5 אונד ווען המן האט
געזעהען אז מרדכי קניט נישט אנדער אונד ביקט זיך נישט אמאל צו איהם, אזוי איז המן פול
געווארען מיט צארן: 6 אונד ער האט עם געטראכט פאר א בושה אז ער זאל ויינע האנד
לעגען אן מרדכי אליין, ווארין מען האט צו איהם אנגעזאגט דאס פאלק פון מרדכי, אונד
המן האט געזוכט אלע יודען צו פערטיליגען, ווארין דאס פאלק פון מרדכי זענען געוועזען
אין דעם גאנצען קעניגרייך פון אחשוורוש: 7 אין דעם ערשטען חדרש, דאס איז דער חדרש
ניסן, אין דעם צוועלפטען נאחר פון דעם קעניג אחשוורוש, איז דאס גורל געפאלען פאר
המן, פון טאג צו טאג, אונד פון חדרש צו חדרש ביז צום צוועלפטען חדרש, דאס איז

דער חדש אדר: 8 אונד המן האט גע-
זאגט צו דעם מלך אחשוורוש, עס איז
פערהאנדען א געוויסעס פאלק, פער-
שפרייט צווישען דיא פעלקער אין אלע
מדינות פון דיין מלכות, אונד זייער
געזעץ זענען אנדערשט פון אלע פעל-
קער, אונד זיין האלטען נישט דיא געזעץ
פון דעם מלך, אונד עס נוצט נארינט
דעם מלך זיין לעבען צו לאזען: 9 אונד
ווען עס געפעלט דעם קעניג, אזוי לאז
מען אויסשרייבען כדי זיין צו פער-
טילען: אונד איך וועל אפנומען צעהן
טויזענד צענטנער זילבער צו דיא וואס
וועלען טהון דיוע מלאכה כדי עס
אריינצוברענגען אין דיא קאסע פון דעם
מלך: 10 אזוי האט דער מלך אפגע-
טהון זיין רינג פון זיינע האנד אונד ער
האט איהם געגעבען צו המן ביהמדתא.
דעם אנגה דעם פיינד פון דיא יודען:
11 אונד דער מלך האט געזאגט צו
המן, דאס זילבער (געלד) איז צו דיר

8 ואלד דער מלך למלך אחשוורוש שני
ספראד קסין ומסר בין העמים בגל מדינת מלכות
החיים שנות מבלים ואתדתי המלך אינם עשים
9 ולמלך אין שנה להחיים: אם על המלך טוב יתב
לאברהם ושלמה אלפים ככרסכסא אשכול עשרי משי
המלאכה להקרא אלעין המלך: וסר המלך אתסבעת
מעל ידו ויתנה להמן ביהמדתא האני צר החיים:
11 ואלד המלך להמן הספא נתן לך וקם לשטות בו
12 כסוב בעניד: וקרא ספר המלך בחדש הראשון
בשלושה עשר יום בו יתבב בגלאשר עתה דין אל
אחשוורוש המלך ואלה הפחות אשר על מדינה ומדינה
ואלשרי עם וקם מדינה ומדינה ככתבה וקם וקם
כלשונן בשם המלך אחשוורוש וכתב וקם בסבעת
13 המלך: ושלוח ספרים בין הרצים אלכל מדינות
והמלך להשמד לגבן ולאבד אתכל היהודים מער
ומזרח סוף וקם כיום אלה בשלושה עשר לחדש
14 שנים עשר ודאחד אדר ושלם לבח: פושען הבחב
להמן דת בגל מדינה ומדינה גלי לכל העמים להחיה
15 ועתידים ליום תהי: הרצים גאון ודופים בדבר המלך
ותנה ונתנה בשען הכתה המלך והמן שני לשטות
והער שושן נבוכה:

ד

א ומדכי דל אתגלאשר גשלה חקד מרדכי ארז
בגדי מלכש שק ואמר וצא בתך היר וצאן וענה
ג נחלה ומדינה: כתב סד לפני שער המלך כי אין לבוא
ד אל שער המלך בלשש שק: ובגל מדינה ומדינה מקום
אשר דבר המלך ודל מניע אכל נחל ליהודים וקם

געגעבען, אונד אויף דאס פאלק, כדי מיט זיין צו טהון וואס דיר געפעלט:
12 אונד מען האט צוזאמען גערופען דיא קעניגליכע שרייבערס אין דעם ערשטען
חדש, אין דעם דרייצעהנטען טאג, אונד מען האט געשריבען נאך אלעם אזוי וויא
המן האט געבאטען צו דעם מלך'ס געפעלערס, אונד צו איטליכע מדינה, אונד
צו דעם פירשט פון איטליכען פאלק, אונד צו איטליכע מדינה נאך זייער שריפט,
אונד צו איטליכען פאלק נאך זייער לשון, אין דעם נאמען פון דעם מלך אחשוורוש
איז דאס געשריבען גענוארען, אונד געחתמת מיט דעם מלך'ס רינג: 13 אונד דיא
בריו זענען געשיקט גענוארען דורך דיא לויפערס צו אלע מדינות פון דעם קעניג
צו פערטילען אונד צו הרגען אונד פערלירען צו מאכען אלע יודען, פון יונג
ביז אלט, קליינע קינדער אונד ווייבער אין איין טאג, אין דעם דרייצעהנטען טאג
פון דעם צוועלפטען חדש, דאס איז דער חדש אדר, אונד זיין אים גאנצען צו רויבען:
14 איינע אפשריפט פון דעם איז געגעבען גענוארען אלס א געזעץ אין איטליכע
מדינה, מען האט דאס אנטפלעקט צו אלע פעלקער כדי זיין זאלען זיין אנגעברייט
צו דעם דאזיגען טאג: 15 דיא לויפערס זענען ארויסגעגאנגען איילענדיג דורך
דעם קעניג'ס געפעהל, אונד דאס געזעץ איז שוין ארויסגעגעבען גענוארען אין דער
הויפטשטאט פון שושן, אונד דער קעניג אונד המן האבען זיך אנדערגעזעצט צו
טרינקען, אבער דיא שטאט שושן איז פערטומעלט געוועזען:

קאפיטעל ד

1 אונד ווען מרדכי האט גענואר גענוארען אלעם וואס איז געשעהען, אזוי האט ער
צוריסען זיינע קליידער, אונד ער האט זיך אנגעטהון מיט א זאק אונד אש, אונד ער
איז ארויסגעגאנגען אין דער מיטען פון דער שטאט, אונד ער האט געשריען מיט
א גרויס אונד ביטער געשרייא: 2 אונד ער איז געקומען ביז פאר דעם קעניג'ס טויער,
ווארין קיינער טאר נישט אריינקומען צו דעם טויער פון דעם קעניג אנגעקלייד מיט א
זאק: 3 אונד אין איטליכע מדינה, אזוי דעם קעניג'ס געפעהל אונד זיין געזעץ
איז אנגעקומען, איז גענוארען א גרויסע טרויריגקייט צו דיא יודען, אונד פאסטען
אונד

ובכר ימספר שק ואשר רצע לרבים: ותבואנה נשיות
אסתר ורשימה בניה לה ותתחלל המלכה מאד
ותשלח בידם לתלביש את מרדכי ולהסיר שון מלבו
ולא קבל: ותקרא אסתר להרץ משרים המלך אשר
הצמיד לפניו ותצדי על מרדכי דעת מה לו ועל
מה לו: ונאם המלך אל מרדכי אל תרוב הוד אשר
לפני שער המלך: בנך לו מרדכי את כל אשר קרוי
ותא' פרשת הבקש אשר אמר המן לשקול על גונו
המלך ביהודים לאבדם: ותא' פתשעון כתב ידית אשר
נתן בשושן להשמדם נתן לו להראות את אסתר ולהגיד
לה ולענות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש
מקומו על עמיה: וקבא המלך בנך לאסתר את דברי
מרדכי: ותאמר אסתר למה נוצצו אל מרדכי: כל
עבד המלך ועם מדינת המלך יודעים אשר כל איש
ואשה אשר יבוא אל המלך אל תהיה הפנימית אשר
לא יקרא אתה דתו לקבית לבד מאשר ושישלו המלך
את שרביט התהב וחת ונאי לא יקראתי לבוא אל
המלך זה שלושים יום: בעדו למרדכי את דברי אסתר:
ותאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל תהיה בנפשו
להמלט כי חת המלך מקל היותו: כי אסתר יוש
תורשי' בעת הזאת רחמי תעלה עמך ליהודים ממקום
אחר ותא' וביחאבדך תאבדו ופי ידע אסתר בואת
הנעת למלכות: ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי:
לך כגוס את כל היהודים המצאים בשושן תצונו עלי
ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום ובאין
ונצחתי אצם כן וכלן אבוא אל המלך אשר לא יכלת

אונד בעוויין אונד א קלאג, אונד פילע
זענען געלעגען אין זעק אונד אש:
4 אונד אסתר'ס מעדען אונד איהרע
דינער זענען אריינגעקומען, אונד זיין
האבען עס צו איהר אנגעזאגט, אזוי האט
זיך דיא מלכה געהר דערשראקען, אונד
זיא האט געשיקט קליידער צו מרדכי
זיך אנצוקליידען, אונד אז ער זאל פון
זיך אפטהון זיין זאק, אבער ער האט
עס נישט געוואלט אננעמען: 5 אונד
אסתר האט גערופען דעם התה, איינעם
פון דעם קעניג'ס דינער וואס איז פאר
איהר געשטאנען, אונד זיא האט איהם
געבאטען צו מרדכי, כדי צו וויסען
וואס דאס איז, אונד פארנוואס עס איז:
6 אזוי איז התה ארויסגעגאנגען צו
מרדכי צו דער גאס פון דער שטאט,
וואס איז פאר דעם קעניג'ס שויער:
7 אונד מרדכי האט איהם דערצעהלט
אלעס דאס וואס האט איהם אנגעטרא-
פער, אונד דיא סומא געלד וואס המן

האט געטראכט אפצונעמען אין דעם קעניג'ס אוצר אריין, כדי מען זאל דיא
יודען פערטיילען: 8 אונד ער האט צו איהם געגעבען איינע אפשריפט פון דעם
געשריבענעם בעפעהל וואס איז ארויסגעגעבען געווארען אין שושן זיין (דיא יודען)
צו פערטיילען, כדי עס צו ווייזען צו אסתר, אונד איהר אנגעזאגט, אונד איהר צו
געביטען, אז זיא זאל אריינקומען צו דעם קעניג אונד צו איהם בעטען פון וועגען
איהר פאלק: 9 אזוי איז דער התה געקומען אונד ער האט צו אסתר אנגעזאגט דיא
ווערטער פון מרדכי: 10 אזוי האט אסתר גאכאמאל געזאגט צו התה, אונד זיא האט
איהם געפולען (צו זאגען) צו מרדכי: 11 אלע קנעכט פון דעם מלך, אונד דאס
גאנצע פאלק פון דעם מלך'ס מדינות ווייסען (גאנץ גוט), אז אינליכער מאן אדער
פרווא וואס וועט זיך אונטערשטעהן אריינגעקומען אין דעם אינעוועניגסטען פארהויף
פון דעם מלך ווען ער איז נישט גערופען געווארען, — איז גאר איין געזעץ — דאס
עס איז איהם צו טייטשען, הויך דעם וואס דער מלך שטרעקט אויס צו איהם דיא
גאלדענע רוט דער מעג לעבען, אבער איך בין נישט גערופען געווארען צו דעם מלך
אריינגעקומען שוין דיא דאוונע דרייסיג טעג: 12 אונד זיין האבען אנגעזאגט צו
מרדכי דיא ווערטער פון אסתר: 13 אונד מרדכי האט געזאגט אז מען זאל אסתר
ענטפערן, דוא זאלסט דיר נישט איינערעדען אז דוא וועסט ניצול ווערען אין דעם קעניגליכען
הויז מעהר פון אלע יודען: 14 ווארין ווען דוא וועסט טאקי שווייגען אין דיא רעצטיגע
ציית, אזוי וועט זיין א דערנווייטערונג, אונד ארעטונג וועט אויפשטעהן צו דיא יודען פון
איין אנדערן ארט, אבער דוא אונד דיין פאטערס הויזגעזינד וועלען אומקומען, אבער ווער
ווייסט אויב דוא ביזט נישט אנגעקומען צו דעם מלכות צו א צייט וויא דיא דאוונע? 15 אזוי
האט אסתר געפולען אז מען זאל צו מרדכי (דאס) ענטפערן: 16 געהפער זאמעל אלע יודען
וואס געפינען זיך אין שושן אונד פאסט פון מיינעטוועגען אונד איהר זאלט נישט עסען אונד
נישט טרינקען דרייא טעג אונד דרייא נעכט, אונד איך אונד מיינע מעדען וועלען אויך אזוי
פאסטען, אונד אזוי וועל איך אריינגעהן צו דעם קעניג, האמטשע עס איז קענען דעם געזעץ.

אונד ווען איך וועל אומקומען אזוי וועל
איך אומקומען: 17 אזוי איז מ'רדכי
אריבערגעגאנגען, אונד ער האט געטוהן
אזוי וויא אסתר האט איהם געבאטען:

קאפיטעל ה

1 אונד עס איז געוועזען אן דעם דריטען
טאג אזוי האט זיך אסתר אנגעטוהן קע-
ניגליכע קליידער, אונד זיא האט זיך
געשטעלט אין דעם אינעוועניגען הויף
פון דעם קעניגליכען הויז, קענענאיער
פון דעם קעניגליכען הויז, אונד דער
קעניג איז געוועזען אויף זיין קעניגליכען
שטובל אין דעם קעניגליכען הויז, קענענ-
איער דער טיער פון דעם הויז: 2 אונד
עס איז געוועזען דאס ווען דער קעניג האט
געוועהען אסתר המלכה שטעהן אין דעם
הויף, אזוי האט זיא געפונען חן אין זיינע
אויגען, אונד דער מלך האט אויסגע-
שטרעקט דיא גאלדענע רומט וואס איז
געוועזען אין זיינע האנד צו אסתר, אונד
אסתר האט זיך גענעהנט, אונד זיא האט
אנגערירט אן דער שפיץ פון דער רומט:

3 אונד דער קעניג האט צו איהר געזאגט, וואס ווילסט דוא, אסתר המלכה? אונד וואס
איז דיין געבער? ווען עס זאל זיין ביז צו דיא העלפט פון דעם קעניגרייך אזוי זאל עס
צו דיר געגעבען ווערען: 4 אזוי האט אסתר געזאגט, אויב עס געפעלט דעם מלך אזוי
זאל דער מלך אונד המן קומען היינט צו דער סעודה וואס איך האב פאר איהם געמאכט:
5 אונד דער מלך האט געזאגט, (רופט) געשווינד דעם המן כדי ער זאל טוהן אזוי וויא
אסתר האט געזאגט; אזוי איז דער מלך געקומען מיט המן צו דער סעודה וואס אסתר
האט געמאכט: 6 אונד אויף דער סעודה בייא דעם וויין האט דער מלך געזאגט צו
אסתר, וואס איז דיין פערלאנגען? אונד עס זאל דיר געגעבען ווערען, אונד וואס איז דיין
געבעט? אפילו ביז צו דיא העלפט פון דעם קעניגרייך זאל עס צו דיר געטוהן ווערען:
7 אזוי האט אסתר געענטפערט אונד געזאגט, מיין פערלאנגען אונד מיין געבעט איז:
8 אויב איך האב געפונען חן אין דיא אויגען פון דעם קעניג, אונד ווען עס דעם קעניג
געפעלט צו געבען מיין געבעט אונד צו טוהן מיין פערלאנגען, אזוי זאל דער קעניג קומען
מיט המן צו דער סעודה וואס איך וועל צו זיין מאכען, אונד מארנען וועל איך טוהן אזוי
וויא דער קעניג האט געזאגט: 9 אונד המן איז אין דעם זעלבניגען טאג ארויסגעגאנגען
פריעהליך אונד מיט א גוט הארץ, אבער ווען ער האט געזעהן מ'רדכי אין דעם טויער פון
דעם מלך אז ער איז נישט אויפגעשטאנען אונד ער האט זיך נישט אמאל פאר איהם גערירט,
אזוי איז המן פול געווארען מיט צארן קענען מ'רדכי: 10 אבער המן האט זיך איינגע-
האלטען, אונד ער איז אהיים געקומען צו זיין הויז, אונד ער האט געשיקט אונד געלאזט
צוואמען ברענגען זיינע פריינד אונד זיין ווייב: 11 אונד המן האט צו זיין דער-
צעהלט פון דעם גבול אונד זיין רייכטום אונד זיינע פיל זיהן, אונד אלעס אין וואס דער
קעניג האט איהם גרויס געמאכט, אונד וויא ער האט איהם דערהויבען איבער דיא פירשטען
אונד דעם קעניגס קעכט: 12 אונד המן האט ווייטער געזאגט, אז אסתר המלכה האט
נישט געלאזט קיינעם אריינקומען מיט דעם קעניג צו דער סעודה וואס זיא האט געמאכט

17 וואסער אהרתי אהרתי: בעל מדרש נפש ככל אשר
צוהה עליו אסתר:

ה

א ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמל כחצר
בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך ישב על-
2 כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הכותל: והי'
כראית המלך את אסתר המלכה עמדת כחצר נשאה
חן בעיניו וישש המלך לאסתר את ישראל ויהי אסתר
3 ביד ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט: ויאמר לה'
המלך מהלך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי
4 המלכות נתן לך: ויאמר אסתר אסתר המלכה טוב
יהי המלך והמן היום אלהי המשתה אשר עשיתי לו:
ה ויאמר המלך מהלך מחר אתהמן לעשות אתהדבר אסתר
קבא המלך והמן אלהי המשתה אשר עשיתה אסתר:
6 ויאמר המלך לאסתר במשתה הין מהשאלתך ונתן
7 לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש: ונתן
8 אסתר ויאמר שאלתי ובקשתי: אסתר אחתי חן בעיני
המלך ואסתר המלכה טוב למה את שאלתי ולעשות
את בקשתי: ויאמר המלך והמן אלהי המשתה אשר עשיתה
9 להם ומה עשיתה כדבר המלך: ויצא המן ביום ההוא
שמן וטוב לב וכראות המן את מ'רדכי בעשר המלך
ולאדם ולא נתע ממנו ומלא המן על מ'רדכי המה:
10 ותתאפק המן וקבא אל ביתו וישלח קבא את אהרבי
11 ואת חש אשתו: וספר להם המן את בקבו עשרו
ורב בניו ואת כל אשר דבר המלך ואת אשר נשאו
12 על השמים ועבדי המלך: ויאמר המן אף לא יבואה
אסתר המלכה עס המלך אלהי המשתה אשר עשיתה

כי אסאותי וחסדמלך את קרואלה עסדמלך: וכל
 זה אינו שיה לי בכללית אשר אני ראה אתמרדכי
 היהודי ושב בשער המלך: ותאמר לו ורש אשתו וכל
 ארבו יעשרען ובה חמישים אמה ובכרז ואמר למלך
 ותלבו אתמרדכי עליו וקא עסדמלך אלהמשה שמת
 חייב הדבר לפני המן בעש המזן:

בכללה הווא נדחה שנת המלך ויאמר להביא את
 ספר הזכרות דברי המים והיו נקראים לפני המלך:
 וממא כתוב אשר הגיד מרדכי עלבנותא ותרש שני
 סרי המלך משמרי המן אשר בקשו לשלח יד במלך
 אחשורוש: ותאמר המלך מהנעשה וקא וידולה
 למרדכי עלה ויאמרו נגבי המלך משרתיו לאנעשה
 עמי דבר: ותאמר המלך מי החצר והמן כא לחצר
 בית המלך התיצונו לאמר למלך לחלות אתמרדכי
 עלהמן אשרהמן לו: ויאמרו נגבי המלך אליו הנה
 המן עמד בחצר ותאמר המלך יבוא: ויבא המן ותאמר
 לו המלך מהלעשות כאש אשר המלך הפזן ביקרו
 ותאמר המן בלבו למי חפץ המלך לעשות וקר יותר
 ממני: ותאמר המן אלהמלך איש אשר המלך הפזן
 ביקרו: וביאו לבוש מלכות אשר לבשרבו המלך
 וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן מחר מלכות
 בראשו: ותתן חלבוש וסוס עליד איש משרי המלך
 הפרתמים וחלבושו אתהאיש אשר המלך הפזן ביקרו
 ודרכברו עליהסוס ברחוב העיר וקראו לפניו בקר
 יעשה לאש אשר המלך הפזן ביקרו: ותאמר המלך

וייערמ מיה, אונד אפילו אויה מארנען
 בין אויה אויה צו אויה איינגעלאדען מיט
 דעם קעניג: 13 דאך דאס אלעס האט נאר
 קיין נערט פאר מיר, אזוי לאנג וויא אויף
 זעה מרדכי דעם יוד ויצען אין דעם קער
 נגים טויער: 14 אזוי האט ורש ויין ווייב
 אונד אלע ויגע פריינדע צו אויהם געזאגט,
 לאז א תלויה געמאכט ווערען פופציג
 איילען הויף, אונד אין דער פריה זאג צו
 דעם קעניג אז מרדכי זאל אויף אויהם
 אויפגעהאנגען ווערען, דערנאך קענסט
 דוא אריינגען מיט דעם קעניג מיט א גומ
 אונד א פּרעהליך הארץ צו דער סעודה;
 אונד דיא זאך האט המן גומ געפאלען,
 אונד ער האט געמאכט דיא תלויה:

קאפיטעל ו

1 אין דיא זעלביגע נאכט האט דער קעניג
 נישט געקאנט שלאפען, אונד ער האט
 געזאגט אז מען זאל ברענגען דאס ספר
 זכרות פון דיא טעגליכע זאכען, אונד
 וויא זענען געווארען פארנעלעזען פאר

דעם קעניג: 2 אונד מען האט געפונען איינגעשריבען דאס וואס מרדכי האט אנגע-
 זאגט וועגען בגתן אונד תרש, דיא צווייא דינער פון דעם קעניג, דיא היטערס פון דער
 טיער, וואס האבען געזוכט זייער הענד צו לעגען אן דעם קעניג אחשורוש: 3 אזוי האט
 דער קעניג געזאגט, וואס פאר א פבול אונד גרויסקייט האט מען געטהון צו מרדכי
 וועגען דעם? אונד דיא דינער פון דעם קעניג האבען געזאגט, עס איז מיט אויהם נאר
 קיין שום זאך געטהון געווארען: 4 אונד דער קעניג האט געזאגט, ווער איז אין דעם
 הויף? אונד המן איז גראד אנגעקומען צו דעם אויפגעוועניקטען הויף פון דעם
 קעניגליכען הויז, כדי דעם קעניג אנצוואגען אז מען זאל מרדכי אויפהענגען
 אויף דער תלויה וואס ער האט פאר אויהם אנגעברייט: 5 אזוי האבען דעם קער
 נגים דינער צו אויהם געזאגט, זעה, המן שטעהט אין דעם הויף, אונד דער מלך
 האט געזאגט, לאז ער אריינקומען: 6 אזוי איז המן אריינגעקומען, אונד דער
 קעניג האט צו אויהם געזאגט, וואס זאל מען טהון צו דעם מאן וואס דער
 קעניג פערלאנגט אויהם פבול אנצוטהון? אונד המן האט געטראכט אין זיין הארץ,
 וועמען וויל דער קעניג מעהר פבול אנצוטהון וויא מיר? 7 אזוי האט המן גער
 זאגט צו דעם קעניג, לאז פאר דעם מאן וועמען דער קעניג האט א פערלאנגען
 פבול אנצוטהון: 8 לאזען געבראכט ווערען דיא קעניגליכע קליידער וואס דער
 קעניג איז דערמיט אנגעקלייד, אונד דאס פערד אויף וועלכען דער קעניג רייט,
 אונד אויף דיא קעניגליכע קרוין וואס איז אויף זיין קאפ: 9 אונד לאזען דיא
 קליידער אונד דאס פערד איבערגעגעבען ווערען אין דיא האנד פון איינעם פון
 דיא (גרעסטע) פירשטען פון דעם קעניג, אונד ער זאל אנקליידען דעם מאן
 וועמען דער קעניג געעהרט פבול אנצוטהון, אונד מען זאל אויהם מאכען ריי-
 טען אויף דעם פערד דורך דיא גאסען פון דער שטאט, אונד מען זאל פאר
 אויהם אויסרופען, אזוי זאל עס געטהון ווערען צו דעם מאן וועמען דער
 קעניג געעהרט פבול אנצוטהון! 10 אונד דער קעניג האט געזאגט צו המן,

נעם בעשווינד דאס קלייד אונד דאס פערד אזוי וויא דוא האסט גערעט אונד טהוא אזוי צו מרדכי דעם יוד וואס זיצט אין דעם קעניג'ס טויער, דוא זאלסט גארניט אפלאזען פון אלעם וואס דוא האסט גערעט: 11 אזוי האט דין גענומען דאס קלייד אונד דאס פערד, אונד ער האט דעם מרדכי אנגע- קלייד, אונד ער האט איהם געמאכט רייט טען דורך דיא גאסען פון דער שטאט, אונד ער האט פאר איהם אויסגערופען, אזוי זאל געטהון ווערען צו דעם מאן וועמען דער קעניג בענעקרט גבור אג- צווישן: 12 אונד מרדכי איז צוריקגע- קומען צו דעם קעניג'ס טויער, אבער דין האט זיך געציילט אהיים צו געהן צו זיין הויז וויא איין אבא אונד מיט א צונג- דעקטען קאפ: 13 אונד דין האט דער- צעהלט צו זיין ווייב ורש אונד צו אלע זיינע פריינדע אלעם וואס האט זיך צו איהם געמאכט, אונד אזוי האבען זיינע קלונע לייט אונד זיין ווייב ורש צו איהם געזאגט, ווען מרדכי איז פון דיא יודישע קינדער, אונד אז דוא האסט אנגעהויבען פאר איהם צו פאלען, אזוי וועסט דוא איהם ניט בייקומען, ניערשט דוא וועסט אים גאנצען פאר איהם פאלען: 14 אבער ווייל וויא האבען נאך מיט איהם גערעט, אזוי זענען דיא דינער פון דעם קעניג אנגעקומען, אונד וויא האבען זיך געציילט דין צו גרענגען צו דער סעודה וואס אסתר האט געמאכט:

קאפיטעל ז

1 אונד דער קעניג אונד דין זענען געקומען צו מרינקען מיט אסתר המלכה: 2 אזוי האט דער קעניג אויף געזאגט צו אסתר אן דעם צווייטען טאג בייא דער סעודה פון וויין, וואס איז דיין פערלאנגען אסתר המלכה? אונד עס זאל דיר געגעבען ווערען, אונד וואס איז דיין געבעט?—אפילו ביז צו דער העלפט פון דעם מלכות עס זאל צו דיר געטהון ווערען: 3 אונד אסתר המלכה האט געענטפערט אונד זיא האט געזאגט, ווען איך האב געפונען חן אין דיא אויגען פון דעם קעניג, אונד ווען עס געפעלט דעם קעניג, אזוי זאל מיר מיין לעבען געגעבען ווערען נאך מיין פערלאנגען, אונד מיין פאלק נאך מיין געבעט: 4 ווארין מיר, איך אונד מיין פאלק זענען פערקויפט כדי פערטילגט אונד אומגעבראכט אונד פערלויזען צו ווערען—ווען מיר העטען געזאלט פערקויפט ווערען פאר קנעכט אונד פאר דינסט-מעדען אזוי זאלט איך געשוויגען, האטשע דער פיינד האט קיין גלייכען ווערט אין דעם שאדען פון דעם קעניג: 5 אזוי האט דער קעניג אחשוורוש געענטפערט אונד ער האט געזאגט צו אסתר המלכה, ווער איז דאס דער דאזיגער? אונד ווער איז ער וואס האט זיין הארץ פול געמאכט אזאלכעס צו טהון? 6 אונד אסתר האט געזאגט, דער גרויסער פיינד איז דער דאזיגער שלעכטער מאן דער דין, אזוי האט זיך דין (שמאדק) דערשראקען פאר דעם מלך אונד דיא מלכה: 7 אונד דער קעניג איז אויפגעשטאנען אין זיין גרימץארן פון דער סעודה אונד וויין, אונד ער איז ארויסגעגאנגען אין דעם גארטען פון דעם פאלאסט, אונד דין איז אויפגעשטאנען כדי צו געטען פאר זיין לעבען פון אסתר המלכה ווארין ער האט איינגעזעהען אז איין אומגליק איז איבער איהם גע- שטימט פון דעם קעניג: 8 אונד ווען דער קעניג איז צוריקגעקומען פון

1 וואס המלך דין לשחת עס אסתר המלכה: וואס המלך לאסתר גם כיום השני במשחה הין מהשאלתך אסתר המלכה ותתן לך ומהבקשתך עד חצי המלכות 2 ותעש: ומען אסתר המלכה ותאמר אסתר צאתי חן בעיני המלך ואסתר המלך טוב תתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי: כי נמכרתי אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד ואילו לעבדים ולשפחות נמכרתי הורשתי ה כי אין הצד טוה בעני המלך: וואס המלך אחשוורוש וואס לאסתר המלכה מי הוא זה ואיך 6 הוא אשר מלאו לבי לעשות כן: ותאמר אסתר איש צד ואיב המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך 7 המלכה: ותמלך גם בהמתו ממשחה הין אלינות הבית והמן עמד לבקש על נפשו מאסתר המלכה כי 8 ראת כדלתה אליי הרעה מאת המלך: המלך שב

מנות הביאן אליהם משקה חזן והמן נפל עליהם
אשר אסתר עליה ואמר המלך להם לכבוש את
המלכה עם בנות הרצר צא מפלמך ופני המן חסו:
ואמר הרבקה אחד מדרסרסים לפני המלך גם הגד
העץ אשר עשה המן למרדכי אשר דברטוב על המלך
עמר בבית המן ובה חמשים אמה ואמר המלך תלכו
עליה ותלכו אתהמן עליהעץ אשר הכין למרדכי וסמך
המלך שבה:

ח ח
כיום הלא נלך המלך אחשוורוש לאסתר המלכה את *
בית המן צר יהודים ומרדכי בא לפני המלך בר
העדה אסתר מה הואלה: נסר המלך אתשמעון *
אשר הצביר המן ותנה למרדכי ותשם אסתר את
מרדכי עליהת המן: ותספס אסתר ותברך לפני *
המלך ותפל לפני תלכו ותבד ותתחנן על להצביר את
דעת המן האני ואת מחשבותי אשר חשב על יהודים:
חשט המלך לאסתר את שרבת הרוב ותקם אסתר *
ותעמד לפני המלך: ותאמר אסתר המלך טוב ואמר *
מנצתי חן לפני וקשר הרב לפני המלך ומורה אני
בשני יתב להשיב אתהספרים מחשבת המן כך
המדתא האני אשר כתב לאבד אתיהודים אשר
בכלמדינת המלך: כי איבדה אכל וראיתי ברעה *
אשרמצא אתעמי ואקבה אכל וראיתי באבדן
מלחתי: ואמר המלך אחשוורוש לאסתר המלכה *
ולמרדכי החדר הזה ביתהמן נתתי לאסתר ואני
תלך עליהעץ על אשרשלח ידו ביהודים: ואחם *
כתבו עליהודים כסוב בענינכם בשם המלך ותקם

פון דעם נארשען פון דעם פאלאסט
צו דעם הויז פון דער סעודה פון
וויין, אזוי איז המן געפאלען אויף
דעם בעט וואו אסתר איז דארויף
געוועזען, אזוי האט דער מלך געזאגט,
וויילסט דוא אויף בעצוויינגען דיא
מלכה וואס איז בייא מיר אין דעם
הויז? אזוי וויא דאס קארט איז נאר
ארויסגעבאנגען פון דעם מלך'ס מויל
אזוי האבען זיין בעדעקט המן'ס פנים:
9 אונד הרבקה, איינער פון דיא דינער,
האט געזאגט פאר דעם מלך, ויא,
אפילו א תליה האט המן אויף גע-
מאכט פאר מרדכי, וואס האט נאר
גוטעס גערעט וועגען דעם מלך, דאס
שטעהט אין המן'ס הויז, פופציג איי-
לען הויף, אונד דער מלך האט געזאגט,
הענגט איהם (אליין) דארויף: 10 אזוי
האבען זיין המן אויפגעהאנגען אויף
דער תליה וואס ער האט אנגעברייט
פאר מרדכי—אונד אזוי איז דער צארן
פון דעם מלך געשטילט געווארען:

קאפיטעל ח

1 אין דעמועלביגען טאג האט דער מלך אחשוורוש געגעבען צו אסתר המלכה
דאס הויז פון המן דעם פייגד פון דיא יודען, אונד מרדכי איז געקומען פאר
דעם מלך, ווארין אסתר האט איהם אנגעזאגט וואס ער איז צו איהר: 2 אונד
דער מלך האט אפגעטהון זיין רינג וואס ער האט אנגעקענומען פון המן אונד
ער האט איהם געגעבען צו מרדכי, אונד אסתר האט מרדכי'ן געזעצט איבער
המן'ס הויז: 3 אונד אסתר האט נאכאמאל גערעט פאר דעם מלך, אונד זיא
איז אנדערגעפאלען פאר זיינע פים אונד זיא האט געוויינט, אונד זיא האט
צו איהם געבעטען כדי אפצוטהון דאס שלעכטע פון המן דעם אגני, אונד
זיינע שלעכטע געדאנקען וואס ער האט געטראכט קעגען דיא יודען: 4 אזוי
האט דער מלך אויסגעשטרעקט צו אסתר דיא גאלדענע רומ, אונד אסתר איז
אויפגעשטאנען אונד זיא האט זיך געשטעלט פאר דעם קעניג: 5 אונד זיא האט
געזאגט, ווען עס דעם קעניג געפעלט, אונד ווען איך האב געפונען חן פאר
איהם, אונד דיא זאך איז רעכט פאר דעם קעניג אונד ווען איך געפעל איהם אין
זיינע אויגען, אזוי לאז דאך געשריבען ווערען צוריקצוקערען דיא בריוו וואס
המן ביהמדתה דער אגני האט אויסגעטראכט, אונד וואס ער האט געשריבען כדי
דיא יודען צו פערטיליגען וואס זענען אין אלע מדינות פון דעם מלך: 6 ווארין,
וויא קען איך אויסהאלטען אונד אנזעהען דאס שלעכטע וואס וועט מיין פאלק
אנטרעפען, אונד וויא וועל איך קענען אנזעהען אז מיינע משפחה זאל אומקומען?
7 אזוי האט דער מלך אחשוורוש געזאגט צו אסתר המלכה אונד צו מרדכי
דעם יוד, זעה, המן'ס הויז האב איך געגעבען צו אסתר, אונד איהם האבען
זיין אויפגעהאנגען אויף דער תליה, ווייל ער האט אויסגעשטרעקט זיינע האנד
אן דיא יודען: 8 אזוי שרייבט איהר אויף פון וועגען דיא יודען אזוי
וויא עס געפעלט אייך, אין דעם מלך'ס נאמען, אונד פערזיגעלט עס

מיט דעם מלך'ס רינג, ווארין דאס
געשריפט וואס ווערט געשריבען אין
דעם מלך'ס נאמען אונד וואס ווערט
פערזיגעלט מיט דעם מלך'ס רינג
ווערט גוט מעהר צוריקגענומען:

9 אזוי האבען זיין צוואמען גערופען
דעם מלך'ס שרייבערס אין דער זעל-
ביגער צייט אין דעם דריטען חודש,
דאס איז דער חודש סיון, אין דעם
דרייא אונד צוואנציגסטען טאג, אונד
מען האט געשריבען אלעס וואס
מרדכי האט געבאטען צו דיא יודען
אונד צו דיא פירשטען אונד צו דיא
גראפען אונד דיא לאנד-הארען וואס
זענען פון הדו ביו כוש, הונדערט אונד
זיבען אונד צוואנציג לענדער, צו איי-
ליכען לאנד נאך זייער שריפט, אונד
צו איינליכען פאלק נאך זייער שפראך,
אונד צו דיא יודען נאך זייער שריפט
אונד נאך זייער לשון: 10 אונד ער
האט געשריבען אין דעם נאמען פון

בטבעת המלך ברכוב אשריכתב בשם המלך ונתחום
9 בטבעת המלך אין להשיב: ויכרא ספר המלך בעת
זהו בחודש השלישי הוא חודש סיון בשלושה
ועשרים בו וכתב בכל-אשר-צוה מרדכי אל-
היודים ואל האשכנזים והפרסים ואל המדינות
אשר מהו וערפוש שבע ועשרים ומאה מדינה
מדינה ומדינה בכתבה ועם וכן כלשון ואל-היודים
בכתבם וכלשונם: וכתב בשם המלך אחשוורוש וחתם
בטבעת המלך ושלח ספרים ביד הרצים בסוסים
11 רכבי רכוש האשתרנים בני הרמכים: אשר נתן
המלך ליהודים: אשר בכל-ערער להקל ולצמד
על-נפשם להשמד להרג ולאבד את-כל-חיל עם
12 ומדינה הצרים אדם מה וישם ושלם לבו: כיום
אחד בכל-מדינת המלך אחשוורוש בשלושה עשר
13 לחודש שנים-עשר הוא חודש אדר: פתעו הברב
להתן דת בכל-מדינה ומדינה גלי לכל-העמים ולהיות
14 החדשים שחודים ליום הזה להקם מאיבהם: הרצים
רכבי רכוש האשתרנים וצאו מכל-היום ויהיוס ברכי
15 המלך ונתת נתת בשושן הבירה: ומרדכי וצא
מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת חור נשטת וחב
גזילה וסכרד ביו ואיזמו ויער שישן ושמחה:
16 ליהודים ושתה אהר ושמחה וששון וקבל-
17 מדינה ומדינה ובכל-ער וער מקום אשר דבר-המלך
ודתו מעט שמחה וששון ליהודים משתה ויום טוב
ורבים מעט הארץ מתחדים כיופל פחד-יהודים
עליהם:

דעם מלך אחשוורוש, אונד ער האט עס געחתמ'ט מיט דעם קעניג'ס רינג,
אונד ער האט ארויסגעשיקט דיא בריף דורך דיא לויפערס אויף דיא פערד,
אונד רייטער אויף דיא געשווינדע היות, קעמעל אונד רענטירען: 11 וועלכע
דער קעניג האט געגעבען צו דיא יודען וואס זענען געוועזען אין איינליכע
שטאט, אז זיין זאלען זיך פערזאמעלן אונד שטעקן ווענען זייער לעבען, כדי
צו פערטיילען אונד צו הרגנ'ן אונד אומצוברענגען דאס גאנצע חיל פון דעם
פאלק אונד מדינה וואס וואלטען זיין פיינד האבען, יונגע קינדער אונד ווייבער,
אונד איהר פערמענען צו רויבען: 12 אין איין טאג, אין אלע מדינות פון דעם
קעניג אחשוורוש, אין דעם דרייצענטען טאג פון דעם צוועלפטען חודש, דאס
איז דער חודש אדר: 13 דיא אפשריפט פון דער שריפט איז ארויסגעגעבען געווארען
אלס א בעפעהל אין איינליכע מדינה, עס איז אנטפלעקט געווארען צו אלע
פעלקער, אז דיא יודען זאלען זיין פארנעברייט צו דעם דאזיגען טאג כדי זיך
נוקם צו זיין אן זייער פיינד: 14 אזוי זענען דיא לויפערס וואס רייטען אויף
דיא רענטירען אונד קעמעל איילענדיג אונד געשווינד ארויסגעגאנגען מיט דעם
קעניג'ס בעפעהל, אונד דאס געזען איז ארויסגעגעבען געווארען אין דער הויפט-
שטאט פון שושן: 15 אונד מרדכי איז ארויסגעגאנגען פון פאר דעם קעניג
אין קעניגליכע קליידער פון בלויע-וואל אונד זיידענציג, אונד מיט א גרויסע
גאלדענע קרוין, אונד מיט א מאנטעל פון פיינע ליינען אונד פורפור, אונד דיא
שטאט שושן האט זיך געפרייט אונד איז געוועזען פרעהליך: 16 צו דיא יודען
איז געוועזען ליכט אונד א שמחה, אונד א פרייד אונד עהר: 17 אונד אין איי-
ליכע מדינה, אונד אין איינליכע שטאט אונד ארש וואו דאס געזען אונד דער
בעפעהל פון דעם קעניג איז אנגעקומען, איז געוועזען א שמחה אונד פרייד צו
דיא יודען, אונד א סעודה אונד א יום טוב, אונד פילע פון דיא פעלקער פון
דעם לאנד זענען געווארען יודען, ווארין דיא פארקט פון דיא יודען איז איבער זיין
געפאלען:

וירע הענד: 11 אין דעמזעלביגען טאג איז דיא צאהל פון דיא דערשלאגנע אין דער הויפט־שטאט שושן פארנעקד מען פאר דעם מלך: 12 אונד דער מלך האט געזאגט צו אסתר המלכה אין דער הויפט־שטאט שושן האבען דיא יודען דערשלאגען אונד אויפגעבראכט פינף הונדערט מאן אונד (אויף) דיא צעהן זיהן פון הקו, וואס האט מען געטהון אין דיא איבריגע מדינות פון דעם מלך? אונד (אצונד) וואס איז דיין פערלאנגען? וואר אין עס זאל צו דיר געגעבען ווערען, אונד וואס איז נאך מעהר דיין געבעט? אונד עס זאל געטהון ווערען: 13 אזוי האט אסתר געזאגט, ווען עס געפעלט דעם קעניג אזוי זאל מען אויף מארנען דערלויבען דיא יודען צו מהון אין שושן נאך דעם געזעץ פון דעם היינטיגען טאג, אונד מען זאל הקים צעהן זיהן אויפ־הענגען אויף דער תליה: 14 אונד דער מלך האט געזאגט אז עס זאל אזוי גע־טהון ווערען, אונד עס איז ארויסגעגעבען:

געזארגען פאר א געזעץ אין שושן, אונד מען האט הקים צעהן זיהן אויפגעהאנגען: 15 אזוי האבען זיך דיא יודען וואס זענען געוועזען אין שושן אויף פערזאמעלט אן דעם פירצענטען טאג פון דעם חדש אדר, אונד וויא האבען דערשלאגען דרייזיג הונדערט מאן, אבער אן דעם זאקרויב האבען וויא נישט אויסגעשטרעקט ווירע הענד: 16 אונד דיא איבריגע יודען וואס זענען געוועזען אין דיא מדינות פון דעם קעניג האבען זיך צוזאמען פערזאמעלט אונד זענען געשטאנען פאר ווירע לעבען, כדי זיך רוה צו פערשטאפען פון ווירע פיינד, אונד וויא האבען דערשלאגען פינף אויבגעצייג טויזענד פון ווירע פיינד, אבער אן ווירע זאקרויב האבען וויא נישט אויסגעשטרעקט ווירע הענד: 17 אן דעם דרייצענטען טאג פון דעם חדש אדר; אונד אן דעם פירצענטען טאג האבען וויא גערוהט, אונד וויא האבען דעמזעלבען געמאכט א טאג פון סעודה אונד שמחה: 18 אונד דיא יודען וואס זענען געוועזען אין שושן האבען זיך צוזאמען פערזאמעלט אן דעם דרייצענטען טאג אונד אן דעם פירצענטען טאג פון דעם (חדש), אונד וויא האבען גערוהט אן דעם פופצענטען טאג, אונד וויא האבען איהם געמאכט א טאג פון א סעודה אונד שמחה: 19 דארום האבען דיא יודען וואס האבען געזאויגט אין דיא דערפער אונד אין אפענע שטעט געמאכט אין דעם פירצענטען טאג פון דעם חדש אדר א שמחה אונד א סעודה אונד א יום טוב, אונד האבען אויסגעשויקט מתנות איינער צום אנדערן: 20 אונד מרדכי האט אלע דיא דאזיגע זאכען אויפגעשריבען, אונד ער האט געשריבען בריף צו אלע יודען וואס זענען געוועזען אין אלע מדינות פון דעם מלך אהשורוש צו דיא וואס זענען געוועזען נאהענט אונד ווייט: 21 כדי וויא זאלען אויף זיך געמען אונד האלטען דעם פירצענטען טאג אונד דעם פופצענטען טאג פון דעם חדש אדר אין אייט־ליכען נאחר (א יום טוב): 22 אזוי וויא דיא טעג אין וועלכע דיא יודען האבען געהאט רוה פון ווירע פיינד, אונד דער חדש וואס איז פערקערט געווארען צו וויא פון מרוינגקייט צו א פרייד, אונד פון א מרויער צו א יום טוב, כדי וויא זאלען וויא מאכען טעג פון סעודות

11 שלחו את־הם: כיום נהיה כא מספר החרקים בשושן
12 הבה לפני המלך: ויאמר המלך לאסתר המלכה
בששון הבה רצו החרים ואבר המש מאוז איש
ואת עשרת בני־הם בשאר מדינות המלך מה עשו
13 ומדישאלתל ונתן לך ומדישאלתל עיר ונתש: ותאמר
אסתר אסתר המלך טוב יתן גמולך לחרמים אשר
בששון לעשות כרת היום ואת עשרת בני־הם יחלו
14 על־העץ: ויאמר המלך להעשות כן ונתן רת בששון
15 ואת עשרת בני־הם חלו: ויחלו החרמים אשר
בששון גם כיום ארבעה עשר לחדש אדר החרו
בששון שלש מאוז איש ובכזה לא שלחו את־הם:
16 ושאר החרמים אשר במדינות המלך נקדלו ונמך
על־נפשם ונתן מאיבם וחרו בשנאים חמשה
17 ושבעים אלף ובכזה לא שלחו את־הם: כיום־שלשה
עשר לחדש אדר ונתן בארבעה עשר בו ועשה אתו
18 יום משתה ושמחה: וחרמים אשר־בששון נקדלו
בשלושה עשר בו ובארבעה עשר בו ונתן בחמשה
19 עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: על־פני־החרמים
החרים הנשבים בערי הפרות עשים את יום ארבעה
עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלה
כ מות איש לרעה: וכתב מרדכי את־הדברים האלה
וישלח ספרים אל־כל־היהודים אשר בכל־מדינות
21 המלך אחשורוש הקרוים וחרקים: לקדם עליהם
לחות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת
22 יום־המשתה עשר בו בכל־שנה ושנה: כימים אשר־נזו
בהם היהודים מאיבם וחרלו אשר נהפך להם מיטן
לשמחה ומאכל ליום טוב לעשות אויבם ימי משתה

אונד שמחה, אונד זאלען שיקען חלקים
 איינער צו דעם אנדערן, אונד מתנות
 צו דיא ארעמע לייט: 23 אונד דיא
 יודען האבען זיך אונטערנומען צו
 מהון אזוי וויא זייא האבען אנגעהויבען,
 אונד אזוי וויא מרדכי האט צו זייא
 געשריבען: 24 ווארין המן בדימהמא
 דער אנגה דער פיינד פון אלע יודען,
 האט געטראכט דיא יודען אומצוברענגן
 גען, אונד ער האט געווארפען גורל,
 כדי זייא אים גאנצען צו פערטיליגען:
 25 אבער ווען אסתר איז אריינגעקומען
 פאר דעם מלך אזוי האט ער געפולען
 דורך בריף אומצוקערען דיא שלעכטע
 געדאנקען וואס המן האט אויסגעטראכט
 וועגען דיא יודען אויף זיין אייגענעם
 קאפ, אונד זייא האבען איהם אויפגע-
 האנגען אונד זיינע זיהן אויף דער תליה:
 26 דאריבער האט מען גערופען דיא
 דאזיגע טעג פורים, פון וועגען דעם
 נאמען פון פור, דארום זענען אלע דיא

ושמחה ומשקלח מנת איש לרעהו ומתנות לאבנים:
 וקבל יהודים את אשר-החלו לעשות ואת אשר-כתב
 מרדכי אליהם: כי המן בדמהמא האני עזר כל
 היהודים השב על-יהודים לאבנם והפל פור הוא
 הנגל להמם ולאבדם: ובאזה לפע המלך אמר עם
 הספר ישוב מהשבתו הרעה אשר-חשב על-יהודים
 על-ראשו ותלו אתו ותדיכנו על-הקץ: על-כן ברא
 למים האלה פורים על-שם הפור על-כן על-בדדכי
 האצרת הזאת ומחרא: על-כך ומה הגיע אליהם:
 וקבל יהודים עליהם ו על-השם ועל-כל
 האלים עליהם ולא עזבו להות עשים את-שם המים
 האלה ככתבם וכמגם בל-שנה ושנה: והמים האלה
 נקרים ונעשים בכל-היור ויור משפחה ומשפחה מדינה
 ומדינה ועד ועד ומי הפורים האלה לא יעברו מתוך
 היהודים תכנם לא-סוף מורדם:
 29 אסתר המלכה בת-אביהו ומרדכי היהודי
 תקף לקום את-אצרת הפרים הזאת השנית: ושלח
 ספרים אל-כל-יהודים אל-שבע ומשאים ומאה מדינה
 מלכות אחשורוש דברי שלום ואמת: לקום את-מי
 הפרים האלה במנהגם באשר קם עליהם מרדכי היהודי
 ואסתר המלכה ובאשר קמו עליהם ועל-רעים דברי
 העושות ותעקב: ומאמר אסתר קם דברי הפרים
 האלה ותקב בספר:

שם המלך אחשורוש ו מם על-הארץ ואי הים: וכל א
 מעשה המלך ותברתי ופרשתי וכלת מרדכי אשר נגל

ווערטער פון דעם דאזיגען בריף, אונד פון וועגען דאס וואס מען האט געזעהען
 אונד וואס איז צו זייא אנגעקומען דערפאר: 27 דיא יודען האבען דאס אויף זיך
 אנגענומען אונד אויף זייערע קינדער, אונד פאר אלע וואס וועלען זיך צו זייא
 געהעפטען, כדי מען זאל נישט עובר זיין צו האלטען דיא דאזיגע צוויי טעג,
 אזוי וויא עס איז געשריבען געווארען, אין זייערע צייטען אין איינליכען יאָר:
 28 אונד אז מען זאל אן דיא דאזיגע טעג געדענקען אונד זאלען געהאלטען
 ווערען אין איינליכען דור, פון איינליכער משפחה, אונד אין איינליכע מדינה אונד
 שטאט; אונד אז מען זאל נישט לאזען עובר זיין דעם פורים פון צווישען דיא
 יודען, אונד דאס געדעכטניס דערפון זאל קיין כוף האבען פון זייערע קינדער:
 29 אונד אסתר המלכה, דיא טאכטער פון אביהו, אונד מרדכי דער יוד האבען
 געשריבען מיט שטארקהייט כדי צו געשטעטיגען דעם דאזיגען צווייטען בריף
 פון פורים: 30 אונד ער האט אויסגעשיקט בריף צו אלע יודען, אין דיא הונד
 דערט אונד זיבען אונד צוואנציג מדינות פון דעם מלך אחשורוש, מיט ווערטער
 פון שלום אונד אמת: 31 מקיום צו זיין דיא דאזיגע טעג פון פורים אין זייער
 צייטען, אזוי וויא מרדכי דער יוד אונד אסתר המלכה האבען איבער זייא גע-
 שטעטיגט, אונד אזוי וויא זייא האבען אויף זיך אליין געשטעטיגט אונד אויף
 זייערע קינדער דיא זאכען וועגען דעם פאסטען אונד וועגען זייער געשרייא:
 32 אונד דורך דעם געפעהל פון אסתר איז דיא זאך פון דעם דאזיגען פורים
 געשטעטיגט געווארען אונד איינגעשריבען אין דעם בוך:

קאפיטעל י

1 אונד דער קעניג אחשורוש האט אויפגעלעגט מס אויף דעם לאנד
 אונד אויף דיא אינוועלן פון דעם ים: 2 אונד דיא גאנצע מעשה פון זיינע
 שטארקהייט אונד זיינע גבורה, אונד דיא גרויסקייט פון מרדכי, וויא דער

קעניג האט איהם דערהויבען, זענען
וויא נישט איינגעשריבען אין דעם בוך
פון דיא דברי תנאים, פון דיא קעניגע
פון מדי אונד פֿרס? 8 נאריין מרדכי
דער יוד איז געוועזען דער צווייטער
צו דעם קעניג אחשורוש, אונד גרויס
צו דיא יודען, אונד איז אנגענומען
געוועזען צו פילע פון זיינע ברידער, אונד ער האט געזוכט דאס גוטע פון זיין

המלך הקואיטם כתובים על ספר דברי תנאים למלכי
3 מדי ופרס: כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש
ונדול היהודים ורצוי לרוב אהיו רגש טוב לעמו ודבר
שלום לכל ירצו:

סבום פסקי דמגלת אסתר מאה וששים ושבעה. וסימטו כבדני
נא נדר זקני עמי. וחציו וחמין אסתר ותאמר. וסדריו חמשה.
וסימטו זה גב המוכח:

פאלק, אונד גערעט שלום צו אלע זיינע קינדער:

ח ז ק

אלע פסוקים פון מגלת אסתר זענען איין הונדערט אונד זיבען אונד
זעכציג; דיא העלפט דערפון איז קאפיטעל ה' פסוק ו';
אונד האט אים גאנצען צעהן קאפיטלעך:

ספר דניאל

1 אין דעם דריטען יאהר פון דער
רעגירונג פון יהויקים מלך פון יהודה,
איז נבוכדנאצר מלך פון בבל געקומען
קײן ירושלים, אונד ער האט זי בעלא-
גערט: 2 אונד דער האר האט אין זיינע
האנד איבערגעגעבען יהויקים מלך פון
יהודה, אונד איין טייל פון דיא בלים
פון גאט'ס הויז, אונד ער האט זייא
געבראכט צו דעם לאנד שניער, אין
דעם הויז פון זיין גאט, אונד דיא בלים
האט ער אריינגעבראכט אין דעם אוצר-
הויז פון זיין גאט: 3 אונד דער מלך האט
געזאגט צו אשפנז, דעם אויבערשטען
פון זיינע דינער, אז ער זאל אריינברענג-
ען פון דיא קינדער ישראל, אונד פון
דיא קעניגליכע קינדער אונד פון דיא

בשנת שלוש למלכות יהויקים מלך יהודה בא *
נבוכדנאצר מלך בבל וירושלם וצר עליה: וימן ארצי 2
בדיו את יהויקים מלך יהודה ומקצת כל בית האלהים
נביאים ארצשוני בית אלהיו ואת הדבליים הבויא בת
אצר אלהיו: ויאמר המלך לאשפנז רב קרסיו להביא 3
מבני ישראל ומנרע המלוכה ומד הפרתמום: ולדים 4
אשר אידבקם כלמאום וטובי מראה ומשכלים בכל-
חכמה ודעי דעת ומביעי מדע ואשר פח בהם לעמוד
בהיכל המלך וללמדם ספר ולשון כשדים: וימן להם ה
המלך דבר-יום ביזמו מפתני המלך ומצן משתיו
ולגדלם שנים שלוש ומקצתם נעמדו לפני המלך: וקרי 6
בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועזריה: ושם 7
להם שר הקרסים שמות השם לדניאל בלשנאצר
ולחנניה שדרף ולמישאל מישל ועזריה עבד ננו:
ושם דניאל עלילבו אשר לא יתנאל בפתני המלך 8
ובנין משתיו ובקש משר הקרסים אשר לא יתנאל:
ותן האלהים את דניאל לחסד ולרחמים לפני שר 9
הקרסים: ויאמר שר הקרסים לדניאל ורא אני אתי *
ארצי המלך אשר מנה אתמאכלכם ואת משתומכם
אשר למה וראה את פניכם ופנים מדתילדים אשר

ערעלע-לייט: 4 אואלכע קינדער אין וועלכע עס איז נישט דא קיין שום מום, אונד
וואס זענען שעהן פון געשטאלט, אונד קלוג אין אלערלייא חכמות, אונד וואס האבען
קענטניס אונד פערשטעהען דיא צייטען, אונד וואס זענען אים שטאנד צו שטעהן אין
דעם קעניגליכען פאלאסט, אז מען זאל זייא קענען אויסלערנען דיא ביכער אונד
דאס לשון פון דיא כשדים: 5 אונד דער מלך האט פאר זייא אָנגעברייט פאר איינ-
ליכען טאג פון דער קעניגליכען שפייר, אונד פון דעם וויין פון זיינע אייגענע
געטרענק, אונד אז מען זאל זייא אזוי דערציהען דרייא יאהר, אונד אן דעם ענד
זאלען זייא פארנעשטעלט ווערען פאר דעם מלך: 6 אונד עס זענען צווישען זייא
געוועזען פון דיא קינדער פון יהודה, דניאל, חנניה, מישאל אונד עזריה: 7 אונד
דער אויבערשטער פון דיא דינער האט צו זייא געגעבען נעמען, צו דניאל האט ער
(א נאמען) געגעבען בלשנאצר, אונד צו חנניה שדרף, אונד צו מישאל מישל, אונד צו
עזריה עבד ננו: 8 אונד דניאל האט זיך פארנעמוען אין זיין הארץ אז ער זאל זיך
נישט פערואומרייניגען מיט דעם מלך'ס שפייו אונד מיט דעם וויין פון זיין (דעם קעניג'ס)
געטרענק, אונד ער האט געבעטען פון דעם אויבערשטען פון דיא דינער אז ער זאל
איהם נישט לאזען פערואומרייניגען: 9 אונד גאט האט דניאל געגעבען חן אונד
דערבארמונג פאר דעם אויבערשטען פון דיא דינער: 10 אונד דער אויבערשטער
פון דיא דינער האט געזאגט צו דניאל, איך האב מורא פאר מיין האר דעם מלך,
וואס האט אָנגעברייט אונד געשטימט אייער עסען אונד אייער טרינקען, ווארין ווען ער
וועט אָנזעהען אז איירע פענעמער זעהען שלעכטער אויס וויא דיא אנדערע יונגע-לייט,

אזוי

אזוי וועט איהר מיין קאפ אין געפאהר
מאכען פאר דעם מלך: 11 אבער דניאל
האט געזאגט צו דעם קאכמייסטער
וואס איז געוועזען אַנגעשטעלט פון
דעם אויבערשטען פון דיא דיקער איי-
בער דניאל חנניה מישאל אונד עזריה:
12 פריף דאך דייןע קנעכט צעהן טעג,
אונד לאז צו אונס גענעבען ווערען פון
דיא זאמען דאס מיר זאלען עסען, אונד
מיר וועלען נאר טרינקען וואסער:
13 אונד דערנאך לאז אינווערע גע-
שטאלט פאר דיר געזעהען ווערען, אונד
דיא געשטאלט פון דיא יונגע לייט וואס
עסען פון דעם מלך'ס שפייו, אונד אזוי
וויי דאז וועכט זעהען אזוי זאלסט דא
טהון מיט דייןע קנעכט: 14 אונד ער
האט צו זיין געהארכט וועגען דער
דאזיגער זאך, אונד ער האט זיין גע-
פרופט צעהן טעג: 15 אונד אן דעם
ענד פון דיא צעהן טעג האט זיירע
געשטאלט בעסער אויסגעזעהן, אונד
זייער פלייש איז פעטער געוועזען פון
אלע דיא אנדערע יונגע לייט וואס
האבען גענעסען פון דעם מלך'ס שפייו:

16 אזוי האט דער קאכמייסטער אונעקגעטראגען זיירע שפייו אונד דעם וויין פון
זייער געטראנק, אונד ער האט צו זיין נאר גענעבען זאמען-קערנער (אָרבעטען):
17 אונד נאט האט צו דיא דאזיגע פיער יונגע לייט גענעבען וויסענשאפט אונד שכל,
אונד קלוגהייט אין אלעגרייט ביכער, אונד דניאל האט פערשטאנען אלעגרייט נבואות
אונד חלומות: 18 אונד אן דעם ענד פון דיא טעג וואס דער מלך האט געזאגט אז
מען זאל זיין פאר איהם ברענגען, האט זיין דער אויבערשטער פון דיא דיקער גע-
בראכט פאר נבוכדנצר: 19 אונד ווען דער מלך האט מיט זיין גערעט, אזוי זענען
פון אלע (יונגע לייט) ניט געפונען געווארען אזוי וויא דניאל חנניה מישאל אונד
עזריה, אונד זיין זענען געשטאנען פאר דעם מלך: 20 אונד איטליכע זאך פון חכמה
אונד פערשטאנד וואס דער מלך האט פון זיין פערלאנגט, האט ער בייא זיין געפונען
נען צעהן מאל אזוי פיל מעהר וויא בייא אלע (חרטומים) שריפטגעלעהרטע וואס זענען
געוועזען אין ויין גאנץ קעניגרייך: 21 אונד דניאל איז דאך געוועזען ביז צו דעם
ערשטען יאהר פון כורש המלך:

קאפיטעל ב

1 אונד אין דעם צווייטען יאהר פון דער רעגירונג פון נבוכדנצר, האט נבוכדנצר
געחלומת חלומות, אונד זיין געמיט האט אין איהם געקלאפט, אונד ער
האט ניט געקענט שלאפען: 2 אונד דער מלך האט געזאגט אז מען זאל רופען דיא
חרטומים, בעשנערערס אונד פישוץ מאכערס, אונד דיא פשוטים, כדי זיין זאלען צו
דעם מלך זאגען זיינע חלומות: אזוי זענען זיין אַנגעקומען אונד זיין האבען זיך
געשטעלט פאר דעם מלך: 3 אונד דער מלך האט צו זיין געזאגט, איך האב
געחלומת א חלום, אונד מיין געמיט (גייסט) איז דערשראקען כדי צו וויסען דעם
חלום: 4 אזוי האבען דיא פשוטים גערעט צו דעם מלך אויף לשון ארמית, א מלך,
לעב אויף עיבוי! זאג דאך דעם חלום צו דייןע קנעכט אונד מיר וועלען דיא בעדייט
טונג דערפון דערקלערען: 5 אונד דער מלך האט געענטפערט אונד ער האט געזאגט
צו דיא פשוטים, דיא זאך איז פון מיר אנוועק, זעהט, ווען איהר וועט מיר ניט צו
וויסען טהון דעם חלום אונד דיא בעדייטונג דערפון, אזוי וועט איהר אין שטיקער
צוהאקט

11 כְּבִלְכֶּם חֲדָבְתָם אֶת־רֹאשִׁי לַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר דָּנִיֵּאל אֶל־
הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר מִן עַד הַיּוֹם עָלֵי־דָנִיֵּאל חֲנֻנָּה:
12 מִשְׁאֵל תִּזְכָּרְהָ: וְסִגְנָא אֶת־עֲבָדֶיךָ יָמִים עֲשָׂרִה וְחֹמֶר:
13 לֹא מִדְּחֻוּעִים וְנִאֲכָלָה וְיָמִים וְנִשְׁתָּה: וְהָיָא לַפְּנִיךָ
כִּמְאִט וּמִרְאָה הַיָּלִידִם הַאֲכָלִים אֶת פִּתְחֵי הַמֶּלֶךְ:
14 וְכִמְאִט תִּרְאֶה עֵשֶׂה עִם־עֲבָדֶיךָ: נִשְׁעִיף לָהֶם לִדְבַר הָיָה:
15 וְנִסָּם יָמִים עֲשָׂרִה: וּמִקֶּצֶת יָמִים עֲשָׂרִה תִּרְאֶה מִרְאִיתָם:
טוּב וּבְרִיאָן בְּשֶׁר מִדְּלִי־הַיָּלִידִם הַאֲכָלִים אֶת פִּתְחֵי
16 הַמֶּלֶךְ: וְיָדִי הַמֶּלֶךְ נִשְׂא אֶת־פִּתְחָם וְיֵין מִשְׁתֵּבָה:
17 וְיָתֵן לָהֶם וְרַעֲנָם: הַיָּלִידִים הָאֵלֶּה אֶרְבַּעְתָּם נָתַן לָהֶם
הָאֵלִילִים מִדֶּעַ וְחִשְׁבֵּל בְּבִלְכַּפֶּר חֲכָמָה וְדָנִיֵּאל הַבֵּן
18 בְּבִלְחֻתֵּן חֲלֻמֹת: וּלְמִקֶּצֶת הַיָּמִים אֲשֶׁר־אָמַד הַמֶּלֶךְ
19 לִבְרִיאָם וְכִבְּאָם עַד הַיּוֹם־לְפָנֶיךָ נִבְכָּדְנֶצַּר: וְדָבַר
אֲתָם הַמֶּלֶךְ וְלֹא נִמְצָא מְבָלָם כְּדָנִיֵּאל חֲנֻנָּה מִשְׁאֵל
כ וְעִזְרִיָּה וְעַמְּדוֹ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: וְכָל דָּבַר חֲכָמָה בִּינָה אֲשֶׁר
בְּקֶשׁ מִתָּם הַמֶּלֶךְ וְנִמְצָא עֲשֶׂר דֹּת עֲלִי־בִלְחֻת־חֲסִידֵם
21 הָאֵשֶׁפִּים אֲשֶׁר בְּבִלְמַלְכוּתוֹ: וְיָדִי דָנִיֵּאל מִדֶּ־שֶׁנֶּת אֲתָם
לְבוֹרֵשׁ הַמֶּלֶךְ:

ב

א ובשנת שתים למלכות נבוכדנצר חלם נבוכדנצר חלמות
2 ותתפעם רוחו ושנתו נקרתה עליו: ויאמר המלך לקרא
לחרטומים ולאשפים ולכשפים ולכשדים לקרד למלך
3 חלמותיו ויבאו ועמדו לפני המלך: ויאמר להם המלך
4 חלום חלומתי ותפעם רוחי לדעת את־חלומי: ודברו
הכשרים למלך ארמית מלכא לשלמון ח' אבר חלמא
ה לעבדך ופשרא נחוא: ענה מלכא ואמר לכשר־א מלחא
מן אנחא הן לא תהדעונוי חלמא ופשרה תדמון

כ

16 אזוי האט דער קאכמייסטער אונעקגעטראגען זיירע שפייו אונד דעם וויין פון
זייער געטראנק, אונד ער האט צו זיין נאר גענעבען זאמען-קערנער (אָרבעטען):
17 אונד נאט האט צו דיא דאזיגע פיער יונגע לייט גענעבען וויסענשאפט אונד שכל,
אונד קלוגהייט אין אלעגרייט ביכער, אונד דניאל האט פערשטאנען אלעגרייט נבואות
אונד חלומות: 18 אונד אן דעם ענד פון דיא טעג וואס דער מלך האט געזאגט אז
מען זאל זיין פאר איהם ברענגען, האט זיין דער אויבערשטער פון דיא דיקער גע-
בראכט פאר נבוכדנצר: 19 אונד ווען דער מלך האט מיט זיין גערעט, אזוי זענען
פון אלע (יונגע לייט) ניט געפונען געווארען אזוי וויא דניאל חנניה מישאל אונד
עזריה, אונד זיין זענען געשטאנען פאר דעם מלך: 20 אונד איטליכע זאך פון חכמה
אונד פערשטאנד וואס דער מלך האט פון זיין פערלאנגט, האט ער בייא זיין געפונען
נען צעהן מאל אזוי פיל מעהר וויא בייא אלע (חרטומים) שריפטגעלעהרטע וואס זענען
געוועזען אין ויין גאנץ קעניגרייך: 21 אונד דניאל איז דאך געוועזען ביז צו דעם
ערשטען יאהר פון כורש המלך:

צוהאקט ווערען, אונד איירע הייזער
וועלען געמאכט ווערען צו מיסט-הויז
פען: 6 אבער ווען איהר וועט מיר
אנזאגן דיא בעדייטונג פון דעם חלום
אזוי וועט איהר פון מיר קריגען מתנות
אונד בעוויליגונג אונד גרויסען גבורה,
דארום זאלט איהר מיר וויסען מאכען
דעם חלום אונד זיינע בעדייטונג: 7 אזוי
האבען זיין צום אנדערן מאל געענט-
פערט אונד געזאגט, לאז דער מלך
זאגען צו זיינע קנעכט דעם חלום אונד
מיר וועלען דיא בעדייטונג דערפון
אנזאגען: 8 דער מלך האט געענטפערט
אונד געזאגט, איך וויל גאט אז איהר
וויילט געווינען דיא צייט, ווייל איהר
זעהט אז דיא זאך איז פון מיר אונדעקע-
באנגען: 9 אבער ווען איהר וועט מיר
ניט צו וויסען מאכען דעם חלום, אזוי
איז נור איין משפט פאר אייך, ווארן
איהר האט אויסגעטראכט א ליגען אונד
א פערדארבענע זאך, פאר מיר צו

תחבולו וכתובו עלי חשבון: וכן חלמא ופשרה
תהוין מתון וכוונת רבר שניא חקבלו מן קדמי לון
חלמא ופשרה תהוין: עני תנוית ואמרין מלכא חלמא
אמר לעבדו ופשרה נתת: ענה מלכא ואמר מן
צבי דע אןא די עדנא אנתון ובנין בל קבל די תוית
דאנתא מן מלכא: די חקלמא לא תוידעני תויד
היא דחבון ומלך כדבא ושחיה הן מתון למאמר
קדמי עד די עדנא תשמו לון חלמא אמרו לי ואנע
די פשרה תהווי: עט כשדא קנס מלכא ואמרין
לאדאית: אנש עליו בשא די מלך מלכא ויכל לתתה
בל קבל די בל מלך רב ושלש מלך כדנא לא שאר
לכל חרסמא ואשא ופשרה: ומלכא דמלכא שאר יקרין
ואחר לא אית די תויד קנס מלכא לון אלתו די
מדרון עבדשא לא איתו: בל קבל דנא מלכא
בנס וקצף שניא ואמר לתבדא לכל תבנין בבלי:
ותא נפלת ותבניא מתקטלן ובני העאל ותבדו
לתקטלה: באחר העאל תבני עשא ופשרה
לאריוך רב בשחא די מלכא די נפס לתקטלה תבני
בבלי: ענה ואמר לאריוך שלשא די מלכא עליו
ותא מתקטלה מן קנס מלכא ארין מלכא דנא ארין
לתעאל: ותעאל על ובניא מן מלכא די וכן ותתלה
ופשרה לתויד למלכא: ארין העאל לתבדא
אלל ולתויד מישאל ושרה תבדו מלכא דנא:
ותמין למכא מן קנס אלה שניא על דנא דנא די
לא תבדו העאל ותבדו עבדשא תבנין בבלי:
ארין לתעאל תויד דלילא תא גלי ארין העאל בך

זאגען ביז דיא צייט וועט זיך ענדערן, דאריבער זאגט צו מיר דעם חלום, אז
איך זאל וויסען דאס איהר קענט מיר ווייזען דיא בעדייטונג דערפון: 10 אזוי
האבען דיא פשוים געענטפערט פאר דעם מלך אונד זיין האבען געזאגט, עס איז
ניט פערהאנדען א מענטש אויף דער ערד (וועלט) וואס זאל קענען דעם מלך'ס זאך
ווייזען, דאריבער האט נאך קיין מלך אדער האר, אדער געוועלטיגער, אזא זאך פער-
לאנגט פון קיין שום פשוט מאכער אדער שריפטגעלערטען אדער פון א פשוט:
11 ווארן דיא זאך וואס דער קעניג פערלאנגט איז זעהר טייער (שווער), אונד עס
איז קיינער ניט דא וואס קען עס אנזאגען פאר דעם מלך, נייערט דיא געטער אליין
וואס וואוינען ניט מיט (מענשען) פלייש: 12 וועגען דעם איז דער מלך אין א זעהר
גרויסען פער געווארען, אונד ער האט געפולען אז מען זאל אלע חכמים פון בבלי
אומברענגען: 13 אונד דאס געזעץ איז ארויסגעגאנגען אז דיא קלוגע לייט זאלען
אומגעבראכט ווערען, אונד מען האט געזוכט דעם דניאל אונד זיינע חברים אויף צו
הרג'ן: 14 דענסמאל האט דניאל געענטפערט צו אריוף, דעם אויבערשטען פון דעם
מלך'ס לייבזאך וואס איז ארויסגעגאנגען צו הרג'ן דיא קלוגע לייט פון בבלי, מיט א
קלוגע עצה: 15 דהיינו ער האט געענטפערט אונד געזאגט צו אריוף דעם מלך'ס
הויפטמאן, פארוואס איז דעם מלך'ס געזעץ אזוי אייליג? אזוי האט אריוף דיא זאך
צו דניאל צו וויסען געטוהן: 16 אזוי איז דניאל אריינגעגאנגען אונד האט פון דעם
מלך געבעטען אז מען זאל איהם געבען צייט, אונד ער וועט דעם מלך אנזאגען דיא
בעדייטונג: 17 דענסמאל איז דניאל אריינגעגאנגען אין זיין הויז אונד ער האט דיא
זאך געלאזט וויסען צו זיינע חברים, צו חנניה, מישאל אונד עזריה: 18 אז זיין
זאלען געטען דערבארמונג פאר דעם גאט פון היממעל וועגען דעם דאזיגען סוד, כדי
דניאל אונד זיינע חברים זאלען ניט אומקומען מיט דיא איבריגע חכמים פון בבלי:
19 דענסמאל איז צו דניאל אנטפלעקט געווארען דער סוד אין א געזיכט אין
דער נאכט, דענסמאל האט דניאל געבענטשט דעם גאט פון היממעל: 20 אונד
דניאל

דניאל האט געענטפערט אונד געזאגט
געבענשט זאל זיין דער נאמען פון גאט
פון עביגקייט צו עביגקייט, ווארין חכמה
אונד שטארקהייט געהערט צו איהם:
21 ווארין ער פערענדערט צייטען אונד
זמנים, ער שאפט אפ מלכים אונד
שטעלט אויף מלכים, ער געט חכמה צו
דיא חכמים, אונד וויסענשאפט צו דיא
וואס האבען פערשטאנד: 22 ער
אנטפלעקט טיפע אונד פערבארענע
זאכען, ער ווייס וואס עס איז אין דער
פינסטערניס, אונד דאס ליכט וואוינט
מיט איהם: 23 איף דאנק אונד לויב
דיי, א גאט פון מיינע עלטערן, ווייל
דוא האסט צו מיר געגעבען חכמה אונד
שטארקהייט, אונד דוא האסט צו מיר
אצינד געלאזט וויסען וואס מיר האבען
פון דיר געבעטען, ווארין דוא האסט
אונס אצינד געלאזט וויסען דעם מלך'ס
זאך: 24 וועגען דעם דאזיגען איז
דניאל אריינגעגאנגען צו ארויף, וועמען

כ לאלה שמאי: ענה דניאל ואמר להוא שמה דדאלקא
מבדך מדעלמא ודעלמא דן חכמתא ונבחרתא דין
21 מלך הוא: דוא מהשנא עדינא חמציא מנהעיה מלכין
ומרקום מלכין דב חכמתא לחכמין ומנהא לרדע
22 בעיה: הוא נלא חכמתא ומסתרתיא דע מה בחשוקא
23 ונדרתיא עמה שרא: לך אלה אבהתי מדנא ומשבה
אנה דן חכמתא ונבחרתא ונבחרת לי וכען דודעתי דין
24 בעינא מנך דרמלת מלכא ודוענא: כלקבל דיה
דניאל על על-ארויך דין מני מלכא לדוקא לחכמי בכל
אול וכן אמר לה לחכמי בכל אלהיחודר העללי
כה קדם מלכא ופשרא למלכא אחוא: ארן ארויך
ברתבדלה העל לעניאל קדם מלכא וכן אמר לה דין
השכחת גבר מןכען גלויא דן דוד דין פשרא למלכא
26 וידוע: ענה מלכא ואמר לדניאל דין שמה כלשאר
27 האתיך כלל לדועתי חלמא דרמנות ופשרה: ענה
דניאל קדם מלכא ואמר חא דרמלכא שאל לא
חכמין אשפין דרממין גורן גילן לחתיה למלכא:
28 בום איתי אלה בשמיא ואלה רזין וידוע למלכא
ונכונדער מה דין להוא באחרית זמנא חלמך ודע
29 ראשך עלמשכך דנה הוא: אנה מלכא
רעיוך עלמשכך סלך מה דין להוא אחרי דנה ואלא
ל רנה ודעך מדין להוא: ונה לא בחכמה דריתי
בי מדלחתיא חא דנה גלי לי להן עלדברת דין
פשרא למלכא ודוען ודוען לבדך מדעך:
31 אנה מלכא חור חת ואלו צלם חל שניא צלמא וכן
32 רב ויהי יחיר קאם לקבך ונה חיל: הוא צלמא

דער מלך האט געפולען אויסצוהרנגען דיא חכמים פון בבל, ער איז צו
איהם געגאנגען אונד ער האט אזוי געזאגט, דוא זאלסט נישט פערמיילענען דיא קלוגע
לייט פון בבל, ברענג מיך אריין פאר דעם מלך, אונד איף וועל דעם מלך ווייזען
דיא בעדייטונג: 25 דענסמאל האט ארויף געשווינד אריינגעבראכט דעם דניאל
פאר דעם מלך, אונד ער האט צו איהם אזוי געזאגט, איף האב געפונען א
מאן פון דיא געפאנגענע קינדער פון יהודה, וואס וויל דעם מלך צו וויסען שוהן
דיא בעדייטונג: 26 דער מלך האט געענטפערט אונד געזאגט צו דניאל, וואס
זיין נאמען איז געוועזען בלשזאצר, ביזט דוא אים שטאנד מיך וויסען צו
מאכען דעם חלום וואס איף האב געזעהען, אונד דיא בעדייטונג דערפון?
27 אזוי האט דניאל געענטפערט פאר דעם מלך אונד האט געזאגט, דעם
סוד וואס דער מלך פרעגט קענען נישט דיא חכמים אונד פישוף-מאכערס
אונד דיא חרטומים צו דעם מלך אָנזאגען: 28 אָבער עס איז דא א גאט
אים הימעל וואס קען אנטפלעקען סודות, אונד ער קען ווייזען צו דעם
מלך נביכדנצר וואס עס זאל זיין אין דיא לעצטע טעג, דיין חלום אונד
דאס געזיכט פון דיין קאפ (וואס דוא האסט געזעהען) אויף דיין געלעגער
איז דאס: 29 דוא, א מלך, דיינע געדאנקען ווענען אויפגעגאנגען אויף דיין
געט וועגען דעם וואס עס וועט דערנאך זיין, אונד דער וואס אנטפלעקט
דיא סודות לאזט דיר צו וויסען שוהן וואס עס וועט זיין: 30 אָבער וואס
אן מיר אָנבעלאנגט, דיוער סוד איז נישט צו מיר אנטפלעקט געווארען דורך
דיא חכמה וואס איז אין מיר מעהר וויא אין אלע לעבעדיגע, גייערט פון
וועגען אז מען זאל צו דעם מלך מאכען וויסען דיא בעדייטונג, אונד אז דוא זאלסט
וויסען דיא געדאנקען פון דיין הארץ: 31 דוא, א מלך, האסט געזעהען, אונד זעה, א
זעהר גרויסעם בילד, דאס דאזיגע גרויסע בילד וואס האט זעהר געלאנגט איז פאר דיר
געשטאנען, אונד זיינע געשטאלט איז געוועזען זעהר פארקטערליך: 32 דעם בילד'ס

האשה ייִדְבֵּב טַב חֲדָוִי וְדָשִׁי דִּי כֶּסֶף מִשְׁחָה
 וְדִקְחָה דִּי נַחֲשׁ: שְׂקָדִי דִּי פְּרִיל רִגְלָהּ מִנְּחָן דִּי
 פְּרִיל וּמִנְּחָן דִּי כֶּסֶף: חֲנָה חֲנִית עַד דִּי הִתְנַחֲת אִבְּן
 דִּי לֹא בִדְחָן וּמִתָּה לְעִלְמָא עַל־רִגְלָהּ דִּי פְּרִיל וְחִסְפָּא
 וְחִסְפָּא חֲמִין: בְּאִבְּן דִּקְוִי בְּחִדָּה פְּרִילָא חִסְפָּא וְחִסְפָּא
 כִּסְפָּא וְחִדְבָּא חֲדָו כְּעֹד מִדְּאִדְרִיקֻט וְנִשָּׂא חֲמִין רִחָא
 וְכִלְאֲתִיר לֹא־הִשְׁתַּבַּח לְחֵן וְנִבְאָה: הִרְמִית לְעִלְמָא
 חֲנָה לְשׁוֹר רַב וּמִלְּחָא כִּלְאֲרֵעָא: חֲנָה חִלְמָא וּפְשִׁיעָה
 נִאֲמַר קְדִישׁ־מַלְכָּא: אֲתֵּה מַלְכָּא מִלְּד מַלְכֵּי דִי אֲלֵה
 שְׂמִיָּא מַלְכֻמָּא חֲסִיָּא וְחִסְפָּא וְקָרָא וְהִבְדִּיל: וּבְכִלְ
 דִּי הָאֲרִין בְּרִאשָׁא חֲנָה בָּרָא וְשִׁדְשְׁמָא רַב בִּידָךְ
 וְהִשְׁלִיךְ בְּכִלְדִין אֲתֵּה לֹא רִאשָׁה דִּי דִּבְכָּא: וְחִתְרָךְ
 חֲקֹם מַלְכֵּי אֲחֵרִי אֲרַעֵי מִנְּחָ וּמִלְּט לְחִיתָא אֲחֵרִי דִּי
 נִשָּׂא דִּי תִשְׁלֵט בְּכִלְאֲרֵעָא: וּמִלְּט רִבְעִיא חֲמִין
 חִסְפָּא כִּסְפָּא בְּכִלְדִין דִּי פְּרִילָא מִתְּחִלָּה וְחִלְ
 וּכְפִרְלָא דִּי־מִרְעָה כִּלְאֲרֵעָא חֲסִיָּא וְחִסְפָּא: וְחִתְרָהּ
 רִגְלָא וְאִנְשֵׁיהָ מִנְּחָן חֲסִיָּא דִּי־פְּרִיל וּמִנְּחָן פְּרִיל
 מַלְכֵּי פִלְגִּיָּה חֲמִין וּמִדְּנִבְכָּתָא דִּי־פְּרִילָא לְחִיתָהּ
 בְּכִלְדִין דִּי חֲנָה פְּרִילָא מִעֲרֵב כִּסְפָּא חֲמִין: וְאִנְשֵׁיהָ
 רִגְלָא מִנְּחָן פְּרִיל וּמִנְּחָן חֲסִיָּא מִדְּנִבְכָּתָא מִלְּכֻמָּא חֲמִין
 חִסְפָּא חֲמִין חֲמִין חֲמִין: דִּי חֲנָה פְּרִילָא מִעֲרֵב
 כִּסְפָּא חֲמִין מִתְּחִלָּה לְחֵן בְּכֵי אִנְשָׁא וְלֹא־לְחֵן דִּבְכָּן
 דִּי עַסְדִּיגָה תִּאֲכִדִּי פְּרִילָא לֹא מִתְּעֵרֵב עַסְדִּיגָה
 וּבְחִתְרָהּ דִּי מַלְכֵּי אֲחֵרִי קֹם אֵלֵה שְׂמִיָּא מַלְכֵּי דִי
 לְעִלְמִין לֹא תִתְחַל וּמִלְּכֻמָּא לְעַם אֲחֵרִי לֹא תִשְׁתַּבַּח

קֹאפֿ אִין גְּעוֹעוֹעוֹן פֿון פֿיינְגאַל, זיינע
 ברוקט אונד זיינע אַרעמ'ס פֿון זילבער,
 זיין בויף אונד זיינע לענדען פֿון קוֹד
 פֿער: 33 זיינע קניען (שענקעלן) פֿון
 איינען, זיינע פֿיס זענען געוועזען א
 טייל פֿון איינען אונד א טייל פֿון לעהם:
 34 דוא האסט עס געזעהען ביז א שטיין
 איז אויסגעהאקט געווארען אַהן הענה,
 אונד עס האט געשלאגען דאס בילד
 אויף זיינע פֿיס וואס זענען געוועזען
 פֿון איינען אונד לעהם, אונד עס האט
 זיין צו שטיקלעך צובראכען: 35 אזוי
 איז דענסמאל צובראכען געווארען דאס
 איינען, דער לעהם, דאס קופער, דאס
 זילבער אונד דאס גאלד, אונד עס איז
 געוועזען אזוי וויא שטרוי (פֿלענען)
 פֿון א זומער דרעש־שיינער, אונד דער
 הוינד האט עס אָנגעקעטראָגען, אזוי
 דאס קיין אָרט איז פֿאר זיין ניש גע־
 פֿונען געווארען, אונד דער שטיין וואס

האט דאס בילד געשלאגען איז געווארען צו א גרויסען בארג אונד האט דער־
 פֿילט דיא גאנצע וועלט: 36 דאס איז דער חלום אונד דיא בעדייטונג דערפֿון
 וועלען מיר פֿאר דעם מלך דערקלערען: 37 דוא א מלך, ביזט א מלך איבער
 מלכים, אונד דער גאט פֿום הימל האט דיר געגעבען א קעניגרייך, מאכט אונד
 שטארקהייט אונד פֿבור: 38 אונד אלערטוועגען אזויא דיא מענשען־קינדער
 וואוינען, דיא חיות פֿון דעם פֿעלד, אונד דיא פֿעגל פֿום הימל, דאס האט ער
 געגעבען אין זיינע האנד, אונד ער האט דיר געמאכט פֿאר א געוועלטיגער
 איבער זיין אלע; דוא ביזט דער קאפֿ פֿון גאלד: 39 אונד נאך דיר וועט
 אויפשטעהן איין אנדער מלכות, נידריגער פֿון דיר, אונד נאך א דריטעס מלכות
 פֿון קופער, וואס וועט געוועלטיגען איבער דער גאנצער ערד (וועלט): 40 אונד
 דאס פֿיערטע מלכות וועט זיין אזוי שטארק וויא איינען, ווארין אזוי וויא איינען
 צושלאגט אין שטיקער אונד מאכט אלעס שוואך, אונד אזוי וויא איינען צוברעכט
 אלעס, אזוי וועט אלעס דאס דאזיגע צובראכען אונד צושטויסען ווערען: 41 אונד
 דאס וואס דוא האסט געזעהען דיא פֿיס אונד דיא פינגער (פֿון זיין) א טייל פֿון
 פֿון לעהם אונד א טייל פֿון איינען, (דאס בעווייזט) אז דאס מלכות וועט צוטיילט
 ווערען, אָבער עס וועט דארין זיין דיא שטארקהייט פֿון איינען, אונד אזוי וויא
 דוא האסט געזעהען אז דאס איינען איז געוועזען אויסגעמישט מיט דעם לעהם:
 42 אונד אזוי וויא דיא פינגער פֿון דיא פֿיס זענען געוועזען א טייל פֿון איינען
 אונד א טייל פֿון לעהם, אזוי וועט דאס מלכות זיין א טייל שטארק אונד א טייל
 וועט צובראכען ווערען: 43 אונד דאס וואס דוא האסט געזעהען דאס איינען
 אויסגעמישט מיט דעם לעהם (דאס בעדייט) אז (האטשע) זיין וועלען זיך פֿער־
 מישען מיט דיא מענשען־זאמען, דאך וועלען זיין נישט געהעפטען איינער צו
 דעם אנדערן גראד אזוי וויא איינען קען זיך נישט פֿערמישען מיט דעם לעהם:
 44 אונד אין דיא טעג פֿון דיא דאזיגע מלכים וועט דער גאט פֿון הימל
 אויפשטעלען א מלכות וואס וועט קיינמאל נישט פֿערדארבען ווערען, אונד
 דאס מלכות וועט נישט איבערגעלאזט ווערען צו איין אנדערן פֿאלק,

נייערשט עס וועט אין שטיקלעך צוברעכען
אונד פערלענדען אלע דיא דאזיגע קע-
ניגרייכע, אבער עס (דאס פינפטע מלכות)
וועט בעשטעהן בלייבען אויף עבינ:
45 אונד דאס וואס דאס האסט געוועהן
אזא שטיין איז אויסגעשניטען געווארען
פון דעם בארג אהן הענד, אונד אז עס
האט צובראכען אין שטיקער דאס אוי-
זען, דאס קופער, דעם לעהם, דאס זיל-
בער אונד דאס גאלד; (דאס בעדייט)
דער גרויסער גאט האט דעם מלך גע-
לאזט וויסען וואס עס וועט נאכדעם זיין,
אונד דער חלום איז אמת אונד זיינע בע-
דייטונג איז זיכער: 46 דענסמאל איז
דער מלך נבוכדנצר געפאלען אויף
זיין פנים, אונד ער האט זיך געביקט צו
דניאל, אונד ער האט געפוילען אז מען
זאל צו איהם מקריב זיין א קרבן מנחה
כדי עס זאל צו איהם זיין (א נחת רוח)
א זיסער געשמאק: 47 אונד דער מלך
האט געענטפערט צו דניאל אונד ער
האט געזאגט, עס איז באמת, אז אייער

חזק וחסד כלאהן מלכותא וזיא חסד לעלמא
ס' כלקבל דדחיה ד' משורא אתונות אבו דלא בידן
ודדת פולא נחשא חספא חספא ודחבא אלה רב
דווע למלאך מה די לזיא אחר דנה וצב חספא
46 מדינא פשרה: בארין מלכא נבוכדנצר ופל
עלאנפדו וקדנאל סגד ומנחה ונחיון אמר לנפכה
47 לה: ענה מלכא לדניאל ואמר מקדשט די אלהבן
הוא אלה אלהן ומרא מלכין ונלה רזן די לבל למלא
48 וזא דנה: ארין מלכא לדניאל רבי ומתן רכרין
שינאן ודבילה ושלמה על כל מדינת ככל ודבסנן
49 על בלחמי ככל: דניאל בעא מדמלכא ומי על
עבדתא די מדינת ככל לשרד מישך ונכד ונני ודניאל
בחרע מלכא:

א נבוכדנצר מלכא עבד צלם דרדב רומה אמין שחן
פתח אמין שח אקמה בבקעת דורא במדינת ככל:
2 ונבוכדנצר מלכא שלח למכנש ולחשדרפניא סגניא
ופתחא ארנוגרא נדבריא דחברא תפתא וכל שלטן
מדינתא למתא לחבת צלמא די הקס נבוכדנצר
3 מלכא: בארין מחנשן אחשדרפניא סגניא ופתחא
ארנוגרא נדבריא דחברא תפתא וכל שלטן מדינתא
לחבת צלמא די הקס נבוכדנצר מלכא וקאמן לקבל
4 צלמא די הקס נבוכדנצר: ונחיון קרא בחיל לבן
ה אמרין עממיא אמין ולשנא: בעדנא דחשמשן קרן
ה קרא משרוקתא קורס סבא פסטרין סימפניה
וכל זע ומרא תפלן ותמרון לצלם דהבא די הקס
5 נבוכדנצר מלכא: ומדדלא: פל וסגד בהשעמא

גאט איז דער גאט איבער אלע געטער, אונד א האר איבער דיא מלכים, אונד וואס
אנטפלעקט סודות, דאס דאס האסט געקענט אנטפלעקען דעם דאזיגען סוד: 48 דענס-
מאל האט דער מלך דעם דניאל גרויס געמאכט, אונד ער האט איהם געגעבען פילע
אונד גרויסע מתנות, אונד ער האט איהם געמאכט א געוועלטיגער איבער דער גאנ-
צער מדינה פון בבל, אונד ער האט איהם אנגעשטעלט אלס דעם איבערשטען האר
איבער אלע חכמים פון בבל: 49 אונד דניאל האט געבעטען דעם מלך אז ער זאל אים
שטעלען דעם שדרף מישך אונד עבד ננו איבער דער ארבייט פון דער מדינה פון
בבל, אבער דניאל איז געוועזען אין דעם מלך'ס טויזער (פאלאסט):

קאפיטעל ג

1 דער מלך נבוכדנצר האט געמאכט א גאלדענעם בילד, זיינע הייף איז געוועזען
זעכציג איילען, אונד זיינע ברייט זעקס איילען, אונד ער האט עס אויפגעשטעלט אין
דעם פלוין דורא אין דער מדינה פון בבל: 2 אונד דער מלך נבוכדנצר האט אהני-
געשיקט צו פערזאמעלן דיא פירשטען, אונד דיא גובערנאטארס, אונד דיא אויבערשטע,
דיא שופטים, אונד דיא אוצר האלשערס, אונד דיא עצה געבערס, דיא געזעץ אויס-
איבערס, אונד אלע געוועלטיגערס פון דיא מדינות אז זייא זאלען קומען צו דעם
מחנף זיין פון דעם בילד וואס דער מלך נבוכדנצר האט אויפגעשטעלט: 3 דענסמאל
האבען זיך פערזאמעלט דיא פירשטען, דיא גובערנאטארס, דיא אויבערשטע, דיא
שופטים, דיא אוצר האלשערס, דיא עצה געבערס, דיא געזעץ אויסאיבערס, אונד אלע
געוועלטיגערס פון דיא מדינות צו דעם מחנף זיין פון דעם בילד וואס דער מלך
נבוכדנצר האט אויפגעשטעלט: אונד זייא זענען געשטאנען פאר דעם בילד וואס
נבוכדנצר האט אויפגעשטעלט: 4 אונד זיין אויסרופער האט אויסגערופען מיט א
גרויסען פח, צו אייף איז עס אנגעזאגט, א איהר פעלקער אונד אומות אונד פון אלערלייא
לשונות: 5 דאס אין וועלכער צייט איהר וועט הערען דאס קול פון דעם הארן, פלייט, הארף,
סמבוקע, פסנתרין, אונד צמבעל, אונד אלערלייא כלי זמר, אזוי זאלט איהר אנדערפאלען,
אונד אייך ביקען פאר דעם גאלדענעם בילד וואס דער מלך נבוכדנצר האט אויפגעשטעלט:
6 אונד ווער עס וועט נישט אנדערפאלען אונד זיך נישט ביקען, דער וועט באלד

יתקרא לטואתון נקרא יקרתא: כלקבל דיה ביה
 ומא בר שמעין כלעממא כל קרנא משרוקתא
 קתרים שבבא פסנתרין וכל וו ומרא נפלון כלעממא
 אמא ולשנא סגרון לעלם דהבא די נקום נבוכדנצר
 מלכא: כלקבל דיה בהזמא קרבו גברין כשרדאן
 נאכלו קרציון די יהודא: עו ואמרין לבוכדנצר
 מלכא מלכא לעלמן חיי: אתה מלכא שמת מעב
 דכלאנש די ישמע כל קרנא משרוקתא קתרים
 שבבא פסנתרין וספלא וכל וו ומרא נפלון וכלקבל
 דהבא: ונדרכלא נפל וסגד יתקרא לטואתון נקרא
 יקרתא: אימי גברין דידאן דרמנת דתרון עלעבדה
 מדעת בכל שרדך משרד נבכד נג גברא אלף לא
 שמי עלף מלכא טעם לאלהך לא פלחין ולעלם
 דהבא די הקומת לא סגרון: בארין נבוכדנצר
 ברנא נקמא אמר לותיה לשרדך משרד נבכד נג בארין
 גברא אלף דיתין נקום מלכא: ענה נבוכדנצר ואמר
 לחן הנאן שרדך משרד נבכד נג לאלה לא אימיסין
 פלחין ולעלם דהבא די הקומת לא סגרון: קין וו
 אימיסין עתידין די כשרדא דרשמשעין כל קרנא
 משרוקתא קתרים שבבא פסנתרין וספלא וכל וו
 ומרא נפלון וסגד יתקרא לטואתון נקרא יקרתא
 וספלא וכל וו ומרא נפלון וסגד יתקרא לטואתון נקרא
 יקרתא: אלה דרשמשעין מרדכי: עו שרדך משרד נבכד
 ואמרין למלכא נבוכדנצר לא דרשמשעין אנהא עלדא
 פתגם להטבתך: וו אימי אלהא דרשמשעין פלחין
 נפל לשותבתא מראתון נקרא יקרתא וסגד מלכא
 ישוב: וו לא ידע לטואתון מלכא די לאלהך לא

אריינגעווארפען ווערען אין דעם ברע-
 נענדיגען פייער אויפגען: 7 דארום, אין
 וועלכער צייט אז אלע פעלקער האבען
 געהערט דאס קול פון דעם הארן, פלייט,
 הארף, סאמבוקע, פסנתרין אונד צימבעל,
 אונד אלערלייא כלי זמר, אזוי האבען
 אלע פעלקער אונד אומות אונד פון
 אלערלייא לשונות ויף געביקט פאר דעם
 גאלדענעם בילד וואס דער מלך נבוכדנצר
 האט אויפגעשטעלט: 8 דאריבער האבען
 ויף געוויסע לייט פון דיא כשדים גע-
 קהנט (צו דעם מלך) אונד וויי האבען
 דיא יודען אנגעקלאגט: 9 וויי האבען
 געשריען אונד געזאגט צו דעם מלך
 נבוכדנצר, א מלך, דוא זאלסט אויף
 עביר לעבען: 10 דוא, א מלך, האסט גע-
 מאכט א געזעץ, דאס אישליכער מאן וואס
 וועט הערען דאס קול פון דעם הארן, פלייט,
 הארף, סאמבוקע, פסנתרין אונד צימבעל,
 אונד אלערלייא כלי זמר, אזוי זאל ער

אנדערפאלען אונד ויף ביקען פאר דעם גאלדענעם בילד: 11 אונד אז דער וואס
 וועט נישט אנדערפאלען אונד ויף נישט ביקען, דער זאל אריינגעווארפען ווערען אין
 דעם ברענענדיגען פייער אויפגען: 12 עס זענען דא פעהראנדען יודישע מענער, וואס
 דוא האסט וויי אנגעשטעלט איבער דיא ארבייט פון דיא מדינות פון בבל, דהיינו
 שרדך, מישף אונד עבד נגו, דיא דאזיגע מענער אכטען דין נישט, א מלך, וויי דינען
 נישט דינע געטער, אונד וויי טהון ויף אויף נישט ביקען פאר דעם גאלדענעם בילד וואס
 דוא האסט אויפגעשטעלט: 13 דענסמאל האט נבוכדנצר אין דעם צארן אונד גרימ-
 צארן געפוילען אז מען זאל ברענגען דעם שרדך, מישף, אונד עבד נגו, אזוי האט מען
 דיא דאזיגע מענער געברענגט פאר דעם מלך: 14 אזוי האט נבוכדנצר צו וויי געזאגט,
 איז דאס אמת, א שרדך, מישף, אונד עבד נגו, אז איהר טהוט נישט דינען מינע געטער,
 אונד איהר טהוט אייף נישט ביקען פאר דעם גאלדענעם בילד וואס איף האב אויפגע-
 שטעלט? 15 אזונד אבער זאלט איהר זיין אנגעברייט, דאס אין וועלכער צייט איהר
 וועט הערען דאס קול פון דעם הארן, פלייט, הארף, סאמבוקע, פסנתרין אונד
 צימבעל, אונד אלערלייא כלי זמר, אנדער צו פאלען אונד אייף צו ביקען
 פאר דעם בילד וואס איף האב געמאכט; אבער ווען איהר וועט אייף נישט
 ביקען, אזוי זאלט איהר אין דערועלביגער צייט אריינגעווארפען ווערען אין דעם
 ברענענדיגען פייער-אויפגען: אונד ווער איז דער נאט וואס קען אייף מציל זיין
 פון מינע הענד? 16 אזוי האבען שרדך, מישף, אונד עבד נגו געענטפערט אונד
 געזאגט צו דעם מלך, א נבוכדנצר, מיר זענען גארנישט געווארגט דיר צו ענט-
 פערן וועגען דער דאזיגער זאך: 17 זעה, אונזער נאט דעם מיר דינען איז
 פעהראנדען, אונד ער קען אונס מציל זיין אפילו אויס דעם ברענענדיגען פייער-
 אויפגען, אונד פון דינע האנד, א מלך, וועט ער אונס מציל זיין: 18 אונד ווען
 נישט אזוי זאלסט דוא וויסען, א מלך, דאס מיר וועלען נישט דינען דינע געטער,

אונד מיר וועלען זיך נישט ביקען צו דעם
באלדענעם בילד וואס דוא האסט אויפֿ-
געשטעלט: 19 דענסמאל איז נבוכדנצר
פול געווארען מיט גרימפארן, אונד דיא
געשטאלט פון זיין פנים האט זיך פער-
ענדערט קענען שדרף, מישף, אונד עבד
נגו, אזוי האט ער געשריען אונד בע-
פולען אז מען זאל אנהייצען דעם
אויפען זיבען מאל מעהר וויא מען האט
עס געוועהנליך געהייצט: 20 אונד צו
דיא שטארקסטע לייט פון זיין חיל האט
ער געבאטען אז זייא זאלען בינדען שדרף,
מישף, אונד עבד נגו, אונד מען זאל
זייא אריינגעווארפען אין דעם ברענענדיגען
פייער-אויפען: 21 דענסמאל זענען דיא
דאזיגע מענער געבוידען געווארען אין
זייער רעק, זייער הויזען אונד זייער היר-
טעל, אונד זייער אנדערע קליידער, אונד
מען האט זייא אריינגעווארפען אין דעם
ברענענדיגען פייער-אויפען: 22 ווייל
דעם מלך'ס בעפעהל איז אזוי שטרענג
געוועזען אונד דער אויפען איז אזוי

אינאם פלחן וועלס דערבא די בקומת לא נסד:
19 בארן נבוכדנצר החמל חמא חלם אפילו
אשתו על שדרף מישף עבד נגו ענה ואמר למנה
כ לאנא חרשקיה על די חנה למנה: וליבדן נבד
חל די בחלה אמר לשדרף מישף עבד נגו
21 למרמא לאתן טרא נקדמא: בארן נבדא אלף כפרו
בסרגליתן פטישיתן וכרגליתן ולבשיתן ודמי
22 לעראתן טרא נקדמא: בל קבל דנה מדי מלת
מלכא מחצפה ואנא אנה ותיבה נבדא אלף די
הסל לשדרף מישף עבד נגו קפל דמון שביבא די
23 טרא: ונבדא אלף תלסיתן שדרף מישף עבד נגו
24 נפלו לעראתן טרא נקדמא מכפתי: ארן
נבוכדנצר מלכא תת וקם בהחבולה ענה ואמר
לחבדוהי הלא נבדן חלחל רמיא לעראתא מכפתי
כ ענה ואמרן למלכא ציבא מלכא: ענה ואמר האנא
חנה נבדן ארבעה שרן מהלכין בנאטרא וסכל לא
איתן ברוח וטה די רביעא דמה לבראליהן:
26 בארן קרב נבוכדנצר לתת אתן טרא נקדמא ענה
ואמר שדרף מישף עבד נגו ענה דיאלא עלא
פיו ואת בארן נשדף שדרף מישף עבד נגו מרמא
27 טרא: ומחבשין אמרדפא סגנא ופחמא ודבד
מלכא חנו לנבדא אלף די לאשלט טרא בעמלון
ושער האשיתן לא התחד ופרגליתן לא שנו וריח
28 טר לא ענה ברוח: ענה נבוכדנצר ואמר ביד אליהון
די שדרף מישף עבד נגו די שכל מלכא ושניב
לעבדוהי די התרעו עליה ומלת מלכא שני ויתבו
גשמיתן די לאיפלחן ולאיסחון כללאלה לח

שטארק געהייצט געוועזען, דארום האבען דיא פלאמען דערשלאגען דיא מענער
וואס האבען שדרף, מישף, אונד עבד נגו אין דעם אויפען אריינגעווארפען:
23 אבער דיא דאזיגע דרייא מענער, שדרף, מישף, אונד עבד נגו, זענען גע-
בוידענערהייט אריינגעפאלען אין דעם ברענענדיגען פייער-אויפען: 24 אזוי האט
זיך דער מלך נבוכדנצר זעהר פערוואונדערט, אונד ער איז געשווינד אויפגע-
שטאנען אונד ער האט געזאגט צו זיינע אנפיהרערס, האבען מיר נישט דרייא
מענער געבוידענערהייט אריינגעווארפען אין דער מיטען פון דעם פייער? אונד
זייא האבען געענטפערט אונד צו דעם מלך געזאגט, עס איז אמת, א מלך!
25 אזוי האט ער געענטפערט אונד געזאגט, איך זעה דאך פיער מענער פרייא
ארוםנעקן אין דער מיטען פון דעם פייער; אונד עס מהוט זייא נאכניט וועה,
אונד דיא געשטאלט פון דעם פערטען איז גלייך אזוי וויא דער ווהן פון נאט:
26 אזוי האט זיך נבוכדנצר געענהט צו דער מיטען פון דעם פייער-אויפען, אונד ער
האט געשריען אונד געזאגט, שדרף, מישף, אונד עבד נגו! איהר קעכט פון
דעם העכסטען נאט, געהט ארויס אונד קומט אהער; אזוי זענען שדרף, מישף,
אונד עבד נגו ארויסגעגאנגען פון מיטען דעם פייער: 27 אונד ווען דיא פירשטען,
גובערנאטארס אונד דיא הארען, אונד דיא אויבערשטע, אונד דיא פיהרערס פון
דעם מלך האבען זיך פערזאמעלט, אזוי האבען זייא געזעהען דיא דאזיגע מענער
אז דאס פייער האט קיינע שלטה נישט געהאט איבער זייער לייבער, אונד דאס
אפילו דיא האר פון זייער קעפ זענען נישט פערזענט געווארען, אונד זייער רעק
האבען זיך נישט פערענדערט, אונד עס איז נישט אמאל געוועזען א ריח פון פייער
איבער זייא: 28 דענסמאל האט נבוכדנצר געענטפערט, אונד געזאגט, געבענשט
איז דער נאט פון שדרף, מישף, אונד עבד נגו, וואס האט געשיקט זיין מלאך
אונד האט מציל געוועזען זיינע קעכט וואס האבען אין איהם פערטרויעט, אונד
וואס האבען פערענדערט דעם מלך'ס ווארט, אונד האבען איבערגעענטפערט זייער
לייבער, אז זייא זאלען נישט דינען אונד זיך נישט ביקען צו קיין שום נאט, נייערט
צו

לאֲהַלְהוּ: וּמִלֵּי שִׁים מִעַם דָּי כְּלֵעַם אִמָּה וּלְשׁוֹן דָּי
 יֹאמַר שְׂלֵחַ עַל־אַלְהֵינוּ דִּישְׁרֹדֶךְ מִשְׁנָן וְעַבְדֵּךְ נִטָּא
 הַדְּמִין וְתַעֲבֹד וְכִיתָה עָלַי יִשְׁמָה בְּלִקְבֹּל דָּי לֹא אִתִּי
 אֵלֵה אֲחֵרִין דִּישְׁרֹבֵל לְהַשְׁמָה בְּרוּחִי: בְּאֶרְחָן מִלְכָּא
 הַצִּלָּה לְשְׁרֹדֶךְ מִשְׁנָן וְעַבְדֵּךְ נָטָי בְּמִדְעִית בְּבֹל:
 וְכוּדְנִצָּר מִלְכָּא לְכַלְעִמְמָנָא אִמָּנָא וּלְשִׁנָּא דִּישְׁרֹדֶךְ
 בְּכִלְאַרְטָא שְׁלִמְכֹן וְשִׁנָּא: אִתִּיא וְתַמְנִיא דִּי עַבְדֵּךְ עִמִּי
 אֵלֵהָ עֲלֵיא שְׁפֵר קְדָמִי לְתַחֲנוּנָה: אֲחִידִי כְּמָה בְּכַרְבֵּן
 וְתַמְנִידִי כְּמָה תַּקְפִּין מִלְכֻתָּה מִלְכֻת עֲלֵם וְלִשְׁמָה
 עֲסִידֵךְ תְּדִי:

ד

אִנָּה וְכוּדְנִצָּר שְׂלֵחַ חַיִּית בְּבִיתִי וְדַעֲנָן בְּהִקְלִי: חֲלָם
 חֲנוּת וְחִלְגִּי וְהַרְלִין עַל־מִשְׁכְּבִי חֲנוּת רֹאשִׁי וְכַדְלָנִי:
 וּמִלֵּי שִׁים מִעַם לְהַנְעִלָה קְדָמִי לְכָל חֲבִימִי בְּכָל דִּישְׁפֵּר
 חֲלָמָא וְהַרְעִנִי: בְּאֶרְחָן עֲלִין חֲרָמָא אֲשָׁפֵא כְּשִׁדְיָא
 וְנִזְרִיא וְחֲלָמָא אִמָּר אֵלֵה קְדָמִיתִי וּפִשְׁתָּה לֹא־מִדְעִנִּין
 לִי: וְעַד אֲחִידִין עַל קְדָמִי דִּנְיָאֵל דִּישְׁמָה בְּלִמְשָׁאֲרִין
 בְּשֵׁם אֱלֹהֵי נְרִי וְחִדְאֲלִין קִדְשִׁין בְּהַ חֲלָמָא קְדָמִיתִי
 אִמָּרְתָּ: בְּלִמְשָׁאֲרִין רַב חֲרָמָנָא דִּי אֵלֵה דַּעֲנָה דִּי רִחַם
 אֲלֵינוּ קִדְשִׁין בְּדִי וְכִלְדִי לֹא־אֵנִם בְּדִי חֲנוּת חֲלָמִי דָּי
 חֲנוּת וּפִשְׁתָּה אִמָּר: חֲנוּת רֹאשִׁי עַל־מִשְׁכְּבִי חֲנוּת חֲלָמִי
 וְאֵלֵה אִילָן בְּנֵא אֲרָטָא וְרוּחָה שְׁנֵיא: רַבָּה אֵלֵהָ וְתַקַּח
 וְחִמָּה יִמָּנָא לְשִׁמְנָא חֲנוּתָה לְסוּפָה בְּלִמְשָׁאֲרִין: עֲסִידֵךְ
 שְׁפִיר וְאִנְבָּה שְׁנֵיא וְנִזְרִיא לְכִלְאַרְבָּה חֲחִידִי תַּמְנִי
 חֲנוּת בְּרָא וּבַעֲפֻתִי וְדָדִין צִפְרִי שְׁמָא וְנִזְרִיא חֲחִידִי
 בְּשָׂרָא: חֲנוּת חַיִּית בְּחֲנוּת רֹאשִׁי עַל־מִשְׁכְּבִי וְאֵלֵה עִדִּי

צִיבְקֵעִן! אִנָּה וְחַיִּים גְּרוּסִים זַעֲנֵן וְיִנֵּעַ וְאוּנְדִיעֵר! זִינִן קַעֲנִיבְרִיף אִיזִי אִינִן עִבְיָעִם
 קַעֲנִיבְרִיף, אִנָּה וְיִנֵּעַ בְּעוֹעֲלִמְיָהִי קִיטְט עֲדוּעִיעֵרִם פֿון דור צו דור:

קאפיטעל ד

1 אִיף נְבוּכַדְנֶצַּר בִּין בְּעוֹעֲזֵעֵן בְּשִׁלְוָה אִין מִינִן הוּי, אִנָּה פֿריש (בְּעוֹנֵד) אִין מִינִן
 פֿאַלאַסט: 2 אִיף הָאב בְּעוֹעֲהֵעֵן אַ חֲלוֹם וְהָאט מִיף דִּערִשְׁרָאקֵען, אִנָּה דִיא
 בְּעִדְאָנְקֵען אִויף מִינִן גַּעלֶעגֶער אִנָּה דִיא זַעוֹנֵג פֿון מִינִן קֹאפּ הָאָבֵען מִיף זַעוֹר
 דִּערִשְׁרָאקֵען: 3 דִאַרְיֶגֶר הָאב אִיף אַרויסגַעגֶעבֵען אַ גַּעבֹאט אַז מֵעַן זָאל פֿאַר מִיר
 בְּרַענְגֵען אַלֶע קְלוּבֵע לִיט פֿון בָּבֶל פֿרי זִייא זָאלֵען מִיר צו ווִיסֵען טַהוּן דִיא בְּעִדִּיטִיגֵען
 פֿון דַּעַם חֲלוֹם: 4 דַּענְסְמָאָל זַענֵען גַּעקוּמֵען דִיא חֲרָטוּמִים, בְּעִשְׁנוֹעֲרַעֲרִם, אִנָּה דִיא
 פֿישׁוֹף־מֹאכֶערִם אִנָּה דִיא פֿשְׁדִים, אִנָּה דִיא וְאוּהֶרְדֹאנְגֶערִם, אִנָּה אִיף הָאב פֿאַר זִייא
 גַּעזָאגְט דַּעַם חֲלוֹם, אָבֵער זִייא הָאָבֵען מִיר נִיט גַּעקֶענְט זָאגֵען דִיא בְּעִדִּיטִיגֵען דִּערפֿון:
 5 אָבֵער צו לַעצֵט אִיז דִּנְיָאֵל פֿאַר מִיר אַרײַנגַעקוּמֵען, וְהָאט הִיטִט בְּלִמְשָׁאֲרִין, גֹּאף
 דַּעַם גֹּאמֵען פֿון מִינִן גֹּאט, אִנָּה אִין וועמֵען עַם אִיז דִּער רִיחַ פֿון דַּעַם הִיילִיגֵען גֹּאט,
 אִנָּה פֿאַר אִיהֶם הָאב אִיף דִּערצַעֲהֵלֵט דַּעַם חֲלוֹם, אִיז צו זָאגֵען: 6 אַ בְּלִמְשָׁאֲרִין,
 דִיא אִויבֶּערִשְׁטֶער פֿון דִיא חֲרָטוּמִים! וְהִייל אִיף וְהִיט אַז דִּער רִיחַ הַקֹּדֶשׁ פֿון דַּעַם
 הִיילִיגֵען גֹּאט אִיז אִין דִיר, אִנָּה קִיין סוּד אִיז נִיט פֿון דִיר פֿערִבֶּאַרְגֶּען, אִיז זָאג מִיר
 דָּאס גַּעזִיכְט פֿון מִינִן חֲלוֹם אִנָּה דִיא בְּעִדִּיטִיגֵען דִּערפֿון: 7 אִיז אִיז גַּעוֹעֲזֵען דָּאס
 גַּעזִיכְט פֿון מִינִן קֹאפּ אִויף מִינִן גַּעט, אִיף הָאב גַּעוֹעֲהֵען אַז אַ בּוּיִם אִיז גַּעוֹעֲזֵען אִין
 מִיטֵען פֿון דִּער עֶרֶד, אִנָּה דִיא הִיף דִּערפֿון אִיז זַעוֹר גְּרוּסִים גַּעוֹעֲזֵען: 8 דִּער בּוּיִם
 הָאט גַּעוֹאָקֶען אִנָּה אִיז שְׁמֹאָרְק גַּעוֹאָרֶען, אִנָּה דִיא הִיף דִּערפֿון הָאט גַּעגִרִיכְט
 בִּיז צוּם הִימֶעל, אִנָּה מֵעַן הָאט אִיהֶם גַּעוֹעֲהֵען בּוּיִם אַן דַּעַם עַנְד פֿון דִּער גֹּאנְצֶער
 עֶרֶד: 9 זִינֵע בְּלַעֲטֶער זַענֵען שְׁעוּן גַּעוֹעֲזֵען, אִנָּה זִינֵע פֿירֻת פִּיל, אִנָּה גַּעוֹנֵג
 פֿאַר אַלֶע פֿאַר שְׁפִייה, הִינְטֶער אִיהֶם אִיז גַּעוֹעֲזֵען אַ שְׁאטֵען פֿאַר דִיא חֲיוֹת פֿון
 דַּעַם פֿעלֶה, אִנָּה דִיא פֿענֶעל פֿון הִימֶעל הָאָבֵען גַּעוֹאָוִיגֵט אִין זִינֵע צוּוִיגֶען, אִנָּה
 פֿון אִיהֶם זַענֵען אַלֶע בְּעִשְׁעִפֶּענִים גַּעשְׁפִּיזִט גַּעוֹאָרֶען: 10 אִנָּה אִיף הָאב
 וְהִיטֶער גַּעוֹעֲהֵען אִין דַּעַם גַּעזִיכְט פֿון מִינִן קֹאפּ אִויף מִינִן גַּעט, אִנָּה זַעוֹר

א הייליגער מלאך (וועכטער) איז ארום-
געקומען פום הימל: 11 ער האט
אויסגערופען מיט פה, אונד אזוי האט
ער געזאגט, שנייט אפ דעם בוים, אונד
האקט אפ וויינע צווייגען, שאקעלט אפ
דיא בלעטער, אונד צושטרייעט וויינע
פירות, לאזען דיא חיות פון אויטער
איהם פערטריבען ווערען, אונד דיא
פענגל פון וויינע צווייגען: 12 אבער
לאזט איבער דעם עקר פון וויינע וואו-
ציעלן אין דער ערד, אונד בינט איהם
מיט א קעט פון אייזען אונד קופער אין
דעם גראז פון דעם פעלד, אונד לאז
ער בענעצט ווערען מיט דעם טויא פון
דעם הימל, אונד ווין חלק עסען זאל
וויין מיט דיא חיות פון דעם פעלד אין
דעם גראז פון דער ערד: 13 וויין מענש-
ליכעס הארץ זאל פערענדערט ווערען,
אונד א הארץ פון א חיה זאל צו איהם
גענעבען ווערען, אונד זיבען (איהר)
צייטען זאלען איבער איהם אריבערגעהן:
14 מיט דיא דאזיגער גזרה איז דיא זאך
ארויסגעגאנגען דורך דיא וואכענדיגע

מלאכים, אונד אויף דעם בעפעהל פון דיא הייליגע איז דאס פערלאנגען דערפון, כדי
דיא לעבעדיגע זאלען וויסען אז דער אויבערשטער געוועלטיגט אין דעם מלכות פון
דיא מענשען, אונד אז ער געט עס צו וועמען ער וויל, אונד ער קען אויפשמעלען
דעם נידריגסטען פון דיא מענשען: 15 דעם דאזיגען חלום האב איך, מלך נבוכדנצר,
געזעהען, אונד דא א בלששאצר, זאג אן דיא בעדייטונג דערפון, ווארין קיין איינ-
ציגער פון דיא חכמים אין מיין מלכות זענען ניט אים שטאנד מיר אנטוואנגען דיא
בעדייטונג, אבער דא קענסט עס יוא, ווארין דער רוח הקודש פון דיא הייליגע
געטער איז אין דיר: 16 דענסמאל איז דניאל, וואס ווין נאמען איז בלששאצר,
פערוואונדערט (שטיל געוועזען) איינע שעה, אונד וויינע געדאנקען האבען איהם
דערשראקען, אזוי האט דער מלך געענטפערט אונד געזאגט, א בלששאצר! לאז דיר
ניט דער חלום אונד דיא בעדייטונג דערפון דערשרעקען, אזוי האט בלששאצר גע-
ענטפערט אונד געזאגט, מיין האר, לאז דער חלום ווין צו זיינע שנאים, אונד דיא
בעדייטונג דערפון צו זיינע פיינד: 17 דער בוים וואס דיא האסט געזעהען, וואס
האט געוואקסען, אונד איז שטארק געוועזען, אונד וואס וויינע הייך האט געגרייכט
צום הימל, אונד וואס איז געזעהען געווארען אויף דער באנצער ערד: 18 אונד וואס
וויינע בלעטער זענען געוועזען, אונד דיא פירות דערפון זעהר פיל, אונד עס
איז אין איהם געוועזען שפיין פאר אלע; אונד דאס דיא חיות פון דעם פעלד האבען
אונטער איהם גערוהט, אונד דיא פענגל פון דעם הימל האבען געוואוינט אויף וויינע
צווייגען: 19 דאס בויט דיא, א מלך! וואס דיא בינט גרויס אונד שטארק געווארען,
ווארין זיינע גרויסקייט איז געוואקסען אונד גרייכט ביז צו דעם הימל, אונד זיינע
געוועלטיגקייט ביז צו דער ערד: 20 אונד דאס וואס דער מלך האט געזעהען א
וואכער אונד א הייליגער (מלאך) ארונטער קומען פום הימל, אונד האט געזאגט,
שנייט אפ דעם בוים אונד פערדארבט איהם, אבער לאזט איבער דעם עקר פון וויינע
ווארצעל אין דער ערד, בינט איהם מיט א קעט פון אייזען אונד קופער אין דעם גראז
פון דעם פעלד, אונד לאז ער בענעצט ווערען מיט דעם טויא פום הימל, אונד ווין
חלק עסען זאל ווין מיט דיא חיות פון דעם פעלד, ביז זיבען (איהר) צייטען וועלען
איבער איהם אריבערגעהן: 21 דאס איז דיא בעדייטונג, א מלך! אונד דאס
איז דיא גזרה פון דעם אויבערשטען, וואס איז געקומען איבער מיין האר
דעם

11 וקדוש מלשמן נחת: קרא בחיל וכן אמר יהו אלקא
וקצצו ענפיהו אתרו עסקה וכדרי אנהה חנר חותא מר
12 תחלתיה וצפריא מדענפיהו: ברם עקר שרשיה בארעא
שבקי ובאסור היפרחל וקחש ברתאא די ברא ובטל
13 שמא נטבט ונסדח וקחא חלקה פשעב ארעא: לבכה
מאנשא ישון ולבב חוה וחיוב לה ושכבה עדען
14 חלקה עלהיו: בכות עירן פתומא ומאמר קדישן
שאלתא עד דבכרת היינדען חנא הישליט עלא
במלכות אנשא ולמדרי יצאב ותנה ופשל אנשין קים
15 עלהיו: דנה חלקא חוה אנה מלכא ובוכדנצר ואתה
בלששאצר פשרא אמר כל-קבל די כל-חבמי
מלכותי לא-יבלין פשרא לחודעתי ואתה כלל די
16 חסדאלתי קדישן כך: ארן ונאל הישמה בלששאצר
אשתומם בשעה חנא ונעתי ובהלנה ענה מלכא ואמר
בלששאצר חלקא ופשרא אלי-יבליך ענה בלששאצר
17 ואמר מלא חלקא לשנאך ופשרה לעהך: אלקא
די חוה די רבה ותקף ודמה ומטא לשמא חותה
18 כל-ארעא: ופשה שפיר ואנה שניא ומון כל-לא
כה תחלתיה חוה חות קרא ובנפלתו ישון צפרי
19 שמא: אנה-חנא מלכא די רבתי ותקפת ורבתיך
כ רבת ומטא לשמא ושלמך לסוף ארעא: ותי חנא
מלכא ער וקדיש נחת מלשמן ואמר יהו אלקא
ותכלתו ברם עקר שרשיה בארעא שבקי ובאסור
דיפרחל וקחש ברתאא די ברא ובטל שמא נטבט
ועס-חיות ברא חלקה עד דרשבעה עדען חלקה עלהיו:
21 דנה פשרא מלכא ונחת עלא חוה די מטא על-מלא

מלכא: ולך סודין ומדאנשא ותסחית ברא ללוח
 מלך ועשבא בתורין. לך ומעמך ומשל שמא לך
 מעבדן ושבעה ערין ודלפון עלך עד. די חגוד דר
 שלט עלא במלכות אנשא ולמדרי רבא ותנח:
 תר אמר למשכן עבר שרשור די אלנא מלכותך
 לך קמא מדרי חגוד די שלטן שמא: לכו מלכא
 מלכי ושפר עלך תסוד בדרה פרק נחמד במסן
 ענן ון חגוד ארכא לשלוחך: פלא מסא עלנבוכדנצר כח
 מלכא: לקעת יתון תרשער עלניבול מלכותא
 די בכל מהלך הדי: ענה מלכא ואמר הלא דאחיא
 בביל רבמא דרמא בנהל לבית מלכו בתקף חסין
 ולקר הדי: עוד מלכא בפס מלכא קל מדשמא
 נפל לך אמרן נבוכדנצר מלכא מלכותא עתה מה:
 ומדאנשא לך סודין ותסחית ברא מלך עשבא
 בתורין לך ומעמך ושבעה ערין ודלפון עלך עד. די
 חגוד דרשליט עלא במלכות אנשא ולמן דרעבא
 ותנח: בה שעה מלכא פת עלנבוכדנצר ומדאנשא ל
 סוד ועשבא בתורין אבל ומשל שמא נשמה נמשך
 עד די שעה כושין רבה ומסרתי כנפון: ולקעת
 וימא אנה נבוכדנצר עני. לשמא נמלח ומנדע עלי
 ותבולעלא ברתחולין עלמא שבחת תהרת די שלמה
 שלטן עלם ומלכותה עסדר הדי: וכל דאכר ארעא כלה
 חשיבין ונבוכדנצר עבר בתל שמא ודאכר ארעא וקא
 איתל דרמא בדה ואמר לה מה עבדת: בדה ומא
 מנדע. ותוב עלי ולקר מלכותי תרי תוב עלי
 ולי תבקר ונבוכדנצר וקען ושל מלכותי תקעת ורבו

דעם מלך: 22 מען נועט דיר פער-
 טרייבען פון דיא מענשען, אונד דיינע
 וואוינונג נועט זיין מיט דיא חיות פון
 דעם פעלד, אונד מען נועט דיר מאכען
 עסען גראז אזוי וויא אקסען, אונד מען
 נועט דיר בענעצען מיט דעם טויה פום
 הימעל, אונד זיבען (יאהר) צייטען
 וועלען איבער דיר אריבערגעהן, ביז
 דוא וועסט וויסען דאס דער אויבער-
 שטער געוועלטיגט אין דעם קעניגרייך
 פון דיא מענשען, אונד אז ער געט עס
 צו וועמען ער וויל: 23 אונד דאס וואס
 מען האט בעפוילען אז מען זאל איבער-
 לאזען דעם עקר פון דיא ווארצעל פון
 דעם בוים, (דאס בעדייט) דיין מלכות
 זאל צו דיר בעשטעהן בלייבען כדי דוא
 זאלסט נאכדעם דערקענען אז (דער
 אויבערשטער פון) דיא הימעל משהט
 געוועלטיגען: 24 דאריבער, א מלך!
 לאז דיר מיינע עצה וואוילגעפעליג זיין,
 אז דוא זאלסט דיר פרייא מאכען
 פון דיינע זינדען דורך גערעכטיגקייט,
 אונד פון דיינע אימגערעכטיגקייט דורך

פארמהערציגקייט איבער דיא ארעמע; ווארין טאמער נועט זיין א דערלענגערונג צו
 דיין שלום: 25 דאס אלעס איז געקומען אויף נבוכדנצר המלך: 26 אז דעם ענד
 פון צוועלף חדשים ווען ער איז ארימגעגאנגען אין דעם קעניגליכען פאלאסט אין
 בביל: 27 האט דער מלך געענטפערט אונד געזאגט, איז נישט דאס דיא גרויסע
 (שטאט) בביל וואס איך האב געבויט פאר דעם קעניגליכען הויזגעזינד, דורך דיא
 מאכט פון מיין כח, אונד פאר דעם פבוד פון מיינע שעהנקייט? 28 ווען דאס ווארט
 איז גאך געוועזען אין דעם מלך'ס מויל, אזוי איז א קול ארופגעפאלען פון דעם
 הימעל וואס האט געזאגט, א דוא מלך נבוכדנצר! צו דיר איז דאס געזאגט געווארען,
 דאס מלכות האט זיך פון דיר אונטעקגעקעהרט: 29 אונד מען נועט דיר פערטרייבען
 פון דיא מענשען, אונד דיינע וואוינונג נועט זיין מיט דיא חיות פון דעם פעלד; מען
 נועט דיר מאכען עסען גראז אזוי וויא אקסען, אונד זיבען (יאהר) צייטען וועלען איבער
 דיר אריבערגעהן, ביז דוא וועסט דערקענען אז דער אויבערשטער געוועלטיגט איבער
 דיא קעניגרייכע פון דיא מענשען, אונד אז ער געט עס צו וועמען ער וויל: 30 אין
 דערזעלבנער צייט איז דאס ווארט מקוים געווארען איבער נבוכדנצר, אונד ער איז
 פערטרייבען געווארען פון דיא מענשען, אונד ער האט גענעסען גראז אזוי וויא אקסען,
 אונד זיין גוף איז בענעצט (געבאדען) געווארען מיט דעם טויה פום הימעל, ביז זיינע
 האר זענען געוואקסען אזוי גרויס וויא אדלערס (פעדערן) אונד זיינע גענעל אזוי וויא
 דיא פענעל'ס קלויזען: 31 אונד אן דעם ענד פון דיא טעג האב איך נבוכדנצר אויפ-
 געהויבען מיינע אויגען צום הימעל אזוי מיין פערשטאנד צו מיר צוריקגעקומען,
 אונד איך האב געבענטשט דעם אויבערשטען, אונד איך האב געלויבט אונד בעשטיגט
 דעם וואס לעבט אויף עביו, וואס זיינע געוועלטיגונג איז איינע עביו געוועלטיגונג,
 אונד זיין קעניגרייך איז פון דור צו דור: 32 אונד אלע געוואוינער פון דער ערד זענען
 גערעכענט וויא גארנישט, אונד ער משהט גאך זיין ווילען מיט דיא חילולות פון דעם הימעל,
 אונד מיט דיא געוואוינער פון דער ערד, אונד קיין איינציגער קען זיינע האנד אפ-
 נעהרען אונד צו איהם זאגען, וואס משהט דוא? 33 אין דערזעלבנער צייט האט זיך מיין
 פערשטאנד צו מיר צוריקגעקעהרט, אונד דער פבוד פון מיין קעניגרייך אונד מיינע שעהנ-
 הייט האט זיך צו מיר צוריקגעקעהרט, אונד מיינע עצה געבערס אונד מיינע פירשטען
 האבען מיך ווידער געגעהרט, אונד איך בין ווידער אנגעברייט געווארען אויף מיין מלכות,

אונד א גרעסערע גדולה איז צו מיר גע-
מערקט געווארען וויא פריהער: 34 אצונד
טהוא איך גבוהנצער, לויבען אונד דער-
הייכען אונד בעשיינען דעם קעניג פון
דעם הימל, ווארין אלע זיינע מעשים
זענען אמת, אונד זיינע וועגען זענען
רעכטפארטיג, אונד דיא וואס געהען
ארום מיט גאנץ קען ער דערנידעריגען:

קאפיטעל ה

1 בלשאצר המלך האט געמאכט א גרוי-
סע סעודה צו א טויזענד פון זיינע הארען,
אונד ער האט געטרונקען וויין פאר דיא
טויזענד: 2 אונד ווען ער האט זיך
אנגעשיקט מיט דעם וויין האט ער
געפולען אז מען זאל אריינגעברענגען דיא
גאלדענע אונד זילבערנע פלים וואס זיין
פאטער גבוהנצער האט ארויסגענומען
פון דעם בית המקדש וואס איז געוועזען
אין ירושלים, כדי דער מלך אונד זיינע
פירשטען, זיינע ווייבער אונד זיינע
קענסטליכער זאלען אויך טרינקען:
3 דענסמאל האט מען אריינגעברענגט
דיא גאלדענע פלים וואס זענען ארויס-

34 יתירה והספחיל: כלן אנה גבוהנצער משבח ומרמס
ומתיר למלך שמואל די בלשעבודיו קשום ואחרקה
היו די סתכלין בנה וכל להשפלה:

ה

א בלשאצר מלך עבד למלך לברבטודי אלה ולמלך
ב אלה חמרא שחה: בלשאצר אמר: במעם חמרא
לתורה למאני דהבא וכספא די הנפץ גבוהנצער
אבתו מדינכלא די בירושלם ושתון בזה מלך
ג וברבטודי שולטה ולתעה: בארץ הויו מאני דהבא
די הנפץ מדינכלא דרבית אלהא די בירושלם ואשתיו
4 בזה מלך וברבטודי שולטה ולתעה: אשתיו חמרא
ושבתי לאלהי דהבא וכספא נחשא פתולא אצתי
ה ואבנא: בהשעמא נפון אצתי די דאש ונחבן לנפול
גברשטא עלינא דרביתל דינכלא די מלךא ומלכא
6 חל פס דא די כתבא: ארין מלךא ונחי שטחי
ורענתי ובהלוגה וקמרי חרצה משתין וארבעתה דא
ז לרא נקשון: קרא מלךא לחל להעלה לאשפא בשדא
והורא ענה מלךא ואמר: להביני בגל די בלשאצר
דיינקה כתבה דנה ופשרה ונחי ארונא ילבש
והמבא דרביתא עלינא ונחלי במלכותא ישלם:
8 ארין עללין כל חבימי מלךא ולא יתהלצן כתבא למקרא
9 ופשהא לתורה למלךא: ארין מלךא בלשאצר
י מלכתא לנפול מלי מלךא וברבטודי לבית משתין
עלית ענת מלכתא ואמרת מלךא לעלמן חיו אל-
11 ובהלוד דעיון ונחי אלשטט: איתי גבר במלכותך

געבראכט געווארען אויס דעם בית המקדש וואס איז געוועזען אין ירושלים, אונד
דער מלך אונד זיינע פירשטען, זיינע ווייבער אונד זיינע קענסטליכער האבען
אויס זייא געטרונקען: 4 זייא האבען געטרונקען וויין אונד זייא האבען געלויבט
זייע אפגעטער פון גאלד אונד זילבער, קופער, אייזען, האלץ אונד שטיינער:
5 אין דערזעלביגער צייט זענען ארויסגעקומען פינגער פון א מענשענס האנד,
אונד געשריבען קענענאבער דער מנורה, אויף דעם קאלף פון דער וואנד אין
דעם מלך'ס פאלאסט, אונד דער מלך האט געזעהען דיא האנד וואס האט דאס
געשריבען: 6 דענסמאל האט זיך דיא געשטאלט פון דעם מלך פערענדערט,
אונד זיינע געדאנקען האבען איהם דערשראקען, אז אפילו דיא פערבינדונג פון
זיינע לענדען האבען זיך פון איינאנדער געשייט, אונד זיינע קניען האבען איינע
קענען דיא אנדערע געקלאפט (געציטערט): 7 אזוי האט דער מלך אויסגערופען
מיט פח אז מען זאל אריינגעברענגען דיא בעשענערערס אונד דיא פשדים אונד
דיא צייגענדייטערס, אונד דער מלך האט געענטפערט אונד געזאגט צו דיא
קלוגע לייט פון בגל, אז דער מענש וואס וועט ליינען דיא דאזיגע שריפט
אונד וועט מיר לאזען וויסען זיינע געדייטונג, דער וועט בעקלייד ווערען מיט
פורפאר, אונד מיט א גאלדענע קעט אויף זיין האלד, אונד ער וועט געוועלטיגען
אלס דריטער אין דעם קעניגרייך: 8 דענסמאל זענען אריינגעקומען אלע חכמים
פון דעם מלך, אבער זייא האבען נישט געקאנט ליינען דאס כתב, אונד דיא בער-
דייטונג דערפון האבען זייא אויך נישט געקאנט צו דעם מלך צו וויסען טהון:
9 דענסמאל איז דער מלך בלשאצר זעהר דערשראקען געווארען, אונד זיינע
געשטאלט האט זיך פערענדערט, אונד זיינע פירשטען זענען פערטוימעלט גע-
ווארען: 10 אזוי איז דיא מלכה פון ווענען דיא ווערטער פון דעם מלך אונד
זיינע פירשטען, אויך אריינגעקומען צו דעם הויז פון דער סעודה, אונד דיא
מלכה האט געענטפערט אונד געזאגט, א מלך, לעב אויף עגיב! לאזען דיך
דיינע געדאנקען נישט דערשרעקען, אונד לאז דיינע געשטאלט נישט פער-
ענדערט ווערען: 11 עס איז פערהאנדען א מאן אין דעם קעניגרייך,

אונד זיין גוף איז גענעצט געווארען מיט
דעם טוהט פונם הימל, ביז ער האט
דערקענט אז דער העכסטער גאט גע-
וועלטליכט אין דעם קעניגרייך פון דיא
מענשען, אונד ער שטעלט איבער זיין
אויף וועמען ער וויל: 22 אונד דוא, א
בלשאצר, זיין ווהן, האט נישט זיין הארץ
דערנידעריגט, האטשע דוא האט דאס
אלעס געוואוסט: 23 נישט דוא האט
דיך דערהויבען קענען דעם גאט פון
הימל, אונד מען האט פאר דיר ארויף-
געבראכט דיא בליס פון זיין הויז, אונד
דוא אונד זיינע פירשטען, זיינע ווייבער
אונד זיינע קעכטן איבער האבען אויס זיין
זיין געטרונקען; אונד צו דיא געטער
פון זילבער אונד גאלד, קופער, אייזען,
האלץ אונד שטיין, וואס קענען נישט
זעהן, אונד נישט הערען, אונד וואס
פערשטעהען נישט האט דוא געלויבט,
איבער דעם גאט אין וועמעס האנד זיינע
נשמה איז, אונד וועמעס אלע זיינע
24 דענסמאל איז דיא האנד
פון איהם ארויסגעשטעקט געווארען, אונד האט דיא דאזיגע שריפט אויפגעצייכענט:
25 אונד דאס איז דיא שריפט וואס (דיא האנד) האט געשריבען, מנא מנא מנא
ת קל, ופרסין: 26 דאס איז דיא בעדייטונג פון דער זאך, — מנא, גאט, גאט
האט געעעהלט זיין קעניגרייך אונד ער האט דערפון איין ענד געמאכט:
27 ת קל, דוא ביזט געוואוינען אין דער וואקשאל, אונד דוא ביזט צו ווינציג
געפונען געווארען: 28 פרס, זיין קעניגרייך איז צוטיילט געווארען, אונד
אפגעגעבען געווארען צו מדי אונד פרס: 29 דענסמאל האט בלשאצר גע-
פולען אז מען זאל דעם דניאל אנקליידען מיט פארפאר, אונד טהון א גאלדענע
קעט אויף זיין האלז, אונד מען האט וועגען איהם אויסגערופען אז ער זאל זיין
דער דריטער געוועלטליכער אין דעם קעניגרייך: 30 אין דער זעלביגער נאכט איז
בלשאצר דער מלך פון דיא בשדים דערשלאגען געווארען:

ועמנה ומל שמה נשמה נשמה עד דידע דר
שליט אלה קלא במלכות אשא ולמד דר תבא תקים
22 קלדי: ואתה ברה בלשאצר לא השפיק לבבך כל
23 קבל די בלדיה תעת: ועלמא שמה: התרוממת
ולמאניא דרבינה תתיו קרמך ואתה וברכך
שליחך ולחנך חמרא שתן דון ולאלע כפא ודכא
נחלא פחלא אעא ואבנא די לאתון ולא שמעין ולא
דמין שפחא ולאללא דרשמתך בידה וכלארתך
24 לה לא תדרת: בארן מרדמתי שליט פסא דידא
כה וכתבא דה רשים: דעה כתבא די רשים מנא מנא
26 תקל ופרסין: דעה פשר מלחא מלא מנא אלהא
27 מלכותך ושלמה: תקל תקללא במאניא ושתתבת
28 חסיד: פרס פריסת מלכותך ודוכת למך ופרס:
29 בארן: אמר בלשאצר ותקשו לענאל ארננא
ותקשו דרדכא עלצארתה ותכרו עליו דילגנא
ל שליט חלחא במלכותא: בה בללא קול בלשאצר
מלכא כשא:

1 ודרוש מדיא קבל מלכותא כבר שכן שחן ותרפין:
2 שפר קדם דרוש תקים עלמלכותא לאחשדופנא
3 מאה ושרון די להן בבלמלכותא: ועלא מדין
סרכן חלחא די גנאל חר מדין דילגנא אחשדופנא
4 אלץ דוכן דון שפא ומלכא לאלגנא נוק: ארין
דענאל דה דה מתנח עלסרכנא אחשדופנא כל
קבל דידת תירא כה ומלכא עשית לחמיתיה על
ה בלמלכותא: ארין סרכנא ואחשדופנא חו בגין עקל

קאפיטל ו

1 אונד דרוש המדי האט גענומען דאס קעניגרייך, ווען ער איז אלט געוועזען
צוויי אונד זעכציג יאהר: 2 עס האט פאר דרוש וואילגעפאלען אנצושטעלען
איבער דעם קעניגרייך הונדערט אונד צוואנציג פארשטעהערס, וואס זאלען זיין
איבער דעם גאנצען קעניגרייך: 3 אונד איבער זיין האט ער אנגעשטעלט
דריי הארען, פון זעלבע דניאל איז איינער געוועזען, כדי דיא דאזיגע פאר-
שטעהערס זאלען צו זיין אפגעבען א השבון אז דער קעניג זאל נישט האבען
קין שאדען: 4 דענסמאל איז דער דאזיגער דניאל פארגעצויגען געוועזען איבער
דיא אנדערע הארען אונד דיא פארשטעהערס ווייל איין עדעלער גייסט איז אין
איהם געוועזען, אונד דער מלך האט געטראכט איהם אנצושטעלען איבער דעם גאנצען
קעניגרייך: 5 דענסמאל האבען דיא הארען אונד דיא פארשטעהערס געזוכט א בלבל

לחשכה לניאל מצד מלכותא וכל עלה ושחיה
לא גללו לחשכה כל קבל דרמיון הוא וכל של
ושחיה לא השחיה פלחיה: ארן ובריא ארן אמר
די לא השחיה לניאל דנה כל עלה לון השחיה
פלחיה ברת אלה: ארן סרבא ואחשדפנא אל
הרנש על מלכא וכן אמרן לה הרנש מלכא על למן
הני: אחשדפנא כל סרבא מלכותא סנא ואחשדפנא
הרנש ואחיה לקומה קום מלכא ולמקפה ארן די
כל הרנשא בשו מדל אלה ואשדפנא על למן לון
מלכא ותרמא לוב ארנא: כן מלכא חקם
אסרא ותרשם כתבא די לא לחשנה ברתמר וסר
דילא תהרא: כל קבל דנה מלכא הרנש רשם כתבא
ואסרא: וניאל כל דע דרשם כתבא על לבחיה
וכן פתחון לון בעלמיה נד ורשם חמין תלחיה
ביומא דהא בלד על ברתמר ומעלא ומדא קרם
אלה כל קבל דרמיון עבר מדקרת דנה: ארן
ובריא ארן הרנש השחיה לניאל בעה ומחמין קרם
אלה: ארן קרם ואמרן קרם מלכא על ארן
מלכא הלא ארן רשמה די כל אש הרנשא מלכא
אלה ואשדפנא תלחיה לון מלכא ותרמא לוב
ארנא עז מלכא ואמר צבא מלכא ברתמר וסר
דילא תהרא: ארן עז ואמרן קרם מלכא די וניאל
די מדקם וקומא די דוד לארשם על מלכא טעם
ועל אסרא די רשמה חמין תלחיה ביומא דנא בשחיה:
ארן מלכא כר מלכא שמו שניא באש עלה וכל
ניאל שם כל לשכותיה וכל מלכי שמא וכל משמר
להלכותיה: בארן ובריא ארן הרנש על מלכא ואמרן

קענען דניאל אין דער זאך פון דעם
מלכותא אבער וויא האבען גאר קיין
בלבול אונד קיין שום מום געקענט גע-
פינען ווארין ער איז גאנץ געטרייא
געוועזען עס איז אין איהם גאר קיין שום
מום געפונען געווארען: 6 דענסמאל
האבען דיא דאזיגע מענער געזאגט מיר
קענען ניט געפינען קענען דעם דניאל
קיין שום בלבול חוץ מיר געפינען עס
קענען איהם ווענען דיא תורה פון
זיין גאט: 7 דענסמאל האבען זיך דיא
דאזיגע הארען פערזאמעלט פאר דעם
מלך, אונד אזוי האבען זיי צו איהם גע-
זאגט, דרנש המלך, לעב אויף עביר:
8 אלע פירשטען פון דעם קעניגרייך, דיא
גובערנאטארס, דיא הארען אונד דיא
עצה געבערס פון דעם מלך, אונד דיא
אויבערשטע האבען זיך צוזאמען גערא-
טען כדי דער מלך זאל געשטעטיגען א
געזעץ, אונד שטארק מאכען א געפעהל
(בונד), דאס אימליכער וואס וועט געמען
א געבעט פון א גאט אדער א מענש בוי

דרייסיג טעג, חוץ פון דיר א מלך, דער זאל אריינגעווארפען ווערען אין דיא גרוב פון דיא
לייבען: 9 אונד אצונד, א מלך, זאלסט דוא געשטעטיגען דעם בונד, אונד אונטערשרייב
דאס כתב, כדי עס זאל ניט פערענדערט ווערען נאך דעם געזעץ פון מדי אונד פארס וואס
קען ניט אפגעטהון ווערען: 10 איבער דעם האט דער מלך דרנש אונטערגעשריבען דאס
כתב אונד דאס פערבאט: 11 אונד אצונד ווען דניאל האט געוואוסט דאס א זאלכעס
שריפט (געזעץ) איז אונטערגעשריבען געווארען, אזוי איז ער אריינגעגאנגען אין זיין
הויז, אונד דיא פענסטער אין זיינער אויבערשטוב איז אפען געוועזען קענען ורשלים
אונד ער האט זיך אנדערענקעזט דרייא מאל אין טאג אויף זיינע קניען אונד ער האט
געבעטען אונד געלויבט פאר זיין גאט, גראד אזוי וויא ער האט אלע מאל געפלעגט צו
טהון: 12 אזוי האבען זיך דיא דאזיגע מענער פערזאמעלט אונד זייא האבען געפונען אז
דניאל טהוט בעטען אונד טהוט תפלה פאר זיין גאט: 13 דענסמאל האבען זייא זיך גע-
נעהנט אונד זייא האבען געזאגט פאר דעם מלך ווענען דעם פערבאט פון דעם מלך; האסט
דוא ניט א פערבאט אונטערגעשריבען אז אימליכער מענש וואס וועט בעטען פון א גאט
אדער א מענש חוץ פון דיר אליין א מלך בוי דרייסיג טעג דער זאל אריינגעווארפען
ווערען אין דיא גרוב פון דיא לייבען; אונד דער מלך האט געענטפערט אונד געזאגט, דיא
זאך איז אמת, עס איז אזוי וויא דאס געזעץ פון מדי אונד פארס וואס קען ניט אפגעטהון
ווערען: 14 דענסמאל האבען זייא געענטפערט אונד געזאגט פאר דעם מלך, אז דניאל,
וואס איז פון דיא פערטריבענע קינדער פון יהודה, טהוט דיר ניט אכטען, א קעניג, אונד
אויף ניט אויף דיין פערבאט וואס דוא האסט אונטערגעשריבען, גייערמ ער
טהוט דרייא מאל אין טאג בעטען זיין געבעט: 15 דענסמאל ווען דער מלך
האט דיא זאך דערהערט, אזוי איז איהם געהר שלעכט געווארען, אונד ער האט
ווענען דניאל געטהון זיין הארץ כדי איהם מציל צו זיין, אונד בוי צו דעם
אונטערגעהן פון דער זון האט ער זיך בעמיהט איהם מציל צו זיין: 16 דענסמאל
האבען זיך דיא דאזיגע מענער פערזאמעלט פאר דעם מלך, אונד זייא האבען געזאגט

צו דעם מלך, דוא זאלסט וויסען, א מלך, אז דאס געזעץ פון מדי אונד פֿרס איז, אז אינשליכעס פערבאט אונד געזעץ וואס דער מלך האט בעשטעטיגט פאר נישט געענדערט ווערען: 17 דענסמאל האט דער מלך געבאטען, אונד זיין האבען געבראכט דניאל אונד זיין האבען איהם אריינגעווארפען אין דיא לייבער-גרוב; אבער דער מלך האט געזאגט צו דניאל, דיין גאט וועמען דוא דינסט תמיד דער זאל דיך מציל זיין: 18 אונד מען האט געבראכט א שטיין אונד מען האט איהם געלעגט אויף דיא עפנונג פון דער גרוב, אונד דער מלך האט עס פער-חתמת מיט זיין זיגעל-רינג אונד מיט דעם זיגעל-רינג פון זיינע פירשטען, כדי דער ווילען זאל נישט פערענדערט ווערען וועגען דניאל: 19 דענסמאל איז דער מלך אריינגעגאנגען אין זיין פאלאסט, אונד ער האט איבער דיא נאכט געפאסט, אונד עס זענען אויף קיינע כלי זמרים פאר איהם געבראכט געווארען, אונד

למלא דע מלכא דידת למי ופרס דידת אסר וקום 17 דניאל מלכא וקום לא להשנה: בארן מלכא אמר וחתיו לדניאל וקום לקבא די ארנותא ענה מלכא ואמר לדניאל אלךך די אנתה פלחילה בתדרא דוא ושיכוד: וחתיו אבו חרה ושמת עליהם וקא וחתיה מלכא בעקרתה ובעקרת רברבניה די לאתשנא צבד 19 בדניאל: ארן אל מלכא לזכלה וכת מות ודנן לא כ הנצל קרמדי ושוקה ערת עליו: בארן מלכא בעשרפרא וקום בוננא וברחבילה לקבא דניאל וקום 21 אל: ובמקרה לקבא לדניאל בכל עצב וקא ענה מלכא ואמר לדניאל וקום אלתה חיה אלךך די אנתה פלחילה בתדרא וקל לשוכודך מדארתא: 23 ארן דניאל עסימלכא מל מלכא לעלמן חיי: אליו שלח מלאכה וסגר פס ארתא וקא חבליו קלחיל די קדמיו וכו השתתת לי וקא קדמיו מלכא חבלה לא עבדת: בארן מלכא שניא מאב עליו ולדניאל 24 אסר להסקה מדגא ודקס דניאל מדגא וקלחיל כה לא השתתת בה די חים באלהת: ואמר מלכא וחתיו וברא אלך דניאל קדמיו די דניאל וקלח ארתא דמו און גידיו ושיחיו וקאמט לארעת וקא עד די 26 שלמו ברוך ארתא וקלחמיון הדק: בארן דרגש מלכא כתב לקלחמיו אסר ולשנא דידארן בכל 27 ארעא שלמכון ישנא: מדקדמי שום מעם די בכל שלמן מלכותי לתן ואין ודלחין מדקדמי אלתה די דניאל דידא: אלתה חיה וקום לעלמן ומלכותה 29 דניאל תתחיל לשלמן עד סופא: משנכ ומל ועבר

זיין שלאף איז פון איהם אונגעקעגנאנגען: 20 דענסמאל איז דער מלך געקער פריה אויפגעשטאנען (איידער עס איז ליכטיג געוועזען) אונד ער איז מיט איילינעס צו דער לייבער-גרוב געגאנגען: 21 אונד ווען ער איז נאענט געקומען צו דער גרוב, אזוי האט ער אויסגערופען מיט א מרויעריג קול צו דניאל, דער מלך האט געשריען אונד געזאגט צו דניאל, א דניאל! דוא קנעכט פון דעם לעבעדיגען גאט, איז דיין גאט וועמען דוא שטענדיג דינסט אים שטאנד דיך מציל צו זיין פון דיא לייבען? 22 דענסמאל האט דניאל גערעט צו דעם מלך, א מלך, לעב אויף עבד! 23 מיין גאט האט געשיקט זיין מלאך אונד האט פערשלאסען דאס מויל פון דיא לייבען דאס זיין האבען מיר גאר קיין שאדען נישט געטהון, ווייל איך בין פאר איהם אומשוולדיג געפונען געווארען, אונד איך פאר דיר, א מלך, האב איך אויף קיין שלעכטעס נישט געטהון: 24 דענסמאל איז דעם מלך געקער גוט געוועזען, אונד ער האט געפוילען אז מען זאל דניאל ארויסברענגען פון דער גרוב; אזוי האט מען דניאל ארויסגעבראכט פון דער גרוב, אונד עס איז אן איהם גאר קיין שאדען נישט געפונען געווארען, ווייל ער האט געבלייבט אן זיין גאט: 25 אונד דער מלך האט געפוילען, אונד מען האט געבראכט דיא דאזיגע מענער וואס האבען דניאל אָנגעקלאגט אונד מען האט זיין אריינגעווארפען אין דיא גרוב צו דיא לייבען מיט זייער קינדער אונד זייער ווייבער, אונד איידער זיין האבען גע-גרייכט אונטען צו דער גרוב, אזוי האבען שוין דיא לייבען איבער זיין גע-וועלטיגט, אונד זיין האבען אלע זייער ביינער אין שטיקלעך צוגבראכען: 26 דענסמאל האט דער מלך דרגש געשריבען צו אלע פעלקער פון דיא אומות אונד לשונות וואס וואוינען אין דער גאנצער וועלט, אייער שלום זאל פער-מערקט ווערען: 27 פון מיר איז ארויסגעגעבען א גזרה, דאס אין דער גאנצער רעגירונג פון מיין קעניגרייך זאל מען צישערן אונד מורא האבען פאר דעם גאט פון דניאל, ווארין ער (אליין) איז דער לעבעדיגער גאט, אונד האט א קוים ביי אויף עבד, אונד וועט נישט פערדארבען ווערען, אונד זיינע געוועלטיגקייט איז ביי צו דעם סוף: 28 ער טהוט געפרייען אונד מציל זיין, אונד ער טהוט

אחז ותמלח בשמא ובארעא די שוב לנאל מרד
ארמא: ונאל דנה הצלה במלכות דרש ובמלכות
כורש פרסא:

בשנת חנה לבלשאר מלך בבל נאל חלם חנה וזכר
ראשה על משכבה בארץ חלמא כחב ראש מלך ארם:
זעה נאל ואמר חנה חנה בחזו עמלילא ואז
אבדע רוחי שמא מניח לימא רבא: וארבע חזן
ברכו סלקו מרמא שגן הא מרדא: קדמא כאר
נפח דרשיר לה חנה חנה על דרמירש נפח תפלה
מדרמא ותלדלון קאנש הקומת ולבב אנש ודיב לה:
ואז חנה אחרי חנה המנה ללב ולשמוח הקמת
ותלת עליון בשמה בין שנה וכן אמרו לה קומי אכל
בשר שניא: באר דנה חנה חנה ואז אחרי כומר
ולא נפח ארבע דרשיר על גבה וארבע ראשין לחותא
ושלש ודיב לה: באר דנה חנה חנה בחזו לילא
ואז חנה רביעא דחלה ואמלני ותקופא חנה ושגן
דרפול לה רברכו אכלה ומרקה ושאר ברזליה
רפסה ותיא משנה מדרלחוחא די קדמיה וברען
שער לה: משפלה חנה בקרנא ואלו כרן אחרי וענה
סלקת בעלת חלה מדרמא קדמיה ואחרי מר
קדמיה ואלו עזין קעצא אנשא בקרנא ואם ממל
רברכו: חנה חנה עד די קרסן רמו ותתיק ויזן וזב
לבושה: בחלן דור ושער ראשה קעצא נקא ברכיה
שביקין דרור נלחיה ער דלק: קר דרור נקא ונפח
מדרמיה אלה אלפים ושמא חנה ורבו רבו קדמיה

צייקען אונד וואונדער אין דעם הימל
אונד אויף דער ערד, ווארין ער האט
דניאל מציל געוועזען פון דער מאכט
פון דיא לייבען: 29 אונד דער דאזיגער
דניאל האט בעגליקט אין דעם מלכות
פון דרנש אונד אין דעם מלכות פון
כורש הפרס:

קאפיטעל ז

1 אין דעם ערשטען יאהר פון בלשאר
מלך פון בבל, האט דניאל געוועזען א
חלום, אונד א זעהונג פון זיין קאפ
אויף זיין בעלעבער, אזוי האט ער דעם
חלום אויפגעשריבען אונד דיא הויפט-
זאך דערפון האט ער דערצעהלט:
2 דניאל האט אנגעהויבען אונד ער
האט געזאגט, איך האב געוועזען אין
מינע זעהונג בייא נאכט, אונד זעה, פיער
ווינדען האבען געשטורמט אויף דעם
גרויסען ים: 3 אונד פיער גרויסע חיות
זענען ארויפגעקומען פון דעם ים, איינע
איז אנדערש געוועזען וויא דיא אנדער-
ע: 4 דיא ערשטע איז געוועזען וויא
א לייב אונד האט געהאט פלינעל אזוי

וויא איין אדלער, איך האב געקוקט ביז ווינע פלינעל זענען אויסגעפליקט געווארען,
אונד איז אויפגעהויבען געווארען פון דער ערד, אונד האט זיך (ווינער) גע-
שטעלט אויף דיא פיס אזוי וויא א מענש, אונד א מענשענס הארץ איז צו
איהם געגעבען געווארען: 5 אונד זעה, איינע אנדערע חנה, א צווייטע, גלייך
אזוי וויא א בער, אונד עס האט זיך אויפגעשטעלט אויף איינע זייט, אונד עס
האט געהאט דרייא ריפען אין דעם מויל צווישען דיא צעהן, אונד מען האט
דערצו אזוי געזאגט, שטעהט אויף, אונד פרעסט פיל פלייש: 6 נאכדעם האב
איך געוועזען, אונד זעה, איין אנדערעס אזוי וויא א לעמפערט, אונד עס האט
געהאט אויף דעם ריקען פיער פלינעל פון א פויגל, אונד דיא חנה האט אויף
געהאט פיער קעפ, אונד געוועלטנדיקט איז צו איהר געגעבען געווארען:
7 נאכדעם האב איך געוועזען אין דער זעהונג בייא נאכט, אונד זעה, א
פיערטע חנה, פארקטבאר אונד שרעקליך, אונד עס איז געוועזען זעהר
שטארק, אונד ויא האט געהאט איינערנע צעהן, עס האט געפרעסען אונד
צוגראכען אונד דאס איגרינע האט ויא צוגרעטען מיט איהרע פיס, אונד
וויא איז געוועזען גאנץ אנדערש פון אלע ערשטע חיות, אונד ויא האט גע-
האט צעהן הערנער: 8 ווען איך האב געמראכט דיא הערנער, אזוי זעה,
א קליין הארץ איז פון צווישען וויא אויפגעגאנגען, אונד דרייא פון דיא
ערשטע הערנער זענען פון פאר איהם אויסגעריסען געווארען מיט דיא
ווארצעל, אונד זעה, אין דעם דאזיגען (קליינעם) הארץ זענען געוועזען אויגען
אזוי וויא מענשענס אויגען, אונד (עס האט געהאט) א מויל וואס האט גע-
רעט גרויסע זאכען: 9 אונד איך האב (נאך ווייטער) געוועזען ביז דיא
טרוין-שטילען זענען ארויסער געווארען געווארען, אונד דער וואס איז פון
אלטע טעג אן איז געוועסען, זיין קלייד איז געוועזען וויס אזוי וויא שנייא,
אונד דיא האר פון זיין קאפ אזוי וויא ריינע וואל, זיין טרוין-שטיל איז געווע-
זען אזוי וויא פיער פלאמען, אונד ווינע רעדער אזוי וויא א ברענגעדיגעס פיער:
10 א טייף פון פיער האט זיך געצויגען אונד איז ארויסגעקומען פון פאר
איהם, טויזענד מאל טויזענד האבען איהם געדונט, אונד צעהן טויזענד מאל
צעהן טויזענד זענען פאר איהם געשטאנען, ער האט ויא געזעצט צו דעם

משפט, אונד דיא ביכער זענען אויפגע-
מאכט געווארען: 11 דענסמאל האב איך
געזעהען, דאס פון זענען דעם קול פון
דיא גרויסע (האפערדיגע) נוערמער
וואס דאס הארן האט גערעט, אונד איך
האב צוגעזעהען ביי דיא חנה איז
געהרגעט געווארען, אונד איהר גוף
פערניכטעט, אונד איז איבערגעגעבען
געווארען צו דעם ברענענדיגען פייער:
12 אונד וואס אנגעלאנגט דיא אנדערע
חיות, זייער געוועלטיגקייט איז אפגע-
טהון געווארען, אונד א דערלענגערונג
פון לעבען איז צו זיין געגעבען
געווארען ביי צו א בעשטימטע צייט:
13 אונד איך האב (ווידער אמאל)
געזעהען אין דער זעהונג בייא נאכט,
אונד זעה, עס איז איינער געקומען
מיט דיא וואלקען פון הימעל אזוי
וויא איין מענשען-ווייך, אונד ער איז
געקומען צו דעם וואס איז פון אלטע
טעג אן, אונד מען האט איהם נא-
הענט געברענגט פאר איהם: 14 אונד
צו איהם איז געגעבען געווארען

געוועלטיגקייט אונד גבור אונד א מלכות, אז אלע פעלקער, אונד אומות, אונד
לשונות זאלען איהם דינען, זיינע געוועלטיגקייט איז איינע עבינע געוועלטיגקייט וואס
זאל נישט אפגעטהון נוערען, אונד זיין קעניגרייך זאל נישט פערדארבען נוערען: 15 אונד
איך, דניאל, בין אין מיין נייכט בעשריבט געווארען, אין מיין קערפער, אונד דיא זע-
הונג פון מיין קאפ האט מיך דערשראקען: 16 אזוי האב איך מיך גענעהנט צו איינעם
וואס איז דערנעבען געשטאנען, אונד איך האב פון איהם געפרעגט דעם אמת וועגען
דעם אלעם, אזוי האט ער עס מיר געזאגט, אונד ער האט מיך געמאכט וויסען דיא
בעדייטונג פון דיא וואכען: 17 דיא דאזיגע גרויסע חיות, וואס זענען פייער, דאס זענען
פייער מלכים וואס זעלען אויפשטעהן פון דער ערד: 18 אבער דיא הייליגע פון דעם
אויבערשטען וועלען דאס מלכות געקומען, אונד זיין וועלען דאס מלכות ירשען אויף
עביו, אפילו ביי אויף אימער אונד עביג: 19 דענסמאל האב איך געוואלט עפעס בע-
שטימטעס וויסען פון דער פירטער חנה, וואס איז געוועזען גאנץ אנדערש פון אלע
אנדערע, זעהר פארקטערליך, מיט איינערנע צעהן אונד קופערנע גענעל; וואס האט
געפרעסען אונד אין שטיקלעך צובראכען, אונד דאס איבריגע מיט זיינע פיס צוטרע-
טען: 20 אונד וועגען דיא צעהן הערנער וואס איז געוועזען אויף זיין קאפ, אונד דאס
איינע וואס אין ארויפגעקומען, פאר וועלכען דרייא זענען געפאלען, אפילו פאר דעם
הארן וואס האט געהאט איינע, אונד א מויל וואס האט גערעט האפערדיגע נוערמער,
וועמעס אויסזעהען איז געוועזען מעהר וויא פון זיינע חברותה: 21 אונד איך האב
געזעהן אז דאס דאזיגע הארן האט מלכמה געהאלטען מיט דיא הייליגע פון דעם
אויבערשטען אונד איז זיין בייגעקומען: 22 ביי דער וואס איז פון דיא אלטע טעג אן
איז געקומען, אונד דאס משפט איז געגעבען געווארען פון דיא הייליגע פון דעם
אויבערשטען, אונד דיא צייט איז געקומען ווען דיא הייליגע האבען געירשית דאס
מלכות: 23 ער האט אזוי געזאגט, דיא פיערטע חנה וועט זיין א פיערטעס מלכות
אויף דער ערד, וואס וועט זיין גאנץ אנדערש וויא אלע קעניגרייכע, אונד וואס וועט
דיא גאנצע ערד פערדארבען, אונד צוטרעטען, אונד (אין שטיקלעך) צוברעכען:
24 אונד זיין צעהן הערנער פון דעמעלדיגען מלכות, דאס בעדייט אז צעהן מלכים
וועלען אויפשטעהן, אונד נאך זיין וועט איין אנדערער אויפשטעהן, אונד ער וועט זיין

11 יקומן דיא יתב וספרין פתחו: חנה חיה בארן
מקל מלא ברבנות די קרנא ממלא חנה חיה ער
די קטלת חיות ודבר נשמה ודכות ליקחת אשא:
12 ושא חיותה הדיו שלמהו וארבה בחיו ודכות לחן
ערצו ופת: חנה חיה בחיו לילא וואו עסעני
שמיא ברב אנש איהר וואו ער עתיק וימא קמה
14 וקדמוי ברבנות: וואו דאס שלשו ודך וולט וכל
עממא אמא ולשנא חנה ופתו שלמה שלשו עלם
16 וילא עדה ומלכותה דילא תתכל: אחרית
16 ודח איהר דנאל בע דנה חנה ראשי ובהללי: קרבת
עליוי מרמאמא וציבא אבנא מנה עלילתה
17 ואמרלי ופער מלא וידעני: אלן חיותא ברבנות
18 די אין ארבע ארבעה מלכין יקומן מוארעא: וקבלון
מלכותא קדושי עלינו וחסון מלכותא דרמלא וד
19 עלם עלמא: און צבות לעבא עליוותא רביעית
דחיות שנה מרמלון ודילא ודילא שנה דרמל
וספרה דחיה אלה מלכה ושארא בדילא רספה:
כ ועל קרנא עשר די בראשה ואחר די סלת וסל
מרמלון חלת וקרנא דון וזען לז וסם ממלל
21 דברון חיותה רב מרמלון: חנה חיה וקרנא דון
22 עברא קרב עסיריטין ודילא לחן: ער ראיה עתיק
וימא דינא ודא קדושי עלינו חסון מלכותא
23 החסון קדושי: בן אמר חיותא רביעית מלכו רביעית
חיותא בארעא די חסון מרמלון וסאל כר
24 איהר ודחיה ודחיה: וקרנא עשר מנה מלכותה
עשרה מלכין יקומן ואחר וקום אחריו וואו ישא

9 אונד פון איינעם פון זיין איז ארויסגע-
 באנגען א קליין הארץ וואס איז זעהר גרויס
 געווארען, קענען דרום אונד קענען מזרח
 אונד קענען דעם שעהנעם (גלוסטיגען)
 לאנד: 10 אונד עס איז אזוי גרויס געווא-
 רען, אפילו ביז צו דיא חילול פון הימל,
 אונד עס האט ארויסגעווארפען עטליכע
 פון דיא חילול אונד פון דיא שטערן צו
 דער ערד אונד האט זיין צוטרעטען:
 11 אונד עס האט זיך גרויס געמאכט
 אפילו ביז צו דעם האר איבער דיא חילול,
 אונד פון איהם זענען אוועקגענומען גע-
 ווארען דאס בעשטענדיגע קרפן, אונד ער
 האט ארויסגעווארפען דיא אנגרייטונג פון
 זיין בית המקדש: 12 אונד א הערשאפט
 איז געגעבען געווארען איבער דעם קרפן
 התמיד זענען דיא זינד, ער האט דעם אמת
 צו דער ערד געווארפען, אונד האט עס
 געטהון אונד געגליקט: 13 אונד איך האב
 געהערט א הייליגען רעדען, אונד איין
 אנדערער הייליגער האט געזאגט צו דעם
 פערבארנענעם (פלומיג) וואס האט גע-
 רעט, ביז וויא לאנג וועט דיא נבואה ווענען
 דעם בעשטענדיגען קרפן אונד ווענען דער

9 ומקדשתם מקדש קדשתם מעשרה ותגדלוהו
 י אל הנגב ואל המזרח ואל המערב: ותגדל עד צבא
 השמים ותפל ארצה מקדשקא ומקדשקם ותרמסם:
 11 ודך שור-הצבא תגדל ומקדש תרם התמיד ותשליך
 12 מקון מקדשו: וצבא תתן על התמיד כצבא ותשליך
 13 אמת ארצה תשקה ותצליח: ואשמה אחר-קדוש
 מדבר ויאמר אחד קדוש לפלמני המדבר עדמתי
 החון התמיד והפשע שמש פת וקדש וצבא מרמס:
 14 ואמר אלי עד ערב בקר אלפים ושלש מאות ועדק
 15 קדש: ויהי בראתי אני דניאל את-החון ואבקשה ביה
 16 והנה עמד לפניי כמראה נבר: ואשמע קולאדם בין
 17 אלי ויקרא ויאמר גבראל הבן להלן את-המראה:
 17 וצבא אצל עמדי וצבאו נעמתי ואפלה על-פני ואמר
 18 אלי הבן בדאדם כי לשתקון החון: ובדבר עמי
 נהמתי על-פני ארצה ונעמי הצמחי על-עמתי:
 19 ואמר הנני מודיע את אשר-היה באחרית השם כי
 כ למען קו: האיל אשר-ראית בעל הקנים מלכי מדי
 21 ופרס: ותעפיר השער מלך גו ותגדן ותצלה אשר
 22 בידעני הוא המלך הראשון: ותשברת ומקדשה
 ארבע חלקיה ארבע מלכיות מעי ועמדה ולא כבדו:
 23 ואת-המלכות מלכותם כרתם הפשעים יגמרו מלך עד-פנים
 24 ומקון חדות: ונעם כדו ולא כבדו ותפלאות ישות
 כה ותצליח ונשה השותת עצמים ועסק-קדשים: ועל-
 שקלו ותצליח מרמה בידו וברכבו יגדל ובשלוה ישות
 26 רבים ועל שר-שרים יגמור ובאדם יד ישבר: ומראה
 הערב ותפקר אשר נאמר אמת הוא ואמר סתם החון
 27 כי למים רבים: ואני דניאל נהמתי ותחילתי ימים

זינד פון פערוויסטונג זיין אז דאס בית המקדש אונד דיא הערשאפט זאל איבערגעגעבען
 ווערען צום צוטרעטען אונטער דיא פיס? 14 אונד ער האט צו מיר געזאגט, ביז אבענדס
 מארגענס צוויי טויזענד דריי הונדערט, דענקמאל וועט דאס הייליגע גערעכט ווערען:
 15 אונד עס איז געוועזען, אז ווען איך, דניאל, האב געזעהען דיא נבואה, אונד האב געזוכט
 צו פערשטעהן, זעה, אזוי איז איינער פאר מיר געשטאנען אין דער געשטאלט פון א מאן:
 16 אונד איך האב געהערט א קול פון א מענטש פון צווישען (דעם טייך) אולי, אונד ער
 האט גערופען, אונד ער האט געזאגט, גבראל, מאך דעם דאזיגען פערשטעהן דיא זעהונג
 (נבואה): 17 אזוי איז ער באהענט געקומען אונזא איך בין געשטאנען, אונד ווען ער איז
 אנגעקומען אזוי האב איך מיך דערשראקען אונד איך בין געפאלען אויף מיין פנים, אונד
 ער האט צו מיר געזאגט, פערשטעה עס, א דוא מענטשען-זוהן, ווארין דיא נבואה איז
 צו דער צייט פון דעם ענד: 18 אונד ווען ער האט מיט מיר גערעט, אזוי בין איך איינגעשלא-
 פען געווארען מיט מיין פנים צו דער ערד, אבער ער האט מיך אנגעריהרט, אונד ער האט
 מיך אויפגעשטעלט אויף מיין געשטאנד: 19 אונד ער האט געזאגט, זעה, איך וועל דיר
 לאזען וויסען דאס וואס וועט זיין אין דעם לעצטען צאך, ווארין אין דער בעשטימטער
 צייט וועט זיין דאס ענד: 20 דעם ווידער וואס דוא האסט געזעהען מיט צוויי הערנער,
 זענען דיא קעניגע פון מדי אונד פרס: 21 אונד דער ציגענבאק, דאס איז דער מלך פון
 הן (גריכענלאנד), אונד דער גרויסער הארץ וואס איז געוועזען צווישען זיינע אויגען, דאס
 איז דער ערשטער מלך: 22 אונד ווענען דעם אפגעבראכענעם, אונד וואס פיער זענען אין
 דער שטעל אויפגעשטאנען, דאס בעדייט אז פיער קעניגרייכע וועלען אויפשטעהן פון דעם
 פאלק, אבער נישט וויא אין וויינער קראפט: 23 אונד אס ענד פון וויינער קעניגרייך, ווען דיא
 פשעים וועלען פערלענט ווערען, וועט אויפשטעהן א מלך פון א הארט (עזות) פנים, ער וועט
 פערשטעהן רעטעניסע: 24 אונד וויינע קראפט וועט שטארק זיין, אבער דאך נישט אין וויינע
 אייגענע קראפט, אונד ער וועט וואונדערליך פערדארבען, אונד ער וועט געגליקען אונד
 טהון זיין (וועלען), ער וועט פערדארבען שטארקע, אונד אפילו דאס הייליגע פאלק: 25 אונד
 ווענען זיין שכל וועט אפילו דיא פאלשהייט געגליקען אין וויינע האנד, אונד אין זיין הארץ
 וועט ער זיך גרויס מאכען, אונד מיט שלנה וועט ער פילע פערדארבען, אונד ער וועט זיך
 אויפשטעלען קענען דעם פירשט איבער דיא פירשטען, אבער ער וועט אהן א האנד צוברא-
 כען ווערען: 26 אונד דיא נבואה פון דעם אבענד אונד מארגען וואס איז געזאגט געווארען

ואלום ואנשה אתי מלאכת המלך ואשתומם עליהם
ואין כבוד:

ט
בשנת אחת קדושו בראששורוש מנרע מבי אשר
המלך על מלכות בשדים: בשנת אחת למלכו אני
הנאל ביתי בספרים מספר השנים אשר היה דבר
יהוה אליהם: הנביא למלאות לדורותיו ושלם שבדים
שנה: ואותה אתפני אליהו האלונים לבקש תפלה
ותחננים בצום ועק ואפרי: ותחפלה לדנה אליו
ואתנה ואמרה אנא אליו האל הגדול ותטרא שמר
הברית ותחסר לארבו ולשמרי מצותיו: האטא ושות
ותשעט ומתנד וסוד ממאסד וממשפסוד: ולא
שמעטו אלכברך הנביאים אשר דברו בשמך אל
מלכתי שרתי ואבתני ואל כלעים הארץ: לך אליו
הגדלה ולט בשנת הפנים ביום הנה לאיש יהודה ולשבי
ירושלם ולכל ישראל הקרבים והרחקים בכל הארצות
אשר הרתם שם כמעט אשר משלך: אליו לט
בשנת הפנים למלכתי לשרתי ולאבתני אשר האט
לך: לארץ אליו הנחמים ותפלות כי מנדט בו:
ולא שמעט בקול דנה אליו ללכת בתורתו אשר
נתן לפניו ביד נבדיו הנביאים: וכל ישראל עברו את
התורה וסור לבקלי שמש בקול ותמד עליו האלה
ותשבעה אשר כתובה בתורת משה עבר האלונים כי
האטא לו: נקם את דבריו אשר דבר עליו ועל
שפטיו אשר שפטו להביא עליו רעה גדלה אשר
לא תעשלות תחת כל השמים כאשר נעשה בירושלם:
כאשר כתוב בתורת משה את כל הדבר הזה בזה:

דעם האר נאט פרי צו וזכען מיט געבעט אונד תחונה, אונד פאסטען מיט זאק אונד
אש: 4 אונד איך האב געבעטען צו דעם האר מיין נאט, אונד איך האב מתודה
געוועזען אונד איך האב געזאגט, א דוא גרויסער אונד פארקטערליכער האר נאט!
וואס טהסט האלטען דעם בונד אונד דא נאך צו דא וואס ליבען איהם אונד היטען וויינע
מצות: 5 מיר האבען געזינדגט, אונד מיר האבען פערקרימט, אונד מיר האבען שלעכט
טעם געטהון, אונד מיר האבען מורד געוועזען, אונד מיר האבען אונטעקעקערט
פון דייע מצות אונד פון דייע משפטים: 6 אונד מיר האבען ניש געהאכט צו דייע
קנעכט דא נביאים וואס האבען גערעט אין דיין נאמען צו אונזערע מלכים, אונזערע
פירשטען אונד אונזערע עלטערן, אונד צו דעם נאמען פאלק פון דעם לאנד: 7 צו דיר
א האר, איז דא גערעכטיגקייט, אבער צו אונס א פערשעמטעם פנים אזוי וויא עס איז
דעם היינטיגען טאג, צו דא מענער פון יהודה אונד צו דא געוואוינערס פון ירושלים,
אונד צו נאנין ישראל, דא נאהענטע אונד ווייטע אין אלע לענדער, אזואו דא האסט
זיין דארט אהין פערשטויסען, וועגען איהרע זינד מיט וואס זיין האבען קעגען דיר
געזינדגט: 8 א האר! צו אונס געהערט א פערשעמטעם פנים, צו אונזערע מלכים, צו
אונזערע פירשטען אונד צו אונזערע עלטערן, ווייל מיר האבען קעגען דיר געזינדגט:
9 צו דעם האר אונזער נאט איז דא בארמהערציגקייט אונד דא פערנעבונג, ווארין מיר
האבען קעגען איהם מורד געוועזען: 10 אונד מיר האבען ניש געהאכט צו דעם קול
פון דעם האר אונזער נאט, צו געהן אין וויינע תורה וואס ער האט פאר אונס געגעבען
דורך וויינע קנעכט דא נביאים: 11 אונד נאנין ישראל האבען עובר געוועזען אויף דייע
תורה, אונד האבען זיך אפגעקערט, דאס וויא זאלען ניש צוהערען דיין קול, דאריבער
איז איבער אונס אויסגעגאסען געווארען דאס קללה אונד דא שבועה וואס שטעהט
געשריבען אין תורת משה, נאמיס קנעכט, ווייל מיר האבען קעגען איהם געזינדגט:
12 אונד ער האט מקיים געוועזען וויינע ווערטער וואס ער האט גערעט איבער
אונס אונד איבער אונזערע שפטים וואס האבען אונס געריכטעט, כדי איבער אונס
צו ברענגען דאס גרויסע שלעכטע וואס איז ניש געטהון געווארען אונזערע דעם נאנין
זען הימעל אזוי וויא עס איז געטהון געווארען אין ירושלים: 13 אזוי וויא עס שטעהט
געשריבען אין תורת משה, אלעס דאס דאזיגע שלעכטע איז איבער אונס געקומען:

דאס איז אמת, אבער דא זאלסט דא
בדואה פערשטאפען (בעהאלטען) ווארין
עס וועט ערשט זיין אין פילע טעג:
27 אונד איך דניאל—איך בין געווארען
אזוי וויא א קראנקער עטליכע טעג,
אונד דא בין איך אויפגעשטאנען אונד
איך האב געטהון דא מלאכה פון דעם
מלך, אבער איך בין געוועזען פער-
וואונדערט וועגען דער זעהונג, אבער
קיינער האט עס נישט פערשטאנען:

קאפיטעל ט

1 אין דעם ערשטען יאהר פון דרנש
זינה פון אששורוש פון דא זרע מדי,
וואס האט רעגירט איבער דעם מלכות
פון דא בשדים: 2 אין דעם ערשטען
יאהר פון וויינע רעגירונג, האב איך
דניאל פערשטאנען דורך דא ספרים,
דא צאהל פון דא יאהרען, פון דעם
ווארט פון דעם האר וואס איז געוועזען
צו ורמיהו הנביא, כדי צו דערפילען פון
דעם חורבן ירושלים זיבעציג יאהר:
3 אזוי האב איך געגעבען מיין פנים צו

אונד דאך האבען מיר נישט אנגעבעטען
 דאס פנים פון דעם האר אונזער גאט,
 כדי מיר זאלען אפסקערען פון אונזערע
 זינד, אונד קלוג זענען אין זיינע וואהר-
 הייט: 14 דאריבער האט דער האר גע-
 וואכט איבער דעם שלעכטען, אונד ער
 האט עס איבער אונס געברענגט; ווארין
 דער האר אונזער גאט איז געווען אר-
 בער אלע זיינע מעשים וואס ער האט
 געטוהן, ווארין מיר האבען נישט געהארכט
 צו זיין קול: 15 אונד אצונד, א האר,
 אונזער גאט, וואס דוא האסט ארויסגע-
 בראכט דיין פאלק אויס דעם לאנד
 מצרים מיט א שטארקע האנד, אונד
 דוא האסט דיר געמאכט א שם אזוי וויא
 עס איז דעם היינטיגען טאג, מיר האבען
 געזינדיגט אונד מיר האבען שלעכטעס
 געטוהן: 16 א האר! נאך אלע זיינע גע-
 רעכטיגקייט בעט איך דיר לאז דאך
 אפסקערען דיין צאָרן אונד דיין גרייס-
 צאָרן פון זיינע שטאט וירושלים, דיין
 הייליגער בארג, ווארין ווענען אונזערע
 זינד אונד ווענען דיא זינד פון אונזערע
 עלטערן איז וירושלים אונד דיין פאלק

עלוי וקלאהלי אתיפני ויהוה אלהי לשום מעוטי
 14 ולהשכיל באמתך: וישך יהוה על-הנהלך ויבא
 עליו כצדיק יהוה אלהיו על-כל-מקומו אשר עשה
 15 ולא שמעו בקול: ועתה ואלהי אשר תבא
 את-עמך מארץ מצרים בג' חוקה ותעשה-לך שם כיום
 16 יהוה האט רשעו: ואלו ככל-צדקהך לשבטא אסף
 חממה מיעדך וירושלם הרקדש כי כחמאנו ובעשנו
 17 אבותי וירושלם נעמד לחרפה לכל-סביבותי: ועתה
 שמע אלהיו אלהי-תפלת עבדך ואלת-תעניו האר פקד
 18 על-מקדשך השכם למען ארץ: הנה ארץ אונד
 ושמע פקדה עינך וראה שממתי והצר אשר-נקרא
 שמך עליה כי לא על-צדקתי אנהו מפלים תחנענו
 19 לאפקד כי על-חמך הרבים: ואלו ושמעה ואלו וסלחה
 ואלו תשובה נעשה אלהי-תפלת אליו פרשמו
 כ נקרא על-עירך ועל-עמך: ועד אני מדבר ומתפלל
 ומתודה חסאיו וחסות עמי ישראל ויסל תחנני
 21 לפני יהוה אלהי על הרקדש אלהי: ועד אני מדבר
 בתפלה האיש גבראל אשר ראיתי בחזון בתחלה
 22 עמך ביום נע עלי כשת מכת-ערכ: וכן נדבר עמי
 23 ויאמר דגאל עמי ראיתי להשכילך כיה: בתחלה
 תתעורר דבר ואני באתי ללמד כי חמדות אמה
 24 וכן בדבר תבין במדא: שבעים שבועים נחמד על-
 עמך: ועל-עיר קדשך לכלא השש ולחם חסאיו
 ולכפר עון ולהביא צדק עלמים ולחם חזון ונביא
 כה ולמשה קדש קדשים: ומהו ומשפל מן-מצא דבר
 להשיב ולבנות וירושלם ער-משכן נד שבעים שבועה
 ושבעים ששים ושנים תשוב ונקמה רחב תרחץ

געווארען פאר א חרפה צו אלע וואס זענען רינגס ארום אונס: 17 אונד אצונד א אונד
 זער גאט, הער דאס געבעט פון דיין קנעכט אונד זיינע תחנונה, אונד לאז דיין פנים
 ליכטען איבער דיין בית המקדש וואס איז פערטויסט פון ווענען דעם האר: 18 א מיין
 גאט, נייג דאך זיינע אויערן אונד הער; מאך אויף זיינע אויגען אונד זעה אונזערע
 פערטויסטונג, אונד דיא שטאט אויף וועלכער דיין נאמען איז אנגערופען געווארען;
 ווארין עס איז נישט ווענען אונזערע גערעכטיגקייט דאס מיר טוהן (מיט) אונזערע גע-
 בעטע פאר דיר אנדערפאלען, גייערשט ווענען זיינע גרויסע בארמהערציגקייט: 19 א
 האר, הער דאך, א האר פערנעב, א האר פערנעם דאך, אונד טוהא עס אונד פערטויס
 דיר נישט פון זיינעטווענען א מיין גאט, ווארין דיין נאמען איז דאך אנגערופען איבער
 זיינע שטאט אונד איבער דיין פאלק: 20 אונד ווען איך האב נאך גערעט, אונד האב
 געבעטען אונד מתודה געווענען מיינע זינד אונד דיא זינד פון מיין פאלק ישראל,
 אונד איך האב געמאכט פאלען מיינע תחינה פאר דעם האר ווענען דעם הייליגען
 בארג פון מיין גאט: 21 אונד ווען איך האב נאך גערעט אין דעם געבעט, אזוי איז
 דער מאן גבראל וועמען איך האב געוועהן אין דעם געזיכט (בנבואה) אים אנהויב,
 ער איז געשווינד געפליגען, אונד ער האט מיך אנגעריהרט אין דער מנהה צייט קער-
 גען אבענד: 22 ער האט מיר צו פערשטעטען געגעבען, אונד ער האט מיט מיר גערעט,
 אונד געוואגט, א דניאל! איך בין אצונד ארויסגעגאנגען כדי איך זאל דיר קלוג מאכען
 צו פערשטעטען: 23 אין דעם אנהויב פון דיין געבעט איז ארויסגעגאנגען דער בעפעהל,
 אונד איך בין געקומען כדי עס דיר אנצוואנען, ווארין דוא ביסט א בעליבטער, דא-
 ריבער פערשטעה דיא זאך, אונד בעטראכט (גוש) דיא נבואה: 24 זיבעציג וואכען
 (שמיטות) זענען געשטימט געווארען איבער דיין פאלק אונד איבער זיינע הייליגע
 שטאט, כדי צו ענדיגען דיא זינד אונד צו פערזינעלן דיא חטאים, אונד מכפר צו
 זיין ווענען דער אומגעווענליכער אונד אריינגעברענגען עביגע גערעכטיגקייט, אונד
 צו פערזינעלן דיא זעוונג אונד דיא נבואה, אונד צו זאלגען דעם אלערהייליגסטען;
 25 דאריבער זאלסט דוא וויסען אונד פערשטעטען דאס פון דעם ארויסגעהן פון דעם
 בעפעהל, ביז מען וועט צוריקגעהן אונד ווידער אויפבויען וירושלים ביז צו דעם משיח
 דעם פירשט, וועט זיין זיבען וואכען (שמיטות) אונד צווייג אונד זעכציג וואכען (שמיטות);
 אזוי וועט מען צוריקגעהרען אונד ווידער אויפבויען דיא גאסען אונד דיא מויערן,

ובצק העמים: ואחרי השבעים ששים ושנים יבחר
 משיח ואין לו תועד תהדרש יסחית עם נגד הבא
 וקצו בשטף ועד קץ מלחמה נחצת שממות: והנביר
 ברית לרבים שבע אחר תחצי השבוע ישיבת ובה
 ומנה ועל כנף שפועם משלם ועד קלה ונחצת תהר
 על שומם:

בשנת שלוש לנורש מלך פרס דבר נלה להנאל
 אשר נקרא שמו בלשאצר ואמת הנדר וצבא גדול
 ובין את הנדר וביתו לו במראה: במים ההם אני
 הנאל היתי מתאבל שלשה שבועים ימים: להם חמדות
 לא אכלתי ובשר ויין לאבא אל פי וסוד לאסבתי עד
 מלאת שלשת שבועים ימים: וביום עשרים וארבעה
 לתרש הראשון ואני היתי עליד הנדר הנולד הוא
 חרקל: ואשא את שני ונרא והנה איש אחד לבוש
 בדים ומתניו הרים ככתם אפס: ונחתי כתר שלישי ופניו
 כמראה ברק ועניו כלפדי אש חרתי ומוגלתי כעין
 נחשת קלל וקול דבריו כקול המון: וראיתי אני דניאל
 לבדי את המראה והאנשים אשר היו עמי לאדראו את
 המראה אבל חדרה נללה נללה עליהם ונדרתי בזהבא:
 ואני נשאתי לבדי ונראה את המראה הנללה הזאת
 ולאנשאך כי בן דודי נחפז עלי למשחות ולא נצחתי
 לה: ואשמע את קול דבריו וקשמלי את רגלי דבריו
 ואני היתי נרדם עלי פני ארצה: והנהיך נעתי
 כי ותיעני על ברכי וכפתי ד: ואמר אלי הנאל איש
 חמדות הכן בדברים אשר אנכי דבר אליך ועמד על
 עמך כי עתה שלחתי אליך ובדברתי עמי את הנדר

חאמשע עם נועט ויין אין ענגע (צרה)
 צייטען: 26 אבער נאך דיא צווייטא אונד
 זעכציג וואכען נועט דער משיח אפגע-
 שניטען ווערען אבער נישט פאר זיך אליין,
 אונד דיא שטאט אונד דאס בית המקדש
 נועט פערדארבען (חרוב) ווערען דורך
 דעם פאלק פון דעם פירשט וואס נועט
 אקומען, אבער ויין ענד נועט ויין אזוי
 וויא א פערפלייצונג, אונד ביז צו דעם
 ענד נועט ויין מלחמה, אונד עם נועט
 פערשניטען ווערען דורך פערנוויסטונג:
 27 אונד ער נועט שטארקען דעם
 ברית מיט פילע פאר איינע וואף,
 (שמיטה), אונד אין מיטען פון דער וואף
 נועט ער מאכען אויפהערען דאס קרבן
 זבח אונד מנחה, אונד אויף דיא פליגעל
 נועט ויין אוימועדריגקייטען וואס נועט
 דאס מאכען וויסן, אונד ביז צו דעם
 ענד נועט דאס וואס איז געשטעטיגט
 אויסגענאמען ווערען איבער דעם פער-
 וויסער:

קאפיטעל י

1 אין דעם דריטען יאהר פון פורש מלך

פון פרס, איז א זאך אנטפלעקט געווארען צו דניאל וואס ויין נאמען איז גערופען
 געווארען בלשאצר: אונד דיא זאך איז אמת, אונד (עס האנדעלט) פון גרויסע תיולות,
 אונד ער האט געטראכט דיא זאך, אונד מען האט איהם גענעבען צו פערשטעקן דיא
 גבואה: 2 אין דיא דאזיגע טעג בין איך דניאל טרויריג געוועזען א צייט פון דריי וואכען:
 3 איך האב קיין גלוסטניגעס ברויט נישט גענעסען, אונד קיין פלייש אונד קיין ויין איז נישט
 אריינגעקומען אין מיין מויל, אונד איך האב מיך אויף נישט געזאלבט, ביז דיא דריי ווא-
 כען זענען דערפילט געווארען: 4 אונד אין דעם פיער אונד צוואנציגסטען טאג פון דעם
 ערשטען חדש, ווען איך בין געוועזען אן דער ווייט פון דעם גרויסען טייף, דאס איז חרקל:
 5 אזוי האב איך אויסגעוויגען מייע אונגען אונד איך האב געזעהען, אונד זעה, א מאן
 איז געוועזען אנגעקלייד מיט ליינענע קליידער, אונד זיינע לענדען אנגעזאמטעלט מיט
 פינגער-אלד פון אויפן: 6 אונד ויין גוף איז געוועזען אזוי וויא א בריסטאל אונד ויין פנים
 אזוי וויא דיא געשטאלט פון א בליץ אונד זיינע אונגען אזוי וויא פיער פלאמען, אונד
 זיינע ארעמס אונד זיינע פיס אזוי וויא דיא פארב פון אויסגעגלאנצטעם קופער, אונד
 דאס קול פון זיינע ווערשער איז געוועזען אזוי וויא דאס קול פון א געשרייא: 7 אונד
 איך, דניאל, האב אליין געזעהען דיא געשטאלט, אונד דיא מענער וואס זענען מיט מיר
 געוועזען האבען נישט געזעהען דיא געשטאלט, נישט גרויסע ציטערניס איז איבער
 וויא געפאלען, אונד וויא זענען אנטלאפען אונד וויא האבען זיך געהאלטען: 8 אונד איך
 בין גאנץ אליין איבערגעבליבען, אונד ווען איך האב געזעהען דיא דאזיגע גרויסע גע-
 געשטאלט, איז אין מיר קיין פח נישט געהר איבערגעבליבען, אונד מייע שעהנייט האט
 זיך איבער מיר פערקעהרט צו א פערדארבונג, אונד איך האב אין מיר נישט איינגעהאל-
 טען קיין פח: 9 אבער איך האב געהערט דאס קול פון זיינע ווערשער, אונד ווען איך
 האב געהערט דאס קול פון זיינע ווערשער אזוי בין איך געוועזען אין א טיפען שלאף אויף
 מיין פנים, אונד מיין פנים איז געוועזען אויף דער ערד: 10 אונד זעה, א האנד האט מיך
 אנגעריהרט, אונד האט מיך געוועגט אויף מייע קניען אונד אויף מייע הענד:
 11 אונד ער האט צו מיר געזאגט, א דניאל! דוא ביזט א געליבטער מאן פערשטעה
 דיא ווערשער וואס איך רעד צו דיר, אונד שטעה אויף דייע שטעל, ווארין איך בין
 אצינד צו דיר געשיקט געווארען, אונד ווען ער האט דאס דאזיגע ווארט מיט מיר גערעט

13 וְהָיָה עֲמָדִי מִדָּבָר: וְאָמַר אֵלַי אֱלֹהֵיכָא הֵנָּה כִּי
מִדְּבָרִים הָרַשְׁתָּ אֲשֶׁר נָתַתְּ אֶת־לִבְךָ לְהִבְדִּיל־הַשָּׁמַיִם
13 לִפְנֵי אֱלֹהֶיךָ נִשְׁמַע דְּבָרְךָ וְאָנֹכִי בְּדִבְכֶּיךָ: וְשֵׁרוּ
מַלְכוּת פְּרַם עַד לְעַד עֲשִׂירִים וְאַחַד יוֹם וְהָיָה מִכְּאֵל
אֶחָד הַשָּׁרִים הָרַשְׁתָּם בָּא לְעוֹרֵי וְאָנֹכִי נִתְּרִי שָׁם
14 אֲצֵל מַלְכֵי פָרַס: וְכֹאֲלִי לְהִבְדִּיל אֶת אֲשֶׁר־הִקְרָה
15 לְעַמְּךָ בְּאֶרֶצְיָה נְהִימָס בִּרְעוּד חֻזָּן לְמִיָּם: וּבְדִבְרוֹ עָמִי
16 כְּדִבְרֵים הָאֵלֶּה נִתְּרִי פָנִי אֶצֶל וְנִלְמַסְתִּי: וְהָיָה כְּדִמְתִּי
בְּעֵי אֲדָם נָנִעַ עַל־שִׁפְתֵי וְאִפְתָּחִי וְאֶבְרָה וְאֶמְרָה
אֱלֹהֵיכֶם לְנִדִּי אֲדֹנִי בְּמִרְאָה נִהְפָּסוּ צִדִּי עָלֵי וְלֹא
17 עֲצָרִי כֹחַ: וְהָיָה יוֹכֵל עֲבָד אֲדֹנִי נָה לְדָבָר עֲסִי אֲדֹנִי
וְהָיָה עֲמָתָה לְאֶרְעִיכִי כֹחַ וְנִשְׁמַתָּ לֹא נִשְׁאֲרָה־כִּי:
18 וְחָפַץ וְנִיבְרָחִי כְּמִרְאָה אֲדָם וְחֻזְקִי: וְאָמַר אֱלֹהֵיכָא
אִישׁ־הַמִּדּוֹת שְׁלֹם לָךְ חֻזְקִיכֶם וּבְדִבְרוֹ עָמִי הַתְּחַלְתִּי
כְּוִאמָרָה וְדָבָר אֲדֹנִי כִי חֻזְקִיכֶם: וְאָמַר הַדָּשֶׁת לְמִדָּה
כֹּאֲלִי אֲלֵהָ וְעִתָּה אֲשׁוּב לְחֻלְתָּם עֲשִׂירִים פָּרַס וְאָנֹכִי
21 וְהָיָה שְׂרִיטָן כָּאֵל אֲבָל אֲנִי לָךְ אֲתִירָשְׁוּם בְּקִתָּב
אֲמַת וְאִין אֲחֵר מִתְּחַנֵּן עָמִי עַל־אֵלֶּה כִּי אֲסִימְכָאֵל
שָׂרָם:

יא

א וְאָנֹכִי בִשְׁנַת אֲחַת לְהִרְשֵׁשׁ הַמָּדִי עָמְדִי לְמַחְסֵן וּלְמַעֲזָה
2 לוֹ: וְעִתָּה אֲמַת אֲנִי לָךְ הַדִּירָעוֹת שְׁלֹשָׁה מַלְכִּים
עֲמִירָם לְפָרַס וְהַרְבִּיעִי לְשִׁירִי אֲשֶׁר־הִדֹּל מִכָּל וּבְחֻזְקָתוֹ
3 בְּעִשְׂרוֹ יֵצֵר הַכָּל אֶת מַלְכוּת חֻזָּן: וְעָמַד מִלֵּךְ נִבְרָח
4 וְשֵׁשׁ מִשְׁכָּל רֹב וְעִשָּׂה בְּרִצְוֹ: וּבְעָמְדוֹ תִּשְׁבֵּר מַלְכוּתוֹ
וְתִחַץ לְאַרְבַּע רִחוֹת הַשָּׁמַיִם וְלֹא לְאַחֲרֵיתוֹ וְלֹא כְּמִשְׁלוֹ
אֲשֶׁר מִשְׁלֵי כִי תִתֵּשׁ מַלְכוּתוֹ וְלְאַחֲרֵיִים מִלְּבַד־אֵלֶּה:

אזוי בין איך געשטאנען אונד האב גע-
צויטערט: 12 אונד ער האט צו מיר געזאגט,
האב ניש קיין מורא דניאל, ווארין פון דעם
ערשטען טאג אן אז דוא האסט אהינגע-
געבען דיין הארץ צו פערשטעקן, אונד
דיך צו פייניגען פאר דיין גאט, זענען דייע
ווערטער געהערט געווארען, אונד איך בין
געקומען וועגען דייע ווערטער: 13 אבער
דער פירשט פון דעם מלכות פון פרס האט
זיך קענען מיר געשטעלט שוין איין אונד
צוואנציג טעג, אבער זעה, מיכאל, איינער
פון דיא אויבערשטע פירשטען איז גע-
קומען מיר צו העלפען, אונד איך בין
דארט איבערגעבליבען בייא דיא קעניגע
פון פרס: 14 אונד (אצונד) בין איך גע-
קומען פרי דיך פערשטעקן צו מאכען
דאס וואס וועט דיין פאלק אנטרעפען אין
דיא לעצטע טעג, ווארין דיא נבואה איז
גאנץ פאר א לאנגע צייט: 15 אונד ווען ער
האט מיט מיר זאלכע ווערטער גערעדט,
אזוי האב איך מיין פנים געלעגט אויף דער
ערד, אונד איך בין פערשטומט געווארען:
16 אונד זעה, איינער אזוי וויא דיא גע-
שטאלט פון א מענשען-ווען האט אנגע-
ריהרט מייע ליפען, אזוי האב איך אויפגעמאכט מיין מויל, אונד איך האב גערעדט, אונד
איך האב געזאגט צו דעם וואס איז פאר מיר געשטאנען, א מיין האר, פון וועגען דער
זעהונג האבען זיך מייע צרות איבער מיר פערקערט, אונד איך האב קיין כח אויסצו-
האלטען: 17 אונד וויא אזוי קען דער קנעכט פון דעם דאזיגען מיין האר רעדען מיט
דעם דאזיגען מיין האר? וואס אן מיר אנגעלאנגט פון אצונד אן איז שוין נישט דא קיין
כח אין מיר, אונד עס איז שוין קיינע נשמה אין מיר איבערגעבליבען: 18 אונד ער
האט מיך נאכאמאל אנגעריהרט, איינער אזוי וויא דיא געשטאלט פון א מענשען-ווען
אונד ער האט מיך געשטארקט: 19 אונד ער האט צו מיר געזאגט, דוא זאלסט קיין
מורא האבען, דוא ביזט א גלוסטיגער (בעליבטער) מאן, שלום צו דיר, שטארק דיך,
אונד וויא שטארק! אונד ווען ער האט מיט מיר גערעדט אזוי בין איך געשטארקט גע-
ווארען, אונד איך האב געזאגט, לאז דאך מיין האר רעדען, ווארין איך בין געשטארקט
געווארען: 20 אונד ער האט געזאגט, ווייסט דוא פאר וואס איך בין צו דיר געקומען? אונד
אצונד וועל איך צוריקקעהרען מלחמה צו האלטען מיט דעם פירשט פון פרס: אונד אזוי
באלד וויא איך וועל ארויסגעהן, זעה, אזוי וועט דער פירשט פון וון קומען: 21 אבער איך
וועל דיר אנזאגען וואס עס איז אונטערנעשריבען אין דעם אמת'ן כתב, אבער עס איז נישט דא
איינער וואס האלט מיט מיר אין דיא דאזיגע זאכען נישט נאר מיכאל איינער אויבערשטער
(האר)

קאפיטעל יא

1 אבער איך, אין דעם ערשטען נאך פון דרנאש המדי, בין איך געשטאנען צו א שטארקהייט
אונד א פעסטקייט צו איהם: 2 אונד אצונד וועל איך צו דיר דעם אמת אנזאגען, זעה
עס וועלען נאך דרייא מלכים אויפשטעקן צו פרס, אבער דער פיערטער וועט טיל רייכער
זיין פון (וויא) אלע, אונד ווען ער וועט זיך שטארקען אין זיינע עשירות אזוי וועט ער אלע
דערנעקען קענען דעם מלכות פון וון: 3 אונד עס וועט אויפשטעקן א שטארקער מלך אונד
ער וועט געוועלטיגען מיט א גרויסע געוועלטיגקייט, אונד ער וועט מהון נאך זיין ווילען:
4 אונד ווען ער וועט אויפשטעקן אזוי וועט זיין קעניגרייך צובראכען ווערען, וועט עס וועט
צוטיילט ווערען צו דיא פיער ווינדיגען פון דעם הימעל, אבער נישט צו זיינע נאכקומער (קינד
דער) אונד עס וועט נישט זיין אזוי וויא זיינע געוועלטיגקייט וואס ער האט געוועלטיגט נישט
זיין קעניגרייך וועט אויסגעריסען ווערען אונד עס וועט זיין פאר אנדערע חזק דיא דאזיגע:

והתקן מלך הַנֶּבֶד ומדשבו וחסון עליו ומשל ממשל ה
 רב ממשלתו: ולקח שנים ויחברו ובתומלך הַנֶּבֶד
 חבא אל מלך הַנֶּבֶד לשנות משרים ולא תעצר כוח
 הַדִּינִי ולא יצמוד ותרע ותתן היא ומכיליה ותלד
 ומחוקה בשמים: ועמד מֶנְעֵר שְׂרָשִׁיהָ כִּי וְהָאֵל
 החל וְהָאֵל בִּמְעוּהָ מֶלֶךְ הַנֶּבֶד וַעֲשֵׂה בָהֶם וְהַחֲסֹן:
 וְהִם אֲלֵהֶיִם עֲסֹקְבֵיהֶם עֲסִילֵי תַמְדָּה כִּסֵּף וְהָאֵל
 בִּשְׂכִי וְכָא מֶנְעֵר הָיָא שְׁנִים עֲמֵד מֶלֶךְ הַנֶּבֶד:
 וְכָא בְּמַלְכוּת מֶלֶךְ הַנֶּבֶד וְהָאֵל אֲלֵהֶיִם: וְכִי וַתִּגְדּוּ
 וְאִסְפוּ הַמֶּלֶךְ חֲלִים רַבִּים וְכָא כּוֹא וַשְׁמָר וְעָבֵר וְהָאֵל
 וַתִּגְדּוּ עֲרִמְעוּהוּ: וַתִּמְרֹמֵר מֶלֶךְ הַנֶּבֶד וַיֵּצֵא וַתִּלְכֵּם עִמּוֹ
 עִם־מֶלֶךְ הַנֶּבֶד וַתִּמְרֹמֵר הַמֶּלֶךְ רַב וַתִּמְרֹמֵר הַמֶּלֶךְ הַדִּינִי:
 וַשְׁמָר הַמֶּלֶךְ הָיָא לְבָבוֹ וַתִּפֹּל רַבָּאוֹת וְלֹא יָצָא: וְהָאֵל
 מֶלֶךְ הַנֶּבֶד וַתִּמְרֹמֵר הַמֶּלֶךְ רַב מֶלֶךְ הַנֶּבֶד וַתִּלְכֵּם הָאֵל
 שְׁנִים וְכּוֹא בְּכֹל דְּחַל בְּרַכְשֵׁי רַב: וְהָאֵל הָיָא
 רַבִּים וַתִּמְרֹמֵר עֲלֵי־מֶלֶךְ הַנֶּבֶד וְכִי פְרִיץ עֲמֵד וַשְׁמָר
 לְהַעֲמִיד חֲסֹן וְהַשְׁלֹו: וְהָאֵל מֶלֶךְ הַנֶּבֶד וַשְׁמָר מֶלֶךְ הַנֶּבֶד
 וְלִפְדֵּי עִיר מִבְּצָרוֹת וְהָאֵל הַנֶּבֶד לֹא יַעֲמִיד וְהִם מִבְּצָרֵי
 וְאֵין כֹּחַ לְעָמֵד: וַעֲשֵׂה הָאֵל אֲלֵי בְּרַצְנוֹ וְאֵין עֲמֵד
 לְפָנָיו וַתִּמְרֹמֵר בְּאַרְצֵי־הַנֶּבֶד וְהָאֵל הַדִּינִי: וְהָאֵל פָּנָיו לְבֹא
 בְּתַקְרָא בְּלִמְלִכוּתוֹ וַיִּשְׁרִים עִמּוֹ וַעֲשֵׂה וְכָא הָאֵל וְהָאֵל
 לוֹ לְהַשְׁחִיתוֹ וְלֹא יַעֲמִיד וְלֹאֲלֵי תַחֲדָּה: וְהָאֵל פָּנָיו
 לְאֵיִם וְלִפְדֵּי רַבִּים וְהַשְׁבִּית קֶצֶן וְרַחֲמוֹ לוֹ בְּלִיַּת חֲרָפוֹ
 וְהָאֵל לוֹ: וְהָאֵל פָּנָיו לְמַעַן אֲרָצוֹ וְהַשְׁלֵם וְהַשְׁלֵם וְלֹא
 יִמָּצָא: וַתִּמְרֹמֵר עֲלֵי־בְנוֹ מֶנְעֵר וְנִשָּׁא הָאֵל מַלְכוּת וְכִיִּם כ
 אַחֲרֵים יִשְׁבֵּר וְלֹא בַּאֲשָׁם וְלֹא בְּמַלְחָמוֹ: וַתִּמְרֹמֵר עַל־

5 אונד דער מלך פון דרום־זייט וועט זיך
 שטארקען, אבער איינער פון זיינע פירש-
 טען וועט זיך מעהר שטארקען איבער
 איהם, אונד ער וועט געוועלטיגען מיט א
 פיל גרעסערע געוועלטיגונג וויא זיינע גע-
 וועלטיגקייט: 6 אבער צום סוף פון דיא
 יאהרען וועלען זיין זיך צוזאמען בעהעפ-
 טען, אונד דיא טאכטער פון דעם מלך פון
 דרום־זייט וועט קומען צו דעם מלך פון
 צפון־זייט צו מאכען איינע אויסגלייכונג,
 אבער זיא וועט ניש קענען איינהאלטען
 (ווענען) דעם כח פון דעם ארעם, אונד ער
 וועט ניש קענען בעשטעהן (אויף ניש) זיין
 ארעם, אונד זיא וועט איבערגעגעבען
 ווערען, אויף דיא וואס האבען זיא אהער-
 געבראכט, אונד דיא וואס האבען זיא גע-
 וואונען אונד געשטארקט אין דיא צייטען:
 7 אונד איינער וועט אויפשטעהן פון דער
 צווייט פון איהרע וואונדערעל אויף זיינע
 שטעל, אונד ער וועט קומען קענען דעם
 חיל, אונד ער וועט אריינקומען אין דער
 פעסטונג פון דעם מלך פון צפון, אונד ער
 וועט קענען זיין טהון אונד זיין איינגענומען:
 8 אונד אפילו זיירע געטער מיט זיירע

הארען אונד מיט זיירע גלוסטגע (טיירע) פאנגענשאפט ארונטער ברענגען קיין מצרים, אונד ער וועט בעשטעהן בלייבען מעהר
 יאהרען וויא דער מלך פון צפון: 9 אונד אזוי וועט דער מלך פון דרום־זייט קומען אין
 זיין מלכות, אונד ער וועט צוריקקעהרען צו זיין לאנד: 10 אבער זיינע זיין וועלען איהם
 אנקומען אזוי וועט ער פערפלייצען אונד איבערפאהרען אונד דערנאך וועט ער זיך אוימ-
 קעהרען אונד אנרייצען (א מלחמה) ביז צו זיינע פעסטע שטעט: 11 אונד דער מלך פון
 דרום זייט וועט זיך זעהר דערביטערן, אונד ער וועט ארויסקעהן אונד וועט מלחמה האלטען
 מיט דעם מלך פון צפון־זייט, אונד ער וועט אהערשטעלען א גרויסע מאסע (חיל) מעהר
 וויא פון דעם ערשטען, אבער דיא מאסע (חיל) וועט אין זיינע האנד איבערגעגעבען ווע-
 רען: 12 אונד ווען דיא מאסע (חיל) וועט זיך דערהעבען אזוי וועט זיך זיין הארץ דער-
 העבען אונד ער וועט פיל צעהן טויזענדע מאכען פאלען, אבער ער וועט דאך נישט שטארק
 זיין: 13 דערנאך וועט דער מלך פון צפון־זייט צוריקקעהרען, אונד ער וועט אהערשטעלען
 א גרעסערע מאסע (חיל) וויא דיא ערשטע, אבער צום סוף פון דיא צייטען פון יאהרען
 וועט ער געוויס אריינקומען מיט א גרויס חיל אונד מיט א גרויס פערמענען: 14 אונד אין
 דיא דאזיגע צייטען וועלען פילע אויפשטעהן קענען דעם מלך פון דרום־זייט, אונד דיא
 קינדער פון דיא רויבערס פון דיין פאלק וועלען זיך דערהעבען, כדי זיין זאלען אויפ-
 שטעלען (מקיים צו זיין) דיא נבואה, אבער זיין וועלען געשטרויכעלט ווערען: 15 אונד
 דער מלך פון צפון וועט קומען אונד וועט אויפשיטען א שאנץ אונד וועט איינגענומען דיא
 פעסטע שטעט, אונד דיא חילות פון דרום־זייט וועלען נישט קענען בעשטעהן, אונד דאס
 אויסדעוועהלטע פאלק וועט קיין כח האבען צו בעשטעהן: 16 אבער דער וואס קומט
 קענען איהם וועט טהון נאך זיין ווילען, אונד קיינער וועט נישט קענען בעשטעהן פאר איהם,
 אונד ער וועט זיך שטעלען אין דעם גלוסטונג לאנד אונד ער וועט עס פערלענדען מיט זיינע
 האנד: 17 אונד ער וועט טהון זיין פנים צו קומען אין דיא שטארקהייט פון זיין גאנצען קעניג-
 רייך, אונד דיא אויפריכטיגע מיט איהם, אונד ער וועט עס טהון, אונד דיא מעכטער פון דיא
 ווייבער וועלען צו איהם געגעבען ווערען כדי זיא צופערדארבען, אבער זיא וועט נישט גע-
 שטעהן, אונד זיא וועט אויף נישט זיין צו איהם: 18 דערנאך וועט ער אומקעהרען זיין פנים צו
 דיא אינזעלן, אונד ער וועט פילע בעצווינגען, אבער אפירשט וועט מאכען אויפהערען פון
 איהם זיינע חרפה, נייערט זיינע אייגענע חרפה זאל צו איהם צוריקגעקעהרט ווערען:

19 אונד אזוי וועט ער אומקעהרען זיין פנים
צו דיא פעסטע (שטעט) פון זיין לאנד, אונד
ער וועט געשטרויכעלט ווערען אונד
פאלען, אונד וועט נישט (מעהר) געפונען
ווערען: 20 אונד עס וועט זיך איינער
אויפשטעלען אויף זיינע שטעל, אונד ער
וועט מאכען איבערפארען א בעצווינגער
אין דער שענהייט פון דעם מלכות אונד
אין עטליכע טעג וועט ער צובראכען ווע-
רען, אבער נישט דורך הענד אונד נישט אין
דער מלחמה: 21 דערנאך וועט אויף זיינער
שטעל אויפשטעהן א פערראכטער, אונד
אויף איהם וועט נישט גענעגען ווערען דיא
שעהנגקייט פון דעם מלכות, אונד ער וועט
קומען בשלמה, אונד ער וועט אנהאלטען
דאס מלכות דורך גלאטע ווערטרער:
22 אונד מיט פערפלייצטע חילות וועלען
זיין פאר איהם פערפלייצט ווערען אונד
צובראכען ווערען, אונד אפילו אויף דער
פירשט פון דעם בונד: 23 אונד פון וועגען
דער פערבינדונג מיט איהם וועט ער עס
טהון מיט פאלשקייט, אונד ער וועט ארויפ-
געהן אונד זיך שטארקען מיט ווייניג
פאלק: 24 ער וועט אריינקומען בשלמה אין

כח נבואה ולא יתנו עליו חד מלכות וקא בשלמה החזיק
22 מלכות בחללקות: חרעות השטף יחשמו מלכיו
23 וישיביו וגם נגד ברת: ומרהתכרות אליו עשרה
24 מרמה וקח ויגמם במעטיו: בשלמה ובמשמנו מדינה
יבוא ועשה אשר לא יעשו אבתיו וזכות אבתיו ברה
והכל ויבשו להם ויבדו וכל מבקרים חשב מחשבתיו
כה תעלה: ועל חלו ולבבו עלמך הנגב חל רחל
ומלך הנגב יתגלה למלחמה בחיל רחל ויגמם ערמאד
26 ולא יעמר ברחשבו עליו מחשבות: ואכלי פתגו
27 ישיבדו וחלו יחשמו ויפלו חללים רבים: ושניהם
המלכים לבבם למרע ועלשלהן אחד בנב ודברו ולא
28 תעלה ברעוד קץ למער: ויבש ארצו ברובש גדול
29 ולבבו על ברת קדש ועשה ושב לארצו: למער ישוב
ל וקא בנגב ולא תהיה כראשונה ובאחרונה: וקא בו
צים פתח וקבא ושב ויגם על ברת קדש ועשה
31 ושב ויבן על גב ברת קדש: וישים מעט וימרו
וחללו המקדש המעו והפרו התמיד ויתנו השקין
32 משמם: ומרשיע ברת יתנו בחללקות וגם ידע אלהיו
33 חזקו ועשו: ומשכילי עס יבשו לרבים וקשלו בחרב
34 ויבדדו בשבי ובחנה וימים: ובהשלים יתורו עור מעט
לה ויגו עליהם רבים בחללקות: ומדמשכילים יבשלו
לארץ פתח ויבדדו ויגו ערעת קץ מישל למער:
36 ועשה ברעוד המלך ויתרומם ויתגלה על גלגל ועל
אל אלים ודבר נפלאות ויחלה ערעלה וגם ברהמרה
37 געשטה: ועל אלהי אבתיו לא יבן ועל חמדת נשים
38 ועל גלגל אלהי לא יבן כי על גלגל ויתגלו: ולא לה מקום
על לבו ויבדד וקאלות אשר לא ידעו אבתיו ויבדד

דער פעטע מדינה, אונד ער וועט אומלכעס מהון וואס זיינע עלטערן אונד זיינע עלטערנס
עלטערן האבען נישט אמאל געטהון, ער וועט צו זיין פערשפרייטען רויב אונד זאקרויב אונד
רייכטהום, אונד אויף דיא פעסטע שטעט וועט ער טראכטען זיינע מחשבות ביו צו א געוויסע
ציט: 25 אונד ער וועט דערנוועקען זיין פח אונד זיין הארץ קעגען דעם מלך פון דרום-זייט
מיט א גרויס חיל, אונד דער מלך פון דרום-זייט וועט זיך אויפרייצען צו דער מלחמה מיט א
גרויס אונד א געווער שטארקעס חיל אונד ער וועט נישט קעגען געשטעהן, ווייל מען וועט קעגען
איהם טראכטען מחשבות: 26 אפילו דיא (הארען) וואס עסען פון זיינע שפיין, דיא וועלען
איהם צוברעכען אונד וועלען זיין חיל פערפלייצען, אונד פילע דערשלאגענע וועלען פאלען:
27 אונד דיא הערצער פון דיא בידע מלכים וועלען זיין שלעכטעס צו מהון, אונד ביין איין
מיש וועלען זיין רעדען ליגען, אבער עס וועט זיין געגליקען, ווארין דער סוף איז נאך
(אפגעלעגט) אויף א געשטימטע צייט: 28 דערנאך וועט ער זיך צוריקקעהרען צו זיין לאנד
מיט א גרויס רייכטהום, אונד זיין הארץ וועט זיין קעגען דעם הייליגען בונד, אונד ווען ער
וועט דאס טהון אזוי וועט ער זיך אומקעהרען צו זיין אייגען לאנד: 29 אין א געשטימטע צייט
וועט ער צוריקקעהרען אונד אנקומען אין דרום-לאנד, אבער עס וועט נישט זיין אזוי וויא דאס
ערשטע אונד אזוי וויא דאס לעצטע: 30 ווארין דיא שיפען פון פתים וועלען קעגען איהם קי-
מען אונד וועלען איהם אנדערשלאגען, אונד ער וועט זיך אומקעהרען אונד צארקען קעגען
דעם הייליגען בונד, אונד אזוי וועט ער עס טהון, אונד ווען ער וועט זיך אומקעהרען אזוי וועט
ער אויך בעמערקען דיא וואס האבען פערלאזט דעם הייליגען בונד: 31 אונד דיא חילות
פון איהם וועלען זיך אויפשטעלען, אונד זיין וועלען מחלל זיין דאס שטארקע בית המקדש,
אונד זיין וועלען אפטהון דאס קרבן התמיד, אונד זיין וועלען (אן דער שטעל) געבען דיא
אומנוערדיגקייט וואס מאכט פערוויסטונג: 32 אונד אומלכע וואס טהון שלעכטעס קעגען
דעם בונד וועט ער חנפיקען מיט גלאטע ווערטרער, אבער דאס פאלק וואס קען זיין נאטורעל
לען זיך שטארקען אונד וועלען עס (טהון) אויספיהרען: 33 אונד דיא קלוגע פון דעם פאלק
וועלען עס צו פילע צו פערשטעהן געבען, אבער זיין וועלען געשטרויכעלט ווערען דורך
דעם שווערד אונד דורך דיא פלאם, דורך געפאנגענשאפט אונד דורך פלינדערונג פיל מעג
(יאהרען): 34 אבער אין זייער שטרויכלונג וועלען זיין געהאלפען ווערען מיט א קליינע
הילף, אבער פילע וועלען זיך צו זיין בעהעפטען מיט גלאטע ווערטרער (חניפה): 35 אונד
עטליכע פון דיא קלוגע לייט וועלען (אויף) געשטרויכעלט ווערען, פרי זיין וואלען
דערמיט געפריפט אונד געלייטערט ווערען, אונד ווייס געמאכט ווערען

בוקב ובקספ ובאבן וקרה ובקמדות: וישע למכצרי³⁰
מזנים עשאלות נכר אשר נכיר ורכה כבוד והמשלים
ברבים ואדמה וחלק במחיר: ובעת קץ ותחנה עמו³¹
מלך הנגב וישתער עליו מלך הצפון ברכב ובפרשים
ובקמדות רבות ובא בקמדות וישע וקרה: ובא בארץ³²
הצב ורבות עמלו ואלה יקלטו מזון אדם ומזון
וראשת בני עמון: וישלח ידו בקמדות וארץ מצרים³³
לא תהיה לפלסיה: ומשל במכצרי חתב ותקספ ובכל³⁴
המדות מצרים ולבים וקשים במצדיו: ושמעות יבדלו³⁵
ממזרח ומצפון וצא כחמא גדלה להשמיר וקמדות
רבים: וישע אלהי אפרט בין ימים ללח צברקש ובא³⁶
שדקצו ואין עזר לו:

יב

ובעת ההוא יעמד מיכאל השר הגדול העמד עליב³⁷
עמל ותורה עת צרה אשר לא יתחלה ממותו נזי עד
העת ההוא ובעת ההוא יקלט עמל כל-המצא כחוב
בספר: ורבים משען אדמת-עפר יקצו אלה לחי³⁸
עולם ואלה להרפות לדראון עולם: והמשכילים יתירו³⁹
בזה הרקע ומצדיו הרבים כבוכים לעולם ועד:
ואתה הנאל סתם הדברים סתם בספר עדעת קץ⁴⁰
ישמחו רבים ותקרה הדעת: וראיתי אני הנאל והנה⁴¹
שנים אנרים עמרים אחד הנה לשפת הנה ואחד הנה
לשפת הנה: ויאמר לאיש לבוש הבדים אשר מלא⁴²
למימי הנה עד-קצת קץ הפלאת: ואשמע את-האיש⁴³
לבוש הבדים אשר ממשל למימי הנה חרם ומימי
ושמאלו אל-השמים וישבע בזה העולם כי למעלה⁴⁴
מזנים תלצי ובכלות נפץ ידע-קדש תכלה כל-

בזו צו דעם ענד פון דער צייט, וואס
דין עס איז נאך ביז צו א בעשטימטע
צייט: 36 אונד דער מלך וועט טהון
נאך זיין אייגענעם ווילען, אונד ער
וועט זיך דערהויכען אונד גרויס מא-
כען איבער איטליכען נאט, אפילו איבער
דעם נאט פון דיא געטער וועט ער וואונ-
דערליכע זאכען, ענדען, אונד ער וועט
בעגליקען ביז דער צאָרן איז פערלעט, ווא-
רין דאס וואס איז בעשטימט וועט גע-
טהון ווערען: 37 אָבער אויף דעם נאט פון
זיינע עלטערן וועט ער גוט מערקען, אויף
ניט אמאל גלוסטען צו ווייבער, ער וועט
אפילו ניט מערקען אויף קיין איינציגען
נאט, ווארין ער וועט זיך איבער אלעם
גרויס מאכען: 38 אָבער דעם שטארקען
נאט וועט ער אויף זיינע שטעל בבבד
האלטען, אונד א נאט וואס זיינע עלטערן
האבען ניט געקענט דעם וועט ער בבבד
האלטען מיט נאלד אונד מיט זילבער אונד
מיט טיירע שטיינער אונד מיט גלוסטקע-
זאכען: 39 אונד ער וועט טהון מיט דיא
שטארקע פערסאנען אזוי וויא מיט דיא
פרעמדע אפגעטער, וועמען ער וועט אנ-

דערקענען אונד פערמערען בבבד, אונד ער וועט זיין מאכען געוועלטיגע איבער
פילע, אונד ער וועט דאס לאנד צוטיילען פאר א קויפפרייז: 40 אונד אין דער צייט פון דעם
ענד וועט דער מלך פון דרום-זייט קענען איהם אנשטויסען, אָבער דער מלך פון צפון-זייט
וועט קענען איהם שטורמען מיט רייטנענען אונד מיט רייטער, אונד מיט פילע שופען, אונד
ער וועט קומען אין דיא לענדער אונד וועט זיין פערפלייצען אונד אריבער פאררען: 41 אונד
ער וועט אויף אריינקומען אין דעם גלוסטנען לאנד אָבער פילע (לענדער) וועלען גע-
שטריקעלט ווערען, אָבער דיא דאזיקע וועלען אנטרונגען ווערען פון זיינע האנד, דהיינו,
אדום אונד מואב, אונד דיא ערשטע (בעסטע) פון דיא בני עמון: 42 אונד ער וועט אויס-
שטרעקען זיינע האנד קענען דיא לענדער; אונד דאס לאנד מצרים וועט אויף ניט זיין צו
איינע אנטרונגען: 43 אונד ער וועט געוועלטיגען איבער דיא (פערבארענע) אוצרות פון
דעם נאלד אונד זילבער אונד איבער אלע גלוסטקע זאכען פון מצרים, אונד דיא לויבים אונד
דיא בושים וועלען איהם נאכגען אין זיינע טריט: 44 אָבער דיא נאכריכטען (שמועות) פון
מזרח-זייט אונד צפון-זייט וועלען איהם דערשערקען, אונד ער וועט ארויסקען מיט א
גרויסען גרימץאָרן צו פערטיילען אונד מחרים צו זיין פילע: 45 אונד ער וועט זיין גע-
צעלט פלאנצען (אויפֿשטעלען) פון זיין פאלאסט צווישען דיא ימים אין דעם גלוסטנען היי-
ליגען בארג, אונד דאך וועט ער קומען צו זיין סוף אָבער עס וועט איהם קיינער ניט העלפען:

קאפיטעל יב

1 אונד אין דער דאזיקער צייט וועט שטען מיכאל דער גרויסער פירשט, וואס שטעהט פאר
דיא קינדער פון דיין פאלק, אונד עס וועט זיין א צייט פון צרה, אזאלכע וואס עס איז נאך קיינ-
מאל ניט געוועזען זייט עס האט אנגעהויבען צו זיין א פאלק אפילו ביז צו דער דאזיקער צייט
אָבער אין דער דאזיקער צייט וועט דיין פאלק אנטרונגען, איטליכער וואס וועט געפונען ווע-
רען אייגענע שריבען אין דעם בוך: 2 אונד פילע פון דיא וואס שלאפען אין דעם שמויב פון
דער ערד וועלען אויפֿוואכען, עטליכע צום עבירען לעבען אונד עטליכע צו חרפה אונד איינע
עבירע בושע: 3 אָבער דיא קלוגע וועלען שיינען אזוי וויא דיא לייכטונג פון דעם הימל,
אונד דיא וואס טהון פילע גערעכט מאכען אזוי וויא דיא שטערן אויף אימער אונד עביר:
4 אָבער דא דניאל, פערשטאפֿט ווערטער אונד פערחתמה דאס ספר ביז צו דער צייט פון
דעם ענד; פילע וועלען אהין אונד אהער לויפען, אונד דיא וויסענשאפט וועט זיך פערמעהר-
רען: 5 אזוי האב איך דניאל געוועהן, אונד זעה, צווייא אנדערע (מלאכים) זענען געשטאנען,
איינער פון דיא זייט פון דעם בארשען פון דעם טייך, אונד איינער פון דער אנדערע זייט פון

דעם בארשטען פון דעם טייך: 6 אונד (איי-
נער) האט געזאגט צו דעם מאן וואס איז
געוועזען אנגעקלייד מיט ליינען, וואס איז
געוועזען איבער דיא וואסער פון דעם טייך
בזוי וויא לאנג וועט עס זיין צו דעם ענד פון
דיא וואונדערליכע זאכען? 7 אונד איך
האב געהערט דעם מאן וואס איז געוועזען
אנגעקלייד מיט ליינען, וואס איז גע-
וועזען איבער דיא וואסער פון דעם טייך,
אונד ער האט אויפגעהויבען זיינע רעכטע
האנד אונד זיינע לוינקע האנד צו דעם
הימעל, אונד ער האט געשווארען בייא
דעם וואס לעבט אויף עביר, דאס עס
וועט זיין פאר א צייט, צייטען, אונד א האלבע צייט,
אונד ווען ער וועט האבען
פערלענט צו פערשטרייען דאס הייליגע פאלק אזוי וועט דאס אלעס פערלענט
ווערען: 8 אונד איך האב דאס געהערט אבער איך האב עס נישט פערשטאנען,
אזוי האב איך געזאגט, א מיין האר! וואס וועט זיין דאס ענד פון דעם דאזיגען?
9 אונד ער האט געזאגט, געה אנוועק, דוא דניאל, ווארין דיא ווערשטער זענען פער-
שטאפט אונד פערחתמת בזוי צו דער צייט פון דעם ענד: 10 פילע וועלען גערייניגט
אונד ווייס געמאכט ווערען, אונד געפריפט ווערען, אבער דיא רשעים וועלען טהון
רשעות; אונד קיין איינציגער רשע וועט עס פערשטעהן, אבער דיא קלוגע לייט ווע-
לען עס פערשטעהן: 11 דאס פון דער צייט ווען דאס קרבן סמיד וועט אפגעטהון
ווערען, אונד דיא אומווערדיגקייט וואס טהוט פערנוויסט מאכען וועט (אין דער שטעל)
געבענען ווערען, וועט זיין איין טויזענד צווייאהונדערט אונד ניינציג (אָהר):
12 געבענשט איז דער וואס וועט האפען אונד דערברייכען צו דיא טעג, דהיינו איין
טויזענד דרייאהונדערט אונד פינף אונד דרייסיג טעג: 13 אבער דוא געה אנוועק צו
דעם ענד, ווארין דוא וועסט רוהען, אונד שטעהן אין זיין בורל אין דעם סוף פון
דיא טעג:

חזק

סבס פסוקי דספר דניאל שלש מאות וחמשים ושבעה. וסימט
כי רוח יי נשבה בו. וחציו בה כלילא קטיל כלשאר.
וסדריו שבעה. וסימטו ועניו רשעים תכלית ומטם אבר מנהם
ותקוחם מנח נפש:

חזק

אלע פסוקים פון דעם ספר דניאל זענען דרייאהונדערט אונד זיבען
אונד פופציג, אונד דיא העלפט דערפון איז קאפיטעל ה' ל':
אונד האט צוועלף קאפיטלעך:

ספר עזרא

ובשנת אחת לנדרש מלך פרס לכלות דבר יהודה מפי *
 דמיה העיר יהודה את דוד מלך פרס ונבוכדנצר *
 בבל מלכותו ונסבמכתב לאמר: כה אמר ברש מלך *
 פרס כל ממלכות הארץ נתן לי ידך אלתי השמים *
 והואפקד עלי לבנותי בתי בירושלם אשר ביהודה: *
 מירכבם מכל עמי ותי אלהו עמי ושל לירושלם אשר *
 ביהודה וכן אתבית יהודה אלתי ישראל הוא האלקים *
 אשר בירושלם: וכל הנשאר מכל הממלכות אשר הוא *
 נרשם ונשארו אנשי מקמו בבסר ובוהב וברכוש *
 ובבמה עסיתקדוה לבית האלקים אשר בירושלם: *
 וקמו ראשי האבות ליהודה ובינמן ותקנים ותלגס *
 לכל העיר האלהים אתידתו לעלות לבנות אתבית *
 יהודה אשר בירושלם: וכל סבילתים חזקו בידים *
 בכלבסר בוקב פרקוש ובבמה ובמנדע לבד על *
 כלתתקב: והמלך פרש הוציא אתבלי בית *
 יהודה אשר הוציא נבוכדנצר מירושלם ונתנם בבית *
 אלהיו: ויצאם פרש מלך פרס עליד מתרדת הנזר *
 מספרם לשבצר הנשיא ליהודה: ואלה מספרם *
 אנטלי ורב שלשים אנטלי-בסר אלה מכללם חשגי *
 ועשרים: כפרי ורב שלשים כפרי כסר משנים ארבע

1 אין דעם ערשטען יאהר פון כורש,
 מלך פון פרס, כדי צו פערלענדען דאס
 ווארט פון גאט דורך דעם גייסט פון
 כורש מלך פון פרס, דאס ער האט גע-
 לאזט אויסרופען דורך זיין גאנצען
 קעניגרייך, אונד ער האט עס אויף
 געלאזט אנשרייבען אזוי צו זאנען:
 2 אזוי זאגט כורש מלך פון פרס,
 אלע קעניגרייכע פון דער ערד האט
 דער האר, דער גאט פון דעם הימעל,
 צו מיר געגעבען, אונד ער האט מיר
 בעפוילען פאר איהם צו בויען א הויז
 אין ירושלים וואס איז אין יהודה:
 3 ווער איז צווישען אייף פון זיין
 גאנצען פאלק? זיין גאט זאל זיין מיט
 איהם, אונד לאז ער ארויפגען קיין

ירושלים וואס איז אין יהודה, אונד לאז ער בויען דאס הויז פון דעם האר דעם
 גאט פון ישראל, (ער איז דער גאט וואס איז אין ירושלים): 4 אונד איטליכער
 וואס איז איבערגעבליבען פון אלע ערשער וואו ער האלט זיך דארט אויף,
 לאזען איהם דיא לייט פון זיין ארט העלפען מיט זילבער אונד גאלד אונד מיט
 פערמענען, אונד מיט בהמות, חוץ דיא נדבות פאר דעם הויז פון גאט וואס איז
 אין ירושלים: 5 אזוי זענען דיא ראשי האבות פון יהודה אונד בנימין, אונד
 דיא כהנים אונד דיא לויים אויפגעשטאנען, מיט איטליכען וואס גאט האט דער-
 נעקט זיין גייסט ארויפגעזען צו בויען דאס הויז פון דעם האר וואס איז אין
 ירושלים: 6 אונד אלע וואס זענען געוועזען רינגס ארום זיין, האבען זיין
 געשטארקט זייער הענד מיט זילבערנע אונד גאלדנעע פלים, מיט פערמענען
 אונד מיט בהמות, אונד מיט טייערע זאכען, חוץ דיא נדבות וואס איטליכער האט
 פרייוויליג געגעבען: 7 אונד דער מלך כורש האט ארויסגעבראכט דיא פלים
 פון דעם הויז פון דעם האר, וואס נבוכדנצר האט ארויסגעברענגט פון ירושלים,
 אונד ער האט זיין געגעבען אין דעם הויז פון זיינע געשער: 8 אפילו דיא
 האט כורש מלך פון פרס ארויסגעבראכט אינטער דיא האנד פון מתרדת, דער
 האר איבער דיא אוצרות, אונד ער האט זיין געעעהלט צו ששבצר דעם נשיא
 פון יהודה: 9 אונד דאס איז זייער צאל, דרייסיג גאלדנעע שטעל, אונד
 טויזענד זילבערנע שטעל; ניין אונד צוואנציג מעסער: 10 דרייסיג גאלדנעע
 בעקען, אונד פיער הונדערט אונד צעהן זילבערנע בעקען פון א צווייטע גאטונג,

אונד א טויזענד אנדערע פלים: 11 אלע פלים פון גאלד אונד וילדער זענען געוועזען, פינף טויזענד אונד פיער הונדערט, דיא אלע האט ששבצר ארויפגעבראכט מיט דיא וואס זענען ארויפגעקומען מיט דיא געפאנגענע פון בבל קיין ירושלים:

קאפיטעל ב

1 אונד דיא דאזיגע זענען דיא קינדער פון דער מדינה וואס זענען ארויפגעקומען פון דער געפאנגענשאפט וואס נבוכדנצר מלך פון בבל האט אנועקגעפיהרט קיין בבל אונד זייא זענען צוריקגעקומען קיין ירושלים אונד יהודה אימליכער צו זיינע שטאט: 2 וואס זענען געקומען מיט זיבן יאר, וואס נחמיה שריה רעליה מרדכי בלשן מספר בני רמים בענה מספר אנשי עם ישראל: בני פרעש אלפים מאה שבעים ושינים: בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים: בני ארז שבע מאות חמשה ושבשים: בני פסח מואב 7 לבני ישוע וואב אלפים שמונה מאות ושנים עשר: בני עילם אלף מאות חמשים וארבעה: בני נתנא השני 9 מאות וארבעים וחמשה: בני ובי שבע מאות וששים: 11 בני בני שש מאות ארבעים ושנים: בני בני שש מאות עשרים ושלשה: בני עזר אלף מאות עשרים ושנים: 13 בני ארניקם שש מאות טשים וששה: בני בני אלפים 15 חמשים וששה: בני עזר ארבע מאות חמשים וארבעה: 17 בני ארבע לוחקים השנים ושמונה: בני בני שלש מאות עשרים ושלשה: בני יורה מאה ושנים עשר: בני חלם 21 מאות עשרים ושלשה: בני נפר השנים וחמשה: בני בית לחם מאה עשרים ושלשה: אנשי נטפה חמשים 23 וששה: אנשי ענתות מאה עשרים ושמונה: בני ענתות 24 ארבעים ושנים: בני קרית ערים כפירה ובארות שבע 26 מאות וארבעים ושלשה: בני דרמה ונבע שש מאות 27 עשרים וארבע: אנשי מבקם מאה עשרים ושנים: אנשי 28 ביתאל ורמי מאות עשרים ושלשה: בני נב חמשים

11 מאות ושלשה בלשים אחרים אלף: בלילים לוחבולכסר חמשת אלפים וארבע מאות הכל הגלה ששבצר עם הגלות הגולה מבבל לירושלים:

א ואלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל לבבל וישבו לירושלים ויהודה 2 איש לעירו: אשר באו עמרבבל ישוע נחמיה שריה רעליה מרדכי בלשן מספר בני רמים בענה מספר 3 אנשי עם ישראל: בני פרעש אלפים מאה שבעים 4 ושנים: בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים: בני 5 ארז שבע מאות חמשה ושבשים: בני פסח מואב 6 לבני ישוע וואב אלפים שמונה מאות ושנים עשר: בני 7 עילם אלף מאות חמשים וארבעה: בני נתנא השני 8 מאות וארבעים וחמשה: בני ובי שבע מאות וששים: 9 בני בני שש מאות ארבעים ושנים: בני בני שש מאות 11 עשרים ושלשה: בני עזר אלף מאות עשרים ושנים: 12 בני ארניקם שש מאות טשים וששה: בני בני אלפים 13 חמשים וששה: בני עזר ארבע מאות חמשים וארבעה: 14 בני ארבע לוחקים השנים ושמונה: בני בני שלש מאות 15 עשרים ושלשה: בני יורה מאה ושנים עשר: בני חלם 17 מאות עשרים ושלשה: בני נפר השנים וחמשה: בני 18 בית לחם מאה עשרים ושלשה: אנשי נטפה חמשים 19 וששה: אנשי ענתות מאה עשרים ושמונה: בני ענתות 20 ארבעים ושנים: בני קרית ערים כפירה ובארות שבע 21 מאות וארבעים ושלשה: בני דרמה ונבע שש מאות 22 עשרים וארבע: אנשי מבקם מאה עשרים ושנים: אנשי 23 ביתאל ורמי מאות עשרים ושלשה: בני נב חמשים 24

זיבעציג: 4 דיא קינדער פון שפטיה דרייא הונדערט אונד צווייא אונד זיבעציג: 5 דיא קינדער פון ארז זיבען הונדערט אונד פינף אונד זיבעציג: 6 דיא קינדער פון פסח מואב, פון דיא זיהן ישוע אונד יואב, צווייא טויזענד אכט הונדערט אונד צוועלף: 7 דיא קינדער פון עילם, איין טויזענד צווייא הונדערט אונד פיער אונד פופציג: 8 דיא קינדער פון נתנא, ניין הונדערט אונד פינף אונד פירציג: 9 דיא קינדער פון ובי, זיבען הונדערט אונד זעכציג: 10 דיא קינדער פון בני, זעקס הונדערט אונד צווייא אונד פירציג: 11 דיא קינדער פון בני, זעקס הונדערט אונד דרייא אונד צוואנציג: 12 דיא קינדער פון עזר, איין טויזענד הונדערט אונד צווייא אונד צוואנציג: 13 דיא קינדער פון ארניקם, זעקס הונדערט אונד זעקס אונד זעכציג: 14 דיא קינדער פון בני, צווייא טויזענד אונד זעקס אונד פופציג: 15 דיא קינדער פון עזר, פיער הונדערט אונד פיער אונד פופציג: 16 דיא קינדער פון ארז, פון חזקיה אכט אונד ניינציג: 17 דיא קינדער פון בני, דרייא הונדערט אונד דרייא אונד צוואנציג: 18 דיא קינדער פון יורה, איין הונדערט אונד צוועלף: 19 דיא קינדער פון חלם, צווייא הונדערט אונד דרייא אונד צוואנציג: 20 דיא קינדער פון נפר, פינף אונד ניינציג: 21 דיא קינדער פון בית לחם, איין הונדערט אונד דרייא אונד צוואנציג: 22 דיא מענער פון נטפה, זעקס אונד פופציג: 23 דיא מענער פון ענתות, איין הונדערט אונד אכט אונד צוואנציג: 24 דיא קינדער פון ענתות, צווייא אונד פירציג: 25 דיא קינדער פון קרית ערים, כפירה אונד בארות, זיבען הונדערט אונד דרייא אונד פירציג: 26 דיא קינדער פון דרמה אונד נבע, זעקס הונדערט אונד איין אונד צוואנציג: 27 דיא מענער פון מבקם, איין הונדערט אונד צווייא אונד צוואנציג: 28 דיא מענער פון ביתאל אונד עת צווייא הונדערט אונד דרייא אונד צוואנציג: 29 דיא קינדער פון נב, צווייא אונד פופציג:

31 וישנים: בני מבבל מאה חמשים וישיבה: בני עילם
 32 אחד אלף מאתים חמשים וארבעה: בני חרם שלש
 33 מאות וישיבה: בני לוד חרד ואונו שבע מאות וישיבה
 34 חמשה: בני ירו שלש מאות ארבעים וחמשה: בני
 35 סנאה שלש אלפים וישיבה מאות ושלשים: הבבלים
 36 בני ידעה לבית ישיבה חמש מאות ושלשה: בני
 37 אמר אלף חמשים וישיבה: בני פשוור אלף מאתים
 38 ארבעים וישיבה: בני חרם אלף וישיבה עשר: הלויים
 39 גרשון וקדמאל לבני הדונה שבעים וארבעה:
 40 המשרתים בני אסף מאה עשרים וישיבה: בני השעירים
 41 גרשון גרמאל גרמלמן גרעקוב בני חמשה
 42 בני שר הכל מאה שלשים וישיבה: הבתים גרצחא
 43 גרשון בני סבעות: גרמלמן גרשון בני
 44 פדון: גרמלמן גרמלמן בני עקוב: גרמלמן בני
 45 שמלי בני חנן: גרמלמן גרמלמן בני דאח: גרמלמן
 46 גרמלמן בני חנן: גרמלמן גרמלמן בני בסי: גר
 47 אסנה גרמלמן בני נפסים: גרמלמן גרמלמן
 48 בני חרור: גרמלמן גרמלמן בני חרור: גר
 49 ברקם גרמלמן גרמלמן: בני חרור בני חרור:
 50 בני עברי שלמה גרמלמן גרמלמן בני פרחא: גר
 51 יצלה גרמלמן בני גדל: בני שפטיה גרמלמן
 52 פכרת הצבים בני חנן: כל הבתים ובני עברי שלמה
 53 שלש מאות חמשים וישיבה: ואלה העולים מתל
 54 מלח תל חרור פרוכ חנן אמר ולא יכלו להגיד בית
 55 אבתם וישיבה עם משרתם חס: גרמלמן גרמלמן
 56 בני נקרא שש מאות חמשים וישיבה: ומבלי הבתים
 57 בני חרור בני חנן בני חרור אשר לקח מבבל ברוי

30 דא קינדער פון מבבל, איין הויז
 דערט אונד זעקס אונד פופציג: 31 דא
 קינדער פון עילם, דעם אנדערן, איין
 טויזענד צוויי אונד פערט אונד פערט
 פופציג: 32 דא קינדער פון חרם, דריי
 הונדערט אונד צוואנציג: 33 דא קינד
 דער פון לוד, חרד אונד אונו, זיבען
 הונדערט אונד פינף אונד צוואנציג:
 34 דא קינדער פון ירו, חרד, דריי אונד
 דערט אונד פינף אונד פירציג: 35 דא
 קינדער פון סנאה, דריי טויזענד זעקס
 הונדערט אונד דרייסיג: 36 דא כהנים,
 דא קינדער פון ידעה, פון דעם הויז
 ישיבה, ניין הונדערט אונד דריי אונד
 זיבעציג: 37 דא קינדער פון אמר, איין
 טויזענד אונד צוויי אונד פופציג:
 38 דא קינדער פון פשוור, איין טויז
 זענד צוויי אונד הונדערט אונד זיבען אונד
 פירציג: 39 דא קינדער פון חרם, איין
 טויזענד אונד זיבעצען: 40 דא לויים,
 דא קינדער פון ישיבה אונד קדמאל,
 פון דא קינדער הונדערט, פערט אונד
 זיבעציג: 41 דא זיבעערס, דא קינדער
 פון אסף, איין הונדערט אונד אכט אונד
 צוואנציג: 42 דא קינדער פון דא

ישיבה, דא קינדער פון שלום, דא קינדער פון אטר, דא קינדער פון מלמן, דא
 קינדער פון עקוב, דא קינדער פון חרור, דא קינדער פון שר, אים גאנצען, איין
 הונדערט אונד ניין אונד דרייסיג: 43 דא בתים, דא קינדער פון ציחא, דא קינדער
 פון חרור, דא קינדער פון מבעות: 44 דא קינדער פון חרם, דא קינדער פון
 סנאה, דא קינדער פון פדון: 45 דא קינדער פון לבנה, דא קינדער פון חנה,
 דא קינדער פון עקוב: 46 דא קינדער פון חנה, דא קינדער פון שמלי, דא
 קינדער פון חנן: 47 דא קינדער פון גדל, דא קינדער פון חר, דא קינדער
 פון ראחא: 48 דא קינדער פון רצין, דא קינדער פון נקודא, דא קינדער פון
 חס: 49 דא קינדער פון צא, דא קינדער פון פסח, דא קינדער פון בסי: 50 דא
 קינדער פון אסנה, דא קינדער פון מענים, דא קינדער פון נפסים: 51 דא קינדער
 פון ברקוב, דא קינדער פון חרור, דא קינדער פון חרור: 52 דא קינדער פון
 בצלות, דא קינדער פון חרור, דא קינדער פון חרור: 53 דא קינדער פון ברקוב,
 דא קינדער פון סנאה, דא קינדער פון חס: 54 דא קינדער פון ציחא, דא
 קינדער פון חרור: 55 דא קינדער פון דא קינדער פון שלמה, דא קינדער פון
 סנאה, דא קינדער פון חרור, דא קינדער פון פרחא: 56 דא קינדער פון
 יצלה, דא קינדער פון דרור, דא קינדער פון גדל: 57 דא קינדער פון
 שפטיה, דא קינדער פון חטיל, דא קינדער פון פכרת הצבים, דא קינדער
 פון חנן: 58 אלע בתים אונד דא קינדער פון שלמה'ס קינדער, זענען גע-
 וועזען דריי אונד הונדערט אונד צוויי אונד נינציג: 59 אונד דאס זענען דא
 דאזיגע העלעכע זענען ארויפגעגאנגען פון תל-מלח, תל-חרור, פרוכ, און, אמר;
 אבער ווי האבען נישט געקענט אנצייגען דאס הויז פון ישיבה עלמערן, אונד
 זייער זאמען, אויב ווי זענען פון ישראל: 60 דא קינדער פון דנה, דא קינדער
 פון טוביה, דא קינדער פון נקודא, זעקס הונדערט אונד צוויי אונד פופציג: 61 אונד
 פון דא קינדער פון דא פהנים, דא קינדער פון חנה, דא קינדער פון חרור, דא
 קינדער פון ברזילי, העלבער האט גענומען א ווייב פון דא מעכטער פון ברזילי

הגלעד אשה וקרא עליהם: אלה בקשו חכם
 המתיחסים ולא נמצאו נעלה מרדכי: ואמר
 התרשמה להם אשר לא יאכלו מן הדש הקדשים עד
 עמד כהן לארז ולתמים: כל הנהנה באתר ארבע
 סה רבוא אלפים שלש מאות ששים: מלכר מאות שלשים
 ואמהותיהם אלה שבעת אלפים: שלש מאות שלשים
 ושבעה ולתם משרדים ומשרות מאתם: סוהלים
 שבע מאות שלשים וששה פרושים מאתם ארבעים
 ותמישה: גמלים ארבע מאות שלשים ותמישה המרים
 ששת אלפים שבע מאות ותשעים: ומראשי האבות
 בבואם לבית הנה אשר בירושלם התנדבו לבית האלהים
 להקמיר על מכוני: ככהם הנה לאתר המלאכה וכהב
 דרכמונים ששרבאות ואלף וחסף מנים תמישה אלפים
 ע וכתלת להנים מאו: נשבו הכהנים וכלתם ויך
 העם ומשרדים ותשועים ותמינים כגריהם וכל
 ישראל בגריהם:

ג

א וינע החדש השביעי ובני ישראל בערים ויאספו העם
 ב באיש אחד אל ירושלים: תקם ושוע בירדק ואחיו
 הכהנים ורובכל בירושלם ואלו ויבנו את המזבח
 אליו ישראל להקלות עליו עלות כפרות בתורת משה
 ג איש מהלוי: חבט המזבח על מכוניו כי באימה
 עליהם מפני הארצות וכל עליו עלות ליהיה עלות
 ד לבקר ולערב: וישוע אחיהם חסבות כפרות ועלת יום
 ה ביום כמספר כמשפט דבריוס ביום: ואחריו עלת
 תמיד ולחדשים ולכלי מעד הנה המקדשים ולכל
 ו מתנדב וכה ליהיה: מיום אחד לחדש השביעי החלו

ועבם מויענד ויבן הנהדערט אונד צוואנציג: 68 אונד עטליכע פון דיא ראשי האבות
 וואס זענען געקומען צו דעם האר'ס הויז וואס איז אין ירושלים, האבען מנדב גענועזען
 צו דעם הויז פון נאט פדי עס (ווידער) אויפצושטעלען אויף וייער שטעל: 69 וויא
 האבען געגעבען נאך וייער פח צו דעם אוצר פון דער מלאכה איין אונד זעכציג מויר
 זענד דרובמונים גאלד, אונד פינף מויענד מנים וילבער, אונד איין הונדערט לייבירעק
 פאר דיא פהנים: 70 אונד אזוי האבען דיא פהנים אונד דיא לויס, אונד עטליכע פון
 דעם פאלק, אונד דיא וינגערס, אונד דיא מויער היטערס, אונד דיא גתנים געוואוינט אין
 וייער שטעט, אונד גאנץ ישראל אין וייער שטעט:

קאפיטעל ג

1 אונד ווען דער ויבעטער חדש איז אנגעקומען, אונד דיא קינדער ישראל זענען
 גענועזען אין וייער שטעט, אזוי האט זיך דאס פאלק פערזאמעלט אזוי וויא איין
 מאן קיין ירושלים: 2 אזוי איז אויפגעשטאנען ושוע וזהן פון יוצק אונד וייע
 בירדער דיא פהנים, אונד ורובכל וזהן פון שאלםיאל אונד וייע בירדער, אונד
 וויא האבען אויפגעבויט דעם מזבח פון דעם נאט פון ישראל, אויף איהם מקריב
 צו זיין דיא קרבן עלות, אזוי וויא עס שטעהט געשריבען אין תורת משה, דעם
 געטליכען מאן: 3 אונד וויא האבען אנגעגרייט דעם מזבח אויף וייע שטעל,
 ווארין עס איז אויף וויא גענועזען א מורא פון וועגען דיא פעלקער פון דיא
 לענדער, אונד וויא האבען אויף איהם מקריב גענועזען דיא קרבן עלות צו דעם
 האר איטליכען מארגען אונד אבענד: 4 אונד וויא האבען געהאלטען דעם חג הסכות
 אזוי וויא עס שטעהט געשריבען, אונד דאס טעגליכע קרבן עלה נאך דער צאל, נאך
 דעם רעכט פון (איטליכער) זאך פון איטליכען טאג: 5 אונד נאכדעם האבען וויא מקריב
 גענועזען דאס בעשטענדיקע בראנדאפפער פאר איטליכען ראש חדש אונד פאר איטליכען
 הייליגען יום טוב פון דעם האר, אונד פון איטליכען וואס האט מנדב גענועזען א נדבה פאר
 דעם האר: 6 פון דעם ערשטען טאג פון דעם ויבעטען חדש אן האבען וויא אנגעהויבען
 מקריב

לחפלות עלות ליהנה ויביל דיה לא אסר: וחתרסם
 לחצבים ולחרשים ומאכל ומשתה ושמן לצדנים ולצרים
 להביא עצי ארנים מירדן לבנות אלם: ופא ברשון
 כורש מלך פרס עליהם: ובשנה השנית לבואם
 אל בית האלהים לירושלם כורש השני החלו ורובל
 ברשאלתיאל וישוע בן יצחק ושאר אחיהם: והבנים
 ונקלום וכלידיהם כהשבי ירושלם ושמרו את הלהים
 מן עשרים שנה ומעלה לנצח על מלאכת בית יהודה:
 ושמר וישוע בנו ואחיו קרמאל ובנו בני יהודה כראש
 לנצח על עשה המלאכה בבית האלהים בני הנד
 בניהם ואחיהם הלהם: ויסרו הבנים את הדין ויהי
 ושמרו הבנים מלכשים בתצורות הלהם כגראס
 במעלותם לכלל את יהודה עליה דוד מלך ישראל:
 וישוע כהלל ובהודת ליהנה כי טוב קרלעולם חסדו
 על ישראל וכלידיהם רעיו תרועה גדולה כהלל ליהנה
 על הדין וייתיהו: ורבים מן הבנים והלויים וראשי
 האבות הנקיים אשר ראו את הבית הראשון בנסד זה
 הבית בעיניהם כקים כקול גדול ורבים בתרועה בשמחה
 להרים קול: ואן הים מבירים קול תרועת השמחה
 לקול בני העם כי הים מריעים תרועה גדולה והקול
 ושמע ערלמרחוק:

ד

ושמש צרי יהודה ובנימן קרבני העולה פועם היכל
 ליהנה אליו ישראל: וישוע אל ירובבל ואל ראשי
 האבות ואמרו להם נבנה עמכם כי ככם נדרוש
 לאלהינו ולא אנתו וכלום מימי אשר חזן מלך אשר
 המעלה אתם פה: ואמר להם ירובבל וישוע ושאר

מקריב צו ויין דיא קרבן עלות צו דעם
 האר: אונד דעם האר'ס היכל איז נאך
 נישט געגרינדעט געווארען: 7 אונד זיין
 האבען געגעבען דאס געלד צו דיא
 שטיין האקערס אונד צו דיא מייסטערס,
 אונד עסען אונד שרינקען, אונד עהל
 צו דיא צדנים אונד צו דיא צרים, כדי
 צו ברענגען טעגענבוימער פון דעם
 לבנון צו דעם ים פון יפוא נאך דעם
 רשות פון כורש מלך פרס וואס איז
 געוועזען צו זיין: 8 אונד אין דעם
 צווייטען יאהר פון זייער אנקומען צו
 גאט'ס הויז אין ירושלים, אין דעם
 צווייטען חדש, האבען אנגעהויבען ורובל
 זוהן פון שאלתיאל אונד וישוע זוהן פון
 יוצדק, אונד זייער איבריגע קינדער,
 דיא כהנים אונד דיא לויים, אונד אלע
 וואס זענען צוריקגעקומען פון דער
 געפאנגענשאפט קיין ירושלים, אונד זיין
 האבען אנגעשטעלט דיא לויים פון
 צוואנציג יאהר אן אונד דאריבער, אלס
 אויפגעהער איבער דער ארבייט פון

דעם האר'ס הויז: 9 אונד עס האבען זיך אהינגעשטעלט וישוע, זיינע זיהן אונד
 זיינע ברידער, קרמאל אונד זיינע זיהן, דיא קינדער פון יהודה, אזוי וויא איין
 מאן אלס אויפגעהער איבער דיא וואס האבען געטהון דיא ארבייט אין גאט'ס
 הויז, דיא זיהן פון הנד, זייער זיהן אונד זייער ברידער דיא לויים: 10 אונד ווען
 דיא בויערס האבען געלעגט דעם גרונד פון דעם האר'ס היכל אזוי האבען זיך דיא
 כהנים געשטעלט אין זייער כהנישע קליידער מיט טראמפפעטען, אונד דיא לויים, דיא
 זיהן פון אסף, מיט דיא צימבעלן כדי דעם האר צו לויבען נאך דער ארדנונג פון דויד
 מלך פון ישראל: 11 אונד זיין האבען צוזאמען געוונגען אונד געלויבט דעם האר
 ווארן ער איז גוט, ווארן זיין חסד געדויערט ביז אויף עבוג איבער ישראל, אונד
 דאס גאנצע פאלק האבען געשריגען מיט א גרויס געשריין, מיט לויב צו דעם האר
 פון ווענען דער גרונד לעגונג פון דעם האר'ס הויז: 12 אונד פילע פון דיא אלטע
 כהנים אונד לויים אונד דיא ראשי האבות וואס האבען געזעהען מיט זייער אויגען
 דאס ערשטע בית המקדש, אונד דיא גרונד לעגונג פון דעם דאזיגען הויז, אזוי האבען
 זיין געוויינט מיט א גרויס קול, אונד פילע האבען געשאלט אונד אויפגעהויבען דאס
 קול מיט שמחה: 13 אונד דאס פאלק האט נישט דערקענט צווישען דעם שאל פון פרייד
 אונד דעם קול פון געוויין פון דעם פאלק, ווארן דאס פאלק האט געשריגען מיט א
 גרויסען שאל, אזוי דאס זייער קול איז געהערט געווארען פון דער ווייטען:

קאפיטעל ד

1 אונד ווען דיא פיינד פון יהודה אונד בנימין האבען געהערט אז דיא קינדער פון דעם
 גלות בויגען דעם היכל פון דעם האר דעם גאט פון ישראל: 2 אזוי האבען זיין זיך גע-
 נעהנט צו ורובל אונד צו דיא ראשי האבות, אונד זיין האבען צו זיין געזאגט, מיר
 וועלען מיט אייך בויגען, ווארן מיר ווילען אזוי גוט וויא איהר איינרען גאט ווערן, אונד מיר
 האבען צו איהם מקריב געוועזען קרבנות פון דיא טעג אן ווען אסר חדון מלך פון
 אשור האט אונס דא ארויפגעבראכט: 3 אבער ורובל אונד וישוע, אונד דיא איבריגע
 ראשי

ראשי האבות לישראל לא־לכם ולנו לבנות בית
לא־לנו כי אחשׁוּד נבנה ליהוה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כאשר
4 צונו המלך בורש מלך־פֶּרַס: וְהָיָה עִם הָאֲדָרִי מִרְסִים
ה' יְיָ עֲשִׂיהֶנּוּ וּמִבְלָתָם אִתָּם לְבָנוּת: וְקִבְּרִים עָלֵיהֶם
וְעֵצִים לְהִפָּר עֲצָתָם בְּלִימֵי בֹרֶשׁ מֶלֶךְ פֶּרַס וְעַד
6 מַלְכוּת דָּרִיּוֹשׁ מֶלֶךְ פֶּרַס: וּבְמַלְכוּת אַחֲשֵׁרֻשׁ
בְּחַפְזָת מַלְכוּתוֹ בְּחִבּוֹ שָׁמְעָה עַל־שְׂבִי יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם:
1 וּבְיָמֵי אֶרְתַּחֲשֶׁשְׁתָּא בָּחַב בְּשָׁלֹם מִתְרַדָּת טְבָאֵל
וְשָׂאָר בְּנֵיהֶם עַל־אֶרְתַּחֲשֶׁשְׁתָּא מֶלֶךְ פֶּרַס וְכַתֵּב הַנִּשְׁתָּן
8 בְּחִבּוֹ אֶרְמִית וּמִתְרָגִם אֶרְמִית: רְחוּם בַּעַל־
ט טַעַם וְשִׁמְשִׁי סִפְרָא כְּתִבּוֹ אֶרְאָה חָדָא עַל־יְרוּשָׁלַם
9 לְאֶרְתַּחֲשֶׁשְׁתָּא מַלְכָּא בְּנָמָא: אֲדָרִי רְחוּם בַּעַל־טַעַם
וְשִׁמְשִׁי סִפְרָא וְשָׂאָר בְּנֵיהֶן הָיָה וְאַפְסָרְסְכֻיָּא
טִרְפִּלְיָא אֶפְרָסִיא אִירְבֹּן בְּכֻלָּא שׁוֹשְׁבֵיָא הָיָה
י עֲלָמָא: וְשָׂאָר אֲמָא דִּי הַגְּלִי אֶסְנֹפֶר רַבָּא וְחִנְיָא
חֲזִיקָה הִמּוֹ בְּקִרְיָה דִּי שְׁמִיָּן וְשָׂאָר עֲבִירֵיהֶם וְהִכְעִיתָ:
11 דְּהָא פֶּרְשָׁן אֶרְיָהָ דִּי שְׁלֹדִי עֲלֵיהֶם עַל־
אֶרְתַּחֲשֶׁשְׁתָּא מַלְכָּא עֲבָרְדִּי אִשׁ עֲבִירֵיהֶם וְהִכְעִיתָ:
12 דִּיעֵי לְהָיָה לְמַלְכָּא דִּי יְהוּדָא דִּי סִלְקֵן מִדְּלִיָּד
עֲלֵיָּא אֲתוֹ לִירוּשָׁלַם קְרִיתָא מִדְּרָתָא וּבִאשְׁתָּא בְּנִין
13 וְשׁוּרֵי אֲשַׁכְּלִי וְאִשְׁנָא וְחִשּׁוֹ: כִּשֵּׁן דִּיעֵי לְהָיָה לְמַלְכָּא
דִּי הוּא קְרִיתָא דִּי תַּחְבֵּנָא וְשׁוּרֵיָא וְשִׁתְּכִלְקֵן מִקְדָּה
14 בְּכֹל תְּהִלָּה לֹא יִתְּנֵן וְאַפְתָּם מַלְכִים תַּחְנִיק: כִּשֵּׁן כִּלִּי
קַבֵּל דִּרְמַלְחָה תִּכְלָא מִלְּחָנָא וְעִרְתָּ מַלְכָּא לֹא־אֲרִיָּד
טו לָאָה לְמַחְזָא עַל־דֵּיהֶם שְׁלָחָא וְיִדְעָא לְמַלְכָּא: דִּי
וּבְכַךְ בִּסְפֵר דְּכִרְיָא דִּי אֶבְרָהָם וְהַחֲשֵׁכָה בִּסְפֵר

אֶרְתַּחֲשֶׁשְׁתָּא מֶלֶךְ פֶּרַס, אוֹנֵד דִּיא נַעֲשִׂרִיפֻט פֿון דַּעַם בְּרִיף אִיז גַּעוּעוּעֵן אוֹיף
אֶרְמִית, אוֹנֵד דַּעַר מִרְגֵם דַּעַרפֿון אִיז אוֹיף גַּעוּעוּעֵן אוֹיף אֶרְמִית: 8 רְחוּם דַּעַר בַּעַל
עֶצָה אוֹנֵד שְׁמִשִּׁי דַּעַר סוֹפֵר הָאָבֶעֶן נַעֲשִׂרִיבֵעֵן אַ בְּרִיף קַעֲבֵעֵן יְרוּשָׁלַם צו אֶרְתַּחֲשֶׁשְׁתָּא
דַּעַם מֶלֶךְ נֶאָד דַּעַם אוֹפֿן: 9 דַּעַנְסִמָּאֵל הָאֵשׁ רְחוּם דַּעַר בַּעַל עֶצָה אוֹנֵד שְׁמִשִּׁי דַּעַר
סוֹפֵר אוֹנֵד דִּיא אִיבְרִיבֵעֵן פֿון זײַנע חֲבֵרֹתָה, דִּיא דִּינִים, אוֹנֵד דִּיא אֶפְסָרְסְכֻיָּא, אוֹנֵד דִּיא
טִרְפִּלְיָא, אוֹנֵד דִּיא אֶפְרָסִים, אוֹנֵד דִּיא אֶרְפֿוּים, אוֹנֵד דִּיא בְּבִלִים, אוֹנֵד דִּיא שׁוֹשְׁבֵיָּא,
אוֹנֵד דִּיא דְּהוּים, אוֹנֵד דִּיא עֲלָמִים: 10 אוֹנֵד דִּיא אִיבְרִיבֵעֵן פֿעֲלִקֶר וְנָאָם דַּעַר גְּרוּסֶער
אוֹנֵד שׁוּרֵיָּא, אוֹנֵד אִין דִּיא אִיבְרִיבֵעֵן (נַעֲנַעֲנַד) וְנָאָם זַעֲנֵעֵן אַן דַּעַר וַיִּישׁ פֿון דַּעַם שׁוּרֵיָּא
(פֿרָח) אוֹנֵד בִּיָּא כְּעִנָּת: 11 דָּאָם אִיז דִּיא אֶפְשִׁרִיפֻט פֿון דַּעַם בְּרִיף וְנָאָם זײַא הָאָבֶעֶן
צו אִיהֶם גַּעֲשִׁיקֻט, צו אֶרְתַּחֲשֶׁשְׁתָּא דַּעַם מֶלֶךְ; דִּיִּינע קַעֲכַט דִּיא מַעֲנֶער פֿון דַּעַר
וַיִּישׁ פֿון דַּעַם שׁוּרֵיָּא כְּעִנָּת: 12 לֹאָז עַם צו דַּעַם מֶלֶךְ בַּעוּוֹאָסֻט וַיִּין אִז דִּיא
יִידֵעֵן וְנָאָם זַעֲנֵעֵן פֿון דִּיר אַרויפֿגַּעקוּמֵעֵן צו אונֶם זַעֲנֵעֵן גַּעקוּמֵעֵן קִין יְרוּשָׁלַם
דִּיא שְׁלַעכְטֵעַ שְׁטָאט וְנָאָם הָאֵשׁ מוֹרֵד גַּעוּעוּעֵעֵן, דִּיא בּוֹיַעֵן זײַא, אוֹנֵד זײַא
הָאָבֶעֶן גַּעלַעגֻט דַּעַם גְּרוּנֵד פֿון דִּיא מוֹיַעֲרָה, אוֹנֵד זײַא הָאָבֶעֶן דַּעַם גְּרוּנֵד
צוּוֹאָמֵעֵן בַּעֲהַעֲפֻט: 13 אַצוֹנֵד לֹאָז עַם בַּעוּוֹאָסֻט ווערען צו דַּעַם מֶלֶךְ, אִז
ווען דַּעַר גְּרוּנֵד פֿון דִּיא דְּאִוִּיבֵעַ שְׁטָאט אוֹנֵד דִּיא מוֹיַעֲרָה וועלען וַיִּידֶער
אויפֿגַּעֲשִׁטֵעֻט ווערען אַזײ וועלען זײַא נִישׁ וועלען בַּעצָאֵלען דַּעַם מַס פֿון
אִישְׁלִיכֵעֵן וְנָאָם נַעֲהָט אוֹיף דַּעַם וועט, אוֹנֵד אַזײ וועט דַּעַר מַס פֿאַר דִּיא
מַלְכִים פֿערלױדֶען ווערען: 14 אַצוֹנֵד וַיִּיל מִיר הָאָבֶעֶן אִיין אִיַּיִנקוּמֵעֵן
פֿון דַּעַם מֶלֶךְ'ס פֿאַלאַט, אוֹנֵד עַם אִיז נִישׁ רַעכֵט אִז מִיר זָאֵלען עַם זַעֲהֵעֵן
אוֹנֵד דַּעַרצוֹ שׁוּוִיַּעֵן, דְּאִרִיבֶער הָאָבֶעֶן מִיר גַּעֲשִׁיקֻט אוֹנֵד הָאָבֶעֶן עַם דַּעַם
מֶלֶךְ צו ווִיסֵעֵן גַּעֲהֵעֵן: 15 אִז ווען מען וועט נֶאָכְפֿאַרשֵׁעֵן אִין דַּעַם סִפֵּר
זְכֵרֹנוֹת פֿון דִּיַּיַע פֿעֲטָעֵר, אַזײ וועט מען גַּעפֿיַעֵן אִין דַּעַם סִפֵּר זְכֵרֹנוֹת.

דכרנא ותנדל די קריתא דך קריתא מרדא ומדנא
מלכין ומרדן ואשתדור עבדן בניה מדינתא עלמא על
דנה קריתא דך החרבת: מדרשין אנהא למלכא די 16
הן קריתא דך חתבנא ושוריה ישתכללן לקבל דנה
הלך בעבר נררא לא אית לך: פתגמא שלח 17
מלכא עלירדום בעלמאעם ושמיא ספרא ושאר כנרתון
די יהבין בשמרון ושאר עברנהרה שלם וכעת: נשחא 18
דשלתחין עליה מפרש כרן קרמי: ומי שים מעם 19
ובכרו וישכחו די קריתא דך מדינתא עלמא עלמלכין
מתנשא ומרד ואשתדור מתעבד בה: ומלכין מקופין 20
הון עלירושלם ושלמין בכל עבר נררה ומרה בלו
הלך מתהב לחון: כהן שימו מעם לבמלא גבריא 21
אלך וקריתא דך לא חתבנא ערמין טמא יחשם:
והקירן הון שלו למעבד עלדנה למה ישנא חבלא 22
לנאקת מלכין: ארין מרדן פרשנן נשחא די 23
ארמחששתא מלכא כרן קרמירדום ושמיא ספרא
ובכרתון אלו בבדלו לירושלם עלירדא ובטלו המן
בארע חולי: בארין במלת עבדת כיתאלא די 24
בירושלם חות במלא עד שנת תרחין למלכות דרנש
מלך-פרס:

ה

והתנבי חני נביאה זכרנה ברעחא נביאא עלירדא *
די ביהוד ובירושלם בשם אלה ישראל עליהן: בארין 2
קמו ורכבל בר-שאלחאל ושוע בר-יוצדק ושחיהו למבא
בית אלהא די בירושלם ועמדן נביאה דאלהא
מקשרין לחון: בהחמא אלה עליהן תתן פסת עבר 3
נררה ושחר חונן וכנרתון וכן אמרן לום מלשם

אונד דוא וועסט וויסען אז דיא דאזיגע
שטאט האט מורד געוועזען, אונד זיא
האט שלעכטעם געטהון צו דיא מלכים
אונד צו דיא מדינות, אונד אז מרירות
זענען אין איהר געטהון געווארען פון
דער אלטע צייט הער, איבער דעם איז
דיא דאזיגע שטאט הרוב געווארען:
16 מיר לאזען דעם מלך צו וויסען טהון,
דאס ווען דיא דאזיגע שטאט זאל ווידער
אויפגעבויט ווערען, אונד איהרע מויערן
געגרינדעט ווערען, אז דוא וועסט וועגען
דעם גיט מעהר האבען קיין חלק אן דיוער
זייט פון דעם טייף: 17 אזוי האט דער
מלך געשיקט איין ענטפער צו רחום דעם
בעלעצה, אונד צו שמיא דעם סופר,
אונד צו דיא איבריגע פון זיינע לייט וואס
האבען געוואוינט אין שמרון, אונד צו
דיא איבריגע וואס זענען אן דיוער זייט
פון דעם טייף, שלום, אונד צו אזעלכע
צייט: 18 דעם ברוך וואס איהר האט צו
אונס געשיקט, איז בפירוש פאר מיר
געליינט געווארען: 19 איך האב געבא-

טען, אונד מען האט נאכגעפארשט, אונד מען האט געפונען אז דיא דאזיגע שטאט
האט זיך פון עביג אן דערהויבען קעגען מלכים, אונד האט מורד געוועזען, אונד עס איז
אין איהר א פערבונד געטהון געווארען: 20 אונד דיא שטארקע מלכים זענען געוועזען
איבער ירושלים, וואס האבען געוועלטיגט איבער אלע לענדער פון דער אנדערער זייט
פון דעם טייף, אונד זייא האבען צו זייא געצאלט מכס אונד מס פון דיא וואס געהען
אויף דעם וועג: 21 אזונד, מאכט א געבאט אז מען זאל שטערען דיא דאזיגע מענער,
אז דיא דאזיגע שטאט זאל גיט געבויט ווערען, ביז איין אנדערעס געבאט וועט פון
מיר געגעבען ווערען: 22 אונד איהר זאלט אייך היטען אז איהר זאלט גוט אכטונג
געבען אונד קיין פעהלער מאכען וועגען דעם, פארנוואס זאל דען א גרעסערער הויק
וואקסען פאר דיא מלכים? 23 דענסמאל ווען דיא אפשרפט פון דעם ברוך פון דעם
מלך ארמחששתא איז געליינט געווארען פאר רחום אונד שמיא הסופר אונד זיירע
חברתה אזוי זענען זייא געשווינד אהינגעגאנגען קיין ירושלים צו דיא יהודים, אונד זייא
האבען זייא געשטערט מיט מאכט אונד קראפט: 24 דענסמאל האט דיא ארבייט פון
גאט'ס הויז וואס איז אין ירושלים אויפגעהערט, ביז צו דעם צווייטען יאהר פון דער
רעגירונג פון דרנש מלך פון פרס:

קאפיטעל ה

1 אונד דיא נביאים חני אונד זכרנה זיין פון עדוא האבען גבואות געזאגט צו דיא
יודען וואס זענען געוועזען אין יהודה אונד אין ירושלים אין דעם נאמען פון דעם
גאט פון ישראל, דרייט צו זייא: 2 דענסמאל איז אויפגעשטאנען זרבל זיין
פון שאלתיאל, אונד ישוע זיין פון יוצדק, אונד זייא האבען אנגעהויבען צו
בויגען גאט'ס הויז וואס איז אין ירושלים; אונד מיט זייא זענען געוועזען דיא
נביאים פון גאט וואס האבען זייא געהאלפען: 3 אין דערנעלביגער צייט איז צו
זייא אנגעקומען חתניה דער גובערנאטאר פון דיוער זייט פון דעם טייף, אונד
שטערבונג אונד זיירע חברתה, אונד זייא האבען צו זייא אזוי געזאגט, ווער האט
אייך

לכם מעם ביתא דנה לבנא ואשרנא דנה לשכללה:
 4 ארן בנאמא אמרנא להם מרענן שמענא גברא וידענא
 5 ה בנאמא בנן: וען אללהם הות על-שכר וידענא ולא
 6 כסלו המי עד-מעמא לדרעש דנה וארן ותיבון שנתנא
 7 על-דנה: פרענן אמרנא דרעשנא מתנא פרת עבר
 8 גרה ושטר בונא וכןנחא אפרסקא די בעבר נבדה
 9 על-דרעש מלכא: פתנאמא שלחנא עליו וכוונה בתיב
 10 בנה לדרעש מלכא שלמא בלא: ידענא להמא מלכא
 11 דרעשנא ליהד מרענא לבית אלחא רבא ויהא
 12 מתבנא אבן גלל ואע מהשם בבחלא ועברנא דנה
 13 אפרסקא מתעברא ומעל בדרם: ארן שאלנא לשבנא
 14 אלך בנאמא אמרנא להם מרענן שכם מעם ביתא דנה
 15 למבנה ואשרנא דנה לשכללה: ואח שמתחנא שאלנא
 16 להם להדענא דנה נכתב שם-גברא די בהאשום:
 17 וכנאמא פתנאמא התיבנא לממר ארתא ארתא
 18 דרעשנא שמוא וארעא וכן ברתא דרתא בנה מרענא
 19 דנה שנו שניאן ופלך לישראל רב בנא ושכללה:
 20 לכן מודי דרענא ארתאמא לאלה שמא תב המי בך
 21 נבוכדנצר מלך-בבל כסרנא וכוונה דנה סתרה ועמא
 22 13 וכל לבל: ברם בשנת תרה לכוש מלכא די בבל
 23 בורש מלכא שם מעם בית-אלחא דנה לבנא: ואח
 24 מאנא דרעשנא אלחא די תבנה וכסא די נבוכדנצר
 25 תבנא מרעשנא די בירושלם תבנא המי לרעשנא די
 26 בבל תנפך המי בורש מלכא מרעשנא די בבל וליבו
 27 לו לשבצר שמא די פתח שמא: ואמר-לה אלה מאנא
 28 שא אור-ארת המי בירושלם די בירושלם וכוונה אלחא
 29 16 תבנא על-ארתה: ארן ששבצר דנה אמא תב

אייך געבאטען דאס דאזיגע הויז צו בויען.
 אונד דיא מויערן דערפון אויפצושטע-
 לען? 4 דענסמאל האבען מיר צו וויא
 געזאגט — אזוי וויא דא נויטיגער שטעקט
 — וויא הייסען דיא מענער וואס בויען
 דעם בנין? 5 אבער דאס אויג פון וויער
 האט איז געוועזען איבער דיא עלצטע
 פון דיא יהודים, אז וויא זאלען וויא ניש
 קענען שטערען ביז דיא וואך איז פאר-
 געקומען צו דרוש, אונד דערנאך הא-
 בען וויא ווידער א בריוו געשריבען
 וועגען דער וואך: 6 דאס איז דיא
 אפשריפט פון דעם בריוו וואס פתני
 דער גובערנאטאר פון דיוער ווייט פון
 דעם טייך, אונד שתר-בוזני אונד וויער
 חברותה, דיא אפרסקיא וואס זענען אין
 דיוער ווייט פון דעם טייך, האבען גע-
 שיקט צו דרוש המלך: 7 וויא האבען
 צו איהם געשיקט א בריוו, אונד אזוי
 איז דארין געשריבען געוועזען: — צו
 דרוש המלך זאל ווין דער גאנצער
 שלום! 8 לאז עס געקאנט געמאכט

ווערען צו דעם מלך, דאס מיר זענען
 דעם הויז פון דעם גרויסען גאט, וואס איז
 געבויעט מיט (גרויסע) מארמארשטיינער,
 אונד מיט האליק זענען דיא ווענד געשטארקט,
 אונד דיא ארבייט ווערט געטון אונד
 איז מצליח אין וויער הענד: 9 דענסמאל
 האבען מיר אָנגעפּרעגט ביא דיא דאזיגע
 עלצטע, אונד מיר האבען צו וויא אזוי
 געזאגט, ווער האט אייך דערלויבעניס
 געגעבען דאס דאזיגע הויז אויפצובויען
 אונד דיא ווענד דערפון אויפצושטעלען? 10
 אונד מיר האבען אויך געגעפּרעגט נאך
 דיא געמען פדי דיר צו וויסען צו טהון,
 אז מיר זאלען דיר אויפשרייבען דיא געמען
 פון דיא מענער וואס זענען אן וויער
 אויבערשטע: 11 אונד וויא האבען צו
 אונס געענטפערט, אזוי צו זאגען,
 מיר זענען דיא קנעכט פון דעם גאט
 פון הימעל אונד ערד, אונד מיר בויען
 אויף דאס הויז וואס איז שוין פריהער
 פון פילע יאהרען געבויעט געוועזען,
 וואס א גרויסער מלך פון ישראל
 האט געבויעט אונד האט אויפגעשטעלט:
 12 אונד ווייל אונזערע עלטערן
 האבען דערצארגט דעם גאט פון דעם
 הימעל אזוי האט ער וויא איבערגע-
 ענטפערט אין דיא האנד פון נבוכדנצר
 מלך בבל פון דיא פשוים, אונד ער
 האט דאס דאזיגע הויז חרוב געמאכט,
 אונד דאס פאלק האט ער פערטריבען
 קיין בבל: 13 אבער אין דעם
 ערשטען יאהר פון בורש מלך פון
 בבל האט בורש המלך געגעבען א
 געפעהל אז מען זאל דאס זעלביגע
 גאט'ס הויז ווידער אויפבויען: 14
 אויך דיא בלים פון גאט'ס הויז, פון
 גאלד אונד וילבער וואס נבוכדנצר
 האט וויא אריינגעבראכט צו דעם
 היכל וואס איז אין בבל וויא האט
 בורש המלך ארויסגעבראכט אויס
 דעם היכל פון בבל אונד ער האט
 וויא געגעבען אין דיא האנד צו
 פון ששבצר, וועמען ער האט געמאכט
 אלס גובערנאטאר: 15 אונד ער האט צו
 איהם געזאגט, נעם דיא דאזיגע
 בלים, אונד געה אונד ברענג וויא
 ארופ צו דעם היכל וואס איז אין
 ירושלים, אונד לאז גאט'ס הויז
 ווידער אויפגעבויעט ווערען אן ווין
 ארש: 16 דענסמאל ווען דיוער
 ששבצר איז אָנגעקומען, האט ער
 געלעגט דעם

אשר דרבות אלהא די בירושלם ומאדאן ודרכן
מתבאן ולא שלם: ובען הוועלמלכא סבב חבקר בבית¹⁷
ונתא דרמלכא תפח די בבבל תן אימי דרמלכא
מלכא שם מעם למבאן בית-אלהא די בירושלם ודעת
מלכא על-דעתה ושלח שליח:

בארין דרשט מלכא שם מעם ובקרוו בבית ספרא די *
ונתא מתחתין תמה בבבל: והשתבח באחמאא בביתא²
די במיר מרעאא מגלה תמה ובדקתיב בעה דברעה:
בשנת תרה לכורש מלכא פורש מלכא שם מעם³
בית-אלהא בירושלם ביתא יחבא אתר דידבתון דבחון
ואשורו מסובלון רומה אמין שתי פתח אמין שתי:
נדפכן דראבן גלל תלתא ונדפך דראע תלת ונפקתא⁴
מדבית מלכא מתחב: ואף מאן בית-אלהא די תרה⁵
וכספא די נבוכדנצר הנפץ מירושלם דירבירושלם
והיכל לבבל תתבין ונדפך להיכלא דירבירושלם לאתרת⁶
ותחת בבית אלהא: כען חתני פחת עבר-גרה⁷
שטר בוני ונחתון אפרסבא די בעבר נגדה דוחון
הון דמחנה: שבוו לעבדות בית-אלהא פחת ודיון⁸
ולשבי תעבא בית-אלהא תד יבען על-אתרה: ומל⁹
שם מעם למא דרעמבון עמ-שבי ודיוא אלף למבאן
בית-אלהא תד ומבס מלכא די מרת עבר גרה
אספרא נפקתא תתא מתחבא לגבאא אלה דילא
לבטלא: ומה חשון ובע תורין ודכרין ואמרון ושלח¹⁰
לאלה שמא חשון מלח חמר ומשח כמאמר קניא
דירבירושלם לתא מתחב לתם יום ביום דילא שלח:
דילחון מתכרב נדחון כאלה שמא ומעלן לתע

דעם גרונד פון גאט'ס הויז וואס איז אין
ירושלם, אונד פון דענסקמאל אן ביו
אצונד ווערט דאס הויז געבויט, אונד
עס איז נאך נישט פארטיג: 17 אונד
אצונד ווען עס געפעלט דעם מלך, לאז
עס אויסגעפארשט ווערען אין דעם
אוצר הויז פון דעם מלך וואס איז דארט
אין בבבל אויב עס איז אזוי, דאס פורש
המלך האט אויסגעגעבען א געפעהל אז
מען זאל אויפבויען גאט'ס הויז וואס איז
אין ירושלים, אונד לאז דער ווילען פון
דעם מלך איבער דא וואך צו אונס צו-
געשיקט ווערען:

קאפיטעל ו

1 דענסקמאל האט דרוש המלך געפוי-
לען, אונד מען האט נאכגעפארשט אין
ביכער-הויז אונזר דא אוצרות זענען
דארט אין בבבל: 2 אונד מען האט
געפונען אין אחמאא, אין דעם פאלאסט,
אין דער מדינה פון מדי; א מגלה
אונד אין איהר איז אזוי געשטאנען
געשריבען, א געדעכטעניס: 3 אין דעם
ערשטען יאהר פון כורש המלך, האט
דערזעלבנער כורש המלך געמאכט א

געבאט וועגען גאט'ס הויז אין ירושלים, לאז דאס הויז אויפגעבויט ווערען, דהיינו
דער ארט אונזר מען זאל מקריב זיין קרבנות, אונד לאזען דא גרונד-פעסטען דער-
פון שטארק געמאכט ווערען, זיינע הויף זעכציג איילען אונד זיינע גרייט זעכציג
איילען: 4 מיט דרייא ציילען פון גרויסע (מארמור) שטיינער, אונד איינע צייל פון
נייא האלץ, אונד דא הוצא דערפון זאל געגעבען ווערען אויס דעם קעניגליכען
הויז: 5 אונד לאזען אויף דא כלים פון גאט'ס הויז, דא גאלדענע אונד זילבערנע,
וואס געבונדנער האט אונזעקענומען אויס דעם היכל וואס איז אין ירושלים אונד האט
זייא געבראכט קיין בבבל, צוריקגעגעבען ווערען אז מען זאל זייא ברענגען צו דעם
היכל וואס איז אין ירושלים, אן זייער ארט, אונד אהינגעלעגט ווערען אין גאט'ס
הויז: 6 אצונד, תתני דא געברענגטער פון דיוער זייט פון דעם טייף, שתר-
בונא אונד זייער חברותה דא אפרסכום, וואס זענען אן יענער זייט פון דעם
טייף, איהר זאלט אייך דערנווייטערן פון דארטען: 7 לאזט דא ארבייט פון
דעם דאזיגען גאט'ס הויז געמאכט ווערען; לאז דער אויבערשטער פון דא
יהודים, אונד דא עלצטע פון דא יהודים דאס דאזיגע גאט'ס הויז ווידער
אויפבויען אויף זיין ארט: 8 אונד דאס געבאט איז פון מיר געגעבען וויא
איהר זאלט ארבייטען מיט דא דאזיגע עלצטע פון דא יהודים, כדי גאט'ס
הויז אויפגעבויט, אונד פון דעם קעניגליכען איינקומען, דהיינו פון דעם מס פון
יענער זייט פון דעם טייף, זאל (ניד אונד) פינקטליך דא הוצא געגעבען
ווערען צו דא דאזיגע מענער אז זייא זאלען נישט געשטערט ווערען: 9 אונד
דאס וואס זייא וועלען פרויכען, פון יענע אקסען, אונד ווידער, אונד שאפ פאר
קרוב עלות פאר דעם גאט פון דעם הימל, אויף ווייץ, זאלץ, וויין, אונד עהל,
נאך דעם געפעהל פון דא כהנים וואס זענען אין ירושלים, דאס זאל צו זייא
איטליכען טאג געגעבען ווערען, כדי עס זאל זייא גארנישט פעהלען: 10 כדי
זייא זאלען קענען מקריב זיין קרבנות מיט נחת צו דעם גאט פון דעם הר-
מעל, אונד אז זייא זאלען געטען פאר דעם מלך'ס לעבען אונד פאר זיינע

קינדער: 11 אונד פון מיר געהט ארויס דער בעפעהל, דאס איטליכער מענטש וואס וועט פערענדערן דאס ווארט, פון דעם זאל מען ארויסציהען א באלקען פון זיין הויז, אונד מען זאל דערפון מאכען א תלית, אונד מען זאל איהם דארויף אויפהענגען, אונד לאז זיין הויז געמאכט ווערען צו א מיסט-הויפען וועגען דער דאזיגער זאך: 12 אונד דער גאט וואס האט געמאכט זיין נאמען דאךט רוהען, זאל פערדארבען איטלי- כען מלך אונד איטליכעס פאלק וואס וועט אויסשטרעקען זיינע האנד צו פערענדערן אונד צו פערדארבען דאס דאזיגע הויז פון גאט וואס איז אין ירושלים, איך דרונט האב געבאטען, אז עס זאל געשווינד געשהן ווערען: 13 דענסמאל האבען תתני דער גובער- נאטאר פון דיוער זייט פון דעם טייף, שתר-בוני אונד זיירע חברותה, ווען זייא האבען דערהאלטען דאס וואס דרונט המלך האט געשיקט, אזוי האבען זייא עס געשווינד געטהון: 14 אונד דיא עלצטע פון דיא יהודים האבען געבויעט אונד זענען מצליח געוועזען נאך דער גבואה פון חגי הנביא, אונד זכריה וזהר פון עדוא, אונד זייא האבען געבויעט, אונד פערטיג געמאכט נאך דעם געבאט פון דעם גאט פון ישראל, אונד נאך דעם געבאט פון כורש אונד דרונט, אונד ארמחששתא מלך פון פרס: 15 אונד דאס דאזיגע הויז איז פערטיג געווארען אן דעם דריטען טאג פון דעם חדש אדר, וואס איז געוועזען דאס געקסטע יאהר פון דער רעגירונג פון דרונט המלך: 16 אונד דיא קינדער פון ישראל, דיא פהנים, אונד דיא לויים, אונד דיא איב- ריגע פון דעם גלות האבען מחנך געוועזען דאס דאזיגע גאט'ס הויז מיט א שמחה: 17 אונד זייא האבען מקריב געוועזען צו דעם מחנך זיין פון גאט'ס הויז, הונדערט קינדער, צווייא הונדערט ווידער, אונד פיער הונדערט שאף, אונד מכסר צו זיין פאר גאנץ ישראל פאר א קרבן חטאת, צוועלף ציגען-בעק, נאך דער צאל פון דיא שבטים פון ישראל: 18 אונד זייא האבען אנגעשטעלט דיא פהנים אין זיירע אפטיילונגען, אונד דיא לויים אין זיירע אפטיילונגען, פאר דעם גאטעס דינסט וואס איז אין ירושלים, נאך דעם וואס שטעהט געשריבען אין דעם ספר (תורת) משה: 19 אונד דיא פון דעם גלות האבען געמאכט דאס קרבן פסח אין דעם פירצענטען טאג פון דעם ערשטען חדש: 20 ווארין דיא פהנים אונד דיא לויים האבען זיך אלע מיט איינאנדער גערייניגט, אונד זייא האבען געשאכטען דאס קרבן פסח פאר אלע וואס זענען געוועזען אין גלות, אונד פאר זיירע ברידער דיא פהנים, אונד פאר זיך אליין: 21 אונד דיא קינדער ישראל וואס זענען צוריקגעקומען פון גלות האבען דערפון געגעסען, אונד אויף אלע וואס האבען זיך צו זייא אפגעשייט פון דעם אומריינעם פון דיא גוים פון דעם לאנד, כדי צו פארשען דעם האר, דעם גאט פון ישראל: 22 אונד זייא האבען געהאלטען חג המצות זיבען טעג מיט א שמחה, ווארין גאט האט זייא דערפרייט, אונד ער האט צו זייא געקערט דאס הארץ פון דעם מלך פון אשור, כדי זיירע הענד צו שטארקען אין דיא מלאכה פון גאט'ס הויז, דעם גאט פון ישראל:

11 מלכא ובעניו: ומל שים מעל די בלאגש די חשנא פתונא דנה יתוסף אע מדכיה וקוף יתמא עלי וביתה גלו יתגבר על דנה: ואללא דרשון שמה תמה ימלך מלמלך ועם די ושלח ידה להשנא לחבלה בית-אללא דך דכירושלם אנא דרנש שמת מעם אספרנא יתגבר:

13 ארן תתני פת עברתה שתר פזן וכוונתהן לקבל דרשנא דרנש מלכא נבא אספרנא עבר: ושבי ידנא פזן ומעלחן נבואת דע נבואה ובריה בר-עדוא ובנו ושכללו מדטעם אלה ישראל ומטעם כורש דרנש וארמחששתא מלך פרס: 14 וישצא ביתה דנה עד וום תלחה ליבה אדר דיתיא שתי-שלת למלכות דרנש מלכא: ועברו בני-ישראל כרגיא וקיא ושאר בני-גלותא חנכת בית-אללא דנה בחדה: ותקרטו לחנכת בית-אללא דנה תורין מאר דכרן מאמן אמרן ארבע מאה וצפיר עזן לחטא על-בלי-ישראל חרי-גשור למען שבטי ישראל: ותקמו כרגיא בפלתהון וקיא במחלקתהון על-גבית אלהא די כירושלם ככתב ספר משה: ותעו בני-גולה כ את-הפסח בארבעה עשר לחדש הראשון: כי החדש הזה ימים ותלום כאחד כלם מדורים וישחטו הפסח לכל-בני העלי ולגלותם הפהנים ולגוים: ויאכלו בני ישראל השבים מהגולה וכל-היגדל משמעת נזיר-הארץ אלהם לחדש ליתיה אלתי ישראל: ויעשו חגיגות שבעת ימים בשמחה ברשמתם ידה והסב לב מלך-אשור עלתם לחוק וידים במלאכת בית-האלהים אלתי ישראל:

פאר זייערע שפייז־אָפּפער אונד זייער
טרינק־אָפּפער, אונד אז דאָ זאַלסט זיין
מקריב זיין אויף דעם מזבֿח פון אייער
נאָט, וואָס איז אין ירושלים: 18 אונד
דאָס וואָס געפֿעלט דיר אונד דייער
ברידער גוט צו טהון מיט דעם איברי־
גען זאַלד אונד זילבער, דאָס זאַלסט דאָ
טהון נאָך דעם ווילען פון אייער נאָט:
19 אונד דיא פֿלים וואָס זענען צו דיר
געגעבען געוואָרען צו דעם דינסט אין
דעם הויז פון דיין נאָט, דיא זאַלסט דאָ
איבערליפֿערן פאר דעם נאָט פון
ירושלים: 20 אונד דאָס וואָס דאָ נעמט
נאָך מעהר ברויכען צו דעם הויז פון
דיין נאָט, דאָס דאָ ווילסט דיר אָנשאַד־
פֿען—דאָס זאַל דיר אויף געגעבען
ווערען פון דעם מלָכ־ים אוצרות:
21 אונד איך—אפילו איך אַרמחשקתא
המלָכ־ים—מאָך דאָס געבאָט צו אלע
אוצרות וואָס זענען אָן דער אַנדערער
זייט פון דעם טייף, דאָס אישליכע זאָך
וואָס עָנראַ הכֹּהֵן דער סוֹפֵר פון דער
תּוֹרָה פון דעם נאָט פון דעם הימעל,
וועט פֿערלאַנגען פון אייך, דאָס זאַל

ומתחלתו ומסדו ותקרב המלך על־מִדְבָּאָה דִּי בֵּית
18 אֱלֹהִים דִּי בִירוּשָׁלַם: וְכֹה דִּי עָלִיד וְעַל־אִחִיד יִשָּׁב
בְּשָׂאֵר כִּסְפָּא וְתִדְבָּה לְמַעַבְדִּי כִרְעוּת אֱלֹהִים תַּעֲבֹדוּ:
19 וְכֹנֵאֵי דִרְמִתִּיכֹן לִדִּי לְפָלֶחֶן בֵּית אֱלֹהִי הַשֵּׁלֶם הָכֵם
כֹּ אֱלֹהִי יְרוּשָׁלַם: וְשָׂאֵר חֲשׂוֹת בֵּית אֱלֹהִי דִּי יִפְלִידִי
21 לְמִנְחָן תִּנְחֹן מִדְּבִית גִּנֵּן מִלְכָּא: וְכֹי אִיךְ אַרְמִחֶשְׁקִתָּא
מִלְכָּא שׁוּם מַעֵם לְכָל גּוֹבְרָאֵי דִי בְּעֵבֶר גְּבֻרָה דִּי כָּל־
דִּי יִשְׁאֻלְכּוֹן עָנְרָא כְּהֵנָּה סֹפֵר דִּתָּא דִּירֵאֵלָה שְׂמֵא
22 אֶסְפֵּרָנָא יִתְעַבֵּר: עֲדִיכֶם סֹפֵרן מֵאָה וְעֲדִיכֶם סֹפֵרן
מֵאָה וְעֲדִיכֶם סֹפֵרן מֵאָה וְעֲדִיכֶם מִשְׁחָ מֵאָה וְעֲדִיכֶם
23 דִּירֵאֵלָה כְּתֹב: כִּלְדִּי מִדְּמַעַם אֱלֹהִי שְׂמֵאֵי יִתְעַבֵּר אֲדֹנָא
לְכֹת אֱלֹהִי שְׂמֵאֵי דִירֵאֵלָה לְהוּא קָצַף עַל־מַלְכוּת מִלְכָּא
24 וְכִתְּבִי: וְלִכֶּם מִקֹּדֶשׁ דִּי בִירוּשָׁלַם אֲלִיָּא וְזִמְרָא
תִּרְשָׂא תִתֵּנָּא וְפִלְחֵי בֵּית אֱלֹהִי דִּתָּא מִנְחָה כָּל־חֵלְדִּי
כֹּ לֹא שְׁלִיט לְבִרְמָא עֲלֵיכֶם: וְכֹנֵא עָנְרָא כְּכִכְמַת אֱלֹהִי
דִּירִבִּידִי מִי שְׁפָטִין וְדִינִין דִּירֵאֵלָה דִּיאִין לְבִירוּשָׁלַם
בְּעֵבֶר גְּבֻרָה לְבִירוּשָׁלַם דִּתָּא אֱלֹהִי דִּי לֹא יִתְעַבֵּר: וְכֹנֵא
25 וְכִלְדִּי־לֹא לְהוּא עֲבֹד דִּתָּא דִּירֵאֵלָה וְכֹנֵא דִּי מִלְכָּא
אֶסְפֵּרָנָא דִּתָּא לְהוּא מִתְעַבֵּר מִנְּהָ הֵן לְמֹת הֵן לְשִׁרְשֵׁי
27 כִּלְדִּי־שְׁלִיט וְכִסֵּין וְכֹנֵא־סֹפֵר: כִּרְדִּי דִּתָּא אֲלִיָּא
בְּאִתְּנֵי אֲשֶׁר יָנֹן כֹּנֵא מִלְכָּא לְפִי־אִתְּנֵי דִּתָּא
28 אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם: וְעַל־הַדְּחָסִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַעֲבִי
וְכִלְדִּי־הַמֶּלֶךְ הַכְּסִיִּים וְכִי־תִתְּנֵם בְּיַד־הַדְּחָאֵלֹהִי
עַל־וְכַבְדָּהּ מִשְׁרָאֵל רִאשִׁים לְעֵלֹת עִמִּי:

ח

א וְאֵלָה רִאשֵׁי אֲבֹתֵיהֶם וְהַתַּחֲשֵׁם הָעִלִּים עִמִּי בְּמַלְכוּת
אֲרַמְחֶשְׁקִתָּא הַמֶּלֶךְ מִכְּבָּל: מִכְּנֵי פִתְחֵם גִּרְשֵׁם מִכְּנֵי

געשווינד געטהון ווערען: 22 ביז א הונדערט צענטער זילבער, אונד א הונדערט כוז וויין,
אונד הונדערט בת וויין, אונד הונדערט בת עהל, אונד זאלץ און בעשרייבונג: 23 אלעס
וואס איז געבאטען געווארען פון דעם נאט פון דעם הימל, זאל טאקי געטהון ווערען צו
דעם הויז פון דעם נאט פון דעם הימל; פאר וואס זאל דען דער צארן (פון נאט) זיין
איבער דעם מלכות פון דעם מלך אונד איבער זיינע זיין? 24 אונד מיר זענען אייך
אויף מודיע, דאס עס זאל נישט דערלויבט זיין צו נעמען אדער אויפצולעגען מס צו
אלע פהנים אונד לויס, אונד זינגערס אונד שויער־היטער, אונד נתינים, אדער פון
אנדערע משרתים וואס דינען אין נאט'ס הויז: 25 אונד דא, ענרא, נאך דער חכמה
פון דיין נאט וואס איז אין דייער האנד זאלסט דא אנטשטעלען שפטים אונד דינים,
וואס זאלען משפטן דאס גאנצע פאלק וואס איז אויף יענער זייט פון דעם טייף,
מיט אלע וואס קענען דיא תורה פון דיין נאט, אונד זאלכע וואס קענען נישט זאלט
איהר זיין בעלעהרען: 26 אונד אישליכער וואס וועט נישט וועלען געשווינד טהון
דאס געזען פון דיין נאט אונד דאס געזען פון דעם מלך, דעם זאל מען משפטן
לויט דעם דין, ענטוועדער צום טויט, אדער איהם אנוועקשיקען פון דעם לאנד,
אדער איהם זיין פערמעגען אנוועקצונעמען, אדער איהם אין דיא תפיסה איינזע־
צען: 27 געבענשט איז דער האר, דער נאט פון אונזערע עלטערן, וואס האט
אזאלכעס געגעבען אין דעם הארץ פון דעם מלך, צו בעשיינען דעם הארץ
הויז וואס איז אין ירושלים: 28 אונד ער האט אויף מיר געניגט זיין חסד
פאר דעם מלך אונד זיינע עצהגעבערס, אונד פאר אלע פירשטען פון דעם
מלך, דיא גבורים, אונד איך האב מיך געשטארקט, אזוי וויא דיא האנד פון
דעם האר איז איבער מיר געוועזען, אונד איך האב פערזאמלט דיא אוי־
בערשטע פון ישראל מיט מיר ארויפצונעהן:

קאפיטעל ח

1 אונד דיא דאזיגע זענען געוועזען דיא אויבערשטע פון זייערע אבות, אונד זיער יחוס,
וואס זענען מיט מיר ארויפגעקומען פון דעם מלכות פון ארמחשקתא המלך פון בבל:
2 פון דיא זיין פון פינחס גרשם, פון דיא זיין פון איתמר דניאל, פון דיא זיין

אחער דעאל מבני דוד חוש: מבני שבנה מבני
פרש ופרה ועמו התחש לזכרים מאה ומשים:
מבני פחת מאב אלדועי דוד ופרה ועמו מאתים:
הזכרים: מבני שבנה דוד ואל ועמו שלש מאות
הזכרים: ומבני עדן וצב דוד ועמו חמשים הזכרים:
ומבני עילם ישעה דוד ופרה ועמו שבעים הזכרים:
ומבני שפטה ופרה דוד ואל ועמו שנים הזכרים:
מבני יואב ופרה דוד ואל ועמו מאתים ושמה עשר
הזכרים: ומבני שלומית דוד ופרה ועמו מאה וששים
הזכרים: ומבני בלי ופרה דוד ועמו עשרים ושמה
הזכרים: ומבני עזר ופרה דוד ועמו מאה ועשרה
הזכרים: ומבני אדניקם ארנים ואלה שמותם אליפלט
ועזאל ושמעיה ועמקם ששים הזכרים: ומבני בני עתי
והוד ועמקם שבעים הזכרים: ואקצצם אליהו
הא אל אהוא ופרה שם ימים שלשה וארבעה ימים
ובכרתים ומבני ילי לא מעצתי שם: ואשלח לאליהו
לאראל לשמעה ולאלנתן ולזריב ולאלנתן ולנתן
ולפרה ולמשלם ראשים וליוזיב ולאלנתן מבנים:
ואצאה אותם על אדני הראש כספאי המקום ואשימ
בפיהם דברים לדבר אל אלהי אתי הנתינים כספאי
המקום להביא אל משרתים לבית אלהי: וביאו לו
כד אלהי המוכה עלי אש שכל מבני עשרי דוד
דוד ואל ופרה ופרה ואל ופרה ועמו ששים
ושמה ואל ופרה ופרה ואל ופרה ועמו ששים
ומבני עתי ופרה דוד ואל ופרה ועמו ששים
נתינים מאתים ועשרים כלם נקבו בשמות: ואקרא
שם צום על הנהר אהוא להנחות לפני אלהי לבקש

פון דוד חוש: 3 פון דיא זיהן פון
שכנה פון דיא זיהן פון פרעש זכריה
אונד מיט איהם נאך זיין וחס הונדערט
אונד פופציג זכרים: 4 פון דיא
זיהן פון דעם גובערנאטאר פון מואב,
אליהועיני זיהן פון זכריה אונד מיט
איהם צווייג הונדערט זכרים: 5 פון
דיא זיהן פון שכנה זיהן פון נחזיאל,
אונד מיט איהם דרייג הונדערט זכרים:
6 אונד פון דיא זיהן פון עדן עבד זיהן
פון יונתן אונד מיט איהם פופציג
זכרים: 7 אונד פון דיא זיהן פון עילם,
ישעה זיהן פון עתליה אונד מיט איהם
זיבציג זכרים: 8 אונד פון דיא זיהן
פון שפטה ופרה זיהן פון מיקאל,
אונד מיט איהם אכטציג זכרים: 9 אונד
פון דיא זיהן פון יואב, עבדיה זיהן פון
נחזאל, אונד מיט איהם צווייג הונדערט
אונד אכטצען זכרים: 10 אונד פון
דיא זיהן פון שלומית, זיהן פון יוספה,
אונד מיט איהם הונדערט אונד זעכציג
זכרים: 11 אונד פון דיא זיהן פון בלי

זכריה זיהן פון בלי אונד מיט איהם אכט אונד צוואנציג זכרים: 12 אונד
פון דיא זיהן פון עזר, יונתן זיהן פון הקטן אונד מיט איהם הונדערט אונד צען
זכרים: 13 אונד פון דיא זיהן פון אדוניקם דיא לעצטע, דיא דאזיגע זענען
זייער נעמען אליפלט, ועזאל, אונד שמעיה, אונד מיט זייא זעכציג זכרים:
14 אונד פון דיא זיהן פון בני עתי, אונד זבד, אונד מיט זייא זיבציג
זכרים: 15 אונד איף האב זייא פערנאמעלט צו דעם טייף וואס קומט קיין
אהוא, אונד מיר האבען דארט גערוהט דרייג טעג, אונד איף האב געטראכט
דאס פאלק אונד דיא פהנים, אונד איף האב צווישען זייא דארט נישט געפונען
קיינעם פון דיא בני לוי: 16 אזוי האב איף אהינגעשיקט צו אליעזר, צו אריאל,
צו שמעיה, אונד צו אלנתן, אונד צו יריב, אונד צו אלנתן, אונד צו נתן, אונד צו
זכריה, אונד צו משלם, דיא אויבערשטע, אונד צו יזריב, אונד צו אלנתן, דיא
פערשטענדיגע: 17 אונד איף האב צו זייא געבאטען ווענען אדו דעם אויבער-
שטען אין דעם ארט אין כספאי, אונד איף האב אין זייער מויל געהערן
ווערטער צו רעדען צו אדו זיין ברודער, דיא נתינים אין דעם ארט אין כספאי,
כדי צו אונס צו ברענגען משרתים פאר דעם הויז פון אונזער גאט: 18 אונד
זייא האבען צו אונס געברענגט נאך דער גומער האנד פון אונזער גאט איבער אונס, א
קלונען מאן פון דיא זיהן פון מחלי זיהן פון לוי זיהן פון ישראל, אונד זכריה
אונד זייער זיהן, אונד ברידער, אכטצען: 19 אונד דעם השכנה אונד מיט
איהם ישעה פון דיא זיהן פון מררי זייער ברידער אונד זייער זיהן, צוואנציג:
20 אונד פון דיא נתינים וואס דוד אונד דיא פירשטען האבען אנגעשטעלט צו
דעם דינסט פון דיא לויס, צווייג הונדערט אונד צוואנציג נתינים, אלע זענען
געוועזען איינגעשריבען מיט זייער נעמען: 21 אונד איף האב דארט אויסגע-
רופען א פאסטשטאג בייא דעם טייף אהוא, כדי מען זאל זיך דעמיטיגען פאר
אונזער גאט, אונד פון איהם צו בעטען א רעכטפארטיגען וועג פאר אונס

אונד פאר אונזערע קליינע קינדער אונד פאר אונזער גאנץ פערמענען: 22 ווא-
 רן איך האב מיך געשעמט צו בעטען
 פון דעם מלך א חיל אונד רייטער, כדי
 אונס צו העלפען פון דעם פיינד אויף
 דעם וועג, ווארין מיר האבען געזאגט
 צו דעם מלך דאס דיא האנד פון אונזער
 גאט איז צום גוטען איבער אלע וואס
 בעטען צו איהם, אבער זיינע שטארק-
 הייט אונד צארן איז קענען אלע וואס
 פערלאזען איהם: 23 אונד מיר האבען
 געפאסט, אונד מיר האבען געבעטען
 פון אונזער גאט ווענען דעם דאזיגען,
 אונד ער האט ויך געלאזט פון אונס
 דערבעטען: 24 אונד איך האב אפגע-
 שויט פון דיא אויבערשטע פון דיא
 פהנים צוועלף, דרייסיג שרבה, חשבה,
 אונד מיט זיין צעהן פון זייער ברידער:
 25 אונד איך האב צו זיין אפגעוואוינען
 דאס זילבער, אונד דאס גאלד, אונד
 דיא פלים, אונד דיא תרומת פון אונזער
 גאט'ס הויז, דאס געשענק פון דעם מלך
 אונד פון זיינע צעהנעבערס אונד זיינע
 פירשטען, אונד פון גאנץ ישראל וואס
 זענען געפונען געווארען (אין בבל): 26 אונד איך האב אין זייער הענד אפגעוואוינען
 זעקס הונדערט אונד פופציג צענטנער זילבער, אונד הונדערט זילבערנע פלים, אונד
 הונדערט צענטנער גאלד: 27 אונד צוואנציג גאלדענע בעכער, ווערט א טויזענד
 דרפנים, אונד צווייג גוט געליטערטע קופערנע פלים אזוי קאסטבאר וויא גאלד:
 28 אונד איך האב צו זיין געזאגט, איהר זענט הייליג צו גאט, אונד דיא פלים זענען
 אויף הייליג, אונד דאס גאלד איז א נדבה צו דעם האר, דעם גאט פון איירע עלטערן:
 29 הויט אונד וואכט דאריבער ביז איהר וועט עס אפנוענען פאר דיא אויבערשטע
 פהנים אונד דיא לויס, אונד דיא אויבערשטע אבות פון ישראל אין ירושלים, אונד
 דיא קאמערן פון דעם האר'ס הויז: 30 אונד דיא פהנים אונד דיא לויס האבען איבער-
 גענומען דאס אפגעוואוינענע זילבער אונד גאלד, אונד דיא פלים, כדי זיין צו ברענגען
 קיין ירושלים צו דעם הויז פון אונזער גאט: 31 אונד אזוי האבען מיר אנועקענעוואנען
 פון דעם טייף אהוא אין דעם צוועלפטען טאג פון דעם ערשטען חדש, כדי צו געהן
 קיין ירושלים, אונד דיא האנד פון אונזער גאט איז איבער אונס געוועזען, אונד ער
 האט אונס מציל געוועזען אויס דער האנד פון דעם פיינד אונד פון דעם לויטער אויף
 דעם וועג: 32 אונד מיר זענען אנגעקומען אין ירושלים, אונד מיר זענען דארטען
 געוועזען דריי טעג: 33 אונד אין דעם פערטען טאג האבען מיר אפגעוואוינען
 דאס זילבער אונד דאס גאלד, אונד דיא פלים אין דעם הויז פון אונזער גאט,
 דורך דיא האנד פון מרמות וזהן פון אהיה הכהן, אונד מיט איהם איז געוועזען
 אלעזר וזהן פון פינחס, אונד מיט זיין יונדן וזהן פון ישוע, אונד נועדנה וזהן
 פון בניו דיא לויס: 34 אלעס איז געוועזען נאך דער צאל אונד געוויכט,
 אונד דאס גאנצע געוויכט איז געוועזען איינגעשריבען אין דערעלביגער צייט:
 35 אונד דיא בני הבולה וואס זענען צוריקגעקומען פון דער געפאנגענשאפט, האבען
 מקריב געוועזען עלות צו דעם גאט פון ישראל, צוועלף אקסען פאר גאנץ
 ישראל, אונד זעקס אונד ניינציג ווידער, אונד זיבען אונד זיבציג שאף, אונד
 צוועלף יונגע ציגעלעך פאר א קרבן הטאת, דאס אלעס איז געוועזען א קרבן עלה

22 ממש הדין וישרה לנו ולטענו ולקלדוכשנו: כי בשתי
 לשאל מדרגתך תל וישרים לעזרת מאוב כהרד
 כי אמנו למלך לאמר ודאלתנו על כל מלכותי
 23 לסוכה וזו ואפו על כל מלכותי: ונצומה ונבקשה
 24 מאלתנו על זאת ונחזר לנו: ואבדלה משיר הכהנים
 שנים עשר לשרכה חשבה ועמדה מאחיהם עשרה:
 כה ואשקלה להם אידרכספא ואתה וזהב וזהב וזהב וזהב
 כיתא אלתנו כהרמו המלך ונצו ונצו ונצו ונצו ונצו ונצו
 26 הומצאים: ואשקלה עליהם כסף כהרם ששמואות
 חמשים וכל כסף מאה לכהרים וזהב מאה כהר:
 27 וכפרי וזהב עשרים לאדרכספא אלה וכלי נחשת מצהב
 28 טובה שנים המדת כהוב: ואמרה אלהם אתם קדש
 ליהוה והכלים קדש והכסף והזהב נדבה ליהוה אלהי
 29 אבותיכם: שקרו ושמרו עד חשקלו לפני שיר הכהנים
 והלויים ושררה האבות לישראל בירושלם העשבות בית
 ל יהוה: וקבלו הכהנים והלויים משקל הכסף והזהב
 31 והכלים להקדיש לירושלם לבית אלהינו: ונפקיה
 מפר אהוא בשנים עשר לחדש הראשון לבית ירושלם
 ויד אלהינו הותה עליו ויצלו מפר אויב ואויב על
 32 הקדש: ונבא ירושלם ונשב שם ומים שלשה: וכיום
 33 הרביעי נשקל הכסף והזהב והכלים בבית אלהינו על
 תרומות קדוהיה הכהן ועמו אלעזר כדפינתם ועמדם
 34 וזהב בדישוע ויעזריה כדבני הלויים: במספר במשקל
 לה לכל וכתב כל המשקל בעת ההוא: ונבאים
 מהשבי כהרמונה הקריבו עלות לאלהי ישראל פלים
 שנים עשר על כל ישראל אלים חששים וששה כבשים
 שבעים ושבעה צפורי הטאת שנים עשר הכל עלה

לדעתו: ונתנו ואת דתי המלך לאחשדרפני המלך ופסחית
קבר הנער ונשא אתהבנם ואתיבת האלהים:

ט

ובכלות אלה נגשו אל השרים לאמר לאנבדלו העם
ישראל והגרים וכלים מימי הארצות תעבדוהם
לפנני חתי הפרץ היבסי העמלי המאבי המער
והאמרי: כרשנא מבטתם להם ולבניהם ותעבדו
נרע נקדש בעמי הארצות וד השרים ותעבדו היתה
במעל הנה ראשונה: ובשמע אתהדבר הזה קרעתי
אתבגדי ומעלי ואמרטה משער ראשי חקני ואשקה
משומם: ואלי אספו כל תרד בדברי אלתישראל
על מעל העלה ואלי יעב משומם עד למנתת הערב:
ובמנתת הערב קמתי מתעניתי ובקדשי בגדי ומעלי
ואכרתי על-בדני ואפרשתי כפי אל-ידונה אלתי:
ואמרתי אלתי בשתי וכלמתי להיום אלתי פני אלתי כי
עונתי רבו למעלה ראש ואשמתי נדלה עד לשמים:
מימי אבתינו אנהש באשמה נדלה עד היום הנה ובעונתי
נחש אנהש מלכתי כהנני בדי מלכי הארצות בלתי
בשכרי ובקדש ובקשת פנים בתים הנה: ועלה במערי
רנע היתה חתה מאת ידנה אלוהי להשאר לנו
פליטה ולחיתולט יחד במקום קדוש להארז עינו
אלוהי ולתתנו מתנה משם בעבדתנו: כרעבדים אנהש
ובעבדות לא עבדת אלוהי נשעלתי חסד לפני מלכי
פרס ולחיתולט מתנה לרוחם אתיבות אלוהי ולתעמד
אתהרבתי ולחיתולט נרד בידונה ובידושלם: ונתה
מהנאמר אלוהי אתהראת כי עבתי מצותך: אשר
צוית ביד עבדך הנביא לאמר הארץ אשר אתם באים

פאר דעם האר: 36 אונד זיין האבען
איבערנעבען (אין דעם בריף) דיא
נענען פון דעם מלך צו דיא הארען פון
דעם מלך, אונד דיא נובערנאמארס פון
דינער זייט פון דעם שייף, אונד זיין
האבען דערהויבען דאס פאלק אונד דאס
הויז פון גאט: קאפיטעל ט

1 אונד ווען דאס דאזיגע איז פערלענט
נעווארען, אזוי האבען זיף צו מיר גע-
נעהנט דיא אויבערשטע אונד זיין האבען
נעזאגט, דאס פאלק ישראל אונד דיא
כהנים אונד דיא לויים האבען זיף נישט
אפגעשניט פון דיא פעלקער פון דיא לענד-
דער, (זיין טהון) נאך דיא אומנוערדיג-
קייטען פון דעם פנענן, דעם חתה דעם
פריז, דעם יבוס, דעם עמני, דעם מאבי,
דעם מצרי, אונד דעם אמרי: 2 ווארין
זיין האבען זיף גענומען פון זיירע טעכ-
טער פאר זיף אונד פאר זיירע זיין, אונד
זיין האבען פערמישט דעם הייליגען זא-
מען מיט דיא פעלקער פון דיא לענדער,
אונד דיא האנד פון דיא אויבערשטע, אונד
אפילו דיא הארען האבען אין דעם דאזי-
גען געזינדיגט פון אנהויב אן: 3 אונד ווען

איך האב געהערט דאס דאזיגע זאך, אזוי האב איך צוריסען מייענע קליידער אונד מיין
אויבערמאנטעל, אונד איך האב אויסגעריסען מייענע האר פון מיין קאפ אונד פון מיין
בארט, אונד איך בין געזעסען וויא פערטויסט: 4 אונד עס האבען זיף צו מיר פערזאמעלט
אלע וואס ציטערן פאר דיא ווערטער פון דעם גאט פון ישראל, וועגען דער זינד פון דיא
לויט פון דעם גלות, אונד איך בין געזעסען וויא פערטויסט ביז מנחה צייט פון פאר נאכט:
5 אונד צו מנחה צייט פאר נאכט בין איך אויפגעשטאנען פון מיין פאסטען, אונד מיט מיין
צוריסען קלייד אונד אויבערמאנטעל, אונד איך האב מיך אנדערגעקניעט אויף מייענע
קניען, אונד איך האב אויסגעשפרייט מייענע הענד צו דעם האר מיין גאט: 6 אונד איך האב
געזאגט, א מיין גאט! איך שעם מיך אונד בין מבויש אונד פערשעהמט צו דיר מיין פנים
אויפצוהעבען, א מיין גאט, ווארין אונזערע זינד זענען פיל העכער וויא אונזער קאפ, אונד
אונזערע שולד איז גרעסער וויא ביז צו דעם הימעל: 7 פון דיא טעג פון אונזערע עלטערן
אן ביז צו דעם היינטיגען טאג זענען מיר אין א גרויסע שולד, אונד וועגען אונזערע זינד
זענען מיר, אונזערע מלכים אונד אונזערע כהנים איבערגעבעען געווארען אין דיא האנד
פון דיא קעניגע פון דיא לענדער, (אונד מיר זענען געפאלען) דורך דעם שווערד, אונד
דורך געפאנגענשאפט, אונד דורך פערזאכטונג, אונד מיר זענען מיט א בושט פנים נאך
ביז צו דעם היינטיגען טאג: 8 אונד אצונד איז פאר אונס אין איינע רגע דערבארמונג
געוועזען פון דעם האר אונזער גאט, אז ער האט צו אונס איבערגעלאזט איינע
אנטרינונג, אונד ער האט צו אונס געגעבען א נאמעל אין זיין הייליגען ארט,
פרי אונזערע אויגען צו דערהייכטען, א אונזער גאט, אונד אונס צו געבען א
ביסעל דערקוויקונג אין אונזערע ארבייט: 9 ווארין מיר זענען דאך נאר קנעכט,
אונד אפילו אין אונזערן דינסט האט אונס אונזער גאט אויף נישט פערלאזען,
נייערשט ער האט צו אונס צוגענייגט חסד פאר דיא מלכים פון פרס, כדי צו
אונס צו געבען א דערנעהרונג, אונד צו דערהייכען דאס הויז פון אונזער גאט,
אונד ווידער אויפצושטעלען זיינע חורבות, אונד אונס צו געבען א צוים אין יהודה
אונד אין ירושלים: 10 אונד אצונד, וואס זאלען מיר נאך זאגען, א אונזער גאט, נאך
דעם דאזיגען? ווארין מיר האבען פערלאזט דייענע מצות: 11 וואס דוא האסט געבא-
טען, דורך דייענע קנעכט דיא גביאים, אזוי צו זאגען, דאס לאנד וואס איז קומט אהין

צו ירשנ'ן איז איין אומרייניקעס לאנד,
דורך דיא אומרייניקייט פון דיא פעל-
קער פון דיא לענדער, פון וועגען דיא
אומנוערדיגקייטען מיט וואס זיי האבען
עס פול געמאכט פון איינער זייט ביז
צו דער אנדערער זייט דורך זייערע
אומרייניגקייטען: 12 אונד אונד זאלט
איהר נישט (מערהר) געבען איירע טעכ-
טער צו זייער זיידע, אונד זייערע טעכטער
זאלט איהר נישט נעמען פאר איירע זיידע,
אונד איהר זאלט אויף נישט נאכפערענען
נאך זייער שלום אונד זייער גוטעס
ביז אויף עביג, כדי איהר זאלט אייך
שטארק מאכען, אונד עסען דאס גוטע
פון דעם לאנד, אונד אז איירע קינדער
זאלען עס ירשנ'ן אויף עביג: 13 אונד
נאך דעם אלעם וואס איז איבער
אינס געקומען דורך אונזערע שלעכטע
מעשים, אונד וועגען אונזערע גרויסע
שוולד, ווארין דא אונזער נאם, האסט
דאך פערמיטען נאך דעם מאס פון
אונזערע זינד, אונד דא האסט אונס
געגעבען איינע אנגרינונג אזוי וויא דיא
דאזיגע: — 14 זאלען מיר נאכאמאל

לרשמה ארץ גדולה ויהי עמי הארצות בתעבתם
12 אשר מלאה מפח ארפה בממאסם: ועתה בעתים
אלהתנו לבגדים ובתחרים אלחשאו לבגידם וליאר
חרדשו שלמם וטובתם ערעולם למען תחזקו ואכלתם
13 אחיטוב הארץ ותרשמתם לבגידם ערעולם: ואתרי
כל הבא עלינו במעשינו הרעים ובאשמתנו הגדלה כי
אתה אלהי חשבת למטה מעונו ותתנה לנו פליטה
14 בואת: הנשוב לחרב ממותד ולתחתון בעמי התעבות
האלה הלא האנדרבנו ערבילה לצן שארית ופליטה:
15 ויהי אלהי ישראל צדיק אתה גרשארני פליטה
בהיום הזה והני לפניך באשמתנו כי אז לעמוד לפניך
עלואת:

* ובתחלה עזרא ובתורתו כהל ומתפלל לפני בית
האלהים וקבצו אליו משראלי קהל רב-מאד אנשים
2 ונשים וילדים ברכבו העם הרבה בבה: וכן
שכניה ביהודא מבני עולם ונאמר לעזרא אנהו מעלנו
באלהינו ונשב נשים ובריות מעמי הארץ ועתה יש
3 מקור לשראלי עלואת: ועתה וברית-ברית לאלהינו
לדוציא כל נשים וטולד מהם בעצת ארץ וחתמים
4 במצות אלהינו ובתורה נעשה: קום ביעלך הדרך
וואתנו עמך חזק ונעשה: וכן עזרא נשבע את
5 שרי הכהנים הילדים וכל ישראל לעשות בדרך הזה
6 ונשבעו: וכן עזרא מלפני בית האלהים הלך אל-
לשבת ויהיו בדאלישבי וכל שם לשם לאבאל ומים
7 לארשתה כי מתאבל עליהם הולח: ויעבדו קול
ביתיה וירושלם לכל בני העולה להקבץ וירושלם:

דיינע מצות פערשטערן? אונד אונס מתחת זיין מיט דיא דאזיגע אומנוערדיגע
פעלקער? וועסט דא דען נישט איבער אונס צארענען ביז מיר וועלען אים נאנצען
פערלענגט זיין, דאס עס זאל נישט מעהר זיין איינע איבערבלייבונג אדער איינע אנטויר-
נונג? 15 א האר, נאם פון ישראל! דא ביזט גערעכט, ווארין מיר זענען נאר איבער-
געבליבען איינע אנגרינונג אזוי וויא עס איז דעם היינטיגען טאג, אונד זעה, מיר זענען
פאר דיר מיט אונזערע שוולד, ווארין קיינער קען נישט פאר דיר בעשטענען וועגען דעם
דאזיגען:

קאפיטעל י

1 אונד ווען עזרא האט אזוי געבעטען אונד האט מתודה געוועזען, האט ער געוויינט
אונד איז אנדערעפאלען פאר נאט'ס הויז, אונד עס האבען זיך צו איהם פערזאמעלט
פון ישראל, א זעהר גרויסעס קהל, מענער, אונד ווייבער אונד קינדער, ווארין דאס
פאלק האט געוויינט מיט א שטארק געוויין: 2 אזוי האט שכניה וזהן פון יחיאל פון
דיא זיידע פון עילם געענטפערט, אונד געזאגט צו עזרא, מיר האבען געזינדיגט קענען
אונזער נאם ווייל מיר האבען געוואוינט מיט פרעמדע ווייבער פון דיא פעלקער פון
דעם לאנד, אבער אצונד איז נאך פעהראנדען א האפנונג צו ישראל וועגען דער
דאזיגער זאך: 3 לאמער אצונד כורת ברית זיין מיט אונזער נאם, אונד ערצוהטן אלע
פרעמדע ווייבער, אונד אויף דיא קינדער וואס זענען פון זיידע געבוירען געווארען, נאך
דער עצה פון מוין האר, אונד פון דיא וואס ציטערן פאר דיא מצות פון אונזער נאם, אונד
נאך דער תורה זאל עס געטוהן ווערען: 4 שטעה אויף, ווארין דיא זאך איז צו דיר, אונד
מיר זענען מיט דיר, זייד שטארק אונד מוהא עס! 5 אזוי איז עזרא אויפגעשטאנען, אונד
ער האט געשוואוירען דיא אויבערשטע פון דיא כהנים, דיא לויים, אונד נאנץ ישראל,
כדי צו טוהן נאך דעם דאזיגען ווארט, אונד זייד האבען געשוואוירען: 6 אונד עזרא איז
אויפגעשטאנען פאר נאט'ס הויז אונד ער איז אריינגעגאנגען אין דער קאמער פון יהוחנן
וזהן פון אלישבי, אונד ווען ער איז דארט אהינגעגאנגען, האט ער קיין ברויט געעסען אונד
קיין וואסער געטרונקען, ווארין ער האט געטרויערט וועגען דער זינד פון דיא וואס זענען גע-
וועזען אונעקגעפיהרט: 7 אונד זייד האבען געלאזט אויסרופען אין יהודה אונד אין ירושלים
צו אלע וואס זענען צוריקגעקומען פון גלות, אז זייד זאלען זיך פערזאמעלן קיין ירושלים:

ובל אשר לא יבוא לשלשת הימים בעצת השמים
 ותקנים חרם בלדכשו והוא יבדל מקהל העדה:
 ויבדלו בלדכשו ויהיו ויבדלו ויבדלו לשלשת הימים
 הוא חרם השמיני בעשרים בחדש ויבדלו בלדכשו
 בחדש בית האלהים מדרגים עלה דבר ויבדלו:
 במקם עזרא הכהן ואמר אלהם אתם מלכים
 וחשיבו נשים נברות לדוסף על אשמת ישראל: ועתה
 חש תורה להנה אלהם אבותיכם נעשו רצוני והקדל
 מעמי הארץ ומרעושים הנברות: ונעו בלדכשו
 ויבדלו קול גדול בן בדרה קלט לעשות: אבל העם
 רב והעם נשמים ואין כח לעמוד בהוין והמלאכה לא
 ליום אחד ולא לשנים ביהרדו לפשע בדרה הנה:
 ועמדו שרטי לכל הנה קהל וכל אשר ביהרדו החשיב
 נשים נברות: ובא לעתים מנולים ומקדש וקדש
 ויבדלו עד להשיב הנה אלהם מנול עד בדרה
 הנה: אך ויהיו בדרה אל תורה ביהרדו קדש על
 זאת ומשלים ושבתיו חרם: ויבדלו בלדכשו
 והקדל קדש הבית אנשים ראשי האבות לבית אבות
 וכלם בשמות חשיב ביום אחד לתש השמיני בדרה
 הדרה: ויהיו כלל אנשים החשיבו נשים נברות עד
 יום אחד לתש הראשון: ויבדלו מעם העדה
 אשר חשיבו נשים נברות מבני ישוע בדרה אל תורה
 משנה ואלהם חרם ויהיו: חרם הם ליהרדו
 ויבדלו נשמים אל תורה על אשמתם: ומבני בני חרם
 ויהיו: ומבני חרם משנה ואלה ויבדלו ויבדלו
 ויבדלו: ומבני פלגד אל תורה משנה ויבדלו ויבדלו
 ויבדלו ויבדלו: ומבני חרם ויבדלו ויבדלו ויבדלו

8 אונד אימליכער וואס וועט ניש קומען
 אין דריי טעג נאך דער עצה פון
 דיא פירשטען אונד דיא זקנים זיין
 באנץ פערמענען זאל אין חרם געלעגט
 ווערען, אונד ער אליין זאל אפגעשייט
 ווערען פון דעם קהל פון דיא וואס
 זענען צוריקגעקומען פון גלות: 9 אזוי
 האבען זיך אלע מענער פון יהודה אונד
 בנימין פערזאמעלט קיין ירושלים אין
 דריי טעג, דאס איז געוועזען אן דעם
 צוואנציגסטען טאג פון דעם ניינטען
 חדש, אונד דאס באנצע פאלק איז
 געוועסען אויף דער גאס פון גאט'ס
 הויז, אונד האבען געציטערט וועגען
 דיוער זאך אונד פון וועגען דעם רע-
 גען: 10 אונד עזרא הכהן איז אויפ-
 געשטאנען, אונד ער האט צו זיין
 געזאגט, איהר האט געזינדגט טייל
 איהר האט געוואוינט מיט פערמאדע
 ווייבער, כדי דערמיט צו פערמעהרען
 דיא שולד פון ישראל: 11 אונד אזונד
 זייט מתודה צו דעם האר דעם גאט
 פון איירע פעטער, אונד משה'ס זיין
 וועלען, אונד שייט אייף אפ פון דיא
 פעלקער פון דעם לאנד, אונד פון דיא
 האט געענטפערט, אונד זיי האבען געזאגט
 מיט א גרויס קול, יוא! אזוי ווי דיא
 האפט גערעט אזוי מווען מיר מוהן: 13
 אבער דאס פאלק זענען פיל, אונד עס איז א
 רעגעצייט, אונד מיר האבען קיין כח דרויסען
 צו שטעהן, אונד דאס איז נישט איינע
 ארבייט פאר איין טאג, אויף נישט פאר
 צוויי, ווארין מיר זענען פיל וואס האבען
 געזינדגט אין דער דאזיגער זאך: 14
 לאזען דאך אונזערע אויבערשטע פון דעם
 באנצען קהל שטעהן, אונד לאזען אלע
 וואס האבען געוואוינט מיט פערמאדע
 ווייבער קומען אין דיא בעשטימטע צייטען,
 אונד מיט זיי דיא עלצטע פון אימליכער
 שטאמ, אונד איהרע שפטים, ביז עס וועט
 זיך פון אונס צוריקקענערען דער גרימזארן
 פון אונזער גאט וועגען דער דאזיגער זאך: 15
 בלויז יוהאן ויהוה פון עשהאל, אונד
 יהוה פון תקנה האבען זיך וועגען דער זאך
 אויפגעשטעלט, אבער משלם אונד שבת
 הלוי האבען זיי געהאלפען: 16 אונד דיא
 בני הגולה האבען אזוי געמעהן; אונד
 עזרא הכהן אונד געוויסע מענער פון דיא
 ראשי האבות, נאך זייער פעטערליכען הויז,
 אונד אלע איינגעשריבענע מיט דיא נעמען
 האבען זיך אפגעשייט, אונד זיי זענען
 געוועסען אין דעם ערשטען טאג פון דעם
 צעהנטען חדש, אז זיי זאלען באכפארשען
 דיא זאך: 17 אונד זיי האבען פערלעגט
 מיט אלע מענער וואס האבען געוואוינט
 מיט פערמאדע ווייבער ביז צו דעם
 ערשטען טאג פון דעם ערשטען חדש:
 18 אונד צווישען דיא זיהן פון דיא
 פהנים זענען געפונען געווארען מענער
 וואס האבען געוואוינט מיט פערמאדע
 ווייבער, דהיינו, פון דיא זיהן פון
 ישוע ויהוה פון יוהאן: 19 אונד זיינע
 מעשה, אונד אליעזר, אונד ריב, אונד
 גדליה: 20 אונד זיי האבען געענען
 זייער הענד אז זיי זאלען אונזעקטוהן
 זייער א וידער פאר זייער שולד: 21 אונד
 פון דיא זיהן פון חרם, מעשה, אונד
 אליה, אונד שמעיה, אונד ויהוה, אונד
 עזרה: 22 אונד פון דיא זיהן פון פשחור,
 אליעזר, מעשה, ושמעאל, נתנאל, יונתן,
 אונד אלעשה: 23 אונד פון דיא לויס
 יונתן אונד שמעי, אונד קליה דאס איז

קליטא פתחה דתרה ואליעזר: ומדמשקרים אלישיב
 24 אונד פון דיא זינגערס, אלישיב,
 אונד פון דיא זויגער-היטער, שלם,
 אונד טלם, אונד אזרי: 25 אונד פון
 ישראל, פון דיא זיהן פון פרעש, רמיה
 אונד זינה, אונד מלפניה, אונד מנמין,
 אונד אלעזר, אונד מלפניה, אונד בניה:
 26 אונד פון דיא זיהן פון עילם, מתניה,
 זכריה אונד יחיאל, אונד עבדי, אונד
 ירמיות, אונד אליה: 27 אונד פון דיא
 זיהן פון זחוא, אליועני, אלישיב, מתניה,
 אונד ירמיות, אונד זבדי, אונד עזינא:
 28 אונד פון דיא זיהן פון בבי, יהוחנן,
 חנניה, זבי אונד עתלי: 29 אונד פון
 דיא זיהן פון בניה, משלם, מלוד, אונד
 עדניה, ושוב, אונד שאל אונד ירמיות:
 30 אונד פון דיא קינדער פון פחת-מואב, עדנא אונד כלל, בניה, מעשה, מתניה,
 בצלאל, אונד בנין, אונד מנשה: 31 אונד פון דיא זיהן פון חרם, אליעזר, ושה,
 מלכיה, שמעיה, אונד שמעון: 32 בנמין, מלוד, שמריה: 33 פון דיא זיהן
 פון חשם, מתני, מתתה, זבדי, אליפלט, ורמי, מנשה אונד שמעי: 34 פון דיא זיהן
 פון בני, מעדי, עמרם אונד אואל: 35 בניה, בדיה, אונד בלדח: 36 וניה, ירמיות
 אונד אלישיב: 37 מתניה, מתני אונד יעשי: 38 אונד בני, אונד בנין, אונד
 שמעי: 39 אונד שלמיה, אונד נתן, אונד עדניה: 40 מכנדבי, ששי, אונד שרי:
 41 עזראל, אונד שלמיה, אונד שמריה: 42 שלום, אמריה אונד יוסף: 43 פון
 דיא זיהן פון נבו, וציאל, מתתיה, זבדי, ובינא, ידי, אונד יואל אונד בניה:
 44 אלע דיא דאזיגע האבען גענומען פרעמדע נויבער, אונד עטליכע פון זייא
 האבען מיט דיא טייבער אויף געהאט קינדער:

24 קליטא פתחה דתרה ואליעזר: ומדמשקרים אלישיב
 כה ומדשערים שלם ושלם ואורי: ומשקאל מבני פרעש
 רמיה וניה ומלכיה וממן ואלעזר ומלכיה ובניה:
 26 ומבני עילם מתניה וזכריה ויחיאל וירמיות ואליה:
 27 ומבני זחוא אליועני אלישיב מתניה וירמיות וזכר
 28 ימוןא: ומבני בבי יהוחנן חנניה ובי עתלי: ומבני בני
 ל משלם מלוד ועדניה ושוב ושאל וירמיות: ומבני פתח
 מואב עדנא וכלל בניה מעשה מתניה בצלאל ובני
 31 ומנשה: ובני חרם אליעזר ושה מלכיה שמעיה שמעון:
 32 בנמין מלוד שמריה: מבני חשם מתני מתתה וזכר
 33 אליפלט ורמי מנשה שמעי: מבני בני מנשי עמרם
 34 ואואל: בניה בדיה בלדח: וניה ירמיות אלישיב:
 36 מתניה מתני ועשי: ובני ובני שמעי: ושלמיה ונתן
 37 ועדניה: מכנדבי ששי שרי: עזראל ושלמיה שמריה:
 39 שלום אמריה ווסף: מבני נבו וציאל מתתיה וזכר ובינא
 41 ידי וואל בניה: כל-אלה נשא נשים נכריות ויש מהם
 42 נשים חשימי בנים:

נחמיה

דבר נחמיה כדכחלה וחי כחשכסל שנת עשורים *
 ואני הנהי בשושן המדינה: וכל חגי אלה מאד הוא *
 ואנשים מדינה ואשאלם על החידים הפליטה אשר *
 נשאר מן השבי ועל השלום: ואמר לי הנשאים *
 אשר נשאר מן השבי שם במדינה ברעה גדלה ובחריפה *
 וחימת דושלם כפרצת ושערה נצתי באש: וחי *
 בשמעי אחת הדברים האלה ושבתי ואבדתי ואתאפלה *
 ימים ואני עם ומתפלל לפני אלהי השמים: ואמר *
 אלהי אלהי אלהי השמים האל הגדול והנורא שמי הבדית *
 תמיד לאהביו ולשמרי מצותיו: והנהני אונת קשבת *
 וענני פתחת לשמעי אלה פתלת עבדך אשר אנכי *
 מתפלל לפניך היום וכלה על בני ישראל עבדך *
 ומתנה על השמאות בירושלם אשר הטאת לך ואני *
 וביתאבי הטאת: הכל בקלטי לך ולא שמרתי את *
 המצות והתקנים ואת הדמיונים אשר צוה אלהי אלהי *
 עבדך: וקרנתי את הדבר אשר צוה את משה עבדך *
 לאמר אתם חמלו עלי אפי' אתכם בעמים: ושבתם *
 אלי ושמרתם מצותי ושמרתם אתם אסדתה ודברכם *
 בקצה השמים משם אקבצם וקבואתם אלהימכם *
 אשר בחרתי לשכון את שמכם שם: תם עבדך ועמך *

1 דיא ווערטרער פון נחמיה וזהו פון
 הכללה, אונד עס איז גענוועזן אין דעם
 חדש כסלו, אין דעם צוואנציגסטען
 יאהר, טען איף בין גענוועזן אין דער
 הויפט־שטאט שושן: 2 טען חנה, אייר
 גער פון מיינע ברודער, איז געקומען,
 ער אונד געוויסע לייט פון יהודה, אונד
 איף האב זייא געפרעגט וועגען דיא
 אנטרונגענע יהודים וואס זענען איבער־
 געבליבען פון דער געפאנגענשאפט,
 אונד וועגען ירושלים: 3 אונד זייא
 האבען צו מיר געזאגט, דיא איבער־
 בלייבונג וואס זענען דארט אין דער
 מדינה איבערגעבליבען פון דער געפאנג־
 גענשאפט, זענען אין א גרויסע צרה
 אונד חרפה, אונד איז דיא מויער פון

ירושלים אפגעבראכען, אונד דיא שויערן דערפון זענען פערברענט מיט פייער:
 4 אונד עס איז גענוועזן, טען איף האב געהערט דיא דאזיגע ווערטרער אזוי האב איף
 מיך אנדערקענעצט אונד האב געוויינט, אונד איף האב געטרויערט עטליכע טעג,
 אונד איף האב געפאסט אונד געבעטען פאר דעם גאט פון דעם הימל: 5 אונד איף
 האב געזאגט, איף בעט דיה, א האר, דוא גאט פון דעם הימל, דוא גרויסער אונד
 פארקטערליכער גאט, דער וואס האלט דעם ברית אונד טהוט חסד צו דיא וואס ליבען
 איהם, אונד היטען זיינע מצות: 6 לאז דאך אצונד דיין אויער פערנעמען, אונד לאז־
 זען זיינע אויגען זיין אפען צו הערען דאס געבעט פון דיין קנעכט, וואס איף בעט
 היינט פאר דיר, טאג אונד נאכט, וועגען דיא קינדער ישראל, זיינע קנעכט, אונד איף
 בין מתודה דיא זינד פון דיא קינדער ישראל, וואס מיר האבען קעגען דיר געזינדיגט;
 ווארון איף אונד מיין פאטער'ס הויזגעזינד האבען געזינדיגט: 7 מיר האבען אונס
 קעגען דיר אים גאנצען פערדארבען, אונד מיר האבען ניט געהיט דיא מצות אונד
 חוקים אונד משפטים וואס דוא האסט געבאטען צו דיין קנעכט משה: 8 געדענק
 דאך, איף בעט דיה, דאס ווארט וואס דוא האסט געבאטען צו דיין קנעכט משה אזוי
 צו זאגען, טען איהר וועט זינדיגען, אזוי וועל איך אייך פערשפרייטען צווישען דיא
 פעלקער: 9 אבער טען איהר וועט אייך צו מיר אומקעהרען, אונד איהר וועט היטען
 מיינע מצות אונד איהר וועט זייא טהון, האמשע איהר וועט זיין פערשטויסען ביז צו
 דעם עק פון דעם הימל, אפילו פון דארט וועל איך אייך פערזאמעלן, אונד איך וועל
 אייך ברענגען צו דעם ארט וואס איך האב אויסדערטענהלט אז מיין נאמען זאל דארט
 וועזען: 10 אונד זייא זענען דאך זיינע קנעכט, אונד דיין פאלק וואס דוא האסט

אויסגעלעזט מיט דיין גרויסען פֿח, אונד מיט דיינע שטארקע האנד: 11 א האר! איך בעט דיר, לאז דאך דיין אויער פערנעמען דאס געבעט פון דיין קנעכט, אונד צו דעם געבעט פון דיינע קנעכט וואס פערלאנגען צו פארקטען דיין נאָר מען, אונד זייא היינט מצליח דיין קנעכט, אונד גיב איהם באַרמקערציגקייט פֿאַר דעם דאזיגען מאן—וואַרין איך בין געוועזען דער שור המַשְׁקִים צו דעם מלך:

קאפיטעל ב

1 אונד עס איז געוועזען אין דעם חודש ניסן, אין דעם צוואנציגסטען יאהר פון ארבתשסתא המלך, ווען וויין איז פֿאַר איהם געוועזען, אונד איך האב אויפגע־הויבען דעם וויין אונד האב עס געגעבען צו דעם מלך—איך בין קיינמאל נישט פֿריהער טרויריג געוועזען פֿאַר איהם: 2 אונד דער מלך האט צו מיר געזאגט, פֿאַרנוואס זעהסטו דעם פֿנים אזוי שלעכט אויס, (איך זעה אז) דוא ביזט נישט קראנק? דאס איז נישט אנדערש נייערמ דוא האסט א בעטריבט הארץ—אזוי האב איך שטארק מוזא בעקומען: 3 אונד איך האב געזאגט צו דעם מלך, לאז דער מלך לעבען אויף עביר! פֿאַרנוואס זאל נישט מיין פֿנים טרויריג זיין ווען דיא שטאט פון דיא קברים פון מיינע אבות איז חרוב אונד דיא טויערן דערפון זענען פֿערברענט אין דעם פֿייער: 4 אונד דער מלך האט צו מיר געזאגט, וועגען וואס בעטסטו דא דען? אזוי האב איך געבעטען צו דעם גאט פון דעם הימעל: 5 אונד איך האב געזאגט צו דעם מלך, ווען עס דעם מלך געפעלט, אונד ווען דיין קנעכט האט געפונען חן פֿאַר דיר, אזוי זאלסטו דא מיר שיקען צו (דעם לאנד) יהודה, צו דער שטאט פון דיא קברים פון מיינע אבות אז איך זאל זיך ווידער אויפבויען: 6 אונד דער מלך האט צו מיר געזאגט—אונד דיא מלכה איז געבען איהם געזעסען—ביי וואס לאנג וועט דיין נאנג געדויערן? אונד ווען וועסטו דא צוריקקומען? אונד דיא זאך האט דעם מלך וואוילגעפאלען מיר צו שיקען, אונד איך האב איהם געגעבען א צייט: 7 אונד איך האב (ווייטער) געזאגט צום מלך, ווען עס געפעלט דעם מלך אזוי לאז מיר געגעבען ווערען בריר צו דיא הארען פון דער אנדערער זייט פון דעם טייך, אז מען זאל מיר אריבערפֿיהרען ביז איך וועל אַנקומען צו דעם לאנד יהודה: 8 אונד א בריר צו אסף דער הישער פון דעם מלך'ס וואלד, אז מען זאל מיר געבען האלץ פֿאַר באלקענים צו דיא טויערן פון דער הויפטשטאט, אונד פֿאַר דעם הויז, אונד צו דיא מויערן פון דער שטאט, אונד צו דעם הויז וואו איך וועל אריינקומען, אונד דער מלך האט צו מיר געגעבען נאך דער גוטער האנד פון מיין גאט וואס איז אויף מיר געוועזען: 9 אונד איך בין אַנגעקומען צו דיא גובערנאטארס אויף דער אנדערער זייט פון דעם טייך, אונד איך האב צו זייא איבערגעגעבען דיא בריר פון דעם מלך, אונד דער מלך האט מיט מיר געשיקט אויבערשטע פון דעם חיל אונד רייטער: 10 אונד ווען ס'בלט דער חזני, אונד טוביה דער קנעכט פון דיא עמני האבען עס געהערט, אזוי איז עס זיין זעהר איבעל געפאלען, אז א מענטש איז געקומען צו זוכען דאס גוטע פון דיא קינדער ישראל: 11 אזוי בין איך געקומען קיין ירושלים, אונד איך בין דאָרט געוועזען דריי טעג: 12 אונד איך בין אויפגעשטאנען ביא נאכט, איך אונד עטליכע מענער מיט

11 אשר פֿרית בלחץ הכולל ויבדל החוקה: אַנא אַרץ חרץ נא אונד קשבת אלתפלת עבדך ואלתפלת עבדך תחפצים לראות אתשמך ותצליתנה לעבדך היום ותגרו לתחמים לפני האיש הזה ואני היתי משקה למלך:

ב ב

א ויהי בחדש ניסן שנת עשרים לארתחשסתא המלך ית לפני ואשא אתחילי ואתנה למלך ולאחיותי כע 2 לפניה: ויאמר לי המלך מדוע? פגד רעים ואתה אונד 3 חולה אין זה כראם רע לב וארא חרפה מאד: ואמר למלך המלך לעולם יהיה מדוע לא ידעו פני אשר העיר 4 בתיקבורת אבתי חרפה ושערה אכלו כאש: ויאמר לי המלך עלימהיה אתה מבקש ואתפלל אליאלתי 5 הושמים: ואמר למלך אסיעלמלך טוב ואסיעטב עבדך לפגד אשר תשלחני אליהיה אלעיר קבורת 6 אבתי ואכנה: ויאמר לי המלך תשגל ויעבת אצלו ערמתי יהיה מהלכה ומתי תשוב ויטב לפנימלך 7 תשלחני ואתנה לו ומן: ואמר למלך אסיעלמלך טוב אגרות ותגלי על פחות עבד הנר אשר עבדתי 8 עד אשר־אבא אליהיה: ואגרת אלקה שמר הכתום אשר למלך אשר תגלי צלם לקרות את־שמי 9 אבא אגלי ותגלי המלך בראליה טובה עלי: ואבא אלפחות עבד הנר ואתנה להם את אגרות המלך 10 וישלח עמי המלך שרי חיל ופרשים: סבכלט חרתי וטוביה העבד העמני ורע להם רעה 11 נדלה אשר־בא ארם לבקש טובה לפני ישראל: ואבא אלירושלם ואחישם ימים שלשים: ואקום ללילה אל

אונד נעבען זיין האט משלם זוהן פון
ברכה, זוהן פון משויבאל צורעכט גע-
מאכט, אונד נעבען זיין האט צדוק זוהן
פון בענא צורעכט געמאכט: 5 אונד
נעבען זיין האבען צורעכט געמאכט
דיא תקועים, אבער זייער עדעל-לייט
האבען נישט געטון זייער האלד צו דער
ארבייט פון זייער הארען: 6 אבער דאס
אלטע טויער האבען יודע זוהן פון
פסח, אונד משלם זוהן פון בסודיה
צורעכט געמאכט, זיין האבען עס גע-
באלקענד, אונד האבען אויפגעשטעלט
דיא טירען, אונד דיא שלעסער, אונד
דיא רינגעל דערפון: 7 אונד נעבען זיין
האבען צורעכט געמאכט, מלכיה דער
גבעני, אונד דוד דער מלחיה, דיא לייט
פון גבעון אונד פון מצפה, ביז צו דעם
טרוין-שטול פון דעם גובערנאטאר פון
דער אנדערער זייט פון דעם טייך:
8 אונד נעבען זיין האבען צורעכט גע-
מאכט עזיאל זוהן פון חרניה, דיא
גאלדשמידען, אונד נעבען איהם האט
צורעכט געמאכט חנניה זוהן פון הרקחים
(דיא אפאטעקערס); אונד זיין האבען

החוק משלם בברכה, במשעבאל ועליתם החוק
ה צדק בנענא: ועליתם החוקי התקנים ואחריהם
6 לא תביאו צוים בעבכת ארצות: ואת שער השנה
החוקי יודע בנפח ומשלם בברכה, בנפח ברהי
7 בעמלו דלתיו ומנעלו ובריתו: ועליתם החוק
מלטה הנכעני דוד המלטי אש, נכסן המצפה לכסא
8 פחת עבר הנר: עליתו החוק עזאל בברכה
צורפים ועליתו החוק חנניה בברכה, נכסן ירושלם
9 עד החומה הרחבה: ועליתם החוק רפה ברהי שר
י חצי פלך וירושלם: ועליתו החוק דהי ברחמץ
11 ונגד ביתו ועליתו החוק חפוש ברחשכניה: מנה
שנית החוק מלכיה ברחש ונשוב בפתת מיאב ואת
12 מנהל המערים: ועליתו החוק שלום ברחמץ שר
13 חצי פלך וירושלם ואת ובטחו: את שער נהי החוק
הנן השכי ונתן המה בנהי ונעמדו דלתיו ומנעלו
14 ובריתו ואלף אמה בחומה עד שער השפות: ואת
שער האשפות החוק מלכיה ברחש שר פלך בית
16 הכרם הוא נכסו ונעמדו דלתיו ומנעלו ובריתו: ואת
שער השן החוק שלום ברחמץ שר פלך המצפה
הוא נכסו ושלטו ונעמדו דלתיו ומנעלו ובריתו
17 ואת חומת ברכת השלום לנרחק ולנרחק
16 החודות מעיר נהי: אחרי החוק נחמה ברחמץ
שר חצי פלך ברחש עד נהי קבר דוד ועד ברכה
17 השפות ועד בית הכפרים: אחרי החוקי חלום רחם
בדקני עליתו החוק חשביה שר המצפה קעילה
18 לכסא: אחרי החוקי אחיהם בני ברחמץ שר חצי
19 פלך קעילה: ואת עליתו שר המצפה

געשטארקט וירושלם ביז צו דיא ברייטע טויער: 9 אונד נעבען זיין האט צורעכט
געמאכט רפיה זוהן פון חור, ער איז גענוענען א האר איבער האלב וירושלם: 10 אונד
נעבען זיין האט צורעכט געמאכט, דדיה זוהן פון חרומא, אפילו ביז קענען זיין הויז,
אונד נעבען איהם האט צורעכט געמאכט חטוש זוהן פון חשבניה: 11 דאס אנדערע
מאס האט צורעכט געמאכט מלכיה זוהן פון חרם, אונד חשוב זוהן פון דעם גובערנא-
טאר פון מואב, אונד אויף דיא טורעמס פון דיא אויפגענס (האבען זיין צורעכט געמאכט):
12 אונד נעבען איהם האט צורעכט געמאכט שלום זוהן פון הלוחש, דער האר איבער
דיא (אנדערע) העלפט פון וירושלם, ער אונד זיינע זיהן: 13 דאס טויער פון דעם
טאל האבען צורעכט געמאכט, הנון אונד דיא איינוואוינער פון זנוח, זיין האבען עס
געבויזט, אונד זיין האבען אויפגעשטעלט דיא טירען מיט דיא שלעסער אונד דיא
רינגעל דערפון; אונד חוץ דעם האבען זיין געבויזט א טויערע א איילען אין דער
טויער, ביז צו דעם מיסט-טויער: 14 אבער דאס מיסט-טויער האט צורעכט געמאכט,
מלכיה זוהן פון רכב, דער האר איבער א טייל פון בית-הכפרם, ער האט עס אויפגע-
בויזט, אונד אויפגעשטעלט דיא טירען מיט דיא שלעסער אונד דיא רינגעל דערפון:
15 אבער דאס טויער פון דעם קנאל האט צורעכט געמאכט, שלום זוהן פון בלחיה,
דער האר איבער א טייל פון מצפה, ער האט עס אויפגעבויזט, אונד האט עס גע-
דעקט, אונד אויפגעשטעלט דיא טירען מיט דיא שלעסער אונד דיא רינגעל דערפון,
אונד דיא טויער ביז צו דעם טייך שלח בייא דעם מלך'ס גארטען, ביז צו דיא טרעפ
דאס געהט ארום פון דויד'ס שטאט: 16 אונד נאך איהם האט צורעכט געמאכט נחמיה
זוהן עזבוק, דער האר איבער א האלבען טייל פון בית-צור, ביז קענענאיבער דיא
קברים פון דוד, אונד ביז צו דעם טייך דאס מען האט געמאכט, אונד ביז צו דעם
הויז פון דיא גבורים: 17 נאך איהם האבען צורעכט געמאכט, פון דיא לויים, רחום זוהן
פון בנה, אונד נעבען איהם האט צורעכט געמאכט, חשביה דער האר איבער דעם טייל
פון קעילה, אין זיין חלק: 18 אונד נאך איהם האבען צורעכט געמאכט זייער ברידער,
בוי זוהן פון חנדי, דער האר איבער דעם (אנדערן) האלבען טייל פון קעילה: 19 אונד
נעבען איהם האט צורעכט געמאכט, עזר זוהן פון יושע, דער אויבערשטער איבער מצפה,

מדה שנית מעד עלה הנשק המקצץ: אחרי ההנהגה
 החזק בידו דחף מדה שנית מדה מקצץ ערש
 בית אלשיב הבתן הנדול: אחרי החזק מרמות בן
 ארנה ברהמן מדה שנית מרמות בית אלשיב נד
 מכלית בית אלשיב: ואחרי החזק הבתנים אלשיב
 הכפר: אחרי החזק בנהן חשבו נד ביתם אחרי
 החזק עזרה בחמשה בדענה אל בית: אחרי
 החזק בני ברהמן מדה שנית מרמות עזרה ערש מקצץ
 ערש הפנה: סלל בראון מעד המקצץ והמגדל הוצא
 מבית המלך העליון אשר לחצר המטה אחרי פנה
 כפרעש: והתננים היו יושבים בעלל עד נד שער
 המים למורה והמגדל הוצא: אחרי החזק הבתנים
 מדה שנית מעד המקדל הנדול הוצא נד חמת העליון
 מעל: שער המים החזק הבתנים אלשיב לנד בית:
 אחרי החזק עזרה בראון נד בית ואחרי החזק
 שמעיה ברהמן שער שער המורה: אחרי החזק
 הנהגה ברהמן הנהגה ברהמן מדה שנית אחרי
 החזק משלם ברהמן נד נשכתי: אחרי החזק
 מלכה ברהמן ערש בית המים והמגדל נד שער
 המגדל נד עלת הפנה: וכן עלת הפנה לשער המגדל
 החזק המים והמגדל: וכן לשער המגדל
 סבלם ברהמן בנים אתחלה נד לו נשכתי
 הנהגה נד עלת הפנה: ואמר לפני אחי וחל
 שמח ואמר זה הנהגה המלכה לשם המגדל
 המגדל הנהגה בנים הנהגה אתחלה נד שער
 המגדל הנהגה בנים הנהגה אתחלה נד שער
 המגדל הנהגה בנים הנהגה אתחלה נד שער
 המגדל הנהגה בנים הנהגה אתחלה נד שער

דאם אנדערע מאם קענענאבער בייא
 דעם ארויפגעהן אן דעם עק (וואו מען
 בענוואפענט ויך): 20 נאך איהם האט צו
 רעכט געמאכט ברוך וזהן פון ובי דאם
 אנדערע מאם, פון דעם עק ביו צו דער
 טיער פון אלשיב דעם פון הנדול'ס הויז:
 21 אונד נאך איהם האבען צורעכט גע-
 מאכט מרמות וזהן פון אוריה וזהן פון
 קוק, דאם אנדערע מאם, פון דער טיער פון
 אלשיב'ס הויז אן ביו צו דעם ענד פון
 אלשיב'ס הויז: 22 אונד נאך איהם הא-
 בען צורעכט געמאכט דא פהנים, דא
 לייט פון דעם פלוין: 23 נאך איהם האבען
 צורעכט געמאכט בנהמן אונד חשוב, קע-
 נענאבער וייער הויז; נאך איהם האט
 צורעכט געמאכט עזרה וזהן פון מעשה,
 וזהן פון ענניה קעבען ויין (איינען) הויז:
 24 נאך איהם האט צורעכט געמאכט, בנה
 וזהן פון הנד דאם אנדערע מאם, פון
 עזרה'ס הויז אן ביו צו דעם עק אונד ביו
 צו דעם ווינקעל: 25 סלל וזהן פון אורי
 (האט געבויעט) פון ענטקענען דעם עק

אונד דעם טורעם וואס געהט ארויס פון דעם מלך'ס אויבערשטען הויז, וואס איז אין דעם
 הויף פון דער וואך, נאך איהם פדה וזהן פון פרעש: 26 דא נתינים וואס האבען געוואוינט
 אין עופל (האבען צורעכט געמאכט) ביו קענענאבער דעם וואסער-טויער, אן דער
 מורח-זייט, אונד אויף דעם טורעם וואס איז (דערפון) ארויסגעגאנגען: 27 נאך זייא הא-
 בען דא תקעים צורעכט געמאכט דאם אנדערע מאם, פון קענענאבער דעם גרויסען
 טורעם וואס געהט ארויס, אונד ביו צו דער מויער פון עופל: 28 פון דעם פערד-טויער אן
 האט איטליכער פון דא פהנים צורעכט געמאכט קענענאבער ויין הויז: 29 אונד נאך זייא
 האט צורעכט געמאכט צדוק וזהן פון אמר קענענאבער ויין (איינען) הויז, אונד נאך איהם
 האט צורעכט געמאכט שמעיה וזהן פון שכינה, דער היטער פון דעם מורח-טויער: 30 נאך
 איהם האט צורעכט געמאכט חנניה וזהן פון שלמה, אונד חנון דער זעקסטער וזהן פון צלם,
 דאם אנדערע מאם; נאך איהם האט צורעכט געמאכט משלם וזהן פון ברכיה קענענאבער
 זיינע קאמער: 31 נאך איהם האט צורעכט געמאכט מלכה וזהן פון דעם גאלד-שמיר, ביו
 צו דעם הויז פון דא נתינים אונד דא בשמים קרעמער'ס, קענענאבער דעם אויפגעהערט
 טויער, אונד ביו צו דעם ארויפגעהן בייא דעם ווינקעל: 32 אונד צווישען דעם ארויפגעהן
 פון דעם ווינקעל צו דעם שאף-טויער האבען דא גאלד-שמיר אונד דא קרעמער צורעכט
 געמאכט: 33 אונד עס איז געוועזען ווען ס'בלט האט געהערט אז מיר האבען געבויעט דא
 מויער אזוי האט עס איהם פערדראסען, אונד ער האט שטארק געצארגט, אונד ער האט גע-
 שפעט איבער דא יהודים: 34 אונד ער האט געזאגט פאר זיינע ברודער אונד פאר דעם
 חיל פון שמרון, יוא ער האט געזאגט, וואס טהוען דא שלאפע (עלענדע) וידען? וועלען
 זייא עס דען צו זייא איבערלאזען, אדער וועלען זייא דען מקריב זיין? אדער וועלען זייא
 עס דען קענען אין א מאג פערלענדען? וועלען זייא דען קענען דא שטיינער גייא מאכען
 אויס דעם הויפען פון דער אש — וואס זייא זענען דאך פערברענט? 35 אונד מובה דער
 עמני איז געבען איהם געוועזען, אונד ער האט געזאגט, ווא, אפילו דאס וואס זייא בויען,
 ווען א פוסק זאל ארויפגעהן אזוי וועט ער צוברעכען וייערע שטיינערנע מויער: 36 הער

דאָן, אַ אונזער נאָט, וואָס מיר זענען
פּעראַכטעט געוואָרען, אונד קעגן זייער
הרפּה אויף זייער אייגענעם קאָפּ, אונד
לאַזען זייא גענעבען ווערען צו אַ פּער-
אכטונג אין דעם לאַנד פון געפאַנגענע-
שאַפט: 37 אונד בעדעק ניט זייער אונד
גערעכטיגקייט, אונד זייער זינד וואָס איז
פאַר דיר זאַלסט דאָ ניט לאַזען אויסמע-
קען, וואָרין זייא האָבען דיך אָנגערייצט
צום צאָרן געטקענען דיא וואָס בויען:
38 אזוי האָבען מיר געבויעט דיא מויער,
אונד דיא גאַנצע מויער איז פּערבונדען
געוואָרען ביז צו דיא העלפט, וואָרין דאָס
פאַלק האָט געהאַט אַ האַרץ (א ווילען)
צו אַרבייטען:

קאפיטעל ד

1 אונד עס איז געוועזען ווען סגבלט אונד
שוביה, אונד דיא ערבים אונד דיא עמנים,
אונד דיא אשדודים האָבען געהערט דאָס
דיא מויערן פון ירושלים זענען צורעכט
געמאכט געוואָרען, אונד דאָס דיא איינ-
געבראכענע שטעלען האָבען אָנגעהויבען
פערשטאפט צו ווערען, אזוי האָט עס
זייער זעהר דערבירט: 2 אונד זייער האָבען
זיך צוזאַמען פערבונדען, ביר צו קומען מלחמה אין ירושלים, אונד דאָרין אַ
פערדארבונג צו מאַכען: 3 אזוי האָבען מיר געבעטען צו אונזער נאָט, אונד מיר האָבען
אָנגעשטעלט אַ וועכטער קעגען זייא בייא טאָג אונד בייא נאכט פון וועגען זייא: 4 אונד
יהודה האָט געזאָגט, דער כח פון דיא לאסט־טערענערס איז שוואַך געוואָרען, אונד דער
שטויב איז זעהר פיל, אונד מיר זענען ניט אים שטאַנד (אליין) צו בויען אין דער מויער:
5 אונד אונזערע פינד האָבען געזאָגט, זייער זאַלען עס ניט וויסען אונד זייער זאַלען עס ניט
זעהן ביז מיר וועלען קומען צווישען זייא אונד וועלען זייער דערשלאָגען, אונד אזוי
וועלען מיר מאַכען אז דיא מלאכה זאל אויפהערען: 6 אונד עס איז געוועזען, דאָס ווען דיא
יהודים וואָס האָבען געבען זייער אונזאָניקע זענען אָנגעקומען, אזוי האָבען זייא צו אונס גע-
זאָגט זעהן קאל פון אלע ערטער, (עס איז געטיג דאָס) איהר זאַלט צו אונס צוריקקערען:
7 דאָריבער האָב איך אָנגעשטעלט פון דעם אונטערשטען טייל פון איטליכען אַרמ בייא
דער מויער אונד אין דיא לעכער, אפילו פון דעם פאַלק האָב איך אָנגעשטעלט נאָך
איטליכער מושפּה, מיט זייער שווערדען, שפּיזען, אונד זייער שייס־בויען: 8 אונד ווען
איך האָב מיך אומגעזעהן אזוי בין איך אויפגעשטאַנען, אונד איך האָב געזאָגט צו דיא
פרייאַהאָרען אונד צו דיא אנדערע האָרען, אונד צו דעם איבריגען פאַלק, איהר זאַלט
פאַר זייא קיין מורא האָבען! געדענקט נאָר אַן דעם גרויסען אונד פאַרשטערליכען
האַר, אונד האָלט מלחמה וועגען אייער ברידער, אייער זיין אונד אייער טעכטער,
אייער ווייבער, אונד וועגען אייער הייזער: 9 אונד עס איז געוועזען דאָס ווען אונזערע
פינד האָבען געהערט אז עס איז צו אונס געקאנט געוואָרען, אונד דאָס האָט
פערשטערט זייער עצה, אונד דאָס מיר האָבען אונס אלע צוריקגעקערט צו דער
מויער, איטליכער צו זיינע אַרבייט: 10 אונד עס איז געוועזען פון דעם דאָזיגען
טאָג אָן אונד ווייטער, דאָס איינע העלפט פון מייער וינגען האָבען געאַרבייטעט
אונד דיא אנדערע העלפט האָבען געהאַלטען דיא שפּיזען אונד דיא שילדען,
אונד דיא שייס־בויען אונד אייזערנע פאַנצערס, אונד דיא אויבערשטע זענען גע-
וועזען הינטער דעם גאַנצען הוינגעווינד פון יהודה: 11 אונד אפילו דיא וואָס
האָבען געבויעט אַן דער מויער, אונד דיא וואָס האָבען געטראָגען דיא לאסטען,
אונד דיא וואָס האָבען געלאָדען (דיא לאסטען), האָבען מיט איינע האַנד געאַרבייט

אזוי צו זייער בון השב חרפתם אלהים ותם
37 לבנה בארן שבה: ואלהם עליון וחסותם
38 מלפניך אלהים כי הקיטו לגד הבנים: ונכה
אחרתם ותקשר בלתיחמה עדמחצה ותי לב לעם
לעשות:

ד

א ותי: כאשר שמע סגבלט ושוביה והעמנים
והאשדודים כיעלתה ארובה לחמות ירושלם כיהתלו
2 הפרצים להסתם ותר להם מאד: וקשרו כלם ותי
3 לבוא להלחם בירושלם ולעשות לו תועה: ותפלל
אלאלינו ונמיד משמר עליהם וימם ולילה משמרים:
4 ויאמר יהודה כשל כח הסבל והשפר הדבה ואנחנו
ה לא נוכל לבנות ביהמה: ואמרו צרי לא דעו ולא
דיא עד אשר יבוא אלהים ותרנום ונשכח את
6 המלאכה: ותי כאשר יבוא יהודים השבים אצלם
וואמרו לנו עשר פנים מכלהמקומות אשר השכנו
7 עלינו: ואנמיד מפתחות למקום מאחרי לזוהר
בצחלים ואנמיד אתהעם למשפחות עמ־תרבותם
8 רמזותם וקשתותיהם: ונארא ואלים ואמר אלהים
והאליהם ואלהם הם אלהים משמר את ארץ
הגדול והנארא ותר והלחמי על־אחיכם בניכם ובנותכם
9 ונשכם ובחיתכם: ותי כאשר שמעו איבילו כיעדע
לנו חפר האלים אתעצתם ונשוב כלנו אלהים
10 אש אלמלאכתם: ותי: ומדתם יהיו חצי גרע עשים
במלאכה והעם מחזיקים הרמזים המנים והקשות
11 והשרים והשרים אחרי כלבית יהודה: הבנים ביהמה
תנשאים בסבל עמשים באחת יד עשה במלאכה

ואת מחקת השלח: והבונים איש תרבו אסורים על
 מחצו ובונים והתקנע בשופר אצל: ואמר אליהם
 ואלה פגועים ואלה יתר היום המלאכה הרבה ורחבה
 ואנחנו נפדים על החומה רדוקים איש מאחיו: במקום
 אשר תשמעו את קול השופר שמה תבצעו אלני
 אלנתי ואלנתי: ואנחנו עשים במלאכה ונצטם מחזיקים
 ברכמים מכלות השחר עד צאת הבוקרים: גם בעת
 ההיא אמרתי לכם איש וגו' וקלט בתוך ירושלם היום
 לט הלילה משמר תהום מלאכה: ואין אני ואנני ונני
 ואנני המשמר אשר אחרי אדאנתי פשטם בנתי
 איש שלחו המים:

ה ו
 ותלי צנכת הים ונשתם גזלה אלאחיהם יהודים: א
 ויש אשר אמרים בנתי ובנתי אנחנו רבים ונקחה דגן
 ונאכלה ונחיה: ויש אשר אמרים שותני וברמני
 וברמני אנחנו ערבים ונקחה דגן פרעב: ויש אשר
 אמרים לנו כסף למכת המלך שותני וברמני: ועתה
 כבשר אדנו כבשרי כבנתי בנתי ודגה אנחנו כבשים
 אדנתי ואתבנתי לעבדים ויש מבנתי נאכשות
 ואדלאל לט ושותני וברמני לאחרי: ותר לי מאד
 כאשר שמתי אתונקתם ואת הדברים האלה: המלך
 למי עלי ואריכה אתהחיים ואת הדברים האלה: המלך
 משא אשכבאחיו אתם נשאים ואמן עליהם קהלה גדולה:
 ואמרה להם אנחנו קנינו את אחישי יהודים הנאכרים
 לנוס בדי בנתי ונאמרו אתהחיים ואתהחיים ואתהחיים
 ונחישו ולא מצאו דבר: ואמר לאמנו הדבר אשר
 אתם עשים הלא ביראת אלהינו מלכו מרפת המים

אונד מיט דיא אנדערע האבען זיין גע-
 האלטען דאס שטערד: 12 ווארן איטלי-
 כער וואס האט געבויעט, האט געהאט זיין
 שטערד אנגעבונדען אויף זיינע לענדען,
 אונד אזוי האבען זיין געבויעט, אונד דער
 שופר-בלאזער איז געבען מיר גענוועזן:
 13 אונד איך האב געזאגט צו דיא פריי-
 הארען, אונד צו דיא אויבערשטע, אונד
 צו דיא איבריגע פון דעם פאלק, דיא אר-
 בייט איז פיל אונד גרויס, אונד מיר זענען
 צושפרייט אויף דער מוזער, איינער איז
 זייט פון דעם אנדערן: 14 אונד אויף
 וועלכען ארץ אז איהר וועט הערען דאס
 קול פון דעם שופר, דארט אהין זאלט
 איהר אייף צו אונס פערזאמלען; אונזער
 גאט וועט פאר אונס מלחמה האלטען:
 15 אונד אזוי האבען מיר געארבייטעט
 אין דער מלאכה, דיא העלפט פון זיין
 האבען געהאלטען דיא שפיזען פון דעם
 אויפגעהן פון דעם מארגענשטערן, ביז
 דיא שטערן זענען ארויסגעקומען (אויף
 דער נאכט): 16 צו דערנעלביקער צייט
 האב איך אויף געזאגט צו דעם פאלק, אז
 איטליכער זאל מיט זיין וונג איבערנעכ-

טיגען אין ירושלים, כדי זיין זאלען פאר אונס זיין א וואף ביא דער נאכט, אונד ביא טאג
 צו טהון דיא ארבייט: 17 אזוי האט קיינער, אפילו נישט איך, אדער מייןע ברודער אונד
 מייןע ווייבער, אדער דיא לייט פון דער וואף וואס זענען הינטער מיר גענוועזן, קיינער פון
 אונס האט נישט אויסגעטהון זיינע קליידער, איטליכער איז מיט זיין כלי זון געגאנגען
 אפילו צו דעם וואסער:

קאפיטעל ה

1 אונד עס איז גענוועזן א גרויס געשריין פון דעם פאלק אונד זייער ווייבער קעגען
 זייער ברודער, דיא יהודים: 2 ווארן עס זענען גענוועזן עטליכע וואס האבען געזאגט,
 מיר, אונזערע זיין אונד אונזערע טעכטער זענען פיל, אזוי וועלען מיר אונס נעמען קארן
 אז מיר זאלען עסען אונד לעבען: 3 אונד אנדערע האבען געזאגט, אונזערע פעלדער אונד
 אונזערע וויינגערטען אונד אונזערע הייזער האבען מיר געגעבען פאר א משכונ, כדי מיר
 זאלען קענען קויפען קארן וועגען דעם הונגער: 4 אונד דא זענען גענוועזן אנדערע וואס
 האבען געזאגט, מיר האבען אונס געבארגט געלד פאר אונזערע פעלדער אונד וויינגער-
 טען צו געצאלען דעם מלך'ס מס: 5 אונד אצונד איז דען נישט דאס פלייש פון אונזערע
 ברודער אזוי וויא אונזער פלייש, זייער זיין אזוי וויא אונזערע זיין, אונד זעהט, מיר
 צוויינגען אונזערע זיין אונד אונזערע טעכטער צו זיין קנעכט, אונד א טייל פון אונזערע
 טעכטער זענען שוין לאנג געצוואונגען געווארען, אונד מיר האבען קיין פח וויא אויס-
 צולעזען, אונד אויף אונזערע פעלדער אונד וויינגערטען געהערען שוין צו אנדערע:
 6 אונד איך בין געהר צארניג גענוועזן ווען איך האב געהערט זייער געשריין, אונד דיא
 דאזיגע ווערטער: 7 אונד מיין הארץ האט זיך אין מיר געראטען, אונד איך האב מיך
 געקריגט מיט דיא פרייא-הארען, אונד מיט דיא אויבערשטע, אונד איך האב צו זיין גע-
 זאגט, איהר ענטלייעט איינער דעם אנדערן כדי איהר זאלט (גרזסע) ונחים נעמען; אונד
 איך האב קעגען זיין געמאכט א גרויסע פערזאמלונג: 8 אזוי האב איך צו זיין געזאגט,
 מיר האבען שוין פון לאנג אונזערע ברודער, דיא יהודים, אויסגעקויפט נאך אונזער פער-
 מעגען וואס זענען פערקויפט גענוועזן צו דיא גוים, אונד ווילט איהר אפילו איינער בריי-
 דער פערקויפען? אדער זאלען זיין (וידער) צו אונס פערקויפט ווערען? אזוי האבען
 זיין שטיל געשוויגען, אונד זיין האבען נישט געפונען א ווארט (צו ענטפערן): 9 אזוי
 האב איך ווייטער געזאגט, דיא וואך וואס איהר טהוט איז נישט גוט, זאלט איהר נישט פיל
 מעהר געהן אין דער פארקט פון אונזער גאט פון וועגען דער הרפה פון דיא גוים
 אונזערע

אונזערע פיינד: 10 ווארין אויף איך, מיינע ברידער אונד מיינע יונגען וואל-טען אויף געקענט רוחים נעמען פון זיין פון גאלד אונד קארן — איך געט אייך, לאזט דאך אפ דעם דאזיגען רוח: 11 קערט דאך היינט צו זיין צוריק, איך געט אייך, זייער פעלדער, זייער ווייניג גערטען, זייער עהלבערט-ביימער, אונד זייער הייזער אונד אפילו דאס הונדערט סטע טהייל פון דעם געלד אונד פון דעם קארן, אונד פון דעם ווייניק, אונד פון דעם עהל וואס איז דאס האט פון זיין רוח גענוג מען: 12 אונד זיין האבען געזאגט, מיר וועלען עס צוריקגעבען, אונד מיר וועלען פון זיין גוט מעהר פערלאנגען, מיר וועלען אזוי טהון וויא דוא זאגסט; אונד איך האב גערעכען דיא כהנים אונד איך האב זיין געשוואוירען כדי זיין זאלען טהון נאך דיא דאזיגע זאך: 13 איך האב אויך אפגעשאקעלט מיין עק קלייד אונד איך האב געזאגט, אזוי זאל גאט שאקעלן איטליכען מאן פון זיין הויז אונד פון זיינע ארבייט וואס וועט גוט מקום זיין דיא דא-זיגע זאך, אונד אזוי זאל ער זיין אויסגע-

י אויכען: ונסאלי אתי ועזר נשים בהם כסף וזנב 11 נא אידעמא דהו: השיבו נא ללם כהנים שותתים כרמיהם ויחיהם ויבתיהם ומאת הכסף והזנב התינוש 12 והחזיר אשר אתם נשים בהם: ואמרו נשים ומרם לא נבקש בן נעשה כאשר אתה אומר ואקרא אתי 13 הכהנים ואשבועם לעשות כדבר הוה: נסחצני נעתי ואמרתי ככה יצר האלהים אתכלהאיש אשר לא יקם אתהדבר הוה מביתו ומיניו וככה הוה נשד 14 נהק ואמרו כללהל אמן וכללו אתהדבר געש העם 14 כדבר הוה: נם מים אשרעה אתי להיות פהם בארץ יהודה משנת עשרים ועד שנת שלשים ושתים 15 לארמחששתא המלך שנים ששים עשרה אני ואחי להם 15 הפקה לא אלהי: ותפוחי הראשונים אשר לפני הכבדו עלהעם וקרו מלם כללם ויון אתר כסף שקלים ארבעים נם נעריהם שלשו עליהם ואלי לא עשיתי בן 16 מפני ראת אלהים: ונם במלאכת הויה הואת ההנתי 16 שרה לא קניט וכלעזרי קבוצים שם עלהמלאכה: 17 ותהדוים ותקנים מאה ותמשים איש והבאים אליו מן 18 דעום אשרמביתו עלשהו: ואשר הוה נעשה ללום אחר שור אחר צאן ששברכות וצפרים נעשולי 19 ובין עשרת ימים בכללן להרכה ועסדה ללם הפקה לא בקשתי קייבברה העברה עליהם הוה: וקרהלי 19 אלתי לטובה כל אשרעשיתי עליהם הוה:

ו ו
א ותי כאשר נשמע לסכלט וטובה ולגשם הערבי ולחור 1
אבינו כי בנית אתהחומה ולאיתער כה פרוגם ער 2
העת ההיא דלתות לאיתעמרתו בשערים: וישלח

שאקעלט אונד לעדיג, אונד דאס גאנצע קהל האבען געזאגט אמן! אונד זיין האבען געלויבט דעם האר; אונד דאס פאלק האבען געטהון נאך דער דאזיגער זאך: 14 ויא, אפילו פון דעם טאג אן דאס עס איז מיר געבאטען געווארען אז איך זאל זיין דער גובערנאטאר איבער דעם לאנד פון יהודה, פון דעם צוואנציגסטען יארהר אן אונד ביז צו דעם צווייט אונד דרייסיגסטען יארהר פון דעם מלך ארמחששתא, דאס איז צוועלף יארהר, האב איך אונד מיינע ברידער גוט גענעמען דאס ברויט פון דעם גובערנאטאר: 15 אבער דיא פריהעריגע גובערנאטארס וואס זענען פאר מיר געוועזען, האבען געלעגט א שווערע לאסט אויף דעם פאלק, אונד האבען פון זיין גענומען ברויט אונד וויין, אונד חוץ דעם פירציג שקלים זילבער, ויא, אפילו זייער יונגען האבען איבער דעם פאלק געוועלטיגט, אבער איך האב גוט אזוי געטהון וועגען דער גאטעס פארקט: 16 אונד איך האב אויך אנגעהאלטען אן דער ארבייט פון דער דאזיגער מויער, אונד מיר האבען אונס גוט אמאל געקויפט א פעלד, גייערט אלע מיינע יונגען זענען דארט פערזאמעלט געוועזען בייא דער ארבייט: 17 אונד איבער דעם אלעם זענען נאך געוועזען בייא מיין טיש פון דיא יהודים אונד פון דיא אויבערשטע, הונדערט אונד פופציג מאן, חוץ דיא וואס זענען צו אונס געקומען פון צווישען דיא גוים וואס זענען רינגס ארום פון אונס: 18 אונד דאס וואס איז פאר איטליכען טאג צוגערייטעט געווארען איז געוועזען איין אקס, זעקס פעטע שאף, אונד אויך פערשידענע עופות זענען פאר מיר צוגערייטעט געוועזען, אונד איינקאל אין צעהן טאג האט מען געהאט אלערלייא וויין, זעהר פיל אונד דאך האב איך גוט פערלאנגט דאס ברויט פון א גובערנאטאר, דערנחיל דיא ארבייט איז געוועזען שווער אויף דעם דאזיגען פאלק: 19 א מיין גאט, געדענק דאס צו מיר צום גוטען, אלעם וואס איך האב געטהון צו דעם דאזיגען פאלק:

קאפיטעל ו

1 אונד עס איז געוועזען ווען סכלט אונד טוביה, אונד גשם דער ערבי, אונד דיא איבריגע פון אונזערע פיינד האבען געהערט אז איך האב אויפגעבויט דיא מויער, אונד דאס עס איז קיין בראך גוט מעהר דארין איבערגעבליבען, (קאמטשע ביז צו דער זעלביגער צייט האב איך נאך גוט געהאט אויפגעשטעלט דיא טירען אין דיא מויערן):

2 אזוי האט ס'גבלט אוינד ג'שם צו מיר
געשיקט. אזוי צו זאגן, קום אוינד לא-
מער ויך צוזאמען טרעפן אין איינעם
פון דיא דערפער, אין דעם פלוין פון
אונז; אבער זייא האבען געטראכט מיר
שלעכטעס צו טהון: 3 אוינד איך האב
צו זייא געשיקט שלוחים אזוי צו זאגן,
דיא מלאכה וואס איך טהא איז גרויס,
אוינד איך קען נישט ארונטערקומען, פאר-
וואס זאל דיא ארבייט אויפקערען, ווען
איך פערלאז עס אוינד קום צו אייך
ארונטער? 4 אוינד זייא האבען צו מיר
אויף דעם דאזיגען אויפן געשיקט פיער
מאל, אוינד איך האב זייא געענטפערט
נאך דעם דאזיגען ווארט: 5 אזוי האט
ס'גבלט צו מיר געשיקט נאך דעם דאזי-
גען ווארט דאס פינפטע מאל דורך זיין
ינג, אוינד אין זיינע האנד איז געוועזען
אין אפענער בריי: 6 אין דעם איז
געוועזען געשריבען, עס איז צווישען
דיא גוים געהערט געווארען, אוינד גשמו
האט געזאגט דאס דוא אוינד דיא יהודים
טראכטען מורד צו זיין, דאריבער טהוקסט
דוא בויען דיא מויער, כדי דוא זאלסט

ס'גבלט וועסן אלץ לאמיר לכה ווערדן יחדו כבשרים
בבקעת איז וואס חשבים לעשות לי רעה: ואשלחה
עליהם מלאכים לאמר מלאכה גדולה אני עשה ולא
אוכל ללכת למה תשבת המלאכה כאשר ארפה ויבדתי
אלהם: וישלחו אלי כדבר הזה ארבע פעמים ואיש
איתם כדבר הזה: וישלח אלי סנבלט כדבר הזה פעם
המישית אתיגידו וארת פתחת ברי: כתוב מה בעיני
נשמע ונשמע אמר אתה ויהודים חשבים למרוד עלי
כן אתה בוטח בחומה ואתה דוח להם למלך כדברים
האלה: וגם נבואים הנבחרת לקרא עליך בירושלם
לאמר מלך ביהודה ועתה ישמע למלך כדברים האלה
ועתה לכה ונעצה יחדו: ואשלחה אליו לאמר לא
נהיה כדברים האלה אשר אתה אומר כי מלכך אתה
בוואס: כי כלם מיראים אותך לאמר רפו ידיתם מתי
המלאכה ולא תעשה ועתה חזק אתידי: ואני כאתי
בית שמעיה בדרךלך כדמטבאל ויהו צעור ואמר
נעזר אלביית האלהים אלתנו הגדול ונסתור דלתות
ההיכל כי באים לחרוף וללה באים לחרף: ואמרה
האיש כמלי יכלה וכן כמלי אשריבא אלהיהיכל וחי
לא אבוא: ואפירה ויהי לאאלוים שלחו כי הנבואה
דבר עלי וסוכתו וסנבלט שברו: למען שבור הוא למען
אמר ואעשרהו ויחמתי ויהי להם לשם רע למען
יחרפו: ונקה אותו וסוכתו ולסנבלט כמעשי
אלה וגם למעשה הנבואה ולחרת הנבואים אשר היו
מיראים אותי: ותשלם החומה בעשרים יומים לאכול
לחמשים ושנים יום: ויהי כאשר שמעו כל אייבינו
ויראו כלהתרים אשר סביבותינו ופלי מאד בעיניהם

צו זייא זיין (גלייך וויא) א מלך, נאך דיא דאזיגע ווערטער: 7 אוינד דוא האקט דיר
אויף אָנגעשטעלט גביאים פון דיר אויפצורופען אין ירושלים אזוי צו זאגן, עס איז
דא א מלך אין יהודה, אוינד אצינד וועט מען עס לאזען דעם מלך הערען נאך דיא
דאזיגע ווערטער, אזוי קום אצינד אוינד לאמער ויך מיט איינאנדער מיטען זיין (בעראמטען):
8 אזוי האב איך צו איהם געשיקט אזוי צו זאגן, זאלט זאכען וויא דיא דאזיגע וואס
דוא זאקסט זענען גארנישט געוועזען, גייערט דוא האקט זייא אויפגעטראכט אויס דין
אייגען הארץ: 9 ווארין זייא אלע האבען אויס א מורא אָנגעמאכט, אזוי צו זאגן,
זייער הענד וועלען שלאפן ווערען פון דער ארבייט, אז עס זאל נישט געמאכט ווערען;
אבער אצינד שטארק דאך מייער הענד: 10 אוינד דערנאך בין איך אריינגעקומען אין
דעם הויז פון שמעיה ויהי פון דליה, ויהי פון מהמטבאל, אוינד ער איז געוועזען אויפ-
געהאלטען (איינגעשלאסען), אוינד ער האט געזאגט, לאמער ויך טרעפן אין נאמיס
הויז, איינגעוועגט אין דעם היכל, אוינד לאמער פערשליסען דיא טירען פון דעם היכל,
ווארין זייא וועלען קומען דיר צו דערשלאגען, בייא נאכט וועלען זייא קומען דיר צו
הרג'ן: 11 אזוי האב איך געזאגט, זאל דען אזוי א מאן וויא איך אנטלויפען? אוינד
ווער איז דער אזוי וויא איך וואס וועט אריינקומען אין דעם היכל כדי ער זאל בליי-
בען לעבען? איך וויל נישט אריינגעהן: 12 אוינד זעה, אזוי האב איך עס דערקענט אז
נאט האט איהם נישט געשיקט, גייערט דיא גבואה האט ער קענען מיר גערעט, ווייל
טוביה אוינד ס'בלט האבען איהם געדונגען: 13 ווייל ער איז געוועזען א געדונגענער,
דאךפאר האט ער מיר א מורא געמאכט, כדי איך זאל אזוי טהון, אוינד זינדגען, אז
זייא זאלען קענען קענען מיר האבען א שלעכטען שם, כדי מיך צו שענדען: 14 א
מיין נאט, געדענק צו טוביה אוינד צו סנבלט נאך דיא דאזיגע ווערטער, זייער מעשים; אוינד
אויך צו נועדיה דיא גבואה, אוינד צו דיא אייבריגע גביאים וואס זייא ווילען מיר א
מורא מאכען: 15 אוינד אזוי איז דיא מויער פערטיג געמאכט געווארען אין דעם פינף
אוינד צוואנציגסטען טאג פון אלול, אין צווייט אוינד פופציג טעג: 16 אוינד עס איז
געוועזען ווען אלע אויזערע פינד האבען געהערט, אוינד אלע גוים וואס זענען
געוועזען רינגס ארום האבען געוועהן דיא דאזיגע זאכען, אזוי זענען זייא אין
זייער אייגענע אויגען געפאלען, ווארין זייא האבען געוואוסט אז דיא דאזיגע
מלאכה

מלאכה איז פון אונזער גאט אליין
 געטוהן גענוארען: 17 ווארין אויף אין
 דיא זעלבנע טעג האבען דיא פרייא-
 הארען פון יהודה פילע בריוף געשיקט
 צו טוביה, אונד פון טוביה זענען זיין
 צו זיין געקומען: 18 ווארין פילע
 זענען גענוען אין יהודה וואס האבען
 צו איהם געשווארען, ווארין ער איז
 גענוען איין איידעם צו שכינה וזהן
 פון ארת, אונד זיין וזהן יהוחנן האט
 גענומען דיא מאכטער פון משולם וזהן
 פון ברכיה: 19 זיין האבען אויף פאר
 מיר געזאגט זיינע גוטע מעשים, אונד
 מינע ווערשער האבען זיין צו איהם
 ארויסגעבראכט; אונד טוביה האט גע-
 שיקט בריוף כדי מיר מוזא צו מאכען:

קאפיטעל ז

1 אונד עס איז גענוען דאס ווען דיא
 מויער איז אויפגעבויט גענוארען, אונד
 איך האב אויפגעשטעלט דיא טירען,
 אונד ווען דיא טויער-הויטערס אונד דיא
 זינגערס אונד דיא לויס זענען אנגע-
 שטעלט גענוארען: 2 אזוי האב איך
 געפולען מיין ברודער חנני אונד חנניה
 איבער ירושלים, ווארין ער איז גענוען
 איין אמתיר מאן, אונד איינער וואס וואר א
 ורא אליהם מעהר פון פילע אנדערע:
 3 אונד איך האב צו זיין געזאגט, אז דיא
 מאכט ווערען ביז דיא זון איז הייס, אונד
 אזוי לאנג וויא זיין שטעהען דערבייא,
 לאזען דיא טירען צוגעמאכט זיין, אונד
 פערניגעלט ווערען, אונד שטעלט אן
 היטערס פון דיא איינוואוינערס פון ירושלים,
 איטליכער ביין זיין משמר, אונד איטליכער
 קענענאיער זיין איינען הויז: 4 אונד דיא
 שטאט איז גענוען וועניג, אונד קיינע
 היינער זענען נאך נישט געבויט גענוען:
 5 אונד מיין גאט האט מיר אין מיין הארץ
 (מינע געדאנקען) געגעבען אז איך זאל
 פערזאמעלן דיא פרייא-הארען, אונד דיא
 אויבערשטע, אונד דאס פאלק, (כדי זיין
 זאלען אויסגערעכענט ווערען) נאך זייער
 יחוס נאך, אונד איך האב געפונען א ספר
 היחוס פון דיא וואס זענען ארויפגעקומען
 מיט דער ערשטער געפאנגענשאפט, אונד
 איך האב דארין געפונען איינגעשריבען:
 6 דיא דאזיגע זענען דיא קינדער פון דער
 מדינה וואס זענען ארויפגעקומען פון דעם
 גלות וואס גבוךנצער מלך פון בבל האט
 אנועקגעפירט, אונד וואס זענען צוריקגע-
 קומען קיין ירושלים אונד יהודה, איטליכער
 צו זיינע שטאט: 7 דיא וואס זענען
 געקומען מיט זרבבל ישוע, נחמיה עזריה,
 רעמיה נחמני, מרדכי, בלשן, מספרת,
 בגוי, נחום, אונד בענה, דיא צאהל פון
 דיא מענער פון ישראל (איי גענוען וויא עס
 פאלגט): 8 דיא קינדער פון פרעש זענען
 גענוען צוויי טויזענד איין הונדערט
 צוויי אונד זיבציג: 9 דיא קינדער פון
 שפטיה דריי הונדערט צוויי אונד זיבציג:
 10 דיא קינדער פון ארת, זעקס הונדערט
 צוויי אונד פופציג: 11 דיא קינדער פון
 פחת מואב, פון דיא זיין פון ישוע אונד
 יואב, צוויי טויזענד אכט הונדערט אונד
 אכצעקן: 12 דיא קינדער פון עילם, איין
 טויזענד צוויי הונדערט פער אונד
 פופציג: 13 דיא קינדער פון ותוא, אכט
 הונדערט פינף אונד פריציג:

17 ווען דיא מלך אלטע געטוהן מלאכה האט: גם
 18 געטוהן דאס מלך חזקיהו ויהודה אנהיים וקלחת על
 טוביה ואשר לשוכה באות אליהם: כרבים ביהודה
 בעל שוכה לו ביהודה הוא לשוכה בראח ויהודה
 19 בנו לקח אתביתמשלם בן ברכיה: גם טוביהו ויה
 אמרם לפני דודי הו מצאיהם לו אנהות שלח טוביה
 ליראיה:

ז

א ויהו כאשר נבנתה החמה ואעמד הדלתות ופקדון
 2 השוערים והמשרתים תלתם: ואענה אתהנני אתי
 ואתהנני ער הכירה עלירושלם כיהוא כאש אמת
 3 וירא אתהאלקים מרבים: ואמר להם לא יפתחו
 שערי ירושלם עדתם השמש ויהו הם למדים יצפו
 הדלתות ואחיו והעמיד משמרות ישיבי ירושלם איש
 4 במשמרו ואיש נגד ביתו: והיויר הכבתי דלם ויהיה
 ה ויהם משט בחובה ואין ביהם בעותם: ויהן אללי אל-
 לבי ואקבעה אתהחרים ואתהפניסוואתהעם להחיות
 ואמצא ספר תחש העולם בראשונה ואמצא כתוב
 6 בו: אלה בני המדינה העלים משכי העלה אשר
 הגלה נבוכדנצר מלך בבל וישבו לירושלם ויהיה
 7 איש לעריו: הבאים עמוזרבבל ישוע נחמיה עזריה
 השמיה נחמני מרדכי בלשן מספרת בנו ויהם בענה
 8 מספר אנשי עמשהאל: בני פרעש אלפים מאה
 9 ושבעים ושנים: בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים:
 11 בני אללי שלש מאות חמשים ושנים: בגרפת מואב
 לבני ישוע ויואב אלפים ושבעה מאות שמנה עשר:
 12 בני עילם אלה קאתים חמשים וארבעה: בני ותואשמנה
 13

מאות ארבעים חמשה: בני זכר שבע מאות וששים: 14
 בני נקבי שש מאות ארבעים וחמשה: בני כבד שש מאות 15
 עשרים ושמונה: בני עוזר אלפים שלש מאות ועשרים 16
 ושנים: בני אדניקם שלש מאות ששים ושבעה: בני 17
 בני אלפים ששים ושבעה: בני עדין שש מאות חמשים 18
 חמשה: בני ראמר לחוקה חששים ושמונה: בני חשם 19
 שלש מאות עשרים ושמונה: בני באי שלש מאות ועשרים 20
 וארבעה: בני חירף מאה שנים עשר: בני נבעון חששים 21
 וחמשה: אנשי בית לחם ותפסה מאה שנים ושמונה: 22
 אנשי ענתות מאה עשרים ושמונה: אנשי בית עמון 23
 ארבעים ושנים: אנשי קרית יערים כפירה ובארות 24
 שבע מאות ארבעים ושלשה: אנשי הרמה וזבע שש 25
 מאות עשרים ואחד: אנשי מבקם מאה ועשרים ושנים: 26
 אנשי בית אל והזי מאה עשרים ושלשה: אנשי נבו 27
 אחר חמשים ושנים: בני עירם ארז אלף מאתים 28
 חמשים וארבעה: בני חרם שלש מאות ועשרים: בני 29
 ידו שלש מאות ארבעים חמשה: בני לד חרד ואנן 30
 שבע מאות ועשרים ואחד: בני סנאה שלשת אלפים 31
 חשע מאות ושלשים: הכהנים בני ידעה לבית אלהים 32
 חשע מאות שבעים ושלשה: בני אמר אלף חמשים 33
 ושנים: בני פשוור אלף מאתים ארבעים ושבעה: 34
 בני חרם אלף שבעה עשר: חלום בני ישיע לקדמאל 35
 לבני יהודה שבעים וארבעה: המשוררים בני אסף 36
 מאה ארבעים ושמונה: השוערים בני שלם בני ראם 37
 בני שלמן בני עזקוב בני חטיאם בני שבי מאה שלשים 38
 ושמונה: התינים בני צחא בני חשפא בני מבקות: בני 39
 קורם בני סעא בני פון: בני לבנה בני חנאם בני 40

14 דיא קינדער פון זכר, זיבען הונדערט
 אונד זעכציג: 15 דיא קינדער פון נקב,
 זעכס הונדערט אכט אונד פירציג:
 16 דיא קינדער פון בכר, זעכס הונדערט
 אכט אונד צוואנציג: 17 דיא קינדער
 פון עזר, צוויי טויזענד דריי הונדערט
 צוויי אונד צוואנציג: 18 דיא קינדער
 פון אדניקם, זעכס הונדערט זיבען אונד
 זעכציג: 19 דיא קינדער פון בגי, צוויי
 טויזענד זיבען אונד זעכציג: 20 דיא
 קינדער פון עדין, זעכס הונדערט פינף
 אונד פופציג: 21 דיא קינדער פון אמר
 פון חזקיה, אכט אונד ניינציג: 22 דיא
 קינדער פון חשם דריי הונדערט אכט
 אונד צוואנציג: 23 דיא קינדער פון באי,
 דריי הונדערט פער אונד צוואנציג:
 24 דיא קינדער פון חירף, איין הונדערט
 אונד צוועלף: 25 דיא קינדער פון נבעון,
 פינף אונד ניינציג: 26 דיא מענער פון
 בית לחם אונד נוספה זענען גענועזען
 איין הונדערט אכט אונד אכציג: 27 דיא
 מענער פון ענתות, איין הונדערט אכט

אונד צוואנציג: 28 דיא מענער פון בית עמון, צוויי אונד פירציג: 29 דיא מענער
 פון קרית יערים, כפירה אונד בארות, זיבען הונדערט דריי אונד פירציג: 30 דיא
 מענער פון רמה אונד נבע, זעכס הונדערט איין אונד צוואנציג: 31 דיא מענער פון
 מבקם, איין הונדערט צוויי אונד צוואנציג: 32 דיא מענער פון בית אל אונד עי,
 איין הונדערט דריי אונד צוואנציג: 33 דיא מענער פון נבו, (דעם אנדערן), צוויי
 אונד פופציג: 34 דיא קינדער פון עירם, (דעם אנדערן), איין טויזענד צוויי הונדערט
 פער אונד פופציג: 35 דיא קינדער פון חרם, דריי הונדערט אונד צוואנציג:
 36 דיא קינדער פון ידו, דריי הונדערט פינף אונד פירציג: 37 דיא קינדער פון לד,
 חרד, אונד אנן, זיבען הונדערט איין אונד צוואנציג: 38 דיא קינדער פון סנאה דריי
 טויזענד ניין הונדערט אונד דרייסיג: 39 דיא כהנים—זענען גענועזען דיא קינדער
 פון ידענה, פון דעם הויז ישוע, ניין הונדערט דריי אונד זיבעציג: 40 דיא קינדער
 פון אמר, איין טויזענד צוויי אונד פופציג: 41 דיא קינדער פון פשוור, איין
 טויזענד צוויי הונדערט זיבען אונד פירציג: 42 דיא קינדער פון חרם, איין
 טויזענד אונד זיבעעהן: 43 דיא לויים—זענען גענועזען דיא קינדער פון ישוע,
 אונד קדמאל, פון זיהן פון הודיה, פער אונד זיבעציג: 44 דיא זינגערס—
 זענען גענועזען דיא זיהן פון אסף, איין הונדערט אכט אונד פירציג: 45 דיא
 טויזערטעקטער—זענען גענועזען דיא קינדער פון שלם, דיא קינדער פון אמר,
 דיא קינדער פון שלמן, דיא קינדער פון עקוב, דיא קינדער פון חטיאם, דיא
 קינדער פון שבי, איין הונדערט אכט אונד דרייסיג: 46 דיא תינים—זענען
 גענועזען דיא קינדער פון צחא, דיא קינדער פון חשפא, דיא קינדער פון
 מבקות: 47 דיא קינדער פון קורם, דיא קינדער פון סיעה, דיא קינדער פון
 פון: 48 דיא קינדער פון לבנה, דיא קינדער פון חנאם, דיא קינדער פון

שְׁלֹמִי: 49 דִּיא קִינְדֵר פֿון חֲנָן דִּיא
קִינְדֵר פֿון בְּדֵל דִּיא קִינְדֵר פֿון בָּחֵר:
50 דִּיא קִינְדֵר פֿון רֶאֶזֶה דִּיא קִינְדֵר
פֿון רִצִּין דִּיא קִינְדֵר פֿון לָקוּדָא:
51 דִּיא קִינְדֵר פֿון גִּזְם דִּיא קִינְדֵר
פֿון עֲזָא דִּיא קִינְדֵר פֿון פֶּסֶח: 52 דִּיא
קִינְדֵר פֿון בֶּסֶל דִּיא קִינְדֵר פֿון מַעֲנִיִּם
דִּיא קִינְדֵר פֿון נְפִלְשִׁים: 53 דִּיא קִינְדֵר
דֵּער פֿון בִּקְבוּק דִּיא קִינְדֵר פֿון חֲקוּפָא
דִּיא קִינְדֵר פֿון חֲרָחֹר: 54 דִּיא קִינְדֵר
פֿון בִּצְלִית דִּיא קִינְדֵר פֿון מַחֲדִּיא
דִּיא קִינְדֵר פֿון חֲרָשָׁא: 55 דִּיא קִינְדֵר
פֿון בִּרְקוֹם דִּיא קִינְדֵר פֿון סִיסְרָא דִּיא
קִינְדֵר פֿון תַּמְחָ: 56 דִּיא קִינְדֵר פֿון
נְצִיִּת דִּיא קִינְדֵר פֿון חֲסִיפָא: 57 דִּיא
קִינְדֵר פֿון דִּיא קִנְעֻכְט פֿון שְׁלֹמָה זַעֲנֵן
נְעוּזֻעֶזֶן דִּיא קִינְדֵר פֿון מוֹשֶׁה דִּיא
קִינְדֵר פֿון סִפְרָת דִּיא קִינְדֵר פֿון
פִּרִידָא: 58 דִּיא קִינְדֵר פֿון יַעֲלֵה דִּיא
קִינְדֵר פֿון דְּרָקוֹן דִּיא קִינְדֵר פֿון בְּדֵל:
59 דִּיא קִינְדֵר פֿון שְׁפִטָה דִּיא קִינְדֵר
פֿון חֲטִיל דִּיא קִינְדֵר פֿון פּוֹכֶרֶת־הַצִּבּוֹרִים

דִּיא קִינְדֵר פֿון אָמוֹן: 60 אַלֶּע נְחִינִים אוֹנֵד דִּיא קִינְדֵר פֿון דִּיא קִנְעֻכְט פֿון
שְׁלֹמָה זַעֲנֵן נְעוּזֻעֶזֶן דִּרְיָא הוֹנְדֵרְט צוֹוִיָּא אוֹנֵד נִינְצִיג: 61 אוֹנֵד דִּיע זַעֲנֵן
וועלכע זַעֲנֵן אַרױפֿגעקומען אויס תִּלְ-מִלְחָה תִּלְ-חֲרָשָׁא בְּרױב־אֲדוֹן אוֹנֵד אֲבֵר
זיִיא הַאָבֶען נִיט געקענט אָנווייזען דָּאס הוּז פֿון זייער פֿאַטער'ס (יחוס) אוֹנֵד אויב
זייער זאַמען איז פֿון יִשְׂרָאֵל: 62 דִּיא קִינְדֵר פֿון דָּלִיָּה דִּיא קִינְדֵר פֿון מוֹבִירָה דִּיא
קִינְדֵר פֿון נָקוּדָא זַעֲנֵן נְעוּזֻעֶזֶן זַעֲפֵס הוֹנְדֵרְט צוֹוִיָּא אוֹנֵד פִּירִצִּיג: 63 אוֹנֵד פֿון
דִּיא בְּהִיִּם זַעֲנֵן נְעוּזֻעֶזֶן דִּיא קִינְדֵר פֿון חֲבִירָה דִּיא קִינְדֵר פֿון חֲקוּן דִּיא קִינְדֵר
פֿון בְּרִזְלִי דֵּער וואָס האָט גענומען אַ ווייב פֿון דִּיא טעכטער פֿון בְּרִזְלִי הַגִּלְגָּדִי אוֹנֵד
איז נאָך אִיהָ נאָמען גערופֿען געוואָרען: 64 דִּיא דאָזיגע האָבען געזוכט זייער יחוס
בְּרִיף אָבֵר זיִיא האָבען עס נִיט געפונען דאָרפֿער האָט מֶען זיִיא געטראַכט אַלס
אומריין צו דֵּער כְּהוּנָה: 65 אזוי האָט דֵּער תִּרְשָׁתָא צו זיִיא געזאָגט אז זיִיא זאַלען
נִיט עסען פֿון דעם קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים בִּזֵּי אַ כֶּהֱן וועט אָנגעשטעלט ווערען מיט אַוּרִים
אוֹנֵד תַּמִּים: 66 דָּאס גאַנצע קָהֵל איז צוזאַמען געוועזען צוֹוִיָּא אוֹנֵד פִּירִצִּיג מוֹזֻעֲנֵד
דִּרְיָא הוֹנְדֵרְט אוֹנֵד זַעכצִיג: 67 חֲזִין זייער קִנְעֻכְט אוֹנֵד זייער דִּינסט־מַעֲדָען דִּיא
דאָזיגע זַעֲנֵן געוועזען זיבען מוֹזֻעֲנֵד דִּרְיָא הוֹנְדֵרְט זיבען אוֹנֵד דִּרְיִיסִיג אוֹנֵד זיִיא
האָבען אויף געהאט צוֹוִיָּא הוֹנְדֵרְט פִּינֵף אוֹנֵד פִּירִצִּיג זינְגערס אוֹנֵד זינְגערִינִם:
68 זייער פֿערד זַעֲנֵן געוועזען זיבען הוֹנְדֵרְט זַעֲפֵס אוֹנֵד דִּרְיִיסִיג אוֹנֵד זייער
מוֹל־עוֹל צוֹוִיָּא הוֹנְדֵרְט פִּינֵף אוֹנֵד פִּירִצִּיג: 69 זייער קעמל פֿער הוֹנְדֵרְט
פִּינֵף אוֹנֵד דִּרְיִיסִיג אוֹנֵד זייער עוֹל זַעֲפֵס מוֹזֻעֲנֵד זיבען הוֹנְדֵרְט אוֹנֵד צוֹאנְצִיג:
70 אוֹנֵד עֲטִלִּכֶּע פֿון דִּיא ראשי האָבֹת האָבען געגעבען צו דֵּער אַרְבִּיִּיט דֵּער תִּרְשָׁתָא
האָט געגעבען צו דעם אוֹצָר אִיין מוֹזֻעֲנֵד דִּרְבַּמְנִים גָּאֵלָה פּוֹפָצִיג שְׁפִרְעִיג־בֵּעַ
קֶען אוֹנֵד פִּינֵף הוֹנְדֵרְט אוֹנֵד דִּרְיִיסִיג אויב־עֶר־קִלְיָדֵר פֿאַר דִּיא בְּהִיִּם: 71 אוֹנֵד
עֲטִלִּכֶּע פֿון דִּיא ראשי האָבֹת האָבען געגעבען צו דעם אוֹצָר פֿאַר דִּיא אַרְבִּיִּיט צוֹאנְצִיג
צִיג מוֹזֻעֲנֵד דִּרְבַּמְנִים גָּאֵלָה אוֹנֵד צוֹוִיָּא מוֹזֻעֲנֵד צוֹוִיָּא הוֹנְדֵרְט מִנִּים זילְגֵרֹו

49 שְׁלֹמִי: גִּתְיָן מִרְעֵל בִּרְעֵל: גִּרְדָּאָה בִּרְדָּאָן
61 בִּנְ יוֹדָא: גִּרְנִים גִּרְנָא בִּנְ פֶּסֶח: גִּרְבִּי בִּנְ
62 מַעֲנִים בִּנְ נְפִלְשִׁים: גִּרְבִּקְבוּק בִּנְ רֶאֶזֶה: גִּרְבִּקְבוּק בִּנְ רֶאֶזֶה:
63 גִּרְבִּקְבוּק בִּנְ מַחֲדָא בִּנְ חֲרָשָׁא: גִּרְבִּקְבוּק בִּנְ
64 סִיסְרָא בִּנְ תַּמְחָ: בִּנְ נְצִיִּת בִּנְ חֲסִיפָא: בִּנְ עֲבֵד
65 שְׁלֹמָה בִּנְ מוֹשֶׁה: גִּרְסִפְרָת בִּנְ פִּרִידָא: גִּרְסִפְרָת בִּנְ
66 דְּרָקוֹן בִּנְ גִּלְגָּד: בִּנְ שְׁפִטָה בִּנְ חֲטִיל בִּנְ סִפְרָת
67 הַצִּבּוֹרִים בִּנְ אָמוֹן: כָּל־הַנְּחִלִּים וּבִנְ עֲבֵד שְׁלֹמָה שְׁלֹשׁ
68 מֵאוֹת תַּשְׁעִים וְשָׁנִים: וְאֵלֶּה הָעוֹלָם מִקֵּץ מִלְחָתָא
69 חֲרָשָׁא כְּרֹב אֲדוֹן וְאֲמָר וְלֹא יָבֹל לְעֵד בִּית־אֲבֹתָם
70 חֲרָשָׁא אִם מִיִּשְׂרָאֵל הֵם: בִּנְ דְּלִיָּה בִּנְ מוֹשֶׁה: בִּנְ
71 נָקוּדָא שֵׁשׁ מֵאוֹת וָאַרְבַּעִים וְשָׁנִים: וּמִדְּהַלָּים בִּנְ
הַבִּיָּה בִּנְ חֲנָן בִּנְ בְּרִזְלִי אֲשֶׁר לָקַח מִבְּנוֹת בְּרִזְלִי
64 הַגִּלְגָּדִי אֲשֶׁר חֲקָף עַל־שָׁמָּה: אֵלֶּה בִּקְשׁוּ כְּתָבָם
72 הַמַּחֲדָּשִׁים וְלֹא נִמְצְאוּ מִדְּבִרְהֵם: וְאֲמָר
הַתִּרְשָׁתָא לָהֶם אֲשֶׁר לֹא־זָכְלוּ מִקֹּדֶשׁ הַקֹּדָשִׁים עַד עַמּוּד
66 הַבִּיָּן לְאוּרִים וְתַמִּים: כִּלְתִּקְהֵל כְּאֶחָד אֲרִבֵּעַ רַבּוֹא
67 אֲלֵפִים שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת וְשָׁנִים: מִלְּבַד עֲבִדְרִים וְאִמְחִידִים
אֵלֶּה שִׁבְעַת אֲלֵפִים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְשִׁבְעָה וְלָהֶם
68 מִשְׁדָּרִים וּמִשְׁדָּרוֹת מֵאִתָּם וָאַרְבַּעִים תַּמָּשָׁה: סִיסְרָם
שִׁבְעַת מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה פִּרִידִים מֵאִתָּם אֲרִבֵּעִים
69 תַּמָּשָׁה: גִּלְגָּדִים אֲרִבֵּעַ מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְשִׁבְעָה חֲמִידִים
70 עֲשֹׂת אֲלֵפִים שִׁבְעַת מֵאוֹת וְשָׁנִים: וּמִקְצֵת רֹאשׁ הָאָבֹת
נָתַן לְמִלְחָמָה הַתִּרְשָׁתָא עַתָּה לְאוֹצָר וְלֵב דִּרְבַּמְנִים
אֵלֶּה מוֹרְקוֹת הַמִּשִּׁים כְּהִנֵּה כְּהִנֵּה שְׁלֹשִׁים תַּמָּשׁ
71 מֵאוֹת: וּמִרְאשׁ הָאָבֹת נָתַן לְאוֹצָר הַמִּלְחָמָה
וְלֵב דִּרְבַּמְנִים שְׁמִי רַבּוֹת וְלִסְתֵּי מִנִּים אֲלֵפִים וּמֵאִתָּם:

72 ואשר נתנו שארית העם וְלִבְ דַּרְכֵּמִים שְׁתֵּי רִבּוֹא וְכֶסֶף 72
מִנִּים אֲלֵפִים וְכֶתוּחַ כְּהֵנִים שְׁשִׁים וְשִׁבְעִיָּה: חֲשֹׁבֵי 73
הַכֹּהֲנִים וְהַלֵּוִים וְהַשּׁוֹעֲרִים וְהַמְשֻׁרִים וּמִדְּהֵם וְהַתְּנִיעִים
וּבְלִישָׁאֵל בְּעִרְיָהם מִנֵּה הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וּבְגֵן יִשְׂרָאֵל
בְּעִרְיָהם:

ח

ח

וְאֶסְפִּי כִלְיָהֶם כַּאֲשֶׁר אֶחָד אֶלְתֵּרֵיחֹב אֶשֶׁר לִפְנֵי 8
שְׁעֵרֵהֶם וְאֶמְדֹּו לַעֲזָרָה הַסֶּפֶר לְקִבָּא אֶת־סֶפֶר תּוֹרַת
מֹשֶׁה אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל: וְיִבֵּא עֹזְרָא הַכֹּהֵן 2
אֶת־תּוֹרָה לִפְנֵי הַקָּהָל מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה וְכָל מִבְּנֵי לִשְׁמֵעַ
בַּיּוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי: וְתִקְרָאֻהוּ לִפְנֵי הָרֹחֹב 3
אֶשֶׁר לִפְנֵי שְׁעֵרֵהֶם מִן־הָאֹרֶז עַד־מִחְצִית הַיּוֹם נִגְדַּ
הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַמְּבִיעִים וְאֹנִי כִלְיָהֶם אֶל־סֶפֶר
הַתּוֹרָה: וְעַמְדָּה עֹזְרָא הַסֶּפֶר עַל־מִנְדִּלְעִין אֲשֶׁר־עָשָׂה 4
לְדָבָר בְּמַדְבָּא אֲצִלָּה מִתַּחַתָּה וְשָׁמָּה וְעָנָה וְאֹרֶזֶה וְחִלְקָהָ
וּמִשְׁשָׁה עַל־יָמֶינָהּ וּמִשְׁמָאלָהּ פְּדִיָּה וּמִשְׁאֵל וּמִלְכָּהָ
וְחֵשֶׁם וְהַשְׁבִּיחָה וְכִרְיָה מִשְׁלָם: וַיִּפְתַּח עֹזְרָא הַסֶּפֶר 5
לִעֲנֵי כִלְיָהֶם כִּי־מַעַל כִּלְיָהֶם הָיָה וּכְפָתְחוּ עֲמֻדָּיו כִּלְיָ
הָעָם: וַיִּכְרֹז עֹזְרָא אֶת־הַתּוֹרָה הָאֵלֶּים וַיִּגְדֹּל וַיַּעַן כִּלְיָ 6
הָעָם אָמֵן אָמֵן בְּמַעַל יְדֵיהֶם וַיִּקְרָא וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֲפָסִים
אֲרָצָה: וְיִשׁוּעַ וְכָל יִשְׂרָאֵל וְיִמִּין עֲקֹבִי שְׁבִתִּי וְהוֹדִיָּה 7
מַעֲשֵׂהָ קִלְיָא עֲזָרִיָּה יוֹזְבֵד הֲנֹן פִּלְאִיָּה וְהַלֵּוִים מִבְּעִים
אֶת־הָעָם לַחֲזֹקָה וְהָעָם עַל־עַמְדָּתָם: וַיִּקְרָאוּ בְּסֶפֶר בְּתוֹרַת 8
הָאֵלֶּים מִפְּרֹשֶׁ וְשׁוֹם שֶׁכָּל יִבְנֵי בִמְקָהָ:
וְאֶמַר וְחִמְיָה הָיָה הַתְּרַשָּׁתָא וְעֹזְרָא הִכְתִּין הַסֶּפֶר וְהַלֵּוִים 9
הַמְּבִיעִים אֶת־הָעָם לְכִלְיָהֶם הַיּוֹם קִרְשִׁיחָא לַיהוָה
אֲלֹהֵיהֶם אֶל־תִּהְיֶה־בָּלָא וְאֶל־תִּכְבֹּדוּ כִּי בּוֹכִים כִּלְיָהֶם
כְּשִׁמְעָם אֶת־דְּבַר הַתּוֹרָה: וְאֶמַר לָהֶם לֵבָא אֲכָלִי 10

72 אֹנֶד דָּאם וְדָאם דָּאם אִיבְרִינֶע פֶּאלֶק
הָאט גֶּענֶעבֶען אִיז גֶּעוועזען צוואנציג
טויזענד דרֶכְמִנים נֶאלֶד, אֹנֶד צוויי
טויזענד מִנים וילְבֶּער, אֹנֶד זיבֶּען אֹנֶד
זעכציג קליידער פֶּאר דִּיא פֶּהנים:
73 אֹנֶד אַזוי הָאבֶּען דִּיא פֶּהנים, אֹנֶד
דִּיא לִוים, אֹנֶד דִּיא טויער־הויט־ערס,
אֹנֶד דִּיא מְשֻׁרִים, אֹנֶד עֲשִׂלִּכֶע פֿון
דֶּעם פֶּאלֶק, אֹנֶד דִּיא נְתִינים, אֹנֶד
נאָנֶן יִשְׂרָאֵל גֶּעוואָוינט אין זייער שטעט,
אֹנֶד ווען דער זיבֶּעטער חֹדֶשׁ אִיז
אָנגעקומען, אַזוי זענען דִּיא קינדער
יִשְׂרָאֵל גֶּעוועזען אין זייער שטעט:

קאפיטעל ח

1 אֹנֶד דָּאם גאנצע פֶּאלֶק הָאט זיך
פֶּערזאמעלט אַזוי וְיָא אִין מאָן אין
דער גאס וְדָאם אִיז גֶּעוועזען פֶּאר דֶּעם
וואַסער־טויער, אֹנֶד זיין הָאבֶּען גֶּע־
זאָגט צו עזרא הַסֶּפֶר אַז מֵעַן זאל
פֶּרענען דָּאם סֶפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה וְדָאם
גָּאט הָאט גֶּעבאטען צו יִשְׂרָאֵל: 2 אַזוי
הָאט עזרא הִכְתִּין גֶּעברענגט דִּיא תּוֹרָה
פֶּאר דער פֶּערזאמלונג, ביידעם, פֶּאר
דִּיא מענער אֹנֶד ווייבֶּער, אֹנֶד פֶּאר
איטליכען וְדָאם הָאט גֶּעקענט פֶּערשטעקן

צו הערען, אין דֶּעם ערשטען טאָג פֿון דֶּעם זיבֶּעטען חֹדֶשׁ: 3 אֹנֶד ער הָאט
דארין געלייענט אויף דער גאס וְדָאם אִיז גֶּעוועזען פֶּאר דֶּעם וואַסער־טויער, פֿון
דֶּעם אָנהויב פֿון דֶּעם ליכט בױ אין דִּיא העלפֿט פֿון דֶּעם טאָג בעפֿאר דִּיא
מענער אֹנֶד דִּיא ווייבֶּער, אֹנֶד דִּיא וְדָאם הָאבֶּען גֶּעקענט פֶּערשטעקן, אֹנֶד דִּיא
אויסערן פֿון דֶּעם גאנצען פֶּאלֶק הָאבֶּען גֶּעהאַרקט צו דֶּעם סֶפֶר תּוֹרָה: 4 אֹנֶד
עזרא הַסֶּפֶר הָאט זיך גֶּעשטעלט אויף אַ האַלצערנעם טויערעם וְדָאם זיין הָאבֶּען
געמאַכט, אֹנֶד גֶּעבֶּען איהם בױא זיינע רעכטע האַנד זענען גֶּעשטאַנען, מִתַּחַתָּה
אֹנֶד שְׁמַע, אֹנֶד עָנָה, אֹנֶד אֹרֶזֶה, אֹנֶד חִלְקָהָ, אֹנֶד מַעֲשֵׂהָ; אֹנֶד אַן זיינע
לינקע האַנד (זענען גֶּעשטאַנען) פְּדִיָּה, אֹנֶד מִשְׁאֵל, אֹנֶד מִלְכָּהָ, אֹנֶד חֲשׁוֹם,
אֹנֶד חֲשִׁבְדָּנָה, זְכָרְיָה אֹנֶד מְשׁוֹלִם: 5 אֹנֶד ווען עזרא הָאט אויפֿגעמאַכט דָּאם סֶפֶר
פֶּאר דִּיא אויגען פֿון דֶּעם גאנצען פֶּאלֶק, וואַרין ער אִיז העכער גֶּעוועזען איבער
דֶּעם גאנצען פֶּאלֶק—אֹנֶד ווען ער הָאט עס אויפֿגעמאַכט אַזוי אִיז דָּאם גאנצע
פֶּאלֶק אויפֿגעשטאַנען: 6 אֹנֶד עזרא הָאט גֶּעבענשט דֶּעם האַר, דֶּעם גרויסען
גָּאט, אֹנֶד דָּאם גאנצע פֶּאלֶק הָאט גֶּעענטפֿערט אָמֵן! אָמֵן! מיט אויפהעבונג פֿון
זייער הענד, אֹנֶד זיין הָאבֶּען זיך גענייגט אֹנֶד געביקט צו גָּאט מיט זייער פֿנים
בױ צו דער ערד: 7 אֹנֶד יִשׁוּעַ, אֹנֶד בְּנִי, אֹנֶד שְׂרָבְיָה, יִמִּין עֲקֹבִי, שְׁבִתִּי,
הוֹדִיָּה מַעֲשֵׂהָ קִלְיָא, עֲזָרִיָּה יוֹזְבֵד, פִּלְאִיָּה, אֹנֶד דִּיא לִוים הָאבֶּען דֶּעם
פֶּאלֶק צו פֶּערשטעקן גֶּענעבֶּען דִּיא תּוֹרָה; אֹנֶד דָּאם גאנצע פֶּאלֶק אִיז
געשטאַנען: 8 אֹנֶד אַזוי הָאט מֵעַן גֶּעלייענט אין דֶּעם סֶפֶר תּוֹרָה פֿון גָּאט
געשיידליך, אֹנֶד מֵעַן הָאט זיין גֶּענעבֶּען מיט שֶׁכָּל צו פֶּערשטעקן וְדָאם
מֵעַן הָאט גֶּעלייענט: 9 אֹנֶד נְחִמְיָה דָּאם אִיז דער תְּרַשָּׁתָא, אֹנֶד עזרא
הַסֶּפֶר, אֹנֶד דִּיא לִוים וְדָאם הָאבֶּען דֶּעם פֶּאלֶק צו פֶּערשטעקן גֶּענעבֶּען,
הָאבֶּען גֶּעזאָגט צו דֶּעם גאנצען פֶּאלֶק, הױנט אִיז הײליג צו דֶּעם האַר אייער
גָּאט, אִידֶה וְאַלֵּט גִּיט טרויערן, אֹנֶד אִידֶה וְאַלֵּט גִּיט וויינען, וואַרין
דָּאם גאנצע פֶּאלֶק הָאט גֶּעוויינט ווען זיין הָאבֶּען גֶּעהערט דִּיא הערשער
פֿון דער תּוֹרָה: 10 אֹנֶד עַר הָאט צו זיין גֶּעזאָגט, גֶּעהט (אֲהִיִּים) עִסֵּם

דאס פֿעטע אונד פֿרינקט דאס זיסע, אונד שיקט מתנות צו דיא וואס האבען נישט אנגעברייט פאר זיך, ווארין דער היינטיגער טאג איז הייליג צו אונזער האר, דאריבער טרויערנט נישט, ווארין דיא פֿרייד פון דעם האר איז איירע שטארקעייט: 11 אונד דיא לויס האר בען דאס באנצע פאלק געמאכט שטיל שווייגען, אזוי צו זאגען, זייט שטיל, ווארין דער היינטיגער טאג איז הייליג; דאריבער זאלט איהר נישט טרוירן זיין: 12 אזוי איז דאס באנצע פאלק אונזער געבאנגען צו עסען אונד צו טרינקען אונד צו שיקען מתנות, אונד צו מאכען א גרויסע שמחה, ווייל מען האט זייא געמאכט פערשטעטען אין דיא ווערטרער וואס מען האט זייא צו וויסען געטהון: 13 אונד אין דעם אנדערן טאג האבען זיך פֿערזאמעלט דיא ראשי האבות פון דעם באנצען פאלק, דיא פֿהנים אונד דיא לויס צו עזרא הספר פֿדי זייא זאג לען קלוג געמאכט ווערען אין דיא ווערטרער פון דער תורה: 14 אונד זייא האבען געפונען אז עס שטעטט געשריבען אין דער תורה האר האט געבאטען דורך משה, אז דיא קינדער ישראל זאלען וואוינען אין סוכות אן דעם יום טוב, אין דעם זיבעטען חדש: 15 אונד ווען זייא האבען דאס געהערט, אזוי האבען זייא עס געלאזט אויסרופען אין אלע זיירע שטעט, אונד אין ירושלים, אזוי צו זאגען, געהט ארויס צו דעם בארג, אונד ברענגט צווייגען פון עהלבערשטען, אונד צווייגען פון אנדערע עהל-בירימער, אונד צווייגען פון הרסים, אונד לולב, אונד דיקע צווייגען דערמיט סוכות צו מאכען אזוי וויא עס שטעטט געשריבען: 16 אזוי איז דאס פאלק ארויסגעגאנגען, אונד זייא האבען עס געבראכט אונד זייא האבען זיך געמאכט סוכות, איטליכער אויף זיין דאך, אונד אין זיירען הויף, אונד אין דעם הויף פון גאט'ס הויז, אונד אין דער גאס פון דעם וואסער טויער, אונד אין דער גאס פון דעם טויער פון אפֿרים: 17 אונד דאס באנצע קהל וואס זענען צוריקגעקומען פון דער געפאנגענשאפט האבען זיך געמאכט סוכות, אונד זייא זענען געוועסען אין דיא סוכות, ווארין פון דיא טעג פון ישוע ברנין אן ביז צו דעם דאזיגען טאג האבען זיך געוועזען א זעהר גרויסע שמחה: 18 אונד ער (עזרא) האט געלייענט אין דעם ספר תורה פון גאט איטליכען טאג, פון דעם ערשטען טאג אן ביז צו דעם לעצטען טאג, אונד זייא האבען געמאכט חג הסוכות זיבען טעג, אונד אין דעם אכטען טאג האבען זייא געמאכט שמיני עצרת, אזוי וויא דאס משפט איז געוועזען:

קאפיטעל ט

1 אונד אין דעם פֿיער אונד צוואנציגסטען טאג פון דעם זעלביגען חדש האבען זיך דיא קינדער ישראל פֿערזאמעלט מיט פאסטען אונד מיט זעק אונד ערד אויף זיך: 2 אונד (דיא זאמען) דיא קינדער פון ישראל האבען זיך אפגעשטייט פון אלע פרעמדע (היידען), אונד זייא האבען זיך איינגעשטעלט, אונד זייא האבען מתודה געוועזען אויף זיירע זינד, אונד דיא זינד פון זיירע אבות: 3 אונד זייא זענען אויפגע- שטאנען אויף זיירע שטעל, אונד זייא האבען געלייענט אין דעם ספר תורה פון דעם האר זייער גאט, א פירטעל טאג, אונד איין אנדער פירטעל (טאג) האבען זייא מתודה געוועזען, אונד זייא האבען זיך געביקט צו דעם האר זייער גאט: 4 אונד עס האבען זיך געשטעלט אויף דיא טרעפ פון דיא לויס, ישוע, אונד בנאי קדמיאל, שבנאי,

משמים ושתי ממתקים ושלחו מנח לאן וכן לו כר קדוש היום לארבע ואל תעזבו קרנות וזה היא משקם: תלום מחשים לכל העם לאמר הסי כי היום קדש ואל תעזבו: תלום כל העם לכל ולשתות ולשלח מנח ולעשות שמחה גדולה כי הבינו בדרבים אשר הוריש להם: וכן השני נאספי ראשי האבות לכל העם הקהים תלום אל-עזרא הספר ולהעביל אל-דברי התורה: ומצאו חסד בתורה אשר ענה וזה בדרמשה אשר ישוב בגירשאל בסבות סוכן בחדש השביעי: ואשר ישמחו ויעבדו קול בכל עירם ובירושלם לאמר צאו הדר וקבאו עלילות תעליען שכן תעל הדם ועל תמרים ועל עץ ענת לעשות סבת כסותוב: מצאו העם קבאו חששו להם סבות אש על-ענו ובחצותותם ובחצרות בית האלהים ובחצות שער המים ובחצות שער אפֿרים: חששו כל הקהל השבים מדרשבי: סבות חשבו בסבות כי לא עשו מימי ישוע בדין כן בעי ישראל עד היום ההוא ותקו שמחה גדולה מאד: וקרא בספר תורת האלהים וסו ביום מדרשים הראשון עד היום האחרון מעשרת שבועת ימים וכן השמיני עצרת כמשפט:

ט

א וכן השנים וארבעה תלתי הנה נאספי בגירשאל ביום ובשקום וארבע עלותם: ובקדו ורע ישראל מכל בני וקר תעמדו ותעדי על-מאמתיים ועויות אבותיהם: בוקמו על-עמלם וקראו בספר תורת וזה אלהיהם רבועת היום ורבועת מתנדים ומשקמים ליהיה אלהיהם: ג קם על-מגלה היום ישוע ובני קדמיאל שבנאי

בני שרביה בני וועקן בקול גדול אליהו עליהם:
 ואמרו כלום ישוע וקדמאל בני השבנה שרביה
 הורה שבנה פתחה קומו ברכו אתיהוה אללהם מן
 השמים עד השמים ויברכו שם בברכה ומרומם עליו
 ברכו ותהלה: אתיהוה ויהי לברכה את עשית אתי
 השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה
 המים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם ותבא
 השמים לך משתחיים: אתה הוא יהוה האלהים אשר
 בחרת באברהם ותצאתו מאור כשדים ושמת שמו
 אברהם: ומצאת את אברהם הנעני נאמן לפניך וברית עמו
 הברית לתת את ארצך הנעני לחתי האמרי והפניני
 והיבסי והגרשית לתת לרועה ולקם אתי בברכה כי ידני
 אתה: ותרא אתי עני אבותי במצרים ואת צעקת שמת
 עליהם סוף: ותתן אתם ומשמים בפרעה ובכל עבדיו
 ובכל עם ארצו כי ידעת כי הוודי עליהם ותעשילך שם
 כדום הוד: והם בקעת לפניהם ועברו בחדר הים
 ברכה ואת רדפיהם השלכת במצולת כמדאבן במים
 עום: ובנעמד עין הנהיגם יוםם ובנעמד אש לילה
 להאיר להם את הדרך אשר לברכה: ועל הריסני
 ידתי ודבר עמם משמים ותתן להם משפטים ושמים
 ותורות אמת חקים ומצות טובים: ואת שבת קדשך
 הודעת להם ומצות חקים ותורה צוית להם בך משה
 עבדך: ולחם משמים נתת להם לרעבם ומים מסלע
 הוצאת להם לצמאם ותאמר להם לבוא לרשת את
 הארץ אשר נשאת אתי לך לתת להם: והם נאמתי
 הודי בקשו אתי וקדם ולא שמעו אלי מצותי: ונאמתי
 לשמע ולא נאמתי ונאלאתיך אשר קעית עמם בקשו אתי

בני שרביה בני וועקן בקול גדול אליהו עליהם:
 האבען נעשריען מיט א גרויס קול צו
 דעם האר וייער נאט: 5 אונד דיא לויס,
 ישוע, אונד קדמאל, בני השבנה,
 שרביה הודה, שבנה פתחה האבען
 נענאנט, שטעקט אויף אונד לויבט דעם
 האר אייער נאט פון עבידקייט צו
 עבידקייט, אונד אז מען זאל לויבען
 דיין הערליכען נאמען וואס איז דער
 הויבען איבער אלע ברכות אונד לויב:
 6 דוא א האר ביזט אליין, דוא האסט
 געמאכט דיא הימעל, יוא, דיא הימעל
 (אונד דיא אויבערשטע) הימעל, אונד
 אלע זיידע חילול, דיא ערד אונד
 אלעס וואס איז אויף איהר, אויף דיא
 ימים אונד אלעס וואס איז אין זיין,
 אונד דוא דערנעבערסט זיין אלע, אונד
 אפילו דיא חילול פון דיא הימעל מיהן
 זיך צו דיר ביקען: 7 דוא א האר ביזט
 דער נאט וואס האסט דיר אויסדער
 וועלט דעם אברהם, אונד האסט איהם
 ארויסגעבראכט אויס אור כשדים, אונד
 דוא האסט איהם א נאמען געגעבען
 אברהם: 8 אונד דוא האסט געפונען אז

זיין הארץ איז פאר דיר געטרייא געוועזען, אונד דוא האסט מיט איהם בורת
 ברית געוועזען, כדי צו איהם צו געבען דאס לאנד פון דעם גנעני, פון דעם
 חתי, פון דעם אמורי, אונד פון דעם פרזי, אונד פון דעם יבוקי, אונד פון דעם גרנשי,
 עס צו געבען צו זיין נאמען, אונד דוא האסט אויך מקנים געוועזען דיין נאמ,
 ווארין דוא ביזט גערעכט: 9 אונד דוא האסט געוועהען דאס עלענד פון אונזערע
 עלטערן אין מצרים, אונד דוא האסט געהערט וייער געשריא בייא דעם ים סוף: 10 אונד
 דוא האסט געגעבען צייכען אונד וואונדער אן פרעה אונד אן אלע וייער קנעכט אונד אן דעם
 גאנצען פאלק פון זיין לאנד, ווארין דוא האסט געוואוסט אז זיין זענען מוטוויליג
 געוועזען, אונד דוא האסט דיר געמאכט א גרויסען נאמען, אזוי וויא עס איז
 היינט: 11 אונד דוא האסט פאר זיין געשפאלטען דאס ים, אונד זיין זענען
 אריבערגעגאנגען דורך דעם מיטען ים אויף דער טריקעניס, אבער זיידע נאכא-
 גערס האסט דוא אריינגעווארפען אין דער טיפעניס, אזוי וויא א שטיין אין שטאר-
 קע וואסערן: 12 אונד מיט א וואלקענדיגען זייל האסט דוא זיין געפיהרט בייא
 טאב, אונד מיט א פייער זייל בייא נאכט, כדי זיין צו לויכטען אויף דעם וועג אויף
 וועלכען זיין זענען געגאנגען: 13 אונד דוא ביזט ארופגעקומען אויף דעם בארג
 סיני, אונד דוא האסט מיט זיין גערעט פון דעם הימעל, אונד דוא האסט צו
 זיין געגעבען רעכטע משפטים אונד אמתע תורות, אונד גוטע געזעץ אונד
 מצות: 14 אונד דוא האסט צו זיין געקאנט געמאכט דיין הייליגען שבת, אונד
 דיא מצות, אונד דיא געזעץ, אונד דיא תורה האסט דוא צו זיין געבאטען דורך
 דיין קנעכט משה: 15 אונד דוא האסט אפילו צו זיין געגעבען ברויט פון דעם
 הימעל פאר וייער הונגער, אונד וואסער האסט דוא צו זיין ארויסגעברענגט פון
 א פעלזען שטיין פאר וייער דורשט, אונד דוא האסט צו זיין צוגענאנט אז זיין
 וועלען אריינקומען צו ירשין דאס לאנד איבער וועלכעס דוא האסט אויפגע-
 הויבען דייע האנד כדי עס צו זיין צו געבען: 16 אבער זיין אונד זיידע
 עלטערן זענען מוטוויליג (שלעכט) געוועזען, אונד זיין האבען וייער נאקען הארט
 געמאכט, אונד זיין האבען נישט געוואלט צוהערען צו דייע מצות: 17 אונד זיין
 האבען נישט געוואלט הערען, אונד זיין האבען אפילו נישט געדאכט אן דייע
 וואונדער וואס דוא האסט מיט זיין געהוהן, גייערשט זיין האבען הארט געמאכט

18 אֶת־כִּי־עָשׂוּ לָהֶם עַל־מִסְכֵּה וְנֹאמְרוּ וְהָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־
 19 הִעֲלֵה מִמֶּנִּים יַעֲשׂוּ נִצָּזֹת וְנִלְוֹת׃ וְאַחֶה בְּרַחֲמֶיךָ
 הָרַבִּים לֹא עֲשִׂיתָם בְּמִדְבָּר אֶת־עַמְּךָ הַזֶּה לֹא־סָר
 מִצִּלָּתָם בְּיוֹמָם לְהַחֲתֵם בְּהִרְדָּה וְאַתֶּם־עַמְּךָ הָאֵשׁ
 כִּי־חִלָּה לְהַחֲדִיר לָהֶם וְאַתֶּם־הִרְדָּה אֲשֶׁר־לְכַרְכֵּה׃ וְהִחֲלֵה
 הַשּׁוֹבֵה נֶחֱם לְהַשְׁבִּירָם וּמִקֵּד לֹא־מַעֲזֵת מִסֵּלָם וּמִמֶּה
 21 נִתְּתָה לָהֶם לִצְמָאִים׃ וְכִשְׁמַעְתָּ שָׁמָּה בְּלִבְלֹתָם בְּמִדְבָּר
 22 לֹא־חֲסָרוּ שְׁלֹמֹתֵהֶם לֹא־בָלוּ וְנִלְוֹתָם לֹא־בָצָרוּ׃ וְתִמְלֵךְ
 לָהֶם מַמְלָכוֹת וְתַמְכֵּם וְתַחֲלֹקֵם לִפְנֵי־הַיָּדָשׁ אֶת־אֶרֶץ
 סִדּוֹ וְאַחֲרָיו מִלֵּךְ חֲשֵׁבֵן וְאַחֲרָיו עֵיץ־מִלֵּךְ־הַבִּשּׁוּ׃
 23 וְכִי־תִהְיֶה הָרִבִּית בְּכִבְבֵּי הַשָּׁמַיִם וְתִבְאֵם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
 24 אָמַרְתָּ לְאַבְרָהָם לְבָאֹתָם לְבָאֹתֵהֶם׃ מָבֹאוֹ בְּהִימֵי־הַיָּדָשׁ
 אֶת־הָאָרֶץ וְתִמְכְּנֵה לְפָנֵיהֶם אֶת־יִשְׂרָאֵל הָאֶרֶץ הַנִּגְזָנוֹת
 וְתַחֲלֵם בְּיָדָם וְאַתֶּם־מִלְכֵיהֶם בְּעֶזְרֵת־הָאָרֶץ לַעֲשׂוֹת
 כִּי־בָהֶם בְּרָצוֹנָם׃ וְלִבְכֹּדֵם עֲרִים מְצֻרֹת וְאַחֶה שִׁמְלָה
 הַיָּדָשׁ בָּתִּים מְלֹאִים־בְּלִשׁוֹב בְּרוֹת־חֻצֹבִים בְּרָמִים
 תִּתִּים וְעֵץ מֵאֵלֶּל לָרֶב וְיֵאבֹל־יִשְׁבְּעוּ יִשְׁמְעוּ וְתַחֲדָשׁ
 26 בְּשׁוֹבֵךְ הַדָּוָל׃ וְיִמְרוּ וְיִמְרְדּוּ בְּךָ וְיִשְׁלָכוּ אֶת־תַּחֲתֹתֶיךָ
 אַחֲרָיִם וְאַתֶּם־יִבְרָאוּהָ לֵבֵי אֲשֶׁר־הִעֲדוּ בָם לְהַשְׁבֵּם
 27 אֶלֶךְ־יַעֲשׂוּ נִצָּזֹת וְנִלְוֹת׃ וְתַחֲלֵם בְּךָ עֲרֵרֵם וְיִצְרוּ
 לָהֶם וְיִבְעֵת עֲרֵתָם וְיִצְקוּ אֶלֶךְ וְאַחֶה מִשְׁמֵם תַּחֲשֵׁם
 וְכִבְרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תִּמְלֵךְ לָהֶם מְשִׁיעִים מְשִׁיעִים מִן־
 28 עֲרֵרֵם׃ וְכִנְעֵת לָהֶם יִשְׁבְּעוּ לַעֲשׂוֹת לָךְ לִפְנֵי־תַעֲבֹבָם
 בְּכִי אֵיבֵיהֶם מִיָּדִי בְּלִבִּי וְיִשְׁבְּעוּ מִזֶּה־יָדֶךָ וְאַחֶה מִשְׁמֵם
 29 תַּחֲשֵׁם וְתַחֲלֵם בְּרַחֲמֶיךָ רַבּוֹת עֲשִׂים׃ וְתַעֲדֵךְ בָּהֶם

זייער נאָען, אונד זיין האַבען זיך
געמאכט איין אויבערשטען פֿיר צוויק
צו גען צו זייער דינסט וועגען זייער
ווידערשפעניגקייט; אָבער דאָ ביזט דאָך
א גאט וואָס דאָ טהאָט פֿערנעבען, לייט
זעליג אונד באַרמ־הערציג, אונד וואָס
האַלט לאַנג אויף דעם צאָרן, אונד פֿון
פֿיל חסד, (דאָרבער) האָט דאָ זיין ניט
פֿערלאָזט: 18 אונד האַטשע זיין האַבען
זיך געמאכט א גענאָסען עגל אונד זיין
האַבען געזאָגט, דאָס דאָזיגע זענען דייע
געטער וואָס האַבען דיך אַרויפֿגעבראַכט
אויס מצרים, אונד האַטשע זיין האַבען
געטהון גרויסע דערצאָרונגען: 19 אָבער
דאָ, מחמת דייע גרויסע באַרמ־הערציג־
קייט האָט זיין ניט פֿערלאָזט אין דער
מדבר, דיא וואַלקען זייל האָט דאָ ניט
פֿון זיין אָפֿגעטהון בייא טאג פֿיר זיין
צו פֿיהרען אין דעם וועג, אונד דיא פֿייער
זייל בייא נאָכט פֿיר זיין צו לייכטען
אויף דעם וועג וואָס זיין זענען אויף איהם
געבאָנגען: 20 אונד דאָ האָט אויך (צו)
זיין געגעבען דיין גוטען ריח הקודש
פֿיר זיין קלוג צו מאַכען, אונד דיין מן

הָאָסֶט דאָ נישט פֿון ווײַער מויל פֿערמיטלען, אונד דאָ האָסט צו ווײַאָ גענעבען וואָסער פֿאַר ווײַער דורשט: 21 אונד דאָ האָסט ווײַאָ דערנעקערט פֿירציג יאָהר אין דער מדרב, ווײַאָ האָט גארנישט געפֿעהלט, ווײַער קליידער זענען נישט פֿערפֿוילט געוואָרען, אונד ווײַער פֿיס זענען נישט געשוואָלען געוואָרען: 22 אונד דאָ האָסט צו ווײַאָ גענעבען קעניגרייכע אונד פֿעלקער, אונד דאָ האָסט ווײַאָ אָפֿגעטיילט אין אַ בעזונדערען ווײַנקעל, אונד ווײַאָ האָבען געירשט דאָס לאַנד פֿון סיוון אונד דאָס לאַנד פֿון דעם מלך פֿון חשבון, אונד דאָס לאַנד פֿון עוג מלך פֿון כּשן: 23 אונד דאָ האָסט ווײַער קינדער פֿערמעהרט אזוי ווײַאָ דיאָ שטערן פֿון דעם הימל, אונד דאָ האָסט ווײַאָ אַרײַנגעבראָכט צו דעם לאַנד וואָס דאָ האָסט צוגעזאָגט צו ווײַער על־שטערן, אז ווײַאָ זאָלען אַרײַנקומען, כּדי עס צו גרשן: 24 אונד ווײַער קינדער זענען אַרײַנגע־קומען אונד האָבען געירשט דאָס לאַנד, אזוי דאָס דאָ האָסט דיאָ כּנענים, דיאָ בעוואָונער פֿון דעם לאַנד אונטערשטעניג געמאַכט, אונד דאָ האָסט ווײַאָ איבערגעגעבען אין ווײַער האַנד, אויף ווײַער מלכים אונד אלע אנדערע פֿעלקער פֿון דעם לאַנד, כּדי ווײַאָ זאָלען מיט ווײַאָ טהון נאָך ווײַער ווײַלען: 25 אונד ווײַאָ האָבען אײַנגענומען שטאָרקע שטעט אונד אַפֿעסטעס לאַנד, אונד ווײַאָ האָבען געירשט היינער פֿול מיט אלעס גוטען, אונד אויסגעגרובענע ברונען, ווײַאָ גערטען אונד עהלבערט גערטען, אונד זעהר פֿילע פֿרוכט ביימער, אונד ווײַאָ האָבען געגעב־ען אונד ווײַאָ זענען זאָט געוואָרען, אונד פֿעט געוואָרען, אונד ווײַאָ האָבען געהאָט גרויסע פֿענעגים דורך דינע גרויסע גוטקייט: 26 אָבער ווײַאָ האָבען ווײַדערנעשפֿעניגט אונד קענען דיר מורד געוועזען, אונד ווײַאָ האָבען דינע מורה הינטער זיך געוואָרפֿען, אונד דינע גביאים וואָס האָבען ווײַאָ מוסר געזאָגט אז ווײַאָ זאָלען זיך צו דיר ווײַדער אומקעהרען האָבען ווײַאָ געהרגט, אונד ווײַאָ האָבען גרויסע דערצאָרנונגען געטון: 27 דאָריבער האָסט דאָ ווײַאָ איבערגעגעבען אין דיאָ הענד פֿון ווײַער פֿינד, אונד ווײַאָ האָבען ווײַאָ צרות אָנגעטון, אָבער אין דער צייט פֿון ווײַער צרה האָבען ווײַאָ צו דיר געשריען אונד דאָ האָסט עס געהערט פֿון דעם הימל, אונד אין דינע גרויסע באָרמהערציגקייט האָסט דאָ צו ווײַאָ גע־געבען העלפֿער, וואָס האָבען ווײַאָ געהאַלפֿען פֿון דיאָ האַנד פֿון ווײַער פֿינד: 28 אונד ווען ווײַאָ האָבען אָביסעלע מנוחה געהאָט האָבען ווײַאָ ווײַדער אומגעקערט שלעכטעס פֿאַר דיר צו טון, דאָרום האָסט דאָ ווײַאָ ווײַדער פֿערלאָזט אין דיאָ האַנד פֿון ווײַער פֿינד אונד ווײַאָ האָבען איבער ווײַאָ געוועלטיגט; אונד ווען ווײַאָ האָבען זיך ווײַדער צו דיר אומגעקערט אונד צו דיר געשריען, אזוי האָסט דאָ עס פֿום הימל געהערט, אונד דאָ האָסט ווײַאָ פֿילעמאַל מציל געוועזען נאָך דינע באָרמהערציגקייט: 29 אונד דאָ האָסט קענען ווײַאָ עדות געזאָגט,

לשבתם אלהיכם ואתם הודו ולא שמעו למצותיך
ובמשפטך המצות אשר צויתם אתם ביום ההוא
כתף סודת וקרסם הקשו ולא שמעו: ותמשך עליהם¹
שנים רבות ונעדר גם בדתך בדתך ואלא האני²
ותחוס בך עמי האדמה: ובדתך הכבדים לא עשיתם³¹
כלה ולא עבדתם כי אלהיכם ויהוה אלהי: ועתה אלהי³²
האל הגדול הגבור והנורא שומר הברית ותהסר אל-
ימנע לפניה את בדתך לאה אשר מצאתו למלכתי
לשרתי ולבנותי ולגביותי ולאבתי ולכל עמך מימי³³
מלכי אשר עד היום הנה: ואתה צדיק על כל ברכה³⁴
עליו: כראמת עשית ואנחת דרשנו: ואת-מלכתי³⁵
שרתי לבנותי ואבתי לא עשו תורתך ולא הקשיבו אל-
מצותך ולעולתך אשר עשית בהם: והם במלכותם לה³⁶
ובמלכות הרב אשר נתת להם ובארץ הרחבה והשמנה
אשר נתת לפניהם לא עבדוך ולא שבו ממעלליהם
הרעים: הנה אנתה היום עבדים והארץ אשר נתתה³⁷
לאבותי לאכל את-פרותיה וארשתיה הנה אנתה עבדים
עליה: ותבואתה מרבה למלכים אשר נתת עליה³⁸
במאות ועל צבאותיהם משלים ובהקמתם כרצונם ובצרה
גדלה אנתה:

ובכל-זאת אנתה כרתים אמנה וכתבים ועל החתום¹
שרתי לנני לבנינו: ועל החתומים נתתה התרשאת²
בדתך ואתך: שרתי שרתי ורמתי: פשוט³
אמרתי מלכתי: חשוש שבניתי מלוד: חרם מרמות⁴
עבדתי: והאל נתון ברוך: משלם אבותי ממנו: מעונה⁵
כלני שמעתי אלה הנהגים: ותלום ושוע בראונתי⁶
בני מבני חנני קדמאלי: ואתם שבני הדינה⁷

כדי וייה זאלען זיך צוריקגעקערען צו
דיינע תורה, אבער וייה זענען מוטוויליג
געוועזען, אונד האבען נישט געוואלט הע-
רען צו דיינע מצות, אונד קענען דיינע
מושפים האבען וייה געזינדונג, וועלכע
ווען א מענטש מודה וייה דער זאל דורך
וייה לעבען, אבער וייה האבען געגעבען
זייערע אפגעקערטע אקסעל, אונד וייה
האבען וייער נאקען הארט געמאכט אונד
וייה האבען נישט געוואלט הערען: 30 אונד
דאך האסט דוא פילע יאהר מיט וייה
אויסגעוואלטען אונד דוא האסט קענען
וייה עדות געוואלט דורך דיין רוח הקודש
אין דיינע נביאים, אבער וייה האבען עס
נישט געוואלט פערנעמען, אזוי האסט דוא
וייה איבערגעגעבען אין דא האנד פון
דא פעלקער פון דא לענדער: 31 אבער
דורך דיין פיל רחמנות האסט דוא וייה
נישט אים גאנצען פערלענט, אונד דוא
האסט וייה נישט פערלאזט, ווייל דוא ביזט
א לייטזעליגער אונד בארעמקערציגער
נאט: 32 אבער אזונד, א אונזער נאט,
דער דוא ביזט א גרויסער, שטארקער
אונד פארקטערליכער נאט, וואס הימסט
דעם ברית אונד דעם חסד, לאז נישט פאר

דיר געמקערט ווערען אלע דא מידיגקייט וואס האט אונס אנגעטראפען, אונד צו אונזערע
מלכים, צו אונזערע פירשטען, אונד צו אונזערע פהנים, אונד צו אונזערע נביאים, אונד
צו אונזערע עלטערן, אונד צו דיין גאנץ פאלק, פון דא טעג פון דא מלכי אשר אן ביז
צו דעם היינטיגען טאג: 33 אבער דא ביזט גערעכט וועגען דעם אלעס וואס איז איבער
אונס געקומען, ווארין דא האסט געטהון דעם אמת אבער מיר האבען געזינדונג: 34 ווייל
אונזערע מלכים, אונזערע פירשטען, אונזערע פהנים, אונד אונזערע עלטערן האבען נישט
געוואלטען דיינע תורה, אונד וייה האבען נישט געהאקט צו דיינע מצות אונד צו דיינע
עדות וואס דא האסט קענען וייה עדות געוואלט: 35 אבער וייה האבען דורך נישט געדינט
אין זייער מלכות אונד אין דיינער גרויסען גוטקייט וואס דא האסט צו וייה געגעבען
אונד אין דעם גרייטען אונד פעטען לאנד וואס דא האסט פאר וייה געגעבען, אונד וייה
האבען זיך נישט צו דיר צוריקגעקערט פון זייערע שלעכטע מעשים: 36 זעה, מיר זענען
היינט קעכט, אונד אפילו אויף דעם לאנד וואס דא האסט געגעבען צו אונזערע עלטערן
כדי צו עסען דא פירות דערפון אונד דאס גוטע דערפון, זעה, אויף דעם (לאנד) זענען
(מיר) קעכט: 37 אונד דא תבואה דערפון איז פיל פאר דא מלכים וואס דא האסט
איבער אונס געגעבען וועגען אונזערע זינד, אונד וייה געוועלטיגען אפילו איבער אונד
זערע לייבער אונד איבער אונזערע בהמות נאך זייער ווילען, אבער מיר זענען אין א
גרויסע צרה:

קאפיטעל י

1 אונד אין אלעם דעם דאזיגען האבען מיר א געטרייען בונד געמאכט, אונד
פען-שריבען, אונד אונזערע פירשטען, אונזערע לויים אונד אונזערע פהנים האבען
דעם' חתום דארויף געגעבען: 2 אונד ביים חתומין זענען געוועזען, נחמיה דער
תרש נא, ויהן פון חכליה, אונד צדקיה: 3 שרתי, שרתי, ורמיה: 4 פשוט,
אמרתי מלכתי: 5 חשוש, שבניתי מלוד: 6 חרם, מרמות, עבדתי: 7 דניאל,
גנתון, ברוך: 8 משלם, אבותי ממנו: 9 מעונה, בלגה שמעתי, דא דאזיגע
זענען געוועזען דא פהנים: 10 אונד דא לויים — נעמליף ושוע ויהן פון
אזניה, ב' עמ' פון דא קינדער חנני, קדמאלי: 11 אונד זייער ברידער, שבניתי, הודיה,

קליטא פלאה חנו: מיכאל חשבנה: וזר שרבה:
שבנה: הורה בני בנינו: ראשי העם פרעש פתח
מזב: עולם ותוא בני: בני עזר בני: אלנה בני
עזר: אר חזקה עזר: הורה חשב בני: חרף
עזרת נכר: מנפיש משלם חור: משובאל צדק
חור: פלטה חנו עזר: חורש חנה חשוב: הלוחש
פלחא שובק: רחם חשבנה משנה: ואחר חנו
עזר: מלוד חרם בענה: ושאר העם הבנים הלויים
השומרים המשרים הנתינים וכל הנכבלי מעמי הארצות
אל תורת האלוים נשבתם בניהם ובנותם כל ידע
ל בני: מחוקים על אחרים אדירים וכאם באלה
ובשבעה ללכת בתורת האלוים אשר נתנה בך משה
עבד האלוים ולשמור ולעשות את כל מצות דתה
ארצו ומשפטיו וחקיו: ואשר לאיתן בנותי לעמי
הארץ ואחבבתם לא נחז לבנינו: ועמי הארץ
המביאים את המקלות וכל שרבי ביום השבת למכור
לא נחז מהם בשבת ויום קדש ונפש את השבת
השביעית ומשא בלד: והעמדנו עלינו מצות לתת
עלינו פלישת השקל בשנה לעבודת בית אלהינו:
ללחם המערכת ונחת התמיד ולעלות התמיד השבחות
החדשים למזבחים ולקדשים ולחמאות לכפר עלי
ל ישראל וכל מלאכת בית אלהינו: והגדלות הפלנו על
קרנ העצים הבנים הלויים והעם להביא לבית אלהינו
לבית אבותינו לעתים קממים שנה בשנה לכשר על מזבח
דתה אלהינו ככתוב בתורה: ולקריא את הכתוב
אדמתנו ובטחי כל פני כל עץ שנה בשנה לבית דתה:
ואת כבודו בניהם ובקמנו ככתוב בתורה ואת כבודי

קליטא פלאה חנו: 12
שבנה: 13
מזב: 14
עזר: 15
עזרת נכר: 16
חור: 17
חורש: 18
פלטה: 19
חנה: 20
חשוב: 21
הלוחש: 22
פלחא: 23
שובק: 24
רחם: 25
חשבנה: 26
משנה: 27
ואחר: 28
חנו: 29
מלוד: 30
חרם: 31
בענה: 32
עזר: 33
חורש: 34
חנה: 35
חשוב: 36
פלחא: 37
שובק: 38
רחם: 39
חשבנה: 40
משנה: 41
ואחר: 42
חנו: 43
מלוד: 44
חרם: 45
בענה: 46
עזר: 47
חורש: 48
חנה: 49
חשוב: 50
פלחא: 51
שובק: 52
רחם: 53
חשבנה: 54
משנה: 55
ואחר: 56
חנו: 57
מלוד: 58
חרם: 59
בענה: 60
עזר: 61
חורש: 62
חנה: 63
חשוב: 64
פלחא: 65
שובק: 66
רחם: 67
חשבנה: 68
משנה: 69
ואחר: 70
חנו: 71
מלוד: 72
חרם: 73
בענה: 74
עזר: 75
חורש: 76
חנה: 77
חשוב: 78
פלחא: 79
שובק: 80
רחם: 81
חשבנה: 82
משנה: 83
ואחר: 84
חנו: 85
מלוד: 86
חרם: 87
בענה: 88
עזר: 89
חורש: 90
חנה: 91
חשוב: 92
פלחא: 93
שובק: 94
רחם: 95
חשבנה: 96
משנה: 97
ואחר: 98
חנו: 99
מלוד: 100
חרם: 101
בענה: 102
עזר: 103
חורש: 104
חנה: 105
חשוב: 106
פלחא: 107
שובק: 108
רחם: 109
חשבנה: 110
משנה: 111
ואחר: 112
חנו: 113
מלוד: 114
חרם: 115
בענה: 116
עזר: 117
חורש: 118
חנה: 119
חשוב: 120
פלחא: 121
שובק: 122
רחם: 123
חשבנה: 124
משנה: 125
ואחר: 126
חנו: 127
מלוד: 128
חרם: 129
בענה: 130
עזר: 131
חורש: 132
חנה: 133
חשוב: 134
פלחא: 135
שובק: 136
רחם: 137
חשבנה: 138
משנה: 139
ואחר: 140
חנו: 141
מלוד: 142
חרם: 143
בענה: 144
עזר: 145
חורש: 146
חנה: 147
חשוב: 148
פלחא: 149
שובק: 150
רחם: 151
חשבנה: 152
משנה: 153
ואחר: 154
חנו: 155
מלוד: 156
חרם: 157
בענה: 158
עזר: 159
חורש: 160
חנה: 161
חשוב: 162
פלחא: 163
שובק: 164
רחם: 165
חשבנה: 166
משנה: 167
ואחר: 168
חנו: 169
מלוד: 170
חרם: 171
בענה: 172
עזר: 173
חורש: 174
חנה: 175
חשוב: 176
פלחא: 177
שובק: 178
רחם: 179
חשבנה: 180
משנה: 181
ואחר: 182
חנו: 183
מלוד: 184
חרם: 185
בענה: 186
עזר: 187
חורש: 188
חנה: 189
חשוב: 190
פלחא: 191
שובק: 192
רחם: 193
חשבנה: 194
משנה: 195
ואחר: 196
חנו: 197
מלוד: 198
חרם: 199
בענה: 200
עזר: 201
חורש: 202
חנה: 203
חשוב: 204
פלחא: 205
שובק: 206
רחם: 207
חשבנה: 208
משנה: 209
ואחר: 210
חנו: 211
מלוד: 212
חרם: 213
בענה: 214
עזר: 215
חורש: 216
חנה: 217
חשוב: 218
פלחא: 219
שובק: 220
רחם: 221
חשבנה: 222
משנה: 223
ואחר: 224
חנו: 225
מלוד: 226
חרם: 227
בענה: 228
עזר: 229
חורש: 230
חנה: 231
חשוב: 232
פלחא: 233
שובק: 234
רחם: 235
חשבנה: 236
משנה: 237
ואחר: 238
חנו: 239
מלוד: 240
חרם: 241
בענה: 242
עזר: 243
חורש: 244
חנה: 245
חשוב: 246
פלחא: 247
שובק: 248
רחם: 249
חשבנה: 250
משנה: 251
ואחר: 252
חנו: 253
מלוד: 254
חרם: 255
בענה: 256
עזר: 257
חורש: 258
חנה: 259
חשוב: 260
פלחא: 261
שובק: 262
רחם: 263
חשבנה: 264
משנה: 265
ואחר: 266
חנו: 267
מלוד: 268
חרם: 269
בענה: 270
עזר: 271
חורש: 272
חנה: 273
חשוב: 274
פלחא: 275
שובק: 276
רחם: 277
חשבנה: 278
משנה: 279
ואחר: 280
חנו: 281
מלוד: 282
חרם: 283
בענה: 284
עזר: 285
חורש: 286
חנה: 287
חשוב: 288
פלחא: 289
שובק: 290
רחם: 291
חשבנה: 292
משנה: 293
ואחר: 294
חנו: 295
מלוד: 296
חרם: 297
בענה: 298
עזר: 299
חורש: 300
חנה: 301
חשוב: 302
פלחא: 303
שובק: 304
רחם: 305
חשבנה: 306
משנה: 307
ואחר: 308
חנו: 309
מלוד: 310
חרם: 311
בענה: 312
עזר: 313
חורש: 314
חנה: 315
חשוב: 316
פלחא: 317
שובק: 318
רחם: 319
חשבנה: 320
משנה: 321
ואחר: 322
חנו: 323
מלוד: 324
חרם: 325
בענה: 326
עזר: 327
חורש: 328
חנה: 329
חשוב: 330
פלחא: 331
שובק: 332
רחם: 333
חשבנה: 334
משנה: 335
ואחר: 336
חנו: 337
מלוד: 338
חרם: 339
בענה: 340
עזר: 341
חורש: 342
חנה: 343
חשוב: 344
פלחא: 345
שובק: 346
רחם: 347
חשבנה: 348
משנה: 349
ואחר: 350
חנו: 351
מלוד: 352
חרם: 353
בענה: 354
עזר: 355
חורש: 356
חנה: 357
חשוב: 358
פלחא: 359
שובק: 360
רחם: 361
חשבנה: 362
משנה: 363
ואחר: 364
חנו: 365
מלוד: 366
חרם: 367
בענה: 368
עזר: 369
חורש: 370
חנה: 371
חשוב: 372
פלחא: 373
שובק: 374
רחם: 375
חשבנה: 376
משנה: 377
ואחר: 378
חנו: 379
מלוד: 380
חרם: 381
בענה: 382
עזר: 383
חורש: 384
חנה: 385
חשוב: 386
פלחא: 387
שובק: 388
רחם: 389
חשבנה: 390
משנה: 391
ואחר: 392
חנו: 393
מלוד: 394
חרם: 395
בענה: 396
עזר: 397
חורש: 398
חנה: 399
חשוב: 400
פלחא: 401
שובק: 402
רחם: 403
חשבנה: 404
משנה: 405
ואחר: 406
חנו: 407
מלוד: 408
חרם: 409
בענה: 410
עזר: 411
חורש: 412
חנה: 413
חשוב: 414
פלחא: 415
שובק: 416
רחם: 417
חשבנה: 418
משנה: 419
ואחר: 420
חנו: 421
מלוד: 422
חרם: 423
בענה: 424
עזר: 425
חורש: 426
חנה: 427
חשוב: 428
פלחא: 429
שובק: 430
רחם: 431
חשבנה: 432
משנה: 433
ואחר: 434
חנו: 435
מלוד: 436
חרם: 437
בענה: 438
עזר: 439
חורש: 440
חנה: 441
חשוב: 442
פלחא: 443
שובק: 444
רחם: 445
חשבנה: 446
משנה: 447
ואחר: 448
חנו: 449
מלוד: 450
חרם: 451
בענה: 452
עזר: 453
חורש: 454
חנה: 455
חשוב: 456
פלחא: 457
שובק: 458
רחם: 459
חשבנה: 460
משנה: 461
ואחר: 462
חנו: 463
מלוד: 464
חרם: 465
בענה: 466
עזר: 467
חורש: 468
חנה: 469
חשוב: 470
פלחא: 471
שובק: 472
רחם: 473
חשבנה: 474
משנה: 475
ואחר: 476
חנו: 477
מלוד: 478
חרם: 479
בענה: 480
עזר: 481
חורש: 482
חנה: 483
חשוב: 484
פלחא: 485
שובק: 486
רחם: 487
חשבנה: 488
משנה: 489
ואחר: 490
חנו: 491
מלוד: 492
חרם: 493
בענה: 494
עזר: 495
חורש: 496
חנה: 497
חשוב: 498
פלחא: 499
שובק: 500
רחם: 501
חשבנה: 502
משנה: 503
ואחר: 504
חנו: 505
מלוד: 506
חרם: 507
בענה: 508
עזר: 509
חורש: 510
חנה: 511
חשוב: 512
פלחא: 513
שובק: 514
רחם: 515
חשבנה: 516
משנה: 517
ואחר: 518
חנו: 519
מלוד: 520
חרם: 521
בענה: 522
עזר: 523
חורש: 524
חנה: 525
חשוב: 526
פלחא: 527
שובק: 528
רחם: 529
חשבנה: 530
משנה: 531
ואחר: 532
חנו: 533
מלוד: 534
חרם: 535
בענה: 536
עזר: 537
חורש: 538
חנה: 539
חשוב: 540
פלחא: 541
שובק: 542
רחם: 543
חשבנה: 544
משנה: 545
ואחר: 546
חנו: 547
מלוד: 548
חרם: 549
בענה: 550
עזר: 551
חורש: 552
חנה: 553
חשוב: 554
פלחא: 555
שובק: 556
רחם: 557
חשבנה: 558
משנה: 559
ואחר: 560
חנו: 561
מלוד: 562
חרם: 563
בענה: 564
עזר: 565
חורש: 566
חנה: 567
חשוב: 568
פלחא: 569
שובק: 570
רחם: 571
חשבנה: 572
משנה: 573
ואחר: 574
חנו: 575
מלוד: 576
חרם: 577
בענה: 578
עזר: 579
חורש: 580
חנה: 581
חשוב: 582
פלחא: 583
שובק: 584
רחם: 585
חשבנה: 586
משנה: 587
ואחר: 588
חנו: 589
מלוד: 590
חרם: 591
בענה: 592
עזר: 593
חורש: 594
חנה: 595
חשוב: 596
פלחא: 597
שובק: 598
רחם: 599
חשבנה: 600
משנה: 601
ואחר: 602
חנו: 603
מלוד: 604
חרם: 605
בענה: 606
עזר: 607
חורש: 608
חנה: 609
חשוב: 610
פלחא: 611
שובק: 612
רחם: 613
חשבנה: 614
משנה: 615
ואחר: 616
חנו: 617
מלוד: 618
חרם: 619
בענה: 620
עזר: 621
חורש: 622
חנה: 623
חשוב: 624
פלחא: 625
שובק: 626
רחם: 627
חשבנה: 628
משנה: 629
ואחר: 630
חנו: 631
מלוד: 632
חרם: 633
בענה: 634
עזר: 635
חורש: 636
חנה: 637
חשוב: 638
פלחא: 639
שובק: 640
רחם: 641
חשבנה: 642
משנה: 643
ואחר: 644
חנו: 645
מלוד: 646
חרם: 647
בענה: 648
עזר: 649
חורש: 650
חנה: 651
חשוב: 652
פלחא: 653
שובק: 654
רחם: 655
חשבנה: 656
משנה: 657
ואחר: 658
חנו: 659
מלוד: 660
חרם: 661
בענה: 662
עזר: 663
חורש: 664
חנה: 665
חשוב: 666
פלחא: 667
שובק: 668
רחם: 669
חשבנה: 670
משנה: 671
ואחר: 672
חנו: 673
מלוד: 674
חרם: 675
בענה: 676
עזר: 677
חורש: 678
חנה: 679
חשוב: 680
פלחא: 681
שובק: 682
רחם: 683
חשבנה: 684
משנה: 685
ואחר: 686
חנו: 687
מלוד: 688
חרם: 689
בענה: 690
עזר: 691
חורש: 692
חנה: 693
חשוב: 694
פלחא: 695
שובק: 696
רחם: 697
חשבנה: 698
משנה: 699
ואחר: 700
חנו: 701
מלוד: 702
חרם: 703
בענה: 704
עזר: 705
חורש: 706
חנה: 707
חשוב: 708
פלחא: 709
שובק: 710
רחם: 711
חשבנה: 712
משנה: 713
ואחר: 714
חנו: 715
מלוד: 716
חרם: 717
בענה: 718
עזר: 719
חורש: 720
חנה: 721
חשוב: 722
פלחא: 723
שובק: 724
רחם: 725
חשבנה: 726
משנה: 727
ואחר: 728
חנו: 729
מלוד: 730
חרם: 731
בענה: 732
עזר: 733
חורש: 734
חנה: 735
חשוב: 736
פלחא: 737
שובק: 738
רחם: 739
חשבנה: 740
משנה: 741
ואחר: 742
חנו: 743
מלוד: 744
חרם: 745
בענה: 746
עזר: 747
חורש: 748
חנה: 749
חשוב: 750
פלחא: 751
שובק: 752
רחם: 753
חשבנה: 754
משנה: 755
ואחר: 756
חנו: 757
מלוד: 758
חרם: 759
בענה: 760
עזר: 761
חורש: 762
חנה: 763
חשוב: 764
פלחא: 765
שובק: 766
רחם: 767
חשבנה: 768
משנה: 769
ואחר: 770
חנו: 771
מלוד: 772
חרם: 773
בענה: 774
עזר: 775
חורש: 776
חנה: 777
חשוב: 778
פלחא: 779
שובק: 780
רחם: 781
חשבנה: 782
משנה: 783
ואחר: 784
חנו: 785
מלוד: 786
חרם: 787
בענה: 788
עזר: 789
חורש: 790
חנה: 791
חשוב: 792
פלחא: 793
שובק: 794
רחם: 795
חשבנה: 796
משנה: 797
ואחר: 798
חנו: 799
מלוד: 800
חרם: 801
בענה: 802
עזר: 803
חורש: 804
חנה: 805
חשוב: 806
פלחא: 807
שובק: 808
רחם: 809
חשבנה: 810
משנה: 811
ואחר: 812
חנו: 813
מלוד: 814
חרם: 815
בענה: 816
עזר: 817
חורש: 818
חנה: 819
חשוב: 820
פלחא: 821
שובק: 822
רחם: 823
חשבנה: 824
משנה: 825
ואחר: 826
חנו: 827
מלוד: 828
חרם: 829
בענה: 830
עזר: 831
חורש: 832
חנה: 833
חשוב: 834
פלחא: 835
שובק: 836
רחם: 837
חשבנה: 838
משנה: 839
ואחר: 840
חנו: 841
מלוד: 842
חרם: 843
בענה: 844
עזר: 845
חורש: 846
חנה: 847
חשוב: 848
פלחא: 849
שובק: 850
רחם: 851
חשבנה: 852
משנה: 853
ואחר: 854
חנו: 855
מלוד: 856
חרם: 857
בענה: 858
עזר: 859
חורש: 860
חנה: 861
חשוב: 862
פלחא: 863
שובק: 864
רחם: 865
חשבנה: 866
משנה: 867
ואחר: 868
חנו: 869
מלוד: 870
חרם: 871
בענה: 872
עזר: 873
חורש: 874
חנה: 875
חשוב: 876
פלחא: 877
שובק: 878
רחם: 879
חשבנה: 880
משנה: 881
ואחר: 882
חנו: 883
מלוד: 884
חרם: 885
בענה: 886
עזר: 887
חורש: 888
חנה: 889
חשוב: 890
פלחא: 891
שובק: 892
רחם: 893
חשבנה: 894
משנה: 895
ואחר: 896
חנו: 897
מלוד: 898
חרם: 899
בענה: 900
עזר: 901
חורש: 902
חנה: 903
חשוב: 904
פלחא: 905
שובק: 906
רחם: 907
חשבנה: 908
משנה: 909
ואחר: 910
חנו: 911
מלוד: 912
חרם: 913
בענה: 914
עזר: 915
חורש: 916
חנה: 917
חשוב: 918
פלחא: 919
שובק: 920
רחם: 921
חשבנה: 922
משנה: 923
ואחר: 924
חנו: 925
מלוד: 926
חרם: 927
בענה: 928
עזר: 929
חורש: 930
חנה: 931
חשוב: 932
פלחא: 933
שובק: 934
רחם: 935
חשבנה: 936
משנה: 937
ואחר: 938
חנו: 939
מלוד: 940
חרם: 941
בענה: 942
עזר: 943
חורש: 944
חנה: 945
חשוב: 946
פלחא: 947
שובק: 948
רחם: 949
חשבנה: 950
משנה: 951
ואחר: 952
חנו: 953
מלוד: 954
חרם: 955
בענה: 956
עזר: 957
חורש: 958
חנה: 959
חשוב: 960
פלחא: 961
שובק: 962
רחם: 963
חשבנה: 964
משנה: 965
ואחר: 966
חנו: 967
מלוד: 968
חרם: 969
בענה: 970
עזר: 971
חורש: 972
חנה: 973
חשוב: 974
פלחא: 975
שובק: 976
רחם: 977
חשבנה: 978
משנה: 979
ואחר: 980
חנו: 981
מלוד: 982
חרם: 983
בענה: 984
עזר: 985
חורש: 986
חנה: 987
חשוב: 988
פלחא: 989
שובק: 990
רחם: 991
חשבנה: 992
משנה: 993
ואחר: 994
חנו: 995
מלוד: 996
חרם: 997
בענה: 998
עזר: 999
חורש: 1000
חנה: 1001
חשוב: 1002
פלחא: 1003
שובק: 1004
רחם: 1005
חשבנה: 1006
משנה: 1007
ואחר: 1008
חנו: 1009
מלוד: 1010
חרם: 1011
בענה: 1012
עזר: 1013
חורש: 1014
חנה: 1015
חשוב: 1016
פלחא: 1017
שובק: 1018
רחם: 1019
חשבנה: 1020
משנה: 1021
ואחר: 1022
חנו: 1023
מלוד: 1024
חרם: 1025
בענה: 1026
עזר: 1027
חורש: 1028
חנה: 1029
חשוב: 1030
פלחא: 1031
שובק: 1032
רחם: 1033
חשבנה: 1034
משנה: 1035
ואחר: 1036
חנו: 1037
מלוד: 1038
חרם: 1039
בענה: 1040
עזר: 1041
חורש: 1042
חנה: 1043
חשוב: 1044
פלחא: 1045
שובק: 1046
רחם: 1047
חשבנה: 1048
משנה: 1049
ואחר: 1050
חנו: 1051
מלוד: 1052
חרם: 1053
בענה: 1054
עזר: 1055
חורש: 1056
חנה: 1057
חשוב: 1058
פלחא: 1059
שובק: 1060
רחם: 1061
חשבנה: 1062
משנה: 1063
ואחר: 1064
חנו: 1065
מלוד: 1066
חרם: 1067
בענה: 1068
עזר: 1069
חורש: 1070
חנה: 1071
חשוב: 1072
פלחא: 1073
שובק: 1074
רחם: 1075
חשבנה: 1076
משנה: 1077
ואחר: 1078
חנו: 1079
מלוד: 1080
חרם: 1081
בענה: 1082
עזר: 1083
חורש: 1084
חנה: 1085
חשוב: 1086
פלחא: 1087
שובק: 1088
רחם: 1089
חשבנה: 1090
משנה: 1091
ואחר: 1092
חנו: 1093
מלוד: 1094
חרם: 1095
בענה: 1096
עזר: 1097
חורש: 1098
חנה: 1099
חשוב: 1100
פלחא: 1101
שובק: 1102
רחם: 1103
חשבנה: 1104
משנה: 1105
ואחר: 1106
חנו: 1107
מלוד: 1108
חרם: 1109
בענה: 1110
עזר: 1111
חורש: 1112
חנה: 1113
חשוב: 1114
פלחא: 1115
שובק: 1116
רחם: 1117
חשבנה: 1118
משנה: 1119
ואחר: 1120
חנו: 1121
מלוד: 1122
חרם: 1123
בענה: 1124
עזר: 1125
חורש: 1126
חנה: 1127
חשוב: 1128
פלחא: 1129
שובק: 1130
רחם: 1131
חשבנה: 1132
משנה: 1133
ואחר: 1134
חנו: 1135
מלוד: 1136
חרם: 1137
בענה: 1138
עזר: 1139
חורש: 1140
חנה: 1141
חשוב: 1142
פלחא: 1143
שובק: 1144
רחם: 1145
חשבנה: 1146
משנה: 1147
ואחר: 1148
חנו: 1149
מלוד: 1150
חרם: 1151
בענה: 1152
עזר: 1153
חורש: 1154
חנה: 1155
חשוב: 1156
פלחא: 1157
שובק: 1158
רחם: 1159
חשבנה: 1160
משנה: 1161
ואחר: 1162
חנו: 1163
מלוד: 1164
חרם: 1165
בענה: 1166
עזר: 1167
חורש: 1168
חנה: 1169
חשוב: 1170
פלחא: 1171
שובק: 1172
רחם: 1173
חשבנה: 1174
משנה: 1175
ואחר: 1176
חנו: 1177
מלוד: 1178
חרם: 1179
בענה: 1180
עזר: 1181
חורש: 1182
חנה: 1183
חשוב: 1184
פלחא: 1185
שובק: 1186
רחם: 1187
חשבנה: 1188
משנה: 1189
ואחר: 1190
חנו: 1191
מלוד: 1192
חרם: 1193
בענה: 1194
עזר: 1195
חורש: 1196
חנה: 1197
חשוב: 1198
פלחא: 1199
שובק: 1200
רחם: 1201
חשבנה: 1202
משנה: 1203
ואחר: 1204
חנו: 1205
מלוד: 1206
חרם: 1207
בענה: 1208
עזר: 1209
חורש: 1210
חנה: 1211
חשוב: 1212
פלחא: 1213
שובק: 1214
רחם: 1215
חשבנה: 1216
משנה: 1217
ואחר: 1218
חנו: 1219
מלוד: 1220
חרם: 1221
בענה: 1222
עזר: 1223
חורש: 1224
חנה: 1225
חשוב: 1226
פלחא: 1227
שובק: 1228
רחם: 1229
חשבנה: 1230
משנה: 1231
ואחר: 1232
חנו: 1233
מלוד: 1234
חרם: 1235
בענה: 1236
עזר: 1237
חורש: 1238
חנה: 1239
חשוב: 1240
פלחא: 1241
שובק: 1242
רחם: 1243
חשבנה: 1244
משנה: 1245
ואחר: 1

בקרש וצאנו לקביא לבית אלהי לבקש המשרתים
בבית אלהי: ואת דאשית ערסותי ותרומתי ופרי³⁸
כל צד תרש וצדד נביא לבקשם אל לשכות בית
אלהי ומעשר ארמית ללויים וכל הלויים המעשרים
בכל עיר עברתי: ויהי הכהן בדארתן עיניהם³⁹
בעשר הלויים והלויים יצאו את מעשר המעשר לבית
אלהי אל לשכות לבית האוצר: כי אל לשכות
נביא בני ישראל ובני הלוי את תרומת הקדש התיירש
ותאחר ושמם כל המקדש והלויים המשרתים והשוערים
המשרתים ולא נשוב את בית אלהי:

יא וישבו שררהם כירושלם ושאר העם הפילו נדלות א
לקביא אחד מהעשרה לשפת בירושלם עיר הקדש
ותשע הדות בערים: ונבדו העם לכל האנשים
המתגרים לשבת בירושלם: ואלה האנשים המדינה
אשר ישבו בירושלם ובעיר יהודה ושבי אש באחוזי
בערים ישראל הלויים והלויים והנחלים ובני עברי
שלמה: ובירושלם ישבו מבני יהודה ומבני בנימין
מבני יהודה עתה בדעה בדוכרה בדארתה כך
שפטה בדמללאל מבני פריץ: ומעשה בדכדך כך
כל-חנה בדכדך בדעה בדוכרה בדוכרה כך
השלי: כל-בני פריץ השבים בירושלם ארבע מאות
ששים ושמנה אנשי חיל: ואלה בני בנימין סלא
בדמשלם בדוד בדעה בדוכרה בדוכרה בדוכרה כך
אחיהל בדשעה: ואחיהל סלא חשע מאות עשרים
ושמנה: ואל בדוכר פקד עליהם ויהיה בדשעה
על העיר משנה: מדכהלים דעה בדוכרה
בני: שרה בדחלקה בדמשלם בדדוק בדמריה

ינדער אונד אונזערע שאף אויף אריי-
צוברענגען צו דעם הויז פון אונזער גאט,
פאר דיא פהנים וואס דינען אין דעם הויז
פון אונזער גאט: 38 אונד דאס ערשטע
פון אונזער טייג, אונד אונזערע תרומות,
אונד (תרומות) פון דיא פירות פון איי-
ליכען בוים, פון וויין, אונד פון דעם עהל
זאלען מיר אריינברענגען צו דיא פהנים
אין דיא קאמער פון דעם הויז פון אונזער
גאט, אונד דאס מעשר פון דעם לאנד
(זאלען מיר געבען) צו דיא לויים, ווארין
זיין, דיא לויים, זאלען האבען דאס מעשר
פון אונזערע ארבייט אין אלע שטעט:
39 אונד א פהן, א ווהן פון אחרן זאל ויין
מיט דיא לויים ווען דיא לויים געמען דעם
מעשר, אונד דיא לויים זאלען ארויפ-
ברענגען מעשר פון דעם מעשר צו דעם
הויז פון אונזער גאט אין דיא קאמער פון
דעם אוצר הויז: 40 ווארין גאר אין דיא
קאמער זאלען דיא קינדער וישראל אונד
דיא קינדער פון לוי אריינברענגען דיא
תרומות פון דעם קארן, פון דעם וויין אונד

פון דעם עהל, ווארין דארט זענען געוועזען דיא פלים פון דעם בית המקדש, אונד דיא
פהנים, דיא משרתים, אונד דיא טויער היטער אונד דיא משררים, אונד זיין האבען ניש
פערלאזט דאס הויז פון אונזער גאט:

קאפיטעל יא

1 אונד דיא אויבערשטע פון דעם פאלק האבען געוואוינט אין ירושלים, אונד דאס
איבריגע פון דעם פאלק האבען גורל געווארפען צו ברענגען איינעם פון צעהן צו
וואוינען אין ירושלים דיא הייליגע שטאט, אונד (דיא איבריגע) גיין חלקים זאלען
וואוינען אין זייער שטעט: 2 אונד דאס פאלק האבען געבענשט אלע מענער וואס
האבען זיך וויליגליך מתנדב געוועזען צו וואוינען אין ירושלים: 3 אונד דיא דאזיגע
זענען דיא אויבערשטע פון דער מדינה וואס האבען געוואוינט אין ירושלים, אבער
אין דיא שטעט פון יהודה האט איינליכער געוואוינט אין זיין נחלה אין זייער שטעט,
דהיינו, וישראל, דיא פהנים, אונד דיא לויים, אונד דיא נתינים, אונד דיא קינדער פון
שלמה'ס קנעכט: 4 אונד אין ירושלים האבען געוואוינט פון דיא קינדער פון יהודה, אונד
פון דיא קינדער פון בנימין: פון דיא קינדער פון יהודה, עתה ווהן פון עזריה, ווהן פון
זכריה, ווהן פון אמריה, ווהן פון שפטיה, ווהן פון מהללאל, פון דיא קינדער פון פריץ:
5 אונד מעשה ווהן פון ברוך, ווהן פון כל-חנה, ווהן פון חנה, ווהן פון עזריה, ווהן פון
יונירי, ווהן פון זכריה, ווהן פון השילוני: 6 אלע זיין פון פריץ וואס האבען געוואוינט
אין ירושלים זענען געוועזען פיער הונדערט אונד אכט אונד זעכציג (שטארקע) חילים
לייט: 7 אונד דיע זענען געוועזען דיא זיין פון בנימין, סלא ווהן פון משלם, ווהן פון
יועז, ווהן פון פדריה, ווהן פון קוליה, ווהן פון מעשה, ווהן פון איתאל, ווהן פון ישעיה:
8 אונד גאד איהם גבא סלא, גיין הונדערט אונד אכט אונד צוואנציג: 9 אונד וואל ווהן
פון זכרי איז געוועזען דער אויפזעהער איבער זיין, אונד יהודה ווהן פון הסנאף איז
געוועזען דער צווייטער איבער דער שטאט: 10 פון דיא פהנים, ידעיה ווהן פון יונירי,
נכין: 11 שריה ווהן פון חלקיה, ווהן פון משלם, ווהן פון צדוק, ווהן פון מריות,
וואל

וזהו פון אחישוב איז געוועזען דער אוי-
בערשטער פון נאט'ס הויז: 12 אונד זייער
ברידער נאם האבען געמעהן דיא מלאכה
פון דעם הויז זענען געוועזען אכט הונד-
ערט אונד צוויי אונד צוואנציג; אונד
עדיה וזהו פון ירושם, וזהו פון פללנה, וזהו
פון אכצי, וזהו פון זכריה, וזהו פון פשחור,
וזהו פון מלכיה: 13 אונד זייער ברידער,
ראשי האבות, צוויי אונד ערשט אונד צוויי
אונד פירציג; אונד עמשסי וזהו פון
עזראל, וזהו פון אחוי, וזהו פון משלמות,
וזהו פון אמר: 14 אונד זייער ברידער,
שטארקע חילים לויט, הונדערט אונד אכט
אונד צוואנציג, אונד דער אויפזעהער
איבער זייא איז געוועזען זכריאל בן
הדולים: 15 אונד פון דיא לויים, שמעיה
וזהו פון חשוב, וזהו פון עזריקם, וזהו פון
חשביה, וזהו פון בוני: 16 אונד שבתיה,
אונד יוזבד, פון דיא אויבערשטע לויים
איבער דיא אויסגעווענגסטע מלאכה פון
נאט'ס הויז: 17 אונד מתניה וזהו פון
מכיה, וזהו פון זכריאל, וזהו פון אסף איז

12 בראשית נד בית האלונים: ואחרים עשי מלאכה
למית שמנה מאות עשרים ושנים וזהו ברידער פון
13 פללה דאמצי ברוכה בדרשדו במלכה: ואחר
ראשילאבות מתים ארבעים ושנים עמשסי בדרשאל
14 דאחיו דמשלמות דאמר: ואחרים נדרי חיל מאר
עשרים ושמה ופקד עליהם בדרשלה:
15 ומהללים שמנה בדרשלה בדרשלה בדרשלה
16 בוני: ושבתיה וזכריאל בדרשלה בדרשלה בדרשלה
17 מאשי הלום: ומתניה בדרשלה בדרשלה בדרשלה ראש
התורה דיהה לתפלה ובקבקה משנה מאחיו זכריאל
18 בדרשלה בדרשלה בדרשלה: בדרשלה בדרשלה
19 מתים שמנים וארבעה: והשערים עקוב שלמות ואחרים
כ השערים בשערים מאר שבעים ושנים: ושאר ישראל
21 הלבנים הלום בקלערי דיהה איש בתלתו: והתנים
22 לויים בעפל וצחא ושפא עליהתנים: ופקד הלום
בירושלם עז דבני בדרשלה בדרשלה בדרשלה
23 מבני אסף המשרים לנגד מלאכת בית האלונים: בדר-
שלה המלך עליהם ואמר עליהם שריתם דבריהם
24 בדימו: ופתיחה בדרשלה בדרשלה בדרשלה ליד
כה המלך ללדבר לעם: ואליהם עשרים שותים מבני
יהיה ישוב בקרית הארבע ובתיה וברכיב ובתיה
26 ובקבצאל חצירי: ובשוע ובמלכה ובבית שלם:
27 ובחצר שוע ובבאר שבע ובתיה: ובקלן ובמלכה
28 ובתיה: ובקלן רמון ובבאר ובתיה: וזהו עזרם
29 וצריהם לכיש ושלמה עקרה ובתיה חסע מאר
31 שבע ערניא הם: ובני בלמן מבני משלמה וזכריאל
32 אלובתיה: עתה לב ענני: חציר ורמה נמים:

געוועזען דער אויבערשטער בייא דעם אנהויב פון לויב אין דער תפלה, אונד
בבקניה דער צווייטער פון זייער ברידער, אונד עבדא וזהו פון שמוע, וזהו פון גלל,
וזהו פון דיתון: 18 אלע לויים אין דער הייליגער שטאט זענען געוועזען צוויי
הונדערט אונד פער אונד אכציג: 19 אונד דיא שויער היטערס, עקוב, שלמון, אונד
זייער ברידער נאם האבען געהיט דיא שויערן זענען געוועזען הונדערט אונד צוויי
אונד זיבעציג: 20 אונד דיא איבריגע פון ישראל, דיא פהנים אונד דיא לויים זענען
געוועזען אין אלע שטעט פון יהודה, אישליכער אין זיין נחלה: 21 אונד דיא נתינים
האבען געוואוינט אין עופל, אונד ציחא, אונד גשפא, זייא זענען געוועזען איבער דיא
נתינים: 22 אונד דער אויפזעהער פון דיא לויים אין ירושלים איז געוועזען עזי וזהו
פון בני וזהו פון חשביה, וזהו פון מתניה, וזהו פון מיכא: פון דיא זיין פון אסף דיא
משררים, זייא זענען געוועזען איבער דיא מלאכה פון נאט'ס הויז: 23 ווארין אזוי
איז געוועזען דאס געבאט פון דעם קעניג איבער זייא, אז א געוויסער טייל פון דיא
משררים זאלען זיין אנגעשטעלט פאר אישליכען טאג: 24 אונד פסחיה וזהו פון
משובאל, פון דיא זיין פון זרח, וזהו פון יהודה, איז געוועזען בייא דעם מלך'ס
האנד (אנגעברייט) צו אישליכער זאך פון דעם פאלק: 25 אונד נאם אנבער
לאנגט דיא דערפער אונד זייער פעלדער, (עטליכע) פון דיא קינדער יהודה
האבען געוואוינט אין קרית הארבע אונד אין זייער דערפער, אונד אין דיבון
אונד אין זייער דערפער, אונד אין וקבצאל אונד אין זייער פארהויפטן:
26 אונד אין יושוע, אונד אין מולדה, אונד אין בית שלם: 27 אונד אין דעם
פארהויפטן פון שועל, אונד אין באר שבע, אונד אין זייער דערפער: 28 אונד
אין צקלה, אונד אין מכנה, אונד אין זייער דערפער: 29 אונד אין עין רמון,
אונד אין צרעה, אונד אין ירמות: 30 אין זנות, עדרם, אונד זייער פארהויפטן,
לכיש, אונד זייער פעלדער, עוקה, אונד זייער דערפער, אונד זייא האבען
זיך געלאגערט פון באר שבע ביז צו דעם טאהל פון הנם: 31 אונד דיא
קינדער פון בגמין (האבען געוואוינט) פון גבע הינאויס, מכמש אונד עזה
אונד בית-אל, אונד זייער דערפער: 32 ענתות, נב, עננה: 33 חצור, רמה, נמים:

הרד צבאים ובלט: לד ואשתי התרשום: ומדלחם³⁴
מחלקות יהיה לבגמין:³⁶

יב
ואלה הכתובות הללו אשר עלו עסורבבל כדשאלתיאל^א
בשוע שררה ירמיה עזרא: אמרתי מלוד חטוש: שכניה²
רחם מרמות: עדוא גתור אבדי: מנמן מעדנה בלגה:⁴
שמעיה יוזריב: ידעיה: סלה עמוק חלקנה ידעיה אלה⁶
ראשי הכהנים ואחיהם בימי ישוע: תללים ישוע⁷
בני קדמיאל שרבה יהודה מסנה עליהדות הוא⁸
ואחיו: ובקבקה וענ אחיהם לנגדם למשמרות: בשוע⁹
הוליד אתיוקים ויוקים הוליד אתאלשיב ואלשיב
הוליד אתיוזבד: ויוזבד הוליד אתיונתן ויונתן הוליד¹¹
אתידוע: ובני יוקים היו כהנים ראשי האבות לשריה¹²
מרה לירמיה חנניה: לעזרא משלם לאמרתי יהונתן:¹³
מלכיר: ונתן לשכניה יוסף: לחרם עדנא למריות¹⁴
חלקי: לעדוא וזכריה לנגותן משלם: לאבדיה וזכרי¹⁶
למנמן למעדה פלטי: לבלגה שמוע לשמעיה יהונתן:¹⁷
ולוזריב מתנה פון ידעיה עזי: סלה קלה עמוק עבר:¹⁸
לחשביה פון ידעיה נתנאל: חלום בימי אלשיב:¹⁹
ידוע ויונתן ידוע כתובים ראשי אבות וכתובים על²¹
מלכות הרשע הפרסי: בני לוי ראשי האבות²²
כתובים עלספר דברי ימים ושמו יוחנן בןאלשיב:²³
וראשי חלום חשביה שרביה ושוע בןקדמיאל²⁴
ואחיהם לנגדם לחלל להדות במערת דוד אישיהאלחם
משמר לעמט משמר: מסנה ובקבקה עבדיה משלם כה^{כה}
טלמן עקוב שמרים שוירים משמר באספי השערים:^{כה}
אלה בימי יוקים כדשוע כדיוצדק ובני נחמיה הפסח^{כה}

34 חרד, צבאים, נבלט: 35 לד אונד
אונד, דאם טאהל פון דיא האנדנוער-
קער: 36 אונד פון דיא לויס, טהיילען
פון יהודה (זענען גענוועזען) צו בגמין:

קאפיטעל יב

1 אונד דיא דאזיגע זענען דיא פהנים
אונד דיא לויס וואס זענען ארויפגע-
קומען מיט זרבבל וזהן פון שאלתיאל,
אונד ישוע, שררה, ירמיה, עזרא:
2 אמרתי מלוד, חטוש: 3 שכניה
רחם, מרמות: 4 עדוא, גתור, אבדיה:
5 מנמן, מעדנה, בלגה: 6 שמועה, אונד
יוזריב, ידעיה: 7 סלה, עמוק, חלקנה,
ידעיה, דיא דאזיגע זענען גענוועזען
דיא הויפטלייט פון דיא פהנים אונד
זייערע ברידער אין דיא טעג פון ישוע:
8 אונד דיא לויס, ישוע, בנוי, קדמיאל,
שרבנה, יהודה, מתנה, וואס זענען גע-
וועזען איבער דעם לויב, ער אונד
זיינע ברידער: 9 אונד בקבקה אונד

עני, זייערע ברידער זענען גענוועזען
10 אונד ישוע האט געבוירען יוקים, אונד יוקים האט געבוירען אלשיב, אונד
אלשיב האט געבוירען יודע: 11 יודע האט געבוירען יונתן, אונד יונתן האט
געבוירען ידוע: 12 אונד אין דיא טעג פון יוקים זענען גענוועזען פהנים, ראשי
האבות, פון שררה, מרה, פון ירמיה, חנניה: 13 פון עזרא, משלם, פון אמרתי,
יהונתן: 14 פון מלכיר, יונתן, פון שכניה, יוסף: 15 פון חרם, עדנא, פון מריות
חלקי: 16 פון עדוא, זכריה, פון גתון, משלם: 17 פון אבדיה, זכרי, פון מנמן
— פון מעדנה, פלטי: 18 פון בלגה, שמוע, פון שמועה, יהונתן: 19 אונד פון
יוזריב, מתנה פון ידעיה, עזי: 20 פון סלה, קלה פון עמוק, עבר: 21 פון חלקנה,
חשביה, פון ידעיה, נתנאל: 22 דיא לויס אין דיא טעג פון אלשיב, יודע,
אונד יוחנן, אונד ידוע זענען גענוועזען איינגעשריבען אלס ראשי אבות, אונד
אויף דיא פהנים ביז צו דעם מלכות פון דרוש דער פרסי: 23 דיא ראשי
אבות פון דיא זיהן פון לוי זענען גענוועזען איינגעשריבען אין דעם ספר דברי
הימים, ביז צו דיא טעג פון יוחנן וזהן פון אלשיב: 24 אונד דיא אויבערשטע
פון דיא לויס זענען גענוועזען, חשביה, שרביה, אונד ישוע וזהן פון קדמיאל,
אונד זייערע ברידער (זענען געשטאנען) קענענאיבער זיין צו לויבען אונד צו
דאנקען נאך דעם געבאט פון דוד דעם געטליכען מאן, איין משמר איז
גענוועזען קענען דעם אנדערן משמר: 25 מתנה, אונד בקבקה, עובדיה,
משלם, טלמן, אונד עקוב זענען גענוועזען הימערס פון דיא טויערן, זיין
האבען געהיט ביין דיא שוועל פון דיא טויערן: 26 ידוע זענען גענוועזען אין דיא
טעג פון יוקים וזהן פון ישוע וזהן פון יוצדק, אונד אין דיא טעג פון נחמיה דעם האר,

אונד עזרא הכהן, דער סופר: 27 אונד
ווען מען האט מחנך געוועזען דיא
מויער פון ירושלים, האט מען אויס-
געזוכט דיא לויס פון אלע זייער
ערשער כדי זייא צו ברענגען קיין
ירושלים, אז זייא זאלען מאכען חנפה
מיט א שמחה, אונד מיט דאנק, אונד
מיט געזאנג פון צימבעל אונד מיט
הארפען: 28 אונד דיא זיהן פון דיא
משררים האבען זיך פערזאמעלט פון
דעם פלוין וואס איז רינגס ארום
ירושלים, אונד אויך פון דיא דערפער
פון גמזות: 29 אונד פון דעם הויז
פון גלגל, אונד פון דיא פעלדער גבע
אונד עזמות, ווארין דיא משררים האבען
זיך געבויעט דיא דערפער רינגס ארום
ירושלים: 30 אונד דיא פהנים אונד דיא
לויס האבען זיך גערייניגט, אונד זייא
האבען גערייניגט דאס פאלק, אונד
דיא טויערן אונד דיא מויער: 31 דער-
נאך האב איך ארויפגעברענגט דיא
פירשטען פון יהודה אויף דער מויער,

אונד איך האב אנגעשטעלט צווייא גרויסע אפטיילונגען וואס האבען געזונגען
דאנק, אונד דיא הקפה איז געגאנגען אויף דיא רעכטע זייט אויף דיא מויער
ביו צו דעם מיסט-טויער: 32 אונד נאך זייא זענען געגאנגען הושעיה, אונד א
העלפט פון דיא פירשטען פון יהודה: 33 אונד עזריה, עזרא אונד משולם:
34 יהודה אונד בנמין, אונד שמעיה, אונד ירמיה: 35 אונד (עטליכע) פון דיא
זיהן פון דיא פהנים מיט טראמפסטען, זכריה זיהן פון יונתן, זיהן פון שמעיה,
זיהן פון מתניה, זיהן פון מיכיה, זיהן פון זכור, זיהן פון אסף: 36 אונד זינע
ברודער שמעיה, אונד עזראל, מללי, גללי, קעה, נתנאל, אונד יהודה, אונד
הנני מיט כלי זמר פון דויד דעם געטליכען מאן, אונד עזרא הסופר איז פאר
זייא געוועזען: 37 אונד פאר דעם קנאל טויער וואס איז אנשקענען זייא גע-
וועזען זענען ארויפגעגאנגען אויף דיא טרעפען פון דער שטאט פון דויד, וויא מען
געהט ארויף אויף דיא מויער אויבען איבער דוידס הויז, אונד ביו צו דעם וואסער
טויער אן דער מורח-זייט: 38 אונד דיא צווייטע אפטיילונג (פון שיר תודה) זענען
געגאנגען קענענאיבער, אונד איך בין הינטער זייא געוועזען, אונד א העלפט
פון דעם פאלק איז געגאנגען פון אויבען אויף דער מויער פון איבער דעם טורעם פון
דיא אויפען אונד ביו צו דיא ברייטע מויער: 39 אונד פון איבער דעם טויער פון
אפרים, אונד איבער דעם אלטען טויער, אונד איבער דעם פיש-טויער, אונד דעם
טורעם פון חננאל, אונד דעם טורעם פון מאה, אונד ביו צו דעם שאף-טויער,
אונד זייא זענען שטעהן געבליבען ביא דעם געפענגענען טויער: 40 דערנאך האבען
זיך דיא צווייא אפטיילונגען וואס האבען געזונגען שיר תודות געשטעלט אין גאט'ס
הויז, אונד איך אונד דיא העלפט פון דיא אויבערשטע מיט מיר: 41 אונד דיא פהנים,
דהיינו אלוקים, מעשה, מנמין, מיכיה, אליועזי, זכריה, אונד חנניה, מיט טראמ-
פסטען: 42 אונד מעשה, אונד שמעיה, אונד אלעזר, אונד עזר, אונד יהונתן, אונד
מלכיה, אונד עילם, אונד עזר, אונד דיא משררים האבען הויך געזונגען, מיט זינגה דעם
אויפגעהער: 43 אונד זייא האבען אין דעמזעלביגען טאג מקריב געוועזען גרויסע קרבנות,
אונד זייא האבען זיך געפרייט, ווארין גאט האט זייא דערפרייט מיט א גרויסע שמחה אונד

27 וְעָזְרָא הַכֹּהֵן הַסּוֹפֵר: וְהַקִּנְיָת חוּמַת יְרוּשָׁלַם
בְּקִשְׁוֹ אֶחָד־לְהֵם מִכֵּל־מִקְמָלָם לְהִבְאֵם לִירוּשָׁלַם
לְשֵׁנַת חֲנֻכָּה וְשִׁמְחָה וּבְחִנּוּת וּבְשִׁיר מִצִּלּוֹת וּבְלִים
28 וּבְקִנְיָת: וְהָאֵפֶס בְּנֵי מִשְׁרָרִים וּמִדְּבַר סִבּוּת
29 יְרוּשָׁלַם וּמִדְּבַר נִסְתִּי: וּמִבֵּית הַגִּלְגַל וּמִשְׁנֹת גִּבֵּעַ
וְשִׁמְחָה כִּי הָיִים בְּנֵי לֵהם מִשְׁרָרִים סִבּוּת יְרוּשָׁלַם:
30 וְהַיְדֵּה הַכֹּהֵנִים וְהַלֵּוִים וְהַכֹּהֵן אֶחָד־לְהֵם וְאֶחָד־לְהֵם:
31 וְאֶת־הַחֹמָה: וְאֶת־הָאֵשֶׁר, הָיְדָה מִשֵּׁל לְחֻמָּה
וְאֶת־הָיְדָה שְׁנֵי תוֹדֹת נִחֲלָת וְהִלְכַת לְמִן מִשֵּׁל לְחֻמָּה
32 לְשֵׁנֶר הָאֵשֶׁת: וְהָיְדָ אֶחָד־לְהֵם הָיְדָה חֲנִי שִׁיר
33 הָיְדָה: וְהָיְדָ עֹזְרָא וּמִשְׁלֵם: הָיְדָה וּבְנִיָּם וְשִׁמְחָה
34 לֵה הָיְדָה: וּבְנֵי הַכֹּהֵנִים בְּחֻמָּתָם וּבִרְחֵם בְּחֻמָּתָם
35 בְּחֻמָּתָם כְּדִמְכִּיָּה בְּחֻמָּתָם בְּדָאֵת: וְהָיְדָ
שִׁמְחָה וְעֹזְרָא מִלְּלֵי גִלְגַּל מִשֵּׁל וְנָתַל תוֹדָה חֲנִי
בְּכָל־שִׁיר דָּהֵר אֵשֶׁר הָאֵלִים וְעֹזְרָא הַסּוֹפֵר לְפִתִּים:
37 וְהָיְדָ שִׁיר הָיְדָ וְהָיְדָ עֹזְרָא מִשֵּׁל עֵזֶר דוֹיד בְּחֻמָּה
38 לְחֻמָּה מִשֵּׁל לְבֵית דוֹיד וְהָיְדָ שִׁיר הָיְדָ מִנְחָה: וְהָיְדָ
הָיְדָ הַיְדָ לְמִנְחָה וְהָיְדָ אֶת־הָיְדָ הָיְדָ מִשֵּׁל
לְחֻמָּה מִשֵּׁל לְמִנְחָה הָיְדָ וְהָיְדָ חֻמָּה הָיְדָ:
39 וְהָיְדָ לְשֵׁנֶר־אֶפְרַיִם וְהָיְדָ שִׁיר הָיְדָ וְהָיְדָ שִׁיר הָיְדָ
וְהָיְדָ חֻמָּה וְהָיְדָ הָיְדָ וְהָיְדָ שִׁיר הָיְדָ וְהָיְדָ
40 מִיָּה וְהָיְדָ חֻמָּה וְהָיְדָ חֻמָּה וְהָיְדָ חֻמָּה וְהָיְדָ חֻמָּה
41 וְהָיְדָ חֻמָּה וְהָיְדָ חֻמָּה וְהָיְדָ חֻמָּה וְהָיְדָ חֻמָּה
42 מִיָּה וְהָיְדָ חֻמָּה וְהָיְדָ חֻמָּה וְהָיְדָ חֻמָּה וְהָיְדָ חֻמָּה
וְהָיְדָ חֻמָּה וְהָיְדָ חֻמָּה וְהָיְדָ חֻמָּה וְהָיְדָ חֻמָּה
43 הָיְדָ חֻמָּה וְהָיְדָ חֻמָּה וְהָיְדָ חֻמָּה וְהָיְדָ חֻמָּה
וְהָיְדָ חֻמָּה וְהָיְדָ חֻמָּה וְהָיְדָ חֻמָּה וְהָיְדָ חֻמָּה

דיא ווייבער, אונד אפילו דיא קינדער
האבען זיך אויף געפרייט, אונד דיא
שטח פון ירושלים איז געהערט גע-
טארען ביז גאנץ טייט: 44 אונד אין
דעמזעלביגען טאג זענען עטליכע מע-
נער אנגעשטעלט געווארען איבער דיא
קאמערן פון דיא אוצרות אונד פון
דיא תרומות פון דיא ערשטע פירות,
אונד פון דיא מעשרות כדי וויא זאלען
אריינברענגען פון דיא פעלדער פון
דיא שטעט דיא געשטימטע חלקים
נאך דער תורה, פאר דיא פהנים אונד
דיא לויס, ווארין דיא שטח פון יהודה
איז געוועזען וועגען דיא פהנים אונד
וועגען דיא לויס וואס זענען געשטאנען:
45 אונד דיא משררים אונד דיא שויער
היטער האבען געהיט דיא היטונג פון
זייער גאט, אונד דיא היטונג פון דער
רייניגונג נאך דעם געזאט פון דוד אונד
זיין זיידן שלמה: 46 ווארין אפילו אין
דיא טעג פון דוד אונד אסף פון לאנג

הנשים וכלתיהם שמרו ותשמעו שמחת ירושלם עיר
מרחוק: ופקדו ביום ההוא אנשים על השכונות לאצרות 44
לתרומות לראשית ולמעשרות כלבום כדם לשיר הערים
מאות התורה לכהנים וללויים כי שמחת יהודה על
הכהנים ועל הלויים הנמדים: ושמרו משמרת אלהיהם מה
ומשמרת התורה והמשרדים והשערים כמצות דוד
שלמה בנו: כרכמי דוד ואסף מקדם ראש המשרדים 46
ושריהם ודודות לאלהים: וכל ישראל בימי דוד וכל
ובימי נחמיה נתנים מניות המשרדים והשערים ודבריהם
בימי ומקדשים ללויים וכלהים מקדשים לבני אהרן:

י

ביום ההוא נקרא בספר משה באוני העם ונמצא כתוב 4
בו אשר לא יבואו עמי ומאבי כהן האלהים עד עולם:
כי לא קדמו את בני ישראל כלום ובמים וישר עלי 2
אתבלעם לקללו בנפך אלתו הקלה לברכה: וחי 3
בשמעם אתהתורה ובכדלו כלשרב מישאל: ולפי 4
מה אלשיב הכהן נתן כלשבת בית אלהי קרוב
לשובה: נעש לו לשבת נדחה ושם היו לפנים נתנים ה
אתהמנהג הלבנה והכלים ומעשר הדגן התינוש
והזינר מצות הלויים והמשרדים והשערים ותרומת
הכהנים: ובכל זה לא היתי בירושלם כי בשנת שלשים 6
ושנים לארתחששתא מלך בבל באתי אלדמלך ולקח
מיס נשאלתי מןדמלך: ואבוא לירושלם ואביע ברעה 7
אשר עשה אלשיב לשובה לעשות לו נשכה בחצרי
בית האלהים: ורע לי מאד ואשליכה אתכלכלי 8
ביתשובה החזק מןהלשכה: ואמרה נטהרתי לשכות 9
ואשיבה שם כלי בית האלהים אתהמנהג והכלה:

קאפיטעל יג

1 אין דעמזעלביגען טאג האט מען געלייגט אין דעם ספר תורת משה אין דיא אויערן
פון דעם פאלק, אונד מען האט געפונען אז עס שטעהט דארין געשריבען דאס קיין
עמני אונד קיין מואבי זאלען אויף עביג ניש אריינקומען אין דער קהלה פון גאט:
2 ווייל וויא האבען ניש געזעגענט דיא קינדער ישראל מיט ברויט אונד וואסער,
נייערט וויא האבען געדונגען בלעם כדי וויא צו שטעלשען, אבער אונזער גאט האט
פערקעהרט דיא קללה צו א ברכה: 3 אונד עס איז געוועזען ווען וויא האבען גע-
הערט דיא תורה אזוי האבען וויא אפגעשנייט דאס גאנצע געמישטע פאלק פון
ישראל: 4 אונד פאר דעם דאזיגען איז אלשיב הכהן געוועזען אנגעשטעלט איבער
דיא קאמער פון אונזער גאט'ס הויז, ער איז געוועזען א קרוב צו טוביה: 5 אונד ער
האט זיך געמאכט א גרויסע קאמער, אונד דארט האט מען פריהער אהינגעגעבען
דיא קרבן מנחות אונד דעם וויירויף, אונד דיא בליס, אונד דאס מעשר פון קארן
אונד דעם טיין אונד דאס עהל נאך דעם געזאט, פאר דיא לויס אונד דיא משררים,
אונד דיא תרומות פאר דיא פהנים: 6 אבער בייא דעם אלעם בין איך ניש געוועזען
אין ירושלים, ווארין אין דעם צווייא אונד דרייסיגסטען יאהר פון ארתחששתא מלך
פון בבל בין איך געקומען צו דעם מלך, אונד אס ענד פון עטליכע טעג האב איך
(ערנסטליך) פערלאנגט פון דעם מלך: 7 אונד ווען איך בין אנגעקומען אין ירושלים
אזוי האב איך פערשטאנען דאס שלעכטע וואס אלשיב האט געטון וועגען טוביה
אז ער האט פאר זיך (צוגעברייט) געמאכט א קאמער אין דעם פארהויף פון גאט'ס
הויז: 8 אונד דאס איז מיר זעהר איבעל געפאלען, דאריבער האב איך ארויסגעוואר-
פען אויס דער קאמער אלע הויזכלים פון טוביה אויף דער גאס: 9 אונד איך
האב געזאגט אז מען זאל רייניגען דיא קאמער, אונד איך האב דארט צוריק
אריינגעברענגט דיא בליס פון גאט'ס הויז אונד דיא מנחה אונד דאס וויירויף:

וְאֵתֶּנָּה בְּרִמְנוֹת הַלַּיִם לֹא נִתְּנָה חֲכִידָא אִישׁ לְשִׁדְּוֹ
 11 הַלַּיִם וְהַמְּשָׁרֵם עַל הַמְּלָאכָה; וְאֵתֶּנָּה אֶת־הַמְּסֻנִּים
 מִמֶּנּוּ וְנִתְּנָה בְּיַד־הַלֵּוִיִּם וְאֶבְרָם וְאֶמְרָם עַל־
 12 הַמְּסֻנִּים; וְכָל־הַיְּהוּדָה הִבְיָאוּ מַעֲשֵׂר הָרִגְוֹן וְהַתְּרוּשׁ וְהַיֶּזֶר
 13 לְאֻצְרוֹת; וְאֻצְרֵהָ עַל־אֻצְרוֹת שְׁלֵמָה הַכֹּהֵן וְהָיוּ
 הַסּוֹפֵר וְכֹהֵן מִדְּהַלְלִים וְעַל־יָדָם הָיוּ כְּחוֹשֵׁר בְּדַמְסֻגָּה
 כִּי נִבְאִיִּם נִחְשׂוּ וְעָלְמִים חָלָק לְאַחֵיהֶם;

14 וְכֹהֵדִיל אֵלָיו עֲלִיָּה וְאַתְּמַחַת חֲסִדִּי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
 15 בְּבֵית אֱלֹהֵי וּבַמְּשָׁמְרִי; בְּיָמִים הַהֵמָּה רָצִיתִי בְּיַדְהוּ
 הַדְּכִים נִתּוּחַ וּבְשִׁבְתִּי וּבְכִבּוּאִים הַעֲרֻמֹּת וְתַמְסִם עַל־
 הַמְּסֻנִּים וְאֶתֶּנָּה עֲנָבִים וְחִזְאִים וְכָל־מִשְׁאֵא וּבְכִבּוּאִים
 16 יְרוּשָׁלַם בְּיוֹם הַשְּׁבִת וְאֵלֶּיךָ בְּיוֹם מִכְרָם צִדִּי; וְהַעֲדִים
 מִשְׁבֹּ בְּהַ מְבִיאִים הָאֵל וְכָל־מִכְבֵּר וּבְכִבּוּרִים בְּשִׁבְתִּי לְכֹהֵן
 17 יְהוּדָה וּבְכִוְשָׁלָם; וְאֵלִיבָה אֶת חֲכִי יְהוּדָה וְאֶמְרָה לָהֶם
 מִדְּהַכֵּבֶר הַרְעָ הוּא אֲשֶׁר־אַתֶּם עֹשִׂים וּמַחְלִילִים אֶת־
 18 יוֹם הַשְּׁבִת; הֲלוֹא כֹה עָשׂוּ אֲבוֹתֵיכֶם חֲכָא אֲבוֹתֵי עֲלִיָּה
 אֶת כָּל־הַיְּהוּדָה הָאֵל וְכָל הָעִיר הָאֵל וְאַתֶּם מַסְסִיִּם
 19 הָרִוֶן עַל־יִשְׂרָאֵל לְחַלֵּל אֶת־הַשְּׁבִת; וְהָיוּ כְּאִשֶּׁר אָלָלָה
 שְׁעִיר יְרוּשָׁלַם לְפָנֶיךָ וְאֶמְרָה חֲסִידִי וְהַדְּלִיתִי
 וְאֶמְרָה אֲשֶׁר לֹא יִפְתּוּ־לִי אֶת־הַשְּׁבִת וּמַעֲדִי
 הַעֲמִידִי עַל־הַעֲשָׂרִים לְאַרְבּוּא מִשְׂאֵ בְּיוֹם הַשְּׁבִת;
 כ חֲלִילִי הַדְּכִלִּים וּמִכְבֵּר כְּלִמְכָּמֶר מִתּוֹן לִירוּשָׁלַם כַּעַם
 21 וְשִׁמְסִים; וְאֶעֱדִי כֹהֵם וְאֶמְרָה אֲלֵהֶם מִדֹּעַ אֲתֵם לֹיִם
 נֶגֶד הַחוּמָה אֲדַחֲשֵׁן דְּאֶשְׁלַח בְּכֶם מִדְּהַעֵת הָאֵל
 22 לֹא כָּאֵ בְּשִׁבְתִּי; וְאֶמְרָה לְלֹוֹם אֲשֶׁר הָיוּ מִשְׁכֻּרִים
 וּבְכִבּוּרִים הַשְּׁעָרִים לְקַדֵּשׁ אֶת־יָוִם הַשְּׁבִת נִסְחָת
 23 וְכֹהֵדִיל אֵלָיו וְתִקֵּה עַל כִּרְבַּח חֲסִידִי; גַּם בְּיָמִים

10 אוֹנֵד וְעַתָּה אֵיךְ הָאֵל דְּעִרְוֹאֻסְטָא אוֹ
 דִּיא נִבְאֵבֶן פֶּאֶר דִּיא לְוִים וְעַתָּה נִיט צו
 זִינֵא נִבְעַעֲבֶבֶן בְּעִנְיָאֲרֵעֵן, נִייעֶרֶשׁ דִּיא
 לְוִים אוֹנֵד דִּיא מִשְׁרָרִים וְזֵאם הָאֵבֶבֶן
 נִעֲטָהוּן דִּיא מְלָאכָה וְעַתָּה אֲנִימְלָאֲפֶען
 אִיטְלִיכְעֶר צו זִינֵן פֶּעֶלֶד: 11 אֲזוּי הָאֵב
 אֵיךְ מִיךְ נִעֲקֶרִיגְט מִיט דִּיא אוֹיבֶער־שְׁטֵט,
 אוֹנֵד אֵיךְ הָאֵב נִעֲזָאגְט, פֶּאֶרְוֹאֻס אִיז
 גַּאטִּים הָיוּ פֶּער־לֶאזֶן? אוֹנֵד אֵיךְ הָאֵב
 זִינֵא צוֹנֶאמֶען פֶּער־זֶאמְעֶלֶט, אוֹנֵד אֵיךְ הָאֵב
 זִינֵא ווִידֶער אָנְגַעֲשְׁטֶעלֶט אוֹיף זִייעֶר
 שְׂטֵאנֵד: 12 אוֹנֵד גַּאנֶץ יְהוּדָה הָאֵבֶבֶן
 אַרִינְגֶּעֲבֶרֶענְגְט דָאס מַעֲשֵׂר פֿון קֶאָרן
 אוֹנֵד ווִינֵן אוֹנֵד עָהֵל אֵין דִּיא אוֹצְרוֹת:
 13 אוֹנֵד אֵיךְ הָאֵב אָנְגַעֲשְׁטֶעלֶט מְמוֹנִים
 אִיבֶער דִּיא אוֹצְרוֹת, דִּהִינֵג, שְׁלֵמָה
 הַכֹּהֵן, אוֹנֵד צְדוֹק הַסּוֹפֵר, אוֹנֵד פֶּדִיָּה פֿון
 דִּיא לְוִים, אוֹנֵד בִּינֵא זִייעֶר זִיט חֶן וְזִהֵן
 פֿון זְכוּר, וְזִהֵן פֿון מַתְּנָה, וְזִהֵן
 זִינֵא וְעַתָּה אָנְגַעֲרֶעכְענְט נִעֲוֹעֶזֶען אֵלֶם
 נִעֲטֶרִיעַ לִיט, אוֹנֵד אוֹיף זִינֵא אִיז עַם
 נִעֲוֹעֶזֶען דָאס אוֹיס־צוֹטִיילֶען צו זִייעֶר
 בְּרִידֶער: 14 אַ מִינֵן גַּאט נִעֲדַענְק אֵן מִיר
 וְעַתָּה דַעס דֶּאזִינְעֵן, אוֹנֵד לֶאזֶען נִיט

מִינֵע חֲסִידִים אָפֶּנֶע־מַעֲקֶט וְעִרְעֵן וְזֵאם אֵיךְ הָאֵב נִעֲטָהוּן אֵין דַעס הָיוּ פֿון מִינֵן גַּאט,
 אוֹנֵד אֵין זִינֵע הִיטוֹנְעֵן: 15 אֵין דִּיעֶלְבִּינֵע טַעג הָאֵב אֵיךְ נִעֲוֹעֶהֶן אִז עֲטִלִּיכֵע הָאֵבֶבֶן
 אֵין יְהוּדָה נִעֲטֶרֶעֶטֶן דִּיא ווִינְקֶע־לִטֶער אַם שְׁבִת אוֹנֵד מֵעַן הָאט אַרִינְגֶּעֲבֶרֶאכְט נֶאָרֶבֶן
 אוֹיס־עֶלֶאָרֶען אוֹיף דִּיא עֶזֶעל, אוֹנֵד אוֹיף ווִינֵן אוֹנֵד ווִינְטֶרִיבֶען אוֹנֵד פִּינְגֵען, אוֹנֵד אֶלֶע־
 לִינֵא מִשְׁאֻת, אוֹנֵד מֵעַן הָאט עַם אַרִינְגֶּעֲבֶרֶענְט קִיין יְרוּשָׁלַם אַם שְׁבִת, אֲזוּי הָאֵב אֵיךְ קַע־
 נֵען זִינֵא עֲדוֹת נִעֲזָאגְט אֵין דַעס טַאג וְעַתָּה זִינֵא הָאֵבֶבֶן פֶּער־קוֹיֶפֶט עַסֶע־נִינְאָרֵג: 16 אוֹנֵד
 קוֹיֶפֶלִיט וְזֵאם הָאֵבֶבֶן אוֹיף דֶּאָרִין נִעֲוֹאזִיגְט, אוֹנֵד אַרִינְגֶּעֲבֶרֶאכְט פִּישׁ אוֹנֵד אֶלֶע־רִינֵא
 סְחֹורוֹת, אוֹנֵד זִינֵא הָאֵבֶבֶן עַם פֶּער־קוֹיֶפֶט אַם שְׁבִת צו דִּיא קוֹנְדֶער פֿון יְהוּדָה אוֹנֵד
 אֵין יְרוּשָׁלַם: 17 אֲזוּי הָאֵב אֵיךְ מִיךְ נִעֲקֶרִיגְט מִיט דִּיא פֶּרִי־הֶאָרֶען פֿון יְהוּדָה אוֹנֵד
 אֵיךְ הָאֵב צו זִינֵא נִעֲזָאגְט, וְזֵאם אִיז דִּיא דֶּאזִינֵע שְׁלֵעכְטֵע זַף וְזֵאם אֵיךְ טְהוּט, אוֹנֵד
 אֵיךְ זִיט דַעֲרִמִּיט מַחְלֵל שְׁבִת? 18 הָאֵבֶבֶן עַם דַען נִיט אֵיירֵע עֶלְטֶערן אֲזוּי נִעֲטָהוּן?
 אוֹנֵד הָאט נִיט אוֹנְדֶער גַאט אִיבֶער אוֹיס נִעֲבֶרֶענְגְט אֶלֶם דָאס דֶּאזִינֵע שְׁלֵעכְטֵע, אוֹנֵד
 אִיבֶער דִּיא דֶּאזִינֵע שְׂטֵאט? אִיבֶער אֵיךְ ווִילֵט גַאץ פֶּער־מַעֲהֶרֶען דַעס צֶאָרן אִיבֶער
 יִשְׂרָאֵל מִיט דַעס וְזֵאם אֵיךְ וְעַתָּה מַחְלֵל שְׁבִת: 19 אוֹנֵד עַם אִיז נִעֲוֹעֶזֶען אִז וְעַתָּה דִּיא
 טוֹיֶרֶען פֿון יְרוּשָׁלַם וְעַתָּה פֶּאֶר שְׁבִת בַּעֲשָׂאֲטֵנֶט נִעֲוֹאָרֶען אֲזוּי הָאֵב אֵיךְ נִעֲבֶאֲשֶׁען
 אִז מֵעַן זָאל דִּיא טוֹיֶרֶען פֶּער־שְׁלִיסֶען, אוֹנֵד אֵיךְ הָאֵב אוֹיף בַּעֲפּוֹילֶען אִז מֵעַן זָאל זִינֵא
 נִיט אוֹיס־מַאכֶען בּוֹי גַאץ שְׁבִת; אוֹנֵד עֲטִלִּיכֵע פֿון מִינֵע וְיִנְגֵען הָאֵב אֵיךְ אָנְגַעֲשְׁטֶעלֶט
 בִּינֵא דִיא טוֹיֶערֶן בְּדִי מֵעַן זָאל קִינֵע מִשְׂא אַרִינְגֶּעֲבֶרֶענְען אַם שְׁבִת: 20 אֲזוּי הָאֵבֶבֶן
 דִּיא סְחֹרִים אוֹנֵד דִּיא קוֹיֶפֶלִיטֵע נִעֲמוּזֵט אִיבֶער־נִעֲכִטִּינֵען אוֹיס־עֲוֹעֶנִיג פֿון יְרוּשָׁלַם
 אִינְמַאֵל אוֹנֵד צוֹוִינֵא מַאֵל: 21 אוֹנֵד אֵיךְ הָאֵב קַעֲנֵען זִינֵא עֲדוֹת נִעֲזָאגְט, אוֹנֵד אֵיךְ הָאֵב
 צו זִינֵא נִעֲזָאגְט פֶּאֶרְוֹאֻס נִעֲכִטִּיג אֵיךְ קַעֲנֵע־נֶאִיבֶער דַעֲר מוֹיֶער? וְעַתָּה אֵיךְ וְעַתָּה דָאס
 גַאץ אִמַּל טְהוּן אֲזוּי וְעַל אֵיךְ קַעֲנֵען אֵיךְ אוֹיס־שְׁטֶרֶעקֶען דִּיא הָאנֵד; פֿון דַּעֲרֶע־לִבִּינֶער
 צִיט אָן וְעַתָּה זִינֵא נִיט־מַעֲהֶר נִעֲקוּמֶען אַם שְׁבִת: 22 אוֹנֵד אֵיךְ הָאֵב בַּעֲפּוֹילֶען דִּיא לְוִים
 אִז זִינֵא זָאלֶען יֶזֶר רִינְגֵען, אוֹנֵד אִז זִינֵא זָאלֶען קוּמֶען צו הִיטֶען דִּיא טוֹיֶערֶן אוֹנֵד צו
 הִיילִיגֶען דַעס שְׁבִת, אוֹיף וְעַתָּה דַעס זָאלֶסֶט דוּ אֵן מִיר נִעֲדַענְקֶען אַ מִינֵן גַּאט, אוֹנֵד
 דַּעֲרַבֶּאָרֶם דִּיךְ אִיבֶער מִיר גַאץ דִּינֵע גְרוֹיסֶע חֲסִידִים: 23 אֵין דִּיעֶלְבִּינֵע טַעג

הַמִּשְׁכָּן אֵת הַיְּהוּדִים הַשִּׁבְעִיִּם אֲשֶׁר־הָיוּ עִמָּוֹת
מֵאַבְנֵי: וּבְנֵיהֶם חָצוּ מִדֶּבֶר אֲשֶׁר־הָיוּ וְאִינֶם מִבְּרִים ²⁴
לְדֶבֶר הַדֵּית וּכְלָשָׁן עִם תָּעָם: וְאָרִיב עִמָּם וְאֶקְרָאֵם כִּי
נָאֵבָה מֵהֶם אֲנִישִׁים וְאִמְרָם וְאִשְׁבָּעִם בְּאֱלֹהִים אֲדֹ
תִתֵּנִי בְּנֵיהֶם לְבָנֵיהֶם וְאִם־חֲשָׂא מִבְּנֵיהֶם לְבָנֵיהֶם
וְלָבָם: הֲלוֹא עַל־אֱלֹהֵי־שָׁמַיָּה מִלֶּךְ־יִשְׂרָאֵל וּבְנֵיהֶם ²⁵
הַרְבֵּים לֹא־הָיוּ מִלֶּךְ כְּמֹדוֹ וְאֶתְּוֹב לֹא־הָיוּ הֵיחָד וְחֲתָנוּ
אֱלֹהִים מִלֶּךְ עַל־בְּלִישְׁרָאֵל נִסְאִיתוּ הַחֲמִידוֹ הַנָּשִׁים
הַנִּבְרִיּוֹת: וְלָבָם הַנִּשְׁמָע לַעֲשֹׂת אֶת כְּלִי־הַרְעָה הַגְּדוֹלָה ²⁶
הַזֹּאת לְמַלֵּךְ בְּאֶלְהֵינוּ לְהָשִׁיב נָשִׁים וְבָרִיּוֹת: וּמִכֵּן וַיֵּדַע ²⁷
בְּדֹאֲלֵשִׁיב הַחֵן הַגְּדוֹל חֵן לְסִבְלַת הַחֲרָדִי וְאֶבְרִיָּהוּ
מַעֲלִי: וְכִדָּה לָהֶם אֶלְנִי עַל־נֶאֱמַר הַבְּהִיָּה וּבְרִית הַבְּהִיָּה ²⁸
וְהַלֹּחִים: וְהַדִּתִּים מִלֶּלְכֶר וְאֶמְסִידָה מִשְׁמִיחֹת לְכֹהֲנִים ²⁹
וְלָלֹחִים אִישׁ בְּמִלֻּאֲבָתוֹ: וְלִקְרָן הַעֲצִים בְּעֵתִים מְקֻמָּת ³⁰
וּלְבִטּוֹרִים וְכִרְהִלִי אֶלְנִי לְטִיבָה:

חוק

פסוק דפורה ונחמיה שש מאות ושמנים ושמנה. וסימנו
זכור יי דרפת עבדך. חציו ובין עלית הפנה. וסדריו עשרה.
וסימנו על הר גבה על כך מבשרת ציון:

הַאֵב אִיךְ אִיךְ גִּעְזַעְהֶען דָּאָם דִּיא
וְהַדִּים הַאֲבֵען גִּעְזַאֲוִינֵט מִיט וַיִּיבַעַר
פֿון אֲשֶׁר־וּ פֿון עִמֹן אֲוִנֵד פֿון מוֹאָב:
24 אֲוִנֵד וַיִּירַע קִינֵדֶער הַאֲבֵען גִּעְרַעַט
הַאֲלֵב אֲשֶׁר־לִשׁוֹן, אֲוִנֵד וַיִּיא הַאֲבֵען
נִיט גִּעְקֵנֵט רַעֲדֵען יוֹדִישׁ, נִייעֶרֶט נִיר
דָּאָם לִשׁוֹן פֿון אִישְׁלִיכֵען פֿאַלֵק: 25 אַזוי
הַאֵב אִיךְ מִיךְ מִיט וַיִּיא גִּעְקִרִינֵט, אֲוִנֵד
אִיךְ הַאֵב וַיִּיא גִּעְשְׁאֲלֵטֵען, אֲוִנֵד אִיךְ
הַאֵב עֲשְׁלִיכֵע פֿון וַיִּיא גִּעְשְׁלֵאֲבֵען, אֲוִנֵד
דִּיא הָאָר אֲוִסֵנֶערִיסֵען, אֲוִנֵד אִיךְ הַאֵב
וַיִּיא גִּעְשְׁוֹאֲוִירֵען בִּיִיא גָאָט (אֲוִנֵד גִּע־
זֶאָגֵט), אַז אִיהֶר זֶאֱלֵט נִיט גִּעְבֵּען אִיירַע
טֵעֶכְטֶער צו וַיִּירַע וַיִּהָךְ, אֲוִנֵד פֿון וַיִּירַע
טֵעֶכְטֶער זֶאֱלֵט אִיהֶר נִיט גִּעְמֵען צו
אִיירַע וַיִּהָךְ, אֲוִנֵד אִיךְ נִיט פֿאַר אִיירַע
זַעֲלִבִסֵט: 26 הַאֵט דֵּען נִיט וַעֲבֵען דֵּעם

דִּאָוִינֵען שְׁלֹמֹה מִלֶּךְ פֿון יִשְׂרָאֵל גִּעְזִינֵדִיגֵט? הַאֲמִשְׁעָ עִם אִיז נִיט גִּעְזַעְזַען
צוֹיִשְׁען פֿילַע פֿעֶלְקֶער אַזוי אַ מִלֶּךְ וַיִּיא עַר, וְאָם אִיז גִּעְזַעְזַען גִּעְלִיבֵט פֿון וַיִּין גָּאָט,
אֲוִנֵד גָּאָט הַאֵט אִיהֶם גִּעְמֵאכֵט פֿאַר אַ מִלֶּךְ אִיבַעַר גָּאָנִץ יִשְׂרָאֵל, אֲפִילוֹ אִיהֶם הַאֲבֵען
דִּיא פֿרַעֲמֵדֶע וַיִּיבַעַר וַיִּנֵדִיגֵען גִּעְמֵאכֵט: 27 אֲוִנֵד זֶאֱלֵען מִיר דֵּען צו אִיירַע הַעֲרַען
צו טֵהֶן אֶלֶעס דָּאָם דִּאָוִינֵע גִּרוֹיסֵע שְׁלֵעכְטֵעס צו וַיִּנֵדִיגֵען קֵעֶגֶען אֲוִנֵדֶער גָּאָט, צו
וַאֲוִינֵען מִיט פֿרַעֲמֵדֶע וַיִּיבַעַר? 28 אֲוִנֵד אִינֵער פֿון דִּיא וַיִּהָךְ פֿון וַיִּירַע, וַיִּהָךְ פֿון
אֶלְיִשִׁיב דֶּער פֶֿהן הַגְּדוֹל, אִיז גִּעְזַעְזַען אִיין אִיידֵאָם צו סִבְלַת הַחֲרָדִי, אַזוי הַאֵב אִיךְ
אִיהֶם פֿון מִיר אֲנֵעֶקֶגֶטִירִיבֵען: 29 גִּעְדֵּעֶנֶק עִם צו וַיִּיא, אַ מִיין גָּאָט, וַיִּייל וַיִּיא
הַאֲבֵען פֿעֶראֲוִמִּירִינֵיט דִּיא בְּהֵנָה, אֲוִנֵד דֵּעם בְּרִית פֿון דֶּער בְּהֵנָה אֲוִנֵד פֿון דִּיא לְוִיִּם:
30 אֲוִנֵד אַזוי הַאֵב אִיךְ וַיִּיא גִּעְרִינֵינֵט פֿון אֶלֶע פֿרַעֲמֵדֶע, אֲוִנֵד אִיךְ הַאֵב אֶנֶד
גִּעְשְׁטֵעֶלֶט דִּיא הִיטֹנֵג פֿון דִּיא פֶֿהֶנִים אֲוִנֵד פֿון דִּיא לְוִיִּם אִישְׁלִיכֵען אִין וַיִּינֵער
אַרְבִּיט: 31 אֲוִנֵד פֿאַר דֵּעם גִּעְנֵעֶהֶקֶען (צוֹם גִּרַעֲנֵעֶען) פֿון דֵּעם הַאֲלִין, אִין דִּיא
גִּעְשְׁטִימֵטֶע צִיטֵען, אֲוִנֵד פֿאַר דִּיא בִּפּוֹרִים, גִּעְדֵּעֶנֶק אֶן מִיר, אַ מִיין גָּאָט,
צוֹם גוֹטֵען:

חוק

אלע פסוקים פֿון עזרא אונד נחמיה זענען זעקס הונדערט אונד אכט
אונד אכציג; דיא העלפֿט דערפֿון איז נחמיה ג' ל"ב;
אונד האבען צוזאמען דריי אונד צוואנציג קאפיטלעך:

דבר' ה'מים א

1 אָדם, שְׁת, אָנוּשׁ: 2 קִינן, מִהֶלְלָאֵל,
יָרֵד: 3 חֲנוּכָּה, מִתּוֹשְׁלָה, לְמֹד: 4 נָתַח,
שָׁם, חָס, אֹנֵד נֶפֶת: 5 דִּיא זִיהֶן פֿון
נֶפֶת, בָּמֶר אֹנֵד מְנוּג, אֹנֵד מְדִי, אֹנֵד
נָנן, אֹנֵד תּוֹבֵל, אֹנֵד מִשְׁנָה, אֹנֵד תִּירֶם:
6 אֹנֵד דִּיא זִיהֶן פֿון בָּמֶר, אֶשְׁכֵּנִי, אֹנֵד
רִיפֶת, אֹנֵד תּוֹנֶרְמָה: 7 אֹנֵד דִּיא זִיהֶן
פֿון נָנן, אֲלִישָׁה, אֹנֵד תִּרְשִׁישָׁה, בְּתוּם,
אֹנֵד דּוֹדְנִים: 8 דִּיא זִיהֶן פֿון חָס, בּוּשׁ,
אֹנֵד מִצְרִים, פּוּט, אֹנֵד בְּנֶעֶן: 9 אֹנֵד
דִּיא זִיהֶן פֿון בּוּשׁ, קָבֵא, אֹנֵד חוּילָה,
אֹנֵד סִבְתָּא, אֹנֵד רַעְמָא, אֹנֵד סִבְתָּא;
אֹנֵד דִּיא זִיהֶן פֿון רַעְמָה, שְׂבֵא, אֹנֵד
דְּרִין: 10 אֹנֵד בּוּשׁ האט געבוירען

23 אָרֶם שֶׁתֵּאָשׁוּ׃ כִּי־נָן מִלְּלָאֵל יָדָ׃ חֲנֹךְ מִתְּשִׁילָה
4 לְמֹד׃ יָח שֶׁם הֵם חֲפָזִ׃ כֵּן יִפֹּת לָמֹד וּמִנֵּן וּמִדֵּן וְנֹן
6 וְתֵבֶל וּמִשְׁךְ וְתִירָם׃ וּבֵן לָמֹד אֲשַׁמֵּן וְדִרְפָּת וְתוֹנִימָה׃
7 וּבֵן יָח אֲלִישָׁה וּמִרְשִׁישָׁה בָּתִּים וְדִדְקִים׃ כֵּן הֵם כִּשׁ
9 וּמִצִּיִּים פֶּשֶׁת וְנִנֵּן׃ וּבֵן כִּשׁ סָבֵא תוֹיִלָה וּסְבֵמָא
10 וְרֵמָא וּסְבֵתָבֵא וּבֵן רֵמָא שְׂבֵא חֲדָן׃ וְכִשׁ יֵלֵךְ אֶת־
11 נִמְרוֹד הָאֵל הַחַל לְחַזֵּת וְנִבְרַךְ בְּאֵרֶץ׃ וּמִצִּיִּים יֵלֵךְ אֶת־
12 לִדְרֹמִים וְאֶת־נִנֵּיִם וְאֶת־לִרְבִּים וְאֶת־נִפְתָּחִים׃ וְאֵת־
13 פִּתְרִים וְאֶת־בִּסְלֹתִים אֲשֶׁר הָאֵל מִשֵּׁן פִּשְׁלִים וְאֶת־
14 כִּפְתָּרִים׃ וְכִנֵּן יֵלֵךְ אֶת־חֲדָן בְּכֹר וְאֶת־חַזֵּת
15 וְאֶת־חִבּוֹס וְאֶת־הָאֵמֶל וְאֶת־הַנִּנֵּיִשׁ׃ וְאֶת־חֲזָן וְאֶת־
16 הַשְּׂרָן וְאֶת־חִסְטִין׃ וְאֶת־הָאֲתוֹרִי וְאֶת־הַצִּמְרִי וְאֶת־
17 הַקִּמְחִי׃ כֵּן שֶׁם יִצְלַח וְאֲשׁוֹר וְאַרְפָּכְשָׁד וְלֹד
18 וְאַרְם וְעִין וְחֵל וְחֵל וְעֵתֵר וְלִשְׁךְ׃ וְאַרְפָּכְשָׁד יֵלֵךְ אֶת־
19 שִׁלְח וְשִׁלְח יֵלֵךְ אֶת־עֵבֶר׃ וְעֵבֶר יֵלֵךְ עֵין כִּיֵּם שֶׁם
הָאֵלֹד פֶּלֶי כִּי בִימֵי נִפְלִיָה הָאֶרֶץ וְשֶׁם אֲחִין יִקְנוֹ׃
20 כֵּן יֵלֵךְ אֶת־אֲלֵמֶדֶד וְאֶת־שִׁלְח וְאֶת־הַצִּמְרִי וְאֶת־
21 יֵרֹחַ וְאֶת־הַדְרֹם וְאֶת־אֵלֶן וְאֶת־דִּקְלָה׃ וְאֶת־שִׁלְח
22 וְאֶת־אֲבִימָלֵא וְאֶת־שֵׁבֵא׃ וְאֶת־אֲמֹרִי וְאֶת־לִירָה וְאֶת־

נִמְרֹד, עַר הָאֵם אֲנַעְהוּיָבֶעַן צוֹ וַיִּין אַ גְּבוּר אִין דָּעם לֵאנֵד: 11 אֹנֵד מַצָּרִים
הָאֵם גַּעבוּרֶען דִּיא לודים, אֹנֵד דִּיא עֲנָמִים, אֹנֵד דִּיא לִהְבִּים, אֹנֵד דִּיא נִפְתָּחִים:
12 אֹנֵד דִּיא פִתְרָתִים, אֹנֵד דִּיא בִסְלָחִים; פֹּון דִּיאָרַט וַעֲנֵן אַרוֹסִנְעֶקוּמֶען דִּיא
פִּלְשִׁתִּים אֹנֵד דִּיא בִפְתָרִים: 13 אֹנֵד בְּנֵעַן הָאֵם גַּעבוּרֶען צִידוֹן וַיִּין בְּכוֹר, אֹנֵד
חַת: 14 אֹנֵד דָּעם וְבוֹסָ, אֹנֵד אֲמֶר, אֹנֵד בְּרָקִישׁ: 15 אֹנֵד חוֹר, אֹנֵד עֶרְקָה, אֹנֵד
סִינִי: 16 אֹנֵד אֲרֻדִּי, אֹנֵד צִמְרִי, אֹנֵד חִמְתִּי: 17 דִּיא זִיָּהן פֹּון שָׁם, עֵילֶם אֹנֵד
אֲשׁוּר, אֹנֵד אֲרַפְכְּשָׁד, אֹנֵד לוֹד, אֹנֵד אֶרֶם, אֹנֵד עוֹק, אֹנֵד חוּל, אֹנֵד בְּתַר, אֹנֵד
מִשְׁפָּד: 18 אֹנֵד אֲרַפְכְּשָׁד הָאֵם גַּעבוּרֶען שְׁלַח, אֹנֵד שְׁלַח הָאֵם גַּעבוּרֶען עֶבֶר:
19 אֹנֵד צוֹ עֶבֶר וַעֲנֵן גַּעבוּרֶען גַּעוֹאֲרֶען צִיִּיָּהן זִיָּהן, דָּער נֶאֱמֵעַן פֹּון אֵינֶעם אִין
גַּעוֹעֶען פִּלָּג, וְהָרִין אִין וַיִּנֵּעַ טַעַג אִין דָּאָם לֵאנֵד צוֹטִיִּילֶט גַּעוֹאֲרֶען; אֹנֵד דָּער
נֶאֱמֵעַן פֹּון וַיִּין בְּרוּדֶער אִין גַּעוֹעֶען נֶקֶסֶן: 20 אֹנֵד נֶקֶסֶן הָאֵם גַּעבוּרֶען אֶלְמוּדָה,
אֹנֵד שְׁלֶה, אֹנֵד חֲצִרְקוֹת, אֹנֵד יֶרֶח: 21 אֹנֵד חֲדוּרֶם, אֹנֵד אֹזֶל, אֹנֵד דִּקְלָה:
22 אֹנֵד עֶבֶל, אֹנֵד אֲבִימָאֵל, אֹנֵד שָׁבָא: 23 אֹנֵד אֹפִיר, אֹנֵד חוּילָה, אֹנֵד

יובב; אלע דיא דאזיגע זענען דיא זיהן
פון יקטן: 24 שם, ארפכשד, שלח:
25 עבר, פלג, רעו: 26 שדוג, נחור,
תרח: 27 אברם, דאם איז אברם:
28 דיא זיהן פון אברם, יצחק, אונד
ישמעאל: 29 דאם זענען ווירע געשלעכט
טער, דער בכור פון ישמעאל—נביות;
אונד קדר, אונד אדבאל, אונד מבשם:
30 מ'שמע אונד דומה, מ'שא, חדר אונד
תימא: 31 יטור, נפיש, אונד קדמה;
דאם זענען דיא זיהן פון ישמעאל:
32 אונד דיא זיהן פון קטורה, דאם
קעבס-ווייב פון אברם—זיא האט גע-
בוירען זמרן, אונד יקשן, אונד מרן,
אונד מרן, אונד ישבק, אונד שום;
אונד דיא זיהן פון יקשן, שגא אונד
דרן: 33 אונד דיא זיהן פון מרן—
עיפה, אונד עפר, אונד חנוף, אונד אבידע,
אונד אלדע; אלע דיא דאזיגע זענען
דיא זיהן פון קטורה: 34 אונד אברם
האט געבוירען יצחק; דיא זיהן פון

יובב, כל-אלה בני יקטן:
עבר, פלג, רעו: 24 שם, ארפכשד, שלח:
25 עבר, פלג, רעו: 26 שדוג, נחור,
תרח: 27 אברם, דאם איז אברם:
28 דיא זיהן פון אברם, יצחק, אונד
ישמעאל: 29 דאם זענען ווירע געשלעכט
טער, דער בכור פון ישמעאל—נביות;
אונד קדר, אונד אדבאל, אונד מבשם:
30 מ'שמע אונד דומה, מ'שא, חדר אונד
תימא: 31 יטור, נפיש, אונד קדמה;
דאם זענען דיא זיהן פון ישמעאל:
32 אונד דיא זיהן פון קטורה, דאם
קעבס-ווייב פון אברם—זיא האט גע-
בוירען זמרן, אונד יקשן, אונד מרן,
אונד מרן, אונד ישבק, אונד שום;
אונד דיא זיהן פון יקשן, שגא אונד
דרן: 33 אונד דיא זיהן פון מרן—
עיפה, אונד עפר, אונד חנוף, אונד אבידע,
אונד אלדע; אלע דיא דאזיגע זענען
דיא זיהן פון קטורה: 34 אונד אברם
האט געבוירען יצחק; דיא זיהן פון

יצחק זענען עשו אונד ישראל: 35 דיא זיהן פון עשו, אליפז, רעואל, אונד יעוש,
אונד יעלם, אונד קרח: 36 דיא זיהן פון אליפז, תימן, אונד אומר, צפי, אונד געתם,
קנו, אונד תמנע, אונד עמלק: 37 דיא זיהן פון רעואל, נחת, זרח, שמה, אונד מזה:
38 אונד דיא זיהן פון שער, לזמן, אונד שובל, אונד צבעון, אונד ענה, אונד דישון,
אונד אצר, אונד דישן: 39 אונד דיא זיהן פון לזמן, חורי, אונד הוקם; אונד דיא
שנעקטער פון לזמן, תמנע: 40 דיא זיהן פון שובל, עלון, אונד מנחת, אונד עיבל,
שפי, אונד אונם; אונד דיא זיהן פון צבעון, אנה, אונד ענה: 41 דיא זיהן פון ענה,
דישון; אונד דיא זיהן פון דישון, חמרן, אונד אשבק, אונד יתרו, אונד כרן: 42 דיא
זיהן פון אצר, בלקה, אונד זעון, אונד יצמן; דיא זיהן פון דישון, עוז, אונד ארן:
43 אונד דאם זענען דיא מלכים וואס האבען רעגירט אין דעם לאנד אדום, איידער
עס איז נאך גענועזען א מלך צו דיא קינדער ישראל; בלע זיהן פון בעור, אונד דער
נאמען פון זיינע שטאט איז גענועזען דנהבה: 44 אונד זען בלע איז געשטארבען,
האט יובב דער זיהן פון זרח אויס געצירט רעגירט אן זיינער שטעל: 45 אונד זען
יובב איז געשטארבען האט חושם אויס דעם לאנד תימן רעגירט אן זיינער שטעל:
46 אונד זען חושם איז געשטארבען האט הדר, זיהן פון בדר רעגירט אן זיינער שטעל,
דער וואס האט געשלאנען מרן אין דעם פעלד פון מאב, אונד דער נאמען פון זיינע
שטאט איז גענועזען צוית: 47 אונד זען הדר איז געשטארבען, האט שמלה אויס משרקה
רעגירט אן זיינער שטעל: 48 אונד זען שמלה איז געשטארבען, האט שאול אויס
רחובות בייא דעם טייף רעגירט אן זיינער שטעל: 49 אונד זען שאול איז געשטאר-
בען האט בעל חנן, דער זיהן פון עקבור, רעגירט אן זיינער שטעל: 50 אונד זען בעל
חנן איז געשטארבען, האט הדר רעגירט אן זיינער שטעל, אונד דער נאמען פון
זיינע שטאט איז גענועזען פעי, אונד דער נאמען פון זיין ווייב איז גענועזען
מהיטבאל, דיא טאכטער פון מטרד, דיא טאכטער פון מי זקב: 51 אונד זען

החד היו געשטארבען נאכדעם זענען
געוועזען דיא הארען פון אדום; דער
האר תמנע, דער האר עליה, דער האר
יתת: 52 דער האר אהליבמה, דער האר
אלה, דער האר פינן: 53 דער האר
קנה, דער האר תימן, דער האר מבצר:
54 דער האר מנדיאל, דער האר עירם,
דיא דאזיגע זענען דיא הארען פון
אדום:

קאפיטעל ב

1 דיא דאזיגע זענען דיא זיהן פון
ישראל, ראובן, שמעון, לוי אונד יהודה,
יששכר אונד זבלון: 2 דן, יוסף אונד
בנימן, נפתלי, גד אונד אשר: 3 דיא זיהן
פון יהודה, ער אונד אונן, אונד שלה,
דיא דרייא זענען צו איהם געבוירען
געווארען פון דער טאכטער פון שוע,
דיא כנענית, אונד ער דער בכור פון
יהודה איז געוועזען שלעכט אין דיא
אויגען פון דעם האר, אונד ער האט
איהם געמייט: 4 אונד תמר זיינע שנור
האט צו איהם געוואונען פרץ אונד זרח,
אלע זיהן פון יהודה זענען געוועזען פינף: 5 דיא זיהן פון פרץ זענען געוועזען
חצרון אונד חמול: 6 אונד דיא זיהן פון זרח זענען געוועזען זמרי אונד איתן, אונד
הימן אונד כלכול אונד דרע, אים גאנצען פינף: 7 אונד דיא זיהן פון פרמי זענען
געוועזען עקר, דער וואס האט בעטריבט ישראל ווייל ער האט געווינדעט אין דעם
חרם: 8 אונד דיא זיהן פון איתן זענען געוועזען עזריה: 9 אונד דיא זיהן פון חצרון
וואס זענען צו איהם געבוירען געווארען, זענען געוועזען ירחמאל, אונד רם, אונד
פלוגי: 10 אונד רם האט געוואונען עמינדב, אונד עמינדב האט געוואונען נחשון, דער
נשיא איבער דיא קינדער פון יהודה: 11 אונד נחשון האט געוואונען שלמא, אונד שלמא
האט געוואונען בועז: 12 אונד בועז האט געוואונען עובד, אונד עובד האט געוואונען
ישי: 13 אונד ישי האט געוואונען זיין עלצטען, אליאב, אונד אבינדב דעם צווייטען,
אונד שמעא דעם דריטען: 14 נתנאל דעם פערטען, רדי דעם פינפטען: 15 אוצם
דעם זעכסטען, דוד דעם זיבעטען: 16 אונד זיירע שוועסטער זענען געוועזען, צרויה
אונד אביגיל, אונד דיא זיהן פון צרויה זענען געוועזען אבשי אונד יואב אונד עשהאל,
דיא דרייא: 17 אונד אביגיל האט געוואונען עמשא, אונד דער פאטער פון עמשא
איז געוועזען יתר הישמעאלי: 18 אונד פלב זיהן פון חצרון האט געוואונען
קינדער פון עזובה זיין ווייב, אונד פון יריעות, אונד דיא דאזיגע זענען גע-
וועזען איהרע זיהן, אשר, אונד שובב, אונד ארדון: 19 אונד נוען עזובה
איז געשטארבען האט זיך פלב גענומען אפער, אונד זיא האט צו איהם
געבוירען חור: 20 אונד חור האט געוואונען אורי, אונד אורי האט געוואונען
בצלאל: 21 אונד נאכדעם איז חצרון אריינגעקומען צו דער טאכטער פון
מכיר, דער פאטער פון גלעד, אונד ער האט זיא צו זיך גענומען ווען
ער איז אלט געוועזען זעכציג יארה, אונד זיא האט צו איהם געבוירען

51 בת מי וקב: ומת החד והיו אלופי אדום אלופי חמנע
52 אלופי עליה אלופי יתת: אלופי אהליבמה אלופי אלה
53 אלופי פינן: אלופי קנה אלופי תימן אלופי מבצר: אלופי
54 מנדיאל אלופי עירם אלופי אדום:

ב

א אלה בני ישראל ראובן שמעון לוי יהודה יששכר
2 זבלון: דן יוסף ובנימן נפתלי גד אשר: בני
יהודה ער אונן ושלח שלושה נולד לו מבת-שוע
הכנענית וזו ער בכור יהודה רע בעי יתה ומיתתו:
4 ותמר פלגו ילדה לו את-פרץ ואחיה-גלבע ויהודה
5 חמשה: בני פרץ חצרון וחמול: ובעי זרח זמרי
7 ואונן ותימן וכלכל ורעע כלם חמשה: ובני פרמי עקר
9 ועקר ישראל אשר מלך בתרם: ובני איתן עזריה: ובני
חצרון אשר נולד לו את-רחמאל ותמרם ואחיה-בליבוי:
10 ורם הוליד את-עמינדב ועמינדב הוליד את-נחשון נשיא
11 בני יהודה: ונחשון הוליד את-שלמא ושלמא הוליד
12 את-בועז: ובעי הוליד את-עובד ועובד הוליד את-ישי:
13 ואיש הוליד את-בכור את-אליאב ואבינדב-השני ושמעא
14 השלישי: נתנאל הרביעי רדי חמישי: אצם הששי
16 החד השבעי: ואחיה-הם צרויה ואביגיל ובני צרויה
17 אבשי ויאב ועשהאל שלשה: ואביגיל ילדה את-
18 עמשא ואבשי עמשא יתר הישמעאלי: וכלב בן-
חצרון הוליד את-עזובה אשה ואחיה-רעות ואלה בניה
19 אשר ושובב וארדון: ותמת עזובה ונקדלו כלב את-
כ אפרת ותלד לו את-חור: וחור הוליד את-אורי ואורי
21 הוליד את-בצלאל: ואחר בא חצרון אל-בדמכיר אבי
גלעד והוא לקחה והוא בן-ששים שנה ותלד לו את-

שָׁנוּב: 22 אוֹנֵד שָׁנוּב הָאֵם נְעוּאוֹנֵעַן
יֵאִיר, אוֹנֵד עַר הָאֵם נְעָהֵאֵם דְּרִיֵּא אוֹנֵד
צוּוֹאֲנֵינֵי שְׁמַעַם אִין דְּעַם לֵאנֵד גִּלְעָד:
23 אוֹנֵד עַר הָאֵם פֻּון זִיֵּא צוֹנְעֵנוּמֵעַן
נְשׁוּר אוֹנֵד אָרֶם מִיֵּט דִּיא שְׁמַעַם פֻּון
יֵאִיר, מִיֵּט קִנֵּת אוֹנֵד אִיהֵרֵעַ דְּעַרְפֵּעַר,
זַעֲבִינֵי שְׁמַעַם, אֵלֶּע דִּיא דְּאוֹיֵנֵעַ הָאֵבֵעַן
נְעָהֵרֵט צוֹ דִּיא זִיֵּהן פֻּון מְכִיר פֵּאטֵעַר
פֻּון גִּלְעָד: 24 אוֹנֵד נֶאכְדָּעִם אִיז חֲצִרֹן
נְעִשְׁמָאֲרֵבֵעַן אִין בְּלִב־אֶפְרָתָה, אוֹנֵד אֶבְיָה
דָּאֵם וְיִיבֵב פֻּון חֲצִרֹן הָאֵם צוֹ אִיהֵם גַּע־
בוּרְעַן אֲשַׁחֲרֵה, פֵּאטֵעַר פֻּון תְּקוּצָה:
25 אוֹנֵד דִּיא זִיֵּהן פֻּון יִרְחֵמָאֵל דְּעַר
עַרְשְׁטֵנְעִבּוּרְעֵנֵעַר פֻּון חֲצִרֹן זַעֲנֵעַן גַּע־
וּנְעוּעַן, רָם דְּעַר עַרְשְׁטֵנְעִבּוּרְעֵנֵעַר, אוֹנֵד
בּוֹנִיָה, אוֹנֵד אוֹרֶךְ, אוֹנֵד אוֹצֵם, אוֹנֵד אֶחְיָה:
26 אוֹנֵד יִרְחֵמָאֵל הָאֵם נְעָהֵאֵם אִיִּין אֶבְיָה
דְּעַרְעֵם וְיִיבֵב אוֹנֵד זִיא הָאֵם נְעָהֵיִסֵּעַן
עֲשִׁרָה, זִיא אִיז נְעוּעוּעוּעַן דִּיא מוֹטֵעַר פֻּון
אוֹנֵם: 27 אוֹנֵד דִּיא זִיֵּהן פֻּון רָם דְּעַר
עַרְשְׁטֵנְעִבּוּרְעֵנֵעַר פֻּון יִרְחֵמָאֵל זַעֲנֵעַן
נְעוּעוּעוּעַן מַעֲקָן אוֹנֵד זִמִּין, אוֹנֵד עֶקֶר:

שָׁנוּב: וְשָׁנוּב הוֹלֵד אֶת־אֵדֶר דְּרִיֵּל עֲשָׂרִים וְשָׁלוֹשׁ
עֲשָׂרִים בְּאִין גִּלְעָד: וְכֵחַ נְשׁוּר־זָאֵרִם אֶת־חֵלֶת יֵאִיר
מֵאֵתָם אֶת־קִנֵּת וְאֶת־בִּטְחָתָהּ שְׁעִים עַר בְּלִלְאָה בִּין
מְכִיר אֶבְיָה־לֵּד: וְאֵדֶר מִתְחַנֵּן בְּכָלֵב אֶפְרָתָה
וְאֶשֶׁת חֲצִיר אֶבְיָה תוֹלֵד לוֹ אֶת־אֲשִׁיזֵר אֶבְיָה תְּקוּצָה:
וְהָיוּ בְּנֵי־יִרְחֵמָאֵל בְּכֹר חֲצִיר הַבְּסוּר וְרָם וּבִינָה וְאִין כֵּה
וְאֵצֶם אֶתֶּר: וְתָרִי אֲשֶׁה אֶתֶּרֶת לִירְחֵמָאֵל וְשִׁמְעָה עֲשִׂיָה
הָאֵם אֵם אֵנִים: וְהָיוּ בְּנֵיהֶם בְּכֹר יִרְחֵמָאֵל מִעֵין וְיִסָּן
וְעֶקֶר: וְהָיוּ בְּנֵיהֶם שְׁמִי וְדָע וּבְנֵי שְׁמִי נָדָב וְאֲבִישׁוּר:
וְשֵׁם אֲשֶׁת אֲבִישׁוּר אֶבְיָה תוֹלֵד לוֹ אֶת־אֶחָבֵן וְאֵדֶר
מִלֵּד: וּבְנֵי נָדָב סָלָד וְאֶפְסִים וְנָחַם סָלָד לֹא בָנִים: ל
וּבְנֵי אֶפְסִים יֵשַׁע וּבְנֵי יֵשַׁע שִׁשִּׁי וּבְנֵי שִׁשִּׁי אֶחָלִי: וּבְנֵי
דָּע אֶחָ שְׁמִי יִתְרִי וְיִתְרִי מִתָּה יִתְרִי לֹא בָנִים: וּבְנֵי וְיִסָּן
פֶּלֶח וְחָא אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי יִרְחֵמָאֵל: וְלֵאדָהָה לְשִׁשִּׁי בָנִים
כִּי אֲסִיבֵת וְלְשִׁשִּׁי עֶבֶד מְצִיר וְשְׁמִי וְרָחֵם: וְחָא שִׁשִּׁי לֵה
אֶת־בִּתּוֹ לִירְחֵעַ עֶבֶד לְאֲשֶׁה תוֹלֵד לוֹ אֶת־עֲמִי:
וְעֲמִי הוֹלֵד אֶת־נָחֵם וְנָחֵם הוֹלֵד אֶת־זָבִיר: וְזָבִיר הוֹלֵד אֶת־
אֶפְלָל וְאֶפְלָל הוֹלֵד אֶת־עוֹבֵד: וְעוֹבֵד הוֹלֵד אֶת־דָּוִיד
וְהָיוּ הוֹלֵד אֶת־עוֹרִיָה: וְעוֹרִיָה הוֹלֵד אֶת־חֲלִלִי וְחֲלִלִי
הוֹלֵד אֶת־אֶלְעִשָׁה: וְאֶלְעִשָׁה הוֹלֵד אֶת־סָסְמִי וְסָסְמִי
הוֹלֵד אֶת־שְׁלֹם: וְשְׁלֹם הוֹלֵד אֶת־יָקֶמְיָה וְיָקֶמְיָה
הוֹלֵד אֶת־אֶלְשִׁשְׁטָם: וּבְנֵי כָלֵב אֶחָ יִרְחֵמָאֵל מִישַׁע
כְּלָדִי הָאֵם אֶבְיָה וּבְנֵי מִדְּשָׁה אֶבְיָה תְּקוּצָה: וּבְנֵי תְּקוּצָה
קָדִיחַ וְרָקֶם וְרָקֶם וְשְׁמִי: וְשְׁמִי הוֹלֵד אֶת־רָחֵם אֶבְיָה
וְרָקֶם וְרָקֶם הוֹלֵד אֶת־שְׁמִי: וּבְנֵי שְׁמִי מִעֵין וְיִסָּן
אֶבְיָה בִּית־צוּר: וְעִיפָה פֶלֶח בְּלִילְאָה אֶת־חֵלֶת וְאֵדֶר
מוֹצָא וְאֵדֶרֶת חֵרֶן הוֹלֵד אֶת־זִנִּין: וּבְנֵי זִנִּין רָגֶם וְיִתָּם:

28 אוֹנֵד דִּיא זִיֵּהן פֻּון אוֹנֵם זַעֲנֵעַן נְעוּעוּעוּעַן שְׁמִי, אוֹנֵד יִדְעָה, אוֹנֵד דִּיא זִיֵּהן
פֻּון שְׁמִי, נָדָב אוֹנֵד אֲבִישׁוּר: 29 אוֹנֵד דְּעַר נֶאֱמַעַן פֻּון אֲבִישׁוּרִים וְיִיבֵב אִיז נְעוּעוּעוּעַן
אֲבִישׁוּל, אוֹנֵד זִיא הָאֵם צוֹ אִיהֵם נְעָבּוּרְעַן אֶחָבֵן אוֹנֵד מוֹלִיד: 30 אוֹנֵד דִּיא זִיֵּהן פֻּון
נָדָב זַעֲנֵעַן נְעוּעוּעוּעַן סָלָד אוֹנֵד אֶפְסִים: אוֹנֵד סָלָד אִיז נְעִשְׁמָאֲרֵבֵעַן אֶחָ קִנְדֵּעַר:
31 אוֹנֵד דִּיא זִיֵּהן פֻּון אֶפְסִים זַעֲנֵעַן נְעוּעוּעוּעַן יֵשַׁע: אוֹנֵד דִּיא זִיֵּהן פֻּון יֵשַׁע, שִׁשִּׁי:
אוֹנֵד דִּיא זִיֵּהן פֻּון שִׁשִּׁי, אֶחָלִי: 32 אוֹנֵד דִּיא זִיֵּהן פֻּון יִדְעָה דְּעַר בְּרוּדֵעַר פֻּון שְׁמִי
זַעֲנֵעַן נְעוּעוּעוּעַן יִתְרִי אוֹנֵד יוֹנָתָן: אוֹנֵד יִתְרִי אִיז נְעִשְׁמָאֲרֵבֵעַן אֶחָ קִנְדֵּעַר: 33 אוֹנֵד
דִּיא זִיֵּהן פֻּון יוֹנָתָן זַעֲנֵעַן נְעוּעוּעוּעַן פֶּלֶח, אוֹנֵד זִיא, דִּיא דְּאוֹיֵנֵעַ זַעֲנֵעַן נְעוּעוּעוּעַן דִּיא
זִיֵּהן פֻּון יִרְחֵמָאֵל: 34 אֲבַעַר שִׁשִּׁי הָאֵם נִיֵּט נְעָהֵאֵם קִינֵעַ זִיֵּהן, נִיֵּעַרֵט נֹזֵר מַעֲכַטֵּעַר,
אֲבַעַר שִׁשִּׁי הָאֵם נְעָהֵאֵם אֶ מְצִיר־שִׁשִּׁי קִנְעַכְט אוֹנֵד עַר הָאֵם נְעָהֵיִסֵּעַן יִרְחֵעַ:
35 אוֹנֵד שִׁשִּׁי הָאֵם נְעָעֵבֵעַן זִינֵעַ מַאֲכַטֵּעַר צוֹ זִיִּין קִנְעַכְט יִרְחֵעַ פֵּאֵר אֶ וְיִיבֵב, אוֹנֵד
זִיא הָאֵם צוֹ אִיהֵם נְעָבּוּרְעַן דְּעַם עֲמִי: 36 אוֹנֵד עֲמִי הָאֵם נְעוּאוֹנֵעַן נָחֵם, אוֹנֵד נָחֵם
הָאֵם נְעוּאוֹנֵעַן זָבִיר: 37 אוֹנֵד זָבִיר הָאֵם נְעוּאוֹנֵעַן אֶפְלָל, אוֹנֵד אֶפְלָל הָאֵם
נְעוּאוֹנֵעַן עוֹבֵד: 38 אוֹנֵד עוֹבֵד הָאֵם נְעוּאוֹנֵעַן יִהוּא, אוֹנֵד יִהוּא הָאֵם נְעוּאוֹנֵעַן
עוֹרִיָה: 39 אוֹנֵד עוֹרִיָה הָאֵם נְעוּאוֹנֵעַן חֲלִלִי, אוֹנֵד חֲלִלִי הָאֵם נְעוּאוֹנֵעַן אֶלְעִשָׁה:
40 אוֹנֵד אֶלְעִשָׁה הָאֵם נְעוּאוֹנֵעַן סָסְמִי, אוֹנֵד סָסְמִי הָאֵם נְעוּאוֹנֵעַן שְׁלֹם: 41 אוֹנֵד
שְׁלֹם הָאֵם נְעוּאוֹנֵעַן יָקֶמְיָה, אוֹנֵד יָקֶמְיָה הָאֵם נְעוּאוֹנֵעַן אֶלְשִׁשְׁטָם: 42 אוֹנֵד
דִּיא זִיֵּהן פֻּון כָּלֵב, דְּעַר בְּרוּדֵעַר פֻּון יִרְחֵמָאֵל, זַעֲנֵעַן נְעוּעוּעוּעַן מִישַׁע זִיִּין בְּכֹרֵה,
עַר אִיז נְעוּעוּעוּעַן דְּעַר פֵּאטֵעַר פֻּון זִיֵּהן, אוֹנֵד דִּיא זִיֵּהן פֻּון מְרִשָּׁה דְּעַר פֵּאטֵעַר
פֻּון חֲבֵרוֹן: 43 אוֹנֵד דִּיא זִיֵּהן פֻּון חֲבֵרוֹן זַעֲנֵעַן נְעוּעוּעוּעַן קֶרַח, אוֹנֵד תַּפְחֵה, אוֹנֵד
רָקֶם, אוֹנֵד שְׁמֵעַ: 44 אוֹנֵד שְׁמֵעַ הָאֵם נְעוּאוֹנֵעַן רָחֵם, דְּעַר פֵּאטֵעַר פֻּון יִרְקָם,
אוֹנֵד רָקֶם הָאֵם נְעוּאוֹנֵעַן שְׁמִי: 45 אוֹנֵד דְּעַר וְזִיֵּהן פֻּון שְׁמִי אִיז נְעוּעוּעוּעַן מַעוֹן,
אוֹנֵד מַעוֹן אִיז נְעוּעוּעוּעַן דְּעַר פֵּאטֵעַר פֻּון בִּית־צוּר: 46 אוֹנֵד עִיפָה דָאֵם קַעֲבֵס־
וְיִיבֵב פֻּון כָּלֵב הָאֵם נְעָבּוּרְעַן חֵרֶן, אוֹנֵד מוֹצָא, גִּזּוֹ, אוֹנֵד חֵרֶן
הָאֵם נְעוּאוֹנֵעַן גִּזּוֹ: 47 אוֹנֵד דִּיא זִיֵּהן פֻּון יִהֲדִי, רָגֶם, אוֹנֵד יוֹתָם,

אונד גישן, אונד פלם, אונד עיפה אונד
שעף: 48 מעכה, בלבים קעבס ווייב,
האט געבוירען שבר אונד תרחקה:
49 אונד זיא האט (אויף) געבוירען
שעף, דער פאטער פון מרמנה, אונד
שנא, דער פאטער פון מכבנה אונד דער
פאטער פון נבעה, אונד דיא טאכטער
פון בלב איז געוועזען עכסא: 50 דיא
דאזיגע זענען געוועזען דיא זיהן פון
בלב זיהן פון חור, דער בכור פון אפרת;
שובל, דער פאטער פון קרות יערים:
51 שלמה דער פאטער פון בית לחם,
חרף, דער פאטער פון בית גדר:
52 אונד שובל, דער פאטער פון קרות
יערים האט געהאט זיהן, הרואה אונד
חצי המנחות: 53 אונד דיא משפחות
פון קרות יערים זענען געוועזען, יתרי
אונד פותי, אונד שכתו, אונד משרעי;
פון דיא דאזיגע זענען ארויסגעקומען
דיא צרעתי אונד דיא אשטאלי: 54 דיא
זיהן פון שלמא זענען געוועזען בית-

48 ויגש ופלט ויעפה ושעף: פילגש בלב מעכה ילד
49 שבר ואת תרחקה: וילד שעף אבי מרמנה אשנא
אבי מכבנה ואבי נבעה ובת בלב עכסא: אלה היו
בני בלב בדרור בכור אפרתה שובל אבי קרות יערים:
שלמא אבי בית לחם חרף אבי בית גדר: מדוי בנים
לשובל אבי קרות יערים הרואה חצי המנחות: ומשפחות
קרות יערים יתרי ופותי ושכתו ומשרעי מאלה
54 האו הצרעתי האשטאלי: בני שלמא בית לחם ומפותי
55 משפחות בית יואב חצי המנחות משרעי: ומשפחות
ספרים ושכו יבני תרעמים שמעתיים שוכתיים ומה
הקנים הקאים מנחת אבי בית דרב:

1
א ואלה היו בני דוד אשר ילדלו בבחרח הבכור: ואמן
לאחיהם הורעאלית שלו געאל לאביגיל הכרמלית:
2 השלשי לאבשלום בדרמנה בת חלמי מלך גשור
3 הרביעי אדניה ברתנית: החמישי שפטיה לאבישל
4 הששי ירעם לעגלה אשתו: ששה ילדלו בבכור
המלך שלם שבע שנים ושעיה חדשים ושלישים ושלש
ה שנה מלך בירושלם:
5 ואלה ילדלו בירושלם
שמואל ושובל ונתן ושלמה ארבעה לבת שש פתי
6 עמיאל: והבחר אלישבע ואלפלט: ונתן ונפי ופיע:
7 ואלישבע ואלדע ואלפלט הששה: כל בני דוד מלבד
8 גבריאלנים והמר אחותם:
9 ובשר שלמה רחבעם
11 אברה בני אסא בני יהושפט בני: יוחם בני אחיזר בני
12 יואש בני: אמציז בני עזרה בני יוחם בני: אחז בני
13 חזקיה בני מנשה בני: אמון בני יאשיהו בני: ובני
14 יאשיהו הבכור ויהוה השני והקנים השלשי צדקיהו

לחם, אונד גשופתי, עמרות, דאס הייזגעזינד פון יואב, אונד דיא העלפט פון מנחמי,
אונד דער צרעי: 55 אונד דיא משפחות פון דיא ספרים וואס האבען געוואוינט אין
געבין, תרעמים, שמעתיים, שוכתיים: זייא זענען דיא קינים וואס זענען געקומען פון
חמת, דער פאטער פון בית דרב:

קאפיטעל ג

1 אונד דיא דאזיגע זענען געוועזען דיא זיהן פון דויד וואס זענען צו איהם געבוירען
געווארען אין חברון: דער ערשטגעבוירענער, אמנון, פון אחינועם דיא ורעאליט;
דער צווייטער דניאל, פון אביגיל דיא פרמלית: 2 דער דריטער, אבשלום, דער זיהן
פון מעכה, דיא טאכטער פון תלמי מלך פון גשור: דער פינפטער, אדניה ויהן פון
חגית: 3 דער פינפטער, שפטיה פון אבישל: דער זעקסטער, ירעם פון עגלה זיין
ווייב: 4 דיא זעקס זענען צו איהם געבוירען געווארען אין חברון, אונד ער האט
דארט רעגירט זיבען יאהר אונד זעקס חדשים, אבער דרייא אונד דרייסיג יאהר האט
ער רעגירט אין ירושלים: 5 אונד דיא דאזיגע זענען צו איהם געבוירען געווארען
אין ירושלים—שמעא, אונד שובב, אונד נתן, אונד שלמה, דיא פייער פון בת שוע
דיא טאכטער פון עמיאל: 6 אונד יבחר, אונד אלישבע, אונד אליפלט: 7 אונד ננח,
אונד נפג, אונד פיע: 8 אונד אלישבע, אונד אלדע אונד אליפלט, דיא ניין: 9 דיא
זענען געוועזען אלע פון דויד, חוץ דיא זיהן פון דיא קעבס-ווייבער, אונד חמר
זייער שוועסטער: 10 אונד דער זיהן פון שלמה איז געוועזען רחבעם, זיין זיהן איז
געוועזען אברה, אונד זיין זיהן אסא, אונד זיין זיהן יהושפט: 11 אונד זיין זיהן יורם,
אונד זיין זיהן אחזיה, אונד זיין זיהן יואש: 12 אונד זיין זיהן אמציז, אונד זיין זיהן
עזריה, אונד זיין זיהן יוחם: 13 אונד זיין זיהן אחז, אונד זיין זיהן חזקיה, אונד זיין זיהן
מנשה: 14 אונד זיין זיהן אמון, אונד זיין זיהן יאשיהו: 15 אונד דיא זיהן פון יאשיהו
זענען געוועזען דער ערשטגעבוירענער יוחנן, דער צווייטער יהויקים, דער דריטער צדקיהו

פון קנז זענען געוועזען עתניאל אונד
שריה אונד ריא זיהן פון עתניאל חתת:
14 אונד מענתי האט געוואונען עפרה,
אונד שרה האט געוואונען יואב דער
פאטער פון דעם טהאל פון דעם מייס-
טער, ווארין זיי זענען געוועזען מייס-
טער: 15 אונד ריא זיהן פון בלב בן-
יפקה זענען געוועזען עירה אלה אונד
נעם, אונד ריא זיהן פון אלה אונד קנז:
16 אונד ריא זיהן פון יהלאל זענען גע-
וועזען זיהן, אונד זיפה, תיריא אונד
אשראל: 17 אונד ריא זיהן פון עזרה
וחר אונד מרה, אונד עפר אונד ללון;
אונד זיא האט געוואונען מרים אונד
זשמי, אונד יושבה דער פאטער פון
אשתמע: 18 אונד זיין טויב ריא ויהיה
האט געבוירען ורד דער פאטער פון
גדר, אונד חבר דער פאטער פון שוכה,
אונד וקתיאל דער פאטער פון זנוה,
אונד ריא דאזיגע זענען געוועזען ריא
זיהן פון בתיה ריא טאכטער פון פרעה
וואס מרה האט זיך גענומען: 19 אונד

14 קנז עתניאל ושריה ובען עתניאל חתת: ומענתי ויעלד
אתפרה ושריה ויעלד אתיואב אבל ניא וירשים כי
15 וירשים היו: ובען בלב בןפרה עיר אלה ונעם ובען
16 אלה וקנז: ובען יהלאל ניה חפה תיריא ואשראל:
17 ובדורה ניה וקנז ונפר וקנז ונפר ואתמרם ואת
18 שמי ואשתלפך אבי אשתמע: ואשתו ויהיה ללה
אתירד אבי גדר ואתחבר אבי שוכה ואתקתיאל
אבי יושבה ואלה בני בתיה בתפרעה אשר לקח מרה:
19 ובען אשת ויהיה אחות נחם אבי קעילה ונפר ואשתמע
כ המעבתי: ובען שימן אמנו ורה ברהן וחילן ובען
21 ישעי וחת ובדוחת: בני שלה בןדודיה מרה אבי ללה
ולעדה אבי מרעה ומשפחות ביתעבתה בןן לבית
22 אשתמע: ויזקום ואנשי כנבא וואש ושרף ואשרבעל
23 למואב וישיב לזם ויהיה עתקים: ויהיה ויעלד
וירשי ונעם ונפרה עתדלך במלכותו שבו שם:
24 בני שימן ומואל וזמן וריב ורח שאול: שלם
25 בן מנחם בן משמע בן: ובען משמע חמואל בן
27 זכור בן שמעי בן: ולשמעי בנים ששה עשר ובעת
שיר ולאחיו אן בנים רבים וכל משפחתם לא הרבו
28 ערבני ידניה: וישובו בבארשבע ומולדה חצר שועל:
29 ובבבלה ובנעם ובחילך: ובכתיאל ובחיה ובקלני:
31 ובבית מרפכות ובחצר סוסים ובבית בראי ובשערים
32 אלה עירם ערמלך דוד: ויחצירם עיטם וזין רמון
33 וזמן וזשון עירם המשי: וכלחציריהם אשר כביכות
הערים האלה ערבכל ואת משבולם ויהיה חסם לזם:
34 ומשוכב וימלך וישה בראמיה: ויאל ויהא בן
36 וישיבה בןשריה בןשעאל: ואלושיני ועקבה וישחיה

דיא זיהן פון זיין טויב ויהיה, דיא שוועסטער פון נחם פאטער פון קעילה
הנרמי אונד אשתמע דער מעבתי: 20 אונד ריא זיהן פון שימן זענען געוועזען
אמנו, אונד רנה בןחנן, אונד תילון, אונד ריא זיהן פון ישעי וחת, אונד בןדוחת:
21 דיא זיהן פון שלה זיהן פון יהודה זענען געוועזען ער דער פאטער פון לכה, אונד
לעדה דער פאטער פון מרשה, אונד דיא משפחות פון דעם הויזגעזינד פון דיא וואס הא-
בען געארבייט אין פייגע ליינען, פאר דעם הויזגעזינד פון אשבע: 22 אונד יזקים אונד
דיא לייט פון כנבא, אונד יואש, אונד שרף וואס זענען געוועזען הארען איבער מואב,
אונד ישיב לזם, אונד דאס זענען אלטע רייד: 23 זייא זענען געוועזען דיא טעפער,
אונד זייא האבען געוואוינט צווישען דיא פלאנצען אונד בייא דיא צווישען, דארט
האבען זייא געוואוינט מיט דעם מלך ווענען זיינע ארבייט: 24 דיא זיהן פון שמעון
זענען געוועזען נמואל אונד זמן, וריב, ורח, אונד שאול: 25 שלם זיין ויהן, מנחם
זיין ויהן, משמע זיין ויהן: 26 אונד דיא זיהן פון משמע, חמואל זיין ויהן, זכור זיין
ויהן, שמעי זיין ויהן: 27 אונד שמעי האט געהאט זעכצען זיהן אונד זעקס
טעכטער, אבער זיינע ברידער האבען נישט געהאט פיל קינדער, אונד קינדער פון זיינע
משפחה האבען זיך פערמעהרט אזוי וויא דיא קינדער פון יהודה: 28 אונד זייא
האבען געוואוינט אין בארשבע, אונד מולדה, אונד חצר שועל: 29 אונד אין
בלחה, אונד אין עצם, אונד אין תולד: 30 אונד אין בתואל, אונד אין חרמה,
אונד אין עקלני: 31 אונד אין בית מרפכות, אונד אין חצר סוסים, אונד אין בית
בראי, אונד אין שערים: דיא דאזיגע זענען געוועזען זיירע שטעט ביו דוד האט
רעגירט: 32 אונד זיירע דערפער זענען געוועזען עיטם, אונד עין, אונד רמון,
אונד חכך, אונד עשן, פנק שטעט: 33 אונד אלע וואס זענען געוועזען רינגם
ארום דיא דאזיגע שטעט ביו קיין בעל דאס זענען געוועזען זיירע וואוינונגען,
אונד זענען צו זייא צוגערעכענט געוועזען: 34 אונד משוכב, אונד ומלך, אונד
יושה זיהן פון אמציה: 35 אונד יואל, אונד ויהא זיהן פון יושבה, ויהן
פון שרה, ויהן פון עשיאל: 36 אונד עלישיני, ועקבה, אונד וישחיה

אין דעם לאנד בָּשָׁן, בִּזְיוֹ קִיּוֹן מִלְכָּה:
 12 יואל איז געוועזען דער אויבער-
 שטער, אונד שָׁפָם דער צווייטער, אונד
 יַעֲנִי, אונד שָׁפָם, אין בָּשָׁן: 13 אונד
 זיירע ברודער נָאֵף דעם הויז פון זיירע
 אבות זענען געוועזען, מִיכָאֵל, אונד
 מִשְׁלֵם, אונד שִׁבְעָה, אונד יֹרֵה, אונד
 יַעֲבֹן, אונד זִיעַ, אונד עֶבֶר, זייען:
 14 דיא דאזיגע זענען געוועזען דיא זיהן
 פון אביסחיל, זיהן פון חור, זיהן פון
 יְרוֹחַ, זיהן פון גִּלְעָד, זיהן פון מִיכָאֵל,
 זיהן פון ישישי, זיהן פון יְחֹדָה, זיהן פון
 בִּזְיוֹ: 15 אחי דער זיהן פון עבדיאל, זיהן
 פון בִּזְיוֹ איז געוועזען דער אויבער-
 שטער פון דעם הויז פון זיירע פעטער:
 16 אונד זייא האבען געוואוינט אין גלעד
 אין בָּשָׁן אונד אין זיירע דערפער, אונד
 אין אלע זיידע־פֿלעצער פון שְׂרֹן בייא
 זיירע אויסגעגען: 17 אלע דיא דאזיגע
 האבען זיך גערעכענט אין דיא טעג פון
 יותם מלך פון יהודה, אונד אין דיא טעג
 פון ירבעם מלך פון ישראל: 18 דיא
 זיהן פון ראובן אונד גֵּד, אונד דער
 האלבער שבת פון מְנַשֶּׁה, פון דיא בְּנֵי

12 בארץ הכּנָעַן עֲדִימֶלֶךָ: יואל הראש ושפם השני
 13 יעני ושפם בבשן: ואחיהם לבית אבותיהם מיכאל
 ומשלם ושבע ויהי ויעבן ויעבד שבשן:
 14 אלה בני אביסחיל בדרות בדרת בדרת בדרת
 15 בדרת בדרת בדרת: אחי בדרת בדרת בדרת
 16 ראש לבית אבותם: משבו בגלעד בבשן ובבנתיה
 17 ובכל מנשי שרון על־חוצותם: כלם התחשו בימי
 יותם מלך־יהודה ובימי ירבעם מלך־ישראל:
 18 בגרמון ויהי יעני שבט־מנשה מדרגת־אל אשים
 נשאי בני ויהי ויהי נשתי ולמדי מלחמה ארבעים
 19 וארבעה אלף ושבע־מאות וששים יצאי צבא: נששו
 כ מלחמה עֲבֵד־הַגִּרְיָאִים וימור ונפיש ונודב: וימורו
 עלהם ויחשו בדם הגִּרְיָאִים וכל שעמהם כי לאלהם
 21 נשכו במלחמה ונשחטו להם בדרגתו ביו: נששו
 מקניהם ומלחם המשיש אלף וצאן מאתים וממשים
 22 אלף וממרים אלפים ונפשו אדם מאה אלף: בדרת־לם
 רבים נפלו כי מהאלהים המלחמה נשכו מהחיות עד
 23 הנהל: ובני חצי שבט מנשה נשכו בארץ מדין
 עֲדִימֶלֶךְ הרמון ושני ויחרימוהו המה רבו: ואלה
 ראשי בית־אבותם ושפי ונשי ונשי ונשי ונשי ונשי ונשי
 24 ויהודה ויהודה אשים נשכו ונשי ונשי ונשי ונשי ונשי
 כה לבית אבותם: ומעלה באלה אבותיהם ויהי
 אחרי אלה עֲדִימֶלֶךְ אֲשֶׁר־הִשְׁמִד אֶלֶיָּהֶם מִקְנֵיהֶם:
 26 ויהי אלהי ישראל אחריהם: פול מלך־אשור ואחריהם
 חלנת פלנר מלך אשור נגלה לראובן ולגֵּד ולחצי
 שבט מנשה ויבאם לחלח חבור וחבור ויהי גזן עד
 27 היום הנה: בני לוי גרשו קהת ומררי:

חיל, מענער וואס האבען געטראגען שילד אונד שווערד, אונד האבען געקענט
 שיסען מיט דעם בויגען, אונד וואס זענען געוועזען געלענט אין דער מלחמה
 זענען געוועזען פיער אונד פירצויג טויזענד אונד זיבען הונדערט אונד זעכציג,
 וואס זענען ארויסגעגאנגען צו דער מלחמה: 19 אונד זייא האבען געמאכט א
 מלחמה מיט דיא הגִּרְיָאִים, אונד מיט יִשׁוּר, אונד מיט נָפִיש, אונד מיט נֹדָב:
 20 אונד זייא זענען קענען זייא געהאלפען געווארען, אונד דיא הגִּרְיָאִים אונד
 אלע וואס זענען מיט זייא געוועזען זענען אין זיירע הענד געגעבען געווארען,
 ווארין זייא האבען געשריען צו גאט אין דער מלחמה, אונד ער האט זיך גע-
 לאזט דערבעטען פון זייא ווייל זייא האבען זיך אָן איהם פֿערזיכערט: 21 אונד
 זייא האבען געפאנגען גענומען זייער פיף אונד זיירע קעמל פופציג טויזענד,
 אונד צווייא הונדערט אונד פופציג טויזענד שאף, אונד צווייא טויזענד צוועל,
 אונד הונדערט טויזענד מענטשען: 22 ווארין פיל דערשלאגענע זענען געפאלען,
 ווייל דיא מלחמה איז געוועזען פון גאט, אונד זייא האבען אין זייער שטעל גע-
 וואוינט ביו צו דער צייט פון גלות: 23 אונד דיא זיהן פון דעם האלבען שבת
 מנשה האבען געוואוינט אין דעם לאנד, זייא האבען זיך פערמעהרט פון בָּשָׁן
 בִּזְיוֹ קִיּוֹן בַּעַל הַרמון, אונד שִׁנִּיר, אונד בִּזְיוֹ צו דעם בארג הרמון: 24 אונד דיא
 דאזיגע זענען דיא אויבערשטע פון דעם הויז פון זיירע אבות, עֶבֶר, אונד יִשְׁעָה,
 אונד אֵלִיאֵל, אונד עֲזַרְיָאֵל, אונד יִרְמְיָה, אונד הֲדֹדְיָה, אונד יְחִידְיָאֵל, שטארקע
 העלדען לייטע, אונד מענער פון א (גריוסען) נאמען, אויבערשטע פון דעם הויז
 פון זיירע אבות: 25 אבער זייא האבען געזינדיגט קענען דעם גאט פון זיירע
 אבות, אונד זייא האבען זיך מונה געוועזען מיט דיא געטער פון דיא פֿעלקער
 פון דעם לאנד וואס גאט האט פערטיליגט פאר זייא: 26 אונד דער גאט פון
 ישראל האט דערנועקט דעם גייסט פון פול מלך פון אשור, אונד דעם גייסט
 פון חלנת פלנר מלך פון אשור, אונד זייא האבען זייא פערטריבען, דהיינו,
 ראובן, אונד גֵּד, אונד דעם האלבען שבת פון מְנַשֶּׁה, אונד זייא האבען זייא
 געבראכט קיין לחלח אונד חבור, אונד הָרָא, אונד צו דעם טייך גזן ביו צו
 דעם היינטיגען טאג: 27 דיא זיהן פון לוי זענען געוועזען, גרשוך, קהת אונד מררי:

16 וְאֵלֶּה אֲשֶׁר הִשְׁמִיד יְהוָה עַל־יְדֵי שׁוֹר בֵּית יְהוֹנָתָן מִמִּצְרָיִם
17 הָאֵלֶּזֶם׃ יְהוָה מִשְׁרָתָם לִפְנֵי מִשְׁכַּן אֱלֹהֵימֶנּוּ בְּשׁוֹר
18 עֲרֵבְתָּ שְׁלֹמֹה אֶת־בֵּית יְהוָה בִּירוּשָׁלַם וַיַּמְכְּרוּ
19 כְּמוֹשָׁטָם עַל־בְּכוֹרָתָם׃ וְאֵלֶּה הַמִּצְוֹת וּבְיָמֵם מִבְּנֵי
20 יְהוֹנָתָן יוֹמָם הַמְּשׁוֹרֵר בְּדוֹאֵל בְּדִשְׁמָאֵל׃ בְּדִאֲלֵקָה
21 כִּי בְּדוֹרָם בְּדִאֲיֹאֵל בְּדִתָּח׃ בְּדִצִּיחַ בְּדִאֲלֵקָה בְּדִ
22 מִחַת בְּדִצְמָשׁ׃ בְּדִאֲלֵקָה בְּדוֹאֵל בְּדִעֲדָה בְּדִצְמָה׃
23 בְּדִסְחַת בְּדִאֲשִׁר בְּדִאֲבִיבָה בְּדִקְרָח׃ בְּדִצְנֵה בְּדִ
24 קָרַח בְּדִלֹץ בְּדִשְׁרָאֵל׃ וְאֵתִי אֶפֶס הַעֲמֵד עַל־
25 כֹּה יִמְנֶנּוּ אֶפֶס בְּדִבְרֵיכֶם בְּדִשְׁמָאֵל׃ וְאֵתִי בְּכָל בְּדִעֲדָה
26 בְּדִמְלִיכָה׃ בְּדִאֲתֵי בְּדִרְחַב בְּדִעֲדָה׃ בְּדִאֲיָם בְּדִ
27 וְסָה בְּדִשְׁמָשׁ׃ בְּדִתָּח בְּדִצְמָשׁ בְּדִלֹץ׃ וּבְיָ
28 מִצְרָיִם אֲחֵיהֶם עַל־הַשְׁמָאֵל אֵתִי בְּדִקִּישׁ בְּדִעֲבָה׃ בְּדִ
29 מִלֹּץ׃ בְּדִחֲשָׁבִה בְּדִאֲמָה בְּדִחֲלִיקָה׃ בְּדִאֲמָה בְּ
30 בְּנִי בְּדִשְׁמָר׃ בְּדִמְחֵל בְּדִמָּשׁ בְּדִמִּרָה בְּדִלֹץ׃
31 אֲחֵיהֶם לִחֵם נְתוּמִים לִלְעֵבְדוֹת מִשְׁכַּן בֵּית הָאֱלֹהִים׃
32 וְאֵתִי וּבְיָם מִקְמָשִׁים עַל־מִבְּנֵי הַשְׁחָלָה וְעַל־מִבְּנֵי
33 הַקְּטָרָה לִלְל מִלְּכַת קִשָּׁה הַדְּרִישׁ וְלִכְפֹּר עַל־יִשְׂרָאֵל
34 כֹּל אֲשֶׁר־עָשָׂה מֹשֶׁה עִבְדְּ הָאֱלֹהִים׃ וְאֵלֶּה בְּנֵי
35 אֲבִרָה אֶלְעָזָר בְּנֵי פִתְחֹם בְּנֵי אֲבִישִׁיעַ בְּנֵי׃ בְּנֵי בְנֵי פֶן
36 בְּנֵי וַחֲדָה בְּנֵי׃ מִרְיֹת בְּנֵי אֲמֵרָה בְּנֵי אֲחִישׁוֹב בְּנֵי׃
37 בְּנֵי בְנֵי אֲחִיעֶזֶר בְּנֵי׃ וְאֵלֶּה מִשְׁבּוֹתֵם לַיְשׁוּרָתָם
38 מִגְּבוּלָם לִבְנֵי אֲחֵיהֶם לַחֲקִיתָהּ כִּי לִחֵם הָיָה
39 הַדְּגוּרִל׃ וַיִּמְנֶנּוּ לָחֵם אֶת־הַבָּרוֹן בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וְאֵתִי
40 מִרְשֵׁה סִיכִיבִיתָהּ׃ וְאֵת־יִשְׁרָאֵל וְאֵת־יִשְׁרָאֵל וְאֵתִי
41 לִלְבַּל בְּדִקְרָחָה׃ וּלְבָנֵי אֲחֵיהֶם נָתַן אֲדִישִׁי הַמִּקְלָשׁ
42 אֶת־הַכֹּרֶן וְאֶת־לִבְנֵה וְאֶת־מִרְשֵׁה וְאֶת־יִשְׁרָאֵל וְאֵתִי

קָהֶת, זֹהֶן פֿון לֹי, זֹהֶן פֿון יִשְׂרָאֵל: 24 אֹנֶד זײַן בְּרִידֶער אָסָפּ וָאָס אײַ
נַעֲשְׂמָנען בײַא זײַנע רַעכְטֶע הָאָנֶה, אָסָפּ זֹהֶן פֿון בְּרִכְוָה, זֹהֶן פֿון שְׁמַעֲא:
25 זֹהֶן פֿון מִיכָאֵל, זֹהֶן פֿון בַּעֲשִׂיָה, זֹהֶן פֿון מַלְכִּיָה: 26 זֹהֶן פֿון אֶתְנִי, זֹהֶן
פֿון זָרַח, זֹהֶן פֿון עֲדִיָה: 27 זֹהֶן פֿון אֵיתָן, זֹהֶן פֿון זָכָה, זֹהֶן פֿון שְׁמַעֲי:
28 זֹהֶן פֿון נַחֲת, זֹהֶן פֿון גְּרָשֹׁם, זֹהֶן פֿון לֹי: 29 אֹנֶד דִּיא זִיָּהן פֿון מְרָרָה
זײַרע בְּרִידֶער וָאָס זַענען נַעֲשְׂמָנען אײַן דַּער לִינְקֶער זײַט, זַענען גַּעזֶעזען
אֵיתָן זֹהֶן פֿון קִישִׁי, זֹהֶן פֿון עֲבֹדָה, זֹהֶן פֿון מַלּוּךְ: 30 זֹהֶן פֿון חֲשִׁבְרִיה,
זֹהֶן פֿון אֲמִצִּיָה, זֹהֶן פֿון חֶלְקִיָה: 31 זֹהֶן פֿון אֲמִצִּי, זֹהֶן פֿון בְּנִי, זֹהֶן פֿון
שִׁמְרִ: 32 זֹהֶן פֿון מַחֲלִי, זֹהֶן פֿון מֹוֹשִׁי, זֹהֶן פֿון מְרָרָה, זֹהֶן פֿון לֹי:
33 אֹנֶד זײַרע בְּרִידֶער דִּיא לֹוֹם, זַענען גַּעשְׂטִימט גַּעזֶארען צו דַּעם גַּאנְצֶען
דִּינְסֵט אײַן דַּעם מִשְׁפָּן פֿון דַּעם הָיוּז פֿון גָּאֵט: 34 אֹנֶד אַהֲלֵן אֹנֶד זײַנע זִיָּהן
הָאָבֶען גַּערִייכְט אויף דַּעם מֹוֹבָח דָּאס קָרָבן עֹלָה, אֹנֶד אויף דַּעם מֹוֹבָח
פֿון דַּעם קִמְרֵת, אֹנֶד זײַא זַענען גַּעזֶעזען אָנגַעשְׂטַעלט צו דַּער גַּאנְצֶער אַרְבִּיִּיט
אײַן דַּעם קָדְשִׁי הַקִּדְשִׁים, אֹנֶד פֿרי מַכְסֵר צו זײַן פֿאַר גַּאנְץ יִשְׂרָאֵל, אַזײַז וײַא
מֹוֹשֶׁה דַּער קִנְעֵכֵט פֿון גָּאֵט, הָאָט גַּעבֹאטען: 35 אֹנֶד דִּיא דָּאוּיַע זַענען דִּיא
זִיָּהן פֿון אַהֲרֹן, זִיָּהן זֹהֶן אֶלְעָזָר, זִיָּהן זֹהֶן פִּינְחָס, זִיָּהן זֹהֶן אַבִּישׁוּעַ: 36 זִיָּהן
זֹהֶן בָּקִי, זִיָּהן זֹהֶן עֹזִי, זִיָּהן זֹהֶן זִרְחִיָה: 37 זִיָּהן זֹהֶן מְרִיזֵת, זִיָּהן זֹהֶן אֲמִרְיָה,
זִיָּהן זֹהֶן אַחִישׁוֹב: 38 זִיָּהן זֹהֶן צִדּוֹק, זִיָּהן אַחִישׁוּעַ: 39 אֹנֶד דִּיא דָּאוּיַע
זַענען גַּעזֶעזען זײַרע וואוינִונגען אײַן זײַרע פֿאַלאַסטען אײַן זײַרע גַּרענעצֶען,
פֿאַר דִּיא זִיָּהן פֿון אַהֲרֹן צו דִּיא מִשְׁפָּחוֹת פֿון קָהֶת, ווארִין צו זײַא אײַז גַּעזֶעזען
דָּאס גִּזְרָל: 40 אֹנֶד זײַא הָאָבֶען צו זײַא גַּענַעבֶען חֲבֵרוֹן אײַן דַּעם לֹאנֶד פֿון
הַיְּזֵדָה, אֹנֶד זײַרע פֿרייַע פֿלַעצֶער רִינְגֵס אַרום: 41 אָבֶער דָּאס פֿעלֶד פֿון דַּער
שְׂטֵאט אֹנֶד דִּיא דַּערפֿער דַּערפֿון הָאָבֶען זײַא גַּענַעבֶען צו כָּלֵב זֹהֶן פֿון יִפְנֵה:
42 אֹנֶד צו דִּיא זִיָּהן פֿון אַהֲרֹן הָאָבֶען זײַא גַּענַעבֶען דִּיא עֲרֵי הַמִּקְלָט, דִּהִינֵי חֲבֵרוֹן,
אֹנֶד לִבְנֵה, אֹנֶד אִיהֶרֶע פֿרייַע פֿלַעצֶער, אֹנֶד יֵתֵר, אֹנֶד אִיהֶרֶע פֿרייַע פֿלַעצֶער, אֹנֶד
אַשְׁתָּמוּעַ

אשתמוע, אונד איהרע פרייע פלעצער:

43 אונד חילן אונד איהרע פרייע פלע-

צער, אונד דביר אונד איהרע פרייע

פלעצער: 44 אונד עשן אונד איהרע

פרייע פלעצער, אונד בית־שמש אונד

איהרע פרייע פלעצער: 45 אונד פון

דעם שבט בנמן, גבע אונד איהרע

פרייע פלעצער, אונד עלמת אונד איהרע

פרייע פלעצער, אונד ענתות אונד איהרע

פרייע פלעצער, אלע וירע שטעט זענען

געוועזען דרייצעהן שטעט נאך וירע

משפחות: 46 אונד צו דיא זיהן פון

קתת וואס זענען איבערגעבליבען פון

דיא משפחות פון דעם שבט, (זענען

געגעבען געווארען שטעט) פון דעם

האלבען שבט פון מנשה נאך דעם גורל

נאך, צעהן שטעט: 47 אונד צו דיא

זיהן פון גרשם, נאך וירע משפחות, פון

דעם שבט יששכר, אונד פון דעם שבט

אשר, אונד פון דעם שבט נפתלי, אונד

פון דעם שבט מנשה אין בָּשָׁן דרייצעהן שטעט: 48 צו דיא זיהן פון

מרי נאך וירע משפחות, איז געגעבען געווארען פון דעם שבט ראובן אונד פון

דעם שבט גד, אונד פון דעם שבט זבולון, נאך דעם גורל, צוועלף שטעט: 49 אונד

דיא קינדער פון ישראל האבען געגעבען צו דיא לויים דיא שטעט מיט וירע פרייע

פלעצער: 50 אונד זיין האבען געגעבען דורך דעם גורל פון דעם שבט פון דיא

קינדער פון יהודה, אונד פון דעם שבט פון דיא קינדער פון שמעון, אונד פון דעם

שבט פון דיא קינדער פון בנימין, דיא דאזיגע שטעט וואס זיין האבען זיין אנגערופען

נאך וירע געמען: 51 אונד פאר דיא משפחות פון דיא זיהן פון קתת, וירע געגעבן

פון דיא שטעט זענען געוועזען פון דעם שבט אפרים: 52 אונד זיין האבען צו זיין

געגעבען דיא ערי המקלט, דהיינו שכם אונד איהרע פרייע פלעצער אין דעם בארג

פון אפרים, אונד גור אונד איהרע פרייע פלעצער: 53 אונד יקמעם אונד איהרע

פרייע פלעצער, אונד בית חורון אונד איהרע פרייע פלעצער: 54 אונד אלון אונד

איהרע פרייע פלעצער, אונד גת־רימון אונד איהרע פרייע פלעצער: 55 אונד פון

דעם האלבען שבט מנשה, ענר אונד איהרע פרייע פלעצער, אונד בלעם אונד איהרע

פרייע פלעצער, פאר דיא איבריגע משפחות פון דיא זיהן פון קתת: 56 צו דיא זיהן

פון גרשם, פון דיא משפחות פון דעם האלבען שבט פון מנשה, (איז געגעבען

געווארען) גולן אין בָּשָׁן אונד איהרע פרייע פלעצער, אונד עשתרות אונד איהרע

פרייע פלעצער: 57 אונד פון דעם שבט יששכר, קדש אונד איהרע פרייע פלעצער,

אונד דברת אונד איהרע פרייע פלעצער: 58 אונד ראמות אונד איהרע פרייע

פלעצער, אונד ענם אונד איהרע פרייע פלעצער: 59 אונד פון דעם שבט אשר, משל

אונד איהרע פרייע פלעצער, אונד עבדון אונד איהרע פרייע פלעצער: 60 אונד חוקק

אונד איהרע פרייע פלעצער, אונד רחב אונד איהרע פרייע פלעצער: 61 אונד פון

אשתמוע ואתמגרשה: ואתחילן ואתמגרשה את
דביר ואתמגרשה: ואתעשן ואתמגרשה ואתדביר
שמש ואתמגרשה: וממטה בנימן אתנבע ואת
מגרשה ואתעלמת ואתמגרשה ואתענתות ואת
מגרשה כל־ערתם שלש־עשרה עיר במשפחותם:
ולבני קתת היתרים ממשפחת המטה ממשפחת
מטה חצי מנשה בגורל ערים עשר: ולבני גרשם
למשפחותם ממטה יששכר וממטה אשר וממטה נפתלי
וממטה מנשה בבשן ערים שלש עשרה: לבני
מרי למשפחותם ממטה ראובן וממטה־גד וממטה
זבולון בגורל ערים שתיים עשרה: וחתן בני־ישראל
ללחם אתה־ערים ואתמגרשתם: וחתן בגורל ממטה
בני־יהודה וממטה בני־שמואל וממטה בני בנימן את
הערים האלה אשר־קראו אתכם בשמות:
וממשפחות בני קתת וחי ערי נבולם ממטה אפרים:
וחתן להם את־ערי המקלט את־שכם ואתמגרשה בבר
אפרים ואת־גור ואתמגרשה: ואת־יקמעם ואתמגרשה
ואת־בית חורון ואתמגרשה: ואת־אלון ואתמגרשה
ואת־גת־רימון ואתמגרשה: וממשפחת מטה מנשה
את־ענר ואתמגרשה ואת־בלעם ואתמגרשה
למשפחת לב־קתת היתרים: לבני גרשם
ממשפחת חצי מטה מנשה אדנעלן בבשן ואתמגרשה
ואת־עשתרות ואתמגרשה: וממטה יששכר את־
קדש ואתמגרשה את־דברת ואתמגרשה: ואת־
ראמות ואתמגרשה ואת־ענם ואתמגרשה:
וממטה אשר את־משל ואתמגרשה ואת־עבדון ואת־
מגרשה: ואת־חוקק ואתמגרשה ואת־רחב ואת־
מגרשה: וממטה נפתלי את־קדש בגליל ואת־

פון דעם שבט מנשה אין בָּשָׁן דרייצעהן שטעט: 48 צו דיא זיהן פון
מרי נאך וירע משפחות, איז געגעבען געווארען פון דעם שבט ראובן אונד פון
דעם שבט גד, אונד פון דעם שבט זבולון, נאך דעם גורל, צוועלף שטעט: 49 אונד
דיא קינדער פון ישראל האבען געגעבען צו דיא לויים דיא שטעט מיט וירע פרייע
פלעצער: 50 אונד זיין האבען געגעבען דורך דעם גורל פון דעם שבט פון דיא
קינדער פון יהודה, אונד פון דעם שבט פון דיא קינדער פון שמעון, אונד פון דעם
שבט פון דיא קינדער פון בנימין, דיא דאזיגע שטעט וואס זיין האבען זיין אנגערופען
נאך וירע געמען: 51 אונד פאר דיא משפחות פון דיא זיהן פון קתת, וירע געגעבן
פון דיא שטעט זענען געוועזען פון דעם שבט אפרים: 52 אונד זיין האבען צו זיין
געגעבען דיא ערי המקלט, דהיינו שכם אונד איהרע פרייע פלעצער אין דעם בארג
פון אפרים, אונד גור אונד איהרע פרייע פלעצער: 53 אונד יקמעם אונד איהרע
פרייע פלעצער, אונד בית חורון אונד איהרע פרייע פלעצער: 54 אונד אלון אונד
איהרע פרייע פלעצער, אונד גת־רימון אונד איהרע פרייע פלעצער: 55 אונד פון
דעם האלבען שבט מנשה, ענר אונד איהרע פרייע פלעצער, אונד בלעם אונד איהרע
פרייע פלעצער, פאר דיא איבריגע משפחות פון דיא זיהן פון קתת: 56 צו דיא זיהן
פון גרשם, פון דיא משפחות פון דעם האלבען שבט פון מנשה, (איז געגעבען
געווארען) גולן אין בָּשָׁן אונד איהרע פרייע פלעצער, אונד עשתרות אונד איהרע
פרייע פלעצער: 57 אונד פון דעם שבט יששכר, קדש אונד איהרע פרייע פלעצער,
אונד דברת אונד איהרע פרייע פלעצער: 58 אונד ראמות אונד איהרע פרייע
פלעצער, אונד ענם אונד איהרע פרייע פלעצער: 59 אונד פון דעם שבט אשר, משל
אונד איהרע פרייע פלעצער, אונד עבדון אונד איהרע פרייע פלעצער: 60 אונד חוקק
אונד איהרע פרייע פלעצער, אונד רחב אונד איהרע פרייע פלעצער: 61 אונד פון

דעם שבט נפתלי קדש אין גליל אונד
איהרע פרייע פלעצער, אונד חמון אונד
איהרע פרייע פלעצער, אונד קרננים
אונד איהרע פרייע פלעצער: 62 צו
דיא איבריגע זיהן פון מררי איז געגעבען
געווארען פון דעם שבט זבלון, רמון
אונד איהרע פרייע פלעצער, אונד תבור
אונד איהרע פרייע פלעצער: 63 אונד
אן דער אנדערע זייט פון דעם ירדן, אן
דער מזרחזייט פון דעם ירדן, (אזי צו
זייא געגעבען געווארען) פון דעם שבט
ראובן בצר אין דער מדבר אונד איהרע
פרייע פלעצער, אונד יהצה אונד איהרע
פרייע פלעצער: 64 אונד קדמות אונד
איהרע פרייע פלעצער, אונד מיפעת
אונד איהרע פרייע פלעצער: 65 אונד
פון דעם שבט נד, ראמות אין גלעד
אונד איהרע פרייע פלעצער, אונד מחנים
אונד איהרע פרייע פלעצער: 66 אונד

מנרשה ואחיהמון ואחיהמנשה ואחיהקנים ואחיה
מנרשה: 62 לבני מררי הנותרים ממנה וכלון את
רמון ואחיהמנשה אתתבור ואחיהמנשה: 63 ומעבר
לירדן ויהו' למנחת הכרם ממנה ראובן אתבצר במדבר
ואחיהמנשה ואחיהצה ואחיהמנשה: 64 ואחיהקדמות
סד ואחיהמנשה ואחיהמיפעת ואחיהמנשה: 65 וממשה
נד אתראמות בגלעד ואחיהמנשה ואחיהקנים ואחיה
מנרשה: 66 ואחיהשבון ואחיהמנשה ואחיהמנשה ואחיה
מנרשה:

ז

א ולבני יששכר תולע ופואה ושיב ושמרן ארבעה: 2 ובני
תולע עזי ורפיה ויראל ויהמי ובקשם ושמואל ראשים
לבית אבותם לתולע גבורי חיל לתלדותם מספרם
3 בני דוד עשרים ושנים אלה ושם מאות: 4 ובני
עזי ורפיה ובני ורפיה מיכאל ועבדיה וזאל ויה
4 חמשה ראשים כלם: 5 ואלים לתלדותם לבית אבותם
יהודי צבא מלחמה שלשים וששה אלה בירדן ראשים
ה ובנים: 6 ואחיהם לכל משפחות יששכר גבורי חילם
6 שמעון ושבדאל אלה התחשם לכל: 7 בנימין כלע
7 ובקר וירעאל שלשה: 8 ובני כלע צבאון וזוי וזואל
ורמות ועזי חמשה ראשי בית אבות גבורי חילם
9 ונתחשם עשרים ושנים אלה ושלשים וצמרי ארבעה:
8 ובני בכר ומירה ויעש ואליעזר ואלעזר וצמרי ורמות
9 ואבניה ונחיות ועלמא בנ בכר: 10 ונתחשם
לתלדותם ראשי בית אבותם גבורי חיל עשרים אלה
י ומאיתם: 11 ובני וירעאל בלחן ובני בלחן ויעש
11 ובנימין ואהרן ונפנה ויהו' ותרשיש ואחישחר: 12 כל

השבון אונד איהרע פרייע פלעצער, אונד יעזיר אונד איהרע פרייע פלעצער:

קאפיטעל ז

1 אונד פון דיא זיהן פון יששכר, תולע, אונד פואה, ושוב אונד שמרון, (דיא) פיער:
2 אונד דיא זיהן פון תולע, עזי, אונד רפיה, אונד יראל, אונד יהמי, אונד ובקשם, אונד
שמואל, אויבערשטע פון דעם הויז פון זיירע פעטער; 3 צו תולע שטארקע חילים לייט
נאך זיירע געשלעכטער; 4 זיירע צאהל איז געוועזען אין דיא טעג פון דוד צווייא אונד
צוואנציג טויזענד אונד זעכס הונדערט: 5 אונד דיא זיהן פון עזי ורפיה, אונד דיא
זיהן פון ורפיה, מיכאל, אונד עובדיה, אונד יואל, ושיב, אים גאנצען פינף אויבערשטע:
6 אונד מיט זייא, נאך זיירע געשלעכטער פון דעם הויז פון זיירע אבות זענען גע-
וועזען חילות פאר דער מלחמה, זעכס אונד דרייסיג טויזענד, ווארין זייא האבען
פערמערט נויבער אונד קינדער: 7 אונד זיירע בירדער פון אלע משפחות פון
יששכר זענען געוועזען שטארקע חילים לייט, פון אלע וואס האבען זיך גערעכענט
זיבען אונד אכציג טויזענד: 8 אונד דיא זיהן פון בנימין, כלע, אונד בכר, אונד וירעאל,
דרייא: 9 אונד דיא זיהן פון כלע, עצבון, אונד עזי, אונד עזואל, אונד ורימות, אונד
עזרי פונף; 10 דיא זענען געוועזען דיא אויבערשטע פון דעם הויז פון זיירע אבות,
שטארקע העלדען, אונד זייא האבען זיך גערעכענט צווייא אונד צוואנציג טויזענד
אונד פיער אונד דרייסיג: 11 אונד דיא זיהן פון בכר, ומירה, אונד יעש, אונד אליעזר,
אונד אליעזר, אונד עמרי, אונד ורימות, אונד אבניה, אונד ענתות, אונד עלמא, אלע
דיא דאזיגע זענען געוועזען דיא זיהן פון בכר: 12 אונד זייא האבען זיך גערעכענט
נאך זיירע געבורט, דיא אויבערשטע פון דעם הויז פון זיירע אבות, שטארקע
העלדען, אונד זענען געוועזען צוואנציג טויזענד אונד צווייא הונדערט:
13 אונד דיא זיהן פון וירעאל, בלחן, אונד דיא זיהן פון בלחן, ויעש, אונד
בנימין, אונד אהרן, אונד כנענה, אונד זיתן, אונד תרשיש, אונד אחישחר: 14 אלע

דיא דאזינע זענען געוועזען דיא זיהן
פון ודיעאל פון דיא אויבערשטע פון
דיא אבות, שטארקע העלדען, זיבעצעהן
טויזענד אונד צוויי אונדערט וואס
זענען ארויסגעגאנגען צו דער מלחמה:
12 אונד שפס אונד חפס זענען געוועזען
דיא זיהן פון עיר, חשם זענען געוועזען
דיא זיהן פון אחר: 13 דיא זיהן פון
נפתלי זענען געוועזען נחציאל, אונד
בונה, אונד יצור, אונד שלום, דיא זיהן
פון בלהה: 14 דיא זיהן פון מנשה,
אשריאל, אבער זיין קעבס-זוייב דיא
ארמית האט געבוירען מכיר דעם פאטער
פון גלעד: 15 אונד מכיר האט גענומען
פאר א זוייב דיא שוועסטער פון חפס
אונד שפס, אונד דער נאמען פון זיינע
שוועסטער איז געוועזען מעכה, אונד
דער נאמען פון דער אנדערע צלפחד,
אונד צלפחד האט געהאט טעכטער:
16 אונד מעכה דאס זוייב פון מכיר
האט געבוירען א זיהן, אונד זיא האט

אלה בני דיעאל ראשי האבות נבחר תלמים שבקה
דער אלה ומאנים ואי צבא למלחמה: ושפס חפס
בני עיר חשם בני אחר: בני נפתלי נחציאל ועיר ויצר
ושלום בני בלהה: בני מנשה אשריאל אשר
יגלה פילגש הארמיה יגלה אדמכיר אבי גלעד:
ומכיר לבח אשה לחפס ולשפס ושם אחיו מעכה
ושם השני צלפחד ושהנה לצלפחד בנות: ושלל בצהב
אשת מכיר בן חקרא שמו פרש ושם אחיו פרש ובני
אולם ודקם: ובני אולם בנן אלה בני גלעד בדמכיר
בדמנשה: ובחיו המלכת יגלה אחי-איש דוד ואת
אבער ואת-מלכה: וזוהו בני שמיעה אחו לשכם
ולקחי ואנשים: ובני אפרים שותלח וברד בנן
ותחת בנן ואלעדה בני ותחת בני: וחדד בני ושותלח
בני ועוד ואלעד ברתם אנשי-התלמים בארץ כי
יגדו לקחת את-מקבתם: ותחלה אפרים אביהם
רבים בלחם אקויו לרמיו: וכל אלה-אשרו ושהר ושלל
בן חקרא את-שמו בריעה כי בריעה היתה בביתו:
ובתו שארה ותבן את-בית-הזון הפתחו ואת-העלון
ות את און שארה: ורפח בנן ורשף ותלח בנן ותחת בני: ודי
לעזר בני עמיתר בני אלישמע בני: וזן בני דודש בני:
והחכם ומשבתם בית אל ובנתיה ולמורח נחמן
ולמזרח נור ובנתיה לשכם ובנתיה ערעור ובנתיה:
ועל-ידי בנרמשה בית-שאן ובנתיה תפנך ובנתיה מגדו
ובנתיה דוד ובנתיה באלה ישובו בני יוסף בן-ישראל:
בני אשר ימנה וישען וישען ובריעה ושהר ל
אחיהם: ובני בריעה חבר ומלכיאל הוא אבי ברוחם: 31
ותלח וילד את-פלט ואת-שומר ואת-חכם ואת שועא

גערופען זיין נאמען פרש, אונד דער נאמען פון זיין ברודער איז געוועזען שרש,
אונד זיינע זיהן אולם אונד רקם: 17 אונד דיא זיהן פון אולם, בך, דיא דא-
זינע זענען געוועזען דיא זיהן פון גלעד, אונד פון מכיר, זיהן פון מנשה:
18 אונד זיינע שוועסטער המולכת, זיא האט געבוירען דעם איש דוד, אונד
אביעזר, אונד מחלה: 19 אונד דיא זיהן פון שמידע זענען געוועזען, אחיק, אונד
שכם, אונד לקחי, אונד אניעם: 20 אונד דיא זיהן פון אפרים זענען געוועזען
שותלח, אונד ברד זיין זיהן, אונד תחת זיין זיהן, אונד אלעדה זיין זיהן, אונד
זיין זיהן: 21 אונד זבד זיין זיהן, אונד שותלח זיין זיהן, אונד עזר אונד אלעדה,
אונד דיא לייט פון נת וואס זענען געבוירען געווארען אין דעם לאנד האבען
זיין דערשלאנגען, זייל זיין זענען ארופגעקומען אונדעקעמען זייער פיף:
22 אונד זייער פאטער אפרים האט געטרויערט פיל טעג, אונד זיינע ברודער
זענען געקומען איהם צו טרעסטען: 23 אונד ער איז אריינגעקומען צו זיין
זוייב, אונד זיא איז טראגענדיג געווארען אונד זיא האט געוואונען א זיהן, אונד
ער האט גערופען זיין נאמען בריעה, זייל עס איז שלעכט געוועזען אין זיין
הויז: 24 אונד זיינע טאכטער איז געוועזען שארה, אונד זיא האט געבויעט
בית-חורון, דאס אונטערשטע אונד דאס אויבערשטע, אונד און שארה: 25 אונד
רפח איז געוועזען זיין זיהן, אונד רשף זיין זיהן, אונד תלח זיין זיהן, אונד תחן
זיין זיהן: 26 לעדן זיין זיהן, עמיהוד זיין זיהן, אלישמע זיין זיהן: 27 נון זיין
זיהן, יהושע זיין זיהן: 28 אונד זייער רדשה אונד זייער וואלונג איז געוועזען
בית-אל אונד איהרע דערפער, אונד אן דער מורח-זייט נעקן, אונד אן דער
מערב-זייט נור אונד איהרע דערפער, אונד שכם אונד איהרע דערפער, ביז עזה
אונד איהרע דערפער: 29 אונד אן דער זייט פון דיא זיהן פון מנשה, בית-
שאן אונד איהרע דערפער, תפנך אונד איהרע דערפער, מגדו אונד איהרע
דערפער, דוד אונד איהרע דערפער, אין דיא דאזיגע האבען געוואוינט דיא זיהן
פון יוסף, דער זיהן פון ישראל: 30 דיא זיהן פון אשר, ומנה, אונד ישנה,
אונד ישור, אונד בריעה אונד שרה זייער שוועסטער: 31 אונד דיא זיהן פון
בריעה, חבר, אונד מלכיאל, ער איז געוועזען דער פאטער פון ברוחם:
32 אונד חבר האט געוואונען ופלם, אונד שומר, אונד חוקם, אונד שועא,
זייער

זיירע שוועסטער: 33 אונד דיא זיהן
פון יפלטמ פסק: אונד במהל אונד עשנת,
דיא דאזיגע זענען דיא זיהן פון יפלטמ:
34 אונד דיא זיהן פון שמה אחת אונד
רהנה אונד יתבה אונד ארם: 35 אונד
דיא זיהן פון הלם, זיין ברודער, צופת
אונד ימנע, אונד שלש, אונד עמל:
36 דיא זיהן פון צופת, סוה, אונד
חרנפר, אונד שועל, אונד ברי, אונד
ימרה: 37 בצר, אונד הור, אונד שמה,
אונד שלשה, אונד יתרון, אונד בארה:
38 אונד דיא זיהן פון יתר, יפנה, אונד
פספה, אונד ארא: 39 אונד דיא זיהן
פון עלא, ארה, אונד חניאל, אונד רצא:
40 אלע דיא דאזיגע זענען געוועזען
דיא זיהן פון אשר, אויבערשטע פון דעם
הויז פון זיירע אבות, אויסדערנועלטע
שטארקע חילים לייט, אויבערשטע פון
דיא נשיאים, אונד זייא האבען זיך גע-

33 אחזם: ובני יפלטמ פסק ובמהל עשנת אלה בני יפלטמ:
34 ובני שמה את ויהודה יתבה וארם: ובדקלם אתו
35 צופת וימנע ושלש ועמל: בני צופת סוה וחרנפר ושועל
36 ובני ימרה: בצר ויור ושמא ושלשה ויתרון ובארה:
37 ובני יתר ופנה ופספה וארה: ובני עלא ארה וחניאל
38 מ ורצא: כל אלה בני אשר ראשי בית האבות בחרים
39 גבור חילים ראשי נשיאים ורחשם בצבא במלחמה
מספרם אנשים עשרים וששה אלה:

ח

א ובנימן חילד את-בלע בכרו אשבל השני ואחרת
2 השלישי: נוחה הרביעי רפא החמישי: יהוהי בנים
3 לבלע אדר גרא ואביהוד: ואבישוע ונעמן ואחוח:
4 וגרא ושפון חורם: אלה בני אחד אלה הם ראשי
5 אבות לוישי נבע חילם על-מנחת: ונעמן ואחיה וגרא
6 ויהוה הגלם ודולד אתיגא ואתיאחזר: ושחרים דולד
7 בשדה מואב מרשלו אתם חושים ואתיבערא וזיו:
8 ויולד מרתש אשתו אתיובל ואתיצבא ואתימשא
9 ואתימלם: ואתינען ואתישבה ואתימרה אלה
10 בני ראשי אבות: ומחשים דולד אתיבטיב ואתי
11 אלפעל: ובני אלפעל עבר ומשעם ושמה הוא בנה
12 אתאדו ואתיולד ובנתיה: ובדעה ושמה הנה ראשי
13 האבות לוישי אילון הנה הכהן אתישיב נת: ואחז
14 ששק ורמות: ובדדה ועדר ועדר: ומיקאל ושמה
15 ויחזקא בני ברעה: ובדדה ומשלם וסוק ויחבר: ושמה
16 וזלציה ויובב בני אלפעל: וקום חכרי ויבדי: ואלעיני
17 וצליח ואלאל: ועדה ובראה ושמה בני שמעי:
18 וששון ועבר ואלאל: ועבדו ויחזקא ונעמן ויעלם
19 רעבענט אין דער מלחמה, אונד איהר צאל איז געוועזען זעקס אונד צוואנציג מויענד
מענער:

קאפיטעל ח

1 אונד בנמין האט געוואונען בלע זיין בכור, אשבל דער צווייטער, אונד אחרח דער
דריטער: 2 נוחה דער פיערטער, אונד רפא דער פינפטער: 3 אונד דיא זיהן פון בלע
זענען געוועזען אדר, אונד גרא, אונד אביהוד: 4 אונד אבישוע, אונד נעמן, אונד אחוח:
5 אונד גרא, אונד שפון, אונד חורם: 6 אונד דיא דאזיגע זענען געוועזען דיא זיהן פון
אחיה, דיוע זענען געוועזען דיא ראשי אבות פון דיא נאם האבען געוואוינט אין גבע,
אונד זייא האבען זייא פערטריבען קיין מנחת: 7 אונד נעמן, אונד אחיה, אונד גרא, ער
האט זייא פערטריבען; אונד ער האט געוואונען עזא, אונד אחיה: 8 אונד שחרים האט
געוואונען קינדער אין דעם פעלד פון מואב נאכדעם ער האט זייא אנגעקענעשקט, חושים
אונד בערא זענען געוועזען זיינע ווייבער: 9 אונד ער האט געוואונען פון חדש זיין ווייב,
יובב אונד צבניה אונד מישא, אונד מלם: 10 אונד יעזיק, אונד שביה, אונד מרמה, דיא
דאזיגע זענען געוועזען זיינע זיהן, ראשי אבות: 11 אונד מחשים האט געוואונען אביטוב,
אונד אלפעל: 12 אונד דיא זיהן פון אלפעל, עבר, אונד משעם, אונד שמה, ער האט גע-
בויעט אונד אונד לד, אונד איהרע דערפער: 13 אונד ברעה, אונד שמע, זייא זענען גע-
וועזען דיא ראשי אבות פון דיא געוואוינער פון אילון, זייא האבען געמאכט אנשלוז-
פען דיא געוואוינער פון נת: 14 אונד אחיה, אונד ששק, אונד רמות: 15 אונד ובדדה,
אונד ערה, אונד עדר: 16 אונד מיקאל, אונד ישפה, אונד יוחא, זענען געוועזען דיא
זיהן פון בריעה: 17 אונד ובדדה, אונד משלם, אונד חזקיה, אונד חבר: 18 אונד ישמרי,
אונד זלציה, אונד יובב, דיא זיהן פון אלפעל: 19 אונד יקים, אונד זכרי, אונד
יבדי: 20 אונד אליעני, אונד צלתי, אונד אליאל: 21 אונד עדיה, אונד בראה,
אונד שמרת, דיא זיהן פון שמעי: 22 אונד ישפון, אונד עבר, אונד אליאל:
23 אונד עבדון, אונד זכרי, אונד חנן: 24 אונד חנניה, אונד עילם

7 ומדבן בנימן סלוא בןמשלם בןדודיה בןהסאנא;
 8 ויבניה בןיהושע ואלה בןעזן בןמכר ומשלם בן
 9 שפטיה בןרעואל בןיבניה; ואחיהם ללחיהם השע
 מאות וחמשים וששה כלאלה אנשים ראשי אבות לבית
 אבותיהם;
 10 ומיהרבהם ידעו והעוררים ויבני
 11 ועזריה בןחלקיה בןמשלם בןצדוק בןמרים בן
 12 אחיטוב נגיד בית האלהים; ועזריה בןיהושע בן
 פשתור בןמלכיה ומעשי בןרעואל בןחנניה בןמשלם
 13 בןשלמיה בןאמר; ואחיהם ראשים לבית אבותם
 אלה ושבע מאות וששים נבוכי חיל מלאכת עבודת
 14 ביתהאלהים; ומנהלם שמעיה בןישיב בן
 15 עזריה בןשביה בןמנחם בןמרי; ובקבוצת חרש וגלל
 16 ומתניה בןמלכיה בןנבזי בןאסף; ועבדיה בןשמעיה
 בןגלל בןדודיה ויבניה בןאסא בןחלקיה הישכ
 17 בסצרי נטופתי; והשערים שלום ועובד ושלמון ואחיהם
 18 ואחיהם שלום הראשי; ועזריה בןעזריה בןחנניה
 19 המה השערים למחות בני לוי; ושלום בןקוריה בן
 אבנאם בןדודיה ואחיו לביתאביו הקרחים על מלאכת
 העבודה שמרי הספים לאהל ואבניהם עלמחנה יהיה
 כ שמרי המבוא; ופינחס בןאלעזר נגיד היה עליהם
 21 לפנים ויהו ועמי; וזכריה בן משלמיה שער פתח
 22 לאהל מועד; כלם הברורים לשערים בספים מאתם
 ושנים עשר המה בסצריהם התחנשם המה וסד דוד
 23 ושמעאל הראה באמנתם והם ויבניהם עליהשערים
 24 לביתיהם לבית האהל למשמרות; לארבע רוחות
 כה היו השערים מזה ימה צפונה ונגדה; ואחיהם
 בסצריהם לבוא לשבעת היםים מןעל ארבע עשראלה;
 26 כי באמנה המה ארבעת נבתי השערים הם הלהים

7 אונד פון דיא זיהן פון בנימין, סלוא
 זיהן פון משלם, זיהן פון הודניה, זיהן
 פון הסנאנא: 8 אונד יבניה זיהן פון ירחם,
 אונד אלה זיהן פון עזי זיהן פון מכרי,
 אונד משלם זיהן פון שפטניה, זיהן פון
 רעואל, זיהן פון יבניה: 9 אונד זיירע
 ברידער, נאך זיירע געשלעכטער, ניין
 הונדערט אונד זעכס אונד פופציג; אלע
 דיזע מענער זענען גענועזען ראשי אבות
 צו דעם הויז פון זיירע פעטער: 10 אונד
 פון דיא כהנים, ידעיה, אונד יהוריה,
 אונד יבני: 11 אונד עזריה זיהן פון
 חלקניה, זיהן פון משלם, זיהן פון צדוק,
 זיהן פון מרים, זיהן פון אחיטוב, דער
 נגיד (געפענעלער) איבער דעם הויז פון
 נאט: 12 אונד עזריה זיהן פון ירחם, זיהן
 פון פשחור, זיהן פון מלכיה, אונד מעשי
 זיהן פון עריאל, זיהן פון חנניה, זיהן פון
 משלם, זיהן פון משלמיה, זיהן פון אמר:
 13 אונד זיירע ברידער, איבערשטע פון
 דעם הויז פון זיירע אבות, איין טויזענד
 זיבען הונדערט אונד זעכציג שטארקע

חיל'סלייט, וואס האבען געמדין דיא מלאכה פון דעם דינקט אין דעם הויז פון נאט:
 14 אונד פון דיא לויים, שמעיה זיהן פון חשוב, זיהן פון עזריקם, זיהן פון חשביה, פון
 דיא זיהן פון מררי: 15 אונד בקבוצת חרש, אונד גלל, אונד מתניה זיהן פון מיהה,
 זיהן פון זכריה זיהן פון אסף: 16 אונד עבדיה זיהן פון שמעיה, זיהן פון גלל, זיהן
 פון דודיה, אונד ברכיה זיהן פון אסא, זיהן פון אלכניה, וואס האט געוואונט אין דיא
 דערפער פון דיא נטופתי: 17 אונד דיא טויער-היטער זענען גענועזען, שלום, אונד
 עקוב, אונד טלמון, אונד אחימן, אונד זיירע ברידער, שלום איז גענועזען דער
 איבערשטער: 18 ווארין ביז אצונד זענען זיין גענועזען אין דעם קעניג'ס טויער אן
 דער מורח-זייט, זיין זענען גענועזען דיא טויער-היטער צו דיא מחנות פון דיא בני
 לוי: 19 אונד שלום זיהן פון קורא, זיהן פון אבנאם, זיהן פון קרח, אונד זייע ברידער
 פון דעם הויזגעזינד פון זיין פאטער, דיא קרחים זענען גענועזען איבער דיא מלאכה
 פון דעם דינקט פון דיא טויער-היטער פון דעם געצעלט, אונד זיירע פעטער זענען
 גענועזען איבער דיא מחנה פון דעם האר, אונד זענען גענועזען היטערס פון דעם
 איינגאנג: 20 אונד פינחס זיהן פון אלעזר איז גענועזען א נגיד איבער זיין פריהער,
 אונד דער האר איז מיט איהם גענועזען: 21 זכריה זיהן פון משלמיה איז גענועזען
 דער טויער-היטער פון דעם אהל מועד: 22 אלע אויסקערנועהלשע פאר דיא היטערס
 פון דיא טויעל, זענען גענועזען צווייא הונדערט אונד צוועלף, זיין זענען גערעכענט
 געווארען נאך זיירע דערפער, וואס דויד אונד שמואל דער זעהער (נביא) האט זיין
 אנגעשטעלט אין זיירע מרייהייט: 23 אונד זיין אונד זיירע זיהן זענען גענועזען
 אנגעשטעלט איבער דיא טויערן פון דעם הארים הויז, אונד פון דעם הויז פון דעם
 געצעלט אין דיא היטונג: 24 אין אלע פיער וויטען זאלען זיין דיא היטער, אן דער
 מורח-זייט, מערב-זייט, צפון-זייט אונד דרום-זייט: 25 אונד זיירע ברידער וואס זענען
 אין דיא דערפער, זאלען קומען נאך זיבען טעג, פון צייט צו צייט מיט דיא דאזיגע
 26 ווארין אין דער געטרייען שטעל זענען זיין גענועזען דיא פיער שטארקע טויער-היטער,

והיו עליו שלש עשרה ושלש מאות בית האלונים: וסביבות
 בית האלונים ילש כי עליתם משמרת ואתם עלה מפתח
 ולבקר לבקר: ומהם על כל העבדה כי במקדש
 יבואו ובמקדש יצאו: ומהם ממעם על העבדים
 ועל כל כלל הקדש ועל העלית הנזן והשמן והלבה
 והבשמים: ומדברי הכהנים רקני המזבחת לבשמים: ל
 ומתחתיה מן העליון הוא המבדל לשלם הקדש באמת
 על משעו הכהנים: ומדברי שבת שבת: ומדברי
 לרם המזבחת להבין שבת שבת: ואלה
 המשרדים ראשי אבות כללית כללית פטורים ברוחם
 ולילה עלתם במלאכה: אלה ראשי אבות ללוחם
 להלחום ראשים אלה ישבו בירושלם: ובקצת לה
 ישבו אבריהם ועליון ושלם אשתו מעכה: ובני המבדל
 עבדו וזר קיש ובעל וזר וזר: וזר וזר וזר
 ומקלות: ומקלות הולד אתרשם ואתרשם וזר
 אחיהם ישבו בירושלם עמיתיהם: ואלה הולד
 אתרשם קיש הולד אתרשם ושאול הולד אתר
 והזקן והמלכישוע ואתרשם ואתרשם וזר
 והזקן מריב בעל ומריב בעל הולד אתרשם: ובני
 מיכה פתח וזר ומריב: וזר הולד אתרשם וזר
 הולד אתרשם ואתרשם ואתרשם וזר הולד
 אתרשם: וזר הולד אתרשם וזרשם וזרשם
 בן אצל בן: ולאצל ששה בנים ואלה שמותם
 עזריקם וזרשם וזרשם וזרשם וזרשם וזרשם
 בן אצל:

ופלישתים ולחמי בישראל חם איש ישראל מפני א

זויא וענען דיא ליום, אונד זויא וענען
 בענענען איבער דיא קאמערן, אונד
 איבער דיא אוצרות פון גאט'ס הויז:
 27 אונד זויא האבען איבער גענעטטיגט
 רינגס ארום פון גאט'ס הויז, ווייל אויף
 זויא איז בענענען דיא היטונג, אונד
 זויא האבען געמוזט אויפמאכען איטליי
 כען פריהמארען: 28 אונד עטליכע
 פון זויא האבען אונטער זיך געהאט
 דיא דינסט פליס, ווארן מיט דער צאל
 האבען זייא זייא אריינגעבראכט, אונד
 מיט דער צאל האבען זייא זייא ווידער
 ארויסגעברענגט: 29 אונד עטליכע פון
 זויא זענען אויף בענענען אנהעשטעלט
 איבער דיא פליס, אונד איבער אלע
 פליס פון דעם בית המקדש, אונד
 איבער דעם מעהל, אונד דעם וויין, אונד
 דעם עהל, אונד דעם ווייוויף אונד דיא
 בשמים: 30 אונד עטליכע פון דיא
 זיהן פון דיא פהנים האבען צוגעברייט
 דיא מיטונג פאר דיא בשמים: 31 אונד
 מתתיה איינער פון דיא ליום, איז בענענען
 זען דער בכור פון שלם הקרחה ער
 האט געהאט דיא בעטרייע שטעל פון

דער ארבייט וואס איז געמאכט געווארען אין דיא באקפאנען: 32 אונד עטליכע
 פון דיא זיהן פון קהת, פון זיירע ברידער זענען בענענען איבער דעם ברויט
 (לחם הפנים), בדי זייא זאלען עס אנהייבען איטליכען שבת: 33 אונד דיא
 דאזיקע זענען דיא משרדים, פון דיא ראשי אבות פון דיא ליום, וואס זענען
 אין דיא קאמערן, זייא זענען פטור בענענען, ווייל זייא זענען געשעפטטיגט בענענען
 איבער דיא מלאכה טאג אונד נאכט: 34 דיא דאזיקע זענען בענענען דיא
 ראשי אבות פון דיא ליום נאך זיירע געשלעכטער אונד אויבערשטע, דיא
 דאזיקע האבען געוואוינט אין ירושלים: 35 אונד אין גבעון האט געוואוינט
 דער פאטער פון גבעון, יעזאל, אונד דער נאמען פון זיין ווייב איז בענענען
 מעכה: 36 אונד זיין ערשטגעבוירענער זיהן עבדון, אונד צור, אונד קיש, אונד
 בעל, אונד נר, אונד נדב: 37 אונד גדור, אונד אחיה, אונד זכריה, אונד מקלות:
 38 אונד מקלות האט געוואונען שמאם, אונד זייא האבען אויף געוואוינט קענענאיי
 בער זיירע ברידער אין ירושלים מיט זיירע ברידער: 39 אונד נר האט געוואונען
 קיש, אונד קיש האט געוואונען שאול, אונד שאול האט געוואונען יהונתן,
 אונד מלכישוע, אונד אבינעב, אונד אשבעל: 40 אונד דער זיהן פון יהונתן
 מריב בעל, אונד מריב בעל האט געוואונען מיכה: 41 אונד דיא זיהן פון מיכה
 פיתון, אונד מלך, אונד תחרע: 42 אונד אחז האט געוואונען יערה, אונד יערה
 האט געוואונען עלמת, אונד עזמות, אונד זמרי, אונד זמרי האט געוואונען מוצא:
 43 אונד מוצא האט געוואונען בנעא, אונד רפנה זיין זיהן, אלעשה זיין זיהן,
 אונד אצל זיין זיהן: 44 אונד אצל האט געהאט זעכס זיהן, אונד דאס זענען
 זיירע נעמען, עזריקם, בכור, אונד ישמעאל, אונד שעררה, אונד עבדנה, אונד חנו, דיא
 דאזיקע זענען בענענען דיא זיהן פון אצל:

קאפיטעל י

1 אונד דיא פלישתים האבען מלחמה געהאלטען מיט ישראל, אונד איטליכער מאן פון

וישראל איז אנטלאפען פאר דיא פלשתים, אונד זיין זענען געפאלען דערשלאגען אויף דעם בארג גלבוע: 2 אונד דיא פלשתים האבען זיך גע- העפט הינטער שאול אונד הינטער זיינע זיהן, אונד דיא פלשתים האבען געשלאגען יונתן אונד אבינדב, אונד מלכישוע, דיא זיהן פון שאול: 3 אונד דיא מלחמה איז געוועזען שווער קעגען שאול, אונד דיא שיקער האבען איהם געטראפען מיט דעם בויגען, אונד ער האט געצויטערט פאר דיא שיקער: 4 אונד שאול האט געזאגט צו זיין קנאפענטרעגער, ציה ארויס דין שווערד אונד דערשטעך מיך דערמיט, כדי דיא דאזיגע ערלים זאלען נישט קומען אונד איבער מיר שפעטען, אבער זיין ווא- פענטרעגער האט נישט געוואלט, ווארין ער האט מורא געהאט, אזוי האט שאול אליין גענומען דאס שווערד אונד ער איז דארויף געפאלען: 5 אונד ווען זיין ווא- פענטרעגער האט געזעהן אז שאול איז געשטארבען, אזוי איז ער אויף געפאלען אויף דעם שווערד אונד איז געשטארבען:

1 פלשתים ופלו חללים בתר גלבוע: ונדבון פלשתים אחר שאול ואחרי בניו פלשתים אתיונתן ואח- 2 אבינדב ואחמלכישוע בני שאול: ותקבר המלחמה על שאול ומצאו המרים בקשת תרל מידיומים: 3 ואמר שאול אלנשא כליו שלח חרבך ותקני בה פניבאו הערלים האלה והתעללבו ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד תחש שאול אתהחרב ופלו עליה: 4 וירא נשארכליו כמות שאול ופלו נסדוהו עלהחרב: 5 וימת: וימת שאול ושלושת בניו וכלביתו וחדו מתו: 6 וירא כלאיש ישראל אשרבעמל כי נבו וכרמיו שאול ובניו נפשו ערבים ונסו וקמו פלשתים וישבו בהם: 7 ויהו ממחרת וקמו פלשתים לפשט אתי החללים ומצאו את שאול ואחבניו ופלו בתר גלבוע: 8 ויפשטו וישאו אתראשו ואחבניו ושלחו בארץ פלשתים סבב לבשר אתעצמותם ואתדמם: וישלח אתכליו בית אדניהם ואחלללו תקפו בית דגון: 9 וישמעו כל יבש גלעד את כל אשרעשו פלשתים לשאול: ויקמו כלאיש חיל וישאו אתעצות שאול ואת נפת בניו ויבאים ויקשו ויקברו אתעצמותם תחת האלה כבש ויוצמו שבעת ימים: וימת שאול כמעלו אשרמעל ביהוה עלדבר יהוה אשר לאשמר וגם לשאול באוב לדרוש: ולאדרש ביהוה וימתו נסב אתהמלוקה לדור ברישי:

יא ויבקעו כל ישראל אלדוד חברנה לאמר הנה עצמך 2 ובשרך אהנו: נסחמול נסלשום גם כהות שאול מלך אתה המוציא ודמבא אתישראל ואמר יהוה אלדוד לך אתה תרעה אתעמי אתישראל ואתה תהיה

6 אזוי איז שאול אונד זיינע דרייא זיהן אונד זיין באנצעס הויזגעזונד צוזאמען געשטארבען: 7 אונד ווען איטליכער מאן פון ישראל וואס זענען געוועזען אין דעם טהאל האבען געזעהן אז זיין זענען אנטלאפען, אונד דאס שאול אונד זיינע זיהן זענען געשטארבען, אזוי האבען זיין פערלאזט זייער שטעט אונד זענען אויף אנט- לאפען, אונד דיא פלשתים זענען אנגעקומען אונד זיין האבען אין זיין געוואוינט: 8 אונד עס איז געוועזען צו מארנענס ווען דיא פלשתים זענען אנגעקומען דיא דער- שלאגענע אויסצוההן, אזוי האבען זיין געפונען אז שאול אונד זיינע זיהן זענען געפאלען אויף דעם בארג גלבוע: 9 אונד זיין האבען איהם אפגעצויגען, אונד אועקגענומען זיין קאפ אונד זיינע פלייזן, אונד זיין האבען עס אועקגעשיקט צו דעם לאנד פלשתים, כדי עס רינגס ארום מבשר צו זיין צו זייער געצען אונד צו דעם פאלק: 10 אונד זיין האבען אריינגעלעגט זיינע פלייזן אין דעם הויז פון זייער אפגעטער, אבער זיין קאפ (שייטעל) האבען זיין אנגעשלאגען אין דעם הויז פון דגון: 11 אונד ווען גאנץ יבשגלעד האט געהערט אלעס וואס דיא פלשתים האבען געטהון צו שאול: 12 אזוי זענען אלע חילסלייט אויפגעשטאנען אונד זיין האבען אועקגענומען דעם גוף פון שאול אונד דיא גוף פון זיינע זיהן, אונד זיין האבען זיין געבראכט קיין יבש, אונד זיין האבען זייער בייגער געברענגען הינטער א לינדען-בוים אין יבש, אונד זיין האבען געפאסט זיבען טעג: 13 אונד אזוי איז שאול געשטארבען וועגען זיינע זינד וואס ער האט געזינדיגט קעגען דעם האר, אפילו קעגען דעם ווארט פון דעם האר וואס ער האט עס נישט געהויט, אונד אויף ווייל ער האט אנגעפרעגט (דיא עצה) פון כשופ, כדי דאדורף נאכצופארשען: 14 אונד ער האט נישט נאכגעפארשט בייא דעם האר, דאריבער האט ער איהם געשייטעט, אונד דיא מלוכה האט אועקגעקערט צו דוד דעם זיהן פון ישי:

קאפיטעל יא

1 אונד גאנץ ישראל האט זיך פערזאמעלט צו דוד קיין חברון, אזוי צו זאגען, זעה מיר זענען דיין ביין אונד דיין פלייש: 2 אויף געכטען אונד אייער- נעכטען, ווען שאול איז נאך געוועזען מלך, האסט דא ארויסגעפירט אונד אריינגעבראכט ישראל, אונד דער האר דיין גאט האט צו דיר געזאגט, אז דא זאלסט וויידען (פאשען) מיין פאלק ישראל, אונד דא זאלסט זיין א האר

א האר איבער מיין פאלק ישראל:
 3 אונד אלע עלצטע פון ישראל זענען
 געקומען צו דעם מלך מיין חברון, אונד
 דויד האט מיט זיין כורת ברית געוועזען
 אין חברון פאר דעם האר, אונד זיין
 האבען דויד געזאלבט אלס מלך איבער
 ישראל נאך דעם ווארט פון דעם האר
 דורך שמואל: 4 אזוי איז דויד אונד
 גאנץ ישראל אהינגעגאנגען מיין ירושלים,
 דאס איז יבוס, ווארין דארט האט דער
 יבוס געוואוינט אין דעם לאנד: 5 אונד
 דיא געוואוינטער פון יבוס האבען גע-
 זאגט צו דויד, דוא זאלסט נישט דא
 אהער קומען, אזוי האט דויד איינגענומען
 דיא פעסטונג פון ציון, דאס איז דיא
 שטאט פון דויד: 6 אונד דויד האט
 געזאגט, דער וואס וועט צויערן יבוס
 צווערשט שלאגען דער זאל זיין איין
 אויבערשטער אונד א האר; אזוי איז
 יואב ווען פון צרויה צווערשט ארויפגע-
 גאנגען, אונד ער איז געווארען דער
 אויבערשטער: 7 אונד דויד האט

גויד על עמי ישראל: וואו קלוגי ישראל על המלך
 חברונה נכרת להם חיד בקית בהברון לפני הנה
 ומשהו אחדיון למלך על ישראל בדבר דוד
 שמואל: מלך דוד וכל ישראל וירושלם היא יבוס
 ושם תבוס יבוס הארץ: ויאמרו יבוס ויבוס לדוד
 לא תבוא הנה וילכד דוד את מצבת ציון היא עיר
 דוד: ויאמר דוד כלמכה ויבוס בראשונה הנה
 לדאש ולשאר העלשים הראשונה יואב בדצונהו נול לשלש
 משב דוד במצד עליון קראלו עיר דוד: וכן העיר
 מסביב מדרמלוא ושרהסביב וואב ויהא את ישראל
 העיר: מלך דוד הלך ויגדל ויהיה צבאות עמי:
 ואלה ראשי הנגרים אשר לדוד המתחילים עמי
 במלכותו עסילישראל למלכו בדבר דוד הנה על
 ישראל: ואלה מספר הנגרים אשר לדוד ישבע בך
 חכמיו ראש העלשים הראשונה ויהיה אתה ויגדל
 מאות חלל בפנים אהת: ואתה ואלעזר בן חזקיהו
 הוא בשלושה הנגרים: ויהיה עסידוד בפס דמים
 והפלישתים נאספרשם למלכה ויהיה חלקת השדה
 מלוא שטחים והם נמי מפני פלישתים: ויהיה
 בתוך החלקה בעלותה פני את פלישתים וישע הנה
 השונה גדולה: ויהיה שלוש מדרשולשים ראש על
 הנה אלדוד אלמקרת עולם ויהיה פלישתים הנה
 בעמק רפאים: ויהיה אן במערה ויהיה פלישתים אן
 בבית לחם: ויהיה דוד ויאמר מי ישקני מים מבור
 בית לחם אשר בשער: ויבקשו השלושה במקרה
 פלישתים וישאבו מים מבור בית לחם אשר בשער
 וישא נבוא אלדוד ולא יאבה דוד לשתותם ונספד

געוואוינט אין דער פעסטונג, דארום האט מען עס גערופען דיא שטאט פון
 דויד: 8 אונד ער האט געבויעט דיא שטאט רינגס ארום, פון מלוא אן, רינגס ארום, אונד
 יואב האט דערנייערט דאס איבריגע פון דער שטאט: 9 אונד דויד איז אישליכעס מאל
 גרעסער געווארען, אונד דער האר צבאות איז מיט איהם געוועזען: 10 אונד דיא
 דאזיגע זענען דיא אויבערשטע פון דיא גבורים וואס האבען געהערט צו דויד, וואס
 האבען זיך מיט איהם געשטארקט אין זיין מלכות מיט גאנץ ישראל, כדי איהם צו
 מאכען פאר א מלך נאך דעם ווארט פון דעם האר איבער ישראל: 11 אונד דאס איז
 דיא צאל פון דיא גבורים וואס דויד האט געהאט, ישבעם זיין פון חכמוני, דער אוי-
 בערשטער פון דיא בעפעלהער, ער האט דערהויבען זיין שפיז קעגען דרייא הונדערט
 אונד ער האט זיין מיט איינימאל דערשלאגען: 12 אונד נאך איהם איז געוועזען
 אלעזר ווען פון דוד, דער אחוה, ער איז געוועזען איינער פון דיא דרייא גבורים:
 13 ער איז געוועזען מיט דויד אין פס דמים, אונד דיא פלישתים האבען זיך דארט
 פערזאמעלט צו דער מלכה, וואו עס איז געוועזען א שטיק פעלד פול מיט גערשט,
 אונד דאס פאלק איז אנגלאפען פאר דיא פלישתים: 14 אונד זיין האבען זיך
 געשטעלט אין דער מיטען פון דעם פעלד אונד זיין האבען עס מציל געוועזען, אונד
 האבען געשלאגען דיא פלישתים, אונד דער האר האט געהאלפען מיט א גרויסע הילף:
 15 אונד דרייא פון דיא דרייסיג אויבערשטע זענען ארויפגעגאנגען צו דעם פעלד,
 צו דויד, צו דער הייל עולם, אונד דיא מחנה פון דיא פלישתים האבען זיך געלאנערט
 אין דעם טהאל רפאים: 16 אונד דויד איז דענסמאל געוועזען אין דער פעסטונג, אונד
 דיא אנגעשטעלטע (וואך) פון דיא פלישתים איז דענסמאל געוועזען אין בית לחם:
 17 אונד דויד האט געבליסט, אונד ער האט געזאגט, ווער וויל מיר געבען צו טרינקען
 וואסער אויס דעם ברונען אין בית לחם וואס איז ביא דעם טויער? 18 אזוי
 האבען דיא דרייא דורכגעבראכען דורך דיא מחנה פון דיא פלישתים, אונד
 זיין האבען געשעפט וואסער אויס דעם ברונען פון בית לחם וואס איז
 ביא דעם טויער, אונד זיין האבען עס געטראגען אונד געברענגט צו דויד, אבער
 דויד האט עס נישט געוואלט טרינקען, נייערט ער האט עס אויסגעגאסען פאר

דעם האר: 19 אונד ער האט געזאגט, חלילה! פערמיטען זאל עס זיין פאר מיר פון מיין גאט אנאלקעס צו טהון, דאס איז זאל טרינקען דאס בלוט פון דיא דאזיגע מענער, ווארן זייא האבען עס אהער געבראכט אין דער סכנה פון זייער אייגען לעבען, אונד ער האט עס נישט געוואלט טרינקען; דאס דאזיגע האבען געטהון דיא דרייא גבורים: 20 אונד אבשי דער ברודער פון יואב איז געוועזען דער אויבערשטער פון דיא דרייא, אונד ער האט דערהויבען זיין שפיז קעגען דיא דרייא הונדערט דערשלאגענע, אונד ער האט געהאט א שם צווישען דיא דרייא: 21 פון דיא דרייא איז ער געוועזען דער בקבוד'סטער פון דיא צווייא, אונד ער איז איבער זיין געוועזען א פירשט, אבער ער איז נישט אנגעקומען ביז צו דיא (ערשטע) דרייא: 22 בניה זעהן פון יהונדע איז געוועזען דער זעהן

19 אתם ליהודה: ואמר חלילה לי מאלו מעשות ואת הרם האנשים האלה אשפה בנפשותם כי בנפשותם הביאום ולא אבה לשחותם אלה עשו שלשת הנבוכים: כ ואבשי אחריאב הוא היה ראש השלושה והוא עורר אתהיוו על שלש מאות חלל ולאיש בשלושה: 21 מדהשלושה בשנים וכבוד היה להם לשר וצדהשלושה לא בא: 22 בניה ביהונדע בראשיתו רבפגלים מן קבצאל הוא הבה את שני אריאל מאב והוא ירד והכה ברהאר בתוך הכור ביום השלי: והוא הבה את האיש המצרי איש מכה חמש קאמה ובלד המצרי תחת במער ארנים נהר אלו בשבט מנל אחתהנית 24 מיד המצרי הנהרגו כמותו: אלה עשו בניה בן יהודה ולי שם בשלושה הנבוכים: מדהשלושים היו נכבד הוא ואל השלושה לאבא נשימרו דוד על מעשותו: ונבוכי החילים עשהאל אתי יואב אלהן 26 ביהודו מבית להם: שמות הרוגי חלל הפלוגי: עירא בועקש החקועי אביעור ענתותי: סכבי החשתי 28 ל עילי האחתי: מחרי נטופתי חלד בועקש נטופתי: 31 איתי בדרבי מבקש בע בנמן בניה הפלוגי: חורי 32 מנחל נעש אביאל הערבות: עמדת הכרומי אליבא השעלבי: בני השם המוני ונתן בורשי החררי: 34 אחאם בורשי החררי אלפל בראור: חסר המכרתי 36 אתה הפלוגי: חצרו הפרמלי נצרי בראובי: ואל אתי 37 נתן מבחר ביהודי: צלק העמני נחרי ברותי נשא 39 כל יואב בדרמה: עירא חיתלי נרב החררי: אורח 41 חתלי נרב בראחלי: עדיא בורשיא הראובי ראש 42 לראובי ועלי שלשים: תן בראחלי חישפט המתני: 43

פון א שטארקען העלד פון קבצאל, ער האט געשלאגען דיא צווייא לייבער שטארקע פון מואב, אונד ער איז ארופגעגאנגען אונד האט געשלאגען דעם לייב אין דער מיטען פון דער גרוב אין דעם טאג פון שנע: 23 אונד ער האט (אויף) געשלאגען דעם מצרישען מאן, א מאן פון גרויסען מאס פון פינף עלען, אונד אין דער האנד פון דעם מצרי איז געוועזען א שפיז אזוי וויא א נעבערס האליק, אונד ער איז צו איהם ארופגעגאנגען מיט א רומ אונד ער האט געזעלט דעם שפיז פון דער האנד פון דעם מצרי, אונד ער האט איהם דערשלאגען מיט זיין אייגענעם שפיז: 24 דאס דאזיגע האט געטהון בניה זעהן פון יהונדע, אונד ער האט געהאט א שם צווישען דיא דרייא גבורים: 25 זעה, פון דיא דרייסיג איז ער געוועזען דער בקבוד'סטער, אבער צו דיא דרייא איז ער נישט אנגעקומען; אונד דויד האט איהם אג געשטעלט איבער זיינע לייב-טראף: 26 אונד דיא העלדען פון דיא חילות זענען געוועזען עשהאל דער ברודער פון יואב, אלחנן זעהן פון דודו אויס בית להם: 27 שמות דער הרוגי חלץ דער פלוגי: 28 עירא זעהן פון עקש דער פקועי, אביעור דער ענתותי: 29 סכבי דער חשתי, עילי דער אחתי: 30 מחרי דער נטופתי, חלד זעהן פון בענה דער נטופתי: 31 איתי דער זעהן פון רבי אויס גבעת פון דיא בני בנמין, בניה דער פרעתוני: 32 חורי אויס נחלי געש, אביאל דער ערבותי: 33 עמדת דער בחרומה, אלחבא דער שעלבוני: 34 דיא זעהן פון השם דער גזוני ונתן זעהן פון שבי דער חררי: 35 אחאם זעהן פון שרר דער חררי, אלפז זעהן פון אור: 36 חסר דער מכרתי, אתה דער פלוגי: 37 חצרו דער פרמלי נצרי זעהן פון אובי: 38 יואל דער ברודער פון נתן, מבחר זעהן פון חררי: 39 צלק דער עמני, נחרי דער ברותי איז געוועזען דער וואפען-טראגער פון יואב זעהן פון צרויה: 40 עירא דער יתרי, נרב דער יתרי: 41 אורח דער חתני, נרב זעהן פון אחלי: 42 עדיא זעהן פון שיוא פון שבט ראובן איז געוועזען דער אויבערשטער פון ראובן, אונד בייא איהם זענען געוועזען דרייסיג: 43 תן זעהן פון מצבה, אונד יושפט דער מתני:

אונד אייך בעשטראפען: 18 אונד דער רוח האט אָנגעקלייד דעם עקושה, דער אויבערשטער פון דיא אָנפירער, (אונד ער האט געזאגט), מיר געהערען צו דיר דויד, אונד מיט דיר, דוא זיהן פון ושה שלום, שלום זאל זיין צו דיר! אונד שלום צו דייער העלפערס! דאָרין זיין האט האט דיר געהאלפֿען! אונד דויד האט זיין מקבל געוועזען, אונד ער האט זיין געמאכט פאר אויבערשטע איבער דעם חיל: 19 אונד פון מנשה זענען צוגעפאלען צו דויד, ווען ער איז געקומען מיט דיא פלשתים קעגן שאול צו דער מלחמה, אבער ער האט זיין נישט געהאלפֿען, דאָרין דיא הארען פון דיא פלשתים האָבען איהם אָנגעקעגנשיקט דורך איינע עצה, אזוי צו זאָגען, ער וועט מיט אונזערע קעפֿ צופאלען צו זיין האר שאול: 20 אונד ווען ער איז אהינגעגאנגען קיין ציכלג, אזוי זענען צו איהם צוגעפאלען פון מנשה, ערנה, אונד יונד, אונד דיעזאל, אונד מיכאל, אונד יונד, אונד אליהוא, אונד צלח, אזוי בערשטע איבער טויזענד פון מנשה:

18 אבותיו ויבנה: ויהי לבנה את עשר ראש השלושים לך דוד ועמך בודש שלום. שלום לך ושלום לעמך כי ענה אלדך מקבלם דוד ויהם בראשי הנדב: ומנשה נפל על דוד כבאו עספלותים על שאל למלחמה ולא עזרם כי בענה שלחו סרע כ פלשתים לאמר בראשית יפול אל דוד שאל: בלכתי אל ציכלג נפל עליו. מנשה ענה וינבד ודיעזאל ומיכאל וינבד אליהוא וצלח ראשי האלפים אשר למנשה: והמה עזרו עסדוד על הנדב ברנבורי חיל כלם חזרו שרים בצבא: כי לעתים כיום באו על הנד לעזר עד למחנה גדול במחנה אלבים: 23 ואלה מספרי ראשי החיל לזבא באו על דוד הכרונה להסב מלכות שאול אילו כפי דוד: בני דוד נשא צנה והמה ששת אלפים ושמה מאות חלוצי מרדכי שמעון נבדיר חיל לזבא שבשת אלפים ומאה: מרדכי חיל ארבעת אלפים ושש 26 ויהודה הנדב לאחזן ועמי שלשת אלפים 27 ושבע מאות: וצדוק נר נבדיר חיל וביתאביו שרים עשרים ושנים: ומרדכי בנימין את שאל ל ששת אלפים ועדוהו מרדכי שמים שמות בית ל שאול: ומרדכי אפרים עשרים אלף ושמה מאות נבדיר חיל אנשי שמות לבית אבותם: 31 ומחצי משה מנשה שמעון עשר אלף אשר נקבו בשמות לבוא להמלך את דוד: ומכען יששכר ודני כעל לעתים קרובות מדיעשה ושראל ראשיתם מאתם 33 וכל אחיהם עליהם: מובלחן וצאני צבא ערני מלחמה בכלבלי מלחמה חמשים אלף ולעזר בלח

21 אונד זיין האָבען געהאלפֿען מיט דויד קעגן דיא חילות, דאָרין זיין זענען אלע געוועזען שטארקע חיל־סלייט, אונד זיין זענען געוועזען הארען אין דעם חיל: 22 דאָרין פון דער צייט אָן, פון מאָג צו מאָג, זענען צו דויד אָנגעקומען מענשען איהם צו העלפֿען, ביז עס איז געווארען צו א גרויסע מחנה, אזוי וויא דיא מחנה פון האט: 23 אונד דיא דאָזיגע זענען געוועזען דיא צאלען פון דיא אויבערשטע פון דיא געוואפענטע פון דעם חיל, וואס זענען געקומען צו דויד קיין חברון, כדי צוריקצוגעהרען דאס מלכות פון שאול צו איהם נאך דעם קראַט פון דעם האר: 24 דיא זיהן פון יהודה וואס האָבען געטראָגען פאנצער אונד שפינען, זעקס טויזענד אונד אכט הונדערט געוואפענטע צו דעם חיל: 25 פון דיא זיהן פון שמעון שטארקע חיל־סלייט, זיבען טויזענד אונד איין הונדערט: 26 פון דיא זיהן פון לוי, פיער טויזענד אונד זעקס הונדערט: 27 אונד יהודה איז געוועזען דער נגיד פון אהרן, אונד מיט איהם זענען געוועזען דרייא טויזענד אונד זיבען הונדערט: 28 אונד צדוק, א יונגער־מאן, אָבער א שטארקער חיל־סמאן, אונד פון זיין פאטערס הויז, צווייא אונד צוואנציג אויבערשטע: 29 אונד פון דיא זיהן פון בנימין, דיא ברידער פון שאול, דרייא טויזענד, דאָרין ביז אונד האָבען זיין געמעהרט היטערס צו היטען דאס הויז פון שאול: 30 אונד פון דיא זיהן פון אפרים, צוואנציג טויזענד אונד אכט הונדערט שטארקע חיל־סלייט, מענער פון א שם אין דעם הויז פון זיירע אבות: 31 אונד פון דעם האלבען שבט מנשה, אכטצעהן טויזענד, וואס מען האט זיין אָנגערופֿען בייא זיירע נעמען אז זיין זאלען קומען, כדי דויד צו מאכען פאר א מלך: 32 אונד פון דיא זיהן פון יששכר, וואס האָבען פערשטאנען דיא צייטען, כדי צו וויסען וואס עס וועט געטהוין ווערען צו ישראל, זיירע אויבערשטע זענען געוועזען צווייא הונדערט, אונד אלע זיירע ברידער האָבען געטהוין נאך זייער בעפעהל: 33 פון זבלון, זאלכע וואס זענען ארויסגעגאנגען אין דעם חיל אָנגעברייט צו דער מלחמה, מיט אלע פלים צו דער מלחמה, פופציג טויזענד, אָנגעגרייט אָהן

לכ ולב: ומנפחלי שרים אלה ועמם בצנה³⁴
 חיות שלשים ושבעה אלה: ומדנהו יצרי לה³⁵
 מלחמה עשר-דשומנה אלה ויש מאות: ומנפח³⁶
 ויצא צבא לעזר מלחמה ארבעים אלה: ומנפח³⁷
 לדרך מלחמה וידו וצו עבט מנשה בכל כל³⁸
 עבא מלחמה מאה ועשרים אלה: כל אלה אנשי³⁹
 מלחמה ידו מערכה בלבב שלם באו חבורה
 קבליך את-דוד על-בלי-ישראל וגם בל-שית ישראל
 לב אחר להמליך את-דוד: נהוירשם עס-דוד וגם³⁹
 שלושה אכלים ושותים כרחקו להם אחיהם: וגם⁴⁰
 והרובים-אלהים ער-יששכר ובלון ונפחלי מביאים
 להם כחמרים ובגמלים ובפרדים: ובקקר מאכל-למח
 דבלים ונפחלי וגו' ושמן ובקר ואין לרב כי שמחה
 ביש-ישראל:

יג יג
 וינעז דוד עש-שרי האלפים והמאות לכל-יגיד: ויאמר⁴¹
 דוד לכל-ישראל אס-עליכם מוב ומדנהו אלהי
 נפחזה נשלחה על-אחיו הנשאים בכל ארצות
 ישראל ועמם הדבנים והלוחם בער מנשיהם וקבצו
 אליהם: ונסבה את-ארון אלהי אליו כירל דרשנהו⁴²
 בימי שאול: ויאמרו כל-ישראל לעשות כן כד-ישר⁴³
 הדבר בעני כל-העם: ויקהל דוד את-בלי-ישראל מן
 שיחור מצרים ועד-לבוא המלחמה את-יגיד ואלהים⁴⁴
 מפרת ישרים: ושל דוד וכל-ישראל מלחמה אלה⁴⁵
 קרית יצרים אשר ליהודה למעלות משם את ארון
 האלהים: ודוד וישוב הכרובים אשר-נקרא שם: וירכבו⁴⁶
 את-ארון האלהים על-גולה חדשה מבית אבינב ומנא

א טאפעלט הארץ: 34 אונד פון נפחלי
 איין טויזענד פירשטען, אונד מיט וינא,
 מיט פאנצער אונד שפיזען, ויבען
 אונד דרייסיג טויזענד: 35 אונד פון
 דן, אונגעגרייט צו דער מלחמה, אכט
 אונד צוואנציג טויזענד אונד זעקס הונ-
 דערט: 36 אונד פון אשר זענען ארויס-
 געגאנגען צו דעם חיל, אונגעגרייט צו
 דער מלחמה, פירציג טויזענד: 37 אונד
 פון דער אנדערער זייט פון דעם ירדן,
 פון ראובן, אונד גר, אונד דעם האלי-
 בען שבט פון מנשה, מיט אלערלייא
 פלים פון דער מלחמה, הונדערט אונד
 צוואנציג טויזענד: 38 אלע דיא דאזיגע
 זענען געוועזען מלחמה-לייט, אונד
 האבען זיך געקענט אנריכטען מיט
 וייער גאנצען הארץ, אונד וינא זענען
 געקומען קיין חבורן כדי דוד צו מא-
 כען פאר א מלך איבער גאנץ ישראל,
 אונד אויף אלע איבערגעבליבענע פון
 ישראל זענען געוועזען פון איין הארץ

אז מען זאל דוד מאכען פאר א מלך: 39 אונד וינא זענען דארט געוועזען
 מיט דוד דרייא טעג, אונד וינא האבען געגעסען אונד געטרונקען, ווארין וייער
 ברידער האבען דאס פאר וינא אונגעגרייט: 40 אונד אויף דיא וואס זענען צו וינא
 גאהענט געוועזען, ביז צו יששכר, אונד זבלון, אונד נפחלי, וינא האבען געברענגט
 ברויט אויף צועל, אונד אויף קעמפל, אונד אויף מויל-עזעל, אונד אויף רינדער,
 מעהלי-שפיזען, געטרוקענטע פייגען, ראזשינקעס, אונד וויין, אונד בוימעהל, אונד
 רינדער, אונד פיל שאף, ווארין עס איז געוועזען א פרייד אין ישראל:

קאפיטעל יג

1 אונד דוד האט זיך געראטען מיט דיא פירשטען איבער דיא טויזענדע, אונד
 דיא הונדערטע, אונד מיט אלע פירשטען: 2 אונד דוד האט געזאגט צו דער
 גאנצער פערזאמלונג, ווען עס געפעלט אייך, אונד אויב דיא זאך איז פון דעם
 האר אונזער גאט, אזוי לאמער אונס צושפרייטען אונד שיקען צו אונזערע איב-
 ריגע ברידער, אין אלע לענדער פון ישראל, אונד מיט וינא דיא פהנים אונד
 דיא לויס וואס זענען אין וייער שטעט אונד פרייע פלעצער אז וינא זאלען זיך
 צו אונס פערזאמעלן: 3 אונד לאמיר צוריקקערען דעם ארון פון אונזער גאט
 צו אונס, ווארין מיר האבען איהם ניט גאכגעפארשט אין דיא טעג שאול:
 4 אונד דיא גאנצע פערזאמלונג האט געזאגט אז מען זאל אזוי טהון, ווארין
 דיא זאך איז רעכט געוועזען אין דיא אויגען פון דעם גאנצען פאלק: 5 אזוי האט
 דוד פערזאמעלט גאנץ ישראל פון שיחור מצרים אונד ביז מען קומט אן קיין
 חמת, כדי צו ברענגען דעם ארון פון גאט אויס קרית יצרים: 6 אונד דוד אונד
 גאנץ ישראל זענען ארויסגעגאנגען קיין בעלה צו קרית יצרים וואס איז אין יהודה כדי
 פון דארט ארויסגעגאנגען דעם ארון פון גאט דעם האר וואס וואוינט צווישען
 דיא ברוכים, וואס ויין נאמען איז דארויף אונגערופען: 7 אונד וינא האבען געמאכט דעם
 ארון פון גאט פאדערען אויף א גייעס וואנען פון דעם הויז פון עביתרב, אונד עזא

אונד אחיו הגדול האבנן געפיהרט דעם וואנען:
 8 אונד דויד אונד נאנץ ישראל האבנן
 געשפילט פאר גאט מיט דעם גאנצען
 פה מיט געזאנג אונד מיט הארפען,
 אונד מיט פלעטען, אונד מיט פויקען,
 אונד מיט צימבעלן, אונד מיט טראמ-
 פעטען: 9 אונד זיין זענען געקומען
 ביו צו דיא דרעש-שייער פירן, אונד
 עזא האט אויסגעשטרעקט זיינע האנד
 אנצוהאלטען דעם ארון, ווייל דיא
 רינדער האבנן איהם געשאקעלט:
 10 אונד דער ארון פון דעם האר-
 האט דערנרימט קענען עזא, אונד ער
 האט איהם געשלאגען ווייל ער האט
 אויסגעשטרעקט זיינע האנד צו דעם
 ארון, אונד ער איז דארט געשטאנען
 פאר גאט: 11 אונד עס האט דויד
 פערדראסען ווייל דער האר האט גע-
 מאכט א בראף אן עזא, אונד ער
 האט גערופען דעמזעלביגען ארט פריץ
 עזא ביו צו דעם היינטיגען טאג:
 12 אונד דויד האט מורא געהאט פאר

8 אחיו הגדול בעלה: ויהו וכל ישראל משקים
 לפני האלהים בעליו ובשרים ובכורות ובקלים
 9 ובתפסים ובמצלותם ובתעצרות: ויבאו ערצו פירן
 וישלח עזא אחיו לאחז אתהארון כי שמו הגדול:
 י ויהי אף ויהי בעזא על אשר שלח ידו עלהארון
 11 וגמל שם לפני אלהים: ויהר לדויד כדפדן ויהי
 פריץ בעזא ויבא למקום הדוא פריץ עזא עד היום
 12 הנה: ויבא דויד אתהאלהים כיום ההוא לאמר הרי
 13 אביא אלי את ארון האלהים: ולאמר דויד את
 הארון אליו אלעזר דויד נסוהו אלמיתעבד אדם
 14 הנה: וישל ארון האלהים עמיבית עבדאדם בבית
 שלשה חדשים ויבדך ויהי אתבית עבדאדם את
 כל ישראל:

יד

א וישלח חזים מלך-ער מלאכים אלדויד ואל ארזים
 2 ויהי עיר וירשי עמים לבנות לו בית: וכל דויד כר
 הכין ויהי למלך על-ישראל כדנשאת לעלה מלכותו
 3 בעבור עמו ישראל: ויבן דויד עיר נשים בירושלם
 4 ויבן דויד עוד בנים ובנות: ואלה שמות הילדים
 אשר הורלו בירושלם שמו ושובב נתן ושלמה:
 5 ויבן ואלישוע ואלפלט: ויהי ונפג ופיג: ואלישמע
 6 ובעלדע ואלפלט: וישמעו פלשתים כדנמשח דויד
 7 למלך על-בני-ישראל וישלו כלפלשתים לבקש את
 8 דויד וישמע דויד ונאלצתם: ופלשתים באו ויפשו
 9 בעמק רפאים: וישאל דויד באלהים לאמר האעלה
 עלפלשתים ויתחם בי ויאמר לו יהוה עלה ויתחם
 11 בידי: וישלו בבעל-פריצים ובסם שם דויד וינאמר דויד

גאט אן דעמזעלביגען טאג, אזוי צו זאנען, וויא אזוי זאל איך צו מיר ארייך
 ברענגען דעם ארון פון גאט: 13 אונד דויד האט נישט צו זיך אהיים געברענגט
 דעם ארון צו דער שטאט פון דויד, נייערט ער האט איהם אפגענייגט צו דעם
 הויז פון עבד אדם, דעם גתי: 14 אונד אזוי איז דער ארון פון גאט געבליבען
 מיט דעם הויזגעזינד פון עבד אדם אין זיין הויז דרייא חדשים, אונד דער האר
 האט געבענשט דאס הויז פון עבד אדם, אונד אלעס וואס ער האט געהאט:

קאפיטעל יד

1 אונד חזים מלך-ער האט געשיקט שלוחים צו דויד אונד טענען ביימער, אונד
 מויער מייסטער, אונד מישלער, בדי פאר איהם א הויז צו בויען: 2 אונד דויד האט
 דערקענט אז דער האר האט איהם אנגעברייט פאר א מלך איבער ישראל,
 ווארין זיינע מלוכה איז דערהויבען געווארען אין דער הייף פון ווענען זיין
 פאלק ישראל: 3 אונד ער האט זיך גאך גענומען ווייבער אין ירושלים, אונד
 עס זענען נאך געבוירען געווארען צו דויד זיין אונד טעכטער: 4 אונד דאס
 זענען געוועזען דיא נעמען פון דיא קינדער וואס ער האט געהאט אין ירושלים,
 שמוע, אונד שובב, נתן, אונד שלמה: 5 אונד יבחר, אונד אלישוע, אונד
 אלפלט: 6 אונד נזבה, אונד נפג, אונד ופיג: 7 אונד אלישמע, אונד בעלדע,
 אונד אלפלט: 8 אונד ווען דיא פלשתים האבנן געהערט אז דויד איז
 געזאלבט געווארען אלס מלך איבער נאנץ ישראל, אזוי זענען אלע פלשתים
 ארויפגעקומען דויד צו וועקען, אונד דויד האט עס געהערט אזוי איז ער
 פאר זיין ארויסגעגאנגען: 9 אונד דיא פלשתים זענען אנגעקומען אונד זיין
 האבען זיך אויסגעשפרייט אין דעם טהאל רפאים: 10 אונד דויד האט אנגעה-
 פרעגט בייא גאט, אונד געזאגט, זאל איך ארויפגעהן קענען דיא פלשתים? אונד
 וועסט דוא זיין געבען אין מיינע האנד? אונד דער האר האט צו איהם געזאגט, געה
 ארויף, אונד זיין וועלען געגעבען ווערען אין זיינע האנד: 11 אונד זיין זענען ארויפ-
 געגאנגען בייא בעל פריצים, אונד דויד האט זיין דארט געשלאגען, אונד דויד האט געזאגט,

גאט

פרץ האלדים את־אויביו ביד כפרן מים על־בן קרא
 שם המקום היום בעל פרצים: נעבורשם את־אלותיהם 12
 ואמר דוד וישרפו באש: ויספו עוד פלשתים 13
 ויפשו בעמק: וישאל עוד דוד באלהים ואמר לו 14
 האלהים לא תעלה את־יהם הבב מעלתם ובהת להם
 ממל הבבאים: ויהי כשמעך את־קול הצעדה בראשי 15
 הבבאים אז תצא במלחמה בראש האלהים לפניה
 להכות את־מחנה פלשתים: נעש דוד כאשר צוה 16
 האלהים וכו' את־מחנה פלשתים מנבען ועד־נורה:
 וצא שדוד בל־האצות ויהי נתן את־פסחו על־
 כל־העם:

טו טו
 ומשידו בהם בעד דוד נתן מקום לארון האלהים א
 במלך אהל: או אמר דוד לא לשאת את־אדון 2
 האלהים כי אסחלונם ברגם: ביד יהוה לשאת את־
 ארון האלהים ולשרתו עד־עולם: ונקח דוד את־ 3
 פלישתא אל־ירושלם להעלות את־ארון יהוה אל־
 מקומו אשר־הבין לו: ואפס דוד את־בני אהרן ואת־ 4
 הלויים: לבני קהת אוריאל השר ואחיו מאה 5
 וישרים: לבני מררי עשה השר ואחיו מאתם 6
 וישרים: לבני פרשם יואל השר ואחיו מאה 7
 וישרים: לבני אלצפן שמעה השר ואחיו מאתם: 8
 לבני חברון אליאל השר ואחיו שמנים: 9
 לבני עזאל עמינדב השר ואחיו מאה ושלשים עשר: 10
 וקרא דוד לצדק ולחביתר הבבאים וללויים לאוריאל 11
 עשה ויואל שמעה ואליאל ועמינדב: ואמר להם 12
 אתם ראשי האבות ללויים התקדשו אתם ואחיהם
 ותעלה את ארון יהוה אלנו וישראל אלהינו יל:

נאט האט צובראכען מינע פיינד אין
 מינע האנד, גלייך אזוי וויא וואסער
 ברעכט (אויס), דארום האט מען געד
 רופען דעם נאמען פון דעמועלבינען
 ארט בעל־פרצים: 12 אונד וויא האבען
 דארט פערלאזט זייערע געטער, אונד
 דויד האט געזאגט אז מען זאל וויא
 פערברענען אין דעם פייער: 13 אונד
 דיא פלשתים האבען זיך נאכאמאל
 פערשפרייט, אונד וויא האבען זיך
 אויסקגעצויגען אין דעם טהאל: 14 אזוי
 האט דויד נאכאמאל אנגעפרעגט בייא
 גאט, אונד גאט האט צו איהם געזאגט,
 דוא זאלסט נישט ארויפגעהן נאך וויא,
 קעהר דיר אונעק פון וויא, אבער דוא
 זאלסט איבער וויא קומען קענענאיבער
 דיא ביימער: 15 אונד עס וועט זיין
 ווען דוא וועסט הערען דאס גערויש
 אן דיא שפיצען פון דיא ביימער,
 דענסמאל זאלסט דוא ארויפגעהן אין
 דער מלחמה, ווארון גאט וועט פאר
 דיר ארויפגעהן צו שלאגען דיא מחנה

פון דיא פלשתים: 16 אונד דויד האט געטוהן אזוי וויא גאט האט איהם געזאגט,
 אונד וויא האבען געשלאגען דיא מחנה פון דיא פלשתים, פון גבעון אן אונד
 ביז מין גורה: 17 אונד דער שם פון דויד איז ארויפגעגאנגען אין אלע לענדער,
 אונד דער האר האט געגעבען זיינע פארקט איבער אלע פעלקער:

קאפיטעל טו

1 אונד ער (דויד) האט זיך געמאכט היינער אין דער שטאט פון דויד, אונד ער האט
 אנגעברייט איין ארט פאר דעם ארון פון גאט, אונד ער האט פאר איהם אויפגעשטעלט
 א געזעלט: 2 דענסמאל האט דויד געזאגט אז קיינער זאל נישט טראגען דעם ארון
 פון גאט גייערט דיא לויים, ווארון וויא האט דער האר אויסדערנוועלט צו טראגען
 דעם ארון פון גאט, אונד איהם צו דינען ביי אויף עביג: 3 אונד דויד האט פערזאג
 מעלט גאנץ ישראל קיין ירושלים כדי ארויפצוברענגען דעם ארון פון דעם האר צו
 זיין ארט וואס ער האט פאר איהם אנגעברייט: 4 אונד דויד האט פערזאמעלט דיא
 זיהן פון אהרן אונד דיא לויים: 5 דיא זיהן פון קהת, אוריאל דער אויבערשטער, אונד
 פון זיינע ברידער הונדערט אונד צוואנציג: 6 פון דיא זיהן פון מררי, עשה דער
 אויבערשטער, אונד פון זיינע ברידער צוויי אונד הונדערט אונד צוואנציג: 7 פון דיא
 זיהן פון פרשם, יואל דער אויבערשטער, אונד פון זיינע ברידער הונדערט אונד דרייז
 סיג: 8 פון דיא זיהן פון אלצפן, שמעה דער אויבערשטער, אונד פון זיינע ברידער
 צוויי אונד הונדערט: 9 פון דיא זיהן פון חברון, אליאל דער אויבערשטער, אונד פון זיינע
 ברידער אכציג: 10 פון דיא זיהן פון עזאל, עמינדב דער אויבערשטער, אונד פון
 זיינע ברידער הונדערט אונד צוועלף: 11 אונד דויד האט גערופען צדוק אונד אביתר דיא
 פהלים, אונד פון דיא לויים אוריאל, עשה, אונד יואל, שמעה, אונד אליאל, אונד
 עמינדב: 12 אונד ער האט צו זיין געזאגט, איהר זענט דיא ראשי האבות צו דיא
 לויים, הייליגט אייך אונד איירע ברידער, כדי איהר זאלט קענען ארויפברענגען דעם ארון
 פון דעם האר, דעם גאט פון ישראל, צו דעם ארט וואס איך האב פאר איהם אנגעברייט:

13 וְתָארוּן וְיִיֵּל אִיהָר הָאֵם עִם נִיט צוֹם
 עֲרֻשְׁטֶען מַאל גַּעטוֹהן הָאֵם דָּער הָאָר
 אונזער נָאט גַעמאַכט אַ בְּרָאָךְ אויף אונס,
 וְיִיֵּל מִיר הָאָבֶען אִיהָם נִיט גַעפֿאַרשט
 אַזוי ווּיאַ עִם אַיז רַעכט: 14 אַזוי הָאָבֶען
 זיך דיא פֿהנים אונד דיא לִיִּים גַעווייליגט,
 כְּדִי אַרויפצוברענגען דָּעם אַרֶון פֿון דָּעם
 הָאָר, דָּעם נָאט פֿון יִשְׂרָאֵל: 15 אונד
 דיא זיִהן פֿון לוי הָאָבֶען גַעטראָגען דָּעם
 אַרֶון פֿון נָאט, אַזוי ווּיאַ מִשֶּׁה הָאֵם גַּע-
 בִּיאָטען נָאךְ דָּעם וואָרט פֿון דָּעם הָאָר
 אויף זייער אַקסעלן מיט דיא שטאַנען
 וואס איז דאָרויף גַעוועזען: 16 אונד
 דִּינִד הָאֵם גַעזאַגט צו דיא אויבערשטע
 פֿון דיא לִיִּים, אַז ווּיאַ זאַלען אָנשטעלען
 זייער ברידער אַלס מִשְׁרָרִים מיט גַעזאַנג
 בִּלִּים, אונד מיט פֿידעלן, אונד האַרפֿען,
 אונד צימבעלן, כְּדִי מַעַן זאַל הָערען
 אונד מַעַן זאַל אויפהעבען אַ פֿריידיגעס
 קול: 17 אַזוי הָאָבֶען דיא לִיִּים אָנגע-
 שטעלט הימָן זיִהן פֿון יואֵל, אונד פֿון
 זייער ברידער אַסָף זיִהן פֿון בִּרְכִּיָהָ

13 כִּי לִמְכַרְשֻׁתָּהּ לֹא אָתָּם פָּרִץ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּטּוּ כִּדְלֹא
 14 דִּשְׁתִּירָה כְּמִשְׁפָּט: וְהִזְכַּרְנוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם לְהַעֲלֹת
 15 אֶת־אֶרְחֹן יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֵּשֶׁב בְּיִשְׂרָאֵל אֵת
 16 אֶרְחֹן הָאֱלֹהִים כְּאִשֶּׁר צִוָּה מִשֶּׁה כְּדָבָר יְהוָה בְּחֻכָּם
 16 כְּמִשְׁחֵת עֲלֵיהֶם: וַתֹּאמֶר דִּיִּד לִשְׂרֵי הָלִיִּים לְהַעֲמִיד
 אֶת־אֶרְחֹנָם הַמִּשְׁרָדִים בְּכֹל־שָׁנָה וּבְלִיִּים וּבְנִתּוֹת
 וּמַעֲלָתָם מִשְׁמֵעִים לְדֹרִים־בְּקֹל לְשִׁמְחָה:

17 תַּעֲמִידוּ הָלִיִּים אֵת הַיָּמִן בְּיִזְעָל וּבְזִיזָהוּ אַסָּף כֹּד
 18 בִּרְכִּיָהוּ וּמִדְבַּע מִרִּי אֲחֵיהֶם אִיתָן בְּדִקְשׁוֹתָיו: וְעִמָּהֶם
 אֲמִתָּם הַמִּשְׁעִים וּבְרִיָהוּ בֶן־יִצְחָאֵל וְשִׁמְרִמֹּת וְיִזְעָאֵל
 19 וְנִי אֱלִיאָב וּבְנִיָּו וּמַעֲשִׂיָּו וּמַתְתִּיָּו וְאַלְפִּלְהָו וּמִקְנִיָּו
 19 וְעֶבֶד אֲדָם וַיֵּשֶׁב אֶל־הַשְּׁעָרִים: וְהַמִּשְׁרָרִים הֵימָן אַסָּף
 כ וְאִיתָן בְּמַעֲלָתָם נִחֲשֶׁת לְחֻשְׁמֵי: וְכִרְיָה וְיִזְעָאֵל
 וְשִׁמְרִמֹּת וְיִזְעָאֵל וְנִי אֱלִיאָב וּמַעֲשִׂיָּו וּבְנִיָּו בְּבִלִּים
 21 עַל־שְׁלֵמוֹת: וּמַתְתִּיָּו וְאַלְפִּלְהָו וּמִקְנִיָּו וְעֶבֶד אֲדָם
 22 וַיֵּשֶׁב אֶל־עֲוֹנֵיָּו בְּכִנּוֹת עַל־חֻשְׁמִינִית לְנֶחֱת: וּבְנִיָּו
 23 שִׁרְהִלִּים כְּמִשָּׂא וְסָר כְּמִשָּׂא כִּי מִכֶּן הָיָה: וּבִרְכִּיָה
 24 וְאַלְקָנָה שְׁעָרִים לְאֶרְחֹן: וּשְׁבִנְיָו וַיִּשְׁפֹּט וַתִּתְנַחֵל וַעֲמִשִּׁי
 וְכִרְיָהוּ וּבְנִיָּו וְאַלְעִיָּו הַכֹּהֲנִים מִחֲצֵרֵים כְּחֻצֹת
 לִפְנֵי אֶרֶץ הָאֱלֹהִים וְעֶבֶד אֲדָם וְיִזְעָאֵל שְׁעָרִים לְאֶרְחֹן:
 כה וְיִזְעָאֵל וְיִזְעָאֵל וְיִזְעָאֵל וְיִזְעָאֵל וְיִזְעָאֵל וְיִזְעָאֵל
 לְהַעֲלֹת אֶת־אֶרְחֹן בְּרִית־יְהוָה מִדְּבַת עֲבַד־אֲדָם
 26 בְּשִׁמְחָה: וְיִזְעָאֵל וְיִזְעָאֵל וְיִזְעָאֵל וְיִזְעָאֵל וְיִזְעָאֵל וְיִזְעָאֵל
 אֶרֶץ בְּרִית־יְהוָה וְיִזְעָאֵל וְיִזְעָאֵל וְיִזְעָאֵל וְיִזְעָאֵל וְיִזְעָאֵל וְיִזְעָאֵל
 27 וְיִזְעָאֵל וְיִזְעָאֵל וְיִזְעָאֵל וְיִזְעָאֵל וְיִזְעָאֵל וְיִזְעָאֵל
 הָאֶרֶץ וְהַמִּשְׁרָרִים וּבְנִיָּו הָשָׂר הַמִּשְׁרָרִים וְעַל־
 28 דִּינִד אֶסָּף כֹּד: וְכִלְיִשְׂרָאֵל מְשִׁלִּים אֶת־אֶרְחֹן בְּרִית

אונד פֿון דיא זיִהן פֿון כִּרְיָה זייער ברידער, איתן וזיִהן פֿון קושניה: 18 אונד מיט
 זייער ברידער פֿון דער אנדערע מעלה, זכריה וזיִהן פֿון יעזיאל, אונד שְׁמִירְמוֹת, אונד
 וְיִזְעָאֵל, אונד עֵנִי אֱלִיאָב, אונד בְּנִיָּהוּ אונד מַעֲשִׂיָּהוּ אונד מַתְתִּיָּהוּ אונד אֱלִיפִלְהָה
 אונד מִקְנִיָּהוּ אונד עֶבֶד אֲדָם, אונד יִזְעָאֵל, דיא טויער־היטער: 19 אונד דיא זינגער
 הימָן, אַסָּף אונד אִיתָן, זענען אָנגעשטעלט געוועזען מיט דיא צימבעלן פֿון קופער כְּדִי
 צו לאזען הָערען: 20 אונד זכריה, אונד יעזיאל, אונד שְׁמִירְמוֹת, אונד וְיִזְעָאֵל, אונד עֵנִי
 אונד אֱלִיאָב, אונד מַעֲשִׂיָּהוּ, אונד בְּנִיָּהוּ מיט פֿידעל אויף עֲלֻמוֹת: 21 אונד מַתְתִּיָּהוּ
 אונד אֱלִיפִלְהָה אונד מִקְנִיָּהוּ אונד עֶבֶד אֲדָם, אונד יִזְעָאֵל, אונד עֲוֹנִיָּהוּ מיט האַרפֿען אַ
 לַמִּנְצַח השְׁמִינִית: 22 אונד כְּנִיָּהוּ דער אויבערשטער פֿון דיא לִיִּים איז געוועזען בריא
 דָּעם טראָגען, ער האט זייא געלעהרט אין דָּעם טראָגען, וואָרין ער איז געוועזען אַ
 פֿערשטענדיגער: 23 אונד בִּרְכִּיָהוּ אונד אֱלִקָנָה זענען געוועזען דיא טויער־היטער פֿון
 דָּעם אַרֶון: 24 אונד שְׁבִנְיָהוּ, אונד יִשְׁפָּט, אונד נְתַנְאֵל, אונד עֲמִשִּׁי, אונד זכריה
 אונד בְּנִיָּהוּ, אונד אֱלִיעֶזֶר, דיא פֿהנים, האָבען געבִּלאזען מיט דיא טראָפּעטען פֿאַר
 דָּעם אַרֶון פֿון נָאט, אונד עֶבֶד אֲדָם אונד יִחְיָה זענען געוועזען דיא טויער־היטער פֿון
 דָּעם אַרֶון: 25 אַזוי איז דִּינִד אונד דיא עֲלֻצָט פֿון יִשְׂרָאֵל, אונד דיא אויבערשטע
 פֿון טויענער אַהינגעגאַנגען, כְּדִי אַרויפצוברענגען דָּעם אַרֶון פֿון דָּעם בְּרִית פֿון
 דָּעם הָאָר פֿון עֶבֶד אֲדָם מיט פֿריי: 26 אונד עִם אַיז געוועזען זען נָאט האט גַע-
 האַלפֿען דיא לִיִּים צו טראָגען דָּעם אַרֶון פֿון דָּעם בְּרִית פֿון דָּעם הָאָר, דָּאס ווּיאַ האָ-
 בען גַעשאַכטען זיבען אַקסען אונד זיבען ווידער: 27 אונד דִּינִד איז געוועזען איינגע-
 הילט מיט איין אויבערמאַנטעל פֿון פֿינגער לייגענוואַנד, אונד אויף אַלע לִיִּים וואס האָבען
 געטראָגען דָּעם אַרֶון, אונד דיא זינגער, אונד אויף דִּינִד איז אויף געוועזען אַ לייגענער
 אויפהעבונג פֿון דיא זינגער, אונד אויף דִּינִד איז אויף געוועזען אַ לייגענער
 פֿוד: 28 אַזוי האט גאַנץ יִשְׂרָאֵל אַרויפגעברענגט דָּעם אַרֶון פֿון דָּעם בְּרִית

זוה בתרועה ובקול שופר ובחצצרות ובמזלזלים
משמעים בגבלים ובנחית: וזו ארון ברתיה בא
ערער דוד ומכל בתשאל נשקפה: ביד החלון
ותרא אתהמלך ביד מרדך ומשקל ותכלו יד בלשה:

מז
ובאו אתארץ האלונים מצוי אתו בתוך האהל אשר א
גמולו דוד בקרבו עלות ושלמים לפני האלונים:
ובכל דוד מנצחות העלה והשלמים בקרב אתהשם
בשם יהוה: ותלך לכלאיש ישראל מאיש ויבא
לאיש ככרתם ואשפר ואישיה: חסן לפני ארון
יהוה מןהללום משתנים ולחובל ולחונות ולחלל
לדוד אלהי ישראל: אסף הראש ומשני ובריה
ועיאל ושמרמל ויהואל ומתתה ואליאב ובנדי ועבד
אדם ועיאל בכלל נבלים ובכנורות ואסף במזלזלים
משמיע: ובנדי ויהואל הכהנים בחצצרות תמיד לפני
ארון ברתיהאלונים: כיום היום או נתן דוד בראש
לחיות לדוד בראשם ואחיו: יהוה לדוד קראו
בשמו הדוד בעמים עליתיו: שירו לו ומרדו שירו
בכלעפאתיו: ותהללו בשם קדשו ישמח לב מקביו
יהוה: דרשו דוד וזו בקשו פני תמיד: וברו
נפלאו אשר עשה מפתיו ומשפטיו: ורע ישראל
עבדו בני יעקב בחבריו: הוא יהוה אלהי כללית
משפטיו: וברו לשלם ברוחו דבר צוה לאסף דוד:
אשר ברת איתברכם ושבעתו ליתחק: בעמיה
לעקב לחק לשקאל ברת עולם: לאמר לך אתן
אריךנני חבל נחלתכם: ברוחכם מתי מספר מקט
וגרים בה: ותהללו כמי אליה וממקלה אליהם

פון דעם האר מיט שאלונג אונד מיט
דעם קול פון שופר, אונד מיט טראמ-
פעטען, אונד מיט צימבעלן, ויזא האבען
עס געמאכט הערען מיט פידעל אונד
הארפען: 29 אונד עס איז געוועזען
ווען דער ארון פון דעם ברית פון דעם
האר איז אנגעקומען אין דיא שטאט
פון דויד, אזוי האט מיכל דיא טאכטער
פון שאול ארויסגעקוקט דורך דעם
פענסטער, אונד ווען זיא האט געזעהען
דויד המלך טאנצען אונד שפילען, אזוי
האט זיא איהם פעראכט אין איהר
הארץ:

קאפיטעל מז

1 אונד ויזא האבען געבראכט דעם ארון
פון באט, אונד ויזא האבען איהם גע-
שטעלט אין דער מיטען פון דעם גע-
צעלט וואס דויד האט פאר איהם
אויפגעשטעלט, אונד ויזא האבען מקריב
געוועזען קרבן עלות אונד קרבן שלמים
פאר באט: 2 אונד ווען דויד האט
אויפגעהערט מקריב צו ויין דיא קרבן
עלות אונד שלמים, אזוי האט ער גע-
בענטשט דאס פאלק אין דעם נאמען פון

דעם האר: 3 אונד ער האט אויסגעטיילט צו איינליכען מאן פון ישראל, פון
מאן ביז צו ווייב, צו איינליכען א לייבעל ברויט אונד א גוש שטיק פלייש,
אונד א ראשונקע קוכען: 4 אונד ער האט אנגעשטעלט פאר דעם ארון פון
דעם האר משרתים פון דיא לויים, אונד צו געדענקען, אונד צו לויבען, אונד צו
פריווען צו דעם האר, דעם באט פון ישראל: 5 אסף איז געוועזען דער אוי-
בערשטער, אונד דער צווייטער פון איהם איז געוועזען זכריה, ועיאל, אונד
שמירמות, אונד יחזאל, אונד מתתיה, אונד אליאב, אונד בנהיה, אונד עבד אדם,
אונד ועיאל מיט דיא בלויזער — פידעל אונד הארפען, אונד אסף האט געמאכט
הערען מיט דיא צימבעל: 6 אונד בנהיה, אונד יחזאל, דיא פהנים מיט טראמ-
פעטען בעשטענדיג פאר דעם ארון פון דעם ברית פון באט: 7 דענסמאל אין
דעמועלבינען טאג, האט דויד אנגעשטעלט נתן אלס אויבערשטען, כדי דעם
האר צו לויבען דורך אסף אונד זיינע ברודער: 8 דאנקט דעם האר, אונד
רופט אן ויין נאמען! מאכט וויסען אונטער דיא פעלקער זיינע ווערק: 9 זינגט
צו איהם, לויבט איהם, רעט פון אלע זיינע וואונדער: 10 ריהמט אייף אין
ויין הייליגען נאמען, לאז זיך דאס הארץ פון דעם פרייען וואס זוכט דעם האר:
11 פארשט נאך דעם האר אונד זיינע שטארקהייט, זוכט שטענדיג ויין פנים:
12 געדענקט אן זיינע וואונדער וואס ער האט געהאן: זיינע מפתים אונד דיא
משפטים פון ויין מויל: 13 א איהר זאמען פון ישראל ויין קעכט, איהר
קינדער פון יעקב זיינע אויסקרעוועלהטע: 14 ער איז דער האר אונדער באט,
זיינע משפטים זענען אויף דער גאנצער ערד: 15 ויין ברית זאלט איהר גע-
דענקען ביז עבי; דאס ווארט וועלכעס ער האט געזאגט צו מויענד דורות:
16 וועלכען ער האט געמאכט מיט אברהם, אונד זיינע שבועה צו יצחק:
17 אונד ער האט איהם אויפגעשטעלט צו יעקב פאר א געזעץ, אונד פאר איין
עבינע ברית צו ישראל: 18 אזוי צו זאגען, צו דיר וועל איך געבען דאס
לאנד כנען, דיא שטור פון אייער נחלה: 19 ווען איהר זענט נאך געוועזען
קליין אין דער צאל, אפילו זענט אונד פרעמדע דארין: 20 אונד ויזא זענען
ארוםגעגאנגען פון איין פאלק צו דעם אנדערן פאלק, אונד פון איין קעניגרייך צו איין
אנדער

21 את: לא ידעו לאיש לשלם ויחזק עליהם מלכים:
 22 אלהינו במשחית ובנבאי אלהינו: ישרו ליהוה
 23 כל הארץ בשמו מן אלילים ושעתי: ספרו בנים
 24 כי אתיבדלו בכל העמים ופלאו: כי גדלו ויהיו ויהללו
 25 מאד ועדא הוא על כל הארץ: כי כל אלה העמים
 26 אלילים ויהיו שמים עשה: הוה יהוה לפני עוונותיה
 27 במקמי: הוה ליהוה משפחות עמים הוה ליהוה כבוד
 28 ועו: הוה ליהוה כבוד שמו שאו מקור וכוה לפני
 29 להשתחו ליהוה ביהדות קדש: חלו מלפני כל הארץ
 30 אלהיהם חבל בלהטם: ישמחו השמים ותל הארץ
 31 ויאמרו בנים ויהו קלד: דעם הים ופלאו יעלו
 32 השדה וכל אשר בו: או ירשו עצי השדה מלפני יהוה
 33 כל בא לשפט אתהארץ: יהוה ליהוה כי טוב כי
 34 לא לעולם חסדו: ואמר וישמעו אליו ישמעו וקבעו
 35 ותעלה מדרגים ליהוה לשם קדש להשתבח
 36 בהתקדד: ברוך יהוה אליו ישראל מן הנהגים ועד
 37 העלם ויאמרו כל העם אמן ותל ליהוה: וישוב
 38 שם לפני ארון ברית יהוה לאסוף ולחזו לשבת לפני
 39 הארון תמיד לדברים בימי: ועבר אדם ואחרים
 40 ששים ושמנה ועבר אדם ביהדות חסד לשערים:
 41 ואת צדוק הכהן ואחיו הכהנים לפני משכן יהוה
 42 בבמה אשר מבנין: להעלות עלות ליהוה עליונות
 43 העלה תמיד לבקר ולערב ולקלהחוב בתורת יהוה
 44 אשר צוה על ישראל: ותקם הימן ויהוה ויאר
 45 בהורים אשר נקבו בשמות ליהוה כי לעולם
 46 חסדו: ותקם הימן ויהוה ותעלה ותעלה למשמים

אנדער פאלק: 21 ער האט ניש צו
 געלאזט דאס איין מענש זאל זיין
 אונטערדריקען, אונד ער האט אפילו
 וועגען זיין מלכים בעשטראפט: 22 איהר
 זאלט ניש אנדריקען מיין געזאלבטען,
 אונד צו מייע נביאים זאלט איהר
 קיין שלעכטעס מהו: 23 זינט צו
 דעם האר דאס גאנצע לאנד, זייט
 מבשר פון טאג צו טאג זיינע וישועה:
 24 דערצעהלט צווישען דיא גוים זיין
 כבוד: צווישען אלע פעלקער זיינע
 וואונדער: 25 ווארין דער האר איז
 גרויס, אונד ער איז זעהר בערוהמט,
 אונד ער איז פארכטערליך איבער
 אלע געטער: 26 ווארין אלע געטער
 פון דיא פעלקער זענען געצען, איבער
 דער האר האט געמאכט דעם הימל:
 27 הערליכקייט אונד שעהנקייט איז
 פאר איהם, שטארקקייט אונד לוקסט
 בארקייט איז אין זיין ארמ: 28 געט
 צו דעם האר איהר משפחות פון דיא
 פעלקער, געט צו דעם האר כבוד
 אונד שטארקקייט: 29 געט צו דעם
 האר דעם כבוד פון זיין נאמען, ברענגט

א קרבן מנחה אונד קומט פאר איהם, ביקט אייף צו דעם האר אין דער היי
 ליבען שעהנקייט: 30 לאז דיא גאנצע ערד (וועלט) פאר איהם ציטערן, ער
 האט אויף דיא וועלט בעפעסטונג אז זיין זאל ניש אונטעקערקט ווערען:
 31 לאזען זיך דיא הימל פרייען, אונד לאז דיא ערד פרעליך זיין, אזמען זאל
 זאנען צווישען דיא פעלקער דער האר רעגנערט: 32 לאז דאס ים שטורמען
 אונד דיא פולקייט דערפון, לאזען זיך דיא פעלדער פרייען, אונד אלעס וואס
 איז דארויף: 33 דענסמאל וועלען דיא ביימער פון דעם וואלד זינען פאר
 דעם האר, ווארין ער קומט צו משפטן דיא ערד: 34 א דאנקט דעם האר,
 ווארין ער איז גוט, ווארין זיין חסד איז ביז אויף עביו: 35 אונד איהר זאלט
 זאנען העלף אונס, א גאט פון אינזערע הילף, אונד זאמעל אונס איין אונד
 זיין אונס מציל פון דיא גוים כדי מיר זאלען דאנקען דיין הייליגען נאמען,
 אונד מיר זאלען אונס ריהמען אין דיין לויב! 36 געבענשט איז דער האר
 דער גאט פון ישראל, פון עבונקייט ביז עבונקייט, אונד לאז דאס גאנצע פאלק
 זאנען אמן! אונד לויבט דעם האר: 37 אונד ער האט דארט איבערגעלאזט
 פאר דעם ארון פון דעם ברית פון דעם האר, אסא אונד זיינע ברודער, בער
 שטענדיג צו דינען פאר דעם ארון, נאך דער ארדענונג טאג ביין טאג: 38 אונד
 עבר אלס אונד זיינע ברודער, אכט אונד זעכציג, אונד עבר אלס זיין פון
 ויהוה, אונד חסד האט ער געלאזט זיין טיערהייטער: 39 אונד צדוק הכהן
 אונד זיינע ברודער דיא כהנים פאר דעם משכן פון דעם האר, ביין דער במה
 וואס איז אין גבעון: 40 כדי מקרב צו זיין עלות צו דעם האר אויף דעם
 מזבח פון דעם קרבן עלה בעשטענדיג אלע מארגען אונד אבענד, אונד צו מהו
 נאך אלעס וואס שטעהט געשריבען אין דער תורה פון דעם האר, וואס ער
 האט געבאטען פאר ישראל: 41 אונד מיט זיין געוועזען הימן אונד ויהוה,
 אונד דיא איבריגע אויסדערנוועהלטע וואס זענען געוועזען איינגעשריבן מיט דיא
 געמען, צו לויבען דעם האר, ווייל זיין חסד איז אויף עביו: 42 אונד מיט זיין איז
 געוועזען הימן אונד ויהוה, מיט טראמפעטען אונד מיט צימבעל כדי צו מאכען הערען,

43 וכל שיר האלילים ובן דודתו לשער: וכלו בלחם
איש לביתו וסב דוד לבקר את ביתו:

יז

והו' כאשר ישב דוד בביתו ולאמר הו' אלענתו הנביא א
הו' אבני יושב בבית הארזים ארון ברתו ידעו מלת
דודות: ואמר נתן אלדוד כל אשר בלבבך ידע כי
האלהים עמך: והו' בלחם הו' דוד דבר
אלהים אלענתו לאמר: אך ואמר אלדוד עבד ה'
אמר דוד לא אהה תבגדלי בבית לשבת: כי לא ה'
ושבתי בבית מדרשם אשר העליתי את ישראל עד
היום הו' ואהה מאהל אל אהל וממשכן: בכל אשר
התהלכתי בכל ישראל הדבר דברתי את אהרן שפתי
ישראל אשר צויתי לרעות את עמי לאמר למה לא
בנותם לי בית ארצם: ועתה הו' תאמר לעבדי לדוד
הו' אמר דוד צבאות אני לקהלת מדרשם מדרשתי
הנאן לדות נדד על עמי ישראל: ואהה עמך בכל
אשר הלכת ואבית את כל אויבך מפני ועשיתי לך
שם כשם הגדולים אשר בארץ: ושמתי מקום לעמי
ישראל ומשתיחו ושכן תהיה ולא ידע עוד ולא יספיקו
בני עולה לבלתי כאשר בארשתי: ולקמתי אשר
צויתי שפטים על עמי ישראל והבנתי את ישראל איש
ואבד לך ואת ובהדלך דוד: והו' בירמלאו מיד
ללכת עם אבדך ונקומתי את דודך אשר
דוד מנגד ובעיני את מלכותו: הוא ובהדלך בות
ובנתי את כסא ערשם: אני אהדלך לאב והו'
והדלך לבן וחסדי לא אסיר מעמי כאשר חסדתי
מאשר הו' לפניך: ותעמדתו בבית ובמלכותו עד
העולם ובסא ויהי נתן ערשם: בכל הדברים

אונד מיש כלי זמר פון נאט, אונד דיא
זיהן פון דיא ודודתו זענען געוועזען
טייער היטער: 43 אונד דאס גאנצע
פאלק זענען אהיים געגאנגען, אישליכער
צו זיין הויז, אונד דוד האט זיך אונד
געקערט צו בעזשען זיין הויזגעזינד:

קאפיטעל יז

1 אונד עס איז געוועזען ווען דוד האט
געוואוינט אין זיין הויז, דאס ער האט
געזאגט צו נתן הנביא, זעה איך וואו
אין א הויז פון טענענדיגער, אונד
דער ארון פון דעם ברית פון דעם
האר איז אונטער דעם פארהאנג:
2 אונד נתן האט געזאגט צו דוד, אלעס
וואס איז אין דיין הארץ טהווא, ווארן
נאט איז מיט דיר: 3 אונד עס איז
געוועזען אין דויעלדיגע נאכט, אזוי
איז דאס ווארט פון נאט געוועזען צו
נתן אזוי צו זאגען: 4 זעה אונד דוא
זאלסט זאגען צו מיין קנעכט דוד,
אזוי זאגט דער האר, דוא זאלסט נישט
בויען פאר מיר דאס הויז דארן צו
וואוינען: 5 ווארן איך האב נישט גע-
וואוינט אין קיין הויז פון דעם טאג
אן ווען איך האב ארויפגעבראכט

ישראל ביז צו דעם היינטיגען טאג, ניערט איך בין געגאנגען פון איין געצעלט
צום אנדערן געצעלט, אונד פון איין משכן צום אנדערן: 6 אלערטוועגען ווען
איך בין ארוםגעגאנגען מיט גאנץ ישראל, האב איך געפֿעס גערעט א ווארט צו
איינעם פון דיא שפטים פון ישראל וואס איך האב געגאטען צו פאשען מיין
פאלק, אזוי צו זאגען, פאר וואס האט איהר נישט געבויעט א הויז פון טע-
נענדיגער? 7 אונד אצונד, אזוי זאלסט דוא זאגען צו מיין קנעכט, צו דוד,
אזוי זאגט דער האר צבאות, איך האב דיר אונגעגענומען פון דעם שטאל, פון
הינטער דיא שאף, כדי דוא זאלסט זיין א פירשט איבער מיין פאלק ישראל:
8 אונד איך בין מיט דיר געוועזען אלערטוועגען וואו דוא ביזט אהינגעגאנגען,
אונד איך האב פערטיליגט אלע דייע פיינד פאר דיר, אונד איך האב דיר גע-
מאכט א שם ווא דער שם פון דיא גרויסע לייט וואס זענען אויף דער ערד:
9 אונד איך וועל בעשטימען איין ארט פאר מיין פאלק ישראל, אונד איך וועל
זיין פלאנצען, אונד זיין וועלען וואוינען אין זייער שטעט, אונד קיינער וועט
זיין נישט מעהר דערשערקען, אונד דיא קינדער פון אומגעזעכטניקייט וועלען
זיין נישט מעהר פייניגען אזוי ווא צום ערשטען מאל: 10 אונד פון דיא טעג
אן האב איך בעפוילען שפטים איבער מיין פאלק ישראל, אונד איך האב אונד
טערטעניג געמאכט אלע דייע פיינד, אונד איך לאז דיר אָנזאגען אז דער האר
וועט דיר א הויז אויפבויען: 11 אָבער עס וועט זיין ווען דייע טעג וועלען
דערפילט ווערען, ווען דוא וועסט אהינגעהן צו דייע פעטער, אזוי וועל איך
אויפשטעלען דיין זאמען נאך דיר, דער וואס וועט זיין פון דייע זיין, אונד
איך וועל אָנגרייטען זיין קעניגרייך: 12 ער וועט פאר מיר בויען א הויז, אונד
איך וועל אָנגרייטען זיין טרוין־שטול ביז אויף עביג: 13 איך וועל זיין צו איהם
פאר א פאטער, אונד ער וועט זיין צו מיר פאר א וואך, אונד איך וועל נישט אָפטהון פון
איהם מיין חסד, אזוי ווא איך האב עס אָפּגעטהון פון דעם וואס איז פאר דיר געוועזען:
14 אָבער איך וועל איהם אָנשטעלען אין מיין הויז אונד אין מיין קעניגרייך ביז אויף עביג,
אונד זיין טרוין־שטול זאל אָנגעברייט זיין ביז אויף עביג: 15 נאך אלע דיא דאזיגע ווערטער
אונד

אונד נאך אלע דא דאזיגע נבואות,
אזוי האט נתן גערעט צו דויד: 16 אונד
דויד האלט אזי געקומען אונד ער האט
זיך געזעצט פאר דעם האר, אונד ער
האט געזאגט, ווער בין איך, א האר האט
אונד וואס איז מירן הויזגעזינד דאס דאס
האסט מיר געבראכט ביי דא אהער?
17 אונד דאך איז דאס נאך געוועזען א
קליינע זאך אין דיינע אויגען א האט
ווארן דאס האסט נאך גערעט וועגען
דעם הויזגעזינד פון דיין קנעכט פון א
ווייטע צייט, אונד דאס האסט מיר אנגע-
זעהען אזוי וויא דא געשטאלט פון א
מענטש מיט א גרויסע מעלה, א האר
האט! 18 וואס זאל דויד נאך מעהר זאגען
צו דיר פון דעם פבד פון דיין קנעכט?
אבער דאס קענסט דאך דיין קנעכט!
19 א האר! פון וועגען דיין קנעכט אונד
נאך דיין אויגען הארץ האסט דא גע-
טהען דאס באנצע דאזיגע גרויסע זאך, אז
דאס זאלסט איהם לאזען וויסען אלע דיוע
גרויסע זאכען: 20 א האר, עס איז

האלה וכל החון הזה בן דבר נתן אלדוד:
16 וכל המלך דוד ושב לפני דוד ואמר מראי דוד
17 אלהים ומי בידי כי הביאתי עד הלום: ותקמן זאת
בעיניו אלהים ותדבר על בית עבדך למרחוק וראיתי
18 כבוד האלהים המעלה דוד אלהים: מהיוסף עד דוד
19 אלהי לבבד אדעבדך ואחא אדעבדך ודעת: דוד
בעבור עבדך וכלבדך עשית את כל הדבורה הזאת
כ לדוד את כל הדבורות: דוד אן פחד ואין אלהים
21 ויחלדך בכל אשר שמעתי באזני: ומי פחדך ישראל
ני אדך בארץ אשר הלה האלהים לפדות לו עם
לשום לך שם גדלות ונוראות לגדש מפני עמך אשר
22 ערית ממערים גרים: ותמן את עמך ישראל ו לך לשם
23 עד עולם ואחא דוד היות לך אלהים: ועתה דוד
הדבר אשר דברת עלי עבדך ועל ביתו ואמן עד עולם
24 נעשה כאשר דברת: ואמן ויגדל שמו עד עולם
לאמר דוד צבאות אלהי ישראל אלהים ישראל
כה וביד דוד עבדך נתן לפחד: כי ו אחא אלהי גלית
אתאן עבדך לבנות לו בית עליבן מצא עבדך
26 להחפץ לפעוד: ועתה דוד אתה דוד האלהים ותדבר
27 על עבדך הטובה הזאת: ועתה הוצאת לבדך את
בית עבדך לחיות לעולם לפחדך בראתה דוד ברכת
ומכרך לעולם:

יח יח

א ודוד אחריו בן דוד את פלשתים ויגשם ויגח את
2 נת וכותיה מיד פלשתים: ויך את צימאב ויהי מואב
3 עבדים לדוד ושא מכה: בן דוד את צימאב
מלך צימאב המכה בלכתו למצב ידו בקרב פרת:

קיינער נישט דא וואס איז גלייך אזוי וויא דאס,
אלעס וואס מיר האבען געהערט מיט אויגעזען אויפדען:
דער ערד אזוי וויא דיין פאלק ישראל, וואס האט איז
אויפגעבאנען איהם צו דערלעזען
צו זיך פאר זיין פאלק, אונד דיר צו מאכען א שם פון
גרויסקייט אונד פארקטערליכ-
קייט, צו פערטרייבען פאלקער פון פאר דיין פאלק
וואס דאס האסט געמאכט דיין פאלק ישראל צו דיר
פאר א פאלק אויף
עבי, אונד דאס א האר, ביזט געווארען וייער
האט: 23 אונד אצינד, א האר, לאז דאס
ווארט וואס דאס האסט גערעט וועגען דיין קנעכט
אונד ויין הויזגעזינד מקוים
ווערען ביי אויף עבי: 24 לאז עס וואהר ווערען
פרי דיין נאמען זאל גרויס ווערען ביי
אויף עבי אזוי צו זאגען, אז דער האר צבאות
דער האט פון ישראל, איז דער האט צו
ישראל, אונד לאז דאס הויז פון דיין קנעכט
דויד אנגעברייט זיין פאר דיר: 25 ווארן
דאס א מיין האט, האסט אנטפלעקט צו דעם
אויפער פון דיין קנעכט אז דאס וועסט צו
איהם בויען א הויז, דארום האט דיין קנעכט
געפונען (אין זיין הארץ) צו בעטען פאר
דיר: 26 אונד אצינד, א האר, דאס ביזט האט,
אונד דאס האסט גערעט וועגען דיין קנעכט
דאס דאזיגע נאמען: 27 אונד אצינד, לאז עס
זיין דיין וועלען צו בענשען דאס הויזגעזינד
פון דיין קנעכט, אז עס זאל זיין אויף עבי
פאר דיר, ווארן וועמען דאס א האר
טהאט בענשען, דער איז געבענשט אויף עבי:

קאפיטעל יח

1 אונד עס איז געוועזען נאך דעם, אזוי האט דויד
געשלאגען דא פלשתים אונד ער האט זיין
געמאכט אויטערטעניג, אונד ער האט
אונגעקענטעניג געווארען דאס האט געשלאגען
מואב, דערפער פון דער האנד פון דא פלשתים:
2 אונד ער האט געשלאגען מואב, אונד דאס
מואבים זענען געווארען קנעכט צו דויד,
אונד זיין האבען גע-
בראכט געשענקען: 3 אונד דויד האט
געשלאגען הדרעור דעם מלך פון צובה
אין חמת, ווען ער איז אהינגעבאנען
זיינע גרענעץ אויפצושטעלען בייא דעם
פרת:
אונד

וילכד דוד מִשֵּׁ אֶלָּה רֶכֶב וְשָׂבָת אֶלְפִים פָּרָשִׁים
וְשָׂרִים אֶלָּה אִישׁ רִגְלִי וְעַד דִּיד אֶחָד לִרְכָב
וְיָתֵר מִשֵּׁ מֵאָה רֶכֶב: כָּבֹא אָרֶם דְּרָמָשׁ לְעֹזֶר
לְהַרְשֵׁר מִלֶּךְ צִוְּהָ בֶן דִּיד בָּאָרֶם שְׂרָס־וְשָׁעִים
אֶלָּה אִישׁ: יִשָּׁם דִּיד בָּאָרֶם דְּרָמָשׁ וְיָתֵר אָרֶם לְדֹד
צָבָרִים נִשְׂאִי מִתְּחֵה יוֹשֵׁעַ יִזְחֵל לְדֹד כָּל אִשֶּׁר הָלָךְ:
בְּמָחַ דִּיד אֵת שְׁלֹשׁ הַרְבֵּי אִשֶּׁר הָיוּ עַל־צִבְרֵי הַרְשָׁר
וּבִצָּרִים וְיִשָּׁלֶם: וּמִסְבָּתָּהּ וּמִכֵּן עַד הַרְשָׁר לָקַח
דִּיד נִחְשֶׁת רֶכֶב מֵאֵר בְּהַ עֲשֵׂה שְׁלֹמֹה אֶת־הֶם הַחֲשֵׁת
וְאֶת־הַמִּצֵּחִים וְאֵת בְּלִי וְהַחֲשֵׁת: וַיִּשְׁמַע חֲשֵׁ
מִלֶּךְ הַמֶּלֶךְ בִּי הַמֶּלֶךְ דִּיד אֶת־הַחֲשֵׁת הַרְשָׁר מִלֶּךְ
צִוְּהָ: וַיִּשְׁלַח אֶת־הַדּוֹרֶם בְּנֵי אֶל־הַמֶּלֶךְ דִּיד לִשְׁאֹל
לֹא לְשָׁלוֹם וּלְכָרֶם עַל אִשֶּׁר נָלָם בְּהַרְשָׁר וּבְדֹד כִּי
אִישׁ מִלְחָמָה חָשֵׁ הָיָה הַרְשָׁר וְכָל בְּלִי וְהָבָה וְהַסָּפָה
וְהַחֲשֵׁת: וּבִמֶּלֶךְ הַמֶּלֶךְ דִּיד לִהְיוֹת עֲשֵׂת־הַסָּפָה
וְהָבָה אִשֶּׁר נִשְׂא מִכְּלִי־בָרִים מֵאֵרִים וּמִמֹּזָבִים וּמִבְּנֵי
עַמּוּן וּמִפְּלִשְׁתִּים וּמִצִּיִּקִּי: וַאֲבִישֵׁי בְּרָצִיָּה הָבָה אֶת־
אָדָם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ שְׁמוֹנֶה עָשָׂר אֶלָּה: יִשָּׁם בָּאָדָם
נִצִּיבִים וְהָיוּ כָּל־אָדָם צָבָרִים לְדֹד יוֹשֵׁעַ יִזְחֵל אֶת־
דִּיד כָּל אִשֶּׁר הָלָךְ: מִלֶּךְ דִּיד עַל־כִּי־שָׂרָאֵל
הָיָה עֲשֵׂה מִשְׁפָּט וְצָדִיקָה לְכָל־עַמּוּ: וְיָבֹא בְּרָצִיָּה
עַל־הַצָּבָא וְהַשְׁפָּט בְּדִאֲחִילוֹת מִקְרֵי: וְהָדוֹק בֶּן
אַחֲשִׁיב וְאֶבְיָלִיד בְּדִאֲבָתָר בָּהִיִּם וְשׁוֹשָׂא כֹפֶר:
וּבְנֵי־בְרָצִיָּה עַל־הַבְּרִית וְהַפְּלִית וּבְנֵי־דֹד הַקָּאשִׁים
לֶד הַמֶּלֶךְ:

יט

וְהָיוּ אֶת־רִכְבּוֹ לָקַח חֲשֵׁ מֶלֶךְ בְּרָצִיָּה וּמִלֶּךְ בְּנֵי

4 אוֹנֵד דֹּדִיד הָאֵם פֹּון אִיהֶם אִיִּנְעֵ-
נוֹמֶעֶן טוֹיִנְעֵנֵד רִיִּטוֹנְעֵנֶען, אוֹנֵד זִיבֶען
טוֹיִנְעֵנֵד רִיִּטְשֶׁר, אוֹנֵד צִנְאָנְצִיג טוֹי-
נְעֵד מֵאָן צו פֹּוס, אוֹנֵד דֹּדִיד הָאֵם
אוֹיסֶנְעִרִיסֶען אַלֶּע רִיִּטוֹנְעֵנֶען, אוֹנֵד עַר
הָאֵם נֵאָר דַּערפֿון אִיבֶּערנֶעלֶאזֵט הֵינִי-
דַּערט רִיִּטוֹנְעֵנֶען: 5 אוֹנֵד אָרֶם דְּרָמָשׁ
אִיז נַעקומֶען צו העלפֿען הַרְשָׁר מִלֶּךְ
פֿון צוֹבָה, אָבֵער דֹּדִיד הָאֵם נַעשְׁלֶאנֶען
אִין אָרֶם צוֹוִיִּיא אוֹנֵד צִנְאָנְצִיג טוֹיִנְעֵנֵד
מֵאָן: 6 אוֹנֵד דֹּדִיד הָאֵם אָנְגַּעשְׁטֶעלט
(א חִיל) אִין אָרֶם דְּרָמָשׁ, אוֹיז זַענען
דִיא לִיִּיט פֿון אָרֶם נַעוואָרען קֶנַעכֵט
צו דֹּוִיד, וִיִּיא הָאָבֵען נַעבִראכֵט גַּע-
שֶׁנֶק; אוֹנֵד נֵאָם הָאֵם דֹּדִיד גַּעהָאלפֿען
אַלֶּערטוֹנְעֵנֶען וְהָיוּ עַר אִיז אֶהינֶגענאַנְגִי-
נֶען: 7 אוֹנֵד דֹּדִיד הָאֵם נַענִימֶען דִיא
בְּאַלְדֶּנֶע שְׁלֶדֶען וְהָיוּ זַענען נַעוועזען
אוֹיף דִיא קֶנַעכֵט פֿון הַרְשָׁר אוֹנֵד עַר
הָאֵם וִיִּיא אַרִיִּינֶגעבֶרענֶגט קִיין יְרוּשָׁלַיִם:
8 אוֹנֵד אוֹיף פֿון טִבְחָת, אוֹנֵד פֿון דִיא
שְׁטֶעט פֿון הַרְשָׁר, הָאֵם דֹּדִיד אַוועק־
נַענוֹמֶען זַעֲהֵר פֿיל קוֹפֶער, דַּערמיט הָאֵם שְׁלֹמֹה נַעמאַכֵט דָאָם קוֹפֶערנֶע יִם,
אוֹנֵד דִיא זִיִּילֶען, אוֹנֵד אַלֶּערלִיִּיא קוֹפֶערנֶע כָּלִים: 9 אוֹנֵד ווען תַּעֲזֵה מִלֶּךְ פֿון
חֲמַת הָאֵם גַּעהֶערט אז דֹּדִיד הָאֵם נַעשְׁלֶאנֶען דָאָם נֶאנְצֶע חִיל פֿון הַרְשָׁר מִלֶּךְ
פֿון צוֹבָה: 10 אוֹיז הָאֵם עַר נַעשִׁיקֵט וִיין זוהן הַדּוֹרֶם צו דֹּדִיד הַמֶּלֶךְ בְּדִי אִיהֶם
צו פֿרַענֶען אוֹם שְׁלֹם, אוֹנֵד אִיהֶם צו גַּענִשֶׁען, וְוִיִּיל עַר הָאֵם מִלְחָמָה גַּעהָאל־
טֶען מִיט הַרְשָׁר אוֹנֵד עַר הָאֵם אִיהֶם נַעשְׁלֶאנֶען, (וואָרין תַּעֲזֵה הָאֵם אוֹיף מִלְחָמָה
גַּעהָאלטֶען מִיט הַרְשָׁר), אוֹנֵד מִיט אִיהֶם אַלֶּערלִיִּיא בְּאַלְדֶּנֶע אוֹנֵד זִילבֶּערנֶע
אוֹנֵד קוֹפֶערנֶע כָּלִים: 11 אוֹיף וִיִּיא הָאֵם דֹּדִיד הַמֶּלֶךְ גַּעהיילִיגֵט צו דַּעם הָאֵר
מִיט דַּעם זִילבֶּער אוֹנֵד בְּאַלֵד וְהָיוּ עַר הָאֵם נַעבִראכֵט פֿון אַלֶּע פֿעלֶקער, פֿון
אָדָם, אוֹנֵד פֿון מֹזָב, אוֹנֵד פֿון דִיא בְּנֵי עַמּוּן, אוֹנֵד פֿון דִיא פְּלִשְׁתִּים, אוֹנֵד פֿון
עִמְלָק: 12 אוֹנֵד אָבִישֵׁי זוהן פֿון צָרוּיָה הָאֵם נַעשְׁלֶאנֶען פֿון אָדָם אִין דַּעם
זאַל־קִי־הָאֵל אָכְצֶעֲהֵן טוֹיִנְעֵנֵד: 13 אוֹנֵד עַר הָאֵם אָנְגַּעשְׁטֶעלט אִין אָדָם הָאֵר
רַעָה, אוֹנֵד בִּאנִץ אָדָם זַענען נַעוועזען קֶנַעכֵט צו דֹּוִיד, אוֹנֵד נֵאָם הָאֵם דֹּדִיד
גַּעהָאלפֿען אִין אַלֶּע עֲרִשֶׁר וְהָיוּ עַר אִיז אֶהינֶגענאַנְגִי־נֶען: 14 אוֹנֵד דֹּדִיד הָאֵם
רַעֲנִיעֶרֶט אִיבֶּער בִּאנִץ יִשְׂרָאֵל, אוֹנֵד עַר הָאֵם גַּעטָהֵן רַעכֵט אוֹנֵד גַּערַעכֵטִיגִיט
צו וִיין בִּאנִץ פֶּאָלֶק: 15 אוֹנֵד יוֹאָב פֿון צָרוּיָה אִיז נַעוועזען אִיבֶּער דַּעם
חִיל, אוֹנֵד וְהַשְׁפָּט זוהן פֿון אֲחִילוֹד אִיז נַעוועזען דַּער דַּערמאַנער: 16 אוֹנֵד
צָדוֹק זוהן פֿון אַחֲשִׁיב, אוֹנֵד אֲבִימֶלֶךְ זוהן פֿון אֲבָתָר זַענען נַעוועזען כְּהֻנִים,
אוֹנֵד שׁוֹשָׂא אִיז נַעוועזען דַּער שְׁרִיבֶּער (כֹּפֶר): 17 אוֹנֵד בְּנֵיָה זוהן פֿון וְהַיָּדֶע
אִיז נַעוועזען אִיבֶּער דִיא כְּרַתִּי, אוֹנֵד אִיבֶּער דִיא פִּלְתִּי, אוֹנֵד דִיא זִיָּהן פֿון דֹּדִיד
זַענען נַעוועזען דִיא עֲרִשְׁטֶע בִּיִּיא דַּער הָאֵנֵד פֿון דַּעם מִלֶּךְ:

קאפיטעל יט

1 אוֹנֵד עַם אִיז נַעוועזען נֶאכְדַּעם דָאָם נֶחֱשׁ דַּער מִלֶּךְ פֿון דִיא בְּנֵי עַמּוּן אִיז
גַעשְׁטאַרבען

בַּעֲשֻׁמְאָרְבָּעַן, אוֹנֵד וַיִּין זֶהֱן הָאֵם רַעֲגִיעֶרֶם
 אִין וַיִּנְעֵר שְׁטַעַל: 2 אוֹנֵד דְּוִיד הָאֵם
 בַּעֲזֹאנָם, אִיף נֹעַל טַהוֹן חֶסֶד מִיט חֲנוּן
 זֶהֱן פֹּון נָחֵשׁ, וַיִּיל וַיִּין פֶּאָטֶער הָאֵם גַּע־
 טַהוֹן חֶסֶד מִיט מִיר, אוֹנֵד דְּוִיד הָאֵם
 אַהֲיִנְגַעֲשִׁיקֵט שְׁלוֹחִים אִיהֶם צו טָרַעֲטֻשֶׁן
 נֹעֲנֶען וַיִּין פֶּאָטֶער, אוֹנֵד דִּיא קִנְעֶכֶט פֹּון
 דְּוִיד זַעֲנֶען אָנגַעקוֹמַען אִין דָּעם לֵאגֵד
 פֹּון דִּיא בְּנֵי עֲמוֹן צו חֲנוּן בְּדִי אִיהֶם צו
 טָרַעֲטֻשֶׁן: 3 אָבֶער דִּיא פֶּרֶשְׁטֶען פֹּון
 דִּיא בְּנֵי עֲמוֹן הָאָבֶען בַּעֲזֹאנָם צו חֲנוּן,
 מִינְטֵט דּוּא אַז דְּוִיד הָאֵם בַּבּוּד דִּיין
 פֶּאָטֶער אִין דִּינַע אוֹיגֶען, וַיִּיל עַר הָאֵם
 צו דִּיר גַּעֲשִׁיקֵט טָרַעֲטֶער? זַעֲנֶען נִיט
 וַיִּנְעֵ קִנְעֶכֶט פִּיל מַעֲהַר צו דִּיר גַּעקוֹמַען
 אוֹיִס־צוֹפֶארֶשְׁען אוֹנֵד אוֹיִס־צוֹשְׁפֶעהֶען
 דָּאם לֵאגֵד: 4 אַזוי הָאֵם חֲנוּן בַּענוֹמַען דִּיא
 קִנְעֶכֶט פֹּון דְּוִיד אוֹנֵד עַר הָאֵם וַיִּיא אָפֶגַע־
 שוֹרַעַן, אוֹנֵד אָפֶגַעֲשִׁנִיטֶען וַיִּירַע קִלִּיר
 דַּעַר אִין דִּיא הַעֲלַפֵּט בִּיו צו דִּיא לַעֲנֹדֶען
 (שְׁאֵנֵד טִייל) אוֹנֵד עַר הָאֵם וַיִּיא אַנְוַעֲקֵד
 גַּעֲשִׁיקֵט: 5 אוֹנֵד מַעַן אִיו אַהֲיִנְגַעֲבֹאֲנֶען
 אוֹנֵד מַעַן הָאֵם עִם אָנְגַעזֹאנָם צו דְּוִיד
 (וַיִּיא מַעַן הָאֵם) דִּיא מַעֲנֶער (בַּעֲהֹאֲנֵד
 דַּעֲלֵט), אוֹנֵד עַר הָאֵם אַהֲיִנְגַעֲשִׁיקֵט וַיִּיא

2 חֲתָוִי: וַיִּאמֵר דְּוִיד אֶשְׁחַדְתֶּסוּ, עֲשִׂינֶען בְּדִחְשׁ בָּר
 עֶשֶׂה אֲבִיו עִמִּי חֶסֶד וְשֶׁלֶח הִנֵּה מִלְּאִים לִנְחֵמִי עַל־
 אֲבִיו וְבֹאוּ עִבְדֵי דְּוִיד אֶל־אֶרֶץ בִּרְעִימֹן אֶל־הָאָרֶץ
 3 לִנְחֵמִי: וַיֹּאמְרוּ שְׂרֵי בִרְעִימֹן לְחֲנוּן הַמֶּכֶד דְּוִיד אֵת
 אֲבִיד בַּעֲנִיד כִּרְשָׁלָּח לֶךְ מִנְחִים הֲלֹא כְּבֹדֵךְ לְחֹלֶךְ
 4 וְלִפְנֵי וְלִבְלֵי הָאֶרֶץ בֹּאוּ עִבְדֵי אֲלֶיךָ: מִתָּה חֲנוּן אֵת
 עִבְדֵי דְּוִיד וְנִלְחַם וְיִכְתֶּה אֶת־מִדְּוָתֶם בְּחֵצֵי עַד
 5 הַמִּשְׁפָּחָה וְשִׁלְחֵם: מִלְּטוּ בְּיָדוֹ לְדֹדֵךְ עַל־הַנָּשִׁים
 וְשִׁלְח לִקְרֹאתָם כִּידֵיו הַנָּשִׁים וְנִלְמִים מֵאֵד וַיֹּאמֵר
 6 הַמֶּלֶךְ שְׂרֵי בִיחֵיו עַד אֶשְׁרִימֵם וְקִבֵּם וְשִׁבְתָּם:
 7 וַיֵּרָא בְּנֵי עֲמוֹן כִּי הִתְבָּאֻם עִם־דֹּדֵךְ וְשִׁלְחָם חֲנוּן וְבִנֵּי
 עֲמוֹן אֶלֶף בְּכֹרֶסֶף לִשְׂכַר לָהֶם מִדָּאֵרֶם נְהָרִים וְמִדֶּם
 8 אֶרֶם מַעֲבָה וּמַעֲבָה רֶכֶב וּפָרָשִׁים: וַיִּשְׁכְּרוּ לָהֶם שַׁעֲם
 וְשִׁלְשִׁים אֶלֶף רֶכֶב וְאֶת־מֶלֶךְ מַעֲבָה וְאֶת־עַמּוֹ וְבֹאוּ
 9 חֲתָוִי לִפְנֵי מִירְבָּא וּבְנֵי עֲמוֹן נִאֲסָפוּ מִעִירֵיהֶם וְבֹאוּ
 לְמִלְחָמָה: וַיִּשְׁמַע דְּוִיד וְשִׁלְח אֶת־יוֹאָב וְאֵת
 10 כָּל־צֶבָא הַגְּבוּרִים: וַיָּצֵא בְנֵי עֲמוֹן וַיַּעֲרִבוּ מִלְחָמָה פֶּתַח
 11 הַיַּעַר וְהַמִּלְכִּים אֶשְׁרִיבֹאוּ בָּהֶם בַּשָּׂדֶה: וַיָּרָא יוֹאָב
 כִּי־הִתְהַוּהוּ בְּיַד־הַמִּלְחָמָה אֵלָיו פָּנִים וְאֶתֶּר וַיַּחֲזֵר מִלִּבֵּי
 12 הַיַּעַר וַיִּשְׁרָאֵל וַיַּעֲרֹף לִקְרֹאת אֶרֶם: וְאֵת יִתְרֵי הָאֵם
 13 וְחָן בֶּת אֲבִישׁ אֶתָּו וַיַּעֲרִבוּ לִקְרֹאת בְּנֵי עֲמוֹן: וַיֹּאמֵר
 אֶת־חֲתוּק מַמְלֵי אֶרֶם וְהִתֵּת לִי לַחֲשׂוּתָהּ וְאֶסְבֵּעַ עֲמוֹן
 14 לְחֹקֵי מִקֵּץ וְדִשְׁמִיד: חֲנוּן וְחִתְחֹקֵה בִּיעֲרַעֲמֵט וּבַעֲרֵד
 15 עַר אֶלְחִי וְדִחֵה הַמּוֹב בַּעֲנֵיו וַיַּעֲשֶׂה: וַיָּשׁ וַיֹּאבֵד וְהָאֵם
 16 אֶשְׁרַעֲמֻ לִפְנֵי אֶרֶם לְמִלְחָמָה נְעִטֹם מִסְּפִיו: וְבִנֵּי עֲמוֹן
 רָאוּ כִּי־נָסוּ אֶרֶם נְעִטֹם נִסְחִים מִפְּנֵי אֲבִישׁ אֶתָּו וְבֹאוּ
 לַעֲרֹב וַיִּבָּא יוֹאָב וְרוּשָׁלָּם: וַיָּרָא אֶרֶם כִּי נִפְסָה
 לִפְנֵי וַיִּשְׁרָאֵל וְשִׁלְח מִלְּאִים וַיִּצְאוּ אֶת־אֶרֶם אֶשְׁרֵי

צו בַּעֲנַנְגֶען, וַיֹּארִין דִּיא מַעֲנֶער הָאָבֶען וַיִּף גַּעֲשַׁעֲמֵט, אוֹנֵד דַּעַר מֶלֶךְ הָאֵם בַּעֲזֹאנָם
 בְּלִיבֵט אִין וְרַחוּ בִּיו אִירַע בַּעֲרֵט וַעֲלַעַן וַיֹּאקֶסֶן, אוֹנֵד דַּעֲרֹנָף זָאֵלט אִיהֶר צוֹרִיקֶקֶד
 מַעַן: 6 וַעֲנֵן דִּיא בְּנֵי עֲמוֹן הָאָבֶען בַּעֲנוּהֶען אַז וַיִּיא הָאָבֶען וַיִּף גַּעֲמַאכֵט שְׁמִינְקַעֲנִיד בִּיִּיא
 דְּוִיד, אַזוי הָאֵם חֲנוּן אוֹנֵד דִּיא בְּנֵי עֲמוֹן גַּעֲשִׁיקֵט טוֹוִיעֶנֶד צַעֲנִטְנֶער וַיִּלְבַּעַר פֶּאָר וַיִּף צו
 דִּינְגֶען רִיטְטוֹעֶען, אוֹנֵד רִיטְטֶער פֹּון אֶרֶם נְהָרִים, אוֹנֵד פֹּון אֶרֶם מַעֲבָה אוֹנֵד פֹּון צוֹבָה:
 7 אוֹנֵד וַיִּיא הָאָבֶען וַיִּף גַּעֲדִינְגֶען צוֹוִיִּיא אוֹנֵד דִּרִיטִיסִיד טוֹוִיעֶנֶד רִיטְטוֹעֶען, אוֹנֵד דַּעַר מֶלֶךְ
 פֹּון מַעֲבָה אוֹנֵד וַיִּין פֶּאָלֶק, אוֹנֵד וַיִּיא זַעֲנֶען גַּעקוֹמַען אוֹנֵד וַיִּיא הָאָבֶען וַיִּף גַּעֲלֵאנְעֶרֶם פֶּאָר
 מִדְּבָא, אוֹנֵד דִּיא בְּנֵי עֲמוֹן הָאָבֶען וַיִּף פַּעֲרֹזאַמַעֲלֵט אוֹים וַיִּירַע שְׁמַעַט אוֹנֵד וַיִּיא זַעֲנֶען
 גַּעקוֹמַען צו דַּעַר מִלְחָמָה: 8 אוֹנֵד וַעֲנֵן דְּוִיד הָאֵם דָּאם גַּעֲהֶערֶם אַזוי הָאֵם עַר גַּעֲשִׁיקֵט
 יוֹאָב אוֹנֵד דָּאם נִאֲנַצַּע חִיל פֹּון דִּיא גְבוּרִים: 9 אוֹנֵד דִּיא בְּנֵי עֲמוֹן זַעֲנֶען אַרוֹיסֶגַעֲבֹאֲנֶען
 אוֹנֵד וַיִּיא הָאָבֶען וַיִּף אָנְגַעבֶרִיט צו דַּעַר מִלְחָמָה אֵן דַּעַר מִיַּעַר פֹּון דַּעַר שְׁטאַט, אוֹנֵד דִּיא
 מִלְכִּים וַיִּיא זַעֲנֶען אָנְגַעקוֹמַען זַעֲנֶען גַּענוּעֶען בַּעזֹונְדֶערס אוֹיף דָּעם פַּעֲלֵד: 10 אוֹנֵד וַעֲנֵן
 יוֹאָב הָאֵם גַּענוּעֶען אַז דִּיא מִלְחָמָה אִיו פֶּאָר אִיהֶם גַּענוּעֶען פֹּון פֶּאָרַעֲנֵט אוֹנֵד פֹּון הִינֵד
 טַעַן אַזוי הָאֵם עַר אוֹיסְדַּעֲרֶנוּעֲהֵלֶט פֹּון אֵלַע אוֹיסְדַּעֲרֶנוּעֲהֵלֶט פֹּון וְשִׁרְאֵל, אוֹנֵד עַר הָאֵם
 וַיִּיא אָנְגַעבֶרִיט אַנְטַקֶעֶען אֶרֶם: 11 אוֹנֵד דָּאם אִיבִרִיבַּע פֹּון דָּעם פֶּאָלֶק הָאֵם עַר גַּע־
 גַּעבֶען אִין דִּיא הָאֵנֶד פֹּון אֲבִישׁ וַיִּין בְּרוּדֶער, אוֹנֵד וַיִּיא הָאָבֶען וַיִּף אָנְגַעבֶרִיט אַנְטַקֶעֶען
 דִּיא בְּנֵי עֲמוֹן: 12 אוֹנֵד עַר הָאֵם בַּעֲזֹאנָם, וַעֲנֵן אֶרֶם וַעֲנֵט צו שְׁטאַרֶק וַיִּין פֶּאָר מִיר אַזוי
 זָאֵלט דּוּא מִיר הַעֲלַפֶּען, אוֹנֵד וַעֲנֵן דִּיא בְּנֵי עֲמוֹן וַעֲלַעַן צו שְׁטאַרֶק וַיִּין פֶּאָר דִּיר אַזוי
 נֹעַל אִיף דִּיר הַעֲלַפֶּען: 13 וַיִּיא שְׁטאַרֶק, אוֹנֵד לֵאמֹעַר אוֹיִס שְׁטאַרֶקֶען נֹעֲנֶען אוֹנְוֶער
 פֶּאָלֶק, אוֹנֵד וַעֲנֶען דִּיא שְׁטאַט פֹּון אוֹנְוֶער גָּאֵט, אוֹנֵד לֵאז דַּעַר הָאָר טַהוֹן דָּאם וַיִּיא
 אִיו נִיט אִין וַיִּנְעֵ אוֹיגֶען: 14 אַזוי הָאָבֶען יוֹאָב אוֹנֵד דָּאם פֶּאָלֶק וַיִּיא זַעֲנֶען פֶּאָר אִיהֶם אַנְט־
 גַּענוּעֶען וַיִּף גַּענַעֲהֵט פֶּאָר אֶרֶם צו דַּעַר מִלְחָמָה, אוֹנֵד וַיִּיא זַעֲנֶען פֶּאָר אִיהֶם אַנְט־
 לֵאפֶען: 15 אוֹנֵד וַעֲנֵן דִּיא בְּנֵי עֲמוֹן הָאָבֶען גַּענוּעֶען אַז אֶרֶם אִיו אַנְטִלֵאפֶען, אַזוי
 זַעֲנֶען וַיִּיא אוֹיף אַנְטִלֵאפֶען פֶּאָר אֲבִישׁ וַיִּין בְּרוּדֶער, אוֹנֵד זַעֲנֶען אַרִיִינְגַעקוֹמַען אִין
 דִּיא שְׁטאַט, אוֹנֵד יוֹאָב אִיו גַּעקוֹמַען מִיין וְרוּשָׁלָּם: 16 אוֹנֵד וַעֲנֵן אֶרֶם הָאֵם גַּענוּעֶען
 אַז וַיִּיא זַעֲנֶען גַּעשְׁלֵאנְגֶען גַּעוואַרַען פֶּאָר וְשִׁרְאֵל, אַזוי הָאָבֶען וַיִּיא אַרוֹיסֶגַעֲשִׁיקֵט
 שְׁלוֹחִים, אוֹנֵד וַיִּיא הָאָבֶען אַרוֹיסֶגַעֲבֹרַאכֵט (דָּאם פֶּאָלֶק פֹּון) אֶרֶם וַיִּיא אִיו גַּענוּעֶען
 פֹּון

פון יעקער זייט פון דעם טייף, אונד
שופף דער אויבערשטער פון דעם חיל
פון הררער איז געוועזן פאר זיין:
17 אונד מען האט עס אנגעזאגט צו
דויד, אזוי האט ער איינגעזאמלט גאנץ
ישראל אונד ער איז אריבערגעגאנגען
אויבער דעם ירדן, אונד ער איז צו זיין
אנגעקומען, אונד ער האט זיך קעגען
זיין אנגעברייט, אונד דויד האט אנגע-
ברייט א מלחמה קעגען ארם, אונד ער
האט מיט איהם מלחמה געהאלטען:
18 אונד ארם איז אנטלאפען פאר ישראל,
אונד דויד האט דערשלאגען פון ארם
זיבען טויזענד מאן אונד רייטוועגען,
אונד פירציג טויזענד מאן צו פוס, אונד
שופף דעם אויבערשטען פון דעם חיל
האט ער געטייטעט: 19 אונד ווען דיא
קנעכט פון הררער האבען געזעהען אז
זיין זענען געשלאגען געווארען פאר
ישראל, אזוי האבען זיין שלום גע-
מאכט מיט דויד, אונד זיין האבען
איהם געדינט, אונד ארם האט נישט
קעגן געוועזן צו דער צייט ווען דאס
יאהר האט זיך אומגעקערט, צו דער צייט

מער גער ושוף שראבא הררער לפניהם: 17
לדוד ויבא אחר-כך ישראל בעבר הירדן מבא אלהם
בערך אלהם בערך דוד לקראת ארם מלחמה ויחמם
עמו: ויגם ארם מלפני ישראל ויהי דוד מארם
שבעת אלפים רכב וארבעים אלף איש רגלי ואת שופף
שר-הצבא המית: וראו עבד ה' הררער כי נפיל לפני
ישראל שלמי עמידו עבדו ולאקבה ארם
לחשיע את-בקרעמן עוד:

ב

וה' לעת תשובת השנה לעת צאת המלכים מנהג
יואב את-חיל הצבא השבת משבת. ואת-אריץ בנרעמן מבא
נצר את-דבה ויהי יעב בדושלם נד יואב את-דבה
הררער: ויחם דוד את-עשרת-מלכם מלל ראשו
במנצח: ומשקל כפר-נחב ובה אכן וקרח ויהי על-ראש
דוד ושלל העיר וצוא הרבה מאד: ואת-הקם אשר
בה וצוא ישר במנצח ובחריץ הכרול ובמנצח וכן
עשה דוד לכל עיר בנרעמן וישב דוד וכל-העם
ירושלם: ויהי את-הררן ומעמד מלחמה בנר
עם-פלשתים אז הבה סבבי החשתי את-ספי מילתי
הרפא נגש: ומהררוד מלחמה את-פלשתים
נד אלחנן קדשור את-שלמי אתי גלית גת ונח
במנצח ארעם: ומהררוד מלחמה בנת נח ונח
מדה ואצבעתי שש-רשע שערם וארבע וגם-דוד טלח
להרפא: ויחם את-ישראל ויפלו וינצח דוד שמא
את דוד: אל וילדו להרפא בנת ויפלו בנר-דוד
ובנר-הרר:

ב

אונד עס איז געוועזן צו דער צייט ווען דאס יאהר האט זיך אומגעקערט, צו דער צייט

קאפיטל ב

1 אונד עס איז געוועזן צו דער צייט ווען דאס יאהר האט זיך אומגעקערט, צו דער צייט
ווען דיא מלכים געהען ארויס, אזוי האט יואב ארויסגעפירט דאס חיל (פון דער
מלחמה) אונד ער האט פערדארבעט דאס לאנד פון דיא בני עמון, אונד ער איז געקומען
אונד ער האט געלאגערט רבה, אונד דויד איז געבליבען אין ירושלים; אונד יואב האט
געשלאגען רבה אונד האט זי אפגעבראכען: 2 אונד דויד האט ארויסגענומען דיא
קרוין פון דעם קאפ פון זייער קעניג, אונד ער האט געפונען אז זי האט געוואוינען א
צענטער גאלד, אונד עס איז אין איהר אויף געוועזען א טייערער שטיין, אונד עס איז
געווארען פאר דעם קאפ פון דויד, אונד ער האט ארויסגעבראכט אויס דער שטאט
זעהר פיל זאקרויב: 3 אונד ער האט ארויסגעבראכט דאס פאלק וואס איז געוועזען אין
דער שטאט, אונד ער האט זיין צוהאקט מיט זענען אונד מיט איינערנע העק אונד מיט
קליינע זענען; אזוי האט דויד געטהון צו אלע שטעט פון דיא בני עמון; אונד דויד אונד
דאס פאלק האבען צוריקגעקערט קיין ירושלים: 4 אונד עס איז געוועזען נאכדעם, אזוי
האט זיך אויפגעשטעלט א מלחמה אין גור מיט דיא פלשתים, דענקמאל האט סבבי דער
חשתי געשלאגען ספי וואס איז געוועזען פון דיא קינדער פון רפא, אונד ער האט זיין
אונטערטעניג געמאכט: 5 אונד עס איז נאכאמאל געוועזען א מלחמה מיט דיא פלשתים,
אונד אלחנן וזהן פון יאיר האט געשלאגען לחמי, ברודער פון גלית דעם גת, אונד דיא
שטאנג פון זיין שפיז איז געוועזען אזוי וויא א נעבערס בוים: 6 אונד עס איז נאכאמאל
געוועזען א מלחמה אין גת, אונד עס איז דארט געוועזען א גרויסער מאן וואס האט געהאט
זעכס פינגער אויף איטליכע האנד, אונד פוס, פיער אונד צוואנציג צוואמקען, אונד ער
איז אויף געבוירען געווארען צו רפא: 7 אונד ער האט ישראל געלעסטערט, אונד
יהונתן וזהן פון שמעא, דער ברודער פון דויד, האט איהם דערשלאגען: 8 דיא דאויגע
זענען געבוירען געווארען צו רפא אין גת, אונד זיין זענען געפאלען דורך דיא האנד
פון דויד אונד דורך דיא האנד פון זיינע קנעכט:

א ויבנה שן על ישראל לכת את דוד למעט את ישראל:
 2 ויאמר דוד אליוואב ואלשרי העם לנו ספרו אתי
 ישראל מבאר שבע ועד הן והביאו אלי ואדעה אתי
 3 מספרם: ויאמר יואב יוסף יהיה עליכם כיום מאה
 4 וקמים הלא אדני המלך כלם לאדני לעבדים למה
 5 ויבקש זאת אדני למה הנה לאשמה לישראל: ודבר
 6 המלך הנה עליואב וצא וכתב לך בדבר ישראל
 7 ה כא וירושלם: ונתן יואב את מספר מפקדי העם
 8 אלדוד ויהי כל ישראל אלף אלפים ומאה אלף איש
 9 שלח חרב ויהיה ארבע מאות ושבעים אלף איש
 10 שלח חרב: ולי ובינני לא פקר בחוקם כרתעב
 11 דבר המלך אתיוואב: ותרע בעני האללים על הדבר
 12 הנה נך את ישראל: ויאמר דוד אליוואב
 13 ויאמר מאד אשר עשיתי את הדבר הזה ועתה תדבר
 14 אל דוד חנה דוד לאמר: לך ודברת אלדוד לאמר
 15 בה אמר דוד שלוש אני נמה שלח בחר לך אתה
 16 מזה ואעשה לך: וצא נך אלדוד ויאמר לו בך
 17 אמר דוד קבל לך: אסילוש שנים רבב ואסדלשה
 18 חדשים נספה מפני צרף חרב אויבך: למשנת ואם
 19 שלחת ימים חרב דוד: ודבר בארץ ומלאך דוד
 20 משחת כלבכול ישראל ועתה ראה מהעלה את
 21 שלחך דבר: ויאמר דוד אלדוד צרף מאד
 22 אפלה: וידברתו בירבים חמיו מאד ובדאדם
 23 אליוואב: ונתן ויהי דבר בישראל ופל מישקל
 24 שבעים אלף איש: וישלח האללים: מלאך ולירושלם
 25 להשחית וקהשוח ראה ויהי ויהם עלה ויהי ויאמר

1 אונד דער שטן איז אויפגעשטאנען
 קענען ישראל אונד ער האט דויד אונד
 גערייזט אז ער זאל צעהלען ישראל:
 2 אונד דויד האט געזאגט צו יואב אונד
 צו דיא אויבערשטע פון דעם פאלק,
 געהט אונד צעהלט ישראל פון באר שבע
 ביז דן, אונד ברענגט מיר דיא צאל כדי
 איך זאל עס וויסען: 3 אזוי האט יואב
 געזאגט, לאז דער האר פערמעהרען ווין
 פאלק נאך א הונדערט מאל אזוי פיל וויא
 וויא זענען, אבער מיין האר קעניג, זענען
 וויא נישט אלע דיינע קנעכט? פארנוואס
 פערלאנגט מיין האר דאס דאזיגע? פאר-
 וואס זאל דאס ווין א זינד צו ישראל?
 4 אבער דאס ווארט פון דעם מלך איז
 געוועזען שטארק קענען יואב, אונד
 יואב איז ארויסגעגאנגען, אונד ער איז
 דורכגעגאנגען אין גאנץ ישראל, אונד ער
 איז געקומען קיין ירושלים: 5 אונד יואב
 האט אפגעגעבען דיא צאל פון דיא גע-
 צעהלטע פון דעם פאלק צו דויד, אונד
 גאנץ ישראל איז געוועזען שווערד מאל

שווערד, אונד איין הונדערט שווערד מאן וואס האבען געקענט ציהען דאס שווערד;
 אונד פון יהודה זענען געוועזען פיער הונדערט אונד זיבעציג שווערד מאן וואס
 האבען געקענט ציהען דאס שווערד: 6 אבער לוי אונד בנמין האט מען נישט
 צווישען וויא געצעהלט, ווארין דעם קעניג'ס ווארט איז יואב פערמיטענדיגט
 געווארען: 7 אונד דיא דאזיגע זאך איז אויבעל געוועזען אין דיא אויגען פון גאט,
 אונד ער האט ישראל געשלאגען: 8 אונד דויד האט געזאגט צו גאט, איך האב
 געהר געווינדעט, ווייל איך האב געשהן דיא דאזיגע זאך, אונד אצינד לאז דאך
 דיא זינד פון דיין קנעכט איבערפארען, ווייל איך בין געהר גארלש געוועזען:
 9 אונד דער האר האט גערעט צו גר, דויד'ס גביא, אזוי צו זאגען: 10 געה
 אונד דא זאלסט רעדען צו דויד, אזוי צו זאגען, אזוי זאגט דער האר, איך לעב
 דיר פאר דרייא זאכען, דערנעהל דיר איינס פון וויא, כדי איך זאל עס צו דיר
 שוין: 11 אזוי איז גר געקומען צו דויד אונד ער האט צו איהם געזאגט, אזוי
 זאגט דער האר ענטפאנג עס פאר דיר: 12 אויב דרייא נאחר הונדער, אדער דרייא
 חדשים פערשליגט צו ווערען פאר דיינע פיינד, אונד דאס שווערד פון דיינע פיינד
 זאל דיר דערגרייכען, אדער דרייא טעג דאס שווערד פון דעם האר, אונד אז
 מארד זאל ווין אין דעם לאנד, אונד דער מלאך פון דעם האר זאל פערדארבען
 אין דיא גאנצע גרענעץ פון ישראל; אונד אצינד זעה וואס פאר א ווארט איך
 זאל ענטפערן צו דעם וואס האט מיך געשיקט: 13 אונד דויד האט געזאגט צו גר,
 עס איז מיר געהר לייד, איך וויל ליבער פאלען אין דיא האנד פון מענטשען וויל
 זיינע בארמהרעציגקייטען זענען געהר פיל, אבער אין דיא האנד פון מענטשען וויל
 איך נישט פאלען: 14 אזוי האט דער האר געשיקט א מארד אין ישראל, אונד עס
 איז געפאלען פון ישראל זיבעציג שווערד מאן: 15 אונד גאט האט אהינגעשיקט
 א מלאך צו פערדארבען ירושלים, אונד וויא ער האט פערדארבען אזוי האט עס דער האר
 געוועהן, אונד עס האט איהם לייד געשהן וועגען דעם שלעכטען, אונד ער האט געזאגט
 צו

צו דעם מלאך המשיחות, עם איז שוין
גענוג, האלט אונד צוריק דינע האנד;
אזוי איז דער מלאך פון דעם האר
שטעהן געבליבען ביא דיא דרעש
שייער פון ארנן דעם יבוס: 16 אונד
דויד האט אויפגעהויבען זיינע אויגען,
אונד ער האט געזעהן דעם מלאך פון
דעם האר שטעהן צווישען דער ערד
אונד צווישען דעם הימל, אונד א
בלויסעם שווערד אין זיינע האנד אויס-
געשטרעקט איבער ירושלים, אזוי איז
דויד, אונד דיא עלצטע (פון ישראל)
וואס זענען געוועזען גערעקט מיט זעק
געפאלען אויף זייער פנים: 17 אונד
דויד האט געזאגט צו נאט, בין איך עם
ניט וואס איך האב געזאגט אז מען זאל
צעהלען דאס פאלק? איך בין דער וואס
האט געזינדיגט, אונד האב געטהון דאס
שלעכטע, אבער דיא דאזיגע שאף,
וואס האבען וויא געטהון? א האר מין
נאט, לאז דאך דינע האנד זיין קענען
מיר אונד קענען מין פאטערס הויז,
אבער לאז דאך ניט דער מארד זיין
איבער זיין פאלק: 18 אונד דער מלאך

למלאך המשיחות לכ עשה הרב ידך ומלאך יהוה עמד
עם ידן ארנן הכובי: וישא דוד אתעניו ידא
אתמלאך יהוה עמד בין הארץ ובין השמים ותרבו
שלושה בידו ומוהו עלירושלם מפל דוד ומוקנים
מקסם בשקנים עלפנים: ויאמר דוד אלגהלים
הלא אני אמרתי למעט בלם ונאמרתי אשרהמאלי
והרע הרעתי ואלה האנן מה עשו יהוה אלתי ותי נא
ידך בי ובכתי אבי ובעמך לא למעשה: ומלאך
יהוה יבית אביך לאמר לנדי כי יעלה דוד לנגמם
מוסר ליהוה בלון ארנן הכובי: וישל דוד בדברנ
אשר דבר בשם יהוה: וישב ארנן ידא אתהמלאך כ
וארבעת בניו עמי מתחבאים וארנן לש חמים: ונבא
דוד עדארנן בשם ארנן ונבא אתדוד ונבא מדהרן
וישפחו לדוד אפים ארצה: ויאמר דוד אלארנן הנד
לי מקום הנין ואבנהו מבוס ליהוה בכסף מלא הנין
לי ותעזר המכה מלך הנד: ויאמר ארנן אלדוד
קחלך ויש ארץ הפלך המוס בעניי ראהו נתתי הפלך
לעלות והמורנים לצנים והחמים למקנה הכל נחתי:
והאמר הפלך דוד לארנן לא כדקנה אקנה בכסף מלא
כי לאאצא אשר לך ליהוה ותעלות עולה חנם: ונתן כה
דוד לארנן במקום שקל ונקב משקל שש מאות:
ונבן שם דוד מבוס ליהוה משל עלות ושלמים וקרא
אליהוה תעזר: כאשר מדהשמים על מבוס העלה:
והאמר דוד למלאך מושב חרב ואלגהלים:
בשת הלוא בראות דוד לעניו יהוה בלון ארנן
הכובי ונקב שם: ומשכן יהוה אשרעשה משה
במדבר ומבוס העלה בשת הוה בכמה מבוסין: ולא ל

פון דעם האר האט געזאגט צו גו אז ער זאל זאגען צו דויד, אז דויד זאל ארויפ-
געהן, אונד ער זאל אויפשטעלען א מזבח צו דעם האר אין דער דרעש שיייער פון
ארנן הכובי: 19 אזוי איז דויד ארויפגעגאנגען נאך דעם געפעהל פון גו וואס האט
גערעט אין דעם נאמען פון דעם האר: 20 אונד ווען ארנן האט זיך אומגע-
קעהרט אזוי האט ער געזעהן דעם מלאך, אונד זיינע פיער זיהן האבען זיך
מיט איהם געהאלטען, ווארין ארנן האט גערעשט ווייץ: 21 אונד דוד איז
געקומען צו ארנן, אונד ווען ארנן האט געקוקט אונד ער האט געזעהן דויד
אזוי איז ער ארויפגעגאנגען פון דיא שיייער, אונד ער האט זיך געביקט צו דויד
מיט זיין פנים צו דער ערד: 22 אונד דויד האט געזאגט צו ארנן, געב מיר
דעם ארש פון דיא שיייער, אז איך זאל דארויף בויען א מזבח צו דעם האר,
דא זאלסט עם מיר געבען פאר דאס פולע געלד, כדי דיא מנפה זאל צוריק-
געהאלטען ווערען פון דעם פאלק: 23 אונד ארנן האט געזאגט צו דויד, נעם
עם צו דיר, אונד לאז מין האר דער מלך מהון וואס איז גוט אין זיינע אויגען,
זעה איך געב דיר אויף רינדער פאר א קרבן עולה, אונד אויף דיא דרעש העלצער,
אונד דאס טויין פאר א קרבן מנחה, אלעס געב איך דיר: 24 אונד דויד דער
מלך האט געזאגט צו ארנן, נייך נייערט איך וועל עם געוויס קויפען פאר פולעם
געלד, ווארין איך וועל ניט געמען דאס וואס איז דיין פאר דעם האר, אונד מקריב
זיין א קרבן עולה בחנם: 25 אזוי האט דויד געגעבען צו ארנן פאר דעם ארש
געוואוינענעם געלד זעכס הונדערט גאלדענע שקלים: 26 אזוי האט דויד דארט
געבויעט א מזבח צו דעם האר, אונד ער האט מקריב געוועזען עלות אונד שלמים,
אונד ער האט גערוזען צו דעם האר, אונד ער האט איהם געענטפערט מיט
פיייער פון דעם הימל אויף דעם מזבח פון דעם קרבן עולה: 27 אונד דער האר
האט געזאגט צו דעם מלאך אז ער זאל צוריקקעהרען דאס שווערד אין דיא
שייד: 28 אין דער זעלביגער צייט ווען דויד האט געזעהן דאס דער האר האט
איהם געענטפערט אין דער שיייער פון ארנן דעם יבוס, אזוי האט ער דארטען
מקריב געוועזען: 29 ווארין דאס משכן פון דעם האר, אונד דער מזבח פון דעם
בראנד-אספער וואס משה האט געמאכט אין דער מדבר, זענען אין דער דא-
זיגער צייט געוועזען אויף דער גסה אין גבעון: 30 אונד דויד האט ניט
געקענט

נעקענט אהינגעהן פאר דעם (מוזבח)
אנצופרענען ביים האט, ווייל ער האט
זיך דערשראקען פאר דעם שווער פון
דעם מלאך פון דעם האר:

קאפיטעל כב

1 אונד דויד האט געזאגט, דאס זאל זיין
דאס הויז פון דעם האר האט, אונד דאס
זאל זיין דער מוזבח פאר דעם קרבן
עלה פאר ישראל: 2 אונד דויד האט
בעפוילען אז מען זאל איינזאמעלן דיא
גרים וואס זענען אין ארץ ישראל,
אונד ער האט אנגעשטעלט פון זיין
שטייגהאקער אויסצוהאקען געשניטענע
שטיינער, פרי צו בויען דאס הויז פון
דעם האר: 3 אונד דויד האט אנגעברייט
זעהר פיל אייזען צו גענעל פאר דיא
טירען אונד טויערן, אונד צו געהעפטען;
אונד זעהר פיל קופער, און א געזיכט:
4 אונד טענענדיגער און א צאל,
ווארין דיא ציידנים אונד דיא פון צו
האבען געבראכט פילע טענענדיגער:
5 אונד דויד האט געזאגט מיין ווהן

זאל דויד ללכת לפני לךש אלהים כי נבטת מפני
דבר מלאך יהוה:

כב

כב

א וואס דויד נה הוא בית דה האלום ווהמוקח
2 ללכת לשראל: וואס דויד לבטת מפני
אשר בצרץ ישראל ונפטר הצבים לחשוב אבני גוה
3 לבנות בית האלום: וכוונל לרב למספרים ללחות
השערים ולמחברות הכז דויד ונחשת לרב אין משקל:
4 נפץ ארנים לאן מספר קרוביו הצידים והצרים
ה נצי ארנים לרב לדויד: וואס דויד שלמה בני
ער נדך והבות לבנות ליהוה להגדיל ולמלכה לשם
ולתפארת ללכתאצות אבנה אז לא וכן דויד לרב
6 לפני מותו: ונפץא לשלמה בני נצודו לבנות בית
7 ליהוה אלתי ישראל: וואס דויד שלמה בני אז
8 היה עסילבני לבנות בית לשם דה אלהי: וזו על
הבדלה לאמר הם לרב שפבת ומלחמות גדלות
עשית לאתבנה בית לשמי כי דמים רבים שפבת
9 ארצה לפני: והגדיל נדך לך הוא דה אל משה
תנחיתו לו מקראציו מסביב כי שלמה דה שמו
ישלום נקט אתן על ישראל במוי: והאבנה בית
לשמי הוא ויהידי לבן ונאילו לאב ונבטת את
11 כסא מלכותו על ישראל עדעולם: ענה בני דויד
עמד והעלות וקבת בית דה אלהי באשר דבר
12 עלך: אך ודך דה שכל ובינה נפץ על ישראל
13 ולשמו אתהותה דה אלהי: אז תצליח אם
תשמור לעשות אתהקקים ואתהמשפטים אשר צוה
דה אתמשה על ישראל וכן נאץ אלהיך ואל-

שלמה איז יונג אונד עדעל, אונד דאס הויז וואס מען דארף בויען פאר דעם
האר מוז זעהר גרויס געמאכט ווערען, פרי עס זאל האבען א שם, אונד א
שעהנהייט אין אלע לענדער, דארום וועל איך עס פאר איהם אנברייטען; אזוי
האט דויד אנגעברייט זעהר פיל פאר זיין טויט: 6 אונד ער האט גערופען זיין
ווהן שלמה, אונד ער האט איהם בעפוילען אז ער זאל בויען דאס הויז פאר
דעם האר, דעם האט פון ישראל: 7 אונד דויד האט געזאגט צו שלמה, מיין
ווהן, עס איז געוועזען אין מיין הארץ צו בויען א הויז פאר דעם האמען פון
דעם האר מיין האט: 8 אבער דאס ווארט פון דעם האר איז צו מיר געוועזען
אזוי צו זאגען, דא האסט פיל בלוט פערנאסען, אונד דא האסט געהאט גרויסע
מלקמות, דא זאלסט נים בויען א הויז פאר מיין האמען, ווייל דא האסט פיל
בלוט פערנאסען אויף דער ערד פאר מיר: 9 זעה, א ווהן וועט צו דיר גע-
בויען ווערען, ער וועט זיין א רהינער מאן, אונד איך וועל איהם געבען רוה
פון אלע זיינע פינד רינגס ארום, ווארין שלמה וועט זיין זיין האמען, אונד איך
וועל איהם געבען שלום אונד שטילקייט איבער ישראל אין זיינע טעג: 10 ער
וועט בויען א הויז פאר מיין האמען, אונד ער וועט זיין צו מיר פאר א ווהן,
אונד איך וועל זיין צו איהם פאר א פאטער; אונד איך וועל אנברייטען (בער-
שטעיגער) דעם טוויך-שטוהל פון זיין קעניגרייך איבער ישראל אויף עביג:
11 אזוי, מיין ווהן, לאז דער האר זיין מיט דיר, אונד דא וועסט בעגליקען,
אונד דיר בויען דאס הויז פון דעם האר זיין האט, אזוי וויא ער האט צו דיר
גערעט: 12 ניערמ דער האר אליין זאל דיר געבען שכל אונד פערשטאנד,
אונד ער זאל דיר בעפעהלען איבער ישראל, פרי דא זאלסט היטען דיא תורה
פון דעם האר זיין האט: 13 דענסמאל וועסט דא בעגליקען ווען דא וועסט
היטען צו טהון דיא געזעץ אונד דיא משפטים וואס דער האר האט געפאטען משה
וועגען ישראל; וויא שטארק אונד וויא פערמ, דא זאלסט קיין מורא האבען

פחת: והנה בעלי העזות לבית-יהוה וְהָב כְּבָרִים 14
מאד-אלה וְכַסֵּף אֶלֶף אֲלָפִים כְּבָרִים וְלַחֲשֹׁת וּלְכִרְתִּל
אֵין מִשְׁקָל כִּי לְרֹב דָּהָר וְעִצִּים וְאֶבֶן חֲכִימִת וְעִלְיָם
הַחֲכִימִת: וְעַד לְרֹב עֲשִׂי מִלֵּאכָה חֲגִבִּים וְחֲרָשֵׁי אֲבָן 15
וְצִי וְכִלְהָבִים בְּכִל־מִלְחָמָה: לְהֹבֵב לְקֶסֶף וְלַחֲשֹׁת 16
וּלְכִרְתִּל אֵין מִסְפָּר קֹם וְעֵשֶׂה וְעִי דָהָר עֲמִיד: וְצִי 17
דָּהָר לְכִרְתִּי וְיִשְׂרָאֵל לְעֹד לְשִׁלְמָה בְּנִי: וְלֹא דָהָר 18
אֲלֹהֵיכֶם עֲמִיכֶם וְחֵיכֶם לָכֶם מִסְבִּיב כִּי יָגֵן בְּדֹד אֵת
יִשְׂרָאֵל הָאָדָם וְכִבְשָׁה הָאָדָם לִפְנֵי דָהָר וּלְפָנֵי עֲמִי:
עָמָה הָיוּ לְבַכְּכֶם וּנְשָׁכֶם לְדָרוֹשׁ לְדָהָר אֲלֹהֵיכֶם 19
וְקוֹמוּ וְכֹל אֲחֵי-מִקְדָּשׁ דָּהָר הָאֲלֹהִים לְהָבִיא אֲחֵי-אֶרֶץ
בְּרִית-יְהוָה וְכָל־קָדֵשׁ הָאֲלֹהִים לְבֵית הַנִּבְנֶה לְעֹד
יְהוָה:

כב

וְהָיָה וְזֶה שֹׁבַע יָמִים וַיִּמְלֹךְ אֶת-שִׁלְמֹה בֶּן־יִשְׂרָאֵל: א
וַיִּבְרָךְ אֶת-בְּרִשְׁתִּי יִשְׂרָאֵל וְהַכְהִינִי וְחָלֹם: ב
וְהָיוּ מִן־שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיְעֲשֶׂה יְהוָה מִסְפָּרָם לְקִלְלָתָם
לְכָבָרִים שְׁלֹשִׁים וַיִּמְנָח אֶלֶף: ג
בֵּית-יְהוָה עֲשִׂרִים וָאַרְבָּעָה אֲלָף וַשְׁמֹנֶה וַשְּׁמֹנֶה עֶשֶׂת
אֲלָפִים: ד
וְהָרְבֵּעַת אֲלָפִים שְׁמֹנֶה וָאַרְבָּעַת אֲלָפִים ה
מִחֲלָלִים לְדָהָר בְּכִלִּים אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְהֹלֵל:
וְהַקֶּלֶם דָּהָר מִחֲלָלֹת לִפְנֵי לִי לְנִשְׁחֹן קַחַת וְיִמְרָה: ו
לְנִשְׁחֹן עֶשֶׂה וְשִׁמְעִי: ז
וְיִצְחָק וְחָל וְיִצְחָק שְׁלֹשָׁה: ח
וְיִצְחָק וְחָל שְׁלֹשָׁה אֲלָף רֹאשֵׁי הָאֲבֹת לְלֶעְדֵן:
וְכָל שְׁמֵי יְהוָה וְזֶה וְזֶה וְכָל שְׁמֵי אֲלֵה בְּרִשְׁמֵי י
אֲרָבָה: י
וְהָרְבֵּעַת הָרֹאשׁ וְחָל שְׁמֵי וְכָל שְׁמֵי י
אֲרָבָה: י

אֲנֹכִי דָהָר וְאֶלְקֵט דָּהָר נִיט עֲנֻכְמָשְׁעִן:
14 אֲנֹכִי זָעָה אֵיךְ הָאֵב אֵין מִיִּנְעָה דָּע־
מִיִּשְׁתִּיקִיט אֲנֻכְעִבְרִיט פֶּאֶר דָּעֵם הָיוּ
פֹּן דָּעֵם הָאֵר, הִנְיָעֶרֶשׁ מִיוֹעֲנֵד צֻנְטֶר
נֶעֶר בְּאֵלֶה, אֲנֹכִי מִיוֹעֲנֵד מֶאֶל מִיוֹעֲנֵד
צֻנְטֶר וְלִבְעֶר, אֲנֹכִי פֹן קִיִּשְׁעֶר
אֲנֹכִי אִיוֹעֵן אִיו קִיוֹן בְּעִוִּיכֶם, וְהָרִין
עֵם אִיו זָעָה פִיל בְּעִוִּיכֶם: אֵיךְ
הָאֵב אִיוֹף צֻנְטֶר־רִיט הָאֵלֶן אֲנֹכִי שְׁמִי־
נֶעֶר, אֲנֹכִי צִי דָּעֵם קֻנְטֵט דָּהָר נֶאֶף
מֶעֱהָ צֻנְטֶהֶן: 15 אֲנֹכִי מִיט דִיר

זֻעֵנֶן פִילֵע אֲרָבִיטֶר וְהָם קֻנְטֵן
טֹהֵן דִיא מִלְאָכָה, קִינְטִילִיכֵע אֲרָבִי־
טֶעֶר אֵין שְׁמִיִן אֲנֹכִי אֵין הָאֵלֶן, אֲנֹכִי
קִלְנֵע לִיט אֵין אֲלֶעֱרִיִיא אֲרָבִיט:
16 צִי דָּעֵם בְּאֵלֶה, אֲנֹכִי וְלִבְעֶר, אֲנֹכִי
קֻשְׁעֶר, אֲנֹכִי אִיוֹעֵן אִיו קִיִּנְעָה צָאֵל,
דָּאֵרוֹם שְׁטֵעָה אִיוֹף אֲנֹכִי טֹהֵא עֵם,
אֲנֹכִי לֹאֵז דָּעֶר הָאֵר וְיוֹן מִיט דִיר:
17 אֲנֹכִי דָוִיד הָאֵט בְּעֶאֱמָטֵן צִי אֲלֵע
פִיר־שְׁטֵעֵן פֹּן יִשְׂרָאֵל אִז וְיִיא זָאֵלֵעֵן
הַעֲלֶשְׁעֵן וְיוֹן זִהֵן שְׁלֹמֹה: 18 (אֲנֹכִי עֶר הָאֵט בְּעֶאֱמָט) אִיו נִיט דָּעֶר הָאֵר אִיוֹעֶר

נָאֵט מִיט אִיוֹף? אֲנֹכִי הָאֵט עֶר אִיוֹף נִיט בְּעֶאֱמָט רֹוֶהֶעֵן פֹּן רִינְגֵם אֵרוֹם? וְהָרִין
עֶר הָאֵט בְּעֶנְעֶבֶן אֵין מִיִּנְעָה הָאֵדִי דִיא בְּעִוִּיכֶם פֹּן דָּעֵם לֹאֵה, אֲנֹכִי דָאֵם לֹאֵד
אִיו בְּעִוִּיכֶם בְּעִוִּיכֶם פֶּאֶר דָּעֵם הָאֵר, אֲנֹכִי פֶאֶר וְיוֹן פֶּאֶרֶל: 19 אֲצֻנְדִי בְּעִט
אִיוֹעֶר הָעֶרֶצֶר אֲנֹכִי אִיוֹעֶר בְּשֹׁת צִי פֶאֶר־שְׁעֵן דָּעֵם הָאֵר אִיוֹעֶר נָאֵט, אֲנֹכִי שְׁטֵעָה
אִיוֹף אֲנֹכִי בִּוְיֵט דָאֵם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ פֹּן דָּעֵם הָאֵר נָאֵט, בְּדִי אֲרִינְצֻבְרֶעֱנֵעֵן דָּעֵם
אֵרוֹן פֹּן דָּעֵם בְּרִית פֹּן דָּעֵם הָאֵר, אֲנֹכִי דִיא בְּלִי קֹדֶשׁ פֹּן נָאֵט, אֵין דָּעֵם הָיוּ
וְהָם וְעֵט בְּעִוִּיכֶם וְעֶרֶעֵן פֶּאֶר דָּעֵם נָאֵמֵן פֹּן דָּעֵם הָאֵר:

קאפיטעל כב

1 אֲנֹכִי דָוִיד אִיו בְּעִוִּיכֶם אֵלֵט אֲנֹכִי זָאֵט פֹּן טֵעָה, אֲנֹכִי עֶר הָאֵט בְּעֶאֱמָט וְיוֹן
זִהֵן שְׁלֹמֹה אֵלֵם קֻנְטֵי אִיוֹעֶר וְיִשְׂרָאֵל: 2 אֲנֹכִי דָּעֵר הָאֵט אִיוֹנְעֻאֲמֵעֵלֵט אֲלֵע
פִיר־שְׁטֵעֵן פֹּן יִשְׂרָאֵל, אֲנֹכִי דִיא בְּהִינִם אֲנֹכִי דִיא לִיוֹם: 3 אֲנֹכִי דִיא לִיוֹם זֻעֵנֶן
בְּעֶעֱהֵלֵט בְּעִוִּיכֶם נֶאֶהֶר אֵין אֲנֹכִי דָאֲרִיבְעֶר, אֲנֹכִי וִירֵעָ צָאֵל נֶאֶף
וִירֵעָ קֻעֵפ פֹּן אִיטִילִיכֵעֵן מֶאֶן אִיו בְּעִוִּיכֶם אֵכֵט אֲנֹכִי דָרִיִּיטִיט מִיוֹעֲנֵד: 4 פֹּן
דִיא דָאִיוֹעָ הָאֵט מֵעֵן אֲנֻכְעִשְׁטֵעֵלֵט פִּיעֶר אֲנֹכִי צֻנְטֶר־נִצִּיג מִיוֹעֲנֵד אִיוֹעֶר דִיא
מִלְאָכָה פֹּן דָּעֵם הָיוּ פֹּן דָּעֵם הָאֵר, אֲנֹכִי זֻעֵקֵם מִיוֹעֲנֵד אֵלֵם שְׁמִשִּׁים אֲנֹכִי
שְׁמִשִּׁים: 5 פִּיעֶר מִיוֹעֲנֵד זֻעֵנֶן בְּעִוִּיכֶם מִיִּעֶר־הִיטֶעֶר, אֲנֹכִי פִיעֶר מִיוֹעֲנֵד
הָאֵבֵעֵן בְּעִוִּיכֶם דָּעֵם הָאֵר מִיט בְּלִי זֹמֶר וְהָם מֵעֵן הָאֵט בְּעֶאֱמָט דְּעֶר־מִיט צִי
לִוְיִעֵן: 6 אֲנֹכִי דָוִיד הָאֵט וְיִיא אֲפֻנְעִטִילֵט אֵין אֲפֻטִילִיכֵעֵן, פֹּן דִיא זִהֵן פֹּן
לִוִי דְּהִינֵה בְּרִשֹׁן, קַחַת, אֲנֹכִי בְּרִי: 7 פֹּן בְּרִשֹׁן זֻעֵנֶן בְּעִוִּיכֶם לְעֶדֶן אֲנֹכִי
שְׁמִעִי: 8 דִיא זִהֵן פֹּן לְעֶדֶן, דָּעֶר אִיוֹבְעֶר־שְׁטֵעֶר וְיִצְחָל, אֲנֹכִי וְהָם אֲנֹכִי וְיִצְחָל
דִיא דְּרִיִּיא: 9 דִיא זִהֵן פֹּן שְׁמִעִי, שְׁלִמִית, אֲנֹכִי וְיִצְחָל, אֲנֹכִי בְּרִי, דִיא דְּרִיִּיא
זֻעֵנֶן בְּעִוִּיכֶם דִיא רֹאשֵׁי אֲבֹת פֹּן לְעֶדֶן: 10 דִיא זִהֵן פֹּן שְׁמִעִי וְחָל, וְיִצְחָל
אֲנֹכִי וְעֵשֶׂה, אֲנֹכִי בְּרִיעָה, דִיא פִּיעֶר זֻעֵנֶן בְּעִוִּיכֶם דִיא זִהֵן פֹּן שְׁמִעִי: 11 אֲנֹכִי וְחָל
אִיו בְּעִוִּיכֶם דָּעֶר אִיוֹבְעֶר־שְׁטֵעֶר, אֲנֹכִי וְיִצְחָל דָּעֶר אֲנֻכְעֶרֶר, אֲנֹכִי וְעֵשֶׂה אֲנֹכִי בְּרִיעָה
הָאֵבֵעֵן

לֹא־הִרְבּוּ בָּיִם וְיָדוּ לְבֵית אֵב לִפְנֵיָהּ אֶתֶּת׃
 בַּעַן קִוְּתָם עִמָּם יִתְּנֵהוּ חֲבֵרֹן וַיִּצְלֵהוּ אֶרְבֶּעָה׃
 בַּעַן עִמָּם אֶתֶּרֶן וּמִשֶּׁה וְיִבְרָה אֶתֶּרֶן לִבְרִיתֵי־יֵשׁ׃
 קִדְשִׁים הָיוּ־יִבְרָה וְעִדְיָהוּ לְהַקְדִּישׁ לַפָּנִי יְהוָה לְשֵׁרֵתִי׃
 וְיִבְרָה בְּשֵׁמִי עִדְיָהוּ׃ וּמִשֶּׁה אִישׁ הָאֲלֹהִים בְּנִי׃
 יִבְרָא עַל־שֵׁבֶט הַלֵּלִי׃ בַּעַן מִשֶּׁה וְיִשְׁשׁוֹן וְאַלְעָזָר׃
 אֵב וְיִשְׁשׁוֹן בְּיִבְרָה הָרִאשׁ׃ וְיִתְּנִי בְּיִבְרָאֵלֶשׁוֹר רַחֲמֵי׃
 הָרִאשׁ וְיִלְאֶנֶה לְאַלְעָזָר בָּעִם אֲחֵרִים וּבֵעַן רַחֲמֵי׃
 רַבִּי לְמַעֲנֶה׃ בַּעַן יִתְּנֵהוּ שְׁלֵמֹת הָרִאשׁ׃
 בַּעַן חֲבֵרֹן וְיִדְּוֹ הָרִאשׁ אֶתֶּתֶּת הַשֵּׁנִי וַיִּצְלֵה הַשֵּׁנִי־יֵשׁ׃
 כ וַיִּקְרָאֵם הַרְבִּיעִי׃ בַּעַן יִצְלֵה מִיָּבֵה הָרִאשׁ וְשֵׁנִי׃
 הַשֵּׁנִי׃ בַּעַן מִרְיָה מַחֲלִי וּמוֹשִׁי בַּעַן מַחֲלִי אֶלְעָזָר׃
 וְקִישׁ׃ יִתְּנִי אֶלְעָזָר וְיִלְאֶנֶה לִּי בָעִם כִּי אֲסִיגֵת׃
 וְיִשְׁשׁוֹן בְּיִקְדֵּשׁ אֲחֵרִים׃ בַּעַן מִשֶּׁה מַחֲלִי וְעִדְיָהוּ וְיִתְּנִי׃
 שְׁלוֹשָׁה׃ אֶלֶּה בְּנֵי־לֵוִי לְבֵית אֲבוֹתֵיהֶם רִאשֵׁי הָאָבוֹת׃
 לִפְקֻדֵיהֶם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת לְלִלְלָתָם עֵשֶׂה הַמְלֵאכָה׃
 כה לַעֲבֹדֵת בֵּית יְהוָה מִן עֲשִׂירִם שָׁנָה וַעֲנֵלָה׃ כִּי אֲמִר׃
 יְהוָה הֵנִיחָה יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל לַעֲמֹד בְּשֵׁנִי בִירוּשָׁלַם׃
 עַד־עַלְמָם׃ וְגַם לָלֶתֶם אֶיךָ־לְשָׂאָה אֶת־מִשְׁכָּנֶךָ וְאֵת׃
 כז לְבִלְעִי לַעֲבֹדֶתִי׃ כִּי בִדְבָרֵי יְהוָה הָאֲחֵרוֹנִים הָיָה׃
 כח מִסְפַּר בְּנֵיהֶם מִן עֲשִׂירִים שָׁנָה וַעֲנֵלָה׃ כִּי מִשְׁכָּנֹת׃
 לֵד בְּנֵי־אֶתֶּרֶן לַעֲבֹדֵת בֵּית יְהוָה עַל־חֲצֻצֹת וְעַל־
 הַקְּשֻׁטֹת וְעַל־שִׁמְרֹת לְכָל־קִדְשׁ וַיִּמְשָׁה עֲבֹדֵת בֵּית־
 הָאֲלֹהִים׃ וְלָלֶתֶם מִמְּנֵחֶת וְלָקַחְתָּ לְמַנְחָה וְלִקְרֹבֶן׃
 ל הַמַּנְחָה וְלַמְּחֵבֶת וְלַמֶּדֶבֶת וְלִלְכָּל־מִשְׁנוֹרֵה וּמִשְׁנוֹרֵה וְלַעֲמֵל׃
 ל וּבְכָל־בִּקְרֵי לִדְרוֹת וְלִחֲלֵל לִידְרוֹת וְכֵן לְעֹבֵד׃ וְלִלְכָּל־
 בְּקִרְתָּ עֲלוֹת לִידְרוֹת לְשִׁבְחוֹת הַלְלוּשִׁם וְלַעֲשֵׂדִים בְּמִסְפָּר׃
 לז כְּמִשְׁפַּט עֲלֵיהֶם חֲמִיד לַפָּנִי יְהוָה׃ וְשִׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת

23 וְיִזְכָּרְךָ דָּעַר דְּרִישְׁמֶר, אֹנֶד וְקִמְעֵם דָּעַר
 דָּעַר אִיבֶרֶשְׁטֶמֶר, אֹנֶד וְשִׁוָּה דָּעַר צִוּוֹ
 אֹנֶד מוֹשֵׁי, דִּיא זִיקֵן פֿון מַחֲלִי אֶלְעֶזֶר
 שְׁטאַרבען אֹנֶד עַר קאַט נישט געקאמט ק
 בְּרִידֶר, דִּיא זִיקֵן פֿון קִיש קאַבען זיין
 אֹנֶד עֶדֶר, אֹנֶד וְרִמּוֹת, דִּיא דְּרִיִּיא: 24
 פֿון לוי, נאך דעם הויקגעזינד פון זייער
 צעהלינג, נאך דער צאל פון זייער נעם
 דִּיא מֶלאַכָּה פֿון דעם הויז פון דעם האר
 25 ווארין דוד האט געזאגט, דער האר
 צו זיין פאלק, אֹנֶד עַר וועט וואוינען
 אויף דִּיא לִוּם, זיין ברויכען נישט מעהר
 זיינע פלים צו זיין דינסט: 27 ווארין
 זיין, דִּיא בְּנֵי לוי געצעהלט געווארען
 28 ווארין זייער אַנְשְׁטעלינג איז געווען
 צו דעם דינסט פון דעם הויז פון דעם
 קאמערן, אֹנֶד אין דער רייניגונג פון
 אַרְבִּיִּים פֿון דעם דינסט פון דעם הויז
 לָהֶם הַפְּנִים, אֹנֶד דאס זעמלי־מעהל פאר
 אֹנֶד אִיבֶרֶשְׁ דִּיא פֿויער־פאנען, אֹנֶד אַ
 אַלְעֶרלייא נאכע אֹנֶד טרוקענע מאשען:
 מאַרְגֶּען צו דאנקען אֹנֶד צו לויבען דעם
 31 אֹנֶד אַלע מַאל ווען מען ברענגט א
 שְׁבִתִּים, חֲדָשִׁים, אֹנֶד וָמוֹס טובים, נאך דער
 זיין, בַּעֲשֻׁמְעִיִּיג פאר דעם האר: 32

אֶל־מִזְבֵּחַ וְאֵל מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ וּמִשְׁמֶרֶת בֵּן אֶחָד
אֶחָדָם לְעֹבְדַת בֵּית דָּוִד:

כד

וּלְבָנֵי אֶחָד מִחֲלָקֵיהֶם בֵּן אֶחָד נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר *
וְאַחֲמֶר: לְמַת נָדָב וַאֲבִיהוּא לִפְנֵי אֲבִיהֶם וּבָנֵים לֹא־
הָיוּ לָהֶם כִּכְתֹּב אֶלְעָזָר וְאַחֲמֶר: וְהַחֲלָקִים דָּוִד וְעֶדְדִן
מִדְּבַנִּי אֶלְעָזָר וְאַחֲמֶר מִדְּבַנִּי אֶחֱמֶר לִפְתָּחֵם
מִעֲבָדֵיהֶם: וַיִּצְאֻהוּ בְּרִיאֵלְעָזָר רַבִּים לְרֹאשֵׁי הַבָּקָרִים *
מִדְּבַנִּי אֶחֱמֶר וְהַחֲלָקִים לְבָנֵי אֶלְעָזָר רֹאשִׁים לְבֵית־
אֲבוֹת שֵׁשָׁה עֶשְׂרֹן וּלְבָנֵי אֶחֱמֶר לְבֵית אֲבוֹתָם שְׁמוֹנֶה:
וְהַחֲלָקִים מִגִּדְּרֹת אֶלֶף עֶם־אֶלֶף מִיָּהוּ שֶׁר־לְדָשׁ וְשֶׁר־
הַחֲלָקִים מִבְּנֵי אֶלְעָזָר וּבָנֵי אֶחֱמֶר: *
שְׁמִיעָד בְּרִית־נָאֵל הַסּוֹפֵר מִדְּבַנִּי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים
וְעֶדְדִן הַכֹּהֵן וְאַחֲמֶלֶךְ בֶּן־אֲבִיתָר וְרֹאשֵׁי הָאֲבוֹת לְכֹהֲנִים
וְלַחֲלָקִים בֵּית־אֲבִי אֶחָד אֶחָד לְאֶלְעָזָר וְאֶחָד אֶחָד לְאֶחֱמֶר:
וַיָּצֵא הַמֶּלֶךְ הָרֹאשִׁים לְיָהוּיָרִים לְדִשָּׁה הַשָּׁנָה: *
לְחֶרֶם הַשְּׁלִישִׁי לְשָׁעֵרִים הַרְבֵּעִי: לְמַלְכָּה הַחֲמִישִׁי *
לְמִנְחַן הַשָּׁשִׁי: לְחֶסֶן הַשְּׁבִיעִי לְבֹאֶה הַשְּׁמִינִי: לְשִׁלּוֹ *
הַתְּשִׁיעִי לְשִׁכְנִיזֵה הַעֲשָׂרִי: לְאֶלְשִׁיב עֲשֵׂתִי עֶשְׂרֹן לְקֹמֹם *
שָׁנִים עֶשְׂרֹן: לְחֶפֶז שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹן לְשִׁבְכָאֵב אַרְבָּעִים *
עֶשְׂרֹן: לְבִלְחָה חֲמִשָּׁה עֶשְׂרֹן לְאֶמֶר שֵׁשָׁה עֶשְׂרֹן: לְחִזִּיר *
שִׁבְעָה עֶשְׂרֹן לְחֶפְצִין שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֹן: לְפַתְחֹהּ שְׁתֵּעִה *
עֶשְׂרֹן לְחִזְקָאֵל הַעֲשָׂרִים: לְבָנֵי אֶחָד וְעֶשְׂרִים לְנִמְלֹ *
שָׁנִים וְעֶשְׂרִים: לְדָלִיד שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים לְמַנְדִּי *
אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים: אֶלֶף פְּתָרִים לְעֹבְדֵיהֶם לְבָנֵי *
לְבֵית־יָהוּדָה כַּמֶּשְׁפָּחָם בֶּן־אֶחָד אֲבִיהֶם כַּאֲשֶׁר עָלוּ
דָּוִד אֶלְהֵי יִשְׂרָאֵל: וּלְבָנֵי לֵוִי הַחֲתָרִים לְבָנֵי עֲמֶרֶם *
שׁוּבָאֵל לְבָנֵי שׁוּבָאֵל הַחֲדָדִי: לְחִתְיָדִי לְבָנֵי רַחֲבִינָה *
21

פֶּן דַּעַ אֶחָל מוֹעֵד, אֹנֶד דִּיא הַיִּשׁוּנָה
פֶּן דַּעַר הַיִּלְיָקִיט, אֹנֶד דִּיא הַיִּשׁוּנָה
פֶּן דִּיא זִיהֶן פֶּן אֶחָל, וִיִּרַע בְּרִידְעָה,
צו דַּעַם דִּינָסַט פֶּן דַּעַם הַזִּיז פֶּן דַּעַם
הָאָר:

קאפיטעל כד

1 צו דִּיא זִיהֶן פֶּן אֶחָל וְעִנְעֵן גַּע־
וְעִנְעֵן וִיִּרַע אָפְטִיילונג—דִּיא זִיהֶן פֶּן
אֶחָל, נָדָב, אֹנֶד אֲבִיהוּ, אֶלְעָזָר אֹנֶד
אֶחֱמֶר: 2 אֹנֶד נָדָב אֹנֶד אֲבִיהוּ וְעִנְעֵן
גַּעֲשְׁטאַרְבֶּען אִיִּדְעַר וִיִּעַר פֶּאטֶטֶר,
אֹנֶד וִיִּיא הָאָבֶען נִיט גַּעֲהַאט קִינֵע
קִינְדֶּעֶר, אֹנֶד אֶלְעָזָר אֹנֶד אֶחֱמֶר
וְעִנְעֵן גַּעֲוֹאָרֶען פֶּהֲנִים: 3 אֹנֶד דָּוִד
אֹד צָדוֹק הָאָבֶען וִיִּיא צוֹטִיילט פֶּן
דִּיא זִיהֶן פֶּן אֶלְעָזָר, אֹנֶד אֶחֱמֶלֶךְ
פֶּן דִּיא זִיהֶן פֶּן אֶחֱמֶר נָאָךְ וִיִּעַר
גַּעֲפֶעֶהֶל אִין וִיִּעַר דִּינָסַט: 4 אֹנֶד עַם
הָאָבֶען זִיךְ גַּעֲפֻנְעֵן מַעְהָר אױבֶּר־עֲרֻשְׁטֶע
מַעֲנֶער פֶּן דִּיא זִיהֶן פֶּן אֶלְעָזָר וִיִּיא
פֶּן דִּיא זִיהֶן פֶּן אֶחֱמֶר, אֹנֶד אֹזוֹי
וְעִנְעֵן וִיִּיא צוֹטִיילט גַּעֲוֹאָרֶען, פֶּן

דִּיא זִיהֶן פֶּן אֶלְעָזָר וְעִנְעֵן גַּעֲוֹאָרֶען וְעַכְצֶעֶהן אױבֶּר־עֲרֻשְׁטֶע פֶּן דַּעַם הַזִּינְעוֹינֶד
פֶּן דִּיא פֶּעטֶטֶר, אֹנֶד פֶּן דִּיא זִיהֶן פֶּן אֶחֱמֶר פֶּן דַּעַם הַזִּינְעוֹינֶד פֶּן וִיִּרַע
פֶּעטֶטֶר, אָכַט: 5 אֹנֶד וִיִּיא וְעִנְעֵן אָפְנֶע־טִיילט גַּעֲוֹאָרֶען נָאָךְ דַּעַם גִּזְרָל, דִּינֶע
מִיט יַעֲנֶע, וְאִירִין וִיִּיא וְעִנְעֵן גַּעֲוֹאָרֶען פִּירֶשְׁטֶען אִיבֶּער דַּעַם הַיִּלְיָקִיט, אֹנֶד
פִּירֶשְׁטֶען אִיבֶּער דַּעַם הַזִּיז פֶּן נָאָט, פֶּן דִּיא זִיהֶן פֶּן אֶלְעָזָר אֹנֶד פֶּן דִּיא זִיהֶן
פֶּן אֶחֱמֶר: 6 אֹנֶד שְׁמִעָדָה וְזִיהֶן פֶּן נְתַנָּאל הַסּוֹפֵר, פֶּן דִּיא בְּנֵי לֵוִי הָאָט וִיִּיא
אָנְגַּעֲשְׂרִיבֶען פֶּאָר דַּעַם מֶלֶךְ, אֹנֶד דִּיא פִּירֶשְׁטֶען, אֹנֶד צָדוֹק הַכֹּהֵן, אֹנֶד אֶחֱמֶלֶךְ
וְזִיהֶן פֶּן אֲבִיתָר, אֹנֶד פֶּאָר דִּיא רֹאשֵׁי הָאֲבוֹת פֶּן דִּיא פֶּהֲנִים אֹנֶד דִּיא לֵוִי,
אִיין פֶּעטֶר־לִיכֶעם הַזִּיז הָאָט מַעַן גַּעֲנוֹמֶען פֶּאָר אֶלְעָזָר אֹנֶד אִינֶם הָאָט מַעַן
גַּעֲנוֹמֶען פֶּאָר אֶחֱמֶר: 7 אֹנֶד דָּאָם עֲרֻשְׁטֶע גִּזְרָל אִין אַרױסֶע־גַּאנְגֶען פֶּאָר
יְהוֹרִיב, אֹנֶד דָּאָם צוֹטִיילט פֶּאָר וְעִנְעֵן: 8 דָּאָם דִּרִיטֶע פֶּאָר חֲרִים, דָּאָם פִּירֶשְׁטֶע
פֶּאָר שְׁעָרִים: 9 דָּאָם פִּינְפֶּטֶע פֶּאָר מַלְכָּה, דָּאָם וְעַקְסֶטֶע פֶּאָר מִנְחִין: 10 דָּאָם
וִיבֶעטֶע פֶּאָר הַקּוֹץ, אֹנֶד דָּאָם אָכַט פֶּאָר אֲבִיהוּ: 11 דָּאָם נִינְטֶע פֶּאָר וְשׁוֹעַ,
דָּאָם צַעֲהֶנְטֶע פֶּאָר שְׁכְנִיזֵה: 12 דָּאָם עֶלְפֶטֶע פֶּאָר אֶלְשִׁיב, דָּאָם צוֹנֶע־לִפְטֶע
פֶּאָר יָקִים: 13 דָּאָם דִּרִיטֶע־נֶט פֶּאָר חֶפֶז, דָּאָם פִּירֶשְׁטֶע־נֶט פֶּאָר יִשְׁבָּאֵב:
14 דָּאָם פּוֹפֶצֶע־נֶט פֶּאָר בִּלְחָה, דָּאָם וְעַכְצֶע־נֶט פֶּאָר אֶמֶר: 15 דָּאָם וִיבֶצֶע־נֶט
פֶּאָר חִזִּיר, דָּאָם אָכְצֶע־נֶט פֶּאָר הַפֶּצִין: 16 דָּאָם נִינְצֶע־נֶט פֶּאָר פַּתְחֹהּ, דָּאָם
צוֹנֶע־נֶט פֶּאָר וְחֻקָּאֵל: 17 דָּאָם אִיין אֹנֶד צוֹנֶע־נֶט פֶּאָר יָבִין, דָּאָם צוֹטִיילט אֹנֶד
צוֹנֶע־נֶט פֶּאָר גִּזְרָל: 18 דָּאָם דִּרִיט אֹנֶד צוֹנֶע־נֶט פֶּאָר דִּלְהָה, דָּאָם פִּיעַר אֹנֶד
צוֹנֶע־נֶט פֶּאָר מַעֲזִיזֵה: 19 דִּיא דֹאזִינֶע וְעִנְעֵן גַּעֲוֹאָרֶען וִיִּרַע גַּעֲפֶע־לונג צו וִיִּעַר
דִּינָסַט אַרױסֶע־קוֹמֶען אִין דַּעַם הַזִּיז פֶּן דַּעַם הָאָר, נָאָךְ וִיִּעַר מִשְׁפָּט, דוֹרֶךְ אֶחָל
וִיִּעַר פֶּאטֶטֶר, אֹזוֹי וִיִּיא דַּעַר הָאָר, דַּעַר נָאָט פֶּן וְשִׂרָאֵל הָאָט גַּעֲבֹאטֶען: 20 אֹנֶד
דִּינֶע וְעִנְעֵן גַּעֲוֹאָרֶען פֶּן דִּיא אִיבֶּרִינֶע וְזִיהֶן פֶּן לֵוִי, פֶּן דִּיא זִיהֶן פֶּן עֲמֶרֶם,
שׁוּבָאֵל, פֶּן דִּיא זִיהֶן פֶּן שׁוּבָאֵל, וְחִדְיָהוּ: 21 פֶּן רַחֲבִינָה, דִּיא זִיהֶן פֶּן רַחֲבִינָה

דער אויבערשטער איז געוועזען ושה: 22 פון וצקר איז געוועזען שלמות, אונד פון דיא זיהן פון שלמות וחת: 23 אונד פון דיא זיהן ורהה אמרהו דער צווייטער, וחיאל דער דריטער, וקמם דער פירטער: 24 דיא זיהן פון עזאל, מיכה, דיא זיהן פון מיכה, שמיר: 25 דער ברודער פון מיכה, ושה: דיא זיהן פון ושה, וברהו: 26 דיא זיהן פון מררי, מחלי אונד מושי, דיא זיהן פון גענהו איז געוועזען בנו: 27 דיא זיהן פון מררי פון זיין ויהן גענהו, אונד שהם, אונד זפור, אונד עברי: 28 פון מחלי איז געוועזען אלעזר, אונד ער האט נישט געהאט קייןע זיהן: 29 פון קיש, דער ויהן פון קיש איז געוועזען ורחמאל: 30 אונד דיא זיהן פון מושי זענען געוועזען, מחלי, אונד עדר, אונד ורמות: דיא דאזיגע זענען דיא זיהן פון דיא לויס נאך דעם הויז געזינד פון זיירע פטער: 31 אונד זיין האבען אויף גורל געווארפען אונד פאר אהרן, פאר דויד המלך, אונד צדוק, אונד אחמלך, אונד דיא ראשי אבות, אונד פאר דיא כהנים, אונד דיא לויס, דיא ראשי אבות זענען זיירע וינערע ברודער:

קאפיטעל כה

1 אונד דויד אונד דיא אויבערשטע פון דעם חיל האבען אפגעשויט צו דעם דינקט פון דיא זיהן פון אסף, אונד פון הימן, אונד פון ידותון, דיא וואס זאלען גבואות זאגען (בשעת קען האט געשפילט) מיט הארפען אונד מיט פידעל אונד מיט צימבעלן; אונד דיא צאל פון דיא ארבייטס-לייט צו דעם דינקט זענען געוועזען: 2 פון דיא זיהן פון אסף, ובור, אונד יוסף, אונד נתניה, אונד אשראלה דיא זיהן פון אסף, אונטער דיא האנד פון אסף וואס האט גבואות געזאגט, דורך דעם מלך: 3 פון ידותון, דיא זיהן פון ידותון, גדלחה, אונד צרי, אונד ושערה, חשביה, אונד מתניה, זעקס אונטער זייער פאטער ידותון, וואס ער האט גבואות געזאגט, (בשעת ער האט געשפילט) מיט א הארף, פרי נאט צו דאנקען אונד צו לויבען: 4 פון הימן, דיא זיהן פון הימן, בקנה, מתניה, עזאל, שבואל, אונד ורימות, חנניה, חנני, אליאתה, גדלתי, אונד למסתי, עזר, לשבששה, מלותי, הותיר, מחויות: 5 אלע דיא דאזיגע זענען געוועזען דיא זיהן פון הימן, דעם מלך'ס גביא אין דיא ווערטער פון נאט, פרי אויפצוהעבען דעם הארן; אונד נאט האט געגעבען צו הימן פירצען זיהן אונד דרייא טעכטער: 6 אלע דיא דאזיגע זענען געוועזען אונד טער זייער פאטער אין דעם געזאגט אין דעם הויז פון דעם האר, מיט צימבעלן, פידעל אונד הארפען, צו דעם דינקט אין דעם הויז פון נאט, דורך דעם בעפעקל פון דעם מלך צו אסף, אונד ידותון, אונד הימן: 7 אונד זיירע צאל איז געוועזען מיט זיירע ברודער וואס זענען געוועזען געלערנט אין דיא געזעגט צו דעם האר אלע וואס האבען עס פערשטאנען, זענען געוועזען צווייא הונדערט אונד אכט אונד אכציג: 8 אונד זיין האבען גורל געווארפען, איין משמר קענען דעם

22 הראש ושה: לעזר שלמות לבני שלמות וחת: 23 ובני ורהו אמרהו השני חזאל השלישי וקמם 24 הרביעי: בני עזאל מיכה לבני מיכה שמיר: אחי 25 מיכה ושה לבני ושה וברהו: בני מררי מחלי ומושי 26 בני עזרי בני: בני מררי גענהו בני ושה ובור 27 ועברי: למחלי אלעזר וראהו לו בני: לקיש בני 28 קיש ורחמאל: ובני מושי מחלי ועדר ורימות אלה 29 בני קלום לבית אבותיהם: ופילו גסיהם גורלות 30 לעזת אחיהם געזאגטן לפני דוד המלך וצדוק ואחמלך וראשי האבות לכהנים וללויים אבות הראש לעזת אחי הקו:

כה

כה

א וצבאל דוד ושרי הנבא לעבדה לבני אסף והימן ודותון הנבאים בכנרות מנגלים ובמשלוחם ויהי 2 מספרם אנשי מלאכה לעבדתם: לבני אסף ובור ווסף ונתניה ואשראלה בני אסף של דאסף הנבא עליהי 3 המלך: לדותון בני דותון גדלתי וצרי ושערה חשביה ומתניהו ושה עלי ורי אביהם דותון בבגד 4 נבא לעדיות וכל ליהו: להימן בני הימן בקווי מתניהו עזאל שבואל ורימות חנניה חנני אליאתה גדלתי ורמסתי עזר לשבששה מלותי הותיר מחויות: 5 הנבא בני להימן ויהי המלך בדברי האלילים להרים קרן ויהי האלילים להימן בנים ארבעה עשר וקצת 6 שלוש: גדלתי עליהי אבירם בשר בית ויהי במעלותם נבלים ונחלות לעבדת בית האלילים על ידי המלך אסף 7 ודותון והימן: ויהי מספרם עשראותם מלמד-שר 8 ליהו כל-המבין מתחת שמעם ושמןם: ופילו גורלות

אנדערן משמר, פאר דעם קליינעם
 אזוי גוט וויא פאר דעם גרויסען, פאר
 דעם פערשטענדיגען אזוי גוט וויא
 פאר דעם פלמיד: 9 אונד דאס ערשטע
 גורל איז ארויסגעאנגען פאר אסף,
 דהינו פאר יוסף, דאס צווייטע פאר
 גדליהו, ער אונד זיינע ברידער אונד
 זיינע זיהן זענען געוועזען צוועלף:
 10 דאס דריטע פאר זפור, זיינע זיהן
 אונד זיינע ברידער, צוועלף: 11 דאס
 פינפטע פאר יצרי, זיינע זיהן אונד
 זיינע ברידער, צוועלף: 12 דאס פינפ-
 טע פאר נתניהו, זיינע זיהן אונד זיינע
 ברידער, צוועלף: 13 דאס זעקסטע
 פאר בקניהו, זיינע זיהן אונד זיינע ברי-
 דער, צוועלף: 14 דאס זיבעטע פאר
 ישראל, זיינע זיהן אונד זיינע ברי-
 דער, צוועלף: 15 דאס אכטע פאר
 ישעיהו, זיינע זיהן אונד זיינע ברידער,
 צוועלף: 16 דאס ניינטע פאר מתניהו, זיינע זיהן אונד זיינע ברידער, צוועלף:
 17 דאס צעהנטע פאר שמעי, זיינע זיהן אונד זיינע ברידער, צוועלף: 18 דאס
 עלפטע פאר עזראל, זיינע זיהן אונד זיינע ברידער, צוועלף: 19 דאס צוועלפטע
 פאר חשבניה, זיינע זיהן אונד זיינע ברידער, צוועלף: 20 דאס דרייצענטע פאר
 שובאל, זיינע זיהן אונד זיינע ברידער, צוועלף: 21 דאס פירצענטע פאר מתתיהו,
 זיינע זיהן אונד זיינע ברידער, צוועלף: 22 דאס פינצענטע פאר ירמיהו, זיינע
 זיהן אונד זיינע ברידער, צוועלף: 23 דאס זעכצענטע פאר חנניהו, זיינע זיהן אונד
 זיינע ברידער, צוועלף: 24 דאס זיבעצענטע פאר ישבקשה, זיינע זיהן אונד זיינע
 ברידער, צוועלף: 25 דאס אכצענטע פאר חנני, זיינע זיהן אונד זיינע ברידער,
 צוועלף: 26 דאס ניינצענטע פאר מלוחי, זיינע זיהן אונד זיינע ברידער, צוועלף:
 27 דאס צוואנציגסטע פאר אלחנה, זיינע זיהן אונד זיינע ברידער, צוועלף: 28 דאס
 איין אונד צוואנציגסטע פאר הותיר, זיינע זיהן אונד זיינע ברידער, צוועלף:
 29 דאס צווייט אונד צוואנציגסטע פאר גדלתי, זיינע זיהן אונד זיינע ברידער,
 צוועלף: 30 דאס דרייט אונד צוואנציגסטע פאר מחזיאות, זיינע זיהן אונד זיינע
 ברידער, צוועלף: 31 דאס פינער אונד צוואנציגסטע פאר רוממתי עזר, זיינע
 זיהן אונד זיינע ברידער, צוועלף:

קאפיטעל כו

1 (דויע זענען געוועזען) צו דיא אפטיילונגען פאר דיא זוינער היטער, פאר
 דיא קרחים, משלמיהו וזהן פון קורא פון דיא ויהן פון אסף: 2 צו שלמיהו
 זענען געוועזען דיא ויהן זכריה דער אויבערשטער, ודיעאל דער צווייטער,

משמר לצינח פקטן פגול מכן עסחלמיר:
 וצא דגורל הראשון לאסף ליהקף גדלתי השני דאר 9
 ואחיו ובניו שנים עשר: השלישי נפדו בניו ואחיו
 שנים עשר: הרביעי לצרי בניו ואחיו שנים עשר: 11
 החמישי נתניו בניו ואחיו שנים עשר: 12
 הששי בקרו בניו ואחיו שנים עשר: השביעי
 ישראל בניו ואחיו שנים עשר: השמיני ישעיהו
 בניו ואחיו שנים עשר: התשיעי מתניהו בניו
 ואחיו שנים עשר: העשירי שמעי בניו ואחיו
 שנים עשר: עשירי עזראל בניו ואחיו שנים
 עשר: השנים עשר לחשבניה בניו ואחיו שנים
 עשר: לשלשה עשר שובאל בניו ואחיו שנים כ
 עשר: לארבעה עשר מתתיהו בניו ואחיו שנים 21
 עשר: לחמשה עשר לרמיהו בניו ואחיו שנים 22
 עשר: לששה עשר חנניהו בניו ואחיו שנים 23
 עשר: לשבעה עשר לישבקשה בניו ואחיו שנים 24
 עשר: לשמונה עשר לחנני בניו ואחיו שנים כה
 עשר: לתשעה עשר למלוחי בניו ואחיו שנים 26
 עשר: לעשרים לאלחנה בניו ואחיו שנים 27
 עשר: לאחד ועשרים להותיר בניו ואחיו שנים 28
 עשר: לשנים ועשרים לגדלתי בניו ואחיו שנים 29
 עשר: לשלשה ועשרים למחזיאות בניו ואחיו שנים ל
 עשר: לארבעה ועשרים לרוממתי עזר בניו ואחיו 31
 שנים עשר:

כו

כו

למחלקות לששירים לכתובים משלמיהו בדקרא מדבק *
 אסף: ולמשלמיהו בנים זכריה הבכור ודיעאל השני *

זכרנו דער ד' יטער, ויחזאל דער
פירטער: 3 עילם דער פינפטער,
יהונתן דער זעקסטער, אלהועני דער
זיבעטער: 4 אונד צו עבד אדם זענען
גענוועזען דא זיהן, שמעיה דער בכור,
יהונד דער צווייטער, יואח דער דריי-
טער, אונד שרר דער פירטער, אונד
נתנאל דער פיפטער: 5 עמיאל דער
זעקסטער, וששכר דער זיבעטער,
פעלטי דער אכטער, ווארין נאט האט
איהם געבענשט: 6 אונד צו זיין זיהן
שמעיה זענען געבוירען געווארען זיהן
וואס האבען גענועלטונט איבער דעם
הויז פון זיירע פעטער, ווארין זיין
זענען גענוועזען גבורים אין דעם חיל:
7 דא זיהן פון שמעיה זענען גענוועזען
עחני, אונד רפאל, אונד עובד, אלזכר,
זינע ברידער, אונד דא זיהן בון חיל
פון אלהו אונד סמכיהו: 8 אלע דא
דאזיגע זענען גענוועזען פון דא זיהן
פון עבד אדם, זיין אונד זיירע זיהן,
אונד זיירע ברידער, אישליכער פון

8 זכרנו השלישי ויחזאל הרבני: עלם המלשי והחנן
4 הששי אלהועני השביעי: ולעבד אדם בעם שמעיה
הבכור יהונתן השני יואח השלישי ושכר הרבני
החמישי עמיאל הששי וששכר השביעי
6 פעלטי השמיני כי ברכו אלהים: ולשמעיה בנו חיל
בעם המלשים לבית אבותם ברכורי חיל המה:
7 בני שמעיה עחני ורפאל ועובד אלזכר אחיו בנחל
8 אלדו וסמכיהו: כל-אלה מקני ועבד אדם המה
ובניהם ואחיהם אישחל בכה לעבדה ששים ושנים
9 לעבד אדם: ולשמלמיהו בעם ואחיו בנחל שמעיה
י עשר: ולחכה מדינמררי בעם שמרי הראשי כי לא
11 בכור ושימרי אביו לראש: חלקיהו השני סבליו
השלישי וברדי הרבני כלבעם ואחיו לחכה שלשה
12 עשר: לאלה מחלקות השערים לראשי הנכרים
13 משמרות לעמית אהיהם לשרת בבית דיהן: ופילו
14 גורלות כקון גורל לבית אבותם לשער השער: ופל
הגורל מוקחה לשלמיהו וברדיו בנו זעין בשכל הפילו
15 גורלות וצא גורלו צפניה: לעבד אדם עבד ולבניו
16 בית האספים: לשפים ולחכה למערב עם שער שלכת
17 במחלה העולה משמר לעמית משמר: למורה הלום
ששה לעצמה ליום ארבעה לעבדה ליום ארבעה
18 ולאספים שנים שנים: לפחד למערב ארבעה למסלה
19 שנים למרה: אלה מחלקות השערים לבני הנדרי
כ ולבני מררי: ויהיה עליהם על-אצרות בית האלהים
21 ולאצרות הנדשים: בני לעזר בני הרשני ללעזר
22 ראשי האבות ללעזר הרשני ויחזאל: בני ויחזאל וחס
23 ויחזאל אחיו על-אצרות בית דיהן: לעמרמי ליעזרי

זיין איז גענוועזען מעכטיג צו דעם דינסט, צווייט אונד זעכציג פון עבד אדם:
9 אונד משלמיהו האט געהאט זיהן אונד ברידער, חילם לייט, אכטצעהן: 10 אונד
הכה פון דא זיהן פון מררי האט אויף געהאט זיהן, שמרי וואר דער אויבער-
שטער, האמטשע ער איז נישט גענוועזען דער בכור, אבער זיין פאטער האט איהם
געמאכט פאר דעם אויבערשטען: 11 חלקיהו דער צווייטער, טבליהו דער דריטער,
זכרנו דער פירטער, אלע זיהן אונד ברידער פון חכה זענען גענוועזען דרייצעהן:
12 צו דא דאזיגע זענען גענוועזען אפגעטיילטע פון דא מייער היטערס, נאך
דא אויבערשטע מענער צו היטען ענטקעגען זיירע ברידער, צו דינען אין דעם
הויז פון דעם האר: 13 אונד זיין האבען גורל געווארפען פאר דעם קליינעם אזוי
גוט וויא פאר דעם גרויסען נאך דעם הויזגעזינד פון זיירע פעטער פאר אישליכען
טויער: 14 אונד דאס גורל איז געפאלען אן דער מורחזיט פאר שלמיהו, אונד
פאר זכרנו זיין זיהן, א קלוגער עצה געבער, ווען זיין האבען גורל געווארפען,
אזוי איז זיין גורל ארויסגעקומען אין צפון-זייט: 15 פאר עבד אדם אן דער
מורחזיט, אונד פון זייע זיהן פון דעם הויזגעזינד פון אספים: 16 פאר שפים
אונד חכה אן דער מערב-זייט מיט דעם טויער שלכת, וואס איז גענוועזען אויף
דעם וועג וואו מען געהט ארויף פון משמר אנטקעגען משמר: 17 אן דער מורחז-
זייט זענען גענוועזען זעקס לווים, אן דער צפון-זייט פייער פאר א טאה, אן דער דרום-
זייט פייער פאר א טאה, אונד ביין אספים צווייט אונד צווייט: 18 ביין פרבר אן
דער מערב-זייט פייער אויף דעם וועג אונד צווייט ביין פרבר: 19 דא דאזיגע זענען גע-
וועזען דא אפטיילונגען פאר דא מייער היטערס פון דא זיהן פון קרח אונד פון דא זיהן
פון מררי: 20 אונד פון דא לווים, אחיה, איבער דא אוצרות פון דעם הויז פון נאט, אונד
איבער דא אוצרות פון דעם הייליגטהום: 21 דא זיהן פון לעזר פון דא זיהן פון
גרשון, דא ראשי האבות פון לעזר דעם גרשני איז גענוועזען ויחזאל: 22 דא זיהן פון
ויחזאל זענען גענוועזען וחס אונד יואל זיין ברידער, וואס זענען גענוועזען איבער דא
אוצרות פון דעם הויז פון דעם האר: 23 פון דא עמרמי אונד פון יצחק,

אונד פון חֲבֵרוֹן אונד פון עֲדָלָה:

24 אונד שְׁבָאֵל, זיהן פון גִּרְשֹׁם, זיהן

פון מֹשֶׁה, איו גִּעְוֹעֻזֶען אָנֹד איבער

דיא אוצרות: 25 אונד זיינע ברידער

פון אליעזר, אונד רִחְבֵּיהוּ זיין זוהן,

אונד ישעיהו זיין זוהן, אונד יֶרֶם זיין

זוהן, אונד זכרי זיין זוהן, אונד שלמית

זיין זוהן: 26 דער שלמות אונד זיינע

ברידער זענען גִּעְוֹעֻזֶען איבער אלע

אוצרות פון דעם הייליגטום וואס דויד

המלך האט געהייליגט, אונד דיא ראשי

האבות פון אויבערשטע איבער מויד

זענד אונד הונדערט, אונד דיא אויז

בערשטע פון דעם חיל: 27 פון דעם

זאקרויב וואס זיין האבען גענומען

אין דיא מלחמות האבען זיין געהייר

ליגט צו שטארקען דאס הויז פון דעם

האר: 28 אונד אלעס וואס שמואל

הנביא האט געהייליגט, אונד שמואל

זוהן פון קיש, אונד אבנר זוהן פון

נר, אונד יואב זוהן פון צרונה, אונד

איטליכער וואס האט עפעס געהייליגט

יצהר, בננהו אונד זיינע זיהן צו דער מלאכה פון אויסגעזעניג איבער ישראל, פאר

שמישים אונד שפטים: 30 אונד פון חֲבֵרוֹן, חֲשִׁבְיָהוּ אונד זיינע ברידער, חיל סלייט,

א מויענד אונד זיבען הונדערט זענען געוועזען בעפעהלער פון ישראל פון דויער

זייט ירדן אויף מערב־זייט, איבער דער גאנצער מלאכה פון דעם האר, אונד פאר

דעם דינקט פון דעם מלך: 31 צווישען דיא פון חֲבֵרוֹן איו ירנה געוועזען דער

אויבערשטער פון חֲבֵרוֹן, נאך זייער געשלעכטער פון דיא אבות, אין דעם פיר-

ציגסטען יאהר פון דער רעגירונג פון דויד האבען זיין אויסגעזוכט אונד צווישען

זיין זענען געפונען געווארען שטארקע חיל־סלייט אין יעזר גלעד: 32 אונד

זיינע ברידער דיא חיל־סלייט זענען געוועזען צווייא מויענד אונד זיבען הונד-

ערט ראשי אבות, אונד דויד המלך האט זיין געמאכט בעפעהלער איבער ראובן

אונד גר אונד דעם האלבען שבט פון מנשה צו אלע געטליכע זאכען, אונד פון

דיא זאכען פון דעם מלך:

קאפיטעל כז

לחברות לעזאל: ושאול פוןרשום פרמשה ננד
על האצרות: ואחיו לאליעזר רחביו בני וישעיהו בני
ירם בני חכר בני שלמות בני: ודיא שלמות ואחיו
על בלאצרות חקשים אשר חקיש דויד המלך
וראשי האבות לשור האלפים ומאות ושור האבא:
מדימלחמות ומדיהשלל חקישו לזכר לבית דוד: 27
ובל חקישו שמואל הראה ושאול בדיקש ואבנר בן
נר ויובא בדצונה בל המקדש על השלמות ואחיו:
לעזרי בנידו ובניו למלאכה הדצונה עלישראל
לשטרים ולשפטים: לחברותי חשכדו ואחיו בריאל
אלף ושבעמאות על סקת ישראל מעבר לירדן
ממנה לכל מלאכת דוד ולעבודת המלך: לחברותי
דוד הראש לחברותי לחלוציו לאבות בשנת הארבעים
למלכות דוד נדרשו ומצא בהם גבורי חיל בישור
גלעד: ואחיו מדיחל אלפים ושבעמאות ראשי האבות
מפקדים דוד המלך על הראובני והגדי וחצי שבט
המנשי לכלדבר האלפים ודבר המלך:

כו

ובני ישראל ל מספרם ראשי האבות ושור האלפים
ומאות ושטרים המשרתים את המלך לכל ודבר
המחלקות הבא ויצא חמש בחדש לכל חדשי
השנה המחלקות האלה עשרים וארבעה אלף:
על המחלקות הראשונה לחמש הראשון שבעים בן
ובדיאל ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: מדיגד
פרץ הראש לכלשור האבות לחמש הראשון:
ועל מחלקתו חמש השני דודי האחוזי ומחלקתו
ומחלקתו הגד ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף:

אויסגעזעניג אונד זיינע ברידער: 29 פון
יצהר, בננהו אונד זיינע זיהן צו דער מלאכה פון אויסגעזעניג איבער ישראל, פאר
שמישים אונד שפטים: 30 אונד פון חֲבֵרוֹן, חֲשִׁבְיָהוּ אונד זיינע ברידער, חיל סלייט,
א מויענד אונד זיבען הונדערט זענען געוועזען בעפעהלער פון ישראל פון דויער
זייט ירדן אויף מערב־זייט, איבער דער גאנצער מלאכה פון דעם האר, אונד פאר
דעם דינקט פון דעם מלך: 31 צווישען דיא פון חֲבֵרוֹן איו ירנה געוועזען דער
אויבערשטער פון חֲבֵרוֹן, נאך זייער געשלעכטער פון דיא אבות, אין דעם פיר-
ציגסטען יאהר פון דער רעגירונג פון דויד האבען זיין אויסגעזוכט אונד צווישען
זיין זענען געפונען געווארען שטארקע חיל־סלייט אין יעזר גלעד: 32 אונד
זיינע ברידער דיא חיל־סלייט זענען געוועזען צווייא מויענד אונד זיבען הונד-
ערט ראשי אבות, אונד דויד המלך האט זיין געמאכט בעפעהלער איבער ראובן
אונד גר אונד דעם האלבען שבט פון מנשה צו אלע געטליכע זאכען, אונד פון
דיא זאכען פון דעם מלך:

קאפיטעל כז

1 אונד דיא קינדער פון ישראל זענען געוועזען נאך זייער צאל, געמליך, דיא ראשי
האבות, אונד דיא אויבערשטע איבער מויענדע, אונד איבער הונדערטע, אונד זייער
בעפעהלער, דיא משרתים פון דעם מלך אין אלערלייא זאכען פון דיא אפטיילונגען,
וואס זענען אריינגעקומען אונד ארויסגעגאנגען איטליכען חדש צו אלע חדשים פון
דעם יאהר, פון איטליכע אפטיילונג זענען געוועזען פיער אונד צוואנציג מויענד:
2 איבער דיא ערשטע אפטיילונג פון דעם ערשטען חדש איו געוועזען, לשבעם, זיהן
פון ובדיאל אונד אין זיינע אפטיילונג זענען געוועזען פיער אונד צוואנציג מויענד:
3 פון דיא זיהן פון פרץ איו געוועזען דער אויבערשטער פון אלע פירשטען פון דעם
חיל פאר דעם ערשטען חדש: 4 אונד איבער דיא אפטיילונג פון דעם צווייטען חדש
איו געוועזען דודי דער אחוזי, אונד זיינע אפטיילונג איו געוועזען מקלות דער פירשט,
אונד אין זיינע אפטיילונג זענען אויף געוועזען פיער אונד צוואנציג מויענד:
דער

5 דער דרוםער אויבערשטער איבער
 דעם חיל פאר דעם דרוםער חדר איז
 געוועזען בנהו וזהו פון יהודה, איין
 אויבערשטער פהן, אונד אין זיינע אפ-
 טיילונגען זענען געוועזען פיער אונד
 צוואנציג טויזענד: 6 דאס איז דער
 בנהו דאס איז געוועזען א גבור פון
 דיא דרייסיג אונד איבער דיא דרייסיג,
 אונד אין זיינע אפטיילונג איז געוועזען
 עמינד ויין וזהו: 7 דער פיערטער
 פאר דעם פיערטען חדר איז געוועזען
 עשהאל, דער ברודער פון יואב, אונד
 זכריה ויין וזהו נאך איהם, אונד אין
 זיינע אפטיילונג זענען געוועזען פיער
 אונד צוואנציג טויזענד: 8 דער פינפטער
 אויבערשטער פאר דעם פינפטען חדר
 איז געוועזען שמהות דער זרחי, אונד
 אין זיינע אפטיילונג זענען געוועזען,
 פיער אונד צוואנציג טויזענד: 9 דער
 זעקסטער פאר דעם זעקסטען חדר

הער העבא השלישי לחדש השלישי בחדש
 6 הבין ראש ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: הוא
 בנהו גבור השלישים ועל השלישים מחלקו עמונד
 7 בני: הרביעי לחדש הרביעי עשהאל אחי יואב
 וזכריה בן אחי ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף:
 8 החמישי לחדש החמישי השך שמות הורח
 9 ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: הששי
 לחדש הששי עירא בדקש החקיק ועל מחלקו
 10 עשרים וארבעה אלף: השביעי לחדש השביעי
 חלץ הפלוי מרבע אפרים ועל מחלקו עשרים
 11 וארבעה אלף: השמיני לחדש השמיני סבכי
 החשתי לחדש ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף:
 12 התשיעי לחדש התשיעי אביעזר הגתותי
 לבנימין ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף:
 13 העשירי לחדש העשירי מרבי המופתי לחדש ועל
 14 מחלקו עשרים וארבעה אלף: עשתי עשר
 לעשתי עשר החדש בנהו הפרעותי מרבע אפרים ועל
 15 מחלקו עשרים וארבעה אלף: השנים עשר
 לשנים עשר החדש חלדי המופתי לעתניאל ועל
 16 מחלקו עשרים וארבעה אלף: ועל שבטי
 ישראל לראובן גיד אליעזר בורכר לשמעוני שפתי
 17 בן-משה: ללוי חשביה ברקמאל לאהרן צדוק:
 18 ליהודה אליהו מאיר דוד ויששכר עמרי מישכאל:
 19 לבלוי ושמעוני בן-זכריה לפתלי רימות בן-עריאל:
 כ לבני אפרים הושע בן-עוזר לחצי שבט מנשה ואל
 21 בן-פרדוי: לחצי מנשה גלעד בן-פרדוי לבנימין
 22 עשאל בראבד: ללוי עזראל בן-רחם אלף שרי

איז געוועזען עירא וזהו פון עקש דער תקועה, אונד אין זיינע אפטיילונג זענען
 געוועזען פיער אונד צוואנציג טויזענד: 10 דער זיבעטער פאר דעם זיבעטען חדר
 איז געוועזען חלץ דער פלוגי, פון דיא בני אפרים, אונד אין זיינע אפטיילונג זענען
 געוועזען פיער אונד צוואנציג טויזענד: 11 דער אכטער פאר דעם אכטען חדר
 איז געוועזען סבכי דער חשתי פון זרחי, אונד אין זיינע אפטיילונג זענען
 זען פיער אונד צוואנציג טויזענד: 12 דער ניינטער פאר דעם ניינטען חדר איז
 געוועזען אביעזר אויס ענתות פון בנימין, אונד אין זיינע אפטיילונג זענען
 געוועזען פיער אונד צוואנציג טויזענד: 13 דער צעהנטער פאר דעם צעהנטען חדר
 איז געוועזען מרבי אויס נמופתי פון זרחי, אונד אין זיינע אפטיילונג זענען גע-
 וועזען פיער אונד צוואנציג טויזענד: 14 דער עלפטער פאר דעם עלפטען חדר
 איז געוועזען בנהו דער פרעטוני פון דיא בני אפרים, אונד אין זיינע אפטיילונג
 זענען געוועזען פיער אונד צוואנציג טויזענד: 15 דער צוועלפטער פאר דעם צוועלפט-
 טען חדר איז געוועזען חלדי אויס נמופתי פון עתניאל, אונד אין זיינע אפטיילונג
 זענען געוועזען פיער אונד צוואנציג טויזענד: 16 אונד איבער דיא שבטים פון
 ישראל זענען געוועזען פירשטען, פון ראובן, אליעזר וזהו פון זכריה פון שמעון,
 שפתייה וזהו פון משה: 17 פון לוי חשביה וזהו פון קמואל, פון אהרן, צדוק:
 18 פון יהודה אליהו פון דודים ברידער; פון יששכר, עמרי וזהו פון מישכאל:
 19 פון זבלוי, ושמעיה וזהו פון עבריהו; פון נפתלי, ורימות וזהו פון עזריאל:
 20 פון דיא וזהו פון אפרים הושע וזהו פון עוזריה, פון דעם האלבען שבט
 מנשה יואל וזהו פון פרדוי: 21 פון דעם האלבען שבט מנשה אין גלעד, דוד
 וזהו פון זכריה; פון בנימין וישאל וזהו פון אבנר: 22 פון דן עזראל וזהו
 פון ירחם; דיא דאזיגע זענען געוועזען דיא פירשטען איבער דיא שבטים

פון ישראל: 23 אונד דויד האט נישט געזעהלט פון צוואנציג יאהר אונד אפילו פון דארונטער, ווייל דער האר האט צוגעזאגט אז ער וועט פער- מעהרען ישראל אזוי וויא דיא שטערן פון דעם הימל: 24 יואב וזהן פון צרויה האט אנגעהויבען צו צעהלען אבער ער האט נישט געענדיגט, ווארין עס איז געוועזען וועגען דעם דאזיגען (דאס גאט האט) געצארנט איבער ישראל, אזוי איז דיא צאל נישט אויפגענומען געווארען אין דער צאל פון דברי הנמים פון דויד המלך: 25 אונד איבער דיא אוצרות פון דעם מלך איז גע- וועזען עקמות וזהן פון עדיאל, אונד איבער דיא אוצרות פון דיא פעלדער, אין דיא שטעט, אונד אין דיא דער- פער, אונד אין דיא שווקער איז גע- וועזען ויהונתן וזהן פון עזרה: 26 אונד איבער דיא וואס האבען געמעהן דיא פעלד ארבייט, דאס לאנד צו אקערן

כח

כח

אוי געוועזען עזרי וזהן פון פלוב: 27 אונד איבער דיא וויינגערשטען איז געוועזען שמעי אויס רמה, אונד איבער דעם וואס קומט פון דיא וויינגערשטען, דיא אוצרות פון וויין, איז געוועזען זבדי דער שפּמיר: 28 אונד איבער דיא עהלבערט ביימער אונד דיא (ארט) פייגען ביימער וואס זענען אין דעם נידריגען פלוין איז געווע- זען בעל חנן דער גררי; אונד איבער דיא אוצרות פון דעם עהל איז געוועזען יועש: 29 אונד איבער דיא רינדער וואס האבען זיך געפאשעט אין שרון איז געוועזען שטרי אויס שרון, אונד איבער דיא רינדער אין דיא טאלען איז גע- וועזען שפט וזהן פון עדלי: 30 אונד איבער דיא קעמל איז געוועזען אוביל דער ישמעלי, אונד איבער דיא עזעל איז געוועזען יהודה דער מרנתי: 31 אונד איבער דיא שאף איז געוועזען ווי דער הגרי; אלע דיא דאזיגע זענען געוועזען פירשטען איבער דעם פערמעהנען פון דויד המלך: 32 אונד ויהונתן דויד'ס פערשער איז געוועזען איין עצה געבער, א קלוגער מאן, אונד א סופר, אונד ויהואל וזהן פון חכמוני איז געוועזען מיט דעם מלך'ס זיהן: 33 אונד אחיתופל איז געוועזען דעם מלך'ס חבר; 34 אונד נאך אחיתופל איז געוועזען יהודה וזהן פון בנהה, אונד אבנר, אונד דער אויבערשטער איבער דעם מלך'ס חיל איז געוועזען יואב:

קאפיטעל כח

1 אונד דוד האט פערזאמעלט אלע אויבערשטע פון ישראל, דיא אויבערשטע פון דיא שבטים, דיא אויבערשטע פון דיא אפטיילונגען, דיא משרתים פון דעם מלך, אונד דיא אוי- בערשטע איבער טויענדע, אונד דיא אויבערשטע איבער הונדערטע, אונד אויבערשטע איבער דעם נאכען פערמענען פון דעם מלך, אונד ויינע זיהן מיט דיא דינער אונד מיט דיא גבורים, אונד מיט אלע שטארקע חילים לייט, קיין ירושלים: 2 אונד דויד המלך איז אויפגעשטאנען אויף ויינע פיס, אונד ער האט געזאגט, הערש מיד צו, מיינע בריי- דער אונד מיין פאלק, עס איז געוועזען אין מיין הארץ צו בויען א הויז פון מנוחה פאר דעם ארון פון דעם ברית פון דעם האר, אונד פאר א פוסבאנק פון אונזער גאט, אונד איך האב עס אנגעברייט כרי צו בויען: 3 אבער גאט האט צו מיר געזאגט דוא זאלסט נישט

בויען א הויז פאר מיין נאמען, ווייל דא
 ביזט בענוועזען א מלחמה מאן, אונד דא
 האסט בלש פערנאקסען: 4 אבער דער האר,
 דער גאט פון ישראל, האט מיך אויסדער-
 נועהלט פון דעם גאנצען הויזגעזינד פון מיין
 פאטער כדי איך זאל זיין א מלך איבער
 ישראל אויף עביה, ווארין אין יהודה
 האט ער זיך אויסדערנועהלט א גייד, אונד
 פון דעם הויז פון יהודה, מיין פאטערס
 הויז, אונד פון מיין פאטערס זיין האט ער
 מיך בעווייליגט כדי מיך צו מאכען פאר א
 מלך איבער גאנץ ישראל: 5 אונד פון
 אלע מיניע זיין ווארין דער האר האט
 מיר געגעבען פילע זיין, האט ער אויס-
 דערנועהלט מיין זון, שלמה כדי איהם
 צו געצען אויף דאס טרוין שטול פון דעם
 האר איבער ישראל: 6 אונד ער האט צו
 מיר געזאגט, זיין זון, שלמה, ער וועט
 בויען מיין הויז אונד מיין הויף, ווארין איך
 האב איהם אויסדערנועהלט צו מיר צו
 זיין א זון, אונד איך וועל צו איהם זיין א
 פאטער: 7 אונד איך וועל אויף אנגריי-
 טען זיין מלכות אויף עביה, ווען ער וועט
 זיך שטארקען צו טהון מיניע מצות אונד
 מיניע משפטים, אזוי וויא עס איז דעם

הינטניגען טאג: 8 אונד אצונד, פאר דיא אויגען פון גאנץ ישראל, דיא פערנאמלונג פון
 דעם האר, אונד פאר דיא אויגען פון אונזער גאט, היט אונד פארשט נאך אלע מצות פון דעם
 האר איינער גאט, כדי איהר זאלט נישטן דאס גוטע לאנד, אונד דאס איירע קינדער
 נאך איינע זאלען עס האבען פאר א נחלה אויף עביה: 9 אונד דא, שלמה מיין זון,
 דערקען דעם גאט פון זיין פאטער אונד זיין איהם מיט דעם גאנצען הארץ אונד מיט
 א וויליג נפש—ווארין דער האר פארשט איטליכעס הארץ, אונד ער פערשטעהט דאס
 טראכטען פון אלע מחשבות—ווען דא וועסט איהם זוכען אזוי וועט ער זיך פון דיר
 לאזען געפינען; אבער ווען דא וועסט איהם פערלאזען אזוי וועט ער זיך אויף עביה
 פערלאזען: 10 זעה צו היינט, דאס גאט האט זיך אויסדערנועהלט כדי צו בויען דאס
 בית המקדש, דארום זייא שטארק אונד טהא עס: 11 אונד דויד האט געגעבען צו
 זיין זון, שלמה דאס מוסטער פון דעם פארהויז, אונד פון דיא הייזער דערפון, אונד
 זיינע אויפגאבער, אונד זיינע אויפערשטע קאמערן, אונד זיינע אינגעוועניגסטע
 חדרים אונד דאס הויז פון דעם כפרת: 12 אונד דיא געשטאלט פון אלעס וואס ער
 האט געהאט דורך דעם רוח הקודש צו מאכען דיא פארהויז פון דעם האר אונד
 אלע קאמערן רינגס ארום פאר דיא אויפגאבער פון גאטס הויז אונד פאר דיא אויפגאבער
 פון דעם הייליגטהום: 13 אונד אויך פאר דיא אפטיילונגען פאר דיא פנים אונד
 דיא לויס, אונד פאר דיא גאנצע ארבייט פון דעם דינסט פון דעם הארס הויז, אונד
 אונד פאר אלערלייא פלים פון איטליכער עבודה אין דעם הארס הויז: 14 דאס
 גאלד האט ער געגעבען נאך דעם געוויכט פון גאלד פאר אלערלייא פלים פון איט-
 ליכער עבודה, אונד פאר אלערלייא זילבערנע פלים נאך דעם געוויכט פאר אלערלייא
 פלים פון איטליכער עבודה: 15 אפילו דאס געוויכט פון דער גאלדענע מנורה אונד
 זייער גאלדענע לייכטער נאך דעם געוויכט פון איטליכער מנורה אונד איהר לייכטער,
 אויך אזוי פאר דיא זילבערנע מנורה נאך דעם געוויכט פון דער מנורה
 אונד איהרע לייכטער אזוי פיל וויא מען האט געברויכט פאר דיא ארבייט
 פון איטליכער מנורה: 16 אונד דאס גאלד נאך דעם געוויכט פאר דיא
 טיש פון דעם לחם הפנים פאר איטליכען טיש, אונד אויך זילבער

לשליחת הקספ: והמלכות והמזקקות והקשות וְהַבִּי
 17 סָדִיר וְלִכְפֹּרֵי הַחֹבֶב בְּמִשְׁקֵל לְכַפֹּר וּכְפֹר וּכְפֹרֵי
 18 הַקֶּסֶף בְּמִשְׁקֵל לְכַפֹּר וּכְפֹר: וְלִמְנוּחַ הַקִּטְרֹת וְהַבִּי
 19 לְפָרִשִׁים וְסָבִים עַל־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה: הַכֹּל בַּכֶּתֶב
 מִיַּד יְהוָה עַל־הַשִּׁבְלִי כָּל מַלְאָכָה דַּחֲבָנִית:
 וְאָמַר דָּוִד לְשִׁלְמָה בְּנוֹ חֲנָן וְאָמַן וְעֹשֶׂה אֱלֹהֵימָא
 וְאֶלְיָהֵמָת בִּי יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי עַמִּי לֹא יִדְּשֵׁךָ וְלֹא
 יִשְׁכַּח עַד־לְבָבוֹת כִּלְמַלְאכָת עֲבֹדָת בִּית־יְהוָה: וְהָיָה
 21 מַחֲלָקוֹת הַקְּהִלִּים וְהַלֵּלִים לְקִלְעֹבֶדֶת בֵּית הָאֱלֹהִים
 וְעַמִּי כְּכִלְמַלְאכָה לְקִלְעֹבֶיב בְּחֻמְהָ לְקִלְעֹבֶדֶת
 הַיָּשָׁרִים וְהַלֵּהֶם לְקִלְעֹבֶדֶת:

כט

כט

וְאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ לְכָל־הַקָּהָל שְׁלֹמֹה בְּנִי אַחֵר בְּתוֹרָה
 כו בְּיָד אֱלֹהִים עֲשֵׂה וְהָיָה וְהַמְלָאכָה נִדְּלָה בִּי לֹא לְאִשָּׁה
 הַבִּיחָה בִּי לִדְהַת אֱלֹהִים: וּבְכִלְכָּלֵי הַבִּנְיָנִי לְבֵית
 2 אֱלֹהֵי הַחֹבֶב וְהָיָה וְהָיָה לְכָסֶף וְהַחֲשֵׁשׁ לְחֻשָּׁת
 הַכֶּתֶב לְכָרֶל הַעֲצִים לְעֵצִים אֲבִירֵשֶׁם וּמִלֻּאִים
 אֲבִירֵשֶׁךָ וְרִקְמָה וְכָל אֲבָן יָקָרָה וְאֲבִירֵשֶׁשׁ לְרֵב:
 וְעוֹד בְּרָצִיתִי בְּבֵית אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּנְיָה וְהָיָה וְהָיָה
 3 לְבֵית־אֱלֹהֵי לְמִשְׁכָּה מְכֹל־הַבִּנְיָנִי לְבֵית הַקֶּסֶף:
 שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים כֶּבֶד וְהָיָה מִקֶּבֶץ אֲוִיר וּשְׁבֹתָ אֲלָפִים
 4 כֶּסֶף־לְכָסֶף מִקֶּבֶץ לִשְׁתֵּי קִרְוֹת הַכֶּתֶב: וְהָיָה לְחֹבֶב
 וְלְכָסֶף לְכָסֶף וְלְכִלְמַלְאכָה בְּיַד הַיָּשָׁרִים וְכִי מִתְּנֵב
 5 לְמַלְאכָה יְדֵי הַיָּשָׁרִים: וְהָיָה וְהָיָה לְחֹבֶב וְהָיָה
 6 שְׁבֹתָ יִשְׂרָאֵל וְשָׁרִי הָאֲלָפִים וְהַמִּלֻּאִים וְשָׁרִי מַלְאכָה
 הַמֶּלֶךְ: וְהָיָה לְעֹבֶדֶת בֵּית־הָאֱלֹהִים וְהָיָה בְּכָרִים

הָאֵר גָּאֵם מִיָּין גָּאֵם אִיז מִיט דִּיר, עַר נִעַם דִּיר נִיט שְׁלֹאף מֵאֲכֶען אֹנֵד נִיט פֶּעֶר־
 לֵאזֶען בִּין דֹּא נִעַםט פֶּעֶר־לֵעֲנֶדֶן דִּיא בֵּאנְצֶע מֵלֹאכָה פֿון דֶּעם דִּינֶסֶט פֿון דֶּעם הָאָרִים
 הָיִיז: 21 אֹנֵד זַעֲה, דִּיא אָפֿטִיילִונְגֶען פֿון דִּיא פֿהִינִם אֹנֵד דִּיא לֹוִם נִעַלֶען מִיט דִּיר זִיין
 זִיין פֿאר דֶּעם בֵּאנְצֶען דִּינֶסֶט פֿון גָּאֵםִים הָיִיז, אֹנֵד עִם נִעַלֶען אִיזֶף מִיט דִּיר זִיין
 אִיטִליכֶער וְוֵאם אִיז פֿרִייוויליג אֹנֵד קִלֹּב פֿאר אֶלֶער־לִיִּיא אַרְבִּיט, אֹנֵד דִּיא פִּיר־שְׁטֶען
 אֹנֵד דָּאם בֵּאנְצֶע פֿאַלֶק נִעַלֶען זִיין נֵאָף דִּיין בֵּאנְצֶען בֶּעפֿעֶהֶל:

קאפיטעל כט

1 אֹנֵד דָּוִד הַמֶּלֶךְ הָאֵם וְיִישָׁעֶר בֶּעֲזָאֵםט צו דֶּער בֵּאנְצֶען פֶּעֶר־זֵאמִלֹּונג, מִיין זִוְהָ
 שְׁלֹמֹה אִיז אִינֶער (אִלִּיין) נִעַמֶען גָּאֵם הָאֵם אִיזֶדֶר־נִעַלֶעֶלֶם, עַר אִיז יִוֵּג אֹנֵד עֲדֶעל,
 אֹנֵד דִּיא מֵלֹאכָה אִיז גְּרוֹם, וְוֵאָרִין דִּירֶער פֿאַלֶאָסֶט אִיז נִיט פֿאר אַ מַעֲנֶשׁ, נִישָׁרֶט
 פֿאר דֶּעם הָאָר גָּאֵם: 2 אֹנֵד מִיט מִיין בֵּאנְצֶען פֿֿחַ הָאֵב אִיז צוֹגֶעֶר־יִיט פֿאר דֶּעם
 הָיִיז פֿון מִיין גָּאֵם, דָּאם גָּאֵלֶד פֿאר דִּיא גָּאֵלֶדֶענֶע זֹאכֶען, אֹנֵד דָּאם זִילְבֶּער פֿאר דִּיא
 זִילְבֶּערֶנֶע זֹאכֶען, אֹנֵד דָּאם קֹפֶער פֿאר דִּיא קֹפֶערֶנֶע זֹאכֶען, דָּאם אִיזֶען פֿאר דִּיא
 אִיזֶעֶנֶע זֹאכֶען, אֹנֵד דָּאם הָאֵלֶץ פֿאר דִּיא הָאֵלֶצֶערֶנֶע זֹאכֶען, אֲנִיקֶס־שְׁטִינֶער אֹנֵד
 אִינֶפֿילִונְגֶס־שְׁטִינֶער, אֹנֵד קֹרִיס־אֵל־שְׁטִינֶער פֿון פֶּעֶר־שִׁידֶענֶע פֿאַרְבֶּען, אֹנֵד
 אֶלֶער־לִיִּיא טִירֶע שְׁטִינֶער, אֹנֵד מֵאָר־מִזִּיר־שְׁטִינֶער זַעֲהֶר פֿיל: 3 אֹנֵד נֵאָף מַעֲהָ, וְוִייל
 עִם אִיז מִיין פֶּעֶר־לֵאנְגֶען צו גָּאֵםִים הָיִיז, עִם אִיז בִּירָא מִיר פֶּעֶר־הֵאנְדֶען אִיין אִוְצֶר פֿון
 גָּאֵלֶד אֹנֵד זִילְבֶּער, אִוְצִי הָאֵב אִיז עִם גֶּעֶעֶבֶען פֿאר דֶּעם הָיִיז פֿון מִיין גָּאֵם אִיבֶּער
 אֶלֶעם וְוֵאם אִיזֶף הָאֵב אֲנֶעֶר־יִיט פֿאר דֶּעם בֵּית הַמֶּקְדָּשׁ: 4 דִּרִּיא טִוִּזֶענד צֶענְטֶנֶער
 גָּאֵלֶד אִוִּם אִוִּפִּיר, אֹנֵד זִיבֶען טִוִּזֶענד צֶענְטֶנֶער גֶּעִלִּיטֶערט זִילְבֶּער צו בֶּעֶדֶעקֶען
 דִּיא נִעַנֶד פֿון דִּיא הִיזֶער: 5 גָּאֵלֶד צו גָּאֵלֶדֶענֶע זֹאכֶען, אֹנֵד זִילְבֶּער צו זִילְבֶּערֶנֶע
 זֹאכֶען, אֹנֵד פֿאר דִּיא בֵּאנְצֶע אַרְבִּיט דִּירֶף דִּיא קִינֶסֶטֶלֶר, אֹנֵד נִעַר אִיז וְוִילִיג הִינֶם
 זִינֶע הֵאנֵד צו פִּילֶען צו דֶּעם הָאָר: 6 אֹנֵד דִּיא פִּיר־שְׁטֶען פֿון דִּיא אֲבֹת, אֹנֵד דִּיא
 פִּיר־שְׁטֶען פֿון יִשְׂרָאֵל אֹנֵד דִּיא אִוִּבֶּער־שְׁטֶע אִיבֶּער טִוִּזֶענדֶע, אֹנֵד אִוִּבֶּער־שְׁטֶע אִיבֶּער
 הֵאנְדֶּער־שְׁטֶע, אֹנֵד דִּיא אִוִּבֶּער־שְׁטֶע פֿון דֶּעם מֶלֶךְ־ים אַרְבִּיטִים הֵאבֶען מִנְדֵּב גֶּעוֹעֶזֶען:
 7 אֹנֵד זִיִּיא הֵאבֶען גֶּעֶעֶבֶען פֿאר דֶּעם דִּינֶסֶטֶט פֿון גָּאֵםִים הָיִיז פִּינֶף טִוִּזֶענד צֶענְטֶנֶער גָּאֵלֶד,

אונד צעהן מויוענד אדריפונם, אונד צעהן מויוענד צענמנער זילבער, אונד קופער, אכטצעהן מויוענד צענמנער, אונד איינען הונדערט מויוענד צענמנער: 8 אונד זאלכע וואס האבען געהאט מיינע שטיינער, דיא האבען זיין אריינ געגעבען אין דעם אויפער פון דעם הארם הויז, דורך יחיאל דעם גרשני: 9 אונד דאס פאלק האט זיך געפרייט, ווארין זיין האבען מנד געוועזען מיט א גאנץ הארץ וואס זיין האבען מנד געוועזען צו דעם האר, אונד דורך המלך האט זיך אויפ געפרייט מיט א גרויסע שמחה: 10 אונד דורך האט געבענשט דעם האר פאר דיא אויפן פון דער גאנצער פערנאמלונג, אונד דורך האט געזאגט, געבענשט ביוט דא, א האר, גאט פון ישׂראל, אונדער פאטער, פון עבינקייט צו עבינקייט: 11 צו דיר, א האר, איז דיא גרויסקייט, אונד דיא הערליכקייט, אונד דער נצחון, אונד דיא שעהנקייט, ווארין אלעס וואס איז אין דעם היקעל אונד אויפ דער ערד געהערט צו דיר, א האר, צו דיר געהערט דיא מלוכה, דיא

המשת-אלפים ואדרכלים רבו וגסף כפרים עשרת אלפים וחשת רבו ושמת אלפים כפרים וכו' מאד אלה כפרים: והנמצא אתו אבנים נתן לאיצר בית 9 ויהוה על ידו יחיאל הגרשני: ושמתו העם עלהתדכום כי כלב שלם התנדבו ליהוה וגם דוד המלך שמת 1 שמחה גדולה: וברך דוד אתיהוה לעני כלל הקהל ויאמר דוד ברוך אתה יהוה אלילי וישׂראל 11 אבני מעולם ועד-עולם: לך יהוה הנהלה ותכונה ותפארת ותצה ויהוה כרכל בשמים ויארץ לך יהוה 12 הממלכה ותמנשא לכל לאש: והעשר והקבול מלפניך ואתה מושל בכל וברך כל ויבורה ויברך 13 לנהל ולחוק כלל: ותתן אליהו מידים אגוזי לך 14 ומחללים לשם תפארתך: וכי מי אני ומי עמי כד נעצר כל להתנדב כאת כרמקם הכל ומידך נתן לך: 15 גרירים אגוזי לפניך והשקים ככל-אבותי ככל ימינו 16 עלהארץ ואין מקרה: והנה אליהו כל הקמץ הנה אשר הכנינו לבנותיך בית לשם קדשך מנח יהוה 17 ולך הכל: ותתני אליי כי אתה נתן ללב ומישרים תרעה אני כבשר ללבי והתנבחי כלי-אלה ותתן עמך 18 והנעארה ראתי בשמחה להתנדב-לך: ויהוה אלילי אברהם יצחק וישׂראל אבותי שמחתות לעולם 19 לציר מחשבות ללב עמך והמן ללבם אליך: ולשלמה בני מן ללב שלם לשמור מצותך ענותך והקוד ולעשות הכל ולכותה אשר-הכניתי: 20 ויאמר דוד לכל-הקהל ברכונו אתיהוה אללהם ויברכו כל-הקהל ליהוה אלילי אבותי נתן ומשחתו 21 ליהוה ולמלך: ויבנו ליהוה ויבנו ויבנו עלות

אונד דא ביוט דערהויבען אלס אונדערשטער איבער אלעם: 12 דיא רייכקייט אונד דער כבוד איז פאר דיר, אונד דא שיהקט געוועלטיגען איבער אלעם, אונד אין דיינע האנד איז דער כל אונד דיא גבורה, אונד אין דיינע האנד איז אלעס גרויס אונד שטארק צו מאכען: 13 אונד אצורה, אונדער גאט, מיר דאנקען דיר, אונד מיר לויבען דעם נאמען פון דיינע שעהנקייט: 14 אונד ווער בין איך, אונד וואס איז מיין פאלק, דאס מיר זענען אים שטאנד מנד צו זיין אזוי וויא דאס דאזיגע, ווארין אלעס איז פון דיר, אונד פון דיינע האנד האבען מיר עס צו דיר געגעבען: 15 ווארין מיר זענען גרויס פאר דיר, אונד איינעוואוינערס אזוי וויא אלע אונדערע אבות, אונד אזוי וויא א שטאמען זענען אונדערע טעג אויפ דער ערד, אונד עס איז קיינע האפנונג: 16 א האר, אונדער גאט, דיא דאזיגע גאנצע מאסע וואס איך האב צוגעברייט כדי צו דיר צו בויען א הויז פאר דיין הייליגען נאמען, דאס איז דאך פון דיינע האנד, אונד אלעס איז פון דיר: 17 אונד איך ווייס דאך א מיין גאט, אז דא פרישקט דיא הערצער, אונד דא ווילקט רעכטפארטיגקייט, אבער וואס אן מיר אנטעלאנגט, מיט אויפריכטיגקייט פון מיין הארץ האב איך דאס אלעס מנד געוועזען, אונד אצונד האב איך געזעהען אז דיין פאלק וואס געפינט זיך דא, האט צו דיר מיט א שמחה מנד געוועזען: 18 א האר, גאט פון אברהם, יצחק, אונד ישׂראל אונדערע אבות, האלט דאס דאזיגע טראכטען פון מחשבות אויפ עבינ אין דעם הארץ פון דיין פאלק, אונד גערייט אן זייער הערצער צו דיר: 19 אונד געב צו מיין ווען שלמה א גאנץ הארץ, כדי צו היטען דיינע מצות, דיינע צייגענים אונד דיינע געזעצן, אונד צו טהון דאס אלעס, אונד צו בויען דעם פאלאסט פאר וואס איך האב צוגעברייט: 20 אונד דורך האט געזאגט צו דעם גאנצען קהל, גענשט דאך דעם האר אייער גאט! אונד דאס גאנצע קהל האבען געבענשט דעם האר, דעם גאט פון זייער אבות, אונד זיין האבען זיך אונדערנעבייגט אונד געבריקט צו דעם האר אונד צו דעם מלך: 21 אונד וויא האבען געשאכטען קרבנות, אונד וויא האבען אויפגעבראכט עלות

לדוֹהָ לַמִּתְחַת הַיּוֹם הַזֶּה פָּרִים אֵלֶּף אֵילִים אֶלֶף
 כִּבְשִׁים אֵלֶּף וְנִסְכֵּיהֶם חֹבְתִים לְרֹב לְכָל־יִשְׂרָאֵל:
 וַיֹּאבְדוּ וַיִּשְׁתּוּ לִפְנֵי יְהוָה בַּיּוֹם הַזֶּה בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה:
 וַיִּמְלְאוּ שָׂנִית לְשִׁלְמוֹת בְּרִדְוִיד וַיִּמְשְׁקוּ לַיהוָה לְעֹדֶד
 וּלְעֻזָּק לְכֶהֱן: וַיִּשָּׁב שְׁלֹמֹה עַל־כֶּסֶף יְהוָה: וַיִּמְלֹךְ²²
 סָחֵת־דָּוִיד אֲבִיו וַיַּעֲלֶה בְּשִׁמְעוֹ אֶלָּו כְּלִי־יִשְׂרָאֵל: וְכָל²³
 הַיָּרִים וְהַגְּבִרִים וְגַם כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ דָּוִד נָתַנוּ יָד תַּחַת
 שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ: וַיַּגִּד יְהוָה אֶת־שְׁלֹמֹה לְמַעַן לֵעָנִי כֹה
 כְּלִי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ עַלְיוֹ הַיּוֹד מַלְכוּת אֲשֶׁר לֹא־יְהוָה עִלָּה
 כְּלִי־מֶלֶךְ לִפְנֵי עַל־יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי בְרִי־יָשִׁי מֶלֶךְ²⁶
 עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל: וְהַיּוֹמִים אֲשֶׁר מָלַךְ עַל־יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים²⁷
 שָׁנָה בַּחֲבֹרֹן מֶלֶךְ שִׁבְעִים שָׁנִים וּבִירוּשָׁלַם מֶלֶךְ שְׁלֹשִׁים
 וּשְׁלוֹשׁ: וְיָמָיו בְּשִׁיבָה מוֹכָה שִׁבְעִים יָמִים עַד וְהָבֹד²⁸
 מֶלֶךְ שְׁלֹמֹה בְּנוֹ תַחֲמִיו: וְדָבָר דָּוִד הַמֶּלֶךְ הָרִאשׁוֹנִים²⁹
 וְהָאַחֲרִיִּים הָיִם כְּתוּבִים עַל־דָּבָר שְׁמוּאֵל הָרֹאֶה וְעַל־
 דָּבָר נָתַן הַנְּבִיא וְעַל־דָּבָר יְד הַחוּץ: עַם כָּל־מַלְכוּתוֹ לֹ
 וַיְבָרְכֻהוּ וְהַיּוֹמִים אֲשֶׁר עָבְרוּ עָלָיו וְעַל־יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל־
 מַמְלָכֹת הָאָרֶצֶת:

צו דעם האר, אויף אין דעם אנדערן
 מארקען, טויזענד אקסען, טויזענד ווידער,
 אונד טויזענד שאפ מיט זייער טרינק
 אפפער, אונד זעהר פילע קרבנות פאר
 גאנץ ישראל: 22 אונד וויא האבען
 געגעסען אונד געטרונקען פאר דעם
 האר אין דעמזעלביגען טאג מיט א
 גרויסע שמחה, אונד וויא האבען שלמה
 בן דויד צו דעם אנדערן מאל געמאכט
 אלס מלך, אונד וויא האבען איהם גע־
 זאלבט צו דעם האר פאר א גגיד, אונד
 צדוק פאר א כהן: 23 אזוי איז שלמה
 געזעסען אויף דעם טרוין־שטוהל פון
 גאט אלס מלך אנטשטאט זיין פאטער
 דויד, אונד ער האט געגליקט, אונד
 גאנץ ישראל האבען איהם געהארקט:

24 אונד אלע פירשטען, אונד דיא גבורים, אונד אויף אלע זיהן פון דויד המלך,
 האבען זיך אונטערגעגעבען אונטער שלמה המלך: 25 אונד דער האר האט שלמה
 גרויס געמאכט איבער אלע פאר דיא אויגען פון גאנץ ישראל, אונד ער האט געגעבען
 צו זיין מלכות א טעהקייט דאס עס איז נישט געוועזען א זאלכעם אויף קיין מלך פאר
 איהם איבער ישראל: 26 אונד דויד זעהן פון ישי האט רעגירט איבער גאנץ ישראל:
 27 אונד דיא צייט וואס ער האט רעגירט איבער ישראל איז געוועזען פירציג יאהר,
 אין חבורן האט ער רעגירט זיבען יאהר אונד אין ירושלים האט ער רעגירט דרייא
 אונד דרייסיג יאהר: 28 אונד ער איז געשטארבען אין א גוטע עלטער, זאט פון טעג,
 רייכקייט אונד פבוד, אונד זיין זעהן שלמה האט רעגירט אן זייער שטעל: 29 אונד
 דיא זאכען פון דויד המלך, דיא ערשטע אונד דיא לעצטע, זעה, וויא זענען איינגע־
 שריבען אין דיא ווערטער פון שמואל הנביא, אונד אין דיא ווערטער פון נחן הנביא,
 אונד אין דיא ווערטער פון גד הנביא: 30 מיט זיין גאנץ מלכות אונד זיינע גבורה,
 אונד דיא צייטען וואס זענען איבער איהם אריבערגעגאנגען, אונד איבער ישראל,
 אונד איבער אלע קעניגרייכע פון דיא לענדער:

דברי הימים ב

1 אונד שלמה בן דוד האט זיך גע-
שטארקט אויף זיין מלכות, ווארין דער
האר זיין האט איז מיט איהם געוועזען,
אונד ער האט איהם גאנץ גרויס אונד
הויך געמאכט: 2 אונד שלמה האט
געזאגט צו גאנץ ישראל, צו דיא פירש-
טען איבער מויענגע אונד הונדערטע,
אונד צו דיא שפטים, אונד צו אלע
נשיאים, צו גאנץ ישראל, דיא ראשי
האבות: 3 אזוי זענען שלמה אונד דיא
גאנצע פערזאנלונג מיט איהם אהינ-
געגאנגען צו דער במה וואס איז געוועזען
אין גבעון, ווארין דארט איז געוועזען
דאס אהל מועד פון גאט וואס משה
דער קנעכט פון דעם האר האט געמאכט

א ויחנך שלמה בן־דוד על־מלוכו ויהוה אֱלֹהֵי
2 עִמּוֹ וַיַּגְדִּלֵהוּ לְמַעַלְהָ: וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה לְכָל־יִשְׂרָאֵל לֵשְׁרֹי
הָאֱלֹהִים וְהַמָּאוֹת וְלַשְּׁפָטִים וְלִכְלֹל נָשִׂיא לְכָל־יִשְׂרָאֵל
3 רָאשֵׁי הָאָבוֹת: תָּלְכוּ שְׁלֹמֹה וְכָל־הַקָּהָל עִמּוֹ לַבְּמָה
אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן כִּרְשָׁם הָיָה אֹהֶל מוֹעֵד הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
4 עָשָׂה מִשְׁחָה עֲבֹד־יְהוָה בְּמִדְבָּר: אָבָל אֵין הָאֱלֹהִים
הַעֲלֶה דֹדִל מִקְרִית יְעִרִים בְּהֵכָן לֹ דֹדִל כִּי נִמְהָלֵהוּ
ה אֹהֶל בִּירוּשָׁלַם: וּמִזִּבְח הַחֹשֶׁת אֲשֶׁר עָשָׂה בְּצִלְאֵל
בְּדֹאֵר כְּדֹדֹר עָם לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה וַיִּדְרְשׁוּ שְׁלֹמֹה
6 וְהַקָּהָל: תַּעֲלֵ שְׁלֹמֹה עָם עַל־מִזְבֵּחַ הַחֹשֶׁת לִפְנֵי יְהוָה
7 אֲשֶׁר לְאֹהֶל מוֹעֵד וַיַּעַל עָלָיו עֹלֹת אֵלֶּיָּה: בְּעֹלָה
הַיּוֹם נִרְאָה אֱלֹהִים לְשְׁלֹמֹה וַיֹּאמֶר לוֹ שָׁאֵל מֶה אֲתָךְ
8 לֵד: וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה לְאֱלֹהִים אֲתָה עֲשִׂית עִם־דָּוִד אָבִי
9 הַסֵּד גְּדוֹל וְהַמְלִכְתִּי תַחְתָּיו: עַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים יִאֲמֵן
דְּבָרְךָ עִם דָּוִד אָבִי כִי אֲתָה הַמְּלִכְתִּי עַל־עַם רַב
י כַּשֶּׁר הָאָרֶץ: עַתָּה חֲכֵמָה וּמַדַּע תִּחַלֵּל וְאֶנְאֶה לִפְנֵי
הַקֹּהֲלָה וְאֶבְיָאָה כִּרְמִי יִשְׁפֹּט אֶת־עַמְּךָ יְהוָה הַקְּדוֹשׁ:
11 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְשְׁלֹמֹה עַן אֲשֶׁר הָיִיתָ זֹאת עִם
לִבְּךָ וְלֹא טָאֵלְתָּ עִשָׂר נְקִיָּם וְכַבֹּד וְאֵת נַפְשׁ סָגִיד
וְנִסְמִיָּם רַבִּים לֹא שָׁאֵלְתָּ וְחִשְׁאֵלְךָ חֲכֵמָה וּמַדַּע

אין דער מדרב: 4 אבער דעם ארון פון גאט האט דוד ארויסגעבראכט אויס קרית
יערים צו דעם ארט וואס דוד האט פאר איהם צוגעברייט, ווארין ער האט פאר איהם
אויסגעשטרעקט א געצעלט אין ירושלים: 5 אונד דעם קופערנעם מזבח וואס בצלאל
זיין פון אורי וזיין פון חור האט געמאכט האט ער געשטעלט פאר דעם משכן פון
דעם האר; אונד שלמה אונד דיא פערזאנלונג האבען בייא איהם גאנגעפארשט:
6 אונד שלמה איז דארט ארויסגעגאנגען צו דעם קופערנעם מזבח פאר דעם האר
וואס איז געוועזען אין דעם אהל מועד, אונד ער האט אויף איהם מקריב געוועזען א
מויענד בראנד־אפפער: 7 אין דערזעלביגע נאכט האט זיך גאט געוויזען צו שלמה,
אונד ער האט צו איהם געזאגט, בעט וואס איך זאל דיר געבען: 8 אונד שלמה האט
געזאגט צו גאט, דוא האסט געטהון צו מיין פאטער דוד א גרויסען חסד, אונד דוא
האסט מיך געמאכט רעגירען אנשטאט איהם: 9 אזאונד, א האר גאט, לאז דיינע
צוואג צו דוד מיין פאטער וואהר ווערען, ווארין דוא האסט מיך געמאכט רעגירען
איבער א פאלק וואס איז אזוי פיל וויא דער שטויב פון דער ערד: 10 אזאונד (בעט
איך) גיב מיר קלוגהייט אונד פערשטאנד, אז איך זאל וויסען ארויסצוגעהן אונד
אריינצוקומען פאר דעם דאזיגען פאלק, ווארין, ווער קען דען משפטין דאס דאזיגע
דיין אזוי גרויסעם פאלק: 11 אונד גאט האט געזאגט צו שלמה, ווייל דיא דאזיגע
זאך איז געוועזען אין דיין הארץ, אונד דוא האסט נישט געבעטען רייכטהום, פערמענען
אונד כבוד, אדער דאס נפש פון דיינע פיינד, אויף האסט דוא נישט געבעטען פאר
פילע וואהרען, גייערט דוא האסט פאר דיר געבעטען חכמה אונד וויסענשאפט

אשר תשפט את־עמי אשר המלכותך עלי: ¹² ההבמה והמועד נתון לך ועשר וגבסם ובבדו את־לך אשר לא־תהי כן למלכים אשר לפניך ואת־לך לא תהדון: ¹³ וְכֵן שִׁלְמָה לְכֶמֶה אֲשֶׁר־בִּנְעֹזֶן יְרוּשָׁלַם מִלְּפָנֵי אֶחָד מִזֵּה וּמִזֵּה עַל־יִשְׂרָאֵל: ¹⁴ תֵּאֱמָר שִׁלְמָה רֶכֶב וּפָרָשִׁים וְחֵרֶלֶל אֶלֶף וְאַרְבַּע־מֵאוֹת רֶכֶב וְשִׁנִּיעֶרֶךְ אֶלֶף פָּרָשִׁים וְנִיחָם בְּכָרִב הָרֶכֶב וְעַד־הַמֶּלֶךְ בִּירוּשָׁלַם: ¹⁵ וְחֵן הַמֶּלֶךְ אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַחֶבֶד בִּירוּשָׁלַם כְּכִנִּים וְאֶת־הָאֲדָמָה כֶּסֶף וְכֶסֶף־בְּשֹׁפֶלֶת לָרֶב: ¹⁶ וּמִצָּא הַסּוֹסִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה מִמֶּצְרַיִם וּמִקָּדָשׁ סִחְרֵי הַמֶּלֶךְ מִקָּדָשׁ יִקְחֵהוּ בְּמִחְרָר: ¹⁷ וְעַל וְיִצְיָאוּ מִמֶּצְרַיִם מִרְכָּבָה בֶּשֶׂשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף וְכֶסֶף בְּחֻמְשִׁים וּמֵאָה וְכֵן לְכָל־מַלְכֵי הַחֲתִים וּמִלְכֵי אֲרָם בְּכֶסֶף וְצִיָּאוּ: ¹⁸ וְיֵאמֶר שִׁלְמָה לְבָנוֹת בֵּית לָשֵׁם דָּוִד וְכֵן וְכֵן לְמַלְכוּתוֹ:

ב

חֲסַפֵּר שִׁלְמָה שְׁבַעִים אֶלֶף אִישׁ כָּל־וְשִׁמּוֹנִים אֶלֶף * אִישׁ חֶזֶק בְּחָר וּמִנְחִים עֲלֵיהֶם שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת: ² וְשִׁלְחָה שִׁלְמָה אֶל־הָרָם מִלְּךְ־צֹר לֵאמֹר פֶּאֶר עֲשִׂיתָ עִמָּדִיד אֲבִי וְתִשְׁלַחֲלִי אֲדָמָה לְבָנוֹת לִי בֵּית לְעֹבֶת בּוֹ: ³ הִנֵּה אֲנִי בֹנֵה־בֵּית לָשֵׁם וְדָוִד אֱלֹהֵי לְהַקְדִּישׁ לוֹ לְהַקְדִּישׁ לְפָנָיו קִמְדִּים־סוֹסִים וּמִצְרַת הַמִּיָּד וְעַלֹת לְכָרֶךְ וְלַעֲרֹב לְשִׁבְחוֹת וְלַחֲדָשִׁים וּלְמִנְחֵי יְהוָה אֲלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וְעַל־יִשְׂרָאֵל: ⁴ וְהָכִיתָ אֲשֶׁר־אֵין בּוֹהָה נָדָל כִּרְגֻל אֲלֹהֵינוּ מְבַלְה־אֲדָמָה: ⁵ וְכִי־עָרַבְתָּה לְבָנוֹתֶיךָ בֵּית כִּי הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם לֹא יִכְלָלוּ וְכִי־אֲנִי אֲשֶׁר אֲבָנִהֲלִי בֵּית כִּי אֲסִלְהֶמֶר לְפָנָיו: ⁶ וְשָׁמָּה שִׁלְחֲלִי אִישׁ־חֶבֶד לְעֹשׂוֹת בְּחֶבֶד וּבְכֶסֶף וּבְחֻמְשֵׁת

בְּדִי דוֹא וְאֶלְכֶם קִנְעֵן מִשְׁפָּטִין מִיִּין פֶּאֶלֶךְ אִיבֶר וְעֵלְכֶם אִיף הָאֵב דִּיף נַעֲמֶאכֶט פֶּאֶר א קִנְיֹב: ¹² דִּיא חֶבְכָּה אֹנֶד וְיוֹסֶעֱנֶשֶׁאֲפֶט וְאֵל דִּיר נַעֲנַעֲבֶען נִיעֶרֶען, אֹנֶד אִיף רִיכְטֻס אֹנֶד פֶּע־רֶ מַעֲנֵעֵן אֹנֶד בָּבֹד נִיעֵל אִיף דִּיר נַעֲבֶען, אֹזִי וְיֵא עִם אִי קִינְמָאֵל נִישׁ נַעֲנוּעֵעֵן צו דִּיא מְלָכִים וְנֵאָם וְעֵנֵעֵן פֶּאֶר דִּיר נַעֲנוּעֵעֵן, אֹנֶד נֶאָךְ דִּיר נִיעֵט עִם אִיף נִישׁ מַעֲהָר וְיִין: ¹³ אֹנֶד שִׁלְמָה אִי נַעֲקֹמֶען פֹּון דֶּער בְּמָה וְנֵאָם אִי נַעֲנוּעֶר וְעֵן אִין גִּבְעֹן קִיין וְרוּשְׁלִים פֶּאֶר דַּעַם אֶחָל מוֹעֵד, אֹנֶד עֶר הָאֵט רַעֲנִיעֶרֶט אִיבֶר וְיִשְׂרָאֵל: ¹⁴ אֹנֶד שִׁלְמָה הָאֵט יִיף אִינְנֶעוֹאֲמַעֲלֵט אִיין מוֹיֶעֶנֶד אֹנֶד פִּיעֶר הֹנְדֶּערֶט רִיטוּעֵנֶען אֹנֶד צִוִּיעֶלֶף מוֹיֶעֶנֶד רִיטוּעֶר, נִיעֵלְכֶע עֶר הָאֵט אִיבֶרֶנֶעֲלֹאֲט אִין דִּיא שְׁטֵעֵט פֹּון דִּיא רִיטוּעֵנֶען, אֹנֶד מִישׁ דַּעַם מְלָךְ אִין יְרוּשָׁלַם: ¹⁵ אֹנֶד דֶּער מְלָךְ הָאֵט נַעֲנַעֲבֶען דָּאָם וְיִלְבֶּר אֹנֶד דָּאָם נֶאֶלֶד אִין יְרוּשָׁלַם אֹזִי פִיל וְיֵא שְׁטִינֶער, אֹנֶד דִּיא טַעֲנַעֲבִימֶער הָאֵט הָאֵט עֶר נַעֲנַעֲבֶען אֹזִי פִיל וְיֵא פִינְנֶעֲבִימֶער וְנֵאָם וְעֵנֵעֵן (וְנֵאֲקֶסֶען) אִין דַּעַם טְהָאֵל: ¹⁶ אֹנֶד שִׁלְמָהִים פֶּעֶרֶד וְעֵנֵעֵן אַרוֹסֶנֶעֲקֹמֶען פֹּון מִצְרַיִם, וְיֵא וְעֵנֵעֵן אִינְנֶעוֹאֲמַעֲלֵט נַעֲנוֹאֲרֶען דִּירֶךְ דִּיא סִחְרִים פֹּון דַּעַם מְלָךְ וְנֵאָם הָאֲבֶען וְיֵא נַעֲקֹיֶפֶט פֶּאֶר א פִּרְיִי: ¹⁷ אֹנֶד וְיֵא הָאֲבֶען אַרוֹסֶנֶעֲבֶרֶאכֶט אֹנֶד אַרוֹסֶנֶעֲבֶרֶאכֶט אִוִּים מִצְרַיִם א רִיטוּעֵנֶען פֶּאֶר וְעַם הֹנְדֶּערֶט וְיִלְבֶּעֶנֶע שְׁקָלִים, אֹנֶד א פֶּעֶרֶד פֶּאֶר הֹנְדֶּערֶט אֹנֶד פּוֹפְצִיג, אֹנֶד אֹזִי הָאֲבֶען וְיֵא אַרוֹסֶנֶעֲבֶרֶאכֶט פֶּעֶרֶד פֶּאֶר אֲלַע מְלָכִים פֹּון דִּיא חֲתִים, אֹנֶד דִּיא מְלָכִים פֹּון אֲרָם, דִּירֶךְ וְיִירֶע הֶעֶנֶד: ¹⁸ אֹנֶד שִׁלְמָה הָאֵט נַעֲטֶרֶאכֶט צו בּוֹיֶען א הוֹיז פֶּאֶר דַּעַם נֶאֶמֶען פֹּון דַּעַם הָאֵר, אֹנֶד א הוֹיז פֶּאֶר וְיִין קִעֲנִירִיף:

קאפיטעל ב

1 אֹנֶד שִׁלְמָה הָאֵט אָפֶנֶעֲצֶעֲהֶלֶט זִיבְצִיג מוֹיֶעֶנֶד מֵאֵן אֶלֶם לֵאסֶט־טֶרֶעֲנֶר, אֹנֶד אכְצִיג מוֹיֶעֶנֶד מֵאֵן וְנֵאָם וְאֶלֶען אִוִּסֶהֶאקֶען (שְׁטִינֶער) אִין דִּיא בֶּעֶר, אֹנֶד דִּרִיֵּא מוֹיֶעֶנֶד אֹנֶד וְעַם הֹנְדֶּערֶט אִוִּסֶעֲהֶר אִיבֶר וְיֵא: ² אֹנֶד שִׁלְמָה הָאֵט אֶהֱנַעֲנֶ שִׁקֵּט צו חוֹרֶם מְלָךְ פֹּון צוֹר, אֹזִי צו וְאֶנֶען, אֹזִי וְיֵא דוֹא הָאֵט נַעֲטָהֹן מִישׁ דִּוִּיד מִיִּין פֶּאֶטֶר, אֹנֶד דוֹא הָאֵט אִיהֶם נַעֲשִׁיקֵט טַעֲנַעֲבִימֶער פֶּאֶר יִיף א הוֹיז צו בּוֹיֶען בְּדִי דֶארִין צו וְוֹאִינֶען, (מְהוֹ אִיף אֹזִי צו מִיר): ³ וְעַה אִיף בּוֹיֶע א הוֹיז פֶּאֶר דַּעַם נֶאֶמֶען פֹּון דַּעַם הָאֵר מִיִּין נֶאָט, עִם צו הִיילִיגֶען צו אִיהֶם, אֹנֶד צו דַּעֲמַפֶּען פֶּאֶר אִיהֶם א דַּעֲמַפֹּנֶג פֹּון בִּשְׁמִים, אֹנֶד פֶּאֶר דִּיא בַּעֲשִׁשְׁעִנְדִּינֶע אַרִיכְטֻסֹּנֶג פֹּון דַּעַם לָחֶם הַפִּינִים אֹנֶד קֶרֶבֶן עֲלוֹת אִישְׁלִיכֶען מֵאֶרְנֶען אֹנֶד אֲבַעֲנֶה, אֹנֶד שְׁבָתִים אֹנֶד רֵאשִׁי חֲדָשִׁים, אֹנֶד אִין דִּיא מְסִים טוֹבִים פֹּון דַּעַם הָאֵר אִינְנֶער נֶאָט, דָּאָם אִין פֶּאֶר יִשְׂרָאֵל אִיף עֲבִיג בַּעֲשִׁשְׁמִיט נַעֲנוֹאֲרֶען: ⁴ אֹנֶד דָּאָם הוֹיז וְנֵאָם אִיף בּוֹיֶע אִין גְּרוֹם, וְוֹאִינֶען אֹנְנֶער נֶאָט אִין גֶּרֶעֲמֶער וְיֵא אֲלַע נַעֲטֶער: ⁵ אֲבֶר וְעַה הָאֵט דַּעֲרֶהֶאֲלֶטֶען אֹזִי א פֶּח פֶּאֶר אִיהֶם צו בּוֹיֶען א הוֹיז? וְוֹאִינֶען דִּיא הִימַעֲל, אֹנֶד אֲפִילוֹ דִּיא אִיבֶרֶשְׁטַע הִימַעֲל וְעֵנֵעֵן נִישׁ אִים שְׁטֵאנֶד אִיהֶם צו דַּעֲרֶהֶאֲלֶטֶען, אֹנֶד וְעַה בֵּין אִיף דָּאָם אִיף וְאֵל פֶּאֶר אִיהֶם בּוֹיֶען א הוֹיז, בְּדִי פֶּאֶר אִיהֶם צו רִיכְטֶען: ⁶ אֹנֶד אֲצוֹנֶה, (בַּעֲט אִיף) שִׁיק מִיר א קִלְנֶען מֵאֵן צו אַרְבִּישְׁטֶען אִין גֶּאֶלֶה, אֹנֶד אִין וְיִלְבֶּר, אֹנֶד אִין קוֹפֶער,

ובכחל ובאנרן ובקמל ותכלת ורע לפתח פתחים
 עסחחכמים אשר עמי כדורה ובירושלם אשר הכן
 7 דוד אבי: ושלדלו עצי ארזים ברזשים ואלעזרים
 מהלכטו בי אני ידעתי אשר עבדך ידעתי לברות עצי
 8 לבנון הנה עבדי עסחחכדי: ולהכין לי עצים לרב
 9 כי הבית אשר אני בנה גדול והפלא: הנה לחטבים
 לכתרי העצים נחתי חטים ומכות לעבדך מרים
 עשרים אלף ושערים כרים עשרים אלף וכן בתים
 י עשרים אלף לשמן בתים עשרים אלף: ואמר
 חורם מלך-צד בכתב אל-שלמה באהבת יהוה
 11 אתעמי נתתי עליהם מלך: ואמר חורם ברוך יהוה
 אלך וישראל אשר נשית אתה-שמים ואת-הארץ אשר
 נתן לדוד המלך בן חכם ידע שכל ובינה אשר יבנה
 12 בית ליהוה ובית למלכותו: ועתה שלחתי איש-הכם
 13 ידע בנה לחורם אביו: בדאשה מרובות דן ואביו
 איש-צדי ידע לעשות כהן ובקשה מנחת כמלך
 באבנים ובצצים בארזים במלכות ובמין ובכרמל
 ולפתח כל-פתח ולחשב כל-מחשבת אשר יתחילו
 14 עסחחכדי ותכלו אבני דוד אבד: ועתה חתום
 ותשערים השמן ותבן אשר-אמר אדני ושלח לעבדיו:
 15 ואנחתי נקרות עצים מההלכטו ככל-דודך וביאם לה
 רפסות שלים יפו ואנח קעלה אדם ירושלם:
 16 וספר שלמה כל-האנשים וצירים אשר בארץ ישראל
 אחרי הספר אשר ספרם דוד אביו ונמצאו מאה וחמשים
 17 אלף ושלשת אלפים ונש מאות: ונש מאה שבטים
 אלף מכל ושמנים אלף הצב בדר ושלשת אלפים
 ונש מאות מנצחים להעבד אתה-הכם:

אונד אין איינען, אונד אין פורפורה-נאל,
 אונד אין רוטע נאל אונד בלוע נאל,
 אונד נאם קען קריצען איינע אויסקריי-
 צונג (אין שטיינער) מיט דיא קלונע
 לייט נאם זענען מיט מיר אין יהודה
 אונד אין ירושלם, נאם מיין פאטער
 דויד האט אנגעברייט: 7 אונד
 שיק מיר אויף טענענדיימער אונד
 בוקסען-ביימער, אונד אלעזרים פון
 לבנון, נאריין איך טיים אז דיינע קנעכט
 קענען אויסשניידען דיא ביימער פון
 לבנון, אונד זעה מינע קנעכט זאלען
 זיין מיט דיינע קנעכט: 8 כדי מיר
 אנצוברייטען פיל האלץ, נאריין דאס
 הויז נאם איך בויז זאל זיין גרויס אונד
 וואונדערליך: 9 אונד זעה, איך וועל
 געבען צו דיינע קנעכט דיא האקערס
 נאם וועלען אויסשניידען דיא ביימער,
 צונאנצייג טויזענד פון געשניטענעם
 טויין, אונד צונאנצייג טויזענד פון
 גערשט, אונד צונאנצייג טויזענד בת
 טויין, אונד צונאנצייג טויזענד בת עהל:
 10 אונד חורם מלך פון צר האט געזאגט
 דורך א שרייבען, אונד ער האט עם

געשיקט צו שלמה—טוייל דער האר האט
 געמאכט פאר א קעניג איבער זייא: 11 אונד חורם האט טוייטער געזאגט, גע-
 בענשט איז דער האר, דער נאט פון ישראל, נאם האט געמאכט הימל אונד
 ערד, דאס ער האט געגעבען צו דויד המלך אזא קלונען ווהן נאם האט
 וויסענשאפט אונד שכל, אונד פערשטאנד, נאם זאל בויען א הויז פאר דעם
 האר, אונד א הויז פון זיין מלכות: 12 אונד אצונד שיק איך דיר א קלונען
 מאן נאם האט פערשטאנד, מיין פאטער חורקים (בעל מלאכה): 13 ער איז א
 ווהן פון א טוייב פון דיא טעכטער פון שבט דן, אונד זיין פאטער איז געווע-
 זען אויס צר, ער קען ארגייטען אין גאלד אונד אין זילבער, אין קופער, אין
 אייזען, אין שטיינער, אין האלץ, אין פורפורה, אונד אין בלוע נאל, אונד אין
 לייטנאנד, אונד אין רוטע נאל, אונד קען אויסקריצען אלעקרייא קרייצונג, אונד
 קען אויסטראכטען אלעקרייא מחשבות נאם מען וועט נאר צו איהם געבען,
 מיט דיינע קלונע לייט, אונד דיא קלונע לייט פון מיין האר דויד זיין פאטער:
 14 אונד אצונד, דעם טויין, אונד דיא גערשט, דאס עהל אונד דעם טויין פון
 נאם מיין האר האט געזאגט, לאז ער שיקען צו זיינע קנעכט: 15 אונד מיר
 וועלען אפשניידען האלץ פון דעם לבנון נאך דיין געברויך, אונד מיר וועלען
 עם צו דיר ברענגען אויף פלאמען איבער דעם ים פון יפו, אונד דא קענכט
 עם ארויפברענגען קיין ירושלם: 16 אונד שלמה האט געזעהלט אלע גירים
 נאם זענען געוועזען אין ארץ ישראל, נאך דער צאל נאם זיין פאטער
 דויד האט זייא געזעהלט, אונד מען האט זייא געפונען הונדערט אונד דרייא
 אונד פופציג טויזענד אונד זעקס הונדערט: 17 אונד ער האט פון זייא
 געמאכט זיבציג טויזענד לאסט-טענערס, אונד אכציג טויזענד נאם זאלען
 אויסהאקען דיא בערג, אונד דרייא טויזענד אונד זעקס הונדערט אויפגע-
 הערט כדי דאס פאלק ארגייטען צו מאכען:

קאפיטעל ג

1 אונד שלמה האט אנגעהויבען צו בויען דאס הויז פון דעם האר אין ירושלים, אויף דעם בארג מוריה, וואו (נאט) האט זיך געווינען צו זיין פאטער דוד, אין דעם ארט וואו דוד האט אים געברייט, אין דער שטייגער פון ארן דעם יבוסים: 2 אונד ער האט אנגעהויבען צו בויען אין דעם צווייטען טאג פון דעם צווייטען חדש, אין דעם פירטען יאהר פון זיינע רעגירונג: 3 אונד דאס דאזיקע איז דאס מאס פון דעם גרונד אויף וואס שלמה האט געבויט דאס הויז פון גאט, דיא לענג פון דעם ערשטען מאס איז געוועזען זעכציג עלען, אונד דיא ברייט צוואנציג עלען: 4 אונד דער פארהויף וואס איז געווען זען פון פארענט, דיא לענג דערפון איז געוועזען אזוי וויא דיא ברייט, צוואנציג עלען, אונד דיא הייף הונדערט אונד צוואנציג, אונד ער האט עס געדעקט פון אינעוועניג מיט ריין גאלד: 5 אונד דאס גרעסערע הויז האט ער געדעקט (צווערשט) מיט בוקסען-ביימער, אונד דערנאך מיט פיין גאלד, אונד ער האט

דארויף געמאכט טייטעל-ביימער אונד געדעקט מיט טיירע שטיינער, כדי עס צו פערשעהקען, אונד דאס גאלד איז געוועזען גאלד פון פרונס: 7 אונד ער האט געדעקט דאס הויז, דהיינו דיא באלקען אונד דיא ביישטענדלעך, אונד דיא ווענד אונד דיא טירען מיט גאלד, אונד ער האט אויסגעקריצט אויף דיא ווענד כרוכים: 8 אונד ער האט געמאכט דאס הויז פון דעם קדשי קדשים, דיא לענג איז געוועזען אזוי וויא דיא ברייט פון דעם הויז, צוואנציג עלען, אונד דיא ברייט אויף צוואנציג עלען, אונד ער האט עס געדעקט מיט פיין גאלד, דאס האט געוואוינען זעקס הונדערט צענטנער: 9 אונד דאס געוויכט פון דיא געזעל איז געוועזען פופציג שקלים גאלד, אונד דיא אויבערשטע קאמערן האט ער אויף געדעקט מיט גאלד: 10 אונד אין דעם הויז פון דעם קדשי קדשים האט ער געמאכט צווייא כרוכים, דיא געשטאלט פון יונגע קינדער, אונד ער האט זייא געדעקט מיט גאלד: 11 אונד דיא לענג פון דיא פלינעל פון דיא כרוכים זענען געוועזען צוואנציג עלען, איין פלינעל איז געוועזען פינף עלען, אונד עס האט געברייכט צו דער וואנד פון דעם הויז, אונד דער אנדער רער פלינעל איז געוועזען פינף עלען, אונד דאס האט געברייכט צו דעם פלינעל פון דעם אנדערן כרוכ: 12 אונד דער פלינעל פון איין כרוכ איז געוועזען פינף עלען, אונד עס האט געברייכט צו דער וואנד פון דעם הויז, אונד דער אנדערער פלינעל איז געוועזען פינף עלען, אונד איז געוועזען געהעפט אן דעם פלינעל פון דעם אנדערן כרוכ: 13 דיא פלינעל פון דינע כרוכים זענען געווען (ווען) אויסגעשפרייט צוואנציג עלען, אונד זייא זענען געשטאנען אויף זיירע פיס, אונד זייער פנים איז געוועזען אינעוועניג צו: 14 אונד ער האט געמאכט דעם פארהאנג פון בלוז וואל, אונד פופפור, אונד רויטע וואל, אונד (פינע) ליינזאנד, אונד ער האט דארויף ארויפגעבראכט כרוכים: 15 אונד ער האט געמאכט פאר דעם הויז צווייא זיילען, פינף אונד דרייסיג עלען לאנג, דיא קרוין וואס איז געוועזען אויף דער שפיץ איז געוועזען פינף עלען: 16 אונד ער האט געמאכט

ב

ג

החל שלמה לבנות את־בית־יהוה בירושלם כדי * המורה אשר נראה לומר אבדו אשר הבן במקום הוד בלון ארץ נבוכי: וידע לבנות בחדש השני בשני בשנת ארבע למלכותו: ואלה הוצר שלמה לבנות את־בית האללים הארץ אמות במדה הראשונה אמות ששים וחמש אמות עשרים: והאלים אשר על פני הארץ על פני רחבי־בית אמות עשרים וחמש מאה עשרים וצפון מפניהם וקב קדור: ואת הבית ה גדול חפץ עצי כרשים וחפצו וקב טוב מעל עליו המרים ושרשרת: וקצף את־בית אבן יקרה לתפארת ותקב וקב פרונס: ורחף את־בית הקדש הטפס וקדורו ונדלתו וקב ופסח כרובים על־דקורות: ועש את־בית קדש הקדשים ארלו על־פני רחבי־בית אמות עשרים וחמש אמות עשרים וחפצו וקב טוב לכפרים עש מאות: ומשקל למסמרות לשקלים חמשים וקב ותעלות חפץ וקב: ועש בבית קדש הקדשים כרובים שנים מעשה צעצעים וצפון אתם וקב: וכנפי הכרובים ארבע אמות עשרים כנף האחד לאמות חמש מלעל לקור הבית ותקנה האחרת אמות חמש מלעל לכנף הכרוב האחר: וכנף הכרוב האחד לאמות חמש מלעל לקור הבית ותקנה האחרת אמות חמש דבקה לכנף הכרוב האחר: כנפי הכרובים האלה פרשים אמות עשרים הם עמודים על־גלגלים ופגיתם לבית: ועש את־הפרכת הקלת וארנמן וכרמיל וקצף מעל עליו כרובים: ועש לפני הבית עמודים שנים אמות שלשים וחמש ארץ והצפת אשר־על־ראשו אמות חמש: ועש שרשרת

כדבר נתן על־דאש העמדים בשש רמנים מאה נתן
 17 בשש־שרות: ונקם את־העמדים על־פני ההיכל את־
 מימן ואחר מהשגמאל חקרא שסדוקליו וכן ושם
 השגמאל בצו:

ד

א ויש מבח נחשת עשרים אמה ארבו ועשרים אמה
 2 רחבו ועשר אמות קומתו: ויש את־התים מנצק
 עשר באמה משפתו אל־שפתו ענול וסביב חמש
 באמה קומתו וכן שלשים באמה וסב את־סביב:
 3 ודמת בקרם תחת לו סביב וסביב סביבים אלו עשר
 באמה מקפים את־התים סביב שנים טורים הבקר
 4 יצוקים במצקתו: עמר על־שנים עשר בקר שלשה
 פנים וצפנה ושלשה פנים ומה ושלשה פנים נגבה
 ושלשה פנים מן־החזק והתם על־הם מלמעלה וכל־
 5 ה אחריתם כיתה: וכן טפח ושפתו במעשה שפת־כוס
 פרח שושנה כיתה: וכן טפח שלשת אלפים קול:
 6 ויש כזרים עשרה נתן חמשה מימן וחמשה משגמאל
 לחדצה בהם את־המעשה העולה ידיו בהם והם
 7 לחדצה לכהנים בו: ויש את־מנרות הנהב עשר
 במשפטם ונתן בהיכל חמש מימן וחמש משגמאל:
 8 ויש שלשה עשרה נהב בחדל חמשה מימן
 9 וחמשה משגמאל ויש מורקן וסב מאה: ויש
 חצר הבהים והעזרה הגדולה ודלתות לעזרה ודלתותיהם
 10 י צפה נחשת: ואת־התים נתן מבחן המיתר קומה ממל
 11 נגבה: ויש חורם את־הסדלות ואת־התים ואת־
 המנורות הכל חתים לעשות את־המלאכה אשר עשה
 12 למלך שלמה בבית האלהים: עמדים שלם והקלות

קעטען אן דעם דביר, אונד ער האט וויא
 געטוהן אן דער שפיץ פון דיא ויילען,
 אונד ער האט געמאכט הונדערט מיל־
 גרויסען, אונד ער האט וויא געגעבען
 אין קעטען: 17 אונד ער האט אויסגע־
 שטעלט דיא ויילען פאר דעם היכל,
 איינע צו דער רעכטען זייט אונד איינע
 צו דער לינקער זייט, אונד ער האט גערוד־
 פען דעם נאמען פון דער רעכטען זכור,
 אונד דעם נאמען פון דער לינקען בועז:

קאפיטעל ד

1 אונד ער האט געמאכט דעם קופערנעם
 מזבח, צוואנציג עלען וויינע לענג אונד
 צוואנציג עלען וויינע ברייט אונד צעהן
 עלען וויינע הויך: 2 אונד ער האט
 געמאכט דאס געגאסענע ום, צעהן עלען
 פון זיין זויס צו זיין זויס קוילעכדיג
 רינגס ארום, אונד פינף עלען דיא הויך
 דערפון, אונד א שטור פון דרייסיג עלען
 האט איהם ארומגערינגעלט: 3 אונד
 אונטער איהם איז געוועזען דיא גע־
 שטאלט פון אקסען וואס האבען איהם

ארומגערינגעלט רינגס ארום, צעהן עלען האט דאס ום ארומגערינגעלט, אין צוויי
 שורות זענען דיא געגאסענע רינדער געוועזען אין זייע גיסונג: 4 (דאס ום) איז
 געשטאנען אויף צוועלף רינדער, דרייא האבען זיך געקערט קענען צופרייט, אונד
 דרייא קענען מערב־זייט, אונד דרייא קענען דרום־זייט, אונד דרייא קענען מזרח־זייט,
 אונד דאס ום איז אויף זייא געוועזען פון אויבען, אונד אלע וויינע הינטער חלקים זענען
 געוועזען אינגעוועניג: 5 אונד וויינע דיק איז געוועזען א שפאן ברייט, אונד זיין זויס
 איז געוועזען אזוי וויא דער זויס פון א כוס, מיט א בלוס אונד א רויז, עס האט
 געקאנט האלטען דרייא טונדענד בת: 6 אונד ער האט געמאכט צעהן גיס־קאנען,
 אונד ער האט געגעבען פינף אן דער רעכטער זייט, אונד פינף אן דער לינקער זייט,
 כדי מען זאל מיט וויא וואשען אונד מען זאל אין וויא אפשווענקען זאלכע זאכען פון
 דעם קרבן עולה: אונד דאס ום איז געוועזען כדי דיא כהנים זאלען זיך דארין
 וואשען: 7 אונד ער האט געמאכט צעהן באלדענע מנרות, נאך וייער משפט, אונד ער
 האט וויא אריינגעגעבען אין דעם היכל, פינף צו דער רעכטער זייט אונד פינף צו
 דער לינקער זייט: 8 אונד ער האט געמאכט צעהן טיש, אונד ער האט וויא אריינגע־
 געשטעלט אין דעם היכל, פינף צו דער רעכטער זייט אונד פינף צו דער לינקער
 זייט, אונד ער האט געמאכט הונדערט שפרענג־בעקען: 9 אונד ער האט געמאכט
 דעם הויף פאר דיא כהנים, אונד דיא גרויסע עזרה, אונד דיא טירען צו דער עזרה,
 אונד זייע טירען האט ער געדעקט מיט קופער: 10 אונד ער האט דאס ום
 געגעבען אן דער רעכטער—מזרח־זייט, קענען דרום: 11 אונד חורם האט
 געמאכט דיא טעפ, אונד דיא שוויפעל, אונד דיא שפרענג־בעקען, אונד חורם
 האט געענדיגט צו טוהן דיא מלאכה וואס ער האט געמאכט פאר דעם מלך
 שלמה אין דעם הויז פון נאט: 12 דהיינו, צווייא ויילען, אונד דיא רונדיגע

והתקרות על־ראש העמודים שהם והשכבות שהם
לכפות את־שתי גלות התקרות אשר על־ראש העמודים:
ואת־הרמונים ארבע מאות לשתי השכבות שנים מורים
רמונים לשכבה האחת לכפות את־שתי גלות התקרות
אשר על־פני העמודים: ואת־המבכות עשה ואת־
הכירות עשה על־המבכות: את־הם אחד ואת־הבקר
שנים־עשר פחתיו: ואת־הסירות ואת־העיס ואת־
המולטות ואת־כל־כלים כל־החומר אשר למלך שלמה
לבת דתה נחשת מרים: בכפר הניחו ואם המלך
בשני הארמה בין סבות וכן צר־דחה: ויש
שלמה כל־הכלים האלה לרב מאד כי לא נחקר משקל
הנחשת: ויש שלמה את כל־הכלים אשר בית האלקים
ואת מזבח הוקב ואת־השלולת ונצלהם לחם הפנים:
ואת־המולטות ואת־התים לבשרם במשפט לפני הדבר
זהב סגור: ותפרה ונתנה ותמלקתם וזהב הוא מכלות
זהב: ותמלקתם ותמלקתם ותמלקתם וזהב וזהב
סגור ותפרה ונתנה ותמלקתם ותמלקתם וזהב
ותמלקתם ונתנה ותמלקתם:

ה
ותשלם כל־המלאכה אשר־עשה שלמה לבית דתה
זהב שלמה את־קדשי וזהב אבן ואת־הבשר ואת־
ההקב ואת־כל־הכלים נלן באצרות בית האלקים: או
יקחיל שלמה את־קדשי ושראל ואת־כל־ראשי המטות
נשיא האבות לבני ישראל אל־ירושלם לקדש את־
ארון ברית־דתה מעד דתה היא ציון: ויקחיל אל־
המלך כל־איש ישראל כהן הוא חדרש השבוע:
מבוא כל קני ישראל ושראל חלקם את־הארון: וישלם
את־הארון ואת־הקל מוד ואת־כל־כלי הקדש אשר

בעקען, אונד דא קרוינען אויף דער
שפיץ פון דא צוויי זיילען, אונד
דא צוויי קרענץ צו בעדעקען דא
צוויי בעקען פון דא קרוינען וואס
זענען אויף דער שפיץ פון דא זיי-
לען: 13 אונד פיער הונדערט מיל-
גרויסען זענען געוועזען צו דא צוויי
קרענץ, צוויי שורות מילגרויסען צו
איטליכען קראנץ מיט זייא צו בע-
דעקען דא צוויי רונדיגע בעקען פון
דא קרוין וואס זענען פאר דא זיי-
לען: 14 אונד ער האט געמאכט דאס
געשטעל, אונד דא גיס־קאנען האט
ער געמאכט אויף דעם געשטעל:
15 איין ים, אונד צוועלף אקסען אונד
שער איהם: 16 אונד דא טעפ, אונד
דא שוויפעל, אונד דא פלייש־האקען,
אונד אלע זייערע כלים האט זיין פא-
טער חורם געמאכט פאר שלמה המלך,
פאר דעם הויז פון דעם האר, פון
געליטערט קופער: 17 אין דעם פלוין
פון דעם ירדן האט זייא דער מלך

געבאסען אין דער דיקער ערד, צווישען סבות אונד צווישען צר־דחה: 18 אונד
שלמה האט געמאכט אלע דאזיגע כלים זעהר פיל, ווארין דאס געוויכט
פון דעם קופער איז ניט אויסגעפארשט געווארען: 19 אונד שלמה האט גע-
מאכט אלע כלים וואס זענען געוועזען פאר גאט'ס הויז, אונד דעם גאלדענעם
מזבח, אונד דא שישען, אונד דאס לחם הפנים אויף זייא: 20 אונד דא
מזרות, אונד זיינע לייכטער, אז זייא זאלען ברענען נאך דעם רעכט פאר דעם
דבור, פון ריין גאלד: 21 אונד דא בלומען, אונד דא לאמפען, אונד דא
צווענגלעך האט ער געמאכט פון גאלד, דאס איז געוועזען דאס ריינסטע גאלד:
22 אונד דא פויג־שערען, אונד דא שפרענג־בעקען, אונד דא לעפעל, אונד דא
פייגער־פאנען זענען געוועזען פון ריין גאלד, אונד דא שיער פון דעם הויז, אונד
דא איגעוועניגע טירען צו דעם קדשי קדשים, אונד דא טירען פון דעם הויז צו
דעם היכל זענען געוועזען פון גאלד:

קאפיטעל ה

1 אונד אזוי איז דא גאנצע מלאכה פערטיג געווארען וואס שלמה האט גע-
מאכט פאר דעם הויז פון דעם האר, אונד שלמה האט אריינגעבראכט אלעס
וואס זיין פאטער דוד האט געהייליגט, דאס זילבער אונד דאס גאלד, אונד אלע
כלים האט ער געגעבען אין דא אוצרות פון גאט'ס הויז: 2 דענסמאל האט
שלמה פערזאמעלט דא עלצטע פון ישראל, אונד אלע אויבערשטע פון דא
שבטים, דא נשיאים פון דא אבות פון דא קינדער ישראל, קיין ירושלים, כדי
ארויפצוברענגען דעם ארון פון דעם ברית פון דעם האר פון דער שטאט דוד, דאס
איז ציון: 3 אונד איטליכער מאן פון ישראל האבען זיך פערזאמעלט צו דעם קעניג,
אין דעם יום טוב פון דעם זיבעטען חודש: 4 אונד אלע עלצטע פון ישראל זענען גע-
קומען: אונד דא לויס האבען געטראגען דעם ארון: 5 אונד זייא האבען ארויפגע-
בראכט דעם ארון אונד דעם אהל מועד, אונד אלע הייליגע כלים, וואס זענען געוועזען

אין דעם אהל דיא דאוינע האבען דיא
 פהנים אונד לויס מיט זיך ארויפגעבראכט:
 6 אונד שלמה המלך אונד דיא נאנצע
 פערזאמלונג פון ישראל וואס האבען זיך
 צו איהם איינגעזאמעלט פאר דעם ארון,
 האבען מקריב געוועזען שאף אונד ריג-
 דער, וואס האבען ניט געקענט געזעהלט
 ווערען, ווייל זייא זענען אזוי פיל געווע-
 זען: 7 אונד דיא פהנים האבען אריינגע-
 ברענגט דעם ארון פון דעם ברית פון
 דעם האר צו זיין ארט, צו דעם דביר
 פון דעם הויז, דהיינו צו דעם קדשי
 קדשים, אונטער דיא פליגעל פון דיא
 פרוכים: 8 אונד דיא פרוכים האבען
 אויסגעשפרייט זייערע פליגעל איבער דעם
 ארט פון דעם ארון, אונד דיא פרוכים
 האבען בעדעקט דעם ארון אונד זיינע
 שטאנגען פון אויבען: 9 אונד זייא האבען
 פערלענגערט דיא שטאנגען, אזוי דאס
 דיא שפיצען פון דיא שטאנגען זענען
 געזעהען געווארען פון דעם ארון פאר
 דעם דביר, אבער זייא זענען ניט געזעהען
 געווארען פון אויסגעוועגט, אונד עס איז דאך
 געוועזען ביז צו דעם היינטיגען טאג:
 10 אין דעם ארון איז גארניש מעהר געוועזען
 נייערט דיא צווייא לחות וואס משה האט
 אריינגעלעגט אין חורב, ווען דאס האט פורת
 ברית געוועזען מיט ישראל ווען זייא זענען
 ארויסגעקומען אויס מצרים: 11 אונד עס איז
 געוועזען ווען דיא פהנים זענען ארויסגעקומען
 פון דעם הייליגען ארט, ווארין אלע פהנים
 וואס האבען זיך פארגעפונען זענען געהייליגט
 געוועזען, אונד מען האט נאך ניט געהיט
 אין דיא אפטיילונגען: 12 אונד דיא לויס,
 דיא זינגערס, אלע זענען געוועזען פון אסף,
 פון הימן, פון ידותון, מיט זייער זיין אונד
 מיט זייערע ברידער, זענען געוועזען אנגע-
 מטהן אין ווייסע ליינעוואנד, אונד האבען
 געהאט צימבעלן אונד פידעל אונד הארפען,
 אונד זענען געשטאנען אן דער מרחיזייט
 פון דעם מזבח, אונד מיט זייא הונדערט
 אונד צוואנציג פהנים, אונד האבען טראמפ-
 עטערט מיט טראמפעטען: 13 אונד עס איז
 געוועזען ווען דיא טראמפעטער אונד זינגער
 האבען געזען א קול פון דיא טראמפעטען
 אונד מיט דיא צימבעלן אונד מיט אנדערע
 כלי זמר, אונד מיט לויבען צו דעם האר,
 צו זאגען — ווארין ער איז נוס ווארין
 זיין חסד גע- דויערט אויף עביר — אזוי איז
 דאס הויז געווארען פול מיט א טאלקען,
 אפילו דעם הארץ הויז: 14 אזוי דאס דיא
 פהנים האבען ניט געקענט שטעהן פרי צו
 דינען וועגען דעם וואל- קען, ווארין דער
 פבוד פון דעם האר האט פול געמאכט
 דאס הויז פון דאס:

קאפיטעל ו

1 דענסמאל האט שלמה געזאגט, דאס דער
 האר האט צוגעזאגט צו רוחען אין דעם
 נעפעל: 2 אונד איך האב פאר דיר געבויט
 איין וואוינונגס-הויז, א שטעל וואו דיא
 זאלסט עביר וואוינען: 3 אונד דער
 מלך האט אומגעקערט זיין פנים, אונד ער
 האט געבענשט דיא נאנצע פערזאמלונג
 פון ישראל איז געשטאנען: 4 אונד ער
 האט געזאגט, געבענשט איז דער האר,
 דער האט פון ישראל, וואס האט גערעט
 מיט זיין מויל מיט מיין פאטער דויד,
 אונד מיט זיינע האנד האט ער עס דערפילט,
 אזוי צו זאגען: 5 פון דעם טאג אן
 וואס איך האב מיין פאלק ישראל ארויס-
 געפיהרט אויס

6 באהל העל אהם הכהנים הלזם: המלך שלמה
 וכל עשר ישראל העתים עליו למע הארון מכותם
 7 צאן וקבר אשר לא יספדו ולא ישו מרב: וביאו
 הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית
 8 אל קדש הקדשים אל פתח בנין הכרובים: והיו
 הכרובים פרשים כנפים על מקום הארון ויכסו הכרובים
 9 את ארון ועל בדי מלמעלה: ויארצו הכרובים וראו
 ראשי הכרובים מן הארון על פני הדביר ולא ראו התהוה
 10 ויהרשם עד היום הזה: אין בארון רק שני הלחות
 אשר נתן משה בחרב אשר ברת יהוה מידע ישראל
 11 בעצתם ממזרים: והיו בעצת הכהנים מן
 הקדש כי כל הכהנים הנמצאים התקדשו אין לשמור
 12 למחלקות: והלזם המשררים לכלם לאסף להזמן
 לדתן ולבנימין וללחיים מלכשים פיו במעלותם
 ויבגלו ויכרתו עמדים מוכח למזבח ועמדם כהנים
 13 למאה ועשרים מחזירים בחצרות: והיו באחד
 למחצצים ולמשררים להשמיע קול אחד לכלל
 ולחרות לדת ויכרתו קול בחצרות ובמעלות ובכל
 השיר ובתל ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו והבית
 14 מלא ענן בית יהוה: ולא יבדלו הכהנים לעמוד לשירת
 מפע הענן קרימלא כבוד יהוה את בית האלהים:

1

1 אָ אָמַר שְׁלֹמֹה יְהוָה אֱמַר לִשְׁכֹּן בְּעַרְשִׁי: וְאֵיךְ בָּנִיתִי
 2 בִּית־קֹדֶשׁ לָךְ וַיִּכְחַן לִשְׁכֹּחַךְ עוֹלָמִים: וְכֵסֶם הַמֶּלֶךְ אִתִּי
 3 פָּנָיו וַיִּבְרַךְ אֶת בְּלִקְטֵל יִשְׂרָאֵל וְכִלְקֵת יִשְׂרָאֵל עֹמֵד:
 4 וְאָמַר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דָּבַר בְּפִי אֶת
 5 הַדָּבָר אֲבִי וַיִּבְרֵי מֶלֶךְ לְאָמָר: מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר הִצַּאתִי

אֹמִים מִצְרַיִם, הָאֵב אִיף נִיט אֹיִסְדֶּרֶךְ־
 נִוְעָה־לֵּט א שְׁטָאט, אונטער אלע שְׁבָטִים
 פֿון יִשְׂרָאֵל, אום צו בויען א הויז דאס
 מיין נאמען זאל דארט זיין, אונד אִיף האב
 נִיט אֹיִסְדֶּרֶנִּוְעָה־לֵּט קיין מענש צו זיין א
 נגיד איבער מיין פאלק יִשְׂרָאֵל: 6 אָבער
 אִיף האב אֹיִסְדֶּרֶנִּוְעָה־לֵּט ירושלים אז
 דארט זאל מיין נאמען זיין, אונד אִיף האב
 אֹיִסְדֶּרֶנִּוְעָה־לֵּט אז דויד זאל זיין איבער
 מיין פאלק יִשְׂרָאֵל: 7 אונד נען עס איז
 גענווען אין מיין פאטער דויד'ס הארץ
 צו בויען א הויז צו דעם נאמען פון דעם
 האר, דעם גאט פון יִשְׂרָאֵל: 8 האט
 דער האר געזאגט צו מיין פאטער
 דויד, ווייל עס איז גענווען אין דיין
 הארץ צו בויען א הויז פאר מיין נאמען'ס
 נועגען, האסט דוא גוט געטהון דאס וואס
 דוא האסט געטראכט אין דיין הארץ:
 9 אָבער דוא זאלסט נִיט בויען דאס הויז,
 נייערט דיין זוהן וואס וועט ארויסגעהן
 פון דיינע לענדען ער וועט בויען דאס
 הויז פאר מיין נאמען: 10 אונד דער האר
 האט זיין נארט געשטעטיגט וואס ער
 האט גערעט, אונד אִיף בין אֹיִסְדֶּרֶנִּוְעָה־
 אָנשטאט מיין פאטער דויד, אונד אִיף

אֲנִי־עִמִּי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִאֲבִירְתִּי בְּיֹד מִלֵּךְ שֶׁכֵּן
 יִשְׂרָאֵל לִבְנֵת בֵּית לַחֲזֹק שָׁמַיִם עַם וְלִאֲבִירְתִּי בְּאִשׁ
 לַחֲזֹק נֶגֶד עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל: וְאֲבִיר בִּירוּשָׁלַם לַחֲזֹק
 שָׁמַיִם עַם וְאֲבִיר בְּיֹד לַחֲזֹק עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל: וְהָיָה
 עֲסִלְבֵּךְ דָּוִד אֲבִי לִבְנֵת בֵּית לַשֵּׁם הַזֶּה אֲלֵינוּ יִשְׂרָאֵל:
 וְאָמַר הַזֶּה אֲלֵדִיד אֲבִי יִצְחָר אֲשֶׁר הָיָה עֲסִלְבֵּךְ
 לִבְנֵת בֵּית לַשֵּׁם הַמִּי־בֵּית כִּי הָיָה עֲסִלְבֵּךְ: וְכֵן אָמַר
 לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת כִּי בְנֵה הַיָּצֵא מִחֻלְצִיד וְהָיִיבֶנֶה הַבַּיִת
 לַשֵּׁם: וְכֵסֶם הַזֶּה אֲתִדְבֹּר אֲשֶׁר דָּבַר וְאָקִים תַּחַת
 דָּוִד אֲבִי וְאָשִׁיב עֲלֵיכֶם יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דָּבַר הַזֶּה
 וְאִכְנֶה הַבַּיִת לַשֵּׁם הַזֶּה אֲלֵינוּ יִשְׂרָאֵל: וְאִשִּׁים שֶׁם
 אֲתִדְבֹּר אֲשֶׁר שָׁם בַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר דָּבַר עֲסִבִּי
 יִשְׂרָאֵל: וְעִמָּד לְפָנֵי מִזְבֵּחַ הַזֶּה נֶגֶד בְּלִקְחֵל יִשְׂרָאֵל
 וּפְרֹשֶׁת כְּפֹי: קִרְעֶשֶׁה שְׁלֹמֹה כִּי הָיָה נִחֲזֶקת מִתְּנִידָה וְהָיָה
 הַעֲזָרָה חֲמֵשׁ אַמֹּת אַרְבֹּעַ וְחֲמֵשׁ אַמֹּת רַחְבּוֹ וְהָיָה
 שְׁלֹשׁ קִמָּתוֹ וְעִמָּד עָלָיו וְהִבְדֵּךְ עֲלִיבְרָיו נֶגֶד בְּלִקְחֵל
 יִשְׂרָאֵל וּפְרֹשֶׁת כְּפֹי הַשְּׁמַיְמִת: וְאָמַר הַזֶּה אֲלֵנוּ
 יִשְׂרָאֵל אֲדִבְכֶּם אֲלֵהֶם בְּשִׁמְסִים וּבְאֶרֶץ שֶׁמֶר הַבַּיִת
 וְהַחֲסִד לְעִבְדֵּךְ הַחֲלָלִים לְפָנֶיךָ בְּבִלְבָּם: אֲשֶׁר
 שְׁמַרְתָּ לְעִבְדֵּךְ הַזֶּה אֲבִי אֵת אֲשֶׁר־דָּבַרְתָּ לִּי וְהַחֲסִד
 בְּפָנֶיךָ בְּכֹחַ מִלֵּאת בֵּיתִי הַזֶּה: וְשָׁחַת הַזֶּה אֲלֵנוּ
 יִשְׂרָאֵל שְׁמֶר לְעִבְדֵּךְ הַזֶּה אֲבִי אֵת אֲשֶׁר־דָּבַרְתָּ לִּי
 לֵאמֹר לִאֲבִירְתָּ לָךְ אִשׁ מִלִּפְנֵי יִשָּׁב עֲלֵיכֶם יִשְׂרָאֵל
 וְכִן אֲדִישְׁמֹר בְּיָד אֲתִדְרֹכֶם לְלִבֵּת בְּתוֹרְתִי כַּאֲשֶׁר
 הִלַּכְתָּ לִּפְנֵי: וְשָׁחַת הַזֶּה אֲלֵנוּ יִשְׂרָאֵל יִאֲמֹר דָּבַרְתָּ
 אֲשֶׁר דָּבַרְתָּ לְעִבְדֵּךְ הַזֶּה: כִּי הָאֲמִנִים יִשָּׁב אֲלֵהֶם
 אֲתִדְבֹּרְכֶם עֲלֵהֶרֶץ הַזֶּה שְׁמִים וְשִׁמֵּי הַשָּׁמַיִם לֹא
 יִבְלָלְכֶם אֶף כִּי־הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בְּנִיתִי: וְכִנֹּחַת אֶל־

הָאֵב מִיךְ גֵּעֲזֶעֱט אֹיִף דֵּעִם שְׁטוּהֵל פֿון יִשְׂרָאֵל אַזוי וויא דער האר האט גערעט;
 אונד אִיף האב געבויט דאס הויז צו דעם נאמען פון דעם האר, דעם גאט פון
 יִשְׂרָאֵל: 11 אונד אִיף האב דארט געשטימט איין אָרט צו דעם אָרון, וואס
 דארט זענען (דיא לוחות) הַבְּרִית פון דעם האר, וואס ער האט געמאכט מיט
 דיא קינדער יִשְׂרָאֵל: 12 אונד שְׁלֹמֹה האט זיך געשטעלט פאר דעם מִזְבֵּחַ פון
 דעם האר, פאר דער גאַנצער פערזאמלונג פון יִשְׂרָאֵל, אונד ער האט פערשפרייט
 זיינע הענד: 13 ווארין שְׁלֹמֹה האט געמאכט א קופערנעם ביור (וואש־בעקען)
 אונד ער האט איהם אריינגעגעבען צווישען דער עזרה, זיינע לענג איז גענווען
 פינף איילען, אונד זיינע ברייט פינף איילען, אונד זיינע הייף דרייא איילען,
 אונד ער האט זיך אֹיִף איהם געשטעלט, אונד ער האט געקניעט אֹיִף זיינע
 קניען פאר דער גאַנצער פערזאמלונג פון יִשְׂרָאֵל, אונד ער האט אֹיִסְדֶּרֶנִּוְעָה־
 זיינע הענד צום הימעל: 14 אונד ער האט געזאגט, האר גאט פון יִשְׂרָאֵל,
 עס איז נִיט דא א גאט אין הימעל פון אויבען, אונד אֹיִף דער ערד פון אונד
 טען צו דיר גלייך, וואס האלטסט דעם בויג אונד דיא גאנצ צו דיינע קנעכט
 וואס געהען פאר דיר מיט זייער גאַנצער הארץ: 15 אונד וואס דוא האסט
 געהאלטען צו דיין קנעכט, מיין פאטער דויד, דאס וואס דוא האסט איהם צו
 געזאגט אונד דוא האסט גערעט מיט דיין מויל, אונד מיט זיינע האנד האסט
 דוא עס דערפילט, אַזוי וויא עס איז דעם דאזיגען טאג: 16 אונד אַצונד,
 האר, גאט פון יִשְׂרָאֵל, האלט צו דיין קנעכט, מיין פאטער דויד, דאס וואס דוא
 האסט איהם צוגעזאגט, אַזוי צו זאגען, עס זאל דיר נִיט פערשניטען ווערען א
 מאן פון פאר מיר, איינער וואס זאל זיצען אֹיִף דעם שטוהל פון יִשְׂרָאֵל, ניר
 ערמ ווען דיינע קינדער וועלען היטען זייער וועג צו געהן אין מיינע תּוֹרָה,
 וויא דוא ביזט פאר מיר געגאנגען: 17 אונד אַצונד, אַ האר, גאט פון יִשְׂרָאֵל,
 לאזען דאך וואהר בלייבען דיינע ווערטער וואס דוא האסט גערעט צו דיין
 קנעכט, צו דויד: 18 ווארין איז עס דען גאמט דאס גאט זאל וואוינען מיט מענשען
 אֹיִף דער ערד? זעה דער הימעל, אונד דיא העכסטע הימעל, קענען דיר נִיט ענטהאלטען,
 וויא אַזוי זאל דאס דאזיגע הויז וואס אִיף האב געבויט? 19 דוא אָבער זאלסט דיר קעהרען

תפלה עבדך ואלתתתנו דתה אלהי לשמע אליהם
 כ ואלתתפלה אשר עבדך מתפלל לפניך: להיות ענין
 פתוחות אליהם הנה יום ולילה אליהם אשר
 אמרת לשון שמך שם לשמע אליהם אשר תפלה
 21 עבדך אליהם הנה: ושמעת אליהם עבדך ועמך
 ישראל אשר תפלה אליהם הנה ואתה תשמע
 22 ממקום שבתך מן השמים ושמעת וסלחת: אמר
 איש לדתו ונשארו אלה להאלתו ואלה לפני
 23 מוכרח בבת הנה: ואתה תשמע מן השמים וסלחת
 ושפעת את עבדך להשיב לדשע לתת דרכו בראשו
 24 ולהצדיק צדיק לתת לו בצדקתו: ואם יגש עמך
 ישראל לפני אויב כי תמאריך ושוב ודור את שמך
 כה ותתפלל ותתקין לפניך בבת הנה: ואתה תשמע מן
 השמים וסלחת למטות עמך ישראל ותישבותם אל
 25 האדמה אשר נתתה להם ולא תחתם: בהצדק
 השמים ולא יתנה מטר כי תמאריך ותתפלל אל
 השמים הנה ודור את שמך מתמאת ושוב כי תענם:
 27 ואתה תשמע השמים וסלחת למטות עבדך ועמך
 ישראל כי תורם אליהם המדבר אשר ילמדה ונתתה
 28 מטר על ארצך אשר נתתה לעמך לחלה: רעב
 כרתה בארץ דבר ברתה שדפו ורדפו ארבה וחמיל
 כי יהיה כי יצילו אויב בארץ שעריו בלעג וכל
 29 מחלה: בליתפלה בליתחנה אשר יהיה בליתאדם
 ולכל עמך ישראל אשר ידעו איש נגדו ומכאבו ופרש
 ל כפי אליהם הנה: ואתה תשמע מן השמים מן
 שבתך וסלחת ונתת וישו בליתחנה אשר תתן את
 31 לבבו בראתה לבדך ונתת את לבב בני האדם: למען
 יראדו ללכת בדרךך בליתמים אשר הם חיים על

צו דעם נעבעט אונד געוויין פון דיין
 קנעכט, א האר מיין נאמ, אז דוא זאלסט
 צוהערען צו דעם געשריין, אונד צו דעם
 נעבעט וואס דיין קנעכט בעט היינט פאר
 דיר: 20 דאס דיינע אויגען זאלען אפען
 זיין צו דעם דאזיגען הויז נאכט אונד טאג,
 אין דעם ארץ וואס דוא האסט געזאגט,
 מיין נאמען וועט דארט זיין, כדי צו הע-
 רען דאס נעבעט וואס דיין קנעכט וועט
 בעטען אין דעם דאזיגען ארץ: 21 אונד
 דוא זאלסט דערהערען דאס נעבעט פון
 דיין קנעכט, אונד פון דיין פאלק ישראל,
 וואס וועלען אן דעם דאזיגען ארץ גע-
 טען, אונד דוא זאלסט הערען פון דעם
 ארץ פון דיינער וואוינונג אים הימעל, אונד
 אז דוא וועסט הערען, אזוי זאלסט דוא
 פערנעבען: 22 ווען איינער וועט קענען
 זיין חבר זינדיגען, אונד וועט אויף איהם
 אויפגעבען א שבעה איהם צו בעשונע-
 רען, אונד דיא שבעה וועט קומען פאר
 דיין מוזע אין דעם דאזיגען הויז: 23 אזוי
 זאלסט דוא דערהערען אים הימעל, אונד

זאלסט טהון, אונד זאלסט ריכטען דיינע קנעכט, צוריקצוקעהרען צו דעם רשע, צו
 געבען זיינע אויפפיהרונג אויף זיין קאפ, אונד גערעכט מאכען דעם גערעכטען, איהם
 צו געבען נאך זיינע גערעכטיגקייט: 24 ווען דיין פאלק ישראל וועט געשלאגען ווערען
 פאר דעם פיינד, ווייל זיי האבען צו דיר געזינדיגט, אונד זיי וועלען זיך אומקעהרען
 צו דיר, אונד זיי וועלען בעקענען דיין נאמען, אונד זיי וועלען בעטען צו דיר אין
 דעם דאזיגען הויז: 25 אזוי זאלסט דוא דערהערען אים הימעל, אונד דוא זאלסט פער-
 געבען צו דיא זינד פון דיין פאלק ישראל, אונד זאלסט זיי צוריקברענגען צו דעם
 לאנד וואס דוא האסט געגעבען צו זיירע עלטערן: 26 ווען דער הימעל וועט פער-
 שלאסען ווערען, אונד ווען עס וועט ניט זיין קיין רעגען, ווייל זיי האבען קענען דיר
 געזינדיגט, אונד זיי וועלען בעטען אן דעם דאזיגען ארץ, אונד זיי וועלען בעקענען
 דיין נאמען, אונד זיי וועלען זיך אומקעהרען פון זיירע זינד ווען דוא וועסט זיי דריקען:
 27 אזוי זאלסט דוא דערהערען אים הימעל, אונד דוא זאלסט פערנעבען דיא זינד פון
 דיינע קנעכט, אונד פון דיין פאלק ישראל, דאס דוא זאלסט זיי טייזען דעם גושען וועג
 וואס זיי זאלען געהן אין איהם, אונד דוא זאלסט געבען רעגען אויף דיין לאנד וואס דוא
 האסט געגעבען צו דיין פאלק פאר א ורושה: 28 ווען עס וועט זיין א הונגער אים לאנד,
 אדער עס וועט זיין א פעסט, א געטריידע-בראג, געלבזוכט, אדער אויב עס וועט זיין
 הייטערעקען, אדער זיין פיינד וועט איהם בעלאגערען אין זיין לאנד, אן זיינע מויערען,
 איטליכע פלאג וואס וועט זיין, אונד איטליכע קראנקהייט: 29 איטליכעס געבעט, אונד
 געוויין, וואס עס וועט זיין צו יעדען איינציגען מענטש, אדער צו דיין פאלק ישראל, וואס
 איטליכער וועט ערפאהרען זיינע פלאג פון זיין הארץ, אונד ער וועט אויסשפרייטען
 זיינע הענד צו דעם דאזיגען הויז: 30 אזוי זאלסט דוא דערהערען אים הימעל, אין
 דעם ארץ פון דיינע וואוינונג, אונד זאלסט פערנעבען, אונד זאלסט שאפען, אונד
 געבען איטליכען נאך זיינע וועגען, ווייל דוא קענסט זיין הארץ, ווארין דוא אליין
 קענסט דאס הארץ פון אלע מענטשן קינדער: 31 כדי זיי זאלען זיך פארקטען פאר
 דיר צו געהן אין דיינע וועגען אלע טעג, אזוי לאנג וויא זיי וועלען לעבען אויף דעם
 לאנד

לאנד, וואס דא האסט געגעבען צו
אונזערע עלטערן: 32 אונד אויף צו
דעם פרעמדען, וואס איז נישט פון דיין
פאלק ישראל, ווען ער וועט קומען פון
א ווייטען לאנד, אום דיין גרויסען גא-
מעס וועגען, אונד פון דייןע מעכטיגע
האנד, אונד דיין אויסגעשטרעקטען ארעם,
אונד ער וועט קומען, אונד ער וועט בע-
טען אין דעם דאזיגען הויז: 33 אזוי
זאלסט דא הערען אים הימעל, דעם
ארט פון דייןע וואוינונג, אונד דא זאלסט
טהון, אלעס וואס דער פרעמדער וועט
צו דיר רופען, כדי אלע פעלקער פון
דער ערד זאלען דערקענען דיין נאמען,
דאס וויא זאלען דיר פארקטען וויא דיין
פאלק ישראל, אונד וויא זאלען וויסען
דאס דיין נאמען ווערט גערופען אויף
דעם דאזיגען הויז, וואס איף האב גע-
בויט: 34 ווען דיין פאלק וועט ארויס-
געהן אין דער מלחמה קעגען זיינע פיינד,
אין דעם וועג וואס דא וועסט זיין שיר-
קען, און וויא וועלען צו דיר בעטען
אויף דעם וועג צו דער שטאט וואס דא
האסט אויסגעדעוועהלט, אונד צו דעם

פון האנדא, און נחמה לאבתי: וואס אל-הנביא
אשר לארממקו ישראל הוא וזא | מארץ רחוקה למען
שמך הגדול ודוד הסוקר וורועה הנטיח וזא והתפללו
אלהיבות הוה: ואחרי השמע מדרשמים ממכון שבתך
ועשית ככל אשרקרא אליך הנביא למען ידעו כל
עמי הארץ אתשמך ויקראת אתך בעמך ישראל
ולדעת קרמך נקרא עלהבות הוה אשר בנית: 32
כיצא עמך למלחמה על-אויב בדרך אשר
תשלחם והתפללו אליך בדרך העיר הוה אשר בנית
בה ובהבות אשרבנית לשמך: ושמת מדרשמים לה
אתהתפללם ואתהתחתם ועשית משפטם: כי חטא 33
לך כי אין אדם אשר לאיחא ואפס כלם וחתם לפני
ארב ושבים שובתם אל-ארץ רחוקה או קרובה:
ותשיבו אללכם בארץ אשר נשברשם ושבו והתחננו
אליך בארץ שבם לאמר חטאנו נעשנו ונשענו: ושבו 34
אליך בכללבם ובכלנפשם בארץ שבם אשרעבו
אתם והתפללו בדרך ארעם אשרנתתה לאבתם והעיר
אשר בנית ובהבות אשרבנית לשמך: ושמת מדר 35
השמים ממכון שבתך אתהתפללם ואתהתחתיתם ועשית
משפטם וקלחת לעמך אשר חטאריך: עתה אלהי 36
הורג עניך פחדות ואונד קשבות לתפלת המקום
הוה: ועתה קויה דוד אלהים אתך ואני ואתך 37
כלהד ודוד אלהים ולבשו תמידה חסידה ושמנו
בשוב: דוד אלהים אליהם פג משיח וזכה לחסדי 38
דוד עבדך:

ובכחות שלמה לתפלת וואש ודוד מהשמים ותאכל א

הויז וואס איף האב געבויט צו דיין נאמען: 35 אזוי זאלסט דא זייער געבעט אונד
געוויין דערהערען אין הימעל, אונד דא זאלסט טהון זייער רעכט: 36 ווען זיין
וועלען קעגען דיר זינדיגען, — ווארין עס איז נישט דא איין מענטש וואס זינדיגט נישט
— אונד דא וועסט אויף זיין צארנען, אונד וועסט זיין איבערגעגעבן פאר דעם
פיינד, אונד זיין וועלען זיין אוועקפיהרען אין דעם לאנד פון דעם פיינד;
ווייט אדער נאהענט: 37 אונד זיין וועלען זיך אין דעם הארץ בעדענקען
אין דעם לאנד וואו זיין וועלען דארט געפאנגען ווערען אונד זיין וועלען
השוגה טהון, אונד זיין וועלען פון דעם לאנד פון זייער געפענגעניס צו דיר
בעטען, אזוי צו זאגען, מיר האבען געזינדיגט, אונד האבען אונזעכט געטהון,
אונד מיר האבען אונם פערשולדיגט: 38 אונד זיין וועלען זיך בעקעהרען
צו דיר מיט זייער גאנצען הארץ, אונד מיט זייער גאנצע זעלע, אים לאנד
פון זייער פיינד וואס זיין האבען זיין געפאנגען, אונד זיין וועלען צו דיר
בעטען אויף דעם וועג צו זייער לאנד וואס דא האסט געגעבען צו זייער
עלטערן, צו דיא שטאט וואס, דא האסט אויסגעדעוועהלט, אונד צו דעם הויז
וואס איף האב געבויט צו דיין נאמען: 39 אזוי זאלסט דא זייער געבעט
אונד זייער געוויין דערהערען אים הימעל, אין דעם ארט פון דייןע וואוי-
נונג, אונד דא זאלסט זיין רעכט טהון, אונד דא זאלסט פערגעבען צו
דיין פאלק וואס האבען קעגען דיר געזינדיגט: 40 אונד אצונד בעט איף,
מיין גאט, לאזען דאך דייןע אויגען זיין אפען, אונד לאזען דייןע אויערען
פערנעמען דאס געבעט צו דעם דאזיגען ארט: 41 אונד אצונד, שטעה אויף
א האר גאט צו דייןע רוהונג, דא אונד דער ארון פון דייןע שטארקהייט,
לאזען דאך דייןע כהנים א האר גאט אנגעקלייד זיין מיט הילף, אונד לאזען
זיך דייןע הייליגע פרייען מיט דעם גוטען: 42 א האר גאט, קעהר נישט אוועק
דאס פנים פון דיין געזאלבטען, געדענק דיא חסדים פון דיין קענעכט דויד:

קאפיטעל ז

1 אונד ווען שלמה האט געענדיגט צו בעטען אזוי איז א פייער ארופגע-
קומען פון דעם הימעל, אונד האט פערברענט דאס קרבן עלה אונד דיא
זבחים

העלך תתקדם וכבוד דתה מלא את־הבית: ולא יכלו
הבונים לבוא אל־בית דתה כדמלא כבוד־דתה את־
בית דתה: וכל בני ישראל ראים בנדת האש וכבוד
דתה על־הבית ויכרתו אפים ארצה על־הקדשה
ויתחמו הדודות לדתה כי טוב כי לשלם חסדו: והמלך
והכלהים ובהם ובח לפני דתה: ונחם המלך שלמה
את־נבו המלך עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים
אלף חזקו ואת־בית האלהים המלך וכל־העם: והכלהים
על־משמורתם עמרים ותלום בכל־שיר דתה אשר
עשה דוד המלך להודות לדתה כדלשולם חסדו כהלל
דוד כיום והכלהים מתעצרים נגדם וכל־ישראל
עמרים: ויקדש שלמה את־הדוד הנצח אשר לפני
בית־דתה כדעשה שם העלות ואת הלחי השלמים
כדמנחם הנחש אשר־עשה שלמה לא יכל להכל
את־העלה ואת־המנחה ואת־החלבים: ויש שלמה
את־הנח בעת היום שבעת ימים וכל־ישראל עמו קהל
נזול מאד מלכוד המה עד־נחל מצרים: וישעו כיום
השמיני עצרת כי יתקת המנחת עשו שבעת ימים
י ויתקן שבעת ימים: וביום עשרים ושלשה לחודש
השביעי שלח את־העם לאהלתם שמחה וטוב לב
על־טובה אשר עשה דתה לדוד ולשלמה ול־ישראל
עמו: וכל שלמה ואת־בית דתה ואת־בית המלך ואת
כל־הבא על־לב שלמה ללשון בבית־דתה ובביתו
העליו: וברא דתה אל־שלמה בלילה ואמר לו
שמעתי את־הפלתך ובחרתי במקום הזה לי לבית ובח:
והן אשר השמים ולא־היתה אשר ותאצנה על־הב
לכאכל הארץ ואם־אשלת הכר בעמי: ויבטע עמי אשר

ובחיים, אונד דער פבול פון דעם האר
האט פול געמאכט דאס הויז: 2 אונד
דיא פהנים האבען ניש געקאנט אריין
קומען אין דעם הויז פון דעם האר, ווייל
דער פבול פון דעם האר האט פול
געמאכט דאס הויז פון דעם האר: 3 אונד
אלע קינדער פון ישראל האבען געזע-
הען אז דאס פייער איז ארופגעקומען
אונד אז דער פבול פון דעם האר איז
גענועזען איבער דעם הויז אונד וייא
האבען געקניעט מיט זייער פנים צו
דער ערד אויף דעם פלאסער, אונד
וייא האבען זיך געביקט, אונד געדאנקט
צו דעם האר אונד געזאגט, ווארין ער
איז גוט, ווארין זיין חסד געדויערט ביז
עביג: 4 אונד דער מלך אונד דאס
פאלק האבען מקריב גענועזען קרבנות
פאר גאט: 5 אונד שלמה המלך האט
מקריב גענועזען צווייא אונד צוואנציג
טויזענד אקסען, אונד הונדערט אונד
צוואנציג טויזענד שאף, אונד אזוי האט
דער מלך אונד דאס פאלק מנחם גע-

נועזען דאס הויז פון גאט: 6 אונד דיא פהנים זענען געשטאנען אויף זייער היטונג, אונד
דיא לויס אויף מיט זייער בלי זמר פון דעם האר וואס דויד המלך האט געמאכט כדי דעם
האר צו לויבען, ווארין זיין חסד געדויערט אויף עביג, ווען דויד האט דורך וייא (גאט)
געלויבט, אונד דיא פהנים האבען טראמפויטערט פאר וייא, אונד גאנץ ישראל זענען גע-
שטאנען: 7 אונד שלמה האט אויף געהייליגט דעם מיטעלסטען הויף וואס איז גענועזען
פאר דעם הויז פון דעם האר, ווארין ער האט דארט מקריב גענועזען דיא קרבן עלות,
אונד דאס פעט פון דיא קרבן שלמים, ווייל דער קופערנער מזבח וואס שלמה האט גע-
מאכט האט ניש געקענט דערהאלטען דאס קרבן עלה, אונד דאס קרבן מנחה, אונד דאס
פעט: 8 אונד שלמה האט געמאכט א פייערשטאג אין דערזעלבנער צייט פון זיבען טעג,
אונד גאנץ ישראל מיט איהם, א זעהר גרויסע פערזאמלונג, פון דעם אריינקומען פון חמת
ביז צו דעם טייף פון מצרים: 9 אונד אין דעם אכטען טאג האבען וייא געמאכט איינע
אויפהאלטונג, ווארין וייא האבען געמאכט דאס חנופת הבית זיבען טעג, אונד דעם פייער
ערשט אויף זיבען טעג: 10 אונד אין דעם דרייא אונד צוואנציגסטען טאג פון דעם
זיבעטען חודש האט ער אנועקגעשיקט דאס פאלק צו זייער געזעלשען, פרעהליך אונד
מיט א גוט הארץ פון ווענען דעם גוטען וואס דער האר האט געטהון צו דויד, אונד צו
שלמה, אונד צו זיין פאלק ישראל: 11 אונד שלמה האט געענדיגט דאס הויז פון דעם האר
אונד דאס הויז פון דעם מלך, אונד אלעס וואס איז געקומען אין דעם הארץ פון שלמה צו
מאכען אין דעם הויז פון דעם האר אונד אין זיין אייגען הויז, אונד ער האט מצליח גע-
וועזען: 12 אונד דער האר האט זיך געוויזען צו שלמה אין דער נאכט, אונד ער האט צו
איהם געזאגט, איך האב געהערט דיין געבעט, אונד איך האב פאר מיר אויסדערנועהקלט
דעם דאזיגען ארט פאר א הויז פון קרבנות: 13 ווען איך וועל איינהאלטען דיא הימעל אונד
עס וועט ניש זיין קיין רעגען, אונד זעה, ווען איך וועל בעפעהלען דיא הייטערעקען אויף
צופרעסען דאס לאנד, אדער ווען איך וועל אויסשיקען א מגפה איבער מיין פאלק: 14 ווען
מיין פאלק וואס איז אנגערופען בייא מיין נאמען וועט זיך אונטערטעניג מאכען,

אונד זיין וועלען בעטען אונד זיין
וועלען וזען מיון פנים, אונד וועלען
זיך אויסקערען פון זייער בינוע וועגען,
אזוי וועל איך הערען פון דעם היממעל,
אונד איך וועל פערנעבען זייער זינד,
אונד וועל היילען זייער לאנד: 15 אצונד
וועלען מיינע אויגען זיין אפען, אונד
מיינע אויערען וועלען פערנעמען דיא
געבעט צו דעם דאזיגען ארט: 16 ווא-
רין אצונד האב איך אויסדערנעוועלט
אונד געהייליגט דאס דאזיגע הויז אז
מיון נאמען זאל דארטען זיין ביז אויף
עביג, אונד מיינע אויגען אונד מיון הארץ
וועלען דארטען זיין אלע צייט: 17 אונד
ווען דא וועסט פאר מיר געהן אזוי
וויא זיין פאטער דויד איז פאר מיר
געגאנגען, כדי צו טהון נאך אלעם וואס
איך האב דיר געזאגט, אונד דא וועסט
היטען מיינע געזעץ אונד מיינע משפטים:
18 אזוי וועל איך געשטעטיגען דעם
טרוין-שטול פון זיין קעניגרייך, אזוי
וויא איך האב פורת ברית געוועזען מיט
זיין פאטער דויד, אזוי צו זאגען, עס
זאל פון דיר נישט אפגעשניטען ווערען
א מאן וואס זאל זיין א געוועלטיגער

נקראשען עליהם ותפללו ויבקשו פני רשתי מדרבתי
הרעים ואני אשמע מדרשמים ואסלח לחטאתם וארפא
את ארצם: עשה עני דני פתוח ואני נשבות לחסות 10
המקום הזה: ועתה בחרתי והקדשתי את הדיבות הזה 16
לדני שמי שם ודרשתי דני עני ולכי שם כל-
הימים: ואהא אס-סלד לפני כאשר הלך דני אבדך 17
ולעשות כל אשר צויתך ודני ומשפתי חשוד:
תקומתי את כפא מלכותך כאשר ברחתי לדני אבדך 18
לאמר לא יבדת לדני אש משל בישאל: ואם תשובו 19
אתם ותבדו חקותי ומצותי אשר נתתי לפניכם ותלכו
בדרכם אלתיס אחרים ותשתחויתם להם: ותשתחו 20
מעל אדמת אשר נתתי להם ואת הדיבות הזה אשר
הקדשתי לשמי אסלד מעל פני ואהא למשל ולשנותי
בכל העמים: ותבדו הזה אשר נתתי עליו לכל עבר 21
עליו יסם ואמר במה עשה דני כל אשר לארץ הזאת
ולבית הזה: ואמר על אשר עבדו את הדיבות 22
אחרים אשר העצום מארץ מצרים וחורו בארצם
אחרים ושתחויתם להם מעבדו עליו הבא עליהם את
כל העשה הזאת:

ח ח
דני מקץ עשרים שנה אשר בנה שלמה את בית ה' הזה *
ואת ביתו: והערים אשר נתן ה' ל שלמה בנה 2
שלמה אותם ויחשב שם את בני ישראל: הלך שלמה 3
חמט צובה חזק עליה: וכן את המלך ממדיד ואל 4
כל עיר הממלכה אשר בנה בחמת: וכן את בית חורון 5
העליו ואת בית חורון וחתתו עיר משר חומות וקתם
וברים: ואת בעלת ואל כל עיר הממלכה אשר נתן 6
ל שלמה ואל כל עיר הלכב ואל עיר הפרשים ואת 7

אין ישראל: 19 אבער ווען איהר וועט אייך אנטעקערען, אונד איהר וועט
פערלאזען מיון געזעץ אונד מיינע מצות וואס איך האב פאר אייך געגעבען,
אונד איהר וועט געהן אונד איהר וועט דיען אנדערע געטער, אונד איהר וועט
אייך צו זיין ביקען: 20 אזוי וועל איך זיין אויסרייסען פון מיון לאנד וואס
איך האב צו זיין געגעבען אונד דאס הויז וואס איך האב געהייליגט פאר מיון
נאמען וועל איך פערטארפען פון פאר מיון פנים, אונד איך וועל עס אהינגעבען
צו א מישל אונד א שפאטערדע אונטער אלע פעלקער: 21 אונד דאס דאזיגע
הויז וואס איז געוועזען זעהר הויף פאר אלע וואס זענען דערפאר פארבייא
געגאנגען, וועט ווערען א פערטאונדערונג, אז מען וועט זאגען פאר וואס האט
דער האר אזוי געטהון צו דעם דאזיגען לאנד, אונד צו דעם דאזיגען הויז?
22 אונד מען וועט זאגען, ווייל זיין האבען פערלאזט דעם האר דעם גאט פון
זייער אבות, וואס האט זיין ארויסגעבראכט אויס דעם לאנד מצרים, אונד זיין הא-
בען זיך אנגעהאלטען אן אנדערע געטער, אונד זיין האבען זיך צו זיין גע-
ביקט אונד זיין געדינט, דאריבער האט ער איבער זיין געברענגט אלעס דאס
דאזיגע שלעכטע:

קאפיטעל ז

1 אונד עס איז געוועזען אין דעם ענד פון צוואנציג יארה, דאס שלמה האט
געבויט דאס הויז פון דעם האר אונד זיין אייגען הויז: 2 אונד דיא שטעט
וואס חורס האט געגעבען צו שלמה, זיין האט שלמה געבויט אונד ער
האט ישראל דארט געמאכט וואוינען: 3 אונד שלמה איז אהינגעגאנגען קיין
חמת צובה, אונד ער האט עס איינגענומען: 4 אונד ער האט געבויט
תדמור אין דער מדבר, אונד אלע שטעט פון געהאלטענע וואס ער האט
געבויט אין חמת: 5 אונד ער האט געבויט דאס אויבערשטע בית חורון
אונד דאס אויבערשטע בית חורון, דיא פעסטע שטעט מיט מויערן, מירען
אונד ריבעל: 6 אונד בעלת, אונד אלע געהאלטענע-שטעט וואס האבען געהערט
צו שלמה, אונד אלע שטעט פון דיא רייטונגען אונד דיא רייטער, אונד
אלעם

אלעם וואס שלמה האט געגלוקט, אונד דאס וואס ער האט געגלוקט צו בויען אין ירושלים אונד אין לבנון, אונד אין דעם גאנצען לאנד פון זיינע רעגירונג: 7 דאס גאנצע פאלק וואס איז איבער געבליבען פון דעם חתני, אונד דעם אמורי, אונד דעם פריזי, אונד דעם חוי, אונד דעם יבוס, וואס זענען ניט גענוענען פון ישראל: 8 אונד פון זייער קינדער וואס זענען נאך זיין איבערגעבליבען אין דעם לאנד, וואס דיא קינדער ישראל האבען זיין ניט פערטילקט, דיא האט שלמה געמאכט בעצאלען מס ביי צו דעם היינטיגען טאג: 9 אבער פון דיא קינדער ישראל האט שלמה ניט גענומען צו קנעכט פאר זיינע מלאכה, ווארין זיין זענען גענוענען מלחמה ליווי, אונד אזוי בערשטע איבער דיא גבורים, אונד אזוי בערשטע איבער דיא רייטנענען אונד רייטער: 10 אונד דיא צאל פון דיא אגד געשטעלטע אויבערשטע פון שלמה

בִּלְחָשֶׁק שִׁלְמָה אֲשֶׁר חָשַׁק לִבָּנוֹת בִּירוּשָׁלַם וּבְלִבָּנוֹן 7 וּבְכָל אֶרֶץ מְשֻׁלָּתוֹ: כִּלְחָשֶׁם הַחֵזֶק מִדְּתוֹתֵי יִשְׂרָאֵל 8 וְהַחֵזֶק הַחֵזֶק וְהַחֵזֶק אֲשֶׁר לֹא מִיִּשְׂרָאֵל הָיוּ: מִן בְּנֵי־הָאֵשֶׁר וְהָיוּ אֲחֵרִים בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא־לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשִׁלְמָה לָמַס עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וּמִדְּבֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לֹא־יָתִיד שִׁלְמָה לְעֹבְדֵי־הַמַּלְאכָה: כִּי הָיָה אִשִּׁי מִלְחָמָה וְשָׂרִי שְׂרָרִי רָבָה וְשָׂרִי: וְאֵלֶּה שָׂרֵי הַבְּצִיבִים אֲשֶׁר־לְמֶלֶךְ שִׁלְמָה הַמֶּשֶׁם וּמֵאֲתָם הָרָדִים כְּעֵם: וְאֶת־בַּת־פְּרִיעָה הַעֲלָה שִׁלְמָה מִעֵיר דָּוִד לְבֵית אֲשֶׁר בְּנִי־הָיָה כִּי אָמַר לֹא־חָשַׁב אֲשֶׁר לִי בְּבֵית הָיִד מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל בִּי־מֶלֶךְ הָיָה אֲשֶׁר־בָּאָה אֵלֵיָם אֶתֶּן 12 יָדָה: אֲנִי הַעֲלָה שִׁלְמָה עֲלוֹת לִידָהָ עַל מִזְבֵּחַ דָּוִד אֲשֶׁר בְּיָד לִפְנֵי הָאֵלִים: וּבְדָבָרָם בָּרוּךְ הָיָה הַחֵזֶק 13 כְּמַעֲשֵׂת מֹשֶׁה לְשִׁבְתוֹת וְלַחֲדָשִׁים וּלְמִצְוֹת שְׁלוֹשׁ פַּעֲמִים בַּשָּׁנָה בְּחַג הַמַּעֲשֵׂה וּבְחַג הַשִּׁבְעוֹת וּבְחַג הַתְּשׁוּבָה: 14 וְעַמֹּד כְּמַשְׁמֵט דָּוִד אָבִיו אֶת־מַחְלְקוֹת הַבָּהֳלִים עַל־עֹבְדֵי־הָאֵלִים וְעַל־מִשְׁמֹתֵם לְהַלֵּל וּלְשַׁרְתָּהֶם וְגַם הַבָּהֳלִים לְדַבְּרוֹת בְּיוֹמֵי הַתְּשׁוּבָה בְּמַחְלְקוֹתָם לְשֹׁעַר וְשֹׁעַר 16 כִּי בֵן מַעֲשֵׂה דָוִד אִשִּׁי־הָאֵלִים: וְלֹא סָרוּ מַעֲשֵׂה הַמֶּלֶךְ עַל־הַבָּהֳלִים וְהָלָחִם לְבִי־דָוִד וְלֹא־עָזָב: וְחֹמֶן כִּלְחָשֶׁם שִׁלְמָה עֲדָהֶם מִסָּד בִּית־דָּוִד וְהָיוּ עֹבְדֵי־הָאֵל 17 שְׁלֹם בֵּית דָּוִד: אֲנִי הָלַךְ שִׁלְמָה לְעִזְיֹנְדָר וְאֵלֶּי אֵילֹת עֲלִשְׁפַת הַיָּם בְּאֶרֶץ אֲדוֹם: וְיִשְׁלַחֲלֹ חֲתָנָם 18 בִּירוּשָׁלַם אֲנֻנֹת וְעֹבְדֵי־יָדֵי יָם תָּבֹאוּ עִם־עֹבְדֵי שִׁלְמָה אֲפִירָה וְיָקוּם מִשָּׁם אֲרַבְרָמָאֵת הַמֶּשֶׁם כִּכְר וְהָיָה אֶל־הַמֶּלֶךְ שִׁלְמָה:

הַמֶּלֶךְ זֶעֱנֵן גִּעְנוּעֵנֶן צוֹנִיִּיא הַגִּנְדֶּרֶט אונד פּוֹפְצִיג וואס האבען ארופגענידערט אונד טער דעם פאלק: 11 אונד שלמה האט ארויפגעבראכט פּרעהים טאכטער פון דער שטאט דויד צו דעם הויז וואס ער האט פאר איהר געבויעט, ווארין ער האט געזאגט, מיין ווייב זאל ניט מיט מיר וואוינען אין דעם הויז פון דויד מלך פון ישראל, ווייל דאס הויז איז גענוענען הייליג, אין וואס דער ארון פון דעם האר איז אריינגעבראכט געווארען: 12 דענסמאל האט שלמה אויפגעברענגט קרבן עלות צו דעם האר אויף דעם מזבח פון דעם האר וועלכען ער האט געבויעט פאר דעם פארהויז: 13 אונד אין דער זאך פון איש לייכען טאג פרי מקריב צו זיין נאך דעם געבאט פון משה, אן דיא שבתים, אונד דיא חדשים, אונד דיא ימים טובים, דרייא מאל אין דעם יאָהר, דרייניג, אן חג המצות, אונד שבעות אונד סכות: 14 אונד ער האט אָנגעשטעלט נאך דעם מ'שפט פון דויד זיין פאטער, דיא אפטיילונג פון דיא כהנים איבער זייער דינסט, אונד דיא לויז איבער זייער היטונג, פרי צו לויבען אונד צו דינען פאר דיא כהנים נאך דער זאך פון אישליכען טאג, אונד דיא טיער־היטער נאך זייער אפטיילונג פאר אישליכען טיער, ווארין אזוי איז גענוענען דאס געבאט פון דויד דעם געטליכען מאן: 15 אונד זיין האבען ניט אפגע קעהרט פון דעם מלך'ס געבאט וועגען דיא כהנים אונד דיא לויז, אונד צו אישליכער זאך, אונד וועגען דיא אוצרות: 16 אונד אזוי איז אָנגעברייט געווארען דיא גאנצע ארבייט פון שלמה ביי צו דעם טאג ווען מען האט געלעגט דעם גרונד פון דעם הויז פון דעם האר ביי דאס גאנצע הויז פון דעם האר איז פערלעגט געווארען: 17 דענסמאל איז שלמה אהינגעגאנגען קיין עציִון גבר, אונד אילות, בייא דעם באר־שען פון דעם ים אין דעם לאנד אדום: 18 אונד חורם האט צו איהם אהינגע שיקט דורך זיינע קנעכט שיפען אונד זאלכע קנעכט וואס פערשטעהען דאס ים, אונד זיין זענען געקומען מיט דיא קנעכט פון שלמה קיין אופיר, אונד זיין האבען פון דארט גענומען פיער הונדערט אונד פופציג צענטנער גאלד, אונד זיין האבען עס געבראכט צו שלמה:

קאפיטעל ט

ט

ט

ומלכת-שבא שמעה את-שמע שלמה וכתבו לנסיכו *
את-שלמה בחדות ברושם בתול כבד מאד ונמלים
ושאים בשמים וזהב לרב ואבן יקרה וכתבו אל-שלמה
ותדבר עמו את כל-אשר היה עשילקבה: בנדרה *
שלמה את-גלד-דבריה ולא-ענעם דבר משלמה אשר
לא הניד לה: ותרא מלכת-שבא את חכמת שלמה *
ותבית אשר בה: ומאכל שלחן ומושב עבדיו ומעמד *
משרתיו ומלבושים ומשקיו ומלבושיתם ועליו אשר
עלה בית הנה ולא-הנה עוד בה רחם: ותאמר אל- *
המלך אמת הדבר אשר שמעתי בארץ על-דברך
ועל-חכמתך: ולא-האמנתי לדבריה עד אשר-באתי *
ותראנה עיני והנה לא הגדלי הצי מרבית חכמתך
יספת עליה-שמונה אשר שמעתי: אשרי אנשך ואשרי *
עבדך אלה הגמרים לפניך חמיר ושמים את-חכמתך:
הי דנה אלנך ברוך אשרי: הפץ בך לתחף *
כסאו למלך לדנה אלנך בארבת אלנך את-ישראל
להעמידו לשלם ונתת עליהם למלך לעשות משפט
ותדקה: ותמן למלך מאה נעשרים: ככר זהב ובשמים *
לרב מאד ואבן יקרה ולא היה כבשם היות אשר
נחנה מלכת-שבא למלך שלמה: וגם עבדי חורם *
ועבדי שלמה אשר-הביאו זהב מאופיר הביאו עצי
אלונים ואבן יקרה: ויש המלך את-עצי האלונים *
מסלות לבית-ידו ולבית המלך וכנרות וקבלים לשרים
ולא-תראו בהם לפניו בארץ יהודה: והמלך שלמה *
נתן למלכת-שבא את-גלד-הפצה אשר שאלה מלכה
אשר-הביאה אל-המלך ותהפך ותלך לארצה היא

ויינע עלות וואס ער האט אויפגעבראכט אין דעם הויז פון דעם האר, אונד עס איז
אין איהר נישט מעהר קיין גייסט געבליבען: 5 אונד זיא האט געזאגט צו דעם מלך,
דיא זאך איז גענוועזען אמת וואס איך האב געהערט אין מיין לאנד וועגען דיר, אונד
וועגען דייע חכמה: 6 אונד איך האב נישט געבלייבט דיא רעד ביז איך בין
געקומען אונד מייע אויגען האבען געזעהען, אונד זעה, דיא העלפט איז מיר נישט
געזאגט גענווארען פון דייע גרויסע חכמה, דוא האסט מעהר וויא דער בעריכט וואס
איך האב געהערט: 7 געבענשט זענען דייע מענשען, אונד געבענשט זענען
דיא דאזיגע דייע קנעכט וואס שטעהן פאר דיר שטענדיג, אונד הערען דייע
חכמה: 8 געבענשט זאל ויין דער האר דיין גאט, וואס האט אין דיר געגעהרט,
כדי דיר צו זעצען אויף ויין שטוהל, צו ויין א מלך צו דעם האר דיין גאט, ווייל דיין
גאט האט ישראל ליב, כדי זייא אויף עביג אויפצושטעלען, אזוי האט ער דיר
געמאכט פאר א מלך איבער זייא צו טהון משפט אונד גערעכטיגקייט: 9 אונד
זיא האט געגעבען צו דעם מלך הונדערט אונד צוואנציג צענטנער גאלד, אונד זעהר
פיל געווירקן, אונד ענדעל-שטיינער, אונד עס איז נישט גענוועזען אזוי וויא דאס דאזיגע
געווירקן וואס דיא מלכה פון שבא האט געגעבען צו שלמה: 10 אונד אויך דיא
קנעכט פון חורם, אונד דיא קנעכט פון שלמה, וואס האבען געבראכט גאלד פון
אופיר, האבען אויך געבראכט קאראלען-האלץ, אונד טייער (עדעל-שטיינער):
11 אונד דער מלך האט געמאכט פון דעם קאראלען-האלץ א געלענדער צו דעם
הויז פון דעם האר, אונד צו דעם הויז פון דעם מלך, אונד הארפען אונד פלעטען
פאר דיא זינגער, אונד זאלכעס איז פריהער נישט געזעהען גענווארען אין דעם לאנד פון
יהודה: 12 אונד דער מלך שלמה האט געגעבען צו דיא מלכה פון שבא איהר גאט
צום בעגער וואס זיא האט פערלאנגט, חוץ דעם וואס זיא האט געבראכט צו דעם
מלך, אונד זיא האט ויך אומגעקעהרט, אונד זיא איז אונעקגעבאנגען צו איהר לאנד, זיא

13 ועבדתי: ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה
 14 בשנה אחת שש מאות וששים ושש ככר וזהב וזהב
 מאנשי התרים והסחרים מביאים וכל מלכי ערב ופחות
 15 הארץ מביאים וזהב וקספא לשלמה: ויש המלך שלמה
 מאתים צנה וזהב ששים שש מאות וזהב ששים ושלם
 16 על הענה האחת: ושלש מאות מננים וזהב ששים שלש
 מאות וזהב צנה על הכתף האחת וחתם המלך בכת
 17 ער הלבנות: ויש המלך בסארשן גדול וצפוד וזהב
 18 מודר: ויש משלות לכסא וכסא בזהב לכסא מאתים
 ודות מזה ומזה על מקום השבת ושנים אריות עמרים
 19 אצל הדות: ושנים עשר אריות עמרים שם על שש
 כ המעלות מזה ומזה לא יעשה בן לבד מלכה: וכל
 20 כלי משלה המלך שלמה וזהב וכל כלי ביתו ער הלבנות
 21 וזהב סודר אין קספא וזהב בימי שלמה למאומה: כי
 אניות המלך הלבנות פרשש עם עבד חורם אחת
 לשלוש שנים תבואנה: אניות פרשש נשאות וזהב וקספא
 22 שנהבים וקופים וחובלים: ויהי המלך שלמה מכל
 23 מלכי הארץ לעשר וזהב: וכל מלכי הארץ מבקשים
 אתיו שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן האלהים
 24 בלבו: והם מביאים איש מחתו כלי כסף וכלי זהב
 ושלמות נשק וקשמים סוסים ופרדים דרכי שנה בשנה:
 כה יהי לשלמה ארבעת אלפים אריות סוסים
 ומרכבות ושנים עשר אלף פרשים ויחם כשר הרכב
 26 ועשרת אלף ברושלים: ויהי משל בבל המלכים מן
 27 הקר וצר ארץ פלשתים ועד וכול מצרים: ויהי המלך
 את הכסף ברושלים באבנים ואת הארזים נתן כושקמים
 28 אשר בשמלה לרב: ומציאים סוסים ממצרים לשלמה

מיט ריון באלד: 18 אונד דער שטוהל האט געהאט זעקס טרעפער, מיט א פוס-באנק
 פון גאלד וואס איז געוועזען בעפעסטיגט צו דעם שטוהל, אונד ארס-לעהנען זענען
 געוועזען פון ביינע ווייטען פון דעם זייג-ארט, אונד צווייא לייבען זענען געשטאנען
 בייא דיא זייטען: 19 אונד צוועלף לייבען זענען דארט געשטאנען אויף דיא זעקס
 טרעפער פון ביינע ווייטען, אונד אַזאלכעס איז נים געמאכט געווארען צו קיין
 קעניגרייך: 20 אונד אלע טרינק-געפעס פון דעם מלך שלמה זענען געוועזען פון
 גאלד, אונד אלע פלים אין דעם הויז פון דעם וואלד לבנון זענען געוועזען פון ריין
 גאלד, זילבער איז נים געאכטעט געוועזען אין שלמה'ס צייטען: 21 ווארין דעם
 מלך'ס שיפען זענען געזאנען קיין פרשיש מיט חורס'ס קנעכט. איין מאל אין דרייא
 יאהר זענען דיא שיפען פון פרשיש אָנגעקומען אָנגעלאדען מיט גאלד אונד זילבער,
 עלעפאנדען אונד אפען, אונד פפוינען: 22 אונד דער מלך שלמה איז געוועזען
 גרעסער פון אלע מלכים פון דעם לאנד, מיט רייכטהום אונד מיט חכמה:
 23 אונד אלע מלכים פון דער ערד האבען בענעהרט (צו זעהען) דאס פנים
 פון שלמה, צו הערען זיינע חכמה וואס האט האט געגעבען אין זיין הארץ:
 24 אונד זייא האבען געבראכט איטליכער זיין געשענק, זילבערנע פלים אונד
 גאלדענע פלים, אונד קליידער, וואפען אונד געווייזן, פערד אונד מויל-זעל,
 יאהר פיר יאהר: 25 אונד שלמה האט געהאט פיער טויענד שטאלען פערד
 אונד רייטנענען, אונד צוועלף טויענד רייטער, אונד ער האט זייא געלאזט
 אין דיא שטעט פון דיא רייטנענען, אונד בייא דעם מלך אין ירושלים:
 26 אונד ער האט געוועלטונגט איבער אלע מלכים פון דעם טייף ביו צו דעם
 לאנד פון דיא פלשתיים אונד ביו צו דער גרענעץ פון מצרים: 27 אונד דער
 מלך האט געגעבען דאס זילבער אין ירושלים אזוי וויא שטיינער, אונד דיא
 טענענבוימער אזוי פיל וויא דיא פיינענבוימער וואס זענען אין דעם טאהל:
 28 אונד זייא האבען ארויסגעבראכט פערד אויס מצרים אונד פון אלע לענדער

ומלך הארצות: ושאר דברי שלמה הראשונים והאחרונים 29
 הלא הם כתובים על דברי נתן הנביא ועל נבואת אחיה
 השלוי וכוונות יצחק החזה על ירבעם בןבעת: ומלך ל
 שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה: וששכב 31
 שלמה עמו אבותיו ונקברו בקבר דוד אביו ומלך רחבעם
 בנו פתחיו:

מלך רחבעם שקדם כי שקם כאו כל ישראל להמלך *
 אותו: ויהי בשמע ירבעם בןנבט ונא במערים אשר 2
 ברח מפני שלמה המלך וישב ירבעם ממערים: ומלך ל 3
 ויקרא לו ירבעם וכל ישראל ודברו אל ירבעם
 לאמר: אביך הקשה את ישראל ועשה הקל מעבודת 4
 אביך הקשה ומלך הבקר אשר נתן עלינו ונעבדך:
 ויאמר אליהם עוד שלש שנים ושובו אל מלך העם: ה
 וינצו המלך וירבעם את הדוקנים אשר נתנו עמדם לפני 6
 שלמה אביו בקונו חן לאמר אך אתם נעלים להשיב
 לעסדתה דבר: ודברו אליו לאמר אסדתה לטוב 7
 להעם הזה וירצתם ודברת אליהם דברים טובים והיו
 להם עברים בלתי נקיים: וישב את העצת הדוקנים אשר 8
 יעצרו וינצו את הדוקנים אשר גדלו אתו העמרים לפניו:
 ויאמר אליהם מה אתם נעלים ותישב דבר את העם 9
 הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מידעל אשר נתן אביך
 עלינו: ודברו אתו הילדים אשר גדלו אתו לאמר מה 10
 תאמר לכם אשר דברו אליך לאמר אביך הבקד את
 עליו ואתה הקל מלעל בך תאמר אליהם הנה עשה 11
 משהי אבי: ועשה אבי העמים עליכם על כבוד ואני
 אסוף עליכם אבי יסר אתכם בשמים ואני בעקרבכם:

פאר שלמה: 29 אונד דיא איבריקע
 זאכען פון שלמה דיא ערשטע אונד
 דיא לעצטע, זענען זיין ניט איינגעשרי-
 בען אין דעם בוך פון נתן הנביא, אונד
 אין דער נבואה פון אחיה השילוני, אונד
 אין דער נבואה פון יערו דעם זעהער
 איבער ירבעם בן נבט: 30 אונד שלמה
 האט רעגירט אין ירושלים איבער
 נאנטן ישראל פירציג יאר: 31 אונד
 שלמה האט זיך געלעגט מיט זיינע
 עלטערן, אונד ער איז געגורבען גע-
 טארען אין דער שטאט פון דוד זיין
 פאטער, אונד זיין זוהן רחבעם האט
 רעגירט אנטשטאט איהם:

קאפיטעל י

1 אונד רחבעם איז אהינגעבאנגען קיין
 שקם, טארין אין שקם זענען נאנטן
 ישראל אונגעקומען כדי איהם צו מאכען
 פאר א מלך: 2 אונד עס איז געוועזען
 נוען ירבעם בן נבט האט דאס גע-
 הערט,—ער איז דענסמאל געוועזען

אין מצרים, טארין ער איז אנשלאפען פאר שלמה המלך.—אונד ירבעם איז
 צוריקגעקומען אויס מצרים: 3 אונד זיין האבען אהינגעשיקט אונד איהם גערופען,
 אזוי איז ירבעם אונד נאנטן ישראל געקומען, אונד זיין האבען גערעט צו רחבעם,
 אזוי צו זאגען: 4 דיין פאטער האט שווער געמאכט אונזער נאך, אונד אונד מאך
 לייקטער דעם דינסט פון דיין פאטער וואס איז שווער, אונד דאס נאך וואס ער האט
 אויף אונס געגעבען, אונד מיר וועלען דיר דינען: 5 אונד ער האט צו זיין געזאגט,
 אין דרייט טעג זאלט איהר צו מיר צוריקקומען, אונד דאס פאלק איז אונעקגעבאנגען:
 6 אונד דער מלך רחבעם האט געהאלטען איין עצה מיט דיא אלטע לייט וואס זענען
 געשטאנען פאר זיין פאטער שלמה ווען ער האט נאך געלעבט, אזוי צו זאגען, וואס
 פאר איין עצה גיבט איהר מיר אז איך זאל צו דעם דאזיגען פאלק ענטפערן: 7 אונד
 זיין האבען צו איהם גערעט אזוי צו זאגען, ווען דא וועסט פריינדליך זיין צו דעם
 דאזיגען פאלק, אונד וועסט זיין געווייליגען, אזוי זאלסט דא צו זיין רעדען בוטע
 ווערטער, אונד זיין וועלען צו דיר זיין קעכט אלע טעג: 8 אונד ער האט פערלאזט
 דיא עצה פון דיא עלצטע וואס האבען איהם געראטען, אונד ער האט זיך געראטען
 מיט דיא יונגע לייט וואס זענען מיט איהם אויפגעוואקסען, אונד וואס זענען פאר
 איהם געשטאנען: 9 אונד ער האט צו זיין געזאגט, וואס פאר איין עצה געט איהר
 אז מיר זאלען ענטפערן דעם דאזיגען פאלק, וואס האבען צו מיר גערעט, אזוי צו
 זאגען, מאך אונס גרינגער דאס נאך וואס דיין פאטער האט אויף אונס געגעבען?
 10 אונד דיא יונגע לייט האבען צו איהם גערעט אזוי צו זאגען, אזוי זאלסט
 דא זאגען צו דעם פאלק וואס האט צו דיר גערעט אזוי צו זאגען, דיין
 פאטער האט שווער געמאכט אונזער נאך, אבער מאך דא עס גרינגער
 פאר אונס, אזוי זאלסט דא צו זיין זאגען, מיין קליינער פינגער זאל דיקער
 זיין וויא מיין פאטער'ס לענדען: 11 אונד וויא מיין פאטער האט אויף אייך גע-
 לאדען א שווערעם נאך, אזוי וועל איך נאך פערמעהרען דאס נאך אויף אייך, מיין
 פאטער האט אייך געשטראפט מיט ריט, אבער איך וועל אייך שטראפען מיט דערנער:

12 וְכַאֲשֶׁר יָרְבֵּעַם וְכָל־הָעָם אֲלִי־רַחֲבֵעַם בְּיוֹם הַשְּׁלֹשׁ כְּאֶשֶׁר
13 דִּבֶּר הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר שׁוּבוּ אֵלַי בְּיוֹם הַשְּׁלֹשׁ: וַיָּנֶס הַמֶּלֶךְ
14 קֶשֶׁה מִצִּבּוֹ הַמֶּלֶךְ רַחֲבֵעַם אֶת עֵצַת הַחֹקִים: וַיִּדְבֹּר
אֵלֵיהֶם בְּעֵצַת הַיָּדִים לֵאמֹר אֲבִי הַכֹּהֵן אֲתִיבְכֶם
וְאָנִי אִסְּףָה עֲלֵי אֲבִי יִסֵּר אֶתְכֶם בְּשׁוֹמֵם וְאֲנִי בְּעֹקֶרֶם:
15 וְלֹא־שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶל־הָעָם כִּי־הִוָּתְהוּ נֹסֵבִים מִעַם הָאֱלֹהִים
לִמְנַן הַיָּמִים וַיְהִי אֲחֵדֵבְרוּ אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד אֲחֵדֵי
16 הַשְּׁלוּנִי אֲלִי־רַחֲבֵעַם בְּדִבְכֶם: וְכָל־יִשְׂרָאֵל רָאָה כִּי לֹא
שָׁמַע הַמֶּלֶךְ לָהֶם וַיָּשׁוּבוּ הָעָם וְאֲתִדְּבַלְךָ וְלֵאמֹר מִדֶּר
לֵט חֶלֶק בְּדוֹד וְלֹא־נִחַלָה בְּבִדְיֹשִׁי אִישׁ לֵאחֵדֵי יִשְׂרָאֵל
17 עָתָה רֵאשֶׁה בִּתְּחִלָּה הַיָּד הַזֶּה וְהַלֵּךְ כָּל־יִשְׂרָאֵל לְאֶחָיו: וַיֵּץ
יִשְׂרָאֵל הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי יְהוּדָה וּמֶלֶךְ עֲלֵיהֶם רַחֲבֵעַם:
18 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ רַחֲבֵעַם אֲחִי־דָוִד אֲשֶׁר עָלָה־מֶס
וַיְרַמְּכֵהוּ בְּיִשְׂרָאֵל אֲבֹן וְחֵמֶת וְהַמֶּלֶךְ רַחֲבֵעַם הִתְאַמֵּץ
19 לַעֲלֹת בְּמִדְבָּרָה לָקֵט יְרוּשָׁלַם: וַיִּפְשַׁט יִשְׂרָאֵל
בְּבֵית דָּוִד עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

י"א

א וְכַאֲשֶׁר יָרְבֵּעַם וְיִשְׁשָׁלִים וְהַחֵל אֲחִי־בִית יְהוּדָה וּבְנֵי־מִן
מֵאָה וְשִׁמְעִים אֵלֶּף בְּחֹזֶק עֵשֶׂה מִלְחָמָה לְהַלְחֵם עִבְדֵי
2 יִשְׂרָאֵל לְהַשִּׁיב אֲחִי־מִלְּחָמָה לְרַחֲבֵעַם: וַיְהִי
3 דְּבִירוֹתָהּ אֲלִשְׁמַעְיָהוּ אֲשֶׁר־הָאֵלֹהִים לֵאמֹר: אֲמַר
אֲלִי־רַחֲבֵעַם בְּדִשְׁלָמָה מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֵל כָּל־יִשְׂרָאֵל
4 בְּדִירוֹתָהּ וּבְנֵי־מִן לֵאמֹר: כֹּה אָמַר יְהוָה לֹא־תִשְׁלַח וְלֹא־
תִּלְחָמֻ עִם־אֶחָד מִכֶּם שׁוּבוּ אִישׁ לְבֵיתוֹ כִּי־מֵאֵתִי יְהוָה
הַדִּבֶּר הַזֶּה וַיִּשְׁמָעוּ אֲחֵדֵי־דָוִד וַיָּשׁוּבוּ מִלְּחָמָה אֶל־
הָרַחֲבֵעַם: מִשָּׁב רַחֲבֵעַם בְּיִשְׁשָׁלִים נִבֵּן עָרִים לְמִצְוֹר
6 בְּדִירוֹתָהּ: וַיָּבֹן אֲחִי־בִית־לְהֵם וְאֲחִי־שִׁמְעִים וְאֲחִי־חִקְוִי:
7 וְאֲחִי־בִית־מִצְוֹר וְאֲחִי־שׁוֹבִי וְאֲחִי־עֲדָלָם: וְאֲחִי־עַתָּה וְאֲחִי־

אֲזוּי צו וְאֲנֵקֶן, וְהָאֵם פֶּאֶר א חֶלֶק הָאֲבֵעֵן מִיר אִין דָּוִד? אֲנִד מִיר הָאֲבֵעֵן נִיט קִינֵעַ
נַחֲלָה אִין דָּעם וְהָאֵן פֶּון וְשִׁי— לֹא אִיטְלִיכֶר מֵאֵן פֶּון וְשִׁרָאֵל גֶּעְהֵן אִין וִיין גֶּעֲצֵעֶלֶט,
אֲנִד אֲצִינֶר דָּוִד, זָעָה צו דִּין אִיבֵעֵן הָיִז; אֲזוּי אִין גֶּאנֶץ וְשִׁרָאֵל גֶּעֲאנֶגֶן אִיטְלִי־
כֶּר צו וִיין גֶּעֲצֵעֶלֶט: 17 אָבֶר דִּיא קִינֶדֶר פֶּון וְשִׁרָאֵל וְהָאֵם הָאֲבֵעֵן גֶּעֲוֹאזִינֶט אִין
דִּיא שְׁטֵעֵט פֶּון וְהָדָה, אִיבֶר זִיִּיא הָאֵט רַחֲבֵעַם רֶעִיגֶרֶט: 18 אֲנִד דֶּער מֶלֶךְ
רַחֲבֵעַם הָאֵט אֶהֱינֶעֱשִׁיקֶט הָדוֹרֶם וְהָאֵם אִין גֶּעֲוֹעֶזֶן אִיבֶר דָּעם מֶס, אָבֶר דִּיא
קִינֶדֶר וְשִׁרָאֵל הָאֲבֵעֵן אִיהֶם גֶּעֲשְׁטִינִיגֶט מִיט שְׁטִינֶער, אֲנִד עַר אִין גֶּעֲשְׁמֶאֲרֶבֶן,
אָבֶר דֶּער מֶלֶךְ רַחֲבֵעַם הָאֵט זִיךְ גֶּעֲשְׁמֶאֲרֶקֶט אַרױפֿצִיגֶעְהֵן אִין וִיין רִיטִיגֶעֲנֶען, כְּדִי
צו אַנטְלױפֶען קִיין יְרוּשָׁלַם: 19 אֲנִד וְשִׁרָאֵל הָאֲבֵעֵן מױרֶד גֶּעֲוֹעֶזֶן קֶענֶען דָּעם
הָיִז פֶּון דָּוִד בִּיז צו דָּעם הִינִיגֶעֲנֶען טָאָג:

קאפיטעל יא

1 אֲנִד וְעֵן רַחֲבֵעַם אִין גֶּעֲקֹמֶען קִיין יְרוּשָׁלַם, אֲזוּי הָאֵט עַר פֶּערֶזאמֶעֲלֶט דָּאס הָיִז
פֶּון וְהָדָה אֲנִד בְּנִימִין, הִינֶדֶרֶט אֲנִד אָכְצִיג טױזֶענד אױסְדֶּערֶנֶעֲהֶלְטֶע מִלְחָמָה־לִיט,
כְּדִי מִלְחָמָה צו הָאֲלֵטֶען מִיט וְשִׁרָאֵל, צוֹרִיק־צִיבֶרֶענֶען דִּיא מִלִּיכָה צו רַחֲבֵעַם:
2 אָבֶר דָּאס וְהָרֶט פֶּון דָּעם הָאֵר אִין גֶּעֲוֹעֶזֶן צו שְׁמַעִיָה, א מֵאֵן פֶּון גָּאט, אֲזוּי צו
וְאֵנֶע: 3 זָאָג צו רַחֲבֵעַם וְהָאֵן פֶּון שְׁלָמָה, מֶלֶךְ פֶּון וְהָדָה, אֲנִד צו גֶּאנֶץ וְשִׁרָאֵל אִין
וְהָדָה אֲנִד בְּנִימִין, אֲזוּי צו וְאֵנֶען: 4 אֲזוּי זָאָגֶט דֶּער הָאֵר! אִיהֶר זָאָלֶט נִיט אַרױפֿ־
גֶּעְהֵן, אֲנִד אִיהֶר זָאָלֶט נִיט מִלְחָמָה הָאֲלֵטֶען מִיט אִינֶדֶר בְּרִידֶער, קֶעֱהֶרֶט צוֹרִיק
אִיטְלִיכֶר צו וִיין הָיִז, וְהָאֵרִין דִּיא דָּאזִינֶע זָאָף אִין פֶּון מִיר גֶּעֲשֶׁעֶהֶן, אֲנִד זִיִּיא
הָאֲבֵעֵן גֶּעֲהָרְכֶט צו דִּיא וְעֶרְטֶער פֶּון דָּעם הָאֵר, אֲנִד זִיִּיא הָאֲבֵעֵן זִיךְ אױמֶגֶקֶהֶרֶט
פֶּון צו גֶּעְהֵן קֶענֶען וְרַחֲבֵעַם: 5 אֲנִד רַחֲבֵעַם הָאֵט גֶּעֲוֹאזִינֶט אִין יְרוּשָׁלַם, אֲנִד עַר
הָאֵט גֶּעֲבֹיגֶט פֶּעסֶטֶע שְׁטֵעֵט אִין וְהָדָה: 6 אֲנִד עַר הָאֵט גֶּעֲבֹיגֶט בֵּית לָחֶם, אֲנִד
עִישָׁם, אֲנִד תְּקוּעִ: 7 אֲנִד בֵּית צוֹר, אֲנִד שׁוֹכֹן, אֲנִד עֲדָלָם: 8 אֲנִד גֶּת, אֲנִד

צו דיא שרים אונד צו דיא קעלבער
זייא זענען געקומען אויס אלע שבטים
זייער הערצער צו זוכען דעם האר
קין ירושלים מקריב צו זיין צו דעם
זייא האבען געשטארקט דאס מלכות פון
זוהן פון שלמה דרייא נאכה, פאר דרייא
דור אונד שלמה: 18 אונד רחבעם האט
פון ירימות זעהן פון דור, אונד אביחיל
האט צו איהם געוואונען זיהן, יעוש, א
האט ער גענומען מעכה דיא טאכט
געוואונען אביה אונד עתה אונד זיין
געליבט מעכה דיא טאכטער פון אב
קעבס-ווייבער, נאריין ער האט גענו
ווייבער, אונד האט געוואונען אכט א
22 אונד רחבעם האט אנגעשטעלט אב
זייער ברודער, נאריין ער האט געטראק
ער האט פערשטענדיג געהאנדעלט,
צווישען אלע לענדער פון יהודה אונד
האט ער צו זייא געגעבען פיל שפיין
פיל ווייבער:

מִשָּׁה וְאַתְנָחֶ: וְאַתְּאֲזִירִים וְאַתְּלִכִּישׁ וְאַתְּמִזְקֶרָה:
וְאַתְּצִרְקָה וְאַתְּאֵלִיל וְאַתְּהִכְרִין אֲשֶׁר בְּדִתָּהּ וּבְגִנָּזָה *
עֵרִי מִצְרוּת: וְחִזְקִי אֶת־מִצְרֻתֹת חֲתָן בְּרָם עֲנִידִים *
וְאַתְּרֹת מֵאָרֶץ וְשָׁמַיִן: וּבְכָל־עִיר וְעִיר אֶנְתֹּר וְרַחֲמִים *
תְּחַבֵּם לְדִרְבָּה מֵאֵד וְיִרְדְּלוּ דִּתָּהּ וּבִנְיָן:
לְהַגִּיטִים תְּחַלֹּם אֲשֶׁר בְּכָל־שְׂרָאֵל תִּתְּנָבוּ עֲלָיו מִבְּלִי *
נְבוּלָם: כִּי־עָנִוּ הַלֵּלִים אֶת־מִצְרֻתָם וְרַבֵּם וְכִנִּי מִכֶּחָל לִדְתָּ:
לִדְתָּהּ וּלְדִשְׁתָּם כִּי־חֻזְקָם רַבֵּם וְכִנִּי מִכֶּחָל לִדְתָּ:
מִמֶּדְרֹל כְּנִינִים לְכַחֵם וּלְשַׁעְרֵיהֶם וְלַעֲקִילֹם אֲשֶׁר עָשָׂה: *
וְאַתְּחִילִם מִכָּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל הַחַיִּים אֶת־לִבָּם לְכַבֵּשׁ *
אֶת־דִּתָּהּ אֵלֶיךָ יִשְׂרָאֵל בְּאֵר וְיִשְׁלָם לְכַחֵם לִדְתָּהּ אֵלֶיךָ *
אֲבוֹתָהֶם: וְחִזְקִי אֶת־מַלְכוּת דִּתָּהּ וְרַחֲמֵי אֶת־רַחֲבֵם *
כִּדְשִׁלְמָה לְשֹׁנִים שְׁלֹשׁ כִּי הִלְכִי בְּדֶרֶךְ דִּתָּהּ וּשְׁלָמָה *
לְשֹׁנִים שְׁלֹשׁ: מִקְּחֹלֹל רַחֲבֵם אֲשֶׁר אֶת־מִצְרָה *
כִּדְרִימֹת כִּדְרֹדֶר אֲבִתָּל בְּתֵאלֵאֵב כִּדְשִׁי: *
לֹא בִינִים אֶת־עֵשׂ וְאַתְּשִׁמְרֶהּ אֶת־חֲתָנָם: וְאַתְּחִילִי לִחֵם *
אֶת־מִצְרָה בְּתֵאֲבָשְׁלוֹם וְתִלְדִּי לֹא אֶת־אֲבִיָּהּ וְאַתְּעִמִּי *
וְאַתְּחִיֵּא וְאַתְּשְׁלָמִית: מֵאֲבֵב רַחֲבֵם אֶת־מִצְרָה בֵּת *
אֲבָשְׁלוֹם מִכְּנִיֹּשִׁי וּפְלִיִּשְׁיֹנִי כִי נִשְׁמִי שְׁמִיִּתִּיעֶשְׂרֹל *
נִשְׂא וּפְלִישְׁתִּים שְׁשִׁים חֹדֶל עֲשָׂרִים וְשִׁמְנֵה בִינִים *
וְשְׁשִׁים בִּנְיָן: וְעִמְרֹל לְרֹאשׁ רַחֲבֵם אֶת־אֲבִיָּהּ כִּדְמִצְרָה *
לִיִּדִתִּי בְּאֵתָנִי כִי לְהַמְלִיכִי: תְּבוּרִיִּיִן מִכְּנִיֹּשִׁי לְכָל *
רַחֲמֵם דִּתָּהּ וּבִנְיָן לְכָל עֵרִי הַמִּצְרֻתֹת חֲתָן לְחֵם *
מֵאֲבֵב לְרֹאשׁ וְיִשְׂאֵל רַחֵם נִשְׁמִי:

יב וַהֲיוּ כְדָרֶךְ מַלְכוּת רַחֲבָנָם וּכְזוֹקָתוֹ עָגַב אֶת־תּוֹרַת דָּוִד *
וּבְלִישְׁרָאֵל עָמּוּ: וַהֲיוּ בִשְׁנֵה הַחֲמוּשִׁית לַמֶּלֶךְ ²

צו דיא שרים אונד צו דיא קעלבער וואס ער האט געמאכט: 16 אונד נאך וויא זענען געקומען אויס אלע שבתים פון ישראל זאלכע וואס האבען געגעבען זייער הערצער צו זוכען דעם האר דעם גאט פון ישראל, דיא זענען געקומען קיין ירושלים מקריב צו זיין צו דעם האר, דעם גאט פון זייערע פעטער: 17 אונד וויא האבען געשטארקט דאס מלכות פון יהודה, אונד וויא האבען געשטארקט רחבעם זעהן פון שלמה דרייא גאהר, פאר דרייא גאהר זענען וויא געגאנגען אין דעם טעג פון דוד אונד שלמה: 18 אונד רחבעם האט זיך גענומען פאר א ווייב מחלת דיא טאכטער פון ירימות זעהן פון דוד, אונד אביחיל טאכטער פון אליאב זעהן פון ישי: 19 וואס האט צו איהם געוואונען זיהן געוש, אונד שמרה, אונד זחס: 20 אונד נאך איהר האט ער גענומען מעכה דיא טאכטער פון אבשלום, אונד זיא האט צו איהם געוואונען אביה אונד עתה, אונד זיזא, אונד שלומית: 21 אונד רחבעם האט געליבט מעכה דיא טאכטער פון אבשלום מעהר וויא אלע זיינע ווייבער אונד קעבס-ווייבער, ווארין ער האט גענומען אכצעהן ווייבער אונד זעכציג קעבס-ווייבער, אונד האט געוואונען אכט אונד צוואנציג זיהן אונד זעכציג טעכטער: 22 אונד רחבעם האט אנגעשטעלט אביה זעהן פון מעכה אלס אויבערשטען איבער זיינע ברודער, ווארין ער האט געטראכט איהם צו מאכען פאר א מלך: 23 אונד ער האט פערשטענדיג געהאנדעלט, אונד ער האט פון זיינע זיהן פערשפרייט צווישען אלע לענדער פון יהודה אונד בנימין, אונד אין איטליכע פעסטע שטאט האט ער צו וויא געגעבען פיל שפיית, אונד ער האט געגעהרט (פאר זיינע זיהן) פיל ווייבער:

1. אונד עס איז געוועזען ווען רחבעם האט געפעסטונג זיין מלכות, אונד ווען ער האט זיך געשטארקט אזוי האט ער פערלאזט דיא תורה פון דעם האר, אונד גאנץ ישראל מיט איהם: 2. אונד עס איז געוועזען אין דעם פירפטען יאָהר פון דעם מלך רחבעם

רחבעם מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה
 3 בדתו: באלף ומאתים רכב ובששים אלף פרשים
 ואין מספר ללם אשר באו עמו ממזרים לובים סבבים
 4 וטושים: וכלדו את-עיר המצודות אשר ליהודה וקבא
 ה מדרושם: ושמעיה הנביא בא אל רחבעם
 ושרי יהודה אשר נאספו על-ירושלם מפני שישק ואמר
 להם כהאמר דחה אחם עבדתם אתי ואחראני עבדתי
 6 אתכם בדר-שישק: ונבנו שר-שראף והמלך דוד וישראל
 7 עדין: דחה: ובראות דחה כי נכשו היה לבר-דחה
 אל-שמעיה: לאמר נכשו לא אשחיתם ועתה להם
 כמנעם לפליטה ולא תהפך חמתי בירושלם בדר-שישק:
 8 כי יהיו לי לעבדים וידעו עבדתי ועבדת ממלכות
 9 הארצות: ועל שישק מלך-מזרים על-ירושלם
 והלך את-אצרות בית-יהודה ואת-אצרות בית המלך את-
 הכל לקח ונחף את-מנעו תוקב אשר עשה שלמה:
 10 וישש המלך רחבעם פתח את-דלת המזרח וכל-
 11 ד שר הרצים השמרים פתח בית המלך: ויהי מדר
 הוא המלך בית דחה באו הרצים והשאם והשבים
 12 אל-תא הרצים: ובהקנטו שב מנעו את-דחה ולא
 להשחית לקלה וגם בדתה הנה דברים טובים:
 13 וחתוק המלך רחבעם בירושלם ומלך כר
 בדר-רצים וחתת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה
 שנה: מלך בירושלם העיר אשר-בדר דחה לשום
 את-שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו ונמרה
 14 העמנית: ויש הרע כי לא הכן לבו לדרוש את-
 15 דחה: ודברי רחבעם הראשנים והאחרונים
 הלא-אלם כתובים בדרבי שמעיה הנביא ועדו הנה
 להתחש ומלחמות רחבעם ורחבעם כל-הנקים:

רחבעם, אזוי איז שישק מלך פון מצרים
 ארויפגעגאנגען קענען ירושלים, ווייל
 זיין האבען געווינדקט קענען דעם האר:
 3 מיט צוועלף הונדערט רייטענענען,
 אונד מיט זעכציג טויזענד רייטער, אונד
 עס איז נישט געוועזען קיין צאל צו דעם
 פאלק וואס זענען מיט איהם געקומען
 פון מצרים, לובים, סבבים, אונד פושים:
 4 אונד ער האט איינגענומען דיא פעסטע
 שטעט פון יהודה, אונד ער איז אָנגעקור
 מען ביז קיין ירושלים: 5 אונד שמועה
 הנביא איז געקומען צו רחבעם, אונד
 דיא פירשטען פון יהודה האבען זיך
 פערזאמעלט אין ירושלים פאר שישק,
 אונד ער האט צו זיין געזאגט, אזוי
 זאגט דער האר, איהר האט מיך פער-
 לאזט, דארום האב איך אייך אויף פער-
 לאזט אין דיא הענד פון שישק: 6 אזוי
 האבען זיך דיא פירשטען פון ישראל
 אונד דער מלך געדעמיטיגט, אונד זיין
 האבען געזאגט דער האר איז גערעכט:
 7 אונד ווען דער האר האט געזעהען אז

זיין האבען זיך געדעמידיגט, אזוי איז דאס ווארט פון דעם האר געוועזען צו שמועה
 אזוי צו זאגען, זיין האבען זיך געדעמידיגט, איך וועל זיין נישט פערדארבען, נייערט איך
 וועל צו זיין געבען א קליינע אנטרינג. אונד מיין גרימצארן זאל נישט אויסקעגאסען
 ווערען איבער ירושלים דורך שישק: 8 נייערט זיין וועלען זיין זיינע קנעכט, פרי
 זיין זאלען דערקענען דעם חילוק צווישען מיין דינסט אונד דעם דינסט פון דיא
 קעניגרייכע פון דיא לענדער: 9 אזוי איז שישק דער מלך פון מצרים ארויפ-
 געגאנגען קענען ירושלים, אונד ער האט אונעקגענומען דיא אוצרות פון דעם הויז
 פון דעם האר, אונד דיא אוצרות פון דעם קעניג'ס הויז, אלעס האט ער אונעקגע-
 נומען, אונד ער האט אויף אונעקגענומען דיא גאלדענע שילדען וואס שלמה האט גע-
 מאכט: 10 אונד דער מלך רחבעם האט געמאכט קופערנע שילדען אָנשטאט זיין,
 אונד ער האט זיין איבערגעגעבען אין דיא האנד פון דיא אויבערשטע פון דיא לוי-
 פער, וואס היטען דיא טיער פון דעם מלך'ס הויז: 11 אונד עס איז געוועזען ווען
 דער קעניג פלעגט אריינקומען אין דעם האר'ס הויז, זענען דיא לויפער געקומען
 אונד האבען זיין געטראגען, אונד דיא לויפער האבען זיין צוריקגעבראכט אין דיא
 קאמער: 12 אונד ווען ער (רחבעם) האט זיך געדעמיטיגט אזוי האט זיך דער צארן
 פון דעם האר פון איהם אָפגעקעהרט, אונד ער האט איהם נישט אים גאָנצען פערדאר-
 בען, אונד אין יהודה זענען אויף נאך געוועזען גוטע זאכען: 13 אונד דער מלך רחבעם
 האט זיך געשטארקט אין ירושלים, אונד ער האט רעגירט, ווארין רחבעם איז אלט
 געוועזען איין אונד פירציג יאהר ווען ער האט אָנגעהויבען צו רעגירען, אונד ער האט
 רעגירט זיבעצעהן יאהר אין ירושלים, דיא שטאט וואס גאט האט אויסדערנועהלט
 פון אלע שבטים פון ישראל זיין נאמען דארט אהין צו טהון, אונד דער נאמען
 פון זיינע מוטער איז געוועזען נעמה אויס עמון: 14 אונד ער האט געטהון
 שלעכטעס, ווייל ער האט נישט אָנגעברייט זיין הארץ דעם האר צו פארשען:
 15 אונד דיא זאכען פון רחבעם, דיא ערשטע אונד דיא לעצטע, זענען זיין נישט
 איינגעשריבען אין דעם בוך פון שמועה הנביא אונד פון ערו הנביא וועגען
 דעם יחוס? אונד זענען דיא מלחמות פון רחבעם מיט ירבעם אלע צייט?

16 השב רחבעם עמאבתיו וקבר בדר דוד ומלך
אברה בנו פתחיו:

בשנת שמונה עשרה למלך רחבעם ומלך אבה על-
ההנה: שלוש שנים מלך בירושלם ושם אמו מיקדו
בחדאוראל מרובקה ומלחמה היתה בין אבה ובין
רחבעם: ואמר אבה אתהמלחמה בחיל נבדו מלחמה
ארבע מאות אלף איש בדר ורחבעם ערך עמו מלחמה
בשמונה מאות אלף איש בדר נבדו חיל:
אבה משל לדר אמרים אשר בדר אפרים וימר
שמעוני רחבעם וכלישראל: הלא לכם לדעת כי ידח
אלה ישראל נתן ממלכה לדר על ישראל לעולם לו
ולבניו ברת מלח: היום רחבעם קדנבט עבר שלמה
בדר ודר ממד על ארצו: ורחבעם עליו אנשים
רקם בני בלעל ותאמצו עלי רחבעם בן שלמה
ותחבם הנה נל וידללך ולא תחזק לפניהם:
ותחל אתם אמרים לתחזק לפני ממלכת דוד בדר
בע דוד ואתם המון רב ועמכם עזי ורב אשר עשה
לכם רחבעם לאלהים: הלא תחזקם אתיחזק ויהי
אתיחזק אתיחזק ותשעו לכם כהנים כעמי הארצות
כלהא למלא יד בפר בדר ואלים שבחיה ויהי
בין ללא אלהים: ואחרי דוד אלהי ולא עבדו
ובהנים משפטים לדוד בני אתיחזק ותלום במלכות:
ומקטרים לדוד עלות בדרבדר ובשר בדר
ויקלדסמים ומערכת להם על השלחן השדור ומערת
ההב ותחיל לבשר בדר בשר בדרשמים אתיחזק
אתמשפחת דוד אלהי ותאם עובתם אתיחזק ויהי
עמי בראש האלהים ויהיו תעצרות התרועה לדר

16 ואמר רחבעם האם ויד עלעלמט מית וייע
עלשערן, אומר ער איז בעררררררררררררררר
אין דיא שטאט פון דויד, אומר ויין ויהי
אבה האט רעגערט אין וייער שטעל:

קאפיטעל יג

1 אין דעם אכצעהנשטן יאהר פון דעם
מלך רחבעם האט אבה אנגעהויבען צו
רעגירען איבער יהודה: 2 ער האט רע-
גערט דריי יאהר אין ירושלים, אומר
דער נאמען פון וייע מוטער איז גע-
וועזן מיכנה, דיא טאכטער פון אוראל
אזים גבעה, אומר עס איז געוועזן
מלחמה צווישען אבה אומר צווישען
רחבעם: 3 אומר אבה האט צוזאמענגע-
בונדען דיא מלחמה מיט א חיל פון
שטארקע מלחמה-לייט פון פיער הונ-
דערט טויזענד אויסדערנועהלשע מענער,
אומר רחבעם האט אנגעברייט דיא מלחמה
מיט אכט טויזענד אויסדערנועהלשע
שטארקע חיל-לייט: 4 אומר אבה איז
אויפגעשטאנען אויף דעם בארג אפרים,
וואס איז אויף דעם בארג אפרים, אומר

ער האט געזאגט, הערש מיך צו, דוא רחבעם אומר באנין ישראל: 5 ברויכט איהר ניש
צו וויסען דאס דער האר, גאט פון ישראל, האט געגעבען דיא מלוכה איבער ישראל
צו דוד אויף עבי, צו איהם אומר צו וייע ויהי דוד א ברות פון זאלין? 6 אומר דאך
איז רחבעם בן נבט, א קנעכט פון שלמה, ויהי פון דוד, אויפגעשטאנען אומר האט
מוד געוועזן קעגן ויין האר: 7 אומר עס האבען ויד צו איהם פערזאמעלט לעדיגע
אומר שלעכטע מענשען, אומר וייא האבען ויד געשטארקט קעגן רחבעם ויהי פון
שלמה, אומר רחבעם איז נאך געוועזן יונג אומר טייף הארציג (עדעל) אומר ער האט
ויד ניש געקענט שטארקען פאר וייא: 8 אומר אצונד מיינט איהר אייף צו שטארקען
פאר דעם מלכות פון דעם האר דוד דיא האנד פון דיא ויהי פון דוד; אומר איהר
זענט פיל פאלק, אומר מיט אייף זענען גאלדענע קעלבער וואס רחבעם האט פאר אייף
געמאכט אלס געטער: 9 האט איהר ניש פערשטויסען דיא כהנים פון דעם האר, דיא
ויהי פון אהרן, אומר דיא לויים, אומר איהר האט אייף געמאכט כהנים אזוי וויא דיא
פעלקער פון אנדערע לענדער? דאס אימליכער וואס קומט מיט א יונגען אקס אומר
מיט זיבען טויזער, דער מעג ויין א כהן צו דיא וואס זענען קיינע געטער: 10 אבער
מיר האבען דעם האר פאר אונזער גאט, אומר מיר האבען איהם ניש פערלאזען, אומר
דיא כהנים וואס דינען דעם האר זענען פון דיא ויהי פון אהרן, אומר דיא לויים זענען
אין זייער ארבייט: 11 אומר וייא דעמפען צו דעם האר דיא קרבן עלות אימליכען
מארנען אומר אימליכען אבענד, אומר דיא דעמפונג פון בשמים, אומר דיא אגריק-
טונג פון דעם לחם הפנים אויף דעם ריינעם מיש, אומר דיא גאלדענע מנורה אומר
איהרע לאמפען צו ברענען אימליכען אבענד, ווארין מיר היטען דיא היטונג פון
דעם האר אונזער גאט, אבער איהר האט איהם פערלאזט: 12 אומר זעהט, גאט אליין איז
מיט אונס אן דער שפיץ, אומר וייע כהנים מיט דיא טראמפעטען פון דעם שאל,

צו אייך צו שאלען א איהר קינדער
 וישראל, איהר זאלט נישט שטרייטען קע-
 גען דעם האר דעם גאט פון איירע אבות,
 ווארין איהר וועט נישט בעגליקען:
 13 אבער ורבעם האט ארומגערינגעלט
 אז דער לויזער זאל קומען פון הינטער
 זיין, אונד זיין זענען געוועזען פאר
 יהודה, אונד דער לויזער הינטער זיין:
 14 אונד ווען יהודה האט זיך אומגע-
 קעהרט, זעה, אזוי איז דיא מלחמה קעגען
 זיין געווארען פון פארענט אונד פון
 הינטען, אונד זיין האבען געשריען צו
 גאט, אונד דיא כהנים האבען טראמ-
 פעטערט מיט דיא טראמפעטען: 15 אונד
 דיא מענער פון יהודה האבען געגעבען
 א געשריין, אונד עס איז געוועזען ווען
 דיא מענער פון יהודה האבען געגעבען
 דאס געשריין, אזוי האט גאט געשלאגען
 ורבעם אונד גאנץ ישראל פאר אביה
 אונד יהודה: 16 אונד דיא בני ישראל זע-
 גען אנטלאפען פאר יהודה, ווארין גאט
 האט זיין איבערגעגעבען אין זייער
 הענד: 17 אונד אביה אונד זיין פאלק
 האבען זיין געשלאגען מיט א גרויסען

גלייכ בני ישראל אליהם עמיהם אלהם אבתם
 13 קרא תעליחו: ורבעם הסב את המאבק לבוא
 מאחריהם והיו לפני יהודה והמאבק מאחריהם:
 14 מפני יהודה הזה להם המלחמה פנים ואחור והצקו
 15 ליהודה והכהנים מחצצרים בהצרות: וקראו איש
 יהודה ויהו בקרעו איש יהודה והאלוים עמם את ורבעם
 16 וכל ישראל לפני אביה ויהודה: ונעשו בגד ישראל
 17 מפני יהודה ותקם אלהים בהם: ויהו בהם אביה ונמו
 מכה רבה ופלו חללים מישראל המשרמאות אלה איש
 18 בחור: וקראו בגד ישראל בעת ההוא ונאמרו בני יהודה
 19 כי נשענו על יהוה אלהי אבותינו: וקראו אביה אחרי
 ורבעם חלבו כמעט ערים את בנותיה: ואת בנותיה
 כ ואת יושנה ואת בנותיה ואת עפרה וכלתה: ולא נצטר
 קח ורבעם עוד כימ אביה ונפשו יהודה חמת:
 21 וחתוך אביה וישאלו נשים ארבע עשרה ויחלו עשרים
 22 ושנים בנים ונש עשרה בנות: וחר דבר אביה ודרכיו
 23 ודרכיו כחובים במדרש הקרא עד: וישב אביה
 עמ אבתיו וקברו אתו בעיר דוד במלך אסא בן חתמיו
 בגיו שקפה הארץ עשר שנים:

ד

2 א נעש אסא הטוב והישר בעיני יהוה אלהיו: וסר את
 מזבחות הנגר והבמות וסר את המעבדות ונעש את
 3 האשרים: ויאמר ליהודה לדרוש את יהוה אלהי
 4 אבותיהם ולעשות התורה והמצוה: וסר מקדש
 יהודה את המזבחות ואת החקנים ותשקט הממלכה
 ה לקיו: וכן ערי מערה ביהודה כרשקה הארץ ואר
 6 עמי מלחמה בשנים האלה כדעת יהוה לוי: ויאמר

שלאק, אונד עס זענען געפאלען פון ישראל
 18 אונד דיא קינדער ישראל זענען אין דערזעלביגער צייט געווארען אונד
 שערטעניג, אונד דיא קינדער פון יהודה האבען זיך געשטארקט, ווייל זיין האבען
 זיך אנגעלעהנט אויף דעם האר דעם גאט פון זייערע אבות: 19 אונד אביה האט נאכ-
 געגאנגט ורבעם, אונד ער האט פון איהם איינגענומען שטעט, בית אל אונד איהרע
 דערפער, ישנה אונד איהרע דערפער, אונד עפרון אונד איהרע דערפער: 20 אונד
 ורבעם האט נישט מעהר געהאט קיין פח אין דיא טעג פון אביה, אונד דער האר האט
 איהם געשלאגען אונד ער איז געשטארבען: 21 אבער אביה האט זיך געשטארקט,
 אונד ער האט זיך גענומען פירצעהן ווייבער, אונד ער האט געוואונען צוויי אונד
 צוואנציג זיין אונד זעכצען טעכטער: 22 אונד דיא איבריגע זאכען פון אביה אונד
 זיינע וועגען, אונד זיינע ווערטער, זיין זענען איינגעשריבען אין דעם מדרש פון
 עדו הקריא: 23 אונד אביה האט זיך געלעגט מיט זיינע עלטערן, אונד מען האט
 איהם געגריבען אין דיא שטאט פון דויד, אונד אסא זיין ווהן האט רעגירט אין
 זייער שטעטל, אין זיינע טעג האט דאס לאנד גערוהט צעהן יאהר:

קאפיטעל יד

1 אונד אסא האט געטהון דאס וואס איז גוט אונד רעכט אין דיא אויגען פון דעם
 האר זיין גאט: 2 אונד ער האט אפגעטהון דיא פרעמדע מזבחות אונד דיא במות,
 אונד ער האט צוגראכען דיא מצבות, אונד ער האט אפגעהאקט דיא לינדער
 ביימער: 3 אונד ער האט געגאנגט צו יהודה אז זיין זאלען פארשען דעם האר
 דעם גאט פון זייערע פעטער, אונד צו טהון (האלטען) דיא תורה אונד דיא מצות:
 4 אונד ער האט אפגעטהון פון אלע שטעט אין יהודה דיא במות אונד דיא וויך
 בילדער, אונד דאס קעניגרייך איז שטיל געוועזען פאר איהם: 5 אונד ער האט
 געבויט פסעטע שטעט אין יהודה, ווארין דאס לאנד האט געהאט
 רוה, אונד אין דיא דאזיגע יאהרען איז נישט מיט איהם געוועזען
 קיינע מלחמה, ווארין גאט האט איהם געגעבען רוה: 6 אונד ער האט געגאנגט

לדודָה נבנה את־הַעֲרִים הָאֵלֶּה וְגַם חִמָּה וּמַגְדִּלִּים
דָּלְתִים וּבְרִחִים עָדַת הָאָרֶץ לִפְנֵי כִי דָרְשֶׁת אֶת־
הָעַם אֲלֵהֶּנּוּ דָרְשֶׁת מִתָּה לֵּט מִסָּבִיב בְּיָדֶיךָ וְצִלְדִּי:
דָּרָה לְאָסָא חָלָּ נִשְׂא אֶת־רִמָּה מִדְּהַר שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת אֶלֶף וּמִבְּנִיָּה נִשְׂא מִן דְּרָבִי קִשֶׁת מֵאֵיִם
וּשְׁמֹנִים אֶלֶף כִּלְאֵלָה נִסְרִי חֵל: וְצֵא אֲלֵהֶם וְרַח
הַבּוֹשִׁי בְּחֵל אֶלֶף אֶלֶפִים וּמִרִּבְבוֹת שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְכָא
עֲרֻרְשָׁה: וְצֵא אֶסֶא לִפְנֵי עֲרֻרִי מִלְחָמָה בְּיָדִי
צָפְתָה לִפְרֹשָׁה: וְיִקְרָא אֶסֶא אֶל־דָּוִדָה אֶלְהֵא וְיֵאמֹר
דָּוִדָה אֲדַמְעָה לְעוֹר בֵּין רֶבֶל לְאֵין כֹּחַ עֲרֻרִי וְדָוִדָה
אֲלֵהֶנּוּ כִּרְעִלָה נִשְׁעִנִי וּבִשְׁמֹךְ בָּאֵט עַל־הַיָּמִין הַיְּמָנָה
דָּוִדָה אֲלֵהֶנּוּ אֵתָה אֲלֵעֲרֹר עֲמֹךְ אֲנִישׁ: וְיָקָח
דָּוִדָה אֶת־הַבָּשִׁים לִפְנֵי אֶסֶא וּלְפָנֵי יְהוֹדָה וְנָסוּ
הַבּוֹשִׁים: וְיִדְרָם אֶסֶא וְהָיָם אֲשֶׁר־עָמְדוּ עַל־לְחָרֵי נֶסֶל
מִבּוֹשִׁים לְאֶדְרָתָם מִתָּה כִּרְשִׁינִי לִפְנֵי־דָוִדָה וּלְפָנֵי
מִהַרִּי נִשְׂא שְׁלֹשׁ חֲרָבִי מֵאֵד: וְכֵן אֶת כִּלְיָהִם
סָבִיבֹת יָרָד כִּרְחֵה כִּסְרֵי־דָוִדָה עֲלֵיהֶם וַיָּבוֹ אֶת־כִּלְיָ
הָעָרִים כִּרְבֹּה רַבָּה הָיְתָה בָהֶם: וְגַם־הָיָה מִקְדָּה הַבֵּי
נִשְׁבּוּ אֵין לֶרֶב וּמִלִּים וְנָשְׁבוּ וְיִשְׁלָם:

טו

וְעֲרֻרֵי כְּעֹדֵד הָיְתָה עָלָיו רֹחַ אֱלֹהִים: וְצֵא לִפְנֵי א
אֶסֶא וְיֵאמֹר לוֹ שְׁמִיעִנִי אֶסֶא וְכִלְיָהִי וּבִנְיָמִן דָּוִדָה
עִמְכֶם בְּהֻחָכֶם עָמִי וְאֶסֶא תִּרְשָׁדוּ וְצֵא לָסֵם וְאֶסֶא
תִּשְׁבֹּרֵהוּ עִיב אֲתָכֶם: וְהָיָם רַבִּים לִשְׂרָאֵל לֵאלֹא
אֲלֵהֶי אֵמֶת וּלְאֵל כֹּחַ מִדָּה וּלְאֵל חֹרֶה: וְנִשְׁבּוּ בְּעִירָלוֹ
עַל־דָּוִדָה אֲלֵהֶי יִשְׂרָאֵל וּבִקְשָׁה וְיֵאמֹר לָהֶם: וְבִשְׁמִיעִי
הָיָם אֵין שְׁלֹם לְיוֹצֵא וּלְכָא בִי מִדְּמוּת רַבּוֹת עַל כִּלְיָ
יִשְׁכִּי הַתַּרְצִית: וְכַתְּתִי טִרְבִּי וְעִיר כְּעִיר כִּרְאֲלֹתֶיךָ

טו

עֲנִינִי וְעֲנִינִי מִיט פִּילַע אֲדַעַר מִיט וְעִנִּינִי
אֲפִילוֹ מִיט דִּיא וְאֵם הַאֲבֵן נָאֵר קִיין כֹּחַ: הֵעֵלַף אֲנֹס אֶ הָאֵר אֲנִינִינִי בָאֵם! וְהָאֵרִין
מִיר לְעֵהֲנֵן אֲנֹס נָאֵר אֶן אוֹיֵף דִּיר, אֲנִינִי דִּירִין נָאֲמֵן וְעִנִּינִי מִיר נְעֵאֲנִינִי קִעֲנֵן
דַּעַר דְּאִינִינִי מֵאֲסֵעַ אֶ הָאֵר אֲנִינִינִי בָאֵם, לֵאז דָּאֵף קִיין מִעֲנִשׁ קִעֲנֵן דִּיר בִּיִּקְוֹמֵן:
11 אֲזִי הָאֵם דַּעַר הָאֵר נְעֵשְׁלֵאֲנֵן דִּיא בּוֹשִׁים פָּאֵר אֶסֶא אֲנִינִי פָאֵר יְהוֹדָה, אֲנִינִי
דִּיא בּוֹשִׁים וְעִנִּינִי אֲנִינִינִינִי: 12 אֲנִינִי אֶסֶא אֲנִינִי דָאֵם פָּאֵלֵק וְאֵם אִיז מִיט אִיֵּהֶם
נְעוֹעוֹעוֹן הַאֲבֵן וִיִיא נֶאֱכָנִינִינִי בִּיז קִיין גָּרָה, אֲנִינִי עֵם אִיז נְעֵפֵאֲלֵן פֹּן דִּיא
בּוֹשִׁים דָאֵם וִיִיא הַאֲבֵן וִיִף נִיט מִעֵהָר נְעֵקֵעֵנִי מִחִיָּה וִיין, וְהָאֵרִין וִיִיא וְעִנִּינִי צִיר
בְּרֵאֲכֵן נְעוֹאֲרֵן פָּאֵר דָּעֵם הָאֵר אֲנִינִי פָאֵר וִיִינֵעַ מִחִיָּה, אֲנִינִי וִיִיא הַאֲבֵן וְעֵהָר פִּיל
וְאֶקְרִיב אוֹיִפְעֵהוּיִבֵּן: 13 אֲנִינִי וִיִיא הַאֲבֵן נְעֵשְׁלֵאֲנֵן אֲלֵעַ שְׁמֵעַט רִינֵגֵם אֲרוֹם
פֹּן גָּרָה, וְהָאֵרִין דִּיא מִרְאָ פֹּן דָּעֵם הָאֵר אִיז אִיבֵעַר וִיִיא נְעוֹעוֹעוֹן, אֲנִינִי וִיִיא הַאֲבֵן
נְעוֹרִיבִט אֲלֵעַ שְׁמֵעַט, וְהָאֵרִין עֵם אִיז פִּיל רוֹיב אִין וִיִיא נְעוֹעוֹעוֹן: 14 אֲנִינִי אוֹיֵף דִּיא
נְעֵעֵשְׁלֵטֵן פֹּן וִיִיעַר פִּיף הַאֲבֵן וִיִיא נְעֵשְׁלֵאֲנֵן, אֲנִינִי וִיִיא הַאֲבֵן נְעֵפֵאֲנִינִי פִּיל
שְׂאָף אֲנִינִי קִעֲמֵעַל, אֲנִינִי וִיִיא וְעִנִּינִי צוֹרִיקֵנִינִי קִיין וְרוֹשְׁלִים:

קאפִישַׁעַל טו

1 אֲנִינִי דַעַר רֹחַ (הַקּוֹדֶשׁ) פֹּן דָּעֵם הָאֵר אִיז נְעוֹעוֹעוֹן אִיבֵעַר עוֹרְהֵוּ וְהָיָה פֹּן עוֹדֵד:
2 אֲנִינִי עַר אִיז אֲרוֹיִסֵנִינִינִי פָאֵר אֶסֶא, אֲנִינִי עַר הָאֵם צוֹ אִיֵּהֶם נְעֵאֲנִינִי, הָעֵרֵט מִיף
צוֹ, דִּיא אֶסֶא, אֲנִינִי נֶאֱכָן יְהוֹדָה אֲנִינִי בְּנִימִין, דַּעַר הָאֵר אִיז מִיט אִיֵּיף וְעֵן אִיֵּהָר וְעֵט
וִיין מִיט אִיֵּהֶם, אֲנִינִי וְעֵן אִיֵּהָר וְעֵט אִיֵּהֶם וּנְכֵעַן אֲזִי וְעֵט עַר וִיִף פֹּן אִיֵּיף לְאֹעֵן
נְעִפִינִי, אִיבֵעַר וְעֵן אִיֵּהָר וְעֵט אִיֵּהֶם פִּעֲרֵלֵאֲנֵן אֲזִי וְעֵט עַר אִיֵּיף אוֹיֵף פִּעֲרֵלֵאֲנֵן:
3 וְהָאֵרִין פָּאֵר אֶ לֵאנֵב צִיִּיט אִיז יִשְׂרָאֵל נְעוֹעוֹעוֹן אִיֵּהֶן אִיין אֲמִתִּין בָּאֵם אֲנִינִי אִיֵּהֶן אֶ
כֹּחַ פָּאֵר אֶ לְעֵהָרֵר, אֲנִינִי אִיֵּהֶן דִּיא תוֹרָה: 4 אִיבֵעַר וְעֵן וִיִיא הַאֲבֵן וִיִף נְעֵקֵעֵהָרִט
אִין דַּעַר צָרָה צוֹ דָּעֵם הָאֵר בָּאֵם פֹּן יִשְׂרָאֵל אֲנִינִי וִיִיא הַאֲבֵן אִיֵּהֶם נְעוֹכֵט, אֲזִי הָאֵם
עַר וִיִף פֹּן וִיִיא נְעֵלֵאֲנִינִי נְעִפִינִי: 5 אֲנִינִי אִין דִּיא דְּאִינִינִי צִיִּיטֵן אִיז נִיט נְעוֹעוֹעוֹן קִיין
שְׁלֹם צוֹ דָּעֵם וְאֵם אִיז אֲרוֹיִסֵנִינִינִי אֲנִינִי צוֹ דָּעֵם וְאֵם אִיז אֲרִיִינִינִינִי, וְהָאֵרִין עֵם
אִיז נְעוֹעוֹעוֹן אֶ גְרוֹיִסֵּעַ פִּעֲרֵמִלִּינִי אִיבֵעַר אֲלֵעַ אֲיִנוֹאֲיִנִינִי פֹן דִּיא לְעֵנִינִי: 6 אֲנִינִי אִיין
פָּאֵלֵק אִיז פִּעֲרֵשִׁילֵגִט נְעוֹאֲרֵן פֹּן דָּעֵם אֲנִינִינִי פָּאֵלֵק, אֲנִינִי אִיִינֵעַ שְׁמֵעַט פֹּן דִּיא אֲנִינִינִי

שְׂמֵעַט

זעה איף שיק צו דיר זילבער אונד
גאלה געה אהין אונד פערשטער דיין
ברית מיט בעשא מלך פון ישראל אז
ער זאל ארויפגעהן אונעק פון מיר: 4 אונד
בן-הדרד האט געהערט צו דעם מלך אסא
אונד האט געשיקט זיינע אויבערשטע פון
דיא תלים צו דיא שטאט פון ישראל אונד
זייא האבען געשלאגען עיון אונד דן,
אונד אבלי-מים, אונד אלע שטעט פון
בעהאלטנים פון נפתלי: 5 אונד עס איז
גענווען נוען בעשא האט דאס געהערט,
אזוי האט ער אויפגעהערט צו בויען
דיא הייף, אונד מען האט צושטערט
זיינע ארבייט: 6 אונד אסא המלך האט
גענומען גאנץ יהודה אונד זייא האבען
אונעקגעטראגען דיא שטיינער פון דיא
הייף אונד איהר האלץ וואס בעשא
האט געבויט, אונד ער האט מיט זייא
געבויט גבע אונד מצפה: 7 אונד
אין דיא זעלביגע צייט איז געקומען
חנני דער זעהער צו אסא מלך פון
יהודה אונד ער האט צו איהם געזאגט,
ווייל דוא האסט דיר אנגעלעהנט אויף
דעם מלך פון ארם, אונד דוא האסט

דיא שולחן לך כסף תחב לך הפר ברוחך את-בעשא
מלך ישראל וצלה מעלי: וישמע בן-הדרד את-מלך
אסא ושלח את-שרי החלים אשר-לו אל-שר ישראל
וכו את-עיון ואת-דן ואת אבלי מים ואת ברמסכנות
שרי נפתלי: ויהי כשמע בעשא ויחל מבנות את-יהודה
השבת את-מלאכתו: ואסא המלך לקח את-כסף
יהודה וישא את-אבני הרקם ואת-עציה אשר בנה
בעשא וכן בנה את-בני ואת-המצפה: ובעת
ההוא בא חנני הראה אל-אסא מלך יהודה ויאמר
אליו בהשגתך על-מלך ארם ולא נשענת על-יהודה אלהיך
על-כן נמלט חיל מלך-ארם מידך: הלא אבותיכם
והעובדים היו לחיל לרב לרכב ולפרשים להרבה מאד
ובהשגתך על-יהודה נתתם ביהודה: כי יהיה עיון משטות
בכל-הארץ להתחזק עם-לכם שלם אליו וסבלת על
זאת כי משהיה שר עמך מלחמות: ובעם אסא אל-
הראה וחתול בית המזבח כרבונו עמו על-זאת
וחרצן אסא מן-העם געת ההוא: ויהי דברי אסא
הראשונים והאחרונים הנם כתובים על-ספר המלכים
ליהודה ישראל: ויחלא אסא בשנת שלושים
ותשע למלכותו בגלילי ערמאעלה הלץ ויבסחלו
לא-דרש את-יהודה כי ברגאים: וישקב אסא עס-אבותיו
למט בשנת ארבעים ואחת למלכו: וימרדו בקברותיו 14
אשר בדרלו בער דוד וישבדו במשכב אשר מלא
בשמים נזים מרקמים במרקחת מצפה וישרפרלו
שרפה גדולה עד-למאד:

וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּנֵי חֲתָנֵי וַיִּחְזֹק עַל-יִשְׂרָאֵל: וַיָּחַד * יז

דיר נישט אנגעלעהנט אויף דעם האר דיין נאט, דאריבער איז דאס חיל פון
דעם מלך פון ארם אנטרינען אויס דיינע האנד: 8 זענען נישט דיא כושים
אונד דיא לובים גענווען א גרויס חיל מיט זעהר פיל רייטנענען אונד רייטער?
אונד ווייל דוא האסט דיר אנגעלעהנט אויף דעם האר אזוי האט ער זייא איבערגע-
געבען אין דיינע האנד: 9 ווארין דיא אויגען פון דעם האר לויפען דורך דעם
גאנצען לאנד, כדי צו שטארקען דיא וואס וויער הארץ איז גאנץ מיט איהם,
אבער אין דעם דאזיגען האסט דוא דיר פערשולדיגט, ווארין פון אצונד אן נעמט
מיט דיר ווין מלחמות: 10 אונד אסא האט געצארנט איבער דעם זעהער, אונד ער
האט איהם אריינגעגעבען אין דעם געפענגניס; ווארין ער איז צארניג גענווען מיט
איהם איבער דעם, אונד אסא האט א טייל פון דעם פאלק צושטויסען אין דערזעל-
ביגער צייט: 11 אונד זעה, דיא זאכען פון אסא, דיא ערשטע אונד דיא
לעצטע, זעה, זייא זענען איינגעשריבען אויף דעם ספר פון דיא מלכים פון
יהודה אונד ישראל: 12 אונד אין דעם גיין אונד דרייסיגסטען יאהר פון זיינע
רעגירונג איז אסא קראנק געווארען אויף זיינע פיס, אונד זיינע קראנקהייט איז
זעהר הויף גענווען, אפילו אין זיינע קראנקהייט האט ער אויף נישט געזוכט
דעם האר, גייערט דיא דאקטארים: 13 אונד אסא האט זיף געלעגט מיט
זיינע פעטער, אונד ער איז געשטארבען אין דעם איין אונד פירציגסטען
יאהר פון זיינע רעגירונג: 14 אונד מען האט איהם געגרובען אין דעם
קבר וואס ער האט פאר זיף אויסגעגרובען אין דער שטאט פון דוד,
אונד מען האט איהם געלעגט אין דעם געלעגער וואס מען האט אנגעפילט
מיט פערשידענע בשמים וואס זענען צוגעברייטעט געווארען פון דיא אפאטעקערס,
אונד מען האט נעגען איהם געמאכט א גאנץ גרויסע פערברענוג:

קאפיטעל יז

1 אונד זיין זוהן יהושפט האט רעגירט אן זיינער שטעל, אונד ער האט זיך
געשטארקט קעגען ישראל: 2 אונד ער האט אריינגעגעבען א חיל אין אלע פעסטע

שטעט פון יהודה, אונד ער האט
געגעבען הארען אין דעם לאנד יהודה
אונד אין דיא שטעט פון אפרים וועלכע
זיין פאטער אסא האט איינגענומען:
3 אונד דער האר איז געוועזען מיט
הושפט, ווייל ער איז געגאנגען אין
דיא ערשטע וועגען פון דויד זיין פאטער,
אונד ער האט ניט געזוכט צו בעלים:
4 נישט ער האט געזוכט צו דעם האט
פון זיין פאטער, אונד איז געגאנגען אין
זיינע מצות אונד ניט נאך דיא מעשים
פון ישראל: 5 דארבער האט דער
האר געשטעטיגט דאס קעניגרייך אין
זיינע האנד, אונד גאנץ יהודה האט גע-
געבען א געשענק צו הושפט, אונד ער
האט געהאט פיל רייכטום אונד גבול:
6 אונד זיין הארץ איז געוועזען אויפגע-
הויבען אין דיא וועגען פון דעם האר,
אונד ער האט אויף אפגעטהון דיא
במות, אונד דיא לינדען-ביימער פון
יהודה: 7 אונד אין דעם דריטען יאהר

הול בקלערי, יהודה הבערות חתן נשים בארץ יהודה
8 ובקר אפרים אשר לך אסא אביו: ויהי דוד עס
הושפט כי הלך בדרכי דוד אביו הראשונים ולא רש
לבעלים: כי לא ידע אביו דוד ובמחציתו הלך ולא
הכעשה שראלי: וכן דוד אהבה מלכה בידו וחתן
כל יהודה מנה להושפט ויהיו עשר וקבד לרב:
6 ונבה לבו בדרכי דוד ויהי ויהי הסוד אהבה ואת
7 האשרים מיהודה: ובשנת שלש למלכו שלח
לשריו לבחול ולבכרה ולכררה ולתנאל ולמכריו
8 ללמד בערי יהודה: ועמם הלום שמעיו ותקדו
וקבדו ונשאלו ושמרימות ודעות ואהבדו וסובדו
וטוב אדונה הלום ועמם אלישע ויהרם הנהגים:
9 ללמד ביהודה ועמם ספר תורת דוד וסבו בקלערי
יהודה וילמדו בעם: ויהי ויהי על כל ממלכות
הארצות אשר סביבות יהודה ולא נלחמו עס יהושפט:
11 ומשלשלים מביאים ליהושפט מנה וספא משא גם
הערביאים מביאים לו צאן אלים שבעת אלפים ושבע
12 מאות ותרשים שבעת אלפים ושבע מאות: ויהי
הושפט הלך ונהל ער למעלה וכן ביהודה בידנית
13 וערי מסבנות: ומלאכה רבה היה לו בערי יהודה
14 ואנשי מלחמה גבורי חיל בירושלם: ואזלה
פדחתם לבית אבותיהם ליהודה שרי אלפים עתה השך
15 ועמו גבורי חיל שלש מאות אלה: ועליו
16 הותנו השך ועמו מאתים ושמנים אלה: ועליו
עמסה קרובי המנהג ליהודה ועמו מאתים אלה גבור
17 חיל: ומקרבנן גבור חיל אלה ועמו נשקקשת
18 ומן מאתים אלה: ועליו הותנו ועמו מאתים ומעם

פון זיינע רעגירונג האט ער אהינגעשיקט
צו זיינע פירשטען, צו בן-חיל אונד צו עבדיה, אונד צו זכריה אונד צו נתנאל
אונד צו מבינה, אז זייא זאלען לערנען אין דיא שטעט פון יהודה: 8 אונד מיט זייא
זענען געוועזען דיא לויים, שמעונה אונד נתניה, אונד זכריה, אונד עשהאל, אונד
שמירמות, אונד יהונתן, אונד אדונה, אונד טוב אדונה, דיא לויים, אונד
מיט זייא אלישע אונד יהורם, דיא כהנים: 9 אונד זייא האבען געלערנט אין
יהודה, אונד זייא האבען געהאט דאס ספר תורה פון דעם האר, אונד זייא זענען
ארוםגעגאנגען אין אלע שטעט פון יהודה אונד זייא האבען דאס פאלק געלערנט:
10 אונד דיא פארקט פון דעם האר איז געוועזען איבער אלע קעניגרייכע פון דיא
לענדער וואס זענען געוועזען רינגס ארום פון יהודה, אונד זייא האבען קיינע
מלחמה געהאלטען מיט הושפט: 11 אפילו פון דיא פלשתים האט מען געבראכט
מתנות צו הושפט, אונד א משא פון זילבער, אונד דיא ערביאים האבען איהם
געבראכט זיבען טויזענד אונד זיבען הונדערט שאף, אונד זיבען טויזענד אונד זיבען
הונדערט טויזער: 12 אונד הושפט איז אימער גרעסער אונד גרעסער געווארען,
אונד ער האט געבויעט פאלאסטען אין יהודה, אונד פערסטע שטעט: 13 אונד
ער האט געהאט א גרויסע מלאכה אין דיא שטעט פון יהודה, אונד שטארקע
מלחמה-לייט אין ירושלים: 14 אונד דיא דאזיגע זענען זייער צאל נאך דעם
הויז פון זייער אבות, פון יהודה, פירשטען איבער טויזענדע, עדה דער אוי-
בערשטער, אונד מיט איהם זענען געוועזען דרייא טויזענד שטארקע חיל-לייט:
15 אונד בייא זיינע זייט איז געוועזען יהונתן דער אויבערשטער, אונד מיט
איהם זענען געוועזען צווייא הונדערט אונד אכציג טויזענד: 16 אונד בייא
זיינע זייט, עמסה זעהן פון זכריה דער וואס האט זיך מגדב געוועזען צו
דעם האר, אונד מיט איהם זענען געוועזען צווייא הונדערט טויזענד שטאר-
קע חיל-לייט: 17 אונד פון בנימין, אלדע, א שטארקער חיל-מאן, אונד
מיט איהם זענען געוועזען צווייא טויזענד געוואפענטע מיט בויגען אונד
שילדען: 18 אונד אן זיינע זייט יהונתן, אונד מיט איהם הונדערט אונד אכציג

שווענדן געוואפענטע חילים לייט:
 19 ריזע זענען געוועזען דיא משרתים
 פון דעם מלך, חוץ דיא וואס דער מלך
 האט געזעען אין דיא פעסטע שטעט
 אין יהודה:

קאפיטעל יח

1 אונד יהושפט האט געהאט פיל רייכ-
 טום אונד פבוד, אונד ער האט זיך
 מתחתן געוועזען מיט אחאב: 2 אין דעם
 ענד פון יאהרען איז ער ארויפגעגאנגען
 צו אחאב קיין שמרון, אונד אחאב האט
 פאר איהם געשאכטען פיל שאף אונד
 רינדער, אונד פאר דעם פאלק וואס איז
 מיט איהם געוועזען, אונד ער (אחאב)
 האט איהם אנגעקעט אז ער זאל מיט
 איהם ארויפגעהן קיין רמות גלעד:
 3 אונד אחאב, דער מלך פון ישראל,
 האט געזאגט צו יהושפט מלך פון יהודה,
 ווילסטו דוא מיט מיר ארויפגעהן קיין
 רמות גלעד? אונד ער האט געזאגט,
 איך בין אזוי וויא דוא ביזט, אונד

אלף חלוצי צבא: אלה המשרתים אתהמלך
 מלך אשרנתן המלך כשר המבצר בקלחיה:

יח
 2 ויהי יהושפט עשר ופבוד לרב תחתון לאחאב: ויהי
 לקץ שנים אלאחאב לשמרון ויפדלו אחאב צאן
 ויבקר לרב ולקם אשרעמו ויסתרו לעלות אלדמת
 גלעד: ויאמר אחאב מלך ישראל אליהושפט מלך
 יהודה החלך עמי רמת גלעד ויאמר לו כמותי כמך
 ובעמך עמי ועמך במלחמה: ויאמר יהושפט אלימלך
 ישראל דרשנא כיום אתדבר ודעה: ויקבץ מלך
 ישראל אתהנביאים ארבע מאות איש ויאמר אלהם
 בעלך אלדמת גלעד למלחמה אסאחל ויאמר עלה
 רתן האללים ביד המלך: ויאמר יהושפט ואין פה
 נביא לדעה עוד ודרשה מאתו: ויאמר מלך ישראל
 אליהושפט עוד איש אחד לדרוש אתיהודה מאתו
 ואני שנאתיו כי איני מתנבא עלי לטוב כי בליטוי
 לרעה הוא מביאו ברמלא ויאמר יהושפט אליאמר
 המלך כן: ויקרא מלך ישראל אליסרים אחד ויאמר
 מחר מכהו ברמלא: ומלך ישראל יהושפט מלך
 יהודה וחסבים איש עלכסאו מלכשים בדרים וישיבים
 בדר פתח שער שמרון וכליחנביאים מתנבאים לפנים:
 ויעש לו צדקתו ברכשתו קרץ ברגל ויאמר כהאמר
 יהוה באלה חננך אתאדם עדכלותם: וכליחנביאים
 נבאים בן לאמר עלה רמת גלעד והעלה ונתן יהוה ביד
 המלך: והמלך אשרגלגל וקרא למיכיתו דבר אליו
 לאמר הנה דברי הנביאים פהאחד טוב אלמלך יהוה
 נא דברך כאחד מכם ודברת טוב: ויאמר מביאו חר

דיין פאלק איז אזוי וויא מיינ פאלק, אונד מיר וועלען זיין מיט דיר אין דער מלחמה:
 4 אונד יהושפט האט געזאגט צו דעם מלך פון ישראל איך בעט דיר, פארש דאך
 נאך היינט דאס ווארט פון דעם האר: 5 אזוי האט דער מלך פון ישראל פערזאמעלט
 דיא נביאים, פיער הונדערט מאן, אונד ער האט צו זיין געזאגט, זאלען מיר ארויפ-
 געהן קיין רמות גלעד צו דער מלחמה, אדער זאל איך עס פערמיידען? אונד זיין
 האבען געזאגט געה ארויף, ווארין האט וועט זיין געבען אין דעם מלחמה האנד:
 6 אונד יהושפט האט געזאגט, איז דען נישט נאך דא פערהאנדען א נביא פון דעם האר, אז
 מיר זאלען פון איהם נאכפארשען? 7 אונד דער מלך פון ישראל האט געזאגט צו יהושפט,
 עס איז נאך דא א מאן דורך איהם דעם האר צו פארשען, אבער איך האב איהם
 פיינד, ווארין ער זאגט קיין גוט נבואות אויף מיר, נייערט שלעכטעס אלע זיינע טעג,
 דאס איז מיכיהו וזהן פון ימלא; אונד יהושפט האט געזאגט, לאז דאך דער מלך נישט
 אזוי זאגען: 8 אזוי האט דער מלך פון ישראל גערופען איינעם פון זיינע רינדער, אונד
 ער האט צו איהם געזאגט, ברענג געשווינד דעם מכהו וזהן פון ימלא: 9 אונד דער
 מלך פון ישראל אונד דער מלך פון יהודה זענען געוועסען אימליכער אויף זיין
 שטוהל אנגעטהון מיט קעניגליכע קליידער, אונד זיין זענען געוועסען אין א שיינער
 אן דער טיער פון דעם טויער פון שמרון, אונד אלע נביאים האבען פאר זיין נבואות
 געזאגט: 10 אונד צדקיהו וזהן פון פנעגה האט זיך געמאכט אייזערנע הערנער, אונד
 ער האט געזאגט, אזוי זאגט דער האר, מיט דיא דאזיגע וועסטו דא שטויסען ארם
 ביז דוא וועסט זיין פערטילגען: 11 אונד אלע נביאים האבען נבואות געזאגט אזוי
 צו זאגען, געה ארויף קיין רמות גלעד אונד זיין מצליח, אונד דער האר וועט זיין
 געבען אין דעם מלחמה האנד: 12 אונד דער שלוח וואס איז אהינגעגאנגען מיכיהו
 צו רופען, האט צו איהם גערעט אזוי צו זאגען, זעה, דיא נביאים רעדען מיט איין
 מויל גוטעס וועגען דעם מלך, לאז דאך דיין ווארט זיין אזוי וויא איינס פון
 זיין אונד רעד אויף גוטעס: 13 אונד מיכיהו האט געזאגט, אזוי וויא דער האר לעבט,

אז נאך דאס וואס האט נועם זאגען דאס
וועל איך רעדען: 14 אונד נוען ער איז
געקומען צו דעם מלך, אזוי האט דער
מלך צו איהם געזאגט, מיכה, זאלען מיר
ארויפגעהן קיין רמות גלעד צו דער
מלחמה, אדער זאל איך עס פערמיידען?
אונד ער האט געזאגט געהט ארויף אונד
זייט מצליח טארן זיין וועלען געגעבען
ווערען אין איירע הענד: 15 אונד דער
מלך האט צו איהם געזאגט, וויא פיל
מאל זאל איך דיך געשונערען אז דוא
זאלסט נישט אנדערשט רעדען צו מיר
נייערשט דעם אמת אין דעם הארץ נאמען?
16 אזוי האט ער געזאגט, איך האב גע-
זעהען גאנץ ישראל פערשפרייט אויף
דיא בערג אזוי וויא שאף וואס האבען
קיין פאסטונג, אונד דער האר האט גע-
זאגט, עס איז נישט דא קיין האר צו דיא
דאזיגע, לאז זיך איטליכער מאן אומקעה-
רען צו זיין הויז בשלום: 17 אונד דער
מלך פון ישראל האט געזאגט צו יהושפט,

14 ויהי כי את אשר אמר אליו אתו אנדר: ויבא אל-
המלך ואמר המלך אליו מיכה המלך אל-רמת גלעד
למלחמה אסא ויהי ויאמר עליו והגלעד ויהי בידכם:
15 ויאמר אליו המלך ערבכם פעמים אני משביעך אשר
לא תחזקו אל רג אמת בשם יהוה: ויאמר ראיתי את-
כל ישראל נפוצים על ההרים כצאן אשר אידלנו רעה
וואמר יהוה לארצם אללה ישבו איש לביתו בשלום:
17 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלא אמרתי אליך לא-
18 יתנבא עלי טוב כי אסלך: ויאמר לכן שמעו
דברי יהוה ראיתי את יהוה יושב על צבא וכל צבא
19 השמים קטרים על-רמתי ושמאלו: ויאמר יהוה מי
יפתח את אחאב מלך ישראל ועל ויפל ברמת גלעד
כ ויאמר זה אמר לכה תה אמר ככה: וצא היום נצמד
לפי יהוה ויאמר אני אפגוש ויאמר יהוה אליו כמה:
21 ויאמר אצא ויהי לרחש שרר בפי כל יבוצי ויאמר
22 תפתח ונבחר כל צא וגשדיהם: ועתה הנה נתן יהוה
רחש שרר בפי נביאך אלה יהוה דבר עליך דברי:
23 ויש צדקתו ברענותו ויך את מיכיהו על-הגלעד ויאמר
24 אי זה הדרך עבר רחמיך מאתי לברך אתי: ויאמר
מיכיהו הנה ראה ביום ההוא אשר תבוא חדר בחדר
כה להקבא: ויאמר מלך ישראל קחו את מיכיהו והשיבו
26 אל-אמון שרה-היור ואל-ישאש בר-המלך: ואמרם כה
אמר המלך שימו זה בית הקלא ותאכלו לחם לחץ
27 וגם לחץ עד שובי בשלום: ויאמר מיכיהו אש-שוב
תשוב בשלום לאדבר יהוה כי ויאמר שמוע עמים
28 כלם: וישל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה
29 אל-רמת גלעד: ויאמר מלך ישראל אל-יהושפט התחפש

האב איך דיר נישט געזאגט אז ער נועם צו מיר קיין גושעס גבואות זאגען נייערשט נאך
שלעכטעס: 18 אונד ער (מיכה) האט געזאגט, הערט דאס ווארט פון דעם האר, איך
האב געזעהען דעם האר זיצען אויף זיינע רעכטע זייט אונד זיינע לינקע זייט: 19 אונד דער האר
האט געזאגט, נוער נועם דעם אחאב מלך פון ישראל איבעררעדען, אז ער זאל ארויפ-
געהן אונד פאלען אין רמות גלעד? אונד איינער האט אזוי געזאגט אונד איין אנדערער
אזוי: 20 אונד א רוח איז ארויסגעגאנגען אונד האט זיך געשטעלט פאר דעם האר, אונד
ער האט געזאגט איך וועל איהם איבעררעדען; אונד דער האר האט צו איהם געזאגט,
מיט וואס? 21 אונד ער האט געזאגט, איך וועל ארויסגעהן אונד איך וועל זיין א פאל-
שער רוח אין דעם מויל פון אלע זיינע נביאים; אונד דער האר האט געזאגט, דוא נועסט
איהם איבעררעדען אונד דוא נועסט איהם אויף בייקומען, געה ארויס, אונד מיהא אזוי:
22 אונד אצונד, זעה, דער האר האט געגעבען א פאלשען רוח אין דעם מויל פון דיא
דאזיגע דיינע נביאים, אונד דער האר האט איבער דיר גערעט שלעכטעס: 23 אזוי
איז צדקתו וזהו פון פנענה צוגעטרעטען אונד ער האט מיכיהו געשלאגען אויף דיא
פאקען, אונד ער האט געזאגט, וועלכען נועג איז דער רוח פון דעם האר איבערגעפאהר
רען פון מיר מיט דיר צו רעדען? 24 אונד מיכיהו האט געזאגט, זעה, דוא נועסט עס זעהען
אן דעמנעלבען טאג נוען דוא נועסט אריינקומען פון איין חדר צו דעם אנדערן דיך צו
בעהאלטען: 25 אזוי האט דער מלך פון ישראל געזאגט, נעמט מיכיהו אונד ברענגט איהם
צוריק צו אמון דעם אויבערשטען פון דער שטאט, אונד צו וואש דעם קעניג'ס וזהו:
26 אונד איהר זאלט זאגען, אזוי זאגט דער מלך, מיהא דעם דאזיגען אין דעם תפיסה הויה,
אונד שפייזט איהם מיט פיינליכען ברויט אונד פיינליכען וואסער ביז איך וועל בשלום
צוריקקומען: 27 אונד מיכיהו האט געזאגט, נוען דוא נועסט באמת בשלום צוריקקומען
אזוי האט דער האר נישט דורך מיר גערעט, אונד ער האט נויטיגער געזאגט הארנט אלע איהר
פעלקער: 28 אזוי זענען דער מלך פון ישראל אונד יהושפט מלך פון יהודה ארויפגעגאנג-
גען קיין רמות גלעד: 29 אונד דער מלך פון ישראל האט געזאגט צו יהושפט, איך וועל

ובוא במלחמה ואתה לבש בגדך ותחפש מלך ישראל
 ויבאו במלחמה: ומלך ארם צוה את־שורו הרקב אשר לו
 לאמר לא תלחמו את־הקטן ואת־הגדול כי אם־את־
 מלך ישראל לבד: ויהי כראות שורו הרקב את־היושפט³¹
 ותמה אמרו מלך־ישראל הוא וישובו עליו להלחם ויזקק
 היושפט ויהיה ערו ויסיחם אל־הים ממנו: ויהי כראות³²
 שורו הרקב כי לא־היה מלך ישראל וישובו מאחוריו:
 ואיש־משך בקשת־חמורו את־מלך־ישראל בין־הדקדקים³³
 ובין השורו ויאמר לרקב הקד ידוך והוצאתני מן־
 המלחמה כי החליתי: ותעל המלחמה בינם והוא ומלך³⁴
 ישראל והיו מצמיד במדבקה נח ארם עד־הערב תחת
 לשכת בוא השמש:

יט

וְשָׁב הַיּוֹשֵׁפֶט מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־בֵּיתוֹ בְּשָׁלוֹם לְיִשְׁרָאֵל: א
 וַיָּבֹא אֶל־פָּנָיו יְהוָה בְּרִחְלֵי הַחַיִּל וַיֹּאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ²
 הַיּוֹשֵׁפֶט הַרְשָׁע לִשְׁוֹר וּלְשֹׁנָי יְהוָה תִּהְיֶה תִּהְיֶה וּבְאוֹת
 עֲלֶיךָ כִּפְאָה מִלִּפְנֵי יְהוָה: אָבָל דְּבָרִים טוֹבִים נִמְצְאוּ³
 עִמָּךְ בְּ־בִשְׂרֵת הַאֲשֵׁרוֹת מִדְּהָרָן וְהַבְּעֻת לִבְדֹּךְ לִדְרֹשׁ
 הָאֱלֹהִים: וְשָׁב הַיּוֹשֵׁפֶט בְּיִשְׁרָאֵל וְשָׁב וַיָּבֹא בָעָם⁴
 מִבְּאֵר שֶׁבַע שָׁבַע שְׁפָטִים בְּאֵרִים וַיִּשְׁבֹּם אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵיהֶם: וַיַּעֲמֵד שְׁפָטִים בְּאֵרֶן בְּגִלְעָד וַיְהִי־הָ⁵
 הַבְּעֻת לְעֵד וָזֶכֶר: וַיֹּאמֶר אֶל־הַיּוֹשֵׁפֶט כִּי רָאוּ מַדְאָתָם⁶
 עֲשִׂים כִּי לֹא לָאֵרֶם תִּשְׁפָּטוּ כִּי לַיהוָה וַעֲמָם בְּדָבָר
 מִשְׁפָּט: וְעַתָּה הִנֵּה פִּתְחֵיהֶם עֲלֵיכֶם שְׁמֵרוּ וַעֲשׂוּ כִּי־⁷
 אֵין עֲסִידְתֶּהּ אֱלֹהֵינוּ עֲזָרָה וּמִשָּׁא פָנִים וּמִקְדָּשָׁהּ:
 וְגַם בְּיִשְׁרָאֵל הַעֲמִיד הַיּוֹשֵׁפֶט מִן־הַלִּוּיִם וְהַכֹּהֲנִים⁸
 וּמִדָּאשִׁי הָאֲבוֹת לַיִּשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּט יְהוָה וְלָרִב וְלִשְׁבִי

מִיָּד פַּעַרְשָׁטְעִלְעֵן, אונד נועל קומען אין
 דער מלחמה, אָבער דוא טהוא אָן דיינע
 קליידער; אזוי האט זיך דער מלך פון
 ישראל פַּעַרְשָׁטְעִלְעֵן, אונד זיין זענען
 אָנגעקומען אין דער מלחמה: 30 אונד
 דער מלך פון ארם האט געפאטען צו
 זיינע אויבערשטע פון דא רייטנענען,
 אזוי צו זאגען, איהר זאלט קיינע מלחמה
 האלטען מיט קליין אָדער גרויס נייערט
 נור מיט דעם מלך פון ישראל אליין:
 31 אונד עס איז גענוענען ווען דא אוי־
 בערשטע פון דא רייטנענען האבען
 גענועהען יהושפט, אזוי האבען זיין גע־
 זאגט אז ער איז דער מלך פון ישראל
 אונד זיין האבען איהם ארומגערינגעלט
 מיט איהם מלחמה צו האלטען; אָבער
 יהושפט האט אויסגעשרייען אונד דער
 האר האט איהם געהאלפען, אונד נאט
 האט געמאכט אז זיין זאלען פון איהם
 אָפּקעהרען: 32 אונד ווען דא אוי־
 בערשטע פון דא רייטנענען האבען

גענועהען דאס עס איז נישט גענוענען דער מלך פון ישראל, אזוי האבען זיין זיך
 פון הינטער איהם צוריקגעקעהרט: 33 אונד א געוויסער מאן האט געשפאנט דעם
 בויען אָהן א ציעל, אונד ער האט געשלאגען דעם מלך פון ישראל צווישען דא
 געהעפטונגען אונד צווישען דעם פאנצער, אונד ער האט געזאגט צו זיין רייטנאנען
 מאן, קעהר אום דיינע האנד ברי מיך ארויסצוברענגען אויס דער מלחמה, ווארן איך
 בין פערטואונדעט: 34 אונד דא מלחמה איז אן דעמועלבען טאג געשטינען, אָבער
 דער מלך פון ישראל איז שטעהן געבליבען אין דעם רייטנאנען קעגען איבער ארם ביז
 צום אָבענד אונד ער איז געשטארבען אין דער צייט ווען דא זון איז אונטערגעגאנגען:

קאפיטעל יט

1 אונד יהושפט מלך פון יהודה איז צוריקגעגאנגען צו זיין הויז בשלום קיין ירושלים:
 2 אונד יהוא בן חנני דער גביא איז ארויסגעגאנגען איהם צו געזעגענען, אונד ער האט צו
 איהם געזאגט, זאלסט דא העלפען דעם רשע, אונד זאלסט דא שטאם פון דעם האר
 ליבען? איבער דעם דאווענען איז דער צארן פון דעם האר איבער דיר: 3 אָבער דאך גע־
 פינען זיך גוטע זאכען אין דיר, ווייל דא האסט אויסגערוימט דא לינדען־ביימער פון
 דעם לאנד, אונד דא האסט אָנגעברייט דיין הארץ נאט צו זוכען: 4 אונד יהושפט האט
 געוואוינט אין ירושלים, אונד ער איז ווידער ארויסגעגאנגען מיט דעם פאלק פון באר
 שבע ביז צו דעם בארג אפרים, אונד ער האט זיין צוריקגעבראכט צו דעם האר דעם נאט
 פון וירע פעטער: 5 אונד ער האט אָנגעשטעלט שפטים אין דעם לאנד, אין אלע שטעט
 פון יהודה, אין אויבליכע פעסטע שטאט: 6 אונד ער האט געזאגט צו דא שפטים, געמט
 אייך אין אכט טאם איהר טהוט, ווארן איהר טהוט נישט משפטין פאר מענשען נייערט פאר
 דעם האר, אונד ער איז מיט אייך אין דער זאך פון דעם משפט: 7 אונד לאז דא פארקט
 פון דעם האר איבער אייך זיין, היט אייך אונד טהוט עס ווארן מיט דעם האר אונדער
 נאט איז קיין אומערקט פעהאנדען, אונד ער איז קיין נושא פנים, אונד ער געמט אויך
 נישט קיין שחד: 8 אונד אויך אין ירושלים האט יהושפט אָנגעשטעלט פון
 דא לויס אונד פון דא פהנים, אונד פון דא ראשי אבות פון ישראל צו דעם
 משפט פון דעם האר, אונד איבער קריגערייא, אונד זיין האבען צוריקגעקעהרט

קִיין יְרוּשָׁלַיִם: 9 אוֹנֵד עַר הָאֵם אִיבֶּעַר
זִיֵּא בַּעֲפֹלֵעֵן אַזִּי צו זְאָנֶען, אַזִּי
זַלֵּט אִיהֶר מַהֲוֹן אִין דַּער פֿאַרְכַּט פֿון
דַּעם הָאָר, אֹנֵד אִין מְרִיבֵיִיט אֹנֵד מִיט
א נֶאֱמָן הָאָרֶץ: 10 אֹנֵד אִיטְלִיכֶער קָרִיב
נָאָם נָוֶעט צו אִיף בַּעֲבָרֶאכַט נָוֶערֶען
פֿון אִירֶע בְּרִידֶער נָאָם וואוֹנֶען אִין
זִירֶע שְׁטֶעט, צווישֶׁען בְּלוֹט אֹנֵד בְּלוֹט,
צווישֶׁען תּוֹרָה אֹנֵד מִצְוֹת, בַּעֲזֹעַץ אֹנֵד
מִשְׁפָּטִים, זַלֵּט אִיהֶר זִיֵּא נָוֶארֶנֶען, בְּדִי
זִיֵּא זַלֵּעֵן נִיט שוֹלִיבִי נָוֶערֶען פֿאַר
דַּעם הָאָר, אַז עַם זַל נִיט אִיבֶּעַר אִיף
אֹנֵד אִיבֶּעַר אִירֶע בְּרִידֶער קוֹמֶען א
צָאָרֶן: אַזִּי זַלֵּט אִיהֶר מַהֲוֹן, אֹנֵד
אִיהֶר נָוֶעט אִיף נִיט פֿערשולֶדינֶען:
11 אֹנֵד זַע, אִמְרֵיהֶו דַּער אוֹיבֶּער־שׁ-
טַעַר כֹּהֵן אִזִּי אִיבֶּעַר אִיף צו אִיטְלִיכֶער
זַאָף פֿון דַּעם הָאָר, אֹנֵד זְבֹרְהִי בֶן-
יִשְׁמַעֲאֵל, דַּער נָגִיד אִיבֶּעַר דַּעם הָיִזוּ פֿון
יְהוּדָה, צו אִיטְלִיכֶער זַאָף פֿון דַּעם מְלָכָה,
אֹנֵד דִּיא לָנוּס זַלֵּעֵן זִיין שְׁמָשִׁים פֿאַר

יְרוּשָׁלַם: וְעַד עֲלֵיהֶם לֵאמֹר כֹּה תַעֲשֶׂה בְּדִרְאָת יְהוָה
יְבִאֲמֵנָה וּבְלִבָּב שְׁלֹם: וְכִלְדִּיב אֲשֶׁר־בֹּא עֲלֵיהֶם
מִכֹּחֵם: וְיִשְׁכְּבִים בְּעֵרֵם בְּדָרְם: לֵלֶם בְּדִתְהִי-
לַעֲוִה לִקְדִּים וּלְמִשְׁפָּטִים וְהִזְכֵּרְתָם אִתָּם וְלֹא יִשְׁמְלוּ
לְדֹה וְהִזְכֵּרְתָם עֲלֵיהֶם וְעַל־אֲחֵיהֶם כֹּה תַעֲשֶׂה וְלֹא
יִתְאַשְׁמוּ: וְהִנֵּה אֲמַרְדּוּ כֹהֵן־רֹאשׁ עֲלֵיהֶם לְכָל דֶּבֶר
יְהוָה וְכִלְדִּי בְּדִשְׁמַעֲאֵל הַנָּגִיד לְבִית־יְהוּדָה לְכָל
דְּבַר־מֶלֶךְ וְשִׁטְרִים הָלָם לְפָנֵיהֶם חֹזֶק וְעֹז וְעַד
יְהוָה עֲבִידָיו:

כ

א וְהִנֵּה אֲחֵרֶי־כֹהֵן בֹּא בְּדִשְׁמַעֲאֵל וְכֹל עַמּוֹן וְעַמְּתָם:
2 מִהֶעֱמִינִים עַל־יְרוּשָׁלַם לְמַלְחָמָה: וְכֹאֵו וְיִזְחִיל־יְרוּשָׁלַם
לֵאמֹר כֹּא עֲלִיף בְּמִן רַב מִעֵבֶר לִם מֵאֲרֵם הָיִם
3 מִחֲצֹעַן מִלֵּךְ הָיָה עַן מִי: וְלֹא חָפֵן יְרוּשָׁלַם אֲחֵרֵי
4 פִּנְי לְדִוֵּשׁ לְדֹה וְהִרְאָוֹם עַל־בְּלִי־יְהוּדָה: וְהִבְעִי
יְהוּדָה לְבַקֵּשׁ מִדֹּה גַם מִכִּלְדִּיב יְהוּדָה כֹּא לְבַקֵּשׁ
5 אֲחֵרֵיהֶם: וְעַמּוֹן יְרוּשָׁלַם בְּקָלָהּ יְהוּדָה וְיְרוּשָׁלַם
6 בְּכֵת יְהוָה לִפְנֵי הַחֵצֵר הַחֲדָשָׁה: וְאִמְרֵי יְהוָה אֲלֵיהֶם
7 לְבִיתֵי הָלֹא אֲחֵרֵיהֶו אֲלֵיהֶם שְׂמִים וְהָיָה מִשְׁלֵל
בְּכָל מִמְלָכֹת הַגּוֹיִם וּבְחֹדֶף כֹּחַ וְנִבְרָה וְאֵין עִמָּה
8 לְהִתְנַבֵּב: הָלֹא אֲתָה אֲלֵיהֶו הוֹשַׁתְּ אֲחֵרֵי־הָאָרֶץ
9 הַזֹּאת מִלִּפְנֵי עַמּוֹן יִשְׂרָאֵל וְתַחֲמִינָה לְדַע אֲבִרְתָּם אֲבִיבָה
10 לְעוֹלָם: וְשִׁבְרִיבָה וְהָיָה לָךְ אֶבֶר מִקְדָּשׁ לְשִׁבָּה לֵאמֹר:
11 אֲסִיבֹא עֲלֵיהֶם וְיָהּ יִרְבֵּה שְׂפֹט תִּבְרַךְ וְיִרְבֵּב עַמְּהֵי
לִפְנֵי בֵּית־יְהוָה וּלְפָנֶיךָ כִּי שִׁמָּה בְּבֵית־יְהוָה וְעוֹקֵץ
יֵאֻלֵּךְ מִצִּרְיֹתֶיךָ וְתַשְׁמַע וְתוֹשִׁיעַ: וְעַתָּה הִנֵּה בְּרַעְיוֹן
וּמִזָּב הִרְשַׁעִיר אֲשֶׁר לֹא־תַחֲתָה לְיִשְׂרָאֵל לְכֹא כֹהֵם

אִיף, שְׁטַרְקַט אִיף אֹנֵד מַהֲוֹט, אֹנֵד דַּער הָאָר נָוֶעט זִיין מִיט דִּיא נָאָם מַהֲוֹן בִּגְמָעַם:

קאפיטעל כ

1 אֹנֵד עַם אִזִּי בַּעֲזֹעֲזֶען נֶאֱכָרְעַם, אַזִּי זַענֶען דִּיא בְּנֵי מוֹאָב אֹנֵד דִּיא בְּנֵי עַמּוֹן
בַּעֲקוֹמֶען אֹנֵד מִיט זִיֵּא זַענֶען נֶאָף בַּעֲזֹעֲזֶען אַנְדֶּערֶע פֿון דִּיא עַמּוֹנִים, מְלָחָמָה צו
הַאֲלֶטֶען מִיט יְרוּשָׁלַם: 2 אֹנֵד מַעַן אִזִּי בַּעֲקוֹמֶען אֹנֵד מַעַן הָאֵם עַם אֲנָנְעוֹאָנֵט צו
יְרוּשָׁלַם אַזִּי צו זְאָנֶען, א וְעַקֵּר בְּרוֹים חִיל אִזִּי קַענֶען דִּיר בַּעֲקוֹמֶען פֿון דַּער אַנְדֶּערֶער
זִיֵּט יִם, פֿון אֲרָם, אֹנֵד זַע, זִיֵּא זַענֶען אִין חֲצוֹן־חֶמֶר דָּאָם אִזִּי עֵין בְּדִי: 3 אֹנֵד
יְרוּשָׁלַם הָאֵם זִיף בַּעֲפָרְכַּטֶּען, אֹנֵד עַר הָאֵם זִיין פֿנים בַּעֲנַעבֶען דַּעם הָאָר צו זוכֶען,
אֹנֵד עַר הָאֵם אוֹיטְנֶערֶפֶען א פֿאַסְטֶען אִיבֶּער נֶאֱמָן יְהוּדָה: 4 אֹנֵד יְהוּדָה הָאֵם זִיף
פֿערזאַמֶּעלט בְּדִי פֿון דַּעם הָאָר צו זוכֶען הִילָם, אֲפִילוּ פֿון אֶלֶע שְׁטֶעט פֿון יְהוּדָה זַענֶען
זִיֵּא בַּעֲקוֹמֶען דַּעם הָאָר צו זוכֶען: 5 אֹנֵד יְרוּשָׁלַם אִזִּי בַּעֲשְׂמַאנֶען אִין דִּיא פֿערזאַמֶּר
לִבְנֵה פֿון יְהוּדָה אֹנֵד יְרוּשָׁלַם, אִין דַּעם הָיִזוּ פֿון דַּעם הָאָר, פֿאַר דַּעם נִייעַם פֿאַרהוּף:
6 אֹנֵד עַר הָאֵם בַּעֲזַאנֶט, א הָאָר, דַּער גָּאָט פֿון אֲוִנְעֶרֶע אֲבוֹת, בִּיזֵּט דוֹא נִיט דַּער
גָּאָט אִין דַּעם הִימֶעל? אֹנֵד מַהֲוֹט דוֹא נִיט בַּעֲזֹעֲלִיגֶען אִיבֶּער אֶלֶע קַענִיגֶרייכֶע פֿון
דִּיא פֿעלְקֶער? אֹנֵד אִזִּי נִיט אִין דִּינֶע הָאָנֵד כֹּחַ אֹנֵד גְּבוּרָה, דָּאָם קִינֶער קֶען נִיט פֿאַר
דִּיר בַּעֲשְׂטֶעקֶן? 7 בִּיזֵּט דוֹא נִיט אֲוִנְעֶר גָּאָט נָאָם דוֹא הָאָט פֿערטִירֶבֶען דִּיא בַּעֲ-
וואוֹנֶער פֿון דַּעם דַּאזִיגֶען לֵאנֵד פֿון פֿאַר דִּיין פֿאַלֵק יִשְׂרָאֵל, אֹנֵד הָאָט עַם בַּעֲנַעבֶען
צו דַּעם זַאָמֶען פֿון אֲבִרְתָּם דִּיין פֿריינד אוֹיף עֵבִיב? 8 אֹנֵד זִיֵּא הָאָבֶען דַּאָרין בַּעֲוֹאִיט,
אֹנֵד זִיֵּא הָאָבֶען צו דִּיר דַּאָרין בַּעֲבֹיטֶע א בֵּית הַמִּקְדָּשׁ פֿאַר דִּיין נֶאָמֶען אַזִּי צו
זַאָנֶען: 9 נָוֶען עַם נָוֶעט אִיבֶּער אֹנֵס קוֹמֶען א שְׁלַעכְטֶעם, דִּהִינֵי, א שְׁוֹעֶרֶד, שְׁטִרְאֶפֿ-
בַּעֲרִכַט, מֵאָרֵד אֹנֵד הִנְנֶער, אֹנֵד מִיר נָוֶעלֶען שְׁטֶעקֶן פֿאַר דַּעם דַּאזִיגֶען הָיִז, אֹנֵד
פֿאַר דִּיר, נָוֶארִין דִּיין נֶאָמֶען אִזִּי אִין דַּעם דַּאזִיגֶען הָיִז, אֹנֵד מִיר נָוֶעלֶען
צו דִּיר שְׁרִייעֵן אִין אֲוִנְעֶרֶע צְרוֹת, אַזִּי נָוֶעסֵט דוֹא אֹנֵס דַּעַרְהֶערֶען אֹנֵד
הַעֲלֶפֶען: 10 אֹנֵד אֲצִינֵד זַע, דִּיא בְּנֵי עַמּוֹן אֹנֵד מוֹאָב אֹנֵד דַּעם בֶּאָרֶג
שְׁעֵר, נָאָם דוֹא הָאָט נִיט צוּנַעֲלֶאזֵט אַז יִשְׂרָאֵל זַל זִיֵּא אִיגִנַעֲמֶען,

בבאם מארץ מצרים כי סרו מעליהם ולא השמידום;
 והגדלהם וגמלים עליו לבוא לגרש מירששתו אשר
 הירששתו; אלוהי הלא תשפוטם כי אין בלתי כח לפני
 ההמון הרב הזה הבא עליהם ואנחנו לא נדע מהנעשה
 כי עקד עינינו; וכל הנהיגה עמיתם לפני ה' ויהי נסתרם
 ושרים ובנידם; ותחילת ברחוביהם ברחוביהם בך
 יצא אל ברחוביהם הלוך מן בראש ארץ הנה עליה רוח ה' וה'ה
 בתוך הקהל; ואמר הקשיו כל ידוהו וישבי וירשלו
 ותמלך הושפט ברחוביהם הלוך לכלם אתם אלחמורא
 ואלחמורא מפני ההמון הרב הזה כי לא לכם המלחמה
 כי לאלהים; מחר רדו עליהם הנה עליהם במעלה הצר
 ומצאתם אתם בסוף הנהל פני מדר ירואל; לא לכם
 להלחם בנאת התנאבו עמור ורואו אתהשועה הנה
 עמכם יהיה וירשלו אלחמורא ואלחמורא מחר צאו
 לפניכם ויהי עמכם; ויחך הושפט אפים ארצה וכל
 יהיה וישבי וירשלו בפני לפני הנה הנהשועה
 ליהיה; והקמו כלום מן בראש הקהלים ומן בראש הקהלים
 להלל ליהיה אלתי ישראל בקול גדול למעלה; והשכימו
 בבקר וצאו למדבר תקוע ובצאתם עמד הושפט
 ואמר שמיני יהודה וישבי וירשלו האמנו ביהיה
 אלחמורא ותאמנו האמנו בנביאיו ותאמנו; ויהי
 אלחמורא בעמד משרים ליהיה ומלחמה ליהיה
 קדש בצאת לפני החלוק ואמרו יהיה ליהיה כי לוקם
 חסדו; ובשל חסדו ברהו ותהלה נתן הנה; ואמרו
 עלגנו עמון מואב וירשעיר הפנים ליהיה חסדו;
 תעמדו בני עמון ומואב עלישבי וירשעיר לחמורא
 ותלחמורא ובכחותם ביושבי שער עזרו איש בעזרו
 למשחות; ויהיה בא עלחמורא למדבר ופני אל

ווען וייה וענען בעקומען אוים דעם לאנד
 מצרים, ווארין וייה האבען זיך פון וייה
 אונעקעקעקערט, אונד האבען וייה נישט
 פערטילגט: 11 אונד זעה, וייה וייה פער-
 בעלשען אונס, דאס וייה קומען בדי אונס
 צו פערטרייבען פון דיינע ירושה וואס
 דוא האט אונס געמאכט ירשען: 12 א?
 אונזער גאט, ווילסט דוא וייה נישט משפטן?
 ווארין מיר האבען קיין פח פאר דער דא-
 זיגען גרויסע מאסע וואס איז קעגען אונס
 אנגעקומען, אונד מיר וויסען נישט וואס מיר
 זאלען טהון, ווארין אונזערע אויגען זענען
 אויף דיר: 13 אונד גאנץ יהודה איז גע-
 שטאנען פאר דעם האר, מיט ווירע קליינע
 קינדער, ווייבער אונד קינדער: 14 אונד
 איבער יחזאל וזהן פון זכריה, וזהן פון
 בגניה וזהן פון יצאל, וזהן פון מתניה הלוי
 פון דא וזהן פון אסף, איז געוועזען דער
 רוח הקודש פון דעם האר צווישען דער
 פערזאנלונג: 15 אונד ער האט געזאגט,
 הארבט איהר גאנץ יהודה, אונד איינזואויר-
 גער פון ירושלים אונד דוא מלך יהושפט,
 אזוי זאגט דער האר צו אייך, איהר זאלט
 קיין מורא האבען אונד איהר זאלט אייך
 נישט דערשרעקען פאר דער דאזיגער

גרויסע מאסע, ווארין דא מלחמה איז נישט קעגען אייך, גייערשט קעגען גאט: 16 מארנען
 זאלט איהר קענען וייה ארויפגעהן, זעה, וייה געהען ארויף בייה דעם אויפגאנג פון ציון,
 אונד איהר וועט וייה געפיענען אין דעם ענד פון דעם טאל פאר דער מדר ירואל:
 17 איהר וועט נישט ברויכען מלחמה צו האלשען אין דער דאזיגער מלחמה, שטעלט אייך
 אונד שטעהט שטיל אונד זעהט דא הילף פון דעם האר מיט אייך, א ויהודה אונד
 ירושלים, האט קיין מורא אונד דערשרעקט אייך נישט; געהט מארנען ארום קענען וייה,
 ווארין דער האר וועט זיין מיט אייך: 18 אונד יהושפט האט זיך געביקט מיט זיין פנים
 צו דער ערה, אונד גאנץ יהודה אונד דא איינזואוירער פון ירושלים זענען אנדער
 געפאלען פאר דעם האר זיך צו ביקען צו דעם האר: 19 אונד דא לויס פון דא קינד
 דער פון קהת אונד פון דא קינדער פון קרח זענען אויפגעשטאנען בדי צו לויבען
 דעם האר, דעם גאט פון ישראל, מיט א גרויס אונד הויך קול: 20 אונד וייה זענען אין
 דער פריה אויפגעשטאנען, אונד וייה זענען ארויסגעגאנגען אין דער מדר תקוע,
 אונד ווען וייה זענען ארויסגעגאנגען אזוי האט זיך יהושפט געשטעלט אונד ער האט
 געזאגט, הערט מיך צו א איהר יהודה אונד איהר איינזואוירער פון ירושלים, גלויבט
 אין דעם האר אייער גאט, אזוי וועט איהר געשטעטיגט ווערען, גלויבט אין זיינע
 נביאים אזוי וועט איהר מצליח זיין: 21 אונד ווען ער האט זיך געראטען מיט דעם
 פאלק, אזוי האט ער אנגעשטעלט משרים צו דעם האר, בדי וייה זאלען לויבען מיט
 וויינער שעהענע הייליגקייט, ווען וייה וועלען ארויסגעהן פאר דא געוואפענטע, אונד
 וייה זאלען זאגען, לויבט דעם האר, ווארין זיין חסד געוועזען אויף עבדים: 22 אונד
 צו דער צייט ווען וייה האבען אנגעהויבען צו זינגען אונד צו לויבען האט דער האר
 געגעבען לויירערס אויף דא בני עמון אונד מואב אונד דא פון דעם בארג שער וואס
 זענען געקומען קעגען יהודה אונד וייה זענען געשלאגען געווארען: 23 ווארין דא
 בני עמון אונד מואב האבען זיך געשטעלט קעגען דא געוואוירער פון דעם בארג
 שער, אים גאנצען צו פערוויסטען אונד צו פערטילגען, אונד ווען וייה האבען גע-
 מאכט איין ענד מיט דא געוואוירער פון שער, אזוי האט אטייליכער געהאלפען
 איינער דעם אנדערן צו פערטילגען: 24 אונד ווען דא פון יהודה זענען אנ-
 געקומען בייה מצפה אין דער מדר, אזוי האבען וייה געקוקט צו דער

מאסע, אונד זעה, זייער פֿנרים זענען
גענועזען געפאלען אויף דער ערד, אונד
קיינער איז נישט אנגערונען: 25 אונד
ווען יהושפט אונד זיין פאלק זענען
געקומען אונעקצונעמען דעם רויב אזוי
האבען זייא געפונען זעהר פיל רייכטום
צווישען דיא פֿנרים, אונד זייערע יובע-
לען, אונד זייא האבען זייא אָפֿגעצויגען
פאר זיך א נאָך גרויסע משא, אונד
עס האט זייא גענומען דרייא טעג צו-
זאמען צו נעמען דעם רויב, ווייל עס
איז זעהר פיל גענועזען: 26 אונד אין
דעם פֿירטען טאג האבען זייא זיך פֿער-
זאמעלט אין דעם טאל פון ברֿכה, ווארין
דאָרט האבען זייא געבענשט דעם האר,
דאריבער האט מען גערופען דעמועל-
בינען אָרט עמק ברֿכה ביז צו דעם
היינטזען טאג: 27 אונד זייא האבען
צוריקגעקערט איטליכער מאָן פון יהודה
אונד ירושלים, אונד יהושפט אן דער
שפיץ, כדי צוריקצוקערען קיין ירושלים
מיט א פֿרייד, ווארין דער האר האט זייא
געמאכט א פֿרייד איבער זייערע פינד:
28 אונד זייא זענען געקומען אין ירושלים
מיט פֿידעל אונד הארפען, אונד מיט

הי תרמון והם פֿנרים גפלים אָרצה ואין פֿליטה: וְכֵן
הַיּוֹשֵׁפָט וְעַמּוֹ לָבוֹ אֶת־שָׁלֶלָם וַחֲמָאֵל בָּהֶם לִרְבֹּת וְיָרֵשׁ
וּפְנִימִים וְכָל תְּחִמֹת וַיַּגְדִּלוּ לָהֶם לֶאֱמֹן מִשְׁאֵל וְהָיוּ יָמֵם
26 שְׁלוֹשָׁה בָּיוֹם אֶת־יְרוּשָׁלַם כִּי רִבְדִּיאוּ: וּבָיָם הָרִבְעִי
נִקְרְדוּ לַעֲמֹק בְּרִכָּה כִּי שָׁם בָּרָכוּ אֶת־יְהוָה עַל־כֵּן קָרָא
27 אֶת־שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא עֲמֹק בְּרִכָּה עַד־הַיּוֹם: וַיִּשְׁבּוּ
כָּל־אִישׁ יְהוָה וְיְרוּשָׁלַם וְיִשְׁשָׁמָר בְּרֹאשֵׁם לְשׁוֹב אֶל־
28 יְרוּשָׁלַם בְּשִׁמְחָה בְּרִשְׁמֹתָם יְהוָה מֵאֲבוֹתֵיהֶם: וַיִּבְרָאוּ
יְרוּשָׁלַם בְּנִבְלִים וּבְכַעֲרוֹת וּבְחֻצְרוֹת אֲלִבְיֹת יְהוָה:
29 הָיוּ פֶחַד אֱלֹהִים עַל כָּל־מַמְלָכוֹת הָאָרֶצַת בְּשִׁמְשֵׁם כִּי
ל נִלְחַם יְהוָה עִם אֲרֻכִּי יִשְׂרָאֵל: וַחֲשָׁקָם מַלְכוּת יְהוֹשָׁפָט
31 וַיָּחַד לוֹ אֶתְרוֹ מִסְבִּיב: וַיִּמְלֹךְ יְהוֹשָׁפָט עַל־יְהוּדָה
בְּדִשְׁלִים וְהַמֶּלֶךְ שָׁנָה כְּמֵלֶכָה וַעֲשִׂירִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה
32 מֶלֶךְ בְּיִשְׁרָאֵל וְשָׁם אִמּוֹ עֲזַבָּה בַת־שַׁלּוּחַ: וַיִּלְךְ בְּהַר־
אֲבִי אָסָא וְלֹא־סָר מִמֶּנּוּ לְעִשׂוֹת הַנָּשִׁי כַּעֲבִי יְהוָה:
33 אָף בְּמִיתוֹת לֹא־סָרוּ וְעוֹד הָיָה לֹא־הָיוּ לְבָבָם לֵאמֹר
34 אֲבֹתֵיהֶם: וְהָרַב דָּבִיר יְהוֹשָׁפָט הִרְאֵשְׁתָּם וְהָאֲרֻנִּים
הָיָה כְּתוּבִים בְּדָבָר יְהוָה בְּהַגְלִי אֲשֶׁר הִגַּלָּה עַל־סָר
לֹא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: וְאַחֲרֵיהֶם אֲחִישָׁמֶר יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה
36 עִם אֲחֻזָּה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וְהָאֲרֻנִּים לְעִשׂוֹת: וַיַּחֲבִדּוּ
עִמָּו לְעִשׂוֹת אֲנִיּוֹת לְכַתֹּת תְּרֻשָׁת וַיַּעֲשׂוּ אֲנִיּוֹת בַּעֲצוֹן
37 נָבֵר: וַיִּתְּבֹא אֶלְעִזֹר בֶּן־חִדְדֵי מִבְּרִיטָה עַל־יְהוֹשָׁפָט
לֵאמֹר בְּהַחֲבִירְךָ עִסְאֲחֻזִּי בְּכֵן יְהוָה אֶת־מִצְעֶיךָ
יִשְׁבְּרוּ אֲנִיּוֹת וְלֹא יִצְרוּ לְכַתֹּת אֶת־יִשְׂרָאֵל:
כא

א וַיִּשְׁבֹּךְ יְהוֹשָׁפָט עִסְאֲבֹתוֹ וַיִּקְבֹּר עִסְאֲבֹתוֹ בְּעִיר דָּוִיד
ב וַיִּמְלֹךְ יְהוֹרָם בֶּן תַּחֲמֹזִי: וְלֹא־הָיוּ בְּכֵן יְהוֹשָׁפָט
עֲזַרָּה וְחִיָּאל וְכִרְיָה וְעֲזַרְיָה וּמִיכָאֵל וַשְׁפָּטָה כָּל־

טראמפֿעמען צו דעם הויז פון דעם האר: 29 אונד דיא פֿארקט פון גאט איז
גענועזען איבער אלע קעניגרייכע פון דיא לענדער, ווען זייא האבען געהערט אז
דער האר האט מלחמה געהאלטען קעגען דיא פינד דיא פֿינד פון ישראָל: 30 אזוי איז
דאס מלכות פון יהושפט שטייל גענועזען, ווארין זיין גאט האט איהם געגעבען רוה
פון רינגס ארום: 31 אונד יהושפט האט רעגירט איבער יהודה ער איז אלט
גענועזען פינף אונד דרייסיג יאהר ווען ער האט אנגעהויבען צו רעגירען, אונד ער
האט רעגירט פינף אונד צוואנציג יאהר אין ירושלים; אונד דער נאמען פון זיינע
מוטער איז גענועזען עזובָה דיא טאכטער פון שלחִי: 32 אונד ער איז געאנגען
אין דעם וועג פון זיין פאטער אָסָא, אונד ער האט זיך נישט דערפון אָפֿגעקערט,
ער האט געטהון דאס וואס איז רעכט אין דיא אויגען פון דעם האר: 33 זייערסט
דיא במות האט ער נישט אָפֿגעטהון, אונד דאס פאלק האט נאָך נישט אנגעפֿרייט
זייער הארץ צו דעם גאט פון זייערע אבות: 34 אונד דיא איגריגע זאכען פון
יהושפט, דיא ערשטע אונד דיא לעצטע, זעה, זייא זענען איינגעשריבען אין דיא
נערשטער פון ווהן פון חנני, וואס איז (אויף) דערמאנט אין דעם בוך פון
דיא קעניגע פון ישראָל: 35 אָבער דערנאָך האט זיך יהושפט מלֶךְ פון יהודה גע-
העפט מיט אַחֻזָּה מֶלֶךְ פון ישראָל וואס האט געטהון זעהר שלעכט: 36 אונד
ער האט זיך מיט איהם געהעפט צו מאכען שיפען כדי צו געהן קיין תְּרַשִׁישׁ,
אונד זייא האבען געמאכט דיא שיפען אין עֲצִיּוֹן נָבֵר: 37 אונד אַלְעִזֶר ווהן
פון דודנהו אויס מרשה, האט גבואות געזאגט קעגען יהושפט, אזוי צו זאגען,
ווייל דוא האסט דיר געהעפט מיט אַחֻזָּה אזוי האט דער האר צוגראכען זייערע
מעשים, אונד דיא שיפען זענען צוגראכען געווארען אזוי דאס זייא האבען נישט
געקענט געהן קיין תְּרַשִׁישׁ:

קאפיטעל כא

1 אונד יהושפט האט זיך געלעגט מיט זיינע פעטער, אונד ער איז געגריבען געווארען
מיט זיינע פעטער אין דער שטאט פון דויד, אונד יהורם זיין ווהן האט רעגירט אין
זיינער שטעל: 2 אונד ער האט געהאט ברידער, דיא קינדער פון יהושפט, דהינא,
עזרָה, אונד וְחִיָּאל, אונד וְכִרְיָה, אונד עזרָה, אונד מִיכָאֵל, אונד שְׁפָטָה, אלע
דיא

דיא דאזינע זענען געוועזען דיא זיהן פון
יהושפט מלך פון ישראל: 3 אונד זייער
פאטער האט צו זיין געגעבען גרויסע
מתנות פון זילבער אונד פון גאלד, אונד
טייערע זאכען, מיט פעסטע שטעט אין
יהודה, אבער דיא מלוכה האט ער געגע-
בען צו יהורם, טייל ער איז געוועזען דער
בכור: 4 אונד ווען יהורם איז אויפגע-
שטאנען איבער דיא מלוכה פון זיין פא-
טער, אזוי האט ער זיך געשטארקט, אונד
ער האט דערשלאגען אלע זיינע ברודער
מיט דעם שווער, אונד אויף (פילע) פון
דיא פירשטען פון ישראל: 5 יהורם איז
אלט געוועזען צווייט אונד דרייסיג יאָר
ווען ער האט אנגעהויבען צו רעגירען,
אונד ער האט רעגירט אכט יאָר אין
ירושלים: 6 אונד ער איז געגאנגען אין
דיא וועגען פון דיא קעניגע פון ישראל,
אזוי ווי דאס הויזגעזינד פון אחאב האט
געטהון, ווארן ער האט געהאט א טאכ-
טער פון אחאב פאר א טויב, אונד ער
האט געהאטן שלעכטעס אין דיא אזינען
פון דעם האר: 7 אבער דער האר האט
ניט געוואלט פערדארבען דאס הויז פון
דויד וועגען דעם גרות וואס ער האט

אלה בני יהושפט מלך ישראל: ופון להם: אבותם
מתנות רבות לכסף וזהב ולמנוחות עשר משרות
ביתיה ואת הממלכה נתן ליהורם בניה הבכור:
ולקח יהורם על ממלכת אביו וחתוך וברג אתבלי
אחיו בכור וגם משרי ישראל: בן שלשים ושנים
יהורם במלכו ושמנה שנים מלך בירושלים: וליך
בדרך מלך ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בית
אחאב היתה לו לאשה ונעש הרע בעני יהורם: ולא
אבה יהורם להשוות את בית דוד למען הבית
אשר ברת לדוד וכאשר אמר לבת לו ער ולבני
גלותו: כימו פשע אדום מפתח יד יהודה במלכו
עליהם מלך: ועבר יהורם עשריו וכל דרכב עמו
ורחל קם ללחם נח אחריו המוכב אליו ואת שרי
הרכב: ופשע אדום מפתח יד יהודה עד היום הזה
או תפוש לבנה בעת היא מפתח יד כי טוב את
יהורם אליו: אבתיו: נסחיו עשה במות בנרי יהודה
והוא את ישי: וישלם וחד את יהודה:
אליו מכתב מאליו הנביא לאמר כה אמר יהורם
אליו ודוד אבד עתה אשר לא הלכת בדרך יהושפט
אבד ובדרך אסא מלך יהודה: ונלך בדרך מלכי
ישראל ופונה את יהודה ואת ישי: וישלם כהנות
בית אחאב וגם את אחד בית אחד הטובים מן
הנחת: הנה יהורם נה מפנה ונלך בעמך ובכרך
ובנשך ובכל ירכושך: ואתה בחלים רבים במלכה
מעד עד יצא מעד מזהבלי ימים עליהם: ועבר
יהורם עליהם ואת הבלשמים הערבים אשר על
יד כושם: ונלך ביהודה ובקטלה ונשוב את כל
הרכש הנמצא לבית המלך ובסבני ונשיו ולא נשאר

געמאכט מיט דויד, אונד אזוי וויא ער האט צוגעזאגט צו איהם אונד צו זיינע זיהן צו
געבען א ליכט אלע צייט: 8 אין זיינע טעג האט אדום מורד געוועזען פון אונטער
דיא געוועלטיגקייט פון יהודה, אונד זיין האבען איבער זיך געמאכט א מלך: 9 אזוי
איז יהורם איבערגעפארען מיט זיינע פירשטען, אונד אלע רייטוועגען מיט איהם,
אונד ער איז אויפגעשטאנען ביא נאכט אונד ער האט געשלאגען אדום וואס האט
איהם ארויפגערינגעלט מיט זיינע אויבערשטע פון דיא רייטוועגען: 10 אזוי האט
אדום מורד געוועזען פון אונטער דיא געוועלטיגקייט פון יהודה ביז צום היינטיגען
טאג, אין דערזעלביגער צייט האט אויף לבנה מורד געוועזען פון אונטער זיינע האנד,
טייל ער האט פערלאזט דעם האר דעם נאט פון זיינע פעטער: 11 אונד ער האט אויף
געמאכט במות אויף דיא בערג פון יהודה, אונד ער האט דיא געוואוינער פון ירושלים
געמאכט מונה צו זיין, אונד ער האט פערשטויסען דיא לייט פון יהודה: 12 אונד עס
איז צו איהם געקומען א געשריפט פון אליהו הנביא, אזוי צו זאגען, אזוי זאגט דער
האר, דער נאט פון דויד דיין פאטער, טייל דא ביזט ניט געגאנגען אין דיא וועגען
פון יהושפט דיין פאטער אונד אין דיא וועגען פון אסא מלך פון יהודה: 13 גייערשט
דא ביזט געגאנגען אין דיא וועגען פון דיא קעניגע פון ישראל, אונד האסט געמאכט
יהודה מונה צו זיין, אונד אויף דיא געוואוינער פון ירושלים גלייך אזוי וויא דאס זונת פון
דעם הויזגעזינד פון אחאב, אונד דא האסט אויף דערשלאגען זיינע ברודער, דיין
פאטערס הויזגעזינד, וואס זענען געסער געוועזען פון דיר: 14 זעה, אזוי נעמט דער
האר שלאגען דיין פאלק מיט א גרויסע מגפה, אונטער זיינע זיהן אונד זיינע טויבער,
אונד אין דיין נאך פערמעגען: 15 אונד דא נעמט האבען גרויסע קראנקהייטען, א
קרנקייט אין זיינע געדערס, ביז זיינע געדערס וועלען פון דיר ארויסגען וועגען
דיא קראנקהייט פון טאג צו טאג: 16 אונד דער האר האט דערנועקט קעגען יהורם
דעם גייסט פון דיא פלשמים אונד פון דיא ערבים וואס זענען געוועזען געהענט פון
דיא פושים: 17 אונד זיין זענען ארויפגעגאנגען קעגען יהודה, אונד זיין הא-
בען אין זיין אריינגעבראכען, אונד זיין האבען געפאנגען גענומען דאס גאנצע
פערמעגען וואס איז געוועזען אין דעם מלך'ס הויז, אונד אויף זיינע זיהן
אונד זיינע טויבער, אונד זיין האבען איהם גיין זיהן ניט איבערגעלאזט גייערשט

נאָר יהוֹאָחָז זיין קליינסטען זוהן: 18 אונד נאכדעם אלעם האט איהם דער האר גע- שלאגנען אין זיינע געדערס מיט א קרענק וואס קען נישט געהיילט ווערען: 19 אונד עס איז גענוענען פון יאָהר צו יאָהר, און דעם ענד פון צוויי יאָהר, אזוי זענען זיינע געדערס ארויסגעפאלען וועגען זיינע קראנקהייט, אונד ער איז געשטארבען דורך זיינע שלעכטע קראנקהייט, אונד זיין פאלק האט נישט איבער איהם געמאכט קיינע פערברענונג אזוי וויא דיא פער- ברענונג פאר זיינע עלטערן: 20 ער איז צוויי אונד דרייסיג יאָהר אלט גענוענען ווען ער האט אנגעהויבען צו רעגירען, אונד ער האט רעגירט אכט יאָהר אין ירושלים, אונד ער איז פערנאנגען אָהן גלוקסונג, אונד מען האט איהם געגריבען אין דער שטאט פון דוד, אָבער נישט אין דיא קברים פון דיא מלכים:

קאפיטעל כב

1 אונד דיא בענוואונדער פון ירושלים הא- בען געמאכט זיין קליינסטען זוהן אַחזיהו אלס קעניג אין זיינע שטעל, ווארין דאס חיל וואס איז געקומען מיט דיא ערבים צו דער מחנה האבען דערשלאגען אלע ערשטע, אונד אזוי האט אַחזיהו זוהן פון יהורם רעגירט אלס מלך איבער יהודה: 2 אַחזיהו איז צוויי אונד פירציג יאָהר אלט גענוענען ווען ער האט אנגעהויבען צו רעגירען, אונד ער האט רעגירט איין יאָהר אין ירושלים, אונד דער נאמען פון זיינע מוטער איז גענוענען עתליהו דיא טאכטער פון עמרי: 3 אויף ער איז גענאנגען אין דיא וועגען פון דעם הויזגעזינד פון אחאב, ווארין זיינע מוטער איז גע- ווענען זיין עצה געבער צום שלעכטען: 4 אונד ער האט געטהון דאס וואס איז שלעכט אין דיא אויגען פון דעם האר, אזוי וויא דאס הויזגעזינד פון אחאב, ווארין זי זענען גענוענען זיינע עצה געבערס נאך דעם מוושט פון זיין פאטער איהם צופערדארבען: 5 אונד ער איז אויף גענאנגען אין זיירע עצות, אונד ער איז אהינגעגאנגען מיט יהורם זוהן פון אחאב מלך פון ישראל צו דער מלחמה קעגען חזאל מלך פון ארם אין רמות גלעד, אונד דיא ארמים האבען געשלאגען יורם: 6 אונד ער איז צוריקגעקערט כדי געהיילט צו ווערען אין יורעאל פון דיא וואונדערן מיט וואס ער איז געשלאגען געווארען אין רמת ווען ער האט מלחמה געהאלטען מיט חזאל מלך פון ארם, אונד צוריקהו זוהן פון יהורם מלך פון יהודה איז ארויפגעגאנגען צו זעהן יהורם זוהן פון אחאב אין יורעאל, ווארין ער איז גענוענען קראנק: 7 אונד דיא צוטרעטונג צו אַחזיהו איז גענוענען פון גאט אז ער זאל קומען צו יורם, ווארין ווען ער איז געקומען אזוי איז ער ארויסגעגאנגען מיט יהורם קעגען יהוא זוהן פון נבשי, וועמען דער האר האט געוואלט פרי צו פערטיליגען דאס הויזגעזינד פון אחאב: 8 אונד עס איז גענוענען דאס ווען יהוא האט געטהון דאס משפט קעגען דעם הויזגעזינד פון אחאב, אזוי האט ער געפונען דיא פירשטען פון יהודה אונד דיא זיהן, דיא ברידער פון אַחזיהו, וואס האבען בעדינט אַחזיהו, אונד ער האט זייא דערשלאגען:

9 אונד ער האט געזוכט אַחזיהו אונד ער האט איהם געצוואונגען, ווארין ער איז גע- האלטען גענוענען אין שמרון, אונד זייא האבען איהם געבראכט צו יהוא, אונד ער האט איהם געטייט, אונד מען האט איהם געגריבען, ווארין זייא האבען געוואגט

18 לו בן כי אסיהואחו קמן בני: ואחרי כל זאת נבא
19 יהוא במעו להל לאין מרפא: ויהי לימים | ומים
וכעת זאת הקץ לימים | שנים יצאו מעלי עסדליו
תחת בתחלים רעים ולא עשו לו עמו שרפה כשרפת
כ אבדיו: בדשלים ושתים הך במלכו ושמנה שנים
מלך בירושלם חלף בלא המלה וקברו בער דוד
ולא בקברות המלכים:

כב

א במלכו ושתים ירושלם אהאחזיהו בני הקמן תחתיו כי
כל דראשנים הנה הגידו הכא בערכים למחנה ומלך
2 אַחזיהו בירדוס מלך ידעה: בדארבים ושתים
3 שנה אַחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם
אמו עתליו בת עמרי: נסדוא חלף בדרך בית אהאב
4 כי אמו היתה ועתה להרשיע: ויש הרע בעני ידעה
כבית אהאב כי המה היולו ועתה אחר מות אביו
5 למשחת לו: גם בעתה חלף חלף אהאחזיהו בדאחאב
מלך ישראל למלחמה על חזאל מלך ארם בקרבת גלעד
6 ויהי הימים אחרים: ושב להרפא בירעאל מלך
המכים אשר הכרו בקרבת ברחמי אהאחזיהו מלך
אדם ושריו בירדוס מלך ידעה ויד לראות את
7 יורם בדאחאב בירעאל כדחלה הוא: ומאלוים
היתה תבוסת אַחזיהו לבוא אל יורם ובבוא יצא עסד
יורם אל יתוא כדנבש אשר משתו ידעה להכרית את
8 בית אהאב: ויהי כהשפט יהוא עסדית אהאב ומצא
את שרי ידעה ובני את אַחזיהו משרתים לאַחזיהו
9 מדרגים: ובקש אהאחזיהו וילכדו יהוא מחבא
בשמיו ובכאזו אל יהוא ומתו וקברו כי אמרו

בְּהוֹשֵׁעַט זֶה אֲשֶׁר-דָּרַשׁ אֶת-דָּוִד בְּכָל-לְבָבוֹ וְאֵל
לְבַיִת אֲחִירֵי לַעֲבֹד בְּחַס לַמַּמְלָכָה: וְעָתָה זֶה
אֲחִירֵי רָחֵם בְּרַחֲמֵי בְּנֵי וְהָקָם וְהָרַב אֶת-דָּוִד
הַמַּמְלָכָה לְבֵית דָּוִד: וְהָקָם הַיְשָׁבֶעַת בְּתִדְמִלָךְ
אֶת-יֵאֵשׁ בְּרֶאֱחִירֵי וְהָנִיחַ אֹתוֹ מִתּוֹךְ הַמַּשּׁוֹת וְהַמַּסְתִּירֵי
הַמַּשּׁוֹת וְהַמַּסְתִּירֵי אֹתוֹ וְהַמַּסְתִּירֵי אֹתוֹ בְּתִדְמִלָךְ
וְהַיְשָׁבֶעַת בְּתִדְמִלָךְ וְהָקָם אֶת-דָּוִד הַכֹּהֵן כִּי הָיָה
הַיְשָׁבֶעַת אֶת-דָּוִד מִפְּנֵי עֲתָלְיוֹ וְלֹא הַמַּסְתִּירֵי:
וְהָיָה אִתָּם בְּבֵית הָאֱלֹהִים מִתְחַבֵּא עַשׂ שָׁנִים וְעֲתָלְיוֹ
מִלִּבְתָּן עַל-דָּוִד:

כג

כ

וּבְשָׁנָה הַשְּׁבִיעִית הִתְחַנֵּן וְהִדְלִיעַ וְהָקָם אֶת-יֵשָׁר הַמֵּלֶכֶת
לְעֹרֵתוֹ בְּדִרְלֵם וְלִשְׁמַעֲלֵל בְּדִרְלֵתָן וְלִשְׁמַעֲלֵל כִּי
עֹבֵד וְאֶת-יֵשָׁר בְּדִרְלֵתוֹ וְאֶת-יֵשָׁר בְּדִרְלֵתוֹ עִמּוֹ
בְּכִרְיִת: וְהָקָם בְּדִרְלֵתוֹ וְהָקָם אֶת-יֵשָׁר מִבְּלִיעֵי
דִּרְלֵתוֹ וְהָקָם אֶת-יֵשָׁר לִשְׁמַעֲלֵל וְהָקָם אֶת-יֵשָׁר לִשְׁמַעֲלֵל
בְּלִיעֵתוֹ בְּכִרְיִת בְּכִרְיִת הָאֱלֹהִים עִמְּהֶם וְהָקָם לָהֶם
דָּוִד בְּלִיעֵתוֹ וְהָקָם אֶת-יֵשָׁר דָּוִד וְהָקָם אֶת-יֵשָׁר
דָּוִד אֶת-יֵשָׁר מִשְׁלֵשִׁים מִכָּם כִּי הָיָה הַשְּׁבִיעִית לְבָנִים
וְלָהֶם לְשָׁרֵי הַמַּסְתִּירֵי: וְהַשְּׁבִיעִית בְּכִרְיִתוֹ וְהַשְּׁבִיעִית
בְּשָׁרֵי הַמַּסְתִּירֵי וְהָקָם בְּכִרְיִתוֹ בְּכִרְיִת: וְהָקָם
בְּכִרְיִתוֹ כִּי אֶת-יֵשָׁר וְהַמַּסְתִּירֵי לָהֶם הָיָה וְהָקָם
בְּכִרְיִתוֹ הָיָה וְהָקָם אֶת-יֵשָׁר מִשְׁמַעֲלֵל דָּוִד: וְהָקָם
לָהֶם אֶת-יֵשָׁר כִּבִּיב אִישׁ וְכִלְיוֹ בְּכִרְיִתוֹ וְהָקָם אֶת-יֵשָׁר
וְהָקָם אֶת-יֵשָׁר בְּכִרְיִתוֹ: וְהָקָם אֶת-יֵשָׁר וְהָקָם
וְהָקָם כָּל אֲשֶׁר-עָלָה וְהָקָם הַכֹּהֵן וְהָקָם אֶת-יֵשָׁר
אֶת-יֵשָׁר כִּי לֹא-פָסַד הַיְשָׁבֶעַת: וְהָקָם אֶת-יֵשָׁר
הַכֹּהֵן אֶת-יֵשָׁר לְשָׁר:

אז ער איז דער זוהן פון יהושפט וואס
האט דעם האר געפארשט מיט זיין
באנצען הארץ, אונד דאס הויז פון
אחזיהו האט נישט געהאט קיין פח אג-
צוהאלטען דיא מלוכה: 10 אונד נען
עתליו דיא מוטער פון אחזיהו האט
געזעהען אז איהר זוהן איז געשטארבען,
אזוי איז זיא אויפגעשטאנען אונד האט
דערשלאגען אלע קעניגליכע קינדער
פון דעם הויזגעזינד פון יהודה: 11 אבער
יהושבעת, דעם קעניגס טאכטער, האט
גענומען יואש זוהן פון אחזיהו אונד זיא
האט איהם אנועקגעגנבית פון צווישען
דעם מלכים קינדער וואס זענען געשייט
געווארען, אונד זיא האט איהם ארייג-
געגעבען מיט זיינע אנוויינערן אין דער
שלאף קאמער, אונד אויף אזא איין
אופן האט איהם יהושבעת דעם מלכים
טאכטער, דאס ווייב פון יהודע הכהן,
בעהאלטען פאר עתליוהו ווארין זיא
איז געוועזען דיא שוועסטער פון אחזיהו,
אונד עתליוהו האט איהם נישט געשייט:
12 אונד ער איז מיט זיין בעהאלטען
געוועזען אין דעם הויז פון האט זעקס
יאהר, אונד עתליוהו האט רעגירעט
איבער דעם לאנד:

קאפיטעל כג

1 אונד אין דעם זיבעטען יאהר האט זיך יהודע געשטארקט, אונד ער האט גענומען
אויבערשטע איבער הונדערטע, דהיינו, עזריה זוהן פון ירושם, אונד ישמעאל זוהן פון
יהושפן, אונד עזריהו זוהן פון עובד, אונד מעשהו זוהן פון עזריה, אונד אלישפט זוהן
פון זכריה מיט איהם אין דעם ברית: 2 אונד זיין זענען ארויפגעגאנגען אין יהודה,
אונד זיין האבען פערזאמעלט דיא לויים אויס אלע שטעט פון יהודה, אונד דיא ראשי
העבדות פון ישראל, אונד זיין זענען געקומען קיין ירושלים: 3 אונד ער האט גע-
מאכט א ברית מיט דעם באנצען קהל אין דעם הויז פון האט מיט דעם מלך, אונד ער
האט צו זיין געזאגט, זעהט, דער מלךס זוהן זאל רעגירען, אזוי וויא דער האר האט
גערעט זענען דיא זיין פון דויד: 4 דאס איז דיא זאך וואס איהר זאלט טוהן, א
דריט חלק פון אייך זאלען אריינקומען אס שבת, פון דיא פהנים אונד פון דיא לויים
זאלען זיין טיער-היטערס פון דער שוועל: 5 אונד א דריט חלק זאל זיין אין דעם
מלכים הויז, אונד א דריט חלק זאל היטען אן דעם טויער פון דעם גרונה, אונד דאס
באנצע פאלק זאל זיין אין דעם הויף פון דעם הארס הויז: 6 אונד איהר זאלט קיינעם
נישט לאזען אריינקומען אין דעם הארס הויז, נאר דיא פהנים, אונד דיא משוררים
וואס זענען פון דיא לויים, זיין זאלען אריינקומען, ווארין זיין זענען הייליג, אבער
דאס באנצע פאלק זאל היטען דיא היטונג פון דעם האר: 7 אונד דיא לויים זאלען
ארויפגינגען דעם קעניג, איטליכער מיט זיין פלי זון אין זיינע האנד, אונד איטליכער
(אנדערער) וואס נעמט אריינקומען אין דעם הויז זאל געטיישטעט ווערען, אבער איהר
זאלט זיין מיט דעם מלך נען ער קומט אריין אונד נען ער געהט ארויס: 8 אונד
דיא לויים אונד באנץ יהודה האבען געטהון אלעס אזוי וויא יהודע הכהן האט גע-
זאגט, אונד איטליכער האט גענומען זיינע מענער מיט דיא וואס זאלען אריינקומען
אס שבת, אונד מיט דיא וואס זאלען ארויסגעהן אס שבת, ווארין יהודע הכהן האט נישט
אנועקגעלאזט דיא אפטיילונגען: 9 אונד יהודע הכהן האט געגעבען צו דיא אויבערשטע

אִיבַעַר דִּיא הִנְדַּעַרְשֵׁט דִּיא שְׁפִיזֶען אֹנֵד
 דִּיא פֶּאנְצֶער אֹנֵד דִּיא שְׁלִטִים וְנָאם
 הָאֲבָעֵן גַּעֲהַרְשֵׁט צו דִּוִּד הַמֶּלֶךְ, וְנָאם
 זַעֲנֵן גַּעֲזֻזֶען אִין גִּאָמִים הוּיז:
 10 אֹנֵד עַר הָאֵט אָנְגַּעשְׁטַעלט דָאם
 גֶּאנְצֶע פֶּאָלֶק, אִיטְלִיכֶער מֶאן הָאֵט גַּע־
 הָאָלְטֶען וַיִּין שְׁזַעַרְד אִין וַיִּינֶע הָאֵנֶד,
 אִין דַּעַר וַיִּיט פֿון דַּעַם הוּיז, פֿון דַּעַר
 רַעֲבִשְׁטֶער וַיִּיט פֿון דַּעַם הוּיז בִּיז צו דַּעַר
 לִינְקֶער וַיִּיט, פֶּאָר דַּעַם מִזְבֵּחַ אֹנֵד פֶּאָר
 דַּעַם הוּיז, בִּיִּיא דַּעַם מֶלֶךְ רִינְגִס אַרוֹם:
 11 אֹנֵד וַיִּיא הָאֲבָעֵן אַרוֹס־גַּעֲבֶראַכְט
 דַּעַם מֶלֶךְ'ס זִיהֶן, אֹנֵד וַיִּיא הָאֲבָעֵן אוֹיֶף
 אִיהֶם גַּעֲבַעֲבֶען דִּיא קְרוֹיֶף, אֹנֵד דָאם
 צוּיגִיגִס, אֹנֵד וַיִּיא הָאֲבָעֵן אִיהֶם גַּע־
 קְרוֹיגִט, אֹנֵד יִהְוֹדַע הָאֵט אִיהֶם גַּע־
 זֶאלֶבֶט מִיט וַיִּינֶע זִיהֶן, אֹנֵד וַיִּיא הָאֲבָעֵן
 גַּעֲזֶאגֶט, „דַּעַר מֶלֶךְ זָאל לַעֲבָעֵן!“
 12 אֹנֵד וְזַעַן עֲתִלְהִיז הָאֵט גַּעֲהַרְשֵׁט
 דָאם קוֹל פֿון דַּעַם פֶּאָלֶק וְנָאם זַעֲנֵן
 גַּעֲלֶאפֶען, אֹנֵד הָאֲבָעֵן גַּעֲלויבֶט דַּעַם
 קַעֲנִיג, אַזוי אִיז וַיִּא גַּעֲקוּמֶען צו דַּעַם
 פֶּאָלֶק אִין דַּעַם הוּיז פֿון דַּעַם הָאָר:

13 אֹנֵד וְזַעַן וַיִּא הָאֵט גַּעֲזֻזֶען דַּעַם מֶלֶךְ שְׁטַעֲהֶן אוֹיֶף וַיִּינֶע וַיִּיל בִּיִּיא דַּעַם
 אַרִיִינְקוּמֶען, אֹנֵד דִּיא אוֹיבַעַרְשְׁטַע, אֹנֵד דִּיא טְראַמפֶּעטֶער בִּיִּיא דַּעַם מֶלֶךְ,
 אֹנֵד אַז דָאם גֶּאנְצֶע פֶּאָלֶק פֿון דַּעַם לֹאנֵד הָאֵט זיך גַּעֲפֶרייט, אֹנֵד מֶען הָאֵט
 גַּעֲבֶלאָזֶען מִיט דִּיא טְראַמפֶּעטֶען, אֹנֵד דִּיא מִשְׁרָרִים הָאֲבָעֵן גַּעֲזֻזֶען אֹנֵד גַּע־
 שְׁפִילֵט, אֹנֵד הָאֲבָעֵן גַּעֲקֶאגֶט גַּעֲמֶאכְט צו לויבֶען, אַזוי הָאֵט עֲתִלְהִיז צוּרִיסֶען
 אִיהֶרֶע קְלִידֶער, אֹנֵד וַיִּא הָאֵט גַּעֲזֶאגֶט, עַם אִיז אַ בּוֹנֵד פֿון מְרִידֶה: 14 אֹנֵד
 יִהְוֹדַע הִכֵּהן הָאֵט אַרוֹס־גַּעֲבֶראַכְט דִּיא אוֹיבַעַרְשְׁטַע אִיבַעַר דִּיא הִנְדַּעַרְשֵׁט, דִּיא
 גַּעֲפַעֲהֶלֶער פֿון דַּעַם חֵיל, אֹנֵד עַר הָאֵט צו וַיִּיא גַּעֲזֶאגֶט גַּרַענֶגֶט וַיִּא אַרוֹס
 פֿון אִינַעֲזוּיגִיג פֿון דַּעַר אָנְרִיכְטִיג, אֹנֵד אִיטְלִיכֶער וְנָאם גַּעֲהַט אִיהֶר גֶּאָךְ זָאל
 גַּעֲמִיט וְזַעֲרֶען מִיט דַּעַם שְׁזַעַרְד, וְזַאֲרִין דַּעַר הִכֵּהן הָאֵט גַּעֲזֶאגֶט אִיהֶר זָאלֶט
 וַיִּא נִיט שְׁטִיטֶען אִין דַּעַם הָאָר'ס הוּיז: 15 אַזוי הָאֲבָעֵן וַיִּיא וַיִּירַע הָעַנֵּד אִן
 אִיהֶר גַּעֲלַעגֶט, אֹנֵד וְזַעַן וַיִּא אִיז אָנְגַּעקוּמֶען צו דַּעַם אַרִיִינְקֶען פֿון דַּעַם
 פֶּעֶרֶד־שׁוּיֶער פֿון דַּעַם מֶלֶךְ'ס הוּיז אַזוי הָאֲבָעֵן וַיִּיא וַיִּא דָאָרְט גַּעֲמִיט:
 16 אֹנֵד יִהְוֹדַע הָאֵט גַּעֲמֶאכְט אַ בְּרִית צוּוִישֵׁן זיך אֹנֵד צוּוִישֵׁן דַּעַם
 גֶּאנְצֶען פֶּאָלֶק אֹנֵד צוּוִישֵׁן דַּעַם מֶלֶךְ אַז וַיִּיא זָאלֶען וַיִּין אַ פֶּאָלֶק צו דַּעַם
 הָאָר: 17 אֹנֵד דָאם גֶּאנְצֶע פֶּאָלֶק אִיז אַרִיִינְקֶעקוּמֶען צו דַּעַם הוּיז פֿון בַּעַל, אֹנֵד וַיִּיא
 הָאֲבָעֵן עַם אָפֶּגַעֲבֶראַכֶען אֹנֵד וַיִּינֶע מִזְבְּחוֹת אֹנֵד וַיִּינֶע צִלְמִים הָאֲבָעֵן וַיִּיא צוֹר־
 גֶּראַכֶען, אֹנֵד מִתֵּן דַּעַם הִכֵּהן פֿון בַּעַל הָאֲבָעֵן וַיִּיא דַּעַרְשְׁלֶאגֶען פֶּאָר דִּיא מִזְבְּחוֹת:
 18 אֹנֵד יִהְוֹדַע הָאֵט אָנְגַּעשְׁטַעלט גַּעֲפַעֲהֶלֶער אִיבַעַר דַּעַם הוּיז פֿון דַּעַם הָאָר,
 דוּרֶף דִּיא כֹהֲנִים אֹנֵד דִּיא לִוִּים וְנָאם דִּוִּד הָאֵט אָפֶּגַעֲמִיילֶט אִיבַעַר דַּעַם הוּיז פֿון
 דַּעַם הָאָר, בְּדִי אוֹיפ־צוּבֶרֶענְגֶען דִּיא קֶרֶבֶן עֲלוֹת פֿון גֶּאט, אַזוי וַיִּיא עַם שְׁטַעֲהֵט
 גַּעֲשְׁרִיבֶען אִין תּוֹרַת מֹשֶׁה, מִיט שְׁמִיחָה אֹנֵד גַּעֲזֶאגֶט דוּרֶף דִּוִּד: 19 אֹנֵד עַר הָאֵט
 אָנְגַּעשְׁטַעלט דִּיא מוֹיֶע־רִיטֶער אִיבַעַר דַּעַם הָאָר'ס הוּיז, אַז עַם זָאל קִיִּין שׁוֹם אומ־רִינְקֶער
 אִין מִינֶער־לִיִּיא זָאךְ אַרִיִינְקוּמֶען: 20 אֹנֵד עַר הָאֵט גַּעֲנוּמֶען דִּיא אוֹיבַעַרְשְׁטַע אִיבַעַר
 דִּיא הִנְדַּעַרְשֵׁט אֹנֵד דִּיא שְׁטֶאָרְקֶע לִיִּיט, אֹנֵד דִּיא גַּעֲזֻזֶעלִינֶער אִיבַעַר דַּעַם פֶּאָלֶק,
 אֹנֵד דָאם גֶּאנְצֶע פֶּאָלֶק פֿון דַּעַם לֹאנֵד, אֹנֵד עַר הָאֵט אַרוֹס־גַּעֲבֶראַכְט דַּעַם קַעֲנִיג פֿון
 דַּעַם הָאָר'ס הוּיז, אֹנֵד וַיִּיא זַעֲנֵן אַרִיִינְקֶעקוּמֶען דוּרֶף דַּעַם אוֹיבַעַרְשְׁטַען מוֹיֶע־רִיטֶער אִין
 דַּעַם מֶלֶךְ'ס הוּיז, אֹנֵד וַיִּיא הָאֲבָעֵן גַּעֲזַעֲט דַּעַם מֶלֶךְ אוֹיֶף דַּעַם קַעֲנִיג־לִיכֶען מְרוֹן־שְׁמוּל:

הַמֵּאוֹת אֲחֵיהֶמְתִּים וְאֲחֵיהֶמְנֹת וְאֲחֵיהֶשְׁלִטִים אֲשֶׁר
 לַמֶּלֶךְ וְדָר אֲשֶׁר בֵּית הָאֱלֹהִים: וְגַמְדֵּי אֲחֵיהֶלֶעֲכִים
 וְאִישׁ וְשִׁלְתוּ בְדִדוּ מִכֶּהֱ הַבֵּית הַקִּמְיֹת עֲרִבְתָּהּ הַבֵּית
 11 הַשְּׂמֵאלִית לַמִּזְבֵּחַ וּלְבֵית עַל־הַמֶּלֶךְ קִבִּים: וַיִּצְאֻהָ אֶת־
 בְּרֵה־מֶלֶךְ וְחָטָּע עָלֶיהָ אֶת־הַגִּבּוֹר וְאֲחֵיהֶמְנֹת וְגַמְדֵּי אֶת־
 12 וְהַמִּשְׁחָרִי הַיְּהוּדִי וְכִנְיָ וְנָאמְרוּ זֶה הַמֶּלֶךְ: וְהַשְׁמַע
 עֲתִלְהִיז אֲחֵיהֶקוֹל הַגִּבּוֹר הַקִּמְיֹת לִסְמֵלֵיהֶם אֲחֵיהֶמְנֹת וְגַמְדֵּי
 13 אֶל־הֶעָם בֵּית יְהוָה: וְהָאֵר וְהָהָר הַמֶּלֶךְ טֹמֵר עַל־עֲמֻדוֹ
 בְּמִבְּנֵי וְהַשְׁרִים וְהַחֲצֹצְרוֹת עַל־הַמֶּלֶךְ וְלִלְעִם הָאָרֶץ
 שְׁמֹחַ וְחֻקֵּי הַחֲצֹצְרוֹת וְהַמִּשְׁחָרִים כִּכְלֵל הַשִּׁיר וְמוֹדִיעִים
 לַחֵיל וְהַקֶּרֶע עֲתִלְהִיז אֲחֵיהֶגִּבּוֹרִי וְהָאֵמֵר קֶשֶׁר קֶשֶׁר:
 14 וַיִּצְאֻהָ יִהְוֹדַע הִכֵּהן אֲחֵשְׁרִי הַמֵּאוֹת, וְקֶבֶר הַחֵיל
 וַיִּאמֵר אֵלֶיהֶם הוֹצִיאוּהָ אֶל־מִבֵּית הַשְּׁדוּדוֹת וְהָבֵא אֶת־הָרֶחֶק
 יָמִית בְּתֶרֶב בִּי אָמֵר הִכֵּהן לֹא תִמְחֶהָ בֵּית יְהוָה:
 15 מִשִּׁימוּ לָהּ דִּים וְהָבֵא אֶל־מִבְּנֵי שְׁעֵר־הַסִּסִּים בֵּית
 16 הַמֶּלֶךְ וְהַמִּתִּיחָ שָׁם: וְהִכֵּהן יִהְוֹדַע בְּרִית בֵּית
 17 וְכִין לִלְעִם וְכִין הַמֶּלֶךְ לִלְעִת לֶעָם לִיהוָה: וְהָבֵא כָל־
 הָעָם בְּתִרְהַבֵּל וְהַחֲצִי וְאֲחֵיהֶמְנֹתֵיהֶם וְאֲחֵיהֶלְעִיז שְׁבָר
 18 וְאֵת מִתֵּן כִּתֵּן הַבַּעַל הָרֶף לִפְנֵי הַמִּבְּנֹת: וְהָשֵׁם יִהְוֹדַע
 פִּקְדוֹת בֵּית יְהוָה בְּדִי הַכֹּהֲנִים הַקִּבִּים אֲשֶׁר הִלֵּךְ דִּוִּד
 עַל־בֵּית יְהוָה לִלְעִלֹת עֲלוֹת יְהוָה כִּכְרֹב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה
 19 בְּשִׁמְחָה וּבְשִׁיר עַל־יְהוָה: וְגַמְדֵּי הַשְּׁדוּדִים עַל־שְׁבָרֵי
 כִּי בֵּית יְהוָה וְלֹא־יָבֹא טֶמֶא לְלִדְדֶּה: וְהָבֵא אֲחֵשְׁרִי
 הַמֵּאוֹת וְאֲחֵיהֶדָּרִים וְאֲחֵיהֶמְשִׁלִּים בָּעָם וְאֵת כָּל־עָם
 הָאָרֶץ וְדוּר אֲחֵיהֶמֶלֶךְ מִבֵּית יְהוָה וְהָבֵא בְּתוֹד־שְׁעֶר
 הַעֲלֹאן בֵּית הַמֶּלֶךְ וְיִשְׁבֹּר אֲחֵיהֶמֶלֶךְ עַל־כֶּסֶף הַמִּמְלָכָה:

אזוי האבען זיין געבראכט דאס איבערנע
נעלד פאר דעם קעניג אונד יהונדע,
אונד זיין האבען דערפון געמאכט בליס
פאר דעם האר'ס הויז, בליס צו דינען
(מיט זיין) אונד מקריב צו זיין, אונד
לעפעל, אונד גאלדענע אונד זילבערנע
בליס, אונד זיין האבען סמיד מקריב
גענוענען קרפן עלות אין דעם האר'ס
הויז אלע טעג פון יהונדע: 15 אונד
יהונדע איז אלט געווארען אונד זאט
פון טעג, אונד ער איז געשטארבען,
ער איז אלט גענוענען הונדערט אונד
דרייסיג יאָר ווען ער איז געשטארבען:
16 אונד מען האט איהם געגרובען אין
דער שטאט פון דוד מיט דיא מלכים,
ווייל ער האט גוטעס געטהון אין ישראל
פאר גאט אונד פאר זיין אייגען הויז
געזינד: 17 אונד נאך דעם טויט פון
יהונדע זענען דיא פירשטען פון יהודה
געקומען אונד זיין האבען זיך געביקט
צו דעם קעניג, דענסמאל האט דער
קעניג זיין צוגעהערט: 18 אונד זיין
האבען פערלאזט דאס הויז פון דעם האר,
דעם גאט פון זייער אבות, אונד זיין

הביא לפני המלך יהונדע אתישאר הכסף ונעשו
כלים לביתיהוה כלי שרת ותעלות וכפות וכלי זהב
וכסף וחרו מעלים עלות בביתיהוה למד כל ימי
יהונדע: 15 וישלש שנה במותו: ויבקריו בעיריהוה עשרהמלקים
17 כרעשה טובה בישראל ועשרהאלהים וביתו: ואחרי
מות יהונדע באו שרי יהודה וישתחו למלך או שמע
18 המלך אליהם: משכו אתבית יהוה אליו אבותיהם
העבדו אתהאשרים ואתהעצבים ויהינאף עליהוה
19 וירושלם באשמתם זאת: השלח בהם ובאים להשיבם
כ אלדיהוה ועידו הם ולא האזינו: ויהוה אלהים לבשה
אתזכריה ברוחיהוה הכהן תעמר מעל לעם ואמר
לדם מה ואמר האלהים למה אתם עוברים אתמצות
יהוה ולא תצליחו כרעובתם אתיהוה תשוב אתכם:
21 ויקשרו עליו וירגמו אכן כמצות המלך הכהן בית
22 יהוה: ולאזכר יאש המלך החסד אשר עשה יהונדע
אביו עמו תהיה אתבני וקמותו אמר רב יהוה ודרש:
23 ויהי ו לתקופת השנה עלה עליו חיל אדם תבאו
אליהוה וירושלם וישחיתו אתכרשיו הקם מעם
24 וכלשללם שלחו למלך דרמשק: כי במצער אנשים
באו ו חיל אדם יהיה נתן בהם חיל לרב מאד כי קטבו
אתיהוה אלתי אבותיהם ואחיהאש עשו שפטים:
כהובלבתם משם כרעובו אתי במחלים רבים ויקשרו
עליו עבדיו כדמי בני יהונדע הכהן ויהרגו עלמשתו
המתקברו בעיר דוד ולא קברו בקברות המלכים:
26 ואלה המתקשרים עליו ויד כדשמת העמלית ויהונדע
27 כדשמת המאבת: וכלי זרב המשא עליו וסול

האבען געדינט דיא לינדעןביימער, אונד דיא געצען, אונד דער צאָרן איז געקומען
איבער יהודה אונד ירושלים ווענען דיא דאזיגע זייער זינד: 19 אונד ער האט
אויסגעשיקט נביאים צו זיין, כדי זיין צוריקצוברענגען צו דעם האר, אונד זיין
האבען קענען זיין עדות געזאגט, אָבער זיין האבען עס נישט פערנומען: 20 אונד
דער רוח הקודש פון גאט האט אנגעקלייד זכריה וזהן פון יהונדע הכהן, אונד ער האט
זיך געשטעלט איבער דעם פאלק, אונד ער האט צו זיין געזאגט, אזוי זאגט גאט,
פארנואס זענט איהר עובר דיא מצות פון דעם האר, איהר וועט נישט מצליח זיין, ווייל
איהר האט פערלאזט דעם האר, אונד ער וועט אייך (אויך) פערלאזען: 21 אָבער
זיין האבען זיך קענען איהם פערבונדען, אונד זיין האבען איהם געשטייניגט מיט
שטיינער, נאך דעם געבאט פון דעם מלך אין דעם פארהויף פון דעם האר'ס הויז:
22 אונד יואש המלך האט נישט געדאכט אן דעם חסד וואס זיין פאטער יהונדע האט
מיט איהם געטהון, נייערט ער האט דערשלאגען זיין וזהן, אונד ווען ער איז געשטארבען
האט ער געזאגט, דער האר זאל עס אנזעהען, אונד ער זאל עס פארשען: 23 אונד עס
איז גענוענען אין א יאָר ארום, אזוי איז קענען איהם ארויפגעזאנגען דאס חיל פון ארם,
אונד זיין זענען אנגעקומען קיין יהודה אונד ירושלים, אונד זיין האבען פערדארבען
אלע פירשטען פון דעם פאלק, פון צווישען דעם פאלק, אונד זייער גאנצען רויב
האבען זיין אהינגעשיקט צו דעם קעניג פון דרמשק: 24 ווארין מיט וועניג לייט איז
דאס חיל פון ארם אנגעקומען, אונד דער האר האט געענען א זעהר גרויס חיל אין
זייער הענד, ווייל זיין האבען פערלאזט דעם האר דעם גאט פון זייער אבות, אונד זיין
האבען געטהון משפטים אן יואש: 25 אונד ווען זיין זענען פון איהם אונגעקעגנאנגען—
(ווארין זיין האבען איהם פערלאזען אין א גרויסע קרענק) אזוי האבען זיך זיינע אייגענע
געטקט קענען איהם פערבונדען ווענען דעם בלוט פון דיא קינדער פון יהונדע הכהן, אונד
זיין האבען איהם דערשלאגען אויף זיין געט, אונד ער איז געשטארבען, אונד מען האט
איהם געגרובען אין דער שטאט פון דוד, אָבער אין דיא קעניגליכע קברים האט מען איהם
נישט געגרובען: 26 אונד דיא דאזיגע זענען גענוענען וואס האבען זיך קענען איהם פערבונד
דען, וָד וזהן פון שמעת איינע עמונית, אונד יהונדע וזהן פון שמרת איינע מואבית: 27 אונד
פון ווענען זיינע ויהן אונד דיא גרויסע לאסט וואס איז גענוענען אויף איהם, אונד דער גרונד

בית האלהים הנם כתובים על־מדרש ספר המלכים
המלך אמציה בן יחזקיהו:

כה

כה

פון גאט'ס הויז, זעה זיין זענען איינע
געשריבען אויף דעם מדרש פון דעם
ספר פון דיא מלכים, אונד אמציה זיין
זעהן האט רעגירט אין זייער שטעל:

קאפטעל כה

1 אמציהו איז פינף אונד צוואנציג יאהר
אלט געוועזען ווען ער האט אנגעהויבן
הויבען צו רעגירען, אונד ער האט
רעגירט ניין אונד צוואנציג יאהר אין
ירושלים, אונד דער נאמען פון זיינע
מוטער איז געוועזען יהועדן אויס
ירושלים: 2 אונד ער האט געהאט
דאס וואס איז רעכטפארטיג אין דיא
אויגען פון גאט, דאך נישט מיט א גאנצן
הארץ: 3 אונד עס איז געוועזען אז
ווען דאס קעניגרייך האט זיך צו איהם
געשטארקט, דאס ער האט דערשלאנגען
זיינע קנעכט וואס האבען דערשלאנגען
דעם מלך זיין פאטער: 4 אבער זייער
קינדער האט ער נישט געטויט, ווייל
עס שטעהט געשריבען אין דעם ספר

בדעשרים חמש שנה מלך אמציה ועשרים ותשע
שנה מלך בירושלם ועם אמו יהועדן מירושלים: ועם
הישר בעני יהורם לא בלבד שלם: ויהי כאשר חזקת
המלכה עלי ברהו את־עבדיו המכים את־המלך
אביו: ואת־בניהם לא המת כי ככתוב בתורה בספר
משה אשר־עלה דתה לאמר לא־מותו אבות על־בנים
ובנים לא־מותו על־אבות כי איש בחטאו ימותו:
והקבץ אמציהו את־יהודה וצמחם לבית־אבות ה
לשור האלפים ולשור המאות לכל־יהודה ובנימן
ויפקדם למלח עשרים שנה ומעלה ומצאם שלש־מאות
אלף ביהר וצא צבא אתו רמח וקנה: וחשבר מישראל
מאה אלף גבור חיל במאה כפר־כסא: ואיש האלזים
בא אליו לאמר המלך אליבוא עמך צבא ישראל כי
אין יהיה ע־ישראל כל בני אפרים: כי אסבא אתה
עשה חנק למלחמה וישלך האלהים לפני אויב כי ישר
כה באהלים לעזר ולהקשיל: ואמר אמציהו לאיש
האלזים ומה־לעשות למען הכבד אשר נתתי לנדה
ישראל ואמר איש האלזים יש ליהודה קלת קל הרבה
מה: ומבילים אמציהו להגדה אשר־בא אליו מאפרים
ללכת למקום ויהר אפם מאד ביהודה וישבו למקום
ב־הר־ארי:
והאמציהו החזק ויהי את־עמו מלך
גיא הבלח בך את־בני־שעיר עשרת אלפים: ועשרת
אלפים חים שבו בני יהודה וביאום לראש הפלע
ושלכוים מראש הפלע וכלם נקטעו: ובני הנדה

תורת משה אז דער האר האט געפאטען אזוי צו זאגען דיא אבות זאלען נישט שטארק
גען פאר דיא קינדער, אונד דיא קינדער זאלען נישט שטארקען פאר דיא אבות, נייערשט
אימליכער זאל שטארקען פאר זיינע אייגענע קינד: 5 אונד אמציהו האט פער
זאמעלט יהודה, אונד ער האט פון זיין אָנגעשטעלט אויבערשטע איבער דיא טויר
זענע אונד אויבערשטע איבער הונדערטע פון דיא בתי האבות, איבער גאנץ יהודה
אונד בגומיון, אונד ער האט זיין געציילט פון צוואנציג יאהר אָן אונד דארבער,
אונד זיין האבען געפונען דרייא הונדערט טויזענד אויסדערנוועהלטע וואס קענען
ארויסגעהן אין דעם חיל אונד וואס קענען האלטען א שפיז אונד פאנצער: 6 אונד
ער האט אויף געדונגען פון ישראל א הונדערט טויזענד שטארקע חילים לייט פאר
א הונדערט צענטער זילבער: 7 אבער א געטליכער מאן איז צו איהם געקומען, אונד
ער האט געזאגט א דוא מלך, לאז יט דאס חיל פון ישראל מיט דיר געהן, ווארון
דער האר איז נישט מיט ישראל, דהיינו מיט גאנץ אפרים: 8 אבער ווען דוא ווילסט
געהן אזוי געה אליין, אונד שטארק דיר צו דער מלחמה, גאט וועט דיר מאכען שטרוי
כעלן פאר דעם פיינד, ווארון גאט האט פח צו העלפען אונד שטרויכעלן צו מאכען:
9 אונד אמציהו האט געזאגט צו דעם געטליכען מאן, אבער וואס זאל מען טהון וועגען
דיא הונדערט צענטער זילבער וואס איך האב געגעבען צו דעם חיל פון ישראל? אונד
דער געטליכער מאן האט געזאגט, גאט האט א וכולת דיר פיל מעהר צו געבען וויא
דאס דאזיגע: 10 אזוי האט אמציהו אָפגעשטייט פון דעם חיל וואס איז צו איהם געקומען
פון אפרים, בדי אהיים צו געהן צו זייער אָרט, דאריבער האט זיך זייער צארן זעהר
דערנרימט איבער יהודה, אונד זיין זענען צוריקגעגאנגען צו זייער אָרט מיט א גרימציגן:
11 אונד אמציהו האט זיך געשטארקט, אונד ער האט זיין פאלק ארויסגעפיהרט, אונד
איז אהינגעגאנגען צו דעם זאליקטהאל, אונד ער האט געשלאנגען פון דיא בני שעיר
צעהן טויזענד: 12 אונד אנדערע צעהן טויזענד לעבעדיגע האבען דיא בני יהודה גע
פאנגען געברענגט צו דער שפיץ פון דעם פעלז, אונד זיין האבען זיין ארושגעווארפען
פון דער שפיץ פון דעם פעלז, אונד זיין זענען אלע צובראכען געווארען: 13 אבער דיא

מלחמה לייט וְאִם אֲמָצְיָהוּ הָאִישׁ צוּרִיק־נֶעֱקַרְהָט אִזּוּ וַיֵּיָא זֶאֱלֶען נִישׁ מִישׁ אִיהֶם נֶעֱהֵן אִין דִּיא מִלְחָמָה הָאֲבָעֵן זִיף פֶּעֶר־שְׁפָרִיט אִין דִּיא שְׁטֵטט פֿון יְהוּדָה אֹנֵד שְׁמֵרוֹן בִּזוּ קִיין חוֹרוֹן, אֹנֵד וַיֵּיָא הָאֲבָעֵן פֿון וַיֵּיָא גַעשְׁלֶאכֶען דִּרְיִיא מוֹיִזְעֵנֶד, אֹנֵד וַיֵּיָא הָאֲבָעֵן אַ גְּרוֹיִסֶען רוֹיב גַּערוֹיבִט: 14 אֹנֵד עִם אִזּוּ גַעוֹעוּעֵעֵן נֶאכְדַּעַם טוֹעֵן אֲמָצְיָהוּ אִזּוּ גַעקוֹמֵעֵן פֿון שְׁלֶאכֶען דִּיא אֲדוּמִים, אִזּוּי הָאִישׁ עַר אַרְיִינְגֶּעבְרֶאכט דִּיא אָפֶנְעֶטֶער פֿון דִּיא בְּנֵי שְׁעִיר, אֹנֵד עַר הָאִישׁ וַיֵּיָא אוֹיפֶנְעֶשְׁטֶעלֶט אִזּוּ וַיֵּיָא זֶאֱלֶען זִיין צו אִיהֶם פֶּאר גַּעטֶּער, אֹנֵד פֶּאר וַיֵּיָא הָאִישׁ עַר זִיף גַּעבִּיקֶט אֹנֵד צו וַיֵּיָא הָאִישׁ עַר גַּעדַּעמֶפֶט: 15 דָּאָרְיֶבֶר הָאִישׁ דַּעַר צָאָרן פֿון דַּעַם הָאָר דַּעַר גְּרִימֶט אִיבֶּער אֲמָצְיָהוּ, אֹנֵד עַר הָאִישׁ צו אִיהֶם גַּעשִׁיקֶט אַ גְּבִיא וְאִם הָאִישׁ צו אִיהֶם גַּעזֶאגֶט, פֶּארטוֹאס הָאָסֶט דוּא גַּעפֶּאָרשֶׁט צו דִּיא גַּעטֶּער פֿון דַּעַם פֶּאַלֶק וְאִם הָאִישׁ נִישׁ גַּעקֶענט וַיֵּיעַר פֶּאַלֶק מִצִּיל זִיין פֿון דִּינֶע הָאָנֵד? 16 אֹנֵד עִם אִזּוּ גַעוֹעוּעֵעֵן,

אִשֶׁר הָשִׁיב אֲמָצְיָהוּ מִלִּפְנֵי עַמּוֹ לְמִלְחָמָה וַיִּשְׁטוּ בְּעֵרָה יְהוּדָה מִשְׁמַרְחָן וּבְרִית חֵרֶן חֲבֵי מָהֶם שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים 14 תָּבוּ בְּהָרֵבָה: וְהָיוּ אַחֲרֵי כֵּן אֲמָצְיָהוּ בְּהַבֹּת אֲחִירָוִים וְכֵן אֲתֵאֲלוּ בְּנֵי שְׁעִיר בְּצִמְצִים לוֹ 15 לְאֵלֶיהֶם וּלְפָנֵיהֶם תִּשְׁתַּחֲוֶה וְלָהֶם יִקְרָא: וְהִזְרֹאף הָיָה בְּאֲמָצְיָהוּ וַיִּשְׁלַח אֵלָיו גְּבִיא וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָמָּה דִּרְשָׁתָּ אַחֲרָיִי הֵנָּה אִשֶׁר לֹא־הִיגַדְתָּ אֶת־עַמְּךָ מִיָּד: וְהָיוּ 16 בְּדָבָר אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הֲלֹינָן לְמַלְךְךָ נִתְּנָה וְתִלְדָּךְ לָמָּה יִבְדָּךְ תִּתֵּן לְגְבִיא וַיֹּאמֶר יְהִי כִּדְבָרְךָ אֲלֵיהֶם לִלְחֹמְתֶּךָ בְּרַעֲיָתָ וְאִתּוֹ וְלֹא שְׂמַעְתָּ לְעַמִּי: וְתִלְדָּךְ 17 אֲמָצְיָהוּ מִלְךְ יְהוּדָה וַיִּשְׁלַח אֶל־יוֹאָשׁ בְּדִוְאָתוֹ כִּדְּרֹאֲמָה יְהוֹאָשׁ מִלְךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־אֲמָצְיָהוּ מִלְךְ יְהוּדָה לֵאמֹר הֲלוֹחֵם אִשֶׁר בְּלִבְּךָ שִׁלַּח אֶל־הָאָדָם אִשֶׁר בְּלִבְּךָ לֵאמֹר הֵנָּה אִתִּי 18 וְתִרְמָס אֶת־הַחַיִּים: אֲמַרְתָּ דָּבָר הַזֶּה אֲתִירָם וְנִשְׁאַף לִבְךָ לִחְבֹּד עַמִּי שִׁבְחָה בְּכִיתָךְ לָמָּה תִּתְּנֶהָ בְּרַעֲיָה כִּי וְנִפְלֹתָ אִתָּהּ וְיְהוּדָה עֶמֶךָ: וְלֹא־שָׁמַע אֲמָצְיָהוּ כִּי 19 מִתְּאֵלִים הוּא לִמְעַן תִּתֵּם בְּךָ כִּי דִרְשָׁתָּ אֶת אֱלֹהֵי אֲדוּם: וַיֵּשֶׁל יוֹאָשׁ מִלְךְ־יִשְׂרָאֵל תִּתְּרָאוּ פָנִים הוּא 21 וְאֲמָצְיָהוּ מִלְךְ־יְהוּדָה בְּבֵית שֶׁמֶשׁ אִשֶׁר לִיהוּדָה: וְהָיָה 22 יְהוּדָה לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל חֲסִים אִישׁ לְאֵחָיו: וְאִתּוֹ אֲמָצְיָהוּ מִלְךְ־יְהוּדָה בְּיוֹאָשׁ בְּדִוְאָתוֹ תִּפְּשׁ יוֹאָשׁ מִלְךְ־יִשְׂרָאֵל בְּבֵית שֶׁמֶשׁ וּבִיאָדוֹ יוֹשִׁלֵם וַיִּפְּץ בְּיָמָיו וַיִּשְׁלַח 23 מִשְׁעָר אֲפִרַּים עַד־שַׁעַר הַפֶּהֶל אֶרֶבָה מֵאוֹת אֲמָר: וְכָל־הַחֵבֶל וְהַסֶּפֶר וְאֵת כָּל־הַכֵּלִים הַנִּמְצָאִים בְּבֵית־הָאֱלֹהִים 24 עֲסִיבֶר אֲדוּם וְאֶת־אֲצִירָתוֹ כִּיתִּי הַמֶּלֶךְ וְאֵת בְּנֵי הַמִּשְׁכָּנֹת כֹּה הָשִׁיב שְׁמֵרוֹן: וְהָיוּ אֲמָצְיָהוּ בְּיוֹאָשׁ מִלְךְ יְהוּדָה

טוֹעֵן עַר הָאִישׁ מִישׁ אִיהֶם אִזּוּי גַּערַעַט, דָּאָם דַּעַר מִלְךְ הָאִישׁ צו אִיהֶם גַּעזֶאגֶט, הָאִישׁ מֵעַן דִּיף גַּעמֶאכֶט פֶּאר דַּעַם מִלְכֶּם עֶצָה גַּעבֶּער? הָעַר אוֹיֵף, פֶּארטוֹאס זֶאֱלֶסט דוּא גַּע־שְׁלֶאכֶען טוֹעֶרֶען? אִזּוּי הָאִישׁ דַּעַר גְּבִיא אוֹיפֶנְעֶהֶרֶט, אֲבֶער עַר הָאִישׁ גַּעזֶאגֶט, אִיף טוֹיִים אִזּוּ גָאט הָאִישׁ גַּערֶאטֶען דִּיף צו פֶּער־דָּארְבֶּען טוֹיִיל דוּא הָאָסֶט דָאָם דָּאָזִיגֶע גַּעמָהוּן, אֹנֵד דוּא הָאָסֶט נִישׁ גַּעהָאָרְכֶט צו מִינֶע עֶצָה: 17 אֹנֵד אֲמָצְיָהוּ מִלְךְ פֿון יְהוּדָה הָאִישׁ זִיף גַּערֶאטֶען אֹנֵד אַהֲיִנְגֶעשִׁיקֶט צו יוֹאָשׁ זִיָּהן פֿון יְהוֹאָחָז, זִיָּהן פֿון יְהוֹאֵל, מִלְךְ פֿון יִשְׂרָאֵל, אִזּוּי צו זֶאגֶען, קוֹם דָּאָף לֶאָזֶען מִיר אֲנִים זַעֲהֵעֵן פָּנִים אֶל פָּנִים: 18 אִזּוּי הָאִישׁ יוֹאָשׁ מִלְךְ פֿון יִשְׂרָאֵל אַהֲיִנְגֶעשִׁיקֶט צו אֲמָצְיָהוּ מִלְךְ פֿון יְהוּדָה, אִזּוּי צו זֶאגֶען, דַּעַר דָּאָרן וְאִם אִזּוּ אִין לִבְנוֹן הָאִישׁ אַהֲיִנְגֶעשִׁיקֶט צו דַּעַם טַענֶענְבוֹים וְאִם אִזּוּ אִין לִבְנוֹן, אִזּוּי צו זֶאגֶען, גַּעב מִיר דִּינֶע טֶאכְטֶער פֶּאר מִיין זִיָּהן פֶּאר אַ טוֹיִיב, אֹנֵד אַ ווִילְדֶע חֵה אִזּוּ אַרְיֶבֶר־גַּעזֶאגֶט אִיבֶּער דַּעַם פֶּעלְד פֿון לִבְנוֹן אֹנֵד הָאִישׁ צוֹמֶרֶטֶען דַּעַם דָּאָרן: 19 דוּא זֶאגֶסט, זַע, דוּא הָאָסֶט גַּעשְׁלֶאכֶען אֲדוּם, אֹנֵד דִּיין הָאָרֶץ אִזּוּ דַּעַרְהוֹיבֶען דָאָם דוּא גַּעריהֶמֶסט דִּיף, אֲצוֹנָה, בְּלִיִּב אִין דַּעַר הִיִּים, פֶּארטוֹאס זֶאֱלֶסט דוּא דִּיף לֶאָזֶען אָנְרִיִצֶען צו דַּעַם שְׁלַעכְטֶען דָאָם דוּא זֶאֱלֶסט פֶּאלֶען אֹנֵד יְהוּדָה מִישׁ דִּיר: 20 אֲבֶער אֲמָצְיָהוּ הָאִישׁ עִם נִישׁ גַּעזֶאֱלֶט הָעֶרֶען, וְאִרִין דָאָם אִזּוּ גַעוֹעוּעֵעֵן פֿון גָאט, בְּדִי עַר זֶאל אִיבֶּער־גַּעבֶּען טוֹעֶרֶען אִין דִּיא הָאָנֵד (פֿון דַּעַם פִּיגֶד), טוֹיִיל עַר הָאִישׁ נֶאכְגַּעפֶּאָרשֶׁט פֿון דִּיא אָפֶנְעֶטֶער פֿון אֲדוּם: 21 אִזּוּי אִזּוּ יוֹאָשׁ מִלְךְ פֿון יִשְׂרָאֵל אַרְיֶבֶר־גַּעזֶאגֶט, אֹנֵד וַיֵּיָא הָאֲבָעֵן זִיף גַּעזַעֲהֵעֵן פָּנִים אֶל פָּנִים, עַר אֹנֵד אֲמָצְיָהוּ מִלְךְ פֿון יְהוּדָה, אִין בֵּית שֶׁמֶשׁ וְאִם אִזּוּ אִין יְהוּדָה: 22 אֹנֵד יְהוּדָה אִזּוּ גַעשְׁלֶאכֶען גַּעזֶאגֶט פֶּאר יִשְׂרָאֵל, אֹנֵד אוֹימְלִיכֶער אִזּוּ אֲנִשְׁלֶאפֶען צו זִיין גַּעצֶעלֶט: 23 אֹנֵד אֲמָצְיָהוּ מִלְךְ פֿון יְהוּדָה זִיָּהן פֿון יוֹאָשׁ, זִיָּהן פֿון יְהוֹאָחָז, הָאִישׁ יוֹאָשׁ דַּעַר מִלְךְ פֿון יִשְׂרָאֵל גַּעחֶאפֶט אִין בֵּית שֶׁמֶשׁ, אֹנֵד הָאִישׁ אִיהֶם גַּעבְרֶאכֶט קִיין יְרוּשָׁלַיִם, אֹנֵד עַר הָאִישׁ אָפֶגֶבְרֶאכֶען דִּיא מוֹיִזֶּער פֿון יְרוּשָׁלַיִם, פֿון דַּעַם מוֹיִזֶּער אָפֶרֶם בִּזוּ צו דַּעַם עַק מוֹיִזֶּער, פִּיעַר הוֹנְדַּעַרֶט אִיילֶען: 24 אֹנֵד עַר הָאִישׁ אַוֶּעקֶגענוֹמֶען דָאָם גֶאנְצֶע גֶאָלֵד אֹנֵד זִילְבֶּער, אֹנֵד אֶלֶע בָּלִים וְאִם הָאֲבָעֵן זִיף גַּעפּוֹנֶען אִין גָאט'ס הוֹיז בִּיִיא עֶבֶד אֲדוּם, אֹנֵד דִּיא אוֹצְרוֹת פֿון דַּעַם מִלְכֶּם הוֹיז, אֹנֵד דִּיא קִינְדֶּער פֿון עֶרְבּוֹת, אֹנֵד עַר הָאִישׁ זִיף צוֹרִיקֶגֶר־קַעֲהָרֶט קִיין שְׁמֵרוֹן: 25 אֹנֵד אֲמָצְיָהוּ זִיָּהן פֿון יוֹאָשׁ מִלְךְ פֿון יְהוּדָה הָאִישׁ

אחרי מות יואש ביהואחז מלך ישראל חמש עשרה
 שנה: ויהי דברי אמציהו הראשון והאחרונים הלא
 הם כחובבים על קשר מלכיהוה וישראל: ומעת אשר
 פר אמציהו מאחרי ה'ה' ונקשרו עליו קשר בירושלם
 תגם לכשיה ושלחו אחריו לכשיה ומתוהו שם:
 וישארו על השפסס ויחברו אתו עבדביתו בעיר יהודה:
 כו

ויקחו כלעם יהודה את עזיהו והוא בןשש עשרה שנה
 ומלכו אלו תחת אביו אמציהו: הוא בנה את אילנות
 וישיבה ליהודה אחרי שבביתמלך עבדאבתי: כך
 שש עשרה שנה קדו במלכו תמשים ושמים שנה
 מלך בירושלם ושם אמו וכליה מירושלם: ויש
 הושר בעני יהוה ככל אשרישע אמציהו אביו: ויהי
 לדרש אלהים בימי ובריהו המלך בראות האלונים
 יבנו דרשו אתיהוה הצליחו האלונים: ונא מלכם
 בפלשתים ויפלי אתחומות תל ואת חומת יבנה ואת
 חומת אשרוד ויבנו עליהם באשרוד ובפלשתים: ויעוררו
 האלונים עלפלשתים ועל הערבים הושבים בגור
 כעל ותמנונים: ויהיו העמנים מנהג לעזיהו מלך
 שמו עד לבוא מצרים כי הוחר עד למעלה: וכן קדו
 מגדלים בירושלם עלשער הפנה ועלשער הציא ועל
 המקצועות ויחזק: וכן מגדלים במדבר ויחזק ברות
 רבים כי מקהרדב היה לו ובשפלה ובמישור אבנים
 וקרמים קררים ובכרמל בראובן ארמה יהוה: ויהי
 לעזיהו חילעשה מלחמה ויצא צבא לגדוד במספר
 פקדונם ביד יואל הסופר ומעשרו השומר על יד
 חנניהו משר המלך: כל מספר ראשי האבות לגבור:
 12

האט בעלעבט נאך דעם טויט פון יואש,
 זעהן פון יהואחז מלך פון ישראל פופ-
 צעהן נאך: 26 אונד דיא איבריגע זאכען
 פון אמציהו דיא ערשטע אונד דיא
 לעצטע, זענען זייא דען ניט איינגעשריי-
 בען אין דעם בוך פון דיא מלכים פון יהודה
 אונד ישראל? 27 אונד פון דער צייט
 ווען אמציהו האט זיך אפגעקערט פון
 נאכצוגעהן נאך דעם האר, האבען זייא
 זיך קענען איהם פערבונדען אין ירושלים,
 אונד ער איז אנטלאפען קיין לכיש, אבער
 זייא האבען אהינגעשיקט נאך איהם קיין
 לכיש אונד זייא האבען איהם דארט
 געטייט: 28 אונד זייא האבען איהם
 (געבראכט) געטראגען אויף פערד, אונד
 מען האט איהם געגרובען בייא זיינע
 עלטערן אין דער שטאט פון יהודה:

קאפיטעל כו

1 אונד דאס גאנצע פאלק פון יהודה
 האבען גענומען עזיהו, וואס איז זעכצען
 נאך אלט געוועזען, אונד זייא האבען

איהם געמאכט אלס קעניג אין דער שטעל פון זיין פאטער אמציהו: 2 ער האט אויפ-
 געבויעט אילות אונד האט עס צוריקגעקערט צו יהודה, נאכדעם ווא דער מלך האט
 זיך געלעגט מיט זיינע עלטערן: 3 עזיהו איז זעכצען נאך אלט געוועזען ווען ער
 האט אנגעהויבען צו רעגירען, אונד ער האט רעגירעט צוויי אונד פופציג נאך אין
 ירושלים, אונד דער נאמען פון זיינע מוטער איז געוועזען וכליה, אויס ירושלים:
 4 אונד ער האט געטהון דאס וואס איז רעכטפארטיג אין דיא אויגען פון דעם האר,
 נאך אלעם וואס אמציהו זיין פאטער האט געטהון: 5 אונד ער האט גאט געפארשט
 אין דיא טעג פון זכריהו וואס איז געוועזען פערשטענדליך אין דער זעהונג פון גאט,
 אונד דיא צייט וואס ער האט געפארשט דעם האר האט איהם גאט מצליח געוועזען:
 6 אונד ער איז ארויסגעגאנגען אונד האט מלחמה געהאלטען מיט דיא פלשתים, אונד
 ער האט אפגעבראכען דיא מויער פון גת, אונד דיא מויער פון יבנה, אונד דיא מויער
 פון אשרוד, אונד ער האט געבויעט שטעט אין אשרוד אונד אין דעם לאנד פון דיא
 פלשתים: 7 אונד גאט האט איהם געהאלפען קענען דיא פלשתים, אונד קענען דיא
 ערבים, וואס האבען געוואונט אין גור-בעל, אונד דיא מעננים: 8 אונד דיא עמנים
 האבען געגעבען מתנות צו עזיהו, אונד זיין שם איז ארויסגעגאנגען ביז מען קומט קיין
 מצרים, ווארין ער האט זיך זעהר געשטארקט: 9 אונד עזיהו האט געבויעט טורמע
 אין ירושלים ביז דעם עק-טויער, אונד ביז צו דעם טאל-טויער, אונד בייא דעם וויי-
 קעל-טויער, אונד ער האט זייא געשטארקט: 10 אונד ער האט אויך געבויעט טור-
 מער אין דער מדבר, אונד ער האט געלאזט אויסגרובען פילע ברונען, ווארין ער האט
 געהאט פיל פיש אין דעם טאל אונד אין דעם פלוי, ער האט אויך געהאט גרעבער אונד
 וויינגערטנער אויף דיא בערג, אונד אין כרמל, ווארין ער איז געוועזען א ליבהאבער
 פון דעם לאנד: 11 אונד עזיהו האט אויך געהאט א חיל פון מלחמה לייט, וואס האבען
 געקענט ארויסנעהן אין דער מלחמה, אין שארען נאך דער צאל פון זייער בעפעל דורך
 יעיאל דעם סופר, אונד מעשהו דעם שומר, דורך חנניהו פון דיא פירשטען פון
 דעם מלך: 12 דיא גאנצע צאל פון דיא ראשי האבות פאר דיא שטארקע

חיל'ם לייט איז געוועזען צווייט שווער
זעקס הונדערט: 13 אונד אוינטער זייער
מאכט איז געוועזען א חיל פון מלחמה
לייט דרייט הונדערט אונד זיבען טויז
זענד אונד פינף הונדערט וואס האבען
געטהון דיא מלחמה מיט א שטארקען
חיל דעם מלך צו העלפען קעגען דעם
פיינד: 14 אונד עצהו האט פאר זייא
אנגעברייט, אונד פאר דעם גאנצען
חיל שילדען אונד שפייען אונד איינערקע
היטעל אונד פאנצער, אונד בויגען
אונד שליוידער שטיינער: 15 אונד ער
האט געמאכט אין ירושלים מאשינען
(קאנאנען) אויסגעטראכט בייא קלוגע
מייסטערס, בדי צו זיין אויף דיא
טורמער אונד אין דיא זינקעל, צו
שיסען מיט פוילען אונד מיט גרויסע
שטיינער, אונד זיין שם איז, ארויסגע-
גאנצען ביז זעהר ווייט, ווארין ער איז
וואונדערליך געהאלפען געווארען ביז
ער איז זעהר שטארק געווארען: 16 אונד
ווען ער איז שטארק געווארען אזוי
האט זיך זיין הארץ דערהויבען צו
זיינע אייגענע פערדארבעטס, ווארין ער
אונד ער איז אריינגעקומען צו רייכערן
קטורת אויף דעם מזבח פון קטורת: 17 אונד הינטער איהם איז אריינגעקומען
עצהו הבהן, אונד מיט איהם דיא אנדערע כהנים פון גאט, אכציג שטארקע חיל'ם
לייט: 18 אונד זייא האבען זיך אנדערענעשטעלט נעבען עצהו המלך, אונד זייא האבען
צו איהם געזאגט, עס געהערט ניט צו דיר, עצהו, צו דעמפסען צו גאט, גייערט צו
דיא כהנים, דיא בני אהרן, וואס זענען געהייליגט געווארען בדי צו דעמפסען, געה
ארויס אויס דעם בית המקדש ווארין דא האסט געזינדיגט, אונד דאס וועט אויף ניט
צו דיר זיין פאר א גבול פון דעם האר גאט: 19 אזוי איז עצהו צארגיט געווארען,
אונד ער האט געהאט אין זיינע האנד דיא פייער פאן צו דעמפסען; אונד ווייל ער איז
צארגיט געוועזען מיט דיא כהנים אזוי האט דאס צרעת געשיינט אויף זיין שטערן
פאר דיא כהנים אין דעם האר'ס הויז, בייא דעם מזבח פון דעם קטרת: 20 אונד עצהו
דער אויבערשטער כהן, אונד אלע אנדערע כהנים האבען איהם אנגעקוקט, אונד זעה
ער איז געוועזען א מצורע אין זיין שטערן, אזוי האבען זייא זיך געאיילט איהם פון דארט
ארויסצווארפען, אונד ער האט זיך אפילו אויף אליין געאיילט ארויסצוגעהן, ווארין ער
איז געפלאגט געווארען פון דעם האר: 21 אונד עצהו המלך איז געוועזען א מצורע ביז
צו דעם טאג פון זיין טויט, אונד ער האט געוואוינט אין א פרייא הויז, ווייל ער איז גע-
וועזען א מצורע; ווארין ער איז געוועזען אפגעשניטען פון דעם האר'ס הויז; אונד זיין
זעהן יותם איז געוועזען אויבער דעם קעניג'ס הויז אונד ער האט געמשפט דאס פאלק פון
דעם לאנד: 22 אונד דיא איבריגע זאכען פון עצהו, דיא ערשטע אונד דיא לעצטע, זענען
איינגעשריבען פון זשעה זעהן פון אמוץ, דעם גבאי: 23 אונד עצהו האט זיך געלעגט מיט
זינע עלטערן, אונד מען האט איהם געגריבען מיט זיינע עלטערן אין דעם קבורה
פעלד וואס האט געהערט צו דיא מלכים; ווארין מען האט געזאגט ער איז געוועזען א
מצורע; אונד יותם זיין זעהן האט רעגירט אין זיינער שטעל:

קאפיטעל כז

1 יותם איז פינף אונד צוואנציג יאהר אלט געוועזען ווען ער האט אנגעהויבען צו רעגירען,
אונד ער האט רעגירט זעכצעהן יאהר אין ירושלים, אונד דער נאמען פון זיינע מוטער איז
געוועזען ירשעה דיא טאכטער פון צדוק: 2 אונד ער האט געטהון דאס וואס איז רעכטפארטיג

13 היל אלפים ועש מאות: ועל־הם חיל צבא שלש
מאות אלף ושבעת אלפים חמש מאות עשרה מלחמה
14 בכה חיל לעזר למלך על־האויב: וכן להם עזרו לכל
הצבא מנגי ורמזים וקובעים ושיריט וקשתות
15 ואלבנ קלעים: ועשו בירושלם חשבנות מחשבת חושב
לזכות על־המגדלים ועל־הפנות לירוא כחצים ובאבנים
גולות וצא שמי עד־למרחוק ביהפליא להקטר עד כר
16 חוק: ובחוקו גבה לבו עד־לשולח ומהלך בידו
אלהיו ובה אלהיו וזה להקטר על־מזבח הקטרת:
17 ובה אהריו עזרוהו הכהן ועמו כהנים ליהוה שמינים
18 ביהחיל: ונעמדו על־עזרו המלך ויאמרו לו לא־לך
עזרו להקטר ליהוה כי לבקנים בגירארן המקדשים
להקטר צא מזהמקדש כי מלפני לא־לך לקבד מזהו
19 אלהים: ונעשה עזרו ובדו מקטרת להקטר ובועשו
עשרהכונים והצדע וזהו במצחו לפני הכהנים בבית
כ ידה משל למזבח הקטרת: וכן אליו עזרו כל
הראש וכל־הכהנים והגדוהו מצרע במצחו ובחילדו
21 משם ונסידאו נדתה לצאת כי נגשו וזה: וזה עזרו
המלך מצרע: עדום מוהו חשב בית הקפשות מצרע
כי נגד מבית וזה ויתם בנו על־בית המלך שופט
22 את־עם הארץ: וזה דברי עזרו הראשנים והאחרנים
23 כתב זשעהו בראמץ הקאי: וישכב עזרו עסאבתיו
וקברו אתו עסאבתיו בשדה הקבורה אשר למלכים
כי אמרו מצורע הוא ומלך ויתם בנו מרתיו:

כו

א בן־ששים וחמש שנה יותם בקבלו ועש עשרה שנה
ב מלך בירושלם ועם אמו ירשעה בת־צדוק: ועש הקטר

בשני ימים ככל אשר עשה עזרא אביו לך לאבא אל
 הויכל הנה ועוד העם משחיתים: הוא כנה את־שער
 בית־יהוה העליון ובחומת העפל כנה לרוב: וערים כנה
 בקר הנהד ובתקשים כנה ביריעות ומגדלים: והוא
 נלחם עמי־מלך בגרמון וחתן עליהם וחתלו כנר
 עמו בשנה ההוא מאד ככר־סוף וצורת אלפים כרם
 חטים ושעורים וצורת אלפים זאת השיבו לו בני עמון
 ובשנה השנית והשלישית: וחתון יותם כי הבין דרכיו
 לפני הנה אלהיו: ותר דברי יותם וכל־מלכותיו
 דרכיו וגם בתובים על־ספר מלכי ישראל ויהודה:
 בדעשרים וחמש שנה הנה במלכו ושש־עשרה
 שנה מלך בירושלם: ושבע יותם עם־אבותיו וקברו אתו
 בעיר דוד וימלך אתו בנו מתתיו:

כח

כח

בדעשרים שנה אתו במלכו ושש־עשרה שנה מלך
 בירושלם ולא־עשה השער בשני ימים כדוד אביו:
 מלך בדודי מלכי ישראל וגם מסכות עשה לבגדים:
 והוא הקטיר כנא כדגם ובשר את־בניו באש בתעבות
 היום אשר הריש הנה מפני בני ישראל: ותבן וקטור
 במקלות ועל־נבכות ותחת בלען רגון: ויחמדו ויהיה
 אלהיו בד מלך אדם ודבריו וישבו מעט שבתו בחלה
 ויבאו דרמשק וגם בדר־מלך ישראל נתן נדביו מכה
 גדולה: ויבול פסח בדרמליו ביהודה מאד ושערים
 אלה בניו אתה הכל בדרמל כדולם את־יהודה אלה
 אבותם: ותרן וקרי וקור אפרים את־משליו
 בדרמלך ואת־עורקם ויד הכות ואח־אלקנה משנה
 המלך: וישבו כנר־ישראל מאחרים מאתם אלה נשם

נאם: 7 אונד דיא איבריגע זאכען פון יותם, אונד אלע זיינע מלחמות, אונד זיינע
 נענען, זעה ויזא זענען איינגעשריבען אויף דעם ספר פון דיא מלכים פון ישראל
 אונד יהודה: 8 ער איז פינף אונד צוואנציג יאהר אלט געוועזען ווען ער האט אנגע־
 הויבען צו רעגירען, אונד ער האט רעגירעט זעכצעהן יאהר אין ירושלים: 9 אונד
 יותם האט זיך געלעגט מיט זיינע עלטערן, אונד מען האט איהם געגרובען אין דער
 שטאט פון דויד, אונד זיין זוהן אהו האט רעגירעט אן זיינער שטעל:

קאפיטעל כח

1 אהו איז צוואנציג יאהר אלט געוועזען ווען ער האט אנגעהויבען צו רעגירען, אונד
 ער האט רעגירעט זעכצעהן יאהר אין ירושלים, אונד ער האט נישט געטהון דאס וואס
 איז רעכטפארטיג אין דיא אויגען פון דעם האר, אזוי וויא זיין פאטער דויד: 2 ווארין
 ער איז געאנגען אין דיא ווענען פון דיא קעניגע פון ישראל, אונד ער האט אויף
 געמאכט געזאסענע בילדער צו דיא בעלים: 3 אונד ער האט געדעמפט אין דעם
 טהאל פון דעם זוהן פון הנום, אונד ער האט פערברענט זיינע זיהן אין דעם פייער
 נאך דיא אומווערדיגקייטען פון דיא גוים וואס דער האר האט פערטריבען פאר דיא
 קינדער ישראל: 4 אונד ער האט אויף מקריב געוועזען קרבנות אונד גערייכערט
 אויף דיא גמות אונד אויף דיא היף, אונד אונטער אייגליכען גרינעם בוים: 5 אזוי
 האט איהם דער האר זיין נאם איבערגעגענטפערט אין דיא האנד פון דעם מלך פון
 ארם, אונד זיין האבען איהם געשלאגען, אונד זיין האבען פון איהם געפאנגען א
 גרויסע געפאנגענשאפט, אונד זיין האבען זיין געבראכט קיין דרמשק, אונד ער איז
 אויף איבערגעגעבען געווארען אין דיא האנד פון דעם מלך פון ישראל, אונד ער
 האט איהם געשלאגען מיט א גרויסען שלאק: 6 אונד פסח וזהן פון רמליהו האט
 דערשלאגען אין יהודה הונדערט אונד צוואנציג טויזענד אין איין טאג, אלע זענען
 געוועזען שטארקע היל־סלייט; ווייל זיין האבען פערלאזט דעם האר דעם נאם פון זייערע
 אבות: 7 אונד זכרי, דער גבור פון אפרים האט געשלאגען מעשהיה, וזהן פון דעם מלך, אונד
 עזריקם, דער בעפעהלער פון דעם הויז, אונד אלקנה דער צווייטער פון דעם מלך: 8 אונד
 דיא בני ישראל האבען געפאנגען גענומען פון זייער ברודער צווייא הונדערט טויזענד,

ווייבער, זיין אונד מעכטער, אונד אויף
זעהר פיל רויב האבען זיין פון זיין
גערויבט, אונד זיין האבען דעם רויב
געבראכט קיין שמרון: 9 אונד דארט
איז געוועזן א נביא צו נאם, ער האט
געהויסען עדר, אונד ער איז ארויסגע-
גאנגען פאר דעם חיל וואס איז געקומען
קיין שמרון, אונד ער האט צו זיין
געזאגט, זעהט, זייל דער האר, דער
נאם פון איירע אבות האט געצארנט
איבער יהודה, אזוי האט ער זיין איבער-
געגעבען אין איירע הענד, אונד איהר
האט זיין דערשלאגען אין א צארן
וואס גרייכט ביז צו דעם הימל:
10 אונד אצינד, מיינט איהר אז איהר
וועט דיא קינדער פון יהודה אונד
ירושלים צווינגען פאר אייך צו קעכט
אונד דינסטמעדען, אבער איז דען ניט
אויף ביין אייך—אפילו מיט אייך,
זינד קענען דעם האר אייער נאם?
11 אונד אצינד הערט מיך דאך צו, אונד
קערט צוריק דיא געפאנגענשאפט וואס
איהר האט געפאנגען פון איירע ברידער,
ווארין דער גרימץארן פון דעם האר

גנים ובעת ונמשל רב קוץ מהם וביא אתהשלה
9 לשמרון: ושמ יהו נביא ליהוה ער שמי מצא לפני
הצבא הבא לשמרון ואמר להם הנה בחמת יהוה
אלה ראבותיכם על יהודה נתנם בידכם ותהרגכם
י בזמן עד לשמים תגיע: ועתה בגיהנום ירושלם
אתם אמרים לכבש לעבדים ולשפחות לכם הלא רכי
11 אתם נמכם אשמות ליהוה אלהיכם: ועתה שמעתי
והשיבו השבתי אשר שבתם מאתכם כי תחן את
12 יהוה עלכם: תקמו אנשים מראשי ביהמדרשים
עורתי ביהודה וברכתי במשלמות וחקורתי בד
13 שלם וקמא בחדלי על הבאים מיהצבא: ואמרו
להם לא תביאו אתהשבתה הנה כי לאשמת יהוה עלינו
אתם אמרים להסוף עלהשמתה ועל אשמת ביהמה
14 אשמה לנו תחן את עלישראל: תשוב החלו את
15 השבתי ואתהשבתה לפני השרים וכלהקדל: ותקמו
האנשים אשר נקבו בשמות חחקו בשבתי וכל
מערמיהם להבישו מן השלל וקבשו ונעלו ונאכלום
וישקום וקבום ונבלום בחרמים וכלבישלו וביאום
יהוה וירחמם ויצל אותם וישוב שמרון:
16 בעת ההיא שלח המלך אתו עלמלכי אשר לעור לו:
17 ועוד אדומים באו וכו ביהודה וישב שבי: וכלשתים
18 פשטו בקרי השפלה והגב ליהודה ויכדו אתבית
שמש ואתאילון ואתהגרות ואתישובי ובעתה ואת
המנה ואתבנותיה ואתגמון ואתבנותיה וישבו שם:
19 ביהמנע יהוה אתיהודה בעבור אתו מלך ישראל
כ כי הפרע ביהודה וקעל מעל ביהוה: ונא עליו תלנת
21 פלנאסר מלך אשר נצר לו ולא תחן: ביהלק אתו

איז איבער אייך: 12 אזוי זענען געוויסע מענער אויפגעשטאנען פון דיא אויבערשטע
פון דיא בני אפרים, דהיינו, עוריהו וזהן פון יהוחנן, ברכיהו וזהן פון משלמות, אונד
יחזקיהו וזהן פון שלם, עקשא וזהן פון חדל, קענען דיא וואס זענען געקומען פון
דעם חיל: 13 אונד זיין האבען צו זיין געזאגט, איהר זאלט ניט דא אהערברענגען
דיא געפאנגענשאפט, ווארין דיא שולד פון דעם האר איז שוין לאנג אויף אונס, אונד
איהר טראכט נאך צו פערמעהרען אויף אונזערע זינד אונד אויף אונזערע שולד,
ווארין אונזערע שולד איז גרויס איבער אונס, אונד דער גרימץארן איז איבער ישראל:
14 אזוי האט דאס געוואפענטע חיל פערלאזט דיא געפאנגענע אונד דאס גערויבטע
פאר דיא פירשטען אונד פאר גאנץ קהל: 15 אונד דיא מענער וואס זענען אנגעריר
פען געווארען ביין דיא נעמען זענען אויפגעשטאנען, אונד זיין האבען אנגענומען
דיא געפאנגענע, אונד מיט דעם גאנצען רויב האבען זיין אנגעקלייד דיא נאקעטע,
אונד זיין האבען צו זיין געגעבען שיד, אונד צו עסען אונד צו טרינקען, אונד זיין
האבען זיין געזאלבט, אונד זיין האבען געפיהרט אויף עזעל אקע שוואכע, אונד זיין
האבען זיין געבראכט קיין ירחו, דיא שטאט פון מייטעל-ביימער, צו זייער ברידער,
אונד זיין האבען זיך צוריקגעקערט קיין שמרון: 16 אין דערזעלבער צייט האט
דער מלך אהו אהינגעשיקט צו דיא קעניגע פון אשר אז זיין זאלען איהם העלפען:
17 ווארין דיא אדומים זענען נאכאמאל געקומען, אונד זיין האבען געשלאגען יהודה
אונד זיין האבען זיין געפאנגען גענומען: 18 אונד דיא פלשתים האבען זיך פערשפרייט
אין דיא שטעט פון דעם טהאל אונד פון דרום-זייט פון יהודה, אונד זיין האבען איינגע-
נומען בית-שמש, אונד אילון, אונד גדות, אונד שוכו אונד איהרע דערפער, אונד
תמנה אונד איהרע דערפער, אונד גמזו אונד איהרע דערפער, אונד זיין הא-
בען דארט געוואוינט: 19 ווארין דער האר האט יהודה אונטערטעניג געמאכט,
ווענען אהו מלך פון ישראל, זייל ער האט אנטפלעקט (דיא ביינע מעשים פון)
יהודה דאס זיין האבען געזינדיגט קענען דעם האר: 20 אזוי איז תלנת
פלנאסר מלך פון אשר קענען איהם געקומען, אונד ער האט איהם געדרענגט
אונד ער האט איהם ניט געשטארקט: 21 ווארין אהו האט צוטיילט (דיא אוצרות)

את־בית־יהוה ואֶת־בית־הַמִּלָּךְ וְהַשְׂרִים וְחָן לַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר
יֵלֵךְ לַעֲרֹךְ לוֹ: וּבִשְׁלֹחַ הָעָר לֹא יוֹסֵף לַמֶּעוֹל בְּיָדָהּ: וְהָאֵל
הַמֶּלֶךְ אָמַר: וְכֹחַ לֵאלֹהֵי דְרָמְשֵׁק הַמִּכִּים בִּזְיָאֲמֹר כִּי
אֵלֵינוּ מִלִּכְאָרֶם הֵם מְקוֹרֵם אֲחֵם לָהֶם אֹבֶדָה וְנִצְרוֹנֵי
תֵּם הַיְדוּל לִבְהִשְׁלִי וְלִבְהִי־יִשְׂרָאֵל: וְהָאֵם אָמַר אֶת־כִּלְכִּל
בִּית־הָאֱלֹהִים וְנִקְרָן אֶת־כִּלְכִּל בִּית־הָאֱלֹהִים וְנִקְרָן אֶת־
דְּלִתוֹת בִּית־יְהוָה וְנִשְׁלַח לֹא מִבְּחֻת בְּכִלְכִּל בִּית־הָאֱלֹהִים:
וּבְכִלְכִּיל וְעִיר לִדְהֹדָה עֲשֵׂה כְמוֹת לִקְטֹר לֵאלֹהִים כֹּה
אֲתֵרִם וְכֵלֶם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבֹתֵינוּ: וְחָר דְּרָבִי וְכִלְכִּל
דְּרָבִי וְהָאֵשֶׁן וְהָאֲרִי־נִשְׁלַח וְהֵם כְּמוֹתֵם עֲלֵי־קִפְר מִלְכִּי
יְהוָה וְיִשְׂרָאֵל: וְנִשְׁכַּח אָמַר עֲמִי אֲבֹתֵינוּ וְנִקְרָנוּ כְּעִיר
בִּית־הָאֱלֹהִים כִּי לֹא הִבִּיאֵנוּ לִקְבֹר מִלְכִּי יִשְׂרָאֵל מִמֶּלֶךְ
יְהוָה בְּנֵי מִתְּחִיל:

כט

חֲזָקִינוּ מִלְכִּי בְּעֲשֵׂרֵם חֲמִשָּׁה שָׁנָה וְעֲשֵׂרִים חֲמִשָּׁה
שָׁנָה מִלְכִּי בִּירְשָׁלָּם וְשֵׁם אָמַר אֲבִיָּה בִּתְּחִילֵנוּ: וְנִשְׁכַּח
הַיִּשָּׁר בְּעִיר יְהוָה כִּלְכִּל אֲשֶׁר־עֲשֵׂה דִיר אֲבִיָּה: וְהָאֵם
בְּשָׁנָה הָרִאשׁוֹנָה לְמִלְכּוֹ בְּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן פָּתַח אֶת־דְּלִתוֹת
בִּית־יְהוָה וְנִקְרָנוּ: וְהָאֵם אֶת־הַבְּנִיִּים וְאֶת־הַלֵּוִיִּם וְהָאֵם
לְרִחֹב בְּחֹדֶשׁ: וְהָאֵם לָהֶם שְׁמֵינִי וְנִשְׁכַּח
הַתְּחִיל וְקִדְּשׁוּ אֶת־בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבֹתֵינוּ וְהָאֵם
אֶת־יְהוָה מִתְּחִיל: כִּי־מִלְכּוֹ אֲבֹתֵינוּ וְעִיר דְּרָבִי בְּעִיר
יְהוָה אֲלֵינוּ שְׁמוֹתֵנוּ וְשֵׁם מִתְּחִיל וְנִשְׁכַּח
עֲרִי: וְנִשְׁכַּח דְּלִתוֹת הָאֱלֹהִים וְכֵלֶם אֶת־יְהוָה וְנִקְרָנוּ
לֹא דְרָבִי וְעֵלָה לִּי־הָעֵלָה בְּחֹדֶשׁ לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וְהָאֵם
קִצָּץ יְהוָה עֲלֵי־יְהוָה וְיִשְׁלַח וְנִשְׁכַּח לְעֵלָה לְשָׁמָּה
וְלִשְׁכָּה בְּאֶשֶׁר אֲתֵם רֹאִים בְּעִירֵכֶם: וְהָאֵם נִשְׁכַּח אֲבֹתֵינוּ

קאפיטעל כט

1 וְיְהוָה אִיז פִּינָף אֹנֶד צִוְּאֲנִיצִי יֵאָדָר אֶלֶם גְּעוּזֵעוּזֵן וְעֵן עַר הָאֵם אֲנִיגֵהוּיֵבֵן צו
רַעְיוֹרֵן, אֹנֶד עַר הָאֵם רַעְיוֹרֵט נִיין אֹנֶד צִוְּאֲנִיצִי יֵאָדָר אִין יְרוּשָׁלַם, אֹנֶד דְּעַר
נִאֲמֵן פֿון זײַנע מוֹטֶער אִיז גְּעוּזֵעוּזֵן אֲבִיָּה, טֹאכֶטֶער פֿון זְכַרְיָה: 2 אֹנֶד עַר הָאֵם
גְּעוּזֵהוּן דָּאָם וְהָאֵם אִיז גְּעוּזֵעוּזֵן רַעְיוֹרֵטִיג אִין דִּיא אױגֶען פֿון דָּעם הָאָר, נִאֲד
אֶלֶם וְהָאֵם דִּוִּיר זײַן פֹּאטֶער הָאֵם גְּעוּזֵהוּן: 3 אִין דָּעם עַר־שְׁטֵען יֵאָדָר פֿון זײַנע
רַעְיוֹרֵט, אִין דָּעם עַר־שְׁטֵען חֲדָשׁ, הָאֵם עַר אױפֿגֶעמֹאכֶט דִּיא טִירֶען פֿון דָּעם הָאָרִים
הָאֵם, אֹנֶד עַר הָאֵם עִם פֿער־רִיכֶט: 4 אֹנֶד עַר הָאֵם אַרײַנגֶעבֶרענגֶט דִּיא כֹּהֲנִים, אֹנֶד
דִּיא לִוִּם, אֹנֶד עַר הָאֵם זײַא פֿערזאַמֶלֶט צו דְּעַר מִזְרַח־נָאָם: 5 אֹנֶד עַר הָאֵם צו
זײַא גְּעוּזֵהוּן, עַר־שְׁטֵען מִיך צו, אִיָּהָר לִוִּם, אֲצוֹנֶד הִילִיגֶט אִיָּהָר, אֹנֶד הִילִיגֶט דָּאָם הָאֵם
פֿון דָּעם הָאָר, דָּעם נָאָם פֿון אִיָּרֶע פֿעטֶער, אֹנֶד בֶּרֶענגֶט אַרױס דָּאָם אִומֶהִילִיגֶט פֿון דָּעם
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ: 6 וְהָאִין אֹנֶדֶרע עַל־שְׁטֵען הָאָבֶען יִיף פֿערזײַנִדִּיגֶט, אֹנֶד הָאָבֶען גְּעוּזֵהוּן
שְׁלֵעֶכֶטֶם אִין דִּיא אױגֶען פֿון דָּעם הָאָר אֹנֶדֶר נָאָם, אֹנֶד זײַא הָאָבֶען אִיָּהָם פֿער־
לִאָזֶם, אֹנֶד זײַא הָאָבֶען אַנְעקֶנֶעקֶערט זײַער פֿנים פֿון דָּעם מִשְׁכָּן פֿון דָּעם הָאָר,
אֹנֶד זײַא הָאָבֶען אִיָּהָם גְּעוּזֵהוּן דָּעם רִיקֶען: 7 זײַא הָאָבֶען אִיָּהָם פֿערשְׁלֶאסֶן דִּיא
טִירֶען פֿון דָּעם פֿאַר־הוּף, אֹנֶד זײַא הָאָבֶען אִיָּהָם גְּעוּזֵהוּן דִּיא לֵאמֹסֶען, אֹנֶד זײַא
הָאָבֶען נִיט גְּעוּזֵהוּן קִיין קְטֹרֶת, אֹנֶד זײַא הָאָבֶען אִיָּהָם נִיט מִקְרִיב גְּעוּזֵעוּזֵן קִיין
מִזְבֵּחַ עֲלֵה אִין דָּעם הִילִיגֶט אֶרֶם פֿון דָּעם נָאָם פֿון יִשְׂרָאֵל: 8 אֹנֶד אִיז דְּעַר צָאָרן פֿון
דָּעם הָאָר גְּעוּזֵעוּזֵן אֲיִבֶער יְהוָה אֹנֶד יְרוּשָׁלַם, אֹנֶד עַר הָאֵם זײַא אֲיִבֶער גְּעוּזֵהוּן צו א
צִיטֶערִים, אֹנֶד צו א פֿערזאַמֶלֶט רַעְיוֹרֵט, אֹנֶד צו א שְׁמוּצִירֵט, אֹנֶד זײַא אִיָּהָר
זַעֲהֵם מִיט אִיָּרֶע אֲיִבֶענֶע אֲיִבֶען: 9 אֹנֶד זַעֲהֵם, אֹנֶדֶרע עַל־מִשְׁכָּן זַעֲהֵם גְּעוּזֵהוּן

יִכְרֹחַ וּבְנֵי וּבְנוֹתָיו וְנָשָׁיו בְּשָׂבִי עֲלֵיכֶם: עַתָּה עִם
 לִבִּי לְבָרוּחַ בְּרִית לִדְוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְשֹׁשׁ מִשְׁתֵּה רִחוֹן
 אִפֹּי: כִּי עַתָּה אֵלֶיכֶם לִבִּי יִשְׂרָאֵל כִּרְבֹּבִים בְּתֵר דְּוָה לְעַמּוֹ
 11 לִפְנֵי לְשֹׁרֹתָיו וּלְחַיֵּיתָ לָן מִשְׁרָתִים וּמִקְדָּשִׁים: וְנִקְמוּ
 12 הַלְלוּם מִתְּחִלָּה בְּדִמְשִׁי וְיֹאמַר בְּעֶזְרֵיתָ מִדְּבַר הַקְּהָלִי
 וּמִדְּבַר מְרִירָה קִישׁ בְּדִמְשִׁי וְעֹרְדֵי בְּדִלְלָאֵל וּמִן
 13 חֲרָשֵׁי יִזְחָה בְּדִמְשִׁי וְעֹרְדֵי בְּדִמְשִׁי: וּמִדְּבַר אֱלִיָּשָׁפָן
 שֹׁמֵר יִשְׂרָאֵל וּמִדְּבַר אֶסָף וּבְרָדִי וּמִתְעִירֵי:
 14 וּמִדְּבַר הַיָּמִן וְיֹאמַר וּשְׁמַעֲי וּמִדְּבַר יְדִיתָן שְׁמַעֲיָה
 15 וְיֹזִיאָה: וְנִאֲסָפוּ אֶת־אַחֲרֵיהֶם וַתִּקְרָשׁוּ וַיָּבֹאוּ כְּמַעֲרֹת
 16 הַמֶּלֶךְ בְּרֹבְרֵי דְוָה לְשֹׁרֵת לִבִּי דְוָה: וַיָּבֹאוּ הַכֹּהֲנִים
 לַפְּנֵימָה בִּית־דְּוָה לְשֹׁרֵת וַיֹּצִיאוּ אֶת כָּל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר
 מִצָּא בְּהִבֵּל דְּוָה לְחָצֵר בֵּית דְּוָה וַיִּקְבְּלוּ הַלְלוּם
 17 לְדֹדֵיָא לְחַל־קִרְדִּין הַצֹּהֵר: וַיַּחֲלוּ בְּאַחֵר לְחֹדֶשׁ הָרִאשֹׁן
 לְקִישׁ וּבָקִים שְׁמַעֲיָה לְחֹדֶשׁ בָּאֵל אֱלֹהִים: דְּוָה וַיִּקְרָשׁוּ
 אֶת־בְּרִית־דְּוָה לְקִישׁ שְׁמַעֲיָה וּבָקִים שְׁמַעֲיָה לְחֹדֶשׁ
 18 הָרִאשֹׁן כִּלְוִי: וַיָּבֹאוּ מִן־הַכֹּהֲנִים אֶת־יְחִיָּזָבֵד הַמֶּלֶךְ
 וְאִמְרֵי טַהֲרֵם אֶת־כִּלְבִּית דְּוָה וְאֶת־מִזְבֵּחַ הַטָּהוֹר
 19 וְאֶת־כִּלְבִּיָּו וְאֶת־שְׁלֹחַן הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כִּלְבִּיָּו: וְאֵת
 כִּלְבִּיָּו אֲשֶׁר הִנִּיחַ הַמֶּלֶךְ אִתּוֹ בְּמִלְכּוּתִי בְּמַעֲלֵי
 כ הַבַּיִת וְהַקְּהָלִשׁוּ וְהָלִים לִפְנֵי מִזְבֵּחַ דְּוָה: וַיִּשְׁכֹּם
 חֲזֹקְרֵי הַמֶּלֶךְ וַיֹּאסֶף אֶת שְׂרֵי הָעִיר וְעַל בֵּית דְּוָה:
 21 וַיָּבֹאוּ פְּרִים־שִׁבְעָה: וְאִלִּים שִׁבְעָה וּבָקִישׁ שִׁבְעָה
 וְעֹבְדֵי עֵשׂ שִׁבְעָה לְחֹמֶט עַל־הַמִּמְלָכָה וְעַל־הַמִּקְדָּשׁ
 וְעַל־דְּוָה וַיֹּאמֶר לְבָנֵי אֶחָד הַכֹּהֲנִים לְחַשְׁלוֹת עַל־
 22 מִזְבֵּחַ דְּוָה: וַיִּשְׁמְעוּ הַכֹּהֲנִים וַיִּקְבְּלוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־הַכֹּבֶד
 מִיָּדֵי הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁמְעוּ הָאִלִּים וַיִּרְדּוּ בְּרֵם הַמִּזְבֵּחַ
 23 וַיִּשְׁמְעוּ הַכֹּהֲנִים מִיָּדֵי הָרֵם הַמִּזְבֵּחַ: וַיִּלְשׁוּ אֶת־

דְּוָה דְּעַם שְׁנוּעֶרָה, אֹנֶד אֹנֶד אֹנֶד עֶרְעֶר וַיִּהְיֶה
 אֹנֶד אֹנֶד עֶרְעֶר עֶרְעֶר עֶרְעֶר אֹנֶד אֹנֶד עֶרְעֶר
 וַיִּיבֶעֱר וַעֲנֵן אִיבֶעֱר דְּעַם דְּאִיבֶעֱר
 בְּעַפְאֲנֵנִי בְּעֹנֶרָעִין: 10 אֹנֶד אִיז עַם
 אִין מִיִּין הָאֶרֶץ כֹּרֶת בְּרִית צו וַיִּין מִיִּין
 דְּעַם־הָאָר, דְּעַם נִאֲמִסְפִין יִשְׂרָאֵל, כְּרִיעֶר זָל
 פֻּן אִינֶם אֶסְקֶעֱרֶנִּי וַיִּין גְּרִימְצָרִין:
 11 מִיִּינֶע קִינֶדֶר, לֹאֲמִ אִיִּף אֹנֶד
 נִיט בְּעַנְאֲרֶע, וַיִּאֲרִין דְּעַר הָאָר הָאָמִ
 אִיִּף אִיִּסְדֶּעֶרְוֶעֱהֶלֶט אִז אִיִּהֶר זָלֶט
 פֹּאֵר אִיִּהֶם שְׁטַעֲהֶן, כְּרִי אִיִּהֶם צו דִּינֶע,
 אֹנֶד אִז אִיִּהֶר זָלֶט וַיִּין וַיִּינֶע מִשְׁרָתִים
 אֹנֶד מִקְדָּשִׁי צו וַיִּין: 12 אֹזִי וַעֲנֵן דִּיא
 לִוִּים אִיִּפְנֶעֱשְׁטֶאֱנֶע, דְּהִינֶה מַחַת וַיִּהְיֶה פֻן
 עֶמְשִׁי, אֹנֶד יֹאֵל וַיִּהְיֶה פֻן עֶזְרָה, פֻן
 דִּיא בְּנֵי קֶהֶת, אֹנֶד פֻן דִּיא בְּנֵי מְרָרִי,
 קִישׁ וַיִּהְיֶה פֻן עֶבְרָה אֹנֶד עֶזְרָה וַיִּהְיֶה
 פֻן יִסְלָלָאֵל, אֹנֶד פֻן דְּעַם גְּרִשְׁתִּי יֹאֵחַ
 וַיִּהְיֶה פֻן זִמָּה, אֹנֶד עֶרֶן וַיִּהְיֶה פֻן יֹאֵחַ:
 13 אֹנֶד פֻן דִּיא וַיִּהְיֶה פֻן אֱלִיָּשָׁפָן אִיז
 בְּעֹנֶעֶנֶן שְׁמָרִי אֹנֶד יִשְׂרָאֵל, אֹנֶד פֻן
 דִּיא וַיִּהְיֶה פֻן אֶסָף, וְכִרְהֵו אֹנֶד מִתְעִירֵי:
 14 אֹנֶד פֻן דִּיא וַיִּהְיֶה פֻן הַיָּמִן, וְיֹזִיאָל
 אֹנֶד שְׁמַעֲי, אֹנֶד פֻן דִּיא וַיִּהְיֶה פֻן יְדִיתָן,
 שְׁמַעֲיָה אֹנֶד עֲזִיאֵל: 15 אֹנֶד וַיִּיא הָאֲבֵעֵן

פֶּעֶרְזֹאֲמַעֲלִט וַיִּירֶע בְּרִידֶעֱר, אֹנֶד וַיִּיא הָאֲבֵעֵן וַיִּפֶּעֶרְזִילִיגִט, אֹנֶד וַיִּיא וַעֲנֵן בְּעֹקְמוֹעֵן
 אִוִּיף דְּעַם בְּעַפְעֶהֶל פֻן דְּעַם מֶלֶךְ, דְּוָה דְּעַם וַיִּאֲרֶם פֻן דְּעַם הָאָר, צו רִינִינֶעֶן דְּעַם
 הָאָרִים הַזֶּה: 16 אֹנֶד דִּיא כְּהִנִּים וַעֲנֵן אֲרִינֶעֱקֹמֶעֶן אִינֶעֶנֶעֶנִי צו רִינִינֶעֶן דְּעַם
 הָאָרִים הַזֶּה, אֹנֶד וַיִּיא הָאֲבֵעֵן אֲרִינֶעֱבֹרֶאֱכֶט אֱלֶעֶם אֹמְרִינֶע וַיִּיא הָאֲבֵעֵן בְּעַפֹּר
 נֶעֶן אִין דְּעַם הַיִּכַּל פֻן דְּעַם הָאָר צו דְּעַם הַיִּיף פֻן דְּעַם הָאָרִים הַזֶּה, אֹנֶד דִּיא לִוִּים הָאֲבֵעֵן
 עַם בְּעֹנֶמֶעֶן אֲרִינֶעֱבֹרֶעֱנֶעֶן צו דְּעַם טִיִּף קִרְדִּין: 17 וַיִּיא הָאֲבֵעֵן אֲנֶעֱהֻיבֶעֶן אֵן דְּעַם
 עֶרְשִׁטֶּעֶן טֹאֵג פֻן דְּעַם עֶרְשִׁטֶּעֶן חֲדָשׁ צו הִיילִיבֶעֶן, אֹנֶד אֵן דְּעַם אֲכַטֶּעֶן טֹאֵג וַעֲנֵן וַיִּיא
 בְּעֹקְמוֹעֵן צו דְּעַם פֶּאֶרְהֻז פֻן דְּעַם הָאָר; אֹנֶד אֹזִי הָאֲבֵעֵן וַיִּיא בְּעִיילִיגִט דְּעַם הָאָרִים
 הַזֶּה אֲכַט טֵעֵג, אֹנֶד אִין דְּעַם וַעֲכָצֶעֱנֶטֶען טֹאֵג פֻן דְּעַם עֶרְשִׁטֶּעֶן חֲדָשׁ הָאֲבֵעֵן וַיִּיא עַם
 פֶּעֶרְלֶעֱנִט: 18 אֹנֶד וַיִּיא וַעֲנֵן אֲרִינֶעֱקֹמֶעֶן אִינֶעֶנֶעֶנִי צו חֲזֹקְרֵי הַמֶּלֶךְ אֹנֶד וַיִּיא
 הָאֲבֵעֵן בְּעֹזֶאֱנִט, מִיר הָאֲבֵעֵן בְּעִיילִיגִט דָּאֵם נִאֲנָצֶע הַזֶּה פֻן דְּעַם הָאָר, אֹנֶד דְּעַם מִזְבֵּחַ
 פֻן דְּעַם בְּרֹאֲנֶד־אֶסְפֶּעֱר, אֹנֶד אֱלֶע וַיִּינֶע כְּלִים, אֹנֶד דְּעַם טִישׁ פֹּאֵר דְּעַם אֲנִירִיטֶעֶן (פֻן
 דְּעַם לֶחֶם הַפָּנִים), אֹנֶד אֱלֶע וַיִּינֶע כְּלִים: 19 אֹנֶד אִוִּיף אֱלֶע כְּלִים וַיִּיא דְּעַר מֶלֶךְ אֶחָד
 הָאָט פֶּעֶרְזֹאֲרֶפֶען וַעֲנֵן עַר הָאָט רַעֲנִיעֶרֶט אִין וַיִּינֶע זִינֶה, הָאֲבֵעֵן מִיר אֲנֶעֱבֹרִיט אֹנֶד
 וַיִּיא בְּעִיילִיגִט, אֹנֶד זֶעֱה וַיִּיא וַעֲנֵן פֹּאֵר דְּעַם מִזְבֵּחַ פֻן דְּעַם הָאָר: 20 אֹזִי אִיז וְחֲזֹקְרֵי
 הַמֶּלֶךְ אִין דְּעַר פֶּרִיִּה אִיִּפְנֶעֱשְׁטֶאֱנֶען אֹנֶד עַר הָאָט פֶּעֶרְזֹאֲמַעֲלִט דִּיא אִוִּיבֶעֱרֶשְׁטֶע פֻן
 דְּעַר שְׁטֹאֵט, אֹנֶד אִיז אֲרִינֶעֱבֹרֶעֱנֶעֶן אִין דְּעַם הָאָרִים הַזֶּה: 21 אֹנֶד וַיִּיא הָאֲבֵעֵן גַּעֲ
 בְּרֹאֲכֵט וַיִּבֶעֶן אֶסְקֶעֱן, אֹנֶד וַיִּבֶעֶן וַיִּידֶעֱר, אֹנֶד וַיִּבֶעֶן שְׂאָף, אֹנֶד וַיִּבֶעֶן צִינֶעֱבֶעֱק פֹּאֵר
 אֶ קֶרֶן טֹאֵט פֹּאֵר דְּעַם קַעֲנִירִיָּה, אֹנֶד פֹּאֵר דְּעַם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, אֹנֶד פֹּאֵר וְהִדֶּה, אֹנֶד
 עַר הָאָט בְּעֹזֶאֱנִט צו דִּיא וַיִּהְיֶה פֻן אֶחָד דִּיא כְּהִנִּים, אִז וַיִּיא זָאֲלֶען דָּאֵם מִקְרִיב וַיִּין אִוִּיף
 דְּעַם מִזְבֵּחַ פֻן דְּעַם הָאָר: 22 אֹנֶד וַיִּיא הָאֲבֵעֵן גַּעֲשְׁאֲכֶטֶען דִּיא רִינֶדֶר, אֹנֶד דִּיא כְּהִנִּים
 הָאֲבֵעֵן בְּעֹנֶמֶעֶן דָּאֵם בְּלוּט אֹנֶד וַיִּיא הָאֲבֵעֵן עַם גַּעֲשְׁפֶּרֶעֱנִט אִוִּיף דְּעַם מִזְבֵּחַ, אֹנֶד
 וַיִּיא הָאֲבֵעֵן גַּעֲשְׁאֲכֶטֶען דִּיא וַיִּידֶעֱר אֹנֶד וַיִּיא הָאֲבֵעֵן גַּעֲשְׁפֶּרֶעֱנִט דָּאֵם בְּלוּט אִוִּיף
 דְּעַם מִזְבֵּחַ, אֹנֶד וַיִּיא הָאֲבֵעֵן גַּעֲשְׁאֲכֶטֶען דִּיא שְׂאָף אֹנֶד וַיִּיא הָאֲבֵעֵן גַּעֲ
 שְׁפֶּרֶעֱנִט דָּאֵם בְּלוּט אִוִּיף דְּעַם מִזְבֵּחַ: 23 אֹנֶד וַיִּיא הָאֲבֵעֵן בְּעֹנֶעֱהֶט דִּיא

צִינְעֵן־בַּעַק פֶּאָר דָּעם קֶרְבֵּן חֲטָאת, פֶּאָר
דָּעם מִלָּךְ אֹנֶד דָּעם קֶהֱל, אֹנֶד זַיִא הָאִי
בַּעַן אוֹיף זַיִא גַעלַעגט זיירע הענד:
24 אֹנֶד דִּיא פֶּהֱנִים הֶאָבֵעַן זַיִא גַעשְׂאכ־
טֶען, אֹנֶד מִיט זייער בלוט הֶאָבֵעַן זַיִא
גַערייניגט דָּעם מוֹזֶם, כְּדִי מִכְּפָר צו זיין
פֶּאָר גֶּאנֶץ יִשְׂרָאֵל, וְתָאֲרִין דָּער מִלָּךְ הָאִם
בַּעפּוֹלֵעַן אָז דָּאס קֶרְבֵּן עוֹלָה אֹנֶד דָּאס
קֶרְבֵּן חֲטָאת זָאל גַעמאַכט ווערען פֶּאָר
גֶּאנֶץ יִשְׂרָאֵל: 25 אֹנֶד עַר הָאִם אָנְג־
שטעלט דִּיא לִוִּים אִין דָּעם הויז פֿון דָּעם
הָאָר מִיט צימבֶּעלן, מִיט פִּידֶעל אֹנֶד מִיט
הָאָרפֿען, נאָך דָּעם גַעבאַט פֿון דִּוִּד, אֹנֶד
גַּד דָּעם מִלָּךְס גִּבּוֹא, אֹנֶד פֿון נָתָן הַגִּבִּיָּא,
וְתָאֲרִין דָּאס אִיז גַעוועזען דָּאס גַעבאַט פֿון
דָּעם הָאָר דּוֹרָף זיינע גִּבִּיָּאִים: 26 אֹנֶד
דִּיא לִוִּים זענען גַעשטאַנען מִיט דִּיא כְּלִי
זֶמֶר פֿון דִּוִּד, אֹנֶד דִּיא פֶּהֱנִים מִיט דִּיא
טֶרַאמפּעטען: 27 אֹנֶד חֲזָקִיהוּ הָאִם גַע־
פּוֹלֵעַן אָז מַעַן זָאל מִקְרִיב זיין דָּאס קֶרְבֵּן
עוֹלָה אוֹיף דָּעם מוֹזֶם, אֹנֶד נִעַן מַעַן הָאִם
אָנְגעהויבען מִקְרִיב צו זיין דָּאס קֶרְבֵּן
עוֹלָה אזוי הָאִם זיך אָנגעהויבען דָּער גַע־
זאנג צו דָּעם הָאָר מִיט דִּיא טֶרַאמפּעטען,

שְׂעִיר חֲטָאת לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְתִקְחֵל וְיִקְמִי וְיִהְיֶה עֲלֵיהֶם:
וְשִׁתְּמוֹס הַכֹּהֲנִים וְיִשְׂאוּ אֶת־דִּבְתֵּי הַמִּזְבֵּחַ לְכֹפֶר 24
עַל־יִשְׂרָאֵל כִּי לִגְלִי־יִשְׂרָאֵל אָמַר הַמֶּלֶךְ הַעֲלֵה
וְתִשְׁתַּמָּת: וְיִצְמַר אֶת־יִשְׂרָאֵל בֵּית הָיְהוָה בְּמַעַלְמֵם מִגְּבֻלָּם כִּי
וּבְכַוֹנוֹת בְּמַצֵּת דָּוִד וְגַד חֲזָקִיהוּ וְנָתָן הַגִּבִּיָּא כִּי
כִּדְרֵיהֶם הַמִּצֵּה כִּדְרֵיהֶם: 25 וְיִצְמַר הַלִּוִּים
בְּכָל דִּוִּד וְתִכְתְּבוּם בְּחֻצְרוֹת: וְיִאמְרֵי חֲזָקִיהוּ לַהֲעֵלוֹת
הַעֲלָה לְמוֹזֶבֶת וּבִעֵת הַחֵל הַעֲלָה הַחֵל שִׁיר־יְהוָה
וְהַתְּצִיחוֹת וְלִדְוִי כָל דִּוִּד מִלָּךְ יִשְׂרָאֵל: וְכִדְרֵיהֶם 26
מִשְׁתַּחוּוֹת וְתִשִּׁיר מְשׁוֹרֵר וְהַתְּצִיחוֹת מִחֻצְרוֹת הַחֵל
עַד לְכָלוֹת הַעֲלָה: וּבְכָלוֹת לַהֲעֵלוֹת כִּדְרֵי הַמֶּלֶךְ וְכָל־
הַמַּצְאִים אִתּוֹ וְשִׁתְּמוֹ: וְיִאמְרֵי חֲזָקִיהוּ הַמֶּלֶךְ לֵ^ל
וְהַשִּׁירִים לִלִוִּים לְחַלֹּל לִיהוָה כִּדְרֵי: דָּוִד וְאָסָף הַחֹדֶה
וְהַלָּל עַד־לְשִׁמְחָה וְקִדְרֵי וְשִׁתְּמוֹ: 27 וְנִעַן חֲזָקִיהוּ
וְיִאמְרֵי עֲלֵה מִלֶּאֱתָם דָּבָם לִיהוָה גִּשּׁוּ וְתִבְאוּ וְתִכְתְּבוּ
וְתוֹדוֹת לְבֵית יְהוָה וְתִבְאוּ הַקֶּהֱל וְתִכְתְּבוּ וְתוֹדוֹת וְכָל־
נָדִים לֵב עֲלוֹת: וְזִלִּי מִכְּפָר הַעֲלָה אֲשֶׁר־תִּבְאוּ הַקֶּהֱל 28
בְּכָר שְׁבִיעִים אֵלִים מֵאֵה בְּקִשְׁיֵם מֵאִתָּם לְעֵלָה לִיהוָה
כָּל־אֵלֶּה: וְהַקְּדוּשִׁים־קֶדֶר עֲשֵׂמֹאוֹת וְזָאֵן שְׁלֹשֶׁת־אֵלִים: 29
כֹּךְ הַכֹּהֲנִים הֵן לִמְעַט וְכָל־כָּלִי לְהַפְשִׁיט אֶת־כָּל־
הַעֲלוֹת וְתוֹלָם אֲחֵיהֶם הַלִּוִּים עֲשֵׂד־כָּלוֹת הַמִּלֻּאֵה וְעַד־
יִתְקַדְּשׁוּהַכֹּהֲנִים כִּי־לִלִוִּים יִשְׂרָאֵל לְכָב לְהַתְקַדְּשׁ מִכְּהֻנָּהִים:
וְגַם־עֲלֵה לֵב הַחֲלָבִי הַשְׁלֵמִים וּבִקְשִׁים לְעֵלָה וְחֶזֶן לֵה
עֲבֹדֶת כִּי־יִתְדוּהוּ: וְשִׁמַּח וְחֻזְקוֹ וְכִלְיָהֵם עַל הַכֹּהֵן 30
הָאֵלִים לֵעַם כִּי בְּתָאֵם הֵן הַכֹּהֲנִים:

וְשִׁלַּח חֲזָקִיהוּ עַל־יִשְׂרָאֵל וְיִתְדוּהוּ וְגַם־אֲדָרֹת סֶבֶב א

אֹנֶד מִיט דִּיא כְּלִי זֶמֶר פֿון דִּוִּד מִלָּךְ פֿון יִשְׂרָאֵל: 28 אֹנֶד דִּיא גֶאנְצֶע פֶּערזאַמלונג
הָאִם זיך גַעבִיקט, אֹנֶד דִּיא מְשׁוֹרְרִים הֶאָבֵעַן גַעווענען, אֹנֶד דִּיא טֶרַאמפּעטער הֶאָבֵעַן
טֶרַאמפּעטערט, אֹנֶד דָּאס הָאִם אַלֶּם גַעדויערט ביז מַעַן הָאִם אויפֿגעהערט מִקְרִיב
צו זיין דָּאס קֶרְבֵּן עֲלָה: 29 אֹנֶד נִעַן מַעַן הָאִם גַעענדיגט מִקְרִיב צו זיין אזוי הָאִם זיך
דָּער מִלָּךְ אָנְדער גַעקניגט אֹנֶד אַלֶּע וְעַנֵּן מִיט איהם גַעווענען, אֹנֶד זַיִא הָאִי
בַּעַן זיך גַעבִיקט: 30 אֹנֶד וְחֲזָקִיהוּ הַמֶּלֶךְ אֹנֶד דִּיא אויבערשטע הֶאָבֵעַן בַּעפּוֹלֵעַן צו
דִּיא לִוִּים אָז זַיִא זָאלֵען (וְיִנְגֵּעַן) לויב צו דָּעם הָאָר נאָך דִּיא ווערטער פֿון דִּוִּד, אֹנֶד
אָסָף דָּעם זַעקער, אֹנֶד זַיִא הֶאָבֵעַן גַעלויבט ביז זַיִא זענען פֶּרעקלִיף גַעוואָרען, אֹנֶד
זַיִא הֶאָבֵעַן זיך גַענייגט אֹנֶד גַעבִיקט: 31 אֹנֶד וְחֲזָקִיהוּ הָאִם גַעענטפֿערט אֹנֶד הָאִם
גַעזאגט, אַצוֹנֶד אָז אִיהָר הָאִם אִירע הענד גַעפֿילט צו דָּעם הָאָר, אזוי גַעעקנט, אֹנֶד
בַּרענגט זָבָחִים אֹנֶד קֶרְבֵּן תּוֹדוֹת אִין דָּעם הויז פֿון דָּעם הָאָר, אזוי הָאִם דָּאס קֶהֱל
גַעבראַכט זָבָחִים אֹנֶד קֶרְבֵּן תּוֹדוֹת, אֹנֶד אִיטליכעס וויליגע האַרץ הָאִם גַעבראַכט
קֶרְבֵּן עֲלוֹת: 32 אֹנֶד דִּיא צָאל פֿון דִּיא עֲלוֹת וְעַם דָּאס קֶהֱל הָאִם גַעבראַכט אִיז
גַעוועזען זיבעציג רִינְדֶּער, אֹנֶד הונדערט ווִידֶער, אֹנֶד צווייט הונדערט שְׂאֵף, אַלֶּע
דִּיא דִּאָזיגע זענען גַעוועזען פֶּאָר א קֶרְבֵּן עֲלָה צו דָּעם הָאָר: 33 אֹנֶד דִּיא גַעהייליגטע
זאַכען זענען גַעוועזען זעקס הונדערט רִינְדֶּער אֹנֶד דִּרייט מוֹזֶנֶד שְׂאֵף: 34 אָבער
דִּיא פֶּהֱנִים זענען צו וועניג גַעוועזען, אֹנֶד זַיִא הֶאָבֵעַן נִיט גַעקענט אָפּצִייען (דִּיא
פֶּעל) פֿון אַלֶּע קֶרְבֵּן עֲלוֹת, אזוי הֶאָבֵעַן זיירע בִּרְדֶּער דִּיא לִוִּים זַיִא גַעהאַלפֿען ביז
דִּיא אַרבייט אִיז אִין גֶאנְצֶען גַעמאַכט גַעוואָרען, אֹנֶד ביז דִּיא אַנדערע פֶּהֱנִים הֶאָבֵעַן
זיך גַעהייליגט, וְתָאֲרִין דִּיא לִוִּים זענען מַעַהר רַעכטפֿאַרטיג גַעוועזען אִין זייער האַרץ
זיך צו הייליגען וְיִיא פֶּהֱנִים: 35 אֹנֶד דִּיא קֶרְבֵּן עֲלוֹת זענען אויף פֿיל גַעוועזען,
מִיט דָּעם פֶּעט פֿון דִּיא קֶרְבֵּן שְׁלָמִים, אֹנֶד מִיט דִּיא טֶרֶינ־קֶאָפּפֶּער פֶּאָר אִיטליכען
קֶרְבֵּן עֲלָה; אֹנֶד אזוי אִיז דָּער דִינסט פֿון דָּעם הָאָר'ס הויז אָנגעברייט גַעוואָרען:
36 אֹנֶד וְחֲזָקִיהוּ אֹנֶד דָּאס גֶאנְצֶע פֶּאַלֶק הָאִם זיך גַעפֿרייט איבער דָּעם וְעַם גָּאָט
הָאִם אָנגעברייט פֶּאָר דָּעם פֶּאַלֶק, וְתָאֲרִין דִּיא זאך אִיז פֿלוצלונג גַעשעהען:

קאפיטעל ל

1 אֹנֶד וְחֲזָקִיהוּ הָאִם אַהינגעשיקט צו גֶאנֶץ יִשְׂרָאֵל אֹנֶד וְהִתְדָה, אֹנֶד עַר הָאִם אויף
גַעשריבען

על־אפרים ומנשה לבוא לבית־יהוה בירושלם לעשות
 2 פסח ליהוה אלני ישראל: ונחזי המלך ושכניו וכל
 3 הקהל בירושלם לעשות הפסח בתחדש השני: כי לא
 4 יכלו לעשותו בעת ההוא כי הכהנים לא־התקדשו למדי
 5 והעם לא־תאספו לירושלם: וישיר הדבר בעני המלך
 6 והעני כלי־הקהל: ונעמיד דבר להעביר קול בקל
 7 ישראל מבאר־שבע ועד־לן לבוא לעשות פסח ליהוה
 8 אל־ירושלם כי בירושלם כי לא לרב עשו בבתבוב: וכל
 9 הקהל באנחות מיד המלך ושכניו בכל־ישראל יהודה
 10 ובמנשה המלך לאמר בני ישראל שובו אל־יהוה אלני
 11 אברהם יצחק וישראל ושב אל־הפליטה הנשאת
 12 לכם מלפני מלכי אשור: ואל־תהיו כאבותיכם וכאחיהם
 13 אשר קצלו ביהוה אלני אבותיהם ותתנם לשמה כאשר
 14 אתם ראים: עתה אל־תקשו נרפכם באבותיכם תהידי
 15 ליהוה וכוּלו למקדשי אשר הקדש לשלם ועבדו את־
 16 יהוה אל־הם ושב מלפני מלכי אשור: כי שוביכם על־
 17 יהוה אחיהם ובניכם לתחיים לפני שוביכם ולשוב
 18 לארץ הַנָּתַת בְּיַמֵּינוּ ויהוה יהוה אל־הם ולא־יסיר
 19 יָמֵינוּ מִבְּנֵי אֶרֶץ שׁוּבוֹ: ויהוה הרעים עֲבָדֵיהֶם
 20 מעיד: לעיר באר־אפרים ומנשה ועד־יבולקן ויהוה
 21 משחקים עליהם ונעלעם בם: אך אנשים מאשר
 22 ומנשה ויבולקן וכוּלו וכוּלו וכוּלו לירושלם: כי ביהודה
 23 יהוה יי אלהים לתת להם לב אחד לעשות מצות
 24 המלך והשירים בדבר יהוה: ויאספו בירושלם עשר־רב
 25 לעשות את־הם בתחדש השני קהל לרב מאד:
 26 וכלם תסירו את־המזבחות אשר בירושלם ואת כל
 27 המקדחות הסרו וישלכו למלך קדרון: וישמו הפסח
 28 בארבעה עשר לחודש השני והכהנים והלויים וכל־עם

בעשר־רבעון בריח צו אפרים ואנדר מנשה
 דאם ויזא ואלען קומען צו דעם הארים
 היוו אין ירושלים, צו האלמען פסח צו
 דעם האר דעם גאט פון ישראל: 2 ווארין
 דער מלך האט זיך בעראמען מיט זיינע
 פירשטען אנדר מיט דעם גאנצען קהל אין
 ירושלים צו האלמען פסח אין דעם צוויי
 טען חדש: 3 ווארין ויזא האבען עס נישט
 געקענט האלמען אין דער זעלביגער צייט,
 ווייל דיא פהנים האבען זיך נאך נישט גענוג
 געהייליגט, אונד דאס פאלק האט זיך נאך
 נישט געהאט פערזאמעלט קיין ירושלים:
 4 אונד דיא נאך איז רעכטפארטיג געווען
 זען אין דיא אויגען פון דעם מלך אונד אין
 דיא אויגען פון דעם גאנצען קהל: 5 אונד
 ויזא האבען אָנגעשטעלט דיא נאך אז מען
 זאל עס לאזען אויסרופען אין גאנץ
 ישראל, פון באר שבע אן ביז דן, אז מען
 זאל קומען אונד מאכען (האלמען) פסח צו
 דעם האר, דעם גאט פון ישראל, אין
 ירושלים, ווארין מען האט עס נישט געטהון
 פאר א לאנגע צייט אזוי ווי עס שטעהט
 בעשר־רבען: 6 אזוי זענען דיא לויפערס
 ארויסגעגאנגען מיט דיא בריח פון דער
 האנד פון דעם מלך אונד זיינע פירשטען

אין גאנץ ישראל אונד יהודה, אונד נאך דעם געגאט פון דעם מלך, אזוי צו זאגען, אַ איהר
 קינדער פון ישראל, קעהרט צוריק צו דעם האר דעם גאט פון אברהם יצחק וישראל,
 אזוי וועט ער זיך צוריקקעהרען צו דיא אנגרינגע וואס איז פון אייך איבערגעבליבען
 אויס דער האנד פון דיא מלכים פון אשור: 7 אונד זייט נישט אזוי וויא איירע עלטערן אונד
 איירע ברודער זענען געוועזען וואס האבען זיך פערזונדיגט קעגען דעם האר דעם גאט
 פון איירע עלטערן, אונד ער האט וויא איבערגעגעבען צו א פערזונסטונג אזוי וויא איהר
 אליין זעהט: 8 אצונד מאכט נישט הארט אייער נאקען אזוי וויא איירע עלטערן (האבען
 געטהון) נישערט געבט דיא האנד צו דעם האר, אונד קומט צו זיין בית המקדש וואס ער
 האט געהייליגט אויף עבינ, אונד דינט דעם האר אייער גאט, אזוי וועט זיך זיין גרימצארן
 פון אייך אונעקקעהרען: 9 ווארין ווען איהר וועט אייך צוריקקעהרען צו דעם האר, אזוי
 וועלען איירע קינדער געפינען בארמקעהרציגקייט פאר דיא וואס האבען וויא געפאנגען
 גענומען, אונד וויא וועלען וויא צוריקקעהרען צו דעם דאזיגען לאנד, ווארין דער האר
 אייער גאט איז לייטזעלויג אונד בארמקעהרציג, אונד ער וועט נישט אונעקטהון זיין פנים פון
 אייך ווען איהר וועט צו איהם צוריקקעהרען: 10 אונד עס איז געוועזען אז ווען דיא לוי־
 פערס זענען דורכגעגאנגען פון שטאט צו שטאט אין דעם לאנד פון אפרים אונד מנשה
 אונד ביז זבלון, אזוי האבען וויא וויא אויסגעלאכט, אונד איבער וויא געשפאט: 11 אָבער
 א טייל מענער פון אשור אונד מנשה אונד זבלון, האבען זיך אונטערשטעניג געמאכט אונד
 וויא זענען געקומען קיין ירושלים: 12 אויך אין יהודה איז דיא האנד פון גאט (איבער וויא)
 געוועזען צו וויא צו געבען איין הארץ, כדי צו טהון דעם בעפעהל פון דעם מלך אונד
 פון דיא פירשטען דורך דעם ווארט פון דעם האר: 13 אונד עס האבען זיך פערזא־
 מעלט אין ירושלים פיל פאלק צו טהון (האלמען) דעם פייער־טאג פון מצות אין דעם
 צווייטען חדש א זעהר גרויסע פערזאמלונג: 14 אונד וויא זענען אויסגעשטא־
 נען, אונד וויא האבען אָפּגעטהון דיא מזבחות וואס זענען געוועזען אין ירושלים,
 אונד אלע רייכער (מזבחות) האבען וויא אָפּגעטהון, אונד וויא האבען וויא
 אריינגעווארפען אין דעם טייף קדרון: 15 אונד וויא האבען געשאכטען דאס
 קרבן פסח אין דעם פירצעהנטען טאג פון דעם צווייטען חדש, אונד דיא
 פהנים אונד דיא לויס האבען זיך געשעמט, אונד וויא האבען זיך געהייליגט,

אונד זיין האבען אריינגעבראכט דיא
קרפן עלות אין דעם האר'ס הויז: 16 אונד
זיין האבען זיך געשטעלט אויף זייער
שטעל נאך זייער משפט, נאך תורת
משה, דעם געטליכען מאן; דיא פהנים
האבען געשפרענקט דאס בלוט פון דער
האנד פון דיא לוי'ס: 17 ווארין עס זענען
גענועזען פילע אין דער פערזאמלונג
וואס זענען ניט געהייליגט גענועזען, דא-
ריבער האבען דיא לוי'ס געשאכטען דאס
קרפן פסח פאר אלע וואס זענען ניט
דיין גענועזען, פרי זיין צו הייליגען צו
דעם האר: 18 ווארין פילע פון דעם
פאלק, דהיינו פילע פון אפרים אונד
מנשה, יוששכר אונד זבלון זענען ניט
גערייניגט גענועזען, דאך האבען זיין
געבעסען דעם קרפן פסח, אבער ניט אזוי
זיין עס שטעהט געשריבען, אבער
יחזקיהו האט פאר זיין געבעטען אזוי
צו זאגען, דער גוטער האר זאל אימלי-
כען פערנעבען: 19 וואס האט אנגע-

יחזקיהו וקרא עלות בית דוד: 16
משפטם כחוקת משה אישחאלותם בהגנים ורקים
את הרים מיד הלוי'ם: כרבת בקהל אשר לא יחזקיהו
הקלום על שחיות הפסחים לכל לא טורד להקדיש
לדוד: כי מרבית הים רבת מאפרים ומנשה יוששכר
זבלון לא יחזקיהו כראקלו אחד הפסח בלא ככתוב כי
התפלל יחזקיהו עליהם לאמר דוד השוב וכפר בעד:
כל לבבו הכין לירושלם האלהים: ודוד אלהי אבותינו
ולא כמדת הקדש: וישמע דוד אל יחזקיהו וירפא כ
את הדגים: 17 תעשו בגירשאל הנמצאים בירושלם
את הדג המצות שבעת ימים בשמחה גדולה ומחללים
לדוד וים: ויום הלום ותקנים בכל עו לדוד:
ודבר יחזקיהו על לב כל הילדים המשכילים שכל טוב
לדוד ויאכלו את הדג שבעת ימים מקדשים ויחזק
שלמים ומתוודים לדוד אלהי אבותיהם: וינצו כל
הקהל לששון שבעת ימים אחרים תעשו שבעת ימים
שמחה: כי יחזקיהו מלך יהודה הרים לקהל אלה
פרים ושבעת אלפים צאן ותשירים הרבו לקהל פרים
אלף ואין עשרת אלפים יחזקיהו פהנים לרב: וישמחו כה
כל הקהל לדוד: והקנים תולים וכל הקהל הקאים
מישראל תולים הקאים מארץ ישראל ותושביו
ביהודה: ותחי שמחה גדולה בירושלם כי מימי שלמה
בדוד מלך ישראל לא באת בירושלם: 18
הקנים הלוי'ם הרבו את הדגים וישמע בקולם וקרא
הפסח למען קרשו לשמים:

לא
וככלות כליאזת ואלו כל ישראל הנמצאים לעיר יהודה: א

ברייט זיין גאנץ הארץ צו זוכען נאט דעם האר, דעם נאט פון זייער עלטערן, האטשע
ער איז ניט גערייניגט נאך דער רייניגונג פון דער הייליגקייט: 20 אונד דער האר
האט געהערט צו יחזקיהו, אונד ער האט דאס פאלק געהיילט: 21 אונד דיא קינדער
פון ישראל וואס זענען געפונען געווארען אין ירושלים האבען געהאלטען דעם פריער-
טאג פון מצות זיבען טעג מיט א גרויסע שמחה, אונד דיא לוי'ס אונד דיא פהנים
האבען דעם האר געלויבט איטליכען טאג, אונד זיין האבען געזונגען צו דעם האר
מיט שטארקע געזאנג-פליס: 22 אונד יחזקיהו האט גערעט צו דעם הארץ פון אלע
לוי'ס וואס זענען קלוג גענועזען אונד האבען געהאט א גוטען שכל פאר דעם האר;
אונד זיין האבען געגעסען דיא געשטימטע זיבען טעג פון דיא זבחי שלמים, אונד
זיין האבען מתודה גענועזען צו דעם האר, דעם נאט פון זייער עלטערן: 23 אונד
דאס גאנצע קהל האט זיך געראטען צו האלטען נאך אנדערע זיבען טעג, אונד אזוי
האבען זיין געהאלטען אנדערע זיבען טעג מיט א שמחה: 24 ווארין יחזקיהו מלך פון
יהודה האט געגעבען צו דעם קהל מויוענד אקסען, אונד זיבען מויוענד שאף, אונד
דיא פירשטען האבען געגעבען צו דעם קהל מויוענד אקסען אונד צעהן מויוענד שאף,
אונד פילע פון דיא פהנים האבען זיך געהייליגט: 25 אונד דאס גאנצע קהל פון יהודה
האבען זיך געפרייט מיט דיא פהנים אונד דיא לוי'ס, אונד דאס גאנצע קהל וואס זענען
געקומען פון ישראל מיט דיא גרים וואס זענען געקומען אויס ארץ ישראל, אונד וואס
האבען געוואוינט אין יהודה: 26 אונד עס איז גענועזען א גרויסע שמחה אין ירושלים;
ווארין פון דיא טעג פון שלמה וזהן פון דוד, מלך פון ישראל, איז ניט גענועזען אזוי
זיין דאס דאזיגע אין ירושלים: 27 אונד דיא פהנים אונד דיא לוי'ס זענען אויפגעשטא-
נען אונד זיין האבען געבענשט דאס פאלק, אונד זייער קול איז געהערט געווארען,
אונד זייער געבעט איז אנגעקומען ביז צו זייער הייליגע וואוינונג צו דעם הימלעל:

קאפיטעל לא

1 אונד ווען אלעס דאס דאזיגע איז געענדיגט געווארען אזוי איז גאנץ ישראל וואס
האט

האט זיך געפונען אין דיא שטעט פון יהודה ארויסגעגאנגען אונד זיין האבען צוגבראכען דיא מצבות, אונד אפגעהאקט דיא לינדען־ביימער, אונד צושטויסען דיא במות, אונד דיא מזבחות פון באנין יהודה אונד בנימין, אונד אין אפרים אונד מנשה, ביז זיין האבען אלעס גע־ענדיגט, אונד אלע בני ישראל זענען צו־ריקגעקערט איטליכער צו זיין בעזירן צו זייערע שטעט: 2 אונד יחזקיהו האט אָנגעשטעלט דיא אָפּטיילונגען פון דיא פּהנים אונד דיא לווים אין זייערע אָפּטיילונגן, איטליכען נאך זיין דיקט, דיא פּהנים אונד דיא לווים פאר דיא קרן עלות אונד שלמים, צו דיען אונד צו לויבען אונד דאנקען אין דיא שויערן פון דיא מלכות פון דעם האר: 3 אונד דער מלך האט געשטימט אָנאָב פון זיין פערמעגען פאר דיא געשטענדיגע עלות פאר איט־ליכען מארגען אונד אָבענד, אונד פאר דיא עלות פאר דיא שבתים אונד הַדָּשִׁים אונד ימים טובים, אזוי וויא עס שטעהט געשריבען אין דיא תורה פון דעם האר: 4 אונד ער האט געזאגט צו דעם פאלק,

חשבוּ המצבות וְהַדָּשִׁים וְהַנִּזְבָּחִים אֲתֵּם עֲשִׂיתֶם וְאֶת־הַמִּזְבְּחוֹת מִבְּלִי־יָדָהּ וּבִנְיָן וּבִאֲפִרָם וּמִנֶּשֶׁה עַד־לְכֶלְכֶּה וְיִשְׁלֹב־כָּל־בֶּן־יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאֻזְרוֹ לְעִרְתָּם: 2 וְעַתָּה חֲזְקוּ אֶת־מַחְלָקֹת הַכֹּהֲנִים וְהַלֵּוִים עַל־מַחְלָקָתָם אִישׁ וּכְפִי עֲבֹדָתוֹ לַכֹּהֲנִים וְלַלֵּוִים לַעֲלֹה וּלְשַׁלֵּם לַשֵּׁרָה וְלַדֹּת וְלַלֵּל בְּשִׁעָרֵי מִנְעַת יְהוָה: 3 וּמִנֵּת הַמֶּלֶךְ מִן־כִּשְׁלוֹ לַעֲלֹת לַעֲלֹת הַכֹּהֵן וְהַקָּרֵב וְהַעֲלֹת לַשִּׁבְחָה וְלַדָּשִׁים וּלְמִנְעֵדִים כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה יְהוָה: 4 וְאָמַר לָעַם לְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר מִנֵּת הַכֹּהֲנִים וְהַלֵּוִים לָמֶנּוּ חֲזָקוֹ בַּתּוֹרָה יְהוָה: 5 וּכְפֹרֵן יִדְבַּר יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל רֹאשִׁית הָאֵרֶץ תִּדְּרֹשׁ וְהַקָּרֵב וְכָל־תְּבוּאֹת שֶׁרָה וּמִנְעֵר הַכָּל לָרֶב הַבָּיִת: 6 וּבֶן־יִשְׂרָאֵל יִדְבַּר הַיֹּשְׁבִים בְּקֶרֶב יְהוָה וּבְהֵם מִנְעֵר בְּקֶרֶב וְאֵין מִנְעֵר מִדָּשִׁים הַמִּקְדָּשִׁים לַיהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַבָּיִת וְהַיָּמִן עֲרִמַת עֲרִמַת: 7 בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי הַחֹדֶשׁ הַעֲרִמַת לְשֹׁר וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי כֹל: 8 וְהָבִי יְחֻזְקוּ וְהַשֵּׁרָה וְרֹאֵי אֶת־הַעֲרִמַת וְהַקָּרֵב אֶת־יְהוָה וְאֵת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: 9 וְיִדְרֹשׁ יְחֻזְקוּ עַל־הַכֹּהֲנִים וְהַלֵּוִים עַל־הַמִּנְעֵדִים: 10 וְאָמַר אֵלָיו עֲזָרְךָ הַכֹּהֵן הָרֹאשׁ לְבֵית צִדּוֹק וְאָמַר מִחֹל הַתְּרוּמָה לְבָיִת יְהוָה אָבֹל וְשָׁבוּ וְיִדְבַּר עַד־לֵבֹב כִּי יְהוָה בְּרַךְ אֶת־עַמּוֹ תַּסְתֵּר אֶת־הַמֶּנּוּן וְאָמַר יְחֻזְקוּ לְהֶכָן לַשִּׁבְחָה בְּכֵת יְהוָה: 11 וְכִנְיֹ: 12 וְהָבִי אֶת־תְּרוּמַת הַמִּנְעֵר וְהַקָּדָשִׁים כַּמִּנְחָה וְשִׁלְיָתָה וְנִדְרֵי הַלֵּל וְשִׁמְעִי אֶת־דִּבְרֵי מִנְחָה: 13 וְחִיָּאל וְעֹזִיָּה וְנָחַת וְעִשְׂרָאֵל וְרִימֹת וְיֹדָבֵל וְאַלְיָאֵל וְסַמְבְּרִי וּמַחַת וּבְנָדִי פְקִידִים מִדֵּי בְּנֵי־הַלֵּל וְשִׁמְעִי אֶחָד בְּמִסְפָּר יְחֻזְקוּ הַמֶּלֶךְ וְעֹזִיָּה נֶגֶד בֵּית־

צו דיא בענוואונער פון ירושלים, אז זיין זאלען געבען דאס חלק פון דיא פהנים אונד דיא לווים גדי זיין זאלען זיך שטארקען אין דער תורה פון דעם האר: 5 אונד ווען דאס ווארט האט זיך פערשפרייט אזוי האבען דיא קינדער פון ישראל געמעהרט (צו ברענגען) דאס ערשטע פון דעם קארן אונד וויין, אונד בוימקעהל אונד האניג, אונד פון אלערלייא תבואות פון דעם פעלד, אונד מעשר פון אלעס האבען זיין געבראכט זעהר פיל: 6 אונד דיא קינדער פון ישראל אונד יהודה וואס האבען געוואונט אין דיא שטעט פון יהודה אויף זיין האבען געבראכט מעשר פון אקסען אונד שאף, אונד מעשר פון הייליגע זאכען וואס זענען געהייליגט געווארען צו דעם האר זייער גאט, זיין האבען עס געבראכט אונד אנדערקעלעגט אין הויפען: 7 אין דעם דריטען חודש האבען זיין אָנגעהויבען צו לעבען דעם גרונד פון דיא הויפען אונד אין דעם זיבעטען חודש האבען זיין עס געענדיגט: 8 אונד ווען יחזקיהו אונד דיא פירשטען זענען געקומען אונד האבען געזעהען דיא הויפען אזוי האבען זיין געבענשט דעם האר אונד זיין פאלק ישראל: 9 אונד יחזקיהו האט נאכגע־פארשט מיט דיא פהנים אונד דיא לווים ווענען דיא הויפען: 10 אזוי האט עזריהו דער אויבערשטער פֿהן פון דעם הויזגעזינד פון צדוק איהם געענטפערט אונד גע־זאגט, וזנט (דאס פאלק) האט אָנגעהויבען אריינצוברענגען דיא תרומה אין דעם האר'ס הויז, עסען מיר אונד זענען זאט, אונד עס איז נאך זעהר פיל איבריג געבליבען, ווארין דער האר האט געבענשט זיין פאלק, אונד דאס וואס איז איבערגעבליבען איז דיא דאזיגע מאסע: 11 אונד יחזקיהו האט געפילען אז קען זאל צוברייטען קאמערן אין דעם האר'ס הויז, אונד זיין האבען צוגעברייט: 12 אונד זיין האבען אריינגעבראכט דיא תרומה אונד דאס מעשר אונד דאס געהייליגטע מיט טרייהייט, אונד פֿגננהו דער לוי איז געוועזען א פירשט איבער זיין, אונד שמעי זיין ברודער איז געוועזען דער אנדערער: 13 אונד חזיאל, אונד עזריהו, אונד נחמ, אונד עשואל, אונד ורימות, אונד יודב, אונד אליאל, אונד וסמכיהו, אונד מחת, אונד בננהו זענען געוועזען געפעהלערס, אונטער דיא האנד פון פֿגננהו אונד שמעי זיין ברודער, דורך דעם געפעהל פון יחזקיהו הַמֶּלֶךְ, עזריהו דער פירשט

האלהים: וקרא בקרנה הלל השוער למזכרה על
 נדבות האלהים לתת תרומת יהוה וקדשי הקדשים:
 ועליו עז וממנו יושע ושמעיו אמריו ויטענו
 בערי הקנים באמנה לתת לאחיהם במחלקות כחול
 כקצו: מלבד התחשם לזרים מכן שלוש שנים
 ולמעלה לכלהבא לבית יהוה לדבריהם בינו
 לעבדוהם במשמיותם במחלקותיהם: ואת התחשם
 הקנים לבית אבותיהם ואלוים מכן עשרים שנה
 ולמעלה במשמיותיהם במחלקותיהם: ולתהיש בכל
 טעם נשים ויגיהם ובנותיהם לכליחל כי באמיתם
 ותקדש-קדש: ולכלי ארון הבהים בשדי מניח
 עניהם בכלעיר ועד אנשים אשר נקבו בשמות לתת
 מנות לכליחל בבהנים ולכליחלחש בלויים: ויש
 בנות יחזקיה בכליחלה ויש השב וישור ויש
 לפני יהוה אלהי: ובכל מעשה אשר חלה בנבית
 בית האלהים ובתורה ובמנהג לרש לאתיו בכל
 לבבו עשה והללח:

לב

לב

אחרי הדברים האמל האלה בא סנחריב מלך-אשור
 וקא ביהודה וזון עליהם הקצות ויאמר לבקשם
 אלו: ורא יחזקיה ב-ב סנחריב ופניו לאמיתם
 על-דושים: וזלץ עס-סויו ונבריו לסחום אדמימי
 העזות אשר מתיין לעיר משרדו: וקבצו עס-רב
 ויסמו את כל המעלות ואת החלל השוער בתוך הארץ
 לאמר למה לבוא מלך אשור ומצא מים רבים: ויתחן
 וכן את כל החומה הפורצה בשל עליהם חללות וחוזה
 החומה אחרת וחסון אתהמלוא עד דגיר מיש שלח
 לרב ומנינים: וזמן שר מלחמות עליהם וקבצם אלו

וירע טעקטער צו דעם באנצען קהל, ווארין אין זייער טרייהייט האבען זיין זיך
 געהיליגט אין הייליגקייט: 19 אונד פון דיא זיהן פון אהרן דיא כהנים, וואס זענען
 געוועזען אין דעם פעלד פון זייער פרייע שטעט, אין אימליכע שטאט, דיא מע-
 נער וואס זענען געוועזען אויפגעצייכענט מיט זייער נעמען, צו געבען נאבען צו
 אימליכען זכר פון דיא כהנים, אונד צו אימליכען געשלעכט פון דיא לויים:
 20 אונד יחזקיהו האט אנאלכעס געטהון אין באני יהודה, אונד ער האט געטהון
 דאס וואס איז געוועזען גוט אונד רעכטפארטיג אונד אמת פאר דעם האר זיין
 נאט: 21 אונד אין אימליכען ווערק וואס ער האט אנגעהויבען אין דעם דיקסט
 פון נאט'ס הויז, אונד אין דער תורה אונד אין דער מצוה, צו זוכען זיין נאט,
 אונד ער האט עס געטהון מיט זיין באנצען הארץ אונד ער האט געליקט:

קאפיטעל לב

1 נאך דיא דאזיגע זאכען אונד דעם אמת דערפון, איז סנחריב מלך פון אשור געק-
 מען, אונד ווען ער איז אנגעקומען אין יהודה, אזוי האט ער זיך געלאזערט קענען
 דיא פעקטע שטעט אונד ער האט געטראכט אז ער וועט זיין פאר זיך צוגרעכען:
 2 אונד ווען יחזקיהו האט געוועזען אז סנחריב קומט אן, אונד אז זיין פנים איז געווע-
 זען מלחמה צו האלטען קענען ורושלים: 3 אזוי האט ער זיך געראשען מיט זיינע
 פירשטען אונד זיינע גבורים צו פערשטאפען דיא וואסער פון דיא קנאלען וואס
 זענען אויסגעוועניג פון דער שטאט, אונד זיין האבען איהם געהאלפען: 4 אונד עס
 האבען זיך פערזאמעלט פיל פאלק, אונד זיין האבען פערשטאפט אלע קנועלען, אונד
 דעם טייך וואס האט געפליסט דורך דעם לאנד, אזוי צו זאנען, פארטאס זאלען דיא
 מלכים פון אשור קומען אונד געפינען פיל וואסער: 5 אונד ער האט זיך געשטארקט,
 אונד ער האט אויפגעבוישט אלע צוגראכענע מויערן, אונד ער האט העכער געמאכט
 דיא טורמען, אונד פון אויסגעוועניג האט ער געבוישט איינע אנדערע מויער, אונד
 אזוי האט ער געשטארקט מלוא דיא שטאט פון דויר, אונד ער האט געמאכט ווער
 פיל שווערדען אונד פאנצער: 6 אונד ער האט אנגעשטעלט אויבערשטע פון
 דיא מלחמה-לייט איבער דעם פאלק, אונד ער האט זיין פערזאמעלט

אין דער נאם פון דעם שטאט טויער, אונד ער האט גערעט צו וויער הארין אזוי צו זאגען: 7 שטארקט אייך אונד זייט פעסט, איהר זאלט קיין מורא האבען, אונד איהר זאלט אייך נישט דערשרעקען פאר דעם מלך פון אשור אונד פאר דער גאנצער מאסע וואס זענען מיט איהם, ווארין מיט אונם זענען מערר וויא מיט איהם: 8 מיט איהם איז איין ארעם פון פלייש, אבער מיט אונם איז דער האר אונזער נאט וואס ער נועט אונם העלפען, אונד ער נועט אונזערע מלחמות פאר אונם האלטען, אונד דאס פאלק האט זיך אנגעלעהנט אויף דיא ווערטער פון יחזקיהו מלך פון יהודה: 9 נאכדעם האט סנחריב מלך פון אשור געשיקט זיינע קנעכט קעגען ירושלים, (אבער ער אליין האט בעלאגערט לכיש, אונד מיט איהם זענען געוועזען אלע זיינע געוועלטיגער) צו יחזקיהו מלך פון יהודה, אונד איבער גאנץ יהודה וואס איז געוועזען אין ירושלים, אזוי צו זאגען: 10 אזוי זאגט סנחריב מלך פון אשור, אויף וואס פערזיכערט איהר אייך,

1 אלהיכם עשר העיר ודבר על לבכם לאמר: חזק ואמץ אלהיכם ואל תחתו מפני מלך אשור ומלפני כל ההמון אשר עמי כרעמתי רב מעמי: עמי נרוע בשר ועמתי חזק אלהיו לעזתי ולהלחם מלחמתו וחסמי העם עליהם יחזקיהו מלך יהודה: אחר זה שלח סנחריב מלך אשור עבדיו ירושלמה והוא על לכתו וכלי ממשלתו עמי עליהם מלך יהודה ועל כל יחזקיהו אשר בירושלם לאמר: כה אמר סנחריב מלך אשור עליהם אתם בשר ודם וישבים במצור בירושלם: הלא חזקיהו מסית אתכם לתת אתכם למית ברעב ובצמא לאמר יהוה אלהינו יצילנו מפה מלך אשור: 12 הלא הוא יחזקיהו הסיר את צבאותיו ואת מוקדו ואת ירושלם וליושלם לאמר לפני מנבח אחר תשתחו ואלו תמיתו: הלא חזקיהו מה עשיתי אני ואבותי לכל עמי הארצות הקובל בלוא אלהינו הארצות להציל את ארצם מיד: מי בגל אלהינו העוים האלה אשר החרימו אבותי אשר יכול להציל את עמי מיד: 13 מי יוכל אלהיכם להציל אתכם מיד: ועתה אלישיא אתכם חזקיהו ואליסית אתכם בואת ואל תאמנו לו כלא יוכל בל אלהינו כל עמי וממלכתו להציל עמי מיד: 16 ומיד אבותי אף כי אלהיכם לא יצילו אתכם מיד: ועוד דבר עליהם האלהים ועל חזקיהו עבדו: 17 וספרים כתב לרף ליהוד אלתו ישראל ולאמר עליו לאמר כאלו נתי הארצות אשר לא יצילו עמי מיד: 18 כן לא יציל אלהי חזקיהו עמי מיד: וקראו בקול גדול יהודים עליהם ירושלם אשר עליהם הלא יצילו וכלם כלם למען ילכו את העיר: ודברו אליהם ירושלם כל אלהי עמי הארץ מששה ימי הארץ: ותפלל

אונד איהר בלייבט אין דיא בעלאגערונג אין ירושלים? 11 האט אייך נישט יחזקיהו אנגעזעט אז איהר זאלט אייך איבערגעבען צו דעם טויט דורך הונגער אונד דארשט, אזוי צו זאגען, דער האר אונזער נאט נועט אונם מציל זיין אויס דער האנד פון דעם מלך פון אשור? 12 איז דאס נישט דער יחזקיהו וואס האט אפגעטוהן זיינע במות אונד זיינע מזבחות, אונד ער האט געזאגט צו יהודה אונד ירושלים אזוי צו זאגען, איהר זאלט אייך ביקען פאר איין מזבח, אונד אויף איהם זאלט איהר רייכערן? 13 ווייסט איהר דען נישט וואס איך אונד מיינע געטער האבען געטוהן צו אלע פעל-קער פון אנדערע לענדער? האבען דען דיא געטער פון דיא פעלקער פון אנדערע לענדער געקאנט מציל זיין וויער לאנד אויס מיינע האנד? 14 ווער איז דער אפגאט פון אלע געטער פון דיא דאזיגע בוים וואס מיינע עלטערן האבען פערזויסט, וואס האט געקאנט מציל זיין זיין פאלק אויס מיינער האנד, דאס איינער נאט זאל אייך קענען מציל זיין אויס מיינע האנד? 15 אונד אצונה, לאז אייך נישט יחזקיהו גענארען, אונד לאז ער אייך נישט איבעררעדען אין דעם דאזיגען, אונד גלויבט איהם נישט, ווארין קיין איינציגער נאט פון קיין פאלק אדער קעניגרייך איז אים שטאנד געוועזען זיין פאלק מציל זיין אויס מיינער האנד, אונד אויס דער האנד פון מיינע עלטערן, אזוי נועט אפילו איינער נאט אייך אויף נישט קענען מציל זיין אויס מיינער האנד: 16 אונד זיינע קנעכט האבען נאך מערר גערעט קעגען דעם האר דעם נאט, אונד קעגען זיין קנעכט יחזקיהו: 17 ער האט אויך געשריבען ברית צו לעקטערן דעם האר דעם נאט פון ישראל, קעגען איהם צו רעדען אזוי צו זאגען, אזוי וויא דיא געטער פון דיא אנדערע לענדער האבען נישט געקענט וויער פאלק מציל זיין אויס מיינער האנד, אזוי נועט דער נאט פון יחזקיהו אויף נישט קענען זיין פאלק מציל זיין אויס מיינער האנד: 18 אונד וויא האבען גערופען מיט א גרויס קול אויף יודיש צו דעם פאלק פון ירושלים וואס זענען געוועזען ביא דער מויער, כדי וויא מורא צו מאכען אונד וויא צו דערשרעקען אז וויא זאלען קענען דיא שטאט איינגענעמען: 19 אונד וויא האבען גערעט קעגען דעם נאט פון ירושלים, אזוי וויא פון דיא אפגעטער פון דיא פעלקער פון אנדערע לענדער, דיא ווערק פון מענשענ'ס הענד: 20 אבער

יחזקיהו המלך אונד ושערו וזהו פון
 אמוץ הנביא האבען געבעטען וועגען
 דעם דאזיגען אונד וויא האבען גע-
 שריען צו דעם הימל: 21 אונד דער
 האר האט געשיקט א מלאך אונד ער
 האט אומגעבראכט איינליכען גבור פון
 דעם חיל, אונד פירשט אונד אויבערש-
 טען אין דער מחנה פון דעם מלך פון
 אשור, אזוי האט ער צוריקגעקערט
 מיט א פערשעהקט פנים צו זיין אייר
 צו לאנד; אונד ווען ער איז געקומען
 צו דעם הויז פון זיין נאט, אזוי האבען
 איהם דיא וואס זענען ארויסגעקומען
 אויס זיינע אייגענע לענדען דערשלאנגען
 מיט דעם שטער: 22 אזוי האט דער
 האר געהאלפן יחזקיהו אונד דיא
 איינזאמלער פון ירושלים פון דער
 האנד פון סנחריב מלך פון אשור,
 אונד פון דער האנד פון אלע, אונד
 ער האט וויא געפירט רינגס ארום:
 23 אונד פילע האבען געבראכט מתנות
 צו דעם האר קיין ירושלים, אונד
 שעהנע געשענק צו יחזקיהו מלך פון
 יהודה, אונד ער איז דערהויבען
 געווארען פאר דיא אויגען פון אלע
 זעלבניגע צייט איז יחזקיהו קראנק געווארען
 האט געבעטען צו דעם האר, אונד ער
 איהם געבען א וואונדערליכעס צייכען:
 צוריקגעקערט און זיינע פערנעלעכטונג, ווארין
 זיין הארץ איז דערהויבען
 (שטאלק) געווארען, אונד דארום איז איבער
 איהם גענועזען דער צארן, אונד
 איבער יהודה אונד ירושלים: 26 אבער
 זיין שטאלקען הארץ, ער איז דא געוואוינער
 פון ירושלים, אזוי דאס דער
 צארן פון דעם האר איז נישט איבער וויא
 געקומען אין דיא טעג פון יחזקיהו:
 27 אונד יחזקיהו האט געהאט רייכטום
 געמאכט אוצרות פון זילבער אונד
 גאלד, אונד פון טייערע שטיינער, אונד
 פון בישמים, אונד פון שילדען, אונד
 אלערליי גלוסטענע בליס: 28 אונד
 פאר האלטענעם (שייערס) פאר תבואות פון קארן,
 אונד טיין אונד עהל, אונד שטאלען
 פאר איינליכע מיין געמאכט שטעט
 פאר דעם פילען פיר פון שאף אונד
 רינדער, ווארין האט האט איהם געגעבען
 זעהר פיל רייכטום: 30 דער זעלבניגער
 יחזקיהו האט פערשטאפט דיא אויבערשטע
 אויס-גענג פון דעם וואסער פון גיחון
 אונד ער האט וויא גראד ארויסגעבראכט
 צו דער מערבזייט פון דער שטאט פון
 דניד, אונד יחזקיהו האט מצליח גענועזען
 אין אלע זיינע מעשים: 31 אבער אין
 דער זאך פון דיא שלוחים פון דיא פירשטען
 פון בבל, וואס האבען צו איהם געשיקט
 צו פארשען וועגען דיא וואונדער וואס
 זענען געטוהן געווארען אין דעם
 לאנד, אין דעם האט איהם גאט געלאזט
 פרי איהם צו פרישען אום צו וויסן
 אלעס וואס איז אין זיין הארץ: 32 אונד
 דיא איבריגע זאכען פון יחזקיהו אונד
 זיינע חסדים זעה, וויא זענען איינגעשריבען
 אין דער נבואה פון ישעיהו בן אמוץ
 הנביא, אונד אין דעם ספר פון דיא
 קעניגע פון יהודה אונד ישראל: 33 אונד
 יחזקיהו האט זיך געלעגט מיט זיינע
 עלטערן, אונד מען האט איהם געגריבען
 אין דעם אויבערשטען קבר פון דיא בני דניד,
 אונד גאנץ יהודה אונד דיא געוואוינער
 פון ירושלים האבען איהם געטוהן
 בבד אין זיין טויט; אונד מנשה זיין
 ווען האט רעגערט אין זיינער שטעל:

יחזקיהו המלך נישער בראמין הנביא על וואס
 השמים: וישלח יהוה מלאך ויבחר בלגבור חיל
 ויגד ושר במחנה מלך אשור וישב בבשת פנים לארצו
 ויבא ושר אליו ומצאו מיו שם הפלח בחר: 21
 וישלח יהוה ויחזקיהו ואת ושב וישלם מיד
 סנחריב מלך אשור ומיד כל ויחלם מסקוב: ויבוס
 מביאם מנחה ליהוה לירושלם ומנחות ליהזקיהו מלך
 יהודה וישא לשע בלהנים מאתריבן: 22
 והם חלה יחזקיהו עד למות ויחפלו אל יהוה ויאמר
 לו ומופת נתן לו: ולא כגמול עליו העיב יחזקיהו כי כה
 נבא לבו ויהי עליו קאף ועל יהודה וירושלם: ויבנע
 יחזקיהו בנבא לבו הוא וישב וירושלם ולא כה עליהם
 קאף ויהי בימי יחזקיהו: ויהי ליהזקיהו עשר וקבד
 הרבה מאד ואוצרות עשרה לזסף ולחב וזאבן וקנה
 ולבשמים ולקמנים ולכל כלי חמה: ומסכנות לתבואת
 הן תירוש וצמר ואות כלכליהם ובהמה וצאנים
 לצארות: וערים עשה לו ומקדש צאן וקבר לרב כי נתן
 לו אלהים מיני רב מאד: והוא יחזקיהו סתם את ל
 מלאך מיני יחזקיהו וישלם למטה המעברה לעיר
 יהודה ויבא יחזקיהו בקלמטשו: וכן במלכו שר
 בכל המסלחם עליו לדרש המופת אשר הנה בארץ
 עוב האלילים לפסולו לדעת כלכליהם: ויהי
 דברי יחזקיהו וספרו הים כתובים פהיון ושערו בך
 אמוץ הנביא על ספר מלכיהויה וישראל: וישכב
 יחזקיהו אבותיו ויקברו במעלה קבריהו דניד וקברו
 עשרה במותו בליהודה וישב וירושלם ומלך מנשה
 בן מחזי:

און דיא דעם דאזיגען: 24 אין דיא
 געווארען פאר דיא אויגען פון אלע
 זעלבניגע צייט איז יחזקיהו קראנק געווארען
 האט געבעטען צו דעם האר, אונד ער
 איהם געבען א וואונדערליכעס צייכען:
 צוריקגעקערט און זיינע פערנעלעכטונג, ווארין
 זיין הארץ איז דערהויבען
 (שטאלק) געווארען, אונד דארום איז איבער
 איהם גענועזען דער צארן, אונד
 איבער יהודה אונד ירושלים: 26 אבער
 זיין שטאלקען הארץ, ער איז דא געוואוינער
 פון ירושלים, אזוי דאס דער
 צארן פון דעם האר איז נישט איבער וויא
 געקומען אין דיא טעג פון יחזקיהו:
 27 אונד יחזקיהו האט געהאט רייכטום
 געמאכט אוצרות פון זילבער אונד
 גאלד, אונד פון טייערע שטיינער, אונד
 פון בישמים, אונד פון שילדען, אונד
 אלערליי גלוסטענע בליס: 28 אונד
 פאר האלטענעם (שייערס) פאר תבואות פון קארן,
 אונד טיין אונד עהל, אונד שטאלען
 פאר איינליכע מיין געמאכט שטעט
 פאר דעם פילען פיר פון שאף אונד
 רינדער, ווארין האט האט איהם געגעבען
 זעהר פיל רייכטום: 30 דער זעלבניגער
 יחזקיהו האט פערשטאפט דיא אויבערשטע
 אויס-גענג פון דעם וואסער פון גיחון
 אונד ער האט וויא גראד ארויסגעבראכט
 צו דער מערבזייט פון דער שטאט פון
 דניד, אונד יחזקיהו האט מצליח גענועזען
 אין אלע זיינע מעשים: 31 אבער אין
 דער זאך פון דיא שלוחים פון דיא פירשטען
 פון בבל, וואס האבען צו איהם געשיקט
 צו פארשען וועגען דיא וואונדער וואס
 זענען געטוהן געווארען אין דעם
 לאנד, אין דעם האט איהם גאט געלאזט
 פרי איהם צו פרישען אום צו וויסן
 אלעס וואס איז אין זיין הארץ: 32 אונד
 דיא איבריגע זאכען פון יחזקיהו אונד
 זיינע חסדים זעה, וויא זענען איינגעשריבען
 אין דער נבואה פון ישעיהו בן אמוץ
 הנביא, אונד אין דעם ספר פון דיא
 קעניגע פון יהודה אונד ישראל: 33 אונד
 יחזקיהו האט זיך געלעגט מיט זיינע
 עלטערן, אונד מען האט איהם געגריבען
 אין דעם אויבערשטען קבר פון דיא בני דניד,
 אונד גאנץ יהודה אונד דיא געוואוינער
 פון ירושלים האבען איהם געטוהן
 בבד אין זיין טויט; אונד מנשה זיין
 ווען האט רעגערט אין זיינער שטעל:

1 מנשה איז צוועלף יאהר אלט גע-
וועזען ווען ער האט אנגעהויבען צו
רעגירען, אונד ער האט רעגירט פינף
אונד פופציג יאהר אין ירושלים:
2 אונד ער האט געטהון שלעכטעס
אין דיא אויגען פון דעם האר, נאך
אלע אומנוערדיגקייטען פון דיא גוים
וואס דער האר האט פערטריבען פאר
דיא קינדער ישראל: 3 ווארן ער האט
ווידער אויפגעבויט דיא במות וואס
יחזקיהו זיין פאטער האט אפגעבראכען,
אונד ער האט אויפגעשטעלט דיא
מזבחות צו דיא בעלים, אונד ער האט
געמאכט לינדען ביימער אונד ער האט
זיך געבויקט צו אלע חילולות פון דעם
הימל, אונד ער האט זיין געדינט:
4 אונד ער האט אויך געבויט מזבחות
אין דעם האר'ס הויז, פון וואס דער
האר האט געזאגט אז אין ירושלים
זאל זיין מיין נאמען אויף עביג:
5 אונד ער האט געבויט מזבחות צו
אלע חילולות פון דעם הימל, אין דיא
צווייט אויפגען פון דעם האר'ס הויז:
6 אונד ער האט אויך דורכגעפירט

א קרשנים עשרה שנה מנשה בלבו ויחמשים וחמש
2 שנה מלך בירושלים: ויש חרע בעני יהוה כחשבות
3 בגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: וישב לבן
אחיהם בבת אשר נתן ויחזקיהו אביו וחס מנחות
לבעלים ויש אשורות וישתחו לכל צבא השמים ויעבד
4 אהם: ובגד מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם
ה יהיה שמי לעולם: וכן מנחות לכל צבא השמים בשמי
5 ה צבאות בית יהוה: ויהי העבד אתה בני באש בני כך
6 הים ועזן ונחש וכסף ונחש אוב ודעני הרבה לעשות
7 חרע בעני יהוה להקשיו: וישם אתהסל הסל אשר
עשה בבית האלהים אשר אמר אלהים אלדוד ואל-
שלמה מו בבית יהוה ובירושלים אשר בחרתי מכל
8 שבטי ישראל אשים אתהמי לעולם: ולא אוסף
להסיר אתהמל ישראל מל האדמה אשר נתתי
לאבותיכם כן: אסוישמי לעשות את כל אשר צויתם
9 לכליתורה ויחזקיהו ויחששים בירמיהו: ויהי מנשה
אתהעדה וישבי וירושלם לעשות רע מדינשים אשר
י השמר יהוה מפני בני ישראל: וידבר יהוה אל-
11 מנשה ואישמי ולא הקשיבו: וכל יהוה עלהם את-
שר העבא אשר למלך אשר וילקדו אתהמנשה בחתום
12 באסדו בקוששים ויוליכו בקבלה: וכחך לו חלה
אתהמי יהוה אליו וינעם מאד מלפני אליו אבתיו:
13 ויחפלו אליו ויגדלו וישמע תחתיו וישבדו וירושלם
14 למלכותו ויהי מנשה כי יהוה הוא האלהים: ואחר-
כן קנה חוקה חזקה: לערדוד מעבדה ליהוה
במלך ולבוא בשער הדנים וסבב לעפל ויבדקה מאד
15 וישם שריטל בכל הערים הבצרות ביהודה: ויסר

זיינע ויהי דורף דעם פויער אין דעם טהאל פון בן הנזם, אונד ער האט זיך
אפגעגעבען מיט וואהרזאגערייא אונד בשוף, אונד ער האט געשטעלט שווען
בעשווערער, אונד ער האט נאך פערמערט שלעכטעס צו טהון אין דיא אויגען
פון דעם האר, בדי איהם צו ערבערן: 7 אונד ער האט אויך געמאכט דאס
בילד, דעם געצען וואס ער האט אריינגעשטעלט אין גאמים הויז, פון וועלכען
האט האט געזאגט צו דניד אונד צו זיין וזהו שלמה דאס אין דעם דאזיגען
הויז אין ירושלים וואס איך האב אויסדערטועהלט פון אלע שבטים פון ישראל,
וועל איך טהון מיין נאמען אויף עביג: 8 אונד איך וועל ניט מעהר אפטהון דיא פיס
פון ישראל פון דעם לאנד וואס איך האב געשטימט פאר איירע עלטערן, נייערט ווען
זיין וועלען הימלען צו טהון אלעס וואס איך האב געזאגט, דיא באנצע תורה, אונד
דיא חוקים אונד דיא משפטים דורף משה: 9 אונד מנשה האט פערראירט יהודה אונד
דיא געוואוינערס פון ירושלים צו טהון שלעכטער דען דיא גוים וועלכע דער האר
האט פערטילגט פאר דיא קינדער פון ישראל: 10 אונד דער האר האט גערעט צו
מנשה אונד צו זיין פאלק, אבער זיין האבען עס ניט געוואלט פערנעמען: 11 אזוי
האט דער האר איבער זיין געברענגט דיא אויפערשטע פון דעם חיל פון דעם מלך
פון אשור, אונד זיין האבען מנשה געצוואונגען מיט רינגען, אונד זיין האבען איהם
געבוינדען מיט קעטען אונד זיין האבען איהם אנוועקגעפירט קיין בבל: 12 אונד ווען
עס איז איהם ענג געוועזען אזוי האט ער אנגעבעטען דאס פנים פון דעם האר זיין
גאט, אונד ער האט זיך געהר אונטערטעניג געמאכט פאר דעם גאט פון זיינע עלטערן:
13 אונד ער האט צו איהם געבעטען, אונד ער האט זיך פון איהם געלאזט דערבעטען,
אונד ער האט דערקערט זיין געבעט, אונד ער האט איהם צוריקגעבראכט קיין
ירושלים צו זיין קעניגרייך: אונד מנשה האט דערקענט אז דער האר איז גאט:
14 אונד נאכדעם האט ער געבויט דיא אויסגעוועיגטע מויער פון דער שטאט פון
דניד אן דער מערבזייט ביא דעם טייף ניהון, דהיינו אוואו מען קומט אריין ביא
דעם פישטיגער, אונד ער האט עס ארוםגערינגעלט ביא עפול, אונד ער האט
זיין געהר הויף געמאכט, אונד ער האט אנגעשטעלט אויפערשטע פון דעם
חיל אין אלע פעסטע שטעט אין יהודה: 15 אונד ער האט אפגעטהון

בָּהֶם הָאֵשׁ עַר פַּעַרְבָּרֶענט אױף זייער
מִזְבְּחֹת, אונד אזוי האט ער גערייניגט
יְהוּדָה אונד יְרוּשָׁלַם: 6 אונד אזוי האט
ער אױף געטהון אין דא שטעט פון מְנַשֶּׁה
אונד אֶפְרַיִם, אונד שְׁמֹעוֹן אונד בִּזְיָה
נִפְתָּלִי, מיט זייער פֶּעֶרְוויססונג רינגס
ארום: 7 אונד ער האט צושטויסען דא
מִזְבְּחֹת אונד דא לינדען־בִּימְעָר, אונד
דא געשניצטע בילדער האט ער צוהאקט
אונד דין צושטויסען, אונד אַלֶּע זײַן
בילדער האט ער אָפּגעשניטען אין דעם
גאנצען לאנד ישׂרָאֵל, אונד ער איז צו
ריקגעקומען קיין יְרוּשָׁלַם: 8 אונד אין
דעם אָפּגעשניטען נאָך פון זיינע רעגירונג,
זען ער האט גערייניגט דאס לאנד אונד
דאס בית המקדש, האט ער געשיקט שָׁפָן
זײַן פון אַצְלָה, אונד מעשהו דעם אױר
בערשטען פון דער שטאט, אונד יֹאחַז
זײַן פון יֹאחַז דעם דערמאנער, צורעכט
צומאכען דאס הויז פון דעם האר זיין
נאם: 9 אונד זיין זענען געקומען צו
חלקיהו דעם כֹּהֵן הגדול, אונד זיין האבען

איהם געגעבען דאס געלד וואס מען האט אריינגעבראכט אין נאָמ'ס הויז, וואס דא
לױם וואס הייזען דא שוועל האבען געזאמעלט פון דא האנד פון מְנַשֶּׁה אונד אֶפְרַיִם,
אונד פון אַלֶּע אַיבער־געבליבענע פון ישׂרָאֵל, אונד פון גאנץ יהודה אונד בְּנִמִּין, אונד
זיין האבען זיך אומגעקערט קיין יְרוּשָׁלַם: 10 אונד זיין האבען געגעבען (דאס געלד)
אין דא האנד פון דא וואס טהון דא מלאכה, אונד וואס זענען געוועזען געפעהלער אין
דעם הויז פון דעם האר, אונד זיין האבען עס געגעבען צו דא בעלי מלאכות וואס האבען
געארבייט אין דער האר'ס הויז, צו פֶּעֶרְיִכְטען אונד צו שטארקען דאס הויז: 11 אונד
זיין האבען עס געגעבען צו דא מייסטער, אונד צו דא בויגער, דערמיט צו קויפען גע
האקטע שטיינער אונד האלץ צו געהעפטען אונד צו געבאלקען דא הייזער וואס דא
מלכים פון יהודה האבען פֶּעֶרְדארבען: 12 אונד דא לייטע האבען געארבייט מיט
טרייהייט אין דער מלאכה, אונד איבער זיין זענען געוועזען אַלס געפעהלער נחת אונד
עובדיהו, דא לױם פון דא בני כְּרִי, אונד זכריה אונד מְשֻׁלֵם, פון דא בני קֶהֶת, עס צו
שטארקען, אונד דא אנדערע לױם וואס פֶּעֶרְשטעהען צו שפילען מיט אלערליי כלי
זמר: 13 אונד זיין זענען געוועזען איבער דא לאסט טרעגער, אונד אויפגעהער פון
אויסליכען וואס האט געטהון דא מלאכה אונד פון אויסליכען דינסט; אונד פון דא לױם
זענען אױף געוועזען כּוֹפְרִים אונד שְׁמֵרִים אונד טויער היטער: 14 אונד זען מען האט
ארויסגעברענגט דאס געלד וואס איז אריינגעבראכט געווארען אין דעם האר'ס הויז אזוי
האט חלקיהו הכֹּהֵן געפונען דאס ספר תורה פון דעם האר דורך משה: 15 אונד חלקיהו
האט געגענטפערט אונד געזאגט צו שָׁפָן הסופר, אױף האב געפונען דאס ספר תורה אין
דעם האר'ס הויז, אונד חלקיהו האט געגעבען דאס ספר צו שָׁפָן: 16 אונד שָׁפָן האט גע
בראכט דאס ספר צו דעם מלך, אונד ער האט נאכאמאל דעם מלך געגענטפערט אונד
געזאגט, אלעס וואס איז געגעבען געווארען אין דא האנד פון דייןע קנעכט דאס טהוען
זיין: 17 זיין האבען צוזאמען גענאמען דאס זילבער וואס האט זיך געפונען אין
דעם האר'ס הויז, אונד זיין האבען עס געגעבען אין דא האנד פון דא געפעהלער

בָּהֶם שָׁפָן עֲלֵמִיכֹחִים, וְהָיָה אֲתִידֶהָ וְאֵת־
6 יְרוּשָׁלַם; וְכָל־יְמֵי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם וְשִׁמְשֹׁן וְנִפְתָּלִי כֹהֵן
7 בְּמִתָּם קִבֹּב: וְנִמְצָא אֲתִידֶהָ וְאֲתִידֶהָ אֶת־הָאֶשְׁרִים
וְהַפְּסִלִים כֹּתֵת לְחֹךְ וְכִלְיָנִים וְנִמְצָא כֹהֵן אֶת־
8 יִשְׂרָאֵל מִשֶּׁבֶת לְיִרְדְּנָה: וּבְשָׁנָה שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה
לְמֶלֶךְ לְמֶדֶר אֲתִידֶהָ וְהָיָה שָׁלֹחַ אֲתִישָׁן כֹּהֵן
אֶצְלוֹ וְאֲתִישָׁשְׁדֵי שִׁדְהָר וְאֵת יֹאחַז בְּרֹאחֹו
9 הַמִּזְבֵּי לְחֹךְ אֲתִידֶהָ וְהָיָה אֶלָּהּ וְנִבְאָ אֶת־חֲלָקִי
הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְהָיָה אֲתִידֶהָ הַמִּבְכָּה בֵּית־אֱלֹהִים אֲשֶׁר
אֶפְרַיִם לֹחֵם שְׁמֵרִי הָפָה מִדֶּר מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם וּמִכָּל
שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל וּמִכָּל־יְהוּדָה וּבְנִימִן מִשֶּׁבֶת יְרוּשָׁלַם:
י וְהָיָה עֲלֵיהֶם עֲשֵׂה הַמְּלָאכָה הַמְּסֻקָּה בְּבֵית יְהוָה
וְהָיָה אֵלָּה עֲשֵׂי הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עֲשִׂים בְּבֵית יְהוָה
11 לְכָרוֹךְ לְחֹךְ הַכֹּהֵן: וְהָיָה לְכָרְשִׁים וּלְכָרְשִׁים לְכָרְשִׁים
אֲנִי מִצְוֶה וְנָעִים לְמַחְבְּרֹת וּלְקֹרֹת אֲתִידֶהָ אֲשֶׁר
12 הַשְׁחִיתוּ מִלְכֵי יְהוּדָה: וְהָאֲשִׁים עֲשִׂים בְּאֵמִי
בְּמִלָּאכָה וְעֲלֵיהֶם מְסֻקָּה יָחַת וְעֲבָדֵי הַלֵּוִי מִדֶּר
בְּנֵי מְרִי וְכֹהֵן וּמְשֻׁלֵם כֹּהֵן מִשֶּׁבֶת הַכֹּהֵן לְכָרְשִׁים
13 וְהָלֹאִם כֹּהֵן בְּכָל־יְשׁוּרִי: וְעַל הַפְּסִלִים וּמִנְעָהֶם לְכָל
עֲשֵׂה מְלָאכָה לְעֹבְדֵהָ וְעֹבְדֵהָ מִמְּהֻלָּם כּוֹפְרִים וְשְׁמֵרִים
14 וְשְׁמֵרִים: וּבְרֹאֲשֵׁי אֲתִידֶהָ הַמִּבְכָּה בֵּית יְהוָה מִצְוֶה
15 וְחֲלָקִי הַכֹּהֵן אֲתִידֶהָ תּוֹרֵתֵיךְ בְּרִמְיָהוּ: וְהָיָה
חֲלָקִי וְאִמֵּר אֶל־שָׁפָן הַסּוֹפֵר כֹּהֵן הַתּוֹרָה מִצְוֶה
16 בְּבֵית יְהוָה וְהָיָה חֲלָקִי אֲתִידֶהָ אֶל־שָׁפָן: וְנִבְאָ
שָׁפָן אֲתִידֶהָ אֶל־הַמֶּלֶךְ וְהָיָה עֹד אֲתִידֶהָ דֶּכֶר
17 לְאִמֵּר כֹּל אֲשֶׁר־עָשָׂה בְּרִמְיָהוּ הָיָה עֲשִׂים: וְהָיָה אֵת
הַסּוֹפֵר מִצְוֶה בְּבֵית־יְהוָה תְּהִינֶה עֲלֵיהֶם מְסֻקָּה

אונד אין דיא האנד פון דיא וואס מ'הווען
דיא מלאכה: 18 אונד שפן הסופר האט
געזאגט צו דעם מלך, אזוי צו זאגען,
חלקנהו הכהן האט מיר געגעבען א ספר,
אונד שפן האט געלייגט דערפון פאר
דעם מלך: 19 אונד עס איז געוועזען
ווען דער מלך האט געהערט דיא ווער-
טער פון דיא תורה האט ער צוריר
סען וויינע קליידער: 20 אונד דער מלך
האט געפוילען חלקנהו, אונד אהיקם וזהו
פון שפן, אונד עברון וזהו פון מיכה,
אונד שפן הסופר, אונד עשוה דעם
קנעכט פון דעם מלך, אזוי צו זאגען:
21 געהט אונד פארשט דעם האר פון
מיינעמטענען אונד וועבען דער איבער-
בלייבונג אין ישראל אונד יהודה, פון
וועבען דיא ווערטער פון דעם ספר וואס
איז געפונען גענוארען, ווארון דער
גרימזארן פון דעם האר איז גרויס וואס
איז איבער אונם אויסגעגאסען גענוארען,
ווייל אונזערע עלטערן האבען נישט גע-

וועלד ערשט מלאכה: ותר שפן הסופר למלך לאמר
ספר נתן לי חלקנהו הכהן מקראי שפן לפני המלך:
וזה בשמע המלך את דברי התורה ויקרא אתבניו: 19
תצו המלך אתחלקנהו ואתאחיקם בדשפן ואתעברון
בדמיכה ואת שפן הסופר ואת עשוה עבד המלך לאמר:
לכו דרשו אתיהוה בעדי ובעד הנשאר בשארל
וביהוה עלדברי הספר אשר נמצא כתרולה חמור
יהוה אשר נתנה לנו על אשר לאשמרו אבותנו את
דבר יהוה לעשות בכל החקים עלהספר הזה: ואלך
חלקנהו ואשר המלך אלהיהוה הנביא אשר שלח
בדוקותו בדחסי שומר הבנים והוא יושבת
בירושלם במשנה ודברו אליה קנאח: ותאמר להם
כהאמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח
אחכם אלי: כה אמר יהוה הני מבוא רעה על
המקום הזה ועליושביו את כל האילות הכתובות על
הספר אשר קראו לפני מלך יהודה: תחתו אשר עובדי כח
וקמירי אלהים אחרים למען הכעיסו בכל מושג
דינם ותקח חמור במקום הזה ולא חכמו: ואלמלך
יהוה השלח אפכם לדרוש מיהוה כה תאמרו אליו
כהאמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת:
לענוך לבקבך ותבעו מלפני אלהים בשמחה אתדבריו
על המקום הזה ועליושביו ותבעו לפני ותקרא את
כהנך ותבק לפני ונמצא ששעתי נאם יהוה: הני
אספה אל אבותיך ונאספת אליקברותיך בשלום ולא
תראנה עינך בכל גרלה אשר אני מבוא עלהמקום
הזה ועליושביו וישבו אתהמלך דבר: ושלח
המלך מאסף אתבדלוקה ויהוה וירושלם: ושל המלך ל

היט דאס ווארט פון דעם האר, כדי צו מהון נאך אלעם וואס שטעהט געשריבען אין
דעם דאזיגען ספר: 22 אזוי וועגן חלקנהו, אונד דיא וואס דער מלך האט געשטימט
אהינגעגאנגען צו חלדה דיא נביאה, דאס ווייב פון שלם וזהו פון מקבת, וזהו פון
חסרה וואס האט געהיט דיא קליידער, (אונד ויא האט געוואונט אין ירושלים אין דער
צווייטער ושוברת) אונד ויזא האבען צו איהר גערעט נאך דעם דאזיגען אופן: 23 אונד
ווא האט צו ויזא געזאגט, אזוי זאגט דער האר, דער גאט פון ישראל, זאגט צו דעם
מאן וואס האט אייך צו מיר געשיקט: 24 אזוי זאגט דער האר, זעהט אייך וועל
גרענען שלעכטעס אויף דעם דאזיגען ארט אונד איבער וויינע געוואונער, אפילו אלע
קללות וואס וועגן געשריבען אין דעם ספר, וואס מען האט געלייגט פאר דעם מלך
פון יהודה: 25 ווייל ויזא האבען מיר פערלאזט, אונד ויזא האבען גערייכערט צו
פרעמדע געטער כדי מיר צו דערצארנען מיט אלע מעשים פון ווירע הענד, דארום
האב איך אויסגעגאסען מיין צארן אויף דעם דאזיגען ארט, אונד עס זאל נישט פערלאזשען
ווערען: 26 אונד וועגען דעם מלך פון יהודה וואס האט אייך געשיקט דעם האר צו זוכען,
אזוי זאלט איהר צו איהם זאגען, אזוי זאגט דער האר, דער גאט פון ישראל, דיא ווערטער
וואס דוא האסט געהערט: 27 ווייל דיין הארץ איז ווייך גענוארען אונד דוא האסט דיך
אונטערטעניג געמאכט פאר גאט אין דעם דאס דוא האסט געהערט וויינע ווערטער וועגען
דעם דאזיגען ארט אונד וועגען וויינע איינגוואונער, אונד דוא האסט דיך אונטערטעניג גע-
מאכט, אונד האסט צוריקען דייןע קליידער, אונד דוא האסט פאר מיר געווייגט, אזוי האב
אייך דיך אויף דערהערט, זאגט דער האר: 28 זעה, איך וועל דיך איינזאמלען צו דייןע על-
טערן, אונד דוא וועסט איינגעזאמעלט ווערען צו דיין קבר בשלום, אבער דייןע אויגען
וועלען נישט זעהען אלעם שלעכטע וואס איך וועל גרענען איבער דעם דאזיגען
ארט, אונד איבער וויינע איינגוואונער, אונד ויזא האבען דעם מלך צוריקגעבראכט
אין ענטפער: 29 אונד דער מלך האט אהינגעשיקט אונד ער האט פערזאמעלט
אלע עלצטע פון יהודה אונד ירושלים: 30 אונד דער מלך איז ארויסגעגאנגען

נתנו לספרים אלפים ועשר מאות וקכ"ד שלש מאות:
 וכן ענין ושמעיהו ותנאל אחיו חשבדו ויעאל⁹
 וחכד שר תלום תלום ללום לספרים חמשת אלפים
 וקכ"ד חמש מאות: וחכד העבדה ועמדו וכלהו
 על עמדם ותלום על מחלקותם כמנחת המלך: משפטו¹¹
 הפסח וזרבו הבהים מדם ותלום משפטים: וחסד¹²
 העלה לתלום למפלגות לבית אבות לבני העם להקריב
 ליהוה ככתוב בספר משה וכן לקכ"ד: ויבשלו הפסח¹³
 באש כמשפט התקדשים בשלו בסירות ובקדרה ובכללות
 תרצו לכל בני העם: ואחר הכינו להם ולבהים כי¹⁴
 תלום הכינו להם ולבהים בני אהרן: והמשפחים¹⁵
 בגראף על מלמלם כמנחת דוד ואסף וזמן ודחן
 וזנה המלך והשירים לשער ושער אין להם לסור מעל
 עברתם כי אחדים תלום הכינו להם: וחכד כל עבודת¹⁶
 דוד ביום ההוא לעשות הפסח ותעלות עלות של
 מזבח וזה כמנחת המלך ואשריו: ועשו בגרשאל¹⁷
 דממאם את הפסח בעת ההוא ואת דג המצות בשעת
 ימים: ולא נעשה פסח כמרו בישראל מימי שמואל¹⁸
 הנביא וכל מלכי ישראל: לא עשו כפסח אשר עשה
 אשריו ותבהים תלום וכל יהודה וישראל הנמצא
 וישיב וירושלם: בשמינה עשרה שנה למלכות¹⁹
 אשריו נעשה הפסח הזה: אחרי כל זאת אשר הכין²⁰
 אשריו את הבית עלה וכו' מלך מצרים להקריב
 ככר כמש על פתח וצא לקראתו ואשריו: וישלח אליו²¹
 מלאכים: לאמר מה לך ומה לך לא עולה אתה
 היום כי אל בית מלחמתי ואלהם אמר לקהלי חלל

פאר קרבן פסחים צוויי מוידענד אונד
 זעקס הונדערט (שאל אונד צינען), אונד
 דריי אונדערט רינדער: 9 אונד פגנהו,
 אונד שמעיהו, אונד תנאל ויינע ברידער,
 אונד חשבדהו אונד יעאל, אונד יוזבה,
 דיא אויבערשטע פון דיא ליום האבען
 אפגעשייד פאר דיא ליום צו קרבן
 פסחים פינף מוידענד (שאל אונד צינען),
 אונד פינף הונדערט רינדער: 10 אונד
 דער דינקט איז געוועזען אונגעברייט,
 אונד דיא פהנים זענען אונגעשטעלט גע-
 ווארען אין וייער שטאנד, אונד דיא ליום
 אין וייער אפטיילונגען נאך דעם געבאט
 פון דעם מלך: 11 אונד וייא האבען גע-
 באכט דאס קרבן פסח, אונד דיא פהנים
 האבען געשפרענגט דאס בלוט פון וייער
 הענד, אונד דיא ליום האבען אפגעצויגען
 דיא פעל: 12 אונד וייא האבען אפגע-
 טהון דאס קרבן עלה, פרי עם צו געבען
 נאך דיא אפטיילונגען פון איטליכען
 הויזגעזינד פון דיא פעטער פאר דיא
 קינדער פון דעם פאלק מקריב צו זיין צו
 דעם האר, אזוי וויא עם שטעהט געשרי-
 בען אין דעם ספר פון משה, אונד אזוי אויף

פאר דיא רינדער: 13 אונד וייא האבען געקאכט דאס קרבן פסח מיט פייער נאך דעם משפט,
 אבער דיא אנדערע הייליגע זאכען האבען וייא געקאכט אין טעפ, אונד אין קעסעל, אונד
 אין פאנען, אונד וייא האבען וייא געשווינד ציטיילט צווישען דיא קינדער פון דעם פאלק:
 14 אונד דערנאך האבען וייא אונגעברייט פאר זיך זעלבסט אונד פאר דיא פהנים, ווארין
 דיא פהנים, דיא ויהן פון אהרן, ווען וייא האבען אויפגעבראכט דאס קרבן עלה אונד דאס
 פעט בוי נאכט, אונד דיא ליום האבען פאר זיך אונגעברייט פאר דיא פהנים, דיא
 ויהן פון אהרן: 15 אונד דיא משררים, דיא ויהן פון אסף, זענען געשטאנען אויף וייער
 שטעל נאך דעם געבאט פון דוד, אונד אסף, אונד הימן, אונד ויהוואן דער זעהער פון דעם
 מלך, אונד דיא מויער היטער פון איטליכען מויער, וייא האבען זיך נישט געטארט אפי-
 קעהרען פון וייער דינקט, ווארין וייער ברידער דיא ליום האבען פאר וייא אונגעברייט:
 16 אונד אזוי איז דער נאנצער דינקט פון דעם האר אונגעברייט געוועזען אין דעמעלביגען
 טאג צו מאכען דאס קרבן פסח, אונד מקריב צו זיין עלות אויף דעם מזבח פון דעם האר
 נאך דעם געבאט פון דעם מלך יאשהו: 17 אונד דיא קינדער ישראל וואס זענען געפונען
 געווארען (אין ירושלים), האבען געהאלטען פסח אין דערזעלביגער צייט, אונד דעם
 פייערטאג פון מצות זיבען טעג: 18 אונד אלכער פסח איז נישט געהאלטען געווארען אין
 ישראל פון דיא טעג פון שמואל הנביא אן, אונד קיינער פון דיא מלכים פון ישראל הא-
 בען נישט געמאכט אזאלכען פסח וויא יאשהו, אונד דיא פהנים אונד דיא ליום, אונד נאנץ
 יהודה אונד ישראל וואס האבען זיך געפונען, אונד דיא געוואוינער פון ירושלים:
 19 אין דעם אכצענטען יאהר פון דיא רעגירונג פון יאשהו איז דער דאזיגער פסח
 געהאלטען געווארען: 20 נאכדעם דאזיגען אלעם, ווען יאשהו האט אונגעברייט דאס
 הויז, אזוי איז נכו מלך פון מצרים ארויפגעקומען מלחמה צו האלטען מיט כרכמיש
 בייא דעם טייף פרת, אונד יאשהו איז ארויסגעפאנגען איהם ענטקענען: 21 אונד ער
 האט צו איהם געשיקט שלוחים אזוי צו זאגען, וואס האב איך מיט דיר צו טהון, דא מלך
 פון יהודה? איך קום נישט היינט קעגען דיר, נייערט קעגען דעם הויזגעזינד מיט דעם איך
 האלט מלחמה, ווארין נאט האט געזאגט, אז ער וועט מיך אייליג מאכען, אזוי פערמייד דיר

פון נאט וואס איז מיט מיר אז ער זאל
דיך נישט פערדארבען: 22 אונד יאשנהו
האט נישט אנוועקגעקערט זיין פנים פון
איהם, נישט ער האט זיך פערשטעלט
פרי מיט איהם מלחמה צו האלטען, אונד
ער האט נישט געהארקט צו דיא ווערטרער
פון נכו פון דעם מויל פון נאט, אונד ער
איז געקומען מלחמה צו האלטען אין
דעם טהאל מגדו: 23 אונד דיא שישערס
האבען געשאסען אויף דעם קעניג
יאשנהו, אונד דער מלך האט געזאגט
צו זיינע קנעכט, פיהרט מיך אנוועק
ווארין איך בין זעהר פערוואונדעט:
24 אונד זיינע קנעכט האבען איהם
אנוועקגעפיהרט פון דעם רייטוואנען, אונד
זיין האבען איהם געמאכט רייטען אויף
זיין צווייטען רייטוואנען, אונד זיין
האבען איהם אהינגעפיהרט קיין ירושלים,
אונד ער איז געשטארבען, אונד ער איז
געגריבען געווארען אין דעם קבר פון
זיינע עלטערן, אונד גאנץ יהודה אונד
ירושלים האבען געטרויערט וועגען
יאשנהו: 25 אונד ורמיהו האט געקלאגט
וועגען יאשנהו, אונד אלע זינגער אונד
זינגערנס האבען געזאגט אין זייערע

22 לך מאלקים אשר עמי ואליהם חתני: ולא תחבס יאשנהו
פניו מש כי להלחם בל התפש ולא שמע אל דבר
23 נכו מפ אלהים וכל להלחם בבקעת מנח: וירח הרים
למלך יאשנהו ואמר המלך לעבדיו הנבדלים כי הלהתי
24 מאד: הנבדלים עבדיו מידמרקה מרביכול על רכב
המשנה אשר לו וילכו וירשעו למת מקבר בבקעת
אבותיו וכל יהודה וירושלם מתאבלים על יאשנהו:
כה וקנן ורמיהו על יאשנהו ואמר כי להשקרים
והשירות בקנותיהם על יאשנהו עד היום ותעם ללך
26 על ישראל ותקם מתוכם על הבקעות: ותר דבר יאשנהו
27 תסדיו בכתוב בתורת דוד: ודבריו הראשונים
והאחרים הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה:

לו

א מקחו עס הארץ את יהואתו בראשנהו ומלכו חתני
2 אביו בירושלם: בירושלם וישקרים שנה ויחזו במלכו
3 וישלש חדשים מלך בירושלם: וסדיו מלך המלכים
בירושלם ונעש את הארץ מאד כמרקח וכבר תב:
4 במלך מלך מלכים את אלקים אלו על יהודה וירושלם
מסב את שמי הווקים ואת יהואתו אלו ללך נכו
ה ובראו מבריהם: בירושלם ותש שנה הווקים
במלכו ואת עשרה שנה מלך בירושלם בש שנה
6 בשנה יתה אלהיו: עליו עלה נבוכדנאצר מלך בבל
7 ויאסרו ביושמים להלוי בבלה: ומכל בית דוד
8 הביא נבוכדנאצר לבבל ותקם בירושלם בבל: ותר
דבר הווקים ותעבדו אשר עשה ואמץ עליו דגם
כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה ומלך הווקים
9 בן תחתי: בירושלם שנים הווקים במלכו
ושלש חדשים ונעשרת ימים מלך בירושלם בש שנה

קלאגלידער וועגען יאשנהו ביז צו דעם דאזיגען טאג, אונד מען האט דאס געמאכט
פאר א געזעץ אין ישראל אונד זעה, זיין זענען געשריבען אין דיא קלאגלידער
(קנות): 26 אונד דיא איבריגע זאכען פון יאשנהו אונד זיינע חסדים, אזוי וויא עס
שטעהט געשריבען אין דער תורה פון דעם האר: 27 אונד זיינע ערשטע אונד לעצטע
זאכען, זעה, זיין זענען איינגעשריבען אין דעם ספר פון דיא קעניגע פון ישראל אונד יהודה:

קאפיטעל לו

1 אונד דאס פאלק פון דעם לאנד האבען גענומען ויהואו ויהון פון יאשנהו אונד זיין
האבען איהם געמאכט פאר א מלך אנשטאט זיין פאטער אין ירושלים: 2 ויהואו איז
דריי אונד צוואנציג יאהר אלט געוועזען ווען ער האט אנגעהויבען צו רעגירען, אונד
ער האט רעגירט דריי יארשנים אין ירושלים: 3 אונד דער מלך פון מצרים האט איהם
אפגעטהון אין ירושלים, אונד ער האט געשטראפט דאס לאנד מיט הונדערט צענטנער
זילבער, אונד א צענטנער גאלד: 4 אונד דער מלך פון מצרים האט געמאכט אלוקים זיין
ברודער אלס קעניג איבער יהודה אונד ירושלים, אונד ער האט זיין נאמען געענדערט צו
יהווקים, אונד ויהואו זיין ברודער האט נכו גענומען אונד ער האט איהם געבראכט קיין
מצרים: 5 יהווקים איז פינף אונד צוואנציג יאהר אלט געוועזען ווען ער האט אנגעהויבען
צו רעגירען, אונד ער האט רעגירט עלף יאהר אין ירושלים, אונד ער האט געטהון
שלעכטעס אין דיא אויגען פון דעם האר זיין נאט: 6 קענען איהם איז ארויפגעקומען
נבוכדנאצר מלך פון בבל, אונד ער האט איהם געבוידען מיט קעטען, פרי איהם צו פיהר
רען קיין בבל: 7 אונד נבוכדנאצר האט אויף אנוועקגעפיהרט פון דיא פלים פון דעם
הארם הויז קיין בבל, אונד ער האט זיין אריינגעגעבען אין זיין היכל אין בבל: 8 אונד
דיא איבריגע זאכען פון יהווקים, אונד זיינע אומווערדיגע מעשים וואס ער האט געטהון,
אונד דאס וואס איז אין איהם געפונען געווארען, זעה, זיין זענען איינגעשריבען אין דעם
ספר פון דיא קעניגע פון ישראל אונד יהודה: אונד יהוויכין זיין ויהון האט רעגירט
אנשטאט איהם: 9 יהוויכין איז אכט יאהר אלט געוועזען ווען ער האט אנגעהויבען צו
רעגירען, אונד ער האט רעגירט דריי יארשנים אונד צעהן טעג אין ירושלים, אונד ער

בעני ירמיה: ולחשיבת השנה שלח המלך נבוכדנאצר
 נבארו בבבל עסקל חמדת בחד ירח המלך את
 צדקיהו אחר עליונה וירושלם: ¹¹ בירושלם
 ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך
 בירושלם: נמשך חרע בשני ירח אחריו לא נכנע מלפני
 ירמיה הנביא מפי ירמיה: וגם במלך נבוכדנאצר מלך
 אשר השבינו באלהים נקש את ירמיה ואמץ את לבבו
 משוב אליהם אל ירמיה וירא: גם כל ישרי הפנים והעם
 הרבו למקל מלך כל חשבות הנשים נטמאו אחריה
 ירמיה אשר הקדיש בירושלם: וישלח ירמיה אל
 אבותיהם עליהם ביד מלאכיו השכם ושלח ביהמל על
 פניו ועל מעותיו: ויהיו מלכיהם במלכאם האלהים ובתים
 דבריו ומתחשבים בנביאיו עד עולות חמדתה בעצמו
 מלאך מרפא: ושלח עליהם את מלך כשויים וחרב
 בחוריהם בחרב בקית מקדשם ולא המל על יד
 ובתלה וכן נקש הכל נתן בידו: ¹⁸ וכל כלי בית
 האלהים הנרלים והקטנים והגדולים בית אלה וכל
 המלך וקטניו הכל הביא בבל: וישרפו את בית האלהים
 ונתצו את חומת ירושלם וכל ארמנותיה שרפו כאש
 וכל בל מלמחה למשחית: וכל השארת מלמחה
 אל בבל חורלו וקטנו לעבדים מלך מלכות פרים:
 למלכות דבר ירמיה בפי ירמיה שרפה את
 שבתותיה כל ימי השמה שבתה למלכות שבעים שנה:
 ובשנת אחת לחרש מלך פלס לבלות ודבר ירמיה
 בפי ירמיה העיר ירמיה וירא את ירושלם כורש מלך פרס
 וצדקיהו בבל מלכותו וגם במלכות לאמר: ²³ לזה אמר

האם נעשהו שלעכמס אין דא אויבען
 פון דעם האר: ¹⁰ אונד צו דעם אונד
 קענערען פון דעם יאהר האט דער מלך
 נבוכדנאצר אהינגעשיקט אונד האט
 איהם געלאזט ברענגען קיין בבל מיט
 אלע גלוסטיגע פלים פון דעם האר'ס
 הויז, אונד ער האט געמאכט זיין ברודער
 צדקיהו אלס קעניג איבער יהודה אונד
 ירושלם: ¹¹ צדקיהו איז איין אונד
 צוואנציג יאהר אלט געוועזען ווען ער
 האט אנגעהויבען צו רעגירען, אונד ער
 האט רעגירט עלף יאהר אין ירושלם:
¹² אונד ער האט געטהון שלעכטעס אין
 דא אויבען פון דעם האר זיין נאט, ער
 האט זיך נישט געדעמיטיגט פאר ירמיהו
 הנביא נאך דעם בעפעהל פון דעם האר:
¹³ אונד ער האט אויך מורד געוועזען
 קעגען דעם מלך נבוכדנאצר וואס האט
 איהם געשווארען ביא נאט, אונד ער
 האט פערהארטעט זיין נאקען, אונד גע-
 שטארקט זיין הארץ פון צוריקצוקערען
 צו דעם האר, דעם נאט פון ישראל:
¹⁴ אויך אלע אויבערשטע פנים אונד

דאס פאלק האבען געמערט זיך צו פערזינדיגען נאך אלע אומווערדיגקייטען פון דא
 גוים, אונד זיין האבען פערזינדיגט דעם האר'ס הויז וואס ער האט געהייליגט אין
 ירושלם: ¹⁵ אונד דער האר, דער נאט פון זייער פעטער, האט צו זיין געשיקט דורך זיינע
 שלוחים, אלע פרייהארטען האט ער געשיקט, ווארין ער האט זיך דערבארמט איבער
 זיין פאלק אונד איבער זיינע (הייליגע) וואוינונג: ¹⁶ אבער זיין האבען געשפעט איבער
 דא שלוחים פון דעם האר, אונד זיין האבען פערשעמט זיינע ווערטער, אונד זיין האבען
 שלעכט געהאנדעלט זיינע נביאים, ביז דער צארן פון דעם האר איז ארויסגעגאנגען איר
 בער זיין פאלק, אז עס איז נישט מעהר געוועזען קיינע היילונג: ¹⁷ דארום האט ער
 קעגען זיין ארויסגעבראכט דעם מלך פון דא פשוים, אונד ער האט דערשלאגען זייער
 אויסדערנוועלטע מיט דעם שווערד אין זייער אייגען בית המקדש, אונד ער האט זיך נישט
 דערבארמט איבער קיין בחור, אדער בתולה, איין אלטען אדער א נאנין אלטען, נייערט
 אלע האט ער איבערגעגעבען אין זייער האנד: ¹⁸ אונד אלע פלים פון דעם האר'ס הויז,
 דא גרויסע אונד דא קליינע, אונד דא אוצרות פון דעם האר'ס הויז, אונד דא אוצרות
 פון דעם מלך אונד זיינע אויבערשטע, אלעס האט ער געבראכט קיין בבל: ¹⁹ אונד זיין
 האבען פערברענט דעם האר'ס הויז, אונד זיין האבען אפגעבראכען דא מויער פון
 ירושלם, אונד אלע איהרע פאלאסטען האבען זיין פערברענט מיט פייער, אונד אלע
 איהרע גלוסטיגע פלים האבען זיין אהינגעגעבען צום פערדארבען: ²⁰ אונד דא וואס
 זענען איבערגעבליבען פון דעם שווערד האט ער אנוועקגעפיהרט קיין בבל, אונד זיין זענען
 געווארען צו איהם אונד צו זיינע ויהן פאר קנעכט ביז צו דער רעגירונג פון דעם מלכות
 פון פרס: ²¹ כדי דאס ווארט פון דעם האר דורך דעם מויל פון ירמיהו ואל דערפילט ווע-
 רען, ביז דאס לאנד וועט האבען געווייליגט איהרע שבתיים, ווארין אזוי לאנג ווי עס איז
 געוועזען וויסט האט עס געוואלט, כדי צו דערפילען זיבציג יאהר: ²² אונד
 אין דעם ערשטען יאהר פון כורש מלך פון פרס, כדי צו דערפילען דאס ווארט
 פון דעם האר דורך דעם מויל פון ירמיהו, האט דער האר דערנוועקט דעם
 גייסט פון כורש מלך פון פרס, אונד ער האט געלאזט אויסרופען דורך זיין
 באנצעס קעניגרייך, אונד אויך דורך א געשריפט, אזוי צו זאגען: ²³ אזוי זאגט

דברי הימים ב לו

בֹּרֶשׁ מֶלֶךְ פֶּן מֶלֶךְ פֶּן פֶּרֶס, אֲלֵעָה קַעֲנִיָּהּ קִיבֵּעַ
 פֶּן דָּעַר עָרֵד הָאֵם דָּעַר הָאֵר, דָּעַר הָאֵם
 פֶּן דָּעַם הַיִּמְעֵל, צוּ מִיר בְּעִנְיָהּ, אֲנִיד
 עַר הָאֵם מִיר בְּעִנְיָהּ אֲנִיד אִיךָ זָאֵל
 פֶּאֶר אִיךָ בִּינֵעַן אֲ הוּי אִיךָ וְרוּשְׁלִים,
 הָאֵם אִיךָ אִיךָ וְהַנְּדָה, הָעַר אִיךָ דָּא
 צִוִּישְׁעֵן אִיךָ פֶּן זִיין גִּאֲנֵעַן פֶּאֶלֶק?
 דָּעַר הָאֵר זִיין הָאֵם זָאֵל מִיט אִיךָ
 זִיין אֲנִיד לָא עַר אֲרוּפִּנְעֵהָן:

בֹּרֶשׁ מֶלֶךְ פֶּרֶס קִיבֵּעַ מִלְּבָבִים הָאֵרִי גִּתָּן לִי הָיָה אֲלֵי
 הַשָּׁמַיִם וְהָאֵרִי פֶּן לִבְנֵי הָאֵרִי בֵּית בִּירְשִׁימָה אֲשֶׁר
 בִּיהִיָּה מִרְבֵּב מִלְּבָבִים הָיָה אֲלֵי עֵמֶן וְעַל:

חוק ונתחוק המחוקק לא יחוק

סבבם הפסוקים של כל דברי הימים אלה ושש מאות וחמשים
 וששה ויראו את דאוך רשמתו לראות סימן ודעו ועל אצרות
 המלך עומות בן עדיאל וסדריו חמשה ועשרים עד אשר ער כה
 ברכני ה' סימן

חוק ונתחוק המחוקק יחוק והקורא לא יחוק
 עד כה ברכני יהוה

אֲלֵעָה פֶּסוּקִים פֶּן דְּבָרֵי הַיָּמִים וְעִנְיָן אִיךָ מוֹיִנְעַנְד אֲנִיד וְעַקֵּם הוֹנְדֵּרֶעַר
 אֲנִיד וְעַקֵּם אֲנִיד פֶּוּפִּצִּיג; דִּיא הֶעֱלֵפֵם דֵּרֶפֶן אִיךָ דְּבָרֵי הַיָּמִים א'
 ב"ו כ"ה; אֲנִיד עִם הָאֵם אִיךָ גִּאֲנֵעַן
 פִּינֵף אֲנִיד וְעִבְצִיג קִאֲפִיטֵעַל:

תם ונשלם שבח לאל בורא עולם:

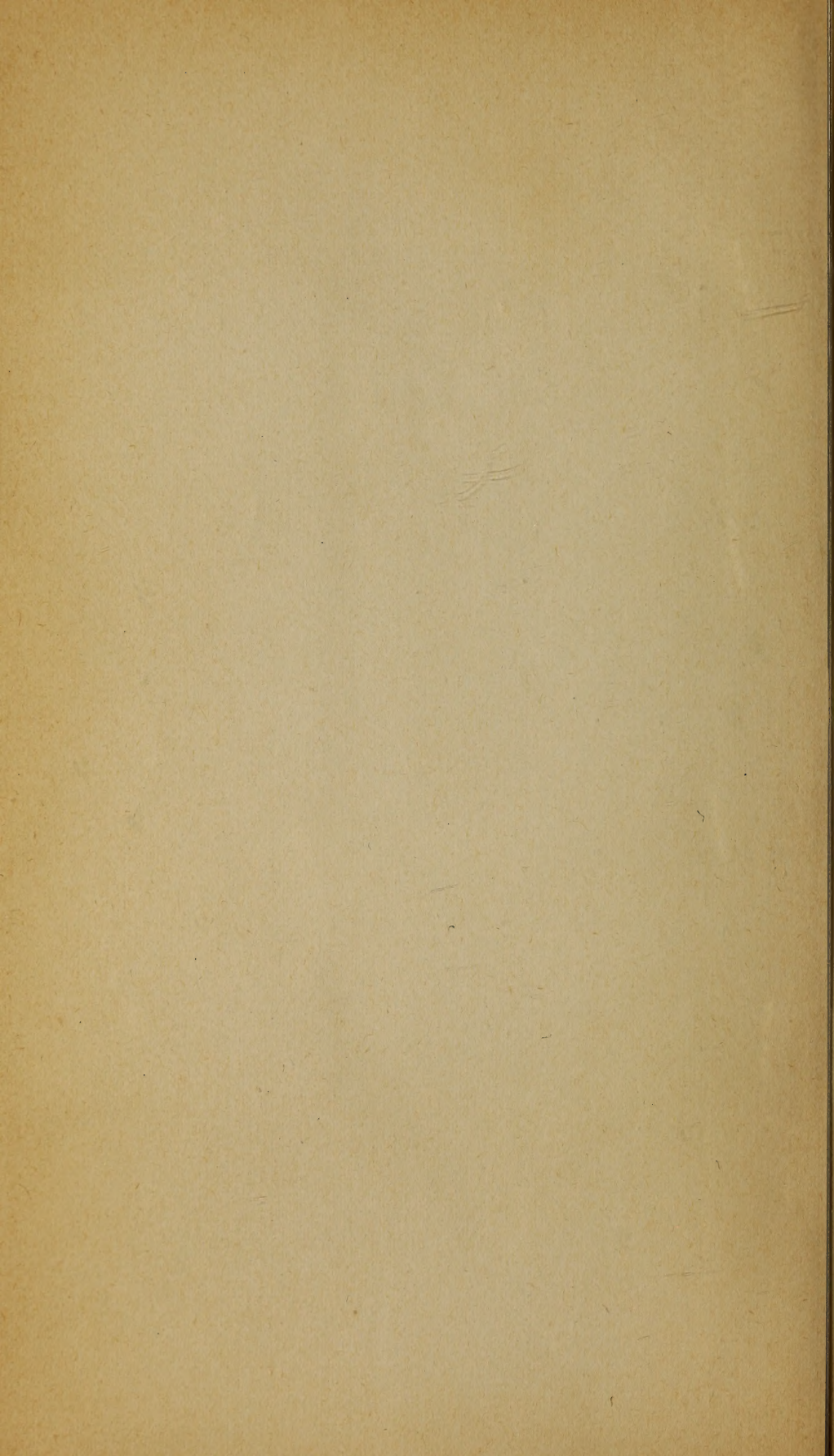
לוח הפטרות לכל השנה כפי מנהגי כל הקהלות.

בראשית	בישעיה מ"ב, ה', כה אמר האל ה'.
נח	בישעיה נ"ד, א', רני עקרה.
לך לך	בישעיה מ', כ"ז, למה תאמר יעקב.
וירא	במלכים ב', ד', א', ואשה אחת.
היו שרה	במלכים א', א', א', והמלך דוד וקו.
תולדות	במלאכי א', א', משא דבר יהוה.
כמנהג הספרדים	כחושע י"א, ו', ועמי הלואים.
כמנהג האשכנזים	כחושע י"ב, ו"ג, ויברח יעקב.
	בעבדיה א', חזון עבדיה.
	בעמוס ב', ו', כה אמר יהוה.
	במלכים א', ג', ט"ו, ויקץ שלמה.
	ביחזקאל ל"ז, ט"ו, ויהי דבר יהוה אלי.
	במלכים א', ב', א', ויקרבו ימי דוד.
כמנהג הספרדים	בירמיה א', א', דברי ירמיהו.
כמנהג האשכנזים	בישעיה כ"ו, ו', הבאים ישרש.
	ביחזקאל כ"ח, כ"ח, כה אמר יהוה בקצצי.
	בירמיה מ"ו, י"ג, הדבר אשר דבר יהוה.
	בשופטים ד', ד', ודבורה אשה נביאה.
	בישעיה ו', א', בשנת מות המלך.
	בירמיה ל"ד, ח', הדבר אשר היה.
	במלכים א', ה', כ"ו, ויהוה נתן חכמה.
	ביחזקאל מ"ג, י', אתה בן אדם.
	במלכים א', י"ח, כ', וישלח אהאב.
	במלכים א', י"ח, א', ויהי ימים רבים.
	במלכים א', ו', י"ג, וישלח המלך.
	במלכים א', ו', מ', ויעש חירום.
	במלכים א', ו', מ', ויעש חירום.
	במלכים א', ו', נ"א, ותשלם כל המלאכה.
	בישעיה מ"ג, כ"א, עם זו יצרתי לי.
	בירמיה ו', כ"א, כה אמר יהוה.
	בשמואל ב', ו', א', ויסף עוד דוד.
	במלכים ב', ד', מ"ב, ואיש בא מבעל.
	במלכים ב', ו', ג', וארבעה אנשים.
	ביחזקאל כ"ב, א', ויהי דבר ה' התשפט.
	ביחזקאל כ', ב', ויהי דבר ה' אלי.
	בעמוס ט', ו', הלוא כבני כשיום.
	ביחזקאל מ"ד, ט"ו, והכהנים הלויים.
	בירמיה ל"ב, ו', ויאמר ירמיהו.
	בירמיה מ"ו, י"ט, יהוה עזי ומעוזי.
	כחושע ב', א', והיה מספר.
	בשופטים י"ג, ב', ויהי איש אחד.
	בזכריה ב', י"ד, רני ושמוחי.
	ביחושע ב', א', וישלח יהושע.
	בשמואל א', י"א, י"ד, ויאמר שמואל.
	בשופטים י"א, ו', ויפתח הגלעדי.
	במייכה ה', ו', והיה שארית.
	במלכים א', י"ט, מ"ד, ויד יהוה היתה.
	בירמיה א', א', דברי ירמיהו.
	בירמיה ב', ד', שמעו דבר יהוה.
	בישעיה א', א', חזון ישעיהו.
	בישעיה מ', א', נחמו נחמו עמי.
	בישעיה מ"ט, י"ד, ותאמר ציון.
	בישעיה נ"ד, י"א, עניה סערה.
	בישעיה נ"א, י"ב, אנכי אנכי הוא.
	בישעיה נ"ד, א', רני עקרה.
	בישעיה ס', א', קומי אורי.
	בישעיה ס"א, י', שוש אשיש.
	כחושע י"ד, ב', שובה ישראל.
	בישעיה נ"ה, ו', דרשו יהוה בהמצאו.
	בשמואל ב', כ"ה, א', ויברך דוד ליהוה.
	כחושע י"ד, ב', שובה ישראל.
כמנהג הספרדים	וילך
כמנהג האשכנזים	וילך
כמנהג הספרדים	האזינו
כמנהג האשכנזים	האזינו

לוח הפטרות לכל השנה כפי מנהגי כל הקהלות.

לשבת וראש החדש	בישועה ס"ו, א', כה	אמר ה' השמים,
למחר חדש	בשמואל א, כ', י"ח,	ויאמר לו יהונתן.
לפרשת שקלים	במלכים ב, י"א, י"ז,	ויכרות יהוידע,
לפרשת זכר	בשמואל א, ט"ו, א',	ויאמר שמואל,
לפרשת זכר	בשמואל א, ט"ו, ב',	כה אמר יהוה צבאות,
לפרשת פרה	ביחזקאל ל"ה, ט"ה,	ויהי דבר יהוה אלי,
לפרשת החדש	ביחזקאל מ"ה, ט"ו,	כל העם הארץ.
לפרשת החדש	ביחזקאל מ"ה, י"ח,	כה אמר אדני יהוה,
לחנוכה	בזכריה ב', י"ד,	רגי ושמחי בת ציון,
לחנוכה בשבת ב'	במלכים א, ז', מ',	ויעש חירום,
לשבת הגדול	במלאכי ג', ד',	וערבה ליהוה מנחת,
ליום א' של פסח	ביחזקאל ה', ב',	בעת ההיא,
ליום א' של פסח	ביחזקאל ג', ה',	ויאמר יהושע אל העם,
ליום ב' של פסח	במלכים ב, כ"ג, א',	וישלח המלך,
לשבת וחל המועד	ביחזקאל ל"ו, ל"ז,	כה אמר אדני יהוה,
לשבת וחל המועד	ביחזקאל ל"ו, א',	היתה עלי יד יהוה,
ליום שביעי של פסח	בשמואל ב, כ"ב, א',	וידבר דוד ליהוה.
ליום ח' של פסח	בישועה י', ל"ב,	עוד היום בנב,
ליום א' של שבועות	ביחזקאל א', א',	ויהי בשלשים שנה,
ליום ב' של שבועות	בדברי הימים ב', כ',	ויהוה בהיכל קדשו,
לחשע באב	בירמיה ח', י"ג,	אסף אסיפס,
ליום א' של ר"ה	בשמואל א, א', א',	ויהי איש אחד,
ליום ב' של ר"ה	בירמיה ל"א, ב',	כה אמר יהוה מצא,
לשחרית יום כפור	בישועה נ"ו, י"ד,	כה אמר יהוה רם,
למנחת יום כפור	ביונה א', א',	ויהי דבר יהוה אל יונה,
ליום א' של סוכות	בזכריה י"ד, א',	הנה יום בא ליהוה,
ליום שני של סוכות	במלכים א, ז', נ"א,	ותשלם כל המלאכה,
לשבת וחל המועד	ביחזקאל ל"ח, י"ח,	והיה ביום ההוא,
ליום שמיני עצרת	במלכים א, ח', נ"ה,	ויהי ככלות שלמה,
לשמחת תורה	ביחזקאל א', א',	ויהי אחרי מות משה,

תם ונשלם שבח לאל בורא עולם.

Bible
Heb
B

522559
Bible. Hebrew

‘The Old Testament in Hebrew and Yiddish;
Bergmann’s Yiddish rev. of 1912.’

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED

DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET

University of Toronto
Library

3 1761 09703057 1